1948 (1)

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXV. | WINNIPEG, MAN., JAN. 1-st, 1948. | ВИНИПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1948. | ЧИСЛО (813) 1

РЕДАКЦІЯ „ВІСТНИКА"

Пересилає Святочні Щирі Побажання Передплатникам і Читачам Вістника, а разом і Цілому Українському Народови — нехай над Його долею засвітить Нова Ясна Зоря і поведе його до кращої будуччини!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

УКРАЇНСЬКІ СВЯТОЧНІ ЗВИЧАЇ.

Коли ви почнете розпитувати українців з різних сторін Української Землі про звичаї, які творять українську культуру — звичаї святочні, весільні, похоронні, чи ще які, то бачите, що ті звичаї всюди в головному ті самі. Дещо е переставлене в інше місце, дещо називається не так, як називається воно деинде, — але воно таки є! Це важне.

Беріме звичаї Свят Різдвяних.

Всюди є Святий Вечір з багатьома стравами — звичайно 12, хоч може були їх і більше.

Є кутя, себто пшениця з медом, чи цукром і маком.

Є риба майже всюди.

Є пироги (вареники) всілякі, є і печені пироги, є пампушки та ще інші страви. Є варена сушениця, сливки (чи вар та узвар).

Є колачі.

Є дід, дідух, сніп, чи бодай малі вязки колосся.

Є сіно — на столі; в деяких сторонах і під столом трошки. Сіно клали і на лави, а вже головно „на покуті", себто в куті, що уважався почесним місцем.

Є всюди коляди, чи щедрівки, чи стародавні.

Колядники ходили з „вертепом", або зо звіздою.

Під сіно на столі, або під стіл (на скриню) клали деякі річи — часник, сокиру й др. (надаючи тому певне значіння).

Такі і подібні звичаї назагал є спільні цілому Українському Народові.

А ріжниці є малі.

В деяких сторонах клали сіно на стіл і під стіл, і то було все. А в інших сторонах вносили до хати велику вязку соломи, що ледви в двері протиснулася і розстелювали по цілій хаті, від стола до порога. Це звали тут „дідух". Це надавало більше святочности, ніж дрібка сіна під столом. Той дідух на Собор Богородиці рано палили на дворі. (В Канаді, де сіна є багато, вносять велику вязку сіна замість соломи).

Є звичай, що кутю й узвар (вар — варені овочі) ставлять „на покуті", а є звичай, що відразу ставлять на столі.

Є звичай, що в куті ставлять немолочений сніп збіжжя, і це звуть — сніп, дід, дідух. Він стоїть до Нового Року і тоді „сівачі" (діти „що йдуть сіяти) його „молотять", оббивають і зерно беруть з собою на сіяння. В деяких сторонах ставлять в куті лише менші вязки колося і з ним виїздять на весні на поле, коли починають сіяти.

Діти відвідують родичів, і або вони самі, або вже внуки носять „вечеру" до дідуня і бабуні, та ще до декого. В інших сторонах носять і до сусідів.

Був давний загальний звичай, що обкаджують стіл з Вечерою, нім засядуть вечеряти.

В день Святого Вечера всі постять. Перед Вечерою всі вмиваються, молиться, а тоді сідають до Вечері.

Деяких страв зі стола після вечері не забирають.

Світло горить в хаті цілу ніч під Різдво.

Це засадничі ті звичаї та обряди, що їх мають українські Різдвяні Свята. В декотрих сторонах могло бути ще щось, чого тут не згадано; в деяких було дещо трошки не так, як в других сторонах, але ріжниці невеликі.

Хто змалку переводив Свята серед усіх тих звичаїв, той знає, яка цінність в тих звичаях криється. Вони нагадують народження Христа не лише словами, але й обставовою.

Але вони нагадують разом родинну історію. З приходом Свят пригадуються всі наші давні святковання, з усіми нам близькими особами, яких нині нема між живими. З Святами вони воскресають в нашій памяти, в наших споминах.

Вони нагадують і церкву і святкування цілої громади, з якою ми святкували.

Вони нагадують, що в той же час подібно святкує цілий Український Нарід, як одна велика Українська Родина — разом сідає до Вечері, разом колядує, а всі перейняті однаковими думками і почуваннями.

Хіба може бути щось гідніше, цінніше, щось більше культурне і святе для щирої народної душі?

Ось чому повинні ми всі ті цінности берегти, як великий скарб Українського Народу. Все те створилося найблагороднішими серцями, найсвятішими бажаннями далеких, дальших і ще дальших наших предків, і передане воно нам, як благословення гідних батьків-матерей гідним синам, і донькам, і внукам, і внукам і правнукам, і праправнукам...

Задержимо ті скарби — то будемо гідним Народом. Хто ж стратить їх — той і сам загубиться.

П. П.

Вийшли з Друку Книжки:

1) „Про наші обовязки до Бога й до ближніх" — ціна 50ц.
2) „Правдива Церква Українського Народу" — Ціна 25ц.

Написав Прот. Петро Білон.

Замовляйте:

Rev. P. BILON,
74 Harris Ave., Woonsocket, R. I.
U.S.A.

Можна посилати чеком, або Моні Ордером.

ДАВНІЙ ЗАКОН ПРО СУПРУЖЖЯ.

Коли недавно священик в Комберлен, в Англії, Френк Бишоп, давав слюб, то пригадав англійський закон про супружжя з 1790 року, де говорилося:

„Всі жінки, всякого віку, занятя, або степеня: чи дівчина, чи вдова, — що заманювала би підданих Його Величества до супружжа: перфумами, фарбами, косметиками (способами при крашування), замалюванням поведенням, штучними зубами, фальшивим волоссям, еспанською крейдою, корсетами, обручами (для розширення спідниці), черевиками з високими запятками, або попідкладаними бедрами, — підпадає такій карі, як за чарівництво, і тому таке супружжя неважне."

Молода, що почула про такий закон, Джойс Елис, сказала: „Коли б я ніколи не малювалася і не красила губ, то думаю, що Джордж не звертав би на мене уваги".

Так думають. Однакож на добру і гідну дівчину всі звертають увагу і без мальовил — це також відоме.

ЧЕКАЮТЬ ПРОПАВШОГО ЧЕТВЕРТИЙ РІК.

В Торонті пропав з дому в 1944 р. 9-літний Ришард Марлов. Мати і донині думає, що він вернеться, отже, кожного Різдва прилагоджує йому ящику з дарунками, справляє нову одежу на його нинішний вік, світить для нього свічку в вікні — і чекає, і вірить, що він повинен вернутися. Що то мати.

[illegible] НЕ БУДЕТЕ ЯК ДІТИ.

Митрополит Дмитро Туптало (святий Димитрій Ростовський)*) оповідає, що коли він був проповідником в Чернигові при Архиепископові Лазарю Барановичу, він мав інтересну пригоду.

Йду я одного разу, — говорить він — і стрічаю хлопця, що плаче.

— Чого плачеш, дитино? — запитав я.

— Мати післала мене до крамниці, та я гроші згубив — відповів хлопець хлипаючи.

Щоби заспокоїти хлопця, дав я йому гріш на місце згубленого, а дав ще і другий, щоби хлопець скорше заспокоївся.

Випадок цей стався з початком тижня. Минув тиждень, минув другий і я про хлопця зовсім забув.

Та вже було моє здивовання, коли по двох тижнях в неділю при виході з церкви, [illegible] сам хлопець зустрів мене знов.

— Отсе вам, дякуючи, ваші гроші — сказав він, простягаючи до мене дитячу руку.

— Які гроші, дитино? — запитав я, зовсім забувши про випадок.

— А ті, що ви дали мені, коли я був свої згубив — сказав він. — Я вже два тижні хотів вас знайти, та не міг.

— Та чому ти мені їх віддаєш? — запитав я.

— А тому, — каже хлопець — що я вертаючи з крамниці свої гроші знайшов в траві, отже ваші треба вам віддати.

І таке миле було лице хлопця, такі правдиві в нього очи, що мені здалося, наче б це був не хлопець, тілько ангел з неба. І подякував я його за його добре серце, чим міг, поцілував його щиро, а сам [illegible] я до себе.

— Отсе, Дмитре, через вчинок цієї дитини промовив нині до тебе сам Христос кажучи: Коли не будеш, як отся дитина, то не зможеш увійти в царство небесне!

Переповідаючи це, Дмитро каже:

Нераз я пригадую цю маленьку і рівночасно велику подію, порівную себе з цею дитиною і з найбільшою пошаною думаю про родичів, що в такім наскрізь християнськім дусі цю дитину виховали. Тоді приходять мені на гадку слова Христа: „Блаженно чрево носившее тя і сосци яже ссал єси" (Щаслива утроба, що носила тебе і груди, котрі ти ссав). Так хіба виховували своїх дітей християне перших віків.

Дмитро занялся був опісля хлопцем і допоміг йому дійти до школи, після чого хлопець став священиком і відзначився як ревний пастир і громадський діяч тих часів.

*) (Св. Дмитро Ростовський, родився в грудні 1651, в Макарові, 50 верстов від Києва, право бік Дніпра. Батько його був козацьким сотником. Дмитро вчився в Києві, став монахом, там священиком, а там Митрополитом. Був знаменитим проповідником і дуже праведним чоловіком. Писав багато і він то зібрав „Четьи Минеи", себто „Життя Святих". Умер 1709 р. в Ростові. Він то [illegible] по громадах українських діячів 17-го віку. Жив він за часів Мазепи.

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3220, Winnipeg, Man.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man.

ЯК ТАРАС СТАВИВ КУТЮ.

В домі Максима Чмуди, розуміли, як треба дітей виховувати, щоби були гідними наслідниками свого батька-матері.

Надходило Різдво, і приказує мати донькам:

— Ви прилагоджуйте, що треба, а я вам поможу.

— Ні мамо, кажуть дівчата, ви робіть, а ми будемо вам помагати.

— Ні, діти... Я вже все те знаю, а вам ще треба знати. Ви робіть, а научитеся, а тоді і другого будете вчити.

І дівчата все ладодять, мов вони вже справжні господині, а мати хиба що їм лише помагає.

Та от є ще синок Тарас, підросток. Не великий ще хлопчина.

— Піди сину, каже батько хлопцеви, та подивись, може ми до Свят щось на дворі не прилагодили.

Пішов Тарас, оглянув все та:

— Дров, тату, буде замало, треба нарубати.

— От добре, що побачив, каже батько, а то я і не завважив. Треба наготовити. Ходи, я буду рубати, а ти складай.

А як вже надходив вечір, кличе мати:

— Тарасе, ходи сюди, та скоренько.

Прибіг Тарас і: „Що мамо?"

— Сіна треба до хати принести і на стіл помаслати. Треба вечеру готовити.

— Може тато, або дід принесуть, — каже Тарас.

— Ні сину! Вони вже приносили, а тепер ти маєш принести. Тобі треба знати, як це робиться.

— А другі хлопці, такі як я, ще не приносять сіна, каже Тарас.

— Є такі, що не приносять, але є такі, що приносять. Є такі як ти, а вже все знають, що до Свят треба. Отже ходи...

Пішла мати з Тарасом до сіна.

— Вибирай гарненького, бо то на стіл і на покуття.

Приніс Тарас оберемочку сіна до хати.

— Тепер розстеляй, та гарно, ось так і так... Уважай, щоби не сказали, що ти не вмієш сіна покласти. А там поставиш кутю та узвар...

— Я не вмію як, мамо...

— Будеш ставити, то навчишся. Будеш вміти те, чого інші хлопці не знають. От ходи сюди!

Підвела мати Тараса до покуття:

— Перехрестись сину і бий поклони.

Зробив хлопець, як мати казала і мати підвела його до припічка.

— Це кутя, каже, неси її обережно на покуття.

Взяв хлопець наче незвичайну річ, заніс і вертаєсь до матері.

— Тепер бери узвар (варені овочі) і неси...

Поставив хлопець узвар, а тоді мати:

— Ще помолись та йди на двір скажи батькови і дідуневи, щоби збиралися йти на вечеру.

Вийшов Тарас на двір і міцно в його голові думок. От він вже сіно вносив, він вже кутю ставив. Що, коли б оказати про все те другим хлопцям. Може й не повірять...

От вже зібралася вся рідня. Вмиваються і збираються по святочному, бо ж треба Христа гідно привитати. А там каже дідусь:

— Тепер ти Тарасе маєш обкадити Святу Вечеру.

— А чому ви дідуньо не покадите, або тато?

— Тепер ти маєш кадити. Я кадив вже багато, я кадив, коли був такий, як ти. І тато також.

І показує дідусь, що і як треба робити — як брати кутля, як кидати ладан і як кадити. І за дідуновими вказівками хлопець все робить дуже уважно і поважно, розуміючи, що це він велике діло сповняє. Так, як це робив його батько, та його дідуньо. І він вже буде знати, як все те робиться — буде знати так, як всі. Він вже не дитина. В хлопця почуття самоповаги зявляється. Він на другі Свята сам вже буде знати, що і як робити.

Після вечері колядували, а там каже мати:

— Тепер сину занесеш Вечеру до бабуні.

Тарас вже носив Вечеру, то знає, як воно. Занесе, з від бабуні дістане дарунків. І колядувати ще буде там з дядьковими хлопцями. Той похвалиться бабуні, а може ще кому, що він вже сіно вносив, кутю ставив, а навіть кадив. Нехай знають!

На дорозі зустрів Тарас свого приятеля Гриця.

— Я до дядька кутю несу — каже Гриць.

— А я вечеру до бабуні, — говорить Тарас, — і розходяться без дальшої бесіди.

Коли Тарас вернувся до дому і ліг спати, то довго не міг заснути. Все пригадував, що він робив — і як гарно воно було. А завтра піде до церкви, то знов буде гарно... І думає він ще засипаючи:

— Такі Свята є лише одні в році. А які гарні! Це тому, що в таку ніч Христос народився...

Так готовилися до Свят і так святкували в Максима Чмуди.

Приятель.

ЗАНЕСЛА СИНОВИ ВЕЧЕРУ.

Те, що тут оповідається, було дійсною правдою, а сталось воно в Галичині перед більше, як 50 або 60 літами.

Було село — Княжа. Село не багате, але не вбоге. Були люде заможні, а були й убогі.

Жила там вдова, Маланка Семенкова. Ще недавно в неї не було убожества, доки син її, Дмитро, був з нею. Хіба можна звати убогим того, хто має доброго сина, чи добру доньку?

Маланка давно вдовоніла. Був в неї лише один син і того вона виховала так, що красше й виховати не можна. І матір він любив та поважав, і серед громади був поважним та розумним парубком.

І здавалось матері, що нема в її хаті ніякого недостатку. Адже є син, та ще який син! І зробить що треба, і матір пожалує, і розпитає чого їй треба, і потішить, коли мати зажуриться.

Та прийшов час і Дмитра забрали до війська. Дуже побивалась мати, та що вдієш? Нема сили його відобрати.

І зосталася мати самою одинокою. Не то, що без сина, але без якої будь живої людської душі побіч себе. Хіба до сусіди вийде на хвилину.

Що день, то матері ставало тяжше, журба налягала на неї щораз важнійше.

А вже як надходили Різдвяні Свята, то на серцю в матері журба була невимовна. Вечеру [illegible] — для кого? Вечеряти — самій? Вона тут, а син там... І як він буде вечеряти? Чи буде...

І надумала мати, що занесе синови Вечеру. До міста, де він був, недалеко, за три години можна зайти. Занесе, передасть, подивиться на сина і вже буде все, чого їй треба.

День перед Святим Вечером був непривітний — заверюха така, що ніхто з хати не виходив.

І в такий то день мати задумала нести Вечеру синови. Відраджували сусіди, кажучи: „Не йдіть, а то заблудите і замерзнете", — але мати не слухала.

— Нічого! — казала вона — хіба ж я такого вже не бачила. За три години і зайду. А тут з ким я буду вечеряти?...

На поли курило снігом, замітало очи, але мати того не чула. В руці в неї клуночок, втоми наче нема — адже кожний крок наближає її до сина. Вона вже уявляє собі, як з ним вострінеться.

Та все ж прийшла вона до міста тяжко втомлена. Але не думала спочивати, ні, — треба допитатися до сина. А тут вже і темніє на дворі, вже ніч надходить.

Нараз побачила вона здалека кількох вояків, яких комендант варти проводив кудись, а між ними побачила і свого сина Дмитра. Вона скрикнула, простягнула руки, та вояки не зупинилися.

І мене побачила, як її сина повели в якусь браму і брама за ним замкнулася.

Та чи бачив її син? Так, бачив, але не міг він зупинитись і підійти до неї.

Стоїть він на варті коло магазину і всі думки його коло матері. Де вона? Чи взяв її хтось до себе, чи сидить може на вулиці? І як йому з нею побачитися?

Нараз відчинилася брама, це йдуть змінити варту, але що це? Глянув він, а то виносять якусь жінку, що замерзла, або замерзає попа брамою.

— Мамо! Мамо! — крикнув він, забуваючи військову карність, і кинувся до матері.

Та було видно, що жінка ще жива, отже перенесли її до недалекого людського мешкання, де полишили її допильнови добрих людей.

Коли вона там за якийсь час прийшла до себе й оповіла, хто вона, то добрі люде приняли її, як любиму гостю. І постаралися, що другого дня вона могла вже побачити сина та передати йому те, що з собою принесла.

Ось такою великою буває материна любов до дітей. А ще більшою, коли в тих дітей є така ж любов до матері. Нема тоді сили, щоби ті родинні звязки розірвати.

І бувають в людськім життю святочні хвилі, коли та любов розгоряється великим полумям і дає людям велику силу для добрих вчинків. Такі хвилі бувають тоді, коли гідна людська любов зєднається з гідною Божою любовію в урочисті дні Великих Свят.

Т. Я.

ЗНОВ НЕ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО РОСІЇ.

З румунської амбасади вийшла вістка, що на приказ румунської міністерства загряничних справ, Анни Паукер, усунено з уряду всіх членів румунської амбасади і конзуляту в Туреччині і приказано їм вертатися до Росії. Лише дві особі полишено на їх становищах. Однакож майже всі, з тих, що мали б до Росії вертатися, лишаються в Туреччині як політичні втікачі. Воліють скорше там зостатися, ніж до Росії повертати. Це дальше показує, яке в Росії добро, — коли її власні урядовці від неї тікають.

САМ СЕБЕ ПОКАРАВ.

В Ніагріас, Фла., в Стейтах, 78-літний суддя Е. Ш. Мей, їхав пісчаною дорогою, стратив контролю і вдарив автомобілем до дерева. За те засудив себе на 50 дол. кари, хоч всі казали йому, що він не винен.

„ВІСТНИК"
Орган і видання Української Греко-Православної Церкви в Канаді, [illegible]
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
[illegible] для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 2[illegible] Avenue, Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адреса. — Address:
The HERALD, Box [illegible] — WINNIPEG, [illegible]

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Високопреосвященнішого Архиєпископа МСТИСЛАВА.

СМИРЕННИЙ МСТИСЛАВ,

в ласки Божої Архиєпископ Вінніпегу і всієї Канади, Вічечесному Духовенству і всім Боголюбивим Вірним Св. Української Греко-Православної Церкви в Канаді бажає радости в день Різдва Спаса нашого Ісуса Христа.

„Ніщо [illegible], як не [illegible], — Він [illegible] зоря [illegible] світ [illegible]". ([illegible])

Мої улюблені, —

Майже два тисячі літ буде тому, як тодішній світ огорнуло [illegible] пригноблення, неповністю і зневіра у кожний наступний день. Всі знаходили, що не було ще таких темних жаннів, такої безнадійности, яка була тоді, в добу панування Ірода. І ось, несподівано, негаданно [illegible] залунали голоси: „Христос-бог [illegible]!"

Першими, що почули цю радісну вістку були убогі пастухи. Їм, представникам тоді найбільш знедоленої суспільної верстви, першим сповістив Ангел Божий, що: „Ось благовіщую вам радість велику, що буде всім людям, бо народився вам Спас, що є Христос Господь" і пастухи понесли в народ і „всю мовь" (Лука 2: 10-11). Цю радісну слухаючи дивувались тому, що оповідали пастухи" (Лук. 2: 18). Три світлі мудреці, що на той час були [illegible], також „зрадувались дуже великою радістю" (Мат. 2: 9-10), а Праведний Симеон, якого тоді шанований столітній старець, що вже чекав кінця днів своїх на землі, натхнений Святим Духом, рівнож з радістю підтвердив ангельське благовістя про Народження Спаса. Так само Пророк і Предтеча Іван [illegible] про цю надзвичайну подію, сказав: „Радість моя [illegible]" (Іван 3: 29).

І та радість ширилась між людьми, захоплювала все більше й більше сердець, що в надприродній сяйві Вифлеємської Зорі віднайшли всеосяжну певну надію, віднайшли нову силу та побачили дорогу до кращого, більше надійного майбутнього, бо дорогу до Царства Божого, до Життя Вічного. Тодішнє людство зрозуміло, що з Народженням Божественного Немовляти здійснилися найпотаємніші старозавітні [illegible] надії й сподівання про чекану людьми вічність і спасіння, дорогу до якого показав пізніше своїм земним життям сам Син Божий.

Не легкий був той шлях від Народження — через Голгофу — до Воскресіння, але ті, що пішли ним, зрозуміли [illegible] людини, зрозуміли, що земне перебування є лише переходом до життя Вічного, переходом, який дає змогу кожному [illegible] й зробити себе гідним бути учасником царства Божого.

Таке зрозуміння істоти земного життя й було головною причиною радости найширших людей того часу. Цю радість понесли в світ Св. Апостоли, цією радістю пронизана вся доба первісного християнства, з цією радістю йшли на муки й смерть перші ісповідники Христа й мученики за Його науку. Ця висока надземна радість робила нестрашними самі страждання земні, бо кожний, хто душу осяяла Вифлеємська Зоря, міг сказати за Ап. Павлом: „Я преповнений радістю в кожній порі нашій" (2 Корин. 7: 4). Й ця радість була серед людства так довго, як довго воно не страчувало з свого зору Вифлеємської Зорі, як довго жила віра в Царство Боже, як довго працювало над здійсненням того Царства на землі.

Ті, прийшли „лжепророки і фальшиві учителі", про яких попереджав Апостол кажучи: „Остерігайтесь псів і лихих працівників" (Фил. 3: 2). Ці наслідники Ірода за головне своє завдання поставили — знищити основні засади Христового Заповіту про рівність і братерство, поставили вирвати з людської душі віру в Вічне Життя, зробити людину слугою лише фізичних потреб, стерти з її лиця образ і подобу Божу. Не будучи в стані домогтися таких руїн в людських душах самим обдуренням словом, вони скористали з нагоди, коли людство було змучене наслідками всесвітньої війни 1914-1917 р.р., і захопили до своїх рук владу на Сході, в Московщині, якій найповнішим засобом, в першу чергу пострахом, та фізичним і моральним гнітом і знущанням, ось вже понад тридцять років ведуть безоглядну боротьбу за відродження нового світу владі Сатани й обернення людини в безсловесну тварину, понижуючи її, чим обдарував її Бог, чим створив її подібною до Себе.

Живемо вкраї в часах, коли боротьба за те, якою має лишитись людина — чи одухотвореним Божим творінням, чи безсловесною тварною, — сягає вершинів найбільшого напруження. Сучасний Ірод, що за столицю собі обрав злочинну й безбожницьку Москву, примушує до Вифлеєму, щоб знищити й це Святе Місто — вершок всього християнства. Як і при Народженні Христа, нечисті сили [illegible] в світ криків дітей та стогін й ридання матерей, а людську кров проливається як воду. Світову арену [illegible] небезпека обхопила знову цілий християнський світ... Ось знову цьогорічне Свято Різдва Христового зустрічає людство ще більш напружено й неспокійно, ще більш тривожно, як тисячу двісті [illegible] літ тому.

Де ж причина нещастя, що ділимо людство, де причина й тих нещасть, що ще чекають на нього? В значних поміж людьми перевищив від років все те, що перетерпів Христос; сучасний світ живе облудою, кривдою, ненавистю, злобою, безбожництвом та всякими іншими пристрастями і пороками. Люди забули про Заповіт свого Спасителя й це стало головним джерелом їхніх нещасть.

Де ж порятунок, де джерело тієї сили, що врятувала б людство від загибелі? Відповідь на це питання дав нам сам Христос в словах звернених до Розслабленого: „От ти став здоровий, не гріши більше, щоб чого гіршого тобі не сталося" (Іван 5: 14). Однак людство, яке раз оскверняє Народження Христа Спасителя, цю заповідь забуло, а через це потребує сьогодні вже не тільки оскверження, але й негайного рятунку. А знайде воно той рятунок лише тоді, коли знайдемо знову з [illegible], якими бадьоре, та послідовно на шляху спасіння, на шлях, що його показала Вифлеємська Зоря. Ні ми, ні наші родини, ні ціле людство не знаходить ся, не врятується, якщо всі ми не зрозуміємо тих правд, що їх проголосив Спаситель світу, як не перейметься в цілому своєму особистому і громадському житті наукою Ісуса Христа.

Сьогодні з Вифлеємських ясел Боже Дитятко знову благословляє грішний світ й кличе до Себе, а Вифлеємська Зоря своїм сяйвом вказує знайти дорогу до Нього. Не трапимо ж нагоди, не згубімо з свого зору Вифлеємської Зорі, не марнуймо благословення Новонародженого Сина Божого, але звеличімо собі любов і приязнь до ближнього, об'єднаймось всі коло Церкви Христової, що дасть нам змогу побільшити в собі християнські чесноти, які завше були найкращою обороною зброєю перед кожним ворогом. До цього кличу вас, дорогі мої Брати і Сестри, в величному тижню подиху нашого життя, в цьогорічному Різдвяну Свято.

Серед нашого народу існує стародавній звичай складати з нагоди Свят Різдва Христового й Нового Року один одному свої найкращі побажання. Отож, мої улюблені, такі побажання складаю сьогодні і я вам, складаю від мого щирого і любленого вам серця. Всі ж разом побажаймо собі, щоб цьогорічна Вифлеємська Зоря осяяла шлях кожного з нас, щоб її сяйво осяяло і нашу многостраждальну Землю, та зогріло своїм теплом тих наших братів і сестер, що, за оборону Правди Христової на землі, нарахуються сьогодні в кайданах і в'язницях, страждають в тяжкій неволі, прані на засланнях, терплять на чужій чужині, а зокрема тих наших братів, що ще досі з відвагою і завзяттям, з пожертвуванням свого життя й крови доказують любов і відданість своєму ближньому — поневоленому українському народові.

Нехай Вифлеємське Дитятко — Новонароджений Христос потішить вас всіх в цих тяжких часах всенародного горя, нехай вкоротить час важкого іспиту, нехай благословить вас, ваші родини й весь поборений український народ, та дасть нам незабаром вкупно й радісно співати ангельську Різдвяну пісню: „Слава Богові на небі, на землі спокій, а між людьми Боже благовоління!" (Лук. 2: 14). Амінь.

МСТИСЛАВ,
Архиєпископ Вінніпегу
і всієї Канади.

Дано в Богозбереженому місті Вінніпегу, року від Народження Бога Слова 1947, місяця грудня, 25-го дня.

[illegible] ПРОФЕСІЇ [illegible] ІМІГРАНТАМИ.

Іміграційний урядник, Данок [illegible], що між іміграниками, які прибули з Европи до звичайної праці в Канаді, є адвокати, лікарі та люди ще інших професій. І прибувши вони вповни ся до праці, яку їм тут дали, а вже по праці вони займуть шукати собі праці, якої схочуть.

ЗГОРІЛА РІЗДВЯНА ПОЧТА.

Грудня 23-го був знищений вагон в Пенсильвенії, де згоріла почтовий вагон, а з ним різдвяні листи і пакунки.

СТРАТИВ ПАМЯТЬ.

В лондонськім шпиталі лежить старий, що стратив память і не знає, хто він. Його знайшли без памяти. З кількох слів, що він сказав, виходить, що він з околиць Ванкувера. Тому старають зоднати [illegible].

ПОЧАТОК СВЯТКУВАННЯ ПАМЯТИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО.

З того, що говорять історичні записки, виходить, що святкування памяти Христового Різдва належить до апостольських часів. Бо вже в Апостольських правилах говориться:

„Брати, хороніть святочні дні, а найперше день Різдва Христового, який святкуйте 25 дня десятого місяця" (грудня, по церковному календарю).

Також ще сказано: „Нехай святкують день Різдва Христового, бо в той день несподівана благодать прийшла людям через народження Божого Слова (Христа) з Діви Марії на спасення світові".

В 2-ім віку (століттю) по Христі свято день Христового Різдва згадує Климент Александрійський. В 3-ім віку згадує Іполіт. В часі переслідування християн за царя Діоклетіяна, 303 року, на саме Різдво, попали спалили 20,000 никомидійських християн в церкві.

Коли в 4-ім віку, за Константина Великого, Церква дістала свободу, то свято Різдва Христового знали вже всі християни, як виходить з писань св. Ефрема, св. Василія Великого, Григорія Богослова, Івана Золотоустого і других. Св. Іван Золотоустий в бесіді з 385 р., називає свято Різдва Христового „давнім і дуже давнім".

В 4-ім віку цариця Єлена побудувала величаву церкву на місці, де родився Христос.

В 5-ім віку — царгородський патріярх Анатолій; в 7-ім Софроній і Андрей єрусалимські; в 8-ім віку св. Іван Дамаскин, Косма Маюмський та царгородський патріярх Герман; в 9-ім віку преподобна Касія і другі, яких імен не знаємо, — поскладали для свята Різдва Христового богослужбові пісні, які нині на Різдво в Православній Церкві співаються.

Та в перших трох віках по Христі, в Церквах — Єрусалимській, Антиохійській, Александрійській і Кипрській — Різдво святкували разом з Йорданом. Виходить, що тоді розуміли, що Христос хрестився того самого дня в місяці, коли народився, отже разом святкували і Різдво і Хрещення. Таке святкування в деяких церквах було ще в 6-ім віку, а вірмени так і нині святкують.

Те спільне давнє святкування нагадує нам подібність Різдва і Богоявлення — це немов одно свято, крім деяких різниць. Той різдвяний і йорданський час називається загально, як час різдвяний, і в йорданськім часі ще колядують, як в часі різдвянім.

Давні християни вважали день Різдва Христового одним з найбільших свят, пригадуючи слова Ангела до пастухів: „Ось звіщаю вам радість велику, яка буде всім людям, — бо народився вам Спаситель, Христос Господь..." Тоді появилось багато Ангелів, що кликали: „Слава Богу в висоті, а на землі спокій і між людьми добра воля".

Так день Христового Різдва відзначився великими подіями, — зявляються ангели, появляється звізда, приходять з поклоном три далекі царі, чи мудреці.

Давні християне вважали Різдво початком християнських свят. Каже св. Ефрем Сирін: „Зі скарбниці того славного дня, всі другі дні беруть для себе скарби". А св. Іван Золотоустий каже: „Ось настає свято — чесніше і важніше від усіх свят. Хто назве його матірю всіх свят, той не согрішить. В тім святі (Різдва) містяться початок й основа для Богоявлення, для святої Пасхи, для Вознесення і Зелених Свят".

Для українців Різдвяні Свята мають ще окреме українське народнє значіння, бо з Різдвом звязані величаві звичаї домашнього святкування — дідух, сіно, святочні страви, коляди, ношення вечері до батьків і матерей та інших близьких... Все те дорогоцінности нашої святочної культури, — тої культури, що нерозривно вяже нас з нашими далекими предками, з цілим нашим народом, де би він не був.

І тому ми повинні святкувати якнайвеличавніше, якнайповажніше — і з християнського і українського обовязку. Хто гідно святкує, той сам стає гідним християнином і гідним чоловіком.

ПРО РІЗДВО ХРИСТОВЕ В ЄВАНГЕЛІЯХ.

Є чотири Євангелії — Матея, Марка, Луки і Івана, але про Різдво Христове говориться лише в двох Євангеліях — Матея і Луки.

В Євангелії Матея оповідається, як за звіздою прийшли до Ірода мудреці. Коли ж довідалися від вчених, що в Вифлеємі мав Христос народитися, пішли туди, знайшли Христа, поклонилися Христови і дали дарунки — золото, ладан і миро.

Ірод хотів, щоби вони до нього ще вернулися, та ангел сказав: „Не вертайтесь, бо Ірод хоче вбити дитину".

Йосифові ангел сказав, щоби Марія і Йосиф з Ісусом тікали до Єгипту. Як вже їх не було, казав Ірод вбивати всіх хлопців до двох літ. — Про пастухів тут не згадується.

В Євангелії Луки говориться найперше, як ангел звістив Захарії, що йому народиться син (Іван Хреститель).

Згадується, як ангел Гавриїл звістив Діві Марії, що вона буде матірю Христа, та як Марія відвідувала Єлисавету.

Говориться дальше, як Марія з Йосифом спинились на ніч в стайни коло Вифлеєму і там народився Христос. Тоді ангел звістив про все пастухам, і вони пішли та поклонилися Ісусови. Зявилось тоді багато ангелів, що славили Бога словами: „Слава на висоті Богу, а на землі спокій, між людьми благоволення" (добра воля, добрі бажання).

Про царів, звізду, утечу до Єгипту тут не згадується.

В Євангелії Марка відразу говориться про те, як Іван проповідував і хрестив, і як Ісус охрестився.

В Євангелії Івана на початку говориться, що Христос прийшов на землю, як Бог-Слово, яким все сталося, і в Ньому життя було, а життя було світлом для людей. Дальше ж оповідаєсь, як Іван Хреститель голосив людям, що Христос є Сином Божим і як при хрещенню Ісуса зявився Дух Святий в виді голубя.

Отже лише в двох Євангеліях говориться про народження Христа. В двох інших говориться аж про Його хрещення.

[illegible] ЛЮДЕ ВИРОБЛЯЮТЬ.

Всюди нині клопіт з молодими злочинцями. Молоді хлопці і дівчата крадуть, рабують. Коли брати на здоровий розум, то причина зла є в розпуску, в безконтрольности, в попуску.

Є вістка, що в Ню Йорку надумали зробити з молодим 16-літнім злочинцем такої проби: оженити його, а може він стане поважним чоловіком. І оженили. А наслідок був такий, що він втік до другого стейту і там знов, як 18-літній оженився. І дивуються, що женитьба не помогла.

ЩАСТЯ КРУГОМ ТЕБЕ.

Коли раз український мудрець Сковорода почав після Вечірні в селі Яблонівці з людьми бесіду, сказав хтось:

— Нікчемне, дуже нікчемне життя, коли подумаєш, що є люде на високих становищах, всі їх знають, поважають їх, а ти живеш в такому глухому селі і ніхто про тебе і не подумає. Яке нікчемне, яке нещасливе тоже життя супроти іньшого!

На те Сковорода:

— Чи є в тебе жінка та діти?
— Є! — відповів чоловік.
— А як живете ви всі між собою?
— Слава Богу, гарно, дуже гарно! — відповів чоловік. — Такої сердечної згоди рідно в людей буває.
— А достаток в тебе є?
— Хліба не просимо, та ще останеся дещо старцеви подати.
— А з громадою як живеш — з сусідами, зі знакомими?

— І з ними я живу дружно. З ніким не мав я спору в цілім моїм життю.

— А тепер скажи ти мені, чи не жалів би ти нинішної своєї хати і сусідів і знакомих, коли б довелось тобі лишати їх і відїздити між тих, що на високих становищах?

— Та вже звісно, що жалко було би. Тільки літ разом жили...

— Отже бачиш — каже тоді Сковорода — що щастя не там, де тебе нема, але кругом тебе. В тебе згода в дома, а чи віриш, що княжий дім без згоди щасливий? Або чи думаєш, що рядом з високим становищем і великим майном їде вже і родинна згода і задоволення? Або хіба сонце на богачів більше світить, ніж на нас? Або хіба та сама смерть не покличе їх, що і нас?

— Але ж їх знають широко по світі! — завважив чоловік.

— Знають? Тілько й усього! Хіба не все одно, чи тебе в життю будуть знати тисячі чи десятки тисяч людей, чи мільйони? Хіба ти і так знаєш число тих, котрі тебе знають і бачиш, що їх тобі за мало? Ні, друже! Такий то вже людський нерозум, що люде не бачать щастя кругом себе, а бачать його там, де їх нема. Глянь на мене! Палиця, сопілка, торба, а в ній Письмо Святе, та жмуток паперу. От і всі достатки! Але ніколи не уважав я себе нещасливим через те, що є люде на висших від мене становищах. І повір, друже, що щасливий я не тоді, коли зайду в панський двір, в якім мене навіть дуже радо приймають, але тоді, коли оця палиця заведе мене до самотного пасічника. Божа муха бренить, працює. Кругом тебе мягка трава, а по ній Божа рука цвіти розсипала. Або ніч яка в тих Божих пасіках! Самітно, тихо, а над тобою небо засипане зорями! Кілько таємниць тоді і кругом тебе і понад тобою і в тобі!... І отсе, друже, я думаю, що щастя там, де ми, що воно в нас самих. Лише не всі його розуміємо, не всі вміємо ним задоволятися!...

ФОТОГРАФІЇ ЗІ СОБОРУ

УГПЦеркви, який відбувся в днях 12-14 листопада у Вінніпегу, можна дістати по $1.00 за сет з шістьох різних карток 5x7 цалів.

Пишіть до:

[illegible] STUDIO
Smoky Lake, Alberta.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1930—1947.

VII.

Розкол вчинили під проводом архиєпископа Олексія — архиеп. Симон, еп. Пантелеймон і Веніямін; потім до них долучились архиеп. Антоній Марценко (сан архієпископа надала Московська Патріярхія в 1940 р. і Антонію і Симону) і еп. Дамаскин Малюта.

Ці епископи забралися вирішувати долю цілої Української Православної Церкви, не оглядаючись на канонічну приналежність Церкви, не питаючи духівництва ні мирян; вони злегковажили також голоси двох епископів на тих землях, — найстаршого по хиротонії архиеп. Олександра Іноземцева, якого на собор і не просили, та дійсно українського епископа — Полікарпа Сікорського, що в соборі в Почаїві участи не брав, але прислав в листі свою думку щодо Московської Патріярхії, кажучи: „Що було насильно накинуте, мусить бути відкинутим". Але на те на соборі не оглядались. Вони навіть записали в соборнім протоколі, що коли б наша Церква не підпорядкувалась Московській Патріярхії, то „осталась би в стані анархії, як не маюча висшого очолення".

Про те, щоби звільнена від большевиків Церква вернулася під провід Православної Автокефальної Церкви в бувшій Польщі, собор автономістів в Почаїві і не згадував. Але про те нагадав сам Первоєрарх (голова) цієї Церкви, митр. Дионисій листом з 11-го серпня— навязуючи офіційні зносини з частиною очолюваної ним Церкви, яку відорвали большевики 1939-1941 р., — митр. Дионисій видав розпорядження, силою якого на звільнених від большевиків землях встановлялося чотири епархії: 1. Поліська, яка була і за Польщі до 1-го жовтня, 1939; Волинська ділалась тепер на 2. Кремянецьку і 3. Луцьку, і 4. Житомирська, що мала організуватися.

Поліську епархію мав архиеп. Олександер, Кремянецьку архиеп. Олексій, Луцьку еп. Полікарп, що рівночасно підносився до сану архиепископа Луцького і Ковельського.

В листі митр. Дионисія заповідалось також скликання собору епископів.

Лист митр. Дионисія прийшов до архиеп. Олексія після ухвали про „автономію", приняту 18 серпня, 1941 р. Та архиеп. Олексій не тілько що не послухав розпорядження митр. Дионисія, але поширив ухвали про „Автономну Церкву на Україні" (під Москвою!), та поширив вістку, що митр. Дионисій зрікся катедри. Розкольницьку роботу архиеп. Олексія влучно означив митр. Дионисій в листі до митр. Олексія, кажучи:

„Ви дуже і дуже згрішили. Ви дійсно самі впали в помилку та інших потягнули за собою. Ви з самого початку пішли неправим шляхом. Ви відреклися свого законного Киріярха і почали будувати церковне життя на неканонічних підставах. Тепер це вже наслідок історії. Факт церковного самочиння, непотрібного, безцільного, шкідливого та спокусливого залишається фактом. І чого б Ви не писали, чого б не говорили на своє оправдання, в якому освітленні не представляли б того, що сталося, — явним залишається одно: Ви відійшли від свого Киріярха не мавши від нього не тілько дозволу, але навіть всупереч його волі. Це Ваше відступництво... звилося причиною нещасть, спонукою до упадку дисципліни та початком оезладдя в церковнім життю в Україні...— (Лист з 20 січня, 1943 р.).

В поведінці архиеп. Олексія було багато загадкового. Він же за часів Польщі був чоловим полемістом, — і як „Правитель справ Св. Синоду" (Канцлер Синоду), і приватно як церковний публіцист-канонист, виступаючи проти заходів Московського митрополита Сергія, який вимагав, щоби ієрархія Прав. Автон. Церкви в Польщі підпорядкувалась Москві. Архиеп. Олексій в своїх писаннях доказував (як доказував також „Архиерейський Синод Російської Православної Церкви за границею") неканонічність влади митр. Сергія, який відпав від спасенної церковної єдности і звязався з ворогами Христа і св. Церкви — з комуністами. „Нині митр. Сергій відступник від Прав. Церкви, слуга безбожництва..."

Пригадав все те архиеп. Олексію сам митр. Дионисій в листі з 23 жовтня, 1943 р., кажучи:

„Мови не може бути про підпорядкування Св. Православної Церкви в Україні Церкві Московській. Поперше тому, що взагалі під теперішню пору нема правильної і на засадах канонічних організованої Церкви Російської. Тут треба розуміти справу влади церковної. Ви самі в 1929 р. найкраще розслідили цю справу в брошурі „Непрошенние радетелі ... Російська Церква від двох десятків літ знаходиться в неволі безбожної влади совітської. Подруге, Св. Православна Церква в Україні, як то стверджує історія, завжди була фактично Церквою, незалежною, перебуваючи в каноничному звязку з Великою Церквою Царгородською... Це стверджує і Томос з 13-го листопада, 1924 р. Якже Ви, знаючи історію і стан справи, відважуєтеся твердити, що знаходитесь в каноничному звязку з Церквою Московською?..."

А в листі до архиеп. Полікарпа з 13 листопада, 1941 р. митр. Дионисій писав:

„Неважною є в обличу Св. Церкви вимушена й накинута зверхність Москви над православними епархіями Волині і Полісся. Рівнож неважними є ухвали псевдо-собору (неправдивого собору) епископів в Почаїві, на чолі з Владикою Олексієм, що мають ціллю підпорядкування боголюбивої пастви Волині і Полісся неіснуючій церковній юрисдикції Московській, в результаті чого наступив хаос в церковно-парохіяльнім житті тої провінції."

Відповідаючи на закиди такої разячої суперечности в поглядах і чинах за часів Польщі і тепер, архиеп. Олексій казав:

„Я не змінився, а змінились обставини, які вимагають для добра нашої Церкви інших шляхів... Коли б існувала автокефалія Варшавська, я також, як і раніше, обстоював би її незалежність від Москви... Даремно Ви думаєте, що ми не позбавлені нині тієї автокефалії, яка була в Польщі. Історія Болгарії і Сербії ясно вказує нам противне, бо в тих державах за часів їх слави і могутности існували автокефальні церкви, а коли болгари і серби втратили свою державність, не стало в них церковної автокефалії. І тільки з відродженням у тих народів державности відроджено і церковні автокефалії: в Сербії канонична, а в Болгарії до цього часу ще не оформлена канонично. Ясно, що і Варшавська автокефалія з упадком Польщі перестала існувати, і Вам триматись за неї не слід, щоб не пошкодити через те Церкві Українській..." З листа архиеп. Олексія до архиеп. Полікарпа з 1 червня, 1942).

В тих мудрованнях архиеп. Олексія неправдою є слідуюче:

1. Характер церковної влади митр. Сергія, як Московського патріяршого заступника, якого самий же архиеп. Олексій за Польщі називав відступником від Православної Церкви через те, що той служить безбожній совітській владі, — не змінився від того, що в вересні 1939 р. Польща впала.

2. Втрата автокефальности Церкви Болгарської і Сербської та втрата державної самостійности не йдуть впарі, вони переплутуються. Автокефальність (незалежність) Церкви не засновується лише на державній незалежности народу, що визнає ту Церкву. (От східні патріярхати і Кипрська Церква не звязані з державами; автокефальні православні Церкви — Карловацька, Буковинсько-Далматицька в межах колишньої Австрії).

3. Політичні зміни можуть потягнути за собою й зміни в церковному управлінню, згідно з 17 правилом 4 Всел. Собору, і 38 прав. 6 Всел. Собору, — однакож православне каноничне право ніколи й нігде не вчило, щоби кожноразові зміни в житті політичному, а ще в часі нескінченої війни, автоматично чи механічно тягли за собою зміни в положенні церков та їх управлінні, як це вирішив архиеп. Олексій з своїми епископами відносно Православної Церкви в Польщі.

4. Кидається в очи неточність в каноничних розумованнях: впала Польща, отже впала автокефалія Церкви, яка в Польщі була (ніби для Польщі давалась та автокефалія!). А що Волинь і Полісся опинилось під совітською владою, то і Церква на Волині і Поліссю підпала під юрисдикцію (заряд) Московської патріярхії. Однакож коли 1941 р. впала на тих же землях совітська влада, то власть Московської патріярхії над Церквою в тих сторонах чомусь не впала, по думці архиеп. Олексія.

6. Чому якраз архиеп. Олексій та епископи: Симон, Пантелеймон і Веніямин взяли на себе право рішати про долю Православної Автокефальної Церкви в Польщі та її частини на Волині і Поліссі, коли їх Киріярх (голова), митр. Дионисій цілком слушно ствердив:

„Не було жадного церковно-каноничного акту, силою якого частина нашої Св. Автокефальної Православної Церкви мала би бути прилучена до іншого церковного організму, чи іншої церковної юрисдикції". (З лист до архиеп. Полікарпа з 13 листопада, 1941 р.).

ЯК ЦІЛА ЦЕРКВА СПІВАЄ.

Багатьох людей думає, що хоровий спів, це вже верх усього співу, та не завсігди воно так. Буває, що хоровий спів гарний, але буває, що велику ціну має спів звичайний.

Візьміть коляду „Бог предвічний", коли гарно співає на Різдво ціла церква в один голос — чи може такому співови хочби який хор дорівнати? Ні!

Хор, це занадто штучна річ, вимушена та вимучена — концертова. І коли тут гурток співає, то нарід лише слухає — участи в співі не бере.

Але не те, коли співає ціла церква. Тут співають не вишколені співаки, але співає кожний вірний і кожна вірна, висловлюючи те живе почуття, яке палає в їх душах. Тут співає людська побожність. Співають ті, які в хоровім співі призначені для мовчання; тут співають всі вірні, коли хор вірним співає. Тут співає ціла церква, ціла громада, коли хоровим співом співає лише гурток.

Отже спів звичайний має деякі цінні вартости, яких не має спів хоровий.

СВЯТО В ТОРОНТІ

На довгі часи українці міста Торонта будуть згадувати неділю 23-го листопада, ц.р. Цеж було велике торжество для громадян при Українській Православній Церкві св. Володимира. Вранці виглядало, що буде похмурний і мрачний день. Але Всевишній змилосердився над нами й поблагословив місто пречудною погодою.

Нетерпеливо вижидали на стації Архиепископа Мстислава з Винипегу голова громади, Антон Лазарович і місцевий парох о. П. Самець. Привезли вони Високодостойного Гостя до парафіяльної резиденції, але, не було часу на відпочинок, бо вже в десятій годині процесія рушила з церкви до хати священика з піснею на устах, щоб витати Високопреосв. Владику. На сходах старої церкви привитав Владику старо-українським звичаєм, хлібом і сіллю, голова громади, а на порозі о. парох з хрестом в руках попросив Владику ввійти в церкву.

Почалась торжественна Архиєрейська Служба Божа при співучасти двох священиків, о. Є. Уляна з Ошави й місцевого пароха. Церковний хор під орудою гром. Волод. Лаха співав пречудно. Народу зібралось багато — около дві тисячі. Церква битком набита й не вміщала всіх вірних. Тож люде мусіли тиснутись де могли — одні на коритарі, другі в долішній салі, а многі таки остались на дворі й оглядали мури нової церкви, що пнялись у гору понад головну піддогу.

Радісно було почути вітальну проповідь Владики, а ще радніше було слухати проповіді по св. Євангелії на тему доброго і милосерного Самарянина. Не одному, а багатьом, тиснулись сльози з очей й котились непомітно по лиці на згадку про рідний край і український нарід, котрого покалічено й кинено в рів на поталу. А кровю його невинною зрошено звесь рідний край, а кістьми його вистелено широкі степи України. Одинока надія на Бога Святого, щоб одвернути оце люте лихо від нашого народу і його святої землі.

По Службі Божій процесія рушила з старої церкви на двір. І в тій площі, що служила через девять років для дітвори і старших за парк побіч церковного будинку, тепер пишаються гордо свіжі мури нової церкви. Тимчасовим помостом духовенство і вірні пішли на місце, де започатковано новий вівтар. По молебні Владика поблагословив і свяченою водою покропив стіни а потім спинились на фронті перед угольним каменем. Тут відбулось урочисте посвячення й замурування оцего каменя, „що став головою вугла". Саме на цьому місці відбулась важна подія на сході Канади в місті Торонто, що матиме історичну вартість у життю нашого народу, далеко від наших церковно-культурних осередків, а ще дальше від рідної землі.

Українське громадянство міста Торонта й доокольних місцевостей належно відчуло й оцінило цю історичну подію не лише своєю чисельною присутністю, але й щедрими пожертвами. Бо ця церква, що сьогодні будується, має бути в недалекій будучности катедрою українського православного Єпископа на Східну Канаду.

Посадник міста Торонта, п. Савндерс, промовляв на дворі й передав щирий привіт від місцевої ради. А другі достойники — генерал В. Сікевич, сенатор А. Ровбак, др. Ф. Конбой, бувший посадник, контрольор Иннис, архитект Дж. Гаффа і пані Фастер промовляли при столах в часі спільного обіду. Редактор щоденника „Телеграм", п. Снайдера, що багато місця присвятив у свому поважному часописі для нашого торжества, заступав його репортер, Дж. Кидд. Але, п. Спайдер був увесь час на Богослуженню і при посвяченню угольного каменя. Високо-достойні промовці багато цінного й практичного матеріялу подали нам в альбум нашої культурної праці. Між іншим було сказано: „Ми англійці скидаємо перед Вами наші капелюхи, але, Ви від сьогодні мусите скинути свої плащі, щоб докінчити будову так коштовної святині". Рівнож було кількох представників від організації Індепендент Ордер ов Форестерс, що позначає гроші на будову.

Господарем при обіді був Антон Лазарович. Гостей представляв др. І. Вахна, голова будівельного комітету. Адв. А. Орищак промовляв до збірки, що принесла при обіді дві тисячі долярів. Усієї збірки в церкві, в театрі й при обіді було около $4.500.00. Адв. Т. Гуменюк у своїй промові згадав між іншим про втрату одного з найбільш заслужених наших культурно-освітних діячів, бл. п. Мирослава Стечишина.

Концерт.

Свято наше закінчилося концертом в честь Високопреосв. Владики Мстислава в Мидтавн театрі в неділю ввечері. Мішаний хор під орудою гром. В. Лаха відспівав чотири пісні, — Почаївська Божа Мати, Калина, Прометей, У перетику ходила і один Концерт Бортнянського — Блаженні Люде. Сопранові соля відспівали пані Матильда Лазарович і панна Оля Луців. Талановита молода піяністка, панна Силвія Герасимюк, відіграла пянове сольо, а панна Лілія Цукорник відограла скрипкове сольо. Грімкі оплески одержав гром. Ян Семотілка в теноровім солі, а гром. Михайло Левак у барітоновому солі. Пані Оля Воробець відтанцювала український танок. Хорові й солістам акомпаньювала, завжди послушна на музичних імпрезах, панна Стефанія Олійник. А пані Теодора Олійник пригравала до українського танку.

Головну промову виголосив Владика Мстислав. Театер був заповнений по береги українцями доброї волі, що бажають добра свому народові. По переведенню збірки показалося що жертвували щедро на будову церкви православні й громадяне інших віросповідань. Бо всім припала до вподоби глибокозмістовна й конструктивна промова о. Владики.

Це був день, що його створив Господь. Православні українці міста Торонта тішаться повагою, як серед своїх братів українців по крові, так і серед кругів інших народностей і віроісповідань. Тяжкі були початки заіснування нашої громади. Прикрі хвилі треба було переживати аж до недавна, бо над долею парафії висів меч Дамоклія, довг на двадцять три тисячі долярів. Хоч цього року вже є три рази стільки, як було його тоді, коли купували старий церковний будинок, то сьогодні довг не є дуже страшний. Бо громадянство радіє, що будує нову величаву церкву. Найшлись меценати, що дали більші жертви. І так, Сидір Коваль, власник фабрики, що виробляє рефриджерейтори, люксусові столи й шафи до канцелярій, реставрацій, склепів й т.п., кілька місяців тому зложив княжу жертву на церкву, тисячу долярів, а на концерті передав чек знову на велику жертву — пять сот долярів. В часі нашої кампанії зложили по пять сот долярів: адв. Теодор Гуменюк, адв. Андрій Орищак, др. Ілля Вахна, Михайло Білий, Іван Гуменюк, Степан Венюк, Михайло Хміль і Йосиф Шмігельський. А так слідують імена старших і молодших, що жертвували по сто, двісті й трисотні дол. Їх імена будуть проголошені пізніше.

Владико, хай Господь Бог дасть Вам сили й витревалости очолювати нашу святу Церкву в Канаді, — Церкву наших славних князів і княгинь, — Церкву наших гетьманів і хороброго козацтва, — Церкву усіх наших героїв і героїнь пера-слова і меча, — наших славних предків. А ми, вірні нашій святій Церкві будемо допомогати Вам у цьому святому благородному ділу, — Господу Богу на славу, а Народові нашому на користь.

о. П. Самець.

ХРАМ — ПОКРОВИ
(Вотерфорд, Онт.)

Як попередними роками, так і цього року, наша Укр. Прав. Громада обходила своє храмове свято дуже урочисто. Рано в год. 9 почалось Всенічне, потім Рання Відправа, а так Служба Божа, водосвяття і обхід довкола церкви. Наш парох Всеч. о. Т. М. Кисілюк має гарний співучий голос, а крім того говорить проповідь немов „золотоустий", і так в день Празника всі слухали його проповіди з великою увагою.

Вийшовши з церкви, всі вірні перейшли до Нар. Дому на спільний обід, приготований нашим жіноцтвом, за що їм належиться подяка. Господарем обіду був п. Антін Завальський: і він покликував до слова своїх і гостей.

Перший говорив голова нашої церковної громади п. Д. Ніврацький. Він привитав усіх гостей та закликав усіх до братерської любови а головну увагу звернув родичам, щоб частіше приводили з собою дітей до церкви. Від Нар. Дому говорив п. М. Дроздовський. Першим з гостей говорив п. П. Мельник, член і старший брат церковної громади з Гемилтону. Він радіє успіхами кожної української прав. громади і рівночасно болів над трагедією нашого народу і Рідної Церкви на рідних землях.

ступлять до будови.

Слідуючий говорив голова престонської церк. громади, п. Турів. Шановний бесідник зложив щирий привіт і побажання ще більшого розвою вотерфодській громаді. До тепер завважує великий поступ за послідних кілька літ. Переповів свої спомини про празники у рідному краю.

Пан Іван Завальський, голова нової Укр. Прав. Громади в Брентфорд, зложив щирий привіт. Пан Василь Фастрига, секретар церковної громади св. Володимира з Гемилтону, в своїй довшій промові сказав, що празник як такий,

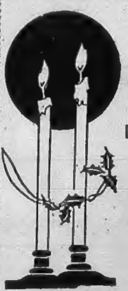

Веселих Свят Різдва Христового Щасливого та Успішного Нового Року!

бажаємо Церковним Громадам, Прихильникам і всему Українському Народові.

William Gross & Company

ГУРТОВИЙ СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ.

322 MAIN STREET WINNIPEG, MAN.

В. ЛЕВИЦЬКИЙ, властитель.

це традиція українського народу, і що кожний українець повинен бути гордий з того, що дорожить вірою своїх предків, почавши від Вол. Великого аж до нинішнього дня. Пан Фастрига є членом Прав. Церкви в Гемилтоні вводячи найстаршого члена вотерфордської громади п. Івана Шебеця, який був моїм учителем. Попрошений був до слова п. Порфірій Муха, українець-ветеран польської армії, який недавно прибув з Англії. Пан Муха посідає ви... В часі німецького бліц-кр... на Польщу, був вивезений ... своєї-рідної місцевости на Волині в глибину Росії, де чекала його як не смерть то тяжка каторжна робота. Хоби врятувати своє життя, він силою обставин записався до польської армії, в якій при всяких нагодах пілнійше пропонували йому покинути українськість і стати поляком, за що одержить вищу офіцирську рангу. Та п. Муха категорично заявив, що зрадником свойого поневоленого народу ніяашо в світі не стане, бо дорожить усім що є рідне.

Ще говорили: пп. Погорецький, місцевий торговець і п. Ткач в Гемилтону, касієр церковної громади.

На закінчення довшу промову виголосив Всеч. о. Кисілюк. Після того був заклик, щоби хоч маленький з празнику гостинець вислати твоїм гостям Голосови й Вістникови. Збірка принесла 7.16. Сердечна подяка жертводавцям, гостям з подальших околиць за прибуття і промови, а славному жіноцтву щире спасибіг за гостинне прийняття.

Член громади.

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ПРОТЕСТУЄ

Комітет Міжнародного Червоного Хреста в Женеві, в Швайцарії, порозумівся з деякими державами і дальшими товариствами Червоного Хреста і підніс протест проти того, що держави, які виграли війну, ще дотепер держать в себе воєнних полонених, хоч від закінчення війни минуло вже два роки. В часі війни полонених держать, щоби не могли воювати і це оправдане, але не по війні.

ПЕРШЕ УКР. ПРАВ. БОГОСЛУЖЕННЯ В МЕЛФОРТ, САСК.

Запрошуємо всіх з околиці Мелфорт, Рзерс, Силвер Парк, Біті, Брукебі і Гронлид, на перше Укр. Православне Богослуження, котре відбудеться в місті Мелфорт, в салі Агрікалчур, в неділю 25 січня, 1948. Богослуження відслужить Всеч. о. К. Желіщкевич з Гронлид, Саск. Всіх радо витаємо!

Николай Коків.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кепніцького.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Алвена.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Вакав.
8. Четвер — Собор Богородиці — Ст. Джуліен.
8. Собор Пресв. Богородиці — Мічам (о. Т. Ковалишин).
9. Пятниця Первмч. Стефана — Єллов Крік.
11. Неділя — Кадворт.
14. Середа. — Новий Рік — Смітс.
18. Неділя — Єллов Крік.
19. Понеділок. Богоявлення — Тернопіль.
25. Неділя — Ст. Джуліен.

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчук.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Вимер.

Бок 425 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячин.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Педохвуд.
7. Середа. Різдво Хр. — Принс Алберт. Веч. Повечірє в 11-ій год. в ночі.
8. Собор Пресв. Богородиці — Семборг.
9. Пятниця. Первомч. Стефана — Гонімун.
11. Неділя — Вірдейл.
14. Середа. Новий Рік — Шипмен.
18. Неділя — Принс Алберт.
19. Понеділок. Богоявлення — Принс Алберт.
25 неділя — Сновден.

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 8785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеникина.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Беліс.
8. Четвер — Собор Богородиці — Тір'ин.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Біг Медов.
11. Неділя — Сенді Ренидс.
14. Середа — Новий Рік — Бойн Лейк.
18. Нед. — Спеден. Йорд. св. води 3 год. по полудні — Вільна. 5 год. попол. — Беліс.
19. Понеділок. Йордан — Смокі Лейк, 8-ма год. рано.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Стрий.
25. Неділя — Гледон.

Адреса: Бох 308 Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Глен Елмо.
7. Середа. Різдво Іс. Хр. — Січ.
8. Четвер — Собор Богородиці — Овкборн.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Виста.
11. Неділя — Енгусвил.
14. Середа — Новий Рік—Овкборн.
18. Неділя — Мензі.
19. Понед. Йордан — Сенді Лейк. (9-та год. рано).
25. Неділя — Овкборн.

Адреса — Бох 46 Овкборн Ман. Тел. 141-5. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Шелвелей.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Грендвю.
8. Четвер — Собор Богородиці — Дрифтінг Ривер.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Роблін-Зелена.
11. Неділя — Шортдейл.
14. Середа — Новий Рік—Петлюра.
18. Неділя — Роблін (місто).
19. Понеділок. — Богоявлення Госп. — Гілберт Плейнс.
25. Неділя — Ленард.

Адреса: Скр. 54 Тел. по 2. Роблін

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Брендон.
6. Вівторок — Навеч. Різдва — Іст Селкирк (10 год. вечер).
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Тиндал (12 год. північ). — Паплар Парк (9 год. рано).
8. Четвер — Собор Богородиці — Септон.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Сендгил.
11. Неділя — Рейні Ривер.
14. Середа—Новий Рік — Дуфрост.
18. Неділя — Паплярфілд.
18. Св. Вечір Богоявл. — Гонор.
19. Понеділок. Йордан — Стед — рано Служба Божа. — Паплар Парк (водосвяття—4-та год. по обіді).
25. Неділя — Портедж ля Преірі.

Адреса: 932 Прічард евню. Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Вилингдон.
6. Вівторок. Нав. Різдва 11 год. в ночі — Вилингдон.
7. Середа. Різдво Хр. — Андрю
8. Собор Пресв. Богородиці — Лужани.
9. Пятниця. Первомч. Стефана — Довніг.
11. Неділя — Нова Прут.
14. Середа — Новий Рік — Завале.
18. Неділя і Святий вечір — Іспас. Свячення йорданської води:— 1 год. по полудні — Лужани. 2.30 по пол. — Завале. 4 год. по пол.: Вечірня і свяч. води — Сучава. 7 год. вечером — Кагвин. 11 год. в ночі, початок Повечерія — Андрю.
19. Понеділок. Йордан, 9 год. рано — Вилингдон.
20. Собор Ів. Хр. — Гемани.
25. Неділя — Кагвин.

Адреса. Вилингдон, Алта. Бох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Анонюка.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Глеслин.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Кридор.
8. Четвер — Собор Богородиці — Білики.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Гефорд.
11. Неділя — Витків.
14. Середа — Новий Рік — Редфілд.
18. Неділя — Мирдин.
19. Понеділок — Богоявлення — Глеслин.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Витків.
25. Неділя — Гефорд.

Адреса: Бох 51 — Гефорд. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гаквого.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Пембіна.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Толстой.
8. Четвер — Собор Богородиці — Вайта.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Гарлентон.
11. Неділя — Сондвал.
14. Середа — Новий Рік — Сірко.
18. Неділя — Роза.
19. Понеділок — Йордан—Сеньків.
25. Неділя — Форт Франсис.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Марби.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Стінен.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — — Арран-Кемсак.
8. Четвер — Собор Богородиці — Пайн Ривер.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Ренвер.
11. Неділя — Флин Флон.
14. Середа — Новий Рік — Ервуд.
18. Неділя — Навечіря Богоявл. — Гвайтбіч.
19. Понеділок — Йордан — Арран-Кемсак.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Пайн Ривер.
25. Неділя — Гаєс.

Адреса Бох 12... Арран. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіткевича.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Гдсон Бей Джонкшин
6. Вівт. — Навеч. Різдва—Гронлид місто, в каплиці, 10 год. рано
7. Середа. Різдво Хр. — Гронлид північна, 11.30 в ночі Повечеря і Утреня, год. 1-ша Сл. Божа.
8. Собор Пресв. Богородиці — Гронлид над річкою.
9. Пятниця. Первомч. Стефана — Брукебі.
11. Неділя — Гронлид північна.
14. Середа — Новий Рік — Кадет (Річні церковні Збори).
18. Неділя —Щедрий вечір. Водосвяття — Брукебі.
19. Понеділок. Йордан — Гронлид Північна.
25. Неділя — Перше Богослуження Мелфорт.

По Богослуженню катехізація дітей і релігійні лекції для молоді.

Адреса: — Гронлид, Саск.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:

1 Ч 19 Преп. Ілії та Ігнатія Печер.
2 П 20 Свщмуч. Ігнатія Богоносца
3 С 21 Муч. Юліянії Никомид.

4 Н 22 Нед. Св. Отців. Вмч. Анас.
5 П 23 10 муч. в Криті: Павла еп.
6 В 24 Святий Вечір. Мч. Евгенії
7 С 25 Різдво Ісуса Христа.
8 Ч 25 Собор Пресв. Богородиці
9 П 27 Стефана первомученика.
10 С 28 Св. 20,000 мучеників в Ник.

11 Н 29 Нед. по Різдві. 14,000 діт.
12 П 30 Муч. Анисії дівн, Зотика
13 В 31 Преп. Меланії Римляники
14 С 1 Січ. 1948. **Новий Рік**
15 Ч 2 Преп. Сильвестра Печер.
16 П 3 Преп. Малахія, муч. Гордія
17 С 4 Собор 70-ти Апостолів

18 Н 5 Нед. перед Богоявленням
19 П 6 **Йордан (Богоявл. Господ.)**
20 В 7 Собор Івана Хрестителя.
21 С 8 Преп. Григорія Печер.
22 Ч 9 Мч. Полієвкта і Неарха
23 П 10 Григор'я еп. Ниского
24 С 11 Преп. Теодосія Великого

25 Н 12 Нед. по Йорд. Сави арх.
26 П 13 Муч. Ермила і Стратоника
27 В 14 Св. Отців вбитих в Синаї
28 С 15 Преп. Павла Тивейського
29 Ч 16 Покл. Кайданам ап. Павла
30 П 17 Преп. Антонія Великого
31 С 18 Атаназія і Кирила архієп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Баргид.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Торсбі — 12 год. в ночі.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — — Калмар.
8. Четвер — Собор Богородиці — Восетна.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Егрімонт
11. Неділя — Торгилд.
14. Середа — Новий Рік — Федора.
18. Неділя — Редвей.
19. Понеділок. Йордан — Редвотер.
25. Неділя — Гресленд.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Радвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Давфин. Різдвяний Концерт, год. 8.30 вечером.
7. Середа — Різдво Ісуса Хр. — Етелберт (8 год. рано).
8. Четвер — Собор Богородиці — Гарланд.
9. Пятниця Первмч. Стефана — Сіфтон.
11. Неділя — Косів.
14. Середа — Новий Рік — Рорктон Богдан.
18. Неділя — Навечіря Богоявл. —
19. Понед. Богоявлення — Венлав.
25. Неділя — Ешвил.

Адреса Бох 77... — Давфин. Ман.

Устав Церковний.

СІЧЕНЬ:

4. Нед. Св. Отців. Голос 6. УЄ 9. Літ. Ап. Жидів 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єван. Матея 1: 1—25.

7. Р'здво. УЄ Матея 1: 18—25. Літ. Ап. Галат 4: 4—7. Єван. Матея 2: 1—12.

8. Собор Богород. УЄ Матея 2: 1—12. Літ. Ап. Жидів 2: 11—18. Єван. Матея 2: 13—23.

9. Первмч. Стефана. УЄ Івана 15: 17—27. Літ. Ап. Діян. 6: 8—15; 7: 1—5 і 47—59. Єван. Мат. 21: 33—42.

11. Нед. по Різдві. Гол. 7. УЄ. 10. Літ. Ап. Галат 1: 11-19. Єван. Мат. 2: 13—23.

14. Новий Рік. Василія. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Колосян 2: 8—12 і Жидів 7: 26—8: 2. Єван Луки 2: 20—21 4?—52 і Луки 6: 17—23.

18. Нед. перед Богояв. Гол. 8. УЄ. 11. Літ. Ап. 2 Тим. 4: 5—8. Єв. Марка 1: 1—8.

19. Йордан. УЄ Марка 1: 9—11. Літ. Ап. Тита 2: 11—14 і 3: 4—7. Єван. Матея 3: 13—17.

20. Собор Предтечі. Діян. 19: 1—8. Єван. Івана 1: 29—34.

25. Нед. по Йордані. Гол. 1. УЄ 1. Літ. Ап. Ефесян 4: 7—13. Єван. 4: 12—17.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., JAN. 15-th, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1948. ЧИСЛО (814) 2

ЗЛИДНІ В СОВІТСЬКІМ РАЮ.

Британська амбасада з Москви, повідомила недавно уряд в Лондоні, що в Росії панують страшні злидні. Большевики про Москву завсігди дбали, бо там є большевицька аристократія, а також чужі дипльомати, та тепер і чужі дипльомати з трудом дістають харчі. В Росії оголошено, що скасовано пайкування харчів, отже можна їх свобідно купувати, та біда в тім, що їх тяжко купити. Перед магазинами харчів і других конечних річей стоять довгі ряди людей і чекають, коли зможуть хоч дещо купити. Американська амбасада, та інші дипльомати спроваджують поживу для своїх урядників зі своїх країв.

КОМУНІСТИ В ПОЛЬЩІ БЕРУТЬ ВЕРХ.

Коли Росія забере яку нову країну, то поволеньки починає забирати все в свої залізні руки. Перше попускає, дає трошки волі, щоби побачити, який хто з передовіших, а дальше вже накладае на все свою руку.

Послідні вісти з Польщі говорять, що польський уряд рішив позбутися других партій і лишити лише партію комуністичну.

Вістка з Варшави з 3-го січня, каже: „Нині Робітнича (комуністична) Партія, в варшавськім окрузі має вже 40,000 членів комуністів, а в цілій Польщі має вона 800,000 членів". З між комуністів в варшавськім окрузі виключили 2,912 членів, які йшли проти комуністичних принципів.

ЯК ЧЕХИ ЛЮБЛЯТЬ НИНІ РОСІЮ.

Давніше чехи були москвофілами, Росія була для них ідеалом. Не те нині. Чеські і словацькі газети тепер оповідають, що в копальнянім місті Кладні, коло Праги, комуністи зладили виставу російських книжок, отже російської культури. Вистава була там тиждень і за той час вступ заплатило і відвідало виставу 5 (пять) чехів. Крім того виставу відвідало 29 большевицьких організаторів та офіціялістів. А Кладно має понад 40,000 населення. Така вістка є з Праги. Так люблять „висвободжені" своїх „освободителів".

КРИК ІТАЛІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Департамент американської воєнної фльоти вислав недавно на Середземне море нову морську силу, щоби, як було оголошено, дати американській силі, що там знаходиться, повний зміст. З того приводу большевицька преса в Італії робить великий крик, розуміючи, що та сила, коли б треба, стане проти большевиків. Також і через те, що американська фльота є в італійських портах.

ДУМАЮТЬ, ЩО СТАЛІН СЛАБИЙ.

Недавно була вістка, що до Москви поїхав зі Швеції визначний лікар, бо в Москві хтось з великих хорий. Тепер той лікар каже, що хорий на рака маршал, але він не може його імени виявити. (Та додумуються, що це Сталін, бо імени якого будь другого маршала не закривали би.

ПАТРІЯРХ МАКСИМ РЕЗИГНУЄ.

Вістка з Царгороду (з Істанбулу), 3 січня, говорить, що грецький патріярх Максим (Максімос) V, має зрезигнувати зі свого становища. Ще на Святий Вечір, 6-го січня, він мав взяти участь в Різдвянім Богослуженню, як послідним. Є пояснення з патріяршого окруження, що патріярх зрезигнує через лихий стан здоровля. Він три місяці був хорий на нервовий розстрій, та відомо, що він вже від довгого часу занепадав на здоровлю. Про те були згадки давніше, де рівнож висувалося здогади, що новим патріярхом може стати архієп. Атенагорас, що перебуває тепер в Стейтах.

СМЕРТЬ ЕПИСКОПА РОМЖІ.

Про смерть греко-католицького епископа Теодора Ромжі, з Мукачівської дієцезії на Закарпаттю, є такі вісти:

25 жовтня, 1947, еп. Ромжа виїхав кінним повозом з двома священиками, Л. Бачинським і Н. Сільваєм та двома семинаристами до парохії Великі Лучки, близько Ужгороду. Напроти них виїхав повз (тенк) і вдарив повіз. Священики і семинаристи погинули на місци, а еп. Ромжа був тяжко ранений. На місце випадку приїхало військове авто, і вояк, що в нім сидів, побачивши раненого епископа, вистрілив йому в голову.

НЕ ДАЮТЬ ДІТЕЙ КОМУНІСТОВИ.

З Ню Йорку є така вістка: вірменин Гампорцун Чулокіян, швець, зрікся американського громадянства і забрався до комуністичної Вірменії, полишивши трое дітей в Америці в виховавчих інституціях. Коли ж тепер Чулокіян хотів забрати діти до Вірменії, то американський суд відкинув його домагання, як вже неамериканського громадянина. Очевидно діти вже в Америці родилися.

ОБІТНИЦЯ ЕТІОПСЬКОЇ КОРОЛЕВОЇ.

В 1935 р., коли Італія напала на Етіопію, жінка етіопського царя, Гайле Селасія, Менен, обіцяла, що коли її країна освободиться від наїздників, вона свою дорогу корону подарує церкві Різдва Христового в Єрусалимі. І Менен обітницю сповнила. Недавно представник Етіопії передав єрусалимському православному патріярхови Тимотеєви, золоту корону, прикрашену дорогоцінними каменями, щоби примістив її в церкві. Церква тая належить до православних, католиків і вірмен.

ЗАХОПИЛИ КОРАБЕЛЬ З ЕКСПЛЬОЗИВАМИ.

В Джерзі Сити, Н. Дж., викрито, що в тамошнім порті тягаровий корабель, Екзекютор, наладовували експльозивами та приборами до роблення стрільних набоїв (патронів), щоби все те везти до Палестини, як машинерію. А виявилося так: Коли ладували скринки на корабель, одна скринка впала і розбилася і це показало, що там є. Тепер поліція робить розсліди, щоби розкрити цілу ту організацію, що цим займалася. Корабель мав везти вибухового матеріялу, що звесь коротко ТНТ, 65,000 фунтів.

ГАНДІ ЗНОВ ПОСТИТЬ.

Коли боротьба між магометанами і гіндусами не перериваеться, Ганді знов почав постити і 15-го січня почався третий день його посту. На які широкі розміри і як жорстоко ведеться та боротьба, покаже оцей примір: в західнім Пунджабі, що належить до Пакістану (до магометан) зелізничний поїзд перевозив 2,400 втікачів гіндусів. На поїзд напали мешканці одного округу, і з усіх, що їхали, зосталося лише 750.

ЩО РОБЛЯТЬ КОМУНІСТИ В АВСТРІЇ.

Є вісти, що в Австрії комуністи переводять чисельні арештування. В самім Відни арештували недавно 35 осіб під закидом, що ті робили заходи, щоби створити німецьку державу з некомуністичним ладом. Також багато людей зникає так, що ніхто не знає, де ділися.

БІЙКИ В ПАЛЕСТИНІ.

Вістка з Єрусалиму 15 січня каже, що бійка між жидами й арабами велася 24 години, в якій мало згинути 50 осіб. Завзяття між арабами і жидами стає щораз сильніше й обі сторони готовлять силу для іще завзятійшої боротьби.

ІДУТЬ З ПОФАЛЬШОВАНИМИ ПАСПОРТАМИ.

В Торонті, Онт. держать нині шість імігрантів (неукраїнців), що приїхали з Европи на пофальшовані паспорти. Кажуть, що таких імігрантів є нині в Канаді сотні. Справу розсліджує канадійська та англійська комісія в Лондоні.

ПОЇЗД ВБИВ 10-ро ДІТЕЙ.

Коло Арчболд, Огайо, сталася 4-го січня така подія:

фармер, Вас, зібрав 12-теро дітей, причепив до тректора сани, посадив на сани дітей і повіз їх, щоби їх потішити. Та коли переїздив через залізничу дорогу, поїзд розбив сани, причім десятеро дітей згинуло, а двоє було ранених. Вайс оповідав, що це сталося так:

Він зупинився, а не бачучи поїзду, рушив через шини. Тректор вже був поза шинами, а сани на шинах, коли він побачив поїзд — і він задеревів з переляку та спинив тректор. Коли б не те, то був би потягнув сани дальше. А залізничний поїзд їхав 80 миль на годину, отже машиніст хоч і бачив сани, але не міг поїзду спинити.

ПОНИШИЛИ 24 АВТОМОБІЛІ.

Нинішний світ, то світ поступу. Нові машини, нові винаходи, включно до атомічної бомби — все поступає. І рівночасно з тим усім поступає людська злочинність.

З Атланти, Н. Й., є вістка з 4-го січня, що там послідними часами якісь злочинні руки понищили 24 автомобілі. В одних автомобілях багато чого ударами молотом поломали, другі пускали вдолину з горбів, і деякі з тих котилися на доми і їх розбивали. Яка ціль була такої роботи, годі вгадати, — найможливіше, що це той бандитський апетит, який тепер опановує людей, головно молодь і дітей.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

VIII.

Як ми бачили, сталося це підпорядкування Москві частини Православної Церкви в бувшій Польщі **насильством**, а не правним яким канонічним актом. Правда, архиеп. Олексій у відкритому листі до архиеп. Полікарпа (з 1. 7. 1942 р.) писав: „Ми **добровільно** підпорядкувались Патріархії, послали туди свої декляраціі, поминали митр. Сергія за богослужбами і виконували безпрекословно зарядження Патріархії.." Коли ця „добровільність" у архиеп. Олексія дійсно була, то він, значить, щиро склав у Москві і деклярацію, в якій свідчив про насильство польського уряду над архиереями в переведенні ними автокефалії Православної Церкви в Польщі. І тоді — уся архипастирська праця архиеп. Олексія в Польщі і його боротьба проти московських старань буля облудною грою, як облудними являються і його слова, наведені вище, що він обстоював би й далі „автокефалію Варшавську", коли б вона існувала.

Так в тупий кут заводять ніби канонічні міркування творця Автономної Православної Церкви в Україні — архиепископа Олексія. Що в ньому ще від часів школи (Холмська Духовна Семинарія і Київська Духовна Академія) глибоко сидів російський монархіст і церковник побідоносцевського напрямчу („Московскій Сборнік" — А. П. Победоносцева), для нас не улягає то жадному сумніву. Доля судила йому працювати на іншому полі в інших обставинах, де мусів йти на далекі компроміси (уступки) з своїми поглядами і своїми історичними почуваннями. Але і при тих компромісах, де тільки міг і як міг, не забував він служення основній своїй ідеї — „Святой Русі", про відродження якої мріяв. Хто знає, чи в цей історичний час великого катаклізму (великого лиха), який переживала Европа, архиепископові Олексію не уявлялось, що сповнюються „времена і срокі" (часи і хвилі) для відродження „Святой Русі", в чому і йому суджено відограти не останню ролю? Недаром митр. Дионисій, що добре знав архиеп. Олексія, свого учня ще з Холмської Духовної Семинарії, дорікав йому (в листі з 20. І. 43 р.), що він в одній розмові „дуже скептично (сумнівно) висловився про своє українське національне походження, вважаючи себе навіть більш підготованим для очолювання Московської Церкви..." „Ви, — писав митр. Дионисій, — що стільки часу працювали серед українського народу й без сумніву знаете його краще, ніж хто інший, знаходите зручним так говорити тепер про себе. Що це значить? Чи не знак часу? Чи є у Вас дальні і більш високі пляни?" Митрополит Дионисій кликав свого учня „пожертвувати своїм самолюбством і властолюбством..." та „повернути до канонічного порядку всією душею..."

Хто знає, з іншого боку, які розмови вів архиеп. Олексій будучи двічі в 1940 і 1941 рр. в Москві що він там обіцяв і що йому обіцяли... А що в московській Патріархії розмови про автокефалію Української Церкви (тільки з благословення Московського Патріярха)) велися, про не чули від самого архиепископа Олексія. Може акція церковної автономії на Україні, що викликала розкол в Українській Церкві, мала який звязок і з увязненням архиепископа Олексія та перебування його в тернопільській вязниці... Тайна ця пішла в могилу з митрополитом Олексієм.

Але фактом є, що — не було б совітської окупації на Західній Україні, не було б і розколу, так шкідливого для Української Православної Церкви. Але ж розкол той подобався, як побачимо далі, і німецькій владі, яка здавалось би, не повинна була толерувати підпорядкування Української Церкви Московському Патріархові, що випускав палкі відозви та кликав не щадити життя для захисту совітської батьківщини. Та не помилимось, коли скажемо, що ще й до самої появи розколу в Українській Церкві, помимо первопричини його — совітської окупації Західної України з **волі німців**, спричинились німці ж, своєю політикою ізоляції окупованих ними українських територій.

Як відомо, на українській землі, звільненій від совітської влади наступом німецького війська, а відступом совітських армій, „прорвалась" у перших місяцях слідом за німецьким військом, зовсім незначна частина української інтелігенції з Заходу, чи то з давньої еміграції, чи з недавніх втікачів в час совітської окупації Західної України. Скоро потім і ті, що „прорвались" далі на Схід, аж до Києва, мусіли тікати назад, бо німецька влада почала їх арештовувати. З обсадженням окупованих українських теренів німецькою адміністрацією, кордон між Генеральною Губернією (бувша Польща) і Волинею та дальшими українськими землями був щільно закритий, а дістати перепустку, навіть для повернення до дому, тим, хто залишив Волинь лише в 1939-40 р., стало дуже тяжким. Те саме відносилося і до православного духовенства. Небагатьом з духівництва, які в час совітської окупації Волині і Полісся спасались втело на Захід, вдалось „прорватись" тепер до дому.

Політику ізоляції (відокремлення) було пристосовано й до церковного управління Української Православної Церкви. В меморандумі до німецької влади з 15. 7. 1942 р., митр. Дионисій рішуче протестує проти обмежень його церковно-канонічних чинностей границями Генеральної Губернаторії. Це обмеження, зрозуміле в часі аліянсу (спілки) гітлеризму з СССР в роках 1939-1941, тепер могло виникати тільки з повного недовіря німців перед всякою центральною владою, хоч би й церковною, в українськім народі.

Митр. Дионисій, як він освітлює те і в згаданому меморандумі, мав доказ, як можна скорше „увійти в безпосереднє єднання з тамошньою ієрархією і народом", коли уклав спеціяльну відозву до пастви і хотів відвідати й Почаївську Лавру на Волині в день великого її свята Преподобного Іова (10. 9. 1941 р.), на яке свого часу збіралися десятки тисяч прочан. „Нажаль — пише митрополит, — ці мої плани не увінчалися успіхом" і „виникла незалежна від мене затримка в ділі нормального і скорого відродження церковного життя на сході під моїм керівництвом". Коли митр. Дионисію не дозволено було поїхати на Волинь, то він хотів скликати Собор Єпископів східних земель у Варшаві, і це „не було здійснене, з огляду на відсутність згоди на не цивільної влади". Ще більше, — „відмовлено було видачу дозволу на приїзда до Варшави архиеп. Олександра з Пінська і архиеп. Полікарпа з Луцька, що дуже хотіли нарадитись зі мною, як своїм митрополитом, і вирішити питання про дальшу церковну організацію на Поліссі, на Волині і взагалі на Сході..."

Не улягає жадному сумніву, що коли б керму управління Православною Церквою на звільнених від совітської влади українських землях, за згодою військової чи цивільної влади, взяв в свої руки первоієрарх Православної Автокефальної Церкви в бувшій Польщі, митр. Дионисій, то жадного розколу в Православній Церкві в Україні не було б: ні архиеп. Олексій, ні тимбільше його вікарні епископи, не дивлячись на все їх москвофільство, не сказали б ані слова ні про „канонічність" накинутої їм московської церковної юрисдикції, ні про „автономію" для Української Православної Церкви, коли б на чолі її стояв Митрополит Автокефальної Православної Церкви, признаної православним Сходом.

Німецька адміністрація не допустила одразу до упорядкування Церковного Управління в Україні і тим спричинилась до появи розколу та боротьби в Церкві, бо ж заборона німецької влади митр. Дионисію виконувати належні йому канонічно-ієрархичні функції поза межами Генеральної Губернії дала заохоту архиепископові Олексію і його епископам як це слушно підкреслює митр. Дионисій в листі до, тоді вже митр. Олексія з 20 січня 1942 р., — „творити в Почаєві, відразу по звільненні від влади духовної і світської, штучні Собори і Синоди з людей свого тісного кола і бавитись в Вище Церковне Управління".

В розпорядженні епископів, що на соборі в Почаєві в серпні 1941 р. ухвалили залишитись в канонічній юрисдикції Московської Патріархії на автономних основах, не було жадної української преси, яка б підтримувала цей напрямок. Це вже свідчило про цілком негативне відношення української інтелігенції до автономних концепцій архиепископа Олексія і вікарних його епископів. Навпаки, українська преса на Волині і Поліссі, довідавшись про ухвали Собору Єпископів у Почаєві, з обуренням їх зустріла і закликала, щоби їх не визнавати, як шкідливих для національних інтересів українського народу. Фактично в епархіях Поліській і Луцькій, де правили архиеп. Олександр і архиеп. Полікарп, які не визнали постанов Почаївського Собору, а поминали за богослужбами митрополита Дионисія, не мали в той час значіння і ухвали про автономну Православну Церкву в Україні. Однак в епархії архиеп. Олексія (Кремянецько-Рівенській), підпорядковане йому духовенство боялось проти почаївських ухвал виступати. Правда, назовні нічого й не свідчило про ці ухвали, оскільки митрополита московського Сергія поминали за богослужбами лише архиеп. Олексій і його епископи, а духовенству, очевидно зі страху перед українським громадянством, зовсім не наказано було його поминати.

Але ж небезпека крилась у дальшому поширюванні акції автономістів: поперше — у висвяченні ними нових, прихильних Москві епископів, подруге — у посуненні їх, з їхніми ідеями церковного підпорядкування Москві, на Східню Україну, де мало, в залежности від дальшого звільнення територій від безбожної влади, відроджуватися церковне життя.

(Продовження слідує)

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДИХ ЧИТАЧІВ.

ЩО ЦЕ ТАКЕ ГЕФБРІДИ.

Коли дві людські расі, між якими є велика ріжниця, поміщаються, то нове покоління з такої мішанини звемо „гефбрідами". Коли білий ожениться з індіянкою, то діти їх гефбріди. Таке саме, коли побересь китаєць з білою, чи білий з муринкою.

Це такі гефбріди, що їх бачить око. Але є такі гефбріди, що їх бачить розум.

Коли ожениться жид з християнкою, чи француз з німкою, чи німець з полькою, чи українець з норвежкою, — то вони будуть виховувати гефбрідів, себто таких, що ані не станугь цілком на батьковій, ані на материній стороні. Це буде таке покоління, що не буде знати, де себе притулити. Це будуть „так собі люде". Такі можуть мати лише політичне імя: „Я канадієць... американець... мексиканець... швайцарець..." Будуть причисляти себе лише до держави, але не до народу, хоч в державі, де вони живуть, може бути більше народів. Це народні безбатченки.

Але гефбрідщина може бути і в життю, в поведенню. Коли чоловік силуєсь належати до двох противних собі партій, до двох окремих церков; коли йде всюди, де лише двері отворені, не питаючи, чи йому там місце; коли служить всім богам, щоби щось зискати; коли мішає своє з чужим, а чуже зі своїм, не дбаючи про те, щоби своє ставити на своїм місци, а чуже на чужім; коли мішає мову, або наслідує „знімченого Юрка" — то все те гефбрідщина. Безладна, нерозумна, негідна мішанина.

Розумні, шануючі себе люде обминають гефбрідщину, в якій формі вона би не виявлялася.

К. П.

СТАРИЙ УЧИТЕЛЬ І МОЛОДИЙ УЧЕНИК.

Колись давно в східних краях жив цар, що хотів сина виховати на дуже розумного чоловіка. Аджеж це будучий цар. Він збудував в затишнім місци величавий будинок, запросив наймудріших професорів і казав сина виховувати та вчити.

Минуло кілька літ і наука кінчиться. Царевич вже все знає, що треба знати.

Так думав молодий син. Так міг думати і його батько. Лише найстарший віком учитель так не думав. І він сказав цареви:

— Ми навчили твого сина всего, що могли, але життя мусить його окремо доучувати. Його молодечого, хиткого віку ми не переробили. Син твій піде в світ з молодечою думкою, що він все знає, і там довідаєсь, що світ знає більше. Він буде хвалитися перед світом тим, чого світови не треба. Він стане перед питаннями, на які не зможе відповісти. Це доперва доповнить його знання.

І дав старець цареви пораду:

— Пішли сина до великого міста, а я піду за ним і буду його там доучувати.

Дав цар синови грошей і каже:

— Цілі літа ти жив в школі, а тепер треба пізнати ширший світ. Йди між людей, приглянься, розпитай і зрозумій, що там є доброго, а що злого, що розумного, а що дурного. Стався до всего обережно і розсудно, щоби все до найдальших глибин зрозуміти.

Пішов син, та як лише опинився серед міського гамору, забув і шкільну науку і батькому пораду. Тай як не забути, коли тут кругом тілько блеску, тілько радощей, забав, молодого товариства.

І не думав він, що старий учитель, перебраний за чужоземного подорожного, до всего приглядається.

Аж раз, коли царевич був серед веселого, галасливого товариства на вулиці, підходить до нього старець і пильно приглядається. Це звернуло увагу царевича і він пізнав свого учителя.

— Це найлюбійший і найрозумніший з моїх учителів! — крикнув він і почав питати:

— Де ти тут взявся? Куди йдеш?
— Оттак іду — відповів старець.
— Куди ж? Яка твоя ціль?...
— Що ціль... Куди ширша дорога, туди я йду. Тих вузких доріг не люблю.
— То хіба не знаєш, куди йдеш?
— А нащо мені знати...

Виглядало, що чоловік стратив розум, отже говорить тоді царевич:

— Наймудріший чоловік розум стратив. Йде і не думає куди та за чим...

Аж тепер заговорив старець поважно:

— Я стратив розум — а як ти? Чи ти думаєш, куди ти з таким товариством зайшед? Чи ти питаєш себе, куди тебе твоя дорога заведе?

Аж тепер побачив царевич, який він ще малодумаючий і короткозорий, і від того часу старався держати себе поважно в руках. І старого учителя задержав при собі, щоби той був його порадником.

ВАРТІСТЬ МУДРОСТИ.

Король Сицилії, Діоніз, вийшов був одного разу на торговицю в місті Сиракузах. Переходячи побачив між продавцями знаного і поважаного всіми мудреця і запитав:

— А чи і ти маєш щось на продаж?
— Маю — відповів мудрець.
— Що ж таке?
— Мудрість.
— Кілько за ню хочеш?

Старець-фільозоф поставив дуже невелику ціну.

Діонізій, що був тоді в добрім настрою, заплатив бажану суму, однакож замість якоїсь довгої науки почув він слова:

— Застановися завсігди наперед над тим, що думаєш робити і пильно обчисляй, який кінець принесе ціла справа, якою клопочешся.

Ті з посторонних, що чули слова мудреця, уважали його обманцем, та не так Діоніз. Він казав мудрцеві ті самі слова ще раз повторити, подумав над ними і відійшов. Він записав їх глибоко в своїй памяти.

По якімсь часі повстала проти Діоніза змова і його хотіли убити. В змову був вмішаний також голяр Діоніза. Він при голенню мав перерізати Діонізови горло.

Одного дня прийшов голяр і почав острити бритву. А Діоніз ждав. Пригадалися йому слова фільозофа і він хотячи поділитись ними з голярем, сказав:

— Застановися завсігди наперед над тим, що думаєш робити і пильно обчисляй, який кінець принесе ціла справа, якою клопочешся.

Почувши таку розумну осторогу, голяр настрашився, бо думав, що Діоніз знає про цілу справу. Він впав перед ним на коліна і просив прощення.

Так кілька розумних слів мудреця спасли життя тому, хто тих слів не злегковажив. Маючи ж науку мудреця на тямці, на будуче, не дав Діонізій голоти себе ніякому голяреви. Його дочка обсмалювала йому бороду і вирівнювала тліючими оріховими лушпинами.

Колиб кождий і кожда з нас запамятала собі наведені слова мудреця, як запамятав був Діоніз, то певна річ і нас минуло би неодно життеве лихо.

А ЩО ТИ РОБИВ?

— Я був вірним членом церкви через тридцять літ — сказав раз старший літами чоловік свому старенькому священикови — коли однако ж я заслаб, ледво двох людей мене відвідало. А ви знаєте, панотче, яким опущеним я себе тоді чув? Тоді зрозумів я, яке то в людей самолюбство. Знають себе, а більше нікого. Такі люде! І чи можна звати їх християнами?

— Мій друже — запитав сиволосий священик — а кілько слабих ви відвідали, кілько помочі дали другим людям на протязі тих тридцяти років?

Задумався чоловік. Кому дав поміч? Де? Коли, в якім випадку?

— Ні, панотче — сказав він — я про подібне ніколи не думав. Свій гріх я тепер бачу.

Таке явище можна часто стрінути. Багато людей простягають руки і серця до людей і до Бога, але замикають очі, коли Бог в виді убогого і нещасного простягає до них руки.

НАЙСТАРШИЙ ЧОЛОВІК

Найстаршим відомим нині чоловіком на світі уважають турка, що звесь Велі Санібоглю, що має тепер 139 літ. Він сліпий, однакож позатим він ще сильний і здоровий. Перед 13 літами помер турок Заро Агага, що мав мати 160 літ. Може справді турки такі довговічні.

ТАКОЖ НЕЛЮДЯНІСТЬ.

В Ейлмер, в Квебеку, властитель перегонових коней, Аерленд, лишив 5 коней, яких вважав непотрібними, без догляду, і люде знайшли їх в такім стані, що вони голодуючи майже замерзали. Чи Аерленда потягнули до відвічальности, новинка не каже.

І СНІГ КОШТУЄ ГРОШІ.

Сніг і дає гроші і бере гроші. Сніг для фармерів, це вода на їх землю, і може з нього бути користь. Але сніг по дорогах, звідки його треба усувати, або по містах, забирає гроші.

В Ню Йорськім стейті цеї зими через сніг згинуло 70 осіб. Щож до міста Ню Йорку, де впало коло 26 цалів снігу, то вивезення того снігу буде коштувати місто коло 7,000,000 долярів. Самих людей треба до такої праці 20,000, крім всякої машинерії. Цілу масу снігу обчисляють там на 99 мільйонів тон.

БІЛОРУСЬКІ ЧАСОПИСИ.

В Англії існує білоруська організація самопомочи „Згуртаваньне Беларусав у В. Британії" (ЗБВБ). Організація видає часопис „На Шляху". Крім того видаєсь двотижневик „Беларус на Чужыне", з яким розсилають також тижневу газету „Бацькаўшчына", що друкується в Німеччині.

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; гарантуємо на 15 літ, що кращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN

З ПОЧАТКОМ НОВОГО РОКУ.

З кінцем кожного Старого, та на початку Нового Року люде роблять перегляд того, що вони в минулім році робили, що придбали, чи що стратили. Такий перегляд показує людям нинішний стан їхнього діла, їхнього господарства, їхньої справи, та кілько в них є можливости для праці в наступному році.

Коли розглянемо хід подій в життю нашої Української Православної Церкви в Канаді за минулий рік, то побачимо, що наша церковна справа поступила значно вперед.

На Соборі в Саскатуні 1946 року було рішено, щоби Українська Православна Церква старалася дістати окремого епископа для Канади. Отже 25 жовтня, 1946 р., Адміністратор Української Православної Церкви, о. Савчук, виїхав був до Европи, щоби з таитешнім церковним проводом справу обговорити. До Канади вернувся о. Савчук 14 лютого, 1947 р., а вже 13-го вересня, 1947 року прибув з Европи до Канади Високопреосвященійший Архієп. Мстислав, щоби обняти провід тутешної Української Греко-Православної Церкви.

Після того відбувся в Винипегу Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви, 12 і 13 листопада, на якому формально запрошено Владику Мстислава стати при кермі нашого церковного життя.

Так довголітні бажання і пляни нашого православного загалу сповнилися, — наша Церква має вже свого церковного Провідника, що зможе весь час присвятити тутешним церковним справам. Отже з Новим Роком треба побажати, щоби Господь благословив Владику Мстислава здоровлям, щоби з приходом теплійшої пори о. Владика міг побувати поміж ширшим українським загалом, пізнати зблизька його життя і відносини, і при щирій співпраці всіх вірних повести церковну справу дальше вперед.

Крім Владики Мстислава, за старанням Консисторії, прибув до Канади при кінці листопада 1947 р., проф. Дмитро Дорошенко, що відвідував Канаду в 1937 і 1938 році.

Треба сподіватися, що в 1948 році прибудуть сюди з Европи ще деякі священики, чи і світські щирі та потрібні тут люде, що зможуть працювати для наших церковних, чи загально-культурних справ.

Важне для нас, що 1946-ий, а вже головно 1947-ий рік, зблизив нас з українцями в Европі так, що вони нас, а ми їх більше знаємо і можемо практично порозумiватися в тих справах, що нас і їх інтересують.

Згадати також треба, що Колегія св. Андрея в Винипегу 1947-го року почала другий рік своєї праці. І якраз цей другий рік визначився тим, що праця в Колегії значно налагодилася і піднеслася. Вже й американський уряд признає нашу Колегію для тих американців, що схочуть в ній побирати науку.

Та були в нас і страти. 18 листопада, 1947 р., упокоївся довголітний член Консисторії (і редактор Українського Голосу) Мирослав Стечишин, що багато щирої праці віддав нашій церковній справі. Помер також 27-го липня, 1947, щирий громадський працівник Т. Д. Ферлей, що до кожної нашої громадської справи прикладав радо свою помічну руку.

Це мабуть важніші події з нашого церковного життя в 1947 році. А в 1948 рік вступаємо з надіями, що наше церковне і взагалі громадське життя поплине ширшим руслом і з більшою силою.

Стоячи на порозі 1948-го року, кожний Українець й Українка повинні собі постановити, що зі своєї сторони зроблять все, чого загальна справа буде вимагати, — і це якраз буде запорукою успіху в році, що тепер починається. Хто так Новий Рік починає, тому і Бог поможе — бо є кому помагати.

УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЄНДАР.

З Українським Новим Роком пригадується Український Церковний Календар. Не мали б українці свого Календара, то не мали би і свого Нового Року. І той Український Церковний Календар має для українців більше значіння, ніж звичайний собі спосіб раховання часу, — він є частиною Української Історії і частиною Української Культури.

Частиною Української Історії, — бо Історія оповідає, як нераз Польща старалася знищити Український Церковний Календар і накидала українцям новий папський. Вона знала, що з приняттям нового Календара українці позбудуться своєї окремої культурно-народної прикмети і наближаться до поляків, а тоді скорше вони спольщаться.

Досить пригадати, що робили поляки в Львові на Святий Вечір 1582 р. по старому стилю (1583 по новому), а робили ось що:

Згаданого Святого Вечера польський архієпископ Суліковський зорганізував озброєну банду і почав робити напади і погроми по українських церквах. І банда тая напала на Успенську церкву, на монастир св. Юра, на церкву Благовіщенську, Миколаївську, на Онуфріївський монастир, на церкву Богоявленську... Людей виганяла, била, побила деяких священників, відривала їх від престолів і дерла на них ризи, розкидала Святі Дари, і церкви замикала і запечатувала.

Та українці не піддавалися. Вони зібрали свою силу, церкви повідмикали і готові були стати до кровавої боротьби з поляками. Аж тоді поляки настрашилися і дали українцям спокій. Так українці показали себе героями. Згадуючи про ті події, львівська греко-католицька „Неділя" з 1939 р. каже про тих, що тоді оборонили свою календарну справу:

„Мусимо склонити голови перед їх непохитним і непідкупним принципіялізмом. — „Лякаємось данайців навіть тоді, коли йдуть до нас з подарунками", — сказали собі наші предки й рішили з місця (відразу) відкинути католицьку реформу... Ті встоялись, для яких справа календаря була ідеалом. Лише вони почувалися лицарями ідеалу, незломними оборонцями Віри і Нації". А ті, що годилися на календарну зміну, — „давно вже опинилися по тому боці барикади" (між поляками).

Після того нераз робили поляки проби самі, або через своїх послугачів, змінити український церковний календар, та українці завсігди розуміли, що коли будуть зрікатися свого, то будуть зрікатися себе, і пропадуть. І тому вони боронили свою власність всіми силами. І це надає нашому Церковному Календарови історичної ваги.

Дальше Український Церковний Календар є частиною нашої культури. Він є нашим способом церковно-святочної рахуби; він творить для нас окремий наш церковно-святочний ґрунт; він вдягає нас в нашу святочну одежу тоді, коли другі ходять в буденній одежі, отже так пригадує нам, що ми українці, а не якесь міжнародне „вшистко єдно". Показує, що ми самостійні господарі в своїм релігійнім життю.

І ми можемо нині тим гордитися, що наша Українська Православна Церква зберігає те, що розумно, по геройськи, гідно і з пожертвованням обороняли наші славні предки цілі сотні літ. Між нашими православними громадами нема того, щоби одні святкували зі своїм народом, а другі не зі своїми, але з чужими, як вже святкують деякі громади, що не належать до Української Православної Церкви.

Таким вже не можна бажати Щасливого Українського Нового Року, бо вони свого Нового Року відреклися. Зате всім нашим українським православним громадам, і всім, що свого не зрікаються, — **БАЖАЄМО ЩАСЛИВОГО УКРАЇНСЬКОГО НОВОГО РОКУ, ЩО ТЕПЕР ПОЧИНАЄТЬСЯ!**

Примір Дійсної Релігійности.

Кажуть, що релігія, це найвищий степень культури. Моральна наука без релігії хоч яка гарна і добірна, є гарною квіткою на піску. За дощевої пори виросла, а в однім гарячім дни зсохне. Вона не має життедайної землі під собою.

Як виглядає релігія в найкращих образках побачив я недавно, переглядаючи старі книжки. Знайшов я там таке оповідання лікаря:

Шпиталь. Семи-літну дівчинку приготовляють до операції. Щоби не викликати в дитини страху, каже лікар:

— Тепер, поки я тобі поможу, я положу тебе спати. Тобі треба заснути.

На те дитина:

— Добре... Я зараз... Я тільки помолюся, і зараз...

— Це неконечне — каже здивований лікар — пощо ж молитися?

— О, я завсігди молюся, нім піду спати — пояснила дівчина — я ще й одного разу без молитви не заснула. Я скоро...

Сказавши це вона на ліжку стала на коліна, зложила діточі руки і почала молитися. Ніхто не мав відваги їй перешкодити.

— Це була найсвятіша хвиля, яку я пережив коли небудь в моїм життю — оповідав опісля лікар. Від тої хвилі я став новим чоловіком. Отта релігійна дитина навчила мене за хвилину того, чого не навчило мене багато книжок і громада розумних професорів. А коли прийшла ніч і я вільний був від обовязку, я пішов стежкою, яку показала мені та праведна діточа душа, і довго-довго молився. За здоровля тої дитини. За її батька-матір, що так дитину виховали. За себе самого — за свої довгі літа, в яких я був забув, як молитися...

Ось така сила правдивої Релігії! Вона підносить людське життя до таких висот, до яких не піднесе його ніщо друге. Вона підносить його до Бога.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 33.

Притча про кукіль.

Іншу притчу сказав Ісус, а це про кукіль. Він говорив: Царство Небесне подібне до господаря, що сіяв добре насіння на своїм полі. Коли ж люди спали, прийшов ворог і насіяв кукілю між пшеницею та й пішов. Як же виросло збіжжа і пустило колос, показався і кукіль.

(Кукіль — бурян, що занечищує поле і занечищує вимолочену пшеницю, бо зерна кукілю тяжко відділити від зерен пшениці; зерно кукілю чорне, кругле, але досить велике).

Прийшли тоді слуги до господаря і кажуть: Пане, чи ж не чисте зерно посіяв ти на своїй ниві, звідки ж взявся кукіль? А він їм відказав: Чоловік ворог оце зробив. На те слуги: Чи не хочеш, щоби ми кукіль випололи? Але господар відповів: Ні; бо як будете полоти кукіль, то повириваєте також пшеницю. Оставте все до жнив. Тоді скажу женцям, щоби окремо зібрали кукіль, повязали в снопи і вкинули в огняну піч, а пшеницю, щоби зібрали в мою клуню (стодолу).

Притчу цю пояснив Ісус своїм ученикам так: Той, хто сіяв добре насіння, це Син Чоловічий (Самий Ісус); а поле — це люде; пшениця — це добра наука; а кукіль — це наука злого духа. Ворог, що сіяв кукіль, то діявол, а жнива — кінець світу. При кінці світу пошле Син Чоловічий своїх ангелів і вони позбирають із Його Царства всіх тих, що послухали злого духа і чинять беззаконня і все зло, і повкидають їх в огонь; а праведних заберуть до Царства Небесного. І додав Ісус: Хто має уха слухати, нехай слухає!

Инші притчі подав Ісус людям: Царство Небесне подібне до зерна гірчиці. Насіння її маленьке, але як виросте, то більше від всякого зілля. (Є рід гірчиці, що росте досить високо). Також — що Царство Небесне подібне до розчини. Трошки дріжджа вкидається до тіста, а як воно тоді кисне і підростає. То значить, що добрі люде послухають науки Христової трошки, але її полюблять і все більше нею збагачуються і підростають в праведности і добрих ділах. Дальше — що Царство Небесне подібне до чоловіка, що найшов скарб на полі. Він тоді йде, продає все, що має і купує те поле зі скарбом. Також Царство Небесне подібне до купця, що найшов дорогоцінну перлу і тоді все продає, щоби набути ту перлу для себе. Так хоче Ісус Христос щоби ми дбали про Царство Небесне, як про найбільший скарб на світі, як про найбільшу вартість.

І ще одну притчу сказав Ісус, а то, що Царство Небесне подібне до невода (сітки), що рибаки закидають в море. За час всього в неводі назбирається і доброго й непотрібного. Коли ж витягнуть невід на беріг, тоді вибирають, що добре, для себе, а що непотрібне викидають в море. Так буде при кінці світу. Ангели Божі заберуть добрих людей до неба, а злих вкинуть до пекла, де ті будуть каратися.

Питання:

1. Хто сіє добре насіння? 2. Хто сіє кукіль? 3. Коли господар прочистить пшеницю? 4. Що зроблять з куколем? 5. Що то значать „нива"? 6. Що означає тут „пшениця?. 7. Що означає притча про гірчицю? 8. Що про перлу? 9. Котра притча найбільше тобі довподоби? 10. Чому?

ФОТОГРАФІЇ ЗІ СОБОРУ

УГПЦеркви, який відбувся в днях 12-14 листопада у Винипегу, можна дістати по $1.00 за сет з шістьох ріжних карток 5x7 цалів.

Пишіть до:

GAVINCHUK STUDIO
Smoky Lake, Alberta.

НОВИЙ РІК І ЙОРДАН.

Першим святом по трох днях Різдвяних Свят є Новий Рік і Йорданські Свята. Вдійсности Новий Рік, — це дві святі разом, а то: „Обрізання Господнє", що рівналося нинішному хрещенню дітей, та свято Василія Великого.

Св. Василій Великий належав до великих праведників і працівників церковних. Родився 308 року в Кесарії. Християнську науку дістав від своєї бабки Макрини, а письма навчив його батько, що звався також Василій. Мати звалась Емилія.

Родина св. Василія була дуже праведна. До святих зачислено матір Василія, його сестру Макрину і братів Григорія і Петра, що були епископами. А брат Василія Навкратій став пустинником.

Дуже діяльним було життя св. Василія. За його ревну працю для добра Христової Церкви його поставлено було архієпископом. Багато помочи дав він убогим; відважно обороняв він Церкву перед її противниками. Він то склав Службу Божу (скоротивши зі Служби ап. Якова) і нині вона зветься Службою Василія і відправляється 10 разів в році. Св. Василій належить до трох великих святих, яких Церква споминає, а то: Василій, Григорій Богослов і Іван Золотоустий.

Помер св. Василій 1-го січня (нині церковного), 353 року, в 45-ім році свого життя.

Йорданські Свята звуться також **Святом Богоявлення,** бо при хрещенню Ісуса Бог обявився людям в своїй повноті — в трох Особах.

Читаємо в Євангеліях, що над рікою Йорданом появився великий проповідник, Іван. І приходили до нього люде з далеких сторін, щоби послухати його науки і каятися своїх гріхів. Хто ж щиро каявся, того Іван хрестив в ріці на знак, що охрещений буде починати нове, красше, чисте життя.

Одного разу приходить до Івана також Ісус і каже: Охрести мене! Та Іван знав Ісуса і каже: Ти мене можеш хрестити, а не я тебе! На те Ісус: Зроби, що кажу, бо це треба зробити!

Коли ж Іван хрестив Ісуса, тоді появився над Ісусом Дух Святий в виді голуба, а з неба почувся голос: „Се син мій любий, його слухайте". Так при хрещенню Ісуса обявилася людям Свята Тройця.

Ісус Христос мав тридцять літ, коли хрестився, і від того часу починає Він свою божественну працю.

Про Івана Хрестителя було сказано, що він має приготовити дорогу для Ісуса. Це треба так розуміти, що він мав приготовити людей, з яких Ісус міг би вибрати Апостолів і з яких могла б створитися перша християнська громада. Іван вказував людям, хто це Ісус, коли казав: Я хрещу вас водою, а Він буде хрестити вас духом святим.

Коли ж Христос хрестився, то хотів Він тим дати людям таку науку: Хрестяться ті, що каються й обіцяють жити кращим життям, отже це такий святий вчинок, що я самий готовий стати на тім місци, де вони той вчинок виконують.

Йорданське святковання має свої обряди і в церкві і в українських домах. В церкві святиться вода і на Святий Вечір і на Йордан (де можна, то святять на ріці, на ставі), а люде приносять свячену воду до дому й окроплюють нею хату та другі будинки, просячи Бога, щоби зіслав на їх дім своє благословення.

Йорданське Богослуження дуже подібне до різдвяного, в обох співаєсь „З нами Бог, розумійте народи, і покорітеся, бо з нами Бог". Подібно святкують і по домах, величаво, з багатьома стравами, кутею, рибою і др.

Після вечері діти ходять щедрувати. Це дуже стародавні пісні, з яких деякі були складені може перед більше, як тисяча літами.

Обовязком українців святкувати і ці Свята так величаво, як лише можна, заховуючи всі наші звичаї, обряди і церемонії. Це наше релігійно-культурне майно, що вяже нас і з тим часом, коли Христос хрестився і з нашими близькими, дальшими і дуже далекими предками.

МУЧЕНИКИ НА НИКЕЙСЬКІМ СОБОРІ.

Перший загальний, або Вселенський Собор відбувся в 325 році в місті Никеї. Було на нім около 318 епископів. А що кождий епископ мав з собою двох священиків і др., отже всіх присутних на соборі було коло 2000 осіб. Він почався з червня, а скінчився 25 липня.

Епископ Марута з Майферкату пише про присутних на соборі так;

— З Виїмком 11 Отців, прочі всі мали на собі сліди мучеництва. Були тут осліплені поганами; були з повибиваними зубами; були без нігтів на руках і ногах; були з пообтинами ухами і поломаними ребрами. На собор принесли одного мученика, що звався Тома Марап. Не мав він ні носа, ні вух, ні губів. Погане виривали йому зуби, повідрізували руки й ноги. Дванадцять літ сидів в вязниці і кождого року відтинали йому оден член тіла. На вид його сам цісар Константин впав на землю і звеличав його словами: „Величаю Тебе, вiдку Христа, що звеличив тебе так многими вінцями" — і поцілував його рани.

БІЛА МУКА НЕ ДУЖЕ ДОБРА.

В млинах вживають способів до вибілювання муки, звичайно відповідного газу. Це тому, що люде хочуть, щоби мука була найбіліша. Тепер професор Карлсон в Стейтах каже, що він робив досліди і переконався, що хліб з такої муки доводить до нервовости й алкоголізму. Він шкідливий і тому люде повинні вживати на хліб звичайної природної муки, а не штучної.

Вийшли з Друку Книжки:

1) „Про наші обовязки до Бога й до ближніх" — ціна 50ц.
2) „Правдива Церква Українського Народу" — Ціна 25ц.

Написав Прот. Петро Білон.

Замовляйте:

Rev. P. BILON,
74 Harris Ave., Woonsocket. R. I.
U.S.A.

Можна посилати чеком, або Мані Ордером.

ПОЩО ВОНИ ТАКЕ ПИШУТЬ?

В едмонтонських „Українських Вістях" з 6-го січня, 1948 р., є стаття п. з. **„Чи Українська Православна Церква може виконати історичну місію".** Її автор о. д-р Іван Чинченко, що як видно, перебуває в Европі.

Стаття починаєсь оглядом боротьби московських большевиків з Православною Церквою. Перше та боротьба була явна, тепер хитро замаскована, отже о-стільки гірше. Нині большевики стремлять до того, щоби зробити Москву осередком всего православія на світі.

Дальше Чинченко висуває питання: яка церковна сила може стати нині проти Москви й оборонити Православіє? Та в тім якраз цілий сук справи. Каже він:

„З хвилиною, коли поновлено в Кремлі старе гасло „Москва — третій Рим", або „Москва — природний центр православного світу", **мусить хтось виступити і підняти прапор оборони незалежности православних церков від Москви, всерівно білої, чи червоної...** З історії відомо, що всяка опіка Москви, білої чи червоної над православним світом — це маска московського імперіялізму для поневолення ним того світу (Всі підчеркнення наші — Ред.).

„Чи може сьогодні українська православна Церква підняти цей прапор? Абсолютно ні. Бо щоб взяти на себе цю велику історичну місію, треба, щоб сама українська православна церква була міцно зорганізована, мала високопідготоване духовенство вищої та нижчої ерархії..."

З наведеного бачимо про що Чинченкови ходить, — йому хотілось би нібито знайти таку іншу Церкву, що перемогла би Москву й увільнила би православний світ від большевицького насильства.

Чинченко розмальовує Українську Православну Церкву красками, якими вона йому представляється: вона не має ані високо освічених епископів, ані священиків; на скитальщині нема між православними згоди; а таксамо в Зединених Державах та в Канаді нема церковної єдности... І вкінци приходить він до висновку:

„При такім стані та розеднаності, звичайно український православний світ не може виступити проти політики Кремля, бо вся увага православних церков занята внутрішною боротьбою та самопоборюванням. Таксамо і між Москвою та Царгородом йдуть суперечки. Тому то зараз (тепер!) нема такої сили, такого міцно зорганізованого центру в православному світі, нема **Петрової Скали,** об які міг би розбити свою голову червоний діявол з Кремля".

А закінчує Чинченко статтю тим, що український православний світ **„не зможе підняти прапору історичної місії оборони православних Церков від поневолення Москви".**

З наведеного бачимо, що Чинченко намагається вказати, що десь поза православними Церквами є така Церква, що може Москву перемогти й увільнити православний світ від большевицького насильства. Православні Церкви тепер безсилі, Українська Православна Церква безсила, але може це зробити якась **не-православна Церква,** — увільнити православні Церкви, з між ними й Українську Православну Церкву від московського і большевицького панування.

Яка ж саме Церква мала би все те зробити? Певна річ, що не якась протестантська. Такою одинокою є хіба Церква Римська, в якій Чинченко бачить ту „Петрову Скалу", яку він ніби ненароком згадує. Вона то і Москву зруйнує і православіє освободить.

Та не так воно є як Чинченко балакає.

Найперше, що Українська Православна Церква хочби була найкраще зорганізована, не могла би вибиратися нині на Москву таксамо, як не вибиралася дотепер там не вибирається нині Римська Церква.

В Українській Церкві нема згоди, нема єдности ,каже він. Але чи це диво? Коли відносини на цілім світі хаотичні, коли Український Нарід вчасти поневолений, а вчасти на вигнанню, то чи диво, що його церковні справи не налагоджені покищо так, як треба?

Та в якій другій Церкві ті відносини налагоджені так, що вона може і собі дати раду і Москву побороти та православних визволити? Може в Римській, про яку, певна річ, Чинченкови ходить, і яку він недоговорками висуває наперед, як будучу спасительку.

Римська Церква собі не може нині дати ради, а не щоби вона другим помагала. Від неї Москва забрала цілу Польщу, забрала Мадярщину, Хорватію, Словаччину, Галичину та ще дещо, де було багато католиків, — та чи Рим хоч пальцем рухнув, щоби їх Москві не дати? Франція й Італія на очах Риму побольшевичились. Католицький „Голос Спасителя" недавно перечисляв, як масово німецькі католики покидають Католицьку Церкву ще від 1919 року — отже де тут видно якусь силу Римської Церкви — Петрової Скали? А нині йдуть балачки, що може прийти до такого, що папа мусить з Риму забиратися.

Тай колись... Римська Церква розбила Християнську Церкву на Східну і Західну; вона довела до створення протестантизму, що розбив Римську Церкву на двоє. Вона в себе мала нараз по двох і трох папів, що взаїмно себе поборювали...

Окремо треба згадати як то Римська Церква вже „визволяла" Українську Православну Церкву, почнаючи ще від Казимира Великого (1240 р.), а вже окремо за нової Польщі, коли одні православні церкви замикала, другі переміняла на костели, треті на що інше, а четверті нищила, а православних українців по большевицьки переслідувала. В однім **1938 р. вона за сім тижнів** знищила на Холмщині 110 православних церков і сім каплиць. Отже коли б Римська Церква мала так нині визволяти Православну Церкву, як дотепер визволяла, та таксамо — хорони нас Господи від такого визволення!

Каже Чинченко, що „раніш православна Церква в Росії служила білому цареві, а тепер червоному". Коли говорити на такий лад, то кілько разів Римська Церква служила Польщі! Навіть в 1938 році. Але надилі ріжниця та, що Росія брала Церкву в руки фізичною силою, а Польща Риму фізичною силою не забирала. Остілько справа з Римом стоїть гірше.

Все те разом такі загально відомі справи і факти, що навіть д-р Чинченко повинен би їх знати і розуміти. А може він для себе знає...

Це покищо. Та одно дивне, — що „Українські Вісти" помістили Чинченкову статтю не зазначивши, що за її зміст не відповідають.

ТЕМПЕРАТУРА В КАНАДІ.

Січня 13-го температура в Канаді так представлялася:

В Ріджайні, Саск. і Винипегу було 20 низше зера, в Саскатуні, Саск., 13 низше, в Кенорі, Онт. 23 низше, в Брендоні, Ман. 18 низше, в Мус Джьо, Саск 9 низше, в Монтреалі 1 низше зера. А висше зера зимна: в Вікторії 27, в Венкувері 24, в Едмонтоні 19, в Келгарі 30, в Торонті 2.

ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕОЛЬОГІЧНОГО ТОВАРИСТВА ПРИ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ

Теольогічне Товариство має сходини раз в тижни, а то в середу вечером. На цей вечер члени Т-ва приготовляють дискусії, або реферати на ріжні теми.

Дотепер зложено вже Статут для згаданого Товариства. Позатим в діяльність Товариства входили дискусії та інформаційні бесіди.

Про Християнство і Комунізм реферував А. Матвійчук.

Коментар про Непомильність Папи приготовив М. Григор, розвиваючи свою тему на історичнім документі: Промова католицького епископа Штросмаєра, виголошена 1870 року на Ватиканськім Соборі в Римі. Штросмаєр в згаданій промові доказував, що непомильність папи є звичайною людською вигадкою, а історія про побут Петра в Римі належить до смішних легенд.

Оден вечер був посвячений питанням теольогічних студій. І тут ці питання пояснював дорадник Товариства, Декан Д. Мартиновський.

Тему: „Як заінтересовувати молодь церковною справою", — розвивав П. Дроздович.

З. Лещишин промовляв на тему: „Яким повинен бути священик".

На сходини Теольогічного Товариства приходять і другі студенти, що є в Колегії, отже праця Теол. Товариства сягає поза саме Товариство, — і нетеольоги мають нагоду поширювати свої погляди на важнійші питання людського життя.

Члени Т. Товариства деколи виїздять з нашими священиками на околиці, як дяки-співаки, а першим з таких є С. Гапкевич, що прибув до Колегії зі Стейтів.

Дальше плянується ряд дебат та робляться до них приготовання, про що подрібнійше напишеться пізнійше.

Мирослав Григор, писар.

ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК
(Вимер-Ватсон, Саск.)

Жовтня 21, 1947 наша громада справила пращальний вечерок для п-ва Шмильських, що забиралися до Давфин, Ман. Пані Шмильська була діяльною членкинею Жіночого Товариства, а п. Шмильський парафіяльним касіером через довгі роки. Обоїм громадська справа була завсігди близка. Жіноче Т-во дало пані Шмильській малий дарунок на памятку, а п. Шмильський дістав від парафії. При тій нагоді зібрано 14 долярів і розділено пополовині скитальцям і Колегії.

Оден з гостей.

ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ В АГАЗИС, Б. К.

День 7-го грудня буде зазначений як історичний день в життю українців цеї околиці. Того дня ми започаткували організаційне церковне життя. На зборах в нас зорганізувалася Українська Гр.-Православна громада й підпорядкувала себе Впреосв. Владиці Мстиславу.

Покищо нема ще в нас багато членів, але ті, що є, є щирі і готові віддати всю свою енергію для добра нашої громади та нашої церкви взагалі. З часом ми будемо мати більше таких членів, чого дай Боже.

Ділимося цею радісною вісткою про відродження церковного життя в Агазис з читачами Українського Голосу. З Богом почали, хай Бог помагає.

М. Л. Свик.

НОВОЗБУДОВАНА УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА У ВИНДЗОР, ОНТ.

СВЯТОЧНЕ ОТВОРЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
(Виндзор, Онт.)

Неділя 9-го листопада, 1947 р., остането в памяти на довгі літа серед виндзорських українців. На це наше свято зіхалося дуже багато дооколичних українців, щоб разом з нами відсвяткувати цей урочистий день. По десятій годині рано вийшло велике число побожних християн привитати Впреосв. о. Владику Полина. По нашому українському звичаю наш перший піонір і старший брат п. Василь Турчин привитав о. Владику святим хлібом і сіллю, а о. парох в дверах святим хрестом. Ввійшовши, о. Владика помолився, поблагословив вірних і промовив до них, як рідний батько, даючи пораду як нам треба шанувати віру Христову та храми Божі. Потім відбулось Архиєрейське благословіння і свячення святою водою святині в середині.

Около 11-ої години почалась Служба Божа. По прочитанню св. Євангелії, о. Владика виголосив повчаючу проповідь про значіння віри. Проповідь о. Владики залишиться довго в памяти старших, молоді та дітей. Через усю Службу Божу співав гарно хор під управою диригента п. Гр. Сторожука.

По Службі Божій відбувся спільний обід в церковній салі, який приготовило наше Жіноче Т-во ім. Л. Українки, що від початку заснования нашої громади іде плече в плече з братніми нашими організаціями та несе рівну частину місцевого громадського тягару. Господарем свята був голова нашої церковної громади п. І. Трач. Церковна саля була переповнена по береги так що столів не ставало і гості мусіли другий раз засідати. Це доказ ворогам нашим, що церква наша зростає з дня на день, що вірні її гуртують свої сили для спільного добра.

По обіді були промови, як місцевих так і поза місцевих гостей і делегатів. Місцеві говорили оці: гол. Іван Трач від церковної громади; від будівельного комітету — І. Панчук; від Товариства Просвіти — п. П. Іванчук; від Жіночого Товариства — пані М. Ряжак; від С У М К — п. А. Стечишин, інжінір; панна В. Касюрак; від професіоналістів — адвокат Яців і дентист Др. Г. Гаврищ, а від румунських православних церков — свящ. Пан і свящ. Пастельник; з поза місцевих: п. Добровольський з Сарнії, п. Максимяк і Середоха з Лимінгтон, п. Сас з Четам, п. Н. Мех з Ошави, п. П. Лисий з Гримсбі, п. Панін з Гемилтону, адвокат Оришак з Торонто, п. Бойчук з Дітройт, З.Д.А.

Хоч промови були інтересні, то все таки всі нетерпеливо очікували промови о. Владики. Його привитано бурею оплесків і всі слухали уважно його промови. Кожне слово Впреосв. о. Владики запало глибоко в серця слухачів. По промові о. Владики господар свята і голова церковної громади п. І. Трач покликав до кінцевого слова пароха о. Запарнюка. Всеч. о. парох подякував о. Владиці, що невідмовив прохання громади прибути на таке велике свято та поблагословити новозбудований храм. Він підніс многоліттє о. Владиці і звиш 500 осіб відспівали многоліття о. Владиці. Подякував о. парох церковному і будівельному комітетові за співпрацю в так великім ділі, як також нашому жіноцтву, членству і прихильникам за жертви, а рівнож громадянам зі Сарнії, які приїхали автобусом на це свято в числі звиж 36 осіб. Подякував також громадянам з Четам, Лимінгтон, Дітройт, Амербург, Геров, Гримсбі, Гемилтон, Торонто, Ошави і виндзорцям, які прийшли на це наше торжество.

Щира подяка за жертви які зібрано підчас свята. **Щире українське спасибіг всім!**

Присутний.

25-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ п-ва ЛУПУЛІВ
(Едмонтон, Алта.)

День 17-го листопада залишиться милим споминoм в памяті Василя й Евдокії Лупул, бо того дня приятелі й знайомі устроїли їм несподіванку з нагоди 25-літнього супружого життя. Впорядчиками несподіванки були п-во Скакуни.

Саля, де відбувалася несподіванка, була переповнена гостями, бо п-во Лупули широко знані в Едмонтоні та по кольонії, головно у Вилингдон, де народився Василь та його дружина Евдокія в дому Ткачуків. Тож недиво, що з Вилингдону прибуло понад десять родин, щоб звеличати їх ювілей.

Столи були гарно прибрані, і коли ювілята показалися в дверях, то гості привитали їх оплесками, а господар зараз попросив їх за стіл. По обох боках ювілятів засіли дружби й дружки, а це п-во Шевчуки та п-во Ткачуки з Вилингдону. Зворушення ювілятів відбивалося на їх лицях, і напевно пригадувався їм той час коли вони обоє побиралися. Обоє вони виглядають досить молодо, помимо того, що вже два їх сини вчащають до університету.

Пан К. Скакун пояснив ціль свята й переповів заслуги ювілятів на полі церковнім та народнім. П-во Лупули, це жертвенні та взірцеві громадяни й гарно виховують свої діти. Пан Н. Шевчук, промовляючи по господарені п. Скакунові, переказав історію діяльности ювілятів підчас їх побуту у Вилингдон, та передав щирі побажання від тих вилингдонців, що не могли прибути на свято. При нагоді варто згадати, що й сам п. Шевчук є один з передових працівників на народній ниві, і може оцінити працю других. По нім говорив п. В. Гаврищ, заст. голови Української Прав. громади св. Івана в Едмонтоні.

Пан Лупул є членом Прав. громади в Едмонтоні, Інституту М. Грушевського, Колегії св. Андрея у Винипегу та передплатником Українського Голосу й Вістника. Він бере участь в хорові та взагалі інтересується щиро нашим життям. Коли п-во Лупули виростали, в нас ще не було рідних шкіл, та помимо того обоє вивчилися добре української мови та письма, і це завдячують Укр. Голосові.

При кінці говорив Др. Говда. Він привитав ювілятів від присутних, побажав їм многоліття та вручив їм гарний дарунок, за що ювілята щиро подякували та приректи надалі працювати й ко-ристь наших організацій, і зложили 10 долярів на нашу пресу по половині на Український Голос і Вістник.

В.Г.

ЖЕРТВИ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ В ВИНИПЕГУ

По 50 дол.: Церковна Громада ім. св. Софії, Монтреал, Кве.; п. і пані О. Клюкевич, Мічем, Саск.; Арсенич і Соломон, Винипег, Ман.

По 38.50: Члени громади в Венкувер, Б. К.

По 32 дол.: М. Зюбрак, Принс Алберт, Саск.

По 30 дол.: Громада в Гемилтон, Онт.; Громада в Торонто, Онт.

По 25 дол.: Дробот, Саск. громада, Смокі Лейк, Алта. громада, Кендіяк, Саск. громада, Оакборн, Ман. громада, Виста, Ман. громада, Форт Виллям, Онт. громада, Сенді Лейк, Ман. громада, св. Михаїла (Винипег) громада, Роблин (Петра і Павла) громада, Келгарі, Алта. громада, Гилберт Плейнс, Ман. громада, Гронлид (північна) громада, Канора, Саск. громада, Давфин, Ман. громада, Саскатун, Саск. громада, Пресв. Тройці (Винипег) громада, Роблин (місто) громада, Прілейт, Саск. громада, Пайн Ривер, Ман. громада, Венкувер, Б. К. громада, А. Кирплюк, Геллок, З.Д.А.; П-во І. Дідур, Вегревил, Алта.: В. І. Перепелюк, Флин Флон, Ман.; С. Гадійчук, Монтреал, Кве.; Юрків брати, Давфин, Ман.; М. Григорчук, Етелберт, Ман.; Н. Григорчук, Етелберт, Ман.; Елисавета Деренюк, Торонто, Онт.; Мензі, Ман. громада.

По 20 дол.: Вакав, Саск. громада; С. Джуліян, Саск. громада; Едмонтон, Алта. громада; В. Малюта, Шортдейл, Ман.; П. І. Лазарович, Едмонтон, Алта.

По 15 дол.: Виллингдон, Алта. громада; Вегревил, Алта. громада; Стрий, Алта. громада; Вернон, Б. К. громада.

По 10 дол.: Брукебі, Саск. громада, Вимер, Саск. громада, Гуїн, Саск. громада, Арран, Саск. громада, Брендон, Ман. громада, Кендо, Саск. громада, Медов Лейк Саск. громада, Спедден, Алта. громада, Ріджайна, Саск. громада, Січ, Ман. громада, Горлиц, Саск. громада, Гримзбі, Онт. громада, Виндзор, Онт. громада, Фоссетон, Саск. громада, Сірко, Ман. громада, Редватер, Алта. громада, Січ Коломия, Алта. громада, Радвей, Алта. громада, Шіго (місто), Саск. громада, Лашін, Кве. громада, Вишарт, Саск. громада, Айтуна, Саск. громада, Сондави, Ман. громада, Пембіна, Ч.Д., ЗДА. громада, Вест Форт Вилліям, громада, Вакав, Саск. громада, Міхоб, Саск. громада, Йорктон, Саск. громада, Ватерфорд, Онт. громада, Мазепа, Саск. громада, Кадворт, Саск. громада, Россборн, Ман. громада, Роза, Ман. громада, Рорктон, Ман. громада, Форт Френсес, Онт. громада, Кадет, Саск. громада, Ню Торонто громада, Ошава, Онт. громада, Ешвил, Ман. громада, Ст. Кетеринс, Онт. громада; Г. І. Марко; М. Лесюк; К. Білецький, Виста, Ман.; Д. Гнідий, Вакав, Саск.; Т. Гумнюк, Торонто, Онт.; І. Дзвинчук, Винипег, Ман.; пані Ю. Шевчук, Ріджайна, Саск.; Н. Чапм. Пембіна, ЗДА.; Їв. М. Самицький, Принс Алберт, Саск.; Н. В. Гавінчук, Смокі Лейк., Ал-

та.; П. Сірий, Флин Флон, Ман.; П-во Г. і О. Шевчук, Вишарт, Саск.; С. Піць, Шел Веллі, Ман.; Г. Стратійчук, Кенора, Саск.; М. Солоничний, Сенді Лейк, Ман.; Г. Паніш, Пітерсфілд, Ман.; М. Топоровський, Пайн Ривер, Ман.; Г. Бугера, Винипег, Ман.; Павліна Горчинська, Кемсек, Саск.; СУК ім. О. Кобилянської, Винипег, Ман.; В. і Катерина Вавс, Фовн Лейк, Саск.

ЦЕРКОВНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД

Вернон, Б. К. По 5 дол.: О. Ірійчук, Г. Бартко, Н. Малиш, В. Гакман, І. Шмир, Д. І. Микитюк, В. Мойсюк.

По 2 дол.: А. Щербак, Марія Щербак, Й. Стельмащук, О. Андрусів, Д. Демида, І. Малиш, Катерина Кирстюк, І. Чижевський, Меншими жертвами 27 дол.

Союз Українок Канади, відділ ім. Княгині Ольги, Торонто, Онт. — 52.00.

Василь і Ольга Савчук 20.00

Збірка на Поминальнім Обіді в домі Василя Вахни, Вайта, Ман. — 14.25.

НА НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК ДЛЯ МАРІЇ СТОРОЖУК

(Посмертна згадка)

Сенді Лейк, Ман. — Листопада 28-го упокоїлася в Бозі Марія Сторожук, проживши 71 років. Полишила вісім синів і чотири доньки, що вже подружені та господарюють у ріжних місцевостях.

Покійна була свідомою громадянкою, багато читала і вміла цікаво переказати прочитане другим. Мала здорові погляди на життєві справи і тішилася пошаною і любовію серед всіх тих, що її знали.

Похоронне Богослуження складалось із Служби Божої, парастасу та панахиди, що їх відправив о. Федак, та при участі численних вірних відправив покійну до гробу.

Учасники похорону були запрошені на обід, який був устроєний синами покійної під проводом пані Стефанової Сторожук. Деякі сини з невістками і доньки зі своїми чоловіками прибули з далеких сторін. Одна унука, пані Оля Червайко, прибула аж з Торонта і щоб бути на час мусіла їхати літаком.

Тому що покійна дорожила церквою, усі зібрані шануючи її память уважали за відповідне зложити як невянучий вінок дар на Катедральну Церкву ім. св. Тройці у Винипегу 44.70. Жертвували:

По 2 дол.: Н. Сторожук.

По 1 дол.: о. Федак, А. Прокопчук, А. Найлин, О. Дідик, І. Федорків, П. Сторожук, пані М. Мудра, С. Ристефанюк, Т. Запухляк, М. Мипітак, Е. Левандовський, Ф. Василенко, пані Р. Моллявка, пані О. Червайко, пані Пінюта, Н. Солоничний, пані М. Панчук, В. Григораш, А. Залещук, К. Ристефанюк, С. Басс, М. Фидорків, Д. Гнатюк, М. Левандовський, пані С. Новалковський, П. Доманський, П. Процків, В. Бабій, Л. Найлин, Ліз Сторожук, І. Сторожук, С. Сторожук, пані Анна Сторожук, Г. Сторожук, пані А. Василенко, Т. Мулявка, пані П. Процків.

По 50 цт.: Ю. Чайковський, пані Ф. Дучмінська, пані М. Солонича, Е. Молявка, С. Ярема, Л. Працак, пані Л. Лободовська, пані Г. Молявка.

По 45 цт.: Г. Заходняк.

По 25 цт.: пані Д. Десятник, П. Іванко, М. Місчанчук, пані Й. Доманська, пані П. Ковальчук.

Нехай ця жертва буде, як невянучий вінок записана в канцелярії Катедральної Церкви ім. св. Тройці у Винипегу на вічну память Марії Сторожук, а земля нехай буде її легка.

О. Дідик.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького.

СІЧЕНЬ:
19. Понеділок. Богоявлення — Тернопіль.
25. Нед'ля — Ст. Джулієн.

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

СІЧЕНЬ:
19. Понеділок. Йордан — Тазіа
25. Неділя — Канора.

ЛЮТЕНЬ:
1. Нед'ля — Бюкенен.
8. Неділя — Вимер.

Вох 425 — Телефон 67 Канора, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Личини.

СІЧЕНЬ:
19. Понеділок. Богоявлення — Принс Алберт.
25. неділя — Сновлен.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Принс Алберт.
8. Неділя — Семборг.

Адреса — 554—7 стр. іст. Тел. 3785 Принс Алберт. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

СІЧЕНЬ:
19. Понеділок. Йордан — Смокі Лейк. 8-ма год. рано.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Стрий.
25. Неділя — Гленлон.

Адреса: Вох 309 Смокі Лейк. Алт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрків'ського.

СІЧЕНЬ:
18. Св. Вечір Богоявл. — Гонор.
19. Понеділок. Йордан — Стед — рано Служба Божа. — Паплар Парк (водосвяття — 4-та год. по обіді).
25. Неділя — Портедж ля Преірі.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Брендон. 9.30 рано Утреня. 10.30 рано Служба Божа. — 3.00 по обіді Богослуження недільної школи. — 7.30 вечір. — Вечірня (СУМК).
8. Неділя — Тиндал.
15. Неділя Стрітення — Портедж ля Преірі.
22. Неділя — Поплар Парк.
29. Неділя — Поплафілд.

Адреса: 932 Прічард евню. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Мейби.

СІЧЕНЬ:
19. Понеділок — Йордан — Арран-Кемсак.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Пайн Ривер.
25. Неділя — Гаес.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Доофен.
8. Неділя — Арран.
12. Чет. Трох Святих — Мейбридж.
15. Неділя Стрітення — Кемсек.
22. Неділя Норквей.
29. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Вох 124 — Арран. Саск.

ПЕРШЕ УКР. ПРАВ. БОГОСЛУЖЕННЯ В МЕЛФОРТ, САСК.

Запрошуємо всіх в околиці Мелфорт, Рзорс, Силвер Парк, Біті, Брунсбі і Гронланд на перше Укр. Православне Богослуження, котре відбудеться в місті Мелфорт, в салі Агріколчур, в нед'ілю 25 січня, 1948. Богослуження відслужить Всеч. о. К. Желішкевич з Гронланд, Саск. Всіх радо витаємо!

Николай Кокіль.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

СІЧЕНЬ:
18. Нед'ля — Редвий.
19. Понеділок. Йордан — Редвотер.
25. Неділя — Гресленд.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Ворспайт.
8. Нед'ля — Редвей.
12. Четвер — Трох Святих — Редвотер.
15. Неділя. Стрітення — Егремонт.
22. Неділя — Серийл.
19. Неділя — Бойл.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Радвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя і Святий вечір — Іспас. Свячення йорданської води: — 1 год. по полудні — Лужани. 2.30 по пол. — Завале. 4 год. по пол. Вечірня і свяч. води — Сучава. 7 год. вечером — Кагвин. 11 год. в ночі, початок Повечір'я — Анзрю.
19. Понеділок. Йордан. 9 год. рано — Вилингдон.
20. Собор Ів. Хр. — Гемайн.
25. Неділя — Кагвин.

Адреса: Вилингдон, Алта, Вох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апопюка.

СІЧЕНЬ:
18. Нед'ля — Марлин.
19. Понеділок — Богоявлення — Глеслин.
20. Вівторок — Собор Ів. Хрест. — Витків.
25. Неділя — Гефорд.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Криндор.
8. Неділя — Редфілд.
12. Четвер. Трох Святих — Витк'в.
15. Неділя — Гефорд.
22. Неділя — Медов Лейк.
29. Неділя — Гефорд.

Адреса: Вох 51 — Гефорд. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя — Роза.
19. Понеділок — Йордан—Сеньків.
25. Неділя — Форт Френсис.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Пембіна.
8. Нед'ля — Толстой.
15. Неділя — Вайта.
22. Неділя — Гардентон.
29. Неділя — Сондави.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя — Щедрий вечір. Водосвяття — Брунсбі.
19. Понеділок. Йордан — Гронланд Ґанічна.
25. Неділя — Перше Богослуження Мелфорт.

По Богослуженню катехізація дітей і релігійні лекції для молоді.

Адреса: — Гронланд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя — Навечірія Богоявл. —
19. Понед. Богоявлення — Венлав.
25. Неділя — Ешвил.

ЛЮТЕНЬ:
1. Неділя — Давфин.
8. Неділя — Етелберт.
12. Четвер — Трох Святих — Велий Ривер.
15. Неділя — Стрітення — Косів.
22. Неділя — Венлав.
29. Неділя — Рорктон.

Адреса: Вох 778 — Давфин. Ман.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:
15 Ч 2 Преп. Сильвестра Печер.
16 П 3 Преп. Малахія, муч. Горд.
17 С 4 Собор 70-ти Апостолів

18 Н 5 Нед. перед Богоявленням
19 П 6 Йордан (Богов. Господ.)
20 В 7 Собор Івана Хрестителя
21 С 8 Преп. Григорія Печер.
22 Ч 9 Мч. Полієвкта і Неарха
23 П 10 Григор'я еп. Нисского
24 С 11 Преп. Теодосія Великого

25 Н 12 Нед. по Йорд. Сави арх.
26 П 13 Муч. Ермила і Стратоника
27 В 14 Св. Отців вбитих в Синаї
28 С 15 Преп. Павла Тивейського
29 Ч 16 Покл. Кайданам ап. Павла
30 П 17 Преп. Антонія Великого
31 С 18 Атаназія і Кирила архієп.

ЛЮТЕНЬ:
1 Н 19 Преп. Макар'я, Лаврентія
2 П 20 †Преп. Евтимія Великого
3 В 21 Преп. Максима Іспов'дника
4 С 22 Премуч. Анастасія Печер.
5 Ч 23 Свщмч. Климента еписк.
6 П 24 Преп. Ксенії, муч. Вавили
7 С 25 †Григорія Богос. археп. Ц.

8 Н 26 Преп. Ксенофонта і Марії
9 П 27 †Пер. мощів І. Золотоуст.
10 В 28 Преп. Ефрема Печер.
11 С 29 Перен. мощ. Іг. Богоносця
12 Ч 30 Трох Святих:
13 П 31 Никити еп. Новгородського
14 С 1 Муч. Трифона, Сатира.

15 Н 2 Стрітення Господнє.
16 П 3 Симеона Богопр. і Анни
17 В 4 Преп. Ісидора Пелусіота
18 С 5 Теодосія Угл. архієп. Черн.
19 Ч 6 Вукола еп. Смирнського
20 П 7 Партенія епископа Лапс.
21 С 8 Влкмч. Теодора Стратилата

22 Н 9 Нед. Митаря і Фарисея
23 П 10 Преп. Прохора Печерськ.
24 В 11 Муч. Власія еп. Севастоп.
25 С 12 Мелетія еп. Антіохійського
26 Ч 13 Преп. Мартиніяна, Зої
27 П 14 Рівноап. Кирила учит. Сл.
28 С 15 Преп. Пафнутія Печерськ.

29 Н 16 Нед. Блудного сина.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя — Мензі.
19. Понед. Йордан — Сенді Лейк. (8-ма год. рано).
25. Неділя — Оакборн.

Адреса — Вох 46 Оакборн Ман. Тел. 141-5. Шол Лейк Евченджі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

СІЧЕНЬ:
18. Неділя — Роблін (місто).
19. Понеділок. — Богоявлення Госп. — Гілберт Плейнс.
25. Неділя — Ленард.

Адреса: Скр. 54. Тел. но 2. Роблін

Устав Церковний.

СІЧЕНЬ:

18. Нед. перед Богоявл. Гол. 8. УЄ. 11. Лт. Ап. 2 Тим. 4: 5—8. Єв. Марка 1: 1—8.

19. Йордан. УЄ Марка 1: 9—11. Лт. Ап. Тита 2: 11—14 і 3: 4—7. Єван. Матея 3: 13—17.

20. Собор Предтечі. Ліян. 19: 1—8. Єван. Івана 1: 29—34.

25. Нед. по Йордані. Гол. 1. УЄ 1. Лт. Ап. Ефесян 4: 7—13. Єван. 4: 12—17.

ЛЮТЕНЬ:

1. Нед. 30. Гол. 2. УЄ 2. Лт. Ап. Колосян 3: 12-16. Єван. Луки 18: 18—27.

8. Нед. 31. Голос 3. УЄ 3. Лт. Ап. 1 Тимотея 1: 15—17. Єван. Луки 18: 35—43.

12. Трох Святих. УЄ. Івана 10: 1—16. Лт. Ап. Жид. 13: 17—21. Єв. Матея 5: 14—19.

15. Нед. 32. Гол. 4. УЄ 4. Лт. Ап. 1 Тимотея 4: 9—15. Єван. Луки 19: 1—10 і 2: 22—40.

22. Нед. Мит. і Фар. Гол. 5. УЄ 5. Ап. 2 Тим. 3: 10—15. Єван. Луки 18: 10—14.

29. Нед. Блуд. сина. Гол. 6. УЄ 6. Лт. Ап. 1 Кор. 6: 12—20. Єван. Луки 15: 11—32.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., FEBR. 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТНЯ, 1948. ЧИСЛО (815) 3

З ЖИТТЯ УАПЦЕРКВИ НА ЕМІГРАЦІЇ В ЕВРОПІ.

В днях 25-28 грудня 1947 р., в Регенсбурзі (Німеччина) відбувся Церковний Зїзд Української Автокефальної Православної Церкви. Зїзд відбувся з ініціятиви Владики Митрополита Полікарпа і Св. Синоду, а участь у ньому, поза єпископами, взяло 61 представників духовенства і мирян, що репрезентували найбільш авторитетну частину церковного активу.

Зїзд відбувся за головуванням Архиепископа Київського й Чигиринського, Ніканора, який, як заступник Митрополита УАПЦеркви, заступав хорого Владику митр. Полікарпа. На Зїзді виголошено ряд доповідей, серед яких на спеціяльну увагу заслуговують: — Архиеп. Ніканора — „Догматично-канонічний устрій Української Автокефальної Православної Церкви"; три доповіді проф. І. Власовського — „Історично-канонічні підстави автокефальности Української Православної Церкви", „Організаційно-статутові справи Української Автокефальної Православної Церкви" і „Церковно-видавнича справа УАПЦеркви на еміграції", та проф. Ф. Кульчинського — „Духовна освіта на еміграції".

З Европи повідомляють, що Церковний Зїзд в Регенсбурзі радісно привітає ухвалу Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді з 12 листопада, 1947, про потребу скликання Всеукраїнського Православного Собору на чужині. Відбутий Зїзд, на нашу думку, буде мати велике й позитивне значіння та вплив на дальшу організацію й зміцнення УАПЦеркви на еміграції. Чекаємо з нетерпеливістю на докладніше справоздання про відбутий Зїзд, що фактично був Собором Церкви, а зокрема на резолюції того Зїзду.

АМЕРИКАНЦІ ЗВІЛЬНИЛИ ІНТЕРНОВАНИХ ВОЯКІВ УПА.

Головна кватира американських поліційних військ в Франкфурті повідомила, що 200 старшин і вояків Української Повстанчої Армії, які з кінцем минулого року зі зброєю в руках пробилися з окупованої большевиками території України через Польщу і Чехословаччину в американську зону Німеччини і там були інтерновані, вже звільнені та приміщені в таборі переміщених осіб. В таборах інтернованих вони були кілька місяців аж доки американські військові власти не вирішили що з ними зробити. З головної кватири військ заявили, що наскільки їм відомо, то Совітський Союз і Польща домагались видачі інтернованих.

КОЛГОСПИ В ГАЛИЧИНІ.

Совітські часописи доносять, що за минулий місяць створено у Львівщині понад 160 нових колгоспів. В околиці Красного є вже 47 колгоспів, з того 14 зорганізовано в жовтні і листопаді. Дуже багато колгоспів зорганізовано у підльвівських селах, де на місце виселених поляків поселено українських переселенців з над Сяну і з Лемківщини.

КАЖЕ, ЩО БОЛЬШЕВИЗМ НІЧИМ НЕ РІЖНИТЬСЯ ВІД ФАШИЗМУ.

У своїй радіо-промові до німців на тему „Свобода проти тоталізму", член Американського Військового Управління в Німеччині Ричард М. Скеммон назвав большевизм „новим фашизмом під червоним плащиком". Він заявив, що ця сама „історія гноблення і поневолення повторюється в кожній комуністичній державі". Він твердив, що в кожній совітській, або ними опанованій країні „усувається парляментарну недоторканість законодавців та негайно ставлять ся під суд опозиційних політичних провідників за здогадну зраду. Де ці так звані суди не вистарчають, там застосовується найстрашніший терор".

ТУРБОТИ У ЗВЯЗКУ ЗІ ЗДОРОВЛЯМ БЕНЕША.

В останньому часі поширюються найріжноманітніші поголоски у звязку зі здоровлям президента Чехословаччини, Бенеша. Особи, що стоять близько чехословацького президента, стверджують, що стан його здоровля починає бути щораз більше критичний, хоча Бенеш має лиш 64 роки. Тут ходить не тільки про саме здоровля Бенеша, але головно про всякі можливости змін в положенні країни, якщоб Бенеша не стало, або якби він мусів залишити активну участь в політичному житті. Особа Бенеша була досі ще одною з найбільших перешкод для повного захоплення влади комуністами.

КИТАЙЦІ ВЧАТЬСЯ В КАНАДІ ЛІТАТИ.

З Китаю прислали до Канади 15 летунів, що тепер в Торонті вчаться літати та орудувати бомбовиками, що звуться „Москіто". Недавно уряд Кай Шека купив в Канаді якесь число таких літаків. Летуни приготовляються до війни, яка ведеться в Китаю з комуністами, або повернувши, будуть других привчувати.

В АНГЛІЇ ЗАВОЛИТЬСЯ НА ПОВЕНИ.

Коли попередна зима була дуже зимна, то тепер тепла і мокра. Йдуть тепер дощі і в деяких ріках вода вже так піднеслася, що люде маються на поготові, коли б треба ратуватися перед повінею. Над частиною Англії переходили вже бурі з силою 90 миль на годину.

БУДУТЬ ДЕПОРТУВАТИ НЕБАЖАНИХ ГОСТЕЙ.

Американське бюро по справам іміграції і натуралізації розвинуло широко закроєну акцію в справі депортації ріжних небажаних гостей, які прибули до Америки в часі війни, а ще більше по її закінченні. Кампанія звернена в першу черґу проти громадян Совітського Союзу, які прибули до Америки в ролі урядовців, знавців, студентів, тощо. При [illegible] вони скористали з широкої американської свободи та порозїздилися де хто хотів. При відсутності контролі над новоприбувшими, за ними пропав слід. Уряд уважає, що посеред [illegible] гостей є особи, що займаються підривною роботою, яка має за ціль переворот в країні.

КОНГРЕС УХВАЛИВ НОВІ ФОНДИ НА ПРОГРАМУ „ГОЛОС АМЕРИКИ".

Американський Конґрес одобрив законопроєкт для висиґнування більших сум на радіо-програму „Голос Америки", ціллю якої буде відповідати на наклепи проти Америки, поширювані совітською пропагандою. У законопроєкті передбачені такі засоби, як виміна студентів з закордоном, закладання бібліотек в чужих країнах, висилання технічних спеціялістів закордон і т. п. Ці аґенди будуть підлягати секретаріятові стейту.

ЕПИСКОП БУЧКО АПОСТОЛЬСЬКИМ ВІЗИТАТОРОМ.

З Риму прийшла вістка, що папа іменував еп. Івана Бучка апостольським візитатором українців греко-католиків, що перебувають на скитальщині в Німеччині. Дотепер візитатором був о. Войнарівський з Мінхену.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Зі смертю бл. п. Мирослава Стечишина Українська Православна Церква в Канаді стратила одного з найбільш заслужених своїх членів. Від смерти Покійного, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, якої пок. Мирослав Стечишин був членом безперервно через 17 років (1930-1947), отримала багато голосів за тим, щоби загал вірних нашої Церкви вшанував память бл. п. Мирослава Стечишина в якийсь гідний та достойний спосіб, який рівночасно мавби також постійне та корисне значіння. На цю ціль Консисторія вже навіть отримала деякі фонди.

Обдумавши справу добре, Консисторія прийшла до рішення, що найбільш доцільним способом буде створення Фундації ім. Мирослава Стечишина при Колеґії св. Андрея. РІЧНИЙ ДОХІД з якої буде призначений на „Стипендію ім. Мирослава Стечишина" для заслужених і надійних питомців Колеґії. По думці Консисторії, до створення такої Фундації повинні причинитися не лише церковні, але також всі наші світські організації, як Союз Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді, Союз Українських Народних Домів і ін.

Згідно з цим Консисторія оцим проголошує кампанію за фондами на Фундацію ім. Мир. Стечишина в ширім переконанню, що весь наш загал віднесеться до справи щиро й зложить таку суму, з якої річний дохід запевнив би постійну степендію бодай в сумі від 75 до 100 долярів річно.

Виказ жертв, які вже вплинули на цю ціль, буде поданий в слідуючім числі Вістника.

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на вище подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man

ПРАВОСЛАВНИЙ БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ У ВАРШАВІ.

Мені вже доводилось писати коротко про цей факультет на сторінках „Збірника, видаваного Українською Православною Духовною Академією у Мюнхені. З огляду на інтерес, який, на мою думку, цей Факультет повинен мати для читачів „Вістника", і беручи на увагу, що мюнхенський Збірник зовсім мало відомий в Канаді, я хочу докладніше розповісти про життя і працю факультету, які вже належать тепер до історії.

Думка про заложення в Польщі високої духовної школи, де б діставали вищу освіту кадри майбутнього православного духовенства, виникла в звязку з проголошенням автокефалії Православної Церкви в Польщі. Не довелось її здійснити організаторові цієї автокефалії, митрополитові Юрію Ярошевському. Як відомо, митрополит Юрій поляг на Великдень 1924 року од руки фанатика-ренеґата, архімандрита Смараґда Лятишенка, який мстився на митрополитові саме за цю автокефалію, що визволяла Православну Церкву в Польщі з під влади московського патріярха. Митрополит Юрій був свідомий українець, член української студентської громади в київській Духовній Академії й співробітник „Записок" Науково го Товариства імени Шевченка у Львові. Можна було сподіватись, що митр. Юрій, людина сильної волі й дуже енерґійна, поставить справу автокефалії так, щоб від неї було як найбільше користи для українського православного населення Польщі, якого було 3 мільйони і яке складало 3/4 всього православного населення, решта — 1 мільйон — складали білоруси і невелике число росіян, колишніх урядовців і купців, що залишилися в Польщі. Але не судилось.

Митрополитом став єпископ кремянецький Діонісій (Валединський)), природний росіянин з Муромщини. Перебуваючи в Кремянці, він виявляв певне зрозуміння для українських національних стремлінь, але ставши митрополитом, підпав під вплив російського єпископату й зросійщеного вищого духовенства в Польщі й провадив церковну політику в згоді з бажаннями незначної російської меншости, що його оточувала. Митрополиту Діонисію довелося станути на чолі й Православного Богословського факультету при Варшавському Університеті Иосифа Пілсудського.

Офіційною назвою Факультету було „Студіюм", і перебував він на окремому положенні. У Варшанському Університеті були теольоґічні факультети римо-католицький і протестантський, обидва вони користувались з повних прав, належних кожному факультету — виборні декани, вільне обрання професорів і т. д. Шо до православного „Студіюма", то він тільки формально підлягав сенату й ректору, безпосередно ж залежав від Міністерства Освіти, яке призначало декана (з титулом „керовника") й затверджувало професорів, заключуючи з кожним із них контракт на один рік. Робилось це задля того, щоб зручніше було позбутись котрогось із небажаних професорів: просто не поновлявся з таким професором контракт, і він автоматично виходив зі складу викладачів. Таким способом, наприклад, було усунуто проф. Ів. Огієнка, який попав з політичних мотивів у конфлікт з міністерством внутрішніх справ і на його домагання був усунутий; ще перед тим був звільнений таким же способом проф. В. Заїкин, що викладав історію Православної Церкви. Керовником Студіюма був призначений і пробув на цім становищу до самого кінця істнування Студіюма митрополит Діонісій. Поза тим Студіюм був частиною університету, його виклади відбувалясь в університетських авдиторіях, професори й студенти користувались із загальної університетської бібліотеки і т. д. До Студіюма приймалися абсольвенти середніх шкіл, які мали матуру або скінчили духовну семінарію. Студіюм давав своїм абсольвентам титул маґістра теології. Виклади відбувалися в польській мові.

При Студіюмі був заснований і спеціяльний Інтернат (бурса) для студентів, щоб улекшити їм з одного боку побут у столиці, а з другого — щоб мати за ними пильніщий догляд і провадити інтензивнішу полонізацію, яка посилилась особливо перед війною, в звязку з загостренням полонізації Православної Церкви, про що докладніще говоритиму трохи далі. Інтернат містився на передмістю Варшави Празі, поруч з будинком, де мешкав митрополит, і де була його канцелярія. Біля будинку Інтернату знаходився й православний собор — митрополича катедра.

Серед професорів Студіюма було кілька українців: Іван Огієнко, Вячеслав Заїкин (оба були, як уже згадано, усунуті владою), Олександер Лотоцький, Василь Біднов, Олександер Лапинський, Іван Коровицький. Коли 1 квітня, 1935 р. Біднов помер, на його місце покликано з Праги мене. Я приїхав весною 1936 р. і в квітні того року приступив до викладів. Один час служив як вихователь в Інтернаті проф. Павло Зайцев.

Студіюм розпочав свою діяльність весною 1925 року, і в 1936 році, коли я приїхав до Варшави, склад його викладачів був такий: Керовником був митрополит Діонісій. Він викладав пастирське богословіє й християнську археологію. Асистентом при ньому був Серафим Кирилович, волиняк родом. Догматичну теологію і грецьку мову викладав архімандрит Іларіон Баздекас, грек з Одеси, який вчився в Оксфорді. Патрологію викладав архімандрит Григорій Перадзе, грузин. Це був великий знавець свого предмету, він знав ріжні східні мови й раз-у-раз відбував подорожі до Сирії й Єгипту, поширюючи свої знання східних мов і працюючи по монастирських бібліотеках, де він повідкривав ряд старих манускриптів, невідомих до того часу в ученому світі. Знав о. Перадзе також і нові мови — англійську, німецьку, французьку й російську. Підчас німецької окупації о. Перадзе був німцями арештований і розстріляний. Святе Письмо Нового Завіту й фундаментальну теологію викладав Микола Арсеньев, що був одночасно професором університету в Кеніґсберґу і приїздив для викладів у Варшаві двічи на місяць. Людина високих християнських чеснот, глибокий знавець філософії, Арсеньев прекрасно володів мовами англійською, німецькою, французькою і само собою розуміється, російською. Він часто виступав з доповідями на ріжних міжнародніх конґресах. Історію Церкви було поділено між проф. Лотоцьким і мною; проф. Лотоцькому припала історія Православної Церкви від р. 1054, мені ж історія християнської Церкви до року 1054 і далі історя церков Римо-Католицької й Протестантської. Канонічне право викладав проф. Зизикін, завзятий москаль, вихованець Московської Духовної Академії. Святе Письмо Старого Завіту й гебрейську мову викладав буковинець Сергій Кисіль-Кисілевський. Гомілетику викладав Володимир Кулаков. Сектознавство Олександер Лапинський. Церковно-славянську мову викладав Іван Коровицький, учень проф. Огієнка. Студенти Студіюма були зобовязані слухати викладів загальної філософії, психології, польської мови, літератури й історії у професорів філософічного факультету Варшавського Університету.

Студіюм видавав і свій науковий орган, часопис „Елпіс". Перше число його появилось р. 1925. Зпочатку в ньому друкувалися праці професорів Студіюма польською, українською й російською мовами, але далі українських і російських праць ставало все менше, і автори переходили на виключно мову польську, як мову державну й офіційну.

Студентів було за мого часу коло 120 (з перших роках було їх понад 140), майже всі мешкали в Інтернаті. Було серед слухачів і кілька священиків та монахів. Більша частина студентів були українці — волиняки й холмщаки. Решта були білоруси, росіяне, було декілька поляків — такі властиво, що тільки вважали себе за поляків, був один румун і, здається, пара сербів. Доглядачами (вихователями) були згаданий вже проф. П. Зайцев і архімандрит Атанасій Мартос родом з Мінщини; він признавався до білоруської народности, хоч добре говорив і українською мовою, навчившись її від стуеднтів; пізніще він став білоруським єпископом. Студентською бібліотекою при Інтернаті завідував білорус Б. Стрельчик. Але головним керовником Інтернату був поляк урядовець Міністерства Освіти Загуровський, який мав завданням полонізувати студентів і виконував це завдання дуже енерґічно. Він дбав про те, щоб улаштувати життя студентів Інтернату як найкраще з матеріяльного боку, водив їх до польського театру, був присутній на православній Службі Божій в соборі. Казали, що Загуровський мав своїх конфідентів між студентами, і ті йому доносили на своїх товаришів. Чи так воно було, чи ні, не берусь запевняти, але треба признавати, що система виховання, якої додержувався Загуровський, деморалізувала майбутніх православних священиків, і на це нарікало православне населення.

В Польщі існували дві православні духовні семинарії, одна в Кремянці на Волині, друга у Вільні на Білорусі. З тих семінарій й походили головно студенти Студіюма. Але польський уряд рішив зліквідувати обидві семінарії, в яких зберігались певні місцеві традиції, у Кремянці українська, у Вільні білоруська. Натомість було засновано спеціяльно православний ліцей у Варшаві (здається, в 1938 році) в чисто польському дусі. На директора ліцею призначено архімандрита Протасевича, великого угодовця. В часі війни, коли в 1944 р. вибухло у Варшаві польське повстання, арх. Протасевича вбили повстанці.

Як я згадав, Студіюм був підпорядкований безпосередно Міністерству Освіти. Професорам доводилось мати діло головно з одним із вищих урядовців Міністерства Янушем Волінським. Була це освічена й культурна людина, яка мала наукові інтереси, спеціяльно з обсягу історії. Йому належало кілька праць на тему польсько-українських відносин з часів гетьмана П. Дорошенка, а в 1937 році вийшла його книга про Польщу і Православну Церкву, доволі обєктивно написана.

Переходжу до „чистки" в 1938 р. непольського елементу серед професорів Студіюма. Вона стояла безперечно в звязку з загальним курсом польської політики щодо українства і православія. Була це у високій мірі безглузда і для самих польських державних інтересів убійча політика, її можна порівняти хіба що з такою безглуздою політикою, яку провадила в часі війни ґітлерівська Німеччина на Україні. І обох — Польщу і Німеччинуу покарало за те Боже Провиління. Иосиф Пілсудський, який керував польською державою до самої своєї смерти в 1935 році, здавав собі справу з того, що Польща, маючи одну третину непольського населення, а до того ще й стиснута між Німеччиною й Совітською Росією, повинна була — хотіла вона того, чи ні — не загострювати в себе національних, а тим паче релігійних конфліктів, й мусіла б ладити з своїми непевними сусідами. По смерти Пілсудського його недолуги епігони беруть божевільний курс політики, який прискорив катастрофу 1939 року, і починають перш за все переслідувати православіе Розпочинається в літку 1938 р. т. зв. „ревіндикація" православних церков на Холмщині, яка обертається в варварське нищення православних церков, яких на самій лишень Холмщині зруйновано 140, між ними кілька дуже стародавних, одна ще з XII століття. Як виглядала ця „ревіндикація", видно, між іншим зі статті „З переддесяти літ", надрукованій в календарі „Українського Голосу" на р. 1948, ілюстрованій знимками, як розвалювано церкви. Разом з руйнованням церков наступає ґвалтовне навертання православного населення Холмщини й Волині на католицизм. Не буду тут говорити про ті річи, надіюсь, добре ще всім памитні, а хочу зупинитись лиш на акції польського уряду спеціяльно в справах православного шкільництва.

Д. Дорошенко.

(Докінчення буде).

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man

ЩО ПРО БУДУЧУ ВІЙНУ КАЖУТЬ.

В Вашингтоні стоять на тому, що велика війна може початися 1-го січня, 1953 року (за 5 літ), отже виробили там плян для якнайсильнішого озброєння Стейтів. Треба приготовити 10,000 найдобірніших воєнних літаків, а побіч того треба завзято працювати над новими винаходами та поширенням промислу. Таке воздушне приготовання коштувало би від 3 до 4 більйони долярів цего року, а коло 5 більйонів в році 1949. Отже цілий воєнний буджет мав би виносити в 1948 р. 11 і пів більйона, а в 1949 р. — 13 більйонів і 200 тисяч мільйонів. В Вашингтоні стоять на тому, що Обєднаним Націям може і не вдатися не допустити до війни, отже треба бути готовими.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР

РІДНА НИВА

НА РІК 1948

Календар багатий змістом і на добрім папері. 160 сторін друку.

Ціна з пересилкою 50 центів.

Замовлення з грішми висилати до:
Conhistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

АРХИПАСТИРСЬКІ РІЗДВЯНІ НАГОРОДИ ДЛЯ ДУХОВЕНСТВА.

З нагоди Свята Різдва Христового, Високопреосвященніший Архиепископ **Мстислав** обдарував нагородами слідуючих священиків Української Греко-Православної Церкви в Канаді:

Всечесного о. митроф. Протоєрея **С. В. Савчука** — памятковим наперсним хрестом з оздобами, за довголітню працю на відповідальнім становищі Адміністратора нашої Церкви в Канаді. В листі з цієї нагоди до о. Прот. С. В. Савчука, Владика Архиепископ між іншим пише: „Ви, Дорогий Отче, були одним з основоположників нашої Церкви в Канаді, Ви віддали їй найкращі роки свого життя, Ви дбали завше про її добро й завше перші ставали до її оборони. И коли Українська Православна Церква в Канаді стоїть сьогодні на високім рівні своєї організації, то це в першу чергу Ваша, Отче, заслуга".

Всечесного о. Протоєрея **В. Слюзара** нагороджено **палицею,** за довголітню невсипущу працю на Ниві Христовій, а зокрема над організацією церковного життя в Монтреалі і його околицях. В листі до о. Прот. В. Слюзара Владика згадує ще, що „з Ваших уст, як Голови Надзвичайного Собору нашої Св. Церкви, я довідався про обрання мене на високе й відповідальне становище Голови Св. Української Православної Церкви в Канаді".

Прот. П. Самець.

Всечесного **о. П. Самця** нагороджено саном **протоєрея,** за довглітню, від початків існування Української Греко-Православної Церкви в Канаді, офірну й пожиточну пастирську працю та за далі триваюче „горіння творити добре й корисне на Ниві Христовій", яке виявляється в активній участи й ініціятиві при будові нової величавої церкви в Торонто.

Всечесного **о. І. Кусого** нагороджено саном **протоєрея,** за довголітню віддану пастирську працю в Українській Православній Церкві в Канаді.

Всечесного **о. Д. Ф. Стратійчука** — саном **протоєрея,** з нагоди 27 роковин його священства й корисної праці в нашій Церкві.

Прот. І. Кусий.

Всечесного **о. Т. Коралишина** нагороджено **набедреником** за ґорливу душпастирську працю серед нашої молоді.

Прот. Д. Ф. Стратійчук.

В номінаційних декретах Владика Архиепископ бажає кожному з нагороджених священиків „святого горіння й далі успішно служити нашій Св. Церкві — Богові на славу, а українському народові на користь і втіху".

ЧОГО ТРЕБА ОБЄДНАНИМ НАЦІЯМ.

Дотепер міждержавна організація „Обєднаних Націй" перебуває в Ню Йорку, однакож хочуть знайти для неї інше місце десь в Европі. Отже обчислили, там було би треба: Коло 2,800 готелевих кімнат; 600 канцелярій (офісів); 11,418 крісел; 1,000 телефонів; 600 тайпрайтерів (машин до писання); 400 канцелярських шафів на документи; 2,300 столів до писання і 1,250 звичайних великих столів. Це вже показує величину організації і її праці.

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; ґарантуємо на 15 літ, що кращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.

A. Kryzanowski

BLAINE LAKE, SASK.

„ВІСТНИК"
[illegible] в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го [illegible] місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN

ПРО ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ.

На минувшім надзвичайнім Соборі в Винипегу, при кінці другого дня на[illegible] В Сенишин дав вичерпуючу до[illegible] пенсійний фонд для священиків Української Греко-Православної Церкви в Канаді [illegible] такий фонд може [illegible] на старші [illegible] [illegible]

[illegible] нашої суспільности домагаються вищого життєвого рівня, — так фармері, як і робітники; так фахівці й професіоналісти, як і фабриканти. Нинішні доходи, які хто де отримує, є в двоє більші, як були колись, але й кінечні життєві видатки є майже подвійні. [illegible]

А тепер звернім увагу на наше священство. Як воно має [illegible]

[illegible]

а також мати авто для свого вжитку?

Над цим церковні громади повинні серіозно призадуматись і як найскорше піднести платню своїм [illegible], [illegible] вони не будуть [illegible] християнами по словам Ісуса Христа [illegible] „Достоїн [illegible] заплати своєї" (Лука 10, 7). [illegible] як ми нашим священикам [illegible] будемо [illegible] справедливо платити [illegible] не будуть мати наймен[illegible] [illegible] на науку [illegible] [illegible]

[illegible]

П. Заарич.

[illegible]

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 34.

Він перемінить бурю на тишу.— Псал. 107: 29.

Втихомирення бурі.

По науці бажав Ісус відпочати, тому велів своїм ученикам переплисти човном на другий бік озера. Вступивши в човен, Ісус ляг і заснув. Тоді настала така велика буря, що филі почали заливати човен. Ученики дуже настрашилися, боялися, що потопляться. Вони приступили до Ісуса, розбудили Його і просили: Ратуй нас, Господи, бо погибаємо! Ісус сказав їм: Чого полякалися, маловіри? Тоді встав, приказав бурі й озеру, і настала всюда тиша. А ученики дивувалися і говорили між собою: Хто Він такий, що вода й вітри Його слухають?

Уздоровлення біснуватого.

Перепливши озеро, вийшов Ісус з учениками своїми на землю Гадаринську. Зустрів їх там біснуватий чоловік Він не мав на собі одежі, ані з людьми не мешкав, а в гробах. Був він такий лютий, що нікому не давав спокійно дороги перейти. Вязали вже його и кайданами, але він ломав кайдани, рвав ланцюги і ніхто не міг його вспокоїти.

Коли ж той біснуватий побачив Ісуса, то припав до него й закричав сильним голосом: Що Тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? Благаю Тебе не муч мене! Бо Ісус розказав духові нечистому вийти з чоловіка... І спитав Ісус: Яке твое імя? А той відповів: Легіон імя мені, бо нас тут багато. (Легіон до 6,000; взагалі велике число).

Недалеко від них пасся великий гурт свиней, зо дві тисячі їх, і біси (злі духи) просили Ісуса, щоби дозволив їм увійти в ті свині, і щоби не вигонив їх з тої землі. Ісус дозволив. Коли ж біси увійшли, стадо кинулося з гори в озеро і потопилося. Побачивши таке пастухи, дуже налякалися, побігли до міста і по селах звістили, що сталося.

Поприходили тоді гадаринці до Ісуса й побачили, що той страшний слабий чоловік вже вбраний, і при розумі, сидить собі спокійно коло Ісуса. Те їх настрашило. Самовидці ж розказали, що як сталося. Тоді гадаринці благали Ісуса вийти з їх землі.

Ісус послухав їх і вступив в човен Уздоровлений просив Ісуса, щоби взяв його з собою. Але Ісус не дозволив. Він сказав: Иди до дому твого, між своїх людей і їм розповідай, як Господь змилосердився над тобою й що для тебе зділав.

Питання:

1. Що сталося, як Ісус і ученики Його були на озері? 2. Хто спинив бурю? 3 Хто зустрів Ісуса на другім березі озера? 4. Що то значить „біснуватий"? 5. Чи біснуватий також не давав Ісусові перейти дороги? 6. Чи біснуватий говорив до Ісуса так, як інші люди? 7. Як називав себе той хорий, як Ісус спитав про його імя? 8. Чого просили біси в Ісуса? 9. Що сталося зі стадом, як увійшли в него біси? 10. Як виглядав той чоловік потім, коли Ісус вигнав з него бісів? 11. Чи мудро поступили гадаринці, коли просили Ісуса вийти із їх землі? 12. Що сказав Ісус уздоровленому на прощання?

ФОТОГРАФІЇ ЗІ СОБОРУ

УГПЦеркви, який відбувся в днях 12-14 листопада у Винипегу, можна дістати по $1.00 за сет з шістьох ріжних карток 5x7 цалів.

Пишіть до:

GAVINCHUK STUDIO
Smoky Lake, Alberta.

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ.

СВЯТОЧНІ АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІДПРАВИ.

Свою першу Різдвяну відправу в Канаді Високопреосвященніший Архиєпископ Мстислав відслужив в церкві Св. Михаїла в Винипегу, в сослужінні Всечесних о.о. митроф. Протоєрея С. В. Савчука і І. Дмитрова. В тій же церкві 18 січня Владика Архиєпископ відслужив Св. Літургію, а після неї виконав чин посвячення води.

На Водохреща Владика Мстислав, відправивши в сослужінні Всечесних о.о. митроф. Протоєрея С. В. Савчука і І Дмитрова Велике Повечеріє, Утреню й Св. Літургію, довершив велике Йорданське освячення води.

АРХИПАСТИРСЬКІ ВІДВІДИНИ.

На протязі двох місяців свого архипастирського служіння в Канаді, Владика Архиєпископ Мстислав відвідав вже кілька більших осередків нашої Церкви, бажаючи на місці близше запізнатися з священиками й вірними нашої Церкви та дізнатись про місцеві церковні потреби.

Першою громадою, що її відвідав 23 листопада, 1947 р. Владика, — було Торонто, де йому зготовано величаву зустріч і приняття. В Торонто, після відправи Св. Літургії, Архиєп. Мстислав довершив в сослужінні Всечесних о.о. П. Самця і Е. Уляна, посвячення наріжного каменя новобудованої церкви. Посвячення відбулося в присутности голови міста п. Сандерса, багатьох представників всеканадійських релігійних і культурних установ та тисячної громади, без ріжниці релігійної приналежности, українців. Того ж вечора, в переповненій по береги залі, Владика Мстислав промовляв про потребу внутрішньої дисципліни й толеранції, зокрема толеранції на релігійному відтинку.

В наступних днях Владика відвідав в супроводі о. Е. Уляна громади в Ошаві і Ню-Торонто, а в супроводі о. П. Самця і о. Т. Кисилюка громаду в Гемілтон, де відправляв молебні й промовляв до чисельно зібраних вірних.

29 листопада Владика Архиєпископ прибув до Монтреалу, який зготував новому Архипастирю нашої Церкви величаве приняття. Три перебуті в Монтреалі дні Владика використав для безперервного контакту з членами громади. Довший час Владика перебув з дітьми української школи, які дуже зворушили його знанням молитов і чистою українською мовою. Був Владика і серед старих і молодих ветеранів, вустрівся з молодю і старшим громадянством, запізнався з працею Союзу Українок, якому подякував за усердну допомогову акцію для скитальців, прислухався чудовим монтреальським хорам підчас концерту на його честь. Урочиста Служба Божа в сослужінні з о. Прот. В. Слюзарем, підчас якої простора церква не могла вмістити всіх бажаючих помолитись, була завершенням перших відвідин нашим Архипастирем найбільш на Схід висуненої нашої церковної громади в Канаді.

20-22 грудня, в супроводі Всечесного митроф. Протоєрея С. В. Савчука, Владика архиєпископ відвідав Саскатун, в якому в той час відбувався Зїзд в нагоди 30-тих роковин існування Інституту ім. Митрополита Петра Могили. Після урочистої відправи Св. Літургії, в сослужінні о.о. Прот. С. В. Савчука і Т. Ковалишина, що відправлена була в залі Інституту, Владика Мстислав взяв участь у відкритті Зїзду й при тій нагоді виголосив доповідь на тему: „В 300-ні роковини смерти Митрополита Петра Могили".

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ.

В неділю 25 січня, в нагоди Свята Державности, в церкві Св. Михаїла в Винипегу була відправлена Високопреосвященнішим Архиєпископом Мстиславом Св. Літургія, а після неї панахида за тих, що полягли в боротьбі за самостійність, і молебень за тих, що й далі офірно борються за здійснення найвищого ідеалу українського народу. Св. Літургію, панахиду й молебень Владика відправив в сослужінні Всечесних о.о. Ст. Гребенюка і І. Дмитрова.

Того ж дня вечером, в залі при церкві Св. Михаїла, відбулася спільна Св. Вечеря, на якій був присутній Архиєпископ Мстислав і багато чільних представників нашого громадянства, на чолі з послом Н. Бачинським.

В виголошених підчас вечері промовах промовці багато уваги уділили потіям з нашої боротьби за державність.

НАША ЦЕРКВА Й ДОПОМОГА СКИТАЛЬЦЯМ.

Консисторія нашої Церкви систематично, в міру засобів, що їх дають церковні громади, провадить допомогову акцію для українського духовенства на скитальщині. З нагоди Різдвяних Свят Консисторія вислала харчові пакунки „Кер" всім українським православним єпископам, багатьом священикам і церковним діячам, що перебувають у таборах в Німеччині і Австрії. При висилці харчів в першу чергу взято під увагу священиків хорих на сухоти й вдів та сиріт по тих священиках, що померли вже на скитальщині.

При тій нагоді треба підкреслити, що в звязку з далекойдучим погіршенням стану прохарчування в скитальчих таборах Німеччини збільшується серед скитальців число хорих на ріжні хороби, причиною яких є недоїдання й відсутність в тих харчах, що вони тепер отержують, товщів і ярини. Неймовірно збільшується число хворих на сухти, особливо серед дітей.

Останнє наказує посилення допомогової акції, яку Консисторія зможе здійснити тоді, коли церковні громади збільшать допомогові засобі Консисторії. Про це повинні подбати — духовенство управи церковних громад, а зокрема церковні сестрицтва.

Вийшли з Друку Книжки:

1) „Про наші обовязки до Бога й до ближніх" — ціна 50ц
2) „Правдива Церква Українського Народу" — Ціна 25ц

Написав Прот. Петро Білон.

Замовляйте:

Rev. P. BILON,
74 Harris Ave., Woonsocket, R. I.
U.S.A.

Можна посилати чеком, або Мони Ордером.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

[illegible]

...поклинання архиєпископа Іларіона, як з його боку, так і з боку Блаженнішого Митрополита Діонисія, перебуваючий нині в Києві Преосвященний Пантелеймон міг би бути призначеним на вакантну катедру Полтавського епархіального архиєрея, з титулом епископа Полтавського і Лубенського.

[illegible]

...тепер вже в Україні. Правлячим членом Собору Епископів Православної Церкви на Україні, а згодом (після [illegible]) Заступником Голови Собору Епископів. Позаяк далі Високопреосвященний архиєпископ Іларіон знаходиться нині в юрисдикції Автокефальної Православної Церкви в Генерал-Губернаторстві, то, очевидно, покликання його до Києва могло б відбутися не інакше, як за згодою Голови тієї Церкви. В разі згоди на

[illegible]

...архиєпископ Іларіон писав Владиці Олексію, [illegible] архиєпископом":

"Ваше Високопреосвященство [illegible] Владико,

[illegible] Соборові Єпископів Автокефальної (?) Православної Української Церкви приношу найсердечнішу подяку за ту високу честь, яку Ви всі мені зробили, обравши мене архиєпископом на Престольну Київську Катедру. Чести цієї я, негідний і смиренний слуга Божий, ще нічим не заслужив, а тому дивлюся на це, як на той жертвенний послух, який на мене накладають Всемогутній Бог та св. Собор Єпископів для [illegible] найбільше зруйнованої катедри. Увесь час [illegible] до Вас [illegible] одержу урядову перепустку [illegible] прибуду й усе вияснимо на місці з Вами, а може й з Собором [illegible] Вашого Високопреосвященства любящий у Христі брат [illegible] архиєпископ Холмський і Підляський".

Всемогутній Бог не допустив [illegible]

[illegible]

Продовження буде

ЗНАЙШЛИ ЛІКАРСТВО НА ХОЛЕРУ.

В Бейруті в Лебанон [illegible]

СТАРА ЛІКАРКА ВИЙШЛА З ТЮРМИ.

В Шікаґо сталось в 1933 році [illegible] лікарки Алли Вайн [illegible] Нині вона має [illegible] сиділа вже 13 літ і 9 місяців. Та [illegible] вже слаба і її з тюрми випустили та вивезли в амбулянсі додому.

ПРОТИАТОМНА ЗБРОЯ.

В мексиканській пресі появилися звідомлення, що вже винайдено зброю проти атомної бомби. Є нею [illegible] можна спрямувати проти атомної бомби та експльодувати її в повітрі у віддалі тридцять миль від місця де вона мала вибухнути.

В тій справі ведуться дальші досліди і наразі не подається ширших звідомлень.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ І ЗБІРКА ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

(Гронлид, Саск.)

Дня 27 листопада відбулося поминальне Богослуження п-ва Б. і М. Жуків по своїх родичах. Богослуження відправив о. К. Желішкевич. На проповіді о. Желішкевич представив вірним коротке минаюче життя і нескінчену вічність, та завізвав, як добрий духовний батько, щоби збирати ті добрі діла, які підуть за нами перед Справедливого Суддю і нас оправдають. По Богослуженню відбувся обід в салі Народного Дому, а по обіді о. Желішкевич завізвав присутних щоби зложили жертви на скитальців. Ось спис жертводавців:

По 2 дол.: К. Жук.

По 1 дол.: І. Петрів, П. Кадучок, П. Розпаревич, Г. Вахняк, П. Боднарчук, Я. Сурна, Н. Гуцина, Т. Жук, І. Панчук, І. Данилюк, В. Вера, І. Жук, Т. Вера, І. Панчук, Т. Грипюк, А. Копач.

По 50 цт.: о. К. Желішкевич, В. Черній, Д. Данялюк, В. Копач, І. Пшик, А. Кадучок, В. Черній, П. Бищь.

По 75 цт.: В. Н. Щербій.

По 45 цт.: М. Грипюк.

По 25 цт.: М. Тарнопольска.

По 10 цт.: К. Гудима, Г. Гудима, А. Тодорів.

Збірка принесла 24.15, з того [illegible] відіслано до Фонду Допомоги, а 3.40 на видавничий фонд Вістника. **П. Бищь.**

РОКОВИНИ І ДРУГЕ ДІЛО

(Редвотер, Алта.)

Грудня 7, 1947, сестрицтво Укр. Гр.-Прав. Церкви в Редвотер вшанувало 42-гу річницю життя своєї діяльної членки, пані Марії Крайчої, жени Івана. Була перекуска в часі якої вручено згаданій членці малий дарунок за щиру працю для першого —від членок, від родини та від її мами, пані Анни Савки, що прибула з Редвей на цей вечір.

Пані Марія Попіль, голова сестрицтва, згадала про збірку на добру ціль. До того п. І. Васильчук сказав, що коли тепер йде кампанія за збіркою на Вістник, то треба помогти тій кампанії, отже зібрано 7 долярів. Це нехай буде також не спомин згаданих сходин і 42-ої річниці життя пані Крайчої. Щастя їй Боже ще много літ прожити і Вістник читати. І жертводавцям щира подяка. **Учасник.**

ЗБІРКА НА ГРОМАДСЬКІ ЦІЛИ

(Гримсбі, Онт.)

Рано 17 серпня 1947 р., куми спішились до Торонта. Їхали вони, щоб взяти участь в хрещенню маленького Богдана, сина Евгенії і Дмитра Влагута з Вімвени, Онт. Спішились також до дому бо там очікували гості. При обіді гості зложили жертви на народні ціли в сумі 28.80. Жертву розділено: 18 дол. на місцеву громаду, 5.80 на Вістник і 5 дол. на Український Голос.

На цім місци складаю щиру подяку всім жертводавцям, а малому Богданові бажаю кріпкого здоровля, щоб ріс своїм родичам на потіху а своєму народові на користь і славу. **Кума.**

ГІДНЕ ПРОЩАННЯ ЗІ СТАРОЮ ГОСПОДАРКОЮ

(Васел, Алта.)

П-во Георгій і Параскевія Фуштеї з Васел, Алта., по довгому господарюванню, спродали свою господарку, щоби дати нагоду молодшим доробитися, а це п-ву Мосійчукам.

Як діти землі, довго носилися з думкою, що їм робити, бо жаль було роставатися з тим надбанням в яке так багато вложили праці й труду, та в кінці перемогла добра воля.

Давши вищу освіту своїй досить чисельній родині, кромі 3 дітей, що тепер ще побирають середню школу, лишилися самі отже задумали старші життєві літа провести десь в місті чи містечку поміж своїми.

А щоби подякувати Господу Богу за цей вже перебутий час та відійти з Божим благословінням на інше місце, вони наняли св. Службу Божу, що відбулася дня 19 листопада в Укр. Прав. Церкві на Довпінг, та в якій вони є добрими членами вже довгі роки, помимо того, що півтора милі від їх господарки є руська з якою вони зірвали духовні звязки, ще в той час, як відродилась Українська Церква.

На відправі було багато людей, які опісля вдалися до дому п-ва Фуштеїв, де відбувся парастас по дорогих родичах, які відійшли вже у вічність. По обіді о. Василів, попращавши п-во Фуштеїв на нове місце, підніс їх заслуги в цій місцевости, бо невпинною своєю освідомлюючою працею, майже всю молодь п. Фуштеїв, підніс до тої висоти, що сьогодні себе вже не кличуть „руськими", але українцями, хоть незважаючи в початкі, мав великі клопоти зо сторони старших, які приїхали сюди з Буковини, з Руського Банилова, та говорили, що вони тому мусять бути дальше руськими, помимо того, що цілий світ признав вже, що вони українці.

Рівнож священик дав заклик до збірки на нашу пресу, в сам п. Фуштей перейшов з тарілкою, що зібрано 16 долярів, по половині на Вістник і Укр. Голос. Жертводавцями були:

По 5 дол.: п-во Фуштеї.

По 1.05.: о. Григорій Василів.

По 1 дол.: Ф. Стрийський, П. Мазик, С. Ребчук, К. Химко, Д. Шеретинко.

По 50 цт.: Д. Белавк, А. Попович, Н. Шапка, пані М. Гнатюк, Н. Фуштей.

По 45 цт.: Ф. Мосійчук.

По 25 дол.: М. Зотик, С. Російчук, Н. Фуштей, В. Пасічник.

Слід згадати, що родина й сусіди справили прощальний обід для п-ва Фуштеїв на св. Димитрія. Пан Шеретинко кількома щирими словами, закликав до збірки на скитальців, а пані Анна С. Російчук її перепровадила, і збірку в сумі 16.55 переслано у призначене місце.

З цеї нагоди автор цих рядків бажає п-ву Фуштеям найщасливішої будучности на новому місці, а всім щиро жертвенним українське спасибіг. **Угринівський.**

З ХРЕСТИН НА ФОНД УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ

(Бойл, Алта.)

В липні 1947 року, п-во Песики в Бойл, Алта., хрестили своїх синів, Віктора Стефана та Теодора Ореста. Чину хрещення доверпшив Всеч. о. М. Фик. З цеї нагоди присутні гості вложили жертви на Церковно-Допомоговий Фонд Укр. Гр.-Прав. Церкви в Канаді. Жертвували:

По 5 дол.: С. Песик і дружина.

По 2 дол.: Я. О. Масюх з дружиною, Конст. Масюх з дружиною.

По 1 дол.: Юліяна Масюх, Г. Солдан, Вас. Дубан, Ф. Песик, Д. Шкурган, п-во Макаренки, А. Микулин, В. Буртник, Ф. Гуцал, М. Охита.

По 55 цт.: І. Гуцал, молодший.

По 5 Oцт.: В. Масюх, Н. Гуцал.

Разом 20.55. **Присутний.**

З ГОСТИНИ НА ПРЕСУ

(Рак, Саск.)

Листопада 9 п-во Мальки вінчали свого сина Василя з Галиною Кьондзиною. Чину вінчання доконав о. Ф. Керніцький в Укр Прав. церкві в Смате.

В тиждень пізніше, 16 листопада п-во Мальки запросили до себе своїх сватів та сусідів, які гарно забавилися співаючи українські пісні. При кінці п. Н. Гриців за попереднім порозумінням з господарем п. Мальком, пригадав гостям, що в Канаді є ще один дорогий гість, який народився 1910 року — Український Голос, та другий гість — Вістник, що появився 1924. Оба ці часописи стоять на сторожі українських справ та доброго імени українського народу. Присутні щиро відгукнулися і зложили жертви в сумі 12.25, з чого призначено 7 долярів Укр. Голосові, а 5.25 Вістникові.

Жертвували по 2 дол.: пан і пані Вас. і Г. Малько, молоді.

По 1 дол.: Гаврило Малько, господар, І. Кьондзина, І. Гриців, Н. Гриців, П. Гриців, Т. Вайда, П. Смолінський.

По 50 цт.: В. Вайда, пані Кьондзина, Ольга Смолінська.

Жертводавцям щира подяка. **Гість.**

СТРІЧА НОВОГО РОКУ

(Ватерфорд, Онт.)

Вечером 13 січня на передодню Нового Року, члени нашої громади зійшлися до Народного Дому ім. Івана Франка, щоб попращати старий і стрінути Новий Рік. Поза те, ми маємо в своїй громаді сім Василів, що є членами церкви і Нар. Дому. При тій нагоді пятьом з них, що були присутні вручено скромні дарунки зі щирими побажаннями і гріменим многоліттям.

Гості примірно забавлялися, а потім забрав слово голова Нар. Дому, п. М. Дроздовський, котрий говорив на тему цього вечора і першого дня в нашому Новому Році, та побажав щастя й здоровля усім присутним, а всьому українському народові самостійної держави.

Між іншим промовець звернувся із закликом, щоб ми привитали цей Новий Рік збіркою на Колегію св. Андрея в Винипегу. Збіркою занялися пані Оробко й п. Даниелевич. Вона принесла 30.50.

Жертви зложили слідуючі.

По 5 дол.: В. Погорецький, Д. Ніврянський.

По 3 дол.: В. Оробко.

По 2 дол.: В. Сторощук.

По 1.50: І. Сокира.

По 1 дол.: М. Дроздовський, Т. Дроздовський, М. Семенюк, М. Щербань, С. Дворнік, М. Сокира, І. Смеречинський, А. Мушумапський, П. Сторощук, А. Завальський, М. Долинюк.

Дрібна збірка 3 доляри.

Гроші вислано в призначене місце. Усім жертводавцям сердечна подяка. **Присутний.**

ІВАН ЧОРОПІТА

(Посмертна згадка)

В загальнім шпиталі в Винипегу, 30 листопада 1947 відійшов у вічність Іван Шоропіта, проживши 58 років. Родина спровадила його до Леннард, де колись покійний жив на фармі.

Покійний приїхав до Канади зі села Стирчі на Буковині 1910 року, і поселився в околиці Леннард, тоді Асесипі, де фармерував довгі роки, а 1941 року лишив Леннард і перенісся до містечка Інглис, побудував хату і збудував стайню і так заробляв на життя разом з своєю дружиною.

Покійний був спокійної і тихої вдачі, належав до Української Православної Церкви від часу як зорганізувалася Укр. Прав. громада в Леннард, був її фундатором і старшим братом через 10 років. Лишив дружину Наталію, 3 сини, 2 дочки, кілька внуків і брата.

Похорон відбувся 4 грудня. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. Т. А. Горбай. Тіло похоронено на цвинтарі коло церкви в Леннард. Підчас послідного цілування, на заклик о. пароха, присутні зложили 7.60 на Колегію св Андрея в Винипегу, як невянучий вінець на могилу покійного Івана.

Обід відбувся в хаті на фармі, де покійний колись фармерував.

Спи дорогий мужу, тату, діду і брате, а ми тебе не забудемо.

Вічна тобі память!

Учасник похорону

АНТІН КОМАР

(Посмертна згадка)

В середу 17 грудня 1947 упокоївся в своїм домі коло Грендвю, Ман., Антін Комар, проживши 60 років. Лишив дружину й два сини.

Покійний приїхав до Канади з села Скали, Галичина 1913 р. З початку ходив по роботах, 1921 року одружився з Марією Домонською, і осівся на фармі в околиці Грендвю, де фармерував аж до смерти.

Покійний був працьовитий і ощадний і полишив для своєї родини гарне господарство. Належав до Української Православної Церкви в Грендвю.

Похорон відбувся в суботу 20 грудня при спорім числі людей. Службу Божу і похоронну відправу відслужив Всеч. о. Т. А. Горбай з Роблин.

Підчас послідного цілування на заклик о. пароха, присутні зложили 10.95 на Колегію св. Ан-

дрея в Винипеґу, як невмирущий вінець на могилу покійного Антона.

[illegible] Вічна йому память!

Присутній.

ПИЛИП ВИННИК

(Посмертна згадка)

[illegible]

ЖЕРТВИ НА ПОКРИТТЯ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

[illegible]

...ілок, Н. Долинчук, Ф. Охітва, І. Стратійчук, М. Дроздовський, В. К[illegible], А. Свекарчук, Н. Боднарчук, В. Сарчук, В. Гродак, А. Фігун, Ф. Бойко, М. Синчич, Г. Ф[illegible], Г. Чубей, І. Боран, Г. Бахарчук, В. Палевич, [illegible] Манзюк, Ф. Зубрак, А. Хрущак, В. Піддубний, П. Зварич, о. Брик.

П[illegible] пані Д. Юрків.

П[illegible] о. Руза, [illegible] Іванна Іх, П. П. П[illegible], пані Пастух, пані П. Пітерія, [illegible] Ф. Ґаля, С. Шин[illegible], М. Б[illegible], Н. Б[illegible], М. Р[illegible].

П[illegible] В. Л[illegible].

ВИКАЗ ЖЕРТВ НА КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

П. 200[illegible] Др. П. Зазуля, Винипеґ, Ман.

[illegible]

СПРАВКА

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фоти.

ЛЮТЕНЬ

[illegible] Неділя — Редвей.
[illegible] Четвер — Трох Святих — Редвотер
15 Неділя Стрітення — Еґремонт.
22 Неділя — Серидл.
[illegible] Неділя — Бойл.
Адреса: Смокі Лейк, [illegible], Тел. 10 Редвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василишин.

ЛЮТЕНЬ

[illegible] Неділя — Андрю.
[illegible] Четвер Трох Святих — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
Адреса: Вілінґдон, Алта, Бох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Абрамюка.

ЛЮТЕНЬ

[illegible] — Рейфорд
[illegible] Трох Святих — [illegible]
[illegible] — Гефорд
[illegible] — Медов Лейк.
[illegible] — Гефорд
Адреса: Бох 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

ЛЮТЕНЬ

[illegible] — Т[illegible]
[illegible] — Вайта
[illegible] — Гардентон
[illegible] — Семпсон
Адреса: [illegible] Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Лечинa.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Юркевича.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛЮТЕНЬ

[illegible] — Бекенен
[illegible] — Ривер
Бох 175 — Телефон 67
Канора, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТЕНЬ

1 Н 19 Преп. Макарія [illegible]
2 П 20 †Преп. Евтимія Великого
3 В 21 Преп. Максима [illegible]
4 С 22 Преп.муч. Анастасія [illegible] Печер.
5 Ч 23 Свящ.м. Климента [illegible]
6 П 24 Преп. Ксенії, муч. Вавили
7 С 25 †Григорія Богосл. архиеп. Ц.
8 Н 26 Преп. Ксенофонта і Марії
9 П 27 †Пер. мощів І. Золотоуст.
10 В 28 Преп. Ефрема [illegible] Печер.
11 С 29 Перен. мощ. Іг. Богоносця
12 Ч 30 Трох Святих:
13 П 31 Никити еп. Новгородського
14 С 1 Муч. Трифона [illegible]
15 Н 2 Стрітення Господнє.
16 П 3 Симеона Богопр. [illegible] Анни
17 В 4 Преп. Ісидора Пелусіота
18 С 5 Теодосія Угл. архиеп. Черн.
19 Ч 6 Вукола еп. [illegible]
20 П 7 Партенія єпископа [illegible]
21 С 8 Вмуч. Теодора Стратилата
22 Н 9 Нед. Митаря [illegible]
23 П 10 Преп. Прохора [illegible]
24 В 11 Муч. Власія еп. [illegible]
25 С 12 Мелетія еп. [illegible]
26 Ч 13 Преп. Мартиніяна [illegible]
27 П 14 Рівноап. Кирила [illegible]
28 С 15 Преп. Пафнутія [illegible]
29 Н 16 Нед. Блудного сина

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желиневича.

Адреса — [illegible]

ЛЮТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Р. Фодчука.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. Ф. Собова.

ЛЮТЕНЬ

[illegible]

Устав Церковний.

ЛЮТЕНЬ

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., FEBR. 15, 1948. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ЛЮТНЯ, 1948. ЧИСЛО (816) 4

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВА В ЛОНДОНІ

В Мистецькій Ґалерії Трейфол Гав[illegible] українська вистава мистецького [illegible] промислу, яка тривала [illegible] грудня до 10 січня ц. р. Всі річи [illegible] були виробом скитальців у Европі [illegible] були поділені на такі відділи як [illegible]ство, вишиваництво, народне [illegible]ство й ін. Виставa здобула [illegible] англійців багато признання [illegible] організована Цен[illegible] Бюром в Лондоні [illegible] Комітет Українців Канади.

НАРАДА ПОЛЬСЬКИХ ЕПИСКОПІВ.

[illegible] 5 ц. м. кардинал Гльонд скли[illegible] [illegible]-католицьких єпископів в П[illegible] наради в справі відношення кому[illegible] [illegible]ого польського уряду до ко[illegible] [illegible] кардинал Гльонд повернув [illegible] кажуть, що привіз [illegible] [illegible]

МИТР. ВЕНЯМИН ВІДКЛИКАНИЙ З АМЕРИКИ.

[illegible] Митрополит Венямин [illegible] з Москви завізвання. [illegible] становиско в Аме[illegible] [illegible] в Ню Йорку, московськ[illegible] признання [illegible] Америку. [illegible] 1933 р. [illegible] [illegible]архії.

ПЕРЕПАЧКОВУЮТЬ КОМУНІСТІВ ДО ПАЛЕСТИНИ.

[illegible]ританський уряд [illegible] [illegible]ськими збігцями [illegible] до Палестини [illegible] є великий відсоток комуністичних [illegible] [illegible]стинних агентів. [illegible] [illegible]ького уряду [illegible] [illegible]ських жидів, протест та [illegible] однак опирається покищо на [illegible] [illegible]вих словах, тоді, коли британський [illegible] ав факти.

ЗГОРІЛА ПОЖИВА.

Два тисячі тон поживи, цукру, чоколяди й молока, які недавно виладова[illegible] з американського корабля, як дар для [illegible]анцузького народу від американців, [illegible] в підозрілий спосіб. В ночі [illegible] вибухом вогню було чути [illegible] Стверджено, що магазин [illegible] в сімох окремих місцях [illegible] [illegible], що вогонь був підложений [illegible] [illegible]ться, що це діло фр[illegible] [illegible], які не хочуть, щоби [illegible] [illegible] собі прихильні впливи серед [illegible]нцузького народу, бо це утруднить [illegible]ністам проводити свою пропаганду [illegible] Совітського Союзу. Вартість [illegible]знищеної поживи виносила [illegible] більйон франків.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Зі смертю бл. п. Мирослава Стечишина Українська Православна Церква в Канаді стратила одного з найбільш заслужених своїх членів. Від смерти Покійного, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, якої пок. Мирослав Стечишин був членом безперервно через 17 років (1930-1947), отримала багато голосів за тим, щоби загал вірних нашої Церкви вшанував память бл. п. Мирослава Стечишина в якийсь гідний та достойний спосіб, який рівночасно мавби також постійне та корисне значіння. На цю ціль Консисторія вже навіть отримала деякі фонди.

Обдумавши справу добре, Консисторія прийшла до рішення, що найбільш доцільним способом буде створення Фундації ім. Мирослава Стечишина при Колеґії св. Андрея. РІЧНИЙ ДОХІД з якої буде призначений на „Стипендію ім. Мирослава Стечишина" для заслужених і здібних питомців Колеґії. По думці Консисторії, до створення такої Фундації повинні причинитися не [illegible] але також всі наші світ[illegible] організації як Союз Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді, Союз Українських Народних Домів і ін.

Згідно з цим Консисторія оцим проголошує кампанію за фондами на Фундацію ім. Мир. Стечишина в [illegible] [illegible] що [illegible] загал вірне [illegible] [illegible] таку [illegible] бажаний [illegible] вкладів в сумі від 75 до 100 тисяч [illegible]

[illegible] Мирослава Стечишина: 100.00

Український Голос [illegible]

[illegible] П[illegible] Ур[illegible]	
[illegible] С. [illegible]	
[illegible] Г[illegible] П[illegible]	
[illegible] От. К[illegible]	
[illegible] П[illegible]	52.00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	30.00
[illegible] Онт.	
[illegible] Саск. на Панахиді	35.[illegible]
[illegible] Стечишина	
[illegible] Саск. [illegible] Панахиді по бл.	15.85
[illegible]	10.[illegible]
[illegible] Гефорд, Саск.	10.00
[illegible]	5.00
[illegible] Тел.	5.00
[illegible] Ман.	
[illegible] Вайт.	25.40
[illegible] Онт.	30.00
[illegible] Ман.	25.00
[illegible] Брентвуд, Ман.	
[illegible] СУК.	5.00
[illegible] Сас.	
[illegible] на похороні бл.	15.00
[illegible] Ман.	
[illegible]	$419.61

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на ниже подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man

ПАНІ СИРНИК НАСТОЯТЕЛЬКОЮ ДІВОЧОГО ІНСТИТУТУ.

З днем 1-го лютого ц. р. пані Анатолія Сирник перебрала на себе обовязки настоятельки Дівочого Інституту при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. Пані Сирник є дружиною п. І. Сирника, який через чотири роки був ректором Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, а тепер є редактором Українського Голосу. За час свого побуту в Інституті ім. П. Могили пар. Сирник була в нім настоятелькою студенток.

ПРОЄКТ ЖИДІВСЬКОЇ МІЛІЦІЇ В ПАЛЕСТИНІ.

В Палестині дальше провадяться бої між жидами й арабами. Бої повстали в наслідок рішення Обєднаних Націй поділити Палестину на дві держави — жидівську й арабську.

На припинення боїв не заказується, противно є всяка ознака, що вони будуть [illegible] в міру наближення часу, коли рішення про поділ Палестини має [illegible] в силу. Головна перепона на [illegible] ухваленого поділу Палестини, це [illegible] мілітарної сили, яка доглядала б [illegible] виконанням рішення Обєднаних Націй. Жиди зголосилися створити свою [illegible] проти цього виступила [illegible] до поки триває [illegible] в Палестині. Британія [illegible] на творення жидівської [illegible]

ДОМАГАЮТЬСЯ ДОЗВОЛУ НА СПРОВАДЖЕННЯ 1000 СИРІТ.

Часопис „Ді Кенедієн Реджістер", що виходить в Кінґстоні, Онт., доносить, що [illegible]-католицька іміґраційна рада внесла до канадійського уряду домагання [illegible] спровадити до Канади 1000 [illegible]цьких сиріт зі скитальщини. Згаданий часопис каже, що це домагання з боку католиків виринуло в наслідок того, що уряд недавно дав дозвіл на спровадження до Канади 1000 сиріт жидівських.

ПРИЙДУТЬ РОБІТНИКИ ЗІ СКИТАЛЬЩИНИ.

Около 300 скитальців з британської зони в Німеччині мають в короткім часі приїхати до Канади для праці на сіпіарській залізничій дорозі. Таке оголосив [illegible] офіс в Монтреалі.

ВЕЛИКИЙ БРАК УЧИТЕЛІВ.

Канада потребує 7,276 учителів, заявив недавно др. Персівал, директор протестантських (англійських) шкіл в провінції Квебек. По його думці треба заохочувати молодих, надійних людей, щоби віддавалися учительській професії, а учителів, що люблять своє заняття, заохочувати щоб його не покидали. Одним зі способів заохоти — це добра платня та взагалі добре трактування.

ПРАВОСЛАВНИЙ БОГОСЛОВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ У ВАРШАВІ.

(Докінчення).

Акція уряду до певної міри була улекшена тим, що в лоні самої Православної Церкви почалася національна боротьба. Треба пригадати, що православне духовенство на Волині й Холмщині складалося в значній мірі з елементів зросійщених, які пройшли школу митрополитів Антонія і Евлогія й зазнали на собі впливу ідей почаївської Лаври, коли там верховодили й задавали тон церковній політиці відомі агітатори Іліодор і Віталій. Часи української державности й революції проминули для православного духовенства наче безслідно. Опинившись під „твердою" польською владою, воно мріяло про поворот „старих добрих часів", принаймні — у своїй вузшій церковній сфері. Цілий епископат (8 ієрархів) складався по смерти митрополита Юрія Ярошевського виключно з росіян, так само як і центральна управа — митрополича консисторія. Духовенство міське теж було російське або зросійщене. Українська течія в житті Православної Церкви була представлена зпочатку лиш нечисленними інтелігентами, здебільшого емігрантами зі сходу, й національно свідомим молодшим духовенством. Не маючи впливу в „верхах", вони повели акцію в „низах" і тут мали успіх. Національна свідомість Волині й Холмщини зробила з часу першої світової війни великий поступ, і народ уже став розуміти, що то значить своя рідна церква, школа і книжка. Він почав горнутися до „своїх" священиків, які правили Службу Божу українською мовою, промовляли до народу його рідною мовою, розуміли його життя й потреби. Провадячи свою акцію практично на місцях, провідники українського церковного руху старалися робити натиск на верхи, себто на епископат і на самого митрополита. Польський уряд, боячись занадто великої переваги елементу російського, зпочатку пішов був до деякої міри на зустріч бажанням українців: було висвячено епископа-українця, давнього й заслуженого українського діяча Полікарпа Сікорського, яко вікарія в Луцьку; трохи пізніше було поставлено на чолі Волинської епархії також українця архіепископа (Олексія) Громадського). Але не встигли ці призначення позначитись на практиці в житті Церкви, як наступила різка зміна в польській політиці в бік боротьби з Православієм взагалі.

Щоб розкласти Православну Церкву з середини, було змушено православний епископат висвятити двох нових епископів: одного росіянина і одного чеха з Волині, які проголосили себе „православними поляками". Слідом за тим пішла „чистка" серед професорів Студіюма. Було звільнено трьох професорів-росіян, в їх числі проф. Арсеньєва, який був правдивою окрасою Студіюма. На їх місце покликано двох українців-ренеґатів, військових капелянів, „православних поляків", до богословської науки непричетних. Було закрито український місячник „Церква і Нарід", видаваний у Кремянці волинською консисторією, так само і російсько-українське „Слово", видаване митрополією у Варшаві. Натомість утворено православні ґазети в польській мові. Було заложено спеціяльний „Православний Науковий Інститут" у Ґродні, який мав занятись виданням богослужбових книг польською мовою й ріжних пропаґандистичних брошур в польському патріотичному дусі.

Українське населення Польщі (однаково православне і греко-католицьке) зустріло нагінку на православіє, а особливо дикі й некультурні її форми, рішучим протестом. Галицькі посли в сеймі виступали з інтерпеляціями поруч з послами з Волині. Особливо визначилися своїми промовами в сеймі посли Ст. Скрипник (теперішній арх. Мстислав) і протоієрей М. Волков, який зразу ж по розпущенні сейму був викинутий з своєї парафії в Сарнах на Поліссю й притягнутий до суду. Українська преса, поскільки дозволяли цензурні умови, різко виступала проти актів урядового й громадського польського терору. Голова греко-католицької Церкви в Галичині митрополит Андрій Шептицький виступив в обороні православних з посланієм, яке було сконфісковане польською владою. Навіть звичайно дуже лояльний православний епископат видав посланіє, в якому закликав православних держатися своєї віри, не зважаючи на погрози й на переслідування. Це посланіе було теж сконфісковане, а тих священиків, які зважились прочитати його прилюдно в церквах, було віддано під суд. Значну громадську відвагу виявив (підчас відомої трагедії в селі Гриньках) і покійний архіепископ Олексій Громадський, звичайно дуже обережний і лояльний. Та найбільшу мужність і відданість своїй вірі виявила сама православна людність, яка терпеливо зносила всі переслідування й терор.

Літом 1938 року цей терор досяг свого апогею, а в звязку з тим і напруження серед православного населення. Але божевільні керовники польської політики, всі ці недоумки Ридзи-Сміґлі, Беки, Складковські, не вважали ні на що. В своїм засліпленні вони наче не помічали, що над Польщею вже нависли хмари, не чули грюкоту грози й наближення бурі, яка в короткому часі протягом кількох тижнів змела з лиця землі грішну Річ-Посполиту. Всього за один місяць вересень 1939 р. Польща перестала існувати, а на її місці запанував хижак, який завдав полякам страшні, болючі рани і, хоч сам за кілька років ганебно згинув, але привів Польщу до втрати незалежности, за яку боролись цілі покоління польських патріотів.

Нова Польща, мов на глум над столітніми змаганнями її патріотів, опинилася в залежності від тих, кого вона вважала за одвічних ворогів польської свободи й незалежности. Нема вже тепер в її границях православної людности (хоч залишилися ще частини історичної української території), не стало й православної богословської школи, бо й сама Автокефальна Православна Церква в Польщі стала, по правді кажучи, якоюсь фікцією. Православний „Студіюм" при Варшавському Університеті відійшов вже до історії і підлягає тепер її суду. Оцінюючи 14 років існування Студіюма з погляду інтересів православія й української народности — а це повинно для нас служити одиноким критерієм, треба признати, що воно зробило менше, ніж можна було сподіватись: воно служило знаряддям в чужих руках і задля чужих цілей; воно мало причинитись до лекшої полонізації православного населення, до скорішого створення породи „православних поляків", вихованих в дусі польської культури і польського патріотизму. Може бути, що як би керовники польської політики мали більше державного розуму, то вони б зрозуміли, що привязати чужородне населення до інтересів Польщі можна було б лише в той спосіб, щоб це населення почувало себе добре під польським пануванням. Але ті керовники цього не хотіли розуміти і вважали, що православних українців (так само як і українців греко-католиків) і білорусів можна зробити поляками насильним способом, і посягнути на те, що для кожної людини є найдорожче — на її віру. Тим вони зробили польську державність ненависною в очах українців та білорусів.

Те саме треба сказати й що до Студіюма у Варшаві. Він мав певні передумови для свого розвитку й успіху, але все зіпсула „політика", яка була положена в основу науково-педагогічної діяльности Студіюма. Правда, Студіюм випустив десятки священиків з вищою богословською освітою. Але коли б ми схотіли оцінити працю тих священиків на церковно-громадському полі, то мусіли б признати, що чимало з посеред них вийшло покаліченими морально через специфічне виховання, що їм намагались його дати панове Загуровські, які старались зробити з них „православних поляків", патріотів чужої для них батьківщини. Система донощицтва, шпигунства, підлещувань, фальшу, отруювала молоді душі, призвичаювала їх пристосовуватись і в погоні за матеріяльними благами, за карієрою, йти на компроміс із сумлінням; вони ставали не пастирями народу, а якимись „спостерігачами" за його політичним успособленням, якимись агентами влади й слухняними виконавцями її розпоряджень, хоча б ці розпорядження ішли в розріз із народніми інтересами. І це зводило на нівець формальні досягнення вищої богословської освіти, яку давав своїм вихованцям Студіюм.

Та проте цілий ряд його вихованців виявив себе, як настало „время люте", добрими пастирями й вірними синами свого народу. Згадаймо насамперед отців протоієреїв Миколу Малюжинського і Володимира Місечка, які приняли мученицьку смерть з рук німецьких посіпак, або протоієреїв Бориса Яковкевича й Артемія Селепину, які сиділи за німців у тюрмі. Згадаймо таких ідейних діячів на церковно-громадському полі, як протоієрей Мартин Волков, колишній член польського сейму, як о. Новицький, колишній голова української студентської громади Студіюма; як о. Юрій Шумовський, о. Федір Білецький, о. Евген Миляшкевич, епископ Вячеслав Лісицький, о. Савватій Лопухович, о. Семен Гаюк, о. Павло Калинович і немало інших, імен яких на жаль не зберегла моя память. З них дехто перебуває тепер на еміґрації, продовжуючи працю на користь Православної Церкви й українського народу.

Д. Дорошенко.

БОРОТЬБА ПРОТИ НАЦІОНАЛІЗМУ.

На Україні совітська влада дальше веде боротьбу проти „останків націоналізму", в головній мірі проти вчених і письменників, які не отряслися ще „від впливів буржуазних пережитків". Ця чистка ведеться не лише серед кругів комуністичної партії, але на всіх ділянках життя. Це показує, що живого українського духа навіть безчисленними „чистками" неможна придушити.

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man.

ПРО ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ.

(Докінчення).

А тепер, після такого обширного вступу, приступаю до головної справи, а то — до підсилення священичого стану через підвищення платні за треби й богослуження, і через уведення в життя пенсійного фонду на випадок слабости, каліцтва й старости.

Це не повинно нікого застрашити, коли скажу, що кожда Служба Божа, та взагалі ціла недільна відправа повинна принести для священика 25 долярів. А це легко виконати, коли б всі дорослі присутні в церкві давали на тацу не менше, як по 25 ц., а діти по 10 ц. (навіть від неприсутніх членів родини повинен би хтось принести жертву). Хрест повинен принести 2—5 дол., слюб 10—25 дол., похорон 25—50 дол. Це не є зовсім пересадно, коли зважити, що на хрестини з напитками люди видають не менше як 25 дол.; на весілля з букетами, строями, фотографіями, музиками і напоями 200—300 дол.; а на похорон не жалують вінків за 100—200 дол., похоронникови і за домовину 250—500 дол. Щож тут значить заплатити належне винагородження священикові, який є головним чинником тих функцій? Тут ще [illegible] треба замітити: який ефект це робить на слюбних молодят, стрійно прибраних в дорогий одяг, з дружками й дружбами так само гарно одягненими, коли священик в витертих старих ризах благословить їхні золоті або діямантові перстені й дістає за цю благодать 5 чи 10 долярів? Правда, Тайна Хрещення і Супружества є тайнами і їх, яко таких не продается, ні купується за гроші, але знов зі сторони приймаючих ці святі Тайни, обовязком є дати гідний дар для священика, з рук якого отримують ці Тайни. Коли матеріяльний стан молодят позволяє їм на всякі весільні, нераз зовсім непотрібні видатки, то рівночасно той самий стан повинен їм подиктувати, яке винагородження мали б заплатити священикові.

Що до похорону, то хоч він не належить до святих Тайн, то і в цім случаю священик повинен бути належно винагороджений, бож він сповняє послідну прислугу для родини померлого, його приятелів і сусідів. Самий обовязок бути на час і на місци, без огляду на віддаль і погоду, є вже для священика великим тягаром і обовязком. Коли ж до цього додати довгу похоронну відправу, серед горяча в літі або на морозі в зимі, то тут священик ризикує не лише своїм здоровлям, але часом і життям. Так щож страшного, якби за таку прислугу і посвяту прийшлось заплатити 50 долярів? Адвокат, чи лікар за подібний час і труд взяв би в двоє або і в троє тілько і певно ніхто б не відказував.

Щоб читача не дивували ці приміри, то я дам певний доказ, що в Зединених Державах Америки українці, так католики, як і православні, багато більше дають за треби своїм священикам, як я замітив, а крім того платять точно місячну платню від 150—200 дол., а вдодатку дають безплатно вигідні, гарно умебльовані резиденції, з опалом, водою, світлом і телефоном.

Чому й у нас не могло б до цего прийти, якби ми лише цего хотіли. Тоді й наші церкви ліпше стояли б, бо було б більше охочих молодих і здібних людей іти на теольоґію.

А тепер приступаю до Пенсійного Фонду, про який я згадав ще на початку цеї статті.

Без взгляду на те, скільки священик не побирав би платні й за треби, все одно дуже трудно, щоби він міг що будь заощадити на старі літа, чи на випадок довгої недуги або каліцтва, особливо, коли має родинні обовязки, як приміром діти в висших школах. Це знаємо з приміру учителів та менше платних урядників. Особливо коли священик кожних кілька літ муситть переноситися з одної парафії на другу, або має авто та інші подорожуючі видатки.

Сподіємося, що велике число наших священиків, які можуть собі на це дозволити, затягають на себе життеву асекурацію на посмертне, скажім бодай на 1000 дол. Та асекурація є тягарем за життя, а користь з неї аж по смерти. Отже така асекурація не заобезпечує нікого на старі літа. Одинока надія, то хіба на звичайну старечу пенсію, коли б дожити до 70 літ. Але й в такім случаю, яка це булаб гірка доля для наших слуг Божих, не мати іншого забезпечення, як лише оту старечу пенсію.

У всіх церквах від давних часів, тут в Канаді і в Зединених Державах принято систему, що так церковні громади, як і самі священики складають рік-річно певний процент від своїх річних прибутків на Церковний Пенсійний Фонд, з якого то фонду призначений для того комітет, чи управа, виплачує священикам в разі потреби допомогу чи пенсію в старім віці. По інших церквах громади звичайно платять на Пенсійний Фонд 10 процент від платні, яку побирає їх парох, а в нас ухвалено 5 процент бодай в початках, щоб не було занадто нам страшно і тяжко. Колись, може бодай наші діти змилуються та піднесуть оплату, щоби не мали стиду перед другими.

Ми ухвалили лише 5 процент, отже повинні бодай цю малу оплату точнісько виконувати. Обовязок переведення і виконання цеї ухвали припадає на Консисторію, яка певно знає найкраще, як це виконати. Певна річ, що треба буде комусь зголоситися місіонарем на кожну провінцію, організувати парафії з окружними радами і колектувати дієцезіяльний та пенсійний фонд. Я від себе пропонував би, щоби Світла Консисторія перше всего рішуче зажадала сплачення залеглих довгів на Дієцезіяльний Фонд і покликала ті громади, що не вислали своїх делегатів ані 1946 року на Собор до Саскатуну, ані 1947 року до Винипеґу, чим заощадили собі від 50—100 долярів коштів, щоби вони бодай по 25 долярів вислали на започаткування Пенсійного Фонду. Бож це не справедливо, щоб одні громади аж надто себе натягали для загальних потреб цілої Церкви, отже усіх громад, а другі з цего користали і нічим до того не причинялися. А є таких громад більше, як половина і дуже добре стоять фінансово. Вони користають з духовної обслуги Церкви, домагаються від Консисторії як найкращих священиків, але не почуваються до обовязку фінансово підтримувати Церкву та її роботу. Таких громад треба обовязково привести до порядку.

П. Зварич.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В ЦИФРАХ.

„Нова Історія", — видання Британської Енциклопедії, — подає, що остання війна коштувала людство 15 мільйонів вбитих та пропавших без вістки вояків воюючих держав. Совітський Союз втратив сім і пів мільйона вояків, Німеччина два мільйони й триста тисяч, Китай два мільйони й двісті тисяч, Велика Британія сімсот пятьдесять тисяч, Зединені Держави двіста девятьдесять і шість тисяч, Італія триста тисяч, а Франція двіста тисяч.

ЗАКАЗУЄТЬСЯ НА НОВУ „ЧИСТКУ".

Радіо американського уряду переловило цілу промову совітського міністра фінансів, Арсенія Зверева, яку той виголосив у звязі з проголошенням буджету на біжучий 1948 рік. Зверов навів багато випадків недописання совітськими державними підприємствами. Він назвав поіменно директорів ріжних окружних і провінціяльних департаментів та зложив на них вину за невідповідне оподаткування й недописання в збиранню податків. Треба сподіватися, що по цім наступить ще одна „чистка" та ліквідація совітських урядовців.

ХОЧУТЬ РОЗСЛІДЖУВАТИ НЕВІДОМУ КРАЇНУ.

Здавалось би що нині кожда частинка землі добре вже відома, але воно не так. В полудневій Америці, куди пливе ріка Амазонка, довга яких 4,000 миль, яка має сотні допливів, а простір такої величини, як цілі Зединені Держави, людям майже невідомий. Його розміри обчисляють на 2,600,000 квадратових миль. Це горяча країна, заросла величезними пралісами, повна мочар та озер, а в них величезні вужі, яких мабуть нема деинде, і живуть там індіяни, про яких мало що відомо. Тепер при Обєднаних Націях засновується Міжнародний Інститут, що буде розслідж[illegible]вати ту невідому країну [illegible] її вигляд, природні богацтва і можливости для її залюднення.

СТАЛІН ХОТІВ ГОДИТИСЯ З ГІТЛЕРОМ.

Американський журнал „Американ Меркурі" помістив документи про те, що Сталін пробував двічі підчас совітсько-німецької війни підписати окремий договір між СССР та Німеччиною. Підчас сталінградської офензиви ці спроби йшли через Штокгольм. Другий раз вислав був Сталін 6 німецьких старшин, що попали були в полон під Сталінградом з пропозиціями миру. До згоди не дійшло тому, що Сталін вимагав признання совітсько-німецького кордону з 1939 р., а Гітлер домагався протекторату Німеччини над Україною. Шістьох старшин, висланих для переговорів, Гітлер казав розстріляти.

БУДУЧНІСТЬ СОЦІЯЛІСТИЧНИХ ПАРТІЙ В ЕВРОПІ.

В східній Европі йде тепер сильний натиск на соціялістичні партії, щоб вони злилися з комуністичними. Першим, хто виступив з такою вимогою до соціялістів, є комуніст Ракоші в Мадярщині. Він каже, що Мадярщина „не може дозволити собі на роскіш мати дві робітничі партії". Очевидна річ, що інших, не-робітничих партій там зовсім немає.

Те саме відбувається в Румунії та в інших краях східної Европи, де соціялістичні партії були зберегли дотепер позірну незалежність.

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; ґарантуємо на 15 літ, що кращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.

A. Kryzanowski

BLAINE LAKE, SASK.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЛОВО ІСТИНИ ПРО „СЛОВО ІСТИНИ".

В часопису „На Чужині", що виходить в Фільсбібургу, Німеччині, в ч. 2—3 (65—66), з 17 січня, 1947, появилася стаття під повищим заголовком, яку наводимо понище в цілости. Автор статті, Проф. Неофіт Кибалюк, — це загально відомий український діяч з Волині. Між іншим він був головою Централі Волинської „Просвіти" та заступником голови Волинської Церковної Ради, про яку в статті згадується. Як такий, він є докладно поінформований про справи, які в статті обговорює. — Ред. Вістника

В Винипегу почав виходити „народній християнський місячник „Слово Істини". Ми могли б висловити дуже багато побажань його редакторові і видавцеві.

Але нас цікавить не місячник в цілому, а що інше. В статті „З життя української церкви за останні роки", підписаній „Священик-холмщак", автор подає відомості, які цілковито розминаються з правдою (цитуємо уривки статті).

1. „Митрополит Олексій Громадський, як старший серед усіх єпископів, що опинилися на українських землях, негайно виїхав до Києва, щоб там особисто зорієнтуватися в загальному положенні церкви та нарадитися з церковно-громадськими діячами в справі унормування життя Церкви".

2. „Побувши в Києві, архиєпископ (митр.) Олексій прийшов до переконання, що йому не під силу буде понести цього тягару, а тому необхідно поставити до Києва на становище митрополита всієї України такого єпископа, який користав би з якнайбільшого довіря широкого громадянства".

3. „Архієпископ Олексій, не зважаючи на труднощі подорожі, виїхав автом до Холма, щоб особисто подати до відома владиці Іларіонові загальне бажання народу та просити його прийняти на себе обовязки митрополита київського".

4. „Св. Собор Єпископів (Почаєвський пр. авт.) обрав Іларіона, тодішнього архиєпископа Холмського і Підляського, на становище архиєпископа Київського і Переяславського з тим, що коли він прибуде до Києва, то стане митрополитом Київським і всієї України".

5. Далі автор статті твердить, що на Почаєвському Соборі Єпископів не було єпископа Луцького Полікарпа, який сконтактувався з митрополитом Діонисієм і останній, щоб перешкодити м. Іларіонові призначив м. Полікарпа адміністратором УАПЦ та цю справу сховав від свого собору єпископів.

6. Що не всі єпископи були відповідні, що було дві церкви з назвою „Олексіївська" і „Полікарпівська", що всі благали і молили м. Іларіона стати митрополитом всієї України, а день 25 листопада 41 року, день обрання арх. Іларіона на Київську катедру залишиться історичною датою та свідчитиме про незломну волю українського народу мати свою церкву.

Відповідаємо по пунктах:

1. Архієпископ (митр.) Олексій Громадський не був старшим серед єпископів. Старшим від нього по свяченню був арх. (митр.) Олександер Пинський і Поліський. Мылиться також автор щодо негайности виїзду митр. Олексія до Києва. Те сталося близько півроку після заняття Києва німцями. В кожному разі після приїзду з Києва делегатів до Луцька і Рівного, які шукали контакту не з м. Олексієм, а з волинською церковною радою і з м. Полікарпом. Радитися з українськими церковно-громадськими діячами м. Олексій навіть не думав, бо він їх і на Волині і в Києві ігнорував і поборював. Більше того, племінниця м. Олексія працювала в Гебітскомісаріяті і не без відома м. Олексія так атестувала українських церковних і нецерковних діячів, що багато з них стратили життя, а українські церковні ради були заборонені під карою смерти. За таке відношення до українців в 1943 р. і сам м. Олексій склав свою голову в лісі між Кремянцем і Дубном, їдучи в гебітскомісарському авті. М. Олексій з походження холмщак, був з переконання москалем і ворогом українців.

2. Ні до якого переконання, що йому „не під силу" буде сісти на митрополичому престолі в Києві м. Олексій, розуміється, не приходив. Йому „під силу" було і те, чого, може, не подолав би і м. Іларіон. Хоч він був ворогом українців, але треба обективно признати, що талантів йому не бракувало. Був він людиною богословськи освіченою, добрим каноністом, церковним проповідником і адміністратором. Близькі м. Олексієві особи вердили, що він мріяв про московський патріярший престол на випадок заняття Москви німцями. Ще мав м. Олексій одну рису, жертвою якої упав м. Іларіон. Він був дуже меткий і непи[illegible]ний. Сам себе він [illegible] словами: „Всі владики двоязикі", а в православному духовному світі його, звичайно, називали „кремяненький хитрун". З причини ворожого відношення до українців м. Олексій ніколи, очевидно, і не думав про такого митрополита для України, який би користувався широким довірям українського громадянства.

3. М. Олексій не їздив до Холма для того, щоб особисто подати м. Іларіонові до відома загальне бажання народу щодо прийняття ним на себе обовязків київського митрополита, по-перше тому, [illegible] такого обовязку і це добре знав, а по-друге тому, що й [illegible] Митр. [illegible] німці не тільки м. Іларіона, а загалом нікого з Генерал Губернаторства на Україну не пускали, хіба що хтось пробрався сюди до приходу нівілової влади та й то всіх їх зареєстрували. Справжня причина одвідин була така. Коли прийшли в 1939 році на Волинь большевики, митрополит Олексій поспішив з заявою вірности до митр. Сергія, містоблюстителя московського патріяршого престола. В тій заяві, між іншим писав: „Нарешті прийшов той довгоочікуваний час, коли я можу повернутися на лоно матері-церкви московської". Скоро після того м. Олексій особисто одвідав містоблюстителя в Москві. Коли прийшли німці, м. Олексій не повернувся до попередньої юрисдикції, а залишився вірний Москві і створив на Україні автономну церкву, (підпорядковану тій же Москві), яка завзято боролась з укр. автокефальною церквою. Тому, що вірні були проти автономної церкви, м. Олексій хотів використати імя м. Іларіона для того, щоб внести плутанину і легше поборювати українців-противників Москви, мовляв, і м. Іларіон з нами. Він справді широко використовував імя і ворожі виступи м. Іларіона проти УАПЦ, але це йому мало помагало, а м. Іларіон тільки [illegible] себе, пішовши з москалями проти українського церковного руху. В автономній, фактично московській, церкві були зібрані всі московські єпископи. Тепер на еміграції вони прилучилися до російської „зарубежной" церкви.

4. Собор московських єпископів справді обрав м. Іларіона (тоді [illegible] єпископа) архиєпископом київським і переяславським з одною обіцянкою, що після приїзду на Україну він буде [illegible] ком голови Собору московських єпископів. І м. Іларіон на це погодився. Ніякої катедри митрополита київського та всієї України м. Іларіонові ніхто не обіцяв, а навпаки, зараз після цієї постанови не чекаючи приїзду м. Іларіона, м. Олексій призначив до Киє[illegible] ворога української церкви галичанина-москвофіла арх. Пантелеймона Рудика.

5. На Почаєвському соборі московських єпископів в 1941 році справді не було митр. Полікарпа (тоді єпископа). І це цілком зрозуміле, бо м. [illegible] був єдиним єпископом-українцем [illegible] лині, і своїм неприбуттям остаточно порвав з московським єпископатом і не погодився на творення московськ[illegible] кав в Україні. Він повернувся [illegible] сдикцію попереднього кирірха (митр. Діонісія з В.). Як з правно-церковного так і національного погляду, м. [illegible] кари зробив цілком правильно. Церква в т. зв. Генерал Губернаторстві була [illegible] вже фактично українською. До неї належав м. Іларіон і арх. П[illegible] й був митр. Діонісій. Цей о[illegible] значив м. Полікарпа адміністратором [illegible] для того, щоб перешкодити м. І[illegible] нові, а тому, що про це його просила [illegible] церковна рада і в тій справі [illegible] до нього спеціяльних [illegible] Волинська рада розуміла цей акт не як залежність УАПЦ від м. Діонисія [illegible] канонічну поміч сусідньої церкви. Після цього УАПЦ мала усамостійнитись і фактично стала автокефальною.

6. Може й не всі єпископи УАПЦ були відповідні, але хто знає умовини, в яких церква творилась, цього закиду не зробить. Церкви на Україні називались не „Олексіївською" і „Полікарпівською", а московською і українською. Щож до обрання м. Іларіона архиєпископом київським і переяславським, то краще б було б, коли б подібних „історичних" фактів було якнайменше в нашій історії, бо незламна воля українського народу мати свою церкву справді була, але м. Іларіон в спілці з московським єпископатом пішов проти цієї волі.

На закінчення не можемо не висловити з[illegible]вання, що автор допису „Священик-Холмщак" так фамільярно ставиться до свого митрополита, висловлюючись просто „Іларіон" — „Боялись Іларіона", „щоб Іларіона в Україну не пустити", тощо. Не менше дивує нас і те, що редактор цієї некоректности не виправив, хіба що може автором є особа, якій вільно так висловлюватись.

Неофіт Кибалюк.

СИЛА ІТАЛІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

В Мілані відбувся конгрес італійських комуністів. Провід партії [illegible], що партія має 2,252,716 членів. Це була б найбільша комуністична партія в Европі поза Росією.

На цім же конгресі комуністи грозили, чи радше перехвалювалися, що повалять уряд Де-Гасперія революцією.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 35.

Що? невірним здається вам, що Бог воскрешає мертвих?

ДП Ап. 26: 8.

Сцілення кровоточивої. Воскресення дочки Яіра.

Коли вернувся Ісус з краю гадаринського, зустріло Його багато людей, бо ждали на Него. Між ними був старшина школи-синагоги Яір. Він припав до ніг Ісуса й просив піти до його дому й уздоровити його дванадцять літню дочку, що вмирала. Ісус таки зараз пустився в дорогу, а народ товпився коло Него.

Також була там одна жінка, що терпіла на кровотіч дванадцять літ. Вона видала весь свій маєток на лікарів, але не могли її вилічити, а навіть ще гірше стало. Як тільки побачила вона Ісуса, подумала собі: Підійду близько й доторкнусь бодай Його одежі, то мені полекшає. Як подумала, так і зробила і з тієї хвилі стала здорова.

Ісус зупинився й голосно спитав: „Хто приторкнувся до мене?" Як же всі відпиралися, сказав Петро: „Учителю, народ товпиться, та тиснеться коло Тебе, а Ти питаєш: Хто приткнувся до мене?" на те Ісус: „Хтось мене приторкнувся, бо я чув, [illegible] вийшла з мене".

Жінка побачи[illegible], що не сховається поступок, припала перед Ісусом, та розповіла про свою недугу і про оздоровлення. Ісус її сказав: Бодрись, [illegible] віра твоя спасла тебе; іди з у[illegible]ем".

Ще говорив Ісус до жінки, як прийшов посланець з дому Яіра і сказав. [illegible] труди Учителя, бо вже вмерла [illegible] дочка". Ісус те вчув й промовив: [illegible] бійся, тільки віруй, то й спасеться [illegible] твоя".

Коли прийшли до дому Яіра, Ісус [illegible] волів нікому увійти, тільки Петрові, Яковові й Іванові і родичам дівчини. Тих, що плакали й голосили за [illegible] померлою, Ісус випровадив на двір. [illegible] взяв померлу за руку й закли[illegible] „Талита куми", що значить: „Дівчино, встань" [illegible] ся до неї [illegible] тала і почала [illegible] ходити і їсти [illegible] ним нікому про те не говорити.

Питання:

Хто зустрів Ісуса, як Він вернув[ся] з[а] озера? 2. Хто був між народом? [3.] Чого він прийшов до Ісуса? 4. Як [до]вго хорувала жінка, про яку тут мо[ва]? 5. Яка слабість її мучила? 6. Чи по[мо]гли її ліки? 7. Як стала вона здоро[ва]? 8. Чия сила її вилічила? 9. Що ска[за]в до неї Ісус? [10.] Що сталося в домі Яіра за той час, як Ісус туди йшов? 11. [К]ого застав Ісус в домі Яіра? 12. Яким [с]пособом повернув Ісус життя помер[ло]й? 13. Хто був при тім? 14. Подай[те] свої думки про те, чому Ісус випровадив з хати тих, що голосили й плакали.

ФОТОГРАФІЇ ЗІ СОБОРУ

УППЦеркви, який відбувся в днях 12-14 листопада в Винипегу, можна дістати по $1.00 [illegible] шістьох ріжних карток 5x7 цалів

Пишіть до:

GAVINCHUK STUDIO
Smoky Lake, Alberta.

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ.

АРХИПАСТИРСЬКІ ВІДВІДИНИ.

В неділю 1 лютого Владика Архиєпископ Мстислав відвідав в супроводі о. М. Юрківського українську православну громаду в Брендові.

Св. Літургію Владика відправив при участи чисельнозібраних вірних, виголошуючи до них проповідь про любов до ближнього. Підчас Служби Божої, стройно і зворушливо співав хор.

Після служби панство П. Новосади [illegible] Владику обідом, на якому були [illegible] представники місцевих українських організацій, на чолі з предсідником заряду церковної громади.

В годині 3 пополудні Владика Архиєпископ знову відвідав церкву, в якій [illegible] наука недільної школи. Зібрані діти дуже скоро навязали з Владикою живу розмову, похвалились чудовим співом колядок та знанням молитов, за що Владика всіх похвалив й роздав на памятку своїх відвідин і зустрічі з дітьми образки Матері Божої. Учителькам Недільної Школи о. Владика зокрема гарно подякував за віддану працю з дітьми, а дітей просив любити своїх батьків і учителів.

В 7 годині вечора, знову при великій участи вірних відправлено було Вечірню, після якої Владика Мстислав виголосив проповідь на тему „Християнська [illegible]".

[illegible] в залі Народнього Дому [illegible]

[illegible] торговельної війни та що сказали [illegible]. Закінчуючи доповідь, Владика закликав всіх до релігійної і національної толеранції а зокрема до доброго [с]пожиття всіх українців.

Після нього відбулося чайне принят[тя], [під час] якого представники українських місцевих організацій складали Владиці свої привіти та дякували за приїзд, який дав громаді змогу пережити радісний день спільної молитви і любови.

[РІ]ШЕНО ПРИСТУПИТИ ДО БУДОВИ КАТЕДРИ ЦІЄЇ ВЕСНИ.

[illegible] катедральної громади Пресв. Троїці в Винипегу відбув недавно свої чергові наради, на яких був присутній також Високопреосвященний Архиєпископ о. Мстислав і [illegible] С. В. Савчук, голова Консисторії. Наради між іншим рішили оголосити конкурс на план катедральної церкви, назначуючи рівночасно грошеві нагороди за три найкращі проекти, які будуть представлені. До конкурсу рішено запросити українських архітектів в Канаді й Америці та на еміграції в Европі — [До] будови рішено приступити цеї весни.

НОВІ ГРОМАДИ.

В неділю, 4 січня ц. р. в Шол Крік, Алта., зорганізувалася нова українська греко-православна громада. Того дня Всеч. о. М. Фик з Редвей, Алта., мав там богослуження, а по богослуженню відбулися організаційні збори. Вписалося 14 членів і вибрано уряд. Секретарем [illegible] Гр. Савчука

В день Собору Пресв. Богородиці, бто на другий день Різдва, відбулося Богослуження в ново-зорганізованій громаді в Ереці, Б. К. Богослуження відслужив Всеч. . С. П. Симчич з Венкувер. Співом провадив п. Д. Свик.

По обіді всі учасники богослуження лишилися вислухати особисті враження о. Симчича про скитальщину, а також про розвій нашої Православної Церкви в Канаді.

ТЕМНА ІСТОРІЯ З КАТОЛИЦЬКИМ АРХИЄПИСКОПОМ.

Два тижні тому винипеґський „Фрі Прес" подав короденьку новинку, що в Німеччині американська військова поліція арештувала православного архиєпископа чи митрополита Николая за шпіонажу в користь Совітського Союза. Пізніще цю новинку, з ріжними своїми поясненнями та додатками, подали також деякі українські часописи, між ними й „Будучність Нації", орган Братства Українців Католиків. Свою новинку „Будучність Нації" закінчує заввагою: „Ось яких „пастирів" має православна церква Сталіна".

Що „Фрі Прес", назвав Николая православним архиєпископом, ми не дивуємося, — він в церковних справах на скитальщині не розбирається. Але цього не можна сказати про „Будучність Нації", яка добре знає, що архиєпископ Николай не належить до [illegible], а до католицької церкви, [при]йшовши до неї в 1946 році. Про [illegible] „Будучність Нації" доносила. В числі 19 (211), з 1-го жовтня, 1946, на 4-ій сторон, вона помістила новинку такого змісту.

„Голова Української Автокефальної Церкви став католиком".

„Батьківщина", тижневик табору в Ріміні, Італія, з 21 липня ц. р. подає, що голова Української Автокефальної Церкви арх. Микола Антономів приступив у Римі до Католицької Церкви."

„Будучність Нації" так зрадила переходом Николая на католицизм, що аж зробила його „[голо]вою Української Автокефальної Церкви". [illegible] знати, що він не то головою, але навіть звичайним єпископом Української Автокефальної Церкви ніколи не був.

Про перехід Николая на католицизм, та [illegible] вже по[illegible] українська [illegible]. Так примром „Українські Вісти", що виходять в Новим Ульмі, Німеччина, в числі 44 (54), з 1946 року писали, що архиєп. Николай Автономів створив в Мюнхені „переселенський комітет при православній церкві римського патріярхату".

Отже замітка „Будучности Нації", — „Ось яких „пастирів" має православна церква Сталіна", не має оправдання. Було б більш оправданим сказати: „Ось яких „пастирів" має римська церква...

Вийшли з Друку Книжки:

1) „Про наші обовязки до Бога й до ближніх" — ціна 50ц
2) „Правдива Церква Українського Народу" — Ціна 25ц

Написав Прот. Петро Білон.

Замовляйте:

Rev. P. BILON.
74 Harris Ave., Woonsocket, R. I.
U.S.A.

Можна посилати чеком, або Мони Ордером.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження).

Разячі факти нещирости архиеп. Олексія в його переговорах з представниками українського православного громадянства досягли в грудні 1941 року кульмінаційного пункту, як рівнож ясною стала і велика небезпека „автономної" церковної диверсії епископів-автономістів в Східній Україні. Недоцінювати цієї небезпеки не міг церковно-громадський провід на Волині. Тому, представники церковних рад Волині, після наради з архиеп. Полікарпом і архиепископською при ньому Радою в Луцьку, на нараді представників усіх церковних рад Волині, 13 грудня 1941 р. в Рівному, ухвалили рішуче виступити проти неканоничної і надзвичайно шкідливої для українського народу і Української Православної Церкви діяльности архиепископа Кремянецького Олексія і оточуючих його епископів та звернутися до митрополита Дионисія з освітленням цілої справи тяжкого положення церковного життя, просячи його призначити Адміністратором Української Православної Церкви единого на українських землях по цей бік Бугу епископа-українця Полікарпа, архиепископа Луцького і Ковельського.

Про цю свою постанову уповноважені церковних рад Волині негайно повідомили Київську Церковну Раду, просячи її підтримати це становище української православної Волині та не приймати епископів-висланців архиеп. Олексія.

Митр. Дионисій цілковито поділяв погляд духовенства і мирян, обеднаних в Церковні Ради Волині, та декретом з 24 грудня, 1941 року призначив архиепископа Луцького Полікарпа „Тимчасовим Адміністратором Православної Автокефальної Церкви на звільнених землях України", в своїм декреті зазначаючи, що це призначення наступило на прохання православної української громади, зорганізованої в Церковній Раді Волині, „що добре розуміє правду Божу".

Архиепископ Олексій, що в цей час титулувався вже митрополитом, з собором своїх епископів не тільки не підпорядкувався цьому розпорядженню митрополита Дионисія, а одверто виступив проти нього у відозві з 12 лютого, 1942 року, підписаній ним і секретарем „Собору" еп. Веніяміном, в якій назвав акт митр. Дионисія з 24 грудня, 1941 р. неканоничним та знову твердив, що митрополит Дионисій відрікся від правління Православною Автокефальною Церквою в бувшій Польщі.

Просити ж митрополита організована церковна громада мала повне право, бо за наукою Православної Церкви, ясно висловленою в „Посланні Східних Патріярхів до всіх православних християн" в р. 1848, охоронителем Правди Христової в Церкві е „все Тіло Церкви", і пастирі і паства.

Призначити Тимчасового Адміністратора Церкви митр. Дионисій мав рівнож повне право, бо згідно з 37 правилом 6 Вселенського Собору, первоієрархи церков які з причин військових подій не можуть бути у своєму приділі, „мають користати з прерогатив свого предсідництва відповідно з своїм становищем, і всяке, що виходить від них адміністративне дійство повинно визнавати твердим і правосильним. Во потребами часу і перешкодами в захованні точности не повинно вязати меж управління". Це цілком ясно щодо Волині і Полісся, які становили частину Православної Автокефальної Церкви, на чолі якої стояв митрополит Дионисій.

Що торкається дальших українських земель на Сході, то підставою для поширення управління Тимчасового Адміністратора, призначеного Владикою Дионисієм, й на ті терени — був моральний обовязок заопікування ними, як сказано в акті призначення: „З огляду на те, що православні українці зі Сходу шукають правди Божої в лоні нашої Св. Автокефальної Церкви, на ієрар[illegible] нашої Церкви лежить обовязок належного окормлення шукаючих правди Божої". Формальне своє підтвердження цей обовязок знаходить в канонах Св. Церкви — 2 правило 2 Вселенського Собору, 66 прав. Карф. Собору, 3 прав. Сардик. Собору. „Що Православна Автокефальна Церква в Польщі, яка й за часів бувшої Польської Держави мала в своєму складі понад 70% українців, прийшла тепер з братньою допомогою в церковному відродженні Східної України, це [illegible] кожному зрозуміле й оправдане з церковно-канонічної і церковно-історичної [illegible] (вже це була колись едина Українська Церква — Київська Митрополія) точок [illegible]зору. Навпаки було б тяжким гріхом тої Церкви і її ієрархії, коли б не заопікувалися українськими східними землями, де до всього того не стало за совітської влади жодного православного правлячого епископа, навіть московського.

Архиепископові Полікарпові, як адміністраторові Української Православної Церкви, треба було оформити своє нове положення перед цивільною владою в краю. Тому він відвідав Райхскомісаріят України в Рівному, де 24 січня, 1942 р. був принятий заступником Райхскомісара. Архиеп. Полікарп підкреслив при цій авдієнції, що призначення його Адміністратором Православної Автокефальної Церкви в Україні вийшло від Зверхника Церковної Влади, митрополита Дионисія, на підставі діючих правно-канонічних актів. Ляндесгауптман фон Веделштедт приняв цю заяву до відома зазначивши, що німецька влада запевнює в засаді повну свободу Церкви.

Через місяць, 25 лютого 1942 р., тим же заступником Райхскомісара фон-Веделштедтом, був принятий в Райхскомісаріяті в Рівному архиепископ Олексій. Як в своїм часі подавала німецька урядова агенція, „архиепископ Олексій просив підтримки у німецької влади, якої він потребує для виконання своїх завдань". Ляндесгауптман фон-Вендельштадт відповів, що Райхскомісар знае [illegible] значіння Православної Церкви в житті українського народу, і що Церква й священики виконають свое завдання [illegible] що вони скріплять у своїх вірних до[illegible] то необхідности заходів, вживаних німецькою владою. Таким чином, на [illegible] з Адміністратором Православної Церкви архиеп. Полікарпом, в Райхско[illegible] признано було також і права архиепископа Олексія. Двовлада в Православній Церкві в Україні зафіксована була німецькою адміністрацією.

Доручаючи архиеп. Полікарпові Адміністратуру Православної Церкви в Україні, митр. Дионисій поставив йому в обовязок бути в контакті з Поліським Архиепископом Олександром та повідомляти його, себто митр. Дионисія, про важливі свої заходи і розпорядження, для яких потрібна була б апробата митрополита. Однак, такі зносини поміж Архиепископом-Адміністратором Церкви в Україні і митрополитом Дионисієм стали неможливі, бо були заборонені Генерал-Губернатором бувшої Польщі. Як писав в меморандумі з 15 липня, 1942 митр. Дионисій, — „несподівана неможливість мойого впливання на церковне життя на Сході, що незабаром виявилось, знову перешкодила правильному урегульованню церковного життя в Райхскомісаріяті України і на Білорусі, на що заносилось".

А митр. Олексій, через свою Консисторію, як видно з цілковитим задоволенням, подав о.о. деканам Волинської Єпархії своїм обіжником з 20 березня, 1942 р. за ч: 679, — слідуюче:

„Духовна Консисторія доручае Вам довести до відома духовенства, що з джерел високих і освідомлених церковних кругів у Генерал-Губернаторстві маемо такі відомости:

1) Митрополитові Дионисію заборонено вмішування в церковні справи поза межами Генерал-Губернаторства, бо подібне його поступовання е неканоничне;

2) Митрополитові Дионисію запропоновано відкликати всі його розпорядження до Владик на Україні, як неканоничні, а разом з тим і неканоничне його розпорядження про призначення епископа Полікарпа Адміністратором Церкви на Україні. Наш освідомитель, подаючи вище-згадані пункти, добавляе, що митрополит Дионисій приняв ці пункти не тільки до відома, а і до виконання.

Духовна Консисторія закликае Вас, Всечесний о. Благочинний і духовенство Вашої округи, до заховання такту і спокою, а разом і до офірної праці на ниві Христовій з теплою молитвою, щоб Господь заховав свою Св. Церкву цілою і непорушною і дав скору перемогу над безбожною владою Великому Вождю непереможних військ Германії."

Треба думати, що німецька влада зовсім не на сторожі канонів Православної Церкви стояла, забороняючи митр. Дионисію зносини з Церквою на Україні, [illegible] що „освідомитель" (волинське духовенство вважало, що ті інф[illegible] [illegible] или з Холма), або вже й ті, хто подав його вістки, від себе накинули німцям „канонічність" в їх поступованні щодо Церкви. До того ж, другий пункт „в[illegible]домостей" таки й зовсім не відповідав дійсності, бо митр. Дионисій ані признання Адміністратором Владики Полікарпа, ані інших яких розпоряджень епископам на Україні не відкликував, а наведений документ е дуже характерний для методів боротьби в Церкві, вживаних автономистами.

(Продовження слідуе)

ПРОТЕСТИ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТИ.

Американський прокурор дозволив колишньому німецькому офіцерові Ґетано Адольфові Отто, обвинуваченому в процесі за численні вбивства, узяти участь у похороні його матері. Після цієї „відпустки" з вязниці Отто повернувся назад і подякував американському судові за цю великодушність і за вислови співчуття з американського боку. Така людяність не подобалася совітському представникові і він вніс проти неї протест.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папері. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ПЕРШЕ ЗАВІТАННЯ ДО МОНТРЕАЛУ НОВОГО ВЛАДИКИ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ

Коли делегат нашої церковної громади і парох були на Надзвичайнім Соборі Української Православної Церкви аж у Винипеґу, по Монтреалі розійшлася чутка, що новообраний владика Високопреосвященніший Архиепископ Мстислав буде з кінцем листопада у нашій церкві на візитації. І справді. Ця чутка знайшла потвердження на пробі співу у пятницю, на котрому наш учитель і диріґент п. С. Миґаляс подав нам до відома про визначену архиерейську візитацію. По цій заяві негайно було повторено репертуар архиерейської відправи Святої Служби Божої.

На слідуючих чергових сходинах СУМК ми мали репрезентантів з кожної складової організації, що гуртуються біля нашої церкви, і всі разом розподілили працю для відповідної зустрічі й приняття так дорогого і довгожданого візитатора, якого приїзд остаточно був визначений на [illegible] 30-го листопада.

В суботу 29-го листопада Владика був уже в Монтреалі і відвідав найперше за усе Парохіяльну Школу, перевірив знання учнів та уділюючи свое архипастирське благословенство, обдарував їх гарними образочками, на молитовну память.

В неділю рано дня 30-го листопада, в годині 10-ій переповнена людьми церква, при радісному видзвонюванню, та при привітній промові голови Ради Церковного Братства, п. С. Гайдичука, що підніс хліб і сіль, зустріли Владику і урочисто впроваджено до середини церкви. Тут в дверях привітав його наш парох, високопреподобний протоєрей В. Слюзар промовою й передав в руки Хрест Святий, яким Владика поблагословив людей і став [illegible] відправи св. Служби Божої. [illegible] співав пісні по укладу проф. О. Кошиця. По відчитанню евангелії Владика сказав перших свою проповідь на евангельську тему про таланти, а по відправі Святої Служби Божої, уділив усім парохіянам і молящимся архиерейське [illegible]ловенство.

О 7:30 годині вечера, тогож самого дня, в парохіяльній салі відбувся СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ даний на честь прибуття нового архипастиря. На цьому концерті було дві точки надзвичайно [illegible]. До першої відносилось „Ушанування Владики відвідин [illegible] українських комбатантів" і другою — його промова про положення Української Православної Церкви на рідних землях. Думаю, що обидві ці точки залишаться у памяті видців і слухачів на завжде.

Відзнаку передавалося при участі [illegible] старих комбатантів Українських Визвольних Змагань, після котрої Владика сказав глибокозворушуючу промову, в якій висловив свою радість і вдоволення з виказаної йому шани як бувшому побратимові старшині Українських Визвольних Змагань.

В другому випадкові говорилося про страждання українського народу під большевицькою та під націстичною окупацією та привернення в тім страждаючих братів і сестер до рідної матері церкви православної. За тяжкими втратами українського народу, та його стражданнями багато слухачів плакало від зворушливих слів.

Щодо співочого репертуару цього концерту, слід зазначити, що появу Високопреосвященнішого Владики Мстислава на салі хор привітав радісним „Тон деспотін" та розпочав програму відспіванням „Отче наш" укладу проф. О. Кошиця. За цим слідували точки хорового співу, і дітей Парохіяльної Школи, а відтак — деклямації, промови та привіти відпоручників організацій, що згуртовані при рідній церкві. Як пісні так й деклямації і промови виконано дуже вправно. Все вказувало, що до цієї зустрічі Владики, організації приклали немало праці і часу. Все тішилося раділо з приводу відвідин такого високого достойника церкви на ній. З осібна ж було приємно чути передачу благословенства для цілої Монтреальської Церковної Православної Громади від Високопреосвященнійшого Митрополита Полікарпа, голови Синоду Української Православної Церкви в Европі. Ці відвідини піднесли нас на силах і дали нам заохоту продовжувати розпочату нашими батьками працю на ниві народній і Христовій аж до остаточного їх викінчення.

Слідуючого дня в понеділок 1 грудня наш дорогий гість залишив Монтреал, щоб їхати до інших Українських Православних Громад і скріплювати їхні сили і дух.

Ми ходоль[illegible] дорогою вислов[illegible]люемо нашу радість та вдоволення з нашого дорогого Архипастиря і Батька. Покладаємо надію, що під його умілим проводом ми краще будемо працювати і більше зробимо для нашої церкви і народу. Нашому Владиці жичимо щастя, здоровля та веселих свят і щасливого Нового Року!

Маруся Гриців.

МИКОЛА КУПЧЕНКО Й ОЛЕНА ІЛЬКІВ

(Мусідора, Алта.)

У неділю 23 листопада 1947 р., відбулося Богослуження, яке відслужив о. Ілія Швець у церкві — Успення Преп. Діви Марії у Мусідора, Алта. При тій нагоді відбулося вінчання молодих Миколи Купченка з панною Оленою Ільків.

Молодий, Микола Купченко, є сином Івана й Анастазії Купченків, які є активними, свідомими членами церкви св. пророка Іллі на кольонії Топорівці, почта Мусідора, Алта. Олена Ільків є дочкою Михайла й Марії Ільків, які рівнож є активними членами св. Успенської церкви в Мусідора.

Поважне число людей було присутне при їх вінчанню. По вінчанню весільні гості зібрались на обід до тому родичів молодої. По обіді зложено щиру подяку родичам молодої, як рівнож молодій звінчаній парі. Відспівано всім по черзі, а в останне весільним гостям „На Многі Літа".

Віттак о. Швець попросив всіх присутних спімнути гірку долю наших скитальців щирою жертвою. На цей заклик всі присутні віднеслися дуже прихильно. Збіркою занявся п. Василь Ф. Ільків. Імена жертводавців:

По 3 дол.: о. І. Швець.

По 2 дол.: Микола й Олена Купченко, молоді.

По 1 дол.: Мілька А. П. Ільків, П. Мандрусяк, Мілька М. П. Ільків, М. Данчук, Ю. Диляєвський, М. Рудик, І. Кліпк, В. Вольський, В. О. Мандрусяк, пані Марія В. Мандрусяк, І. Сидор, М. І. П. Ільків, С. Гуліновський, І. А. Ільків, М. Качмар, І. Ляланюк, Д. А. Ільків, Д. Богайчук, М. Павлючук, А. Колісняк, В. Г. Ільків, В. Андрієвський, А. П. Ільків, М. П. Ільків, М. Паланчук, Д. П. Ільків, В. Корнич, В. Д. Купченко.

По 75 цт.: А. Великопольський.

По 50 цт.: В. Рудковський, Я. Матвіїв.

По 25 цт.: І. М. Мандрусяк.

Разом 35 долярів, з чого 30 долярів призначено на поміч скитальців, а 5 долярів, по половині, на Український Голос і Вістник.

Жертводавцям щира подяка, а молодятам щастя, здоровля й Божого благословення в їх супружому житті.

Василь Ф. Ільків.

З ЮВІЛЕЮ НА ПРЕСУ

(Ітонія, Саск.)

День 12-го жовтня 1947 року буде памятним для тутешної української громади а головно лишиться в памяти п-ва Мисаків на довгі роки. В той день припадав 25 літний ювілей подружжя п-ва Івана і Катерини Мисаків і тутешна громада справила їм несподіванку. Була неділя і о. Апонюк мав відправу в Народнім Домі а по відправі закликав, щоби всі люди зїхалися до Народного Дому на товариську забаву, що мала починатися вечером в осьмій годині. От. Апонюк поїхав був до п-ва Мисаків на вечеру і коли вони вернулися до Народного Дому, то люди на них вже чекали.

Пан Максим Бойчук, як голова церковної громади, привітав їх [illegible] і пояснив їм, що цей вечерок призначений в честь їх 25-літного ювілею. Пані С. Капасевич почіпала їм квіти. Хотяй п. Мисак є головою Народного Дому, то він був цілком здивований, що справа була так зорганізована без його відома.

Гості забавлялися до одинадцятої години, а потім жінки пова[illegible] столи [illegible] страва[illegible] та запросили всіх гостей до вечері. По вечері п. П. Капасевич, як господар вечерка, побажав п-ву Мисакам довгих і щасливих літ і пригадав гостям, що п-во Мисаки прибули до нашої околиці тому 15 років і були активними членами Народного Дому та церковної громади.

Пан Мисак роками був головою Народного Дому і багато причинився до будови Народного Дому Ітонії.

Відтак господар покликав їх доню Ґенню Мисак, яка приїхала на їх ювілей з Винипегу, де вона працює. Вона подякувала своїм родичам за виховання та пожертвування їм від себе і сестри Олі та брата Володимира кріпкого здоровля на довгі літа і вручила їм гарну скриньку срібного столового начиння. По ній говорив о. Апонюк, який щирими словами привитав ювілят і пояснив гостям що вшановуючи заслужених членів громади ставить гарний взірець для молоді. По о. Апонюкові говорив голова церковної громади, М. Бойчук, а по нім голова Жін. Т-ва, пані Марія Бойчук. Обоє вони бажали ювілятам доброго здоровля та щоб вони дочекали золотого ювілею свого подружжя. Гості заспівали ювілятам „на многі літа". По тім господар вечерка, П. Капасевич вручив ювілятам гарний дарунок зі списом всіх що зложили на дарунок. Передано також малу суму грошей, що облишилося.

П-во Мисаки подякували за несподіванку й шану та обіцяли на далі працювати для громади і для українського народу. Одержані гроші призначили на народну ціль.

При кінці п. В. Бойчук пригадав, щоби з нагоди свята не забути за народну пресу. П-во Мисаки жертвували 9 долярів а 9 дол. зложили гості. З того призначено 6 дол. на Український Голос, 6 дол. на Вістник, і 6 дол. на Новий Шлях.

Стах Гумений, секр.

НЕ ЗАБУЛИ ЗА КОЛЕГІЮ ПРИ ЗАБАВІ

До Флин Флон приїхала на стале мешкання ново пібрана пара, п-во Михайло і Анна Сірик і з тої нагоди родичі п. Сірого зробили їм приняття. При цій веселій оказії, на заклик о. Майби, присутні зложили 45 долярів на Колеґію св. Андрея в Винипеґу, як слідує:

По 6 дол.: В. Перепелюк.

По 5 дол.: В. Валятовський, п-во Олійники, Ф. П. Киба.

По 2 дол.: А. Бойчук.

По 1 дол.: о. І. Майба, А. Знаменачик, С. Ґереґа, В. Прокоп, І. Сторожук, І. Якимів, Ф. Поглад, Марія Талпаш, П. Паськів, С. Гордій, М. Хахура, Марія Савіцька.

Родина Сірик — 10 дол.

Присутний.

ЦЕРКОВНО ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Всеч. о. Т. Ковалишин, Саскатун, Саск. —20.00.

Збірка на хрестинах в домі П. Мороза, Торонто, Онт., — 11.00

І. Лобій, Спедден, Алта 3.00

Г. Пясецький, Спедден, 1.00.

Консисторія Укр. Гр.-Прав Церкви в Канаді.

СПРАВКА

У виказі жертв на покриття коштів Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, в Вістнику з 15 січня, 1948, вийшла похибка, яку цим справляємо. Там було оголошено що п. М. Зубрик з Принс Алберт, Саск., жертвував 82 дол., а мало бути, що він ці гроші передав від церковної громади св. Володимира Великого в Принс Алберт [illegible] [illegible] 846 переслано.

Консисторія УГПЦ в Канаді.

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ ДІЄЦЕЗІЯЛЬНОГО ФОНДУ.

Донедавна жертви на Дієцезіяльний Фонд від поодиноких членів Церкви були оголошувані в Вістнику. Робилось це головно на бажання священиків, які збіркою Дієцезіяльного Фонду занимались. Вони вимагали, щоби їх збірки були оголошувані в Вістнику для цілей контролі. Тепер, коли рішенням Девятого Собору Української Греко-православної Церкви в Канаді, обовязок колектування і висилання Дієцезіяльного Фонду спочиває на уряді кожної громади, потреби такого оголошення нема й Консисторія його заперестає. Консисторія висилає урядові посвідки всім урядам, які гроші присилають, а це вповні вистарчає для контролі.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ЖЕРТВИ НА КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ.

Василь Синцюк, Ведфордвіл, Саск. — 20.00

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Збірка о. Є. Уляна:
Ню Торонто, Онт. — 3.50
Ошава, Онт. — 7.20
Грімсбі, Онт. — 9.35

Збірка о. [illegible]:
Р[illegible], Ман. — 3.50
[illegible], Ман. — 3.50
[illegible] Ривер, Ман. — 2.80
[illegible], Ман. — 2.10
[illegible], Ман. — [illegible]
[illegible], Ман. — 1.10
[illegible], Ман. — 1.20

Збірка о. [illegible]:
Ванкувер, Б. К. — 25.85
Ессел, Б. К. — 7.50

Збірка о. Є. Гриціша:
Мазена, Саск. — 31.61
[illegible] — 8.65
[illegible] — 8.79
[illegible] — 7.13
[illegible] — 6.15
[illegible] — 5.30

Збірка о. Д. Ф. Стратійчука.
[illegible], Саск. — 7.25
Канора, Саск. — 5.20
Ендевор, Саск. — 3.80
Клейр, Саск. — 3.00

Збірка о. І. Тиквого
Прибіна, Н. Д. — 14.50
Толстой, Ман. — 7.00
[illegible], Ман. — 1.50
Сірко, Ман — 5.00
Р[illegible], Ман. — 4.00
[illegible], Ман. — 2.50
Фт. Френсес, Онт. — 3.00
Гардентон, Ман. — 2.00

Збірка о. Т. Ковалишина:
Саскатун, Саск. — 25.25

Збірка о. П. Мельничука:
Едмонтон, Алта. — 27.10

Збірка о. Л. Дячини:
Загальна збірка — 25.00

Збірка о. П. Гліцького:
Загальна збірка — 11.00

Збірка о. М. Бондарчука:
Дробот, Саск.
По 1 дол.: П. Загарія, А. Чорний, С. Кінашук.
По 50 цт.: Д. Загарія, І. Скварчук.
Дрібна збірка 2.65.

Тідор (коло річки), Саск
Дрібна збірка 1.70.

Шіго, Саск.
По 1 дол.: В. Сандул, А. Савчук, І. Мороз.
По 50 цт.: В. Остапович.
Дрібними 1.55.

Шіко (коло Купровських), Саск.
Дрібна збірка 1.10.

Інсінгер (коло Льорн), Саск.
По 1 дол.: Т. Мельниченко, П. Гуманський.
Дрібними 2.20.

Інсінгер, Саск.
По 50 цт.. Т. Мельничук.
Дрібними 2.35.

Тідор (Вест Брук), Саск.
Дрібна колекта 6.00.

Едмор, Саск.
По 1 дол.: Г. Стратійчук.
Дрібна збірка 2.85.

Фовм Лейк, Саск.
По 1 дол.: П. Стахів.
По 50 цт.: А. Сеньчук, І. Хриптул. Д. Остапович.
Дрібна збірка 1.95.

[illegible], Алта., збирав [illegible] Матера.
По 1 дол.: [illegible] Самол, [illegible] — Ф. Магера.
Дрібними 5.10.

Ендов, Алта., збирав І. Гуцуляк.
По 1 дол.: [illegible] Романюк, В. А. Лесик, В. Федорак, Н. Радомський, А. Гоцман.
Дрібними 2.50.

Лужан, Алта., збирав Г. Андрієць.
По 2 дол.: п. Тупичка.
По 1 дол.: І. Іванюк, І. Сідор.
По 80 цт.: Ю. Веренька.
Дрібними 2.35.

Довиінг, Алта., збирав Г. Фетинець.
По 1 дол.: Г. Валенецький, пані М. Бувр, О. Онгурян, І. Ткачук.
Дрібними 4.50.

Бриналей, Алта., збирав п. Підвак
Дрібна збірка — 2.50.

Пенні Прут, Алта., збирав п. І. Ткачук.
Дрібна збірка 2.25.

Темпин, Алта., збирав Т. Штефюк.
Дрібна збірка — 2.00.

Запата, Алта.
Збірка 1.00.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.
ЛЮТЕНЬ
22. Неділя — Повтар Парк.
29. Неділя — Понтанфілд.
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Тинтал.
14. Неділя — Брентон. 3 год. Нед. Школа: 7.30 Вечірня (СУМК): 8.30 Шевченківський Концерт.
21. Неділя — Іст Селкирк.
24. Середа (Великопісне Богосл.) — Дуфрост.
28. Неділя — Понтанфілд.
31. Середа (Великопісне Богосл.) — Пантанпарк.

УВАГА: Великопісна сповідь перед кожним Богослуженням від 9 год. рано починаючи від 1 Неділі пост.
Адреса: 932 Прітард евню. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя Норквей.
29. Неділя — Пайн Ривер.
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Стінен.
14. Неділя — Арран
21. Неділя — Гл. Ейбич
28. Неділя — Флин флон
КВІТЕНЬ
[illegible] Неділя — Шеррідон
[illegible] — Пайн Ривер.
[illegible] Неділя — Арран
[illegible] Неділя — Норквей
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Еглов Крік.
29. Неділя — Сматс.
Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гриціша.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Горлиц.
29. Неділя — Йорктон.
БЕРЕЗЕНЬ:
[illegible] Неділя — Йорктон
[illegible] Неділя — Макена
[illegible] Неділя — Мелвил (Великодня Сповідь)
[illegible] Неділя — Горлиц (Великодня Сповідь)
Адреса: [illegible] Ревстон Евню. Телефон 794 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЛЮТЕНЬ:
15. Неділя — Довиінг.
22. Неділя — Лужанн.
29. Неділя — Горінні.
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Вилингдон.
14. Неділя — Андрю.
21. Неділя — Клевин (Вел. совіль).
28. Неділя — Зовала.
Адреса: Вилингдон, Алта. Вох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Медов Лейк.
29. Неділя — Гефорд.
[illegible] Вох 51 — Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Гардентон.
29. Неділя — Сонтаун.
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Роза.
14. Неділя — Форт Францес.
21. Неділя — Пембіна.
28. Неділя Толстой.
Адреса: Толстой. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ЛЮТЕНЬ:
22. Середа Алта.
29. Неділя [illegible]
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Смокі Лейк.
14. Неділя — Беліс.
Адреса: Вох 109 Смокі Лейк. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Вентав.
29. Неділя — Роркетон.
Адреса: [illegible] Дафин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Сенийл.
29. Неділя — Бойл.
Адреса: Скр. 62 Тел. 10 Радвей. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Фостон.
29. Неділя — Ентвуд.
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Канора.
14. Неділя — Вимер.
Вох 125 — Телефон 67
Канора, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТЕНЬ
16 П 3 Симеона Богопр. і Анни
17 В 4 Преп. Ісидора Пелусіота
18 С 5 Теодосія Угл. архієп. Черн.
19 Ч 6 Вукола еп. Смирнського
20 П 7 Партенія епископа Ламс.
21 С 8 Вмуч. Теодора Стратилата
22 Н 9 Нед. Митаря і Фарисея
23 П 10 Преп. Прохора Печерськ.
24 В 11 Муч. Власія еп. Севастоп.
25 С 12 Мелетія еп. Антіохійського
26 Ч 13 Преп. Мартиніяна Зол.
27 П 14 Рівноап. Кирила учит. Сл.
28 С 15 Преп. Пафнутія Печерськ.
29 Н 16 Нед. Блудного сина
БЕРЕЗЕНЬ
1 П 17 Муч. Памфила [illegible]
2 В 18 Преп. Теодора [illegible] Печ.
3 С 19 Льва еп. Рим. [illegible]
4 Ч 20 Еп. Архипа [illegible]
5 П 21 Льва еп. [illegible] Печ.
6 С 22 Преп. Тимотея [illegible]
7 Н 23 Нед. Мясопусна [illegible]
8 П 24 Свящм. [illegible]
9 В 25 Преп. [illegible]
10 С 26 [illegible]
11 Ч 27 Преп. [illegible]
12 П 28 Преп. [illegible]
13 С 29 Преп. [illegible]
14 Н 1 Нед. Сир. Преп. [illegible]
15 П 2 Свящм. Теодота [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
Адреса: — Гронлид, [illegible]
ЛЮТЕНЬ:
29. Неділя — Гронлид [illegible]
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Задушна Субота — [illegible] Каплиця.
7. Неділя — Гронлид північ
14. Неділя — Гронлид над р[illegible]
28. Неділя — Колет
21. Неділя — Годсон Бел
В часі Св. Вел. Посту С[illegible] перед Утренню — Поста[illegible] кожної середи Сороко[illegible] в Каплиці — 10 [illegible]
Адреса: Бакс 47. Гронлид, [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Фетака.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Менз. Виклад і проба церковного співу в суботу перед Богослуженням в Народнім Домі в Менз.
29. Неділя — Овкборн
Адреса — Вох 46 Овкборн Ман. Тел. 141-5. Шот Лейк Ексченда

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Гробан.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Леннард.
29. Неділя — Гренвю.
БЕРЕЗЕНЬ
7. Неділя — Роблін — [illegible]
14. Неділя — Шел[illegible]
[illegible] Неділя — Шортдейл
[illegible] Неділя — [illegible]
Адреса:
Роблін Ман. Пош. скр. 51 Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.
ЛЮТЕНЬ:
22. Неділя — Гоничин.
29. Неділя — Пелеханд.
БЕРЕЗЕНЬ:
7. Неділя — Принс Алберт
14. Неділя — Сембоор
21. Неділя — Принс Алберт
28. Неділя — Гонівін.
Адреса — 551—7 стр. іст Тел. 3785
Принс Алберт Саск.

Устав Церковний.

ЛЮТЕНЬ:
22 Нед. Мит. і Фар. Гол. 5. УЄ 5 Ап. 2 Тим. 3: 10—15. Єван. Луки 18. 10—14
29. Нед. Блуд. сина. Гол. 6. УЄ 6. Ап. 1 Кор. 6: 12—20. Єван. Луки 15: 11—32
БЕРЕЗЕНЬ:
7 Нед. Мясоп. Гол. 7 УЄ 7 Ап. 1 Кор. 8: 8—31. 9: 1—2. Єван. Матея 25: 31—46.
14 Нед. Сироп. Гол. 8. УЄ 8. Ап. Римлян 13: 11—13 і 14: 1—4 Єван. Матея 6: 14—21.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1948. ЧИСЛО (817) 5

ЦЕРКОВНІ ВІДНОСИНИ В БОЛГАРІЇ.

В Болгарії заповідається на внутрішню боротьбу між двома церковними достойниками, які очолюють дві протилежні собі течії. Збаламучені відомим комуністичним провідником ще з Берлінського процесу, товаришем Димитровим, який, кажуть, приходить навіть на засідання Синоду, радикальна група священиків, на чолі з Митрополитом Пофом з Варни, йде з комуністичним урядом. Дотеперішний митрополит Стефан, Екзарх Болгарії, великий приятель забитого короля Бориса, знаходиться в дуже невигідному положенню. Останніми часами він дав свою згоду на резолюції Варшавської Конференції комуністів й на створення комінформу в Болгарії, [illegible] й це мабуть не зможе його позиції вратувати.

РЕЛІГІЙНЕ ПОЛОЖЕННЯ В ЮГОСЛАВІЇ.

[illegible] положення в комуністичній Югославії дуже нагадує церковне положення на початках революції в Росії, 1917 р. Церква в Югославії е відділена від держави, монастирі й духовні школи [illegible]нені, навчання релігії е заборонене. [illegible] кінцем 1947 р. в Югославії забили [illegible]41 року пять єпископів й триста [illegible]ників.

Комуністичний уряд недавно сформував нову церковну організацію на [illegible] з комітетом, який має кооперувати з урядом в його соціяльних, економічних й виховавчих цілях. Так само уряд приневолив відкрити нову, після революції, семинарію для вивчення будучих священиків, які б кооперували з урядом.

МОСКВА ХОЧЕ СУДИТИ АМЕРИКАНСЬКИХ ЕПИСКОПІВ.

Московський патріярх Олексій покликав Теофіля, Митрополита Північно-Американської Російської Церкви на суд перед Собором єпископів, нібито за те, що він відірвався від матірньої Російської церкви. — Так само на суд покликані Архиепископ Леонтій з Шікаго, Іоанн [illegible], Іоан з Шікаго й єпископ Нико[illegible]. В звязку з ним патріярх Олексій закликав вірних Російської Церкви в Америці, щоби вони підчинилися Архиєпископові Макаріеві з Ню Йорку, який є екзархом Московської патріярхії в Північній Америці.

ПЕРЕТВОРЮЮТЬ МОНАСТИРІ В „КОЛХОЗИ".

М. Карпов, міністер релігійних справ в Совітській Росії, оголосив, що православні монастирі в совітах можуть отримати права незалежних корпорацій, [illegible] вони зорганізуються на комуністичних засадах і запровадять в себе „колхози".

„СТАРОВІРИ" В РОСІЇ.

Всіх „старовірів" або „старо-обрядців" в Росії нараховують тепер коло три мільйони. Вони мають пять єпископів 200 священиків і 300 парафій. На чолі їх стоїть Ірінарх, який перебуває в Білій Криниці, й має титул, що рівнається православному митрополиту.

ПОМОЖІТЬ РАТУВАТИ ДІТЕЙ.

В Канаді тепер проводиться кампанія за фондами на ратування дітей в Европі й Азії, що гинуть з голоду й холоду. Таких дітей нараховують около 460 мільйонів. Кореспонденти описують, що жахливий стан цих дітей переходить всяку людську уяву.

Для їх ратування, з ініціятиви Обєднаних Націй засновано ратункові комітети в [illegible] Канаді й інших [illegible], які постановили собі за [illegible] фонди, які мають бути [illegible] медикаментів, [illegible] приладдя [illegible] себе обовязок зібрати [illegible] мільйонів долярів [illegible] сказано, йде кампанія [illegible].

[illegible]

[illegible] на такі адресу:
CANADIAN APPEAL FOR CHILDREN
614 Avenue Bldg. Winnipeg, Man.

РОСІЙСЬКА ЦЕРКВА ДАЛЕКОГО СХОДУ.

[illegible] Православна Церква на Далекім Сході [illegible] московському [illegible] Після смерти митрополита [illegible] Митрополитом Харбінським і [illegible] архиепископ [illegible] Він є відомий як [illegible]

[illegible]

ЩО ОПОВІДАЮТЬ ПРУСЬКІ СКИТАЛЬЦІ.

[illegible] Німеччини [illegible]

[illegible] на релігію [illegible] власти не давали [illegible]

ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНЦІ В АНГЛІЇ

Офіційний орган Англіканської Церкви „Ню Чорч Таймс", з 9 січня н. р. подав таку вістку:

„Українці, які живуть в нашій [illegible], відправили 7 січня своє [illegible] православне Різдвяне Богослуження в [illegible] Росс-ан-[illegible] в тій самій церкві [illegible] англіканським [illegible] обряді [illegible] співали українські коляди."

СВІТОВА ХРИСТІЯНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Цього літа в Амстердамі, Голяндія, має відбутися світова християнська конференція з рамени Світової Ради Церков [illegible], що на ній будуть заступлені 135 ріжних християнських церков й груп від більших і менших народів, таким числом делегатів:

Православні східні церкви — 85 делегатів.

Ріжні континентальні (европейські) церкви — 110 делегатів.

З Англії й Ірляндії — 60 делегатів.

З Канади й Злучених Держав Америки — 90 делегатів.

З Азії, Африки, Центральної Америки и краін Тихого Океану—50 делегатів

З Полудневої Америки й Австралії — 25 делегатів

Від ріжних малих християнських груп 30 делегатів

[illegible] разом 450 делегатів

ЗМІНА РЕДАКТОРА В „УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИКУ".

[illegible] „Українськім Робітнику", органі [illegible] Гетьманців Державників, що виходить в Торонто [illegible] 20 лю[illegible] Михайло Гетьмана в якім [illegible] Обєднання Ко[illegible] днем 26 лютого ц. р. Хто має [illegible] Гетьмана [illegible] Д. Донцов, який [illegible] з Европи

ПРОТ. В. КУДРИК НА ВІДПОЧИНКУ.

Прот. В. Кудрик, редактор „Вістника" [illegible] з кінцем січня до родини [illegible] Толстой Ман на довший відпочинок [illegible] рік о. Кудрик редагував і [illegible] „Український Голос", що [illegible] на його здоровлю, й він знайшовся [illegible] конечним взяти довшу відпустку. [illegible] висловлюємо надію, що він скоро прийде до повної сили й поверне назад до [illegible] праці. Редакція

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СКЛАД УРЯДІВ.

Деякі громади ще не прислали до Консисторії повідомлення про склад їх урядів на біжучий, 1948 рік. Отим припоручається їм зробити це якнайскорше подавши такі інформації:

1. Назва й місцевість громади.
2. Коли річні збори відбулися.
3. Імена й адреси (по англійськи) урядників громади, а то: голови, заступника голови, секретаря, заступника секретаря й касієра.
4. Імя й точну адресу (по англійськи) урядника, до якого висилати листи для громади.

Дано в Винипегу, Ман.,
25-го лютого 1948.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДО ДИСКУСІЇ ПРО ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ.

(Містимо пониżшу статтю не тому, що може погоджуємося з її змістом, а тому, що справа пенсійного фонду для священиків є загального значення, й ми уважаємо, що кожний заінтересований в ній має право висловити свій погляд, хоч би він був і противний нашому. Будемо радо містити й дальші голоси, з тим одинак застереженням, що вони будуть річеві змістом, у витриманім тоні та не будуть себе повторювати. — Редакція).

Пише п. Петро Зварич, що на Надзвичайнім Соборі було за мало заінтересовання справою пенсійного фонду для священиків. Коли ні делегати, ні священики не виявили надто великого заінтересовання в цій справі, то з якої причини п. Зварич так дуже цим заінтересувався?

Далі п. Зварич вже згори вкладає, який процент мають платити громади, а який священики. Коли б громади мали давати 4 проценти, а священики 1 процент, то я вважаю, що це було б несправедливо. Я не маю на думці сказати, що такого фонду не треба. Я за тим, але треба той фонд розділити справедливо, а не так однобічно. Як ми накладемо фіру на один бік, то вона скоро перевернеться, отже не треба, щоби таке сталося й з цим фондом. Щоби було для всіх справедливо, то треба наложити 2 проценти на громади, а 2 на священиків, бо ж це для них мав би фонд бути. Тимбільше, що як би священик помер, то його вдова мала б право до того фонду так довго, як вона остає вдовою.

П. Зварич пише, що наші священики бідні й замало платні побирають. Як я прочитав статтю п. Зварича, то мене дуже здивувало, що він пише про такі річи, про які люди вже давно забули. Як прим. про те, як священикам жилося в старім краю. Я вважаю, що коли священик має 20 або 25 дол. за Богослуження, а до того хату й меблі в хаті та дохід з треб, то йому приходить близько $2,000.00 на рік. Думаю, що це не зле. Візьмім світських людей, приміром учителя, який бере на рік $1,500.00, або звичайного робітника, котрий робить десь в склепі. Він мусить платити рент, мусить самий купувати меблі й мусить робити 40 години на тиждень. Священики таких довгих годин не мають. Тимбільше ті, що поза саму відправу в церкві нічим більше не інтересуються і яких громадська справа мало що обходить.

А тепер візьмім фармера. Коли фармерові вродиться на $2,000.00 доходу на рік, то він має може з $1,000.00 розходу. Але є багато фармерів, що навіть і $1,000.00 не мають приходу. Візьмім північний Саскачеван, де вже два роки не було врожаю й фармері не то для себе, але навіть для худоби не мають паші, а до того на весні треба ще й насіння купити. Їм також треба жити, — й податок заплатити, на священика й на церкву дати та на інші громадські справи. П. Зварич каже, що жаден фармер не хотів би замінятися зі священиком за банкову книжочку. Таких фармерів коло нас є дуже мало, бо більше є бідних, як богатих. Є більше таких, що не мають і по $100.00 на місяць, ніж таких, що мають по $200.00. Пан Зварич може по собі бере, що як він має багато хатів і пару фармів і гроші в банку, то так має кожний, і так само може дати, як п. Зварич дає.

П. Зварич описує справу лише з одного боку. Я був на Соборі 1946 року в Саскатуні і чув на власні вуха, що навіть багато священиків не є за тим пенсійним фондом, отже пощо нам світським людям так тим клопотатися? Але п. Зварич є жвавий чоловік. Він так, як той щупак у воді, що не може тихо сидіти й мусить щось писати, щоби люди мали що читати. Він пише, що тут школа коштує священика багато грошей, а в старім краю майже нічого не коштувала, бо там держава отримувала. Я думаю, що тут п. Зварич за багато пересолив, бо в старім краю школа також коштувала, і нікого за дармо не вчили.

Пише п. Зварич, що жиди й суботники дають десятину, а ми не даємо. А також, що є лише 5 процент тих добрих людей, що дають на все і все розуміють, а 95 процент як і дають що, то лише з примусу. Якби в нас справді так було, як п. Зварич думає, то в нас не було б того, що маємо сьогодні. Є в нас Інститути, є Колегія, є Консисторія, — а хто на те все давав і дає, як не наш загал фермерів і робітників? Я думаю, що як ми до чогось беремося, то треба справу добре розібрати з усіх боків, не лише з одного боку. Ми знаємо, що між нами нема богатих людей, — противно більше є бідних, отже треба з тим числитися.

Каже п. Зварич, що вже не вернеться до того, що було 10 або 20 років взад. Ніхто не є пророком, бо вже радія трублять, що в Америці йде всьо вдолину. А коли так, то і в нас в Канаді до того прийде. Ми всі робимо помилки, так само і п. Зварич помилився в своїй статті. Я годжуся, щоби громади й священики платили на пенсійний фонд однаково, отже по 2 проценти, а не так, як п. Зварич каже, що громади мали б платити 4 проценти, а священики лише 1 процент. По моїй думці кожна громада повинна висловитися перед Консисторією, чи вона на такий пенсійний фонд годиться. Це мали б зробити також священики, бо декотрі з них не дуже годяться, як я про це довідався на Соборі в Саскатуні.

Георгій Паскарук,
Принс Алберт, Саск.

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії.
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПРЕСОВА СЛУЖБА В БЕЛЬГІЇ.

В Бельгії, в місті Ліежі, заснувала Українська Католицька Пресова Служба, цілю якої буде „автентично інформувати відповідні керівні кола католицької церкви, світову пресу, правлячі круги всіх християнських віроісповідань та урядові круги демократичних держав про сучасний стан української греко-католицької церкви та про релігійну ситуацію в межах СССР".

Ця пресова служба має між іншим цілі „навязати безпосередній контакт з усіма ерархами українських обох церков так Греко-Католицької, як і Автокефальної Православної на еміграції, з керівними редакторами всіх українських часописів, журналів та ріжних видань в Европі и Америці та працівниками пера (поетами, письменниками та журналістами), які могли б присилати відповідний матеріял".

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Зі смертю бл. п. Мирослава Стечишина Українська Православна Церква в Канаді стратила одного з найбільш заслужених своїх членів. Від смерти Покійного, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, якої пок. Мирослав Стечишин був членом безперервно через 17 років (1930-1947), отримала багато голосів за тим, щоби загал вірних нашої Церкви вшанував память бл. п. Мирослава Стечишина в якийсь гідний та достойний спосіб, який рівночасно мавби також постійне та корисне значіння. На що ціль Консисторія вже навіть отримала деякі фонди.

Обдумавши справу добре, Консисторія прийшла до рішення, що найбільш доцільним способом буде створення Фундації Ім. Мирослава Стечишина при Колегії св. Андрея, РІЧНИЙ ДОХІД з якої буде призначений на „Степендію Ім. Мирослава Стечишина" для заслужених і надійних питомців Колегії. По думці Консисторії, до створення такої Фундації повинні причинитися не лише церковні, але також всі наші світські організації, як Союз Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді, Союз Українських Народних Домів і ін.

Згідно з цим Консисторія оцим проголошує кампанію за фондами на Фундацію Ім. Мир. Стечишина в щирім переконанню, що весь наш загал віднесеться до справи щиро й зложить таку суму, з якої річний дохід запевнив би постійну степендію бодай в сумі від 75 до 100 доларів річно.

Виказ Збірки на Фундацію ім. Мир. Стечишина при Колегії св. Андрея в Винипегу:

Попередно оголошено	$419.61
Данило Й. Калявський, Гай Прері, Алта, жертвував бонд з купонами на суму (п. Калявський вже передтим жертвував на Колегію $155.65).	105.50
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді	100.00
Василь Парубчий, Вегревил, Алта	25.00
Петро Лазарович, Едмонтон, Алта.	15.00
Тома Томашевський, Едмонтон, Алта.	10.00
Збірка о. К. Желіхкевича на похороні бл. п. Семена Щербія, Гронлид, Саск.	16.80
Збірка о. Є. С. Уаяна: Ошава, Онт.	2.90
Ню Торонто, Онт.	5.30
Гримсбі, Онт.	4.14
Разом	$704.26

Жертви на Фундацію Ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на вище подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

СЕРБСЬКА КОЛЕГІЯ В АНГЛІЇ.

В Дорчестер, Англії, недалеко Оксфорду, за допомогою Англіканської Церкви засновано сербську православну колегію, в якій виховуються будучі православні священики для сербської церкви.

У звязку з традиційним святом св. Сави, сербського патрона, яке припадає в січні, в Лондоні відбулися величні врочисти в місцевій сербській церкві, в яких брали участь англіканські и православні достойники. З цеї нагоди настоятель сербської церкви вручив превелебному Архиепископові Кантербурійському, д-рові Фишерові, Хрест св. Іоаникія, першого сербського патріярха як доказ подяки й добрих відносин двох церков.

ПРИКРЕ НЕПОРОЗУМІННЯ...

Вийшла недавно в Винипегу книжочка, на 69 сторінок друку, п. з. „Приєднання Церкви Української до Московської в 1686 році". Її автор — Митрополит Іларіон (бувший Проф. Іван Огієнко) з Митрополитального Собору в Винипегу.

Головним завданням книжочки — доказати, що за підчинення Української Церкви московському патріярхові не винен царгородський патріярх, **але таки сами українці, — в першу чергу гетьман Богдан Хмельницький і гетьман Іван Мазепа.** Про це на стороні 66 читаємо таке:

„Хто ж таки винен за передачу Української Церкви Московському патріярхові? У нас часто складають цю вину на патріярха Царгородського, **але це тільки прикре непорозуміння;** він винен найменше: **Церкву передали Москві самі українці"** (підчеркн. наші — В.).

По думці митрополита Іларіона:

„Найбільше завинив Богдан Хмельницький, бо це вже він обіцяв віддати Українську Церкву Москві, а може (!) й акта такого підписав. Змушений політичними обставинами він віддав усю Україну під руку московського царя... Коли ж віддана була вся Україна, яким же способом могла вдержатися вільною Українська Церква? Та й сам Богдан також плив за течією, що вперто несла Україну до Москви, бо **народ рішуче тягнувся туди"...** (підчерк. наше — В.) (Стор. 66).

А на стор. 20 читаємо:

„Безумовно, **Богдан Хмельницький напочатку думав приєднати Церкву Українську до Московської.** Пишучи московському патріярхові Никонові, звав його „зверхнейшим пастырем". Але в договорних статтях Богданових від 12 березня 1654 р.... **нема статті про піддання Київської Митрополії Московській.** Проте по 1659 р. **московський уряд уперто заявляв,** що стаття про піддання Київської митрополії Московському патріярхові була в договорних статтях Богдана Хмельницького. **І треба думати, що так і справді було, — Богдан погодився віддати Москві й Церкву,** коли віддавав усю Україну. У всякому разі гетьман Богдан був перший, хто передачу Української Церкви Московському патріярхові поважно поставив; а до того з патріярхом Московським Никоном він був у добрих стосунках" (всі підчеркнення наші — В.).

Отже хоч у договорі, який Богдан підписав з Москвою в 1654 р., **не було нічого сказано про піддання Української Церкви Московській,** то по думці митр. Іларіона **„треба думати", що таки було, бо так „уперто заявляв" московський уряд по 1659 р.,** отже пять років по підписанню договору.

Про ролю Мазепи в передачі Української Церкви московському патріярхові митр. Іларіон пише між іншим таке:

„У цих „виборах" (у виборах митрополита Гедеона, який перший з київських митрополитів признав над собою зверхність московського патріярха — В.) **сильно допоміг Москві гетьманський осаул Іван Мазепа,** і це йому було доручено зробити вибори, вгодні Москві. **І Мазепа постарався, а вдячна Москва через два роки зробила його гетьманом".** (Стор. 49).

Дальше:

„Світські люди, на чолі з **гетьманським осаулом Іваном Мазепою, захопили Церкву в свої нечисті руки, і всією парою перли її до Москви..."** (Стор. 52).

А ще дальше:

„В останньому акті трагедії Української Церкви **сильно завинив Іван Мазепа,** будучий гетьман України... **Іван Мазепа сильно вислужувався Москві,** і щоб її задобрити, легко зробив, як гетьманський представник, незаконні вибори (митрополита Гедеона — В.), **і тим передав Українську Церкву Москві, а вдячна Москва через два роки, 25 липня 1687-го р. допомогла, щоб Мазепу „обрано" гетьманом,** за що той заплатив тодішньому й фактичному керівникові кн. Голіцину 10,000 рублів". (Стор. 61). (Всі підчерк. наші — В.).

Отже „хто ж таки винен", по думці митр. Іларіона? Очевидно, що Богдан Хмельницький і Мазепа, тай взагалі весь український нарід, який **„рішуче тягнувся"** до Москви. Ну, так, — троха була винна й Москва, але щоби винен царгородський патріярх? Борони Боже. Він „винен найменше". Бо: „Чи ж при таких обставинах міг Царгородський патріярх, наляканий до того ще й турками, **не погодитися?"** (Стор. 68).

Очевидна річ, що митр. Іларіонові й на думку не приходить, що царгородський патріярх навіть „при таких обставинах" **таки міг був щось зробити.** Він міг був **НЕ ПРИНЯТИ** тих 120 соболевих скір і 200 червінців (стор. 61), які йому прислала Москва. Міг був сказати і Москві й турецькому везирові: Хочете силою поневолити Українську Церкву — поневолюйте. Силуєте мене підписати грамоту, — підпишу, бо нема в мене сили опертися вашому насильству. Але не можете мене присилувати взяти за це гроші, й поповнити симонію — і таки не візьму. Бо совість мені не позволяє продати Українську Церкву, як Юда продав Христа!"

Отаке міг, навіть „при таких обставинах", царгор. патріярх зробити. Та річ в тім, що його не треба було силувати, гроші брати, — **він сам за грішми впоминався!**

Перед нами книжка: **„УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА, Коротка Історія Культурного Життя Українського Народу".** Надрукована в Німеччині 1923 р. Її автор Проф. Іван Огієнко. В цій книжці про передачу Української Церкви московському патріярхові читаємо між іншим таке:

„В 1685 Москва домагається, аби в Києві вибрали вгодного їй митрополиту, і було скликано в Києві собора, і хоч духовенство й не пішло на цей „московський" собор, проте великими неправдами на соборі обрали за митрополиту московського прихильника Гедеона Святополка, який зважився оддатись під Москву (Стор 186). Одна справа була скінчена, але Москві ще треба було погодитися з константинопольським патріярхом, бо йому належала українська церква. І в ноябрі того ж 1685 р. до патріярхи послано було посла — дяка Никиту Олексиїва, з грамотами і золотом. Посол взявся перше за патріярху єрусалимського, Досифея, але Досифей відмовився в цій справі. „Ми ... не дадимь своего благословенія". Одмовив навіть тоді, коли йому ще обіцяли „государево жалованьє" і ... за большую казну та ... „ставаль бы" (Стор. 188 189).

„Москва проте вперто йшла своїм шляхом, і те, чого не зробив Досифей, **легко зробили їй великий визир турецький та константинопольський патріярха Діонисій. Почувши про посольство, Діонисій послав до його свого архимандриту, і той ПРОСИВ ГРОШЕЙ** (очевидно на припорученя патріярха — В.), **обіцяючи видати потрібні грамоти"...**

„До нашого часу збереглася коротенька росписочка р. 1686 **цього патріярхи; цю росписочку Діонисій видав московському послові Микиті Олексіїву, що брав у його грамоти на київську митрополію.** Діонисій писав: „Приняли есмы милостыню святого вашего царствія отъ посланного вашего господина Никиты Алексіевича **три сорока соболей и двѣстѣ** червоныхъ, податель же благихъ Господь да будетъ мздодавець вашему державнѣйшему парствію". (Стор. 190).

Чи треба ще більше? Як треба, то додамо цим разом ще й оце:

Маємо книжочку п. з. „Ідеологія Української Церкви". Видана в Холмі, 1944, на Святій Даниловій Горі. Її автор Митрополит Іларіон. В ній на стороні 10 читаємо:

„Приєднання Української Церкви до Московської було грубо неканонічне. Приєднання Української Церкви до Московської в 1686-му році відбулося насильством світського Московського й Турецького Урядів та **ЯВНОЮ СИМОНІЄЮ** (продаж або купно церковного становища або власти; взагалі торговля святими річами; в цім випадку продаж Української Церкви Москві царгородським патріярхом, — В.), проти чого тодішнє українське Духовенство сильно протестувало, а тому це **приєднання було грубо неканонічне... а через це — недійсне".**

Прикрим непорозумінням називає Митр. Іларіон складання вини на царгородського патріярха за передачу Української Церкви московському патріярхові. Ми вважаємо, що це „прикре непорозуміння" де інде. **Воно між Митрополитом Іларіоном і Проф. Іваном Огієнком. А також між Митрополитом Іларіоном зі Святої Данилової Гори в Холмі, та Митрополитом Іларіоном з** Митрополитального Собору в Винипегу.

ДІМ ДЛЯ ПРАВОСЛАВНИХ СТУДЕНТІВ В АНГЛІЇ.

Завдяки жертвенности о. Архимандрита Николая Гіббса, в Оксфорді, Англія, засновано дім для православних студентів, що студіюють на оксфордськім університеті. З часом цей дім має стати частиною університету з назвою „Сейнт Бартлемас Голл". Історія самого о. Гіббса цікава тим, що він був ... учителем ... царського ... якого ... замордували ... з царською родиною. Перебуваючи в Росії Гіббс перейшов на православіє і став православним священиком.

БРАК ЦЕРКОВ В ЛЕНІНГРАДІ.

Недавно англіканський священик С. Івенс з Англії відвідав Росію й оголосив, що там найбільший брак церков в Ленінграді. Перед війною там було 400 парафій, але в наслідок посиленої безбожницької пропаганди, там залишилась тільки одна церква на тридцять тисяч вірних.

Відома катедра св. Ісаака надалі остає в руках комуністів і була в останніх часах змінена з музею безбожництва на музей штуки й малярства.

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; гарантуємо на 15 літ, що кращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 36.

. . . поставив Бог у церкві найперш апостолів . . . 1 Кор. 12: 28.

Про святих Апостолів.

Коли побачив Ісус, що так багато людий за Ним ходить, пожалував їх, бо були розпорошені, як вівці без пастиря. Тому покликав до себе своїх учеників й вибрав собі з поміж них дванадцятьох до помочі. Імена вибраних такі: Симон Петро і брат його Андрій; Яков і Іван сини Заведея; Пилип і Вартоломей; Тома і Матей; Яков Алфеїв, Тадей, Симон Хананеець і Юда Іскаріот

Цих дванадцять послав Ісус між людей і наказав їх так: „Не йдіть до поган, ні до самарян, а до овець дому ізраіля й проповідуйте, що наблизилося Царство Боже". Також дав їм власть сцілити хорих, воскрешати мертвих, очищати прокажених і виганяти злих духів. На дорогу не казав їм брати нічого, бо достойний робітник нагороди своеї.

Ісус говорив дальше: „В яке місто, и село, зайдете, розпитайте, хто там достойний, то там і перебувайте, доки вийдете. Як увійдете в дім, витайте його. Мир дому сему. Коли дім достойний, ваш мир на него зійде, коли ж ні, нк мир ваш вернеться до вас. Хто вас не приниме, ні не схоче слухати, то, як будете виходити, отрусіть і порох їх з ніг ваших. Амінь, кажу вам, лекше буде Содомі і Гоморі в день суду, ніж місту такому

„Оце я посилаю вас, як овечок між вовків; тим будьте мудрі, як вужі, а тихі, як голуби. Та стережіться людей; бо вони будуть вас видавати на зборах і бити вас в своїх школах; і водитимуть і перед старших своїх і перед князів ради мене. І ненавидітимуть вас за імя мое. Не лякайтеся тих, що вбивають тіло, а того, що може погубити тіло й душу в пеклі.

„Хто визнаватиме мене перед людьми, того й я визнаю перед Отцем моїм в небі; а хто відречеться мене перед людьми, того й я відречуся перед отцем моїм. Хто любить батька, або матір більш мене, не достоен мене і хто любить сина, або дочку, більш мене, недостоен мене. І хто не візьме хреста свого й не піде слідом за мною, недостоен мене.

„Хто приймає вас, мене приймає, а хто мене приймає, приймає Того, Хто мене послав. Хто напоїть одного з малих сих, в імя ученика, амінь, кажу, ві не втратить своеї нагороди".

Скінчивши своє слово до учеників-апостолів, послав їх Ісус по двох проповідувати і виконувати те все, що їм наказав. Тому, що Ісус їх послав, називаються вони „Посланці", або з грецької мови — „Апостоли".

Питання:

1. На що вибрав Ісус дванадцятьох апостолів? 2. Кілько пар братів було між ними? 3. До кого послав Ісус апостолів? 4. Яку власть дав їм? 5. В яких домах мали апостоли перебувати? 6. Що мали апостоли зробити там, де їх не слухали? 7. Якими мали апостоли бути? 8. Чого мали апостоли сподіватися від людей? 9. Хто є достойним Ісуса? 10. Що значить — приняти апостола? 11. За що нагороджує Ісус? 12. Що значить слово „Апостол"?

Гляньте на наліпку, щоб знати, чи ваша передплата за ВІСТНИК ще не кінчиться. Коли б так, то треба відновити.

МИТРОПОЛИТ ОЛЕКСАНДЕР.

(Посмертна Згадка)

Пок. Митр. Олескандер Іноземцев.

Дня 9 лютого ц. р. в годині 9 вранці несподівано помер у Мюнхені в Німеччині Високопреосвященніший Митрополит **Олександер Іноземцев.**

Покійний митр. Олександер, росіянин з походження, родом з Сибіру, був сином священика. Вибрав собі також духовний життьовий шлях. Скінчив він з відзначенням Духовну Академію в Петербурзі й одразу вступив до чернецтва. Більшу частину свого життя віддав службі в Автокефальній Православній Церкві в Польщі на становищі Архипастиря, обслуговуючи весь час православних українців Полісся. Майже 25 років митр. Олександер був Архиепископом Пинським і Поліським. На цьому становищі застала його і друга світова війна та відродження Української Автокефальної Православної Церкви, якій він прийшов в 1941-1944 роках з щирою й великою допомогою.

„Я понад 20 років жив серед українців і старався бути їм добрим пастирем. Я полюбив шляхотну українську душу і тепер, коли український народ прагне відродити свою Церкву, я не можу відмовити йому в цій духовній прислузі". Цими словами відповів покійний митрополит на прохання митр. Полікарпа і українських церковно-громадських организацій про його участь у висвяті українських епископів. Наколи б митр. Олександер був у цьому відмовив, — не знати якими шляхами пішло б відродження Української Церкви, якій шкодили не тільки московські епископи, але й деякі свої.

Як відомо, після канонів Православної Церкви, висвяту нового епископа довершують щонайменше двох епископів. В 1942 році на Україні був лише один епископ-українець, що не зрадив український нарід, а був ним теперішній митрополит Полікарп. Отож, митрополити Олександер і Полікарп, в днях 8-10 лютого 1942 р., вдвох довершили висвяти нових українських епископів (епископів Ніканора і Ігоря) й цим допомогли в відродженню Української Церкви підчас німецької окупації.

Покійний митр. Олександер в роках 1942-1944 належав до епископату Української Автокефальної Православної Церкви, головував, як старший хіротонією, на соборі епископів в лютім 1942, і на тайнім соборі епископів, що відбувся в Луцьку в жовтні 1942 р., підчас найбільш посиленого переслідування німцями Української Автокефальної Православної Церкви.

Треба ще згадати, що в 1939-1941 роках, коли Західна Україна була окупована большевиками, покійний митрополит Олександер не підпорядкувався і не визнав московського патріярха. Знайшовшись в 1945 році на еміграції в Німеччині, митр. Олександер не зеднався з московським еміграційним епископатом, хоч цього хотіли голова московської „Зарубежної" Церкви митр. Анастасій і решта московських епископів. Митр. Олександер і далі залишився великим приятелем українців, яким допомагав своїм архипастирським досвідом та щирими порадами. Не маючи змоги через серцеву хоробу взяти особисто участь в Церковному Зїзді Української Автокефальної Православної Церкви, що відбувся в Регенсбурзі (Німеччина) 25—28 грудня 1947 р., митр. Олександер вислав на Зїзд свого представника — протопресвітера П. Калиновича, з привітальним листом, в якому висловлював радість з приводу дальшого зміцнення організації УАПЦеркви на чужині.

Титул митрополита Владика Олександер одержав від Собору Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви ще в жовтні 1942 року.

Імя митрополита Олександра, чужинця з походження, але великого християнина душою, ніколи не зникне з сторінок історії Української Православної Церкви, а память про нього православні українці переховають з вдячністю для майбутних поколінь.

Нехай Господь душу Його оселить серед праведників, а чужа земля нехай буде легкою Його тілу.

В і ч н а Й о м у П а м я т ь!

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ.

ВЛАДИКА АРХИЕПИСКОП В ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕЙРІ.

15 лютого ц. р., в свято Стрітення Господнього Високопреосвященніший Архиепископ МСТИСЛАВ відвідав українську православну громаду в Портедж ля Прері. Архиерейську Службу Божу Владика відправив у місцевій церкві, в співслужінні з о. М. Юрківським. Підчас Св. Літургії Владика виголосив до вірних проповідь про праведного Богоприємця Симеона та про потребу належно приготовити себе до християнської смерти.

Після Св. Літургії Владика поблагословив М. і А. Антонюків з нагоди 50-их роковин їхнього подружжа та вручив їм, як подарунок нашої Церкви, образ Почаївської Божої Матері.

Підчас громадського обіду, що відбувся в Народнім Домі, Архиепископ Мстислав виголосив довшу промову про положення на Рідних Землях й закликав присутніх до посилення допомоги скитальцям.

Вечером того ж дня Владика Мстислав відїхав до Винипегу.

ПОСВЯЧЕННЯ СВ. АНТИМІНСІВ.

В неділю Митаря і Фарисея, 22 лютого, перед Св. Літургією, Високопреосвященніший Архиепископ Мстислав доверши́в посвячення Св. Антимінсів та пояснив присутнім про значення цього чину. Підчас Служби Божої Владика Архиепископ виголосив проповідь на евангельську тему, закликаючи вірних наслідувати побожність і віру евангель-

(Продовження на стор. 6-ій)

ського Митаря та підчас Великого Посту приготовити себе через Св. Сповідь і Причастя до зустрічі Великодня

Посвячення св. Антимінсів і Св. Літургію Владика відправив в сослуженні з о. І. Дмитроним.

Панахида за душу покійного Митрополита Олександра.

В неділю, 22 лютого, після Служби Божої Високопреосвященніший Архиєпископ Мстислав відправив в сослуженні з о. І. Дмитроним панахиду за душу помершого 9 лютого в Мюнхені Владики Митрополита Олександра.

Перед панахидою Владика Мстислав виголосив слово про покійного митрополита [illegible] його заслуги перед Українською Церквою та закликаючи [illegible] в [illegible] молитв. в [illegible] пам'яти [illegible] Архипастиря [illegible] був [illegible] Української Православної Церкви.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження).

[illegible]

...яким Неканонич[illegible] [illegible]ности цій української ієрархії не може закинути жоден здорово думаючий канонічний розум, хіба що зі злої волі і фанатичної ворожости та ненависти до українського народу і його Православної Церкви. Т[illegible]

[illegible]

...[illegible] зважуючи підтримати [illegible]

Апостолів, яким забороняється єпископові пресвітерові чи діяконові приймати від кого будь повторне рукоположення [illegible] внож 52 прав. Св. Апостолів [illegible] приняття каючихся, — приймати священиків і диякон[illegible] (єпископів в Україні не залишилося) Української Автокефальної Православної Церкви висвяти [illegible] 1921 р. в сущім сані.

[illegible] в тих часах на Україні [illegible] тому єпископ Н[illegible] після висвячення в єпископа мали б зразу виїхати на Схід [illegible] змогли добратися до Києва [illegible] два місяці перед тим освячений [illegible] єпископ Львів[illegible] Руди[illegible] Таким чином [illegible] на Волині. Православна Церква в такому вигляді представлялась [illegible] в східних областях України.

[illegible] треба ствердити, [illegible] почали церковне [illegible] областях України [illegible] на Волині [illegible] до Києва [illegible] висвячен, єпископ [illegible] Церкви [illegible] березня вилу[illegible] Притато, [illegible] Ніка[illegible] Луцька [illegible]

[illegible]

...[illegible] людей що залишилися [illegible] божими й підтримав успіх

...місця посеред тих, що хотіли пізнати Бога.

4 травня, 1942 р., до Р[illegible] в Рівному викликані були [illegible] архиеп. Полікарпа і архиє[illegible] конференцію в церковних [illegible] не була це конфер[illegible] освідчення начальника [illegible] відділу Нестлера, в при[illegible] референта релігійних справ [illegible] представниками двох напрямів [illegible] Церкви в Україні [illegible] німецької влади [illegible] що на території У[illegible] православні [illegible] в ній „Автокефальна Церква, якою відає Полікарп. [illegible] Автономна [illegible] Москві Церква, якою в[illegible] Влада не [illegible] канонічного [illegible] церквами, не підтримує [illegible] другої. Приналежність [illegible] Автономної Ц[illegible]

[illegible]

(Продовження слідує)

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папері. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів
Замовлення з грошми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada.
7 St. John's Ave., Winnipeg Man

ДЕЩО З ПІС РИВЕР
(Дедвуд, Алта.)

Дедвуд є віддалений від залізниці 65 миль від Гримша, на дорозі до Словпайф. Українці замешкують від Гримша аж до Гачкіс, перемішані з другими національностями, а найбільше їх скупчилося у Норт Стар і мала горстка нас у Дедвуд. Що до організацій, то є дві церкви у Норт Стар, на фармах, укр. католицька і російська православна. Зі світських організацій, то є тільки Укр. Народний Дім у Дедвуд, котрий служить нам і за церкву. З тим нашимНародним Домом була вийшла смішна історія. Як наша організація заснувалася [illegible] мусіли якось її охрестити. Різні гадки піддавали й нарешті вибрали Товариство Канадійських Українців, і так заінкорпорували. Ми не думали, що колись станемо дорогою комуністам, але як кажуть, „стрілець стріляє, а Бог кулі носить". Так само і з нами. Як комуністи вийшли із таборів, вони відновили свою організацію, під назвою Товариство Канадійських Українців і хотіли заінкорпорувати, але показалося, що така організація вже інкорпорована у Альберті, тобто наша.

Тоді приїзджає до нас самий секретар комуністичної партії на Альберту, тов. Галіна, та просить, щоби ми змінили назву своєї організації, бо наша організація є лиш дистриктовою, а їх крайового значіння. За те комуністи нагородять нас так грішми, що можемо викінчити наш Дім нашої подоби. Однак наші члени сказали, що ні, як ми могли збудувати, то ми його викінчимо без вашої помочи. Як вони собі потім зарадили зі своєю назвою, то нам досі невідомо.

Як я повище згадав, наш Народний Дім служить нам також за церкву і так о. М. Фик з Редвей відвідав нашу оселю 31 грудня 1947 року. Помимо того, що це був робучий день, людей зібралося поважне число; були [illegible] з Гримша, а це С. Цибак з родиною і пані Лукіянчук. Богослуження о. Фика люди вислухали уважно а по Богослуженню [illegible] троє дітей до хресту, а це С. Слотюка синок і донечка і С. Іва[illegible] донечка.

По тім відбувся спільний обід. По обіді п. Слотюк покликав п. Цибака з Гримша до слова. П. Цибак дав гарну промову на тему наших скитальців і закликав нас щоби наша цьогорічна коляда [illegible] для скитальців. По скінченню промови п. Слотюк подякував Цибакови за так влучну промову і покликав о. Фика до слова. От. Фик говорив на релігійно-національну тему і дав натиск, щоби ми звернули більше увагу на нашу молодь, бо в ній наша будучність. Вони мають колись нас заступити, отже треба виховати їх більше релігійно, щоби молоду защепити в них те, чого тепер світови найбільше бракує. Пан Слотюк подякував о. Фикови за так гарну і влучну промову, заявляючи, що цей день лишиться на довго в нашій памяти. Пан Слотюк також сказав що аби цей день доповнити і доказати нашу свідомість, ми повинні зложити пару долярів на так важну інституцію як Колегія св. Андрея в Винипегу. Жертви зложили слідуючі:

По 5 дол.: Е. Слотюк, С. Цибак.

По 1 дол.: А. Віра, С. Івачевський, о. М. Фик, пані Е. Гушуляк, п. Кушнірик, Т. Корніцький, Т. Корніцький, З. Горошко, Ю. Прісакарчук, пані Лукіянчук, І. Феспк, С. Костюк, М. Кулик.

Разом 23 доляри. Гість.

КОЛЯДА НА КОЛЄГІЮ

Пан Ф. Скоробогач з Прізейт, Саск., прислав 40.50 з коляди на Колегію св. Андрея в Винипегу від Української Гр.-Прав. громади в Прізейт. Коляду зложили слідуючі:

По 5 дол.: Ф. Скоробогач, І. М. Райчиба.

По 3 дол.: М. Черпецький, І. Черпецький.

По 2.50. П. Скоробогач.

По 2 дол.: Н. Доля, пані А. Філик, М. Баран, М. Гізен, К. Бойчук, В. Скоробогач.

По 1 дол.: І. Гізен, Н. Кінрачук, Ф. Черпецький, Ф. Гізен, М. [illegible], Ю. Товстий, О. Скрипець, І. Копек, О. Гізен.

Щира подяка всім жертводавцям, тим що колядували і п. М. Гізенови, що возив колядників.

Ф. Т. Гаврилюк.

КОЛЯДА НА РІЖНІ ЦІЛИ

Члени Української Гр.-Прав. Церкви в Содбурі, Онт., рішили піти з колядою на ріжні цілі, які заслугують на наше поперття. Колядувало дві групи — старші і діти. З старших ходили: Іван Мартин, Ол. Цьотка, М. Козьмович, Микола Савчук, Андрій Цьотка і Мирослава Цьотка. П-во Петро і Олеся Гіляш возили колядників своїм автом. Діти колядували слідуючі: Аделя Мартин, Наталія Цьотка і Гр. Цьотка. Старші заколядували 45.75 а діти 12 дол., отже разом 57.75.

Коляда на фонд церкви принесла 41.50, з якої то суми відділено 5 долярів на Український Голос, а 5 дол. на Вістник. Коляда на скитальців принесла 13.25, які передані до Фонду Допомоги Українців Канади в Винипегу.

Коляду на фонд церкви зложили слідуючі: (заколядували старші)

По 4 дол.: П. Мігальчук.

По 2 дол.: П. Мігальчук, П. Заяць, І. Осадчук, Н. Ф. Слобоздян, А. Курик, п. Стельмах, Дк. Райп.

По 1.50: п. Зарубяк.

По 1 дол.: Я. Данила, П. і Олеся Гіляш, М. Совшиш, пані Мурлако, п. Півторак, п-во Чайки молодші, п-во Ковч, Л. Полашич, Л. Чайка, [illegible], І. Ременда, О. Цьотка, І. Мартин.

(Заколядували діти):

По 1 дол.: П. і Олеся Гіляш, п. Совшиш, п. Зельонка, Олександра Курик, пані Кабан, п-во Андрухів, В. Шах, п-во Капачинські, Василина Чайка.

По 50 цт.: Людвина Чайка, Михайлина Ковч, пані Гуланик, пані М. Данилів, пані Вітик, Д. Добровольський.

(Коляда на скитальців):

По 2 дол.: п-во Татарин.

По 1.25: п-во Боднарчук.

По 1 дол.: М. Совшиш, пані Стадник, п. Павлюк, п-во Копачинські, п-во Москалик, Д. Правіца, М. Качур, Ю. Скірда, І. Югас.

По 50 цт.: В. Воловідик, Зорка Правіца.

Всім жертводавцям і колядникам щира подяка

Ол. Цьотка, Іван Мартин

НА КОЛЄГІЮ з НЕСПОДІВАНКИ
(Сенді Лейк, Ман.)

За ініціятивою п. І. Крочака молодші громадяни й приятелі п-ва Петра й Катерини Колтуцьких, молодої пари, яка одружилась минувшого літа —, устроїли їм несподіванку.

П. Колтуцький має тут свій бизнес і є знаний як щирий і свідомий українець, а також великий прихильник Колегії св. Андрея, жертвуваши на неї поважну суму.

Гості несподіванки весело забавлялись при співах і розмовах а на кінець рішили перевести малу збірку на Колегію. Вона принесла 11.40. Жертвували слідуючі

По 2 дол.: П. Колтуцький

По 1.50: Е. Зенянський

По 1 дол.: В. Крочак, Е. Мулявка, І. Гермак, С. Бачевич, С. Вербівський, І. Ленкевич, П. Курчаба, С. Сторожук, Н. Прокопчук, П. Рестифанюк.

По 30 цт.: Н. Сторожук.

По 40 цт.: П. Українець.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Колтуцьким многая літ

О. Ділин.

З ХРЕСТИН ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ І ПРЕСУ
(Ватерфорд, Онт.)

В неділю 14 грудня в церкві св. Покрови, п-во Мих. і Марія Блажейки ввели в хрест свою донечку Ольгу. Тайни хрещення уділив парох о. Т. Кисілюк. Кумами були: п. О. Вокуліч, пані П. Залуцька, п. В. Яремій, панна Неля Вокуліч з Ст. Кетеринс, п. С. Жигальський і панна Ольга Панасюк.

Після хрещення відбувся обід в домі п-ва Панасюків в родичів матери дитини, на якім присутні на заклик пані Блажейко зложили жертви на скитальців. Збіркою занялася пані М. Яремій.

Жертвували по 2 дол.: О. Яремій, М. Блажейко, В. Яремій, А. Панасюк.

По 1 дол.: О. Вокуліч, пані Лікерія Вокуліч з Ст. Кетеринс, С. Жигальський.

Разом 11 долярів, з чого призначено 2 доляри на У. Голос, 1 дол. на Вістник, а 8 долярів на помоч скитальцям. Всім жертводавцям щира подяка. Гість

З ГОСТИНИ НА ПРЕСУ
(Роял Парк, Алта.)

Вечером 14 січня на наш Новий Рік, в домі п-ва В. Винничука відбулась святочна гостина. Повечерявши, гості весело колядували й забавлялися до пізна. При кінці забави, місцевий парох о. Хруставка, в кількох словах зробив заклик, і на нашу пресу зібрано 10.00 від слідуючих:

По 2 дол.: В. Винничук.

По 1 дол.: о. А. Хруставка, М. Чернявський, В. Равлюк, М. Винничук, В. Гаврилюк, І. Вахнюк, М. Никифорук, В. Чернявський.

Гроші призначено по половині на Український Голос і Вістник.

Щира подяка п-ву Винничукам за угощення, а жертводавцям за дар на пресу. Нехай Всемилостивий Господь винагородить Вас стократно за Вашу любов до свого рідного. о.А.Х.

ЕВДОКІЯ ПАНЦІВ
(Посмертна згадка)

Дня 23 грудня 1947, в едмонтонськім шпиталі, відійшла на вічний спочинок бл. п. Евдокія Панців.

Покійна мешкала з своїм мужом і родиною в Федора, Алта., через 45 років. Вже довший час не була при добрім здоровлю, коли ж гірше підупала на здоровлю, то її зять, Йосиф Крищук завіз її до шпиталю в Едмонтоні. Там її часто відвідувала родина й пані Магера. Відвідав її також Всеч. о. М. Фик з Редвей, Алта. Це була його послідна розмова з нею. Як почулася дуже хора, то попросила норси, щоби прикликали Всеч. о. п. Мельничука, щоби її висповідав. Настоятелька шпиталю на це не хотіла згодитися, та коли побачила, що [illegible] православного священика не позбутися, то його закликали. Як о. Мельничук прийшов до хорої, то настоятелька навіть не хотіла дати столика, щоби священик міг поставити свічки та св. Дари. Треба було йому самому знайти і принести.

Покійна прожила 7[illegible] років, з того 55 замужем. Походила з [illegible] повіту, [illegible] з села [illegible]. Лишила тільки одну дочку, 5 внук і одну правнуку.

Похорон відбувся 26 грудня в ново збудованій церкві у Федора. Погода була дуже гарна. Людей було повна церква. Священик говорив про життя покійної. Між іншим пригадав, що покійна була членкою Православної Церкви і Народного Дому від самих початків. Конче хотіла бачити Православну церкву у Федора. Любила читати й цікавилася церковними й народними справами.

Після похорону, родина дала обід в хаті й запросила всіх учасників. По обіді Всеч. о. Фик говорив коротко і зробив заклик до пожертв на Колегію св. Андрея у Винипегу. Зібрано 17.46.

Покійній вічна память.

Сусід.

ПОДЯКА

Цею дорогою складаємо щиру подяку Всеч. о. Мельничукові й Всеч. о. Фикові за їх труд. Дякуємо п. В. Школьному за дяківство. Дякуємо родині, сусідам і всім тим, що прибули й помагали нам в нашій сумній хвилі. Нехай Господь Бог всіх вас нагородить.

Чоловік, дочка, зять, внуки й правнуки.

ЦЕРКОВНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Церковна громада св. Івана в Пембіні, Н.Д., висилала цього року колядників на ціль Церковно Допомогового Фонду для скитальців. Коляду зложили слідуючі:

По 4 дол.: М. Демянишин

По 2.50: Н. Касіян, Ю. Величко.

По 2 дол.: Н. Кирилюк, А. Кирилюк, В. Загарія.

По 1 дол.: Н. Клим, Т. Левчук, С. Кочман, Ольга Сивак, П. Пастух, І. Пастух, І. Борденюк, М. Сопинник, В. Іванишук.

Разом 24 долари.

Антін Кирилюк.

Прот. Д. Ф. Стратійчук, Канора, Саск. — 25.00.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Зібрка о. К. Желішкевича.

Котет, Саск.

По 1.50: І. Шутер.

По 1 дол.: В. Проник, М. Рожанниця, І. Глуханюк, А. Мельничук, Н. Козуна, П. Вилк, М. [illegible]

[illegible]

Вільна — 8.00

Сенді Репидс — 3.50

Тірілл — 3.00

Велiс — 1.50

Біг Медов — 1.00

Ель Пойнт — 1.00

НА КОШТИ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

Церковна Громада в Ернуд, Саск. прислала на покриття коштів Надзвичайного Собору жертву в сумі 5 долярів.

СПРАВКА: У виказі жертв на покриття коштів Надзвичайного Собору було сказано, що В. Підгубний з Ветревил, Алта., жертвував 5 долярів, мало бути В. Підручний, Ветревил, Алта., що в оцім місці справляємо.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Васкєва.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

БЕРЕЗЕНЬ.

7. Неділя — Дафин.
14. Неділя — Етелберт.
21. Неділя — Сіфтон (Вел. Сповідь)
28. Неділя Гардланд (Вел. Сповідь)
29. Понеділок — Боглан (Велик. Сповідь і Богослуження).

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Дафин. 7 год. вечір Вел. Сповідь
4. Нед. — Дафин Сповідь і С. Б.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. Драй Ривер (Вел. Сповідь і Богослуження).
8. Четвер — Ворд (Вел. Сповідь і Богослуження).
11. Неділя — Етелберт (Вел. Сповідь і Богослуження)
14. [illegible] — Венлав (Вел. Сповідь і Богослуження)
18. Неділя — Косів (Вел. Сповідь і Богослуження)
21. Середа — Велий Ривер, коло Стороженка. Вел. Сповідь і Богос.
25. Неділя квітна — Ешвил (Вел. Сповідь і Богослуження).
26. Серед — Рорктон (Вел. Сповідь і Богослуження).

Адреса: Box 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицюка.

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Телефон 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сеньшина.

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Юрасевського.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ

1 П 17 Муч. Памфила пресвітера
2 В 18 Преп. Теодора мовч. Печ.
3 С 19 Льва еп. Рим., Флавіяна
4 Ч 20 Еп. Архипа, Филимона
5 П 21 Льва еп., прп. Агатона Печ.
6 С 22 Преп. Тимотея, Евстафія

7 Н 23 Нед. Мяс. Муч. Маврикія
8 П 24 Свщмч. Полікарпа, прп. [illegible]
9 В 25 Пер. і друге зн. гол. І. Хр.
10 С 26 Тарасія архієп. Констант.
11 Ч 27 Преп. Порфирія еп. Газ.
12 П 28 Преп. Тита Печерського
13 С 29 Преп. Василія [illegible]

14 Н 1 Нед. Сир. Пре[illegible] Евдокії
15 П 2 Свщмч. Теодота [illegible] Кирин.
16 В 3 Свщмч. Евтроп[illegible]
17 С 4 Преп. Герасима [illegible]
18 Ч 5 Муч. Конона [illegible] Марка
19 П 6 Аморейських [illegible]
20 П 7 Свщмч. Херсон[illegible]

21 В 8 1. Нед. Пост[illegible]
22 П 9 40 муч. Севастійських
23 В 10 Муч. Кондрата. [illegible]
24 С 11 Софронія митр. [illegible]
25 Ч 12 Теофана [illegible]
26 П 13 Никифора [illegible]
27 С 14 Ростислава [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желішкевича.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Федака.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. А. Дячина.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1948. ЧИСЛО (818) 6

АДМІНІСТРАТОР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ НА АНГЛІЮ

В перших днях березня приїхав до Лондону о. митр. протоєрей І. Губаржевський, що його Владика Мстислав, ще як керуючий Західно-Европейською Єпархією УАПЦеркви, призначив в серпні минулого року на становище адміністратора нашої Церкви в Англії. О. І. Губаржевський був перед цим настоятелем парафії в таборі Гайденав на брит. зоні Німеччини, де успішно провадив душпастирську і церковно-видавничу діяльність.

РОСІЯНЕ ПЕРЕБРАЛИ ПОЛЬСЬКУ СВЯТИНЮ У ЛЬВОВІ.

Росіяне привозять своїх священників й утворюють нові парафії в Галичині. Недавно перебрали вони польську латинську церкву св. Миколая й замінили на свою. З числа кілька десятків польських церков ві Львові тільки 4 з них остралися в римо-католицьких руках. Крім цих чотирьох святинь жадної католицької церкви, української чи вірменської у Львові тепер нема. Ті уніяти, що не перейшли на православіє, вчащають, так як можна було сподіватися, до латинських польських костелів.

ПРАВОСЛАВНІ В ЮГОСЛАВІЇ.

Англійський священик Роберт Тобіяс, який тільки що повернув з Югославії, як представник Реконструкційного Департаменту Світового Обеднання Церков каже, що він зауважив там велику потребу релігійних шкіл й виховавчих інституцій для будучого духовенства. Він ствердив, що разом підчас війни й тепер 580 православних священиків забито, а в цілій країні знаходиться тільки одна початкова духовна школа й невидно, щоб положення могло скоро змінитися на краще

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ РОДИНИ.

В Лондоні відбулася дводнева конференція Британського Соціяльного Товариства гігієни в першій половині місяця лютня, підчас якої обговорювали питання про злі впливи на родину модерного міського життя. Відомий християнський соціольог Моріо Рекін остро виступив проти удержавлення виховання людини й проти руйнуючих впливів на психіку людини великих комерційних концертів, теперішніх кін, театрів і всяких розривок.

Один делегат недвозначно висловлювався про те, що всяке намагання держави упливувати життя міста й держави піде за марно, хіба що візьметься під увагу в такому пляні засади християнської віри й релігії, й християнської моралі.

Коли прийшло до справи злочинів серед малолітних — один делегат-суддя сказав, що розводи найгірше до того причинилися, бо розірване життя через розвід подружа розбиває дім, робить ворогами найблищих собі колись людей, а дітей зоставляє закладниками нещасного будучого, а нераз всяких неморальних вчинків і злочинів.

ЖИТТЯ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ГРЕЦІЇ.

В Греції після війни завважується велике оживлення й відродження релігійного життя. Особливо багато робить Православне Грецьке Братство, відоме під назвою „Зое". Воно розвинуло останніми часами велику місійну проповідницьку й евангельську працю. Особливо в ділянці шкільництва це товариство зробило дуже багато. Воно керує 190 Недільними Школами в Атенській дієцезії й має під своїм керівництвом 622 шкіл з 90,000 учнів на території цілої Греції. Крім того під їх наглядом 57,000 дітей вчащають на спеціяльні релігійні курси. Їх релігійний журнал тієї самої назви досягає 350,000 примірників, неймовірно велике число для релігійного видавництва в малій країні

Приміром в Злучених Державах тільки „Християнський Вістник" (загально протестантський) з його 380,000 примірниками й „Крисчен Едвокейт" (методистський) з його 350,000 можуть дорівнювати грецькому видавництвові „Зое".

Братство складається переважно з монахів (1/3 членів) й світських членів, які всі є теольогами, що мають університетські дипльоми

БУДУЮТЬ ЦЕРКВУ СВ. ПИЛИПА Й СВ. ЄЛИСАВЕТИ В ГРЕЦІЇ.

З нагоди шлюбу княжни Єлисавети, наслітниці англійського престола з князем Пилипом грецьким — 20 листопада, минулого року Архиепископ Дамаскин голова грецької Церкви посвятив угольний камінь нової церкви св. Пилипа й св. Єлисавети в Нікеї, Піреус, щоб зазначити цю важну подію в історії двох народів, бо як відомо, князь Пилип є православний

МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХ В КЛОПОТАХ.

Московський Патріярх Олексій й совітський уряд знайшлись в клопоті з приводу протесту греків в справі скликання Все-Православного Конгресу в Москві минулого літа.

Патріярх Олексій мусів цей Конгрес відложити і негайно покликав проф. С. Троїцького, славного каноніста з Белграду на наради. Причиною цих турбоцій є те, що патріярх Константинопольський Максим вважає, що всі Церкви, які не належать до своїх матірних Церков повинні знаходитися в залежности від Константинополя, а не від Москви. Отже всі російські церкви, які не підлягають Москві в західній Европі й Америці повинні підлягати Патріярхові Константинопольському.

Посовітські джерела пишуть, що проф. С. Троїцький не знайшов підтвердження таких прав до інших церков бо російські церкви в Европі знаходяться тепер в західній юристикції колишнього патріярха римського (тепер папи римського) а про Америку тоді зовсім ще не знали. В давних часах автопітет Патріярха Константинопольського поширявся на заході до Сардику, а на сході — до Трапезунту.

НОВІ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІ ЕПИСКОПИ НА КАНАДУ.

Рим назначив двох додаткових греко-католицьких епископів на Канаду, в особах о. Ізидора Борецького й о. Андрія Роборецького. Оголосив це папський делегат в Оттаві 3 березня ц. р. Рівночасно оголошено, що греко-католицьку Церкву в Канаді поділено на три екзархати: екзархат центральної Канади (Манітоба й Саскачеван) на чолі з еп. Василем Ладикою з осідком у Винипегу; екзархат Західної Канади, з осідком в Едмонтоні, на чолі з еп. Нілем Саварином, і екзархат Східної Канади з осідком в Торонто й на чолі з епископом-номінатом Борецьким. Епископ-номінат Роборецький буде помічником еп. Ладики

ІНШІ ХРИСТІЯНСЬКІ ЦЕРКВИ В БОЛГАРІЇ.

Крім православних, яких є більшість, в Болгарії нараховується 45,000 римо-католиків, які творять 2 латинські дієцезії й одну уніятську. На уніятську катедру в Руссі був призначений минулого серпня о. Евген Босілнів

Вірмени також мають свою незалежну церкву на чолі з епископом Кірилом. Вони видають релігійний журнал „Ереван" й проявляють велику активність.

Болгарські протестанти мають 16,000 вірних й 77 пасторів. Їх головою є відомий на заході о. Зяпков.

ПРАВОСЛАВНІ РОСІЯНЕ В АМЕРИЦІ.

Довга переписка й переговори між Московською Патріярхією а Синодом російської Православної Церкви в Америці не дали жадного висліду. Росіяне відмовилися приняти зверхність Москви й відложили цілу справу аж до остаточного вирішення на провінціяльному Синоді в 1949 році. Від'їзджаючому з нічим назад Ленінградському Митрополитові Григорієві православні в Америці дали в дарунку 10,000 Біблій 5,000 Нових Завітів в Російській мові а 1000 в грецькій а Американське Біблійне Товариство подарувало від себе 100,000 російських Евангелій

ФІЛІПІНСЬКА ЦЕРКВА АГЛІПАЯ ПЕРЕСТАЛА БУТИ РИМОКАТОЛИЦЬКОЮ

Синод американських Епіскопалів на своєму соборі минулого листопада приняв до себе й обєднався з так зв. Агліпаянською Церквою Філіпінських Островів, яку започаткував римо-католицький священик Григорій Агліпай, в 1902 р.

Філіпінська церква Агліпая числить понад 2 мільйони вірних й має 20 епископів. Від 1902 року вони висвячувалися александрійським способом, бо римо-католики не годилися на незалежне існування цієї церкви.

З ЖИТТЯ УНІЯТІВ В ПІДКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Совітська влада видала розпорядження замкнути уніятський монастир в Мукачеві в память св. Миколая, й порадила монахам знайти собі світське затруднення.

ЗНАЧІННЯ ПОЕЗІЇ ШЕВЧЕНКА В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Тяжкі часи переживав український народ тоді, коли 25 лютого, 1814 року народився в селі Моринцях на Київщині Тарас Шевченко.

Щоб краще зрозуміти тодішне становище України, треба трохи оглянутись на її історичне минуле.

Довго боролась Україна за свою свободу з шляхетською Польщею, й одна її частина під проводом гетьмана Богдана Хмельницького визволилась зпід польського панування й заложила над Дніпром свою власну державу. Та не змогла козацька держава, оточена звідусіль ворогами, вдержатись своїми силами і змушена була шукати протекції у московського царя. Хоч цар урочисто прирік шанувати її права і вольности, але скоро зломив свою обіцянку. Москва ще за життя Хмельницького почала вкорочувати українську автономію і за яких сотню років від тої автономії майже нічого не залишилось. Цариця Катерина II скасувала гетьманський уряд, а слідом за тим зруйнувала й Січ Запорожську, цю колиску козацької свободи.

[illegible]

... років свойого віку. Своїм надзвичайним хистом до малярства він звернув на себе увагу освічених земляків у Петербурзі, й вони його викупили з кріпацької неволі. Вчорашній невільник-кріпак став студентом Академії Мистецтва в Петербурзі і увійшов до найкращого товариства столиці — мистців, письменників, учених. Мов людина, що з душного й вогкого льоху вирвалася на свіже повітря й дихає на повні груди, так і Шевченко тепер вдихав те нове повітря, черпав його мов цілющий бальзам для своєї наболілої душі.

Знайомство з видатними освіченими людьми, читання книжок, відвідування театру — швидко розвинули його розум, дали йому бачити те, чого раніше він не знав і не розумів. Читаючи багато книжок, слухаючи викладів з ріжних наук Академії, Шевченко став вповні освіченою людиною, дарма, що не пройшов жадної попередньої школи і був справжнім самоуком.

Та його охопила туга за рідним краєм. Перед його очима почала з'являтись далека Україна, повставали картини її природи й образи її минулого. Якась таємнича сила прикувала його думку до рідного краю. Вона розгортала перед ним широкі степи, вкриті високими могилами ... „Золотоглавих наших гетьманів", по- [illegible]

... раз поневоленого рідного народу, образ якого пекла, в яке людська неправда обернула прекрасну країну, що могла б бути для людей справжнім раєм. В його душі вічно кипів бунт проти того укладу життя, коли було можливе таке панування людини над людиною, такий визиск чужої праці, такий страшний утиск, така сваволя. Велика частина поезій Шевченка і то найкращих і найсильніших — присвячена змалюванню страхіть кріпацької неволі. Осуджуючи кріпацтво, закликав поет сучасне йому панство „схаменутись", усунути страшну соціяльну несправедливість і загладити кривди, заподіяні народові. В своїм пророчім натхненні поет провидів у майбутньому грізну помсту народніх мас і остерігав перед нею панів.

За найбільшого і страшного ворога України уважав Шевченко Москву, що їй необачно піддався Богдан Хмельницький. Це Москва одурила вільних козаків і запрягла їх у своє ярмо ... вона здеморалізувала козацьку ... вона запровадила царський ... на нашій землі. Ненависть до московського панування та до царів, особливо до Петра I, ... до Катерини ... [illegible]

до Неї пошаною; Вона для нього „святая праведная Мати святого Сина на землі", він молиться до неї й благає Її зглянутись на всіх покривджених „окрадених, сліпих невольників", щоб вони „хрест-кайдани донесли до самого, самого краю".

Велике значіння поезії Шевченка для національного відродження України добре зрозуміли й оцінили земляки вже за життя поета, і це було найкраще висловлено устами двох приятелів Шевченка, визначних українських діячів Костомарова і Куліша. Перший писав, що поезія Шевченка немов розірвала завісу, що скривала життя українського народу від широкого світу; народ немов сам обрав замість себе Шевченка, щоб він на увесь світ промовив про долю і недолю народу, про його славне минуле і про сучасне його поневолення. А Куліш сказав, промовляючи вже над труною поета, що „все що тільки є істинно людського на Україні, йшло, йде і буде йти під прапором Шевченка". І слова Куліша справдились аж до нині. Ми можемо сказати словами Шевченка про його самого те, що він написав у своїй поезії „На вічну пам'ять Котляревському":

> Будеш, батьку, панувати,
> Поки живуть люде,
> Поки сонце з неба сяе
> Тебе не забудуть!

Д. Дорошенко.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ СОБОРУ.

Архиерейська Служба Божа.

Наради Собору попередила Архиерейська Служба Божа, яку відслужив Високопреосвященний Архиепископ о. Іоанн Теодорович, в середу, 12 листопада, 1947, в церкві св. Михаїла, при вулиці Дізраелі, Винипег, Ман. Йому асистували Прот. С. В. Савчук, адміністратор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Прот. Іван Савчук, парох катедрального собору в Филаделфії, Злуч. Дер., о. І. Кусий, о. Д. Ф. Стратійчук, о. П. Самець і о. Д. Кирстюк. Решта священиків стояли в рясах і епітрахілях. Преосвященний о. Владика Мстислав Скрипник, який два місяці перед тим прибув до Канади на запрошення Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, стояв підчас Богослуження на солеї, зодягнений в мантію.

По прочитанню Євангелії Високопреосвященний о. Владика Іоанн виголосив проповідь, в якій між іншим підчеркнув велику вагу цього Надзвичайного Собору та завізвав його учасників, щоби щиро й розважно радили над справами, для яких Собор зібрався. Він також привітав Преосвященого о. Владику Мстислава з його приїздом до Канади, висловив задоволення, що Українській Греко-Православній Церкві в Канаді вдалося навязати контакт з ієрархією Української Автокефальної Православної Церкви в Европі на іміграції, в наслідок чого Канадійська Церква тепер має можливість дістати свого власного епископа, та висказав гаряче побажання, щоби Український Нарід і його Свята Українська Православна Церква як найскорше звільнилася зпід чужого, ворожого панування.

По Богослуженню в церковній салі відбувся спільний обід, який приготовило для учасників Собору жіноцтво парафії св. Михаїла.

Перша сесія нарад Собору.

Наради Собору відбувалися в салі готелю Роял Александра, на розі вулиць Мейн і Гиггинс.

Перша сесія Собору почалася в год. 2.30 пополудні. Коли делегати й гості зібралися в салі нарад, на салю увійшли Високопреосвященний Архиепископ о. Іоанн і Преосвященний Владика о. Мстислав. На їх появу всі присутні встали і відспівали многоліття.

По цім відспівано Царю Небесний, а в слід за тим Прот. С. В. Савчук завізвав до вибору президії Собору. Вибрано через аклямацію Прот. В. Слюзаря головою, а о. П. Самця і п. Петра Міськова з Едмонтону заступниками голови Собору. Прот. В. Слюзар подякував за вибір, привітав в імени Собору обох оо. Владик і покликав о. М. Боднарчука й п. А. І. Лазаровича з Торонта на секретарів Собору. По цім приступлено до вибору ріжних комісій.

Перш всього Собор затвердив **Реґістраційну Комісію**, яка була назначена Консисторією і яка ще перед отворенням нарад Собору перевела реґістрацію делегатів і гостей Собору, провірила їх повновласти та видала їм леґітимації. До Реґістраційної Комісії увійшли п.п. Назарко Боднарчук і М. Григор та оо. І. Гикавий і М. Фелак. Склад інших комісій був такий

Резолюційна Комісія: Прот. С. В. Савчук, о. Є. Грицина, Прот. П. Мельничук, п. Петро Лазарович, п. Іван Дікур, п. Ю. Стечишин, п. Т. Гуменюк.

Розметова Комісія: п. П. Ковтун, о. Ф. Керніцький, п. П. Зварич.

Верифікаційна Комісія: о. Д. Ф. Стратійчук, о. Т. М. Кисілюк.

По виборі комісій Високопреосвященний Архиепископ о. Іоанн відкрив наради Собору короткою промовою. Між іншим він підчеркнув вагу цього Собору, як такого, що має намітити дальший плян праці Канадійської Церкви, вирішити справу її окремого епископа та взагалі започаткувати новий період в життю Церкви. На закінчення побажав Соборові успішних і корисних нарад і проголосив Собор відкритим.

По цім слідувала доповідь Прот. С. В. Савчука, голови Консисторії, в справі підшукання кандидата на Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з ухвалою Девятого Собору 1946 р.

Промова о. С. В. Савчука.

Світлий Соборе!

Це є важний, історичний день не лише для самої Української Греко-Православної Церкви в Канаді, але також для цілої Української Православної Церкви, як такої.

Цей Надзвичайний Собор, який зібрався для того, щоби обрати нового архипастиря для нашої Церкви в Канаді, як рівнож обговорити та вирішити інші важні справи, що з таким вибором вяжуться, пригадує мені своєю вагою та історичним значенням два попередні Собори: Перший Церковний Зїзд в Саскатуні, 18-19 липня, 1918, та Четвертий Собор в Йорктоні, 16-17 липня, 1924. Перший Церковний Зїзд дав почин до зорганізовання Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а Четвертий Собор обрав першого українського архипастиря для Канадійської Церкви, в особі Високопреосвященого Архиепископа Іоанна Теодоровича.

Що так Перший Церковний Зїзд, як і Четвертий Собор були великими історичними подіями, не лише для нас православних українців в Канаді, але взагалі для цілого українського народу та його Церкви, — про це сьогодні ніхто не сумнівається. Я не маю сумніву, що й цей Надзвичайний Собор стане такою самою важною історичною подією і започаткує нову добу в життю українського народу та його Церкви. Тому нам всім треба скупчити всю нашу увагу, зібрати всі наші умові й духові сили, щоби наради й ухвали цього Собору вповні відповідали тим великим завданням, для яких Собор зібрався, та тим взнеслим цілям, які ми поставили перед собою ще на Першім Церковнім Зїзді, і до яких на протязі останніх 30 літ так безупинно і непохитно прямували.

Питання про окремого епископа на Канаду в нас повстало вже давно. Його підносилося на кількох Соборах, обговорювалося на Духовних Конференціях та на Окружних Церковних Зїздах. Але донедавна конкретно цього питання ми не могли розвязати, бо раз, що в нас не було кандидатів на епископа, а по друге, — і це важніще, — не було кому нового епископа висвятити, бо для цього треба бодай двох архиереїв, а в нас був лише один, Високопреосвященний Архиепископ о. Іоанн.

Певна можливість дістати окремого епископа на Канаду показалася вперше із закінченням останньої війни. Скоро по упадку Німеччини до нас дійшли вісти, що на еміграції, в Німеччині, знаходиться цілий епископат Української Автокефальної Православної Церкви, та що до Швайцарії прибув Іларіон, Митрополит Холмський і Підляський (бувший проф. Іван Огієнко). Але тоді між Канадою і Европою цивільна пошта дуже слабо курсувала, отже було майже неможливо навязати з будьким контакт. Першу конкретну вістку ми отримали з кругів ієрархії Української Автокефальної Православаної Церкви. Було це 15 серпня, 1945, підчас Духовної Конференції в Саскатуні, коли то Архиеп. Іоанн отримав збірного листа від кількох епископів та окремого листа від Архиеп. Михаїла. Тиждень пізніше, 22 серпня, 1945, я отримав першого листа від Митр. Іларіона, який розминувся з моїм першим листом до нього з 19 липня, 1945. Цей лист Митр. Іларіона не був до мене особисто, — це вдійсности був обіжник, якого він порозсилав на всі відомі йому адреси в Канаді й Америці.

Про дальший хід переписки з українськими епископами на еміграції — так моєї, як і о. Владики Іоанна, — я тепер говорити не буду. Загально лише скажу, що вона помогла нам поінформуватись, які церковні формації на еміграції опинились, які епископи до якої формації належать та яку церковну ідеольогію вони заступають. Разом з тим ми пізнали, хто стоїть блище, а хто дальше від нашої власної ідеольогії, та з ким нам може бути по дорозі

На Девятім Соборі нашої Церкви, який відбувся 28-30 липня, 1946, в Саскатуні, Саск., Високопреосвященний Архиепископ Іоанн подав заяву, що він рішив уступити з проводу Української Греко-Православної Церкви в Канаді, і порадив, щоби вона найшла собі нового архипастиря. Рівночасно він звернув увагу Соборові, що „історичні процеси життя Української Православної Церкви на рідній землі дають змогу Канадійській Церкві знайти потрібного її окремого архипастиря", та що „процес життя нашої Церкви в Канаді таки провадить її до потреби мати такого окремого архипастиря".

(Продовження буде).

Гляньте на наліпку, щоб знати, чи ваша передплата за ВІСТНИК ще не кінчиться. Коли б так, то треба відновити.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

СПРАВА ЦЕРКОВНОЇ ЗЛУКИ В АМЕРИЦІ.

II.

Писав о. І. Гундяк в „Народнім Слові", з 4 грудня, 1947, що справа злуки обох Українських Церков в Америці не поступає вперед через „дрібні особисті амбіції **поодиноких** осіб". Але два місяці пізніше чуємо вже що інше. В тім самім „Народнім Слові", з 12 лютого, 1948, той самий о. Гундяк відкриває, що проти злуки є не лише поодинокі особи з їх „дрібними особистими амбіціями", але й **цілі громади. Дословно він пише:**

„**Дотепер найбільше перешкоджують злуці деякі парафії.** До всіх парафій були вислані готові резолюції, які мали бути предложені на їх зборах для ухвалення і потвердження... Від часу висилки цих листів до парафій, дякувати Богові, вже минуло 4 місяці. За той час наспіли **підтверджені резолюції лише з половини парафій**".

Це мова про парафії еп. Богдана, — що ж кажуть парафії Архиепископа Іоанна? Про це ніхто нічого не говорить. Але здоровий розум каже, що коли парафії еп. Богдана не є за злукою, то тимбільше не можуть бути за злукою парафії Архиеп. Іоанна. Бо ні парафії, ні священики еп. Богдана не мають нічого до страти котиб така злука наступила, натомість парафії і священики Архиеп. Іоанна **мають до страти дуже багато.** Щоб було ясно чому воно так треба бодай коротко зупинитися над дійсним та канонічним становищем обох Церков.

Хоч в нас говориться про „дві" Українські Православні Церкви та про дві дієцезії в Америці, то насправді там є **лише одна** Українська Православна Церква та лише одна дієцезія, тобто Церква Архиепископа Іоанна. Бо еп. Богдан не має в Америці своєї дієцезії, а є тільки в тій Церкви лише **помічником** грецького архиепископа Атенагораса з титулом епископа Евкарпії. Ця [illegible] тепер дієцезія [illegible] давним [illegible] в [illegible] Малій Азії, якої останним правл[redacted] епископом був якийсь Константин, в 869 році по Христі. Коли ж еп. Богдан не має в Америці своєї дієцезії, а не є правлячим епископом, а лише помічником [illegible] парафії над якими він в Америці наглядає [illegible] становлять со[illegible] окремої [illegible] дієцезії, ні окремої Церкви. Про це виразно говорить грамота патріярха Веніямина з 28 січня, 1937, **яку він видав з приводу назначення о. Богдана епископом, та в якій між іншим сказано:**

„На основі відбутого вчора канонічного голосування . . . Ваш Номінат Теодор Богдан Шпилька був обраний Епископом і йому надано титул Єпископа старинної і славної **дієцезії Евкарпії, в синадській Митрополії** Нашого Святійшого Вселенського Патріяршого Престолу. **Також постановляємо, що епископські свячення Вашому Номінату уділить** Високопреосвященний Архиепископ Північної й Південної Америки, Атенагорас, при участи в святих богослужбових чинах таких канонічних Православних Єпископів, яких Його Еміненція буде вважати за відповідне покликати, і що Ваш Єпископ готовий **помагати Його Еміненції** (тобто бути помічником Атенагораса — В.), щасливо перейме епископську опіку над Вашими побожними парохіями (отже не Церквою — В.), **які від сього часу ставляться нарівні в правах з тими, що входять в склад Нашої Святої Архидієцезії** Північної й Південної Америки..." (Підчеркнення наші).

З повищого виходить ясно, що:

1. Єп. Богдан своєї власної дієцезії не має, отже є лише титулярним епископом.

2. Що він є лише **помічником** Архиеп. Атенагораса і як такий, не має ні прав, ні сили правлячого епископа. Він може робити лише те, що йому Архиеп. Атенагорас скаже, або на що йому позволить.

3. Що українські православні парафії в Америці й Канаді, над якими еп. Богдан наглядає **з волі й за дозволом** свого зверхника, Архиеп. Атенагораса, **не становлять собою ні окремої дієцезії, ні** Церкви. Згідно з патріяршою грамотою, вони є **парафіями грецької Архидієцезії** в Америці на тих самих правах, які мають парафії грецькі. **З волі патріярха** їх обслугують українські священики та український епископ, але згідно зі згаданою патріяршою грамотою так еп. Богдан, як і його священики **вважаються епископом і священиками грецької** церкви не української. **Навіть в Канаді священики еп. Богдана зареґістровані в** Онтаріо (для цілей шлюбів), як священики грецької церкви.

4. Що ні еп. Богдан, ні його священики та парафії, в теперішним їх стані, не мають ні голосу, ні рішаючого голосу в справі церковної злуки; вони лише можуть погодитися на те, на що їм позволить погодитися Архиеп. Атенагорас, зглядно патріярх. Такий вільний та рішаючий голос вони мали б аж тоді, коли б вийшли зпід юрисдикції архиепископа Атенагораса та стали на позицію автокефальности Української Православної Церкви. А так, як тепер, то справу злуки рішає не еп. Богдан, ані його парафії, але Архиеп. Атенагорас, зглядно царгородський патріярх. Нам приміром відомо, що коли о. Гундяк і його однодумці почали заходи в справі злуки, то вони не пішли з цим перше до свого еп. Богдана, але до Архиеп. Атенагораса. А еп. Богдан аж пізніше про це довідався від Архиеп. Атенагораса. Очевидно вони знали, що такі справи рішає Архиеп. Атенагорас, а не його помічник еп. Богдан.

Отаке є канонічне або правне положення Єп. Богдана та його Церкви; яке ж положення Церкви Архиеп. Іоанна?

Як вже було пояснено в попередній статті, Церква Архиеп. Іоанна, від самого [illegible] ня в 1919 році, була автокефальною, від ніякої чужої церкви чи чужого церковного авторітету незалежною. Такою вона є ще й тепер. Але вона не залишилася б такою, коли б наступила запропонована злука. Бо наскільки нам відомо, то услівя тої злуки вимагають, щоби Архиеп. Іоанн та його священики й парафії зреклися **автокефалії та підчинилися Архиеп. Атенагорасу, отже** стали на такім самім становищу, на якім стоїть еп. Богдан з його духівництвом та парафіями. Іншими словами, — щоби зліквідували Українсько-Американську Православну Церкву в Сполучених Державах Америки, як церкву автокефальну, та перетворили її в окремі парафії грецької архидієцезії в Америці.

Оце є дійсна причина, чому бодай деякі священики та парафії Архиеп. Іоанна є проти запропонованої злуки. Вони не **руководяться „дрібними особистими амбіціями"**, як це пробує представити о. Гундяк, а бажають недопустити до ліквідації своєї Церкви. Вони знають, що дійсна злука моглаб наступити хіба аж тоді, колиб Церква Єп. Богдана стала самостійною, від греків незалежною, та могла сама за себе говорити й рішати. А так, як тепер, то це була б злука вільного чоловіка з поневоленим. Це те саме, що сказав би наймит до самостійного господаря: „Для нашого спільного добра нам треба заложити спілку. Віддай своє господарство мойому панові, стань в нього за наймита, а потім **заложимо спілку, як рівний з рівним**".

Ми не бачимо, як шануючий себе господар міг би на таку „спілку" погодитися, та яка була б йому з неї користь.

(СПРАВКА: В минувшім числі, в статті „Справа Церковної Злуки в Америці", було сказано, що Архиеп. Атенагорас висвятив о. Й. Жука на епископа. Справа малася інакше. Архиеп. Атенагорас відмовився о. Жука висвятити й його висвятили два незалежні, чи суспендовані сирійські епископи, Ефтимій і Софроній. А коли о. Жук помер його священики **підчинилися** Архиеп. Атенагорасу, [redacted]ше висвятив на епископа о. Богдана Шпильку).

ЩЕ ПРО ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ.

(Понищий допис містимо в скороченню, бо в нім було багато такого, що до пенсійного фонду не відноситься. — Редакція).

У „Вістнику" з 1-го й 15-го лютого була довша допис п. П. Зварича про пенсійний фонд для священиків. П. Зварич представив справу обширніше, більше, як на Соборі, і навів ріжні приміри. При тім він покликався на те, як було в старім краю.

Я не хочу п. Зварича критикувати, але я думаю, що нам час вже перестати брати старий край за примір, де все було так як „пан скаже". Ми мусимо пристосовувати свої справи до тутешніх відносин. Ми зробили в Канаді значний поступ, видали чимало ріжних [illegible] та побудували багато ріжних інституцій. Думаю, що за це нам належиться кредит. Ми й дальше мусимо будувати своє життя залежно від тутешніх відносин, і мусимо подбати, щоби в нас була однозгідність думки і стремління та щоби всі православні українці належали лише до одної Церкви, а то до Української Автокефальної Православної. Коли в нас буде згода й порозуміння, то також будуть фонди на всякі потрібні справи, отже й на пенсійний фонд для священиків. Але для цього треба, щоби всі наші громади на це годилися та щоби знали, про що ходить. Маємо тепер свого власного о. Владику, який буде відвідувати наші громади, побачить, як вони стоять, як йде наша робота на місцях та чого де треба. Він зможе багато помогти своїми порадами та впливом.

Моя суґестія така, щоби на слідуючім Соборі подумати над тим, щоби громади платили свої вкладки за духовну обслугу до Консисторії, а Консисторія, щоби виплачувала священикам два рази на місяць їх утримання. Тоді й справу пенсійного фонду було б лекше розвязати.

В. Волошин, Дуфрост, Ман.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 37.

Блаженні, кого переслідують за правду, бо їх є царство небесне.
Мат. 5. 10.

Смерть св. Івана Хрестителя.

Родина Іродів була велика. Один з них, що називався Антипа, був намістником римського цісаря в північній Палестині, в провінції Галилея. Той то Ірод відобрав жінку від свого брата Филипа і взяв її собі. Вона називалася Іродіяда. Святий Іван за те Ірода сварив. Він говорив: Не годиться тобі мати жінку твого брата. Іродіяда дуже люта була на святого за те, й хотіла його вбити, але не змогла. Ірод же боявся св. Івана, бо знав, що він праведний і святий і часто його з охотою слухав. Також Ірод боявся народу, що уважав св. Івана за пророка. Все одно, казав святого звязати і вкинути до вязниці.

В рік потім справляв Ірод бенкет, в річницю своїх уродин. Було там багато визначних гостей. Підчас бенкету дочка Іродіяди танцювала. Іродови й гостям припав той танець до вподоби. Ірод мабуть вже не був тоді тверезим, бо казав закликати танцюристку перед себе і під клятьбою перед всіми оголосив, що дасть її все, чого б вона в него не бажала, хоч би й половину свого царства.

Дівчина не знала, чого просити, отже побігла до своєї матері на пораду. Іродіяда якби ждала на таку нагоду помститися на св. Івані, порадила дочці жадати на миси голови святого Хрестителя. Коли те Ірод вчув, дуже стрівожився, але задля клятьби, і задля гостей, не хотів відмовити її. Зараз отже післав ката до вязниці і незадовго кат приніс голову св. Івана, дав її дівиці, а та віднесла її своїй матері.

Ученики св. Івана довідалися про те все, прийшли, взяли тіло свого вчителя і поховали в гробі. Коли почув про те Ісус, всів на човен з учениками своїми і через озеро поплив на другий беріг, та й пішов в пустиню (Мат. 14: 1-12; Марко 6: 14-29; Лука 9: 7-9).

Питання:

1. Хто був намістником в Галилеї за часів Ісусової науки? 2. Як називався Іродів брат? 3. Як називалася жінка Іродового брата Филипа? 4. Як хотіла Іродіяда помститися на св. Івані? 5. Чи Антипа на те погодився? 6. Чому? 7. Що він вдіяв із святим? 8. Як довго був Хреститель в темниці? 9. Яку причину мав Ірод на бенкет? 10. Яка була одна з точок на програмі бенкету? 11. Що з того вийшло? 12. Хто поховав св. Івана? 13. Чи Антипа добре зробив, що додержав даного слова танцюристці? 14. Котра страта менша — „половина царства", чи душа? 15. Що стратив Антипа? 16. Якою жінкою була Іродіяда?

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; ґарантуємо на 15 літ, що кращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

ХРЕЩЕННЯ ЧИ ХРИЩЕННЯ.

Були в українців від давних часів слова „хрещення, хрестити", і не зле було українцям з тими словами. Та послідними часами знайшлися люде, що переробили „хрещення, хрестити" на „хрищення, христити". Кажуть: так лучше, бо коли кажемо Христос, то має бути і „хрищення, христити".

Однакож воно ані не лучше, ані не розумніше. Якраз переміну „хрещення" на „хрищення" треба вважати дуже нерозумною поправкою.

Хрещення не почалося з Ісусом Христом і не від Його імени, — бо хрещення було і передтим. Це була давно встановлена форма, якою люде робили врочисті заяви зміняти своє життя на краще, брали на себе нові обовязки; або звали „хрещенням" окремі важні переживання під проводом Божої руки. Каже ап. Павло:

„Не хочу ж, браття, щоб ви не знали, що отці наші всі під хмарою були, і всі через море переходили; і всі в Мойсея **крестилися в хмарі і в морі.** (1 Кор. 10: 1-2).

Хрестив же і Іван Хреститель, хрестив **„водою на покаяння"**, та пригадував, що за ним прийде потужнійший (Христос) і: **„Він вас хреститиме Духом Святим і огнем"**. (Мат. 3: 11). В Євангелії Марка читаємо „Появивсь Іван хрестячи в пустині і проповідуючи **хрещення покаяння** на прощення гріхів. (Мар. 1: 4).

В Євангелії Луки читаємо. „І ходив він (Іван) по всій околиці Йорданській, проповідуючи **хрещення покаяння** на прощення гріхів". (Лука 3: 3).

Отже хрещення було виявом покаяння, про яке головно ходило, і в імя покаяння хрестив Іван, а не в імя Христа. Той не міг же і Христос в імя Христа хреститися.

Говорить про „хрещення" і Христос, та не вяже Він хрещення з своїм іменем, бо каже:

„Йдіть же і навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця, і Сина і Святого Духа" (Мат. 28: 19).

Слово „хрещення, хрестити" прийшло **до нас з болгарською мовою, та і** там створили слово „хрещення" скорше від слова „хрест", що є знаком християн та і формою благословень церковних, отже формою близькою до форми хрещення. А форму хрещення розумілося завсігди як форму „на відпущення гріхів", як говориться це і в Символі Віри (в „Вірую").

Слово „хрещення" вяжеться і в нашому щоденному життю з „хрестом", як знакоми християнства, і тому говориться: „Увести дитину в хрест"; говориться „похрестник, „похрестниця", „хрестний" (хрещений) батько-мати, а не „похристник", не „христний батько"... І тому нема найменшої причини для переміни „хрещення" на „хрищення". Це виглядає на диваччину.

Можна би сказати: Чому ж співаємо „Які в Христа хрестилися", — але тут назви „хрещення" не можна від Христа виводити. В імя Христа можна не тільки хреститися, але і нагодувати голодного, приняти сироту, одіти наголодного. Багато чого доброго можна в імя Христа робити.

Вкінци треба пригадати, що форма, яку ми звемо „хрещенням", в мові грецькій звется „обмиванням водою", о[illegible] і так вона звалася над Порщиненням, і так [illegible] Іван „хрестив водою на покаяння". Отже, на означення „обмивання водою на покаяння" вживається в нас слова „хрещення", що покриває і хрещення Іванове і хрещення пізніше, християнське.

A.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Щоби гідно вшанувати память бл. п. Мирослава Стечишина, довголітнього члена Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді та одного з найбільш заслужених членів Церкви, Консисторія рішила створити фундацію ім. Мирослава Стечишина при Колеґії св. Андрея в Виннипеґу, річний дохід з якої буде призначений на „Степендію ім. Мирослава Стечишина" для заслужених і надійних питомців Колеґії. Бажанним є зібрати таку суму, щоби річний дохід з неї запевнив постійну степендію бодай в сумі від 75 до 100 дол. річно.

Консисторія вірить, що до створення фундації ім. Мирослава Стечишина причиняться не лише церковні, але також наші світські організації, в яких пок. Мир. Стечишин працював довгі роки, як рівнож причиняться до цього також і поодинокі жертводавці.

Хід Збірки на Фундацію ім. Мирослава Стечишина:

Попередно оголошено	$704.20
Дмитро Бабюк, Норквей, Саск.	10.00
Члени церковної громади в Сведен, Алберта: По $5.00: Олександра Ґорей; по $2.50 — Василь Ґорей; по 2 дол.: Д. Ковгир, С. Леськів, Слв. Леськів; по 1 дол.: В. Музика, Й. Онеськів, М. Крокуш, Г. Романчук, Г. Пасецькі, О. Матвійчук, Л. Хомяк, М. Капіцькі, Я. Леськів, З. Крук, Ф. Пахолок, В. П. Сироїд, В. Страшок.	
Разом з Сведен	26.50
Збірка о. А. Хрустаняк: На похороні бл. п. Марії Довганюк, Кейленд, Алта.	29.09
Збірка в Веґревил, Алта.	15.85
Збірка в Січ Коломиї	5.75
Т. і. Маринів, Виннипег, Ман.	5.00
Л. Барабаш, Биссет, Ман.	5.00
Н. В. Ґавінчук, Смокі Лейк, Алта.	10.00
В. Б. Мельничук, Нелсон, Бр. Колюмбія	2.00
Укр. Гр. Прав. Церковна Громада св Духа, Саскатун, Саск.	20.00
Разом	$834.18

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на нище подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДУХОВЕНСТВО В РОСІЇ ПОДІЛИЛОСЯ НА ДВІ ГРУПИ.

В совітській Росії завважується виразно дві категорії священиків, ті, що зостаються вірні останньому патріярхові Сергієві й ті, що признають теперішнього патріярха Олексія.

Сергієвці завше зоставалися вірні останньому патріярхові, вони не хотять міняти місць своїх парафій та є проти **патріярха Олексія за те, що він признав** совітську владу й закрив очі на сотні й тисячі старих епископів й священиків, що надалі перебувають в тюрмах й роботах на каральних таборах. Цих священиків називають „Йосафатами", після імени їхнього провідника Йосифа Петровича, Митрополита Ленінградського, який волів піти на муки, радше ніж приняти адміністраційні вивисціння.

З цими священиками **симпатизують** вірні й духовні Української Автокефальної Православної Церкви, які не змогли **покинути совітського союзу, а надалі** перебувають там, за залізною куртиною.

Очевидна річ, що опозиція проти патріярха Олексія провадиться більше в тайні.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Але виходячи з інтересів Церкви і релігії в українськім народі, з інтересів також національних, факт розколу в Церкві і явного наміру німецької влади з цього церковного розколу в Україні користати — не міг не турбувати провідників народу. Замість творчої праці по ширенню віри посеред безбожного моря, замість організації Церкви Христової в українськім народі, сили й час треба було зуживати на боротьбу міжцерковну, на поборювання всякого роду агітації, наклепів, інсінуацій... Добре це розуміючи, Владика Полікарп рішив, після конференції 4 травня, 1942 р. в Рівному, ще раз звернутись до митр. Олексія з листом (9 травня 1942 року), в якому закликав його, з огляду на „повагу хвилі в житті Православної Церкви на визволених українських землях", полишити витворене ним розеднання в Церкві. „Невже Ви можете думати, — писав архиеп. Полікарп, — що Московське зверхництво в Церкві, хочби зараз номінальне, може бути на добро Св. Православної Церкви і віруючого її народу українського? Не можете так думати, якщо служите Правді Церкви Христової, якщо любите український народ не тільки на словах, той народ, що переживав вже в своїй історії моменти, коли ієрархія покидала його, зраджуючи навіть православіє, а він залишався православним і творив далі Церкву..." Кличучи приєднатися до Автокефальної Української Церкви Адміністратор її писав Владиці Олексієві: „Ваш крок такого поєднання без сумніву благословенний буде цілим народом, благословить його і майбутня історія, як крок церковно-мудрий і патріотичний".

Не було ще відповіді на цього листа Владики Полікарпа, як в житті Української Автокефальної Церкви заіснувала подія надзвичайної ваги для дальшого церковного життя в Україні. В часі від 10 до 17 травня 1942 року, у Києві було висвячено шість нових єпископів Української Автокефальної Православної Церкви і відбуто другий собор єпископів тієї Церкви, з участю єпископів Никанора і Ігоря, від яких одержали єпископську хиротонію шістьох архимандритів, та всіх нововисвячених єпископів. Висвячено було архимандрита Фотія Тимощука — в єпископа Чернигівського, архим. Мануїла Тарнавського — в єпископа Білоцерківського, архим. Михаїла Хорошого — в єпископа Єлисаветградського, архим. Мстислава Скрипника — в єпископа Переяславського, архим. Сильвестра Гаєвського — в єпископа Лубенського і архим. Григорія Огійчука — в єпископа Житомирського. Від архиеп. Полікарпа єпископи Никанор і Ігор мали доручення, перед виїздом їх до Києва, знайти відповідних кандидатів на єпископів, яких вони мали б висвятити, але після узгіднення намічених кандидатур з Владикою Адміністратором, який мав порозумітися в цій справі з митр. Дионисієм. В даному випадку, крім еп. Фотія, який посланий був для висвяти до Києва з Луцька, хиротонія наступила раптово і без попереднього повідомлення Адміністратора, який, по думці 4 прав. І Вселенського Собору, повинен потім був погодитися з довершеним фактом і апробувати хиротонії. Адміністратор хиротонії апробував, і надіслав протоколи Київського Собору Єпископів про висвяту до митр. Дионисія, який їх також апробував листом з 16 червня, 1942 року.

Змусила єпископів Никанора і Ігоря до рішучого крок у наглій висвяті шости нових єпископів отримана ними вістка, що німецька влада збирається заборонити висвяту українських єпископів, яких так потребувала Україна для дальшої організації церковного життя на звільнених землях. Треба сказати, що відношення німецької влади в Києві до єпископату Української Автокефальної Православної Церкви було одразу, як тільки прибули туди єпископи Никанор і Ігор, недоброзичливе, якщо не сказати просто вороже. В столиці України у Києві українці мали тоді, як, правда, і увесь час до залищення німцями Києва, тільки Андріївський собор та церкви на Соломенці і Деміївці, разом три святині*). Автономісти ж, яких очолив еп. Пантелеймон, й в склад яких увійшли росіяни, малороси і слов'янисти, мали вже тоді в Києві — монастирі Покровський, Михайлівський, Флорівський, Видубецький, Іонівський, Печерську Лавру та Церковщину й парафіяльні церкви — Іллінську, Набережну Микольську, Пречистенську Микольську, Хрестовоздвиженську, Покровську на Житньому Базарі, Маріїнсько-Благовіщенську, Федорівську, на Пріорці, на Аскольдовій могилі і т. д. — всього 28 святинь, які обслуговували 71 духовних осіб. Пізніше німці передали їм і Володимирський собор. За такий стан велика доля вини спадає на самих українців, які не спромоглися утримати хоч би на паритетних засадах кількість святинь Києва для Української Церкви. Щоправда, німецька адміністрація в Києві явно підтримувала від самого початку, перебуваючу під зверхністю Московської Патріярхії Автономну Церкву і еп. Пантелеймона.

Архиеп. Полікарп, як Адміністратор Української Православної Автокефальної Церкви, не раз звертався до Генералкомісаряту в Києві в справі передачі церков і монастирів Українській Церкві, але [illegible] німці навіть не відповідали. Так само безуспішно залишились [illegible] Адміністратури і еп. Никанора, про передачу українцям Софійського собору, цієї віковічної святині українського народу. Аж до залищення німцями Києва Софійський собор був музеєм, як був ним і за совітської влади. Так само з приміщенням для Церковного Управління і для єпископів Никанора і Мстислава теж увесь час були прикрості, утруднення і явні перешкоди.

Єп. Никанора, який за згодою Міської Управи замешкав у Митрополичій Палаті при соборі Св. Софії, німецька [illegible] змусила на протязі 24 годин опустити до приміщення, віддаючи одночасно еп. Пантелеймонові на тім же подвірі будинок колишньої Київської Консисторії. Київську Церковну Раду німці розвязали одразу після приїзду еп. Пантелеймона й відвідин ним засідання Ради, на якому еп. Пантелеймон відмовився співпрацювати з українськими церковними кругами. Всі акти Ради німці забрали, а на кілька прохань повернути ті акти, навіть не відповідали.

*) В серпні 1942 р. українці здобули ще одну святиню. Єп. Мстислав, що тоді заступав перебуваючого на відпустці архиеп. Никанора, не дочекавшись дозволу німецької влади, на власну руку посвятив відбудовану українцями церкву Св. Духа в Братськім монастирі на Подолі, де [illegible] стилася Києво - Могилянська Академія. Церква Св. Духа в Братськім монастирі відома з того, що в 1620 році відбулося в ній, в таємниці перед польським урядом, що підтримував унію, висвячення Патр'архом Феофаном українських єпископів, на чолі з митр. Іовом Борецьким.

(Продовження слідує)

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ.

ВЕЧЕРА В ЧЕСТЬ ВПРЕОСВ. АРХІЄП. МСТИСЛАВА.

В салі при церкві св. Михаїла на Дізраелі вул., в Винипегу, греко-православні українці при тій же церкві устроїли в неділю, 7 березня, вечерок з вечерею в честь Владики Мстислава.

По вечері почалися промови. Попри теплі й щирі привіти на адресу Архієпископа, промовці порушили цілу низку важних справ, що торкаються нашого церковного та загального життя на американськім та европейськім континентах.

Поки програма покінчилася, голова громади св. Михаїла п. Паліброда вручив о. Владиці спільний дар в сумі $300.

Довша і кінцева промова архієпископа Мстислава викликала незвичайно миле й сильне враження на учасників вечера. Зложивши подяку за тепле приняття й дар, Владика звернув увагу на життєву сторону релігійного життя українців по цілому світу й доводив про необхідність створення єдиного релігійного центру для греко православних українців. Сподіється, що такий релігійний центр вдасться створити на Всесвітнім Українськім Православнім Соборі, що має відбутися згідно з ухвалою Надзвичайного Собору Церкви в Канаді минулої осени.

Зупиняючися на праці Української Православної Церкви в Канаді, Владика Мстислав розвинув пляни на пожвавлення й поширення релігійної діяльности й подарував йому вручений дар на фонд спровадження до Канади українських православних священиків зі скитальців.

На заклик о. Савчука присутні зложили $83.66 на Допомоговий Фонд Української Православної Церкви в Канаді.

Вечерок відкрив п. Паліброда, а п. Та[illegible]кий проводив програмою.

СТУДЕНТИ СТАЮТЬ БІЛЬШЕ РЕЛІГІЙНИМИ.

В Англії завважується великий зріст релігійности серед теперішнього студенства. Зібрання ріжних товариств й дискусійних груп є переповнені студентами. Навіть радикальні й прогресивні товариства уряджують дискусійні вечорі на релігійні теми для своєї молоді й студентства. Старе англійське товариство раціоналістів, яке відновили прихильні до большевиків люде в 1946 р., щоб стримати похід релігії в університетах — перестало існувати, а на його місце повстало товариство релігійного відродження Англії.

Церкви й каплиці все більше й більше наповняються молоддю й студентами. В Лондоні, в Вищій Економічній Школі, де все було найбільше вільнодумців й атеїстів, тепер повстала каплиця на виразне бажання самих таки студентів. В той час коли ціла Европа погружується в темряву, приємно чути, що в Англії наступає прояснення. Так хутко як інтелігентні й вищі кляси навернуться, можна сподіватись, що робітники й нищі кляси підуть за ними.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папері. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ ДІЄЦЕЗІЯЛЬНОГО ФОНДУ

Донедавна жертви на Дієцезіяльний Фонд від поодиноких членів Церкви були оголошувані в Вістнику. Робилось це головно на бажання священиків, які збіркою Дієцезіяльного Фонду занималися. Вони вимагали, щоби їх збірки були оголошувані в Вістнику для цілей контролі. Тепер, коли рішенням Девятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, обовязок колектування і висилання Дієцезіяльного Фонду спочиває на уряді кожної громади, потреби такого оголошення нема й Консисторія його заперестає. Консисторія висилає урядові посвідки всім урядам, які гроші присилають, а це вповні вистарчає для контролі.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

ЯК ЦЯ ГРОМАДА СПРАВУ РОЗУМІЄ

Наша Церква провадить свою роботу за фонди, які отримує від церковних громад і поодиноких членів в формі Дієцезіяльного Фонду. Оплата на Дієцезіяльний Фонд дуже мала, бо лише доляр від кожного Богослуження, яке громада в році мала, та одного доляра від кожного члена в громаді. На жаль є громади й поодинокі члени, які навіть цеї малої суми точно не виплачують, подаючи на це ріжні причини, бо „забули", або „нема кому тим занятися", або „наша громада ще мала", або таки просто нічого не пишуть.

За примір для таких громад [illegible] дійсно малу громаду, бо [illegible] з 12 членів. — Тяів, що находиться яких 8 миль на полудне захід від Бюкенен, Саск. Зорганізувалася вона яких пів сім років тому — з чотирох або пятьох родин. Але сила громади не завжди залежить від того, скільки в неї членів. Вона залежить більше від свідомости та щирости членів.

Члени громади Тяів доказали, що вони є дійсно свідомі та здисципліновані члени Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ту свідомість та здисциплінованість вони між іншим виявили тим, як вони ставляться до справи Дієцезіяльного Фонду. Отже вони від першого року існування своєї громади точно п на[illegible] вносили свої пожертви на Дієцезіяльний Фонд, і мабуть нема іншої громади, яка моглаб їх під цим оглядом випередити. Колиб яка громада, що тоже точно платить Дієцезіяльний Фонд, хотіла цему заперечити, то ми радили б їй перше прочитати лист, який Консисторія отримала від громади Тяів місяць тому назад. Цей лист звучить так:

„Річні збори нашої громади відбулися в грудню минулого року. Як вам вже відомо, комітет нашої громади рішив минулого року підвести Дієцезіяльний Фонд від поодиноких членів з одного доляра на три, бо уважаємо, що одного доляра замало. Згідно з цим ми посилаємо Вам 36 долярів, тобто по 3 доляри від кожного нашого члена".

Чи треба більше доказів?

ЮВІЛЕЇ

I.

В середу 25 лютого, 194[illegible] п-во П. Загарії з Дробот, Саск., святкували 35 літний ювілей супружого життя. В церкві відбулася Служба Божа за здоровля, яку відслужив о. М. Боднарчук з відповідною проповідю, а потім гості прибули на обід до дому п-ва Загаріїв.

Пан П. Загарія є дяком через довгі роки та є знаний багатьом священикам, як добрий і щирий парафіянин. Багато священиків мали нагоду в нього перебувати.

В родині п-ва Загаріїв є 12 дітей. Одні вже господарюють на своїм власнім, одна дочка в Інституті в Саскатуні, а син у Винипегу на університеті.

З нагоди цего ювилею священик завзвав присутних до жертв на одну корисну ціль, яка пізніше буде оголошена, а тимчасом осталось несподіванкою. Присутні зложили 22 доляри готівкою.

Ювілятам, Прокопові й Анні, нехай Бог дарує здоровля і втіху з діточок своїх, щоб прожити ще на многі літа. Церква наша р[illegible] тіє, що вони прийшли зложити подяку в Божім домі за одержані ласки від Бога. Щасть Вам Боже.

II.

В неділю 29-го лютого відбулося перше недільне Богослуження у новоствореній парохії у Фовм Лейк, Саск. Богослуження відбулось в англіканській церкві, яка була переповнена.

По відправі присутні зійшлися до місцевого Народного Дому на ювилейний обід, влаштований п-вам Литвинюкам, з нагоди їх 30-літного подружжя. Господарем обіду був п. І. Хриптул. Говорили о. М. Боднарчук, п. Данилюк і пані Остапович, голова Жін. Т-ва. Дарунок від дітей вручила донечка п-ва Литвинюків, а дарунок від гостей доручив п. І. Кирилюк.

Після обіду о. М. Боднарчук підніс думку, щоб перевести збірку на одну ціль, яка буде оголошена пізніше. Присутні зложили 25 долярів, за що належиться їм щира подяка.

Присутний.

З НЕСПОДІВАНКИ НА КОЛЕГІЮ

(Редвей, Алта.)

День 10 жовтня, 1947, залишиться для пані Евгенії Легкодух на довший час, бо того дня її родичі п-во Аркадій Квашук, брати і сестри з Редвей, Алта., зробили милу несподіванку в її 30-ті роковини життя. На той вечір прибуло більше сусідів п-ва Легкодухів.

Родичі й родина купили [illegible] гарний дарунок за 175 долярів.

Щодо Евгенії, то треба знати що коли вона була ще дівчиною в Редвей, то вона була довший час провідницею СУМК і була активною членкою. Тепер вона є примірною матірю своїх дітей.

Її родичі є членами Православної церкви в Редвей, а пані Квашук є членкою жіночого товариства і сестрицтва.

Після вечері п. І. Буньо сказав коротку промову про п-во Легкодухів і зробив заклик до збірки на Колегію св. Андрея в Винипегу. Слідуючі дали жертви:

По 6 дол.: пані Евгенія Легкодух.

По 1 дол.: І. Буньо, пані Буньо, п-во Квашуки, пані М. Легкодух, п. П. Квашук, І. Легкодух.

Разом 12 долярів. З цеї жертви призначено 2 дол., на пресовий фонд Українського Голосу.

Нехай Господь Бог благословить всіх жертвоздавців. М.

СЕМЕН ЩЕРБІЙ

(Посмертна згадка)

Дня 29 грудня 1947 року помер в саскатунській лічниці по запомотренню св. Тайнами Семен Щербій з Гроплид, Саск. Вістка про смерть Семена через радіо огорнула смутком цілу околицю. Семен Щербій був працевим батьком своїм дітям. Був передовим чоловіком, твердо стояв при своїй ідеї, був рішучої вдачі й ніхто його ніколи не злякало. Був членом Інституту Петра Могили в Саскатуні [illegible] Колегії св. Андрея у Винипегу. Завсіди був щедрим жертводавцем. Всі свої [illegible] хвилі присвячував Рідній Церкві й народній справі. Переживав тяжкі піонірські початки в цій околиці і був основателем православної церкви в цій околиці. Треба також згадати що тут побудовано величаву Українську Гр.-Православну Церкву [illegible] був предсідником церковної громади. Дав почин до будови найкращого Укр. Народного Дому в цій околиці. [illegible] був шанованийчлена.

Бл. п. Семен Щербій родився [illegible] серпня 1895 року в Україні, в тілі. село Косів, повіт Чортків. До Канади приїхав 1909 р. до Гардентон, Ман., а 1912 року перенісся до Гровлид, Саск., де проживав до. смерти. Оженився 1915 року з Вікторією Гриник.

Тіло покійного Семена спроваджено з Саскатуну до Гровлид. З цілої околиці люде прибували до дому жалоби відвідати тіло та помолитись за спокій його душі. Вечером парох о. К. Желішкевич відправив Парастас а дяки, пп. П. Виць і І. Іванусь читали псалтиру.

Дня 1 січня 1948 року в домі [illegible] почався похорон, де о. Желішкевич виголосив першу прощальну проповідь. Зараз почався похоронний похід до церкви. Дорогою о. парох читав Євангелії. Похід тягнувся дуже довгий. Загомонів церковний дзвін і вподсліднє витає свою добру дитину і передає землі. Священик читає у дверях церкви послідне св. Євангеліє і з кадилом провадить тіло Семена до церкви.

В церкві почалась похоронна відправа. Повно людей, багато англійців. Дальше Служба Божа, потім проповідь о. Желішкевича, почав її словами: „Закон цего світа смерть. . ." (Сір 14:18). В проповіді о. парох представив вірним життя людини на землі. Глибоко врізали слова о. пароха та пригадували слова св. Писания „Памятай на смерть. . ." (Сір. 7:36). На закінчення о. парох підніс заслуги покійного Семена. Попрощав родину і знакомих в імени бл. п. Семена. Скінчилась Служба Божа, почалось „Послідне прощання з померлим", о. парох просить присутних зложити жертви на невянучий вінець, а це на Українську Православну Колегію. Жертви зложили в сумі $16.8[illegible]

Тіло покійного зложено в могилу на Укр. Прав. цвинтарі Різдва Пр. Богородиці. Над гробом промовляли і вінці зложили: п. П. Виць —предсідник церковної громади, п. В. Петрів, пані А. Петрів від Жін. Т-ва, Іван Данилюк від Нар. Дому і брат покійного п. В. Щербій. Ціла могила вкрилась вінцями.

По похороні всі пішли до дому покійного на молитву де родина дала обід. Після обіду промовив о. Желішкевич і своєю промовою піддержував сумуючих. На закінчення сказав, що покійний Семен залюбки читав Український Голос і Вістник та поширював його при кожній нагоді. Попросив присутних зложити свої жертви на ці два часописи. Збіркою занялись пп. П. Виць і В. Петрів. Збірка принесла 15 дол.

Покійний лишив смутком прибитих: дружину Вікторію, 4 синів, 6 дочок, одного брата і пять внуків.

Спи вічним сном дорогий мужу, добрий батьку та наш добрий приятелю, ми тебе помянем у своїх св. молитвах.

Вічна йому память!

Учасник похорону.

ПОДЯКА

Обтяжені горем та смутком по утраті дорогого мужа й батька, почуваємося до обовязку подякувати всім тим, що причинились до похоронної обслуги.

В першій мірі дякуємо Д-рові Драганові за догляд покійного в шпиталі, а зокрема тим, що покійного відвідували. Щира подяка о. Ковалишинові за відвідини та уділення св. Таїнства, а о. К. Желішкевичові за похоронну обслугу та зворушаючу проповідь, дякам П. І. Іванусеві та П. Вицеві за спів і тим, що служили коло домовини. Дякуємо за численні вінки на домовині і за поміч в приготованню обіду, взагалі всім, що причинилися до звеличання похорону та прийшли з розрадою в нашім горю.

Жена Вікторія,
сини і дочки Щербії.

ПЕТРО КІЦЬ
(Посмертна згадка)

Вилов Трейл, Алта. — Смуток огорнув поселенців Вилов Трейл околиці, як довідалися про трагічну смерть Петра Кіця. Відділив з цего життя передчасно і тим приніс смуток не тільки родичам, браттям і сестрам, але і всій околиці. Тіло його привезено до дому родичів наСвятий Вечір, а похорон відбувся 8-го січня, на Лекорий цвинтарі.

Сам родився на Волині й приїхав до Канади зі своєю матірю з Володимира Волинського. Родичі щирі члени Укр. Прав. Церкви, мали те задоволення, що хоч як далеко до зелізниці, мали обслугу пароха о. В. Сеньшина, який похоронив їх 23-літного сина.

При великім числі народу, що заповнили нову велику хату, о. парох пригадав, що в нашім життю мусимо мати якор, до якого мусимо привязати життя, а тим якором є Христос і Його Церква, котра дає нам те запевнення вічности й прощення гріха. Щоб память Його жила довго серед людей, присутні зложили 20 долярів на Колегію св. Андрея як невянучий вінок на могилу покійного. На пресовий фонд Вістника зложили 4.50.

Нехай земля канадійська буде тобі легкою, сину українського народу, а родичі та твої приятелі збережуть память про Тебе на все.

Присутний.

УВАГА! — ВЕНКУВЕР І ОКОЛИЦЯ!

Оцим повідомляємо всіх членів і прихильників Української Грекo Православної Церкви як і всіх українців, що в Венкувері відбудеться Візитація Вис. о. Владики Мстислава архиєпископа [illegible] й всеї Канади в неділю 28 березня, 1948, в приміщенню Православної Громади під ч. 154 Е 10 аве.

Порядок дня як слідує

Стріча о. Владики — в год. 10 рано, точно

Архиєрейська Служба Божа — 10.30, точно

По Службі Божій буде спільний обід. Вечером Концерт

Просимо всіх прибути громадно на цей історичний день.

М. Голова, голова. М. Лазарович, секр.
о. С. П. Симчич, парох

УВАГА! ЕТЕЛБЕРТ, МАН.!

Хто прислав $1.00 на передплату „Вістника" дня 24-го лютого, 1948. Лист і коверта були без підпису. Проситься зголоситись до адміністрації „Вістника".

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Шортдейл
28. Неділя — Леннард.

КВІТЕНЬ
4. Неділя — Роблін-Зелена. Вел Сповідь
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог — Петлюра. Вел. Сповідь
11. Неділя — Шелвелей. Вел. Спов
14. Середа — Шортдейл. Поклони год. 5 пополудні і Вел. Сповідь.
15. Четвер — Шортдейл Вел Спов.
18. Неділя — Гілберт Плейнс. Вел Сповідь
Вечірня в Грендвю, в годині 5 і Великодна Сповідь.
19. Понеділок — Грендвю. Велик Сповідь і Причастя
25. Неділя — Леннард. Великодна Сповідь

Адреса:
Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

БЕРЕЗЕНЬ.
21. Неділя — Едмор. — Концерт Шевченка — Фовм Лейк
28. Неділя — Копо ріки, 4 год. по пол. Вечірня — Інсінгер, місто Катехизація

КВІТЕНЬ:
3. Субота — Шіго, місто. Сповідь і Служба Божа.
4. Неділя — коло Купровських
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Шіго, полуднева.
8. Четвер — коло Жучканів Сл Божа і Сповідь.
10. Субота — коло Купровських Сповідь і Служба Божа
11. Неділя — коло Пасічників.
14. Середа — Фовм Лейк, місто.— Сповідь і Служба Божа.
14. Середа — Едмор. Поклони, год 8-ма в вечір.
15. Четвер — Едмор. Сповідь і С. Б
16. Пятниця — Тафней. Сповідь і Служба Божа.
17. Субота — Льора. Сповідь і С. Б
18. Неділя — Інсінгер, місто
19. Понеділок — коло Куцих. Сповідь і Служба Божа
20. Вівторок. — Інсінгер, полуднева Сповідь і Служба Божа.
21. Середа — Шіго, полуднева. — Сповідь і Служба Божа
22. Четвер. — Вест Брук. Сповідь і Служба Божа
23. Пятниця. — коло Ріки. Сповідь і Служба Бож
24. Субота. — Дробот Сповідь Служба Божа
25. Неділя Квітна. — Дробот
26. Понеділок — Тідор, місто Сповідь і Служба Божа
27. Вівторок — Інсінгер місто Сповідь і Служба Божа.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

БЕРЕЗЕНЬ
20 Субота — Калмар (Вел. Сповідь і Служба Божа)
21. Нед. — Калмар (Сповідь і С. Б.)
27. Субота — Редвей (Вел. Сповідь і Служба Божа)
Неділя — Редвей (Вел. Сповідь і Служба Божа)

Адреса Скр 62 Тел 10 Редвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

БЕРЕЗЕНЬ:
Неділя — Гефорд.
28 Неділя — Норт Бетлфорд

КВІТЕНЬ
4 Неділя — Гласлин.
7. Середа Благовіщення Пр. Бог Медстон
11 Неділя — Витків
18. Неділя — Гефорд.

Адреса Box 51 — Гефорд Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

Адреса Гронлид, Саск

БЕРЕЗЕНЬ:
21 Неділя — Годсон Бей Джн.
28 Неділя — Котет

КВІТЕНЬ:
4. Неділя — Гронлид, північна. Сповідь
6 Вівторок — Брукбі. Сповідь
7. Середа Благовіщення Пр. Бог. Брукбі Сповідь
11. Неділя — Гронлид під рікою. Сповідь
14 Середа — Гронлид, північна Поклони
18 Неділя — Гронлид, північна Сповідь
25 Неділя Квітна — Котет. Сповідь.
29. Вел. Четвер. — Гронлид північна Служба Божа і Страсти
30. Вел. Пятниця — Гронлид північна
У других церквах буде залежати від дороги

В часі Св. Великого Посту Св. Сповідь перед Утренню. Протягом Посту кождої середи Сорокоусти в Гронлид в Каплиці 10 год. рано
в Каплиці — 10 година рано

Адреса: Бакс 47, Гронлид, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Оакборн
28 Неділя — Сенді Лейк.

Адреса — Box 46 Оакборн Ман
Тел. 541-5, Шол Лейк Висенден

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

БЕРЕЗЕНЬ.
21. Неділя — Сіфтон (Вел. Сповідь)
28. Неділя Гарланд (Вел. Сповідь)
29. Понеділок — Богдан (Велик. Сповідь і Богослуження).

КВІТЕНЬ:
3. Субота — Давфин, 7 год. вечір Вел. Сповідь
4. Нед. — Давфин Сповідь і С. Б
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог Драй Ривер (Вел. Сповідь і Богослуження).
8. Четвер — Ворд (Вел. Сповідь і Богослуження).
11. Неділя — Етелберт (Вел. Сповідь і Богослуження).
14 Середа — Венлав (Вел. Сповідь і Богослуження)
18. Неділя — Косів (Вел. Сповідь і Богослуження).
21. Середа — Велий Ривер, коло Стороженка, Вел. Сповідь і Богос.
25. Неділя квітна — Ешвил (Вел. Сповідь і Богослуження)
28. Серед — Рорктон (Вел. Сповідь і Богослуження).

Адреса Box 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гриднин.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Мелвил (Великодна Сповідь)
28. Неділя — Горлиц (Великодна Сповідь).

КВІТЕНЬ
4 Неділя — Йорктон
7. Середа, Благовіщення Пр. Бог — Гемтон (коло Бойчука)
10 Субота — Мазепа.
11 Неділя — Мазепа
18. Неділя — Лонвел
Неділя — Канора (Успенська) Вечірня Велитона Сповідь

Адреса: 110 Велингтон Евню
Телефон 798 — Йорктон Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеньшина.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Тіряни (Вел. Сповідь)
26 Пятн. — Вільна (Вел. Сповідь)
27 Субота — Спеден. (Сповідь і Богослуження для дітей)
28 Неділя — Спеден.

КВІТЕНЬ
3 Субота. Сповідь і Богослуження для дітей
4 Неділя — Смокі Лейк
7 Середа. Благовіщення Пр. Бог Бон Метов.
11 Неділя — Глендон (Сповідь)
14 Середа. Поклони і Сповідь — Сенді Ридж
Неділя — Стрий
25 Неділя квітна — Спеден.

Адреса: Box 109 Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Іст Селкирк
24 Середа (Великопістне Богосл.) — Дуфрост
26. Пятниця — Папларфілд (Великопістне Богослуження)
28 Неділя — Папларфілд.
31. Середа (Великопістне Богосл.) — Папларпарк

УВАГА: Великодна сповідь перед кожним Богослуженням від 9 год. рано починаючи від 1 Неділі посту

Адреса: 932 Прічард евню Винипег Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Ф. Стратійчука.

БЕРЕЗЕНЬ
21. Неділя — Кемсак.
28. Неділя — Рама (Сповідь)

КВІТЕНЬ:
4 Неділя — Клейр (Сповідь)
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог Енлевор (Сповідь)

Box 125 - Телефон 67 Канора Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Гвайтбін
28 Неділя — Флин Флон.

КВІТЕНЬ
4 Неділя — Шерідон
7 Середа. Благов. — Пайн Ривер.
11. Неділя — Арран
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Гаєс.

Адреса: Box 124 — Арран, Саск.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

16	В	3	Свщмч. Евтропія, Клеоника
17	С	4	Преп. Герасима Вологд.
18	Ч	5	Муч. Конона, преп. Марка
19	П	6	Аморейських 42 мучеників
20	П	7	Свщмч. Херсонеських
21	Н	8	1 Нед. Посту. Прп. Теофіл.
22	П	9	40 муч. Севастійських
23	В	10	Муч. Кондрата, Павла
24	С	11	Софронія патр. Єрусал.
25	Ч	12	Теофана ісповідн., Григорія
26	П	13	Никифора патр. Царгор.
27	С	14	Ростислава кн. Київського
28	Н	15	2 Нед. Посту. Муч. Агапія
29	П	16	Серапіона арх. Новгород.
30	В	17	Преп. Олексія чол. Бож.
31	С	18	Кирила арх. Єрусалим.

КВІТЕНЬ:

1	Ч	19	Муч. Хризанта і Дарії
2	П	20	Отців Івана, Сергія, Патр.
3	С	21	Ап. Якова. Хомы [illegible] Пар
4	Н	22	3 Н. Посту. 42 муч. Амор
5	П	23	Преп. Никона Печерськ.
6	В	24	Преп. Артемона еп. Селев.
7	С	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	Ч	26	Собор Арх. Гавриїла
9	П	27	Матрони Солунської
10	С	28	Преп. Евстратія пост. Печ
11	Н	29	4 Н. Посту. Марка еписк
12	П	30	Преп. Івана Лествичника
13	В	31	Преп. Іпатія шілит. Печер
14	С	1	Марії Єгипетської
15	Ч	2	Преп. Тита, мч. Амфіяна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Завале
28. Неділя — Новий Прут
30 Вівторок Преп. Олексія — Бринзлей.

КВІТЕНЬ
1 Четвер — Гемлин.
3. Субота — Вилингдон (Шкільні діти)
4 Неділя — Вилингдон
7 Середа. Благовіщення Пр. Бог Сучава
10 Субота—Андрю (Шкільні діти)
11 Неділя — Андрю
14 Середа — Іспас 5 год. вечер Поклони і св. Сповідь.
15 Четвер — Іспас
18 Неділя — Лужани
25 Неділя квітна — Довинґ

Адреса Вилингдон Алта Box 3[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Принс Алберт
28 Неділя — В'рзейл

Адреса — 554—7 стр. Іст Тел 3785 Принс Алберт Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнидого.

БЕРЕЗЕНЬ
21 Неділя — Толстой
Неділя — Пембіна

КВІТЕНЬ
Понеділок — Вайта наука і сповідь для дітей
4 Неділя — Вайта
6. Вівторок — Гарденton.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог Гарденton
10. Субота — Сондавн: наука і сповідь для дітей
11 Неділя — Сондавн
14 Середа. — Толстой. Поклони
17 Субота — Сірко
18 Неділя — Сірко

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний.

БЕРЕЗЕНЬ:

21. 1 Нед. Посту. Гол 1 УЄ 9. Лит. Ап Жид. 11: 24—26, 32—40 і 12: 1—7. Єван Івана 1: 43—51

28. 2 Н. Посту Гол 2. УЄ 10. Лит. Ап Жид. 1: 10—14 і 2: 1—3. Єван. Марка 2: 1—12

КВІТЕНЬ:

4. 3 Нед. Посту. Гол. 3. УЄ 11. Лит. Ап. Жид. 4: 14—16 і 5: 1—6. Єван Марка 8: 34—38 і 9: 1.

7 Благовіщення УЄ Луки 1: 39—49. 56. Лит Ап. Жид. 2: 11—18. Єван. Луки 1: 24—38.

11. 4 Нед. Посту. Гол. 4. УЄ 1. Лит. Ап. Жид. 6: 13—20. Єван. Мар. 9: 17—31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1948. ЧИСЛО (819) 7

З СОВІТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

В 9 районах міста Києва створено за останній час около 350 агітаційних пунктів для підготовання населення до виборів місцевих органів влади. Двадцять тисяч агітаторів-комуністів провадять посильну агітаційну роботу серед виборців, пояснюючи їм сталінську конституцію і т. ін. Цікаво, скільки тисяч комуністичних агітаторів треба б, якби в Росії дійсно була політична свобода та ставали до виборів також інші політичні партії, як це буває в дійсно демократичних країнах, а не лише одна партія комуністична

ЧЛЕНИ УПА ПЕРЕД ПОЛЬСЬКИМ СУДОМ.

Польська лондонська преса повідомляє, що небавом відбудеться перед військовим судом у Варшаві процес проти 12 членів Української Повстанчої Армии. Їм закидають співучасть у вбивстві польського комуністичного генерала Сверчевського, який згинув рік тому назад підчас інспекції на терені Ряшівщина. У процесі, який викликав в Польщі велике заінтересовання, буде зізнавати понад 100 свідків.

АНГЛІЙСЬКИЙ СВЯЩЕНИК ВЧИТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

„Крисчен Геральд" подає, що до одної англіканської церкви в Корнвалії, Англія, вчащає постійно 20 українських робітників, та що священик тої церкви почав вчитися української мови.

ПРОЦЕС ЗА КАТЕДРУ.

Недавно відбувся судовий процес в справі повернення Російської Православної Катедри в Ню Йорку представникам московської патріархії

Як відомо, справа цього повернення виринула після того, як Православна Російська Церква поділилась на два табори: один, що не признав Патріарха Олексія, а другий, що його признав за свого зверхника

В звязку з політичними подіями Автономна Російська Прав. Церква в Америці зростає все більше на силі й до неї прилучується все більше членів й тих, що належали раніше до прихильників Патріярха Олексія з религійним осередком в Москві.

ХРИСТІЯНСТВО В КИТАЮ.

Повідомляють з Китаю, що там зростає християнська релігія й не дивлючись на наступ комуністів з півночі число вірних росте, особливо серед молоді.

В Пейпінг відбуваються регулярні богослуження, на яких видно повно „молодих й енергійних" хлопців й дівчат що шукають в християнстві спокою й утіхи.

Генеральний Секретар Місійного Комітету на сході пише таке: „Ми всюди бачили велике зацікавлення до християнської віри; молодь особливо й студенти Колегій й Університетів показують велике захоплення новою релігією й горнуться до християнських церков громадно й охочо".

В ЮГОСЛАВІЇ ЗАСУДИЛИ ПРАВОСЛАВНОГО ЄПИСКОПА.

З Бєограду повідомляють, що „югословянський народний суд" під контролею большевицького провідника країни Маршала Тіта засудив 1 березня, ц.р. православного Єпископа Нестича на 11 років каторги. Його засудили „за співпрацю з ворожими елементами" як зрадника країни. Єпископ Нестич родився в Америці й був з переконання демократом

ХРИСТІЯНЕ-АРАБИ ПРОТИ ПОДІЛУ ПАЛЕСТИНИ.

Провідники 11 релігійних церков й громад, що представляють собою 150 тисяч християнських арабів, в тім і православних, зложили в середу 3-го березня [illegible] нарад Обєднаних Держав свою деклярацію в згоді з музульманами, протестуючи проти поділу Палестини.

Це є перший офіціяльний християнський погляд, висказаний в справі будучої долі Палестини. Деклярація обсаржує вони за те, що він „створює несумний і жалю гідний стан в Святій Землі, в [illegible] колисці світового миру й спокою"

ЩО ДУМАЄ РОСІЙСЬКИЙ ЕПИСКОП ПРО АНГЛІЙЦІВ.

Єпископ Гермоген, новий ректор Богословської Академії в Москві недавно говорив про відносини між англійською й православною Церквами й виступив з острою критикою проти англіканського намагання стати „мостом поміж різними християнськими церквами" По думці Гермогена англіканське бажання стати „мостом" є тільки намаганням бути в [illegible] з віковічною ідеєю компромісу, що показує англіканську „не [illegible]" й хитку непевність в теольогічних дискусіях й догматах. Цим самим, цей епископ вважає, всяке порозуміння між православними й протестантами неможливе з російського боку

ЖИДИ В ФИЛИПИНАХ.

Перед минулою війною на Филипини [illegible] з Німеччини понад тисячу жидів на тій основі, що вони мають поселитися в рідше заселених околицях і займатися рільництвом. Тепер виявилося, що більшість з них перебралися до столиці Филипинів, Манілі, та до інших міст і займаються торговлею. Департамент [illegible] вництва застановляється тепер [illegible] жидами робити: позволити залишитись там, де є, чи вигнати з держави

ВЧАТЬ БУДУЧИХ РОСІЙСЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ В АМЕРИЦІ.

Російська Православна Церква в Америці в порозумінню з Колюмбійським Університетом й протестантською Теологічною Семинарією оснувала Академію св. Володимира для вищих теольогічних [illegible] будучих російських кандидатів на священиків

З Европи вже прибули такі професори [illegible] Миколай Лоський й Миколай Арсенів й розпочали свою працю

НОВІ ГРОМАДИ.

I.

За старанням о. М. Боднарчука з Шіго, Саск., в суботу, 14 лютого, ц. р., в місточку Фовм Лейк, Саск. зорганізувалася нова церковна громада. До уряду увійшли: Н. Фостій — голова; Теодор Брикса — писар; Ів. Кирилюк — касієр; А Сеньчук — паламар

II.

В середу, 18 лютого ц. р. відбулися організаційні збори нової церковної громади в місточку Тідор, Саск. Рішено постарати площу під церкву й вибрано комітет, який має цею справою занятися. До уряду входять слідуючі: Голова Ів. Минкен, заст. голови — М. Андріешин, писар — Н. Куций

III.

В неділю 7 березня ц. р., по Вечірні, яку відслужив Всеч. о. П. Запаринюк, парох з Виндзор, Онт., відбулися організаційні збори нової церковної громади. Вписалося 18 членів і вибрано уряд, до якого увійшли: С. Сасє — голова, Н. Андрешин — заст. голови; Т. Менько — писар; Ол. Хортів — касієр; І. Момот, В. Керелюк — старші брати.

Громада думає на весні приступити до будови будинку, де мала б провадитися церковна й народня робота. Частина матеріялу на будову вже є.

ЗРІСТ ПРАВОСЛАВНИХ В АМЕРИЦІ.

Згідно з даними з минулого року в роках 1926—1942 число православних в Америці всіх груп збільшилось повище 250%, лишаючи позаді всі інші релігійні групи

За той час римо-католики збільшились тільки на 23%, презбитеріяни 21 —, квакери — 23%, методисти — 23%, а Армія Спасения — 193

ПРОГОЛОСЯТЬ ПАЛЕСТИНУ ЖИДІВСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ.

В Палестині сформувався жидівський уряд який оголосив, що на другий день по закінченню британського мандату над Палестиною, тобто на 16 травня ц.р., вони проголосять Палестину самостійною жидівською державою

ВИКИДАЮТЬ ЛАТИНУ.

Недавно, свята конгрегація парижська дала дозвіл архиепископові свого округа вживати французької мови в своїй дієцезії для відправи кількох тайн, і саме хрещення, шлюбу, соборовання (оливопомазання) й похоронів.

СПОВІДАЮТЬСЯ І КАЮТЬСЯ.

Звісні в Канаді українські артисти — Антін Рудницький і його жінка Марія Сокіл-Рудницька, які тут концертували в 30-их роках, пізніше в 1945 році обїздили Зединені Держави Америки з концертами під фірмою большевицького „Комітету Допомоги Радянській Україні" — Тепер вони оповістили в американській „Свободі" довшу свою заяву, в якій каються за свою участь у большевицьких концертах та кажуть, що це сталося через „непорозуміння" з їх боку.

ПАМЯТІ ПРОФ. ВАСИЛЯ БІДНОВА.

Проф. Василь Біднов.
(Світлина знята короткий час перед смертю)

Минає 13 років, як 1 квітня 1935 р. упокоївся у Варшаві професор Василь Олексієвич Біднов, визначний історик Православної Церкви, ревний її син і щирий український патріот. Чимало його колишніх слухачів абсольвентів Православного Богословського Факультету Варшавського Університету, перебуває тепер на еміграції, і вони напевно згадають в цей день „не злим — тихим словом" свого улюбленого професора і помоляться за спокій його душі. Думаю, що на сторінках православного органу годиться згадати з вдячністю память того, хто більшу частину свого життя і своєї праці присвятив православній духовній школі, а особливо справі відродження Української Православної Церкви.

Мені довелося працювати разом з Покійним у Катеринославі, Камянці Подільському і в Празі, і я мав змогу близько придивитись до нього, як до людини, як до громадського діяча і до вченого. Була це надзвичайно мила симпатична людина, яка під трохи суворою зовнішністю і деякими чудакуватими звичками мала чисту душу й золоте серце, завжди готове помогти свойому ближньому. Людина надзвичайно скромна, дуже невибаглива в життї і рідкий „безсребреник", покійний Біднов виявляв твердість духа і не аби-яку громадську відвагу, коли треба було обстоювати українську справу, йти на небезпеку і на жертву.

Доля не устлала його життєвий шлях рожами. Скінчивши року 1898-го Київську Духовну Академію з степеню магістра богословія, Біднов через деякий час був обраний професором Академії, але його не було затверджено владою. Причиною було українство Біднова: хтось перехопив приватний його лист, писаний українською мовою. Цього було досить, щоб не дати йому катедри. Кілька років пізніше обрав його на катедру історії Церкви Історично-Філологічний Факультет Харківського Університету. І знов українство Покійного стало на перешкоді. Так двічи стара російська школа не схотіла розкрити перед ним своїх дверей, і талановитий учений, видатний знавець церковної історії*), мусів довгі роки задовольнятись скромним становищем учителя духовної семинарії на провинції, зпочатку в далекій, глухій Астрахані, а потім уже на Україні, в Катеринославі. Професуру у високій школі дала Біднову лиш Українська Держава, коли за гетьманування Павла Скоропадського було відкрито в Камянці-Подільському Державний Український Університет, і Біднова було обрано професором, а потім і деканом Богословського Факультету цього університету. Але недовгий був час життя Камянецького Університету: Камянець захоплюють большевики, і Біднов разом із ще кількома професорами-українцями, переживає жахливі години, дожидаючи розстрілу в тюрмі, і лиш чудом урятовується від неминучої смерти. За польського панування на Волині Біднов стає учителем православної духовної семінарії в Кремянці — і попадає до польської тюрми за участь в українській кооперації. Його засилають до глухого села на Мазурщині, — Польща не мала свого Сибіру і своїх Соловків!

З того заслання визволяє Біднова Український Вільний Університет у Празі, який обирає його на катедру історії Української Церкви. Починаються роки еміграції на чужині. Дружина Біднова (українська письменниця, писала під прибраним імям „Л. Жигмайло") залишається в Україні з молодшим сином; старший син Арсен — при батькові. Нова трагедія: Арсен скінчив науку в Празі, дістав титул інженера і мав їхати на працю до Франції — і утонув, купаючись у Влтаві. Прибитий горем батько поховав сина, і самотня могилка на празькому цвинтарі стає місцем його майже щоденних відвідин. Коли кілька років пізніше Біднов переїхав до Варшави, то приїзджаючи кожного літа до Праги, щоб відвідати могилку свого Арсена, кожного разу заїздив з двірця просто на цвинтар і виїздячи, так само їхав прощатись із могилкою.

Підчас побуту у Варшаві Біднов слухає, як судять за приналежність до „Спілки визволення України" його дружину в далекому Харкові, кажу-слухає, бо большевики надавали звіт з харківського судового процесу в радіо, і емігранти могли чути все, що діялося і говорилося на процесі. Слухав і Біднов, чув слова своєї дружини. Легко уявити, що діялося в його душі... Але Біднов був глибоко віруючий християнин, і всі удари долі переносив з повною покірністю Божому Провидінню.

Своє життя Біднов завжди, скільки я його знав, ділив між наукою і громадськими справами. В Катеринославі, памятаю, він захоплювався архівними студіями. В архівах місцевих урядових установ він натрапив на рештки архіву Запорожської Січи з останніх часів існування Запорожжа. Звідти почерпнув він матеріял для цілого ряду своїх праць з історії запорожського побуту та з історії заселення Степової України вже по зруйнованню Січи. Він друкував їх здебільшого в „Лѣтописи" Катеринославської Архівної Комісії, яку редагував і заповняв переважно своїми працями**). Оце заняття в архівах любив він над усе і використовував кожну вільну годину, що залишалася від педагогічної і громадської праці, щоб піти до архіву. А працював він дуже багато, головно в „Просвіті", читав у ній популярні лекції для народу, писав популярні брошури.

Коли вибухла весною 1917 року революція, Біднов, що називається, з головою пірнув у революційну діяльність, беручи близьку участь в усіх громадських організаціях, які виникли в Катеринославі по революції. Він скрізь провадив українську лінію, редагував українські часописи і книжки, писав агітаційні брошури, виступав на вічах. Це був героїчний період його життя. На еміграції Біднов одійшов від політики і віддався цілком науці. Він друкував свої розвідки і статті з історії Запорожжя і з історії церковного життя на Україні у львівському „Літературно-Науковому Вістнику", „Записках Наукового Товариства імени Шевченка" та в ріжних еміграційних виданнях. Коли в 1924 році з ініціятиви гуртка українських професорів, у тім числі й Біднова, повстало в Празі „Українське Історично-Філологічне Товариство", воно зробилося його улюбленою дитиною. Обраний з самого початку на секретаря Товариства, він не пропустив ані одного засідання (а відбувалися вони в академічному році що-тижня), сам провадив протоколи, записуючи зміст кожної доповіді, сам виголошував наукові доповіді й переїхавши до Варшави не переставав живо цікавитися працею Товариства.

До Варшави переїхав Біднов в р. 1929 дуже неохоче. В Празі була могилка його сина, в Празі перебували його приятелі й товариші, в Празі були багаті бібліотеки, де можна було знайти багато видань, що стосувалися історії Церкви та історії України. Але спонукав його до переїзду покійний проф. Ол. Лотоцький вказуючи на те, що у Варшаві він працюватиме на православному богословському факультеті, матиме вдячну авдиторію***), яка складається в значній мірі з українців, матиме до своєї розпорядимости гарні бібліотеки, перебуватиме в осередку православного церковного життя, в якому й сам братиме участь. Проф. Лотоцький узявся й виклопотати Біднову право повороту до Польщі. Всі ці резони перемогли, і Біднов став професором Православного Богословського Факультету (Студіюма) в університеті імени Пілсудського на катедрі історії Православної Церкви. Але переїхавши до Варшави, він ніяк не міг з нею освоїтись. Його все тягло до Праги: там була могила улюбленого сина, там були усі приятелі, і самий уклад празького життя більше був йому до вподоби. Тому Біднов на кожні літні ферії виїздив до Праги і там наче оживав душею. Але з ким він зійшовся у Варшаві, так це зі своїми студентами-богословами. Вони його полюбили, і він їх любив. Простий,

---

*) Важніща більша праця Біднова — „Православная Церковь въ Польшѣ и Литвѣ". Екатеринославъ, 1908. Крім того цілий ряд розвідок статей і матеріялів з історії Церкви й духовної освіти в Україні.

**) Архівні комісії це були в старій Росії урядові установи, офіційна мета яких була переглядати архівні справи урядових інституцій, що з них треба було зберегти як історичний матеріял. Офіційним головою комісій звичайно був місцевий губернатор а фактично працювали в них місцеві люде, причетні до науки. Керували комісіями здебільшого їх секретарі, вони ж були й редакторами видань комісії. На Україні архівні комісії повстали на початку 20 століття у Полтаві, Чернигові, Херсоні й Катеринославі. Скрізь вони опинилися в українських руках. І скрізь українці обернули ріжні "Труды" або "Лѣтописи" в органи українознавства, друкуючи в них розвідки й матеріяли з місцевої історії, етнографії, історії культури. Друковано було українські пісні, перекази, легенди і т. ин. Друкувалося це все на кошт уряду, який здебільшого й не здавав собі справи з характеру видань комісій та їх значіння для науки українознавства.

***) В Українськім Вільнім Університеті такий предмет, як церковна історія, мав небагато слухачів, та й взагалі Університет під кінець 1920-их років почав підупадати. Значно більше слухачів мав Біднов у Сільсько-Господарській Українській Академії в Подєбрадах, де він викладав загальний курс української історії, їздячи з Праги до Подєбрадів що-тижня. Подєбради знаходяться 57 кільометрів від Праги.

доступний і отвертий в поводженні з людьми, він, не зважаючи на свою ніби зовнішню суворість, припав молоді до серця й був її добрим заступником і порадником. Він був для студентів ходячою енциклопедією церковно-історичного знання. Коли студент запитував Біднова, де б він міг знайти якусь наукову працю, якусь статтю, професор зразу давав точну відповідь, називаючи річник часопису, число, мало не сторінки, де що було надруковано. Память мав феноменальну. Але він розкривав студентам не тільки своє серце, але часом і кешеню. Звісно, про це мало хто знав. Біднов робив це згідно з євангельським заповітом, даючи так, щоб ліва рука не знала, що дає права рука.

Коли на літо 1934 р. Біднов приїхав до Праги, я спостеріг, що з ним щось не добре. Він стратив свій звичайний гумор, став якийсь вялий, мало їв. Коли моя жінка запросила його до нас на борщ — його улюблену страву, він майже не доторкнувся до нього і був дуже сумний. Скоро виявилося, що у нього невилічима хвороба — рак шлунку. У Варшаві йому зробили дуже добре хірургічну операцію, але це вже його не врятувало. 1 квітня 1935 року Біднова не стало, і на православному цвинтарі на Волі (передмістя Варшави) виросла нова українська могилка, поруч тих, де вже раніше знайшли собі вічний спокій інші члени української еміграційної родини.

Вічна память його чистій, праведній душі!

Д. Дорошенко.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

Девятий Собор, вислухавши заяву о. Архиепископа Іоанна, виніс ухвалу, якою між іншим припоручив Консисторії „зробити старання в як найкоротшім часі найти кандидата на нового єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді".

Згідно з цею ухвалою Консисторія припоручила мені поїхати до Европи, ввійти в контакт з ієрархією Української Автокефальної Православної Церкви та розвідати про можливости спровадити до Канади одного або двох епископів.

Думаю, що поки розповім про свою подорож до Европи та про побачення з Митрополитом Полікарпом й иншими членами ієрархії Української Автокефальної Православної Церкви, я повинен перше дещо сказати про наші бувші звязки з Митрополитом Іларіоном, який 2 місяці тому приїхав з Швайцарії до Винипегу. До цього мене спонукують дві причини: По перше, в мене була з ним ширша переписка, отже Консисторія, застановляючись над кандидатами на епископа для Канади, брала також і його під увагу. По друге — мене вже декто запитував, яке є його відношення до нашої Церкви, отже думаю, що треба це питання вияснити.

Митрополит Іларіон — це бувший Проф. Іван Огієнко. Я з ним особисто познакомився ще в листопаді 1922 р., коли я їздив до Европи в церковних справах. Багато з Вас, як не всі, памятають його імя у звязку з аферою Маєвського. Іменно на Семім Соборі нашої Церкви 1935 року, виявилось, що Маєвський вів таємну переписку з Проф. І. Огієнком, та що Огієнко обіцяв йому підшукати, й таки вже був підшукав кандидата на окремого епископа для Канади, якого мав хиротонізувати (висвятити) варшавський Митрополит Діонісій. Розуміється, що ні Консисторія, ні тимбільше Архиепископ о. І. Теодорович нічого про ті заходи не знали, аж поки вони не виявились на Соборі.

Довідавшись в половині липня 1945 року, що Митрополит Іларіон опинився в Швайцарії, я зараз написав до Др. П. Коваліва в Женеві, щоби він переказав йому написати до мене, та прислати від швайцарського банку потрібне посвідчення, для висилки йому грошевої допомоги. Не чекаючи на відповідь, я 1-го серпня написав листа до самого Митрополита Іларіона, висилаючи його на адресу п. Шелухіна в Женеві, а зараз на другий день, я вислав йому перших $50.00 допомоги, на руки п. Є. Бачинського, також в Женеві.

На 22 серпня, 1945, я отримав від нього згаданого вже листа-обіжника з 30 липня, якого він порозсилав на ріжні адреси в Канаді й Америці. На моім примірнику він дописав рукою: „Може я міг би стати професором Вашої Духовної Семинарії?"

Два тижні пізніше, 5 вересня, 1945, я отримав його листа з 15 серпня у відповідь на мого листа до Др. Коваліва. Признаюся, що від цього листа на мене повіяло холодом. Митрополит Іларіон сильно накинувся на епископів Української Автокефальної Православної Церкви, з Митрополитом Полікарпом на чолі, кажучи, що вони йому все шкодили, що деякі з них співпрацювали з поляками, а інші з німцями, та що московський патріярх позбавив Митрополита Полікарпа сана й монашого звання, через що „тепер ні одна Церква не визнає хиротонії цих українських Єпископів". Так і виходило, що крім Митрополита Іларіона на еміграції нема ні одного чесного, довіря гідного українського епископа, є лише самі запроданці, а до того всі неканонічні.

На цього листа я відповів Митрополиту Іларіону 6 вересня. Між іншим я писав йому таке:

„В листі з 30 липня ц.р. запитуєте, чи не моглиб Ви стати професором нашої Духовної Семинарії. Як я вже згадував в своїм останнім листі, ми тепер организуємо Українську Православну Колегію св. Андрея та вже навіть набули для неї гарний будинок. . . В Колегії буде два відділи — відділ середньої школи (англійської) та відділ теольогічний (Семинарія). . . Учителі наші мусять мати відповідні кваліфікації інакше ми не дісталиб в міністерстві освіти відповідного признання. Ви, Отче Владико, без сумніву такі кваліфікації маєте (для навчання в Семинарії) і я думаю, що для Вас можнаб для неї цілі виєднати дозвіл на приїзд до Канади. Але я повинен сказати ось що: Наша Церква стоїть на засадах української автокефалії, а наш Архиепископ має київське свячення. За останніх 25 років ми виробили собі певний погляд на канонічність та інші питання церковного життя й організації. . . Ми важко будували своє церковне життя, мусіли перебути не одну боротьбу з російським царославієм, римською унією та протестантизмом, який був глибоко закорінився серед нашого народу в Канаді. . . Ми не можемо допустити, щоби в Церкву були внесені спори про її устрій та канонічність, чи благодатність. І тому скажу отверто й щиро, — як Ваш давний знайомий і щирий приятель, — що поки ми моглиб запропонувати Вам таке чи інакше становище чи посаду, — ми мусілиб перше знати, як Ви на ці справи задивляєтеся, та взагалі, яке є Ваше ставлення до нашої Церкви такої, якою вона є, та до нашого Архипастиря, Високопреосвященого Архиепископа о. Іоанна Теодоровича. Прошу не брати мені за зле, що ставлю справу так отверто. Пишу цього листа від себе особисто, нікого ним не зобовязуючи, — але знаючи тутешні відносини та навчений досвідом, я вважаю, що тільки ясно поставленим питанням і ясною відповіддю можна до чогось договоритись. Ми всі цінимо Ваші заслуги на українськім науковім, національнім та релігійнім полі, і я певний, що всі ми булиб тільки раді, колиб могли дати Вам змогу продовжати свою корисну працю на канадійській землі, а до того в згоді з нашою Церквою".

У відповідь Митр. Іларіон написав довгого, в подражненім тоні листа, датованого 25 вересня, 1945. В нім він докоряє мені, що ніби я „відвернувся був від нього", та дальше накидається на деякі особи в старім краю, між ними й на українських епископів, за їх, по його думці, шкідливу роботу. Лист за довгий, щоби його цілого читати, отже наведу лише деякі замітніші уступи з нього в такім порядку, в якім вони в листі знаходяться. Отже:

„Великого Вашого листа від 6 вересня я отримав, — сердечно дякую за щирість. Лист цей сильно засмутив мене, бо Ви відразу поставили справу так, як ставити її в листі може й легко, але тяжко листом відповідати на неї. . . І ось своїми запитами Ви тільки заплутали справу, й дали мені, хоч і здалека, зрозуміти, що я для Вас непотрібний".

„Особливо сильно вдарила мене Ваша пригадка про був. о. Маєвського й ніби якусь мою участь у тому. Я думаю, що час дав Вам певну змогу переконатися, що то був злісний наклеп на мене, й тільки. . . Я Вам свого часу послав вичерпуюче вияснення, а Ви мені відпису ніби моїх листів не прислали, як я просив, для перевірення, чи не сфальшовані вони. . . Як раз тоді, коли Ви стали були проти мене, била мене вся наша Полонія".

„Я нікому не хочу ставати на дорозі, й відіймати хліб, я просив тільки якоїсь приватної праці, як приватна людина. . Думав працювати в Семинарії, бо, скажемо, в нас на Богословії в Варшаві викладали й католики, і їх не питали, како віруєш. Я одне знав: я Вам сильно й багато поміг би, бо працювати люблю, а про канонічність мого свячення нема сумнівів. А це в церковній справі основа".

„Кажете, що Еп. Богдан не є єпископ Української Церкви. Коли не є, то треба зробити, щоб був, бо фактом є, що паства в нього українська. А що він на еміграції під грецьким митрополитом, то це тільки збільшує канонічність його Церкви. Глибоко жаль, що обидві Українські Церкви не обєдналися, бо це була б справа історичної ваги. Я щоденно молюся Господеві, щоб обидвом сторонам Він показав правдиву дорогу до такого обєднання, а обєднаній Церкві, я готовий віддати хоча б і життя своє".

„До справи Вашої Церкви, як я писав, — я вмішуватись не збираюсь, особливо по тому, коли мене в Варшаві М. Діонісій публично судив й осудив за організацію „Липківщини" й за поміч їй, а Ви на все це навіть листом не обізвались (уся справа видрукувана в „Воскр. Чтеніє", стаття п. Воха, року

(Продовження на стороні 5-ій)

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Найстарший часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СПРАВА ЦЕРКОВНОЇ ЗЛУКИ В АМЕРИЦІ.

III.

Дві річи впадають в очі, коли приглянутися блище теперішним заходам до злуки обох українських православних Церков в Америці:

1. Явну акцію за злукою веде й форсує один тільки о. Гундяк так, немов би це була його особиста справа та лише його одного обходила. Він один пише за злукою і в „Народнім Слові" і в своїм органі „Український Вістник"; він один розсилає приватні листи до священиків і мирян обох Церков; він один грозить, лає і накликає до злуки тих, що є проти неї. Всі ж інші мовчать. Мовчить Єп. Богдан зі своїм духовенством; мовчать парафії і не підписують готових резолюцій; мовчить і сторона Архиеп. Іоанна з її органом „Дніпром". Лише одного о. Гундяка чути, лише його одного видно. Слушно, чи не слушно, але збоку виглядає, що ціла ця акція за злукою є, як кажуть американці, „вон мен шов".

2. В своїм „бліцкрігу" проти противників злуки о. Гундяк наступає з двох стратегічних пунктів: з одного боку він противників лає і грозить, що буде їх нищити, „не оглядаючись на їх духовний стан, або більш чи менш важний уряд", а з другого — представляє саму злуку, як „велике святе діло", „велику ідею", для якої треба „і найбільшу офіру принести". Але ніґде ні **словечком** він не згадує, **на яких услівях** та злука малаб наступити. А це у злуці **найважніше питання!** Не так важне, хто з ким лучиться, як те — на яких засадах чи услівях вони лучаться і **для якої ціли лучаться!** Важне й те, кому і яка користь або шкода може з такої злуки вийти.

В цім випадку треба знати, хто до кого в запропонованій злуці має приєднатися. Єп. Богдан з його Церквою до Церкви Архиеп. Іоанна, чи Архиеп. Іоанн з його Церквою до Церкви Єп. Богдана, — точніше до грецької архидієцезії в Америці? В „Народнім Слові", з 25 грудня, 1947, о. Гундяк пише, що це має бути злука „рівних з рівними". Та це неправда. Злука „рівних з рівними" можлива лише там, де обі сторони є дійсно собі рівні. В цім випадку такої рівности нема. Як вже було вияснено в попередних розділах цеї статті, Церква Архиеп. Іоанна є автокефальна, ні від кого незалежна, а Церква еп. Богдана — це, з канонічного боку, поодинокі українські парафії, які входять в склад грецької архидієцезії в Америці. Отже яка тут рівність? Її нема, і здоровий розум каже, що запропонована злука може відбутися лише в один з двох способів: або Єп. Богдан і його священики та парафії вийдуть зпід грецької юрисдикції і приєднаються до Церкви Архиеп. Іоанна, або Церква Архиеп. Іоанна зречеться своєї автокефалії, перетвориться в окремі парафії грецької архидієцезії в Америці та стане на такім самім становищу, на якім тепер знаходиться Церква Єп. Богдана.

О. Гундяк це прекрасно розуміє й власне тому про услівя злуки ні словечком не говорить. Мусять це розуміти й другі. Ось читаємо в „Народнім Слові" з 25 грудня, 1947, що дві українські православні громади, одна в Шерон а друга в Нюкесл, „винесли одноголосне рішення за злукою Дієцеії архиеп. Івана Теодоровича і еп. Богдана" однак з застереженням, що така злука має відбутися **„без чужих впливів"**! Це застереження є дуже многомовне і пояснює цілу справу. Люди є за злукою, але це мусить бути злука українців з українцями, на укр. ґрунті та для українських цілей, — отже **„без чужих впливів"**. Не маємо сумніву, що таких голосів о. Гундяк чує більше, та що вони йому не подобаються. Щоби їх заглушити, не дати розійтися, він вживає давно випробованого способу комуністами і націстами: бити противника очернюючими вигуками. Він це робить, повторюючи аж до нудоти одні й ті самі закиди, що противники злуки, це нечесні амбітники, самолюби та зарозумільці, яким лише ходить про їх „дрібні особисті амбіції".

Пише о. Гундяк:

„. . . для єднання треба принести жертви. Жертви, яких вимагає ідея злуки, не є такі, щоб переходили сили та можливости заінтересованих у злуці сторін. Вони зводяться перш усього до не надто важних справ". („Народнє Слово", 4 грудня, 1947).

Отже, бачите, те саме: злука потребує жертв, але ті жертви зводяться до **„не надто важних справ"**.

Перш всього треба б знати, що для о. Гундяка становить важні справи, а що не надто важні справи? Бо те, що для нього є маловажне, для кого іншого може бути навіть аж надто важне. Для приміру припускаємо, що для нього перехід з одної Церкви до другої, чи зпід одної юрисдикції під другу це мабуть не надто важна справа. Він вже не один перехід зробив, вже не одну „церковну злуку" пережив. Припускаємо, що він робив це совісно й з переконання, — отже має своє оправдання. Але хай він памятає, що й другі люди мають свої переконання і свою совість, мають принципи й ідеали в життю. Отже хай він дасть їм право керуватися своїми переконаннями й совістю та хай не прозиває їх за це амбітниками та самолюбами, які руководяться нібито лише своїми „дрібними амбіціями".

Більш конкретно. Знаємо священиків в Церкві Архиеп. Іоанна, які стали в ній священиками відразу, або приєдналися до неї пізніще не ради „дрібних особистих амбіцій", але з переконання, що Українська Автокефальна Православна Церква — це дійсна й одинока Церква українського народу. Вони довгі роки працювали й защеплювали цю ідею в серцях своїх вірних. Вони до сьогодня своїх переконань не змінили і противляться, щоби їх Церкву нині ліквідувати. Ними керують не „дрібні самолюбні амбіції", а їх честь і совість, їх святі переконання, їх любов і журба про долю свого народу та його єдиної правдивої Церкви. Називати їх за це амбітниками, самолюбами та зарозумільцями—булоб нечесно й гріхом. Противно, їм треба дати признання та брати собі з них примір.

Ми віримо, що їх не залякають вигуки о. Гундяка, ні його погрози; віримо, що вони не заломляться, але остануть вірними своїм переконанням та знайдуть спосіб і можливість далі працювати на ниві Української Автокефальної Церкви, держучи високо її прапор. Це саме відноситься також до їх громад.

На закінчення кілька слів пояснення. Ми вважали за відповідне забрати голос у справі церковної злуки в Америці з двох причин: По перше, це справа загального значення й обходить кожного православного українця, де б він не знаходився. Подруге, нас спонукав до цього орган еп. Богдана, „Український Вістник", його критикою становища нашої Канадійської церкви, вясованого в 5-ій резолюції Надзвичайного Собору, в справі обєднання всіх Українських Православних Церков у світі довкола одного українського Духовного Проводу. Для „Укр. Вістника" таке „обєднання" є можливе лише під греками, й запропонована злука в Америці мала б бути першим кроком до такого „обєднання". Ми з цим рішуче не погоджуємося, й тому вважали своїм обовязком пояснити, як ми на запропоновану злуку в Америці дивимося.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Попередно оголошено	$934.18
о. С. В. Савчук	10.00
І. Г. Сирник	10.00
Збірка о. Ф. Керийського:	
Васав, Саск.	14.35
Єлбов Крік, Саск.	14.71
Тарнополь, Саск.	4.26
Разом	$988.50

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на вище подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

МОЛИТВА.

Тебе ми ,Боже, прогнівили
І обернулися в юрбу,
Що віддає свої всі сили
На братовбивчу боротьбу.
Де наші ділись ідеали,
Що душу гріли нам колись?
Ми всі — мов лютії шакали,
Що кровю жертви напились.
Злоби і помсти вірні діти —
Ми розгубили благодать...
Тому не вмієм ми любити,
Братам не вміємо прощать.
Бракує сили нам ідеї,
Бракує сили пориваньь. .
Мов ті бездушні фарисеї,
Живем без віри, без змагань
Пошли ж нам, Боже, правди світло
Звільни нам шлях від перепон —
Щоб чисте в нас чуття розквітло,
Щоб Твій ми справдили закон.
Пошли нам з благости Твоєї
Для наших душ цілющий лік—
Щоб сяйво творчої ідеї
Не згасло нам во віки вік.

Б. Лисянський.

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу, гарантуємо на 15 літ; найкращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 38.

. . . вбогих хлібом до сита нагодую.
Псал. 132: 15.

Чудо з хлібами й рибами.

Побачивши, що Ісус з учениками відплив човном, народ поспішив сушею і випередив плавучих на другім березі озера. Ісус приняв людий й навчав їх про царство Боже, та й уздоровлював хорих.

Як вже день почав нахилятися, приступили ученики до Ісуса і кажуть: Відпусти народ, хай йде на села й роздобуде собі їди, бо тут пустиня. Ісус жалував народ розпорошений, як вівці без пастиря й голодний до того, і каже до Филипа: Де нам купити хліба, щоб їх насити? Се ж сказав Ісус, щоби вивідати Филипа, бо Ісус Самий знав, що має робити, але до учеників каже: Дайте ви людям їсти. Тоді Филип: І за двісті динаріїв (1 денар то менше-більше 85 ц.) хліба не стане на всіх, хочби по трошки. Андрей, що слухав тої мови, приступив до Ісуса й промовив: Є тут один хлопець, що має пять ячних (ячмінних) хлібів і дві рибки; та що то значить, на тільки народу? (Хліби в Палестині були приблизно такої форми і такі великі, як великий „пай" — о. П. М.).

Але Ісус приказав принести ті хліби й рибу до Себе, а ученикам — скликати людей й заставити їх посідати. Люди посідали по пятьдесятеро й по сотеро в купі, а було їх тисяч із пять чоловіків окрім жінок і дітий. Тоді взяв Ісус хліби й риби, поглянув на небо, благословив й ламав їх, давав ученикам, а вони давали людям. І їли всі, і всі наситилися. Тоді приказав Ісус позбирати окрушини, що осталися й назбирали дванадцять повних кошиків.

Коли ж люди побачили, що сталося, почали між собою говорити, що Ісус справді пророк. Вони хотіли схопити Ісуса й проголосити Його царем. Тоді приказав Ісус своїм ученикам всідати на човен й вертати до Капернауму, на західнім березі озера, поки Він відпустить народ. Потім пішов сам один на гору молитися.

Як ученики відплили на 25, чи 30 гоней, настала ніч й велика буря із заходу і було їм дуже тяжко веслувати. Між третою а шестою годиною рано побачили ученики, що хтось, ей щось йшло по воді і нібито їх минало. Вони дуже налякалися й кричали, бо думали, що то якийсь привид. А був то Ісус. Він до них заговорив: Не бійтеся, то я. Тоді Петро обізвався: Господи, як то Ти, то скажи мені до Тебе йти по воді. Ісус каже: Йди. Петро вийшов з човна й пустився до Ісуса. Але як побачив сильний вітер, він почав тонути і кричати: Господи, спаси мене. Ісус простяг до него руку, вхопив його і скартав: Маловіре, чого ти сумніваєшся? Тоді вступили в човен і вітер втих. А ученики поклонилися Ісусові кажучи: Справді Ти Син Божий. (Мат. 14: 13-33; Мар. 6: 30-52; Лука 9: 10-17; Йоан 6: 1-21).

Питання:

1. Що зробили люди, як Ісус відплив? 2. Про що навчав Ісус людий? 3. Як багато людий було там? 4. В який час дня люди зголодніли? 5. Яким способом думали ученики зарадити голодним? 6. Як думав Ісус? 7. Кілько долярів на хліб треба було по думці Филипа? 8. Кілько хлібів й риб було між народом? 9. Що казав Ісус людям зробити? 10. Що зділав Ісус з хлібами й рибою? 11. Кілько — приблизно — було там всіх людий? 12. Кілько кошиків окрушин там назбирали? 13. Що хотіли люди зробити з Ісусом? 14. Де пішов Ісус, як відпустив народ? 15. Що сталося на озері, як ученики вертали до Капернауму?

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ.

(Продовження зі сторони 3-ої)

не пригадую). . . А це ж коштувало мені катедри в Університеті".

„Листа цього я писав до Вас зболілим серцем — не візьміть мені цього за зле. За писанку — крашанка. Пізніше, як я заспокоюся й трохи одужаю, напишу Вам і Владиці Іоанну канонічну відповідь, але може вже не з Швайцарії, бо хотів би раз уже десь осісти й знати, що в завтра буде. Ось пішли чутки, що мене силою вивезуть до Польщі, цебто віддадуть у руки большевикам".

У відповідь я написав Митр. Іларіону довшого листа (18 жовтня). Прочитаю з нього лише ті уступи, що відносяться до повищих витягів з листа Митр. Іларіона. Я між іншим писав:

„Запевняю Вас, що Ваш здогад чи докір, що я „дав Вам, хоч і здалека, зрозуміти, що Ви для нас непотрібний" — не має основи. Противно, я виразно підкреслив, що ми були б тільки раді, коли б могли дати Вам змогу продовжати свою корисну працю на канадійській землі. Коли ж я і поставив Вам запит, яке є Ваше ставлення до нас таких, якими ми є, то зробив це виключно для того, щоби ми себе взаємно розуміли

„Закидуєте, що ми Вас посуджували про участь у бунті Маєвського; що ми навіть осудили Вас, хоч в „церковних канонах і практиці забороняється судити кого без особистого переслухання", — та що ми 10 років на Вас гнівались. . . Як що ми й посуджували Вас за участь в тій болючій для нас афері, то робили це на підставі Вашого листа до Маєвського, відпис якого Ви послали о. Л. (Копію того листа я Вам при цьому надсилаю). Ми його читали — й мусіли його приймати таким, яким він був . . Пишете, що свого часу Ви послали мені вичерпуюче вияснення та просили, посилати Вам, для провірення, чи не сфальшовані ті Ваші листи до Маєвського, але я Вам не відповів. Оцим заявляю, що я жадного листа від Вас в цій справі не мав. . . Але ми Вас не судили, ні на Вас 10 років не гнівались, отже й церковних канонів не переступили. Мимоходом кажучи, коли вже говорити про канони, то чи могла бути більша неканонічність, як те, що Митр. Діонісій погодився вмішуватись в справи чужої, йому не підлеглої Церкви, та без її відома й згоди, таємно, намічувати для неї епископа, хоч тоді в неї був епископ і вона за другим не шукала? А найкращий доказ, що я на Вас не гнівався, є чейже факт, що я почав розшукувати Вас так скоро, як тільки довідався, що Ви на еміграції, далеко перед тим, поки отримав Вашого першого листа". . .

„Неоправданий також Ваш закид, що тоді, коли Вас „била вся наша Полонія" та коли Вас „Митр. Діонісій публично судив й осудив". . . ми нібито стали були проти Вас та „на все це навіть листом не обізвались". Про все те ми навіть нічого не знали. З невідомих мені причин „Воскресне Чтеніє" перестало до нас приходити (тай не всі числа доходили), а в тих українських часописах, що приходили до нас з Галичини, головно „Діло", ми нічого про це не знаходили. Її сьогодня в мене є тільки згадка про саму вістку (звідки її дістав, не пригадую), що Ви стратили катедру в Університеті, але як та через кого це сталося, мені не було відомо. Та я ніколи не сподівався, що то через Митр. Діонісія, тимбільше, що з Вашої переписки з о. Лещишиним і Маєвськими виходило, що Ви з ним у добрих стосунках. Більше того, коли Ви почали видавати „Нашу Культуру", я бачив, що Митр. Діонісій писав в ній, а це на мене робило враження, що між Вами все гаразд".

(Продовження буде).

ДО ДИСКУСІЇ ПРО ПЕНСІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ.

Прочитавши статтю п. Ґео. Паскарука в числі з 1-го березня, почуваюсь до обовязку написати дещо й звернути увагу шановному дописувателеві, що я з його виводами не погоджуюсь, і на підставі пережиивань, а навіть цифрами, можу доказати хиткість його арґументів. Коли на Соборі священики брали мало участи в дискусії про пенсійний фонд, то лише тому, що декому з нас вже обридло впоминатись тої справедливости, на яку парафіяни мають легкий викрут: „живеться священикам краще, як нам, і лише друть тай друть", що й п. Паскарук делікатно говорить у своїй статті. Люди з ґенерації п. Паскарука хочуть проворних, ревних, модерних, і вишколених священиків, але самі ще не позбулися поганої привички торгуватися, як з житами на ярмарку, і таки як не поторгуються, то не буде „ґешефту". Щоб змалювати делікатно, які то наші священики пани, шановний дописувач, на скору руку обрахував, що їх платня виносить по 2000 дол. на рік, і що вони нічого не роблять, лише за годину, дві візьмуть 20 чи 30 дол. і на тім кінець.

Тішить мене, що п. Паскарук є настілько отвертий, що не ховається зі своїми думками, шкода лише, що він скорше цього не зробив, бо то вже давно був час цю справу обговорити. Редакції Вістника також належиться признання, що поміщує також неґативні голоси. В багатьох парафіях знаходяться люде, які так само, а може ще в прикріший спосіб, вміють представляти свої негодовання, але по більшій части поза плечі. Є й такі, що представляють себе за великих патріотів і доказують священикові, що як би не їх двох чи трох, то парохії не булоб, а священик таки з голоду помер би. „Лише нас трох тримають громаду при життю, а про решту нема що говорити". З переконання знаю, що як де є таких „три" в громаді, то вони найбільше шкодять, і як би менше заслуг собі приписували, то було б краще.

Нам треба писати про такі справи до Вістника, щоб таким способом інформуватись про ріжні труднощі та проблеми й шукати для них розумної розвязки. П. Паскарук написав про таких священиків, що працювали короткі години, та не интересувалися громадськими справами. Цікаво знати, що ті священики, коли б їх запитати, сказали б про п. Паскарука, як парафіянина, або про ту парафію, в якій вони служили? Знаю, що до недавна священики доїзджали до Принс Алберт й округа, з Гронлянд, де була нещасна парафіяльна хата одну милю від міста, зимна, опущена, води не було; а коли священики виїздили обслугувати округ, в якім мешкав п. Паскарук, то у Мелфорті чекали по цілому дневі на потяг

Знаю випадок в бувшій парафії п. Паскарука, де священик ішов в зимі кілька миль пішки до церкви, бо фармер не хотів таким морозом гнати коней... Цікаво, чи п. Паскарук дораховував

це до годин, чи ні. Правда, тепер Гронлид має хату в місті, і Принс Алберт має, а п. Паскарук перенісся до Принс Алберт на відпочинок з тої бідної фармерки.

Легко рахувати фінансові засоби священика, а самому з них не жити. Легко Вам, п. Паскарук сказати, що деякі священики не інтересувалися громадськими справами, але чи Ви окреслили границі тих справ, або бодай подали сугестію, якої праці Ви від священиків сподівалися, та оскільки Ви, як громада, помагали, або бодай не шкодили йому ті обовязки сповняти? Легко закінчити славословієм на свою адресу й сказати, що священик має короткі години й нічого не робить, але треба все договорити.

Лише той, хто судить справу поверховно може так говорити, а не чоловік, який є близше познакомлений з працею нашого священства. Лише священик є кваліфікований говорити про суму платні, яку він побирає, включаючи треби. Лише священик може нам оповісти, в якій хаті він мешкає, які меблі йому постарали; кілько в нього ренту беруть, та скілько парафіяни влекалися йому за ту хату, й за ті меблі; скілько труду взяло здобути це, — скільки базарів та жебраннин і просьби, щоб потім витикували тою хатою. Лише священик може сказати, до яких громадських і не громадських справ парафіяни його заставляють, в додатку до тих, які сам парох старається совісно сповняти. Лише священик може оповісти про ті труди й гаразди, а часто й він не може, бо немає слів, щоб те все описати.

На курсі теольогії я мав приємність перебувати з сином п. Паскарука, Василем через 1 рік. і ми часто дискутували та мріяли про будуччину, та на жаль, він залишив курс теольогії, бо вважав, що в світськім заняттю буде мати кращі можливости, лекші до осягнення і з кращим матеріяльним забезпеченням. Стаття п. Паскарука є доказом, чому має молоде серце непокоїтись. Він писав обдумано, а кілько то є необдуманих вигуків, з якими треба боротись і які виринають з примхів?... Він говорить про години. Години неможливі ні на хрестинах по хатах, ні по весілях, ні похоронах, ні в громадській праці. Цікаво, чи любив би хто довідатись на смертельній постелі, що священикові вийшли години й не можна його сподіватися, аж на другий день рано?

Щоб дати другим нагоду написати на цю тему, я не можу ширше розводитися. Я можу написати й про години праці, про які згадується, й про платню й треби, яких мав щастя зажити за сім років з половиною, й про порівнання нас з учителями публичних шкіл. Вірю, що коли шановний дописувач провірить свої аргументи, то не буде викликати торгу в такій важній справі, як пенсійний фонд. Ще нічого від вірних не збиралось на цю ціль, а вже заводяться торги. Коли вірні мають почуватись скривдженими, чи визискуваними своїми пастирями, то я заявляю, що не маю найменшої інтенції приймати таку „благодать" на старости літ і сумніваюсь, чи моя родина хотіла б такої „даровизни". Пише п. Паскарук. „Я нічого проти такого фонду не маю... Але то забагато 4%". Ще нічого не розпочалось, а вже забагато. Здається мені, що я таку мову вже десь попередно чув. Тисніть того „ніклея", але вважайте, щоб король не йойкнув.

Наші старші священики переживали гіркі піонірські часи й деякі з них в наслідок віку, а ще більше в наслідок тих „гараздів", яких п. Паскарук їм завидує, за рік-два вже не зможуть працювати. Отже пенсійного фонду вже треба, а тут доперва починається торг.. Оце вам, отці, лік на параліж, на ревматизм та на розшарпані нерви... Бо ви служили своєму народові.

Дім консисторії, Колегія, Інститути, наша гордість. Але це не будувалося „в коротких годинах". Собори, духовні конференції, які багатьох вірних мало що обходили й нічого не коштували, а священики своїм коштом з тих требів, на них прибували. Що найменше по сотні кожний з нас дав на Колегію, кожний збирав жертви на ню і переконував невірних Томів; переживав ріжні неприємности при всяких збірках. Священик не платить лише три доляри, й то силувано, щоб бути членом в громаді, але дає добровільно на ріжні цілі, а громадам помагає нераз більше, як самі вірні тих громад. Коли прийшлось хоронити священика, то від моря до моря збирали на памятник на могилу покійного. Парафіяни вміють краще. Член не член, а як помер, то в неділю рано ховати його, при параді, бож, чуєте, мерлець на лаві перший... Вінків купа... Літаками приїздять діти на похорон, — але священикові нема чим гідно заплатити, бо батько був бідний.

Коли були врожайні і поплатні роки, то чи здогадалась котра громада сама, з власної волі підвищити платню священикові, чи мусів священик впоминатись та просити, а навіть домагатись?

Коли ціни на прожиток підуть в гору, або коли впадуть ціни на фармерських продуктах, то церква й священик перші мають потерпіти. Знаю випадок, де минулого року громада хотіла піднести членську вкладку з 3 дол. на 4 дол. на рік, але парафіянин, богач, запротестував і сказав, що він не зможе того додаткового доляра дати, бо він кінчить будувати нову, модерну хату, три рази кращу, як ту, в якій священик живе... Служилось по 4 дол. за богослужения, по 6 дол., а тому рік, поки мінімальна платня перейшла ухвалою на Соборі на 15 дол., я служив по 8, по 10 і 12 дол. за богослужения. П. Паскарук пише про 20 і 25 дол... Я про такі парохії ще не чув, бо сам тепер беру 15 дол. за богослуження і ніколи більше не одержував... Цікаво, коли у Вас платять по 20 та 25 дол., то чи це лише за неділі, чи лише на Великдень, тай що у свята священик робить і кілько платять?... Є лише 52 неділі в році, отже чи є багато парафій, що дають більше, як мінімальну платню $1,200.00 на рік? А коли дають, то чи є в тих громадах спокій?

Каже п. Паскарук, що вірні не дають з примусу, а з охоти. Погляньте на лісти залеглих сум від громад на Дієцезіяльний Фонд, а тоді будете говорити. Є такі, що дають, але є й такі, що ще й взялиб [illegible] фармерів, які платять 800 дол. до 1,500 дол. доходового податку на рік, а на паску приходять і кидають доляра, а збирають три кводри. Зберуть люди ж[illegible], а комітет піде в куток, і відтягне „покедж", бо всьо дати священикові забагато. Приступають до священика, питають, чи „контетний", потішають, що Бог заплатить більше. Кінчиться сцена жартом, що таки „попам" добре. Той самий чоловік, що кинув кводра, кричить, що священик заробляє найменше 3,000 дол. на рік.

Як маємо будувати пенсійний фонд, то будуймо й не отягаймось, а як маємо торгуватись, говорити й говорити, а потім по центові цяпати — то краще не заходитися, бо буде малий спасибіг.

А Пенсійного Фонду нам вже треба.

о. М. Боднарчук,
Шіго, Саск

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ
В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Ось чому українським єпископам у Києві, в атмосфері ворожого відношення німців до Української Церкви, видалась цілком імовірною вістка про намір німецької влади заборонити висвячення украінських єпископів. І тому вони, як колись 1620 р. Єрусалимський Патріярх Феофан при відновленні православної української ієрархії, поспішили з висвятою і майже потаємно, без людей, в нижній церковці Андріївського собору, щоб не донесено було німецькій владі, доконали дійсно історичний акт в житті Української Церкви.

Явної заборони, щоправда, на цей раз ще не було, але архиеп. Полікарп одержав від Райхскомісара України розпорядження з 26 травня, 1942 р., про те, щоб про висвячення єпископів наперед надсилалось до Райхскомісаріяту повідомлення, з біографічними даними про кандидата. За одну з причин цього розпорядження вважали висвяту єпископа Мстислава Скрипника, відомого [illegible] політичного і церковно-громадського діяча, який, після трагічної смерти дружини підчас большевицької окупації, прийняв духовний сан. Ще в вересні 1941 року еп. Мстислав склав Райхскомісареві Е. Кохові меморандум від Національної Ради Волині, яка стала в обороні суверенних прав українського народу. Цей меморандум еп. Мстислав підписав сам, як Голова Ради, не бажаючи наражувати решту членів Ради, й від цього часу стягнув на себе неласку всесильного німецького вельможі. Е. Кох присутність еп. Мстислава на Україні вважав за головну причину всіх неуспіхів німецької політики в Україні, що й підтвердив у відомому интервю з чужинецькими кореспондентами в Рівному. Очевидно не еп. Мстислав, а основні напрямні німецької політики, яка вважала Україну за німецьку колонію, були джерелом німецької поразки взагалі, а на Україні зокрема.

Вістка про висвячення в Автокефальній Церкві нових єпископів на українські катедри денервуюче вплинула на ієрархію Автономної Церкви, хоч там теж все збільшувався новими хиротоніями епископат. Митр. Олексій, за підписом своїм і еп. Веніяміна, почав ширити постанову свого собору єпископів, датовану 30 квітня 1942 р. (заднім числом, бо ж 4. 5. 42 р. німецька влада на конференції в Рівному казала припинити полеміку); в ній собор автономістів формулював вже Православну Автокефальну Українську Церкву, як „секту липківців" та проголосив усіх єпископів, пресвітерів і дияконів, рукоположених „т. з. епископами Української Автокефальної Церкви, неблагодатниками, а всіх клириків, що раніш мали в Православній Церкві яку будь степень священства, а тепер прилучилися, чи прилучаться до відновленої „липківщини", підлягаючими позбавленню сана владою правлячих архиереїв" (себто автономної ієрархії), а коли не послухають, то й відлученню від Церкви, разом з тими мирянами, що визнають „секту липківців", тобто належать до Православної Автокефальної Української Церкви.

(Продовження слідує)

Гляньте на наліпку, щоб знати, чи ваша передплата за ВІСТНИК ще не кінчиться. Коли б так, то треба відновити.

З КОЛЯДИ НА ДОБРІ ЦІЛИ
(Ленсінг, Мишиган, ЗДА)

Цього року ми ходили колядувати на українські народні справи й заколядували більше як сподівалися, бо 292.00. Ці гроші пересилаю до Українського Голосу, щоб відти передати до належиться.

З колядою ходили: Павліна Філь, Анна Наконечна, Анастазія Полегонька і Анастазія Забродська.

Поіменний виказ жертв показує на яку ціль, хто і кілько жертвував.

Зложили на єпитальців слідуючі: Анастазія Забродська 25.00, Я. Забродський 11.00, І. Наконечний 10.00.

По 5 дол.: Жін. Т-во ім. Лесі Українки, В. Рогач з Джексон, Пилипчук з Джексон, М. Мальований, Таціяна Шварц.

По 4 дол.: Т. Філь.

По 3 дол.: Леся Забродська, Оля Забродська.

По 2 дол.: Марія Мальована, Євдокія Горішна, Я. Полегонький, О. Даниловський.

По 1 дол.: Юлія Наконечна, (Бал). Зося Наконечна (Стонер) А. Карпенко з Виндзор, Н. Ковальчук з Виндзор, М. Тимркевич, Анастазія Гуда, Т. Забродський, Лука Грубник, В. Забродський.

По 50 цт.: Анастазія Янчевська

Разом 98.50.

На Комітет Українців Канади:
По 25 дол.: Анастазія Забродська, Я. Забродський.

По 2 дол.: Леся Забродська, Оля Забродська.

По 1 дол.: В. Забродський.

Разом 55.00.

На Колегію св. Андрея у Винипегу: Анастазія Забродська 30.00, Я. Забродський 10.00, В Забродський 1.00. Разом 41.00.

На Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу: пані Анастазія Забродська 20.00, Я. Забродський 10.00, Леся Забродська 1.00, Оля Забродська 1.00. Разом 32.00.

На пресовий фонд Українського Голосу: пані Анастазія Забродська 10.00, Т. Філь 6.50. Я. Забродський 5.00.

По 1 дол.: В. Забродський, В. Ковальчук, І. Ковальчук, Надя Ковальчук, всі троє з Виндзор, Онт., Леся Забродська, Оля Забродська. Разом 27.50.

На пресовий фонд Вістника: Анастазія Забродська 5.00, Я. Забродський 5.00, В. Забродський 1.00, Леся Забродська 1.00, Оля Забродська 1.00. Разом 13.00.

На Мужеський Хор В. Богоноса пані Анастазія Забродська 5.00, Я. Забродський 5.00. Разом 10.00

Всім жертводавцям щире спасибі.

Анастазія Забродська.

Від Редакції. Даючи місце дописові пані Забродської не можна оминути мовчанкою її щедрої жертвенности. Читач побачить, що пані Забродська дала $120 коляди, а коли до цього додати жертви її сина Ярослава та дочок Лесі й Олі, то ці жертви становлять разом дуже поважну суму. В додатку до цього пані Забродська час від часу жертвує щедро на громадські справи притягом року, не чекаючи Великодня чи Різдвяних свят.

Коли б таких жертвенних громадян було в нас сотні, тоді наші громадські установи не змагалися б повседневно з матеріяльними труднощами, а зростали б з дня на день на користь усього нашого українського суспільства.

Честь кому честь!

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ.

Купіть собі збірник церковних пісень па нотами, виданий на мімеографі. Книжка містить 21 сторін друку й 37 пісень. — Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовлення слати до:
Rev. W. Seneshen,
Smoky Lake, Alta.

З ЮВІЛЕЮ НА КОЛЕГІЮ
(Едмонтон, Алта.)

Вечір 7-го лютого остане на довго, в памяті наших парохіян Федора і Василини Бойко. Того то вечора їхні приятелі і значне число парохіян устроїли п-ву Бойко милу несподіванку в церковній салі з нагоди срібної річниці їхнього подружжа.

А заслужили собі Шановні Ювіляти на нашу пошану. Відколи вони перебралися в околицю Едмонтону, [illegible] Івана збогатилася їхніми щедрими дарунками на базарі, а також на інші церковні потреби. Ювіляти були одними з перших, що дали 500 долярів на нові церковні будинки, мимо того, що мали ще великий довг за землю, яку набули десять миль від міста.

Знані обоє Ювіляти і з точки релігійної. Нераз дали вони добру відправу всяким сектантам, що то шляються по хатах із своїми крамом. Коли сектанти „толкують" Біблію, то із Біблії дістають відповідь, яка їх змушує зі стидом опускати хату, бо п-во Бойко знають святе Письмо краще, чим сектанти.

Діток своїх Ювіляти виховують гарно. Одна дочка їхня вже замужня, друга телеграфісткою, третя учителькою, четверта в вищій школі, а найстарший син Тарас заміряє стати священиком. 6[illegible] по скінченню вищої школи піде до Колегії св. Андрея на Богословіє. Менші хлопці-сини, хоч їх ще мало що видно, вже всідають на трактор і їдуть ним, як вправні механіки. Ціла родина дуже працьовита.

Предсідницею вечора була пані Яцішевська, а промовляли: пані Анна Мельник, заступниця голови Жін. Т-ва, др. Гонда і о. прот. Мельничук. Пані Скакун доручила вибір столового начиння.

Ювіляти дали дарунок 10 дол. на Колегію.

Нехай Господь Бог обдарить Вас, Шановні Ювіляти, і Вашу родину ласкою Своєю і довгим та щасливим життям.

Гість.

КОЛЯДА НА КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ
(Давиинь, Алта.)

Школярі в Давиинь, Алта., а то Василь Шеретинка, Василь Фуштей, Анна Фуштей та Ольга Фуштей заколядували на Колегію св. Андрея 18.85. Коляду зложили слідуючі:

По 1 дол.: М. Шеретинка, Я. Іванчук, Г. Фуштей, В. Гоминюк, В. Войвітка, С. Рабчук, М. Котишин, С. Російчук, К. Хімко, М. Стефюк, В. Пасічник, Г. Данилюк, С. Безуко, Е. Кусяк, О. Онгурин, М. Попович, Н. Гнатюк.

По 75 цт.: Г. Міхайло.

По 60 цт.: І. Фуштей.

По 50 цт.: Г. Милинко.

Гроші вислано на призначену ціль. Молодим колядникам і жертводавцям щира подяка.

Георгій Фуштей.

ПРИСТУПАЮТЬ ДО БУДОВИ НОВОЇ ЦЕРКВИ
(Бойл, Алта.)

У неділю 29-го лютого 1948, відбулася відправа Української Греко-Православної Церкви. Відправив о. М. Фик з Редвей, Алта.

По відправі жіноцтво нашої громади приготовили спільний обід у хаті п-ва Щербанів. Після обіду члени рішили переправадити збори в справі будови церковного будинку). П. Гуменний, предсідник зборів, покликав о. Фика до слова. Він виголосив короткий відчит і пояснив значіння церкви, та як український народ живе у демократичних країнах удома й поза домом, у теперішніх часах. Після того предсідник спімнув, може ще хто має охоту вписатися в члени. Так один з присутніх дав членську вкладку і обіцяв 50 долярів на будову. Збори рішили приступити до будови цего літа. Вже маємо два льоти в місточку, 10,000 фітів дерева, цемент на фундамент і трохи готівки у банку. Також декларували слідуючі на будову: М. Сорков — 50.00, І. Гуменний — 25.00, С. Кушнір — 25.00, П. Никипило — цемент на фундамент, а решта членів ще не сказали кілько пожертвують, однак сподіваємось, що кожний дасть свою лепту.

Заряд складається з слідуючих: П. Никипило — голова, С. Писик — місто голова, І. Гуменний — касієр, В.Ф. Щербань — секретар, Контрольори — А. М. Гуменний, С. Кушнір і М. Никипило.

В.Ф.Щ.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Збірка о. Ф. Керницького.
Слов Крік, Саск — 11.00
Ст. Джулієн, Саск. — 12.50.
Вакав, Саск. — 9.00
Мічем, Саск. — 7.00
[illegible], Саск. — 6.35
Альвена, Саск. — 6.00
[illegible], Саск. — 6.00
Смате, Саск. — 5.50

Збірка о. П. Самця.
Торонто, Онт. — 35.50

Збірка о. Д. Киреєнка
Вернон, Б.К. — 6.25

Збірка о. А. Хруставки
Ветревил, Алта. — 11.25.
Збірка о. В. Апонюка.
Окр. Гефферд — 36.00.

ГЕОРГІЙ МАРІЯНЧУК
(Посмертна згадка)

У шпиталі в Тідор, Саск., упокоївся в неділю 20 лютого, 1948 р., добре відомий піонір, фармер Георгій Маріянчук. Прожив 80 літ. Походив із села Валява, пов. Кицмань, Буковина.

Належав до громади Успення П. Б. коло Половика (Вестбрук), де якийсь час був навіть старшим братом. Передплачував Український Голос і цікавився по змозі всіми проявами громадського життя.

Полишив жінку, трох синів, 5 доньок, 35 унуків і трох правнуків. Сини Дмитро, Георгій і Василь фармерують у околиці. Доньки — Веронія Яремій живе в Торонті, Єлена Данилюк фармерує недалеко, Домка Середюк в Іністер, Райфта Герла в Тідорі, а Катерина Пиндус у Виндзор, Онт.

Приїхав до околиці Тідор 1901 року. Тут осівся на „гомстеді" і проживав недовго до смерти Жінка з дітьми приїхала по якімсь часі. Тут прожили весь свій вік і посторілися. Доробилися скромного майна і проживали в згоді з усіми.

Похорон відбувся 2 лютого. Заупокійну Службу Божу і похорон відправив о. Трицина з Йорктону. При послідніми цілуванню зложили учасники похорону 16.43 на Колегію св. Андрея в Винипегу.

Учасник.

ВОЛОДИМИР СНЯТИНСЬКИЙ
(Посмертна згадка)

По довгій і важкій недузі усиув вічним сном бл. п. Володимир Снятинський в своїй хаті дня 20 січня 1948 р.

Походив із села Бурдаківці, повіт Борщів. Прожив 69 літ.

Приїхав до Канади 1897 року в околицю Йорктон. Якийсь час перебув у свого свояка Петра Ягольницького, відтак осівся на власнім „гомстеді", де прожив 16 літ. 1918 року перебрався на фарму в Дніпер, Саск., де пробув до кінця свого життя.

1903 року одружився з Домкою з Юркових.

Полишив у смутку дружину, 3 синів Еміліяна в Едмонтоні, Андрія в Монтреалі й Іандора на господарстві і доньку Аделю замужна Гендерсон, також у Монтреалі. Дочекався 6 внуків. Оплакує його страту брат Еміліян, що живе в околиці, й сестри Юлія Петруняк у Йорктоні та Анна Черевик у Норі, Саск.

Належав до свідомих і здібних наших перших працівників на громадськім полі. Його старанням було відограно перше представлення в околиці й започатковано хор, який і досі існує та й здобув собі велике признання. Сьогодні син Іандор управляє церковним хором у церкві на „Мазепа"

Похорон відбувся 22 січня зо Службою Божою.

Служив парох о. Гриціна. При послідніх цілуванню зробив він заклик зложити датки на Колегію УПЦеркви в Канаді. Учасники похорону зложили 25.78 на згадану ціль.

Треба згадати, що день, коли хоронено покійника був надзвичайно зимний, але це не стримало приятелів і родину від участи в похороні. На цвинтарі коло церкви в „Мазепа" виросла ще одна могила, де спочиває ще один пі-

окір. Нехай земля буде йому легкою. В. Н. П.

Учасники похорону.

УВАГА! УВАГА!

ВЕРНОН, Б. К. І ОКОЛИЦЯ!

Візитація Вареосв. Архиепископа о. Мстислава в Вернон, Бр. К. призначена на

Неділю, 4-го Квітня, 1948

Порядок свята:

Год. 8.30 рано відбудеться свята Сповідь і Утреня, а в годині 10-ій зачнеться Архиерейська Служба Божа.

До участи в надзвичайнім святі запрошує вернонська Українська Православна Громада всіх прихильників рідної Української Церкви.

Н. Малик, голова В. Гакман, секр

о. Д. Кірстюк, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Юрківського.

КВІТЕНЬ:

2. Пятниця — Тиндал (Великопостне Богослуження).
3. Субота — Брендон (Вечірня і сповідь. 7.30 вечер).
4. Неділя — Брендон.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог — Тиндал. Сповідь 9 год. рано.
9. Пятниця — Портедж ля Прейрі. (Великопістне Богослуження).
11. Неділя — Ст Мартин (Рано Сповідь).
14. Середа. Брендон. (Великопостне Богослуження).
16. Пятниця — Сендгил (Сповідь і Служба Божа).
17. Субота — Паплар Парк (Вечірня і сповідь. 7.30 вечір)
18. Неділя — Паплар Парк.
21. Середа — Паплярфілд (Великопостне Богослуження).
23. Пятниця — Брендон (Великопостне Богослуження).
24. Субота — Паплярфілд (вечірня і сповідь. 7.30 вечер).
25. Неділя квітна — Паплярфілд

УВАГА: Великопістні Богослуження відправляється в 9.30 рано

Адреса: 932 Прічард евню. Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Роблін-Зеленa. Вел. Сповідь
7. Середа. Благовіщення Пр Бог — Петлюра Вел. Сповідь.
11. Неділя — Шелвелей. Вел. Спов.
14. Середа — Шортдейл. Поклони, год. 5 пополудні і Вел. Сповідь.
15. Четвер — Шортдейл. Вел. Спов.
18. Неділя — Гілберт Плейнс, Вел. Сповідь. Вечірня в Ґрендвю, в годині 5 і Великодна Сповідь.
19. Понеділок — Ґрендвю Велик. Сповідь і Причастя.
25. Неділя — Леннард. Великодна Сповідь.

Адреса: Роблін, Ман Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіхевича.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Ґронлид, північна. Сповідь.
6. Вівторок — Брукебі. Сповідь.
7. Середа Благовіщення Пр. Бог. — Брукебі. Сповідь.
11. Неділя — Ґронлид під рікою. Сповідь.
14. Середа — Ґронлид, північна. Поклони.
18. Неділя — Ґронлид, північна. Сповідь.
25. Неділя Квітна — Кодет. Сповідь.
29. Вел Четвер. — Ґронлид, північна. Служба Божа і Страсти.
30. Вел. Пятниця — Ґронлид півн.

У других церквах буде залежати від дороги.

В часі Св. Великого Посту Св. Сповідь перед Утренню. Протягом Поста кожної середи Сорокоусти в Ґронлид в Каплиці. 10 год. рано. в Каплиці — 10 година рано.

Адреса: Бокс 47. Ґронлид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бодварчука.

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Шіго, місто. Сповідь і Служба Божа.
4. Неділя — коло Купровських.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Шіго, полуднева.
8. Четвер — коло Жучканів Сл. Божа і Сповідь.
10. Субота — коло Купровських
11. Неділя — коло Пасічників.
14. Середа — Форм Лейк, місто. — Сповідь і Служба Божа.
14. Середа — Едмор. Поклони, год. 8-ма в вечір.
15. Четвер — Едмор. Сповідь і С. Б.
16. Пятниця — Тафнел. Сповідь і Служба Божа.
17. Субота — Льора. Сповідь і С. Б
18. Неділя — Інсінгер, місто.
19. Понеділок — коло Куциих. Сповідь і Служба Божа
20. Вівторок. — Інсінгер, полуднева Сповідь і Служба Божа.
21. Середа — Шіго, полуднева. — Сповідь і Служба Божа
22. Четвер. — Вест Бенк. Сповідь і Служба Божа
23. Пятниця, — коло Ріки. Сповідь і Служба Божа.
24. Субота — Дробот Сповідь і Служба Божа.
25. Неділя Квітна. — Дробот.
26. Понеділок — Тізор, місто. Сповідь і Служба Божа.
27. Вівторок — Інсінгер місто. Сповідь і Служба Божа.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Гришина.

КВІТЕНЬ

4. Неділя — Норктон.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Гемтон (коло Бойчука).
10. Субота — Мазепа.
11. Неділя — Мазепа
18. Неділя — Тонвел
25. Неділя — Канора (Успенська) Вечірн Велика Сповідь.

Адреса: 110 Велінгтон Евню. Телефон 798 — Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апоновича.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Глесани.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Марлин.
11. Неділя — Виткін.
18. Неділя — Гефорд.

Адреса: Бох 51 — Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнидного.

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Вайта — Наука і сповідь для дітей.
4. Неділя — Вайта.
6. Вівторок — Ґардентон.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Гардентон.
10. Субота — Сонлави, наука і сповідь для дітей.
11. Неділя — Сонлави.
14. Середа. — Толстой. Поклони
17. Субота. — Сірко.
18. Неділя — Сірко.
25. Неділя — Сеньків
29. Вел Четвер — Арбака. Сповідь
29. Вел Четвер — Вайта. год. 7 веч. Страсти.
30. Пятниця — Толстой. Винос Плащениці год. 3 пополудні.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Шеррідон.
7. Середа. Благов. — Пайн Ривер.
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Гаес.

В парафіях, в яких мені неможливо бути на Великопостних неділях, — Великодна Сповідь відбудеться на будних днях, а то так:

13. Вівторок — Ґлен Елдер.
15. Четвер — Свон Плейн
23. Пятниця — Мейбридж
26. Вівторок — Стінен. сповідь
28. Середа — Кобзар
29. Страстний четвер — Реннер — Свячення пасок.

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Дафин, 7 год. вечір Вел. Сповідь
4. Нед. — Дафин Сповідь і С. Б.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. Драй Ривер (Вел. Сповідь і Богослуження).
8. Четвер — Ворд (Вел. Сповідь і Богослуження).
11. Неділя — Етелберт (Вел. Сповідь і Богослуження).
14. Серда — Венлав (Вел. Сповідь і Богослуження).
18. Неділя — Косів (Вел. Сповідь і Богослуження).
21. Середа — Велий Ривер, коло Стороженка; Вел. Сповідь і Богос.
25. Неділя квітна — Ельвин (Вел. Сповідь і Богослуження).
28. Середа — Рорктон (Вел. Сповідь і Богослуження).

Адреса: Вох 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Клейр (Сповідь)
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. Ендевор (Сповідь)
10. Субота — Канора (Сповідь і Богослуження).
11. Неділя — Канора. Сповідь.
17. Субота — Кемсак. Сповідь і Богослуження.
18. Неділя — Кемсак Сповідь.
25. Неділя — Вимер (Сповдь)

Вох 425 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Смато Сповідь 8 год рано і Сл. Божа 10.30.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог Вакав. Сповідь 8 год. рано, 10.30 Служба Божа.
10. Субота Мічам. Сповідь 8 год рано і Сл. Божа 10.30
11. Неділя — Мічам. Сповідь 8 год рано і Сл. Божа 10.30
18. Неділя — Тернопіль. Сп. 8 год. рано і Сл. Божа 10.30.
25. Неділя — Алвена, Сповідь 8 год рано і Сл. Божа 10.30
29. Четвер. Ст. Джулиен Спов 8 год. рано і Сл. Божа 10.30

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

КВІТЕНЬ:

3. Субота — Редвотер. Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа.
4. Неділя — Редвотер Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
6. Вівторок — Егремонт Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог Егремонт. Вел Сповід С. Б
10. Субота — Восетна Вел Сповідь 9.30 рано. Служба Божа.
11. Неділя — Восетна. Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
17. Субота — Торгилд. Велик Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
18. Неділя — Торгилд Велик. Сповідь 9.30 рано Служба Божа
24. Субота — Вермилйон. Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
25. Неділя — Федора Велик Сповідь 9.30 рано. Служба Божа.

Адреса: Скр 62. Тел. 10 Радвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Дячина.

КВІТЕНЬ:

4. Неділя — Принс Алберт.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. Шипмен.
10. Субота — Гонімун. (Вел. Сповідь і св. Причастя).
11. Неділя — Гонімун.
17. Субота — Принс Алберт Вел. Сповідь і св. Причастя).
18. Неділя — Принс Алберт
24. Субота — Сенборг (Великодна Сповідь і св. Причастя)
25. Неділя квітна Сенборг

В інших заданих громадах у суботу буде Служба Божа за помершими. В час Богослуження в кожній громаді буде відбуватися Сповідь і св. Причастя

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3786 Принс Алберт, Саск.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	Ч	19	Муч. Хризанта і Дарії
2	П	20	Отців Івана, Сергія, Патр.
3	С	21	Ап. Якова, Хоми патр. Цар.
4	Н	22	3 Н. Посту. 42 муч. Амор.
5	П	23	Преп. Никона Печерськ.
6	В	24	Преп. Артемона еп. Селев.
7	С	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	Ч	26	Собор Арх. Гавриїла.
9	П	27	Матрони Солунської
10	С	28	Преп. Евстратія пост. Печ.
11	Н	29	4 Н. Посту. Марка еписк.
12	П	30	Преп. Івана Ліствичника
13	В	31	Преп. Іпатія віфин. Печер.
14	С	1	Марії Єгипетської
15	Ч	2	Преп. Тита, мч. Амфіана
16	П	3	Преп. Микити Ісповідника
17	С	4	Преп. Йосифа Многобол.
18	Н	5	5 Нед. Посту. Мч. Симеона
19	П	6	Евтихія арх. Констант.
20	В	7	Юрія еп. Мелетинського
21	С	8	Ап. Іродіона, Агава, Руфа
22	Ч	9	Мч. Евпсихія та 270 інших
23	П	10	Муч. Терентія, Африкана
24	С	11	Свщмч. Антипи еп. Перг
25	Н	12	Нед. Цвітна. Василія Іспов.
26	П	13	Свщмч. Артемона прес.
27	В	14	Мартина Іспов., мч. Агата
28	С	15	Ап. Аристарха, Трофима
29	Ч	16	Муч. Калідн. Нікн. Нунехі
30	П	17	Свщмч. Симеона еп. Пер-

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

КВІТЕНЬ:

1. Четвер — Гемлин.
3. Субота — Виллингдон (Шкільні діти).
4. Неділя — Виллингдон.
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. — Сучава.
10. Субота—Андрю (Шкільні діти)
11. Неділя — Андрю.
14. Середа — Ісpас. 5 год. вечір Поклони і св. Сповідь.
15. Четвер — Іспас.
18. Неділя — Лужани.
25. Неділя квітна — Довніг

Адреса Виллингдон, Алта. Вох 36

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сеніщина.

КВІТЕНЬ:

3. Субота. Сповідь і Богослуження для дітей.
4. Неділя — Смокі Лейк
7. Середа. Благовіщення Пр. Бог. Бг Медов.
11. Неділя — Глендон (Сповідь)
14. Середа, Поклони і Сповідь — Сенді Репидс.
18. Неділя — Стрий.
25. Неділя квітна — Спеден.

Адреса: Вох 309. Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Федака.

КВІТЕНЬ

4. Неділя — Сіт
7. Середа Благовіщення Пр. Бог — Ґлен Елмо.
8. Четвер — Росборн (Великодна Сповідь і Богослуження)
11. Неділя — Оакборн
15. Четвер — Виста (Вел Сповідь і Богослуження)
18. Неділя — Сенді Лейк
22. Четвер. — Мензі. (Вел Сповідь і Богослуження.
25. Неділя — Енгусвил.

УВАГА: Великодна Сповідь перед кожним Богослуженням від 9 год. рано.

Адреса — Вох 46. Оакборн Ман Тел. 133—21. Шол Лейк Ексчендж

Устав Церковний.

КВІТЕНЬ:

4. 3 Нед. Посту. Гол. 3. УЄ 11. Літ. Ап. Жид. 4: 14—16 і 5: 1—6. Єван. Марка 8: 34—38 і 9: 1.

7. Благовіщення. УЄ Луки 1: 39—49. 56. Літ. Ап. Жид. 2: 11—18. Єван. Луки 1: 24—38.

11. 4 Нед. Посту. Гол. 4. УЄ 1. Літ. Ап. Жид. 6: 13—20. Єван. Мар. 9: 17—31.

18. 5 Нед. Посту Гол. 5 УЄ 2. Літ. Ап. Жид. 9: 11—14. Єван. Мар. 10: 32—45.

25. Нед. Цвітна. УЄ Мат. 21: 1—11, 15—17. Літ. Ап. Фил. 4: 4—9. Єв. Івана 12: 1—18.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 2626 WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., APR. 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1948. ЧИСЛО (620) 8

УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В МЮНХЕНІ.

„Америка", що виходить в Філадельфії, доносить, що в неділю 14 березня ц. р. в Мюнхені, Баварія, відбулася велика українська антибольшевицька демонстрація. В одній з найбільших мюнхенських церков архиепископи в співслуженню 20-ох священиків Української Автокефальної Православної Церкви відправили панахиду.

Присутніми на відправі було багато чужинців. З визначніших українців були: голова Всеукраїнської Національної Ради, представник Злученого Українсько Американського Допомогового Комітету на Европу, адвокат Роман Смук, представник української греко-католицької Церкви о. прелат Дамян Лопатинський, представник Центрального Представництва Українців на Еміграції, українські ґенерали, ректори українських високих шкіл, та представники ріжних українських громадських та політичних організацій.

На кінець відспівано молитву „Боже Великий Єдиний, нам Україну храни" почім сформувався жалібно маніфестаційний похід містом до української православної церкви. В поході взяло участь понад 5 тисяч українських скитальців.

ЗАВОРУШЕННЯ НА УКРАЇНІ.

Польський часопис у Бельгії „Оржел Бяли" подає низку вісток про повстання на Україні. Між іншим доносить, що з початком цього року до більших заворушень дійшло головно в Києві, Кремянчузі, Житомирі, Полтаві, Харкові та інших містах, не говорячи вже про Західну Україну, Закарпаття та Буковину, де діють зорганізовані групи повстанців.

До справжньої битви між населенням і совітською поліцією дійшло в Харкові 9 січня. Люди, узброєні хто в що попало, кинулись через місто, руйнуючи совєтські партійні і урядові установи з обласним комітетом комуністичної партії включно, та пльондруючи існуючі ще магазини харчів і одягу.

ЗІЗД УКРАЇНСЬКОГО ДУХОВЕНСТВА В ЛОНДОНІ.

В днях 8—10 березня ц. р. до Лондону зїхалися всі українські православні й греко-католицькі священики й відбули свої окремі соборчики, де обговорювано справи обох Церков, а дня 9-го березня священики обох Церков відбули спільні наради.

В ході нарад заторкнено ряд добрих сторін і болячок церковного та громадського життя українців. Зрозуміння ідеї співпраці і взаємної допомоги було основним мотивом засідання. Священики промовці, розповідаючи про свої спостереження з релігійного і громадського життя вірних і висказуючи зацікавлення та турботи тим життям, доказали, що вони — поруч виконування обовязків духовних — виконували теж обовязки громадські. Зібрані постановили в дальшому діяти в порозумінні між собою.

ВИБОРИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Новий большевицький уряд Чехословаччини рішив назначити загальні вибори в країні на день 23 травня. Заповіджено, що у виборах не буде одної листи, тільки кандидати з „ріжних партій". Немає сумніву, що ці „вибори" будуть такою самою комедією, яка відбулася вже в Мадярщині, Польщі та інших країнах, в яких встановлено совітську терористичну „нову демократію".

ЧИСТКА ПРОТИ КОМУНІСТІВ В БРИТАНІЇ.

Уряд Британії рішив перевести чистку проти комуністів, які працюють у державних установах. Рішення уряду було одобрене парляментом. Тільки комуністичний посол намагався виступити проти цеї акції, зверненої проти комуністів, але він не мав приятелів, щоб його піддержали

ПРОТИ-КОМУНІСТИЧНА ЧИСТКА В ГОЛЯНДІЇ.

В обличчі нової воєнної загрози поодинокі европейські країни переводять чистку своїх державних апаратів від комуністів. Рівночасно з такою чисткою в Франції, Британії та інших демократичних країнах, її розгорнено тепер також в Голяндії

ТРУС В ТАБОРІ ЖИДІВСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ.

Недавно відділ американського війська зробив трус в таборі жидівських скитальців біля Цайльсгайм, підчас якого сконфіскував чотири вантажні машини переладованих контрабандою товарів. Крім великої кількости американських сигаретoк з військових магазинів, пеніцилини, скіри та інших товарів, знайдено також $2.500 в недозволеній американській валюті та малу кількість зброї.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ НА НАРОДНІ ЦІЛИ.

Головний уряд Українського Народного Союза в Зединених Державах, що є запомоговою (асекураційною) організацією, на своїх річних нарадах, які недавно відбулися, ухвалив жертвувати $3.550.00 на ріжні добродійні й культурні установи в Америці. Майно Союза обчислюють на около 7 мільйонів долярів

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В БРАЗИЛІЇ.

Згідно з договором між бразилійським урядом і Міжнародним Комітетом для Втікачів, до кінця листопада и. р. має поселитися в Бразилії 5 тисяч европейських скитальців. З кінцем минулого року до Бразилії прибуло вже около 15 сот українських скитальців. З них около 500 поселились в провінції Парана. Поверх сотні українців примістились недалеко бразилійської столиці або в південній провінції Ріо Гранде До Сул. Вся решта українських скитальців поселилась в провінції Сан Пауло, переважно на плянтаціях кави, або на ріжних вільних професіях.

ЦЕРКОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В МОСКВІ.

Доносить преса, що московський патріярх Олексій покликав до себе на конференцію представників Православних Церков в Румунії, Югославії та Болгарії. Конференція почалася 28 березня. Її ціллю є привести до тіснішого поєднання вище згаданих церков з московським патріярхатом.

На конференцію був запрошений також Царгородський Патріярх, але він вимовився прибути. Не могли відмовитися представники Церков в Румунії, Югославії та Болгарії, бо ті держави є тепер під зверхністю Москви й мусять робити, що їм Москва каже.

КАНАДА ГОТОВА ПОМОГТИ АМЕРИЦІ В ЖНИВАХ.

Канада є готова вислати до Зединених Держав 1200 молотілень (комбайнів) з обслугою та добрих робітників для помочі в часі жнив пшениці. Цієї помочі треба буде в стейтах Кензис, Небраска і Норт та Савт Дакота.

УКРАЇНЕЦЬ ПРОФЕСОРОМ НІМЕЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Відомий український археольоґ, професор д-р Ярослав Пастернак, обняв катедру східньої археольоґії на німецькім Університеті Фрідріха Вільгельма в місті Бонн, Німеччина.

КУДИ ВИЇХАЛИ УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ.

За статистичними даними організаційного відділу Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині, досі виемігрувало з Німеччини 35.777 українських скитальців, у тому числі до Англії 24.997, до Бельгії 7.624, до Канади 1.134, до Зединених Держав 621, до Бразилії 438, до Франції 766, до Венесуелі 148

МОРСЬКА СИЛА БРИТАНІЇ МАЛІЄ.

Сучасна сила Британії на морі є значно менша, як в 1939 році. Тепер Велика Британія має 2 великі воєнні кораблі, 4 менших літаконосців, 16 крўжляків, 34 нищителів, 25 фреґатів, 26 підводних човнів і 12 мінольовців

ВІТАМІНИ З ЛИСТЯ ПРОТИ СТАРОСТИ.

Др. Борис Беркман, дослідник родини з Шікаго, виявив на Краєвій Раді фармерських хеміків, що за останні роки йому вдалося видобути хемічну субстанцію, хлорофіль, — в зелених листках іростин. Її можна вживати в формі порошку і вона запобігає старости.

ВИГОТОВЛЯЄ ШТУЧНІ ЯЗИКИ.

Совітський учений в галузі пластичної хірурґії, проф. Міхельсон, — як подає пресова агенція ТАСС, — виготовляє язики для тих, що втратили їх підчас війни.

Язик добра річ, тільки в совітській Росії він мабуть нікому не потрібний, хіба Сталінові та ще декому з членів його уряду. А звичайним людям в совітах без язика навіть вигідніше, бо вони й так не мають права говорити.

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД.

Прочитавши дві статті на повищу тему в „Вістнику" радію, що про це пишеться і що наші громадяни висловлюють свої міркування на цю тему. Велике признання належиться нашому невтомному працівникові на полі народнім п. Зваричові за правдиве розуміння невідрадного матеріяльного положення.

П. Зарич не тільки бачить потребу пенсійного фонду для священиків, але також закликає наш православний загал гідніше винагороджувати своїх пастирів.

Добре, що п. Паскарук написав статтю про це. Його голос у цій справі, хоч відмінних поглядів, заслугує на увагу. Хоч на нього не годимося, то даємо йому признання, що має відвагу висловити свою думку.

Позволю і собі забрати голос у цій справі.

Не беруся боронити п. Зварича, бо він самий вміє і знає себе боронити і вміє постояти за правду і справедливість. Все ж мені дивно, що п. Паскарук приписує п. Зваричові накладання „згори" проценту, який мають платити священики на той пенсійний фонд, а який громади. Це не п. Зварич накладає той процент, але Надзвичайний Собор нашої Церкви ухвалив резолюцію, що священики мають платити один процент від своєї платні, а громади 4% від тої платні чи винагородження, яке дають священикам.

П Паскарук є за тим, щоб оплачування того фонду „справедливо" розділити так, щоби священики платили 2% і громади 2%.

Але чи це буде справедливість?

Є громади, що самі утримують для себе пароха. Вони йому платять наприклад 1,800 дол. у рік. Священик з того дає до пенсійного фонду $18.00, а громада чотири разів стільки, отже 72 дол. Значить із даної громади піде на пенсійний фонд 90 дол. Це не велика сума. Хто ті гроші дістає? Ані громада, ні священик. Вони йдуть на пенсійний фонд. Його може ніколи даний священик не дістане. Але це є фонд на те, що колись будуть наші священики старі, немічні, без усяких средств до життя. Хтось має ними обовязок заопікуватися. А хто? Тільки Церква, в якій вони працювали, віддали всі свої сили й енергію для її розвою і розквіту.

Обовязок опікуватися старими, немічними, хворими наложив Ісус Христос. Церкви по всіх усюдах давали й дають підмогу потребуючим. Коли в нашій Церкві знайшлися люди, які вміють глядіти наперед, і хочуть забеспечити священиків на старість від пониження, голоду й холоду, то за це їм честь. Не думаю, що проти цього будуть виступати самі священики, чи їхні вірні.

Є округи, де священик обслугує більше громад. Там є громади, що дають річно від 50 до 30 дол. на утримання священика. Коли громада дає 50 дол., то вона платить на пенсійний фонд 2 дол у рік. В громаді є десять родин, отже припадає від родини (коли б розкладати на родини) 20 центів. Це дуже незначна сума. А громада, що дає 300 дол., платила б на фонд 12 дол. Коли в тій громаді, скажім, є 50 родин, то, припаде на родину річно 24 центи. Священик у першім випадку дає 50 центів, а в другім 3 доляри.

Отже де тут несправедливість?

Не вірить п. Паскарук, що наші священики бідні. Він обчислює, що священики дістають около дві тисячі дол. у рік. Це тоді, коли даний священик дістає 20 або 25 дол. за Богослуження, коли має хату й меблі парохіяльні, та щось прийде із требів.

Припустім, що є священик, який заробить 2 тисячі дол. на рік. Чи це вже така платня, що можна даного священика звати багатим? Недавно сперечалися організації й поодинокі люди в Канаді на тему, скільки треба грошей, щоб вижити родину з чотирох осіб через один тиждень, беручи під увагу теперішні ціни. Доказували люди, які на цім зїли свої зуби, що треба 30 дол. на тиждень. Священики і їх родини також люди, які мусять жити. Отже коли родина священика складається з 4 осіб, він видає на життя около 1500 дол. на рік. Йому лишається дол. на оплату подорожних видатків вони є високі й нераз доходять до 300 дол.), на одежу, школу, лікаря, ліки, книжки, пресу, жертви на громадські справи, подорожі на Собори, Народні Зїзди, конференції... Чи може хтось сказати, що такий священик „багатий"?

Коли наші священики якось держаться, то лише завдяки великої економічности та кривдження власних родин. Священичі родини мусять обмежуватися з видатками на одіж, школи (образування дітей), їду, та й інші, конечні для життя, видатки.

Одного не бере п. Паскарук на увагу коли обраховує доходи священиків. А іменно, що священики не побирають навіть тепер такої платні, щоб їм вийшло дві тисячі дол. на рік. Бо коли й дістають 20 дол. за Богослуження, то треба вилічити поважну суму на витрати. Священики тратять що року по кілька або й кільканадцять Богослужень у році. Заслабне священик на неділю, або через непогоду не годен доїхати до церкви, й так пропав його тижневий заробіток. Коли це лише одно Богослуження, то пів біди-лиха. Однак слабість часто триває тижні й місяці, отже жий, як хочеш.

Буває ще й таке: Літом впадуть дощі. Іде священик автом, заїде в калабаню, деколи наробить собі шкоди на кількадесять долярів, і не доїхав до церкви Отже не дістав нагороди. В зимі нераз не годен дістатися до церкви через сніги, або люди пишуть, а часто телефонують в суботу або перед святом, „не їдьте, бо нікого не буде в церкві". Я самий стратив 12 Богослужень в 1947 році

Світські люди не можуть рівнатися до священиків з платнею. Каже п. Паскарук що учителі беруть менше, як священики В поодиноких випадках може й так, але на загал ні Дотого ж учитель не має видатків таких, як священик, у звязку з своєю роботою. Не чув я, щоб робили базар на публичних школ, й заставляли учителя базар організувати давати річ, за ними їхати по людях, й самому купувати тикети і брати повну участь у базарі А від священика того вимагають.

Учитель живе коло школи. Його ніколи не коштує подорож до школи. Кожен священик, який обслугує кілька церков, мусить платити подорож, а густо часто готелі та їду в дорозі.

Не можна також рівняти українського священика до звичайного робітника. Треба його рівняти до священика інших народів. Тоді побачимо ріжницю. Робітник не потребує такого образования до виконування своєї праці, якого треба священикові. Йому не потрібна церковна одіж, ні книжки, ні бібліотека.

Признаємо, що є бідні фармері. Признаємо, що управляти землю коштує гроші. Бувають посухи, коники, морози, град. Хто тут винен? Ані фармері, ні священики. Та й через те не можна твердити, що священики багаті, або їх не треба винагороджувати, чи не будувати пенсійного фонду!

П. Паскарук твердить, що люди мусять платити податки. Священики їх також платять, тільки в іншій формі. Наша економічна система така, що від податку ніхто не звільнений.

Щож до жертв на удержання священика чи церкви ,то це окреме питання і його варто грунтовно обговорити на сторінках „Вістника".

Говорять люди: даємо вкладку на священика, колядуємо на священика, базар робимо на священика. І пікнік устроюємо на священика. Всьо, що робить церковна громада, з чого має бути прихід, — це „на священика". Цим вводимо малодумаючих, або злобних людей, та ворогів Церкви в блуд.

Одна громада минулого року мала прибутків (вкладки, коляда, таца й інші) 911 дол. Священикові виплачено 227 дол. Ясно, що не тільки в цім случаю, але в усіх, не всі доходи громади йдуть священикові. Чому отже не говорити: збираємо на потреби громади, а не „на священика"?

Вкладки, які установлені по наших громадах, показують, як дуже далеко чи стоїмо від других народів. Є громади, де ще сьогодні вкладка виносить $2.50 на рік. Там платять священикові 10 до 15 дол. за Богослуження, бо „нема звідки". В околиці фармері по одному й більше квoдрів землі обробляють. І вдоволені, що вкладка невисока, а деякі ще й твердять, що якби вкладка була менша, то було б більше членів

Правда, є невелике число поступових громад, які встановили в себе вкладки по 10 дол. на рік. Точно кажучи й це є маленька вкладка. Після вкладки можна людей цінити, як вони дорожать Церквою і всім, що вяжеться із нею

Знаю випадок, де наш землячок пішов до „Армії Спасення". Це є релігійна організація, не церква. Там він платить 50 дол. на рік, і вдоволений. Збаламучена вдовиця пристала до біблійників і там платить $79.95 вкладки річно. А своїй церкві два доляри було за багато!

Не дуже мені подобається, що п. Паскарук береться говорити в імени бідних фармерів. Найкраще хай говорить за себе, а бідні фармері заговорять про себе як прийде на те час. Одно знаю з досвіду, що бідні фармері та робітники завжди щиро й охотно помагають чи своїм священикам, чи громаді, чи церкві, Та багатші, маєтніші обороняють свою кишеню коштом бідніших. Це не праведливо.

Дальше п Паскарук навіть береться говорити із священиків, не тільки за бідних фармерів Він твердить, що „багато священиків не є за тим пенсійним фондом"! Щось воно не так Знаю, що священики є за цим фондом, але в такій формі щоб був із того хосен, щоб фонд той не розплився, як дим. А він може розплинутися. — не так фонд, бо його ще нема, а сама ідея, коли люди над цим поважно не застановляться і його не збудують.

„Пощо нам, світським людям так тим клопотатися ? — питає п. Паскарук. Питання дуже плитке. Священиків є 32, а світських людей у церкві є десятки тисяч. Отже хто повинен тим клопотатися, щоб у нашій Церкві були священики й щоб Церква існувала повсякчас? Певно, що і священики і світські. Священики цим клопочуться. Треба, щоб і світські клопоталися й помагали. Отже всі разом, дружно. Без страху, що хтось із того буде користати. Дай Боже, щоб той пенсійний фонд нарешті започаткувався і зріс до соток тисяч. Він і зросте. Тільки мусимо дбати, щоб його започаткувати й будувати, а не нищити в зародку.

ОЕГ.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

„В моїм листі до Вас з 6 вересня я між іншим сказав, що „за останніх 25 років ми виробили собі певний погляд на канонічність". Думаю, що буде на місці дати до цього короткі пояснення. Ми признаємо церковні канони та їх зачовуємо, але разом з тим визнаємо, що

„(1) Святі Отці 4—9 віків не могли предвидіти тих відносин, серед яких Церкві прийдеться існувати в двадцятім віку, й через те деякі канони Всел. Соборів вже сьогодні пережиті. Примінювати їх до церковного життя в теперішних часах, це те саме, — що насильно припинювати місію та поширення Церкви.

„(2) В нинішнім життю Церкви виринають такі події та питання, на які старі канони не мають відповіди. Всел. Собори не могли тих подій та питань предвидіти (пр. повстання Українського Народу) й тим самим потрібних канонів не ухвалили. Ми думаємо, що кожна місцева, національна Церква має право творити для себе такі канони, яких сучасність вимагає, і які є згідні з духом старих канонів.

„(3) Історія Української Церкви доказує, що для неї була тай тепер є, так скажу, двояка канонічність — чужа й своя власна. Чужа канонічність завжди виходила її тільки на шкоду. Грецька, чи царгородська канонічність запродала Українську Церкву Москві; московська канонічність тримала її поневоленою півтретя століття; в новіших часах варшавська й московська, а також і грецька канонічність робили й дальше роблять все можливе, щоби не допустити Українську Церкву до вільного життя, — а зокрема московська та варшавська канонічність ще й з національного боку наносили українському народові тільки шкоду. Отже хоч ми й бажаємо жити в канонічній єдности з іншими Православними Церквами, ми не можемо погодитись, щоби та єдність відбирала нам право на вільне, самостійне життя. А тільки на таку „єдність" з нами погоджується Церква Московська та Грецька. — Цим власне треба пояснювати дві Українські Церкві на американськім континенті (грецька канонічність проти української); цим мабуть також треба пояснювати дві Українські Церкві під німецькою окупацією...

„Піду дальше. для нас Церква, яка називає себе українською, але яка признає над собою чужий авторітет — не є дійсною Українською Церквою. І епископ, який називає себе українським епископом, але підчиняється голові чужої Церкви, — не є дійсним українським епископом. Тому то я й писав, що еп Богдан не є дійсно українським епископом, а його Церква не є дійсною Українською Церквою. Він є епископ Грецької Церкви, який тільки обслугує українців. Він канонічно підлягає грецькому Архиеп. Атенагорасу й це власне причина, чому обі Українські Церкві ще не обєдналися. На дійсне обєднання йому не дозволяє його чужа зверхність, яка дозволилаб йому „обєднатись" з нами тільки тоді, колиб ми зліквідували свою Церкву На дійсне обєднання греки йому не дозволять. Виглядає, що вони навіть не дозволяють йому мати соборів в своїй Церкві, ні вживати української мови в богослуженнях."

В дальшім тягу листа я пояснив, що через брак транспорту, канадійський уряд не дає дозолу на спроваджения іміґрантів і певно не дасть так довго, поки в Европі будуть канадійські вояки та їх жінки, які чекають на перевіз. Я також написав і вислав йому того самого дня додаткового листа в англійській мові, в якім сказав, що ми починаємо заходи перед канадійським урядом спровадити його до Канади, як професора Церковної Історії для Колегії. Цим листом він мав виказатися перед швайцарським урядом на випадок, колиб його справді хотіли з Швайцарії видалити.

Неповна два тижні по написанню мною повищого листа, Високопр. Архиепископ о. Іоанн прислав мені відпис листа, якого він отримав від Митр. Іларіона (лист писаний 5 жовтня, 1945), та копію своєї відповіди йому з 27 жовтня. В своїм листі Архиеп. Іоанн зробив Митр. Іларіону певну конкретну пропозицію і зажадав від нього конкретної відповіди. В виду того я рішив не писати більше до Митр. Іларіона, аж поки він такої відповіди не дасть До цього мене спонукало також і те, що хоч Митр. Іларіон писав, що він хоче приїхати до Канади як приватна особа та що до наших церковних справ мішатися не буде, то я вважав, що було б що найменше нерозумним і ненормальним спроваджувати й вязатися з чоловіком, а до того церковним достойником, який не признає ні нашої Церкви, ні її Архипастиря, та який взагалі нічого не хоче з нами мати крім того ,щоб його спровадити до Канади. Що так дійсно було, це виразно видно з його листа з 7-го вересня, 1945, в якім він між іншим писав:

„Починаючи з сьогоднішнього дня я завсіди буду горливо просити Милосердного Господа, щоб Він поєднав **усі Православні Церкви в Канаді й Америці в Церкву одну,** бо ми ж не такі сильні, щоб розбиватись на найважнішому полі, на церковному... (підчеркнення моє).

„Отож, ні з одною групою канонічно й остаточно вязатись не хочу й не можу, я листуюся з особами, а не з Церквою. Я працював для всіх 40 літ (1905-1945); і коли тепер, ратуючи мене, простягнуть мені помічну руку, особи різних угрупувань, не випадає відкидати цю приватну підтримку. Я слуга Божий, й за всіх однаково молюся, готовий усім служити, як батько дітям своїм" (підчеркнення його).

Отже Митрополитові Іларіонові зовсім не ходить про Українську Православну Церкву, як таку: Вона для нього ні ближча, ні дальша, як всі інші Православні Церкви в Канаді й Америці, — отже російська, румунська, грецька, сирійська та ще там яка. Він молиться за поєднання всіх цих Церков і готовий всякому служити, хто лише протягне йому помічну руку.

Помимо такої заяви Митр. Іларіона — заяви, яка не лишала жадного сумніву, що він для нас, тай взагалі для цілої Української Православної Церкви, немов чужий чоловік, я вважав за відповідне покищо не давати йому остаточної відповіди, але почекати на його відповідь Архиеп. Іоанну, думаючи, що може він справу передумає та змінить своє становище. Все ж таки я рішив на його листи більше не відписувати, й не відписував майже через повних сім місяців В своїх наступних листах Митрополит Іларіон далі зазначував своє негативне відношення так до нашої Церкви в Канаді й Америці, як і до Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції в Европі. Ось кілька примірів:

На доказ того, що московський патріярх таки викляв Митр. Полікарпа, Митр. Іларіон прислав мені витяг з большевицької книжки п. в. „Правда о Религии в России", а разом з тим таку дописку (з 17 жовтня, 1945):

„Посилаю Вам виписку з російського офіційного видання про Еп. Полікарпа для Вашого відома й орієнтування. **За наші гріхи Господь тяжко покарав нас...** (підчеркнення його).

„З моєї „Ідеології Української Церкви" побачите, як я ставлюся до автокефалії нашої Церкви. Ви непотрібно стільки мені пишете про це: камінь спотикання для всіх не в цьому, а в „олександрійському свяченні". Думаю також, що помісна автокефальна Церква не має права міняти канони, встановлені сімома Вселенськими Соборами" (в листі з 2 листопада, 1947).

„У мене було гаряче й святе бажання допомогти УАПЦ в Канаді й Америці так і настільки, щоб далі на неї й вороги наші не змогли нам нічого закинути про її святість та канонічність" (в листі з 6 грудня, 1945).

З початком травня, 1946 року, я довідався від Архиеп. о. Іоанна, що він ще не отримав відповіди від Митр. Іларіона на свій лист до нього з 27 жовтня, 1945. Це заставило мене перервати мовчанку та написати до Митрополита Іларіона ясного й отвертого листа, що я й зробив 8 травня, 1946. В тім листі я між іншим писав

„Прошу вибачення за довгу мовчанку. Між іншим я чекав, може час поможе знайти відповідь, в який спосіб ми могли б помогти Вам, помимо Вашого негативного ставлення до нашої Церкви. На жаль я відповіди ще не маю.

„Ви не признаєте канонічности нашої Церкви, але рівночасно хочете, щоби вона Вас спровадила до Канади на професора Духовної Семинарії, або на якусь іншу „приватну працю, як приватну людину"... Так, як справа стоїть тепер, ми моглиб Вас спровадити лише як архиерея, або як професора Духовної Семинарії, бо інших посад, чи занять Церква не має.

„Мені відомо, що Високопреосвященний Архиепископ Іоанн писав Вам ще 27. X. 45, що колиб Ви хотіли „приєднатися до нашої Церкви такої, як вона є..., місце Митрополита нашої Церкви Вам забезпечене: він сам виставить Вашу кандидатуру на цей пост..." Ви цеї пропозиції не приняли, очевидно тому, — що ви неканонічні! Силою цього факту остається лише посада в Духовній Семинарії. Але відкидаючи першу пропозицію, Ви тимсамим відкидаєте другу. Свого часу Ви були образилися, що я питав Вас, як Ви ставитеся до нашої Церкви, й відповіли, що Ваше ставлення не стоялоб Вам на дорозі працювати в Семинарії, „бо, скажемо, в нас на Богословії в Варшаві викладали й католики, і їх не питали, како віруєш".

„В теорії воно може й так, та на практиці — ні. На Варшавськім теольоґічнім факультеті було богато професорів, отже могло бути між ними також кілька католиків. Але я певний, що вони не викладали ні догмату православної віри, ні історії Православної Церкви, ні Берестейської Унії, ні канонічного права, ні взагалі не виховували православних теольоґів під оглядом віри. Що найбільше, вони могли викладати предмети спільні для всіх, — отже мови, біблійну історію, тощо. В нас не буде десяток професорів, — буде два-три що найбільше, — отже як може Церква доручити виховання її священиків особі, чи особам, які не признають канонічности чи благодатности тої ж Церкви? Поставлю справу так: Чи Ви, будучи на своїй ка-

(Продовження на стороні 5-ій)

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

СПРАВИ НА ЧАСІ.

I. Великодна допомога скитальцям.

З доручення Високопреосвященнішого Владики Архиепископа Мстислава, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді звернулася минувшого місяця спеціяльним обіжником до священиків, церковних зарядів і сестрицтв з закликом про негайне урухомлення акції Великодної допомоги скитальцям в Европі.

Положення наших братів і сестер на скитальщині погіршується з дня на день. Всі вони фізично виснажені через нужденний харч, що дістають його з ласки. З весною завше ширяться ріжні епідемічні хороби, які зможе витримати лише той організм, що є в доброму фізичному стані. Окрім того, вістки з скитальщини говорять про все зростаюче серед скитальців число сухітників, особливо серед дітей.

Великодна допомога скитальцям буде Консисторією рекордована. Консисторія має сотки адрес осіб хорих, або обтяжених великою кількістю дітей, що потребують помочі в першу чергу. В списках цих скитальців є люди всіх станів і віку: **священики, науковці, селяни й робітники.**

Церковні громади й сестрицтва, або й поодинокі вірні, що хотіли б самі вислати Великодні пакунки, нехай звертаються до Консисторії за адресами найбільш потребуючих скитальців, зазначуючи скільки пакунків вони мають замір вислати. Харчеві пакунки повинні включати муку, цукор, рослинний товщ і інші поживні річи для дітей, приміром рибну оливу.

Ті ж, що хотіли б вислати пакунки через Консисторію, хай присилають гроші до неї, зазначуючи, що ті гроші призначені на Великодну допомогу скитальцям. Консисторія буде висилати лише пакунки "КЕР" вартости $10.00 кожний, отже ті, що будуть висилати допомогу через Консисторію, повинні надсилати повну суму на таку кількість пакунків, яку вони хотіли б від себе вислати. Висилаючи пакунок Консисторія повідомить кожного скитальця, хто йому пакунок вислав, а жертводавця повідомить, кому його пакунок вислано.

II. Спровадження священиків з Европи.

Консисторія вже давніше розпочала заходи в справі спровадження священиків з Европи. Канадійські іміграційні власти дали на це свою згоду й Консисторія вже предложила лісту священиків, які мають приїхати в першу чергу. Час їх приїзду буде залежати від того, як за довго їм забере полагодити ріжні формальности там на місці, та коли дістануть місце на кораблі.

Спровадження намічених священиків буде вимагати поважних фондів, бо майже всі вони з родинами. Кошт переїзду одної особи з Німеччини до Винипегу виносить мінімум $250.00. Коли отже родина священика складається з чотирох осіб, на її спровадження треба найменше тисячу долярів, а на родину з пять осіб — $1,250.00. Консисторія бажалаб спровадити бодай десять священиків. Коли б їх родини складалися з двох до пятьох осіб, на це треба б около десять тисяч долярів. Це є поважна сума, але віримо, що при щирій допомозі церковних громад та загалу вірних Церква знайде можливим її зібрати. Вже три громаді зголосилося, що вони готові перебрати на себе кошт спровадження по одному священикові, отже є підстава вірити, що заходи й пляни Консисторії знайдуть не лише загальне одобрення, але також фінансову підтримку так з боку церковних громад, як і загалу вірних. Без такої підтримки Консисторія сама нічого не зможе зробити. Знаємо, що одна українська Церква в Канаді ще й тепер звертається за фондами, і їх отримує від чужих людей. Українська Греко-Православна Церква в Канаді ніколи цього не робила й не може робити. Вона опирається виключно на жертви своїх вірних, отже від самих вірних залежить, що й кілько Церква може зробити в таких справах, які вимагають фондів.

Памятаймо, що спроваджуючи священиків з Европи, ми зробимо подвійне добре діло: м ипобільшимо число наших священиків, яких в нас такий великий брак, та рівночасно сповнимо національний і християнський обовязок, ратуючи людей з того страшного положення, в якім вони на скитальщині знаходяться.

III. Загроза комунізму.

Сьогодні весь демократичний світ заговорив про загрозу комунізму. Навіть ті, що ще так недавно тому вихвалювали Росію, як ідеальну демократичну державу, та молилися за Сталіна, як за льояльного союзника та великого оборонця демократії й мира. Треба було аж поневолення цілого ряду народів, перетворення в невільників мільони людей Росією, щоби демократичний світ зрозумів, якою дійсно страшною загрозою для цілого світа являється совітська Росія з її комунізмом.

На похвалу майже всіх канадійських українців треба сказати, що вони ніколи ні на хвилину не далися обманути комуністичній пропаганді ні про „демократичний" лад в совітській Росії, ні про „самостійність" совітської України, ні врешті про „стремління до миру" совітською владою. Вони знали, що все це брехня, що все це було обчислене лише на приспання чуйности демократичних держав до часу, коли Росія зможе спокійно, без опору виконати свій рядовий акт агресії. І тому найновіший акт агресії з боку Росії, акт поневолення Чехословаччини, який остаточно пробудив демократичні держави й заставив їх голосно заговорити про загрозу комунізму, — не був для українців несподіванкою. Все сталося, як мало статися. Захоплення Чехословаччини совітськими агентами було для канадійських українців лише додатковим доказом, що їх оцінка Росії та її замірів була вповні правдива.

Але разом з тим канадійські українці грішать такою самою короткозорістю, якою грішили всі демократичні держави й народи, які хоч і знали, яким проклятям є комунізм, то нічого собі з того не робили, бо не думали, що він може колись і їх досягнути.

Ми слідимо за тим, що діється в Чехословаччині та взагалі в цілій Европі; журимося, чим це може закінчитися приміром для наших скитальців у Австрії та Німеччині, а разом з тим потішаємо себе, що ми самі знаходимося далеко від комуністичної загрози. На ділі ж загроза комунізму існує навіть тут в Канаді. Діявольські сили комунізму почали в останніх часах проявляти в Канаді неабияку діяльність — і явну і скриту. Комуністичні агенти та запроданці ріжного покрою розвинули свою акцію головно серед канадійців не англьо-саксонського походження, отже українців, поляків, хорватів і ін. Їх робота й пляни виразно виміряні на шкоду й зраду канадійської держави. Недавно на комуністичнім вічу в Винипегу, один із таких запроданців накликав слухачів до нельояльних чинів, на випадок, коли б Канада знайшлася у війні з Росією.

Діявольські сили комунізму завзято працюють в Канаді також над підкопанням та здеморалізованням громадського, організаційного та навіть церковного життя, подібно, як це було в тридцятьох роках, коли то Москва була наказала своїм агентам влазити в церковні громади та розкладати їх з середини. На днях ми отримали вістку про ось такий випадок: В одній місцевости в Алберті залишилася ще одна з не многих російських православних громад в Канаді, яка через свою „русскість" підупала на числі членів та тим самим не проявляла великої діяльности. На втіху й радість церковного уряду минувшої осени до громади почали вписуватися нові члени. Коли ж відбулися парафіяльні збори минулого місяця, ці нові „члени" громади переголосували старих [illegible] ли свій заряд і вдодатку викинули старих членів з громади. Показується, що ці нові „члени", це все комуністи, які плянового захопили громаду в свої руки й тепер думають дістати до неї „священика" від Сталіна...

Так, загроза комунізму в Канаді дійсно є. Проти неї мусять боротися всі щирі й льояльні горожани Канади, в тім числі й українці, які може більше, як хто, мають причину комунізм ненавидіти та його поборювати.

1600 ЛІТ ВІД ЗАЛОЖЕННЯ ПРАВОСЛАВНОГО ХРИСТІЯНСЬКОГО МОНАШЕСЬКОГО ЖИТТЯ.

Цього року припадає 16-сотня річниця від смерти святого Пахомія, основателя християнського монашеського життя, й православного благочестя.

Святий Пахомій був сином поганських родичів, який навернувся на християнську віру тому, що йому глибоко до серця припали любов, прихильність й доброта християнських вояків, які разом з ним відбували службу в імператорській армії.

Його просте, святе й монашеське життя дало початок християнському поняттю законничого життя на цілому світі!

Пізніші католицькі й греко-католицькі монахи переняли від православного Пахомія цей спосіб життя й старалися запровадити у себе той самий дух. Його простий монашеський спосіб життя ліг також в основу відомих західних орденів або чинів: св. Василія й св. Бенедикта.

Комітет, що складається з „людей доброї волі" всіх християнських церков й громад — в Єгипті, де колись св. Пахомій жив й працював, постановив спільними силами відсвяткувати память смерти св. Пахомія.

Це перший раз в історії Єгипту — християне всіх церков єднаються, щоб звеличати свого основателя монашеського чину. До групи християн в склад яких входять: православні, копти, яковити й англіканці, прилучився також папський нунцій, який дав своє благословення на це торжество й річницю.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 39.

Поживою ангелів живив Ти нарід Твій, і приготовив без праці з неба хліб, що мав в собі всю насолоду і всю приємність смаку.

Прем. 16: 20.

Хліб життя.

Народ знав, що тільки був один човен на східнім березі озера Генезаретського і бачив, що тільки ученики відплили вечером на захід, а Ісус остався. Коли ж настав ранок, Ісуса ніде не було видко. Тоді прибули човни з Тиберіяди. Люди повсідали на човни і приплили до Капернауму, міста на західнім березі того озера, бо бачили, що й ученики туди поплили. Там зустріли Ісуса й спитали: Учителю, коли Ти сюди прибув?

На те Ісус відказав: Істино, шукаєте Мене не тому, що бачили мої діла, а тому, що їли хліб і наситилися. Треба ж трудитися не для тимчасової їди, а для тої, що зостається в життя вічне. І таку їжу Я вам даю. Батьки ваші їли манну в пустині, хліб з неба, що Отець мій дав. Хліб Божий той, що з неба сходить. Казали люди: Господи, давай нам того хліба завсіди. Ісус їм відповів: Я хліб життя; хто приходить до мене, не голодуватиме, і хто вірує в мене не жаждуватиме ніколи. Батьки ваші їли манну в пустині, та й повмирали. Я хліб живий, що з неба зійшов. Хто їсть хліб цей житиме по вік; а хліб, що я дам, це тіло моє, що я дам за життя світу.

Змагалися тоді жиди між собою й говорили: Як може він тіло своє давати нам їсти? Каже їм Ісус: Істино, говорю вам: Як не їсте тіла Сина Чоловічого й не пете крові Його, не маєте життя в собі. Хто їсть тіло моє і пе кров мою, має життя вічне і я воскрешу його останнього дня. Як послав мене живий Отець, і я живу Отцем, так і хто їсть мене, житиме мною. Так навчав Ісус в Капернаумі.

Многі ученики вислухавши таке слово, казали між собою, що неможливе таке, щоби хтось міг їсти тіло Ісусове. Вони не злюбили такої науки, лишили Ісуса й більше з Ним не ходили, хоч Ісус пояснив їм, що Його наука, то дух життя.

Тоді спитав Ісус дванадцятьох: Чи й ви хочете йти від мене? Петро відповів: Господи, до кого нам йти? В Тебе слов життя вічного. І ми увірували і переконалися, що Ти еси Христос, Син Бога живого.

Ця лекція вчить нас, хто хоче вічно жити з Ісусом, той мусить причащатися Пречистого Тіла і Дорогоцінної Крови Ісуса Христа.

Питання:

1. Дайте відповідь на питання людий: „Учителю, коли Ти сюди прибув" і так: а) Де був Ісус день перед питанням? (б) Де були того самого часу люди? (в) Де був Ісус в той час, як люди Його питалися? (г) Коли і як прибув Ісус до міста Капернаум? 2. Чому люди шукали Ісуса? 3. Про який хліб думали люди? 4. Про який Ісус думав? 5. Що означає "хліб Ісуса? 6. Чому деякі ученики покинули Ісуса? 7. Що про Ісуса сказав Петро? 8. Чого вчить нас ця лекція? (Ів. 6: 22-71).

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ.

(Продовження зі сторони 3-ої)

тедрі в Холмі, були б віддали своїх учнів теольогії під опіку людей, які не признавали б Вашої канонічности та взагалі канонічности Вашої Церкви?...

„Та скажім, що ми, бажаючи Вам помогти (а ми цього дійсно бажаємо), погодилися б Вас спровадити до Семинарії, не оглядаючись на Ваше ставлення до нашої Церкви, — в яке положення ми поставилиб не лише нас самих, але також і Вас? Ви тоді мусілиб одно з двох: або чесно виявляти свої погляди про нашу канонічність, й тимсамим унеможливити свою працю в Семинарії, або кривити душею та навчати студентів того, в що Самі не вірите. В таку неможливу, неприродну позицію ми ні Вас, ні себе ставити не можемо.

„А дальше, — що загал наших вірних... сказавби на таку ситуацію? Церква спровадила Митрополита Іларіона, — але він стоїть поза нею. Іларіон виховує молодих священиків для Церкви — але не є ні в канонічній, ні в молитовній єдности з Архипастирем і духівництвом тої-ж Церкви. Архипастир Церкви, Архиепископ Іоанн, відвідує Семинарію (хочби з нагоди її отворення), служить св. Літургію, уділяє св. Тайни учням Семинарії, — а вихователь тих учнів, Митрополит Іларіон, стоїть збоку, не бере участи, — бо він поза Церквою! Що сказалиб про це самі учні? Їх батьки? Загал вірних?... Відповідь ясна.

„З Ваших листів бачу, що Ви мабуть мильно розумієте мою позицію в Церкві... Провід в Церкві має Впреосв. Архиепископ Іоанн, як її Архипастир... Йому одному прислугує право говорити в імени Церкви. Коли ж Ви обминаєте його та вдаєтеся до мене, чи кого іншого в справах, що дотикають цілу Церкву, — Ви цим не посуваєте справи вперед, але, що найменше, затримуєте її на місці. Моя щира рада була б, щоб Ви остаточно передумали пропозицію о. Владики Іоанна з 27. X. 45 й дали на ню ясну відповідь. Не мушу казати, що ми булиб тільки раді, колиб вона була позитивна..."

„Свого часу я отримав від Вас „виписку з російського офіціяного видання про позбавлення сану еп. Полікарпа". З нею справою я познакомлений від весни 1943, коли-то отримав люксусово видану книгу п. з. „Правда о Религии в России". Книга видана в Москві 1942 і є звичайною совітською пропагандою, в якій нема ні правди, ні религії... Про неканонічність акту позбавлення сану еп. Полікарпа можна багато сказати, та про це хіба іншим разом. Я одначе не сказавби за Вами, що це „за наші гріхи Господь тяжко покарав нас". Це Москву Господь покарав, бо вона колись тяжко заплатить за її нехристіянське, нелюдське відношення до Українського Народу та його Церкви. Для нас російська Церква такою, як вона є, — є не тільки неканонічною, але й не є дійсною Церквою."

(Продовження буде).

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Попередно оголошено	$880.50
Николай Байдала, Вегревил, Алта.	10.00
Георгій Фуштей, Довнінг, Алта.	10.00
Разом	$900.50

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на нижче подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man.

СТАТУТ ТЕОЛЬОГІЧНОГО ТОВАРИСТВА

КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ.

З початком біжучого шкільного року питомці теольогічного факультету при Колегії св. Андрея в Винипегу основували своє товариство під повищою назвою. Статут товариства є такий:

І. Назва:

Теольогічне Товариство при Колегії св. Андрея в Винипегу.

ІІ. Ціль:

Ціллю товариства є освідомляти своїх членів й тих, що цікавляться істинами християнського життя й філософії в їх відношенню до релігійних, політичних, соціяльних й економічних проблем. Дорогами, якими Товариство має осягнути свої цілі, вважатимуться такі:

а) урядження дискусій й дебат,

б) вислухання запрошених гостей-промовців й

в) інші можливі дороги.

ІІІ. Членство:

1. Звичайними (активними) членами Товариства можуть бути тільки студенти Теольогії Колегії св. Андрея в Винипегу.

2. Надзвичайними членами можуть бути:

а) Священики Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що живуть в Канаді або де-інде, які стають членами автоматично.

б) Кожний інший може стати надзвичайним членом, як що його представлять Товариству двоє звичайних членів і Товариство його прийме.

3. Почесні члени:

а) Почесний президент — правлячий Єпископ або Голова Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

б) Почесні віце-президенти: 1) Голова Консисторії Укр. Греко-Православ. Церкви в Канаді. 2) Декан Теольогічного Відділу Колегії (який є дорадником Товариства). 3. Інші епископи Української Греко-Православної Церкви в Канаді. 4) Всі вчителі Теольогічного Відділу.

IV. Членські вкладки (оплата):

1. Вкладки встановлюють студенти-члени Товариства що-року.

2. Членські вкладки студенти Теольогії мусять внести перед тим, як вони мають стати звичайними членами.

3. Інші члени не мають платити членських вкладок, але можуть давати жертви й робити записи на ціль Товариства.

V. Члени екзекутиви й їх обовязки:

1. Голова — репрезентує Товариство назовні й є відповідальний за всі активності й належну діяльність Товариства.

2. Заступник - голови — заступає голову підчас його відсутності й має всі права голови на той час.

3. Секретар — провадить книжку протоколів Товариства з його засідань, як рівнож цілу переписку Товариства.

4. Скарбник — провадить рахунки Товариства й представляє фінансові справоздання що-місяця, або так часто, як обставини вимагають.

5. Програмовий Комітет — складається з двох членів, яких обовязком є приготовити програму для всіх зібрань й взагалі подати плян діяльності Товариства.

VI. Номінації й вибори:

1. Всі члени екзекутиви вибираються звичайними членами Товариства два рази до року, на початку шкільного року й по новім році.

2. Номінації й вибори відбуваються на звичайних (загальних) зборах через тайне голосування, або за піднесенням рук, в залежності від того, як більшість схоче.

VII. Зібрання й збори:

1. Предсідник, призначений що-тижня програмовим комітетом, має перепроваджувати зібрання.

2. Звичайні зібрання мають відбуватися так за часто, як звичайні члени постановлять їх мати.

3. На жадання членів екзекутиви, або 2/3 цілого числа звичайних членів, надзвичайні загальні збори можуть бути скликані коли небудь.

VIII. Мотто:

Із Євангелії св. Євангелиста Матвія 28: 19-20:

„Тож ідіть і навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця, і Сина, і Святого Духа,

Навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам; і ось Я з вами по всі дні, до кінця віку. Амінь".

НЕСМАЧНИЙ МІСІОНАР.

Один місіонар попав в руки людо-[illegible].

— А що ви будете зі мною робити? — питає їх.

— Зїмо тебе — відповів ватажок людоїдів.

— Ви не будете мене любити — каже місіонар. — Я несмачний. Ось покушайте. — При тім він виняв ножик, відрізав собі кусень ноги й подав ватажкові. Той взяв до рота, пожував і з огидою виплював на землю.

— Б-р-р, справді немачний — каже ватажок, і наказав місіонаря звільнити.

Після цеї події місіонар прожив на тім острові ще пятьдесятть років. Він мав штучну, з коркового дерева зроблену ногу.

СВІТОВА ПРОДУКЦІЯ ЗОЛОТА.

Вартість золота в світі тепер обчислюють на 37 більйонів долярів, цебто шість більйонів більше, як в 1940 році Одна унція золота (шіснадцята частина фунта) вартує тепер 35 долярів. В році 1934 вартувала $20.67.

Злучені Держави Америки мають найбільше золота, бо 22 більйони долярів. Ціла Европа має 6 більйонів, з чого Велика Британія має 2 більйони.

Від 1930 року продукція золота в Канаді стала найважніщою продукцією.

НАЙБІЛЬША ЦЕРКВА В СВІТІ.

Найбільшою церквою в світі є церква [illegible] Петра в Римі в якій, кажуть, може зміститися 54 тисячі осіб. За нею йдуть в наступнім порядку такі церкви:

Катедра в Міляні, Італія (католицька) — 37,000 осіб.

Катедра св. Павла в Лондоні (англіканська) — 25,000 осіб.

Катедра св. Софії в Константинополі (православна) — 23,000 осіб.

Катедра Нотр Дам в Парижі (католицька) — 20,000 осіб.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІЛНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папери. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ
В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Одночасно з цим митр. Олексій, у відповідь на заклик археп. Полікарпа полишити роз'єднання в Церкві, написав на 9 сторінках великого аркушу і машинового друку листа, якому надав форму відкритого листа та поширив його посеред духовенства. Пізніше чули, що митр. Олексій шкодував, що в подразненні випустив такого листа. І дійсно, цей лист викликав найгірше враження. Посеред усяких плитких історичних екскурсій, пристрасних наклепів і перекручувань сучасности, в ньому єдиним хіба було цінним — підтвердження митр Олексієм і тепер (лист датований 1 червня 1942 р.) своєї приналежности до юрисдикції Московської Патріярхії „Ми мало повинні в тому, що опинились в 1940 р. в юрисдикції Московської Патріярхії, але повинні виходити з рамок тої юрисдикції... Наш собор став твердо на шлях автокефалії, т. є незалежно від кого керує справами Української Православної Церкви аж до часу, коли [illegible] автокефальні православні церкви, а разом з ними й Московська Церква, дадуть своє благословення на автокефальне існування нашої Церкви канонічною дорогою. Назва „Автономна" Церква нікого не повинна смущати..." Очевидно, що такий лист тільки поглибив розкол, а не вів до замирення. Ширення посеред українського народу, з боку противників самої української ідеї, закидів Православній Церкві того народу і її ієрархії, що не є Церква, яка веде свою історію від часів князя Володимира Великого, а звичайна собі секта, було можливе тільки при певности, що окупаційна німецька влада не тільки не буде гніватись за це поборювання національної церкви, а ще й похвалить. Бо ж як би прийшла тоді українська державна влада, така поведінка епископів-автономістів була б не до подумання.

Для заспокоєння сумління одних, обурення других, зпосеред духовенства і мирян Української Православної Церкви, архиепископ Полікарп видав свій другий архипастирський лист, з 1 липня 1942 р., в якому знайшли належну відповідь твердження епископів-автономістів про „ересь", „сектанство" Св. Православної Української Церкви, а одночасно оголошено було постанову Собору Єпископів цієї Церкви, від 17 травня 1942 р. в Києві, про „припинення молитовного єднання з автономістами-розкольниками, аж доки не покаяться і не вернуться до свого канонічного митрополита".

Таким чином, в цей час, літом, 1942 року, напруження відносин у церковному житті в Україні осягло найвищого степеня. Український епископат болів душею над тим, що така свята справа, як відродження Православної, незалежної від Москви, Церкви українського народу, поневіряється знову політиканством, що стільки разів вже мало місце в історії тої Церкви, зі шкодою для неї.

Перший рік перебування українських земель під німецькою окупацією, як ми вже зазначили, пройшов для Української Православної Церкви в умовах можливого виявлення національно-церковної течії в ній, що привело до призначення, на просьбу Волинських церковних рад до митр. Дионисія, архиеп. Полікарпа Адміністратором Православної Автокефальної Церкви в Україні та висвячення нових українських епископів. Великою шкодою для Церкви була заборона німецькою владою митр. Дионисію виконувати свою канонічну владу, як первоієрархові, поза межами Генерал-Губернаторства, бо ця заборона сприяла розколові в Церкві на Україні і скріпила автономістів-розкольників. Назовні й признання німцями двох „напрямків" в Церкві — автокефального і автономного — виглядало нібн як свобода віри і вільне виявлення населенням свого бажання належати до тої чи іншої Церкви. Отже, коли в першому році й були які вмішування німецької адміністрації на [illegible] Україні у внутрішне церковно-українське життя, то були це окремі епізоди, а не система. Сюди треба віднести згадане вже розвязання Київської Церковної Ради, з попереднім арештуванням деяких її членів. До таких же „епізодів" відноситься, наприклад, слідуюче розпорядження гебітскомісара в Кремянці на Волині з 22 січня, 1942 р.:

„На підставі загальної заборони зібрань, забороняю з днем оголошення творити церковні ради та подібні організації. Існуючі церковні ради негайно розвязується. Хто, не дивлючись на це розпорядження, бере удія в церковних радах, або таємно підтримує ці ради, буде, як підбурювач спокою, негайно арештований. — Гебітскомісар Міллер, державний радник."

Церковні ради тоді скрізь на Волині існували, а чому якраз Кремянецький гебітскомісар Міллер визнав їх „підбурювачами спокою" та заборонив під загрозою арештовань, пояснюється це інтервенцією у нього архиеп. Олексія за впливом племінниці архиепископа, яка була секретаркою у гебітскомісара. Це лише один з проявів „державної політики німців відносно Церкви в окупованій Україні.

Але, після року війни з СССР і окупації почала німецька влада вже не окремими епізодами, а систематично, під керуванням центральної влади Райхскомісара України, все більше й більше втручатися в церковне життя та його обмежувати й утискувати, явно з найбільшою шкодою для автокефального напрямку в Українській Православній Цер[illegible].

(Продовження слідує)

АВСТРІЙСЬКО-СОВІТСЬКИЙ ЖАРТ.

„Ню Йорк Таймс" подає такий жарт, який тепер поширений в тій частині Австрії, яка є під совітською окупацією.

Дві віденьки зустрічаються на вулиці й розмовляють:

— Чому цей майдан зветься тепер „Майдан Сталіна"? — питає перша

— Що? Ти не знаєш, хто такий Сталін?

— Признаюсь, що не знаю. А що він таке зробив?

— Та він же визволив нас від німців.

— Ах, так! Ну, а чому ж він так довго визволяє нас тепер від росіян?

ДЗВОНИ,
яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; гарантуємо на 15 літ; найкращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.
MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ
(Торонто, Онт.)

Празнуючи 25 років щасливого супружого життя п-во Дм. і Марія Єнки запросили до себе 1 лютого своїх близьких приятелів, щоб разом з ними відзначити той радісний день в їхнім життю. Зробили це самі, не чекаючи, щоб хтось зарадкував для них несподіванку, як це дуже часто водиться. Та помимо цього, приятелі не прийшли з порожними руками, а через п. Д. Кримка передали їм дарунок.

Слід згадати, що п-во Єнки гарно виховали своїх дітей, а це одного сина й дочку. Дочка вже вийшла замуж, а син Стефан щиро трудиться серед Сумівців і від [illegible] літ входить до заряду нашої організації молоді.

По довершенню потвердення шлюбу та змістовних промов, наш парох о. П. Самець, провів [illegible] й всі засіли до обіду. По [illegible] були промови, в яких гості висловлювали признання й поважання для ювілятів і за їх агодою переведено збірку на Колегію св. Андрея в Винипегу. Збірка принесла 45 доларів, з чого [illegible] призначено на Український Голос.

Жертвували по 5 дол.: [illegible]

По 3 дол.: п-во М. і А. Бо[illegible]

По 2 дол.: Д. Кримка, О. Федо[illegible], Р. Куций, В. Кульчицький, [illegible] Габа, М. Цюта, С. Романко, М. Г. Мудрий, М. Бурий, Н. Б[illegible]ри.

По 1 дол.: п. Охітва, Т. Остап[illegible], Т. Яремко, О. Стасина, пані [illegible]тук, С. Оробко, М. Олексів, Н. [illegible]ванів, В. Марків, Н. Іванишин, О. Гаврилюк, І. Майнер, С. [illegible]ицький, пані Пеленюк, М. [illegible] новоприбувший зпрі[illegible] Вілошицький.

Жертводавцям щире спасибі
Гість.

В 50-ЛІТНІ РОКОВИНИ
(Давніг, Алта.)

В суботу 27 березня 1948. п. Георгій Фуштей святкував разом з родиною півстоліття свого життя.

Пан Г. Фуштей нічого не робить без Божого благословіння [illegible] що важну подію в своїм життю святкував відправою, яку відслужив Всеч. о. Василів.

Підчас відправи, родина, враз з ювілятом, приступили до сповіди й св. Причастя, а по відправі присутних запрошено на обід, який відбувся в домі шваґра Митра Шерстинки.

При обіді місце господаря зайняв сам п. Шерстинка, примістивши п-во Фуштеів на призначене їм місце. Коли діти подали медівник, а на ньому засвічених [illegible] свічок, то нехотілось повірити, що Георгієві вже пів сотки літ. [illegible] дорослі діти, а навіть внуки підтверджували, що хотяй ювілят духом ще молодий, то літа минають непомітно, а час робить своє.

При кінці обіду п. Шерстинка покликав до слова о. пароха, який знаючи п. Фуштея від 12 літ, як чесного, примірного, глибоко релігійного, а до того жертвенного [illegible] представив його родину за примір для інших.

Потім родина нагородила доброго батька гарними дарунками, за що подякував їм сам тато. Він щирими словами подав науку своїм дітям, пригадуючи ще своїх родичів, а їх діда й бабу, які молодому ще тоді синові Георгієві казали: „Сину, де ти не будеш, старайся не забувати за Господа Бога, бо тільки при Його помочи ти будеш щасливим тут на землі!"

Переказав він ці слова своїм дітям і просив їх заховати глибоко в своїх серцях.

Прикінці він подякував всім присутним, що зійшлися та спільно провели цей памятний час в його житті, молитвою в церкві й тут на гостині. Рівнож п. Фуштей, як завсіди так і тепер, виявив свою жертвенність на добрі цілі, даруючи 10 дол. на памятник бл. п. Мирослава Стечишина, 10 дол. на фундацію ім. Мир. Стечишина, 10 дол. на Дівочий Інститут у Винипегу, 10 дол. на скитальців почерез Укр. Прав. Консисторію і 10 дол. на фонд Шевченківський при Інституті П. Могили в Саскатуні.

Слід зазначити, що це не перша жертва п-ва Фуштеїв, бо коли б сьогодні додати всі їх жертви [illegible] то була б поважна сума [illegible] можна сказати, що між нашими фармерами багато таких жертвенних людей не знаходимо [illegible] ме цю родину можемо ставити [illegible] за примір.

При відході всі присутні стискали руку ювілятові, бажаючи йому прожити щасливо з родиною ще другу півсотку літ.

Г. Угриківський.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Збірка о. П. Запаринюка в Винзор, Онт.	7.45
Збірка о. І. Майби, округ Арборг, Саск.	20.00
Збірка о. М. Юрківського:	
Гиндаз, Ман.	10.60
Брендон, Ман.	10.06
Поплярфілд, Ман.	8.5[illegible]
Стед, Ман.	4.25
Рейні Ривер, Онт.	3.50
Поплар Парк, Ман.	2.75
Портедж ла Прері	2.25
Дуфрост, Ман	2.10
[illegible] Брендон	1.00
Збірка о. І. Дмитрова в церкві св. Михаїла, Винипег	46.75.

ЖЕРТВ НА КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ

Е. Хаштарник, Сандави	10.00
Г. П[illegible], Интерфілд	5.00
о. В. [illegible], збірка на [illegible] [illegible]	20.00
Ю. Буданський, Овк Лейк	5.00
Ф. Бойко, Винтерборн, Алта., збірка на весіллю	10.00
о. Т. А. Горбай, збірка на похороні бл. п. М. П[illegible]	5.00
Е. Грицина, збірка на похороні бл. п. В. Святинського	25.78
о. Е. Грицина, збірка на похороні бл. п. Г. Марія[illegible]	16.[illegible]
Пані А. Забродська коляда в Левеліг, Міш.	11.00
М. Білий, Торонто, збірка на ювілею подружжя п-ва Понків	40.00
П. Туткалюк, Майсфілд.	10.00
І. Баран, збірка на похороні бл. п. Марії Дідик, Вудворт, Ман.	6.00
І. Котик, Рама, Саск.	10.00
М. Рожанщя, Ніпавин, Саск., (попередно дав 75.00)	25.00
Н. Н.	14.83

ЦЕРКОВНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Збірка в церкві в Форт Френсес, Онт. 21.00

Збірка на принятті в п-ва Пограничних, Наягра Фалс, 60.00

Г. Фуштей, Давніг, .. 10.00

Збірка о. Д. Ф. Стратійчука: Фостон, Саск. П. Мелещук, Г. Рацка, І. Сторонський, Г. Запорожецький — 5.00. Г. Мелещук, І. Ільчук. М. Запорицький — 2.00; А. Мелещук, А. Чурило, Л. Сверпюк — 1.00.

Боженен, Саск. В. Мисак 10.00; Н. Сирник, С. Скорець, В. Василович — 5.00; І. Самець 3.00; М. Рурак. М. Господарчук — 2.00; І. Гупал, І. Купчірук, Г. Одовійчук — 1.00.

Рама, Саск. І. Котик 10.00; М. Ревуцький 8.00; пані Н. Гладій, М. Крисак — 5.00; М. Березовський 2.00; П. Кравець, А. Кадніцький, А. В. Овчар — 1.00.

ФЕДІР ШКАРПЯК
(Посмертна згадка)

Гроналд, Саск. — Дня 12-го лютого ц.р. упокоївся в Бозі в лічниці в Тісдейл, Саск., Федір Шкарпяк. Родився 23-го березня 1862 року в селі Волі Митовій, повіт Лісько, зах. Україна До Канади приїхав 1904 року і поселився в Алберті, потім перенісся до Гроналд, Саск., де жив до смерти.

Тіло покійного Федора привезено до дому до Гроналд, де о. К. Желішкевич відправив парастас, а дяк п. Павло Боднарчук читав псалтир. Похорон відбувся дня 16 лютого. Службу Божу і похорон відправив парох о. Желішкевич, мельодійно співав дяк п. П. Боднарчук.

Тіло покійного зложено на цвинтарі при церкві Вознесения

Годиться згадати що покійний Федір був практикуючий православний християнин, про інші віровизнання не любив і не хотів слухати. Був щедрим жертводавцем він пожертвував до Української Гр.-Прав. Церкви Вознесения Іконостас, котрий є гарно артистично виконаний

Покійний лишив жалем прибитих 4 синів, 18 внуків і 11 правнуків.

Вічна йому память.

о. К.Ж.

ПОХОРОН В РИВЕРС, МАН.

„Він ніколи не лишався позаді. Хоч поважно слабував в часах, коли цей Народний Дім будувався, покійний заглушував свій біль медицинами й приходив вечер за вечером на проби представлення.

Приходилось йому працювати тяжко фізично своєю працею старався дати своїм 5 синам і 3 дочкам як найкращі початки в життю. Помимо недостатків, покійний висилав своїх дітей до шкіл і щадив, що міг для себе і своєї дружини на старші літа".

Такими словами, й много іншими, пригадувалось деякі сторінки з життя покійного Петра Луцюка з Риверс, Ман.

Покійний родився 1885 року в Тортаків, пов. Сокаль. Року 1900 приїхав до Канади. Від 1911 до 1946 року працював для Ґренд Тронк Пасифік. Помер в середу 4 лютого, в винипегськім шпиталі.

Похорон з Службою Божою відслужив Всеч. о. М. Юрківський в суботу 7 лютого, в Риверс. Поза родину і сусідами приїхали на похорон також О. Дидик з Сенді Лейк, Ман., і І. Касюрак з Брендон, Ман.

Повернувши з цвинтару, всі зібрались до Народного Дому на спільний похоронний обід.

Пан Дидик, котрий знав покійного через довгі літа, сказав, що покійний був членом СУС, членом брендонської православної громади, жертвував на різні цілі, між іншим і на Колегію св. Андрея в Винипегу, підтримував видавництво Українського Голосу й Вістника та Народний Дім в Риверс. Пан Дидик пояснив, що память покійного повинна зберегтися невянучим вінком в формі жертви на певну ціль. На заклик п. І. Касюрака й п. Дидика слідуючі зложили свої жертви на фундацію Мирослава Стечишина.

По 10 дол.: Родина покійного

По 2 дол.: Е. Луцюк, М. Луцюк.

По 1 дол.: І. Касюрак, Брендон, Ман., п. Дидик, Сенді Лейк, Ман. Ю. Чайковський, Сенді Лейк, Ман., о. М. Юрківський, пані Ферина, пані М. Луцюк, Н. Мессел. П. А. Гайовський, Р. Чубак, М. Данилевич, пані І. Максимчук, П. Манчул, О. Собський, А. Данилевич, А. Мандзюк, М. Ковальчук, Д. Камула, Д. Колотило, П. Черкас.

Дрібними 3 долярн.

Всім жертводавцям щира подяка. Тобі, Петре, нехай канадійська земля буде легкою.

Учасник.

ІВАН ГОРДІЙЧУК
(Посмертна згадка.)

У неділю 29 лютого, у шпиталі в Ту Гілс, Алта., відійшов на вічний спочинок на старости літ, у 76 році життя, Іван Гордійчук, родом з села Рибно, повіт Косів Приїхав до Канади 1913 року і працював у ріжних околицях, аж наремті купив собі фарму в околиці Мусідора, Алта., де проживав аж до смерти. Жена його, Анастазія, померла у старім краю 1933 року.

Покійному ще вдалося спровадити молодшого сина Николая, який зі своєю женою Евдокією, з роду Мандрусяк, опікувався своїм батьком на старші літа.

Похорон відбувся в середу 3-го березня. Похоронну Службу Божу й інші похоронні відправи відслужив о. Ілля Півець при поважній скількости людей, яких при цілуванню хреста, завізвано до добровільної колекти на невянучий вінець, себто на Український Голос і Вістник. Зібрано 6.30, з чого призначено по половині на вище згадані часописи.

Опісля відбувся обід. Підчас обіду, п. Михайло Лисаковський дав заклик до присутних, щоб зложили щирі жертви на скитальців. Збіркою занялися два рідні, ще молоді брати — Іван й Михайло Качмарі. Жертвували:

По 1 дол.: І. Ф. Мандрусяк, М. А. Ількін, М. А. Мандрусяк, Е. Великопольський, І. Качмар, М. Качмар, М. Лисаковський, М. Филипок, С. Голіновський, П. Сорохан, пані Юлька Сорохан, Н. Гордійчук.

По 1.50: о. І. Швець.

По 50 цт.: Марія Костюк, Ю. Лизанчук, П. Качмар, В. О. Мандрусяк, Марія О. Мандрусяк, М. Лещишин.

Разом 16.50.

Тіло покійного спочиває на цвинтарі, що належить до церкви Успення Богородиці в Мусідора, Алта.

Полишив покійний у старому краю одного найстаршого сина Петра, дві дочки — Юстину, замужна Возняк і Марію, замужна Луканчук, що проживає у сусідньому селі Кобаках в повіті Косів.

Тут у Канаді полишив четверо внуків — Марію, Михайла, Юзефку й Олю, які дуже тужать за своїм дідусем.

Жертводавцям щира подяка, а нашому татові, дідусеві й щирому сусідові хай земля буде легкою та вічна память!

Михайло Качмар.

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ.

Купіть собі збірник церковних пісень під нотами, виданий на мімеографі. Книжка містить 21 сторін друку й 37 пісень. — Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовлення слати до

Rev. W. Senchen,
Smoky Lake, Alta

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.
КВІТЕНЬ

16. Пятниця — Сенджил (Сповідь і Служба Божа)
17 Субота — Паплар Парк (Вечірня і сповідь, 7.30 вечір)
18. Неділя — Паплар Парк.
21. Середа — Паплафілд (Великопостне Богослуження)
23. Пятниця — Брендон (Великопостне Богослуження)
24 Субота — Паплафілд (Вечірня і сповідь, 7.30 вечер).
25. Неділя квітна — Паплафілд

УВАГА: Великопістні Богослуження відправляється в 9.30 рано

Адреса: 932 Прічард евню. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.
КВІТЕНЬ.

17. Субота — Принс Алберт Вел. Сповідь і св. Причасти).
18. Неділя — Принс Алберт.
24. Субота — Семборг (Великодна Сповідь і св. Причастя)
25. Неділя квітна — Семборг

У вище згаданих громадах у суботу буде Служба Божа за померших. В час Богослуження в кождій громаді буде відбуватися Сповідь і св. Причастя

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.
КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Тернопіль. Сл. 8 год рано і Сл. Божа 10.30
25 Неділя — Алвена. Сповідь 8 год. рано і Сл. Божа 10.30
29 Четвер. Ст. Джулієн. Спов. 8 год. рано і Сл. Божа 10.30

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
КВІТЕНЬ

18 Неділя — Донвел
25. Неділя — Канора (Успенська). Всюди Великодна Сповідь.

Адреса: 110 Велінгтон Евню, Телефон 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодничука.
КВІТЕНЬ:

16. Пятниця — Тафилд. Сповідь і Служба Божа.
17. Субота — Льора. Сповідь і С. Б.
18. Неділя — Інсінгер, місто.
19. Понеділок — коло Кузик. Сповідь і Служба Божа.
20. Вівторок — Інсінгер, полуднева. Сповідь і Служба Божа.
21. Середа — Шиго полуднева. — Сповідь і Служба Божа.
22 Четвер. — Вест Брук. Сповідь і Служба Божа
23. Пятниця. — коло Ріки. Сповідь і Служба Божа
24. Субота — Дробот. Сповідь і Служба Божа
25. Неділя квітна — Дробот.
26. Понеділок — Тідор, місто. Сповідь і Служба Божа.
27 Вівторок — Інсінгер місто. Сповідь і Служба Божа
29 Четвер — коло Пасічників — Сповідь і Служба Божа.
29. Четвер — Шиго, місто. Страсти в годині 8-ій вечером.
30. Пятниця — Шиго полуднева — Покл. Плащениці 1 год попол. Шиго, місто, 3 год. пополудні.

ТРАВЕНЬ.

2. Великдень — Початок свячення Паски — Дробот. Служба Божа — Едмор. Вечірня — Шиго, місто
3 Понеділок — Шиго, полуднева
4 Вівторок — Інсінгер місто.

Адреса Шиго Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алонюка.
КВІТЕНЬ.

18. Неділя — Гефорд
25. Неділя квітна — Кендо.
29. Страсний Четвер — Гефорд. 6.30 вечером Страсти Хр.
30. Вел. Пятниця — Гефорд, 1 год. по пол. Винес. Плащениці.

ТРАВЕНЬ.

1 Вел. Субота — Свячення Пасок Норт Бетлфорд, 9 год. рано. — Кридор, 1 год. по полудні Билки — 3 год. пополудні. Гефорд (фарми), 6 год. веч.
2. Великдень — Гефорд, 5 година рано. Рання і Свячення Пасок. Релфілд, 8 година рано Витхил, 10 год. рано Служба Божа і Свячення Пасок.
3. Світ. Понділок — Глеслин
4. Світ. Вівторок — Марлин
9 Неділя — Ітонія.
16. Неділя — Прілейт
23. Неділя — Білики
30. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Бох 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Стрий
25 Неділя квітна — Спеден.
29 Вел. Четвер — Смокі Лейк Сл. Божа 1 година рано,
30 Пятниця — винос Плащениці і свячення пасок.
Гефорд — 1-ша година.
Глендон, 3 година.
Трин, 5 год.
Сенді Репидс, 7.30 вечером
Біг Медов, 9.30 вечером

ТРАВЕНЬ

1 Субота — Ардмор, 9-та година Сл. Божа і свячиння пасок.
Ель Пойнт, 2 год. по полудні
Бойл Лейк 5 год. пополудні
Спеден, 7 год. пополудні,
Вільна, 8.30 год. вечером.
Стрий, 10 год. вечером.
2. Великдень — Ловінг, 12 година Вел. Утреня і свяч пасок.
Бейс, 2.30 год. рано.
Смокі Лейк, 7 год. рано Служба Божа і посвячення Райських дверий і свячення пасок.
Вільна, 5 год. Вечірня.
3. Понеділок — Тірін. Сл. Б. Сенді Репидс, Вечірня 5 год.
4 Вівторок — Біг Медов.
6. Четвер Велик. Муч. Юрія — Смокі Лейк, Річниця Сестрицтва
9 Неділя Проводи — Бейс.
16. Неділя Проводи — Бойл Лейк
23. Неділя — Вильна.
Смокі Лейк, 3 год. Проводи.

Адреса: Бох 309. Смокі Лейк, Алта Тел. 82.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
КВІТЕНЬ:

18. Неділя — Косія (Вел. Сповідь і Богослуження).
21 Середа — Белий Ривер, коло Стороженка, Вел. Сповідь і Богос.
25. Неділя квітна — Ешвил (Вел. Сповідь і Богослуження).
28. Серед — Рорктон (Вел. Сповідь і Богослуження).

Адреса: Бох 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
КВІТЕНЬ:

17. Субота — Кемсак. Сповідь і Богослуження
18. Неділя — Кемсак. Сповідь.
25 Неділя — Вимер. (Сповідь)
29. Вел. Четвер — Канора. Страсти.
30. Вел. Пятниця — Вимер. Винос Плащениці і свячиня пасок — год. 2 пополудні.

ТРАВЕНЬ:

1 Вел. Субота — 9 год. рано — Тазін. Сповідь, Богосл. і свячення пасок.
2 год. по пол. — Рама, св. пасок
6 год. — Бюкенен. св. пасок.
2. Великдень. 12.10 рано Кемсак.
4 год. рано — Ендевор
8 год. рано — Канора
7 год. веч. — Кемсак Вечірня
3 Світл. Понеділок — Курокі.
4 Світл. Вівторок — Тазін.
9 Неділя Томина — Ендевор.
16 Неділя — Кемсак
23 Неділя — Канора
30. Неділя — Фостон

Бох 423 — Телефон 67 Канора Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
КВІТЕНЬ

17 Субота — Торгилд. Велик. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
18 Неділя — Торгилд. Велик. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
24 Субота — Ворспайт. Вел. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа
25 Неділя — Федора. Велик. Сповідь 9.30 рано. Служба Божа

Адреса: Скр. 62. Тел. 10. Радвей. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
КВІТЕНЬ

17 Субота — Сірко
18 Неділя — Сірко
25 Неділя — Севькін
29 Вел. Четвер — Арбака. Сповідь
29 Вел. Четвер — Вайта, год. 7 веч. Страсти.
30 Пятниця — Толстой. Винос Плащениці год. 3 пополудні

Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
КВІТЕНЬ

18. Неділя — Гілберт Плейнс. Вел. Сповідь
Вечірня в Гренвю, в годині 5 і Великодна Сповідь
19. Понеділок — Гренвю Велик. Сповідь і Причастя
25. Неділя — Леннард Великодна Сповідь

Адреса: Роблін. Ман. Поч скр. 54. Тел. 547

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
КВІТЕНЬ:

18 Неділя — Норквей.
25 Неділя — Гаес

В парафіях, в яких мені неможливо бути на Великопостних неділях, — Великодна Сповідь відбудеться на будних днях, а то так:

13 Вівторок — Глен Елдер.
15 Четвер — Свон Плейн
23 Пятниця — Мейбридж.
28 Вівторок — Стінен, сповідь.
29 Середа — Кобзар.
29 Страсний Четвер — Ренвер — Свячення пасок.

ТРАВЕНЬ:

1. Велика Субота — Стінен. (1-ша год. свячення пасок).
2. Великдень год. 5 рано Кобзар. год. 7 рано — Аррен год. 9 рано — Гарвіль
3 Вел. Понеділок — Кобзар.
4 Вел. Вівторок — Ервуд.

Адреса: Бох 12a — Аррен. Саск.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

16 П 3 Преп. Микити Ісповідника
17 С 4 Преп. Иосифа Многобол.

18 Н 5 5 Нед. Посту. Мч. Симеона
19 П 6 Евтихія арх. Констант.
20 В 7 Юрія еп. Мелетинського
21 С 8 Ап. Іродіона, Агава, Руфа
22 Ч 9 Мч. Евпсихія та 270 інших
23 П 10 Муч. Терентія, Африкана
24 С 11 Свщмч. Антипи еп. Перг.

25 Н 12 Нед. Цвітна. Василія Ісповід.
26 П 13 Свщмч. Артемона пресв.
27 В 14 Мартина ісповідника мч. Азата
28 С 15 Ап. Аристарха, Трофима
29 Ч 16 Муч. Калідія, Ніки, Нунехії
30 П 17 Свщмч. Симеона еп. Перс.

ТРАВЕНЬ:

1 С 18 Преп. Івана, ісповідн. Косми

2 Н 19 ВЕЛИКДЕНЬ Воскр. Хр.
3 П 20 Світлий Понеділок
4 В 21 Світлий Вівторок
5 С 22 Теодора Сикеота, ап. Луки
6 Ч 23 †Великмч. Георгія (Юрія)
7 П 24 Преп. Сави Печер.
8 С 25 Ап. Марка, Македонія втр.

9 Н 26 Нед. Томина Свщмч. Вас.
10 П 27 Преп. Стефана еп. Волод.
11 В 28 Ап. Ясона і Сосипатра
12 С 29 Муч. 9 в Кизику, Теогнія
13 Ч 30 †Ап. Якова Заведеєвого
14 П 1 Свщмч. Макарія митр. К.
15 С 2 Перен. мощ. Бориса і Гліба

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіткевича.
КВІТЕНЬ

18. Неділя — Гронлид. Великодна Сповідь
25. Неділя Квітна — Котет. Сповідь
29. Вел. Четвер. — Гронлид. панихида. Служба Божа і Страсти
30. Вел. Пятниця — Гронлид пл. У других церквах буде залежати від дороги

В часі Св. Великого Посту Сповідь перед Утреню. Протягом Посту кождої середи Сорокоуста в Гронлид а в Капанні. 10 г. рано в Капанні — 10 година рано

Адреса: Бакс 47. Гронлид Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
КВІТЕНЬ

18 Неділя — Лужани.
25 Неділя квітна — Довнинг По полудні св. Вечірня і сповідь — Гемлин.
26 Понеділок — Гемлин
28 Середа — Кагвин
29 Стр. Четвер — Борівці 7-ма година вечером Страсти— Вилингдон
30 Велика Пятниця 11 год. винос Плащениці — Вилингдон 1-ша год попол. — Бринзлей. 3-та година — Лужани 6-та год. вечером — Андрю.

Адреса: Вилингдон, Алта. Бох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.
КВІТЕНЬ

18 Неділя — Сенді Лейк
22. Четвер — Мені
25 Неділя — Енгусвил

УВАГА: Великодна Сповідь перед кожним Богослуженням від 9 год. рано

Адреса — Бох 46. Оакбурн Ман Тел 133—21. Шол Лейк Ексченж

Устав Церковний.

18. 5 Нед. Посту Гол. 5. УЄ 2 Літ. Ап. Жид. 9: 11—14 Єван. Мар. 10: 32—45.

25. Нед. Цвітна. УЄ Мат. 21: 1—11. 15—17. Літ. Ап. Фил. 4: 4—9. Єв. Івана 12: 1—18

ТРАВЕНЬ:

2. Великдень: Ап. Діяння 1: 1—8. Єван. Івана 1: 1—17.

3. Св'т. Понед. Ап. Діян. 1: 12—17. 21—26. Єван. Івана 1: 18—28.

4. Світ Вівт. Діян. 2: 14—21. Єв. Луки 24: 12—35.

6. Юрія: УЄ Луки 12: 2—12. Літ. Діян. 12: 1—11. Єван Івана 15: 17—16: 1—2.

9. Нед. Томина. Гол. 1. УЄ Мат. 28: 16—20. Літ. Діяння 5: 12—20. Єван. Івана 20: 19—31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1948. ЧИСЛО (821) 9

МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХ „НЕ БАЖАЄ" ПЕРШОГО МІСЦЯ.

Митрополит Николай Крутіцький заперечив вістку з Парижа, що ніби патріярх московський Олексій хоче перебрати контролю православних церков на Балкані. Він сказав, що патріярх не ... собі першого місця і що він не ... забрати першенства від Константинопольського патріярха.

Кажуть, що собор представників православних церков відложено й він відбудеться разом з урочистим святкуванням 500 річниці незалежности російської Церкви.

Другі джерела подають, що такий зворот в політиці російського патріярха стався в наслідок острої переписки між патріярхом Константинополя й Москви.

ХРИСТІЯНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ В АНГЛІЇ.

Від 29 березня до 10 квітня в Оксфорді відбувалася міжнародня християнська конференція, яка мала завдання ... християнський фронт проти ... релігії, зростаючого безбожництва й поширюючих впливів світового ...мунізму.

Багато студенті з Італії, Німеччини, ...нічної Европи, Франції й Швайцарії прибуло на цю конференцію, щоб вимінятись думками й знайти способи боротьби проти безбожництва й упадку ... гії в XX столітті.

Лорд Галіфакс й сер Стафорд Крипс приняли почесне місце патронів Християнської Активности на цій конференції.

ВІЗАНТІЙСЬКА ВИСТАВА В АНГЛІЇ.

В звязку з Лямбетською Конференцією, на яку має прибути багато визначних православних ієрархів з цілого світа, англіканські круги приготовляють ... ряджити в Вікторія й Алберт Музею в ... ндоні виставу Візантійського й Слов'янського Церковного Мистецтва

АРХИЕП. ДАМАСКІНОС ПРОТЕСТУЄ В КОМІТЕТІ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Архиепископ Дамаскінос, голова грецької Церкви, звернувся з сильним протестом до Комітету Обєднаних Держав, до Світової Ради Церков й до Балканської Комісії Обєднаних Держав про ... викрадання дітей комуністичними бандами з сіл північної Греції.

Комуністи викрали багато дітей, деякі з них понище 14 літ з Епіру й з сусідних районів Касторії, Фолріни й Пре... ...

ПРАВОСЛАВНІ ІЄРАРХИ НА КОНФЕРЕНЦІЇ.

В звязку з Лямбетською Конференцією Англіканської Церкви, яка має відбутися цього літа в Англії — слідуючі православні ієрархи мають прибути, як заграничні обсерватори:

Архиепископ Дамаскінос з Греції, Митрополит Діонисій, варшавський, Патріярх Александрійський, Патріярх Антіохійський й інші. Крім православних — архиепископ Кентерберійський запросив також старо-католицьких епископів Фінляндії, Норвегії й Ісляндії

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ісус являється Марії Магдалині.

А Марія стояла при гробі назовні тай плакала. Плачучи, нахилилася до гробу. І бачить два ангели, що в білім сиділи вони, — один у головах, а другий у ніг, де лежало Ісусове тіло. — І говорять до неї вони: „Чого плачеш ти, жінко?" Та відказує їм: „Узяли мого Господа, й я не знаю, де Його положили".

І сказавши оце, обернулась назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус. — Промовляє до неї Ісус: „Чого плачеш ти, жінко? Кого шукаєш?" — Вона ж думаючи, що то садівник, говорить до Него: „Якщо, пане, узяв ти Його, то скажи мені, де положив ти Його, — і Його я візьму. — Ісус мовить до неї: „Маріє!" — А вона обернулася та по еврейськи каже Йому: „Рабуні!", цебто: „Вчителю!" — Говорить до неї Ісус: „Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розкажи: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого." (Іван 20: 11-17).

З Празником Христового Воскресення найщиріші наші побажання Вірним Церкви, читачам „Вістника" і цілому Українському Народови:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Редакція ВІСТНИКА.

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що у гробах життя дарував!

ВІДОМИЙ ЗНАВЕЦЬ ВІЗАНТІЙСЬКОЇ ІСТОРІЇ В АМЕРИЦІ.

Др. Дворник, відомий знавець Візантійської культури й історії прибув до Америки й заняв катедру професора Візантійських Студій в Гарвардському Інституті

Професора Дворника феноменальна праця „Патріярх Фотій" друкується тепер в Кембриджу, в Англії й має вона цілковито відкрити світові очі на події церков в XI столітті.

Цікаво знати, що проф. Дворник є сам римо-католиком, чехом з походження, який потерпів немало за свої погляди й правдиве освітлювання церковної історії

Підчас свого перебування в Англії він отримав почесний титул доктора літератури Лондонського Університету й був вибраний членом Британської Академії Наук. Це вже четверта з ряду Академія Наук, що вибирає його в склад своїх членів

БРАК СВЯЩЕННИКІВ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ.

Брак священиків серед українських скитальців в Англії відчувається так ... є змушені ходити ... церков. Недавно ... Церкви призначив англійського священика з Мансфілд, о. Сомер... на капеляна для скитальців цілої діецезії

В цій діецезії перебуває тепер 1500 скитальців, переважно з України й Балтійських Держав.

Новопризначений священик говорить більшістю мов цих скитальців

ХТО З ПРАВОСЛАВНИХ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В КОНФЕРЕНЦІЇ СВІТОВОЇ РАДИ ЦЕРКОВ.

Генеральний представник Світової Ради Церков сказав, що всі православні східні Церкви грецької орієнтації постановили взяти уділ в організаційній Конференції Світової Ради Церков цього літа в Амстердамі.

Так само ... всі російські церкви які признають патріярха Константинопольського, пришлють своїх представників. Патріярх московський, кажуть, не зможе офіціяльно брати участи в цій конференції, але його запрошено, щоб він ... своїх обсерваторів на цю Християнську Світову Конференцію Ради Церков.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ
В ФЛИН ФЛОН, МАН.

Оцим подається до відома всім заінтересованим, що Високопреосвященний о. Владика МСТИСЛАВ, архиепископ Винипегу й всієї Канади відвідає Українську Греко-Православну Церковну Громаду в ФЛИН ФЛОН, Ман., в неділю 9 травня, 1948.

Запрошуємо на це свято всіх українців в Флин Флон, як рівнож з сусідних околиць.

Церковний Комітет.

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД І ЙОГО ЗНАЧІННЯ.

Приймаючи під увагу справу пенсійного фонду духівництва нашої Церкви в Канаді, порушену в попередніх числах „Вістника", необхідним є глибше застановитися над цим питанням, та в'одночас усвідомити в собі його значіння.

П. Г. Паскарук, як член Собору нашої Церкви ,що відбувся у 1946 році, заявляє, що справа пенсійного фонду духівництва не знаходила підтримки навіть серед духівництва, бо він чув „на власні вуха, що навіть багато священиків не є за тим пенсійним фондом", тому — справу цього фонду, яка остаточно була принятою на останнім Надзвичайнім Соборі — він приймає і „годиться", щоб „громади і священики платили на цей фонд одяаково", бо духівництво наше оплачується громадами „не зле . Приймає цю ухвалу з тим застереженням, що „кожна громада повинна висловитися перед Консисторією, чи вона на такий пенсійний фонд годиться".

Можна погодитися з деякими твердженнями п. Паскарука, як прим., що деякі учителі отримують меншу платню, як деякі священики, та що „між нами нема багатих людей", однак чи можна погодитися на те, щоби обговорену та вирішену справу цілим Собором давати ще раз під обради поодиноких громад? Чи існуе у культурному світі таке право, щоби ухвали чи закони зроблені вибранцями народу, віддавати в народ, аби він їх апробував? Чи покаже це громадянську зрілість того народу? Думаю, що ні! Народ вибирає представників для того, щоб вони в його імені справи вирішували, вхвалювали [illegible] закони [illegible] переводили в життя [illegible] культурному [illegible] покори[illegible] представники нації, [illegible] відновлення держави. Коли навіть ми й непо[illegible]мось з характером вирішення якої-будь справи чи її напрямком, тоді ми повинні її порушити в часі, і в місці, які є на те призначені! В даному випадкові п. Г. Паскарук, як повноправний член Надзвичайного Собору, повинен був розважити цю справу тоді, як вона була поставлена Консисторією до програми Собору й опублікована на сторінках преси. Тоді був для цього час, а місцем була — преса й право голосу, як члена Собору. Тоді якраз можна було домагатися й апробати. Тепер-же, чи хочем ми того чи не хочем, але треба погодитися з тими ухвалами, які винесли наші репрезентанти на останньому Соборі Нашої Церкви аж до часу слідуючого Собору. Так водиться в цілому культурному світі, так повинно водитись і в нас

Не є оправданим зсилка на те що деякі учителі мають нижчу платню ніж духівництво, та що вони разом з деякими „робітниками торговельних підприємств" є гірше упосаджені матеріяльно. Коли зсилаємося на букви і вимовляємо „А", то треба знати, що слідуючою буквою буде „Б". Коли говоримо про платню і працю когось, то мусимо при цьому приняти під увагу й те, якими шляхами він дійшов до [illegible] та як він заобезпечив себе? Підготовка на священика потягає за собою багатто більше коштів і часу ніж на учителя, і рівняти платню священика з учителем не буде оправданим. Мірилом платні не є праця, але фах, з яким виконується дана праця. З досвіду знаємо, що як робітники й учителі, так і духівництво не всюди однаково побирають винагороду. А ця винагорода залежить від їхнього стажу і практики. Робітник робітникові, учитель учителеві, доктор докторові й духівник духівникові ніколи в праці не є рівні. Одні до свого фаху віддали більше підготовчої праці і є більше вправлені, одержуючи за це більшу винагороду, другі знов дали менше підготовчої праці і є менше вправлені, тому останні мусять мати меншу платню. Отож не можна ставити на одному рівні священика з учителем, а вчителя знов — з робітником, бо тоді, коли кандидат на священика віддавав свої сили на студії і науку, коли ви брав від своїх батьків на цю ціль готівку з праці їх рук, тоді молодий робітник чи хлібороб, обмежившись початковою безплатною школою, працював сам на себе. На удосконалення свого фаху останній не давав тоді ні своєї праці, ні бітьківських фондів, а навпаки — з ранньої молодости він мав можливість здобувати для себе заобезпечення в майні і в грошах. З другого боку, кандидат на учителя в порівнанню з кандидатом на священика побирає нижчу науку, вона його менше коштує, і в праці своїй він не має такої відповідальности, як священик.

Найменше можна говорити про фармерів. Фармер обосновує свою працю на фармі, на реальній власності, яка сама по собі являється вже заобезпеченням. Коли навіть фармер заробляє, після слів п. Г. Паскарука, по сто долярів місячно, тоді ця сума становить у нього заощадження за його працю без ущербу його майна.

З повищ[illegible] сказаного бачимо, що ко[illegible] [illegible] платню священства на рівні з заробками фармера чи робітника — ми будемо несправедливими; коли ж знов скажемо, що духівництво наше, крім богослужбових відправ, нічого не робить, як це твердить п. Г. Паскарук, то скажемо явну неправду, бо де як де, а духівництво Української Православної Церкви в Канаді займає перше місце у громадській праці.

Підсумовуючи все це до купи, не трудно буде прийти до висновку, що твердження п. П. Зварича про те, щоби громади платили на пенсійний фонд чотири в[illegible], а священство [illegible] вповні оправдане. Такий розподіл оплат не обтяжує ані мирян, ні духівництво, а в наслідках своїх — дасть фонд, який заохотить багатьох ідейних людей до богословських студій. Маючи за собою забезпечення на старість, а рівночасно — заобезпечення своєї родини на випадок смерти, духівництво наше не потребуватиме оглядатися за джерелом здобутку для „чорного дня", чи то на випадок „старости": для цього буде йому служити пенсійний фонд, до которого воно здобуде право після певної праці і часу. І цю працю воно дасть так, як вимагатиме від нього Церква та [illegible]. Чим більший матимем пенсійний фонд, тим більше будемо діставати ідейних працівників Церкви. Отже — чим сильніший буде цей фонд, тим сильніша буде й наша Церква.

Подаю це не з рамени духівництва, отже тих, що сподіваються користати з пенсійного фонду, але виключно з точки погляду мирянина-робітника, подаю з точки погляду на добро і розвій нашої Матери Української Православної Церкви. Думаю, що справа пенсійного фонду повинна була бути поставлена до вирішення не на останньому Надзвичайному Соборі, а далеко раніш, хоч би навіть і на Першому Соборі. Тоді ми багато краще стояли б, ніж стоїмо тепер. Все ж таки — ліпше пізно, як ніколи, бо в житті трапляється, що і пізний засів приносить на ниві гарний урожай. І те пернішний засів на Ниві Христовій, як що „кукіль" не заглушить його, повинен принести обильний урожай. Запорука цього — добра воля мирян і духівництва, та Божа поміч.

С. Д. Білоцерковний,
Лашін, Кве.

АРХИПАСТИРСЬКІ ВІДВІДИНИ ЗАХІДНОЇ КАНАДИ.

В часі Великого Посту Владика Архиепископ Мстислав відвідав церковні громади Едмонтон, Венкувер і Вернон.

В Едмонтоні Владика перебув від 14 до 19 березня. Поза урочистою відправою Св. Літургії, 14 березня, в сослужінні з о.о. прот. П. Мельничуком і М. Фиком, 17 березня Вл. Архиепископ [illegible] голосив у церкві великопісну проповідь. Окрім того, підчас свого побуту в Едмонтоні Владика відвідав всі українські культурно освітні організації, [illegible] багато часу присвячуючи дітям Рідної і Недільної шкіл та питомцям Інституту ім. М Грушевського. Всі ці організації вітали в себе Достойного Гостя, уряджуючи на Його честь спеціяльні приняття. Зокрема величавим було приняття уряджене Жіночим Товариством при церкві Св. Івана в Едмонтоні На кожному з цих принять Владика виголошував довші повчальні промови, серед яких належить підкреслити промову до молоді в залі Інституту ім. М. Грушевського.

В часі від 27 березня [illegible] Владика Архиепископ вів [illegible] вер. Урочисту Службу Божу, в неділю 28 березня, Владика відправив в сослужінні з о.о. Д. Кирстюком і М. Симчичом, а після Служби посвятив пл[illegible] будову нової церкви, що її венкуверська громада має розпочати з весною [illegible] року. В Венкувері Владика [illegible] багато разів зустрічався з українським громадянством, всебічно цікавився його життям, а в своїх промовах закли[illegible] єдности та посиленої праці над наверненням до Церкви тих українців, що ще й [illegible] перебувають під впливом [illegible] клицько комуністичних організацій.

В Вернон Владика Архиепископ був у часі від 2 до 5 квітня. Урочисту Службу Божу Владика відправив 4 квітня в сослужінні з о. Кирстюком, у новозбудованій церкві, що є дійсно прикрасою Вернону. В своїй проповіді Владика звернув увагу на офірність вернонської громади, яка не словом, а ділом доказала свою любов до Рідної Церкви.

Треба зазначити, що так у Венкувері, як і у Вернон, участь в приняттях Архиепископа Мстислава взяло все українське зорганізоване громадянство, без ріжниці віровизнання і організаційної принадлежности. Дякуючи за [illegible] приняття, Владика зокрема сильно підкреслив у своїх промовах потребу взаємної толеранції і доброго співжиття всіх українців та закликав до підтримки Комітету Українців Канади, як символу обєднання українців-християн у Канаді.

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

При кінці серпня ц. р. я отримав від одного нашого священика лист, в якім він між іншим писав таке:

„Вже кількома своїми листами „єрей" Митрополит Іларіон просить мене взяти участь, асистувати, в його першому Богослуженню по прибуттю до Винипегу; чи можу я йому це вчинити?

„Він також вдається до Вас дозволити йому з літака відразу повитати Вас і в консисторській каплиці, та каплиці Колегії помолитись і принести подяку Богу за щасливу дорогу

„Коли Ви ще не одержали від него кого змісту листа, то певно скоро одержите... Митрополит підкреслює, що не буде жадною нелояльністю супроти моєї Консисторії, коли я [illegible] прислугу".

Я тому священикові відповів, що ні я особисто, ні Консисторія ніякого листа в цій справі від Митр. Іларіона не отримала. Дальше я писав:

„Він (Іларіон) прекрасно знає, що ніде так не водиться, щоби чужий епископ вдавався до священика з чужої для нього епархії, а тимбільше Церкви, без відома епископа тої епархії чи Церкви, й робив йому таку пропозицію, яку він робить Вам, ще й зазначуючи, що це не буде нелояльністю з Вашого боку проти Консисторії. Фактом [illegible] Митр Іларіон іде до громади, [illegible] не належить до нашої Церкви. Він іде без згоди й порозуміння з нашою Церквою та її проводом. Як довго між ними нами нема порозуміння, так довго він стає поза нашою Церквою і ні я, ні Ви, ні ніхто інший з наших священиків не [illegible] входити з ним в урядові, богослужбові зносини. Митр. Іларіон це сам прекрасно знає. Коли ж він робить Вам таку пропозицію то ясно, що хіба лише для того, щоби вже в самих початках свого побуту в Канаді внести що найменше заколот та непорозуміння. Ми [illegible] Ми [illegible] мося з фактом, що він до Канади іде та що було б побажаним; щоби питання його побуту й праці в Канаді було розвязане так, щоби з того була користь для загальної української та церковної справи. Але це не станеться, коли Митр. Іларіон, замісць прийти до порозуміння з цілою Церквою та її проводом, буде [illegible]ювати" на поодиноких священиках.

„Для Вашої інформації хіба ще скажу, що ми вели з Митр Іларіоном довгу переписку, але до нічого не могли договоритися й тому її заперестали. З [illegible] біжника... Ви довідаєтеся, що Єпископ Мстислав вже в дорозі до Канади. Консисторія запросила його як кандидата на Канадійського Єпископа... По його приїзді відбудеться Надзвичайний Собор Церкви... Дуже можливо, що цей Собор також буде застановлятися над ситуацією, яку витворить приїзд Митр. Іларіона Але повторюю, [illegible] це справа цілої Церкви, як такої, і всього духівництва разом, а не поодиноких священиків."

В перших днях вересня я отримав від Митр. Іларіона листа з 25 серпня, 1947, такого змісту:

„Якщо Милостивий Господь допоможе, то я прилечу 17 вересня цього року о годині 23.15 на летовище Винніпегу, а звідти я хотів би найперше вступити до Вашого Св. Храму й там коротенько помолитися з Вами, щоб тим підкреслити мою правдиву пошану до Вас і до всієї Святої Української Православної Церкви в Канаді. Я їду тільки з одною своєю задушевною думкою: щоб Господь обєднав усю Українську Церкву й послав Їй Свій животворящий розцвіт. А вже від Вашого Св. Храму поїду до Св. Покровського Собору. — Чекаю Вашої відповіді."

Відповідь я написав йому зараз на другий день, 5 вересня. Вона була така.

„Вашого листа з 25 серпня ц. р. я отримав вчора вечер.

„Вас спроваджує, і Ви ідете до громади, яка до Української Греко-Православної Церкви в Канаді не належить і не є з нею в молитовному єднанню; по[illegible] Ви також не є в молитовному єднанню ні з Високопреосвященим Архиєпископом о. Іоанном Теодоровичем, ні з Українською Греко-Православною Церквою в Канаді, як такою, отже моя [illegible] рада була б, щоби Ви, приїхавши до Канади, перш всього познакомилися з тутешніми церковними відносинами, пізнали тих людей, які Вас спроваджують, поговорили з нами неофіційно, і аж тоді остаточно вирішили, що маєте дальше робити.

„Запевняю Вас, Отче Митрополите, що й нашим гарячим бажанням є, щоби Господь обєднав усю Українську Православну Церкву, та що ми власне для того навязали контакт з Ієрархією УАПЦ на еміграції, в наслідок чого Преосвященний Мстислав, Єпископ Переяславський іде до Канади, як кандидат на Єпископа Канадійської Церкви. Він прибуде до Вінніпегу [illegible] тих самих днях що й Ви. І тому власне, що нам ходить про обєднання всіх українських православних осередків в одну Українську Православну Церкву, ми вважаємо, що кожний крок в тім напрямі мусить бути добре обдуманий і каноничний, інакше замісць обєднання може прийти ще до більшого розєднання. Що ж відноситься до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, то всякі офіційні переговори та наради, як рівнож молитовне єднання, мусить відбутися з відома й за згодою Єпископа тої Церкви

„Молю Господа, щоби Він [illegible] Вам щасливо перебути подорож і зберіг Вас на довгі літа для широї праці на полі обєднаної Української Православної Церкви."

З наведених мною листів від Митр. Іларіона ясно видно, як він ставиться до нашої Церкви в Канаді, та до Української Автокефальної Православної Церкви в Европі. До цього всього я міг би ще багато дечого додати про самий характер і темперамент цього чоловіка, [illegible] вважаю що це тепер непотрібне. Вистане сказати, що зібравши докупи [illegible] які ми про нього мали, Консисторія зрозуміла, що нам з ним не по[illegible] треба шукати за єпископом деінде. Консисторія отже рішила навязати безпосередній контакт з Ієрархією Української Автокефальної Православної Церкви на скитальщині, і в тій цілі я виїхав при кінці жовтня 1946 до Европи.

Щоби мій звіт не вийшов надто довгий, я не буду обширніше займатися [illegible] моєю поїздкою, — ні над тими труднощами, які треба було побороти, щоби дістати дозвіл на віз до Німеччини, ні над моїми побаченнями з Митрополитом Полікарпом та іншими членами з його ієрархії. Загально лише скажу, що в переговорах з Митрополитом я підносив головно дві справи: (1) справу епископа на Канааду та (2) потребу обєднання всіх зорганізованих українських православних осередків на світі в одну Українську Православну Церкву, з одним духовним проводом, при чім кожна краєва Церква залишилась б адміністративно самостійна Митрополит Полікарп віднісся до нашої справи дуже прихильно, по батьківськи, та обіцяв зробити зі свого боку все, що буде треба, та що буде в його силі, щоби наші пляни були зреалізовані. Щодо епископа на Канаду, то заявив, що він нікого нам не буде рекомендувати, а натомісць радив, щоби я побачився зо всіма епископами, поговорив з ними й познакомився, а потім щоби Канада запросила до себе такого епископа, якого вона захоче. Я так і зробив. В часі своєї поїздки по Німеччині я обговорював церковні справи не лише з епископами й духівництвом, але також і зо світськими людьми, які церковними справами інтересувалися та стояли на переді церковного життя. Для приміру наведу мої наради з передовими громадянами в таборі Майнц-Кастел, на яких навіть була ви[illegible] ухвала та доведена до відома Митрополита Полікарпа.

Повернувши до дому в лютім цього року (1947), я дав звіт з своєї місії перед Консисторією, як рівнож дав писемний звіт Високопреосвященому Архиепископу о. Іоанну. А 7 березня ц. р. Консисторія написала до Митрополита Полікарпа лист такого змісту:

"Високопреосвященний Архиепископ о. Іоанн Теодорович, який очолював Українську Греко-Православну Церкву в Канаді від 1924 року, на Девятім Соборі [illegible] 28 [illegible] липня 1946 [illegible] заявив [illegible] уступити з проводу Української Греко-Православної Церкви в Канаді і порадив, щоби вона найшла собі нового Архипастиря. Собор, вислухавши його [illegible], виніс ухвалу, якою, між іншим, припоручив Консисторії „поробити старання в як найкоротшім часі найти кандидата на нового єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді" (копію цеї ухвали, стверджену підписом секретаря Собору, [illegible] до цього листа).

"Консисторія, обміркувавши справу [illegible] до Українська Греко-Православна Церква в Канаді, так з огляду на її теперішній стан, як і з огляду на дальший її розвиток, повинна мати не одного, а що найменше двох епископів. Згідно з цим Консисторія оцим просить Вас, Отче Митрополите, відпустити для Канади двох епископів з тим, щоби перший з них приїхав до Канади так скоро, як лише можливо. З його приїздом Консисторія скличе Надзвичайний Собор Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді в ціли формального приняття його, як епископа тої-ж Церкви При тім Собор вирішить справу другого епископа

(Продовження на стороні 5-ій)

ДЗВОНИ,

яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; гарантуємо на 15 літ; найкращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.

MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address.
The HERALD, Box 3626. — WINNIPEG, MAN

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО АРХИЄПИСКОПА МСТИСЛАВА.

СМИРЕННИЙ МСТИСЛАВ з Божої ласки Архиепископ Винипегу і всієї Канади, Всечесному Духовенству і Боголюбивим Вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — бажає радіти о Воскреслім Христі.

"Цей день, що дав його нам Господь, радіймо ж і веселімось сьогодні."

Улюблені Браття, Сестри і Діти!

Наша Св. Церква, що устами своїх Богомнатхнених Отців говорить часто [illegible] величні речі і явища тоном більш і [illegible] підноситься до верхів [illegible] і церковні піснопіння [illegible] перемоги Сина Бо[illegible]лом. „Сьогодні вся [illegible] радіє, бо Христос [illegible] неволив". Вселюд[illegible] виявл[illegible]ене в знущаннях [illegible]ом Божим — Творцем Вічної Правди, зістало переможене Воскресенням. Тому кожний християнин відчуває, як його груди наповнює радість й виявляє її назовні в цей Великий День традиційними поцілунками і величним привітанням „ХРИСТОС ВОСКРЕС!"

О, мої улюблені, мої дорогі, — я свідомий, як тяжко нам — українцям піднестись у цей Великий День до верхів радости, перебороти в нашім серці біль і скорботу за рідних нам по крові братів і сестер, що ось вже майже тридцять років несуть тяжкий хрест на Вкраїні і поза Нею; скрізь там, де ще панує сучасне всесвітнє зло — безбожницька червона Москва.

Нехай, однак, не приглушать той біль і скорботи Великодної радості нашої, нехай не приглушать її і ті чорні хмари, що знову заволікають небосхил та віщують цілому світові нову руїну і страждання. Сам Христос, Своїм життям, показав нам, що руїни, знущання й навіть смерть не є вічні, що над всім тим перемагає світлосяйний День Воскресення, бо Воскресення є й завше буде.

Але, сприйняти його не всі зможуть. Радість Воскресення приходить лише до тих, що в нього вірують, до тих, хто не піддається страхові смерти ,уникнути який людині не так легко. Навіть найближчі до Христа, „ті, що були з Ним", як знаємо це з евангельського оповідання, „почувши, що Він живий... не вірили", й пізніше Христос „дорікав їм за недовірство" (Марко 16: 10-14). Нам же, що стоїмо сьогодні над могилою багатьох наших сподівань, виявити усе необхідне довіря до тяжких, але правильних шляхів, якими Господь веде нас до неминучого Воскресення, — ще [illegible]

Однак, після Голгофи і страждань прийшло Воскресення Христа. Так само і страсний тиждень сьогоднішнього людства й нашого многострадального народу закінчиться Воскресенням. Наблизити до нас цей Великдень в нашій спроможності. Треба лише, щоб віру нашу в Воскресення ми зрощували так само дбайливо, як дбайливо зрощуємо молоде дерево. Треба, щоб у цей день Світлого Воскресення ми здали іспит з глибини нашої віри в Нього. Треба, щоб все людство і український народ, як його частина, стали всебічно кращими, більш досконалими і міцними у вірі християнській, щоб стремління до Воскресення було загальним серед цілого людства, — бо лише й тільки тоді станемо ми достойними, щоб Воскресший Христос знов був серед нас і допоміг нам перемогти теперішне зло.

Нехай же цьогорічний Великдень пригадає нам усім про конечну потребу самовдосконалення, про конечність побожного життя, про потребу чесної праці на кожній ділянці нашого особистого й громадського життя, про те, що всі ми мусимо стати ліпшими ніж є, та, що головне, усвідомити собі про конечність обєднання всіх нас коло Церкви Христової, яка вже не раз ратувала людство і наш нарід від заглади. Щойно тоді, коли осягнемо всі ці чесноти, до яких кличе і Церква Христова, — станемо гідні знову вітати серед нас Воскресшого Христа, щойно тоді воскресне з мук і страждань український народ і ціле людство, [illegible] та тільки тоді зберуться [illegible] як Божі ясні світила, діти Твої від заходу і півночі й моря й зі сходу, благословляючи Христа повіки" (8 пісня [illegible]икодного Канону).

Вознесімся ж сьогодні душею до рівня тієї радости, що переповнила серця вірних учнів Христа в осяяний ранок Його Воскресення й зміцнім у собі віру, що „воскресне Бог і розвіються вороги Його і розбіжаться від лиця Його всі ненавистники Його".

Христос Воскрес!
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

МСТИСЛАВ
Архиепископ Винипегу
і всієї Канади.

Дано в Богомбереженому місті Винипегу, року від народження Бога Спаса 1948, місяця травня, 2 дня

РОЗУМНІ ВИСКАЗИ.

Не дзвін дзвонить, але чоловік дзвонить дзвоном.

Клопоти пригадують людям Бога.

Нема річи, щоби з усіх сторін була гарна.

З розумною мовчанкою більше числяться, ніж зі звичайною бесідою.

Відважний збудує собі дім в кожнім краю.

Великий корабель потребує глибокої води.

На молодім розумі і на білім папері можна все написати.

Подбай, щоби ти добре орав такими волами, які маєш.

Коли оден не схоче, то схоче другий; так дівчата віддаються.

Хто вислухав лише одну сторону, той знає лише половину.

Чоловік є одиноким сотворінням, що соромиться, або повинно би соромитися.

ВІСТИ

з Колегії св. Андрея в Винипегу.

З днем 19-го квітня, б.р. в понеділок розпочались кінцеві іспити на першому й другому році Теольогічного Відділу для студентів Теольогії.

Іспити ці включають слідуючі предмети: Грецьку мову Нового Заповіту, Церковний спів й Музику, Катехизис, Старо-церковно-словянську мову, Історію Церкви, Святе Письмо Старого Заповіту, Догматичну Теольогію, Літургіку, Загальну Психольогію, Історію України, українську мову і літературу й англійську мову й літературу.

До іспитів кінцевих приступили такі студенти-теольоги:

Дроздович Петро, Ганкевич Степан, Григор Мирослав, Горчинський Орест, Кульматицький Михайло, Кулик Орест, Лещишин Зенон, Лучак Метро, Матвійчук Андрій, Ольховецький Олександер, Пахолок Мирон, Зузак Степан

Підчас року шкільного на Теольогічному Відділі Колегії викладали слідуючі:

Проф. Д. Мартиновський, о. Прот. С. В. Савчук, Принципал Ф. Т. Гаврилюк, Проф. Д. Дорошенко, о. М. Юрківський, п. Йосиф Богоніс (спів), п. Володимир Богоніс (теорія церковної музики)

Лекції української й англійської мови й літератури давали учителі XII кляси

Сповідь в Колегії св: Андрея в Винипегу.

В суботу й неділю, в днях 24 й 25 квітня, б, р. відбулась сповідь для ви[illegible]томців Колегії св. Андрея.

Всі студенти й студентки XI й XII кляси, студенти Університету Манітоби й студенти Теольогічного Відділу разом з членами Управи Колегії й професорськими силами приступили до Св. Сповіді й Св. Причастя в неділю рано

Св. Сповідь й Св. Причасти для студентів й членів Управи подав Всеч. о. Прот. С. В. Савчук, який відправив Богослуження в Каплиці Колегії св. Андрея в Винипегу.

БОГ СПІЛЬНИК.

В одній місцевости пятьох приятелів задумали зорганізувати церковну громаду. Вони зложили між собою двацять пять долярів і почали радитися, що і як їм зробити. Один з них, троха слабший духом, почав сумніватися тай каже:

Чи не залишити нам цеї справи? Бо що нас пятьох з двадцятьпять долярами годні зробити?

На це відповів другий:

— Так, ми самі з такою малою сумою нічого не годні зробити. Але як попросимо до спілки Бога, то я певний, що зробимо дуже багато!

Його слова сповнилися. Пять років пізніше та місцевість гордилася прекрасною новою церквою, яка підчас кожного Богослужения заповняється по береги молячимися.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папери. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man

НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

ЛЕКЦІЯ 40.

Серце чисте сотвори в мені, Боже.
Пс. 50: 10

Про осквернення.

Був в жидів звичай, започаткований [illegible] ними учителями, мити руки по лікті перед їдою. Ісусові ученики не дуже точно того додержувалися От і перечули про те фарисеї та книжники з Єрусалиму ,прийшли до Ісуса й питають. Чому твої ученики не шанують звичаю й не миють рук перед їдою? Ісус їм відповів: Добре говорив про вас, лицеміри, пророк Ісвія: Цей нарід устами ме[illegible] шанує, серце ж їх далеко від Мене. Марно Мені покланяються навчаючи [illegible] людських, а заповіді Мої занеха[illegible] (Іс. 29: 13).

І вчив Ісус, що то не гріх їсти неми[illegible]ими руками, а гріх переступати запові[illegible] Божі; бо не те сквернить чоловіка, [щ]о в него входить, а те, що з него ви[хо]дить. Що їмо, те йде до жолудка, а [що] виходить з чоловіка те походить [illegible] [сер]ця. З серця чоловіка походять в[illegible] думки, душогубства, розпуста, [illegible], гордощі, дурощі й інше зло: і т[е] [ск]вернить чоловіка.

Нам, отже, треба зважати [illegible] думок, слів і на чистоту серця, біль[ше] чим на менше важний з[illegible] ви[illegible]ид, бо так сповнимо заповід. Божі[illegible]

Віра Грекині.

Потім подався Ісус до границь міст [Тиру] і Сидон. Там на зустріч вийшла жінка грекиня, якої дочку тяжко мучив [злий] дух. Мати почала кликати: Ісусе [Сину] Давидів, помилуй мене. Але Ісус [не] відповідав Тоді ученики просили [illegible] Відпусти її, нехай за нами не кри[чить]. Ісус на те: По[слан] я [т]ільки до [зги]бших овечок дому Ізраїлевого.

Жінка ж та припала до ніг Ісусових [і] просила: Господи, поможи [illegible] [відп]овів її: Не годиться відбирати [illegible] дітей і давати собакам. А жінка сказала: Так, Господи, але й собаки їдять [ок]рушини, що падають із стола в госпо[дарів] їх. Тоді Ісус: Ж[illegible] нехай тобі стан[е]ться, як бажає[ш]. [Вид]ужала дочка її з того [ча]су.

Питання:

1. Чи добре є мити руки перед [їдою] [illegible] Його хоче від нас Господь Бог біл[ьше] чим слів наших? 3. Що більший гр[іх] [illegible] уст, чи з уст? 4. Відки походит[ь] [те щ]о виходить із наших уст? 5. На щ[о] [ми] повинні зважати? 6. Де зустрі[ла] [illegible] грекиня? 7. Чого вона прийшла [illegible] 8. Що сказав Ісус про неї до [illegible] 9. Що сказав Ісус до неї [illegible] 10. Яка була відповідь жінки? 11 [illegible] [уз]оровив Ісус її дочку?

(Мат. 15 1-28; Марко 7 1-3[illegible])

ФУНДАЦІЯ ІМ. МИРОСЛАВА СТЕЧИШИНА.

Попередно оголошено	$909.59
Збірка о. М. Фика в Редвей, Алта.	10.6[illegible]
Л. Батицький, Оак Лейк	5.00
Збірка о. М. Фика в Калмар, Алта.	33.76
Разом	$959.0[illegible]

Жертви на Фундацію ім. Мирослава Стечишина слати до Консисторії на ниже подану адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІД УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ.

Пониже наводимо комунікат, який ми отримали з просьбою [illegible] в Вістнику. Комунікат, очевидно, був [illegible] статтями [illegible] „[illegible] злуки в Америці", але [illegible] зовсім не виясняє основно [illegible] саме — на яких усло[вин] [illegible] здбутися та що має [illegible]гатися [illegible] Церкви Архиєпископ[а] [illegible] [В]лас[т]ости комунікат нічо[го] не виясняє, ні не додає нічого нового [illegible] [з]лукі.

[illegible] ми рівно[illegible] застерігаємо собі право поверн[ути] [illegible] коли справ[illegible]

Редакція.

КОМУНІКАТ.

[illegible]

[illegible] Консисторії обох Ден[омінац]ій не обе[illegible]ння схвалити а обох-Влад[ик] його благословляти.

7. Координаційний Комітет уконституувався, доручуючи своїм членам уряди і обовязки, які зазначені нижче.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Прот. Андрій Іванишин, голова
Прот. Михайло Заларинюк, заст. голови.
о. Володимир Буката, секр.
о. Андрій Кущак, касієр.
Прот. Іван Гундяк, референт.
Прот. Григорій Хомицький і
о. Григорій Павловський — члени

БОЖЕВІЛЬНИЙ.

Недавно приїхав один комуніст з Канади до Радянського Союзу і там його негайно забрали в червону армію. Ко[муніст] [на] другий день зголосився хворим. Лікар оглядає його сюди й туди і каже.

Що ж тобі браку? Я не знаходжу [жа]дної хворости.

Я божевільний — каже комуніст.

Божевільний? А який доказ на те ма[єш] — питає лікар

А такий, що якби я не божевільний, то сидів би в Канаді й не приїхав [би] сюди до вашого „раю".

ЗВОРУШЕННЯ ЗУЖИВАЄ ЖИВОТНУ СИЛУ.

Є люде дуже зворушливі. Є й такі, [щ]о мало коли зворушуються. На зво[illegible] багато вплива[є] також [illegible] Людина теплих країн [illegible] рухлива, як та, що живе в [illegible] краях

Кожне глибоке зворушення, прим. [illegible] журба, зуживає велику кількість [illegible] дуже зво[illegible] там, де пра[illegible] напруження. Мен[illegible] до всього бе[illegible] повільніше, то мають за те біль[ше] сили й витревалости

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ.

(Продовження зі сторони 3-ої)

[illegible]для Канади та взагалі полагодить всякі [illegible]ниші справи, які стануть перед Церквою [illegible] приїздом і. першого нового Архи[illegible] [illegible]тиря

Консисторія оцим [illegible] [illegible], Отче Митрополите, [illegible] Канади, як першого з [illegible] [illegible] Преосвященного Мстислава [illegible] Єпископа Переяславського [illegible] благословити його на нову працю. Ми рівночасно запрошуємо Ваше Високопреосвященство відвідати Канаду, [при]їхавши сюди разом з Преосвященним Мстиславом, або так скоро, як Вам буде можливо приїхати. Отримавши прихильну відповідь, ми поробимо всі потрібні зарядження щодо візи, транспортації і т. і.

"Про все повище ми повідомляємо Високопреосвященного Архиєпископа о. Івана Теодоровича та просимо його благословити розпочате нами діло.

"В надії, що Ви, Отче Митрополите взглядните нашу просьбу в справі Пре[освящен]ного Мстислава та що будемо [м]ати щастя ще цього року витати Вас в Канаді, поручаємось Вашим владичим молитвам і остаємось

З синівською любовю."

(Продовження буде).

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

І було характеристичним, що в час останньої всесвітньої війни, коли німецькі армії наступали все глибше и глибше на території СССР, останні патріотичні кличі до оборони, що їх кидали в маси вожді СССР, були вже не в імя і для захисту марксизму-ленінізму, соціялізму і комунізму, не іменем Маркса, Енгельса, Леніна промовляли тоді до мас, а іменами Олександра Невського, патріярха Гермогена, Мініна і Пожарського, Суворова, Кутузова, себто іменами національних героїв російської історії. Для цих закликів боронити не „пролетарську, соціялістичну чи комуністичну батьківщину", а „русскую землю" притягнута була тепер і церква та взагалі релігія, „опіюм" якої для народу теж, значить, признаний був тепер потрібним. Московський митрополит Сергій випускав патріотичні відозви и послання, в яких дозволялось зовсім не згадувати, яка тепер влада в „руской земле". Єпископів, яких було в Московській Патріархії, як ми вище вже згадували, 4 чотирьох в часі окупації в 1939 р. Західної України, — тепер висвятили одразу більше двадцяти; почали навіть відправлятись у Москві прилюдні богослужения, відкривались храми, де ще не були зруйновані. Робилось це не тільки для піднесения патріотичного почуття в масах, але й для заграничної опінії, де треба було теж боротись з втертим вже поглядом, основаним на незбитих тисячних фактах про переслідування Церкви і релігії в СССР. В цій цілі спеціяльно для закордону випущена була совітською владою и книжка — „Правда о религи в Росии".

Ще в березні 1942 року Німецьке Інформаційне Бюро в Рівному (ДНБ), яке розсилало повідомлення для українських часописів, подало інформацію під наголовком: „Знаряддя в руках безбожників. Фальшива гра московського митрополита Сергія. Докладне виясиення чотирьох українських архиєпископів. Сергієве лицемірство з обуренням відкинено. Кривавий режим Кремлінського терору проти християнської релігії. Український народ „покликаний на свідка". Далі говорилось про те, що Московський митрополит Сергій „через англійську інформативну службу звернувся до українців з закликом... не признавати Автокефальної Церкви в Україні тому, що и ніби підтримують німці". Ще далі подавались освідчення в приводу цього заклику, чотирьох архиєпископів — Полікарпа, Олексія, Антонія і Симона і всі вони були названі „українськими".

Основний зміст заяв чотирьох архиєпископів, з яких Владика Полікарп очолював, як Адміністратор, Автокефальну Церкву в Україні, а архиєпископи Олексій, Антоній і Симона належали до Автономної Церкви, зводилися до заперечення права митрополитові Сергію втручатися в церковне життя православних українців, бо його виступи подиктовані тільки „вимогами совітської пропаганди", після стількох років нищення Церкви і релігії в СССР. Владика Полікарп свідчив, що „український народ від кількох століть змагає сформувати своє життя під національно-релігійним і церковним оглядом незалежно від Москви. Українська Православна Церква живе на українських, звільнених німецькими частинами, землях вільним життям". Однак, найхарактернішим тут було освідчення єпископату Автономної Церкви в Україні, бо ж митр. Сергій був їхнім Первоієрархом, якого вони добровільно визнали і про якого вони тепер раптом писали:

„Митр. Сергій віддавна є знаряддям в руках московських безбожників... Підписані архиєпископи і єпископи Православної Церкви в Україні освідчують перед цілим світом, що напади митр. Сергія на архиєпископа Полікарпа також торкаються і нас, хоч ми і заступаємо інший напрямок в рамах Православної Церкви в Україні, що ми також не вважаємо митр. Сергія за відповідального речника почувань православних віруючих в Україні. Своїм виступом він санкціонує для Москви сьогодні кількадесятилітній кривавий Кремлінський терор проти християнської релігії, проти Церкви і всіх віуючих... Православна Церква в Україні тішиться сьогодні під німецькою опікою волею і поміччю, яких вона так потребує для виповнення своїх божественних цілей."

Так кінчають своє освідчення єпископи-автономисти. Чи текст такого їхнього освідчення, в якому вони очевидно зрікаються свого московського первоєрарха, був уложений ними, чи даний їм готовим до підпису — не відомо.

(Продовження слідує)

ПРО ВІЗИТАЦІЮ ЄПИСКОПА.

Єпископ являється духовним батьком цілої Церкви, отже всіх громад і вірних, яких обслуговують його священики. Так як священик має обовязок доглядати своїх парохін, клопотатися своїми вірними та їх духовними потребами, а нераз і їхніми громадсько-господарськими справами, так і Єпископ має обовязок наглядати над цілою Церквою и священиками та над їх парафіями и вірними.

Кожний священик хотівби бодай раз в рік гостити в своїй церкві чи окрузі свого Архипастиря. Хотівби, щоб він прибув і підніс вірних своїм архипастирським, батьківським словом, та щоби і його самого підкріпив на дусі, дав пораду, поучення, тощо.

Отже пропонує священик громаді, щоби мати цього року архипастирську візитацію. Комітет громади сходиться на наради, говорить, дискутує і рішає щоби запросити о. Владику на Зелені Свята або на таку або таку неділю. Вже 20 років, як в цій громаді була архипастирська візитація, Церква начисляє поверх двіста громад, але ця громада обовязково вимагає візитації тільки в Зелені Свята, або в якесь інше важне свято. Отже комітет рішає. Має візитація бути тоді, або тоді, а як не може того дня бути, то в інший день не приймаємо, бо або робота на полі, або нема кому обід приготовити, або людей багато не прибуде, або якась інша причина.

Виходить з таких дискусій, що Архипастир не потрібний людям на весні, бо тоді сіяння. Не треба його в літі, бо тоді духота й парафіяни виїзджають до озера. Не треба в осени, бо жнива й молочення збіжжа. Ну, а про зиму навіть нема що думати, бо то зима...

Здавалося б, що на весні люди нічого більше не роблять, лише сіють; в літі лише в озері купаються, в осени лише жнуть і молотять, а в зимі лише коло огрівача пяти гріють... Та на ділі воно зовсім не так. Бо цілий Божий рік, — повсюди навіть в пятниці та в пости, — відбуваються танці, на які прибувають великі і малі и молоді, без огляду чи то зима чи літо. Платить музикам по 20 і 30 долярів за вечір, і ніхто не боїться, що може „не буде успіху". В часі забави містечко повне фір і автів, бо люди здалека поїзджаються. Як літо так зима готельник не може настарчити напитків, — так, навіть в часі сіяння та молочення.

В літі що неділі їдуть на „бал гейм", стоять по три-чотири години, кричать, вигукують і платять добрий вступ, потім до ресторану на вечерю, а на другий день сіяння чи жнива продовжують. І це їм не шкодить. В зимі спеціяльни потяг везе „гокі фенс" до сусіднього містечка на „гокі". Там також платять вступ, мерзнуть годинами на морозі, вівкають, їдять в ресторані — й пізною ночнию вертають до дому. В літі у великі церковні свята відбуваються всякі спортові видовища й люди сотками на них зїзджаються. Аранжері зовсім не журяться, що може ніхто не прийде, „бо то свято". То лише як має бути Богослуження, то комітет каже, „не давайте нам, отче, свята, бо нікого в церкві не буде; давайте самі неділі".

Отже на все є час і гроші и охота, нема лише часу й охоти, коли треба нести троха труду з нагоди архиєрейської візитації, чи якого іншого церковного чи народнього свята.

Ще кілька слів про спільні обіди. Коли згадати громаді про архипастирську візитацію, то вона перш всього спільним обідом журиться. Так, ніби спільний обід — це невідлучна частина візитації, або що Архиєрей лише для того до громади їде, щоби бути на спільнім обіді... Спільні обіди підчас архиєрейських візитацій це гарна й похвальна річ. Але треба памятати, що їх устроюється не для Єпископа, а для людей. Єпископ відвідує громаду для чого іншого. Він заінтересований в моральнім і духовнім стані громади, в їх праці та [illegible] пароха, а не в спільним обіді.

Побажанним є, щоби на архиєрейській візитації було якнайбільше людей. Але перш всього своїх власних [illegible] членів і членів сусідніх громад [illegible] членів нашої Церкви. [illegible] ходять лише з цікавости, [illegible] або и для критики [illegible]. На жаль в нас по громадах дуже часто на таких чужих людей звертається навіть більше уваги, як на своїх [illegible]. Її тому говорення, що як не може бути спільного обіду, або як буде візитація в такий день, який не бувби на руку нашим „гостям", — то не треба візитації, є нерозумним і шкідливим.

Єпископ має багато громад і не може їх всіх в такий день відвідати, в який їм булоб вигідно. А для вірних не повинно робити ріжниці, коли саме в [illegible] відає, щоби лише відвідав. Як можуть в часі сіяння, молочення чи кошення сіна сходитися люди на „бал гейм" та танці та на інші сходини, то [illegible] не можуть прийти також на візитацію. Навіть і в зимі можуть, щоб лише хотіли. А обідом не журіться: можете його дати, — давайте, а не можете — не треба. Не про обід ходить, а про корм душі.

Б. М.

ЩО ТАКЕ ОРГАНІЗАЦІЯ?

Дивне питання! Хто ж з нас не знає, що то є організація. Та ж скільки пишеться про це в часописах, скільки говориться. Навіть малі діти вже знають, що хто належить до якої будь організації, мусить шанувати її, мусить дотримуватись статута, мусить слухати провідників тої організації, що стоять на чолі.

Так, слушна правда. Але на ділі ми бачимо цілком інакше. Не звертаючись на те, що ніби всі знають, що то є та організація, але не всі з повагою ставляться до неї, не всі шанують її, не мають довіря до своєї організації, а найбільше не мають пошани і довіря до свого уряду.

ЗБІРКА НА НАРОДНІ ЦІЛИ

(Редвей, Алта.)

В неділю 28 березня, 1948, в Українській Православній Церкві була відправа. Людий прибуло [illegible], бо того дня відбулася Великодна Сповідь. Були гості з Едмонтону і з Восетна.

При кінці Служби Божої, Всеч. о. Фік робив деякі оголошення і між іншим сказав, що буде Панахида за Тараса Шевченка. Він [illegible] пояснив, чому Шевченко такий великий для українського народу. Між іншим, він сказав, що хто з [illegible] чи був би для українській [illegible] якби не Шевченко.

Цього року концерту в честь Тараса Шевченка не було. Причина була в тому, що концерт мав відбутися спільними силами [illegible] католиками, та вони [illegible] такий концерт дати [illegible] цілования хрест [illegible] Служби Божої, призбирали 10.65. Ці гроші [illegible] Коцелі на фундацію ім. Мирослава Стечишина.

[illegible]

ЗБІРКА НА НАРОДНІ ЦІЛИ

(Калмар, Алта.)

В понеділок 22 березня, 1948, Іван Фісович з родиною поминали [illegible] Божу за свою дружину Марію, котра померла в місяці [illegible] м.р., його син Максим — [illegible] дві маленьких донечці, [illegible] [illegible] Всеч. о. Фік [illegible]

[illegible] для тої родини, але для всіх присутних.

[illegible] проповіди була [illegible]

Про стареньку Марію, сказав, що вона була примірна мама й добра сусіда. Була одна з піонірів тої околиці. Треба було багато [illegible] моментів пережити. Вона любила читати й радіо. [illegible] в Калмар збудувалися Праславна церква і Народний Дім. До цих двох інституцій вона своїх дітей привязала. Не є той великий [illegible] [illegible] [illegible] вкажать в серце свих дітей.

Про Василя говорив, що коли він ще був молодим хлопцем і працював в копальні вугля, то присилав поважну суму грошей на будову церкви. Коли будувався Народний Дім, він був хорий і не [illegible], отже наймав чоловіка, щоби додати свою цеголку до того будинку. Хотяй був хорим то приходив і дивився як [illegible] [illegible] при будові тої інституції.

[illegible] двох маленьких дівчат [illegible] Тут сказав слова Сина Божого [illegible] „коли не навернетесь, і не станете ви, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне". Коли діти виростають в добрім окруженю, де родичі цікавляться церквою і народними справами й своїх дітей приучують до того, то це є цінний маєток для дітей.

Після відправи відбулася [illegible] в Народним Домі, де п. Фісович і його родина гостила всіх гостей. Жіноче Товариство помагало їм при гостях.

По відправі, Всеч. о. Фік сказав коротку промову й закликав [illegible] на фундацію ім. Мирослава Стечишина. Зібрано 33.70. [illegible] 5.00.

Нехай Господь Бог нагородить жертводавців здоровлям і щастям, а родину Фісовичів нехай потішить в їх смутку.

М.

ПОДЯКА

[illegible] Ця коляда була зібрана коли наш хор колядував по радіо через СКБА під проводом п. М. Гуменюка. Я жалію, що багато наших людей не чули того хору-коляди, бо запізно було проголошено, але коли нам Господь дасть дочекати до третього року, то ми постараємося дати знати бодай місяць на перед.

Наша громада дуже гарно розвивається в Принс Алберт і заходи [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] дать своєму народові. Так само просимо тоокoличних українців, котрі мали б охоту [illegible] жертви висилати на адресу нашого касієра:

M. N. Hluchaniuk,

683—10 St. E., Prince Albert, Sask.

Г. Паскарук.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ВІСТНИК

[illegible] 25 ліття [illegible] подружого життя п-ва І. М. Га[illegible], Ферн, Вейлінт, Онт. [illegible] Галицьких в належний спосіб, гості зложили на ріжні народні цили 25 долярів, а [illegible] чили 5 долярів на пресовий фонд Вістника. Жертводавцям щира [illegible]

М. Василик.

ЖЕРТВИ НА ВЕЛИКОДНУ ДОПОМОГУ СКІТАЛЬЦЯМ.

Прот. І. Кубіт — 20.00.

Церковна громада в Принс Алберт, Саск. — 48.00.

Церковна громада в Шортдейл, Ман. — 10.00.

Церковне сестрицтво в Шортдейл, Ман. — 10.00.

Церковна громада в Ерівуд, Саск. — 10.00.

Церковна громада в Мічем, Саск. — 88.00.

Церковна громада коло Льори, Саск. — 10.00.

Церковна громада в Спеддеи, Алта. — 30.70.

Церковна громада в Тарнопаль, Саск. — 10.00.

Церковна громада в Пощарфот, Ман. — 22.00.

Церковна громада в Брендон, Ман. — 13.50.

Церковна громада в Гандал, Ман. — 8.00.

Церковна громада в Арранлее, Саск. — 20.00.

Церковна громада в Виндзор, Онт. — 18.00.

Церковна громада в Толстой, Ман. — 10.00.

Церковна громада в Норкгон, Саск. — 10.00.

П. Шевчук, Гальбайта, 10.00.

Православне сестрицтво в Сифтон, Ман. — 10.00.

Церковна громада в Смокі Лейк, Алта. — 10.00.

П. В. [illegible], [illegible] 10.00

Церковна громада в Росберн, Ман. — 10.00

Церковна громада в Сондаки, Ман. — 20.00.

Церковна громада в Єллов Крік, Саск. — 47.00.

Церковна громада в Вернон, Б. К. — 60.00.

Пані М. Луцюк, Вакав, 10.00.

Церковна громада в Гефорд, Саск. — 20.00

Пані А. Демянишин, Пембіна, П. Дак. — 12.00

Церковна громада в Ватерфорд, Онт. — 10.00

Укр. Народний Дім Ватерфорд Онт. — 10.00.

Жіноче Товариство в Ватерфорд, Онт. — 10.00

Церковна громада в Кендмк, [illegible] — 10.00

Церковна громада в Брукебі, Саск. — 20.00.

Жін. Товариство в Брукебі, Саск. — 20.00.

Церковна громада в Шіго, [illegible], Саск. — 10.00

Церковна громада в Менон, Ман. 25.78.

Церковна громада в Ріджайна, Саск. — 20.00.

Товариство Просвіти, Ріджайна, Саск. — 10.00.

Церковне сестрицтво в Виткін, Саск. — 10.00.

Церковна громада в Бин Медов, Алта. — 11.55.

[illegible] 10.00

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ТРАВЕНЬ

1. Субота — Давфин Вел. Спов. і Сл. Божа 9 год. рано. Свячення пасок 11 год. рано, Косів. 1 год. пополудні Сифтон. 3 год. попол. Велий Ривер [illegible]

[illegible]

1 Великдень. Утреня і Свя. пасок [illegible] Служба Божа і свяч. пасок—[illegible]

3 Світ. Понеділок — Косів. [illegible]

[illegible]

23 Неділя — Драй Ривер.

30 Неділя — Ворд.

Адреса: Бок 778 — Давфин, Ман.

ЦЕРКОВНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД

Збірка о. прот. Д. Ф. Стратійчука.

Збірка в часі похорону бл. п. Георгія Каменецького в Дробот, Саск. — 25.70.

Стефан Ситько, Гендон, Саск — 5.00

Н. Стронський, Вадина, Саск. 5.00.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керницького.

КВІТЕНЬ

29 Четвер Ст. Джулієн Спов. 8 год. рано і Сл. Божа 10.30

ТРАВЕНЬ.

2. Великдень — Ст. Джулієн

[illegible] Вакав

3. Світлий Понеділок — Мічам о. Т. Ковалишин.

4 Свят. Вівторок — Тернопіль.

6. Чет. Вмкч. Юрія—Єллов Крік

9 Неділя Сматс

16 Неділя [illegible]

23 Неділя — Тернопіль

30 Неділя Єллов Крік

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя Вакав

10 Четвер [illegible] Ст. Джулієн

[illegible] Неділя Мічам

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желішкевича.

КВІТЕНЬ.

29. Вел. Четвер — Гроланд. Вечірня, Служба Божа і Страсти

30. Вел. Пятниця — Гроланд [illegible] У других церквах буде залежати від дороги

ТРАВЕНЬ:

1 Вел. Субота [illegible] Божа і [illegible]

2 Великдень [illegible] Утреня [illegible] Служба Божа і свячення пасок

3 [illegible]

4 [illegible]

6 Світ. Четвер Вмкч. Юрія. — Калдина Громада місто

[illegible]

23 Неділя — Гудсон Бей [illegible]

30 Неділя Самар. — Брукебі

По Богослуженню катехизація

Адреса: Бокс 47. Гроланд, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сеньшина.

КВІТЕНЬ.

29 Вел. Четвер — Смокі Лейк Сл. Божа 9 година-рано.

30. Пятниця — винос Плащениці і свячення пасок

Гіфорд — 1-ша година

Гленвон — 3 година

Граи — 5 год.

Сенті Репиде 7.30 вечером

Бин Медов, 9.30 вечером

ТРАВЕНЬ.

1. Субота — Ардмор, 9-та година Сл. Б. і свячення пасок

Елк Пойнт, 2 год. по полудні

Бойн Лейк 5 год. пополудні.

Спеден, 7 год. пополудні.

[illegible] 8.30 год. вечером

[illegible] 10 год. вечером

2 Великдень — Лонлінг 12 година Вел. Утреня і свяч. пасок

Бейс 2.30 год. рано.

Смокі Лейк, 7 год. рано Служба Божа і посвячення Райських дверий і свячення пасок

[illegible] 5 год. Вечірня

3 [illegible] Тріяч Сл. Б.

Сенті Репидс. Вечірня 5 год.

4 Вівторок — Біг Медов.

6 Четвер Вмкч. Юрія — Смокі Лейк. Річниця Сестрицтва

9 Неділя Проводи — Бейс

16 Неділя Проводи — Бойн Лейк

23 Неділя — Ванкувер

Смокі Лейк. 3 год. Проводи

Адреса: Бох 400 Смокі Лейк Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК ВЕЛИКОДНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ в Церкві св. Михаїла, 110 Дізраелі вул. — Виннипег, Ман.

КВІТЕНЬ:

29. Стр. Четвер, 10 год. рано — Сл. Божа Василія Великого.
Вечером год. 7 — Страсти. — Рано і вечером буде відправляти Високопреосвященний Владика Мстислав.
30. Пятниця — Вечірня і винос Плащениці в год. 2-ій пополудні.

ТРАВЕНЬ:

1. Субота — 9 год. рано Служба Божа Василія Великого.
2. Неділя — Великдень. Початок [illegible] в год. 2-ій рано Архиєрейська [illegible] рано, в якій возьмуть участь також Високопреподобний митрат Савчук та парох о. І. Дмитрів.
Вечірня в год. 4-ій пополудні.
В Світлий Понеділок і Вівторок початок Богослужения, як кожної неділи в год. 9-ій рано.

о. І. Дмитрів, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Юрківського.

КВІТЕНЬ:

29. Вел. Четвер — Ледиви (Сповідь, Служба Божа)
30. Вел. Пятниця — Тиндал (Посвячення і винос плащениці, 2 год. пополудні).
Паплар Парк (Винос плащен 7 година в вечір).

ТРАВЕНЬ:

1. Вел. Субота — Поплар Парк, 9.30 рано Сл. Божа і свяч. пасок Сендін, 2 попол. свяч. пасок. Тиндал, 4 попол. свяч. пасок. Іст Селкирк, 6 попол. св. пасок.
2. Великдень — Брендон, год. 1 по півночі.
Портедж (по першім поїзді рано).
3. Св. Понеділок — Сендін [illegible] 7.30 веч. Вечірня.
4. Св. Вівторок — Тиндал.
16. Неділя Мир. — Рейні Ривер
Неділя Розсл. — Дуфрост.
30. Неділя Самар. — Поплар[illegible].
[illegible]
Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука.

КВІТЕНЬ:

[illegible] Служба Божа.
[illegible] Четвер — Шіго, місто. Страсти в годині 8-ій вечером.
30. Пятниця — Шіго полуднева — Покл. Плащениці 1 год. попол. Шіго, місто, 3 год. пополудні.

ТРАВЕНЬ

2. [illegible] свячення Паски [illegible] 2 год. в ночі.
Служба Божа
[illegible] 4 год. поп.
3. Світ. Понеділок — Шіго полуд.
4. Світ. Вівт. — коло Пасічників.
6. Четвер Вмкчн. Юрія — коло Жуиканів.
9. Неділя — коло Льори. Спільне [illegible]
16. Неділя — коло Куших.
23. Неділя — Шіго місто.
30. Неділя — Вест Брук.
Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая.

КВІТЕНЬ:

30. Вел. Пятниця — Шортлейн Винос Плащ. і Вечірня, 6 год. [illegible]

ТРАВЕНЬ:

1. Вел. Субота Свячення Пасок: Гілберт Плейнс, 2 год. попол. Гренвю, 3 година пополудні. Петлюра, 5 год. пополудн.
2. Великдень — Ленард, 2 год. рано Утреня свячення пасок Роблін-Зелена. Утреня і свяч. пасок 6 год. рано.
Роблін місто, свяч. пасок 8 год. Шортлейн, Утреня і Служба Божа та свяч. пасок 9.30.
3. Світ. Понеділок — Гренвю
4. Світ. Вівторок — Роблін-Зелена.
9. Неділя Томина — Целвелей.
16. Неділя Мир. — Роблін місто.
23. Неділя Роз. — Гілберт Плейнс.
30. Неділя Сам. — Ленард на гробах.

Адреса:
Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апоцюка.

КВІТЕНЬ.

29. Страсний Четвер — Гефорд. 6.30 вечером Страсти Хр.
30. Вел. Пятниця — Гефорд, 1 год. по пол. Винес. Плащениці.

ТРАВЕНЬ.

1. Вел. Субота — Свячення Пасок: Норт Бетлфорд, 9 год. рано. — Кридор, 1 год. по полудні. — Бліаки — 3 год. пополудні. — Гефорд (фарми), 6 год. веч.
2. Великдень — Гефорд, 5 година рано: Рання і Свячення Пасок Редфілд, 8 година рано
[illegible] 10 год. рано Служба Божа і Свячення Пасок.
3. Світ. Понеділок — Глеслин.
4. Світ. Вівторок — Марлин.
9. Неділя — Ґронія
16. Неділя — Прілейт.
23. Неділя — Бліаки
30. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Box 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Є. Грицини.

КВІТЕНЬ

29. Стр. Четвер — Порктон — Страсти 7 год. ввечері.
30. Вел. Пятниця —
Година 10 рано — Порктон
Год. 2 по полудні — Ге[illegible]
Год 5 по полудні — Мазен

ТРАВЕНЬ

1. Вел. Субота. Свячення Пасок
— Горлиц, 10 год. рано
— Канора (Успенська) 11 год.
— Канора (Могила) 12 год.
— Донвел 1 [illegible]
— Мікадо (місто), 2 година
— Мазен, 5 год. [illegible]
— Гемтон (коло Бойч[illegible])
Вокстон 7 год. [illegible]
2. Великдень — По[illegible]
Мелвил 10 год. [illegible]
3. Світ. Понеділок — Вокстон
4. Світ. Вівторок — Горлиц
6. Четвер Юрія — Г[illegible]
[illegible] Неділя — Порктон
16. Неділя — М[illegible]
[illegible] — Гемтон коло Бойчука
30. Неділя — П[illegible]
[illegible]

Телефон 798 — Порктон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гліцького.

КВІТЕНЬ

29. Вел. Четвер: Страсти: Вест Форт Вилям 6 година в вечір
Форт Вилям 8.30 в вечір
30. Вел. Пятниця Винос Плащениці Форт Вилям 2 год. пополудні Вест Форт. 4 год. пополудні

ТРАВЕНЬ

2. Великдень: Форт Вилям 6 год. рано, співає хор під [illegible] С. Міхоцького
Вест Форт 9.30 рано: [illegible] хор під упр. С. Міхоцьк[illegible]
3. Світ. Понед. Відправа у Вест Форті, а Спільне Свя[illegible]
[illegible] 607 Пн. Артур Бл. 7 год. веч.
4. Світ. Вівторок. Відправа: Форт [illegible]
Вест Форті в церковній салі 8 год. вечера.
9. Неділя. Відправа відбудеться [illegible] Онт.
[illegible]
Форт Вилям. Телефон 3304.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого.

КВІТЕНЬ

[illegible] 7 веч. Страсти
30. Пятниця — Толстой Винос Плащениці, год. 3 пополудні.

ТРАВЕНЬ

1. Вел. Субота. Свячення Пасок — Пембіна, 2 год. попол. [illegible] Роз. 4 година
— Сенькін, 5 година
Соптиан, 9 год. вечером
2. Великдень: 12 год. Сірко — Арбакл 2 год. рано — Толстой Воскр. Бог. 4 год. — Гірлентон, Вел. Утр. 7 [illegible] — Вайта, 9 година рано
3. Світ. Понеділок — Пембіна
4. Світ. Вівторок — Роз[illegible]
6. [illegible]
9. Неділя Томина — Форт [illegible]
16. Неділя — Гірлентон

Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

КВІТЕНЬ:

29. Вел. Четвер — Канора. Страсти.
30. Вел. Пятниця — Вимер. Винос Плащениці і свячиння пасок — год. 2 пополудні

ТРАВЕНЬ

1. Вел. Субота — 9 год. рано — Тизів. Сповідь, Богосл. і свячення пасок
2 год. по пол. — Рама, св. пасок
6 год. — Бюкенен, св. пасок.
2. Великдень. 12.10 рано Кемсак.
1 год. рано — Ендевор
8 год. рано — Канора
7 год. веч. — Кемсак. Вечірня
3. Світл. Понеділок — Курохі.
4. Світ. Вівторок — Рама
9. Неділя Томина — Вимер
16. Неділя — Кемсак
23. Неділя — Канора
30. Неділя — Фостон
Box 425 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Федака.

КВІТЕНЬ

29. Вел. Четвер — Сенді Лейк, год 7 веч. Страсти
30. Пятниця — Вин. Плащениці [illegible] 1.30 год. по обіді [illegible] 3.30 год. по обіді [illegible] 5.30 год. по обіді — Свячення Пасок

ТРАВЕНЬ

1. Субота, Свячення Пасок [illegible] Лейк, 10.30 год. рано [illegible] 11.30 год. рано [illegible] 1.30 год. по обіді [illegible] год. по обіді [illegible]
[illegible] Мелзі. Утреня і [illegible]
[illegible]
9. Неділя — Глен Елмо

УВАГА: Кожної неділі початок — Утреня 9.30 рано. Сл. Божа 10.30
Адреса — Box 46 Оакбурн Ман
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. Дячини.

КВІТЕНЬ

[illegible] Четвер — Принс Алберт [illegible] Божа 10 год. рано. Страсти [illegible] вечером
[illegible] Пятниця — Принс Алберт — Плащениці
[illegible] Субота — Свячення Пасок [illegible] Парк. 4 год. по полудні [illegible] 5 год. по полудні

ТРАВЕНЬ

[illegible] Свячення Пасок
[illegible] 12 год. в ночі
[illegible] 3 год. рано
[illegible]
[illegible] Алберт, 6 год. рано — [illegible] і свячення пасок
[illegible] Понеділок — Гонічин
[illegible] Вівторок — Вінфейл
[illegible]
[illegible] Томина — Сенборг
[illegible] Принс Алберт
[illegible]

Адреса: 554—7 стр. Іст Тел. 3785
Принс Алберт Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби.

КВІТЕНЬ:

29. Страстний четвер — Ренвер —
30. Вел. Пятниця — Пайн Ривер — 11 година рано.

ТРАВЕНЬ:

1. Вел. Субота — Стінен, 1 година пополудні,
2. Великдень — Кобзар 5 год. рано
Аррен місто, 6 год. рано.
Гайтбій, 9 год. рано.
3. Вел. Понеділок — Кобзар.
4. Світ. Вівторок — Ервуд.
9. Нед. Томина — Флин Флов — Архиєрейська Візитація.
16. Неділя — Стінен.
23. Неділя — Мейбридж.
30. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Box 124 — Аррен, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

1	С	18	Преп. Івана, ісов. Коси[illegible]
2	Н	19	ВЕЛИКДЕНЬ Воскр. Хр.
3	П	20	Світлий Понеділок
4	В	21	Світлий Вівторок
5	С	22	Теодора Сикеота, ап. Луки
6	Ч	23	†Велмуч. Георгія (Юрія)
7	П	24	Преп. Сави Печер.
8	С	25	Ап. Марка, Македонія итр.
9	Н	26	Нед. Томина Свящ. Вас.
10	П	27	Преп. Стефана еп. Волод.
11	В	28	Ап. Ясона і Сосипатра
12	С	29	Муч. 9 в Кизику, Теогнія
13	Ч	30	†Ап. Якова Заведеєвого
14	П	1	Свящмч. Макарія митр. К
15	С	2	Перен. мощ. Бориса і Гліба
16	Н	3	Нед. Мир. Преп. Теодозія
17	П	4	Пелагії дівн. Никифора Ю[illegible]
18	В	5	Мч. Ірини, мч. Неофіта, Га[illegible]
19	С	6	Преп. Йова многострад.
20	Ч	7	Явл. Чес. Хреста в Єрус.
21	П	8	†Ап. Івана Богослова
22	С	9	Пер. мощ. св. Миколая чуд.
23	Н	10	Нед. Розсл. Симона Зил.
24	П	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	В	12	Епіфанія еп. Кипру
26	С	13	Муч. Гликерії [illegible]
27	Ч	14	Никити затв. Печер
28	П	15	Пахомія Вел. Ісаії еп. Рост
29	С	16	Преп. Теод[illegible]
30	Н	17	Нед. Самар. Ап. Андроника
31	П	18	Муч. дів. Юлії [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва.

КВІТЕНЬ:

29. Стр. Четвер — Боран [illegible] година вечером [illegible]
[illegible] Пятниця 11 год. [illegible]
1-ша год. попол. [illegible]
3 година — [illegible]
6-та год. вечером — Анз[illegible]

ТРАВЕНЬ

[illegible]
Вмкчн. Юрія
[illegible] Неділя Томин[illegible]
Вечірня й провод[illegible] полудні — Іс[illegible]
16. Неділя Мирон. — С[illegible]
Вечірня й проводи 3 год. по полудні — Новий [illegible]
[illegible] Неділя Розсл. — Завал[illegible]
Вечірня й провод[illegible]
30. Неділя Самар. — Довніг
Вечірня й провод[illegible]

ЧЕРВЕНЬ

[illegible] Неділя Сайпор [illegible]
Адреса: Вилингдон Алта [illegible]

Устав Церковний.

ТРАВЕНЬ

2. Великдень: Ап. Діяння 1: 1—8. Єван. Івана 1: 1—17.
3. Світ. Понед. Ап. Діян. 1: 12—17. 21—26. Єван. Івана 1: 18—28
4. Світ. Вівт. Діян. 2: 14—21. Єв. Луки 24: 12—35.
6. Юрія: УЄ Луки 12: 2—12. Літ. Діян. 12: 1—11. Єван. Івана 15: 17—16: 1—2
9. Нед. Томина. Гол. 1. УЄ Мат. 28: 16—20. Літ. Діяння 5: 12—20. Єван. Івана 20: 19—31
16. Нед. Мирон. Гол. 2 УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 6: 1—7. Єван. Марка 15: 43—47 і 16. 1—8.
23. Нед. Розсл. Гол. 3 УЄ Луки 24: 1—12 Літ. Діян. 9: 32—42. Єван. Івана 5: 1—15.
30. Нед. Самар. Гол. 4 УЄ Івана 20: 1—10. Літ. Діян. 11: 19—26 і 29—30. Єван. Івана 4: 5—42

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1948. ЧИСЛО (822) 10

ВІДНОСИНИ МІЖ МОСКОВСЬКИМ ТА КОНСТАНТИНОПОЛЬСЬКИМ ПАТРІЯРХАМИ.

Минулого року говорилося про те, що константинопольський Патріярх запротестував проти намагання московського Патріярха скликати в Москві Загальний Собор всіх православних церков. Тепер вже є відомий текст цілого листа, до московського патріярха, якого підписав Дорофей, делегат царгородського патріярха.

В цьому листі, з дня 30 червня 1947 року говориться між іншим таке: „Російський патріярх і російський Синод намагалися скликати загальний Собор голов або представників всіх православних Церков до Москви, як до свого майбутнього центра... Але деякі з цих церков й їх церковні уряди знаходяться в непереставнім співжиттю й зносинах з патріярхальною й апостольською Церквою в Константинополі... Ця церква вже відчувала від довшого часу потребу такого Загального Собору й зверталася нераз до поодиноких Церков автокефальних в цій справі. Було це за Патріярха Йоакима II, в 1902 р., так само в 1920 в 1923 за Патріярха Мелетія IV; пізніше, в 1930, на Горі Атос, з ініціятиви Патріярха Фотія II — пропонувалися такі Собори для загального обговорення справ й спільного пляну, що відносяться до християнського життя й теперішніх проблем всіх православних церков... Рівнож в останніх часах Константинопольська Церква не переставала працювати над скликанням будучого Вселенського православного Собору, й навіть підчас війни не перервала своїх зусиль.

Справа скликання Собору була завжди важною, життевою й повновласною правою Константинопольського Патріярха, яка завше була одною з виключних управнень Вселенського Патріярха... Незнання цього факту (т. є з боку московського патріярха — В.) можна тільки пояснити тими ненормальними відносинами й тяжкими обставинами російської Церкви, в яких вона знаходиться протягом вже 25 літ або більше. Але коли б Російська Церква бажала обговорити свої внутрішні справи й інші в порозумінню з іншими православними церквами — то тоді її обовязком й повинностю булоб звернутися до патріярха Вселенського й через нього просити дозволу, як через одиноку дорогу, скликати такий собор... Бо так не випадає, щоб Патріярх Московський на свою власну руку скликав собор й так брав ініціятиву, яка належиться виключно Патріярхату Константинопольському, під яким Російська Церква довший час перебувала, аж поки вона не отримала свою незалежність й гідність незалежної патріярхії...

...Це все зробило на Патріярха Константинопольського глибоке враження... але знаючи велике пошановання Російської Церкви для святих канонів й правил церковних, Патріярхія Апостольська й Велика Церква Христова сподівається й цим разом такого самого до них відношення...

„Говорячи це, Патріярхія Вселенська оцінює глибоко старання Патріярха Московського в справі скликання Собору й близшого співжиття православних церков й охочо втягнула на порядок денний будучого Собору ті питання, які Патріярх Московський порушує...

Далі в листі наступає закінчення, в якому говориться про мир й гармонійне співжиття в цілому світі всіх Церков й висказується надія, що скоро наступить визволення Церкви від переслідування й інших труднощів й що тоді наступить собор голов й представників всіх Церков

МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХ ТРАТИТЬ ВПЛИВИ.

Православний Російський Собор Американської Церкви в Сан Франсиско, який не погодився приняти услівя Москви щодо льокальної автономії, писав в своїй відозві після собору, що „трудні обставини, а особливо урядова контроля Патріярха Московського совітською владою в заграничних відносинах не дозволяє на жадну залежність, чи то адміністративну, правну, або матеріяльну від Москви".

СТАН РЕЛІГІЇ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Др. И. Л. Громадка, декан факультету Івана Гуса в Празі, який недавно повернув з Росії й мав нагоду приглянутися церковному й релігійному життю в цій комуністичній країні, сказав таке: „Я не думаю, щоб православна офіціяльна церква в Росії — могла стати жерелом духовно-релігійного відродження совітського суспільства в теперішньому часі".

Коли його питали про можливість християнського навчання й виховання, він сказав: „Не дивлячись на запевнення Московського Патріярха, відношення совітського уряду до релігії й церкви не змінилось в принципах й надалі остается вороже, бо молодь черпає своє натхнення з інших жерел а не з християнської духової культури"

АРАБИ НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ.

В той час, коли очі всіх є звернені на події в Палестині, цікаво знати, що багато Арабів знаходиться на Американському континенті.

На півдні в Бразилії й Аргентині є коло 800,000 арабів, дуже заможних. в кожній з них країн. Крім того є так звані Мелхіти, коло 40,000 в Зединених Державах й коло 45,000 в Бразилії

В більшости випадків американські араби мають велику любов й привязання до краю своїх прадідів й є дуже горді, що вони походять зі славної арабської раси й народу

Серед них є багато православних, але є також інші християне, як римо-католики а також мусульмане. Їхня преса знаходиться в руках християн й уважно слідить за подіями в Палестині..

ПРОТИ УЧАСТИ В ПОЛІТИЦІ.

Ватиканські джерела з 6-го травня подають вістку, що архієпископ Праги, монс. Йосиф Беран, видав розпорядок католицькому священству в Чехословаччини, щоб воно не брало жадної участи в політиці.

Архієпископ рівнож заборонив священикам приймати посади в уряді і завізвав тих, що мають урядові посади, щоб вони їх зреклися .

НОВИЙ АРХИЕПИСКОП КИПРУ.

Архиепископ Макарій, національний герой Кипрського Острову, переважаючою більшістю голосів, отримуючи 61 голосів на 78, зостав вибраний головою православної Церкви на острові Кипр

Новий Архиепископ отримав теольогічне виховання в Туреччині й Греції й студіював також в Швайцарії й в Оксфорді, в Англії

ЩО ПИШУТЬ САМІ РОСІЯНЕ ПРО РЕЛІГІЮ.

В 1947 році військовий російський [illegible] на Німеччину видав книжку п. з. „Релігія в Совітській Росії", яку написав О. Федорів.

Між іншим в ній говориться таке: Большевицька фільософія світа — це діялектичний матеріялізм. Як наукова фільософія світа, вона відкидає релігійне пояснення явищ природи й суспільного життя. Кожна релігія, каже Сталін, є чимсь, що цілковито протиставиться науці".

Цікаво також зазначити, що останні зарядження Центрального Комітету Комсомолу забороняють комуністам ходити до церкви взагалі

БІЛОРУСИНИ В АНГЛІЇ.

З Европи повідомляють, що в теперішний час знаходиться в Англії 15,000 Білорусинів, які в ріжний спосіб прибули до цієї країни. 12,000 знаходиться в бувшій польській армії, а 3,000 білорусинів приїхало сюди, як набрані працівники для англійської індустрії

Що торкається їх віроісповідання, то більшість з них є, розуміється, православні. Далі йдуть римо-католики й трохи греко-католиків. Перед війною білорусини ділилися на: 10,000,000 православних, 2,000,000 — римо-католиків, 20,000 — греко-католиків, й решта, дуже небагато, протестантів ріжних груп

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиепископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

23 травня, неділя—Форт Виллям, Онт.
6 червня, неділя — Арран, Саск.
13 червня, неділя — Шіго, Саск.
15 червня, вівторок, день Вмкч. Івана Сучавського — Інсінгер, Саск., церква св. Івана Сучавського.
20 червня, неділя, Перший День Зелених Свят. — Дюбот, Саск.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

НАДІСЛАНЕ З ЕВРОПИ.

Резолюції Першого Церковного Зїзду УАПЦеркви в Европі на еміграції.

В доповнення до поданих нами інформацій, про відбутий 25-28 грудня, 1947 р. Перший Церковний Зїзд Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції в Европі, — тепер подаємо головніші резолюції того Зїзду.

По доповідях: „Догматично-канонічний устрій УАПЦеркви", „Канонічні і національно-історичні підстави для автокефалії Української Православної Церкви" і „Організаційно-статут[illegible] ви УАПЦеркви на еміграції" — ухвалено такі резолюції:

1. Український народ при Володимирі Святому прийняв хрещення від Грецької Православної Церкви. Разом з вірою Христовою прийняв він і устрій Православної Церкви. Її догмати, канони, чин богослужбовий. Догмати церковні установлені самим Богом, а канони подані нам Св. Церквою, установленою Господом нашим Ісусом Христом і в своїй частині непогрішимою. Вірність канонам Вселенської Церкви, як запоруку свого єднання з єдиною Св. Вселенською Православною Церквою, додержує непорушно УАПЦерква в часі теперішньої вогневої проби і молить Бога щоб допоміг Він дотримати її до другого Пришестя Господа нашого Ісуса Христа.

2. Всемудре і Всеблаге Провидіння поклало на нашу Українську Православну Церкву історичну місію морально духового і [illegible] нашого народу. Щоб [illegible] цю величню місію, наша Церква має творити собою єдине гармонійне тіло, в якому кожний складовий його елемент чутко відчував би свою життєву функцію та був сповнений щирим бажанням ту функцію сумлінно і віддано виконати. Цим духом самоусвідомлення своїх завдань [illegible] обовязків має бути перейнятий [illegible] церковної громади.

3. Схиляючи в побожній [illegible] голови перед світлою памятю всіх тих, що за Христову віру і рідну Українську Православну Церкву життя своє положили, як в давні часи [illegible], так і в перших десятиліттях [illegible] століття впали жер[illegible] мунізму, а в 40-их [illegible] нал-соціялізму, Перший Церковний Зїзд Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції закликає всю українську православну людність, як на Рідній Землі, так і в розсіянні сущу, твердо й непохитно стояти далі на догматично-канонічних основах Вселенського Православія, як віри наших дідів і прадідів від часів охрещення України та дорогою морального удос[illegible] [illegible] [illegible] (потоп[illegible]) цьким окупантом України.

4. Зїзд стверджує, [illegible] церковній свідомості української православної людности, яка перебуває поза межами поневоленої Батьківщини, Українська Автокефальна Православна Церква, очолювана канонично приємственою благодатною ієрархією, є невідємною частиною Св. Вселенської Православної Церкви.

5. Зїзд приймає без жадних дискусій і заперечень доповідь Високопреосвященнішого Голови Зїзду Архиєпископа Нікaнора про догматично-канонічний устрій УАПЦеркви, в якій стисло сформуловані відвічні основи Православного Ісповідання, як прадідної віри українського народу, та просить Св. Синод про якнайскорше видання і якнайскорше розповсюдження названої доповіді, як також і інших, виголошених на Зїзді доповідей про канонічні та національно-історичні підстави для автокефалії УАПЦеркви.

6. Зїзд закликає всіх православних українців припинити між собою всілякі суперечки та перейнятися духом єдности і подбати про те, щоб привернути на відвічний шлях своїх православних предків усіх тих, хто через свою недосвідченість, необачність, чи надмірну довірливість відійшов від отих батьківських заповітів та ухилився від того правдивого шляху.

7. Зїзд просить Св. Синод звернути увагу на подиктовану вимогами сучасного моменту конечну потребу видання релігійно-освітньої та церковно-інформаційної літератури, що стала б за духовну опору для української православн[illegible] [illegible] охоронила б ту людність [illegible] ворожих руйнуючих сил та [illegible]

8. Зїзд просить Св. Синод прикласти всіх зусиль до якнайшвидчої орга[illegible] опіки для вірних УАПЦеркви на теренах нового поселення [illegible] українців, а зокрема на [illegible] Великої Британії і відрядження [illegible]

[illegible] Зїзд [illegible] витає ухвалу Собору Української Греко-Православної Церкви [illegible] 1947 року [illegible] Українських Православних Церков, як [illegible] створення [illegible] Автокефальної Православної Церкви.

10. В справі скликання Церковного Собору Зїзд приєднується до ухвали Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді з дня 12 листопада, 1947 року, яка сформулована так: „Посилений наступ зорганізованого комуністичною Москвою атеїзму на християнство, а на Українську Православну Церкву зокрема, —, категорично [illegible] православних українців, в поза Україною перебуваючих, [illegible] [illegible] обєднання на церковному полі [illegible] творення єдиного, авторитетного для [illegible] українців Духовного Проводу. Надзвичайний Собор уважає, що [illegible] формою єдиного Духовного Проводу і символом церковного обєднання всіх православних українців у світі було б вибрання одного Митрополита, як духовного провідника всіх православних українців у світі, при якому б діяла Митрополича Рада з представників зорганізованих і діючих самостійних Українських Православних Церков. Для осягнення цього, Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді (12 листопада 1947 р. в Винипегу, Ман.), вважає за конечне, щоби як в найкоротшому часі відбувся Всесвітній Український Православний Собор представників Єпископату, Духівництва і Вірних, обєднаних коло Українських Православних Церков у світі. Надзвичайний Собор уважає за доцільне, щоб ініціятиву скликання Собору взяла на себе Українська Греко-Православна Церква в Канаді, й тому доручає Проводові Української Греко-Православної Церкви в Канаді ввійти в порозуміння з проводами Української Автокефальної Православної Церкви в Европі і Американсько-Української Православної Церкви в Сполучених Державах Америки й спільно з ними устійнити час, місце й програму Собору".

Можемо лише радісно привітати ухвали Церковного Зїзду УАПЦеркви в Европі, бо, як бачимо, виявляють вони цілковиту однозгідність з поглядами Української Православної Церкви в Канаді на завдання Церкви в сучасну добу [illegible] її і українського [illegible]

Найважнішим, однак, є, що обидві церкви стоять на становищі автокефалії, себто цілковитої незалежности від чужих центрів і впливів та стремлять цю фактичну автокефалію окремо діючих українських православних церков змінити через обєднання в єдиній Українській Автокефальній Православній Церкві, з одним Митрополитом [illegible] єдиним Духовним Проводом всіх православних українців у світі.

ПОКАРАНА ЦІКАВІСТЬ.

Цікавість — це заінт[illegible]

Але... Можна цікавитися [illegible] можна дурним. Своїм [illegible] [illegible] і непотрібним. Гарним [illegible] Корисним і шкідливим.

Цікавість є свідоцтвом [illegible] [illegible] ресуєсь він розумним [illegible] [illegible] чоловік; інтересу[illegible]

І ще одно... Хто п[illegible] ється, той розумного в[illegible] зумне злобуває. Хто інте[illegible] [illegible], той мари[illegible] людям лихо, а собі сором.

Великий фран[illegible] Кондаме, не мав [illegible] тим, чим треба, а чим [illegible] [illegible] тися. Він [illegible] тільки важні справи [illegible] [illegible] не варта нічиєї уваги.

Одного разу відвідав він [illegible] ятельку — Мадам [illegible] письменницю листи. Во[illegible] Кондаме прийшов, отже [illegible] би він посидів хвильку [illegible] ить лист.

Добре — сказав К[illegible] [illegible] і я почекаю.

Але йому було цікаво [illegible] приятелька пише і [illegible] так, що почав через її [illegible] тати.

Та на нещастя пере[illegible] зеркало і письменниця [illegible] [illegible] й плечима робити [illegible] закінчує лист такими [illegible]

Я сказала би Вам [illegible] [illegible] приятелю, ал[illegible] [illegible] Кондаме і читає [illegible] [illegible] я пишу.

Ледво вона скінчила речення, як Кондаме зривається на ноги та

Даруйте, добродійко, [illegible] перечитав ані одного слова!

Так Кондаме за непотрібну цікавість сам себе покарав.

Люде забувають, що [illegible] інтересуються тим, що до них не [illegible] жить, або їм непотрібне, або [illegible] перед ними стоїть зеркало в якім другі люде бачать злочинну безкоштовну цікавість. І не поможе [illegible] не читав... Бо кождий скаже: Коли ти не читав, то як ти знаєш, що там про тебе написано?..

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи
The Herald, Box 3636, Winnipeg, Man.

Адреса Консисторії
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

Рівночасно Консисторія вислала також листа до Преосвященого Мстислава (Скрипника), Єпископа Переяславського, датованого 7-го березня, 1947, й такого змісту:

"Преосвящений Отче Владико!

"Високопреосвящений Архиєпископ Іоанн Теодорович, який очолював Українську Греко-Православну Церкву в Канаді від 1924 року, на Девятім Соборі тої-ж Церкви, що відбувся 28—30 [illegible], 1946, подав заяву, що він рішив уступити з проводу Української Греко-Православної Церкви в Канаді і порадив, щоби вона найшла собі нового Архипастиря. Собор, вислухавши його [illegible], виніс ухвалу, якою, між іншим, доручив Консисторії „поробити старання, в як найкоротшім часі найти кандидата на нового єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді" (копію цеї ухвали, стверджену [illegible] секретаря Собору, долучуємо до [illegible] листа).

Консисторія, обміркувавши справу [illegible], прийшла до висновку, що Українська Греко-Православна Церква в [illegible] так з огляду на теперішний стан [illegible] огляду на дальший її розвиток [illegible] повинна мати не одного, а що найменше двох єпископів. Згідно з цим Консисторія рішила просити, і оцим просить [illegible] Отче Владико, стати одним з Архиєреїв Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з тим, щоби Ви до [illegible] приїхали так скоро, як лише [illegible] можливо. З Вашим приїздом Консисторія скличе Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді в цілі формального прийняття Вас як єпископа тої-ж Церкви. При тім Собор вирішить справу другого єпископа для Канади та взагалі полагодить [illegible] справи, які станують перед Церквою з Вашим приїздом.

Подаємо до Вашого відома, що ми [illegible] пишемо до Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа й [illegible], щоби він дав згоду на Ваш [illegible] і благословив Вас на нову працю. [illegible] рівнож запрошуємо і його самого відвідати Канаду, приїзджаючи сюда [illegible] з Вами, або так скоро, як зможе приїхати.

Просимо Вас ласкаво застановитися над нашою просьбою і дати нам відповідь як найскорше. Отримавши прихильну відповідь, ми подамося за дозволом на Ваш приїзд до Канади та зробимо всі інші зарядження, щоби Ви могли приїхати як найскорше.

Про це повище ми повідомляємо Високопреосвященого Архиєпископа о. Іоанна Теодоровича та просимо його благословити наші заміри та рішення.

"В надії, що Ви, Отче Владико, приймете наше запрошення та що будемо мати щастя витати Вас в Канаді ще цього літа, поручаємось Вашим владичим молитвам і пишемось

З любовою в Христі Ісусі".

Про своє рішення спровадити до Канади Преосвященого Мстислава, Консисторія повідомила Високопреосвященого Архиєпископа о. Іоанна Теодоровича листом з дня 7 березня, 1947, такого змісту:

"Високопреосвящений Отче Владико!

"В прилозі посилаємо копії наших листів до Митрополита Полікарпа й Єпіскопа Мстислава, датовані 7 березня, 1947. Листи самі за себе говорять, отже не маємо що до них додати, лише просимо Вас ласкаво благословити ці наші заходи в справі спровадження для Канади єпископа в особі Преосвященого Мстислава, Єпископа Переяславського."

Свою згоду на започатковані Консисторією заходи в справі спровадження [illegible] Преосв. Еп. Мстислава, Впреосв. Архиеп. Іоанн висловив в листі з 18 березня, 1947, в якім між іншим писав:

"...Дуже добре, що Канадійська Церква [illegible] в справі запрошення до себе сталого єпископа до певного рішення. Ми всі будемо раді, коли заходи Консисторії в цій справі увінчаються скорим успіхом. Я певен, що Впреосв. Мстислав, оскільки я мав змогу пізнати його з переписки і з одзивів про нього, є якраз такого типу персональности, якого Канадійська Церква потребує. Я буду радий його у Вас привитати.

"Іоанн Теодорович,
Архиєпископ".

Травня 21, 1947, Консисторія отримала листа від Митрополита Полікарпа, датованого 17 квітня, 1917, такого змісту:

„Листа Консисторії від 7 Березня 1947 р., я одержав. На те, про що Консисторія пише в зазначеному листі, я [illegible] [illegible] Української Автокефальної Православної Церкви, який, як Господь допоможе, відбудеться 12 травня цього року."

"ПОЛІКАРП
"Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви".

При кінці червня м. р. Консисторія отримала другого листа від Митрополита Полікарпа, датованого 17 [illegible] 1947, до якого був долучений витяг з протоколу засідання третьої сесії Священого Собору Єпископів, на якій було розглянене прохання Консисторії до Митрополита Полікарпа, відпустити Преосвященого Мстислава на служіння в Канаді. Наводжу ці оба документи в цілости:

"До Української Греко-Православної Консисторії в Канаді

"На лист Консисторії від 7-го березня 1947 р. маю за шану повідомити Консисторію, що Собор Єпископів УАП Церкви на еміграції, який відбувся під моїм головуванням, благословив для Єпископського служення в Канаді Єпископа Мстислава.

"Я надіюся і вірю, що Ви з любовю приймете його і він буде достойним наступником Високопреосвященнішого Архиєпископа Іоана.

"Нехай Господь Милосердний благословить всіх Вас вірних Православній Церкві і допоможе Вам у Вашій праці.

"Митрополит ПОЛІКАРП (вл. р.)
Печатка: Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви.

В прилозі витяг з протоколу ч. 1 засідання III сесії Свящ. Собору Єпископів УАПЦеркви на еміграції.

ВИТЯГ

з протоколу ч. 1 засідання III сесії Свящ. Собору Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції, відбутого дня 12 травня, 1947 р. в Мюнхені, в Церкві Святої Покрови при Дахауерштрассе 9/І.

На засіданні були присутні:

Високопреосвященніший Митрополит Полікарп, Голова Свящ. Собору Єпископів і Член Свящ. Собору Єпископів;

Високопреосвященні Архиєпископи Нікaнор, Ігор, Михаїл і Геннадій, і

Преосвященні Єпископи Мстислав, Григорій, Володимир, Сильвестр, Платон, Вячеслав і Сергій.

Свящ. Собор Єпископів УАПЦеркви на еміграції, вислухавши лист Канадійської Духовної Консисторії на імя Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа від 7-го березня, 1947 року, в якому Духовна Консисторія, посилаючись на постанову Собору Канадійської Греко-Православної Церкви з 28-30. VII, 1946 р. про бажання обєднання з УАПЦ на еміграції і відрядження для неї Єпископа ухвалює з радістю вітати намір і бажання Канадійської Греко-Православної Церкви злити в єдино дві галузі УАПЦеркви для добра і слави Православної Церкви і Українського Народу.

Заслухано прохання Канадійської Греко-Православної Церкви про призначення для неї Єпископа зі складу Єпископату УАПЦ в Европі.

(Справка: Архиєпископ Іоанн Теодорович повідомляє, що Канадійська Церква відпустила його [illegible] находиться тепер лише під [illegible] тимчасовим доглядом до часу знайдення і покликання її нового Архипастиря. Рівнож Архиєпископ Іоанн Теодорович повідомляє, і проте, що він дав Канадійській Церкві повну незалежність [illegible] в справі запрошення до [illegible] Єпископів і рішення К[illegible] Церкви прийме до відома [illegible] обрання радістю).

Після належного обмиркування цього питання Свящ. Собор Єпископів УАПЦ в Европі ухвалив:

Благословити для єпископського служення в Канадійській Церкві, згідно її бажання, Преосвященного Мстислава, Єпископа Переяславського.

[illegible]

За згідність з оригіналом

(Печатка) Єпископ ПЛАТОН (вл. р.)
Секретар-Член Свящ. Синоду УАПЦ на еміграції.

Ч. 257
Дня 16, V. 1947

Заходи Консисторії [illegible] кандидата нового єпископа для Канади, згідно з рішенням Девятого Собору, увінчалися успіхом: Преосвященний Владика Мстислав прибув до Канади два місяці тому й оце є присутний на [illegible] Соборі. Консисторія отже зі свого боку предкладає і рекомендує Світлому Соборові слідуюче:

1. Обрати й просити Преосвященого Владику Мстислава стати правлячим єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді з титулом: „Архиєпископ Винипегський і всієї Канади", з осідком в місті Винипегу.

2. Винести відповідну ухвалу про взаємовідносини між Українською Греко-Православною Церквою в Канаді й Американською Православною Церквою в Сполучених Державах Америки, висловлюючи бажання, щоби молитовне єднання між обома Церквами існувало й далі.

2. Винести відповідну ухвалу про взаємовідносини між Українською Греко-Православною Церквою в Канаді й Українською Автокефальною Православною Церквою на еміграції, з Митрополитом Полікарпом на чолі, стверджуючи, що від тепер Українська Греко-Православна Церква в Канаді вважає се-

(Продовження на стор. 6)

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

КІЛЬКО РІЖНИХ ЦЕРКОВ МАЮТЬ УКРАЇНЦІ?

Коли пишеться, чи говориться про церковну справу між Українським Народом, то звичайно чуємо, що українці поділені на більше Церков (чи вір), а з тих головні — Церква Православна і Церква Греко-Католицька. Поза ними є ще менші церкви, чи секти, але кілько їх, того точно ніхто не знає. Або обрахувати їх тяжко, або, що найпевніше, не варто числити. Хіба церковна справа така важна?! Досить сказати, що українці мають багато церков; що вони релігійно досить порозбивані. Це знак демократичної поступової української натури!

Але чи так воно, як пишеться і говориться?

Ні! Український Нарід **має дотепер лише одну Українську Православну Церкву.** Більше церков він не має. На більше Церков він не порозбиваний.

Загально вважають Греко-Католицьку Церкву окремою Церквою від Православної, однакож це лише показує, що люде справи не розуміють.

Був час, що Українська Православна Церква була в українських руках. Але 1686 року взяла Українську Православну Церкву в свої руки Московщина і звязала її з собою, — отже чи тоді Українська Православна Церква, — дивлячись з українського становища! — перестала бути Українською Православною Церквою? Ні! Вона і дальше Українською Православною Церквою була, хоч була в московській неволи. Точно так, як ті українці, що хоч попались в татарську, чи турецьку неволю, але і дальше були українцями, лише що поневоленими. Або українська земля, яку забрав ворог, чи перестає для українця бути українською? Чи він її відрікаєсь?

Коли одну часть Української Православної Церкви поневолила Москва, то ще давніше, 1595 р., другу часть Української Православної Церкви поневолили поляки і звязали її з собою та з Римом. Точно так, як зробила Москва. Отже коли московська неволя не позбавила Української Православної Церкви її історичного імени й історичної якости, то не позбавила і польська неволя. Українська Церква і в польській неволи лишилася і дальше такою ж Українською Православною Церквою. Так, як українець і в татарській і в турецькій неволи був для себе і для українців лише українцем. Він міг бути чим іншим в тих, що його поневолили, вони могли чіпляти йому інше імя, але для себе і для Українського Народу він був лише українцем, якого треба визволити.

Згадаймо ще оден факт: Українська Православна Церква після прилучення її до Риму, звалась по залежности „уніятською" (злученою), **але сама вона звала себе і дальше Православною. Впродовж понад 300 літ** (1595-1918) в уніятських церквах виголошувано „і всіх вас православних", тай в усіх других Богослуженнях виступала вона як православна, а не як „католицька", чи „греко-католицька". Назва „греко-католицька", це вже пізніша побічна назва.

Отже уніятська Церква, це лише Українська Православна Церква, яку силою поневолено і віддано під залежність Риму. Точно так, як другу часть Української Православної Церкви була поневолила Москва. Але неволя не зміняє душі й імени невільника. Він для себе і для своїх лишається незмінним. І розумний нарід ніколи не зрікається того, що ворог насильством від нього забрав.

Погляд, що уніятська (гр. кат.) Церква, це якась друга, інша, відмінна від Православної Церкви, це погляд нерозуму. Це погляд в користь чужих. Як можна такий погляд приймати, коли **сама уніятська Церква понад 300 літ проголошувала, що вона є дальше Православною Церквою?** А коли десь в 1918 році в Галичині уніятський провід приказав, щоби „... всіх вас православних" викинути, то хіба уніяти не обурювалися? Вони бачили, що це чужа, ворожа політика хоче завести в їхній Православній Церкві свій лад.

А тая чужа політика силувалася нераз перемінити уніятську Православну Церкву на іншу, на пів-костел, щоби дальше на цілий костел переробити, але не вдалося, — **уніятська Церква зосталася цілим своїм змістом Православною Церквою.** Кілька малих латок, що їй чужа політика причепила, змісту Церкви не змінила. **І нині уніятська Церква є дійсною Українською Православною Церквою, частиною загальної Української Православної Церкви.** Що ж до назви **„уніятська"**, то це для українців **не титул окремої Церкви,** а лише пригадка, **що це тая Українська Православна Церква, яку всякими насильствами і розбоями поляки передали під заряд Риму.**

Нині частина Української Православної Церкви залежна від чужого Риму, друга часть тої самої Церкви залежна від чужої Москви, але для українця вона є лише тими українськими невільниками, яких треба визволити

Скаже хто „Є ще українці римо-католики..." Так! Але вони не творять окремої своєї Церкви, але вяжуться з костелом і вважають себе поляками. Їх доля це також доля поневолених українців, бо їх предків польські політики буками пригнали до костела. Вони ж потомки тих предків. Їх цілею не може бути творення пощось якоїсь окремої своєї Церкви, залежної дальше від ворожої політики, — їм треба розуміти справу, вийти з чужої залежности і стати на предківськім українськім церковнім ґрунті.

Скаже ще хто: „Є українці штундисти, меноніти (!), біблійники, пресбитеріяне, баптисти, єговісти... — вони ж українці! Що з ними!

Вони є, гурточки та одиниці, але вони себе з українством не вяжуть. Коли ж заходять між Українців, то лише для навертання на сектанство. Їх головна ціль — служити сектам, до яких пристали. Тягнути їх з їхнім сектанством на український ґрунт, це шукати собі клопоту. Сектанство на українськім ґрунті було завсігди руйнучою силою. Найкраще, коли такі зостануться там, де вони є, нехай працюють щиро в межах життя тих сект, до яких вони пішли, а несектант українець скаже їм щиро: Ідіть з миром!

Ось так, коли справу розібрати, то виходить, що Український Нарід **має лише одну одиноку Українську Православну Церкву,** без уваги на те, чи вона вільна, чи поневолена. Коли в неволі, то треба працювати, щоби стала вільною. І треба тішитися, що українці більше Церков не мають. А балачка, що українці мають багато Церков якраз веде до розбиття церковного, отже до розбивання народного.

Церковна справа, це якраз велика народна справа, бо Церква, це Нарід. А поділіть Церкву, то Нарід поділите. Балачка, що „нарід може мати більше вір і це йому не пошкодить", це або балачка нерозумних, або ворогів, яким ходить про те, щоб Церкву розбивати

Степовик.

ПРИКАЗКИ ПРО УКРАЇНУ І ПО УКРАЇНІ.

На Вкраїні добре жити — мед і вино пити.

Маю шаблю в руці, отже не умерла козацька мати! — Так сказав Богдан Хмельницький, розігнавши шаблею Чаплинського з слугами, що на Богдана напали.

Нема свободи, як на Україні.

Гай-гай! добрий край, та лиха година з вами.

Біда Україні: звідти горяче і звідти пече.

Панувала і я колись на широкім світі.

Заїхав за Дунай, тай до дому не думай!

На Поділю хліб по кілю, а ковбасами пліт загороджений.

Камянець (на Поділю) вінець; кругом вода, в середині біда (Камянець обливає ріка майже цілком).

У Печері лягай спать без вечері.

Рогатин (в Галичині) Богові побратим. (Колись був він богатим містом).

Львів не всякому здорів.

В Станиславі (Галичина) кождий на своїй страві.

В Луцьку (на Волині) все не полюдську.

Що Чигиринці спекли в ринші, те Таращанці зіли вранці.

Про Київ не жахайсь, до Волиня пригортайсь, а Покутя тримайсь. (Покуття в Галичині).

В Києві не женись, а в Ромні кобил не міняй. (В Ромні багато циганів, то одурять, а захожий в Києві ожениться хіба з найгіршою).

Дніпро — батько!

Золотоноша кругом хороша.

Обізвавсь Яготин: „Ніжен мені поратим". А Ніжен каже: „Є в степу Ромен, тай той мені не рівен".

В Хоролі всього доволі.

Ворскла річка невеличка, береги ламає, хто в Полтаві не буває, той лиха не знає. — Е, він не пив полтавської води!

Як переїдеш Вересоч, то їдь куди хоч. (Гребля там погана).

У Попівці люде по копійці, а в Конотопі по копі.

Здоров, брат! а відкіля ти? — З Печенюг (село Новгородського повіту). — А жінка є? — Є! — А діти? — А якже! — А хлібець? — У-гу-гу! (нема, убоге село).

Сосниця розкошниця — по боках вода, в середині біда.

Наш Луг батько, а Січ мати — от де треба умирати (помирати).

Чим грішен? — Малим родився, а пяним умер, нічого не знаю — Іди душе в рай! (Так жартують з Запорожців).

КОЛЄГІЯ СВ. АНДРЕЯ В ВИННІПЕҐУ КУПИЛА БУДИНОК ДЛЯ ДІВОЧОГО ІНСТИТУТУ.

Будинок Дівочого Інституту при Колегії св. Андрея в Виннипегу.
(Фотографія знята з західно-полудневого боку)

Оцею дорогою ділимося з українським православним загалом в Канаді, а в перший мірі з членами и жертводавцями Колегії св. Андрея в Виннипегу, радісною вісткою, що Колегія вже набула свій власний будинок для Дівочого Інституту. Він знаходиться в сусідстві будинку Колегії межуючи з ним зливно, й був побудований два роки тому, отже є новий, модерний і під кожним зглядом відповідний. В нім можна примістити від 28 до 30 дівчат-студенток Колегії.

На спільних нарадах дирекції Колегії та головної екзекутиви Союза Українок Канади була обговорена справа кампанії за фондами на виплату в... ного будинку. Як відомо, на ... станних двох років кампанію за фондами на Дівочий Інститут провадила Екзекутива Союзу Українок Канади і зібрала за той час коло девять тисяч долярів. Бажанням дирекції Колегії було, щоби Екзекутива Союза Українок Канади дальше провадила кампанію, аж поки будинок Дівочого Інституту не буде вповні виплачений, але голова Союза Українок Канади заявила, що Екзекутива не може цього робити, бо має надмірно багато своєї власної праці. В виду того дирекція Колегії назначила спеціяльний збірковий комітет, п. н. „Комітет Фонду Дівочого Інституту", який має збіркову акцію відновити й посилити так, щоби будинок Інституту був як найскорше виплачений. До Комітету входять слідуючі особи: Прот. С. В. Савчук — голова, принципал Колегії, Ф. Т. Гаврилюк — секретар, редактор „Українського Голосу", Іван Сирник — касієр, пані Анастазія Сарчук, пані Марія Симчич, Андрій Павлик, Василь Сарчук, Петро Крепякевич і Георгій Маріян — члени.

Згідно з припорученням дирекції Колегії св. Андрея, Комітет Фонду Дівочого Інституту оцим проголошує загальну кампанію за збіркою ДВАДЦЯТЬ ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ ($20,000.00) на Фонд Дівочого Інституту. В злуці з кампанією вважаємо за потрібне подати слідуючі пояснення:

1. Дівочий Інститут є частиною Колегії св. Андрея в Виннипегу. Новокуплений будинок Дівочого Інституту є отже записаний на корпорацію Колегії, а управа та фінансова господарка, як рівно ж дисципліна й курси в Дівочім Інституті спочивають в руках дирекції та шкільної управи Колегії

2. Жертва на Дівочий Інститут є фактично жертвою на Колегію. Хто отже зложить на Дівочий Інститут не менше, як $25.00 підчас цеї кампанії, або хто вже попередно зложив таку суму, той являється членом Колегії, з правом брати участь в загальних зборах Колегії, вибирати й бути вибраним до дирекції Колегії, та взагалі брати участь в управі та завідуванню справами Колегії, згідно з вимогами її чартеру.

3. Членство в Колегії св. Андея в Виннипегу є двояке: членство звичайне та членство на ціле життя. Членом на ціле життя стає кожна особа, що зложить на Колегію, або Дівочий Інститут сто долярів ($100.00), або більше. Членом звичайним стає кожна особа, що зложить що найменше дванадцять долярів ($25.00), і опісля кожного року платить таку річну вкладку, яку ухвалить дирекція, або збори членів Колегії.

4. Кожний звичайний член Колегії, себто такий, що зложив на Колегію, або Дівочий Інститут $25.00 або більше, — але менше, як сто долярів може стати членом Колегії на ціле життя, жертвуючи тепер на Дівочий Інститут таку додаткову суму, яка ще бракує до сто долярів. Наприклад: Хто дотепер зложив на Колегію або Дівочий Інститут $50.00, а тепер хоче стати членом на ціле життя, він може це зробити, жертвуючи підчас теперішньої кампанії додаткових $50.00. Член Колегії, який дотепер зложив $75.00, може стати членом на ціле життя, жертвуючи на Дівочий Інститут ще $25.00. Подібно, член, якого дотеперішня жертва на Колегію або Дівочий Інститут виносить $25.00, може стати членом на ціле життя, доплачуючи ще $75.00

5 Жертву на Колегію, отже й на Дівочий Інститут жертводавець має право відтягнути від свого річного доходу чи заробітку так, що доходового податку („інком текс") від неї платити не буде. Хто приміром, буде мати в цім році доходу $5,000.00, а дасть з того $500.00 на Дівочий Інститут, він буде платити доходовий податок тільки від $4,500.00.

ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНЦІ!

Комітет Фонду Дівочого Інституту оцим звертається до Вас зі щирим закликом, доложити всіх старань, щоби кампанія на ціль Дівочого Інституту увінчалася повним успіхом.

Це станеться тоді, коли кожний з Вас зложить від себе таку жертву, на яку Вас лише стати, та на яку ця велика й важна справа заслугує.

Отже жертвуйте щедро, охоче, негайно!

"Не любіть словом, ані язиком, а **Ділом і Правдою!"** (І. Соб. Посл. Ап. Івана, 3: 18) .

"Нехай кожний дає, як серце йому наказує: **не жаліючи, ні з примусу,** бо Бог любить того, **хто охоче дає!"** (ІІ. Коринт. 9: 7).

Жертви на фонд Дівочого Інституту слати на адресу:

St. Andrews College in Winnipeg.
259 Church Ave. Winnipeg, Man.

КОМІТЕТ ФОНДУ ДІВОЧОГО ІНСТИТУТУ,
Прот. С. В. Савчук, голова.
Ф. Т. Гаврилюк, секретар.

ТРЕБА ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ ЯКНАЙСКОРШЕ!

Пише п. Георгій Паскарук, що п. Петро Зварич вже згори накладає, який процент мають платити громади, а який священики на пенсійний фонд. П. Паскарук хотів скритикувати пенсійний фонд, але сам не знав, кого мав вчепитися, отже придумав вчепитися п. Зварича. Я нище підписаний скажу, що на Надзвичайнім Соборі делегати голосували за пенсійним фондом, хоч деякі стрималися від голосування, бо не мали інструкцій від своїх громад.

Пише п. Паскарук: „Я не маю на думці сказати, що такого фонду не треба, я за тим". П. Паскарук хоче їхати на двох конях: він і критикує пенсійний фонд і є за ним. Він є проти п. Зварича за те, що той написав про пенсійний фонд і називає його щупаком у воді. Нам треба мати як найбільше таких жвавих, як п. Зварич, бо якби ми не були мали таких, як він, 30 років тому назад, то й нашої Української Греко-Православної Церкви в Канаді не булоб зорганізованої, бо тоді багато було таких, що вірно помагали російським батюшкам... Чи й п. Паскарук помагав, — не знаю.

П. Паскарук порівнує священиків до учителів, до склепових робітників і до фармерів. Таке порівнання не є вірне, ні намісці. П. Паскарук дуже жалує фармерів, бо у північнім Саскачевані через два роки не було врожаю. Він цим нагадує мені того кандидата на посла, що плаче над долею фармерів, думаючи в той спосіб дістати їх голоси. Я сам фармер, але я не сказав би, що фармері бідні. П. Паскарук своїм плачем понижає наших людей в Канаді, бо в Канаді лише той бідний, що слабий, або не хоче робити, а решта людей не є бідні, і заплатити 4 або 5 долярів на рік на церкву не є багато. А хоч би взяти й тих фармерів, що за ними п. Паскарук плаче, то я знаю, що й між ними не бракує ні забав, ні танців, ні напитків.

В Канаді бідних нема. Лише вродиться дитина й вже є пять долярів на місяць. А прийде священик хрестити дитину, то батько торгується, щоби за доляра охрестив і ще йшов до його хати

кілька миль. Коли людина в Канаді має 70 років, то отримує старечу пенсію 30 долярів на місяць, але багато з них жалує дати в церкві пять центів і дає цента на дискос, бо „нема звідки". І все нема й нема, а на інші справи, нераз навіть шкідливі, то завжди є.

Пише п. Паскарук, що п. Зварич згадує старий край і каже, що люди вже давно забули за старий край, отже чого його п. Зварич згадує. Я скажу, що п. Зварич і другі, що згадують старий край, дуже добре роблять, бо треба, щоби наша молода генерація знала, як жили їх діди й прадіди.

Я є за пенсійним фондом для священиків і за тим, щоби його завести якнайскорше, щоби молоді хлопці мали охоту йти вчитися на священиків, бо в нас священиків великий брак. Ми знаємо, що як учитель довго вчить і постаріється, то має пенсію; також робітники, що роблять по компаніях, мають пенсію, крім старечої пенсії, отже чому не мають мати її наші священики? Я думаю, що Консисторія повинна виробити відповідні форми й розіслати до всіх церковних громад, щоби їх виповнили й тоді буде певність, що ніхто не буде критикувати. Але думаю, що в таких справі повинні рішати лише дійсні члени Церкви, отже такі, що виконують всі свої християнські і громадські обовязки, а не такі, що хочуть розказувати, але самі нераз навіть до святого Причастя не приступають.

Ще скажу, що п. Зварич пише за вінки, що складають коло трумни померших. Я [illegible] і Зваричеві лишити усім [illegible] спокою. Як померший має [illegible] приятелів, які хочуть віддати [illegible] а виявити свою любов [illegible]. А тих грошей, що [illegible], не треба жалувати. Як хто [illegible] похороні цвітів, то [illegible], щоби не клали. Може навіть [illegible] його у нове шмаття не вдягати, але хай тише для себе таке робить, [illegible] для других. А хто любить дати [illegible] дає і не треба того жалувати.

Георгій Скрумеда,
Сандави (Сірко), Ман.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ.

(Продовження зі сторони 3-ої)

бе в молитовнім єднанню з тою Ц[illegible]квою.

3. Започаткувати акцію за скликання всесвітнього українського [illegible] ного собору в цілях обєднання [illegible] Українських [illegible] Церков [illegible] в Духовного Проводу [illegible] Собор[illegible].

Закінчуючи свій звіт, висловлюю [illegible] надію, що цей Собор [illegible] рисно та достойно всі [illegible] його програмі та що він тим запо[illegible] нову добу не лише в життю Української Греко-Православної Церкви в Канаді, але взагалі в життю цілої Української Православної Церкви по цілому світі.

(Продовження слідує)

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папери. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Через шість тижнів архиеп. Полікарп змушений був знову відповісти на новий виступ проти нього митр. Сергія, коли останній звернувся до східніх патріярхів з проханням скликати собор для суду над архиеп. Полікарпом, до анатеми над ним включно, при чому, поруч з всякими закидами нецерковного, а суто політичного характеру, митр. Сергій висунув дивовижну сплітку, що архиепископ Полікарп має бути німцями призначений Керченським патріярхом. Архиеп. Полікарп, непідсудний московському митр. Сергію, бо ж знаходився в канонічній юрисдикції не його, а митр. Діонисія (правило 6 — Вселенського Собору і 28 Карф. Собору), згідно відповів, що:

„ці нові намагання митрополита Сергія виключити мене з церковної спільности та його встрявання в наші церковні справи ще раз доказують, як тісно він зрісся з большевизмом та як мало йому лежить на серці церковне життя в Україні..."

І на цей раз до заяви архиеп. Полікарпа долучена була Німецьким Інформаційним Бюром (ДНБ) заява архиеп. Олексія, в якій він свідчив про свободу віри й Церкви в Україні, з хвилею визволення її земель німецькими арміями. „Митр. Сергій, — писав архиеп. Олексій, — напевно добре знає, як відбувалося релігійне життя в Україні і як дуже воно ріжниться від попередніх форм. Хоч він це й знає, проте намагається спинити нестриманий розмах українського духа та волі".

Таким чином, в цих виступах московського митр. Сергія, [illegible] совітською владою (до них ще треба долучити й „послання" проти Автокефальної Української Церкви і Владики Полікарпа, митрополита Николая, був. екзарха Західної України в рр. 1939-1941, а з час війни обдарованого в Москві титулом митрополита Київського та Галицького і екзарха України), та в заявах, з приводу цих виступів, ієрархів Автокефальної і Автономної православних церков в Україні, оскільки ці заяви були інспіровані німцями, треба вбачати в зударі двох сил, — гітлеризму й комунізму, — боротьбу їх і на відтинку „ідеологічного [illegible] хто з них (в дійсности [illegible]) являється правдивим прапорником високої ідеї в людстві — свободи релігійного сумління". Обєктивно треба [illegible], що в [illegible] заяви архиепископів Автокефальної і Автономної церков в Україні про [illegible] митр. [illegible] про свободу віри в Україні з приходом німців, церковна дійсність в Україні загалом (тіні її ми вже вище по[illegible]) таки й засвідчила [illegible] німецької [illegible] релігійної толеранції, давно незнаної в Україні при совітському режимі.

1 червня, 1942 р. видано було „Розпорядження Райхскомісара України про правні відносини релігійних організацій", згідно з якими проголошувалась свобода релігії та релігійних союзів і інституцій, з наказом представити до Райхскомісаряту статути церков і релігійних громад.

І, як ми вже те раніш підкреслили, від часу формального проголошення релігійної свободи розпорядженням Райхскомісара для України, від 1 червня 1942 р., шириться й наростає фактичне розходження німецької влади з засадами релігійної толеранції.

Появилося це найперше в повсюдному втручанні німецької влади в церковний устав Православної Церкви щодо відправи Богослужень по православних церквах на селах. Боячись, що укр[illegible] промоляться в жнива і не зберуть так потрібного німцям українського хліба, видано було окупаційною владою розпорядження, яким заборонялося відправляти Служби Божі в свята, поза неділею, а в самі свята працювати. О[illegible] багатьох місцевостях України гебітскомісари дали розпорядження, щоб селяни працювали і в неділю, а Бо[illegible] або теж забороняли, або [illegible] кінчити до 8 год. ранку, а по [illegible] сцях правити від 6 год. вечора, хочби й Літургію. Для памяти прийдешніх поколінь варто тут подати зміст одного з таких розпоряджень, що його [illegible] Васильківський гебітскомісар Рааб:

„Наказ. В інтересах найшвидшого забезпечення збору врожаю н[illegible] дуюче: 1) Всю робочу силу п[illegible] до роботи по забезпеченню [illegible] кваажаю, 2) До 1 листопада 194[illegible] воро забороняю святкувати свята, [illegible] цей час до 1 листопада 1942 р. в [illegible] відкладається служба Божа но[illegible] на 6 годину вечора, 4) [illegible] 1942 р. заборонені базари у Вас[illegible]ськім гебіті. Урожай — це дар[illegible]га, але Господь дарує його тому, [illegible] тає даремно часу. Хто ж свій [illegible] молитвами та святами проводить, Господь дарує йому хорошу по[illegible] збору врожаю, того Всемогутній карає голодом. Тому в цей час пер[illegible] повідь не витрачати даремно часу в самій придатнішій [illegible] забезпечення подарунку Господнього врожаю. Коли ми з вами зберем [illegible]жай, залишиться багато часу свя[illegible]ти та віддячувати небові за [illegible]нок. З. д. Гебітскомісар Рааб [illegible]дового часопису „Васильків[illegible]" ч. 51 з 27 серпня, 1942 р.).

Коли люди пробували опертись [illegible] безглуздим розпорядженням [illegible] до церкви у таке, напр. велике [illegible] Успіння Божої Матері (по багатьох [illegible]ах України це річне храмове св[illegible]), зондерфірери зі зброєю в руках [illegible] ляли людей, а священикові нак[illegible] [illegible] церкву. Були випадки [illegible]тя священиків німцями за відп[illegible] Служби Божої у неділю. Самому [illegible] Полікарпові, що виїхав в день св. Апостолів Петра і Павла правити [illegible] Божу до села Піддубець, коло Л[illegible] (12. 7. 1942 р.), де від віків був [illegible] день відпуст церковний, — зондер[illegible]ром не дозволено було правити [illegible] й розігнано.

(Продовження буде)

Гляньте на наліпку, щоб знати, чи ваша передплата за ВІСТНИК ще не кінчиться. Коли б так, то треба відновити

ДЗВОНИ,
яких лиш потрібно, можна вже виписувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; гарантуємо на 15 літ; найкращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.
MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

ВІСТИ

З КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ

Закінчення Шкільного Року на Теольогічному Відділі Колегії Св. Андрея в Винипегу.

Дня 29 квітня, м. м., в Страстний Четвер, закінчилися лекції й виклади на Теольогічному Відділі Колегії Св. Андрея. Після вечері того самого дня відбулася коротка молитва з закінченням шкільного року, а від Управи Колегії проф. Д. Мартиновський сказав кілька слів до закінчуючих цей рік студентів-теольогів. Він їм подякував за їх старання й щире прикладання до науки протягом шкільного року й за співпрацю й гармонійне життя в Колегії. На закінчення він їм пригадав про їх обовязки й науку й просив використати вільний час для доповнення свого знання й приготолення до будучого пастирського служіння для добра Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

З діяльности Теольогічного Товариства.

28-го квітня відбулись останні збори Теольогічного Товариства при Колегії Св. Андрея в Винипегу. Предсідником зборів був п. Дмитро Лучак, який підсумував працю Товариства за останні тижні й покликав п. Мирослава Пахолка до прочитання фінансового звіту, який показав поважний прихід. Після довгої й [illegible] дискусії забрав слово проф. Д. Мартиновський, декан Теольогічного Відділу, який підсумвував працю Теольогічного Відділу за цілий рік й ствердив великий поступ на першому й другому році студентів-теольогів. Звертаючись до всіх з подякою й великим признанням, він побажав всім веселих літніх вакацій й щасливого повороту назад до Колегії в осени. На закінчення п. Петро Дроздович, голова Теольогічного Товариства, подякував від імени всіх п. Мартиновському за його працю й вказівки протягом року шкільного, а особливо за його поради в праці Товариства за останній рік.

Товариство наше, хоч тільки має один рік існовання, зробило дуже багато. Воно відбало багато зібрань й принесло велику користь студентам-теольогам. Все те, що ми зробили за цей рік було дуже корисне й студенти завше вичікували з нетерпінням на наші збори, на які приходили також й інші студенти. Щоб дати змогу всім студентам навчитися, як проводити збори, ми мали щоразу іншого предсідника спосеред нас.

Жовтня 15 м. р. перших промову виголосив п. А. Матвійчук на тему „Християнство й Комунізм". Листопада 26 п. Мир. Григор виголосив реферат на тему „Промова Єпископа Штросмаєра про непомильність Римського папи". Грудня 10 п. П. Дроздович приготовив доповідь на тему: „Як приєднувати молодіж до церкви". Грудня 17 п. Зенон Лещишин говорив про те: „Яким священик повинен бути".

На цім наше Теольогічне Товариство закінчило свою працю перед Різдвом Христовим, а по Різдві ми вибрали новий заряд і знов почали працю. Лютого 23 п. Орест Кулик приготовив великий реферат на тему: „Пять Книг Мойсеєвих". 22 березня всі теольоги брали участь в дискусії на тему: „Зміни календаря". Ця дискусія була дуже інтересна й вона піддала студентам багато цінних й здорових думок.

Шкільний рік нашого активного життя закінчився дуже щасливо й приніс нам поважну суму грошей. Ми щиро дякуємо нашим жертводавцям за те, що вони про нас не забували й жертвували книжки й гроші.

На останніх зборах вибрано окремий комітет в особі п. Ореста Кулика й п. Зенона Лещишина, який разом з проф. П. Мартиновським займеться тим, щоб придбати Теольогічному Відділові потрібних теольогічних й інших наукових книжок.

Петро Дроздович, голова

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

В неділю 18 квітня, Всеч. о. Т. А. Горбай охрестив першого сина п-ва С. Мельників, Етгерінг [illegible] Ман., якому дано імя Михаїл. Хрещення відбулося в Гілберт Плейнс, в домі п-ва П. Стадників, родичів пані Мельник. Кумами [illegible] пані Н. [illegible] Плейнс [illegible] Петро Горбай [illegible]. По хрещенню відбувся обід, а по обіді Всеч. о. парох сказав кілька слів до присутніх гостей, по чім відспівано многоліття ново-охрещеному Михаcеви. Присутні гості також зложили 11.50 на пресовий фонд, отже гроші розділено так: на Вістник 6.50, а на Укр. Голос 5.00. Жертвували:

По 1 дол.: П. Стадник, П. Дроздович, П. Горбай, пані П. Дроздович, С. Бабюк, пані Бабюк, Василина Мельник (мама), В. Сінський, пані П. Стадник, П. Григірчук, о. Т. А. Горбай.

По 50 ц. пані П. Григірчук.

Всім жертводавцям щира подяка, а малому Михасеви многих літ прожиття.

Гість.

ПЕТРО МАТІЙЧУК

(Посмертна згадка)

У шпиталі в Саскатуні помер 9 квітня 1948 р. Петро Матійчук, син Олекси і Олени з Гуцулів, у Райт, Саск.

Був молодий. Прожив тільки що 21 роки.

Минулого року вибрався до праці в ліс, в околиці Гадсон Бей. Там захворів. Непритомного привезено до Саскатуну, до шпиталю, де пролежав від Різдва аж до дня смерти.

Загально згадують його як спокійного, ввічливого і доброго хлопця. Був працьовитим. Міг був скорше лишити роботу в лісі, бо почувався досить недобре, однак працював до останку своїх сил.

Похорон відбувся 14 квітня. Був гарний день. Було й багато [illegible] перевозити мозоть. [illegible] о. С. Гринина. Тіло його поховано на цвинтарі, коло церкви Успення Богородиці, (біля [illegible]) в Райт, Саск.

При послідній відправі зложили [illegible] на закдик о. Гринини 24.12 на [illegible].

[illegible] мати, брати: Михайло, Василь, Георгій, Іван, Ілля і Николай, та й сестри: Анна, Магдалина, Марта і Марія.

Вічна Йому память. **С.**

ОЛЕНА КРИПЯКЕВИЧ

(Посмертна згадка)

Березня 20, 1948 р., упокоїлася Олена Крипякевич, з Клишків, у домі своєї доньки Марії Кеннір у Діпер, Саск.

Прожила 76 років. Належала до піонірів, що перші клали основи під поселення в околиці. Походила із села Тоболів, пов. Підгайці, зах. Україна.

Оставила по собі 10 синів і дві доньки, 38 внуків і 7 правнуків.

Похоронну відправу служив о. С. Гринина з Норткойт.

Тлінні останки поховано на приватнім цвинтарі, одна миля на схід від Норткойт.

При тій нагоді родина зложила 3 долари на фонд Вістника, а сини Андрій і Петро зложили по 5 доларів на фундацію Мирослава Стечишина.

Вічна їй память. **С.**

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

(Слава, полуднева, Алта.)

В середу, 17-го березня, о. І. Швець, парох з Мирнам, Алта., відслужив у церкві Слава, полуднева, Поминальне Богослуження за упокій бл. п. Дмитра й Гафії Шинчаків, які за життя були вірними та активними членами церкви Успення Преч. Діви Марії у вище наведеній околиці. Во[illegible] вклали до церкви кивот, павук та великі образи, що висять над [illegible] престолом і перші світильники на головний престіл.

По відправі о. парох запросив всіх присутніх на обід до дому [illegible] й Софії Шинчаків, які мали [illegible] честь сніданку своїх родичів. При тій нагоді у відправі був гідний спомин по бл. п. Василеві Шийкові, котрий був першим мужем бл. п. Гафії, а котрого то потруження є того самого імени Василь Шийка, що є рівнож вірним та активним членом вище згаданої церкви.

При кінці обіду забрав слово пан [illegible], п. Петро Запарнюк, про тяже поважні і конечні потреби у теперішній час, як: Колегія, скитальці й наша преса — Укр. Голос і Вістник.

Дано кожному свободу зложити щиру лепту на одну зі згаданих справ. На Колегію жертвували по 2 дол.: І. і Софія Шинчак; по 1 дол.: П. Запарнюк, М. Пухкий, В. Войткін, П. Гиманик, пані Фрозина Липка; по 50 ц.: П. Трісна, пані Домна Запарнюк; по 25 ц.: Д. Гиманик, пані Анна Гиманик.

На скитальців, по 2 дол.: о. І. Швець; по 1 дол.: М. Фотчук, П. Фотчук, В. Гозарк, В. Пухкий; по 50 ц.: пані Настя Пухка, пані Марія Пухка, пані Катерина Пагорняк; по 25 ц.: Н. Дах.

Жертви на Укр. Голос і Вістник, по половині: по 1 дол.: В. Свиріда, В. Залявський, І. Федорук, І. Липка; по 50 ц.: пані Марія В. Залявська, пані Анна В. Гозарк.

Синові Іванові й невістці Софії покійних Д. і Г. Шинчаків зложив пан парох щиру подяку як рівнож й гостям. Закінчено обід відспіванням пісеньки „Вічная память", а родині, дітям, внукам і гостям „На многі літа".

Петро Трісна.

АНАСТАЗІЯ ОЛІЙНИК

(Посмертна згадка)

Дня 5-го квітня в полудне, в шпиталі в Витингон, заснула вічним сном бл. п. Анастазія Олійник з Кейленд, Алта., в 67 році життя.

Померла Анастазія родилася в селі Т[illegible] на Буковині, [illegible] вийшла заміж за Олексу Ткачука, а перед 46 роками, разом прибули до Канади, в околиці Новий Прут.

Одинадцять літ тому помер її перший чоловік, а коли всі діти [illegible] потружені, то вона в друге вийшла заміж за Николая Олійника, склепаря й почтаря в Кейленд, Алта., проживши 6 літ в другому супружому житті.

Померла Анастазія була примірною дружиною і мамою, доброю сусідкою та глибоко релігійною християнкою, тому й не диво, що так багато зійшлося на похорон, який відбувся в четвер 8 квітня 1948.

Полишила в жалю другого мужа Николая і чотирох синів, Ілля в Лейклабіч, а Григорій, Іван і Василь у Витингон, Алта., 13 внуків 1-го правнука. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. Г. Васпіїв в Укр. Прав. Церкві на Прут, а поховано на місцевому цвинтарі побіч першого чоловіка. Дякували панове: Д. Орлецький, І. Сітов, а похоронне заведення Парк Меморіял занялося обслугою.

Парастас з обідом відбувся в Укр. Нар. Домі ім. Ю. Федьковича в Пруті, а о. парох кількома словами присутнім представив, що померша любила читати нашу пресу й завізвав гостей жертвувати на пресовий фонд. Присутні щиро віднеслися до заклику, жертвуючи 28.30 по половині на Вістник і Український Голос.

Однодоларовими жертвами причинилися слідуючі: о. Г. Васпіїв, Д. Орлецький, Н. Андріяшев, М.

Ткачук, П. Друсул, Д. Гуменний, І. Васараба, Н. Олійник, І. Ткачук, Г. Березка, В. М. Ткачук.

По 50 цт.: М. Демчук, І. Тупичка, Н. Лазарук, І. Вруснак, М. Юрійчук, І. Смоляк, Домка Васараба, Д. Кіндрак, Марія Рупташ, Фрозя Олійник, Марія Ілюк, І. Ткачук, В. Ткачук, Єлисавета Веренька, Н. Ткачук, Т. Гилл, Н. М. Ткачук, І. К. Ілюк, С. Ткачук, І. Сідор, М. Лазарук, К. Орлецький, Т. Стратійчук, В. Лакуста.

По 45 цт.: Г. Веренька; а решту дрібними.

Всім жертводавцям щире спасибіг, а помершій Анастазії Вічная Память.

Г. Угринівський.

ПОДЯКА

По утраті дорогої дружини і мами, складаємо щиру подяку всім тим, що прибули на похорон, та вшанували покійну доброю згадкою. Зокрема дякуємо о. Василькові і дякам Д. Орлецькому та Іванові Сідорові за похоронні відправи.

Муж Николай Олійник, і діти Григорій, Іля, Іван і Васиь Ткачуки.

ТЕОДОСІЙ МАНДРИК
(Посмертна згадка)

В пятницю 27 лютого по довгій недузі відійшов у вічність Теодосій Мандрик, в своїм домі в місточку Грендвю, Ман.

Покійний перележав в ліжку 4 роки, прожив 88 років, а того 58 років в Канаді. Фармерував довгі роки в околиці Дрифтінг Ривер, а послідних 5 років пережив в Грендвю з своєю дружиною.

До Канади прибув з місточка Тартакова, Сокальського повіту. В молодших літах, коли був здоровий, співав в церкві. Був добрим дяком. Колись громаду обслугували руські батюшки, а коли почав обслугувати український священик, покійний дальше співав в церкві доки був здоровий і радів, що дожив ще послужити рідній церкві.

Полишив в смутку дружину, 4 сини, дві доньки і кількоро внуків.

Похорон відбувся в неділю 29 лютого в год. 3-ій по полудні з церкви Всіх Святих в Грендвю, Ман. Похоронну відправу відслужив парох Всеч. о. Т. А. Горбай в Роблин, при великім числі народу. Підчас послідного цілування, на заклик о. пароха, присутні зложили 12.95 на Колегію св. Андрея у Винипегу як невянучий вінець на могилу покійного Теодосія.

Вічна йому память!

Учасник.

НИКОЛАЙ ПАНАСЮК
(Посмертна згадка)

Меррідейл, Ман. — Лютого 16 1948 помер в своїм домі Николай Панасюк, проживши 91 літ.

Покійний родився в селі Торки повіт Сокаль в Галичині. До Канади перший раз приїхав 1905 року. Працював на залізничій дорозі. Вернув до Старого Краю і вже разом з родиною приїхав до Канади 1910 року. Поселився в Форк Ривер, Ман., на фармі, а пізніше перебрався на фарму до Меррідейл.

Був щирим українцем і фундатором Української Прав. Церкви в Роблин, при котрій був старшим братом через 20 літ. Залюбки читав українські часописи.

Покійний полишив одного сина і пять дочок, зятів, внуків та правнуків.

Похоронну відправу відслужив Всеч. о. Т. А. Горбай з Роблин. Тлінні останки зложено на цвинтарі св. Петра і Павла в Роблин.

На невянучий вінок зібрано 5.80 на Колегію св. Андрея.

Спи дорогий батьку. Хай канадійська земля буде тобі легкою.

Дочка Анастазія.

УВАГА! — УВАГА! ГОДСОН БЕЙ І ОКОЛИЦЯ.

Оцим повідомляємо всіх українців, що Українська Православна Громада в Годсон Бей, Саск., устроює свій церковний Храм в неділю 23-го травня ц. р. Богослуження відправить парох о. Прот. К. Желішкевич з Гронланд, Саск.

Програма:

9 год. рано Утреня; 10.30 Служба Божа і Водосвяття.

По богослуженню Спільний обід в Українськім Народнім Домі.

З нагоди цего Храмового Свята будуть виголошені реферати позамісцевих визначних бесідників.

Всіх запрошуємо прибути на цей наш Храмовий день.

А. Гуменюк, голова — І. Гоманюк, секретарка

о. Прот. К. Желішкевич, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фоки.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя — Гресленд

23 Неділя — Редвотер Проводи по відправі — Егремонт Проводи год. 4

30 Неділя — Торгилд — Вісел Крік Проводи год. 2. Еллоріна Проводи год. 4.30.

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Восетина Проводи Редвей Проводи год. 4.

10 Четвер Вознесення — Редвей (Храм)

13 Неділя — Егремонт.

20 Нед. Зелені Свята — Редвотер (Храм)

21 Пон. Пресв. Тройці — Калмар (Храм).

27 Неділя — Торебі.

Адреса Скр. 62. Тел. 10, Редвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя — Давфин (храм і Візитація Преосв. Архієпископа Мстислава

23 Неділя — Драй Ривер

30 Неділя — Ворд

Адреса Вох 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.

ТРАВЕНЬ:

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя Проводи — Бойн Лейк.

23 Неділя — Вильна.

30 Неділя — Спеден Проводи.

ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя Ардмор. Біг Медов, Вечірня 2.30 попол.

10 Четвер Вознесення — Смокі Лейк (Храм)

13 Неділя — Елк Пойнт

15 Вівторок — Белліс, (Храм)

20 Нед Пресв Тройці — Глендон. (Храм)

21 Пон Зісл Св Духа — Стрий (Храм).

27 Неділя Всіх Святих — Сенді Ремідс (Храм).

Смокі Лейк. 3 год. Проводи.

Адреса Вох 309. Смокі Лейк, Алта Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

ТРАВЕНЬ:

16. Неділя Мир. — Кодет.

23. Неділя — Годсон Бей (храм).

30. Неділя Самар. — Брукебі.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бокс 47. Гронланд, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.

ТРАВЕНЬ:

16. Неділя Мир. — Рейні Ривер

23. Неділя Розсл. — Дуфрост.

30. Неділя Самар. — Попларфілд.

Адреса: 652 Прічард авню. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бондарчука.

ТРАВЕНЬ:

16 Неділя — коло Кушик

23 Неділя — Шіго місто.

30 Неділя — Вест Брук.

Адреса Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ТРАВЕНЬ:

16. Неділя Мир. — Роблін місто.

23. Неділя Роз. — Гілберт Плейнс

30. Неділя Сам. — Ленард на гробах.

Адреса: Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ТРАВЕНЬ.

16 Неділя — Пріяейт.

23 Неділя — Білики.

30 Неділя — Медов Лейк.

Адреса Вох 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гришина.

ТРАВЕНЬ

23 Неділя — Мазепа

30 Неділя — Гемтон коло Бойчука

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Йорктон.

10 Четвер Вознесення — Брокстон

13 Неділя — Мелвил

15 Вівторок Св Івана Сучавського — Канора (Успенська)

20 Неділя Св Тройці — Мазепа

21 Понед Св Духа — Горлиц

27 Неділя — Йорктон

Адреса 110 Велінгтон Евню Телефон 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя Мирон — Сучава. Вечірня й проводи, 3 год. по полудні — Новий Прут

23 Неділя Розсл — Завале. Вечірня й проводи 3 год. по полудні — Кагвин

30 Неділя Самар. — Ловнінг. Вечірня й провода — Гемлин.

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя Сліпор — Борівці

Адреса: Виллингдон, Алта Вох 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя — Кемсак

23 Неділя — Канора

30. Неділя — Фостон.

Вох 425 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячина.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя Мир — Принс Алберт

23 Неділя — Шипмен.

30 Неділя — Педоквуд

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ТРАВЕНЬ.

16 Неділя — Стінен

23 Неділя — Мейбридж.

30 Неділя — Пайн Ривер.

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Глен Елдер.

10 Четвер Вознесення — Кобзар.

13 Неділя — Свон Плейн

20 Неділя — Арран Храм.

21 Понеділок — Гейтбіч Храм

27 Неділя — Пайн Ривер.

Адреса Вох 124 — Арран, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

16	Н	3	Нед. Мир. Преп. Теодосія
17	П	4	Пелагії діви, Никифора Ір.
18	В	5	Мч. Ірини, мч. Неофіта, Гав
19	С	6	Преп. Йова многострад.
20	Ч	7	Знав. Чес. Хреста в Єрус.
21	П	8	†Ап. Івана Богослова
22	С	9	Пер. мощ. св. Миколая чуд.
23	Н	10	Нед. Розсл. Симона Зил.
24	П	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	В	12	[illegible] еп. Кипру
26	С	13	Мч. Гликерії діви, Лаод.
27	Ч	14	Никити зати. Печер.
28	П	15	Пахомія Вел., Ісаії еп. Рост
29	С	16	Преп. Теодора освяченого
30	Н	17	Нед. Самар. Ап. Андроника
31	П	18	Муч. дів Юлії Клавдії

ЧЕРВЕНЬ

1	В	19	Свщмч. Патрикія єпископа
2	С	20	Мчч. Талалея, Александра
3	Ч	21	Рівноап. Константина і Ел
4	П	22	Мчч. Василиска, Маркела
5	С	23	Прпмч. Михаїла Чорнор
6	Н	24	Нед. Сліп. Преп. Симеона
7	П	25	†3-те зн. голови Івана Хр.
8	В	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	С	27	Свщмч. Терапонта Серб.
10	Ч	28	Вознесення Господнє
11	П	29	Прпмч. Теодосії діви
12	С	30	Преп. Ісакія Далмат.
13	Н	31	Нед. Отців. Ап. Ерма з 70
14	П	1	Мч. Юстина философа
15	П	2	Влмч. Івана Сучавського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнатюка.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя — Гарделтон

21 Пятниця Ап. І. Богосл. — Сірко

23 Неділя — Пембіна

30 Неділя — Вайта

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Сеньків

10 Четвер Вознесення — Роза — Храм

13 Неділя — Пембіна

20 Неділя Св. Тройці — Вайта — Храм

21 Понеділок Св. Духа — Толстой Храм

22 Вівторок — Сірко

27 Неділя — Форт Франсес

Адреса Толстой Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.

ТРАВЕНЬ

16 Неділя — Розборн Спільно Свячене

23 Неділя — Січ

30 Неділя — Глен Елмо

ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Сенді Лейк.

10 Четвер Вознесення — Січ

13 Неділя — Енгусвил (Празник)

20 Неділя Св. Тройці — Виста — (Празник)

21 Понеділок Св. Духа — Оквборн (по обіді Базар)

27 Неділя — Мензі

УВАГА: Кожної неділі початок — Утреня 9.30 рано Сл. Божа 10.30.

Адреса — Вох 46 Оквборн Ман. Тел. 133—21. Шол Лейк Ексчендж.

Устав Церковний.

ТРАВЕНЬ.

16 Нед. Мирон. Гол. 2. УЄ Марка 16: 9—20. Лт. Діян. 6: 1—7. Єван. Марка 15: 43—47 і 16: 1—8.

23 Нед. Розсл. Гол. 3. УЄ Луки 24: 1—12. Літ. Діян. 9: 32—42. Єван. Івана 5: 1—15.

30 Нед. Самар. Гол. 4. УЄ Івана 20: 1—10. Літ. Діян. 11: 19—26 і 29—30. Єван. Івана 4: 5—42.

ЧЕРВЕНЬ

6 Нед. Сліп. Гол. 5. УЄ Івана 20: 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Єван. Івана 9: 1—38.

10 Вознесення. УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 1: 1—12. Єван. Луки 24: 36—53.

13 Св. ОО. Гол. 6. УЄ Івана 21: 1—14. Літ. Діян. 20: 16—18 і 28—36. Єван. Івана 17: 1—13.

15 Івана Сучавського. УЄ Івана 8: 1—10. Літ. 2 Петра 3: 1—18. Єван. Івана 19: 25—27 і 21: 24—25.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1948. ЧИСЛО (823) 11

ЩО З УКРАЇНЦЯМИ В БАЧЦІ.

Бачка, це околиця на югославсько-мадярському пограниччю, сербська околиця, і туди давніше перебралось багато українців, головно з Закарпаття. Їх перед послідною війною числили на 100 тисяч. Жили вони українським життям і вважали себе українцями. З них походить Костельник, якого большевики заставили були організувати православну Церкву в Галичині.

Тепер є вісти, що зі 100,000 лишилося всего 11,000 українців. Нищили їх німці і мадяри, а вже масово винищував Тіто, знаючи, що це свідомі українці.

КАРАЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

На основі найновіших вісток, комуністична влада засудила на 10 років каторги д-ра Бориса Кудрика, композитора й бувшого редактора „Народної справи" і відомого поета і письменника, Юрія Шкрумеляка.

Проф. Дениса Лукіяновича, якому пір 70 років, також увязнено і вивезено на заслання.

ПОМЕР ЕП. ТАКАЧ В СТЕЙТАХ.

В Пітсбурґу, Па., помер 13-го травня греко-католицький єпископ Василь Такач, єпископ закарпатських греко-католиків. Сам походив з Закарпаття. Єпископом поставив його папа Пій XII. 1924 р. і тод. Такач прибув до Америки і жив в Гомстед. На Закарпатських українців (Русинів) є в Америці коло 300,000, та до еп. Такача належали ще українці з Бачки і кілька парохій Хорватів, Мадярів і Румунів. Похоронено еп. Такача в Юніонтавн 17-го травня. Його місце займе тепер його помічник, еп. Данило Іванцьо.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ „ДЕМОКРАТИЧНІ ВИБОРИ".

Травня 30-го, в неділю мають відбутися перші чехословацькі народні „демократичні" вибори. Голосувати буде понад 8 мільйонів людей. Так вже знаємо, що вже наперед обчислюють, що на 300 всіх послів комуністи будуть мати 210 своїх послів.

БОЛЬШЕВИЦЬКА РОБОТА В АЛЬБАНІЇ.

Альбанія невеликий край побіч Югославії і належить тепер до большевиків. Отже ватиканські вісти доносять що там большевики арештували всіх католицьких епископів крім одного. Позачиняли всі католицькі школи, спинили всю католицьку діяльність і поконфіскували католицькі друкарні.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМЕН ДІСТАВ ДАРУНОК.

Англійська преса подала образок, на якому бачиться, як президент нової жидівської держави, Вайцман, передає Труменови дарунок від жидів, а тим дарунком є „тора" (торра), себто жидівський релігійний закон (звичайно 5 перших книг Біблії), не друкований, але писаний руками на зводах, як було вдавнині. През. Трумен і Вайцман зійшлися, щоби порадитись над справою Палестини.

ПАЛЕСТИНСЬКА СПРАВА.

Виглядає, що тепер до найважніших політичних світових справ належить справа Палестини. Жиди проголосили вже свою державу, назначили уряд, знов же Араби стоять дальше на тому, що Палестина має бути арабська. Важне, що англійський уряд вислав кількося свого війська до Палестини, щоби помагати місцевим арабам і веде боротьбу з військом жидівським.

Обєднані Нації звернулись до арабів щоби припинили боротьбу, але араби заявили, що боротьбу спинять аж тоді, коли 1) Посторонні держави перестануть [illegible] жидівську армію [illegible] буде власникове при[illegible] держави, і 3 Коли [illegible] буде ограничена. Ви[illegible] араби перемагають жидів, [illegible] що було би, коли б цілу Палестину опанували араби? Що тоді Обєднані Нації, чи хто другий робив би?

БЕНЕШ ДУЖЕ СЛАБИЙ.

Вістка з Лондону 26 травня доносить, що чехословацький президент Едвард Бенеш дуже хорий і нема надії на виздоровлення. Його слабість мала би тягнутися вже кілька місяців.

ЗНОВ РОСІЙСЬКЕ ВЕТО.

В Лейк Саксес поставлено 24 травня внесок, щоби розслідити цілий переворот в Чехословаччині, де комуністи все взяли в свої руки. За розслідом було 9 голосів проти 2 ... проти була Росія й Україна (одна душа в двох тілах). Однак Громико виступив з своїм „ветом" (заборона), отже все на тім. [illegible] Росія не хоче, щоби світ довідався, як вона взяла Чехословаччину в свої руки. Це вже 25-те російське вето.

ЗАСУД КОМУНІСТИЧНОГО РЕДАКТОРА.

В Італії засудили редактора большевицької газети „Унітá" Антонія Р[illegible] [illegible] Пловина [illegible] в своїй [illegible] Франческо Роберті [illegible] 30,000 долярів. А це була брехня.

ХЛОПЕЦЬ ЗГИНУВ ПІД ТРАКТОРОМ.

В Глендейл, Ман., 119 миль на полудневий захід від Винипеґу, згинув під колесом трактора 16-літний Нестор Дячинський. Коли трактор застряг в мокрім ґрунті, хлопець підкладав прутя та дерево під колеса, які його захопили. Дяченки на якого фармі це було, побачили, що трактор в руху а хлопця нема, отже пішов і побачив, що сталося. В родичів зосталося ще дві дочки і син.

ЖІНКА ЗГИНУЛА — ЧОЛОВІК РАНЕНИЙ.

Коло Джексон, Міш. на дорозі згинула 25-го травня жінка Реймонда Прета, родом з Винипеґу (дівочим Джойс Миртел Гов), а Прет ранений в шпиталі. Було допероа 5 днів як побралися. Вони їхали моторциклем і вдарилися до [illegible] Новинка про[illegible] дівочиною дуже любила їзду моторциклем і на конях.

ПОВЕНИ В БРІТІШ КОЛОМБІЇ И АЛБЕРТІ.

Вісти з Кимберлей, Б. К., 25 травня, подають, що там треба було знищити динамітом 12 домів, щоби вода не забрала їх і не загатила ними ріки Мейпл Крік. Вода окружила ще 15 хатів і може перервати залізничу лінію. В Гренд Форкс втопився 4-літний хлопець.

В полудневo-західній Алберті вода поннищила мости, звичайні та залізничі дороги. В окрузі Кровс Нест завалився цементовий міст і відгородив копальню вугля в Ґрингил від Вест Блеймор. Між Блеймор і Ферні вода перервала залізничу сіпіярську лінію.

Повени спричинили дощі і вода з гір де топляться сніги. В Едмонтоні дві родини мусіли забратися з домів, щоби не опинитися в воді. В Норт Форк втопився Джордж Денис.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В ДИ ПА.

Повінь з річки залляли в полудневозахідній стороні від Ди Па, Ман коло 100,000 акрів землі, отже коло 7 секцій. З околиці стало одно велике озеро, з якого забираються люде, забирають худобу і що лише можуть. Самої [illegible] землі залито 20 до 25 тисяч акрів. Люде забиралися з околиці [illegible] вода напротяг двох тижнів. Там вода знищила майже цілком [illegible] ветеранів. Згинули сотні худоби.

АНГЛІЙСЬКІ ІМІГРАНТИ ДО КАНАДИ.

Канадійський уряд зробив угоду з [illegible] Аквітанею, яка має привозити до Канади мігрантів з Англії, англійців. До кінця року привезе 10 разів по 1,375 осіб кожного разу.

В ЧІМ КЛОПІТ ЛІКАРІВ.

В Римі відбувалась конвенція, де було 500 лікарів з 32-ох країв. І там виявилося, що тепер щораз більше людей слабують хоронічними слабостями, болячками та раками, отже перед лікарями питання про лічення таких слабостей стоїть на першому місці.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиєпископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

6 червня, неділя — Арран, Саск.

7 червня, понеділок — Сван Плейн, в годині 8.00 вечера.

8 червня, вівторок — Гаес, в годині 8.00 вечера.

10 червня, четвер, Вознесення ГНІХ, — Кобзар, в год. 10.00 рано.

11 червня, пятниця — Ренвер, Ман., в годині 8.00 вечера.

13 червня, неділя — Шіго, Саск.

15 червня, вівторок, день Влкмч. Івана Сучавського — Інсінґер, Саск., церква св. Івана Сучавського.

20 червня, неділя, Перший День Зелених Свят, — Дробот, Саск.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

МОЛИТВА ГОСПОДНЯ „ОТЧЕ НАШ...”

Отче наш ласкавий, Ти, що є у небі
Схили — просим — ухо у нашій потребі:
Твоє Імя славне най у нас святиться,
Святість в життю нашім нехай поселиться.
Нехай до нас прийде з небес Твоє царство,
Бо ми піддаємось в Твоє володарство.
Твоя свята воля як у небі діесь,
Нехай благодатно по землі розсіесь.
А хліб наш щоденний подавай нам нині, —
Для душ і тіл наших у кожній годині.
Провинникам нашим ми усьо прощаєм,
Ти також прости нам — о то Тя благаєм.
І не уведи нас в грішне іскушення,
А подай нам руку до стежки спасення.
Тай ще хорони нас від всего лихого,
Заступай від всего грішного і злого.
Бо Твоє є царство і сила і слава
І світ цей великий, це Твоя держава.—

Деякі зауваги до цеї молитви.

Написана вона так, як її читаємо в Євангелії від святого Матея (6: 9 —В). Всі слова, що є в „Отченаші”, є тут подані, але розміщені так, як вимагає складність вірша. Коли б ще хто подав ноти до співу до цего вірша, той сповнив би Божий заклик: „Заспівайте Господеві нову пісню...” Пс. 149). А таких закликів у псальмах є багато і хто зладить „нову пісню” цей робить діло богоугодне.

Коли ми розпочали говорити про молитву „Отче наш”, то треба вже щось більше про неї сказати. Що молитву установив сам Ісус Христос, або іншими словами, — що її виголосили вперве святі уста Христові до народу, щоби той нарід навчити, як він має до Бога молитися і про що просити Його. По тому люде, навчившися від Христа цеї молитви, учили її своїх дітей, ті знов учили пізніше своїх дітей, і так дійшло аж до нас. Ми також навчилися її від наших батьків і маємо святий обовязок учити цеї молитви наших дітей. Та молитва дуже важна, хоч коротка, і її можна скоро навчитися.

Коли ми учимо тієї молитви своїх дітей, то робимо те саме, що робив сам Ісус Христос. Він учив — і ми учимо. Христос тільки на то учив, щоби потім люде учили одні других. Молитва „Отче наш” є важна ще й тому, що ми її учимося від наших батьків. Вона зветься „Молитва Господня” — але може також зватися молитва материнна, батьківська, бо ми її навчилися від наших матерей, батьків. І коли цінимо і шануємо щиро всякі памятки по наших родичах, то найціннішою такою памяткою є „молитва Господня”. Ось тому повинні ми передати цю дорогу памятку нашим дітям, щоби відтак вони дали її знов своїм дітям. Таке діло — це велике благоугодне діло.

Певно, що дуже мило глядить Господь Бог на ті родини, на ті доми, де батько, чи мати учить свою маленьку дитинку цеї молитви, якої автором є сам Ісус Христос. Маленька дитинка коли складає свої ручки і молиться до Бога, то Богу ніщо не є милійше, як слухати такої молитви з чистого і невинного серденька малої дитини. На такі родини, на такі доми спливає Боже благословення, мов вода, повними струями; маленька дитинка годна упросити у Бога всего, чого треба у її домі, чи то здоровля для татуня-мамуні, чи чого іншого, чого там дуже треба — а нема. Тільки треба сказати дитині: „Дитинко проси у Бога здоровля твоїм батькам” — і вона упросить.

Ось тому коли хочемо, щоби на наші родини, на наші доми спливало Боже благословення, то научаймо свої діти цеї божої молитви, а потім ще і других молитов.

Коли маємо учити свої діти молитви, то учім у нашій рідній мові, в якій ми вродилися і якою говорила до нас наша мати. Донедавна ще був звичай у нас, що батьки учили свої діти молитви у старій церковній мові, але тієї мови не розуміли люде, і длятого перекручували її всіляко. Але голос Письма Святого, голос Божий каже нам, щоби ми свої молитви посилали до Бога у тій мові, в якій ми родилися і яку ми найліпше знаємо і розуміємо, себ то у нашій мові українській. Всі народи світа моляться до Бога у своїй рідній мові, тож і нам треба молитися до Бога нашою рідною мовою і у тій мові учімо свої діти молитви.

Тепер розважмо о самій молитві „Отче наш”. Вже знаємо, що її установив сам Ісус Христос і тому вона є перша між другими молитвами. Є вона коротка і можна її дуже скоро навчитися напамять, отже ми всі повинні б її уміти. Сама ж молитва складається з переднього слова, — сімох прошень, і кінцевого слова. „Отче наш, що еси на небі”, це є вступне слово, а дальше зачинаються просьби наші. 1. „Нехай святиться Імя Твоє. — 2. Нехай прийде царство Твоє. — 3. Нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі. — 4. Хліб наш щоденний дай нам сьогодня (нині). — 5. І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям (винителям) нашим. — 6. І не уведи нас у спокосу. — 6. Але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство і сила і слава по всі віки. Амінь. (Євангелія Матеева 6: 9—13). Ось таку молитву уложив нам Ісус Христос.

Ця молитва є ще молитвою катехизмовою, — це є такою, яка учить нас, як маємо жити, щоби нам дійти до неба. Знаючи превелику вагу цієї молитви, з такою ж ми побожністю повинні її відмовляти. Ніколи нам не вільно говорити її поквапно, скоренько і спішитися, щоб змовити як найскорше! А треба говорити поволи і з розвагою, от хотьби так: Сказати „Отче наш, що еси на небі!” і тут хвилиночку подумати над значінням цих слів, — а потому далі: „Нехай святиться Імя Твоє”!” і знов трошки стати. І так говорити уважно аж до кінця.

Так зговорене одно „Отче наш” вартує більше перед Богом, як 10—15—20 „Отченашів” зговорених з поквапом і без думки про те, що там у них сказано.

Чув я таку повістку у нашій мові і в ненаших мовах:

Їхав на кони десь там раз якийсь святий і по дорозі зустрів чоловіка, до якого сказав: „Коли ти чоловіче змовиш добре одно „Отче наш”, то я тобі дам ось того коня!” І зачав той чоловік говорити вголос „Отче наш”, бо заробити коня за відмовлення молитви, це річ небувала. Зачав він говорити „Отче наш”, а в середині молитви зупинився і питається святого; „А чи ви, добродію дасьте мені коня з уздечкою?” А святий відповів: Я тобі коня не можу дати, бо ти не думав про молитву, а твої гадки були тільки про коня!”

Чи так було коли де, чи ні, щоби хто давав коня за відмовлення молитви, над цим ми не будемо розводитися, але коли б так і було, то добре сказав той святий, бо чоловік той, що ніби говорив молитву, зовсім не думав о молитві. Він тоді тільки думав про коня, і про поводи, якими мав коня вести. А така молитва не є молитва, коли чоловік ніби молиться, а не думає про те, що там у молитві є сказано.

А тепер ще одно, що є також вельми важним знати про молитву. По наших молитвениках є такі молитви: „Боже, будь милостивий мені грішному” або „Я грішний чоловік сповідаюся Господу Богу всемогучому...” Другі молитви знов є такі: „Отче наш.. прости нам провини наші... і не уведи нас в іскушення...” або „Помилуй нас Господи помилуй нас.” Чим ріжняться тії молитви?

Ріжняться тим, що в одних молимося тільки самі за себе: „Я грішний... будь милостивий мені грішному, а в других знов молимося за [illegible] других. А за кого? За жінку, діти, за рідню нашу, за родичів (як хто ще їх має), за наших другів і приятелів з якими жиємо у приязни—ба, а навіть по приказу Христа, і за ворогів! От тому й молимося: „Помилуй нас (всіх) Господи, помилуй нас...”, або як учив Христос „прости нам Боже наші провини, так як ми прощаємо нашим провин[illegible]. Ось властиво ця молитовця є за наших ворогів. Але коли так молимося за наших провинителів, то треба їм прощати не тільки устами — але і серцем, [illegible] інакше шкода нашої молитви! Добре є молитва, коли молимося тільки [illegible] бе самих, але багато є ліпша молитва коли молимось і за других, бо тоді ми просимо Бога не за одного чоловіка, але за многих, многих.

Тимко Клак з [illegible]

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА

Життя Йосафата Кунцевича

православного видання. Ціна 50 центів.
Можна її набувати в українських православних священиків, або від Видавництва, пишучи до:

ECCLESIA PUBLISHING COMPANY
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ ПОМАГАЄ ТАКОЖ МАОРЦЯМ.

Уряд Нової Зеляндії (коло Австралії) призначив на поміч письменникам і видавцям письменницьких творів 400 долярів. Це має улекшити видавання цінніщих творів не тільки в [illegible]ській мові, але також в маорській, [illegible] в мові тамошного первісного населення, що належить до дуже культурних [illegible]ляйських народів. В той же час австралійский уряд проголосив, що новозеляндських маорців, як імігрантів, до себе не впустить, бо вони не належать до білих людей. Отже в Новій Зеляндії маорці стоять нарівні з білими (з англійцями), вони мають там в парляменті своїх послів, а для австралійців вони гірші. Та коли маорці наробили крику що їх ображують, то австралійський уряд зараз оголосив, що вже можна їм приїздити і виїздити.

БАГАТО ЛІСОВИХ ВОГНІВ.

Вісти з 26 травня доносять, що в манітобських лісах є 20 огнів в ріжних місцях. Лісовий департамент має 250 людей, що гасять вогні, а найбільше число людей є на схід від Лейк Виннипег. Та виходить, що хтось навмисне запалює ті вогні, бо в деяких околицях вогні починалися рядом, майже в однакових відступах оден від другого.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

Прот. Слюзар (Предсідник Собору): Доповідь Голови Консисторії забрала більше часу, але вважаю, що цього було треба, щоби делегати цього Собору та взагалі весь наш загал знав, як справа мається та як і на кого нам треба орієнтуватися. Вважаю, що дискусія над звітом Голови Консисторії [не] потрібна, хіба аж по промовах Високопреосвященніших Отців Владик. (Делегати оплесками дають знати, що погоджуються з рішенням предсідника Собору). Я отже маю велику честь попросити нашого дорогого гостя, Високопреосвященнішого о. Владику Мстислава до слова.

(Тут говорив о. Владика Мстислав, його бесіда буде подана пізніше).

Прот. В. Слюзар: Доповідь о. Владики Мстислава сама за себе говорить. Ми маємо його щиро посеред нас та зі смутком прощаємо Високопреосвященнішого о. Архиепископа Іоанна, який через стільки років давав нам духовний провід та стільки праці й труду вложив в скріплення й розріст нашої Церкви. Я певний, що наша Церква ніколи не забуде його щирої праці, духовної опіки й проводу та що не лише учасники Собору, але весь загал наших вірних бажали б, щоб наші відносини з Високопреосвященішим о. Владикою Іоанном не переривались і потім, як ми вже будемо мати власного єпископа на Канаду, а о. Владика Іоанн віддасть весь свій час Церкві в Америці (гучні оплески). Я маю велику честь попросити о. Владику Іоанна до слова.

Промова Архиепископа Іоанна.

Надзвичайний Собор нашої Української Греко-Православної Церкви Канади цього року, Собор, на якому ми всі маємо радість витати Архипастиря рідних нам Української Автокефальної Православної Церкви, Преосвященного Єпископа Мстислава, Собор сподіваного обрання його Архипастирем нашої Церкви в Канаді, для мене цей Надзвичайний Собор Церкви є завершенням мого її служіння.

Минає вже 21-ий рік мого архипастирського служіння нашій Церкві в Канаді. Всі разом і спільно ми пережили довгий і славний період життя нашої Церкви в Канаді. Це був період життя й праці піонерів Церкви, період її зросту й ширення. Господь дав мені незабутні радости пройти разом зо всіма Вами, со-Пастирями Церкви — її Священством і її Вірними цей період. По силам, Господом мені даним, я служив Церкві своїм словом Христового Благовістя і словом узасаднення тих стежок, якими пішло розгорнення життя Української Греко-Православної Церкви Канади. Господь благословив наші труди. Він благословив і моє слабе слово, яким, при всіх моїх обмеженнях, я міг послужити Вам, цілій Церкві.

Мимохіть пригадується мені тепер Собор нашої Церкви 1924-го року в м. Йорктоні, Собор, який мене покликав до праці Архипастиря поміж Вами. Яка велика ріжниця поміж Собором 1924 року в Йорктові і теперішнім Надзвичайним Собором! Вона свідчить про те, що минулі роки не дарма перейдені, непрожиті. Я щасливий, що маю змогу молитовно і в любові передати бувшу під моєю опікою Церкву її новому Обранцеві, передати її в новій, придбаній нею силі, силі її розширення, збільшення і, найголовніше, в силі глибокого цінення діла Церкви всіма її Вірними, що їх вона виховала, в силі жертвенної відданости Церкві її Пастирів-Трудеників, яких вона покликала і дала їм надхнення великости їх праці.

Я благославлю Господа за всі ті радості, які дало мені моє Господу і Церкві служіння посеред Вас, за радість спільної віри й молитви, радість, що її я мав нагоду численно перечути на наших спільних відправах, у наших Церковцях, по всіх закутинах Канади за радість спільного життя і близщого, дружнього споріднення, які відчувалися на наших Конференціях, Соборах, а також при нагодах цих численних гостин у Ваших домах, якими Ви мене так ласкаво й щиро приймали. Понад все я благословлю Господа за радості успіху дорогого нам усім діла Рідньої Церкви, радості спільно мною зо всіма Вами пережиті. За всі ці радості я благословлю Господа і Вам усім, моїм со-Пастирям і моїм духовним Дітям, Вірним Церкви я за них усіх ложу глибоку, від серця йдучу подяку. Всі ці радості, все це світле й дороге, що Ви всі, що Церква в Канаді дала мені, все це я навсе захороню, як найдорожчі й незабутні скарби.

Благословення Господа Всемогучого нехай завжди буде над дорогою мені Українською Греко-Православною Церквою Канади і подає всім Вам, Пастирі і Діти її, на чолі з Вашим будучим Архипастирем потрібну поміч та провід для дальшого несення її святого покликання.

Добро нашої Церкви в Канаді буде завжди близьким і дорогим мойому серцю. В молитвах Ваших прошу не забувати Вашого колишнього Архипастиря, слугу Божого Іоанна.

ЯК ЗДЕЗЕРТИРУВАВ СТЕЙТСЬКИЙ САРДЖЕНТ.

Недавно сталася в Москві така подія: 21-літний американський сарджент Джеймс МекМилин, що був при американській амбасаді в Москві, зник з амбасади, повідомивши, що він не думає вертатись до Стейтів, бо остається в Росії, отже відмовляєсь від служби в амбасаді.

Та виявилось, що причиною такої дезерції була вправна большевицька агентка, Галіна Дунаєва, яка потягнула МекМилина з амбасади. Вона давніше була також потягнула з амбасади іншого недосвідченого американського сарджента Джана Бікониша і за нього віддалася. Але пізніше вдалося йому з тяжким трудом втекти. Ще була подібна історія з молодою дівчиною, що працювала в американській амбасаді в Москві. Вона в лютім зникла з амбасади повідомивши, що віддалася за росіянина. Та хоч пізніше розвідувалися, щоби хоч щобудь про неї знати, але годі чогось довідатись. Подібне і з МекМилином.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ ЛЕТУНИ ВТІКАЮТЬ.

З Мінхену, в Німеччині, є вістка, що чехословацькі летуни масово втікають з Чехословаччини до Німеччини. Перше деякі втікали на літаках, а коли це сталося неможливе, то тікають пішки. Кажуть, що в Чехословаччині лише 5 процент летунів є комуністами.

ВИННІ ЗА СМЕРТЬ ҐАНДІЯ.

З Ню Делгі, в Індії, повідомляють, що індійський уряд оголосив імена 9-ох осіб, яких мають невдовзі судити за те, що приготовляли вбивство Ґандія. Головний між ними був В. Годсе, він був головною пружиною справи.

ДАЛЬША ЦЕРКОВНА ПОЛІТИКА МОСКВИ.

В Ню Йорк Таймсі з 7 травня, є новинка з Парижа про дальшу церковну політику Москви. Говориться там, що Російська Православна Церква, яка є під повною контролею большевицького уряду, старається нині прибрати до своїх рук Православну Церкву в Польщі (значиться [illegible] українську), в Мадярщині (Угорщині) і Фінляндії, а також хоче привернути до себе православних емігрантів в Франції. В новинці говориться, що дипльомати розуміють значіння таких московських маневрів, — Москва хоче з церковного боку поширити своє панування і прибрати в свої руки все ще більше, ніж дотепер.

Ще в 1946-7 роках московський патріярх старався приєднати собі православну Церкву фінляндську та православних емігрантів в Франції, але не вдалося, головно ж через перешкоди з боку патріярха царгородського — каже новинка.

Москва старається доказати, що царгородський патріярх не має права до Церкви в Фінляндії і Польщі, ані до емігрантів в Франції. Каже Москва, що Царгород не мав права рішати про автокефалію (незалежність) Церкви в Польщі [illegible] (признав автокефалію Української Православної Церкви під Польщею), а московські адвокати стараються доказати, що коли Церква на тих просторах належала до Російської Церкви перед революцією (1917 р.), то вона і дальше туди має належати, хочби й були політичні зміни. А що Православна Церква, яка опісля була під Польщею, і Фінляндська, була залежна від Церкви Російської, то і тепер так має бути.

Покищо православні в Фінляндії і в Франції [illegible] піддаться московському патріярхови, коли царгородський патріярх [illegible]ться.

В новинці є [illegible] Фінляндську Церкву Москва примусить, щоби формально підчинилась Москві. В Франції ж Москва не має сили.

Що ж до православних в Мадярщині, то Москва каже, що „з власної волі” вони просять московського патріярха, щоби взяв їх під свій провід. (Мадярщина в російських руках!). Коли ж висланники царгородського патріярха хотіли прибути до Мадярщини, щоби вглянути в церковну справу, то мадярський уряд до Мадярщини їх не впустив.

Тільки оповідає новинка. Та треба розуміти, що в Москві справа з Церквами в бувшій Польщі (Волинь), в Фінляндії і Мадярщині давно вирішена, а ті всі заходи, щоби їх приєднати це політична комедія. Бо як можуть ті, що в большевицьких руках, не „піддаватися радо” Москві?

ПОДІЛ НІМЕЧЧИНИ.

Нинішна Німеччина поділена на чотири части, а то:

1. Часть російська, 46,000 квадр. миль, і 17,300,000 населення.
2. Часть британська, 12,600 квадр. миль, 23,800,000 населення.
3. Часть американська, 36,900 квадр. миль, 16,700,000 населення.
4. Часть французька, 16,700 квадр. миль, 5,900,000 населення.

Окремим місцем є Берлін, яким правлять представники 4-ох держав. Але сам Берлін знаходиться в російській части і до границі найблизшої британської части буде яких сто миль.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

КНИЖКА ПРО ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА.

Саме тепер вже готова для продажі книжка п. з.: **„Життя Йосафата Кунцевича** — Історична розвідка на підставі католицьких жерел". Сторін 190. Накладом Видавничої Спілки Еклезія. Видана в Винипегу. Ціна 50 центів.

Хоч загальна Історія України мало місця присвячує особі Кунцевича, однакож в кількох послідних десятиліттях католицька політика постійно висуває Кунцевича перед українців, як великого руського та українського святого, як великого українського церковного діяча, що святістю і працею перевисшає всіх православних українських церковних діячів. Так було в Европі, головно в Галичині, так продовжується і тут в Канаді.

Славу Кунцевичеви голосили в книжках, в часописах, на проповідях. Однакож ніхто з українців не спромігся розглянути життя і діяльности Кунцевича з чисто українського становища, з сторони української справи. Загалови [illegible] без застережень приннимати за непохибну правду все, що говорила одна католицька сторона, без голосу з іншої сторони не [illegible] Певна річ, що з того [illegible] лише шкода для української справи. Кунцевич — особа спірна для українців, отже в таких випадках треба завсігди вислухувати дві сторон.

Книжка про Кунцевича, що тепер появилася, це голос другої сторони, — і тепер кожний українець [illegible] змогу [illegible] виробити собі яснійшу думку, чим Кунцевич був і чим є для Українського Народу.

Книжка про Кунцевича, це збір стать, що впродовж довгого часу поміщувалися в Вістнику. Хто читає Вістник, то памятає ті статті, та всеж і пильний читач не може памятати всего, що в довгім ряді стать писалося. Хто ж Вістника не читає, для того весь матеріял є цілком новий. А ціла книжка є першою того роду книжкою для цілого українського загалу.

Книжка важна тим, що це не є голословна балачка, але багато документального матеріялу, якого дотепер ніде не було, багато висловів визначних людей, в найбільшій мірі таки католиків. І хоч не подано окремого спису жерел, то такі жерела подані при подаванню матеріялів. Дотого ж при всяких історичних матеріялах й історичних фактах пододавано льогічні висновки.

З більших історичних документів маємо такі: 1. **Лист Льва Сапіги до Кунцевича.** Про лист той нераз були згадки, але про зміст цілого листа український загал не мав звідки довідатися. 2. **Витяг з просьби православних до польського сойму 1623 року,** про Йосафатові насильства. 3. **Письмо папи Урбана до короля Жигмонта,** де папа накликає короля, щоби жорстоко карав православних за вбивство Кунцевича. 4. **Письмо унійського митрополита Рутського до кардинала Бондія** про те, як покарали вітебщан. 5. **Письмо папи Урбана,** де хвалить короля за покарання вітебщан. 6. **Документи Виленського Брацтва.**

Це більші історичні документи, що відносяться й до особи Кунцевича, і до польської політики та й католицизму, і до Риму з його політикою.

Крім того маємо тут вже і найновіші канадійські документи з 1946 року, а то 1. **Атомічний виклад,** звернений проти Української Православної Церкви, і 2. **Смердючий Ідол,** де католицькі политики Українську Православну Церкву "смердючим ідолом" називають. Поза тим же всім є чимало дрібнійших цитатів, вибраних з ріжних жерел, що належать до кількох сотень літ.

Коли взяти стисло, то книжка показує:

Хто був Кунцевич, де виховувався, що і як робив.

Показує, якими красками малюють його католицькі письменники, а якими виходить Кунцевич в листі Сапіги.

Показує, якою була тая Польща, що нібито для добра і спасення українців заводила унію.

Показує, як поляки нищили не тільки православних, але й униятів, та як папи стояли по стороні поляків.

Показує, як сотні літ католики не [illegible] униятам про Кунцевича.

[illegible] казано кількома прикладами [illegible] політика готовить униятам [illegible] плечима.

Можна [illegible] сказати, що згадана книжка про Кунцевича є не тільки для православних, не тільки для униятів, вона є для кожного українця. Це цінний причинок до Історії Українсько-Польських Відносин, а зокрема до Історії [illegible] Римом [illegible] хтось справу Кунцевича [illegible] справу католицької [illegible] буде [illegible] такий матеріял, якого до [illegible] було.

Тим ця книжка важна! І тому вона повинна бути в руках кожного українця.

ВІД ВЕЛИКОДНЯ ДО ВОЗНЕСЕННЯ.

Час від Великодня до Вознесення, це дійсно Великодний час. Бо в тому часі на Богослуженнях співаємо „Христос Воскрес", співаєсь „Ангел звістив", поздоровляємось словами „Христос воскрес". Час той тягнеться 40 днів, а кінчиться аж в середу перед Вознесенням.

Чому ж час той уважаємо Великодним часом? Тому, що по воскресенню Христос через 40 днів являвся апостолам, говорив з ними, їв з ними. Апостол Лука, що написав „Діяння Апостолів", каже:

„І ми свідки всего, що Він учив в Юдейському краю і в Єрусалимі, та вбили Його, повісивши на дереві. Але Бог воскресив Його третого дня і дав Йому, щоб явився... наперед Богом вибраним свідкам, — нам, що з Ним їли й пили, як воскрес Він із мертвих" — Діян. 10: 30-41. Про те, що Христос Апостолам явився, говорять і другі Апостоли.

Невдовзі по воскресенню являється Ісус двом ученикам, що йшли з Єрусалиму до села Еммаусу. Явився Христос ученикам, коли між ними не було Томи, знов другий раз, коли вже був Тома, та ще поза тим являвся більше разів.

Ось томуто весь той час, коли Христос являвся ученикам, вважається радісним Великодним часом.

А вже коли послідний раз явився Христос ученикам, то сказав:

„Ось я посилаю на вас обітницю мойого Отця; а ви позостаньтеся в місті, аж поки зодягнетеся силою з висоти".

Тоді вивів апостолів за місто і благословив, — „І сталось, як Він благословив їх, то почав віддалюватись і возноситися на небо. А они поклонились Йому і вернулись до Єрусалиму". Лука 24: 49-59.

Є переказ, що Христос явився по своїм воскресенню найперше своїй Матері, і тому співаєсь в неділю Мироносиць „Бачучи воскресшого Сина Твого і Бога, радуйся з Апостолами.." В євангелії Матея згадуєсь, що коло гробу Христа: „Була там Марія Магдалина та інша Марія, що сиділи супроти гробу" Мат. 27: 61. Є толкования, що тою другою Марією була Мати Ісуса.

Найпершим і найстаршим християнським Святом є Неділя, призначена [illegible] мяти Христового воскресення, — бо якраз Христос воскрес у неділю. І [illegible] в апостольських часах Неділя [illegible] Днем Господним, себто Днем Христовим. Своїм воскресенням Христос освятив Неділю так, що вже в [illegible] ських часах християне почали святкувати Неділю, звучи її Днем Господним [illegible] Днем Господнього Воскресення.

З Вознесенням кінчиться В[illegible] ний час, однакож не цілком. Бо [illegible] Великодня до Зелених Свят [illegible] також цілість, що звесь Пятидес[illegible] себто Час 50-ти днів, коли числити [illegible] Великодня. А якраз 50 днів по Христовім воскресенню зійшов Дух Святий [illegible] Апостолів і доперва тоді вони [illegible] свою апостольську працю.

ВИСКАЗИ РОЗУМНИХ ЛЮДЕЙ.

Тяжко впасти у кайдани
Умирать в неволі,
А ще тяжче спати, спати,
І спати на волі.

— Шевченко.

Всякі справи складаються на добро для того, хто любить Бога. — Св. Павло.

Вічний Боже! Ще не всі Твої слова сповнилися; не всі Твої думки [illegible] тися. Віки, що минули, виявили ледви частинку твоєї мисли. — Мацц[illegible]

Світло є лише тінею Бога. — [illegible]

Найкращі Божі дари є найзвичайніші — воздух, світло, краса світа, синє небо, і вітер, і звізди, і захід сонця, і ласкавість матери, і щирі почування сестри, і дитина, і жінка. — Фар[illegible]

Лагідні слова не коштують багато Вони ніколи не зроблять рани н[illegible] або губах. Ми не чули, щоби [illegible] ласкавих слів схибнувся людський [illegible] Та хоч вони багато не коштують, то які великі діла вони творять. Вони відрисовують свій власний образ [illegible] й душі, і який це гарний образ! Однакож ми ще не почали навіть вживати ласкавих слів в такій кількости, як би повинні. — Паскаль.

Декоми матері думають, що [illegible] то тяжко бути привязаними до тісно[illegible] му при вихованню дітей. Однакож той що дбає про малі діти, дбає про велику будучність. Тая, що клопочесь вихованям дитини, клопочесь таким царством, що не знає ані границь, ані розмірів. — Вард Бічер.

ШЕВЧЕНКО І ДРАГОМАНІВ.

Ще недавно українці по цілому світі споминали Шевченка окремим святом. І певна річ, що на кожному святі пригадувалося, чим для українців був Шевчнко, що робив, як робив і що зробив. Знов же місяць травень, це місяць, коли перевезено тіло Шевченка з Петербурга на Україну і поховано на Каневській горі.

Тому на місци буде пригадати ще раз Шевченка, як ідеольога „Самостійної України", а побіч нього поговорити про Драгоманова, якого імя нераз згадують поруч Шевченка, ставлять нарівні з Шевченком, але якого не споминають так, як Шевченка споминають.

Драгоманів згадуєсь в Історії України. Є товариства імени Драгоманова. Були і є часописи й одиниці, що старалися і стараются поставити особу Драгоманова в ряді з найбільшими синами Українського Народу, зовуть його великим провідничим розумом, великим українським діячем. Та все ж Драгоманів лишаєсь маловідомим. Чомусь він неінтересний. Де ж причина?

Причина в тім, що Шевченко не є ні трошки Драгомановом, а Драгоманів не є ані трошки Шевченком. Це чужі далекі собі люде. Вони ніколи поруч себе не стояли. Драгоманів є повним противенством Шевченка, — він був противником того, що Шевченко проповідував. В тім вся причина.

„Українство", „українська справа", „Україна", як ми нині розуміємо — це можна сказати, **Шевченківське Українство, Шевченківська Українська Справа, Шевченківська Україна.** Ми нині іншого українства не знаємо і не хочемо знати. Це те українство і та Україна, якої хотів Шевченко — **вільна, від нікого з чужих незалежна.** Такої України Шевченко хотів, такої добивася, такої сподівався, кажучи:

Встане Україна, —
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти.

І такої України завсігди хотів і добивався Український Народ, — і в часі Хмельницького, і в часі Мазепи, і після російської революції 1917 року.

А якої України хотів Драгоманів? Він хотів України **соціялістичної,** і та соціялістична Україна **мала би бути в вічнім союзі з Московщиною.**

Драгоманів був ворогом самостійної України. Він проповідував, що ав українських „сепаратистів", себто тих, що хотіли Україну від Росії відорвати; він осуджував „украінофілів", що хотіли вільної, від чужих незалежної України. Він пропові[д]ував, що Україна буде щасливою лише з Московщиною.

Словом — Драгоманів був соціялістом-москвофілом, був свого роду московським патріотом. І вся його праця зводилась до того, щоби нищити в українців думку про Самостійну Україну; він переконував українців, що їм треба бути в союзі (чи в федерації) з Росією, з російською мовою, літературою, культурою.

Дальше Драгоманів був соціялістом анархістом і стояв за тим, щоби не було держав на нинішний лад, ні державних урядів, отже в першу чергу — щоби не було держави української, ані українського уряду. Лише мала бути якась фантастична „спілка народів" цілого світу, в яку через Росію мала входити й Україна (на чотири части поділена!).

Росія була в Драгоманова на першому місці і він дуже обурювався, коли хто сказав про Росію лихе слово. Що ж до України, то він був ворогом найкрасших українців, коли вони не годилися з ним) і хотіли бачити Україну вільною, незалежною від Московщини.

Коли так воно було, то якже це сталося, що Драгоманова почали вважати великим українським діячем, патріотом, розумом...

Ставалося воно поволи. Драгоманів виїхав з України до Відня, де мав видавати українську газету, але він з Відня забрався до Женеви в Швайцарії і там почав свою роботу, — і тоді вже [illegible] на Україні почали [illegible] москвофильство.

Та Драгоманів вбирав свої теорії в „наукові", „поступові", „вселюдські", „всесвітні" фрази і почав заінтересовувати ними студентів і взагалі молодих, отже недосвідчених людей, яким гучні слова подобаються. Так він виховував собі з них поклонників й апостолів, а ті вже розголошували його імя. Першими такими в Галичині були Франко, Павлик і Терлецький (Франко опісля [illegible] від Драгоманова), а на Придніпрянщині [illegible] були також Драгоманові вихованки.

І так частина молодшого покоління української інтелігенції виховувалася в драгоманівськім дусі, в пошані до нього. Це були вдійсности збаламучені люди, соціялісти, всяких відтінків, закрашені зверху українством, і вони то своїм криком зробили з Драгоманова великого [illegible] і здобули йому місце в [illegible] також Історії України [illegible] такими, як Ленін, Сталін, Маркс, Зінове[в], Троцький, Енгельс, Перовска итп.).

Радикальна Партія в Галичині, що заснувалася 1890 року, була драгоманівською, отже проповідувала думки Драгоманова. Вона провадила боротьбу з "українофілами" (шевченківцями"), а після 1917 року радикали приймали большевизм за свою програму. Тай не диво, бо всі Драгоманові теорії були зладжені на московсько-большевицький лад. А навіть гурток галицьких інтелігентів, що були дуже перенялися драгоманівщиною, перебрався був з Галичини на Україну, щоби помагати большевикам будувати рай, і там їх большевики „поліквідували" (повбивали). Поліквідували й придніпрянських драгоманівців. Такі були „здобутки" драгоманівської федерації України з Московщиною.

Збаламутивши якесь число української інтелігенції, Драгоманів дуже пошкодив українській справі, а поміг большевицькій. Драгоманівські українці [illegible] (союзовці з Росією) не [illegible] будували української сили після революції 1917 р., але нищили і ту силу, яка була, бо нащо сили проти Росії, коли Україна має бути в вічнім Союзі з Росією? Росія за неї і для неї все зробить. Того вимагала драгоманівська наука і большевицька справа.

Драгоманів розбивав українську думку про Самостійну Україну, отже розбивав українську силу. Не будь його руїнницької роботи, а українці „самостійники" могли б були зібрати в 1917 р. таку силу, що була би певно знищила большевицький наступ з півночі. Бо ж і Московщина після революції 1917 р. була здезорганізована, була ослаблена.

Можна нині сміло сказати, що заслуга Драгоманова для большевицької Росії така велика, що коли б він був до большевицької Росії дожив, то безсумніву були б його большевики запросили на члена Політбюра, чи Центрального Комітету Комустичної Партії, чи якого іншого важного большевицького уряду. І він би не відмовився, — бо ж большевицька робота йшла по лінії його політики.

Та щоби не бути голословним, треба показати, що говорять про Драгоманова його поклонники і що він сам говорив...

В 1907 р. винипегські соціялісти надрукували були книжочку „Вільний Світ", в якій міститься „Життепис М. Драгоманова" (зладив М. Лозинський), і „Націоналізм та народні святощі (вимок з „Чудацьких думок.." Драгоманова). Цею книжочкою ми тут покористуємося.

Каже Лозинський, що в Галичині праця Драгоманова „для народних мас" була неможлива через уряд і через **українських „патріотів".** Хто ж були ті патріоти? Ворогами народу вони не були, а то Лозинський сказав би, а з того, що вони „патріоти", виходить лише, що вони не були соціялістами що вони хотіли Самостійної України (Якраз соціялісти слабших, недержавних народів звісні з того, що вони не є патріотами свого народу). Соціяліст Драгманів не міг з „патріотами" працювати мабуть і тому, що „патріоти" були проти москвофілів і проти Росії)

Тут місце пригадати, що вже 1848 року галицькі українці були заявили, [illegible] „Так ми українці вірмо сильно [illegible] ся вільної незалежної України" [illegible] (брошура В. Подолинського).

„По своїм переконанням — каже Лозинський — був Драгоманов соціялістом-федералістом, ідеалом суспільної організації уважав свобідну федерацію (злуку, союз) одиниць в групи, груп в більші групи і т. д. з долу в гору, життя суспільности **без начальства, на підставі добровільної умови,** що знов уважав можливим тільки при **неістнюванню приватної власности і при спільковій продукції."**

В наведенім маємо малощо не цілий [illegible] нний большевизм в Росії: 1. Україна [illegible] „добровільній" федерації з Росією, 2. нема приватної власности — [illegible] все повідбирали; 3. є масова продукция — колхози.

(Докінчення буде).

ДЗВОНИ,
яких лиш потрібно, можна вже випнсувати. По одержанню Вашого ордеру висилаєм на пробу; ґарантуємо на 15 літ; найкращий матеріял; можемо поставити ваше імя на дзвоні. Скажіть, якого дзвона потрібно.
MANILI BELL CO.
A. Kryzanowski
BLAINE LAKE, SASK.

НАШІ АДРЕСИ.

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Нічого не помагали скарги правлячих єпископів до генерал-комісарів та скарги Владики Адміністратора до Райскомісара й меморандуми до Остміністерства; на докази, що переслідування церковно-побутових традицій тільки підбурює народ проти німців, а врожаї наші селяни віками збирали, не працючи по неділях та у великі свята, німці відповідали, що тепер війна, а українці лінниві й замало працюють. Розуміється, що на збільшення хліба для німців ці переслідування віри ані трохи не впливали, а навпаки. Але, самі селяни, не хотячи наражати своїх священиків на небезпеку, казали їм не відправляти Богослужень, коли вже заборонено.

"Особливим завданням Церкви буде виховання молоді, духовний і фізичний стан якої в застрашаючій мірі знищений большевицьким пануванням і його деморалізуючими виховними методами", — так освідчив заступник Райхкомісара України фон-Ведельштедт архиеп. Полікарпові. (З офіційного повідомлення ДНБ з 24. 1. 1942). На ділі — заборонено було духовенству викладати по школах і на матуральних курсах науку релігії. На землях, що були під Польщею, наука релігії по школах була обовязковою до 1939 р.; в часі совітської окупації Західної України була вона зі школи усунена, але приверпена з початком шкільного року 1941-1942, коли німці ще не влазили в учбові програми по школах. Тепер викинуто було Закон Божий і навіть про молебні перед початком шкільного року 1942-43 по церквах, щоби привести туди офіційно шкільну молодь, заборонялось оголошувати. Батьки все більш переконувались, що нема ріжниці в атеїстичному світогляді гітлеризму і комунізму.

Православна Церква, особливо ж Автокефальна з живою мовою в богослуженні, потрібувала, з відродженням Церкви на Сході, книг Св. Письма, богослужбових, як рівнож потрібувала, розуміється, й усякого роду популярної релігійної літератури, так необхідної у великому ділі християнської місії після безбожних довгих літ на Великій Україні. Однак, німецька адміністрація не дала дозволу дослівно ні на одне церковне видання, навіть на надрукування церковного календаря на 1943 р. не дозволила. Якщо й було що надруковано з книг Св. Письма (Св. Євангеліє в Полтаві), чи богослужбових, то це зроблено було на теренах, де була військова влада, а не цивільна влада Райхскомісара (переважно на Лівобережжі. В безконечній переписці з приводу прохання про дозвіл на видання церковного календаря на 1943 рік, Владиці Полікарп[illegible] все відповідалось про брак пап[illegible] церковних видань, хоч в кожному повітовому місті німці давали папір [illegible] газетки, в яких друкувалось [illegible] що було дозволено офіційн[illegible] ким пресовим бюром ДНБ.

З відродженням Церкви в С[illegible] України, а навіть в церков[illegible] Західної України [illegible] пації 1939-1941 р.р., був великий недостаток і в священиках і в дяках-диригентах. Зарадити хоч в деякій мірі цій наглій потребі можна було лише короткотерміновими курсами. Німецька влада не тільки не похвалила уряджения таких курсів, а ще утруднювала, а то й зовсім забороняла. Наприклад, в Миколаївській епархії, після довгих просьб, дозволено було в листопаді 1942 р. одномісячні курси для підготовки священиків, але з тим, що на тих курсах не буде „людей здібних до фізичної праці та не молодших від 50 років". В Луцьку відбулись шостимісячні курси пастирські і дяківські, які кінчилися в грудні 1942 р., але слідуючих вже не було дозволено з тих же мотивів потреби в "робітниках для перемоги". Заборонялося молодих, здібних до праці, висвячувати на священиків. В Миколаївській епархії навіть число хористів в церковних хорах німецька влада обмежувала до двадцяти осіб.

Німецька адміністрація не дозволила провадити Церкві харитативну діяльність. Особливо торкалось це допомоги полоненим, для яких не дозволено було збирати ані грошей, ані харчових продуктів. Прохання обслуговувати духовно полонених відхилялись, а священикам не давалось дозволу відвідувати табори полонених.

Матеріяльне положення духовенства цілком не цікавило німецької влади. Справу з церковною землею, що на Західній Україні пiдчас совітської окупації була або відібрана або залишилась в невиразному положенні зза недовгого часу тієї влади, порушено було тепер Адміністратором Православної Церкви в Райхскомісаріяті України. Одначе відповіди не дано було і справа залишилась в тому ж хаотичному стані; від самих парафіян залежало привернути попередній стан, як було за Польщі, чи ні. Для німецької ж влади важним було одержати контінгент зерна, приділений з обшару землі. Очевидно, в Східній Україні й мови не могло бути про наділення церков землею. Усно в Райхскомісаріяті сказали, що після німецьких законів той тільки має право на землю, хто сам її обробляє. Одначе німецька адміністрація по округах і районах, втручалась до [illegible] духовенства в той спосіб, що забороняла оплату їхньої праці по селах натурою (теж було і з учителями), а в деяких епархіях на Сході були випадки, що німці забирали від священиків хліб з панахид. Вимагалось також, щоб церковні гроші здавалось до банку; в Миколаївському генералкомісаріяті визначено було німцями виплачувати священикам по 800 карбованців місячно, що по тодішних цінах на продукти вистарчало ледви на тиждень прожиття для однієї особи. Численних фактів брутального поводження німецької адміністрації з православним духовенством торкнемося потім, а зараз застановимось на фактах відношення її до єпископату Православної Автокефальної Церкви в Україні, яке наступило після розпорядження з 1 червня, 1942 р про свободу релігії.

(Продовження слідує)

БРАТЕРСТВО.

Тургенев, славний російський письменник, оповідає в одній своїй притчі таке:

Вийшовши одного вечера на прохід, [illegible] стрітив жебрака, який простягнув [illegible] до него руку по милостиню. Тургенев пошукав в кишенях, але не знайшов ані одного гроша. Він звернувся до жебрака і промовив звиняючись:

— Жалую дуже, брате, але не можу дати тобі цим разом нічого.

Жебрак всміхнувся до нього щасливо і промовив:

— Спасибі тобі. Називаючи мене своїм братом, ти дав мені найбільшу милостиню, яку я коли отримав

А ТИ ЯКРАЗ В ПЕКЛІ.

(Притча).

Жив на світі богатий чоловік, а богатий може позволити собі на таке, на що бідний собі не позволить

А що той богатий чоловік був дуже вибагливий, то чого то він не забагав. І будинки будував, яких лише захотілося; і повози мав, які лише на світі були; і добивався він всяких урядових становищ та титулів; і їздив без ніякої потреби по чужих краях, щоби лише їздити, словом — яка лише дурна забаганка прийшла до голови, то зараз мало бути, чого він хоче.

Та прийшла в його життю одна справа, якої він не хотів, а то — смерть. Прийшла і навіть до дверей не стукала, а сама отворила двері і каже: „Ходи, небоже, зі мною!"

Коли богач опинився на другому світі, то першою його думкою було:

— Але не знати, чи можу я тут мати все, чого я забагну?

Думав він про те, а там питає ангела

— Чи можу я тут мати, чого захочу?

— Можеш — каже ангел — коли підеш онтам і попросиш.

Пішов богач, попросив, щоби дали йому крила — бо чогось такого він на землі ще не мав.

От він вже крила має. І почав він літати і сюди і туди, без ніякої розумної потреби, без ніякої цілі. Літав тільки, що всім остогидло дивитися.

Та за час літати йому відхотілося. От він знов питає ангела:

— Чи можу я дістати такі сильні ноги, щоби міг скочити відразу пять миль далеко?

— Можеш — каже ангел — коли попросиш.

Богач попросив і вже він скаче і сюди і туди, і вправо, і вліво, і вперед, і назад, аж знов всім обридло дивитися. Але за час і скакати відхотілося.

І так видумував він хто знає що, та все просив і діставав, і кожна нова [illegible] за час йому остогидла. Вкінци прийшло до того, що вже сам не знає, чого забагати. Та вкінци надумав ще одну річ. І питає він ангела:

— А чи міг би я дістатися до пекла, щоби подивитися, що там діється?

Ангел подивився на него і каже

— А ти думаєш, що ти де? Адже ж ти тепер в пеклі.

— Як в пеклі? — допитується богач

— А так, що в пеклі! Невжеж ти думаєш, що в небі позволили би тобі на такі дурощі, як ти тут виробляєш? В небі самі гідні, поважні, розумні люде розсудні, невибагливі, що лише розумними та гідними справами клопочуться і просять в Бога тільки одного...

— А чого?! — крикнув нетерпеливо богач.

— Просять в Бога тільки здорового розуму. Якраз того за чим ти не шукав ані на землі, ані тут. Тим небо від пекла відріжняється.

— То щож мені тепер робити? — почав допитуватися богач, але в одній хвилі ангел зник і вже не було кого питати. І кругом стала темрява.

Притча!... Але відноситься вона не лише до богачів, але до всіх людей — до богатих і убогих. Бо між всіми є такі, що не шукають розуму і не йдуть за розумом, але жиють лише примхами та забаганками. Вони забагають нераз багато такого, що їм цілком непотрібне, що їм не до лиця, не до стану, і без чого розумний чоловік може бути дуже щасливим.

ВЕЛИКЕ ПРИЗНАННЯ МОЇМ ВІРНИМ

Почуваюсь до обовязку перед Богом й українським народом зложити публичне признання вірним округа, який я обслугував в часі Великого Посту і Великодня.

І так несповна 600 душ приступило до сповіди в моїм окрузі в часі Посту. А коли ще яких 150 не висповідалось, то лише через непрохідні снїги та болота.

Признання належиться всім, що мали відвідити по свого пароха тяжкими дорогами, — а всі вони якнайточнійше сповняли взяті на себе обовязки і так помогли пароховн сповнити його обовязок.

Коли б всіх їх поіменно згадувати, то треба би згадати і тих, які від першого снігу, 4 листопада до 4 травня перевезли мене поверх 1200 миль кіньми. Були дороги добрі, були злі, були морози, були болота, однакож релігійна обстанова в окрузі мало потерпіла. Мої парафіяне розуміють точність і сповняють обовязок дуже ревно. [illegible] кличе обовязок, те сповняють по щирій совісти. Се відноситься і до хождення до церкви, хто мав бути на Утрени, то бувточно о 9-ій, хто на Службі Божій то о 10.30.

Признання треба дати і дякам і паламарам за їх ревність і точність. За 6 літ я лише два рази не міг правити Утрені, та до того були інші причини. Більшість зі [illegible] них не має за труд ніякої окремої винагороди; нагородою і вдоволенням для них є сповнювання обовязку.

Окремо треба згадати Великдень. Належне признання треба бути тим, що в Великодну ніч перевозили мене [illegible] та болотами, щоби посвячувати паски. Тут згадаю С. Кіпатюка з Дроф[illegible], що переїхав „джіпом" 30 миль і поміг Пентелюкови, Козак[illegible] і Середюкови з громади коло Бори, що перевозили кіньми; дальше Вас. Копанови, що поміг моїм трокoм, коли мене завіз. Бахтяло в Інсінгер; Вас. Кіцулови в Шіго, та Котикови з Форм Лейк, що перевіз мене „джіпером" по сіпарничих шляхах до Едмор, де я лише пів години спізнився.

Лише завдяки добрій організації, та точности щирих людей я міг за ніч переїхати понад 100 миль дороги.

Також всім вірним, що болотами везли паску на посвячення та обдарували мене свячочними дарунками велика подяка від мене і моєї родини.

Правда, всіх парохій годі було відвідати, як бувало іншими Великоднями, то я певний, що вони з вирозумінням будуть вижидати своєї черги слідуючого Великодня.

Великий Піст і Великдень в моїм окрузі можуть бути гарним примірoм як виповненям обовязку, так точним хожденям до церкви. Не парох на них, але вони на пароха чекають в церкві. Що ж до Великодня, то це не перший такий; — і за давнійші Великодні належиться щире признання вірним мого округа. За все те щире всім поздоровлення: Христос Воскрес!

о. М. Боднарчук.

АРХІЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

(Флин Флон, Ман.)

На 9 травня Українська Православна Громада св. Влмч. Юрія в Флин Флон, Ман., пром[illegible] гостила в себе свого найвищого духового батька й учителя, Високопреосвященного о. Владику Мстислава. А що на цю неділю дав Господь гарну погоду, а Громада заздалегідь до Візитації старанно приготовлялася, то випала Візитація з великою моральною для Громади користю.

Початок Візитація відбулася в англійській англіканській церкві св. Якова, де в суботу вечером парохіяне приготовили з зелені вітальну браму.

Отця Владику привітав на брамі голова парафії, п. Василь Перепелюк, влучною привітною промовою і українським традиційним звичаєм, хлібом і сіллю, а вся громада з співом „Христос Воскрес" супроводжала о. Владику до дверей церкви, де ще коротко, з хрестом на блюді, промовив кілька слів о. парох.

При Службі Божій асистували о. Владиці, о. Майба, як парох, і о. М. Юрківський.

Проповідь на Євангельську тему виголосив о. Владика, а при кінці о. парох проголосив дальший порядок свята, бо того самого дня громада обходила свій 11-літні роковини свого патрона св. Юрія, як також і день Матері.

Тому то зараз по св. Літургії було традиційне Храмове Водосвяття, а на дворі окремо при по[illegible] східнім розі було посвячення камения для англійської церкви, для „принази" і тому о. Владика коротко говорив про [illegible] християнське повинні би бути сильним мур-твердинню против наступу ворожих сил, що хотять виривати з серця [illegible] віру в їх [illegible] і признання.

По відправі в честь о. Владики, громада влаштила спільне свячене в місцевому „Лілжин Гал" і о. парох посвятив паску та підчас обіду крім о. Владики промовляли ще [illegible] священик Горефілд, о. Юрківський, п. Фітим з Ле Па, пані Гуменюк з Годсон Бей Джонкшин, п. Никола Мельник з Кренбері і пані Анна Сіра — про значіння дня Матері.

Коли додати ще щирі труди заряду парафії [illegible] гарну погоду, величні змістовні промови гостей і о. Владики і широке розголошення про Візитацію і в англійській пресі і через радіо, то флинфлонці цього дня не тільки всі морально освятилися, а ще й доверпшли великої місійної праці і закріплення і поширення нашої справи.

В. Перепелюк.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА ГАЛИЦЬКИХ

(Форт Вилліям, Онт.)

Березня 8, цього року відбулась несподіванка в домі п-ва І. М. Галицьких, з нагоди 25-літного ювілею їх супружого життя.

Все було заздалегідь вплановано. Всі зійшлись в домі ювілятів в першій годині по обіді. П-ва Галицьких в той час не було вдома, та коли вони вернули домів, назустріч їм заграла музика, а дружба В. Грегул і дружка Н. Шнугрун вручили їм квіти та пояснили ціль зібрання. Пан Н. Рева вручив дарунок від гостей та побажав ювілятам дожити до 50-літного ювілею. Тоді відспівано многоліття. П-во Галицькі щиро дякували за таку несподіванку. Господарем був А. Цибульський і доглядав, щоб все було в порядку. Підчас товариської забави заряджено збірку на українські цілі Збіркою занялися М. Василик і І. Віктовий. Перші жертвували п-во Галицькі 10 долярів.

По 1 дол. жертвували: М. Іванців, Н. Пшеничний, А. Підручний, В. Майброда, І. Горобець, В. Грегул, Т. Лисий, І. Бацик, Ф. Курило, Н. Боднарчук.

По 50.: М. Олійник, І. Симчук, Е. Постап, С. Баланчук, А. Цибульський, С. Сторожук, М. Василик, пані М. Данкович.

По 25 цт.: І. Николайчук, І. Віктовий, В. Скоренький, В. Застовпий, І. Ілюк, пані Е. Вудзінська, пані С. Баран, М. Микуляк.

Разом 26 долярів, з чого приділено на Український Голос 10 долярів, на Вістник 5 дол., на поміч скитальцям 11 дол.

Всім жертводавцям щира подяка, а ювілятам дочекати другого 25-ліття.

М. Василик.

З ЖИТТЯ ПАРОХІЇ

(Порктон, Саск.)

Наша парохія [illegible] фійи, реш[illegible] 1 [illegible] 1948 р. В[illegible] заряд. Голова [illegible] Г. Гинп, за[illegible] С. В. Перперо[illegible] — Г. Іваньк, ка[illegible]

К[illegible] В. Думка і В. Демчу[illegible].

Старші брати [illegible] Борис і В. Чоропита

Господар: І. Вовчук

Наша церква збагатилася новими двома гарними [illegible]

П-во Василь і Агафія Костинюки зафундували до [illegible] гарний, коштовний [illegible] чують регулярно [illegible] інші повинності [illegible] щають до церкви. І [illegible] ставляться до всіх справ [illegible] позаторік ще закупили кивот, і цим дали доказ правдивої любови до своєї Церкви. За дар і за щире відношення до святої справи [illegible] хай Господь їх поблагословить, нагородить здоров[illegible]

Від парохії належиться велике признання і подяка.

Знов Жіноче Т-во ім. О. Пчілки зафундувало для церкви гарний тетрапод. Воно багато помагало і помагає парохії. За це як і за той гарний тетрапод щира подяка всім членкам згаданого товариства і побажання від Бога [illegible]

Кивот було посвячено в неділю 20 потого, а тетрапод у неділю 1 квітня.

На Великдень церква була прикрашена гарними квітами і приведена до взірцевого порядку нашим трудолюбивим жіноцтвом.

Побажати б парохії успіхів і доброї волі для всіх вірних.

Нечлен.

ІВАН МАГУС

(Посмертна згадка.)

Вонда, Саск. — Дня 3 квітня, помер по тяжкій недузі Іван Магус в околиці Смате, Саск.

Покійний родився в Галичині, [illegible] Ланівці, повіт Борщів, 1880 р[illegible]. До Канади приїхав з своєю [illegible] і молодим братом 1898 р[illegible] і поселився на фармі в околиці Вонди, тепер Смате. Три роки тому перенісся до місточка Вонди, де і помер.

Прибувши до Канади, покійний ходив по роботах, як й інші піонири, щоби заробити, дещо придбати для господарки. Працюючи між англійцями, навчився добре англійської мови, що в ті часи придалася не лиш йому, але [illegible] в околиці.

Покійний дбав не лише про матеріяльні багацтва, але і про духове піднесення. Важність церковної справи заставляє його організувати Українську Православну Церкву в околиці. Були то при[illegible] і нераз прийшлось чути [illegible] чимало невдоволення, [illegible] він на це не зважав, але [illegible] людьми поста[illegible] околиця ма[illegible]. По цім прийшлось [illegible] Народний Дім, де знов [illegible] ні гропа, ні тру[illegible]

В [illegible] життю покійний [illegible] щирий [illegible] справ у[illegible] в усіх громадських справах [illegible] час був радним в муніципалі Абердін. Дбав про школи і завсігди старався щоби [illegible] учителі, яких наша околиця [illegible]. Інститут Петра М[illegible] Український Голос. Віст[illegible] були в него на першим місці. Був щирим членом Інститута [illegible] його дирекції. Українськ[illegible] був його учителем від за[illegible] до смерти. Всяка [illegible] мала від него фінан[illegible] і моральну поміч.

Покійний лишив за собою жінку Анну, три сини і три дочки. Дочки Марія і Катерина замужні (Капаніла), мешкають у містечку Вонда. Наймолодша Ганя пра[illegible] департаменті Соціяль Вел[illegible] в Ріджайні. Михайло довший час учителював в Кризор і [illegible] потім був ректором [illegible] Грушевського в Едмонтоні, а тепер склепар в Едмонтоні. Йосиф — купець збіжа, а наймолодший Василь учителює [illegible] Вакав.

Покійного похоронено коло [illegible] церкви в Смате. Похорон [illegible] о. Ф. Керницький з Ва[illegible]. По похороні була перекуска [illegible] домі і після [illegible] Керницький [illegible] закликав присутних, щоби зложили жертву на вічний памятник. Сказав о. Керніцький, що найкращий памятник, який [illegible] можуть покласти [illegible] вихованню дружньої і суспільної [illegible] на Колегію св. Андрея в Вінніпег. Жертвували:

По 10.50: М. Магус

По 5 дол.: П. Магус

По 1 дол.: В. Магус, Анна Магус, М. Капаніла, Д. Капаніла, о. Ф. Керніцький. І. Ксьондзина, Р.

Кеьондзина, В. Кеьондзина, Н. Кінар, М. Палій, І. Щербань, П. Кінар, В. Попович, М. Щербань, Анася Дзядик, Н. Гриців, І. і Анна Малицькі.

По 50 цт.: Ф. Вайда, Софія Магус, І. Козак, І. Кінар.

Разом 35 долярів.

Щира подяка всім жертводавцям а покійному нехай буде Вічная Память!

Присутний.

Оцим хочемо зложити щиру подяку всім, що висловили нам співчуття і прийшли віддати послідну пошану нашому дорогому мужеви і татови. Особливо дякуємо священикові, о. Ф. Керніцькому за гарне переведення похорону і щиру промову. Дякуємо також всім, що зложили жертви на добру ціль підчас похорону.

Жена Анна і діти.

ФУНДАЦІЯ М. СТЕЧИШИНА

І. Батицький, Овк Лейк, 5.00

Збірка о. М. Фика в Редвей, Алта — 10.65.

Збірка о. М. Фика в Калмар Алта. — 39.76.

ПИСАНКА

Увага: жертви по долярови й менші, прімінно не оголошуються ізза браку місця.

Збірка о. Т. А. Горбая.
Шортдейл, Ман — 27.73
Леппард, Ман. — 14.50
Рабин-Зелена, Ман. — 10.85
Грендво, Ман. — 10.05.

Збірка о. Т. Ковалишина.
Саскатун, Саск. — 24.13.

Збірка о. Прот. Д. Ф. Стратійчука.
Кенора, Саск. — по 2 дол.: Я. й О. Гнида [illegible] С. Гунчак, дрібними — 17.00,
Вимир, Саск. — 15.25.
Тішв, Саск. — по 3 дол.: К. Гонь [illegible] дрібними 7.00
Бюкенен, Саск. — 8.05.
Рама, Саск — 6.85.
Ендевор, Саск 2.20

Збірка о. Е. Грицини.
Поркюп, Саск — 14.85.
Мелвил, Саск. — 11.66.

Збірка о. Т. М. Кісілюка.
Ватерфорт, Онт — по 2 дол.: Е. Федирчук, От. Яремій, І. Михайлишин, дрібними 21.30
Брентфорд, Онт. — по 5 дол.: [illegible] Цибульський і по 3 дол.: Н. Іваненко, дрібними 9.75.
Сарнія, Онт. — по 2 дол.: Лев Когут, П. Ковальчук; дрібними 13.75.

Збірка о. І. Гикавого.
Форт Френсес, Онт. — по 3 дол. [illegible]
Гемилтон, Онт. — по 2 дол.: пані Марія Пилипюк; дрібними 8.88.
Престон, Онт. — 6.00.

Прислав п. Д. Давидюк, Герен Алта. Жертвували: Д. Давидюк, В. Рудник, Ол. Володко, С. Янчук, Стефанія Минском, Н. Бережок, Д. Онищук, К. Солрйчук, В. Сокалчук, А. Котик, В. Соярчук. Разом 12.25.

Іван В. Гуцуляк, Едру, Алта 1.00
Члени громади в Тірівн, Алта. 7.50

Д. Котик; дрібними 8.10.
Вайта, Ман. — 11.15.
Роза, Ман. — по 2 дол.: М. Чубей; дрібними 5.75.
Сондави, Ман. — 8.05.
Толстой, Ман. — 3.00.

КОЛЯДА

Прислав о. Прот. І. Кусій 39.00.
Прислав о. С. Симчич — 2.50

ЦЕРКОВНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Пані Анна Палийчук, Лідер, Саск. — 5.00.

Укр. Прав. Громада в Редфілд, Саск — 21.55.

Сестрицтво при Укр. Прав. Церкві в Кадет, Саск. — 30.00.

Прислав о. Прот. І. Кусій: Збірка на весіллю Мирослава Стемаховича і Розалії Грещук в Гомбер, Саск — 10.00.
Збірка в домі п. Юрія Спільчака в Джасмин, Саск., в день св. Влкм. Юрія —20.00.

Прислав о. Е. Грицина: Збірка в церкві св. Петра й Павла в Горлин, Саск. — 6.91.
Збірка на похороні бл. п. Петра Матійчука в церкві Усп. Пресв. Богор. у Гемтон, Саск. — 24.12.

НА КОЛЕҐІЮ

Л. Батицький, Овк Лейк, 5.00.

Збірка о. Т. А. Горбая на похороні бл. п. Теодозія Мандрика — 12.00.

Т. Томашівський, Торонто, 5.00.
Б. Мельничук, Едмонтон. 5.00.
Б. Симчич, Винипег, 100.00.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя — Арран Візитація.
13. Неділя — Ренвер.
20. Зелені Свята — Арран місто (Храм).
[illegible]
27. Неділя — Пайн Ривер
Адреса Бох 124 — Арран, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя — Поркюп
[illegible] — Брокет
[illegible]
15. Вівторок Св. Івана Сучавського — Канора (Успенська)
20. Неділя Св. Тройці — Мазепа.
21. Понед. Св. Духа — Горлин
[illegible]
Адреса [illegible]
Телефон 798 — Поркюп, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЧЕРВЕНЬ

6 Неділя — Давфин
10 Четвер Вознесення — Еланд (Храм).
13. Неділя — Етелберт.
20 Зелені Свята — Сифтон (Храм.
21 Понеділок Св. Духа — Велика Ривер (коло Стороженка Храм).
27 Неділя — Роркюп.
Адреса: Бох 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.
ЧЕРВЕНЬ

6. Неділя — Принс Алберт. Окружний Зїзд Союзу У. К.
10 Четвер Вознесення — Гонимут
13 Неділя — Вірдейл
20 Неділя Св. Тройці — Семборг (Храм)
21 Понеділок Св. Духа — Шипмен (Храм).
27 Неділя — Принс Алберт.
Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3785
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желізневича.
ЧЕРВЕНЬ:

6. Неділя — Гронлинд, північна. Концерт СУМК.
10. Четвер. Вознесення Господнє. Гронлинд над річкою. (Храм)
13. Неділя — Кодет.
15. Вівторок. Влкмч. Ів. Сучавського — Гронлинд.
20. Зелені Свята — Гронлинд, півн.
21. Понеділок. Св. Духа — Кодет
27. Неділя — Брукбі.
По Богослуженню катехизація.
Адреса: Бакс 47. Гронлинд, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя — Едмор.
13. Неділя — Шіго місто. Візитація
15 Вівторок. Ів. Сучавського — Архиеп. Візитація (Храм).
20. Зел. Свята — Дробот. Архиеп. Візитація (Храм).
21. Понеділок — Інсінгер, місто. (Храм і Базар).
27 Неділя — Тафнет (Храм)
Адреса Шіго Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.
ЧЕРВЕНЬ:

6. Неділя — Редфілд. Ратьбія, 4 год. пополуд. Вечірня.
10 Четвер. Вознесення — Ітовія.
13 Неділя — Прілейт
20 Неділя Пресв. Тройці — Гефорд (Храм).
21. Понеділок. Св. Духа — Витків (Храм).
27 Неділя — Норт Бетлфорд. Кендо, 4 година пополудні — Вечірня
Адреса: Box 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.
ЧЕРВЕНЬ:

6. Неділя — Брендон.
10. Четвер. Вознесення — Ледвин
13. Неділя — Іст Селкирк.
20. Неділя. Зел. Свята — Паллерфілд (Храм).
21. Понед. Св. Тройці — Седагин (Храм)
27. Неділя — Місійний виїзд пароха.
Адреса: 932 Прічард евню. Винипег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя Сл'р. — Борівці.
Адреса: Виллингдон Алта Box 26

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя — Клейр.
10. Четвер. Вознесення — Вимир (Храм).
13 Неділя — Канора
20 Неділя Пресв. Тройці — Кемсак
21 Понеділок Св. Духа — Того
27 Неділя — Гитевор (Храм)

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Канора
7 Середа Ів. Хрест. — Тиліс (Храм)
11 Неділя — Бюкенен (Храм).
12 Понеділок Петра і Павла — Рама.
18. Неділя — Кемсак.
Box 125 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ЧЕРВЕНЬ:

6. Неділя Ардмор. Біг Медов, Вечірня 2.30 попол.
10 Четвер Вознесення — Смокі Лейк (Храм).
13. Неділя — Елк Поінт.
15 Вівторок — Беліс (Храм).
20 Нед. Пресв. Тройці — Гленден. (Храм)
21 Пон. Зел. Св. Духа — Стрий (Храм).
27. Неділя. Всіх Святих — Сенді Репидс (Храм).
Смокі Лейк. 3 год. Проводи.
Адреса: Box 309. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1 В 19 Свщмч. Патрикія єпископа
2 С 20 Муч. Талалея, Александра
3 Ч 21 Рівноап. Константина і Єл.
4 П 22 Муч. Василиска. Маркела
5 С 23 Препмч. Михаїла Чорнор.

6 Н 24 Нед. Сліп. Преп. Симеона
7 П 25 †3-те зн. голови Івана Хр.
8 В 26 Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9 С 27 Свщмч. Терапонта Серб.
10 Ч 28 Вознесення Господнє
11 П 29 Препмч. Теодосії діви
12 С 30 Преп. Ісаакія [illegible]

13 Н 31 Нед. Отців. Ап. Ерма з 70
14 П 1 Мч. Юстина философа
15 П 2 Влмч. Івана Сучавського
16 С 3 Муч. Лукіяна, Клавдії,
17 Ч 4 Митрофона патр. Юарігр.
18 П 5 Блам. Константина митр. К.
19 С 6 Преп. Висаріона Єгипет.

20 Н 7 Зелені Свята — Тройця.
21 П 8 День Святого Духа
22 В 9 Кирила арх. Александр.
23 С 10 Преп. Силуана [illegible]
24 Ч 11 †Ап. Вартоломея [illegible]
25 П 12 Преп. Онуфрія Великого
26 С 13 Муч. Акилини, преп. Ан[illegible]

27 Н 14 Нед. 1. Всіх Святих.
28 П 15 Прор. Амоса, мчч. Віта
29 В 16 Преп. Тихона Лухвеського
30 С 17 Муч. Мануїла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЧЕРВЕНЬ.

6. Неділя — Сеньків.
10 Четвер. Вознесення — Роза — Храм.
13. Неділя — Пембіна.
20. Неділя Св. Тройці — Вайта. — Храм
21. Понеділок. Св. Духа — Толстой Храм.
22 Вівторок — Сірко.
27 Неділя — Форт Франсес.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федика.
ЧЕРВЕНЬ:

6 Неділя — Сенді Лейк.
10. Четвер. Вознесення — Січ.
13. Неділя — Енгусвил (Празник).
20. Неділя. Св. Тройці — Віста — (Празник).
21 Понеділок Св. Духа — Оквборн [illegible]
27 Неділя — [illegible]
УВАГА: Кожної неділі початок — Утреня 9.30 рано. Сл. Божа 10.30.
Адреса: Box 46 [illegible]
Тел. 13 — 21. Шол Лейк [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ЧЕРВЕНЬ:

6. Неділя — Восетна Проводи. — Редвей Проводи год. 4.
10. Четвер. Вознесення — Редвей (Храм)
13 Неділя — Еремонт
20 Нед. Зелені Свята — Редвотер (Храм)
21 Пон. Пресв. Тройці — Калмар (Храм)
27 Неділя — Торебі
Адреса Скр 62 Тел 10 Радвей Алта

Устав Церковний.

ЧЕРВЕНЬ:

6. Нед. Сл'п. Гол. 5. УЄ Івана 20: 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Еван. Івана 9: 1—38.

10. Вознесення: УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 1: 1—12. Еван. Луки 24: 36—53.

13. Св. ОО. Гол. 6. УЄ Івана 21: 1—14. Літ. Діян. 20: 16—18 і 28—36. Еван. Івана 17: 1—13.

15. Івана Сучавського. УЄ Івана 8: 1—10. Літ. 2 Петра 3: 1—10. Еван. Івана 10: 25—27 і 21 [illegible]

20. Св. Тройці Гол. 7. УЄ Ів. 20: 19—23. Літ. Діян. 2: 1—11. Еван. Івана 7: 37—52 і 8: 12.

21. Св. Духа: Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19. Еван. Матея 18: 10—20.

27. Всіх Святих: Гол. 8. УЄ 1. Літ. Ап. Жид. 11: 33—40; 12: 1—2. Еван. Матея 10: 32—33, 37—38; 19: 27—30.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1948. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1948. ЧИСЛО (824) 12

Архипастирський Лист

з нагоди 30-літнього існування Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

МСТИСЛАВ,

з ласки Божої Архиепископ Винипегу і всієї Канади, Всечесному Духовенству і Боголюбивим вірним Української Православної Церкви в Канаді з привітом та баханням радості в дні 30-літнього ювілею нашої Св. Церкви в Канаді.

"Збудую Церкву мою й ворота пекельні не переможуть її". (Мат. 16,18).

Всечесні Отці!
Дорогі Брати і Сестри,
Улюблені мої діти!

1948 рік — це ювілейний рік в життї нашої Св. Церкви. В цьому році Українська Православна Церква урочисто святкує 30-ліття свого існування в Канаді. Дні 18—19 липня та 28 грудня 1918 року, це ті дні, про які зі зворушенням сьогодні ми згадуємо, бо: 18—19 липня 1918 року в Саскатуні відбувся перший Зїзд українців Канади, який проголосив свою незломну волю покликати в Канаді до життя Українську Православну Церкву, а 28 грудня 1918 року, в тім же Саскатуні, відбувся Перший Загальний Собор Церкви, який урочисто проголосив вже сам факт зорганізовання Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Знаменним повіки залишиться факт, що акт проголошення незалежної Української Православної Церкви в Канаді [illegible] майже одночасно [illegible] декларації Міністра Віросповідань Української Держави проф. О. Лотоцького, який на Всеукраїнськім Церковнім Соборі в 1918 р., що відбувався тоді в Києві, оголосив становчу волю Українського Уряду мати Українську Православну Церкву автокефальною, себто вільною і незалежною від яких будь чужих та ворожих українському народові центрів. Цією декларацією Український Уряд остерігав тодішній єпископат і духовенство, що складалися переважно з [illegible] на Україні з Московщини [illegible] перед наслідками їхнього ворожого відношення до стремління Українського народу мати рідну й незалежну Церкву.

Що тяжким не тоді було до здійснення на рідних землях, які боролися в той час і за свою державну незалежність, — сталося в свободолюбивій і вільній Канаді. Актами 18—19 липня і 28 грудня 1918 року, православні українці Канади довели, що їхні серця бються в один такт з серцями їхніх братів і сестер у Рідному Краю, що все, що є дороге і необхідне для відродження українського народу, є так само дорогим і необхідним для українців Канади і в цьому головна і найбільша вартість подій, що заіснували в 1918 році на церковній ниві Канади.

Хто ж був учасником тих подій, кого Дух Святий обдарував волею і силою проголосити світові, що українці Канади прагнуть мати Рідну Церкву і на терені свого нового поселення?

Сьогодні, здається, вже всім відомо, що учасниками і творцями церковних подій 1918 року в Канаді були майже виключно ті сини нашої землі, яких злидні і чужинецьке панування на рідних землях примусили на далекій чужині [illegible] для себе і своїх дітей. Ту країну долю знайшли вони в Канаді, хоч у 1918 році їхні руки покриті ще були потрісканими мозолями, бо тими руками, як одиноким не раз доступним тоді для них засобом, змушені вони були корчувати канадійські ліси, щоб здобути найбільший для українця скарб — землю.

В 1918 році, хоч і рясно вже була скроплена потом українського поселення канадійська земля, не було, однак, ще тоді зрозуміння для його праці, так серед своїх, як і серед чужих. І, щойно від 1918 року, від часу обєднання найкращої частини українського загалу Канади коло Української Православної Церкви, з року на рік починає зростати зрозуміння ролі українця в духовій і матеріяльній розбудові Канади. Сьогодні це зрозуміння є вже загальним, так у власнім, як [illegible] творців церковних канадійських подій 1918 року.

Дорогим і цінним залишається рівнож факт, що церковні акти 1918 року [illegible] землі, які і [illegible] Церкви пригадали, що сила українського народу, де б доля його не закинула, лише і тільки в обєднанні коло рідної Св. Української [illegible] віддавати [illegible] життя за віру християнську і побожній [illegible]

Святкуючи 30-ліття існування нашої Церкви в Канаді [illegible] перед могилами тих учасників і творців подій 1918 року, що [illegible] доченалися 30-літнього ювілею їхнього чину віддати належну пошану і подяку за довголітню, щиру і невтомну працю для добра Української Православної Церкви і всіх нас — її вірних.

На протязі 30 років свого існування Українська Православна Церква в Канаді перейшла [illegible] тяжкий шлях щоб дійти до сьогоднішньої величі і сили. Цей шлях [illegible] був густо усланий терпями і камінням [illegible] Отже [illegible] найтяжче вже за нами. Сьогодні Українська Православна Церква в Канаді, як той добре оснащений корабель, готова прийти з допомогою кожному в його тяжкій мандрівці по житейському морі. Сьогодні Українська Православна Церква подає свою руку всім нашим братам у розсіянні по світі перебуваючим. Сьогодні наша Церква чує в собі стільки сили, щоб взяти на себе обовязок скликання Всесвітнього Українського Православного Собору, який обєднав би поза Україною всіх православних українців в єдину Українську Православну Автокефальну Церкву. Не помилимось рівнож коли ствердимо, що в 1948 році Українська Православна Церква в Канаді не з порожніми руками бере участь в боротьбі за правду Христову на землі, взагалі, а за Правду многострадального українського народу, зокрема. Діло створене чистими руками і невтомним серцем завжде міцне, як криця, і його сили ворожі не одолюють. Такою є і наша Св. Церква в Канаді.

Однак, як Ваш архипастир, як той, що несе відповідальність за корабель нашої Св. Церкви в Канаді, маю обовязок пригадати вам, мої улюблені брати і сестри, що заслужена нами радість не повинна зменшити почуття наших обовязків і відповідальности. Добре збудований і міцний корабель теж повинен обминати підводні скелі і мілизни. Це саме відноситься і до нашої Св. Церкви. Наші дотеперішні здобутки і сила не всім до смаку: не до смаку вона і тим, що для прикриття своїх особистих користей прикриваютися не раз навіть шатою християнства. Он червона комуністична Москва, що прагне стати Третім Римом, теж намагається мати контролю над християнським світом. А скільки, нажаль, є таких навіть і серед українців, що [illegible] в українському морі підводні скелі і [illegible] бажаючи цією дорогою задовольнити в перших чергу свою [illegible] і ближньому зробити шкоду. Таких ми повинні мати на вигляді [illegible] з тим, однак, що більшість наших сил ми повинні обернути на дальше святе горіння, на дальшу чесну службу Богові, Його Св. Українській Православній Церкві і нашому побожному народові.

(Докінчення на стороні 5-ій)

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиепископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

20 червня, неділя, Перший День Зелених Свят, — Дробот, Саск.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАД.

ШЕВЧЕНКО І ДРАГОМАНІВ.

Драгоманів не хотів самостійної України ні тепер, ні колись, бо каже Лозинський: **"Драгоманов розумів, що серед сучасних відносин незалежність України неможлива. . . .", а "в будучности б[illegible] бачити Україну не окремою державою, а спілкою свобідних людей. . . ."**

Драгоманів навіть з деякими "автопомістами" не годився. Каже Лозинський: "Коли вони хотять з цілої української землі в Росії утворити одну автономну (самоуправну) область, Драгоманів ділив українську землю в Росії на 4 автономні области". — Значиться — розбиття України на 4 части було цілею Драгоманова. Бо, очевидно, нерозбита Україна мала би все ж таки більше власної сили.

Послухаймо, що говорив Драгоманів в своїх писаннях

Каже він, що в німців є два погляди на національність: "Один — думки про **вільність кожної національности** вправлятись дома як хоче, й про потребу викладати всяку світову річ національною мовою, а другий — якесь **примусове національство,** котрого мусить держатись кожна людина з певної національности, чи хоче вона того, чи не хоче. . . ." Розуміється, що Драгоманів стоїть проти "примусового національства". Але тим він якраз виправдує українські багаті родини, що перейшли до поляків, виправдує тих, що йшли на службу Москві і змосковщились. Коли нема особистого національного обовязку, то всякий може йти, до кого хоче. (Лише одна Україна від Московщини не має права відходити!). Драгоманів виправдує тих, що "для лакомства нещасного" латинщились і польщились, московщились, румунщились, мадярщились. Він виправдує хрунів, що не дбаючи про свою національність (свій нарід), запродувались чужим. Як воля, то воля!

Говорячи про: "обовязковий" націоналізм, про культ (пошану) того, що в Галичині народовці зовуть **"національними святощами"**, каже Драгоманів:

"Нема нічого темнішого над ідеї (поняття, думки) про ці святощі, і нема нічого школливішого для української справи. Про сталість національних ознак і говорити смішно."

Певна річ, що під тими "святощами" треба розуміти цілу народну культуру в ріжних її формах — мову, Церкву з усім її моральним і культурним змістом, всякі звичаї і способи життя, словом — все те, чим Український Нарід від других народів відріжняється; все те є природно для народу його "святощами", бо ж це зміст його народної праці, зміст його життя, зміст його існування. Стратить він все те, то згине, як Нарід.

Але для Драгоманова все те було таке маловажне, що коли хтось уважає це святощами, то з того виходить, — каже він, — лихо для української справи. (А коли буде легковажити, то вийде добро — але кому?!).

Про "національний стрій" каже Драгоманів:

"Як демонстрація при певних обставинах це (стрій) має рацію. Але даремно ми б старалися підвести цю справу під льоґіку. Строї перемінялися в кожного народу. . . ." (Значиться — навіть те, що деколи має рацію (вартість); в Драгоманова безвартне

Каже він, що і релігія не може бути національною ознакою, бо релігія кожного европейського народу: "тепер одна з релігій, міжнародних християнська".

Значиться — релігія в Драгоманова не може бути національною ознакою, отже й національною святощею. А те, що навіть та сама Церква, прим. православна, чи римська, в кожного народу прибирає окремі народні культурні форми, прибирає народний зміст, для Драгоманова також неважне.

Драгоманів був за тим, щоби українці змінили свою азбуку на латинську, а щоби до того довести, то радить він: "Добре б було, коли б націоналісти (він же не націоналіст!) не робили собі фетиша (святощі) з теперішної нашої азбуки .." (За зміною нашої азбуки на латинку були і поляки).

Він був і за зміною Церковного Календаря (за тим завсіди були і поляки). Каже він:

"Поряд (поруч) з церковним обрядом наші національники (!) покланяються, як національній святощі також і Юліянському Календарови. Ми думаємо, що чим скорше б змінено старий календар, тим ліпше. . . ."

В Драгоманова й українська мова не є святощею. Каже він:

"З усіх онзаків національних, а котрих націоналісти бачуть святощі, найясніша — мова. Вона має найбільше практичної ваги. . . . Тілько ж і важність мови не може доходити до того, щоб освічена людина дивилась на неї, як на святощ. . . ."

Значиться, мова народу маловажна річ; хочеш — вживай її, а не хочеш — так лишай і чужу мову бери. Гарна порада!

Отже все, що в націоналістів є святощами, в Драгоманова є маловажними справами. Та може Драгоманів мав на увазі якісь важніші справи, які треба би за святощі вживати? Ні! Він не мав жадних. Він хотів, щоби була національно-культурна порожнеча.

Договорився Драгоманів до того, що і галицьких москвофілів бере в оборону. Він бачить в них.:

"Свого роду аристократизм, котрий не вірить в сили самого галицького мужицтва, а обертається до спорідненої держави (до Росії), котра має уряд, ієрархію, паньство руське. Нарешті притягає галицьку стару партію (москвофілів) то Московщини й спорідненість національна. . . ."

Виправдує Драгоманів . галицьких москвофілів і за те, що вживають не української, але московської мови. Каже він: "Коли народовцям вільно виробляти мову літературну з діялектів малоруських, то треба признати певну слушність і тому, що рішучі москвофіли беруть мову російську, на котру вони, почасти не без рації, дивляться, як на виріб всіх руських племен. . . ." — Отже не українські націоналісти-самостійники, але народні зрадники знайшли в Драгоманова свого заступника

З доси наведеного бачимо вже, хто був Драгоманів і чого він хотів. . . . Його робота йшла на ослаблення Українського Народу, а на скріплення Московщини. Чи він робив це свідомо, чи несвідомо, але робив те, що виходило українцям на лихо, — він йшов ворожим наступом на українську душу, щоби знищити в ній самостійну силу, самостійний розум, самостійне життя, самостійні стремління.

А наступ на українську душу не є новиною для Українського Народу. Сотні літ і москалі і поляки вговорювали в українську душу все, що мало ту душу ослаблювати і вбивати. Ви малороси. . . . Ви не нарід, бо ви частина поляків. . . . Ви частина москалів. . . . Ви не маєте своєї мови, бо ваша мова, це відміна польської. . . . відміна московської. . . . України не було, нема і не буде. . . . Вам треба бути конче в федерації (союзі) з Московщиною. . . . Польща зробить вас щасливими. . . .

Наступ на українську душу продовжує нині большевицька пропаганда вихвалюванням большевицького ладу на Україні тай в цілій Росії

Драгоманова нині нема, але є драгоманівці, — бувші галицькі радикали та придніпрянські -ери та -істи, що продовжують роботу Драгоманова і помагають большевицькій пропаганді. Вони заступаються Драгомановом, як великим чоловіком, великим українцем, хоч він не був ніколи великим для Українського Народу; не був великим для тих, що хотіли "Вільної України". Великим він був лише для соціялістів-драгоманівців, що з появою большевизму стали зараз з большевиками — явно, або в подертій масці.

Нам треба знати, хто був Драгоманів, а тоді зрозуміємо, що ті, які нині висувають Драгоманова, як провідничий український розум, як авторітет для українців — **стоять на большевицькім російськім ґрунті.**

Самостійник.

Жиди Хочуть Зібрати 250 Мільйонів.

На недавній жидівській конвенції в Ню Йорку ставлено жидівську справу так, що американські жиди мусять конче зібрати 250 мільйонів долярів, щоби добре поставити жидівську справу головно в Палестині. Предсідник Моргентав сказав: "Держави дебатують, а жиди не можуть дебатувати, ми [illegible] про діло дбати."

Заробив Сім Літ.

Одного з рабівників, Александра Порознюка, що в Винипегу обрабував банк минулого жовтня, засуджено тепер на сім літ тюрми. Порознюк дотепер перебув 13 літ і 3 місяці в тюрмі за ріжні злочини. Після засуду Порознюка почали судити його спільника. Михайла Стефаника.

Згинув, Щоби не Вертатись до Росії.

Вістка з Берліну каже, що російський офіцер з Потсдаму, помічник російського генерала Лукіянченка, вбив свою жінку, двоє дітей і себе, щоби лише не вертатися до Росії. А йому якраз приказували до Росії вертатися Приказували ще другим чотиром, та двох з них втікли, а двох арештували і до Росії повели.

Народилися Зрослі Діти.

В Форт Смит, Арк., в Стейтах, в родині Майкелсів, народилося дві дівчині, зрослі грудьми і долішною частею живота. Обі разом важать 9 і пів фунта. Лікарі кажуть, що розділити їх не можна.

З Африки до Ню Йорку 37 Годин.

Як тепер скоро літають, бачимо з вістки, що недавно з Йоганесбургу, в Полудневій Африці, до Ню Йорку прилетів літак за 37 годин. Хоч щоправда — летів з вітром.

Взяли Майно Румунського Короля.

З Букарешту доносять, що уряд Румунії позбавив бувшого румунського короля Михайла румунського громадянства і сконфіскував його майно в Румунії. За причину поставлено, що Михаїл перебуваючи заграницею ділає на шкоду Румунії.

ЗВІТ З НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ

УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

12-13 листопада, 1947, в Винипегу, Ман.

(Продовження)

Прот. Слюзар: Вислухавши промови о. Владики Іоанна, я бачу всі ті важкі пережування, бачу всі клопоти, всю працю, яку треба було виконувати впродовж цілих літ. Але ця праця не була даремною, вона принесла обильні овочі. Наша церква стоїть нині на власнім твердім ґрунті, збудованім оттою витревалою працею. Маючи це все на увазі, ми будемо завсіди належно оцінювати і згадувати нашого Архипастиря, що працював з нами понад 20 літ. Тепер же дальшу працю має перебрати Владика Мстислав, і мені знов уявляється та будуча дальша праця, що її прийдеться йому вложити в наше велике святе діло.

(**Прот. Савчук** — звертає увагу, що о. Владика Мстислав хоче опустити салю на час, як його справа буде обговорюватися. — Владика Мстислав виходить. — Павза).

Після павзи поставлено справу приняття Владики Мстислава на провідника Української Греко-Православної Церкви в Канаді, отже почалися запити і дискусії, що вязалися з цею справою.

М. Білий з Торонта: Чи після приняття еп. Мстислава наша Церква остає такою, як була? Друге — чи митр. Полікарп підлягає Царгородському Патріярхови?

Прот. Савчук: Буде такою, як була. Що ж до митр. Полікарпа, то ми не звертались би до нього, коли б він Царгородському Патріярхові підлягав. Він признання Царгородського Патріярха не має і нам про те цілком не ходить. . . .

П. Ткачук з Саскатуну: Чи є можливість злуки нашої Церкви з Церквою еп. Богдана?

Прот. Савчук: На світі нема нічого неможливого. Але злука з ними була би можлива або на услівях, які вони поставили би, а ми їх приняли би, або на услівях, які ми поставили б їм, а вони їх приняли би. Годитися нам на їх услівя, це вязатися дійсно з Царгородом, себто — сходити з нашого дотеперішного ґрунту.

Г. Підлубний з Форт Френсес, Онт.: Яке становище заняв митр. Іларіон до нашої Церкви?

Прот. Савчук: Між нами на ділі нема ніяких практичних відносин. Він стоїть собі від нас далеко, і нашої Церкви, ані Епископа за добрих не признає. Хіба те, що перемовляє з нашої Церкви одного священика до себе. (Читає лист митр. Іляріона).

Олійник з Форт Виліям: Чи справу злуки з Богданом обговорювано недавно, чи ні?

Прот. Савчук: В нас не обговорювано, а там де обговорювано, то не наша територія. Про те о. Владика Іоанн знає більше.

Мельник: Чи парафія в Винипегу, що відлучилася, а де був Маєвський, хоче з нашою Церквою злучитися?

Прот. Савчук: Між ними і нами було нераз багато переговорів і все те записане в рекордах Консисторії, але до злуки не прийшло. Ми перешкод не ставили, а тілько хотіли, щоби громада зробила заяву, згідно з вимогами нашого Статута, що хоче з нами бути. А того громада не зробила.

Білий: Чи хто з Винипегу з нашої сторони стрічав митр. Іларіона? Чи з нашої сторони хто з ним говорив?

Прот. Савчук: Не стрічав ніхто, бо ж він не до нас приїхав. Що ж до бесіди з ним, то гурток наших світських людей був з ним зійшовся і дещо говорили, хоч нічого важного не договорилися.

На внесок І. Соломона і д-ра Бойковича дискусії припинено.

Тут П. Лазарович ставить резолюцію, що — Собор просить Владику Мстислава стати в проводі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Резолюцію піддержують всі зібрані, а за тим йде від Собору до Владики Мстислава делеґація просити його до салі нарад, бо його справа вже вирішена. В делеґації були: о. Улян, Гадійчук і Міськів

З делеґацією входить Владика Мстислав до салі і йому передають постанову Собору, в якій Собор просить його стати Епископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на що о. Владика дає свою згоду з відповідною промовою.

Того ж вечера в 9-ій годині, в церкві св. Михаїла на Дізраелі, вдібулося врочисте передання проводу Української Греко-Православної Церкви в Канаді Владикою Іоанном Владиці Мстиславові. Владика Іоанн передав Владиці Мстиславові жезл, знак архипастирської власти, після чого Владика Мстислав разом з усіми священика відслужив Молебен, в якім Владика Іоанн, як уступаючий, не брав вже участи.

Вкінци прот. Слюзар запевнив новообраного Архипастиря, що зі сторони священиків і вірних буде мати повну кооперацію і довіря.

На тім перший день Собору закінчився

ЧЕРВОНЕ ТІСТО.

Було це колись дуже давно. Жив багатий господар, та ще був він і злодієм. І свого має досить і ще чуже бере, де може. Таку злодійську жилу мав.

Раз робить він щось на поли, а вже був вечер, коли підходить до нього подорожний.

— Скажіть мені ґаздо, — говорить подорожний, — куди мені йти, щоби скорше до міста дістатися.

Подивився господар: подорожний добре вбраний, і певно в нього кешеня непорожна. Мабуть грошей має чимало..

І вбив господар того подорожного.

Та як вбивав його, то подорожний ще крикнув:

— Будь проклятий ти лихий чоловіче! Щоби за тобою все так червоніло, як тут моя невинна червона кров тече! Ти ж мою жінку і діти сиротиш!

А буває, що коли хтось другого з цілого серця заклене, то так воно і станеться. Так було і тут.

Вбив господар того подорожного, закопав на своїм поли і посіяв на тім поли пшеницю.

Коли пшениця зійшла, то всюди була, як повинна бути, а на тому місци, де закопаний подорожний, тай ще геть дальше кругом, була досить червонава. А це було в осени, бо там сіяли озиму пшеницю, отже сіяли в осени.

Прийшла весна — і знов та пшениця червонава, ніби в ній є кров.

Прийшли жнива, пшениця дозріла, і таке все червонаве — і солома, і полова, і зерно. І хто бачить, то дивується, що де взялася така пшениця.

А господар нічого собі з того не робить і ще думає:

— От нова пшениця буде, то ще зароблю! Хто схоче таку мати, то мусить мені дорого заплатити.

Отже казав він її окремо зібрати, окремо змолотив. І взяв він її трошки та змолов, щоби знати, який буде з неї хліб.

Розчинила жінка в діжі (діжечка, де розчиняють і місять тісто на хліб, зветься "діжа"). За час подивилась до діжі і здивувалася, — бо бачить, що розчина така червона, як кров. Пошукала, — на споді тісто як тісто, а на верха точно кров. Стало їй страшно і крикнула вона до чоловіка:

— А ходи но сюди, та подивись! Тут якесь чудо! На споді тісто, а на верха стала кров. Що це має значити?

Аж тепер закаменіле серце чоловіка змякло. Пригадалися слова, що казав подорожний, коли вмирав, і чоловік настрашився. Побачив, що Бог на небі почув голос того нещасного подорожного.

Думав чоловік, думав, а там каже жінці:

— Признаюся тобі, що це я вбив подорожного, і там, де я його закопав, виросла червона пшениця. А це кров того, що я його вбив.

Все він жінці оповів, як вбивав, що той подорожний перед смертю сказав, кілько грошей при подорожнім знайшов. А там говорить:

— Молися, жінко, за мене Богу, бо я бачу, що Божа рука мене досягнула. Може Бог мені простить мій гріх, бо я хочу покаятися. Жий без мене, а я прийму те, що мені належиться.

І пійшов зараз між людей та признався перед громадою до свого гріха. Тут його арештували і віддали до суду. І там він просив, щоби відшукали родину вбитого і винагородили її з його майна, а йому нехай заплатять так, як він собі заслужив.

Так чоловік був закрив свій злочин на хвильку перед людьми, але перед Богом не міг закрити.

Українського Музею в Празі вже Нема.

Довший час по закінченню останньої війни приходили до Канади заклики від Управи Українського Музею в Празі, щоби надсилати туди всякі річи, як книжки, часописи, документи, рукописи, мапи, фотоґрафії, словом все цінніше, що має українську історичну, або взагалі культурну вартість. Говориться, що там все має зберігатися і ним буде доповнятися музейне майно, яке там є

Та вже невдовзі звертав дехто увагу, що коли Прага в большевицьких руках, то в її руках і музей, отже большевики хочуть видістати з українських рук деякий цінний матеріял, щоби не мали його українці, та хочуть дістати деякі додаткові відомости про українське життя. І так воно було.

Ось тепер часопис "Українець у Франції, з 23-го травня, 1948, подає таку вістку:

"Український Музей у Празі не існує? Число нашого часопису, вислане на адресу Українського Музею в Празі, вул Ходска, 2, повернулося з Праги з дописокою у французькій мові: "Не існує". Виходить, що Український Музей у Празі вже зліквідований."

Зліквідований! Та він зліквідованим був вже тоді, коли Чехословаччина опинилася в большевицьких руках. Вже тоді для українців пропало те, що в Музею було.

Гляньте на наліпку, щоб знати, чи ваша передплата за ВІСТНИК ще не кінчиться. Коли б так, то треба відновити.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3426. — WINNIPEG, MAN

УВАГИ ДО ДВОХ СПРАВ.

Недавно редакція Вістника дістала два листи, про які треба дещо сказати. В однім листі оповідається:

"Давніше ми чули і читали, що в Німеччині на скитальщині в одній і тій самій церкві і на тім самім престолі правив і греко-католицький священик і православний й оба священики живуть з собою мирно, як два брати. Коли ж ми тут питали нашого священика, чи справді там є так, як чуємо і читаємо, то він сказав, що це лише балачки.

"Але заїхав до нас священик з тих нових, що недавно з Европи приїхали, і розказував нам про життя на скитальщині так, як ми про те читали і чули, розказував про ту згоду між греко-католиками і православними українцями. Він розказував, як про щось дуже гідне. Та коли приїхав він до нас другий раз, то виглядало, що це інший чоловік. Те, що перше оповідав і хвалив, тепер заперечав. Чому воно так?...."

В другім листі говориться, що священик закликає людей, щоби присягали, що ніхто з них не піде до української православної церкви і взагалі не буде з православними українцями, як з добрими людьми сходитися. Але не каже присягати, щоби не сходилися з поляками, французами, мадярами.... Чому воно так? І чи така присяга важна?....

Про те, що говориться в першім листі, скажемо:

На скитальщині було справді так, як часописи писали й оповідали ті, що це бачили. І нині, безсумніву, є в Канаді священики, що самі відправляли в православній церкві, і мабуть дехто вживав навіть православних богослужбових річей. І ті священики справді жили з православними українськими священиками, як рідні брати. А український загал бачив, що це так, як повинно бути, – і по божому, і по українськи, і по людськи.

Та треба памятати, що українські православні і греко-католицькі священики наблизилися до себе ще перед тим, нім опинилися в Німеччині, — вони наблизилися, коли тікали з рідної землі на чужину. Разом тікали, разом дбали одні про других, разом собі помагали, разом журилися та радилися, і переконалися, що українець українцеві таки найблизший. Переживаючи таке вони, як розумні люди, мусіли розуміти, що їм опісля ворогувати, сваритися, обминати один одного, було би ані по Божому, ані по українськи, ані по людськи. Бо які ж вони вороги і чому? Тай Церква греко-католицька, це ж вдійсности Українська Православна Церква, частина загальної історичної Української Православної Церкви. І вірні греко-католицької Церкви, це ж частина Українського Народу, рідні його діти, рідні брати і сестри.

А ще дальше — коли в лихій годині жили по братньому, то чому аж в Церкві мали би ворогувати? Хіба ж Церква на те? Вона ж має нарід еднати, а не розеднувати.

Та були вісти, що опісля на скитальщині вмішувалася в українську церковну справу чужа політика і починала розбивати українську єдність.

Що ж до священика, який перше говорив те, що опісля заперечував, то думаємо, що він заперечував з болем серця. Перше говорив, як совість диктувала, опісля ж чужі політики мабуть довідалися і сказали: "Говори, як ми кажемо, ти ж в наших руках!...." Тут мабуть була причина тої зміни.

Щодо справи з присягаю, то нам виглядає воно ось як:

Така присяга найперше зневажає самих греко-католиків, — бо вона вважає їх такими тумáнами, що їх самих за поріг пустити не можна, а то пійдуть і пропадуть. Аж присягою треба їх привязувати.

Та ми думаємо, що греко-католики не гірші від православних українців. А православні священики не забороняють своїм вірним заходити до греко-католицьких церков, та з греко-католиками сходитися. І ті сходяться. Але ніяке лихо з того православним не виходить, отже чому мало би виходити лихо греко-католикам? Вони ж не діти і таксамо застановляються над тим, що добре, а що зле, що слушне, а що неслушне. Дорослі люди!

А тому, що застановляються, то й питають: "Чому забороняють нам сходитися з православними українцями, а не забороняють сходитися з поляками, з французами?...." Їм самим та заборона виглядає односторонною і призначена лише для чужої користи. Вони самі починають добачувати, куди така політика веде

Тому то думаємо, що розсудний чоловік мусить уважати таку присягу натяганою, односторонною.... А коли при ній Божого Імени будеться вживати, то вона є зневагою Бога.

Щоби присяга була оправданою, то присягаючий повинен ясно бачити добру ціль, для якої зобовязується. Пияк, прим., що присягає не пити, таку ціль бачить, це ж для його власного добра; а для чийого добра має українець обминати українців і вязатися з поляками, французами, мадярами.... І питання: Чи ті, що кажуть присягати, розбирали перед людьми ціль такої присяги? Чи переконали вони своїх вірних, що для греко-католика близшим є поляк, француз, чи мадяр, ніж православний українець? Коли переконали — так добре, а коли ні, то навіть той, що присягнув, може опісля дошукатися, що присяга є одностороння, і скаже: "Мене лише хотіли використати, отже така присяга мене не зобовязує ані перед Богом, ані перед людьми."

Так ми про ту присягу думаємо, а греко-католики нехай ще окремо самі добре передумають.

Каже, що не Дбають про Дітей.

Визначний гість з Мінесоти, Тома Гибонс, говорячи на зібранню в Винипегу, сказав:

"Родичі, які нарікають, що не можуть вдержати дітей вдома, самі за те винні. Часто родичі не стараються бути приятелями дітей, отже не провадять дітей в належнім напрямі."

Гибонс згадував, що люди забагато клопочуться ховом худоби, чи виконанням іншої гарної річи, а тим, щоби виховати дітей на гарних людей, не клопочуться.

НАВЕРТАННЯ ХРИСТІЯН НА ХРИСТІЯНСТВО.

В лондонськім "Кетолик Гералд", з 16-го січня, 1948 р., оповідається, що папа вислав до Лондону російського священика, Сиповича, щоби навертав тут православних до католицизму. Говориться, що висилка Сиповича, це лише частинка праці тої машини, яку зладив папа Пій XI для підходу до православних, а яку нинішний папа удосконалює через т. зв. "Руссікум" Колегію в Римі. Там приготовляють священиків точно для таких богослужбових форм, які постановив Православний Синод в Росії. Отже священики того виховання (а між ними є деякі англійські езуїти як Милнер і Райдер), так правлять Богослуження, що в них не видно і тіни "латинізації". Але українці, що є тут (греко-католики), повводили дещо з західного обряду, заявляє Сипович.

В Лондоні має Сопович противників – двох православних епископів, а також білорусів з 4—5 священиками. Сипович не має церкви, отже його надія, що англійські католики поможуть йому ними "молитвами", під чим, певна річ, треба розуміти гроші. Як видно, то Сипович білорус, а виховувався в Папськім Інституті

Так йде навертання християн на християнство. Коли ж Рим старається чужих до себе притягати, то оскільки більше українці повинні притягати тих своїх рідних братів, що неволею відійшли від Церкви Українського Народу — від Української Православної Церкви!

Що Діялося з Українськими Селами.

УПІ подає частинку листа про село Вербенин, Бучацького повіту в Галичині, де читаємо.

....В селі пекло, купа трупів і крови. Тут особи, що були замордовані в часі облави, а їх родини вивезені на Сибір. Квасниця Данило забитий, родина вивезена; Лисий Михайло з родиною вивезений; Вікарчук Гринь з родиною вивезений; Чура Федь був заарештований і в дорозі до Бучача замордований; Криподра Федь ранений втік, жінку вивезли. Михайло Гузан вбитий, родина на Сибірі; Татарин Володимир забитий, родина на Сибірі; Бойко Іларій замордований, родина вивезена; Гусаревич Василь і Гузан Степан в часі облави втопилися, родину вивезли; Харевича Володимира замордували, його брат Микола втік, родину вивезли; Бойчук Харитон з родиною вивезений; Рівний Степан і син Степан забиті, родина вивезена; Гузан Михайло забитий; Ботюк Петро забитий, родина вивезена....

Ось так наїздники господарять на чужих їм землях!

Закликає Жидів до Християнства.

В неділю, 6-го червня, в Винипегу, в каплиці Елім, свящ. Файстон, з Філядельфії, говорив жидам, щоби ставали християнами. Він сам з роду жид, що належить до пресбитеріянської церкви. Та коли жиди впускають його до себе і слухають, то можна думати, що вони знають, що роблять....

Лишив 70,000 для Світового Миру.

"В Лонг Біч, в Каліфорнії, помер 82-літний бувший фармер, Егберт Дургам, і зоставив американському урядови 70 тисяч долярів для праці, що веде до світового спокою. Він був нежонатий і перед смертю занимався садівництвом.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА.

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ.

Зелені Свята попереджує "Неділя св. Отців Першого Вселенського Собору з 325 року".

Ледво минуло понад 10 літ, як скінчилися були переслідування християн, а вже треба було Собору, щоби ставати проти іншого ворога. Александрійський священик, Арій, почав був перекручувати церковну науку, збирав собі прихильників, і так розбивав церковну єдність.

Щоби лихо спинити, скликано Вселенський (Всесвітний) Собор до міста Никеї, 325 р., в Малій Азії, на якім самих епископів було 318, з усіх сторін, де жили християни. Тут розглядали науку Арія й осудили її, як еретицьку. Підчас розбирання, коли Арій все стояв при своїм руїнницькім толкованню, св. Отець Николай, в великій щирости для добра Церкви, ударив Арія

Але Собор важним був тим, що на нім було багато тих, що перетерпіли багато мук за Христа. Були тут деякі, що внаслідок мук стали каліками — сліпі, криві, всіляко понищені. Сам цар Константин Великий був дуже зворушений їх присутністю, підходив до них і цілував їх, висловлюючи їм свою пошану. Це були ті Христові борці, що давали за святе діло працю, здоровля і ціле своє життя. І вони, після головної перемоги над ворогами, зібралися тут знов, щоби дальше святу справу обороняти.

Собор цей був важний також тим, що тут встановлено перші вісім членів Символу Віри (молитва "Вірую"); дальшу часть Символу Віри доповнено на другім Вселенськім Соборі. Тут також постановлено, щоби всі християни святкували Великдень в один час і завсіди в неділю. Бо до того часу святкували в ріжних сторонах ріжно і в ріжні дні тижня.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА.

До важних свят належать [illegible] (Зіслання св. Духа, Пяти[illegible])

Христос при вознесенню сказав Апостолам, щоби перебували в Єрусалимі і ожидали Святого Духа, кажучи: "Ви приймете силу, як Дух Святий зійде на Вас, і моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і по всій Юдеї, і в Самарії, та аж до найдальших країв землі." — Діян. 1:8

В 50-ий день по Христовім воскресенню було велике жидівське свято для подяки Богові за те, що дав їм закон на Сінайській горі. Це було рівнож свято подяки за хліб і всі плоди землі і тому люди прибирали доми зеленими галузками

В той день всі Апостоли були зібрані в домі, коли нараз вчинився шум як буря, і тоді над кожним Апостолом показався полумінь й опустився на кожного Апостола. І в той час Апостоли почули в собі нову силу. В них не було вже страху перед ніким і вони могли говорити чужими мовами. Тоді вийшли Апостоли між народ і почали Христову науку проповідувати

А що тоді були в Єрусалимі люди з ріжних чужих народів, то Апостоли почали говорити до них їхніми мовами, з чого всі дуже дивувалися. І багато людей увірувало тоді в Христа.

Це був початок апостольської праці. Звідси розійшлися Апостоли по всіх краях, поширюючи віру в Ісуса Христа.

Зелені Свята святкував Український Нарід завсіди дуже величаво, замаюючи зеленим галуззям свої доми. Зеленим галуззям замаював кімнати, більші галузі ставив перед входом до дому, галуззям замаював ворота. Галуззям замаював і церкву. А на землю кидав пахучого татарського зілля (шавар, шувар), — і все те збільшувало величавість Свята.

Святкування Зелених Свят (Пятьдесятниці) почалося в апостольських часах, бо вже ап. Павло пишучи до Коринтян, каже: "В Ефесі я перебуду до Пятьдесятниці". – І Кор. 16:8. Пізніше великі церковні учителі і писателі кажуть, що Зелені Свята мають таке велике значіння як і Великдень. Каже св. Іван Золотоустий про Зелені Свята: "Недавно святкували ми Хрещення, дальше терпіння, воскресення, потім вознесення Господа на небо; а нині прийшли ми до найдальших Божих ласк, прийшли до головної ласки, коли сповнилася Господня обіцянка" (післання Святого Духа).

Неділю Зелених Свят звуть також **Днем Пресвятої Тройці,** бо тоді сповнився висказ Христа, в якім бачимо Пресвятую Тройцю, бо казав Христос: "Коли прийде Утішитель (Св. Дух), котрого пішлю вам від Отця, Дух Правди, що від Отця виходить, Він засвідчить про мене." Івана 15:26

ДЕНЬ СВЯТОГО ДУХА.

Другий день Зелених Свят, понеділок, звуть Днем Святого Духа. Таку науку передали нам давні Отці Церкви, які кажуть, що поклонившись Святій Тройці, ми повинні окремо поклонитися Святому Духови, що всіх освячує, всіх просвічує, всіх утішає. Згадуючи злих людей, ап. Павло говорить: "І такими були дехто з вас, але всі обмились, освятились, оправдались іменем Господа Нашого Ісуса Христа і Духом Бога нашого." І Кор. 6:11.

З Зеленими Святами вязалося на Україні обходження і благословення поля. Пополудни свята збиралися з села старші і молоді, приходив священик, дяки, і з хрестом, хоругвами і побожними піснями обходили поля, просячи Божого Благословення. Це надавало окремої величі святкованню.

Як Заводився Большевизм в Часі Леніна.

В книжці "Новітня англійська проза" (Модерн Інгліш Проз), виданій 1936 року, уживаній в канадійських школах, [illegible] статтю Винстона Чорчила п. н. "Ленін", де говориться, що за володіння Леніна в Росії большевики вбили:

28 епископів,
1,219 священиків,
6,000 професийних учителів,
9,000 лікарів
12,900 землевласників,
54,000 офіцерів, чи урядників,
70,000 міліціянтів,
193,290 робітників,
260,000 вояків,
355,250 інтелігентів і професіоналістів,
815,000 селян.

Це було ще за правління Леніна. А що діялося пізніше? Кілько згинуло в часі штучного голоду? В усім тім погинули мільйони і мільйони.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА
Життя Йосафата Кунцевича
православного видання. Ціна 50 центів.
Можна її набувати в українських православних священиків, або від Видавництва, пишучи до:
ECCLESIA PUBLISHING COMPANY
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

АРХИПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ

(Докінчення з 1-ої сторони)

Перед нами ще великі завдання. Світ знаходиться в стадії вирішальної боротьби за Правду Христову. До участи в тій боротьбі зобовязані і ми. Але, щоб наша участь в тій боротьбі була Богові угодною, а християнському світові і нашому народові корисною, ми повинні без перерви стреміти до всебільшого удосконалення, до побільшення в собі християнських вартостей, до ще вищого піднесення організаційного рівня Української Православної Церкви в Канаді. До цього і закликаю всіх вас, мої дорогі брати і сестри, в радісні дні нашого святкування 30-літнього ювілею існування нашої Св. Церкви в Канаді

Одночасно з цим проголошую започаткування збірки на ювілейний дар нашій Церкві. Вірю, що наслідки цієї збірки перевищуть всі дотеперішні, а зібрані пожертви дадуть нам змогу виконати всі завдання, що стоять перед нами і нашою Церквою. А серед тих завдань на чолі: будова архиерейської катедри, яка буде зовнішним виявом нашої сили і зорганізованости; розбудова теольогічного факультету при Колегії Св. Андрея в Винипегу; посилення місійної праці серед тих українців, що забули про свою приналежність до християнства і рідного народу та допомога в зорганізуванні релігійного життя тим нашим побожним братам, що їх сучасне лихоліття і окупація України відвічним її ворогом — Москвою, змусили до тяжкого життя на чужій чужині, в розсіянні, по всіх країнах світу

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця і спільність Святого Духа нехай буде зо всіми вами Амінь.

†МСТИСЛАВ,
Архиепископ.

Дано в Богозбереженім місті Винипегу, року Божого 1948, місяця червня, 3 дня, в день Св. Рівноапостольних Константина і Олени

Які Твої Приятелі, Такий і Ти.

Є записана така подія:

До Ню Йорку приїхав з Норт Каролайни багатий чоловік, Деверо, і зайшов до крамниці, щоби дещо купити Але коли треба було платити, Деверо побачив, що забув гроші в готелю. Посилає він тоді свого слугу до готелю, щоби приніс гроші. Коли купець це побачив, каже Деверови:

Не клопочіться. Забирайте річи, а при нагоді вступите і заплатите

Здивувався Деверо і говорить.

— Як це може бути, коли ви мене не знаєте. Я не тутешний. — На те купець

Вас не знаю, то правда, але можу сказати, що знаю вас дуже добре

— Звідки ж ви мене знаєте?

— Знаю вас від учора, коли ви йшли вулицею з паном Джеймсом Ленаксом, а Ленакс не пійде вулицею з такими, що їм не можна повірити

Ось так пізнають чоловіка по його приятелях.

В Франції Більше Хліба.

В Канаді вже забули за картки для купна дечого (пайковання), а в Европі пайковання є і тепер. В Франції на день можна було дістати 200 грамів хліба на особу, а від 1-го червня можна вже діставати по 250 грамів. Це завдяки плянови Маршала, що дає Европі поміч. Таке проголосив французький премієр Шуман.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Треба сказати, що епископат названої Церкви, після висвяти в Києві 6 епископів в травні 1942 р., збільшився на чотирьох епископів, що були висвячені в такому порядкові: в день Св. Тройці 31 травня 1942 р. висвячений був у Луцьку архиеп. Полікарпом і еп. Мстиславом архимандрит Геннадій Шиприкевич на епископа Січеславського (кол. Катеринослав, а за большевиків Дніпропетровськ); 25 червня, 1942 р. висвячений був у Києві еп. Ніканором і еп. Мстиславом на епископа Новомиргородського архимандрит Володимир Малець; 2 серпня 1942 р. тими ж епископами був висвячений в Києві на епископа Заславського архимандрит Платон Артемюк, а 11 вересня в Луцьку на епископа Дубенського архимандрит Вячеслав Місицький. Після цього надійшло розпорядження Райхскомісара про припинення дальших хиротоній з тих мотивів, що кількість епископів для Православної Атокефальної Церкви визнана німецькою адміністрацією за вистарчаючу. Торкалось це розпорядження й Автономної Церкви, в якій до того часу було висвячено, крім згаданих вище еп. Леонтія і Івана, епископів: Никодима для Почаївської Лаври, Димитрія Магана, Панкратія Гладкова (архимандрит, якого на початках 1941 року прислала до Почаїва Москва, як свого комісара), Євлогія Марковського, Іова Кресовича, Федора Рафальського і Серафима Кушнірука, так, що епископат Автономної Церкви, коли додати до згаданих вище митр. Олексія, архиепископів Симона і Антонія та епископів Дамаскина, Пантелеймона і Веяммина, складався з 15 епископів. З них про еп. Дамаскина в той час властиво невідомо було, до якої юрисдикції він належить, бо склав він у березні 1942 р. заяву й до архиепископа Полікарпа, про перехід до Автокефальної Церкви, а в той же час, коли про це було оповіщено, заявив митр. Олексію, що такої заяви не складав; в Райхскомісаряті теж не могли розібрати, до якої Церкви належить еп. Дамаскин, що призначений був собором епископів-автономистів до Камянця-Подільського і там на катедрі перебував.

До епископату Православної Автокефальної Церкви приєднався актом з 26 липня 1942 митрополит Харківський і Полтавський Феофіл Булдовський (цей акт перевів еп. Мстислав), що був висвячений на епископа Лубенського 14 січня 1923 року трьома епископами патріаршої Церкви, в наслідок акції скерованої тоді проти Української Автокефальної Церкви, щоб зупинити її зріст утворенням канонимної автокефалії.

З приєднанням митр. Феофіла справа Церковного Управління Автокефальної Церкви представлялась так: Архиеп. Полікарп, він же Адміністратор цієї Церкви, мав Луцьку епархію на Волині; його вікарій на Волині еп. Платон від 25. 8. 1942 р. був призначений керуючим Рівенсько-Кремянецькою епархією та іменований епископом Рівенським; другим вікарієм на Волині був епископ Дубенський Вячеслав, якому доручена була опіка над чеськими православними парафіянами на Волині.

Поліською епархією керував архиеп. Олександр. Київською епархією керував еп. Ніканор, помічником у якого був епископ Переяславський Мстислав. Епископ Уманський Ігор, виїхавши з Київа до Умані, керував південною частиною Київщини. Еп. Чернигівський Фотій, побувши в Ніжині, повернувся й був призначений Адміністратором до Винниці. Еп. Михаїл, з місцем осідку спочатку в Єлисаветграді, а потім у Миколаєві, керував Миколаївсько-Херсонською епархією, маючи до помочі Еп. Новомиргородського Володимира. Еп. Січеславський Геннадій керував Січеславською (Дніпропетровською) епархією. Таким чином, Правобережжя було обхоплене епископським управлінням Автокефальної Церкви досить повно, крім Житомира, про який скажемо далі, та невиразно частини Поділля, що тяготіло до Камянця-Подільського, давньої православної катедри, де сидів на двох юрисдикціях еп. Дамаскин.

Гірше справа стояла з Лівобережжам, де були тільки митрополит Феофіл і епископ Лубенський Сильвестер. На північній частині Чернігів-Суми і на південь від Харкова не було українських епископів, так що заборона німецької влади висвячувати надалі епископів болісно вдарила по Автокефальній Церкві; замірів висвятити нових епископів, на теренах де була лише військова влада, не вдалось зреалізувати.

Ми вище вже згадували про фаворизування німецькою владою Автономної Церкви в Києві. Отож, листом з 24-го липня 1942 р. ч. Па-3. Райхскомісар України звернувся до архиеп. Полікарпа з вимогою забрати з Києва еп. Ніканора, а еп. Мстислава перенести до одного з міст на вибір — Ростова над Доном, Сталіна (був. Юзовка), або Ворошиловграда (був. Луганськ), підкреслюючи, що еп. Мстислав не може бути на території з більшістю українського населення. Яких будь мотивів для цих вимог вказано не було. Треба було припускати, що на вимогу відносно переселення еп. Мстислава вплинули палке провідництво й рухливі подорожі останнього по Лівобережжу та відвідини Харькова, де за його посередництвом сталося приєднання до Автокефальної Церкви митрополита Феофіла Булдовського. Що ж до еп. Ніканора, то джерелом всього були інтриги автономістів, а вокрема еп. Пантелеймона, що мав близькі звязки з місцевою німецькою адміністрацією.

Архиеп. Полікарп боронив перед Райхскомісарятом епископів, вказуючи, що не бачить причин, через які треба би було усунути їх з катедр; особливо підкреслював, що перенесення еп. Ніканора, коли епископ Автономної Церкви там залишається, було б явним протегуванням німецькою владою автономного напрямку в Православній Церкві в Україні, що, очевидно, викликало б велике невдоволення серед українського народу. Еп. Мстислава Владика Полікарп пропонував призначити до Харкова, в допомогу старому митр. Феофілеві, а пізніше до Симферополя в Криму, але німецька влада стояла на свойому. З справою переміщення з Києва еп. Ніканора німецька влада так і замовкла, епископ же Мстислав мусів, як побачимо далі, спокутувати свій непослух німецькій адміністрації. До речі, еп. Мстислав був перший, що на запит представника німецької пресової агенції ДНВ в справі розпорядження Райхскомісара про свободу віри в Україні, відповів вітаючи це розпорядження, як "акт справжньої релігійної толеранції німецького проводу", що ним "відкривається нова сторінка в довгій і змінливій історії Української Православної Автокефальної Церкви..." Що це була за нова сторінка, епископ Мстислав скоро відчув на самому собі.

Висвячений на Житомирську катедру еп. Григорій не обняв тої катедри по висвяченні через хворобу, а пізніше був 25-го вересня 1942 р. арештований і пробув у вязниці півтора місяця. Про арешт цього епископа і з яких причин було арештовано, німецька влада Адміністратора Української Автокефальної Церкви зовсім не повідомила. Еп. Уманський Ігор, який був призначений керуючим Полтавською епархією, не зміг виїхати до Полтави, бо не одержав на переїзд дозволу німецької влади.

З другого боку, випадки, що вносили нелад в житті Української Автокефальної Церкви, зустрічали явну підтримку німецької адміністрації. Яскраво це було в справі епископа Білоцерківського Мануїла Тарнавського. Еп. Мануїл не захотів їхати до Білої Церкви і став домагатися для себе Володимир-Волинської катедри, а опріч того поставив перед Адміністратурою домагання особистого матеріяльного характеру. Справа його була передана Соборові Епископів, але еп. Мануїл, не чекаючи на рішення Собору, удався в липні 1942 р. до архиеп. Олексія й перейшов до Автономної Церкви, і був принятий там в "сущім сані", без нового рукоположення. Осівши потім у Володимирі-Волинському (в Автокефальній Церкві цей повіт належав до Владики Полікарпа), він знайшов опертя у Володимирського гебітскомісаря та, користаючи з того, тероризував духовенство в повіті вимагаючи від нього підлеглости тільки собі, як единому, "призначеному владою", епископові Володимир-Волинському й підкреслюючи, що хто йому не буде підлягати, той противиться владі самого Райхскомісара. Хоч пізніше сам митр. Олексій вказував йому, в січні 1943 р., на неслушність його поступовання, бо ж ніхто монополю на Володимир-Волинський повіт Автономній Церкві не давав, як не давав його і еп. Мануїлові, який сам неканонично утворив собі епархію, — еп. Мануїл, фаворизований місцевою німецькою владою, не слухав і свого нового ієрархічного зверхника. Усі ці факти свідчили виразно і недвозначно, що німецька адміністрація накладає все тіснішу руку й на епископат Автокефаьної Церкви, не даючи йому можливости до архипастирської праці.

(Далі буде)

Страшні Повени в Бритіш Коломбії.

Повени, яких там не памятають, навістили Бритіш Коломбію. Вода, що спливає з гір, де топляться великі сніги, порозривала греблі, насипи, вали, що мали воду спиняти, позаливали околиці і дальше заливає, тисячі людей позабиралися з околиць і дальше забираються.

Вода розливається з двох рік, Коломбія і Фрейзер, отже коло 34,000 людей працює, щоби загачувати ті прориви, що вода поробила. Набирають в мішки піску і ними загачують, та вже мішків не стає. Досі зужито понад півтора мільйона мішків, замовлено 500,000 в фабриці, хоч на слідуючих 10 днів треба до 200,000 кожного дня, отже 2 мільйони. І багато війська там працює. Це показує розмір повени.

НАШІ АДРЕСИ

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3696, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

Вовк в Народних Приказках.

Щоби був вовк ситий і коза ціла. — Коли хтось хоче погодити дві суперечні справі так, щоби жадна справа нічого не стратила.

Агій! Та чейже вовк не прийшов з ліса того зробити. — Коли хтось щось зробив, а всі відпекуються, що ніхто з них.

Був би добрий за вовка до ягнят. — Говорять про поганого чоловіка, якого поставили на якесь становище, де він має якусь власть.

Був вовк в сіткі і перед сіткою. — Про чоловіка, що сам зазнав багато лиха, тай другому лихо робив.

Видер, як вовкови з горла. — Дістав, що належиться, з тяжкою бідою.

Викликав вовка з ліса. — Непотрібно спричинив собі клопіт.

Не викликай вовка з ліса. — Не зачіпай без конечної потреби поганих людей.

Виють, то вже є вовки в лісі. — Річ, про яку вже всі знають.

Він би вовкови з горла видер. — Дерун над дерунами; чоловік, що не перебирає в способах.

Вовка голод з ліса гонить. — Конечність примушує вовка наражатися на небезпеку.

Вовка натура до ліса тягне. — Так і злого чоловіка його натура тягне до зла.

Вовка не треба вчити, як свиню різати. — Вовк, як і злий чоловік, на таким розуміється.

Вовка не треба з ліса кликати, він сам прийде. — Лихо само приходить, отже стережись.

Вовка ноги годують. — Про чоловіка хитрого, який ходячи всюди, вишукує що легке і корисне.

Вовка боятися і в ліс не йти. — Небезпека, або непевність не повинна відстрашувати чоловіка від задуманого діла.

Вовка треба оженити. — Щоби хтось занадто не бурлакував, щоби став статочним і дому держався, то треба його оженити.

За вовка помовка, а вовк в хату. — Говорять жартом, коли несподівано входить до хати той, про кого в хаті говорять.

Захотів ти від вовка каяння, а від пяного встиду. — Значить — хотіти неможливого.

Приповідок, де вовк згадуєсь, має український нарід дуже багато, мабуть кілька сот.

Згинуло 5 Летунів.

З Мюрок летниска, в Каліфорнії, вилетів 8-моторовий літак і невдовзі впав і згорів. Чотирох летунів, що там були, згинули. Це був пробний лет нового літака

Хтось Застрілив Дівчинку.

Три милі на полудне від Ст. Боніфес (від Винипегу), 13 літна Дорота Ящук, сиділа з молодшим братом і сестрою Нараз надлетіла куля і вбила її Куля вдарила в голову Думають, що це сталося випадково. Поліція має на увазі двох людей що можуть бути звязані з цею подією

Буря в Портедж Ля Прері.

В неділю, 6 червня, буря навістила місто Портедж Ля Прері, Ман. і зірвала дах зі школи, інші дахи трохи понищила, дерева повивертала з корінням.

Поломані Обі ноги.

В Винипегу 2-літний хлопець, Джекі Кенеді, бавився на улици і підбіг під їдучий автомобіль, отже має поломані обі ноги Лікарі кажуть, що його ноги будуть цілком здорові.

Вмерла Найстарша Жінка.

В Ст. Лорент, Ман., вмерла Марія Де Жарле, що була найстаршою жінкою в Канаді, бо мала 106 літ. Зоставила 7 синів, три дочці, 89 внуків, 159 правнуків, а 4 праправнуки. Вона родилася 1842 р. в Дак Бей, Ман. Крім трох послідних літ, коли зломила собі клуб, чулася здоровою.

В Англії Буря і Дощі.

В неділю 6 червня були в Англії сильні дощі з бурею, що йшла 50 миль на годину. Вода позаливала деякі місця. Затонуло кілька вітряних суден. Вітер звіяв 12-літного хлопця зі скали 200 стіп вдолину, де рибаки знайшли його, як сидів тут на скалі. Його забрали до шпиталю.

Бенеш Зрезиґнував.

Чехословацький президент, Едвард Бенеш, зрезиґнував 7-го червня, не підписавши нової конституції. Це сталося 8 днів по виборах, в яких комуністи дістали дві третих всіх послів. Премієр Ґотвальд (комуніст) оголосив резиґнацію з тим, що лікарі порадили Бенешови зрезиґнувати і лічитися, та політичний світ вірить, що тими лікарами були комуністи.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папері. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЗАНЕДБАНІ ДІТИ — ЗАНЕДБАНІ СПРАВИ

Багато пишеться про похорони, несподіванки, про те, що в громаді будують церкви, але все є робота старших. А я думаю, що треба окремо ще звертати увагу на молодих і про них, та їм щось писати.

І не те, щоби їх ганьбити, чи робити їм докори, але щоби промовляти до їх розуму і до їх самолюбства. Щоби навчити їх думати.

А разом з тим пригадувати батькам і матерам, що вони не повинні пускати дітей і молодих самопас, нехай ті роблять, що хочуть.

Молодим треба безнастанно нагляду, треба науки, треба проводу.

Буває, що молоді зроблять таке, що не повинно бути, — віддасться дочка за такого, що не повинна, оженеться син з такою, що не повинен, отже батько й мати журяться, нарікають. Але запитати б їх:

— Чи ви коли з своїми дітьми про таке поважно говорили? Чи ви показували їм приміри того, що не повинно бути? Чи їм все те толкували, чи все до їх розуму, до їх чести промовляли? Чи ви заставляли їх, щоби вони самі думали про подібні справи і щоби самі придивлялися на подібні випадки і їх зрозуміли?

А треба було казати! На те ж є батько та мати. Я знаю з досвіду, що де в хаті таке обговорюється поважно і щиро, там звичайно нема клопоту. Там молоді ще других опаматують.

Або буває, що молоді не хочуть між собою по своєму говорити, в місті, чи дебудь при чужих людях не хочуть до батька і матери признаватися, бо ті можуть до них [illegible] заговорити. І тут причина та сама, що батько й мати [illegible] дітям як повинно [illegible] дітям їсти, щоби росли, тай вони батько та мати [illegible] їх цураються. А про те [illegible] що вони першні своїх дітей [illegible], коли не вчили їх як треба. Таким батькам таке належиться.

А можна почути таке: "Як то ваші діти гарно по українськи говорять, а мої не вміють. Не хочуть вчитися. Кажуть, що їм не треба...."

Запитав мати чужим дітям, а сама дивується своїх дітей вчити і журить людей, що діти не хочуть вчитися. А я знаю дітей щодня в сусідів навчилися по українськи читати, бо батько й мати не хотіли їх вчити.

Або те, що діти кажуть, що їм не треба. Чи в рідних дітей так не є, що діти розказують, що їм треба, а чого не треба? Чи в школі студенти заявляють перед професорами, що: "Нам того треба вчитися, а того не треба"? Яка то школа була би!

Це обовязок старших казати молодшим, що потрібне, а що ні, а не щоби діти старшим про себе диктували. А тепер того дітчого диктовання можна таки чимало знайти.

Мені уявляється такий фармер, що там нема ані ніякої загорожі, ні обори, ні плота, ані в будинках нема дверей, отже і худоба і свині [illegible] і все друге ходить куди хоче. Того потрохи заперлають, кричать, [illegible], але все ж годі вдержати все на своїм місци, бо нема того, що найперше потрібне.

Так бува деколи в родинах з вихованням дітей — нема для них ні науки, ні стриму, ні проводу, ні доброго примірy, яким могли б їх добре виховати, тому вони розхожуться і губляться.

А є і такі нерозумні батьки, що раді, щоби їх діти позбулися всего свого і взяли все чуже і щоби навіть до свого народу не признавалися.

А кілько є тих, що вже маленьким дітям дають чужі імена, щоби виглядало, що це діти французькі, англійські, німецькі, ірландські, турецькі, а хочби і циганські чи індіянські, коби лише не українські. І як такі діти не мають своїх батьків встидатися?

Все те і сумне і страшне! Отже треба би звертати увагу на такі справи і про них розумно й обдумано писати.

Мені відомі випадки, де мати виховала дітей так, що ціла околиця не могла тих дітей нахвалитися. Знаю матір, що деколи сажає дітей, як в школі, і розказує їм про ті справи, які вважає важними. А діти сидять, слухають і допитуються, коли їм щось неясне. Знаю доми, де батьки навчили дітей по свому читати і писати так, що деколи в школі так би не навчилися. І діти читають українські книжки, українські газети радо, без примусу. Знаю матерей, що малим ще дітям читають легенькі оповідання, толкують, пояснюють, і так діти вже змалку вчаться думати і до свого привикають.

Все те справи, на які треба звертати увагу і в часописи їх порушувати. Коли це буде ться робити, то і діти будуть такі, як треба, і родичі будуть вдоволені.

Читачка Вістника.

ПРАЩАЛИ ЧЛЕНА

(Гронлид, Саск.)

Українська Гр.-Православна Громада в Гронлид (північ.) пращала члена, п-ва Василя і Анну Яківчук, що переносились з цеї околиці до своїх дітей в Гемилтоні, Онт.

В церкві по Богослуженню парох о. Прот. К. Желіткевич по проповіді попращав п-во Яківчуки та подякував їм за щиру працю при церковній громаді. На кінці поблагословив їх Хрестом

та пожелав їм щастя й здоровля на новому місці. Просив їх, щоби дальше працювали на славу Божу, Рідної Церкви й для добра українського народу.

Дня 18 березня ц.р. зійшлись члени церковної громади й членки жіночого товариства і тим засвідчили свою любов до п-ва Яківчуків. Подали смачну перекуску. Промовляли: голова Жін. Т-ва пані А. Петрів, переповіла активність пані А. Яківчук, подякувала за її щиру працю в Жін. Т-ві та побажала всего добра на новому місці. На закінчення подала [illegible] від Жін. Т-ва.

Д[illegible] м промовцем був предсідник [illegible] овної Громади, п. Іван Петрів. Він подякував п-ву Яківчукам за їх щиру працю при церковній громаді та пожелав щасливого побуту на новому місці і вручив їм гарний дарунок від церковної громади.

На подібні теми говорили: п. Г. Добровольський і П. Вищь.

Зібрано на фонд Укр. Голосу і Вістника 3.40.

П-ву Яківчукам желаємо на новому місці здоровля, щастя й всего найкращого.

Присутний.

ПАНАХИДА ПО Т. ШЕВЧЕНКОВІ

(Слава полуднева, Алта.)

Кожного року місяць березень є присвячений на гідний спомин Тараса Шевченка. Великим проступком було б, не так зі сторони свідомого загалу, як рівнож з боку, чи то свідомих або й несвідомих одиниць, не знати або не спімнути такого великого генія, яким був Т. Шевченко, що живим та писаним словом пробуджував український нарід до боротьби за кращу долю. Це дійсно поет, кобзар, борець та страдалець за кращу долю свого народа та навіть усього людства.

Тому, що Шевченко, по більшій части у своїх віршах проявляв побожність та глибоку релігійність, то треба признати, що це справді християнин, у котрого чиста душа, серце, горіюче любовю до ближнього, а совість спокійна.

Наша церковна громада у тім дні не осталась позаду других свідомих громад і в неділю, 21 березня присвячено пів години на Панахиду, включаючи проповідь, яку виголосив о. І. Швець на честь Тараса.

Наше смирне, невелике свято закінчено відспіванням Вічная Память і [illegible] молитвою Отче Наш, за спасення душі [illegible] щого пророка кращої долі [illegible] вому народові. По [illegible] Швець закликав до жертвенности [illegible] між нашими скитальцями, а [illegible] рівнож нашій пресі, Українському Голосові та Вістникові. Учасники цього невеликого свята віднеслись дуже прихильно в жертвах.

Жертва не дуже значна, та щира. Жертвували:

По 1 дол.: о. І. Швець, А. Залєський, П. Терновецький, І. К. Грекуляк, А. [illegible]овський.

По 50 цт.: П. Запарнюк, пані К. Фодчук, пані В. Грекуляк, М. Фодчук, П. Фодчук.

По 25 цт.: А. Липка, П. Залєський, І. Липка, І. Гиманик, В. Шийка, Н. Запарнюк, В. Лах, М. Липка, В. Залєський, В. Гадзик, М. Пухний, пані М. Залєська, пані Ф. Липка, панна Е. Гиманик, пані Д. Запарнюк.

Дрібних 32 цт.

Разом 11.57. Призначено 5 доларів, по половині на Укр. Голос і Вістник, а 6.57 вислано через Допомоговий Фонд нашим скитальцям.

Жертводавцям щира подяка, а незабутньому нашому Кобзареві, Тарасові, вічна память між нами!

Антін Залєський.

ГРИГОРІЙ ГАВРИЩУК
(Посмертна згадка)

В вівторок 10 травня відбувся похорон маленького Григорія, синка п-ва Василя і Катерини Гаврищуків.

День був гарний, отже поважне число людей зійшлося на похорон. Службу Божу і похоронну [illegible] відслужив Всеч. о. Т. А. Г[illegible] з Роблин, а підчас послідного цілування, на заклик о. пароха, присутні зложили 11 долярів на Колегію св. Андрея в Винипегу, як незвичний вінець на могилу маленького Григорія.

Тіло поховано на цвинтарі св. Духа в околиці Нова Зоря. Щира подяка жертводавцям, а маленькому Григорієви Вічная Память.

Учасник.

УВАГА — РІДЖАЙНА І ОКОЛИЦЯ!

Отсим повідомляється всіх українців як з Ріджайни так і поза Ріджайни, що Українська Греко-Православна Громада Зіслання Св. Духа в Ріджайні справляє свій Церковний ХРАМ, дня 20-го червня ц. р., а також відбудеться 25-ий ЮВИЛЕЙ існування церковної громади в Ріджайні, Саск.

Програма:

З рана відправить Богослуження парох о. Прот. Ів. Кусий.

По Богослуженню спільний обід в Укр. Народнім Домі.

З нагоди цего Храмового Свята і 25-літнього Ювілею будуть виголошені реферати місцевих і позамісцевих бесідників. Всіх запрошуємо прибути громадно на це велике Свято.

Мих. Шиптиняк, голова.
Мих. Грегорій, секр.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Зелені Свята — Арран місто (Храм).
21. Понеділок — Ілайтбіч. Храм.
27. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Бох 124 Арран Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Св. Тройці — Мазена
21. Понед. Св. Духа — Горанп
27. Неділя — Порктон

Адреса: 110 Велінгтон Евню. Телефон 708 Йорктон Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Зелені Свята — Сифтон (Храм.
21. Понеділок. Св. Духа — Велий Ривер (коло Стороженка Храм).
27. Неділя — Рорктон.

Адреса Бох 778 — Давфин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Св. Тройці — Сембори (Храм).
21. Понеділок. Св Духа — Шипмен (Храм)
27. Неділя — Принс Алберт.

Адреса — 554—7 стр. Ііст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіпкевича.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Зелені Свята — Гронлид, півн.
21. Понеділок. Св. Духа — Кодет.
27. Неділя — Брукcбі.

По Богослуженню катехизація
Адреса: Бокс 47. Гронлид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодиарчука.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Зел. Свята — Дробот Архиеп. Візитація (Храм)
21. Понеділок — Інсингер, місто. (Храм і Базар).
27. Неділя — Тафнет (Храм)

Адреса Шго Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Пресв. Тройці — Гефорд (Храм).
21. Понеділок. Св. Духа — Виткін (Храм).
27. Неділя — Норт Бетлфорд. Кендо, 4 година пополудні — Вечірня.

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Гефорд (фарми).
7. Середа. Івана Хр. — Марлин — (храм).
11. Неділя — Виткін.
12. Понеділок — Св. ап. Петра і Павла — Глеслин (храм).
18. Неділя — Гефорд
25. Неділя — Кридор.

Адреса: Бох 91 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Зел. Свята — Паплар-філд (Храм).
21. Понед. Св Тройці — Сенджил (Храм)
27. Неділя — Місійний виїзд пароха.

Адреса: 932 Прічард евню. Винипег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ЧЕРВЕНЬ

20. Неділя. Зісл. Св. Духа — Шортдейл (храм)
21. Понеділок. Св. Духа — Леннард (храм)
21. Понеділок. Св. Духа — Петлюра (храм). о. Є. Грицина
22. Вівторок — Нова Зоря (храм)
27. Неділя Всіх Святих — Грендвю (храм).

Адреса:
Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Нед. Зелені Свята — Редвотер (Храм).
21. Пон. Пресв. Тройці — Калмар (Храм).
27. Неділя — Торсбі.

Адреса: Скр. 62. Тел. 10. Радвей, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Пресв. Тройці — Кемсак
21. Понеділок. Св. Духа — Торо
27. Неділя — Ендевор (Храм)

ЛИПЕНЬ

4. Неділя — Канора.
7. Середа. Ів. Хрест. — Тазін — (Храм).
11. Неділя — Бюкенен (Храм).
12. Понеділок. Петра і Павла — Рама
18. Неділя — Кемсак.

Бох 425 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Нед. Пресв. Тройці — Глендон. (Храм).
21. Пон. Зісл. Св. Духа — Стрий. (Храм).
27. Неділя Всіх Святих — Сенті Ренвс (Храм)

Смокі Лейк, 3 год. Проводи.
Адреса: Бох 379. Смокі Лейк, Алта Тел. 32.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

16 С 3 Муч. Лукіяна, Клавд.
17 Ч 4 Митрофана патр. Юдгор.
18 П 5 Блаж. Константина митр. К
19 С 6 Преп. Висаріона Єгипет.

20 Н 7 Зелені Свята — Тройця.
21 П 8 День Святого Духа
22 В 9 Кирила арх. Александр.
23 С 10 Преп. Силуана схимонах.
24 Ч 11 †Ап. Вартоломея і Варнави
25 П 12 Преп. Онуфрія Великого
26 С 13 Муч. Акилини, преп. Анни

27 Н 14 Нед. 1. Всіх Святих.
28 П 15 Прор. Амоса, муч. Віта
29 В 16 Преп. Тихона Л[illegible]вського
30 С 17 Муч. Мануїла Савела

ЛИПЕНЬ:

1 Ч 18 Преп. Леонтія Печер.
2 П 19 †Ап. Юди, брата Господ.
3 С 20 Память угод. земл. Волин.

4 Н 21 Нед. 2. Муч. Юліяна Тарс.
5 П 22 Свщм. Евсевія, муч. Юліянії
6 В 23 Муч. Агрипини діви
7 С 24 Різдво Івана Хрестителя
8 Ч 25 Преп. Февронії, Леонида
9 П 26 Преп. Давида Солунського
10 С 27 Преп. Самсона страннопр.

11 Н 28 Нед. 3. Преп. Сергія
12 П 29 Св. Петра і Павла Апост.
13 В 30 †Собор 12-ти Апостолів
14 С 1 Косми і Даміяна безсріб.
15 Ч 2 Пол. Чес. ризи Діви Марії

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя. Св. Тройці — Вайта, — Храм
21. Понеділок. Св. Духа — Толстой Храм.
22. Вівторок — Сірко.
27. Неділя — Форт Франсес

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федака.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя Св. Тройці — Вита — (Празник).
21. Понеділок Св. Духа — Овкборн (по обіді Базар).
27. Неділя — Менеі.

УВАГА: Кожної неділі початок — Утреня 9.30 рано. Сл. Божа 10.30.
Адреса — Бох 46 Овкборн Ман. Тел. 133—21 Шол Лейк Ексченидж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЧЕРВЕНЬ:

20. Неділя Пресв. Тройці — Катеин (храм) о. Хруставка
20. Неділя Пресв. Тройці — Бринзлей (храм)
21. Понеділок Св. Духа — Вилингдон (храм).
27. ~~Неділя — Андрю~~

ЛИПЕНЬ:

4. Неділя — Вилингдон
7. Різдво Івана Хрест. — Суєва (храм)
11. Неділя — Лужани.
12. Св. Петра й Павла — Андрю (храм)
18. Неділя — Довнінг.
25. Неділя — Гемлин.

Адреса: Вилингдон Алта Бох 26

Устав Церковний.

ЧЕРВЕНЬ:

20. СВ. Тройці: Гол. 7. УЄ Ів. 20: 19—23. Літ. Діян. 2: 1—11. Еван. Івана 7: 37—52 і 8: 12.

21. Св. Духа. Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19. Еван. Матея 18: 10—20.

27. Всіх Святих. Гол. 8. УЄ 1. Літ. Ап. Жид. 11: 33—40; 12: 1—2. Еван. Матея 10: 32—33, 37—38; 19: 27—30.

ЛИПЕНЬ

4. Нед. 2. Голос 1. УЄ [illegible] Літ. Ап. Римлян 2: 10—16. Еван. Матея 4: 18—23.

7. Різдво Ів. Хрест. УЄ Луки 1: 18—25. Літ. Ап. Римлян 13: 12—14. Еван. Луки 2: 1—12.

11. Нед. 3. Голос 2. УЄ 3. Літур. Ап. Римлян 5: 1—10. Еван. Матея [illegible]

12. Петра і Павла. УЄ Івана 21: 15—25. Літ. Ап. 2 Коринтян 11: 21—33 і 12. 1—9. Еван. Матея 16: 13—19.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1948. ЧИСЛО (825) 13

ДО ЧОГО ЙДЕ ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В БУВШІЙ ПОЛЬЩІ.

Під „Православною Церквою в Польщі" треба розуміти Церкву, до якої належали всі православні, що під польським пануванням були, отже українці, білоруси, росіяне... Розуміесь, що українці числом стоять на першому місці.

Ню Йорк Таймс з 11-го червня, подає такі вісти з Варшави:

Уряд приказав, щоби Автокефальна Православна Церква полагодила свої справи, себто щоби поеднaлася з „Російською матірною Церквою" і піддалася патріярхови Алексієви в Москві.

Митр. Діонисій, бувший голова Автокефальної Православної Церкви був минулого квітня усунений постановою президента, а тимчасовим провідником Церкви назначений архієп. Тимофій (Тимотей) з Білостоку.

Митр. Діонисій був під домашним арештом від березня. Головна його вина не співпраця з німцями, але те, що 1946 року не хотів їхати до Москви, доки не скажуть, чого саме, і не запевнять, що Православна Церква бувшої Польщі лишиться незалежною.

Уряд не дозволив, щоби в армії були православні капеляни; відмовив просьбі Діонисія, щоби в варшавськім университеті була православна катедра (відділ науки). Поліція деяких священиків так перелякала допитами, що ті перестали поза церквою вбиратися, як священики.

Тимофій буде мабуть наслідником Діонисія; він поїде до Москви, щоби помиритись з Російською Церквою та нібито сподіесь, що його Церква задержить автокефалію. Вістка додає, що „польські" православні священики годяться з тим, що на автокефалію треба дозволу „матірної" (російської) Церкви і Царгородського патріярха. Це в 1925 р. не було можливе, бо тоді большевицький уряд не признавав Російської Церкви.

Перед війною Православна Церква під Польщею мала до 4 мільйони вірних, тепер має 3 мільйони.

Це ті вісти, що большевики подають світови про свою церковну політику.

БЕЗНАСТАННІ МОЛИТВИ.

Ню Йорк Таймс подає вістку, що старші нюйорські рабіни, що живуть в Домі Мудрців, почали 6-го червня „безнастанні молитви", молитви за те, щоби боротьба в Палестині мирно закінчилася. Такі безнастанні молитви постановив комітет, якого головою є Бернард Фрідляндер, і ті молитви будуть безнастанно продовжатися, доки не настане в Палестині мир.

Молитва і політика... Ганді вязав молитву з громадською справою, вязав з політикою. Жиди вяжуть молитву з політикою... Але кілько є політиків, які думають лише про політику, а про молитву і не згадують...

СТЕЙТСЬКІ ФАЛЬШИВІ ГРОШІ.

В Винипегу появилися фальшиві стейтські 10-долярові банкноти. Ріжняться від добрих тим, що папір лупкий і легко дреться, а також трошки темніші.

НОВИЙ РУМУНСЬКИЙ ПАТРІЯРХ.

З Букарешту [illegible] червня, поставлено там нового православного Патріярха, а є ним Юстиніян Марина, 17 [illegible] [illegible]

[illegible] тальним зборанню (Соборі?) 24 травня. Минулого листопада він став єпископом [illegible] [illegible] ного) духовенства.

В програмі його праці лежить розвязання [illegible] кат. Церкви, [illegible] в Румунії має півмільйона вірних, Православних в Румунії є коло 13 мільйонів.

[illegible]

ОБКИДАЛИ КАМІНЯМ РОСІЙСЬКИХ АГЕНТІВ.

[illegible] Мюнхену доносить, що до табору скитальців в Міттенвальді приїхав большевицький генерал Юркін з трома полковниками [illegible] намовляти [illegible] рідну [illegible] призил.

Як [illegible] томобіль, коло 300, [illegible] ців почало кидати камінням [illegible] шевики хотіли їх втихомирювати, хтось крикнув: „Скажіть, що сталося з нашими матерями (братами і др.), нім скажете йти туди!"

Не чекаючи довго, большевики відїхали.

[illegible] Юркін [illegible] ударів. Сім каменів [illegible] но, чотири в друге. В згаданім таборі є 1.100 скитальців, і як говориться — українців і поляків.

ЧИСТКА БІБЛІОТЕК В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Ню Йорк Таймс подає вістку, що в Чехословаччині переводиться большевицька чистка книжок. Назначені большевицькі [illegible] [illegible] большевизму, щоб їх знищити. А в Чехословаччині є багато цінних бібліотек, що [illegible] матеріялами. Німці, [illegible] книжки, зазначує Н. Й. Т., але большевики нищать на ширші розміри. Все важне поищать, а тоді скажуть своїм вченим чи студентам: В попелі дошукуйтесь як і що коли було.

Тут [illegible] вістки, що вже нема там Української Бібліотеки.

КОМУНІСТИ А ЦЕРКВА В МАДЯРЩИНІ.

[illegible], що комуністи підуть поважким наступом на Церкву в Мадярщині. Є вістка з Будапешту, що кардинал [illegible] 18 червня в усіх церквах [illegible] щоби [illegible] проте [illegible] большевицьким католицьким школам. [illegible] „[illegible] Бога".

Знов же передтим заступник премієра Матіяш Ракоші висловився, що „[illegible] терпеливість" [illegible] Церкви [illegible] йде до того, що всюди.

ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ в ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ЗНИКЛА.

Комуністична партія в Чехословаччині [illegible] 95 проц. приват[illegible] [illegible] 5 проц. дуже дрібної і маловартної власности.

ЩО ДІЄТЬСЯ В АРГЕНТИНІ.

Всіх українців начисловали 1947 р. на 100,000, але на загал дуже вони не [illegible]

ПОМЕР ВАСИЛЬ ЩУРАТ

У Львові помер 27 квітня [illegible] відомий поет, учений, знавець літератури, Василь Щурат. Народився він 1871 р. в селі Вислобоках в Львівщині в родині учителя. Полишив багато поезій, переклав „Слово о Полку Ігоревім" та багато иного друкова[illegible].

В ЕКСПЛЬОЗІЇ ЗГИНУЛО 20

В Каїрі, в Єгипті, була експльозія 20 червня, в жидівській частині, в якій згинуло 20, а 41 було ранених. Експльозія знищила 5 домів, а коло 20 попсувала. Може це бути робота єгиптян проти жидів, або [illegible] [illegible] фаєрверк.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиепископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

4 липня, неділя, Саскатун, Саск.
7 липня, середа, Сенді Лейк, Ман.
11 липня, неділя .. Алвена, Саск.
12 липня, понеділок, Єлов Крік, Саск
18 липня, неділя, Кодет, Саск
25 липня, неділя, Принс Алберт, Саск

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАД.

ОПОВІДАННЯ ПРАБАБКИ.

(Дійсна подія).

Панщина (крепацтво), це була неволя. Люде мусіли працювати на „панів" (дідичів, поміщиків), отже на багатих власників землі, як невільники. Ч деякі з тих панів були дуже жорстокі.

Панщину скасували в Австрії, отже в Галичині і на Буковині, 1848 року (перед 100 літами), а на Украні, що була від Росією, 1861 року (перед 87 літами).

Тут я оповім, що чув я про такого одного жорстокого пана з панщиняних часів.

Пан той жив в селі Висипівцях, Тернопільського повіту, в Галичині, і про нього оповідала молодшим моя прабабка з того села, Марунька Сосник, а ті, що від неї чули, ще молодшим оповідали.

Пан, про якого йде мова, був такий жорстокий, такий поганий, що людям було вже ніяк жити і вони з села потрохи втікали. Розбігалися. Було таке, що втіче чоловік, а родина ще лишиться, а пізніше тихцем родину кудись забирає. А тікали і цілі родини разом.

Виходять люде на панські поля працювати, а тут вже когось нема.

— Де він? Чому не прийшов? — питають наставники (гайдуки).

- Не знаємо! — відповідають інші.

Підуть гайдуки шукати — нема! Значиться — втік!

Та куди ж ті люде тікали? Тікали, як говориться — в світ за очи. Куди хто міг і куди вдалося.

Оповідала моя прабабка, що коли пан той був раз на деяких селян розлютився, то приказав, щоби позаліплювали в своїх хатах вікна і комини (каглі), щоби в хатах не було світла і щоби дим не мав з печі куди виходити.

А мав пан той приказку, що завсігди її повторяв, а то:

- Ти хлопе робиш в мене тілько за землю і за воду!

І так мучив пан той нещасних людей, що багато людей повтікало і вже не було з ким вести свого панського господарства. Тоді він продав своє майно мабуть панови з села Куровець (Курівці) і сам в нього жив якийсь час. Та коли раз чимсь йому не вгодив, той в часі дощу казав повикидати його річи на двір і нагнав з свого двора.

Коли ж оттой лютий пан вмер, то хотів, щоби поховали його в його давнім селі, в Висипівцях. Мабуть тут вже був похований хтось з його рідні. Отже про той похорон оповідала моя прабабка таке:

— День не був надто хмарний, оттак лише хмари переходили. Та вже як принесли домовину з тілом того пана на цвинтар, то надійшла невелика хмара і почав падати незвичайно зливний дощ. Люде домовину лишили коло гробу, а самі поховалися, де хто міг. Якже по дощи прийшли, то в гробі було дуже багато води. Коли домовину спустили до гробу, то вона гойдалася на воді, бо землі не досягала.

Своє оповідання закінчувала моя прабабка словами:

— Казав, що люде працюють в нього тілько за землю і за воду, отже коли сам вмер, то і він мав досить води та землі.

Так на людських очах показалося, що чоловік той своїм життям в Бога і людей собі заслужив. Бог показав людям, якої заплати варта той жорстокий чоловік, а серед людей зосталася аж до нині про нього лиха память. Бо від його смерти дотепер може бути півтори сотні літ, а його лихі вчинки і до нині про нього говорять.

А про добрих людей Святе Письмо каже, що — „Память праведного з похвалами". Гарні вчинки чоловіка йдуть також слідом за ним — і перед Бога, і поміж дальшими поколіннями вічним спомином розходяться.

К.П.

ЩО З СВЯТИМИ МІСЦЯМИ В ЄРУСАЛИМІ.

Представники кількох Церков — греко-православної, вірмено-православної, коптийської, сирійської і римської запротестували проти зневаги і знищення озброєними жидами тих місць в Єрусалимі що є святими для християн. Були забарикадували деякі церкви, християнських шпиталів і шкіл вживали для боєвих цілей, або стріляли на них з гармат. Знов же араби обіцяли шанувати християнські місця і додержували обіцянки.

Так пошкоджені були церква Св. Гробу, церква Константина й Єлени, сирійсько-православна церква св. Марка, де згинув священик, грецько-православний монастир св. Юрія, гр. кат. катедра, монастир і церква Коптийська, монастир, сиротинець і церква Францискан, де погинули сироти, вірменський монастир та ще інші. В протесті говориться, що це роблено з розмислом.

І СОБАКИ СТЕРЕЖУТЬ РОСІЮ.

В Булетині Литовської Американської Ради в Ню Йорку, є опис офіцера, очивидно литовця, як докладніше виглядає „залізна куртина" большевицької Росії.

Каже він, що чекісти (НКВД) послугуються сотками тисяч собак, і на тих собаках в значній мірі стоїть сила Росії. А ще перед минулою війною большевики спроваджували собак з Німеччини великим числом.

В Москві, Ленінграді, Києві і Ростові є школи, де собак вивчують і їх там є десятки тисяч; їх вживають на кордонах і в середині краю, особливож в концентраційних таборах. Поживу дають псам добру, таку, як війську, і ті, що псами послугуються, мусять про псів дуже дбати.

Границь, чи кордонів стереже кілька ліній сторожів. Перша сторожа віддалена від границі 700 до 1,000 метрів. Дальше за ними є лінія з собаками. За нею ще інша також з собаками, коли се в лісі, чи корчах, та високих бурянах. Отже хто б з Росії тікав, то вибирає околиці зарослі і там відразу дістається в руки чекістам. Можна собі уявити, яку велику поміч дають чекістам отті сотворіння, які не розуміють, що діється.

ЗГИНУЛА ПІД КОЛЕСАМИ ТРОКА.

Червня 17-го, згинула в Винипегу 12-літна Марта Крестіен. Вона їхала біциклем попри трок, отже відразу згинула. Але біциклеви майже нічого не сталося. Та інтересне, що перед тим товаришка остерігала Марту, щоби вважала, коли їде вулицею.

ЖЕРТВИ ОГНЮ.

В Лонгвил, Кве. згоріло два доми, а в них четверо дітей. В Винипегу згоріла 76-літна жінка, Маргарета Йонг, коли запалилась на ній одежа від електричного огрівача.

КОЛИ ПРОСИШ — НЕ ДУЖЕ ПРИБИРАЙСЯ.

Між збірками гарних примірів з життя знаходимо таке оповідання розумного чоловіка.

Раз зайшов до мене каліка жебрак, нещасний, обдертий. А про нього я вже чув, що це чесний чоловік, але бідак. Тай жінка в нього вже кілька літ слаба.

Я жалів бідного чоловіка, дав йому дещо грошей, а крім того ще не старий мій плащ і ще не злі чоботи.

Та коли жебрак вийшов, [illegible] прийшла думка: „Коли він так буде вбраний, то йому люде не схочуть помагати".

Подумавши я вийшов до міста, але не міг жебрака знайти. Аж за якийсь час побачив я його, але в тій самій одежі, в якій до мене заходив. Значиться, він подаровану одежу десь скинув і в свою власну перебрався, більше відповідну до його положення.

Яка ж наука в тім оповіданню?

Наука така, коли йдеш [illegible] просити, то не прибераймся дуже [illegible]. Таке між людьми, таке перед [illegible]

Коли йдеш до церкви, т[illegible] просити в Бога всего, що [illegible] отже зберися так, щоби [illegible] повідне, — ти зберися гарно, чисто [illegible] всім, лише не релігійними, [illegible] не так виставно, як люде на [illegible] раються. Так, щоби виглядало хоч гарно, але скромно.

ЗМАРНОВАНЕ ЖИТТЯ

Доктор Спринг оповідає таке:

За 55 літ моєї праці я бачив смерть великого числа людей, а між ними багатьох безбожників, але ані [illegible] безбожників не вмирав спок[illegible] їх мучила і непевність, що жде їх поза гробом. Бачив я людей з [illegible] вдачею, людей, що шукали в життю лише радощей, людей, що захоплювалися дуже літературою, оперою, театром, — всім лише не релігійними [illegible] справами І ніхто з них не вмирав спокійно. Яке було їх життя, така була смерть. Життя було порожн[illegible] вартного і поважного [illegible]ване життя, а за ним не було [illegible] гарної вічности.

ЗАШИЛИ ЛІКАРСЬКІ ЩИПЦІ.

В Неаполі, в Італії, в 1938 р. Люція Скільо, перебула операцію [illegible] добре. Аж тепер почула [illegible] біль в долішній части жив[illegible] гляді виявилося, що там [illegible] інструмент, який полишили [illegible] операції. При новій оп[illegible] щипці, яких хірурги вживали [illegible] перації.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЛІТАК.

Найбільший пасажирський літак в Стейтах, а мабуть одинокий [illegible] світі важить 92 тоні. На нім зм[illegible] пасажири, і є 7,300 кубічних [illegible] (85) місця на всякий набір. Т[illegible] відбуваються пробні лети. Подіб[illegible] літак будується для лету [illegible] світі і пробні лети будуть [illegible] кілька тижнів. Крила літака розт[illegible] на 189 стіп, довгий 156 [illegible] Дотепер літак виконав 137 пробних летів

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА

Життя Йосафата Кунцевича

православного видання. Ціна 50 центів
Можна її набувати в українських
православних священиків, або
від Видавництва, пишучи до:

ECCLESIA PUBLISHING COMPANY
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ДЕЩО ДЛЯ МОЛОДИХ І СТАРШИХ.

Хлопець в батькових чоботях.

Всі люде бачили, як малий хлопець вберається в батькові чоботи і батькову шапку і кудись вандрує. Йому може здаватися, що аж тепер всі люде його бачать. Але надділі люде бачать найперше ті чоботи і ту шапку, а доперва під тою шапкою бачать дитину.. Таке буває і зі старшими.

Берімо жінок, дівчат, як тих, що з природи більше дбають, щоби себе прикрашувати, ніж чоловіки. Вони йдучи за шуканням краси, виходять нераз далеко [illegible] всяку красу.

Можуть бути такі, які думають, що [illegible]скілько більше по модному, по дуже виставному, дуже по чудернацьки, вбе[illegible], то аж тоді всі будуть їх бачити, однакож воно не так, — бо тоді люде бачать найперше їх одежу, а вже через [illegible] бачать — розсудок, чи розум, [illegible] під всім тим криється. Точно так, як в хлопця бачать найперше чоботи і [illegible]пку. В старших одяг може бути тими [illegible] природними черевиками. Те саме відноситься і до „кількости" та „якости" [illegible].

Для жінок річ природна гарно вбиратися, коли на те час і потреба, але і [illegible] треба мати міру, а таку міру можна означити:

Нехай вбирається так, щоби люде [illegible]перше бачили її саму а вже опісля [illegible] на її одіж, на її прикраси і сказали: Одіж гарна, до лиця!

Одіж не повинна випереджувати людини; одіж не повинна ставати на перше місце і закривати собою людини. [illegible] не є першою справою — але людина. Аж на другім місци стоїть її [illegible]

Людина надає вартість одежі, а не [illegible] людині.

Не тілько про людину, але і про одіж можна сказати, що вона „розумна", коли одіж зладжена відповідно, по розуму, зі здоровим смаком і скромністю і тому в розсудної, зрівноваженої людини й одіж буває гарна, а під „немною" одіжю може бути дитина.

Ж-а.

Чим є комічні образки

Думаючі люде нераз вже звертали увагу на те, що комічні образки („[illegible]ни пейпер"), це матеріял, що псує [illegible] і молодь. Однакож є також люде, [illegible] вважають комічні образки великим [illegible] для молодих. Відомий дійсний [illegible]док, де чоловік передплачував чо[illegible] англійські газеті, щоби діти мали [illegible]більше „фонів".

Але такі образки псують дітей. Як же? Заповняйте увагу дітей самими карикатурами розбишацькими історіями, кримінальними та вулично-любовними [illegible]нами, сміхами, дивацтвами, то чи можуть бути з тих дітей поважні люде? Вони будуть точно такі, як той матеріял, яким ви наповнили їх уяву і їх [illegible]вання. Вони будуть в життю шукати того і робити те, до чого привикли [illegible] і їх уява.

І тому то міністер справедливости Илслей заявив 9-го червня в парляменті Оттаві, що кримінальний закон буде [illegible]мінений так, щоби забороняв друко[illegible]ня кримінальних комічних річей в Канаді. Давніше вже виступив сильно проти комічних видань посол Фултон і Кемлупс. Тепер Илслей сказав, що дру[illegible]ання такого матеріялу, це злочинне надуживання преси.

Думаючі люде вже від ряду літ казали, що велика часть молодих злочинців, це виховании комічних сторінок.

Що воно так, це говорить здоровий розум. Ставте дітям за взір великих святих, а діти схочуть бути святими. Ставте великих ремісників — схочуть бути ремісниками. Ставте войовників, схочуть бути войовниками героями. Ставте моряків — схочуть моряками ставати. А ставте перед ними злочинних героїв — вони рівнож схочуть бути такими героями.

[illegible] каже „Діти таке люблять, [illegible] такого хочуть". Чимало чого діти хочуть, але хіба давати їм все, чого забагають? Вони ж діти і не знають, що добре, а що зле. Тому то треба їх доперва [illegible] вказувати, що зле, а що добре. [illegible] казати, що мають вони [illegible] хочуть і що люблять, [illegible]. Тоді діти виховаються на таких, як треба.

ВІНЧАННЯ БУВШОГО РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

Червня 10 [illegible] вінчався бувший румунський король Михаїл з данською [illegible] відбувся в Атенах, в Греції, а вінчав старенький православний архієпископ Дамаскин. З ним було шість священиків. Вістка про те зазначує, що при вінчанню обходили три рази тетрапод, як каже православний звичай, а їх корони були злучені довгою стяжкою, знаком злуки на ціле життя.

Вістка ще звертає увагу, що після вінчання Михаїл й Анна не цілувалися, як це буває в деяких інших народів, а тілько вклонилися грецькому королеви Павлови і королевій, які їх гостять. (Цілування при вінчанню вдійсности належить трохи до вуличности).

Дружбою Михаїла був грецький король, дядько (вуйко) Михаїла.

Побувши недовго в Греції молоді [illegible] поїдуть до Швайцарії

Та їх вінчанням інтересується і Рим Говорить вістка, що ватиканські достойники кажуть, що з погляду їх церкви вінчання Михаїла не є ніяким вінчанням [illegible] дав дозволу Анні по право[illegible] вінчатися

Вона спокутує гріх аж тоді, коли [illegible]сь до вини і колись буде виховувати свої діти на римо-католиків, а також поправить слюб по римо-католицькому.

Коли б справді так було, як новинк говорить, то постава Риму була би крикливою зневагою Православної Церкви, — якраз тої Церкви, що існувала вже тоді, коли Римської Церкви ще на світі не було, і коли була вона ще в колисці. Та це діло Риму. А розумні люде [illegible]

З Англії до Австралії.

А[illegible] так перелетів з Лондону до Австралії за 46 годин, перелетівши 35,000 миль. Такої скорости ще не було

ЗГИНУЛО 200 З КОРАБЛЕМ.

В проливі Каттеґат, коло Данії, наїхав пасажирський корабель на міну з минулої війни і вибух розбив його на двое так, що за 10 мінут корабель потонув. Всіх пасажирів було 400, а з них згинуло 200. Деякі погинули так, як спали, інші ратувались скачучи в воду. Лише два ратункові човни спустили. Се сталось 11 червня

З Приповідок про Горівку.

В горівці розум утопив. (Допився до повного безглуздя).

Він до горівки, як муха до меду. (Дуже ласий).

Горівка з нього говорить. (Говорить по пяному).

Горівка з розуму зводить. (Веде на бездорожжя).

Горівка не дівка, а голову заверне. (Затуманить чоловіка).

Горівка ніде свічки не засвітить, а всюди згасить. (Горівка всюди лихо робить).

Горівка і посварить і перепросить. (При горівці і сваряться і перепрошуються).

Горівка товар з обори гонить. (Пияк пропиває худобу).

Горівку не для дурнів вигадали. (Так кажуть пияки, а тверезі додають: "Лише на те, щоби з мудрих дурнів робити").

За горівку й рідну матір продав би. (Таким стає чоловік, що розпився)

На горівку мусить бути! (Хто до горівки привик, то з послідного тягнеться, щоби купити горівки).

Не винна горівка, але ті, що її пють.

Не[illegible] від нього горівкою, як з куфи. (Чути горівчаний сопух. "Куфа", велика бочка на горівку).

Хто горівку пе, потім бриндзю бе. (Сходить на дрантя).

Чия горівка на столі, того правда на селі. (Горівкою можна деяких людей приєднати).

Горівочко-оковита, я за тебе буду бита. (Приговорювала пияцька жінка, пючи горівку в коршмі)

Як си тої горівцуні підіпе, то дав би з себе послідну сорочку. (Пияки бувають [illegible] щирі)

Найбільша Обсерваторія.

В К[illegible]фор[illegible] Паломар збудували найбільшу [illegible] астрономічну обсерваторію [illegible] обсерваторія [illegible] Єркс [illegible] обсерват[illegible] 130 [illegible]

Телескоп тої обсерваторії важить 500 тон (один мільйон фунтів), з ним можна [illegible] бачити звізди, що [illegible] більйон літ світла Це треба так розуміти: світло летить на одну секунду 186,000 миль, а звізди ті так далеко, що світло мусить летіти від них до нас один більйон літ (тисячу мільйонів літ). Але з того виходить, що ті звізди буде можна бачити лише такими, якими вони були перед більйоном літ. Вони вже давно можуть не існувати, однакож світло, що від них вилетіло, не перестає летіти

Обсерваторію відкрили врочисто для вжитку 4-го червня. Багато вчених було позі[illegible]ся на це наукове свято. Перед 20 літами Фундація Рокефелера дала на будову цеї обсерваторії 6,000,000 доларів, а вже опісля зібрано 550,000 доларів. Велике скло вилили 1935 р.; обточувати його і вигладжувати почали 1936 року, а скінчили 1947 року. Вірять, що при помочи цего скла можна буде багато великих тайн відкрити.

ЧЕТВЕРО СЕСТЕР БЛИЗНЮЧОК.

В Брістолі, в Англії, до родини Гудів прибуло чотири дочці близнючки. Коли показалося, що 28-літна мати має сильне тиснення крови, лікар сказав, що коли б діти мали самі народитися, то не будуть живі і тому треба скорше перевести операцію. І це зроблено. Мати і близнючки досить здорові.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

I.

Українська Православна Церква не зведена ще нині до одного проводу, як це повинно би бути. Причини того може не так в людях, як в нових обставинах, серед яких людям тяжко знайти напрям. Люде жили в старому, добре їм відомому світі, що мав визначені межі, напрями, норми, але нараз доля кинула людей в інший світ, де треба власним розумом вести своє життя і працю. Отже питають: Чи йти за старими нормами [illegible] конечностями і можливо[illegible], послугуючись найперше власним розумом?

[illegible]

Почнем [illegible] „Слова Істини", [illegible] митр. Іларіона (Огієнка), де [illegible] „3. Поєднання Українських Церков", [illegible] Українська Право[illegible]

[illegible]

[illegible] їх визнає Вселенська Церква й знаходиться з ними в молитовному єднанні. Церква західно українська з митрополитом Іларіоном і Церква Єпископа Богдана Шпильки. (Підчеркнення наше — Віст.). Усіх інших Церков Вселенська Церква не визнає, бо не визнає їх православними. [illegible]

[illegible]

Т[illegible] торовичевого [illegible] і публично [illegible]

[illegible]

Отже наша Церква заснувалась і будувалася доброю волею і щирою працею вірних.

Першим єпископом нашої Церкви був митр. Ґерманос з Антіохійського Патріярхату, що факт заснування нашої Церкви приняв за добрий і слушний, і радо згодився помагати нашій Церкві, доки буде потрібно. Це вже було для нас „канонічне признання", — а митр. Ґерманос Канони ж знав.

Церква наша тут засновувалася незалежно від церковної справи на Україні. Ми мало знали, що там діється, але знали тутешні наші потреби. Будуючи свою Церкву ми не оглядались рівнож на всі чужі крикливі закиди, що нібито ми „неканонічні", що нас ніхто не признає.. Ми розуміли, що коли ми своє збудуємо, то прийде час, коли нас всі признають, бо буде що признавати.

Таким „неканонічним" ладом повстала і та громада, в якій нині перебуває митр. Іларіон.

Згадування нам нині про „признання", чи „непризнання" належить в нас до пережитих справ. Ми вже нераз запитували: „Хто саме нас не признав, коли, яким актом? Але відповіди не було. Ми раді були почути, хто саме і чому нас не признає, але годі було допитатися. І тоді ми ставили своє питання: „Чому то українці мусять вічно жебрати в усіх признання, а самі не можуть нікого признавати? Чим другі красші, а українці гірші? — Ось на такім грунті [illegible] і тут наша Церква і збудувала[illegible] нам закиди, за[illegible]

[illegible] тепер „Київські Канони" з [illegible] Церква не [illegible] таких [illegible] митр. Іларіон зве [illegible] Статут [illegible] з того Статута [illegible] Повітові Церковні Ради" [illegible] Канонами", [illegible] Александрій[illegible]

[illegible] „неканонічним", — це акт випадковий акт конечности, акт історичний. Церковні Канони зладжені для нормальних [illegible] Випадков: [illegible] Христос [illegible] окружений [illegible] як мо[illegible] на свій час [illegible] стільки ми про нього знаємо. Тай про [illegible] рішати [illegible] Праці [illegible] Народови [illegible] диктатура [illegible] до [illegible] того ста[illegible]

Це був акт, на якім можуть в будучині взорпватися всі Православні Церкви, чи народи, коли опиняться в такім положенню, як був тоді Український Нарід. Зрештою в „Воскреснім Чтенію", органі митр. Діонисія, свого часу також писалося, що: Коли Церква в небезпеці і треба її ратувати, то не можна строго на церковні Канони оглядатися. Се ж і здоровий розум говорить.

Ось так ми Акт 1921 р. розуміємо. Хтож його инакше розуміє, то повинен би найперше від себе сказати, як українці в 1921 році повинні були поступати. Як він поступив би. Ми нераз таке питання ставили, але відповіди не було.

Коли нині балачку зводиться на те, що наша Церква, чи архієп. Мстислав приняв „Київські Канони", то це для канадійських українців лише нерозбірчиве пустомельство, яке може хиба якось заважити в Европі, де людям тутешні справи мало відомі. Там, але не тут! Бо тут ми можемо сказати митр. Іларіонови ось що:

Якраз та громада в Канаді, до якої митр. Іларіон приїхав, в часі процесу з нашою Церквою доказувала, що це якраз вона і її священик Маєвський належить до Церкви митр. Липківського, [illegible] тому то суд признав, що згадана громада до нашої Церкви не [illegible] як такої, що з Києвом не вяже[illegible] Отже питання: „Хто приняв „Київські Канони"?

Варта би також знати, котр[illegible] Церкви зачисляє нині митр. Іларіон [illegible] ської Церкви?

На закінчення ще одна [illegible] жена митр. Іларіоном подія.

В „Слові Істини", органі [illegible] за [illegible] травня, 1948, писа[illegible] добрі, канонічн[illegible] Православні Церкві, [illegible] друга еп. Богдана Шп[illegible] [illegible] в травни, а вже в [illegible] „[Укра]їнський Вістник", ор[illegible] в статті „Годі мовчати [illegible] митр. Іларіона, як чоловіка [illegible] [illegible] мно, соромно і болячо [illegible] вся вселенна, а особли[illegible] [Укра]їнської Православної Церкви [illegible] коло його о[illegible] монах-владика стави[illegible] найголовнішому м[illegible] Архипастиря [illegible] Христа, але самого себе."

За тим поміщена стаття з [illegible] Петрицького, де оповідаєс[illegible] митр. Іларіон робить заколот між українцями в Европі. Отже нове питання: Чи Церква еп. Богдана канонічна тепер, чи ні?

Ось так справа мається!

Що Робить Сила.

В місті Малон, Н. Й., вийшов з цирку слон, що важив 6 тонів, і пійшов оглядати місто. Отже за ним лишилися такі признаки: поломав два автомобілі, розбив гараж, розтоптав собачу буду, перевернув шопу, знищив цементовий вхід на цвинтар, порозламував плити [illegible], потоптав до непізнання городи та травники.

ЛЕЧЕНЯ З КИТА 25 ЦЕНТІВ ФУНТ.

Вістка з Венкуверу каже, що там 18 червня господині розкупили 30 тисяч фунтів мяса з кита (велериба), по 25 центів фунт, коли інше добре мясо коштує фунт 75 ц. Від 22 травня дотепер доставлено до Венкуверу 25 китів, деякі 65 стіп довгі. З кита є 10 тонів доброго мяса. Одним китом можна прогодувати 1,000 родин цілий тиждень, платячи за фунт мяса 25 центів.

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ.

Перша неділя по Зелених Святах називається Неділею Всіх Святих. Нею закінчується також „тріодний час". В неділю Митаря і Фарисея перед Великим Постом Богослужбовий Устав (Типик, Типикон) каже деякі части Богослуження (пр. на Утрени) брати трошки відмінно, і це тягнеться аж до Неділі Всіх Святих. Отже говориться, що з неділею Митаря і Фарисея починається „Тріод", або „Тріодне Богослуження".

Нема на світі другої інституції, яка так поважала би добрих, праведних і святих людей, як Церква. Вона їх шанує, вона їх споминає, вона ставить їх за примір своїм вірним.

Якже встановлено Неділю Всіх Святих?

Праведних, святих людей було багато. Але навіть з тих, що згадуються поіменно в „Життях Святих" чи в Календарних списах, є так багато, що годі їх поіменно споминати. Однакож було багато святих, багато праведних людей, про яких ніхто не знає, крім Всевідучого Бога. Отже щоби всіх їх згадати бодай загально і поклонитися їм, як великим Праведникам, Церков встановила одну неділю присвячену Усім Святим, які дотепер жили на світі.

Першою церквою посвяченою памяти Всіх Святих була та, що побудував в Царгороді грецький (византійський) цар Лев Мудрий в 9-ім віку по Христі. З тим вяжеться така історія:

Жінка царя Льва, Теофанія (Феофанія), була незвичайно праведною жінкою і ще за життя можна було її святою називати. Такою вважав її і цар. Коли ж вона вмерла, то цар будуючи церкву, хотів присвятити її Теофанії, про яку думав, що Бог приняв її між Святих.

Але коли цар виявив свою думку провідникам Церкви, ті сказали, що виково присвячувати церкву тій одній, яка ще недавно жила, отже порадили царя, щоби присвятив церкву Всім Святим. І цар на то радо згодився розуміючи, що між тими святими буде і Теофанія.

Церква встановила Неділю Всіх Святих зараз по Зелених Святах також і на те, щоби пригадати вірним, що сила Святого Духа помагала всім праведникам довершувати великих праведних діл.

Від Неділі Всіх Святих починається ряд неділь, що так і звуться „Рядовими Неділями", а Неділя Всіх Святих є першою Рядовою Неділею. Ті неділі числяться одна за другою і звуться; Перша рядова, друга, трета, четверта... і кінчаться вони неділею перед Неділею Митаря і Фарисея. Коли б в Рядову Неділю припало яке свято, то все таки неділю вважається рядовою. Аж Різдвяні Свята переривають трошки Рядові Неділі.

Деякі з Рядових неділь мають ще додаткові назви, як: Неділя перед і по Воздвиженню Чесного Хреста, Неділя перед Різдвом і по Різдві, перед Богоявленням і по Богоявленню.

Від Неділі Всіх Святих починається рядове Читання Утренних Євангелій (є їх 11, що повторяються), а від 2-ої Рядової Неділі починається ряд Богослужбових Голосів (є 8, також повторяються).

Від понеділка по Неділі Всіх Святих починається також піст — „Петрівка", що кінчиться послідного дня перед святом Петра і Павла.

СОН СВЯТОГО ТЕОДОСІЯ.

Святий Теодосій Печерський, що жив за перших християнських князів, мав противників, що на нього видумували всякі історії і розголошували їх між людьми. І хоч дуже терпеливим був святий муж, а все таки його це мучило. Та одного разу приснився йому сон:

Бачить він старенького пастуха, що доглядає череду овець. Одежа його біла як сніг і досягає землі. А час від часу підходять до нього два хлопці збиточники і кидають болотом на його одежу.

І дивно стало Теодосію, що пастух не обороняється, але наче б не бачив того, що діється.

Коли Теодосій дивувався, зявляється коло нього незнакомий чоловік і каже:

— Бачу, що ти чомусь дивуєшся.

— Дивуюсь, що пастух не вidжене тих хлопців від себе. Я відогнав би. — говорить Теодосій.

— Відогнав би, так вони знов прийдуть.

— Але ж вони нівечать таку гарну одежу.

— Так, вони нівечать. Але пожди хвильку, а побачиш, що буде.

Минула хвилина, сонце ясно засвітило, вітрець повіяв, болото на одежі висохло й обсипалося. Сліду з нього не лишилося. Тоді каже незнакомий

— Це тобі наука. Так і ти роби. Багато є тих, що обкидають білу одіж гідних людей болотом, але в[illegible] литься там лише на хвилину. Мине хвиля, воно опаде й одежа буде такою чистою як була.

Від тоді Теодосій вже не смутився [illegible] тихі люди про нього [illegible] розголошують.

ЗЛОМИВ НОГУ — ЛЕЖАВ 6 ДНІВ.

На полудне від Мус Джо, Саск.: 30 миль, в околиці Ґалилі, кінь вдарив 68-літнього фармера. Дістал[ся] і переломив йому ногу. Це сталося 500 ярдів від його дому. Чоловік приліз ще, як жінка, слаба, чи каліка, тільки могла зробити, перед двері і тут лежав шість днів. Його жінка, що кинула йому ковдру. Вкінци в хаті не стало вже води. Коли сусід довідався про випадок, чоловіка забрано до шпиталю, де показ[алося, що] стан його дуже грізний.

ПОДИВИСЬ.

Подивись: весна настала,
Сипле по землі квітками;
Подивись, пташиним співом
Ожили степи з лісами

Подивись: в безкраїм небі
Сонце Божее палає
Подивись: святую землю
Хлібороб плугами крає.

Подивись: усе проснулось,
Дні настали золотії;
Подивись: й берись до праці
Повний сили і надії.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА РІК 1948
Календар багатий змістом і на добрім папери. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ВІСТИ З КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ.

ВИСЛІД ІСПИТІВ НА ТЕОЛЬОҐІЧНОМУ ВІДДІЛІ.

Теольоґічний Відділ Сенату Колеґії Св. Андрея в Винипеґу на своєму засіданню 20-го травня, б. р. признав слідуючі промоції на Першому й Другому Курсі Теольоґії:

На Третій Курс перейшли такі студенти з зарахованням слідуючих предметів:

Дроздович Петро: Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, Історія України, Старий Заповіт й Загальна психольоґія

Ганкевич Степан: Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, Українська мова, Історія України й Історія Церкви

Григор Мирослав: Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, Українська мова, Історія України, Старий Заповіт, Догматичне Богословія, Загальна психольоґія [illegible]

Кульматицький Михайло: Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Ц[ерковно-Слов]янська мова, Українська [illegible] Церкви й Загальна психо[льоґія]

Кулик Орест: Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно [illegible]

Лучик Дмитро: [illegible] Церковно-Словянська мова, Українська мова, Історія України, Історія Церкви, Старий Заповіт й Догматичне Богословія

Матвійчук Андрій [illegible] Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, [illegible]

Ольховецький Александер: Церковний спів, Старо-Церковно-Словянська мова, Українська мова [illegible] Догматичне Богословія, Літурґіка, Катехизис

Пахолок Мирослав: Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, Історія України й Старий Заповіт

Зузак Степан: Українська мова I, Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова, Українська мова II, Історія України, Історія Церкви, Старий Заповіт, Догматичне Богословія, Загальна психольоґія й Літурґіка.

На Другий Курс перейшли з зарахованням слідуючих предметів:

Горчинський Орест: Українська мова I, Грецька мова, Церковний спів, Катехизис, Старо-Церковно-Словянська мова й Історія України.

Лещишин Зенон: Церковний спів, Катехизис, з повторенням деяких предметів.

З першого року перейшов на другий [illegible] Горчинський Орест, який отримав понад 90 ма[illegible]

З другого року на третій з відзначенням перейшли — п. Зузак Степан і п. Григор Мирослав.

Реґістрар,
Колеґія св. Андрея в Винипеґу.
Теольоґічний Відділ.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Організація церковного життя в Україні, після того, як висвячено було єпископів [illegible] після ознайомлення єпископів з [illegible] єпархіями, спільного обговорення [illegible] рішення цілого ряду питань, [illegible] відродженням Церкви в Україні.

[illegible] легкою [illegible] років совітського режиму [illegible]

Витворився за цей час [illegible] тип „совітського чоловіка" і цілого „совітського народу", до Церкви й релігії байдужого, а по містах навіть ворожого.

Однак найголовніше, що справляло [illegible] ієрархій — Автокефальної [illegible] Церкви [illegible] тих роках. [illegible] розшматувала сам. [illegible] залишила у людей [illegible] що ще не забули Церкви [illegible] були [illegible] сильно вражені, що відродження Церкви прийшло в супроводі розєднання [illegible] боротьби.

[illegible] Церковна Рада, яка повстала [illegible] осени 1941 року, одразу після окупації Києва німцями, обєднувала абсолютно всіх православних, без різниці національної приналежности, бо навіть москалі й малороси були переконані, що [illegible] то й не припускав, щоб в Україні існувало дві Православні Церкви [illegible] що підтягала б [illegible] Представники національних пра[illegible] Київській Церковній Раді, [illegible] повинна існувати лише одна — Українська Автокефальна Православна Церква (протопресвітер Петро Дугопольський, [illegible] голови Ради і протопресвітер Федосій Павловський, член Ради) і змінили цей погляд вже після приїзду до Києва автономного єпископа Пантелеймона, одночасно виступивши зі складу Ради. Усвідомивши, що німці мають [illegible] [illegible] почали цей факт зручно використовувати, ширячи неправду, що автокефальна ієрархія безблагодатна, самосвятна, єретична. Не зважаючи на цю агітацію, православний загал прагнув до єдиної Церкви і то української в повнім розумінні того слова.

Адміністратура Автокефальної Церкви, добре поінформована про настрої й бажання єпископату, духовенства і вірних рішила скликати Собор Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви для вирішення цілого ряду питань церковно-організаційного і місцевого характеру, вважаючи одночасно за найголовніше — виясните і рішити на тім Соборі способи припинення церковного розколу в Україні. Намічено було також представити від Собору [illegible] меморіял Р[illegible] в справі правного [illegible] Православної Церкви в Ук[illegible] треби. Прохання до Райхскомісара Е. Коха про дозвіл єпископам Української Автокефальної Церкви зїхатись до Луцька й відбути Собор 2—9 жовтня, 1942 року, надіслано було місяць наперед, з долученням і програму Собору.

Однак німці заборонили відбуття Собору. Заборона німецької влади відбути Собор Єпископів (без подання мотивів) прийшла напередодні терміну Собору, коли єпископи з далеких місць були вже в дорозі до Луцька. Прибули на Собор: Архиепископ Пінський Олександр та єпископи — Нікакор, Ігор, Михаїл, Мстислав, Сильвестр, Геннадій, Пла[illegible] [illegible] 4 жовтня, 1942 р., в Луцьку [illegible] всіх єпископів, численного духовенства і надзвичайно великої кількости вірних до архиепископа Полікарпа звернувся з промовою еп. Нікакор, в якій від імени [illegible] 10—17 травня 1942 р., просив Владику Полікарпа приняти титул митрополита, як признання заслуг його в ділі відродження Української Автокефальної Православної Церкви; потім еп. Нікакор звернувся до архиепископа Олександра та, вказавши на довголітню службу його в сані єпископа серед українського народу й підкресливши його ролю у висвяченні української православної ієрархії [illegible] було б [illegible] Собору Єпископів титул митрополита. Від цього часу Владики Олександр і Полікарп почали іменуватися митрополитами, а еп. Нікакор архиепископом, теж згідно з ухвалою [illegible] 1942 року [illegible] Собор не міг відбутися, але заборонити єпископам побути кілька днів у Луцьку й обговорити та вирішити справи в приватних розмовах заборонено не було. Тому такі розмови й відбулися, а [illegible] в Церкві та необхідність зробити заходи для поєднання. Була створена окрема комісія під головуванням митр. Олександра, до якої крім єпископів запрошено було і членів Адміністратури від духовенства і мирян. Комісія виробила підстави до порозуміння і ліквідації церковного розколу та запропонувала делегувати до митр. Олексія архи[illegible] погодилися з цим, митр Полікарп рівнож погодився на цю постанову, і делегати негайно виїхали до Почаївської Лаври, де перебував тоді митр. Олексій.

Митр. Олексій в одному з листів до Владики Полікарпа, утриманім в лагідному тоні, писав ще в літку 1942 р.: „Коли властивість українця сварка і незгода, то обидві сторони витримали вже іспит на „українця", і вже пора прикоротити поділ на українців і москалів. Цих останніх вже нема, бо всі вміємо сваритися, а тому треба показати, що ми вміємо і в згоді жити. Я пропоную десь зібратися на спільну нараду, по три, скажімо, з кожної сторони..."

Отже, психольогічно митр. Олексій був підготований до поєднавчих розмов. **Переговори його з архиеп. Нікакором і еп. Мстиславом кінчилися підписанням слідуючого, історичної ваги документу:**

[illegible] Року Божого 1942, жовтня, 8 дня. Свята Почаївська Лавра. Ми, нижче підписані, Високопреосвященний Владика Митрополит Алексій і представники Собору Єпископів Св. Української Православної Автокефальної Церкви [illegible] — Архиепископ Нікакор і єпископ Мстислав, склали цього акта про наступне:

Взявши під увагу, що існуюче поділення Православної Церкви в Україні на два напрямки фатально відбивається на житті Церкви та українського народу і деморалізуюче впливає на вірних та посередньо негативно відбивається на [illegible] спокою і ладу, ухвалили [illegible] церковне розєднання на слідуючих засадах.

1) **Визнаємо, що фактично Українська Автокефальна Православна Церква вже існує.**

2) **Українська Автокефальна Православна Церква має єднання з усіма Православними Церквами через Його Блаженство, Блаженнішого митрополита Дионисія, що до Українського Помісного Собору являється місцеблюстителем Київського Митрополичого Престолу.**

3) Вищим органом управління Української Автокефальної Прав[illegible] Церкви до Всеукраїнського По[illegible] Собору являється Священний [illegible] Єпископів України, який керує церковним життям України через Священний Синод

4) Священний Синод скл[illegible] старших єпископів України Високопреосвященного Олек[illegible] трополита Пінського і Пол[illegible] Високопреосвященного Алексія, [illegible] лита Волинського і Житомирськ[illegible] [illegible] архиепископа [illegible] Високопреосв[illegible] архиепископа Черні[illegible] та Високопреосв[illegible] Нікакора, архиепископа Чигири[illegible] Обовязки Секретаря Св. Синоду [illegible] слав, єпископ Переяславський

5) Священний Синод на перший [illegible] розглядає всі питання, звя[illegible] ним, як то: розподіл єпархій поміж усіма єпископами т[illegible] ним актом

6) Першу сесію Св. Синоду [illegible] старший по хиротонії митрополи[illegible] значивши день і місце засідання

7) **Усі різниці канонічного характеру, що спричинилися до розєднання нами розглянуті і більше не існують.**

8) Копія цього акту р[illegible] негайно усім єпископам обєд[illegible] Автокефальної Пр[illegible] Церкви Високопреосвященними Алексієм і Полікарпом з **наказом негайного оголошення цього акту по всіх церквах України і наказом негайно прикоротити молитовне розєднання.** Після відчитання цього акту по всіх церквах Ук[illegible] служити вдячний Господеві молеб[illegible] дар взаємного зрозуміння і обєд[illegible]

Підписано в Св. Почаївській Л[illegible] дня 8 жовтня, 1942 року.

Алексій,
Митрополит Волинський і Житомирський

Нікакор,
Архиепископ Чигиринський

Мстислав,
Єпископ Переяславський."

(Далі буде)

НАШІ АДРЕСИ

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи
The Herald, Box 3686, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЧАЙНИЙ ВЕЧЕРОК ДЛЯ ПАНІ А. КОНІЧКОВСЬКОЇ

(Содборі, Онт.)

Жіноче Товариство ім. св. Ольги при церкві св. Володимира в Содборі справило чайний вечерок для своєї голови, пані А. Конічковської, як признання за її працю в тій організації та в церковній громаді.

Предсідатель вечерка пояснив значіння таких підприємств та підкреслив, що пані Конічковська є одна з тих жінок в Товаристві і громаді, яка не жалувала ні часу ні труду для праці, що вона уважає корисною для української справи.

Пані М. Запаранюк вручила дарунок в формі столової електричної лямпи [illegible] щиру працю при церкві, щоб не робилося, то пані Конічковська завсіди була одна з тих, що брала найбільше участи [illegible] на дальше доброго здоровля і витревалости.

Довшу промову мав п[illegible] Він сказав, що які прикмети не були б добрі, то все т[illegible] поля, де вони могли б [illegible] тіти, щоб в спільній праці [illegible] бо тільки в [illegible] сіяки такої сили [illegible] стократні. [illegible] висловив при[illegible]

Пані Семенчук, Дов[illegible] Курик і Баб[illegible] побажання для [illegible] ви Жін. Тва. Всі промови були [illegible] піснями і жартами.

При кінці зроблено [illegible] церкву. Жертвували слі[illegible]

По 6 дол.: П-во К[illegible]

По 5 дол.: А. [illegible]

По 1 дол. М. [illegible] Г. Гринів, В. Щербій, М. [illegible] Ю. Тимирівський, А. [illegible] М. Серви[illegible]

По 75 цт.: пані [illegible]

По 50 цт.: [illegible]

З того дано 2.50 [illegible] 2.50 на Віс[illegible]

Всім жертводавцям [illegible]

Г. Гри[illegible]

ВШАНУВАЛИ ДЕНЬ УРОДИН МАТЕРІ

(Монтреал, Кве.)

Діти п-ва Гонсових від[illegible] дня 13-го березня 50-ті р[illegible] родин своєї матері. В пор[illegible] з панею Валентин вони запросили родину і приятелів своїх родичів, приготовили все потрібне [illegible] домі пані Валентин. У вечір [illegible] всі зійшлися в домі одних приятелів, а в годині 8-ій разом пішли до хати п-ва Гонсових, які були мило вражені несподіванкою. Одна із присутніх пань побажала пані Гонсов щастя й здоровля та вручила від всіх присутніх гарний дарунок. Товариші сина п-ва Гонсових, які прибули зі скитальцями, разом зі Сумківцями відспівали під проводом п. І. [illegible] многоліття. По тім син Олекса, [illegible] також приїхав зі скитальців [illegible] матері гарні живі рож[illegible] Гонсов подякувала за щирі [illegible] і гарний спів, і відтак [illegible] засідали за столи. Забава протяглася до пізної години. До[illegible]

[illegible] приємно проведеного вечера [illegible] гарні співи.

Варто згадати, що [illegible]

[illegible]

Присутня.

[illegible]-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ва ЖУГАСВИЧІВ

[illegible]

Пані подбали про добру вечерю та гарний [illegible]

[illegible]

Жертводавцям щире спасибі, а ювілятам [illegible] сих і щасливих літ.

Т. Бабський.

З ПОМИНКІВ НА ДОБР[illegible]

[illegible]

На проповіді Всеч. о. Парох [illegible], що ли[illegible] про я[illegible] в житті, [illegible]

[illegible]

о В С.

АННА ВАКАРИК

[illegible]

[illegible] 1 дол.: І. й Софія Вакарик.

[illegible]

Жертводавцям [illegible]

[illegible] Веселій, В. [illegible] М. Вакарик, Наталія Мели[illegible]

По 55 цт.: Варвара Саварин [illegible] В. Мельник, Анна [illegible]

[illegible]

Н[illegible] в кількох [illegible]

[illegible] Леся, а також Марія й Галя, з [illegible] прожила. Ще полишила одну сестру Марію Лу[illegible], яка живе коло Сен Пала.

Жертводавцям щира подяка, а [illegible] мамі і бабці Анні земля хай буде легкою і вічна память!

В. Кафлюк..

АННА ГАВАЛКО

(Посмертна згадка)

Торинг, Алта. — Дня 27-го [illegible] 1948, відійшла на вічн[illegible] [illegible] п. Анна Гавалко [illegible] Гавалка з [illegible]

[illegible] повітх Пе[illegible] Прожи[illegible] в К[illegible]

[illegible] 19 [illegible]

[illegible] 30 [illegible] Того дня нам [illegible] Торинга і [illegible]

[illegible]

ПИСАНКА

[illegible] Д. Кірстюка.

[illegible]

[illegible] Желішневича

[illegible] 18.00 [illegible] 10.25

[illegible]

[illegible] Л. Дячина.

[illegible]

[illegible] І. Майка.

[illegible] 14.95

[illegible] М. Юркінського.

[illegible] По 2 дол.: Т. Се[illegible]

бат. Дрібними 13.00.

Брендон, Ман. По 2 дол.: І. В. Скорий, П. і А. Преведа, П. Новосад. Дрібними 18.25.

Сендгил, Ман. По 2 дол.: В. Лисогір. Дрібними 9.00.

Дуфрост, Ман. По 2 дол.: І. Шимко, Н. Дирбавка, М. Шимко, В. [illegible]. Дрібними 3.00.

[illegible], Ман. По 2 дол.: [illegible] Яремій, Четфілд, Ман., В. Грицюк, М. Лапка. Дрібними 3 дол.

Селтон, Ман. — 5.00.

Портедж за Прері, Ман. По 2 дол.: П. і Е. Березка, І.К. Цуркан. Дрібними 6.00.

Фишир Бренч, Ман. (в [illegible]) По 5 дол.: Н. В. Ба[illegible], І. Мельник; По 2 дол.: [illegible]; Дрібними 3.00. [illegible] Паллафолд 2.50; М. [illegible] 1.00.

[illegible] Пресв. Діви Марії в Пальмар Парк, Ман. — 10.00.

П. Околита, Босежур — 5.00

М. Палик, Стел, Ман. — 1.00

Збірка о. В. Федака.

Оыкборн, Ман. По 2 дол.: А. [illegible]; дрібними 14.25

Сенді Лейк, Ман. — 15.75.

Енгсвилл, Ман. По 2 дол.: П Фещук. дрібними 12.75

Виста, Ман. По 2 дол.: Д. Вов[illegible] [illegible]

[illegible] — 9.00.

Збірка о. В. Сеницина.

Смокі Лейк, Алта. По 2 [illegible]

[illegible] 12.65

[illegible], Алта 10.00

[illegible] Алта 13.10

[illegible] Алта 7.75

[illegible] Лейк Алта 11.00

[illegible] Алта 1.15

Збірка о. М. Фина.

Еґремонт, Алта 17.75

Редвотер, [illegible] 21.25

Гофилд, Алта 16.00

Васетна, Алта 11.95

Збірка о. Г. Василіва.

Вилингтон, Алта. По 2 дол. Ф. Магера, М. Шевчу[illegible] дрібни[illegible] 16.00

[illegible] Алта [illegible] 9.00

[illegible] Алта 18.75

[illegible] Алта 11.50

[illegible] Алта 8.75

Ендрю, Алта 6.80

Сучава Алта [illegible]

[illegible] Алта 1.05

[illegible] Алта 9.60

Збірка о. М. Боднарчука.

Тробот, Саск. Збірка на похороні бл. п. Івана Скварчука в Тробот — 38.00

Інсінгер, Саск. — 19.45

Шіго, Саск. — 4.10

Збірка о. Прот. П. Самця

М. Хміль 5.00; громада 50.00

ЖЕРТВИ НА КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

Т-во Т. Шевченка в Карвел. Алта., яке розвязало себе, дало на Колеґію 100 долярів.

Іван Лабко Калина, Саск., прислав 20 долярів [illegible]: „Жертва ця походить від покійної нашої мами (мами моєї жінки), котра спочила 17 травня ц.р. в

свойм завіщанню передала цей скромний дар для Колеґії".

Пристав В. Федак з Оакборн, Ман., [illegible] збірки на похороні Софії [illegible] 21.00.

Г. С. Шевчук, Випард, Саск., 10.00.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

ВПреосв. Архиепископа о. Мстислава ГРОНЛИД, Саск.

в понеділок, дня 19-го липня, 1948, в українській греко-православній Вознесенській церкві в Гронлид над рікою відбудеться Архиєрейська Візитація і Посвячення Церкви в слідуючим порядком:

9.30 рано — Зустріч Впреосв. о. Владики

10 год. — Посвячення Церкви

10.30 Архиєрейська Служба Божа

12.30 Спільний обід і промови

Просимо гостей з сусідних громад прибути і причинитись до звеличання цього великого свята

Уряд Церков. Громади:

С. Добровольський, Н. Антонишин,
заст. през. секретар

о. К. Желішкевич, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Юрківського.

ЛИПЕНЬ

1 Неділя — Брендон

7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Дрифтінг Ривер

11 Неділя — Тризда (Храм)

[illegible] Понеділок Ап. Петра і Павла [illegible]

18 Неділя — Ст. Мартин (Ювилей [illegible])

[illegible] Неділя — [illegible] (Ювилей [illegible])

СЕРПЕНЬ

1 Неділя — Брендон

[illegible]

Адреса 912 Прічард евню. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Дячини.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Принс Алберт

7 Середа — Різдво Ів. Хрест [illegible] (Храм)

11 Неділя — Принс Алберт

[illegible] Ап. Петра і Павла [illegible] (Храм)

18 Неділя — Сембой

25 Неділя — Архиєрейська Візитація Архиеп. о. Мстислава [illegible] Принс Алберт (Храм)

[illegible] Утреня

10 [illegible] Зустріч Владики

10 [illegible] Архиєр. Служба Божа

[illegible] Спільний обід і промови

Візитації Архієпископа по громадах:

[illegible] Молебен в 11 год. [illegible] Гонтон

Вечірня [illegible] Сембой

27 [illegible] Молебен в 11 год. рано Шипмен

[illegible] Вердейл

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3795 Принс Алберт Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — [illegible]

7 Середа — Різдво Ів. Хрест [illegible] (Храм)

11 Неділя — [illegible] (Храм)

12 Понеділок Ап. Петра і Павла [illegible] (Храм)

18 Неділя — [illegible]

25 Неділя — [illegible]

Адреса Вох 778 — Давфин Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Гефорд (фарми)

7 Середа Івана Хр. — Марлин — (храм)

11 Неділя — Ритків

12 Понеділок Св. ап. Петра і Павла — Гаеслин (храм)

18 Неділя — Гефорд

25. Неділя — Кридор.

Адреса: Вох 51 — Гефорд, Саск.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

ВПреосв. Архиепископа о. Мстислава КАДЕТ, Саск.

в неділю, дня 18-го липня, 1948, в українській греко-прав. церкві св. Ап. Петра і Павла в Кадет, Саск. відбудеться Архиєрейська Візитація і Посвячення Церкви в слідуючім порядку:

9 год. рано — Утреня

10 год. Зустріч Впреосв. о. Владики.

10.15 — посвячення Церкви

10.45 Архиєрейська Служба Божа. Співатиме співацький церковний гурток з Гронлид під проводом дяків пп. П. Биця і І. Івануся.

1.00 год. — Спільний обід і промови.

Запрошуємо українців з сусідних й дальших громад прибути й звеличати це велике свято

Уряд Церков. Громади:

Іван Григор — **Антін Козуль,**
заст. презес — секретар

о. К. Желішкевич, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Флин Флон

7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Брант (Храм)

11 Неділя — Мейбридж

12 Понеділок Ап. Петра і Павла— 8 год. рано — Свон Плейн. 10 год. рано — Гаес.

18 Неділя — Стінен

25 Неділя — Арран місто

Адреса Вох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желішкевича.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Годсон Бей

7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Гронлид над рікою

11 Неділя — Гронлид північна

12 Понеділок Ап. Петра і Павла Брукебі (Храм)

18 Неділя — Кадет Архиєрейська Візитація

19 Понеділок — Гронлид над рікою Архиєрейська Візитація

20 Вівторок — Гронлид північна Архиєрейська Візитація

21. Середа — Брукебі Архиєрейська Візитація Вечірня в вечір

25 Неділя — Брукебі

28 Середа Св. [illegible] України Волод. Вел — Гронлид

Підчас Архиєрейських Візитації богослуження починаєсь точно 9-та година рано

Адреса: Бокс 57 — Гронлид Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.

ЛИПЕНЬ

7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Сміте

11 Неділя — Альвена Архиєрейська Візитація і посвячення [illegible] новозбудованої церкви

12 Понеділок Ап. Петра і Павла — Слтон Крік — Храм і Архиєрейська Візитація

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнилого.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Гарлентон

7 Середа — Різдво Ів. Хрест. — Пембіна (Храм).

11 Неділя — Сеньків.

12 Понеділок Ап. Петра і Павла— Сонтави (Храм)

18 Неділя — Толстой

25 Неділя — Вайта.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛИПЕНЬ

4 Неділя — Канора.

7 Середа Ів. Хрест. — Тазін — (Храм)

11 Неділя — Бюкенен (Храм).

12 Понеділок Петра і Павла — Рама

18 Неділя — Кемсак.

Вох 425 — Телефон 67 Канора, Саск.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

1 Ч 18 Преп. Леонтія Печер.
2 П 19 †Ап. Юди, брата Господ.
3 С 20 Память угод. землі Волин

4 Н 21 Нед. 2. [illegible] Юліяна Тарс.
5 П 22 Свщм. Евсевія, мч. Юлінії
6 В 23 Муч. Агрипини діви
7 С 24 Різдво Івана Хрестителя
8 Ч 25 Преп. Февронії, Леоніди
9 П 26 Преп. Давида Солунського
10 С 27 Преп. Самсона странопр

11 Н 28 Нед. 3. Преп. Сергія
12 П 29 Св. Петра і Павла Апост.
13 В 30 †Собор 12ти Апостолів
14 С 1 Косми і Даміяна безсрб.
15 Ч 2 Пол. Чес. ризи Діви Марії
16 П 3 Муч. Акинта, Марка
17 С 5 Андрея арх. Критського

18 Н 5 Нед. 5 Преп. Атанасія Ат
19 П 6 Преп. Сисоя схимн. Печер.
20 В 7 Преп. Томи, Малеїна
21 С 8 Вмч. Прокопія [illegible]
22 Ч 9 Свщмч. Панкратія [illegible]
23 П 10 †Преп. Антонія [illegible]
24 С 11 Смерть укр. кн. Ольги

25 Н 12 Нед. 5. Мч. Прок. [illegible]
26 П 13 Собор арх. Гавриїла
27 В 14 Ап. Акили з 70 [illegible] друж
28 С 15 †Володимира Вел. кн. Укр
29 Ч 16 Свщм. Антиногена
30 П 17 Вмч. Марини [illegible]
31 С 18 Івана і Памви [illegible] Печер

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Роблін — місто
7. Середа — Різдво Ів. Хрест. — Шелвелей (Храм)
7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Дрифтінг Ривер (Храм) о. М. Юрківский
11 Неділя — Петлюра (Храм)
12 Понеділок Ап. Петра і Павла Роблин-Зелена (Храм)
18. Неділя — Шортдейл
25 Неділя — Леннард

СЕРПЕНЬ

1. Неділя—Гілберт Плейнс (Храм)
8. Неділя — Ґрендвю

Адреса

Роблін, Ман. Поч. скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Федака.

ЛИПЕНЬ

4. Неділя — Росборн
7 Середа — Різдво Ів. Хрест — Сенді Лейк — Візитація Преосв. Архиепископа Мстислава
11. Неділя — Оакборн
12 Понеділок Ап. Петра і Павла— Січ (Празник)
18. Неділя — Ґлен Елмо
25. Неділя — Оакборн (Празник)

Адреса — Вох 46, Оакборн, Ман. Тел. 133—21 Шол Лейк Ексченж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ЛИПЕНЬ

4. Неділя — Вилингдон
7. Різдво Івана Хрест. — Сучава (храм).
11 Неділя — Лужани
12. Св. Петра й Павла — Андрю (храм)
18 Неділя — Ловнінг
25 Неділя — Гемлин.

Адреса Вилингдон, Алта Вох 26

Устав Церковний.

ЛИПЕНЬ:

4. Нед. 2. Голос 1. УЄ 2. Літургія Ап. Римлян 2: 10—16. Єван. Матея 4: 18—23.

7. Різдво Ів. Хрест УЄ Луки 1: 18—25. Літ. Ап. Римлян 13: 12—14 Єван. Луки 2: 1—12.

11. Нед. 3. Голос 2. УЄ 3. Літур. Ап. Римлян 5: 1—10. Єван. Матея 6: 22—33.

12. Петра і Павла: УЄ Івана 21: 15—25. Літ. Ап. 2 Коринтян 11: 21—33 і 12: 1—9. Єван. Матея 16: 13—19

18. Нед. 4 Голос 3. УЄ 4. Літургія Апостол Римлян 6: 18—23. Єван. Матея 8: 5—13.

25. Нед. 5. Голос 4. УЄ 5 Літ. Ап. Римлян 10: 1—10. Єван. Матея 8: 28—34 і 9: 1.

28. Володимира Вел. УЄ Івана 10: 9—16. Літургія Ап. Галат 1: 11—19. Єван. Івана 10: 1—9

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1948. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1948. ЧИСЛО (826) 14

ВАТИКАНСЬКЕ РАДІО ПО УКРАЇНСЬКИ.

Вістка з Европи, з 9 червня говорить, [illegible] в Італії є в тім часі коло 250 укра[illegible] скитальців, з того деякі в таборах, [illegible] по приватних мешканнях

Тая ж вістка доносить, [illegible] [illegible]ської (папської) радієвої стан[illegible] [illegible], від квітня, пер[illegible] вівтірка вісти по українськи.

СТРАЙКУ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ НЕ БУДЕ

В Канаді заносилося на страйк [illegible] ників, що мав початися 15 [illegible] не буде. Прийшло до [illegible] залізничниками і [illegible] піднесено платню [illegible] тів на годину з тим [illegible] платити, чи доплатити від [illegible] березня.

В ПАЛЕСТИНІ ЗНОВ ВІЙНА.

[illegible] передишки знов [illegible] жидами й арабами. Жиди [illegible] кати передишку, [illegible] Вісти говорять, [illegible] в другім арабі[illegible]

КРУГОМ БЕРЛІНА.

Вже давнійше Москва загородила [illegible], якою Англія й Америка возили [illegible] Берліна, що було потрібно [illegible] [illegible]. Тоді [illegible] та і тут [illegible] ого часу Росія [illegible] [illegible] алиянтів [illegible] они заявили, [illegible] коли на протести [illegible] не відчинила, [illegible] різучими [illegible] вісти [illegible] Москва [illegible] вести до гірше[illegible]

ПОЛІТИЧНІ ВІДНОСИНИ НАПРУЖЕНІ.

Стейти післали до Німеччини [illegible] кого війська і літаків, [illegible]

Це вказує, що положен[illegible] Росії, отже вони хочуть [illegible]

Та можливе, що коли Ро[illegible] [illegible] їх рішучі[illegible]

СТРАЙК В ФРАНЦІЇ ШИРИТЬСЯ.

14-го липня страйкувало 100,000 [illegible] пються, що ще 1,500,000 [illegible] [illegible]ників може застрайкувати. В [illegible] гаються більшої платні

З ТИТОМ НЕЯСНА СПРАВА

Були рознеслися вісти, що комуністичний правитель Югославії, Тіто збунтувався проти Росії і це викликало багато толковань, — що большевицька [illegible] розсипається, то знов, що це большевицька комедія на приказ Москви [illegible] ціла справа затихає, отже [illegible], що це була комедія

СНІГ В НІМЕЧЧИНІ.

Вістка з Франкфурту каже, що [illegible] півчево-західній Німеччині була [illegible] снігова заметіль і в багатьох м[illegible] мороз. В Баварських Альпах [illegible] 9,730 стіп понад поверхнею мо[illegible] „Цугшпіце", впало 13 стіп снігу, хоч там в липні сніг ніколи не падає

ЛАМЬЕТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

[illegible]

ПОРАНИВ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПРОВІДНИКА.

[illegible]

8 МІСЯЦІВ ЗА ЗНЕВАГУ ПАПИ.

В І[illegible] засудили большевицького [illegible]

ЧІЛЕ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

[illegible]

ВИГЛЯДИ НА ЖНИВА В КАНАДІ.

[illegible]

ВКРАВ І ПРОГРАВ $500,000

[illegible]

ПОМЕР ЕП. КОЦИЛОВСЬКИЙ.

[illegible] Галичини большевицькі [illegible]

КОНГРЕС ГРЕКО-КАТОЛИКІВ В ВИНИПЕҐУ.

В середу, 30-го червня почався був в Винипегу Конгрес Греко-Католиків, на якім були представники з усіх сторін [illegible]. Конгрес тревав три дні і відбувся в Роял Александра готели.

З Конгресом були злучені наради Організації гр. кат. жіноцтва, на яких [illegible] спровадити зо скитальцями 400 [illegible]. Їх мали би розміщувати по ро[illegible], що їх виховували би.

Між справами конгрес був заклик [illegible] передплачувати большевицьких газет, бо тим вони по[illegible] ворожі сили

Нині греко-кат. Церква має архиєпископа [illegible] Ладика, та трох [illegible] недавніше поставлений еп. Ніл [illegible] Андрей Роборецький, [illegible] Ладика, та Ізидор Борецький

КОНФЕРЕНЦІЯ МЕНОНІТІВ.

Від 3 до 7 липня відбувалася в [illegible]таль, Ман. річна конференція, де були [illegible] 43 менонітських груп. Були [illegible]

[illegible] обслуговують 150 місць [illegible] громадами. В Канаді є 94,670 менонітів. Мають вони в Канаді 4 приватні [illegible] учителів в ріжних школах по [illegible] 553. [illegible] на проважденню [illegible] 113,000 долярів

АКТОРКА ОТРОЇЛАСЯ.

В Л[illegible] відобрала собі життя [illegible] фильмова акторка [illegible], 29 літня, вивчила багато [illegible]. Перед смертю написала [illegible] Та життя її було розбите [illegible]

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — 20 ЗГИНУЛО.

З Тулону в Франції є вістка, що розбився до скали літак, згинуло 20 осіб

ЛИШЕ САМІ ГРІХИ.

В Винипегу поліція арештувала [illegible] Нормина МекЧарлса, супроти якого [illegible] дотепер 39 скарг за більші [illegible] провини: фальшовання документів, фальшиві присяги, справи з [illegible] ще інше. Видно, що чоловік [illegible] несоєсібний.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиепископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

25 липня, неділя, Принс Алберт, Саск

27 липня, вівторок, Шипмен (Молебень в 11.00 годині рано)

Вірдейл, вечірня в 4 год. по пол

1 серпня, неділя, Йорктон, Саск

2 серпня, Прор. Ілії, Брокстон, Саск

5 серпня, четвер, Мазепа, Саск.

8 серпня, неділя, Віллінгдон, Алта.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

З НАРОДНИХ ОПОВІДАНЬ.

I.
ДОЧКА ВІДЬМИ ЛАСТІВКОЮ.

Відьма в народних оповіданнях, це така жінка, що знає всякі чари і може ними багато лиха людям наробити. Хоч може зробити і добро. Відьми для чарів еживають всякого зіля і примов. Взагалі відьми дістають багато помочі від злих духів, з якими вони стоять дуже близько. Відьма, це чарівниця.

Жила в одному селі відьма і мала сина. А в другої відьми, що жила в другому селі, була дочка. І поженили вони своїх дітей.

Якже прийшла відьмина дочка до свекрухи, то свекруха зараз питає:

— Чи вмієш ти чарувати?

— Не вмію — відповідає невістка.

— Чомуж не вмієш?

— Ніхто мене не навчив.

— А мама не навчила?

— Ні. Мама не хотіли вчити.

І нагнала свекруха невістку до її матері.

Приходить дочка до своєї мами, все розказала і просить:

— Мамо навчіть мене чарувати, а то життя мені не буде.

Тоді каже мати

— Доню, робімо масло. Я буду своє робити, а ти роби своє

Як зробили вони, то понесли на став. Тоді мати говорить;

— Кидай ти доню на воду своє масло.

Дочка кинула, і воно стоїть собі на воді. Ані риба, ані ніщо його не зачіпає.

— Тепер кидайте мамо ваше масло, — каже дочка.

Ледво мати кинула, як зараз почало все до того масла збиратися. З воздуху злітаються птахи, з вони збираються риби, хробаки та комахи і розхапують та розщипують те масло.

Здивувалася дочка і питає:

— Чому вони мого масла не зачіпають, а над вашим так друться. Чи моє недобре?

Подивилася мати і каже:

— Ні доню! То моє масло недобре. В моїм маслі є все те зло, всі ті кривди, що я людям своїми чарами наробила. А Бог то все в свою книжку позаписував. Отже як всі ті сотворіння моє масло розривали, так на другім світі будуть злі духи розривати мою душу. А тепер скажи мені, чи хочеш, щоби я тебе чарів навчила?

Настрашилася дочка і зараз від матері забралася. Навіть до материної хати від ставу не верталася.

Та куди ж їй йти? Вернулась би до чоловіка, але свекруха її нажене. Отже пішла вона в світ. Працювала там, заробляла.

Аж як минуло два, чи три роки, подумала вона:

— Треба ж до чоловіка вернутися. Може вже і свекруха нічого не скаже.

І вернулася. Та до хати не йде, але найперше через вікно до хати заглядає. А то було вечером.

Глянув чоловік, хтось стоїть під вікном, і вийшов. Думав, що це може сусід. Колиж бачить, а то якась жінка.

— Хто ви, та чого вам треба? — питає.

— То ти не пізнаєш мене — відповіла жінка. — Це ж я!

Чоловік дуже за жінкою жалував, отже тепер втішився, і так з радости притснув її до себе, що жовті коралі на її шиї розірвалися. А чоловік приговорює:

— Голубко, ти, ластівочко!

— Геть мені з мого двора! Ти цілі літа по світі волочилася, а тепер приходиш...

Тут вийшла і свекруха, та як побачила, що то невістка, то почала кричати:

Як невістка те почула, то каже чоловікови:

— Не моя вина, що я так довго не приходила. А коли прийшла, то бачу, що і тепер нема для мене тут місця. Отже прощай! А ті розірвані коралі лишаться в мене на шиї на памятку, та на доказ, що я хотіла бути тобі доброю жінкою, а твоїй матері доброю невісткою.

Так сказала і замінилася в ластівку та полетіла. Тільки лишилися в неї дві жовті плямки під шиєю — це ті розірвані коралі. А полетіла вона ліпити гнізда в домашних будинках, бо вона таки добра домашна ґаздиня.

II.
ВЕЛИКАНИ І МАЛІ ЛЮДЕ.

Між українськими народними оповіданнями були такі, де оповідалося про великанів, про велитнів, що колись жили на світі. (Про великанів є згадка і в Біблії). Ось тут маємо таке народне оповідання...

На початку світа були такі великі люде, що головами підпирали хмари і переступали гори і долини. А як став на дуба і вколов ногу, то вимикав дуба, як траву. Оден другому через Дністер, а навіть через Дунай (ріки) сокиру передавав. Але тепер тих людей нема.

Як мав бути Потоп, то великани вже миналися і нинішні люде зявлялися. І тоді то йде великан дорогою і бачить, що якісь малі сотворіння (а то наші люде були, лазять по земли. Він не знав, що то вони орють.

Забрав великан тих наших людей на долоню разом з плугом і волами (бо вже все таке мале було), приніс до своєї матері та говорить:

— Гляньте мамо, які то хробачки риють землю.

Мати глянула і каже:

— Віднеси їх, сину, туди, звідки ти їх взяв, бо то тії люде, що по нас мають бути. Вони такі люде, як і ми, але малі

Здивувався син, а мати говорить дальше:

— Бачиш, які вони. А по них прийдуть ще менші, це буде третій рід. І як ти взяв отих людей на долоню, так чоловік середнього роду буде брати на долоню людей третої верстви. То будуть такі малі, що їх 12 буде молотити в печі тої другої верстви; а 12 їх буде ставати з сокирами, щоби зрубати будяка. Але і ті малі, то будуть такі люде, як ми тепер...

Такі історії є в народних оповіданнях.

УКРАЇНСЬКА КОЛЬОНІЯ В ТУНІСІ.

Український журнал „Громада" в Франції, подає цікавий допис про зріст української кольонії в Тунісі, що лежить на північному побережжі Африки.

Допис говорить, що в кінці літа минулого року відлетіла до Тунісу перша група українських скитальців, числом 35 душ, щоб там почати нове життя. Крім бараків вони застали там тільки ліс та пляни на будову оселі. По шістьох місяцях тяжкої праці нова оселя прибрала гарний вид. Серед дубів виросли гарні муровані будинки, асфальтова дорога, що вяже оселю зі світом, а незадовго буде викінчений великий готель, український дім-клюб, почта, а потім і церква.

ВИГЛЯДИ ДЛЯ ЕМІГРАНТІВ В АРГЕНТИНІ.

Український Допомоговий Комітет в Аргентині видає „Бюлетень", в якім час від часу дає пояснення про Аргентину. „Бюлетень" з 24 квітня, подає інформації, з яких тут дещо перекажемо.

В Аргентині є до 80,000 українців (душ), слабо зорганізовані, розкинені по безмежних просторах. Небагаті, не можуть рівнатися з українцями в Стейтах, або Канаді.

Першу поміч імігрантам, що прибувають, дає уряд, бо український загал великої помочи дати не може. Імігрантів держать 10 до 14 днів в Іміграційному готелі і призначують працю; коли ж хтось не хоче її взяти, то мусить сам собі давати раду.

Імігрантів, що до якости, можна поділити на 4 части:

1. Звичайні нефахові робітники мають братися за працю, яка попадеться, поки не підовчаться мови, а тоді вже зможуть поліпшувати своє положення. Заробляють денно 8 до 15 пезів.

2. Фабричні робітники і ремісники як ковалі, шлюсарі, мулярі, механіки, машиністи, токарі, електротехники, бляхарі, столярі, шевці, кравці [illegible] вони мають добрі вигляди і можуть заробити на день 15 до 2[illegible] [illegible] мови тут другорядна справа [illegible] знають своє ремесло.

3. Інжінери, техніки і подібні спеціялісти, що мають дійсне знання [illegible] можуть на початок знайти скромні посади з платнею 350 до 700 пе[illegible] [illegible] з вивченням мови [illegible] доброї платні і становищ[illegible]

4. Та вже тяжше того [illegible] генції, як священики, а[illegible] лікарі, урядовці, учителі [illegible] культурно-громадсь[illegible] має досить своєї подібної інтелігенції. Прим. лікарі мусять тут здавати іспити поки зможуть (і то не зараз) бути прийняті, а також деякі др[illegible] людям довший час найтяжше тут дати собі раду

„Бюлетень" радить таким в Німеччині: Нехай вчаться якогось [illegible] коїсь фабричної праці [illegible] ви, отже будуть в Аргентині [illegible] до 2-ої кляси. Коли б [illegible] братися до найзвичайнішої [illegible] нехай не їдуть до Аргентини [illegible] Канади чи Стейтів, де легче [illegible] раду

Молоді дівчата і жінки [illegible] можуть легко знайти працю [illegible] прислуга. Молоді дівчата [illegible] групи можуть знайти працю [illegible] фабриках, в пральнях, [illegible] Дівчата і жінки з інтелігенції [illegible] ють еспанську мову, а бодай [illegible] чи англійську, можуть знайти [illegible] висша домашня прислуга, а[illegible] чинь. Старших жінок на робо[illegible] майже не беруть.

Наука в висших школах для прибувших майже недоступна, бо дуже коштовна. Дотого ж треба здавати ще іспити в еспанській мові

Такі пояснення подає „Бюлетень"

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА

Життя Йосафата Кунцевича

православного видання. Ціна 50 центів

Можна її набувати в українських православних священиків, або від Видавництва, пишучи до:

ECCLESIA PUBLISHING COMPANY
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ТРИДЦЯТЬ ЛІТ ІСТНОВАННЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Вернімося на хвильку до 1918 року, отже 30 літ назад, коли клались перші основи під будову Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

В тому часі український загал в Канаді складався з двох груп.

1. Греко-католики галичани, яких чужі римо-католики силувалися взяти в руки

2. Православні буковинці, що з конечности вязалися з чужою Російською Православною місією.

Одні чужі і другі чужі старалися використовувати українців для своєї політики. Це вчасти відчував навіть звичайний загал, але вже добре це бачили свідоміщі одиниці. На гр. кат. стороні найбільше заважували такі справи:

1. Заводження целібату (безженства священиків) в греко-кат. Церкві

2. Впроваджування до гр. кат. Церкви французів та бельгійців, що вивчились трохи по українськи, були ніби кат. духовними. Виявилося також, француза Сабуріна думали поставити єпископом для греко-католиків.

3. Гр. кат. духовн[illegible] сильно домагали[illegible], щоби греко-католики записували церковне майно на епископську корпорацію

4. Еп. Будка був лише титулярним епископом, не дієцезіяльним. Навіть народ[illegible] дальших епископів не була забезпечена.

5. На кожнім кроці [illegible] кат. церковного життя видно було [illegible] римо-кат. руки, звідки також йшли доручення, щоби всі українські інституції [illegible] в католицькі руки.

Що ж до православних, то Російська [illegible] провадила свою політику — русифікації і затуманювання.

Серед таких відносин свідоміші у[illegible] почали думати про вихід, і так дійшло до заснування Української [illegible]славної Церкви

З початком літа 1918 р. заснувався Народний Комітет з 30 членів і він [illegible] червня, 1918, скли[illegible] [illegible] передовійших українців, а збори відбулися 18 і 19 липня в Саскатуні. Присутніх було коло 150 осіб. На зборах рішено оснувати Українську Греко-Православну Церкву, а для ведення дальшої [illegible] засновано Українське Греко-Православне Брацтво.

Брацтво найперше старало[illegible] [illegible]тися з еп. Александром з Ро[illegible] [illegible] Церкви, який заявляв себе українцем, і як виглядало, згодиться бути епископом Української Церкви від нікого [illegible] незалежної. Та опісля еп. Александер змінив свою думку.

Перший Собор Укр. Гр. Прав. Церкви відбувся в Саскатуні 28 грудня 1918 р. [illegible] було 300 зібраних.

Другий Собор був 1919 р., що обрав митр. Германоса, з Антіохійської Церкви, епископом нашої Церкви. Собор відбувався в трох місцях, — в Винипегу [illegible] листопада, де був присутний митр. Германос; в Едмонтоні 4 грудня; в Саскатуні 11 грудня. 1919. Від згаданого Собору наша Церква вже мала свого епископа.

Третій Собор був 1920 р., — в Винипегу 11 листопада, в Саскатуні 18-го, в Едмонтоні 25-го.

Четвертий Собор відбувся в Йорктоні 16-17 липня, 1924 р., і на нім обрано [illegible] нашої Церкви Високопресв. Архиеп. Івана Теодоровича, який був в проводі нашої Церкви до 1947 року.

Отсе короткий перебіг важніших подій в повстанню і розвою нашої Церкви

Від 1918 р. до тепер маємо 30 літ, і живе ще багато з тих, що були першими основниками нашої Церкви. Вони тоді доперва готовили рілю і засівали зерно, сподіючись, що колись воно виросте, коли посуха його не знищить, мороз не заморозить

Але добре діло Господь благословив. Нині наша Укр. Греко-Прав. Церква має понад 200 громад, має понад 30 священиків, а від осени 1947 р. має вже свого власного Пастиря для Канади в особі Високопреосв. о. Архиепископа Мстислава. На тих, що в 1918 р. починали церковне наше діло, сповнилися слова Христа „Не бійся мале стадо, бо Господь наготовив вам Царство".

1948-ий рік, це важний Ювілейний Рік нашої Церкви, а важніший ще тим, що з ним починаєсь дальше життя нашої Церкви під новим Архипастирським проводом

Нині ми бачимо, що вложена щира праця дармо не пропала, що щиру волю Господь благословив. І ті, що для цієї справи щиро трудились, можуть нині сказати словами Св. Письма Господи, я спокійно можу відійти, бо мої очи вже бачили Твоє спасіння "

Це все памятаючи ми святкуймо цей Ювілей з повним розумінням, святуймо поважно, святкуймо радіючи, святкуймо щедро, святкуймо дякуючи Богу за Його благословення в великому ділі. Бо наші очи нині бачать, що вложена колись в те діло мала жертва приносить нині великі овочі. Не будь колишних малих жертв, не було б нині великого діла

Величаво святкують люде родинні та громадські Ювілеї, оскількож величавнійшим повинен бути 30-літний Ювілей Нашої Української Православної Церкви.

Святкуймо так, щоби це святкування було новою силою для скріплення і поширення нашого релігійного українського життя.

Тут треба пригадати, що ювілейне святкування буде продовжатися до 17-го жовтня ключно. За той час кожний священик буде мати змогу відвідати всі свої громади і відсвяткувати з ними Ювілейне Церковне Свято — відсвяткувати величавійше, ніж святкують звичайні Храмові Празники, які є ювілейними лише для одної громади

З БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ УАПЦ.

Богословська Педагогічна Академія Української Автокефальної Православної Церкви з Мінхену, надіслала до Вістника Оголошення, яке нижче містимо

ОГОЛОШЕННЯ

Богословська Академія УАПЦ в Мюнхені оголошує прийом студентів на заочне навчання. Дійсними студентами приймається особи з середньою освітою. Особи з незакінченою середньою освітою приймаються на правах надзвичайних студентів. Курс навчання 4-річний, але особи з відповідною підготовкою можуть пройти його в коротший термін.

Про умови оплати можна довідатись листовно. При одержанні заяви і копії документа про освіту зараз же буде висланий комплект перших скриптів (лекцій)

Заяви можуть надсилати духовні і цивільні особи віком від 18 років, незалежно від місця мешкання (в Европі, чи за океаном) на адресу:

Ректорат.

Theologische Akademie,
München 23, Wilhelmstrasse 6/III, Germany,
USA Zone

НИЩЕННЯ ЦЕРКОВ НА БІЛОРУСИ.

В білоруській газеті „Бацькавщчина", що виходить на скитальщині, є опис, як большевики провадили боротьбу з релігією на Білоруси. В описі читаємо:

В часах колективізації, в большевицькій газеті „Звізда", появилася стаття, де говорилося, як мешканці міста Лоева, на Гомельщині (місто Гомель) переконалися, що релігія їм шкодить, отже Троїцьку церкву перемінили на клюб. Але надїлі було воно ось як:

На приказ ГПУ (чекістів) було скликано місцевих активістів (большевицькі боевики), і ті з головою ГПУ, Шаровом, і секретарем окружного комітету комсомольців, Василем Політикою, залізли вночи до Троїцької церкви і порабували її та понищили. Гарні образи та цінні прикраси наших пращурів (далеких предків) понищили і перевезли та скинули коло Миколаївської церкви. Всі цінні річи собі забрали.

Мешканці аж ранком побачили, як Василів ліз на баню, щоби завісити там червону онучу — знак большевицького насильства. І в одній хвилі вулиці довкруги заповнилися народом. Крики і нарікання чути було довкола. Закликаних міліціонерів нарід постягав з коней і добре попобив. І того дня старий Дніпро і Сож (також ріка) були свідками нечуваних знущань вар[illegible]ів 20-го віку над совістю збідованого народу.

Червоная онуча на це[illegible] часом побліда, подерлася і нав[illegible] сум на околицю. А вітер гуляв по спустошеній церкві, що стояла без вікон і дверей

Таким самим ладом були понищені церкви в Бивалках, Дзяражичах, Уборках, Холмечи, Дзятлавичах, Климові, Піддобранци і др

А все те робилося не за згодою народу, але з слізьми і проклонами на червоних катів, — народних ворогів білоруського народу.

Після того не зосталося на Гомельщині ані одної церкви, а всі священики або були повбивані, або позасилані в далекі сторони, де погинули.

ДО АВСТРАЛІЇ ПОЇДЕ 15 МІЛЬЙОНІВ АНГЛІЙЦІВ.

Саме тепер готовляться наради над тим, щоби переселити 15 мільйонів з Англії до Австралії. Сама Австралія має тепер ледво 7 мільйонів населення. Таке переселення мало би дві ціли, — зменшити завелике число населення в Англії і зробити Австралію сильнішою. Розуміесь, що з Англії виїзджали би, не тільки люде, але також фабрики амуніції туди перевозили би та всякі інші промислові робітні і встанови, потрібні до скріплення оборонної сили.

ЖИВ ЯК ПУСТИННИК 14 ЛІТ.

В околиці Савт Форк, Саск., Патрик Креґан, ірляндець, викопав собі в земли кімнатку і жив в ній 14 літ, як колись жили пустинники. Недавно туди зайшли люде і застали його мертвим. Мав він тепер 74 роки. Мертве тіло лежало 10 днів. Він захорів на інфлюєнцу і сусіди хотіли його взяти в інше місце, та він не згодився.

КОШТИ МИНУЛОЇ ВІЙНИ.

Женевський часопис подав недавно звіт з минулої війни, де показано, що в минулій війні згинуло 78 мільйонів людей. В битвах згинуло коло 22 мільйони; 26 мільйонів чоловіків, жінок і дітей помордовано в концентраційних таборах, а 20 мільйонів згинуло від бомб. Грошеві кошти числять на 275 більйонів долярів. А ще дальше — кілько терпіння тих, що живуть, а чого почислити не можна...

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, [redacted]
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

II

Зупинимося ще на Акті 1921 р., який нині митр. Іларіон використовує.

Розбираючи той Акт вже давно, ми мали на увазі церковні Канони, але мали на увазі і те життя для якого Канони встановлені. Ми мали на ув. і тодішні (1921 р.) відносини політичні на Україні; дальше московський епископат на Україні, а вкінці цілі, які ставили собі творці Акту 1921 р.

Канони... Вони потрібні, але до них конче треба і здорового розсудку і щирої волі. А дальше — Канони не давали ясної, прямої відповіди на питання українського життя на Україні 1921 р., **отже треба би на тому стати і не натягати Канонів поза їм властиві межі.** Відносини на Україні були тоді найбільше ненормальні, отже вимагали від людей живого людського розсудку, а не правил для нормального життя.

Так ми на Акт 1921 р. дивилися. Його значіння в нашім розумінню виходить далеко поза самі Церковні Канони, і **тому шкодою було би, коли б українські каноністи йшли врозріз з голосом Історії Визвольної Боротьби Українського Народу.** Адже Нарід — це Церква!

Московський епископат... Чи він був канонічним на Україні? Чи на нім не тяжіло загарбання Москвою Української Церкви? Чи не тяжіла купівля Української Церкви від Царгородського патріярха 1686 р. Чи на совісти того епископату не тяжило [illegible] над Українським Народом взагалі?

Окремо ж, — чи сама для себе Російська Церква була дуже канонічною?

На початку 1917 р. вийшла в Петербурзі книжка **„Поместний Собор"**, А. Осецкого, сторін 125. Книжка появилася за дозволом Обер-Прокурор Св. Синоду, а до змісту книжки додано підписи 12-ох членів Думи (парляменту), а то: 8 протоєреїв, 2 священики, 1 професор й 1 звичайний член.

І читаємо там, що в самій Росії підноситься закид супроти багато чого не канонічного в Російській Церкві, та [illegible]:

„Церковний провід ніби втікає від живого подуву [illegible] в тісних крузі привичних, але [illegible] старих понять, давних [illegible] постанов... Вказування самих єрархів [illegible] канонічність" нашого церковного ладу, — все те с[illegible] настали [illegible] коли вже [illegible] розвалу"

(Стор. 1, 3).

Дальше говориться, що це може довести до церковної революції:

„Тоді на голій пустинній рівнині нові люде, що в атмосфері гнівного невдоволення втратять спомини про минулі часто цінні традиції, почнуть творити нову невідому будівлю Церкви на самочинних основах..."

Це голос росіян, які журяться, що **байдужість ерархії Російської Церкви може спричинити повний розвал тої ж Церкви.**

Разом з тим встає перед нами факт, якого не повинен забувати митр. Іларіон, а то: **хоч в Російській Церкві нелад, неканонічність, занепад, однакож Всел. Церква не проголошує Рос. Церкви неканонічною, неправославною.** (Незнання або здоровий розсудок Всел. Церкви!). Але тою самою Всел. Церквою страшить нас митр. Іларіон в Канаді кажучи, що Всел. Церква не признає нашої Церкви православною. Великої Москви не бачила, а до нас малих придивилася! Мабуть думає митр. Іларіон, що так повинно би бути по правилу: Що можна панови, того не можна Іванови! (Хоч нам не доводилося ніколи того непризнавання чути!).

Каже митр. Іларіон, що наша Церква тут і в Стейтах неправославна, бо визнає „Київські Канони", а в Канаді ще гірше, бо тут й архиеп. Мстислав:

„Визнає всі свячення М. Липківського за канонічні, визнає й „Київські Канони" 1921 р." А ще дальше: **„Єпископ Мстислав погодився приняти цю Церкву такою, як вона була, і служить зо священиками Теодоровичевого свячення й публично визнає „Київські Канони 1921 року".**

Наведене, це використовування того вузкого, досі неустійненого погляду на київський Акт 1921 року

Нам воно нісенітниця, але в Европі може митр. Іларіон декого баламутити, і мабуть про те йому ходить. З його слів виходило би, що в нас тут тільки думки, що „Київські Канони", а архиеп. Мстислав про ніщо й це говорить, як про ти ж „Канони"

Та наділі воно не так! Митр. Іларіон фантазує, оповідає казки з 1001 ночи. Адже „Київ. Канони" були собі лише церковним Статутом на Україні, точно так, [illegible] церковний Статут і Чартер є для нас в Канаді. Для місцевих потреб Коли ж нині про ті „Київ. Канони" говоримо, то [illegible], що їх митр. Іларіон хоче вжити за зброю проти нас і для баламучення українців в Европі.

Що ж до архиеп. Мстислава, то це [illegible] історія і в ній має місце також митр. Іларіон.

Митр. Іларіон виїхав з Европи сам від себе, й опинився тут в одній одинокій громаді, що голосно визналася з „Київ. Канонами" і митр. Липківським. Навіть тоді, коли на Україні не було вже Церкви, а може не було й митр. Липківського.

Знов же архиеп. Мстислав прибув не до громади, але до Церкви, що має понад 30 священиків і понад 200 громад, прибув на запрошення Церкви (рішенням Собору 1946 р.), і за благословенням понад 10 епископів, що були в західній Европі. Отже з архиеп. Мстиславом стоять тії ж епископи, а тут стоїть з ним Церква, — а з митр. Іларіоном хто стоїть? Та не зважаючи на все те, митр. Іларіон оббирається за авторітета для архиеп. Мстислава

Але так дійсні авторітети не виглядають. Авторітетами вважали себе всі ті, що стоячи поза воритьми нашої Церкви, викрикували: Ви неканонічні, ви безблагодатні, вас ніхто не признає... Викрикували, коли ж побачили, що це нам не шкодить, то замовкли.

Архиеп. Мстислав стоїть нині в проводі Церкви і на нім лежить обовязок вести церковні справи так, як його розсудок, його совість і церковні потреби показують (а не „Київ. Канони"). І не [illegible] митр. Іларіонови хотілось би. І це його архиепископське діло, з якими священиками і як він має в своїй Церкві служити, а не діло митр. Іларіона, який навіть не вважає ані нашої Церкви, ані Церкви митр. Полікарпа православною.

Та глянімо тепер на роботу самого митр. Іларіона. Він приїхав до громади, яка навіть в суді доказувала, що вона стоїть з Церквою на Україні з 1921 року, а не як наша Церква. Її священик Маєвський був київського ставлення з 1921 року, — і він правив тут в своїй громаді Богослуження, сповідав, причащав, хрестив, вінчав, правив похорони.

Та бачимо, що митр. Іларіон приняв громаду Маєвського такою, як була. Бо не чули ми, щоби митр. Іларіон переводив тут якийсь „Чин Очищ[illegible] перехрещує за Маєвським, [illegible] ляє" слюбів, не править други[illegible] похоронів... Словом, — призн[illegible] Маєвського цілком добрим, [illegible] няв громаду в такім складі [illegible] за часів Маєвського, з тим [illegible] на який звів громаду Маєв[illegible] обдарував її „митрополит[illegible] ром". Вкінці так, як і Маєвс[illegible] нашу Церкву гіршою. З усе[illegible] дить, що сам митр. Іларіон [illegible] визнає „Київські Канони" [illegible] 1921 року", при яких стояла громада [illegible] цілі літа.

Проголошуючи, що наша [illegible] [illegible], бо її не приз[illegible] митр. Іларіон ставит[illegible] тими всіма, що піднимали [illegible] наша Церква тут ор[illegible] будовувала своє життя. [illegible] в ряд з католицькими пол[illegible] тестантами (що сам[illegible] церковних Канонів), з Р[illegible] сією тут і Російською Ц[illegible] Всі вони цілі літа голо[illegible] Церква безблагодатна, [illegible] признана, козацька, [illegible] та ще яка. Нині [illegible] хоче відновити той [illegible] нашої Церкви, коли [illegible] тання: для чього до[illegible] Канонів, чи Всел. Церкви [illegible] бо певно не для добра У[illegible] роду.

Коли про те йде мова [illegible] дальше ось що: **ми стоїмо на тому, що цілий Український Нарід має лише одну одиноку Українську Православну Церкву, без уваги на те, чи її в даній хвилі десь в Царгороді, Александрії,** Антіохії **Єрусалимі, Москві та ще де,** хтось **православною признає, чи не признає** [illegible] для нас, що Церква Україн[illegible] [illegible] на православних [illegible] за собою загально-право[illegible] нсько-православну Історію, [illegible] ний зміст. Це робить її пр[illegible] А чужі... Одні нас цілком н[illegible] яким правом можуть вони [illegible] ти? Других ми знаємо, [illegible] ику моральну вартість мо[illegible] рішення

Вартість і сила нашої цер[illegible] усякої нашої справи) не в т[illegible] про нас говорять, але в т[illegible] ше ми говоримо; в тім, як [illegible] справу розуміємо, якою її б[illegible] кою її перед світом ставимо. **Наше слово в наших справах мусить для нас завсігди бути першим, найважнішим й одиноко рішаючим!**

НЕПИСЬМЕННИХ НЕ ХОЧУТЬ

Вісти з Европи говорять, що неписьменних скитальців не хоче приймати [illegible] жадна країна. Консулі, видаю[illegible] виза, розвідуються також, ч[illegible] письменний. Були вже випадки [illegible] не виїхав до Америки тільки [illegible] він неписьменний

ФРАНЦУСЬКІ ШКОЛИ БЕЗ РЕЛІГІЇ

Травня 18-го ухвалою На[illegible] Зборів скасовано викладання [illegible] французьких школах.

СВЯТИЙ ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ.

Липня 28 (15 церковного) приходить Свято Володимира Великого, за панування **якого українці стали християнами.**

Родився Володимир 952 р. Його батьком був князь Святослав, що і вмер поганином, а бабка В[illegible] Ольга була **вже християнкою.** Володимир мав двох братів, Олега і Ярополка.

За поганських часів українці вірили в багато богів, між якими найважніший був Перун, бог громів і блискавиць (ще тепер кажуть: „Перун би тебе вбив!")), був Хорс, Дажбог, Волес, чи Велес була Мара, богиня смерти (тепер ще кажуть: „Мара його знає") і другі. І тоді українці не чули себе одним народом, але ділились на „племена" — були Поляне, Деревляне, Сіверяне, Уличі, Тиверці, Дуліби і другі.

В Києві вже давно [illegible] християни, бо ж і бабка Володимир. Ольга, була вже християнкою, отже й Володимир почав добачувати, що поганська віра недобра, і це вже стало було широке відоме. Тоді почали присилати до Володимира своїх послів ріжні народи — жиди, турки, римляне, і всі з них захвалювали свою віру. Однакож Володимир був обережним чоловіком. Щоби довідатись на власну руку про ріжні віри, Володимир післав в світ 10 найрозумніших людей, щоби приглянулися вірам ріжних народів, а тоді вони скажуть, котра віра найкраща.

Посли пішли і бували в ріжних краях, були і в Римі, а вкінці прибули до Царгороду. Тут допера знайшли те, чого шукали. І вернувшися до Володимира вони сказали

Кожний чоловік, вкусивши солодкого, не хоче гіркого; так і ми, — коли пізнали віру греків, то не хочемо іншої бо їх віра правдива і правдивий Бог з ними перебуває. Коли ми там були в Церкві (с. Софії), то нам здавалося, що ми не на землі, [illegible]

Тоді Володимир [illegible] боярами, а ті сказали:

„Коли б грецька віра не була правдива, то і бабка твоя, що є дуже мудрою жінкою, не була би її приняла".

Після того охрестився Володимир (при хрещенню [illegible] В[illegible]) а дальше вже хрести[illegible] єва. Це було 988 р[illegible] дальші міста і села [illegible] інський нарід приняв х[illegible]

Приняття християнст[illegible] нікі добрі наслідки. З християнством починається на Україні книжна наука починаєсь писати Історія Українського Народу. Всі племена обєднуються в один народ, розвивається одна християнсько-українська культура

Сам Володимир, що передтим був чоловіком жорстоким, став тепер чоловіком лагідним і дуже милосердним. Тепер дбав він, щоби помагати бідним, казав навіть по домах розвозити поміч. А коли помер 15 липня (церковного). 1015 року, то — як говорить Історія — весь народ плакав за ним, як за рідним батьком.

Церков зачислила Володимира, як і його бабку Ольгу, до святих, а Володимира названо Рівноапостольним за те, що він навернув до християнства Український Народ, подібно, як Апостоли навертали народи до християнства.

Нині, коли оглянемо все те неоцінене добро, яке принесло християнство Українському Народови, то розуміємо, що Володимир повинен би бути для Українського Народу одним з найбільших Святих і його Свято повинно би бути між найбільше величавими Святами, які Українська Церква святкує.

Бо Володимирова праця дала одну спільну народну свідомість Українському Народови. Дала одну Віру і Церкву; дала одну спільну церковно-українську Культуру; засіяла перше зерно шкільної і книжної Освіти; Володимирова праця почала вперше писати Історію Українського Народу.

Коли нині Український Народ все те має, то повинен тямити і пригадувати собі, що перші зерна всего того засіяла на поли українського життя Володимирова рука. Ось чому то Володимира названо „Великим", — і повинен він бути завсігди Великим в нашій свідомости і в нашім серці.

НАЙСТАРШИЙ ЧОЛОВІК В МАНІТОБІ.

Покищо відомим найстаршим чоловіком в Манітобі є Кеййон Копертвейт, що живе [illegible] в Ст. Боніфасі, коло Винипегу. Йому в четвер 24 червня пошов 110-ий рік. Минулих іменин він ще [illegible]

ЧИСЛО І ПРИНАЛЕЖНІСТЬ СКИТАЛЬЦІВ.

Польський „Ожел Бяли", що видається в Англії при кінци травня подавав за Статистичним Бюром про скитальців в американській Німеччині ось що:

Всіх скитальців було в березни — 464.334.

З того в таборах було 304,856.

В гуртах сторожів і робітників було 15,709.

Працювали в німецькій господарці 143,769.

Каже „Ожел Бяли", що найбільша група польська, всіх поляків було 164,-[illegible] 52,5[illegible] уважало себе [illegible]

Жидів було	13,166(?)
Лотишів	[illegible]
Литовців	32,046
Естонців	18,226
Югославців	15,480
Росіян	12,709
[illegible]	28,702
[illegible]	[illegible]
[illegible] ни	42,906
В марті виемігровало	7,154
Вернулось до своїх країв	894

Хоч подані числа вже давніші, але і нині дають вони поняття про скількість [illegible] національну приналежність скитальців [illegible] мість, що ті числа нині дещо [illegible]

ВІТЕР В ПРИКАЗКАХ.

[illegible] вітер паду. (Говорить слабосилий чоловік).

А то му вітер в ногах! (Швидко йде).

Вітер в кешени свище. (Порожні; чоловік не має грошей).

Шукай вітра в поли (Шукай того [illegible]).

Гони вітра в поли. (Доганяй того, що кудись втік).

На вітер говориш. (Говориш, а тебе не слухають; з твоєї бесіди не буде користи.

Маєш вітер під носом, то дуй. (Кажуть дитині, коли страва горяча).

Не давайся кожному вітрови повівати (Іди за своїм розумом).

Пігнався на чотири вітри. (Пішов, куди не треба було йти).

Почув, звідки вітер віє. (Зрозумів, до чого якась справа веде; що за тою справою крається).

Пустий вітер йому в голові. (Думає непрактично, легкодушно, по дурному).

Хто вітер сіє, буде збирати бурю. (Хто непотрібно кого дразнить, доведе до великого лиха).

Ой не відти вітер віє, звідки мені треба. (Не складається, як я хочу).

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Після підписання акту поєднання митр. Олексій, як оповідали делеговані епископи, перехрестився, заплакав і сказав, що з його душі спало тяжке бремя, а потім запросив архиеп. Ніканора і еп. Мстислава до Успенського Собору Почаївської Лаври, де відправлялось тоді вечірне богослуження, яке казав нараз припинити, увійшов з епископами Української Автокефальної Православної Церкви до вівтаря, приложилися там до св. престолу (поцілували), наказав опустити зверху св. образ Почаївської Божої Матері, до якого теж приложилися, а потім цілували стопу Пречистої на камені, себто у всіх цих актах увійшли в молитовне єднання в наслідок підписаного акту церковного примирення

Владика митр. Полікарп, після докладу архиеп. Ніканора, негайно видав пославння до духовенства і вірних Автокефальної Церкви, в якому ділився великою радістю з приводу припинення роз'єднання в Церкві і наказав відправити вдячні Богові молебни, а 12 жовтня послав повідомлення Райхскомісарові України про те, що 8 жовтня, 1942 р. довершено акт з'єднання [illegible] Православної Церкви в Україні [illegible] автокефального і автономного [illegible] в одну Українську Автокефальну Православну Церву. В Луцькому катедральному соборі акт поєднання було урочисто оголошено і молебен відправлено у неділю [illegible]

[illegible] зо всіх сторін України почали [illegible] Полікарпа вістки про [illegible] яка огорнула серця вірних, коли почули про мир у Церкві. Єпископат Автокефальної Церкви оголосив акт поєднання [illegible] квах; слухаючи його [illegible] зворушення плакали [illegible] преса поза Україною (в місцевій пресі німецька цензура не дозволила на видрукування не тільки тексту акту, але й вістки про його підписання) [illegible] церковне поєднання. З Варшави митр. Полікарпові надіслали свої привітання митр. Дионисій, архиепископ Палладій, протопрес. П. Пащевський і др. Митр. Дионисій вітав і митр. Олексія звертаючись до нього в листі як до митрополита та висловлюючи надію [illegible] незабаром буде мати його послання до вірних з приводу акту поєднання. Одержавши цього листа від митр. Дионисія, митр. Олексій з задоволенням висловився, що нарешті має признання митрополичого титулу від правдивої канонічної влади.

Коли так щиро й радісно було зустрінуто акт поєднання в Автокефальній Церкві, а також і посеред багатьох з автономного духовенства, то скоро загальне здивовання викликав факт, що по церквах під юрисдикцією Автономної Церкви почаївський акт не був оголошений, молебні не відправлялись й жодного повідомлення про цю важну подію ієрархія Автономної Церкви не оголошувала. Тільки через три тижні обіжником з 29. XI, 42 р. за ч. 3137, Кремянецька Духовна Консисторія, діючи з наказу митр. Олексія, оповістила „жеческе духовенство Україн", що 8 жовтня 1942 р. відвідало митр. Олексія двох делегатів „Луцької орієнтації", з якими підписано акт, на котрий треба дивитись, як на „акт комісії для поєднання двох напрямків, бо згідно з 34 ап. пр.

2 пр. 2 Всел. Собору, такі важні справи, як поєднання, можуть бути здійснені тільки за згодою всього епископату церковної области", а тому „акт комісії розіслано епископам (Автономної Церкви), щоб кожний висловив свій погляд на нього і висновок. А до часу затвердження акту поєднання „нашими владиками, — кінчає обіжник — положення нашої Св. Церкви зостається в попередньому стані".

Як виявилось, акт церковного поєднання зустрів негативне відношення і з боку більшости епископів Автономної Церкви і з боку німецької влади. Трудно сказати, чи автономні епископи, противлячись церковному поєднанню, виходили лише з політичних міркувань свого москвофільства і ворожнечі до автокефалії Української Церкви, чи старались догодити німецькій владі, довідавшись, що і їй не подобається церковне обєднання в Україні. Розуміється, що ні першого, ні другого мотиву явно не висувалося. Назовні висувались лише мотиви „канонічні". В меморандумі, що його склали митр. Олексію архиеп. Симон та епископи Пантелеймон і Веніямин, говорилось про обурення між вірними, про „пригнічуюче враження" і навіть „соблазнь", які ніби виникли з того, що митр. Олексій підписавши „акт", увійшов в общення (в поєднання) з липківцями, яких раніш слушно признавав еретиками". А тому Синод Автон Церкви, в складі названих трьох епископів, без участи голови — митр. Олексія, постановив 1) просити митр. Олексія зняти свій підпис з так званого „акту поєднання", про що й має подати до відома вірних окремою грамотою; 2) предложити митр. Олексію зложити з себе звання Екзарха усієї України, аж до рішення Всеукраїнського Церковного Собору, а вище церковне управління зосередити в Св. Синоді, який, — як пишуть автономні епископи, доси „не міг розпочати своєї праці з невияснених причини".

Як бачимо, епископи Автономної Церкви зовсім не дивилися на акт поєднання, як на якийсь там „акт комісії", чи „підготовчий проект поєднання". Автором всіх канонічних узасаднень в Автономній Церкві завжди був сам митр. Олексій, решта ж епископів лише повторювала ті канонічні мудрування так само, як повторила в своєму меморандумі й вигадку про „еретиків-липківців".

(Далі буде)

З ВЕСІЛЛЯ НА ДОБРІ ЦІЛИ
(Гемилтон, Онт.)

Франко і Віра Волковські.

Травня 8, 1948, відбулося вінчання доброго працівника у відділі СУМК ім. І. Богуна, т-ва Просвіта і Української Православної Громади ім. св. Володимира, як також колись доброго танцюриста українських національних танків, Франка Волковського з панною Вірою Пастор

На місци тут згадати, що п-во Волковські справляли шесте весілля для пятьох синів і одної дочки. Три сини служили в активній армії Канади. Один син, Антін зістав убитий при повітряній фльоті і за ним п-во Волковські плачуть до сьогодні й певно незабудуть ніколи, бо 5 синів як соколів було, а одного нема і осталася прогалина в родині. Правда, що ті прогалини по війні остались майже в кожній українській родині, чи тут в Канаді, чи на рідних землях України. Наш нарід поніс найбільші втрати в майні і людях.

Пова ті всі клопоти, що їх переживали п-во Волковські, вони є щирими працівниками при Українській Православній Церкві ім. св. Володимира і братніх товариств. Вони працювали і працюють щиро, не звертають уваги на жадні перепони і не відказуються від праці, яку можуть виконати для добра своєї громади. І як видно їх сини і дочка йдуть слідами своїх родичів та беруть участь в громадській праці.

П-во Волковські звичаєм українським благословили свого сина Франка хлібом і всім найкращим на нову життєву дорогу супружого життя, "щоби ти дорогий сину жив в агоді і любові зі своєю дружиною і не забув про нас родичів, братів і сестру, та й нарід свій український. Так тобі, Боже допоможи на кожному кроці якнайкращого супружого життя".

Весільний обід і гостинна забава відбулась при поважному числі гостей з міста Гемилтону. Була також родина з міста Торонта.

По обіді промовляли на всякі теми п. Іван Калинюк, п. Михайло Папіш і п. Гриць Будник. Гості, як звичайно на весіллю, гарно забавлялися, весело розмовляли, співали українські пісні. Наші Сумківці не забули про свої національні танки і танцювали на переміну одні і другі. Одним словом, можна сказати , що весілля відбулося дуже гарно, неначе в рідному краю.

По обдаровуванню молодят за старанням молодої пари Віри Пастор, тепер Волковська, і Франка Волковського та родичів, Гриць Будник перевів збірку на будову української православної церкви, яку почато будувати в місяці травні цього.року і попросив присутних, щоби не забули вложити жертви на видавничий фонд Українського Голосу, щоб осталась памить з весілля для молодої пари, та й для нас всіх приємним споминам.

Молода пара, Віра і Франко Волковський жертвували 45 долярів; Михайло і Марцеля Волковські, родичі молодого 5.50.

По 2 дол.: І. Волковський, Аделя Корнішка, Торонто, Т. Олевюк, М. Страбак, В. Сусла.

По 1 дол.: Г. Будник, С. Волковський, Ріа Свистун, В. Бобик, О. Олійник, Марія Паран, І. Олійник, І. Олексюк, Маруся Фаригрига, І. Попович, Настуня Капинюк, Т. Паланипия.

По 50 цт.: П. Возьний, О. Волковський, В. Здрулюк, Я. Мізон, Анна Руда, А. Стецик, М. Папіш, В. Довбета, В. Ткач.

Зібрано разом 77 долярів, з чого призначено на видавничий фонд Українського Голосу 10 долярів, на вид. фонд Вістника 5 долярів, а 62 доляри на будову української православної церкви ім св. Володимира в Гемилтоні, Онт.

По обдаровуванню, молода пара, Віра і Франко Волковські, висловили щиру подяку своїм родичам за їх труди та за те, що справили таке гарне весілля. Подякували рівнож всім гостям за дарунки та щирі побажання здоровля й щастя на новій дорозі життя.

В імени всіх присутних на весіллю і тих, що не могли прибути, бажаємо молодій парі щастя, здоровля і многих літ на новій життевій дорозі, а жертводавцям належиться щира подяка за те, що цінять свою пресу, яка дає нам корм рідного слова.

Не забувайте ніколи при кожній нагоді підчас весілля, хрестин чи других оказій згадати про свій часопис, свою церкву, свій Народний Дім, а тим самим поширите свою працю на більшу скалю і дасьте себе пізнати другим, хто Ви є, і чого бажаєте для всего українського народу тут в Канаді і на рідних землях України.

Гриць Будник.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
(Арран, Саск.)

Мойому місійному округу, Арран, припала честь мати першому з поміж всіх наших громад на фармах, Архиєрейські Візитації.

До неділі 6 червня, Високопреосвященний о. Владика Мстислав відвідував наші громади по більших містах, та в неділю 6 червня назначено візитацію в Арран.

На той день ще й Господь дав гарну погоду, так, що візитація відбулася вельми успішно. Зїхалося багато моїх доокілчиних парохіян, так, що візитація набрала характеру місійного значіння.

Громада в Арран подбала про гарну декорацію і привітної брами, і доходу о. Владики в храм, і Архиєрейського посвячення Церкви: на престолі спочивають св. Мощі Київського Митрополита Макарія. А навіть припадково сталося, що жіноцтво подбало про золоту чашу і кадильницю, то й обряд посвячення церковних річей причинився до величавости Свята.

На Архиєрейській Службі Божій о. Владика виголосив проповідь на євангельську тему і тим поповнив серця вірних та здобув батьківське довіря в своїх духовних дітей.

По Святій Службі був процесійний похід, підчас якого відбулося посвячення будинку аналвору Церкви. То також осталось арранцям в памятку, їх громада мабуть перша удостоїлася мати повне Архиєрейське посвячення своєї Церкви своїм новим Архипастирем.

По церковній врочистости, трудами Жіночого Товариства в Арран, відбувся спільний обід, [illegible] кого засіло понад 500 осіб і знов почулася промова о. [illegible] дики на тему: „В обстоюванні [illegible] сила Українського Народу".

Щоби вірні якнайбільше скористати з побуту о. Владики в Арран і щоби найдальше сусідні парафіяни могли познайомитися з своїм новим Духовним Батьком, то Консисторія назначила відвідини о. Владики громадок і то на будних годинах вечером.

І так: в понеділок, 7-го о. Владика відвідав Сван Ривер, в вівторок — Гвос, в середу о. Владика мав на поворот в Арран і приготування до Архиєрейської Візитації в Арран-Кобзар в свято Вознесення Господнього, як Храму парафії.

І в Арран-Кобзар візитація булася з повним приготовленням, гарною погодою і великим моральним піднесенням.

По відправі був в парохіяльній салі громадський обід з промовами о. Владики і других.

Та може наймилійшою і найщирішою хвилиною були відвідини о. Владикою своєї пастви в Реннер, Ман., де о. Владику сердечно привитали наші брати православні Волиняки, які всі памятають о. Владику з Рівного. о. Архипастир проживав найкраще і найцікавішу часть свого життя, займаючи ріжні громадські уряди, особливо як був вибраний сенатором до Варшавського Парляменту за небіжки Польщі.

о. Владика, поза батьківською наукою в церкві, ще й з особна з кожнім майже парафіяниом мав щось доброго поговорити, чи про його рідні сторони (о. Владиці відомі майже всі місцевости на Волині), чи висвітлюючі славні хвилини з відродження Волині, а особливо ві участь в партизанському русі, щоби побити і вигнати німців з свого краю.

Парафіяне були так одушевлені, що просили, щоби о. Владика бодай раз в рік їх відвідав.

Тут від себе і від всіх моїх парафіян, щиро дякую о. Владиці як і Консисторії, що вони так розумно рішили назначуючи Візитації і по менших громадах, бо з Архиєрейських відвідин велика душевна користь всім парафіянам, а в той спосіб поширення і вкорінення ідей і науки Христових правд на землі.

Рівнож честь і признання моїм всім парафіянам, що так щиро приготовлялися і послужили місійній роботі Нашої Церкви.

о. І. Майба.

СПРАВКА І ДОПОВНЕННЯ

В 11 числі Вістника зайшла помилка на 8-ій стороні, в виказі з Писанку, а то, в збірку о. Кишлюка вставлено імя о. Гикавого і розділено його збірки. Тут подаємо їх, як повинні бути, з додатком громади Сеньків.

Форт Френсис, Онт. Д. Котик 3.00; дрібними 8.10.

Вайта, Ман. — 11.15.

Роза, Ман. М. Чубей 2.00; дрібними 5.75.

Сондавн, Ман. 8.05.

Толстой, Ман. — 3.00.

Сеньків, Ман. — 10.75

ІЛІЯ ВАКАРУК
(Посмертна згадка)

Беліс, Алта. — Довголітний передплатник „Вістника", Ілля Вакарук, упокоївся 26 квітня 1948 року. Прожив 84 роки. Покійний родився в селі З[illegible] Снятин, в Галичині [illegible] приїхав 1907 р., і поселився на фармі в околиці Пакан, звідки переїхав до Вастив, Алта. На старі літа перейшов до місточка Беліс, Алта., де був до кінця життя.

Покійний полишив стареньку дружину, та дочку і зятя — Григорія Шопку.

Вічна йому память!

Г.Ш.

ВОЛОДИМИР ПАХОЛЕК
(Посмертна згадка)

Здається що нікотра околиця не була так потрясена як Сведен, як почула вістку про трагічну смерть Володимира Пахолека. Новинка розійшлася не тільки по околиці, але по цілій провінції, що не стало, в дома молодого фармера і його робітника. Від 14 травня подія не була відома нікому, але на 28 травня зауважили браття що його нема в дома. Дали поліції знати, і поліція віднайшла та арештувала робітника що в нього робив, а тіло господаря знайдено 2 червня в корчах 20 миль від дому.

Горем прибита родина і околиця відпровадили тіло на вічний спочинок 4 травня. Бл. п. Володимир родився в селі Гоголів [illegible] кальського повіту 1 березня 1911. Мати привезла його маленьким [illegible] тиною. Був тихої вдачі, [illegible] в рідній [illegible] замордований [illegible] Придбав собі землю і мав замір [illegible] цеї осени.

[illegible] його сира земля [illegible] спочиває [illegible] своєї матери Ірини, яка його [illegible] минувшої осени, і [illegible] так оплакував в своїм горю.

Лишив в смутку старенького батька, три брати, пять сестер і [illegible] друзів. Полишив і [illegible] СУМКівський, якого любив і помагав коли тільки міг.

На вічний спомин його памяти вірні зложили 15 долярів на Дім [illegible], 4 доляри на пресовий фонд Українського Голосу, [illegible] доляри на Вістник.

Нехай ця канадійська земля буде Тобі легкою, а добра воля і [illegible] запорукою Вічного Щастя в Небесного Отця.

о. В.С.

АННА МАКСИМЮК
(Посмертна згадка)

[illegible] жаль огортає нас [illegible] утраті нашої громадянки, [illegible] дорогої дружини [illegible] Дмитра Максимюка. П-во [illegible] і більше як рік тому [illegible] на сталий побут до [illegible] Мирнам, де Анну стрінула [illegible] недуга, щось в роді [illegible] і по 13 тижневім побуті [illegible] мирнамськім шпиталі, [illegible] життя на 53 році віку. [illegible] 10 мінут по 9 [illegible], у вівторок 25 травня [illegible] її смерти, через півгодини, був її муж.

[illegible] тижнів перед смертю покійна приняла Святі Тайну Сповіди й Евхаристії й можна сказати, що відійшла у двори Небесного Отця з любовю, вірою та надією [illegible] життя віковічне, радісне й щасливе. Тому смерть не була для неї страшною, бо смерть стрінула її у світлі правди й Божої ласки.

Народилась у селі Борщеві, повіт Снятин, Галичина. Була дочкою покійних вже родичів, Прокопа Грепика й Марти, з дому Штифураків, з якими перед 41 роками приїхала 9-літною дівчиною до Канади й замешкала в Манітобі у місточку Моріс. Там виросла й ходила до школи, а що там находилась дітвора всякої народности, то вона мала нагоду вивчитись крім англійської й української мови, ще з мовами французькою й німецькою.

Тут вона 1907 року вийшла заміж і зі своїм мужом прожила 41 літ. В Манітобі проживали через 8 літ, а 1915 року, разом зі своїми родичами й мужом вибралися в Алберту на фарми в околицю Мирнам-Сава, не далеко ріки Саскачеван, де проживали до пізньої осени 1946 року. Опісля перебрались на сталий побут до Мирнам.

Похорон відбувся у пятницю 28 травня зі Службою Божою і всіми похоронними требами, які довершив нам о. парох І. Швець. У похороні брало участь поважне число людей і тіло похоронено на цвинтарі, 4 милі на північ від Мирнам, де вже спочивають її родичі.

Полишила в смутку мужа Дмитра, чотирьох синів й одну дочку, так за чергою: Іван, Грицько, Параска, Василь й Михайло. Всі [illegible] крім Михайла. Іван переїхав на Гейнсбург, Грицько й Василь в Онтеріо, у місті Симко, і Параска зі своїм чоловіком Михайлом Митрунцем фармерують на Ставі. Ще остались у смутку за своєю бабкою 10 внуків й одна правнучка.

В церкві по проповіді, завізвав о. парох всіх учасників похорону до останнього прощання з покійною через цілування св. хреста, а рівночасно до збірки на невянучій для неї вінця як Український Голос і Вістник.

Загальна, безіменна колекта в церкві була 5.73

Опісля запрошено учасників похорону до хати на перекуску, при якій переведено збірку з поданням імен жертводавців:

По 1.27: М. Хміляр.

По 1 дол.: о. І. Швець, Д. Максимюк, І. М. Максимюк, М. Н. Митрунець, І. Смоляк, І. Романюк, П. Дмитришин, Н. Митрунець, М. Митрунець.

Разом з збіркою в церкві зібрано 16 долярів, з чого 5 долярів, по половині, призначено на Український Голос і Вістник, а 11 долярів передано до каси церковного сестрицтва, на думці, що такимо буде невянучим вінцем для покійної Анни

Від мужа, дітей, внуків й правнучки, щирий поклін тобі Анно, а земля хай буде тобі легкою!

Вас. Колюк.

ЕВДОКІЯ ЦЕБІНЬ
(Посмертна згадка)

Виндзор, Онт. В понеділок 17 травня ц.р. заснула вічним сном бл. п. Евдокія Цебінь в дому Оконська, проживши 62 роки.

Покійна родилася в селі Сороцьке, повіт Скалат, Західна Україна, де і вийшла заміж за Петра. Через 35 літ тяжко працювала з своїм мужом в Канаді, щоби заробити на життя та виховати своїх діточок. Перебувала у Винипегу, Торонто — а 25 літ в Виндзор. Через цілий час у Виндзор щиро і чесно працювала в народних організаціях, як в Народнім Домі у Виндзорі, в Взаїмній Помочі, де була від заснування членкою, Жіночім Товаристві Л. Українки, потім в Товаристві Просвіті і Українській Прав. Громаді св. Володимира в Іст Виндзор. В церковній громаді була старшою сестрицею аж до смерти. Любила читати і була передплатницею Українського Голосу та Вістника. Ще перед смертю виповняла свою передплату Вістника. Оставила горем прибитого свого мужа, з яким прожила в супружім життю 37 літ, 4 сини, 4 невістки, 7 внуків брата та дві сестри в рідним селі.

Похорон відбувся 20 травня при дуже великім здвизі людей, як членів товариств, сусідів, знакомих та приятелів. Через два вечері наш о. парох відправляв панахиду, де дуже було багато присутних, які в останне приходили відвідати її.

В четвер рано прибула процесія і священик і по відправі в хаті похоронний похід рушив до церкви. Звиш 200 осіб було в жалібнім поході. Жіноцтво несло вінки, дорогою співали дяки "Христос Воскрес" та "Воскресіння Твоє Христе Спасе", а о. парох відчитав після похоронного походу 12 евангелій. В церкві відправлено похорон і жалібну Службу Божу. Похоронено на міськім цвинтарі. В церкві і над гробом покійну прощав о. парох, від Взаїмної Помочі пані Стецій, від Жіночого Товариства ім. Л. Українки пані М. Гургула.

По похороні відбулась перекуска в салі Т-ва Просвіти, де наш дяк, п. Г. Сторожук, підніс великі заслуги померлої для наших організацій, закликав присутних на вінець вічного спомину для Укр. Прав. Колегії св. Андрея і пресовий фонд Українського Голосу і Вістника. Гроші розділено так: 40 долярів на Колегію, по 5 долярів на пресовий фонд, а решта на пересилку грошей і фотографії до преси.

Спи спокійно дорога сестро, люба мамо, дорога приятелько по невтомній праці нехай земля буде тобі легка, як перо.

Учасники.

ПОДЯКА

По утраті дорогої дружини і нашої любої матусі і бабки, складаємо щиру подяку всім тим, що чим небудь причинились в нашім горю. Щира подяка за вінці як Товариствам, Церковній Громаді, членам, знакомим ,приятелям, та тим ,що прийшли в останне вшанувати та відпровадити покійну на вічний спочинок. З окрема дякуємо о. пароховi Запаринюкові за дуже зворушаючі прощальні проповіди в хаті, в церкві і над гробом, дякам пп. Гр. Старожукові, М. Чаборникови і В. Турчинови.

Спи дорога дружино, люба матусю і бабко блаженним сном і земля нехай буде легка тобі!

Муж Петро, сини, невістки і внуки.

УВАГА! Йорктон, Саск. УВАГА!

Архієрейська Візитація

Впреосв. Архієпископа Мстислава відбудеться

в українській православній церкві Преображення в ЙОРКТОНІ, Саск.

у неділю, 1-го серпня, 1948 р.

Утреня — год. 9:00 рано

Зустріч Впреосв. Архієпископа Мстислава — 10:00

Архієрейська Служба Божа — год. 10:30.

Спільний Обід і відповідна програма в год. 1:00 пополудні в Народнім Домі на 1-ій вулиці

Запрошуємо всіх українців міста Йорктону й околиці на це велике торжество.

І. Балабух, голова

С. В. Перкеровський, секретар.

Архієрейська Візитація

Впреосв. Архієпископа Мстислава відбудеться

в українській православній церкві св. Іллі у ВРОКСТОНІ, Саск. у понеділок, 2-го серпня, 1948 р. в день храмового свята св. Іллі

Всенощна — год. 8.00 рано
Утреня — год. 9.00 рано
Зустріч Впреосв. Архієпископа Мстислава — 10:00.
Архієрейська Служба Божа — год. 10:30.
Спільний Обід і Програма в год. 1:40 пополудні в Народнім Домі в Врокстоні — місті.

Запрошуємо всіх українців Врокстону і сусідніх околиць взяти численну участь у цім надзвичайнім святі.

А. Рурак, голова. Г. Герасим, секр.

Архієрейська Візитація

Впреосв. Архієпископа Мстислава відбудеться

в українській православній церкві св. Духа в МІКАДО-МАЗЕПА, Саск. у четвер, 5-го серпня, 1948 р.

Утреня — год. 9:00 рано.
Зустріч Впреосв. Архієпископа Мстислава — 10:00.
Архієрейська Служба Божа — год. 10:30.
Спільний Обід і Промови — 1:00 год. пополудні.

[illegible] запрошуємо всіх українців в Мазепі і сусідніх околиць прибути на це незвичайне торжество.

М. Король. Ст. Маковський, секр.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЛИПЕНЬ
[illegible]
2 [illegible] Бел Канора
СЕРПЕНЬ
1 Неділя [illegible]
[illegible]
22 Неділя [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЛИПЕНЬ
[illegible]
Адреса Вох 77 — Давфин, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Федина.
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Оксборо (Празник).
Адреса — Вох 40, Оксборо, Ман. тел. 134—21 Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЛИПЕНЬ
25 Неділя — Вайта.
Адреса. Толстой, Ман. Вох 425 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Архиерейська Візитація Впреосв. Архиеп. о. Мстислава в Принс Алберт (Храм)
9 год. рано — Утреня
10 год. — Зустріч Владики.
10.30 — Архиер. Служба Божа
1 год. Обід — по обіді промови
Відвідини Архієпископа по громадах:
26. Понеділок — Молебен в 11 год рано — в Гонімун.
Вечірня — 4 год. пополудні — Семборг.
27. Вівторок — Молебен в 11 год рано — Шипмен.
Вечірня, 4 год попол.—Вірдейл
Адреса — 554—7 стр. іст. Тел 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини
ЛИПЕНЬ
25 Неділя Малета
28 Середа Св. Володимира Вел [illegible] (Успенська)
СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Йорктон Архієрейська [illegible]
2 [illegible] Прор. [illegible] Врокстон Архієрейська [illegible]
[illegible]
[illegible] Мелвет
15 [illegible]
[illegible]
22 Неділя — Йорктон
28 [illegible]
29 Неділя — Донвел.
Адреса: 110 Веллінгтон Евню [illegible] Йорктон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Арран місто.
28. Середа Св. Володимира Вел.— Арран.
СЕРПЕНЬ:
1 Неділя — Пайн Ривер
2 Понеділок [illegible] Ривер.
[illegible]
15 Неділя — Норквей
19 Четвер Преображення Господнє [illegible] (Храм)
22 Неділя — Свон Лейк
28 Субота Усп. Пресв. Богор. — Мелвілл (Храм)
29 Неділя — Глес
Адреса [illegible] Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.
ЛИПЕНЬ
28 Середа [illegible] Кедворт Архієрейська Візитація
СЕРПЕНЬ
1 Неділя [illegible]
2 Понеділок [illegible] Тарнопіль
8 Неділя — Вакав
15 Неділя — Сінтс
19 [illegible] Преображення Господнє — Ельбов Крік.
22 Неділя [illegible]
28 [illegible] Мимм (Храм)
29 Неділя [illegible] (Храм)
ВЕРЕСЕНЬ
5 Неділя [illegible]
Адреса Скринка 1[illegible] Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. М. Кисілюк.
ЛИПЕНЬ
25 Неділя — Ленгфорд.
СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Громада — отворення нової церкви.
8 Неділя — Престон
15 Неділя — Ватерфорд
[illegible]
29 Неділя — Брентфорд
[illegible]
Адреса [illegible] Престон, Онт. Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.
ЛИПЕНЬ:
25. Неділя — Крайдор.
СЕРПЕНЬ
1 Неділя — Репфорд (Храм)
8 Неділя — Виткін
15 Неділя — Кенда
19 Четвер Преображення Господнє [illegible]
22 Неділя — Ігонія
28 [illegible] Усп. Пресв. Богор. — [illegible] (Храм)
29 Неділя — Гефорд
Адреса Вох 51 — Гефорд, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.
ЛИПЕНЬ:
21. Середа — Бруксбі Архієрейська Візитація. Вечірня в вечір [illegible] Бруксбі
28. Середа Св. кн. України Волод. Вел. — Гронлид.
СЕРПЕНЬ:
1. Неділя — Гронлид, північна.
8. Неділя — Голсон Бей
14 [illegible] Мак. Маковеїв, Хрещення [illegible] Гронлид.
15 Неділя [illegible] Окр. З'їзд СУМК
19 [illegible] Преображення Господнє Бруксбі
22 Неділя — Гронлид над рікою.
28. Субота. Усп. Пресв. Богор. — Гронлид північна.
29. Неділя — Кінет
ВЕРЕСЕНЬ
5. Неділя — Гронлид північна
11. Субота. Усікн. Голови Івана Хрестителя — Гронлид.
12. Неділя [illegible]
19 Неділя — Мелфорт
21. Вівторок. Різдво Прес. Богор. — Гронлид північна.
26 Неділя — Бруксбі
27 Понеділок. Воздв. Чесн. Хреста — Гронлид над рікою.
По Богослуженню катехизація.
Адреса: Бакс 47 — Гронлид, Саск.

Календар Українських Свят
ЛИПЕНЬ.
18 Н 5 Нед. 5 Преп. Атанасія Ат[illegible]
19 П 6 Преп. Сисоя схиин. [illegible]
20 В 7 Преп. Томи, [illegible]
21 С 8 Вмч. Прокопія
22 Ч 9 Свщмч. [illegible]
23 П 10 †Преп. Антонія [illegible]
24 С 11 Смерть [illegible]
25 Н 12 Нед. [illegible]
26 П 13 Собор арх. [illegible]
27 В 14 Ап. Акили [illegible]
28 С 15 †Володимира [illegible]
29 Ч 16 Свщм. Антиноген[illegible]
30 П 17 Вмч. Марини [illegible]
31 С 18 Івана [illegible]
СЕРПЕНЬ
1 Н 19 Нед. 6 [illegible]
2 П 20 [illegible]
3 В 21 Преп. [illegible]
4 С 22 Рівноап. Марії М[illegible]
[illegible]
15 Н 2 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеницина.
ЛИПЕНЬ
25. Неділя — Спеген Бойн Лейк
СЕРПЕНЬ
1. Неділя — Тірін
8. Неділя — [illegible]
[illegible]
[illegible] год. 7 вечером
[illegible]
22 Неділя — Ельк Пойнт
[illegible] Смоки (Храм)
[illegible]
Скр. 409, Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Юрківського.
ЛИПЕНЬ
25. Неділя — Пашарфі [illegible]
СЕРПЕНЬ
1 Неділя [illegible]
[illegible]
29 Субота Усп. Пресв. [illegible]
[illegible]
Адреса 9[illegible] [illegible] Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ЛИПЕНЬ
25 Неділя — Ленгорд
СЕРПЕНЬ
1 Неділя—Гілберт Плейнс (Ь
8. Неділя — Грендвю.
Адреса:
Роблін, Ман. Поч скр. 54, Тел. 542

Устав Церковний.
ЛИПЕНЬ
25. Нед. 5 Голос 4 [illegible] Римлян 10 [illegible] 28 [illegible]
28 Володимира Вел. [illegible]
[illegible]—16. Літургія Ап. Галат 1 [illegible] Іоана 10 [illegible]
СЕРПЕНЬ
1. Нед. 6 Гол. 5 УЄ [illegible] Ап. Римлян 12: 6 -14. Ев. [illegible]
2 Іллі Пророка [illegible] Луки [illegible] Літургія Ап. Якова 5 [illegible] Луки 4: 22—30
8 Нед. 7, Голос 6 УЄ 7 [illegible] Римлян 15: 1 -7. Еван [illegible] 27 —35.
15. Нед. 8 Голос 7 [illegible] Ап. 1 Коринтян 1. -10—18 [illegible] Матея 14: 14—22

ВЕЛИКЕ СВЯТО В ГРИМСБІ, ОНТЕРІО

Українська Пр[illegible] Церква [illegible] в Гримсбі, Онт

Ділимось з українським громадянством радісною вісткою про

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ
ново-набутої
Української Православної Церкви в Гримсбі
відбудеться
В Неділю, 1-го Серпня, ц. р.

ПРОГРАМА СВЯТА:
9:30 рано — Святочне Богослуження при участи кількох священиків. Підчас Богослуження співати-ме хор Укр. Прав. Церкви з Гемилтону, під орудою п. Радиша.
Після Богослуження Спільний обід та промови
Свято закінчиться вечером Величавим Концертом [illegible] Торонтонського Гемилтонського та місцевого хору

[illegible] громадянство, як також подальші громади прибути масово [illegible] та радіти нашими великими здобутками

За Укр. Прав. Громаду в Гримсбі, Онт.
Л. СТЕЦОВИЧ, голова. ОСИП ЛИСИЙ, писар

Український Тиждневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1948. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1948. ЧИСЛО (827) 15

РОСІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

Вже більше, як місяць, відколи Росія спинила весь рух між Берліном і західними частями Німеччини. Тоді алянти зачали довозити поживу і вугіль до Берліна літаками і вжили до того тільки літаків, як певно Росія не сподівалася. І тут вона робила малі перешкоди та погрожувала, але Англія та Америка стали на тому, що Росія їх з Берліна не виже.

Недавні вісти були, що Росія в [illegible] Берліна в своїй Німеччині [illegible] маневр из великою армією [illegible] зброєю, очевидно на [illegible] там. А з тим знов постав[illegible] домагання, щоби алянти обмежили число довозових літаків, бо мовляв, багато [illegible] без потрібного досвіду.

Послідна спроб[illegible], що вони [illegible] до Москви, щоби послухати, що Москва скаже і предложать [illegible] ди, на яких мала би обговоритися не справа Берліна, або Німеччини але справа Европи і від того, чи Росія на таке згодиться, буде залежати дальший хід подій.

ТАТАРИ НА БІЛОРУСИ.

Білоруська газета „Бацькаушчина" подає вістку за німецькою ґазетою, що на Білоруси, між Городном і Вільном живе тепер 50,000 татар, яких большевики переслали сюди з Криму. Отже недавні, християнські білоруські околиці є тепер магометанськими, татарськими.

400 БАЛТІЙЦІВ В АВСТРАЛІЇ.

Куда то нині скитальці не розходяться!

Є вістка, що до Австралії виїхало 400 балтійців — литовців, лотишів й естонців щоби там працювати при збиранню цукрової тростини. Є між ними значне число всяких фаховців, людей з вищою шкільною наукою. Нім їх до Австралії брали, їх приучували до такої праці лекціями та фільмами, і мають вони бути там вдоволені.

І В ТУРЕЧЧИНІ ПОВЕНИ.

В окрузі Орду над Чорним морем в Туреччині, були зливні дощі через три дні, отже 28 турків згинуло наслідком повеней, інші пропали без вісти, отже певно також втопилися; вода понищила села, поля, багато худоби.

БУДУЮТЬ ВОЗДУШНУ СИЛУ.

В Стейтах конгрес призначив 1 біліон і 345 мільйонів (1,345,000,000) дол. на будову воздушної военної сили, а з того на будову самих моторів до літаків призначено 367 мільйонів.

НЕ БУДЕ ОДНОГО ЧИСЛА ВІСТНИКА

Оцим повідомляється читачів Вістника, що числа „Вістника" з 15-го серпня не буде. Причина та, що друкарі будуть мати вакації, а головне вже те, що будинок Українського Голосу, де друкується „Вістник", перебудовують в середині, отже друкарська праця мусить на якийсь час спинитися.

Редакція „ВІСТНИКА".

ЩО РОБИТЬ РОСІЙСЬКА ЦЕРКВА.

Торонтонська Стар і Н. Й. Геральд Трибюн подають вістки про Російську Церкву [illegible] коротко.

В Москві зійшлись представники 8-ох Православних Церков і радились 19-го липня, щоби нав'язати близші зносини з Англіканською Церквою та протестантськими Церквами. Це зібрання в 500-ліття адміністративної незалежности Російської Церкви Римську Церкву вияв[illegible] як ворожу Росії.

Це мало бути міжнародне православне зібрання в якім московський патріярх Алексій [illegible] в перед, однакож не було тут представників Польської та Чорногорської Церкви.

Були тут московський патріярх Алексій [illegible] патріярх [illegible] Румунії, Болгарії, Туреччини, Лебанону, Албанії і Польщі.

Екзархи московського патріярхату що в інших краях, прибули на це свято а то архиєп. Макарій з Ню Йорку а другі з Словаччини, з Австрії, з Болгарії, Югославії, Китаю, Гол[illegible].

20 липня була відправа Служба Божа в Троїцкій катедрі в селі Загорськ, 45 миль від Москви. Опісля був [illegible] ідальни, де колись цар обідав з патріярхом. Після того було П[illegible] Богослуження по патріярхові Тихонові якого большевики арештували 1920 р. за те, що противився большевизмові.

Большевики про гостей дуже дбали, возили їх всюди [illegible] фотографували їх...

Виходить, що большевики через Церкву хочуть поширити свій вплив, де лише вдасться. Посилають своїх „екзархів" навіть там, де годі б сподіватися, а вже окремо входить в їх плян нав'язати зносини з податливими Церквами — англіканською та протестантськими.

ПРОПАВ КОРАБЕЛЬ.

Минулого січня з Лондону відплив до Куби англійський корабель, на якім було 43 людей [illegible]. І корабель пропав [illegible] пер сліду по нім не вдалося відшукати. Думають, що сталося якесь нещастя так нагло, що не було часу повідомити [illegible] з ним щось зле.

СОТНІ ПОГИНУЛИ В ЕКСПЛЬОЗІЇ.

Липня 28 була велика експльозія в хемічній фабриці в Німеччині, де вбитих і ранених буде понад дві тисячі. При вибуху огонь сягав коло 2 милі вгору і покривав простору пів квадратової милі. В фабриці працювало 6 до 7 тисяч робітників. Перша вістка каже, що згинуло 500 до 600, а ранених є 1400.

11-ЛІТНІЙ ВБИВНИК

В Мартінез, Каліфорнія, 11-літний Томас Елвин [illegible] застрелив власти[illegible] склепу [illegible]. На допиті він сказав „Я бачив, що другі хлопці мають гроші, отже я не бачив причини, чому і я не повинен би грошей мати". Та він грошей не взяв, бо по вистрілі настрашився. Його будуть судити за першої кляси злочин.

РЕЛІГІЙНИЙ СТАН АМЕРИКИ.

Обчислення показують, що нині в Стейтах є понад 25 мільйонів римо-католиків. Жидів мало би бути понад 4 і пів мільйона. Ріжних протестантських сект в Стейтах є 223, які мають понад 46 мільйонів вірних. Православна Церква загалом є числом незелика супроти других Церков; греко-католиків чистять до римо-католиків.

Найсильніша [illegible] протестантських [illegible] методиська, що має несповна 9 мільйонів вірних. За нею Полудневі баптисти мають коло 7 мільйонів. Національна Конвенция Баптистів понад 4 мільйони. Пресбитеріяни 2 і пів мільйона. Протестантська Епископальна понад 2 мільйони.

[illegible] 77 мільйонів населення Стейтів признається з якоюсь Церквою [illegible] більше, як половина населення [illegible] а решта не признається до жадної Церкви. Отже помимо [illegible] до Азії і Африки [illegible] в Америці [illegible] населення не має жадної Церкви.

100,000 ІМІГРАНТІВ.

Міністер [illegible] заявив не [illegible] 1948 р. Канада мо[illegible] мати 100,000 нових імігрантів. Вже прибуло 19,000, а понад 30 тисяч дістали [illegible] на в'їзд до Канади. Певна [illegible] будуть імігранти з ріжних [illegible].

В КОПАЛЬНИ ЗГИНУЛО 13.

В Принстон, Інд., в копальни вугля була експльозія, в якій згинуло 13 робітників, а 4 були ранені, з тих трох дуже. Думають, що експльодував газ. Всіх робітників було в копальни 176.

НЕ ХОЧУТЬ ВИЯВИТИ СВОЇХ ТАЙН.

Стейтський уряд заявив що не передасть Англії своїх тайн відносно атомічної бомби та других воєнних тайн, доки Англія не запевнить, що не передасть тих тайн Австралії.

ВТОПИВСЯ ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЛІТАК.

Коло Адену, що в полудневій Арабії, [illegible] і впав в море величезний літак [illegible] по вилеті. Людей на літаку було 19, то 18 пропало, а оден врятувався.

В АНГЛІЇ САДЯТЬ ЛІС.

Щоби мати колись свое дерево, в Англії засадили досі 26,356 акрів деревом. В пляні є засадити всего 5 мільйонів акрів.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвященніший Архиєпископ о. Мстислав відвідає слідуючі церковні громади:

1 серпня, неділя, Йорктон, Саск
2 серпня, Прор. Ілії, Врокстон, Саск.
5 серпня, четвер, Мазепа, Саск
8 серпня, неділя, Виллінгдон, Алта

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ЩЕ ПРО ДРАГОМАНОВА.

Вже багато було сказано про Драгоманова в попередних статтях, але є справи, які треба додати і так заокруглити погляд на Драгоманова і його роботу.

Михайло Павлик, апостол Драгоманова, говорить в своїй книжочці з 1907 року (Мих. Драгоманов і його роля в розвою України", Львів. 1907), що вже тоді багато Драгоманових поклонників від Драгоманова відверталося. Каже Павлик.

„Культ (пошана) Драгоманова за тих шість літ падав, як культ Шевченка росте постійно". А причина: „Шевченкові твори заспокоюють потребу національної свідомости. Основний мотив Шевченкової поезії — могуче національне почуття. Ось чому Шевченко став немов би пророком-провідником українського націоналізму". А дальше про Драгоманова каже Павлик:

„Драгоманів повне противенство Шевченка. Драгоманів не лише не вважав себе українським націоналістом, але й дуже критикував толішний український [illegible] Прихильники Шевченка були [illegible] індивідуалістами — сепаратистами (зн. хотіли незалежної від чужих України) [illegible] супроти Москалів, а й супротив усего культурного [illegible] А Драгоманів: „Був космополіт-[illegible]раліст. Між націями, з якими [illegible] українцям дружити, була й велик[illegible]ція (москалі), котрих він уважав бли[illegible]тем української. Драгоманів не радив українцям цуратися російської мови й літератури..."

Таке свідоцтво виписує Драгоманову Павлик! Каже, що Драгоманів був проти тих, що хотіли відділити Україну від Росії і мати її самостійною, свобідною, від нікого з чужих незалежною. На тім [illegible]валася вся ворожнеча [illegible] „українофілами", а „[illegible]" з ним.

В[illegible] в чім політика Драгоманова сходилася з большевицькою, але т[illegible] подібности є ще більше. Важне, що Драгоманів був також за знищенням Церкви і релігії взагалі. Він голосив, що „наука й умілости (словесні театр, малярство, різьба, музика) замістять зовсім теперішні віри". (Програма з 1880 р.) От що прим. писав він в „Громаді":

„В Австрії наші громадівці (драгоманівці, радикали) мусять виступити проти попівства може ще дужче, ніж в Україні малоросійській власне через те, що там (в Австрії) попівство не так відцуралося від української породи (від [illegible] народу)... В австрійській Україні найскорше треба налягти на те, щоб попівство обмерзіло молодим людям, щоб вони не йшли в попи. Отже повалити готове попівство й не дати вирости новому... Наукова праця з ріжних боків проти попівства есть одна з найбільших потреб..."

Це точно таке, як писалося після 1917 року в комуністичних „Безбожниках" і [illegible] Церкви і [illegible] вдале в очі, що Драгоманів радити сильніше [illegible] проти [illegible] за причину дає те, що „там (в Австрії) попівство не так відцуралося від української породи, та що — як Драгоманів додає — воно „іноді манить себе й других і самі мужицькі громади, буцім то вона стоїть за ті громади й може полекшити їх долю".

Отже за те, що духовенство галицьке не відцуралося народу, та ще старається для народу щось добре зробити, треба проти нього виступати сильнійше, ніж в „малоруській Україні", де попівство стоїть дальше від народу.

Загально беручи, то плянования Драгоманова на знищення Церкви і релігії нічим не ріжнилося від плянованъ і роб[illegible] большевиків. Він же, як і большевики, казав, що Церкві треба дати повну волю, але: „Окрім повної волі православній церкві на Україні, треба дати таку ж волю і вільно-релігійним церквам на Україні (штунді і т. п.), як і вільній критиці релігії. Та при всім тім поступові люде зо світської інтелігенції не повинні себе дати захопити ніякій українській релігійній поступовій течії.." А ще дальше: „відділити її (зн. Церкву) зараз від держави тай здати вдержанне церков на самих вірних, без ніяких на се податків, навіть і громадських".

Отже воля Церкві, але воля і противцерковній роботі. А Церкву мають вдержувати ті вірні, які не будуть мати ніякої приватної власности, отже не змо[illegible] хотіли. (Драгоманів же був за скасованням приватної власности).

З усего того бачимо, що політика Драгоманова була точно та сама, що і большевицька. Правда, він проповідував це лише словами (бо на більше не мав сили), але він же заявляв, що: „Ми не маємо марних надій. Нігде й ніколи докорінні зміни громадського життя не [illegible] марним поступом". (Програма 1880). Значиться — годився і на немирні способи, отже і на всяке насильство, яке вже видно і в його балачці про волю віри і Церкви.

І тому нема сумніву, що коли б Драгоманів був дожив до большевицьких [illegible] правою рукою Ярославського в нищенню церков. (Додати б, що Драгоманів походив з християн, а „Ярославський" жид).

НАШІ АДРЕСИ

Адреса „ВІСТНИКА" по англійськи:
The Herald, Box 3626, Winnipeg, Man.
Адреса Консисторії:
Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St Johns Ave. Winnipeg, Man.

МАГОМЕТАНСЬКИЙ РАМАДАН.

Тепер в усіх магометан є місяць посту, що звесь „рамадан", або „рамазан". Не вільно їсти нічого цілий день, а вже вечером можна їсти до схочу. Магометани кажуть, що рамадан пригадує час, коли Аллаг (Бог) проголошував „коран" (святе письмо магометан) Магометови. Але тепер, як магометани воюють з жидами за Палестину, магометанські вояки (араби, єгиптяни, сирійці і др.) увільнені від посту.

НАСЛІДКИ БУРІ З ДОЩЕМ.

В суботу пополудні, 25 липня сильна буря з дощем перейшла околиці Давфину і Брейдону, засягаючи досить великий простір. В Вірден за пів години впало дощу 2 і чверть цаля і вода була в ливницях. З дощем була сильна буря. [illegible] ронах цілком прибила збіжжа.

В околиці Давфину грім вбив 50-літ[illegible] (гайрек). З ним їхав його брат, та грім його і коні лише поголомшив на якийсь час. Другого, Німана, вдарив грім, коли той їхав на кони, отже він і кінь згинув. С[illegible] позвертала трохи телефонічні стовпи впродовж 7 миль на полудне від Вірден.

Буря надійшла з Саскачевану, де в Гейзел Дел грім вбив 12-літну Вікторію Василович в стайни. Коло Кендо, Саск. грім вбив індиянина. В Естеван, Саск. грім дуже попік Сема Кінарта.

Буря порвала електричні дроти, понищила трохи фармерських будинків.

БОДАЙ ДІВЧАТА ПОКАЗАЛИ РОЗУМ.

В Лідс, в Англ., недав[illegible] університету задумали [illegible] День Лахів. Мав бути студентський похід через місто, в якім напереді мала йти дівчина в купелевім убранню. Це мала би бути Королева Лахів. А звісно [illegible] пелеві убрания тепер [illegible] ють, що деколи людина майже гола.

Але показалося, що з 700 [illegible] університету ані одна [illegible] сти переду. Всі дівчата з[illegible] в купелевому убранню чер[illegible] мислове місто не належить до [illegible] і пристойности.

Тоді студенти знайшли дівчину, що згодилася до такого маршу, знайшли в кравецькій робітни. І певна річ, вона марширувала. Вістка не каже, [illegible] в поході брали участь студентки.

Це все свідчить про розумовий і мо[illegible] верситет вже не вміє навчити студентів [illegible] думати і [illegible] Студенти поза університетом [illegible]ники, без сліду самоповаги, без [illegible] сорому. А це будучі провідники [illegible] державних урядів, держав. Куди ж вони поведуть? Та бодай студентки показали здоровий розум.

НА ЩО МОЖЕ ЧОЛОВІК ЗІЙТИ.

Є оповідання, що не дуже [illegible] що оден з найлпших американських [illegible] ситетських професорів, що дуже [illegible]чався знанням старогрецької м[illegible] написав книжку про давні грецькі [illegible].

А згадана книжка була того [illegible] що нею могли заінтересуватися [illegible] люде, головнож мово[illegible]

За час появилася в газеті ст[illegible] про ту книжку, де показано було [illegible] помилок та неточностей, а підписа[illegible] статею залізничий сторож з Ню Й[illegible].

Це всіх заінтересувало За[illegible] шов того сторожа газетний кор[illegible] дент [illegible]:

— Як це, що ти, такий зна[illegible] старої грецької мови, такий вчен[illegible] служиш тут звичайним сторожем?

Глянув сторож на корес[illegible] подумав, а там каже:

— Так! Я був найбільшим геле[illegible] (знавцем грецької мови) свого [illegible] в Дублині. І нині в мене моє зн[illegible] як було колись, але я не той [illegible] був. Я був професором університету [illegible] сторожем.

— Що ж з тобою сталося? [illegible] кореспондент.

— Пиятика перемінила мене [illegible] сора на сторожа!! [illegible]

ЧЕХИ І НІМЦІ ВТІКАЮТЬ.

З Мнахов [illegible] Судетів денно втікає до Бавар[illegible] коло 700 осіб, чехів і німців, щоби не бути в большевицькій Чехословаччині. Це спричинює додаткові клопоти американським властям, бо втікачів треба годувати і десь приміщувати.

ДОВЖИНА ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

Найновіша американська ст[illegible] показує, що пересічний вік людини в [illegible] в Америці [illegible] літ. Назагал жінки живуть трошки довше, ніж чоловіки.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА

Життя Йосафата Кунцевича

православного видання. Ціна 50 центів
Можна її набувати в українських православних священиків, або від Видавництва, пишучи до:
ECCLESIA PUBLISHING COMPANY
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ТРИДЦЯТЬ ЛІТ ІСТНОВАННЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

II.

Коли Українська Греко-Православна Церква в Канаді засновувалася, то і найдалекозорливійші не могли [illegible] тої сили і значіння [illegible] Думали: „Треба щось [illegible] життя заставляє, конечність [illegible] робити".

Та вже невдовзі пок[illegible] було велике діло. Всі [illegible], що з усіх сторін підіймали [illegible] показували, що щось незвичайне сталося, сталося таке, що може мати велику будучність. І дійсно чужі більше бачили, ніж самі українці, — може і тому, що чужі здалека дивилися, а українці працювали і не мали часу розглядатися.

Перші, що звернули пильну увагу на нову Українську Православну Церкву, були римські політики (і [illegible] католицький загал). Адже вони відразу [illegible] златинщення. Вже в тайних „Правилах" еп. Будки („Правила Русько-Католицької Церкви в Канаді", Вінніпег, Ман. 1915) подані способи, як греко-католиків до латинства притягати.

Поза тим досить вказати на те, що [illegible] греко-кат. священик [illegible] писав в „Норт Вест Ревю" 1921 р., а писав він між іншим:

„Чому би те русини не мали пристосуватись до істнуючих обставин і чому би латинські священики не повинні мати власти працювати над асиміляцією імігрантів?...

Дальше писав він, що покищо „не радив би говорити русинам про перехід до латинського обряду", аж поки їх поняття не зміняться, а вкінці каже:

„Щож до факту, що деякі русини звуть себе українськими католиками, то лише мала частина бере цей вираз в значінню народної Церкви. До тих належать [illegible] нової протикатолицької Церкви в Саскатуні. Їх нема багато, але їх число певно зросте, коли буде забагато бесіди про те, що русинів мається перевести на латинський обряд."

Читаючи це ми нині ще красше розуміємо, чому католицькі політики (не греко-католики!) підіймали такі вереск, — вони боялися, що греко-католики, яких вони мають переводити на римо-католицизм, можуть нарозумитися, покинуть їх і перейдуть до Української Православної Церкви. І їх побоювання аж надто справдилися.

Ще одно... Є нині тут греко-католицька Церква, однакож сміло можемо сказати, що не будь Української Православної Церкви, то мабуть не було би вже Церкви греко-католицької. Греко-католики були би римо-католиками, а їх священиками французи, бельгійці та поляки. А частина пішла би до протестантів.

Впродовж літ бувало таке, що як лише чужа рука задалеко простягалася по добро греко-католицької Церкви (в Канаді чи деинде) [illegible] українська православна сторона цілу справу висвітлювала і розкривала перед греко-католиками, — отже чужа сила мусіла ховати голову бодай на якийсь час. Католицькі політики це бачили і тому старалися нашу Церкву закричати.

Зі своєї сторони не забувала нас Російська Місія, до якої належали головно українці з Буковини. Місія була тут представницею московської політики і її священики окремо діставали від російського уряду по 40 долярів місячно. Якже з 1917 роком зайшла зміна, то Місія, якої головна сила була в Стейтах, і дальше не рада була пустити українців зі своїх рук.

Завжди проти нас підносили і ті протестантські секти, що уважали українців матеріялом для себе (подібно, як і римські політики) і забиралися їх протестантщити.

Однакож українці виявили здоровий розум, [illegible] на тому, що найважнійше для них не те, що другі кажуть, але те, що ми кажемо і робимо, будували свою церковну справу невпинно. Коли ж [illegible] побачили, що їх крики марні, [illegible]

І [illegible] ті, які кричали, що нашої Церкви „ніхто не признає", самі її признають, бо коли треба, то числяться з нею, як з Українською Греко-Православною Церквою!

Та ще одно дуже важне треба пригадати, а іменно, — що нині наша Українська Греко-Православна Церква в Канаді є одинокою сталою, самостійною, [illegible] ної Української Православної Церкви на світі.

В тім нині єї додаткове велике значіння. А з тим вяжуться окремі задачі, які повинна вона по змозі виконувати в відношенню до загальної української церковної справи, що нині як не в неволі, то на вигнанню...

Чи можна було таке пр[illegible]видіти перед 30 роками?

ЩО ТАМ БУЛО — ЩО ТАМ Є?

Ще перед війною ми нераз чули згадки про Соловки, — туди засилали большевики головно тих, що мали відвагу большевикам противитися. Якже війна [illegible] знати навіть, чи вони взагалі є на світі.

Як не знати і про другі справи. От прим. большевики знищили памятник на могилі Шевченка, щоби нібито красший побудувати, але дотепер нема чутки, чи могила взагалі істнує.

А [illegible] треба нам про такі справи згадувати. Отже почнемо про Соловки, чи Соловецькі Острови

Царський уряд висилав злочинців, або нелюбих для себе осіб в далекі сибірські сторони, а большевики вибрали були ближше місце — Соловецькі Острови.

Положені вони на пів[illegible] Москви а на схід від північної Фінляндії, дальше на північ, як Архангел[illegible] Білого Моря.

Кажуть, що головний оси[illegible] чрезвичайки, Фелікс Дзержинський, дав першу думку, щоби Соловецькі Острови перемінити на найстрашніше пекло, яке було большевикам потрібне.

Прийшовши до влади, большевики [illegible] всіх вязнів, але невдовзі всі тюрми знов були повні. Тепер в них були ті, що хоч належали зпочатку до революціонерів, однакож пізніше Ленінови і Троцькому противилися. Їх ніяково було, як бувших „товаришів" стріляти, а за час було їх тілько, що місця в тюрмах не ставало. О[illegible] для них вибрано Соловецькі Острови.

Найперше приміщено на Соловецьких Островах 150 анархістів. Це був останок з тих 500, що були на инших островах і там погинули. До них додано ще 300 варіятів.

Цю громаду збільшували тепер собою ті, що Ленінови противилися. До всеїж тої громади післав Дзержинський вуличних жінок з Петрограду і Москви.

Противники Леніна, це були люде освічені, беручи на загал. І ті освічені люде, коли прийшло літо, сіяли, що могли, садили, щоби на зиму було що їсти. Інші ж не робили нічого. Але з приходом зими „пайки" зменшено до половини на тій основі, що „їджте, що літом придбали". Тепер нероби почали ділитися овочами літа, покликуючись на закони комуни. Але придбаної поживи до весни не вистарчило. Тоді почалась боротьба за кусок поживи усіх з усіма.

Коли прийшла весна, то зосталося менше ніж 300 вязнів. Решта вигинула. Й Соловки були знов готові для нових вязнів.

Було там кількох монахів з ігуменом Георгієм і того ігумена примушував большевицький наставник на двотижневу пробу оженитися. Коли ж ігумен не згодився, його так [illegible], що [illegible] помер.

Два петербурські вчені були заслані на Соловецькі Острови [illegible] В. Ш[illegible] і проф. К. Гармс [illegible] за протикомуністичні бесіди. І їх той же наставник (Ізаксон) оженив з ким хотів. Знаючи, що сталося з ігуменом, в[illegible] не противилися. Але опісля самі вкоротили своє життя

На Соловки привезено 15 священиків [illegible] примушувано брати участь в протирелігійних комедіях. Коли не згодилися, то їх так бито, що десятьох під муками померло.

Церкви, які на Соловецьких Островах були, обезчещено, понівечено образи і всю обстанову поломано, порозкидано, попалено

За літа були на тих островах десятки тисяч засланців, — одні вигибали, а на їх місце привозили зараз других, — вигибали з голоду, слабостей, зимна [illegible] побоїв. І світ про те знав, але йому все те було байдуже.

[illegible] ців, не були українці. Т[illegible] Митрополита Борецького та кількох українських православних єпископів. Мабуть попались туди укр[illegible] жали до союза Ви[illegible] Єфремов і др.

Що там дальше дїється, вісток нема. [illegible] розпадеться і закован[illegible] волю.

Щ. Є.

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — 29 ЗГИНУЛО.

190 миль від Римуск, Кве., в суботу вечером 24 липня, розбився літак і згинуло 29 осіб. Причиною [illegible] була мрака, і треба було летіти [illegible] оден ярд висше, а нещастя не було би. З імен видно, що крім кількох всі були французи, головно лісоруби, що верталися до дому з острова Антікості

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР

РІДНА НИВА

НА РІК 1948

Календар багатий змістом і на добрім папери. 160 сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів
Замовлення з грішми висилати до:
Consistory, Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

III

Коли нині приходиться нам писати про „Київські Канони", про Вселенську Церкву, признавання нас, чи непризнавання, та ще дещо, то це пишемо тепер більше мимоходом, спонукані [illegible] митр. Іларіона.

Але були часи, коли ми про те саме писали широко, вичерпуючо [illegible] треба було, щоби митр. Іларіон [illegible] нагло відкривати Америку, — був познайомився з тим, що тут вже робилося і писалося, то був би побачив, що Америка давно відкрита. Він знайшов би був багато готових відповідей на т[illegible] справи, які він тепер висуває, очевидно думаючи, що це велика новина.

Берімо вислів митр. Іларіона [illegible] ша Церква в Канаді [illegible] бо православною не признає її Вселенська Церква... Для всіх [illegible] людей такий вислів не має ніякого значіння, і вони запитають:

Хто це нині та Вселенська Церква, що має право [illegible] можність видавати про нас якісь рішення?

Які Церкви є нині в окладі Вселенської Церкви?

Коли, де, перед ким Вселенська Церква проголошувала, [illegible] наша Церква [illegible]?

По історичній традиції царгородський патріярх мав би бути [illegible] Вселенської Церкви, а з ним [illegible] православні патріярхи мали б [illegible] Вселенську Церкву. Т[illegible] змінилися, відносини [illegible] митр. Іларіон (тоді [illegible] проф. Огієнко) писав, як царгородський [illegible] буть з Єрусалимським продав [illegible]ську Церкву Москві (1686 року) [illegible] вказував про те [illegible] діється, там авторитет падає [illegible] рестають мати довіря до такого авторітету. В цім же [illegible] що [illegible] Церква цілком не старалася направити [illegible] Актом 1921 р[illegible]

Коли б ми нині на [illegible] то зараз стає друге питання: Який [illegible] склад Вселенської Церкви? Як [illegible] до неї належать? [illegible] Чи в її склад входить [illegible] тами другими Церк[illegible] ки забрали в [illegible] виглядає, що митр. [illegible] сійську Церкву до Вселенської, коли уважає важним рішення Московського Патріярха в справі митр. Полікарпа! Отже виходить дальше, що і нас [illegible] ня Московського Патрі[illegible] бовязувати. Та ми [illegible] що коли б Московськ[illegible] Церква мала бути частею Вселенської, то[illegible] на світі Вселенської Церкви, [illegible] Большевицько-Московська.

Балачка, що Вселенська Церква [illegible] визнає нашої Церкви прав[illegible] балачка для балачки. Бо коли, де, яким актом, перед ким виявила вона таке [illegible]шення? Коли ж це до нас відносилося, то чому Всел. Церква нас про те не повідомила? Чому нас передше на суд не кликала? Невже ж це справедливо, та ще в Церкві, — засуджувати когось не кликавши його на суд? Де в культурних людей таке водиться?

Також питання, яку можність, яке оправдання мали би патріярхи в Царгороді, Александрії, чи Єрусалимі вирішувати про нас, що ми не православні. Що вони про нас, наші переживання, потреби і відносини знають? Вони можуть бути святими людьми самі собою, але святість одно, а знання друге. Що ж до патріярха Антіохійського, то він, про нас, як ми вже згадували, міг більше знати через свого митрополита Германоса, що був епископом нашої Церкви до половини 1924 року, але його відношення до нас було як до [illegible]

Це остільки, оскільки признання чужих є важним для митр. Іларіона, бо для нас це маловажна справа. Ми навіть певні, що не було би тут Української Православної Церкви, коли б ми були на признавання, чи непризнавання чужих оглядалися. І митр. Іларіон не мав би був до кого приїхати.

Що ж до Вселенської Церкви взагалі, то ми завсігди стояли [illegible] тому, що прийде час [illegible] ми [illegible] з іншими православними Церквами, але як рівні з рівними, [illegible] для обміну думок, для [illegible] в тім, що де діється, і для спільної праці в тім, що всіх нас зачіпає.

Однакож нині про таке нема що і думати. Сила, що розбила лад на цілому світі, зачепила і Церкву, і нині для кожної Церкви лишаєсь дбати найперше про себе, щоби ще в гіршім не опинитися. Щоби не попастися в руки Московському Патріярхові, хто ще не по[illegible]

[illegible] митр. Іларіон не[illegible] всего того [illegible] тому балакає [illegible] Вселенську Церкву так, немовто во[illegible] цілком нормальних відносин [illegible]ться.

Та є ще одна дуже важна справа, що [illegible] памятати.

Тутешня Укр. Греко-Прав. Церква не повстала якимсь розколом, ні дорогою адміністративного поділу, — вона повстала цілком самостійно, згромадивши частину Українського Народу, яка або стояла вже цілком поза Українською Православною Церквою, або хоч була православною, була в чужих ворожих руках. [illegible] праця і справа. Свої в них віднаходили, освідомляли і при[illegible] Української Православної Церкви. Ц[illegible] була праця тих давних християн, що на власну руку засновували церковні громади по далеких сторонах.

[illegible] Церкві [illegible], але Вселенська [illegible] про нас знала, повинна [illegible], що православні [illegible]

[illegible] повинен би був тішитися і митр. Іларіон, українець, що українці провадять так [illegible] соборницько-українську церковну працю, повинен був тішитися навіть тоді, коли б цілий світ коли б [illegible] проти нашої [illegible] праці ставали.

Повинен би!...

І ТАКЕ НАВКУЧАЄТЬСЯ.

В Принс Алберт судили 32-літнього Брайда за крадіж. Коли приходило до [illegible], каже Брайд: „Не посилайте мене [illegible] до Бурвашу, бо те місце вже мені [illegible], пішліть мене деинде, в нове місце." Бурваш, це вязниця. Показалося, що в Бурваші він нераз перебував, отже [illegible] йому два роки в Кінгстон.

СВЯТКОВАННЯ ПАМЯТИ АПОСТОЛІВ.

Дванадцять Апостолів.

Свята Церква впродовж року споминає всіх 12 Апостолів поодиноко, але є оден день присвячений всім 12-ом Апостолам разом, а то 30-го червня в церковнім календарі (13-го липня [illegible]ного). Це тому, що в Святих Книгах згадуються Апостоли і поодиноко і разом. Каже Христос всім Апос[illegible] Ви мої други, коли чините, що я вам заповідаю". (Іван 15: 114). То знов казав Христос: „Як сяде Син Чоловічий на престолі слави своєї, сядете також на дванадцяти престолах. (Мат [illegible]

Церков встановила спомин [illegible] Апостолів одного дня і тому, щоби показати, що всі Апостоли собі рівні своєю апостольською властею і гідністю. В церковних книгах день спомину 12-ти Апостолів звесь „День Собору Св. Дванадцяти Апостолів". Отже тоді споминаються: 1. Петро, 2. Андрей Первозванний, 3. Яков син Заведея, 4. Іван Євангелист, 5. Филип, 6. Вартоломей (або Натанаїл) 7. Тома, 8. Матей [illegible] 9. Яков Алфсів, 10. Юда Яковів (брат ап. Якова), 11 Симон Зилот, 12 Матій (якого вибрали на місце Юди [illegible]) і 13 Павло Первоверховний.

При перечисленню імен бачимо що всіх Апостолів 13, однакож говориться про 12-ох тому, що первісно Христос вибрав був 12-ох — це число Христове. А Павло став Апостолом по смерти Христа.

Спомин 12-ох Апостолів разом належить до перших віків християнства. Цар Константин Великий збудував був церков в Царгороді в память 12-ти Апостолів. В той день Отці Церкви [illegible] проповіди присвячені всім Апостолам разом.

В день Собору Апостолів Церква особливо прославляє ап. Павла, як „каменя віри" (Кондак свята).

Сімдесять Апостолів.

В Євангеліях читаємо, що крім 12-ох Апостолів, які були головними [illegible] вибрав [illegible] 70 [illegible] двох по містах [illegible] (Лука 10 [illegible]) Т[illegible] 70 були Апостолами, що не перебували з Христом [illegible] яких в календарнім списі Святих [illegible] димо, що згадані належать до 70-ти Апостолів.

Після Христового Вознесення вони проповідували Євангеліє в ріжних сторонах, деякі були епископами, помагали головним Апостолам, були письменниками. Так Лука і Варнава помаг[illegible] лови, Марко помагав Петрови, М[illegible] Лука написали Євангелія. Яков і [illegible] були епископами в Єрусалимі...

Церква установила також Д[illegible] бору св. Сімдесяти Апостолів, [illegible] ходить 4 січня (церк., а 17 січня звич.).

До 70 Апостолів належав також [illegible]вомученик Стефан, якого пам[illegible]куємо третого дня Різдвяних [illegible]

ПЕРШЕ КАРА ПОТІМ ВБИВСТВО

Сталася недавно в Єгипті така подія. Колись засудили чоловіка на 20 літ арешту за те, що вбив чоловіка. Коли ж він ті літа відсидів і прийшов д[illegible] села, то побачив, що той, якого [illegible]бито вбив, живий і здоровий. Значиться, він сидів 20 літ невинно. Та щоби показати свою невинність, він вбиває того, за якого сидів, і несе на поліційну стацію. Його знов судять і засуджують на 20 літ, — але порахували ті 20 літ, які він вже сидів, і пустили до дому. І таке буває на світі.

СВЯТКУВАННЯ 30-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ЦЕРКВИ РОЗПОЧАЛОСЬ.

В святкуванні беруть участь якнайширші круги українського громадянства.

Надзвичайно щедра жертвенність на Ювілейний Дар Церкві.

Не так давно проголошено Архипастирський Лист Високопреосвященнішого Архиепископа МСТИСЛАВА про 30-літній ювілей існування нашої Св. Церкви в Канаді, а вже по [illegible] Канаді, від Венкуверу до Монтреалю, розпочато урочисте сяткування цієї визначної події в житті українців Канади.

Першою, де розпочато святкування ювілею, була провінція Саскачеван. 4 липня, де в щерть переповненій церкві в Саскатуні, підчас урочистої Служби Божої, Високопреосвященніший Архиепископ МСТИСЛАВ оголосив започаткування ювілейних урочистостей. Одразу після того [illegible] громади Саскачевану стихійно відгукнулись на заклик Архипастиря до гідного й урочистого [illegible] свята. [illegible] ковні урочистості й з надвичайною енергією приготовляються до святочних академій. До участи в святочних академіях ювілейні комітети стараються притягнути найкращі мистецькі сили так з посеред тутешніх давніших українців, як і з посеред новоприбувших емігрантів з Европи.

До звеличання ювілею на терені Саскачевану в великій мірі спричинилася присутність Владики Архиепископа, який від половини червня переводить візитації тамошніх громад. Владика відвідує не тільки головні осередки, але вітитє й найдальше від головних шляхів положені навіть найменші громадки вірних наш[illegible] Св. Церкви. В[illegible] зворушенням оповідає про здобутки нашої Церкви, а в радісних молитвах просить Господа обдарувати Його духовенство і всіх вірних Церкви [illegible] залюченно [illegible] нашому многострадальному народові.

Довідуємось, [illegible] величаво й всеюдно [illegible] урочистості в [illegible] громадах коло Винипегу. Головні ювілейні урочистості на терені провінції Алберти відбудуться 5 вересня в Едмонтоні, а очолить їх Високопреосвященніший Владика.

Як доказ того, що Українська Православна Церква в Канаді зросла не тільки числом своїх громад і вірних та кількістю побудованих храмів, але зросла і своєю внутрішньою дисципліною та свідомістю своїх членів, нехай буде висока жертвенність на Ювілейний Дар Церкві, до зложення якого [illegible] Владика Архиепископ у своїм ювілейнім Архипастирськім листі. Для прикладу можемо подати, що на протязі десяти днів, лише на руки Владики зложено понад дві тисячі долярів, а в тім від громад: Алвена $57, Смат[illegible] $103.25, Єлов Крік $165, Тарнополь $130, [illegible] $117.50, Ґронлид над річкою — $127, Кадет — $265, Ґронлид-північна — $267, Мічам — $289.10. Знаменне, що на Ювілейний Дар складають навіть діти, з одушевленням віддаючи заощаджених ними кілька центів.

Коли взяти під увагу, що то лише початок ювілейних урочистостей, що в Канаді маємо понад 200 вже високо зорганізованих церковних громад та що до нашої Церкви належить майже 80 відсотків української інтелігенції, людей з вищою освітою, професіоналістів, купців і промисловців, то маємо всі підстави вірити, що Ювілейний Дар Церкві перевищить всі дотеперішні.

Закликаючи до зложення Ювілейного Дару, Високопреосвященніший Архиепископ МСТИСЛАВ вказав ті завдання і обовязки, що їх Господь поставив перед Українською Православною Церквою в Канаді. Обовязки ті великі й важні, бо серед них не тільки потреба ще вищого удосконалення організації нашої Церкви в Канаді, але й допомога в організації релігійного життя православним українцям, що їх недоля розсіяла по цілому світі.

Ми певні, що Українська Православна Церква в Канаді та її вірні доросли вже й до виконання тих завдань і їх напевно виконають!

ДОСВІТОК НА УКРАЇНІ.

Подивлюся, — аж світає,
Край неба палає.
Соловейко в темнім гаю
Сонце зустрічає.
Тихесенько вітер віє,
Степи, лани мріють,
Між ярами над ставами
Верби зеленіють.
Сади рясні похилились,
Тополі по волі
Стоять собі, мов сторожа,
Розмовляють в полі.
І все то те... вся країна
Повита красою,
Зеленіє, вмивається
Ранною росою.
Вмивається, красується,
Сонце зустрічає,
І нема йому почину.
І краю не має.

Тарас Шевченко.

Пояснення:

СОЛОВЕЙКО, СОЛОВІЙ — найкраще співає з усіх птахів, але в Канаді його нема. Невеличкий, сірий, полохливий, любить ховатися в гущавині, а спів його дуже далеко чути.

ГАЙ — [illegible] малий або і великий ліс.

СТЕПИ — широка незорана рівнина, — те що по англійськи „прейрі" — прерії.

ЛАНИ — [illegible] окрема довга смуга поля [illegible] багато поля разом це „лан". Чверть [illegible] фарми не був би лан, а ціла фарма це вже великий лан.

ЯР — [illegible] глибока долина.

СТАВ — [illegible] озеро. Коли впоперек ріки [illegible] греблю, то нею „заставлять" воду, [illegible] вода підноситься і широко розливається, отже це став.

НЕМА ПОЧИНУ — нема початку, воно вічно повторюється.

Наведений вірш Шевченка належить до тих найкращих, де він описує природу.

БІЛОРУСИНИ В АНГЛІЇ.

В Білоруси перед війною було 10 мільйонів православних білорусів, 2 м[illegible] римо-католиків, 20 тисяч греко-католиків і трошки протестантів. Нині в Англії є 15,000 білорусів, з того 12.000 в бувшій польській армії, а 3,000 робітники зі скитальщини.

ДУМАЮТЬ ПРО КРЕМАТОРІЮ.

Міська рада здоровля в Винипегу піднесла тепер думку, що треба би в кожнім місті, що має понад 200.000 населення мати крематорію, де палили би тіла померших замість ховати їх в землі. Кажуть, що цвинтарі забирають багато місця. В Англії є багато крематорій. Тільки питання, [illegible] кілько людей годилось би на те, щоби їх тіла, чи тіла їх близьких палено. Тіло віддати землі, це більше відповідає людському почуттю, почуттю життя, а палення, це безпощадна машинова робота.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Аналіза ж підписаного митр. Олексієм акту поєднання дає слідуюче:

1) Акт з 8 жовтня 1942 р., як видно з його тексту, має за мету — ліквідувати розкол у Церкві, що виник з ухвал Собору Єпископів Автономної Церкви, принятих ще в серпні 1941 року в Почаїві. Тому перша точка акту й стверджує признання фактичної автокефалії Укр. Православної Церкви замість автономії. Друга точка стверджує признання канонічної зверхности в названій Церкві Митрополита Дионисія, до якого повертає ієрархія, що вчинила розкол. Пригадавши усі попередні твердження митр. Олексія, а з ним і його епископів, що розпорядження митр. Дионисія не мають жодного значення для Православної Церкви в Україні, в пункті другому акту треба добачати каяття митр. Олексія щодо свого попереднього „розкольницького мудрування".

2) Увесь галас про „ересі" і „еретичні мудрування" Автокефальної Церкви, зведено в акті на ніщо однією короткою 7 точкою, в якій написано „Усі ріжниці канонічного характеру, що спричинились до роз'єднання (в тім, очевидно, і приняття кількох священиків ієрархії митр. В. Липківського), нами розглянуті і більше не існують". Для своїх епископів, що сами, впавши в розкол, найбільше докучали Автокефальній Церкві „ересю" за приняття „липківців у сущому сані," митр. Олексій читає тепер лекцію в своїм листі з 12 жовтня 1942 р., в якому пише: „приймались у сущому сані навіть еретики аріяни та іконоборці, коли навіть святі ієрархи, як Мелетій Антіохійський і Кирил Єрусалимський, що були висвячені аріянами, по принятті їх в сущому сані, були членами 2 Вселенського Собору, а Св. Мелетій навіть г[illegible] Собору".

3) Церковно-канонична сторона роз'єднання була ось так вирішена актом поєднання в дусі канонічної правди, що привертала силу канонам порушеним перед тим Автономною Церквою. Встановлення єдиної Православної Церкви в Україні і організація намічених актом її управління тільки скріплювали церковне відродження в нещасній країні. Тому кожний, для кого не політика і не підлабузництво перед силою цього світу, а Правда Божа стояли на першому місці, не міг не привітати і не визнати великої ваги акту з 8 жовтня, 1942 р.

Для кожного ясно, що коли б німці приняли до відома повідомлення і митр. Полікарпа і митр. Олексія про те, що церкви примирились і від нині є одна Православна Церква в Україні, то ніхто з епископів-автономістів і не пікнув би проти акту поєднання церков. Коли ж німецька влада узалежнила признання цього акту від згоди єпископів-автономістів, то останні побачили в тому, — цілком слушно, — бажання Райхскомісаряту, щоб церкви не мирились та продовжували між собою сварки й боротьбу. Це йшло і по лінії політичній того москвофільського епископату і забезпечувало йому симпатії німецької влади, яка, що ми вже не раз бачили, так боялась усякої міцної організації в українськім народі та будувала своє перебування в країні на старій імперіялістичній засаді: „розділяй і володій".

А митр. Олексій, видко, переоцінив свої сили і авторитет в Автономній москвофільській Церкві, коли в такій рішучій формі підписав 8 жовтня 1942 р.

її ліквідацію. Він видко, не врахував становища німецької влади, а властиво не припускав, щоб ця влада аж так базувала свою позицію на Україні на неладі і непорядку в житті Церкви українського народу. А ця влада, в особі ґенералкомісара на Волинь і Поділля, відповідаючи на лист митр. Полікарпа з 26 жовтня 1942 р. про дозвіл на скликання Св. Синоду тепер обєднаної Української Православної Церкви, — пише:

„Листом з 17 жовтня 1942 р. повідомив нас митр. Олесій, що поки акт поєднання обох церковних напрямків не буде підписаний його єпископами, попередній стан залишається далі. На цій підставі я не можу признати ще поєднання двох церковних напрямків як справу довершену. Тому скликання Св. Синоду є передчасне. Дозволу на скликання його не можна тепер дати."

Митр. Олексій пробує ратувати справу скликанням Собору своєї Автономної Церкви. Але німецька влада не хоче дати дозволу на Собор, про що й написав митр. Олексій в листі до своїх єпископів 15 грудня 1942 року за ч. 3605

„27 листопада ц. р. відбулася моя конференція з представником вищої цивільної влади на Україні в справі поєднання... В нашій розмові виявилось, що собор єпископів екзархату не може відбутися до скінчення війни, коли визволиться вся Україна та запанує в ній спокій. Таким чином канонічне рішення та оформлення справи обєднання принимається до скінчення війни, а акт з 8 жовтня ц. р. завішується до розглянення його на першому після війни соборі єпископів екзархату."

Так сам митр. Олексій, побачивши, що німці не хочуть поєднання в Церкві, теж пішов по лінії опортунізму і своїми руками поховав акт поєднання, як то видно з його „Пояснення", що він склав німецькому представникові влади на згаданій вище конференції 27 листопада 1942 р. В тому „Поясненні" митр. Олексій написав:

„Лише з чемности задовольнив я спробу митрополита Полікарпа обєднати два церковні напрямки. Я почував вказаним на становищі князя Церкви і християнина цеї позиції не відкинути. Я не мав сумніву, в моменті протокулярного обєднання, що більшість підлеглих мені єпископів не ухвалить обєднання і відкине його. До цього часу більшість єпископів вимагала скликання Собору, на якому ріжниці відносно поєднання були б обговорені. Я тепер сильно переконаний в тім, що на Соборі напевно не буде більшости за проєктом обєднання, а тому я є тої думки, що скликання Собору не дасть ніяких позитивних наслідків. Тому я вважаю небажаним скликання такого Собору, щоб уникнути дальших церковних незгод. Такою постановкою справи добрі заміри щодо обєднання в інтересах церкви [illegible] не будуть пошкоджені, а тільки віддалені до часу, коли [illegible] [illegible] Алексій, митрополит [illegible] ський, Екзарх [illegible]"

Митр. [illegible] єпископ [illegible] Олексій [illegible] [illegible] писав [illegible] Нім, що [illegible] до припинення в Православній Церкві в Україні розколу, залишається [illegible] ними своїй ідеї автокефальної Української Православної Церкви [illegible] ідеї усвідомлювати духовн[illegible] них, і це буде в одночас [illegible] нашої Церкви політики, яка [illegible] в цілях обмосковлення чер[illegible] ного народу, займалась в [illegible] І очевидно, що з противни[illegible] як би вони не називались, [illegible]мистами, чи екзархистами, [illegible] мо спільної мови. Але, хто [illegible] не на словах, а на ділі поєд[illegible] задля миру церковного [illegible] чого народу, з тим раді [illegible] працювати, не чекаючи [illegible] собору єпископів екзарху.

Владико митр. Дионисій [illegible] [illegible] Олексію 20 січня 1943 р.

Так [illegible] ний Почаївський [illegible] [illegible]

(Далі буде)

ДУМКИ З ПРИВОДУ ДОПИСУ СВЯЩЕНИКА

В [illegible] о. М. Боднарчук з Шіго, [illegible] виявив велике при[illegible] [illegible] парохіянам за їх [illegible] відношення до Церкви [illegible] народа.

[illegible] що вещне [illegible] приступити до [illegible] священика [illegible] болотами [illegible] [illegible] Великодню Ніч; і взяти [illegible] те, що пінять свій обряд свя[illegible] скликати в церкві.

Читаєш та [illegible] битися на [illegible] [illegible] ґрунт і зап[illegible] труди наш[illegible] вих визнають [illegible] плоти.

Читаєш та [illegible] дей побажан[illegible] та милих парафіян [illegible] Боднарчука, доброго здор[illegible] [illegible] сили і [illegible] дальше трудитися на ниві Христа для добра і спасення поручених йому вірних [illegible] ної Церкви.

Варто, щоб не раз і другий прочитали ті люде, що люблять з усім спятатись, що лінуються іти до св. Сповіді, очікуючи якоїсь протестантської, загальної сповіді. Ті люде, або одиниці, які думають, що Церква має до них пристосовуватися і все робити на їх лад.

[illegible] Кажуть не [illegible] іти до церкви. І не тут [illegible] те і так Богослуження ріжне, ніж повинні би бути. А добрий хри[illegible]

[illegible] Ст[illegible]

ЧИ АЖ ЧУЖІ МАЮТЬ ПРИЗНАВАТИ

[illegible] та Укр. Прав. Церкви, котра залежна від [illegible]

цій, і котра тому зветься Автокефальна. Вона є вповні [illegible] учною бути не може; вона є доброю, коли її визнають такі самі українці.

А чужі вже стоять далеко. А [illegible] вони признавати, то нехай признають, а не хочуть, то ми обійдемося.

Коли говорити про Церкву [illegible] Болдана, то ми тут можемо [illegible] порахувати на пальцях [illegible] що Церква архиєп. Теодоровича і тепер архиєп. Мстислава, та нема тепер околиці, де не було би [illegible] Української Церкви. [illegible] лих заперечити [illegible] хоче, то нехай [illegible] Чи добре [illegible] йде?

Я розумію, що кол[illegible] Української [illegible] Церкви поєднати [illegible] [illegible] Церкви [illegible] [illegible] чужого Риму [illegible]

Я навіть [illegible]

[illegible] тої будуть [illegible]

Православний

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК

[illegible]

[illegible] Вайвдор у Тіковест [illegible] нагоди їх найближчі [illegible] знакомі зробили їм [illegible] на який прибуло [illegible] стей, щоб [illegible] успіху на новому [illegible] [illegible] до п-ва Григоряк [illegible] [illegible] їм в тої нагоди дарунок [illegible] всіх присутних. Пан Григор зложив дар в сумі 10 долярів на пресовий фонд Українського Голосу, а 5 долярів на [illegible] Мирослава Стецишин.

Всі присутні бажають п-вам Григорякам доброго успіху на по[illegible]

[illegible] Відновлено [illegible] 1911 [illegible]

Дочка Настуня (пані А. Бердет)

Я ВАС ЗАВСІДИ СПОМИНАЮ

[illegible]

РОЗУМНІ ЛЮДИ ПРО ДОБРУ СПРАВУ НЕ ЗАБУВАЮТЬ

[illegible]

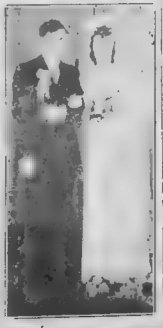

Розалія і Мирослав Стельмахович

[illegible] Богослуження [illegible] вінчання молодят Ми[illegible] Стельмахович з Бирнинґ [illegible] і Розалії Грецук з Габбард, Саск. Чину вінчання довершив Всеч. о. Прот. І. Кусій, виголосивши до молодят відповідну промову. Треба також згадати, що [illegible] гарно співали підчас Служби Божої і св. Сповіди і св. Причастя.

Весільна забава і обід відбулися в домі родичів молодої Юрія і Еви Грецук в околиці Габбард. Підчас обіду Всеч. о. Прот. Кусій, а [illegible] весільного зібрання сказав [illegible] і завізвав весільних [illegible] до жертви на добру ціль, [illegible] поміч скитальцям і на пресовий фонд Українського Голосу і Вістника. Збіркою занявся [illegible] Михайло Артимович. [illegible] з чого призначено [illegible] фонд Укр. Голосу 5 долярів, на Вістник 5 дол., а других 10 долярів на пакунок КАРЕ, [illegible] що вислано до [illegible] у Винипегу.

Жертвували слідуючі: [illegible] Прот. Кусій [illegible] Ковалів, Т. Харп [illegible] М. Артимович. [illegible] Стельмахович, М. [illegible] М. Гавик, М. Шах, Т. [illegible] Лучак [illegible] Стельмахович [illegible] Е. Паршо. [illegible]

о. І. Кусій.

АГАФІЯ СТЕЛЬМАЩУК

(Посмертна згадка)

В [illegible] ранком, 14 березня, 1948 року, відійшла у вічність наша найдорожча добра мати, бабуня і прабабка, проживши 89 літ і 44 дні.

Родом була з села Корчин, пов. [illegible] Галичина, з дому Семена Марцинюка і Теклі Личанів. [illegible] заміж за Кіндрата Стельмащука до села Петрубани, [illegible]

[illegible] з них було ма[illegible] старший їх син, [illegible] поїхав до [illegible] зимою вернутися. Але [illegible] вернутися до Ста[illegible] гомстед в [illegible] і тоді вже майже [illegible] обоє) наші батьки, прожили в краю разом 31 років. А [illegible] в Канаді прожили ще обоє 17 років. Батько упокоївся 1929 року, а мати 3 місяці тому. До Канади приїхали 1914 р., перед першою світовою війною.

[illegible] приходилось пе[illegible] тяжкі часи, бо ж [illegible] старший вік. Але одному бу[illegible] що не переживали в Га[illegible] лихоліття.

[illegible] свого мужа покійна [illegible] жила якийсь час з найстаршими дітьми, а пізніше в зятя й доньки другої з ряду, в околиці [illegible] Алта. Вл. п. покійна наша мати була взірцевою християнкою, щиро любила нашу рідну Православну церкву, а молитвами [illegible] над усе. Любила споминати, як сама була в церковному хорі, будучи дівчиною вела перед в сопрані.

Осталась сини, що з незалежних від них причин, не були на похороні, лиш доньки обі і старша невістка. Внуків бабуня лишила 16, і правнуків 9. Похоронну Службу й похорон відслужив о. В. Сенишин. В часі похорону дороги були завіяні і забиті снігом, що дуже утруднювало в похороні. Всі ті що з посвятою займались похороном нашої дорогої матері, хай приймуть щиру подяку, а дорогій матері нашій Агафії, земля нехай буде легкою.

Вічна їй память!

Йос. Стельмащук, син.

АНСТАЗІЯ СТЕЦИК

(Посмертна згадка)

В [illegible] неділю дня 14 травня [illegible] шпиталі в Мелвил, Саск., спочила в Бозі бл. п. Анастазія Стецик, проживши 72 роки і 4 місяці, [illegible] св. Тайни Сповіди і св. Причастя.

Похорон відбувся у вівторок 18 травня, бо неможливо було дітям скорше приїхати з Торонто. Через три ночі дяки співали [illegible] і побожні церковні пісні. Похоронне Богослуження і [illegible] Божу відслужив Всеч. о. [illegible] І. Кусій. Рано по панахиді [illegible] Кусій перечитав св. Євангеліє, сказав прощальну промову.

По дорозі до церкви в Гудів, [illegible] похоронний похід спиняв[illegible] підчас читання св. Євангелій. Присутніми на похороні були всі діти, крім двох синів, що фармерують в околиці Піс Ривер. Хоч цего року весна дуже опізнена і кожна година дуже дорога для рільника — на похороні було досить багато людей, — сусіди і родина. Гарну науку виголосив о. Кусій в церкві, а перед посі[illegible] [illegible] них о жертви на вінець для бл. п. Анастазії, який буде вічно живим і свіжим в історії нашої прав. церкви і Колегії св. Андрея у Вінипеґу. Присутні зложили 29 [illegible] за що належиться [illegible] жертводавцям щира подяка.

Бл. п. Анастазія була донькою Григорія і Теклі Козакевич. В р. 1883 одружилась з Іваном К[illegible]чай. Обоє приїхали з гр. Гнатом Козакевичем з села Улично, повіт Дрогобич, Галичина, до Канади 1903 року в околицю Гудів, Саск., і тут жила до смерти. Приїхала з трома дітьми. В 10 літ пізніше в році 1913 муж Іван помер, полишивши її і девятеро дітей. Тяжко біднувала з дітьми. В пять літ пізніше 1918 року, вийшла в друге заміж за Федора Степика.

Полишила в смутку двох братів, Гната і Николая, свого мужа Федора, синів — Федора [illegible]

Николая, що господарюють в околиці Ґудів, Саск., Васия і Дмитра, що господарюють в околиці Піс Ривер, дочки — Парню Пилюк в Ріджайна, Саск., Катерину П. Ковальчук в Ґудів, Саск., Розалію Семелк в Торонто, Онт., та Марію Гарасимюк також в Торонті. Від другого подружжя оставила сина Івана і дочку Анну Іванців, та 28 внуків і трох правнуків.

Присутний.

ПОДЯКА

Оцим складаємо сердечну подяку Всеч. о. Прот. І. Кусому за похоронні Богослуження і промови: дякам: І. Любому, А. Пилиповому і Чернецькому за читання Псалтирі і похоронні співи в церкві. Дякуємо паням: К. Козакевич, М. Козакевич і пані Стецик за приготовання обіду, за квіти на домовину дітям, та всім учасникам похорону, що нежаліли часу і труду, а приїхали аби віддати послідну прислугу дорогій матері. Дякуємо всім за жертви на вінець в церкві. Нехай Господь нагородить Вас за таке благородне діло.

Жук Федір, діти, внуки і правнуки.

ПИСАНКА

Збірка о. Е. С. Уляна.

Ошаво, Онт, — 5.50.

Ню Торонто, Онт. П. Шмігельський 2.50; по 2 дол.: М. і Марія Горецькі. П Романко-Саловий. дрібними 4.50.

Ґримзбі, Онт. Т. Федорук — 2 дол.; дрібними 3.50.

Збірка о. С. Симчича.

Венкувер, Б.К. В. Новосад — 2 дол.: дрібними 13.60.

Збірка о. прот. П. Мельничука.

Едмонтон, Алта. По 10 дол. Т. Танчин: по 5 дол.: Др. Д. Мельник, Др. і пані Верхомин: по 2 дол.: Я Давидюк. Ілія Германюк, О. Кос, І. Пасочник, Н. Шпачинський, Н. Юсипчук, Н. Слюзар. дрібними 49.50.

Збірка о. А. Хруставки.

Веґревил. Алта. — 23.75.

Січ-Коломия, Алта. По 2 дол.: п. Польний; дрібними 8.50.

Ту Гиллс — 11.10.

Брудерґайм — 9.00.

Шепенці, Алта. По 5 дол.: Д. Лупяк; по 2 дол.: Г. Лупяк; дрібними 6.95.

Збірка о. П. Гліцького.

Форт Виллям, Онт. По 2 дол.: В. Сторожук, М. Тащук; дрібними 16.40.

Вест Форт Вилліям, Онт. По 2 дол.: І. Гвіздак, С. Гуйван; дрібними 10.00.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Йорктон Архиерейська Візитація.
2. Понеділок. Прор. Ілії — Брокстон. Архієрейська Візитація.
5. Четвер — Мазепа. Архієрейська візитація.
8. Неділя — Мелвил.
15. Неділя — Горлиц.
19. Четвер. Преображення Господнє — Мазепа.
22. Неділя — Йорктон.
28. Субота. Усп. Пресв. Богор. — Гемтон.
29. Неділя — Лонвел.

Адреса: 110 Веллінгтон Евню, Тел. 798. — Йорктон, Саск.

АРХІЕП. ВІЗИТАЦІЯ

в Ґлендон, Алта.

Впреосв. Архиепископ о. Мстислав відвідає Церкву св. Тройці в Ґлендон, Алта., в четвер, дня 19 серпня, 1948. Преображення Господнє, з таким порядком:

9.30 рано — Зустріч Впреосв. о. Владики.

10.00 — Посвячення Церкви.

10.30 — Архиерейська Служба Божа.

12-30 — Спільний обід і промови.

Просимо гостей з сусідних громад прибути і придучитися до звеличання цего великого свята.

І. Опуст, голова. О. Стасик, секр. о. В. Сенишин, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Федака.

СЕРПЕНЬ:

8. Неділя — Росборн. Зїзд СУМК.
15. Неділя — Сенді Лейк.
19. Четвер. Преобр. Господнє — Мензі (Храм)
22. Неділя — Висти.
Січ 2 30 год по обіді.
28. Субота. Успіння Пресв. Богор — Ґлен Елмо (Храм).
29. Неділя — Овкборн.

Адреса — Бох 40. Овкборн, Ман. Тел. 133—21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

СЕРПЕНЬ

2. Понеділок. Прор. Ілії — Сірко (Храм.
8. Неділя — Форт Франсес, Онт
15. Неділя — Пембіна
19. Четвер. Преобр. Господнє — Роза.
22. Неділя — Толстой.
28. Субота. Успіння Пресв. Богор — Арбакл.
29. Неділя — Вайта

Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Юрківського.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Брендон
8. Неділя — Паплар Парк.
15. Неділя — Рейні Ривер.
20. Четвер. Преобр. Господнє —
22. Неділя — Портедж ля Прейрі
28. Субота. Усп. Пресв. Богородиці — Ледвин.
29. Неділя — Дьфоост (Храм)

Адреса: 933 Прічард евню. Виннипеґ Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Вимер
8. Неділя — Фостон
15. Неділя — Канора
19. Четвер. Преображення Господнє — Клейр (Храм)
22. Неділя — Кемсак

Бох 425 — Телефон 67
Канора, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Давфин
2. Понеділ. Прор. Ілії — Ворд
8. Неділя — Косів.
15. Неділя — Етелберт
19. Четвер. Преобр. Господнє — Велий Ривер, коло Стороженка
22. Неділя — Роркток.
28. Субота. Успіння Пресв. Богор Богдан Храм)
29. Неділя — Ворд (Храм).

Адреса: Бох 778 — Давфин. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Вест Брук.
2. Понеділок. Прор. Ілії — коло Жучканів (Храм)
8. Неділя — Бенкенд посвячення цвинтаря — Обід — Відчит
15. Неділя — Тідор місто.
19. Четвер. Преобр. Господнє — коло Ріки
22. Неділя — Дробоз.
28. Субота. Успіння Пресв. Богор — Шіго, полуд. (Храм) — Льорн (Храм). о. Кусий.
29. Неділя — Едмор (Храм). Коло Купровських — Прот. о Ів. Кусий (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ

5. Неділя — коло Куцих.
12. Неділя — Інсінґер місто

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Дячишин.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Ростерн. В домі п. Я. Навальковського.
8. Неділя — Вірдейл. Сумківський Зїзд. Службу Божу буде співати хор під управою п. Мих. Гуменюка в Принс Алберт.
15. Неділя — Принс Алберт.
19. Четвер. Преобр. Господнє — Шипмен.
22. Неділя — Гокімун.
28. Субота. Успіння Пресв. Богор. — Семборг.
29. Неділя — Принс Алберт.

Адреса — 554 —7 стр. іст. Тел. 3788 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Пайн Ривер.
2. Понеділок. Св. Ілії — Ренвер.
8. Неділя — Арран
15. Неділя — Норквей.
19. Четвер. Преображення Господнє Пайн Ривер (Храм)
22. Неділя — Свон Плейн.
28. Субота. Усп. Пресв. Богор. — Мейбридж (Храм).
29. Неділя — Гвес.

Адреса Бох 124 — Арран. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Ст Джуліен
2. Понеділок. Прор. Ілії—Тарнопіль
8. Неділя — Вакав
15. Неділя — Сматс
19. Четвер. Преображення Господнє — Елков Крік.
22. Неділя — Калворт
28. Субота Усп. Пресв. Богор Мічам (Храм)
29. Неділя — Вакав (Храм)

ВЕРЕСЕНЬ

5. Неділя — Тарнопіль

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. М. Кисілюк.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Ґримсбі, отворення нової церкви.
8. Неділя — Престон.
15. Неділя — Ватерфорд
22. Неділя — Сарнія
29. Неділя — Брентфорд

Після кожного Богослуження катехизація дітей

Адреса: 254 Кінг вул., Престон, Онт
Телефон 1072 (як конечно)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Редфілд (Храм)
8. Неділя — Виткін
15. Неділя — Кепон
19. Четвер. Преображення Господнє — Прілсітт.
22. Неділя — Ітонія.
28. Субота. Усп. Пресв. Богор. — Біянки (храм).
29. Неділя — Гефорд.

Адреса: Бох 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіпкевича.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Ґронлид, північна.
8. Неділя — Годсон Бей.
14. Субота. Муч. Макавеїв, Хрещення України — Ґронлид.
15. Неділя — Кадет Окр. Зїзд СУМК
19. Четвер. Преображення Господнє — Брукcбі.
22. Неділя — Ґронлид над рікою.
28. Субота. Усп. Пресв. Богор. — Ґронлид північна.
29. Неділя — Кадет.

ВЕРЕСЕНЬ:

5. Неділя — Ґронлид північна.
11. Субота. Усікн. Голови Івана Хрестителя — Ґронлид.
12. Неділя — Кадет
19. Неділя — Мелфорт.
21. Вівторок. Різдво Прес. Богор. — Ґронлид північна.
26. Неділя — Брукcбі.
27. Понеділок Воздв. Чесн. Хреста — Ґронлид над рікою.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бакс 47 — Ґронлид, Саск.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ

1	Н	19	Нед. 6. Преп. Макрини
2	П	20	†Ілії пророка, Атанасія і
3	В	21	Преп. Онуфрія мовчал.
4	С	22	Рівноап. Марії Магдалини
5	Ч	23	Муч. Трохима, Теофила
6	П	24	†Муч. Бориса і Гліба
7	С	25	†Успення правед. Анни
8	Н	26	Нед. 7. Преп. Мойсея чуд.
9	П	27	Влмч. Пантелеймона
10	В	28	Апост. з 70: Прохора і Тим
11	С	29	Муч. Калиника Килик.
12	Ч	30	Ап. з 70: Сили і Силуана
13	П	31	Прав. Евдокима Капад.
14	С	1	†Знайд. Ч. Хреста Господ.
15	Н	2	Нед. 8. Перен. м. пер. Ст
16	П	3	Преп. Ісаакія, Далмата
17	В	4	Сім молодців в Ефесі
18	С	5	Муч. Евсигнія, Кантидіє
19	Ч	6	**Преображення Господнє**
20	П	7	Преп. Пимена вост. вечер
21	С	8	Преп. Григорія [illegible]
22	Н	9	Нед. 9. †Ап. Матея
23	П	10	Муч. [illegible]
24	В	11	Прмуч. Василія [illegible]
25	С	12	Муч. Фотія, [illegible]
26	Ч	13	Тихона еп. [illegible]
27	П	14	Перенес. м. Теодосія Печ
28	С	15	**Успіння Пресв. Богородиці**
29	Н	16	Нед. 10. †Нерук. об. І. Х.
30	П	17	Преп. [illegible]
31	В	18	Муч. Флор

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сенишина.

СЕРПЕНЬ:

1. Неділя — Тірін
8. Неділя — Б[illegible]
15. Неділя — Смокі Лейк. Візитація о. Владики
16. Понеділок. [illegible] год 7 вечером
17. Вівторок — Спедден [illegible] год 7 вечером
19. Четвер. Преоб[illegible] Ґлендон Візитація о. Владики
20. Пятниця — Стрий [illegible] год 7 вечером
22. Неділя — Елк Пойнт
28. Субота Усп. Пресв. Б. Спедден (Храм)
29. Неділя — Сенті Ренч

Скр. 409. Смокі Лейк Алта Т. л. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя — Андрю
2. Понеділок Прор. Ілії — [illegible] (Храм)
8. Неділя — Вилингдон
15. Неділя — Іспас
19. Четвер. Преобр. Госп. [illegible]
22. Неділя — Лужани
28. Субота. Успіння Пр[illegible] Мюсідора (Храм)
29. Неділя — [illegible]

Адреса: Бох 20 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

СЕРПЕНЬ

1. Неділя—Гіаберт Плейнс (Храм)
8. Неділя — Грендвю.

Адреса:
Роблін, Ман. Поч. скр. 54 Тел. 542

Устав Церковний.

СЕРПЕНЬ

1. Нед. 6. Гол. 5. УЄ 6. Літургія Ап. Римлян 12: 6—14 Єван. Матея 9: 1—8.

2. Ілії Пророка УЄ Луки 11, 47—54 Літургія Ап. Якова 5: 10—20 Єван. Луки, 4: 22—30.

8. Нед. 7. Голос 6. УЄ 7. Апостол Римлян 13: 1—7 Єван. Матея 9: 27—35

15. Нед. 8. Голос 7. УЄ 8. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 10—18. Єван. Матея 14: 14—22

19. Преобр. Господнє УЄ Луки 9 28-36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19 Єван. Матвія 17 1—9.

22. Нед. 9. Голос 8. УЄ 9. Літ. 1 Коринтян 3: 9—17. Єван. Матея 14: 22—34

28. Усп. Пресв. Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56 Літ. Ап. Фил. 2: [illegible] Єван. Луки 10: 38—42, [illegible]

29. Нед. 10. Голос 1. [illegible] Ап. Корин. 4: 9—16. Єв. [illegible] Матея 17: 14—23.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1948. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1948. ЧИСЛО (828-9) 16-17

25-літній Ювілей існування Української Православної Парохії Св. Івана в Едмонтоні.

НАШЕ МИНУЛЕ.

Вечір 11 листопада, 1923 року, остане памятним для членів Української Православної Парохії св. Івана, в Едмонтоні. Того вечора відбулися перші збори тих, що бажали мати свою рідну Церкву.

Збори відбулися в салі при Інституті М. Грушевського. Зійшлося значне число українців й українок не тільки з Едмонтону, але і з околиць. Були також цікаві, були індиференти, були й противники нашої Церкви. Збори переводив Ілія Боднарук, а Юрій Сиротюк був писарем.

Предсідник пояснив ціль зборів. Писар перечитав важну записку із зїзду Інститутів, що звучала: „В осени 1920 р. був скликаний зїзд Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні. На цей зїзд було запрошено священиків Української Православної Церкви. Вони були: о. др. Копачук, о. др. Герман, о. С. В. Савчук і о. І. Кусий. Перших два дні присвячено для справ Інституту, а третій день для Української Православної Церкви. Третього дня рано була відправлена перша в Едмонтоні Соборна Служба Божа всіма згаданими чотирма священиками". Дальше в записці було сказано, що третього дня були наради між священиками і певними українцями в Едмонтону в справі заснування тут православної парохії.

Одначе до зорганізовання не прийшло, бо було дві перешкоди: 1) було замало священиків; 2) зі сторони самих едмонтонських українців Інститут був тоді в труднім фінансовім положенню, отже ті члени думали попрацювати вперед для Інституту, а вже пізніше взятися до зорганізування церковної громади. Рішено тоді ще трохи зачекати.

По прочитанню секретарем давніших записок, предсідник попросив п. Петра Зварича до слова. П. Зварич розказав, як священики російської місії тягнули наш нарід в Канаді до цареславія, та як записували церковне майно на російську місію. Рівнож, як греко-католицька організація з „руськими піпами" тягнула наш нарід до католицизму, а церковні маєтки записувала на католицьку корпорацію, а навіть зажадала, щоби Інститут П. Могили в Саскатуні, Саск. на їхню корпорацію записати. Коли ж не вдалося, ці „піпи" в своїх церквах накидалися на „Український Голос", на провід Інститутів, та на українських учителів. А на фармах відмовлялися давати релігійну услугу тим, що далі стояли при Інститутах. Це причинилося до того, що в 1918 скликано зїзд передових українців до Саскатуну, де зорганізовано Українське Православне Братство, що мало занятися відновленням Української Православної Церкви в Канаді. Того ж часу рішено започаткувати теольогічний курс з оо. Германом і Копачуком.

Дальше п. Зварич радив зорганізувати православну громаду в Едмонтоні. Він апелював до всіх зібраних на зборах, щоби вписувалися в членство. Він додав, що головою Української Православної Церкви завсіди буде українець, а не москаль, або італієць з Риму.

За п. Зваричем говорив п. Григорій Шевчишин. Бесідник заявив від себе і майбутніх членів, що всі вони радіють, що так довго ожидана церковна справа вже зрушилася і набирає сили, та що всі бажають рідної Церкви в Едмонтоні. Він додав, що діти ростуть і потребують релігійного виховання і що тільки У.П.Ц. може таке виховання дати.

Дальше говорив п. Юрій Драган, студент медицини, а питомець Інституту Грушевського; він завсігди брав живу участь в народніх і церковних справах. Він сказав, що У.П.Ц. розвивається дуже скоро, тільки біда, що замало священиків. Він був за негайним зорганізуванням церковної громади в Едмонтоні.

Дальше говорили бесідники, що належали до чужих церковних організацій. Вони запевняли нас, що вони цілком задоволені тим, що вони між чужими, доказували, що церковна справа потребує багато фондів, а українці ще забідні, щоби вдержати церковну організацію своїми силами. Вони казали слухачам, а ще більше членам Інституту, що як позволяють, щоби Інститут йшов разом з церквою, то церква потягне до упадку і Інститут.

Вислід бесід був той, що значне число прихильників стрималося від вписання до нашої церковної громади. Одначе були й такі, що безбоязно вписалися, а то:

Григорій Шевчишин, Юрій Сиротюк, Петро Михалишин, Іван Мельник, Дм. Пронюк (вже покійні), Юрій Драґан (тепер лікар в Саскатуні), Василь Челядин, Андрій Солован, Павло Мельник, Йосиф Янішевський, Григорій Михалишин, Ілія Боднарчук.

Тих 12 людей вписалося, щоби чимскорше започаткувати діяльність У.П.Ц. в Едмонтоні.

Початки були дуже трудні. Клопіт був, що в Алберті того часу було вже кільканадцять українських православних громад, а був тільки один священик, теперішній протоерей о. І. Кусий. Але цю справу полагоджено в скорім часі. Петро Зварич вів кореспонденцію з одним священиком із станиславівської дієцезії, що бажав приїхати до Канади, а Зварич знав того священика особисто від часу, коли самий був в Рідним Краю. Щоби прискорити приїзд того священика, того вечора переведено збірку і передано п. Зваричеві, щоби спровадив згаданого священика до нас. Священик звався Дмитро Сенета.

При кінці зборів вибрано перший наш заряд з таких осіб:

Ілія Боднарчук — предсідник, Гр. Михалишин — заступник, Григорій Шевчишин — писар, Дмитро Пронюк — скарбник, Василь Челядин, Павло Мельник і Андрій Солован — контрольори.

Вибрано також трьох тростісів, чи то „комітет: Іван Мельник, Дмитро Пронюк і Ілія Боднарук.

Поки приїхав о. Сенета, братство ра-

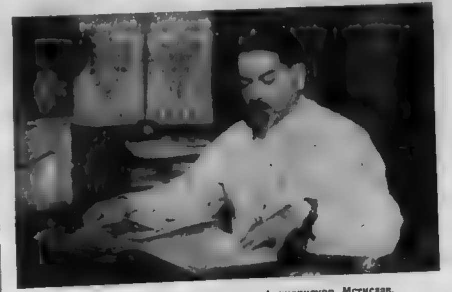

Високопреосвященійший Владика Архиепископ Мстислав.

зом із студентами Інституту запросило було три рази о. Кусого. Кожний раз Служба відбувалася в салі при Інституті, де аж до купна власних церковних будинків відбувалася вся церковна праця. Це було можливим тому, що члени Інституту, з малими виїмками, були також членами У.П.Ц., або її симпатиками. Дирекція Інституту майже завсіди складалася з православних ідеалістів. Ми уважали, що одна інституція доповняла другу, та що доля обоїх залежала від тих самих членів.

При кінці береня 1924 року прибув до Едмонтону споліваний старокраєвий священик о. Д. Сенета, якого приміщено в Інституті, бо він заняв там позицію учителя парохіяльної школи, як також диріґента церковного і світського хору.

Заряд церковної громади вислав документи о. Сенети до Консисторії, долучуючи свою просьбу приняти його в ряди свойого священства і призначити до Едмонтону.

...нети було посвячення пасок в суботу великодню, 1924 р. Було дуже гарно, як в їдальні Інституту при посвяченню співали: Г. Шевчишин, І. Шовкоплес, І. Мельник, Ю. Драґан, П. Закус, Д. М. Олекший, Н. Голубіцький і М. Бойкович. По посяченню відїхав о. Сенета до Бюфорд, яких 45 миль на полудневий захід від Едмонтону.

Перші відвідини Високопреосв. Архіепископа Іоанна в Едмонтоні були в Вересни 1924 р. Архієрейська Служба відбулася в салі при Інституті. Асистували: Прот. В. Кудрик, о. І. Кусий і наш о. парох Сенета. На цій величавій архипастирській Службі Божій було велике число людей. Були українці з Едмонтону, а також велике число з околиць Алберти. Це була надзвичайна святочна манифестація.

Друга Архієрейська візитація була з початком серпня, 1926, також ще в салі при Інституті.

З кінцем серпня 1926 р., заснувалося

Іван Никіфорук $110; $55 дав Олекса Стороженко; по $50: Ник. Галюк, Йосиф Янішевський, Іван Каланча, Волод. Андрусів; Данило Данилович $25, а Григ. Саїк $20. Решту грошей позичено і зроблено Контракт купна.

Будинок церкви великий, бо можна мати 400 сиджень. Але часами в церкві міститься 500 і більше людей. Підлога будована похило, від входових дверей йде щораз нище аж до тетраподь, так, що всім людям видно Престіл. Стиль церкви був протестантський, але в середині перероблено на український православний, а на даху маємо трираменний хрест. На Престолі гарний кивот, величавий іконостас, гарні хоругви та великі хори. Рівнож маємо добре електричне освітлення.

З північно-східного боку є додатковий двоповерховий будинок, злучений дахом із церквою. Вхід до нього є ззаду ру до коритаря. З коритаря двері на ліво до церковної салі, на право до цер-

Частйна парохіян Парохії св. Івана, Едмонтон.

Світлено 11 липня, 1948. Того часу вже частина парохіян була на вакаціях, тай не було оголошено про те, що світлину будеться брати

Консисторія приняла о. Сенету і призначила йому обслуговувати не тільки Едмонтон, але й Редвей та Бюфорд.

Першою священич... о. Се-

Жіноче Товариство при Українській Православній Церкві. Ціль Товариства була помочі братству в будові своєї церкви.

В осени 1926 р., коли заряд братства переговорював з міською владою про площу з 12-ти лотів, зараз через вулицю від Інституту на північ, хтось дав знати, що ті реальности, що ми тепер посідаємо, мають йти на продаж. Члени скоро зійшлися на засідання, потім оглянули будинки, а дальше вислано двох делеґатів до властителів вивідати про стан купна. Делеґати дали такий звіт. Площа, церковні будинки і весь інвентар в будинках продавано за $6,500.00, з того половину готівкою, а решту за два ... місяця. В короткім часі зібрано між членами $2,200, а Жіноче Товариство дало $100.00. Більші суми зложили: по $200: Іван Мельник і Дмитро Пронюк, по $100: Павло Мельник, Григ. Михайлишин, Андрій Солован, Григ. Шевчишин, Василь Челидин, Ілія Боднарук, Емануїл Михайлюк, Петро Мельник, Тома Стечишин, Іван Шовкоплес, Іван Шандро;

кви, а просто в гору сходи ведуть до Рідної Школи. Салі на долині вживає парохія на свої збори, сходини, базарі; Жіноче Товариство на обіди, та свої

Дальшого розвою, дальших успіхів, щиро бажаємо Українській Православній Парохії Св. Івана, з нагоди її ювілею.

Прейрі Ровз Манюфенчюрінг
Компанія

9611-104 аве. — Едмонтон.

Сердешні Ювілейні Привітання Українській Православній Парохії Св. Івана, Едмонтон.

ЗАЙЧУК'С РАСПБЕРІ енд СТРОБЕРІ ФАРМ,

50 ст. & 127 аве., Норт Едмонтон, Алта.

Українській Парохії Св. Івана, Едмонтон, з ювілеєм Щасти, Боже на все добре.

БЕЛВЮ ГРОСЕРІ енд МІТС

7204-112 аве. — Едмонтон.

ДАНИЛО МАЦЕЛЮХ, власник.

Бажаю сучасним парохіянам Парохії Св. Івана, Едмонтон, щасливого святкування тридцятлітного ювілею в новій, величавій церкві.

КАЛДЕР ТЕЙБЛ СУПЛАЙ,
12704-127 Аве. — Едмонтон.
ПЕТРО ВАСИЛИШИН, власник.

сходини, а діти мають там дві клясі Недільної Школи. Вдодатку до більшої салі є мала, де товариство передержує кухонний посуд, та і самі кухні. Є там піяно, та шафи на столовий інвентар. В більшій салі міститься гарна книгозбірня Жіночого Товариства. В салі на другім поверсі міститься дві клясі Недільної Школи. Тяжкі куртини ділять обі салі на двоє.

ша, що також обернено на сплату довгу. Один з молодих членів, Дмитро Олекшний, студент інжінерії, взяв знимку з першого Богослуження, виробляв картки, продавав по 25 цт., і як назбирав $25, передавав гроші касієрові на сплату довгу. Ми зібрали гроша, що могли, а решту позичили в Івана Мельника, нашого дорогого члена і заплатили властителям церкви їхню належитість на час.

церковної громади. Жіноче Товариство від свойого заснування стояло вірно при церковній громаді — навіть тоді, коли в найтяжчих початках певна група наших противників всякими інтриґами хотіла привести нашу малу громаду до упадку. Жіноче Т-во займається в більшій мірі приготованням кожнорічних базарів, ріжних обідів, висилкою пакунків за море, як також веде - через свій комітет - Рідну Школу. Як членки своєї церкви, та свого товариства, вісім з них вчить Недільну Школу. Також можна сміло сказати, що Жіноче Т-во придбало бодай половину того майна, що громада має

Василь і Текля Бойцун,
перші зложили $500.00 готівкою і бондами на нові церковні будинки

Павло і Пелагія Мельники,
одні з оснувателів і великих жертводавців едмонтонської парохії

По частиннім переробленню церкви в середині, відслужив о. Сенета першу Службу Божу в неділю, 24 жовтня, 1926 року. Побіч малої групки членів і їх родин, церкву заповнили не тільки українці, але і інші. Голос о. Сенети попросту чарував людей, та і хор ним вивчений співав гарно під управою нашого дяка Григ. Шевчишина. Проповідь була гарна на тему створення нової церкви. Люде, що слухали о. Сенету, дуже його вподобали. Це була друга наша релігійна манифестація.

Коли вже громада виплатила і поправила церковні будинки, то в 1930 р. купила мешкання для священика зараз таки коло церкви. Тепер вже вигідно і для священика і для нас.

Всі церковні реальности обгороджено, справлено і обсаджено деревами. Церква наша стоїть тепер мов в парку.

Вже сказано, що Жіноче Товариство заснувалося для помочі в церковній праці. Хотяй хтось певно напише подрібно про працю Жіночого Товариства в ювілейнім числі Вістника, одначе було б гріхом бодай коротко не згадати про великі заслуги цього товариства для

Едмонтонська парохія Св. Івана має добрий церковний хор. Через три роки вчив співу о. Сенета; пізніше через 17 літ правив хором п. Петро І. Лазарович, один із наших адвокатів. Хор наш багато разів співав через радійо, як також виїзджав співати на спеціяльні оказії в ріжні околиці Алберти. Так згадані диріґенти, як і пп. П. А. Пауш і Стефан Здрісь, наш теперішній дяк, причинилися до зросту нашої церковної громади.

Іван і Анна Мельники,
одні з оснувателів і великих жертводавців едмонтонської православної парохії.

Купно церковних будинків було для нас великим щастям, бо дальше вести церковну працю так, як до часу купна, було неможливим. З будинками стало вигідніше всім.

Треба було членам добре братися до праці, бо друга половина ціни купна мала бути заплачена в короткім часі. Коли ж би грошей ми не дали на час, ми могли б стратити все. Всі ми старалися придбати більше членства і як найбільше гроша зібрати.

Жіноче Товариство організує перший базар. Братство помагає. Всі гроші з базару передано на сплату довгу на церкві.

Слідуючих Різдвяних Свят Жіноче Товариство із членами церкви пішло колядувати. Придбано гарну суму гро-

Українську Православну Парохію Св. Івана, Едмонтон, прошу приняти від мене щирий привіт і побажання.

Др. С. Л. ЯРЕМЧУК
ДЕНТИСТ

Юніон Билдінґ — Едмонтон.

Щирі побажання Парохії Св. Івана, Едмонтон.

Др. Іван Верхомин
і
Др. Николай Голубіцький
ЛІКАРІ

Юніон Билдінґ — Едмонтон.

Членам Парохії Св. Івана, що люблять свою церкву і для неї щиро працюють, з нагоди срібного її ювілею, найкращого успіху в її дальшім розвою — желає

ВАСИЛЬ ЧОБОТАР
комерсант гросерні і мясних виробів,
10803-95 вулиця — Едмонтон.

Григорій і Марія Михайлишині,
перші організатори і фундатори Української Православної Парохії Св. Івана в Едмонтоні.

За час нашого 25-літного існування в нашій парохії було пять оо. Парохів:

Від 1924 до 1927 — о. Дм. Сенета;
Від 1927 до 1928 — о. Петро Білонь;
Від 1928 до 1933 — о. Петро Самець (теперішній протоерей і парох Торонта);
Від 1933 до 1940 — о. Ер. Грицина (тепер. протоерей і парох Давфину);
Від 1940 по цей день о. протоерей Петро Мельничук.

Всі ці оо. Парохи були добрими і щирими священиками. Працювали в згоді з парохією, як лише найліпше могли.

Зріст У.П.Ц. був такий: Зараз від початку заснування парохії свідомі українці і українки, що знали свою історію, хоч належали до чужих церковних організацій, то лишали їх і верталися до своєї рідної Церкви. І так кожного року при-

бували до нашої парохії найгарніші українські родини. Вони ставали з першими членами до церковної роботи. І так

Іван Шандро.

з кожним роком зростало членів більше і більше. Коли нас 12 свідомих українців відважно покдали цю рідну церкву, то

Василь Челядин.

ми знали, що до нас прийдуть наші мудріші брати і сестри з Алберти [illegible] частин Канади. Ми [illegible] що во

Бл. п. Григорій Шевчишин,
один із фундаторів Парохії Св. Івана і секретар її через кілька [illegible]

ни прийдуть до церкви, яку вони любили, як ще були в школі. Ми рівно ж мали в Бога надію, що наші діти виростуть і візьмуть керму церкви в свої руки. І так воно сталося.

Не можу сказати всіх імен цих наших добрих і жертвенних парохіян, а спімну хочби таких працівників, як п. Василь Чоботар, як щиро він все працював і жертвував на церкву, а таких маємо багато. А п. адвокат Міськів, як щиро він працював будучи головою. Кілько грошей він сколектував. Таких маємо багато. А теперішній голова др. Верхомин. Ми знали, що він буде щирим працівником і жертвенним парохіянином, але багато є таких, як др Верхомин. Тому членство наше зросло до 250 родин, а маєток поверх $80,000.

Як вже згадано, кількох наших фундаторів відійшло на спочинок, кількох виїхало з міста, а в Едмонтоні остало тільки двох: Павло Мельник і Григорій Михайлишин, що будуть мати нагоду святкувати двадцятьпяти річний ювілей своєї парохії, якої вони були основателями.

Цьогорічний заряд парохії є такий: Д-р Іван Верхомин — предсідник, Вас. Гавриш — заступник, Николай Дезко — скарбник, П. І. Лазарович, Павло Мельник — господар, Никола Маланчук — писар.

Григорій Михайлишин.

СПОМИНИ

о. Дмитро Сенета

Служити своїй Українській Православній Церкві — це була моя і бажання [illegible] богословів на четвертому році духовного семинаря у Львові, де 1917 [illegible] я кінчив теольогічні студії.

Український нарід, як поневолений і бездержавний, терпів під чужим ярмом також в області церковного життя, бо був і тут поневолений й понижений. Згадаймо тільки дещо: пониження наше в Римі, де греко-католики (уніяти) на[illegible] разом з кафрами і зулюсами (дик. племена в Африці) до відділу зва[illegible] „Де пропаганда фіде" (значить до того відділу, під якого доглядом [illegible] католицької віри. [illegible] греко-католик в Рим не уважав за [illegible] згадаймо як „Зельман" з [illegible] нашої церкви на Бого[illegible] як Єзуїти запрягали наших людей до возів і поганяли їх, як коней; [illegible] зааровадживано [illegible] Богослуження по наших церквах, як [illegible], щоби [illegible] зближити до поляків; як заповадили во насильно целібат. І багато [illegible]

Тому то [illegible] Республіці дуже [illegible] галицьку уніят[illegible] автокефа[illegible] Великій Україні. А[illegible] навала Польщі і большевія розбили всі добрі пляни [illegible] зєднинити галичан під покровом Української Церкви з митрополією, чи [illegible] дорогім Києві.

[illegible] позвязки подій, я 1919 році разом з українською армією опинився за Збручем в Україні. Тут оглядав страхіття чрезвичайки у Виниці і других місцях. Не опускав також жадної нагоди зайти до кожної церкви, чи в селах чи містах. Нас „інформували" підчас науки [illegible] в гімназії, що за Збручем [illegible] „шизматики" не вміють добре молитися і Бога почитати. Та я побачив щось якраз противне. Нарід український в Великій Україні був дуже побожний, у церквах співали прекрасні хори, а навіть хрестилися краще, ніж галичане. Свідомі українці зустріли нас як рідних братів, зі щирим серцем. Ім на гадку не приходило робити нам за[illegible] сновки з того, що ми уніяти. Ось подаю правдиву подію: В місті Козятині просила одна українка нашого капеляна, щоби поховав її сина, що втопився, як підчас купелі дістав удар серця. О. П. відмовився, мовляв: „не можу взяти участи, бо ми католики, а ви православні". — „То ви такі наші брати? Я цего не сподівалася", — казала крізь сльози та українська безталанна мати.

Все те було 29 літ тому назад. А чи тепер інакше? Я чув нераз в Алберті і бачив, як заляканий чоловік (уніят) перепрошував свого найліпшого приятеля й сусіда, якого був запросив за кума: „Ксендз казав, що як ви будете за кума, то він не буде хрестити дітини Я вас дуже перепрошею".

Навязуючи мої спомини з побутом в Канаді, треба згадати, через які причини я покинув парохію в Коломийськім повіті і приїхав „на скитальщину" до Канади.

Як звісно усім, 1919 року польське військо, підкріплене армією Галера, проломило український фронт. Всю інтелігенцію українську, що не вспіла втечи за Збруч, поляки арештували. Поверх 300 українських священиків сиділо в польських тюрмах, шістьох вбили. Між ними були особисто мені знані: славний композитор о. Нижанковський, парох Стрия, оо. Галібей і Подлящецький із Монастириск. Тих двох послідних перед смертю страшно тортурували. Не зважали, що мучать католицького священика.

На зажалення українців до Риму „святійший Отець" ані не напімнув поляків, ані українців не пожалував. До того всего епископ Хомишин ще в 1916 році змінив календар і — стараючися приподобатися Польщі і Римові — форсував целібат. 1919 і 1920 років дуже лютував тиф і дуже багато священиків вимерло. В околиці Гвоздець, Коломийського повіту, на промірі нецілої милі вмерло шість священиків в однім році. Лишилися села без духовної обслуги. В тім самім часі еп. Хомишин відмовляє свячення кожному укінченому богословові, який оженився.

Вже на парохії Росохач-Прикмище, а потім в Острівці, Коломийського повіту, приходилося переживати тяжкі часи Священиків обложено нечувано високими „данінами". Часто в ночі стукали польські поліцієнти і переводили „ревізію", перевертаючи все горі дном. Підчас виборів польські війська бушували по селах за кару, що люде не йшли голосувати Я мусів ховатися по чужих стодолах перед арештуванням.

В тім самім році (1922) приїзджає п. Петро Зварич, з Веґревил, Алберта, до Тулови, Снятинського повіту. Вичитав я його заклик до українських богословів, щоби їхали до Канади, де треба священиків. Написав я до него. Добродій Зварич відписував дуже радо так з Тулови, як пізніше і з Канади, а навіть вислав мені шифкарту. Йому завдячую, що я з рідньою в Америці, а не на Соловках, Сибірі, чи там, „де нема болізні, ні печалі"

Подорож з Острівця до Веґревил тревала двадцять пять днів, включаючи чекання у Львові, Варшаві і Шербургу. І так вже доля рішила, що першим гостинним домом, де я в Канаді опинився на нічліг, був дім п. П. Зварича. Звідтам виїхав до Едмонтону, де мене зустрів п. Михайлишин. По дорозі до його дому вступили ми до робітні п. Проновка. По сніданню зайшли до дому п. Шевчишина, де на другий день зійшлися на наради панове: Михайлишин, Мельник, Сиротюк і Боднарук. Вивязалася дискусія над потребою православної парохії в Едмонтоні. З дискусії я виніс миле вражіння про гарячу любов до Рідної Церкви згаданих громадян. Це було в березню, 1924 року.

З початком квітня 1924 року я замешкав в Інституті ім. Грушевського і 7-го квітня брав участь у зборах Т-ва ім. Івана Франка. 14-го написав прохання до Адміністратора о. Савчука о приняття мене до Української Православної Церкви.

За пару днів відбулися збори в домі п. Михайлишина, на котрих був присутнім о. Кусий, і постанова зборів була. Організація брацтва УПЦ і організація хору. Того ж дня я зложив деклярацію своєї приналежности до УПЦ в Канаді

Квітня 19-го їдемо з о. Кусим до Бюфорд, де люди просили прибути до них на Великдень. 26-го квітня торжествене свячення Пасок в салі Інст. Грушевського; того ж дня їдемо разом з п. Шевчишином, як дяком, до Бюфорд

Але вражіння з мого першого Великодня в Канаді не було приємним для мене. Заряджено відправу там зараз по півночі. Людей прибуло дуже мало, бо не всі знали. Я чекав до 4-ої години й почав відправу, а при кінці було свячення Пасок. Виходячи з церкви я побачив багато людей перед церквою і ще прибували то автами, то „боґами" „Правте, отче, ще раз для нас", кажуть ті люде Мимо найліпшої волі не міг я того зробити. По неспаній ночі і по довгій відправі я був перемучений, а дотого і пригноблений, коли порівнав Великдень в старім краю з Великоднем на степах Канади. Зате на Вечірні того ж Великодня в 2-ій годині по полудні, людей було тілько, що церква не могла змістити.

На Світлий Понеділок я залишився у Бюфорд, а у Світлий Вівторок відправляв на Коломиї, де почувався так гарно, неначе в старім краю. Мая 4-го я правив в Радвей Сентер, де здибався із п. Приймою, що ходив до української гімназії в Перемишли, де ми були в одній клясі. По многих літах мило було побачити і поговорити із бувшим шкільним товаришем. 21 травня їду на Соборчик до Йорктону, де запізнався із всіми панотцями, також із пп. Сліпченком, Яндою, Стечишином, Свистуном і другими.

Вражіння із Соборчику дуже миле. Чув я великий запал і приплив енергії до праці для Української Православної Церкви.

На свято Димитрія, 2-го листопада 1924 року, запрошено мене перший раз до Брудергайм на Службу Божу. Коли я переспівав „Благословенне Царство", ані люде, ані дяк не відповів: „Амінь", а була мовчанка, якби в церкві нікого не було. Шепотом пояснили мені, що від оо. Василіян „прийшов телефон", щоби не співали на моїй Службі. Обурений таким поведенням оо. Василіян, що людей місяцями „карали", не даючи їм духовної обслуги, за те, що люде не хотіли на них записати своєї церкви, — я дав людям таку проповідь, що всім розяснилося і тогож дня всі приступили до Української Православної Церкви.

Дальшими часами вчив я хори і мандолінові орхестри в Смокі Лейк, де завдячую успіх панням Жилич і Немірській, що тоді учителювали там, як також пп Чумерові, Романюкові та другим співакам. Відправа відбувалася вже при участи хору; також у Радвей і Коломиї. В Коломиї в скорім часі членів прибуло тільки, що треба було будувати нову велику церкву. Проби хору відбувалися в домах: Костащука, Григорійчука і Винничука. Ніколи не можна забути їх щирости, гостинности і запалу. В тріскучий морóз співаки їхали нераз по сім, до девять миль на проби, що тягнулися нераз по кілька годин, але не видко було знеохочення

Хор співав і свіцькі пісні, і концертів ряд дав — в Борщеві, Веґревил, Сода Лейк, Іннісфрі та інших місцях, яких назв вже не памятаю. Дохід з тих концертів віддано на нову церкву в Коломиї.

В ті часи український священик довго не засиджувався на одним місці

В році 1931 відвідав я рідні сторони в Галичині, вернувся до Винипеґу, потім перенісся до Зединених Держав Америки, а записки мої десь загубилися.

Просимо Парохію Св. Івана, Едмонтон, приняти від нас побажання з нагоди її срібного ювілею.

НЮ ЙОРК — і — ҐРАНД Готелі

Едмонтон, Алберта.

З нагоди чверть століття організованого життя Парохії Св. Івана, щирий привіт і побажання засилає

Роксі Ґросері енд Конфекшинері

11403-101 Стріт — Едмонтон.

НИКОЛА МАЛАНЧУК, власник.

Нашим костумерам з Парохії Св. Івана, Едмонтон, та всьому членству, щирий ювілейний привіт висловлюють

WESTERN TAYLORS

Ladies and Gents Tailoring

10450 Jasper Ave., Edmonton

ІВАН КРИВКО, власник.

для Парохії Св. Івана в скорім ча[сі]
НАШІ ПОБАЖАННЯ
побудувати нову і велику церкву.

РОСС ПЛОМБІНҐ КО.

10316-96 Стріт — Едмонтон.

Щирі желання і побажання Парохії Св. Івана, Едмонтон, від

БОЙЧУК ТРАКТОР ПАРТС,

10315-96 Стріт — Едмонтон.

З нагоди срібного ювілею Парохії Св. Івана — приємно нам зложити її найщирші гратуляції.

ЕДМОНТОН АЙРОН ВОРКС

ріг 96 стріт і 104 аве. — Едмонтон.

Посестрі-сусідці Парохії Св. Івана в Едмонтоні найщиріші побажання висловлює

Парохія Пресвятої Тройці і Народний Дім
Калмар, Алберта.

М. ВОРКУН, голова,
С. ОЛЕКШИЙ, секретар.
В. ЩУРКО, скарбник.

Щирі побажання Парохії Св. Івана, Едмонтон.

Левко Г. Фарина — Окуліст

202 Юніон Билдінґ, Едмонтон, Алта.

Щирі побажання для Української Православної Парохії Св. Івана в Едмонтоні з нагоди її срібного ювілею.

Алберта Принтінґ Ко.

10355-96 Стріт — Едмонтон, Алта.

Українське Похоронне Заведення

ПАРК МЕМОРІЯЛ ЛИМИТЕД

ЕДМОНТОН — ЛАМОНТ — ВЕҐРЕВИЛ

висловлює щирі побажання Українській Парохії Св. Івана, Едмонтон, з нагоди її срібного ювілею.

Парохіянам, Жіночому Товариству і другим організаціям при церкві С. Івана, Едмонтон,
найщирші ювілейні побажання

Др. ВАСИЛЬ ОРОБКО, Дентист,

525 Теглер Билдінґ — Едмонтон.

Українській Православній Парохії Св. Івана, її прихильникам і приходжанам наш приятельський привіт з нагоди ювілею.

ГАРВЕЙ енд ЯНДА

АДВОКАТИ

над Банком Торонто — Едмонтон.

Всьому членству Парохії Св. Івана, в Едмонтоні, ювілейні поздоровлення.

П. А. МІСЬКІВ, Адвокат,

2-ий поверх будинку Банку Нова Скотія Едмонтон.

Гратуляції - Побажання - Поздоровлення Українській Православній Парохії Св. Івана, Едмонтон,

передають властителі

СТ. АЛБЕРТ ГОТЕЛЬ

Ст. Алберт, Алберта.

Але є події, що зоставили незатерте враження і залишилися в памяті раз на все.

Року 1926 правлю Службу Божу в салі при Інституті в Едмонтоні, при кінці січня. Саля повна людей, старших і молоді. Тогож року едмонтонська громада купила церкву разом із злученим з нею будинком. Великий підйом духа у всіх членів. Число парафіян збільшується. Відбуваються вечірні пописи хору. Урочисте посвячення церкви Впреосв. Архієпископом Іоанном. Численні гості навіть із других провінцій.

Будучи першим парохом української православної громади в Едмонтоні, мусів я ще обслугувати другі громади, як Бюфорд Вегревил, а навіть далекий Зетланд, яких 180 миль на полудне з Вегревил. Віз мене п. Саламандик.

В липню — їзда до Саскатуну на Собор, прегарне враження із Архієрейської Служби Божої, і сповідь всіх священиків. Впреосв. Іоанн сповідав також

Тогож місяця приїхала з краю моя дружина. Сердечне приняття нас в новім домі в Коломиї коло Вегревил, гарні дарунки для нас, та відїзд до Едмонтону. Дня 8 вересня, 192[illegible] року ми попращали Едмонтон, обда[illegible] на дорогу гарним куфром, та перенеслися до Канори в Саскачевані.

Жаль було покидати „Сонячну Алберту“ [illegible] Рідної Церкви [illegible] тів на Канадійськ[illegible]

Чи ще ми найдемо таких щирих у[illegible] Гавриш[illegible] [illegible] Таку думку думали обоє, як сидіти в ваго[illegible] невідом[illegible]

Найстаршим, наймолодшим і всім іншим членам Парохії Св. Івана, Едмонтон, мої щирі ювілейні побажання.
Др. ФАВСТ ГОВДА, Дентист,
641 Теглер Блдг. — Едмонтон.

Уважаю собі за честь зложити ювілейний привіт Парохії Св. Івана, Едмонтон, як один з наймолодших її членів.
Др. ОРЕСТ СТЕЧИШИН,
10049-103 Стріт — Едмонтон

Дальшого поступу так в кількості як і в якості, з нагоди ювілею, бажаю Українській Православній Парохії Св. Івана, Едмонтон,
Др. ВОЛОД. НЕВЧАС, Лікар,
541 Теглер Блдг. — Едмонтон.

Найщиріші побажання громаді Св. Івана з нагоди її срібного Ювілею висловлюють —
СКОНА ЕЙДЖЕНСІ
10422-82 аве. — Едмонтон.
1 Ричардс Блдг.
В. С. ПЛАВЮК і А. М. САКОВСЬКИЙ

Найщиріші побажання і привіт Парохії Св. Івана з нагоди її срібного Ювілею желають —
Top Hat Cleaners & Dyers Ltd.
10802-82 Аве. — Едмонтон
ЕВГЕН ПЛАВЮК — президент,
ВАСИЛЬ ПЛАВЮК — управитель.

МОЇ СПОМИНИ ПРО ПАРОХІЮ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ.

Перший раз довелося мені бути в Едмонтоні в осені, 1931 року. Приводом до цього була збірка фондів в Алберті на поміч монтреальській церковній громаді. Фондів було треба на те, щоби оплатити кошта чартеру в провінції Квебек. Без такого чартеру наш славний працівник, о. протоєрей Слюзар, не мав права сповняти всіх своїх священичих обовязків. А що Консисторія не мала тоді фондів, отже післала мене за збіркою до Алберти.

Парохом того часу в Едмонтон, був малий тілом, але великий духом, о. Петро Самець, якого я часом називаю: „Терпеливий Йов, ч. 2“. Отця Петра, другого з ряду наших священиків, теперішного Протоєрея і пароха Торонта, пізнав я ще на своїм вінчанню і йому до великої міри завдячую свою присутність в нашій Церкві.

Прот. о. Петро Мельничук,
парох Громади Св. Івана в Едмонтоні.

П[illegible]трапив я тоді в Едмонтон на церковний базар. Щастя мені сприяло, бо вдалося мені роздобути д[illegible] [illegible] з них [illegible] студенти з Інституту, а другого [illegible] Парохов

З людей присутних на базар, остали в памяті: бл. п. Дмитро Проник, Василь Чоботар, Андрій Батюк як [illegible] виглядало мені [illegible] там працювали. А вже запамятав Григорія Михайлишина [illegible] його дружину, що опікувала свого брата бл. п. Дмитра Олексія, молодого інженера П. Михайлишин, один з фундаторів парохії, ходив з мною до парохіян, хоч колекта не дуже приємна для тих, що дають. Також запамятав молодого, стрункого, чорнобрового лікаря, д-ра Верхомина, про якого вініс враження подібне до змислу Христових слів „Ось правдивий чоловік, в якому нема підступу“; молодого дентиста д-ра Говду, з яким, здавалося, не навкучилось би жити; і ще одного фундатора, Василя Челядина, що мав досить великий склеп [illegible] товарів на передмістю Калдер. Але того року (1931) місто не було розбудоване так, як тепер. Тоді до Калдер я їхав на полудневий схід, а церква була на захід від Інституту... Тепер якраз все противно...

Другий раз довелося мені побути в Едмонтоні довше, бо ось восьмий рік вже добігає до кінця. Прибув я вже з родиною по семилітнім перебуванню в Йорктоні, Саск., в пятницю рано, 30 серпня, 1940 року. До стації виїхав по нас своїм автом гр. Василь Чоботар [illegible] до парохіяльного мешкання. Н[illegible] його прийшов гр. Андрій Батюк, приніс [illegible] дини, і ще дещо, і так ми „пооб[illegible]“ перший раз в Едмонтоні

А що п. Батюк походить з [illegible] повіту зі мною, тож і мова наша не була прикрашена „чужими“ словами, [illegible] обводив по церковних будинках, все пояснював і розказував. Після огляну будинків висловив я свою думку, що треба починати збірку на нові будинки, [illegible] поправляти такі, як є, не виплатиться, шкода людської праці

Думка та почала ширитися [illegible], бо були довги. Перейшла вона [illegible] підчас „Спільного Свяченого“ 194[illegible] ку. Перше тоді слово за збірку [illegible] вив гром. Володимир Гринчи[illegible] церковного заряду [illegible] двадцять пять [illegible] $40000[illegible]

[illegible]

ми пережили три роки, доки ся поправилися. Діти наші підросли до праці, чи до війська (двох синів[illegible]), доходи збільшилися, а видатки змен[illegible]лися і ми „виплили на чисту воду“.

Того ж вечора сказав я св[illegible] про наші сильні напрями в парох[illegible] буду навіть пробувати всіх [illegible] не пхаю заладеко наперед, ні не буду с[illegible]ним в праці для парохії; буду с[illegible]няти свої обовязки так, як буду уважа[illegible] за відповідне — по своїм силам [illegible]ностям.

При к[illegible] вересня ми перебрали[illegible] церковну салю, бо парохіяльне меш[illegible]ня треба було поправити з середи[illegible]. Взяла та справа шість тижнів часу [illegible] верх $1,600.00, коли ще так матер[illegible] і робітник були танші, ніж тепер. Ч[illegible] не було багато, церква ще не була [illegible] і поправі значно збільши[illegible] довг парохії. Але мешкання вже мал[illegible] дубову підлогу, газову кухню, нов[illegible] [illegible] та шафи на кухонні річ[illegible] [illegible] день Св. Великомученика Димитрія ми вернулися до мешкання.

Між церквою і мешканням маєм маленький парк. Застали ми тут дуже гарний квітник, кілька роскішних олеандрів. Мабуть наші попередники — о. добр. Грицина — кохалися в квітах. Було тут кілька порожніх лотів, де діти Недільної Школи могли забавлятися. Все тепер змінилося. Лоти забудовані, дітей кілька разів більше, бавитися нема де, і парк стратив свій колишній приємний вид...

Перші річні збори парохії, на яких я був присутний, були мені ніби дивні. Трохи непорозумінь, трохи особистих справ, але все минається. Членство зростало — і дальше зростає — так, що тепер є більше, ніж чотири рази тільки, як було в літі 1940 року.

Фінансові клопоти минулися також. Першого тут нашого року не було чим оплатити біжучих видатків. За послідних кілька літ сама церковна недільна колекта покриває всі біжучі видатки парохії. Членські вкладки, доходи з базарів, доходи нашого славного Жіночого Товариства, чи збірки на нові церковні будинки, складаються в банку на окремий рахунок.

Про моральний стан парохії можна — і треба також щось сказати, бо це найважніше. В суті річі — моральний стан, то ідеальний стан християнський, до якого треба вічно прямувати, хоч вповні осягнути його трудно, як вічний ідеал. Христова Церква веде до такого стану тих людей, що до Церкви належать, до Неї приходять як до Христової установи, та стараються по своїм силам і при Божій помочі сповняти заповіти Її Божественного Основателя

Парохіяне наші до церкви приходять. Навіть професіоналісти мало коли опускають Службу Божу. Мало неділь в році, коли не всі місця в церкві заняті, звичайно значне число людей стоїть, а навіть і тісно задля браку місця. Церква замала і нової, більшої, треба таки зараз

Треба також більшого простору для дітей Недільної Школи. Це чи не найважніша справа під цей час. Тісно і невигідно. Дітей поверх 150 і треба було перегородити парохіяльну і шкільну салі для клясс недільної школи. Треба подивляти наших учительок, що серед таких обставин так щиро дають час і труд для молодого квіту, без ніякої особистої користи. Честь вам, шановні учительки, що так з посвятою виконуєте велике діло виховання для Царства Божого. Діти-школярі вашої щирої праці не забудуть, ані Господь Бог не поскупить Своєї нагороди.

Правдою треба признати й те, що справа фонду на нові церковні будинки стояла б далеко краще, ніж тепер, коли б парохіяне дбали тільки про себе. Але в нас не так. Від часів збірок на воєнні цілі (1940 р.) до цього літа для кантини в Лондоні, на пакунки воякам, для студентів в Европі, на Колегію св. Андрея, на Дівочий Інститут, на КУК, на місцевий Інститут, на скитальців, для Консисторії — Парохія Св. Івана зложила до двадцять тисяч долярів. Думаю, що не милюся, коли скажу, що оця парохія зложила більше, ніж яка інша українська парохія в Канаді, та що жертвенність її стоїть на першім місці. І хоч кажуть мені, що я доброго не похвалю, а злого не аганю, то жертвенність таку ціню дуже високо, дуже поважаю жертводавців і жертвенність, як дуже велику ознаку практичної християнської моралі. Честь Вам, дорогі жертводавці! Не одну сльозу обтер ваш дар рідним на вигнанню, не одну людину ви вбрали, їсти подали, може й від голодової смерти врятували. Господь вам того не забуде. „Я голодним був, а ви дали мені їсти; нагим був, а ви мене одягли... прийдіть, благословенні... і наслідуйте царство приготоване вам від початку світу“. „Що ви вчинили одному з менших братів моїх, мені вчинили“.

В виконуванню своїх релігійних обовязків парохія стоїть не зле, але й тут замітний розвій. До св. Сповіді приходять сотки. Мало таких, що женяться, чи віддаються за чужих нашій св. Церкві.

МОЇ ПОБАЖАННЯ.

Цього року українська православна парохія св. Івана в Едмонтоні святкує 25-літні роковини свого існування.

Чверть століття — це довгий шлях часу.

Напевно за той час пережилося багато труднощів і важної праці, бо це був час будування перших основ під будову. Але були і хвилі радости й підйому.

Не одно пережив і я з парохією, будучи ві парохом, за час від листопаду 1933 р. до вересня 1940 р.

При нагоді цих роковин засилаю мої щирі ґратуляції Впреп. прот. о. П. Мельничукові, теперішньому, невтомному пароховi і всім братам і сестрам. Рівночасно бажаю парохії скріплення і поширення своїх впливів до найдальших границь.

Прот. о. Єр. Грицина,
бувший парох громади в Едмонтоні

Нехай Всемилосердний Небесний Отець обильно зсилає Свої ласки і благословення на всіх, хто стоїть у рядах парохії, і з нею прямує до самоусовершення і кращої майбутности, Богові на славу, а на добро Українському Народові!

Свящ. о. Єронім Грицина.

Хоч членство наше складається з ріжних станів, фахів, професій, то особисті погляди, чи вимоги, щораз більше підпорядковуються головним цілям християнського життя. В цім є надія на дальший моральний розвиток, розвиток духовний, а тимсамим всі менші справи самі собою розвяжуться.

Розвяжеться й питання нових церковних будинків. Покищо ця справа ще не всім членам ясна, як що до площі, так і що до вигляду самої нової церкви. Деякі з членів хотіли б модерної форми, інші хотять традиційної. Є в нас й такі, що мають амбіцію на одну з таких церков, які залюбки оглядають в недавніх числах „Українського Голосу“. Було ж обіцяно нашій парохії, що вона стане осідком Епископа на Західню Канаду. Нехай же парохіяне передової парохії в західній Канаді дальше ведуть перед і що до нових церковних будинків. Нехай мета ваша буде висока. Нехай і нова церква буде така, щоби виказувала в архітектурі Рідну Культуру, історичну святу гордість найбільш культурного народу Східньої Европи. Ви маєте лишити по собі памятник для грядущих поколінь. Нехай вони тим памятником вашим не стидаються, нехай і Західня Канада гордиться тим, що до її культури внесли українці.

Бажаю від Господа Бога дальшого розвитку Парохії Св. Івана. Молю Всевишнього, щоби ласкою Своєю охороняв провід парохії від хибних кроків. Прошу членство парохії завсіди заховувати між собою Добру Волю. Вас же всіх покликав Син Божий працювати в Його винограднику. Працюйте ж так, щоби був „достойний робітник заплати своєї“.

Також прошу приняти від моєї родини і від мене сердечну подяку за вашу прихильність, за поміч, за память при ріжних нагодах, та за спільне пережиття минувших вісім літ. Хай Господь Милосерний нагородить Вас сторицею, хай охороняє дітей ваших від усего лихого, хай зростає їх на вашу втіху, на добро ближніх і на Славу Бож[illegible].

Прот. Петро Мельничук.

ЯК СОКРАТ БУДУВАВ ХАТУ

Є таке оповідання про Сократа, великого грецького мудр[illegible], [illegible] жив коло 400 літ перед Христом

Коли Сократ почав будувати собі хату, говорить йому [illegible]

Сократе! Тебе [illegible] великим розумом, тебе [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

На те Сократ:

[illegible] А буває, що тіло буває велике, голова велика, а розум в ній дуже маленький. І не хочу я, щоби моя хата була біл[illegible] [illegible] мого розуму

Але ж чи буде тобі [illegible] в такій хаті, [illegible] коли відвідають тебе твої добрі приятелі?

На те Сократ:

— Друже! Люде [illegible] розуміються. Коли б я зібрав дійсних щирих своїх приятелів, то така хата для них завелика.

Щасливого закінчення першого чверть століття і щасливого другого — бажає Українській Православній Парохії Св. Івана

ЮНІОН ДРОГС
Юніон Билдінг, Едмонтон.
НИКОЛАЙ ІВАСЮК — властитель.

Щастя, здоровля і многих літ бажає парохіянам церкви Св. Івана, Едмонтон,
НЕЙШОНАЛ МІТ & ҐРОСЕРІ
10878-95 Стріт — Едмонтон.
НИКОЛА ВЕЛИЧУК, власник.

Живучих основателів і всіх парохіян церкви Св. Івана нехай благословить Господь Бог по всякий час.
ВІМІ ҐРОСЕРІ & КОНФЕКШОНЕРІ
9334-111 аве. — Едмонтон.
МИХАЙЛО МАГУС, власник.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДУХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ.

В днях 10, 11 і 12 серпня ц. р. відбулася під предсідництвом Високопреосвященнішого Владики Архиепископа МСТИСЛАВА краєва конференція Всеч. Духівництва Української Православної Церкви в Канаді.

Перед початком конференції відправлено було соборну Службу Божу, а після неї молебінь, в якому взяв участь і Вл. Архиепископ: в сослужінні з о.о. Прот. Д. Стратійчуком, І. Кусим, Е. Грициною та о. Ф. Керніцьким.

Конференцію відкрив Вл. Архиепископ Мстислав своїм вступним словом, вказуючи на її значення й мету та підкреслюючи те, що являється вона першою, яку він скликав, як архипастирь нашої Церкви в Канаді. До президії Владика покликав о.о. прот. С. В. Савчука і прот. В. Слюзаря, а на секретарів о.о. Мих. Боднарчука й Мих. Юрківського.

Відтак за цим Владика відчитав привітальний лист Високопреосвященнішого Митрополита ПОЛІКАРПА, який Вл. Митрополит надіслав на руки Вл. Мстислава з нагоди 30-літнього ювілею нашої Церкви в Канаді. Після відчитання передбаченого порядку нарад [illegible] конференція привітала присутнього на [illegible] Іванюка, який перед [illegible] в Скитальчині й [illegible] до служби в нашій Церкві, та [illegible] праці.

Першою точкою нарад була [illegible] Архиепископа Мстислава на тему: „Сучасний стан [illegible] Православної Церкви в Канаді [illegible] на сьогодні та завдання на ближче будуччину". Цю доповідь [illegible] понад дві години. Всеч. Духовництво вислухало з великою [illegible], що за такий короткий час [illegible] в Канаді Владика зумів так всебічно [illegible] пізнати [illegible] Церкви [illegible].

Другим [illegible] голови Консисторії Всеч. [illegible] С. В. Савчука про діяльність Консисторії [illegible] докладчик зокрема доклад [illegible] зупинився на організаційних і видавничих справах. Цим закінчено перший день нарад.

Треба [illegible] того ж дня [illegible] Михаїла в Винипегу, в [illegible] конференція, влаштовав на честь Духівництва спільний обід, підчас якого промовляли Вл. Архиепископ, о. прот. С. В. Савчук, о. [illegible] Дмитрів, а [illegible] пані М. Кристанович. Того ж дня вечера, всі присутні на конференції [illegible] були на принятті в Колегії Св. Андрея, яке влаштувала на їх честь Дирекція Колегії. Підчас цього приняття [illegible] Колегії п. Ф. Т. Гаврилюк та [illegible] поінформувати присутніх про працю і потреби Колегії та [illegible] відділу, а Голова Дирекції [illegible] С. В. Савчук давав пояснення на поставлені запити. Присутні священики ствердили велику вагу і значення Колегії в житті Канади і нашої Церкви та запевнили про дальшу допомогу для розвитку Колегії.

Другий день нарад конференції розпочато вислуханням доповіді о. прот. Е. Грицини на тему: „Сучасна роля й завдання священика Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді та засоби для їх належного виконання".

Після вислухання згаданих вище трох основних доповідей, приступлено до дискусії над ними, в якій взяли участь всі присутні на конференції священики. Виески і матеріял, які були наслідком дискусії, передано було комісіям до опрацьовання й остаточного зредаговання. Пополудні того дня розпочали працю комісії, які закінчили її того ж дня. Працю другого дня конференції закінчено знову пленарним засіданням.

Третій і останній день конференції розпочато працею над внесками комісій та закінчено принаттям ухвал і резолюцій, більшість яких повязана з трьома основними доповідями, а зокрема з докладом Владики.

Між іншим конференція ствердила, що сучасні потреби Церкви вимагають приспішення опрацьовання нового статуту Церкви та побільшення числа епископів і священиків. Сверджено рівнож потребу реорганізації праці в виконавчому органі Церкви — Консисторії та обрано сталу видавничо-релігійну комісію. Окрім того накреслено плян місійної праці, при цій нагоді підкреслюючи додатню ролю окружних церковних комітетів, праця яких в тих збірних округах, де вони вже існують, дала цінні й корисні для Церкви і духівництва наслідки.

Окреме місце в резолюціях приділено справі відношення нашої Церкви до світських організацій, при чому стверджено конечну потребу організації української православної молоді. Окремою резолюцією конференція приняла до відома становище Вл. Архиепископа в справах зовнішних зносин нашої Церкви а зокрема щодо нашого відношення до інших православних церков і їх [illegible], так українських як і чужих.

Підчас конференції розглянуто прохання громади і пароха церкви св. Івана в Ошаві [illegible] перебувала в юрисдикції американської [illegible] прийняття їх в склад Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді, й прихильно то прохання полагодила.

[illegible] ствердити [illegible] справи дальшої [illegible] остаточного [illegible]. Так само успішно полагоджено [illegible] справ [illegible] внутрішньої [illegible] Церкви [illegible] священичих місць.

Підсумовуючи наші спостереження [illegible] конференції Всеч. Духівництва нашої Церкви, мусимо ствердити, що відбулася вона в діловій і [illegible] атмосфері, даючи цим свідоцтво всебічного росту Української Православної Церкви в Канаді.

Вечеря на честь Владики Архиепископа.

Підчас Духовної Конференції в четвер [illegible] специяльно для [illegible] Всеч. Духівництва Укр. Греко-Православної Церкви [illegible] о.о. прот. Д. [illegible], І. Кусий, Е. Грицина, [illegible] приняття на честь Високопреосвященнішого Владики Архиепископа Мстислава. Цим Духівництвом [illegible] вшанувати свого нового Архипастиря.

Вечеря відбулася в Роял Александра [illegible] участь в ній взяли Всеч. Духівництво й представники українського [illegible] громадянства Винипегу [illegible] І. Соломоном, проф. Д. Дорошенком, принципалом Колегії св. Андрея Ф. Т. Гаврилюком та іншими. Господарем вечері був о. прот. Е. Грицина, який привітавши присутніх, пояснив значення її та попросив до головної промови о. прот. І. Кусого. В надзвичайно зворушливій промові, яка так у промовця, як і у багатьох присутніх священиків викликала сльози, о. прот. І. Кусий передав Владиці привіт від всього Всеч. Духівництва та запевнення про гаряче бажання Духівництва [illegible] жертвенно та самовідречено працювати для добра нашої Св. Церкви. Закінчуючи свою промову, о. прот. І. Кусий вручив Владиці дар від Духівництва.

Відповідаючи на промову о. прот. І. Кусого, Владика Мстислав довше зупинився над обовязком епископа в сучасну тяжку добу, звертаючи при цьому увагу присутніх на труднощі епископського служіння українського епископа. Подякувавши при кінці своєї промови за гарні слова привіту, запевнення й дарунок, Вл. Архиепископ зі свого боку обдарував присутніх священиків [illegible] нагрудними священичими хрестами, мистецько виконаними за проектом [illegible] мого графіка і Мистця П. Хо[illegible].

Вечерю закінчено промовою голови Консисторії о. прот. С. В. Савчука в якій він подякував Владиці за батьківське відношення його до Духівництва його потреб та за обдаровання таким цінним дарунком, як нагрудні [illegible].

Участь у вечері взяло понад [illegible].

Нагороди для священиків.

З нагоди 30-літнього [illegible] вання Української Православної [illegible] в Канаді, Владика Архиепископ [illegible] тив саном протоерея В. [illegible] Ст. Гребенюка і Е. Грицину. [illegible] було оголошено підчас відбутої [illegible] 10—12 серпня Духовної К[illegible] нашої Церкви.

НОВИЙ ПОХІД ПРОТИ РЕЛІГІЇ В РОСІЇ.

Якийсь час в Росії ніби був [illegible] для релігії, але нова вістка з Р[illegible] каже, що знов починаєсь [illegible] релігії. Американські урядові [illegible] що [illegible]

В теперішних російських [illegible] для молоді появилося [illegible] стать [illegible] релігії.

Прим. напади на релігію [illegible] [illegible] чергу [illegible] для населення Росії.

Промовець, проф. Олеш[illegible] матеріялістична наука знищить глибший корінь релігії та [illegible] стичний лад знищить залишки релігії.

ВІД КОЛИСКИ ЗЛОЧИНЦІ.

Вістка з Синсинаті, зі Стейтів [illegible] віває, що поліція зловила троє дітей, що розбивали касу компанії, яка продає автомобілі. Найстарша з тих [illegible] має 13 літ, дальше 5-літній хлопець і 4-літня дівчина. До розбиття каси [illegible] вали молотка і сокири.

Така ніби дрібна подія показує [illegible] ральний занепад нинішного життя [illegible] діти до такої роботи забиралися [illegible] мусили вже багато наслухатись чи надивитись на таке, що заставило [illegible] грабунку. Вони мусили між собою [illegible] нувати довший час, що і як бити.

Це веде нас до питання: В яких домах ті діти виховувалися? Серед якого окруження вони жили? Чи чули вони коли про релігію, про Бога? А які доми, які родичі, яке окруження, серед яких діти виростають, такі будуть діти [illegible] кі будуть з них люде.

ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО

ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. ІВАНА, Едмонтон, Алберта, На Спомин Двадцятьпятилітного Ювілею.

Давно перед заснуванням нашої парохії в Едмонтоні наше жіноцтво брало участь в ріжних народних і церковних працях, а головно при Інституті ім. М. Грушевського, де ми і наші чоловіки були членами. Тут наші жінки приготовляли обіди на кожні річні зїзди Інституту, справляли базарі, та брали участь в інших народних працях. А коли в листопаді 1923 року заснувалося Українське Православне Церковне Братство, то від тоді жінки членів братства помагали багато більше в церковній роботі. Рівно ж як о. Д. Сенета став нашим парохом і зорганізував хор, то жінки ходили на проби співу і співали в хорі церковнім, а також і на концертах світських.

Тому, що мале церковне Братство ще не мало своєї церкви, воно тулилося при Інституті і церковна робота йшла помалу.

В році 1924 відвідав нашу маленьку церковну громаду Високопреосв. Архиепископ Іоанн. Наше жіноцтво приготовило спільний обід. По обіді Впреосв. Владика в своїй промові висказав надію що з цього малого Церковного Братства колись виросте велика церковна громада. Ще о. Владика радив жінкам зорганізуватися в товариство і помагати братству в організації громади, бо саме братство того не зробить.

Зерно о. Владики скільчилося аж в два роки, як була в нас друга візитація. Справу жіночого товариства обговорено тоді вже серіозно. Тому помогла осторога о. Владики, що доки не буде жіноцтва при праці в парохії, доти поступ громади не увінчається успіхом.

Зараз таки по візитації тимчасовий комітет скликав знаних йому жінок на збори, що відбулися вечером 26-го серпня, 1926 року, в домі покійної вже Анастазії Боднарук. Жінок зійшлося коло тридцять. Пані Боднарук покликала мене пояснити ціль наших сходин. Я сказала, що ми зійшлися з думкою зорганізування жіночого товариства, що мало б працювати в напрямі збудування церкви для православних українців в Едмонтоні, бо без церкви ми не зможемо виховати наших дітей так, як ми цього бажаємо. Чужі церкви не дадуть нам того, що наша рідна.

Звичайно кожна нова ідея має і своїх прихильників, і своїх противників. Таке було і в нас. Але більшість жінок поставилась прихильно. По дискусії вибрано пані Михайлюк предсідницею, а паню А. Рурик секретаркою. До членства вписалися слідуючі: А. Михайлюк, А. Рурик, М. Михайлишин, А. Боднарук, А. Шевчишин, А. Янішевська, М. Фербей, Р. Гашин, Н. Мельник, А. Мельник, В. Шандро, К. Стороженко, В. Солован, Е. Шовкоплес, О. Фодчук і М. Мельник.

По вписі вибрано заряд із слідуючих: А. Михайлюк — голова, В. Шандро — місто-голова, А. Рурик — секретарка, М. Михайлишин — фінан. секретарка, М. Фербей — касієрка, а А. Шевчишин, К. Стороженко і О. Фодчук — контрольна комісія. Тому, що наша головна ціль була поміч церкві, ми назвали наше товариство: „Жіноче Товариство при Українській Православній Церкві св. Івана в Едмонтоні", це імя задержали до цього часу.

Від часу свойого заснования товариство завзято працювало не тільки для нашої церкви, але і для загальних справ українського народу.

В початках ми сходилися кожного тижня і устроювали ріжні підприємства, а як братство купило цю церкву, що тепер маємо, ми вже могли дати перших $100 на ціль купна. Пізніше товариство устроювало базарі, обіди, чайні вечерки, давало представлення, дебати, займалося „колядою" в Різдвяні Свята, приготовляло програми на День Матері, на річниці Лесі Українки, Ольги Кобилянської, Наталі Кобринської, Свято Книжки. Ті програми відбувалися так в церковній салі, як і в салі при Інституті ім. М. Грушевського.

В салі при церкві товариство удержує українську книгозбірню вартости яких $350, з якої членки багато користають. Передплачуємо „Український Голос" і журнал „Наше Життя". Перед минулою війною ми передплачували ще жіночі часописи з Европи, такі як „Жіноча Доля", „Нова Хата" і „Жінка".

Наше товариство також опікується Рідною Школою. Підчас річних зборів вибираємо комітет із трьох членок і він заряджує справами школи. Дітей в Рідній Школі маємо поверх 80, а вчать їх дві кваліфіковані учительки. Відколи ми перебрали цю школу, відтоді вона стоїть дуже добре і робить добрий поступ. Діти поділені на чотири кляси.

В Недільній Школі маємо записаних поверх 150 дітей і їх вчить вісім членок нашого товариства.

При товаристві маємо також Комітет Матерей, що влаштовує місячні доклади, головно по питанням виховання дітей. Доклади подають місцеві професори університету та визначні українці, що цікавляться цею справою.

Спільно з Провінціяльною Екзекутивою Союзу Українок Канади, наше товариство устроює річні вистави українського мистецтва в місяцю травні, звичайно в церковній салі. Часами таку виставу влаштовували другий раз підчас зимових зїздів Союзу Українців Самостійників. Головною ціллю весняних вистав є познакомити інші народности з нашим мистецтвом, а заразом поширити його між нашим громадянством, головно між молодіжжю. Підчас таких виставин приймаємо гостей чаєм, даємо музикальну програму, а також продаємо наше вишиття і печиво.

Підчас другої світової війни наше товариство виконувало багато ріжної воєнної праці. До Червоного Хреста давало ріжне плетення, шиття, домашнє печиво до „Суперфлюіті Шап" при Червонім Хресті, вартости $550.00, влашто-

Частина членок Жіночого Товариства при Парохії Св. Івана в Едмонтоні.

вували щороку успішні чайні приняття, з яких дохід, около $550.00 віддано цій організації. Членки працювали в „Мобайл Блод Донорз Юниті", продавали щадничі стемплі, помагали в ріжних „Тег Дейз", в „Ситизенс Волонтір Бюро", в „Вортайм Прайзес Контрол Борд", у видаванню карток на пайковання цукру (Шюгер рейшин кардз), в Кансер Кампейн", збирали одіння, та сповняли інші воєнні обовязки. Товариство купило воєнних бондів за поверх $6,000.

Як тільки зорганізувалася українська військова гостинниця в Лондоні, то на перший заклик наше товариство висладо $50.00 готівкою, як також пакунків з біллям, і іншими річами, на суму $100.00. Потім постійно через увесь час до кінця війни висилало пакунки з поживою і папіросами для вояків. Крім того на кожні Різдвяні і Великодні свята висилало около 300 пакунків для тих вояків, що або самі, або їхні родичі, були членами нашої парохії.

Майже кожної неділі через час війни, яких 35 родин з наших парохіян кликали до себе вояків на обід по Богослуженнях. Часами було стільки вояків в церкві, що треба було ними ділитися кільком родинам. Коли приходила Свята Вечера перед Різдвом, тоді наш о. Парох, порозумівшись з капелянами, запрошував українських вояків як з воздушної так і піхотної (і маринарки) служб на такі Вечері. Нераз гостювали в нас українські вояки і з Американської Армії.

Товариство посилало і дальше посилає пакунки з одежою і поживою до наших скитальців в ріжних краях Европи. До цього часу вислано около 250 пакунків вартости $1,310.00. Ми також причинилися до збірки одежі в кампанії тій, що зарядив Союз Українок Канади.

В нашім товаристві є звичай кожного року в неділю найблищу до 26 серпня споминати Панахидою тих членок, що відійшли від нас. Звичайно членки вбираються на темно і зі світлом в руках беруть участь в Панахиді. Споминаємо цього року таких покійниць: Анну Мельник, Анастазію Боднарчук, Марію Зварич, Калину Рупташ, Анну Бойко, Марію Чобанюк і Агафію Федьо.

Річниці наші обходимо при чаю, а важніші при бенкеті.

При товаристві існує „Комітет Відвідин Хорих", що відвідує хорих членок у шпиталях, як і в домах, та засилає їм квіти.

До Союзу Українок Канади наше товариство належить від 1928 року, а від 1932 року належить також до „Локал Кавнсил оф Вимен".

Від заснування товариства дотепер ми запрацювали загальну суму $47,952.23 з чого передали готівою і бондами своїй парохії $29,809.73. Решту грошей видано ріжним народно-культурним інституціям, на прикрасу нашої церкви і салі.

До товариства тепер належить 125 членок. Головами товариства були: А. Михайлюк, М. Крет, М. Саїк, Д. Янда по одному році; М. Михайлишин, Р. Малюк, Е. Верхомин, А. Янішевська, Р. Говда і Т. Лазарович по два роки; В. Маланчук три роки, а М. Будник чотири роки. Цього року головує К. Гарасим.

Мені приємно згадати, що як завзято працював перший наш заряд і членки цього товариства, таксамо завзято працювали всі його заряди, із щирою кооперацією членок, а також церковних зарядів.

До нашого товариства належать старенькі віком членки, молодші і молоденькі. Витворився в нас звичай, що коли дівчина віддається, зараз вписується до нашого товариства. Є в нас членками бувші учительки, стенографки, а навіть із степенями університетськими. Є жінки наших професіоналістів, бизнесменів та звичайних робітників. Але в нас нема ріжниць, бо всі разом працюємо для добра нашого товариства і нашої Української Православної Церкви.

Нашим бажанням є, щоби всі жінки, що люблять нашу святу Церкву, та сходяться до неї, вписалися до жіночого товариства і разом з нами працювали, щоби наше товариство і надалі було добродійним і народнім огнищем українського жіноцтва в Едмонтоні.

Марія Михайлишин.

МОРОЗ В ПІС РИВЕР.

Вістка з 27-го серпня каже, що в двох чи трох попередних днях мороз наробив в Піс Ривер багато шкоди на полях. В Фалгер, Алта., було 11 степенів морозу, в Спирит Ривер 5, в Гренд Прері від 5 до 10.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ В ЕВРОПІ.

В Англії та ще де в Европі Америка має багато воєнних літаків, а коли відносини в Европі не поправляться, то пішле ще більше, — таке доносять з Вашингтону. Значиться — треба бути приготованому.

Всякого морального і матеріяльного розвитку, всякого успіху в новім чверть століттю, бажає всім парохіянам і прихильникам Парохії Св. Івана, Едмонтон,

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
10348-101 стріт — Едмонтон.

Щирий привіт, і побажання Парохії Св. Івана з нагоди її срібного Ювілею, желає:

ҐАВРИШ ЕЙДЖЕНСІ
10356-101 Стріт — Едмонтон.
Реальності, асекурації, шифкарти і визичення грошей на реальності.
ВАСИЛЬ ҐАВРИШ, управитель.

Hearty Congratulations and Good Wishes to the Ukrainian Greek Orthodox Parish of St. John, Edmonton.
— Eis polla ety —
JOHNSON'S CAFE
Cor. Jasper & 101st. Edmonton.

Sincere Wishes to St. John's Orthodox Parish on its Silver Jubilee
GRILL CAFE
10036 Jasper Ave., Edmonton.

Congratulations to St. John's Greek Orthodox Parish at Edmonton on its Silver Jubilee
JIMMY'S CAFE
101 St. & 106 Ave. Edmonton.

Greetings and Congratulations to the Ukrainian Orthodox Parish of St. John, Edmonton on its Silver Jubilee
BLACK & WHITE TAXI
Phone 22425 Edmonton.

РІДНА ШКОЛА
ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ В ЕДМОНТОНІ

Жіноче Товариство при Українській Православній Церкві в 1942 році взяло на свою відповідальність провадження Рідної Школи. До того часу школа була під проводом „Товариства Рідної Школи". Членки зрозуміли велику вагу навчання наших дітей української мови, отже прилучили оцю частину культурної ділянки до праці товариства.

Обовязки жінки-матері для свого народу лежать найбільше в тім, щоби дати дитині українську душу, та навчити її перш всього рідної мови. Кожна жінка знає, що коли діти володіють своєю мовою, та будуть володіти письмом, будуть читати свої книжки, часописи, співати свої пісні, і взагалі будуть цікавитися українськими справами. Родичі загалом розуміють, що не [illegible] говорити по українськи до дитини [illegible] щоб витворити в неї гарну українську мову. Дитина мусить бачити ті слова написаними і їх читати.

При Жіночім Товаристві є Комітет, що наглядає над фінансовими та [illegible] ральними потребами школи. Крім [illegible] нансової піддержки від родичів, [illegible] платять доляра місячно від дитини, є також поважний прихід із Різдвяної [illegible] ляди. Комітет складається з 4 [illegible] якими на цей рік є: Головою [illegible] хомин; секретаркою — С. Па[illegible]; [illegible] ка — С. Магус; дорадниця — [illegible]. Цей комітет має наради майже що місяця і близько кооперує з учительками школи.

Дотепер в Українській Школі вчили кваліфіковані учительки і вживали [illegible] собів навчання, які є в публичних канадійських школах. Від 1942 до 194[illegible] вчила лише одна учителька, та [illegible] стом числа дітей від 1946 до 1948, [illegible] дві учительки. До цего часу вчили [illegible] дуючі пані: Магус, Феняк, Мисак [illegible] ринюк. Тут хочу згадати, що [illegible] пані посвятили дуже багато часу [illegible] для праці в школі, за що належиться велике признання.

Дітей вчащає около 80. Школа [illegible] поділена на чотири кляси, а кожна [illegible] тина ходить по три рази тижнево. Наука відбувається кожного дня від 5-ої до 6.30, крім суботи, коли наука триває від 10 до 12-ої години рано. Наука включає читання, писання, літературу, граматику й Історію України.

З початком шкільного року, звичайно 15-го вересня, призначені нагороди для дітей, що пописуються найкраще в науці. Такі нагороди витворюють у дітей амбіцію відзначитися.

Діточа бібліотека при Рідній Школі не є багата, але книжки є гарного змісту. Дітей заохочується і зобовязується читати певне число книжок підчас шкільного року.

Діти Рідної Школи мають можність познакомитися з ріжними формами народного мистецтва, як: народня музика, танок, представлення і декламації з якими виступають на концертах, Святі Миколая і в День Матері.

Школа кінчиться 15-го червня. Тоді комітет справляє дітям прогульку-пікнік.

Отець Мельничук багато причинився до розвою Школи, даючи через рік поради і директиви, а при кінці року роздає дітям нагороди, та виголошує підбадьоруючі промови.

Віримо, що коли Рідна Школа буде дальше так провадитися і коли можливо буде дальше діставати здібних учительок, поступ Рідної Школи увінчається ще більшим успіхом.

Емма Верхомин.

ПРО НЕДІЛЬНУ ШКОЛУ.

Повище подається знимку дітей нашої Недільної Школи, з року 1947-1948. Дітей там немає всіх, бо трудно було всіх разом зібрати, та все ж буде памятка на ціле життя для тих дітей, що там були.

Кому буде інтересно знати, які іспити діти пишуть, то да[illegible] подається дійсні питання з другої, третої і четвертої кляси. Питання оперті на таких матеріялах: Діточий молитовник „[illegible] тель дітей", Катехизм „Фифлеєм" і „Недільна Школа" з „Вістника". Питань для дітей початкової кляси не було, бо ті діти малі, що ще не навчилися писати, або дуже слабо пишуть.

В другій клясі було 43 дітей. З тих, що писали іспити, перейшло 61 відсотків. Найвищі марки одержав Франко Бадовський, другий Еврон Тріщук, а третіми були: Володимир Бадовський й Орест Фіґоль, що одержали [illegible] число марків. Всі вони одержали [illegible] оди. За примірне [illegible]

Частина дітей Недільної Школи парохії Св. Івана в Едмонтоні.
Учительки від [illegible] Лазарович, Боднар, Мельничук, Саїпчук й Івасюк. По середині [illegible] Прот. Петро Мельничук. Бракує п. Стефана Мисака, [illegible] дітей [illegible]

нагороди такі: Діяна Ш[illegible], Ольга С[illegible] лодюк, Джойс Леона Дємко і Богдан [illegible] Лазарук. За пильне [illegible] нагороджено: Марусю Паранич, Діяну Шандро[illegible] Дениса Лазаровича ([illegible]) і Ольгу Солодюк та Франка Бадовсько[illegible] ково). Всіх 10-ро дітей в цій клясі одержало нагороди.

В третій клясі було 26 дітей. З тих, що писали іспити, перейшло 78 відсотків. Орися Фербей і Христя Василишин одержали повні марки. Василько Мельничук й Уляна Саїпчук дістали другу нагороду, Любомира Бавус — третю, а Віра Крамар — четверту. Василько дістав 97 марків, Уляна [illegible], Любомира — 90, а Віра — 87. За вчащання нагороджено: Василька, Уляну, Дмитра Кривка і Степана Здріля. За вивчення молитов мають нагороди Орися Фербей, Василько і Уляна. За найкращі зошити припали нагороди: Василькові Мельничукові, Дмитрові Кривко, Любомирі Бавус [illegible] Христі Василишин і Вірі Крамар (одна[illegible] кові). Всіх нагороджених було 8.

Що до зошитів, то треба [illegible]. Третя і четверта кляси зобовязані [illegible] щувати свої лекції в зошитах, а також і відповіді там подати. Крім [illegible] прикрашують ті зошити біблійними образками та своїми рисунками в кольорах. Деякі з тих зошитів представляють дуже гарну памятку як з боку краси, так і чистоти, дбайливости, та гарних відповідей. Такі прикмети мають велике значіння у витворенню гарних звичаїв і характерів, — дійсне виховання християнських дітей і в теорії і в практиці.

Всіх учнів в четвертій клясі було 28. З тих, що писали іспити, перейшло 62 відсотків. За відповіді на лекції у „Вістнику" Тарас Мельничук отримав 99 марків, Маріянна Мисак — 98, Настя Писочник 93, Зенон Магус, Касіян Скакун і Леона Лазарович 90, Ярослав Саїпчук 83 і Василь Паранич 81. Ці лекції діти опрацьовували дома. В іспитах перед[illegible] Настя Писочник, бо одержала 95 марків, Тарас [illegible] 92, Леона — 87; Маріянна [illegible] 84, решта менше. За вдержанням зошитів нагороджено восьмеро дітей, за лекції з Вістника — шестеро, за іспити четверо, а за вчащання одного.

Нагороди дітям роздано з нагоди пікніку при озері, на закінчення року. Дітям замовлено „бос", що завіз їх до озера і привіз знов до міста. Учительки [illegible] допомогли дітям [illegible] провести той день гарно. Діти забавлялися [illegible], перебігалися і взагалі [illegible] весело. Були і перекуски [illegible]

Так витворюється зближення, приязнь, та почуття єднання. Чи можна [illegible] купити, або оплатити грішми? Чи [illegible] будуть діти виховані разом добрими [illegible], та добрими громадянами? Діти [illegible] найбільший скарб, найбільша [illegible] і треба їм помогти всякими добрими способами.

Іспити приготовляє наш о. Парох за порозумінням з учительством.

Також о. Парох поправляє відповіді [illegible] клясифікують учительки. Нагороди [illegible] складають парафіяне підчас річних [illegible] парафії. За науку не платиться. [illegible] дає громада учителькам де[illegible] на памятку.

В році 1947-8 вчителювали: 1 кляса — пані: Ольга Німчук, Наталка Мельничук і Марія Косташ, 2 кляса — пані Анастазія Мисак і Ольга Фіґоль; 3 кляса — пані: Наталка Фарина, Надя Боднар і Параска Саїпчук; 4 кляса — пані: Леся Івасюк і Тетяна Лазарович. Співу вчив п. Стефан Мисак. Крім двох із згаданих всі решта фахові учительки.

Обсерватор.

З нагоди двадцятпяти-літного Ювілею Парохії Св. Івана, Едмонтон, витаємо її бувших і теперішного оо. Парохів; витаємо тих немногих членів-основателів, що разом з нами щасливо діждалися того свята; витаємо тих многих пізніших і нових парохіян і молимо Господа о ласку для дальшого християнського розвою та дорогої нашим серцям Парохії.

ВАСИЛЬ І АННА ЧЕЛЯДИН,
Олдс, Алберта.

ІСПИТИ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ.

Іспит Другої Кляси Недільної Школи Парафії Св. Івана, Едмонтон, Алта., червня 19, 1948 — год. 10 рано.

1) Йосиф і Марія мешкали в: Єрусалимі, Римі, Назареті, Лондоні

2 Вони пішли до міста . . . де їм народився маленький хлопчик

3) Вони були потомками (десендантс) царя Ірода, Соломона, Давида.

4) В Вифлеємі вони замешкали в готелю, шпиталі, хаті, стайні.

5) Ісус народився в шпиталю так . . ні . . .

6) Про народження Ісуса сказав ангел пастухам так . . . ні.

7) Пастухи найшли Ісуса в колисці, ляльку, візку, яслах

8) Йосиф і Марія занесли Ісуса до храму, 2-го, 5-го, 8-го, 10-го дни

9) В храмі було двоє старенких людей вони називалися: Симеон і Анна, Захарія й Єлисавета, Яким і Анна.

10) На жертву вони принесли двоє голубят, двоє ягнят, двоє курят

11) Ісуса в храмі взяв на руки

12) Як Ісус народився, появилася на небі велика зоря. Так . . . Ні . . .

13) До Ісуса прийшло мудрих людей: 2, 3, 5, 8, 9, 12

14) Вони принесли такі дарунки

15) По дорозі вони питалися про Ісуса . . .

16) Хто був царем в Єрусалимі того часу?

17) Чому мудреці не вернулися до Ірода?

18) Ірод також приніс Ісусові дарунок так, ні.

19) Ірод любив Ісуса так, ні

20) Хто втік від Ірода до Єгипту?

21) Хто сказав Йосифові вертати до свого краю?

22) Де замешкали Ісус, Марія й Йосиф, як вернулися з Єгипту?

23) Як Ісусові було 6, 8, 9, 11, 12, 15 літ, Його взяли до храму на Паску.

24) Храм був в місті .

25) По святах вернувся Ісус до дому разом з другими. Так, ні.

26) Як довго шукали Ісуса Марія й Йосиф?
27) Де Його знайшли?
28) Що Він там робив?
29) Що діяв Ісус в Назареті, як вернувся з Єрусалиму?
30) Як довго мешкав Ісус в Назареті?
31) Чиїм сином був Іван Хреститель?
32) Що він робив?
33) Чого приходили до него люди?
34) Що він їм говорив?
35) Що він казав про себе?
36) Чи він боявся говорити правду?
37) Чи Ісус приходив до Івана Хреститися?
38) Що сказав Іван до Ісуса?
39) Як Ісус вийшов з води, що побачили над Ним люди?
40) Що сказав голос з неба?
41) При хрещенню пішов Ісус до Назарету, до Єгипту, в пустиню, до Єрусалиму.
42) Там був Ісус один місяць, два тижні, сорок днів, пів року.
43) Що їв Ісус в пустині?
44) Хто прийшов до Него?
45) Випишіть спокуси діявола: (1), (2), (3).
46) Хто був першим учеником Ісуса?
47) Як називався його брат?
48) Яке було перше чудо Ісуса?

Іспит Третьої Кляси Недільної Школи Парафії св. Івана, — Едмонтон, Алта., Субота, 19 червня, 1948, год 10-11 рано.

I. Часть: „ВИФЛЕЄМ".

1) Що ми бачимо в день?
2) Звідки взявся світ?
3) Що має людина, а чого не має ніяке інше творива?
4) Хто є Бог?
5) Як ми знаємо, що Бог є?
6) Як називається Божий Син?
7) Де є місточко Вифлеєм?
8) Що там сталося тому яких 1950 літ?
9) Ісус народився в: а) палаті, б) шпиталю, в) хаті, г) печері (підкресліть правдиве).
10) Мати Ісуса називалася . . .
11) Отцем Ісуса є . . .
12) Ісусові співали: а) пастухи, б) царі; в) Ірод; г) ангели; ґ) діти.
13) Слова пісні були:
14) Мудреці принесли Ісусові: а) ягнятко, б) золото, в) квіти, г) миро, ґ) овочі, е) ладан.
15) Коли Ісус вернувся з . .., замешкав в місті . . .
16) Які чудні діла творив Ісус?
17) Кілько Апостолів вибрав Ісус?
18) Хто охрестив Ісуса?
19) Де помер Ісус? . . . Що сталося третого дня по Його смерті?
20) Де тепер Ісус?
21) Написати „Вірую", або „Десять заповідей Божих".

Іспит Недільної Школи Дітей Четвертої Кляси Парохії св. Івана, Едмонтон, Алта., в суботу, 19 червня, 1948, год. 11—12 р.

I. Часть Біблійна Історія Новий Завіт:

1) Перше святе Євангеліє написав: Святий Матей, св. Петро, св. Марко, св. Николай (підкреслити правдиве імя).
2) Ісус уздоровив суху руку в суботу, в неділю, четвер.
3) Кілько Апостолів покликав Ісус?
4) Як обходилися люди з Апостолами?
5) Хто назветься „синами Божими?"
6) Чому не можна клястись: а) небом? б) землею?
7) Чому не треба судити других?
28) Що сталося коло міста Наїн?
9) Кого називаємо „Предтечею?"
10) Що сталося в домі Фарисея Симона?
11) По чім пізнаємо: а) дерева? б) людий?
12) Де падало насіння сівча? а) . . . б) . . . в) . . . г) . . .
13) Що означає притча про перлу?
14) Що значить „біснуватий"? Яким став той чоловік, з якого Ісус вигнав бісів?
15) Що мали Апостолй зробити там, де їх люди не хотіли слухати?
16) Як помер св. Іван Хреститель?
17) . . . хлібами і . . . рибами наситив Ісус. . . тисяч людий. Осталося . . . кошиків окрушин.
18) Що то є „хліб життя", про який говорив Ісус?
19) Чого прийшла грекиня до Ісуса?
20) Чим людина скверниться?

ЧАСТЬ ДРУГА:

1) Що то таке світ?
2) Хто є Бог?
3) Як називається Син Божий?
4) Ісус народився в: а) палаті, б) шпиталю, в) печері, г) хаті (підкреслити правдиве).
5) Як Ісус народився, появилися: ангели, пастухи, Ірод, мудрці, військо, зоря.
6) Ангели співали так:
7) Перед Іродом втік Ісус до: Риму, Греції, Арабії, Єгипту, України.
8) Ісус був в пустині: рік, місяць, 60 днів, 50 днів, 40 днів.
9) Ісуса хрестив: Ірод, Йосиф, Ангел, Предтеча, Магдалина, Марія.
10) Ісусові приятелі називалися . . ., їх було . . .
11) Хто були: Пилат? . . . ; Первосвященик? . . . ; Юда? . . .
12) Що то Голгота?
13) Чому Ісус помер за нас?
14) Що сталося, як Ісус помер?
15) Хто були Йосиф з Ариматеї і Никодим?
16) Кілько Святих Тайн визнає Православна Христова Церква?
17) Що знаєш про „Страшний Суд"?
18) Що то є Свята Православна Церква?
19) Хто перший проповідував Христову науку в Україні?
20) Напиши молитву „Богородице Діво".

ПІСЛЯ ДВАДЦЯТЬ ЛІТ.

Двадцять років тому, як заряд Вашої парохії був припоручив п. П. Лазаровичеві, тодішньому ректорові Інституту ім. М. Грушевського, щоб написав до мене листа, чи я не погодився б приїхати до Едмонтону на парохію. Тяжко було мені рішитися на таку несподівану пропозицію, бо в околиці Гудів-Айтуна було мені добре. А головне, що Айтунська громада саме тоді викінчувала церкву й почала зростати в силу. Жаль було мені лишати громаду, де була дуже сильна опозиція зі сторони оо. Редемптористів. Дійшло було до того, що безсовістні люде в темну ніч були викопали великий деревляний хрест, що стояв як Ангел Хоронитель перед українською православною церквою в місточку Айтуна, потягнули його через дорогу й кинули в озеро. Однакож громада не потонула в тому озері, але піднялася зі свойого клопоту і станула на міцному ґрунті.

Такі гаразди й турботи треба було залишити в Саскачевані, бо п. Лазарович так переконливо й краснорічиво аргументував у своєму листі, що вже й тоді можна було сподіватися, що з нього буде здібний адвокат. Та це була для нього дуже мала „справа", бо він знав, що мене легко переконати. Та все ж мушу признатися, я трохи боявся їхати до вашого Едмонтону. Там у вас заможні громадяне, багато торговців, — я був нарахував їх поверх двадцять родин, — дальше професіоналісти й студенти. І думав я, щож там буде робити оцей „незнаний плугатор", що не може заімпонувати нікому ані голосом, ні ораторськими здібностями, ні поставою, — бо самі ж знаєте... А вдодатку, на перших ваших зборах голова парохії був зрезигнував і досить остро скритикував нас усіх. Та це може вийшло мені, як пароховi, на добре, бо одразу загартувався наче гаряче залізо в студеній воді. А знаю напевно, що і для парохії вийшло також не гірше, бо обовязки голови взяв на себе п. В. Челядин, що дуже розумно й тактовно попровадив справу до кінця року.

Едмонтонці! Пять повних років я мав шану бути вашим парохом. Оцих пять років побуту з вами, — це один із найкращих епізодів у мойому життю. Ви давали мені змогу вчащати на університет, де я дечого навчився, а рівночасно ви давали мені повну й непримушену волю посидіти в тій суфлерській будці, що на сцені в салі при Інституті.

Приїхав я до вас під зиму з дружиною й трьома маленькими д... . А була тоді така сама трудн... найти помешкання, як сьогодня. Т... щирій душі нашого патріота й ... тропа п. Павла Мельника, ми ... лися в його домі, при його ді... Зиновієві було тоді несповна шіст... , а сьогодні, коли пишу оці ряд... в ту той саме час кінчить іспит ... фільософії в Ню Йорку. А В... ко й Орест малиб кінчити цеї вес... рік університету.

Тричі розбивався корабель ... на котрому плив Великий Апос... на місію, щоб навертати пога... віру Христову. Всякі перешкоди й пригоди мали наші священики подорожуючи по пятьдесять і більше миль, щоб подати духового корму нашим поселенцям у північній Алберті, — і подорожували не автом, чи літаком, але кіньми, а то і волами. Мав і я ріжні пригоди, про що не місце згадувати. ... гадаю, що в дорозі до Едмон... миль на схід від Чипман, розбил... нове авто та зросило оливою ... шену дорогу. Але, дякую Гос..., що дозволив мені працювати ... славній громаді, й тішитися ... рям, що ви мали до мене. Зокрем... даю вам щиру подяку за ту, мож... не заслужену, винагороду, що Ви були ласкаві прислати мені з нагоди мог... ювілею, три роки тому.

Дорогі Едмонтонці! За Божою Ласкою ви створили взірцеву релігійну й патріотичну громаду. На вас дивиться вся Канада. У вас поважне й віддане Церкві Жіноче Товариство, що так розумно керує ще й Рідною Школою. У вас багато торговців і професіоналістів. Ще бракує вам величавої нової церкви, яка в майбутньому має стати катедрою третього Владики в Канаді. Та і ми тут на сході не дармуємо, бо вже докінчуємо будову нової церкви в м. Торонті. Маловажне це, що будемо мати около сто тисяч долярів довгу, а дуже важне, що наша молодь буде мати гарну святиню, де зможе виховуватися на добрих українців і поважних громадян. Бо що з того, що будемо мати, чи і вже маємо фабрики, гостинниці, багаті склепи, розкішні сади й просторі фарми, коли не буде в нас гарних Божих Домів, і гідних релігійних, високо моральних людей.

Прийміть, Дорогі Едмонтонці, від мене, від моєї родини і від торонтонської Громади щирий братній привіт і як найкращі побажання з нагоди срібного Ювілею вашої многонадійної парохії ім. св. Івана Предтечі.

Прот. П. Самець.

ВПРЕОСВ. ВЛАДИКА АРХІЕП. МСТИСЛАВ В ЕДМОНТОНІ.

Важним днем для Укр. Прав. Громади св. Івана в Едмонтоні, був день 19-го Березня, 1948, коли Впреосв. Владика Архієпископ Мстислав відвідав нашу громаду. Ми тоді, себто на початку 25-го року існування нашої громади мали щастя витати першого проводиря нашої Церкви в Канаді, чому підчас нинішнього сьвяткования хочемо таксамо присвятити належне місце.

І так нижче подаємо Привіти, якими наша громада зустрічала Високодостойного нашого Гостя.

Привіт голови Жіночого Товариства.
(Катерина Гарасим)

Високопреосвященний Отче Владико:

Сьогодні припала нам велика честь витати в себе в Едмонтоні, свого першого Канадійського Духовного Батька і Владику, а мені особлива честь зложити у стіп Вашого Преосвященства щирий привіт від Жіночого Товариства, що гуртується при парохії св. Івана. При цім прошу ласкавого дозволу Вашого Високопреосвященства висловити нашу уклінну просьбу зустріти наше товариство в надходячий четвер вечером в церковній салі, — де то ми думаємо подати інформації отцю Владиці про свою організацію, та попросити отця Владику о вказівки і поради для більш успішного ведення нашої спільної праці.

На Многі Літа, Владико!

Привіт від Союзу Української Молоді.
(Микола Охота)

В імени Союзу Української Молоді, відділу число 145, в Едмонтоні, уважаю собі за велику честь і приємність зложити щирий привіт Вашому Високопреосвященству з нагоди перших відвідин цього міста і парохії св. Івана.

Наш відділ числить 80 членів і членок. Члени наші то студенство вищих шкіл, як також молодіж, що працює по ріжних канцеляріях, чи по торговельних заведеннях.

Ціль Союзу — то самоосвіта. Пробуємо вивчуватися української мови читанням, дебатами та театральними виставами. Беремо участь в місцевих хорах. Час від часу вислухуємо доклади старших громадян. Так ми приготовляємо себе на добрих українців і на добрих горожан цего краю Канади.

Прошу приняти від нашого відділу дуже щирий привіт і побажання прожити серед нас мирно і щасливо многомного літ.

На многі літа, Владико!

Привіт голови Громади св. Івана.
(П. А. Міськів)

Високопреосвященний Владико!

Витаємо вас на вільній канадійській землі! Витають вас члени та прихожане Української Православної Церкви святого Івана, в місті Едмонтоні. Витаємо вас старим традиційним українським звичаєм, а це хлібом і сіллю.

Хоч доля вигнала нас і наших батьків з рідного краю на просторі і вільні канадійські землі, але тут ми не забули про Бога, і в наших молитвах звертаємось до Нього о поміч, щоби поконати тяжкі труднощі серед яких ми знаходимося. І ласкавий Господь вислухав наші молитви, благословив нашу тяжку працю, і ми при Його помочі побороли всі труднощі, та стали жити свідомійшим життям. Ми розростаємося та з кожним днем стаємо потужніші, і несемо добру славу свого народу між чужі народи, серед яких живемо.

Українська Православна Церква на рідних землях терпить страшне переслідування й насильство, і не лише наша Церква, але й увесь наш нарід, про що ви Високопреосвященний Владико знаєте найкраще.

Ми просимо вас Високопреосвященний Владико, приняти нас і нашу святу Православну Церкву під свій омофор, та вказувати нам, як нам йти до Бога і спасіння наших душ.

Ми свідомі того, як завзято та ревно ви, Високопреосвященний Владико, ставали в обороні нашого народу і його Святої Православної Віри й Церкви, і ми свято віримо, що і на канадійській землі ви дальше будете працювати не лише на церковній ниві, але і на широкій культурній ниві нашого народа.

Благословіть Владико цей хліб і сіль, щоби їх не бракувало всьому українському народові, тай усім добрим людям на світі.

Увійдіть, Високопреосвященний Отче Владико в наш скромний Храм Божий і разом з нами моліть Господа о кращу долю українському народови й усьому світові, та нехай благословення Боже зійде через вас на усіх присутних до дальшої праці та дальших змагань.

Щасти вам Боже у всіх ваших змаганях на славу Божу і на добро всього українського народу і його свята православної Віри й Церкви.

Витай нам Дорогий Владико!

З ОДИ ВИГОЛОШЕНОЇ В ЕДМОНТОНІ.

на честь Високопреосв. Отця Владики Мстислава, 19 березня, 1948 року, в часі перших Його відвідин Парохії св. Івана в Едмонтоні. Оду написав О. П. Яковенко, виголосив Ізидор Голубіцький.

Славні словом, славні ділом
Козаки бували, —
В обороні України
Себе прославляли.

Муки, рани, голод, спрагу
За народ за віру
Віддавали, життя своє
Несли їм в офіру.

Як не стало вже Гетьманів
Й Запорожжя впало,
Розійшлися Запорожці
Де кому попало, —

Ті на Кубань, ті над Дунай,
На Дін, Волгу — ріки
Розійшлися, розпрощались
Мабуть вже на віки.

Ще й такі були між ними,
Що в краю зостали,
Господарства заводили,
Землю обробляли, —

А між ними Миргородці
Були не послідні, —
Зберігали, шанували
Традиції рідні:

Свою віру і звичаї
Хранили-плекали,
З покоління в покоління
Їх передавали.

— — — — — — —

Минувшого листопада
В Винипегу — місті
Вас обрали наш Владико,
Делегатів двісті, —

Щоби Церкву Православну
В Канаді держати,
Первозванного Андрея
Діло продовжати . . .
Й Едмонтонська парохія
Івана Святого
Ось поклін й привіт складає
Для Владики свого.

Нехай Господь Милосердний
Ласкою святою.
Збереже Отця Владику
При добрім здоровлю.

Хай зростить Бог нашу Церкву
Широко-велико,
А Вам нині від усіх нас:
Многих Літ, Владико!

ПРИВІТ З КЕЛГАРІ —

Присланий на руки о. Мельничука.

Всеч. Отче:

Нам дуже радісно передати Вам оцей привіт з нагоди святкування 25-літнього ювілею існування вашої громади в Едмонтоні.

Провід і вірні вашої громади, за 25 років життя заслужили на щиру подяку і глибоку пошану від українського загалу, не лише за здоровий, примірний поступ вдома, але за їхню щиру поміч і братерську любов до сусідних громад.

Ґратулюємо Вам і желаємо всякого добра на будуче.

Укр. Гр. Пр. Громада св. Володимира в Келгарі.

Д. Кобильник, секр.

СПРАВА МАЙНА В ПОЛЬЩІ.

ЙРО повідомляє: особи, які втратили нерухоме майно в Польщі, можуть домагатися відшкодовання. Треба зголошуватись до польських урядових представників, як от амбасади, найдальше до 31 грудня.

Це відноситься до людей в Польщі, які стратили майно; також до скитальців і людей з Польщі, що живуть на інших континентах. Це відноситься і до українських скитальців, які походять з земель, що признані Польщі, а то — з Лемківщини (Саніччина, Лісчина, Перемищина, Ярославщина, Любачівщина і північно-західна Сокальщина), Підляша і Холмщини

(За Америкою).

СУД НАД КОМУНІСТАМИ В ЖОВТНИ.

З Ню Йорку доносять, що суд над 12 комуністами, членами комуністичної краевої (американської) ради, почнесь 15 жовтня. Їх оскаржено за працю в тім напрямі; щоби американський уряд усунути силою

АМЕРИКА НЕ ХОЧЕ КЕНТЕРБУРСЬКОГО ДЕКАНА.

Настоятель Кентербурської катедри в Англії є Гюлет Джансон, наділі большевик, хоч Кентербурська Катедра є головною для Англіканської Церкви

Серпня 23-го Джансон виявив, що він хотів їхати до Америки, але Америка не дає йому віза на вїзд через те, що він симпатизує з Росією.

Джансона запрошено до Америки „Американське Товариство Дружби з Росією", отже одна з тих організацій, що стоять на списі проти-американських (большевицьких) організацій. Джансон мав виголошувати в Америці промови, позмієсь в користь Росії. Та Джансон сподієсь, що до Америки поїде, коли Волеса виберуть президентом.

Тепер він їде до Польщі на конгрес для оборони мира. Він ще заявив: „Між мною і Заходом є залізна куртина, а Схід (Росія) мене сердечно витає". — Свої свого! А до Канади має поїхати з початком листопада, — 8-го буде в Оттаві.

СРІБНЕ ВЕСІЛЛЯ П-ВА МОШУКІВ
(Торонто, Онт.)

Родина Віктор і Пульхерія Мошук були активними в українськім громадськім життю в Торонто від часу їхнього приїзду з Буковини до Канади в рр. 1921 і 1922. В той час українців у Торонто не було багато, але навіть із того невеличкого числа, якийсь відсоток захопився був подвигами червоної революції в Росії і тому участь п-ва Мошуків — молоденьких ще людий, що ледво що вийшли з шкільної лавки — у початках розбудови українського культурного життя в Торонто була поважним додатним чинником.

Щоби дати бодай маленьку нагороду опінки їхньої довголітньої праці в Народнім Домі, при будові якого доложили вони чимало труду і часу, а відтак в організуванню та розбудові української православної громади в Торонто, їхні приятелі устроїли для них в неділю 13 червня в їдальні церковного будинку срібне весілля.

І справді було воно весіллям, бо як вони вінчалися перед двадцятьпятьма літами, то взяли лиш цивільний шлюб у приватній хаті при участи двох свідків. Тепер завдяки доброзичливости пароха о. П. Самця, в церкві відбулася з цеї нагоди в присутности гостей прекрасна церемонія молитви.

Від молодих літ аж до недавна своєю веселою і рухливою вдачею, п. Мошук був цілий час активним на сцені підготовлюванням і веденням представлень та концертів. По приїзді Василя Авраменка до Торонто, став правою його рукою й інструктором українських народних танків. Помагав організувати і переводити [illegible] в більших та менших місцевостях Канади, де жили українці. Був інструктором українських танків на літнім курсі в Інституті П. Могили в Саскатуні 1946 року. Дуже багато причинилася родина Мошуків до розбудови української православної громади в Торонто тим, що п. Мошук був ініціятором набуття будинку ч. 404 при вул. Беторст [illegible] в хвилю, коли фінанси громади були у незавиднім стані. В той час справді треба було майже нечуваної відваги, щоби предложити урядникам громади, а відтак членам купно будинку за двадцять тисяч долярів, коли громадська каса була порожна як бубен, а більша часть членів без праці або з дуже непевним заробітком. Цей будинок став осередком церковної і культурної праці, давно виплачений, а в межу з ним будується тепер величаво будівля української православної церкви, завдяки діяльности вже молодих і старших людий, яка буде гордощами українців східньої Канади.

Через довший час п. Мошук був діяльним членом Міжпровінційної Ради СУМК в східній Канаді. Пані Мошук грала представлення, співала в хорі Народного Дому і Української Православної Громади. Була секретаркою Жіночого Товариства в Народнім Домі, а пізніше у відділі Союзу Українок Канади ім. кн. Ольги в Торонто і провінціяльної екзекутиви Союзу Українок в східній Канаді. Цікавилася і цікавиться цілий час українським народним мистецтвом і є тепер референткою при провінціяльній екзекутиві. При всяких нагодах брала участь у виставах українських вишивок та строїв. До початку другої світової війни майже щороку були і сестри її, Марти Мандрик (тепер Глущенко) вишивки у кутку „Українських вишивок" жіночого будинку Канадійської Національної Виставки. В звязку з заціковленням народною вишивкою набула собі, рідкість музейної вартости — книгу таблиць народних взорів зібраних у Буковині, яку видало австрійське правительство на початку цього століття.

Підчас забави, якої господарем був адвокат М. Гуменюк, переведено збірку на Дівочий Інститут, що принесла 32.50.

Присутні і неприсутні приятелі [illegible] „Православною" Мартою і шваґром Петром Глущенком бажають п-ву Мошук кріпкого здоровля, дождатися вивести дочку Ірину в люди і витривалости бути дальше активними членами української громади в Торонто. **К.С.**

EATON'S
In Edmonton

Extends Sincerest Greetings
to
The Very Rev. Peter Melnychuk
and to the
Congregation of the
ST. JOHN'S GREEK
ORTHODOX
PRO-CATHEDRAL at EDMONTON
Upon the attainment of its
SILVER ANNIVERSARY
1923 to 1948

THE T. EATON Co. LIMITED
WESTERN

ВІНЧАННЯ МОЛОДОЇ ПАРИ
(Ботерфорд, Онт.)

Богдан і Настуня Литвин

В Українській Православній церкві у Ботерфорд відбулося 15 травня вінчання Богдана Литвина з Настунею Цішиною. Богдан, це син Петра і Марії, а Настуня дочка Андрія й Анни, що проживають в околиці Брукбі в Саскачевані.

Настуня покінчила нормальну школу в Саскатуні, та перебувала в Інституті П. Могили. Через 5 років учителювала в Саскачевані.

Родичі обоїх молодят, це вірні [illegible] громадяни і члени Української Православної Церкви, то й дітей своїх виховали в національнім та релігійнім дусі. Чину вінчання довершив Всеч. о. Т. Кисілюк.

Весільна забава відбулася в місцевім Народнім Домі. На забаві переведено збірку, яка принесла 23.35. По 2.50 призначено на Український Голос і Вістник, а 18.35 на поміч скитальцям. Збірку зачинав Богдан Бойко з Торонто. Жертводавцям щира подяка.

І. Шебець.

ДЕЩО З ХРЕСТИН
(Мусідора, Алта.)

Кожного року, на свято Вознесення, відбувається Богослуження на цвинтарі, що належить до церкви Успення Преч. Діви Марії.

Цвинтар находиться не дуже далеко від містечка на південний-захід, через ріку Вермилион. Зимовою порою дорога до нього через лід. Минувшого року, як і цього року сприяла нам погода і Служба Божа відбулася на отвертому місці, а відтак Панахиди на гробах. Участь брало велике число людей. Над вечір, Жіноче Товариство ім. Лесі Українки, дало учасникам багату вечерю при заложених столах. Опісля переведено збірку на дзвіницю, бо мусідорці купили дзвін за суму 275 долярів. Жертводавці дуже щиро поставились на наш заклик, бо жертвували 26 долярів на будову дзвіниці.

По всему мене взято автом до хати п-ва Андрія й Марії Лизанюків, щоби охрестити їх донечку, якій дано імя Олена Зеновія. Хресним батьком був п. І. Інсаковський, а хресною матірю була пані Софія Вольська. Певною порою всі гості засіли до вечері, підчас якої переведено збірку на Український Голос і Вістник.

Тут треба спімнути, що п. І. Лизанюк зложив одного доляра на хрестинах на дзвіницю [illegible] час перейти до [illegible].

По 1 дол. жертвували: [illegible] Шнець, І. Лизанюк [illegible] Софія Вольські, А. й Елена [illegible], І. й Катерина Лан[illegible], [illegible] Лизанюки, А. й Марія [illegible].

По [illegible] ц. [illegible] Ковеняк. [illegible] 15 [illegible].

Разом 9.00. З того по половині розпреділено на вищеназвані [illegible].

Хресним батькам [illegible] родичам і гостям [illegible], а новонародженій, охрещеній Олені Зеновії, бажаємо щастя, здоровля, Божого благословенства [illegible] многих літ.

о. І. [illegible]

СВЯТКУВАЛИ ЯК ВЕЛИКДЕНЬ
(Кирклендс Лейк [illegible])

Через [illegible] о. Ки[illegible] травня. І день той був [illegible] дуже важним, бо [illegible] Спільне Свячене, [illegible] сти ми святкували той день як Великдень. Прибуло [illegible] кілька хлопців зі [illegible], та і вони, чуючи В[illegible] правду, були до сліз зар[illegible].

По Богослуженню був [illegible] хида по бл. п. Михайлові [illegible] леви, що згинув в [illegible] 11 червня, 1947. Опісля [illegible] зробив заклик до збірки [illegible] легію і зібрано 14.20.

Дальше був спільний [illegible] і промови. Говорив п. С[illegible], за ним о. Кисілюк, а третій [illegible] Брасилович, юнак з Великої України, що представив нам большевицькі страхіття, говорив про [illegible], про перебування в німецьких таборах і закликав, щоб не забувати за тих, що в німецьких таборах перебувають.

Після того промовляла пані Радул, а все закінчено гимном.

Анєля Грошев.

ЗБІРКА НА ХРЕСТИНАХ
(Вакав, Саск.)

В неділю 6 червня, Всеч. о. Ф. Керніцький хрестив в Православній Церкві у Вакав, маленьку донечку п-ва Кожанів. На прийняттю в домі родичів п. Ів. Гнітий закликав гостей, щоб з тої нагоди зложити дар Українському Голосові і Вістникові.

Слідуючі особи зложили жертви по 1 дол.: Е. Панас, Т. Кохан, Д. Романюк, Н. Гнатюк, В. Лупрок, М. Лупрок, Д. Лупрок.

По 50 цт.: В. Заячковський, С. Ставт, Н. Гутник, Д. Михайлюк, Д. Підгайчук, В. Магус, Д. Гнідий.

По 35 цт.: І. Лупрок.

Разом 10.85. Пані Софія Гнатюк дала 1 доляра на передплату Вістника.

Всім жертводавцям щире спасибі, в маленькій Славці многих літ. **В.М.**

ІРИНА ЛЕСЬКІВ
(Посмертна згадка)

Тяжко приходиться прощати з другом, якого знається через довгі роки, а ще трудніше навіки прощатися з людиною, що лишила незатерті сліди в історії розвитку громади і своєї родини. Але час границь і жалю не знає. Така подія глибокого жалю повила смутком родину Леськів в Спедден, Алта.

Ірина Леськів відійшла на вічний спочинок в понеділок 21 червня, лишивши двох синів, Стефана і Саверка, як також 6 унуків і 4 правнуки. Сама прожила 81 літ, приїхавши до Канади 1913 року з села Яструбичі, повіт Сокаль. Оба сини приїхали передніше і займали визначні позиції в громадськім життю.

Покійна була добре очитаною людиною, і те саме передала й сподівалася від своєї рідні. В останніх часах свого життя для внуків було насолодою її прочитувати сторінки Українського Голосу і Вістника і всі інтересні громадські справи були її справами, а церковна справа це була найголовніша частина її заінтересування.

Жила спокійним життям, все була ввічлива, побожна християнка, добра сусідка і порадниця. Найдрібніша її порада була цінною. В своїм родиннім кружку вона була порадницею, розсудливою бабкою і матірю. Вона всіх остерігала від злого й наводила на добро. Її сини займали позиції мирових суддів, муніципальних секретарів та муніципальних радних, і через чесноти надбані від матері дослужилися пошани в суспільстві, а тим самим принесли і честь матері.

Похорон відбувся в середу 23 червня при великім здвизі народу і родини в Українській Греко-Православній Церкві. На заклик пароха о. В. Сеньшина на вічний вінок присутні зложили 15 долярів на Дівочий Інститут, 4.70 на пресовий фонд Українського Голосу, а 3 доляри на Вістник.

Нехай канадійська земля буде Тобі легкою, а твої добрі діла і память хай залишиться між твоїми знакомими на довгі літа, а Всевишній Господь хай прийме Тебе до Царства Свого.

Сусід.

СОФІЯ СТОРОЖУК
(Посмертна згадка)

В пятницю 7 травня по довгій недузі в лічниці в Найнет в Манітобі, відійшла у вічність Софія Сторожук, дочка Ів. і Теклі Сторожук в Січ, Ман., проживши 24 роки.

Покійна родилася 27 липня 1923. Учащала до школи Ст. Іжан в Січ до 8-ої кляси. Вийшовши зі школи пішла працювати як хатна помічниця, а оден рік працювала у фабриці кравецтва у Виннипеґу. В 1945 році захорувала на сухоти і вступила до лічниці у Найнет, Ман., де перебула аж до смерти.

Тіло покійної привезено до її родичів, які фармують в Січ.

Похорон відбувся в неділю 10 травня в церкві св. Петра і Павла, близенько дому родичів покійної.

Похоронну відправу відслужив Всеч. о. В. Федак з Овкборн, Ман., при великім числі народу.

На місци буде тут замітити що п-во Сторожуки є активними членами своєї парохії і п. І. Сторожук є улюблений і поважаний не тільки своїми членами але всіми сусідами, як православними так і греко і римо-католиками. Як доказ поваги і заслуги п. Сторожук був вибраний делегатом на два собори нашої церкви в Саскатуні і Виннипеґу.

Підчас проповіді о. пароха, всі ревно заливались сльозами, дивлячись на покійну, що по словах о. пароха, лежала як завчасно скошена квіточка.

Підчас послідного цілування, на заклик о. пароха, присутні зложили 27.80 на Колегію св. Андрея в Виннипеґу, як невянучий вінець на могилу покійної Софії.

Її страту оплакують горем прибиті родичі, брати і сестри.

Вічна її память!

Учасники похорону.

The Bay

Congratulations to
ST. JOHN'S GREEK ORTHODOX
PRO-CATHEDRAL
on the occasion of their
25th ANNIVERSARY
from the BAY

Your friendly store

Hudson's Bay Company.
EDMONTON

ФЕДОРА КОРЖЕНЬОВСЬКА
(Посмертна згадка)

У Йорктонськім шпиталі, 21-го травня, 1948 року упокоїлася членка парохії св. Духа, в Мазепа (Мікадо), Саск., і членка Жіночого Товариства, бл. п. Федора Корженьовська.

До Канади приїхала зо своїми родичами — Герегами. Тут отружилася, вийшовши заміж за Михайла Корженьовського. Дочекалася шестеро дітей.

Покійну можна поставити за взір багатьом членам наших парохій і наших товариств.

Вона була завжди в церкві одною з перших. Мала господарство, коні, корови, безроги, і дріб, і дім, і дітей, те все вона доглянула, і за господаря, і за господиню бу-

Greetings
to
ST. JOHN'S GREEK ORTHODOX PRO-CATHEDRAL
on the occasion of their
TWENTY-FIFTH ANNIVERSARY

EDMONTON'S GAS COMPANY

ла і могла прийти до церкви раніше від інших.

Свої повинности сповняла точно щиро. Все приступала до св. Сповіді і Причастя. Перед операцією для якої прибула до шпиталю, висповідалася і запричастилася.

Коли щось треба було зробити в церкві, то її не треба було просити, ані два рази говорити. Вона охотно зголошувалася до праці, де того справа вимагала.

Ревною була християнкою. Була і щирою патріоткою. Не голосна вона була. Не виголошувала великих промов, але всюди помагала в товаристві, чи при обіді, чи при столі, чи в кухні. Коли треба було принести страву, то також не була скупа. Щедро складала жертви при всіх збірках, при всіх нагодах; любила й окремо купити щось до церкви, чи помогти комусь у біді, чи в товаристві, чи відвідати сусідів.

Це була та тиха людина, що працює, жертвує, помагає, живе для родини, для церкви і свого народу. За себе не було часу подбати, бо занепала на здоровлю, і зарання, бо не дожила навіть 50 літ, відійшла в інший світ.

Похорон відбувся в вівторок 25 травня. Був прекрасний, весняний день. Прибуло багато народу, рідні, і приятелів. Похоронну відправу служив парох о. Грищина.

При послідніх цілуванню парох завізвав учасників похорону скласти жертви на Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея в Винипегу, на що зібрано 34.14. В цім є жертва 5 долярів від Сестрицтва при парохії св. Духа в Мазепа.

Покійна спочиває на цвинтарі коло церкви св. Духа.

Так ще одна могила виросла. В ній спочивають тлінні останки тої, що оставила добру і заслужену память по собі.

Вічна їй память! Сусід.

ЖЕРТВИ НА КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ

Борис Симчич, Винипег .. 100.00
Раїна Залозецька 100.00
Т. Томашевський, Торонто 5.00
В. Мельничук, Едмонтон, .. 5.00
Діти Недільної Школи при церкві св. Тройці в Винипегу .. 35.00

Збірка в Олдс, Алта., прислав Ю. Кілик.

По 10 дол.: В. Челядин в жоною.

По 5 дол.: П-во Малярчуки.

По 1.50: Ю. Кілик, О. Бабяк, А. Тофан.

По 1 дол.: І. Гофан, В. Тофан, В. Попович, В. Почанський, Т. Покило, П. Бубик, І. Лах, Д. Моличка, Ю. Андрійчук.

Разом 28.50.

Збірка на пращальнім вечірку в честь п-ва Пасербів в Оакборн, Ман. 24.30
М. Дитерко, Елфинстон 10.00
Мануїл Делей, Далас, Ман. 25.00
Ю. Ґрошок, збірка в Кирклен Лейк, Онт. 14.20

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Кіселюк.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Престон.
12. Неділя — Ватерфорд.
19. Неділя — Сарнія.
26. Неділя — Брентфорд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грищина.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Радимно. Вечірня год. 4-у Мелвил.
11. Субота. Усічен. голови Івана Хр. — Йорктон.
12. Неділя — Йорктон.
19. Неділя — Мелвил.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор. — Успенська.
26. Неділя — Мазепа.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Горлиц.

Адреса: 110 Веллінгтон Евню, Тел. 796 — Йорктон, Саск.

WOODWARD'S

"Your Family Shopping Centre"

Congratulates
ST. JOHN'S GREEK ORTHODOX PRO-CATHEDRAL
Upon the attainment of their
SILVER ANNIVERSARY
1923 to 1948

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ВЕРЕСЕНЬ
5. Неділя — Канора.
12. Неділя — Вимер
19. Неділя — Бюкенен.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор. — Тазія.
26. Неділя — Кемсак
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Канора.

Бох 445 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ВЕРЕСЕНЬ
5. Неділя — Давфин
12. Неділя — Венлав.
19. Неділя — Сифтон.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор. — Рорктон (Храм).
26. Неділя — Гарлинд.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Драй Ривер.

УВАГА: о. С. Гребенюк закінчує свою обслугу в Давфін і околиці з днем 15 вересня і починає обслугу в Йорктонському Окрузі, а о. Є. Грищина починає свою обслугу в Давфінському Окрузі з днем 15-го вересня.

Адреса: Бох 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болкирчука.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — коло Кулих.
12. Неділя — Інсінгер місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Соплавн.
11. Субота. Усічен. голови Івана Хр. — Арбакка.
12. Неділя — Сірко.
19. Неділя — Пембіна.
26. Неділя — Вайта.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячини.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Принс Алберт
11. Субота. Усічен. голови Івана Хр — Принс Алберт.
12. Неділя — Вірдейл
19. Неділя — Принс Алберт
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Шипмен
26. Неділя — Сембор
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Гонімун

По Богослуженю в громадах Катехизація.

Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3785 Принс Алберт Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Флин Флон
11. Субота. Усічен. голови Івана Хр. — Арран — місто.
12. Неділя — Арран — місто.
19. Неділя — Стінен
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Ревнер (Храм)
26. Неділя — Бирч Ривер
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Пайн Ривер (Храм).

Адреса Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.

ВЕРЕСЕНЬ:
5 Неділя — Тарнопіль.

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ВЕРЕСЕНЬ.
5. Неділя — Норт Бетлфорд. 4 год. попол. Вечірня в Кейло
12. Неділя — Медов Лейк.
19. Неділя — Гефорд.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Редфілд
26. Неділя — Прілейт.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Ітонія

Адреса: Бох 51 — Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ
1 С 19 Муч. Андрея Стратилата
2 Ч 20 Прор. Самуїла, муч. Севіра
3 П Преп. Авраміа, ап. Тадея з 70
4 С 22 Муч. Агатоника і Зотика
5 Н 23 Нед. 11. Сващмч. [illegible] еп.
6 П 24 Пер. мощ. Петра митр. К.
7 В 25 Ап. Тита з 70. кн. Вариса
8 С 26 Муч. Андріяна і Наталії
9 Ч 27 Преп. Пімена пост. Печ.
10 П 28 †Знайд. мощ. Йова Почаїв.
11 С 29 †Усікн. Голови Івана Хрест.
12 Н 30 Нед. 12. Александра, Іван
13 П 31 †Пол. Пояса Богородиці
14 В 1 Симеона стовп. Поч. Року
15 С 2 Муч. Маманта, Івана пост.
16 Ч 3 Сващмч. Антима еп. Ником.
17 П 4 Муч. Вавили еп. Антіох.
18 С 5 Прав. Захарія і Єлисавети
19 Н 6 Нед. 13. Чудо Ар. Михаїла
20 П 7 Передпр. Рожд. Богород.
21 В 8 Різдво Пресв. Богородиці
22 С 9 Богоот. Якима й Анни
23 Ч 10 Муч. Минодори, Митродори
24 П 11 Преп. Теодори Олексан.
25 С 12 Сващмч. Автонома епископа
26 Н 13 Нед. 14. Сващмч. К[illegible]
27 П 14 Воздв. Чесного Хреста
28 В 15 Влкм. Никити мч. Порфирія
29 С 16 Влмч. Евтимій, Кипріяна
30 Ч 17 Муч. Віри, Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя — Гронлид північна
11. Субота. Усікн. Голови Івана Хрестителя — Гронлид.
12. Неділя — Кадет
19. Неділя — Мелфорт
21. Вівторок. Різдво Прес. Богор — Гронлид північна
26. Неділя — Брукебі
27. Понеділок. Воздв. Чесн. Хреста — Гронлид над рікою

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бакс 47 — Гронлид. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ВЕРЕСЕНЬ
5. Неділя Ахирк
11. Субота. Усічен. голови Івана Хр — Бринзлей.
12. Неділя — Вилингдон. Зїзд СУМК
19. Неділя — Новий Прут
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Гемлин (Храм)
26. Неділя — Кагани
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хр. — Лужани.

Адреса: Бох 26, Вилингдон Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ВЕРЕСЕНЬ.
5. Неділя — Роблин — місто
12. Неділя — Петлюра.
19. Неділя — Гілберт Плейнс
21. Вівторок. Різдво Пресв. — Роблин-Зелена
26. Неділя — Ленард
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хрест — Дрифтінґ Ривер

Адреса:
Роблін. Ман. Поч. скр. 54. Тел. 542

Устав Церковний.

ВЕРЕСЕНЬ
5. Нед. 11. Голос 2. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Коринтян 9: 2—12. Єван. Матея 18: 23—35.
11. Усікн. Голови Івана Хрест. — УЄ Мат. 14: 1—13. Літ. Ап. Діяння 13: 25—32. Єван. Марка 6: 14—30.
12. Неділя 12. Голос 3. УЄ 1. Літ. Ап. 1 Коринтян 15: 1—11. Єван. Матея 19: 16—26.
19. Нед. 13. Голос 4. УП 2. Літ. Ап. Коринтян 16: 13—24. Єван. Матея 21: 33—42.
21. Рівдво Пресв. Богор. УЄ Луки 1: 39—49 і 56. Літ. Ап. Филипян 2: 5—11. Єван. Луки 10: 38—42 і 11: 27—28.
26. Неділя 14. Голос 5. УЄ 3. Літ. Ап. 2 Коринтян 1: 21—2: 4. Єван. Матея 22: 1—14.
27. Возд. Чесного Хреста. УЄ Ів. 12: 28—36. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 18—24. Єван. Івана 19: 6—11, 13—20, 25—28 і 30—35.

Український Релігійний
[redacted]
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

PIK XXV. WINNIPEG, MAN., SEPT. 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1948. ЧИСЛО (830) 18

НИЩАТЬ АВТОКЕФАЛІЮ ЦЕРКВИ.

Православна Церква в недавній Польщі, це була вдійсности українська Православна Церква, хоч урядово так не звалася; українською вона була тому, що найбільше число її вірних становили українці. В 1925 згадана Церква стала автокефальною, отже самостійною. Вона мала 5 епархій (єпископств), а митр. Діонисій був її головою. Митр. Діонисія большевики усунули і тепер є лише одна варшавська епархія. Автокефалію з 1925 року уневажнено і Церкву поставили вряд з іншими Церквами, які Москва має в руках

ЗНИЩИЛИ ПАМЯТНИК ШАШКЕВИЧА.

Вже давніше большевики знищили памятник Шевченка, а тепер є вістка, що знищили памятник Маркіяна Шашкевича, що був на Білій-Горі, коло Підлісся, пов. Золочів, в Галичині. Це був на могилі високий залізний хрест, видний на милю кругом

УКРАЇНСЬКИЙ СУД ДЛЯ УКРАЇНЦІВ.

Центральне Представництво Української Еміграції утворило з днем 13 липня в Ашафенбурзі, в Німеччині, Обласний Громадський Суд для тих українців, що такому судови піддадуться. Суд має розбирати між українцями такі справи, як образа одним членом другого, обмова, протигромадська діяльність, та фінансові справи, оскільки обі сторони на такий суд згодяться. Суд може назначувати грошеві кари, давати догану, а найвисша кара — виключення винного з кругів українського зорганізованого громадянства

Голова Суду Віктор Завадський, заступник Сергій Віхайський. Судді Мирон Лушпинський, Микола Куницький, Василь Климко. Прокуратор Олександер Жолківський

СХОДЯТЬСЯ ТАЙ ТІЛЬКО.

Вістка з Москви 14-го вересня каже, що того дня представники Західних держав говорили з Молотовом півтори години. Але вістка не говорить, який був кінець тої бесіди, отже нема чим похвалитися. Такі сходини, чи наради, почалися 31-го липня, і дотепер було же 10 нарад. 10-та нарада закінчилася лише тим, що представники Західних Держав пішлють звіт своїм державам. А в той же час в Берліні большевики ведуть таку політику, що хто знає, чим скінчиться.

ЗДЕРЖУЮТЬ ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ.

Англійський уряд оголосив 14-го вересня, що зупиняє демобілізацію (розпускання війська) звичайної армії, летунів і морської сили. Причина — непевне міжнародне положення.

Заступник премієра, Морісон, сказав також, що треба поспішно приготовляти матеріял для оборни.

ХОЧУТЬ ОДНАКОВОЇ ЗБРОЇ.

Держави західної Европи думають завести для всіх однакову зброю, а тоді спільна їх сила була би багато більша. Минувша війна показала, що при неоднаковій зброї тяжко давати одні другим поміч.

НОВІ СВЯЩЕНИЧІ СИЛИ.

Ряди духівництва Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшилися двома новими силами. Ними є Всеч. о. Василь Олійник з Ошави, Онт., і о. Прот. Онуфрій Іванюк, який недавно прибув зі скитальщини

Всеч. о. Василь Олійник.

О. Олійник роджений і вихований в Канаді. Початкову науку побирав в Гудів, Саск., а середню школу (гай скул) скінчив в Колеґії св. Йосафата в Йорктон. Після того вступив до монастиря оо. Василіян в Мондер і пробув там шість років. Виступивши з монастиря добровільно, в липні 1941 року був висвячений на православного священика еп. Богданом, скоро по чім був признач[illegible] на парафію св. Івана в Ошаві

На своїх зборах, які відбулися 23-го липня, 1948, парафія св. Івана, з о. Олійником на чолі, рішила одноголосно приєднатися до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, після чого о. Олійник і парафія внесли до проводу Церкви прохання про їх приняття. Формальности приняття були полагоджені 14 серпня, 1948

Прот. Он. Іванюк.

Прот. О. Іванюк родився в Вижниці на Буковині. Початкову науку і нижчу гімназію скінчив в Вижниці, а після того перейшов до Гімназії в Чернівцях. Там зложив іспит зрілости з відзначенням і записався на теольоґію на черновецькім університеті. По чотирох роках науки видержав іспити й одержав ступінь маґістра св. Богословія. До 1941 року священичу працю виконував на Буковині, а після того виїхав на Холмщину, де працював як священик і учитель. В травні 1944 року був насильно вивезений німцями на працю в Австрії, а пізніше в Німеччині. На скитальщині виконував обовязки священика та учителя в гімназії. В перших днях серпня прибув до Канади й був формально принятий в склад духівництва Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Обом новим священикам бажаємо як найкращого успіху на полі нашої Церкви.

НАРАДИ ЦЕРКОВ В АМСТЕРДАМІ.

В Амстердамі в Голяндії, відбувалась велика нарада, де були висланники ріжних Церков з ріжних країв. Вістка з 26 серпня каже, що зібрані через три дні слухали ріжних бесід і толковань без якогось висліду. Серпня 24-го сильну бесіду виголосив представник з Америки, Далес, який доказував, що комунізм і комуністичний уряд є проти мира, а знов представник з Чехословаччини, Громадка, казав, що аж під проводом комуністичної Росії прийде добро на світ

ДАЛЬШІ КЛОПОТИ ГРЕЦІЇ.

Югославія, Болгарія й Альбанія дальше досить вже явно помагають большевицьким бандам, які нападають на Грецію. ПІ американсько-балканська комісія звернулася з тою справою до Обєднаних Націй, щоби ті в цілу ту справу вмішалися

ЗАПЛАТИЛА І ЗАРОБИЛА.

Югославія поконфіскувала майно яке американці мали в Югославії і тепер заплатила американцям за те майно 17 мільйонів долярів. І за те американський уряд видасть Югославії 47 мільйонів долярів в золоті, яке Югославія зложила в Америці.

КЛОПІТЬ З ІТАЛІЄЮ.

В Парижи йдуть наради над тим, чи дати Італії кольонії в Африці. Ходить про Лібію, Ерітрею і Сомальленд. Представник Росії, Вишинський робить в нарадах трудноші. Що ж до Італії, то її без кольоній тяжко вижити

КОНТРОЛЯ ВИНАЙМУ ДО КІНЦЯ БЕРЕЗНЯ.

З Отави є непотверджена вістка, що контроля винайму мешкань може закінчитися з кінцем березня (марта), 1949 року. Хоч може і поза тим продовжати[illegible]

ВБИВСТВО В ЦЕРКВІ.

В Дубліні, в Ірляндії, 27-літна Агнес Пейлі вбила в церкві молотком 83-літну Марію Ґибонс, коли та молилася. Причини вбивства вістка не згадує.

З ЖИТТЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ.

Привіт від Митрополита Полікарпа з нагоди Ювілею нашої Церкви.

З нагоди 30-літнього Ювилею нашої Церкви, Високопреосвященніший Митрополит ПОЛІКАРП надіслав на руки Високопреосвященнішого Архиєпископа МСТИСЛАВА привітання слідуючого змісту:

„Ваше Високопреосвященство, Дорогий Владико, вітаю Вас сердечно й щиро, а в Вашій особі і всю Українську Православну Церкву в Канаді з тридцятилітнім ювілеєм її існування. Як 30 літ тому Дух Святий обдарував волею і силою дітей України, які покинули свою рідну землю й оселились у Канаді, що вони проголосили на весь світ про своє бажання мати свою Рідну Церкву в Канаді і це своє бажання здійснили, так і тепер Дух Святий нехай допоможе їм, щоб вони спричинилися до обєднання всіх Українських Церков, сущих в світі, в одну Українську Автокефальну Православну Церкву, під покровом якої український народ виборе і свою рідну незалежну та самостійну державу, звільнивши її від московської неволі. Хвала і честь канадійським українцям, борцям за Рідну Православну Церкву, — тим що ще живі; вічна память спочилим.

„Вам, дорогий Владико, Архипастирю нашої Канадійської Церкви, нехай Господь пошле сили та здоровля, щоб Ви в спільній праці з своїм духовенством і паствою перемогли всі труднощі і довели церковний корабель щасливо до тихої пристані — обєднання всіх Українських Церков в одну Українську Православну Автокефальну Церкву, оминувши підводні скелі, які будуть трапятися на шляху до обєднання.

„Моліться разом з Вашою паствою за мене, як я молюсь і за всіх, щоб Ви росли у благодаті та пізнанні нашого Господа і Спаса Ісуса Христа.

„Передайте своїй пастві з нагоди 30-літнього Ювілею від мене Боже Благословення. Вашого Високопреосвященства люблячий у Христі брат ПОЛІКАРП. Митрополит Української Православної Автокефальної Церкви."

Це привітання було відчитане на Конференції всього духовенства української Православної Церкви в Канаді яка відбулася в днях 10, 11 і 12 серпня біж. року.

Ювілейний Дар Нашій Церкві.

Пожертви на Ювілейний Дар Церкві ростуть. Провінція Саскачеван стоїть на чолі жертвенности. Лише підчас архиєрейських відвідин, поза поданими вже в нашім часописі церковними громадами, склали ще слідуючі: Вірдейл — $34, Шипмен — $41.90, Сембург — $57.28, Врокстон — $83, Гонімун — $92, Йорктон — $133, Принс Алберт — $225, Мазепа — $258 і Кадворт — $295.

Як досі, на чолі церковних громад стоїть Кадворт, Саск., а на чолі церковних округ — Вакав, Саск. (о. Ф. Керніцький) — $1,099.35, за якою йдуть Ґронлид (о. прот. К. Желішкевич) — $766.50, Йорктон (о. прот. Є. Грицина) — 474 і Принс Алберт (о. Дячина) — $450.18.

Поза індивідуальними пожертвами на Ювілейний Дар складають рівнож й організації, а досі склали такі: по $25 — Сестрицтво при церкві в Кадет і Заряд церк. громади в Йорктон, по $20 — Нар. Дім в Кадет, по $15 — Жіноче Т-во кн. Ольги в Ґронлид, по $10 — Нар. Дім в Тарнопіль і Заряд церк. громади в Тарнопіль, Нар. Дім в Мічам, Сестрицтво при церкві в Мічам, Заряд церк. громади Мічам, СУМК в Мічам, Жіноче Т-во в Мічам, СУМК в Кадет, Жіноче Т-во в Ґронлид, СУМК ім. Ґонти в Ґронлид, Жіноче Т-о ім. кн. Ярославни в Бруксбі, Заряд церк. громади в Гонімун, СУМК в Сембург, Жін. Т-во в Шипмен, Жіноче Т-во в Кадворт, Жіноче Т-во в Врокстоні, Сестрицтво при церкві в Мазепі, Жіноче Т-во ім. О. Кобилянської в Мазепі і по $5 — Жін. Т-во ім. О. Бесарабової в Тарнополі та Сестрицтво при церкві в Ґронлид.

Зокрема треба підкреслити велику жертвенність фармерських околиць та те, що міські осередки під цим оглядом стоять дещо позаду й то так в збірних, як і індивідуальних пожертвах.

З часом подасться до відома імена окремих жертводавців, тепер же згадаємо, що на чолі їх стоять: по $25 — о. прот. Є. Грицина — Йорктон, О. Клюкевич і син — Мічам, Кость Копачівський — Ґронлид, Ю. О. Котелко і Ю. М. Котелко з Кадворт та Ів. Григор з Кадет ($15 готівкою і $10 — декляровано), по $20 — В. Войцехівський — Єлов Крік, Мих. Романиця — Нипавин, Ан. Дмитерко Нипавин, Кость Панчук — Ґронлид, Ів. і Д. Панчук — Ґронлид, Ф. Грицюк — Кадворт, П. Грищук — Саскатун (вплатив $21) і В. Василик — Кадворт, та по $15 — К. Денис — Принс Алберт, Др. М. Савицький — Принс Алберт, В. і М. Фіцич — Тарнопіль і М. Томащук — Монтреал.

Варто уваги, що рідко коли окрема пожертва нижча пяти долярів, пересічно ж виносить вона до десять долярів. Останне є важним, бо свідчить про високу церковну свідомість членів Української Православної Церкви в Канаді та про бажання кожного з них спричинитися до ще більшого її розквиту. Щасти їм Боже!

Цьогорічні архиєрейські візитації.

Цьогорічні літні візитації парафій і громад нашої Церкви Високопреосвященніший Владика Архиєпископ МСТИСЛАВ розпочав одразу після Великодних Свят. Вже 9 травня, в Провідну Неділю, Владика відвідав найдальше на північ положену в Манітобі громаду Флин Флон. Підчас побуту в Флин Флон, Вл. Архиєпископ посвятив „камінь приязні" в фундаменті англіканської церкви, яка тепер будується.

В неділю 16 травня Владика візитував громаду в Давфин, а в неділю 23 травня — Форт Віліям. В обох громадах Владика відправив урочисті Служби Божі. Перебуваючи в Форт Віліям, Владика одночасно відвідав сусідню громаду в Вест Форт Віліям й оглянув новозбудовану там церкву, висловивши при цьому присутнім членам громади своє велике вдоволення за дбайливе викінчення церкви внутрі й ззовні.

Після цих відвідин Владика переїхав на терен провінції Саскачеван, де й розпочав візитації від округи Арран. В неділю 6 червня звізитовано громаду Арран, де разом довершено посвячення новозбудованої церкви. 7 червня, в вечірніх годинах, Владика відвідав громаду Сван Плейн. Відправивши молебінь, Владика докладно оглянув вже напівзбудовану церкву і при цій нагоді пожертвував на будову тієї церкви $35. У вівторок 8 червня Владика завітав до громади Ґаес, де рівнож відправив молебінь, після якого довший час розмовляв з членами і зарядом громади. На Вознесення Господнє, в четвер 10 червня, Владика візитував громаду Арран-Кобзар, в якій відправив урочисту Службу Божу, а після неї водосвяття. 11 червня відвідав він громаду Ренвер в Манітобі, що належить рівнож до округи Арран. В цій громаді, що складається майже виключно з уроженців Волині, Владика пробув два дні. Так склалося, що більшість членів громади походить з Рівенського повіту, який так добре знає Вл. Архиєпископ, а в рідних селах декого з членів громади був ще в роках 1941-1943. Владика розповів про те, що пережили ті села в останніх роках, а декому переказав навіть про долю їхніх знайомих і їхніх кревних. При цій нагоді Владика висловив свій великий жаль, що чимало волинців у Канаді відцуралося Рідної Церкви та підпало під комуністичні впливи, цим самим копаючи могилу своїм рідним в Краю. „Наколи б про це довідалася Волинь — сказав Владика, — то з сумом, але рішуче, відреклися б рідні й кревні від ро[illegible] й покревенства з тими своїми братами в Канаді, що з великого добробуту стратили почуття власної гідности та пішли на услуги найлютішого ворога [illegible] народу — Червоної Москви".

Громадно прощався Ренвер [illegible] Архипастирем й просив його якнайчастіше відвідувати їхню громаду, приречкаючи одночасно посилену працю над наверненням тих, що заблудили.

В суботу 12 червня Владика був [illegible] на терені округи Шіґо, а в н[illegible] червня, в сослужінні о. прот. І. [illegible] і о. М. Боднарчука, відправив у тій [громаді] архиєрейську Службу Б[ожу]. [Вже] перед початком відправи зібралась така сила людей, що Св. Літургію рішено відправити на майдані коло церкви. 15 червня, в день св. Івана Сучавського, Владика відвідав громаду Ін[illegible] Куцих) і взяв участь в храмово[му святі] тієї громади, а на другий день громаду Едворт, де рівнож від[правив] Св. Літургію.

20 червня, на перший день [Зелених] Свят, відбулася візитація гро[мади] [illegible]бот, до якої на той день зї[халося] 800 гостей, серед яких були [гості] з Торонта, Йорктону, Саскатуну і Едмонтону. В ці[й громаді] традиція глибокої пошани до померших, а тому, після Служби на прекрасно прибраних могилах відправлено чисельні панахиди. [Варто] ще згадати, що в цій громаді Вл. епископа зустріла бандерія на к[онях] і супроводжала його аж до [церкви].

На другий день Зелених Свят [Владика] відвідав громаду Інсінгер-м[illegible] [і] відправив Св. Літургію.

В неділю 27 червня, в день св. князя Мстислава, Владика відправив [Св. Лі]тургію в Церкві Св. Архистр. М[ихаїла] [у] Винипегу, а вже в середу 30 [червня] [ви]їхав до Саскатуну на Зїзд Укра[їнців Са]мостійників і коперуючих з ними [орга]нізацій, що відбувся там в часі [illegible] 4 липня б.р. Першим на цьому Зїзді промовляв Вл. Архиєпископ, звертаючи в своїй привітальній промові увагу присутніх на вирішальну ролю християнських ідей в житті сучасного [людства].

В неділю 4 липня, у вщерть [illegible] неній церкві саскатунської громади, яку заповнили так місцеві члени, як і учасники Зїзду, Архиєпископ відправив в сослужінні о.о. Т. Ковалишина і Ф. Керніцького урочисту Службу Божу, підчас якої проголосив започаткування [illegible] них урочистостей з нагоди 30[-річчя] [церко]вного існування Української Пра[вослав]ної Церкви в Канаді.

В день Різдва св. Івана Хрестителя 7 липня — Владика візитував громаду Сенді Лейк, Манітоба, де відправив Св. Літургію, а вечером того ж [дня] [відві]дав громаду Овкборн, в якій [відслу]жив молебінь та оглянув будов[у] церкви, висловлюючи при цьому [illegible] зі зросту громади.

11 липня розпочато візитацію [округи] Вакав, Саск. В ту неділю було до[вершено] архиєрейське посвячення новозбудованої церкви в Алвені, а 12 липня, в день Св. Апостолів Петра і Павла, було відправлено урочисту архиєрейську Службу Божу в Єлов Крік. 13 липня, в день 12-ти Апостолів Владика служив Св. Літургію в громаді Тарнопіль, а в середу 14 липня був присутній на засіданні окружної церковної ради в Вакав, підчас якого уважно й всебічно за[з]найомився з працею ради та її плянами на будуче.

В четвер 15 липня Владика відправив Св. Літургію в громаді Мічам, яка є одніею з найстарших та найбільш активних громад нашої Церкви. 10 липня звізитовано було громаду Смате, де рівнож відправлено Св. Літургію.

Урочистим архиєрейським посвяченням церкви в Кадет розпочато 18 липня візитацію округи Ґронлид. На цю урочистість до Кадет зїхалася сила вірних з дооколичних громад, які при цій нагоді бажали зустрінутись з новим архипастирем нашої Церкви. В Кадет, на кілька миль перед церквою, Владику зустріла велика бандерія в національних строях, яка й супроводжала його до своєї церкви.

Так само урочисто відбулося 19 липня посвячення церкви в Ґронлид над річкою. 20 і 21 липня відбулися відвідини громад Ґронлид-північна і Бруксбі, де Владика відправив архиєрейські Служби Божі.

Візитацію округи Принс Алберт започатковано в неділю 25 липня урочистою відправою Служби Божої в Принс Алберт. Ця громада зростає з року на рік і існують всі дані вірити, що в найближчому часі громада приступить до будови власної церкви. У звязку з цим, з „дару любови", який Владиці вручила громада, $50 Владика передав на фонд будови нової церкви. Підчас побуту в Принс Алберт Владика зустрівся з місцевою молоддю, яка зібралась в чисельній кількости в Народнім Домі. Майже в годинній промові Вл. Архиєпископ говорив про завдання нашої молоді в сучасному та про потребу приготовання до активної участи й праці в зорганізованому християнському суспільстві.

В понеділок 26 липня Владика відвідав громади Гонімун і Сембурґ, а у вівторок 27 липня — громади Шипмен і Вірдейл, де відправив Служби Божі й проповідував. На день св. Рівноапостольного Вел. Князя Володимира Вл. Архиєпископ завітав до Кадворт, щоб взяти участь в урочистім відзначуванню храмового свята. Це свято відбулося при участи великої кількости вірних, серед яких були навіть приналежні до інших християнських церков.

В неділю 1 серпня Владика був уже в Йорктоні, де, в сослужінні о.о. прот. Д. Стратійчука і прот. Є. Грицини відправив полеву Службу Божу, підчас якої співав церковний хор громади Мазепа, який стройно і мелодійно виконав пісні до Св. Літургії в укладі прот. К. Стецека. Ця Служба Божа мала всі прикмети місійної відправи й добре, що відбулася на майдані біля церкви, бо остання не в стані була б змістити тієї маси вірних, які прибули на цю Службу з найдальших околиць.

В день Обрітення мощей жертви унії — препод. мученика Афанасія, Ігумена Берестейського, трьохсоті роковини мученицької смерти якого наша Церква обходить в цьому році, Владика відвідав громаду Врокстон, де відправив Св. Літургію, а вечером того ж дня завітав до церкви в громаді Сторновей. В четвер 5 серпня відбулася візитація громади Мазепа, звідки Владика виїхав через Канору до Винипегу. Підчас короткого побуту в Канорі Владика оглянув місцеву церкву та з великим признанням висловився про викінчуваний тепер іконостас, зокрема подивляючи по мистецьки виконану на ньому дереворізбу.

Закінчуючи перелік дотеперішніх візитацій Архиєпископа Мстислава, треба додати, що підчас них Владика не жалував часу і труду, щоб зустрінутися й поговорити з найбільшим числом вірних нашої Св. Церкви. Поза, не раз, двома проповідями, підчас відправи Владика окрім того виголошував довші промови на зборах членів громади, в яких виясняв теперішній уклад відносин в світі взагалі, а про положення християнської частини світу, зокрема. Проповіді й промови Владики скрізь вислухувано з надзвичайною увагою. Підчас проповідей і промов завше можна було завважити чималу кількість вірних інших християнських церков. Зокрема сильно впадало це в очі в Йорктоні, який загально принято вважати за „твердиню католицизму". Окрім того, на кожній новій візитації часто бачилось тих, що вже були на попередніх і то по кілька разів, а все, — щоб „ще послухати Владику".

Скрізь по громадах, в першу чергу витала Владику масово молодь, висипуючи рясно квітами дорогу до церкви. Владика віддячувався їй за це пізніше, [illegible] на память зустрічі і спільної молитви святі образки. Підчас своєї подорожі Владика радо відбував зустрічі з вєнцтвом і зорганізованою молоддю, виголошуючи при цій нагоді до неї повчаючі промови й, зокрема, заохочуючи її до праці над приготованням себе до участи в громадсько-церковнім житті.

Підчас візитацій Владика полагодив багато різних місцевих церковних справ та скрізь закликав до обєднання всіх українців християн та до любови й посильної праці на Христовій ниві, що й зміцнить нас всіх та дасть нам силу перебороти всі життьові труднощі й щасливо перебути все те, що чекає ще цілий світ, а в тім і нас всіх.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

Справа поєднання Автокефальної і Автономної православних церков в Україні, до якого німецька влада постаралась не допустити, ще більш викликала в окупаційної влади недовіря до церковних сфер в Україні, особливо ж до ієрархії Автокефальної Церкви, як до національної, української. Німецька адміністрація, хоч не розпочала формальної справи з приводу зїзду епископів Автокефальної Церкви в Луцьку 4 жовтня, 1942 р., одначе устно обвинувачувала епископат в непослуху, що відбув Собор, не дивлючись на заборону. В дійсности ж було так, як ми вже оповідали вище. Якби заборона надійшла вчасніше, епископи не ризикували б зїхатись, знаючи способи розправи з непослушними в час страшної війни й німецької окупації України. Таксамо не було формального Собору, які ухвал його по виробленій програмі. А що полагоджена була найбільш болюча справа розколу в Церкві висилкою делеґатів, то в тому учасники нарад не тільки не вбачали політичного переступства чи якогось гріху, а навпаки вважали то за акт надзвичайно корисний для суспільного ладу і спокою в краю. Оказалось, що німці були цим заскочені та обурені, мовляв, — як сміли епископи Автокефальної Церкви, не повідомивши наперед влади, розпочати поєднавчі кроки для встановлення церковного спокою і миру.

Дошукуючись, хто міг би бути головним ініціятором цієї „політичної" по вислову представників влади, акції поєднання, влада найперше скерувала цілий свій одіум (гнів) проти епископа Мстислава, що вже раніш не послухав і не виїхав до Ростова над Доном, ані не захотів бути епископом Сталінградським й Ворошиловоградським. Начальник політичного відділу у ґенералкомісаріяті Волинь-Поділля, п. Краузе, так і освідчив Владиці Адміністраторові, що еп. Мстислав для того, мовляв, і в епископи був висвячений, щоб „робити йому в Церкві політику". Участь еп. Мстислава в делегації до митр. Олексія скріпила таку німецьку думку.

Невдовзі еп. Мстислав був викликаний до заступника Райхскомісара України, Даргеля, від якого повинен був вислухати цілий ряд закидів. Ця розмова кінчилась тим, що еп. Мстислав був арештований, і почались його митарства, що продовжувались майже рік, аж до евакуації німців з Києва. Епископ, як пізніше довідались, вивезений був до Чернігова, де й просидів два і пів місяця в тамошнім Гестапо, а потім був вивезений до Прилук на Полтавщині, де просидів дальших чотири місяці. Коли вже перебування в Прилуках, з наближенням совітського в[ійська], стало не безпечним, еп. Мстислав[а] [пе]ревезено до Києва, де він зобовязаний був спочатку щодня, а пізніше двічи на тиждень мельдуватись в Гестапо. Щойно тепер, після привезення еп. Мстислава до Києва заборонено священослужіння, виголошування проповідей і вз[агалі] [всяка] праця в Церкві. Митрополит Полікарп звертався в справі звільнення еп. Мстислава і до Райхскомісара, і до головної команди Гестапо в Києві, і до міністра Розенберга, беручи його, коли він вже такий небезпечний для німецької влади, на поруки. Зокрема ж Владика Митрополит вказував на шлаком[illegible] заборону епископові правити Богослуження, цивільна влада може ще можливити духовній особі відправу богослуження, позбавленням її свободи, накладати ж кару забороною священнослуження, після канонів Св. Церкви, представлено тільки духовній вла[ді].

Та жадної відповіді на ці представлення Владика Митрополит від німецької влади не одержав, як рівнож та влада не вважала потрібним повідомити митрополита, за які провини і куди вона вивезла епископа Автокефальної Церкви в Україні. Тільки [illegible] з України поклала край [illegible] мельдункам на Гестапо еп. М[стислава].

Ігнорування німецькою владою Митрополита-Адміністратора, як центральної церковної влади в Українській Автокефальній Церкві, виявилось вже в листопаді 1942 р. Перша вістка про те надійшла до митрополита від архиєп. Михаїла. Архиеп. Михаїл повідомляв, що 12 листопада 1942 р. був він викликаний до ґенералкомісаріяту в Миколаєві. Треба сказати, що в цьому ґенералкомісаріяті поводження з епископом і священиками Автокефальної Церкви відрізнялося особливою брутальністю. Викликуючи епископа німецька влада ніколи не дбала про засоби комунікації для нього, так трудні в ті часи для цивільних осіб. Отож й архиепископ мусів з Єлисаветграду до Миколаїва їхати на вагонових гальмах: до особових вагонів не пускали, а товарові з написом „для українців" були переповнені. В ґенералкомісаріяті епископа не приймав ґенералкомісар, чи хоч би його заступник, а якийсь нижчий референт, що давав розпорядження від ґенералкомісара.

„ВІСТНИК"
Друге і єдине Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 2826, — WINNIPEG, MAN

З КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ.

В едмонтонських католицьких „Українських Вістях" з 17 серпня, 1948 р., є стаття п. з. „**ЧЕРГОВИЙ ПАШКВІЛЬ п. В. КУДРИКА на українську греко-католицьку Церкву**". Під статею є підпис: „**Українець** — вірний греко-католицькій Церкві". Стаття так починається:

„Стараниям видавничої спілки Еклязія (!) у Винипегу 1948 р. видано брошурку знаного в Канаді ворога української греко-католицької Церкви п. В. Кудрика, п. н. „Життя Йосафата Кунцевича".

Так автор статті відразу починає перекручуваннями. На книжці, чи брошурці (190 сторін друку), підписаний автор так: „Прот. В. Кудрик", а автор статті пише: „п. В. Кудрика", себто „пана В. Кудрика". Не про титул ходить, але про те, що **культурні люде при подаванню** заголовка книжки (чи статті) дають підпис автора так, як на книжці подано, — вони його не перекручують до свого смаку. **Заголовок книжки й імя автора, це документ**, а культурні люде документів не фальшують. Коли сказано, що автор є учителем, шевцем, епископом, адвокатом, професором, фармером, то так і подають. А вже в дальшім ході писання можуть з автором сперечатися, можуть його титулу не згадувати, можуть навіть доказувати, що йому такий титул не належиться.

Ціла стаття, то купа слів. Про Кудрика сказано між иншим [illegible]:

„Фальшивим висвітлюванням історичних подій та фактів, а також видуманими твердженнями й замітками, [illegible] вим ширенням неправди, старається [illegible] дорвати довіря українців католиків до всіх великих сподвижників З[illegible]".

Та коли воно в [illegible] „Укр. Вісти" кажуть, [illegible] сторони „У. Вістей золота нагода написати свою книжку, а в ній факт за фактом показати, як то Кудрик все перекручує, а тоді продавати свою книжку з Кудриковою, щоби читач мав обі для порівнання.

І в статті міг автор спинитись коротко на важніших фактах і сказати хочби так:

Це видумка Кудрика, що Кунцевич кривдив православних.

Лист Сапіги Кудриком видуманий; або: пофальшований.

Поляки гр. кат. священиків не кривдили.

Папа Урбан VIII не писав до Жигмонта так, як Кудрик подає.

Це видумка Кудрика, що „Будучність Нації" називала Укр. Православну Церкву „смердючим ідолом".

Сказане про Шептицького не є думка Кудрика.

З подібного читач мав би вже поняття, про що Кудрик писав. Але маючи лише купу слів, він готов сказати:

„Треба самому ту Кудрикову брошурку дістати і побачити, що воно таке". Коли ж дістане і перечитає, то питання, чи він з Кудриком не згодиться. А що тоді?...

Крім вже згаданого „Укр. Вісти" в згаданім числі мають багато такого, що з правдою розходиться. В статті „Берестейська Унія" говориться про Українську Церкву, яка повстала за Володимира: „Ця церковна організація за часів св. Володимира свій центральний осідок мала в Києві, а свою найвищу канонічну опору в Римі". — Але воно не так!

Десяте століття, коли Українці охрестились, то найчорнійше століття в історії папства. Тоді жінки орудували папами, а назагал взявши, то самі папи ані в Христа, ані в Петра не вірили. Одні папи вбивали других, розпустниці саджали на папські престоли кого хотіли. Отже яким релігійним авторітетом міг бути безбожний Рим для Володимира, чи і греків?

Кажуть „Укр. Вісти", що папи про українців завсігди дбали, хоч **надіі папи дбали лише про поляків**.

І того „Укр. Вісти" свідомі! Знаючи, що хтось може сказати: „Чому ж папа словом не обізвався в часі польських погромів в Галичині?", — вони цікавих защитькують:

„А якщо він (Ватикан, папа) з ріжних, здебільша незалежних від нього причин, нераз мовчить, або запомалу реагує за наші пекучі потреби, це не знак, що перекинувся у ворожу нам силу".

Значиться, — не вір тому, що є, а вір тому, чого нема.

Читаємо там і таке: **Він** (папа, Ватикан) **нас ще часто добре не знає, бо наша культурно-інформаційна служба там ще не наскрізь наладнана**. А врешті, „**Божі млини мелять помалу, а докладно**".

Так? Але ж унію заведено перед 352 літами і дотепер ще папа греко-католиків добре не знає? **Коли ж він буде їх добре знати? І як він може належно** правити тими, яких не знає? Що це за правитель?

Що ж до „Божих млинів", то це те саме, що сказати: „**Тішся бідний і темний** русине, коли не маєш папської помочі, бо — більше натерпишся, то скорше спасешся".

Читаємо в „Укр. Вістях" [illegible] „Петро [illegible] в Римі [illegible] наслідники Петра [illegible]" А надіі нема доказу, що Петро був в Римі хочби один день.

Ще там читаємо: „Папи римські мали все найвищу власть... **цілий християнський світ уважав їх найвищими** зверхниками Церкви". **На Сході, — „найвищу** таки власть і право рішення в справах віри мали тільки римські папи..."

Така балачка „Укр. Вістей — це кричуче перекручування Історії. Перші Сім Вселенських Соборів не признавали папського верховенства, томуто на 4-ім Всел. Соборі 451 р. й Африканськім 418 року папські представники аж пофальшованими документами силувались доказати, що папів мають всі слухати.

Згадують „**Укр. Віств**", що **1054 р.** Схід відорвався від папи, а надіі [illegible] **один папа відорвався від 4-ох патріярхів** Сходу.

Дивно, що „Укр. Вісти" мають відвагу говорити те, що кожний свідомий чоловік може їм заперечити, і кожний гр. католик може переконатись, що воно не так.

КАЖЕ, ЩО ВІЙНА МОЖЕ БУТИ.

Бувший американський амбасадор в Росії та Франції, В. Ц. Булит, заявив недавно, що цего року „може бути конечність воювати". **Вину за це складає на Розвелта, який Росії помагав, але від Росії не вимагав зобовязань.**

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

IV.

Вже було сказано, що наша Церква в Канаді організувалась здолини, самостійно, без чиїх будь дозволів і благословень, — лише під наказом самого **життя. І першими організаторами були світські люде. Та коли за нами** не було **нікого, то перед нами були** завзяті противники, що силувались нас баламутити **і застрашувати**.

Серед таких відносин створився наш самостійний спосіб підходу до кожної справи, яка стає перед нами. М[illegible] мірятп справи не лише старими [illegible] війними мірами, але і новими, [illegible] ними инишніми потребам життя.

Хто був довго в світі, де в усім рішає воля власти, тому наш спосіб думання може здаватися надто революційним, [illegible] днакож таким він не є. Все, що ми робили, **то піднесли українську церковну справу до висоти найпершого** для нас **авторітету, а всі другі людські** чужі **авторітети поставили на друге** місце. Тілько всего.

Ми стали на тому, що [illegible] винні перестати жебрати в [illegible] що є природною українською [illegible] бо що їм слушно належиться. **Ми перестали вірити, що аж з покликанням до нас „варягів" ми станемо православними, канонічними та благодатними і що аж з приходом варягів настане** в нас **мир і тишина.**

(Варяги [illegible] скандинавські [illegible] вежці. Є легенда, що новго[illegible] кали до себе варягів ка[illegible] ма ладу, отже прийдіть і вол[illegible] нами").

В [illegible] варягів [illegible] [illegible] що і в варягів [illegible] вони лише люде. К[illegible] гами жити, [illegible] з рівними.

Ведучи так нашу працю [illegible] того, що нині [illegible] стиже, що Церква стала і [illegible] [illegible]

Відтак треба було митр. [illegible] щоби [illegible] емігранти [illegible] його Церкв[illegible] еп. Богдана [illegible] славними [illegible] В[illegible] Ц[illegible] т. чужі, що нам [illegible] інтересувалися, наших [illegible] ли не розуміють, [illegible] ванню українських справ [illegible] країні. Не було би дива [illegible] так нам проповідували, [illegible] хати, коли свій показує нам [illegible] щоби просити [illegible] знайте, що хата, яку ми збу[illegible] наша хата.

Про свою Західно-Укра[illegible]ку пише митр. Іларіон

„Треба тут підчеркнути [illegible] Іларіон та архиєп. Паладій [illegible] **Церкви не творять, — вони** [illegible] но з канонами, **не дозволяють** своєму **Духовенству переходити до** інших **Церков, бо вірять, що віллються** разом із **ним у склад якоїсь Церкви,** визнаної за **православну Церквою Вселенською**".
(Підчеркнення Вістника)

Многомовний вислів! З[illegible] **нами... Але згідно з дійсн**[illegible] **дієцезію митр. Іларіон** поки припускаті, що цілком не знає [illegible] діється, і чи є там взагалі я[illegible] Отже і його приказ священ[illegible] річ, туди не розтягається.

Що ж до еміграції, то м[illegible] ріон одного священика й одну [illegible] **Канаді, а в Европі має архиєп. Паладія і**

мабуть 2—3 священики в Австрії, тай трошки поодиноких прихильників. З Холмщини небагато вірних митр. Іларіона виемігрувало.

Отже питання, чи те, що митр. Іларіон має, можна слушно Церквою називати?

Дальше питання, яка це може бути Церква, з якою митр. Іларіон з своїми священиками мав би колись зіллятися? З вислову митр. Іларіона виходить, **що це може бути лише якась чужа, неукраїнська Церква**, — бо годі вірити, що він зі своєю Церквою хотів би „влитися" в якусь українську, що доперва колись дістане признання Всел. Церкви.

Для нас питання: пощо кудись „влиматися"? І чи цілею Українського Народу має бути вливатися в якесь чуже море? Чим те чуже море краще для українця, ніж море українське? І хіба українців вже не „вливали" до чужих, та яке добро було з того українцям?

Коли б митр. Іларіон не мав на гадці Церкви чужої, то був би він сказав: „Коли всі порозбивані Українські Церкви дістануть визнання Всел. Церкви то зіллються в одну Українську Церкву", або: „Після такого визнання вони вллються в мою Церкву, [illegible] признана..." Отже лишаєсь таки одно: українцям треба вливатись в якусь чужу Церкву. Порада того кума, що з моста кричав: „Не тратьте куме сили, спускайтеся на дно!"

Що ж до Церкви еп. Богдана, то орган тої Церкви, „Укр. Вістник", осуджує митр. Іларіона за його шкідливу працю, отже визнання. З ким митр. Іларіон стоїть? Чи не сам самісінький?

Про архієп. Теодоровича читаємо в „Слові Істини":

„**Архиепископ Теодорович тяжко переконався, що Вселенська Православна Церква його рішучо не визнає**", та що вже 1930 року архієп. Теодорович „**погодився прийняти канонічну хиротонію**".

Але се балачка!

Архієп. Теодорович був провідником нашої Церкви в Канаді від 1924 року до 1946-7, **але за той час він не показав нам якогось одного документу, з якого виходило би, що його, чи нашої Церкви хтось не признає; він не дав ані одного факту відносно такого непризнавання, — як ніякого документального доказу не дає і митр. Іларіон**. Лише балакає.

Ми розуміємо, що справа архієп. Теодоровича, **то строго особиста його справа, і Вселенська Церква з тою справою ніколи нічого спільного не мала і не має**, — як не має вона і з тим, що митр. Іларіон пише, говорить та робить.

Говорячи про розбиття Української Православної Церкви на еміграції на шість Церков, та про їх поєднання, каже митр. Іларіон:

„Поки всі наші Церкви не стануть чисто православними, себто поки Вселенська Церква не визнає їх такими, поєднання їх буде натрапляти на тяжкі перепони, і саме поєднання не буде істотним". Та ще: „Всі наші Церкви мусять стати чисто Православними... треба, щоб за православних визнала нас Вселенська Церква, а найперше — Патріярх Царгородський".

На таке ми ось що скажемо:

Вселенська Церква тут ніпричому, бо поєднання Українських Церков, це справа чисто українська, і самі українці мають про те поєднання дбати, не спускаючись, як діти, на чужих. Нехай митр. Іларіон поєднається з Церквою митр. Полікарпа, а який це буде великий акт поєднання. За ним вже легко підуть другі. Коли ж самі українці поєднаються, то кожний чужий мусить „признати", що вони поєдналися. Треба, щоби самі українці збудували собі поважну хату, а чужі вже на власну руку будуть всім говорити, що то українська хата.

Говорить митр. Іларіон про православіє, про признання... Ми розуміємо, що Церква стає православною не чужим признанням, але тими найглибшими основами, на яких вона збудована, тим православним змістом, який вона має. Болгарська Церква і без признання Царгороду була таки православною.

Признання, це другорядна справа, до [illegible] може бути вмішана політика одних на шкоду других. От прим. Царгородський Собор з 1872 р. осудив болгар за те, що в імя своєї народної справи домагалися незалежности [illegible] Церкви. Для Собору народна справа була гріхом, — отже чи мали би нині українці викидати з своєї Церкви народну справу, або з народної справи Церкву, щоби лише Царгородови догодити і дістати його признання?

Признання, це організаційна формальність, яка нікого не переконує, що „признаний" є гіднійший від „непризнаного". От російська Церква за царату була „признаною", була великою частиною Вселенської Церкви, але разом з тим які кривди заподівала вона Українському Народови. Або Церква Румунська. Краще щоби вони не були „признані", але побожному поступали.

Однакож в декого „признання" є одинадцятою Заповідею Божою.

ЧЕРЕЗ КОСЕНКІНУ КЛОПОТИ.

Учитель Самарін, його жінка й Оксана Косенкіна були учителями дітей урядовців при російськім консуляті в Ню Йорку. Коли ж відкликувано їх до Росії, вони рішили туди не вертатись і замешкали в людей поза містом. Косенкіна була в приюті Толстої, дочки письменника Льва Толстого.

Отже до Толстої заїхав російський консуль Ломакін з своїм заступником Челурником, схопили Консенкіну і завезли до будинку консуляту. Щоби ратуватись, Косенкіна скочила з третого поверху на консулярне подвіря, звідки американська поліція взяла її до шпиталю. Падаючи зачепилась була за дріт, отже не вбилась, та все ж зломала ногу та сильно потовклася.

Це сталося причиною, що американський уряд казав Ломакінови забиратися з Америки, бо позволяє собі в чужій державі забагато. Отже Росія відклика[ла] всіх своїх консулів з Америки, а Америка своїх з Росії. Лишились тільки амбасадори.

ГРОМАДСЬКА ПОМІЧ В БІДІ.

В Пайлот Маунд, Ман., фармер Ирл Престон зломав праву руку. Щоби йому помогти, на Лейбор Дей пополудні зібралося до Престона 50 доокoличних фармерів і до 6-ої години змолотили йому 65 акрів пшениці, і 35 акрів ячменю. Вживали до того 13 комбайнів. Потім 10-ма троками повозили збіже до елеватора. Вони привезли також 14 робітників, що зложили снопи на 45 акрах, а також два трактори, що зорали 30 акрів. Жінки з околиці приготовили перекуску робітникам. От, що можна зробити, щоби хто вміє і хоче!

ХЛОПЦЯ ВИБРАЛИ КОРОЛЕВОЮ КРАСИ.

В Модені, в Італії, підчас контесту краси признали найкращу дівчину королевою між красавицями. Але коли королева скинула перуку і витерла начервонені губи, то показалося, що це 19-літній студент.

Преподобномученик АФАНАСІЙ Ігумен Берестейський.

(†1648-1948).

„**Причиною, що спонукала козаків повстати війною на ляхів, не те було, що несправедливо відбирано у козаків хутори і доми, не те, що позбавлювано** було їх земної вітчизни, не те, що виснажувано роботами, подібно жорстоким фараонам, але ж те, що ляхи примушуючи козаків залишати благочестиві догмати і приєднуватися до мильної науки, злим юродством руйнували духовні доми нетлінних душ..." — Так від імени козаків писав Богдан Хмельницький до Московського Уряду, вияснюючи причини великого національного зриву українського народу року 1648.

Козацьке [illegible] під проводом Великого Гетьмана, 300-ту річницю початку якого урочисто вшанує р. 1948-го український народ, мало, очевидно, і свої національно-політичні причини, і причини соціяльні, але як бачимо з вище наведеного, в свідомості Вождя і учасників на перший плян виступають причини національно-релігійного характеру. Як стверджують історики, в повстанні Богдана Хмельницького, як і в козацьких рухах XVII віку взагалі, національна, державна і церковна самосвідомість подавали собі руки, і боротьба за волю українського народу рівночасно була боротьбою за волю православної віри і Церкви, що зазнали переслідувань і утисків після Берестейської Унії 1596 р. Скасування унії і привернення прав Українській Православній Церкві були гаслами в боротьбі та одними з головних пунктів у мирових договорах козаків з Польщею.

В рішучій обороні Православія українське козацтво було виразником волі, керувань, думок і настроїв широких народних верств і окремих станів тодішнього українського громадянства. Бо ж перед могутнім зривом під проводом Богдана Хмельницького вже 50 років точилася боротьба за свободу Православія, яку вели переважно мирними засобами: скаргами і петиціями до державної влади, промовами в соймах, соймовими конституціями, „пактами примирення" (р. 1632 при Владиславі IV), освітньою діяльністю братств, літературною полемікою з латинством і уніятами, виданнями в оборону віри і нації і проти „чорної зради" їм, як особливо в посланнях знаменитого українського черця на Афоні Івана Вишенського, що перший з черців, почувши про наступ католицтва на „благочестя" його народу, прибув з Афону (1605 р.), щоб захищати скарб прадідівської віри, підняти на дусі православних, покинутих зрадливими пастирями.

За Вишенським послідував цілий ряд черців-борців за Православну віру і мучеників за неї. Посеред них визначніше місце належить Преподобномученикові Афанасію, ігумену Берестейському, від часу мученицької кончини якого сповняється цього 1948 року 300 літ, як від повстання Гетьмана Богдана Хмельницького, бо ж і кончина Преподобного Афанасія наступила в звязку з тим козацьким повстанням. З цієї нагоди, блаженній памяті Преподобномученика Афанасія Берестейського і присвячуємо дальші рядки цієї статті.

Преподобномученик Афанасій (Филипович з роду) походив від шляхетних батьків: після доброї освіти (в „науках церковно-руських", по виразу його житія), служив він в ріжних місцях; між іншим, 7 років у гетьмана Льва Сапіги, де був приставлений до якогось Івана Луби,

що його Сапіга, з наказу короля Жигмонта III, мав на всякий випадок, в опіці, як нового „царевича" (самозванця), сина Димитрія і Марини Мнішек, кандидата на московський престіл. Це той коронний гетьман Сапіга, сам католик, що в час ширення унії полоцьким епископом Йосафатом Кунцевичем писав йому: „у вас повні земські суди, повні магістрати, повні трибунали, повні ратуші, повні канцелярії по маєтках позивів, сутяжництва, доносів" (на православних). Року 1627 Афанасій Филипович приймає чернечий постриг у Віленському Братському Св. Духівському монастирі (побудованому братчиками після захоплення в них уніятами давнього Троїцького монастиря). В т[illegible] під впливом переслідувань за віру, посилювалось прагнення подвигу і жертви для спасіння душі. За[illegible] нові монастирі, збільшувалось число братії в них. До половини XVII віку на Литві і Білорусі засновано було до 45 монастирів, в Галичині, на Волині і Київщині та Лівобережжі України до 55 православних монастирів.

Прагнення подвигу і твердого стояння за віру привело в монастир Афанасія Филиповича, а духовним батьком його був архимандрит [illegible] [illegible]

[illegible]

кау Св. Симеона Стовпника року 1632, потім другу Різдва Богородиці 1633 р., що разом й утворило православний м[illegible] [illegible]

Посеред [illegible] (в Бересті була єзуїтська колегія, католицькі ордени і монастирі бернардинів, тринітаріїв, домініканців) діяльність ігумена Афанасія викликала велику тривогу в цілому воєвідстві. Почались скарги і протестації Берестейського уніятського капітулу на міщан берестейських до суду, зокрема на цехи шевців, кушнірів, що вийшли з послуху „свого, мовляв, законного архипастиря (уніятського) та віддалися Пузині, „незаконному" владиці Луцькому. Ігумен Афанасій боронив права православних в Бересті. Але канцлер і підканцлер, не дивлячись на королівський підпис (Володислава IV), яким стверджувались попередні привилеї православних, відмовлялися класти печатки до привилеїв. „Папа заказав нам під клятвою, „щоб грецька віра тут не множилась". — говорили вони. В „Діяріуші", що залишився від ігумена Афанасія Филиповича, він пише:

„Вбогі міщани з Любліна, Сокаля, Орші, Пінська, Більська, Кобрина, Берестя і з других міст і м[illegible] к плачем плачуть, що не мають людей з якими могли б [illegible] церкви. Не стало отця і мужа святого Леонтія Карповича, Архимандрита Віленського, й [illegible] Бобрикевича, старшого віденського. Не стало достопамятних мужів Михаила Кропивницького, Лаврентія Древинського і пана Мефодія Кисіля з товаришами в лицарському колі, щоб домагатися основного заспокоєння Православної Церкви".

Св. Преподобномуч. Афанасій.

Рок. 1643 ігумен Афанасій на сеймі у Варшаві подає королю і сенаторам скаргу на утиски православних. Своєю невідступністю та активністю викликує в католиків і уніятів великий гнів. З Варшави, потурбувавши тілесно немало, відправили ігумена Афанасія до Києва [illegible] Митрополит Петро Могила не затвердив того духовного суду, відновив і його попередньому стано[illegible] Берестейського [illegible] ігумена Берестейського.

[illegible] 1644 ігумен Афанасій знову по[illegible] [illegible] та про захист свобод Право[illegible] Церкви. Але ледве він вернувся, як його схопили і вивезли до Варшави, де замкнули у [illegible] Після [illegible] пробував до смерти Митрополита Петра Могили (1 січня 1647 р.) і [illegible] його.

Луцький епископ Афанасій Пузина, що прибув до Києва на похорон митрополита, взяв тоді ігумена Афанасія, як духовного його епархії до себе і послав [illegible] до Берестейського Симеонового монастиря, де ревнісний подвижник православія зустрінений був православними українцями з великою радістю.

Але, на весну 1648 р., коли розпочалася війна Польщі з козаками, піднятими Богданом Хмельницьким, православні, і поза теренами війни, в очах поляків були зрадниками польській державі. Тим більше небезпечними вважались духовні вожді народу, на яких водночас можна було тепер і жорстоко [illegible] тися. Отже і ігумена Берестейського Афанасія схопили по підозрінню в зносинах з козаками і замучили його 18 вересня 1648 р. лютою смертю, — „цвяхи во главу його вбивши, уморища", як повіствує Житіє Преподобномученика. Тіло його лежало непоховане [illegible] восьми місяців і зоставалось нетлінним. Похорон по чину церковному [illegible] Афанасія відбувся в Берестейському Симеоновому монастирі 8 травня 1649 р.

Преподобномученик Афанасій Берестейський в скорому часі після смерти був канонізований як святий. Року 1666 в Бересті було уложено його житіє, в якому іменується „Святим і Преподобномучеником".

Відомий український архи[illegible] Архиепископ Юрій Кониський в другій половині 18 віку писав: „До нетлінно спочиваючих святих, на втіху [illegible] належить причислити Пр[illegible] [illegible] Нашої Церкви — Афанасія Филиповича, вбитого римськими [illegible] в Берестейськ[illegible] [illegible] монастир[illegible] [illegible] цілo і неврeдимо спочиває[illegible]

В героїчну добу історії у[illegible] [illegible] XVII віку, коли в за[illegible] свободу та нашо[illegible] [illegible] український народ [illegible] і жертви великі [illegible] часів нам визвольну добу XX [illegible] прославив в Украї[illegible] [illegible] Церкві нетлінням [illegible] них черців з українського [illegible] півночі — ігумена Афанасія [illegible] заході Украї[illegible] [illegible] († 1651) [illegible] химандрита Макарія Ов[illegible] († 1678)

І коли історик Микола Костом[illegible] [illegible] Св. Макарія Овруч[illegible] [illegible] святим доби Хмельницького [illegible] ким же правом треба визн[illegible] [illegible] святого мученика і Афан[illegible] [illegible] ського. Память його — і в день му[illegible] ницької кончини — 18 вересня.

ХЛОПЕЦЬ БЛУКАВ 66 ГОДИН

В околиці Велбі, Саск. [illegible] Белюмир, пішов збирати ягоди, [illegible] днів і його знайшли аж по [illegible] Шукало за ним 250 осіб. Бачучи [illegible] страшився і ховався від них [illegible] його в машині до молочення. [illegible] ягоди.

ВТОПИЛОСЯ ПОНАД 150.

В заливі Нігата, в Японії [illegible] цементовий міст, отже втопи[illegible] 150 японців, що з мосту пригля[illegible] пусканю фаєрверків.

ЗА ЦИГАРЕТИ 50 ДОЛЯРІВ.

В Мус Джо, Саск., Реймонд Н[illegible] заплатив 50 дол. кари за те, що [illegible] було чотири картони стейтських [illegible] ретів, за які належиться Кана[illegible] [illegible]

ПОПАРИЛА ДИТИНУ.

В Винипегу мати презервувал[illegible] [illegible], отже несла кипучу воду і за[illegible] талася. Горяча вода розлилася [illegible] літній дитині по плечах і попарен[illegible] тину взяли до шпиталю. Вона звесь Ч[illegible] рил Довз.

КОРЕЙСЬКА ДЕРЖАВА.

Серпня 15-го полуднева Корея ф[illegible] мально стала самостійною державою. Північну має Росія, полудневу мала А[illegible] рика по війні. Передтим 40 літ над К[illegible] реєю панувала Японія.

ПОДРУЖЖЯ МОЛОДИХ СУМКІВЦІВ

Василь і Марія Майброди

Форт Вилям, Онт. — В Українській Православній церкві Пресв. Богородиці у Форт Вилям відбулося 12-го червня вінчання панни Марії Василик з Форт Вилям з п. Василем Майбродою з Вест Форт Вилям. Чину вінчання довершив Всеч. о. І. Г[illegible], який виголосив підчас вінчання поучаючу промову до молодят на їх новій дорозі життя.

По вінчанню всі гості вдалися до дому Т-ва Просвіти на весільну забаву. Слід згадати, що родичі обох молодят є щирими й жертвенними членами церкви і своїх дітей виховали в релігійному дусі. Василь і Марія є активними членами СУМК, співають в церковнім хорі та гордяться українським родом.

Наступного дня відбулося [illegible] п-ва Майбродів (родичів молодого) поправини, де не забуто нашої преси та Комітету Українців Канади. Збіркою, що принесла 15 доларів занялися С. Р[illegible] та А. Хомич. Жертви зложили по 2 дол.: Вас. і Марія Майброда (молоді), В. Мельник.

По 1 дол.: В. Борейко, А. Хомич, С. Романович, М. Олексюк, Я. Гельмач, П. Перонь, Е. Майброда, Н. Вишньовський.

По 50 цт.: п. Когут, В. Врянський, С. Міхоцький.

По 25 цт.: І. Вивянко, В. Федчак, Духніцький, Половик, Даниллевич, Львівський.

Збірку поділено так: 5 долярів на Український Голос, 5 долярів на Вістник, а 5 дол. вислано до КУК.

Жертводавцям щира подяка, а молодятам многих та щасливих літ.

Присутній гість.

ПРАЩАЛИ ЧЛЕНА

Бойл Лейк, Алта. — Вечером 21 серпня зійшлися члени Укр. Прав. Громади з Бойл Лейк, щоб попрощатися з своїм заслуженим членом і сусідом, Олексою Ванчуком, котрий перебирається на стальий побут до Ст. Пол. Крім членів прибули сусіди і діти, і разом пригадували давне минуле [illegible] і було що пригадувати.

[illegible]

о.В.А.

ПОДЯКА

[illegible]

Батьки — Йосиф і Анна, брат Михайло і сестри: Маруся, Ольга, Галя, Анна, Лена й Ориса.

ІВАН ЗАВАЛЬСЬКИЙ
(Посмертна згадка)

[illegible] ків в о[illegible] втопився [illegible] Іван Завальський.

Покійний, [illegible] Завальського і А[illegible] спб, знаних [illegible] в Манітобі піонірів Української Православної Церкви.

Похорон відбувся у [illegible] липня. В домі батьків [illegible] о. В. Ансвик, парох того [illegible] [illegible] Службу Божу і [illegible] ронну відправу при співучасти дяків з громади Витків — Мих. Калиновського і Атанаса Козаковича. З [illegible] якої належать батьки покійного, був гурток приятелів родини, а з церкви був хрест і хоругви. Численно зібралися мешканці сусідської околиці, українці і неукраїнці, віддати послідну прислугу покійному. Хлопці [illegible] [illegible] [illegible] тяжкої праці, бо [illegible] виховані [illegible] [illegible] [illegible] не світ[illegible] [illegible] та всі, що прийшли на похорон, щоби віддати йому останнє [illegible] та щоби помолитися [illegible]

ДМИТРО РУПТАШ
(Посмертна згадка)

[illegible]

Похорон відбувся в церкві [illegible] Шевченках, де покійний був довголітнім [illegible] що місцевого [illegible] [illegible] Альта.

Вл. п. Дмитро, позіставив в тяжкім смутку стареньку дружину, Марію, шість синів, Николая в Едмонтоні, Івана в Мілвокі, З. Д. А., Павла в Левойк, Василя в Гейри [illegible] Стефана і Віктора в Едмонтоні, [illegible] три дочки, Марію Чобан в [illegible] Александру, за[illegible] Шевчук в Вестминстер, В. [illegible] 26 внуків і 5 правнуків.

[illegible] щоб [illegible] згадати в нашій пресі [illegible] буде для нього тим невянучим вінком.

[illegible] на Український [illegible] Вістник, за що жертводавцям [illegible] щире спасибіг, а померлому [illegible] батькові, дідові, [illegible] і сусідові, хай ця земля [illegible] Канаді буде легкою. Вічна Йому Память.

о. Г. В.

ЮЗЕФА МИХАЙЛЮК
(Посмертна згадка)

[illegible]

Присутній.

ПОДЯКА

[illegible]

Олекса, Семен, Михайло і Петро, сини; Анеля, Петруся, Марія, дочки, внуки і правнуки.

РОЗАЛІЯ СКЛЕПОВИЧ
(Посмертна згадка)

[illegible] 29 липня [illegible] правив о. Т. А. Горош з Роблин, Ман.

В часі посідного цілування, на заклик о. Горбая, присутні зложили 17.35 на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея в Винипегу, як невянучий вінець для покійної.
Жертвадавцям щира подяка, а покійній Вічная Память!
Учасник.

МИХАЇЛ І КАТЕРИНА ПРОКОПЕЦЬ
(Посмертна згадка)

Шелвелей, Ман. — В середу 28 липня стався нещасний випадок, — Михаїл і Катерина, син і дочка Олекси і Фроянни з Шелвелей, вертались з міста додому автомобілем і наїхали на трок, що стояв на дорозі без світла, отже обоє побилися. Син 21 літ життя, дочка 22.

Похорон був в день пророка Ілії, 2-го серпня, при великім здвизі народу. Дванадцять хлопців несло дві домовині з хати до церкви, цілу милю, прочитано 12 Євангелій. Похорон відправив о. Т. А. Горбай з Роблину.

Так несподівано на цвинтарі коло церкви в Шелвелей виросла нова могила, де спочивають брат і сестра.

В часі послідного цілування, на заклик пароха присутні зложили 31.85 на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея в Винипегу, як невянучий вінок на могилу брата і сестри.

Щира подяка жертводавцям, а покійним вічная память!
о. Т. А. Горбай.

ТЕОДОР МАКСИМІВ
(Посмертна згадка)

Дня 20 липня ц.р., в Брукебі, Саск. згинув в нещасливім випадку на фармі задушений трактором Теодор Максимів, прожив 16 років. Родився в селі Коровичі повіт Любачів, Україна. До Канади приїхав 1928 року.

Похорон відбувся дня 22 серпня. Службу Божу і похорон відправив парох о. Желіпкевич, дякував п. Семен Возьняк.

Тіло зложено на православному цвинтарі св. апп. Петра і Павла, в Брукебі.

Покійний лишив дружину і двоє дітей. о.К.Ж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіпкевича.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Мелфорт.
21. Вівторок. Різдво Прес. Богор. — Гронлид північна.
26. Неділя — Брукебі.
27. Понеділок. Воздв. Чесн. Хреста — Гронлид над рікою.
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя Гронлид. північна
10. Неділя — Годсон Бей.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Гронлид, північна.
17. Неділя — Кадет
24. Неділя — Гронлид над рікою.
31. Неділя — Брукебі.
ЛИСТОПАД
7. Неділя — Гронлид, північна
8. Понеділок — Вмч. Димитрія — Брукебі.
14. Неділя — Годсон Бей.
21. Неділя. Арх. Михаїла — Кадет
28. Неділя — Гронлид над рікою
По Богослуженню катехизація.
Адреса: Бокс 47 — Гронлид. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
19. Неділя — Сифтон.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Рорктон (Храм)
26. Неділя — Гарланд.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Драй Ривер.
Адреса: Box 778 — Дафин, Ман.

ВІДЛОЖЕНО БАЗАР.

Базар Етелбертскої Православної Громади, що мав відбутися 28-го серпня, відложено до 8-го грудня.
Хто має тикети до продажі, просимо занятись ними, а що треба, то звернути назад до 8-го листопада.
Н. А. Григорчук.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Семенюка.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Сенді Репидс. Вечірня — Біг Медов, 4 год.
21. Різдво Пресв. Богородиці — Тірія.
26. Неділя — Спеден. Вечірня — Вільна, 4 год. попол.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Бойн Лейк (Храм). Вечірня — Стрий.
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Смокі Лейк. Святкування 30-літнього Ювілею.
10. Неділя — Белє.
14. Четвер. Покрова Пр. Богор. — Стрий
17. Неділя — Гвендон.
24. Неділя — Біг Медов.
31. Неділя — Спеден.
Скр. 409. Смокі Лейк, Алта. Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гиквого.
ВЕРЕСЕНЬ
19. Неділя — Пембіна.
26. Неділя — Гардентон.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Толстой
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Вайта. Зїзд СУМК.
10. Неділя — Роза
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Сондавн.
17. Неділя — Сірко
24. Неділя — Пембіна
31. Неділя — Толстой
Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улиги.
ВЕРЕСЕНЬ
19. Неділя — Енгусвил.
21. Різдво Пресв. Богородиці — Січ.
26. Неділя — Виста.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Глен Елмо
Ж...
3. Неділя — Мензі.
10. Неділя — Росборн, місто
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Сенді Лейк
17. Неділя — Овкборн
24. Неділя — Енгусвил
31. Неділя — Січ
Адреса Box 84, Овкборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Гілберт Плейнс.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор Роблин-Зелена.
26. Неділя — Ленард.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Дрифтінг Ривер.
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Шелвелей.
10. Неділя — Шортдейл.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Петлюра.
17. Неділя — Гренвю
24. Неділя — Роблін-Зелена.
31. Неділя — Леннард.
Адреса
Роблін, Ман. Пош скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Метиид.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Успенська
26. Неділя — Мазепа.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Горлиц.
ЖОВТЕНЬ.
3. Неділя — Йорктон
10. Неділя — Вропстон.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Свидова.
24. Неділя — Мазепа.
31. Неділя — Гейтон коло Бойчука.
Адреса: 110 Веллінгтон Евню, Тел. 798. — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
19. Неділя — Бюкенен.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Тазін.
26. Неділя — Кемсак.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Канора.
ЖОВТЕНЬ:
3. Неділя — Келвингтон.
10. Неділя — Рама.
Box 425 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.
ВЕРЕСЕНЬ.
19. Неділя — Шіго, місто
21. Різдво Пресв. Богородиці — коло Купровських.
26. Неділя — коло Льори.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Дробот
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Вест Брук.
10. Неділя — коло Купровських.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Едмор.
17. Неділя — коло Жучканів
24. Неділя — Шіго, полуднева.
31. Неділя — коло ріки Тідор.
ЛИСТОПАД:
7. Неділя — Шіго, місто.
Адреса Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячина.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Принс Алберт
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор. Шипмен
26. Неділя — Семборг.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста Гонімун
По Богослуженню в громадах Катехизація
Адреса — 554—7 стр. іст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ВЕРЕСЕНЬ
19. Неділя — Стінен.
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Ренвер (Храм)
26. Неділя — Бирч Ривер
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Пайн Ривер (Храм)
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Кобзар. День Подяки
10. Неділя — Арран місто. День Подяки
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Гвайтбіч. День Подяки
17. Неділя — Сван Плейн. День По-
24. Неділя — Дурбен. День Подяки
31. Неділя — Пайн Ривер. День Подяки
Адреса Box 126 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.
ВЕРЕСЕНЬ.
19. Неділя — Мічам
21. Різдво Пресв. Богородиці — Смате.
26. Неділя — Вакав.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Кадворт
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя Єллов Крік
10. Неділя — Тернопіль.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Ст. Джуліен (Храм)
17. Неділя — Мічам
24. Неділя — Кадворт
31. Неділя — Вакав
Адреса. Скринка 135 — Вакав Саск.
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.
ВЕРЕСЕНЬ
19. Неділя — Гефорд
21. Вівторок. Різдво Пресв. Богор — Редфілд
26. Неділя — Пріеліт
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Ітонія
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Глеслин.
10. Неділя — Виткін.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Кендо.
17. Неділя — Гефорд.
24. Неділя — Кридор.
31. Неділя — Білики.
Адреса: Box 51 — Гефорд. Саск.

Календар Українських Свят
ВЕРЕСЕНЬ:
15 С 2 Муч. Маманта, Івана пост.
16 Ч 3 Свщмч. Антима еп. Ником.
17 П 4 Муч. Вавили еп. Антіох.
18 С 5 Прор. Захарія і Єлисавети

19 Н 6 Нед. 13. Чудо Ар. Михаїла
20 П 7 Предпр. Рожд. Богород.
21 В 8 Різдво Пресв. Богородиці
22 С 9 Богоот. Якима й Анни
23 Ч 10 Муч. Минодори, Митродори
24 П 11 Преп. Теодори Олександ.
25 С 12 Свщмч. Автонома єпископа

26 Н 13 Нед. 14. Свщмч. Корнилія
27 П 14 Воздв. Чесного Хреста
28 В 15 Вмч. Никити, мч. Порфирія
29 С 16 Вмч. Евтимії, Кипріяна
30 Ч 17 Муч. Віри, Над...
ЖОВТЕНЬ
1 П 18 Преп. Евменія єпископа
2 С 19 Муч. Трохима, Саватія

3 Н 20 Нед. 15. Вмч. Евстафія
4 П 21 Ап. Кондрата з ...
5 В 22 Преп. Отців в Ки...
6 С 23 Мч. Андрея і Ксантипи
7 Ч 24 Перм. Теклі, прав. Корнія
8 П 25 Преп. Евфросинії мч. Руфа
9 С 26 Івана Богослова, м. Хиро

10 Н 27 Нед 16. Муч. Калістрата
11 П 28 †Преп. Харитона ...
12 В 29 Преп. Киріяка ...
13 С 30 Михаїла митр. К...
14 Ч 1 Покров Пресв. Богородиці
15 П 2 Андрея Христа р. ди юрод.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Кіселюк
ВЕРЕСЕНЬ
19. Неділя — Сарнія.
26. Неділя — Брентфорд

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фики.
ВЕРЕСЕНЬ:
19. Неділя — Торсбі.
26. Неділя — Федора.
27. Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Редвей
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Васетна
10. Неділя — Егремонт
Адреса: Скр. 62 Тел. 10. Р...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ВЕРЕСЕНЬ
21 Вівторок. Різдво Пресв... — Гемзин (Храм)
26 Неділя — Кагнин
27 Понеділок. Воздв. Ч. Хреста — Лужани
ЖОВТЕНЬ
3. Неділя — Вилингдон
10 Неділя — Андрю
14. Четвер. Покров пресв. ... Борівці (Храм)
17. Неділя — Довнінг
24. Неділя — Лужан.
31. Неділя — Сучава
ЛИСТОПАД:
7. Неділя — Вилингдон
8. Понеділок. Вмч. Димитрія — Лужан (Храм).
14. Неділя — Андрю.
21. Неділя, Архистр. Михаїла ... Завали (Храм)
28. Неділя — Бринзлей
Адреса Box 26, Вилингдон. Алта

Устав Церковний.

19. Нед. 13. Голос 4. УП 2 ... Ап. Коринтян 16: 13—24. Єв. ... Матея 21: 33—42.

21. Різдво Пресв. Богор. ... 1: 39—49 і 56. Літ. Ап. Филип... 5—11. Еван. Луки 10: 38—42, 11: 27—28.

26. Неділя 14. Голос 5. УЄ ... Ап. 2 Коринтян 1: 21—2: 4. ... Матея 22: 1—14.

27. Возд. Чесного Хреста. УЄ Ів. 12: 28—36. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 18—24. Еван. Івана 19: 6—11, 13—20, 25—28 і 30—35.

ЖОВТЕНЬ

3. Нед. 15. Голос 6. УЄ 4. Літур. Ап. 2 Коринтян 4: 6—15. Евангелія Матея 22: 35—46.

10. Нед. 16. Голос 7. УЄ 5. Літур. Ап. 2 Коринтян 6: 1—10. Еван. Матея 25: 14—30.

14. Покр. Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літур. Ап. Жидів 9. 1—7. Еван. Луки 10: 38—42, 11: 27—28.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1948. ЧИСЛО (831) 19

МАНІФЕСТАЦІЯ В ПАМЯТЬ ГОЛОДУ 1933-го РОКУ.
(З Европи)

В таборі в Філінгбостелі (... смуга) була велика маніфестація 25 квітня на знак осуду большевиків за ... на Україні 1933 року. Організував маніфестацію з великим походом осередок Спілки Української Молоді (СУМ). В ... емігрантів є в таборі коло 10 тисяч ... них народів.

В передодень маніфестації ... но відозви, що пояснювали ... про страшні події на Україні 1933 року.

Другого дня всі українці ... церков, хто до православної ... греко-католицької на Богослужения. В церквах було багато чужинців-представників делегацій від усіх національностей табору.

Після Служби вирушив з Української Православної церкви похід ... греко-католицької ... жовтими опасками формували загальний похід. Попереду хрест, а так хоругви, за ними несли вінки від місцевого українського комітету, від осередку СУМ, від Української Автокефальної Православної Церкви, від греко-католицької Церкви і др.

Дальше йшли священики обох Церков, віттак хори, чужинецькі делегації та довгий ряд українських емігрантів. Похід пройшов вулицями табору до вложеної могили на цвинтарі, де зложено вінки і відправлено Панахиду обома священиками.

Гарне, зворушливе слово сказав священик Української Автокефальної Православної Церкви. Співав сумісний хор. Учасники походу мали відзнаки з тризубом і датами 1933 18 та чорну стрічку на знак жалоби.

Похід розтягнувся на ... кілометрів (менше ... милі) і в нім були всі українці та представники других народів — литовці ... серби, хорвати, естонці, поляки. Похід був дуже величавий.

ГЮЛЕТ ДЖАНСОН ПРО РОСІЮ.

Кентербурський декан, Гюлет Джансон, відомий комуніст, говорив недавно в Бройтон, в Англії.

„Коли б Росію заатакували, то за короткий час Париж, Рим і Мадрит упадуть. Червона армія перейде через Францію. Чи думаєте, що 8 мільйонів французьких комуністів будуть дармувати? Тоді почнеться ... летучих осередки Америки та Англії. Я не бачу, як британська держава зможе це пережити.”

БОЛЬШЕВИКИ ШУКАЮТЬ ЗАЧІПКИ.

Коли 29-го вересня американські літаки везли до Берліну поживу, то большевицькі літаки літали дуже низько понад ними і кругом них, очевидно щоби перешкаджати і застрашувати.

ІРАН ГОТОВИТЬСЯ.

З Тегерану є вістка, що Іран пересуває своє військо відповідно до воєнних потреб. Маршал Алі Развара каже, що Іран може стати місцем великих битв, тому, що там є багато нафти.

ЗАГАЛЬНЕ МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕННЯ.

Увага світа звернена нині на Росію. Від неї вирішує те, що є і завтра може бути. А виходить, що пляном Росії є ... забрати решту Европи, а тоді забирати все дальше.

Послідні переговори в Москві і Берліні нічим закінчилися. Росія всю вину і цілий нелад складає на Англію й Америку, хоч з її поведення на кожнім кроці видно, що це якраз вона є причиною всего лиха.

Теперішнє положення таке, що війна між Росією та західними державами може коли-небудь початися. Нині всі бесіди політиків обертаються коло можливости війни і ... провадяться воєнні приготовання, а Росія тим наче ... журиться, видно, що вона занадто вірить в свою силу. Взагалі положення дуже непевне.

ТІТО ЗА РОСІЄЮ

Хоч доси ми чули, що Тіто розірвав звязки з Росією, то цілий час ця справа не була ясною, отже була загадочною. Підношено закиди, що Тіто світ одурює. І таке виходить. Ось 29 вересня на зібранню Обєднаних Націй представник Югославії, Кардель вповні став по стороні Росії і з натиском повторяв ті закиди, які Росія робить західним державам кажучи, що не Росія, але вони винні за той нелад, що нині є на світі.

ЛІТАКАМИ ДО БЕРЛІНУ ВОЗЯТЬ ПАПІР

Не тільки поживу і вугіль, але і папір на друкування газет возять американські літаки до Берліну. За три місяці, як росіяне спинили залізничі поїзди з заходу, перевезено до Берліну коло 300,000 тон поживи і палива, а також 500 тон паперу.

АМЕРИКАНСЬКІ ФАБРИКИ ПРАЦЮЮТЬ.

Американський буджет 1949-го року на воєнні потреби виносить 15 більйонів (15,000,000,000) долярів, отже на рахунок тої суми американські фабрики взялися завзято до виробу всяких родів зброї ... машинових крісів, гармат, літаків, танків, амуниції, воєнних кораблів. Нові 70-тонові танки мають бути найлучшими ... світі.

ВБИТО МІНІСТРА В РАНГУНІ.

В Бурмі, де ведеться боротьба з комуністами, згинув від бомби бувший міністер заграничних справ Ю Тин Тут. Він був завзятим ворогом комуністів, отже мабуть вони підложили під його автомобіль бомбу.

НЕХОТЯЧИ ВБИВ ЖІНКУ.

В Бингтемтон, Н. Й. підчас гри в Голф, Джоз Велч, вдарив галку так, що та вдарила його 44-літну жінку в ліву сторону голови. По кількох годинах вона померла в шпиталі.

РОСІЯ ВИННА 11 БІЛЬЙОНІВ.

Американський уряд зажадав, щоби Росія полагодила свій воєнний довг, який виносить 11 більйонів долярів.

СПРАВА СВЯТКОВАННЯ НЕДІЛІ.

На теперішнім соборі Злученої Церкви в Ванкувері обговорювали справу святкування неділі. Нині починають люде святковання неділі щораз більше легковажити, вона перестає бути святим днем ... багато є тих, що стараються увільнитися від всіх недільних обовязків.

Отже собор вкладає більше обовязку на священиків, щоби пояснили вірним значіння святковання неділі, та, щоби наклакали людей, щоби не заповняли дня, посвяченого Богу, буденними та кулецькими справами.

Др. Грейгам Гадсон з Отави, звертав увагу собору на те, що нині релігійність ... для молоді Церква тратить ... значіння і молодь лишилась без ... проводу в життю.

З ЖАРТУ МОЖЕ БУТИ СМЕРТЬ.

В Форт Виліям коло хати бавився ...-літний Джим Лішман. В той час ... до дому ... ловів (з полювання) ... приятель Джимів ... Отже Джим сказав до нього жартом „Застріль мене”. Товариш жартом ... до Джима рушницю і стріляв ... товаришеві в живіт. Стан його дуже небезпечний. Так ... жартом можна зробити лихо.

КІНСЬКЕ МЯСО НА ПРОДАЖ.

В місті Квебеку розглядають тепер справу продажі кінського мяса з правничого погляду, отже може прийти, що невдовзі будуть там продавати кінське мясо побіч іншого. Дехто каже, що воно часколи смачніше, як волове.

ХТОСЬ ВБИВАЄ ЖІНОК В ЛОНДОНІ.

По ... часами в ... части Лондону в Англії повторяються загадкові вбивства жінок. Так ... короткий час вбито чотирох. Двоє заколено штилетом, одну задушено шнурком, а одну пострілено через серце. Але вбивник побитих не рабує.

ЯСТРУБ ЗАЇВ ДИТИНУ.

На північ 30 миль від Трі Риверс Квебек мати поставила візок з 5-місячною дитиною на веранді, а коли пізніше прийшла, часть лиця дитини щось виїло і дитина була мертва. Пізніше показалося, що не був яструб.

ПОСУШНА ОСІНЬ.

Жнива в Манітобі належали цего року до добрих, коли брати на загал, а зате осінь така посушна, як була перед яких 40 літами. Фармерам може забракнути води для худоби, орати тяжко, бо земля дуже засохла. За вересень впало пересічно коло дві пятих цаля дощу, а нормально повинно бути понад 1 цаль і три четвертих.

СТАРИЙ МІСЬКИЙ ГОДИННИК.

На вежі Міського Будинку в Винипегу є годинник, який там поставлено ще 1903 року, отже має він тепер 45 літ. Коли надходить осінь, то годинникар приготовляє той годинник на зиму, оглядає, намащує. Звичайно така робота забирає 4 дні.

МУДРА ДІВЧИНА.

(Народне оповідання).

Читаємо в Біблії, що коли Соломон став царем, то Господь сказав до Соломона:

— Проси в мене того, що я мав би тобі дати.

І відповів Соломон:

— Дай мені Господи мудрість і знання.

І сказав Господь:

— Тому, що ти не просив багацтва, ні маєтків, ні слави, але просив розуму, просив мудрости, я дам тобі і розум, і мудрість, і богацтво, і достатки, і славу.

Й Український Нарід розумів, що мудрість є першою справою життя, тому в своїх оповіданнях всюди виводить на перед тих людей, що мали здоровий розум, [illegible] славились мудрістю. Це герої багатьох народних оповідань. З таких маємо тут таке народне оповідання.

Було два брати, оден богач, другий бідний. І змилосердився богач над бідним та дав йому корову, щоби для дітей було молоко. Каже: „За корову [illegible] відробиш". Якже той відробив, богач корову собі забрав.

Я ж тобі відробив! — каже бідний брат.

[illegible]

Приходять брати [illegible]

[illegible]

Питав пан і каже: „Щось воно не те!" І питає бідного [illegible]

Найситніша земля, бо всіх годує і напуває: найшвидша думка, а наймиліший сон.

Знов питав пан і каже:

Твоя правда [illegible] тебе хто научив?

Є в мене [illegible] Маруся, то вона мене навчила.

Пан [illegible] і каже: „Що? Проста дівчина має бути мудріша від мене?" І каже пан батькови:

Тут даю тобі десятеро варених яєць. Занеси [illegible] на них квочку і щоб вона за [illegible] вивела курята, виготувала [illegible] і нехай твоя Маруся твоя з тих курят [illegible]. А не зробить твоя Маруся так, то буде лихо!

Дуже серлешний батько зажурився [illegible]. І питає Маруся, коли він до дому вернувся:

Чим ви тату так зажурилися?

Батько все оповів, а Маруся:

— Нехай пан журиться. Ви понесіть йому отту зварену пшоняну кашу, нехай він зоре поле, ту кашу посіє і щоби скоро з неї виросло просо, бо чим буду ті курята годувати?

Поніс батько ту кашу до пана й оповів, що Маруся казала. Пан вислухав, покрутив головою і кинув кашу собакам. А тоді знайшов стебельце лену, дає батькови і каже:

— Дай Маруси той лен, і нехай вона його вимочить, висушить, наробить прядива, напряде, і витче сто ліктів полотна. А не зробить — буде лихо!

Прийшов знов батько [illegible] дуже сумний.

— Що вам тату? — пита [illegible] Маруся.

— От пан дав стебло лену... І батько все Маруси оповів.

Вирізала тоді Маруся найтонший прутик з дерева і каже батькови:

— Скажіть панови, нехай зробить з того прутика терлицю, кужілку, прясли[illegible] веретено, бо воно до такої роботи [illegible]

Заніс батько той прутик до пана. Кинув пан той прутик і думає: „Хитра дівчина! Але і я не дурний!" І говорить батькови:

— Скажи дочці, щоби прийшла до мене в гості, але так, щоби [illegible] [illegible]

[illegible] оже я з нею оженюся. Буде [illegible] хочби і царською дочкою, я [illegible]

Живуть вони, але всім людям виз[illegible] що Маруся розумніша від свого чоловіка. Чи сказати що, чи зробити, то [illegible] краще знає, ніж він. І всі хвалять Марусю, всі ставлять її [illegible]

[illegible] Марусі.

Не можемо ми разом жити. Тебе я кривдити не буду, от [illegible] собі що тут є найвартнішого і йди [illegible]

Маруся як стояла [illegible] і каже:

— Ти для мене найвартніший, отже ходи!

Побачив тоді [illegible] від нього, отже й говорить:

— Коли так, то [illegible] розходитися. Найвартніший я для тебе, то і ти для мене найвартніша. Тепер я буду перед всіми [illegible] моя жінка, як моя ніхто [illegible]

Отже так мирно та по добрі [illegible] людям живуть вони і досі.

ЛИСТ З АРГЕНТИНИ.

Недавно прийшов до р[illegible] Українського Голосу і Вістника [illegible] з Аргентини, в якім між иншим [illegible]

„Я хочу такого календаря, щоби був старий стиль...

„Коби ви знали, що в нас вже святкують латинські свята, [illegible] нас, мучать нас вже десятий [illegible] одної віри дві, [illegible] одні [illegible] і другі орють, священики [illegible] ся на те ніби божі слуги.

„От вам примір [illegible] на польське Різдво, і [illegible]

Колядуйте, але [illegible] свята латинські.

Ми не вміємо, [illegible]

То вийть, я! Скажіть [illegible] коли латинські свята [illegible] бути латинська. А [illegible]

І пойхали колядники [illegible] Хочемо Польщі! [illegible]

[illegible]

[illegible] смерти

[illegible] СИНА.

[illegible]

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

V.

З того, що нині знаємо про проф. І. Огієнка (митр. Іларіона), виходить що було два Огієнки, один давний, другий нинішний, оба собі досить далекі. От [illegible] поглянь на [illegible] одного, а другого.

В „Слові Істини", ч. 7, 1915 р. читаємо:

„Мусимо голосно визнати, що богослужбовою мовою в Українській Церкві є мова з вибору парафіян: старо-українська, або жива українська, обидві мові однаково плекані в Церкві. Староукраїнська мова (мова церковно-словинська з українською вимовою) була в нас мовою Церкви за все багатовікове життя її... Зо всіма словинськими [illegible] вона вяже нас в одну родину, бо всі вони мають власне цю мову своєю за свою церковну.

„Ось тому в Укр[illegible] сить бути повна [illegible] ної мови, — чи жив[illegible] ської"..

Ще дальше [illegible], що от епархія [illegible] старо-церковної мо[illegible] що обєднання може вийти лише при [illegible] богослужбової мови; [illegible] церковні мови можуть до нашої Церкви приставати й закарпатці, буковинці, та ще деякі, що стоять при старій церковній мові.

Коли чит[illegible]

Згадати б [illegible] проф. Огієнко це 1921 р. написав [illegible] „Українська [illegible]", там він [illegible] що богослужбовою мовою нашого народу пови[illegible] українська мова. Ш[illegible] можуть на живу мову не [illegible] наводить багато примір[illegible] історії, пригадуючи [illegible] ап. Павла „Коли я [illegible] розуміли [illegible] пожиток?" [illegible] християнства [illegible] мови". (Ст. 11). Що Новий Завіт написаний був живою м[illegible] писане розуміли. (Ст. 11). Що: „Перші Отці Церкви [illegible] користувалися живим сучасними мовами [illegible] Письмо Святе [illegible] правлючи ними б[illegible] Що: „В стар[illegible] про те, щоб [illegible] милим". (Ст. 15)

Після таких висловів проф. Огієнко каже з натиском:

„Знаючи все це, яким дивним стає впертa й довга боротьба Московського св. Синоду проти бажання українців м[illegible]ти св. Письмо в рідній мові". Ст. 19).

Дальше каж[illegible]

„Місіонери постійно вводи[illegible], що їх справа йшла надзвича[illegible] добре коли вони правили служби божі рідною для паствя мовою". (Ст. 23)

А ще дальше:

„Мова українська [illegible] ні мовою церкви.. "(Ст. 25) [illegible] в українській церкві [illegible] лася „простою мовою", по українському..." (Ст. 26).

„Домагаючись заведення української мови до церковного вжитку [illegible] тільки відновити все те, що [illegible] вже було... (Ст. 28).

„Богослуження.. мусить бути спільним, всенароднім, мусить бути таким, щоб в церкві [illegible] казати „Про[illegible] мовимо всі [illegible] Може бути тільки [illegible] добре розумі[illegible] ня, а для [illegible] (Ст. 32).

[illegible]

Балачка [illegible] балачка, хоч [illegible] ся). Але та бала[illegible]

[illegible]

[illegible] тяжко [illegible] церковн[illegible] треба, а[illegible]

[illegible]

буть таки з моск[illegible]

таки насував [illegible]

ДАЮТЬ АНГЛІЇ ВЕЛИКУ ПОМІЧ.

Англія [illegible] 1948 [illegible] 670 [illegible] 66,670 [illegible]

[illegible]

[illegible] 1957 [illegible] на Німеччина, що [illegible] 870 мільйонів доларів.

СВЯТО ПОКРОВИ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

Жовтня 1-го церковного (14-го звич.) [illegible], нпадає свято Покрова Пресв. Богородиці. Свято нагадує таку подію:

На початку 10-го віку, за царювання Льва 4-го Философа (886-911 в Царго[illegible] сильно наступали на грецьку державу сарацени. Греки оборонялися, але [illegible] було оборонитися. Отже населення щиро молилося, щоби Господь до[illegible] смерти [illegible]

І [illegible] так молилися 1-го жовтня (церк.), в Влахернській церкві, то Діва Марія явилась на воздусі і над вірними розпростерла Омофор — покривала [illegible] вірних. Від того говоримо: Покров [illegible] Святої Богородиці.

Це додало відваги населенню і воно [illegible] сарацени відогнало.

Подія тая була записана, але ок[illegible] Врочистого Свята присвяченого [illegible] події Грецька Церква не встановила [illegible] пам'ятки тої події належ[illegible] менших свят.

[illegible] Українська Церква від самого [illegible] встановила Свято Покрови [illegible]

[illegible]

Оповідаючи, як мучились та журились [illegible], каже Шевченко:

[illegible]

І Бог зглянув на ті сльози,

І на Україн[illegible]

І козацькі [illegible]

[illegible] чистії сльози

[illegible] Побив Петра, [illegible]

На гладкім [illegible] порозі

І [illegible] цар Петро, що люто попе[illegible] Україну, сам умер наглою смер[illegible]

СЛІПІ ПОЇХАЛИ ДО ШКОЛИ.

З Вінніпегу виїхало 21 [illegible] 58 [illegible] від 6 до 1[illegible] З того з М[illegible] по 21, а 16 з Алб[illegible] є школа для сліпих [illegible] провінції й Онт[illegible] предмети [illegible] Мають там 5 учителів [illegible] Минулого року було там 1[illegible] ків.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ДО 30-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ НАШОЇ ЦЕРКВИ.

Коли Апостоли бачили, що їх так мало, а для них готовиться велика праця, то журилися. А Христос, що знав їх журбу, каже:

Не бійся мале стадо, бо Господь наготовив вам царство

Слова Христові сповнилися і на тих, що перед 30 літами почали були організувати Українську Православну Церкву

І в них були сумніви; і вони журилися, що може така велика задача є понад їхні сили, однакож минув час, і стало видно, що засіяне ними зерно впало на добру землю і розростається в розлоге величаве дерево.

З заснованням Української Православної Церкви першою потребою було найти для неї епископа. І була надія, що еп. Александер стне її епископом. Він належав до Церкви Російської але виглядало, що як українець, ставиться прихильно до нового українського церковного руху.

Однакож він лишився при Російській Церкві і його місце при проводі Української Православної Церкви заняв митрополит Германос, отже не той, що найперше був запрошений, але той, кого запрошено п[illegible]

І коли нині оглянутись на те, що тоді сталося, то мабуть найкраще було так, як сталося. Звязки еп. Александра з Російською Церквою могли ставити труднощі нашій церковній самостійній праці, а при проводі митр. Германоса наша церковна справа розвивалася без подібних труднощей.

Виходить, що люде плянують, а Бог по свому вирішує.

Заснования Української Православної Церкви в Канаді не заподіяло нікому найменшої кривди. Ті, що працювали для розвою Церкви, лише відбирали від чужих тих українців, що неволею, або несвідомістю в чужі руки попалися. І так відбирали тих, яких прадіди під насильством Польщі опинилися в польській унії; відбирали тих, які під примусом конечности опинилися п[illegible]водом Російської Місії

Отже відбирали своїх від чужих, приводили на свій грунт тих, що волею-неволею поза своїм грунтом опинилися А цілком чужого не взяли вони нікого.

Кожнорічний храмовий празник (храм) в громаді, це ювилей побудовання церкви в тій громаді. Кожного року громада величаво святкує той час, коли було врочисте отворення їх церкви і віддання її під покров Спасителя, Діви Марії, чи Святого.

Оскілько ж більше величаво треба святкувати ювілей заснования Церкви для цілого широкого загалу, — дотого ж ювілей 30-літний. І дякуючи щиро Богу, і приклавши окремих старань, щоби святе Боже діло могло ще скорше розвиватися...

ПРОТЕСТАНТ ПРО ЦЕРКОВНІ ОБРЯДИ.

Протестанти не тілько що самі в більшій части закинули всякі релігійні обряди, але вговорювали також в непротестантів, щоби йшли їх слідами. Завсігди релігійні церемонії непротестантських церков звали вони звичайно **забобонами** — а всякі забобони, мовляв, непотрібні, грішні супроти Бога і супроти людського здорового розуму.

Та ціле нещастя в тім, що людська балачка — це одна річ, а життя — друга. Надокучила людям звичайна вбита, випробована стара прадідна дорога, отже лишають її і зачинають шукати іншої та йдуть, куди попало. Та минає час і люде по довгих блуканнях вертають назад на ту дорогу, яку покинули.

Протестантський священик др. В. Й. Давсон, з Нюарку, Н. Дж., помістив був в „Сенчюрі Мегазін" статтю, в якій доказував, що протестанти поступили нерозумно, коли повикидали обряди і церемонії і тепер треба назад церемонії до церков впроваджувати.

Давсон доказує, що в релігійнім життю ходить не о те, чи хтось має християнську, чи поганську релігію, але о те, чи хтось має взагалі релігію, або не має ніякої. Властива пропасть лежить між матеріялістом, який не признає духового світа і спиритуалістом, який вірить в світ духовий. Коли хтось не вірить в світ духовий, то не може бути ні добрим християнином, ні добрим буддистом.

Чоловікови вроджене почуття чогось вищого, глубшого, невиясненого, загадочного. Чого не розуміє і не може признавати його розум, те відчуває його душа. Основою релігії є почуття, є стремління до чогось вднеслого, ідеального, нерозгаданого. Таємничість (містерія) є душею релігії.

Давсон оповідає, що він придивлявся непротестантському богослуженню і бачив такий побожний настрій, якого нема в протестантів.

Я бачив сотки людей ріжних кляс — каже Давсон про католиків, — що схиляли голови в поражаючій мовчанці. Не було ні музики, ні промов — лише перед освітленим престолом священик молився по латинськи, а його дальше і так не можна було почути. Однакож побожний настрій вірних був великий Щож їх настроювало? Почуття пошани перед тим, що вони вважали божественною тайною.

Подібне Давсон бачив і в Квейкерів

Дальше Давсон виводить, що Богослуження повинно мати за ціль викликати в людей релігійний глубокий настрій. Коли люде на богослуженню не відчувають присутности Бога, тоді їх молитва не є молитвою і релігія не є релігією.

Протестантизм нагадує зорганізований протест — каже Давсон. — Протестанти виступили проти релігійних містерій, які перемінилися в забобони (очевидно на їх міру!) і повиривали бурян разом з пшеницею. Протестантизм став проти всякої містерії (обрядів, церемоній, загалом того, чому люде надають прикмету божественности). Дальше протестантизм защепив в людей понятя, що погань і побожність собі дуже близькі. Але тепер приходить час зло направити, бо:

Убогим знавцем історії і людської природи є той, — каже Давсон, — хто не знає, що людське серце при молитві бажає божественної таємничости; воно не вдоволяєсь святинею, що більше подібна на дім для людських сходин, ніж на Дім Божий і пробуток вічности.

На кінци Давсон отверто заклика протестантів до відновлення релігійно-обрядових і богослужебних форм. Він каже:

Ця стаття є закликом до привернення містерій в формах богослуження. Це заклик до привернення духового життя, до почуття дійсної пошани, до того, що викликає почуття спільности з Богом і з тим невидимим світом, перед яким клонимося. Правда, я не розумію тут католицької виставности, ані квейкерської мовчанки, але я питаю, чи нема посередної дороги, якою можна би ужити весь засіб краси при нашім богослуженню? Чи не можна би наближатися більше до Бога без голосних закликів?... Можемо зорганізуватись в чинники божої ласки, замісць робити з наших церков машини для здобування і видавання грошей. Можемо викинути підвисшення для бесідників і на [illegible] місце поставити престіл. Можемо [illegible] шити тані і простацькі способи, якими заманюєсь (на релігійні сходини [illegible]) падкових слухачів, що в души сміються з тих самих способів, якими їх заманено Покладімо натиск на способи духової сили і поставмо знов на наших [illegible] старинний напис, що кличе до правдивої побожности: „В сім місци Бог пере[illegible]ває. Не є воно нічим иншим, як Д[омом] Божим і воротами небесними"

Що протестантизм пиш[illegible] вою дорогою, про те вже нераз [illegible] було від самих протестантів. І ниж[illegible] чимо, що якраз протестантськ[illegible] бодай деякі, занадто підпали п[ід] большевицької пропаганди. [illegible] руїнницького модернізму. Ц[illegible] каз, що вони занадто зійшли з [illegible]го релігійного грунту; що во[illegible] своїх церков поотвирали для [illegible] не можна допускати навіть на церковне подвірря. А занепад Церкви, це занепад широкого народного життя.

РОСІЙСЬКИЙ ШПІОН ЯК СВЯЩЕНИК.

Щоби закривати свою робо[ту в чу]жих краях, Росія вбирає своїх [illegible] в усякі маски.

От недавно виявилося, як свя[щеник] російської Церкви в Сан Павло, [illegible]ваю (в полуд. Америці), є, чи був боль[ше]вицьким шпіоном.

Звесь він Димитрій Ткаченк[о] [illegible]дях носить поважний золотий [хрест на] такому ж ланцюжку.

Ткаченко назверх дуже з[illegible] свою шпіонську роботу релігією, [по]казував себе щирим добродієм [і опікун]ителем бідних, головно словян, засновував школи, організував гр[illegible] допомогу, відвідував родини п[illegible] Кожного дня правив „Обідню" ([illegible] Божу).

Та вже його проповіди відносилися більше до політики, й російська ам[ба]сада надсилала йому інструкції до [illegible] проповідей.

Поза тим він вишукував росі[illegible] писував їх, та їх дітей, як ро[illegible] громадян та радив російськими [гро]мадянами ставати. А тих, що приїхали з країв, які Росія недавно забрала, на[мовля]в записуватись до большевик[ів]

Поліція знайшла в Ткаче[нка] [illegible]ріяли, які показують його шпіон[ську ро]боту, знайшла його листи та ін[illegible]ма.

Яка ж кара йому може бути? К[ажуть], що: „посадять на корабель і відішлють до Росії". Значиться, — цигана за плі[т] кинуть!

ХРЕСТ ГОСПОДНІЙ.

Як держава має свій державний знак, свій прапор, таксамо і Христіянська Церква має свій знак, свій прапор, а ним є знак святого Хреста.

Вже ап. Павло каже: Не доведи мене Господи чим другим хвалитися кріи Хреста Господнього. Він ще в кількох місцях згадує св. Хрест.

Церковне свято „Піднесення Чесного Хреста" (Воздвиженіе Честнаго Креста) заведено в 4-ім віку, коли цариця Єлена знайшла той Хрест, на якім Христос був розпятий. Вістка про знайдення Хреста притягала до Єрусалиму велике число християн з далеких сторін, отже встановлено свято, коли Хрест Господній всім показувано. Тоді патріярх підносив св. Хрест на всі чотири сторони світа, а вірні співали „Господи помилуй". Нині на тую ж памятку подібно робить священик в церкві.

В перших часах в Єрусалимі память „Піднесення Хреста" (Воздвиження) святкувалось разом з Великодними Святами. З того, що історія переказує, виходить, що врочисте винесення Хреста було або в Великодну Пятницю, або другого дня Великодних Свят. В деяких сторонах святкували також в травні, а вкінци постановлено святкуати в вересни.

В церковнім Календарі згадується 7-го травня церковного (20 квітня звич.) „Поява Хреста в Єрусалимі".

Це було 351 року, коли царем в Царгороді був Констанцій, що піддержував єретицьку науку Арія. Про появу Хреста на небі писав тоді св. Кирило, епископ єрусалимський до царя:

„На Зелені Свята, коло 3-ої години зявився на небі великий Хрест, що протягався над Голгофтою і до гори Єлеонської. Світло його було невичайно ясне і його бачило все населення Єрусалиму, і пройняте страхом і радістю, сходилося до церкви..."

Про тую ж подію згадує також історик Созомен. Тоді ж постановлено згадувати в Церкві цю подію.

Ще оден день призначено в Церкві для окремого пошанования Хреста, а то Трету Неділю Великого Посту, яка і зветься Хрестопоклонною. Тодіто священик на Утрени, після Славословія, виносить врочисто Хрест на середину церкви, причім вірні співають „Хресту Твойому покланяємось Владико, і святеє Воскресения Твоє славимо". Так хоче св. Церков пригадати вірним в часі посту, що хто поставить перед собою Хрест, як дороговказ на шляхах життя той легко перенесе всі життєві труднощі.

Вживається кілька виглядів Хреста, хоч кожний вигляд нагадує той самий Хрест, на якім вмер Спаситель.

Український Хрест є трираменний Найвисше коротке рамя (перехрестя) нагадує таблицю, на якій була написана провина Христа; низше довге рамя, де прибиті були руки Спасителя; долішне коротке, в нас скісне, пригадує ту підставу, яку прибивали під ноги розпятому, щоби тіло не дуже опадало.

В нас долішне рамя уставлене скісно на памятку, що апостол Андрій Первозванний, який заходив на Україну, був розпятий на скіснім хресті як буква „Х". Отже скісне долішне рамя пригадує ап. Андрея, як Апостола України.

Долішне рамя уставляєсь в нас так, що коли поставимо Хрест перед собою, то кінець долішного перехрестя (рамени) по нашій лівій руці має бути вище. Коли церква стоїть до Сходу (як повинно бути), то північні кінці долішного рамени Хреста повинні бути висше, а полудневі низше.

Такий Хрест ми звемо Хрестом Українським, або Андрієвським.

ЯК МЕНЕ "ЗАУЧУВАЛИ" ЧИТАТИ.

Знаємо, що нині є, але і треба знати, що давно було, та як було, аж тоді ми будемо розумними людьми.

Нині тут є всюди школи, але коли в початках українці сюди приїздили, то по фармах не було шкіл цілком, — шкіл англійських. Отже люде самі вдома вчили дітей читати і писати по українськи, або наймали письменнійшого чоловіка, звичайно дяка, щоби вчив. Тоді більше дітей сходилося до одної хати, де були прилагоджені для них лавки, і той учитель вчив.

Читаємо, що і Тарас Шевченко вчився читати в дяка Бугорського та ще в другого, що звався мабуть Совгір.

В іншій школі Тарас Шевченко не вчився, однакож сам читав багато розумних книжок, говорив з розумними людьми, прислухувався до розумних людей і так сам став дуже розумним чоловіком.

Давно розумні люде науку більше поважали, як тепер. Є багато давних приказок про науку, як:

Без муки нема науки.

Чого Івась не навчиться, то Іван не зможе.

Він вчена голова.

Тут вам давне оповідання, як в тих часах, коли ще дяки були учителями, починали дитину вчити.

— Батьки мої читати не вміли, — оповідає оден давний письменник — але науку поважали і дбали, щоби їх діти письменними були.

Давний звичай був, що дитину починали вчити на святого Наума, що приходить в календарі в грудню Бо в нас „ум", це „розум", отже й кажуть, —

Скаже хтось на глум,
А ти бери на ум.

Скаже хто на жарт, а ти розумом думай, що воно.

Пригадую, — встав я рано, вмився, помолився, і думаю: „Тепер пос[н]ідаю і зараз на вулицю до хлопців". А тоді мені може шестий рік почався.

Бачу, мама застелюють стіл, але їсти не ставлять.

— Пожди, — кажуть, — зараз дід принесуть тобі гостинця.

А це дід по мамі, мамин тато, Корний Малинка. Щирий був українець. Статний, сивий, лисий, борода поважна, також сива. Гарний був чоловік

Диялюсь дальше, — мама засвітили перед образом лямпу (де була олива), поклали на столі хліб, а на верху грудочку соли. А ложки ні миски не ставлять.

— Що ж мамо будемо снідати?

Аж зараз відчиняються двері, і бачу, входять дід, за ним священик, а за священиком дяк. А священик був старший за діда. Я поцілував священика в руку.

— То ви дідусю гостинець мені принесли? — питаю.

— Приніс, приніс...

— А деж він?

— Зараз дам...

Дід виняв книжку і каже:

— Ось він!

Я хотів взяти, але дід не дав.

— Трівай (чекай) трошка, — каже — тоді дам.

— Але ж дідусю, я читати не вмію.

— Вона тебе навчить. З неї будеш вчитися читати.

— А де ж гостинець?

— Книжочка гостинець для тебе, — каже дідусь.

Тоді мама засвітила воскову свічку. Священик, отець Корний, надяг на себе епитрахиль, став коло стола, а мене поставив коло себе. За нами стояли тато, мама, сестри, дідусь і дяк.

Отець Корний читав молитви, потім казав мені забити три поклони і поцілувати хрест (приложитися до хреста), Після того отворив книжочку, що дід приніс, поклав на столі, поставив мене перед нею і каже.

— З цеї книжки навчишся читати. Дивись, яке тут письмо, які букви. А ну скажи, котра тобі найбільше подобалася.

Я забігав очима і спинився на такій крутлій, як обручик, або як бублик (обарінок) і показав її. А дальше каже священик:

— Тепер дивись і говори за мною. Це „аз", друга „буки", трета „віди", четверта „глагол"... (Так тоді називали а, б, в, г...).

Коли я скінчив, то таксамо перечитували за священиком цілу азбуку тато, мама, сестра і дяк.

Такий був початок моеї науки. Це було тільки „заучування", сеїто введення в науку, був святочний початок науки.

Коли все скінчилося, священик знов казав мені вдарити три поклони, дав книжку, і казав подякувати всім тим, що мене „заучували", отже всім, що при тій церемонії були

Аж тепер я поснідав і з[illegible] щоби похвалитися перед хлопцями, як мене „заучували". А вже другої, чи третої днини почав мене дяк вчити читати

І нині я отсе згадую. Це була важна для мене хвиля. І думаю, що коли б нині люде так поважно ставилися до науки, як колись, то і ті, що вчаться, були би поважними людьми.

Я—Ч

ДИКЕ НИЩЕННЯ ШКІЛЬНИХ ВІКОН.

[illegible] перед нищенням. Досить сказати, що продовж шкільного року, який ск[інчи]вся минулого липня, в усіх винипе[зь]ких школах вибито 1,800 вікон. В 9-ох школах треба було закласти 750 нових шиб. В кімнаті одної школи на 16 шиб хтось розбив 12. А шиби вибивають не тілько [illegible]

Шиби розбивають [illegible] камінцями, і таких камінців назбирано в кімнатах багато. А розбивають шиби, певно не старші люде, але якраз ті, що в школах вчаться. Такі ті вихованки!

РІД ЖУРАВЛІВ ВИГИБАЄ.

Рід журавлів, що звуть англійці „[ху]пінг крейнс", вигибає. Кажуть, що нині на цілім світі може бути їх лише 10 до 12 пар. Вони дуже ховаються від людей, тому не відомі їх способи життя, отже тяжко їм помогти, щоби не вигинули.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві. Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.
Сторін 50, ілюстрована Ціна 20цт.
Для книгарень звичайний опуст.
722 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

На цей раз референт видав поперше розпорядження від влади, що вона „не визнає акту поєднання з 8 жовтня 1942 р., що німці самі обєднають церкви після війни, а тепер як було, так і лишається дві церкві — Автокефальна і Автономна". Після цього референт дав архиеп. Михаїлові наказ ґенералкомісара на письмі про те, що митрополити Полікарп і Олексій позбавляються права втручатися в церковне життя інших ґенералкомісаріятів поза своїми, де мають епархії, а епископам заборонено виконувати розпорядження митрополитів; епископи по інших епархіях відповідають тільки перед місцевими ґенералкомісарами.

Тоді ж наказано було архиеп. Михаїлові переїхати до Миколаєва не пізніше 15 грудня 1942 р. Дальше було зазначено, що церква не має права нікому видавати грошевої допомоги і приймати пожертви натурою. Знову було заборонено священикам вступати до таборів військово-полонених та передавати їм допомогу харчами від Церкви. На повторну просьбу допустити по школах навчання релігії знову було відмовлено. 20 листопада 1942 р. архиеп. Михаїл одержав від ґенералкомісара повідомлення, що ґенералкомісар не визнає за ним титулу архиепископа, бо надав титул митрополит, який не має права адміністрування в інших епархіях, надати ж титул архиепископа „може лише ґенералкомісар за заслуги".

Для переїзду до Миколаєва не дала влада архиепископові Михаїлові жодних транспортових засобів, як рівнож не дала й приміщення в Миколаєві. Для богослуження віддано було Семенівську церкву, де був німецький військовий гараж; ніяких засобів на ремонт (поправу) не було призначено, а гаражу від церкви не забрано аж до самого відвороту німецького війська з Миколаєва.

Безпосередньо ані митрополита Полікарпа, ані митрополита Олексія німецька влада ще не повідомляла про заборону їм церковного адміністрування поза ґенералкомісаріятом Волинь-Поділля, де був їхній осідок і їхні епархії.

Одначе після наради в Адміністратурі, Владика Митрополит Полікарп рішив вислати до Райхскомісара України листа, в якому рішуче запротестував проти порушення владою Св. Канонів Православної Церкви, проти спроби розбити єдність Церкви по ґенералкомісаріятах, коли Українська Православна Церква, від часів і організації при Св. Князю Володимирі Великому, була єдиною Церквою під одним митрополитом і керувалась в управлінні своїми церковними правами, своїми канонами замість яких виступає тепер влада ґенералкомісарів. Владика Адміністратор писав ще, що він, як Митрополит, поставлений нині в положення, коли мусить слухати більше Бога, ніж людей (Діян. 4, 19), а тому не може погодитися на руїну Церкви.

На цього листа (з 7. 12. 1942 р.) митр. Полікарп не мав ще відповіді (взагалі на цього листа Райхскомісар не відповів), як одержав від Райхскомісара листа з 10. 12. 1942 р. ч. 11а, 8. В ньому зверталось увагу митрополита, що втручається в церковне управління поза межі ґенералкомісаріяту Волинь-Поділля та що дозволив собі, всупереч забороні, скликати собори й посилати делегатів на собор в Почаєві.

На цього листа Владика Адміністратор відповів Райхскомісарові листом з 25. 12, 1942 р. за ч. 460, слідуюче:

„У відповідь на лист Вашої Ексцеленції з 10. 12, 1942 за ч: 11а-8, маю за шану повідомити, що я не одержував ані на письмі, ані устно підчас конференцій, жадних вказівок від німецької влади, якими заборонялось би мені управління Православною Автокефальною Церквою на визволених українських землях. Церковно-канонічне управнення моє до управління в тій Церкві виникло з призначення мене 24. 12. 1941 р. Адміністратором тої Церкви вищою канонічною владою в Церкві, і згідно з проханням проте українського православного громадянства, та основане на 34 правилі Св. Апостолів. В характері Адміністратора я був принятий 24 січня 1942 р. на авдієнції Вашим заступником, та увесь час, як Адміністратор цілої Церкви, зносився з німецькими урядами. Мною, [illegible] з Вашим розпорядженням з 1. 6. 1942 р. (про свободу релігійних організацій), представлено 28. 7. 1942 р. Статут Православної Автокефальної Церкви в Україні, оснований на канонах Східної Православної Церкви, заперечень проти якого я теж не одержував. Ще й підчас конференції з представником Райхскомісаряту в ґенералкомісаряті в Луцьку, яка відбулася 20 листопада, не було мови про кардинальну зміну Статуту Церкви, а мені як Адміністраторові запропоновано було представити список всіх епископів Православної Церкви на Україні, який мною і представлено 26. листопада 1942 р. Тому для мене зовсім незрозумілий лист з 10, 12, 1942 р., бо я, дозволяю собі це знову повторити, жадних „вказівок і інструкцій", про які говориться в тому листі, не одержував. Таксамо ніяких уповноважених на жаден собор епископів у Почаєві я ніколи не посилав. Коли ж під цим розуміється подорож у жовтні місяця ц. р. до митр. Олексія архиепископа Ніканора і еп. Мстислава, то не був це собор, а делегація для переговорів у справі поєднання церков, яке вважалось так бажаним в Церкві та вищем позитивним також і для цивільної влади, як запевнення ладу й спокою в церковно-громадському житті в Україні.

З огляду на велику канонічну відповідальність по церковним законам Православної Церкви, яка покладена на мене призначенням мене Адміністратором усеї Православної Церкви на звільнених українських землях, я знову прошу Вас, як просив про це вже і в листі з 7. 12, 1942 р., про ясне поставлення справи правного положення Православної Автокефальної Церкви в Україні та її устрою, опертого досі на представленому мною 28. 7. 1942 року Статуті Церкви, — той Статут оснований на канонічному кодексі Православної Східної Церкви і принятий цілим православним світом, є діючий, а коли ні, то якими правилами має керуватися надалі у своєму внутрішньому житті Православна Церква на звільнених українських землях?"

На 11 січня 1943 р. Владика Адміністратор митр. Полікарп був запрошений до ґенералкомісаряту в Луцьку, де заступник ґенералкомісара Ландрат, в присутности начальника політичного відділу Краузе, устно подав розпорядження Райхскомісара України про нову організацію церковного життя й управління в Україні. Це й було те, що епископам на місцях було обявлено ще в листопаді, а тепер повідомлялось митрополита. Отож, повідомлено було про слідуюче:

„З огляду на теперішний час війни і транспортові трудноції, церковне управління обмежується теренами ґенералкомісарятів. Діяльність самого Митрополита - Адміністратора обмежується тільки тереном ґенералкомісаряту Волинь-Поділля. Не може далі існувати Собор Єпископів цілої Церкви. Може бути Собор Єпископів, де їх кілька, тільки в ґенералкомісаряті. Якщо є їх кілька, тоді одного з них ґенералкомісар призначає „старшим епископом". В ґенерал-комісаряті Волинь-Поділля таким „старшим епископом" Автокефальної Церкви призначає ґенералкомісар митрополита Полікарпа. Посвячення в епископи надалі може бути тільки за згодою ґенералкомісара. Священиків призначає старший епископ за [illegible] гебітскомісара, себто начальника [illegible]. Звільнення нелояльних священиків до[illegible] ралкомісар, про що повідомляє старшого епископа, на внесок гебітскомісара [illegible]. В згоді з цими за[illegible] належить поробити і представити влад[і] Статут Церкви в ґенералкомісаряті. Сподіваюсь — закінчив заступник ґенералкомісара — що на цих нових [illegible] життя Церкви прийде до норм[ального] стану". (З однобічного протоколу [illegible] ряджено о. прот. М. Малюжин[ським], який асистував Митрополитові [Полі]карпові підчас цієї авдієнції).

НАЦІОНАЛЬНА РАДА — ВЕЛИКА СПРАВА.

Опинившись на примусовій [illegible] в Европі, українці не дармували [illegible] організувалися в таборові громади [illegible] ни організували між собою шко[ли] [illegible] ганізували культурну працю, по[чали] видавати ґазети. Разом з тим [illegible] ся групи і партії політичних напрям[ів].

Однакож кожна така ґрупа, [illegible] тія в дійсности представляла лиш[е] з своїми прихильниками. Вона м[огла] вважати себе одинокою найкращ[ою] найрозумнійшою, могла казати, [що ви]ступає в імени цілого Українськог[о на]роду, — але як довго тих груп і [партій] було багато і кожна признавала [тільки] себе, так довго вони не творили [спіль]ної української сили. Це був ли[ше ма]теріял.

Та вкінци український досвід [зробив] додатковий крок вперед, а з ним [з'єд]налися разом всі окремі партії, [і мі]нулого липня створилася спіль[на] всіх українців в західній Ев[ропі] Українська Національна Рада. Лиш[е од]на партія Гетьманців покищо лиши[лася] на боці.

Своє становище відносно най[важливі]ших українських справ Національ[на Ра]да проголосила відповідною деклярацією, і це вже є становищем всіх [тих], що в Національній Раді обєдналися.

Зі створенням Української Національної Ради українці на еміґрації [стали] разом на спільний політичний ґрунт, а це і для самого українського життя [і] для посторонного світа має велике [зна]чіння. Коли нині треба українцям [ви]ступати перед чужим світом, то виступлять не в роздріб, не окремими гуртками, але всі разом через своє спіл[ьне] представництво, через спільний свій [у]ряд, отже виступлять як нарід. І чужий світ знає вже, з ким може говорити.

Окремо таке українське обєдна[ння] в Европі наближує до себе і всіх у[кра]їнців поза Европою, бо і вони вже [зна]ють з ким можна безпечно порозумітися в тих справах, які їх будуть інтересувати.

Отже Українська Національна Рада це велика українська справа!

ЗГОРІЛО 25.

В Гонг Конг, в Азії, в огни великого мешкального дому і складу річей згоріло 25, а коло 66 осіб трохи попеклося.

АРХІЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В ВИНИПЕГУ

В неділю 26 вересня Впреосв. Архиепископ Мстислав відбув візитацію церкви св. Михаїла, на Дізраелі ул., в Винипегу.

Погода була гарна, отже зібралося велике число вірних, — не тільки місцевих, але і з дальших околиць.

В церковній брамі витав о. Владику голова церковної громади п. Палійчук. Співслужителями в Архиєрейській Службі Божій були оо. прот С. В. Савчук, В. Кудрик та І. Дмитрів. Хор співав під проводом п. В. Боговоса, що на особливу увагу заслужив собі відспіванням пісні (канту) „Чорне поле широкее, через море глибокее".

Додатковим Богослуженням була Панахида по пок. Ол. Копиневичу, яку о. Владика попередив відповідною промовою. По Панахиді було Свячення Води.

Після громадського обіду, що був в церковній салі, було кілька не надто довгих промов, а послідною була промова о. Владики. Він пригадав, що якраз рік тому назад він мав в тій же церкві перше в Канаді Богослужения, коли ще не був обраний для проводу нашої Церкви. Торішне Богослуження було як гостя, а саме рік пізнійше як того, що стоїть в проводі церкви.

Одну важну справу о. Владика підчеркнув в своїй промові, а то, що коли б не було Церкви, коли б не було церковних громад, то тоді було би і говорити про Український Нарід. Він, як одно збірне тіло, не існував би і справді воно так, коли добре застановитися.

Загалом Візитація була дуже величава, дуже врочиста.

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Торонто, Онт. — В неділю 14 серпня, по Службі Божій відбулося хрещення двоїх дітей родини Василя Курдияка і Кеті з дому Вовк. Діти вже розумно відповідали на питання священика, бо Богданові минуло триная цять, а Ганусі девять років. Принятя для кумів і гостей відбулося в домі п-ва Курдияків. В гарному настрою проходили хвилі для як при обіді в хаті, так і в садочку на зеленій траві. Гром. Василь Гандяк був господарем при столі й уміло та дотепно переводив усією оказією.

Случайно зайшов до хати вже під вечір, о. Самець з дружиною й на нього передав п. Гандяк обовязок, щоби допоміг перевести збірку на добру українську ціль, що в цей час потребує піддержки від нашого громадянства. Господарі дому й усі присутні радо погодились, що такої піддержки потребує новонабутий Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея в Винипегу.

Жертвували по 10 дол.: В. Курдияк, О. Кушнір.

По 5 дол.: В. Гандяк, М. Басса, кум, П. Вінявський і Мирослава Панчука, кума.

По 3 дол.: о. П. Самець.

По 2 дол.: В. Білоус, І. Карман, П. Похмурський.

По 1 дол.: О. Савіцький.

Вдодатку п. В. Курдияк передав ще 25 доларів на будову [Дівочо]ї церкви.

Сердечно спасибі всім жертводавцям а тобі Богдане й твої Ганусі бажаємо щастя, здоровля й многих літ.

о. П. С.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В КАДЕТ, САСК.

В неділю 18 серпня, наша околиця обходила велике свято, на яке зібралися сотні прочан. В той день відвідав нашу Церкву св. Ап Петра і Павла Князь Української Гр.-Православної Церкви в Канаді, Впреосв. Архиєпископ Мстислав. Рано, коло години [illegible] чекали на приїзд [дорогого] гостя. Процесійний похід [ру]шив на зустріч. Голоси побожних пісень із сердець вірних неслися далеко-далеко. Надїхало авто. На зустріч виїхали Українські козаки на конях. Що за радість! Всі чекають з одушевленням Архиєрейського авта. Авто стало, окружене козаками на конях. Виїздає з авта Владика і почався спів під проводом п. Прокопа Винця з Гронлид.

Перед брамою привитала о. Владику панна Звоздецька від української молоді. В церковній брамі привитав о. Владику по українському звичаю, хлібом і сіллю, член-піонір, п. Мих. Романишин, а в церковних дверях о. Владику привитав парох о. прот. К. Желіткевич. Впреосв. о. Владика ввійшов до церкви і зараз [почалось] посвячення престола й церкви: о. Владиці асистували оо. Желіткевич і Гринина. Сльози радости тиснулись до очий.

Почалась Архиєрейська Служба Божа. Дальше проповідь о. Владики, котрої слухали зі сльозами прочани, а слова глибоко врізали в серце християнина.

По Церковній врочистості відбувся в Народнім Домі спільний обід, на котрому був Впреосв. о. Владика. Обід протягнувся довго, бо засідали кілька разів. По обіді були промови і привіт від братніх організацій.

Предсідником був парох о. прот Желіткевич. Він підчеркнув значіння цього великого свята, а то, що витаємо у себе Нашого Князя Церкви і започатковуємо Святкування 30-літного Ювілею Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Дальше промовляли і витали [illegible] члени-піоніри, та [пред]ставники братніх організацій. Гарний привіт-декламацію виголосила панна Ольга Козунь, [illegible] Інститут Петра Могили з Саскатун.

Промовляв також Всеч. о. Гринина, пояснюючи історію Укр Гр. Прав. Церкви в Канаді на протязі 30 літ.

Наприкінці промовляв дорогий гість, Впреосв. Архиєпископ Мстислав і в своїй промові зазначив значіння Рідної Церкви для українського народу. Переказав житя й. Згадав про відновлення Української Православної Церкви в Канаді, котрої святкуємо 30-літний ювілей існування. Годі описати промови Впр. о. Владики, бо о. Владика говорив довго, мимо того всі радо слухали. Пі[д] слова о. Владики присутні зложили на Ювілейний Дар Церкви 268.00

Відспівано „Ще не вмерла Україна" і „Боже щасти йому", на закінчення.

Це свято залишиться довго в памяти цеї околиці, як свято Української прадідньої Церкви.

Антін Козунь.

Секретар церк. громади

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В БРУКСБІ, САСК.

Українська Православна Громада св. Петра і Павла в Бруксбі мала честь витати в себе 21-го липня увечорі Впреосв. Владику Мстислава, архипастиря Української Православної Церкви в Канаді.

Вечір був напричуд гарний, і коло 7-ої години церква була заповнена вірними. В 7-ій годині приїхав Владика і перед церковною брамою привитала його 10-літня дівчинка, Лелія Яремій, гарною китицею квітів, і як о. Владика самий сказав: „гарним українським словом". Чотири другіх дівчині обсипували цвітами дорогу перед Владикою. Дзвони радісно дзвонили, в церковний хор відповідним співом причинився до звеличання урочистости.

Коло брами зустрів о. Владику хлібом і сіллю голова церковного братства — п. А. Шипивник і по його привітній промові супроводжено Впреосв. Владику до церкви. У дверях церкви привитав Владику Всеч. о. прот. К. Желішкевич та вручив йому святий хрест, яким о. Владика поблагословив вірних. Почалася вечірня [illegible] ва і Впреосв. Владика виголосив глибокого змісту і повну почуття й любови до вірних проповідь.

[illegible] запрошено всіх до Народного Дому на спільну вечерю. Підчас вечері промовляв голова церковного братства — А. Шипивник та голова Народного Дому — В. Панчук. Від Жіночого Товариства промовляла голова, пані Василина Киверега. Потім промовляв о. Владика. Його промова була дуже доцільною й викликала бурю оплесків. Останній говорив Всеч. о. Желішкевич і закликав до збірки з нагоди 30-літньої праці Українськ. і Православної Церкви в Канаді. Збірка принесла 127 доларів.

Щира подяка всім жертводавцям, а вашому Впреосв. Владиці Мстиславу бажаємо Божого кріпкого здоровля та доброго успіху в його такій шарній праці на довгі літа.

С. Бозняк.

З ХРЕСТИН НА ДОБРЕ ДІЛО

Годсон Бей, Саск. — В неділю 8-го серпня ц.р. в Українській Православній Церкві в Годсон Бей відбулось Богослуження. По Богослуженню відбулось хрещення донечки п-ва Саранчуків, Донечка отримала при хрещенні імя Єлисавети. Тайни хрещення довершив парох Всеч. о. К. Желішкевич.

Треба згадати, що п-во Саранчуки є діяльні члени нашої церковної громади.

Підчас обіду були промови на різні теми. Між іншим згадувалось наших вчительців та Український Голос і Вістник. Ці два часописи проповідують самостійницьку ідею та підносять працю нашої прадідної церкви.

Збірка принесла 8 доларів і її розділено так: 4 дол. на поміч вчительцям, а 4 дол. на Український Голос і Вістник.

Жертводавцям щире українське спасибіг, а маленькій Елисаветі желаємо многих літ.

Антон Гуменюк.

ПАВЛО ЩЕРБІЙ

(Посмертна згадка)

Гронлид, Саск. — Сумна потрясаюча вістка швидко рознеслася 5-го липня про страшну смерть молодого хлопця Павла Щербія, який через необережність впав з човна у воду в місцевости Армстронг, Онт., і по пару хвилин смерть перетяла його нитку життя.

Покійний родився 1926 року в Гронлид. Там зріс, пізнав Бога і виховався, одначе необережність, яке володіє молодими людьми, володіла і ним.

Тіло покійного перевезено потягом до місцевости Гронлид і в церкві Пресв. Діви Марії наш парох о. Прот. К. Желішкевич відправив заупокійну Службу Божу а по св. Євангелії виголосив зворушаючу проповідь, в якій представив вірним коротке людське життя і позагробову вічність.

Родинну втрату оплакує по синові горем прибита мати Анастазія, два брати і пять сестер.

По похороні відбулась перекуска в Народнім Домі, де на закликх п. І. Петрового присутні зложили 7 доларів. З того на Укр. Го[лос] 2 дол., на Вістник 3 дол. і 2 доларя на Колеґію св. Андрея.

Спи нам дорогий сину і брате вічним сном, а земля на якій ти родився, нехай буде для тебе легкою.

Учасник похорону.

ПОДЯКА

Ми зломлені смутком по утраті сина і брата, складаємо щиру подяку о. Прот. К. Желішкевичові за похоронну відправу та за щирі Батьківські слова розради. Дякуємо дякам п. І. Іванусеві і П. Бишеві та всім, що взяли участь в похороні та старалися розрадити нас в тяжкому горю.

Мати, брати і сестри Щербій.

ВАСИЛЬ БОДНАРИК

(Посмертна згадка)

В демонтському шпиталі 29-го червня упокоївся Василь Боднарик у 68-му році життя.

Народився в селі Ставчани на Буковині й молодим хлопцем перед 40-ма роками, приїхав до Канади в околицю Ендрю, Алта. Тут одружився з Анастазією з роду Палагнюк, проживаючи довгі роки на фармі.

Покійний захорував перед кількома місяцями на недугу на яку лікарі ще не знайшли способу лікувати.

Останнім бажанням було, щоби хоронив його священик з Української Церкви і в пятницю 2-го липня, похоронною відправою занявся Всеч. о. Василів з Виллингдон, Алта.

При останньому цілуванню, о. парох кількома словами попросив присутних, щоби в незабудь бл. п. Василеві сплели вічно невянучий вінок, що присутні засвід[чили].

ли на нашу пресу 11.58, по половині на Вістник і Український Голос.

Покійний Васаль（Василь) оставив горем прибиті дружину Анастазію, двох синів - Миколая і Івана, чотири дочки — Марію, Катерину, Анастазію, подружені вже, і Анну, яка тепер вчиться на норсу в Лемонті, та 14 правнуків.

Спи дорогий мужу, тату, діду й приятелю Василю, а земля на якій ти працював довгі роки, хай буде тобі легкою! **Сусід.**

СЕРДЕЧНА ВІД МЕНЕ ПОДЯКА

Почуваюсь до милого обовязку зложити публично щиру подяку всім українським особам й установам, що помогли мені до Канади прибути і тут щиро мене привитали.

Найперша подяка моєму шваґрови Миколі Огродюкові та дружині Олександрі за їх старання й [illegible].

[illegible] Його Преосвященству Архієпископові Мстиславу за Його інтервенцію. Разом з тим подяка Голові Консисторії, о. прот. С. В. Савчукові за моральну та матеріяльну [illegible] поміч, та всім другим, що [illegible] зустрічали та допомагали.

[illegible] щиро принимали та обдарю[illegible] [illegible].

Нехай всіх, яких я [illegible] [illegible] памятаю. Господь [illegible] [illegible] благословенням.

прот. Онуфрій Іванюк

ЩИРА ПОДЯКА

Хвальна Редакціє Вістника!

[illegible]

[illegible] в Дафинському Окрузі.

[illegible] в наших богослуженнях, [illegible] і народних пісень в часі наших концертів.

Остаюсь зі щирою любовію до всіх Вас,

о. С. Гребенюк.

ВОЛОДИМИР СІЧИНСЬКИЙ
(Посмертна згадка)

Гилберт Плейнс, Ман. — В [illegible] вечер 5-го липня [illegible] несподівано в Гилберт Плейнс містечку Володимир Січинський в 56 році життя.

Покійний походив з Сокальського повіту, містечка Тартакова. До Канади приїхав 1912 року, 1916 року одружився з Ханною Притулою і почав фармерувати в околиці Гилберт Плейнс. В 1939 р. померла його дружина і він вже не женився в друге. Виховував дітей і з ними провадив господарку. В 1946 році купив хату і 4 акри землі в містечку Гилберт Плейнс і тут мешкав з дітьми, що ще ходили до школи, а старші працювали на фармах під проводом батька.

Покійний був тихої вдачі, з [illegible] підшаний, був членом української православної громади св. Володимира в містечку і був її [illegible].

Похорон відбувся 9-го [illegible] при великім здвизі народу. Похоронну відправу відслужив Всеч. [illegible] Горошій з Роблин. Коло [illegible] сопровождало тіло на цвинтар.

Зосталися два сини і 9 дочок. Три [illegible] потраджені. Сини Василь, Цвятко, дочки: Кася, Мітя, Рузя, Елисавета, Геня, Магдалина, Валерія, Ярина, Стефа, Брати [illegible] Дмитро і Іван і 3 [illegible] і сестра Розалія Ткачук в Канаді.

[illegible] відбувся в Народнім Домі в містечку Гилберт Плейнс, [illegible] [illegible] пожертви на [illegible] в сумі 60,85 на [illegible] Інститут при Колеґії св. Андрея в Винипеґ.

Щира подяка жертводавцям [illegible] [illegible] о Т А Г

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини
ЖОВТЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бох 77 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болотенка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. С. Уліяй

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая
ЖОВТЕНЬ

[illegible]

Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЖОВТЕНЬ

[illegible]

Адреса 110 [illegible] Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеньшина
ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя — Смокі Лейк. Святкування 30-літнього Ювілею.
10. Неділя — Белліс.
14. Четвер. Покрова Пр. Богор. — Стрий
17. Неділя — Ґлендон.
24. Неділя — Біґ Мидов.
31. Неділя — Спеден.

Скр. 409, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича.
ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя Ґронлид, північна.
10. Неділя — Годсон Бей.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Ґронлид, північна.
17. Неділя — Кадет.
24. Неділя — Ґронлид над річкою.
31. Неділя — Бруксбі.

ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Ґронлид, північна.
8. Понеділок — Вмкм. Димитрія — Брукебі.
14. Неділя — Годсон Бей
21. Неділя. Арх. Михаїла — Кадет
28. Неділя — Ґронлид над річкою по Богослуженню катехизація.

Адреса: Бокс 47 — Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЖОВТЕНЬ.

3. Неділя — Вайта Зїзд СУМК
10. Неділя — Роза.
14. Четвер. Покров пресв. Богор. Сонялин.
17. Неділя — Сірко
24. Неділя — Пембіна.
31. Неділя — Толстой.

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Вайта
8. Понеділок. Димитрія — Сірко
14. Неділя — Гардентон
21. Неділя і Собор Арх. Михаїла Сеньків
28. Неділя — Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячина.
ЖОВТЕНЬ

3. Неділя — Принс Алберт.
10. Неділя — Мекдавел (День Подяки)
14. Четвер. Покрова пресв. Богор. Сембор (День Подяки)
17. Неділя — Принс Алберт (День Подяки)
24. Неділя — Сповден (День Подяки)
31. Неділя — Гогімун (День Подяки)

Адреса 554 7 стр іст Тел. 3785 Принс Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя — Кобзар. День Подяки
10. Неділя — Арран місто. День Подяки
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Гвайтбін. День Подяки.
17. Неділя — Сван Плейн. День Подяки.
24. Неділя — Дурбен. День Подяки.
31. Неділя — Пайн Ривер. День Подяки.

[illegible] Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керпільного.
ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя Єлзов Крік
10. Неділя — Тернопіль
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Ст. Джуліен (Храм)
17. Неділя — Мічам
24. Неділя — Калворт.
31. Неділя — Вакав.

Адреса: Скринка 156 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.
ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя — Тлеслин.
10. Неділя — Витків.
14. Четвер. Покров пресв. Богор.— Кендо.
17. Неділя — Гефорд
24. Неділя — Кридор.
31. Неділя — Бліники.

Адреса: Бох 51 — Гефорд. Саск.

Календар Українських Свят
ЖОВТЕНЬ.

1	П	18	Преп. Евменія єпископа.
2	С	19	Муч. Трохима, Саватія
3	Н	20	Нед. 15. Вмуч. Евстафія
4	П	21	Ап. Кондрата з 70-ти
5	В	22	Преп. Отців в Київ. печер.
6	С	23	Мч. Андрея і Ксиліана
7	Ч	24	Первмч. Теклі, прав. Корнія
8	П	25	Преп. Евфросинії мч. Руфа
9	С	26	†Івана Богослова, м. Хери
10	Н	27	Нед. 16. Муч. Калістрата
11	П	28	Преп. Харитон [illegible]
12	В	29	Преп. Киріяка отшельника
13	С	30	Михаїла митр. [illegible]
14	Ч	1	Покров Пресв. Богородиці
15	П	2	Андрея Христа [illegible]
16	С	3	Преп. Діонисія вкп. Печер.
17	Н	4	Нед. 17. Священ[illegible]
18	П	5	Мч. Харитини [illegible] Петра
19	В	6	Ап. Томи з 70, мч. [illegible]
20	С	7	Мч. Сергія і Вакха [illegible]
21	Ч	8	Преп. Пелагії, св. Таїси
22	П	9	†Ап. Якова Алфеєвого з 12
23	С	10	Мч. Евлампія й Евлампії
24	Н	11	Нед. 18. Ап. Филипа з 70
25	П	12	Мч. Прова, Тараха, Андр.
26	В	13	Мч. Карпа, [illegible]
27	С	14	Преп. Параскеви [illegible]
28	Ч	15	Преп. [illegible]
29	П	16	Мч. [illegible]
30	С	17	Память Отц[illegible]
31	Н	18	Нед. 19. †Ап. Луки з 70-ти

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЖОВТЕНЬ

3. Неділя — Келвингтон
10. Неділя — Рама
17. Неділя — Вимер
24. Неділя — Канора
31. Неділя — Кемсак

Бох 423 — Телефон 67 Канора Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ЖОВТЕНЬ

3. Неділя — Васетна
10. Неділя — Егремонт
14. Четвер Покрова Пр. Б. — Серийл
Вечірня — Бойл
17. Неділя — Торинґ
Вечірня — Редвотер
24. Неділя — [illegible]
31. Неділя — Резлей

Адреса: Скр. 62 Тел. 13 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЖОВТЕНЬ

3. Неділя — Вилингдон
9. Субота. Память Ів[illegible] — Гемлин. (День П[illegible])
10. Неділя — Андрю
14. Четвер. Покров пресв. [illegible] Боріваці (Храм)
17. Неділя — Товинг
24. Неділя — Лужан.
30. Субота. Память отц[illegible] Соб. — Кагвин (Д[illegible])
31. Неділя — Сучава

ЛИСТОПАД

7. Неділя — Вилингдон.
8. Понеділок. Вмкм. Димитрія — Лужан (Храм).
14. Неділя — Андрю.
21. Неділя. Архистр. Мих. Завала (Храм)
28. Неділя — Бринзлей.

Адреса: Бох 26, Вилингдон Алта.

Устав Церковний.
ЖОВТЕНЬ

3. Нед. 15. Голос 6 УЄ 4 Літ. Ап. 2 Коринтян 4: 6—15 [illegible] Матея 22: 35—46.

10. Нед. 16. Голос 7 УЄ 5 Літ. Ап. 2 Коринтян 6: 1—10. Еван. Матея 25: 14—30.

14. Покр. Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літур. Ап. Жидів [illegible] Еван. Луки 10: 38—42, 11 [illegible]

17. Нед. 17 Голос 8, Ут[illegible] 6 Літ. Ап. 2 Коринтян 6 [illegible] 7: 1 Еван. Матея 15: 21—28.

24. Нед. 18. Гол. 1 УЄ [illegible] Коринтян 9: 6—11 Еван. [illegible] 1—11

31. Нед. 19. Голос 2 [illegible] 2 Коринтя 11: 31—32 і 12: 1—9 Еван. Луки 6: 31—36.

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3026 WINNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1948. ЧИСЛО (832) 20

МІЖДЕРЖАВНЕ ПОЛОЖЕННЯ СВІТА.

З усього, що знаємо, виходить, що Росія своєю політикою веде до війни і через те вийшло таке положення, що Англія та Америка, а з ними Канада роблять поспішне приготовання до оборони перед наступом Росії. Нині всюди говориться про війну, як справу дуже недалеку.

Виглядає, що Росії на заваді атомічна бомба Америки, хоч представник Росії Вишинський, заявляв, що Росія таку бомбу має. Справа російської політики опинилася в „Обєднаних Націях" і там вже говорили, що Росія і посередно, через свої комуністичні партії по других краях, веде до того, щоби в Европі та на світі не було ладу. Знов же західні держави поставили ясно свою справу: вони вимагають, щоби Росія освободила краї, які забрала і щоби усунула залізну куртину та щоби дала доступ світови до себе остілько, оскілько світ має доступ до всіх демократичних країв. На тім буде справа вирішуватися.

ПЕРЕСЕЛЮЮТЬ НА СХІД.

(УБГ) — Московська „Правда" з 10 серпня, 1948 р. подає, що до Хабаровська, на Далекім Сході в Азії, прибуло багато переселенців з европейської частини Совітського Союзу. Звідки саме походять ті „переселенці", не сказано, але можна думати, що там найбільше є українців. „Правда" каже, що хабаровський край припав дуже до вподоби переселенцям, і що вони ідуть туди з патріотизму.

ГОТОВЛЯТЬ НАФТУ ДЛЯ ВІЙНИ.

Нині в Стейтах видобувають денно 5 і пів мільйона бочок нафти, з якої відділюють газоліну. Тепер думають видобувати 1 мільйон бочок нафти менше денно, щоби мати в землі більший запас газоліни для війни. Коли б же почалася війна, то зменшать продажу газоліни для цивільного населення о 20 процент, а це знов дасть на воєнні потреби оден мільйон газоліни денно. Що війна буде, про те ніхто не сумніваєтьси, тепер, чи трошки пізнійше, але буде.

ЩО КАЖЕ ГЕНЕРАЛ ФРАНКО.

Генерал Франко промовляв через радіо 9-го жовтня і сказав, що коли б азіятська, себто російська орда напала на Еспанію, то всі еспанці будуть завзято оборонятися — старші, молоді, жінки і діти. Еспанці до того приготовані.

ПРО ТИМОШЕНКА ЗНОВ ГОВОРЯТЬ.

В минулій війні визначною особою в Росії був Тимошенко, що був і міністром війни в Росії і начальним вождом. Опісля перестали про нього згадувати. Тепер большевицька преса починає Тимошенка згадувати, отже виходить, що він знов може бути Росії потрібний.

ПЧОЛИ ВИГНАЛИ РОБІТНИКІВ.

В Нюпорт, Вт. пчоли напали на виробню цукорків і робітники там не могли оборонитися, отже повтікали. Аж по чотирох годинах робітники могли вернутися і продовжати роботу.

ПОСМЕРТНІ НАГОРОДИ НОБЛЯ.

Шведська комісія, що назначує „Нагороди Нобля", признала тепер дві „мирові нагороди", одну Гандому, а другу Бернадотому, який був мировим посередником між жидами й арабами в Палестині і якого жиди недавно вбили. Кожда нагорода виносить коло 40 тисяч долярів. Дотепер такі нагороди давали людям, що дуже визначилися в науці, або літературі, і давали лише живучим особам. Тепер нагороду дають і тим, що посвячували своє життя для заведення мирного ладу між людьми. Нагороду для Гандія обговорювали ще за його життя.

Нагороди Нобля дають з понад 9-мільйонового долярового фонду, який започаткував шведський химік, Альфред Нобель (1833-1896). Нагороди визначують наукові інституції з пятьма членами парляменту.

МАЛА В ПОЯСІ 128,525 ДОЛЯРІВ.

В Ню Йорку оглядали в шпиталі 85-літну вдову Антонету Линдсей, і норса знайшла в її поясі 128,525 паперових долярів. Пояс був вже дуже зношений. Зараз повідомлено поліцію і вона гроші почислила, отже було: 55 банкнотів по 1000 дол., 66 по 500 дол., 300 по 100 дол., 63 по 50 дол., а багато по 20, 10 і 5 долярів.

МОЛОДИМ МЕХАНІКАМ НЕ ВДАЛОСЯ.

В Винипеґу два братя, Пенингтони, 18 і 19 літні, робили в пивниці бомбу, отже повстала експльозія і поранила одного гірше, другого трохи менше. З ними був ще їх приятель, та експльозія його не зачепила.

ЩУРІ НИЩАТЬ ЗБІЖЕ.

В Індії коло границі Бурми, щурі напали великим числом на Асамську околицю, що має коло 40,000 населення, і виїдають збіжже на полях та господарствах. Тяжко їх спиняти. Населення може через них голодувати.

ДИТИНА В ВЕДРІ ВТОПИЛАСЯ

В Бирдс Гил, Ман. 28 вересня, в родині Щирецьких втопилася в ведрі (з питтям) 8-місячна дитина. Коло ліжка стояло ведро з водою до пиття, отже дитина туди впала. Се бачила 5-літна дівчинка, але дитини не ратувала. Мати надворі щось робила, а коли вернулася, застала дитину головою в воді. Се вже другий подібний випадок в Манітобі впродовж чотирох днів. Коло Лорет, Ман. втопилася 8-місячна дитина в ведрі для миття підлоги.

ХЛОПЕЦЬ ЗГИНУВ ПІД ТРЕКТОРОМ.

Замітне, що цего року було багато випадків, де трактор перевернувся і той, що трактор провадив згинув. Або проста необережність, або трактори самі собою дуже легко перевертаються. От 9 жовтня в Калида, Ман. їхав 14-літний Волес Малоней трактором і на скруті перевернувся. Трактор розторощив хлопцеви голову.

ВЕЛИКЕ МАТЕРИНСЬКЕ РІШЕННЯ.

Перед три і пів роками пропав в Кардиф, в Англії хлопець, якому було півтора року. Хтось його взяв, потім полишив, дитину забрано до діточого приюту, а звідси минулого лютого взяли хлопця за свого люде з Плимавту.

Недавно мати дитини, Рута Булер, довідалася, де її дитина знаходиться, отже поїхала до Плимавту. Переговоривши справу з тими, що її синка за свого взяли, вона рішила його з собою не брати. Нехай вони виховують його, як свою дитину, а вона синови не виявить, що вона його мати.

ВЖЕ 9-ЛІТНІ КРАДУТЬ АВТОМОБІЛІ.

В Брендоні поліція має в руках 9-літного хлопця, який признався, що [illegible] чого іншого в двох днях він два автомобілі хотів вкрасти, а третій, Джорджа Ваєра, вкрав. [illegible] він поїхав 15 миль на полудне від Брендону, автомобіль там зоставив, а [illegible] [illegible] автомобіль, В. Грига. Та не повелося, бо заїхав в рів і перевернувся.

До того вже доходить, [illegible] психологи, педагоги та судді не можуть придумати способів, якби таке спиняти.

МОЛОДИЙ НЕХОТЯЧИ ЗАСТРІЛИВСЯ.

В Монтреалі сталося таке: молодий Клод Сов вибирався з молодою на весільну подорож до Бенф. Коли він скинув плащ, з кишені випав на землю револьвер, вистрілив і ранив Сова так, що той невдовзі помер. Це сталося при гостях і молодій. Револьвер він мав право мати, бо того вимагала його праця.

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ.

В неділю 10-го жовтня відбувалося в Винипеґу посвячення угольного каменя нового будинку, який будує Укр. Нац. Обєднання (УНО, яке видає „Новий Шлях"). Посвячення виконало гр. кат. духовенство, а то о. др. В. Кушнір при співучасти священиків Пуляка і Тарновецького.

ЙОМ КІПУР.

3-го жовтня почалось було жидівське свято „Рош Гашана" (Новий Рік), що тягнесь 10 днів, і закінчуєсь святом „Йом Кіпур" — Судним Днем, днем покути, днем примирення. Йом Кіпур почався вечером 12 жовтня, і тоді жиди мають 24-годинний піст, коли нічого не їдять, ні пють. Він кінчиться вечером 13-го жовтня в 6-ій годині вечером, коли по богослуженню затрублять в баранячий ріг.

ЖИТТЯ СТАЄ НЕМОРАЛЬНИМ.

Вайкавнт Самуель, президент Королівського Інституту Фільософії, промовляв недавно в Брайтоні, в Англії, перед Британським Товариством для Розвою наук. І він між іншим сказав, що нині

„Злочин служить для розради, вбивство є забавою в гостинній кімнаті, розпуста є звичайною справою, почуття вини має в життю мало місця, а для релігії нема місця цілком". На таке сходить нинішне життя.

Наше Слово до Всіх Приятелів і Знакомих в Канаді, Зєдинених Державах і Всюди!

Українська Православна Церква св. Володимира, в Торонто.

НАША СПРАВА.

Українська Православна Громада св. Володимира, в Торонті, радіє, що може поділитись з вами тим, що ei колишня мрія стала довершеним ділом; що довголітна муравлина праця ei членів, очолювана ei Зарядами, і стараннями та порадами довголітного пароха о. Самця; а зокрема витревалою працею Будівельного Комітету, в послідних двох роках очолюваного Др. І. Вахною, довела Велике Діло до бажаного закінчення, — отже в НЕДІЛЮ, 7-го ЛИСТОПАДА, відбудесь —

СВЯТОЧНЕ ОТВОРЕННЯ

нашої святині з слідуючою Програмою:

В суботу 6-го листопада реєстрація гостей.

В неділю 7го листопада Архиерейська Служба Божа о. Владики Мстислава при співучасти інших священиків. Початок в год. 10-ій рано.

По Богослуженню Спільний Обід, заходом жіночого гурта при громаді.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ.

Вечером того ж дня відбудеться концерт з добірною програмою. На концерті виголосить промову о. Владика. — Програма Концерту і місце подасться в місцевих оголошеннях.

Цілий тиждень — від 7-го до 14-го будинок нової церкви буде відчинений для оглядання своїм і чужим гостям. В одним з тих днів відбудесь „Гостинний Вечір" (Визиторс Найт) для визначних гостей англійських та інших. Програму приготовляє жіноча секція — „Тризуб".

Субота 13-го і неділя 14-го листопада призначені на

ЗДВИГ МОЛОДІ.

В суботу між іншим відбудуться в гімнастичній салі нової церкви спортові змагання в „Бескет бал" між дружинами з Рочестер, Питсбург, Гемилтону і Торонта. Нагляд над спортовою частиною в руках п. С. Гарасимика.

В неділю, 14-го листопада відбудеться Архиерейська Служба Божа для молоді, а вечером того ж дня —

КОНЦЕРТ

влаштований силами СУМК.

На оце наше торжество запрошуемо все місцеве українське громадянство міста Торонта з близщих та дальших околиць.

Звертаемось оцею дорогою до всіх Зарядів Українських Православних Громад та їх священиків з просьбою, щоби в тижни від 7 до 14 листопада по можности, чи то зробили якесь підприємство, чи перевели збірку в користь будови нашої церкви і тим дали доказ єдности в наших загальних змаганнях.

Віримо також, що широкі круги українського громадянства в Торонті і поза Торонтом дадуть нам моральну і матеріяльну поміч в нашім ділі, бо скількість і якість нашої дотеперішньої роботи, як на суто українськім так і на загально канадійськім полі, як рівнож і величавий вигляд нашої нової святині, збудованої коштом поверх 200,000 долярів, є того роду, що наповнить гордощами серце кожного щирого українця і здобуде признання для нас всіх з боку наших співгорожан Канади.

Остаемось з глубокою пошаною —

За заряд Громади

Адв. Орищак, голова. **О. Квас**, секр.
о. П. Самець, парох.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
400—404 Bathurst St., Toronto, Ont.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

ЛЕКЦІЯ 42.

„...Збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий камінь сам Ісус Христос." — Єф. 2. 20.
„...Христос голова церкви." — Єф. 5: 23.

Основа Святої Православної Церкви.

Від Озера Галилейського, де Ісус вчинив чудо із пятьма хлібами і двома рибами, пустився Ісус на північ, в сторону Кесарії Филипової (тепер село Баніяс). По дорозі розмовляв з учениками. Між іншим спитав їх: За кого мене люди мають? Вони відповіли: Одні кажуть, що Ти Йоан Хреститель; другі — що Ти Ілія; інші — що Ти один з пророків.

На те Ісус: Ви ж як кажете, хто я? На те відповів Симон: Ти Христос, Син Бога живого. Тоді Ісус сказав до Симона: Блажен ти, Симоне, сину Йони; бо тіло і кров не відкрили тобі того, а Отець мій, що на небі. Скажу ж і я тобі: Що ти є Петр, на цій скалі збудую церкву мою, і ворота пекельні не подужають її. І дам тобі ключі царства небесного; і що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі.

З того часу почав Ісус виявляти ученикам, що мусить йти до Єрусалиму і багато терпіти, бути вбитим і воскреснути третого дня.

Коли те вчув Симон-Петро, відкликав Ісуса на бік і почав Йому докоряти словами: Пожаль себе, Господи, нехай Тобі так не станеться. Тоді Ісус до Петра: Геть від мене, сатано, бо ти думаєш про людське, а не про Боже.

(ПОЯСНЕННЯ. Петро ще не розумів, що Ісус на те прийшов, щоби Своєю смертю викупити людей від гріхів; він думав, що Ісус такий добрий чоловік, отже не повинен йти до Єрусалиму, щоби Його там вбили. Це не годилося з волею Божою, тому Ісус його погальбив).

Дальше Ісус навчав своїх учеників що найважніше в світі, то людська душа і що спасти її можна лише тоді, коли будемо сповняти Його науку.

(ПОЯСНЕННЯ: Голови римо-католицької Церкви, папи римські, десь від пятого століття по Вознесенню Ісуса Христа, вчать, що Христос на Петрі збудував Свою Церкву; назначив Петра Своїм наслідником; що Петро був „князем" св. Апостолів; що Петро помер в Римі; тому папи римські є наслідниками Апостола Петра. Але це все є видумані „правди", бо: св. Апостол Петро не є основою Церкви Христової, а Самий Христос; всі Апостоли були наслідниками Христовими; „князем" Петро не був, бо Христос був проти князів, казав, що тільки в поган так є, а „не так же буде в вас". (Мат. 20: 25. 26). Петро в Римі не був, ні там не вмер, отже й папи не є наслідниками св. Петра.

Церкву Свою оснував Христос НА ВІРІ, яку визнав Петро: ТИ Є ХРИСТОС СИН БОЖИЙ". На людях ніхто нічого не будує, а на ЦЕЇ, на НАУЦІ, на ВІРІ. Що Христос не назначив св. Петра головою Своєї Церкви, бачимо по тім, що називав його Сатаною, бо Петро думав про людське, а не про Боже. Ісус похвалив Петра за віру, а зганив за нерозуміння післанництва Свого на світ.)

Питання:

Питання: 1. Куди йшов Ісус, як писано в цій лекції? 2. Про що питав Він учеників? 3. Які відповіді ученики дали Ісусови? 4. Що сказав Симон-Петро? 5. Що Ісус Симонові? 6. Про кого предсказували пророки? 7. Чию науку проповідували Апостоли? 8. Про кого писані св. Євангелії? 9. Чи апостол Петро самий знав, що Ісус Син Божий? 10. Хто йому те відкрив? 11. Чого мусів Ісус йти в Єрусалим? 12. Хто є Головою Христової Церкви? (на горі є написане). 13. Що є найважніше на світі? 14. Чи не за спасіння душ наших помер Христос?

ЯК ПРАВЕДНИК ЙШОВ ПО ВОДІ.

(Народне оповідання).

Давно колись жив в одному селі чоловік та жінка. Дітей в них була ціла громадка, гарні діти, але кругом було убожество. Тяжко працювали вони, заробляли і годували дітей.

Але ніхто не чув, щоби вони нарікали. Бо побожні вони люде були тай дуже розумні.

— Сотворив нас Бог на те, щоби працювати — бувало кажуть — а за працю нам Бог заплатить.

І заплатив їм Бог таким великим майном, що всі люде завидували — а тим майном були їх діти. Бо таких гарних, таких добрих, таких послушних та працьовитих дітей в нікого більше в селі не було.

Вже вони повиростали. Вже й самі заробляють, вже й господарство заводять. Вже є і свині, вже є вівці, вже є корова, вже є воли. Щиро працювали, щадили, то і Бог їм помагав і благословив їх працю.

А старий батько став знемагати. Що як що, а ноги вже не статкують. Тай коли йде, то на одну ногу щораз більше налягає. Вже й чужі нерозумні діти сміються, що він штикульгає.

І каже він своїм дітям:

— Збудуйте мені окремо невеличку хатинку, там я буду жити і Богу молитися. Бог мене в життю благословив, то хоч тепер Йому подякую, тай за вас буду молитися. Пора вже і про спасення своєї душі думати.

Послухали сини батька і побудували таку хатину, як він хотів. А він вже повішав там святі образи, а посеред них хрест, — прибрав так, що неначе це мала церковця.

Від того часу нігде він не ходив. Хиба вийде до дітей, візьме собі хліба, а то сидить собі та щиро Богу молиться. Деколи зайде до нього сусід та каже:

— Все ви тілько молитесь і молитесь...

На те старий:

— І молитва, це праця. Не можу я руками багато працювати, так душа моя не дармує. Даю я Богу, що можу Йому дати.

— А не скучно вам самим?

— Ні. Я ж не самий, бо Господь є зі мною. І я з ним молитвою розмовляю.

І дивується сусід, що старий ніби в пустинника перемінився.

Але до церкви не ходив. Рад був ходити, та ноги щораз більше не служать, То бувало каже він своїм дітям:

— Ви церкви не забувайте, бо хто церкву забуває, той забуває Бога, а потім і Бог його забуде. Ви ходіть до церкви, як я колись ходив, і там за себе і за мене помоліться. Тай вашу покійну матір в молитвах згадайте.

— А може б і ви ще зайшли до церкви, тату, — каже дочка, а на те батько:

— Ні дочко! Ноги в мене дуже несильні, а на праву щораз більше налягаю, хоч і з палицею. То як мені йти? На сміх людям, а собі на муку. Самі ж знаете, що і лихі діти вже з мене сміються, що я так йду, то нащо мені дітей дразнити та до гріха їх приводити. Я помолюся в своїй хаті, а ви за мене в церкві помоліться.

Аж раз каже син батькови:

— Люде починають про вас і нас всяке говорити, що ви до церкви не ходите, то вже таки хоч раз підіть, тату. А як побачать, що ви такі несильні, то говорити перестануть.

Послухав батько сина і вибрався до церкви.

Йде він, по дорозі спочиває, аж опинився над рікою. А церква зараз на другім березі ріки, але моста нема; треба йти попри ріку, аж до греблі, а там знов до церкви звертати. Далеко. І думає він.

— Ось тут не глибоко, бо я колись нераз туди переходив. Може і тепер перейду.

Сів він на камени, скинув чоботи, і йде в воду босими ногами, як то колись він туди переходив.

Але що це? Він йде в воду, а нога на воді стала, як на леді. Підніс другу, — і друга на воді стоїть, ніби на твердому. І так він перейшов по воді до другого берега. Навіть його палиця в воду не входила.

Побачили люде, як він йде і ціла церква вийшла дивитися. Такого чуда ще не бачили.

Став він в церкві при самих дверах і молиться. Коли ж гляну, а то два злі духи ходять в церкві поміж людьми, носять велику шкіру з вола і пишуть. Це записують вони людські гріхи. Хто неуважно молиться; чи зачне про інші справи думати; чи в думці з когось сміється, — то вони все записують

І бачить він, що злі духи вже всю шкіру записали, отже тоді почали її зубами натягати. І так натягали, що оден з них відорвався й оба попадали на землю. Не вдержавсь старий батько і засміявся. От вони і його послідного записали на тім крайчику, що натягнули

Коли по Богослуженню вертався він через ріку до дому, то вже не так, як перше, — вже ноги поринали в воду мало не до кісточок (коло два цалі). Значиться, — засміявся він в церкві то і согрішив.

Бачили і діти старого, що не так він вертався, як перше, отже кажуть:

— Моліться ви тату за нас вдома, а вже ми за вас в церкві помолимося. Вашу молитву Бог і вдома вислухає

І тепер вже діти батька ще більше поважали.

ЛИХО З ПРАЦЕЮ — ЛИХО З ДАРМОВАННЯМ.

Заступник президента кравецької юнії з Ню Йорку, Ціммерман, заявив в Виннипегу, що в його юнії 28,000 робітників працює тижнево по 35 годин — 5 днів в тижни по 7 годин денно. Перше найважніше для робітників було скорочення годин праці, а тепер новий клопіт, — чим вільний час заповняти. І подає Ціммерман такі слова робітника:

„Я невдоволений коротшою працею. Перше довше працював, більше змучився, спав добре. Тепер не хочу скоро йти спати і не маю що робити, хіба балакай і балакай. Але так довго і балакати годі! Що ж я маю робити?"

Каже Ціммерман, що подібні скарги є загальні і тепер новий клопіт, — що дати робітникам для заповнення безробітного часу? Отже плянують вчити малярства, владжувати якісь курси.

ЯК ДІСТАЮТЬ КРОВИ.

В виннипежських шпиталях дають хорим коло 30 фляшок крови денно. Денно дістають свіжу кров від яких 20 осіб. Багато крови дають арештанти з Стони Мавнтен та Гедінґли. Що два тижні дістають звідтам 40 до 45 півкварт (пайнтів) крови. Дістають крови також від вояків. Шпиталь в Ст. Боніфас дістає місячно крови від пересічно 150 осіб.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

VI.

Говорить митр. Іларіон в „Слові Істини" (ч. 7), що:

„Причина „роз'єднання" наших українських Церков, — неясна чистота їхнього Православія та їхнє невходження в склад Вселенської Церкви. Нажаль наша Церква скоріть сильно попала в руки світських демагогів, які з націоналістичних побудок просто силою пхають її на неканонічну дорогу життя, сильно відривають її від Церкви Вселенської".

Про таку бесіду митр. Іларіона скажемо хочби те, що це дуже баламутна бесіда.

Недобре, коли яка небудь справа попаде в руки демагогів — і церковна і нецерковна. Але ми також знаємо, **що демагогами можуть бути не лише світські люде, але також і духовні.** В тім ще більше лихо.

Коли митр. Іларіон такий натиск кладе на конечність обєднання українських Церков, то встає питання: що, чи хто не дозволяє йому самому обєднатися, прим. з Церквою митр. Полікарпа? Світські демагоги тут мабуть ніпричому? І Церква митр. Полікарпа вже зверталась до митр. Іларіона, щоби з нею обєднався, а він і доси стоїть окремо. Чому?

Знаємо, що в митр. Іларіона митр. Полікарп неважним був тому, що його екскомунікував московський патріярх, — таке давніше заявляв митр. Іларіон. Коли ж в митр. Іларіона голос Московського патріярха такий важний, то — певна річ — він вимагає, щоби з тим голосом числився митр. Полікарп, щоби числився, певна річ, архіеп. Мстислав. Виходило би, що в тім випадку для обєднання треба орієнтації на Москву.

Та скажімо, що Царгородський патріярх визнає митр. Полікарпа добрим, — чи це вдоволить митр. Іларіона, і тоді вже він з митр. Полікарпом поєднається? Чи не скаже митр. Іларіон і тоді:

„Того для мене замало, що Царгород тебе визнав, бо ж за тобою є ще окрема екскомуніката патріярха Московського. Це твій найперший гріх! Отже вдайся ще до Московського патріярха, нехай він відтягне свою екскомунікату, нехай призиве тебе гідним твого сану..."

Що було би, коли б митр. Іларіон так сказав? Чи йти тоді з поклонами до Москви, і аж тоді все буде добре — аж тоді вийде поєднання? Та може вийти ще одна трудність: Московський патріярх **признав би митр. Полікарпа добрим, але в той же час православні вірні скажуть: „Нашим митрополитом не може бути той, про якого Москва рішає", — отже якої цілі досягнув би тоді митр. Полікарп та митр. Іларіон зі своєю порадою, чи вимогою? Чи вийшло би це на добро Українській Православній Церкві? Чи на добро Москві?**

Баламутна бесіда митр. Іларіона; тай тільки! Багато разів згадує він про Вселенську Церкву, але дотепер не сказав ясно, які саме Церкви він вчисляє нині до Церкви Вселенської. А без того сама гола назва, часто повторювана, заносить демагогією.

Митр. Іларіон повинен раз ясно заявити, чи до Вселенської Церкви зачисляє він нині Церкву Російську, а дальше Румунську, Болгарську і Сербську, які Москва має під своєю контролею. Позатим, чи безсумнівно певними вважає він тих дальших патріярхів, для яких покищо є можливим з Московським патріярхом сходитися, а то навіть підтверджувати його рішення (в справі митр. Полікарпа...).

Доки митр. Іларіон про те ясно не заговорить, то ніхто не знає, кого саме він під Вселенською Церквою розуміє. А це одно з важних питань. Коли українські Церкви мали б діставати признання, то треба знати — від кого саме? А друга важна справа, — що доки митр. Іларіон про склад Вселенської Церкви ясно не заговорить, то також нікому не ясно, на якім саме ґрунті стоїть сам митр. Іларіон та в якім напрямі хотів би він повести українську церковну справу.

Доки особисте становище самого митр. Іларіона не буде ясним, так довго на ніщо не придадуться всі балачки про канонічність та конечність признання Вселенською Церквою українських Церков, яке нібито мало би всіх обеднати; не поможе навіть вказування, що в Символі Віри говоримо: „во єдину Святую Соборную й Апостольську Церкву" („Слово Істини" ч. 9). Бо все те лише балачка — неясна і баламутна, і вона нікого з думаючих українців вдоволити не може.

ЯК БИ Я БУВ МІЛІОНЕРОМ...

Голос скитальця про книжку „Життя Йосафата Кунцевича".

Вичитав я у „Вістнику", що вийшла з друку книжка про життя гр. катол. „святого", Йосафата Кунцевича, православного видання. Був я цікавий, що там написано з не-уніятського боку про тую особу, тому негайно замовив собі два примірники тої книжки. І не жалую того доляра, бо інтересні речі вичитав я в тій книжці! Знаю ще з Галичини, і то з уст молодших гр. кат. священиків, моїх бувших товаришів шкільних, що з Йосафатом Кунцевичом ми не можемо виступати публично перед свідомою українською молоддю, бо з ним не все в порядку. Що він занадто „пахне" польщиною. Бо поляки явно-славно казали, що то „наш свенти", правили до него всілякі „годзінкі" і литанії, молилися до него словами: „Патроне Русі, мудль сен за намі". А це тому, бо „Польська, Русь і Літва, то єдна модлітва"...

Приїхавши недавно на вольну і гарну землю Канади, написав я до „Вістника" по ту книжку, і мав що читати. А читав це, як яку фантастичну повість Карла Мая, чи Кащенка. По прочитанні тої книжки отворилися мені очі на все, що досі знав тільки частинно, пошепки. Мені прикро, що є такі правдиві українські патріоти, які вірують у него, ба навіть моляться до него — за країну долю України... Яка це груба помилка, і тільки з незнання історії і правди. Бо книжка о. Кудрика є написана на історичних документах і на фактах, яких нема права заперечити. Який страшний є зміст листа канцлера Сапіги, і я питаю: чому перед нами в Галичині все те закрвано?

Читав я в пресі давніше, що після відомої книжки В. Кравченка „Я вибрав волю", один американський богач-міліонер купив щось тисячку примірників тої славної книжки, і порозсилав її в дарунку політикам світа. Щоби так освідомити богатьох, хто є Сталін і його жахлива тюрма народів, СССР. Я зробив би так само, як би був нашим „міліонером". Я закупив би цілий наклад книжки о. Кудрика про Йосафата Кунцевича, і на свій кошт вислав би її поміж всіх українців на скитанні, в Канаді та Америці. Специяльно я вислав би ту книжку гр. кат. священикам-патріотам на скитальщині, як і тим, що прибули до Канади та Америки, і собі зненавиділи вже Українську Православну Церкву за морем. Цікаво, що сказали б на цю книжку наші бувші члени Організації, тюремники-кацетники, і взагалі всі чесні українці, головно інтелігенти.

Гр. катол. круги в Канаді, конкретно: православножерна „Будучність Нації" (яко Римсько-Йосафатівська) — видали для новоприбуваючих скитальників специяльну книжочку, яку роздають скитальцям при зустрічі їх в Канаді [illegible]. На це мабуть, щоби скитальці, стрінувшись в Канаді [illegible] українською Церквою і вірою св. Володимира, не „вирeклися" часом папи, а з ним і Йосафата Кунцевича. А я натомість — всім новоприбуваючим до Канади українцям, роздав би у привіті з корабля — якраз ту нову книжку о. Кудрика. І тоді всі побачили б скоро і ясно, **хто** мав би більший успіх.

Тому раджу дорогим нашим скитальцям поцікавитись тою книжкою. [illegible] знати стисло історичну правду, дізнатись про кривду і недолю України, заподіяну нам Римом та єзуїтами. Хто то [illegible] методами роздер ризу України [illegible]. Хто нас розєднав і хто зрадив та відступив від віри Володимира, Богдана, Мазепи, Сагайдачного, Шевченка і [illegible] ших ґеніїв України. — А того всего в Галичині, чи навіть на скитальщині [illegible] не мали ми змоги і права, дізнатися.

Новоприбувший Галичанин.

150 ДОЛЯРІВ ЗА ПОКАЛІЧЕННЯ ПСА

В Винипегу 19-літний Гордон Томас прострілив чужого пса в клуб, отже поліція Томаса арештувала і його засуджено на 3 місяці тюрми, або 150 долярів кари. Пса поліція мусіла вбити.

Томас казав, що пес до нього гарчав, отже він приніс рушницю і вистрілив. Але суддя уважав, що це був легкодушний вчинок. Найвища кара за легкодушне вбивання, або калічення домашніх звірят є — рік тюрми, або 500 долярів кари.

ПЕРЕД СНОМ.

Минає день, кінчиться праця,
Все покривають тіни ночі;
Кінчиться труд мій у молитві,
Поки заснуть втомлені очи.

І так в молитві щирій тій,
Готовлячись на сон будучий,
Підношу серце й розум свій
До Тебе Боже Всемогучий

Судьба моя в Твоїх руках,
Бо Ти один в руках все маєш.
Ти зберігай мене в цю ніч,
А в день веди, куди Ти знаєш.

Щоб не блукав я манівцями,
Не змарнував життя я свого,
Щоб щира праця й щира воля
Була ціною життя мого.

Різню мою благослови,
Та про одно Тебе ще молю:
Благослови Ти Нарід мій,
Пішли йому щасливу долю!

П. С.

ПРОФ. ОЛЕКСАНДЕР ЛОТОЦЬКИЙ, ЯК УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕРКОВНИЙ ДІЯЧ.

(До девятих роковин його смерти 22-го жовтня, 1939 року).

Діяльність проф. Лотоцького, як українського вченого, [illegible] тика і громадського діяча, була така ріжностороння й широка, що ми ще й сьогодні не можемо собі вповні усвідомити, яку болючу втрату поніс[ла] Україна, а спеціяльно [illegible] Церква з його смертю. [illegible] маємо — не кажу докладної біографії Небіжчика, — але хоч би короткого нарису його життя і праці. Не маємо ані повного списку його праць, що він написав за 50 років своєї літературної діяльности, це пятидесятиліття сповнилося саме в рік його смерти.

[illegible] бодай у загальних рисах [illegible] для Української Православної Церкви, якої вірним сином він був.

Олександер Лотоцький був сином православного священика на Поділлі, скінчив духовну семінарію в Камянці Подільському і Духовну Академію в Києві, але при скінченні [illegible]

[illegible]

Державному [illegible] Лотоцького взятися за вивчення економічних справ, і він згодом став одним з найкращих знавців тих справ [illegible]

[illegible] турної діяльности Лотоцького [illegible] вийшов з духовного осередку, скінчив духовну школу і добре знав життя православного духовенства, цікавився сторією того духовенства, і [illegible] ном його освіти в російській державі. В своїх наукових працях, друкованих у [illegible] про „Соборні крилоси в Україні" (18[illegible]), „Становище білого духовенства в Україні в XVII-XVIII віках" (1896), він на основі архівного матеріялу [illegible] православного духовенства в Росії. Пізніше, поруч із своїми численними працями з ріжних [illegible] ти в Україні, він постійно звертає увагу на стан її духовної освіти. На торінках спеціяльних церковних часописів (очевидно-російських, бо за українські [illegible]) таких як „Богословскій Вѣстникъ", „Странникъ", „Церковный Вѣстникъ", „Церковныя В[ѣдомости]" [illegible] кує він числен[ні] [illegible] ріжні питання [illegible] тлючи [illegible] нормальну сторону його життя [illegible] його відірваність від [illegible] онального ґрунту.

Переїхавши в 1900 році до Петербургу, він стає [illegible] впливового російського журнала [illegible] „Вѣстника Воспитанія", і містить у ньому розвідки і статті, що їх самі заголовки [illegible] [illegible] щої духовної освіти [illegible], „Новый уставъ духовныхъ академіяхъ", „Отмѣна автономіи духовныхъ академіи", „Образованіе духовенства [illegible]" та ін., про середні школи: „Духовная школы въ XVIII в.", „Духовное образованіе въ первой полов. XIX в.", „Кризисъ духовнаго образованія", „Семинарскія корпораціи о духовно-учебной реформѣ", „Духовное образованіе въ преддверіи церковнаго собора", [illegible] „Семинарская педагогика и ея результаты", і цілий ряд інших; в справі духовних шкіл жіночих: „Женскія духовныя училища", „Изъ жизни женскихъ духовныхъ училищъ", в справі церковних [шкіл] [illegible] школи: „Церковно-[illegible] дѣла", „Съѣздъ законоучителей", „Церковно-приходская школа" та ін. Українському моменту в школі присвячено ряд спеціяльних статей.

Відомий російський місячник „Русская Старина" друкує більші статті Лотоцького про духовну школу, такі як „Духовная [illegible] XVIII стол." [illegible] [illegible] Так само на темах духовних [illegible] Росії [illegible] статті Лотоцького [illegible] „Образованіе", „Русская Школа" та ін. В „Украинской Жизни", в „Літературно-Науковому Вістнику", поруч статей на загально-українські теми знаходимо статті Лотоцького на спеціяльно церковні теми. В місячнику „Церква і Нарід", що виходив у Кремянці, знаходимо в роках 1937 і 1938 цілий ряд статей Лотоцького з історії української [illegible]

Проф. Олек. Лотоцький.

В своїх високо-цікавих „Сторінках минулого" (3 томи, 1932-1934) знаходимо обширний матеріял про церковне життя і церковних діячів. Коли взяти на увагу монографію про „Автокефалію" 1939 (550 сторін друку), „Українські джерела церковного права". 1931 (ст. [illegible]) розвідки з історії українського церковного права, друковані у львівських „Записках" 1925 р. і в „Науковому Збірнику Українського Університету в Празі" т. І, 1925, — будемо мати певну увагу про діяльність Лотоцького, як історика Української Православної Церкви.

Це все я тут писав про Лотоцького, як про православного **письменника.** Коли ж говорити про нього, як про **діяча,** то треба піднести бодай такі моменти: [illegible] в офіційному виданні українського [перекладу] св. Письма [illegible] як професора канонічного [права в Укр]аїнському Університеті в Празі [illegible] історії Православної Церкви в польському державному університеті у Варшаві, як міністра [ісповідань] в Українській Державі й посла [Д]иректорії до Царгороду; як голови комісії для перекладу богослужбових книг при Українському Науковому Інституті у Варшаві.

Відомо, що одним з ганебніших проявів утиску російського царського уряду [illegible] українського народу була заборона друкувати переклад св. Євангелії на українську мову. Прекрасний переклад, зроблений ще 1860 року Пилипом Морачевським і одобрений тоді Російською Академією Наук, слухняний слуга правительства — Святійший Синод, не дозволив друкувати, як „несвоечасний". З того часу українці раз-у-раз домагали(ся) скасування цієї ганебної заборони, але — безуспішно, аж поки заходами петербурської української громади не вдалося прихилити в цій справі на свій бік президента Академії Наук, великого князя Константина Николаевича, людину культурну й талановитого поета. Він енергійно взявся за справу і після довгого змагання з Синодом добився в 1904 році того, що заборону було знято, і сам Синод узявся офіційно видати український переклад четвероевангелія; старий переклад Морачевського доручено перевірити і зредагувати комісії, зложеній з кількох членів Російської Академії Наук, спеціяльно до українства прихильних, і кількох петербурських українців, в тім числі Лотоцького. Лотоцькому довелося грати в тій комісії [illegible] [illegible] коли нарешті український народ дістав св. Євангеліє в рідній мові, то велика заслуга в цьому була Лотоцького, хоч він по своїй звичайній скромности дуже мало [говорить] про це в своїх споминах.

Та [illegible] Лотоцькому [illegible] жити до відродження української державности й узяти близьку участь [illegible] 1918 році [illegible]

[illegible] вести вибір на катедру київського митрополита відомого україножера Антонія Храповицького. Попередник Лотоцького на посту міністра, професор Зіньківський, прозадив занадто мягку політику [illegible] ворожих [illegible] елементів, коли ж [illegible] значений Гетьманом Лотоцький [illegible] разу взяв рішу[чу] [illegible] бору в Києві, на осінній сесії 1918 [illegible] виголосив, за згодою [illegible] свою знамениту декларацію, в якій [illegible] вив, що в своїх [illegible] ков Українська Церква має бути автокефальною під головуванням київського митрополита [illegible] іншими самостійними церквами. Коли скоро по виголошенні цієї [illegible] гетьманське правительство [illegible] Лотоцький з доручення Директорії виїхав до Царгороду, щоб там добитися від патріярха визнання автокефалії Української Православної Церкви [illegible] ряд трагічних для українсько[ї] [справи] обставин, Лотоцький міг дістати [від па]тріярха лиш принціпову згоду, без потвердження якимсь офіційним [актом].

Коли Українська Держава [упала], Лотоцький опинився на еміграції. Тоді Український Вільний Університет в Празі запросив його доцентом канонічного права (1923). В 1929 р. його запрошено на катедру Історії Церкви на Богословському православному факультеті Варшавського Університету й на директора Українського Наукового Інституту. На цім посту розвинув Лотоцький надзвичайно енергійну діяльність, видавши за короткий час десятки томів наукових праць, в тім числі й з історії церкви.

Він брав також живу участь в церковному житті. Головно за його допомогою переведено було обрання епископа Полікарпа на вікарного епископа

в Луцьку. При Українському Науковому Інституті було заложено комісію для перекладу богослужбових книг на українську мову. Головою комісії був митрополит Діонісій, але він лиш затверджував її постанови, фактично ж всіми справами керував заступник голови — Лотоцький. Комісія складалася з знавців мови жидівської, грецької та ін. і видала новий переклад Св. Письма Нового Заповіту, Літургію Св. Василія Великого, Часослов, Псалтир і цілий ряд окремих служб.

Смерть застала Лотоцького серед трагічних обставин в зруйнованій німецькою облогою Варшаві, коли неможна було знайти ні лікарів, ні лікарської допомоги. Невеличкий гурток земляків поховав його на православному цвинтарі на „Волі" (варшавське передмістя), над ним читано по українському Псалтиря, а о. Мартин Волков, що правив похорон, у своїм надгробнім слові вболівав над тим, що ми не вберегли скарбу нації", яким був покійний учений. Але обставини були такі, що вберегти ми не мали сили. Вічна память великому патріоту, вірному синові Православної Церкви й її заслуженому діячеві!

Д. Дорошенко.

ВИСКАЗИ ПРО ЦЕРКВУ.

Хоч між членами Церкви може бути багато злих людей, однакож Церква сама собою є свята, а при ній є багато гідних людей. На поли, де росте кукуруза, може бути багато буряну, а всеж кажемо, що поле засіяне кукурузою, а не буряном.

Рейн.

Церква є лічницею, де знаходиться багато хорих; багато тих, що вилічилися, виходить здоровшими; багато тих, які приходять, щоби довідатись, чи в них не починаєсь поважна слабість; багато тих, що раді розвідатись, як задержати сильним своє душевне здоровля.

Сібс.

Церква не зробить всіх своїх членів святими, але всіх робить трошки лучшими, ніж були би вони без Церкви, трошки красшими, трошки гіднійшими, трошки поважнійшими, — отже це велика робота. Аджеж і хорий вимагає від лікаря лише того, щоби той поміг йому бути трошки здоровшим Те „трошки", то велика і всім потрібна річ.

Василій.

Не в одежі, але в чоловіці є всі вартости, що підносять чоловіка понад інші сотворіння, — однакож яким безвартним чоловік себе чує, коли позбавити його одежі. Таке і з Церквою. Вона, як Божа інституція, має великі Божеські вартости, однакож якою убогою вона здається, коли позбавити її обрядів, коли усунути з неї церемонії, коли викинути з неї все те, що можна звати еі святочною одежею.

Невод.

Церква є тим евангельським батьком, якого син полишив і пішов манівцями, щоби марнувати батьківське добро і себе самого нівечити. Однакож минув час і син опамятався і до батька вернувся. Так вертаються до Церкви заблудші одиниці, так вертаються цілі народи, поблукавши манівцями.

Калямі

ЗА 59 ЦЕНТІВ 25 ДОЛЯРІВ.

В Винипеґу едмонтоська жінка вкрала ходачки на дитину, що коштували 59 центів, її зловили, отже заплатила 25 долярів кари.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

(Продовження)

На цьому освідченні представникі німецької влади авдієнція й скінчилася, бо Владика Митрополит не бачив вже жадного сенсу після того, що писав на цю тему Райхскомісарові, вступати в які будь розмови чи суперечки з принятими антиканонічними з погляду церковно-правної свідомости Православної Церкви рішеннями окупаційної німецької влади.

12 січня 1943 р. був принятий в ґенералкомісаряті митр. Олексій, якому такий самий порядок церковного управління в Україні було оголошено і відносно Автономної Церкви, а сам митрополит призначений був ґенералкомісаром за „старшого єпископа" Автономної Церкви в ґенералкомісаряті Волинь-Поділля.

Отак, замість поєднання церков і утворення одної Української Автокефальної Церкви в ґенералкомісаряті Волинь-Поділля стало 5 церков автокефальних і пять автономних (ґенералкомісаряти: Волинь-Поділля, Житомир, Київ, Миколаїв і Дніпропетровське), а шості були ще поза Райхскомісарятом України, на теренах, де була військова, а не цивільна влада (Лівобережжа). Усі вони стали незалежними від центральної церковної влади, а залежними від ґенералкомісарів.

Як бачимо, Православна Церква в Україні розпочала 1943 рік (останній рік перебування німців на Україні) не тільки не обєднаною в одну, а ще розбитою, так Автокефальна, як і Автономна, по ґенералкомісарятах, де єпископи стали „підлеглими безпосередньо ґенералкомісарам" та „лише від них мали одержувати вказівки і накази в своому управлінні духовенством і в церковній діяльности".

Невідомо, чи це розпорядження Райхскомісара Коха годилось з Остміністерством і центральною політичною владою Німеччини й чи остання була в курсі „церковної політики" Коха на Україні. В кожнім разі, Українській Автокефальній Православній Церкві суджено було в 1943 р. пережити ще тяжчі часи і заплатити немалими жертвами, разом зо всім українським народом, в час німецького відступу і терору, яким німецьке Гестапо і адміністрація хотіли якщо не ратувати невдач на зовнішньому фронті, то хоч помститися на народі, якого підбурили самі проти себе безприкладною по безглуздю політикою в окупованім краю

Здавалось би, що людям релігійним в переконанні, в серці яких християнський Бог та Церква Христова є над усім, належало залишити поміж собою усякі суперечки, усяку боротьбу, зокрема тоді, коли стало ясним, що німецька сторона, в постаті гітлеризму, зовсім не представляє собою жодного християнського світу в боротьбі з комуністичним, що ці обидві воюючі сторони чужі і ворожі християнському світоглядові і християнській моралі. Особливо ж після останнього розпорядження німецької влади, яке однаково відносилось і до Автокефальної і до Автономної Церкви та свідчило про невизнання тою владою Церкви як Божої установи, з ієрархією і управлінням основаними на заповідях Христа та на власному Церковно-канонічному праві; належалоб думати, що ієрархи обох церков зрозуміють поваґу моменту й заперестануть ворожнечу і боротьбу.

Дійсність показала інакше і це свідчило, як далеко не всі князі Церкви пройняті були правдивим християнським духом, а духом „світу цього". Розєднані, як церковні одиниці, по ґенералкомісарятах, в межах їх продовжували боротьбу автономисти з автокефалистами. Попередньо показане вже відношення автономної ієрархії до акту поєднання з 8 жовтня, 1942 р. вказувало й далі на її непримиримість і наступ. А коли населення, значно національно освідомлене, зокрема на Волині, все більше покидало Автономну Церкву і переходило під юрисдикцією Автокефальної, то автономні ієрархи і духовенство шукали тоді опертя і помочі у тієї ж німецької влади, що так нівечила права Церкви і гідність її служителів. Недаром начальник політичного відділу в ґенералкомісаріяті Волинь-Поділля п. Краузе, сказав еп. Платонові, що „Автономна Церква співпрацює більш лояльно з німецькою владою, ніж Аввтокефальна" (Ак. з 16 серпня, 1943).

Митр. Олексій звернувся листом з 15 квітня, 1943 р. за ч. 782 до ґенералкомісара для Волині і Поділя в Луцьку з скаргою на Рівенського еп. Пл[illegible] та на голів районів і сільських стар[illegible] які „в релігійних питаннях цілковит[illegible] джуються з Луцьким", себто з Владикою Полікарпом. „Коли автокефальний єпископ, писав митр. Олексій, [illegible] священика на парафію, де вж[illegible] роки працює мій священик, то місцеві установи дають йому охорону і поміч і тероризують кожного, хто пов[illegible] підтримувати кремянецького священика. В руках голів районів та сільських старшин знаходяться найважливі[illegible] ностеві питання селян (збори збіжжа, мяса, контингентів молока, призначення робітників на виїзд і т. д.) і [illegible] воленс населення мусить виконувати волю голів районів і сільських старшин, бо в противному випадкові мусіло б воно тяжко за це покутувати". Навівши приклади видалення його священиків з парафій та піддаючи під сумнів [illegible] вість рішень парафій про юр[illegible] („як можуть мешканці парафій [illegible] рішення, коли всі зібрання є з[illegible]?"), митр. Олексій кінчає: „Я дозволю собі просити Вашу Ексцеленцію тепер про відповідне зарядження, що Луцькі автокефальний єпископ Платон у [illegible]му не мають права утискати моїх [illegible]щеників і видалювати їх з їхніх парафій, а тому, де це вже було зроблено, [illegible] назначити знову моїх священиків до тих парафій і прошу припинити цю шкідливу шовіністичну діяльність. Прошу також головам районів сільським старшинам заборонити вмішуватися в церковні справи, бо це ні в якій м[illegible] не належить до їхньої компетенції".

ХЛОПЕЦЬ СПРИЧИНИВ ОГОНЬ

В сільській ледівни в Винипеґу, повстав огонь, що наробив шкоди на 12, 000 долярів. Виявилося, що до ледівні зайшов 11-літний хлопець вечером і при світлі сірників розглядався по будинкови. Так запалилось трачовиння, « коли не міг його загасити, то втік

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

Книжка про діяльність комуністичної пятої колони в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати
Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20цт
Для книгарень звичайний опуст.
722 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada.
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО У ВОТЕРФОРД

Українська Православна Громада при церкві св. Покрови у Вотерфорд відсвяткувала 28-го серпня 30-літний ювілей відродження рідної Церкви.

Свято почалося Богослуженням яке відправив Всеч. о. Кисілюк. Помимо незвичайної горячі, що через кілька днів підносила температуру між 96 а 100 степенів, прибуло багато гостей, як місцевих так довколичних, щоб звеличати це небувале свято.

По Богослуженню учасники ювілею зійшлися до Народного Дому і засіли до обіду, який приготовило Жіноче Товариство ім. Л. Українки, і яке завсіди не жалує труду, щоб приготовити смачні страви на подібні імпрези. За це членкам належиться признання.

По обіді на заклик Всеч. о. Кисілюка присутні зложили жертви на дальший розвиток Українського Православного руху в Канаді. Жертвували по 10 дол.: С. Цибульський з Брентфорд, М. Петрів з Гемилтону.

По 5 дол.: П. Петрів з Гемилтону, Д. Ніврянський, М. Дроздовський, В. Погорецький, С. Цюрик, всі з Вотерфорд.

По 3 дол.: П. Литвин з Вотерфорд.

По 2 дол.: К. Погорецька, І. Завальський з Брентфорд.

По 1 дол.: І. Данилейко, В. Паньків, М. Щербань, В. Оробко, Я. Галик, Й. Галик.

З таци підчас Богослуження — 11.70, а з ювілейних віданак 18.85. Отець Кисілюк не жадав нічого за обслугу, отже йому належиться признання від Укр. Православної церкви у Вотерфорд. Разом приходу з ювілейного свята було 89.55, і ці гроші доручено о. Кисілюкові віослати до Консисторії нашої Церкви у Винипеґу.

На закінчення відчитано Архипастирського листа від Преосв. Владики Мстислава. Вірні вислухали його з великою увагою і розійшлися з вірою, що наша Церква зробить в будучині великий поступ під проводом нашого Архиєпископа Мстислава.

С. Д., секретар.

ПРИНЯТТЯ В ЧЕСТЬ П-ВА КОМАРНІЦЬКИХ

Келґері, Алта. — З нагоди 60-их роковин п-ва Комарніцьких церковна громада жіноче товариство та діти ювілятів — три дочки та один син, два брати й одна сестра зібралися в церковній салі 24-го липня, щоб відзначити той день в життю ювілятів.

На сповнім рідкої хвилі господар вечора підніс заслуги ювілятів і вручив їм дарунок від гостей. Промовляла також пані Ю. Курчаба, голова жіночого товариства. Вона дякувала пані Комарніцькій за її участь в громадській праці і вручила її дарунок від дітей і брата. Відчитано також привітні телеграми від сестри у Венкувер та п-ва Вісюків з Едмонтону. Промовляли ще три дочки та два брати.

П-во Комарніцькі заслужені в народній праці. Вони є фундаторами нашої церкви і беруть активну участь в її праці. Принятя зворушило їх до сліз і вони щиро дякували присутним, які на кінець відспівали їм многоліття.

По вечері господар попросив гостей зложити жертви на нашу пресу — Український Голос і Вістник. Зібрано 21.25, з чого 11 долярів призначено на пресовий фонд Українського Голосу, а 10.25 на Вістник.

Один з гостей.

ІВАН МЕДВІДЬ

(Посмертна згадка)

Поца[illegible] Блаф, Саск. — В середу, 8-г[illegible] вересня, згинув тут під колесами [illegible]шарки молодий 44-літний фармер. Іван Медвідь. Смерть наступила по тяжкій муці, а похорон відбувся в пятницю 10-го вересня на цвинтарі Української Православної Церкви в Мейбридж.

Покійний був взірцем працьовитости, ощадности і тверезости, як також звичливим добрим сусідом так що на похорон зійшлось багато його сусідів і приятелів, хоч це була пора гарячих жнив і молотьби.

В церкві підчас послідного відлування, замість цвітів на домовину покійника, вірні зложили 8.18, як невянучу памятку-дар на Колеґію св. Андрея у Винипеґу.

Оплакують його два брати і сестра в Канаді, як також його товари[illegible] життя і маленька сирітка [illegible] Мирослава Петно що ще й лишилась на Україні в селі Войнилів, повіт Калуш, його [illegible] родина та ровесники, які зараз про смерть свого дорогого не зможуть довідатися.

Спи спокійно вічним сном, а канадійська земля хай буде Тобі легкою.

Іван Осадчук.

ВІДІЙШЛА ВЗІРЦЕВА МАТИ І ГРОМАДЯНКА

(Посмертна згадка)

Єлисавета Івасюк.

Серпня 27-го 1948 року, в Роял Алексендер шпиталю в Едмонтоні відійшла на вічний спочинок бл. п. Єлисавета Івасюк з роду Довгалюків.

Покійна родилася 27-го грудня 1888 в селі Шишківцях, в Буковині, звідки виїхала до Канади 1907 року зі своїми батьками, Гр. і Марією та братом Віктором. Замешкали [illegible] і Шипит[illegible] Гейр Гил Алта.

По [illegible] по своїм приїзді покійна віддалася за Діонізія Івасюка з яким провадила господарку через двадцять літ. В році 1927, ціла родина перенеслася до Едмонтону на сталий побут. Від того часу до кінця свого життя покійна була членкою Української Православної Церкви св. Івана, як також членкою Жіночого Товариства при тій церкві.

Покійна полишила в смутку свого старенького батька Григорія в Гейрі Гил, свого мужа, двох синів: Захарія — учителя в Форестбурґ, і Николая, аптикаря в Едмонтоні; чотири доньки: Синефту замужну Шерестянко в Лак ля Біш, Фіону замужну Пелех в Белє, Вікторію замужну (др.) Лазарук у Вилингдон і Наталку замужну Фарина в Едмонтоні, брата Віктора у Ветревил і девятеро внуків. Мати покійної померла в лютім цього року.

Похорон покійної відбувся 30 серпня в Української Православної Церкви в Едмонтоні. Похоронну Службу Божу відправив о. прот Петро Мельник.

Покійна Єлисавета Івасюк завсіди живо інтересувалася справами народними, освітніми та поступом і життям православних інституцій в Канаді. Тому її діти, як невянучий вінок на могилу своєї Матери, зложили 60 долярів на Цівочий Інститут при Колеґії [illegible] Андрея у Винипеґу.

Вічна її память!

До вище поданого слова про покійну Єлисавету Івасюк додаю свої замітки.

Покійна була дуже доброю матірю, яких мало. Була доброю і віруючою християнкою. Багато перетерпіла в своїм життю, а терпіла тихо і без нарікань. Вірю, що головно Вона своїми заходами доконала того, що оба її сини покінчили університетські курси, дві старші доньки - учительські, а обі молодші — бизнесові. Хорувала довший час, але терпіння її хіба можна було бачити в її очах, а не на устах.

Перед смертю висповідалася і приняла Святе Причастя. Дуже добру память мала до кінця свого земного життя. Щиро віддала себе Божій волі і бажала злуки із своїм Сотворителем так, що лице її по смерти стало веселим, [illegible] живо заховленим. Зі [illegible] покій її, Христе.

прот. П. Мельничук.

ЮРКО САМІЛЕНКО

(Посмертна згадка)

Арран, Саск. — На 16-го серпня спочив тут у Бозі, бл. п. Юрко Саміленко і оплакуваний дружиною, двома дочками і сином, залишив по собі також милий спомин доброго приятеля і сусіда в серцях усьої арранської кольонії.

Приїхав небіщик тому 20 літ з Великої України; з Кіпішини і працював тяжко як коваль, з початку в Сторджис, а відтак в Онтеріо та Арран.

Намірав на старість перебратись в більше місточко, сусідний Бенсех, та смерть перервала його плани.

Тлінні останки його спочивають на цвинтарі Української Православної громади в Арран, а замість квітів на могилу, вірні в [illegible] зложили 4.15 як невянучий і незнищимий вінок на могилу, дар на Колеґію св. Андрея у Винипеґу.

Земля канадійська Тобі пером, а в серцях Тебе любивших, вічний, солодкий спомин про приязнь-дружбу!

Петро Кива.

ЮВІЛЕЙНЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ В САСКАТУНІ

Липня 4-го невеличка православна церква в місті Саскатуні була осередком великої, історичної урочистости: архиєпископ Мстислав соборно з священиками Т. Ковалишиним та Ф. Керніцьким відправив Богослуження з нагоди 30-літного існування Української Православної Церкви в Канаді.

Перед 30 літами, 18—19 липня року 1918, в Саскатуні відбулися довірочні збори, скликані Народним Комітетом, який складався з 30 осіб. На збори прибуло поверх сотні людей з різних околиць Саскачевану, Алберти й Манітоби.

Гостланувши тодішне невідрадне положення збори ухвалили заложити Ук[illegible] Православне Брат[illegible] яке мало заняти[illegible] організацію Української Православної Церкви в Канаді

Не легко було то виконати. Чужа посторонна сила докладала старань щоб нашій церковній р[illegible] [illegible]

[illegible] Інституту П. Могили, а також ворожі напади, — все те привело значне число галичан до новозаснованої Української Православної Церкви, а також буковинські українці почали заміняти в себе священиків російської місії українськими священиками, оскільки число тих священиків збільшалося.

Додатне значіння мало на сторожі Укр. Прав. Церкви і те, що тут введено в Богослуженню українську мову замість дотеперішної старо-церковної. Перше Богослуження по українськи на американськом континенті відправив 18 червня, 1922 р., о. С. В. Савчук, при участи хору Інституту П. Могили під проводом п. Ю. Стечишина. В Інституті видано також деякі ноти для хорового і звичайного церковного українського співу (Сл. Божа Стецюка, Тропарі і ін.).

[illegible] зазначити, що як на першім українськім Богослуженню перед 30 літами, так і тепер [illegible] Ювілейнім Богослуженню хор співав під проводом того ж Ю. Стечишина.

Ювілейне Богослуження випало дуже величаво. Сама природа сприяла тому, а також зїзд СУС та споріднених організацій. При гарній погоді в церкві не було де голці впасти; цільоничка громада богомольців оточувала церкву

Кого тут тільки не було?

Як й колись при заснованню Української Православної Церкви, так і на Ювілейне Богослуження зібралися представники українського громадянства з різних кутків Канади й України. І тоді й тепер українці репрезентували всю соборну Україну: соборну історично незмінною вірою всіх віків української історії, соборну й географічно.

Службу Божу правив Архієп.

Мстислав, відомий громадський діяч з Волині, родом з Полтавщини; апостола читав, по єпископському звичаю, прочитав новоприбувший скиталець, проф. Березинець, родом з Києва; хором правив галичанин п. Ю. Стечишин. Враз з ним співслужили народжені в Канаді священики оо. Т. Ковалишин та Ф. Кириціцький, титарські обов'язки виконував п. Г. Слюсаренко, родом з Семенівки на Київщині ... [illegible]

ТРЕТІ РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ

Згідно з вимогами чартеру Колегії св. Андрея в Винипегу треті річні збори членів Колегії відбудуться в четвер 4-го листопада 1948 в год. 2-ій пополудні в салі Українського Народного Дому при вулиці Боровс і Мекґрегор.

Порядок зборів як слідує:

Отворення зборів ... [illegible] С. В. Савчук

Звіт секретаря — М. Гикавий

Звіт ... — Ф. Т. Гавриляк

Звіт ... теольогії і Директора ... [illegible]

... звіт і звіт авдитора

Вибір Дирекції

Внесення і дискусії

Дано в Винипегу дня 15-го жовтня 1948.

М. Гикавий, секретар

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицина

ЖОВТЕНЬ

17 Неділя — Коса ... [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сенишин.

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя — Гледстон.

24. Неділя — Біг Мидов.

31 Неділя — Сведен.

ЛИСТОПАД

7 Неділя — ... [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желиховського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Ботюшанськ...

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Уліма

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гробсанова

[illegible]

Адреса: 110 Веллінгтон Евню, Тел. 788. — Норвуд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Мазяка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кетлинського

ЖОВТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Ансима...

[illegible]

Адреса Бокс 54 — Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

16 С 3 Прен. Діонисія вел. Печер.

17 Н 4 Нед. 17. Свящ. Єрофея

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Личака

[illegible]

Устав Церковний.

[illegible]

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

... HERALD ... Box 2028 Winnipeg, Man.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1948. ЧИСЛО (833) 21

Courtesy of the Ukr. Gr. Orthodox Church ... St. John's Ave

БЕРЛИН — РОСІЯ

Вістка з 28 жовтня каже, що в Берліні большевики збільшують свою контролю, отже положення стає поважніше. Це вже 127 днів, як большевики не допускають західних альянтів з Берліну землею. А позатим Сталін ... оскаржує Англію, Америку ... що вони ведуть до війни, а Росія ... на. Він сказав, що ті, як ведуть ... соромно проваляться.

Знов же західні держави ... ще зазначили своє становище. ... кажуть, що через зиму будуть довозити літаками до Берліну, що треба. Будуть мовчки вичікувати ... дальше. Західну Німеччину сильніше ... радкують. А найважніше ... будувати свою силу, щоби бути себе певними.

АНГЛІЯ — ЕСПАНІЯ

З Англії виїхала до Еспанії англійська торговельна місія, щоби навязати тісніші торговельні зносини й усунути незгоду, яка між двома тими краями дотепер була.

ЩО ДІЄСЬ В ФРАНЦІЇ.

В Франції ... через великі страйки. Військо взяло в руки важні копальні вугля. Уряд арештував коло 500 страйкерів, з 52 чужоземних агітаторів вигнав з Франції. В деяких околицях нема світла. В гірних портах військо виладовує з корблів. ... кажуть, що провід Франції може взяти Де Голь.

РОЗРУХИ ПРОТИ „ЧЕРВОНОГО ДЕКАНА".

Жовтня 25 промовляв в Лондоні в Англії, декан Гюлет Джансон, відомий оборонець Росії. Про ... там також „лівий" посол парляменту, Конні Зіллякус.

До салі почало вдиратися коло 70 осіб, отже вийшла бійка. Прибуло багато поліції. Між ... народу і почали кричати проти комуністів і жидів. Поліція ... розігнала.

РОСІЯ ГРОМАДИТЬ ВІЙСЬКА.

Є вісти, що Росія нагромаджує військо, гармати і другий воєнний матеріял в околиці коло границі, яка ділить Німеччину на большевицьку і західню. Великий рух там можна бачити з літак в.

УВІЛЬНИЛИ НІМЕЦЬКИХ КОМАНДАНТІВ.

В Нірнбергу увільнили 13 німецьких командантів, яких судили за воєнні злочини. Фельдмаршал Гуго Шперле увільнений цілком, інших уважають винними лише частинно. Суд тревав 9 місяців.

ЖІНОЧИЙ ЗІЗД НА ЕМІГРАЦІЇ.

В українському таборі в Цуфенгавзені відбувся 4—5 вересня 3-ій Зізд „Обєднання Українських Жінок" (ОУЖ) на еміграції під головуванням Ірени Павликовської. Реферовано там багато справ, як: Організаційна робота, Культ-освітна робота, Господарські справи, Видавничо-пресовий відділ, Допомогові справи, Справа звязків у світі..

АРХИЕПИСКОП МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ АМЕРИКИ.

На запрошення Архиєпископа Атенагораса, правлячого Грецькою Архиєпархією північної і південної Америки, який повідомив про своє бажання особисто пізнати Голову Української Греко-Православної Церкви в Канаді — Владика Архиєпископ Мстислав відбув в другій половині жовтня подорож до Злучених Держав Америки.

Перша зустріч обох ієрархів відбулася 20 жовтня в Ню Йорку й тривала понад дві години. Розмови, що відбулися підчас цієї зустрічі, носили інформаційний характер й обговорили частинно української православної проблеми.

На другий день — 21 жовтня, Архиєпископ Атенагорас гостив Архиєпископа Мстислава обідом, на якому окрім обох Владик, були присутні члени Церковного Управління Грецької Архиєпархії на чолі з о. прот. М. Андреадісом та о. прот. В. Слюзаром з Монтреалю, який супроводжав Владику Мстислава в подорожі до Зл. Держав і був присутній підчас розмов обох ієрархів. По обіді відбулися дальші розмови, предметом яких було сучасне положення української православної церковної справи на теренах Північної Америки.

На памятку зустрічі Владика Архиєпископ Мстислав подарував Архиєпископу Атенагорасу мистецько виконаний напрестний хрест з прикрасами.

22 жовтня Архиєпископ Мстислав відвідав в Филаделфії Владику Івана Теодоровича а наступного дня виїхав через Дітройт до Виндзор, де 24 жовтня відбулася його перша візитація тамошньої української православної церкви.

З ЛІТАКОМ ЗГИНУЛО 38.

В Скотляндії 21 жовтня згинуло 38 осіб, коли літак в часі мряки зачепив електричний сильний дріт, запалився і впав на пасовиско. Шість осіб забрали з землі ще живими, але з них 4 померли в шпиталі. Між погибшими є генерал Сзс. Літак летів з Амстердаму до Ню Йорку.

ЩО КАЖУТЬ ПРО УКРАЇНЦІВ.

В Вин. Фрі Прес пише Е. А. Армстронг з Бременгавен про скитальців, де говорить про табор українців коло Гановеру. Оповідає, як українці поправили понищені бараки, покрили дахом позалатували ... Бачив там й українську православну церкву, збудовану руками чоловіків ... Це був понищений будинок ... та вони його поправили, збудували баню, подбали про образи всередині і все друге.

Він бачив українських дітей в паперових чоботях (інших нема), бачив 50 дітей нижче 5-літніх в школі, як декламували, співали, танцювали, і каже ... Між ними ані одно не було таке, що він не хотів би його взяти до свого дому". Лише їх ноги були марні, тонкі.

Він бачив визначного українця професора, що не хоче вертатися туди, звідки вийшов. І закінчує він: „Це приміри, як виглядають ті люде, що раді працювати своїми руками".

ПОМЕР ПОЛЬСЬКИЙ КАРДИНАЛ ГЛЬОНД.

В Варшаві помер польський кардинал Гльонд 22 жовтня, а похоронили його в Катедрі св. Івана, 26 жовтня. На його бажання вийняли його серце і перевезли до катедри в Гнезні, в західній Польщі.

В КАНАДІ ПРОТИ ДЖАНСОНА.

Жіноча організація Дочок Імперії вислала до канадійського уряду домагання, щоби кентерберійського декана Гюлета Джансона, не впускати до Канади, бо він оборонець Росії. Він мав би прибути сюди 2-го листопада і три тижні виголошувати бесіди.

РОЗВЕЛТОВА ДО КАНАДИ.

Елеанора Розвелт, жінка бувшого недавно президента Стейтів, готовиться приїхати до Винипегу 24-го березня (марта) ... організація Бнай Брит як лекторку, що буде виступати з промовами в містах Канади, розуміється перед жидівським загалом.

МІСЬКІ ВИБОРИ В ВИНИПЕГУ.

Хоч нема ще точного звіту з винипегських виборів, але вже видно, що сила комуністів в Винипегу слабне. Мейор Коултер поновно вибраний дістав 34.448 голосів, а Свейлс (ССФ) 27.026. Дальші, хоч неповні звіти, вказують, що комуністам не щастить.

КОНГРЕС ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Робітничий конгрес в Англії, що обнимає яких шість мільйонів робітників, заняв сильне проти-комуністичне становище. Він поставив домагання, щоби комуністи в його юніях не могли занимати висших, рішаючих становищ; повідомив Світову Федерацію Робітничих Юній, що коли вона не залишить комуністичної політики, англійські робітники її покинуть.

КОНІ ВБИЛИ ЧОЛОВІКА.

Коло Винипегу згинув Николай Берманчук, коли сполохалися коні і тягнули його досить далеко.

НАРОБИЛИ ШКОДИ НА ЦВИНТАРІ.

Три 14-літні хлопці з передмістя Винипегу, Ст. Вітал, поперевертали 16 надгробних каменів чи хрестів на цвинтарі. І суд рішив, що мають відвідати родини тих, до яких гроби належали, перепросити за шкоду і все позагоджувати.

ТОВАРИСТВО ОХОРОНИ ЗВІРЯТ.

Є товариство, яке дбає про охорону звірят, про оборону звірят перед кривдою.

Таке Т-во за минулий вересень „приспало" в Винипегу 100 псів ... слабих, старих, покалічених. Знищено їх загідним способом, а також і 300 котів.

ЗАХОПИЛИ КОКАЇНУ.

Поліція в Ню Йорку захопила кокаїни на вартість 75 тисяч долярів її крадьком перевозили з Перу до Ню Йорку. Кокаїни вживають, як морфіни, бо вона приємно затуманює чоловіка.

Наше Слово до Всіх Приятелів і Знакомих в Канаді, Зєдинених Державах і Всюди!

Українська Православна Церква св. Володимира, в Торонті

НАША СПРАВА

Українська Православна Громада св. Володимира, в Торонті, раде, що може поділитись з вами тим, що її [illegible] мрія стала довершеним [illegible] гол[illegible]на муравли[illegible] очолювана її З[illegible] [illegible]ами та порадами [illegible] Св[illegible] а зокрема витрева[illegible] Б[illegible]вельвого Комітету, в [illegible] двох роках очолюваного Д-р[illegible] [illegible] велике Діло до [illegible] отже в НЕДІЛЮ, 7-го ЛИСТОПАДА, відбудесь —

СВЯТОЧНЕ ОТВОРЕННЯ

нашої святині з слідуючою Програмою:

В суботу 6-го листопада реєстрація гостей.

В неділю 7го листопада Архиєрейська Служба Божа о Владики М[illegible] ва при співучасти [illegible] священиків. Початок в год. 10-й ранку.

По Богослуженню Спільний Обід заходом жіночого гурта при громаді.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ.

Вечером того ж дня відбудеться концерт з добірною програмою. На концерт, виголосить промову о. Владика. — Програма Концерту і місце подасться в місцевих оголошеннях.

Ш[illegible] до 14-го [illegible]

С[illegible] 13-го [illegible] 14-го листопада [illegible] на

ЗДВИГ МОЛОДІ

В [illegible] відбудуться в [illegible] і церкви спортов[illegible] [illegible] Гемилтонь і Торонта. Нагляд над спортовою частиною [illegible] С. Гарасимика.

В неділю, 14-го листопада відбудеться Архиєрейська Служба Божа для молоді [illegible] того ж дня —

КОНЦЕРТ

влаштований силами СУМК.

На оце наше торжество запрошуємо все місцеве українське громадянство міста Торонта з близших та дальших околиць.

Звертаємось оцею дорогою [illegible] Зарядів Українських Православних Громад та їх священиків з просьбою [illegible] в тижни від 7 до 14 листопада [illegible] мости, чи то зробивши вмесь [illegible] ство, чи перевели збірку в ко[illegible] дови нашої церкви і тим дали до[illegible] ності в наших загальних змаганнях.

Віримо також, що широк[illegible] українського громадянства в Торонті і поза Торонтом дадуть нам [illegible] і матеріяльну поміч в нашим [illegible] скількість і якість нашої дотепер[illegible] роботи, як на суто українськім так на загально канадійським полі, як [illegible] величавий вигляд нашої нової святині збудованої коштом поверх 200,000 долярів, є того роду, що наповнить гордощами серце кожного щирого українця і здобуде признання для нас всіх з боку наших співгорожан Канади.

Остаємось з глубокою пошаною —

За заряд Громади

Адм. Ор[illegible], голова. О. Квас, секр.
о. П. Савець, парох.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
[illegible] St., Toronto, Ont.

РОЗКРИТО ЛИХЕ ТРАКТОВАННЯ ІМІГРАНТІВ.

Яких 60 миль на полудне від Винипегу в провінції Манітобі, є околиця, де садять буряки на виріб цукру і при плеканню та збиранню тих буряків працює число прибувших з Німеччини емігрантів.

Винипегський щоденник „Трибюн" довідався і розкрив, що в таборах, де ті імігранти перебувають, відносини дуже погані. І будинки, де вони живуть, не дуже похожі на мешкальні доми, і вся обстанова крайно невистарчаюча, невідповідна, брудна. Чимало чого нема там, чого людям конче потрібне для звичайного невибагливого життя.

Отже велику кривду заподіяли імігрантам ті, для яких імігранти працювали. Однакож робітники не знали, що на таке можна слушно скаржитися і домагатися конечного задоволення їх життєвих потреб.

Коли ж справа стала публично відомою, то зараз уряд вглянув в цілу ту справу і почав все розслідувати. Почали мешкання робітників розглядати дальше і неурядові особи і в англійських часописах появилися фотографічні знимки тих мешкань з цілою їх обстановою й описами всего того, що там є, а чого нема, хоч його конче треба.

Може робітники були би заговорили про своє лихе положення але давніше вони дістали листи, писані на урядовім папері, де було сказано, що коли б вони невідповідно поводитися, то їх можуть відослати до Европи. Це заставляло робітників мовчати.

Жилося робітникам так, що коли 19 жовтня прибули до Емерсонського табору урядовці з Винипегу, то застали 15 робітників в ліжку хорих, довідалися, що причиною було зіпсоване мясо. Подібне захорування було і давніше. Вони ж за поживу платить: з трох і пів доляра денної заробітної платні платять вони денно за харч 1 доляра і 25 центів за мешкання. Дотого ж самі купують мило, одіж і друге конечне. А працювало на тих плантаціях буряків 325 осіб.

Розслідивши справу уряд рішив, що в слідуючім році буде там окремий нагляд над положенням робітників. Мусять бути для них відповідні лучші мешкання, подостатком горячої води для прання, а чого дотепер не було, відповідне місце на харчі, медична обслуга, відповідна кімната, де можна би в вільним часі читати, вчитися і др.

Дуже болюча це історія, однакож треба при ній звернути увагу на іншу сторону канадійського ладу.

Тут, як і всюди на світі, є люде, що готові використовувати тих, яких вдасться використати. Однакож це не належить до загального канадійського ладу. Досить згадати, що коли репортер „Трибуни", Брус Ларсен, неурядова особа, розглянув відносини в таборах, то зараз так ж „Трибуна" все широко розголосила. Пішли дальші розсліди уряду, появилися дальші подрібні описи важкого життя в тих таборах, появилися фотографічні знимки, а дальше уряд вирішив, що набудуче буде зважати, щоби подібне не повторялося. Окремо уряд заявив, що не дозволить, щоби нових імігрантів міг хтось застрашувати, згадуючи їм про депортацію чи що.

Це є дійсний канадійський лад. Отже хто той лад розуміє, той має повне право скаржитись за кривду і домагатись, щоби його конечні життєві вимоги були вповні задоволені. Не вимоги панського, але вимоги звичайного працічного, нормального життя, яке кожний чоловік в Канаді повинен мати.

Це є канадійський лад!

СВЯТОЧНИЙ ВИКЛАД.

Проф. Іван Власовський, який недавно прибув з Европи до Винипегу, щоби обняти місце професора на теольогічнім відділі Колегії св. Андрея, виголосив 15 жовтня, вступний святочний (інавгураційний) виклад на тему „Проблеми Українського Православія". Виклад виголосив він в бібліотечній салі Колегії, де було зібралося також поважне число винипегських громадян.

Виклад почався від Амстердамського Міжцерковного Конгресу, де пляновано обєднання ріжних Церков на вузко релігійній основі, полишивши на боці церковно-національне питання. Шановний Професор рядом цитатів з Святого Письма і др. жерел доказував, що національна справа кожного народу є природною частею його Церкви, що кожний нарід вкладає в свою Церкву найкращі частини своєї культури, свого національного життя, а знов Церква впливає на розвій культури.

Дальший зміст викладу представлявся коротко так.

Українці приняли христіянство від греків. Та хоч Володимировим постам був дуже вподобався грецький обряд, однакож христіянство на Україні не виродилося в обрядовщину, як це сталося в Московщині. Українці мали на увазі дух христіянства, а не букву закону. Буква вбиває, а дух оживлює, — це було провідною ідеєю українців.

І тому українці не боялися брати і від чужих того, що було добре, і що могло їм придатися. Так українське православіє було творчим, воно дало цілій Східній Церкві такий великий твір, як „Православне Ісповідання".

Церква в Греції була занадто залежна від царів, від уряду, а вже не такою була Церква на Україні. Тут князі радитися з церковними провідниками, а церковні провідники з князями. Тут Церква мала демократичний характер, вона стояла близько народу і мі[illegible] народом, отже і голос народу в Церкві завсігди мав місце [illegible].

В Українській Церкві не було єпархічного абсолютизму, [illegible] не було того, щоби церковний провід [illegible] згори все [illegible] а загал вірних лише слухав би і все без застанови мав би принимати, як це, прим., було при заведенню унії. Православні вірні принимали всякі постанови розуміючи, що ті постанови для нього добра, отже свідомо на них годилися.

І монашество на Україні було більше громадське, а не тісно аскетичне, не тісно затворниче. Воно клопоталося і загальними справами українського народу, воно було патріотичне.

Участь вірних в справах Церкви зазначилася дуже рівно Церковними братствами, що засновували школи, друкарні, приюти і др.

Українська Православна Церква була дійсно народною, патріотичною і тим вона відріжнялася навіть від Церкви грецької.

Аж від царя Петра 1-го, коли Москва взяла Укр. Прав. Церкву в руки, животворна сила Укр. Прав. Церкви почала слабнути — в мові, в устрою, в стилі... А як наслідок всего того зявилось сектанство.

Коли 1917 р. почалось відродження українського життя, то тее ж відродження наступило і в церковному життю. Церква знов стала ділити з народом і радощі і горе.

Теперішні відносини для Церкви знов важкі, але не можна опускати рук, — треба продовжати працю.

При тім треба памятати, що Церква і Віра були завсігди справою народною, справою національною, а не особистою.

І що народна культура неподільно звязана з Вірою і Церквою, — бо кожний предмет, кожна частина релігійного життя народу є складовою частею загальної української культури...

КІЛЬКА СПРАВ.

Беззастережний целібат на скитальщині.

В 38-м числі „Часу" поміщено Конкурс на приняття кандидатів до гр. кат. Духовної Семинарії, перенесеної недавно до голяндського міста Кулембург. Конкурс підписав о. Н. Вояковський, ген. вікарій еп. Бучка на Західну Европу. Подано там при кінці таку важку для не одного гр. кат. богослова правду: „Як довго наша гр. кат. Церква є на вигнанні, будуть узгляднюватися прохання тільки таких кандидатів, які заявлять свою готовість приняти св. Тайну священства в безженному стані". — Також пишуть з Европи, що з професорського складу тої Дух. Семинарії виключено тих священиків-професорів, які були жонаті. Того рода „прикителів" [illegible] впущено на католицько-б[illegible] землю Голяндії, щоб не були „гршителями" для богословів, а соро[illegible] для голяндського побожного народу.

Часи змінилися.

В одній зустрічі на скит[illegible] мав сказати еп. Бучко, що [illegible] XII так дуже співчуває українцям [illegible] не може домовляти [illegible] нас" (Укр. В[illegible] ч. 41). [illegible]

[illegible] Рим по втраті [illegible] — вірно [illegible]

Але памятаємо, як то [illegible] попередник св. [illegible] Пій XI [illegible] як [illegible] Бучко [illegible] документи [illegible] знимок з відомої пацифікації „католицькими" властями [illegible] Гали[illegible]! Тому 18 літ було [illegible] про[illegible] його [illegible] для яких він був „польським папою". І знаємо, яку [illegible] [illegible]тиканських колах той сам еп. Бучко. Таку саму, яку він мав з Варшави в міністерстві внутрішних справ.

Щож, часи змінились [illegible] і політика „незмінного" Риму. А [illegible] й українці — скачи вражe, як [illegible] каже.

Гроші і — „гроші"

Також сказав еп. Бучко, що „від українського міністра скарбу б[illegible] б напевне не перейшли ті мільйони на наші потреби, які перейшли з [illegible] скарбу через мої руки" (У. В. ч. 41).

Та можна гадати, що це тільки частинний зворот процентів із тих мільйонів, за які Ватикан 1938 року продав польському урядови бувші православні добра церковного характеру: монастирі, церкви, церковні маєтки іт.п. Але нащо те згадувати? Може лучше вговорювати в українців, що чужі для українців лучші, ніж свої. Та був час, коли під впливом польської амбасади, в Римі уважали еп. Бучка „вивротофцем" та українським шовіністом. Нині часи змінилися. Сама польська амбасада стала „безгрішною", без фондів. Все змінюється. І силою тої зміни Галичина і Львів для Риму страчені. Отже відчуваючи свою страту Рим милосердиться та плаче за нами.

Один з прибувших.

„ВІСТНИК“
Друкує і видає Українська [illegible] Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
[illegible] для українців в Канаді.
За границю $2,00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—213 [illegible] Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

VII.

На одно місце в Слові Істини, ч. 7, звернемо ще увагу. Говориться там, що нині на еміграції є шість українських Церков, яким треба би обєднатися. Шість. А чи уніятська Церква не є семою?

Це ж Православна Церква! А що давні Польща відорвала її від цілої Української Православної Церкви і взяла під свою контролю та під контролю Риму, то чому нині українці мають зрікатися права до своєї власности?

Не був би в українців господарський розум, коли б так легко зрікалися своїх прав в користь чужих. На такий лад треба би вже нині зречися права до Української Церкви, яку большевики взяли в руки, сказати: „Це вже чужа Церква, не наша“. Або тішитись, що вона через Москву стане частиною „Вселенської Церкви“, на яку нині слабують ті, що є більшими каноністами, н[illegible] були самі творці канонів, і більшими „вселенчиками“, ніж членами Укр. Церкви й Укр. Народу.

Прийдемо тепер до ч. 9. „Слова Істини“, де митр. Іларіон пише про „Догматично-Канонічний стан Української Церкви“.

В 9 ч. „Слова Істини“ митр. Іларіон говорить:

„Наша Християнська Православна Церква — це Церква **Вселенська,** соборна. Кожен православний християнин обовязаний вірити у Вселенськість своєї Церкви, як у непохитний Догмат, і це увійшло навіть до [illegible] Символу Віри: „Вірую во єдину Святую, **Соборную** й Апостольськую Церкву“.

Вселенська Православна Церква складається з окремих місцевих, чи т. зв. помісних національних Церков, напр. Церкви: Грецька, Арабська, Болгарська, Сербська, Російська, Румунська, Грузинська, Українська й ін. І як кожен обовязаний належати до своєї місцевої Церкви, так і кожна Церква... обовязана належати до Церкви Вселенської... „Поза Вселенською Церквою нема Спасіння!“, навчали давні православні Отці Церкви... Бог живий тільки в Церкві Вселенській...“

Гарна бесіда, коли б вона була в катехизмі для дітей. А старші люде мусять брати справу більше по практичному. І коли б митр. Іларіон виховувався і жив в пустини, і цілком не знав би, що на світі діялося і діється, то можна би його балачку брати бодай за щире слово побожного чоловіка, — однакож митр. Іларіон знає, що було і що є, отже повинен би іншою мовою говорити.

Святі Отці, які вложили до Символу Віри слова: „Святу, Соборну й Апостольську Церкву“, мусіли мати на увазі найперше ті святі й апостольські основи, на яких Соборна Церква має стояти. Не буде святих основ, не буде в ній святого змісту, то вона не буде ані святою, ані апостольською, хоч би і була соборною.

І тому то Святі Отці не вчисляли би до Соборної Церкви, про яку говорять, Церкви Російської за царату, що взявши в руки чужу їй Українську Церкву, вживала її на лихо Українському Народови. Не вчислили би і нинішної російсько-большевицької Церкви, що є твором проти-християнського большевицького уряду. Вони не вчислили би Грецької Церкви, якої патріярх продав Українську Церкву Москві 1686 р., самих українців про те не питаючи. (Правда, патріярха за те Церква нагнали, але з тим, що він зробив, згодилася!). Не вчислили би тої Румунської церкви, що румунщила українців на Буковині. Не вчислили би Церков, які Росія взяла в свої руки й диктує їм, що мають робити. Не вчисляли би і тих патріярхів, що з Московським патріярхом вяжуться. Вони питали би: „Чи є у вас святість? Чи є апостольськість?“

З того, як митр. Іларіон вичислює помістні Церкви, що входить в зміст Церкви Вселенської, виходить, що і нині в нього Церкви: Болгарська, Сербська, Румунська, Російська і Грузинська є добрими складовими частями „Єдиної. Святої, Соборної й Апостольської Церкви“. І тому в митр. Іларіона митр. Полікарп не є православним, не є каноничним, однакож Московський патріярх є каноничним, добрим, і Церква Російська є [illegible] частиною Церкви Вселенської. Таке виходить з усего того, що митр. Іларіон дотепер сказав.

Та ми певні, що нині ані свідомий православний грек, ні румун, ні грузин, ні болгарин, ні сирієць не скаже, що нинішна Російська Церква має право зватися частиною „Святої Вселенської й Апостольської Церкви“. Це лише митр. Іларіон уважає Російську Церкву доброю, канонічною, а її патріярха начальством навіть для українських церковних справ.

Каже митр. Іларіон, що: „Усі Церкви обовязані жити в мирі й любові між собою“. Отже й питання: Чому митр. Іларіон не живе в мирі й любові хочби з Церквою митр. Полікарпа?

Каже він, що члени (Церкви), які відорвуться від Вселенської Церкви „втрачають життя і станугь мертвими“. Та от Укр. Церква під Москвою за царату, належала до Всел. Церкви (посередно), однакож „була втратила життя і стала мертвою“ для Українського Народу. Краще було би, коли б вона була могла відорватися від Москви, а разом і від Всел. Церкви, але належно служити Божій справі, ніж на папери належати до Всел. Церкви, а наділі бути інструментом в московських безбожних руках на лихо свому народови.

„МИРОВІ РАДИ“.

В Канаді почався новий рух, що організує „мирові ради“. Є вони вже в Едмонтоні і Торонті, а тепер черга на Винипеґ, де працюють серед того руху Джан Маршал і Маргарета Милкрист, що минулого року працювали для „Канадійсько-Совітської Приязни“.

І відомо, що большевицькі організатори довгий час вешталися по Канаді, приготовляючи організовання „мирових рад“. А для піддержання того руху мав би також приїхати до Канади кентерберський декан, Джансон, відомий помічник Росії.

ВОЄННІ СХОВКИ В АНГЛІЇ.

В минулій війні Англія побудувала була багато сховків для населення, де можа би ховатися перед бомбами. Тепер вийшла постанова, щоби старих сховків не розбирати.

ЛИСТОПАД 1918 РОКУ.

День 1-го листопада, це день, що кожного року пригадує українцям великої ваги подію, яка сталася 1-го листопада, 1918 року. Отже вернімося на хвильку до часу тої події.

Коли з кінцем 1-ої війни австрійська держава розпадалася, то кожний з австрійських народів старався забезпечити собі власне вільне життя.

У Львові відбулися 18-го жовтня 1918 р. наради бувших українських послів Галичини і Буковини, представників українських партій і студентства й утворили **Українську Національну Раду,** яка повела би працю коло зорганізування „австрійських“ українців в державне тіло.

Жовтня 19-го прибули до Львова тисячі селян й інтелігенції, і тут [illegible] проголосити покищо Українську Державу з тих українських земель, що належать до Австрії, та робити заходи до поєднання з Києвом.

Але разом з тим і поляки старалися захопити Галичину в свої руки, на українців не оглядаючись. Положення було напружене. Поляки видавали [illegible] дження, а Українська Національна [illegible] проголошувала, що українців [illegible] рядження не зобовязують [illegible] організування української армії.

І в день 1-го листопада, 1918 р[illegible] ницю, появилася відозва Української Національної Ради, що починалася:

„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! Голосимо Тобі вість про Твоє визволення з віковічної неволі. Від нині Ти господар своєї землі, вільний горожанин Української Держави.“

Дальше йшли заклики, щоб [illegible] Народ став разом і помагав поч[illegible] довершити. І зазначувалося, що [illegible] національні меншости, поляки, жиди [illegible] ці, будуть мати рівні права з усіма. Кінчилася відозва так:

„Український Народе! Всі свої сили все посвяти, щоб укріпити Українську Державу.

Львів, 1 падолиста, 1918
УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА“.

І так з проголошенням цеї заяви почала Українська Держава на зазначених землях істнувати. Тимто і день 1-го листопада, 1918 р. такий важний [illegible] Української Держави.

Але рівнож важним лишает[illegible] 1-го листопада в кожнім дальш[illegible] як день історичного значіння, як [illegible] посвячений тим слушним і безперестанним стремлінням Українського На[illegible] які 1-го листопада 1918 року пр[illegible]шено, як довершене діло.

Тай не стремлінням одного Українського Народу, **але стремлінням всіх поневолених народів, що добиваються так часто згадуваних Людських Прав.**

Почате тоді велике діло не встоялос[illegible] бо переважаюча посторонна сила [illegible] розбила. Але історичний факт зост[illegible] зосталося і те стремління, що створ[illegible] було 1-го листопада, 1918 р. Українсь[illegible] Західню Державу. Його не можна [illegible]щити.

І томуто день 1-го листопада належить до великих історичних днів, що з року на рік зазначують Українському Народови той напрям, куди його найкращі стремління мають прямувати. А його стремління, то частина найсвятійших стремлінь всего людства.

РЕЛІГІЙНИЙ ДВОТИЖНЕВИК.

„Українські Вісті“ з Ной Ульму подають, що в Бельгії, в Шарлеруа, почав виходити український релігійний двотижневик „Християнський вуглекоп“. Призначений для українських вуглекопів провінції Гено.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

ЛЕКЦІЯ 43.

„...І бачили ми славу Його...“
Йоан 1: 14.

Переміна Ісуса Христа.

Шість днів після подій описаних в попередній лекції, покликав Ісус Петра, Якова і Йоана на високу гору і там перед ними переміниввся. Лице Його стало ясне, як сонце, а одіж Його побіліла, як сніг. Тоді появилося коло Него двох пророків: з одного боку Мойсей, а з другого Ілія (Мойсея не стало на світі около 1450 літ перед Різдвом Ісуса, а Ілії — поверх 850 літ). Оба пророки явилися в славі і говорили з Ісусом про Його смерть, що мала наступити в Єрусалимі.

Коли ж пророки говорили з Ісусом, закликав Петро: Господи, добре нам тут бути: коли бажаєш, ми зробимо тут три намети (шатра): один Тобі, один Мойсеєві, а один Ілії. Але Петро не знав, що говорить, такий був зворушений.

Ще не скінчив Петро говорити, як отінила їх ясна хмара і з неї дався чути голос: „Це Син мій любий, що Я Його вподобав; Його слухайте“.

Як почули це ученики, [illegible] ще гірше, аж лицем до землі припали. Тоді Ісус їх торкнув і сказав: Встаньте й не лякайтеся. Коли ж вони піднесли голови, то вже бачили тільки Самого Ісуса. А як сходили з гори, сказав їм Ісус, щоби нікому не оповідали, що бачили й чули на горі, аж до часу Його воскресення.

Питання:

1. Кого взяв Ісус на гору? 2. Як перемінився Ісус? 3. Як називалися ті пророки, що появилися коло Ісуса? 4. Як давно тому жив Мойсей? 5. Як давно жив Ілія? 6. Про що говорив Ісус з пророками? 7. Що сказав Апостол Петро? 8. Які слова чули ученики з хмари? 9. Що тоді зробили? 10. Що заборонив їм Ісус?

МИТР. ПОЛІКАРП В ГАНОВЕРІ.

Вкінци добилися православні українці в Гановері права на відкриття церкви в тамошнім таборі ім. Лисенка. Покищо мусіли ходити до німецької церкви.

Дозвіл на заснования церкви в бувшій салі дістали 16 липня, що може помістити понад 1000 осіб. Липня 19 дорослі люде, старі, жінки, а то і діти взялися до будови церкви. Ті, що на роботах, працювали повернувши від праці. І через місяць, бо 19 серпня, церква була готова.

На Преображення, 19 серпня, до табору прибув православний митр. Полікарп для посвячения нової церкви.

Вивішено національний прапор, від яким уставився СУМ та ПЛАСТ (орг. молоді).

Перед брамою Владику Полікарпа привитали хлібом-сіллю.

Першим в таборі витав Владику протоєрей-пресвитер греко - католицької Церкви на англійську зону, о. др. Побігушко.

Дальше привіти виголошували представники ріжних організацій.

При вході до церкви владику витав о. Юрій Пелещук. Свято було дуже величавим. (За „Неділею“).

ВЧАТЬ ЧУЖИХ МОВ.

В українському таборі Діллінґен засновано школу чужих мов. Вчать мови англійської, де частина слухачів, це медично-санітарні працівники. Почали вчити і мову еспанську, коли табор одержав 354 афідевіти на виїзд до Арґентини.

ПІСЛЯ СМЕРТИ ГАВРИЇЛА КОСТЕЛЬНИКА.

Недавно рознеслася вістка, що Гавриїл Костельник не живе — хтось мав його підступно вбити.

Хто ж був Гавриїл Костельник.

Був це гр. кат. священик в Галичині, поважна розумова сила й відважний оборонець гр. кат. Церкви перед латинізаційним наступом.

Родився Костельник 1886 р. в українській кольонії в Бачці, між сербами, куди вже давно перебралось поважне число українців, головно з Закарпаття. І не змішались вони там з сербами, але задержали свою мову (з сербськими домішками), вважали себе „руснаками“, себто українцями, і навіть дещо своєю мовою там друкували. Свого часу їх єпископ, Нярадi, звертався навіть до українців в Канаді, щоби його вірним вислати української літератури. І дещо вислано.

Костельник належав до видних священиків в Галичині. Він був визначний теольоґ, фільософ, письменник. Був професором фільософії на гр кат. Богословській Академії. Був редактором „Ниви“, де багато полемізував з латинськими теольогами і латинізаційним наступом після 1-ої війни. Він стояв за тим, щоби гр. кат. Церква задержала східно православний зміст. Набувши то свіду практичним життям, він став на тому, що унію чужі створили і чужі її знищать, коли стане їм непотрібною. Він доказував, що з приходом унії зникла творча сила Української Церкви, — унія вязала творчі руки і вони не могли вже нічого власного українського творити.

Через те, певна річ, був він небажаною особою для верхів гр кат. Церкви. На нього прим. сильно нападала „Нова Зоря“, орган еп. Хомишина, якої редактором був знаний в Канаді О. Назарук. А певно, що і поза тим дивились на нього кривим оком. Він був більшим українцем, ніж верхам гр. кат. Церкви було треба.

По нім зостались твори з теольоґіки, фільософії, поезії, граматика бачванського говору і ще дещо.

Коли підчас 2-ої війни большевики занимали Галичину, Костельник не виїхав. Що заставило його зостатися, покищо невідомо. Та по війні були голосні вісти, що Костельник орґанізує в Галичині Православну Церкву, що заохочує нарід, щоби переходив до Православія. Большевики довгий час широко розголошували його промови, його відозви.

А тепер большевики голосять, що його вбито, а вбити мали би його українські повстанці, чи агенти Риму. І жаль великий мають большевики, що такого чоловіка не стало. Знов же деякі католики осуджують його, як відступника від католицької Церкви.

Та коли добре справу розглянути, то можна прийти лише до одного висновку, — що Костельника вбили большевики. Доки міг їм придатися, то примушували робити, що було їм потрібне, коли ж взяли галицький загал добре в руки, то пощо їм Костельника? Пощо має він тоді сидіти їм перед очима і мовчки думати: „Ех, поганці ви окаянні!“ Яка користь їм тоді з нього? А видістався б поза залізну куртину, то кілько б про них міг світови оповісти.

Щоби Костельника міг вбити хтось посторонний, хтось з небольшевиків, це виключене. Хиба ж Костельник блукав якимись нетрами, де „фашисти“ іти, проживають? Він мусів бути на привязі, як усі другі.

Що ж до осуду деяких католиків, то це мабуть лише відплата за те, що Костельник вже давно не сприяв католицькій політиці. Зате, що обороняв Українську Церкву.

РИМ — УКРАЇНСЬКІ КНЯЗІ — І ТЕЛЕФОН.

В Америці звертає на себе увагу новий історик уніятської Церкви, о. Нагаєвський. Кажуть, що з Риму приїхав. І пише він велику і довгу „Історію Католицької Церкви в минулому й сучасному Україні“, — пише в філаделфійськім „Шляху“, органі еп. Богачевського. І дійшов він вже до „Берестейської Унії“.

Та коли діло йде про унію, то не зашкодило би мати о. Нагаєвському „Життя Йосафата Кунцевича“, православного видання, там знайде він також багато матеріялів, що відносяться до унії й уніятської історії.

Пише він між іншим, що Україна майже від самого початку все була католицькою. А що до князя Володимира Великого і дальших по ним князів, то нема сумнівів. На доказ того він пише, що [illegible] Ярослава Мудрого [illegible] 30 [illegible]их князів поженилося зі західними, тобто католицькими княжнами, й ніхто не просив в Риму диспензи (дозволу, розрішення) від такого „безбожного“ мішаного супружжа. Таких диспенз нема в архівах ватикану, а це знак, що всі наші князі були чистокровні католики, а не „шизматики“. Це [illegible] друкували й едмонтонські Українські Вісти, отже вже двох їх таке говорить.

Кажуть, що раз хтось доказував давних телефон[illegible] краю. Каже: Н[illegible] [illegible] глибоко знайшли кусник [illegible] дроту. Це незбитий [illegible] телефон був перед 1000 або більше літами.

На те той, що слухав: В нас справа стоїть краще... Наші вчені довго копали і ніякого дроту не знайшли, а то незбитий доказ, що в нас від самого початку був вже бездротний телеграф.

Так можна доказувати, але не можна доказати.

В актах ватикану нема диспенз на багато дечого, що діялося таки в Римі за наших княжих ч[illegible]. Нема там диспенз на папські неслюбні женячки, нема метрик хрещення папських дітей, хоч історія імена тих дітей знає і про них згадує. Нема диспенз на дозвіл жити в конкубінаті (неслюбне співжиття) тим кардиналам, єпископам, монахам, священикам, яких історія згадує поіменно, або загально.

Диспенз нема. Але це не доказ, що всего того не було, про що історія згадує. Це не доказ, що 9, 10, 11—12 в. це часи найвисшого совершенства святости папів. А це часи наших князів. В Римі була тоді одна велика безконечна диспенза.

Та чого думає о. Нагаєвський досягнути такою писаниною? Адже як він ґукає, так йому відгукується. Бо ж сказано: Якою міркою мірите, такою відміриться вам, — мірою сильною, потрясеною, [illegible] говорить Господь.

Ам.

ТРУДНО НАПИТКІВ НАСТАРЧИТИ.

Люде, що з продажею напитків мають в Канаді до діла, кажуть, що пянство в Канаді так поширюється, що тяжко напитків настарчити. Думали продавати напитки за границею, однакож весь виріб випиває сама Канада. Хоч кажуть, що справа в Стейтах стоїть ще гірше.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

ВСТУПНЕ СЛОВО.

В греко-католицьких виданнях, — в часописах, в календарах, в книжках, безнастанно говориться, шо Володимир Великий приняв католицьку віру, якої головою був папа, що Україна від самого початку признавала над собою папську власть.

Для приміру візьмімо книжочку **„Католицька Церква в Західній Україні"**, видану в Мондер, Алта., греко-кат. Василіянами недавно, бо 1947 року, а там зараз на вступі читаємо:

„Христіянство прийшло в Україну з Візантії через Болгарію, хоч уже реґентка Української Держави, княгиня св. Ольга, пробувала завести христіянство в Україні з католицького Заходу й спровадила була з Німеччини навіть першого Єпископа для України, Адальберта в 961-962 р. А в Візантії в віках 9-ім (з винятком рр. 857-868 за патріярха Фотія), 10-тім і аж до 1-шої половини 11-ого признавали головою християнства папу римського і йому підчинялися. Відорвалася Візантія від Апостольського Престола формально аж 1054 року...

„Таким чином первісне христіянство в Україні, ще перед охрещенням України Володимиром Вел., і христіянство, що його приняв і завів в Україні Вел. князь, Володимир Святий, було хоч і східне, візантійське, то не православне в теперішнім його розумінні, а католицьке."

Наведене тут, це один взорець тих повторювань з католицької сторони, якими представники католицизму стараються вговорити в українців, що Україна від самих початків була звязана з Римом, що Володимир приняв католицьку віру з папським верховенством...

Щоби показати погляд на цю справу української православної сторони, ми передрукуємо дальше давнійшу розвідку, що якраз була присвячена питанню Володимирового, і взагалі українського христіянства і відношення його до Риму.

Представники Римської Церкви силуються доказати, що Володимир Великий приняв з христіянством верховенство папи. Або як українські представники Риму кажуть — „Володимир приняв католицьку віру".

В **„Начерку Історії Унії Рускої Церкви з Римом"**, виданої у Львові 1896 р. (етимольоґією) читаємо:

„Поляки приняли христіянство з Риму 966, а в 22 літ пізніше, се є 988 охрестилася і Русь... Однак хотя віра тая з двох ріжних плила жерел, то була вона тою самою католицькою вірою, яку ми і нині исповідуємо, бо в ту пору панувала єдність в Христовій Церкві і зарівно Греки і Латинники признавали Папу Римського головою Церкви і придержувалися тих самих правд віри". (Стор. 3—4).

В Катехизмі Шпіраґа („Католицький Народний Катехизм", Жовква 1913), читаємо:

„Русь приняла з Царгорода сьв. віру в тім часі, коли Царгород був злучений з католицькою Церквою Прадідною отже на Руси є віра сьв католицької Церкви... (Т. І., стор. 288)

Виходить в католиків таке: Греки були тоді з папою, отже й Українці, що приняли від Греків христіянство, через Греків признавали папу своїм головою.

Однакож таку посередну залежність України від Риму навіть на католицьку міру треба дуже натягати. В згаданім „Начерку Історії Унії" читаємо:

За св. Володимира одержала руска Церков свій перший устрій. На чолі її стояв митрополит київський; сего поставляв патріярх царгородський, прото того патріярха уважали Русини зверхником своєї Церкви, а доперва через него посередно підлягали папі. Однак поставлений вже раз митрополит був впрочім майже независимий від патріярха і лиш в важнійших, сумнівних справах звертався до него по раду, а пізнійше навіть лучалося, що самі рускі епископи вибирали і посвящали собі митрополитів, не звертаючись зовсім до патріярха." (Стор. 5).

Вже з наведеного католицького вислову виходить, що католицизм Володимира дуже натяганий, отже сумнівний. **Коли київський митрополит був „майже независимий від патріярха", то яка могла бути його зависимість від ще дальшого Риму і папи?**

Також питання, чи Володимир взагалі клопотався Римом. Аджеж ж Літописець, що по виводам католиків мав би бути католиком, ставить Римську Церкву між гіршими, бо каже, що Володимировим висланникам вона не подобалася. А Літописець мусів бути з кругів духовенства, отже знав про провідну ролю Римської Церкви і був би бодай натяком зазначив, що висланники великого значіння Римської Церкви не розуміли. А він того не робить, значить він уважав Римську Церкву з папою цілком чужою.

Ще один факт є за тим, що Римська Церква була Українцям далекою. Першим митрополитом на Укрїні уважають або Михаїла, або Леона. Для нас не важне, котрий був першим, зате важне, що є з тих часів полемічний твір проти латинян, якого автором Літопис вважає митрополита Леона. (Гляди Історія України-Руси, Грушевський, т. І. 461).

Чи можливе, що митрополит, дотого ж родом Грек, який признавав би папу своїм начальством, писав твір проти латинян? Виходить, що Рим в часі Володимира і зараз після нього, був Українцям навіть більше, ніж чужим.

Та помимо того представники Риму силуються всіми способами Українцям доказати, що Володимир приняв „католицьку віру", отже Українці, хоч не хоч, мусять признавати над собою власть папи. Для римських адвокатів не те важне, що Римська Церква в часі Володимира сама була в найбільшім моральним занепаді, отже не могла других вести до спасення; не те в них важне, що впродовж сотень літ римський католицизм був для Українців не Милосердним Самарининном, але розбишакою, їм це байдуже вони коло того всего переходить мимо, як священик і левит коло побитого, а чіпляються руками й ногами за факти Володимирового католицизму, що є натяганою видумкою римської політики. Політики, що не зїсть комара, заховуючи строгий піст, однакож в той самий час смажить і їсть верблюда.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москаі. —
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.
Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20цт.
Для книгарень звичайний опуст.
722 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada.
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

НАЙСТАРШИЙ ОБРЯД.

В „Шляху", ч. 42, органі гр. кат. епископа Богачевського, в Стейтах, читаємо про обряд Української Церкви:

„Найстарший обряд — Наш обряд є найстарший, він походить з Антіохії, звідтам — де була найкраще в апостольських часах зорґанізована христіянська громада. Звідтіль приняв цей обряд і дещо додав свого Царгород, а з Царгороду поширився по цілому Сході.

„Також у Римі впродовж 3 перших століть христіянства панувала при богослуженнях, письмі та проповіді грецька мова, як це свідчать написи в катакомбах та твори старо-христіянських західних письменників, як св. Іринея, або й таких римських письменників, як св. Климента Римського та Іполита."

В наведенім багато сказано. Перший обряд, який має Українська Церква, повстав на Сході в Антіохії, а доповнився в Царгороді, — отже не на Заході, не в Римі.

Також три перші століття Рим не спромігся на Богослуження місцевою латинською мовою, але вживав мови Сходу, мови грецької, хоч в Римі нібито був ап. Петро, та його наслідники, що цілою христіянською Церквою правили А виходить, що це Схід правив Заходом

Ще дальше там читаємо:

„Наш обряд, як походячий з апостольських часів, зберіг ще спільноту молитви вірних з душпастирем. Духовний раз у раз взиває до молитви, а нарід на кожний зазив відповідає. В нашім обряді відправляється богослуження спільно духовним і народом, одними устами й одним серцем."

Гарно і слушно сказано! Тільки нащо тоді Рим має навіть окреме міністерство, якого задачею є — зводити всі обряди до одного латинського обряду, що ані не походить з апостольських часів, ані не має спільноти молитви, отже до гіршого. Пощо?

МОЛОДЕЧІ ЗЛОЧИНИ РОСТУТЬ.

Стара історія, — між молодими є багато злочинців. /А суддя Молодечого Суду, Емерсон Ф. Гіней, заявив 23 жовтня, що число злочинів ще більше зростає. Між молодими є щораз більше злочинців.

І каже Гіней, що треба би поставити в Отаві окремого міністра для вироблення програми, як би молодих від злочинів спиняти. Він думає, що за 5—10 15 літ можна би таку програму виробити. Каже він: „Є міністер рибольвлі і лісів. А чи риба важніша ніж хлопець, або дерево важніше, ніж дівчина?"

Та можна думати, що й окремий міністер нічого не вдіє. Бо корінь лиха в відношенню старшого покоління до молодих злочинців. В тім розпуску і попуску, в тій поблажливости, якою щедро обділюють молодих злочинців ті, які повинні би взяти злочинця в тверді руки.

Брак карности (дисципліни) по домах Але брак її і в школах. Нинішна педаґоґія дуже дбає, щоби молодих не карати тілесно (биттям, „корпорал понишмент"), хоч здоровий розсудок каже, що це молоді повинні самі дбати, щоби на тілесну кару не заслугували. Це повинна бути виключно їх справа Нині слушно можна запитати: „Чому школи не подбають про окреме ще виховання їх на гідних людей?" Коли ж в школі не буде твердої карности, коли школи не подбають про окреме еще виховання поза альґеброю, то ледво чи й міністер що порадить.

 ВІСТНИК, ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1948.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕВРОПІ

В РОКАХ 1939—1947.

Мабуть, що й німецькій адміністрації приходило на думку: чому то голови районів та сільські старшини підтримують якраз Автокефальну Церкву, а не Автономну? Однак, неправду писав митр. Олексій про насильне призначення священиків на парафії. Призначались священики тільки на ті парафії, де парафіяни висловлювали бажання бути в Українській Автокефальній Церкві, і після того, як тодішній їхній священик не погоджувався з цією волею парафіян та тягнув до автономії. Голови ж районів і сільські старшини, на яких становищах були звичайно свідомі українці, очевидна річ, — не підтримували священиків-москвофілів, прихильників автономного напрямку.

Підтримувала їх німецька влада як ворог усього національного в Україні, вбачаючи в ньому небезпеку для себе Для прикладу наведемо лист Дубенського ґебітскомісара до еп. Платона з 31 липня, 1943 р..

„До епископа Платона в Рівному. Відповідаю на Ваше письмо з 17 7 43 У відповідь на Ваш вищенаведений лист повідомляю, що з переміщенням священика Берничка з парафії Судобичі до парафії Плоска я не згоджуюся, прошу Вас зарядити, щоб священик Берничук повернув негайно назад до Судобич В парафії Плоска досі був свящ. Сергій Квашевський" - Автономної Церкви, він, одначе, з приводу триваючих погроз, був змушений Плоску залишити і переселитись до Дубна. Парафія Плоска так довго вільною, доки не буде запевнена безпека був. священикові парафії Плоска С. Квашевському і уможливлений поворот його назад до Плоски. (Підпис).

Рівенський ґебітскомісар, що посеред інших ґебітскомісарів був винятком і обєктивно відносився до українців, теж писав еп. Платонові в листі з 13 5. 1943 р. за ч 111-1-з-8

„Пан ґенералкомісар дозволив на відкликання попереднього священика з Здовбиші. Опріч того, він доручив мені повідомити Вас, що Ви не можете відкликати духовних Автономної Церкви. Властиво ґенералкомісар виразно заборонив який будь натиск чи погрози священикам автономного напрямку Я ще раз вказую, що як призначення, так і відкликання священика, вимагає попереднього мого дозволу". (Підпис)

В тім випадку, як і в справі о. Квашевського, ходило про призначення до Здовбиці автокефального священика, згідно з ухвалою парафіян, які не хотіли бути в Автономній Церкві.

Підтримка ґенералкомісарятом на Волині автономистів йшла так далеко, що навіть до катедри самого митр. Полікарпа до Луцького Св. Троїцького Собору, наказано було ґенералкомісаром допустити автономистів (способом чергування Служб Божих по неділях і святах), хоч вони й мали в Луцьку свою Покровську церкву, цілком вистарчаючу для кількости росіян у Луцьку До речі, це була єдина автономна парафія на Луччині

Були ґебітскомісари, як напр в Шепетівській і Староконстантинівській округах, які зовсім не допускали на свій терен автокефальних священиків, а тому там не було автокефальних парафій. Зате вільне поле до попису мала там Автономна Церква і такі її священики, як о. Ф. Гойденко, що ще за Польщі мав бути позбавлений сану

Підтримування Автономної Церкви, для чого, видно, був виданий наказ з Райхскомісаряту, мало місце по всіх ґенералкомісарятах. Про Київ, з цього погляду, ми вже раніш говорили. В Миколаївськім ґенералкомісаряті автоном. архиеп. Антоній Марценко, який за Польщі більшість часу просиджував за кару в монастирях, діставшись до влади, сіяв за підтримкою німецької влади розбрат у церкві та пересвячував автокефальних священиків, коли знаходились між ними такі, що просили у нього парафію. Навіть на Лівобережжі, де лише частина Полтавщини обнята була цивільною владою Райхскомісара, влада теж протеґувала автономистів. Єпископ Лубенський Сильвестр писав до ґебітскомісара в Лубнях 14. 2. 1943 р. про те, що „групі прихильників Московської Патріярхії" передано в Лубнях Братську церкву, ремонт якої розпочали українці й останні змушені тепер молитися в „комерційнім кіно", де їх позбавили тепер електричного світла. Окрім того, на сторінках місцевого „Лубенського Вістника" не дозволено подати навіть адреси церковного управління автокефального епископа тоді, коли автономисти вільно користають з того часопису. „Як має розцінювати, — запитує еп Сильвестр, — місцева людність таке „невтручання влади"?

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ

Ошава, Онт. — В неділю 19 вересня, Василь і Катерина Хомяки святкували величаво 25-літний ювілей свого супружого життя. Того дня пополудні парафіяни Української Православної Церкви св. Івана влаштували в їхню честь привітальну гостину в парафіяльній салі. Окружені своїми дітьми, трьома синами й одною донькою, і найблищими по знайомості, ювілятн засіли за стіл. Парох о. Василь Олійник після молитви виголосив промову, в якій зложив шановним ювілятам якнайкращі побажання доброго здоровля, красної долі й Божого благословення. По „Многоліттсві" передано ювілятам прекрасні дарунки від церковних громадян, від знайомих і від рідні.

Зворушені цим усім Василь і Катерина Хомяк сердечно дякували всім цим присутним добрим людям за ту прихильність, яку виявили їм, ювілятам, в цей памятний і радісний день їхнього життя. Раділи також тим, що їх весільний староста, Василь Шевчук був тут присутний і зложив їм щирі побажання на будучі дні. Заявили вони свою велику любов до Української Православної Церкви св. Івана, якої вони є членами, й передали в тій хвилі 20 долярів від себе на будову нової церкви.

Ввечері того дня шановні ювілята запросили найблищих своїх знайомих до свого дому. Й тоді то громадянин Никита Лутчак перевів збірку на Вістник і Український Голос. Збірка принесла 13.50. На Вістник призначено 7 долярів, на Український Голос 6 долярів, а решту на почтову оплату.

На цьому місці складаємо жертводавцям щиру подяку за поміч нашій добрій пресі, а шановним ювілятам побажання прожити в здоровлі довгі літа й дочекатись золотого, пятьдесять-літного ювілею супружого життя.

Громадянин ошавський.

ДАР ЛЮБОВИ

Стінен, Саск. — В неділю 19 вересня, мав я чергове Богослуження в Українській Православній Громаді св Вмч Юрія в Стінен, і по відправі п-во М. і Софія Охітви хрестили свою донечку Любов Надію

Треба згадати, що батьки хрещениці широко знані в Канаді і за свої щирости і жертвенности для нашої Справи і Святої Православної Церкви. І цим разом їх великодушність визначилась тим що, як в нас нині буває, на хрестинах новонародженої, складають кумі і присутні, маленький дар хрещениці — то п-во Охітви волили щоби замість такого подарунку їх донечці, обдаровано нашу любу дитину Вістник.

Крижмо Вістникові дали слідуючі добрі сини і дочки нашого народу: кум В. Тацюк 5.00, пані П. А. Шарановська 1.00, пані П. Трішук 1.00, Д. Охітва 1.00.

Родичі М. і Софія Охітва 2.00.

По 1 дол.: о. І. Майба, В. Гуцал, А. Стефанюк, І Трембач, пані Текля Тимочко, пані Параскевія Тацюк, П. Парасюк, В. Гринюк, Т Тимочко, С. Панчук

Честь шановним жертводавцям Вістникові витревалости в праці на Рідній Ниві, а новоохрещеній українці — Любці Надії многого літ щасливо прожити батькам на втіху, а нашій загальній справі на добро і на славу.

о. І. Майба.

РІДЖАЙНА, САСК.

Свідомі і щирі люди вміють оцінити працю при Укр. Греко-Православній Церкві, і вшанувати тих, які віддають здібність, енергію і час, щоби та праця розвивалася до найвищого ступня. Прощальна забава була заряджена в честь п-ва Ґаврилюків, і була доказом того, що наша громада вміє оцінити заслуги тих, які серед нької працювали. Така забава відбулася в Укр. Народнім Домі в Ріджайні, в неділю дня 19-го вересня п.р.

В Народнім Домі зібралися численно поважні громадяни, щоби попращати п-во Ґаврилюків, які відїзжають в західну Канаду до Бритіш Колумбії на постійний побут. Господарем цеї пращальної забави був п. Н. Марчук, який в перших словах пояснив ціль цеї забави, і зараз попросив п-во Ґаврилюків, щоби сіли за стіл, який був прикрашений гарними квітами. Дальше він покликав голову Укр. Гр.-Православної громади св. Духа, п. М. Шипиляка. Пан Шипиляк підчеркнув заслуги п-ва Ґаврилюків при нашій церковній громаді Промовляли ще: пани: М. Ґреґорій, Н. Масипик, П. Демчук, В. Каплунський і Н. Шипилюк. Всі бесідники бажали п-ву Ґаврилюкам якнайкращого успіху на їх новій господарці та много літ прожити.

Дарунок від Укр. Гр.-Прав. громади св. Духа вручив голова церковної громади п. М. Шипиляк. По врученню дарунка відспівано заслуженим працівникам „На многі літа". Господар забави, п. Н. Марчук знову забрав слово, і запеляював до присутних громадян що ми не повинні забути і про ще одних гостей, а це Український Голос і Вістник. По його словах була збірка. Жертвували слідуючі:

По 2 дол.: п-во Ґаврилюки.

По 1 дол.: В. Весолоський, І Сирищук, Н. Масипик, пані Шевчук, Б. Овадюк, панна Оля Овадюк, Н. Вучковський. А. Павлів, В. Каплунський, п-во М. Ґреґорій.

По 50 цт. панна Н. Корпан, пані М. Корпан, С. Онишко, М. Шипиляк, Н. Марчук, І. Зінчишин, Л. Батраков, П. Патрилюк, П. Демчук.

По 25 цт.: Г Труфан, К. Панчишин.

Разом 17 долярів. Половину цеї суми призначено на Український Голос, а половину на Вістник. На місці буде згадати, що зарядчиками повище згаданої прощальної забави в честь п-ва Ґаврилюків були п-во Марчуки і п-во Овадюки. Жертводавцям щире спасибі, а п-ву Ґаврилюкам щасливого життя та якнайкращого успіху на новій господарці. М. Ґреґорій.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА ХОМЯКІВ

Ошава, Онт. — Василь і Катерина Хомяки святкували 19-го вересня величаво 25-літний ювілей свого супружого життя.

Того дня пополудні парафіяни Української Православної Церкви св. Івана влаштували в їхню честь привітальну гостину в парафіяльній салі. Окружені своїми дітьми, трьома синами, одною донькою, й найблищими по знайомості, ювілята засіли за стіл. Парох о. Вас. Олійник після молитви виголосив промову, в якій зложив шановним

ювілятам якнайкращі побажання доброго здоровля, красної долі й Божого благословенства. По многоліттю передано ювілятам гарні дарунки від церковних громадян, знайомих та рідні. Зворушені цим усім Василь і Катерина Хомяки сердечно дякували всім присутним добрим людям за ту прихильність, яку вони їм виявили в цей памятний і радісний день їхнього життя. Раділи вони також тим, що їх весільний староста, Василь Шевчук, був тут присутний і сложив їм щирі побажання на будуче [illegible] велику любов до Української Православної Церкви [illegible], якої вони є членами, з[illegible] явили щиро жертвою в сумі 20 долярів на будову нової церкви.

В вечері того дня шановні ювілята запросили найближчих своїх знайомих до свого дому. Тоді то громадянин Никита Тутчак перевів збірку на наші преси Вістник і Український Голос. Збірка принесла 13.50, [illegible] призначено 7 долярів на Вістник, 6 долярів на Український Голос, [illegible] на [illegible].

На цьому місці [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] пятьдесять-літнього [illegible] життя.

Громадянин Ошавський.

ВІНЧАННЯ МОЛОДОЇ ПАРИ

Анна Лукинчук і Вас. І. Грикуляк

Слава полудньова, Алта. — У вівторок, 20-го липня, [illegible] відбулося вінчання молодої пари — Василя І. Грикуляка з Анною Лукинчук. Вінчання, яке довершив Всеч. о. Ілля Шекн, відбулося в церкві Успення, Слава полуднева, при участи великого числа людей, бо родина п-ва Грикуляків є досить добре всім знана.

По вінчанню всі гості зійшлися до Народнього Дому, де відбулася вечеря, після якої дано заклик до збірки на Український Голос і Вістник, як рівнож й на дзвіницю, бо один з тутешніх парафіян, п. Петро Терновецький купив двадцять пудовий дзвін за ціну 220.00. Присутні віднеслися прихильно до збірки, яка дійшла суми 18.95. Колектою занялись о. Швець і п. П. Терновецький.

Жертвували по 2 дол.: С. Сочук, В. Нагорняк, Е. Харчун, П. Рохан.

По 1 дол.: р. І. Швець, П. Саввяків, І. К. Грикуляк, А. Лукинчук, В. І. Грикуляк, В. Восвідка, В. Войткін.

По 50 цт.: Н. Запаринюк, П. Гимашк, М. Липка, І. Маланчук, М. Восвідка, Г. Клицяк, П. Терновецький.

По 30 цт.: Анна Нагорняк, І. Кифяк.

По 25 цт.: Домна Запаринюк, М. Терновецький, В. Шийка, П. Фолчук, В. Маланчук, Н. Надуляк, Олена Грикуляк, Марія Грикуляк, Ф. Лазарук, М. Грудей.

По 15 цт.: П. Лукинчук.

По 10 цт.: Н. Мамчук, М. Вукса.

Пять долярів, по половині призначено на попередно намічені часописи, а 19.95 передано до церковної каси на дзвіницю.

Щира подяка жертводавцям, а молодій подружевій парі щастя, здоровля, Божого благословенства.

ФОРТ ВІЛІЯМ - ВЕСТ ФОРТ ВІЛІЯМ

В неділю 7-го листопада відбудеться в Форт Вілям в церкві [illegible] Прес. Артур [illegible] святочне Богослуження присвячене [illegible] Ювілеє и [illegible] Православної Церкви в Канаді.

II

В неділю 14-го листопада, відбудеться в Вест Форт Вілім в церкві св. Володимира, при [illegible] святочне Богослуження, присвячене 30-літньому Ювілеєви Церкви. Богослуження отправлять прот. о. С. В. Савчук з [illegible] о. Глицький.

Того ж самого дня вечером в [illegible] буде КОНЦЕРТ-АКАДЕМІЯ [illegible] Театрі, заходом двох громад [illegible] честь [illegible] Ювілею Укр. [illegible] Церкви [illegible] С. Миколенко [illegible] Форт Вілям. Реферат [illegible] о. С. В. Савчук. [illegible] численно на Богослужения і Концерт.

Парох о. П. Глицький.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Етелберт Ювілей [illegible]
8 Понеділок. Вkillч. Димитрія — Велий Ривер
11 Неділя — Давфин. Ювілей Церкви
21 Неділя. Собор Арх. Михаїла — Венлав
28 Неділя — Гарденг — Ювілей Церкви

ГРУДЕНЬ

4 Субота Введен. Пресв. Богор. Сифтон Ювілей Церкви
5 Неділя — Кеон Ювілей Церкви
12 Неділя — Етелберт
Адреса Бокс 779 Давфин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улина.
ЛИСТОПАД:

7 Неділя — Веста.
8. Понеділок Влкмч. Димитрія — Марко
14 Неділя — Менві.
21 Неділя Собор Арх. Михаїла — Сенді Лейк (Храм).
28 Неділя — Оакборн
Адреса Бох 84, Оакборн Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЛИСТОПАД.

7 Неділя — Норквей.
8 Понеділок. Велкмч. Димитрія — Глен Елдер.
14 Неділя — Арран.
21 Неділя. Собор Архстр Михаїла — Прейрі Ривер (Храм).
28 Неділя — Пайн Ривер.

ГРУДЕНЬ:

4 Субота Введ. Пр. Богородиці Арран
5 Неділя Стинен.
12 Неділя Мейбридж.
19 Неділя. Св. Николая — Пайн Ривер.
22. Середа Св. Анни — Ервуд.
26. Неділя — Флин Флон.
Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЛИСТОПАД.

7. Неділя — Йорктон.
8. Понеділок. Велкмч. Димитрія — Мазепа
14 Неділя — Канора (Успенська).
21 Неділя. Собор Архстр. Михаїла — Сандова (Храм).
28 Неділя — Мелвил
Адреса: 110 Веллінтон Евню, Тел. 798. — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Семенюка.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Смокі Лейк. — Белліс Вечірня, 4-та год.
8. Понеділок. Влкмч. Димитрія — Вільна (Храм)
11 Четвер. День Перемиря. Поминальна Служба Божа 9-та год. рано. Віськова Паляхида 10-та год. рано.
14 Неділя — Сенді Репідс. Біг Медов — Вечірня 4.30 поп.
21. Неділя Собор Арх. Михаїла — Тірін (Храм).
28 Неділя — Спеден. Стрий — Вечірня, 4 год. точно.
Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Гронлид, північна
8 Понеділок — Влкм. Димитрія — Брукслі.
14 Неділя — Голсон Бей
21 Неділя. Арх. Михаїла — Кадет
28 Неділя — Гронлид над річкою
По Богослуженню катехизація.
Адреса Бокс 47 — Гронлид. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Вайте
8 Понеділок Димитрія — Сірко.
14 Неділя — Гардентон
21 Неділя. Собор Арх. Михаїла — Сеньків
28 Неділя — Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Шортдейл
8. Понеділок. Влкмч Димитрія — Дрифтінг Ривер.
14 Неділя Шелвелей.
21 Неділя. Собор Арх. Михаїла — Роблин-Зелена
28 Неділя Леннард

ГРУДЕНЬ

4 Субота. Введен. Пресв. Богор. — Петлюра.
5 Неділя — Роблин-місто
12 Неділя — Роблин-Зелена
19 Неділя — Шортдейл
22 Середа Зачаття Пресв. Богор. — Шелвелей.
26 Неділя — Леннард
Адреса. Роблін, Ман. Поч скр. 54. Тел. 542

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Ст. Джулієн.
8. Понеділок. Влкмч. Димитрія — Алвена.
14. Неділя — Кадворт.
21. Неділя. Собор Арх. Михаїла — Єллов Крік.
28 Неділя — Мічам

ГРУДЕНЬ

4 Субота. Введен. Пресв. Богор. Кадворт
5 Неділя — Смате.
12 Неділя — Єллов Крік.
19 Неділя — Вакав.
22 Середа. Зачаття Пресв. Богор. — Мічам.
26. Неділя — Ст. Джулієн.
Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апостола.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Виткін.
8. Понеділок. Влкмч. Димитрія — Гефорд (фарми)
14. Неділя — Кепон.
21. Неділя Собор Арх. Михаїла — Прієлт
28. Неділя — Медов Лейк.
Адреса: Бох [illegible] — Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД

1	П	19	Блаж. Клеопатри і Івана
2	В	20	Влкмч. Артемія мч. Євора
3	С	21	Преп. Іларіона Великого
4	Ч	22	Рівноап. Аверкія еп. Єроп.
5	П	23	Ап. Якова, брата Господ.
6	С	24	Преп. Арети, Сисоє Печер.
7	Н	25	Нед. 20. Мч. Маркіяна
8	П	26	Димитрія Велик мученика
9	В	27	Преп. Нестора Літописця
10	С	28	Мч. Терентія й Неоніли
11	Ч	29	Препмч. Анастасії Римлян.
12	П	30	Мч. Зиновія і Зиновії
13	С	31	Преп. Спиридона Печер.
14	Н	1	Нед. 21. Косми [illegible]
15	П	2	Мч. Акиндина [illegible]
16	В	3	Муч. Акепсима еп. [illegible]
17	С	4	Преп. [illegible]
18	Ч	5	Муч. Галактіона [illegible]
19	П	6	Павла архієп. [illegible]
20	С	7	Св. 33 муч. в Мел[illegible]
21	Н	8	Нед. 22. Собор [illegible]
22	П	9	Онисифора [illegible]
23	В	10	Ап. з 70: Ераста [illegible]
24	С	11	Муч. Мини [illegible]
25	Ч	12	Св. Івана Милост[illegible]
26	П	13	Івана Золот[illegible]
27	С	14	Ап. Филипа
28	Н	15	Нед. 23. Муч. [illegible]
29	П	16	Ап. і еван. Матея [illegible]
30	В	17	Григорія еп. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Фостон
8 Понеділок Велкмч. Димитрія — Клейр
14 Неділя — Канора
21 Неділя. Собор Арх. Михаїла — Рама (Храм)
28 Неділя — Ендевор.

ГРУДЕНЬ

4 Субота Введ. Пр. [illegible] — Вимер.
5 Неділя — Канора
Бох 423 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ЛИСТОПАД:

7. Неділя — Блу Дивй (Перша відправа.
8 Понеділок Велкмч. [illegible] — Крифтенд (Храм)
14 Неділя — Спирит Ривер
21 Неділя Собор Архстр. [illegible] Реджотер
28 Неділя — Егремонт (Рівні [illegible])
Адреса Скр. 62 Тел. 10 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЛИСТОПАД.

7. Неділя — Вилингдон.
8. Понеділок. Влкмч. Димитрія — Лужан (Храм)
14 Неділя — Андрю.
21. Неділя. Архистр. Миха[illegible] — Завала (Храм)
28 Неділя — Бри[illegible]
Адреса: Бох 26, Вилингдон Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Дячюка.
ЛИСТОПАД

7 Неділя — Принс Алерт
8. Понеділок. Велкмч. Димитрія — Семборг.
14. Неділя — Вірдейн.
21 Неділя. Собор Архстр. Михаїла Принс Алберт
28 Неділя — Гонімун.
Адреса — 554—7 стр. іст. Тел. 3786 Принс Алберт, Саск.

Устав Церковний.

ЛИСТОПАД.

7. Нед. 20. Голос 3. УЄ 9. Літ. Ап. Галат 1: 11—19. Єван. Луки 7: 11—16.

8. Влкмч. Димитрія: УЄ Мат. 10 16—22 Літ Ап. 2 Тимофія 2 1—10. Єван Івана 15: 17—27 і 16 1—2.

14. Нед. 21. Голос 4. УЄ 10. Літ Ап. Галат 2: 16—20. Єван Луки 8: 5—15.

21. Собор Арх. Михаїла Голос 5 УЄ 11. Літ. Ап. Галат 6: 11—16 і Жид. 2: 2—10. Єван Луки 16. 19—31 і Луки 10: 16—21

28 Нед. 23. Голос 6. УЄ 1 Літ Ап. Єфесян 2: 4—10. Єван. Луки 8: 26—39.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛИСТОПАДА, 1948. ЧИСЛО (834) 22

БАГАТО ПРАВОСЛАВНИХ В ПОЛУДНЕВІЙ АМЕРИЦІ.

В Бразилії, Аргентині і Парагваю є вже нині дуже багато православних, сотні тисяч. Є там головно багато православних сирійців, що мають там свою дієцезію, що належить до Антіохійського Патріярха. А сирійці там дуже багаті.

Приїздить туди і багато православних українців, що належать до Української Автокефальної Православної Церкви і вже останній Собор призначив епископа для обслуги православних українців в Полудневій Америці.

Також є там православні серби й кубанці, що становлять поважні громади і визначаються багацтвом та повагою в краю.

ФРАНЦІЯ ОСКАРЖУЄ КОМУНІСТІВ.

Французький міністер внутрішних прав, Мох, заявив в парляменті, що він має документи [illegible] Комінформу [illegible] бицили французьким комуністам значну поміч для піддержання страйків в Франції.

РОСІЯ І ЗАХІД.

Росія заявила, що готова вести пряматі переговори з трома західними державами, але ті заявили, що нехай перше творить дорогу до Берліна. Але Росія дороги отворити не хоче.

МУСИТЬ БУТИ ЦІСАРЕМ

Були чутки, [illegible] Гірогіто зречеться престола. Тепер [illegible] з Токіо, що він не може престола зректися хочби і хотів, бо окупаційні Злучені Держави (Америки) на те не позволяють. Він мусить лишитися цісарем, бо він, як цісар, потрібний.

НА ПОМІЧ ПАЛЕСТИНСЬКИМ ВТІКАЧАМ.

Соціяльний комітет Обєднаних Націй, в Парижі, зробив заклик до добровільними збірками, щоби так зібрати 29 мільйонів і 500,000 долярів на поміч палестинським втікачам. Має створитися Палестинський Допомоговий Комітет.

КНЯЖНА ЄЛИСАВЕТА МАЄ СИНА.

В неділю, 14-го листопада народився княжні Єлисаветі син і вже дістав титул: Його Королівське Височество Единбургу. Він є на другім місци наслідства до королівського престола. На першім місци є княжна Єлисавета. Вістку про народини зараз зустрічали в цілій Англії вистрілами з гармат, дзвонами, окликами. Коло королівської палати були зібралися тисячі народу. Годину по народженню покоївка [illegible] передала вістку зібраним що: „Хлопець". Перша, що прийшла до Палати побачити свого внука, була 81-літна стара королева Марія.

ШВАЙЦАРІЯ СПИНИЛА ЧАСОПИС.

В Женеві, в Швайцарії видавався англійський „Трансконт" що видавали американські студенти, щоби скріпляти швайцарсько-російські взаємини. Уряд заявив що він не дозволить на вмішування в Швайцарії чужих впливів. Очевидно це були большевицькі впливи.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК.

Прот. Дмитро Фокій.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді здобула додаткову священичу силу в особі Прот. Дмитра Фокія, якого вона спровадила зі скитальщини, з Австрії, та який прибув до Винипегу 17 жовтня ц. р.

Прот. Д. Фокій родився в селі Лейн[illegible], [illegible] Чернівці на Буковині, й [illegible] життя. [illegible] університеті він був рукоположений на священика епископом Іполитом Воробкевичем в 1935 р., після чого виконував душпастирські обовязки на Буковині. Друга світова війна примусила його залишити Буковину й виїхати до Польщі. Від 1941 до 11943 перебував в Любліні, а після того в Холмі. В травні 1944 був евакуований до Австрії. З кінцем 1945 р прибув до Зальцбургу, в Австрії й був там настоятелем таборової парафії св. Покрови. В березні цього року був назначений адміністратором Української Автокефальної Православної Церкви на Австрію й занимав той уряд аж до виїзду до Канади. З о. Фокієм приїхала його дружина й двоє дітей.

О. Фокія призначено для обслуги віннипіського округа.

БРАТСТВО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА.

В Англії засновано Православне Братство Святого Архистратига Михаїла, якого ціллю є помагати Українській Православній Церкві в Англії в її праці. В „Братськім Листку" є заклики, щоби всі українці й українки вступали до Братства, щоби спільною працею і щирістю помагати церковній і загальній справі.

40-ЛІТНИМ ПЕНСІЯ.

"В Вестові в Англії, на недавній річній конференції робітниць-жінок поставлено резолюцію, щоби 40-літні вдови діставали пенсію, бо вони не спосібні до праці. Але більшість жінок стали проти кажучи, що 40-літні вдови можуть собі на життя заробити, бо вони сильні і здорові. А пенсія належиться лише слабим.

ЩО ГОВОРИТЬ ПРО ШПИТАЛЬ.

ВРіджайні, Саск., 5 листопада, заявляв 82-літний фармер Генри МкДоналд, що за його перебування в шпитали умово хорих в Вейборн, Саск., одного слабого почали копати ногами і так вбили. МкДоналд домагаєсь відшкодовання за те, що його тримали в шпиталі 26 літ як варіята, коли вдійсности він був здоровим. І справді вже давнійше визначні психольоги заявляли, що МкДоналд здоровий. Також др. Мейтер з медичної колеґії оглядав МкДоналда 1945 р. і вважав його тоді здоровим.

ТРУМАН ПРЕЗИДЕНТОМ.

У виборах 2-го листопада Труман став президентом Злучених Держав. Перед виборами більшість сподівалася, що президентом стане Дюї. Дотепер Трумен лише докінчував президентуру Розевелта

НОВИЙ ПРЕМІЄР КАНАДИ.

Листопада 15-го, в понеділок, премієр В. Л. Мекензі Кінг уступив, а новим премієром став Л. Сен Лоран. Кінг був премієром понад 21 літ, отже з усіх премієрів з Британській Імперії найдовше.

ШІСТЬ ЗГИНУЛО, 44 РАНЕНИХ.

На західнім кінці Торонта, 6-го листопада, зударився автобус з трамваєм, отже 6 осіб згинуло, а 44 було ранених. Деякі небезпечно ранені. На басі було багато бувших вояків, на стріткарі робітників, що вертались з роботи. Треба було перепалювати залізні штаби, щоби виймати покалічених. Причиною була мабуть ховзка дорога

ПРИНЯЛИ НОВИЙ КАЛЕНДАР.

Читаємо в „Будучности Нації", з 14 жовтня 1948, що Парохія Пресв. Евхаристи в Вест Селкирк, Ман., принята новий календар. Там парохом є о. В. Шек. — Звичайна річ, де громада так виховується, щоби не розуміти, до чого зміна календаря веде і куди заведе.

ЗАСУДИЛИ МІНІСТРА НА СМЕРТЬ.

В Будапешті „народний суд" засудив бувшого мадярського міністра, Чорнокія, що був представником в Египті, на кару смерти. Закидали йому, що передавав тайні відомости чужим агентам

ЩО ДІЄТЬСЯ В КИТАЮ.

Там ведуться завзяті бої урядового війська з військами большевиків. Є донесення уряду, що військо Кай Шека розбило велику большевицьку силу й одні большевики тікають, другі переходять на сторону Кай Шека. Большевики ці вісти заперечають. Та невдовзі все виясниться.

ІРЛЯНДІЯ ВІДОКРЕМЛЮЄСЬ.

Ірляндський парлямент (дайл) одноголосно заявив, щоби порвати послідні звязки, що були з Англією і створити з Ірляндії републику.

ПО ЖНИВАХ В КАНАДІ.

Канадійське Статистичне Бюро оголошує, що в Канаді цего року зібрано 363 мільйони бушлів пшениці. Минулого року було 338 мільйонів.

БУДОВА ЦЕРКВИ В ВЕНКУВЕРІ.

Нарешті мрія венкуверських православних українців здійснюєсь, — будова нової церкви, якої образок бачимо, вже розпочалася. Показаний перед церкви (фасаду, причілок), отже бачимо, яка це буде гарна церква.

[illegible]

Проект церкви виробив знавець українського церковного стилю, проф. Сергій Тимошенко, що перед [illegible] прибув до Америки.

З невеликим капіталом беремось за велике діло, але віримо [illegible] поможе. Ми зробимо, [illegible] віримо, що українці і зпоза Венкуверу нам допоможуть. Багатьох вже обіцяло таку поміч, а тепер якраз її треба, — отже до таких звертаємо [illegible] по своїй силі помогли нашому [illegible]. А тоді скажуть, що і їх цеголка є в [illegible].

Будемо дуже вдячні, коли пришлете [illegible]

[illegible]

М. Гомола, будівничий; Т. Стечишин [illegible]; Йосиф Ясенчук [illegible]; С. Кірстюк, скарбник; о. С. П. Симчич, [illegible]

Rev. S. P. [illegible]
116 W. 20th Ave., Vancouver, B. C.

КОМУНІКАТ КОМІСІЇ ПРИСПОСІБЛЕННЯ КУК.

Протягом років 1947-[illegible] до Канади велика [illegible]

[illegible]

Комісія Пристосування КУК у Винипегу

ЩЕ ДО ВБИВСТВА КОСТЕЛЬНИКА.

Коли були закиди, що [illegible] вбили українські повстанці, то треба що пригадати...

В 38-ім числі „Часі" (Баварія) з 19 вересня, була така замітка.

„Довідуємося, що [illegible] УПА (Української Повстанчої Армії) перевели слідство в справі о. д-ра Гавриїла Костельника в звязку з його акцією в користь російського православія. [illegible]ство виказало, що о. др. Костельник діяв під примусом і проти свого переконання".

Що Московський патріярх [illegible] виявив великий жаль за Кост[illegible] це нічого не говорить. Зна[illegible] сля несподіваної смерти Ш[illegible] величаво його поховано на кошт УССР. Був вінок навіть від Сталіна. Большевики [illegible] Сина України". Однакож вперто ход[или] слухи, що Шептицького отроєно. [illegible]

[illegible] Українська преса поставилась розум[но], стримано до вістей про смерть Ко[стельника] [illegible] ком, уважаючи його агентом Москви.

М. К.

ЗАСТРІЛИВ НЕ ОЛЕНЯ, А ЧОЛОВІКА.

[illegible]

ЦЕРКОВНИЙ СПІВ.

В церкві найважнішою [illegible] не спів, але молитва. [illegible] чоловік йде до церк[ви] [illegible] лиш співу слухати [illegible] би і ніякого співу [illegible] ме, що тут Бож[illegible]. При щирій [illegible] але Богу похвальн[illegible]

Каже Псалмопі[вець]: [illegible] ки Твої Господи! [illegible] до двора Гос[подня] [illegible] мое взиває радісно до Бога живого (Псал. 84).

Колись люде співом прикрашували молитву, надавали їй сили і величі.

Коли згадуєсь в Псальмі, щоби хвалити Господа хором, то треба розуміти тут не нинішний 4-голосовий хор, але спів гуртовий, спів вірних. [illegible] одноголосний, але [illegible] більше могучим [illegible] містом хор, ніж буває нодеколи з нинішних 4-голосових хорів. [illegible] кожна душа своєю щирістю. [illegible] их, що лише от собі слухати.

[illegible] Бог предвічний", коли вся церква [illegible] співає разом в один голос. [illegible] красне, що може бути [illegible] не і більше [illegible]

[illegible]

Тропарі, Кондаки і Прокимени [illegible] співати [illegible] дяк. І тут [illegible] Службою Б[ожою] [illegible]

Отже пере[illegible] щоби якнайдальше [illegible] звичайного церко[вного співу] [illegible]

Є загальна думка, що звичайний церковний спів не може бути гарним бо гарним є лише 4-голосовий спів. А це не так. Коли співає один чоловік, а то і мало вишколений, або старий, то певна річ, що спів не може бути гарним, але коли співає гурт, що вміє співати, то инше діло. А коли б вміла співати ціла громада, то ще красше.

Про науку загального церковного співу в нас вже нераз говорилося, але приходить час, що треба слово в діло перевести. Того вимагає добро Церкви, життя Церкви, Праця Церкви. Як [illegible] те треба подумати і знайти відповідні способи. Чи діяківськими курсами. Чи [illegible]

[illegible] думати.

Священик.

ДВІ ВАЖНІ КНИЖЦІ.

Ц[е] вже нині загально відоме, що є деякі люде, які дуже невдоволені книжкою „Життя Йосафата Кунцевича", празнодавного видання. Хоч питання — [illegible]

книжку, отже та написала свою лучшу. А [illegible] подякує, коли буде один, книжку з другою порівнувати.

Та я скажу від себе ось що: [illegible]

[illegible] мати, а тими книжками є „Чужа [рука]" [і] „Життя Йосафата Кунцевича". [illegible]

[illegible]

[illegible] що хочуть самостійно правди до[illegible]

[illegible] 1700 [illegible] Є тут вже католицька книжка про [illegible] Велзичнича в Жидів [illegible], а тепер є друга, [illegible] титана [illegible]. Це і добре! Є, що з чим [illegible] чи говорити, те, чого в одній, чи другій книжці не[illegible] дістає.

Можна сказати, що „Життя Кунцевича" є [illegible] „Чужої руки", продовженням історії українських пере[illegible] живань, хоч в деяких питаннях в тій є [illegible] особа і робота Кунцевича. І тут є багато досі неві[домого] [illegible], що сама [illegible] (гр. католицька) Церква була [illegible] Йосафата збіґла, занехала [illegible] на яких 250 [illegible] тіт

Цінна річ Лист Сапіги до Кунцевича, [illegible] не подавали вповні гр. [illegible] Є тут й інші, загально [illegible] документи.

[illegible] показана тут і цілком [illegible] робота чужих [illegible], або та, що поза плечи[ма] [illegible] робилася.

[illegible] треба українцям [illegible] мали б вони свій власний [illegible] би йти наосліп за чу[жими] [illegible]. Правда, було і давно [illegible] книжок, та їх вже давно [illegible]

Тут я висловив свої думки про обі згадані книжці, прочитавши їх, і радий буду, коли хтось вискаже свої думки, коли їх прочитає.

Читач.

ПОТРІПНЕ САМОГУБСТВО.

В Бурлингтон, Айова, в Стейтах, стався такий випадок: мати, Марія Шредер, [illegible] її дочці, одна 62, друга 41 літ, — понаписували свої посмертні о[illegible] і тоді потроїли себе газом. Всі газові проводи коло кухні були поотворювані. [illegible] самогубства [illegible]

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР.

Копальняне місто, [illegible] в Онтаріо, мало недавно [illegible] на півмільйона доларів. [illegible]

ЗАСТРІЛИВ СІМОХ І СЕБЕ

В Честер, Па., в Стейтах, [illegible]

[illegible] що він не був при добрім розумі.

МЕНОНІТАМ НЕ ВЕДЕТЬСЯ.

Є вісти, що менонити, які виїхали з [illegible]

[illegible] хто зі старших [illegible] до Канади [illegible]

МАТИ І ДОЧКА ВРАТУВАЛИСЯ.

[illegible] ранком почула, що вона слаба. [illegible] знати, що щось зле. [illegible] що матір і дочку взяла до шпиталю [illegible]

СИЛЬНА БУРЯ НА ЗАХОДІ

Вістка з Вікторії, Б. К., з 17-го ли[стопада] [illegible] сила бурі [illegible] 74 до 84 миль [illegible]. На острові Ванкувер [illegible] дерева [illegible] прив'язані кораблі, а [illegible] відгородила від св[іта] [illegible] й Алберні. Подібне було перед 15 [роками]

ДОРОГИЙ ЛІТАК

В Англії будують величезний літак, що разом з шопою і полем, звідки має вилітати і де осідати, буде коштувати 12 мільйонів фунтів (48 мільйонів долярів). Сам літак буде коштувати половину з того. Літак буде важити 120,000 фунтів (60 тон) і може везти 100 осіб. Кожна минута його лету буде коштувати 1,600 долярів, між Лондоном і Ню Йорком.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—211 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ТАКИ ТРЕБА СТЕРЕГТИСЯ.

В „Євангельській Правді" (протестантській) з Торонта, ч. 9, є статі „КУК" і „Про скитальців", зі змісту яких виходить, що „Є. Правда" силуєсь настроїти загал проти КУК-а (проти Комітету Українців Канади), а в новоприбуваючих скитальців вговорити, що тутешний український загал їх від себе відсуває.

Ось що „Єв. Правда" каже:

„В Канаді помічається серед загалу певне збайдужіння до праці КУК-а. Торік ця організація зібрала лише біля $25,000, а сам посол Глинка для скитальців спромігся зібрати майже ту саму суму. [illegible] КУК-а брак ентузіязму. А причина того: „Стремління проводу монополізувати у своїх руках керівництво українською світовою акцією."

Дальше є закид, що в Канаді й Америці є: „Не належно зичливе ставлення до укр. проводу в Европі, та „Питання, чому наш провід не зужиє всіх зусиль, щоби вивезти новоутворений укр. уряд в країну, де міг би працювати.

Так, але... Чи посол Глинка так безнастанно збирав би, то питання. Коли ж він зібрав, то того самого не міг вже зібрати сам КУК. „Незичливість", — варто б знати, хто саме в КУК-ови ставиться незичливо? Цілий КУК, чи представники котрихось груп? Що ж до „вивозу", то це залежить не лише від бажання КУК-а, але розміру можности. Бажання - одно, можність -- друге. Та слухаймо дальше.

„Одним з найважливіших [illegible] КУК-а є підтримання політичної визвольної акції новоповставшого уряду. Якщо провід КУК-а уникатиме (!) далі під ріжними претекстами цього обовязку, то тим самим зясується, що ця організація свої впливи, пляни і амбіції льокального (місцевого) характеру ставить понад загальну справу. А в такому випадку треба сподіватися завмирання організації."

Тут вже прямий закид, що КУК „уникає" та викручуєсь від обовязку [illegible] нехай памятає, що:

„Існують в кожнім [illegible] українській околиці значні [illegible] лежать до опозиції до [illegible] пряму проводу (КУК-а) [illegible] зміниться, — „то правдоподібно по тім боці океану повстане орг[illegible] ських громадян, що [illegible] цю ціль. Вже часто можна почути в ріжних містах і місцевостях розмови про потребу створення товариства прихильників Центральної Ради".

Тут питання: Звідки М. Ф. (автор статті, редактор?) знає, що по всіх містах і місцевостях люде думають і задумують? Чи така всевідучість не створена на замовлення? Але той же автор не знає навіть, **що в Европі нема „Центральної Ради", але „Українська Національна Рада".**

Читаємо дальше;

„Для багатьох гальмування цієї визвольної акції межує з злочином. **Треба, щоби КУК отверто визнав і підпорядкувався Центральній Раді** (!), а не виявляв претенсій поучати і провадити людей, котрі мають не до порівнання більший державний досвід". (Підчерк. Вістника).

Це вже не порада, але наука КУК-ови, але вона завела би і КУК і Українську Національну Раду... куди? Бо яким розумом і яким правом міг би КУК підпорядкувати себе Українській Національній Раді? Яким правом?! І як могла би Українська Національна Рада приймати таке підпорядкування? Там же розумні люде, а не діти. А КУК це канадійські громадяне, отже підпорядковані Канаді.

Предвиджуючи відповідь КУК-а, що „нема фондів", „Єв. Правда" каже:

„Що правда, їх не бракує на будову „галь", церков і іншого, але на ратунок українського наукового осередку засобів нема."

Значить: ліквідуйте тутешне ваше життя, то буде більше грошей. Чому би тоді і давно збудованих „галь" і церков не попродати? А закінчуєсь стаття тим, що КУК-ова байдужість може довести до того, — „що провід КУК-а лишиться сам, або з дуже малою групою".

Стаття „Про скитальців" (з повним підписом редактора - Михайло Фесенко) нібито бере скитальців в оборону [illegible] Добачить М. Ф. з свого сектантського становища. Бо висуває він нетерпимість українців до других церков, і каже:

„Цей скритий антагонізм відштовхує багатьох скитальців. Хіба ріжн. канадійські і інші часописи не закликували [illegible] та не далися звести".

Виходить, що „Єв. Правді" треба, **щоби новоприбувші не стереглися і давалися зводити.** Гарна порада.

Коли ж ходить про т[illegible] Досить заглянути до р[illegible] євангелицького „Ранка", а побачиться, як він цілі літа висміває обряди Української Церкви, висміває образи [illegible] Хіба не тепер [illegible] А й [illegible] „Ранок" знов про непотрібність обрядів в Українській Церкві (бо ж не в своїй), отже знов що це?

Бесіда „Єв. Правди" таки надто загадочна, і про КУК, і про відштовхування скитальців релігійною „нетерпимістю", і тому порада новоприбувшим, тай всім щоби: **„стереглися ріжних вір та партій, та не далися звести",** цілком на місци. Обережність не зашкодить.

ОРГАНІЗОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АНГЛІЇ.

В „Британськім Листку", що видається в Лондоні, бачимо заклик до українців, [illegible] в Англії, щоби помогли [illegible] Українську Православну Церкву [illegible] там:

„Українська Автокефальна Православна Церква у Великій Британії, як і скрізь, де вона є, повинна являти собою струнке, міцне і діяльне тіло.

„Увесь час допомагайте словом і ділом розвиткові нашої Церкви. Кожний [illegible] українець повинен бути свідомий і діяльний."

Дальше йдуть вказівки, як організованню і скріпленню Церкви помагати.

ЗА 10 ДОЛЯРІВ 50,000.

В Монтреалі Т. В. Аркінсон забрав з чужого дому меблів та інших річей вартости 50,000 долярів, завіз до торговельника старими річами і продав за 10 долярів. За Аркінсоном шукають.

АТЕНАГОРАСА ВИБРАЛИ ПАТРІЯРХОМ.

Вістка з Царгороду повідомила [illegible] 1-го листопада, що того ж дня [illegible] ський Синод в Царгороді вибрав архиепископа Атенагораса патріярхом [illegible] кої Православної Церкви.

Атенагорас має 62 роки [illegible] дотепер в Зед. Державах, [illegible] ва тутешної Православної Церкви. Він виїде до Царгороду з Америки коло 16-го листопада, щоби заняти місце патріярха, з якого 18-го жовтня зрезигнував через лихе здоровля патріярха Максима V.

При виборі Атенагорас дістав 11 голосів на всіх 17. Другим кандидатом був Иоаким, еп. Деркасу.

Атенагорас є громадянином [illegible] них Держав від 1938. Це вперше [illegible] канський громадянин став п[illegible] Грецької Православної Церкви [illegible] пер він мусить стати громадянином [illegible]

Теольогічні науки покінчив в [illegible] році. В часі 1-ої війни був се[illegible] архиепископа в Югославії. Опісля [illegible] шов до Атен. [illegible] скопом Корфу, а невдовзі п[illegible] до Америки.

Тепер [illegible] Царгороду, Нового Риму [illegible] Патріярхом [illegible] як таким, [illegible] говорить в [illegible] духовним провідником около [illegible] йонів осіб, з яких найбільше [illegible] сиян". Але покищо не було по[illegible] лення від Московського патріярха.

Близькі до Атенагораса особи [illegible] його відношення до комуні[illegible] [illegible] провідник [illegible] [illegible] кожний [illegible] вяжесь з комунізмом".

Окремо заявив Атенагорас [illegible] довж 18 літ перебування в С[illegible] стояв за американським урядом [illegible]

[illegible] Атенагораса [illegible] займе покищо бостонський епископ [illegible] вадає, декан Теольогічної Школи [illegible]

В ГРЕЦЬКІЙ ДІЄЦЕЗІЇ В АМЕРИЦІ.

При кінці 1946 р. введено [illegible] стему в грецькій дієцезії в Америці [illegible] кожна повнолітна особа складає [illegible] потреби архидієцезії (архиепископської канцелярії і провідної праці) 1 [illegible] рік. Так за рік вплинуло 100,000 (сто тисяч) долярів. З того фонду [illegible] процент на пенсійний фонд для старих і немічних священиків, вдів і с[illegible] них. На той же фонд кожна [illegible] соба, від Архиепископа до священика, діякона складає місячний розмет. [illegible] з того фонду отримують пенсію 20 [illegible] щеників і коло сотні вдів і сиріт. О[illegible] дбалість присвячується вихованню [illegible] щеників (очевидно грецьких). К[illegible] грецький допомоговий Комітет [illegible] допомоги до Греції на кількадесять мільйонів долярів.

14-ЛІТНИЙ В УНІВЕРСИТЕТІ.

До Гарвардського університету, в Зелинених Державах, почав в осени [illegible] лити 14-літний Олександер МкКо[illegible] Чи же не небувалий талан? Ні! МкКол каже, що це завдяки його власній пильности, добрій науці учителя й окремій підготовці, що давала йому мати. Так дбалість творить таланти.

ЩО КОШТУЄ НАУКА.

Винипеґська Шкільна Рада купила недавно 230,400 звичайних пер для учеників в школах за 1,520 долярів.

СВЯТО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА.

Повна назва цего свята: „Собор св. Архистратига Михаіла і прочих сил безтілесних (безплотних)".

Оповідання в переказі говорить, що оден з визначних ангелів — Світлоносець, став гордим і потягнув за собою багато других ангелів. Тоді Архангел Михаїл, як вірний слуга Божий, зібрав всіх ангелів, що остались Богу вірними, промовив до них і почав славити Бога словами: „Святий, Святий, Святий Господь Небесних Сил" (Свят, Свят, Свят Господь Саваофт). Отже такий збір ангелів зветься Собор.

Говориться, що Архангел Михаїл переміг ангелів, які збунтувалися і скинув їх з неба. Читаємо в „Відкриттю Івана Богослова":

„І повстала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали проти змія (злого ангела), і змій воював і ангели його. І не встоялись; ані місця не знайдено по них на небі. І скинутий змій великий, вуж віковічний, званий діяволом і сатаною. І чув я голос великий: Тепер настало спасення і сила і царство Бога нашого і власть Христа Його". (Відкр. 12: 7-10).

Свято Михаїла повстало в перших віках християнства, бо історія з 4-го віку каже, що тоді вже було багато церков посвячених Архангелови Михаїлови.

Християне уважають Арх. Михаїла воєвником, охоронителем перед злою силою. Назва „Архистратиг" значить — провідник війська, головний борець, начальник.

Є записаних багато чудес, що сталися допомогою Архистратига Михаїла там, де вірні за допомогою до нього щиро вдавалися.

Величання на Утрени: Величаємо Тебе святий Архистратиже Михаїле і всіх вас ангельські сили небесні, що повсяк час прославляєте Господа.

Другим Архангелом, якого день Собора Церква споминає, є Архангел Гавриїл, який звістив Діву Марію, що буде Матірю Сина Божого.

Архангела Гавриїла вважають Божим післанцем, що доручує Божі прикази. І є два Собори арх. Гавриїла [illegible] другого дня по Благовищенню і 13-го липня церковного (26-го звич.). Чому два Собори, це не записано, але є здогад, що другий Собор є для Храмових Празників, для яких Великий Піст не є відповідним часом.

Колись малювали Арх. Гавриїла так, що в правій руці держить ліхтар з запаленою всередині свічкою, а в лівій зеркало — знак Божої Премудрости.

ПІСТ ПЕРЕД РІЗДВОМ ХРИСТА.

Піст є частиною релігійности. Де релігія сильна, там є піст, де релігія занепадає, там піст зникає.

Піст був в Старім Завіті, як важна встанова. Він є і в Новім Завіті.

Ісус постив 40 днів. І Він про піст говорить, як про велику справу. Він каже:

Коли постите, не будьте, як лицеміри (Мат. 6: 16) — Прийдуть дні, коли забереться від них жених, і тоді будуть постити. (Мат. 9: 15). — Цего зла можна позбутися лише молитвою і постом (Мат. 17: 21).

Апостол Павло каже: У всьому показуючи себе, як слуг Божих, у працях, в недоспаннях, у постах. (2 Кор. 6: 4-5). — Як же служили Господеви та постили, каже Дух Святий: Відлучіть мені Варнаву. (Діян. 13: 2). Є і другі подібні вислови.

Християнська Церква завсіди вважала піст великим обовязком. Є Святі, яких Церков окремо називає „постниками", як Іван Постник, патріярх Царгороду (помер 595 р.), Теофан (ум. коло 901 р.), Пимен Печерський (в 11-им віку) і другі.

Піст перед Різдвом звемо Пилипівкою, бо другого дня по Пилипі (14 листопада церковного) піст починається і тягнеться до Різдва.

Пилипівка належить до перших віків християнства. Історія з 4-го століття вже ясно говорить о Пилипівці, тоді згадують цей піст — св. Амвросій Медіоланський, Филастрій і блаженний Августин.

Видно, що самий християнський загал розумів, що Свято Христового Різдва треба зустріти постом, бо зпочатку цей піст не був точно означений. Дехто постив сім днів, инші постили довше. Аж на Соборі 1166 року постановлено, що піст має тревати 40 днів, і християне цю постанову приняли.

В деяких сторонах Богослуження Пилипівки було подібне до Богослужения Великого Посту, [illegible] читалася молитва св. Ефрема (Господи і Владико життя мого) з поклонами.

Поживою давних християн в часі посту була найчастійше „кутя" (коливо), отже страва з гороху, сочевиці, ячменю, чи пшениці, немащена, або з медом. В нас з тих часів залишилася, як памятка кутя на Різдвяний Святий Вечір і на Йорданський.

Пилипівчаний Піст треба і нині заховувати по можности. Весілля, забави з танцями не повинні бути, а час той заповнити чимсь поважним, добрим, культурним, побожним, гідним. Можна читати собі і в гуртах добрі книжки, співати релігійні пісні, заводити бесіди на поважні справи релігійні, культурні, виховавчі, обрядово-святочні. Дошукуватись, в чім життя занепадає, псується, і шукати способів, щоби його піднести й оздоровити.

Окремим обовязком було би вчити дітей і молодь Коляд. Не на те, — як [illegible] розуміє, що треба вміти одну-дві коляди, щоби було з чим йти колядувати по чужих хатах, а на те, — щоби молоді навчилися якнайбільше коляд для себе співати; щоби в своїх домах зі своєю родиною співали. Отсе велика [illegible]

І вміти в оден голос (або і два) навіть не думаючи, що треба вчити 4-голосовим хором. З хору мало є потіхи для щоденного життя.

Що ж до поживи, то і тут треба цей піст виразно зазначити окремими обмеженнями, по можности і своїй християнській щирости.

Треба ще пояснювати дітям і молоді значіння посту і їхнього обовязку, — релігійного і культурно-народного. Бо в сповнюванню релігійних обовязків є і релігійність, і культурність, і народна та людська гідність, і патріотизм.

ЖИДИ ЗМІНЯЮТЬ ІМЕНА.

З проголошенням жидівської держави в Палестині, тамошні жиди почали зміняти свої родинні назви (родяні імена), що були взяті від чужих, на свої жидівські. Беруть або нові, або перекладають на жидівські ті, що мають. Так поляк, хто звався Йосиф Голдберг, тепер зветься Йосиф Гар-Загаль. За зміну імени бере уряд коло 1 доляра. В Єрусалимі є комітет з науковців, що помагає зміняти імена.

ЗЇЗД КОЛЕҐІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ.

Третий Зїзд Колеґії св. Андрея відбувся 4 і 5 листопада, 1948, в Винипегу дуже гарно. Почався Зїзд Службою Божою. Зі звітів довідались учасники, що цего року є в Колеґії 10 студентів теольогії, а всіх студентів є 56. З них 48 перебуває в Колеґії та Дівочому Інституті. Загальну науку веде 7 учителів. Теольогічний відділ дістав ще одного професора - І. Власовського, що прибув недавно зі скитальщини.

На спільній вечері першого дня промовляв п. Володимир Кохан, що прибув недавно з Европи і є нині директором канцелярії КУК-а. Другого дня на концерті виголосив промову проф. І. Власовський.

На зїзді обговорено багато важних питань. При нагоді Зїзду зібрано понад 3,100 долярів. З Резолюцій й Ухвал Зїзду подаємо тут важніші.

1. Вислухавши доповіді проф. Д. Мартиновського про потребу створення при Колеґії св. Андрея у Винипеґу наукового тіла для цілей приготування наукових праць, розвідок, підручників та інших видань, зїзд оцим просить проф. Д. Дорошенка, проф. І. Власовського і проф. Д. Мартиновського започаткувати при Колеґії згадане товариство.

2. Зважившии, що тепер є в нас три виховавчі центри: Колеґія св. Андрея в Винипеґу, Український Інститут ім. П. Могили в Саскатуні та Укрїнський Інститут ім. Мих. Грушевського в Едмонтоні, зїзд бачить потребу скоординовання справи виховання в трьох вищезгадних центрах, і висловлює бажання, щоб заряди тих трьох інституцій при співучасти централі Союзу Українців Самостійників зарядили при найблизшій нагоді спільні наради та взяли відповідні кроки в тім напрямі.

3. Тому, що на Манітобськім Університеті покищо нема катедри української мови, а відчувається велика потреба такого відділу, зїзд припоручає Дирекції Колеґії св. Андрея розглянути можливости запровадження з початком нового університетського шкільного року систематичне навчання української мови на університетськім рівні, поза звичайні курси української мови, які Колеґія тепер провадить. Такий курс мав би бути не тільки для українців, але для заінтересованих з інших національностей.

4. Зїзд припоручає Дирекції Колеґії св. Андрея, щоб вона в порозумінню з централею Союзу Українців Самостійників, Українським Інститутом ім. П. Могили в Саскатуні та Українським Інститутом ім. Мих. Грушевського в Едмонтоні поглянула можливости переведення коротких курсів українознавства і провідництва по українських осередках Канади на зразок Українських Літних Курсів.

5. Зїзд висловлює бажання, щоби Дирекція Колеґії св. Андрея знайшла спосіб оперти свій буджет на сталих доходах.

6. Вислухавши звіту голови Дирекції Колеґії Всеч. о. С. В. Савчука і звітів принципала п. Ф. Т. Гаврилюка та декана Д. Мартиновського про виконання виховавчої програми за минулий рік, зїзд оцим висловлює своє вдоволення з числа питомців, які учащали на курси, і дає признання управі і персоналові.

7. Зїзд зокрема витає збільшення наукових сил при Колеґії св. Андрея в особах проф. Д. Дорошенка і проф. І. Власовського.

8. Зїзд з великим вдоволенням витає існування Української Національної Ради в Европі, як прояв консолідації українських політичних сил, і рівночасно солідаризується з акцією Комітету Українців Канади та закликає український загал дати йому повну підтримку.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Римські претенсії до верховенства.

Папи будують свої претенсії [illegible] воду цілого світа на своїх толкованнях і вговорюваннях, що Христос [illegible] Петра старшим над Апостолами [illegible] Петро жив і вмер в Римі [illegible] римські епископи є його наслідниками [illegible] належиться провід в Христовій [illegible] таємо в Катехизмі [illegible]

„Ісус Христос установив [illegible] Петра головою Апостолів [illegible] до него: „Паси ягнята мої [illegible] мої", йому віддав [illegible] бесного" [illegible] кроці" (Т. 1, 20) [illegible]

Таке є [illegible] го верховенства [illegible] При тім [illegible] окремо, що без папи [illegible] що хто не [illegible] венство [illegible] має бути проклятий.

Дословно [illegible] майстрували [illegible] Церкву в Галичині [illegible] значне проклят [illegible] вославних українців [illegible] над [illegible] ства. Ось факт [illegible]

[illegible]

Не треба великих [illegible] ти, що таке прокляття [illegible] ним пострахом [illegible] щоби вдержати [illegible] — щоби настроїти їх ворожо до рідних [illegible] братів православних Українців. [illegible] Згаданий підручник виданий [illegible] польська рецепта: „[illegible] Русіна" (Пустая [illegible]) Отже злочин [illegible] роду і безбожн[illegible] Церкви.

Адже ж така [illegible] також ап. Павла [illegible] менший від други[х] [illegible] 12: 11). Проклинає [illegible] яннях Апостолів [illegible] посилають Петра до С[амарії] [illegible] би Петро посилати (Діян. 8: 14). [illegible] клинає святих Івана Зол[отоустого], [Іє]роніма, Амврозія, Кир[илла], [Ва]силія Великого. [illegible] тих і великих людей [illegible] трове і папське верхов[енство] [illegible] нає папу Григорія Великого [illegible] що вивищування [illegible] противиться науці Спасителя [illegible] нає Вселенські Собори, які пос[тановили], що папі належиться лише пер[вен]ство чести (Соб. 2 і 6-ий). Прок[линає] римо-католицького епископа Штро[сма]єра, який 1870 р. на Соборі в Римі [illegible]

[illegible] вчив, що Христос не назначував Петра старшим, отже [illegible] „Доданих" [illegible] [illegible] „Чужа Рука", вид. [illegible] Вінніпег 1935 [illegible]

[illegible]

тра, були дяками та піддячими. Та для нас ось що важне — щоби підне[сти] [illegible] папи, католицькі [illegible] [апо]стольську власть заперечували [illegible] Апостолам. Деградація, якої [illegible] ніколи не сподівалися! Звідси [illegible] до [illegible] Христа недалеко.

І таку „науку" римські по[illegible] давали греко-католицьким [illegible] — щоби їх ще більше затуманювати. На[illegible] повати Апостола.

Все те доказує, що римським [illegible] [illegible] спосіб є добрий [illegible] [illegible] піддержати силу [illegible] [illegible] свою силу. [illegible] [illegible] також проголошув[illegible] Володимир приняв „католицьку" [illegible] [illegible] римського католицизм[у].

Хто такий Рим.

[illegible] оборонці Риму [illegible] [illegible] Володимира [illegible] [illegible] Христ[illegible]

[illegible]

[illegible] буде)

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

[illegible]

[illegible] Winnipeg, Canada
[UK]RAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ПАНІ КУГУСЬКА ВИЙШЛА ЗІ ШПИТАЛЮ.

Бувша Голова Союзу Українок [illegible] Кугуська [illegible] [illegible]

КЛОПОТИ ОЛІФАНТСЬКОЇ ГРОМАДИ

[illegible] громада записала [illegible] Отже громада [illegible]

ЗАСУДИЛИ НА 8 ЛІТ.

В Т[illegible] засудили Гю М[illegible] на 8 [літ], який в [illegible] роках [illegible] всякими фаль[шуваннями] здобув 7,907 долярів.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ В ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.

В неділю 24 жовтня, відслужено Рання Відправу і св. Літургію в Укр. Прав. Церкві в Портедж ля Прері, в церкві св. Архистратига Михаїла. Церква була заповнена вірними. Батьки й діти в смиренній побожності і з щирою молитвою слухають Богослуження.

Після св. Літургії був Парастас Василя Ткачука [illegible] дружини Василини [illegible] [illegible] її смерти.

З церкви всі присутні [illegible] прошення п. Василя Т[какчука] [illegible] пішли до салі „Просвіти" [illegible] ній обід.

Підчас обіду, за ініціативою [illegible] церковної управи [illegible] збірка на пер[illegible] [illegible] Українського Голосу й Вістника [illegible]

[illegible]

Треба [illegible] [illegible] парохії в [illegible] [illegible] довіряя

Прот. Д[illegible] Ф[illegible]

ДОБРЕ ДІЛО

Стівен, Саск. — [illegible] в [illegible] Полтин [illegible] ря Міщенко [illegible] Грегорія [illegible] Вістник [illegible] то [illegible] який, як [illegible]

Жертвували по 1 дол. [illegible] і Марія Міщенко [illegible] Майба, Пилипй Міщ[енко] [illegible] кременка: О. [illegible] кременка: І. Кобр[illegible] К. Кізик, [illegible] В. Г[illegible] І. Коровка [illegible] Міщенко, Т. Міщенко [illegible] В. Міщенко.

Маленькому [illegible] [illegible] вже виростати, на [illegible] родичам і гідного [illegible] мальському життю [illegible] жертводавцям за гідну [illegible] ність для Доброго Діла!

Присутний.

ЗБІРКА НА ПРИНЯТТЮ

Форт Виллям, Онт. — Приятелі і знайомі п-ва Чехових влаштували їм несподіванку приняття з нагоди 31 років їх подружного життя. Гром. К. Чехович належить до піонірів у цім місті. Він довгий час працював у місцевих світських і церковних організаціях. Був членом основателем Т-ва „Просвіта", до якого належить і тепер. Брав активну участь в товариствах не лише самий, але і своїх родичів, яка належить до [illegible]

[illegible] Українського Голосу й Вістника [illegible] [Україн]ського Голосу 5 дол., для Вістника 5 долярів.

І. Магус.

ЖИТТЯ В ПАРАФІЇ ПАПЛАРФІЛД

Не зважаючи на широке розсіяння, почуття віротривої єдности згуртувало православних українців околиці Паплярфілд, Ман., біля огнища християнського українського життя — коло Української Православної Церкви.

І силою тієї єдности і почуття [illegible]

[illegible]

[illegible] Хома.

[illegible] Присутний

З НЕСПОДІВАНКИ НА ПРЕСУ

Стівен, Саск. — П-во Микола і Марія Анака в околиці Стівен, Саск., задумали піти на відпочинок. Вони господарили в цій околиці від свого молодого віку і добилися досить гарного майна. Тепер спродали своє господарство і рішили переселитись до Британ Колюмбії. Тому, що вони цікавились українською справою і давали жертви на народні цілі, близькі приятелі зарядили перед їх виїзд несподіванку, яка відбулась [illegible] вечером. По за[illegible] Михайло Охт[illegible] [illegible] всього [illegible] Британ Колюмбія [illegible]

[illegible] М. Анака [illegible]

Зг[illegible] ба[illegible] рішено [illegible] Україн[illegible]

В[асил]ь Гудак

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Бл. п. Николай Пилипів.

[illegible] Стівен, Саск. [illegible]

хайло Орищак. З Мікльян, Саск. був зять Т. Черепушак з жінкою і дітьми.

Бл. п. Николай Пилипів приїхав до Канади з дружиною в 1903 році з села Улично, Дрогобицького повіту в Галичині. Осілися в околиці Гулів, де прожив до смерти. Уділив кілька акрів своєї фарми на цвинтар і був першим основником Української Православної Церкви, яку побудовано в 1905 р. під іменем покровителя св. пророка Ілиї.

Нема вже много з тих перших піонірів. Всі відійшли.

Покійний інтересувався церквою ціле своє життя — був дяком. Багато річей пристарав до церкви, а також купив за свої гроші великий дзвін. Був добре знакомий в околиці і всі його поважали. Своєю тяжкою працею дійшов до значного маєтку, та поміг своїм дітям стати добрими господарями.

Полишив в смутку старенькую дружину Марію — одинокого сина Стефана, який тішиться повагою серед наших людей, та як бувший учитель є тепер урядником широкого шкільного округа Мелвил, Саск. Полишив дочки: Параню замужну Мельник, Настуню замужну М. Мачула, Розалію замужну Тео. Мачула, Марію замуж у Петляк. Найстарша дочка Катерина віддана за Т. Черепушака умерла. Полишив 24 внуків і 14 правнуків.

Присутній.

ПОДЯКА.

Оцим почуваємося до милого обовязку подякувати Всеч. о. прот. І. Кусому за похоронні Богослужения і промови — дякови Андрієви Пилиповому за читання Псалтиря і співи. Дякуємо за вінці зложені на домовину; всім же вам, що приготовляли обід, також тим, що лишили роботу і прийшли взяти участь в похороні, також всім добрим людям, що зложили жертви на Колегію св. Андрея в Винипегу.

Жена Марія, діти, внуки і правнуки.

ПЕТРО СЕМОТЮК
(Посмертна згадка)

Ветревил, Алта. — Вересня 27 похоронено в Ветревил, на міськім цвинтарі бл. п. Петра Семотюка.

Родився він 1878 р. в Карлові, пов. Снятин, в Галичині. Жив в околиці Ветревил самий, жена була в Галичині. Опісля приїхала, та не судилося жити їм разом.

Сам один, — він провів життя працюючи в фармерів. Був чоловіком очитаним. При війську був фірером. Тихий, лиха нікому не заподіяв. Майна не мав.

Помер в шпиталі. Тіло без похорону лежало майже півтора тижня, бо муніципал ні місто не хотіло хоронити, — він не був сталим мешканцем. А дальшій рідні й односельчанам було байдуже.

Тоді я занявся похороном, збираючи від добрих людей допомогу. Імен їх не подаю, бо багато їх, та складаю тут щиру подяку тим, що помогли гідний обовязок сповнити.

Подяка тим, що покійного відвідували, а дальше п. Смолиноки за бальсамовання тіла з підкрепою. І п. Музикови, що постарався о безплатне місце на цвинтарі.

Окремо ж подяка о. Хрустал-
ці і п. Шовкоплясови за відправлення похорону без винагородження.

Це нехай буде подякою і від Покійного, а йому нехай буде щасливе місце, де нема ні болізни, ні смутку. Вічна йому память!

Павло Засійбіда.

ПИСАНКА

(Збірка о. І. Кусого; ліста спізнена).

Винпарт	27.00
Айтуна, Саск.	21.25
Фенвуд, Саск.	16.75
Коло Пилипових	11.00
Кендіяк, Саск.	9.75
Гулів, Саск.	9.25
Рідкайна, Саск.	9.00
Виндзор, Онт.	19.00

Збірка о. Ф. Корніцького

Вакав	28.00
Ст. Джулієн	37.23
Сиатс	25.30
Єлков Крік	28.15
Калворт	23.05
Тернопіль	10.35
Альвіна	4.00
Мічам	18.30

УВАГА! — ВИЛИНГДОН, АЛБЕРТА І ОКОЛИЦЯ.

Церковна Православна Громада у Вилингдон святкує в неділю 5-го грудня, 1948. — 30-Літ ній Ювілей Православної місцевої громади. Врочисте святкування відбудеться в 9-ій годині ранньою відправою а закінчиться коло 12-ої год. молебнем, приготованим до цього свята Впреосв. Архиєп. Мстиславом.

Опісля спільний обід в Народнім Домі та концерт з відповідними до цього свята промовами.

Проситься всіх православних громадян, місцевих і позамісцевих, взяти участь в цьому великому торжестві.

Николай Шевчук, голова.
Дмитро Кобзаневський, секр.
Свящ. о. Гр. Василів, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Я. Лучина.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Гоніуем.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введен. Пресв. Богор. — Мекдавел.
5. Неділя — Принс Алберт.
12. Неділя — Семборг.
19. Неділя. Николая чуд. — Принс Алберт.
26. Неділя — Шипмен.
Адреса — 354 —7 стр. Ист. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болшечука.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення — Вест Брук.
5. Неділя — Дробто.
12. Неділя — Елмор.
19. Неділя. Николая — коло Пасічника.
22. Середа. Св. Анни — коло Куповських.
26. Неділя — Тлоо місто.
Адреса: Шіто, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гошовсь.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Толстой.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Роза.
5. Неділя — Вайта.
12. Неділя — Пембіна.
19. Св. Николая — Арбакл (Крам)
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Громзия від річкою.
По Богослуженню катехизація.
Адреса: Бокс 47 — Громада, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Мелвил.
Адреса: 110 Веллінгтон Евню, Тел. 798. — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улина.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Оакборн.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Глен Елмо.
5. Неділя — Росборн.
12. Неділя — Ептусвил.
19. Неділя — Сенді Лейк.
22. Середа. Св. Анни — Січ.
26. Неділя — Оакборн.
Адреса: Box 84, Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Корніцького.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Мічам.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введен. Пресв. Богор. — Калворт.
5. Неділя — Сиатс.
12. Неділя — Єлков Крік.
19. Неділя — Вакав.
22. Середа. Зачаття Пресв. Богор. — Мічам.
26. Неділя — Ст. Джулієн.
Адреса Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Атаманюка.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Мелоя Лейк.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Гефорд.
5. Неділя — Криздор.
12. Неділя — Ріскін.
19. Неділя — Редфілд.
22. Середа. Св. Анни — Білнок.
26. Неділя — Гефорд.
Адреса: Вох 34 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Гарленд — Ювілей Церкви.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введен. Пресв. Богор. — Сифтон Ювілей Церкви.
5. Неділя — Косів Ювілей Церкви.
12. Неділя — Етелберт.
19. Неділя. Св. Николая — Ророон Ювілей Церкви.
22. Середа. Св. Анни — Драй Ривер Ювілей Церкви.
26. Неділя — Гинич Ювілей Цер.
Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Пайн Ривер.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введ. Пр. Богородиці — Арран.
5. Неділя — Стірен.
12. Неділя — Мейбонтін.
19. Неділя. Св. Николая — Пайн Ривер.
22. Середа. Св. Анни — Ерауд.
26. Неділя — Фин Флон.
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Спетен. Строй — Реліона, 4 год. точно.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Белє. Річні збори вечером.
5. Неділя — Смокі Лейк Річні збори год. 2.30 пополудні.
12. Неділя — Елк Пойнт. Річні збори 1 год. пополуд.
19. Неділя — Строй. Річні збори год. 1.30 пополудні.
20. Понеділок. ап. Андрея — Бойл Лейк. Річні збори год. 1 попол.
22. Середа. Св. Анни — Гленсон. Річні збори год. 2 пополудні.
26. Неділя — Спетен. Річні збори год. 2 пополудні.

В других громадах члени будуть повідомлені листовно коли відбудуться річні збори. Кожні збори попередить молебен за здоровля членів.

Поч. Скринка 309 Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД

15	П	2	Мч. Акиндина, Пигасія
16	В	3	Муч. Акепсима еп. П[illegible]
17	С	4	Преп. Ахили Печерського
18	Ч	5	Муч. Галактіона і Епістими
19	П	6	Павла архиєп. Царгород.
20	С	7	Св. 33 муч. в Мелітині
21	Н	8	Нед. 22. Собор Арх. Мих.
22	П	9	Онисифора іспов. печер.
23	В	10	Ап. з 70: Ераста, Олимпа
24	С	11	Муч. Мини. преп. Теодора
25	Ч	12	Св. Івана Милостивого
26	П	13	Івана Золотоустого арх.
27	С	14	†Ап. Филипа з 12 ти
28	Н	15	Нед. 23. Муч. Гурія Авіва
29	П	16	Ап. і еван. Матея (Леві)
30	В	17	Григорія еп. і чудотв.

ГРУДЕНЬ

1	С	18	Св. муч. Платона Р[illegible]
2	Ч	19	Прор. Авдія. прем. В[illegible]
3	П	20	Преп. Григорія Декап[illegible]
4	С	21	Введ. в Храм Пресв. Бог.
5	Н	22	Нед. 24. Ап. Филим[illegible]
5			Неділя Вилингдон [illegible]
7	В	24	Вмуч. Катерини [illegible]
8	С	25	Климента еп. Ма[illegible]
9	Ч	26	Преп. Якова пустин[illegible]
10	П	27	Вмуч. Якова [illegible]
11	С	28	Препм. Стефана [illegible]
12	Н	29	Нед. 25. Муч. [illegible]
13	П	30	†Андрея Первозв[illegible]
14	В	1	Прор. Наума, Фи[illegible]
15	С	2	Прор. Аввакума, Атанасія

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Ендевор.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введ. Пр. Богородиці — Винер.
5. Неділя — Канора.
Бох 423 — Телефон 67 Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фица.
ЛИСТОПАД
28. Неділя—Егремонт (Річні збори)
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Калмар (Річні збори)
5. Неділя — Торебі (Річні збори)
12. Неділя — Редвей (Річні збори)
19. Неділя — Ворвайт (Річні збори)
22. Середа. Св. Анни — Фезенс (Річні збори)
26. Неділя — Восетна (Річні збори)
УВАГА: Після кожної відправи буде перекуска, а відтак збори.
Адреса: Скр. 62. Тел. 10. Радвей

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЛИСТОПАД:
28. Неділя — Бриналей.
ГРУДЕНЬ:
4. Субота. Введення Пресв. Богор. — Донвінг.
6 П. 23 Амфілоха еп. Ікон[illegible] Свято).
12. Неділя — Андрю.
19. Неділя — Лужкин.
22. Середа. Св. Анни — Ієнає.
26. Неділя — Гемлин.
Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ЛИСТОПАД:
26. Неділя — Леннард.
Адреса:
Робайн, Ман. Поч. скр. 54. Тел. 542

Устав Церковний.

ЛИСТОПАД:
21. Собор Арх. Михаїла. Голос 5. УЄ 11. Літ. Ап. Галат 6: 11—18. Жид. 2: 2—10. Єван. Луки 16: 19—31 і Луки 10: 16—21.
28. Нед. 23. Голос 6. УЄ 1. Літ. Ап. Ефесин 2: 4—10. Єван. Луки 8: 26—39.

ГРУДЕНЬ:
4. Введ. в храм Богор. УЄ Луки 1: 39—49 і 56. Літ. Ап. Жидів 9: 1—7. Єван. Луки 10: 38—42 і 11: 27—28.
5. Нед. 24. Голос 7. УЄ 2. Літур. Ап. Ефесин 2: 14—22: Єван. Луки 8: 41—56.
12. Неділя 25. Голос 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефесин 4: 1—6. Єван. Луки 10: 25—37.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Semianary of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1948. ВИННИПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1948. ЧИСЛО (835) 23

АРХІЕП. МСТИСЛАВ ВИБРАНИЙ В АМЕРИЦІ.

Укр. Прав. Церква еп. Богдана в Стейтах, відбуває свій Собор 8 [illegible], на який запрошено Впреосв. Архиєп. Мстислава з Канади. І вже [illegible] Собору появилася в Вин. Фрі Прес [illegible], що там Собор вибрав Владику Мстислава на Голову своєї Церкви, вдодаток до того, що він вже є головою Укр. [illegible] Церкви в Канаді. Крім того [illegible] був би місцевий правлячий епископ. На Соборі було 125 делегатів.

Редакція Фрі Прес перед [illegible] новинки запитувала о. Савчука [illegible] які справи звязані з цією подією. [illegible] вдовзі довідаємося про те [illegible].

БУДУТЬ СУДИТИ СВЯЩЕНИКІВ ЗА УКРАЇНУ.

З Праги доносять, що там мають судити трох православних священиків за заходи, щоби відорвати часть [illegible] комуністичних [illegible], і створити [illegible]інську Республику від ріки Кубань в Росії (на Кубанщині) до ріки [illegible] в Східній Чехословаччині. Імена священиків: Павло Глучко, Ренор Бу[illegible], Севастіян Саболь. Крім них [illegible] ють адвоката Еміля Іванча і З[illegible].

Всі вони вязалися з Українською Повстанчою Армією (УПА), та з групою Бандери в Мінхені.

З імен видно, що оскаржені, це закарпатські українці, і свідом, українці, коли їх оскаржують за службу своїм народови.

ВОЄННІ ПРИГОТОВАННЯ НА УКРАЇНІ.

Швайцарська „Ное Цирхе Цайтунг" подає, що великі воєнні приготовання роблять большевики на Україні. Головна оборонна лінія йде від Київа на захід, через Бердичів, Вінницю, Житомир до Рівного, а звідси на північ до Балтійського моря і на полудне до Карпат. Каменець Подільський має бути вихідним осередком для [illegible] мів. Львів важним летничим [illegible].

КИТАЙ І СІЯМ.

В Китаю справа скоро [illegible] комуністичне військо мало окружити й забрати 250.000 державного [illegible]. Власна сила Китаю за мала, щоб оборонятися.

Жінка Кай Шека прибула до Стейтів за помочею, та Стейти мабуть не [illegible] Китаєм журяться. Знов же Англія вислала представника до Сіяму (полуднево східна Азія), щоби нараджуватися, як спиняти комуністів на полудні, коли б вони забрали Китай. Колиб забрали велике, то як не дати малого?

НЕ ПУСКАЮТЬ ЖІНОК З РОСІЇ.

Представник Англії, Ернест Грос заявив 3 грудня перед комісією Обєднаних Націй, що від 1933 р. Росія випустила лише 50 російських жінок, що віддалися за американців. А тепер є в Росії 350 жінок, яких Росія не хоче випустити, щоби їхали до чоловіків. Є також 65 [illegible], які є американськими громадянами отже і тих не випускають.

НОВІ СВЯЩЕНИКИ.

На 18 листопада ц. р. до Винипегу приїхали з Европи три українські православні священики, [illegible] Української Православної Церкви спровадила для праці в Канаді. Ними є Протопресвітер Тит Яковкевич, Протоєрей Борис Яковкевич (син о. Тита) і о. Мітрат Іван Данилюк.

Протопресв. Тит Яковкевич.

Прот. Тит Яковкевич народився [illegible] в селі Синов[illegible] [illegible] 1943 року [illegible] на Волині [illegible] 1943 був настоятелем [illegible] собору у Володимирі [illegible] [illegible] 1944 р. [illegible] В закінченні [illegible] ди виконував [illegible] священика.

Прот. Борис Яковкевич.

Прот. Борис Яковкевич родився в се-
[illegible] на Волині. В 1929 закінчив богословські студії на Варшавським Університеті зі ступнем магістра геольогії. Від 1930 до 1944 виконував обовязки [illegible] на Волині. В 1944 р. був евакуований до Німеччини. Від закінчення війни аж до виїзду до Канади виконував обовязки священика й законоучителя [illegible] в таборі Пфарркірхен, а потім в Регенсбурзі.

Мітрат Іван Данилюк.

Мітрат Іван Данилюк народився [illegible] на Буковині. В році 1925 закінчив [illegible] студії в [illegible] [illegible] ступень магістра [illegible]. Того ж року був висвячений [illegible] і виконував обовязки [illegible] аж до 1940 р. Того ж року, [illegible] большевицької влади на Буковині [illegible] до Холмсько-Підляшської епархії і залишився там аж до 1944, коли то був насильно вивезений до Німеччини, там працював на [illegible] при копанню окопів, а опісля [illegible] в склепі вугілля. По приході американців перейшов до табору [illegible], де почав [illegible] з листопада 1945 зорганізував [illegible] з упорядкування [illegible] Преосв. Мстислава [illegible] Архиепископа Винипегу й [illegible] Канади), парафію в Франкфурті й [illegible] парохом аж до виїзду до Канади.

ДО ЧОГО ВЕДУТЬ КОМІЧНІ ВИДАННЯ.

В [illegible] Крік, Б. К. стався недавно [illegible] хлопці, 11 і 13 [illegible] признавалися [illegible] Ватсона [illegible]. Хлопці заявили, що хотіли наслідувати тих, про яких начиталися в комічних виданнях. Старший з них перечитав тижнево коло 30 [illegible] комічних видань, молодший коло 50.

МАГОМЕТ АЛІ ДЖІНАГ ПОМЕР.

Правитель Пакистану (в Індії) і президент [illegible] ради Магомет Алі Джінаг помер [illegible] отже 14 грудня [illegible] нового правителя. Пакістан, це [illegible] утворена держава з магометанським населенням.

ЛЮДЕ НАМИ ІНТЕРЕСУЮТЬСЯ.

В філадельфійській „Америці", ч. 94, є стаття **„Чи Українська Православна Церква відчиниться Царгородови".** Стаття непідписана, але можна думати, що це стаття зпоза Редакції.

Головне питання в статті, куди Українська Православна Церква піде, — до Москви, Царгороду, чи нігде? Головна порада, — піддатися Римови., а тоді не буде ні плачу, ні воздихання... Того, що може б не йти в чужу залежність взагалі, стаття не згадує

Говориться там, як 20 і 21 жовтня Аріеп. Мстислав був в архіеп. Атенагораса в Ню Йорку, отже до того є увага: **„Якби православні на Україні підчинились Царгородови, то це збільшило би число душ царгородського патріярхату..."**

Слушно! Але і піддача Римови збільшила би число душ Риму. І йому про число душ ходить. А послідними часами Рим стратив своїх душ мільйони.

Читаємо там: **„Історія показує, що зацікавлення Царгорода Києвом усе мало користолюбну підставу та ніколи не було щире".**

Було і таке! Але вдесятеро більше користолюбний був Рим, і такий же нещирий. Українці знають добре і Царгород і Рим.

Слушно зауважує стаття, що **„Українська Православна Церква піднеслась аж тоді", як „Київська митрополія перейшла в руки Українців".** Так! Тільки незалежність від чужих підносить Нарід, підносить Церкву.

Читаємо ще, що **„року 1686 царгородський патріярх на жадання Москви відступив зверхність над укр. прав. Церквою Москві (за 10,000 дукатів)".**

Вчасти слушно! Але не за 10,000 дукатів, тільки за: **„трисорока соболей, я двісти червоних", себто 120 соболевих шкірок і 200 червінців.** А папа в 1938 році **взяв від Польщі 500,000 (п'в міліона) долярів за згоду („легалізацію") на нищення Українських Церков.** За 252 роки ціна такої торговлі дуже п[illegible]. А в 1938 р. поляки за 7 тижнів знищили 110 церков і 7 каплиць.

Окремо спинюєсь стаття над нeладом в Укр. Прав. Церкві. — **„Проти еп. Мстислава виступає еп. Іларіон Огієнко, та оден другому закидає узурпацію** (захоплення) **власти... Нам прикро це помічати** — каже стаття, — **бо православні Українці це наші брaття по крови** (а по Церкві?, а по вірі?, а по історії?) **і ми все маємо надію, що вони повернуть до єдности з Петровою Столицею".** — До сказаного можна додати питання: Чи дуже прикро було авторови статті, коли папа взяв 500.000 долярів за згоду нищити Українські Церкви? Чи дуже він осуджував Апостольську Столицю за ту легалізацію?

Звертає увагу стаття, що — **„такі драки між укр. православними владиками** (Мстиславом й Огієнком), **ширять деморалізацію в народі, підкопують пошану для Церкви... Що подумає Атенагорас...?"**

Драки річ небажана, ат[illegible] драки не такі страшні і великі як б[illegible] українсько-католицькій сторон[і]. Коли поляки кричали по вулицях за унятськими (гр. католицькими) духовними „Господи помилуй", коли забирали церкви, звали їх синагогами; жидам вин[illegible], коли недавно польські ксьондзи били гр. кат. духовних, коли поляки робили погроми по гр. кат. селах, коли переміняли українські школи на польські, а на українські землі насилали мазурів, коли Рим насильством заводив цел[ібат], коли пофальшував ухвали Львівського Синоду з 1891 року; коли Рим с[illegible] проголошує Кунцевича заступником Польщі, а гр. католики голосять, що Йосафат український святий, ітд. ітд. в безконечність... Чи це не сором? Чи це не нелад?

І гірко сумує стаття: **„Куди глянь — невесело з нашими людьми... Самі себе не шанують..."**

Сумно! Лише на католицькій стороні і радість, і згода, і любов, і мир, і тишина. Жий тай будь, тай в Бога смерти проси, як каже приповідка.

Закінчуєсь стаття великим покликом: **„Чи не краще нам Українцям залишити всі релігійні поділи, а обєднатись в одній соборній греко-католицькій Церкві під Папою Римським?... Тоді б ми були сила, і ні Москва, ні Ляхи не мали б до нас доступу."**

Це гарний поклик! Тільки ж чому папа не витворив тої сили в гр. католиків дотепер? Чому віддавав їх якраз на поталу Ляхів, — хочби таки послідним Конкордатом? От що!

Є в „Америці" друга стаття „Стемфорд-Вашінґтон", о. Володимира Білинського, і тут треба додати дещо. Наводить Білинський вислів о. Тарнавського, що нам непотрібно **„панщизняних попів"**, себто маловчених, малосвідомих. А таких **„схизматицький єпископ святив за пару волів"** (давно).

„Панщизняних" не треба, рація! Але що було під католицькою Польщею? Адже правилом Польщі було — **тримати гр. кат. духовних в неуцтві, в темноті, в нужді і пониженню.** І тримали! Тай Рим тим ані трошки не журився. Нехай о. Білинський загляне до історії, а про все те довідається. А тоді скаже: „Боже, милостив будь мені грішному"

Потомок Білинських.

ЯК ТОВАРИШІ ЙДУТЬ ВГОРУ.

Кличем большевицького проводу було винищування всего буржуазного. Треба знищити богачів, священників, церкви, куркулів, треба знищити родину, батька, матір, титули, відзнаки і все звести до „товаришів". Так батько і мати стали „товаришами" для дітей, діти „товаришами" для батька-матері. Чоловік і жінка — товариші, брат сестра — товариші, учитель для учеників — товариш. Сталін — товариш. І розстріляний „под стенкою" був „товаришем", і ті, що його розстрілювали, „товариші". „Товариші" виморювали штучним голодом мільйони „товаришів".

Та хоч яким безглуздям та „товаришість" була, але недумаючі люде тим захоплювались. „От тепер всі рівні!" — казали вони.

Комуністичні провідники вбиралиcь впочатках дуже просто — в прості чоботи, в простенку одежу. Коли ж взяли менших „товаришів" цупко в руки, то почали до буржуазних звичаїв вертатися.

Нин. Сталін вбирається в уніформ маршала з золотими нараменниками (погонами), на грудях повно відзнак (орденів). Військові офіцери повбирані по буржуазному, російські дипльомати по чужих краях живуть в величавих палатах і вбираються по буржуазному.

Тіто в Югославії живе в палаті князя Павла в Білгороді. Диктатор Чехословаччини Готвальд, живе по князівськи

І так всі большевицькі верховоди живуть нині цілком по буржуазному. „Товариші" лишились надолині в нужді, в неволі, а нагорі сидять буржуї. Вони лише низший загал звели до найнизших „товариських" низин, відобрали майно, відібрали свободу, щоби самим на верху було безпечнійше.

Коли давніше були ріжні верстви населення, то нині є лише дві верстві — на найнизшій долині мільйони безправних „товаришів", а на горі всевладна большевицька буржуазія (пани-багачі).

Семен.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА.

Відбувся 12-13 листопада, 1948, в Філадельфії, Па., в Стейтах, Світовий Конгрес Українського Жіноцтва. Були там представниці американські, були з Канади й Европи. Звідки не могли прибути, то прислали свої заяви.

З Канади були: Ольга Войценкова, Евгенія Ситник, д-ка Л. Слюзарева, Стефанія Савчук, Катерина Крав[illegible] й Олена Кисілевська.

З Европи — Ірина Павликовська і Дарія Ребет.

На Конгресі створено „Світову Федерацію Українського Жіноцтва", якої головою стала Олена Кисілевська. Ціллю Федерації — вязати культурну [illegible] українського жіноцтва на світі і спрямувати її в одним напрямі

Вже те одно, що такий Конгрес відбувся, є добрим початком дальшого. Раз створене лишає за собою [illegible], лишає ціль, лишає історію, [illegible] є певною запорукою будучого [illegible] зробити перший крок.

Важним є, щоби люде себ[е] [illegible] пізнали, познакомилися. Та[illegible] люде, але і їх сторони до себ[е] [illegible]ються

Коли давнійше приїзджали [illegible] з наддніпрянщини передові люде [illegible] ни, а з Галичини на Придн[іпрянщину], то вони вже обєднували свою працю. Обмінялися думками, плянували взаємно собі помагали

Перед 1-ою війною дехто з [illegible] ких українців посилав своїх дітей в часі [літ]них вакацій на Придніпря[нщину] до знакомих, а ті присилали до [illegible] для наближення одних до [illegible] Так далекі сторони ставали собі бли[жчими].

А що жіноцтво, це половина [illegible], то і зорганізована праця того [illegible] може виявити велику силу [illegible] народній праці. І буде вона [illegible] вірі в себе, при неподатній ви[illegible] про яку каже поет:

Жадних валів, жадних му[рів]
Сам собою кожний будь[illegible]
Твердь найтвердша серед [illegible]
Не залізна, мужна грудь
Хочете не в ярмах жити
Нуже в поле, в блиску збр[ої]
Кожна жінка — амазонка[illegible]
Кожний хлопчик — будь [illegible]

(Амазонки, це в старинних [illegible] [illegible]яті воєвнички, що мали свою ко[illegible] виключали мущин з свого гурта. А [illegible] легко орудувати луком, вони прав[illegible] [illegible] зей спалювали огнем)

ВТОПИВСЯ В ЦИСТЕРНІ.

В Емерсоні, Ман., 54-літний Л. Донг. властитель ресторану, посовгнувся та впав до 12 стіп глибокої цистерни (збірник води) і втопився.

ДВА ДІСТАЛИ ПО ДВА РОКИ.

В Брендоні, Ман. засудили двох братів Атоанів по два роки без двох днів за те, що зі зброєю напали на фармера Леманського і взяли 60 долярів. Третього спільника мають ще судити

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати
Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20ц.
Для книгарень звичайний опуст.
722 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

РОЗУМНИЙ СУДДЯ.

В давних часах люде дуже цінили і поважали розум. Не той розум, що здобуває лише гроші, але той розум, що робить людей гарними, добрими та людяними.

А був раз такий цар, що дуже поважав розум та розумних людей.

Почув він якось, що в якомусь місті є дуже розумний суддя, отже каже собі.

— Поїду я туди і побачу того розумного чоловіка. Бо що є на світі красше від розумних людей? Що дорозше.

Перебрався він за купця, сів на коня і поїхав.

Доїзджає він вже до того міста, аж бачить каліку.

— Поможи мені добрий чоловіче, — просить каліка.

Виняв цар грошей, дав каліці. Але каліка вхопився за стремена і просить:

— Завези мене до міста, а тут я пропаду.

Посадив цар каліку на коня і от вони вже в місті.

— Тепер злази, — каже цар.

— Якто? З свого коня маю злазити? — почав каліка сперечатися.

— Та це ж мій кінь...

— Ні, це мій...

Вдався цар до судді і думає

— Побачу, як він нас розсудить.

А були тоді в судді коваль й олійник, що то олій з конопляного сімя, чи з сонічника вибиває (витискає). Справа була така, що олійник згубив гроші, а коваль знайшов. Але він казав, що це його власні гроші були випали і він їх підняв.

І думає цар:

— Цікаво, як суддя справу вирішить. По грошах не пізнає, чиї вони, а свідків не було.

Та суддя взяв гроші, вкинув їх на гарячу воду, а по хвилині каже:

— Гроші олійникові.

— Ні, мої! — каже коваль.

— Коли б твої, то чому з них показуєсь олій на воді? На твоїх руках нема олію, отже нема і на грошах.

І сподобався цареви такий суд.

Вислухав тепер суддя царську справу і каже:

— Заведіть коня до стайні, а завтра я скажу, чий це кінь.

Другого дня прийшов цар з калікою і суддя веде каліку до стайні, де було 50 коней.

— Пізнавай — каже — котрий твій кінь.

І каліка вказав якраз на царевого коня. Опісля покликали царя, і той також свого коня пізнав.

— Що ж тепер буде? — подумав цар.

Але суддя навіть довго не думав і говорить:

— Я бачу, що це кінь того купця.

— Ні, це мій, — говорить каліка.

— Ні, не твій, — каже суддя, — бо хоч ти пізнав коня, то кінь тебе не пізнав. Коли ти прийшов, то кінь відвернув від тебе голову, бо ти йому чужий; а коли увійшов купець, то кінь втішився і протягнув до нього голову, як до свого.

Тоді говорить цар:

— Я не купець, я цар. І радий я, що такий розумний суддя є в моїм царстві. Все тобі дам, тільки скажи, як зробити, щоби всі судді були такі, як ти

На те суддя:

— Навчи їх думати, що кожний з них є царем в своїм судейськім ділі, отже нехай так дбало розбирає кожну справу, як розумний цар розбирає всі важні справи в своїм царстві.

Тоді говорить цар:

— Розумний ти чоловік. Нині і я від тебе багато навчився. В тебе нема царської корони, але тобі і не треба, бо твоя голова царська.

ТРЕБА СВЯЩЕНИКАМ ПОМАГАТИ.

Може хтось подумати: „От вже грішники помагай! Аджеж ми помагаємо..."

І грішми треба помагати, бо сказано в Святім Письмі: Не завязуй рота волови, коли він працює — давай йому їсти. Але тут йде про іншу поміч.

Ходить про те, щоби помагати священикови в тій праці, яку він виконує і хоче виконати.

Берімо примір... Рад священик після Богослуження дати дітям окрему науку. Чи зараз по Богослуженню, чи трошка пізніше. Він рад дати для громади більше праці.

Але деколи люде про те не думають. По Богослуженню збираються скоро до дому і дітей забирають. Бо голодні, бо треба обідати. Чого тут сидіти.

Та не так повинно бути. Треба помагати і священикови і своїм дітям. Треба взяти з дому перекуску для себе і дітей, а тоді не треба буде квапитись. Чи конче треба йти аж до своєї хати, щоби наїстися? А дітям науки треба. Розумні люде науки шукають, за науку гроші платять, тай ще дякують.

Або хотів би священик, коли це можливе, зібрати дітей в суботу, так треба прислати, привезти. Так буде і поміч в праці священика і поміч та добро дітям. А через дітей і родичам.

Хотів би священик зібрати молодь і з нею поговорити, чи повчити, то треба подбати, щоби та молодь прийшла. Бодай та красша, поважнійша. А за тими колись прийде решта.

Діти і молодь, то найважнійша справа. Як вона виховаєсь, такою буде пізнійша громада.

Може бути ще інша праця священика, в якій треба дати йому поміч, отже треба йому помогти. Тоді і він буде рад і щиро поведе працю для добра громади. Ваша поміч священикови вам самим оплатиться, бо ваші діти стануть красшими, розумнійшими

І не треба чекати, аж ціла громада почне так робити. Нехай роблять ті, що це розуміють, а громада пізнійше пригляњеться і за ними піде. Кожне велике діло починалося від одиниць, від маленьких гурточків.

А. А.

ЖЕРТВИ ГУРАГАНУ.

Буря перейшла 26 листопада через місточко Родпорт, в полудневій Африці, і полишила 14 мертвих, а 500 покалічених. Матеріяльна шкода понад 4 міліони долярів.

МІЖ НАРОДОМ Є РЕЛІГІЯ.

В заморській „Неділі" є стаття хорватського священика, якому вдалося бути в Росії і дещо розвідатися. Каже він, що найменше трета часть російських вояків є тайно релігійними. Там великий голод на християнство. Є там багато священиків „мандрівних", про яких очевидно, уряд не знає, є їх може більше, ніж священиків урядової Церкви. Істнує розгалужена організація православної молоді.

КОРОЛЬ СТАЄ ЗДОРОВШИМ.

Вістки з Лондону доносили, що Король Юрій поважно захорів на ноги. та новійші донесення говорять, що слабість поволи уступає. Все ж король не зможе вже виїздити в подорож, яку перше плянувалося. Він не може тепер ніг перемучувати.

СПОМИН З ДІТОЧИХ ЛІТ.

Був я тоді ще малим хлопцем, 7—8 літним. А це було там, в Старому Краю, в часі Пилипівчаного Посту.

Було там... Але хіба воно не те саме, що і тут? Українська хата і „там", і „тут" — та сама. Бо ті самі українці, бо та сама їх мова, бо ті самі їх звичаї, і такі самі українські діти, що тим самим тішаться і те люблять, що люблять діти в Старому Краю

На дворі була зима. А в хаті готовили вечерю. І мені довелося бути палячем.

До хати принесли вязку соломи. Я сів на ній, робив з соломи скрутелики і докладав до огню в грубці (грубка — з глини кухня, часть печі). Над огнем був „блят", себто залізна плита, на якій варилася вечера.

Гарно дивитись на огонь. Покладеш скрутелик, огонь палахкотить, солома перетворюється в жар, палає, світить і зникає, щоби другому скрутеликови зробити місце. Гарно.

І хіба може бути щось більше интересне? Ти бачиш перед собою живе життя, рух, безнастанну переміну. І в цілому мойому життю я любив і люблю дивитися на палаючий огонь. Він гріє не тільки тіло, але і душу. Твоя увага відривається від буденщини і тебе огортає спокій іншого гарного, блискучого світа. Дивлячись на огонь можна багато життєвих клопотів забути.

Якже докладав я ті скрутелики до огню, то почав потихенько собі колядувати. Пригадується, що [illegible] коляда „Предвічний род[ився] [illegible]", якої перша частина така:

Предвічний родился пред літи
Хотячи землю просвітити.
Да нас от тьми возв[едет]
І ко світу приведет
Заблудших.

Я знав тоді вже майже всі коляди, що є в колядниках, всіх мабуть понад 20. Знав всі коляди напамять, а хоч в них було багато слів зі старої церковної мови, то до них був я привик і назагал розумів їх значіння. Бо в нашій хаті в Пилипівку вечерами багато колядували, може собі, а може щоби я навчився. А в часі Свят переколядовувати геть всі коляди від початку до кінця

І пригадується, що який я тоді був захоплений тою колядою. Я жив в іншім, надземнім світі. Такої краси, такого щастя на світі нема, яке я тоді переживав. Лише діточа душа може таке щастя відчути. Гарний і тужливий спомин про той вечір зостався в моїй памяти на ціле моє життя. Дотепер

І коли я отсе нагадую, то хотілось би мені хоч на хвилину вернутися до тих моїх діточих літ, сісти на тій соломі, докладати скрутелики до вогню і поколядувати собі так, як тоді мені колядувалося

Дуже радісно гарні хвилі з діточих літ пригадуються. Наче живі. Наче недавні, вчорашні...

А разом з тим запитую я себе: Чи і нині тут українські діти таке переживають і так колядують? Може

Так, любі українські діти! Як я щиро бажаю, щоби ви тут так колядували, як я тоді малий колядував. Щоби ви знали ті всі коляди, які я тоді знав. Щоби ви були такі щасливі, яким я тоді був. І щоби ви колись згадували так, як я нині все те згадую.

Онуфрій.

ГУТЕРИТИ ДО ДАКОТИ.

Манітобські гутерити (рід менонітів) закупили широкі простори землі в Полудневій Дакоті і туди забираються. Кажуть, що там зможуть жити своїм власним життям.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada, Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ДАВНА ІСТОРІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Доходять до нас вісти, що є в Канаді одиниці, які побуваючи між людьми, забирають від них книжку „Життя Йосафата Кунцевича", очевидно толкуючи, що та книжка загрожує людському щастю і людському спасенню. Забирають, певна річ, від тих, які не мають відваги книжки не дати.

Це нагадує нам інший подібний давній випадок...

Жив в Галичині уніятський (греко-католицький) свищеник — [illegible]. Був він парохом в Шельпаках [illegible]ського деканату. Був [illegible] послом до парляменту в Відні, [illegible] до галицького сойму [illegible] клюбу українських [illegible] соймових послів, [illegible] основників „Просвіти" [illegible] „Товариства Шевченка" і „Народної Ради"; був членом „Народного Дому" у Львові, „Галицької Руської Матиці", „Руського Товариства Педагогічного" та інших товариств. Був він [illegible] української літератури [illegible] письменником. Родився він [illegible] року, а вмер 1888.

Бачучи, як поляки в Галичині [illegible]ються всіми силами [illegible] написав він [illegible] „Політика Поляків взглядом Руси" [illegible] поляків в відношенні [illegible] надрукував її у Львові [illegible] 1879 року. Матеріял для книжки вибирав головно з Польської Історії, з польських письменників [illegible]. Цілею книжки було [illegible] книжку в їх власній мові, щоби [illegible] ті, які українську [illegible] ської мови добре знають, [illegible] прочитати і знати, яких кривд зазнали українці від Польщі. Книжка [illegible] сторін друку.

Та яка доля була тієї книжки? Б[illegible] така, що перед [illegible] ту книжку [illegible] польський загал не [illegible] книжці написано [illegible] боялися. Боялися [illegible] Історію загалови[illegible].

Подібна доля бу[illegible] „Р[illegible] вої", виданої 1834 ро[illegible] вано, забрано, [illegible] розходилася. А причин[illegible] фіскати предки тих [illegible] К[illegible] конфіскують. Бо Р[illegible] мість Українському [illegible].

Знаємо інший то[illegible] давній випадок. В 19[illegible] епископ Будка надрукував [illegible] „Правила Русько-Кат[illegible] в Канаді", як підручник [illegible]никам в їх роботі. І там в [illegible] написано, що: „Не вільно її (книжки) продавати, чи давати кому другому, [illegible] лише руському священикови..."

Чому ж? Хіба було в тій к[illegible] проти Бога і віри? Ні! Там б[illegible] поради, якими хитрими спо[illegible] гр. кат. священик притягати греко-католиків до костела. То і все. Але гр. кат. загал не мав того знати, хоч тут про нього якраз ходило. Не смів знати, ніхто поза тими, які мали гр. католиків латинщити і винародовлювати. Однакож про те добре знали чужі, з якими еп. Будка нараджувався (вони згадуються в Передмові).

Тепер, подібним ладом приходить черга на Кунцевича. Хоч для нього вибрано матеріял з католицьких жерел, а в великій мірі таки з Життя Кунцевича католицького видання.

Отже замість написати свою книжку і показати крок за кроком в чім Кунцевич, православного видання, справу невірно представляє, деякі люде вважають користнійшим для себе книжку про Кунцевича від людей відбирати і мабуть також палити. Як палили книжку Качали. Бо ануж знов колись в небажані їм руки дістанеться.

Це давна політика тих, які готовили Українському Народови темноту, убожество і неволю.

ПОЩО ДЕХТО ШИРИТЬ НЕЛАД?

VIII.

Був колись проф. Іван Огієнко. Мав поваги в людей, як вчений, як письменник. Був широко знаний.

Нині є митр. Іларіон. І він вчений, і він пише, але не так, як писав Огієнко. [illegible] пише так, що люде питають: Пощо [illegible] писати? І чому митр. [illegible] [illegible] справи, про які [illegible] Огієн[illegible]?

От прим. в нього належання до Вселенської Церкви є такою великою [illegible]вою, що без того належання нема українським спасення. Так він пише [illegible] „[illegible]". **Але дотепер не сказав, які саме Церкви входять нині в склад Вселенської Церкви.** А це треба знати. Бо коли б українці мали з Всел. Церквою звязуватися, то треба їм знати з ким саме. Не [illegible].

Отже в[illegible] питання: **Чи Російська Церква належить до Вселенської? Чи Московський патріярх є належно канонічним і благодатним? І забрані большевиками Церкви — Румунська, Болгарська, Сербська — належать до Всел. Церкви?**

Це українцям треба знати, а того дотепер митр. Іларіон не пояснив. Він ту праву якось обминає, що викликує но[illegible] [illegible]ання про нього самого.

Але є ще одна справа, на яку треба [illegible]ти увагу.

[illegible] проф. Огієнко [illegible] [illegible] Росії [illegible] Укра[illegible] [illegible] Церкви [illegible] [illegible] Цер[illegible] [illegible] Українською [illegible] Московською [illegible] [illegible] Як Мо[illegible] [illegible] Як Москви [illegible] Церкви [illegible] Української Культури і др.

[illegible]гляньте ви нині 12 випуск (13 [illegible]) „Слова Істини", яке видає митр. Іларіон, **а там про насильства російського большевицького уряду над Українською Церквою і народом майже не пишеться.** Чи не було і нема там таких насильств, [illegible] нема про [illegible] писати? А [illegible] [illegible] чому знов не розказати про [illegible]? А то мовчить.

В[illegible] чуємо, що в Росії страш[illegible] [illegible] смертельною за[illegible] [illegible] пише митр. [illegible] [illegible] [illegible]ємов [illegible] догма[illegible] [illegible].

[illegible] 12 ч. „Слова Істини", 1948, була стаття „Духівництво на засланні в Сибірі", з підписом „Заслачець", але там оповідаєсь лише про гіркі переживання на Сибіру „на початку 30 років", отже кільканадцять літ тому назад. А як було до 30-их років, як було і є в 40-вих роках, отже в теперішних? І не тільки на Сибіру, але на Україні і по цілій Росії.

І дивуватися треба, чому митр. Іларіон не пише про ті справи. Чи не знає про них нічого? Чи українцям не треба про те писати? Чи може оглядаєсь на Московського патріярха? До такого питання нас приводить те, **що митр. Іларіон осуджуючи митр. Полікарпа, покликався на вирок Московського патріярха.**

Отже сяк, чи так, але становище митр. Огієнка таки неясне.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА І ЦЕРКВА.

„Євангельська Правда", ч. 10, має статтю під повисшим заголовком. Там говориться, що Гетьманці [illegible], щоби в Національній Раді зас[illegible] в Европі, були представники [illegible]ков, а тоді Гетьманці увійдуть [illegible]нальну Раду. А „Євангельська П[illegible]" стоїть на тому, що в Національ[illegible] церковні представники не пови[illegible].

З тим покищо можна згодитися. А вже головно тоді, коли б в Н[illegible] входили представники Церков, [illegible]лежними собі церковно-політи[illegible] напрямами.

Вимога, щоби в Нац. Раді [illegible] представники Церков, не була [illegible]кою далекоглядности. В Нац. Р[illegible] [illegible]чено би зараз посторонні пит[illegible] Нац. Рада не могла би виршу[illegible] [illegible] в її програму і ціль не входи[illegible] не ее головна справа.

Виршування церковних спорів [illegible]жить найперше до заінтересованих [illegible]ков. Вони ж самі повинні найкра[illegible] справи розуміти і вияснювати [illegible] [illegible] (бо про тих якраз ходить) [illegible] заставляти когось посторонного [illegible] їх справи виршувавав.

Нац. Рада, так, як і Комітет У[illegible] Канади (КУК), не може ста[illegible] в ролю мами, до якої діти при[illegible] на скаргу: „Той мені сказав таке і [illegible] Той уважає себе красшим від мене [illegible] заступайтесь за мене, обороняйте [illegible]" таке може бути лише одна від[illegible]: „Ви вже дорослі люде, зріст маєте, справи розумієте, отже самі доказуйте, що на вашій стороні слушність".

Церкви мають також звичайну людську політику, а не лише вузко-[illegible]ську, бо ж Церква, це люде, і [illegible] Церква мусить і про туземні [illegible] го народу дбати. Однакож бувають [illegible] Церкви, що хоч тулять себе до нашого Народу, але стоять з народом лише однією ногою; а є і такі, що говорячи [illegible] нарід, нічого спільного з народом [illegible] мають. І якраз такі готові робити [illegible] більше заколоту, щоби народній справі шкодити.

Загальних церковних спірних питань не можна вирішувати згори силою якогось авторітету. Спірні справи треба виводити на чисту воду, перед [illegible] показувати, що добре, що зле, що [illegible]диве, що неправдиве, — а це не [illegible] Нац. Ради, коли про неї ходить. Це [illegible]дача самих Церков, а Нац. Рада може лише слідити за тим, що діється.

Коли вже нині церковне питання заважує відємно (як каже „Єв. Правда") на Нац. Раді, то ще більше заважало би, колиб там входили представники [illegible]кількох Церков. А їх зголошу[illegible] більше, ніж дві, ніж три...

Про інше, що з того приводу пише „Нац. Рада", треба окремо говорити.

ШАНУЙМО СВОЮ ЧЕСТЬ.

Кажуть, що люде дуже радо слухають, коли говорити про давних грішників та фарисеїв. Вони з обуренням слухають також оповідань про ту українську шляхту, що покидала свій нарід і переходила до поляків, до москалів, чи ще кого, і перехрещувала себе на Казімежів, Бартків. Але коли згадати такі самі гріхи нинішних людей, то вони обурюються, бо яке діло кому до них? Така людська натура.

Маю на гадці тих, що дають своїм дітям чужі імена. Багато є вже між українцями Робертів, Морісів, Роландів, Стюартів, Бойлів, Роїв, Морлеїв, Дугласів, Ришардів, Мегів, Кейдів, Нелів, та хто знає ще яких. Батько й мати ніби українці, а діти нормани, ялійці, скотляндці, шведи, норвежці, французи...

Дивно мені, що дотепер про ту справу ніхто поважно не заговорив.

І дивно стає, де в людей той апетит на чуже набирається. Це точно [illegible] в приповідках говориться, що [illegible] вбиралася в павляне піря, або [illegible] овечу шкіру.

На світі большевики на[illegible] тих, що перед світом заступають [illegible] жими іменами. Відомий оден (чи [illegible]винов?), що мав дотепер 18 ріжних [illegible]. Це все маски, для [illegible] пощо українці тягнуть до [illegible] імена? Для якої політики?

Тягнути до себе чуже [illegible] чести, але самолюбно [illegible] вже чути від поважних англійців [illegible] до тих, які тягнуть до себе [illegible] них не належить. До тих, що закривають своє лице чужою маскою, яка пристає до них, як маска в часі галовіну.

Це самозневага! І зневага свого роду, свого народу! Це відозрілі люде, — чуя я від поважних англійців. І та самозневага залізає щораз дальше в українське життя. І тому я отсе пишу.

І тому я ставлю перше питання: чи повинна наша Церква помагати такій самозневазі? Чи повинні українські священики хрестити отих Морісів та Мя[illegible]лінів? Чи батьки тих чужоземних [illegible] мають право вимагати від [illegible] Церкви, щоби [illegible] чого поважні англійці сміються? З [illegible] всі розумні люде сміються?

Друге питання, — чи повинні українці годитись бути кумами для дітей тих родичів, які своїх дітей хочуть називати чужими іменами? Ні, не повинні! Вони повинні мати відвагу сказати: Наша народна честь, наша народна справа, наша свідомість, наша самоповага, і добро таки ваших дітей, на таке не позволяє.

Кажуть: та що робити, коли чоловік вже так свою дитину зареґіструває? Але це не виправдання, бо пощо він її так реґістрував? Та що буде, коли він зареґіструє дитину, як Сталіна, М[illegible], Зіновева, Дзержинського, Літ[illegible] урядово так зареґіструє.

Здоровий розум каже, що коли знайшов хтось чуже імя, то нехай знайде чужих кумів і несе до чужої Церкви хрестити. Куди наставився, туди йди.

Може ще хтось сказати: Коли б ми так ставилися, то чоловік від нас відійде, нас покине. Одну родину наша громада стратить... А я запитаю: Хіба ж він і так не відходить? Хіба він про свою справу дбає? А коли громаді ходить про тих 5 чи 10 долярів, що чоловік річно дає, то чи не може громада зложити по 50 центів, чи по долярови на ту суму, якої чоловік не дасть? Адже ж громада це якісь господарі, а не крайні жебраки.

Мені жаль всіх тих українських дітей, яким їх власні родичі поначіпляли чужі латки. Це нещасні діти. Їм ціле життя буде ніяково бути між українцями. Хіба що підуть між чужих і там загубляться. А на те їх родичі готовлять. Такі діти мають повне право зневажати своїх родичів, бо родичі перші їх зневажили.

Одного ми ще не памятаємо, а то, — що в громаді повинна бути громадська карність, громадська дисципліна. А таку карність мають інші розумні народи. Там одиниця не може позволити собі на все, чого їй лише забагнеться. А позволить собі, то мусить з громади вийти. Хто хоче там з громадою бути, то мусить з громадою числитися.

Я знаю, що це болючо вразить деяких людей, та нехай вибачать. Бо ще болючійше те для загальної справи, що вони роблять. Коли ж вони з загальною справою не числяться, то яким правом можуть вони вимагати, щоби з ними числитися? Де в розумних людей з такими числяться?

Ми багато чого доброго навчилися, [illegible] чого доброго здобули, а тепер повинні здобути ще одно, — громадську карність, громадську дисципліну, [illegible] громадську контролю, яка не дозволила [illegible] одиницям робити того, [illegible] загальної справи.

А [illegible] страху нема. Щирі і шануючі себе [illegible] своєї громади не відійдуть.

Громадянин.

ПРОВОДИ АРХИПАСТИРЯ.

12 вересня 1948 р. в Св.-Покровській Ц[illegible], в звязку з відїздом Владики Михаїла Архиеп. Менхенського до [illegible]ельгії, відбулась прощальна урочиста Архиерейська Служба Божа. А другого дня — урочиста Академія, на якій українська громадськість прощалась з своїм Архипастирем.

Академію відкрив промовою Ректор Богословської Академії Проф. П. Ковалів і змалював високими христіянськими рисами образ Архипастиря, що його гідно несе в своєму серці Владика Архиепископ.

Пославшись на слова св. Апостола Павла в листі до Тита (1: 7-9), де сказа[illegible], яким має бути епископ, Рек[illegible], що ті окремі штрихи об[illegible], які згадує св. Апостол, можна [illegible] понятті, що має назву **Християнськість.** „Саме ота християнськість, — говорить Ректор П. Ковалів, — ота християнська скромність, щирість [illegible] відвертість — це ті високі риси людини-християнина, людини-архипастря, що їх так гідно несе в серці своєму наш дорогий Владика Архиепископ". Ректор нагадує присутнім слова Архиепископа, які він виголосив напередодні в своїй прощальній проповіді після урочистої Служби Божої:

„Багато дечого я не зробив, що мав [illegible], не зробив тому, що може не [illegible] був зробити. Але одно я з певн[illegible], я завжди говорив [illegible], говорив те, що було в мене на [illegible] [illegible]."

Так! Владика Михаїл завжди говорив правду, завжди був щирий у своїх думках, ніколи не кривив душею, і за це йому велика честь і пошана. Самоствердження того, чого ми шукаємо в душі християнина, — це акт високої християнської гідности, акт, засвідчений перед тим ділом, самим життям, а не тільки словом. Тому ці слова нашого Владики, — каже Ректор, — так само сказані [illegible], від щирого серця, гідні того, щоб бути за мотто однієї з найбільших проблем христіянської моралі, що її досі ще не розвязав своїм життям християнський світ.

Ректор П. Ковалів вказав на глибоку змістовність і щиру переконливість проповідей Архиепископа Михаїла. „Його проповіді, [illegible] каже він — не були проповідями лише холодного розсудку, але насамперед проповідями теплого серця. Цінність цих проповідей в тім, що вони, як то кажуть, доходять до серця віруючої людини, примушують її переживати те, що переживає сам проповідник, відчути себе людиною в найглибшому розумінні слова. Слово Архипастиря, щире й переконливе слово його проповіді, — це не „полова", але „вогонь в одежі слова", про який писав наш славний письменник Іван Франко, вогонь, що огріває душі вірних в хвилини її молитовного єднання з Богом.

Свою вступну промову Ректор закінчив подякою Владиці, як Першому Урядуючому Кураторові Богословської Академії, за його жертвенну працю на користь духовної освіти і богословської науки, висловивши йому побажання успіху на новім, ширшім полі.

Після того з прощальними промовами виступили представники від духівництва і громадських організацій, підкресливши заслуги Архиепископа Михаїла перед Церквою і Народом.

З промовами чергувався виступ Архиерейського Хору. Наприкінці виступив з прощальним словом сам Владика Архиепископ, підкресливши високу місію Архипастиря в сучасних важких умовах скитальницького життя, подякувавши всім присутнім за честь і пошану до нього і висловив щире бажання й далі бути в духовному контакті з улюбленою Академією, до якої він приклав стільки праці і духовної опіки.

Наступної неділі, за тиждень, Архиепископ Михаїл виїхав до Бельгії. На станції проводжала Владику [illegible] група ближчих його прихильників, [illegible]словивши своєму Владиці останні слова подяк і щирі побажання в дальшій його Архипастирській діяльності.

Поїзд рушив. Біля відчиненого вікна стояв Владика і на прощання посилав своїм вірним останнє Архипастирське благословення.

Т. Рудківський.

В ЛІТАКАХ ЗГИНУЛО 65.

При кінці першого тижня в грудні розбився літак на Тихім океані, де згинуло 37. Ще були подібні випадки в Німеччині, в Китаю і ще десь, отже в усіх випадках згинуло з кінцем тижня 65.

СКОЧИЛА З 16-го ПОВЕРХУ.

Жінка середного віку скочила в Ню Йорку з 16-го поверху, перебилась через скляну стелю і впала до кімнати 4-го поверху і не вбилася. Але [illegible] дуже грізний. В полицейській картці каже, що довго слабувала.

Є ВЖЕ ДВА БЕРЛІНИ.

Большевики поставили свій уряд для своєї части Берліну, отже спільна управа обох частей міста закінчилася. Так тепер стало два окремі Берліни. В західнім Берліні муніципальні вибори показали 5 грудня, що там є мало комуністів.

СИЛЬНА МРАКА НАД ЕВРОПОЮ.

Вісти з Европи з 29 листопада, принесли, що тоді вже два дні велика мрака покривала Англію і західну половину Европи, — від Швеції до Італії, від Англії до Польщі. Так зупинилася велика часть руху на землі, воді і воздусі.

НА ЧАС ОПУСТИВ ЛІТАК.

Грудня 6-го літак віз лісового робітника, Миколу Деркача, з поламаною ногою, до шпиталю. В часі мраки літак спустився на озеро коло Су Лукавт, Онт. і почав горіти. Як тільки летун з другим пасажиром забрали раненого з літака, наступила сильна експльозія, що рознесла літак.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Східна Церква—Матір, Західна—Дочка.

Схід був першим. Східна Церква була першою, отже Матірю Христіянства.

Спаситель жив на Сході.

Найбільше апостольської праці належить до Сходу

На Сході були найперше сильні христіянські громади (церкви) — Єрусалим, Антіохія, Дамаск, Ефез і др.

Цілий Новий Завіт був написаний мовою грецькою — отже тодішною мовою культурного життя Сходу.

Перша Служба Божа була зложена ап. Яковом на Сході, в Єрусалимі, коли в Римі ще на початку 3-го віку Богослуження правилося грецької мовою.

Майже всі Листи (Послання) ап. Павла, крім Листа до Римлян, писані до Церков Сходу.

Перші сім Вселенських Соборів були на Сході, і скликувані заходами Сходу, а не Заходу, не Риму. Рішення тих Соборів писалися східною грецькою мовою. Собори були такі:

Перший в Никеї — 325 року
Другий в Царгороді — 381 року.
Третій в Ефезі — 431 року
Четвертий в Халкидоні — 451 року
Пятий в Царгороді — 553 року
Шостий в Царгороді — 680 року
Сємий в Никеї — 787 року.

Огляд сімох Соборів, а Рим.

1-ий Собор в Никеї, 325 року, скликав цар Константин. Було на нім 318 єпископів, а між ними з Західних Церков 7 чи 8. Від Риму не було єпископа, а тільки двох священиків. Провідником (предсідником) був цар Константин, що й по[illegible] [illegible]али. Католики твердять, [illegible] в Еспанії був предсідником, [illegible] натягання, бо навіть папа Стефан Пятий писав в 817 р., що предсідником був цар і протоколи нарад [illegible] грецьки. Це все показує, [illegible] чиним був тоді Рим.

З[illegible] 6, що на цім Соборі прийня[illegible] Віри, та означено власть римських єпископів таким правилом (поста[illegible] каноном):

[illegible] затверджуются давні звичаї [illegible] в Египті і Лівії [illegible], щоби александрійський єпископ мав власть над ними, бо і римський єпископ має подібну власть" ([illegible] близькими собі округами). (Канон 6).

З того виходить, що власть римських єпископів була така ж обмежена, як і других єпископів.

2-ий Собор Царгородський, 381 [illegible] скликаний царем Теодозієм. Було 1[illegible] єпископів, всі зі Сходу. Предсідник [illegible] Мелетій з Антіохії та Григорій Назіанзенський. На [illegible] нову:

> Нехай царгородський єпископ має степень гідности зараз по римській єпископові, а це через те, що це місто (Царгород) є новим Римом (Канон 3).

Отже Собор знає лише світську, політичну причину і світське першенство про яке рішає. Про ніяку божу постанову для висшости римських єпископів Собор не згадує.

3-ий Собор в Ефезі, 431 р. скликаний царем Теодозієм. Було 198 єпископів, між ними від Риму двох єпископів та один священик. Тут потверджено Символ Віри першого Собору (6-ий канон) з постановою, що коли б єпископ, або священик зміняв його, то позбавляєсь своєї гідности.

4-ий Собор в Халкидоні, 451 р. скликав цар Маркіян. Було 520 до 630 єпископів. Від Риму були два єпископи й один священик, та два африканські єпископи. Тут вперше представники Риму були предсідниками. На цім Соборі знов потверджено Никейський Символ Віри. Також ще ясніще потверджено, що римські єпископи мають лише політичне, а не релігійне першенство. В правилі (канoні) 28-ім читаємо:

> — Йдучи точно за постановами святих Отців і признаючи читане нині правило 150-ти боголюбивих єпископів (т. є. правило 2-го Собору)... ми таксамо означуємо і постановлюємо о особистих гідностях святої Церкви того ж Константинополя (Царгороду), нового Риму. Бо престолови (єпископському) старого Риму Отці (Собору) належно признали особливу гідність: через те, що це було столичне місто (в мові церк. слов. „царствующій град"). Отже йдучи за такою причиною, 150 побожних єпископів признали рівні гідности святому престолови нового Риму, справедливо розсудивши, щоби місто, яке одержало честь бути містом царя і сенату, і маючи рівні права з старим царським Римом, щоби і в церковних справах було воно піднесене до подібної гідности, як і той (старий Рим) і щоби було друге по нім.

Ш[illegible]ться, що до цар[illegible] належить право [illegible] єпископів на Сході, як [illegible] Риму на Заході.

Представники Риму протестували, що [illegible] рівні права з єпископом Риму, однакож Собор на їх протести не зважав.

5-ий Собор в Царгороді, 553 р., скликаний царем Юстиніяном. Було 164 єпископи. Папа Вігілій був тоді в Царгороді, але не хотів в Соборі брати участи. Пізніще підчинився рішенням Собору.

6-ий Собор в Царгороді, складається з двох Соборів, з 680 і 692 р. Собори [illegible] 680 р. дали тільки догматичні постанови, а постанов для щоденної управи Церквою не дали, отже для вироблення таких постанов скликано ще раз Собор в 692 р., для докінчення Собору з 680 року.

Оба ці Собори відбувались в царській палаті, Труллі, тому звуть їх також Трулянськими і вважають також одним Собором.

На першім з них, де було коло 200 єпископів, а також і преставники Риму, [illegible]жено ересь монотелитів, а також папу Гонорія, що сам став монотелитом. Цей осуд Гонорія приняли за слушний папи — Агато, Лев II та Адріян II. Отже факт, що перечеркує „непомильність папів".

[illegible] Соборів належить ще кілька [illegible] В 12-ім [illegible]

> Тому, що ми довідались, що в Римській Церкві є постанова, яка забороняє тим, які мають бути поставлені в діякони, або священики, жити з своїми жінками, ми, йдучи за давною постановою, рішаємо, щоби їх співжиття з жінками не розривати... Отже, хто гідний бути піддіяконом, діяконом, або священником, нехай су[illegible] не буде перешкодою...

[illegible] дене рішення Собору показує дві справ, а то: що Собор уважав Римську Церкву лише частиною загальної Церкви отже областною, і тому перечеркував її постанову, та — що коли Рим своєї постанови про заборону священикам жити родинним життям не вислав Сходові в формі приказу, але Схід мусів д[illegible]відуватися", то знак, що власть Риму та Схід не поширювалася.

На цім Соборі ще раз потверджено права царгородського єпископа (патріярха), як рівні правам римського єпископа (папи). В 36-ім канoні читаємо:

> — Рішаємо, щоби престол константинопольський мав рівні права з престолом давного Риму, і так, як той, нехай буде поважаний в справах церковних, будучи другим по нім: дальше (по царгородськім) нехай числиться престол Александрії, потім Антіохії, а за ним престол Єрусалиму.

Знов же в 39-ім канoні забороняється яким будь другим єпископам, отже і римському, поставляти єпископів на острові Кипрі, це тому, що правним церковним начальником Кипру є єпископ в Юстиніянополи.

Папи не хотіли цего Трулянського Собору обовязуючим для себе признати, опісля признали, то знов його відкидали. Постанови Собору були для них гіркими.

7-ий Собор в Никеї, 787 р., було на нім коло 350 єпископів, а між ними два папські представники. Собор скликала цариця Ірена. Головною справою Собору була іконоборська ересь.

З наведеного огляду бачимо, що [illegible] на протязі 800 літ Рим стояв дуже позаді в християнськім світі. Вселенські Собори, це парляменти Христіянства; всі згадані Собори відбувались на Сході. Їх рішення списувано грецькою мовою, а потверджували грецькі царі. Собори рішали про папів і наказували папам, бо їх навіть осуджували. На Соборах було понад 2,000 єпископів, а між ними римських представників [illegible] кількох.

Це все показує, що Східна Церква була Матірю, а Західна Дочкою. І тому [illegible] диво, що між ухвалами 7-ох Соборів ніде не говориться про папів, як старших над всею Церквою, ані для ухвал Соборів не вимагають папських потверджень... А це ж були часи близькі до [illegible] апостольським, з чого виходить, що навіть в традиції не було тоді думки про папське верховенство.

Однакож про папів і Собори можна сказати дещо більше. На Соборі в Халкидоні (4-ім) папські делегати предложили пофальшовані ухвали (канони) Никейського Собору, де до 6-го канону були вставили: „Римська столиця завжди мала першенство". Розуміється, що ті фальшовані канони Собор відкинув.

(Дальше буде)

УСУВАЮТЬ РЕЛІГІЙНІ НАЗВИ.

В Ризі, в Латвії, вулиці мали релігійні назви, отже большевики їх позмінювали. Вулиця Святохрестної Церкви — тепер вулиця Будуччини; вулиця Христової Церкви — вул. Безбожного; вул. Епископська — вул. Дарвіна

КАЖЕ ЗАТРИМУВАТИ КУЛЬТУРУ.

Президент манітобського університету, др. Гилсон, в промові в Домініон театрі, 28 листопада, говорив, що загально-народна і релігійна культура ріжних тутешних народів повинна в Канаді затримуватися, і вона буде змістом тутешного загального життя.

БОЛЬШЕВИЦЬКА АРМІЯ В АМЕРИЦІ.

Слідча комісія в Стейтах говорить, що в Стейтах є 800 американських комуністів, вишколених в Москві, і вони є офіцерами тайної большевицької армії, що приготовляєсь захопити уряд з рук

РОСІЯ ДІСТАВАЛА АМЕРИКАНСЬКІ ДОКУМЕНТИ.

Виявляється, що вже від 1937 року, Росія діставала з Америки найважніші тайні урядові документи. Їх фотографували давали Витекерови Чемберсови, той доручував російському полковникови Викову, а той передавав Росії. Чемберс тепер все виявляє.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

Оттава, Онт. — В неділю, 17 жовтня, православні українці Оттави почали збиратись дуже численно коло Укр. Прав. Церкви св. Івана. Всі ожидали появи Високопреосв. Владики Мстислава. В годині 10 вийшла процесія з церкви св. Івана з Всеч. о. В. Федаком до парохіяльної резиденції на стрічу Владики. Високопреосв. Архипастир вийшов з Вpр. о. Прот. В. Слюсарем до брами й тут його привітали палкими словами з хлібом і сіллю двох шановних старших церковних членів, Василь Шевчук і Андрій Онимок. Дальше в церковнім притворі привітав о. Владику парох церкви св. Івана, о. Василь Олійник. А церковний хор під кермою п. проф. Павла Казанівського проспівав „Тон Деспотін" і дуже гарне „Достойно є".

Торжественна Архиєрейська Служба Божа до сліз зворушила зібраних. При престолі спів-служили з Владикою прот. о. В. Слюзар з Монтреалу, о. В. Федак з Гримзбі, й місцевий парох о. В. Олійник. По Малому Вході Владика вложив на Всеч. о. Василя Олійника натрудний український хрест великої артистичної краси. При кінці Служби Божої Високопреосв. Архипастир виголосив своє золоте слово до народу. Простора церква св. Івана була переповнена, бо хоч ця неділя погодою була мокра то всетаки ревні православні оттавські українці прибули до церкви стрінути свого Владику. Прибули також шпої гості з великого Торонта й з Ню Торонта. Всі вони слухали науки, що виплинала з уст рідного Архипастира Української Церкви й, яка святими словами скріпляла в їхніх душах віру й надію в краще майбутнє і в велике післанництво Українського Народу. Поверх пятьсот облич з увагою великою вислухало кожне слово Владики.

По Службі Божій відбувся спільний обід у парохіяльній залі церкви св. Івана, приготований церковним Сестрицтвом. Господарем обіду був голова церковного заряду Іван Стешк, молодий і щирий парафіянин. На обід загостив торонтонський парох прот. о. П. Самець з дружиною. Першим тут промовцем був парох, о. В. Олійник, що з великим зворушенням вітав о. Владику, радіючи, що бачить в своїй громаді таке небувале торжество. Його мрії церковного обєднання зійснились, і це Свято доказувало, як то мило й любо є браттям жити разом.

Наступними бесідниками були: прот. о. Слюзар, прот. о. Самець, о. Федак, адвокати — А. Оришак і Тео. Гуменюк з Торонта, др. Е. Вахна з Торонта, гром. Білий з Торонта, і гром. Н. Дутчак, урядник церкви св. Івана. Гром. Мих. Мех, урядник церкви Різдва Пресв. Богородиці в Оттаві, покликаний до слова, передав щирий привіт від себе й своєї громади й заявив, що незабаром громада Різдва Пресв. Богородиці обєднається і частково з церквою св. Івана, бо духом вони вже поєднались.

Підчас обіду загостив до салі Впов. майор міста Оттави, [illegible] Мекелум, з дружиною, й [illegible] українським алдерменом [illegible] й членом церкви св. Івана [illegible] Мих. Старчевським, передав привіт Впреосв. Владиці Мстиславу від міської Ради й всього населення міста Оттави.

Треба згадати, що при першому столі сиділи ще такі визначні особи: Улас Самчук з дружиною, [illegible] сучасний український письменник, що недавно прибув до Канади з Европи, і Павло Казанівський з дружиною, визначний музик і дирігент хору при церкві св. Івана, який також недавно прибув до Канади.

Тут згадати ще треба двох молоденьких гарних дівчаток, Марину Манцу й Євгенію Л[illegible], учнів Рідної Школи при церкві св. Івана, що передали Владиці живі квіти й сердечний привіт [illegible]

[illegible]

[illegible] добрий син й добра донька України знайдуть під її покровом щиру опіку для себе й своїх поколінь.

Проспіванням [illegible] гимнів закінчено обід. Аж пізно ввечері прощались і розходились. Враження цього памятного дня було дійсно небувале. Для оттавських українців свято над [illegible] [illegible] Цей день направду сотворив [illegible]

Православний українець.

Самківець, Мих. Кравчук.

Н[illegible] промови були стисло річеві, не задовгі, деякі навіть досить короткі, а те якраз надавало Святу [illegible] і інтересного змісту. Це повинно бути живим примір[illegible] дальше як промови повинні виглядати. Бо не про те ходить, щоби промова була довга, а про те, щоби промовець сказав те, що уважає дійсно важним і потрібним. Не більше.

Головною було промова о. Владики, а на закінчення говорив парох, о. Дмитрів.

Зібраних на Богослуженню і на Спільнім Обіді було дійсно дуже багато. Господарем обіду був го[illegible] Пальброта

[illegible] протягнувся досить довго, та [illegible] до кінця не ослабало

[illegible] Свято. [illegible]

Присутний.

ПРАЗНИК В ДЕНЬ АРХАН. МИХАЇЛА

Виннипег, Ман. — Православна громада св. Архистратига Михаїла [illegible] В неділю, [illegible] 21 [illegible] Храмове [illegible]

І [illegible] було це Велике Свято Архиєрейську Службу Божу правив Високопреосв. Архієп. Мстислав при співучасти пятьох священиків: трох недавно прибулих о. Данилюка і батька та сина Яцьковичів, та оо. Кудряка і пароха Дмитрова.

Після Богослуження був Спільний Обід, де було багато не[illegible] довгих промов. Говорили недавно [illegible] священики, переказуючи [illegible] майже 10 [illegible]

[illegible] багато не[illegible] тересного. [illegible] було [illegible] що були там великим [illegible]ством.

Трипятьлітню історію життя громади переповів ядерно п. Півтібний, давнішній діяльний член громади [illegible] Пригадував [illegible] і болючі пер[illegible] і трагічні до часу, коли громада прилучилася до Укр. Православної Церкви.

Ще промовляли проф. Власовський, пп. Сирник, Павлик, о. Кудрик, посол Вачинський, та від

ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК

Мєстнора, Алта. — В суботу, [illegible] п. Олени Яцш, що жила в Мусзрі 9 років і переселяється в околицю Монкемб, Алта. Пан Яцш [illegible]

[illegible] запропонувала перевести збірку на наших прес [illegible]

[illegible] слідуючі:

По 1 дол.: Т. Яцш, Олена Яцш.

По 50 ц.: А. Косіняк, Е. Б[illegible], І. П. Ільків, А. Д. Ільків, М. П. Ільків, М. М. Ільків, В. А. Ільків, М. В. Ільків, І. Богайчук, [illegible]

В[illegible] щира подяка.

Присутна.

ЗБІРКА НА ПРЕСУ З НАГОДИ РОКОВИН

Віневил, Онт. — З нагоди 25 років щасливого подружного життя п-во Іван і Настя Барткiв запросили до себе 21 жовтня своїх близьких приятелів, щоб разом [illegible] відзначити той радісний [illegible] Пі[illegible] приємної забави, один з [illegible] гостей, п. Яків В[illegible] сказав кілька теплих [illegible] ювілятам многих і [illegible] літ. За їх згодою переведено збірку, яка принесла 12.25. Жертвували оті особи:

П-во Іван Барткiв 3.00; по 2 дол.: п-во Кравчук і п-во М. Барткiв [illegible] 1 [illegible] п-во І. Лах п-во [illegible] по 50 ц: [illegible] Н. Вепрук, М. Лоік, П. Барткiв, В. Барткiв, Я. Вепрук 25 ц. — Разом 12.25.

Цю суму розділено так: 8 долярів на Український Голос і 4.25 на Вістник. Один з присутних.

НЕ ЗАБУЛИ ПРО ДОБРІ ЦІЛИ

Виндзор, Онт. — Жовтня 30 цього року відбулося вінчання п. Івана Томика з Дітройт, з Евдокією Опінщук з Ветрбвил, Алта. Чин вінчання доверщив Всеч. о. П. Заторинюк.

При тій нагоді [illegible] долярів на Дівочий Інститут у Виннипегу і 1 долар на пресовий фонд Українського Голосу. Щире спасибі звинчаній парі і многих та щасливих літ.

Присутний.

ЩИРА МОЯ ПОДЯКА!

Високопреосвященнішому Архиєпископові Мстиславу, Українській Православній Консисторії в Виннипегу і Всеч. о. прот. С. В. [illegible] що [illegible] стягнути мене з мою [illegible] переселенчих таборів [illegible] в Канаду.

Не вистарчає [illegible]

[illegible] вірної матрони переста[illegible]

Нагадуючи безвиглядність перебування з переселенчих таборів, [illegible]

Я не всилі [illegible] то що маю [illegible] і чисту любов [illegible] що винен, [illegible] нашій правдивому розсіяному українському народові і нашій великій Страдниці...

Прошу приняти від мене цих кілька скромних слів подяки за поміч і труди, звязані з спровадженням мене з [illegible] до Канади.

Прот. Дм. Фоній.

ПРАЩАЛЬНІ СХОДИНИ

Ріжайна, Са[illegible] — В [illegible] 10-го [illegible] в Народнім Домі в Ріжайні [illegible] Західної Канади. [illegible] був п. Н. Марчук. [illegible] він сходин, він попросив [illegible] Гаврилюків за стіл, [illegible] голова Прав. Громади, М. Ш[illegible]тик, перечисляв щиру [illegible] Гаврилюків [illegible] про гідних членів [illegible]

Ще промовляли [illegible] М. Масиник Н., [illegible] ський, В. і Н. Ши[illegible] бажаючи найщиріших [illegible] Гаврилюкам

Дарунок від Укр. Прав. Громади вручив голова, М. Шиснялак. Дальше згадано, що є це наш обовязок, в то пошанувати отих заслужених працівників [illegible] У. Голос і Вістник. [illegible]

[illegible] В[illegible]зовський, [illegible] Сирпчук, Н. Масиник [illegible] чук, Б. Овадюк, панна Оля Овадюк, Н. Бучковський, А. Павлюк.

В. Каплунський, п-во М. Грегорій.

По 50 цт.: панна Н. Корпан, пані М. Корпан, С. Онищко, М. Шипилак, Н. Марчук, І. Зінчишин, Л. Ватраков, П. Демчук, П. Патралюк.

По 25 цт.: Г. Труфан, К. Панчишин.

Разом 17 долярів.

Зібрану суму розділено по половині У. Голосови і Вістникови.

Ще згадати, що зарядчиками пращальних сходин були п-во Марчуки і п-во Овадюки. На цім місци нехай буде подяка жертводавцям, а п-ву Гаврилюкам успіху на новій господарці!

Грегорій М.

МАЛАНКА КОЛЮК
(Посмертна згадка)

Силвер Гил, Онт. — Жовтня 10 упокоїлась в нашій околиці 75-літна Маланка Колюк. Полишила чоловіка Івана, синів Василя і Михайла, дочку Поланну і доньку Іванового брата, Марію.

Похорон був 13 жовтня. Хоч день був сльотливий, людей зібралося багато. Похорон правив о. Кіселюк з Престону, дяком був п. Іван Даниленич з Ватерфорд.

На заклик о. Кіселюка при Послідним Цілуванню зібрані зложили 15 дол. з нагоди 30-літного Ювілею нашої Церкви, що буде невянучим вінком для памяти Покійної./ Живі цьвіти вянуть за хвилину, а щире діло вічне. Отже щира подяка зібраним за цей невянучий вінок.

А Покійну нехай Господь прийме в двори свої. Вічна Її память!

Учасник.

Близькі Покійної, що зосталися, щиро дякують всім, що причинились до згадження і звеличання похорону. Подяка о. Кіселюкові і п. Даниленичеви за їх труд. Всім щира подяка!

Діти: Василь, Михайло і Поланна і муж Іван.

АНАСТАЗІЯ СЕМЕНЧУК
(Посмертна згадка)

В понеділок, 18 жовтня, 1948, упокоїлася в Бозі Анастазія Семенчук, яка прожила 51 років і оставила в смутку мужа і двоє дітей: доньку Галю 18 років і сина Стефана 11 років.

Похоронну відправу відслужив Всеч. о. В. Федак з Гримсбі, Онт., в середу, 20 жовтня, в год. 10:15 рано при великім числі людей в Українській Православній Церкві св. Володимира. По зворушаючій промові Всеч. о. В. Федака, тіло покійної відпроваджено при великім числі автів на англіканський цвинтар, де по відправі Всеч. о. Федак востаннє прощав покійну. Також від Української Православної Громади св. Володимира і від відділу Союзу Українок Канади ім. св. Ольги при громаді прощав покійну Ст. Євчук.

Домовину покійної вкрито 26 вінками від мужа і дітей, від приятелів, від Укр. Православної Громади св. Володимира, де покійна була членкою, від відділу Союзу Українок Канади ім. св. Ольги, де покійна була членкою і заступницею голови, та від УНО і братніх організацій.

Покійна походила з місточка Соколівка, Залочівського повіту, на Західній Україні. До Канади прибула 1927 року й замешкала в Саскатуні, де 1929 р., вийшла заміж за Павла Семенчука і того ж року приїхала до Содборі. Тут була активною членкою як в Укр. Прав. Громаді св. Володимира, так і в відділі СУК при громаді. Обоє з мужем працювали для нашої церкви.

Спи, дорога членко, спокійним сном. Твоя щира праця для нашої церкви не забудеться серед нас, а земля прибраної батьківщини хай буде Тобі легкою.

Підчас обіду в домі покійної, Всеч. о. В. Федак в короткій промові про заслуги покійної для нашої церкви завізвав присутних зложити жертви на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу. На його поклик жертви зложили слідуючі:

П-во Томкин 4.50.

По 2 дол.: П. Семенчук, Д-р Дубінський, П. Юзва, А. Кєрик.

По 1 дол.: о. В. Федак, Ст. Євчук, В. Арійчук, п. Кобузяк, Гр. Тимпрівський, Дутка, М. Кобилко, Я. Запаринюк, М. Темський, П. Деркач, Когут; В. Стадник 50 цт. Разом 24 доляри.

Всім жертводавцям щира подяка.

Ст. Євчук.

ВЕЛИКОДНЯ ЗБІРКА
(Збірка о. І. Шевця. Ліста спізнена).

Мусідора, Алта.	14.20
Моркемб, Алта.	2.70
Келгарі, Алта.	20.15
Слава-Полуднева, Алта.	9.85
Мирнам, Алта.	13.15
Грац, Алта.	14.25

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Етелберт.
19. Неділя. Св. Николая — Роркетон Ювілей Церкви.
22. Середа. Св. Анни — Драй Ривер Ювілей Церкви.
26. Неділя — Еліния. Ювілей Цер.

СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Дауфин.
7. Питниця. Різдво — Дауфин 12 година вночі.
Велий Ривер, год. 9 рано.
8. Субота. Собор Пр. Бог. — Ворд
9. Неділя. Прмч Стефана — Етелберт
14. Пятниця Новий Рік — Роркетон
16. Неділя — Кова
18. Вівторок. Навечеря Йордану — Дауфин.
19. Середа. Йордан — Вейлз год. 5-та рано.
20. Четвер. Собор Івана Хрестителя — Богдан.
23. Неділя — Гарленд.
30. Неділя — Ешвил
Адреса: Бокс 778 — Дауфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Едмор.
19 Неділя. Николая — коло Пасічників.
22. Середа. Св. Анни — коло Купровських.
26. Неділя — Тідор, місто.

СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Інсінер, місто.
7. Пятниця. Різдво Госп. І. Христа — Шіго полуд., 6 год. рано.
8. Субота — Коло Жучкевичів.
9. Неділя. Стефана — Шіго місто.
14. Питниця Новий Рік — коло Кущих.
16. Неділя — Дробот.
18. Вівторок. Св. Вода — Шіго полуд. 1 год. попол.
19. Середа. Йордан — Інсінер, полуд.
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Льоре.
23. Неділя — Вест Брук.
30. Неділя — Едмор.
Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желиховського.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Брукебі.
19. Неділя. Николая чуд. — Гронлид північна.
22. Середа. Зач. Б-ці від св. Анни — Гронлид Каплиця
26. Неділя — Гронлид над річкою. По богослуженню катехизація.
Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Уланa.

ГРУДЕНЬ:
12. Неділя — Евгусвил
19. Неділя — Сенді Лейк.
22. Середа. Св. Анни — Ст.
26. Неділя — Овкборн.
Адреса: Бох 84. Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керницького.

ГРУДЕНЬ
12. Неділя — Єллов Крік.
19. Неділя — Вакав.
22. Середа. Зачаття Пресв. Богор — Мічам.
26. Неділя — Ст. Джуліен.
Адреса: Скринька 135 — Вакав, Саск.
Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апостола.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Витків.
19. Неділя — Редфілд.
22 Середа. Св. Анни — Бінкси
26. Неділя — Гефорд.
Адреса: Бох 51 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ГРУДЕНЬ
12. Неділя. Мейбридж.
19. Неділя. Св. Николая — Пайн Ривер.
22. Середа. Св. Анни — Ервуд.
26. Неділя — Флин Флон
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ГРУДЕНЬ:
12. Неділя — Елк Пойнт. Річні збори, 1 год. пополуд.
19. Неділя — Стрий. Річні збори год. 1.30 пополудні.
20. Понеділок. ап. Андрея — Бойн Лейк. Річні збори год. 1 попол.
22. Середа. Св. Анни — Глендон. Річні збори, год. 2 пополудні
26. Неділя — Спеден. Річні збори год. 2 пополудні.

СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Ту Лейкс
6. Навеч. Різдва Хр. Велике Повечеря 12 [illegible] Спеден
7. Різдво Хр. [illegible] Смокі Лейк. Вечерня [illegible]
8. Субот. Собор Пр. Богор. — Беліс
9. Неділя. Первмч. Стефана — Стрий
14. [illegible] Новий Рік — Сенді Репидс
16. Неділя — Глендон.
18. Навеч. Богоявлення 9 год. — Тріпл. Воєсвятте. 12 год. — Глендон. 3.30 попол. — Спеден. 4.30 попол. — Вільна. 5.30 попол. — Стрий. Велике Повечеря Смокі Лейк.
19. Середа. Богоявлення — Спеден.
20. Четвер. Собор Ів. Хрест. — Бойн Лейк.
23. Неділя — Легал (Біг Медов)
30. Неділя — Гіфорд.
Поч. Скринка 309 Смокі Лейк, Алта.
Телефон 39

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Прот. Дм. Фоніс

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Тиндал.
19. Неділя. Николая — Портедж ла Прейрі (Храм).
26. Неділя — Поплрфілд
Адреса: 932 Принцес ave. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Андрю.
19. Неділя — Луманн.
22 Середа. Св. Анни — Ісмає.
26. Неділя — Гемлин.
Адреса: Бох 26. Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

1	С	18	Св. муч. Платона, Романа
2	Ч	19	Прор. Авдія, преп. Варлаама
3	П	20	Преп. Григорія Декапол.
4	С	21	Введ. в Храм Пресв. Бог.
5	Н	22	Нед. 24. Ап. Филимона
6	П	23	Неділя [illegible]
7	В	24	Вмкмч. Катерини, Августи
8	С	25	Климента еп. Маркурія
9	Ч	26	Преп. Якова пустинника
10	П	27	Вмкмч. Якова перського
11	С	28	Прмч. Стефана нового
12	Н	29	Нед. 25. Муч. Парамона
13	П	30	†Ап. Андрея Первозванного
14	В	1	Прор. Наума Фил [illegible]
15	С	2	Прор. Авакума, Ат [illegible]
16	Ч	3	Прор. Софонія [illegible]
17	П	4	Вмкмч. Варвари [illegible]
18	С	5	†Преп. Сави Освященного
19	Н	6	Нед. 26. Св. Николая чуд.
20	П	7	Амвросія еп. Мед [illegible]
21	В	8	Преп. Потапія, С [illegible]
22	С	9	Зачаття Пресв. Б [illegible]
23	Ч	10	Муч. Мини, Ерм [illegible]
24	П	11	Преп. Данила С [illegible]
25	С	12	Спиридона чудотв.
26	Н	13	Нед. Праотців. [illegible]
27	П	14	Муч. Тирса [illegible]
28	В	15	Свщмч. Елевтер [illegible]
29	С	16	Прор. Аггея [illegible]
30	Ч	17	Прор. Данила [illegible]
31	П	18	Муч. Севастіяна [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ГРУДЕНЬ
12 Неділя — Кемсак
19. Неділя Николая чуд. — [illegible]
Бох 475 — Телефон 61
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ГРУДЕНЬ
12 Неділя — Мазепа
19. Неділя Николая чуд. — [illegible]
22. Середа. Зачаття Пресв. Бог. Чоквел.
26. Неділя — Брокстон
Тел. 798. — Покстон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фоки.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Редней (Річні збори)
19 Неділя — Воренайт (Річні зб.)
22. Середа. Св. Анни — Федора (Річні збори).
26. Неділя — Восетна (Річні збори)
УВАГА: Після кожної відправи буде перекуска, а відтак збори.
Адреса: Скр. 62. Тел. 10. Раднея

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Лечина.

ГРУДЕНЬ:
12 Неділя — Семборг
19. Неділя Николая чуд. — Принс Алберт.
26. Неділя — Шипмен
Адреса — 554—7 стр. Ист. Тел. 3788
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ГРУДЕНЬ:
12. Неділя — Пембіна.
19. Св. Николая — Арбака (Храм)
Адреса: Толстой, Ман.

НА СВЯТА — о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ буде в таких околицях:
7 січня. Перший день Різдва — Толстой, Ман.
8 січня. Другий день Різдва — Сірко, Ман.
9 січня. Третий день [illegible] — Сонзавп.

Устав Церковний.

ГРУДЕНЬ:

12. Неділя. 25. Голос 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефесян 4: 1—6. Єван. Луки 10: 25—37.

19. Нед. 26. Николая чуд. Гол. 1 УЄ 4. Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19 і Жидів 13: 17—21. Єван. Луки 17: 16—21 і Луки 6: 17—23.

22. Зач. Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Ефес. 5: 1—8 Єван. Луки 8: 16—21.

26. Нед. св. Праотців. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Ап. Колосян 3: 4—11. Єван. Луки 14: 16—24.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave.

THE HERALD
Box 3630
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXV. [redacted], DECEMBER 15, 1948. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1948, ЧИСЛО (836) 24

ПІДЗЕМНА ЦЕРКВА В РОСІЇ.

Вістка з Дісельдорфу в Німеччині, оповідає, що там недавно розказував священик з чину Єзуїтів, що він бачив в Росії. Його мали вислати тайком до Росії, щоби він побачив, що там діється. І казав він, що бачив велику підземну тайну церкву, живе релігійне життя, хоч назверх невидне. Християне ріжних церков стоять проти московської большевицької Церкви.

Між віруючими є сильний рух, головно на заході в Прибалтийських краях, а також понад Дон і Дніпро. Рух той вяжеться з українським визвольним рухом.

ПОХІД ПРОТИ РЕЛІГІЇ В АЛЬБАНІЇ.

Є вісти, що в Альбанії ведеться жорстокий похід проти релігії. В березни розстріляли папського делегата епископа Гіні та 24 католицьких священиків. Перед тим вбили епископа Сапи і священика. Всіх при допитах дуже мучили. Недавно розстріляли знов двох епископів, засудили на 20 літ епископа в Дураццi, арештували генерального вікарія Скутарі, розстріляли 36 священиків та 12 монахів. Монастирі понищили. В Альбанії живуть римо-католики, турки і православні.

ВИХОВУЮТЬ ЯНИЧАРІВ.

Колись турки забирали християнських дітей і виховували їх на вояків для себе. Їх звали яничарами, і колись таких яничарів мала Туреччина навіть 400,000. Їх виховували по магометанськи і вони були дуже жорстокими супроти християн.

Тепер берлінська пресова агенція оголошує, що від 1945 р. до 1947, комуністи позахоплювали з ріжних таборів, міст і сторін 79,000 дітей і виховують їх на своїх яничарів.

В ТАБОРАХ 13 МІЛЬЙОНІВ НЕВІЛЬ- [redacted]

Секретар американської армії, Кенет Роял, заявив в Ню Йорку, що згідно з найлучшими обчисленнями, в Росії є нині 13 мільйонів людей в таборах, що є в дійсности таборами смерти.

ТАКОЖ ВОЄННИЙ ЗДОБУТОК.

Росія у війні забрала краї і народи. А Англія взяли трохи Німеччини під свій заряд. Вдержання тої Німеччини від кінця війни до кінця минулого марта коштувало Англію 2 біліони і 148 міліонів долярів. А відшкодовання від Німеччини взяла вона лише на 121 і пів міліона.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПРИГОТОВАННЯ.

Є вісти, що большевики по всіх кінцях Росії будують свою силу. Минулого літа повивозили багато естонців і литовців над Охоцьке море, що на північ від Японії. Вони там мають будувати твердині, магазини, бараки іт.п. Подібне будують і на естонських островах, але сюди поспроваджували монголів з Сибіру. Отже з Европи вивозять в сибіру, а з Сибіру везуть до Европейські сторони. Естонців і литовців вивозили в товарових вагонах, як худобу.

В КИТАЮ НЕДОБРЕ.

Вісти говорять, що Кай Шек не може опертися напорови большевиків, отже йдуть переговори з большевиками щоби створити уряд спільний, з небольшевиків і большевиків.

АМЕРИКА В ЕСПАНІЇ.

Московське радіо оголошувало, що Америка будує великі поля для літаків в Еспанії, багато більші, ніж Еспанія потребує. З того висловлюють, що Еспанію в дійсности числять до групи тих держав, які стоять проти Росії.

СИН КНЯЖНИ ЄЛИСАВЕТИ.

Сина княжни Єлисаветен мав хрестити Кентерберійський архіепископ Фишер 14 грудня. Повне імя вибрано довге Чарлз Филип Артур Джордж.

В день хрещення внука Король Юрій обходив також 53-ліття своїх народин. Але це було тихеньке домашнє свято.

ЗНАЙШЛИ ЖИДІВСЬКУ АМУНІЦІЮ.

В Італії, поліція знайшла великий склад амуніції в бувшім жидівськім таборі. Було там 50.000 куль, 50 великих скорострілів, 25 мін і сім тон вибухового матеріялу.

БУДУЮТЬ ЦЕРКВИ В АНГЛІЇ.

В Англії відбудовують тепер 281 церков, які знищила війна, а поправляють 2000 тих, що були частинно понищені.

КІЛЬКО ГРОШЕЙ НА ОБОРОНУ.

В Стейтах готовлять оборонний буджет, отже дехто вгадує, що буде він обнимати 15 до 25 більйонів долярів. Буджет 1948 року був 13 більйонів і 185 мільйонів.

ВІДЗИСКУЄ ЗІР.

Герб Озборн, в Ракфорд, Іл., був 18 літ сліпим, а тепер починає бачити. І все його дивує, бо люде так вбираються, що в 1930 році не відважились би так вбиратися. Окремо дивують його жіночі мальовані губи.

ВІДДІЛЕННЯ ЦЕРКВИ ВІД ДЕРЖАВИ.

Клич, що Церква має бути відділена від держви, уважається нині знаком поступу. Та протестантський письменник др. Кін доказує, що цей клич веде до того, щоби Церкву відлучити від народу, отже щоби Церкву знищити.

ПРИШИЛИ УХО.

В Келгарі, підчас бійки хтось відкусив ухо Едгарови Виліямсови. Відкушене ухо знайшли на полю битви і доктор його пришив.

КІЛЬКО ПШЕНИЦІ НА СВІТІ.

Найновійші обчислення кажуть, що цьогорічні жнива на цілому світі дали 6 більйонів і 285 мільйонів бушлів пшениці (6,285,000.000). Минулого року було 5 більйонів і 815 мільйонів.

ДИТИНА З АФРИКИ ДО ВИНИПЕГУ.

Грудня 13-го прибув до Винипегу [illegible]-місячний хлопець Стюарт Фумертон лічитися. Він прилетів з матірю з східної Африки, отже треба було перелетіти 9,659 миль. Хлопець був слабий на дточий параліж і тепер одна рука цілком спаралізована.

ПОМАРАНЧІ З ЯПОНІЇ.

Вже 8 літ не бачила Канада японських помаранч. Аж тепер починають їх привозити і до Винипегу привезли 14 грудня. Сіпіяр мав кілька вагонів і для інших міст.

ВПАЛО БАГАТО СНІГУ.

14 і 15 грудня впало досить снігу в Манітобі, трохи в Саскачевані й Онтеріо. Залізничі поїзди до Винипегу поспізнювалися, головно з заходу. Рух на дорогах утруднений.

ЗГОРІЛО 4 ОСОБІ.

В Торонті згорів будинок 15 грудня, і в огни згинуло четверо людей — чоловік і жінка, та ще двоє. Троє з них коло 60 літ, а одно 42.

ЗАВСІГДИ ЧАС ВЧИТИСЯ.

В Мінеаполіс Дейна Стон, що має вже внуки, взялася за науку і тепер скінчила університет. Виходить, що вчитися ніколи не запізно.

СПОДІЮТЬСЯ ЛЕГКОЇ ІНФЛЮЕНЦІ.

Др. Кровлей, в Лондоні, Онт., каже, що можна в Канаді сподіватися легкої інфлюенци (флю). Вона є вже в кількох сторонах. Найперше чіпляється вона дробу, а потім може переноситись на людей.

ДОБРИЙ ВНУК.

В Саванна, Джорджія, стався такий випадок. В День Подяки прийшов до дідуся внук Роберт. Був голодний та без грошей, отже дідусь його нагодував і подарував плащ від дощу, що коштував 20 долярів. Після того випавив його до роботи до Джексонвил. Зараз тої ночі хтось вкрав з хати дідуся вартісні річи й автомобіль. Невдовзі злодія зловили, — це був внук дідуся.

МАСЛО В ФРАНЦІЇ.

В Франції можна було дотепер дістати на місяць 300 грамів (10 унцій, трошки більше, як дві третих фунта), а тепер підбільшать на 400, або 500 грамів.

ПІЗНАЛИ ПО ВІДТИСКАХ ПАЛЬЦІВ.

В Онтеріо в лютім 1948, втік з тюрми 29-літний Альфонс Пер. Опісля попався він в тюрму в Принс Алберт. А що в тюрмах роблять відтиски пальців і їх копії пересилають до інших тюрем, чи поліції, то в Порт Артур, Онт., пізнали, що арештант в Принс Алберт, це Альфонс Пер.

КОРАБЕЛЬНІ ВИПАДКИ.

Експльодували два китайські кораблі і згинуло 9,200 людей. Згинуло багато тих, що втікали перед большевиками.

ЦЕРКОВНІ НЕПОРОЗУМІННЯ.

I.

В „Америці", ч. 90, 1948, оповідає хтось про свою стрічу з бувшою сенаторкою Оленою Кисілевською. Не бачилися 40 літ, й інтересна бесіда була між ними.

Говориться там, що пані Кисілевська звернула увагу на дві великої ваги справи — **занедбання українського виховання дітей і спори між українськими Церквами.** Каже автор статті:

„Пані Кисілевська негодна звикнути до заострення відносин між віроісповідними групами в Канаді і Злучених Державах."

На пояснення, що в Стейтах причиною того було „царославіє", Кисілевська сказала:

„Розходиться о відносини між чисто українськими віроісповідними групами. Чому вони не можуть жити побіч себе в мирі так, як живуть тепер на скитальщині, або як жили православні Буковинці з католиками Галичанами за Австрії, або знов православні Волинці з Галичанами за останної Польщі? Чому мають вони себе поспільно лаяти, чи згірдно висміювати!

Важні справи зачеплено, але не більше.

Берімо спори... Спори були і є, і ніколи не були бажаними. Але були конечними. Спори були в соймі, в парляменті, в думі. Були між українцями з одної сторони, а поляками і москалями, чи ще ким, зі сторони другої. Спори були колись з печенігами, половцями, турками, — великі спори, війни. Чужі йшли наступом на українців, українці оборонялися, отже причина спорів. Та хіба можна сказати, що в імя спокою і мирного співжиття українці повинні були піддаватися наїздникам та напастникам?

Берімо церковні спори українців з другими церквами, чи народами.

Такі спори почалися ще, коли Володимир Великий арештував Колбеоського епископа Райнберна, який старався привернути Володимира до римської Церкви і намовляв Святополка до повстання проти Володимира.

Спори були, коли Казимир в 1340 р. напав на Галичину і тягнулися до часів унії.

З унією знов спори набрали більше сили і тягнулися дальше.

Спори церковні були в Галичині недавними часами — з поляками, з Римом, з Василіянами, з Хоминцином, з „слухонімою політикою" галицьких владик, з римськими теольогами, з польським духовенством, з польським урядом... І все то були спори конечні, бо за справи, що належали до загально-народних справ не менше, як до стисло церковних. Українці ставили опір чужому наступови.

Але лихо було не в самих спорах, але в тім, що ті, які опір ставили, не мали потрібної піддержки зі сторони політикуючої верстви, головно в недавних часах.

Лихо було в тім, що впродовж десятків літ часть письменнійших та політикуючих стояла або явно проти Церкви і релігії (одиниці), або лише формально до Церкви належала, — фактом уродження в такій то вірі. Не більше. Вона змісту і значіння Церкви і релігії не розуміла, своєї тай загальної церковної історії не знала і не старалася знати. Вона знала лише те, що нарід має ще Церкву, поки дorосте до того, щоби з нею розійтися...

В поняттю таких найкращий чоловік коли ставав священиком, то автоматично спускався до найнизшої безідейности, бо ж Церква і релігія, в їх розумінню, була річею негідною поважного чоловіка і народного патріота. Це був забобонний пережиток середновічча, — або ще дальше.

Мало було тих, які розуміли, що в Церкві є не тільки моральний елемент, але також народно-культурний, елемент народно-політичний. Та і в таких Церква стояла на другім, на третім, або й четвертім місци поза важними справами. І треба було аж великого масового чужого наступу на Українську Церкву, щоби вони заінтересувалися Церквою і виявили поважнійший хвилевий спротив.

Такі люде були церковними і релігійними анальфабетами. Вони „ставили Біблію для доброго тону на першім місци в библотеці", як висловлювався Боберський в Канаді. Лише для доброго тону.

Не диво, що коли приходилося їм заговорити про церковні справи, то чого не можна було почути! Ось кілька примірів:

— Як ставиться взагалі українська інтеліґенція до Церкви там, в Европі? — питає хтось в Канаді гостя з Европи.

— По академічному! — була відповідь.

— А як в поляків?

Нас сеє, тее, коли бачимо, як з костелів виходять адвокати, професори університетів, лікарі, — була дальша відповідь.

Отже ріжниця! Одні виходять, другі дивляться.

Інший гість з Европи заявляє, що дивиться на Церкву, як біольоґ на жабу.

Ще інший проповідує, що в нього кожна Церква є українською, коли до неї належать українці. Однакож сам він обертався лише між загалом одної Церкви. До ґрупи прим. українців-менонітів не заходив.

Свого часу писав один з передових світських українців (Ю. С.) до редактора одного важного українського часопису в Стейтах, щоби присвятив трошки уваги церковним справам, на що той відповідає: „Мене церковні справи не обходять".

Відвідували тутешні українці Старий Край, завважили, що дехто дивився на Андрея Чайковського (письменника), як на дивака, що в 20-ім віку ще интересується близше церковними справами.

Це лише кілька примірів, а їх можна пригадати більше і точнійше. Людям, про яких йде мова, близшою була політика Драгоманова, Трильовського, Бакуніна, ніж церковна справа свого власного народу. І тому вони проповідували:

Що релігія не має нічого спільного з народністю.

Що нарід може мати багато ріжних церков і це йому не пошкодить.

Що релігія є особистою справою кожної людини.

Що релігію заміниться наукою, театрами, цирками, штукою.

Вони казали: „Яким правом має мене хтось питати, до якої Церкви я належу?"

Це показує, яке було відношення тих людей до Церкви, і тут був корінь лиха. В людей тих могла бути щирість, могла бути посвята для любої їм справи, але в релігійній справі вони були неграмотними. Там, де мало бути розуміння релігії, була порожнеча. Де була би моральна сила, було безсилля.

Не будь релігійної порожнечі в людей поза Церквою, то не було би місця для багатьох тих церковних спорів, що були, або є нині.

ЄВАНГЕЛІЯ ПРО РОДОВІД ХРИСТА.

Вже недалеко Різдвяні Свята, а їх попереджає читання Євангелії від Матея, де перечислюється родовід Ісуса Христа.

В старій церковній мові, в переводах Куліша та Огієнка говориться, що:

„Авраам породив Ісаака, Ісак породив Якова, Яков породив Юду і братів його..."

І впродовж цілої тої Євангелии повторюєсь, що той породив того, а той того, а той того.

В переводі Кравчука читаємо трошка відмінно, а то:

„Книга роду Ісуса Христа, нащадка Давида, що був нащадком Авраама: Авраам був батьком Ісаака, Ісаак же був батьком Якова, а Яків батьком Юди." Так і дальше повторюєсь, що той був батьком того, а той того.

Перевід Кравчука вже найкраще підходить до того, як повинно би и набути, хоч і тут ще можна би дещо поправити.

Слово „родити" мало колись трошки інше розуміння, — тоді розуміли якраз те, що оден був батьком другого, отцем другого. А нині слово „родити" прикладаєсь лише до матері. І батько і мати є однаковими родичами, чи родителями нового покоління в загальному розумінню, однакож слово „родити" прикладаєсь в нашій нинішній мові лише до хвилі, коли дитина народжуєсь, приходить на світ.

Тому то воно не відповідає давному розумінню, отже треба би при читанню Євангелії замінити його більше відповідним словом.

Слово „нащадок", як в Кравчука, мабуть краще б замінити словом „потомок", коли б взагалі його вживати. Але в переводах Куліша й Огієнка і того непотрібно, бо там маємо: „сина Давидового, сина Авраамового".

А дальше було би найкраще вживати: „Авраам був отцем Ісаака, Ісаак був отцем Якова" — Це поважнійше, як „батьком".

Так вийде все близше первісному розумінню і само собою поважно. Це буде також належати до гарної українізації.

Та на ще одно треба звернути уваги, щоби священик заздалегідь познайомлював собі, як має читати, бо читаючи на одно, а думаючи друге, може плутатися.

Священик.

ЦІНА КАНАДІЙСЬКИХ ЖНИВ.

Все, що канадійські жнива заробили 1948 року, обчисляють на 1,595,000,000 долярів (1 біліон і 595 міліонів). Минулорічні були 1,438,660,000.

ЛЮДЕ ЇДЯТЬ МИШІ.

В Англії газети пишуть, що там в декотрих сторонах люде їдять миші, і що це великий присмак. Мабуть так, коли люде голодні. Кажуть, що й китайці миші їдять, як присмаки. Але ми знаємо, що люде їли собак, котів і навіть люде людей. І певно як присмаки.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

Книжка про діяльність комуністичної пятої колони в Канаді. Написав Іван Главин, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.
Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20ц.
Для книгарень звичайний опуст.
723 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ЯК СКОВОРОДА ВІД СКОВОРОДИ ВЧИВСЯ.

Український фільософ Григорій Сковорода (1722-1794) розговорився раз в Києві з молодим чоловіком, який почав розводитися над тим, що Бога нема.

— Відки ж ти знаєш, що нема Бога? — питає Сковорода.

— Звідки? Наука доказує. Великі мислителі доказують.

— І ти їм віриш? — питає мудрець.

— Як же їм не вірити? Коли не їм, то кому вірити можна?

І почав молодий чоловік вичисляти імена тих, за яких наукою він йде. Тоді каже Сковорода:

— Знаю і я тих мислителів, до яких ти себе причислюєш.

— Ні, — говорить тоді чоловік, — я не кажу, що я стою в їх гурті, до того мені далеко, але я зву їх своїми учителями. Вони відкрили мені велику правду.

— Яку правду?

— А таку, що вся наука про Бога є пустою балачкою нерозумних і забобонних людей. І тому мені мило бути хоч не між тими мислителями, то побіч них.

Поміркувавши тоді, почав Сковорода:

— Мені виглядає, що твої мислителі ввели тебе не в велику правду, але в велику порожнечу, де вже нема найвисшого ідеалу людської душі — нема Бога. Але я скажу тобі, що я знаю лише одного мислителя, який є моїм учителем, і він відкрив мені, що є Бог.

— Хто ж це такий, як він зветься? — запитав з поспіхом молодий чоловік.

— Називається він Григорій Сковорода! — відповів поважно наш мудрець.

Ніяково стало молодому чоловікови, а Сковорода продовжав:

— Ти віриш чужим, яких ти зблизька не знаєш. Ані їх особистого життя, ані їх характеру, ані їх душі. Чуєш їх голос, але не бачиш їх лиця. Не те зо мною. Я знаю свого учителя дуже зблизька — знаю, що він від ранку до вечера думає, що відчуває, чим захоплюється, чим тішиться, чим журиться, над чим його душа і серце болїє. Знаю всі його переживання. Отже як ти думаєш, — чи можу я йому не вірити, коли він говорить мені про Бога? А він каже, що Бог є.

Ніяково стало молодому чоловікови, бо не знаходив він відповіди на таке питання, а Сковорода говорив дальше:

— Тобі здаєсь, що ти стоїш близько великих мислителів, які не признають Бога, але я бачу, що твоє товариство незвичайно велике. Воно заповняє широкі долини і пропасти життя серед людського роду. Це велике товариство!

— Я не знаю такого товариства, — перервав бесіду мудрця молодий чоловік, — що це за товариство?

— Не знаєш... А подумай, що всі лиходії, всі великі злочинці на світі, всі беззаконники не вірять в Бога так, як і ти. Всі, що поневолюють своїх братів, що їдять хліб з кривдою других, що впиваються невинною людською кровію, всі ті, в серцях яких огонь любови і співчуття давно загас. І вони вже не словами, але ділами проповідують те саме, що твої мислителі. На кожнім вчинку тих лиходіїв написано: „Нема Бога! Ми його не признаємо!" Коли великі твої мислителі відкрили тобі велику правду, то тая ж правда є правдою всіх беззаконників на світі. Це твоє товариство. Ти несеш той самий безбожницький прапор, що й вони. Чи ж не так?

Коли знов молодий чоловік не мав що відповісти, Сковорода каже:

— А тепер подивись на мого учителя, який вірить в Бога, і на те товариство, з яким він вяжеться. В його товаристві нема ані твоїх мислителів, ані радів тих злочинців, які йдуть за наукою твоїх учителів. В його товаристві є лише самі гідні, самі гарні і добрі люде, для яких законом є Закон Бога. В їх серця нема злої волі, нема лихого замислу. За ними нема чужої кривди, нема поганих вчинків, за ними є лише добрі бажання і добрі діла. Отже як ти тепер думаєш, — чи повинен я моєму учителеви вірити, коли він говорить мені, що Бог є? Чи може радив би ти мені до твоїх учителів і до твого товариства переходити?

Довго думав молодий чоловік, шукаючи відповіди, а вкінци каже:

— Мої учителі про такі справи не говорять. Та коли нинішна ваша бесіда показала мені новий світ, то я побачив, що Бог є і мусить бути. З Ним все добро, без Нього все зло. І тому я лишаю своїх учителів і стаю учеником того одного учителя — Сковороди.

Так вмів Сковорода заблуканих на праву дорогу наводити. Таке вже Бог йому на душу положив.

ЗАДАЧІ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ.

Щоби зрозуміти значіння Комітету Українців Канади (КУК), то уявімо собі, що його не було би. Події йдуть вперед, в інших народів творяться всякі конечні організації, виробляються пляни, ведеться праця, а українці сидять собі тихенько — ані вони нічим, ані ніхто ними не журиться. Голос інших народів чує світ, а українського голосу нема. Мертвота.

Таке було би, коли б не було Комітету Українців Канади.

Та слава Богу, що він є! Це свідчить, що українці живі люде, що це Нарід. Позаді других не лишилися. Їх працю видно, їх голос чути.

Багато доброї праці виконав вже Комітет і дальше виконує. Перше — поміч скитальцям. І прямо поміч і посередна, цебто старання, щоби помогти скитальцям вийти в світ вільного, самостійного життя.

Другою важною справою, що не може бути байдужою для Комітету, є Українська Національна Рада. Це ж Український Уряд на вигнанню. Це той осередок, кругом якого будучність Українського Народу має розбудовуватися. А там працюють люде, отже і їм треба помогти, бо їхня праця, це праця всенародня. Події на світі можуть піти таким ладом, що серед них Українська Національна Рада займе місце дійсного державного українського уряду. В звязку з тим плянується Світовий Конгрес Українців.

Все те вимагає праці, вимагає жертви ширшого загалу. Всіх. Кожної одиниці. Ніхто не повинен відтягатися. Лише праця гуртом є легкою і разом є великою.

Треба мати в руках великий фонд, щоби виконати велику працю. Треба створити певний, сталий, наперед обчислений дохід, а при спільній допомозі загалу це можливе.

Це треба мати на увазі з початком 1949 року і всім стати в оден народний ряд. Руки всіх повинні простягнутися до тої праці, якої вимагає хід часу і стремління до кращої будучнини.

НАСЕЛЕННЯ АНГЛІЇ.

Статистика показує, що Англія має понад 50 мільйонів населення.

АРХИЄПИСКОП КЕНТЕРБЕРІЙСЬКИЙ ПОСЕРЕД ДП.

В кінці минулого листопаду Архиєпископ Кентерберійський прибув з Англії на британську зону в Німеччині з метою особисто пізнати життя ДП (скитальців) по таборах. 25 листопада в Білефельді Архиєпископ мав зустріч з духовенством ріжних визнань, яке обслуговує релігійно скитальців. Були тут усі священики УАПЦеркви британської зони **на чолі з Митрополитом Полікарпом,** правосл. російське духовество з еп. Атаназієм, сербське православне духовенство, лютеранське, представники баптистів і др., загалом до 100 осіб. Відбувся спільний обід, підчас якого представники ріжних конфесій виголошували промови.

Митрополит Полікарп виголосив слідуючу промову.

Ваша Ексцеленціє!

Вітаю вас з прибуттям на цю землю, чужу для вас, англійців, і для нас, українців.

Я відчував би більшу радість, якби я вітав вас у вільній і незалежній Україні, яка такою буде, і ми всі українці-скитальці твердо і глибоко в це віримо і про це щоденно благаємо Милосердного Бога.

Ми молимо Бога, щоб Він дарував всьому світові спокій і всім людям спокійне та щасливе життя, а особливо тим, які прихильно ставляться до нас, українців, і турбуються нашою долею. Ми віримо, що настане час, коли безбожницька хвиля пройде і безбожники щезнуть з лиця землі, як тане віск від огню, а ми повернемося на свою рідну землю.

Прошу ваших молитов, щоб наші бажання здійснилися якнайскорше.

Прийміть же від мене цей образ Божої Матері, споруджений українськими руками тут на вигнанні. Нехай він нагадує вам Україну та її многострадальний нарід, що потрібує ваших молитов."

Вишитий образ Божої Матері в художній оправі гуцульського мистецтва, з вишитим українським рушничком Архиєпископ прийняв з подякою на памятку про українців вигнанців з рідної землі.

Вкінці промовляв Архиєпископ, обіцюючи, по ознайомленні з життям таборян, порушити в Головній Кватирі ряд питань з метою поліпшення положення ДП в британській зоні.

Після обіду Митрополит Полікарп мав окрему розмову з архиєпископом Кентерберійським в справах потреб УАПЦеркви.

УКРАЇНО!

Нене! Замучена Вкраїно!
Обмитий кровію краю мій
Страдальнице, одна руїно
Розбитий лихом народ твій.
Ідуть брати в чужу дорогу,
Шукають там раю-небес,
Бо там правдива шана Богу,
Бо там, правдив Христос Воскрес
Де віра наша за Богдана?
Де Володимир наш святий?
Де слава Київських соборів?
Де звичай всім нам дорогий?
Ми знаєм, Боже, Всемогучий
Ти же усіх нас сотворив,
Спали вогнем незгоду братню!
Щоб ворог більш нас не ділив!
Дай єдність думки-слова!
Української віри дай!
Хай згине гнів, докора!
А де журба, хай стане рай!

М. Бук.

„ВІСТНИК"
[illegible] в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: в Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Buffalo Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

ОТ ЩО ВОНИ ПИШУТЬ!

Буде цілком на місци познакомити читачів Вістника, як „Будучність Нації" з 1—14-го грудня, 1948 року пише.

Є там на 1-ій сторові стаття з великим заголовком, яку подаємо тут вповні додаючи до неї свої уваги. Зміст статті, навіть з усіми похибками, такий

ГРУБА ПРОВОКАЦІЯ РЕЛІГІЙНИХ ПОЧУВАНЬ!

У столиці Манітоби у Винипегу, де на 22,578 українських мешканців міста є 19,195 українців католиків існує і животіє маленька групка, що має одинську церкву, яку перебрала від російської буковинської місії, отже не збудувала сама, зате захопила впливи і володіть КУК-ом, ця автокефальна [illegible] ківська група нині в 1948 році, появилася знова прилюдно, [illegible] накинутися на всі свят[illegible] почування українців католиків в книжці на 190 сторін, під заголовком „Життя Йосафата Кунцевича", видані в т[illegible] самій друкарні, де печатається [illegible] взагалі всі видання автокефальних

В Канаді є дем[illegible] повна свобода і кожний може визнавати [illegible] яку хоче згідно зі своїми переконаннями або згідно і без переконань взагалі

Але в Канаді невільно і законом заборонено ширити расові та релігійні упередження та підбурювати одну релігійну групу проти другої.

Якраз **ця книжечка виконує цю роботу** і є першої кляси корпус делікті з напастями найгрубшої видумки проти українців католиків, нашої Церкви, наших святощів, на них в рних і в[illegible] українців католиків Канади взагалі.

також грубої зневаги і образи та визову провокації неможна пустити плазом

Ми апелюємо до відповідальних чинників, а в першій мірі до наших послів, як посла Антона Глинки і посла Антона Заплітного, щоби зайнялися тою справою і тим провокаціям безконечним раз положили кінець.

Коли пан посол Соломон стає перед сенатською комісією то хоча автокефальний вірою називає там Папу Римського „Його Святість" — **ми апелюємо тепер до пана посла Соломона, котрого вибрали також голоси українців католиків, щоби він самий промовив до своєї групи автокефальних і повчив їх тим разом, хто є Папа Римський, інакше слова сказані перед сенатською комісією треба буде уважати за опортунізм і облуду.**

Між українцями в Канаді повинна устати релігійна борба і всі напасти з того приводу повинні бути прилюдно осуджені, якщо взагалі має бути якась співпраця і горожанське співжиття, котрого вимагає добро Канади. Як канадійці ми строго осуджуємо таке поступовання, котре в 1948 році кидає зневагою на більшість українців канадійців. Може Кудрик та його група визнавати всяку релігію, яка їм подобається, спільно з паном Свистуном, чи не спільно, але це не позволяє їм вічно безкарно накидатися на українців католиків Канади і підбурювати свою групу проти інших релігій.

Полеміки були і будуть, але вони мають бути в культурній формі і річеві.

Лайкою і криком закривати брак річевих аргументів не є полемікою.

Цей останній визов і провокація певно захитає КУК-ом до самих основ і коли він то переживе, то буде дуже щасливий... Прецінь на самім чолі КУК стоїть ніхто інший як о. др. В. Кушнір, котрий є канцлером тої якраз Церкви і священиком, проти котрої з такою заїлістю накинулися автокефальні в згаданій книжці

Ось дороги, якими практично підготовляється большевизм в ділянці релігійній і нищиться основи всякої єдности та робиться сильну шкоду для Канади

— — —

Накінець таке. В Канаді живе пять міліонів католиків латинського обряду, котрі на своїх престолах і в своїх богослуженнях почитають нарівні з нами св. Йосафата, як мученика за єдність Церкви, як святого.

Книжка автокефальних є грубою зневагою релігійних почувань всіх католиків Канади, отже визовом проти пяти міліонів наших співгорожан

І хто є той, що сміє так накидатися? Або хто є та групка, що сміє підривати основи співжиття, хоча сама користає з тої свободи, якої відмовляє другим?

Історія большевизму в Канаді, його початки, поширення і кінець дадуть на це достаточну відповідь Бо така робота це млин на большевицьку воду [illegible] агітації, це удар в саме серце канадійської [illegible] горожанського співжиття

Тут не [illegible] українців католиків самих

Н[illegible] вже [illegible] Канади [illegible] безкарно [illegible] вільно

Тою справою повинні зайнятися також католицькі круги Сходу Канади, а в першій мірі Їх Еміненція Кардинал МекҐвіґен в Торонті, „Високопреосвященніший Архієпископ Монтреалу Шарбоно, та сам премієр Канади Сейнт Льорен, котрим також є католиками, котрим католицька віра та Церква є рідні та близькі серцю

Наші уваги.

До наведеної статті додамо кілька уваг.

„Будучности Нації" ходить про книжку про Йосафата Кунцевича, православного видання.

Але ж католики видали були книжку про Кунцевича в Галичині ще 1902 року. З тої книжки взято багато матеріялу до Кунцевича православного видання.

Про Кунцевича надрукували були католики книжочку і в Канаді цілком подібну

Про Кунцевича знайдете в тутешніх гр. кат. газетах, календарях та інших виданнях

Лише православним не дозволяє „Будучність Нації" писати про Кунцевича.

Тільки ж Кунцевич особа історична Його не можна викинути з Історії України; не можна заборонити про нього комусь писати; не можна нікого примусити, щоби писав лише так, як католикам до смаку. Таке можливе хіба нині в Росії

До Йосафата православного видання вибирано матеріял найперше з католицьких жерел, або з певних історичних жерел, отже мали би католики тим ображуватися?

Ми вже писали, що коли в Йосафаті православного видання є неправда, то нехай католики напишуть свою книжку і покажуть ті місця де та неправда є.

Закид, що православні ширять расові і релігійні упередження, підбурюють свою групу проти інших релігій, лаються, кричать, що полемізувати треба по культурному, річево, — це якраз перекручування дійсности. Бо якраз та сама **„Будучність Нації" звала Українську Православну Церкву СМЕРДЮЧИМ ЩОЛОМ, який здох і тріс, сконав на все..** (Про те є в Життю Йосафата православного видання).

І це в неї не є ширення расової і релігійної ненависти. Це в неї культурна полеміка. Це не є накид! Це не є лайка і крик! Це в неї ґрунт до співжиття, для співпраці і для добра Канади.

Накликування послів, епископів, премієра і 5 міліонів католиків, щоби ратували Йосафата, чи греко-католиків, це дике безглуздя.

Католицьких святощей книжка про Йосафата не зневажає, бо гр. кат. Церква, це вдійсности Православна Церква і вона назагал має ті самі святощі, [illegible] Українська Православна Церква

Але погроза Комітетови Українців Канади (КУК-ови), що він може [illegible]тися, коли не стане в обороні Й[illegible] (якого папа проголосив „спец[illegible] заступником Польщі") і не заборонить православним послугуватись [illegible], — **це вже явний похід проти добра і самого життя Українського Народу.**

Зрештою — нехай читачі самі розумають.

ЧОГО ТРЕБА ПРИ ВИХОВАННЮ

Головний судця Е. К. Вил[illegible] промовляв недавно в Винипегу на конвенції Канадійського Виховавчого Товариства, отже між иншим сказав

„Людство може культурно п[illegible]тати, коли одиниці будуть відповідно виховані

Самого наукового знання [illegible] Треба, щоби вихованок розвинув свій власний розум

„Наші предки мали свої хиби [illegible] накож вони мали і простий здоровий практичний розум тому придбали все те добре яке нам передали

„Треба навчити, щоб дитина вчила сама думати і застановлятись [illegible] тяжка задача. До того треба карности (дисципліни) а нині в деяких краях карність з виховання викидають [illegible] би противну демократичній [illegible]

„Нині ветерани показались добрими студентами, бо привикли до карности

„Навчити студента карности, це дати йому велике добро, тревале добро"

ЄГОВІСТИ І СТАЛІН.

Вістка з Стокгольму (з Швеції) доносить, що там „Свідки Єгови" видали книжку, що звесь „Свідок Єгови", якої автор звесь Веніямин. Говориться в тій книжці, що Сталін є „Месією", себто спасителем, який спасе світ від брехні і лиха Він є носителем Святого Духа Є в тій книжці такий висказ:

„Гармонійне життя людства залежить від Святого Світла, яке виходить від Бога і передається Сталіном"

Дальше там сказано, що капіталісти всіх країв настрашаться, коли почують, що організатора і правителя совітської держави післав на землю сам Бог. Є там і портрет Сталіна з підписом: „Сталін, Король Ізраіля, Месія-Король".

Отже так королем месією еговістів є Сталін, а тимсамим еговісти провадять політику Сталіна — большевизм.

З того виходило б, що робота еговістів, це робота комуністична, лише під іншим іменем. Одних вона хоче зводити на манівці комуністичним раєм в Росії, других еговістичними, проповідями.

ДЕКАЛЬОҐ І СУСПІЛЬСТВО.

Десять Божих заповідей, або так званий декальоґ, означують наше відношення до Бога, й відношення людей між собою. Кожна заповідь є головна для людини.

Божа заповідь стоїть на чолі тих обовязків, що вяже кожну людину з його ближнім. Вона нормує родинно-суспільні відносини. Заховання її і совісне виповнення її є основою суспільного ладу, основою щастя і розвою суспільства, а її занедбання стає причиною зіпсуття суспільного життя і ладу.

Ще в раю Господь поблагословив першу родину: Адама і Єву. І ця перша родина стала основою цілого людства. Той лад тревае до нині. І нині також родина є основою людської суспільности. І тому тільки така суспільність є сильна і може бути сильна та довготревала, котра всю свою силу опирає на здорових і моральних добрих родинах. Бо родина є жерелом цілого людства, основою кожної суспільности. Які родини, такий нарід. Як сильні, здорові, моральні родини, то сильною й могучою буде суспільність.

Родина є основою суспільности, постановленою волею Божого провидіння. Тому треба якнайбільше дбати про її благословенний розвій та моральну висоту.

Цю важність родини вказує нам Божа заповідь: „Шануй батька твого і матір твою, то добре тобі буде і довго житимеш на землі". Ця висока нагорода, яку обіцяє Господь дітям за пошану родичів — добро і довге життя — означає значіння родини.

Батько-мати є представниками й основниками родини. Вони є для своїх дітей заступниками Бога на землі, першими по Бозі, як це вчить наука святої віри і як показує нам розум. І тому Бог вложив обовязок на родичів дбати і про дочасне і про духове добро своїх дітей.

Це високе і повне відповідальности завдання, вложене на батьків у родині, потягає за собою певні привілеї і права. Воно дає родичам у заміну за їх дбалість у вихованню незаперечене право на пошану й любов зо сторони їхніх дітей. Сам же Господь приказує дітям шанувати й любити своїх родичів.

Цей обовязок пошани родичів повинен бути для дітей святим через ціле їх життя. Та в нинішніх часах часто бачимо, чуємо і читаємо, що нинішні діти легковажать, або й зовсім топчуть цей свій обовязок. Нині родичі часто-густо дістають зневагу й покривдження від дітей. А за цим виростає упадок моралі й віри, упадок сили й зросту тої суспільности, де цю найголовнішу Божу заповідь у відношенню до родичів топчуть їх власні діти. Бо як псується підвалина суспільности, яким є родина, то мусить псуватися й сама суспільність Живий примір правдивости цих слів бачимо в Росії, де держава нищить родину, вважаючи дітей за власність держави, а не Бога і родичів.

Через те й не дивниця, що часто українські родичі, котрі вродилися в старому краю, плачуть на свої власні діти. Бог поміг їм доробитися дочасного майна, вони не жалують його дітям. А мимо того не дістають пошани й любови, але зневагу. І дивуються старі батьки. Що ж то таке? Де ж причина? Старається не один знайти відповідь і каже: „Це дух часу!"

Той дух часу справді поганий. Ми бачимо власними очима його шкідливу роботу.

Але треба памятати одно: оскілько зла сила, окруження, злі приміри напирають на наше життя, остілько з нашої сторони треба більше праці і рішучости при вихованню дітей. Треба більше уваги і дбалости.

Говорить зла сила нашим дітям, а ми говорімо два, три, чотири рази більше, а певно діти нас послухають. Родичі повинні памятати, що вони перші учителі для своїх дітей. Треба робити так, як каже Святе Письмо: Говори дітям, коли встаєш, говори при столі, при праці, вдорозі, говори де лише можеш, а виховаєш дітей на таких, як треба.

Свящ. К. Желішкевич.

ЧУЖЕ ПРИЗНАННЯ.

Бесіда про те, що якийсь нарід чи Церква мусить конче бути признана кимсь другим, це бесіда пануючих. Тих, що признають, коли хочуть, а не признають, коли не хочуть.

А тих, яких признають, вони зачисляють до гірших, до неповноправних.

Коли ж поневолений нарід, чи поневолена Церква хоче увільнитися з чужої залежности, то пануючі через своїх агентів підносять крик: „А хиба ви признані? Хто вас признав? Хто вас признає? А доки непризнані, ви нічого не варта".

Та коли нарід висвободжує себе, він не може і не сміє на такі крики оглядатися. Він не сміє допускати думки про якесь чуже признання. Він мусить ставити своє власне признання самого себе і своїх прав висше всіх чужих признань. Це одинока дорога до увільнення себе з чужої залежности.

Його ідеалом мусить бути увільнення себе від всіх чужих признань. Бо ж він хоче стати самостійним господарем і стояти побіч других, як рівний з рівними.

А це не є гріхом ані перед Богом, ані перед людською справедливістю. Він же домагається лише тих прав, які мають інші люде.

Це ж основа християнства. До того зводиться вся наука Христа й апостолів. Ви всі брати, казав Христос. Брат і сестра мені, хто йде за моєю наукою. Нема ліпшого й гіршого жида ні грека; нема ліпшого й гіршого в тім, що хтось жид, що хтось грек.

Проповідь, що хтось конче мусить бути признаний другими, це протихристіянська проповідь; проповідь тих, що хочуть панувати над другими. А християнська проповідь, це проповідь братерської рівности, де нема пануючих і поневолених.

Та буває, що коли люде звикнуть до підданства, то не можуть зрозуміти братерської рівности. Вони стратили почуття своєї гідности, своєї самостійности. В них знищена віра в самих себе.

Пригадується оповідання, що коли в Австрії скасовано панщину (неволю), то деякі люде плакали кажучи: „Що ж ми тепер зробимо (без панів)? Ми ж тепер самі лишаємося..."

Виставлялася давнійше в кінотеатрі в Канаді штука — вихід жидів з египетської неволі. І був там такий образок:

Йде Мойсей з Ароном до Фараона домагатися, щоби той випустив жидів з неволі. Мойсей йде сміло вперед, а Арон боком за ним підбігає, — звичайно раб.

Нараз перед палатою зявляється Фараон. Арон ледво вздрів Фараона, а вже хоче падати перед ним на землю, як звик падати від дитинства перед тими, що його неволили Але скоро спостеріг це Мойсей, протягнув руку і не допустив свого брата до такого самопониження.

Який многомовний образ! Хто привик до неволі, той боїться випростуватися на повний зріст. Він не відважиться стати в обороні належних йому прав.

Доперва тоді, коли зродиться в раба почуття власної гідности, він поволи випростовуєсь, перестає на других оглядатися, починає вірити в свою силу і працю, і доперва тоді він виходить на стежку, що веде з неволі на волю.

ПРО ЙОСИФА ДРУГОГО.

Багато є гарних оповідань про австрійського цісаря, Йосифа Другого, сина Марії Тереси. Українська Історія згадує його головно за те, що він хотів полегчити долю панщизняків, а вкоротити права тих панів, яких невільниками були панщизняки і зробив початок до скасовання панщини. А що за його панования прийшла Галичина з під Польщі під Австрію, то добра воля Йосифа розтягалася і на галицьких українців.

І виходить, що хтось з тих панів, яких права хотів Йосиф вкоротити, його отроїв.

Родився він 1741 року, а цісарем був від 1765 до 1790 року. Перший розбір Польщі був 1772 р. і тоді Австрія забрала Галичину.

Є оповідання, що в околиці Відня живе офіцер, дуже гідний чоловік, але гірко бідує. Родина в нього велика, бо десятеро дітей, а всі ще такі, що заробляти на себе не можуть.

Заінтересувався Йосиф тим чоловіком і несподівано одного разу зайшов до його дому.

Це був такий час, коли вся родина була зібрана разом. Роздивився він кругом і каже тоді:

— Казали мені, що в тебе є десятеро дітей, а я бачу тут одинадцятеро.

На те офіцер:

— Так, в мене є лише десятеро, а це чужа дитина.

— Як чужа?

— А так, — почав чоловік пояснювати, — що хтось лишив маленьку дитину в моїх воротях і я її взяв. Думав я, що знайдеться такий дім, що її забере, але такого не було, отже я ту дитину виховую. Це вдійсности тепер наша дитина.

І каже тоді цісар:

— Я щасливий, що про тебе довідався, бо ти належиш до тих великих людей, яких всюди на світі дуже треба. Ти більший від тих, яких світ великими вважає. Від нині я ставлю тебе на високе становище при своїм дворі, а крім того я ще окремо буду помагати твоїй родині Я хочу також помогти тобі в твоїм благороднім ділі.

ДЛЯ СТАРИХ І МОЛОДИХ.

Читаємо в Книзі Мудрости:

Пожиток, який гріх дає, приходить одною брамою, а виходить двома.

Хоч злий чоловік надієсь на свою силу, то всеж він замотаєсь так, що не висвободиться.

Оскілько висше піднесеться грішник, остілько більший буде його упадок.

Око Господнє бачить лихі діла і судить, щоби і памяти по злих людях не лишилося.

Лихі счезають, як дим в воздусі і память їх покриється неславою.

Святий Іван Милостивий придбав собі за життя нагробний камінь, але не казав його викінчувати. Це тому, що згадка, що камінь ще не цілком оброблений, говорила йому завсігди: „І твоє життя ще не скінчене, отже працюй так, щоби при кінци було воно якнайкрасше викінчене.

Правда, що Христос відкупив нас через хрест і терпіння, але полишив для нас те, що хто хоче бути відкупленим (спасеним), то повинен бути готов на хрест і терпіння. — Св. Григорій.

Є дві любові· Любов до Бога, яка каже забувати себе, і любов до себе, яка каже забувати Бога. — Св. Августин.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Подібне було на обласнім Соборі Африканської Церкви в Картагіні 418 року. Тут папський висланник єп. Фавстин, покликався на канони обласного Сардійського Собору з 347 року, нібн взяті з 1-го Никейського Собору, — де признаєсь папам право приказувати Африканській Церкві. Тоді Собор перешукав архіви (бібліотеки) в Александрії, Антіохії і Царгороді і порівнавши ухвали Никейського Собору з Фавстиновими, побачив, що Фавстинові пофальшовані в користь папи. Тоді написали папі Келестинові гіркий лист, де дорікають за фальшовання, — а важне, що згаданий лист підписав також св. Августин В листі кладеться натиск на те, що Рим не має права мішатись в справи Африканської Церкви. Ось кілька висловів з того листа:

— Просимо вас, пане брате (в церк. слов. мові: „господине брате"), щоби ви в будучости не допускали зі скаргами тих, що звідси (з Африки) приходять і не приймали до Церкви тих яких ми відлучили... бо подібно сказав і Никейський Собор. Розумно і справедливо признав він (Никей. Собор), що всякі справи повинні вирішуватись в своїх сторонах. Бо отці (Собору) судили, що для жадної області нема недостачі благодати Святого Духа... Чи знайдеться хтось, що повірив би, що Бог наш може лише комусь одному дати можність справедливого суду, а богатьом священикам, що зійшлися на Собор, не дасть його?... І так не дозволяйте, щоби на просьбу деяких ви посилали сюди (до Африки) ваших духовних на розсліди, і не допускайте до того, щоби виглядало, що ми вносимо світову гордість в Церву Христову...

Крім того в канонах Картагінського Собору постановлено, що епископи Африканської Церкви може їхати до Риму лише тоді, коли має дозвіл своїх властей (канон 32), а коли хтось з Африканської Церкви хотів би переносити справу на суд до Риму, такого з Африканської Церкви виключити (канон 139). Це все показує, як папи силувались накидати свою власть другим, вживаючи навіть фальшовань, та як Східна й Африканська Церква вважали себе від Риму цілком незалежними і для Риму незобовязаними. Подібних фальшовань Римська Церква має за собою багато, і в кожній більшій Історії Церкви про них згадується

Уявімо тепер собі, що Володимир Великий знав би Історію Сімох Вселенських Соборів і постанови Собору Картагінського (в Африці) — чи був би він згодився, щоби Рим був його зверхником? А може він і знав — і тому приняв Христіянство від Східної Церкви.

Папське Старшинство.

При огляді Соборів ми бачили, що Римська Церква довгі віки не була провідницею Христіянства. Зате провідницею була Церква Східна. Папа був тоді римським епископом, а не більше. В поапостольських століттях про верховенство римського епископа ніхто не думав.

Тай не диво. Багато Отців Церкви, люди святі і великого розуму (св. Іван Золотоустий, св. Августин і др.) розуміли, що Христос не поставив Петра старшим. Так вони в своїх писаннях висловлються. Апостол Павло не вважав Петра старшим — а то був би в своїх писаннях про те згадав, так, як згадує, що він робив Петрови докори, або що Петро поставлений для навертання лише жидів, або що він (Павло) не менший від других Апостолів. Тай ціла Історія Церкви не знає навіть, чи Петро був в Римі, чи ні, Сама Римська Церква не має на те певного доказу. Вісти про те, хто в Римі був першим епископом, дуже поплутані. Імена перших кількох папів, то голі імена, без якогобудь дальшого змісту. Словом — все таке неясне, поплутане, або неймовірне, що навіть щирі і совісні представники Риму вважають лише легендою перебування Петра в Римі. (Про те ширше в книжці „Чужа Рука").

Ось ще кілька фактів та аргументів:

Апостол Павло, що був і писав в Римі, не згадує нічого про Петра, хоч інші особи згадує.

Каже ап. Павло, що Петро призначений для навертання жидів (до Галат 2. 7-8), отже хіба ап. Павло не знав би, що Петро поставлений для всіх?

Апостольство є висшим урядом, ніж епископство. Кардинал Бароній каже про Петра:

Його уряд вимагав, щоби він не сидів на однім місци, але, оскілько це для чоловіка можливе, подорожував по цілім світі... (Нон ерат еюс оффіціо...).

Коли б ап. Петро був епископом, то це виглядало б на таке, як коли б король Англії хотів бути мейором Лондону

Але є ще інші вислови давних церковних письменників.

Іриней каже, що „Римську Церкву заснували й упорядкували два найславніші апостоли, Петро і Павло".

Діонізій з Коринту зве її „нивою Петра і Павла".

Епіфаній каже, що: „Петро і Павло були оба в Римі, разом Апостолами й епископами".

Евсевій каже, що папа Александер „одержав наслідство від Петра і Павла".

Іриней знов, що Петро з Павлом „заснувавши і виплекавши цю Церкву (в Римі), передали епископство в руки Лина"

З наведеного виходило би, що першого епископа поставили Петро і Павло разом і тому римський престіл треба би звати хіба „петро-павлівським"

Словом—римські претенсії до Петрового наслідства не мають ані історичної, ані льогічної (розумової) основи.

Розвій сили папства.

З перегляду Соборів бачимо, що сила Риму довгий час була в христіянськім життю невелика. Одначе епископи Риму почали досить вчасно робити заходи до підчинення собі Східної Церкви.

До зросту папської сили причинилося кілька причин, як: римський епископ був одиноким видним на Заході; він був в старій столиці найбільшої тоді держави; римські епископи не перебирали в способах, щоби добитися власти над другими Церквами. Сюди належать прим фальшиві грамоти, т. зв. „Ізидорові декреталії", що появилися на Заході коло 850 року, які мали доказувати, що римські епископи від самих початків видавали рішення, як найвищі епископи Аж пізніше виявилось, що ті грамоти були підробленим твором.

Папська сила росла окремо ще тим що в 8-ім віку західні пануючі (Пипін і Кароль Великий) дали папам певний простір краю і так дали їм можність мати політичну силу, зробили їх світськими королями. Це дуже скріпило силу папів, але рівночасно обнизило моральну силу Римської Церкви.

Маючи політичну силу в руках, Римська Церква перестала оглядатись на первісні основи Христіянства, на постанови Соборів. Вона почала впроваджувати целібат, наперекір 1-му Соборові; почала вважати неважним миропомазання, коли його уділив священик, а не епископ; додала до Символа Віри слова „і від Сина", хоч 7-ий канон 3го Вселенського Собору заборонив в Символі Віри щобудь змінювати, а слідуючі Собори потвердили це під карою відлучення від Церкви. Були ще деякі зміни. А поза всім тим вічне намагання папів підчинити всіх під свою власть довели Схід і Захід до такого стану, що треба було малої іскри, щоби повстав великий огонь.

З другої сторони від часу, як папство дістало в руки державну силу, воно стало політичним інструментом в руках політичних груп, на які ділились багаті родини Італії. Папство було для них джерелом політичної влади і доходів. Котрій партії вдалось поставити з між себе папу, та була при кермі папської держави. Вона мала тоді силу і доходи. Зате партії, що були поза кермою, шукали зараз способу позбутись папи і вибрати нового папу з між себе. Звідси цілі історії про вбивства та отроювання папів і т. п. Релігійні питання не мали для таких політичних партій ніякого значіння, а тимсамим і для їх вибранця. Папство стало джерелом політичної могучости і було воно щастям для того хто при помочі свого папи забрав його в руки.

Окремо треба звернути увагу на спосіб, якого папи вживали і який [illegible] но використовували, а то — поміщали або ставати в обороні тих, яких другі Церкви осуджували, або виключували. Це спонукало Африканську Церкву до видання листа до папи Келестина, де кажуть, що римський епископ не сміє [illegible] мати скарг з Африки, ані не сміє посилати туди своїх відпоручників для [illegible] сліду; це спонукало до встановлення канонів, що забороняють до Риму [illegible]тися (Картаг. Собор 418 р.).

До дуже яскравих примірів такої римської роботи належить хоч би такий факт:

На початку 7-го століття сотник Фокас (602—610) вимордовує цілу родину царя Маврикія (в Царгороді) і сам стає царем. Царгородський патріарх не хоче його поблагословити, вважаючи вбійником. Тоді Фокас вдається до папи Боніфатія 3-го, папа його благословить, а Фокас зі своєї сторони признає папі титул „всесвітного". Так виглядали римські способи для поширення власти і сили папства.

Між Сходом і Заходом цілі століття йшли передерки і ворожнеча. Рим використовував всі способи, щоби знайти на Сході прихильників: послугувався фальшованням та інтригами, брав в оборону найгірших людей, коли сам міг на тім скористати, вишукував кожну слабшу сторону і трудність Сходу для посунення своєї заборчої політики З другої сторони Схід обороняв свої права, аж доки не прийшло до повного і тревалого розділу Сходу з Заходом, що сталося в 11-ім віку.

(Дальше буде)

МЕДИЦИНА А ВЕТЕРИНАРІЯ.

На лікарськім зібранню шікаговського університету, голова медичної школи Лойолі, др. Ветнер, говорив, що нинішна медицина (лікарська штука) є лише ветеринарною штукою. Лікарі так розглядають людей, як ветеринарі коней. Нема і згадки про духову сторону чоловіка. На те вже давнійше звертав увагу протестантський священик, Стенлі Джонс, кажучи, що молитва може помогти скорше, ніж пігулки, а побожні розважання скорше ніж медицина

На Атонській горі і кругом є нині 20 монастирів, багато церков і каплиць і великі бібліотеки з старинними матеріялами.

ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ СВ. МИХАЇЛА В ВИНИПЕГУ

Церква св. Михаїла, а побіч парафіяльна хата.

Цего року Українська Православна Церква св. Михаїла, в Винипегу, святкує 30-літний ювілей свого існовання.

Перед 30 літами громада свідомих вірних відділилася від російської церкви і купила собі церкву від сиріян при Дізраелі ул Її відновлено і вона є дотепер.

Та зпочатку цю громаду обслугували чужі священики, аж до 1932 р., коли прийшов перший священик з Української Православної Церкви, о. Ф. Галицький. Він, українець з Буковини міг тут зробити більше на початках, ніж хто другий, бо і більша часть громади, це українці з Буковини. За його побуту громада побудувала салю під церквою.

Другим парохом був о. Дм. Кирстюк, що багато причинився до розвитку громади.

Дальше прийшов о. І. Дмитрів, який є тут вже 10-ий рік

Зріст громади найбільше помітний в кількох послідних літах. Значно зросло членство, побудовано гарний дім для священика побіч церкви.

При церкві є Недільна Школа, великий відділ молоді СУМК-у ім. Б. Хмельницького ч. 81, Жіночі [illegible] Прев. Богородиці й О. Ко[illegible].

Є при церкві і світські організації Запомогове Т-во св. Михаїла, відділ молодших Добродійне Братство св. Михаїла, відділ старших та Канадійське Запомогове Т-во

Церква має також хор під управою п. Володимира Богоноса

Ще згадати о, що нинішна церква св. Михаїла є катедральною церквою. В ній Впреосв. Владика, Мстислав часто відправляє Службу Божу.

Так коротко представляється історія громади і церкви св. Михаїла в Винипегу.

О. Паліброда, голова.

Вас. Бойчук, секретар,

о. І. Дмитрів.

20-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА НИКОЛИ Й ОЛЕНИ ВЛАДІВ

Ст. Джін, Ман. — В понеділок 22 листопада п-во Никола й Олена Влад святкували 20-ліття свого супружого життя. Вони запросили своїх приятелів, щоби разом відсвяткувати той памятний день. Підчас вечері п. А. Кирилюк з Пембіни, виголосив промову і пожелав шановним ювілятам доброго здоровля, довголіття і потрібного гаразду.

Дальше звернувся до присутних за жертвами на Дівочий Інститут. Жертвували: по 5 дол.: Я. Баскевич; по 3 дол.: п-во Влади; по 2 дол.: п-во Кирилюки з Пембіни, П. Ткачик, І. Валина, Ф. Влад, Г. Манчуленко, М. Ворбанський: по 1 дол.: пані М. Коваль.

Всім жертводавцям щира подяка. Гість.

ПРИМІРНЕ ВЕСІЛЛЯ

Шортдейл, Ман. — В Укр. Прав. Церкві св. Тройці, в Шортдейл, о. Т. А. Горбай повінчав 7 листопада панну Ольгу Малюту з Василем Бойчуком.

По вінчанню в місточку Шортдейл, в Нар. Домі відбулася весела забава, яку прилагодили родичі Ольги.

Забава була гарна, бо тверезa. Тут о. Горбай згадав зібраним, що і при забаві не треба забувати важних справ, отже не забуваймо, що Різдво зближаєсь, а наші брати на скитальщині чекають помочи.

За тим почалась збірка, якою занялися — п. Клапоущак, пані Гаяя Ірха та Галя Герман. Зібрано 56.75. За те щира подяка жертводавцям, а молодим — многих літ!

Ще згадати, що п-во Малюти є взірцевими і щедрими членами церковної громади. Тай ціла шортдейльська громада належить до дуже щедрих. Гість.

ГІДНІ ПОМИНКИ

Довнінг, Алта. — В пятницю 5-го листопада, відбулось в тутешній Укр. Прав. Церкві Поминальне Богослуження, заходом пані Марії Буяр, за спокій душ її близких — мужа Николая, дочки Насті та родичів Николая і Катерини. Богослуження правив о. Васпліів з Вилнагдову.

По Богослуженню в хаті п. Буяр був Парастас й обід, підчас якого п. Лука Вининк піддав думку, а п. Митро Шерстинка переповадили збірку на поміч скитальцям, що принесла 13.70.

Слід зазначити, що пані Буяр, як релігійна православна христіянка, не забуває за тих найдорожчих, що покинули цей світ, і кожного року Поминальним Богослуженням увіковічнює їхню память, а тимсами дає добрий примір своїм дітям, як належиться шанувати память померших родичів і близших з родини.

Жертви зложили: Л. Вининк 2 дол.: по 1 дол.: Г. Баланецький, М. Шерстинка, Ф. Стрийський, О. Онгурян, пані Марія Буяр, М. Буяр, І. Буяр; по 50 цт.: Марія Сorобей, Г. Онгурян, І. Мочульський, З. Микитка, Настя Бойко, Анна Репка; по 55 цт. Сватохія Робінська, П. Російчук; по 10 цт.: В. Бабич, Катерина Російчук

Жертводавцям за це гідне діло щире спасибіг, а пані Буяр прожити щасливо з родиною ще довгі літа. Близький.

ЗБІРКА НА ХРЕСТИНАХ НА ПРЕСУ

Гані Мун, Саск. — В неділю, 31 жовтня, Всеч. о. Дяшин охрестив маленьку донечку п-ва Якубчаків. На принятію в домі родичів п. С. Карпіш завізвав гостей, щоб з цеї нагоди зложили дар для нашої преси: Українського Голосу і Вістника. Жертвували слідуючі особи:

В. Якубчак 3 дол. По 1 дол.: П. Якубчак, Р. Іванюк, Л. Горичун, С. Карпіш, А. Діаура. По 50 цт.: А. Павлишин, Ю. Стратійчук, А. Погорецький, Марія Іванюк 25 цт. Разом 9.75.

Цю суму по половині призначено на обидва часописи.

Жертводавцям щира подяка. Л.Г.

ПОДЯКА ЗА КНИЖКУ

Ельфрос околиця, Саск. — Хочу на отсім місци подякувати о. Куприкови за написання книжки Життя Йосафата Кунцевича.

Ця книжка відслонює очі і показує багато такого, що дотепер не було відоме. Вона показує, хто був Кунцевич і яка була його робота.

Я дістав був ту книжку, але як позичив сусідови, а від сусіда пішла дальше, то затубилася. Аж за якийсь час я довідався, що вона 20 миль замандрувала.

Проти неї дехто в Канаді підносить крик, але крик є криком. Крик не є розумом і лишиться голосом вопіющого в пустині.

Українець г.к.

НОВІ ЦЕРКОВНІ ГРОМАДИ

За старанням Всеч. о. Т. М. Кисілюка з Престон, Онт., на протязі минулого року зорганізувалися дві церковні громади, а то в Брентфорд, і в Сарнія, Онт.

Громада в Брентфорд приняла за свого патрона Св. Архистратига Михаїла, а громада в Сарнії в честь Пресвятої Тройці.

Судячи по дотеперішних досягах обох громад, перед ними стоїть світла будучність. Треба вірити, що вони скоро будуть мати свої власні церковні будинки, з чим їх діяльність ще більше побільшиться.

Головою церковної громади в Брентфорді є п. Володимир Паньків, а в Сарнія п. Юрій Барбаза.

Обом громадам і їх о. пароху найкращих успіхів

Обсерватор.

ЕВДОКІЯ ПАВЛЮСТ

Айтуна, Саск. — По кількамісячній недузі упокоїлась в Бозі 16 листопада в шпиталі у Ріджайна, Саск., Евдокія Павлюст з Айтуна, Саск., на 45 році життя. Дня 19 листопада відбувся похорон. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. прот. І. Кусів, який сказав прощальну промову на подвірю і виголосив проповідь у церкві. По Службі Божій він попросив зібраних зложити жертви на Колегію св. Андрея у Винипегу. На його зазив зібрано 28.35.

Покійна Евдокія прибула до Канади в 1923 р. з села Бобильниця Волоська, повіт Яворів, Галичина. В Айтуні, Саск., належала разом з чоловіком до Української Православної Церкви, в якій щиро працювала. В 1947-8 рр. була вибрана касієркою Сестрицтва при церкві. З великим смутком супроваджала її до гробу айтунська громада.

Присутний.

ПОДЯКА

Оцим складаємо щиру подяку

Всеч. о. прот. І. Кусому за похоронне Богослуження і проповідь та всім тим, що причинилися до влаштування похорону і взяли участь в похороні Євдокії Павлюст, а також всім жертводавцям за жертви на Колегію св. Андрея у Вінніпегу.

Муж Іван і діти.

МАРІЯ КАРБАШЕВСЬКА

Вилингдон, Алта. — В шпиталі у Вилингдон упокоїлася в Бозі пані Марія Карбашевська, проживши 81 рік. Походила з Ворісціє на Буковині, а до Канади приїхала 45 літ тому зі своїм мужем Василем, який помер тому 16 років. В початках в Канаді проживала в Дежарлей, Алта., а після смерти мужа доживала віку при синові Дмитрові, який обіймає посаду купця збіжжя у Вилингдон.

Покійна була високих християнських чеснот, глибоко релігійною і в тому дусі виховала п'ятеро дітей. Була жертвенною й приятельською, тому й не диво, що на її похорон, який відбувся в понеділок 22-го листопада, зійшлося багато народу.

Похоронні відправи відслужив Всеч. о. Г. Василів, а тілом заопікувалося похоронне заведення п. Смолика з Едмонтону. По цім відбувся Парастас в Народнім Домі, а відтак спільний обід. Звідти похоронний похід вирушив до Дежарлей, де й зложено тіло на цвинтарі при руськo-православній церкві, якої членкою покійна Марія була членкою і де спочиває її муж.

Покійна оставила в смутку два сини і три дочці. Найстарша Сайда замужна за Шимком на Дежарлей, Єлена за Климом в Рочестер, Василь у Шалка, Дмитро у Вилингдон є в заряді місцевої громади як секретар та касієр, а наймолодша дочка Єлисавета замужна за Ник. Денька, який входить до заряду Української Православної церкви св. І. Хрестителя в Едмонтоні. Полишила рівнож 25 внуків та 5 правнуків.

При останньому цілуванню Всеч. о. парох пригадав присутним, що добре було б увіковічнити память покійної згадкою в нашій пресі, на що присутні щиро відгукнулися й зложили 44 доляри на Український Голос та Вістник.

Більші жертви зложили: по 5 дол.: Н. Денко, пані Сайда Шимко; по 2 дол.: М. Падалюк; по 1 дол.: Всеч. о. Гр. Василів, Н. Бабюк, пані М. М. Гордей, Вас. Карбашевський, М. Шимко, Д. Клим, пані В. Карбашевська, М. Падалюк, Ф. Шимко, М. Білий, П. Керелюк, С. Кравчук, І. Бойчук, Л. Вітвіцький, І. Шевчук, Г. Стасюк, А. Менвак, Лука Воднар, М. Гавриляк, пані Є. Клим, Д. Стогра, пані Сваб, О. Гуцуляк, пані Коготайло, Г. Ковальчук.

Решта дрібними. Всім жертводавцям щира подяка.

Покійну Маму й Бабусю, сусідку й приятельку осели Боже у вічному царстві, де нема болізні журби, а життя вічне. Вічна Її Память!

о. Г.В.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Николая чуд. — Бюкенен
Бокс 699 — Телефон 67
Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гр[redacted]
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Николая чуд. — Говлін
22. Середа. Зачаття Пресв. Богор. — Довпел.
26. Неділя — Врокстон.
Тел. 798. — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гр[redacted]
19. Неділя. Св. Николая — Роритон Ювілей Церкви.
22. Середа. Св. Анни — Драй Ривер Ювілей Церкви.
26. Неділя — Еншва. Ювілей Цер.
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Давфин.
7. Пятниця. Різдво — Давфин 12 година вночі.
Велай Ривер, год. 9 рано.
8. Субота. Собор Пр. Бог. — Ворд.
9. Неділя. Первмч. Стефана — Етелберт.
14. Пятниця. Новий Рік — Роритон.
16. Неділя — Косів.
18. Вівторок. Навечеря Йордану — Давфин.
19. Середа. Йордан — Веназь год. 5-та рано.
20. Четвер. Собор Івана Хрестителя — Богдан.
23. Неділя — Гарленд.
30. Неділя — Еншва.
Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бол[redacted]чука.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Николая — коло Пасічників.
22. Середа. Св. Анни — коло Кун[redacted]
26. Неділя — Тідор, місто.
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Інсінер, місто.
7. Пятниця. Різдво Госп. І. Христа — Шіго полуд., 6 год. рано.
8. Субота — Коло Жучкавів.
9. Неділя. Стефана — Шіго місто.
14. Пятниця Новий Рік — коло Кущів.
1[illegible] Неділя — Дробот.
1[illegible] Вівторок. Св. Води — Шіго полуд. 1 год. попол.
19. Середа. Йордан — Інсінер. полуд.
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Льори.
23. Неділя — Вест Брук.
30. Неділя — Елмор.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Ул[redacted]
ГРУД[redacted]
19. Неділя — Сенді Лейк.
22. Середа. Св. Анни — Січ.
26. Неділя — Оакборн.
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Виста.
7. Пятниця. Різдво — Сенді Лейк.
8. Субота. Собор Пресв. Богор — Оакборн.
9. Неділя. Влмч. Стефана — Січ.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Мензі.
16. Неділя — Енгусвил.
18. Вівторок. Навеч. Богоявлення Свячення води:—
Год. 10 рано — Сенді Лейк.
Год. 2.30 попол. — Мензі.
Год. 4.30 попол. — Січ.
19. Середа. Богоявл. Господнє — Сл. Божа і свяч. води Оакборн. 2.30 попол. свяч. води в Виста.
20. Четвер. Собор Ів. Хрестителя — Сл. Божа і свяч. води Глен Елмо.
21. Пятниця. 4 год. попол. свячення води — Енгусвил.
23. Неділя — Росборн.
30. Неділя — Сенді Лейк.
ЛЮТЕНЬ:
6. Неділя — Мензі.
12. Субота. Трох Святих — Виста.
13. Неділя — Січ.
15. Вівторок. Стрітення — Енгусвил.
20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Оакборн.
Адреса: Box 84, Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховського.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Николая чуд. — Гронлид північна.
22. Середа. Зач. В-ої від св. Анни — Гронлид Каплиця.
26. Неділя — Гронлид над річкою. По Богослуженню катехизація.
Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сл[redacted]
ГРУДЕНЬ:
пн. 1 год. пополудні.
19. Неділя — Стрий. Річні збори год. 1.30 пополудні.
20. Понеділок. ап. Андрея — Бойн Лейк. Річні збори год. 1 попол.
22. Середа. Св. Анни — Гвендон. Річні збори, год. 2 пополудні
26. Неділя — Спеден. Річні збори год. 2 пополудні.
СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Ту Лейкс.
6. Навеч. Різдва Хр. Велике Повечеря — 12 годи в ночі Спедеч.
7. Різдво Хр. — Смокі Лейк. Вечірня — Вільна, 3.30 попол.
8. Субота. Собор Пр. Богор. — Беліс.
9. Неділя. Первмч. Стефана — Стрий.
14. Пятниця. Новий Рік — Сенді Репидс.
16. Неділя — Гвендон.
18. Навеч. Богоявлення.
9 год. — Тірін, Водосвяття
12 год. — Гвендон "
3.30 попол. — Спеден. "
4.30 попол. — Вільна "
5.30 попол. — Стрий "
Велике Повечеря Смокі Лейк.
19. Середа. Богоявлення — Спеден.
20. Четвер. Собор Ів. Хрест. — Бойн Лейк.
23. Неділя — Легаод (Біг Медов)
30. Неділя — Гіфорд.
Поч. Скринка 309 Смокі Лейк. Алта
Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Прот. Дм. Фокія
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Николая — Портедж ля Прейрі (Храм).
26. Неділя — Поплярфілд

СІЧЕНЬ:
7. Пятниця Різдво Хр. — Брендон. В Поплярфілд о. Кульчицький
8. Субота Собор Пресв. Богор. — Портедж ля Прейрі; В Попляр Парк о. Кульчицький
9. Неділя Стефана — Тиндал; В Іст Селкирк о. Кульчицький.
Адреса: 932 Прічард аве. Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Лужани.
22. Середа. Св. Анни — Ісвас.
26. Неділя — Гемлин.
Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фіца.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Воспайт (Річні зб.)
22. Середа. Св. Анни — Федора (Річні збори).
26. Неділя — Восетна (Річні збори)
УВАГА: Після кожної відправи буде перекуска, а відтак збори
Адреса: Скр. 62. Тел. 10. Радвей

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Св. Николая — Пайн Ривер.
22. Середа. Св. Анни — Ервуд.
26. Неділя — Флин Флон.

СІЧЕНЬ:
2. Неділя — Шерідон.
7. Пятниця. Різдво — Свон Плейн.
8. Субота. Собор Пресв. Богор — Глен Елдер.
9. Неділя. Стефана — Гвес.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Мейбридж.
16. Неділя — Стінен.
19. Середа. Йордан — Арач 7 год. р.
19. Середа. Йордан 11 год. рано — Аран-Кобзар.
20. Четвер. Собор Ів. Хрестителя — Пайн Ривер
23. Неділя — Грайтбін
30. Неділя — Норквей.
Адреса: Бокс 124 — Аран, Саск.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

16 Ч 3 Прор. Софонія, преп. Івана
17 П 4 Влмч. Варва і Юліанії
18 С 5 Преп. Сави Освященого

19 Н 6 Нед. 26. Св. Николая чуд.
20 П 7 Амвросія єп. Медіолан.
21 В 8 Преп. Потапія, Состена ап.
22 С 9 Зачаття Пресв. Богор.
23 Ч 10 Муч. Мини, Ермогена
24 П 11 Преп. Даниїла Стовп.
25 С 12 Спиридона чудотворця

26 Н 13 Нед. Праотців. Мч. Евгенія
27 П 14 Муч. Тирса, Левкія, Аріана
28 В 15 Свщмч. Елевтерія і Анфії
29 С 16 Прор. Аггея, мч. Марина
30 Ч 17 Преп. Даниїла і трех молод.
31 П 18 Муч. Севастіяна і воїнів

СІЧЕНЬ:

1 С 19 Преп. Іоїл та Ігнатія Печер.

2 Н 20 Нед. св. О. Свщмч. Ігнатія
3 П 21 Муч. Юліанії Никомид.
4 В 22 Влмч. Анастасії. Теодотії
5 С 23 10 муч. в Криті. Павла еп.
6 Ч 24 Свят. Вечір Мч. Евгенії
7 П 25 Різдво Ісуса Христа
8 С 26 Собор Пресв. Богородиці

9 Н 27 Стефана. Нед. по Різдві
10 П 28 Св. 20.000 муч. в Никомидії
11 В 29 14.000 дітей убитих Іродом
12 С 30 Муч. Анисії діви. Зотика
13 Ч 31 Преп. Меланії Римлянки
14 П 1 Новий Рік — Обрізання
15 С 2 Преп. Сильвестра Печер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Бочана.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя. Миколая чуд. — Принс Алберт.
26. Неділя — Шипмен.
Адреса — 554—7 стр. Іст. Тел. 3780
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнипого.
ГРУДЕНЬ:
19. Св. Николая — Арбакл (Храм)
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. [redacted]
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Веніта.
22. Середа. Зачаття Пресв. Богор. — [redacted].
26. Неділя — Ст. Джуліен.
Адреса: Скринка 155 — Веніта Саск.
Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алерона.
ГРУДЕНЬ:
19. Неділя — Редфілд.
22. Середа. Св. Анни — Білики.
26. Неділя — Гефорд.
Адреса: Бокс 31 — Гефорд, Саск.

НА СВЯТА — о. ТИТ ЯКОВКЕВИЧ буде в таких околицях:

7 січня. Перший день Різдва — Толстой, Ман.

8 січня. Другий день Різдва — Сірко, Ман.

9 січня. Третій день Різдва — Сендари.

Устав Церковний.

ГРУДЕНЬ:

19. Нед. 26. Николая чуд. Гол. 1. УЄ 4. Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19 і Жидів 13: 17—21 Еван. Луки 17: 16—21 і Луки 6: 17—23.

22. Зач. Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Ефес. 5: 1—8. Еван. Луки 8: 16—21.

26. Нед. св. Праотців. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Ап. Колосян 3: 4—11. Еван. Луки 14: 16—24.

СІЧЕНЬ:

2. Нед. св. Отців. Голос 3. УЄ 6. Літ. Ап. Жидів 11: 9—10, 17—23, 34—40. Еван. Матея 1: 1—25.

7. Різдво Христове. УЄ Мат. 1: 18—25. Літ. Ап. Галат. 4: 4—7. Еван. Матея 2: 1—12.

8. Собор пр. Богор. УЄ Матея 2: 1—12. Літ. Ап. Жидів 2: 11—18. Еван. Матея 2: 13—23.

9. Стефана. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Ап. Діяння 6: 8—15; 7: 1—5 і 47—60. Еван. Матея 21: 33—42.

14. Новий Рік. Василія. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Колосян 2: 8—12 і Жидів 7: 26—8: 2. Еван. Луки 2: 20—21, 40—52 і Луки 6: 17—23.

Український Релігійний
дво-тижневик
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

HERALD
Box 3626
NIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1949. ЧИСЛО (837) 1

Вселенная веселися.

Вселенная веселися,-
Бог від Діви народився,
У вертепі між бидляти,
Там Христови поклін дати
Три царі 2. приходять.

Ти Иосифе не смутися,
Це Спаситель народився
Радість Він тобі приносить
І спасення всім голосить,
Від нині 2. до віку.

Діва Сина родила.

Радість нам ся зявила.
Діва Сина родила.
Небеса 3. славлять 2.
І Ангели прославляють,
А пастирі поклін дають
Народженому.

Ти Иосифе старенький,
Плаче Ісус маленький.
Помагай 3. Його 2.
Чистій Діві колисати
І пісню Йому заспівати:
Люляй Спасе наш'

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІТЕ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, а також Редакція ВІСТНИКА
Пересилає всему Українському Народові свої Щирі Побажання

Святкуйте здорові і вдоволені!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

БОЛЬШЕВИКИ АРЕШТУВАЛИ КАРДИНАЛА.

Є вістка з Будапешту, що там 27-го грудня. 1848 року, большевики арештували католицького кардинала Міндсенти. Його оскаржують за шпіонажу, державну зраду та підбурювання проти большевицького уряду. Недавно большевицький міністер, Ерно Ґеро сказав, що треба католицьку Церкву знищити.

ДЕ ЛЮДЕ ХОВАЮТЬ ГРОШІ.

В Ґлейс Бей, в Новій Скошії, поліція арештувала Лемуїла Барета, що продавав олівці. В капелюсі, де збирав гроші, було 35 центів, але коли почали дальше шукати, то знайшли зашитих в спідній одежі 5,100 долярів.

СВЯТА В АФРИЦІ.

Підчас латинських свят в полудневій Африці було вбитих 48, а ранених 1,640 осіб. Однакож найбільше вбитих і ранених було в трох битвах, що в часі свят муринське населення провадило.

КОЛХОЗИ В БОЛГАРІЇ.

Колективізація в Болгарії поступає дуже скоро. „Вільна Болгарія", що друкуєсь в Софії, каже, що до 1-го грудня, 1948 р. було в Болгарії 812 кооператив, під якими треба розуміти не що, як колхози, отже державні фільварки, де люде працюють як примусові наймити, отже невільники.

В ГРЕЦІЇ АРЕШТУЮТЬ КОМУНІСТІВ.

В Греції почалося арештовання комуністів і до 29 грудня арештували 3000, а мають арештувати ще більше. Це ті, що порозкидані по краю і тайком помагають большевицьким воюючим бандам.

АРЕШТУВНЛИ УКРАЇНСЬКИХ МОНАХИНЬ.

Большевики арештували в монастирі Дібейовіце, на Чехах, сім українських монахинь. Їм закидають, що вони в 1945 році нелегально прибули до Чехословаччини, мали фальшиві папери, були в порозумінню з бандерівцями ітп.

ВБИТО ЄГИПЕТСЬКОГО ПРЕМІЄРА.

Студент Аблель-Мегуїд Агмед Гассан, 28 грудня застрілив египетського преміера — Магмуда Фагми Нокраші Пашу. Причиною вважають те, що премієр переслідував студентську організацію за її політичні виступи. Студент перебрався за офіцера, підійшов до премієра і вистрілив шість разів, з чого 5 разів трафив. Премієр мав 60 літ.

МАРШАЛ МАВ ОПЕРАЦІЮ.

Вістка з 29 грудня говорить, що американський державний секретар, Маршал, мав перед трома тижнями операцію на нирки і тепер приходить до здоровля

СВЯТОЧНІ ВИПАДКИ В ВИНИПЕГУ.

В часі минулих латинських Різдвяних Свят, було всяких „святочних" випадків 150. Дві особі опинилися в шпитали, а чотири потребували лікарської помочи. Було багато автомобілевих зударів.

ЦЕРКОВНІ НЕПОРОЗУМІННЯ.

II.

Церковні, тай усякі спори, чи непорозуміння, не мусять ще бути лихом, вони можуть бути великим добром. Недавно читали ми, як литовський священик-втікач говорив, що він молиться, щоби якнайскорше почалася війна, бо лише війна може знищити лихо, що над світом панує і до гіршого веде.

Голос проти спорів може виходити з табору ворога, отже потакувати тоді за ворогом, це осуджувати тих, що повинні оборонятися.

Поважніщий спір релігійний почав був в Канаді греко-кат. священик Роздольський десь ще в 1910 р., коли помістив ряд статей в Українськім Голосі (без свого підпису), в яких розкривав наступ на гр. кат. Церкву непрошених опікунів, які казали йому: „Чого ви тут до нас лізете!" — цебто чому мають приїздити до Канади українські гр. кат. священики, коли гр. кат. Церква тут є власністю чужих. Другий поважний спір був пізнійше, коли вийшли на яв тайні „Правила" з інструкціями для гр. кат. духовних, як тягнути греко-католиків до латинства. Був спір і за [illegible] Покифа в Порктоні, яку проголошено українською, коли надії вона була чужою власністю. Були ще інші.

В Америці були церковні спори ще скорше, — між гр. кат. духовними і чужими, які без згоди українців хотіли бути властителями гр. кат. Церкви. Верхом тих спорів був голосний клич „Проч з Римом", 1902 року.

Мав спори з непрошеними опікунами й еп. Ортинський. Він то і наражав, що не мае ширшої підмоги з української сторони.

Що ж до Канади, то не будь оттих „спорів", так цілком певне, що нині вже не було би тут гр. кат. Церкви, ані українських гр. кат. священиків. Був би римо-кат. костел.

Коли говориться про Українські Церкви, то треба поставити питання, котрі з них чисто українські?...

Нарід, як нарід, може жити з собою мирно, бо він стоїть на своїм культурнім історичнім ґрунті. Він орієнтується на те, що нині має, що мав вчора, що мали його предки. Тому можуть дуже мирно жити скитальці як нарід. Можуть жити вояки в окопах (це слабий примір). Можуть жити між собою мирно Галичани, Буковинці, Волинці як нарід. Але нехай там вмішаєсь чужа церковна політика, то почне народ баламутити і народну єдність розбивати. А нам відомо, що вже й на скитальщині таке розбивання показалося.

Коли ж до Української Церкви залізе чужа політика, то вже не можна такої Церкви уважати „чисто українською". Це Українська Церква, але чужі нею орудують.

Слова Шевченка: „Все розберіть та спитайте тоді себе: що ми? Чиї діти? Яких батьків? Ким за що закуті?" відноситься і до церковного життя Народу. Бо релігія є великою частею народного життя.

Розумів добре значіння релігії великий італійський патріот, Мацціні, і він то каже, що релігія править народами. Що з піднесенням релігії підноситься нарід в усіх напрямах, а з релігійним занепадом в усіх напрямах занепадає. Що атеїзм веде лише до анархії. Мацціні був світським чоловіком, та кілько в нас з письменніших світських людей поважно над такими справами застановлялося? Хоч факт, що вороги завсігди вимірювали окремий удар в Українську Церкву, повинен був заставити людей до питання, чому ворог уважає нашу Церкву важнійшою, ніж деякі наші її уважають?

Якраз та релігійна відсталість була слабою стороною українського провідного розуму. Він власне відчиняв українські двері чужій силі. Хто з чужих не міг влізти на український ґрунт звичайними дверми, то легко входив дверми церковними, надівши на себе український епитрахиль чи омофор. І ще витали його хлібом-сілью.

Перед кільканадцять літами запрошав Ватикан визначного жидівського вченого-гебраїста до помочі в папській бібліотеці і той дав такі услівя: Прийду, але хочу святкувати всі свої суботи і други свята, хочу мати 9 жидів для суботніших і святочних богослужень; хочу мати жидівську кухню... Коли свого часу Айнштайн виступав з грою на скрипці на жидівськім концерті, то виступив в ярмурці. Це зазначували жидівські ґазети.

Яким „неакадемічним" все те виглядає, але яким розумним, яким тісно-народним, яким практичним, патріотичним..

Чули ми клич: „Соборність Українських Земель", але не було клича: „Соборність Української Церкви". Хоч відомо, що чужі порозбивали також і Церкву, а з нею частини народу взяли в свої руки і ведуть, куди хочуть. Та дарма! „Нас церковна справа не обходить".

Байдужість до Церкви дехто збував тим, що „Не хочемо зачіпати релігійної совісти народу", хоч байдуже дивився, як ту совість насилували ширителі атеїзму. І не обороняв тої совісти, коли чужі безсовісні політики зводили українську релігійну совість на бездорожа.

Дехто казав: „Не хочемо додаткових спорів", хоч надії спори були би скріпили українську силу. Вони були би показали, хто свій, хто чужий, були би розкрили способи і цілі чужої політики, отже поширили би українську свідомість. Були ж визначні світські церковники в інших народів, могли би бути і в нас.

До Української Православної Церкви в Канаді належать також деякі бувші римо-католицькі родини, а це показує, як український розум й українська душа відшукує свій належний їй світ і знаходить його. Це якраз те народне стремління до Церковної Соборности, — стремління здолини, від самого коріня життя. Але на верхах клича про Соборність Української Церкви не було чути.

200,000 ВОЯКІВ ГИНЕ.

Тепер були великі битви в Китаю з большевиками і є вісти, що яких 200 тисяч ранених з армії Кай Шека лежить на полю битви і гине. Нема лікарів, ні ліків, ні захисту. В Китаю на 50,000 людей є нині оден лікар. А большевицька армія має більше лікарів і ліки, бо дістає більше помочи.

40 КИТАЙЦІВ ЗАМЕРЗЛО.

В місті Шанґаю, в Китаю, згинуло на вулицях 40 осіб, коли прийшло острійше зимно. Причиною був голод і мороз. Це одного дня.

ВТОПИЛОСЯ 18 АВСТРАЛІЙЦІВ.

З Сиднеї, в Австралії є вістка, що на латинські Свята втопилося там 18 австралійців. Було дуже горячо, отже багато людей купалося. Сторожа, що мав ратувати потопаючих, схопила рибалюдоїд.

БАГАТО СТРІЛЬЦІВ ПОКАРАНО.

При кінци 1948 року в Канаді покарано багато стрільців, що тайком стріляли дикі кози (серни), коли не вільно було їх стріляти.

ЗГИНУЛО НА ВУЛИЦЯХ 311.

За три дні, почавши від латинського Різдва, на вулицях Шанґаю, в Китаю, згинуло від зимна 311 осіб. З того 285 дітей. Це показує, які там відносини. А що зимно тревае дальше, то буде ще більше жертв.

ПОЛІТИЧНІ ВБИВСТВА 1948 РОКУ.

Рік 1948-ий мав багато політичних вбивств.

Січня 30, 1948, вбили Ґандія.

В лютім вбито в Бурмі трох політичних провідників.

В квітни застрілено в Колюмбії (полуднева Америка) ліберального кандидата на президента Ґайтана.

В травни вбито бомбою грецького міністра судівництва Лядаса.

В червни в Празі вбито комуністичного урядовця, полковника Срама.

В липни поранено комуністичного провідника в Італії, Толіята.

В вересни вбито в Бурмі визначного противника комуністів, Ю Тін Тута.

В вересни вбито в Палестині графа Бернадота, посередника між жидами й арабами.

Грудня 28, вбито в Каїрі в Єгипті, премієра Магмута Фагми Нокраші Пашу.

З ЧЕРВОНОГО СТАВ БІЛИМ.

Італійський письменник Ніно Тоніетті заявив недавно, що хто хоче вилічитися з большевизму, нехай поживе шість місяців поза залізною куртиною. Він там лічився, — поїхав до Югославії червоним, а вернувся цілком білим. Йому дозволяли відходити від готелю, де мешкав, лише 30 стіп. Він переконався, що найбільше з того, чим большевики хваляться, істнує лише на папері.

ЧОРЧИЛ І СОЦІЯЛІСТИ.

Винстон Чорчил говорив недавно в англійськім парляменті про соціялістів так: „Як дійсність показує, то соціялісти є помічниками і голосителями комунізму. Вони приготовляють дорогу комунізмови. Соціялізм і комунізм може вбити Англію, а при посмертних оглядинах будуть хіба питати, — чи вона впала, чи може її трутили?"

ВИБРАВ АРЕШТ.

В Виннипеґу судили недавно Івана Лупула за волокитство.

— Що ти думаєш робити, — питав суддя, — чи можеш знайти для себе працю?

— Не тепер — відповів Лупул, — я вже шукав в місті. Я вибираю арешт.

І суддя дав йому два місяці, поки дні холодніші. Для таких арешт може деколи уважатися великим добром.

СПОДІЮТЬСЯ КНЯЖНИ МАРҐАРЕТИ.

Є балачки, що княжна Марґарета, молодша дочка Короля, слідуючого літа загостить до Стейтів, а звідси вже і до Канади. Це не були би офіціяльні відвідини, але чисто приватні.

НА ПОЧТІ ЛАТАЮТЬ ПАКУНКИ.

На виннипежській почті в часі святочних посилок, треба було латати 936 пакунків, що були порозривані та попсовані. Їх полатали і післали куди треба. Це очевидно пакунки, що були недбало опаковані.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ.

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.

Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.

Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20ц.

Для книгарень звичайний опуст.

723 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ПІД СВЯТИЙ ВЕЧІР.

Це було в Канаді в тих часах, коли українці ледво сяк-так розгосподарювалися.

Був вечір. Кругом дідуся Онуфрія сіло четверо внучат і просили, щоби дідусь їм щось оповідав. Він же довго жив то знає багато.

— Про що ж вам нині оповідати, бо вчора я вам вже оповідав, як я колись Різдвяні Свята святкував, коли я був ще малий...

— То ви дідусю були такі малі, як ми тепер? — перебила дідусеві слова Катруся, цікава 5-літна дівчина.

— Так, так Катрусю, я був коли такий, як ви...

— То знаете що, дідусю? — каже тоді Катруся, — коли б ми були тоді жили, то ми були би з вами бавилися.

Дідусь нічого не сказав, а тілько погладив дівчинку по головці, та щиро в чоло поцілував.

Тоді говорить старший вже хлопець, Василько:

— Нині розкажіть нам дідусю, нащо то все те є, що ми на свята маємо. Ви вчера багато згадували. От дідух, сіно, дванадцять страв... Що ви про те знаете?

Подумав дідусь і каже:

— Треба, діточки, зачати від того, як народився Ісус Христос. То давно було, мало не дві тисячі літ...

— А ви дідусю все те памятаете? — перебила цікава Катруся.

— Ні, Катрусю, не памятаю, бо то було ще давнійше. Дуже давно. Але все те є в книжках записане, тому ми знаємо. Мати Ісуса Христа була бідна жінка і вона йшла з святим Йосифом до міста, що звалося Вифлеем. Вони не мали де переночувати, отже ночували в стайни, що була для овець і худоби. І тут Ісус Христос народився...

Діти уважно слухали, а дідусь продовжав:

— То була ніч. Недалеко на полю пастухи пасли вівці. То були вже старші люде, бо вони пасли дуже багато овець. Треба було і вовків відганяти. Аж нараз стає перед ними ангел. Пастухи настрашилися, а він каже: „Не бійтеся, бо я прийшов вам сказати, що тепер народився онтам в стайни, Син Божий, Ісус Христос. Підіть і подивіться". Як він то сказав, то зявилося вгорі багато ангелів і почали співати.

— А чи пастухи туди ходили? — запитала друга дівчина, Орися.

— Ходили. І занесли дарунки Ісусови.

— А які дарунки?

— Які мали. Може хліба, сира та масла, бо вони самі були бідні люде. А співаємо в коляді, що і ягнятко занесли. А потім ще прийшли три царі, чи три дуже мудрі люде-мудрці. Їх привела туди звізда, що показалася на небі.

— А які дарунки? — запитав знов хтось з дітей.

— Вони були богаті, то принесли і золоті річи, і дорогий пахучий олій, що звесь миро, і пахучий ладан, що то в церкві священик ним кадить...

Тут обізвався Василько.

— Дідусю, — каже — розкажіть, чому то є дванайцять страв, чому є сіно, дідух, чому є сніп. Чому ми ходимо колядувати. — І дідусь почав:

— Дванайцять страв нагадують, що народився Христос, який пізнійше мав дванайцять Апостолів, яких Він навчив і вони потім вчили людей Христової науки. Солодка кутя нагадує ті гарні пісні, що тоді ангели співали. Риба нагадує Ісуса Христа. Бо як риба в воді завсігди чиста, таким був Ісус Христос. Він не мав ніякого гріха.

— А сіно, а дідух? — питає Василько.

— І про те я скажу. Сіно нагадує нам те сіно, на яке положили в яслах Ісуса Христа, коли Він народився. Солома нагадує ту солому і те сіно, що було в стайни порозкидане.

— А що сніп в куті?...

— Сніп... Він стоїть в куті, як господар і нагадує вашого тата і маму, ваших дідів і бабусь, ваших прадідів, і ваших прапрадідів. То так, ніби всі вони разом стоять і дивляться, чи ми тепер так святкуємо, як вони колись святкували. То так, ніби вони з нами святкують. А я чув від одного святого чоловіка, що Бог посилає душі померших наших предків, щоби вони самі подивилися, чи ми так святкуємо як повинні.

— А чому ми їх не видимо? — питає Катруся.

— Бо душ не можна видіти нашими очима — каже дідусь — але вони нас видять. Тому ми по вечері лишаємо на столі кутю, голубці, пироги, щоби вони все те виділи.

— А бабуня казали, що ті душі все те кушають, — каже Василько.

— Може і кушають. Я думаю, що кушають. Коли ж ми так святкуємо, як вони святкували, то вони тішаться і просять Бога, щоби Бог нас благословив, щоби нам помагав.

— А чому ходять люде по хатах колядувати? — знов питає Василько

— Чому... То було таке, що коли пастухи довідалися, що Христос народився, то другим пастухам про те оповідали. Ходили одні до других, щоби їм про те сказати. Так тепер і колядники ходять. І співають коляди, як тоді ангели співали.

— Ну, а чому люде так рано йдуть до церкви на Різдво? — питає Василько.

— Тому сину, що й пастухи в ночи приходили до Ісуса. Вони як довідалися, що Христос народився, то зараз йшли. Не чекали дня. Так і ми робимо. Між пастухами не було ані одного такого лінивого, щоби зараз не йшов. Тай царі були прийшли також в ночи, бо їх привела туди звізда.

Слухають діти дідуся, хоч їм вже потрошки на сон збирається. Оден Василько ще слухав би — він вже старший. І каже він:

— Тепер я знаю, чому то з звіздою ходять колядувати. То нагадує ту звізду, що привела тих царів до Ісуса Христа.

— Так, так, сину, — каже дідусь, — а за моїх давних часів ходили колядувати з Вертепом, який називали також Шопкою. То було дуже гарно.

— То скажіть дідусю, як та Шопка виглядала, — говорить Василько, — а я колись таку Шопку зроблю

— Добре сину, — каже дідусь — бо і я робив, коли був такий, як ти. А може трошки старший. Вертеп, або Шопка, то такий цілий будиночок, така стаєнка. Передної стіни цілої нема, то добре видно в середині ясла, а в них малого Ісуса на сіні; з одної сторони коло ясел стоїть віл й осел, а недалечко Мати Ісуса Христа і святий Йосиф. Перед Вертепом з одної сторони є три царі, а з другого кілька пастухів. А на верху Вертепу золота зоря. Отже той Вертеп носили колядники з собою до кожної хати, де колядували.

— А який той Вертеп був великий? питає Василько.

Тут дідусь показав, який той Вертеп був довгий, широкий і високий.

— А з чого були зроблені всі ті люде в вертепі? — питає ще Василько.

— То були або образки з паперу, — каже дідусь, — або зроблені з воску, або дерева. Були такі, що з воску, або дерева таке виробляли. То все було дуже гарне...

— Дідусю, говорить тоді Василько, — я колись такий Вертеп зроблю і назву його: „Дідусів Вертеп". Я коло тих царів і вас поставлю. І бабуню. І тата, і маму.

— Тай нас постав, — загомоніли діти, — нас також постав!

На те Василько:

— Вас там не треба!

— Чому не треба? — запитали здивовані діти.

— Вас не треба, — пояснив твердо Василько, — бо ми будемо той Вертеп носити і будемо колядувати. Нас люде будуть і так видіти. — Тут Василько звертаесь до дідуся:

— Дідусю, то ми завтра маємо вже Святий Вечер?

— Так, Васильку, так..

— То ви нам, дідусю, ще завтра дещо розкажіть, щоби ми все знали так, як ви знаєте.

Дідусь погладив найменшу внучку по головці і каже:

— Розкажу вам діти, все розкажу, і завтра і позавтра. Бо багато є чого розказувати. А тепер вже йдіть спати, а я за вас помолюся, щоби Ісус Хистос вас благословив.

Діти розходяться, а дідусь ставши перед святими образами, почав молитву..

К. П.

ХРИСТІЯНСЬКО-ЖИДІВСЬКЕ БРАТЕРСТВО.

Є в Канаді організація, що звесь „Канадійська Рада Жидів і Християн", і вона приготовляє Тиждень, Канадійського Братерства. Поорганізовано багато комітетів для виконання програми згаданого тижня, що буде тревати від 20 до 27 лютого, 1949. Подібна організація є в Стейтах, Англії, разом є вона в 17-ох державах. — Вістка про те не каже, в котрих саме державах поза згаданими є така організація. Добре знати, що і така організація на світі істнує

ЖИДІВСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ В ЦЕРКВІ.

Вістка з Ню Йорку каже, що пресбитерська церковна громада в Гринич згодилася, щоби жиди відправляли в суботу свое богослуження в їх церкві. Питання — чи згодились би жиди, щоби християне відправляли своє богослуження в синагозі.

ЛАТИНСЬКЕ РІЗДВО В ВИФЛЕЄМІ.

Давними часами на Різдво було в Вифлеємі багато прочан (відпустовців), а тепер в ночи на латинське Різдво було не більше, як 200 осіб. І ті складалися з дипльоматів, вояків [illegible], а поміж ними попадався і звичайний чоловік. Без окремого дозволу нікого не впускали.

ВИПАДКИ ЛАТИНСЬКИХ СВЯТ.

Підчас латинських Свят в Канаді було 54 смертні випадки, а головніші через огонь і на дорогах. В Саскачевані згоріло 8 осіб в двох огнях. Всіх в Канаді згоріло 16 осіб. В Стейтах в часі свят згинуло 377 осіб. З тих згоріло 32. В випадках на дорогах згинуло 267. В однім Ню Бронсвику, Н. Дж. згоріла родина з 7 осіб.

ТРИНАДЦЯТИЙ РІК ПРАВЛІННЯ.

Грудня 11-го почався 13-ий рік правління Короля Юрія VI. Тоді зрікся престола його брат, Король Едвард VIII. Після зречення престола він опустив Англію, щоби оженитися з панею Валис Варфілд Симпсон. Вони тепер князі Виндзору. Королеви Юрієви почався від 14-го грудня 54-ий рік життя.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Річний членський внесок для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD.
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО АРХИЄПИСКОПА МСТИСЛАВА.

СМИРЕННИЙ МСТИСЛАВ
з Божої ласки Архиепископ Винипегу і всієї Канади вітає Всечесне Духовенство і Боголюбивих Вірних Св. Української Греко-Православної Церкви в Канаді і бажає їм радості в день Народження Господа і Спаса нашого Ісуса Христа.

„І Слово тілом сталося, і перебувало між нами повне благодаті і правди" (Іоана 1 14)

Промениста зірка, що колись так яскраво засяяла над убогою Вифлиемською печерою, стала для всіх нас завершеним символом, незмінним провідником крізь бурі житейські й болізні сумніви та вагання власної душі. Ота райдужна зірка, що сповістила про народження Нового Життя, є і завжди буде найпершою надією у всіх наших земних стремліннях, істотним змістом у всіх наших чинностях, ясним виправданням у невтомній завзятій боротьбі з неподоланим іще вселюдським злом.

Давній Рим, як памятаємо, тривожно затремтів перед знаменним світлом Вифлиемської зірки. Давній можновладний Рим, отруйний згусток занепаду і гріховности, з усією потугою, ненавистю і жорстокістю заповзявся світло Христове погасити, зародок нового праведного життя на самому прикорні підтяти, вбити. Та дарма! Невгасиме світло Слова Божого яскріло дедалі пересможніше. Слово стало Тілом і оселилось серед нас.

Безнастанний пізніший двобій правди зі злом позначався нераз чималим розміром і великим зусиллям. І в цьому історичному двобої, у змаганні за Правду Христову на землі, несхибно йшов разом з іншими передовими народами світу наш український народ. Стільки жертв приніс він, протиставлючи власні сили темним силам завжди ворохобного і підступного Сходу! Скільки віри глибокої виявив, скільки мужности показав, уславлюючи себе зразковою гідністю, крицевою міццю, духом справедливої лицарської чесноти і чести!

Споконвічна і героїчна боротьба українського народу за своє самобутнє життя, за свою національну суть, повсякчас була опромінена сяйвом Божого Слова, просякнута високорелігійним змістом, повязана цілковито, органічно з неперевершеним Христовим Законом.

Ось і тепер, в часи виключно тяжких іспитів, у кипінні особливо запеклої боротьби за Правду Христову на землі, нашому народові припало одне з перших місць. Москва, що оголосила себе новим Римом, стала зрештою носієм і виразником безмежного зла. Здичавіла новітня, від крови невинних — червона Москва, що є найпотворнішим втіленням осатанілого Сходу, кинула зловісний виклик вікам і всесвітнім просторам. В гордовитому запоморочені, в очайдушному зухвальстві повела вона свій навальний наступ, прагнучи безоглядно передусім одного: величність Істини Господньої грубо збороти, культуру християнську геть потоптати, знищити цілком і назавжди.

У великій тривозі і непевности перебуває сьогодні цілий світ. Стогоном сьогодні стогонить вся земля — чуємо всі. В заграві пожеж, в задусі димів, серед чорних руїн, залізом і вогнем пошматовані, безжалісно сплюндровані лежать сьогодні землі багатьох народів, а серед них і земля наших дідів і батьків — прекрасна Україна. По забранню в останніх десятиріччах мільйонів невинних жертв, ще й сьогодні кровю стікає, з голоду і недуг знемагає, по вязницях, засланнях і катівнях тяжко терпить наш працьовитий і вольнолюбивий нарід, — і серце в нас крається, серце з пекучого жалю само кровю обкипає. Вікові святині народу нашого брутально зганьблено, храми і монастирі обернено в доми розпусти; величезні творчі набутки, скарби рідної культури доценту пограбовано, або нарочито понівечено. Жах і розпука.

О, напевно в цьогорічну Різдвяну Ніч мільйони людських істот з тугою і надією будуть виглядати Вифлиемської Зорі та з глибини своїх сердець нести безмежно щирі благання до Престолу Всевишнього, просячи Його довгожданного „миру на землі, а між людьми благовоління". Серед тих благань найголоснішими будуть благання і скарги українського народу, бо ж і кривди та страждання його найбільші.

Але якщо Бог послав нам ці страдницькі іспити, то будьмо ж достойними перейти їх до кінця. Якщо обрано нас до захисту життєдайної Правди Христової, то маймо належну витревалість і мужність, якими уславились наші лицарі-прадіди, щоб і з цього безприкладного історичного двобою вийти тільки переможцями. Вступаючи в новий рік буття, ціле людство, а разом з ним і наш нарід вступає в смугу нової найгрізнішої боротьби. Гряде вирішальний час і вирішальна відплата.

Станьмо ж, дорогі Брати і Сестри, ще міцнішою скелею вкупі з іншими такими ж народами-борцями за Правду Христову на землі. Станьмо всі як один суцільною християнською лавою, де поміж нас не було б найменших сумнівів чи вагань, чи розходжень. Єдність, цілковита єдність думки і чину, — ось в чому наша справжня могутність і найпевніша запорука успіху.

Ця єдність існує вже серед наших братів і сестер, що ще досі змушені зносити надлюдські муки і страждання під владою сучасного Ірода. Хай же ця єдність буде прикметою сучасного життя тих українців, що ще перебувають поза владою того Ірода й мають — дякуючи Богу — змогу жити повним життям людини, отого найбільш досконалого Божого твору.

Хай Вифлиемська Зоря окрилить Вас, мої Брати і Сестри, ще яснішою надією, надхне ще глибшою вірою. Хай новий рік надасть вам нових сил у несхибному, тісно зєдиненому простуванні до великої і величної мети.

Зустріньмо ж цьогорічне Свято Народження Сина Божого з глибокою вірою, що прийде день і легше зітхне людство, а разом з ним і наш многострадальний нарід, наша Матір Україна. Тоді сяйвом вимріяного й вибореного щастя, сяйвом волі та незалежности опроміниться наша земля. І тоді під радісні дзвони золотоверхої Софії з грудей народу українського залунає могутньо та урочисто: „Слава Богові на висотах, і на землі мир, між людьми благовоління!"

† МСТИСЛАВ,
Архиепископ.

Дано в Богомбереженому місті Винипегу, Року Божого 1948, місяця грудня, 25 дня.

ПЕРЕД ПРИХОДОМ ХРИСТА.

Коли нині святкуємо час народження Христа, то пригадаймо, як до приходу Христа виглядало людське життя..

Лад тодішний був ладом фізичної сили. Хто був сильний, той панував над слабшим. Бували тоді безнастанні напади одних на других, всюди насильство, багато нуждарів, сиріт, калік, а невільництво було звичайною річею.

Не було тоді міри на те, що добре, що зле, що гідне, що-негідне. Найгірший вчинок оправдувався, коли за ним стояла сила.

Отже думаючі добрі люде відчували те лихо і журилися ним.

Римський фільософ, Сенека (вмер 65 р. по Христі) писав:

„Скрізь гріхи і злочини, а тільки їх, що нічим їх поправити. Кипить боротьба за те, хто кого перевисшить в погані. З кожним днем росте жадоба гріха і нищиться всяка пристойність. Пошана до кращого зовсім втрачена. Нині вже злочин не ховається в темряві, але сміло виступає перед очима. Кожний, ніби на даний знак, спішить, щоби зробити щобудь лихе".

Сенека бачив лихо і бажав, щоби зявився хтось, хто би те лихо спинив. Хто ж міг би це зробити крім одного Бога?

Це висловлював і великий грецький фільософ Плятон (429-347 перед Христом) кажучи:

„Хіба тільки Бог, принявши на себе образ людини, пояснить нам і наші відношення до Нього (до Бога), і наші обопільні обовязки один до другого."

Думаючі добрі люде твердо вірили, що Бог (як там вони Бога розуміли) зошле когось, щоби навчив людей кращого життя. І тому коли прийшли три мудрці до Ірода, то не питали: „коли Христос народився?", але: „де народився?" Вони були певні, що Він вже народився.

До того часу було багато мислителів на світі, але ніхто не додумався до такої правди, до такої науки, яку приніс Христос. Він оден вказав тую просту стежку, що всіх веде до добра.

Нема простійшої науки, як Христова наука, але нема другої такої сильної, як вона. Всім зрозуміла, всім на добро, а нікому на лихо.

І томуто людська душа так радо принимала ту науку, люде принимали, народи принимали.

І тому то принняв ту науку й Український Нарід, і память народин Христа, так врочисто, так величаво завсігди святкував.

Правда, не всі люде на світі зустрічали Христа радо. Ірод лютував і вбивав тисячі дітей, щоби і Христа вбити. А нині кілько на світі Іродів лютує, числа їм нема. І кров тече, і плачу і нарікання всюди повно.

Однакож правди, яку приніс Христос, не знищать. Ніч мине і день настане, сказано в Святім Письмі.

Памятаючи все те, святкуймо щиро, святкуймо гідно, як наші предки святкували, як святкували давні християне, як святкували мудрці і пастухи. Святкуймо повторяючи ангельську пісню: Слава Богу на висоті, а на землі мир і добра воля.

Христос народився!

КІЛЬКА ОБРАЗКІВ НА НАУКУ.

Як король читав книжочку.

Англійський король Едвард VII вмер 1910 року, маючи 70 літ. По нім наступив Юрій V. І з послідних днів життя Едварда відома така мала, але дуже значуча подія.

Ще малим хлопцем Едвард дуже радо читав релігійну книжочку: „Приятель грішника". Якже тепер до смерти було лише вісім днів, Едвард сказав комусь зі своїх близьких:

— Йди до книгарень, може вдасться тобі дістати книжечку „Приятель грішника", купи і принеси мені її.

І вдалося ту книжочку дістати. І той, що книжочку приніс, оповідав, що Едвард знов дуже пильно ту книжочку перечитував.

Це показує, яку силу має для цілого життя те добре, що вложимо в душу дитини. Воно лишається там на ціле життя, як тверда основа, на якій дорослий чоловік буде будувати своє життя.

Велика скарбниця.

Давна саксонська княгиня в Дресдені була дістала небувалий дарунок.

Було це срібне яйце, отже річ досить звичайна. Але коли потиснути маленьку пружинку, яйце відчиняється і бачиться там золотий жовток. За потисненням нової пружини і він відчиняється і бачиться там прегарне курятко. Коли потиснути його крила, зявляється корона, виложена дрібними діямантами. А ще окремо зявляється перстень з дорогоцінним дорогим каменем.

Очевидно яйце мусіло бути більше ніж куряче, може більше ніж гусяче, але важне, що в нім були такі дорогоцінности.

Таке і з наукою Христа й Апостолів, таке з цілим змістом Христової Церкви. Хто глядить здалека, той може не бачити чогось незвичайного. Але хто заінтересуєсь зблизька, той познаходить такі дорогоцінности, яких він ніколи не сподівався.

Чи то правда, чи проповідь?

Говорив священик дуже гарно і дуже заінтересував малу дівчину. Коли ж прийшла вона додому, то питає матері:

Мамо, чи то все правда, що священик говорив, чи то лише проповідь?

- А яка в тебе ріжниця, коли б то була лише проповідь? - - питає мати.

На те дівчина:

— Коли б то була правда, то він сам так робив би, як він говорить, і хотів би, щоби і ми так робили; а коли б то була лише проповідь, то і він так не робить, як говорить, і ми не мусимо так робити.

Тут перед нами міра на те, що і в церкві, і вдома, і серед громади говориться і голоситься. Перед нами може бути або правда, або проповідь. Або щира наука для життя, або лише хвилева балачка для балачки. Дійсний учитель, або лише балакун..

Боги будуть бачити.

Грецький мудрець Сократ (469—339 перед Христом) раз приготовляв статую Зевса, якого греки вважали найпершим між всіми богами. Статуя мала стояти в заглибленню в стіні грецької святині.

До Сократа зайшов знакомий, коли Сократ дуже пильно викінчував задну сторону статуї. Бачучи це, знакомий каже:

- Пощо ти Сократе тілько праці вкладаєш в ту частину, якої люде не будуть бачити. Аджеж статуя буде стояти в заглибленню в стіні і лише передна її сторона буде видна.

На те Сократ:

— Коли б я лише на людей оглядався, то я робив би, як ти кажеш. Тілько ж є такі, що закриту часть будуть бачити.

— А хто? — питає знакомий.

— Першим є Сократ, перед яким не заховаю того, що не зроблено, як треба; другі — це боги. Вони бачать наскрізь те, що перед людьми закрите. От чому я так дбало свою працю виконую!

ВИЗНАЧНА ПОДІЯ

В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

На память 30-их роковин існування Української Греко-Православної Церкви в Канаді, і для задоволення істотних потреб Її, з благословення Високопреосвященнішого Архиепископа Мстислава, і Його заходами, видано українською мовою напрестольне Св. Євангеліє.

Видання напрестольного Св. Євангелія вважається надзвичайною подією в житті християнської Церкви, а тому радісно нам поділитись вісткою про цю визначну подію в житті нашої Церкви, зо всім українським загалом у Канаді.

Св. Євангеліє вийшло в надзвичайно дбайливим виданні та гарно графічно оформлене церковно-славянськими черенками, однак без вживаних в старій церковно-славянській мові скорочень. Друковано його на добрім папері, розміром 10х15 цалів, в двох фарбах — чорній і червоній, та прикрашено високомистецькими гравюрами чотирьох Євангелистів, виконаними в XVIII ст. учнями іконописної майстерні Києво-Печерської Лаври.

Треба зазначити, що поза поданням тексту подано ще докладний місяцеслов і показчик на читання Св. Євангелія для цілого року та в окремих випадках Страсти Євангелії подано при кінці книги разом, що в великій мірі влекшить священикам користати з нього підчас Страстного Тижня.

В недалекім часі, рівнож для задоволення церковних потреб, має вийти окремим виданням Апостол. З радістю приймаємо ці вістки та бажаємо Українській Православній Церкві в Канаді дальшого розвитку в ділянці видання богослужбових книжок і релігійної літератури.

ЧУДЕСНЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ.

В Спенглер, Па., 8-літний хлопець, Антоніо Кантелон, почав несподівано ходити, хоч не ходив ніколи. При народженню пошкодив мозок і лікарі казали, що він ніколи ходити не буде. Мати хлопця каже, що це чудо, випрошене молитвами, які вона з родиною почала перед двома роками. Про те, як хлопець почав ходити, мати оповідає:

Щось невідоме мене спонукало, щоби я хлопцеви сказала: Вставай і перейди до ліжка! Я сказала і хлопець встав і пійшов".

Від того часу він ходить. Батько-мати хлопця католики.

СЛІПИЙ СТАВ СВЯЩЕНИКОМ.

Може перший раз в історії Римської Церкви в Канаді сталося, що сліпого чоловіка висвячено на священика. Є ним Ромонд Кембел, зроду сліпий. Його висвятили в Монтреалі і там він читав першу Службу Божу з книжки писаної письмом для сліпих.

ДАРУНОК АВСТРІЇ.

Стейти призначили Австрії поміч, що виносить 280 мільйонів долярів. Австрійський міністер Цімерман заявив недавно, що не все дарунок, не грішми, але річами. Отже 125 мільйонів дано в поживі, 14 мільйонів на поміч рільництву, 43 мільйони вуглем, 68 млі. в матеріялах для промислу та ще інше.

ДО ЧОГО ВЕДЕ ЗМІНА КАЛЄНДАРЯ.

В „Будучности Нації" з 1—14 грудня, 1948, бачимо дві українські Різдві. На 1-ій стороні бачимо в рамцях святочне поздоровлення тим, що вже змінили свій церковний калєндар і святкують разом з латинниками. На верху написано „Христос раждается", а дальше „Усім українцям католикам, що святкують Різдво Христове і Новий Рік після Нового Стилю... Веселих Свят".

В другім місци є повідомлення, що: „слідуюче число БН (Буд. Нації) буде числом Різдвяним і вийде при кінці грудня".

Отже бачимо для тих самих українців греко-католиків вже дві Різдві. Оден нарід розділено вже на дві групі. А до чого це веде? Які наслідки того поділу? Яка ціль?

Уявімо собі, що греко-католик нового калєндаря йде з церкви і стрічає знакомого, чи рідного брата, який не хоче свого калєндаря змінити, отже як буде святкуючий свого брата поздоровляти? Випадало би сказати. „Христос раждается" (чи Христос народився), але ж в поздоровленого ще Пилипівка, отже він відповість:

— В тебе раждається, а в мене ні! Бо я святкую так, як святкував мій батько і мати, мій дід мій прадід. Я святкую так, як святкував завсігди мій Нарід. А ти своїх покинув і з чужими святкуєш..

От вам братня відповідь! І слушна!

За час приходять Українські Свята і йде з церкви брат, що калєндаря не змінив. Як він має поздоровляти того, в якого вже Йордан минув?

Берімо колядування, — хто до кого має йти колядувати і коли?

Таке саме і з Великоднем. Скаже оден „Христос воскрес!", а другий: „Я до тих не належу! В мене ще піст!"

Вернімося ще до Різдва. Оден святкує Різдво, а другий, що калєндаря не змінив, на своім подвірю дрова ріже. В нього ж будний день (коли Різдво не в неділю). А прийдуть його свята, то перший буде дрова різати.

Й оба вони українці, і ще недавно разом святкували. Тепер же поділились, оден лишився при своїм, другий своїх покинув і пійшов за чужими.

Що вони тепер оден про другого думають? Чи поважають себе? Чи буде оден другого в свята відвідувати? Чи будуть радіти тим, що оден другому різанням дров в святкуванню перешкаджає?

Справа ясна, - вони будуть оден другого зневажати, ненавидіти, замість народженого Христа разом величати.

До такого ведуть ті, що закликають нарід до зміни свого церковного калєндаря, до заміни свого на чуже. Це якраз розбивання народу, що йде за давно відомим правилом: Поділи, порозбивай, заведи розлад, а тоді легко над порозбиваними запануєш.

КОЛЯДИ ОПАМЯТАЛИ ХЛОПЦЯ.

В Кобург, Онт., 19-літний Чарлс Клюби прислухувався до коляд, які співала група Салвейшин Армі, а потім пішов до поліції і признався, що він платив фальшивим чеком. Він сказав, що ті коляди вробили в нім постанову зло направити.

ДВА МІЛЬЙОНИ НІМЦІВ В ТАБОРАХ.

Американський військовий секретар Кенет Роял, говорив недавно, що в большевицьких таборах примусової праці є 13 мільйонів осіб. Тепер каже він, що самих німців — чоловіків, жінок і дітей є в тих таборах 2 мільйони. Сюди не вчислені німецькі полонені.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Схід і Захід розділюються.

Події, що довели до остаточного поділу Сходу з Заходом 1054 р., тягнулись безпосередно від початку 9-го віку.

В 846 р. царгородським патріярхом став син царя Михаїла, Микита, що прибрав імя Ігнатія. Його усунено з престола неправно заходами співвладника і дядька Михаїлового, Бардаса. Потім вибрано патріярхом Фотія, чоловіка дуже вченого і чесного. Але нарід був поділений, одні за Ігнатієм, другі за Фотієм, отже для полагодження скликано до Царгороду Собор 861 р., де було 318 епископів. Собор однодушно признав Фотія законним патріярхом, за Фотієм заявилися також і висланники папи. Однакож папа, Николай, оголосив Фотія незаконним, а признав законним Ігнатія, що просив папської помочі. Тепер вязалася завзята полеміка (суперечка) поміж царем Михаїлом і папою.

Крім того вийшов спір через Болгар. Болгари приняли христіяство з Греції (860 р.) Але болгарський князь Богорис з політичних обрахунків попросив в папи латинських епископів. Прибувши до Болгарії латинські епископи проганяли грецьких священиків, ганьбяли їх за те, що ті жонаті, впроваджали змінений Символ Віри і др. З того приводу патріярх Фотій окружним письмом скликав Собор (867 р.) до Царгороду, що осудив зміни, які робить папа і самого папу Николая I відлучив від Церкви і повідомив про те короля Людвика 2-го, щоби той доручив повідомлення папі. Але папа вмер, поки міг про все довідатися. Тут знов вивязалася полеміка між Сходом і Заходом.

В Греції були тоді політичні неспокої. Василій Македонський убив Михаїла 3-го і став царем. Патріярх Фотій не годився з новим царем, отже той віддалив Фотія і привернув Ігнатія. Для рішення цеї справи скликав цар Собор (869). Прибули відпоручники папи Адріяна 2-го. Собор почався з 12 епископами, а пізніше з трудом зібрано 102 учасники — отже цей Собор осудив Фотія і приняв Ігнатія, і видав кілька рішень в користь папів.

Зараз по Соборі прийшла на чергу болгарська справа, бо приїхали від Болгар висланники, щоби довідатися, до котрого патріярхату мають Болгари належати. Рішення було за царгородським патріярхатом і Болгари з тим згодилися.

Тепер Болгари позбулись латинських епископів і патріярх Ігнатій поставив їм архиепископа з Болгар. Папа Адріян почав Грекам і Болгарам грозити, але Схід не звертав на те уваги.

Патріярх Ігнатій і Фотій не ворогували, а навіть стали близькими приятелями. Коли ж Ігнатій умер, то цар і нарід знов закликали Фотія на патріярший престіл. Та щоби справу твердо полагодити, скликано Собор 879 р. до Царгороду, де було 383 епископів. Були і представники папи Івана 8-го (що дальше домагались для папи Болгарії).

Собор признав Фотія законним; уневажнив постанови Собору з 869 р.; потвердив 7-ий канон 3-го Вселенського Собору про незмінність Символа Віри; твердив 7-ий канон 3-го Вселенського тріярха з папою. Все те підписали папські відпоручники і сам папа Іван 8-ий з ними згодився; однакож побачивши, що не дістане власти над Болгарією, відновив постанови з 869 р., відрікаючись того, з чим був згодився.

Відтепер Схід уважав Фотія своїм патріярхом, а далекий Захід відлучав його від Церкви. Та Схід тим не багато [illegible]

Фотій був патріярхом до смерти царя Василія. Новий цар, Лев 4-ий (886-911) знов віддалив Фотія, щоби посадити на патріяршім престолі свого брата. Фотій умер 891 р. в монастирі.

В 10-ім віку папи два рази вмішувалися в справи Сходу, а то 1) в 905 р., щоби позволяти цареви Львови четверте подружжа, що на Сході не дозволялося та щоби віддалити патріярха Николая, який не хотів на таке супружже дозволити, і 2) в 933 р. папа помагав цареви Романови 1-му посадити на патріярший престіл царського сина, Теофілакта, що був найнегіднішим патріярхом (933—956), якого мала коли царгородська Церква.

Такі відносини між Сходом і Заходом тревали постійно, — раз слабли, то знов заострювались.

Болючою справою для греків було, що Рим вводив в себе нові зміни, на рішення Соборів і давні звичаї не оглядаючись. До таких змін належало також введення прісного хліба (оплатка). Царгородський патріярх Керулярій і археп. Лев з Болгарії видали письмо (1053 р.), де виступали проти нових введень Риму, вони відновили також закиди зроблені Римови Фотієм. На це письмо відповів папа зухвало і гнівно. Грецький цар Константин Мономах хотів помирити спорячі сторони і закликав відпоручників папи на наради. Але вони так зарозуміло поводилися, що патріярх не хотів сам з ними говорити, кажучи, що хіба лише на Соборі і в присутности східних патріярхів буде з ними розмовляти.

Тоді папські відпоручники виготовили письмо (грамоту) з осудом патр. Керулярія і Східної Церкви і положили його на престол. Це було 16 липня, 1054 року.

Зараз після того скликано до Царгороду Собор, що спалив грамоту і відлучив від Церкви тих, що її виготовили, і вичеркнув назавсігди імя папи зі списів Православної Церкви. З цим рішенням згодилися всі патріярхи Сходу. Західну (Римську) Церкву проголошено як таку, що відлучилася від едности з первісною Православною Церквою.

З другої сторони Римська Церква проголосила, що це Східна Церква відлучилася від правдивої Церкви, якою е та Церква, що признае папу своїм головою.

Так прийшло до того розділу між Сходом і Заходом, який тягнеться донині. Коли ж поставимо собі перед очи події від 1-го Собору до 7-го, а дальше від 846 до 1054, то чи хіба е основи до твердження, що Схід взагалі, а греки окремо признавали папу головою всеї Церкви? Ні!

Десяте століття.

Володимир Великий впровадив Христіянство на Україну 988 року, себто в 10-ім століттю, отже нам треба на цім століттю подрібніше зупинитися. Який лад був тоді в Римській Церкві, яка мораль. Коли казати, що Володимир був в злуці з Римом, то треба знати, як Рим тоді виглядав. З яким саме Римом міг бути тоді Володимир в злуці.

В „Церковній Історії" Мосгайма про 10-те століття читаємо:

Історія римських первосвященників (папів), що жили в тім століттю, це історія богатьох потвор, а не людей, і дае нам страшний ланцюх огидних, гріазних і помотаних злочинів, які признають всі письменники, навіть римські.

В „Історії Церкви Христової", Милнера, 1835, читаємо про 10-те століття:

Славний літописець (Бароній) Римської Церкви, якого прихильність для римського престола відома, все ж в своїй щирости каже, що це був вік залізний, позбавлений всякого добра; вік оловяний, повний всякої погани; вік темний, в якім не було ані письменників, ані вчених. Виглядае, що Христос тоді був в глибокім сні, коли човен заливали филі, а гірше те, що і всі ученики спали і не було Його кому збудити."

В „Історії Христіянської Церкви", Івана Фл. Горста, Ню Йорк, Н. Й. 1897, Т. І., читаємо:

Не можемо входити в подробиці темної історії від Івана 8-го (872 р.) до Гільдебранда (папи, 1073). Це ніч папства. Лінія Каролінгів зникла і держава часто переходить від династії до династії. Так піднеслися князі і графи в Італії і звели папів до становища невільників спорячих партій. Папи були мячами (галками до копання) князів тускульських з одної і баронів римських з другої сторони. Їх вибирали, усували, вязнили, убивали. Часи були неспокійні, і замісць Голови Церкви, що підносилась би понад замішане і моральну руїну, як світло, що вело би до спокою і Христової святости, він сам (папа) чійшов до низин свого віку. Він був таким лютим і розпущеним, як всі князики, що його окружали, з між яких він вийшов і яких звичок не позбувся сівши на папськім престолі. Час від часу розпустниці правили Церквою, а папська палата була, як стара поганська палата, осередок розпусти, брехні, інтриг й убійств. Визначний римо-католик, Милер, називав Сергія 3-го, Івана 10-го, Івана 11-го і Івана 12-го (папів) „страшними папами", і каже, що лише самими злочинами здобувалася папська гідність. Найниаше упавші жінки, як Теодора і Мароція заповняли папський престіл, місце Христового заступника, своїми любовниками і незаконними дітьми. В скаргах синоду на Івана 12-го говориться, що він завсігди був озброений, що занедбував молитви і всі религійні обовязки, що любив лови (польовання), що 10-літного хлопця поставив епископом, висвячував епископів в стайни, побивав священиків, насилував дівчата і вдови з вищої і нищої кляси, жив з батьковою господинею, перемінив папську палату на дім розпусти, пив за здоровля чорта і при грі коло стола кликав помочи Юпітера, Венери і др. поганських божків. (Стор. 748).

Та вже окремо звертае на себе увагу промова орлеанського (французького) епископа Арнулфа на Галліканськім синоді (соборі) 991 року, як подае її також Історія Горста. Арнулф між іншим малює тодішний стан Римської Церкви так:

Коли глянути на дійсний стан папства, то що побачимо? Іван (12-ий, Октавіян), що валаесь в бруднім барлозі пристрастей, що змовляесь проти пануючого, якого недавно сам коронував; дальше Лев (8-ий) Неофіт (вибраний папою, коли був ще світським чоловіком), вигнаний з міста тим же Октавіяном; тай сам же він був звірюкою, що поповнив чимало убійств і сам згинув з руки убійника. За сим бачимо діякона Венедикта, що хоч був без примусу (вільно) римлянами вибраний, то все ж його повели як невільника, в німецькі пустині — новий Цезар (Отон I) і його папа Лев; дальше Боніфатий, дійсна потвора гріхів, що парує кровію своїх попередників, сидить на престолі Петра. (Сторона 749).

(Дальше буде)

ЧОМУ ТАКЕ РОБИТИ?

Як через кілька літ, так і тепер дістала моя родина кілька святочних карток ще перед латинськими святами. І то від людей, які знають, що ми наші Свята святкуемо, а не латинські.

І я цілком не знав і не знаю, яких свят вони нам бажали, — наших, чи чужих.

Таке не повинно бути. Во де ми зайдемо, коли зачнемо всіх наслідувати? Тоді за всіма насолін будемо йти, тільно не за собою.

Ми повинні бути для нас завсіди першими і найважнійшими. І все наше повинно бути першим. Ми повинні на себе, на свій нарід, на свої церковні і народні обовязки оглядатися, бо і другі люди так в себе роблять. Вони нас не малпують, бо і не повинні, отже і ми не повинні їх малпувати.

Таке буває і з индиком. В англійців индик на Рідвяні Свята, це їх обрядова народна страва, як в нас кутя, отже це їх святочна власність. Це їх обовязок, їх традиція. А чим индик е для українця, як не малпуванням?

Чи чув хто, щоби англієць, чи француз, чи швед, чи мадяр малпував нас і заводив до себе на Святий Вечер нашу кутю, чи наші голубці, чи пироги? Ніхто не чув, бо вони нас не малпують. Вони дбають, щоби в них було точно так, як їх звичай їм каже. А що е в нас, їх те не обходить. Вони знають, що наше мае бути для нас, а їх для них. Так всі розумні люде на світі думають. А хто своє шанує, того всі шанують.

Треба подбати, щоби з між нас викорінити всяке малпування, бо воно нас тільки осмішує. Мені доводилось вже чути, як чужі висмівали тих, які їх малпували. Сміялися, як з некультурних дикунів.

Хто малпує, той наносить сором цілому нашому народові, бо чужі скажуть, що ми всі однакові. Тому треба на кожнім кроці виступати проти малпования.

Святкуючий.

ЯК МЕНІ СВЯТИЙ ВЕЧЕР ПРИГАДУЄТЬСЯ

(З юних літ)

Як мені, так певно і вам старшим читачам Вістника пригадуються колишні дітоці літа, коли ви в Старому Краю жили коло своїх родичів. Не знали ви тоді ні смутку, ні журби. До таких крапших споминів належить Святий Вечер.

Старші українці й українки живуть тут 40, або більше літ. З їхнього села може і сліду нині нема, але в їх памяти лишилося і село, і хата, і стодола і садок, і доріжка, якою ходили ви по воду. В вашій памяти стоїть і пасіка, і перелаз...

З усім тим живуть в нашій памяти і дорогі нашому серцю особи, хоч їх давно на світі нема.

Пригадується.... До Свят ще тиждень, а дітвора вже чекае. А в передодень Свят — батько в стодолі прилагоджуе сіно, солому, вибирае колосистий сніп збіжжа. А в хаті мати сама, або з донькою, приготовляе страви.

Метушня, біганина. То до склепу, то до сусіда треба за чимсь [illegible].

Надходить вечер і діти вже очікують заходу сонця і першої зорі. Аж ось і зорі дочекались.

Батько йде до стодоли і дае меншому синові вязочку сіна, а другому колосистий сніп; сам бере в руки велику вязку соломи і йде до хати. На порозі говорить: „Христос раждається", а мати з другими, що е в хаті, відповідають „Славіте Його".

В хаті починаесь рух, діти солому розстелюють, квокають, щоби були гарні курята. Приготовляється стіл, а на нім зявляються три бохонці хліба з свічкою в однім з них. На столі стають страви. Всі домашні моляться, співають „Бог предвічний" і починають вечеряти.

На покуті коло „діда" сідае батько як голова дому. Мати докидае до вугля ладану і сама сідае.

Ось таке нам пригадується, — нам близькі люди, і всі святочні звичаї, і себе ми малими пригадуємо.

Звичаї наші ми привезли і сюди, бо вони наше рідне культурне добро, воно часть нашого українського життя. А тут повторяючи їх, ми линемо думками в далекі рідні нам сторони і згадуємо своїх рідних, своїх близьких, давно вже покійних. Богатьом і сльоза виступить при таких споминах і він щиру молитву занесе до Бога за тих, які пригадуються.

А дальше .. Хіба треба сказати, що хто тут так святкуе, як його батьки святкували, той сповняе великий обовязок і перед Богом і перед своїм народом. В нього будуть Українські Різдвяні Свята, а не „Крисмес".

Закінчуючи ці святочні згадки, я побажаю всім читачам і читачкам Вістника, і всім українцям, щоби народжений Христос благословив Вас здоровлям і щастям на многі літа.

Христос народився!

Свящ. Ілля Швець.

КІЛЬКА УВАГ ДО СВЯТ

Свята тому звуться „Святом", що треба їх гідно, примірно, по святому проводити. Свята не е для пиятики, криків, танців, вересків. Це не е свято.

Треба по можности заховувати всі наші святочні звичаї. Не треба до наших Свят тягнути нічого з чужих звичаїв, бо це буде вести до святковання чужих свят.

Не треба слухати тих, які радять наш церковний календар змінити і святкувати з Поляками, з Французами, з Мадярами, з Італійцями.... Памятаймо, що зміну календаря завсіди захвалювали вороги нашого народу, щоби нам лихо робити.

Коли буває святочна гостина, де частують гостей напитками (що ж діяти?), то уважати на дві культурні правилі: 1) не силувати нікого до пиття, і 2) не наливати другим проти їх волі. Нехай кожний сам собі наливае кільки хоче. Це вже буде ознака культурности.

Різдвяні Свята, це отсе родинні свята, головно перший день. Був завсіди в українців звичай, що першого дня вся родина, прийшовши з церкви, сиділа вдома — колядувала. Йшли бесіди. Аж другого дня приходили „полазники", — цебто відвідувачі, гості.

На наші великі Свята, а головно на найважніші їх хвилі, як прим. Свята Вечера, не повинно би запрошати цілком чужих і далеких нашій Церкві і нашим обрядам людей. Вони можуть з нами лише їсти і пити, але не можуть з нами святкувати, бо вони наших святощей не розуміють.

Були в Канаді випадки, що люде, які з жадною Церквою нічого спільного не мають, ходять до нас колядувати. Таким сказати: Колядуйте між своїми, коли хочете!

Це кілька уваг при святах!

Н.П.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Ґровлид, Сєск. — Субота, 30 жовтня останеться на завсіди великим днем для Петра Григора і Марусі Вищь, які того дня повінчалися в Українській Православній церкві в Ґровлид.

Обое молоді, це діти відомих громадян. Батьки молодого — Іван і Марія Григор, знані зі своєї діяльности на церковно-народнім полі. Пан Прокіп Вищь, батько молодої е місцевим дяком, добрим промовцем та діяльним членом церкви й Народного Дому, а пані Вищь е членкою Жіночого Товариства та церковного сестрицтва.

Добрі батьки й виховали добрих дітей. Петро — проворний Сумківець, був на Українськім Літнім Курсі в Саскатуні і завсіди занимав провідне місце серед Сумківців в Елшам, Сєск. Маруся також е діяльною членкою СУМК та доброю співачкою.

Тому й не диво, що на їх вінчанню було багато Сумківців. Молоді приступили до св. Сповіди й Причастя. По Службі Божій Всеч. о. прот. К. Желішкевич доверши чину вінчання й виголосив повчаючу проповідь, в якій представив новоповінчаній парі важність шлюбу та зложив желання на їх новій дорозі життя.

По вінчанню відбулася весільна забава в Народнім Домі ім. І. Франка, на якій зібрано 11.75 на Дівочий Інститут у Винипегу.

Молодим п-ву Григорам бажаємо вдоровля й щастя й закликаємо дальше стояти твердо при праці для добра своєї церкви та народу.

Гість.

ЗБІРКА НА ПРЕСУ

Мирнам, Алта. — Дня 8 жовтня, 1948, відбулося вінчання Петра Підлубного з Іванною Іськів в Українській Греко-Православній Церкві Пресвятої Тройці в Мирнам, Алта. Чину вінчання доверши Всеч. о. Ілля Швець. На весільній гостині в домі молодої переведено збірку, яка принесла 8.25. Жертвували слідуючі:

По 1 дол.: о. І. Швець, П. Царук, В. Іськів, П. Підлубний, С. і Марія Іськів, Настя Підлубна; по 50 цт.: В. Підлубний, Марія Яніцька, пані Н. Яросчук; по 25 цт.: П. П. Линковський, В. Танасійчук, Ф. Хміляр.

З цеї суми 2.50 призначено на Український Голос, 2.50 на Вістник, а 3.25 на Колегію св. Андрея у Винипегу. Жертводавцям щира подяка.

Гість.

ЗБІРКА НА У. ГОЛОС ТА ДІВОЧИЙ ІНСТИТУТ

Дідсбері, Ман. — На прощальнім вечерку для п-ва Брків в Українськім Народнім Домі в Роблин переведено збірку на народні справи. Збірка принесла 13.35, з чого 6 долярів призначено на розбудову Українського Голосу, а $7.35 на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу.

П.Б.

ДОНЯ ОЛІЙНИК

(Посмертна згадка)

Ангусвил, Ман. — Жовтня 25, 1948, упокоїлася в Бозі Доня Олійник, з роду Байдак, проживши 31 роки.

Родилася в околиці Мірс, Ман., в околиці Росбурн. Була дуже гідною людиною — бідною, але гідною. Своїм усміхом, жартом, добрим словом неодну болючу справу полагодила. Тому її страту відчуває цілий округ.

Похорон був в Укр. Прав. Церкві в Ангусвил при великім здвизі народу, 27-го жовтня. Відправляв о. Удин з Овкборн. Вінки були від родини, громади, жінок і школярів. Горячі сльози всіх свідчили, якою близькою була всім покійна.

Полишила в горю мужа і трое дітей.

Спи дорога Жено, а дітям Мамо. Нехай земля буде тобі легкою!

Муж і Діти.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фока.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Торгилд (Річ. Збори)
7. Пятниця. — Рідзво Христове — Повечіря 12 год. — Редвотер. Сл. Божа 10 год. рано — Федора.
8. Субота Собор Пресв. Богор.— [illegible]
9. Неділя. Первм. Стефана — Егремонт.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Васетин.
16. Неділя — Серийа
19. Середа. Богоявлення — Йордан — Вел. Повечіря Свячення води по 12 год.
Сл. Божа Свяч води — Торсбі
23. Неділя — Леноб.
30. Неділя — Бойл.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

на свята в церкві св. Михаїла в Вінніпегу.

СІЧЕНЬ:

6. Четвер. Святий Вечір. Служба Божа в год. 10 рано.
7. Пятниця. Різдво, 5 година рано, Служба Божа 7-30.
8. Собор Прес. Богородиці — як в неділю.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Богослуження 9-та год. рано.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Служба Божа в год. 10 рано.
18. Другий Святий Вечір — Служба Божа і Свяч. води год. 10 рано.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Початок, як на Різдво з Йорданським свяченням води.

о. І. Дмитрів.

УВАГА! ВИНДЗОР І ОКОЛИЦЯ! ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Й. Запарнюка на Різдво.

6-го січня четвер — на Святий Вечір в ночі 11-та год. — Повечеріе.
Різдво 12.05 година по півночі — Служба Божа.
Різдво рано 10 година — Пойнт Пілей — Лемінгтон.

НА СВЯТА — о. ТИТ ЯКОВЛЕВИЧ

буде в таких околицях:
7 січня, Перший день Різдва — Толстой, Ман.
8 січня, Другий день Різдва — Сірко Ман.
9 січня, Третий день Різдва — Сондави

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Прот. Дм. Фоків

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця. Різдво Хр. — Брейдон. В Поплярфілд о. Кульчинський
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Портедж ля Прейрі; В Поплар Парк о. Кульчинський
9. Неділя Стефана — Тиндал; В Іст Селкирк о. Кульчинський.

Адреса 932 Причард аве. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячина.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця — Різдво Христове — Служба Божа 12 год. вночі — Принс Алберт.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Гонімун.
9. Неділя Первмч. Стефана — Мекдовел.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Шипмен.
16. Неділя — Принс Алберт.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Семборг.
23. Неділя — Принс Алберт.
30. Неділя — Сновден.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця — Різдво Христове — Повечеря Вилингдон, 12 год. вночі; Андрію 9 год. рано. Боян — о. Данилюк.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Лужани. — Іспас о. Данилюк.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Довнінг. Гемлин о. Данилюк
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Каганн.
16. Неділя — Борівці.
16. Неділя — Пено о. І. Данилюк.
18. Святий Вечір перед Йорданом — Бриндлей.
18. Святий Вечір перед Йорданом — Боян. о. І. Данилюк. Свячення води: 1 год попол. Лужани 2.30 по пол. Завале. Вечірня і свячення води 4 год попол. Борівці
19. Середа. Богоявления — Йордан — 12 год. в ночі, Повечірє — Андрію; 9 год рано Вилингдон
20. Собор Ів. Хр. — Гемлин.
23. Неділя — Завале.
30. Неділя — Лужани і Новий Прут (Відправа в старій церкві, по обіді відчит, що виголосить о. місіонар, І. Данилюк, в салі Народного Дому ім. Ю. Федьковича).

Адреса: Вох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Аномана.

СІЧЕНЬ.

7. Пятниця — Різдво Христове — Гефорд воч. год. 9 рано).
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Мардин.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Глеслин.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Виткін.
16. Неділя — Норт Бетафорд.
19. Середа. Богоявления — Йордан Гефорд (початок 9 год. рано)
23. Неділя — Крилор.
30. Неділя — Редфілд.

Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Йорктон.
7. Пятниця — Різдво Христове — 12 год. вночі — Йорктон.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Мазепа.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Мелвил.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Горліц.
16. Неділя — Успенська Канора.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Сторновей.
23. Неділя — Саксова.
30. Неділя — Брокстон.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Давфин.
7. Пятниця. Різдво — Давфин 12 година вночі. Велий Ривер, год. 9 рано.
8. Субота. Собор Пр. Бог. — Ворд.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Етелберт.
14. Пятниця. Новий Рік — Роритон.
16. Неділя — Косів.
18. Вівторок. Навечеря Йордану — Давфин.
19. Середа. Йордан — Венлоь год. 5-та рано.
20. Четвер. Собор Івана Хрестителя — Богдан.
23. Неділя — Гарленд.
30. Неділя — Евинл.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Інсінер, місто.
7. Пятниця. Різдво Госп. І. Христа — Шіго полуд., 6 год. рано.
8. Субота — Коло Жучкина.
9. Неділя. Стефана — Шіго місто.
14. Пятниця Новий Рік — коло Кушик.
16. Неділя — Дробот.
18. Вівторок. Св. Води — Шіго полуд. 1 год. попол.
19. Середа. Йордан — Інсінер, полуд.
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Льорн.
23. Неділя — Вест Брук.
30. Неділя — Елмор.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Р. С. Улана.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Виста.
7. Пятниця. Різдво — Сенді-Лейк.
8. Субота. Собор Прес. Богор — Оакборн.
9. Неділя. Вмрч. Стефана — Січ.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Мензі.
16. Неділя — Енгусвил.
18. Вівторок. Навеч. Богоявления Свячення води: — Год. 10 рано — Сенді Лейк. Год. 2-30 попол. — Мензі. Год. 4-30 попол. — Січ.
19. Середа. Богоявл. Господне — Сл. Божа і свяч. води Оакборн 2.30 попол. свяч. води в Виста
20. Четвер. Собор Ів. Хрестителя — Сл. Божа і свяч. води Глен Елмо
21. Пятниця 4 год. попол. свячення води — Енгусвил.
23. Неділя — Росборн.
30. Неділя — Сенді Лейк.

ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Мензі.
12. Субота. Трох Святих — Виста.
13. Неділя — Січ.
15. Вівторок. Стрітення — Енгусвил.
20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Оакборн.

Адреса: Вох 84. Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіховського.

СІЧЕНЬ:

6. Четвер — Святий Вечір — Гронлид Північна.
7. Пятниця — Різдво Христове — Гронлид Північна. Повечеря і Утреня год. 10.30; Служба Божа год. 12.15 в ночі.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Бруксбі.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Гронлид над рікою.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Кадет.
16. Неділя — Гронлид Каплиця.
18. Вівторок. Св. Вечір — Гронлид
19. Середа. Богоявления — Йордан — Повечеря і Утреня 10.30; Служба Божа 12.15 в ночі.
20. Четвер — Собор Івана Хрест. — Гронлид Каплиця.
23. Неділя — Гронлид Північна.
30. Неділя — Годсон Бей.

Адреса: Бакс 47. — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Семенюка.

СІЧЕНЬ:

6. Навеч. Різдва Хр. Велике Повечеря — 12 годн в ночі Следен.
7. Різдво Хр. — Смокі Лейк. Вечірня — Вільна, 3.30 попол.
8. Субота. Собор Пр. Богор. — Беліс.
9. Неділя. Первмч. Стефана — Стрий.
14. Пятниця. Новий Рік — Сенді Ре[illegible]
16. Неділя — Гленндон.
18. Навеч. Богоявления. 9 год. — Тірінн. Водосвяття. 12 год — Гленддон „ 3.30 попол. — Следен „ 4.30 попол. — Вільна „ 5.30 попол. — Стрий „ Велике Повечеря Смокі Лейк.
19. Середа. Богоявления — Следен
20. Четвере. Собор Ів. Хрест. — Бойн Лейк.
27. Неділя — Лесард (Віг Медов)
30. Неділя — Гіфорд.

Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керницького.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця — Різдво Христове — Вакав, год. 7.30 рано. Калворт год. 10.20 рано.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Ст. Джуліен. Мічам (о. Т. Ковалишин)
9. Неділя. Првмч. Стефана — Едлов Крік.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Тернопіль.
16. Неділя — Вакав.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Смате.
23. Неділя — Ст. Джуліен.
30. Неділя — Мічам.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця — Різдво Христове — 12 год. в ночі — Кемсак. 9 год. рано — Канора.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Бюкенен.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Тязів.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Енделор.
16. Неділя — Клейр.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Вимер.
23. Неділя — Фостон.
30. Неділя — Канора.

Вох 425 — Канора, Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця Різдво — Своп Плейн.
8. Субота. Собор Прес. Богор — Глен Бядер.
9. Неділя Стефана — Гвес.
14. Пятниця Новий Рік. Василія — Мейбридж.
16. Неділя — Стінен.
19. Середа. Йордан — Аран 7 год. р.
19. Середа Йордан 11 год. рано — Аран-Кобарр.
20. Четвер. Собор Ів. Хрестителя — Пайн Ривер.
23. Неділя — Грайтбін.
30. Неділя — Норквей.

Адреса: Вох 13а — Арран, Саск.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:

1	С	19	Преп. Ілії та Ігнатія Печер.
2	Н	20	Нед. св. О. Свяшч. Ігнатія
3	П	21	Муч. Юліанії Никомид.
4	В	22	Вмуч. Анастасії. Теодотії
5	С	23	10 муч. в Криті. Павла еп.
6	Ч	24	Свят. Вечір Мч. Евгенії
7	П	25	Різдво Ісуса Христа
8	С	26	Собор Пресв. Богородиці
9	Н	27	Стефана. Нед. по Різдві
10	П	28	Св. 20,000 муч. в Никомидії
11	В	29	14,000 дітей убитих Іродом
12	С	30	Муч. Анисії діви, Зотика
13	Ч	31	Преп. Меланії Римлянки
14	П	1	Новий Рік — Обрізання
15	С	2	Преп. Сильвестра Печер.
16	Н	3	Преп. Малахія, мч. Гордія
17	П	4	Собор 70-ти Апостолів.
18	В	5	Свят Вечір перед Йорданом
19	С	6	ЙОРДАН (Богоявл. Госп.)
20	Ч	7	Собор Івана Хрестителя
21	П	8	Преп. Григорія Печер
22	С	9	Мч. Полієвкта і Неарха
23	Н	10	Нед. по Йорд. Григорія еп.
24	П	11	Преп. Теодосія Великого
25	В	12	Сави архієп. Сербського
26	С	13	Мч. Ермила і Стратоника
27	Ч	14	Св. Отців вбитих в Синаї
28	П	15	Преп. Павла Тивейського
29	С	16	Поклонення кайд. ап. Петра
30	Н	17	Нед. 31. Преп. Антонія Вел.
31	П	18	Атанасія і Кирила архієп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнидого.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Толстой.
7. Пятниця — Різдво Христове — Вайта — Толстой.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Роза — Сірко.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Пембіна — Сондави.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Гардентон
16. Неділя — Сеньків.
19. Середа. Богоявления — Йордан — Сірко.
20. Собор Івана Хрест. — Сондави.
23. Неділя — Вайта.
30. Неділя — Толстой.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

СІЧЕНЬ:

7. Пятниця — Різдво Христове — Драй Ривер.
8. Субота. Собор Прес. Богор. — Ґлентвю.
9. Неділя. Првмч. Стефана — Ґілберт Плейнс.
14. Пятниця. Новий Рік. Василія — Робліп-Зелена.
16. Неділя — Шортдейл
19. Середа. Богоявления — Йордан Робліп — місто.
23. Неділя — Шелмелей
30. Неділя — Леппард.

Адреса: Поч. скр. 54. Робліп, Ман. Телефон 54 р. 2.

Устав Церковний.

СІЧЕНЬ:

2. Нед. св. Отців. Голос 8. УЄ 6. Літ. Ап. Жидів 11: 9—10, 17—23, 34—40. Еван. Матея 1: 1—25.

7. Різдво Христове. УЄ Мат. 1: 18—25. Літ. Ап. Галат 4: 4—7 Еван. Матея 2: 1—12.

8. Собор пр. Богор. УЄ Матея 2: 1—12. Літ. Ап. Жидів 2: 11—18. Еван. Матея 2: 13—23.

9. Стефана. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Ап. Діяння 6: 8—15; 7: 1—5 і 47—60. Еван. Матея 21: 33—42.

14. Новий Рік. Василія. УЄ. Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Колосян 2: 8—12 і Жидів 7: 26—8: 2. Еван. Луки 2: 20—21, 40—52 і Луки 6: 17—23

16. Нед. пер. Йорданом. Голос 5. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Тимотея 4: 5—8. Еван. Марка 1: 1—8.

19. Йордан. УЄ Марка 1: 9—11 Літ. Ап. Тита 2: 11—14 і 3: 4—7. Еван. Матея 3: 13—17.

20. Собор Івана Хрест. Літ. Діяння Апостолів 19: 1—8. Еван. Івана 1: 29—34.

23. Нед. по Йордані. Голос 6. УЄ 9. Літ. Ап. Ефесян 4: 7—13. Еван. Матея 4: 12—17.

30. Нед. 31. Голос 7. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Тимотея 1: 15—17. Еван. Луки 18: 35—43.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE H[illegible]D Box WINNIP[illegible] AN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

PIK XXVI. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1949. ЧИСЛО (838) 2

НАСТУП НА ЦЕРКВУ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Большевицький уряд в Чехословаччині почав наступ на тамошну римо-католицьку Церкву, — на священиків й єпископів. Чеська урядова новинкарська агенція проголосила, що робітники скаржаться, що деякі священики є „зрадниками народної демократичної републики". Та ж агенція каже, що епископи повинні „вияснити своє відношення до теперішного уряду", себто заявити, чи вони за урядом, чи проти. Все те йде в парі з арештованням кардинала Мендсентія в Мадярщині.

ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ.

Індонезія не великі і багаті острови на полудні від східної Азії, як Борнео, Целебес, Суматра, Ява і другі. Є там багато мільйонів людей. Досі панували там голяндці, а недавно почали маляйці добиватися самостійности. Тепер голяндці почали завзяту війну з маляйцями, щоби затримати їх в своїх руках. А важне те, що Америка дала голяндцям велику военну поміч.

ХОЧУТЬ МОЗЛЕЯ.

Коли недавно премієр Етлі промовляв в східній части Лондону, чи не вдовзі мають бути вибори, чути було оклики: „Ми хочемо Мозлея". Після того було в салі прийшло до бійки. Мозлея числять до фашистів і він тепер знов почав свою політичну діяльність.

АРГЕНТИНА А ЧУЖИНЦІ.

В Аргентині принято закон, що коли [illegible] чужинець [illegible] ще там два роки, то або нехай стае аргентинським громадянином, або нехай [illegible] забирається з Аргентини. Це багатьох чу[illegible]нців закпопотало. А є там коло 30,00[illegible] [illegible]италійців, 4,000 американців, а се[illegible] [illegible]нців з інших полудневих американських країв та з Европи.

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — ЗГИНУЛО 12.

З Полудневої Африки летів літак і вдарився до гори в Італії та розбився і згорів. Знайшли 12 тіл так попалених, що не можна розпізнати.

ЗЕМЛЕТРУС В ІТАЛІЇ.

Був недавно в середній Італії землетрус. В селі Леонессі завалився від землетрусу дах, отже згинуло під ним 4 особі.

ІНФЛЮЕНЦА В ФРАНЦІЇ.

В Парижу в Франції рух залізниць і басів значно обмежився через те, в цілій Франції поширилася дуже пошесть інфлюенци, отже багато є слабих.

НА СТАЛІНОВІ ІМЕНИНИ.

Грудня 21-го були 69-ті Сталінові іменини. Парад не було жадних, прапорів не вивішували. Однакож в „Правді" й „Ізвестіях" було поміщено дуже багато листів з усіх кінців Росії від робітників, які поздоровляли Сталіна обіцянками, що будуть старатися якнайбільше працювати, щоби збільшити загальну продукцію. — Це в Росії тоді, коли по інших краях висуваються домагання, щоби робітники якнайменше працювали.

З НОВИМ УКРАЇНСЬКИМ 1949 РОКОМ

РЕДАКЦІЯ ВІСТНИКА ПЕРЕСИЛАЄ СВОЇМ ЧИТАЧАМ І ЧИТАЧКАМ І ВСЕМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ СВОЇ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ!

КЛОПОТИ З ПАЛЕСТИНОЮ.

Ледво створилася жидівська держава в Палестині, а вже повно з нею клопотів. В Лондоні роблять закид, що головно з Чехословаччини йде 90 процент зброї до Палестини для жидів. Однакож зброї жидам достарчають і другі краї.

Недавно жиди вострілили 5 англійських літаків, отже це показує, яке нинішне положення. Коли Англія занепокоєна воєвничістю жидів, які загрожують там англійським справам, то Стейти стоять більше по стороні жидів, через те відносини між Англією і Стейтами стають менше приязні. Є чутки, що англійський міністер заграничних справ, Бевин, думае резигнувати, що вказувало би його безрадність серед теперішних відносин. В Стейтах зрезигнував вже Маршал, мабуть також не конче зі своєї волі, а його місце заняв чоловік іншої політики. Можна думати, що такі резигнації вийшли би лише на користь політиків Росії.

ВБИВНИКИ ГАНДІЯ.

Грудня 31-го з Ню Делгі, була вістка, що там скінчився суд над вбивниками Гандія. Головний вбивник, що Гандія застрілив, Натурам Віняяк Годсе, а з ним судили 8 його спільників. Вирок оголосять десь за місяць.

ЗНЕВАЖЕННЯ СВЯТИХ МІСЦЬ.

В Єрусалимі і в Палестині є святі місця християн, жидів і магометан. Справедливість вимагає, щоб всі ті місця охоронити, як святощі тих, хто їх для себе святощами вважає. Та є вісти, що жидівські військa були вдерлися до церкви Успення Діви Марії на Сіонській горі і заснували тут свою головну кватиру. Знищили хрести і друге і вживали церкви для забав. Коли вісти правдиві, то що сказати про таку роботу?

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ГРУПИ В СТЕЙТАХ.

Американський комітет, що розслідує большевицьку роботу в Стейтах, видав недавно книжку, в якій говориться, що нині в Стейтах є 562 провілничих большевицьких організацій, а газет і всяких друкованих видань мають большевики 190. Книжка має 144 сторін. Матеріял про все те комітет збирав довго з ріжних джерел, досліджуючи, хто коли з комуністами вязався, хто в них бував, хто виголошував які бесіди, що де писалося, здобуті документи, а дальше допити, які комітет переводив над багатьома особами.

ПОЛОЖЕННЯ В КИТАЮ ГРІЗНЕ.

Большевицька сила в Китаю постійно посувається вперед, а сила Кай Шека слабне. Послідні вісти говорять, що большевики обступили місто Тієнтсін, що має 3 мільйони населення, в якім націоналістична армія Кай Шека числить 60,000 вояків. Націоналісти хотіли переговорювати з большевиками, але ті вимагають безуслівної піддачі.

Рівночасно видно пропаганду в Стейтах і Канаді за тим, щоби полишити Китай большевикам, а зате скріпляти Індію, бо немов би з того буде більше користи. Але большевикам якраз того треба. Коли Китай буде в большевицьких руках, тоді черга прийде на Індію.

ВІКТОРА КРАВЧЕНКА ХОТІЛИ ВБИТИ.

На пресовій конференції в Парижі, Віктор Кравченко, який написав книжку „Я вибрав волю", говорив, що російські большевицькі агенти чотири рази старалися його вбити в минулім році. Три рази вони вломлювалися там, де сподівалися його знайти, однакож його там не найшли. Він в своїй книжці розкриває, що в Росії робиться.

АЧЕСОНА БУДУТЬ ПИТАТИ.

Міністром Закордонних справ, на місце уступившого Маршала, назначив президент Трумен Діна Гудергама Ачесона. Однакож сенат буде ще випитувати Ачесона, чи він коли належав до того гурта, що є за Росією і чи він нині там належить. Бо відомо, що давніше Ачесон був за Росією. Питання: Чи не було вже такого певного, що його не треба би випитувати?

В АНГЛІЇ ПОВІСИЛИ ЖІНКУ

Січня 12-го повісили в Англії 42-літню дівчину Маргарету Елен за те, що вона підчас рабунку вбила 70-літню Ненсі Челвик, а тоді витягнула її тіло на дорогу, щоби виглядало, що її вбив автомобіль. Це перша жінка в Англії, яку повішено за 12 літ. Перед тим, нім пішла на смерть, Маргарета ще курила, немовто байдужа, що її повісять.

ВБИЛИ ТРОЄ СВОЇХ ДІТЕЙ.

В Гамбурґу в Англії, 14 січня повісять 42-літного залізничного робітника, Перк[illegible] і його жінку за те, що вбили троє своїх дітей. — Дороту 15, Марію 1[illegible] і Маргарету 12-літню. Хотіли також вбити ще троє дітей. Причиною було мабуть те, що старша дочка наробила родичам досить клопоту. Вони потроїли дітей газом.

ДО ЧОГО ДОХОДИТЬ ЗЛОЧИННІСТЬ.

В Денвер, Колорейдо, в Стейтах, 11-літний хлопець признався, що він заколов на смерть свого батька ножем. Тоже вийшло, коли між сином і батьком зайшла суперечка. Хлопець каже, що батько часто наказував йому, щоби він не курив і заставляв його до деякої домашної праці.

ТРИДЦЯТЬ РОЗВОДІВ.

В суді Королівської Лави в Винипегу, 30 подруж дістало повний розвід 12 січня. Про розводи рішав суддя Монтагю.

МЕЛХИСЕДЕК ЗНАЧКО-ЯВОРСЬКИЙ.

(Ігумен Мотронинського монастиря).

В цім 1949 році минає 140 років зо дня смерти ігумена Мелхиседека Значка-Яворського, смілливого борця за православну віру й великого українського патріота, що звязав своє імя з повстанням гайдамаків у 1768 році, — того, що його прославив Шевченко в своїй безсмертній поемі.

Мелхиседек (світське його імя було Матвій) Значко-Яворський був родом з Лубнів на Полтавщині й народився десь між роками 1721-1724, отже був він земляком і одноліткои славного українського філософа Сковороди. Таксамо як і Сковорода, вчився він у Київо-Могилянській Академії і закінчив у ній курс з філософією включно. Володів він мовами латинською, грецькою, німецькою, не кажучи вже за рідну українську мову й польську. Дуже цікавився математикою й медициною і був взагалі високо освіченою людиною. Та тільки тоді, як Сковорода уникав духовного сану й якоїсь сталої служби, Яворський в 1753 році поступив в ченці і прийняв постриження в Мотрининському монастирі під Чигирином, що був тоді під Польщею. Скоро молодий монах визначився не аби-якими здібностями як адміністратор, став ігуменом Мотронинського монастиря і намістником епископа переяславського Гервасія Линцевського, який по договору з Росією управляв з свого Переяслава православними парафіями на правому березі Дніпра на Київщині.

Православні переживали в середині XVIII століття під Польщею тяжкі часи. Офіційно православна віра не визнавалася польським урядом, а лиш толерувалася. Російський уряд виговив собі право опікуватися православним населенням Польщі, але як ця опіка наділі виявлялася дуже слабо, і унітське духовенство на Україні, вже зовсім спольщене, робило, що хотіло. В половині XVIII століття унiятський митрополит Володкевич, що мав свій осідок у Радомишлі на північній Київщині, а особливо його помічник Мокрицький, підтримувані польською владою, повели дуже енергійний натиск на православну людність. Вони всіми способами утруднювали зносини православної пастви (православних вірних) з її заграничним пастирем у Переяславі і жорстоко карали за ці зносини, мов за який державний злочин. Та й помимо того, щоб православний священик міг дістати парафію, треба було згоди як уніатського декана, так і місцевого дідича, звичайно — поляка. Безконечні утиски й причіпки з боку Володкевича і Мокрицького робили життя православного сільського духовенства невиносимим. Мокрицький жорстоко поводився з православними священиками, з найменшого приводу садовив їх до тюрми, бив без милосердя різками і всіми способами знущався.

І от в половині XVIII століття епископську катедру в Переяславі дістав енергійний Гервасій Линцевський. Не маючи змоги сам особисто відвідувати підлеглих йому парафій на польській Україні, він призначив у 1761 році своїм намістником Яворського. В його особі він знайшов талановитого й енергійного помічника. Яворський зорганізував живий православний рух, осередком якого були монастирі на південній Київщині в околицях Чигирина, серед густих лісів, по сусідству з Запорожжям: Митронинський, Жаботинський, Медведовський, Лебединський та інші. Він порозумівся з запорожцями й діставав від них моральну й матеріяльну допомогу. Російський уряд пильно стежив, щоб Запорожці не зачіпали поляків, і офіційно Запорожжя не вмішувалося в партизанську боротьбу гайдамаків з польською шляхтою, але січова влада дивилася крізь пальці, коли окремі козаки приставали до гаймацьких ватаг, або вступали до монастирів як послушники і переховувались серед монастирської братії. Заходи ігумена Мелхиседека підняли дух православної людности, й цілі сільські громади, які офіційно вважалися за уніятські, почали знову вертатися до православія.

Певна річ, що діяльність Мелхиседека Яворського була сіллю в оці для поляків і для уніятського духовенства, і вони старалися захопити його в свої руки. А він, не вважаючи на це, звертався то до київського митрополита, то навіть до самого польського короля, їздив аж до Варшави і тут скаржився королеві на кривди над українським православним людом. Але королівська влада в ті часи так низько впала, що польська адміністрація на неї зовсім не вважала.

Коли Яворський вертався до свого монастиря, його схопили, закували у кайдани і повезли на суд до Радомишля. Судили його як зрадника і бунтівника і присудили покарати смертю — замурувати живцем, щоб помер голодовою смертю. Але серед тюремної сторожі знайшлася добра душа, свій же українець, козак Лещенко. Він добув шматок паперу і передав крадькома вязневі; замість чорнила розвів з водою порох, і написаний таким чорнилом лист другий козак одвіз до епископа Гервасія до Переяслава. „Владико святий, — писав вязень, — бідно стражду, смертно хорий, в желізах жестоких, не маю нічого...". За допомогою своїх людей пощастило Мелхиседеку визволитися з тюрми і втікти на Січ.

Та смілливий ігумен не вгамувався. Він іде до Петербургу, добивається побачення з царицею Катериною II і дістає від неї обіцянку дипломатичної підтримки на випадок повстання проти Польщі. Але та обіцянка, як потім виявилося, була чистою провокацією. Заохочений нею, Яворський підготовляє повстання для звільнення Західної України зпід польського панування. За допомогою запорожців весною 1768 року вибухає гайдамацьке повстання, яке розпочалося під проводом запорожця Максима Залізняка, що перебував в Мотронинському монастирі під виглядом послушника.

Вся південна Київщина була обхоплена рухом. До повстанців прилучається сотник надвірної панської міліції Іван Гонта, повстанці здобувають місто Умань і справляють там погром шляхти і жидів. Переможці збірають раду і проголошують Залізняка гетьманом, а Гонту полковником уманським. Але Катерина перелякалася успіху гайдамацького руху і наказала своєму війську приборкати гайдамаків. Москалі зрадою захопили в полон гайдамацьких ватажків і видали їх на жорстокі муки полякам. Було замордовано 900 людей, а тисячам відрубано — кому руку, а кому ногу, й пущено так каліками.

Шевченко, який сам походив з місцевости, де відбулося гайдамацьке повстання 1768 року, і чув про нього від ще живих тоді свідків, змалював його в своїй славній поемі „Гайдамаки". Він вкладає у ній в уста „благочинному" (себто Мелхиседеку Яворському) палку промову, в якій той закликає гайдамаків помститись за народні кривди. Але Шевченко осуджує криваві вчинки гайдамаків, які суперечили з гуманними поглядами і почуттями нашого великого поета.

Потому як москалі допомогли полякам здавити гайдамацький рух, до якого зпочатку заохочувала сама цариця, Мелхиседек не міг залишатись під Польщею, де не була таємницею його участь у підготовці повстання. Він переїхав на лівобережну Україну і став намістником Київо-Софійського Катедрального монастиря (1771 р.). По черзі настановлювано його ігуменом Видубицького монастиря під Києвом (1774), архимандритом Мгарського монастиря в Лубнях (1781) і нарешті архимандритом Петро-Павловського монастиря недалеко від Глухова (1781). Тут він і доживає віку, померши в 1809 році.

Рідко де в Україні можна знайти таку гарну мальовничу місцевість, як та, де стояв Петро-Павловський монастир, на високому березі річки Клевені (доплив Сейма), серед густого дубового лісу. З монастирської гори видко було на десятки миль кругом широку долину — це вже Курщина, а монастир був на Глухівщині, отже на самім окрайчику української території. Повстав монастир десь при кінці XVI віку. Українські гетьмани щедро наділили його маєтностями, сіножаттями, млинами. Виговський, Дорошенко, Многогрішний, Самойлович, Мазепа, залишили універсали, в одному з яких, наприклад, Виговський в році 1658 писав: „Поглядаючи на убозство монастиря св. апостолів Петра і Павла і братії при нем зостаючої, теж і на щоденнії їх праці, котрії за нас і все Войско Запорожское Господа Бога благають, чого і далі од них жадаючи, надалисьмо їм села Холопково і Баничі*) і млинок на ріці Клевені стоячий".

Через оті гетьманські надання монастир уже при кінці XVII століття не мав підстави нарікати на своє „убозство", а противно, зробився одним з багатших монастирів на Гетьманщині. Серед його ігуменів уславився за часів Мазепи св. Дмитро Туптало, автор знаменитих „Четій-Миней" (Життя Святих), цієї улюбленої лектури наших предків. В затишному гаю біля монастиря святитель збудував собі „скиток" (хатку з пасікою), де на дозвілі (в вільному часі) віддавався літературній праці. В самому монастирі св. Дмитро збудував прекрасний собор в українському стилі, келії й масивні камяні мури з брамою.

Так от у мальовничій Петро-Павловській обителі (в монастирі) знайшов собі сто років пізніше пристановище Мелхиседек Значко-Яворський. З дослідів проф. Оглоблина знаємо, що Мелхиседек окрім ігуменства був членом консисторії в Новгороді-Сіверському, що став з р. 1781 головним містом одного з трьох намісництв, на які поділено колишню Гетьманщину. Проф. Оглоблин довів також, що в Новгороді-Сіверському істнував гурток українських патріотів, до якого належав і Яворський. З цього гурту, на думку проф. Оглоблина, вийшла й славно-звісна „Исторія Русовъ", що мала такий великий вплив на історичні погляди Шевченка. До того самого гурту належали останній настоятель Січової Покровської церкви (зруйнованої москалями в 1775 році) архимандрит Володимир Сокальський, Василь Полетика, Коропчевський, Худорба та інші.

Перебуваючи в Петро-Павловському монастиреві, Мелхиседек став відомий як знаменитий лікар, і до нього зверталися за порадою з цілої околиці. В глибокому яру під горою він відкрив цілюще джерело.

Помер він в 1809 році й був похований в монастиреві у головній церкві біля південного входу. Я пригадую собі портрет Мелхиседека, що висів у ігуменських покоях: огрядна постать із патерицею й чотками в руках, у низенькій чернечій шапці. Обличча суворо-спокійне і поважне. На іншому портреті бачимо його у високому ігуменському клобуку. Чи збереглися ці портрети досі, — мені невідомо. Та чи збереглися самі будови монастиря за останню руїну?...

Д. Дорошенко.

*) В тому селі я проживав за моїх молодих років, і нераз відвідував монастир.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ.

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.

Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.

Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20цт.

Для книгарень звичайний опуст.

723 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ОПОВІДАННЯ ВТІКАЧІВ.

Тижневик „Час", з Европи, з листопада, 1948, подає відомости про життя на Холмщині. Говориться там, що в жовтни і листопаді перейшло в американську часть Німеччини 13 вояків Української Повстанчої Армії (УПА) і вони оповіли, що діється за „залізною куртиною" під большевиками на українських землях. Звідси дещо тут подаємо.

„Там, де червоний упир ступив своєю стопою, нема життя, — оповідають вояки УПА, — там голод, холод, терор. Наша Холмщина і Підляшша, це сьогодня одна велика руїна і пустка. Ще 1944 в осени вивезено частину нашого населення на Схід. Коли ж більшість відмовлялася переселюватись, то в 1945-6 році почали вживати насильства і терору.

„Тоді на допомогу виступила УПА, почалася завзята боротьба і ворог мусів на час перестати виселювання. Аж в червня 1947 починають виселювати наново до Прус та в західні землі Польщі. В тім часі згинули десятки й сотні наших найкращих селян та інтеліґенції.

„Посіпаки побоями та катуванням виганяли православних українських священиків з Божих храмів та гнали на Схід. Пароха Володави, о. протеєрея Пипила Середу, так скатували, що вже занесли його до вагону, де він помер. Православні церкви понищено, або перемінено на костели.

„Жертвою тої акції впало багато сіл. В 75 проц. і більше знищені такі села — **Володавський повіт:** Сосновиця, Пішоволя, Горки, Зінки, Угрин, Нетяги, Кропивка, Мостиські і др. Повіт **Біла Підляшська:** Матяшівка, Межиліссся, Кривовілька і др. Повіт **Холм:** північні села майже не рухані, полудневі сильно понищені.

„Національна свідомість на Холмщині за останні воєнні роки сильно зросла. Кожний не жалів нічого в боротьбі з наїздником, гордився назвою „Українець", та тішився своєю УПА, що посилав до неї своїх синів і доньок.

„По виселенню священиків на Схід, Підляшаки і Холмщаки їхали і по 100 кільометрів, щоб тільки знайти свого душпастиря.

„Сьогодні залишилися на Холмщині лиш тут і там маленькі островочки наших людей..."

„Народне Слово" з Пітсбургу, подає оповідання втікача лемка, що нині є в британській Німеччині. Ось дещо з того:

„В 1946 р. поляки з большевиками переселили українців з околиць села Вислока на Лемківщині, в Жовківщину та Равщину, де людям подавали землю. І жилося не зле. Аж 1947, почалася пропаганда з колгоспами, — мітінґами, застрашуванням, неможливими податками, вивозом родин на Сибір. Так завели колгоспи.

Оповідача арештували на весні 1948 р. і посадили до тюрми (до Бриґідок) у Львові, де було понад 4,000 українців, а навіть 10—14 літні діти. Звідси 24 червня 1948 вивозили вязнів на Схід в 32 вагонах, по 50 вязнів в одному. Коли поїзд був кількадесять кільометрів від Львова, зявився відділ Укр. Повст. Армії, розбив вагони і вязнів випустив. Тоді оповідач дістався до Західної Европи.

Оповідач каже, що в Галичині гр. кат. священиків виарештувано, а таксамо тих, що стали православними, всіх вивезено. До сіл присилають молодих священиків зі Сходу, але люде їм не вірять і вважають їх большевицькими аґентами. Люде церкви обминають, а збираються і моляться по хатах.

Як Співати "На Многі Літа".

Давнійше співалося в нас старою церковною мовою: **„Многая літа! Во здравіе, во спасеніе!"** Тепер співаємо живою українською мовою: **„На многі літа! На здоровля і на спасення!"**

Все добре було би, коли б класти наголос на слова там, де наголос повинен бути.

В мові церковній головний наголос був на „здра"—здравіе, і на „се"—спасеніе, і все в співі виходило добре. Коли ж закінчення одного і другого слова продовжувалося, то се творило лише додатковий слабий наголос.

Наслідуючи мову церковну нині співають не так, як треба, коли кладуть головний наголос на кінець слів, — на „вля" і „ня".

Ми в звичайній бесіді кажемо здоровля, спасення (спасіння), отже так треба і співати. Треба спинитися на „ро" (здоро...вля) і на „се" (спасен..ня), продовжити ті два склади, а тоді вийде так, як повинно бути.

Отже треба співати так:

На здоро...вля і на спасе...ння, — а тоді вийде вже правильно і гарно.

На це треба наперед звертати увагу тим, що мають співати, а тоді будуть уважати, як треба співати.

ЯК ЧИСЛИТИ ЛІТА ПЕРЕД ХРИСТОМ.

Різдво Христа, це час в християнській рахубі, від якого літа числяться і вперед і назад. Кажемо: перше століття перед Христом, друге, третє, пяте... Отже і поодинокі літа числяться такимже ладом — назад. Берім, що хтось жив в роках 380 до 325; виглядає на перший погляд, що неприродно і незручно так числити. Але треба памятати, що коли літа від Христа числимо назад, то літа того чоловіка треба числити від давнійших часів до новійших — отже до Христа.

Це красше покаже малий рахунок хтось жив від 10-го до 1-го року перед Христом. Виходить, що родився він коли до Христа було ще 10 літ, а вмер, коли до Христа був вже лише оден рік.

ЦІЛЕ ЖИТТЯ ЗБИРАВ БЛОХИ.

Недавно вмер в Англії промисловець ювілер Вейнрайт, маючи 80 літ. Багато вільного часу свого життя він посвятив на збирання ріжних родів блох — і тих, що жиють кровю, і тих, що вживають рослинної поживи. Зібрав він таких ріжних блох 65,000 і його дочки передали ту збірку до музею в Лондоні. Що би не казати, але чи варта жити, щоби блохи збирати?

РОДИННА НЕБЕЗПЕКА В АНГЛІЇ.

Архиепископ Йорку, в Англії, Кирил Ф. Ґарбет, в Дієцезальнім Листку звертає увагу на занепад дому, на занепад родини в Англії. Він каже, що розводи доходять в Англії річно до 50,000.

За одну з причин занепаду родини він вважає те, що з родинного життя роблять жарти і висловлюються неповажно в бесідах, на театральній сцені, в музичних салях, в оповіданнях, в кинотеатрах, — все те ослаблює здоровий погляд на значіння родини. Коли ж доми занепадають, то цілий нарід занепадає.

Другою причиною занепаду дому вважає Ґарбет те, що молоді побираються занадто легкодушно, не думаючи, що супруже є великою і поважною справою. Побираються по короткім знакомстві при першім хвилевім захопленню.

Родинне життя терпить в Англії дуже через брак відповідного мешкання.

Окремо родина терпить, коли більшу часть дня мати є поза домом при праці в фабриці, чи деинде.

Є ще одна причина, що ослаблює відвічальність родичів за дітей, а то, — що нині уряд бере на себе відвічальність за виховання, вижнвлення і здоровля дітей. Чим колись журилися родичі, тим тепер клопочеться держава.

Архіеп. Ґарбет є другим в Англіканській Церкві по Кентерберійськім архіепископі, який є головою Англіканської Церкви.

„Я ЛЮБИВ БИ ..."

Наслідуючи англійців українці нераз кажуть: „Я любив би знати, я любив би його бачити, я любив би туди пійти..."

Українці нібито переводять з англійського фразу „Ай вуд лайк", але це хибний перевід. Англійське „Ай вуд лайк" не є наше „я любив би", але: „я хотів би, я рад би". Отже там, де англієць каже: „Ай вуд лайк", треба в нас казати „я хотів би, я рад би, мені хотілось би".

„Хотіти", а „любити", це дві ріжні поняття. „Хотіти", це хвилеве, коротке бажання, те, що англійське „ай виш", — я бажаю, а „любити", це в нас довге, тревале наше почуття. „Я любив би його, коли б він менше хвалився", це — я його тоді завсігди любив би.

Отже там, де англієць каже „ай вуд лайк", треба б нам казати: „я хотів би, я рад би".

ЗА „ВБИВСТВОМ З МИЛОСЕРДЯ".

Січня 5-го, внесено петицію перед зойм Нюйорського стейту, щоби встановити закон, що дозволяв би вбивати тих слабих, що невилічимо хорі і при тім терплять багато муки.

Петицію підписало 379 священиків, протестантських і рабінів. В петиції сказано, що найперше самий слабий мав би внести до відповідного уряду просьбу з заявою, що він хоче, щоби його життя вкоротити. Уряд мав би розглянути справу і переслав би ще лікарській комісії для розгляду, а тоді вже справа була би вирішена.

Таке вбивство слабого було би „вбивством з милосердя". Але те „милосердя" виглядає дуже маленьке. Бо нині замість думати про випадкові одиниці, треба би найперше подумати про ті мільйони, що терплять на світі неволю, голод, страх і всякі переслідування.

ТАНЦЮРИСТИ ТІКАЛИ ВІКНАМИ.

В Монктон, Н. Б., в салі до танців повстав огонь дуже скоро, отже танцюристи низше 20 літ віку тікали через вікна і деякі з них покалічили руки. Але на тім скінчилося.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата. В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—211 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЛОВО НА НОВИЙ РІК.

Сьогодня сходяться три церковні свята: Наименування Ісуса Христа; память св. Василія Великого і наш Новий Рік по старому стилю. Отже велике Свято серед Різдвяних Свят.

В сьоднішнім Євангелію говориться не тільки про надання імени Дитині - Ісусові, але і перші роки Його виховання. І тут розкриваються обставини виховання Ісуса Христа.

Як сповнилось Дитині 8 днів, то по закону Мойсеевому дали Їй імя Ісус, наречене Ангелом, коли звіщав Діву Марію про народження від неї Сина Божого.

Діва Марія вихована була при храмі Божім, отже і Сина свого виховувала в любові до Бога, до свого народу і до обовязку додержувати всі звичаї народу.

Знаємо, що вже в 40-вий день по народженню принесли Ісуса до Храму Господнього, як велів закон. А дальше Дитя росло і кріпилося духом, наповняючись премудрістю, і благодать Божа була на Ньому, як говорить Євангеліє.

Діва Марія і Йосиф щороку ходили до Єрусалиму на свято Пасхи і завжди брали з собою Ісуса. А дальше оповідаєсь, що Ісус був покірний родичам і „доспівав в мудрости й зрості, в ласці Бога і людей".

Так Ісуса Христа виховували. Він строго додержував звичаї свого народу, тому й опісля проповідував: „Не прийшов я зламати закон, але доповнити". (Мат. 5: 17). Згадаймо, як додержував Христос обряд умивання ніг, як наказував приготовити Пасху, де відбулася Вечера з Таїнством Евхаристії. Христос строго жив усім тим, чим жив Його народ і тому народ мав до Нього довіря.

Так виховання Ісуса Христа і Його пошана до того, чим Його народ жив, є для нас великою наукою.

Жидівський нарід в часах Христа був під пануванням Римлян, а коли він зберіг себе, як нарід, то тільки завдяки додержуванню своїх звичаїв й обрядів, своєї мови, своєї віри, своїх законів. Це єднало і звязувало його в одно тіло і зберігало його самобутність.

Це взір для нас. І ми, як народ, маємо багато звичаїв й обрядів, які встановились, як закон, переданий від покоління до покоління. І ми маємо свою віру, Церкву, мову, і якраз задержування всего того серед навали чужинців, завсігди зберігало наш народ від загибелі.

Все те показує, що нам нині треба робити. Виховуймо наші діти, як Діва Марія виховувала. Привчаймо діти до молитви, до церкви, до любови до Бога, до пошани наших звичаїв й обрядів нашого народу.

А ті звичаї мають глибокий зміст, велику моральну і культурну вартість. Згадаймо наші звичаї різдвяні, новорічні, йорданські, великодні, Зелених Свят і др. Це зміст нашого духового життя. Ті обряди і звичаї розбуджують в нас красші почування — до Бога, до народу, до нашої віри, до мови, до наших предків, до взаїмного співжиття, до високих і гідних стремлінь. Вони є ознакою і душею нашої культурности.

Це велика справа і великий обовязок дбати, щоби, наші діти росли, як сказано в Євангелію, кріпилися духом, наповнювались премудрістю, і щоби благодать Божа була на них. Щоби вони доспівали в ласці Бога і людей.

Щоби вони були великими, як св. Василій Великий, якого память сьогодні святкуємо. Щоби вони розуміли обовязки супроти себе, супроти своєї Церкви і свого народу.

Лише так живучи наш народ буде спроможний опертися всім лихим силам. Лише тоді будемо могли сподіватися кращого життя, Божого благословення, і пошани в других людей

Нехай же імя Господа і Бога нашого Ісуса Христа живе в нас завжди і по віки вічні. Амінь.

о. Митрат Іван Данилюк.

ХТО ПОВИНЕН ЧИТАТИ ВІСТНИК.

„Вістник" в Канаді, це орган Української Православної Церкви. Взагалі це релігійно-народний часопис тієї Церкви Хто ж повинен би його читати?

Найперше повинні би читати всі члени Церкви без вимінку. Не повинно бути одного, що не читав би, що не мав би Вістника в своїй хаті

Нагадаймо, що члени робітничих організацій обовязково передплачують орган своєї організації. Бо звідки вони будуть знати, що в їх організації робиться. І що робиться в других організаціях.

Оскілько ж більше обовязаний член Церкви читати орган своєї Церкви. І не тому, щоби піддержати Видавництво, але тому, щоби піддержувати себе щоби знати, що в його Церкві робиться і що робиться в других Церквах; що роблять прихильники і неприхильники нашої Церкви.

Далеко позаді других стоїть в громаді той, що Вістника не читає. А хто читає, той стоїть наперед, бо він більше знає.

Читати свій орган, це рівнож ознака культурности, ознака свідомости. Запитав би чужий чоловік: „Читаєш ти орган своєї Церкви?" то що скаже той, хто свого органу не читає? Скаже „ні", то що чужий чоловік про нього подумає?

Є люде, що беруть від чужих примірами те, чого не треба, а не беруть свого, що вийшло би їм лише на користь. Беруть чужі імена, чужу мову, чужі звичаї, яких брати не треба, а не дбають про те, своє, що повинні. В чужих людей має дім свою домашну бібліотеку, свої книжки, журнали, газети, отже в тім треба і чужих наслідувати. Коли вони мають таке своє, то і нам треба таке своє мати. Це буде ознака розуму, ознака поступу, ознака культурности.

Візьміть українця, чи українку що від 1924 року читає „Вістник", кілько відомостей вони дістали за той час. Коли б за той час вони видали на передплату „Вістника" 30 долярів (24 роки), то чи те все прочитане не варто 30 долярів? Кілько за той час писалося в Вістнику про поважні справи, про церковні справи, про релігійні справи; кілько було оповідань, розумних висказів, добрих примірів, поезій... А все те збільшає людський розум, поширює людський світогляд, вчить думати і всяку справу розуміти. Кілько буває в Вістнику того, що придається матерям в вихованню дітей, що може перечитати і дитина; кілько того, що може послужити за добру тему, за матеріял для промови, для відчиту, для розумної бесіди, для науки.

Повинні би читати і греко-католики українці, коли хочуть точно знати, що в Українській Православній Церкві діється і робиться. А від знання голова не болить. Не пожалують і православні українці, коли будуть читати греко-католицькі видання. Бо так одні других будуть красше розуміти.

Повинні би читати новоприбувші українці й українки (імігранти), щоби знати, які тут релігійні та церковні відносини, яка йде праця, — бо все те є великою частиною тутешного українського життя. А не будуть читати, то не будуть знати.

Кінчиться старий рік і надходить новий, отже треба, щоби свідоміші поширили Вістник поміж тих, які дотепер його не читають. А зроблять вони це, то посунуть нашу церковну і загальну справу далеко вперед. Бо з Новим Роком прийдуть і нові справи, отже треба, щоби якнайширший загал знав, як Вістник ті справи освітлює і толкує.

СПРАВА ЩЕ НЕ ВИРІШЕНА.

В 23 ч. Вістника, з 1-го грудня, 1948 року, була подана вістка, що Собор Укр Православної Церкви еп. Богдана в Злучених Державах, який відбувався 8 і 9 грудня, 1948 р., вибрав Впреосв. Архіеп Мстислава архієпископом своєї Церкви За його вибором заявилися всі присутні на Соборі, крім одного голосу.

Вістка в Вістнику була подана за англійськими часописами, що могли скорше про рішення Собору знати, ніж могла знати редакція Вістника, чи Консисторія.

Зрозуміло, що справа мусіла живо інтересувати вірних Української Православної Церкви в Канаді і вони раді були знати, який дальший хід цеї справи, однакож справа була в такому стані, що треба було пождати, поки щобудь певнійше можна буде сказати.

Ціла ця справа належить до трошки складних справ. Церква еп. Богдана звязана з грецькою дієцезією, отже поза рішенням Собору силу має ще голос Царгородського патріярха. Вже відомо, що голову Грецької Церкви в Америці, архієп. Атенагораса, вибрано патріярхом Царгородським, але він свого слова ще не сказав.

Тут і причина, що ціла справа не є ще остаточно вирішеною. Сама воля Собору, ще справи не вирішує. Не вирішить її остаточно і сама Грецька Церква, бо послідним і найважнішим голосом має тут бути голос нашої Церкви в Канаді та архієп. Мстислава.

Тут і причина, чому про цю справу більше дотепер не згадувалося. Була думка, що справа виясниться, або й вирішиться багато скорше, однакож покищо справа стоїть, де стала на самім початку, і тому приходиться ще ждати часу, поки буде можна щось певнійше сказати

Коли ж справа стане ясною, тоді скажеться більше і точнійше, як ціла справа мається.

БЕЗІМЕННІ ЖЕРТВОДАВЦІ.

В Ню Йорку збирають тепер на „Фонд Помочи Найбільше Потребуючим", щось як тут „Громадська Скарбниця" (Комюніті Чест). В виказі, хто кілько дав, в Н. Й. Таймсі з 22-го грудня, впадає в очи, що є там жертводавці більших сум, які не дали своїх імен. Отже є там: „Дві безіменні жертві по 1000, — отже $2000. Дві безіменні жертві по 100 $200. Пять безіменних жертв по 50 $250. Безіменний $35.20. Два безіменні по 25 — $50. Безіменний $20". — Це показує, що є люде, які на першім місци ставлять сповнення обовязку, а не бажання, щоби себе показати. Тисячу долярів дав і не каже хто він такий.

ЙОРДАНСЬКІ СВЯТА.

Ісус Христос почав свою науку маючи 30 літ віку. Був тоді закон, що перед 30-им роком життя ніхто не міг бути народним проповідником (учителем), ані священником. Але нім Христос почав свою Божественну працю, то найперше пішов до Івана над Ріку Йордан, щоби охреститися.

Читаємо в Євангеліях, що Іван проповідував і людей, які каялися, хрестив в ріці Йордані. І проповідуючи він казав:

„За мною йде сильніший від мене, якому я не гідний розвязати ремінців його обувя. Я хрещу вас водою, а він буде вас хрестити Духом святим і огнем. Він збере пшеницю, а солому огнем спалить."

Коли це ділось, приходить Христос до Івана щоби охреститися. Знав же Іван, що Христос безгрішний, отже говорить:

„Ти повинен би мене хрестити, то якже ти хочеш, щоби я тебе хрестив?

Тоді каже Ісус:

„Не говори того, а сповни, що ти повинен сповнити."

Тогди Іван охрестив Ісуса.

Якже він хрестив, то зявився Дух Святий в виді голуба над Ісусом, а з неба почувся голос Бога Отця:

Це син мій любий, котрого я собі вподобав."

Тому то нині Свято Хрещення Ісуса звемо також **Богоявленням**, бо тоді явився Бог в трох особах (Свята Тройця). Ісус Христос був одною особою, Дух Святий другою, а Бог Отець, якого голос було чути, був третою особою. Звемо це свято також **Йорданом**, бо Христос хрестився в Йордані. Звесь воно і святом **Просвічення**, бо явився Бог, який є найбільшим світлом і найбільшим розумом.

Коли ж Богоявлення святкується близько свята Рождества Христа, то це тому, що Христове хрещення було в такім часі, як і Його народження.

Свята Церква вже в найдавнійших часах величаво святкувала память Христового хрещення. Вже в Постановах Апостольських сказано:

„Нехай буде в вас в великій пошані день, коли Господь явив вам Божество."

Про Йорданське Свято говорять багато найдавніші отці Церкви, — св. Амвросій, св. Іван Золотоустий, блаженний Ієронім, св. Августин і др.

Йорданські Свята дуже подібні до Свят Різдвяних, — є тут Йорданський Святий Вечер, а церковне Богослужения також подібне, — співається тут на Великім Повечерію: „З нами Бог, розумійте народи і покоріться, бо з нами Бог".

На памятку Христового хрещення освячується вода найперше в день Святого Вечера, а другий раз в день Йордану. Про свячення води згадує вже Тертуліян, Киприян, Василій Великий.

Дуже врочисто святкував завсігди Йорданські Свята Український Нарід. Воду свячено на ріці, на ставі, або озері. Ставили з леду великий хрест, коло якого освячувано воду. Люде приносили свячену воду додому і нею врочисто окроплювали хати і другі будинки, роблячи на дверах, чи одвірках хрести крейдою, чи робили хрести воскові. Йорданську воду заховували також в посудинах, як святу річ. Хрест з стебел соломи ставили в кутю, а також хрести з стебел ставили на шибах вікон На Святий Вечер Йорданський ходили щедрувати, що надавало Святу більшої величавости. А в церквах на Йордан ще колядують, звязуючи так Йордан з Різдвом Христа.

Звичаї тії ми повинні і тут дбало і совісно заховувати, а найперше освячення домів свяченою водою, звертаючись до Бога, щоби з цим освяченням зійшло Боже благословення на наші доми і на ціле наше життя.

Кондак Свята: Ти явився сьогодні цілому світови, і світло Твоє Господи означилось на нас, що розумно славимо Тебе, Ти прийшов і явився — Світло недосяжнее!

І В АМЕРИЦІ Є ДВІ РІЗДВІ.

„Шлях", що виходить в Филаделфії, Па., в Стейтах, ч. 50, 1948, помістив був повідомлення своїм читачам, де говориться: „З огляду, що много наших парохій святкуватимуть Різдво після „Нового Стилю", тому англійська частина „Шляху" вийде в побільшенім виді... На Різдво після Старого Стилю" вийде побільшена українська частина..."

Отже і в Стейтах українці греко-католики святкують вже дві Різдві, — одні святкують це разом зі своїм народом, а другі з своїми перестали святкувати, зате святкують з поляками, з французами, з італійцями. Це ніби поступ, — від свого до чужого.

Сторона, де зміну календара, а з ним дві Різдві, два Йордани, два Великодні між українцями заводять, дуже чутлива на „розбивання народної єдности", коли вона говорить про других.

Істнування Української Православної Церкви, це в неї „розбивання народної єдностии". Вияснювання справи з Кунцевичем, якого папа проголосив спеціальним заступником Польщі, — розбивання єдностии. Пригадування кривд, яких українці зазнавали від католиків сотні літ - розбивання народної єдности. Пригадка як в Римі були пофальшувані ухвали Львівського Синоду з 1891 року, — розбивання народньої єдности. Згадка про передавання української землі мазурам, про нищення українських церков за „легалізацію" папи (а також і без легалізації), — розбивання народної єдности. Згадайте, як польсько-католицький архиепископ Соліковський 1583 р. під українське Різдво зорганізував був у Львові озброєну товпу що під проводом його брата і ксьондзів ходила по українських церквах, била священників, нарід розганяла, а церкви замикала, — розбивання народної єдности...

Але заводити серед самих греко-католиків дві Різдві, два Великодні. відривати нарід від своїх і приєднувати до чужих, — це не є розбиванням народної єдности

Та хто має здоровий розум, той бачить, хто якраз народну єдність розбиває!

МАГОМЕТАНСЬКИЙ КАЛЕНДАР.

Є кілька ріжних календарних рахуб на світі, але магометанський (турецький) календар ріжниться дуже від всіх інших. Інші календарі стоять до себе близько; а турецький від усіх дуже далеко.

Магометани числять точно по оборотах місяця, отже їх рік є коло 11 днів коротший від нашого року. Коли їх Новий Рік був би тепер разом з нашим, то слідуючого року буде вже 11 днів скорше. А дальшого року знов 11 днів скорше. Значить — він посувається кожного року 11 днів назад. А за ним також посуваються всі свята.

Тому 100 літ магометанських мають наших 97 літ і 8 днів. Коли турок рахує собі 60 років, то по нашому численню має він тільки 58 літ.

Коли християнський календар числиться від народження Христа, то турки числять від утечі Магомета з Мекки до Медини в 622 році по Христі. Утеча звесь по арабськи „геджра", отже кажемо, що турки числять від Геджри.

Коли від Геджри минуло наших 1298 років, то в магометан минуло вже 1338 їхніх років. Так прим. 15 травня 1922 року був 1339 рік магометанський.

Та хоч який їх календар на наукову міру неточний, а вони його не зміняють. Дехто з них робив заходи до зміни, але не вдалося. Магометани кажуть, що їх календар є для них святою справою, як ознака їх релігії, їх магометанства, а це в них важнійше, ніж наукова точність, яка не має ніякого значіння для їх релігійної справи. Що може бути важним для науки, те не мусить бути важним для релігії і для релігійно-культурної народної справи.

Але для звичайних буденних справ мають турки календар подібний до нашого, це так званий рік „малiє". Ріжниця хіба в тім, що в нім Новий Рік починається 1-го березня (марта) нашого церковного календаря

Турецькі місяці звуться так

1. Март — наш березень.
2. Нісан — квітень
3. Майс — травень, май.
4. Газіран — червень
5. Темуз — липень.
6. Агосто — серпень
7. Еїлюль — вересень
8. Тешріновель — жовтень.
9. Тешріносані — листопад
10. Кіянуновель — грудень
11. Кіянуносані — січень
12. Шубат — лютий

З поданих назв бачимо, що назва деяких місяців походить з коренів латинської мови, інші ж з коренів семітських. Арабська мова до семітських належить, як і стара жидівська.

НЕ МІГ ДАТИ ПОМОЧИ.

В нюйорськім шпитали недавно грек, Ахілес Паппас, застрілив грецьку норсу, а потім сам застрілився. Норса звалася Христина Папагеоргі. Папас залицявся до Христини, але вона його не хотіла.

В шпитали є спаралізований ветеран грек Георгій Савакіс, і він чув, як Христина крикнула: „Георгій, ратуй мене він хоче мене вбити", але Савакіс не міг дати помочи. Лише приїхав візком до дверей і бачив, що ділося. В нього [illegible]

Йорданська Пісня.

Йордане ріко приготовися,
Се бо Спаситель йде хреститися.

Иде над Йордан Він себе смирити,
Щоби великий закон сповнити

Іван хрестячи руку підносить,
Це Агнець Божий! — усім голосить

Над головою голуб литає,
Се Святий Дух нам правду являє.

Із неба чути голос величний:
Се Син мій любий, Син мій [предвічний!

Море злякалось, світ сколихнувся,
Йордан неначе назад вернувся.

Адамів гріх днесь вода змиває,
Ворожа сила днесь упадає

Нині святую черпаймо воду.
На Божу славу, на братню згоду.

І нею наше життя скропляймо,
Наші провини щиро змиваймо

І відганяймо силу ворожу,
А бережімо всю Правду Божу.

Тоді Йорданські святії води
Стануть в нас морем любви і згоди.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Перечисливши злочини римських папів Арнулф питає:

Чи знайдеться хтось тільки відважний, що твердив би, що божі священики по цілім світі мають приймати закони від таких злочинних потворів, як отсі — людей з пятном нечести, неписьменних, що не розуміють ані справ божих, ані людських?... Що ви скажете про такого, коли побачите, як він сидить на престолі в пурпурі і золоті? Чи не буде це Антихрист, що сидить в Божій Святині і показує себе Богом? (Стор. 749).

Арнулф був совісним чоловіком і не вірив, щоби совісні люди боронили папів-злочинців. Але обороняли й обороняють їх люди безсовісні. Бо хіба мають совість ті люди, які силуються нині доказувати, що Володимир, а з ним Український Нарід був через греків залежний від власти тих, яких самі тодішні католицькі епископи звуть звірюками та антихристами?

Але Арнулф говорив ще більше — він каже, що Рим взагалі не має тих прав, які собі приписує. Ось що між іншим він говорить:

Божа Церква не є залежною не тільки від злого папи, але рішучо і в кожнім випадку не є залежна і від доброго. Скорше вдаймося з нашими труднощами до наших братів в Бельгії і Німеччині, ніж до того міста (Риму), де всі справи продажні, де суд і справедливість міняються за гроші. Наслідуймо велику Африканську Церкву, котра на претенсії римського первосвященика відповіла, що се немислиме, щоби Бог наділив одну особу повним привілеєм судівництва, а відмовив того ж привілею великому зібранню. Своїх священиків, зібраних на Соборах в ріжних частях світа... (Стор. 750).

Так говорив епископ західної Римської Церкви на Соборі в Франції, 991 р., отже три роки по заведенню Християнства на Україні. Він не тільки що осуджує Рим, але каже, що навіть добрий папа не має більшої власти, як другі епископи, або Собори, і він ставить за взір Африканську Церкву, що таксамо не признавала папам верховної власти.

(Подібно, як говорять наведені цитати з Історії, як говорив Арнуф, як говорив Бароній, говорив також католицький епископ Штросмаєр на Ватиканськім Соборі в Римі 1870-го року. Він рівнож казав, що перебування Петра в Римі належить до байок).

Та коли Арнулф говорив до зібрання на Соборі, то хіба його слова не були звернені і до греків, і до Володимира, і до Українського Народу? Хіба міг він своїм близьким казати: „Лишіть Рим, бо це барліг злочинів", а грекам та Володимирови приказувати: „Признавайте власть папів над собою, бо це заступники Христа і вони заведуть вас до спасення"? Хто може таке подумати?

Щоби хтось не сказав, що голос Арнулфа, це одинокий голос, то Церковна Історія дає нам ще інші факти. Ось католицький літописець (анналист), кардинал Бароній пише під роком 827:

Протягом 150 літ разом папи не були апостолами, але відступниками... Це були звірюки, люди найпоганійшого життя, найнизшої моралі і з кожної сторони найбільше нікчемні.

Під роком 912 він говорить:

Яке було тоді лице Римської Церкви? Яке огидне, коли найбрудніші розпустниці правили й орудували Римом...

Про Івана 12-го, що маючи 18 літ став папою, каже Бароній, що це „проклятий звір".

Дальше хоч би такі ще факти: Боніфатій вбив двох папів і сам став папою, назвавши себе Іваном 11-им. Бароній каже, що в нього не було волоска епископського. В 1033 р. папою став Венедикт 9-ий, маючи всего 10 літ віку, і про нього і Бароній і другі говорять, як про найгіршого.

Для доповнення цего розділу гляньмо ще на одну сторінку Історії, а то — кілько папів на котре століття припадає. Переглядаючи століття від 4-го до 18-го бачимо ось що: 18-те століття мало 8 папів, 4-те і 14-те — по 10 папів; 17-те — 11; 5 — 12; 6, 8 і 15 — по 13; дванадцяте 16; тринадцяте і шіснадцяте — по 17; девяте і одинадцяте — по 19; семе 20; десяте століття — 24 папів.

Наведені числа зокрема свідчать про стан Римської Церкви в ріжних часах а зокрема про 10-те століття, про яке нам головно ходить. Коли пересічне урядовання папів в 10 столітті було 4 роки, то чи це не є ознакою найбільшого неладу і занепаду Римської Церкви? Та важне ось що: коли б Римська Церква була головною провідницею й учителькою Християнства від самого початку, як це римські політики твердять, то виходить, що папство працювало бодай в самій Італії, бодай в самім Римі від 2-го до 9-го століття, себто 800 літ. А 10-те століття, це жнива тої довгої праці — збір плодів 800-літних трудів. Та які це овочі? За 800 літ папство не тільки не зробило самих Італійців культурнішими, але само опинилося в багні гріхів і злочинів. І лише серед такого багна було можливе, що папи як заявлялися, так скоро і зникали, не набувшись, не напрацювавшись.

Окремо треба звернути увагу, що історичні цитати, подані в цім розділі, покривають не саме 10-те століття, але вчасти і 9-те і 11-те. Значиться — стан занепаду Римської Церкви розтягався на більше століть.

Зробивша історичний огляд 10-го століття, в якім українці стали християнами, запитаймо оборонців Риму:

Чи вірять вони, що Рим в 10-ім віку мав яку небудь божу власть?

Що папи 10-го віку були заступниками Христа і наслідниками Петра, та голосителями Божої Правди цілому світови?

Чи скажуть вони, що слова Баронія, Арнулфа, тай цілої Історії про папство неправдиві?

Чи вірять вони, що Схід взагалі, а греки зокрема, як цілість, признавали коли небудь папів найвищим урядом для цілої Християнської Церкви?

Чи могли греки признавати над собою власть папів тоді, коли навіть кращі люди Західної Церкви відверталися від Риму і папів, як осередку невірства і злочинів?

Чи міг Володимир бути через греків залежним від тих папів, які самі ані в Христа, ані в Петра не вірили?

Чи не було би для українців гріхом і соромом признати над собою власть римських безбожників і злочинців з 10 віку?

Чи люди, які говорять, що Володимир приняв „католицьку віру" і був залежний від Риму, самі не належать до того крою людей, що римські папи 10-го віку?

Чи розумний і совісний українець може згодитись з тим, щоби римські агенти вязали його з „антихристами", які сидять на престолі в пурпурі і золоті, представляючи собою Бога? — сказавши словами Арнулфа.

Чи католицизм давав і дає українцям добро?

Коли переглянемо Історію Українського Народу від Володимира до нинішнього дня, то побачимо, що католики, з якими Український Нарід міг мати діло, були в відношенню до українців не кращими, як ті папи, про котрих говорить католицький епископ Арнулф 991 року.

Католицизм провадив Український Нарід завсігди до темноти, до неволі, до убожества і до пониження.

Він — виховуючи для себе робітників з між українців — виховував завсігди або наосліп відданих Римові ідіотів і туманів, або явних і свідомих хрунів та зрадників Українського Народу.

Українці знають католицизм не через греків, але через поляків. Через польських католиків. Українці мали нагоду зазнавати католицьких благодатей і як православні, і як католики. Та йдімо до фактів...

Володимирів син Святополк оженився з дочкою польського короля Болеслава. І та дочка привезла з собою до Києва свого латинського епископа, Райнберна. Невдовзі за намовою католиків Святополк готовив повстання проти батька, отже Володимир мусів арештувати і сина, і невістку, і Райнберна. Є також вісти, що Райнберн хотів перевести Володимира на римський обряд.

Юрій II (Болеслав Тройденович) силувався навертати українців на латинство, за те його отруїли 1340 року.

В 1340 р. польський король Казимир нападає на Галичину, переслідує грецький обряд, кривдить духовних, а церкви заміняє на костели. Пише про те поляк Нарушевич:

Як тільки Казимир Русь до корони (польської) прилучив, принятим польським звичаєм зачав він нищити церков руську і запроваджувати латинську. Котрий боярин дав собі хрест (хрещення) поправити на католицький лад, той здобував зараз значіння і вплив.

Отже католицька Польща вже тоді піддержувала українських зрадників та хрунів. Все ж хрунь лишається хрунем навіть в очах тих, які хрунями послугуються. Каже той же Нарушевич:

Тільки негідних (нікчемних) людей не обходять понижування їх релігії і народности, і тому Дашко, Перемиський князь, з Данилом з Острога, запросив татарів на поміч (проти поляків).

Треба пригадати, що коли татари запанували над українськими землями, то не зачіпали Української Церкви. А поляки католики її нищили.

Поляки перетягнули Ягайла (1386—1434) з православія на латинство і потім той же відступник Ягайло нищить Українську Церкву і переслідує православних українців. Каже Нарушевич:

Казав Ягайло повиганяти українське (руське) духовенство в катедри в Перемишли, трупи і попіл (зн. з тіл похоронених там українських князів й епископів) повикидати, церкву наново посвятити і серед плачу, крику і проклонів місцевого народу посадив духовенство латинське.

Тойже Ягайло забирав в ріжних сторонах майно українських церков і роздавав костелам. Православних відсувано від всіх урядів.

Гідний запамятання такий випадок: в 1449 р. польська шляхта запросила українську шляхту на наради до Перемишля і там її вимордувала. Подібне хотіла зробити зі шляхтою литовською в Парчеві, але це їй не вдалося.

(Дальше буде)

ДЕЩО З АРХІЄРЕЙСЬКОЇ ВІЗИТАЦІЇ

Слава, Алта. — В суботу 28 серпня, 1948 року, наша парафія обходила храм Успення Преч. Діви Марії. При цій нагоді ми витали в себе дорогого гостя — Архіпастиря нашої Церкви, Впреосв. о. Мстислава.

Наша околиця Слава гарна й мальовнича. Поверхня околиці покрита меншими й більшими горбами й прорізана ровами й долинами, якими літною порою плинуть ручаї, що вливаються до потічків, а ті вже несуть їх води до озер, де вони й гублються. Земля головно піскова, і на ній мешкають наші люди. Серед такої багатої панорами природи приємно вражає око наша Божа святиня в гарною давіницею побіч себе, що виділяються з поміж більших і менших господарств.

Ще від восьмої години рано із крутих доріг виїздили авта й порядкувалися на церковнім подвір'ї.

Відбулася рання відправа і ціла церква рушила з процесією й образами в супроводі пісні „Пречиста Діво Маріє, Мати Рідного Краю" на стрічу о. Владики. Молоді хлопці в козацьких строях виїхали на конях стрінути авто, в якім їхав о. Владика і близше милі супровожали його до церкви. При брамі привитав Архіпастиря хлібом і сіллю п. Василь Залявський, а на порозі церкви наш парох, Всеч. о. І. Швець. При звуках „Достойно є" увійшов Владика до середини і припавши на коліна в Царських Дверях провів щиру молитву. Владиці прислугувало два хлопці — Борис Саковський і Йосиф Заяць.

Служба Божа почалася в 11 годині. Співав місцевий хор при участи співаків з Мирпам. В часі малого входу о. Владика, цілуючи св. Євангеліє, увійшов до престолу, і прочитавши св. Письмо виголосив зворушаючу проповідь на тему значіння нашого храму.

Після відправи учасники зійшлися в Народнім Домі ім. Т. Шевченка на обід, в часі якого о. Владика виголосив зворушливу промову відносно нещасної судьби наших скитальців в Европі.

Одним словом, візитація принесла нам духово-моральну користь, і можна було сказати: Цей день сотворив Господь для нас, щоб ми радувалися й веселилися. По многоліттю Владиці наше торжество скінчилося і всі з піднесеним духом розійшлись домів.

Іван К. Ґрикуляк.

З ВЕСІЛЛЯ НА КОЛЕҐІЮ

Торонто, Онт. — В суботу, 20 листопада, 1948, відбулося вінчання двоїх дорогих сумківців, Стефана Йонки і Гані Ґаби в церкві св. Володимира. Зібралося багато людей, бо родичі молодого і молодої є широко знані громадяни в Торонті, є членами укр. прав. церкви й гарно виховали своїх дітей. При вінчанню співав чудово церковний хор під орудою п. Левка Білопільського. А весільне принятя відбулося в обох салях церковного будинку.

Другого дня, в неділю, зійшлися близші приятелі молодят і їх родичів в домі п-ва Йонків на обід. Між іншими, гром. Кремко пригадав присутним, що бажанням молодої пари є перевести збірку на Колеґію св. Андрея у Винипегу, й попросив собі до помочі Володимира Іваницького. Зложили на їх руки:

По 5 дол.: І. Ґаба.

По 2.50: Д. Кремко.

По 2 дол.: Д. Йонка, А. Оришак, о. П. Самець, П. Бурак, П. Свидяга, В. Іваницький.

По 1 дол.: М. Деренюк, С. Іваницький, І. Майнер, П. Макітра, В. Цьова, О. Самець, В. Табовський, О. Цьотка, Т. Тиховський, Гелена Цьотка; М. Марусяк 50 цт.

Щира подяка жертводавцям, а Стефанові і Гані якнайкращого успіху в життю. П.С.

ТРЕБА ЦЕРКОВНИХ КНИЖОК

Принс Алберт, Саск. — Бачимо в часописах збірки на всякі цілі і справи, але є справа, на яку покищо нема збірок, а то на видання потрібних церковних книжок українською мовою. Отже треба нам мати Требник, Мінею Празничну, та ще дещо.

Ми, котрі приїхали з Старого Краю, вміємо читати старо-слов'янське письмо, але наші діти в Канаді його не знають.

А церкві конче потрібні такі книжки, отже треба подбати, щоби їх надрукувати. Їх треба кожній громаді і кожна громада купить по дві такі книжці до своєї церкви.

Думаю, що гроші на таке можна зібрати. Також для приготовання таких книжок в нас повинні знайтися люде, що з старого церковного на українське попереводили би. Маю на гадці декого з тих з високою освітою, що сюди вже поприїздили.

Вірю, що мою думку поділяють всюди по громадах.

Через брак таких книжок багато чого оминається з Богослужения, а це до добра не веде. Коли б же такі книжки були, то можна би молодих підучувати і так наша церковна справа ставала би сильнішою. А гроші на видання можна зібрати. Коли б поїхав по кольоніях священик-місіонар, то він зібрав би. А коли Консисторія тим займеться, то велике добре діло зробить.

Георгій Пасарун.

ЩЕ, ТАЙ ЩЕ, ТАЙ ЩЕ. . .

А що таке? — спитаєте.

Таке воно, що вам треба вчитися розуму і думати, що і як треба робити, а чого не робити.

На гадці в мене покищо такі справи:

Коли приходиться записувати датки на щонебудь, то часто аж ніяково вам робиться. Питаєте жінки, як називається, а вона каже: — „Пишіть — пані Петро Соловій". І ви не знаєте, чи вона про себе говорить, чи про якогось Петра, якого тут нема.

— То ви Петро зветеся? — питаєте.

— Ні, то мій чоловік Петро, — відповідає жінка.

— А ви даєте жертву від чоловіка, чи від себе?

— Та від себе...

— Чому ж ви не даєте свого імени, але чоловікове?...

— Та... тут такий звичай... Ну, то запишіть: Катерина Соловій...

Такі виходять сцени. І не знати чому, тай нащо. Тому лише, що люде ніби чужих непотрібно наслідують, а самі нічого не думають.

Це буває, коли записується жіночі імена. Хоч між жінками є і дуже розумні, що ще й других опамятують.

Клопіт є також з „панством". Записуєте жертву і диктують

— Панство Семен Кріль, панство Василь Музика, панство Петро Підгайний...

Не треба великих розумів, щоби знати, що одного чоловіка не можна ніколи „панством" звати. Один „пан", одна „пані", а вже чоловік і жінка, це „панство". Та є люде, що не хочуть застановитися, як повинно би бути. Не хочуть подумати, що одного Петра не можна „панством" називати.

Коли хто вживає тутулу „панство", то нехай скаже: „Панство Петро і Текля.." Дві особі це вже „панство", але ніколи одна.

На це вже звертали увагу часописи, але є люде, що або того не читали, або їх воно не вчепилося. Виходить, що це треба пригадувати людям і в церкві, і в Народнім Домі, і всюди, то може тоді недумаючі люде почнуть трохи думати. Недорімний.

МОТРОНА КОПАЧ

Ґровлянд, Саск. — Листопада 24 упокоїлася тут найстарша віком громадянка Мотрона Копач. Покійна народилася 15 березня, 1860, в селі Воробіївка, повіт Збараж, на Західній Україні. В 1921 році приїхала до Канади до своєї доньки Евдокії Курпіцької і перебувала тут до кінця свого життя. Покійна була тихої, лагідної вдачі і добра християнка. Похорон відбувся 25 листопада. Домовину спроваджено до церкви Пресв. Діви Марії. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. прот. К. Желишкевич, який виголосив глибоко релігійну проповідь. Покійну оплакують донька, внуки і правнуки. На заклик о. пароха, присутні зложили 4.75 на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу. П.Б.

АННА БАРИЛЮК

(Посмертна згадка)

„Господь дав по її бажанню".

Толстой, Ман. — Великою несподіванкою було для громадян толстойської околиці, коли другого дня Різдвяних Свят довідалися, що Анна Барилюк вже не

На Різдво рано вона була ще в церкві, а дня другого коло 10-ої години рано вже не жила. Померла при сніданню в домі пані Марти Квасніцької, де якийсь час перебувала. Покійна довгий час послабовувала ходячи, то поліґуючи, бувала в лікарів, остілько можна сказати, смерть її була цілком природною. Прожила коло 73 роки.

Покійна походила з села Михалькова, пов. Борщів, в Галичині. До Канади приїхала десь перед 25 літами до свого чоловіка, Якова. Він помер коло 12 літ тому, отже вона жила вдовою в винайнятій хаті, а послабовуючи тулила себе до добрих людей, коли потребувала більше помочи.

Була вона жінка неписьменна, але добра й побожна. І коли послідними часами чула, що скоро сили її опускають, то висловлювала бажання, що хотіла би ще бодай до Різдва дочекати. І Господь сповнив її бажання, — вона могла ще бути на Різдво в церкві і пересвяткувати Різдво.

Нераз висловлювала вона також журбу, що хто її доглядне, коли б прийшлося їй довго слабувати, — вона ж була бездітна і близької рідні тут не було, — отже і тут Господь чув її журбу і не дав їй того, чого вона боялася.

Ще один її вислів треба згадати.... Чуючи, як то когось там величаво хоронили, вона нераз казала: „Других згадують, бо є кому згадати, є за що, а по мені і згадки не буде.... Я тут сама...."

Природне людське бажання, — не бути забутим між людьми. Але і тут вийшло так, як вона бажала, — її память лишиться незабутою. Вона заслужила собі на те, щоби її імя полишилося широко відомим і щоби про неї знали навіть ті, які не знали її за

Не мала вона своєї фарми, не мала своєї хати. Але живучи і працюючи, доки була сила, вона зберігала „вдовину лепту", щоби вкинути її в „церковну скарбону", не зважаючи, чи хтось буде її жертву бачити, чи не буде.

Ще за життя вона потрохи жертвувала на добрі цілі, не виявляючи навіть свого імени ширшому загалови, а побіч того виготовила Завіщання, де точно означила, куди має піти те її вдовине майно, яке зостанеться по її смерти. І так призначила вона частину для місцевої Української Православної церкви в Толстой; призначила дещо на шпиталь в Вайті, Ман.; призначила дещо для потребуючих помочи та ще на деякі загальної ваги потреби... За життя вона бажала так жертвувати, щоби ліва рука не знала, що дає права.

Але якраз своєю щирою і доброю волею вона заслужила собі на те, щоби до неї можна прикласти слова Св. Письма: „Память праведного з похвалами". Вона відійшла з цего світа, але її память, її добрі вчинки остануться, як гарний Вічний Памятник по ній.

Її похоронено в понеділок 10-го січня, 1949 року, на місцевім православнім цвинтарі. Хоронив її о. Гикавий. І коли співали їй Вічная Память, то її життя і її Послідна Воля стояла при ній, як живі свідки, що вона заслужила собі на Вічну Память. Нехай же Господь прийме її там, де Він приймає всіх праведників!

П. С.

ГАНЯ ЮРКІВ

(Посмертна згадка)

Гаєс, Саск. — Грудня 27-го відбувся тут похорон бл. п. Гані Юрків.

Замість вінків і цвітів на могилу покійниці, присутні зложили підчас послідного цілування на неувядаємий вінець 20 долярів на два „КАРЕ" пакунки для наших скитальців в Европі.

Похоронна відправа відбулася в домі її сина, Антона Юркова в Гасс, а тлінні останки покійної спочивають на цвинтарі Укр. Православної Громади на полудньо-схід від Гасс.

Оплакують страту своєї матері два сини і старша її сестра.

Хай Господ упокоїть душу померної там, де Він для таких готовив місце, а шановним жертводавцям, що простягнули помічну руку нашим скитальцям, хай пошле повно всякого добра та многих літ прожити і ще неодно добро вчинити.

Присутний.

ПОДЯКА

Щиро дякуємо Всеч. о. І. Майбі за похоронну відправу, як і шановним співакам, та всім, що виявили нам співчуття ізза втрати матері, та прибути на похорон, і всім в який иний спосіб подали свою помічну руку і облегчили нам біль і втрату.

Антін і Катерина Юркові.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

СІЧЕНЬ:

19. Середа Йордан — Аран 7 год. р.
19. Середа Йордан 11 год. рано — Аран-Кобзар.
20. Четвер. Собор Ів. Хрестителя — Пайн Ривер.
23. Неділя — Ґвайтбіч.
30. Неділя — Норквей.

ЛЮТЕНЬ.

6. Неділя — Ренвер.
12. Субота. Трох Святих — Сван Плейн.
13. Неділя — Аран.
15. Вівторок. Стрітення — Кобзаре
20. Неділя — Фани Фос
27. Неділя — Пайн Ривер

БЕРЕЗЕНЬ

Неділя — Дорбен.
Неділя — Аран.
20. Неділя — Стенен (Сповідь).
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь).

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ:

[illegible] — Йордан Сторн вей.
Неділя — Свидова.
Неділя — [illegible]
Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

СІЧЕНЬ:

19. Середа. Богоявлення — Йордан — Сірко.
20. Собор Івана Хрест. — Сондавн.
23. Неділя — Вайта.
30. Неділя — Толстой.

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Роза.
12. Субота Трох Святих — Сірко.
13. Неділя — Сондавн
15. Вівторок. Стрітення Господнє — Сеньків.
20. Неділя — Пембіна.
27. Неділя — Вайта

Адреса: Вайта Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Жеплинкевича.

СІЧЕНЬ

16. Неділя — Гронлид Каплиця.
18. Вівторок. Св. Вечір — Гронлид
19. Середа. Богоявлення — Йордан — Повечеря і Утреня 10.30; Служба Божа 12.15 в ночі.
20. Четвер — Собор Івана Хрест Гронлид Каплиця
23. Неділя — Гронлид Північна.
30. Неділя — Голсон Бей.

Адреса: Бокс 47 — Гронлид Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кемпіцького.

СІЧЕНЬ

19. Середа Богоявлення — Йордан Смітс.
23. Неділя — Ст. Вілліем.
30. Неділя — Мічам.

Адреса: Скринка 155 — Вакав Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Захарчишина на Різдво.

6-го січня четвер — на Святий Вечір в ночі 11-та год. — Повечеріє. Різдво 12.05 година по півночі — Служба Божа.

Різдво рано 10 година — Пойнт Пілей — Лемінгтон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

СІЧЕНЬ:

19. Середа. Богоявлення — Йордан — Вімер.
23. Неділя — Фостон.
30. Неділя — Канора.

Box 425 — Канора, Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фікса.

СІЧЕНЬ:

19. Середа Богоявлення — Йордан — Вел. Повечеріє. Свячення води по 12 год.
Сл. Божа, Свяч. води — Торебі.
23. Неділя — Денюб.
30. Неділя — Бойл.

Адреса: Скр. 62. — Редвей. Алта. Тел. 16.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

на свята в церкві св. Михаїла в Винипеґу.

СІЧЕНЬ:

19. Середа. Богоявлення — Йордан — Початок як на Різдво з Йорданським свяченням води

о. І. Дмитрів.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка.

СІЧЕНЬ:

19. Середа. Богоявлення — Йордан Геворд (початок 9 год. рано)
23. Неділя — Кридор.
30. Неділя — Редфілд.

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Геворд (фарми)
12. Субота. Трох Святих — Ґлеслин.
13. Неділя — Медов Лейк.
15. Вівторок Стрітення — Вивкін.
20. Неділя — Геворд.
27. Неділя — Редфілд

Адреса: Поч. скр. 51. Геворд. Саск.

НА СВЯТА — о. ТИТ ЯКОВЬКЕВИЧ

буде в таких околицях:

7 січня Перший день Різдва — Толстой, Ман.

8 січня, Другий день Різдва — Сірко, Ман.

9 січня, Третий день Різдва — Сондавн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячини.

СІЧЕНЬ

19. Середа. Богоявлення — Йордан — Семборґ.
23. Неділя — Принс Алберт
30. Неділя — Сновден

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Принс Алберт
12. Субота. Трох Святих — Принс Алберт
13. Неділя — Семборґ.
15. Вівторок. Стрітення Господнє Вірдейл.
20. Неділя — Принс Алберт
27. Неділя — Шипмен

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785 Принс Алберт, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

СІЧЕНЬ

18. Святий Вечір перед Йорданом — Брунтвей
19. Святий Вечір перед Йорданом — Боян о. І. Данилюк Свячення води 1 год. попол. Луждани. 2.30 по пол. Завала. Вечірня і свячення води 4 год попол. — Борівці
19. Середа. Богоявлення — Йордан — 12 год. в ночі, Повечеріє — Андрю; 9 год. рано Вилинґдон
20. Собор Ів. Хр. — Гемлин
23. Неділя — Завала
30. Неділя — Лужани і Новий Прут (Відправа в старій церкві, по обіді відчит, що виголосить о. місіонар І. Данилюк, в салі Народного Дому ім. Ю. Федьковича)

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Вилинґдон
12. Субота Трох Святих — Лужани.
13. Неділя — Андрю.
15. Вівторок Стрітення — Завала
20. Неділя — Довнінґ
27. Неділя — Новий Прут

Адреса: Box 26 — Вилинґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

СІЧЕНЬ:

2. Неділя — Давфин.
18. Вівторок. Навечеря Йордану — Давфин.
19. Середа. Йордан — Венлав год. 5-та рано.
20. Четвер. Собор Івана Хрестителя — Богдан.
23. Неділя — Гарденд.
30. Неділя — Ешвил.

ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Давфин.
12. Субота. Трох Святих — Драй Ривер.
13. Неділя — Етелберт.
15. Вівторок. Стрітення. — Велий Ривер.
20. Неділя — Косів
27. Неділя — Сифтон.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Уляна.

СІЧЕНЬ:

16. Неділя — Енґусвил.
18. Вівторок. Навеч. Богоявлення Свячення води:—
Год 10 рано — Семі Лейк.
Год 2.30 попол. — Менві.
Год 4.30 попол. — Сін.
19. Середа. Богоявл. Господнє — Сл. Божа і свяч. води Свкборн. 2.30 попол. свяч. води ч Виста.
20. Четвер. Собор Ів Хрестителя — Сл Божа і свяч. води Глен Елмо
21. Пятниця 4 год. попол. свячення води — Енґусвил.
23. Неділя — Росборн.
30. Неділя — Семі Лейк

ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Менві.
12. Субота. Трох Святих — Виста.
13. Неділя — Сін.
15. Вівторок. Стрітення — Енґусвил
20. Неділя — Росборн
27. Неділя — Овкборн.

Адреса: Box 84 Овкборн Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бояварчука.

СІЧЕНЬ

18. Вівторок. Св. Води — Шіго полуд. 1 год. попол.
19. Середа. Йордан — Інсінґер. полуд.
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Льоре.
23. Неділя — Вест Брук.
30. Неділя — Етмор

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Тілор коло ріки.
12. Субота Трох Святих — Інсінґер полудн.
13. Неділя — Інсінґер місто.
15. Вівторок Стрітення — Шіго полуднева
20. Неділя — Фоам Лейк місто.
27. Неділя — Тілор місто.

БЕРЕЗЕНЬ

6. Неділя — Дробот.
13. Неділя — Шіго місто.
[illegible]
27. Неділя — Етмор

Адреса: Шіго Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Семенина.

СІЧЕНЬ

18. Навеч. Богоявлення
9 год. — Тіріян, Водосвяття.
12 год. — Ґлендон „
3.30 попол. — Спеден. „
4.30 попол. — Вільна .
5.30 попол. — Стрий „
Велике Повечеріє Смокі Лейк.
19. Середа. Богоявлення — Спеден.
20. Четвер. Собор Ів Хрест. — Бойл Лейк.
23. Неділя — Лесард (Біґ Медов)
30. Неділя — Гіфорд

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Смокі Лейк о. Прот. І. Данилюк.
7. Понеділок — Стрий. Прот. о. Іван Данилюк. Богослужения і відчит в У. Н. Домі. Вечером відчит в Вільні.
12. Субота. Трох Святих — Мекрей. Тіріян. о. Прот. І. Данилюк.
13. Неділя — Белис Ґлендон. Прот. о. І. Данилюк.
15. Вівторок Стрітення — Елк Пойнт Семі Репид о. Прот. Данилюк
20. Неділя — Вільна Васел. о. Прот. Данилюк.
27. Неділя — Спеден

Поч. Скринка 309. Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:

16	Н	3	Прор. Малахія, мч. Гордія
17	П	4	Собор 70-ти Апостолів.
18	В	5	Свят Вечір перед Йорданом
19	С	6	**ЙОРДАН (Богоявл. Госп.)**
20	Ч	7	Собор Івана Хрестителя
21	П	8	Преп. Григорія Печер
22	С	9	Мч. Полієвкта і Неарха
23	Н	10	Нед. по Йорд. Григорія еп.
24	П	11	Преп. Теодосія Великого
25	В	12	Сави архіеп. Сербського
26	С	13	Мч. Ермила і Стратоника
27	Ч	14	Св. Отців вбитих в Синаї
28	П	15	Преп. Павла Тивейського
29	С	16	Поклонення вериг ап. Петра
30	Н	17	Нед. 31. Преп. Антонія Вел.
31	П	18	Атанасія і Кирила архієп.

ЛЮТЕНЬ:

1	В	19	Преп. Макарія, Лаврентія
2	С	20	†Преп. Евтимія Вел., мч. Інни
3	Ч	21	Преп. Максима Ісповідника
4	П	22	Препмч. Анастасія Печер
5	С	23	Свмч. Климента еп. Анкир.
6	Н	24	Преп Ксенії, мч. Вавила
7	П	25	†Григорія Богослова арх.
8	В	26	Преп. Ксенофонта і Марії
9	С	27	†Перен мощів Івана Золот
10	Ч	28	Преп. Ефрема Печер.
11	П	29	Перен. мощей Ігнатія Бог.
12	С	30	**Трох Святих.**
13	Н	31	Нед. Митаря і Фарисея
14	П	1	Мчч. Трифона, Сатира
15	В	2	**Стрітення Господнє.**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

СІЧЕНЬ

19. Середа. Богоявлення — Йордан Роблін — місто.
23. Неділя — Шелмерлей
30. Неділя — Леннарія

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Ґрендвю.
12. Субота. Трох Святих — Дрифтинг Ривер.
13. Неділя — Ґілберт Плейнс
15. Вівторок. Стрітення Господнє — Шелмерлей
20. Неділя — Шортдейл.
27. Неділя — Роблин — місто

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Прот. Дм. Фокія

СІЧЕНЬ

7. Пятниця Різдво Хр. — Боевайн В Понзанфілд о. Кузьмінський
8. Субота Собор Пресв. Богор. — Портедж ля Прері; В Поплар Парк о. Кузьмінський
9. Неділя Стефана — Тиндал; В Іст Селкірк о. Кузьмінський

Адреса: 932 Причард ave Винипеґ, Ман

Устав Церковний.

СІЧЕНЬ:

Івана 6: 8—15; 7: 1—5 і 47—59 Єван. Матея 21: 33—42

14. Новий Рік Василія УЄ. Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Колосян 2: 8—12 і Жидів 7: 26—8: 2. Єван. Луки 2: 20, 21, 40—52 і Луки 6: 17—23

16. Нед. пер. Йорданом. Голос 5 УЄ 8. Літ. Ап. 2 Тимотея 4: 5—8 Єван. Марка 1: 1—8

19. Йордан. УЄ Марка 1: 9—11 Літ. Ап. Тита 2: 11—14 і 3: 4—7 Єван. Матея 3: 13—17.

20. Собор Івана Хрест. Літ. Діяння Апостолів 19: 1—8. Єван. Івана 1: 29—34.

23. Нед. по Йордані. Голос 6. УЄ 9. Літ. Ап. Ефесян 4: 7—13. Єван Матея 4: 12—17

30. Нед. 31. Голос 7. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Тимотея 1: 15—17. Єван. Луки 18: 35—43

ЛЮТЕНЬ

6. Неділя 32. Голос 8. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Тимотея 4: 9—15. Єван. Луки 19: 1—10.

12. Трох Святих. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Жидів 13: 7—16. Єван. Матея 5: 14—19.

13. Нед. Митаря і Фарисея. Голос 1. УЄ 1. Літ. Ап. 2 Тимотея 3: 10—15. Єван. Луки 18: 10—14.

15. Стрітення Господнє. УЄ Луки 2: 25—42. Літ. Ап. Жидів 7: 7—17. Єван. Луки 2: 22—40.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1949. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1949. ЧИСЛО (839) 3

СПРАВА КАРДИНАЛА МІНДСЕНТІЯ.

Не дуже давно комуністи в Мадярщині арештували кардинала Міндсентія, голову римо-католицької Церкви в Мадярщині і готуються поставити його на суд. Переповідаються відомости, що большевики мають хемічне средство, яке притуплює волю чоловіка, коли те средство чоловік з водою прийме, і тоді чоловік потакує за тим, що йому кажуть. Звесь те средство „актедрон". Від нього чоловік найперше чує силу і завзяття, опісля починає ослабати, починаєсь біль голови, і чоловік тоді тратить силу волі. І тоді починають чоловіка судити. Є припущення, що і Міндсентія будуть судити таким ладом.

СПРАВА ІНДОНЕЗІЇ.

В Ню Делгі, в Індії, відбулася конференція, де були представники Туреччини, Єгипту, Сирії, Лібанону, Арабії, Персії, Іраку, Афганістану, Пакістану, Цейльону, Сіяму і Китаю. Нараджувалися над Індонезією, яка хоче вибитись на волю, а Голяндці воюють, щоби дальше тримати індонезийців в руках. Конференція поставила домагання, щоби голяндці забралися. Може і під напором цеї конференції голяндці починають мякнути.

ПОЗАСУДЖУВАЛИ ЯПОНЦІВ.

Американський військовий трибунал засудив в Йокогамі трох японських ґенералів і двох низщих офіцерів за співучасть в замордованню 50-ох стейтських летунів взятих до неволі. Інших 10, в тім 2 ґенералів, засуджено на 2 до 40 літ тяжкої праці.

ТУТ ЗИМНО, ТАМ ГОРЯЧО.

В часі, як в Канаді і Стейтах більші морози і більше снігу, як звичайно, в Бразилії велика посуха і горячо. В Ріо де Жанейро було понад 100 степенів горяча.

ЧОГО ТРЕБА КИТАЄВИ.

Американський амбасадор Булит, якого конґрес висилав до Китаю, заявив в Вашинґтоні, що коли б Стейти вислали до Китаю свого найспосібнішого ґенерала, а також економічну і військову поміч, то можна ще вратувати Азію від комунізму. Але треба би висилати дуже скоро.

ВТІК ПРИЯТЕЛЬ МАСАРИКА.

З Чехії втік до Франції головний секретар міністерства справ заграничних Гедріх і забрав з собою важні документи, а також ключ до тайного дипльоматичного письма. Москва сильно осудила большевицький уряд в Чехословаччині, що до такого допустив. Гедрих був приятелем міністра заграничних справ, Масарика, який скочив з вікна і вбився.

В ІТАЛІЇ БІЛИЙ ХЛІБ.

Від 1941 року дотепер в Італії цілком не було білого хліба. Аж на цей Новий Рік перший раз по тільки літах італійці мали вже білий хліб. Мали також більше цукру і спаґетів.

МОРОЗИ І СНІГИ В СТЕЙТАХ.

В середних Стейтах є великі сніги, а в Західних небувалі морози. В стейтах Колорейдо і Вайомінґ треба було ратувати коло 8,000 осіб захоплених великою сніговицею. В північнім Колорейдо замерзла родина з 4-ох осіб. В полудневій Каліфорнії шкоди від морозу обчисляють на 60 мільйонів долярів, а то і більше. В околиці Скалистих Гір сніг засипав 14 залізничих поїздів, в яких було 2,,000 пасажирів. Два дні мусіли чекати на поміч.

Знов же в полудневих стейтах, в Алябамі, Мисисіпі, Тенисі і Джорджії великі повени наробили багато шкоди. Тисячі людей повтікало з домів ратуючись перед повенею. В Люзіяні й Арканзас буря вбила 45 осіб, а понад 400 було ранених.

ВЕЛИКІ СНІГИ В ІРАНІ.

В столиці Ірану (Персії), в Теґерані, за 72 годині впало три стопі (3 фіти) снігу, від чого згинуло 60 осіб, а 73 тисячі людей стратили дах над головою. Тягар снігу знищив сотки хаток-ліпянок, де жило убоге міське населення. Тимчасово людей поприміщувано в магометанських церквах-мечетах.

УСУНУЛИ ПРОФЕСОРІВ КОМУНІСТІВ.

В Сіятл, Ваш., звільнили трох старих університетських професорів за те, що вони належали, або і тепер належать до комуністів. З них Ботерворт, проф. англійського відділу; Ґундлях психольоґії і Филипс фільософії. Крім них є ще оскаржених шість професорів, а пять з них вчили в університеті понад 20 літ.

БІЛОРУСИНИ НА ФИЛИПИНАХ.

Перед наступом большевицької армії в Китаю забралося 6,000 білорусів, які в тих сторонах були, шукати іншого притулку. Отже їх примістять на якийсь час на малім Филипинськім острові, а звідтам потрохи перевезуть до Канади, Стейтів, Австралії, а може і до Арґентини.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ПАЛЕСТИНІ.

Нині справа з жидівською справою закінчена. Держава є і її вже попризнавали другі держави, а тепер й Англія. Січня 25-го були вже вибори, що мали вибрати 120 послів, які мають встановити для держави основні закони і встановлять уряд. Жидівська держава дістає вже з Америки 100 мільйонів долярів позички. Світ вже створив жидівську державу.

ТРИ ЗГИНУЛИ, ДЕВЯТЬ РАНЕНИХ.

З Ґрейт Фалс, Монт., вилетів літак і ледво перелетів пять миль, як вдарився до ґорба. Трох людей згинуло, девять є ранених. Чотири мотори, крила і все друге порозліталося на просторі 500 ярдів.

КАЙ ШЕК ЗРЕЗИГНУВАВ.

Головний правитель Китаю, Чіянґ Кай Шек, зрезиґнував 21 січня, і його місце заняв заступник президента, Лі Тсунґ ен, який дуже стоїть за згодою з комуністами. Кай Шек відлетів до свого дому в провінції Чікіянґ, „на вигнання".

ВРАТУВАЛИ ПОЛИШЕНИХ НА ЛЕДІ.

Коли прийшла вістка, що радіовий оператор на далекій півночі, Ман. поважно заслаб, за ним полетів літак. Коли вже летів з слабим назад, мусів спуститися на величезне поле леду в заливі Гудсон Бей. Всіх на літаку було 12 осіб. На леді пробули вони 36 годин, поки вдалося їх забрати до Чорчил. Ледове поле заплило було з ними за той час яких 50 миль дальше. Слабого мають привезти до Винипеґу.

БОЛЬШЕВИЗМ В УНІВЕРСИТЕТАХ.

Ватсон Кирконел, президент Акадійського університету в Волсвил, Н. С., заявив недавно, що найбільші два університети — МекҐіл в Монтреалі та Торонтонський, є плекателями комунізму. І в других східних університетах вщіплюєсь комунізм, але найбільше в двох згаданих. Недавно Кирконел писав подібне і про Манітобський університет.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР В РІДЖАЙНІ.

Січня 24, був в Ріджайні, Саск. великий огонь, що зробив шкоди на один мільйон долярів. Огонь повстав в шопах, де були стріткари і баси, отже знищив 12 стріткар (трамваїв), 17 електричних басів і 9 басів газолінових. Так пропали три чверти великих перевозових возів. Огонь гасило понад 100 фаєрменів, коли зимна було 25 нижше зера.

ГУЗЕНКОВА КНИЖКА В ШКІЛЬНИХ БІБЛІОТЕКАХ.

Відомо, що Ігор Гузенко, урядовець російської амбасади в Отаві виявив російську шпіонажу в Канаді, і він то написав книжку „Такий був мій вибір" (Дис воз май чойс). Шкільна рада в Торонті рішила, щоби та книжка була в бібліотеках всіх торонтонських низших шкіл. Лише двоє членів Шкільної Ради противилося, а то пані Една Раєсон і Семюел Валш, які є комуністичної краски.

ХУДОБА МОЖЕ ПОГИНУТИ.

В західних Стейтах впало тільки снігу, що понад два мільйони овець і худоби може згинути через брак паші. Отже уряд думає довозити сіно і збіже літаками там, де є найбільше снігу і де є великі череди овець і худоби.

СНІГОМ ОБГОРОДЖЕНЕ СЕЛО.

З невеличкого села, Вакопа, 175 миль на захід від Винипеґу, прийшла до Винипеґу вістка, що село вже два тижні відгороджене від світа великими сніговими заспами. З Винипеґу вислано 25 січня сильний плуг, щоби пробивав дорогу до Вакопи, та перед ним є снігові насипи 8 стіп високі. Село має 40 мешканців. Залізничого поїзду не було в Вакопі від 11-го січня. Коли полагоджено телефонічну злуку, то з села повідомили, що всюди на рівнині є 4 стопи снігу, отже годі нарубати дерева на паливо, хоч кругом є дерева. А в склепі є 3 мішки муки і 500 фунтів вугля. Вістка з 26-го січня каже, що плуг ще не міг пробити дороги, отже село дальше від світа відгороджене.

ЯК ЧОЛОВІК В ЩАСТЮ БІДУ ЗАБУВАЄ.

Є давнє оповідання про те, як три царі, чи властивіше — три мудрці йшли до Вифлиєму, де народився Христос. Оден з тих мудрців звався Валтазар, другий Мелхіор, а третий Гаспар.

І говорить те оповідання, що вони пішки подорожували. „Наша подорож пішки буде і пошаною, і щирою жертвою для того, що народився", — казали вони.

В одному місци переходили вони лісом і заблудили. В лісі було багато доріг і доріжок, то як не заблудити.

Блудять вони, а тут і ніч надходить. Вже і темно стало, отже ще більший їм клопіт. Та нараз побачили поміж дерева маленьке світло.

Звернули вони туди, а це маленька хатина

Застукали до дверей і вийшов чоловік.

— Чоловіче добрий — кажуть три мудрці — чи не приняв би ти нас на ніч. Ми йшли та заблудили. За нічліг тобі заплатимо...

— Переночувати, ту переночуєте в мене, але заплати не хочу — каже чоловік. — Гріх від подорожних плату брати.. — Сказавши це попросив мудрців до хати.

Глянули вони, — кругом убожество. Тай дітей шестеро. І каже чоловік:

— Я дерево рубаю і так на хліб заробляю, але кілько того зарібку? Ледво на хліб вистане. Тай вам в нашій хатині тісно буде, але все ж не на дворі. Не можна ж подорожних не приняти.

Тут жінка поставила на стіл чорного хліба і квасного молока мудрцям на вечеру і каже:

— Вибачайте люде добрі, бо більше нічого в нас нема.

Повечеряли мудрці, а там полягали на постели з моху на земли і позасипляли.

Коли другого ранку відходили, то каже чоловік:

— Коли б ви верталися назад, то знов вступіть до мене. Я завсігди радо приймаю подорожних і бідних.

— Але ж ти сам бідний — кажуть мудрці.

— І бідний і не бідний, — відповідає чоловік, — бо все ж маю дах над головою. Маю де від дощу сховатися.

— Так ми заплатимо тобі за ночліг...

— Ні і ні! Такого і не кажіть! Від бідних і подорожних гріх щобудь брати. Це божі люде.

— Ну, то я дам тобі дарунок на памятку, — говорить Мелхіор, — дам отсю трубку. Затруби і подумай чого хочеш, то зараз все тобі станеться. Це дарунок лише для тих що убогих та подорожних радо приймають. Коли ж би ти перестав бідних і подорожних приймати, то все пропаде.

Розпращалися мудрці з чоловіком і пішли.

Почав тепер чоловік трубку оглядати. Оглянула і жінка, і каже тоді чоловік:

— Ану затрублю, чи вона така, як казали подорожні. Тай чого б то забажати?

— Чого? — каже жінка, — та щоби були в нас на обід такі страви, як в богачів.

Затрубів чоловік, побажав, і вже на столі стоять такі страви, яких він в життю не то не їв, але і не бачив. Пообідали такі раді, що на якийсь час і за трубку ніби забули.

Але не на довго. Невдовзі почали думати, чого б то ще хотіти? Жінка забажала гарної одежі для всіх, гарних мисок, горнят, новеньких чобіт — от воно і вже є. Забажала нової більшої хати, — вже є...

І так вони забігали всього, а вкінци великої палати.

От і палату вже мають. Вже і слуги є, вже і брама велика, через яку до палати входиться, а при брамі сторож, що впускає, кого хоче. Став чоловік таким паном, що і годі.

Але як приходило панство, то забувалося убожество. Вже чоловік звичайних людей не хоче до себе допускати, а бідаків від брами відганяє. Тай жінка таксамо.

— Вони мені підлогу забрудять, — каже вона — сміття та пороху понаносять. Тай які вони докучливі і брудні. Не хочу я їх і на очи бачити.

І наказала сторожеви, щоби собак пускав на подорожних і бідаків, коли до брами підійдуть.

За час верталися три мудрці додому і знов під вечір приходять до того ліса. Та що це? Вже хатини нема, але є палата.

— Це той чоловік палати захотів, — каже Мелхіор, — отже хотів би я знати, чи він тепер бідних і подорожних приймає. Ану зайдімо. Прикиньмося бідаками.

Подалися вони до брами, а сторож:

— Вам голодранцям чого треба?

— Ми хотіли б переночувати, ми бідні подорожні.

— Геть звідси, — каже сторож, — а то собак на вас пущу.

Тут зявився і той чоловік з жінкою, вони по саді проходжались (і сад тут був) і каже чоловік:

— І відотхнути не дадуть ті нероби, лише лізуть сюди і докучають. Немов то я винен їм що. Ану геть звідси дармоїди!

— То де ж ми під ніч підемо, — питає Мелхіор, — де? Отже й хмариться, дощ може бути. А нам хочби дебуть, в стайни, в хліві, щоби не помокнути.

— Забирайтесь, — крикнув ще раз чоловік, — а то в мене є собаки... Чуєте?!

Виступає тоді Мелхіор в своїй давній подобі і каже:

— Це ми ті, що в тебе ночували і дали тобі ту чудесну трубку; а дали тобі за те, що ти бідних та подорожних приймав. А тепер з тебе що сталося? Ти став паном, згордів, і бідних гониш від свого подвіря. Отже я маю ще одну трубку і тобі на ній заграю. Послухай і подивись!

Він витягнув маленьку трубку, і як лише затрубів, а зараз зникла і палата, і брама, і все. А з давної хати була лише купка зваляниц.

Аж тепер здоровий розум вернувся до чоловіка, але вже було запізно. Тепер і мудрців не було до чого запросити, отже вони пішли дальше.

ОБКРАДАВ СВОЮ БАБКУ.

В Торонті арештували недавно 27-літного злочинця, що міняв безвартні чеки. Тепер виявилися інші його злочини. Він за пять місяців обікрав свою бабку на 11,150 долярів, а маючи гроші він жив найбільше розкішно в великих торонтонських готелях.

105-ЛІТНИЙ СВЯЩЕНИК.

В палестинськім місточку Таебег живе священик Йосиф Даадуш, греко-католицького обряду, який має 105 літ. Сильний він ще остілько, що сповняє священичі обовязки.

КІЛЬКО КРОВИ ТРЕБА СЛАБИМ.

Канадійський Червоний Хрест готовиться збирати кров для слабих по цілій Канаді, щоби було подостатком крови для кожного слабого, який крови потребує. Кошт збирання крови виносив би за рік 5 мільйонів долярів, а зібрати треба від 400 тисяч до півмільйона півкварт (пайнтів) крови, щоби було подостатком.

ТРЕБА ДВОМОВНИХ УРЯДОВЦІВ.

В Оттаві мають внести законопроект за тим, щоби в Канаді кожний урядовець цивільної служби мусів вміти дві урядові мови, англійську і французьку.

ДУМАЮТЬ ПЕРЕНОСИТИ ФАБРИКИ.

Канадійський уряд виробляє пляни, щоби попереносити фабрики в різні незначні місця по Канаді, а коли так їх порозкидаєсь, то на випадок війни вони будуть безпечнійші. Головно перед атомічними бомбами і літаками без летунів.

ГРЕКИ ЗАХОПИЛИ КОМУНІСТІВ.

З Атен доносять, що там арештували 40 членів большевицької організації і їх провідника, які старалися вбити три визначні урядові особи. Знайдено також багато амуніції. Між арештованими є шість жінок.

ЗГИНУЛО 7, РАНЕНИХ 16.

Січня 24, в Берліні в Німеччині, розбився літак невдовзі, як піднісся в воздух, отже 7 осіб згинуло, а 16 є ранених. На нім було пятеро німецьких дітей, 14 німецьких жінок і 5 німців чоловіків.

МАТИ І ДІТИ ПОГОРІЛИ.

Коло французького місточка Ст. Жанвіє, в Квебеку, на фармі, 25 січня, згоріла мати, дві дочки, 5 і 3 літні, і однорічний синок. Це родина Гемелів.

НІМЦІ ВТІКАЮТЬ НА ЗАХІД.

До самої лише Рурщини втікає місячно 10,000 німців з большевицької части Німеччини. В британській Німеччині таких втікачів є коло 4 мільйони.

РАДІЙОВІ СТАЦІЇ НА ПІВНОЧІ.

Нині є шість військових радійових стацій на далекій канадійській півночі. Ними передають вісти і розривки для тих військових і цивільних, які на далекій півночі перебувають.

ВІДСТРІЛИВ ЗАТРОЄНИЙ ПАЛЕЦЬ.

В Гетісбургу, Місс., в Стейтах, 17-літний молодий вояк наступив на гадину (на тарахкавця) і гадина вкусила в палець. Хлопець зараз вкушений палець відстрілив, щоби отруя не розходилася по тілі. В шпитали рану зашили і хлопець здоровий. Вмів себе вратувати.

ШУКАЮТЬ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ПРАЦІ.

З Оттави є вістка, що Департамент Праці вже тепер шукає праці для 40,000 студентів університетів, щоби літом не дармували, але могли час провести при якійсь праці.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ.

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.

Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.

Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20цт.

Для книгарень звичайний опуст.

723 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ЦЕРКОВНІ НЕПОРОЗУМІННЯ.

III.

В згаданій вже статті в „Америці" є такий вислів пані Кисілевської:

„А чому канадійські французи до нинішнього дня зберегли через 200 літ свою мову і культуру нетикальною? Чому в польських родинах в Монтреалі, Торонті, Детройті, Мілвокі, Шікагу — як це я позитивно знаю — в третім поколінню ще держиться польська мова і жива польська свідомість? Чому це саме є в литовців?..."

Слушне і велике питання! І до відповіди, що мусіла мати на нього пані Кисілевська, ми додамо свої уваги.

Французи від долини догори стоять тісно при своїй Церкві. Поляки стоять. Литовці мабуть стоять. Задержали себе народом ірляндці, що в часі найболючійших переживань стояли сильно при своїй Церкві. Не згинули жиди, в яких релігійна справа є душею їх народного життя.

Хто відстає від Церкви, той викидає з свого дому широкий зміст церковно-народної культури, полишаючи на її місце порожнечу. А що порожнеча дасть молодому поколінню? Що в культурній порожнечі є захоплюючого та святого для тих, що там виростають? Є фортепян, — але він є і на вулиці. Де його нині нема? Це ані народно-культурна, ані моральна вартість. На фортепяні можна дуже славно грати і без своєї мови, і без своєї культури, і без своєї української свідомости, і можна збирати оплески (і заслужені і вимушені). Ціле нинішне 20-те століття грає на всяких фортепянах дуже добре, але це століття страшного розумового і морального занепаду.

А Церква... Де зібрано тілько народної щоденної, практичної, зсистематизованої культури, як зібрано в Церкві і при Церкві? І культури звичайної, побутової, і моральної? Де зібрано тілько взнеслих ідеалів, тілько ідеальних примірів, тілько святих вартостей, як в релігії, як в Церкві і при Церкві?

Викиньте релігію з життя, викиньте Церкву з цілим її змістом; викиньте релігійні домашні і громадські святкування; викиньте Бога, як найвисший ідеал, а що зостанеться? Одна одинока політика, що зводиться до „хліба і цирку", а з моралі лишиться Винниченкова „чесність з собою", для якої найвищим моральним авторітетом, на який треба оглядатися, буде — поліція. Ідеали дійсного пролетаризму!

Безрелігійність, а хоч би релігійна байдужість, це така безідейність, що розтягається далеко поза релігію і Церкву.

Канадійські українці, для яких релігійна і церковна справа є великою народною справою, можуть таки похвалитися своїми здобутками.

Правда, є тут „церковні спори", але це річ звичайна; це може бути ознакою праці тай самою таки працею.

В Старім Краю було багато угодовства, але чи багато українці на тім зискали? Терпіли, кривди промовчували, на нарути не відповідали, великих спорів не заводили, чорне білим прикривали, а з того користала хіба „глухо-німа політика".

Але нехай би там були підносили більше крику, де крику було треба, коли б чорне звали таки чорним, то чужа сила мусіла би була більше з тим числитися. З податливістю ніхто не числиться.

Це про церковні спори. Так ми їх розуміємо і мабуть не дуже помиляємось.

ЩО МОЖНА ЗРОБИТИ ВИХОВАННЯМ.

Багато людей не знає, яка сила є в вихованню. Вихованням можна царства здобувати, коли хто вміє виховувати.

Діти і молодь, це глина, з якої вмілець може виліпити величаві статуї, дорогоцінні начиня, а невмілець скаже, що з такої глини нічого вартного не можна зробити.

Ось примір, що можна зробити вихованням.

Гаролд, оден з давних данських королів, заснував був місто, яке назвав Йомсбург. Він заселив нове місто молодими данцями, яких окремо виховувано на таких відважних, щоби вони ніколи ані словом, ані ділом не виявляли страху. Гаролд сказав їм:

— Нашою цілею є воювати і здобувати; кожний з нас, то листок, що скоро опадає, але наша Данія, наш нарід, це вічна справа і для неї треба все посвячувати.

В такім дусі виховувано тих молодих данців.

За час вийшла війна з Норвегією. Норвежці захопили в полон якесь ч[illegible] данців і, як тоді був звичай, мали їх повбивати.

Та дивно стало норвежцям, що данці, хоч на смерть засуджені, не виявляли жадного страху ні журби. І почав оден з норвежців, Торкил, питати, чи їм не страшно вмирати. На те каже оден:

— Чому не мав би я так вмерти, як мій батько? — Другий каже:

— Я знаю добре закони нашого міста Йомсбургу, а вони забороняють поводитися так, щоби ворог міг тішитися.

Третий каже:

— Я тішуся, що смерть принесе мені славу героя. Моя смерть вартніша, ніж твоє життя

Четвертий говорить:

— Я чекаю на смерть радо.

Подібно говорили пятий і шестий. Коли ж Торкил запитав семого, чи йому не страшно, той відповів:

— Ні! Я все приймаю радо, бо я сповняю найбільший обовязок, який перед моїм життям стоїть. І коли я бачив, як мої товариші славно померли, то моїм великим баданням є до них прилучитися.

От чого пляновим, розумним виховуванням можна досягнути.

Є оповідання і про українських Козаків Запорожців, що вони приймали смерть без страху.

В Старім Завіті є велика наука, як виховувати дітей на таких, як хочемо. Сказано там:

„І слова ті, що я заповідаю тобі сьогодня, мусять бути в серці твойому (значить: найперше ти сам маєш памятати, які важні справи є перед тобою).

„І будеш ти наказувати про них (про ті справи) синам твоїм, і промовляти до серця їх, коли сидиш в домі твоїм, і йдучи дорогою, і лягаючи; і встаючи". (5 Кн. Мойсея, 6: 6—7).

Отже хто буде так виховувати, той виховає дітей на таких, як він хоче і як він виховати повинен.

ДЕ ЛЮДЕ ГРОШІ ЗАХОВУЮТЬ.

В Кансас Ситі, в Стейтах, в будинку повстав огонь і фаермани забрали з горіючого будинку 65-літну Марію Брін. Її забрали в кріслі для калік. Тоді вона просила, щоби ще ратували її пояс, чи корсет, що лежить в куфрі. Коли вратували, то виявилося, що вона має під підшивкою в корсеті зашитих 32,200 долярів. Отже є люде, що воліють гроші коло себе мати.

БОГАТИЙ І БІДНИЙ КУПЕЦЬ.

(Народне оповідання).

Жили в одному місті два купці, та оден з них був добрий і чесний чоловік, але убогий, а другий поганий, але богач. Та все ж жили вони ніби по товариськи, бо ще з малих хлопців товаришували.

Раз треба було біднішому купцеві кудись виїхати на довший час, [illegible] приходить він до богатійшого і каже:

— Така і така справа, мушу крамницю (склеп) на довший час замкнути і виїхати. А щоби злодії мого краму не покрали, то ти мені поможи. В тебе є порожня велика комора, отже я все туди перенесу, а як вернуся, то заберу.

— Добре, — каже богатійший, — мені тая комора тепер непотрібна.

І бідніший купець поносив, що там мав. А він більше залізними річами торгував, отже залізною посудою та всякими залізними виробами.

Вернувся за якийсь час бідніший, і приходить за своїми річами, а богатійший каже:

— Вибачай друже, але твоїх річей так як нема.

— А що? Чому? Злодії покрали? — питає.

— Ні! А миші, чи щурі так все розточили, що майже нічого не зосталося. Ходи, я тобі покажу.

Бідніший купець був розумним чоловіком, отже добре подумав і не хотів сперечатися.

— Ну, коли так, — каже — то нехай! І пішов до дому.

Минуло кілька днів і бідніший купець зустрів на вулиці синка багатого купця, трилітного хлопця. Поговорив з ним та взяв до себе. І хлопець зостався, ніби він в свого батька.

Якось другого, чи третого дня зустрічає богатий купець біднійшого і каже:

— От яке нещастя мені сталося...

— Та що? — питає той.

— Дитина пропала. Шукаю і сліду по ній нема. Чи ти часом де її не бачив, або від людей не чув.

— Ось як, — каже тоді бідніший купець, — тепер я вже знаю... Вже знаю...

— А що? — допитується батько дитини.

— Ось що; — говорить тоді бідніший, — це така історія... Йду я і бачу, що хлопець бавиться на вулиці. Нараз чую шум... Глянув я, а яструб летить і простісько до хлопця. Я крикнув, та він вхопив дитину і за хвилю зник. Ось як! А я і не думав, що то твоя дитина...

Богатий купець розсердився і каже:

— Чи не сором тобі з чужого клопоту сміятися? Хіба ж я дитина, щоби повірив, що яструб може таку дитину вхопити і понести?

Тоді бідніший:

— Заспокійся, бо все можливе. Коли миші, чи щурі могли моє залізо поїсти, то чому яструб не міг твого хлопця взяти? Запитай людей, а вони скажуть тобі те саме, що я тобі кажу

Ніяково стало богатому і він каже:

— Це я жарт зробив. Я твої річи продав, а гроші я тобі віддам.

Тоді біднійший:

— Коли так, то і я пожартував. Яструб твого хлопця не взяв, хлопець є в мене.

Від того часу богатий купець вже більше по приятельськи відносився до біднішого купця.

ЯК ПЕРЕКРАДАЮТЬ ХУДОБУ.

Багато худоби і свиней переводять тайком ночами з Голяндії до Бельгії. Щоби не було нічого чути, то худобу взувають в мягенькі чоботи, а свині напувають горівкою. Це їх затуманює і можна з ними робити, що хочеться.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: в Канаді — $1,50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—2.. Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ОГЛЯД ЦЕРКОВНИХ ПОДІЙ ЗА 30 ЛІТ.

I.

(Відчит, що його виголосив 28 листопада, 1948, в салі при церкві св. Михаїла в Виннипегу, свящ. В. Кудрик).

Люде, як люде, це лише людський матеріял. Доперва зорганізовані люде стають Народом. Отже лише інституції, лише організації творять Народ. Не розсипані одиниці. Не саме число незорганізованого людського матеріялу.

Лише в організації і через організації виявляється спільна воля, спільна думка, спільні стремління, спільний розум і спільна сила загалу.

Перед 30 літами, бо ще 1918 року, заснувалася в Канаді великого значіння українська організація, найбільша і найповажніша інституція, а це — Українська Греко-Православна Церква. Приспана і понівечина чужими, відродилася в Канаді до самостійного життя Церква Українського Народу, яку він має вже майже тисячу літ.

Теперішний 1948-ий рік, це ювілейний рік 30-ліття істновання Української Православної Церкви в Канаді, отже Велике Свято. Коли святкуемо ювілейні роки подій з життя поодиноких людей, то оскілько важнійшим має бути святкування події, яка належить до життя тисяч людей разом і яка вказала новий спільний напрям для їх життя.

Щоби значіння нинішнього святкования зрозуміти, треба вернутися до часів, коли Українська Православна Церква в Канаді відроджувалася.

Український загал складався тоді головно з греко-католиків галичан, і православних буковинців. З інших українських земель українців було тоді так мало, що їх присутність майже не відчувалася.

Самі греко-католики від свого першого приїзду до Канади були призначені на матеріял для римо-католицької Церкви. І томуто вже досить скоро між греко-католиками появилися священики римо-католики, бельгійці і французи, що обслугували греко-католиків на греко-католицький лад. Галицькі Василіяне підучили їх трохи української мови, навчили їх грецьких обрядів і вони мали в Канаді заступати греко-католицьких священиків українців. До таких належали Сабурін, Боский, Декамп, Жан, Булс, Делярій і другі. Сабуріна готовили навіть на епископа для греко-католиків.

Коли чужих посилано між греко-католиків, то греко-католицькі українські священики не були бажаними. Так прим. свящ. Роздольський скаржився, що римо-кат. власти казали йому: „Чого ви тут до нас лізете?"

Греко-кат. загал не був вдоволений римо-католиками в українських епитрахилях. Раз те, що вони були чужими, а друге, що мови української добре не знали, отже говорили нераз в церквах таке, що ніяк було слухати. Підхопивши їх „жидівську мову" загал прозвав їх „пішими".

Взагалі рука чужих занадто заважувала на церковнім життю гр. католиків, отже було загальне невдоволення. Не зменшилося воно і з приходом та перебуванням тут еп. Будки.

Дуже заважило і те, що католицькі власти вимагали запису церковного майна на епископську корпорацію. Додати б, що навіть деякі греко-кат. священики українці потихо висловлювалися між своїми вірними проти такого запису.

Вкінци вістки про насильне заводження целібату в Галичині збільшало невдоволення між греко-католиками.

Не красше було і на стороні православній. Православні українці з Буковини були тут полишені самі собі, отже їх взяла в руки Російська Місія, ворожа всьому, що українське. І вона нетілько що не підносила їх свідомости, але затемнювала і зводила на манівці.

Так українське церковне життя не було ніяк зорганізоване, було розбите. Це використовували деякі протестантські секти і потрошки тягнули українців до протестантизму. Досить згадати, що на протязі літ мали протестанти коло 60 своїх проповідників (родом українців) між українським загалом (не вчисляючи „біблійників"). Розуміесь, що протестантизм українців не захоплював, і нині між українцями є хіба маленькі залишки протестантизму.

Серед таких відносин заснувалася Українська Православна Церква.

Інститут П. Могили в Саскатуні заснувався 1916 року, а вже 1917 року еп. Будка домагаєсь, щоби Інститут став католицьким інститутом. Це окремо збільшило невдоволення між свідомійшими і тоді почалися шукання виходу з істнуючого положения.

З початком літа 1918 року засновуесь Народний Комітет з 30 членів, до якого входили нині тут знані — Арсенич, Гикавий, Кудрик, Ферлей, Якиміщак, Гаврилюк, Богонис, Мих. Стечишин, Стадник, Петро Зварич і др.

Цей Комітет скликав на 18-19 липня, 1918 р. Довірочні Збори до Саскатуну на які прибуло 150 делегатів. На цих зборах вибрано Українське Греко-Православне Братство, яке мало занятися зорганізованням Української Православної Церкви. Вслід за тим Братство видае Відозву до українського загалу, де сповіщае про заснования Української Греко-Православноі Церкви в Канаді.

Коли має бути Церква, то треба епископа для її проводу, отже Братство звернулося в тій справі до еп. Александра, що був в Російській Місії. Надія на Александра була в тім, що він ще 1917 р. заявив був себе на конгресі в Виннипегу українцем.

І зпочатку ніби все добре складалося. Александер обіцяв, що приїде на Собор 1919 року (28 грудня, 1919), хоч і не приїхав. На цім Соборі було 4-ох православних священиків — Кізюн, Човганюк, Колоднюк й Івахнюк, і вони прилюдно заявили, що будуть стояти з Українською Православною Церквою без уваги на те, як поставиться до цеі Церкви еп. Александер, чи Російська Місія. Розуміесь, що заяви не додержали. Всіх присутних на Соборі було 300.

З приїздом російського митр. Платона до Зединених Держав справа з Александром нічим закінчилася. Зпочатку і митр. Платон ніби годився з тим, що Українська Православна Церква в Канаді є самостійною, як частина Української Церкви на Україні, а еп. Александер дасть їй першу поміч, поки буде можна мати свого українського епископа; опісля ж вийшло, що Українську Православну Церкву хочуть взяти в залежність Церкви Російської, і так все скінчилося на нічим.

В тім часі спроваджено зі Стейтів румунського православного священика, д-ра Лазара Германа, бувшого професора в духовнім семинари на Буковині. Він був відомий з своеі прихильности до українців ще на Буковині, отже взято його до Канади для провадення Духовного Семинара. Він то і порадив вдатися до митр. Германоса, голови Сирійської Церкви в Стейтах, за помочею.

При згадці про д-ра Германа треба більше сказати, а то, що йому належиться окреме місце в історії нашої Української Православної Церкви в Канаді, бо в початках еі істнования він дав їй багато потрібної помочі і полишив найкращий про себе спомин в тих, що його знали, як розумного, щирого, тактовного і безпретенсіонального чоловіка.

А тепер про митр. Германоса. Він поставився до української церковної справи прихильно і прибув до Виннипегу на 2-ий Собор, що відбувся 27 листопада 1919 року. Зазначуючи, як він до Української Православної Церкви ставиться, митр Германос сказав тоді: **„Нехай українська церковна організація буде такою демократичною, щоби недемократичний чоловік не мав в ній місця".**

Наділі митр. Германос поставився до Української Православної Церкви, як ревний до рівних; як епископ Православної Церкви одного народу, до такої ж Православної Церкви народу другого. Він не вимагав, щоби Українська Церква підчинялася власти Антіохійського Патріярха, отже щоби йшла в чужу залежність. Він лише давав особисту християнську поміч нашій Церкві, поки вона зможе мати свого епископа українця, отже годився з принципом церковної самостійности нашої Церкви.

ЦЕ МУСІЛА БУТИ ДУЖЕ ГІДНА ЖІНКА.

Коли в 17-ім століттю в Англії йшла боротьба між републиканською і монархістичною політикою, тоді звернено увагу на завзятого републиканця, полковника Гачинсона, і позбавлено становища, яке він в державнім життю занимав. Невдовзі по тім його арештовано і посаджено в Вежу, себто в тодішну тюрму. За час перевели його до іншої тюрми, де по 11 місяцях він помер 11-го вересня, 1664 року.

Але його історія вяже з собою ще іншу історію. Коли він був в тюрмі, то його жінка просила, щоби і її посадили разом з її чоловіком, але еі просьбі відмовили.

Коли Гачисон був свідомий, що незадовго помре, і знав, як жорстоко вразить його жінку вістка про його смерть, він написав таке:

„Вона стоїть своїми прикметами понад другими жінками; отже нехай вона і при моїй смерти покаже себе доброю християнкою і стане висше, ніж стоять нині жінки".

Дійсно вона мусіла бути дуже гідною жінкою.

ПОПСУВАВ КОРАБЕЛЬ.

В Венкувері мають судити моряка, Фреда Грея, який з розмислом попсував керму корабля. Найвисша кара за таке 7 літ тюрми.

ПРОПОВІДЬ НА НЕДІЛЮ ПО ПРОСВІЩЕННІ.

Сьогоднішна неділя зветься Неділею по Просвіщенні; це перша неділя по Йордані (по Водохрещі). Сьогодні всі ми перебуваємо під святочними переживаннями свята Різдва Христового і Йордану.

Прославивши з ангелами, пастухами і мудрцями Народженого Христа, звернімо наші думки й серце до Йордану, де проповідував колись Іван Хреститель кажучи: „За мною іде сильніший від мене; у Нього я не годен, нахилившись розвязати ремінь обуви Його". (Марко 1: 7).

Але ще довго перед народженням Христа пророк Ісаія голосив кажучи: „Голос покликуючого в пустині: готуйте дорогу Господеві, рівняйте стежки Йому. І зявиться слава Господня, і побачить всяке тіло спасіння Боже". (Іс. 40: 38).

Щоби належно вшанувати і зрозуміти тайну Йорданську, треба відорватися серцем і духом від грішної землі.

Господь наш хрестився в Йорданських водах, щоби потопити у воді давного Адама, як каже св. Іван Дамаскин, щоби відкрилася тайна Святої Тройці, – через хрещення Сина Божого, через голос з неба Отця Небесного, і через Духа Святого в вигляді голубиному". Ось тому то свято хрещення зветься Богоявленням, бо при Христовім хрещенні відкрилося поклоніння Святої Тройці Зветься це свято і Просвіщенням, бо при хрещенні було запевнення, що Христос є Сином Божим, який зявився і світ про-

І справді наука Христа просвіщала всіх людей і відкривала їм великі таємниці Богопізнання. Вона відкривала і відкриває великі можливости пізнавати істину і знаходити спасення.

Через те св. Церква так урочисто відзначує свято Христового хрещення.

В кожного з нас старших в памяти дорогоцінні спогади про те, як це свято відбувалося колись на нашій Українській Земли. По містах і селах в цей день відбувались хрестні ходи (процесійні) до річки, до ставка, чи криниці. Кожний вважав тоді великим своїм обовязком взяти участь в Великому освяченню, зачерпнути води, принести її до дому і зберігати з вірою, що з нею є Боже благословення і велика Божа поміч для людського життя, віддаляюча від нього всякі ворожі підступи. Розуміючи це, наш народ чекає з великою побожністю Йорданського свята.

Христос Своїм хрещенням встановив для нас таїнство хрещення. Посилаючи Апостолів на проповідь, Христос сказав: „Йдіть і навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що я заповів вам. І ось я з вами по всі дні до кінця віку, амінь." (Мат. 26).

Голосячи науку Христову, Ап толи через хрещення водою приєднували до Церкви Христовоі людей, і це відбувається дотепер.

В давній християнській Церкві в часі Йорданського свята хрестили тих, що приєднувалися до Церкви Христової, і тому на Божественній Літургії в це свято не співаєсь „Святий Боже", але: „Усі ви, що в Христа хрестилися, у Христа одягнулися. Алилуя".

На хвильку перенесімося ще на нашу Україну, що там нині діється? Певна річ, що є батьки, які дбають, як лише можуть, щоби привести своїх дітей до св. Хресту і приєдати їх до Церкви Христової. Але певна річ, що є там багато таких батьків, які піддалися протихристіянським впливам, і тих діти не хрещені і не є вже членами Христової Церкви.

Та не сміє бути подібного між Українським Народом там, де життя свобідніше, де є можність виконувати вільно свої християнські обовязки. Треба памятати, що тілько того вважається членом великої Христової Громади, хто охрещений і має на собі печать Духа Святого, подавану через тайну миропомазання.

Хто дбає про матеріяльне, про тілесне майно для дітей, то рівночасно повинен дбати і про їх душевне майно, — про те, щоби були відкриті їм очі духовні, щоби вони відчували голос з неба, який було чути при хрещенню Сина Божого, і щоби вони з радістю вклонялися Всемилостивому Спасителеви проказуючи: Слава Тобі Христе Боже, що зявився і світ просвітив. Амінь.

о. Мітрат Іван Данилюк.

ТАССО — ВЕЛИКИЙ ТАЛАН.

Був давно в Італії визначний поет, що звався Торквато Тассо. Його і нині ставлять між великими поетами, які коли були. Ось тут дещо інтересне з його життя.

Родився Тассо в Сорренті, в Італії, 1544 року. Його батько Бернардо, належав до визначної родини і сам був також поетом.

Яким талановитим був Торквато Тассо побачимо з отсих кількох примірів:

Коли йому було шість місяців, він вже добре говорив.

Коли мав сім літ, то вже добре розумів латинську і грецьку мову і почав писати вірші.

Коли мав літ девять, його батько попав в неласку тодішних пануючих, отже батько і син мусіли тікати, щоби не тратити життя.

Тоді вислано Торквата до міста Падуи на науку. І тут нім скінчився йому 12-ий рік життя, він скінчив науку права – отже й реторику, поетику, льогіку й етику (науку бесідництва, науку про поезію, науку про правильне розумовання, і науку про моральні закони).

Коли мав 17 літ, йому признано степень знавця фільософії, права і теольогії. І тоді вже він написав поему „Рінальдо", після якої прийшла друга поема „Освобожденний Єрусалим", якою здобув собі безсмертну славу. Вмер Тассо 1595 року.

Зі сказаного бачимо, що Тассо мав великий природний талан, однакож і талан потребує це виховання. Коли б той великий талан був змалку опинився серед людей малосвідомих, або недбалих, то був би пропав без сліду. Але родина, до якої він належав, дбала про його виховання, тому великий талан міг ще ширше розвиватися.

Ще одно... В кожного чоловіка є природна талановитість, в одного більша, в другого менша, але є в усіх. І кожний чоловік може більше навчитися і знати, ніж він знає, коли б було кому належно подбати про його виховання, або коли б він сам завзявся себе вчити і виховувати. Адже було на світі багато самоуків, що опісля належали до великих вчених і важних людей.

І до таланту треба докладати багато праці. Коли одного славного музика величав хтось за його музичний талан, то музик сказав:

– Талан, талан... Добрий мені талан, коли я кожного дня по 12 годин граю, щоби в граню вправлятися...

ПОЛЯКИ ПРО СВОЮ МОВУ В АМЕРИЦІ.

Недавно був в Шікаго, Ілл., зізд Польсько-Американської Комісії Історичної, і там обговорювано, як затримати польську культуру серед американських поляків, а вже окремо і дуже основно обговорювано справу польської мови. Реферат про мову виголосив Роман Вітовський зробивши подрібний перегляд всеі праці, що в Стейтах робилася для затримання польської мови.

Після реферату була довга дискусія, де розбирали питання про навчання мови з ріжних сторін.

І так звертали увагу на те що самих закликів, щоби вживати польської мови, замало; треба пляново дбати про науку мови, про науку правильної польської вимови.

Між поляками в Стейтах дехто підносить думку, що ніякої користи нема, коли в парафіяльних польських школах вчать катехизму по польськи. Мовляв — яка користь вчити по польськи, коли діти польської мови добре не знають.

При обговорювання такого погляду зроблено таке порівнання і висновок:

— Коли вчимо людей пливати, то вчимо тих, які пливати не вміють. Однакож наука є на те, щоби тих, які чогось не вміють, навчити того, чого хочемо навчити. Таксамо треба поступати при науці релігії польською мовою, — треба памятати, що при науці релігії треба вчити разом і релігії і мови.

Питання мови, це і наше питання, отже нехай висше подане буде нам пригадкою. Коли ірляндці вже перед першою війною хотіли навчити ірляндської мови тих ірляндців, які еї вже не знали, або мало знали, то вчили всюди і при всіх нагодах. Не тілько програма великих зборів, але і малі сходини по домах, товариські сходини, мали в своїй програмі завсігди окреме місце для науки ірляндської мови. Всюди памятали, що мови треба вчити, і вчили, тому досягали того, що хотіли. Це треба би і нам знати.

Артемон Д.

НЕСПОДІВАНЕ ЩАСТТЯ.

В місті Піза, в Італії, був голяр Віторіо Сасетті, 38-літний. Недавно дістав він лист, де було сказано, що стара гітара, яку він дістав від батька, що коштувала 30 лірів (5 центів), є виробу Страдіварія і еї ціна тепер 100 тисяч долярів. Прочитавши лист голяр замкнув голярню і причепив картку: „На продаж". Адже він тепер має 100,000.

ВЖЕ СПОДІЮТЬСЯ ПОВЕНИ.

Міські власти в Виннипегу вже тепер сподіються, що з приходом весни Виннипег може мати велику повінь, отже вже тепер треба робити до того приготовання. Цего року всюди є два рази більше снігу, як звичайно, бо доси впало коло 40 цалів снігу. Залежати буде від того, як скоро сніги почнуть топитися в Мінесоті і Савт Дакоті. Але готовими треба бути.

ЗГИНУЛО БАГАТО СВЯЩЕНИКІВ.

З Риму є вістка, що від 1941 до 1945 року було вбито в Греції 235 православних священиків.

КИТАЙЦІ ПЕРЕНОСЯТЬ СТОЛИЦЮ.

Поступ большевицької армії вперед примусив китайців перенести столицю далеко на полудне, а то до Кантону. Бачучи, що комуністів годі спинити, уряд хоче з комуністами переговорювати і вони кажуть, що переговори можуть бути лише в місті Пейпінг, яке вони недавно забрали.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

В 1507 р. признав король Жигмонт I. латинським епископам право візитувати „руські синагоги" (як католики поляки звали українські церкви) і карати українських священиків.

Зубрицький в Хроніці міста Львова говорить.

Львівські українці (русини) позбавлені були всіх вольностей, які мали другі горожани.

Вежа на Волоській церкві скінчена... Поляки забороняли українцям завісити дзвони.

Українці мурували церкву, а поляки перешкаджали і робітників розганяли..

Ще в 1595 р. почали львівські українці процес з поляками з приводу насильств, однакож королі суд відтягали сто і кількадесять літ...

Українцям заборонено торгувати сукном, провадити шинки, як і жидам...

В 1616 р. рішено, що православні українці не можуть належати до організації суконників і кітлярів у Львові.

Коли у Львові тіло поважного українця провадження через місто з процесією (хоругвами) і свічками, то за це посаджено передових українців до тюрми, а крім того заплатили грошеву кару. Ще король Стефан 1578 р. заборонив українцям публичні похорони.

Це лише кілька фактів з між цілого ланцюха, а всі ті насильства робилися католицькими руками. І не тільки руками світських католиків, але і духовних.

Року 1583 (перед унією) на перший Святий Вечер польський архиеп. Суліковський, казав бити і виганяти з українських церков нарід і священиків у Львові, щоби в українські свята не правили богослужень, і церкви позамикав.

В роках 1381 і 1436 постановлена в Польщі інквізиція заборонила українцям будувати і поправляти церкви, щоби так їх понищити.

Польські ксьондзи брали десятину від українських священиків.

На синоді (соборчику) в Красноставі 8 листопада 1643 р. польські епископи видали ряд постанов проти українських духовних, як. коли українські духовні будуть зменшувати десятину, яку дають польським ксьондзам, то будуть виключені з церкви; унiятському попови не треба дозволити правити в костелі Служби Божої; латинник не сміє в уніятського священика сповідатись; уніятський священик не сміє дати шлюбу, коли котресь з женихів є обряду латинського; українські церкви (вже униятські, греко-католицькі!) звуть „синагогами"

Польські пани католики завели панщину (неволю) й український селянин не тільки працював на католика пана як невільник, але ще й мусів брати призначене число коновок горівки на хрестини, похорон, чи весілля.

Сама польська газета „Приятель люду" з р. 1837, ч. 36, на основі історії так описувала ті католицькі благодати, яких зазнавав панщизняк:

Хлоп позбавлений власности, сидів в панській хаті, на панській ріли, мав панського коня, вола, корову, навіть стіл, столець, миску і ложку. Все те було не його... З того виникала нужда, діти умирали з зимна, вогкости і лихої їди. На переднівку панував голод, хлоп їв лободу, молоду кропиву, пух, умирав... Де газдували арендарі, посесори, підстарости, або властитель сам зле господарив і випродав збіже, там люди гинули, худоба упадала, одна з голоду, друга під ударами буків володаря, над котрим увивався староста з гарапником...

Такий стан життя народу був в католицькій державі, і не видно тут ані сліду релігійних впливів, ані контролі зі сторони польських духовних, або зі сторони Риму.

Згадати б справу „патронату". Польські пани ще за Ягайла одержали право „патронату", право орудувати церквами і церковним майном. Отже вони мали право призначувати для церков священиків й епископів. Певна річ, що найперше право мали самі королі. В католицькій газеті „Нива" (Львів, 1905, ч. 10) читаємо: „Користолюбна і неморальна італіянка, Бона (мати польського короля Жигмонта I.)... не лише місця настоятельські (священичі), але й епископські катедри не вагалася давати, або продавати своїм любимцям, більшою частею людям неспосібним, розпустним і гулящим". (Стор. 378).

Дальше оповідається, як бувало, що король давав, чи продавав право до українських церковних маєтків і двом людям нараз, що опісля дерлися між собою. Епископії роздавано і світським людям, що кілька ще літ лишалися світськими. Коли ж вкінці і приняли епископське свячення, то

Позиішалися при попередних судейських і воєнних норовах, навичках, забаганках, ве[?] часті і нескінчені процеси по судах і чиняли нераз чисту війну на епископських престолах. З товпою озброєних гайдуків, з пушкатами (гарматами), такими вони йшли один на другого здобувати епископську резиденцію. (Стор. 380).

Крім королів те саме робили польські пани і так доводили Українську Православну Церкву до занепаду і пониження

Не краще було і по заведенню унії Поляки католики дивились на греко-католиків (уніятів) як на худобу. Переміняли греко-католицькі церкви на костели, церкви звали „синагогами" то „божницями", винаймали їх жидам, священиків змушували до панщини, по вулицях кричали за ними „Господи помилуй", на комедіях (в театрах) церковні одежі висміювали, змушували греко-католицьких духовних ходити до костелів на більші свята і там на всі лади їх висміюють.. (Про таке і подібне в книжці „В обороні Потієвої Унії, Львів, 1929).

Окремо згадати треба „Проект на знищене Русі", з 1717 р., де поляки католики зладили цілий ряд способів, якими мається українців греко-католиків знищити сопольщити, або дати татарам на знищення

Не краще діялося й нині, т. е по 1-ій війні) на наших очах. В Галичині в послідних кількох літах були випадки, де польські ксьондзи били греко-католицьких духовних, польські монахи звуть в своїх часописах греко-католиків розбишаками, бандитами, зрадниками, польський загал католицький на кожнім кроці прозиває українців греко-католиків кабанами, злодіями, хамами. Польський католицький уряд позачиняв на українській землі українські школи, позасилав українських учителів на Мазури (як на Сибір, або Соловки), кольонізує українські землі мазурами, нищить українські інституції, не допускає українців до висших шкіл, спиняє всяку українську громадську роботу, переводить погроми на українськім греко-католицьким населенню, конфіскує українські часописи, силує до переходу до костела...

Чи можна казати, що Римська Церква за ту роботу не відповідає?

Церква, **це збір всіх вірних.** Самі католицькі епископи з самими священиками і папою не є ще Церквою — це лише провідники Церкви — себто вірних. І тому, що роблять католицькі вірні, та ще зорганізованою силою, а чому не противляться священики, епископи і папа, це є роботою Церкви в точнім і дословнім розумінню. ....

І тому всі насильства поляків над українцями — і головного польського уряду, і поодиноких урядовців, і польських політиків, і польських організацій, і польського загалу, і польських духовних — це все робота Церкви.

Розумний, шануючий себе українець лише так повинен цю справу розуміти. Плюють йому католики в лице — він повинен думати, що це плює сам Рим. Прозивають його розбишакою, бандитом, кабаном, хамом — він повинен перед світом кричати, **що це все робить Римська Церква, що це все робить римський католицизм, що це все папа робить руками свого стада.**

(Дальше буде)

ЗАТЬМІННЯ В 1949 РОЦІ.

Цего року буде два затьміння місяця, які буде можна в Канаді і Стейтах бачити. Це будуть повні затьміння.

Перше затьміння місяця має бути 12-го квітня, і тоді затемниться цілий місяць від 10.28 вечером і майже до 12 години.

Друге затьміння буде 6-го жовтня, і воно буде між 9.20 і 10.33.

Затьмінь сонця буде також двоє, але не будуть лише частинні затьміння і їх не буде видно на американськім континенті. Перше буде 28-го квітня, друге 21-го жовтня і його буде видно в Австралії.

Повне затьміння сонця, що буде видне в північній части землі, буде аж 12 вересня, 1951 року, але його буде видно лише в східній Сиберії. В 1952 р. буде коротке затьміння сонця, видне в Африці, Персії і середній Азії. А велике затьміння, видне в Америці, буде аж 30 червня, 1954 року.

МОВОЗНАВЦІ ПОМАГАЮТЬ ПОДОРОЖНИМ.

Багато літаків прибуває до Ню Йорку з усякими пасажирами з далекого світа, та багато з них не знає іншої мови крім своєї. Щоби таким помагати, Пан-Американська Воздушна Компанія має 23 переводчики, з Европи, або з Африки, що знають всякі мови, від данської до гіндустанської (в Індії). Отже вони помагають подорожним в ріжних бюрах, помагають їм міняти гроші, висилати листи чи телеграми, шукати місця в готелях.

Передовим між тими мовознавцями є литовець Рінка, народжений в Америці, що говорить добре по англійськи, литовськи, польськи, німецьки, російськи і французьки.

Про лотиша Кершіса (родився в Латвії) кажуть, що знає більше мов, ніж в двох руках є пальців.

Іван Вагій, ірляндець починає від ірляндської, а кінчить на гіндустанській мові.

Гес говорить по чеськи, англійськи, французьки і німецьки дуже добре

Все те показує, що хто хоче більше мов знати, то їх навчиться. А коли їх знає, то вони придадуться.

ЗАМЕРЗЛА ЖІНКА.

В окрузі Несбит, Ман., 58-літня Марія Федоровська злізла з баса, щоби йти до дому. Проти неї виїхав її чоловік, а що її не було, то поїхав до Несбит і там застав на басовій стації її валізку. Думав, що жінка десь в знакомих. Однакож вона йшла додому, підчас куряви, заблудила і замерзла півтори милі від свого дому.

КАНОНІЧНА ВІЗИТАЦІЯ В ЛАШІН, КВЕ.

Архієрейська візитація в Лашін, Кве. Зліва на право: о прот. Дм. Фокій, о. прот. Онуфрій Іванюк, Впреосв. Владика Мстислав; по правій стороні о. прот. Волод. Слюзар з Монтреалу.

В новозорганізованій парафії св. Юрія в Лашін, Кве , відбулася 11 жовтня минулого року архієрейська служба Божа, яку відправив Впреосв. Владика Мстислав в сослуженню оо. прот. Вол. Слюзара з Монтреалу, новоприбулого Д. Фокія й Онуфрія Іванюка, що також недавно прибув з Европи та став настоятелем нової громади.

Впреосв. о. Владику привитав хлібом і сілью голова церковної ради — п. Юрій Товстюк, а на порозі церкви новий настоятель — Всеч. о. Іванюк. По Євангелії о. Владика виголосив слово до народу, що з великою увагою слухав свого Архіпастиря. По Службі Божій промовляв настоятель про обовязки вірних та інші права в церкві.

Рідке торжество закінчилося спільним обідом сполученим з промовами, які скріпили душі вірних вірою й надією в краще майбутнє. В часі обіду зібрано 200 долярів на будову нової святині

Учасник торжества.

—x—

З ПРОЩАЛЬНОГО ВЕЧЕРКА НА НАРОДНІ ЦІЛИ

Дніпер, Саск. — Жовтня 14, ц.р., члени Української Православної Громади Пресв. Тройці в Мавена, Саск., зійшлися в домі пані С. Путерії, щоб попрощати її перед її віїздом на сталий побут до містечка Мікадо, Саск.

Пані С. Путерія була діяльною членкою нашої громади і через 17 років сповняла службу старшої сестриці в церкві, а 21 років була членкою Жіночого Товариства ім. О. Кобилянської.

Час скоро проминав в близькім товаристві при співі народних пісень та споминами з пережитого. Після перекуски пані М. Юрків зложила заслуженій пані Путерії подяку за довголітну працю при церкві та в товаристві й вручила їй дарунок.

Промовляли ще: пп. Темрек і А. Ягольницький від церковної громади, пані К. Маковська і К. Ягольницька від Жіночого Товариства, пп. Юрків і Друшка від сусідів і А. Путерія від родини.

При цій нагоді переведено збірку на Дівочий Інститут та Український Голос. Жертвували: по 2 дол.: пані А. Деренівська, п-во Д. Ю. Темреки, С. А Корній, Д. М. Юрків, Ю. М Ягольницький, Г. П. „Друшка; по 1 дол.: Є. Путерія, пані С. Путерія, П. Остафій, З. Бойчук, М. Церковник, п-во І. П. Остафій, П. Г. Путерія, І. С. Дабанович, А К Ягольницький, С. К. Маковський, А. Ф. Путерія, П. К. Корней, п. І. Ягольницький, І. Путерія, Т. Ягольницький Разом 27 долярів — 22 дол. на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея, а 5 дол. на розбудову Українського Голосу.

Жертводавцям щира подяка, а пані Путерії здоровля, щастя і многих літ.

М-Ю.

ЗБІРКА НА ПРЕСУ

Ізабела, Ман. — Дня 7 листопада в околиці Ізабела, Ман., гурток сусідів і приятелів зібрався у п-ва Матісиних, що справляли своєму синкові іменини. При забаві гості не забули за нашу пресу і коли п. М. Максимюк піддав гадку перевести збірку на Український Голос і Вістник, вони радо відгукнулися. Зложили датки слідуючі.

М. Максимюк в МекКоннел 2 дол.; по 1 дол. П. Сітка з Репид Сиґі, М Матісини з Ізабела, М. Бережак з Ольга, Дм. Бережак з Ольга, Р. Вовна з МекКоннел, П. Василька з Ольга, І. Туткалюк з Оакборн, Й. Городеський з Ізабела; пані Й. Сітка Репид Сиґі 50 ц. — Разом 10.50.

Цю суму призначено по половині на У. Голос і Вістник.

Всім жертводавцям щиро дякуємо.

Гість.

—x—

МІСІЙНИЙ ФОНД УКР. ГР. ПРАВ. ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Слідуючі Церковні Громади внесли свої жертви на спровадження священиків з Европи:

Парафія св. Володимира, Торонто, Онт. — 401.00

Парафія св. Юрія, Лашін, Квебек — 200.00.

Щира подяка.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ЖЕРТВИ НА РІЗДВЯНІ ПАКУНКИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Церковна Громада в Портедж ла Прейрі, збірка о Д. Фокія 8 42
Церк. Громада в На[?]арфілд, збірка о. Фокія 31.04
Свящ. В. Кудрик 10.00
Церк. Громада в Брукабі 10.00
Церк. Громада в Ервуд 10.00
Церк. Громада в Брендон, збірка о. Фокія 35.50
Церк. Громада в Стед, збірка о. Фокія 10.30
Церк. Громада в Шортдейл 10.00
Церковна Громада в Вестбрук 10.00
Церковна Громада в Смокі Лейк 20.00
Церк. Громада в Дюфрост 10.00
Церк. Громада в Ледвін, збірка о. Фокія. 3.55
Шортдейл, Ман., збірка о. Т. А. Горбая з нагоди вінчання Бойчук-Мамота 56.50
Церк. Громада в Давпінг, збірка о. Василева 13.70
Церк. Громада в Принс Алберт, збірка о. Дячини 31.45
Церк. Громада в Сембург, збірка о. Дячини 21 65
Церк. Громада в Тязів 12.00
Церк. Громада в Ветревпл, збірка о. Хруставки 43.50
Церк. Громада в Вірдейл, збірка о. Дячини 16.00
Укр. Жіноче Товариство в Сембург 5.00
Церк. Громада в Гардентон 10.00
Сестрицтво при Церкві в Геферд (фарми) 11.00
С. Лупуляк, Серейл, Алта. 5.50
Церковна Громада в Сендіпил 8.95
Церк. Громада в Дюфрост, збірка о. Б. Яковкевича 30.00
Збірка о. Майби 10.00
А. Рибашевський, Арран 10.00
Н. Киба, Арран, 10.00
А. Березовський, Арран 10.00
Т. Тинпук, Арран 10.00
А. І. Боднарчук, Арран 10.00
Церква св. Івана в Ошаві, Онт. 20.00
Церк. Громада в Мічем 30.00
Церк. Громада в Ленард, збірка о. Горбая 14.50
Церк. Громада в Канора, Саск. збірка о. Стратійчука 10.00
Свящ. Д. Стратійчук 10.00
Збірка на привітті 40 літ. ювілею супружа Мих. і Марії Шпіль в Редвотер Алта. 35.00
Церк. Громада в Січ-Колонія, збірка о. Хруставки 23.00
Церк. Громада в Ту Гилс, збірка о. Хруставки 21.00
Церква в Садборі, Онт. 20.00
Жіноча Організація в Спеден, Алта. 20.00
Церковна Громада в Єлов Крік 35.00
Церк. Громада в Кайр, збірка о. Стратійчука 18.50
Збірка о. Ковалишина в Саскатуні:
Ю. Стечишин 10.00
Г. Сліпченко 10.00
І. Чайковський 10.00
І. Мисак 10.00
А. Король 5.00
Ант. і Анна Чайковські 5.00
Дрібними 18.45
Церковна Громада в Арран, Саск. 10 00
Церк. Громада в Лашін, збірка о. Іванюка 12 00
Церк. Громада в Вимвер 10.00
Церк. Громада в Гонімун, збірка о. Дячини 14.00
Церк. Громада в Тернопіль збірка о. Керніцького 20.00
Церк. Громада в Смагс, збірка о. Керніцького 10.50
Церк Громада в Йорктон 10.00
Церк. Громада в Тиндал, збірка о. Фокія 7.50
Збірка о. Іванюка, Лашін, Квебек. 19.00
Збірка о. Майби на похороні Анни Юрків в Гайс 20.00
Збірка о. М. Юрківського в Форт Френсес:
Читальня Просвіта 10.00
Іван Андрушко 10.00
Мих. Добранський 10 00
Мих. Гогоша 10.00
Союз Українок 10.00
Максим Олійник 10.00
Франко Мигайчук 5.00
Олекса Кріпко 5.00
Іван Кушак 5.00
Дрібна збірка 31.00
Укр Жіноче Товариство в Редвей, Алта. 20.00
Церк Громада св. Івана в Ошаві, збірка підчас Академії в память роковин смерти 350 вояків під Базаром 50.00
Збірка о. Стратійчука на похороні Тео Анаки в Канора 20.00
Збірка о. Іванюка, Лашін, на пивалців 15.00
Сестрицтво в Витков 5.50
Укр. Жіноче Товариство в Витков, при церкві 11.00
Церк. Громада в Кемсек 10.00
І. Франко, Кемсек, Саск. 10.00
Елена Гринол, Форт Френсес 2.50

Разом $1,197.51

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

Вернон, Б.К. — В суботу 15 січня, 1949, відбулась поминальна Служба Божа за упокій бл. п. Івана Гакмана. По Богослуженню родина покійного запросила всіх присутних на обід до Народного Дому в Свап Лейк, Б.К.

Підчас обіду кількох осіб обмінялося думками, щоб зробити заклик до присутних гостей за збіркою на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея.

Слово забрав Всеч. о. Д. Митрстюк. В дуже річевій промові він пояснив справу збірок на укра-

іяські цілі звагалі, а на наші інституції в Канаді зокрема. Потім переведено збірку, яка принесла 20.80. Гроші вислано до Колеґії св. Андрея в Виннипегу і подано імена жертводавців щоби оголосити їх в злуці з кампанією „Збірки на Дівочий Інститут".

Йосафат Стельмащук.

НАСТАЗІЯ ЛУЧАК
(Посмертна згадка)

Дня 10-го січня, 1949 року, в Гемани, Алта. упокоїлась бл. п. Настазія Лучак, проживши 91 років, а того в Канаді 46 літ.

Покійна походила з села Ісмас на Буковині. Прибула до Канади зо своїм мужем Василем, що упокоївся 19 років тому, і вони поселилися в околиці Гемани і були першими поселенцями українцями в цій околиці.

Були обоє глибоко релігійними християнами і вже в самих початках, коли прибуло більше односельчан в околицю, збудували церкву, що й назвали „на Лучаках", а інтересна вона ще тим, що в самих початках, коли відродилася Українська Православна Церква в Канаді, обслуговують її українські православні священики.

Хотяй вік вже був поважний, то Настазія держалась кріпко, аж перед смертю на кілька днів заслабла, тай заснула вічним сном.

Була щирою і жертвенною. Найбільше раділа своїм внуком Димитром Лучаком, що тепер перебуває на третьому році на теольоґії в Виннипегу. Хотіла б була бабуся ще дочекати тої радісної хвилі, щоб бачити його перед Престолом.

Лишила чотири сини і чотири дочці, а це Лесея, Николая, Михайла, Петра (батька Димитрового, що тепер живе з родиною в Вернон, Б.К.), Єлену, Анну, Параску і Василину.

Похорон відправив Всеч. о. Г. Василів в четвер 13-го січня при співучасти великого числа місцевих громадян, а при останньому цілуванню, дав поклик до вірних щоби сплели вічний, невяннучий вінок для покійної. І такий вінок сплетено жертвами на цілі Консисторії, що принесли 8.25. До цего вінка належить і ця Згадка про покійну. Вічна Їй Память.

Г.В.

ПАРАСКЕВІЯ СЛИЖУК

У шпиталі в Дафині, Ман., заснула вічним сном 28 вересня бл. п. Параска, з Фіщнів, Слижук.

Походила з села Березова, повіт Коломия, Західна Україна. До Канади прибула 1897 р. і три роки пізніше одружилася з Николою Слижуком. З ним господарила на фармі до кінця свого життя. Прожила 74 роки.

Її утрату оплакують: чоловік Никола; сини: Іван, Семен і Гринь у Венлав, Ман., Михайло в Шікаго і Степан у Анока, Минн. З. Д.А.; доньки: Марися Демків і Настя в Венлав, Ман., і Олена Фриківс у Минк Крік, Ман.; унуки, яких є двнадцять.

Похорон відбувся в суботу 2-го жовтня 1948 р. при участи численних свояків, сусідів і знайомих. Підчас послідного цілування учасники похорону зложили, замість вінка на домовину покійної, на Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея 23.65.

Похоронні Богослуження відправив парох прот. Є. Грицина.

Похоронена на цвинтарі під милі від дому.

Вічна Її память!

ОЄГ.

АНАСТАЗІЯ СТРЕЛКІВСЬКА

Раненько 13-го грудня 1948 р. відійшла на вічний спочинок бл. п. Анастазія, з Андрейчуків, Стрелківська у шпиталі в Дафині, Ман. Прожила 49 літ.

Маленькою приїхала з батьками 1902 р. зо Скали, пов. Борщів, до Канади. В 1915 р вийшла заміж за Василя Стрелківського. Оставила чотирох синів і дві доньки.

Похорон відбувся 15 грудня. Відправляв прот. Є. Грицина. При послідним цілуванню присутні зложили на Колеґію св. Андрея 6.07.

Похоронена на цвинтарі в Дафині.

Нехай земля їй буде пером.

ОЄГ.

ЙОСИФ ДОЛІНСЬКИЙ

Жовтня 25, 1948 р. помер піонір Етелбертщини бл. п. Йосиф Долінський.

Походив із Лемківщини, з села Лося, повіт Горлиці. Виеміґрував до Америки, а звідтам прибув до Етелберт, де осівся на фармі. На старі літа переживав у одиноокої своєї доньки панї Сеґаль, у Етелберт.

Перед смертю прийняв св. Тайни Покаяння і Причастя.

Був одним із основоположників православної церкви св. Петра і Павла в Етелберті. І помагав немало православній громаді.

Похорон відбувся 28 жовтня. Похоронами проводив прот. Є. Грицина. При послідним цілуванню була збірка на Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея. Зложено 5.69.

Тлінні останки спочивають на православнім цвинтарі св. Петра і Павла в Етелберт, Ман.

Вічна Йому Память.

ОЄГ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Йорктон.
12. Субота Трох Святих — Вроxстон
13. Неділя — Горліц.
15. Вівторок. Стрітення Господне— Сандова.
20. Неділя — Мелвил.
27. Неділя — Мазепа

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Роза.
12. Субота. Трох Святих — Сірко.
13 Неділя — Сондавя.
15. Вівторок. Стрітення Господне— Сеньків.
20 Неділя — Пембіна.
27 Неділя — Вайта.

Адреса Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Ф. Пачини.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Принс Алберт.
12 Субота. Трох Святих — Принс Алберт.
13 Неділя — Сембоґг
15 Вівторок. Стрітення Господне— Віґгейл
20 Неділя — Принс Алберт.
27 Неділя — Шипмен

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3755, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Дафин.
12. Субота. Трох Святих — Дрей Ривер.
13. Неділя — Етелберт.
15. Вівторок. Стрітення — Валей Ривер.
20. Неділя — Косів.
27. Неділя — Сифтон.

Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улиги.
ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Мениь.
12 Субота. Трох Святих — Віста.
13. Неділя — Січ.
15. Вівторок. Стрітення — Ранґсвил
20 Неділя — Росборн.
27 Неділя — Ошборн

Адреса Почт. скр. 84 Ошборн. Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бочнарчука.
ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Тілор коло ріки.
12. Субота. Трох Святих — Інсінґер полудн.
13. Неділя — Інсінґер місто.
15. Вівторок. Стрітення — Шіго полудн.
20 Неділя — Фишинг Лейк місто.
27. Неділя — Тілор місто.

БЕРЕЗЕНЬ:

6 Неділя — Пробот.
13 Неділя — Шіго місто.
20 Неділя — Лорa.
27 Неділя — Едмор.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Малицького.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Ст. Джуліен.
12 Субота. Трох Святих — Елов Крік
13 Неділя — Калвопт.
15 Вівторок. Стрітення — Вакав.
20 Неділя — Тернопіль.
27 Неділя — Смитс.

БЕРЕЗЕНЬ:

6 Неділя — Алвена.
13 Неділя — Мінам
20 Неділя Ст. Джуліен
27. Неділя — Елов Крік

Адреса: Скринка 155 — Вакав. Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Мейби.
ЛЮТЕНЬ

6 Неділя — Ривер
12 Субота Трох Святих — Свал Плейн.
13 Неділя — Арран
15 Вівторок. Стрітення. — Хобера
20. Неділя — Фини Флон
27 Неділя — Пайн Ривер

БЕРЕЗЕНЬ:

6 Неділя — Дробен
13 Неділя — Арран
20 Неділя — Сілвен (Сповідь)
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь)

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фики.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Ревнотен.
12. Субота Трох Святих — Торсбі.
13 Неділя — Катмар.
15 Вівторок. Стрітення — Егремонт.
20 Неділя — Раднеі.
27 Неділя — Торгилд.

Адреса: Скр. 69. — Раднеї. Алта Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алексюка.
ЛЮТЕНЬ

6. Неділя — Гефорд (фарми).
12. Субота. Трох Святих — Гласлин
13. Неділя — Медов Лейк.
15 Вівторок. Стрітення — Вилкін.
20 Неділя — Гефорд
27 Неділя — Ретвілл

Адреса: Поч. скр. 31. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Вилингдон
12. Субота. Трох Святих — Лужана.
13 Неділя — Андрю.
15 Вівторок. Стрітення — Завале.
20 Неділя — Довнінг.
27. Неділя — Новий Прут.

Адреса: Вох 26 — Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят
ЛЮТЕНЬ:

1 В 19 Прев. Макарія, Лаврентія
2 С 20 †Прев. Евтимія Вел., мч. Інни
3 Ч 21 Прев. Максима Ісповідника
4 П 22 Прапмч. Анастасія Печер.
5 С 23 Свщм. Климента еп. Анкир.

6 Н 24 Прев. Ксенії, мч. Вавили
7 П 25 †Григорія Богослова арх.
8 В 26 Прев. Ксенофонта і Марії
9 С 27 †Перен. мощів Івана Золот.
10 Ч 28 Прев. Ефрема Печер.
11 П 29 Перен. мощей Ігнатія Бог.
12 С 30 Трох Святих.

13 Н 31 Нед. Митаря і Фарисея
14 П 1 Муч. Трифона. Сатира
15 В 2 Стрітення Господнє.
16 С 3 Симеона Богопр. і Анни
17 Ч 4 Прев. Ісидора Пелусіота
18 П 5 Теодосія Угл. арх. Черниг.
19 С 6 Вукола еп. Смирнського

20 Н 7 Нед. Бл. Сина Потерянія
21 П 8 Вмуч. Теодора Стратилата
22 В 9 Прев. Панкратія, уч. печ.
23 С 10 Прев. Протора Печер.
24 Ч 11 Муч. Власія еп. Севастоп.
25 П 12 Мелетія еп. Антіохійського
26 С 13 Прев. Мартиніяна, Зої

27 Н 14 Нед. Мясоп. Рівноап. Кирила
28 П 15 Прев. Пафнутія Печер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
СІЧЕНЬ:

19. Середа. Богоявлення — Йордан Роблін — місто.
23. Неділя — Шалвелей.
30. Неділя — Леппард.

ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Гренджо.
12. Субота. Трох Святих — Дрифтінг Ривер.
13 Неділя — Гілберт Плейнс.
15. Вівторок. Стрітення Господнє — Шелвелей.
20 Неділя — Шортдейл.
27 Неділя — Роблин — місто.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ЛЮТЕНЬ:

6 Неділя — Кемсак.
12 Субота. Трох Святих — Тойн.
13 Неділя — Рама.
15 Вівторок Стріт. Госп. — Клейр.
20 Неділя — Канора.
27 Неділя — Вимер

Вох 475 — Канора. Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеничина.
ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя — Смокі Лейк. о. Прот. І. Данилюк.
7 Понеділок — Стрий. Прот. о. Іван Данилюк. Богослуження і вічнит в У. Н. Домі. Вечером, вічнит в Вільна.
12. Субота. Трох Святих — Мекрей. Тірінн, о. Прот І. Данилюк.
13. Неділя — Белліс Глендон, Прот. о. І. Данилюк.
15. Вівторок. Стрітення—Ель Пойнт. Сенді Ренілс, о. Прот. Данилюк
20. Неділя — Вільна. Шесп, о. Прот. Данилюк.
27 Неділя — Спеден.

Пош. Скринка 109 Смокі Лейк. Алта. Телефон 32

Устав Церковний
ЛЮТЕНЬ:

6. Неділя 32. Голос 8. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Тимотея 4: 9—15. Єван. Луки 19: 1—10.

12 Трох Святих: УЄ Івана 10: 9—16 Літ. Ап. Жидів 13: 7—16. Єван. Матея 5: 14—19.

13. Нед. Митаря і фарисея. Гол. 1. УЄ 1. Літ. Ап. 2 Тимотея 3: 10—15. Єван. Луки 18: 10—14.

15. Стрітення Господнє. УЄ Луки 2: 25—47. Літ. Ап. Жидів 7: 7—17. Єван. Луки 2: 22—40.

20. Нед. Блуд. Сина. Голос 2. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 6: 12—20. Єван. Луки 15: 11—32.

27. Неділя-Мясоп. Голос 3. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 8: 8—31; 9: 1—2. Єван. Матея 25: 31—46.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[illegible] Department, [illegible]

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave.

THE HERALD, Box 3626, WINNIPEG, MAN.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1949. ЧИСЛО (840) 4

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ ОРГАНІЗУЄТЬСЯ.

Мало є нині на світі країв, де не було би українців. Тай ще дальше розходяться по всіх усюдах.

Отже щоби українське життя не розгублювалося, засновано в Лондоні, в Англії, Координаційний осередок, що має взязати всіх порозкиданих по світі українців і справляти їх життя і їх українську працю в однім напрямі та давати їм таку допомогу, яка буде можлива.

В Лондоні відбулася конференція 31 грудня, 1948 і 2—3 січня, 1949 року, там були представники 9-ох українських організацій з европейських країв, — з Німеччини, з Італії, з Швеції, з Бельгії, з Швайцарії, з Голяндії, з Франції, з Еспанії, з Англії. А привіти були з Канади, з Туреччини і з Тунісу в Африці.

Конференція почалась Богослуженням в православній і греко-католицькій церкві. Головою Координаційного Осередку став Василь Мудрий, а заступником Богдан Панчук з Канади.

ВІЙНА В КИТАЮ ДАЛЬШЕ.

Комуністичні провідники в Китаю заявили, що аж тоді почнуть мирові переговори, коли китайський уряд видасть їм Кай Шека і всіх кого вони хочуть. На те премієр Сун Фо заявив, що уряд буде вести війну дальше, а своїх не видасть.

АНГЛІЯ НЕ БУДЕ В РОСІЇ КУПУВАТИ.

Минулого року Англія купила в Росії 300 мільйонів бушлів збіжжа і заплатила машинерією. Тепер буде купувати в Канаді, Аргентині й Америці, а не в Росії. Росія домагалась кари на фабрикантів, що на час не достарчили машинерії, отже Англія відмовилась купувати в неї збіжжа.

ОДЕН ЗГИНУВ — 49 НІ.

Британський літаак розбився в Кастель Беніто коло Тріполі, однакож згинув лише головний летун, а 49 осіб остало живими. З тих пятьох поранилося. Причиною нещастя був сильний дощ і темнота.

ОДНОГОДИННИЙ СТРАЙК ДЕННО.

В моторовій фабриці в Італії, де працює 70,000 робітників, під впливом комуністів страйкує коло 40,000 робітників кожного дня по одній годині. Домагаються більшої платні.

ҐРІМ ВБИВ ЕПИСКОПА.

В бельгійськім Конгу в Африці, ґрім вбив католицького епископа, Кароля Дуве. Він працював як місіонар в Джумі, в бельгійськім Конгу. Мав він 39 літ.

НА МІСЦЕ КАРДИНАЛА ГЛЬОНДА.

Архієп. Стефан Вишинський став головою (примасом) римо-кат. Церкви в Польщі на місце недавно померлого кардинала Гльонда. Він має 47 літ.

ХОЧУТЬ 25,000 ЧУЖИНЦІВ ДО АРМІЇ.

В Вашинґтоні готовиться плян на принятття 25,000 чужинців до американської армії в Европі. Це давніший плян, який було занехано.

НОВІ СВЯЩЕНИКИ

В останніх кількох місяцях ряди священиків Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшились ще трома новими силами. Нині є:

Свящ. МИКОЛАЙ ПАХОЛКІВ, який був принятий в склад духівництва в місяці жовтні, минулого року. Свящ. Пахолків народився 1892 р. в селі Ромашівці, пов. Чортків, Галичина. Скінчивши ґімназію, вступив на теольоґію в греко-католицькім семинарі в Станиславові, яку скінчив в 1921 році. З причини заведення целібату він не приняв свячення й натомісць пішов працювати на полі учительства. До 1928 учителював в Галичині, а потім став управителем всенародньої української школи в Жидичині, біля Луцька, на Волині, й залишився на тій посаді аж до приходу німців. В 1944 був евакуований до Німеччини, де й залишився аж до закінчення війни та виїзду до Канади. Свячення приняв на весні 1948. Від 12 грудня 1948 є парохом української греко-православної Церкви св. Володимира в Содбурі, Онт.

Прот. ФИЛИМОН КУЛЬЧИНСЬКИЙ: Народився 1892 р. в селі Любчі, на Волині, в сімї православного священика. Середню й духовну освіту одержав у Волинській Духовній Семинарії, а вищу — в Київській Духовній Академії, яку скінчив в 1915 р. Після першої світової війни проживав на Волині й занимався учительованням в народніх школах. В 1928 одержав від міністерства освіти диплом на навчання української мови в середніх школах, а в 1936 отримав титул професора. Від 1927 до 1939 учителював у Православній Духовній Семинарії в Кремянці на Волині. На початку 1944 був примусово евакуований з родиною до Німеччини на примусову роботу. По закінченню війни, за американської влади в Німеччині, він три роки учителював в українських таборових ґімназіях. Священичий стан приняв на весні 1848, а до Канади приїхав 1 грудня, 1948. Його спровадила консисторія на рекомендацію Високопресвященого Архиепископа Мстислава. Тепер подає лекції на теольоґічнім відділі в Колеґії св. Андрія в Виннипегу.

Свящ. ВАСИЛЬ БОЙЧУК: Народився в селі Камінні, повіт Надвірна, Галичина й числить 33 роки. Середню науку побирав в Станиславові, а в 1940 записався на шість-літний курс теольоґії в духовній семинарії в Нойендеттельсау, Німеччина, який закінчив на весні 1946 року. Скоро потім перейшов формально на православіє і приєднався до Української Автокефальної Православної Церкви на Еміґрації. На священика був рукоположений 2-го листопада, а до Канади прибув з початком грудня 1948. В скорім часі о. Бойчук буде призначений на одну з парафій в західній Канаді.

Під цю пору Українська Греко-Православна Церква в Канаді має 41 священиків.

СУД НАД КАРДИНАЛОМ В БУДАПЕШТІ.

Три дні відбувався суд над кардиналом Міндсентим в Будапешті і закінчився в суботу 5-го лютого. Оскаржували за шпіонажу і подібне. З ним судили ще шістьох.

Який це був суд, видно з того, що навіть представникам других держав не дозволено бути присутними на суді, хоч держави того домагалися. І Канада вислала була протест проти арештовання кардинала і католицьких духовних.

Суд цей заворушив і світ католицький і всіх, хто вірить в справедливість, і всюди підносяться великі масові протести.. Навіть коли б Міндсентій не годився з большевицьким урядом і ладом московської руки, то він оправданий, бо ж він обороняє свою Церкву і свій нарід. Це його гідний обовязок.

Є вісти, що большевики примушували населення, щоби домагалося кари на Міндсентія.

Вирок видано 8-го лютого. Кардинала засуджено на досмертну тюрму, а других шістьох від трох літ до досмертної тюрми. Зараз зроблено відклик, отже ще раз переведуть суд, може зникать кару.

СЕМА КАРА АРЕШТУВАЛИ.

Коли перед трома роками виринула в Канаді шпіонська справа, то зараз втік Сем Кар, організатор і секретар комуністів в Канаді. Тепер його арештували в Ню Йорку. Суд над ним в Канаді може додати дещо до шпіонажі, коли б його до Канади привезли.

ШІСТЬ МІСЯЦІВ ЗА БИТТЯ ДИТИНИ.

В Торонті засудили 23-літного Шорта на 6 місяців за те, що люто бив дволітного свого пасинка (сина своєї жінки, бувшої вдови). Сусіди чули, що дитина дуже плакала через два місяці і дали знати поліції. Дволітний хлопець виглядав як 5-місячний.

СІМ ВОГНІВ В ДВОХ ДНЯХ.

В суботу 6, і неділю 7-го лютого, було в Манітобі сім огнів, що зробили шкоди на 300,000 долярів, згоріла дитина і її батько попечений в шпиталі. Огні були в Решні, Шол Лейк, Гилберт Плейнс, Форчил, Виннипегу і Виннипег Біч. В Форчил згоріла військова летнича стація.

ЗГОРІЛО ДЕСЯТЕРО ЛЮДЕЙ.

В містечку Ню Ватерфорд, в Новій Скошії, 28-го січня згоріло осмеро дітей одної родини, МекКеганів. Батько, копальняний робітник, збирався рано до роботи, коли огонь повстав. Вирятували лише одну дитину, але і тая дуже попеклася. Вік дітей, що погоріли: 17, 15, 13, 10, 9, 5, 4 роки, а найменше три місяці. З імен видно, що було 5 дівчат. Крім них згорів також інший чоловік, Вайсман, з 7-літною дочкою.

В БРЕНДОНІ НОВИЙ КАЛЕНДАР.

Є вістка, що греко-католицька громада в Брендоні згодилася завести в своїм святкованню новий григоріянський календар. Це мала рішити вона на зборах, де предсідником був свящ. Борис.

"ЩО ПОСІЄШ, ТЕ МАТИМЕШ"

„Хто знайшов добру жону — знайшов добро й одержав ласку від Господа". (Приповісти 18: 22). Добра жона, по словам святого Письма, це добро й ласка від Бога. Ці слова можна також написати в наступний спосіб: „Хто знайшов доброго мужа — знайшов добро й одержав ласку від Господа".

Коли нам судити по великому числі розводів сьогодні, то можемо сміло ствердити, що в цих часах у супружих звязках знаходиться дуже мало добра й ласки від Бога. Нинішні родинні трагедії й взаїмна ненависть поміж чоловіком, жінкою й дітьми, доказують, що багато річей в непорядку з сучасним людським родом.

Правдива любов, що є підвалиною щасливого супружого життя, уважається найкращим чуттям, яке люди можуть мати. Нещастя в тому полягає, що нинішна молодь, яка незабаром вступить у супружий стан, дуже часто не має найменшого поняття, що це значить правдива любов.

Пребагато маємо таких прикладів, де молода дівчина гине-умирає за хлопцем, з яким стрінулась лише при музиці. Скаже вона вам, що його вона міцно покохала, без нього жити не може, й що вона зараз таки готова за нього віддатися. Коли ж ми її запитаємо, що вона знає про його виховання, вдачу, про його батьків, рід і віру, то вона відповість, що її це мало цікавить; вона тільки знає, що він гарно танцює, багато жартує. Він може бути безвірком, пяницею й розпустником, але її це не цікавить! Чи це любов? Які гідні цінности вона в ньому бачить?

Кожний добрий хлопець повинен також поставити собі питання про ту дівчину, що її він наміряє посватати. Мусить він навіть над тим застановитись, чи він гідний її, або чи вона гідна його. Вона має бути матірю його дітей! Яка в неї душа, чи щира, лагідна, вирозуміла й богобоязлива? Чи може це собі лише нафарбована, димом і альколем просякнута людська подоба, що й підлоги в хаті не вміє замести. Позірна любов, це не правдива любов, але штучна, що дуже скоренько знидіє в супружому звязку. Тоді остануться тільки сльози, проклони й розводи.

Дійсне щастя є в родинному життю тоді, коли доберуться добрі, щирі, розсудні і характерні люде. Таким і при малих достатках буде добре, бо вони самі є вартними людьми. Там буде дійсна тревала любов.

Повинні розумно думати сини і дочки, повинні про подруже своїх дітей думати розумно також родичі. Молодих треба розсудно радити, треба їм пригадувати про ті важні життеві справи, яких молоді можуть нерозуміти.

Уявімо собі, що якась мама тільки поради дає дочці, що: „Тобі вже 19, 20, чи 21 рік, отже старайся за всяку ціну знайти собі чоловіка". Тілько ради й поради. І доня знаходить, — картограя, пияка, марнотратника, неробу... А мати тішиться, не думаючи наперед, з ким дочка завязує собі світ. Коби дочка віддалася... Доперва по часі приходить лихо і дочці і нерозумній матері.

Коли молоді, які побираються, або ніколи не молилися, ніколи не були релігійними, або перестають бути релігійними, і занедбують виконання релігійних обовязків, коли в них чеснота стоїть аж поза всім, а самолюбне й гуляще життя на першому місці, то не треба бути пророком, щоби передсказати куди незабаром зайдуть. Краса лиця линяе скоро, а краса душі остається на завжди, коли вона в кого є. А та душевна краса здобуває собі не лише прихильність і щиру любов найблищих у рідні, але також пошану сусідів і громадянства.

Розумний молодець і чесна дівчина памятають слова Святого Письма: „Бо Господь Бог — сонце й охорона, Господь дасть ласку й славу, тай не уйме добра тим, що живуть у чистоті". А моральні каліки, що проповідують вільну любов і розводи, є гробокопателями народу й держави. Святість супружжа мусить бути захована за всяку ціну.

Юнаки й дівчата, які мріють про досконале супруже життя, в якому мала б знаходитись досмертна вірна любов, нехай будуть дуже осторожні, й нехай пильну увагу звертають на особи, з якими пристають. Передусім нехай завжди мають перед очима слова: „Хто знайшов добру жону (мужа) — знайшов добро й одержав ласку від Господа".

о. Василь Олійник.

Нова Січ.

Була Січ на Україні, —
Чуди зруйнували,
І козацьку давну волю
Вбити загадали.
Та не вбють еї ніколи
Вороги завзяті,
Бо та Січа України
В кожній нашій хаті.

Бо та Січа України
В кожній нашій груди:
Не зруйнують ні татари,
Ні ляхи, ні чуди.
Бо та Січа України
По вік буде стати;
Стережіть ю добрі діти
Як рідную мати.

Ю. Федькович.

Пояснення:

СІЧ ЗАПОРОЖСЬКА — була на острові на ріці Дніпрі і там жили козаки, що обороняли український нарід перед турками, татарами і поляками.

ЧУДИ — фінське племя, що жило над Балтійським морем. Тут під чудами треба розуміти Москалів.

РЕЛІГІЙНА НЕПИСЬМЕННІСТЬ СТУДЕНТІВ.

В Раді Тростів Торонтонського університету, президент університету др. Смит, говорив, що нинішні студенти „релігійно неписьменні". Роздіт Церкви від держави є кличем нинішної політичної фільософії, казав Смит, а з того готовий висновок, що релігія річ маловажна. Також байдужість шкіл до релігії вчить студентів тої ж байдужости, а з того виходить велика шкода. Студенти не розуміють моральних вартостей, моральних правд, моральних законів й ідеалів. А без того частина життя є цілком порожною.

КОНТРОЛЯ ВИНАЙМУ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Контроля цін винайму мешкальних будинків буде ще продовжуватись одей рік. Таксамо під контролею будуть ціни масла, муки, хліба, цукру і ще деякої поживи; також стали і деякого деревляного матеріялу.

ЗАЛИШКИ ВІЙНИ.

В Лондоні в Англії знайшли недавно в ямі на подвірю Артура Фрая бомбу, що важила 3,000 фунтів, отже півтори тони. Вона лежала там 8 літ. Майстри від бомб виняли з неї запальник, а тоді забрали. Таких воєнних залишків мабуть ще багато є всюди.

ЩО ОПОВІДАВ ПРО РОСІЮ.

На судовій розправі в Парижу, 1-го лютого, де розбирали справу комуністичного журналу, заскарженого Кравченком, який написав книжку „Я вибрав волю", свідчив втікач з Росії, Гаврило Кисіль, що в Росії таке діесь, як в Кравченковій книжці описуесь.

Про себе Кисіль оповідав, що коли його засудили на 18 літ на Сибір, його посадили до камери (кімнати) 12 ярдів широкої а 18 довгої. Але там сиділо вже 135 осіб.

Деякі могли спертися до стіни, а інші мусіли і без того стояти, — казав Кисіль. І я був там три місяці і бачив страшні річи.

Памятаю, жінку, яку примусили стояти на коритари напів голою і з руками назад звязаними. Вона кричала нелюдськими голосами.

В інших кімнатах були хлопці від 12 до 14 літ, яких там били і копали.

Вкінци арештованих посадили в вагони для перевозу худоби і повезли на Сибір. Все, що давали їм денно, то скибку хліба, але не давали води.

Коли нас привезли, то ми мусіли перейти 90 миль в двох днях. Багато попадало по дорозі і їх полишали, або, як бодай про двох знаю, їх застрілили.

Коли вкінци пустили на волю, то за мною завсігди наглядала тайна поліція, як за тим, що має за собою непевну минувшість.

Запевняючи французів, що все те правда, що він говорить, закінчив Кисіль тим, що совітський уряд стоїть на страшнім насильстві, голоді та агітації.

СНІГИ НА ЗАХОДІ І В СТЕЙТАХ.

В Британш Коломбії впало 5 і 6-го лютого 6 і пів цаля снігу за 12 годин, отже вітер позадував дороги, і через те багато руху спинилося.

Велика сніговиця була знов в Західних Стейтах, що спинила бас з 36 пасажирами. Спинила також 14 троків, що везли сіно в околиці грубо засипані снігом. Сніговиця знов позасипала дороги. В Вайомінг вітер позривав дахи і порвав телефонічні дроти. Сніговиця була в Вашингтоні, Орегоні, північній Каліфорнії, а також в Монтані. Згинуло три особи.

ЗАБУТИХ ГРОШЕЙ 4 МІЛЬЙОНИ.

В усіх канадійських банках є тепер 4 мільйони і 280 тисяч долярів, по які ніхто не зголошуеться. Ті, що їх в банках посклададали, забули за них, або повмирали, чи кудись повиїздили і гроші лишилися. Так прим. пані Бовмен в 1942 р. вложила в банку в Едмонтоні 942 доляри і більше банк еї не бачив. Коли в звичайних банках такі гроші лежать 10 літ, то їх перебирає Канадійський Банк (Бенк оф Кенада), який нині має таких грошей 2,892,000 долярів.

ПОЧТОВІ ДОХОДИ КАНАДИ.

Канадійська почта мала за рік приходу 91 мільйонів і 613 тисяч долярів, отже понад 5 мільйонів більше, ніж року попереднього.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ.

Книжка про діяльність комуністичної пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.
Сторін 80, ілюстрована. Ціна 20цт.
Для книгарень звичайний опуст.
723 McIntyre Bldg., Winnipeg, Canada
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

ОБРАЗЕЦЬ ВЕЛИКОГО ХАРАКТЕРУ.

Валтер Скат.

Коли звемо когось характерним чоловіком, то розуміємо чоловіка чесного, гідного. Як такий великий чоловік виглядає, побачимо в дальшім оповіданню.

Англійський великий письменник, Валтер Скат, родився 1771, а вмер 1832 року.

Сталося було, що він звязався з друкарською фірмою, але фірма збанкротувала і зосталося багато довгів. І хоч Скат не винен був за банкроцтво, та все ж вважав себе відвічальним за довги.

Мав він приятелів, які йому співчували і хотіли вібрати тілько грошей, щоби довги поплатити, однакож Скат не згодився.

— Ні, — сказав він гордо, — отся рука сама все полагодить!

А до приятеля писав він тоді:

— Хоч би ми все стратили, але бодай свою честь вратуємо.

Цю цікаву свою розмову зі Скатом оповідає капітан Гал.

— Лучалося мені бачити, кілько галасу роблять люде по страті майна, хоч це повинно уважатися меншою стратою супроти інших страт, — казав Гал.

— Чи ти вважаеш грошеву руїну малою стратою? — запитав Скат.

— Менша страта, ніж стратити приятелів.

— Годжуся з тим.

— Менша, ніж стратити характер.

— Цілком слушно.

— Менша, ніж страта здоровля.

— Та вжеж, та вжеж — сказав Скат з виразом болю.

— Чим є страта грошева супроти страти душевного спокою?

На те Скат:

— Ти можеш так доказувати, що це нічого, коли чоловік опиниться по уха в довгах і не може їх позбутися.

— Це залежить від того, кілько чоловік причинився до тих довгів, і чи він старається їх позбутися.

— Так, так! Дякую, що він гідно старається ті довги поплатити, — сказав Скат веселіше, маючи себе на увазі.

Хоч Скатове здоровля занепадало, він взявся до писання „як тигр", як він висловлювався, і свої писання продавав та платив довги.

— Я тепер не можу спати, — казав він, — коли люде дякують, що я винне віддаю і вважають мене чесним чоловіком. Хочби я вмер тягнучи борону, але вмру з честю.

Однак надмірна праця спричинила в нього параліж. Коли ж тілько прийшов до здоровля, що міг держати перо то знов взявся до писання. Не помогли лікарські поради, щоби себе не силував.

Поволи довги зменшалися і він тішився, що за кілька літ все заплатить. Та він знов заслаб. А піддужавши знов взявся до праці. Але його здоровля слабло і вкінци він помер. А свому зятеви Лакгартови сказав перед смертю:

— З тобою ще можу мінуту поговорити. Будь чесним, будь релігійним, будь добрим. Ніщо друге поза тим не дасть тобі спокою, коли мусиш тут лягати.

І Лакгарт був таксамо чоловіком великого характеру. Він написав життепис Скатa, писав його кілька літ, і весь дохід з продажі книжки дав на заплачення решти Скатових довгів, за які він самий ніяк не був відвічальний, ні до їх заплачення не був зобовязаний. Велика пошана до свого гідного тестя заставила його до такого гідного вчинку.

Ось так гідні люде виглядають. Так виглядає чистий людський характер.

КАРА ЗА НЕВДЯЧНІСТЬ.

В прибічнім війську македонського короля Филипа (382-336 перед Христом) був незвичайно відважний вояк, якого Филип дуже поважав.

Та раз сильна буря розбила човен, на якім був той вояк і викинула вояка малощо не мертвого на берег. Тут нагодився добрий чоловік, що заніс вояка до своєї хати і доглядав його дбало 40 днів, поки вояк не прийшов до здоровля. Коли ж вояк відходив, то добрий чоловік дав йому на дорогу всего на що міг спромогтися. І щиро дякував вояк доброму чоловікови за його щиру поміч.

Коли ж вояк вернувся до дому, то невдовзі король подарував йому те побережжя, на якім мешкав той добрий чоловік.

Діставши такий дарунок і маючи за собою королівську ласку, вояк за все минуле забув і прогнав з подарованої йому землі того чоловіка, що дійсно вратував йому життя.

Зазнавши такої невдячности, чоловік вдався до короля й оповів, як він доглядав того, що тепер його проганяе.

Дуже обурився король таке почувши. Він рішив, що земля має бути власністю того доброго чоловіка, а невдячного вояка покарав. Він казав випечи на його чолі слова: „Невдячний чоловік".

Братови Мойому.

Памятаєш рідний брате,
Як в садочку ми ся грали,
Горді замки з верболозу
І з ліщини будували?

Памятаєш той поточок
І леваду коло хати? —
Се був наш Дніпро широкий!
І наш Степ, щоб воювати!

Памятаєш Січ ту нашу,
Де ми грались громадами?
Люті бої заводили
Деревляними шаблями.

Памятаєш того діда,
Що нераз співав у свято?
Кобзаром його ми звали,
А він знав пісень багато.

Все минулось. Сивий волос
Сивина уже покрила,
А лукава доля, брате,
Нас мов морем розділила.

Я тут вяну і зітхаю,
Горе зношу самотою,
А ти брате — добре знаю —
Очи росиш там слезою.

За тим щастям, що минуло,
І пропало — мов не було.

Ізидор Воробкевич.

ЧОРЧИЛОВА КНИЖКА.

Винстон Чорчил, бувший премієр Англії, недавно написав книжку „Мальовання для Втіхи". Надруковано 30,000 книжок, а за сім днів були всі книжки розпродані. Коли числити, як звичайно за книжки авторам платять, то Чорчил дістав 9,000 долярів.

З ЧОГО ЗБУДОВАНА ПИРАМІДА.

В Египті є багато будівель, званих пирамідами, що були збудовані кілька тисяч літ перед Христом. Одна, т. зв. Велика Пираміда, збудована з 2,300,000 оброблених піскових каменів, з яких кожний важить 2 і пів тонн.

ЩО КАЗАВ КИТАЄЦЬ ПРО ЕВРОПЕЙЦІВ.

В 1912 році, китайський вчений, Кай Шін, подорожував по Европі і придивлявся до життя ріжних народів. А що найперше дивувало його, так те, що в деяких краях знаходив неписьменних людей.

Вернувшись додому він написав книжку: „За нашим порогом", в якій писав:

— Не знаю, чи це брати на рахунок лінивства, чи нерозуму, що багато людей в тій Европі, яка величаесь високою культурністю, є тілько неписьменних. Аджеж вони так упростили своє письмо, що за оден місяць, або за півтора можна його вивчитися, а й того вони не вчаться. Що ж вони сказали би про нас, де звичайна сільська дитина вивчуесь кілька тисяч знаків нашого письма, а вчений мусить знати їх 40 тисяч. І ми вивчуємось. Та мабуть шукання в усім полекші виробило в них таке лінивство, що навіть легенького свого письма не хочуть навчитися. Загалом мені це незрозуміле.

Незрозуміле воно було й европейцям.

ПРИХІД З КУРЕННЯ В СТЕЙТАХ.

Коли в Стейтах і жінки взялися до курення, то державний прихід з курення значно збільшився. Від червня 1947 до червня 1948 року податок з курення виносив 1 більйон, 300 мільйонів і 280 тисяч долярів (1,300,280,000). Вироблено за рік 385 більйонів цигарток.

БУДЖЕТ СТЕЙТІВ НА 1949 РІК.

Президент Труман переслав до конгресу висоту буджету на рахунковий рік, що починається 1-го липня, 1949 року. Буджет виносить 41 більйонів і 900 мільйонів (41,900,000,000) дол. з додатком, що можна буде ще 4 більйони причинити.

ЗГИНУВ КОЛО АВТОМОБІЛЯ.

В Винипегу В. Кімакович хотів в гаражу розігріти автомобіль і пустив мотор в рух, і вуглянний газ, що повстав зі спаленої газоліни, його затроїв. Кімаковича взяли до шпиталю, але і там не вдалося його вратувати.

АФРИКА ПРОТИ ЦИВІЛІЗОВАНОГО ЛИХА.

В Західній Африці, в Кайлягун, мурини довідалися, що християнство в Америці зле стоїть, головнож в Шікаго, отже передали через Епископальну місію збірку $22.25, щоби помагати нищити „лихо цивілізації в розпущенім місті". Видно, що мурини в Африці ще морально висше стоять, доки до них не прийшла в повній силі американська цивілізація.

ДЕ ШУКАЮТЬ ЗА ЛІКАРСТВАМИ.

До Англії вернувся недавно з Західної Африки, др. Армато і привіз 18 пачок всякого зілля і ліків, яких тамошні ворожбити та сельські лікарі вживають для лічення всяких слабостей. Лише з тяжким трудом йому вдалося дістати всі тайни тамошнього лічення, бо тамошні сельські невчені лікарі заніщо не хочуть нікому виявити, як і чим вони лічать.

Др. Армато бачив також вчених лікарів, які запевняли, що африканські невчені лікарі вміють лічити запалення легенів, сухоти, рака, жовту пропасницю, малярію та ще деякі слабости. Отже Армато привіз багато всякого зілля і почнуться дошукування, яка в якому зілю сила. Так невчені лікарі можуть дати світови те, чого вчені дотепер не знають.

„ВІСТНИК“
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—211 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ОГЛЯД ЦЕРКОВНИХ ПОДІЙ ЗА 30 ЛІТ.

II.

Першими священиками, яких рукоположив митр. Германос, були оо. Савчук, Самець і Стратійчук, і їх призначено — о. Савчука на Саскачеван, о. Стратійчука на Алберту, а о. Самця на Манітобу. З тими першими трома священиками почалася наша церковна праця в Канаді.

При кінци червня, 1920 р., приїхав з Буковини до Канади о. др Микола Копачук. Його спровадило Братство на будучого адміністратора Української Православної Церкви, але Третий Собор, що відбувся в листопаді 1920 р., рішив покищо справу адміністраторства відложити, а Копачук нехай покищо сповняє звичайні священичі обовязки.

В тому часі Копачук дістав запросини священиків Укр. Прав. Церкви з Америки, щоби він туди прибув і заняв в них місце адміністратора, отже він виїхав тоді з Канади до Зединених Держав.

Так справа адміністраторства відтягалася, аж поки 11 жовтня, 1922 року вибрано адміністратором о. Савчука, що занимав те становище впродовж дальших літ.

Нова доба Української Православної Церкви в Канаді почалася 1924 року. В середині лютого, 1924, прибув до Америки архієп. Теодорович, а в червни його вибрано епископом Української Православної Церкви в Америці. Тепер вдалися канадійські українці до нього і запросили на свій Собор до Йорктону, що відбувся 21—22 травня, і тут обрано архієпископа Теодоровича епископом Української Православної Церкви в Канаді.

В проводі тутешної нашої Церкви був архієп. Теодорович до часу прибуття сюди архієп. Мстислава, якому архієп. Теодорович формально [illegible]дав провід тутешньої нашої Церкви, а то в середу 12 листопада, 1947 року, на Надзвичайнім Соборі, що обрав архієп. Мстислава своїм епископом.

До Винипегу прибув архієп. Мстислав 13-го вересня, 1947, а Надзвичайний Собор відбувся в Винипегу 12—13 листопада.

Це короткий огляд важніЙших подій в нашій Українській Православній Церкві в Канаді, почавши від її повстання 1918 року до нинішнього дня.

Багато часу треба би, коли б переповідати подрібно всю працю, якої вимагала від початків церковна справа, всі трудноці, які треба було перемагати. Священики давали час і працю не зважаючи на власні матеріяльні недостатки і на труди, на які лише щира посвята спромагаєсь. І свідоміиший загал також жертвував для справи все, що лише міг.

Позатим треба було цілі літа відбивати напади тих, що силувалися показувати нашу Церкву в найчорнійшому світлі. Досить згадати ті призвища, якими нашу Церкву обсипувано, а то: мамина, козацька, хальдейська, ґерманосівська, неоправославна, нововидумана, самосвятська — і др. і др. Цілі літа сипалися напади на нашу Церкву з кількох сторін нараз, отже треба було безнастанно розкривати перед загалом нашу слушність і неслушність противників.

Сила нашої праці була в тому, що наша справа і наша праця була нашою народною справою і нашою щирою працею.

Ми в основу нашої церковної справи поклали **Українську Церковну самостійність**, отже незалежність від чужих. Ми почали будувати українське незалежне церковне життя, отже бачучи це, українці, що були в чужій залежности, покидали чужих і верталися на свій український самостійний церковний ґрунт, і так наша тут Церква збудувалася.

Поставлю тепер питання: що важного зробила Українська Православна Церква за час свого 30-літнього існування в Канаді і яка її сила? Коротко можна на це питання так відповісти:

Вона створила собою принцип української самостійности; створила український самостійний церковний ґрунт, що є частиною загальної української самостійности.

Вона вивела велику часть галичан і майже всіх буковинських українців з чужої залежности і привела їх на самостійний український церковний ґрунт. З Російської Місії між українцями в Канаді маємо нині лише маленькі залишки.

На стороні Української Православної Церкви в Канаді стоїть нині найсвідоміиша часть українського загалу. (Це зауважували і ті европейські українці, що приїздили до Канади на якийсь час).

На стороні Української Православної Церкви стоять Інститути в Саскатуні й Едмонтоні, стоїть Союз Українців Самостійників з союзними організаціями (Союз Українок Канади, Союз Української Молоді Канади і Союз Народних Домів — СУК, СУМК і СУНД).

Церква має Колеґію св. Андрея в Винипеґу з Теольоґічним Відділом.

Має понад 200 громад.

Крім того загально признаваною заслугою Української Православної Церкви в Канаді є те, що вона задержала греко-католицьку Церкву при життю. Маючи перед собою Українську Православну Церкву, до якої можуть переходити невдоволені греко-католики, католицький провід не міг виходити з повними своїм плянами. (Свящ. Боский ясно писав, що: „Коли вийдемо ясно з латинізаційними плянами, то гр. католики повтікають до Православної Церкви“).

Українська Православна Церква має нині свого церковного провідника Впреосв. Архієп. Мстислава.

Має 41 священиків разом з тими, що прибули сюди зі скитальщини.

Українська Православна Церква в Канаді є нині одинокою на світі самостійною Українською Церквою, дотого ж Церквою сталою, яка має вірних, що постійно живуть на одному місци.

Нині нашу Церкву знають чужі і ставляться до неї поважно. Її признають нині, і до якоїсь міри числяться з нею також ті, які колись відмовляли їй права на існування.

Коли вже сказано, що нині Українська Православна Церква має 41 священиків, то треба пригадати, що дотепер всіх священиків, що були в Українській Православній Церкві в Канааді, було багато більше. І так:

Нині маємо 41 священиків.

Були тут, але пізніше до Зединених Держав забралися: 1. Галицький, 2. Білон, 2. Новосад, 4. Лещишин, 5. Сенета, 6. Кучер, 7. Берик, 8. Дмитрик, 9. Цукорник, 10 Копачук, 11. др. Герман, 12. Корнило Кирстюк.

Померли в Канаді: Березіцький, Войтович і Сарматюк.

Чотирох звільнено від священичих обовязків.

Оден з власної волі відійшов від священичої праці і знайшов собі світське заняття. — Всіх дотепер було 61.

До того додаймо ще одно питання,— які важні справи стоять перед Українською Православною Церквою на будуче? Важніиші з тих справ такі:

Треба ще бодай одного епископа.

Треба більше священиків.

Треба мати колись монастир; треба мати приют для старих; треба мати сиротинець. Вже нині брак тих трох справ значно відчувається.

Поставмо собі все переказане перед очи, а побачимо, яка велика праця за 30 літ існування Української Православної Церкви в Канаді зробилася.

Коли говорити про понад 200 церковних православних громад, то треба памятати, що кожна громада побіч справ церковних інтересується також всіми іншими українськими громадськими справами, свідома того, що вона є частиною Української Православної Церкви, — незалежної від нікого з чужих. Свідомість того є рівнож свідомостею всіх інших громадських обовязків.

Щоби красше значіння Української Православної Церкви в Канаді зрозуміти, уявімо собі, що її цілком не було би, отже як українське життя тоді виглядало би. В яких і в кількох чужих руках був би нині український загал? Хто про нього знав би, як свідомих зорганізованих українців? Ніхто! Це був би безіменний матеріял, який всі розтягали би, хто лише хотів би.

Наша церковна справа була гідна, була потрібна і тому Господь її працю благословив. І хто тій справі помагав, може нині лише радіти, — він же помагав будувати велику Божу і Народну справу. Він може з чистою совістю сказати: І моя цегла є в тій великій будівлі!

БОГОСЛУЖЕННЯ В КОЛЕҐІЇ.

З кінцем січня почато в Колеґії св. Андрея в Винипеґу реґулярні богослуження що суботи о 4-ій год. пополудни (Вечірня й Утреня) і в неділю о 10.30 Служба Божа. Також від 26 січня до 1-го травня мають бути кожної середи в 7-ій годині Лекції Релігії для всіх студентів Колеґії і прихожих з міста. Лекції буде провадити о. прот. Кульчинський, духовник Колеґії, що недавно прибув з Европи.

Так праця в Колеґії щораз краще налагоджується і набирає поважніишого змісту. Що не могло бути в початках, те додається і доповнюється тепер. До того треба було більше рук, тай сам досвід, саме життя показує, чого треба. А ходить не тільки про студентів теольоґів, але про всіх загалом, — ходить про те, щоби кожний виніс з Колеґії більше знання, більше культурности і більше релігійности, ніж може винести з іншої школи. Це буде великим набутком для пізнішого життя і праці вихованків Колеґії.

УЧИТЕЛІ ДІСТАЛИ ПІДВИШКУ.

Винипеґські учителі добилися того, що їм підвисшено платню на 15 долярів місячно, як додаток на нинішний дорожший прожиток.

ПРОПОВІДЬ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ.

Не хлібом самим буде жити людина, а кожним словом, що виходить із уст Божих. (Мат. 4: 4).

Коли Великий Піст починається, то треба памятати, що св. Церква встановила його як час покути, час духового відродження. Вона вимагає від нас здержливости і пригадання тих важних обовязків, що перед нашим життям стоять.

Це мав на гадці Спаситель, коли казав, що не лише звичайного хліба треба чоловікови, але треба і духової поживи — слова Божого, Закону Божого.

Майже дві тисячі літ ділять нас від часу, коли ті слова Спаситель сказав, але ті Його слова живуть дотепер в людському життю. І нині хочу до вас почати бесіду словами Спасителя, які кожний з нас чув від своєї матері, а то „Отче наш“. Отже вернімось на хвильку до того часу, коли Спаситель ті перші слова висказав...

Була це гірська околиця. На віддалі трох годин ходу від Генесаретського озера був горбок, а широка долина ділила два горбки неначе на те, щоби вигідно було для народу, що слухав Спасителя, коли він проголошував: „Коли молитесь, то моліться так: Отче наш, що еси на небі“.

На вид це проста молитва, але глибоке її значіння. І над тим значінням хочу нині застановитися.

Знаком якости нинішнього часу можна поставити сміло — **упадок віри в щоденнім і публичнім життю**, як в думанню, так і в моральнім життю людей.

Наведу тут оден примір для порівнання. Хто бачив, або читав старі „грамоти“ (важні документи), то зауважив, що хоч вони мали світський зміст, однакож починалися в імя Боже.

Не те нині. Нині релігію всюди відсувають з публичного життя. Релігія ослабає і в одиниць. Дехто релігію цілком легковажить, дехто відсуває її поза всі други справи.

Легковажучи релігію люде дуже помиляються, бо вдійсности релігія є питанням цілого людського життя. Однакож люде починають вглиблятися щораз більше в тайні хідники природи, і те, що вони там відкривають, осліплює їх і робить коротковорими. Вони легковажать саме людське життя, про яке найбільше повинно ходити, легковажать релігію, легковажать Бога.

Є оповідання, що питають раз дитину, що важніше — сонце, чи місяць? І відповідь дитини була, що місяць важніший, бо він світить в ночи, коли темно, а сонце світить вдень, коли і так ясно. Подібно можуть думати і старші люде, ставлячи на перше місце буденні справи, а легковажучи справи основні, великі; можуть признавати місяцеви перше місце, а не сонцеви.

Та коли б не було сонця, то не було би і місяця. Не було би справи Божої, то де тоді є всі інші справи? Не було би „Отця нашого, що на небі“, про якого учив Христос, то не було би світа і нас не було би. І тому чого ми не робили би, ми повинні найперше про нашого Отця-Творця памятати і при всякій справі звертати до Нього наші очі і нашу думку. Він Творець і Властитель всего, що істнує, і тому вся наша праця, всі наші стремління повинні в Його імя робитися. Лише тоді наша праця буде мати міцний фундамент, який не захитається.

Горе тим народам, що схочуть жити, полишаючи вплив христіянської релігії позаді. Бо власне в христіянській релігії є нині великі ідеали, те всім потрібне добро, якого щирі христіяне добивалися в усіх віках і нині добиваються. Раз вони підносились ближше до тих ідеалів, то знов серед бурливих життєвих филь занепадали, але віра в Отця, що на небі, ніколи не допускала до їх душ зневіри, і їх стремління до вищих Божих цілий ніколи не зупинялося.

Отже ставши нашими думками перед нашим Отцем Небесним, ми скажімо: Нехай буде благословенний той день, коли імя Небесного Отця буде більше і більше почитатися людьми на землі; коли люде щораз більше почнуть розуміти, що всі вони діти одного Бога-Отця, і повинні вести своє життя по Його закону, який вони знають, і який їм Небесний Отець на душу положив.

А говорячи „Отче наш“ пригадуймо собі наші обовязки для нашого Небесного Отця, які тут мають прославляти Його імя і нас заведуть до Його Царства. Амінь.

о. Митрат Іван Данилюк.

ПОМЕР ГР. КАТ. СВЯЩЕНИК.

В вівторок 1-го лютого помер в шпитали гр. кат. священик Мих. Григорійчук, проживши 51 рік. Був він парохом в Сенді Лейк, Ман. довший час. Приїхав до Канади з Галичини молодим хлопцем. Січня 23-го згоріла його хата в Сенді Лейк і це мабуть вплинуло на його слабе серце. Похорон відправлено над його тілом в церкві в Винипеґу, а звідси забрано тіло до Сенді Лейк, де його поховонено.

ПОХОРОННИЙ ЗЛОДІЙ.

В Торонті поліція арештувала 21-літнього Орлянда Мура, що обкрадав доми тоді, коли всі люде забиралися з хати на похорон. Є за ним пять таких крадіжей. При арештованню мав наладований револьвер.

МИШІ ЛІКОМ ПРОТИ РАКА

В Єйльськім університеті при дослідах зауважили, що миші мають в собі щось, що опираєсь слабости рака. Коли б вдалося те щось відділити, то думають, що це могло би бути ліком на рака.

ВТОПИЛОСЯ 600 ЛЮДЕЙ.

Два китайські кораблі зударилися подальше від острова Чу Шан, отже згинуло разом понад 600 осіб. Лише 35 осіб вратував австралійський корабель Варамунґа.

ВАЛИТЬСЯ КОПАЛЬНЯ ВУГЛЯ.

Під містом Карбондейл, Па., є копальні вугля і там почав западатися цілий блок, коли спід копальні почав валитися. Ранених було 4 особі, а 14 домів є знищених.

ПОПРАВИЛИ ЖИЛУ ВІД СЕРЦЯ.

В Бостоні лікарі перевели на дитині таку операцію, що взяли частину головної жили, яка виходить від серця, з чоловіка, що помер, і пришили до жили дитині, щоби її жилу розширити. Жила була занадто вузка. І дитина жие. Подібних операцій зроблено дотепер 60, а з тих 53 вдалися.

РОСІЯ ХОЧЕ ЗВЯЗАТИ НОРВЕҐІЮ.

Росія звернулася до Норвеґії, щоби та увійшла з Росією в „спілку ненападу“, отже для спільної оборони перед західним світом. Норвеґія звернулась до Стейтів з запитом, чи їй стати з Росією, чи з західними державами, і відповідь була, що Норвеґія буде безпечніишою, коли не звяжесь з Росією.

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА САМОСТІЙНІСТЬ.

Першим, що зібрав всі українські землі в одно і створив одну велику Українську Державу, був Володимир Великий. Разом з тим він обєднав Український Нарід релігійно, завівши христіянство на Україні. Впарі з тим йшло загальне українське культурне обєднання, бо на широкім політичнім і релігійнім ґрунті розвивалася одна спільна Українська Культура.

Так повстала свідомість одноцільности Українського Народу і його прав до своєї землі і до самостійного, отже незалежного державного життя. Так повстала свідомість Української Державности.

Українське життя не йшло гладко. Україна мала сусідів, що вічно на неї нападали — печеніги, половці, Московщина, турки, татари, поляки... Відбиваючись від них усіх Український Нарід вічно зазначував, що він боронить своєї самостійности.

Послідною такою великою обороною був виступ Мазепи проти Москви 1709 року.

Від того часу до 1917 року (208 літ) українці не могли виявити великого спротиву чужому пануванню, однакож не зрікалися права до самостійного життя. Вони жили згадками про минуле і готовили моральну силу, культурну силу, щоби в слушний час стати в обороні своєї самостійности. І як тільки 1917 року почала розпадатися Австрія, зараз виявилася сила Української Самостійности — зараз українці починають будувати свою самостійну державу.

І так 22 січня 1918 р. проголошено в Києві 4-ий Універсал, яким оповіщено заснування Української Держави.

Так 1-го листопада 1918 р. проголошено Відозвою із Львова створення Української Держави з українських земель, що були під Австрією.

А вже 22 січня, 1919 р. проголошено в Києві злуку всіх Українських Земель, отже і західних, в одну українську цілість — в одну Українську Державу.

Що Українська Держава не встоялася, це знов не вина українців. Всесвітна неправда українську державу знищила. Найперше облудна сила большевицької Московщини, а дальше така ж Польща і такий і дальший світ.

Надії Українців і цим разом не справдились, однакож не справдилися надії тих (крім большевицької Росії), яким байдужа була доля Українського Народу. Їхня байдужість до України лише скріпила большевицьку силу, а це довело до другої війни, а тепер веде до третої. Росія, що знищила українську самостійність, загрожує тепер самостійности всіх народів світа. Зло сіяли, отже зло виросло і розрослося до небувалих розмірів.

Та нема сумніву, що коли б світ був дав змогу Українській Державі істнувати, то большевицька Росія не могла би набрати великої сили, отже і світовий лад не був би зайшов до такого безладдя і безглуздя, як нині маємо.

Як буде дальше, покаже мабуть недалека будучність. Та що не було би, але українці не повинні пригашувати в себе „искри огню великого“ — права до свого вільного життя. Коли буде вона дальше живою, то в слушний час вона знов розгориться огнем волі, попалить пута, і поневолений нарід стане вільним народом.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Продовження)

Як розуміти єдність Церкви.

Загально приймається, що до 1054 року Християнська Церква була одною неподільною, хоч і говорилося про Схід і Захід, про Церкву Східну і Римську.

Однакож тая єдність не виявлялася папським верховенством, як тепер представники Риму говорять. Коли на перших Сімох Вселенських Соборах (від 325 до 787 року) ані разу не згадувалося, що римські епископи є Заступниками Христа і наслідниками Петра, то це є незаперечним свідоцтвом, що римських епископів не вважали старшими, верховними. Це були звичайні епископи, обласні, що правили лише своєю стороною.

Та як же розуміти ту первісну єдність Церкви?

Зпочатку була одна Церква. Навіть те, що Церква Західна витворила зчасом відмінні обряди, не розділювало церковної єдности, бо в усім, що найважніше, Західна Церква мала первісно те саме, що і Східна. **Мала ту саму основу, ту саму науку, той самий духовний зміст, те саме розуміння кожної важної справи.**

Східна Церква, що була Матірю Християнської Церкви, розуміла церковну єдність так, **що Головою Церкви є Христос, а церковні провідники, епископи, є всі собі рівні, як рівними були Апостоли.** Отже епископи (чи патріярхи) Риму, Царгороду, Антіохії, Александрії і Єрусалиму, — хоч уважались провідними епископами в своїх сторонах (областях), але між собою були рівними, і не міг оден над другим старшувати.

Коли ж приходилося вирішувати великої ваги загальні церковні справи, то збиралися всі епископи (і провідні і звичайні) з усіх християнських сторін на Загальний (Вселенський) Собор, де всі гуртом потрібні справи вирішували.

Тим якраз виявлялася єдність Церкви.

Первісне Християнство уважало Головою Церкви Ісуса Христа, маючи на увазі апостольські слова:

„Иншої підвалини ніхто не може положити окрім тої, що положено, котра є Ісус Христос (1 Кор. 3. 10. 11). „Тимже отсе ви збудовані на підвалині Апостолів і Пророків, а угольний камінь сам Ісус Христос" (Ефес. 2. 19. 20).

І Східна Церква дотепер уважає Ісуса Христа Головою Церкви.

Не те вийшло в Церкві Римській. Там досить скоро почали проголошувати римських епископів головами всего-християнства, наслідниками апостола Петра та заступниками самого Христа. Звичайний чоловік мав бути заступником Христа Спасителя.

І це вже був початок церковного розколу. Рим відривався від того ґрунту, на якім Східна Церква стояла, отже це вже була „схизма". На Сході головою Церкви — Христос, на Заході — чоловік. На Сході незмінний авторітет Сина Божого, а на Заході авторітет звичайних змінних людей, з усіми людськими слабостями, людей, що присвоїли собі титул Христових заступників.

Але з проголошенням папів верховними правителями, як наслідників Петра і заступників Христа, Римська Церква зустрілася з клопотами. Папські титули були титулами, але поза тим папи були лише звичайними людьми. І тому нераз виходило, що наділі папи були хіба наслідниками і заступниками найгірших людей на світі, які коли жили, але не тим, чим вони себе звали.

Це все бачили думаючі вірні Церкви і висловлювали невдоволення; звертали увагу, що злі люде не можуть заступати ані Петра, ані Христа, і це спонукало провід Римської Церкви до нового несподіваного кроку, — до заборони злих папів осуджувати. В „Католицькім Катехизмі" Шпірага читаємо:

„Коли нижча духовна власть зблудить і зійде з правої дороги, тоді підлягає судови своєї найблизшої зверхности. Найвисшу духовну власть може судити хіба **Бог**, а не чоловік. — Папа не має на землі судії над собою. — Т. І, стор. 269.

Отже виходить таке: **коли папа зблудить і зійде з правої дороги,** то йому вільно і дальше блудити і неправими дорогами ходити, тай людей на неправі дороги тягнути; а люде, вважаючи його Христовим заступником, повинні за ним на неправі дороги йти, бож вони не мають права папи осуджувати і йому противитися.

Що можна сказати про людей, які такі закони встановляють і приймають? Чи далекі вони від „схизми"? Чи навіть тим одним законом не викопують вони великої пропасти між собою і Східною Церквою?

Історія говорить, що якраз 1054 року вийшов дійсний тревалий розділ, чи розкол між Східною і Західною Церквою, бо тоді Рим перетяв ту послідну нитку, яка його зі Сходом вязала.

Балачка, що папські представники поклали письмо в церкві на престолі в Царгороді, і тим відлучили Східну Церкву, це пусті слова. Якість Церкви, та вартість людей і їх вчинків міряєсь моральною вартістю тих вчинків, а не канцелярськими паперами. І сто писем нічого не варта, коли ними осуджуєсь невинних, або виправдується винних. По ділах судиться людей.

Первісну єдність Церкви нищила римська політика, і вона то перетяла послідну нитку тої єдности. Ось що каже про розділ Церкви 1054 року, греко-католицька „Нива":

„Хто ж більше завинив?

„Та одні і другі були передовсім людьми і могли в рівній мірі підлягати людським недомаганням.

„Коли східного патріярха Фотія оцінено сьогодня обєктивною мірою і з боку православної богословської критики, то рівночасно оцінено на Заході відповідною критикою і кардинала Гумберта (папського представника), котрий **своїм поспіхом та нерозвагою лише поглибив і завершив цей розділ".** — „Нива", ч. 7. 8, 1931.

Значиться, — Рим поглибив і завершив розділ Сходу і Заходу 1054 року, отже за Римом головний гріх. Він відтучив себе від первісної Східної Церкви. Римський патріярх (папа) відлучився від чотирох східних патріярхів, отже пішов дорогою „схизми".

Для повнішого вияснення церковного розділу пригадаємо ще деякі факти.

І так, — папа Лев IX, який вислав своїх представників до Царгороду з архієп. Гумбертом, помер 13 квітня, 1054 року, а слідуючий папа, Віктор II, став папою аж 3-го квітня, 1055. З того виходить, що коли Гумберт проголошував, що відлучує Східну Церкву, то в Римі не було жадного папи, отже за чією згодою в Римі, за чиїм рішенням він мав це робити? Очевидно він робив на власну руку.

Та послухаймо, що говорить католицький вчений*):

„З котрої сторони не глядіти, але театральний акт (Гумберта) гідний жалю. Гідний жалю, бо можна запитати, чи посли (папські) мали право про такі важні справи рішати, коли папський престіл був порожний; гідний жалю тому, що безкористний і даремний, бо Гумберт і його товариші не мали сили своєї постанови перевести в діло; а вже гідний жалю самий зміст рішення і тон, яким воно було висловлене. Бо побіч оправданих закидів він (Гумберт) закидав Керуляріеви і його однодумцям, а через те і всім византійцям (східним православним), чимало вифантазуваних злочинів і ересей."

Тойже католицький вчений каже дальше:

„Римські посли дурили себе, пояснюючи собі настрій византийців супроти римлян. Вони хотіли відділити справу патріярха і духівництва від справи царя і народу, і відносились до Керуларія (Царгородського патріярха), як до чорної вівці з череди св. Петра; хотіли поводитися в Царгороді так, як вони поводились би в місті Заходу. А того вони не зауважили, що вони показалися в Царгороді фігурами зарозумілих чужинців з неоправданими домаганнями."

Це вже голос навіть не греко-католицький, але римо-католицький.

Та хоч як воно було, але папи і взагалі Римська Церква приняла вчинок Гумберта за свій вчинок і за нього відповідає.

Але не треба забувати, що Римська Церква на власну руку змінила первісний Символ віри, зміняла ще дещо, і тим відходила від первісної церковної науки. І тому питання: „Котра Церква від котрої відступила?, — можна поставити так: **Котра Церква відступила від первісної церковної науки і первісних церковних постанов — Східна, чи Західна?"** Відповідь може бути лише одна, — що відступила Церква Римська. А коли відступила від первісної науки, то відступила від Східної Церкви, яка первісну науку затримала.

Від часу розділу 1054 року, папи нераз робили заходи, щоби знов Східну і Західну Церкву поєднати, однакож безуспішно. А причиною неуспіху було якраз те, що папи не хотіли ставити Римської Церкви нарівні зі Східними Церквами, але вимагали, щоби Східні Церкви піддалися Римській Церкві; щоби Схід признав папів заступниками Христа і наслідниками Петра, отже найвищими правителями всего християнства. Тимсамим, — щоби Схід не відважився осуджувати папів, коли б вони зблудили і пішли на манівці, — як наведений закон Римської Церкви це означує.

А Схід не хоче на таке годитися.

Ці додаткові пояснення про розділ Сходу і Заходу 1054 року можуть мати значіння, де Володимирове „католицтво" розділ Сходу зачіпає.

*) M. Jugie ("Le schisme de Michael Celulaire" Echos, d'Orient, Paris).

(Дальше буде)

КАЯВСЯ ПЕРЕД СМЕРТЮ.

В Кінґстон, Онт., повісили банкового рабівника і вбивника, Джана Кенеді. Мав він 47 літ і з того більше як половину перебув він по всяких тюрмах. Поки пішов на шибеницю, він співав побожні пісні з священиком Кейом з Методиської Церкви. Передше він приняв причастя в вязничій келії. Священик каже, що Кенеді дійсно каявся і жалував, що наробив багато лиха.

АНГЛІЙСЬКІ КАТОЛИКИ ЗА АНГЛІЙСЬКОЮ БОГОСЛУЖБОВОЮ МОВОЮ

Римська Церква стоїть на тому, що богослужбовою мовою в ній по цілому світі має бути лише латинська мова. Хоч нарід її не розуміє, але розуміє священик і того досить.

Тепер в Англії піднесено справу за впровадженням в тамошніх римо-католицьких церквах англійської мови. За дозволом кардинала Ґрифіна проголошено цю справу в католицькім часописі — Енґліш Литурджист.

Говориться там, що хоч є поважні причини за задержанням латинської мови в Богослуженню, однакож є інша причина з якою треба числитися, а то — добро християнських душ.

В звіті з нарад про це говориться, що не можна з тим годитися, що Богослуження в інших мовах пошкодить церковній єдности. Треба поставити питання, чи це не було би більшою душевною користю для вірних мати Богослуження в зрозумілій мові і брати розумну участь в Богослуженню, ніж мовчати і не розуміти його. — Говориться там ще:

„Дотеперішна оборона одинокої латинської мови послугуєсь і півслушністю і натяганням. Кажуть: одна Церква повинна мати одну мову. Коли брати, що одної мови треба для урядових розпоряджень інш., отже для загального порозуміння духівництва і декого з вірних, то спору нема, бо Римська Церква таку мову вже має. Але коли б сказати, що вірні повинні додатково вчитися латинської мови, щоби розуміти Богослуження, то це буде фантазія. Адже тепер взагалі в школах вчать латинської мови щораз менше.

Отже треба або стати на тому, — що не легко і треба всім латини вчитися, або що — досить того, що священик знає зміст Богослуження, а вірним того не треба. Якже нема небезпеки, коли є Біблія та звичайні молитви в англійській мові, то чому в Богослуженню, де прославляємо Боже Імя і просимо Божої ласки, мали б ми вживати мови чужої.

Такі аргументи за зрозумілою мовою в церкві ставлять вині католики, і це показує, що живий практичний розум бере верх над старими постановами адміністративної римської церковної політики. Що добре для правлячих кругів, для адміністративної власти, не мусить ще бути добрим для загалу вірних. І саме те, що не з правлячого осередка, не з Риму, але з дальших католицьких осередків виступає справа конечности живої, зрозумілої мови в Богослуженню, показує, що добро вірних того домагається. Живе життя того потребує.

Живого життя не можна вічно затискати до старих форм, бо з того вийде каліцтво. Хто росте, тому треба одежі до його росту.

КОМУНІСТИЧНИЙ СВЯТИЙ ВЕЧЕР

Нераз читали ми вістки, що коли давнійше в большевії люде молилися в церквах (тоді ще таке дозволялося), то комуністичні банди справляли побіч церков дикий гармідер, щоби людям в церквах перешкаджати. Це було згідне з большевицькою конституцією, яка каже, що дозволяєсь мати релігію, але так само дозволяєсь робити протирелігійну роботу.

Большевиків ми маємо і в Канаді, отже гляньмо, що вони роблять.

Минулого грудня винипеґський большевицький провід порозсилав своїм членам запрошення на Різдвяну Вечеру, яку справляв 24-го грудня. І говориться в тім запрошенню, що будуть:

„Різдвяні страви — кутя, пироги, сидини, напитки. Після вечері танці. Вступ $1.50. Співи, коляди, розваги".

Чи не є це виставлювання на глум релігійних святощей?

Святий Вечер, це день посту, — а в большевиків индики, напитки, танці, а вдодатку коляди. Тай які коляди вони могли співати? Хіба зложені безбожницькими комуністами. А коли християнські коляди, то співали їх хіба на те, щоби глумитися над християнством. Співали їх мабуть танцюючи. До таких диких шалів зводить большевизм людей.

Можна уявити собі, що такі тут робили би, коли б їм була така воля, як в царстві Сталіна.

Але не чували ми, щоби ті самі комуністи брали на сміх жидівські релігійні святощі, — щоби пекли мацу, гаманові вуха, щоби наслідували жидівські богослужбові співи, щоби закладали на чоло „тефілін" (скриньку з святими висказами) і з ним витинали гопака, щоби вбиралися в ярмурки. Словом — ми не чули, щоби вони висміювали жидівську релігію і настроювали людей проти неї. Того вони не роблять. Це лише християнську релігію можна висміювати і нищити, релігію своїх власних батьків.

Правда, жиди на таке не дозволили би. Вони в одній хвилі рознесли би гніздо таких варвар.

Культурні люде шанують не тілько свої святощі, вони шанують і чужі. Хто поважає щиро свого батька, той і чужого батька не зневажить. Культурний, гідний чоловік і в будийській, чи турецькій церкві буде заховуватись поважно, розуміючи, що це велика цінність тих, які тую цінність мають і розуміють.

Лише моральний каліка, лише жорстокий дикун може радіти з того, що він щось чуже зневажив й сплюгавив.

З того, що тут робиться, можемо собі уявити, що робиться нині в Росії. Томуто її залізною куртиною від світа відгородили.

К.П.

БОГОУГОДНЕ ДІЛО

Флин Флон, Ман. — В неділю, 26 грудня Українська Православна громада св. Влмч. Юрія мала своє чергове Богослуження і при цій нагоді мої парафіяни, Стефан і Ганя Олійники хрестили свого сина Івана Богдана. Наш звичай велить, що при такій нагоді хресні родичі і всі присутні складають новоохрещеному дарунок на дорогу життя, але родичі воліли відзначити цю хвилину чимсь достойнішим, як дар їхній дитині. Вони воліли, щоби всі присутні обдарували своєю любовю нашого Апостола Правди і Любови, Вістника.

Жертвували по 2 дол.: В. Ґалятовський, Ф. Киба, М. Хахура, В. Перепелюк; по 1 дол.: С. і Ганя Олійники, родичі; А. Хахура і Геня Гордій, куми; В. Фик, П. Фик, С. Пелешитис, А. Гудик, І. Шевчук; Марія Олійник.

Разом 17 дол.

Щире спасибі Вам, моїм добрим парафіянам, бо Ваше добре діло не тільки для Вістника, але і маленькому Івану Богдану стане дорогою памяткою та стане приміром другим синам і дочкам нашого народу, щоб при кожній годині ми піддержували і не забували за нашу „Справу".

Свящ. І. Майба.

З 50-ЛІТНОЇ РІЧНИЦІ

Параска та Іван Ільків

Мусидора, Алта. — В Народнім Домі справлено 3-го листопада приняття з приводу 50-ої річниці подружого життя п-ва Івана і Параски Ільковиx. Приняттям занялася їх дочка, пані Анна Шпак.

Старенькі громадяни були дуже мило вражені несподіванкою. Їх привезено автом до Народного Дому, де вже їх очікували приятелі та рідня. Почалася спільна вечеря сполучена з весільною церемонією. Всев. о. Хрустовий (?) виголосив тоцітьну промову, в якій вказав на значіння 50-літнього подружого ювилею і вручив шан. ювилятам дарунок від дітей та гостей.

Пані Марія Костюк піддала думку, щоб з приводу такої хвилі перевести збірку на розбудову Українського Голосу та на Дівочий Інститут. Пан Андрій Колісняк зробив заклик, а пані Марія Костюк і п. Мих. А. Ільків перевели збірку, яка принесла 18.85. На Український Голос призначено 6.85, а на Дівочий Інститут 12 дол.

Жертвували по 1 дол.: Всеч. о. Хруставка, І. І. Ільків, Н. Довганюк, І. Григоряк.

По 50 ц.: І. Лизанюк, П. Хутик, Н. Солован, пані Марія М. Ільків, А. Колісняк, пані Елена А. Колісняк, пані М. М. Бабич, І. Шпак, пані А. І. Шпак, І. Колісняк, пані Р. І. Колісняк, Д. П. Ільків, Ю. Ільків, пані Ю. Ільків, пані А. Д. Ільків, пані М. Попич, пані Параска І. Григоряк, пані Анна М. Ільків, М. А. Ільків, П. М. Ільків, пані М. Костюк.

По 25 ц.: Н. Вольський, пані С. Н. Вольський, В. Гриців, М. Бабич, пані М. М. Павличук, Д. Ф. Мандрусяк, П. Одинський, А. В. Ільків, пані Е. А. Ільків, П. Гриців, Т. Шевчук.

По 10 ц.: Т. Міськів.

Жертводавцям щире спасибі, а п-ву Ільковим пішли Боже ще много літ.

Марія Костюк.

ПРАВДИВЕ РОДИННЕ СВЯТО

Редвотер, Алта. — Багато є в українців в Канаді Родинних Свят. Іменини кого небудь, ювілейні роки, можуть бути і хрестини дитини без хрещення. Знайдесь причина, а до причини роздобудуть ще чого, найдеться, посціпають. Значиться, — бувають і такі. Всякі бувають.

Поважне, християнське Родинне Свято мали ми 19-го листопада, 1948, в Редвотер, коли п-во Михайло і Марія Попелі приносили подяку Богу, що дозволив їм прожити 40 літ в супружім життю.

Отже в місцевій Укр. Прав. Церкві була Служба Божа з подякою Богу та за дальше здоровля ювілятів, при великім числі родини, сусід, парафіян, знакомих. Службу Божу правив о. М. Фик.

Не забуто і померших членів родини, і за них о. Фик, з дяками — Школьним і Зрілем, з Едмонтону, відправив Парастас.

По Богослуженню зібраних запрошено на обід до хати. В часі обіду о. парох сказав кілька слів, де згадав, що знає шан. Ювілятів 10 літ, бо п. Михайло прислугує священикови, як старший брат, а пані Марія є довгі роки головою Сестрицтва при церкві. Згадуючи це, побажав їм і їхній родині Божого благословення та вручив дарунок від дітей і всіх.

Дальше сказав кілька слів Іван Школьний і покликав до слова п. Івана Бігорая, що перед 40 літами був дружбою нинішним ювілятам. Бігорай згадав колишне, порівнав з нинішним та висловив бажання для будучого.

Ще промовляли сусіди, що разом з ювілятами тут поселились і кожний переповідав спільні переживання і закінчував побажаннями.

Після обіду о. парох згадав про долю наших скитальців, згадав, що наближаєть Різдво, отже висловив думку, що розумно було би при нагоді цего свята згадати їм щось на Різдвяні Свята. Так згадать вони там і п-во Попелів і їх гостей.

Жертви збирали пп. Іван Васильк і Іван Крайчий, і зібрали 39 долярів на різдвяні пакунки.

По збірці ще промовляли пп. І. Стеценко з Едмонтону, Школьний, О. Попіль з Едмонтону.

Жертви зложили: по 2 дол.: Ювілянти, С. М. Попіль (син), п-во Шкільні, пані П. Сопман.

По 1.25: П. Попіль.

По 1 дол.: о. М. Фик, В. Костюк, І. Прокопів, І. Крайчий, І. Струк, О. Рожак, І. Василик, В. Ранко, пані М. І. Крайча, К. Онищук, С. Хаба, В. Павлечко, М.

Попіль, І. Бігорой, Д. Рацко. С. Брищук, пані В. Вацко, О. Попіль, М. Федина, Н. Попіль, М. Базилевич, В. Вацко, М. Дерко, І. Садовник.

По 50 цт. і менше: В. Сиводос, І. Рацко, М. Прокопів, С. Зярідь, пані О. Хаба, пані Тхір, пані Ірина Мальована, пані Ро[illegible], пані Т. Мальована.

Так відбулося згадане Родинне [illegible] і я, як учасник, можу [illegible] його дійсним Родинним [illegible] Святом.

[illegible] згадати, що п-во Попе[illegible] фундаторами Укр. Гр.-Прав. Церкви в Редвотер і [illegible] фундаторами Народного Дому, — отже нехай Господь [illegible] та ще золотого [illegible]!

[illegible] жертводавцям сер[illegible].

Учасник.

— x —

ДЕЩО З ФЛИН ФЛОН

В ради-годи на сторінках на[illegible] коротенькі [illegible] про життя і нашої гр[illegible] висуненої на пів[illegible] в Манітобі.

Наша громада св. Вмч. Юрія збирається до закупна, або й збу[illegible] власного церковного бу[illegible] і на цю ціль всіми способами добуває потрібного гроша. Та разом з тими зусиллями вірні [illegible] старається і про [illegible] та потреби загальної справи.

В неділю 26 грудня було в нас рядове Богослуження, і по від[illegible] Іван і Марія Дзюбінські, [illegible] громади, справляли [illegible] батьків, дідів і [illegible], і при цій нагоді згадали [illegible] народні справи і по[illegible] пресовий фонд Вістника в сумі 9 дол.

[illegible] жертводавцями були [illegible] Іван і Марія Дзюбінські [illegible] Кіюв, Гереги, Перепелюки [illegible], Стр. П. Петричка, В. [illegible] і Ганя Островерх[illegible] Вістникови 9 дол.

Отим пересилаю цю жертву на пресовий фонд нашому любому Вістникови, а всім співробітникам і редакторові зичу всякого добра і Божого благословіння в їх роботі.

Василь Перепелюк.

ЯКИМ ГАРАСИМІВ

Виндзор, Онт. — Грудня 18-го відійшов у вічність по довгій недузі бл. п. Я. Гарасимів, проживши 55 рок в.

Походив з села Шульганівка, [illegible] повіту із західної України. Перебув в Канаді 37 літ працюючи по різних фабриках, [illegible] 9 літ в Монтреалі а від 1922 року у Виндзор, Онт. Оставив [illegible], дві дочки замужні [illegible], один одружений, двоє [illegible].

Похорон відбувся 21 грудня. [illegible] похоронні відправи [illegible] Всеч. о. П. Запа[illegible]. На похороні зібрано 11.20 [illegible] 3 долари на пресовий фонд Українського Голосу, а 8.20 на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Спи дорогий брате вічним сном а земля нехай буде тобі легка як перо.

Присутний.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ВІСТНИК

Теріян, Алта. — Дня 14 січня Теріянська громада устроїла несподіванку для п-ва Ст. і Кат. Ґолько, котрі недавно переселилися з околиці Стрий до Теріян на фарму. Вечерок перейшов дуже гарно зі співом патріотично-народних пісень і колядок, а при тім не забуто і за пресу, бо на заклик гром. Паладійчука, зложили на пресу по 1 дол.: Гр. Паладійчук, С. Ґолько, Д. Прокопов, П. Ярош, Н. Ткачук і І. Бойчук, разом 7 долярів, а з того на фонд Вістника 3 доляри.

Учасник.

З ЮВІЛЕЮ НА ЦЕРКВУ

Фрутленд, Онт. — Приятелі і знайомі п-ва Дубців зійшлися 11 листопада м.р., щоб привитати їх з нагоди 25-ої річниці їхнього подружого життя. Тому, що вони є широко знані зі своєї праці в Товаристві Просвіти та в аматорськім кружку, то зібралося багато гостей з доокола чних громад як Гемілтон, Фрутленд, Вайнона, Ґримсбі, Ковптави, Ватерфорд, Блемен, Престон і Велланд.

П-ву Дубцям вручено на спомин дарунок та зложено побажання від поодиноких осіб та установ.

При кінці попросив слова п. [illegible] і звернувся до присутних за жертвами на сплату довгу Української Православної церкви в Ґримсбі. Жертвували: по 10 дол. В. Дубець; по 2 дол.: В. Вода, Д. [illegible]чук, В. Кориташ, Д. Дапс.

По 1 дол.: Ю. Ковлов, Д. Куць, І. Брячка, І. Навaковський, Я. [illegible]села, п. Кушнір, П. Корпій, М. Ковальчук, Д. Шувера, Г. Левко, П. Кузь, К. Кравчук, С. Шити, М. Пирожак, М. Гречка, О. Цвиклюк, І. Шерниет, Г. Будник, Ч. Михайлюк, П. Никифорчук, Т. Олексюк, Р. Шпитковський, Ф. Рибух, О. Бідулка, В. Трач.

Гість

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фиця.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Радвей.
27. Неділя — Торгилд.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЛЮТЕНЬ
20. Неділя — Мелвил.
27. Неділя — Мазепа.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дичини.

ЛЮТЕНЬ
20. Неділя — Принс Алберт.
27. Неділя — Шипмен.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Жеймченка.

ЛЮТИЙ.
15. Вівторок. Стрітення — Брукебі.
20. Неділя — Кадет.
26. Субота Задушна Субота — Гронлинд Каплиця.
27. Неділя — Гронлинд північна.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Гронлинд над рікою.
11. Пятниця Раніш Освячена Літургія — Гронлинд північна.
13. Неділя — Гронлинд північна (Вел. сповідь).
20. Неділя — Кадет (Великодна Сповідь.
26. Пятниця Раніш Освячена Літургія — Гронлинд північна.
27. Неділя — Брукебі (Вел. Сповідь)

Адреса: Бакс 47. — Гронлинд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гринюка.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Косів.
27. Неділя — Сифтон.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Дауфин.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота — Роркетон (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Роркетон.
26. Субота — Велий Ривер (Вел. Сповідь.
27. Неділя — Еквил (Великодна Сповідь.
29. Вівторок — Драй Ривe (Вел. Сповідь.
30. Середа — Ворд (Великодна Сповідь.
31. Четвер — Богдан (Великодна Сповідь.

КВІТЕНЬ:
1. Пятниця — Веллак (Великодна Сповідь.
2. Субота — Дауфин (Великодна Сповідь.
3. Неділя — Дауфин.
7. Четвер. Благовіщення — Ґарленд (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь.
10. Неділя — Етелберт.

Адреса: Бокс 778 — Дауфин. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улана.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Оакборн.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Енгусвил.
20. Неділя — Оакборн.
27. Неділя — Ґлен Елмо, (Сповідь).

Адреса Почт. скр. 84 Оакборн. Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексченд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болкарчука.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Фоам Лейк місто.
27. Неділя — Тідор. місто.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Дробот.
13. Неділя — Шіго. місто.
20. Неділя — Льора.
27. Неділя — Едмор.

Адреса: Шіго Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кеницького.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Тернопіль.
27. Неділя — Сиатс.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Алвена.
13. Неділя — Міхам.
20. Неділя Ст. Джулієн.
27. Неділя — Еллон Крік.

Адреса: Скринька 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ЛЮТЕНЬ
20. Неділя — Флин Флон
27. Неділя — Пайн Ривер.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Дорбен.
13. Неділя — Арран.
20. Неділя — Стінен (Сповідь).
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь).

Адреса Бокс [illegible] Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василкiва.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Довнінг.
27. Неділя — Новий Прут.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Андрю (Сповідь).
20. Неділя — Каґвин (Сповідь).
27. Неділя — Гемлин (Сповідь).
30. Пятниця Преп. Олексія — Ісмас. (Сповідь).

Адреса Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Аненка.

20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Ре[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Гвесдин.
13. Неділя — Витків.
20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Норт Бетафорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТЕНЬ:

16	С	3	Симеона Богопр. і Анни
17	Ч	4	Преп. Ісидора Пелусіота
18	П	5	Теодосія Уґл. арх. Черниг.
19	С	6	Вукола еп. Смирнського
20	Н	7	Нед. Бл. Сина. Партенія
21	П	8	Вмуч. Теодора Стратилата
22	В	9	Преп. Памфатія затв. печ.
23	С	10	Преп. Прохора Печер.
24	Ч	11	Муч. Власія еп. Севастон.
25	П	12	Мелетія еп. Антіохійського
26	С	13	Преп. Мартиніана. Зої
27	Н	14	Нед. Масоп. Рівноап. Кирила
28	П	15	Преп. Пафнутія Печер.

[illegible]

1	В	16	Мч. Памфила пресв. Кесарії
2	С	17	Преп. Теодора мовч. Печ.
3	Ч	18	Льва еп. Римського
4	П	19	Ап. Архипа. Филимона
5	С	20	Льва еп., прeп. Агатона
6	Н	21	Нед. Сир. Преп. Тимотея
7	П	22	Муч. Маврикія, Федора
8	В	23	Свщмуч. Полікарпа, прп. Ів.
9	С	24	1 і 2-ге знайд. голови І. Хр.
10	Ч	25	Тарасія архієп. Констант.
11	П	26	Преп. Порфирія еп. Газс.
12	С	27	Преп. Тита Печерського
13	Н	28	Преп. Василія, Марина
14	П	1	Препмч. Евдокії, мч. Нест.
15	В	2	Преп. Теодота еп. Киринн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Гордія.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Плюмтрейс.
27. Неділя — Роблин — місто.

БЕРЕЗЕНЬ
6. Неділя — Ленард
13. Неділя — Роблін-Зелена. (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Петльора (Великодна Сповідь).
27. Неділя — Ґрендвю (Великодна Сповідь).

КВІТЕНЬ:
3. Неділя — Леннард (Великодна Сповідь).
7. Четвер. Благовіщення — Дрифтінг Ривер (Вел. Сповідь).
10. Неділя — Ґілберт Плейнс (Великодна Сповідь).
17. Неділя — Шортдейл (Велик. Сповідь)

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнидого.

ЛЮТЕНЬ
20. Неділя Пембіна, Гарлентон.
27. Неділя — Вайта, Толстой.

БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Сірко.
13. Неділя — Роза.
20. Неділя — Гарлентон.

Адреса Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛЮТЕНЬ:
20. Неділя — Канора.
27. Неділя — Вимер.

Box 425 — Канора, Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ЛЮТЕНЬ:
13. Неділя — Беліс. Гвелтон, Прот. о. І. Данилюк.
15. Вівторок Стрітення—Елк Пойнт. Сенді Реннс, о. Прот. Данилюк
20. Неділя — Вільна. Васел, о. Прот. Данилюк.
27. Неділя — Спедел.

Поч. Скринка 309. Смокі Лейк, Алта. Телефон 37

Устав Церковний

ЛЮТЕНЬ:

20. Нед. Блуд. Сина: Голос 2. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 6: 12—20. Еван. Луки 15: 11—32

27. Неділя Масоп.: Голос 3. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 8: 8—31; 9: 1—2. Еван. Матея 25: 31—46.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя Сироп. Голос 4. УЄ 4. Літ. Ап. Римлян 13: 11—13 і 14: 1—4. Еван Матея 6: 14—21.

13. 1 Нед. Посту. Гол. 5. УЄ 5. Літ. Ап. Жидів 11: 24—26, 32—40 і 12: 1—2. Еван. Івана 1: 43—51.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН, 1-го БЕРЕЗНЯ, 1949. ЧИСЛО (841) 5

[illegible] of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

ЩЕ ПРО КАРДИНАЛА МІНДСЕНТІЯ.

Мадярського кардинала Міндсентія большевики арештували 27 грудня, 1948, і недавно засудили на досмертну тюрму. Тут ще деякі вісти про те, як суд відбу[illegible]

З чужих кореспондентів був на суді лише Едвард Корі з Юнайтед Прес, але він мадярської мови не знає, отже не розумів, що говорилося. Урядового переводу промови кардинала він не мав. Другого кореспондента, Пресмана, з Ню Йорк Таймсу, що розуміє мадярську мову, на суд не впустили. Отже світ знае про суд над кардиналом тільки, кілько большевики скажуть і як скажуть.

Коли кардинал мав би признатися до вини, то це викликае багато питань. Чи большевики його чим запоморочили? Чи загипнотизували? Чи муками застрашили? Чи може підставили свого аґента, подібного до Міндсентія, той потакував за всім, чого большевики хотіли, як ніби дійсний Міндсентій? І таке в большевиків можливе.

І ще одно, — що ані на однім большевицькім суді, що був дотепер, ніхто з суджених не виступив різко проти большевиків, але всі покірно признаються до вини. Це для всіх невияснене питання.

МАДЯРСЬКІ УРЯДНИКИ РЕЗИГНУЮТЬ.

З Ню Йорку доносять, що 9 мадярських дипльоматичних і консулярних урядників зрезиґнувало зі служби на знак протесту проти засуду кардинала Міндсентія. Між тими заступник головного консуля. В Ню Йорку зрезиґнував Беля Баляша, голова головного консуляту. Двох зрезиґнувало в Клівленді, двох в Вашингтоні. Баляша належить до кальвінської церкви.

СУДЯТЬ 15 ПРОТЕСТАНТІВ В БОЛГАРІЇ.

З Лондону повідомляють, що в Софії, в Болгарії, будуть судити 15 протестантських церковних провідників, яким закидають шпіонажу в користь Анґлії й Америки, а також чорний ринок. Болгари дозволили бути на суді двом особам з британського представництва.

ВБИВНИКИ ҐАНДІЯ ПОКАРАНІ.

Ґандія вбито 30 січня, 1948 року. Тепер головного вбивника, Нараяна Ґодсе, та Нараяна Апте, редактора невеличкої газети, засудили на повішення. Пятьох інших, а в тім брата Ґодсе, засудили на досмертну тюрму, а одного увільнили.

ГРЕКИ ПЕРЕМАГАЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ.

Великий наступ зробила була недавно грецька армія на большевицьких бандитів коло міста Фльоріни, отже до 13 лютого вбито 618 большевиків, а 325 полонено. А з війська згинуло 25, а 130 було ранених. З цивільних було ранено 5 [illegible]

І В ПАЛЕСТИНІ ЗИМНО.

Велика і небувала сніговиця була в Палестині, а зимно зійшло до зера, що там ще більше небуває. І буря позривала дахи з домів і повивертала багато дерев.

НОРВЕҐІЯ В НЕБЕЗПЕЦІ.

Через Норвеґію Росія мала би повний доступ до Атлянтійського океану, отже Норвеґія журиться за свою будучність. Росія може майже без опору забрати найважніші частини Норвеґії, та чи Америка хотіла би через те починати війну з Росією? А не почне, то Норвеґія стане російською. Дійсно положення Норвеґії дуже трудне.

З КОРАБЛЕМ ЗГИНУЛО 19.

Коло Греції затонув тяґаровий корабель, що мав кількох пасажирів, отже втопилося 19 осіб. Лише одна особа вратувалася.

ГОВОРЯТЬ ПРО СМЕРТЕЛЬНИЙ ПЛИН.

Появилася в пресі балачка про смертельний плин, який мали винайти німці, а тепер має його Росія. Мав би це бути такий плин, що коли б покропити ним армію, то за короткий час вся згинула би, а через те місце не можна би довгий час переходити, а то чоловік згинув би. І плин той майже без запаху. Його кропля на тілі завбільшки 10-центів вбиває чоловіка за дві мінути. Найпевніше, що така балачка є видумкою для постраху.

ЗАВОДЯТЬ ІРЛЯНДСЬКУ МОВУ.

Ірляндський уряд рішив усунути з університетів анґлійську мову, як викладову і на її місце заведе мову ірляндську. Покищо в ірляндських університетах анґлійська мова є мовою викладовою, бо є багато ірляндців, що не знають добре своєї ірляндської мови.

З МОНТРЕАЛУ ДО ЛОНДОНУ.

Літаком з Монтреалу в Канаді до Лондону в Анґлії буде 2,900 миль. Лютого 22-го літак Норт Стар Лінії перелетів з Монтреалу до Лондону за 10 годин й 11 мінут. Найскорший попередний лет тою ж дорогою забрав 10 годин і 34 мінуті. Виходить, що в 24 годинах можна поїхати до Лондону і вернутися.

ВИПАДКИ В 1948 РОЦІ.

В Стейтах 1948 року згинуло в нещасних випадках 98,000 людей, а 10 мільйонів і 300 тисяч було ранених. Ті випадки коштували Америку 7 більйонів і 200 мільйонів долярів.

РИМ МАЄ НОВИХ СВЯТИХ.

Рим час від часу оголошуе нових святих. Тепер проголошує святими дві італійки — Бартоломею Капітаніо, що вмерла 1833 року. Вона заснувала чин Сестер Милосердя. Друга Джусепа Россельо, що вмерла 1880 року. Вона була засновницею Дочок Нашої Милосердної Діви.

РОСІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ В БРИТАНІЇ.

Ґенерал Морган, штабовий заступник ген. Айзенговера, говорив недавно через радіо в Оксфорді, в Анґлії, що Росія має тайну поліцію в Анґлії і других краях, та що — Росія від закінчення війни перемогла більше Европи, ніж була перемогла Німеччина. До того він додав: „Не придадуться воєнні прилади, ні атомічні бомби, коли нема в людей відваги проти лиха рішучо стати".

ЯК ДІТИ СЕБЕ РАТУВАЛИ.

В Годсон, Ман., почала 29 лютого горіти хата Гарперів, коли вдома було семеро дітей, від двох літ до 13. Мати померла перед двома літами. Батько десь поїхав. 13 літня Вівіяна повдягала діти і повела до сусіда, а двоє менших несла. Але сама не була добре вбрана і змучилася, отже впала в сніг з двома малими і лишилася, а другим казала йти до сусіда Томаса. Діти зайшли, все розказали і Томас зараз поїхав за тими, що лишилися. Вівіяна дуже перемерзла, мороз трохи пошкодив, але в шпиталю видужує. До Томасів було пів милі.

В хаті все згоріло, отже Канадійський Червоний Хрест зараз післав коців, одежі на всіх та ще чого і 25 дол. на додаткове купно дечого потрібного. Також 42 штук вживаної доброї одежі, з якої можна перешивати.

ТОРГОВЛЯ АНҐЛІЇ ЗІ СХОДОМ.

Торговельна політика Анґлії звернена в дуже великій мірі на Схід. І так продає вона багато сталі Росії і Югославії, коли Канада не може дістати тільки сталі, кілько треба. Анґлія зробила торговельний договір з Польщею на пять літ на вартість понад 500 мільйонів долярів в обі сторони. Є торговельний договір з Югославією, що сягає часів, коли ще не було історії, що Тіто стоїть зле з Москвою. Певна річ, що вся та торговля може числитися за торговлю з Росією.

ДО СМЕРТИ НЕ ТРЕБА ВЕЛИКОЇ ПРИЧИНИ.

В Куер д'Аелн, 23-літний Моріс Бредлей задушився сухою сливкою, коли якось залетіла в горло.

ТЕПЕРІШНА ЗИМА.

Сегорічна зима в Канаді і Стейтах тяжша, ніж бувають пересічні зими. Снігів всюди є багато, в декотрих сторонах два рази більше, як звичайно, і морози тревали довгий час, що доходили до 40, а то і понад 40 степенів Фаренгайта (це ж і 40 Цельзія), а пересічно можна брати 30 Фаренгайта (32 Ф. буде 30 Ц.). В околицях Винипеґу остра зима почалася в часі Різдва і з короткими попусками тревае дотепер (24 лютого). Тепер мабуть почнеться теплійша пора.

Подібне і в Стейтах. Всюди сніги засипали дороги і снігові плуги мабуть ще ніколи тілько не працювали, як тепер. Цілі місточка сніг відгороджував від решти світа. Снігові засипи всюди спинювали залізничі поїзди, а на звичайних дорогах моторову і кінну їзду.

З приходом весни, коли б сніг почав скоро топитися, в багатьох сторонах можуть бути більші повени.

ПРИЇХАЛА ВЕЛИКА ЯЩІРКА.

В однім винипеґськім овочевім складі знайшли в китиці бананів велику ящірку, що приїхала з тих сторін, де банани ростуть. Вона 30 цалів довга. Її взяли до зоольоґічного (звіриного) відділу при університеті. (Ящірка — рід вужа з 4-ма ногами, або як маленький крокодиль).

Попіль, І. Вігорай, Д. Рацко, С. Крищук, пані В. Вацко, О. Попіль, М. Федина, Н. Попіль, М. Базилевич, В. Вацко, М. Дерко, І. Садовник.

По 50 цт. і менше: В. Сиволюс, І. Рацко, М. Прокопів, С. Зпріль, пані О. Хаба, пані Тхір, пані Ірина Мальована, пані Рочак, пані Т. Мальована.

Так відбулося згадане Родинне Свято і я, як учасник, можу назвати його ділення Родинним Християнським Святом.

Слід згадати, що п-во Попелі є першими фундаторами Укр. Гр.-Прав. Церкви в Редвотер і першими фундаторами Народного Дому, — отже нехай Господь дасть їм здоровля та ще золотого ювілею дочекати!

А о. Фикови і жертводавцям серечна падяка. **Учасник.**

ДЕЩО З ФЛИН ФЛОН

В ряди-годи на сторінках нашої преси появляються коротенькі згадки про життя і нашої громади, найдальше висуненої на північ в Манітобі.

Наша громада св. Влмч. Юрія збирається до закупна, або й збудовання власного церковного будинку, і на цю ціль всіми способами добувао потрібного гроша. Ті разом з тими зусиллями вірні нашої церкви стараються і про добро та потреби загальної справи.

В неділю 26 грудня було в нас рідне Богослуження, і по відправі Іван і Марія Дзюбинські, члени нашої громади, справляли панахиди за своїх батьків, дідів і прадідів, і при цій нагоді згадали і наші народні справи і потреби, і присутні зложили дар Редакції Вістника в сумі 9 дол.

Шануючи жертводавцям були це: Іван і Марія Дзюбинські, ... Кнюк, Гереги, Перепелюки, Черевики, Сірі, П. Петричка, В. Галятовський і Галя Островерхо, що зложили Вістникови 9 дол.

Оцим пересилаю цю жертву на пресовий фонд нашому любому Вістникови, а всім співробітникам і редакторови вичу всякого добра і Божого благословіння в їх роботі.

Василь Перепелюк.

ЯКИМ ГАРАСИМІВ

Виндзор, Онт. — Грудня 18-го відійшов у вічність по довгій недузі бл. п. Я. Гарасимів, проживши 55 років.

Походив з села Шульганівка, Чортківського повіту із західної України. Перебув в Канаді 37 літ, працюючи по ріжних фабриках, з того 9 літ в Монтреалі а від 1922 року у Виндзор, Онт. Оставив дружину, дві дочки замужні, два сини, один одружений, два внуки і два зяті.

Похорон відбувся 21 грудня. Службу Божу й похоронні відправи відслужив Всеч. о. П. Запариюк. На похороні зібрано 11.20, з того 3 доляри на пресовий фонд Українського Голосу, а 8.20 на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Спи дорогий брате вічним сном а земля нехай буде тобі легка як перо. **Присутний.**

З НЕСПОДІВАНКИ НА ВІСТНИК

Терівн, Алта. — Дня 14 січня Терівнська громада устроїла несподіванку для п-ва Ст. і Кат. Ґолько, котрі недавно переселилися з околиці Стрий до Терівн на фарму. Вечерок перейшов дуже гарно зі співом патріотично-народних пісень і коляд, а при тім не забуто і за пресу, бо на заклик гром. Паладійчука, зложили на пресу по 1 дол.: Гр. Паладійчук, С. Ґолько, Д. Прокопюк, П. Яраш, Н. Ткачук і І. Войчук, разом 7 долярів, а з того на фонд Вістника 3 доляри.

Учасник.

З ЮВІЛЕЮ НА ЦЕРКВУ

Фрутленд, Онт. — Приятелі й знайомі п-ва Дубців зійшлися 11 листопада м.р., щоб привитати їх з нагоди 25-ої річниці їхнього подружого життя. Тому, що вони є широко знані зі своєї праці в Товаристві Просвіти та в аматорськім кружку, то зібралося багато гостей з доокличних громад як Гемилтон, Фрутленд, Вайнота, Ґримсбі, Ковитави, Ватерфорд, Блемен, Престон і Велланд.

П-ву Дубцям вручено на спомин дарунок та зложено побажання від поодиноких осіб та установ.

При кінці попросив слова п. ...чук і звернувся до присутних за жертвами на сплату довгу Української Православної церкви в Ґримсбі. Жертвували по 10 дол. і Дубець; по 2 дол.: В. Вода, Д. Савчук, В. Коритан, Д. Дзюс.

По 1 дол.: Ю. Кзалов, Д. Купь, І. Бричка, І. Навацовський, Р. Сусла, п. Кушнір, П. Корпій, М. Ковальчук, Д. Шувера, Г. Лемко, П. Кть, К. Кравчук, С. Шилюк, М. Парожак, М. Гречка, О. Нищитюк, І. Шерниет, Г. Вухник, І. Михайлюк, П. Никифорчук, Т. Олексюк, Р. Шпитковський, Ф. Рибук, О. Відулка, В. Трачук.

Гість

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

ЛЮТЕНЬ:

20. Неділя — Радвей.
27. Неділя — Торгилд.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя — Мелвил.
27. Неділя — Мазепа.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячишин.

ЛЮТЕНЬ:

20. Неділя — Принс Алберт.
27. Неділя — Шипмен.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желтвичевича.

ЛЮТИЙ

15. Вівторок. Стрітення — Бруксбі.
20. Неділя — Кадет
26. Субота — Задушна Субота — Гройлид Каплиця.
27. Неділя — Гроилид північна.

БЕРЕЗЕНЬ

6. Неділя — Гроилид над річкою.
11. Пятниця Ранішн Освячена Літургія — Гроилид північна.
13. Неділя — Гроилид північна (Вел. сповідь).
20. Неділя — Кадет (Великодна Сповідь.
26. Пятниця. Ранішн Освячена Літургія — Гроилид північна.
27. Неділя — Бруксбі (Вел. Сповідь)

Адреса: Бакс 47. — Гроилид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грищина.

ЛЮТЕНЬ:

20. Неділя — Косів.
27. Неділя — Сифтон.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Давфин.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота — Роркітон (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Роркітон.
26. Субота — Велий Ривер (Вел. Сповідь.
27. Неділя — Еллвал (Великодна Сповідь.
29. Вівторок — Драй Ривер (Вел. Сповідь.
30. Середа — Ворд (Великодна Сповідь.
31. Четвер — Богдан (Великодна Сповідь.

КВІТЕНЬ:

1. Пятниця — Веклав (Великодна Сповідь.
2. Субота — Давфин (Великодна Сповідь.
3. Неділя — Давфин.
7. Четвер. Благовіщення — Ґарвенз (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь.
10. Неділя — Етелберт.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Улиана.

ЛЮТЕНЬ:

20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Оакборн.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Енгусвил.
20. Неділя — Оакборн.
27. Неділя — Глен Елмо (Сповідь).

Адреса Почт скр. 84 Оакборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексченджс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя — Фокс Лейк місто.
27. Неділя — Тідор, місто.

БЕРЕЗЕНЬ

6. Неділя — Дробот.
13. Неділя — Шиго. місто.
20. Неділя — Льорa.
27. Неділя — Едмор.

Адреса: Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кепицького.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя — Терновіль.
27. Неділя — Смитс.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Алвена.
13. Неділя — Міцам.
20. Неділя Ст. Джуліен.
27. Неділя — Еллов Крік.

Адреса: Скринка 155. — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя — Флин Флон
27. Неділя — Пайн Ривер.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Дорбен
13. Неділя — Арран.
20. Неділя — Сітнен (Сповідь).
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь).

Адреса Бокс 126 Арран, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ЛЮТЕНЬ.

20. Неділя — Довніңг
27. Неділя — Новий Прут.

БЕРЕЗЕНЬ

6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Андрю (Сповідь).
20. Неділя — Калмин (Сповідь).
27. Неділя — Гемлин (Сповідь).
30. Пятниця. Преп. Олексія — Ісвас. (Сповідь).

Адреса: Бокс 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка.

20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Ретфілд

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Гаеслин.
13. Неділя — Витків.
20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Поч. скр. 81, Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТЕНЬ:

16	С	3	Симеона Богопр. і Анни
17	Ч	4	Преп. Ісидора Пелусіота
18	П	5	Теодосія Угл. арх. Черниг.
19	С	6	Вукола еп. Смирнського
20	Н	7	Нед. Бл. Сина. Партенія
21	П	8	Влмч. Теодора Стратилата
22	В	9	Прем. Панкратія вата. мч.
23	С	10	Преп. Прохора Печер.
24	Ч	11	Муч. Власія еп. Севастом.
25	П	12	Мелетія еп. Антіохійського
26	С	13	Преп. Мартиніана, Зої
27	Н	14	Нед. Масоп. Рівнап. Кирила
28	П	15	Преп. Пафнутія Печер.

БЕРЕЗЕНЬ:

1	В	16	Мч. Памфила пресв. Косарії
2	С	17	Преп. Теодора мовч. Печ.
3	Ч	18	Льва еп. Римського
4	П	19	Ап. Архипа, Филимона
5	С	20	Льва еп., преп. Агатона
6	Н	21	Нед. Сир. Преп. Тимотея
7	П	22	Муч. Маврикія, Федора
8	В	23	Свщмч. Полікарпа, прп. Ів.
9	С	24	1 і 2-ге знайд. голови І. Хр.
10	Ч	25	Тарасія архієп. Констант.
11	П	26	Преп. Порфирія еп. Газс.
12	С	27	Преп. Тита Печерського
13	Н	28	Преп. Василія, Марляк
14	П	1	Препмч. Евдокії, мч. Нест.
15	В	2	Преп. Теодота еп. Кирин.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ЛЮТЕНЬ:

20. Неділя — Шортдейл.
27. Неділя — Роблин — місто.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Ленаpa
13. Неділя — Роблін-Зелена. (Великодня Сповідь).
20. Неділя — Петлюра (Великодна Сповідь).
27. Неділя — Ґрандвю (Великодна Сповідь).

КВІТЕНЬ

3. Неділя — Ленаpa (Великодна Сповідь).
7. Четвер. Благовіщення — Драфтінг Ривер (Вел. Сповідь).
10. Неділя — Ґілберт Плейнс (Великодня Сповідь).
17. Неділя — Шортдейл (Великн. Сповідь).

Адреса: Поч. скр. 54. Роблин, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя Пембіна, Гардентон.
27. Неділя — Вайта, Толстой.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя — Сірко.
13. Неділя — Роза.
20. Неділя — Гардентон.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛЮТЕНЬ

20. Неділя — Канора.
27. Неділя — Винер.

Box 425 — Канора, Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Семенюка.

ЛЮТЕНЬ:

13. Неділя — Бельс. Ґлендон, Прот. о. І. Данилюк.
15. Вівторок. Стрітення—Елк Пойнт. Сенді Ґепидс, о. Прот. Данилюк
20. Неділя — Вільна. Васел, о. Прот. Данилюк.
27. Неділя — Спеден.

Поч. Скринка 309 Смокі Лейк, Алта. Телефон 39

Устав Церковний

ЛЮТЕНЬ:

20. Нед. Блуд. Сина: Голос 2. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 6: 12—20. Єван. Луки 15: 11—32.

27. Неділя Масоп.: Голос 3. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 8: 8—31; 9: 1—2. Єван. Матея 25: 31—46.

БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя Сиров. Голос 4. УЄ 4. Літ. Ап. Римлян 13: 11—13 і 14: 1—4. Єван. Матея 6: 14—21.

13. 1 Нед. Посту. Гол. 5. УЄ 5. Літ. Ап. Жидів 11: 24—26, 32—40 і 12: 1—2. Єван. Івана 1: 43—51.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН, 1-го БЕРЕЗНЯ, 1949. ЧИСЛО (841) 5

ЩЕ ПРО КАРДИНАЛА МІНДСЕНТІЯ.

Мадярського кардинала Міндсентія большевики арештували 27 грудня, 1948, і недавно засудили на досмертну тюрму. Тут ще деякі вісти про те, як суд відбувався.

З чужих кореспондентів був на суді лише Едвард Корі з Юнайтед Прес, але він мадярської мови не знає, отже не розумів, що говорилося. Урядового переводу промови кардинала він не мав. Другого кореспондента, Пресмана, з Ню Йорк Таймсу, що розуміє мадярську мову, на суд не впустили. Отже світ знає про суд над кардиналом тілько, кілько большевики скажуть і як скажуть.

Коли кардинал мав би признатися до вини, то це викликає багато питань. Чи большевики його чим запоморочили? Чи загипнотизували? Чи муками застрашили? Чи може підставили свого аґента, подібного до Міндсентія, той потакував за всім, чого большевики хотіли, як ніби дійсний Міндсентій? І таке в большевиків можливе.

І ще одно, - що ані на однім большевицькім суді, що був дотепер, ніхто з суджених не виступив різко проти большевиків, але всі покірно признаються до вини. Це для всіх невияснене питання.

МАДЯРСЬКІ УРЯДНИКИ РЕЗИҐНУЮТЬ.

З Ню Йорку доносять, що 9 мадярських дипльоматичних і консулярних урядників зрезиґнувало зі служби на знак протесту проти засуду кардинала Міндсентія. Між тими заступник головного консуля. В Ню Йорку зрезиґнував Беля Баляша, голова головного консуляту. Двох зрезиґнувало в Клівленді, двох в Вашинґтоні. Баляша належить до кальвінської церкви.

СУДЯТЬ 15 ПРОТЕСТАНТІВ В БОЛҐАРІЇ.

З Лондону повідомляють, що в Софії, в Болгарії, будуть судити 15 протестантських церковних провідників, яким закидають шпіонажу в користь Англії й Америки, а також чорний ринок. Болгари дозволили бути на суді двом особам з британського представництва.

ВБИВНИКИ ҐАНДІЯ ПОКАРАНІ.

Ґандія вбито 30 січня, 1948 року. Тепер головного вбивника, Нараяна Ґодсе, та Нараяна Апте, редактора невеличкої ґазети, засудили на повішення. Пятьох інших, а в тім брата Ґодсе, засудили на досмертну тюрму, а одного увільнили.

ГРЕКИ ПЕРЕМАҐАЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ.

Великий наступ зробила була недавно грецька армія на большевицьких бандитів коло міста Фльоріни, отже до 13 лютого вбито 618 большевиків, а 325 полонено. А з війська згинуло 25, а 130 було ранених. З цивільних було ранено 5 осіб.

І В ПАЛЕСТИНІ ЗИМНО.

Велика і небувала сніговиця була в Палестині, а зимно зійшло до зера, що там ще більше небувале. І буря позривала дахи з домів і повивертала багато дерев.

НОРВЕҐІЯ В НЕБЕЗПЕЦІ.

Через Норвеґію Росія мала би повний доступ до Атлянтійського океану, отже Норвеґія журиться за свою будучність. Росія може майже без опору забрати найважніші частини Норвеґії, та чи Америка хотіла би через те починати війну з Росією? А не почне, то Норвеґія стане російською. Дійсно положення Норвеґії дуже трудне.

З КОРАБЛЕМ ЗГИНУЛО 19.

Коло Греції затонув тяжаровий корабель, що мав кількох пасажирів, отже втопилося 19 осіб. Лише одна особа вратувалася.

ГОВОРЯТЬ ПРО СМЕРТЕЛЬНИЙ ПЛИН.

Появилася в пресі балачка про смертельний плин, який мали винайти німці, а тепер має його Росія. Мав би це бути такий плин, що коли б покропити ним армію, то за короткий час вся згинула би, а через те місце не можна би довгий час переходити, а то чоловік згинув би. І плин той майже без запаху. Його кропля на тілі завбільшки 10-центів вбиває чоловіка за дві минути. Найпевніше, що така балачка є видумкою для пострасху.

ЗАВОДЯТЬ ІРЛЯНДСЬКУ МОВУ.

Ірляндський уряд рішив усунути з університетів анґлійську мову, як викладову і на її місце заведе мову ірляндську. Покищо в ірляндських університетах анґлійська мова є мовою викладовою, бо є багато ірляндців, що не знають добре своєї ірляндської мови.

З МОНТРЕАЛУ ДО ЛОНДОНУ.

Літаком з Монтреалу в Канаді до Лондону в Анґлії буде 2,900 миль. Лютого 22-го літак Норт Стар Лінії перелетів з Монтреалу до Лондону за 10 годин й 11 мінут. Найскорший попередний лет тою ж дорогою забрав 10 годин і 34 мінуті. Виходить, що в 24 годинах можна поїхати до Лондону і вернутися.

ВИПАДКИ В 1948 РОЦІ.

В Стейтах 1948 року згинуло в нещасних випадках 98,000 людей, а 10 мільйонів і 300 тисяч було ранених. Ті випадки коштували Америку 7 більйонів і 200 мільйонів долярів.

РИМ МАЄ НОВИХ СВЯТИХ.

Рим час від часу оголошує нових святих. Тепер проголошує святими дві італійки — Бартоломею Капітаніо, що вмерла 1833 року. Вона заснувала чин Сестер Милосердя. Друга Джусепа Россельо, що вмерла 1880 року. Вона була засновницею Дочок Нашої Милосердної Діви.

РОСІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ В БРИТАНІЇ.

Ґенерал Морґан, штабовий заступник ґен. Айзенговера, говорив недавно через радіо в Оксфорді, в Анґлії, що Росія має тайну поліцію в Анґлії і других краях, та що — Росія від закінчення війни перемогла більше Европи, ніж була перемогла Німеччина. До того він додав: „Не придадуться воєнні прилади, ні атомічні бомби, коли нема в людей відваги проти лиха рішучо стати".

ЯК ДІТИ СЕБЕ РАТУВАЛИ.

В Ґодсон, Ман., почала 29 лютого горіти хата Гарперів, коли вдома було семеро дітей, від двох літ до 13. Мати померла перед двома літами. Батько десь поїхав. 13 літна Вівіяна повдягала діти і повела до сусіда, а двоє менших несла. Але сама не була добре вбрана і змучилася, отже впала в сніг з двома малими і лишилася, а другим казала йти до сусіда Томаса. Діти зайшли, все розказали і Томас зараз поїхав за тими, що лишилися. Вівіяна дуже перемерзла, мороз трохи пошкодив, але в шпиталю виздужує. До Томасів було ців милі.

В хаті все згоріло, отже Канадійський Червоний Хрест зараз післав коців, одежі на всіх та ще чого і 25 дол. на додаткове купно дечого потрібного. Також 42 штук вживаної доброї одежі, з якої можна перешивати.

ТОРГОВЛЯ АНҐЛІЇ ЗІ СХОДОМ.

Торговельна політика Анґлії звернена в дуже великій мірі на Схід. І так продає вона багато сталі Росії і Югославії, коли Канада не може дістати тільки сталі, кілько треба. Анґлія зробила торговельний договір з Польщею на пять літ на вартість понад 500 мільйонів долярів в обі сторони. Є торговельний договір з Югославією, що сягає часів, коли ще не було історії, що Тіто стоїть зле з Москвою. Певна річ, що вся та торговля може числитися за торговлю з Росією.

ДО СМЕРТИ НЕ ТРЕБА ВЕЛИКОЇ ПРИЧИНИ.

В Куер д'Аелн, 23-літний Моріс Бредлей задушився сухою сливкою, коли якось залетіла в горло.

ТЕПЕРІШНА ЗИМА.

Сегорічна зима в Канаді і Стейтах тяжша, ніж бувають пересічні зими. Снігів всюди є багато, в декотрих сторонах два рази більше, як звичайно, і морози тревали довгий час, що доходили до 40, а то і понад 40 степенів Фаренгайта (це ж і 40 Цельзія), а пересічно можна брати 30 Фаренгайта (32 Ф. буде 30 Ц.). В околицях Винипеґу остра зима почалася в часі Різдва і з короткими попусками треває дотепер (24 лютого). Тепер мабуть почнеться теплійша пора.

Подібне і в Стейтах. Всюди сніги засипали дороги і снігові плуги мабуть ще ніколи тілько не працювали, як тепер. Цілі місточка сніг відгороджував від решти світа. Снігові засипи всюди спинювали залізничі поїзди, а на звичайних дорогах моторову і кінну їзду.

З приходом весни, коли б сніг почав скоро топитися, в багатьох сторонах можуть бути більші повени.

ПРИЇХАЛА ВЕЛИКА ЯЩІРКА.

В однім винипеґськім овочевім складі знайшли в китиці бананів велику ящірку, що приїхала з тих сторін, де банани ростуть. Вона 30 цалів довга. Її взяли до зоольоґічного (звіринного) відділу при університеті. (Ящірка — рід вужа з 4-ма ногами, або як маленький крокодиль).

СМЕРТЬ ЗА ГРОШІ.

Коли читаємо в часописах про рабунки банків, про рабункові напади по вулицях і домах, а то і про вбивства для грошей; а ще дальше про засуди тих злочинців, яких зловлено, то пригадується така давнійша історія зі Старого Краю:

З села Глібова поїхав був до Америки чоловік на заробок. Багато тоді людей виїздило на зарібки, деякі до Німеччини, інші до Америки. Деякі верталися з Америки назад, а потім знов до Америки виїздили, інші заробивши грошей і вернувшись додому, поширяли своє господарство. А ще інші лишалися в Америці і туди спроваджували свою рідню.

З Глібова поїхало тоді кількох чоловіків, а між ними той, що згадано, Семен... Вдома зосталася мати, жінка і троє дітей. Семен присилав жінці грошей потрохи, та обіцював, що колись настало додому вернеться.

Так проминуло сім літ.

Одного дня пішла по селі чутка, що Семен вернувся. Одягнений по американськи, тай можна думати, що грошей привіз. Правда, грошей тих він нікому не показував, але хіба треба їх показувати? Ціле село було певне, що він привіз не сотні, але тисячі. Він же чоловік працьовитий, ощадний, тай недаром же він там так довго був. А в Америці грошей багато.

Довший час думка про Семена була найважнішою думкою і найважнішою балачкою цілого села. Люде є людьми. А гроші всім потрібні. Будуть гроші — все буде, нема грошей — нема нічого. Мабуть деякі і спати не могли через Семенові гроші. Звичайно люде!

Та видно, що вже найбільше журили ті гроші молодого парубка, Демяна. Мав би він ті гроші, то вже й ожениться з ким схоче, вже й господарство буде...

А звісна річ, що коли якась лиха думка залізе глибоко в душу чоловіка, то цілого його опановує. Він стає невільником тої думки.

Думав Демян, думав, а там рішив дістати Семенові гроші. Хоч не знає, де вони, але Семенова жінка мусить знати. Це ж жінка. Тай жиють вони так згідливо, то чому вона не знала би...

Був Великий піст і надходив Страстний Четвер. Всі підуть тоді до церкви на Страсти, отже може вдатися. А жінка послабовує, то до церкви мабуть не піде.

Сталося, що вечером в Страстний Четвер ціла Семенова родина пішла до церкви, а зісталася лише жінка. Демян, що вже постановив довести діло до кінця, слідив за тим, що в Семеновім домі робиться.

Як вже було цілком темно, перебрався Демян за бандита, пішов до Семенової хати, і відразу крикнув до жінки:

— Давай доляри!

— Які доляри? — каже жінка, — я не маю долярів.

— Кажи де доляри, признавайся! — шипів дальше Демян, — а то я тобі..

— Не маю долярів... — почала знов жінка, але Демян перервав:

— Не бреши! Твій чоловік привіз доляри з Америки, отже кажи, де вони!...

Коли ж не міг допитатися, вдарив жінку по голові, вона впала, а він кинувся шукати за долярами. Поперевертав все в скрини, поскидав образи, словом, шукав всюди, де лише міг, але долярів не було. Треба було забиратися без долярів.

Та щоби не зоставити сліду за собою, запалив солому на постели і забрався з хати.

Семенова жінка була лише приголомшена, отже огонь привів її до памяти і вона вспіла ще вийти з хати, хоч з попеченим одним лицем і правою рукою.

За хвилю почали збігатися люди хату гасити тай розвідалися що сталося. Семенова жінка оповіла, що голос бандита був подібний до голосу Демяна. Почали люде думати, — що таке можливе, бо Демян в церкві не був і нігде ніхто його не бачив...

А Демян пішов до батьківської стодільчини і сам не знав, що дальше буде, і що йому робити. Чи тікати кудись, чи відлекуватись, що це не він?... А до нього доносилися слова людей:

— Так, так! Це ж він!... В церкві не був... Мусить доказати, що він тоді робив... На доляри злакомився... Ціле село міг спалити... Душогуб!... Палій!... Всіх нас міг з торбами пустити!... О, він не втече!...

Слухав всего того Демян і вже не бачив для себе виходу. Тікати, але як, куди? А зловлять, — сором, суд, кара... Що з такого життя?...

І щоби довше не мучити себе, він знайшов шнурок, привязав до платви і повісився. Коли слідуючого ранку прийшов Семенів батько до стодоли, побачив сина неживим.

Що це він хотів обрабувати Семена, тепер і доказувати не було треба.

Ось до такого доходить чоловік, коли його опанує лиха сила і лиха думка. Вона пхає його, як цьму (нічного мотиля) до огню, і він вже не застановляєсь, що і сам може пропасти, і родині сорому наробити і багатьом людям заподіяти велике лихо.

ПАСІЇ

АБО СТРАСТИ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА.

Так називаються вибрані церковні Служби на Україні, котрі відправлялися по церквах, вечером в пятниці чотирох тижнів Великого Посту.

Пасії складаються з читання Євангелій о Страстях Христових та співу стихир, „Тебе, що вдягаєшся в світло..." і „Прийдіть вшануймо Йосифа..." Ці Богослуження захоплювали і притягали багато людей до покаяння.

В Західній Україні Пасії були введені в XVII віку, щоби здержати насильний наступ католицизму на православіє. Католицька Польща, котра держала під собою Західні Українські землі в XVI і XVII в.в., всіма силами поширювала науку римську, і силувалась підчинити Українську Православну Церкву Римови, отже вводили ріжні обряди, подібно як Пасії, для більшого заінтересовання людей.

Щоби здержати пропаганду Риму й відтягнути православних від римських обрядів, введено в православній Церкві Пасії коло 1629 року при тодішнім Митрополиті київськім Йові Борецькім, але більше поширились Пасії при Великім Митрополиті Петрі Могилі.

Православні Пасії представляють молитовний спомин Страждання Христа. Сама відправа Пасій є цілющим ліком для людської душі, особливо в часі Святого Великого Посту для покаяння.

По розпорядженню Архимандрита Київо-Печерської Лаври о. Йосифа Кроковського, 1702, чин Пасій вийшов друком, як додаток до Цьвітної Тріоди. Коли Українську Православну Церкву забрала Москва і всі книги церковні переходили цензуру Московського Церковного Синоду, відтоді Пасії перестались друкувати.

Чин Пасій з 1702 року представлявсь так, як надрукований в молитовнику видання Української Греко-Православної Церкви в Канаді 1933 року, друге видання.

о. К. Ж.

Українські Карпати.

Світ цей красний, Боже милий!
Як не віриш брате,
То тя прошу, глянь уважно
На гори Карпати.

На ті гори споконвічні,
Базальтові щити,
На верхи ті гранітові
Хмарами повиті.

Мов Акрополь великанська,
Колосеум славне,
Пропилеї мармурові,
Мов Партенон давний, —

Так здаються тії гори!
А з мрачної дали,
Мов колонни й капітелі
Здіймаються скали.

Й ніби небо підпирають...
А ліси широкі,
І потоки бистроструйні,
І ріки глибокі, —

Все те душу аж чарує,
До Бога здіймає:
„Боже милий, світ цей красний!"
Всякий погадає.

Ізидор Воробкевич.

Пояснення до вірша:

БАЗАЛЬТ — мінерал, камінь темно-синьої краски.

ГРАНІТ — твердий камінь, що дасться вигладжувати на блискучо.

АКРОПОЛЬ — укріплений замок давних Атен.

КОЛОСЕУМ — римський старинний театер (амфітеатер), де могло сидіти 87,000 людей, а ще було місце на 20,000 для стоячих.

ПРОПИЛЕЇ — величаво вибудований вхід до святині, так, що цей вхід становить сам велику вартість.

ПАРТЕНОН — славна святиня в Атенах, присвячена богині Атені. Ця будівля була найкрасшим зразком грецького старинного будівництва.

КОЛОННИ — величаві камінні стовпи для прикраси будівель.

КАПІТЕЛІ — повирізблювані закінчення, чи наголовки тих стовпів (колон).

Такими гарними і величавими бачив Воробкевич українські гори — Карпати.

ЧИСЛО ХРИСТІЯН НА СВІТІ.

Всіх людей на світі числять нині на понад два більйони (2,000,000,000), а з того християн числять на 786 мільйонів. Між не-християнами є 10 мільйонів жидів (мабуть багато більше), 100 мільйонів безбожників, 250 мільйонів магометан (турків), 960 мільйонів, що належать до інших ріжних вір.

Католиків числять на 400 мільйонів, а з того римо-католиків 392 мільйони.

Всіх протестантів числять на 210 мільйонів, з того лютеран 45 мільйонів, англікан 31 мільйонів, кальвіністів 13 мільйонів, а решта належить до менших сект.

Православних числять на 178 мільйонів.

Подані числа можна брати приблизними. Декого зі згаданих на ділі може бути більше, декого менше, залежно від того, хто подавав і хто збирав відомости. А вже окремо треба мати на увазі нинішні політичні відносини на світі, що заважують дуже і на релігійним питанню.

НА ПОХОРОН Т. ШЕВЧЕНКА,

ПІД КАНЕВОМ.

Сподівалися Шевченка
Сей год на Вкраїну,
А дождалися побачить
Його домовину.

Стоїть в Каневі в соборі
Вся квітками звита;
По козацьки — червоною
Китайкою вкрита.

Ідуть люде, — перед нею
Поклон покладають,
І за душу Кобзареву
Господа благають.

Скілько виплакав він горя
Гіркими сльозами,
Скільки виспівав печали
Віщими словами.

Все бажалось йому волі
Для свого народа...
І не дождав того часу,
Як вийшла свобода!

У столиці над Невою
Його поховали;
Честь великую і славу
Єму воздавали.

Тяжко ж йому на чужині
І в вінку лавровім...
Душа рвалась на Вкраїну
К горам Наддніпровим.

„Там широко, там весело
Од краю до краю..."
Так співав він над Невою
У великім жалю.

І з могили домовина
На світ поднялася,
Через Москву, через Кієв
Сюди донеслася —

На Симона на Зилота
Задзвонили в дзвони;
Стали править Кобзареви
Нові похорони.

От несуть його на марах
З собору під гору,
Де старий Дніпро-Славута
Іде по простору...

Уводили твою волю
Українські діти:
На ЧЕРНЕЧУ несуть ГОРУ,
Де ти хотів жити.

Уволили твою волю
Друже незабутний,
І по смерти, як за жизни
Твій путь много трудний!...

Ходить хмара кругом сонця,
Вітер подихає,
Шумить Дніпро під човнами,
Тебе провожає.

Везуть тебе простим возом
До нової ями,
Везуть хлопці і дівчата
Кручами, ярами.

Перед тебе — червоними
Корогвами має...
ХРИСТОС ВОСКРЕС! хор церковний
До гробу співає.

От і стали всі круг тебе
На Горі Чернечій...
Чи ти чуєш людський гомін,
Надгробнії речі?

Чи ти чуєш: ВІЧНУ ПАМЯТЬ
Тобі возгласили;
Брати й сестри над тобою
Знов заголосили.

Плачуть, тужать твої други,
Весь нарід сумує,
Сиплють землю тобі й кажуть:
НЕХАЙ ВІН ЦАРСТВУЄ!

Прощай славний наш Тарасе,
Прощай милий брате!
Справді лучче в своїй землі
І кісткам лежати.

Михайлова Гора,
12 мая, 1861 р.

Мих. Максимович.

МИХАЙЛО МАКСИМОВИЧ — родився 1804 на Полтавщині, був професором в Київськім університеті. Містив свої вірші в „Основі", що почала виходити 1861 р. в Петербурзі. Зібрав багато народних дум і пісень. Він належав до того гурта українців, що збиралися коло „Основи".

Шевченко помер 10 березня, 1861 р. і його поховали в Петербурзі, але вже на весні перевезли до Київа, а звідти до Канева над Дніпром й там поховали на Чернечій горі. До Канева везли тіло на пароході, а від Дніпра до Чернечої гори молодь сама тягнула віз з тілом, що в вірешу згадується.

КИТАЙКОЮ ВКРИТА — Козацький був звичай, чи загально український, що тіло померлого накривали червоною китайкою — рід шовкової матерії (або мабуть і сукна). І Шевченкова домовина була покрита китайкою.

НЕ ДОЖДАВ ТОГО ЧАСУ — Скасовання панщини проголошено як по Шевченковій смерти.

НАД НЕВОЮ — В Петербурзі, бо над рікою Невою побудований Петербург.

ВІНОК ЛАВРОВИЙ — Колись заслуженим людям, головно поетам, закладали урочисто лавровий вінок на голову.

НА СИМОНА НА ЗИЛОТА — Симона Зилота припадає в Календарі на 10-го травня церковного, а тоді (1861 р.) було 22 травня звичайного.

ДНІПРО-СЛАВУТА — Славута, це друга назва Дніпра.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — В 1861 р. Великдень був 23-го квітня церковного (тоді 5-го травня звичайного). Це ще був час великодний, отже на похороні Шевченка співали ще Христос воскрес.

Шевченко родився 9-го березня (марта) 1814, а вмер 10-го березня, 1861 року, отже від його смерти дотепер маємо 88 літ. Тільки ж само і від написання поданого тут вірша, який був першим віршом присвяченим памяти Шевченка. А від народження Шевченка 135 літ.

Вискази Розумних Людей.

Життя не на те, щобя ми жили лише для себе. Ми мусимо помагати одні другим. — Менандер.

Я чоловік, — і тому ніщо не є для мене байдужим, що всіх людей обходить. — Теренс.

Дай хліба чужинцеви, бо він належить до тих людей, що і ти, — до дітей одного Творця. — Квінтіліян.

Моя наука не бачить ріжниці між високим і низьким, богатим і вбогим. Бо під тим небом всі вони живуть. —

Гіндуська мудрість.

Бог, що творить й одушевляє, хотів, щоби всі люди були рівні. Він дав їм всім силу розуму. Він на всіх них вложив однакові закони. Він всім обіцяв безсмертність. Перед ним ніхто не є невільником, ані паном. Він є отцем всіх, а ми всі його діти. — Лактанцій.

Людське серце як небо. Більше в нім Ангелів, то більше простору. —

Фр. Бремер.

Деякі народи є більше культурні й огладжені вихованням. Але всі мають одну людську гідність і всі призначені на вільних людей. — Алек. Гомболдт.

Наближаємось до Бога не кроками, але молитвою. — Ендрус.

Було оповідання про великого вченого, який здобув більше знання молитвою, ніж студіями. — Вилсон.

Стань моя душе перед судом власної совісти і там постав свою вину перед собою. Не ховай себе за себе, щоби Бог тебе перед тобою не поставив. —

Св. Августин.

Мають Свою Власну Сірку.

Між релігійними оповіданнями є одно, де хтось розказує таку маленьку подію:

Бачив я, як до старого, поважного чоловіка підступив молодий чоловік і з виразом мудрагеля питає:

— Скажіть мені дідусю, чи ви вірите в пекло?

— Чи я в пекло вірю? — відповів запитом старий чоловік. — На такий лад я ніколи не думав. Та коли питаєш, то скажу тобі, що вірю.

— Коли так, — говорить дальше молодий чоловік — то скажіть звідки вони там сірку дістають, бо ж звісно, що в пеклі лише сіркою палять.

Подумав старий чоловік і каже:

— Звідки сірка, про те я вже давно довідався і добре, що тепер пригадав. Отже і тобі розкажу... Знакома мені стара жінка мала сестрінку, що любила мудрагельство. Раз приходить вона до дому і каже:

„Тітко, я в пекло більше не повірю. Нині я слухала про ту справу розумного чоловіка і він мені доказав, що пекла нема. А коли ви тітко кажете, що пекло є, то скажіть мені, де вони там тільки сірки набирають, щоби безперестанку палити?"

Глянула тітка на сестрінку і каже:

„Дитино, там з сіркою не мають клопоту. Вони сіркою цілком не журяться."

„То де ж вони її беруть?"

„Нігде не беруть."

„То якжеж?...

„Це так, дочко, що туди кожний грішник сам сірку для себе з собою приносить. Чи той розумний чоловік про те не згадував?"

Замовкла сестрінка, а стара помовчавши, закінчила:

„Все зло, яке чоловік робить, то сірка. Мудрагельство — то сірка; брехня — сірка; чужа кривда — сірка; самолюбство — сірка... Що погане хто робить, то він сірку готує. І тую сірку вже тут люде чують, вона їх душить, докучає, здоровля позбавляє. Коли ж такий вмирає, то він всю свою сірку для себе на другий світ з собою несе. От як воно, дитино! Я сказала тобі, а ти другим кажи."

Сестрінка вже не спречалася. Вона мовчала і щось думала.

ДЕ НАЙБІЛЬШЕ РОЗВОДІВ.

Обчислення з 1944 року показують, що найбільше розводів є в Стейтах. За Стейтами йде Австрія, а дальше Франція:

В згаданім році було в Стейтах 2,531 розводів на кожний мільйон мешканців, або понад 5 розводів на 2,000. Це швайцарське обчислення, а американські статисти числили на 2,900 на мільйон, отже коло 3 розводи на кожну тисячу. В Австрії було 981 розводів на мільйон.

Що ж до містів, то найбільше розводів було в Сан Френсиско, бо 36.3 процент (понад 36 на 100), дальше Ст. Люїс — 31.3 процент. В Женеві в Швайцарії 21.9, в Гамбургу 20.6, в Відни 20.1 проц.

НЕ МОЖЕ ЖИТИ БЕЗ ВІДДИХОВОГО ПРИЛАДУ.

В Роселвил, в Алябамі, заслабла на діточний параліж 16-літна, Дженета Джентел, отже може віддихати лише при помочі відповідного приладу. Без того вже не жила би. Товариство, що помагає таким слабим, тримало для неї довше, як рік дві норсі, що доглядали віддихового приладу, а тепер каже, що довше не може помагати. Воно хіба може взяти її з дому і заслати до шпиталю в Вест Вирджінії, але дівчина каже, що вмре, а з дому не піде.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає [illegible] в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го [illegible] місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of [illegible] Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible] — WINNIPEG, MAN.

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ПО 1917 РОЦІ.

Коли з упадком царської Росії 1917 року почало відроджуватися і визволятися політичне українське життя, то разом з тим почала визволятися й Українська Православна Церква. Це показує, яка нерозривна звязь є між політичною і церковною стороною народного життя. Політик може Церкву ставити на дальше місце, але народне широке життя близшого і дальшого місця не знає, — для нього всі його справи стоять кругом нього. Дальше побачимо, яким ходом йшло визволення Церкви на Україні після 1917 року.

Революція в Росії вибухнула в березні (марті) 1917, а вже в квітни і травени скликуються по Україні церковні епархіяльні зїзди з духівництва і звичайних вірних. Головною справою тих зїздів було — увільнення Української Церкви з московської залежности.

До того часу Московська Церква мала Українську Церкву в своїх руках й орудувала нею, як хотіла. Всі епископи на Україні були москалі, отже й вели вони політику московського панування на Україні. Розуміється, що вони відразу стали проти визвольного українського руху.

Січня 7-го, 1918 р збираєсь в Києві Всеукраїнський Собор і більшість зібраних заявилась за автокефалією (незалежністю) Української Церкви. Московські епископи, що там були, і які були проти самостійности Української Церкви, мали за собою менше, як четвертину зібраних.

Але тут знов похід большевиків проти української політичної самостійности, і такий же похід московських епископів проти самостійности Української Церкви, ослаблює українську церковну працю.

В березні 1919 р. знов українська церковна праця починає набирати більше сили. Складаєсь новий гурток працівників і починає добиватися своєї цили Покищо звертаєсь до київського епископа Назарія (москаля), щоби дозволив в Києві відправити Страсти і великодне Богослужения українською мовою Коли ж Назарій не дозволив, тоді українці почали працювати на власну руку. Тепер знов засновуєсь Всеукраїнська Церковна Рада

Ще раз звертаються українці до Назарія, щоби дозволив правити Службу Божу по українськи і тепер він дозволив, щоби більшого лиха собі не напитати.

Отже 9-го травня 1919 р. відправлено в Миколаївському Соборі в Києві **першу Службу Божу по українськи,** і цей день був **днем народження Автокефальної** (незалежної від чужих) **Української Церкви.** Народу було зібралось тільки, що багато мусіло стояти навкруги Собору. Славний композитор, Леонтович, склав спів до Служби Божої і сам дирирував. Тоді вписалось до цеї парохії кілька тисяч вірних.

Українці здобували для себе в Києві і другі церкви і правили Богослужения по українськи, не зважаючи на заборони Назарія, які він знов оголошував.

Українську працю перервали денікінці, що забравши Київ, віднили в українців церкви і почали судити українських духовних. Коли ж в грудни 1919 денікінців вигнано, то знов українська праця продовжалась.

Але Назарій вів дальше свою московську політику, і знов забороняє Богослуження українською мовою.

В відповідь Назарію Українська Церковна Рада 5-го травня, 1920 р. ухвалює, щоби українські священики не слухали наказів Назарія, та постановляє, щоби епископів, що є на Україні, і які вважають себе залежними від Московського патріярха, не вважати своїми епископами, щоби вважати їх ворогами Церкви Української, — а **Церкву Українську проголошує Автокефальною. Коли** це проголошено по всіх церквах, то нарід приняв це дуже радо.

Невдовзі скликано конференцію, де намічено кандидатів на будучих українських епископів.

Стало тоді відоме, що в Полтаві сам еп. Парфеній (Партеній) править по українськи, і він приняв Українську Церкву під свій провід та висвятив для неї понад 30 священиків.

Але і російські епископи, що були на Україні, не спали. Вони в лютім 1921 р. порадились й оголосили, що всіх українських священиків позбавляють „духовного звання", а Всеукраїнську Раду розвязують. Розуміється, що українці ту постанову злековажили.

Згадати, що і еп. Парфеній не встоявся на українськім грунті, хоч на губерніяльним Церковнім Соборі, в травні 1921 року українці вибрали його Київським Митрополитом. Під погрозами московських епископів він від Української Церкви відрікся.

Так перед Всеукраїнським Церковним Собором, що мав зібратися, стали нові трудноші. Хотіли українці післати двох своїх кандидатів в Грузію, щобй там поставлено їх епископами, але їх туди не пущено. Вдавалися ще до московських епископів, щоби ті поставили епископів українців, але ті відмовились.

Щоби знов не йти в залежість чужого Московського патріярха і московських епископів, ворожих Українському Народови, Собор поставив 21-го жовтня, 1921 р. перших українських епископів Александрійським ладом, а з тих митрополитом став Василь Липківський. А поставляючи Собор зазначив, що робить це через необхідну конечність, дальше ж поставлювання епископів має йти загально принятим ладом.

Дальша доля Української Церкви була така, як й Української Держави Большевицький уряд якийсь час дозволяв Українській Церкві хоч сяк-так існувати, але знаючи, що і Церква є частиною Української Самостійности, в 1930 році Українську Церкву цілком розвязав, а її провідних людей позамучував.

Нині на Україні нема Української Церкви, як інституції. Є там лише московська большевицька Церква (оскілько вона там взагалі ще є), яка, певна річ, є лише відділом большевицької політичної організації, — політики поневолення.

БУДІВЕЛЬНИЙ ПЛЯН ОДНОГО МІСТА.

Місто Квебек в Канаді виробило плян на нові будинки в 1949 році, що мають коштувати 25 мільйонів долярів. Будинки мають бути для загального мешкання, для війська і промислові будинки.

УПАДОК РОДИННОГО ЖИТТЯ.

В сучасну пору, головно в великих містах, замітний великий упадок родинного життя. Дім перемінився в готель. Діти занедбані. Батьки байдужі. Дім стратив вартість святині для батьків і дітей. Батько вернувши з праці, хлепне того, що мати зготовила з консервів у бляшанках, натягає на себе чисту пару штанів і біжить шукати товариства. Для дітей дім, це ліжко й стіл і більш нічого. По вечері батько йде в одну сторону, мати в другу, а діти в третю. В неділю вдома нікого немає. Хіба такого нема нині на кожному кроці, головно в місті?

Якщо б дитині сказати, яке було колись родинне життя, то вона усміхнеться, бо думає, що це байка. Сказати дітям, що колись в одній хаті жила тільки одна родина, що вечорами та й у свято батько й мати сідали коло своїх дітей і читали їм, або оповідали щось интересне й добре, що родина вся разом виходила з хати й почувалась як родина, що мама гордилась своїм куховарським хистом, що в кожній хаті був спокій і ніхто із чужих не перешкаджав, що тато й мама клали дітей спати, проводили їм молитву й цілували на добраніч, то вони витріщать очі, як на якесь диво.

Нині дитина родиться в шпиталі, а виростає на полиці в апартаменті. Як тільки почне лазити, воно вже на вулиці. Для неї батько й мати, це „старий" і „стара". Така дитина як виросте, то тільки розпізнається на родинному життї, що вовк на зорях

Дім, це перша природна школа дитини Дім має бути чимось найсвятішим для неї. Дім, це серце родини. Великі люди в години своєї смерти згадують той милий дім, в якому вони родились і в якому виростали. Ті батьки, що позбавляють діток дійсного домашнього життя, поповнюють непростимий злочин. Домашнього життя не можна легковажити.

Сьогодні часописи повні поганих вчинків молодих людей. Переважно це молодь, що виростала на вулиці, бо батьки не дбали про домашне життя. Ті батьки перевели може не одну нічку на пянстві й картографстві. Про церкву й молитву в їхньому життї нема що й згадувати

Треба над тим застановитися. В засаді світ бридиться людьми слабої волі й характеру. Хто каже „Що мені хто зробить, або — хто мені має що до розказу", той дає доказ, що належить до тієї гіршої категорії. Якесь число і нашого народу сьогодні починає собі легковажити найбільші наші культурні скарби. Це допровадить до катастрофи.

Дійсне християнське, культурне домашне життя приносить батькам і дітям безмірне щастя. То чому ж собі його легковажити? Старaймось, щоб принаймі в наших православних громадах домашне життя стояло на високому щаблі. Це дасть нам надзвичайну силу й витревалість у боротьбі з матеріялізмом і безбожництвом.

о. В. Олійник.

ДОРОГИЙ ЛІТАК.

В Англії збудували літак, що коштує 60 мільйонів долярів. Довгий 177 стіп, крила 230 стіп, а хвіст 50 стіп високий. Має 8 моторів. Може везти 1000 до 2000 осіб і з Лондону до Ню Йорку має летіти 7 годин. Кожна година лету має коштувати 400 долярів. Є там добірна їдальня, є ліжка. До обслуги при леті треба 12 осіб.

Але летіти ним сподіються аж 1953 року, коли він буде цілком викінчений. Дехто ставить питання, чи можна буде ним літати.

ПРОПОВІДЬ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ.

Страх перед Господом — початок премудрости. — Пс. 111: 10.

Возлюблені! — „Нехай святиться імя Твоє" — це перше прохання молитви Отче наш, яке тут оставив сам Спаситель.

Як ми вже в першій нашій розвазі пізнали, то Творцем всего сотворіння є наш Небесний Отець, — отже природне, що першою справою для нас є, щоби свого Творця належно почитати. Це та найвища мета, яку ми можемо мати, бо з тим звязане і тутешне наше життя і ціла наша вічність.

Нема більшого розчаровання для чоловіка, як коли по довгих трудах він побачить, що не досягнув своєї цілм. Тому не диво, що вже старинні греки бачили в недоцільній праці кару пекла. Взяти хочби оповідання про Данаїд, що за кару черпали воду в бочку без дна. Байка, але в ній є правда. І нині є на світі багато людей, які своєю працею хочуть бочку без дна наповнити. Така їх праця! Це ті, що працюють не думаючи про свого Отця на небі.

Наше тутешне життя веде нас у вічність, тому Спаситель кладе прославлення Бога на перше місце в молитві Отче [illegible].

А тепер поставмо собі питання: Що це Боже імя? Що це Бог?

Бог є тим, яким обявив себе в огненній полумини серед тернового куща, коли сказав Мойсеєви, „Я той, хто есть" (2 Мойсея 3. 14). Та щоби це краще зрозуміти перенесімо нашу думку в притвор [illegible]ні на Сіонській горі.

Кожного дня приносили там жертви і молитви одному правдивому Богу, котрий ізраїльському народови обявився. А лише раз в році входив первосвященик в найсвятійше місце, — в Святая Святих, й окроплював це місце кровю в День Примирення, а нарід клонив тоді богобоязно аж до землі свої голови.

Для старинного народу слово „Бог" було страхом і надією, а для нас поняттям щасливости. Бо нам Спаситель зявився, — „слово сталося тілом і перебувало між нами". Для нас імя Бога стало яснійшим через особи Пресвятої Тройці і таке вже імя мав на гадці Апостол, коли казав: „Нехай від неправди відступиться всякий, хто Господне Імя на зиває". (II. Тим. 2: 19).

„Чий це образ і підпис", — питав Христос фарисеїв, які йому гріш показували. „Чий це образ і підпис", — питаємо людей, що на образ Божий сотворені. Але не відповість той, в чиїм серці вже нема Божого імени; де „образ і підпис" стертий.

Коли християнство зявилося серед старинного світа, то застало тодішну культуру, — „для юдеїв спокусу, а для греків безумство". (1 Кор. 1: 23). Вдійсности поганська культура була прибрала величаві форми, однакож в духової сторони вони були порожні. Тому ті форми так легко розсипалися.

Християнство мало здорову духову силу і тому скоро росло і дало новий зміст життю. Воно голосило вічні Божі правди, отже скоро стало учителем всіх правд на землі, а школою цього була Христова Церква.

В новійших часах світова наука пішла своїми дорогами і почала Божим правдам противитись. Вона вже не стоїть з релігією, але поза нею, отже і духового змісту не має. Вона не бачить вже Бога, як Творця усього, отже вносить ї в людське життя духову порожнечу.

Томуто і новітня школа стремить лише до того, щоби молодих навчити, як здобути щоденний хліб і стати колісцем земного життя. „А яка користь людини, коли цілий світ здобуде, а душу занапастить". (Мар. 8: 36).

Нині бачимо, що держава дбає через школу про земну ціль, а Церква про ціль небесну, про духові потреби життя. Тому Спаситель кладе нам на серце понад все Царство Боже, якого найперше мусимо шукати. Тому Він вчив молитися: „Отче наш на небі, нехай святиться імя Твоє".

Молитва „Отче наш, нехай святиться імя Твоє", повинна попереджати всі наші вчинки. Вона повинна зустрічати день, вона повинна зустрічати вечер і ніч. Вона повинна бути і тоді, коли рука бере папір, чи пилку, чи коли чоловік на трактора сідає.

Памятаймо, що праця в школі буде даремна, коли в ній на першому місци не буде Божого імени, Божого образа, Божого проводу Можна озброїти військо, але яка буде сила без доброго проводу?

І тому то першою нашою цілею є прославлення Бога. В імя Боже маємо працю зачинати і кінчити. В легких і тяжких хвилях повинні ми однаково щиро про Бога памятати. Не будьмо тими, що в трудношах на Бога нарікають, а в добрі Бога забувають.

Бог, це найвисший ідеал, добро, краса, правда. З богопочитання повстала на світі штука — культура. Стремлінням до найвисшого ідеалу повставали величаві святині, в яких імя Боже прославлялося. Для імени Божого складалися псальми і пісні, зявлялися мистецькі твори великої вартости. Бо лише в Божестві є дух животворчий, оживляючий

В одним великим музею бачив я камінь, на яким було гієрогліфічне письмо. Коли камінь знайдено, ніхто не міг того письма прочитати, та вже опісля прочитано імя якогось царя.

І наша душа носить в собі напис свого Сотворителя, лише треба до того напису приглянутися, тоді не буде в нас розходжень між нашим знанням і між нами, бо Боже імя буде на верху нашого розуму, наших почувань і всеї нашої праці

Отже повеличаймо належно це Велике Імя, положене як угольний камінь в Господній Молитві, а то „Нехай святиться імя Твоє" Амінь.

о. Митрат Іван Данилюк.

СВ. ПІСТ І УМЕРТВЛЕННЯ.

„Принесіть же овощ достойний покаяння". — (Лука 3: 8)

Піст і умертвлення! Важне слово! На саму згадку цего слова відчуваємо ніби холод. Здається нам, що піст і умертвлення, це доступне лишень тим, що покинули світ та замкнулися в тісних печерах в пустині, або в монастирських мурах. Але воно так не є.

Піст і умертвлення, це перший крок кожного чоловіка до кожної чесноти, це поріг, який мусить переступити кожний, що хоче щиро жити по волі Божій. Бо що значить постити і умертвляти себе? Значить — стримувати пориви своїх пристрастей, своїх забаганок і керувати свої діла за вказівками розуму й Божого Закону

Кожний чоловік має немов дві природі, одну вищу, залежну від розуму, що приказує уникати того, що противиться людській гідности й волі Бога, а робити, що розумне і гідне. Другу природу має нищу, що стремить лишень до вигід, розкішного життя і шукає лиш того, що вдоволяє людські забаганки Отже коли людина хоче свої діла замкнути в тих границях, які вказує йому розум й віра, то мусить взяти під контролю низшу природу, мусить виповісти боротьбу своїм пристрастям, і забаганкам, або іншими словами — мусить себе умертвляти

Є ще і другий степень умертвлення, де людина не лишень поборює змислову природу, щоби охоронитись великого гріха, але йде дальше і старається умертвляти в собі самий корінь тих пристрастей, відмовляючи собі не лишень того, що заказане й грішне, але навіть того, що дозволене, щоби в той спосіб опанувати себе, а через це вірнійше служити Богу і стати гіднійшим чоловіком Коли хтось не лишень не упиваєсь, але повздержуєсь цілком від алькоголю, це вже умертвлення вищого рода

Не треба, щоби чоловік відрікався всього, що має, але щоби вживав розумно того, що має. Щоби злого уникав, а для добрих справ, для важних справ знав обовязки. Треба, щоби виробив над собою таку контролю, щоби готов був ті обовязки виконувати хоч би з тим вязалися більші трудноші.

Кожний день кличе нас до застанови до самоконтролі, до здержливости і до обовязків А вже в часі Посту тая наша дбалість про свою досконалість повинна бути ще більша

І хто навчиться себе держати в руках, тому легко буде переносити всі життеві хрести, всі більші трудноші, які в життю приходять

В[illegible] повинні ми собі поставити перед очи з приходом Посту, а в часі Посту пильно дбати, щоби Христове Воскресення ми зустріли людьми кращими; людьми, що знають Закон Божий [illegible] його вказівках. Людьми, що не ходять самопас, але є під законом, як гідні люде

о. К. Желіщевич.

ЩО ТАКЕ МАРҐАРИНА.

[illegible] багато про маргарину, [illegible] треба [illegible] маргарина [illegible] масло, яке роблять з волового товщу [illegible] Маргарину [illegible]

12-ЛІТНА ЖІНКА.

В Мейсон, [illegible] дочка [illegible] шла замуж [illegible] 23 літ[illegible] [illegible] виходити замуж в віці [illegible] брехню.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

[illegible] найстарший [illegible] більшим [illegible] Склад Церковних Річей „Провидіня"

Просимо писати по інформації і [illegible]

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

(Докінчення)

Володимирови дають мало місця.

Безнас анні нинішні повторювання з католицької сторони, що Володимир Великий приняв 988 року католицьку віру з папою римським, дуже подібне до голошення, що Кунцевич є українським святим. І це стане зрозумілим, коли близше приглянутися.

За свого життя був Кунцевич для Польщі і Риму потрібним чоловіком. Тай смерть його ще використовували, — писали про його чуда, зачисляли до блаженних, справляли паради Бо треба було тоді українців унією захоплювати

Коли ж унятів прибрали трохи до рук, то Кунцевич став непотрібним, бо тепер треба було тягнути унятів не до Кунцевичевої унії, але від унії до костела. І тоді Кунцевича забули тай довгі часи унятам про нього не згадували.

Таксамо не згадували й Володимира. Він був в календарнім списі між святими і на тім кінчилося.

Доки українці були малосвідомі, то не треба було їм згадувати ані Кунцевича, ані Володимира. Але як українська свідомість почала підростати, то почало українцям ставати ясно, що унію накинули українцям поляки для своєї користи, та що історичною Церквою Українського Народу є Церква Православна, від Риму незалежна.

Отже зріст української свідомости мусів стати постраком для польсько-римської політики, бо так уніяти (греко-католики) можуть відвертатися від унії і Риму і звертати очи в сторону своєї Православної Церкви. Отже, щоби унію ратувати, а то і православних до Риму прихилити, — висунено Кунцевича, як великого українського святого; а побіч нього висунено і Володимира, який нібито вже 988 року приняв католицьку віру з папським верховенством.

Ставлячи так справу, можна легко робити дальші висновки, що коли Український Нарід від заведення христіянства на Україні був вже в злуці з Римом, то він і нині повинен з Римом стояти. А Кунцевич за привернення тої злуки віддав своє життя.

Як наділі стояла справа з Володимиром і Римом в часі заведення христіянства на Україні, показано ясно в попередних розділах, а тут спинимось на меншій, та всеж значучій справі.

Коли брати навіть на католицьку міру, то Володимир повинен уважатися більшим від Кунцевича Аджеж Володимир привів до христіянства цілий Український Нарід, а з тим підніс його і культурно і політично Церква називає Володимира „Рівноапостольним". Отже Володимирови належалось би більше місця в церковнім католицькім життю, ніж Кунцевичеви Однакож воно не так

В Почаївськім „Богогласнику" з 1790 року, виданім гр. кат. Василіянами, де є коло 250 релігійних пісень, є три пісні Йосафатови (дві польські й одна церковною мовою), а Володимирови нема ні одної. В Львівськім „Богогласнику" з 1886 р., де є понад 230 пісень, нема вже пісень Йосафатови, але нема і Володимирови. В нових же василіянських виданнях Церковних Пісень є пісні Кунцевичеви, але нема Володимирови

Та лишімо пісні і загляньмо до богослужбових книжок Загляньмо до **„Вечірні і Утрені** на Празники Неподвижні", видання Василіян в Жовкві, 1912, — а там знайдемо Кунцевичеви цілу Вечірню з Литією, а також Утреню, а для Володимира нема взагалі нічого. Хтось подбав, щоби зложити і вставити в богослужбову книжку Богослуження тому Йосафатови, якого папа проголосив „спеціяльним заступником Польщі", а не поставлено Богослуження тому Володимирови, про якого тепер всюди голосять, що він завів на Україні католицьке христіянство з папою.

Це показує, як мало ваги, чи віри, привязував католицький провід до Володимирового „католицтва", аж поки не вийшла пекуча потреба на Володимирове „католицтво" покликатися.

Додати б, що згадана „Вечірня і Утреня" має понад 1000 сторін, і є там навіть Богослуження меншим святим, як Параскеві, Космі і Даміянови.

Володимир помер 1015 року, а Українська Православна Церква зачислила його до Святих. Його память в українськім Календарі припадає 15 липня церковного.

Але не знаходимо Володимирового імени в латинськім календарнім списі Святих, хоч знаходимо там імя польського короля Казимира, імена королів угорських, а також Йосафата Кунцевича (14 листопада). Видно, що і Рим не вірив в Володимирове католицтво, а то був би його зачислив до тих, що римському католицизмови дуже прислужилися. Як зачислив Йосафата.

Так мається справа з Володимиром і христіянством на Україні, коли дивитися зі становища українського тай взагалі історичного становища. Балачки, що Володимир приняв христіянство з папським верховенством, це явні натягання і видумки в користь тих чужих, що хотіли би над українцями панувати.

КІНЦЕВІ ВИСНОВКИ.

Темою до написання цеї розвідки було коротке питання. Чи це правда, що Володимир Великий приняв католицьку віру в розумінню римського католицизму? Бо власне римські політики роблять таке твердження, а дехто з українців, чи будучи несвідомим, чи крайно байдужим, голосить твердження римських політиків між українцями. А вслід за тим, робить висновок — що й нині українці, хоч не хоч, а повинні признавати над собою власть папи.

Для тих, що не знають історії, або до критичного думання не підготовані, слова подібних людей можуть мати переконуючу силу. Остільки більше, оскільки така балачка тягнеться літа і люди з нею зжиються, як нібн з відомою всім безсумнівною правдою.

На поставлене питання можна було відповісти короткою статею і це для декого цілком вистарчало би, однакож не для всіх. Є люди, які завсігди хочуть сягнути в глибину, ним запевняться, де правда, де кривда. З уваги на таких оця розвідка вийшла такою, як бачимо, отже довшою.

Нам ходило про історичну правду і нам ходило ще про те, яка користь була дотепер і могла би бути українцям з признавання над собою власти Риму, — а спонукуваними були ми до таких питань самими католиками

Ми переглянули христіянство від самих початків і бачимо, що Римська Церква набрала сили аж пізніше Римські твердження про першенство Петра заперечають Апостоли, заперечають Отці Церкви, заперечають визначні католики Петрів побут в Римі не має за собою історичних доказів. Східна Церква цілі віки йшла в проводі Христіянства, коли Римська була ще невидною

Ми розглянули моральну сторону Римської Церкви і бачимо, що вона не виявила більше ладу, більше добра, більше гідности і святости, ніж Східна Церква. Навіть противно.

Вкінці ми поставили перед собою факти з Історії сусідства і співжиття українців з вихованками, з вірними, з представниками Римської Церкви — з поляками. І знов така сама історія — насильства над народом, замикання і нищення церков, глум, зневага, топтання всіх Десять Божих Заповідей... Що про все те українець може сказати? Чи не мусить він брати всего того на рахунок римського католицизму? Аджеж поляки, це вихованки римського христіянства, а головна релігійна їх власть в Римі.

Лише такий широкий розгляд, як тут зачеркнено, може дати вдоволяюче пояснення самим українцям і належну відповідь представникам Риму, які вговорюють в українців, що Володимир приняв „католицьку віру". Тут з ріжних сторін показаний той римський католицизм, який римські політики захвалюють українцям, як запоруку спасення.

Перед римськими політиками поставлено тут факти, які дає ІСТОРІЯ Що говорять самі визначні події, що говорять Отці Церкви, що говорять навіть визначні члени самої Західної Церкви. **Отже нехай римські політики заперечають факти Історії. Нехай докажуть, що Арнулф, чи Бароній говорять неправду. Нехай покажуть, що 10 століття було найкращим століттям Римської Церкви. А вкінци нехай заговорять про недавну роботу польської руки на українських землях і переконають українців, що це є робота Христових слуг, а не відступників від Христа.**

Коли все те зроблять, тоді Український Нарід повірить, що Володимир приняв „католицьку віру" і що Український Нарід повинен підчинитися нині римському католицизмові.

Доки ж того не зроблять, доти українці мусять стояти при твердій думці, що Володимир „католицької віри" не міг приняти просто тому, що в Римі був тоді найбільший моральний занепад і сам Рим треба було тоді до віри приводити

Така, і лише така може бути широка українська відповідь на питання: Чи Володимир приняв „католицьку віру"?

Література:

До джерел, які в змісті зазначувано, можна додати ще дещо з літератури, з якої взяті наведені в розвідці факти, або де про такі справи широко пишеться. І так.

1 **„Трактат про папське верховенство"** (по англійськи), Ісаак Барров, Лондон, 1851.

2. **„Розвідки про церковні відносини на Україні-Руси"**, 16—18 вв. Руська Істор. Бібліотека, Львів, 1900. Автори Орест Левицький і Волод. Антонович.

3. **„Політика Поляків вигладами Русі"**. Ст. Качала, Львів, 1879 (по польськи).

4. **„Відносини обрядові в Схід. Галичині"**. Ів Безсторонний, Львів, 1893.

5. **„В Обороні Потіївої Унії"**, В. Щурат, Львів, 1929.

6. **„Книга Правил"** св. Апостолів, Святих Соборів Вселенських і Помісних (мовою церковною)

Крім того вже в змісті згадана велика „Історія України-Руси, Грушевського; „Собраніє Примадков!; Католицький Катехизм Шпірага; Начерк історії Унії. Зрештою про згадані в розвідці і подібні події говорить кожна більша Історія Церкви, а в части і звичайна загальна Історія Багато матеріялу може дати кожна більша Енциклопедія. Що ж до фактів з Української Історії, то їх мають українські історичні видання. Самі католицькі книжки дають думаючому Українцеві багато потрібного матеріялу.

ЗГОРІЛО ВСІХ ОСЬМЕРО.

В Клейтон, Н. Й., згоріла мати і семеро дітей, коли їх дім обхопив огонь.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ СВ. ІВАНА

Оттава, Онт. — Релігійне й культурне життя української православної громади св. Івана поступає вперед спокійно й успішно. Кожної неділі й свята служиться в церкві Богослуження. Милозвучний спів церковного хору й гарні, глибокі релігійним змістом проповіді о пароха притягають велике число місцевих і новоприбулих українців до церкви кожного разу. Скрізь у громадському життю замітний вирощений порядок і зорганізованість.

В неділю ввечорі, 12 грудня, м.р. відбулась в парафіяльній салі Академія в память трагічної та геройської смерти 359 українських вояків під Базаром на Волині восени 1921 року. Академію відкрив своїм вступним словом Михайло Старчевський, новообраний посадник (майор) міста Оттави Реферат виголосив Михайло Яцула, молодий українець і також уродженець Канади. Церковний хор під спосібною керманою диригента, Павла Казанівського, проспівав в часі програми сім пісень Три пісні: „Коли ви вмирали", „Слава героям", і „Почаївська Мати Божа", зробили особливо велике враження на присутних І ця краса української пісні, декламації, що слідували, спів українських дум батьком і сином Казанівських у супроводі бандури, це все наповняло серця всіх любовю до свого рідного, й запалом до боротьби за кращу майбутність українського народу. Заключне, кінцеве слово сказав парох Всеч. о. В. Олійник. Із збірки, що того вечора відбулась, вислано 50 долярів до Консисторії на пакунки для убогих українських скитальців у Европі.

Грудня 18-го ввечері, учні Рідної Школи зо своїм учителем Павлом Казанівським поставили Миколаївський Концерт Батькам і всім присутним того вечора в парафіяльній салі приємно було бачити й чути, як найменші наші співали, декламували, грали на музичних інструментах і виконували українські танки. При кінці концерту зявився св. о. Миколай з ангелами й обдарував пильних дітей дарунками. Св Миколай, в особі Володимира Куне голови СУМК при церкві св. Івана, поблагословив усіх діток, просив їх гарно учитись, Україну любити, й Недільної й Рідної Школи не занедбувати.

Третього дня Різдвяних Свят 9-го січня, п.р. радіо-станія СКЧО в Оттаві, передавала в дальні простори українські колядки й частину Служби Божої з церкви св. Івана Англійці особливо цікаві були почути українське православне Богослуження, й тому радіо-станція безплатно дала одну годину громаді Передача була дуже успішна. Українці мають також нагоду набути грамофонні плити з цього Богослуження.

В навечеріє Нового Року громадяни після Всенічної в церкві зійшлись до парафіяльної салі, щоб спільно стрінути Новий Рік і повитати свого пароха Всеч о. Василя Олійника із святим Василієм. При перекусці приготованій дбайливим церковним сестрицтвом голова церковного уряду, Іван Стевик, і контролер — Василь Шевчук, вложили побажання всього найкращого пароховї й його родині й передали йому гарний дарунок. Присутні взаїмно бажали собі щасливого Нового Року, співали й колядували аж доки не загостив до нас, по нашому календарю, Новий 1949 Рік.

В Навечеріє Богоявлення, церковне сестрицтво приготовило багату св. Вечерю. Громадяни засіли до столів неначе одна родина, ... христіянська й українська Підчас вечері колядували, а 80-літний громадянин, Андрій Тумачик, відспівав кілька гарних і таких стародавних щедрівок, що їх і в книжках нема. Парох о. Олійник того вечора виголосив цікаву промову з прикладами на тему. Боже Провидіння.

В неділю ввечері, 6-го лютого в парафіяльній салі церковний хор з диригентом Павлом Казанівським поставив прекрасну Академію, що була присвячена подіям 1918—1919 років, як проголошення Самостійности й Соборности України і в память трагічно поляглих під Крутами. Вступне слово сказав Никита Ютчак, а реферат виголосив Михайло Яцула на тему цих важних подій. Декламації, спів й музика цілої програми робили на присутних велике враження Декламація Остапа Казанівського, сина диригента, була його власним твором про вояка У.П.А і вливалась у серця всіх ніжністю, сентиментом і запалом, і вказувала на непересічний талант молодого й надійного українського поета Надзвичайною частиною цілої Академії був монтаж „Крутянська Трагедія". На сцені могили й квіти. Попад неї молода дівчина Стефанія Гриців, в народньому строю і з вінком на голові, уявляла собою Україну. Побіч могили козаки із щитами й стяпаками По боках хор, і тоді почуєтись співи, розмови й припечення. На сцену вийшла новоприбула, маленька чотиро-літна Леся Петровська й святочно промовила „Живи Україно.", а до публики сміло звернувшись ніжно благала: „Батьки, матері, братіки, сестрички, любіть Україну, за неї Господа моліть"

Перед відспіванням національних гимнів о. В. Олійник у своїм заключнім слові заявив, що духовна сила українського народу незломна, память героїв вічна й, що народ прямуватиме до кращого життя, бо душі його ніхто не скув. Дякував він і при... дав диригентові й хор... Академію й заохочував далі ідейно трудитись для добра українського народу.

В громаді св. Івана провадиться тепер кампанія за збіркою фондів на будову нової й величавої православної святині в Оттаві. Ця нова церква буде свідком віри й праці побожного українського народу на канадійській землі, буде вічним памятником для сполилих наших братів і сестер і домом молитви для грядучих поколінь. За кожну жертву парох і будівельний комітет щиро дякують і записують імена жертводавців на цю благородну ціль у золоту памятну книгу.

Гр. Оттавський.

НОВА ЦЕРКОВНА ГРОМАДА

Ватсон у Саскачевані є мале місто, в якому найбільше мешкає німців, а українці, що становлять другу по чисельности національність, поселились найбільше в околиці Виммер і Дафне. Всі фармері в цій околиці мають торговельні стосунки у Ватсон. Є тут тепер сім українських бизнесів: готель, ресторан, склеп, дві кузні, шевська робітня і пулрум.

Також є тут старші громадяни, які побудували або покупували собі хати, деякі з них замешкалі вже по 20 років. Таких родин є тепер 30. Більшість з них були перше на фармах і належали до Української Греко-Православної Громади у Виммер, де є збудована церква, яка лежить 10 миль на північний схід від Виммер. Отже ці бувші члени не мають такої нагоди вчащати до церкви, хіба в літі, хто має авто.

І ось деякі почали думати, що нам знову треба творити громаду і купити площу на цвинтар, яка є конечно потрібна. Тут є площа, але німецька католицька, до якої нема нам доступу По довших нарадах і заходах, які почались ще на весні минулого року, нарешті куплено площу на цвинтар пів милі від міста через дорогу від німецького католицького цвинтаря в гарнім положенню. Хоч той фармер німець і католик, але зрозумів, що нам треба, і навіть грошей не хотів від нас брати. Але ми йому заплатили, що уважали за відповідне, і тепер маємо цвинтар у Ватсон.

Ми вибрали такий заряд своєї громади: Томко Гоманюк, голова; Никола Юнізовський, касієр; Лука Полович, секретар. Склали гроші і заряд зараз приступив до купна: віддали справу нотареві і за три тижні дістали контракт на площу на Українську Греко-Православну Громаду св. Михаїла у Ватсон, Саск. Потім на зборах громади рішено загородити і посвятити площу як можливо ще перед зимою.

Коли наш парох о. Стратійчук мав Богослуження в церкві у Виммер, ми як члени тої церкви представили йому справу і він взяв на себе обовязок посвятити наш цвинтар На день посвячення призначено середу, 3-го листопада, 1948. Ми попросили заряд англіканської церкви і він відступив нам свою церкву на той торжественний день. Також запросили на посвячення о. Ковалишина зі Саскатуну.

Це перший раз у Ватсон українці мали разом двох священиків, і це був величавий день. Обслугу священикам дав Петро Стрілець, старший брат з церкви у Виммер. По прочитанню Євангелія, о. Ковалишин виголосив гарну проповідь про значіння нашої церкви. По Богослуженню в церкві всі рушили автами на цвинтар, де відбулось посвячення. Чину посвячення довершив о. Стратійчук в асисті о. Ковалишина. По посвяченню всі вернули до міста, де наше жіноцтво приготовило спільний обід при помочі членкинь Виммерської церкви. Всім їм належиться від нас щира подяка.

Господарем обіду був п. Полович. На обіді було багато гостей іншої національности і всі вони віднеслися дуже прихильно до нашої новоорганізованої парохії. По обіді були промови. На першого промовця господар покликав о. Стратійчука, який апелював до членів, щоб старались побільшити громаду і довершили ще одне діло - збудували свою церкву. Далі промовляли: Петро Сліпець, як і голова церкви у Виммер; п. Савченко, власник готелю у Ватсон, і Томко Гоманюк, голова нашої громади. При кінці сказав ще промову о. Ковалишин, який спершу говорив до англійських гостей, а потім до всіх нас присутних.

Ми, члени заряду, складаємо щиру подяку нашим священикам, що прибули на той день і величали нашу нову парохію. Ми віримо, що всі члени розуміють велику справу, що є перед нами, і подбають про те, щоб у місті Ватсон як найскорше стала Українська Греко-Православна Церква.

Л. Полович, секр. парохії.

З ВЕСІЛЛЯ НА У. ГОЛОС І НА КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ

Стефан Шипиляк і Ольга Марчук

Кендіяк, Саск. - В неділю, 10 жовтня, 1948, відбулося в Укр. Прав. Церкві в Кендіяк вінчання Стефана Шипиляка з учителькою Ольгою Марчук. Молодят звінчав Всеч. о. прот. І. Кусий. Родичі молодого п-во Іван і Анна Шипиляки були першими основниками Укр. Прав Громади, а рік тому як перебрались з фарми до місточка Кендіяк. Родичі молодої п-во Микола й Анастасія Марчуки перенеслися в 1945 році до околиці Гленавон, Саск., і там фармерують. Їх донька учителювала в околиці Кендіяк кілька років. Весільна гостина відбулась в домі родичів мо-

[illegible] Підчас обіду Всеч. о. Кусий сказав коротку промову і побільш молодим всього найкращого, і при кінці попросив гостей зложити дарунок для Колегії св. Андрея у Винипегу. Збіркою занялися гр. Петро Намісник і Василь Ілюк. Зібрано 49.95, з чого 10 дол. призначено на пресовий фонд Українського Голосу, а 39.95 на Колегію.

Жертви зложили слідуючі: по 5 дол.: С. і О. Шипиляк, молоді.

По 3 дол.: І. Ф. Шипиляк.

По [illegible] І. Шипиляк, В. П. Ілюк, І. [illegible], Г. Варениця, М. Марчук, Е. Вебер 1.20.

По [illegible] І. Шильковський, Н. Хорт, Г. Сталашівський, В. Гелевич, Н. Марчук, П. Ілюк, О. Марчук, Г. Васиаїв, А. Шипиляк, Т. Шипиляк, Г. А. Чемерес, М. Ши[illegible], Л. Шипиляк, Е. Г. Мель[illegible], Н. Вилліямс, Н. Щепонська, Н. Шипиляк, С. Е. Мунгал[illegible], Марія Хорт, Марія Онестюх, [illegible] Палания, Марія Корнєвська.

По 50 ц.: панна П. Шипиляк, [illegible] В. Марчук, Г. Шипиляк, П. Чемерес.

По 25 ц.: Н. Лесько, І. Оме[illegible], Н. Лесько.

[illegible] належиться [illegible]

Присутний.

НИКОЛАЯ ЛЕСЬКО

[illegible] — Дня 10 січня 1949 року [illegible] 13 січня. Науку в св. [illegible] промову рано на подвір'ю померлого [illegible] Служби Божої в церкві. Перед [illegible] свят. Ку[illegible] на присутних зложити [illegible] найдорожчу [illegible] Колегію св. Андрея [illegible] Зібрано 18 долярів.

Бл. п. Николай Лесько при[illegible] 1906 року з села Бу[illegible], пов. Яворів, Галичина. Одружився з Меланією, з роду Крик, 1910 року. В околиці Ай[illegible] до 1928 р. [illegible] в околиці [illegible] Прав. [illegible] Був побожним християнином та [illegible] Полишив в [illegible] Меланію, трох [illegible], Івана і Григорія, [illegible] точки: Марію, Анну, Катерину і Розалію.

Присутний.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

[illegible], Б.К. — В суботу, 15 січня, 1949, відбулась поминальна Служба Божа за упокій бл. п. Івана Гнилана. По Богослуженню родина покійного запросила всіх присутних на обід до Народного Дому в Свак Лейк, Б.К.

Підчас обіду кілька осіб обмінялися думками, щоб зробити заклик до присутних гостей за збіркою на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу. Слово забрав Всеч. о. Д. Кирстюк і в річевій промові пояснив справу збірок на українські цілі взагалі, а на наші інституції в Канаді зокрема. Потім переведено збірку, яка принесла 20.30. Гроші вислано до Колегії св. Андрея у Винипегу і подано імена жертводавців, щоби оголосити їх в злуці з кампанією „Збірки на Дівочий Інститут".

Й. Стельмащук.

КАТЕРИНА РОВЗА

Шелмавт, Ман. — Дня 15-го грудня, 1948, відійшла на вічний спочинок в шпиталі в Россел, Ман., бл. п. Катерина Ровза, [illegible] 37 років. Похорон відбувся при великім числі людей в Шелмавт, Ман. Покійна була доброї і спокійної вдачі. Оставила мужа Михайла і патеро дітей: Марусю, Ганю, Ваґду, Філю і Максима, а також старенких родичів Елащуків у Калдер, Саск., і трьох братів та дві сестрі. Шість тижнів по смерти зійшлися в домі покійної члени родини та закликали о. Евгена Приступу з [illegible], Саск., який відправив парастас і панахиду за душу покійної. Підчас вечері п. Павло Чесняк [illegible] присутних зложити жертви на наші добрі ціли, на що всі щиро відгукнулися. Зложили датки слідуючі:

По 1 дол.: о. Е. Т. Приступа, М. Ро[illegible], І. Тарновий, Н. Кохановський, П. Чесняк, А. Піц, І. Елащук, А. Джанфон, Т. Мартинюк, М. Мельник, Г. Лукій, М. Кохановський, М. Гітер, Б. Девидсон, М. Пивоник, Ю. Піц, Анна Гуль[illegible]. Пані Мельник 50 ц., а. Кабба 45 ц., І. Опрук 25 ц.

Гроші розділено так: на Дівочий Інститут 10 дол., на Український Голос 5 дол., на Вісник $3.20

[illegible] Приступа подякував всім присутним за жертви.

Присутна.

ПЕТРО ІЛЮК

Канора, Саск. — Дня 22 січня в канорськім шпиталі упокоївся в Бозі Петро Ілюк на 80 році життя. Покійний родився в селі Хорошівці, Буковина. Приїхав до Канади 1897 року й поселився на фармі на полудне від Канори, де господарив до смерти. [illegible] був піонером в [illegible]. Був поважним громадянином і добрим членом Української Православної Церкви. Полишив дружину Анастасію, три сини, три доньки, 30 внуків і три правнуки.

Похорон відбувся 25-го січня, який відслужив о. прот. Стратійчук. При обіді, що відбувся по похороні в домі покійного, на заклик священика зібрано 12.45 на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Нехай Господь Бог надгородить жертводавців своєю ласкою, а по покійнім Петрові хай остається вічная память!

Учасник похорону.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнилицького.
БЕРЕЗЕНЬ:
6 Неділя — Арбакел.
13. Неділя — Розе.
13. Неділя — Сеньків (о. Яковкевич)
20. Неділя — Гардентон.
20. Неділя — Сірко (о. Яковкевич)
27. Неділя — Вайта.
27. Неділя — Толстой (о. Яковкевич)
Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гринчишин.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Давфин.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота — Рорктон (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Рорктон.
26. Субота — Велий Ривер (Вел. Сповідь).
27. Неділя — Ешвил (Великодна Сповідь).
29. Вівторок — Драй Ривe (Вел. Сповідь).
30. Середа — Ворд (Великодна Сповідь).
31. Четвер — Богдан (Великодна Сповідь).
КВІТЕНЬ:
1. Пятниця — Вендав (Великодна Сповідь).
2. Субота — Давфин (Великодна Сповідь).
3. Неділя — Давфин.
7. Четвер. Благовіщення — Гарленд (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь).
10. Неділя — Етелберт.
Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фокса.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Сіба Біч (Загальні Збори).
12 Субота — Редвотер (Великодна сповідь)
13. Неділя — Редвотер.
19 Субота — Федора (Великодна сповідь)
20. Неділя — Федора.
26. Субота — Торсбі (Великодна сповідь).
27. Неділя — Торсбі.
Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Прот. Дм. Фокіа.
БЕРЕЗЕНЬ
6. Неділя — Брендон
13. Неділя — Портедж ла Прейрі (Сповідь).
20. Неділя — Тиндал (Сповідь).
27. Неділя — Поплярфілд.
Адреса: 932 Причард аве. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керпіцького.
БЕРЕЗЕНЬ
6. Неділя — Алвена.
13. Неділя — Мічам.
20. Неділя Ст. Джулієн.
27. Неділя — Ельдон Крік
Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Дорбен (Сповідь)
8. Вівторок — Денбурі-Глен Елдер (Сповідь).
9. Середа — Свон Плейн (Сповідь)
10. Четвер — Мейбритн (Сповідь)
11. Пятниця — Гвайтбір (Сповідь)
12. Субота — Арран (Сповідь)
13. Неділя — Арран (Сповідь).
15. Вівторок — Кобльо (Сповідь).
19. Субота — Стінен (Сповідь веч.)
20. Неділя — Стінен (Сповідь 10 год. рано)
26. Субота — Пайн Ривер (Сповідь)
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь)
При кожнім Богослуженні — відправа Сорокоустів.
Адреса: [illegible] — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Андрю (Сповідь).
20. Неділя — Кагвин (Сповідь).
27. Неділя — Гемлин (Сповідь).
30. Пятниця. Преп. Олексія — Іспас (Сповідь).
Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алексюка.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Глеслин.
13. Неділя — Витків.
20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Норт Бетлфорд.
Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят
БЕРЕЗЕНЬ:

1 В 16 Мч. Памфіла пресв. Кесарії
2 С 17 Преп. Теодора мовч. Печ.
3 Ч 18 Льва еп. Римського
4 П 19 Ел. Архипа, Филимона
5 С 20 Льва еп., преп. Агатона

6 Н 21 Нед. Сир. Преп. Тимотея
7 П 22 Муч. Маврикія, Федора
8 В 23 Свщмч. Полікарпа, пре. Ів.
9 С 24 1 і 2-ге знайд. голови І. Хр.
10 Ч 25 Тарасія архіеп. Констант.
11 П 26 Преп. Порфирія еп. Газс.
12 С 27 Преп. Тита Печерського

13 Н 28 Преп. Василія, Маркіяна
14 П 1 Препмч. Евдокії, мч. Нест.
15 В 2 Преп. Теодота еп. Кирин.
16 С 3 Свщмч. Евтропія, Клеоника
17 Ч 4 Преп. Герасима Вологд.
18 П 5 Мч. Конона, преп. Марка
19 С 6 Аморейських 42 мучеників

20 Н 7 2 Посту. Свщмч. Херсон.
21 П 8 Преп. Теофілакта ісповід.
22 В 9 †40 муч. Севастійських
23 С 10 Муч. Кодрата, Киприяна
24 Ч 11 Софронія патр. Єрусал.
25 П 12 Теофана ісповід., Григорія
26 С 13 Никифора патр. Царгор.

27 Н 14 3 Посту — Хрестопоклінна
28 П 15 Муч. Агапія, Пуплія
29 С 16 Серапіона архиеп. Новгор.
30 С 17 †Преп. Олексія чол. Божого
31 Ч 18 Кирила архиеп. Єрусалим.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Ленард
13. Неділя — Роблін-Зелена (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Петлюра (Великодна Сповідь).
27. Неділя — Гренвю (Великодна Сповідь).
КВІТЕНЬ:
3. Неділя — Ленард (Великодна Сповідь).
7. Четвер. Благовіщення — Дрифтінг Ривер (Вел. Сповідь).
10. Неділя — Гілберт Плейнс (Великодна Сповідь).
17. Неділя — Шортдейл (Великодна Сповідь).
Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 п. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болдирчука.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Дробот.
13. Неділя — Шіго, місто.
20. Неділя — Льора.
27. Неділя — Едмор.
Адреса: Шіго, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улана.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Сеніл Лейк.
13. Неділя — Енгусвил.
20. Неділя — Онкборн.
27. Неділя — Глен Елмо (Сповідь).
Адреса: Почт. скр. 84 Онкборн Ман. Тел. 133-21 Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщевича.
БЕРЕЗЕНЬ:
6. Неділя — Гронлид над рікою.
11. Пятниця. Раніш Освячена Літургія — Гронлид північна.
13. Неділя — Гронлид північна (Вел. сповідь).
20. Неділя — Кадет (Великодна Сповідь.
26. Пятниця. Раніш Освячена Літургія — Гронлид північна.
27. Неділя — Брукслі (Вел. Сповідь)
Адреса: Бакс 47. — Гронлид, Саск.

Устав Церковний
БЕРЕЗЕНЬ:

6. Неділя Сиропустна. Голос 4. УЄ 4. Літ. Ап. Римлян 13: 11—13 і 14: 1—4. Єван. Матея 6: 14—21.

13. 1 Нед. Посту. Гол. 5. УЄ 5. Літ. Ап. Жидів 11: 24—26, 32—40 і 12: 1—2. Єван. Івана 1: 43—51.

20. 2 Нед. Посту. Голос 6. УЄ 6. Літ. Ап. Жидів 1: 10—14 і 2: 1—3. Єван. Марка 2: 1—12.

27. 3 Нед. Посту. Голос 7. УЄ 7. Літ. Ап. Жидів 4: 14—16 і 5: 1—6. Єван. Марка 8: 34—38 і 9: 1.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD [illegible] WIN[illegible], MAN.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1949. ЧИСЛО (842) 6

КОМУНІСТИ ВИХОДЯТЬ НАПЕРЕД

Послідні події вказують, що большевики кількох країв виходять наперед спільним фронтом. І так в Франції комуністичний головний секретар, Торез, заявив, що французи повинні витати в себе російську армію і їй помагати. Подібне заявив провідник італійських комуністів, Толіятті. Всілід за ними провідник комуністів в Англії, Гарі Полит, заявив, що в випадку війни з Росією англійські комуністи станутъ по стороні Росії. В Канаді Тим Бак заявив, що коли б вийшла війна між Канадою і Росією, то большевицька партія буде противитися нищенню соціялізму війною. В Стейтах два визначні комуністи, Фостер і Денис, заявили, що коли б війна почалася, то вони будуть осуджувати її (на американській стороні) як несправедливу, недемократичну, проти-соціялістичну ітп.

Так вже комуністи пятьох країв заявляються, що на випадок війни з Росією вони будуть стояти по стороні Росії.

МОЛОТОВ — ВИШИНСЬКИЙ.

Міністром заграничних справ був в Росії довгий час В. М. Молотов. Тепер Росія міністром заграничних справ назначила Андрея Вишинського, а його заступником мав би бути Громико. Що може критися в тій зміні, про те є всякі припущення. Міг Молотов стратити ласку? А може готовлять його на Сталінового наслідника? Може думає Росія повести свою заграничну політику в іншім напрямі? Взагалі заграничнa російська політика ніби заострюється

В АФРИЦІ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Уряд Полудневої Африки почав наступ на тамошних комуністів, кажучи, що вони йдуть впарі з Росією. Російський консулят в Преторії є осередком африканського большевизму. Звідтам кожного місяця виїзджає до Росії післанець з тайними документами.

ХОТІЛИ СВІДКІВ КРАВЧЕНКА.

Кравченко, що в своїй книжці описує большевицьке пекло в Росії, заскаржив був большевицьку газету в Парижі і мав свідків, які потверджували, що Кравченко писав правду. Тоді Росія зажадала, щоби Франція видала їй тих свідків, але Франція відмовилась.

ЗАСИЛАЮТЬ ПРИБАЛТІЙЦІВ НА СИБІР.

Представники Естонії, Латвії і Литви, переслали меморіяли до уряду Англії, Франції й Америки, де говориться, що большевики безнастанно вивозять людей зі згаданих країв на Сибір на примусові роботи. В 1948 році вислали найменше 200,000, а всего вислали понад пів мільйона. Також вислали на Сибір коло 14 єпископів.

НОРВЕГІЯ СТАЛА З ЗАХОДОМ.

Росія старалася втягнути Норвегію до свого Союзу, однакож Норвегія прилучилася до західних держав. До них також прилучується Данія.

ВИГНАЛИ НЕБАЖАНИХ ГОСТЕЙ.

В американській Німеччині була російська "Репатріяційна Місія", що нібито мала відсилати до Росії, кого могла відослати. Але відсилати не було кого, а місія сиділа дальше, отже американці казали їй забиратися. Тільки ж вона не вступалася. Тоді американці придумали такий безболізний спосіб: відтяли від будинка електричні дроти, щоби не було світла, ні телефону, перетяли водопроводи, щоби місія не мала води, обгородили будинок колючим дротом, поставили сторожу, що ані до будинка, ні з будинка не можна вийти, — але місії не зачіпали. Аж тоді місія забралася. Надіді вона провадила шпіонажу.

НА ПОЛЬЩУ ПРИХОДИТЬ ЧЕРГА.

Найновіші вісти вказують, що невдовзі можна сподіватися повного наступу большевиків на духовенство в Польщі. Наступ вже почали большевики в Мадярщині і Болгарії, а Польща може бути слідуюча. В Польщі вже заарештували 8 священиків.

РОСІЯ ПРОТИВИТЬСЯ.

Західні держави плянують створити з західної Німеччини окрему державу, полишаючи ту часть, що в руках Росії. Проти того Росія завзято протестує, хоч сама вона не дала змоги німецької справи належно дотепер полагодити. Вона також робить закид, що аліянти не дозволили еї місії переглянути в західній Німеччині всіх фабрик, архівів, музеїв і галерій штуки, де та місія відшукала би те, що належить до Росії.

МАНЕВРИ НА АТЛЯНТИКУ.

Недавно почалися маневри на Атлянтійськім океані, і головною там справою було вживання атомічної бомби. І таку бомбу кинено з патрольного літака. Вона впала недалеко корабля, так, що ділання бомби його зачепило, отже вважають цю пробу успішною. А другий успіх був в тім, що літака з атомовою бомбою не вдалося знищити.

НІМЦІ ХОЧУТЬ ЗБРОЙНОЇ СИЛИ.

Представники німецьких соціялістів поставили домагання західним державам, щоби ті дозволили зорганізувати їм власну відповідну збройну силу, як "приватну армію". Така армія, кажуть вони, могла би спиняти насильне поширювання комунізму в західній Німеччині. А чужа армія, і цілком чужа влада того зробити не може.

ПОЛОЖЕННЯ В КИТАЮ.

З того, що дотепер відомо, виходить, що китайські комуністи готовлять дальший наступ на середний Китай, щоби примусити до створення спільного мішаного уряду, в якім, певна річ, большевики будуть верховодити.

АРЕШТУВАЛИ 50 ПРОТЕСТАНТІВ.

Вістка з Софії каже, що в Болгарії знов арештували 50 протестантських священиків, крім 15-ох, які по суді чекають вироку. Виглядає, що похід проти священиків почнеться і в Польщі, бо і там вже арештували 8 священиків.

НОВА ЦЕРКОВНА ГРОМАДА.

У Ватсон, Саск., зорганізувалася нова Українська Греко-Православна Громада св. Михаїла, яка вже має свій власний цвинтар, а тепер купує в самім місточку Ватсон площу, на якій думає почати будову церкви ще цеї весни. На цю ціль громада вже має дві тисячі долярів.

Перше богослуження для нової громади відслужив Всеч. о. К. Желіщевич з Гронлид, Саск. Він і надалі буде ту громаду обслугувати.

НЕ ВДАЛОСЯ ЗЛІНЧУВАТИ.

В Опелюзас, Ла., в Стейтах, кількох людей забрали силою з парафіяльного арешту, 22-літного мурина, Едварда Гонейката, і хотіли завдати йому смерть — злінчувати. Його завезли яких 20 миль дальше, де мали йому смерть заподіяти. Та нім що, вони почали підкидати гріш, який мав рішати, хто з них Гонейката має вбити, отже таку дурницю використав мурин і втік.

В СТЕЙТАХ ПОВЕНИ.

В Айові й Небрасці почалися вже поважні повени, в яких згинуло два студенти университету та ще один чоловік. В місточку Мізурі Велей понад 1000 людей повтікало з хатів. В деяких домах є до 4 стопі води. В небезпеці є багато місточок і містів, що знаходяться в долині рік.

КОМУНІСТИ В ІНДІЇ.

Премієр Індії, Джавагарлал Негру, заявив, що комуністи викликають тепер в Індії заворушення і заповідають шкоди, маючи за ціль захопити уряд силою. Впродовж 10 днів арештовано 870 комуністів, що майже починали революцію. Уряд поведе дальший наступ на комуністів. В заворушеннях згинуло 18.

МАЮТЬ АРЕШТУВАТИ БАГАТО ШПІОНІВ.

З Ню Йорку доносять, що в Стейтах заноситься на арештовання багатьох шпіонів, що занимали місця в багатьох державних урядах. З їх арештовання покажесь, що в державних урядах було багато тих, що передавали важні державні тайни Росії. Вже арештували Юдиту Каплан, 27-літну, що працювала в департаменті справедливости та Валентина Губічева, совітського інжиніра, якого могли б випустити за запорукою 100,000 долярів.

ЗАСУДИЛИ 19 НІМЦІВ.

Американський суд засудив 19 німців, з тих 13 на смерть, двох на досмертну тюрму, інших на 20 літ і низше. Їх вина мала бути, що масово нищили людей, головно жидів і так вбили понад мільйон осіб.

ЗАСУД СВЯЩЕНИКІВ В БОЛГАРІЇ.

Суд в Софії, що недавно скінчився, засудив чотирох протестантських священиків на досмертну тюрму. Девять інших засуджено на 5 до 9 літ тюрми. Двох інших від арешту увільнили, але засудили на грошеву кару. Всіх судили 16-ох, закидаючи їм шпіонажу та що друге.

"АПОСТАТИ"

Недалечко живе новий канадієць. Він часто навідується до нас, щоб наговоритися і розпитати про наше життя в Канаді.

Один цілісенький вечір ми провели на розмові про наше організаційне життя на світському полі. Говорено про Союз Українців Самостійників і його складові організації. Інтересним для нього було почути про Союз Українських Народніх Домів, про Союз Українок Канади, про нашу молодь, згуртовану в Союзі Української Молоді Канади.

— Бачу, каже новоприбулий, що багато треба було покласти праці, щоби все те зорганізувати. Добре, що знайшлися щирі руки для такої праці.

— Багато праці, кажу я, багато жертвенности. І дорогого часу. А кілько треба було відбивати ворожих атаків чужих людей, а навіть і деяких своїх. Минулося...

— Я ще цікавий довідатися про тутешнє наше релігійне життя, каже чоловік. Та це хіба другим разом, бо пора вже пізна.

Слідуючої неділі заходить до нас знов наш знакомий, — назву його Остапом — і починає:

— Ось прислали мені "Будучність Нації", і я приніс її сюди, бо вичитав в ній таке, що потребує ваших пояснень, бо ж ви довше в Канаді, то й краще про ці справи знаєте.

І показав мені статтю п. з.: "Вияснення новоприбулим". Я її прочитав і задумався. Завважив це Остап і питає:

— Чи справді в Канаді, за малими вийнятками, нема православних? Адже ж я чув інше...

— Стаття дуже розминається з правдою, кажу я, бо вистарчить лише заглянути до статистики, щоби побачити, що в Канаді є православних десятки тисяч.

—То і в Канаді можна писати неправду? — каже Остап, — а я їдучи сюди, думав, що тут життя ідеальне.

— Можна, коли хто хоче, — кажу я. — Є і тут такі люди. Вони бють поклони, сповідаються щодня, звуть себе одинокими праведниками, а пишуть, як большевики. А оця газета зве себе органом "Братства Українців Католиків".

— Вони пишуть про "апостатів", себто відступників від католицької Церкви...

—Так! Вони всіх православних українців звуть "апостатами", себто відступниками, хоч назва "апостат" скорше пристає до уніятів, коли б не те, що якраз польське насильство відорвало православних від Української Православної Церкви і дало під власть Риму. Уніяти, це ж потомки православних, отже подумайте — хто апостат?

— Тут справа ясна, — каже Остап, — але я чував, що в Канаді є свобода віри, отже чому українцеві не вільно вертатися до своєї прадідної Церкви? А коли вернеться, то хіба він апостат?

— Поживете тут довше, — кажу я, — то ще багато чого довідаєтесь. Побачите тут дійсних апостатів.

— А чи то правда, що основниками Української Православної Церкви в Канаді були світські люди?

— Вдійсности ні! Православну Церкву оснував Христос, а її віткою є Українська Православна Церква. А що світські люди Церквою інтересувалися, про Церкву дбали, це ж природне. І в давнині християнство поширювалося в великій мірі працею звичайних християн. Тай світські люди обороняли свою Церкву, коли польська католицька сила їх Церкву нищила, — чи ж не мали вони до того права?

— Справді так воно! Але радби я знати, як прийшло до того, що в Канаді є Українська Православна Церква?

— Це вийшло цілком природно. Українці з Галичини були свідомі того, що вони православні, бо унію накинули їм чужі всякими насильствами. Також українці з Буковини були невдоволені Російською Церквою, до якої тут з конечности належали. Отже зібралися вони в Саскатуні 1918 року, обміркували справу і рішили, що треба нам мати Українську Церкву, таку, як мали наші предки, яка була за наших князів і гетьманів. Свою, від чужих незалежну. Зрештою і св. Володимир не оснував Православної Церкви, — він лише поширив її між Українським Народом. Православна Церква існувала тоді вже несповна тисячу літ.

— Це ясне і зрозуміле, — каже Остап, — але цікаво мені було би знати подробиці.

— Подробиці... Коли українці рішили належати до Української Церкви, то скликали Собор, подбали про епископа і священиків, вибрали Консисторію і так почалося наше церковне життя в Канаді.

—Так чому ж вони говорять про апостатів?

— Говорять, бо кожного, хто не з ними, звуть апостатом. Але не кажуть, що багато свідомих греко-католиків було невдоволених то роботою гр.-кат. епископа Будки, то напливом чужого елементу до гр.-кат. Церкви і їх роботою, тому вернулися до своєї предківської Церкви. Вони вернулися до свого, тому вони не є апостатами. Їх вчинок гідний пошани. До свого треба українцям вертатися.

— Так воно справді! Тільки ж пишеться, що православні признають якісь давні звичаї, ніби позволяють вдруге женитися, коли чоловік лишив жінку в Старім Краю, що ніби не треба направляти заподіяної кривди...

— Пишуть, щоби баламутити новоприбуваючих, які ще не знають тутешніх наших переживань, а також для менше свідомих греко-католиків, щоби не дати їм зрозуміти дійсної правди. Того вимагає справа чужих політиків.

— Та хіба нема там священиків, які знають, де правда, а де неправда?

— Такі священики мабуть є, але їм руки надто звязані. В них нема достаточної відваги сказати публично, як вони думають. Що ж до закидів, то скажу, що в нашій Церкві є Сповідь, є постанова поправи, є покута, в нас учать праведного життя. Зрештою — „поживете тут довше, розвідаєтесь, приглянетесь, то і побачите самі, чи я правду [redacted]жу.

Так говорили ми до вечера й Остап зостався з нами вечеряти. А після вечері ще довго говорили. Але про те іншим разом.

Нестор Тищів.

КАРА ЗА МІД.

В Англії покарали купецьку фірму Шов Бродерс за те, що на австралійським меді давала написи, що це "чистий англійський мід". Фірма заплатила 990 долярів.

Та як це виявилося? Вчені знавці меду почали розглядати мід через мікроскоп і знайшли в нім пилок (порошок) з таких цвіток, яких в Англії нема, а є вони лише в Австралії. Хто думав би, що вчені і таке знають.

ПРОПОВІДУЮТЬ ПО УЛИЦЯХ.

В полудневій Америці, в Чілє, католицькі священики проповідують по вулицях, щоби і ті, які не можуть бути в церквах, не віддалялися від релігійного [redacted]

СТРАШНА КАРА.

Сем Кар, секретар канадійських комуністів, втік, коли почалася була нагінка на комуністичних шпіонів в Канаді. Тепер Кара зловили і мабуть будуть його судити.

Пишучи про те "Буд. Нації" придумала страшну нелюдську кару для Сема...

Може думаєте, що радаби засудити його на тяжку арештантську працю? Ні!

Може на досмертню тюрму? Ні!

Може бити палицями? Ні!

Може морити голодом? Ні!

Може на сухій осиці повісити? Ні!

Може на паль посадити? Ні!

Може спалити на огні серед. міста? Ні!

Вона придумала ще страшніше. Лише послухайте, що вона каже:

"Карові по процесі не давати нагоди перебувати дальше в вільній Канаді... Ні, інакша кара для Сема: депортувати його до Москви... Ми українці католики... ДОМАГАЄМОСЯ ТАКОЇ КАРИ ДЛЯ СЕМА КАРА: ДЕПОРТАЦІЇ ДО МОСКВИ!"

Мабуть дотепер найбільше жорстокі люди такої страшної кари не могли видумати, крім одного відомого випадку, про який згадано в Руданського. Оповідає Руданський, що циган заліз вночи в чужі огірки і господар його зловив. А щоби якнайлютіше його покарати, то: "Підняв цигана на руки тай через пліт кинув".

Другий подібний випадок на світі має бути з Семом Каром. Цигана за пліт, а Кара до Москви...

БАЛАМУЧЕННЯ СКИТАЛЬЦІВ.

Пишеться в католицькій "Б. Нації", що в Канаді майже нема православних українців. Та це баламучення людей. Але супроти того стоїть живе українське життя.

Скитальці ж живі люди. Вони побачать наші церкви, почують в них Богослужения українською мовою, довідаються про нашого Архіепископа, Впреосв. Мстислава, будуть на його візитаціях. Прочитають Вістник.

Це покаже їм кілько правди є в тім, що пише Б. Н.

Вони можуть знайти в державній статистиці, що православних в Канаді є багато. Вони довідаються, що в Канаді є заінкорпорована Українська Греко-Православна Церква актом з 1-го травня 1929 року, актом підписаним генерал-губернатором Канади.

Канада, як держава, признає православних українців. Знає їх.

Але заперечають існовання православних українців ті, що служать не українській, тільки чужій справі. Ті, що їх українські кости чужим мясом обросли, сказавши історичним висловом.

Їм хочеться баламутити тих, які ще не вспіли зрозуміти тутешнього нашого життя. Але вони його зрозуміють, — а тоді правда заговорить голосніше, ніж говорить нині.

ОЄГ.

ЯКА ПОВИННА БУТИ РОДИНА.

В Англіканській Церкві не тільки священики, але і епископи жонаті. І недавно Кентерберський архієп. Фишер, голова Англіканської Церкви сказав, що священики повинні мати більші родини. Бо як можна казати, що це "родина", коли там є лише одна дитина? Тай двоє дітей тяжко звати родиною. Але вже родина, коли є троє дітей... В самого Фишера є шість-синів.

[redacted] ЖИТТЯ,

Людське життя може занепадати не тільки матеріяльно, але і морально. Були вчені, які проповідували, що одинокою цілею чоловіка повинно бути здобуття найбільшого тілесного задово[redacted]

Така фільософія звесь "матеріялістичною фільософією". Вона відкидає існовання душі, існовання Бога, існовання позагробового життя. Вона знає лише матерію, знає лише потреби ті[redacted]

І були люди, що приймали вповні матеріялістичну науку, [redacted] нею і другим її проповідували. Вони відкидали моральні обовязки, [redacted] всякий стрим і дбали лише про тілесне задоволення.

Але наслідок був завсіди однаковий, без морального змісту життя занепадало.

Стара римська держава впала через зведення життя до найнизшого матеріялізму. Один з тодішних письменників [redacted] "Наша молодь нічим не клопочеться, тільки закручуванням волосся, одежею, та веселими забавами." Це ж і був той матеріялізм. А коли наступила чужа сила, матеріялісти не мали сили проти неї стати.

А життя потребує таких ідеалів, для яких чоловік жертвував би все, а навіть своє життя.

Коли італійський патріот, Гарібальді, збирав повстанців для освободження Італії, то казав: „Ходіть за мною! Я не обіцюю вам смачних страв, але голод; ні гарних одеж, тільки лахи; ані вигідного життя, тільки терпіння; ані довгого вдоволеного життя, — тільки смерть". І було багато тих, що за його покликом пійшли, маючи на увазі вартнійшу ціль, ніж розкішне життя.

Казав Христос, що Царство Боже здобувається силою, — отже посвятою, працею, трудами. Лише так здобувається те, що гідне, велике і святе. Чи наука, чи майно, чи повага в людей, чи праведність, — все те здобувається лише щирою працею.

Праця і посвята лежала в основі Христової науки. Сам Він забираючись до голошення своєї науки, постив і молився 40 днів і ночей. А посилаючи Апостолів, Він казав: "Я посилаю вас як ягнят між вовків". І коли християнство перемогло тих, що мали силу меча, то лише великим терпінням, великою жертвою і працею.

Християнська наука була тою, що виступала проти матеріялізму, — проти самолюбства, проти розкошей, проти власного вузкого задоволення.

На такім підкладі Свята Церков встановила обовязкові пости, а найважніший з них Великий Піст.

Історія каже, що Великий Піст встановлено ще десь в Апостольських часах. Ігнатій Богоносець, писатель з 1-го віку по Христі, згадує вже Великий Піст. А св. Кирило Єрусалимський наклинкуючи до хоронення посту каже: "Тілько літ провів ти в трудах для тіла, то чому не можеш посвятити 40 днів для користи твоєї душі?"

Перші пять тижнів Великого Посту встановлені по приміру Христового 40-дневного посту, а тиждень послідний присвячений страстям Христовим.

Згадуючи Великий Піст давних християн, каже св. Іван Золотоустий: "Нема нині ані шуму, ні крику, ні різання мяса, ні бігання кухарів; все те спинилося, і наше місто (Царгород) виглядає, як честна, смиренна і праведна жінка. Коли згадаю о тій зміні, то дивуюся силі посту, як він, війшовши в совість кожного, перемінив думки, очистив розум не тільки начальства, але і звичайних людей, не тільки чоловіків, але і жінок..."

Ось в чім сила посту! Це час, коли християнин повинен застановитись над собою, розглянути і зважити себе, спинити свої лихі і нерозумні забаганки і старатися піднести себе до життя розумного, здержливого і примірного.

Піст має на увазі здержування себе від вибагливих страв, одначе і щось більше. З постом повинні спинитися танці і галасливі забави та безкорисне марновання часу. Багато чого християнин повинен відмовити собі для посту, багато забутих обовязків він може взяти на себе, багато занедбаної гідної праці він може і повинен виконати. Лише таким ладом чоловік піднесесь морально і стане високо понад низким матерія[redacted]

Хто з таким розумінням постить, той приносить жертву Богу, вчиться панувати над собою, виробляє в собі розум і сильну волю, і так стає кращим для себе, для людей і для Бога.

ПОВАЖАННЯ РОДИЧІВ В ІНДІЯН.

Кожний нарід на світі, навіть той, що в наших очах може бути некультурним і диким, має свою культуру. А в тій його культурі можуть бути такі цінности, яких деколи не має культура визначних народів.

Берімо американських індіян...

Першою і найважнішою справою в їх культурі є — з самого малку защеплювати в дітей обовязок та послух для родичей та поважання старших. І ті, що віддавна досліджували індіянське життя, кажуть, що нема другого народу на світі, в якого діти більше слухали би і поважали би родичів і старших взагалі.

Звертало увагу дослідників, що в індіян вистарчає одного спокійного батьківського слова, щоби діти сповняли волю батька. Без криків, без погроз.

Оден з дослідників оповідає таке: Коли батько зауважить, що чужий син, чи дочка дуже дбає про свого старого батька, чи матір, то збирає свої діти і показуючи здалека, каже: „Бачите який той син, яка та дочка добра! Вони памятають, що і вони самі будуть колись старі і немічні і будуть потребувати помочі".

Так показавши, індіянин звичайно закінчує:

— Нехай Великий Дух (Бог) має таких дітей в своїй опіці й обдарує їх довгим життям!

ДАВНА ДРУКАРСЬКА ШТУКА.

Друкарська штука була відома в Китаю вже в семім столїттю по Христі. До таких заключень прийшов французький вчений Пелліо. Папір знали китайці вже в 105-ім, а чорнило 500 літ по Христі.

Будийські магічні формули друкувалися вже в 764 році по Христі.

З Китаю переходила друкарська штука до країв на східних берегах Середземного моря, звідтам до Марокка, а звідтам перенесли магометани друкарську штуку до Еспанії.

Мали і римляни знати друкарську штуку коло часів Христа, але пізніше її [redacted]

ПАРАЛІЖ НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧИ.

Тисячу миль на північ від Винипегу шириться пошесть діточого паралїжу. Там в трох тижнях вмерло 13 ескімосів. А 13 частинно спаралїжованих ескімосів привезли до Винипегу для лїчення. Крім них восталося на півночи 60 легко слабих. Туди їздило 5 лїкарів на розсліди.

ЖЕРТВИ ВОГНЮ.

В неділю, 27 лютого, згоріло в місточку Мордені, Ман., шестеро молодих людей в домі Нойфелдів мабуть менонітів, а з тих 5 сестер й один чужий хлопець, що в тім домі жив. Огонь почався коло 3-ої год. по півночи. Ніхто з тих, що прибігли до огню, не чув ніякого крику, так виходить, що всі шестеро могли подушитися димом, нім огонь розгорівся.

Сестри, що згоріли, були в віку 8, 10, 14, 20 і 21. З них найстарша працювала в Винипегу і лише приїхала додому вгостину. Хлопець, Сторей, мав 19 літ. Мати погорівших 24 лютого приїхала до Винипегу на кілька днів, де ще було її дві дочці крім тої, що поїхала до Морден. Батько згорівших вмер в днинi 1947 р. Перед двома роками родина Нойфелдів числила 12 осіб, а тепер є лише шестеро. Страшна історія!

БАГАТО ЛЮДЕЙ ПОГОРІЛО.

В Галіфаксі, в східній Канаді, згоріло 3 березня 8-ро людей, коли в будинку повстала експльозія, а за нею огонь. Згоріла Марія Кітінг, 45 літ, дві дочці, 15 і 16 літ і син 9 літ. Крім того ще чотири чоловіки, отже всіх осмеро. А один покалічений вмер в шпитали.

В Мускегон, Міш., згоріло 3 березня 10 осіб, а то мати і її осмеро дітей та ще один чоловік. Причина огню — експльодувала нафтова піч.

В Стилвотер, Н. Й., згоріло 3 березня 4-ро людей в фармерськім домі, — сліпий чоловік, два його внуки і робітник.

Так одного дня 22 згоріли, а один ранений помер.

СНІГ ЗАСИПАВ ЗАЛІЗНУ ДОРОГУ.

В долині Фрейзер, Б. К., зсунулося з гір багато снігу і каміння 3 березня, і засипало головну залізничу сіенарську лінію. Поїзд, що їхав з Монтреалу, мусів назад вертатися, перебрався на лінію сіпіарську і тоді поїхав до Венкуверу. Так спізнився 9 годин

ГОДУЮТЬ З ЛІТАКІВ КОЗИ.

В околицях Винипегського Озера голодують цеї зимни дикі кози і серни, отже їм кидають поживу з літаків, а саме — паперові торбинки, в яких є по 25 фунтів пшениці. Коли така торбина впаде, вона роздирається і пшениця розсипається досить широко. Цею справою занялося товариство спортовців, ловців та управителі елевейтрів. І якраз елевейтри дають потрібну пшеницю.

ВЕЛИЧИНА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Комуністична партія в Росії є тою машиною, тою поліційною організацією, що підганяє ціле життя мільйонів людей вперед. Яка ж та партія велика? Правитель України, Хрущов, недавно казав, що на Україні комуністична партія числить 684,275 членів. З того виходить, що лише 6 і пів процент населення України є комуністами, бо дійсні комуністи є лише в партії. А 93 і пів проценту є робучою силою, якою комуністи орудують.

ДОБРА ОДЕЖА ДЛЯ ФАЄРМАНІВ.

В Стейтах вдалося зробити таку одежу для фаєрманів, що буде їх більше охороняти перед огнем, ніж дотеперішні одежі. Нова одежа має в собі алюміній, отже в ній можна приблизитися до газолінового огню, що має горяча 1,800 степенів Фаренгайта.

РОСТУТЬ НОВІ ЗУБИ.

В Лейк Гюз, в Каліфорнії, 94-літному Джорджови Ризлейови починають рости нові зуби. Вже два показалися, а дальші показуються. Послідні свої зуби він стратив перед 20 літами.

„ВІСТНИК"
Друге і [illegible] Українське [illegible] в Канаді, [illegible].
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
[illegible] для [illegible] в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

НЕВМИРУЧІСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Мав Український Нарід багато визначних людей, були князі, гетьмани, політики, завзяті борці, громадські діячі, письменники, — однакож всі вони належать нині більше до історії, ніж до теперішности. Їхня праця мала велике значіння в своїм часі, але живих звязків з нинішним життям вона має небагато.

Не те з Шевченком. Від його народження маємо 135 літ, а від смерти 88 літ, однакож ніхто і не подумає, що ті довгі літа віддалили від нас Шевченка; що для нинішного життя він вже далекий, чужий. Всі відчувають, що Шевченко є таким живим, таким близьким нинішному життю, як був він перед 88, 90, чи 100 літами.

Шевченко не належить до якоїсь одної історичної доби, — він належить до всего необмеженого часу, яким поступає життя Українського Народу.

Минаються старші покоління, приходять нові, а Шевченко не минається, — він живе разом в кожним поколінням як близький, як рідний, як любий і потрібний.

Шевченко відійшов лише тілом, але його душа живе вічно з його народом, і всі ей присутність відчувають; всі розуміють, що без неї була би в українськім життю велика порожнеча.

Згадує Шевченко в "Кавказі" Прометея, що приніс людям з неба огонь, і за те терпів опісля від заздрих богів велику муку, — а якраз тим Прометеем для Українського народу був він сам — Шевченко. Він приніс українцям такий огонь, якого ніхто другий з українців не приніс, і за нього довелося йому також багато терпіти.

Розкрийте "Кобзаря", а зараз почуєте подих його животворного огню. Відчує його дитина, відчує хлопець, відчує дівчина, відчує і дочка, і мати, і батько; відчує звичайний чоловік, відчує вчений, відчує громадський працівник..

Бо його бесіда сягає найглибших основ людського життя; вона проголошує те, що завсіди доторкається найважніших життєвих потреб і найшляхотніших почувань людської душі.

Тому не диво, що до Шевченкової могили сходилися українці з далеких сторін, як до святого місця, з поклоном його памяти; тому то спомин по нім став всенародним українським святом...

— —

Яка широка, яка далекосягла була журба Шевченка про Український Нарід, показує вже самий заголовок його "Послання", який звучить: **"До мертвих і живих і ненароджених земляків моїх в Україні й не в Україні сущих моє дружнєє Посланіє".** На подібний лад мабуть ніхто з українців не говорив. Тут минувшина вяжеться нерозривно з сучасністю і будучиною, і з тими українцями, що ще ненароджені, отже які аж колись прийдуть; тут звертаєсь Шевченко з наукою і закликом не лише до тих, що живуть на Українській Землі, але і до тих, що поза нею, — отже і до нас тут нині звернене його Посланіє.

На такий лад говорили лише дійсні пророки, тому то і до Шевченка імя Пророка прикладається.

Крім "Послання" маємо ще "Заповіт", де знов виступає тая ж велика журба Шевченка про долю своїх українських братів і сестер. Він рад і по смерти, коли прийдуть нові покоління, дивитися на їх вільне, кровю окроплене життя; і він рад, щоби ті дальші і далекі покоління споминали його, як свого близького, рідного, як доброго члена їх великої родини.

Ось чим Шевченко відріжняється від других визначних українців, що жили перед ним, або після него. Вони були працівниками для свого часу, а він був пророком, що своїм зором обнимав і минуле, і сучасне і будуче Українського Народу. Тому то він і для будуччини лишився таким близьким, немов він нині живе між нами так, як жив він перед 88 літами.

Він і нині нам — не в Україні сущим (не на Україні живучим) — такий близький, такий дорогий, такий рідний.

— —

Важніші події в життю Шевченка.

Родився Шевченко 9-го березня 1814 року на Київщині, в родині панщизняків Григорія і Катерини, що походила з родини Бойків. Шевченків кликали ще Грушівськими, отже справжнє призвище Шевченка є Грушівський. Родина Шевченка була власністю змосковщеного німця Енгельгардта.

Мати Шевченка померла, коли було йому 8 літ, а батько, коли Тарас мав 11 літ.

Одинокою школою Шевченка була дяківська школа. Решту освіти здобував він сам читанням та бесідами з розумними людьми. Опісля Енгельгардт бере Тараса на послугача і з ним будучий поет дістається до Петербурга.

Тут знакомиться він з малярем Іваном Сошенком, а той знакомить його, хлопця з малярським таланом, з іншими визначними людьми, і ті ціною 2,500 рублів (подібно як тут 2,500 долярів, або і більше) викупили його на волю 4 травня, 1838 року, коли Шевченкови було 24 роки. Тепер почав він вчитися малярства в Академії, а рівночасно почав писати вірші. І перший його вірш, "Причинна", належить до 1838 року.

Поетичний талан Шевченка найкраще піднявся 1845 року.

В 1846 році засновуєсь тайне Кирило-Методиївське Братство, до якого належав і Шевченко.

В 1847 р., 5 квітня, арештували Шевченка на донос студента Петрова, а також арештували товаришів Шевченка — Костомарова, Куліша і др.

Шевченка московський уряд покарав найтяжше, віддавши його до війська на ціле життя і заславши в пустинні околиці, де каралося більше таких засланців.

Приятелі Шевченка, головно ж графиня Толстая, постаралися, що Шевченка пущено на волю, хоч і під нагляд поліції. Перед виходом на волю з Новопетровської кріпости Шевченко почав писати свій "Щоденник". Вийшов Шевченко на волю 2 серпня, 1857 року.

Побуваючи знов на волі думав Шевченко одружитися і зажити десь на Україні, але не довелося. Він помер в Петербурзі 10 березня 1861 року.

В травни того ж року перевезено його тіло на Україну і похоронено над Дніпром коло Канева, на Чернечій Горі, де поставлено на могилі величавий памятник — великий залізний хрест. І там при покладенню тіла Тарасового підчас Панахиди сказав протоієрей [illegible]:

"Минуть віки, й далекі нащадки дітей України побачать і пізнають, хто був Тарас Шевченко..."

КІЛЬКА ПОРАД ТИМ, ЩО ПИШУТЬ.

Тим, що лише принагідно пишуть до часописів, а в цім випадку до Вістника, придадуться уваги, чи пригадки, які їм самим можуть не приходити на гадку.

Отже хто пише на машинці (на тайпрайтрі), повинен писати рідко, щоби було місце на справки, коли треба їх зробити. Де рядки йдуть тісно, там і на поправки нема місця і друкарам тяжше читати і набирати.

Папір не мусить бути дуже добрий, але такий, щоби письмо читко виходило.

Найкраще, коли письмо буває лише на одній стороні картки.

Хто пише, то повинен сам опісля написане уважно перечитати і поробити справки.

Хто пише рукою, повинен писати так виразно, щоби не було трудноощей в відчитуванню. І ставити рядки рідко.

Добре буде, щоби той, хто забираєсь писати, найперше зробив начерк того, що має писати. Або щоби написав, а потім уважно перечитав і все переписав, чи переробив. Перший раз написане завсіди виходить слабше, розтягло, занадто балакливо.

Хто ж раз написане ще раз перепише, то вибере що найважнише і найконечніше, а неважне вилишить. Воно забере більше часу, але зате вийде красше і в редакції буде треба робити менше поправок. А без того в редакції треба деколи присилане переписувати.

Фахові письменники вміють писати, але й вони нераз свої власні важніші статті переписують, щоби зробити їх красшими, сильнішими і стислішими. Відомо, що деякі визначні письменники і кілька разів переписували свої твори, нім їх друкували. В тім власне письменницька тайна.

Коли ходить про Вістник, то треба памятати, що його обєм невеликий і тому статті повинні бути можливо короткі. Та хто подбає, то і в короткій статті скаже те найважніше, про яке йому ходить. А коротке може бути краще і ядерніше, ніж надто довге.

Коли редакція щось справляє, чи вкорочує, то треба памятати, що це її обовязок, бо вона до якоїсь міри відповідає і за те, що другі пишуть.

Ці уваги можуть придатися тим, що пишуть, тай редакції заощадять вони непотрібної праці.

ПІСНЯ ПОКАЯННА.

Як гляну в жизнь мою глибоко,
Сльозами заливаесь око,
Пекучими жалю сльозами
Над всіми моїми гріхами.

Кожний крок мій не йшов до Бога,
Грішна була життя дорога,
Забував я Закон Святого,
Не зберігав себе від злого.

Гідність людську нераз забув я,
Обовязок нераз минув я,
Забував я правду о смерти:
Гідно жити — щоб гідно вмерти.

Безвартнього було немало,
А на добре часу не стало,
Змарнував я талантів много,
І лишився я без нічого.

Для Тебе Христе ця хвилина!
Йду як Марія Магдалина, —
Щиру мольбу Тобі приношу,
Прости мої гріхи — я прошу.

ПРОПОВІДЬ НА ПІСТ ВЕЛИКИЙ.

"І бачив я: ось се з небесними хмарами йшов Син чоловічий. І дано Йому власть і славу, щоб усі народи Йому служили; власть його віковічна і царство Його не повалиться" — (Даниіл 7:13-14.)

Слова пророка Даниіла не є одинокими в Старім Завіті. І другі пророки подібно говорили, і Псальмопівець про те говорить.

Ті предсказання приняв жидівський нарід і твердо в них вірив, тому перемагав всі трудноощі, які перед ним ставали. Хоч і не розумів точно того Царства, яке Месія мав принести.

Христос — це Месія. Він прийшов, взявши на себе образ чоловіка, бо лише так міг Він передати людям свою науку. А царство його мало сягати поза державні границі, воно мало розтягатися на всі народи.

Його наука встановила те Царство, і сила його була така велика, що сильна римська держава його не перемогла. Бо Його Царство було більше, ніж римське царство. На запит: "Чи ти є царем?", Христос відповів: "Я цар, але царство моє не з цього світа".

Впродовж віків багато царств проминуло, але слова Христа зосталися в повній могучости. Вони є тою силою, що будує Царство Боже і якого просимо: "Нехай прийде Царство Твоє".

Спаситель мусів до людей людськими словами людськими способами говорити, тому приняв Він людську подобу, тому Він і зветься Сином Чоловічим. І як такий, Він народжуєсь, а дальше ходить поміж народ і проповідує. Коли ж відходив, то полишив Апостолів, кажучи: "Як мене Отець післав, так я вас посилаю". Так створив він своє Царство — свою Церкву.

В народних оповіданнях говориться, що дорогоцінних скарбів стерегли не люди. Так і дорогоцінні Божі скарби стереже Христова Церква. "Хто слухає вас мене слухає", казав Спаситель Апостолам, маючи на увазі своє Царство свою Церкву, в якій провідником і учителем, і сторожем святих скарбів є Дух Святий.

Існують нині людські царства, однакож їх сила ограничена. Мають вони визначних своїх людей, але з ходом часу вони зникають і забуваються. А в Церкві Христос жив і живе дотепер. А це тому, що Христос був не тільки чоловіком, але Богом і чоловіком, і тому власть Його непереможна. Його наука і дальше проповідується в Церкві на престолі, як вона була принесена на Голгофті. І при тім спомині Христос є і буде повіки.

Через св. Хрещення стає чоловік членом Церкви, стає дитиною Божою, а з тим стає борцем і воїном за Правду Христову, за Царство Боже. І хто щиро стає таким воїном, той одержує силу Духа Святого, як її одержали були Апостоли. Не силу меча, але силу віри і витревалости душевної, і тою силою святі мужі перемагали земних правителів, перемагали силу меча.

І Церква Божа не полишає своїх вірних ніколи. Через провід церковний, через священиків вона проводить своїх вірних від дитинства до кінця їх життя. Вона зустрічає їх, як новонароджених дітей, веде їх дорогою життя і заводить їх до порога вічности.

Щирий християнин може завсіди сказати словами Апостола: "І живу вже не я, а Христос проживає в мені" (Гал 2:20.)

Каже ап. Павло: "Чого око не бачило, ні ухо не чуло, і що на серце людини не впало, те наготовив Бог тим, що люблять Його". (1 кор. 2:9). Це говорить Апостол про тих, що віра їх не "в мудрости людській, а в силі Божій". Про тих, що в усіх своїх ділах за першу основу ставлять щиру віру в Бога і шукають сили в Його помочі. Бо лише на таких підвалинах будується Царство Боже.

В нашім туземнім світі болюче відбивається боротьба цього світу з Царством Божим. Отже коли ми воїни за Божу Правду, то узброївшись в віру, надію і любов, йдімо відважно вперед проказуючи: "Нехай прийде Царство Твоє.

о. Митрат Іван Данилюк.

ВЕЛИКОДУШНИЙ СЕЛЯНИН.

Було це давно в північній Італії. В Альпах впали великі сніги, отже з весною почалися великі повени. Ріка Адіжа заливала околиці, нищила мости, будинки.

Коло міста Верони вода забрала міст, а на самій середині зосталися лише підпори, що міст підпирали, і на них лишилася хата чоловіка, що збирав оплату від тих, що через міст переїздили. І в хаті була родина з кількох душ. Сила води була така, що кожної хвилі могла ті підпори знищити і хату забрати.

З берега люде бачили небезпеку для родини, але як їй дати поміч? Тут же явився і Пульверинський князь і проголосив, що дасть сто секинів (тодішні гроші) тому, що поїде човном і перевезе родину на берег.

Але ніхто не зголошувався. Небезпека була така очевидна, що ніхто на гроші не лакомився.

Нараз звився на березі кремезний селянин. Почувши про що йде річ, він скочив в човен і поплив до хати, що була над водою посеред ріки. Довго він змагався, але вкінці доплив. Люде, що в хаті були, по шнурі поспускалися до човна, а поки минуло знов кількось часу, люде вже були на березі. Коли ж опинулися, то їх хата вже плила з водою.

Приступає тоді князь до селянина і каже:

— Гідний відважний чоловіче! Ти виконав велике діло, отже тут маєш належну нагороду. Твоє життя дійсно було в небезпеці!

І простягнув до нього калитку з грішми.

Але селянин грошей не взяв. Замість того він сказав:

— Я свого життя за гроші на небезпеку не виставляю, бо моє життя вартніше, ніж гроші. А коли мав би я його дати, то хіба для такої справи, що вартніша від всіх грошей. Тай моє життя додаткових грошей не потребує, бо я сам собі на піддержання мого життя і моєї родини зароблю.

— Але ж я обіцяв, — каже князь, — що дам нагороду тому, хто тих людей вратує.

— Коли так, — каже селянин, — то дай гроші тим людям, яких Бог поміг мені вратувати. Їм тепер треба помочи, а не мені. Бог дав їм свою поміч, бо ти не міг її дати, ані я не дав би без Божої помочі, а тепер черга на тебе, щоби ти поміг в тім, в чім можеш помогти.

— То хоч скажи, яке твоє імя, — каже тоді князь, на що селянин:

— Це маловажне! Бо не моя сила, але Боже Провидіння вратувало тих людей. Богу треба за те подякувати.

Сказавши те він відійшов, не давши навіть свого імени.

Це справді був великий християнин!

МЕНІ ОДНАКОВО.

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісінько мені!

В неволі виріс між чужими,
І неоплаканий своїми
В неволі плачучи умру,
І все з собою заберу,
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.

І не помяне батько з сином,
Не скаже синови:
"Молись!
Молися сину! За Вкраїну
Його замучили колись!"

Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злі люде
Присплять лукаві і в огні
Її окраденую збудять
Ох неоднаково мені!

Тарас Шевченко.

В травні, 1847 року
В цитаделі в Петербурзі

ПОГИНУЛИ СТУДЕНТИ.

В Гембієр, Огайо, запалився студентський дім при Колегії, отже згоріло 8 студентів. Поранених є 26. Будинок з перед 125 літ, і цілком згорів. Шкода в грошах мільйон долярів.

МОЛОКО І ЯЙЦЯ БЕЗ КАРТОК.

Дотепер в Англії яйця і молоко можна було купувати лише за картками (решин), а тепер можна буде купувати без карток, хоч дехто каже, що це лише хвилеве.

ЧИСЛО ПАСАЖИРІВ ЧЕРЕЗ АТЛЯНТИК.

Їзда літаками зросла нині до великих розмірів. Коли в 1947 р. число пасажирів літаками між Америкою й Европою виносило яких 193,000, то в 1948 р. перелетіло вже коло 350,000.

Всіх що переїхали Атлянтійський океан між Америкою й Европою кораблями і літаками в 1948 р., виносило 1,055,923. Але з Европи до Америки переїхало багато більше, ніж з Америки до Европи.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до:

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВОЛОДИМИР, А РИМСЬКИЙ КАТОЛИЦИЗМ.

КАТОЛИЦЬКІ ВИДАННЯ ПРО ВОЛОДИМИРА.

Не зайвим буде згадати хоч деякі католицькі недавні видання, що говорять про Володимирів католицизм. Берімо видання канадійські і частинні їх вислови.

Коротка Історія України — о. П. Божик, Йорктон, Саск., 1945:

"Греки і українці визнавали тоді (в часах Володимира) головство Намісника Христового Папи Римського". — Стор. 15.

Хрещення України — о. Божик, Йорктон, 1938:

"Св. Володимир охрестився і помер в той час, коли в цілім світі була одна Церква, якою володіли Папи Римські..." Стор. 22.

Католицька Церква в Західній Україні — Мондер, 1947:

"Християнство, що його приняв і завів в Україні Вел. кн. Володимир Святий, було хоч і східне, візантійське, то не православне в теперішнім його розумінні, а католицьке". — Стор. 6.

"Берестейська Унія" — о. Степан Семчук, Винипег, Ман., 1946:

"Сам Володимир був під незаперечним впливом західної культури і католицької релігії, котру приняв у своїм хрещенню". — Стор. 4.

Короткий Нарис Історії Української Католицької Церкви — о. Степан Тарнавецький, книжочка видана на мімографі без зазначення місця і року, сторін 68:

"Українська **Церква за Володимира Великого є КАТОЛИЦЬКОЮ, зединеною з Римом**". — Стор 1.

Це кілька примірів того, як запопадливо католицька політика висуває нині всюди Володимирове католицтво, роблячи висновок, що Український Нарід від Володимира був залежний від Риму, отже і тепер повинен бути. Додати треба, що поза згаданими виданнями є ще інші, а між ними католицькі календарі. Окремо про Володимирове католицтво пишесь багато в українських католицьких часописах.

Згадаємо ще дещо з недавних европейських видань.

Віра Наших Предків — Т. Коструба, Інсбрук, 1946:

"Від охрещення України аж до початків XII в., коли в нас остаточно закріпилася перевага Царгороду в обсаджуванні митрополичого престолу, Україна була зовсім і без сумніву католицька". — Стор. 2

Українська Католицька Церква — Проф. Д-р М Чубатий, Регенсбург, 1946:

"Князь (Володимир) бере архиепископа з Болгарії, Івана, створюючи у своїй державі **самостійну церковну провінцію**, що на зразок болгарського патріярхату зберегла звязки з Апостольським Престолом". - Стор 5.

Енцикліка папи Пія XII, в 350-ліття зединення Української Церкви з Апостольським Престолом — Рим — Гроттаферрата, 1946:

"Так напр. славний князь Св Володимир хоча взяв від східної Церкви літургічні обряди і священні церемонії, у свідомості свойого становища не тільки стояв до кінця в единості католицької Церкви, але й дбав пильно за приязні взаємини між Апостольським Престолом і своєю державою". — Стор. 5.

Поза наведеним в згаданій папській Енцикліці повно балачок про те, як щиро папи дбали про уніятів під Польщею і якого щастя там уніяти зазнавали, — що є кричучим фальшованням історії тих часів. Бо ж Історія каже, що Польща була пеклом і для православних і уніятів, а папи в дійсности помагали не уніятам, але полякам.

Цих кілька наведених примірів вистарчить, щоби виразніше освітлити нинішну католицьку політику відносно Володимирового католицтва.

ЗНОСИНИ УКРАЇНЦІВ З ЗАХОДОМ І РИМОМ

Де говориться про католицизм Володимира, там в католицьких виданнях подаєсь звичайно чимало нібито історичних примірів на те, якто українців завсіди щось тягнуло до західної Европи і до Риму. Вже княгиня Ольга нібито вдавалася до німецького цісаря Оттона за латинськими епископами і священиками. А дальше тісні зносини з Заходом, а то і з Римом мали українські князі, вони дружилися з західними пануючими, приймали в себе всяких висланників Заходу; папа коронував князя Данила на короля; митр. Ізидор заключив унію з Римом; князь Острожський хотів унії з Римом ітд. ітд.

Але всі ті приміри не мають для нинішного життя ніякого практичного значіння. Раз тому, що це зносини одиниць, які звичайно мали на увазі не релігійні, але політичні цілі, — король Данило хотів папської помочи проти татар; митр. Ізидорови (грекови) ходило про ратовання грецької держави; справа з Ольгою більше ніж неясна і взагалі неправдоподібна; Острожському не ходило про таку унію, як Рим розумів... Друге, що багато з тих примірів побудовано на припущеннях, здогадах, натяганих, перекрученнях і недоговорках. Показуєсь те, що в користь Риму, а промовчують те, що виходило на велику шкоду українцям.

Зносини річ звичайна між живими людьми. Українці мали всякі зносини з Царгородом, з Московщиною, з Польщею, з Туреччиною, з татарами, з шведами, але з того не можна висновувати, що нині українці мають бути залежними від тих, з ким вони мали зносини.

Зносини... Але які кривди заподівала українцям Московщина, Польща, турки, татари, а також і Рим! Про те треба би найперше говорити, а не про самі зносини.

І тому то висновки, що коли українці мали які зносини з західною римо-католицькою Европою, або з Римом, то це вже має нині рішати про їх належання до Риму, — це робота для баламучення українців.

Про те можна би багато сказати, а тут лише загально звертаєсь увагу на висування тих зносин римськими політиками, які так хочуть вговорити в українців, що українець про свою повну самостійність не повинен і думати.

Отже ті "зносини" треба окремо мати на увазі.

ДАВНИНА ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

В Алтайських горах, в Монголії, в Азії, знайдено гроби, які показують, що багато понад 2000 літ цивілізація в тих сторонах стояла досить високо. На горах земля ніколи не розмерзається, отже в гробах затрималося все таким, яким було перед 4 чи 5 тисячами літ. Отже знайшли там в однім гробі татуоване тіло (з прикрасами на шкірі) чоловіка і дівчину музикантку. Також знайшли позолочений повіз (віз, бричку), шкіряні килими, позолочені деревляні корони, бронзові зеркала, столи, всякі прикраси та крашені кожухи. Колись люде давали помершим до гробів такі річи.

ВИСЛІВ НАПОЛЕОНА.

Раз французький цісар, Наполеон Бонапарте, говорив з панею Кампан і сказав:

— Самої звичайної шкільної науки для дітей замало; треба ще чогось більше, але чого? Сама звичайна наука не дасть належного виховання.

На те Кампан коротко відповіла:

— Треба матерей!

— Так, так! — потакнув тоді Наполеон, — це той спосіб виховання, якого треба! Отже треба найперше виховувати матерей, щоби знали, як дітей виховувати.

БЕЗ МАТЕРІ БУВ БИ БЕЗБОЖНИКОМ.

Яке значіння має добра наука матері, покаже оцей примір...

Джан Рандолф, американський державний муж, сказав таке:

— Я був би безбожником, коли б в мене не було одного важного спомину про мою покійну матір. Я все пригадую, як вона брала мене за руку, казала ставати на коліна (вклякнути) і казала за собою повторяти: „Отче наш, котрий еси на небі..."

ДО ВЕРХА НАЙВИСШОЇ ГОРИ.

Найвисший верх в Гімалайських горах звесь Нанга Парбат, і він високий 26,661 стіп понад поверхнею моря. Це найвисший верх гори на землі і до самого верха ще нікому не вдалося дістатись.

Тепер готовиться туда йти норвежська експедиція з професором університету в проводі. Головна трудність в тім, що там на горах лежать великі маси снігів і час від часу сніг той всувається і все замітає перед собою.

ДИКУНИ ПОНИЩИЛИ 10 ХАТІВ.

Коло озера Лонгбов Лейк недалеко Кенори, Онт., є хати, де їх власцителі, чи приїзші гості перебувають літом. Отже якісь дикуни понищили 16 з тих хатів, і понищили так дико, як лише може бути. Двері і вікна повідривали, в стінах повирубували діри, поломили хатну обстанову (меблі), побили начиння і погнули ножі та вилочка, порозрубували матераци, порозбивали кухні і ледовники, понищили образи, подерли фіранки. З деяких домів дещо з собою позабирали.

Покищо невідомо хто це зробив, і незрозуміло, кому прийшло на гадку хати нищити.

МАБУТЬ УБІЙНИК ШІСТЬОХ ОСІБ.

В Англії арештували Джана Джорджа Гейга, 39-літного, про якого думають, що він замордував шість осіб, а їх тіла мав розпустити в сірчанім квасі, щоби затерти сліди. Про найновіше вбивство вже певні, а мав він і до других признатися: Сам він фабрикант. Очевидно робив він це для грошевих здобутків.

МОЛОДИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ.

В Мейплвуд, Н Дж., 16-літний Реймонд Велш, застрілив свого товариша — 15-літного Янушкевича. А застрілив з кріса купленого за Янушкевичеві гроші. А Янушкевич закрався був до склепу і забрав звідтам ті гроші. Ось так одно з другим повязане.

РИБАЛКИ ПОПЛИЛИ НА ЛЕДІ.

На озері Мішиган відкололася велика крига леду, може 20—30 миль довга, та широка і поплила, а на ній поїхало 50 до 60 риболовів. Рибаків думали ратувати літаками, коли вдасться їм спускатися на лід і забирати риболовів.

КАТЕДРАЛЬНА ГРОМАДА У ВИНИПЕГУ, МАН.

РІЧНІ ЗБОРИ

Річні збори Української Греко-Православної Громади (Катедральної) Пресвятої Тройці у Винипегу відбулися 1-го лютого в салі Українського Народного Дому, Ворвіс і МекҐрегор. Склад уряду та комітетів при уряді є ось такий:

Головна Екзекутива: голова — А. Павлик, 181 Севен Оакс Ейв.; заст. голови — П. Кондра, 1855 Пембина Гайвей; касієр — І. Долинчук, 502 Парр Ст.; рек. секр. — П. Крипякевич, 1148 Даллінг Ст.; директори: І. Ф. Паламарчук, Бокс 54, Р.Р. 1, Винипег; М. Кравчук, 221 Валворал Ст.; Ів. Семенюк, 285 Спенсія Ст., Винипег.

Контрольна Комісія: А. С. Врик, Я. Колтон, пані О. Войценко.

Будівельний Комітет: І. Р. Соломон, 150 Севен Оакс Ейв.; Н. Воднарчук, 411 Талбот Ейв.; П. Ковтун, 230 Антерст Ст.; І. Гадюса, 385 Форбій Ст.; Н. Долинчук, 129 Селкирк Ейв.; Т. Цитаневич, 556 Ст. Джанс Ейв.; П. Павлюкевич, 7 Веннериел Ейв.; Ів. Вахняк, 461 Логан Ейв.

Статутова Комісія: Судця Я. В. Арсенич, І. Р. Соломон, Я. Масцюх, В. Сарчук, Ів. Сирник.

Комітет Недільної Школи: п-на Марія Марко, панна Галя Лавадрук, панна Михайлина Данильчук, пані Н. Сарчук, пані Вочинська.

Комітет Підприємств: пані М. Симчич, пані М. Совсук, панна А. Фігус, С. Слипук, П. Крипякевич.

БУДОВА КАТЕДРИ

Прелімінарні проєкти будови на Річних Зборах. — Головна увага за минулий рік була звернена на підготовку плянів для будови Катедри. Для цього був розписаний конкурс, з якого вибрано один проєкт найбільше відповідний для Церкви і для громади та який найкраще відповідає канадійським обставинам. На Річних Зборах Будівельний Комітет вже представив шкіци вовнішного вигляду, як також внутрішний вигляд Церкви і салі під Церквою. Льокальні архітекти дальше працюють над детайльними плянами будови, яка починається весною.

Катедра буде пятибанна, дійсно українського стилю, з часів гетьмана Мазепи. Пляни, що їх льокальні архітекти опрацьовують, є на підставі проєкту, виготовленого архітектами Олексою Повстенком і Юрієм Корбином.

Катедра має бути побудована на просторій площі коло С. Джанс Парку, зі східного боку Мейн Стріту, між Бойд і Каледж Ев. Під всякими взглядами це є одне з найкращих місць у північному Винипегу; головно під взглядом транспортаційним це є перехрестя всіх головних трамваїв і басів. Площа є на 200 через 250 стіп розміру. По середині площі, около сорок стіп від хідника, починається церковний будинок. По обох боках лишається около 50 стіп вільної площі. По другім боці катедри лишається ще вільної площі на 75 через 200 стіп.

Висота Катедри буде сягати вище всіх будинків в північному Винипегу. Від землі до хреста на бані буде поверх 150 стіп.

ЗБІРКА ФОНДІВ НА БУДОВУ

Інтензивна Кампанія між членами громади. — Будівельний Комітет вже почав інтензивну кампанію за збіркою фондів на будову між членами нашої громади. Комітет має повну надію, що до весни фонди, зібрані між самими членами, вистарчать на розпочаття будови.

—x—

СФОРМУВАЛАСЬ УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА

Иннісфрі, Алта. — Недавно сформувалась тут Українська Православна Громада і негайно кілька членів зложили фонди й купили площу під церковний будинок у місточку Иннісфрі. Ще минувшої осени влаштовано успішний базар, з якого дохід пішов на церковний будинок. Треба згадати, що й наше жіноцтво не дармує: на дохід церкви жінки приготовили чайну гостину, дали накривало (ковдру) на розігравку і влаштували забаву (пущення).

Кілька разів мали ми Богослуження, які відправив о. Хрустовка з Вегревил, Алта. Тимчасово Богослуження відправлялись в англійській Об'єднаній Церкві. На Пресвятої Богородиці загостив до нас є о. Хрустовкою, о. Данилюк, який недавно приїхав із скитальщини. По Богослуженню слідувала перекуска, яку приготовило жіноче товариство, а потім о. Данилюк сказав промову про скитальщину та про рідний край. Цей день надовго залишиться в памяти присутних.

Хоч і з малим капіталом, але невдовзі думаємо приступити до будови власної церкви. Ми віримо, що всі ті, які адеклярували нам поміч, не тільки зложать обіцяні суми, але й станут церковними членами і допоможуть морально й матеріяльно адмінтувати почате діло.

Член.

—x—

ЗРІСТ ЧЛЕНСТВА

Членство громади постійно зростає. — За минулий рік громада збагатилася дуже добрими і досвідченими членами. Кілька з них навіть увійшли в склад уряду та різних комітетів. Також можна завважити дуже добре заінтересовання церковною справою між молоддю. Навести хіба факт, що до головної екзекутиви та до різних комітетів увійшло двох сумківців і три сумківки.

Т-ВО „ДОЛЯРА-НА-МІСЯЦЬ"

Дають одного доляра на місяць аж доки будова не скінчиться. — Сумківці зорганізували товариство при громаді, цілею якого є вобовязати якнайбільше членів для допомоги в будові, а головно молодших, які не можуть дати більшої суми в один час. Кожний член вплачує одного доляра на місяць, або наперед платить 12 долярів на рік.

За Уряд громади:
А. Павлик, голова,
П. Крипякевич, секретар.

З ЖИТТЯ В СТІНЕН, САСК.

Для 16 січня ц.р. відбулися Загальні Збори Української Православної Громади в Стінен в приміщенню п. Охітви, заслуженого діяча в Стінен. Збори привітав парох Всеч. о. Майба та в своїй промові побажав успіху громаді в її праці на будуче. Ухвалено висоту річної вкладки та рішено приступити до будови власної церкви.

Для будови церкви вибрано спеціяльний комітет. До нового заряду вибрано: Р. Веренюк, голова; В. Вуцал, секретар; І. Варал, місто-голова; пані Марія Чемерис, скарбник; Т. Юкальчук, заст.

Контрольна Комісія: М. Охітва, А. Анака.

Братчиками вибрано: П. Петричку, А. Анаку, Ф. Стасюка.

Сестричками вибрано: Анну Гуцал, Василину Литвинку, Марію Анаку (ж. Андрія), Марію Анаку (ж. Миколи).

Братчики і сестри мають турбуватися про церковні потреби в громаді.

Цілі загальні збори перейшли у взірцевому порядку та атмосфері братньої любови. Дай Боже, щоб і по інших наших громадах так відбувалися збори.

Присутний гість.

—x—

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА

Церковне життя парохії Укр. Православної Церкви розвивається нормально і пливе спокійним руслом. Парохія відбула свої річні збори на початку року. До заряду на цей рік вибрані: Іван Дух, голова; І. Шмильський, заст. голови; П. Чайковський, секретар; В. Н. Ґеник, касієр. Старші брати: Ю. Фіцич, А. Фик і Д. Гриньків.

Що місяця відбуваються сходини громади й полагоджуються справи, що виринають із ходом життя.

Перед Новим Роком була Святочна Різдвяна Вечера в Народнім Домі. При тій нагоді проспівано наші традиційні коляди. А присутні зложили 120 долярів на церкву.

На місячних зборах рішено цьогороку устроїти базар на користь церкви, який відбудеться восені. Від якогось часу наша церковця вже переповнена побожними вірними. Отже час приготовлятися до будови нової, обширної, величавої церкви.

Прибувають нові члени. Від річних зборів вписалося вже десять нових членів. Господь поблагословив зерно нашої Церкви в нашім місті і воно росте, поширюється, розвивається.

Кореспондент.

—x—

З ПРОЩАННЯ ЧЛЕНІВ

Вернон, В.К. — День 14-го лютого останеться милим споминном для п-ва Полегоньких, бо того дня їхні знайомі, рідня й приятелі та члени православної громади й Народного Дому влаштували їм прощальний вечерок перед їх від'їздом на постійний побут в Алберті.

П-во Полегонькі не довго проживали в нашій околиці, але за той час ми пізнали їх як добрих та щирих людей. Вони були членами православної громади й Народного Дому у Верноні, до й думали на стало замешкати. Обставини однаке склалися інакше і п-во Полегонькі набули в браток готель в Алберті.

Пан В. Галкан сказав на адресу п-ва Полегоньких кілька слів щирих побажань і вручив їм дарунок від присутних. Після того п. С. Мохорук зробив апель до присутних, щоб вони причинилися до розбудови нашої преси — Українського Голосу й Вістника. Присутні зложили 11 дол., як тут подається: по 1 дол.: Л. Полегонький, С. Попільчак; по 70 центів: В. Винничук; по 50 цт.: С. Мохорук, В. Фарина, М. Лучак, М. Дмида, В. Галкан, О. Скорець, І. Малиш, В. Рупташ, І. Кучір, Н. Малиш, В. Мойсюк, Е. Юрійчук, О. Лучак, Е. Андрусів; по 30 цт.: В. Дучак; по 25 цт.: Т. Врічка, П. Лучак, Н. Юсип, Ю. Попюк.

Присутний.

З ПОХОРОНУ ДМ. ГОРЕНЮКА

Мусідора, Алта. — На обіді після похорону Дмитра Горенюка переведено збірку на народні цілі, на які жертвували слідуючі: по 1 дол.: Всеч. о. А. Хрустанка, Всеч. о. І. Швець, п-во С. та І. Орелецькі, І. Купченко, п-во Купер, Н. Орелецький, п-во Д. і Ф. Ільків, Д. Логозар, А. Веренька, М. Маріян, І Паламарчук.

По 50 цт.: Н. Тома, Н. Купченко, А. Колісняк, Д. П. Ільків, Ю. Храпко, О. Паламарчук, І. Маріян, М. Руснак, О. Мандрусяк, С. Фіярчук, М. Мандрусяк, В. Купченко.

По 25 цт.: М. Російчук, Ю. Максимюк, А. Гуменюк, П. М. Ільків, С. Тома, А Томич, Н. Ільків, І. Ефтода, Н. Ефтода, М. Волошин, М. Фіярчук, М. Рибак, Н. Енігур, М. Павличук, І. Голинський, І. Ільків, М. Волошинюк, Н. Мандрусяк, Ю. Сандуляк, пані Марія Храпко, пані Г. Лучак, Е. Мандрусяк, І. Залар, І. Качмар, В. А. Ільків, Е. Кривенчук, М. Костюк, М. В. Ільків, Е. Ільків, А. Качмар, Е. Колісняк, Г. Гентюк, Р. Івасюк, М. Ілюк, І. Павличук, В. Швець.

По 15 цт: М. Павличук. Разом $26.15. З того 5 долярів на розбудову Українського Голосу, 5 дол на Вістник, 5 дол. на Дівочий Інститут, $5.65 на Колегію св. Андрея, а 5 дол. на Комітет Українців Канади.

Учасники похорону.

—x—

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

(Увага: Через брак місця, жертви по одному долярові й менше поіменно не оголошується.)

Свящ. А. Хрустанка	37.50
Свящ. І. Кусий:	
Рідждайна	9.60
Айтуна	11.15
Ґудія	10.58
Фенвуд	7.00
Свящ. В. Федак:	
Ватерфорд	22.40
Ст. Кетеринс	20.80
Гримзбі	8.50
Свящ. В. Апонюк	50.00
Свящ. Л. Дячина	42.75
Свящ. П. Мельничук	36.45
Свящ. П. Савчук	35.00

Свящ. Ф. Керніцький	59.00
Свящ. О. Іванюк.	14.00
Свящ. Е. Грицина:	
Етелберт	24.90
Рорктон	16.25
Веллв	13.80
Дaвфин	13.76
Косів	11.60
Ґарленд	7.15
Богдан	6.52
Велі Ривер	5.35
Ворд	4.15
Свящ. П. Запаринюк	9.25
Свящ. П. Гацький:	
Вест Форт Вилям	19.45
Форт Вилям	8.00
Свящ. В. Олійник	35.00
Свящ. М. Юрківський	15.00
Свящ. О. Майба	23.00
Свящ. Ф. Кульчинський:	
Паплар Парк	7.00
Іст Селкирк	5.00
Дуфрост	6.50
Свящ. Т. А. Горбай.	
Петлюра	5.50
Шортдейл	5.50
Гилберт Плейнс	5.00
Дрифтинґ Ривер	5.00
Ленард	3.50
Роблин-Зелена	3.00
Шел Велі	2.50
Д. Іванків, Скатленд, Онт	5.00
О. Цьотка, Бирдмор, Онт.	10.50
Свящ. В. Слюзар:	
Д. Житарук	2.00
І. Барабаш	1.25
Загальна збірка	17.20
Свящ. С. П. Симчич.	
Венкувер.	
С. Вовк	2.00
Загальна збірка	37.30
Ереcі, Б. К..	
Я. Рибалка	2.00
В. Хорт	2.00
Анна Хорт	2.00
Загальна збірка	17.00
Свящ. В. Сенишин.	
Елк Пойнт	14.90
Стрий	15.00
Бойн Лейк	2.00
Ґлендон	4.00
Сенді Репидс	7.80
Спеден	20.00
Смокі Лейк	13.50
Вилна	2.50
Белис	16.50
І. Некула, Биг Медов	1.50
Свящ. І. Дмитрів:	
Виннипег	52.15
Свящ. М. Фик:	
Серині	16.10
Федора	13.45
Торебі	5.50
Васетна	24.15
Егремонт	7.50
С. Саміля, Редвей	2.00
Редвей, заг. збірка	20.50
Войд	4.50
Редвотер	6.00
Калмар	4.55
Свящ. Д. Кирстюк:	
І. Чижевський, Вернон	2.00
А. Іричук, Вернон	2.00
Вернон, загальна збірка	21.70

(Дальше буде)

БОГОСЛУЖЕННЯ в Летбридж, Алта.

В летбридж, Алта відбудеться Богослуження 13-го березня, в год 11.30, в англіканській церкві. Богослуження відправить прот. Іван Данилюк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицина.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Субота — Рорктон (Великодна Сповідь).
20. Неділя — Рорктон.
26. Субота — Велий Ривер (Вел. Сповідь.
27. Неділя — Веллв (Великодна Сповідь.
29. Вівторок — Драй Рива (Вел. Сповідь.
30. Середа — Ворд (Великодна Сповідь.
31. Четвер — Богдан (Великодна Сповідь.

КВІТЕНЬ:

1. Пятниця — Веллав (Великодна Сповідь.
2. Субота — Давфин (Великодна Сповідь.
3. Неділя — Давфин.
7. Четвер. Благовіщення — Ґарленд (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь.
10. Неділя — Етелберт.
14. Четвер — Сифтон (Сповідь).
15. Пятниця — Давфин (Сповідь).
16. Субота — Косів (Сповідь).
17. Неділя Квітна — Косів.
21. Страстний Четвер — годо. 10 рано Служба в Давфині Страсти в год. 7 веч. Давфин.
22. Велика Пятниця — Косів, год. 10 рано. Давфин, год. 2 пополудні. Рорктон, год. 8 вечером — Винос Плащениці і свяч. пасок.
23. Вел. Субота. Свячення пасок:— Сифтон, год. 10 рано Драй Ривер, год. 11 перед обід. Ворд, год. 12 в полудне. Етелберт, год. 1 пополудні. Ґарленд, год. 2 по полудні. Богдан год 4 по обіді. Велий Ривер, год. 6 вечером Еппинт год. 7 вечером.
24. ВЕЛИКДЕНЬ — Веллав, год. 12.05 в ночі. Косів, год. 5 рано. Давфин, год. 8 рано. Сифтон год. 3 попол. Вечірня. Давфин, год. 7 ввечері. Вечірня
25. Світ. Понеділок — Велий Ривер.
26. Світ Вівторок — Рорктон.

Адреса Бокс 778 — Давфин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Бюкенен.
27. Неділя — Вимер.

КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Канора.

Box 425 — Канора, Саск. — Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячина.

БЕРЕЗЕНЬ

20. Неділя — Принс Алберт.
27. Неділя — Вірдейл.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сенишина.

БЕРЕЗЕНЬ

20. Неділя — Бойн Лейк (Вел. Сп.)
20. Неділя — Ардмор (Великодна Сповідь) о. В. Бойчук
26. Субота — Спеден (Бог і спов.)
26. Субота — Лесард (Вечірня і сповідь) о. В. Бойчук.
27. Неділя — Спеден.
27. Неділя — Лесард о. В. Бойчук.

Поч Скринка 309 Смокі Лейк. Алта Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

БЕРЕЗЕНЬ

19. Субота — Федора (Великодна сповідь)
20. Неділя — Федора.
26. Субота — Торебі (Великодна сповідь).
27. Неділя — Торебі.

Адреса Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апоновича.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Норт Бетафорд.

Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Кагани (Сповідь).
27. Неділя — Гемани (Сповідь).
30. Пятниця. Преп. Олексія — Іспас. (Сповідь).

Адреса Box 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

БЕРЕЗЕНЬ.

20. Неділя — Сиидова.
27. Неділя — Мазепа.

УВАГА Вчасі богослужень, в кожному місці буде відбуватись Великодна Сповідь перед Утренею і вчасі Утрені.

Тел. 796 — Йорктон. Сaskк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнилиці.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Ґарлентон.
20. Неділя — Сірко (о. Яковкевич)
27. Неділя — Вайта.
27. Неділя — Толстой (о. Яковчевич)

Адреса Вайта. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Прот. Дм. Фоків.

БЕРЕЗЕНЬ

20. Неділя — Тиндал (Сповідь).
27. Неділя — Попларфілд.

Адреса 932 Причард аве Виннипег Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.

БЕРЕЗЕНЬ

19. Субота — Ст Джулієн Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
20. Неділя — Ст Джулієн. Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
26. Субота — Єлов Крік. Сл Божа і сповідь дітей і старших
27. Неділя — Єлов Крік. Сл Божа і сповідь дітей і старших

КВІТЕНЬ

2. Субота — Вакав. Служба Божа і сповідь дітей і старших
3. Неділя — Вакав Служба Божа і сповідь дітей і старших
7. Четвер Благовіщення — Смате Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
10. Неділя — Тернопіль. Сл. Б. і сповідь дітей і старших
15. Пятниця — Аляена. Сл. Божа і сповідь дітей і старших
16. Субота — Калворт Сл. Божа і сповідь дітей і старших
17. Неділя — Калворт Сл. Божа і сповідь дітей і старших

Адреса: Скринка 155 — Вакав. Саск Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

БЕРЕЗЕНЬ:

15. Вівторок — Кобзар (Сповідь)
19. Субота — Стінен (Сповідь веч.)
20. Неділя — Стінен (Сповідь 10 год рано)
26. Субота — Пайн Ривер (Сповідь)
27. Неділя — Пайн Ривер (Сповідь)

При кожнім Богослуженні — відправа Сорокоустів.

Адреса Box [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіховича.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Кадет (Великодна Сповідь
26. Пятниця Раніш Освячена Літургія — Гронлид північна.
27. Неділя — Брукебі (Вел. Сповідь)

Адреса Бакс 47 Гронлид. Саск

КВІТЕНЬ

3. Неділя — Гронлид північна. — Сповідь.
5. Вівторок. Поклони — Гронлид Каплиця.
7. Четвер. Благовіщення Пр Бог. Брукебі Сповідь
10. Неділя — Годсон Бей Сповідь.
15. Пятниця Літур. Раніш Освяч. Дарів — Гронлид. Капл. Спов.
17. Неділя Квітна — Кадет. Спов.
20. Страст Середа — Ватсон Спов.
21. Страст Четвер — Ватсон Спов.
22. Вел. Пятниця — Гронлид півн.
23. Вел. Субота — Гронлид Каплиця. Сповідь
24. Великдень — Гронлид північна (По других громадах оголоситься)
25. Велик Понеділок — Гронлид над річкою.
26. Велик. Вівторок — Брукебі.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

16	С	3	Свщмч. Евтропія, Клеоника
17	Ч	4	Преп. Герасима Волога.
18	П	5	Мч. Конона, преп. Марка
19	С	6	Аморейських 42 мучеників
20	Н	7	2 Посту Свщмч. Херсон.
21	П	8	Преп. Теофілакта ісповід.
22	В	9	†40 муч. Севастійських
23	С	10	Муч. Кондрата, Кипріяна
24	Ч	11	Софронія патр. Єрусал.
25	П	12	Теофана ісповідн., Григорія
26	С	13	Никифора патр. Царгор.
27	Н	14	3 Посту — Хрестопоклінна
28	П	15	Муч. Агапія, Пупліа.
29	С	167	Серапіона архиеп. Новгор.
30	С	17	†Преп. Олексія чол. Божого
31	Ч	18	Кирила архиеп. Єрусалим.

КВІТЕНЬ:

1	П	19	Муч. Хрисанта і Дарії
2	С	20	Отців Івана, Сергія,
3	Н	21	4 Посту. Ап. Якова. Хоми
4	П	22	Свщмч. Василія презв.
5	В	23	Преп. Никона Печерського
6	С	24	Поклони. Преп. Артемона
7	Ч	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	П	26	Собор Арх. Гавриїла
9	С	27	Матрони Солунської
10	Н	28	5 Посту. Преп. Евстратія
11	П	29	Преп. Марка еп. Аретус.
12	В	30	Преп. Івана Ліствичника
13	С	31	Преп. Іпатія Чудотв. Печер.
14	Ч	1	Марії Єгипетської, Геронтія
15	П	2	Преп. Тита, муч. Амфіяна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Петлюра (Великодна Сповідь).
27. Неділя — Ґрендвю (Великодна Сповідь)

КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Ленард (Великодна Сповідь).
7. Четвер. Благовіщення — Дрифтінґ Ривер (Вел. Сповідь).
10. Неділя — Гілберт Плейнс (Великодна Сповідь).
17. Неділя — Шортдейл (Великодна Сповідь)

Адреса. Поч скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бойковича.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Субота — Інсінгер місто. Спов.
20. Неділя — Льора.
22. Вівторок — коло Жучкових — Сповідь.
26. Субота — Едмор. Сповідь.
27. Неділя — Вимор.
28. Понеділок — Фоми Лейк — Сповідь.
29. Вівторок — Тафиел. Сповідь.
31. Четвер — коло Купровських — Сповідь

КВІТЕНЬ

3. Неділя — Вест Брук.
7. Четвер. Благовіщення Пр. Бог. Інсінгер місто

Адреса: Шіго. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Уланa.

БЕРЕЗЕНЬ:

20. Неділя — Оксборо.
27. Неділя — Глен Евін (Сповідь).

КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Виста.
7. Четвер. Благовіщення — Менаl.
10. Неділя — Січ.
17. Неділя Квітна — Росборн.

Адреса Почт скр. 84 Оксборо, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ:

20. 2 Нед. Посту Голос 6. УЄ 6. Літ Ап. Жидів 1: 10—14 і 2: 1—3. Єван. Марка 2 1—12.

27. 3 Нед. Посту Голос 7. УЄ 7. Літ Ап. Жидів 4: 14—16 і 5: 1—6. Єван. Марка 8: 34—38 і 9: 1.

КВІТЕНЬ:

3. 4 Нед. Посту Голос 8. УЄ 8. Літ Ап. Жидів 6 13—20. Єван. Марка 9 17—31.

7. Благовіщення УЄ Луки 1: 39—49. 56. Літ Ап. Жид. 2: 11—18. Єван. Луки 1: 24—38.

10. 5 Нед. Посту. Голос 1. УЄ 9. Літ. Ап. Жидів 9: 11—14. Єван. Марка 10: 32—45.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1949. ЧИСЛО (843) 7

ПРОТИРЕЛІГІЙНИЙ ПОХІД В НІМЕЧЧИНІ.

Є з Европи вісти, що в большевицькій части Німеччини починається наступ на релігійне життя. Переписку духовенства і телефони віддано під нагляд поліції. В Саксонії, Турингії і Мекленбургу всі релігійні зібрання заборонені, крім самого Богослуження. З тим розвязуються всі релігійні організації й інституції. В Турингії оголошено, що церковні записки хрещень, слюбів і похоронів не вважається урядовими записками, отже є безвартніми. Це значить, що їх поницщать. Так не можна буде вже довідатися про людей того, що про них записано в церковних метриках.

ПЕРЕПРОДУЮТЬ ДО ПОЛЬЩІ.

До Франції спроваджують з Америки багато машинерії та подібного віби на те, щоби тим заосмотрювати господарські потреби західної Европи, а тепер виявляється, що ті речі перепродуєсь до Польщі, себто до Росії. Цим занимається фірма, що прибрала собі назву Форда. Це йде проти пляну Маршала, який зазначує, що нiщо, яке належить до того пляну, не сміє йти до країв, яких цей плян не обнимає.

В ЧЕХОСОВАЧЧИНІ ПРОТИ РАДІЯ.

Чехословацький большевицький уряд недавно рішив, що всі радія, які загал має, мусять бути передані урядови, а лишаються лише ті, якими на приказ уряду будуть публично заінтересовувати людей. Всіх радієвих апаратів буде там понад два мільйони. Уряд хоче, щоби ніхто не міг чути того, що зпоза Чехословаччини говориться.

МАДЯРЩИНУ СИЛЬНО ОГОРОДЖУЮТЬ.

З Мадярщини тікало кожного місяця коло 1000 осіб до частини Австрії, що є в руках західних держав. Тепер починають утікати ще більше то католики, боючись переслідувань, то господарі від будучих колхозів. А границя між Мадярщиною й Австрією має 300 миль.

Тепер большевики повирубували дерева попри границю, побудували вежі для сторожів, а крім того їздять з псами попри границю, щоби нікого з Мадярщини не випустити.

РОСІЯ ЧІПЛЯЄТЬСЯ ШВЕЦІЇ.

Росія післала вже другу ноту Швеції, де закидає їй переслідування російських громадян, які є в Швеції. Видно, що Росія шукає зачіпки. А Швеція майже сусідка Росії

ПОМЕР ІВАН РАКОВСЬКИЙ.

В Нюарку, Н. Дж., в Стейтах, помер 1-го березня, проф. Іван Раковський, 9 тижнів по приїзді до Америки, в 75 році життя. Родився він 1874 р., був членом Наук. Т-ва Шевченка, написав багато наукових праць з природничих наук. Був головним редактором першої Української Енциклопедії, був професором Українського Університету і Богословської Академії у Львові.

Похорон відбувся в Нюарку 4-го березня в греко-кат. церкві. Похоронений на цвинтарі св. Хреста коло Нюарку.

З НАГОДИ СВОГО 25-ЛІТНОГО ЮВІЛЕЮ — ВІСТНИК

звертається до своїх читачів і передплатників з просьбою, щоби принесли йому ювилейний дар, — а то найперше нових передплатників.

Про значіння Вістника на протязі 25 літ говорить редакційна стаття отцего числа, яку кожний повинен уважно прочитати.

Редакція Вістника.

ПОЛІТИЧНІ ПОХОДИ ЗАБОРОНЕНІ.

В Лондоні в Англії заборонено політичні походи вулицями міста на протяг трох місяців. Приводом до того був зудар комуністів з походом групи Мозлея, т. зв. "Юнійним Рухом". По 20 долярів кари наложено на 12-ох комуністів, а ще коло 20 будуть судити, що противилися поліції, яка берегла походу. В зударі було ранено коло 20 осіб, а в тім 8 поліцаїв. Кілька соток поліції треба було кілька години, щоби спинити заворушення.

Мозлей опісля заявив, що таким ладом забороняється в Англії волю слова заходами комуністів, однакож його група знайде інший вихід. Групу Мозлея вважають фашистською.

ЗАГАДОЧНІ ОГНІ В ТУРЕЧЧИНІ.

З Інстанбулу (з Царгороду) доносять що там послідними часами було багато огнів в військових заведеннях, що заподіяли великі шкоди. І так згоріла фабрика амуніції, де згинуло 32 особі. В Тузлі, в військовім порті згоріла велика стація, де були радарові прибори прислані з Америки. В Адані огонь був в військовім шпиталі. Коло Царгороду повстав огонь в великім складі амуніції, де була експльозія, яку чути було багато миль. Ще в іншим місци згорів військовий рекрутаційний будинок. Всі ті огні були в двох тижнях.

В Туреччині комунізм проголошено протизаконним, та все ж комуністи є. Недавно арештовано 12 комуністів, що займалися большевицькою пропагандою, отже і згадані огні можуть з ними вязатися.

ВТІКАЮТЬ З СОВІТСЬКОГО РАЮ.

Є вісти з Франкфурту, з Німеччини, що місячно втікає з Росії під опіку західних аліянтів коло 300 осіб. Третина з того, це російські службовці й урядовці та військові. Деякі з них приносять важні і потрібні вісти для аліянтів.

Є ВЖЕ АРАБСЬКІ СКИТАЛЬЦІ.

Війна в Палестині вигнала багато арабів на скитальщину. Таких арабських скитальців числять тепер на 750 тисяч. А ще гірше, що нема ними кому занятися, отже з голоду і зимна гине їх денно коло тисячі. Тепер жиди роблять заклики за помочею тим арабам кажучи, що таке лихо може викликати в арабів фашизм, під чим треба розуміти велику ненависть до жидів. Ті арабські скитальці знаходяться в околицях поза Палестиною, головно в Зайорданії.

ВИДАТКИ КАНАДИ.

Загальні видатки Канади на слідуючий грошевий рік, що починається 1-го квітня, 1949, мають виносити 2 більйони, 217 мільйонів і 678,181 долярів (2,217,-678,181). Видатки теперішнього року 2,190,563,482.

З того видаток на краєву оборону піднесено на 124 мільйони на слідуючий рік, що буде разом 375 мільйонів.

На допомогу родинам піднесено з 276,500,000 на 276,500,000

Пенсії з 65 мил на 71,500,000.

Підвишку зроблено і на інші видатки.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР В КАЛІФОРНІЇ.

Березня 15, огонь знищив в Овкленд, Кал., найбільші військові американські доки (портові будівлі) в західній Америці та склади. Шкода один мільйон долярів. Огонь підносився до 700 степ. Згоріло багато газоліни, фарби, гуми і др. Допускають, що хтось міг навмисне підкласти огонь.

ГАЛАБУРДА В ЦЕРКВІ.

В англіканській церкві в Лондоні вийшла недавно галабурда. Група крикунів почала верещати підчас Богослуження, отже поліція вигнала крикунів, а то 11 чоловіків і 6 жінок.

ЕВРОПА НЕ ДІСТАНЕ БОМБ.

В Вашингтоні рішено видати на озброєння европейських держав один до двох більйонів долярів, однакож жадна держава не дістане атомічної бомби. І не тільки те, бо навіть не буде ніде в Европі складу атомічних бомб. Все, що Америка дасть, то артилерію, танки та іншу зброю. Знов же Англія та Франція будуть достарчати другим державам літаки.

ПРОБУДИЛАСЯ В ДОМОВИНІ.

В Шангаю, в Китаю, недавно стояло на березі ріки 30 домовин з помершими, яких мали перевезти на другу сторону і там похоронити. Нараз хтось зауважив, що одна домовина наче рухаєсь, а дальше почув стогін. Коли отворили, то найшли 6 літню дівчину, що була жива, але дуже ослаблена. Її забрали до шпиталю, де вона прийшла до сили. Опісля відшукали її батька і матір.

ПОМЕР АРХІЄП. МАРКЕВИЧ.

В пятницю 18 березня 1949, помер в Виннипегу, в шпиталі св. Йосифа, голова польського незалежного костела в Канаді, архієп. Павло Альфонс Роман Маркевич, проживши 68 літ. Урядово його церква (костел) зветься Апостольська Католицька Польська Церква в Канаді. Архієпископом поставили його в 1945 р. архієп. примас Карфора з Північно-Американської Старої Римо-Католицької Церкви в Шікаго, та еп. Мазур з священиками.

Родився Маркевич в Перемиськім повіті в Галичині, як син багатого дідича. Теольогію скінчив в Кракові. До Америки прибув 1908 р., а по 2 роках прибув до Канади і став священиком незалежного костела в Виннипегу. Епископом став в 1914 році. Похорон назначено на суботу 26 березня. Був він знаний деяким українцям по всій Канаді.

СЛОВА ОДНО — ДІЙСНІСТЬ ДРУГЕ.

В філядельфійськім "Шляху" є стаття: "В чому Лежить Віднова й Сила Народу", де порівнуються колишні переживання жидів з нинішними переживаннями Українського Народу. Через нелад між жидами була ослабла їх сила і тоді римляни над жидами запанували; а під пануванням римлян почала занепадати мораль життя... Отже щоби життю дати нової сили взагалі, то треба піднести моральну силу народу. Це відноситься і до українців під цю хвилю..

Що моральна сила є основою всеї життєвої сили, з тим треба годитись, але де "Шлях" шукає тої сили, це інша річ. От що він каже:

"Лікарем нашого українського народу має бути Католицька Церква Вона лиш здібна збудити з анемічного летаргу, пасивности та індиферентизму український нарід. Вона має силу спамятати його Вона може його обновити. Вона влие в нього свіжу силу та дасть йому єдність.

"Лиш католицька Церква та її школи можуть виховати ідейне покоління, котре готове принести жертву й посвяту для культурного розвою українського народу та його здвигнення з упадку."

З наведеним вже згодитися не можна, бо слова розходяться з дійсністю.

Алжеж ще недавні часи, коли українцям греко-католикам проповідувано, що "Церква має бути Христова, а не народна". Під подібним заголовком була видана навіть окрема книжочка Але загляньмо до історії, то хіба знайдемо там, що Католицька Церква коли небудь піднесла Український Народ і давала йому силу? Ні!

З заведенням унії 1595-6 р католицизм тільки й робить, що нищить українську силу З католицької сторони йдуть проєкти, щоби українців держати в підданстві, в темноті, убожестві і погорді. З розбором Польщі приходять уніяти під Австрію голі і босі — без свідомости, без своєї інтелігенції; без народного проводу, і без думки навіть хто вони такі. Треба було 60 літ часу, щоби вони прокинулися, отямилися і почали думати, що вони за нарід.

Та і тут католицизм не ширив народної свідомости. Це робили тут довгий час гр.-католицькі священики, але якраз ті, що руководились українською справою, а не католицизмом; ті, що були в неласці католицького проводу. Першого з них Шашкевича католицький провід переслідував за його українську працю і передчасно загнав до гробу. Тай потім не було краще коли б подрібно справу розглядати.

Не дав католицизм моральної сили і давній та недавній Польщі. Коли б там така сила була, то не було би розбору Польщі в 18-ім віку. Не було би і того лиха в недавній Польщі

Не дав католицизм великої моральної сили і Франції, а навіть самій Італії, де нині розпаношився большевизм до великих розмірів. Таке і з недавною горожанською війною в Еспанії.

Що ж до української свідомости, то не росла вона впливом, чи працею Католицької Церкви, тай не працею найщиріших католиків. Шевченко, що найбільше причинився до розбудження народної свідомости і праці, не був католиком.

Це все відомі факти, отже бесіда, що аж Католицька Церква може дати українцям моральну, а з тим і всяку силу, не має жадних основ.

Силу може дати лише щира самостійна, власна українська праця, український розум, український досвід. Коли ж ходить про Церкву, то моральною силою в українськім життю може бути лише Церква Українського Народу, незалежна від чужих властей і від чужих впливів.

ПРОМОВА СУДІЇ АРСЕНИЧА.

В неділю 20 березня пополудни, виголосив промову в Народнім Домі в Винипегу судія Арсенич на чайнім прийняттю, влажденім заходами Народного Дому.

Бесіда була присвячена справі Українського Голосу, дирекції якого Арсенич був довголітним президентом.

Бесіда була незвичайно інтересна. Промовець почав від часу, коли Українського Голосу не було, перейшов до часу, коли почалися заходи коло зорганізовання Української Видавничої Спілки, і змалював ті труднощі, які Український Голос переживав в перших літах свого існування. Він згадав поіменно багато тих, що з повстанням і працею Укр. Голосу були звязані. Він окремо представив, яку велику культурну працю виконав Український Голос за час свого існування.

Бесіда була інтересна ще і тим, що він пригадав багато справ, які вже позабувалися, багато людей, своїх і чужих, які мали діло з українським життям.

Спинюючись на 1-ій і 2-ій іміграції до Канади, він сказав, що нинішна третя іміграція приносить з собою поважну розумову силу і зможе зробити багато добра, коли зрозуміє тутешне життя і поставиться до нього тактовно.

Після промови переведено збірку уділів (шерів) і жертв на розбудову Укр. Голосу, що принесла мабуть далеко поза 500 долярів.

СИЛА РОСІЇ І СИЛА ЗАХОДУ.

Нині, коли відносини між Росією і Заходом дуже напружені, робляться обчислення, яку силу мала би Росія, а яку Захід, коли б прийшло до війни. Росію треба розуміти з тими державами, які вона в другій війні забрала; Захід з всіми тими краями, які в випадку війни стали би з Заходом.

В силі Заходу на першім місци стоять Злучені Держави, що мають 150 мільйонів населення Дальші Англія 48¾ міл. населення); Франція (41¼ міл.); Бельгія (понад 8 міл.); Голяндія (9¾ міл.); Люксембурґ (289 тисяч); Данія 4 міл. і 146 тис.); Норвеґія (3 міл. і 145 тис.); Італія (46 міл.); Греція (7 міл. 450 тис.); Туреччина (19 міл. 200 тис.); Канада (12 міл. 883 тис.); Австралія (7 міл. 581 тис); Нова Зеляндія (1 міл. 802 тис.), Полудиева Африка (11 міл. 391 тис). Всего разом майже 272 мільйони

Еспанії, що має коло 27 міл населення, Захід до себе не приниммає

З Росією є Чехословаччина, Польща, Болгарія. Румунія, Мадярщина (Угорщина), Альбанія, і певна річ, Юґославія. Населення їх всіх без Юґославії (17 міл. населення) числять на понад 225 мільйонів, хоч можна думати, що дійсне число є багато більше До сили Росії треба дочислити і тих большевиків, що є в краях західної ґрупи.

ЗА СКАСОВАННЯМ СМЕРТНОЇ КАРИ.

Бувший суддія, Гамилтон, говорив недавно в Виннипеґу, що він є проти смертної кари за вбивство. Він казав, що деколи суд може помилитися, а тоді лиха не направить. До вбивства може причинитися розумова слабість. За вбивство може ще хтось другий бути винен. Смертна кара не зменшує числа злочинів, бо от минулого року такі злочини збільшились на 20 процент, а від 1933 до 1946 на 50 процент. А вкінци смертна кара не дає злочинцеви нагоди покаятися.

КИСІЛЕВСЬКА І ПАВЛИКОВСЬКА У ВИННИПЕГУ.

В неділю 20-го березня, на масовім вічу в Виннипеґу виголосила сильну промову Ірина Павликовська, що приїхала була з Европи на Український Жіночий Світовий Конгрес, який відбувся в Филаделфії, Па., а звідси загостила на якийсь час до Канади. Вона гарною і ядерною мовою передала гіркі переживання українців від початку минулої війни дотепер і подрібно зазначила, які завдання стоять дальше перед українцями в Канаді супроти тих, що перебувають ще на еміґрації в Европі. Окремо підчеркувала гірку недолю матерей з дітьми, яких чоловіки погинули. Їм важко жити там, їм тяжко в дальший світ видістатись, отже задачею українського жіноцтва тут буде в першій мірі дати їм можливу поміч.

Вона заявила, що поміч, яку подавано скитальцям звідси, була і є великим ділом і що дальше треба таку допомогу давати. Нині є ще 80,000 українців на скитальщині. Її промова зостанеться довго живою в памяти тих, що її чули.

Другою по ній бесідницею була 80-літна бабуся, виглядом як добра рідна мати, і як на свій вік, ще енерґічна, відома провідниця жіночого руху за морем, Олена Кисілевська. Її бесіда, це була бесіда досвідченої матери, довголітної громадської працівнички, що і тепер ще не рада поза працею лишатися.

Говорячи про нинішне положення українців в Европі, вона клала натиск на конечність спільної праці усіх ґруп, бо лише спільними силами можна велике діло виконати.

І хоч промови тягнулися досить довго, зібрані заявляли, що були би ще довше слухали. Багато слухачів не вдержались при тих промовах, щоби не заплакати

Згадане віче (концерт-віче) вийшло старанням Централі Комітету Українок Канади.

При кінци віча була збірка, що принесла коло 1000 долярів

ХОЧУТЬ УПРОСТИТИ ПИСАННЯ.

В англійськім світі нераз піднoшено справу англійського писання в тім напрямі, щоби те писання упростити, викидаючи непотрібні букви та ще що. Тепер знов цю справу підніс відомий старий письменник, Бернард Шов. Він каже, що коли б писання упростити, то можна би заощадити багато тон паперу і багато часу та праці Цю справу піднoсять також інші.

ВРАТУВАЛИ ВІД ОГНЮ.

В Мартінез, в Каліфорнії, перевернувся трок, що віз 8,000 ґальонів ґазоліни і повстав огонь. Їздця (драйвера), що провадив трок, припняло, отже фармери з пятьох місточок докладали всіх сил через дві годині, щоби не допустити огню до їздця, що був закритий азбестовим мокрим покривалом. Вкінци вдалося відорвати перед і так чоловіка вратували.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

пятої колонии в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві. Книжка про діяльність комуністичної Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати. Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20цт. Для книгарень звичайний опуст.

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE [illegible] McIntyre Bldg. Winnipeg, Canada

ВЕЛИКОПОСТНІ ПРИГАДКИ.

Коли хтось з молодих думає, що краще, коли б посту не було, бо тоді можна би без перестанку танцювати, — то дива нема. Молоді по молодому думають, як люде недосвідчені. Але бувають і старші, яким здається, що молодий вік є лише для танців, забав і марновання часу.

Але воно не так! Молодий вік є для поважного приготовання себе до дозрілого віку. Коли молодий хлопець заставляє себе до шкільної науки, яка йому аж колись придасться, то чому він не має заставити себе до поважного культурного приготовання, щоби так і тепер і колись бути поважним чоловіком і громадянином? Чому молоді мали би цілий час оглядатися лише назад на діточий вік, з якого виходять, і час від часу туди ще вертатися, замість дивитися вперед до життя поважнішого, гідного, розумного, яке на них жде.

В Євангелію читаємо, що молодий чоловік приходив до Христа питати: "Що мені робити, щоби досягнути Царства Небесного?" Це було велике питання! Та уявімо собі іншого молодого чоловіка, що питав би Христа: "Що мені робити, щоби якнайдовше міг бути в молодечих гуртах і танцювати, танцювати, танцювати...?" Що ми нині подумали би про такого? Яким чоловіком буде такий в старшім віку?

В Старім Краю на Українській Земли коли надходив Великий Піст, то нікому молодих на гадку не приходило, що піст є тягарем. Ні! Там кожний хлопець і дівчина розуміли, що це час, коли вони повинні показати свою гідність перед Богом, перед своєю совістю і перед людьми, і радо та щиро вести себе якнайбільше примірно і здержливо, та сповнити точно обовязки, які час посту на них накладає. Це були гідні сини і дочки своїх батьків!

І в Канаді відомі випадки, де поважні українські хлопці і дівчата при запросинах до танців (на шкільній забаві) казали учителеві: "Я танцювати не можу, бо в мене піст". І певна річ, що про таких пішла добра слава поміж учителями

Молоді нераз питають: "А чому в других людей молоді танцюють коли хочуть? Чому там нема заборони...?" Але таке питання зводиться і до того: "Коли чужі зле роблять, то чому нам не можна? Коли чужі йдуть самопас, то чому ми не маємо йти? Коли в чужих нема стриму, то нащо його в нас? Коли чужі про себе не дбають, то чому ми про себе маємо дбати? Коли чужі сходять на дрантя, то чому нам не сходити...?

Це відноситься і до посту і до всіх справ в життю. Не те треба робити, що чужі нерозумні люди роблять, але те, чого вимагає наша власна гідність і що роблять чужі поважні люди.

Відомий такий примір:

— Були в школі в Канаді два студенти приятелі — українець і неукраінець І каже українець свому приятелеви:

— Ви будете мати свята, отже в вас є піст.

— Так, — потакнув запитаний, — ми тепер піст маємо.

— А чи ти також постиш?

— Так, пощу? —

— А я думаю, що не постиш... Певне, що постить твій звичайний простий нарід, а ти ж студент...

На те приятель:

— А чим я гірший від мого народу? Коли я студент, то я готовлюсь на провідника для мого народу, а який був би з мене провідник, коли б я не робив того, що мій нарід робить? Я був би йому чужим? Ні! Коли мій нарід робить щось добре, то я повинен ще краще робити, тоді він мене послухає і за мною піде...

Це дійсний примір, переказаний українським студентом, якого здивувало таке поважне і розумне ставлення до посту його молодого приятеля. Бо лише з таких будуть розумні і великі люди.

Бо чи буває на світі, щоби легкодушний хлопець, чи легкодушна дівчина були добрими дітьми своїх родичей, а опісля поважними старшими людьми? Ніколи. З легкодушних молодих будуть легкодушні старші.

Як щиро наші батьки і наші діди і бабусі піст шанували, треба згадати, що першого дня Великого Посту в кожній хаті все дуже дбало перемивали, — і всю кухонну посуду, і лавки, і ослони, і стільці, і скрині і столи, щоби нічого масного не зосталося на час посту.

І це не була маловажна справа. Це була справа їх щирої волі, їх живої совісти, їх християнського принципу. Таке життя було гідним врочистим видимим обрядом, що вводив кожну родину, — і дітей, і молодь, і старших — в час постних обовязків. Це викликало у всіх те щире ставлення до посту, яке повинно тримати всіх на моральній висоті здержливости, самоконтролі і посвяти. А це велика, гідна і богоугодна справа. Взагалі високо культурна і християнська справа.

Ось так треба нам на піст дивитися і піст розуміти і памятати, що в усіх часах і в усіх народів, де релігійне життя було сильне, піст уважався великої ваги встановою. Коли ж десь піст почали легковажити, то це було ознакою морального занепаду життя, а з тим занепаду життя в усіх напрямах. З легковаженням посту йшло легковаження в життю всего гідного, всего святого, всего, що одиноке може дати життю здоровля, гідність і силу.

Священик.

ВІД 1914 РОКУ ДОТЕПЕР.

Можна сказати, що над світом, а вже головно над Українським Народом, висять чорні хмари безнастанно від 1914 року. Від того часу дотепер ще ні разу ні на хвилю дійсно не прояснилося. Була перша війна, за нею прийшла большевицька неволя, прийшли польські насильства, а за тим друга страшна війна, загальна руїна, дальша неволя і скитальщина. Отже вже 35 літ без перестанку таке тягнеться

Таке і над цілим світом. В Азії війна вже десятки літ не переривається, а деінде хоч війни деякий час не було, то це вдійсности була лише передишка і приготовання до дальшої війни

Підчас 1-ої війни говорено, що це послідна війна Більше воєн не буде Та ледво війна закінчилася, а вже почулися поважні голоси, що війну так закінчено, головно Версальським (паризьким) мировим договором, що треба зараз до другої війни готовитися.

Від закінчення першої війни минуло якраз 20 літ і нова, ще більша друга війна почалася. І знов були балачки, що аж тепер на світі настане лад і мир; що це вже послідна з воєн.

Та коли лихом 1-ої війни мав бути Мировий договір, то лихо другої війни було вже в самій воєнній політиці. Будуче лихо приготовлялося в ході самої війни, коли Росії віддавано чужі краї і народи під її "вплив", а вдійсности в страшну неволю. Росію вратовано перед німцями і границі її посунено далеко на захід, ще яких 100 миль поза Берлін.

З послідним днем 2-ої війни вже понад 100 мільйонів людей було додатково в російській неволи, хоч говорилося, що вони є лише під її "впливом". Але всі мусіли розуміти, що нові краї і народи стають повною російською власністю.

Тому дива не було би, коли б якийсь історик записав, що друга війна провадилася лише для добра Росії.

Що Росія взяла, того позбувся Захід, й остілько він себе ослабив, а силу Росії підніс. Справу запечатано в ході війни. Тому не диво, що пізніше не далося справи налагодити навіть тим новим людям, в яких могла бути щира воля, але які стояли вже перед страшним доконаним фактом.

Щоби по війні заводити в Европі дійсний лад і мир, то треба було починати від увільнення з неволі понад 100 мільйонів людей, а не від репарацій, і не від вдоволяючого поділу поміж себе і Росію Німеччини, Австрії, Тріесту та Берліну. Хіба за те війна провадилася? Хіба поза тим нічого важного не лишилося?

По 1-ій війні створено Лігу Націй, що мала стояти на сторожі світового ладу, але Ліга нічого доброго не зробила. По 2-ій війні створено знов подібну Лігу, яку названо "Обєдненими Націями", але й вона "не виконала своєї цілі", як сказав недавно англійський міністер заграничних справ, Бевин. Та недармо ж в тій другій Лізі є і Росія зі своїми.

Впливи Росії показалися і в тому, що всі "демократичні" держави дали змогу широко розвинутися в себе большевицьким організаціям, які нині явно заявляють, що на випадок війни з Росією вони станують по стороні Росії. Себто вони є російським військом в чужих державах, зорганізованим Росією таки з місцевого населення тих держав. Подібної дивовижі ще на світі ніколи не було

Вся повоєнна політика Росії звернена до того, щоби піддержувати на світі нелад, що поміг би їй запанувати над цілим світом. Супроти того заноситься спілка західних держав, т. зв. Північно-Атлянтійська Умова (Північно-Атлянтійський Пакт) для оборони перед наступом Росії.

Відносини між Росією і другими державами щораз більше заострюються і балачка про можливість недалекої війни стає щоденною. Росія каже, що західні держави готовляться йти проти неї, а західні держави висувають докази, що якраз Росія веде заборчу політику. Йдуть воєнні приготування і заклики до приспішення приготовань Виглядає, що війни не минути

Лишається одно питання, хто вийшов би переможцем? А це залежне не лише від збройної сили, але і від політики, яка збройною силою послужесь Від якости людей, які вели б воєнну політику в західних державах

Щораз більше виглядає, що стоїмо знов перед великими подіями, — та як буде, аж час покаже

К. П.

БРАТ ВРАТУВАВ МАЛУ СЕСТРУ.

Було це в Виннипеґу 3-літна Ширлі Литл, помагала матері прати, а коли мати відвернулася, вона прала свої рукавиці. Коли ж пускала між вальці, щоби викрутити, вальці потягнули її руку До великого лиха не прийшло, бо 6-літний брат дівчини, Реймонд, скоро спинив машину, поки вальці могли поломати кости в руці. Все ж трохи руку поранили. Хлопець казав, що зробив так, як мати його вчила, — щоби спинити машину, коли щось станеться. Так материна наука придалася.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Українська Видавнича Спілка в Канаді, Лтд.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Ukrainian Publishing Company of Canada Ltd. at 210—214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00.

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

25-ЛІТТЯ ВІСТНИКА.

Квітень 1924 — квітень 1949.

Нинішне число "Вістника", це ювілейне число, що завертае нашу увагу до часу, коли перед 25 літами "Вістник" вперве появився. Тоді звався він "Православний Вістник", і перше його число було за квітень 1924 року. Зпочатку був він місячником. Послідне число "Православного Вістника" було з грудня 1927 року, а вже з січня 1928 року зветься він лише "Вістник". І це вже було 1—2 число, а 3-те число мае дату 1-го лютого, 1928, отже відтоді "Вістник" виходить як двотижневик.

На протязі 25 літ тілько було зміни, що скорочено його назву і перемінено з місячника на двотижневик. Але його формат, а що важне — його зміст і його напрям зосталися такими, якими були від його першого числа.

Дуже важне, що можна про Вістник сказати, так те, що він був першим органом Української Православної Церкви незалежної від чужих, Церкви, що повстала волею самого Українського Народу. В 1917 р. почала творитися волею Українського Народу самостійна Українська Держава, йдучи проти політики тих, які вважали своїм відвічним правом давати, або не давати дозволу українцям мати самостійну державу, а 1918 р. волею Українського Народу в Канаді створилася незалежна від чужих Українська Православна Церква, також не зважаючи на тих, які вважали своїм правом признавати, чи не признавати, якою має бути чужа їм, а рідна нам наша Церква.

Це був новий, може дотепер небувалий, революційний крок. Ми від нікого не відривалися, бо тут до того часу Української Православної Церкви не було; — ми лише відновили нашу прадідну Українську Православну Церкву і поставили її на український, від нікого незалежний церковний грунт. Ми стали на тому, що Українському Народови природно належиться право мати і політичну і церковну самостійність. І наша церковна самостійність має бути частиною тої загальної української самостійности.

Певна річ, що це йшло наперекір віковічній традиції, але це не була наша традиція. Українці цілі віки були в чужій політичній і церковній залежности, але примушені до того силою конечности. Вони безнастанно добивалися вільної волі, бо бачили, що залежність від чужих виходить їм на лихо, а на добро лише тим, які над українцями верховодили. Тому українці пійшли проти чужої традиції, яку вони добре розуміли.

Створивши в Канаді самостійний український православний грунт, ми почали збирати на нього тих українців, що були до того часу в чужій залежности. І показалося, що українська душа зрозуміла і відчула, що своє рідне близше їй, ніж чуже. Отже приходили одиниці, приходили громади; приходили звичайні люди і приходили ученіші. Хіба ж українська щира душа не та сама чи в менше, чи в більше вченого? Так пройшло 30 літ і наша Церква має вже нині понад 200 громад і 40 священиків.

За тих 30 літ ми здобули багато досвіду. Ми побачили, що нема сильнішого і певнішого грунту, ніж власний самостійний грунт, до якого чужі не мають доступу. І ми певні, що лише на такім грунті може збудуватися українська сила, де би та сила не будувалася; і що лише на такім грунті можна зєднати всі частини Української Церкви в одну сильну Українську Православну Церкву.

Та не прийшлось нам легко досягати того, що ми досягнули. Треба було багато праці, — та хіба ж без праці щось приходить? Але це була не тільки внутрішна організаційна праця. Проти нас пійшли походом ті, що вважають за собою право нас признавати, або не признавати. Йшли вони кількома напрямами. Зброєю їх проти нас була традиція, за яку вони ховалися. Зброєю були церковні Канони, які вони на свій лад толкували — в свою користь, а в нашу некористь. Були вкінци явні видумки та напасти, якими силувалися українців відстрашувати від українського самостійного грунту і напряму.

Нам доводилося довгими літами провадити боротьбу якраз з тими, що вважали себе великими знавцями церковних Канонів і їхніми сторожами. З тими, які голосили, що вся українська праця без чужого признання є безвартною, богопротивною. Ми мусіли обороняти нашу справу перед книжниками, для нас цілком чужими.

Та ми спинили всі ті наступи. Ми поставили проти них потреби живого життя; ми поставили давну і недавну Історію, яка незаперечно показує, що багато з тих, які до других церковні Канони прикладають, самі на Канони не оглядаються, коли ходить про їх власну користь. І не тільки на Канони, але і на науку самого Спасителя. Ми розкривали їхні видумки і напасти. А в той час нічого не закривали перед Українським Народом, ми не одурювали його, — бо справа нашого народу була нашою справою.

І якраз в тім була наша сила і наша перемога над всякими каноністами і традиційними верховодами.

Так проминуло кількось часу і всі ті чужі походи проти нас зупинилися. Чужі почулися безсилими, коли побачили, що тратять під ногами свій власний грунт. Годі було дальше людям говорити, що не признають того, що на їх очах і на очах всіх людей росте і набирає сили, коли рівнож їхній грунт на очах всіх людей почав слабнути.

Така була наша праця, такий був наш напрям і такі були наші здобутки. І цілих 25 літ Вістник щиро служив тій нашій церковній справі і праці. Він був трибуною, з якої проголошувалося що ми робимо, чого хочемо, до чого стремимо і як ми справу розуміємо. В "Вістнику" обговорювалося всякі питання подрібно; розбиралося справи, до яких передтим ніхто не доторкався, або доторкався дуже мало.

Щоби всю ту працю зрозуміти, треба бодай переглянути річники "Вістника" за 25 літ, памятаючи, що головний їх зміст, то реальна, конечна частина тої праці, якою досягнено того, що нині маємо. Не будь "Вістника" такого, яким він був дотепер, а багато з того, що зробилося, не було би зроблене. Ми певні, що це признає кожний, хто читав "Вістник" весь час і кого щиро інтересувала наша церковна справа.

Кажемо — ми . . . Під тим "ми" розуміємо не тільки тих, що йшли в проводі всеї згаданої праці, але весь той щирий і свідомий український загал, що інтересувався церковною справою, піддержував її по своїй силі і на місцях працював для неї, як ті давні християни, що ширили християнство всюди, де вони жили. Багато з тих працівників живе, інші відійшли з цего світа, але память їх записана в нашій Церковній Історії як тих, що даними їм талантами дбало орудували і придбали ними дуже багато.

Переглядаючи в 25-ліття "Вістника" нашу дотеперішну працю на протязі 30-ти літ, ми не сумніваємося, що тутешна наша праця може послужити за добрий примір всюди, де лише живуть українці. Ставши від самого початку на самостійнім церковнім грунті, ми не тільки встоялись, але поширили той грунт і збудували на нім таку церковну будівлю, якої не збудували би на іншім "традиційнім" грунті. І ми віримо, що лише на такім грунті треба частини нашої Церкви обєднувати і лише на нім можна їх обєднати.

Нагадуючи наші здобутки, ми розуміємо, що праця наша не скінчена. Перед Українським Народом лежить ще широке поле, що жде дальшої праці, дальших рук, дальшого розуму і щирої волі теперішних і дальших працівників. І віримо, що такі знайдуться, аж поки всі частини Української Церкви не зєднаються в одну Українську Церкву на самостійнім українськім грунті.

З ЛИСТІВ ДО ВІСТНИКА.

З листа з Англії. — Одержавши Вашого "Вістника", я побачив, що в ньому міститься багато цікавого матеріялу, який надається до вжитку і на тутешнім терені.

Першим з історично-релігійних матеріялів мені подобається стаття під заголовком "Володимир Великий, а римський католицизм". Мені цей матеріял є необхідно мати в цілости для одної "реальної" полеміки . . .

Недавно приїздив сюди ап. візитатор, який відважився сказати у вічі всім присутним, а то і людям, що знають Історію, що: "Володимир Вел. охрестив Україну в католицькій вірі, а щойно пізніше хитра Візантія з Москвою завели православіе".

Мені одразу хотілося було його запитати: "що ж за подія стоїть в Історії Грушевського, з р. 1596, в м. Бересті і носить назву Берестейської Унії . . .?" Лише в церкві не місце було до запитів.

Отож щиро прошу зібрати цей матеріял та заслати на мою адресу. Також зголошуюся на передплату Вістника. Мені приємно було також прочитати про видання напрестольного Євангелія за благословенням Високопреосв. Архієпископа Мстислава . . .

З листа з Аргентини. — Америка, а ще більш Аргентина, для нас новоприбувших европейців є країною мало знаною. Скрізь почуєш: "Це не Европа, це Америка". І справді українці жили тут десятки літ, й одні почервоніли, другі почерствіли і серцем і душею, немов лут поросли терниною. Научно-культурних закладів нема. Маємо часописи Наш Клич й Українське Слово, але бажалось би чогось більше . . .

Та з приїздом нової іміграції життя ніби то оживає але не без труднощів.

З недавним приїздом українців почалася будувати Українська Православна Церква, отже треба би нам друкованого слова, пронятого религійно-національним духом, що помогло би нам в нашій праці. Тому не забувайте нас, бо ваше таке слово є для нас хлібом насущним і надсилайте нам його . . .

[illegible]

"Нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі." (Молитва Господня.)

Щоби ліпше те прохання зрозуміти, то вдаймося на святе місце до Того, котрий нас так молитись научив. Йдімо за Спасителем на гору Оливну города Гетсиманського. Це є місце, де Спаситель падає на землю. Його душа наповняється болем, бо бачить Він жорстокість мук, що мають наступити. Його чоло вкриває кровавий піт, а з Його уст виходить благальна молитва: "Отче, коли можна, то нехай мене ця чаша обмине . . . Однакож нехай буде не як я хочу, але як кажеш Ти." (Мат. 26:39).

Цей образок відкриває нам велику правду. Існує воля людська і воля Божа. Але воля Божа стоїть понад усім. І воля людська мусить і повинна волі Божій підчинятися, хоч як це гірко б нам приходилося. Це вказує нам Спаситель, коли каже, що нехай би проминула чаша терпінь, але тоді лише, коли така буде воля Небесного Отця. Спаситель і в молитву нам поклав: "Нехай буде воля Твоя . . ."

Яка велика і яка потрібна нам наука в тих кількох словах Спасителя! Нераз приходять в нашому життю важні хвилі, приходять клопоти, перед нами стає гірка чаша для переживання. Отже в такій хвилі ми повинні стати з нашими клопотами перед Богом і сказати: "Отче! Ми хотіли би, щоби та чаша нас оминула, однакож Ти красше знаєш, як має бути, отже нехай буде воля Твоя". Хто так щиро скаже, тому найтяжший крест буде легкий, бо він буде тямити, що Бог краще знає, що нам давати. Наше терпіння може принести нам в будучині добро, якого ми не сподівалися.

— —

"Очі всіх покладають надію на Тебе, а Ти даєш їм пожниву у свій час . . . Ти руку відкриваєш і все годуєш . . ." (Пс. 145:15-16)

Важною конечністю для людей є хліб, пожива. І поживу треба збирати, треба для неї працювати, однакож треба памятати, що рукою, яка ту поживу для нас готує, є рука Господня.

І та рука дає всім поживу, вона годує всіх. Казав же Христос: "Погляньте на гайворонів, що не сіють, не жнуть, нема в них комори ні клуні (стодоли) — однакож Бог їх годує." (Лука 12:24).

Але Господь більше приспособив людей до здобування щоденного хліба, ніж інші сотворіння. Господь дав руки, дав розум, дав способи, яких інші сотворіння не мають. Та все ж і людям приказує Спаситель просити в Небесного Отця, щоби поміг їм легче щоденний хліб здобувати. Бо без Його волі тяжко здобувати все, що нам до життя потрібне. Сказано: "Коли Господь не будує дому, даремно трудяться будівничі." (Пс 127:1).

Сказано в св. Євангелію, що Апостоли на озері цілу ніч трудилися і нічого не вловили. Коли ж на приказ Христа закинули сіти, то більше риби зловили, ніж могли сподіватися. Бо тут впарі з їх працею йшло благословення Сина Божого.

Треба памятати, що лише сіяти, садити і полнивати вміємо, а вже Господь дає зріст. Він дає сонце, і дощ і росу Він і здоровля дає для праці.

Лише праця з Божим благословенням є гідною працею, що приносить солодкі овочі усім людям. Але такою не є праця невільнича, що будувала египетські піраміди для втіхи володарів. Такої праці не можна нині ставити за взір, однакож працю Спасителя, працю Апостолів, працю святих мужів можна завсіди за взір ставити. Бо вона всім несла хліб, несла поміч, несла потіху, несла визволення. Бо впарі з такою працею йшла завсіди і молитва до Небесного Отця.

Але людям треба також хліба для душі, і Спаситель приніс нам і хліб душевний. Коли ж люди йшли за ним, щоби душевного хліба дістати, Він подавав їм також і хліб тілесний, помножуючи кілька малих хлібів в сотеро і сотеро.

Благословенною була праця по монастирях, де жили праведні монахи. Вони молились і працювали, а з тої праці йшов хліб голодним, і звідтам виходили великі праведники, вчені люди, мистці і багато цінних людських творів тут зберeглося від знищення. Тут будувалася християнська цивілізація, тут плекалась думка про рівність всіх людей, про братерство і взаїмну поміч.

Нинішний світ в значній мірі звертає увагу в іншім напрямі. Повстає жадоба нагромаджування земного майна власними силами, без думки про Бога, але разом з тим повстає боротьба всіх з усіма. Це є нинішне "соціяльне питання", але воно не дає щастя і спокою. Не дає вдоволення. Більше здобуваєсь, більша повстає жадоба. Коли ж нині твориться щось доброго, то лише по тих примірах, які започатковувала Церква і що проповідує вона нині.

Приходили до Христа люди в труднощах і молили Його, щоби поміг, віряли, що Він може їм помогти. І відповідь Христа була: "Нехай станеться тобі по вірі твоїй", — а з тим приходила та поміч, якої вони в Христа просили. Це нам примір. Це віковічна правда, це права дорога, яка веде до гідної бажаної цілі. Це та стежка, на якій Господня рука відкривається і приходить корм на час, і все наповняється добром, — як в Святім Письмі говориться. Амінь.

о. Митрат Іван Данилюк.

ДЕЩО ПРО АЛЯСКУ.

Аляска, це сусідка Канади на заході. Гляньте на мапу, то вам здається, що вона є, або повинна бути частиною Канади.

Колись. Аляска належала до Росії Але коли Росія дуже потребувала грошей, то почала продавати Аляску Америці. Торги йшли довго, — а це було 1867 року. Вкінци Америка заплатити 7,200,000 долярів і забрала собі Аляску, що мала 400 білих мешканців.

Багато було тих, які сміялися, що за пустарі і купи снігу тілько заплачено.

Але 30 літ пізніше виявилося, що Аляска має багато золота. Вже 1900 року видобуто золота на 8 мільйонів долярів Крім золота великі доходи приходять з ловлі риб коло Аляски та з ловів на всякого звіря

Тепер Аляска стане наче твердинею Америки на півночі, що стоїть на дорозі між Америкою і Росією. Яка нині ціна Аляски, того вже ніхто не думає, бо тілько ніхто не міг би заплатити.

ІНФЛЮЕНЦА В АНГЛІЇ.

Англію навістила тепер пошесть інфлюенци і вмирає досить багато. А передтим подібна сильна пошесть була в Европі. І в Канаді в деяких околицях є також інфлюенца в більших розмірах, хоч і не сильна.

КОШТ ВИВОЖЕННЯ СНІГУ.

І сніг коштує гроші. Ось від початку зими до 17-го березня вивоження снігу з Винипегу коштувало місто 177,000 долярів. Минулого ж року за цілу зиму вивоження снігу коштувало лише 199,300 долярів.

ВІДРІЗУВАЛА СОБІ НОГИ.

В Торонті сталася 9-го березня така подія — 23-літня Пиря(?) Поліщук, зубчастим ножем для крання хліба відтинала собі ноги висше колін, щоби скоро вмерти і йти до Бога. Має вона походити з Биг Ривер в Саскачевані. Її стогін і молитву почув чоловік, що недалеко мешкає, прийшов, відібрав ніж і покликав поліцію, яка забрала її до шпиталю. Там одну ногу треба було цілком відтяти. Також кілька разів давали їй крови. Належала вона до якоїсь секти — до Місії Вперед.

КОМУНІСТИЧНІ ҐАЗЕТИ ТРАТЯТЬ.

Вісти з Лондону говорять, що послідними часами число читачів комуністичних ґазет в Франції зменшається. Так пр. ґазета "Люманіте", що мала в грудни 1945 року 535 тисяч читачів, в грудни 1948 року мала лише 292 тисячі. Подібне і з другими. Видно, що люди поволи приходять до розуму. Число комуністичних читачів зменшується також в Італії

ВЕЛИКА КРАДІЖ В ТОРОНТІ.

В неділю в ночи, 20-го березня, злодійська шайка вкрала в ювілерської компанії дорогих річей вартости може на 150 тисяч долярів. Бандити звязали нічного сторожа, а тоді спокійно працювали цілих кілька годин, причім розбили кілька кас. За викриття тих злодіїв назначено нагороду 2,000 долярів.

МЕНОНІТИ ВЕРТАЮТЬСЯ.

Деякі меноніти, що виїхали з Манітоби до Парагваю, вже вернулися, 47 тепер вертаються, а за ними вернуться інші. Уряд Парагваю не додержав обіцянок, — їх, рільників, заставляв до корчовання ліса

НАСЛІДКИ ВЕСНЯНОЇ БУРІ.

В Стейтах вже починаються весняні бурі, а то в полудневo-східних сторонах Згинуло вже трох людей, а багато було ранених. В Люзіяні, Місісіпі й Алябамі буря понищила багато деревяних будинків

ЗА ДВА ДНІ ДО АВСТРАЛІЇ.

Невдовзі почнуть літаки літати між Канадою й Австралією, отже з Венкуверу буде можна дістатися до Австралії за два дні. А кораблем треба туди їхати 25 днів, отже несповна місяць. Так тепер прискорився світовий рух.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДМОВА ДО ДРУГОГО ВИДАННЯ „КОБЗАРЯ“

Коли Шевченка арештували в цьвітни 1847 року, між його паперами знайшли отту "Передмову", яку низше маемо. Це очевидно був начерк передмови, яку Шевченко готовив, але инні вона являеться для нас твором, де так ясно бачимо журбу Шевченка про свій нарід.

Слова подані чорним друком, це ті, що їх підчеркнули московські судді, що Шевченка судили, а слова розбитим друком зазначені самим Шевченком. Слова вірша, що тут е по українськи, Шевченко дае по московськи.

Чи позбудемось ми залежности від мод?
Щоб мудрий добрий наш народ
Бодай по мові не вважав нас за німців.
А. Грибоїдів.

Випускаю отсе в люде другого "Кобзаря свого, а щоб не з порожніми торбами, то наділяю його предисловіем (переднім словом. — В.).

До вас слово мое, о, братія моя українськая, возлюбленная! Велика туга осіла мою душу. Чую, а іноді і читаю: ляхи друкують, чехи, серби, болгари, чорногори, москалі — всі друкують, а в нас ані телень, неначе всім заціпило. Чого це ви так братія моя? Може злякались нашествія иноплеменних журналістів? Не бійтесь: собака лае, а вітер несе.

Вони кричать, чом по московськи не пишемо? А чом москалі самі нічого не пишуть по свойому, а тільки переводять, тай то чорт зна по якому. Натовкмачать якихсь і н д и в і д у а л і з м і в то що, що аж язик отерпне, поки вимовиш; кричать о братстві і гризуться мов скажені собаки. **Кричать о единій славянській літературі, а не хотять і заглянути, що робиться у славян!** Чи розібрали вони хоч одну книжку польську, чеську, сербську, або хоч і нашу? Бо і ми таки, слава Богу, не німці! Не розібрали. Тим, що не тямлять.

Наша книжка як попадеться у їх руки, то вони аж репетують так хвалять те, що найпоганьше. А наші патріоти-хуторяне й собі за ними. П р е о ч а р о в а т е л ь н о в чарах тих ось що: жиди, шинки, свині і пяні баби. Може це по їх у т о н ч е н н о й натурі і справді добре, а на наші мужицькі очи дуже погано.

Воно то правда, що і ми самі тут трохи винні. Бо ми не бачимо нашого народу так, як його Бог сотворив. У шинку і наш, і москаль, і навіть німець — всі похожі на свиню, а на панщині то ще поганьше. У хату прийти до його, або до себе покликать по братерськи не можна, бо він злякаеться, та може ще й те, що він пізнае дурня у жупані.

Прочитали собі по складах Енеїду та потинялись коло шинку, та й думають, що от коли ми вже розпізнали наших мужиків. Е ні, братики! Прочитайте ви думи, пісні; послухайте, як вони співають, як вони говорять між собою, шапок не скидаючи, або на дружному банкеті, як вони згадають старовину і як вони плачуть, неначе справді в турецькій неволі, або у польського магнатства кайдани волочать, то тогді скажете, що Енеїда добра, а все таки сміховина на московський шталт. От так то братія моя возлюбленная!

Що б знать людей, то треба пожить з ними, а що б їх списувать (про них писати, їх описувати — В.), то треба самому стати чоловіком, а не марнотрателем чорнила і паперу. А тоді пишіть і друкуйте, і труд ваш буде трудом честним, **а на москалів не вважайте,** — нехай вони собі пишуть по свойому, а ми по свойому; **у їх народ і слово, і у нас народ і слово.** А чие краще, нехай судять люде.

Вони здаються на Гоголя, що він пише не по свойому, а по московськи; або на Вальтер-Скота, що й той не по свойому писав. Гоголь виріс в Ніжині, а не в Малоросії і свого язика не знае, а В. С. (В. Скот) в Единбурзі, а не в Шотляндії, а може і ще було що небудь, що вони себе одцурались, — не знаю. А Борнс усе таки поет народний і великий. І наш Сковорода таким був би, якби його не збила з пливу латинь, а потім московщина.

Покойний Основяненко дуже добре приглядівся на народ, та не прислухався до язика, бо може його не чув у колисці од матери; а Г.-Артемовський хоч і чув, так забув, бо в пани постригся. Горе нам! Безуміе нас обуяло отим мерзенним і богупротивним панством! Нехай би вже отті к а р п и - г н у ч к о - ш и е н к и сутяги, — їх Бог, за тяжкі гріхи наші, ще до зачатія во утробі материй, осудив киснуть і гнить у чорнилі, а то мужі мудрі, учені.

Проміняли свою добру рідну матір — на пяницю непотребную, а в придаток ще і в додали. Чому В. С. Карадж(ич), Шафар(ик) і инне (і інші — В.) не постриглись у німці (їм би зручніше було), а остались славянами, щирими синами матерей своїх, і славу добрую стяжали. Горе нам! Но, братія, не вдавайтесь в тугу, а молітесь Богу і **работайте розумно, во імя матери нашей України, безталанной. Амінь.**

ПОЯСНЕННЯ ДО ПЕРЕДМОВИ.

Шо — Шевченко писав часто не "що", як тепер пишуть, але "шо", як багато людей говорить.

Нашествія иноплеменних — нападу чужоземних, нападу чужинців, тут чужих критиків.

У шинку — в коршмі, де напиваються.

Преочаровательно — дуже захоплюючо, чаруючо.

Енеїда — поетичний твір Котляревського (1769—1838). Енеїду надруковано вперше 1789 р.

Братія моя — по церковному — брати мої.

Шапок не скидаючи — не понижуючи своеї гідности.

Шталт — вигляд, подоба.

У нас народ і слово — в нас е народ, про який ми повинні писати, і в нас е наша мова, якою писати треба.

Микола Гоголь — українець зроду, але писав по московськи.

Валтер Скат (Скот) — англійський письменник, з скотляндського роду (1771—1832).

Борнс Роберт — скотляндський поет (1759—1796).

Сковорода Григорій — український фільософ — український Сократ (1722 — 1794).

Основяненко (Григорій Квітка) — український письменник (1778—1843)

Артемовський Гулак — український письменник (1790—1866).

Безуміе нас обуяло — нерозум нас обняв, запоморочив.

Проміняли рідну матір — свою українську мову, свою українську справу.

Карпи-гнучкошиенки сутяги — малі урядовці, писарчуки, що гнуть шию перед старшими від себе.

Ще і в додали — до української назви, що кінчиться на "ко", додали "в", щоби було на московський лад.

Караджич Вук — сербський патріот-письменник, що занимае видне місце в відродженню сербського письменства. Він увів сербську народну мову в письменство, видав багато сербських пісень, приповідок, та інших творів. Належав в значній мірі до самоуків, як і Шевченко. (1787—1864).

Шафарик Павло — великий знавець словянського світа, родом словак, причинився багато до відродження чехів. Полишив багато наукових праць з життя словян і др. (1795—1861).

Не постриглись — не пристали. Хто стае монахом, то постригся в монахи, бо там е обряд постригання.

Славу стяжали — по церковному — славу здобули, заробили.

Работайте — по церковному — працюйте.

Зі змісту "Передмови" видно, як багато Шевченко мусів читати і всім широко інтересувався, коли був так знакомий і з чужими визначними людьми і їх працею. Про москалів каже, що свого мудрого не пишуть, а тільки чуже перекладають. Своїх закликае, щоби бралися до поважного писання.

ЗЛОЧИН ОДНОГО ЗАЧІПАЕ ДРУГИХ.

Є таке оповідання:

По морю плив великий човен, в якім було кілька десятків людей. Нараз оден з тих, що там були, почав проверчувати діру під собою.

— Що ти робиш? — почулися голоси, — як ти відважився таке робити?!

На те чоловік:

— Це моя особиста справа. Я проверчую дно човна лише під собою.

—Так, так! — повторили всі, — але коли вода до човна натече, то ми всі потопимося.

Так кожне лихе діло, кожний злочин, що зробить чоловік, зачіпае і других людей. Через лихе діло одного чоловіка терпить багато других, — терпить родина, сусіди, знакомі, громада, терпить і цілий народ.

ПОМЕР ВЕЛИКИЙ МАЙСТЕР ДЗВОНІВ.

В Парижу помер найвизначніший майстер дзвонів в цілій Европі, Йосиф Пакард, маючи 75 літ.

Він виливав найбільші дзвони, що е по французьких катедрах, а один з тих в Страсбургу важить 20 тон. Виливав також групи дзвонів, що гармонійно достроені одні до других, щоби в часі дзвонення виходила дійсна мельодія. Така одна група в Бльоа складаесь з 43 дзвонів, а друга коло Ліону з 52. Пакард походив з родини, що занималася вили[illegible]ів.

СТРАЙК ВУГЛЕКОПІВ.

В Стейтах на приказ президента юнії Люіса, застрайкувало 463 тисячі вуглекопів. Це невдовзі почало відбиватися і дальше. По двох тижнях страйку лишиться без роботи коло 62,000 залізничих робітників. Нема вугля, то і всякий рух спиняеться.

КАРА ЗЛОДІЯМ.

З Шанґаю, в Китаю, е вістка, що там встановляють нову кару для тих, що саджають свої пальці в чужі кешені, — таким будуть відтинати пальці. Мабуть забагато таких злодіїв там е.

САМА СЕБЕ ЗАПАЛИЛА.

Вістка з Йорктону доносить, що в околиці Арран, Ман., 75-літна Пакалюкова, частинно сліпа, померла недавно від попечення. Перед смертю ще сказала, що коли засвітила сірник, то запалилася на ній одежа. Сусіди побачили дим, що виходить з хати, а коли прибігли, то застали жінку цілу в полумяни. Її чоловіка не було тоді вдома.

ПАРОХІЯЛЬНІ ВІСТИ

Минулого року призначено нам нового пароха, а ним е о. Є. Грицина, що прибув до нас із Йорктону 17-го вересня. Ні громада наша, ні округ не е новими для нового пароха. Він обслугував нашу громаду й інші парохії в 1931—1938 рр.

Жовтня 9 було тут перше його Богослуження. При тій нагоді він посвятив похоронні ризи і дарохоронительницю.

Згадані ризи купили для нашої церкви наші добрі парохіяни Юрій і Анна Фіцичі. Юрій е нашим старшим братом. Анна, його жінка, е сестрицею. Вдодатку до всеї своеї праці, вони ще купили ризи як дар для церкви.

Це дійсно заслугуе на признання і подяку від цілої парохії. Господь нехай дасть їм здоровля і благословення в усім за їх щирість.

Дарохоронительницю куплено за фонди громади.

При посвяченню присутні зложили около 30 дол. на потреби парохії.

Річні збори парохії відбулися 2-го січня п.р.

Звіт уступаючого уряду показав, що парохія зробила великий поступ як під оглядом поширення, так і під оглядом фінансів і релігійно-морального стану.

До уряду вибрані: І. Дух, голова; І. Шмильський, заст. голови; П. Чайковський, секретар; В. Гевик, касієр; старші брати: Ю. Фіцич, Д. Гринькін, А. Фик; а сестриці: Анна Фіцич, пані Вавей і пані Кіндрат.

Що місяця відбуваються так звані місячні збори, для полагодження біжучих справ. На зборах все буває багато людей.

Перед Новим Роком відбулася святочна вечеря в Нар. Домі, яку зарядкувало місцеве Жін. Т-во і сестриці. Було дуже багато людей. Притім переведено збірку на користь парохії, і заколядовано поверх 120 дол. на церкву.

Була і програма. В часі її промовляли довше або коротше: адвокат Вавринюк, Іван Дух, суддя Я. В. Арсенич, д-р М. Потоцький, В. Гусак, пані Білоус, голова Жін. Т-ва, добродійка М. Грицина і В. Кузич, що недавно прибув із ски[illegible]

На 20-го лютого був „чайний вечір" з перекуском, програмою і збіркою для потерпівшого нашого одного члена з приводу вогню. Були подані деякі інтересні відомости про нашу Церкву і крім того були товариські забави.

Вечерок устроено для близшого ознайомлення з новими членами і взагалі для поінформовання нових парохіян про нашу церкву і її роботу.

Наш один член, Василь Бродзік, важко потерпів, бо згоріла йому хата в ночі на 14-го лютого. Треба дякувати Богові, що не було більших жертв, які при вогні часто лучаються. Парохія дала йому скромну, однак щиру поміч.

Треба згадати, що парохія приготовляе на осінь великий Базар, який буде успішним, коли всі члени стануть до помочі вибраному базаровому комітетові. Гроші з базару підуть на розбудову нашої церкви, яка вже за тісна стае.

[illegible]

ДЕЩО З ЛАШІН З КВЕБЕКУ

Побожні парафіяне з Лашін пожертвували для нової церкви св. Юрія великий металевий хрест, вартости 175 долярів. Сестрицтво Пресв. Діви Марії пожертвувало 2 хоругви, вартости 150 долярів. А п. Іван Зелепужин, парафіянин з Лашін, пожертвував ціле облачення (ризи), вартости 200 долярів.

Настоятель церкви св. Юрія цією дорогою висказуе разом з парафіянами якнайщирішу подяку згаданим, та просить для жертводавців Божого Благословення.

Прот. О. Іванюк.

[illegible]

(Посмертна згадка)

У шпиталі в Винипегу помер 10-го лютого Григорій Шкраба (син Василя), з Венлав, Ман. Пять років як одружився з Анною Троць і фармерував в околиці Венлав, Ман. Був гарним чоловіком, добрим християнином. Полишив жену Анну, 11-місячного сина Зеновія, старих родичів, 3 брати Михайла, Ілію і Николая, та чотири сестрі: Марію, Елену, Анну і Розалію.

Похорон відбувся в середу 16 лютого при великім здвизі народу, хоронив о. Горбай з Роблин, Ман.

На заклик о. пароха присутні зложили підчас Послідного Цілування на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея $22.80, як невянучий вінець на могилу по[illegible]

Покійного похоронено на православнім цвинтарі св. Івана Хрестителя в Дрифтінг Ривер, Ман.

Жертводавцям щира подяка, а покійному Вічная память!

о. Т. А. Г.

РІЗДВЯНА КОЛЯДА

Свящ. Е. С. Улан:	
Мензі	8.00
Ґлен Елмо	8.00
Січ	5.00
Сенді Лейк	18.75
Енгусвил	8.00
В. Ничик, Виста	2.00
Виста, заг. збірка	6.00
Овкбури	11.00
Росбури	6.50
Свящ. Т. М. Кісілюк:	
Гейнилтон	34.00
Престон	18.00
І. Бабійчук, Брентфорд	2.00
Брентфорд, заг. збірка	15.00
Сарнія	14.00
Свящ. Е. Гиканий:	
Сірко	4.55
Ґардентон	5.00
Пембіна	9.25
Толстой	5.65
Вайта	6.30
Роза	5.50
Сеннів	4.95
Свящ. Д. Фокій: Тиндал	21.15
Свящ. Д. Ф. Стратійчук:	
Кенеск	9.00
Тавія	[illegible]
Канора	13.75
Рама	[illegible]
Вювенал	8.50
Вигер	6.30
Клир	6.00
Ендевор	5.50
Свящ. М. Водкарчук:	
Інсінгер	16.70
Тідор	5.85
Паркервю	7.00
Фом Лейк	4.75
В. Задарожняк, Едмор	1.50
Д. Ковальчук, Едмор	1.20
Едмор, загальна збірка	18.60
Шіго	11.35
Коло Купровських	5.90
Свящ. К. Желішкевич:	
В. Гудима, Кадет	3.50
М. Козунь, Кадет	2.00
М. Дмитерко, Кадет	1.50
І. Шутер, Кадет	1.50
Кадет, загальна збірка	21.25
І. Кудляк, Годсон Вей Дж.	2.00
Годсон Вей Дж., з. збірка	16.00
Ґронлид, північна	13.50
Ґронлид, полуднева	12.00
Брукбі	11.25
Ватсон	6.75

З Округа о. Василіва:

Ст. Майкаль, Алта.

По 5 дол.: І. Никифорук, М. Райчиба.

По 2 дол.: Т. Михальчук.

По 1 дол.: В. Федейко, М. Кожменюк, Н. Котик, І. Немирський, Р. Тимчак, Й. Лопатинський, С. Мацюк, пані Надія Мацюк, Н. Мацюк, В. Іванишко, Н. Рудько, І. Г. Тимчак.

Виллингдон, Алта.

По 1 дол.: В. Ґордійчук, Г. Мегдей, М. Карбашевський, І. Зуківський, С. В. Шевчук, С. Тащук, Л. Навалковський, І. Івоняк, І. Сембалюк, С. Д. Самоїл, І. Каланча, В. Мойсей, Н. С. Шевчук, пані М. Ткачук, Ф. Магера, пані В. Фещук, С. Склепович.

Дрібними 4 доляри.

Андрю, Алта. заг. збірка 12.50

Девнінґ, Алта.

По 1 дол.: Ґ. Баланецький, Ф. Стрийський, Д. Боляк, М. Шерстинка, А. Попович, Г. Гавреляк, І. Ткачук, І. Павлюк.

Дрібними 3 доляри.

Гемлин, Алта.

По 2 дол.: П-во В. і Анна Шевчуки з громади Боріващі.

По 1 дол.: С. Іванюк.

Дрібними $5.25.

Боріващі, Алта.

По 1 дол.: Г. Ковальчук, Н. Макарецький, С. Шевчук, О. Скорейко, І. Федорак.

Свящ. І. Гиканий:

Сондави, Ман. 4.00

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ЦЕРКОВНИЙ ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Укр. Жіноче Товариство ім. О. Бесарабової, Гефорд, Саск. 5.50

Церква св. Михаїла в Винипегу, [illegible] підчас спільного свяченого 88.81

Тома Савчек, Арран, Саск. 5.00

Церковна громада в Арран, збірка 10.00

І. Гуменний, Бойл, Алта.; збірка на весілю 6.00

Свящ. В. Сеницин, збірка підчас помин. Богосл. по бл. п. Івана Кіцця, Смокі Лейк, Алта. 22.50

Свящ. С. П. Сивич, збірка у Ванкувер, В.К. 17.00

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Улан.

[illegible]ь.

3. Неділя. Сповідь. — Виста
7. Четвер. Благовіщення (Сповідь). — Мензі.
10. Неділя. (Сповідь). — Січ.
12-13. Вівторок і середа (Сповідь). — Сенді Лейк.
14-15. Четвер і пятниця (Сповідь). — Енгусвил.
15-16. Пятниця і субота (Сповідь). — Овкбори
17. Неділя Квітна (Сповідь) — Росбори.
20. Середа (Сповідь 7 год. веч.).
21. Вел. четвер 10 рано Сл. Божа 7 веч. Страсти. — Овкбори.
22. Вел. пятниця Винос Плащениці год. 1 попол. — Овкбори, Винос Плащениці і свяч. пасок год. 3 попол. Мензі, год. 5 попол. Січ.
23. Вел. субота. Свяч. пасок, год. 10 рано Виста, год. 11.30 перед. обід. Росбори, год. 3 пополуд. Глен Елмо.
24. Великдень. Енгусвил год. 12.30 вночі, Овкбори год. 5 рано, Елфистон, свячення пасок год. 7 рано, Сенді Лейк год. 8 рано. Мензі год. 4 попол. Вечірня.
25. Світ. понеділок — Овкбори, год. 4 попол. Вечірня, Виста.
26. Світ. вівторок. — Січ (Спільне Свячене).

ТРАВЕНЬ

1. Нед. Томина. — Ґлен Елмо (Спільне Свячене).
8. Нед. Мироносиць — Овкбори (Спільне Свячене).
15. Неділя. — Росбори (Спільне Свячене).

Адреса. Почт. скр. 64 Овкбори, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Прот. Дм. Фокій.

КВІТЕНЬ

3. Неділя — Брендон. Вел. Сповідь.
7. Четвер. Благовіщення. — Поплар Парк. Велик. Сповідь.
10. Неділя — Іст Селкирк. Вел. Сп.
17. Неділя — Ледвин Вел. Сповідь.
[illegible] Вел. Четвер — Сендгил. Вел. Сп.
22. Вел. Пятниця — Тиндал. Вечірня Поплар Парк. 6 год. пополудні. А винос Плащениці 2 год. попол.
23. Вел. Субота: Стед. Сл. Божа. Вел. Сповідь і свячення пасок 9.30 рано. Поплар Парк св. пасок 3 год. Тиндал. Сендгил і Селтон год. 5 попол., св. пасок в Тиндал.
24. Великдень. Богосл. і свячення пасок год. 12 в ночі — Поплар-філд. Ледвин, год. 9-та рано.
24. Великдень — Дуфрост. Воскр. Утреня і Сл. Божа та свячення пасок 3 год. рано, о. Ф. Кузьминський. Іст Селкирк з 10 год. рано.
24. Великдень — Брендон. Воскр. Утреня Сл. Божа і свяч. пасок. 12 год. в ночі. о. Т. Яковкевич. Портедж ла Прейрі. Вел. Утр. і свяч. пасок в год. 8.30.
25. Світ. Понеділок — Поплар Парк Сл. Божа 9 год. рано Тиндал — Вел. Вечірня 4 год.
26. Світ. Вівторок — Селтон.

ТРАВЕНЬ.

1. Неділя Томина — Іст Селкирк. Богослуження і спільне свячене.

Адреса: 932 Причард аве Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сенишина.
КВІТЕНЬ:

2. Субота. — Смокі Лейк (Сповідь).
3. Неділя. — Смокі Лейк (Сповідь).
5. Вівторок. — Спедден, (Поклони) 7.30 вечером.
7 Четвер Благовіщення.
8. Пятниця. — Смокі Лейк.
9. Субота. — Беліс (Задушна Субота) Сповідь.
10. Неділя — Беліс (Сповідь).
15. Пятниця — Смокі Лейк.
16. Субота — Мекрей (Сповідь).
16. Субота. — Смокі Лейк, Вечірня 7.30.
17. Неділя. — Вільна. (Збори Окружної Ради).
21. Четвер. — Беліс (Страсти) 7.30 вечером.
22. Велик. Пят. винос Плащениці — Довнінг 1.00 год.
Беліс 3.30 год.
Смокі Лейк 5.30 год.
23. Субота. — Мекрей. Богослужения і Свячення пасок:
Бойн Лейк. 2.30 пополудне.
Спеден 4.00 попол.
Ту Лейкс 6.00.
Вільна 7.00.
24. Вел. Нед. — Гемлин 12.00,
Довнінг 2.00.
Беліс 4.00
Смокі Лейк 6.30
Стрий 9.30 Богослуження.
25. Пон. — Спеден.
26. Світ. Вівт. — Беліс.
Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.
Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бодмарчука.
КВІТЕНЬ:

1 Пят. С. Б. Сповідь, коло Пасічників.
2. Суб. С. Б. і сповідь — Шіго (місто).
3 Нед. — Вест Брук.
4. Понед. С. Б. і сповідь — Тідор (місто).
5. Вівт С. Б. і сповідь — Дробот.
6. Середа. С. Б. і сповідь — коло ріки, Тідор.
6. Сер. Поклони, 7 год. вечір — Інсінгер, місто — і Ве ... ше.
7 Чет. Благовіщення — Інсінгер, місто.
8. Пят. С. Б. і сповідь — Інсінгер пополудневі.
9 Суб. С. Б. і сповідь, коло Кузиних.
10. Нед — коло Жучканів
12 Вів. С. Б. і сповідь — Вест Брук.
15. Пят. С. Б. і сповідь — коло Льорин.
16. Суб С. Б. і сповідь — Шіго, полуд.
17 Нед. — Шіго, місто
19 Вів. С. Б. і сповідь — Тафнен
21 Чет С. Б. Преждеосвячення. — Шіго, полуд.
21. Чет Страсті. — Інсінгер, місто 7 год. вечір.
Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.
КВІТЕНЬ:

2. Субота. Вел. Сповідь дітей і Сл. Божа та св Причастя—Йорктон
2. Субота, 7 год. веч. Вел. Сповідь старших.
3. Неділя Богосл. і Сповідь — Йорктон.
7. Четвер. Благовіщення. С. Б. і Велик. Сповідь — Воркстон.
10. Неділя — Богосл. і Сповідь — Успенська в Канорі.
17. Неділя — Богосл. і Великодня Сповідь — Мелвил.
20. Середа — Богосл. і Великодна Сповідь — Сторновей.
Великодний Четвер — Богосл. і Великодна Сповідь — Горзиц.
Тел. 796 — Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Гикавого.
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Пембіна.
7. Благовіщення — Арбакка.
7. Благовіщення — Сенкія. — о. Яковкевич.
10 Неділя — Сондави.
10. Неділя — Роза. о. Яковкевич.
17. Неділя — Гардентон.
Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Гринюка.
КВІТЕНЬ:

1. Пятниця — Венлав (Великодна Сповідь.
2. Субота — Давфин (Великодна Сповідь.
3. Неділя — Давфин.
7. Четвер. Благовіщення — Гарденд (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь.
10. Неділя — Етелберт.
14. Четвер — Сифтон (Сповідь).
15. Пятниця — Давфин (Сповідь).
16. Субота — Косів (Сповідь).
17. Неділя Квітна — Косів.
21. Страстний Четвер — годо. 10 рано Служба в Давфині
Страсти в год. 7 веч. Давфин.
22. Велика Пятниця —
Косів, год. 10 рано.
Давфин, год. 2 пополудні.
Роркток, год. 8 вечером — Винос Плащениці і свяч. пасок.
23. Вел. Субота. Свячення пасок:—
Сифтон, год. 10 рано.
Драй Ривер, год. 11 перед обід.
Ворд. год. 12 в полудне.
Етелберт, год. 1 пополудні.
Гарденд, год. 2 по полудні.
Богдан, год. 4 по обіді.
Велий Ривер, год. 6 вечером.
Ешвил, год. 7 вечером.
24. ВЕЛИКДЕНЬ:—
Венлав, год. 12.05 в ночі.
Косів, год. 5 рано.
Давфин, год. 8 рано.
Сифтон, год. 3 попол. Вечірня.
Давфин, год. 7 ввечері. Вечірня.
25. Світ. Понеділок — Велий Ривер.
26. Світ. Вівторок — Роркток.
Адреса Бокс 778 — Давфин, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.
КВІТЕНЬ:

2. Субота. — Вилингдон (шкільна молодь). 2 год. попол. Катехизация, 6 год. сповідь старш
3. Неділя. — Вилингдон.
7. Четв. Бл. Пр. Богор. — Сучава.
9. Субота. — Андрю (шкільна молодь) 2 год. попол. Катехизация, 6 год. сповідь старш.
10 Неділя — Андрю.
11 Четвер. — Борівці.
15. Пятниця. — Новий Прут
16 Субота Лазарева. — Бриязлей. 4 год попол Вел. сповідь — Лужани.
17 Неділя — Лужани
18 Понеділок — Завале.
21 Вел Четвер, 7 год веч. Страсти — Вилингдон
22 Вел. Пятниця, Вин Плащениці — Вилінгдон, Іспас, Лужани, Андрю
23. Вел. Субота — Пено. Свячення пасок: Ст. Мейкл, Завале.
24 Великдень — Кагвин, Андрю, Борівці Іспас, Лужани, Новий Прут Вилингдон
2 год Вечірня — Новий Прут
25. Світлий Понеділок — Лужани.
26. Світлий Вівторок — Кагвин.
Всюди рано 8.30 Великодня Сповідь.
Адреса: Бох 28 — Вилингдон. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.
КВІТЕНЬ:

2. Суб, о год. 3 попол. Св. сповідь в Норквей.
3. Нед. — Норквей.
7 Четв Благовищення — Сван Плейн.
10. Нед. — Арран, місто.
17. Нед. — Флин флон.
20. Середа Сповідь в Ервуд.
21. Страстний четвер. Страсти в Пайн Ривер о 7 год. вечера.
22. Вел. пятниця. Винос Плащаниці і свяч. пасок о 11 год. рано в Пайн Ривер; о 7 год. веч. свячення пасок в Ренвер.
23. Вел. субота. В 1 год. в полудне свячення пасок в Стінен Гаєс. в 2 попол свячення пасок в Норквей.
24. Великдень. о 4 год. рано в Арран Кобзар; о 6 год. рано в Арран Місто; о 8 рано в Мейбридж; о 10 рано в Гвайтбіч.
25. Вел. понеділок — Арран - Кобзар.
26. Вел. вівторок — Пайн Ривер.

ТРАВЕНЬ:

1. Нед. — Арран місто.
8. Нед. — Флін Флон (Храм).
15. Нед. — Гаєс (місто).
22. Нед. — Сван Плейн.
29. Нед. — Пайн Ривер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дачишина.
КВІТЕНЬ.

2. Субота. — Принс Алберт. Служба Божа за померших. Сповідь і Св. Причастя Старших в 7 год. ввеч., сповідь дітей.
3. Неділя. — Принс Алберт. Богослуження Рідної Школи.
6. Середа. — Сембург Сповідь і Святе причастя дітей і старших, в 7 год. ввеч. Поклони.
7. Четвер. Благовіщення — Сембург. Великодна сповідь.
9. Субота. 7 год. вечір сповідь сумівців і старших
10. Неділя — Принс Алберт. Богослуження Сумівців.
13. Середа. — Шипмен. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших.
15. Пятниця. — Принс Алберт. Сповідь і Св. Причастя.
16. Субота. — Гоні Мун. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших.
17. Цвітна неділя. — Гоні Мун. Великодна сповідь.
19. Вел. вівторок — Меклавел. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших.
21. Вел. четвер. — Принс Алберт. Служба Божа заготовання Св. Дарів, 8 год. вечір Страсти.
22. Вел. пятниця. — Принс Алберт. Винос Плащаниці.
23. Субота. Посвячення пасок. в 5 год. вечір — Меклава. в 8 горд. вечір — Вірдела.
24. Воскресения Христове і посвячення пасок 12 год. вночі — Шипмен, посвячення пасок 4 год. рано — Сембург, посвячення пасок в 6 год. рано — Гоні Мун Вел Служба Божа, посвячення пасок в 8 год. рано — Принс Алберт.
25. Світлий Понеділок — Сембург.
26. Світлий вівторок. — Гоні Мун.
Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апопюка.
КВІТЕНЬ:

3 Неділя — Кридор.
7 Четвер. Благовіщення Пр. Діви Марії Гефорд.
10 Неділя — Витків.
17 Неділя Цвітна — Іонія.
21 Вел четвер — Прізейт
Адреса Пош скр 51 Гефорд Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіцкевича.
КВІТЕНЬ:

3 Неділя — Гропляд північна. — Сповідь.
5. Вівторок. Поклони — Гропляд Каплиця.
7 Четвер. Благовіщення Пр. Бог. Брукобі. Сповідь.
10 Неділя — Годсон Бей. Сповідь.
15 Пятниця Літур. Ранні Освяч. Тарін — Гропляд. Капл. Спов.
17. Неділя Квітна — Кадет Спов.
20. Страст. Середа — Ватсон. Спов.
21. Страст. Четвер — Ватсон. Спов.
22. Вел. Пятниця — Гропляд півн.
23. Вел. Субота — Гропляд Каплиця. Сповідь.
24. Великдень — Гропляд дівнічна. (По других громадах оголоситься)
25. Велик Понеділок — Гропляд над рікою.
26 Ветик. Вівторок — Брукобі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.
КВІТЕНЬ:

2. Субота — Кенора. (Сповідь).
3. Неділя — Кенора. (Сповідь).
4. Понеділок — Рама. (Сповідь).
7. Четвер Благов. Богор. — Клейр. (Сповідь).
8. Пятниця — Тезін. (Сповідь).
10. Неділя — Кемсак. (Сповідь).
17. Неділя Цвітна — Ендевор. (Сповідь).
21 Стр. Четвер — Кенора.
23. Субота, Свячення пасок:
11 год. — Рама.
1 год. — Тезін,
5 год. — Бюкенен.
24. Великдень. Свячення пасок:
12.10 год. — Ендевор.
6 год. — Кемсак.
8 год. — Канора Сл. Божа. і свячення пасок.

ТРАВЕНЬ

1. Неділя Том. — Кемсак.
8. Нед. Мир. — Канора.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ.

1 П 19 Муч. Хрисанта і Дарії
2 С 20 Отців Івана, Сергія,

3 Н 21 4 Посту. Ап. Якова, Хомн
4 П 22 Свящ. Василія презв.
5 В 23 Преп. Никона Печерського
6 С 24 Поклони. Преп. Артемона
7 Ч 25 Благовіщення Пр. Богор.
8 П 26 Собор Арх. Гавриїла
9 С 27 Матрони Солунської

10 Н 28 5 Посту. Преп. Евстратія
11 П 29 Преп. Марка еп. Аретус.
12 В 30 Преп. Івана Ліствичника
13 С 31 Преп. Іпатія півнт. Печер.
14 Ч 1 Марії Єгипетської. Геронтія
15 П 2 Преп. Тита, муч. Амфіана
16 С 3 Преп. Микити Ісповідника

17 Н 4 Цвітна. Преп. Йосифа.
18 П 5 Муч. Агатопода і Теодула
19 В 6 Евтихія археп. Констант.
20 С 7 Юрія еп. Молетинського
21 Ч 8 Ап. Іродіона, Агава, Руфа.
22 П 9 Муч. Евпсихія та ін. 270
23 С 10 Муч. Терентія, Африкана

24 Н 11 Великдень—Христове Воскр
25 П 12 Світлий Понеділок
26 В 13 Світлий Вівторок
27 С 14 Мартина ісповід., муч. Авата
28 Ч 15 Ап. Аристарха, Трофима
29 П 16 Муч. Калісії, Ніки, Галини
30 С 17 Свящ. Симеона еп. Перс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.
КВІТЕНЬ:

2. Суб. С. Б. і сповідь — Редвий.
2. Суб. Сповідь в 7.30 вечером.
3 Нед. С. Б. і сповідь — Федора (о. Мельничук)
3 Нед. Сповідь і С. Б. — Редвий (о. Сенишин).
7. Чет. Благовіщення. Сповідь і С. Б. — Серийа.
9. Суб. С. Б. і сповідь — Торгилд. Сповідь 8 год. веч.
10 Нед С. Б. і сповідь — Торгилд
16 Суб С. Б. і сповідь — Калмар
17. Нед. С. Б. і сповідь — Калмар
Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта.
Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.
КВІТЕНЬ:

2. Суб Сповідь 7.30 веч — Редвей. і сповідь дітей і старших.
3 Неділя — Вакав. Служба Божа і сповідь дітей і старших.
7. Четвер Благовіщення — Сматс. Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
10. Неділя — Терноополь. Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
15. Пятниця — Алвена. Сл. Божа і сповідь дітей і старших.
16. Субота — Кадворт Сл. Божа і сповідь дітей і старших.
17. Неділя — Кадворт Сл. Божа і сповідь дітей і старших.
Адреса Скринка 155 — Вакав, Саск.
Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука
КВІТЕНЬ·

3. Неділя — Глендон. (Великодна сповідь.
7. Четвер. Благовіщення — Тіріен. (Великодна сповідь).
9. Субота — Сенді Репідс. (Вечірня і Великодна сповідь год.
10 Нед — Сенді Репідс. (Сл. Б.). тургія)
17. Неділя Квітна — Ельк Пойнт (Великодна сповідь).
Пошта: Глендон, Алта.

Устав Церковний

КВІТЕНЬ·

3. 4 Нед. Посту. Голос 8. УЄ 8. Літ. Ап. Жидів 6 13—20. Єван. Марка 9: 17—31.

7. Благовіщення. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Жид. 2: 11—18. Єван. Луки 1: 24—38.

10. 5 Нед. Посту. Голос 1. УЄ 9. Літ. Ап. Жидів 9: 11—14. Єван. Марка 10· 32—45.

17. Неділя Цвітна. УЄ Мат. 21: 1—11, 15—17. Літ. Ап. Филипян 4: 4—9. Єван. Івана 12: 1—18.

24. Великдень: Ап. Діяння 1: 1—8. Єван. Івана 1: 1—17.

25. Світ. Понеділок. Ап. Діян. 1: 12—17, 21—26. Єван. Івана 1: 18—28.

26. Світ. Вівторок. Ап. Діян. 2: 14—21. Єван. Луки 24: 12—35.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, [redacted]

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1949. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1949. ЧИСЛО (844) 8

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Ангел звістив Благодатній Чистая Діво радуйся! І знову кажу: Радуйся! Твій Син воскрес по трьох днях із гробу, померших збудивши! Люде, веселітеся!

Сей урочистий і святий день, єдиний, днів Цар і Господь, свято із свят і торжество із торжеств ... в сей день хвалімо Христа на віки!

Ти Єрусалиме кращий над звізди днесь буди,
Ось бо Цар твій спас від мук пекла всі люди.

Нехай радіють гори і ріки,
Він знищив смертю смерть на всі віки.

Усяке дерево листя (пускає.
А земля цвіти (проявляє 2)

Про воскресення Сотворителя голосіть,
Море і ріки усьому світу возвістіть.

Гори й долини, ліси ... діброви
... святочної днесь обнови:

Сонце промінь (скрізь розсипає,
Світло із гробу (кругом сіє 2).

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

щирі побажання Вірним Церкви, Читачам Вістника
і Цілому Українському Народови:

Христос Воскрес!

СЕМЕРО МОЛОДИХ ЗГИНУЛО

В середу 7-го квітня, згинуло коло Брендону, Ман. 4 хлопці і 3 дівчини, коли вдарилися автомобілем до стоячого на дорозі снігового плуга. Це сталося в 11-ій годині в ночі, коли вони їхали мабуть на танець. Дівчата в віку 16, 17, 18, а хлопці 17, 19, 20, 22. Між погибшими є два рідні брати з родини Грівів.

КАРА ЗА НЕУВАГУ

В Ст. Боніфас (коло Винипегу) покарано Перома Карста за те, що їдучи автомобілем, обляпав водою прохожого. Карст заплатив 15 дол. кари і 6.20 коштів. Суддя зауважив, що автомобілістам нераз байдуже, що їдучи водою обляпують людей.

МОЛОДІ ЗЛОЧИНЦІ В ФРАНЦІЇ

Нині в Франції є багато злочинців між молодими, а за причину того вважають злочинну і деморалізуючу літературу, яку молодь читає. Зате комуністи стоять за тою літературою.

ДВА ОГНІ В ДВОХ ТИЖНЯХ

Коло Портедж ля Прері, Ман жили два сини, фармери, ... Травня 28-го повстав в домі огонь і треба їм було тікати ... замешкали вони недалеко Сифтон, Ман, мабуть на своїй фармі ... 11-го квітня почала на сусідній фармі горіти трава і огонь прийшов до Фаріонових будинків і хати. Фаріонова була тоді сама, та вчас син приїхав і поміг дещо врятувати.

ОСТОРОГА ЇЗДЦЯМ

В Винипегу інспектор руху підніс справу їздців на моторових байсиклях, тай взагалі їздців, які не зважають на перехожих. Каже він, що такі їздці на скрутах трублять, щоби їм люди вступалися з дороги, а вони того робити не повинні. На скрутах перше право мають перехожі. Коли ж ходить про старих, так на них треба ще більше уважати, бо тим ще тяжше розглядатися кругом себе. Отже до їздців почнеться прикладати відтепер строгійші міри

СЕМ КАР ДІСТАВ ШІСТЬ ЛІТ

Сема Кара, большевицького провідника, що був втік з Канади, засуджено в Оттаві на шість літ тюрми. Та інтересно, що були заходи, щоби Кара виміняти за кардинала Міндсентія, якого в Мадярщині засудили на досмертну тюрму. Міндсентія пустили би на волю, а Кар поїхав би тоді до Росії. Однакож заходи на нічім скінчилися.

ЩО ТО Є БУКВА ЗАКОНУ

Нераз буква закону доходить до смішного, або ще гірше. Вістка з Бофало, Н.Й., оповідає, що на канадійськім боці росло дерево, але його гилля звисало на американську сторону. Вилізли на те дерево два торонтонці та перейшли на ту галузь, що звисала над Америкою. Їх врештували за незаконний вступ до Америки і дали їм по шість місяців арешту. Покарали також і дерево, бо ту злочинну гиляку, що без дозволу перейшла до Америки, також відтяли.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сеньишина.
КВІТЕНЬ:

2. Субота. — Смокі Лейк (Сповідь).
3. Неділя. — Смокі Лейк (Сповідь).
5. Вівторок. — Спедден. (Поклони) 7.30 вечером.
7. Четвер. Благовіщення.
8. Пятниця. — Смокі Лейк.
9. Субота. — Беліс (Задушна Субота) Сповідь.
10. Неділя. — Беліс (Сповідь).
15. Пятниця. — Смокі Лейк.
16. Субота. — Мекрей (Сповідь).
16. Субота. — Смокі Лейк, Вечірня 7.30.
17. Неділя. — Вільна. (Збори Окружної Ради).
21. Четвер. — Беліс (Страсти) 7.30 вечером.
22. Велик. Пят. Винос Плащениці — Довнінг 1.00 год. Беліс 3.30 год. Смокі Лейк 5.30 год.
23. Субота. — Мекрей. Богослуження і Свячення пасок: Бойн Лейк, 2.30 пополудне. Спеден 4.00 попол. Ту Лейкс 6.30. Вільна 7.00.
24. Вел. Нед. — Гемлин 12.00, Довнінг 2.00. Беліс 4.00 Смокі Лейк 6.30 Стрий 9.30 Богослуження.
25. Пон. — Спеден.
26. Світ. Віт. — Беліс.

Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.
КВІТЕНЬ.

1. Пят. С. Б. Сповідь, коло Пасічної.
2. Суб. С. Б. і сповідь — Шіго (місто)
3. Нед. — Вест Брук.
4. Понед. С. Б. і сповідь — Тідор (місто).
5. Вівт. С. Б. і сповідь — Дробот.
6. Середа С. Б. і сповідь — коло ріки, Тідор.
6. Сер. Поклони, 7 год. вечір — Інсінгер, місто — і Всенічне
7. Чет. Благовіщення — Інсінгер, місто.
8. Пят. С. Б. і сповідь — Інсінгер пополуднева.
9. Суб. С. Б. і сповідь, коло Ку[illegible]
10. Нед. — коло Жучкаків.
12. Вів. С. Б. і сповідь — Вест Брук.
15. Пят. С. Б. і сповідь — коло Льори
16. Суб. С. Б. і сповідь — Шіго, полуд.
17. Нед. — Шіго, місто.
19. Вів. С. Б. і сповідь — Тафнет
21. Чет. С. Б. Преждеосвячених. — Шіго, полуд.
21. Чет. Страсти. — Інсінгер, місто 7 год. вечір.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.
КВІТЕНЬ:

2. Субота. Вел. Сповідь дітей і Сл. Божа та св Причастя—Йорктон.
2. Субота, 7 год. веч. Вел. Сповідь старших.
3. Неділя Богосл. і Сповідь — Йорктон.
7. Четвер. Благовіщення. С. Б. і Велик. Сповідь — Воркстон.
10. Неділя — Богосл. і Сповідь — Успенська в Канорі.
17. Неділя — Богосл. і Великодна Сповідь — Мелвил.
20. Середа — Богосл. і Великодна Сповідь — Сторновей.

Великодний Четвер — Богосл. і Великодна Сповідь — Горлиц.
Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Г. Гикавого.
КВІТЕНЬ

3. Неділя — Пембіна
7. Благовіщення — Арбакка
7. Благовіщення — Сенкіз — о. Яковкевич.
10. Неділя — Сондавн
10. Неділя — Роза о Яковкевич
17. Неділя — Гарлентон

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.
КВІТЕНЬ:

1. Пятниця — Велпав (Великодна Сповідь.
2. Субота — Давфин (Великодна Сповідь.
3. Неділя — Давфин.
7. Четвер. Благовіщення — Гарденд (Великодна Сповідь).
9. Субота — Етелберт (Великодна Сповідь.
10. Неділя — Етелберт.
14. Четвер — Сифтон (Сповідь).
15. Пятниця — Давфин (Сповідь).
16. Субота — Косів (Сповідь).
17. Неділя Квітна — Косів.
21. Страстний Четвер — годо. 10 рано. Служба в Давфині Страсти в год. 7 веч. Давфин.
22. Велика Пятниця — Косів, год. 10 рано. Давфин, год. 2 пополудні. Роркток, год. 8 вечером — Винос Плащениці і свяч. пасок.
23. Вел. Субота. Свячення пасок:— Сифтон, год. 10 рано. Драй Ривер, год. 11 перед обід. Борд, год. 12 в полудне. Етелберт, год. 1 пополудні. Гарденд, год. 2 по полудні. Богдан, год. 4 по обіді. Белий Ривер, год. 6 вечером. Ешвил, год. 7 вечером.
24. ВЕЛИКДЕНЬ — Велпав, год. 12.05 в ночі. Косів, год. 5 рано. Давфин, год. 8 рано. Сифтон, год. 3 попол. Вечірня. Давфин, год. 7 ввечері. Вечірня.
25. Світ. Понеділок. — Белий Ривер.
26. Світ. Вівторок — Роркток.

Адреса: Бокс 778 — Давфин Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.
КВІТЕНЬ:

2. Субота — Вилингдон (шкільна молодь). 2 год. попол. Катехизація. 6 год. сповідь старш.
3. Неділя. — Вилингдон
7. Четв Бл Пр Богор — Сучава
9. Субота. — Андрю (шкільна молодь) 2 год. попол. Катехизація 6 год. сповідь старш.
10. Неділя — Андрю.
11. Четвер. — Борівці.
15. Пятниця. — Новий Прут
16. Субота Лазарева. — Бризлей. 4 год. попол. Вел. сповідь — Лужани.
17. Неділя — Лужани.
18. Понеділок — Завала
21. Вел. Четвер, 7 год. веч. Страсти — Вилингдон.
22. Вел. Пятниця, Вин. Плащениці— Вилингдон, Іспас, Лужани, Андрю
23. Вел. Субота Пено. Свячення пасок Ст. Майкл. Завала
24. Великдень — Кагани, Андрю Борівці Іспас, Лужани Новий Прут Вилингдон 2 год. Вечірня — Новий Прут
25. Світлий Понеділок — Лужани.
26. Світлий Вівторок — Кагани

Всюди рано 8.30 Великодня Сповідь.
Адреса: Бок 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.
КВІТЕНЬ

2. Суб. о год. 3 попол. Св. сповідь і Норквей.
3. Нед. — Норквей.
7. Четв. Благовіщення — Солн Плейн
10. Нед — Арран місто.
17. Нед — Флин Флон
20. Серед. Сповідь в Ерунд.
21. Страстний четвер. Страсти в Пайн Ривер о 7 год. вечера.
22. Вел. пятниця. Винос Плащаниці і свяч. пасок о 11 год. рано в Пайн Ривер; о 7 год. веч. свячення пасок в Рейвер.
23. Вел субота. В 1 год. в полудне свячення пасок в Стінен Гаєс в 2 попол. свячення пасок в Норквей.
24. Великдень, о 4 год. рано в Арран Кобзар; о 5 год. рано в Арран місто; о 8 рано в Мейбридж; о 10 рано в Гвайтбіч
25. Вел. понеділок — Арран - Кобзар.
26. Вел. вівторок — Пайн Ривер.

ТРАВЕНЬ:

1. Нед. — Арран місто.
8. Нед. — Флін Флон (Храм).
15. Нед — Гаєс (місто)
22. Нед. — Солн Плейн.
29. Нед. — Пайн Ривер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дячина.
КВІТЕНЬ.

2. Субота. — Принс Алберт. Служба Божа за померших. Сповідь і Св. Причастя старших в 7 год. ввеч., сповідь дітей.
3. Неділя. — Принс Алберт. Богослуження Рідної Школи.
6. Середа. — Сембург. Сповідь і Святе причастя дітей і старших, в 7 год. ввеч. Поклони.
7. Четвер. Благовіщення — Сембург. Великодна сповідь.
9. Субота. 7 год. вечір сповідь сумківців і старших
10. Неділя. — Принс Алберт. Богослужения Сумківців.
13. Середа. — Шипмен. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших.
15. Пятниця. — Принс Алберт. Сповідь і Св. Причастя.
16. Субота. — Гоні Мун. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших.
17. Цвітна неділя. — Гоні Мун. Великодна сповідь.
19. Вел. вівторок — Мекдавел. Сповідь і Св. Причастя дітей і старших
21. Вел. четвер. — Принс Алберт. Служба Божа заготовання Св. Дарів, 8 год. вечір Страсти.
22. Вел. пятниця. — Принс Алберт. Винос Плащаниці.
23. Субота. Посвячення пасок. в 5 год. вечір — Мекдавел. в 8 горд. вечір — Вірдета.
24. Воскресення Христове і посвячення пасок 12 год. вночі — Шипмен, посвячення пасок 4 год. рано — Сембург, посвячення пасок в 6 год. рано — Гоні Мун. Вел. Служба Божа, посвячення пасок в 8 год. рано — Принс Алберт.
25. Світлий Понеділок — Сембург.
26. Світлий вівторок. — Гоні Мун.

Адреса 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт. Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка.
КВІТЕНЬ:

3. Неділя. — Кридор.
7. Четвер. Благовіщення Пр. Діви Марії. — Гефорд.
10. Неділя. — Виткіз.
17. Неділя Цвітна — Ітонія
21. Вел. четвер — Пріцелі

Адреса: Поч. скр. 51 Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіжкевича.
КВІТЕНЬ

3. Неділя — Гронлнх північна. — Сповідь.
5. Вівторок. Поклони — Гронлнд Каплиця.
7. Четвер. Благовіщення Пр. Бог. — Брукебі. Сповідь.
10. Неділя — Годсон Бей. Сповідь.
15. Пятниця. Літур. Раніш Освяч. Тарів. — Гронлнд. Капл. Спов.
17. Неділя Квітна — Кадет. Спов.
20. Стрет. Середа — Ватсон. Спов.
21. Страст. Четвер — Ватсон. Спов.
22. Вел. Пятниця — Гронлнд півн.
23. Вел. Субота — Гронлнд Каплиця. Сповідь.
24. Великдень — Гронлнд північна. (По других громадах оголоситься)
25. Велик. Понеділок — Гронлнд (біля річкою.
26. Велик. Вівторок — Брукебі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.
КВІТЕНЬ:

2. Субота — Кенора (Сповідь).
3. Неділя Кенора. (Сповідь).
4. Понеділок — Рама. (Сповідь).
7. Четвер Благов. Богор. — Клейр. (Сповідь).
8. Пятниця — Тязів. (Сповідь).
10. Неділя — Кемсак. (Сповідь)
17. Неділя Цвітна — Ендевор. (Сповідь)
21. Стр. Четвер — Кенора
23. Субота. Свячення пасок: 11 год. — Рама. 1 год. — Тязів, 5 год. — Букенен.
24. Великдень. Свячення пасок: 12.10 год. — Ендевор. 6 год. Кемсак 8 год. — Канора Сл. Божа і свячення пасок.

ТРАВЕНЬ

1. Неділя Том. Кемсак.
8. Нед Мир. — Канора.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	П	19	Муч. Хризанта і Дарії
2	С	20	Отців Івана, Серегія.
3	Н	21	4 Посту. Ап. Якова, Хоми
4	П	22	Свщмч. Василія пресв.
5	В	23	Прп. Никона Печерського
6	С	24	Поклони. Прев. Артемона
7	Ч	25	Благовіщення Пр. Богор.
8	П	26	Собор Арх. Гавриїла
9	С	27	Матрони Солунської
10	Н	28	5 Посту. Прев. Евстратія
11	П	29	Прев. Марка еп. Аретус.
12	В	30	Прев. Івана Ліствичника
13	С	31	Прев. Іпатія цілит. Печер.
14	Ч	1	Марії Єгипетської, Геронтія
15	[illegible]	2	Прев. Тита, муч. Амфіяна
16	[illegible]	3	Прев. Микити Ісповідника
17	Н	4	Цвітна. Прев. Йосифа.
18	П	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	В	6	Евтихія архиеп. Констант.
20	С	7	Юрія еп. Мелетинського
21	Ч	8	Ап. Іродіона, Агава, Руфа.
22	П	9	Муч. Евпсихія та ін. 270
23	С	10	Муч. Терентія, Африкана
24	Н	11	Великдень—Христове Воскр
25	П	12	Світлий Понеділок
26	В	13	Світлий Вівторок
27	С	14	Мартина ісповідн., мч. Азата
28	Ч	15	Ап. Аристарха, Трофима
29	П	16	Муч. Калікія, Ніки, Галини
30	С	17	Свщм. Симеона еп. Перс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.
КВІТЕНЬ:

2. Суб. С. Б. і сповідь — Редвей.
2. Суб. Сповідь в 7.30 вечером.
3. Нед. С. Б. і сповідь — Федора (о. Мельничук).
3. Нед. Сповідь і С. Б. — Редвей (о. Сеньишин).
7. Чет. Благовіщення. Сповідь і С. Б. — Серетія
9. Суб. С. Б. і сповідь — Торгилд. Сповідь 8 год. веч.
10. Нед. С. Б. і сповідь — Торгилд.
16. Суб. С. Б. і сповідь — Калмар.
17. Нед. С. Б. і сповідь — Калмар.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керніцького.
КВІТЕНЬ.

2. Суб. Сповідь 7.30 веч.—Редвей. і сповідь дітей і старших.
3. Неділя — Вакав. Служба Божа і сповідь дітей і старших.
7. Четвер. Благовіщення. — Смитс. Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
10. Неділя — Тернопіль. Сл. Б. і сповідь дітей і старших.
15. Пятниця — Алвена. Сл. Божа і сповідь дітей і старших.
16. Субота — Кадворт. Сл. Божа і сповідь дітей і старших.
17. Неділя — Кадворт. Сл. Божа і сповідь дітей і старших.

Адреса Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука
КВІТЕНЬ:

3. Неділя — Гленден. (Великодна сповідь.
7. Четвер. Благовіщення — Тірієн. (Великодна сповідь).
9. Субота — Сенді Репідс. (Вечірня і Великодна сповідь год.
10. Нед. — Сенді Репідс. (Сл. Б.). тургія).
17. Неділя Квітна — Елк Пойнт (Великодна сповідь).

Пошта: Гленден, Алта.

Устав Церковний

КВІТЕНЬ:

3. 4 Нед. Посту. Голос 8. УЄ 8. Літ Ап. Жидів 6: 13—20. Еван. Марка 9: 17—31.

7. Благовіщення. УЄ Луки 1: 39—49, 56 Літ Ап. Жид. 2: 11—18. Еван. Луки 1: 24—38.

10. 5 Нед Посту. Голос 1. УЄ 9. Літ Ап Жидів 9: 11—14. Еван. Марка 10: 32—45.

17. Неділя Цвітна. УЄ Мат. 21: 1-11, 15—17. Літ. Ап. Филипен 4: 4—9. Еван. Івана 12: 1—18.

24. Великдень: Ап. Діяння 1: 1—8. Еван. Івана 1: 1—17.

25. Світ. Понеділок. Ап. Діян. 1: 12. 17. 21—26. Еван. Івана 1: 18—28.

26. Світ. Вівторок. Ап. Діян. 2: 14—21. Еван. Луки 24: 12—35.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3620 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1949. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1949. ЧИСЛО (844) 8

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть зполав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Ангел звістив Благодатній Чистая Діво радуйся! І знову кажу: Радуйся! Твій Син воскрес по трьох днях із гробу, померших збудивши! Люде, веселитеся!

Сей урочистий і [illegible] день, єдиний, днів Цар і Господь, свято із свят і торжество із торжеств, — і в сей день хвалімо Христа по віки!

Ти Єрусалиме кращий над звізди днесь буди,
Ось бо Цар твій спас від
мук пекла всі люди.

Нехай радіють гори і ріки,
Він знищив смертю смерть
на всі віки

Усяке дерево листя
(пускає,
А земля цвіти
(проявляє 2).

Про воскресення Сотворителя голосіть,
Море і ріки усьому світу
повістіть.

Гори й долини, ліси
і діброви
Повні святочної днесь
обнови:

Сонце промінні
(скрізь розсипає,
Світло із гробу
(кругом сіє 2).

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
щирі побажання Вірним Церкви, Читачам Вістника
і Цілому Українському Народови:
Христо́с Воскрес!

СЕМЕРО МОЛОДИХ ЗГИНУЛО

В середу 7-го квітня, згинуло коло Брендону, Ман. 4 хлопці і 3 дівчині, коли вдарилися автомобілем до стоячого на дорозі снігового плуга. Це сталося в 11 ій годині в ночі, коли вони їхали мабуть на танець. Дівчата в віку 16, 17, 18, а хлопці 17, 19, 20, 22. Між погибшими є два рідні брати з родини Грівів.

КАРА ЗА НЕУВАГУ

В Ст. Боніфас (коло Винніпеґу) покарано Перома Карста за те, що їдучи автомобілем, обляпав водою прохожого. Карст заплатив 15 дол. кари і 6.20 коштів. Суддя зауважив, що автомобілістам нераз байдуже, що їдучи водою обляпують людей.

МОЛОДІ ЗЛОЧИНЦІ В ФРАНЦІЇ

Нині в Франції є багато злочинців між молодими, а за причину того вважають злочинну і деморалізуючу літературу, яку молодь читає. Зате комуністи стоять за тою літературою.

ДВА ОГНІ В ДВОХ ТИЖНЯХ

Коло Портедж ля Прері, Ман. жили два сини, Фаріони, з матірю. Травня 28-го повстав в домі огонь і треба їм було тікати. Відтак замешкали вони недалеко Сифтону, Ман., мабуть на своїй фармі. І тут знов 11-го квітня почала на сусідній фармі горіти трава й огонь прийшов до Фаріонових будинків і хати. Фаріонова була тоді сама, та вчас син приїхав і поміг дещо вратувати.

ОСТОРОГА ЇЗДЦЯМ

В Винипеґу інспектор руху підніс справу їздців на моторових байсиклях, тай взагалі їздців, які не зважають на перехожих. Каже він, що такі їздці на скрутах трублять, щоби їм люди вступалися з дороги, а вони того робити не повинні. На скрутах перше право мають перехожі. Коли ж ходить про старих, так на них треба ще більше уважати, бо тим ще тяжше розглядатися кругом себе. Отже до їздців почнеться прикладати відтепер строгійші міри

СЕМ КАР ДІСТАВ ШІСТЬ ЛІТ

Сема Кара, большевицького провідника, що був втік з Канади, засуджено в Оттаві на шість літ тюрми. Та інтересне, що були заходи, щоби Кара виміняти за кардинала Міндсентія, якого в Мадярщині засудили на досмертну тюрму. Міндсентія пустили би на волю, а Кар поїхав би тоді до Росії. Однакож заходи на нічім скінчилися.

ЩО ТО Є БУКВА ЗАКОНУ

Нераз буква закону доходить до смішного, або ще гірше. Вістка з Бофало, Н.Й., оповідає, що на канадійськім боці росло дерево, але його гилля звисало на американську сторону. Вилізли на те дерево два торонтонці та перейшли на ту галузь, що звисала над Америкою. Їх арештували за незаконний вступ до Америки і дали їм по шість місяців арешту. Покарали також і дерево, бо ту злочинну гиляку, що без дозволу перейшла до Америки, також відтяли.

ПЕРШЕ СВЯЧЕНЕ В КАНАДІ

Було це в Канаді тоді, як почали перші українські поселенці до Канади прибувати, 40 чи 50 літ тому назад.

І поселялось їх тоді в одній лісистій околиці 23 родині. Перш усього побудували хатини, які хто міг, радше буди, а не хати, щоби було де від дощу та зимна сховатися. А дальше треба прочистити хоч трохи ліса на город, щоби посадити хоч щобудь — бараболь та цебулі, та буряків...

Минув рік, минув другий і люди почали до своеї землі привикати. Вже є і маленькі городці, а в декого вже і кусок поля є зораного. Є вже і корова, а в багатьох і по парі волів. Хоч взяті на борг, але все ж є чим господарство розробляти. Є чим щобудь привезти, є чим невеличкий загін виорати.

Святкували вони перший Великдень на канадійській землі лише гіркими споминами. Самі вони жили тут, але душа їх святкувала в старому краю. Бо ж як тут святкувати? І звичайного хліба нема подостатком, а про Паску і думати годі. Нема церкви ... нічим хати прибрати... Та нехай! Може колись буде інакше... Надією на краще держалося людське життя.

Таким же був і другий Великдень.

А вже третого року почали люди думати, що треба би їм церкву збудувати. Буде церква, то вже і життя набере кращого вигляду. Буде на що глянути. Буде всім де зібратися, — і побачаться, і помоляться, і пожуряться разом. Так люди стануть громадою. А є між ними дяк, то вже і Богослуження буде.. Хоч і без священика, але все ж Богослуження...

Коли надходив знов Великдень, то церковця вже будувати почалася. Вже стіни виведені до верхів вікон. А побіч початого будинка стоїть великий хрест, як свідок того, що тут будується.

Таке було в тій околиці, з якою вяжеться отсей спомин, але треба памятати, що цілком подібне було по всіх околицях, де поселялися українці. Найперше забезпечити бодай сяк-так своє життя, а там вже братися до будови церкви, отже тим самим до зорганізовання громади.

Гриць Кучман був поважним і побожним чоловіком, і він то перший дав початок до будови церкви. Не будь його, а церкви ще довго не булоби. І жінка його, Настя, була поважною і розумною жінкою. Дітей в них було трое, два хлопці і дівчина наймолодша, що семий рік їй кінчився.

Перед Великоднем каже Гриць жінці:

— Треба до Великодня готовитись. Спечи Паску, та наготуй ще чого... Се буде наш перший тут Великдень.

Подивилась жінка на Гриця, сльози стали їй в очах, а там каже:

— Великдень... Який Великдень? Паску спечи можна, яка там вже вона буде, але церкви нема, а який Великдень без церкви? Будемо сидіти в хаті, як і минулого Великодня сиділи.

— Ні, не так, Насте — почав Гриць — церква в нас вже є...

— Є, але, недокінчена — перебила Настя — ти скажи, що колись буде.

— Ні, вже є! А хоч і недокінчена, та всеж церква. І до такої підемо. Не так, як минулого року.

Стиснула Настя плечима та:

— І пощо ти таке говориш? Куди підемо? Чого підемо?

— Як чого? Понесемо Паску святити...

— Що се ти? Куди понесеш?

— Не журися, Насте, я все вже добре передумав — каже Гриць — і знаю, що треба робити. Чи ти думаєш, що коло нашої церкви ще нема Бога? Чи Він нас не бачить, чи не знає нашої щирої волі? Для Нього й одна підвалина під церкву, то вже ціла церква. А також і святий хрест стоїть. Чи ти думаєш, що Бог не прийме нас там, як своїх добрих дітей, коли туди прийдемо і не поблагословить нашої Паски? Отже наготуй, що можеш, а ранком на Великдень всі туди підемо.

Мовчала Настя, передумувала чоловікові слова і цілком з ним згодилася. Вона ж завсігди уважала Гриця розумним чоловіком, тай тепер бачить, що він розумно думає. І почала готовити, що могла зготовити.

Ранком на Великдень ще перед сходом сонця вибрався Гриць з родиною до церкви, — і він, і жінка, і діти. В руках в Гриця завита в чистім полотні паска, а діти несли в мисці завитій в полотно що там мати приготовила. Якже переходили попри хату сусіда Гната, вийшов Гнат і питає:

— А то куди вибралися?

— До церкви йдемо.

— До якої?

— До нашої

— До нашої? Аджеж в нас нема ще церкви.

— Нема? Як нема — каже Гриць — ми ж церкву вже маємо. Лише недокінчена. Але вона вже церква.

Покрутив Гнат головою та:

— Така вона й церква. Як хата без даху. А це що ви несете?

— Паску несемо, що ж би.

— Паску? А хто ж вам там буде святити? Не то священика, а й дяка не буде. Хто вам посвятить.

— Хто посвятить? Не буде дяка, ні священика, а чи думаєте, що і Бога не буде? І хиба Він там нас не зустріне, не прийме? Підемо, помолимось перед хрестом, покладемо там нашу паску і Господь посвятить її. Він же побачить нашу добру волю. Він знає, що ми зробили все, що було в нашій силі. Кілько могли, тілько зробили...

Задумався Гнат, а там:

— Та воно так, але всеж... Коли б хоч церква була докінчена... Ну, певно, що Бог є всюди, і бачить, що ми робимо. А всеж таки... Мені таке і на гадку не прийшло би...

Так поговоривши пішов Гриць в сторону церкви.

Якже Гриць з родиною вертався додому, зупинив його Гнат і каже:

— Думав я і бачу, що по Божому ви зробили і ви маєте свячене, — перше свячене в нашій околиці, отже обдаруйте і мене хоч куском вашої паски. Я вірю, що Господь Милосердний її посвятив. Нехай і я маю свячене в своїй хаті.

Невдовзі рознеслася вістка поміж громадянами, що Гриць носив до церкви паску святити. Були такі, що сміялися, але були і такі, що призадумувались і казали.

— Він розумний чоловік і розумно зробив. Так нам всім треба було зробити. Аджеж і Христос казав, що де люди зберуться в його імя, то і Він там буде між ними. Гриць розумно зробив.

І від того часу почали всі Гриця ще більше поважати і його ради слухали тепер ще більше, ніж до того часу. Всі бачили, що в нього є і побожність і розум, отже під його проводом і будову церкви невдовзі докінчили.

А коли прийшов другий Великдень, то вже всі громадяне були в церкві з своїми родинами і з пасками. Співав лише дяк з людьми, але всі верталися додому з твердою вірою, що Господь посвятив їм те, що вони для посвячення наготовили і до церкви поприносили. Тоді вже в кожній хаті було Великодне Свячене.

Такі були ті перші часи, такі були перші на сій землі українські Великодні. Хоч було в людей мало сили, але було багато доброї волі, була щира віра, і на ній побудувалося те сьогоднішне життя, яке нині бачимо.

Давний поселенець.

ПІДПИСАЛИ АТЛЯНТИЙСЬКИЙ ДОГОВІР

Квітня 4-го представники 12-ох держав підписали в Вашинґтоні Північно-Атлянтийський Договір, себто охоронну спілку на випадок, коли б Росія почала війну з котрою небудь державою, що входить в спілку. Договір підписали 1. Бельгія, 2. Канада, 3. Данія, 4. Франція, 5. Ісляндія, 6. Італія, 7. Люксембург, 8. Голяндія, 9. Норвегія, 10. Португалія, 11. Британія, 12. Злучені Держави.

Населення згаданих країв виносить коло 350 міліонів.

Росія вислала до кожної з 12-ти держав протест проти договору, кажучи, що це договір для нападу (на Росію), але держави договору на те не звертають уваги.

Договором обєднано поодинокі краї в одну силу і це має своє значіння, хоч та сила має і свої недостачі, хочби в тім, що та сила занадто порозкидана. Та всеж Росія може з нею числитися до якоїсь міри. Слабу сторону видно і в тім, що полишено на боці Еспанію, яку нібито вважають остілько грішною, що не хочуть мати її в своїм гурті. Головно Америка. Та на ділі гріх Еспанії в тім, що не дала взяти себе в большевицькі руки. Виходить, що коли б большевики при допомозі Росії хотіли знов захопити владу в Еспанії і перемінити її на „малу Росію", в кольонію Росії, то це Атлянтийського Договору не зачепало би, бо Еспанія є поза Договором. Трошки загадочна політика.

Ще одно Атлянтийський Договір стоїть на межі між 12-ма державами з одної сторони, і лише частинкою Росії з сторони другої. Коли б Росія не могла, чи не хотіла починати наступу на когось з 12-ох, то ніщо не спиняє її наступу на Китай, на Азію взагалі. І як довго вона має там вільну руку, як довго може поширювати там свою територію, свої „впливи" і збільшати свою силу, то чи конче треба їй зараз зачіпки на Заході?

Та все ж й Атлянтийський Договір має своє значіння.

РОСІЯ ПОДІЛИЛА СВІТ

Недавно англійський премієр Етлі промовляючи в Ґлесґові сказав: „Вина за нинішний поділ світа спадає на Кремль (де перебуває російський уряд). В Росії нема особистої свободи; поліція все придавлює; нема свобідних виборів; ні свободи слова, ані свободи думки..." Кажуть, що Етлі говорить завсігди обережно і спокійно, а тут вже більше собі позволив.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

пятої колонни в Канаді. Написав Іван Гладун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.

Книжка про діяльність комуністичної Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.

Сторін 60, ілюстрована. Ціна 20цт.

Для книгарень звичайний опуст.

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE

123 McIntyre Bldg. Winnipeg, Canada

ЯК ВИГЛЯДАЛО ПЕРШЕ ЧИСЛО ВІСТНИКА

В попереднім числі було вже сказано, коли „Вістник" почав виходити та яку працю, беручи загально, впродовж 25 літ він виконував. Тепер ми переглянемо, як перше число „Вістника", чи тодішного „Православного Вістника" виглядало.

Число перше було за квітень 1924 року, і на нім було зазначено, що це „Орган Української Православної Церкви в Канаді". І було це святочне великодне число. На 1-ій стороні був образок Христового воскресення, а побіч нього шість пісень з Великодної Утрені.

Під образком була невеличка статтяп.з. „Від Редакції", що починалася:

„Випускаючи в світ перше число „Православного Вістника", вважаємо за вказане представитися, хто ми є і чого хочемо. — „Православний Вістник" появляється на те, щоби заступати інтереси Української Православної Церкви в Канаді."

Говориться дальше, що до того часу Українська Прав. Церква „користала з гостинности світських українських часописів", але її зріст вимагає власного органу, а таким має бути „Прав Вістник". Він буде клопотатися в міру можности і строго церковними, і моральними, і загальними справами Українського Народу. Покищо буде місячником, а з поправою матеріяльного стану буде виходити частіше, коли члени і прихильники нашої Церкви поможуть.

На другій стороні є менша стаття: „З першим числом „Прав. Вістника", і початок більшої статті: „Національна Церква — Церква Божа".

В 1-ій статті розвита ширше потреба мати церковний орган, і там говориться:

„Релігійне життя народу Українського стоїть дотепер низько через те, що його Церква була цілі століття залежною від чужих людей. А чужий собі рад... Чужі не тільки не дбали і не дбають про наше добро, але їх цілею було „наш народ псувати, затемнювати і для себе використовувати.. Нині Українська Православна Церква є тою Церквою, до якої чужі не мають доступу."

В статті 2-ій, що обнимає половину 2-ої і цілу 3-ту сторону, виложений наш погляд на церкву взагалі, починаючи від часів Христа й Апостолів, та впродовж дальших віків, коли люде, далекі від дійсного християнства, старалися використовувати Церкву для своїх окремих цілей. Цей перегляд зводиться до такого висновку:

„З історії найкраще можемо навчитися, що і як треба робити, аби оминути похибки минувщини. Історія вчить нас, що навіть частинна залежність Української Церкви від чужих людей виходить на шкоду українському народові."

Стаття починаєсь обороною рідної мови в церкві, а дальше говориться, що: „В первісних християн не було того, щоби Жидовин, або Грек, або Римлянин говорив, що йому належиться першенство перед Богом." А ще дальше є що: „Коли християнство стало пануючою религією, церковна ерархія в ріжних краях зачала сходити зі старого християнського становища... Оттоді зачалися спори за першенство в Церкві..."

Згадується, що і між українцями та Царгородом бували конфлікти, і що царгородський патріярх за гроші признав Москві зверхність над Українською Православною Церквою. Таке ж було і з Церквою Римською, що через поляків накидала українцям свою зверхність і багато лиха наробила українцям. І томуто:

„Грішним є кожний, хто приписує собі, що він має більший голос в Бога, чим якийнебудь українець. Грішник є кожний, хто намагається порядкувати справами совісти українців, тоді, коли сам не вважає себе за Українця між Українцями... Отже причина, для чого український нарід відновляє свою власну національну православну церкву."

Так в цій статті показано ті основи, ті принципи, на яких засновувалася тут Українська Церква, і ті загальні причини, що до її заснування привели

На стороні 4-ій є стаття „Причини відновлення Української Православної Церкви в Канаді", де показано тутешні місцеві причини, а то латинізаційна тутешна політика, що є поширенням латинізаційної галицької політики, а також само тутешна церковна московська політика, що затуманює русофільством тих українців, які до російської церкви належать. — Ця стаття занимає 4 і половину 5-ої сторони „Прав. Вістника".

На 5-ій стороні є „Молитва за Вітчину" - про перемогу над ворогом, що запосів рідну землю".

На стор. 6-ій є стаття: „Великодні Свята в Греків", за Споминами з Атен, проф. І. Кокорудза. А також „Апостол на Воскресення Христове".

На стор. 7-ій „Великодне Учительне Слово" св. Івана Золотоустого, і „Великодне Євангеліе".

На тій же стороні під заголовком „З Церковного Життя", переповідається судова справа в Луцьку проти свящ. Проказюка. Проказюк був поставлений священиком в Автокефальній Церкві, отже на Волині не знали, чи Автокефальна Єрархія благодатна, чи ні, тому духовна влада Проказюка не приняла, хоч селяни Великої Городниці хотіли його мати своїм священиком „на місце неавторитетного, неосвіченого та морально не відповідаючого свойому званню" о. Кульчицького, який в них до того часу був. Суд засудив Проказюка на рік тюрми, а Кульчицького піддержав.

На стор. 8-ій є опис привітної вечері в Ню Йорку, 3-го квітня, для Архієп. Теодоровича, що тоді прибув до Америки. Ще є новинка: „Українська мова в Живій Церкві", яку большевики були висунули проти Української Автокефальної Церкви.

Побіч того є оголошення, що до Укр. Прав. Церкви в Канаді приняті два священики: Корнило Кирстюк, з Буковини, і Дмитро Сенета з Галичини.

Вкінці перечислюєсь тодішних священиків нашої Церкви, а то:

В Манітобі: оо. Савчук в Винипегу і В. Новосад в Толстой.

В Саскачевані: оо. Петро Самець і Петро Мельничук, як місіонарі; дальше оо. Д. Стратійчук в Гемптоні, С. Гребенюк в Гудів, Д. Кирстюк в Тідор, К. Кирстюк в Шіго, В. Кудрик в Саскатуні.

В Алберті: оо. І. Кусий в Андрю, Д. Сенета в Едмонтоні. (Всіх священиків 11).

Такий був зміст першого числа „Православного Вістника", що почав виходити в Винипегу 1924 року і який виходить дотепер під скороченою назвою „Вістник".

ОБМАНЮВАЛА ЮВІЛЕРІВ

В Винипегу 20-літна Берта Анна Парізієн взяла на виплат діямантовий слюбний перстень вартости 40 долярів в одного ювілера, другий вартости 50 дол. в другого та ще деякі річи. Трошки за все те заплатила, а решту мала сплачувати. Після того зникла. Тепер її знайшли і засудили на місяць арешту.

КРАШАНКИ

(Великдень в кінця І-ої війни — за Анатолем Курдидиком. Автор присвятив спомин своїй матері).

Пригадався мені, моя мамо, Великдень, якого не забуду... Це був перший Великдень на волі. Хотілося тоді впасти на землю і плакати від щастя. Це ж наш Великдень — [illegible]икдень на волі.

Фронт тягнувся недалеко села, де була наша хата, але до села дійти не можна було. Воно було в ворога (очевидно в поляків).

Ти не повіриш, мамо, як тяжко було. Я бачив віконця нашої хати, бачив, як Бурко (пес) бігав по гумні, бачив дим з комина [illegible] і я не міг бути там. Я не міг навіть дати тобі знати, що я кількасот метрів від тебе. Я нераз мусів стріляти на своє подвіря. Це був обовязок... Важкий обовязок жовніра...

На самий Великдень закликано мене до сотника.

— Василю — каже сотник — це твоє село. Ти його найкраще знаєш. Піди розвідайся про ворога, а як є в тебе мати, то і крашанок принесеш...

Де є такий Українець, що не хотів би бути на Великдень в своїй хаті?

Світало. Ранок чарівний [illegible] справжний Великодний ранок. Я скрадався до своєї хати, як розбишака, як прийдисвіт.

Ти, мамо, не хотіла вірити, що це я. Ти плакала, а я цілував твої руки, а ти і плакала і сміялася. Це ж був наш Великдень!

Але разом з ним була для нас велика кривда. Дзвони мовчали, а я прийшов до твоєї хати як злодій, — не христосуватись, а по приказу...

Я слухав... Петра Якимового вбили, бо не дав корови забрати з хліва. Ткачисі зломали руку. Марусю Діликрву зневажили. Склепарового хлопця покалічили... Це були страшні казки.

— Мамо, — перевав я [illegible] чи не робили ви крашанок? Сотник просив..

— Ні! — Зажурилася [illegible]ти, — але є свячені яйця. Візьми їх, та ще дечого потрошки.

На сусідному подвірю хтось стріляв. Я вискочив з хати з вузликом. Ти скрикнула, а я вже тікав городами... За мною сипнули стріли і я почув тупий біль в лівому боці. Я тікав з своєї хати.

В старі австрійські окопи я вскочив прожогом. Сотник був недалеко. Прийшов... Я задихуючись оповідав. Потім підніс вузлик.

— А крашанки?

Я сягнув до кешені — але скривився. Витягнув свячені яйця — але були вони вже крашанками, закрашені моєю кровю, мамо.

І ми таки мали свій Великдень — з крашанками!

Такий опис Великодня подає Курдидик, але подібних Великоднів мав український нарід в Европі і за першої війни і за другої; і між двома війнами і після війни другої. Але це лише зверхня сторона українського Великодня. Дійсний, Святий Український Великдень був завсігди в українській душі, — обкритий Великою Вірою, що прийде час, коли Великодні Дзвони будуть голосити цілому Українському Вільному Народови радісне — Христос Воскрес!

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
Високопреосвященнішого Архиєпископа Мстислава

†

Смиренний МСТИСЛАВ, з ласки Божої Архиепископ Винипегу і всієї Канади, Всечесному Духівництву і Боголюбивим Вірним Української Греко-Православної Церкви бажає радости в День Воскресення Христового.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Улюблені Мої!

Ще вчора в скорботі стояли ми біля Господнього Гробу, а сьогодні пісня про Воскресення Христа лунає в християнських святинях світу.

Скрізь, де людина живе вільним життям, несеться сьогодні переможний і пориваючий спів: „Христос Воскрес із мертвих, смертию смерть подолав", — а після нього лунають взаємні привитання: „Христос Воскрес! — Воїстину Воскрес!".

У цьому співі й привитаннях чується радість з довершеного нашого духовного спасіння, а разом і поборююча усі перепони віра в краще майбутнє цілого людства й кожного з нас. У цьому співі звучить надія і сяє переконання в надходячу обнову життя, бо... не скрізь сьогодні людство співає пісню перемоги.

Не лунають сьогодні Великодні пісні й привитання на землях нашої страдниці-Батьківщини, що ще не перебула свого страстного тижня, що ще далі несе свій тяжкий хрест та прямує до своєї Голгофи. Так само не чути цих співів скрізь там де, як і на Україні, панує досі ворог Вічної Правди, який страхом і знущаннями прагне вирвати з людської душі віру в Єдиного Великого Творця вічної радости. Скрізь там панує сьогодні смуток, скрізь там ллється кров невинних мучеників, скрізь там чути плач матерей і крик розпачі.

Свідомість цього смутку і розпачі, що обхопили велику частину людства, невимовним тягарем лягає й на серця всіх нас, що не стратили звязку з джерелом вічного буття — Отцем Небесним. Ця свідомість пригнічує нас і у Великий День Воскресення.

Однак, безмежно сумні події, в житті сучасного нам світу й в житті українського народу, не повинні приглушувати Великодної радости правдивого християнина, бо ж сам Христос, своїм життям, показав нам, що руїна, знущання й смерть не є вічні, що над всіма ними перемагає світлосяйний День Воскресення.

Христос воскрес — буде й наше воскресення! Буде наша радість! Яке б сучасне не було тяжке, наша пісня, пісня перемоги. Зрив до кращого майбутнього, а не падіння; життя, а не смерть! Нам сповіщено правду про вічне життя, правду про загальне воскресення людей, про перемогу Спасителя над смертю. Радіймо ж цією вісткою, а одночасно зміцнімо в наших душах віру в оновлення правди серед людей на землі, в припинення тяжких досвідів, у спокій, добробут й благовоління всього світу. Цю віру поєднаймо з непереможним змаганням до загального відродження, до наближення того дня, коли едиными устами і одним серцем оновлене людство буде купно славити Воскреслого Сина Божого.

Але, щоб наша віра й наші змагання не були порожні, — розпічнемо від оновлення самих себе, бо, чим більше буде серед нас відроджених й міцних у вірі, тим ближчою буде перемога Правди над злом, тим ближчим буде до нас день загального воскресення гріхами обтяженого світу.

Духовне відродження рівнож конче необхідне нам, як українській національній спільноті, бо серед нас ще чимало отих, що живуть і діють лише і тільки в угоду собі, що забули Закон Божий й втікли від своєї душі, отого найдорожчого скарбу, яким Господь обдарував людину. Допомогти цим, нашим братам, відродити в собі образ Божеської природи — повинно стати нашим найвищим обовязком, обовязком, який ми добровільно візьмемо на себе в цей радісний й оживляючий День Христового Воскресення.

Господь покликав світ до оновлення словом: „Радуйтесь!" (Матв. 28, 9). Це було Його перше слово, звернене до Мироносиць. Переймімось же цим закликом і ми та, в цей Великий День, повними радости грудьми возвеселімся, співаючи: „Воскресення День!" Просвітімось величним святом й один одного обіймемо, назовемо братами й тих, що ненавидять нас, все простімо за для воскресения і так купно всі заспіваймо: „Христос воскрес із мертвих, смертию смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував". Амінь.

†МСТИСЛАВ,
Архиєпископ.

Дано в Богомбереженім місті Винипегу, року від Народження Ісуса Христа 1949-го, в День Його преславного Воскресення.

ВЕЛИКА ПЯТНИЦЯ.

"Він же поранений був за гріхи наші й мучений за беззаконня наші." (Ісаія 53:5.)

Перед нами Плащаниця, образ Христа лежачого у гробі, що переніс найстрашніші страждання. І душа наша мусить відчувати біль та любов до перетерплівшого й умершого за нас Господа. Ми думаємо: "Коли б ми були з Господом, як Він терпів страсти, ми б не соблазнились, ми не відреклись би Його, як соблазнились Його ученики, ми не лишили б Його в часі страстей; ми пішли б за Ним, куди Його вели на беззаконний суд Первосвящеників Анни й Каяфи; ми постояли б за Нього перед Пилатом, пішли б за Ним на Голготу, понесли б Хрест Його на раменах своїх, ми злегшили б Його терпіння..."

Та чи нині не дієтся, що колись діялось? Чи не чутя нині на світі окликів; Розпни, розпни Його?" Багатьом нині Христос непотрібний. Непотрібна Його наука. Адже ж Христос казав бути здержливими, примірними. Він був проти розпуску, проти нерозумних розкошей. Він заставляв до обовязків. А небо... Ми створимо тут своє небо, яке проповідує соціялізм, проповідують наші пориви і забаганки. Неба і Бога нам не треба, ми створимо собі рай на землі.

Таке діється в тім світі, де не дають місця Богу.

Та ми будьмо обережні, розумні. Не йдімо наосліп за тими, що кричать: "Розпни Його", — бо той крик до нас звернеться. Розпинателі Христа самі себе розпинають. Вони нищать дорогоцінне, розумне, святе, то що ж їм зостається? Які тревалі цінности лишаються в їх життю?

Будьмо розумними! Памятаймо, що були і такі, що Христа не відрікалися, — їх память вічна між іменами праведників. Памятаймо слова Христа: "Хто посоромиться мене і моїх слів між родом цим грішним, того посоромиться Син Чоловічий, коли прийде в славі Отця свого з Ангелами і Святими. (Мар. 8:38).

Покажімо стійність у вірі, а не в невірстві. Не в байдужности. Нехай наша віра буде тверда, як скала, бо на скалі тої віри має Христова Церква стояти. Людська праведність і людська гідність має стояти.

Були і тоді ті, що виявили велику віру: Читаємо, що коло Хреста було багато жінок, а між ними Марія Магдалина, і Марія мати Яковова й мати синів Заведеєвих.

Не зважав на небезпеку і Йосиф та Никодим, що просили дати їм тіло Ісуса для похоронення.

Не зважав на небезпеку сотник при Хресті, який бачучи смерть Христову, сказав: "Дійсно чоловік цей є Сином Божим!"

Велику віру виявив і розбійник, що звернувся до Христа словами: "Згадай мене Господи, коли прийдеш до Царства Твого". І приняв Христос його щиру просьбу та відповів: "Дійсно говорю тобі, — ще сьогодні будеш зі мною в раю."

Велику віру виявляли наші добрі, наші щирі предки, а яку ми, їх потомки, повинні щиро зберігати і передавати дальшим поколінням.

Памятаймо це все стоячи перед Плащеницею, поки не почуємо нових радісних слів, що смерть скінчилася і — Христос воскрес!

о. Кость Желішкевич.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес! Він поміж нами,
Ми чуємо Його слова, —
Його наука нам святая,
Його наука — все жива.

Христос воскрес! І так воскресне
Із мертвих Ненька-Удова,
Так встане Матір Україна,
Що теж за правду полягла.

Вона воскресне і звиться
Усім невірним тим Томам,
І всім, що завше їй бажали
Неволі, муки і кайдан.

Дай нам дожити тої хвилі
Воскресший Спасе Пресвятий,
Коли в Україні задзвонять
На наш Великдень той новий.

За В. Шашкевичем.

В ЦЕРКВІ ЗГИНУЛО 6 — БАГАТО РАНЕНИХ

В римо-католицькій церкві в місточку Маріон, в Савт Дакоті, 10-го квітня в латинську Цьвітну Неділю, повстала експльозія, що церкву знищила, шість осіб вбила, а 50 було менше, або більше ранених.

Священик готовився рано до Служби Божої, коли наступила експльозія, мабуть експльодував нагромаджений в пивниці газ Щастя, що багато людей було ще надворі, а в церкві було лише 75. Похорон вбитих назначено на середу, 13 квітня.

ПРО НАШІ ВЕЛИКОДНІ ЗВИЧАЇ

До строго родинних свят належать Різдво і Великдень. В перший день Різдва українська родина святкувала сама з собою, одні других не відвідували. Це так загально. Аж другого дня Різдвяних свят вже зранку приходили „полазники", себто відвідувачі, гості. (Полазник відвідувач, гість).

Так і з Великоднем. Українці святкували Великодні Свята коло церков, або взагалі серед гуртових зібрань поза домами. Се було свято християнської громадської радости.

В деяких сторонах і діти, і молодь, і старші цілі три дні перебували лише коло церков. Дівчата співали гаївки (ягілки, магілки), старші придивлялися слухали і своє давнє нагадували. Менші дзвонили в дзвони. Старші хлопці мали свої забави.

Треба ж згадати, що в часі Великодних Свят на Українській земли весна в повній красі, — всюди трава, квіти і дерева починають цвисти, тепло і мило кругом.

Був звичай, що в Страстну Суботу вечером коло церков, або побіч цвинтаря, коли був недалеко, палили огонь для пригадки, що Апостоли грілись коло огню, коли відбувався суд над Ісусом. Такий звичай причинявся також до величавости надходячого свята.

Що до гаївок, то в деяких сторонах в Галичині священики проти них виступали, як проти нехристіянського звичаю, але се був вузкоглядний погляд. Їм було байдуже, що так заводять вони в святочному життю порожнечу. А гаївки були властивістю лише Великодня, бо ніколи більше поза Великодними Святами гаївок не співали.

І тому то інші священики ставали в обороні тих святочних звичаїв, що мали велику святочну і культурну цінність.

Свячене... Першою, що несли на посвячення до церкви, була Паска,— великий, гарно вироблений хліб. Паска мусіла бути більша, ніж звичайний хліб, з кращої муки.

Дальше усяке печене мясо — шинка, печінка, легкі (легені), ковбаси, кишки, було ще масло, сир, яйця... Деколи приготовляли ціле мале порося. При всім тім мусів бути і хрін.

Окремо мусіли бути і галунки (крашанки) — жовті, сині, червоні, зелені (яйця якоюсь одною краскою закрашені). І дійсно ж галунки мають в собі більше поважної святочности, ніж писанки, що належать вже більше до творів штуки, ніж до святочности.

Шкаралуп з свячених яєць, кришок з Паски, а то і костей з свяченого мяса не кидали дебудь під ноги, але закопували десь в кутку городу, або кидали на воду (шкаралупи з яєць) кажучи, що коли допливуть вони до Рахманів, то і Рахмани довідаються, що треба вже святкувати Великдень — Рахманський Великдень. (Рахмани, се мабуть брамани, гіндуси чи що).

Пекли також менші хлібці — перепічки. А вже окремо „Баби", „бабки" — пекли в старих мисках, горшках і горнятах, які розбивали, щоби бабку видобути. Бабки, се вже були дуже добірні печива, з родзинками звичайно. При печеню Паски і бабок вживали шафрану та імбіру. До крашення галунок вживали або своїх рослинних красок — варили яйця в цебулинню, в гречаній полові, в корі з деяких дерев, або купували готові краски, до яких кидали галуну (по анг. „елам"), звідти назва „галунки".

Се були загальні звичаї великодної святочної української культури. Хоч в деяких сторонах звичаї де в чім були трошки відмінні, але назагал всюди подібні.

Великодне поздоровлення всюди було те саме, а то: „Христос воскрес", на що відповідаєсь: „Воістину (дійсно) воскрес!" Такого поздоровлення вживаєсь від Великодня до послідного дня перед Вознесенням. А в церкві в тім часі при Богослуженнях співаєсь: „Христос воскрес" — бо се час великодний.

Пригадуючи собі все те, ми повинні і тут запопадливо дбати, щоби по можности робити все точно так, як робили наші батьки, діди, прадіди — всі наші працурі (далекі предки). Се наша українська культурна власність, наше культурне майно, наші культурні цінности. Се ознаки нашого українського життя, ознака нашої української гідности.

А що тут нема такої весни в часі Великодня, як на Україні, то... не зашкодило б перенести наш Великдень хоч два тижні на пізніше, а тоді і світ в часі Великодня був би кращий.

ДЕЩО ПРО ЗМІСТ ГАЇВОК

Певна річ, що початок Гаївок є давнійшого передхристіянського походження. Це вияв, це твір нашої української культурної загальної творчости.

Велика шкода, що тут для Гаївок в нашому великодному життю є мало місця. В Канаді в часі Великодня буває ще нераз досить зимно, деколи буває і сніг, головно в середній Канаді, де весна приходить пізно, і тому не завсігди можна на Великодні Свята збиратися коло церков так, як на українській землі збиралися. Та всеж треба нам бодай памятати, що ми маємо Гаївки, що вони є цінною частиною нашої великодної культури.

А кілько можемо, то повинні ті гаївки знати і в наше життя їх тут уводити.

Памятаю, що давнійше в Інституті ім. П. Могили в Саскатуні дівчата вчилися Гаївок і їх співали в салі (в їдальні) Інституту забавляючись.

Коли приглянутись до змісту Гаївок, то мабуть більша часть їх змісту присвячена дівчатам, замужжю, тай взагалі справам замужжя, і на перший погляд це може видаватись незгідним з таким великим християнським Святом. Та воно не так

Замужжя, це важна життєва справа, поважна частина життя, і в Гаївках воно так виводиться. Дівчата, це дочки християн, це відданиці, що готовляться до поважного замужного стану, — на господинь, на матерей, на поважних громадянок. І коли вони співають там про замужжя, то лише так вони його розуміють — поважно, гідно. І їхні матери і батьки, що слухають Гаївок, розуміють це також.

Це не вуличниці, але поважні дочки своїх батьків, це дочки громади, дочки народу, що мають стати на місце їхніх поважних матерей. От візьмімо Гаївку

Довю Марися, миймся, чешися.
Замуж берися
Хочуть тебе люде взяти.
Ми тя хочем замуж дати
А за кого, матінонько?
А за кого голубонько?

Це не щось низьке, — це поважна частина життя, це культурність. Тут дбалість матери про дочку, тут непевність дочки про єї будуче.

Коли в Гаївках приходять і жартобливі місця, насміхи з хлопців, заклики їх до женитьби, насміх з нежонатих, то і це гарне, невинне, поважне, людське.

От відомі дві Гаївки про Романа, де в одній говориться, що Роман не знав, що це барвінок, а в другій везе Роман продавати дівчат, а дальше і хлопців, парубочків. Перша з них:

Де ти їдеш, Романочку?
На ярмарок, мій паночку.
Що ти будеш купувати?
Дівчатонька продавати!
А по кілько, Романочку?
По сто злотих, мій паночку

На запит же про ціну хлопців каже Роман, що продасть їх „сто за грейцар". Такі вони дешеві. Гарний невинний жарт.

Друга Гаївка починається:

Роман зілля копав,
Сам він його не знає,
Поніс він його до ради,
До парубочої громади

Але, парубки не знали, що то за зілля. Доперва дівоча громада йому сказала, що це: „Барвінець, дівчатам на вінець". А той барвінковий вінець, це ж ознака дівочої гідности.

Є Гаївка про старого нежонатого діда, що починаєсь:

А ти старий діду, чому ся не жениш?
Рад бим ся женити, не хочуть любити...

Цебто — нехай молоді з молодими дружаться, бо лише такі можуть з собою гарно жити. Рівні з рівними.

Є Гаївки й иншого змісту, як про огірочки; є про вівчара, гордого на своє майно, в якого

Сорок коней на стайни
Двіста овець в вівчарни,
І пасіка в стебнику, —
А дівчина в литинку

Вкінци дівчина його причаровує і він приїздить та заявляє, що:

Приніс мене сивий кінь
До дівчини на поклін

Такі ті наші Гаївки. Далекі вони від багатьох вуличних пісень, де нераз говориться про дівчат не як про поважних дочок батьків і матерей, а лише дівчат з вулиці.

Це треба нам памятати, коли говориться про наші Гаївки. Вони є виявом народної творчости і гарними творами нашої української святочної народної обрядової культури.

П. В.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

СВЯТО СМУТКУ — І СВЯТО РАДОСТИ

Нема кращих свят, як Великодні Свята!

Важні вони своїм змістом, бо се памятка великої події — Воскресення Христа.

Пригадується нам, як Христос їв з учениками послідну вечеру і напоминав, що мають вони робити, коли Він від них відійде. Говорив, як добрий батько до добрих дітей, коли лежить на смертній постелі.

І сум наповняв серця всіх.

По вечері виходить Христос з учениками до гаю на молитву, знаючи, що Його тут жде. Але треба, щоби все до кінця сповнилося.

За час зявляється тут Юда з товпою, яка бере Ісуса і веде Його до Анни, до Каяфи, а там до Пилата, де почувся крик товпи: „Розпни, розпни Його!"

А дальше повели Христа на гору Голгофту і розпяли на хресті.

Страх і сум напав на всіх, що були близькі і вірні Христові. Апостоли не мають відваги до свого Учителя признатися. Лише жінки, а між ними Мати Христова та Апостол Іван стоять побіч Хреста.

І глянув Спаситель на Матір свою і згадав, що вже нікому буде її доглянути, нікому потішити. І каже Він тоді до Івана: „Се мати твоя", — а до Матери: „Се син твій". Значиться: Уважай мою матір за свою і дбай про неї! Адже ж хтось повинен її доглядати. А хто догляне її, той має право її сином зватися. Велика синівська дбалість про матір. І яка велика нам з того наука!

А побіч Христа розпято двох злочинців, двох розбійників.

І знав оден з них, що Христа невинно розпяли; і що Він великий Учитель, великий Пророк Божий, Син Божий. Нагадавши свої гріхи, він звертаєсь до Христа з щирою просьбою: „Згадай мене Господи, коли прийдеш до Царства Твого". І відповів йому Ісус: „Запевняю тебе, що ще нині будеш зо мною в раю".

Та муки Христові кінчаться — Він умирає.

І смерть Його наче потрясла світом. Бо ось зла сила перемогла Святу Правду. Чи може бути в добрих людей більший біль, більший смуток, більша розпука, коли таке бачать... Що для них тепер зостається? Та всеж не забудуть вони Того, кого так любили.

Приходить тоді оден з тих, що поважали Ісуса, Йосиф з Ариматеї, і просить Пилата, щоби дав йому тіло Ісуса на похоронення. Був і другий, що Ісуса поважав, Никодим, — отже намастивши тіло дорогим миром, вони тихонько поклали Його до гробу.

А жінки здалека дивилися, де Ісуса похоронено.

Се все було одно велике, болюче, страшне Свято перших щирих християнських душ. Свято суму, Свято горя, Свято журби, що неправда поборола правду. Свято Великої Справи.

Бо є в житю і такі свята в розумних, щирих і рідних людей. Свята журби про велику справу.

Разом з тим надходить розпучлива ніч для перших християн, що і не думали про сон.

Та вже вчасним досвітком, коли ще було темно, кажуть побожні жінки:

— Поки люди сплять, тихонько ходімо і намастимо тіло померлого дорогою оливою... Що ж більше можемо померлому дати... Поплачемо над Його тілом і се нехай буде доказом, що Він нам і по смерти такий же близький, як був і за життя...

Якже прийшли до гробу, то побачили, що гріб отворений, і тутже Ангел Божий говорить їм:

— Чому шукаєте живого між мертвими? Він воскрес, Він уже живий. Йдіть і розкажіть про те Апостолам.

Коли ж відходили вони від гробу, зявляється їм сам Христос і каже:

— Йдіть і розкажіть братам моїм, що я живий.

Тут починається друге Свято — Свято Радости. Свято перемоги Правди над неправдою, Життя над смертию.

І йдуть вони вже „веселими ногами", з радістю великою. Час смутку минув і настає час втіхи, день Великий для них, день Славний. І перші слова, якими промовили вони до Апостолів були:

— Христос воскрес! Христос воскрес!

Се був перший день Великого нового Свята, що влив в їхні серця негаснучу віру в перемогу Божої сили, і віру, що коли Христос воскрес, то і всі ми воскреснемо і будемо з Христом. Віру, що наше життя безсмертне.

Яка се велика і всім бажана правда! І лише на тій правді засновувалася вся дальша праця Апостолів і витревалість міліонів мучеників, що давали своє життя за імя Христове.

Такий великий, такий глибокий зміст Свята Христового Воскресення, — і тому зветься те свято в нас Великим Днем, Великоднем.

І тому Великдень стоїть понад усіми другими святами цілого року. Се найбільше свято для цілого нашого життя.

І тому зрозуміле, чому хорий чоловік, що вже на смерть готовиться, рад би ще дожити Великодня. Чому старий чоловік скаже вам, що: „Я в своїм життю зїв вже тільки пасок", себто — пересвяткував тільки Великоднів.

А коли до всего того додати всі наші величаві обряди — з ранним Великодним Богослуженням, з величавим радісним його змістом; з свяченим і родинним врочистим обідом; з гаївками, з радісними Великодними забавами, то мусимо щиро повторити з жінками Мироносицями: Христос воскрес, і дійсно воскрес!

Свято Христового Воскресення запалює в нас огонь великої віри, що і життя нашого народу таке ж безсмертне. Що і він, перейшовши через муки Голгофти, діждеться свого вільного життя; що ніч минеться і день настане, — як говориться в Святому Письмі.

Отож святкуймо щиро, з піднесеними думками, з великою вірою в Божу дбалість про нас і радісно голосімо, що — **Христос воскрес!**

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Усім вам, всім з святих небес
Іде привіт: Христос воскрес!
Вже наші предки його знали,
Оден одного ним витали.

Літа летіли, сотні літ,
Зсихав і падав слави цьвіт;
Руйнуючи земні митарства
Мінялися царі і царства, —

Однак живе святих небес
Святий привіт: Христос воскрес!
Не пійде він у забуття,
Бо він і правда і життя.

За Л. Г.

СЛОВО НА СВЯТО ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Любі Брати і Сестри! Ласкавий Господь сподобив нас дожити до святкування найславнійшого дня — до дня великої радости, до дня памяти Святого Христового Воскресення. Про те і ми оден другого звіщаємо великим привітом — Христос воскрес!

По всій землі, де живуть щирі християни, по хуторах, селах і містах, убогі і багаті сьогодня спільно радіють. А разом з ними і вся природа радіє, оживлюється і наче до Великого Свята прибирається. Всюди, кругом, в цілій природі ми бачимо воскресаюче життя. І в природі таке і в серці людини.

Недавно ми чули про Страсти Христові, про Його велике терпіння, але це вже минається і настає новий час, — час перемоги Життя над смертию. Перед нами стоїть Христос, як Великий Переможець, що знищив смерть, відкрив нам правду безсмертности.

І ту велику правду проповідували Апостоли і всі мученики, і лише силою тої правди поширювалося християнську віру по світі. В тім сила християнства. І цю велику Божу Правду мученики запечатували своєю кровю.

Воскреснувши з мертвих Христос доказав, що Він справді був обіцяним Спасителем. І бачучи Христа живим по смерти невірний Тома закликав: „Господь мій і Бог мій!"

В світлі Христового воскресення стають нам зрозумілі слова ап. Павла: „Якби не воскрес Христос, то даремна була би наша віра і наша проповідь".

Воскрес Христос, отже показав нам, що і ми воскреснемо і в тім основа нашої радости. Переживаючи наше життя на землі в журбах і клопотах, ми нині знаємо, що наше життя буде продовжуватися в иншім світі, в кращім світі з Тим, що переміг смерть.

Грецький мудрець Платон написав книжку про безсмертність душі і як нею одушевлявся вже тодішний поганський світ. Оден з поган, Клеомбротус, так щиро був приняв думку про безсмертність, що кинувся в море кажучи: „Знаю тепер, що душа є безсмертною, отже не боюся смерти!"

Такою могучою радістю є віра в безсмертність душі, і та віра є найсильнійшою підпорою в життевій нашій праці і в нашій боротьбі. Ця віра каже: „Чоловіче, памятай про своє велике призначення. Ти не родився на те, щоби смерть над тобою запанувала і знищила твоє життя. Твоя душа безсмертна і ти маєш вічно жити."

Ось в чім наша радість з Христового воскресення! Ось чому ми звіщаємо одні другим, що — Христос воскрес!

Свящ. О. Іваник.

В КЕРНИЦИ ЗГИНУЛА ДІВЧИНА

В Сан Маріно, в Каліфорнії, 3-літна дівчинка родини Фіскусів впала до вузької керниці, полишеної і зарослої бурянами, 92 стопи глибокої, і там згинула. Якийсь час було чути її крик, а потім замовкла. Зараз понад 50 охотників почали копати (отвір був 14 цалів в промірі) побіч отвору вглиб, працювали день і ніч, та вкінци знайшли дитину мертвою. Се може бути осторогою тим, що полишають керниці, чи ями незакритими.

ВЕЛИКІ ФАХОВЦІ

В Кенорі, Онт. недавно ставали перед судом два брати, Джан й Александер Джордж, за якими є 103 злочини, найбільше з крадежей. Справді неабиякі фаховці. Вирок відложено.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

в „Підвинипегській Окрузі"

„Підвинипегський Округ" Української Греко-Православної Церкви в Канаді, складається з 13 парафій, а саме: 1. Брендон, 2. Портедж ля Прері, 3. Папларфілд, 4. Тиндал, 5. Дуфрост, 6. Паплар-Парк, 7. Іст Селкірк, 8. Семдин, 9. Свитон, 10. Ледвин, 11. Стед, 12. Ст. Мартин і 13. Малантон.

Різність напрямів й далечінь взаїмного віддалення утрудняювали священикам (настоятелям цієї округи) скоординування душпастирської праці в цих громадах.

Щойно 24 лютого 1949 зроблено перший переломовий і важкий крок, організаційного порядку, в ціли так би мовити по суті одній парафії. На 24.II.49, скликано перший зїзд представників всіх 13-ох парафій на нараду до Консисторії. Зїзд відбувся. (Високопреосвященніший Владика Архиепископ Мстислав, будучи поважно хорим, не міг бути присутним на цьому зїзді, дав Архипастирське благословення провадити зїздом о. Прот. С. В. Савчукові, Адміністраторові Української Православної Церкви в Канаді, та зарядив, щоб зараз після закінчення нарад, повідомити Його Високопреосвященство про ухвали й постанови зїзду). Присутними на зїзді були: Високопреподобний о. прот. С. В. Савчук, о. прот. Дм. Фотій, настоятель цих парафій, і делегати 6-ох слідуючих парафій — 1. Брендон — п. Василь Ганула, 2. Папларфілд — пп. Михайло Жук і Гринюк, 3. Портедж ла Прері — п. Михайло Бобик, 4. Іст Селкірк — Колодзінський і Юркевич, 5. Паплар-Парк — пп. Марко й Глас і 6. Дуфрост — п. Павло Ткачик.

Досягнення зїзду:

1. Взаїмопізнання самих делегатів, обзнайомлення з досягненнями й недоліками інших парафій.

2. Вибір провізоричного окружного Комітету, в склад якого ввійшли: п. Колодзінський, як голова; п. Марко, як секретар і члени пп. М. Бобик, М. Жук і П. Ткачик.

3. Назначено слідуючий зїзд представників підвинипегської округи на 1-го травня — неділя Фоми, в Іст Селкірк.

4. Зроблено розклад Богослужень, за взаїмним погодженням, до дати наступного зїзду.

5. Обмірковано питання морально-релігійного виховання української шкільної й позашкільної молоді.

6. Намічено вложити на слідуючому зїзді буджет підвинипегського округа.

7. Дискутовано можливість всецілого організаційного охоплення наших вірних, та скріплення матеріяльного рівня округи.

З душевним вдоволенням й піднесенням розїхалися делегати з цього зїзду.

Вважаємо, що цей зїзд є великим досягненням для всіх парафій підвинипегської округи і для цілої Української Православної Церкви в Канаді. Він безперечно спричиниться до духово-морального й фінансово-матеріяльного добробуту (цієї округи) нашої церкви. Рівень церковно-релігійного життя в цій окрузі зросте на добро нашої церкви, народу й слави Божої.

Почин підвинипегської округи повинні повитати радо всі наші округи та піти за добрим їх прикладом, організуючи в себе такі окружні комітети.

Без них неможливо робити великих поступів!

о. Д. Ф.

З ДІЯЛЬНОСТИ ГРОМАДИ

Дуфрост, Ман. — Околиця Дуфрост є гарна і простора, яку заселюють попри інші народности, около 80 українських родин. Всі бизнеси в місточку знаходяться у французьких руках. Українці, зорганізовані в Українську Греко-Православну Церковну громаду, побудували в 1935 в місточку Український Народний Дім, який є окрасою місточка. Він є гарно викінчений в середині і знадвору.

Поки ще не було Народного Дому, наші Богослуження відбувалися по хатах і в публичній школі на фармах, а тепер відбуваються в Народнім Домі. Однак громада цим не задоволяється і рішила побудувати також і церкву. Вона уже придбала десять тисяч фітів будівельного матеріялу і переводить збірку фондів на будову церкви, на площі побіч Народного Дому.

Річні збори Церковної Громади відбулися 2-го січня, на яких був присутний також Всеч. о. Ф. Кульчинський. По вислуханю річних звітів, вибрано зарад на рік 1949, до якого увійшли: В. Волошин, голова; П. Ткачик, заст. голови; М. Шинко, скарбник; І. Шугера, секретар.

Збори ухвалили вислати 10 долярів як Різдвяний дарунок для Дівочого Інституту при Колегії св. Андрея. Збори рівнож ухвалили вислати колядників на ціль будови церкви та рівночасно припоручили зарядови і будівельному комітетови поробити всі потрібні кроки для того, щоби справу будови церкви приспішити. Коляда принесла $98.50, за що жертводавцям і колядникам належиться щира подяка.

Василь Волошин.

З ІМЕНИН НА КОЛЕГІЮ Й ПРЕСУ

Шипмен, Саск. — Січня 14-го відбулося Богослуження в Українській Православній церкві св. Тройці, яке відправив Всеч. о. Дячина.

По Богослуженню учасників запрошено до дому п-ва Копачів, де жіноче товариство спрАвило приняття з приводу іменин п-ва Копачів та п-ва Воднарчуків. Під час обіду пані Ю. Гуцуляк вручила квіти іменинникам. Всеч. о. Дячина виголосив промову й побажав їм здоровля й витривалости в дальшій праці.

По обіді пані Ю. Гуцуляк закликала присутних до збірки на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу та пресовий фонд Українського Голосу. Зібрано 17.50, з чого 2.50 призначено на Український Голос.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Копачам і Воднарчукам многих літ прожити. [illegible]

ЗБІРКА НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ

(Дониінг, Алта.)

Хоч вістка ця досить спізнена, та все ж вважаю потрібним її занотувати. Листопада 21, 1948, на насподіванні в Михайла Бупра з нагоди його іменин зложено було на поміч скитальцям $11.90.

Жертвували: по $5. — Іван Шинка; по $1 — М. Бупр, пані Юстина Бупр, Л. Винек, І. Ткачук; по 50 ц. — О. Унгурян, М. Шерстинка, І. Мочульський, В. Зотек, п-ні Марія Бупр; 25 ц. — А. Шерстинка; 15 ц. — Настя Бойко.

[illegible]

СПРАВКА ПРО ВАТСОН

В новинці про Ватсон, Саск., в Вістнику було сказано, що перше Богослуження мав там о. Желішкевич. До цього треба додати справку, а то, що перше Богослуження мав там в Цвітну Неділю, 25 квітня, 1948, о. Стратійчук, а друге в осени того ж року, коли доверщив посвячення цвинтаря.

В. М.

ГРИГОРІЙ КОСОВАН

(Посмертна згадка)

Вайта, Ман. — 2-го лютого відійшов у вічність Григорій Косован, проживши 79 літ. До Канади приїбув перед 50 літами з дружиною і маленькою донечкою, з села Луківці на Буковині. Полишив свою дружину, дочок Вероню і Єлену, та синів Гавриїла, Петра, Івана і наймолодшого Николу, учителя. Дальше 28 внуків, 6 правнуків. Також три сестри в Арбаці.

В Арбаці, Ман. він був першим поселенцем фармером, лагідний, щирий, свідомий. Був добрим членом Української Прав. Церкви в Арбаці, де прожив 46 літ. Послідні 4 роки жив в Вайті.

Покійний був взірцевим мужем і батьком. Важним буде ще згадати, що хоч приїхав до Канади неписьменним, то вже в старшім віці навчився читати і був постійним читачем Українського Голосу і Вістника. Тому дбав він, щоби діти ходили до школи та журився, що через матеріяльні недостачі не може дати їм вищої освіти. Всеж таки наймолодший син Никола учителює.

Похорон відбувся 5-го лютого в Православній церкві в Вайті, — хоронив о. Гикавий, а тіло похоронено на цвинтарі в Арбаці, де спочивають родичі покійного. Похорон був дуже величавий, як у Вайті так і в Арбаці, де люди вийшли проти тіла дві милі.

На похороні були всі діти, дружина і сестри. Тут в церкві було ще похоронне Богослуження.

На заклик о. Гикавого присутні сплели невянучий вінок, зложивши $18.30 на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея в Винипегу.

Спи дорогий мужу, батьку, дідусю і пра-дідусю! Спи брате і всіми поважаний громадянине, а тутешня земля нехай буде тобі легкою. Вічна Тобі Память!

М. К.

МАРІЯ ГЕНИК

(Посмертна згадка)

В шпиталі в Гилберт Плейнс, Ман. померла 10 березня, Марія (з Негричів) Геник. Походила з села Березина, пов. Коломия, в Галичині. До Канади прибула з родичами 1896 р. 12-літною дівчиною, 6 літ опісля вийшла замуж за Ілька Геника і з ним проживала на фармі до кінця життя. Прожила 65 літ. Була лагідної вдачі і доброю матірю. Полишила мужа, пять синів і пять дочок.

При похороні, що був 12-го березня, зібрано на Колегію св. Андрея в Винипегу $13.50, замість вінка на могилу. Хоронив о. Т. А. Горбай з Роблин. Покійна спочила на цвинтарі недалеко від дому.

Вічна Їй Память!

о. Т. А. Г.

МИХАЙЛО ГУЦУЛЯК

(Посмертна згадка)

Михайло Гуцуляк упокоївся 18 жовтня 1948 р. в Галичі, Ман., по довгій недузі.

Походив з села Заліся, пов. Борщів. До Канади приїхав 11-літнім хлопчиком, зі своїми батьками 1898 р.

Твердий шлях важкої праці вивів його на становище заможного фармера, на свідомого діяча української громади, та на примірного члена Української Православної Церкви. Передплачував Укр. Вістник і Український Голос. Не жалував ні грошей ні труду для церковної і загальної справи.

Належав до Української Православної Церкви у Велей Ривер. [illegible]

Похорон відбувся в четвер, 21 жовтня 1948 р. в Галичі. Чин похорону відправили Всеч оо. Е. Грицина і Горбай, при великій кількости народу.

Покійний залишив: дружину і 8 дочок, з яких 6 одружених. Найстарша Антонина Стефаник, що живе в Етвин, Ман., дальше Ольга Задорожна в Портедж ла Прері, Єлисавета Шепелюк в Дофин, Анна Василенко в Форт Віліям, Онт., Славка Семчишин в Голленд, Ман., Юстина Швець в Ешвил; незамужні — Ґеновефа й Вікторія живуть з матірю на фармі.

Покійний діждався був 10 внуків. В Канаді є три брати покійного — Олекса, Петро в Василь, та сестра Юстина.

Канадійська земля нехай буде йому легкою, а память між громадянами нехай буде йому вічною!

Вдова покійного жертвує $1.50 на „пресовий фонд". Присутний.

МИХАЙЛО ГНАТИШИН

(Посмертна згадка)

Березня 3-го помер в Канорськім шпиталі Михайло Гнатишин на 84 році життя.

Походив з села Іваськівці, Буковина. До Канади приїхав 1900 р. і поселився на фармі, 4 милі на захід від Канори. Послідних 7 років жив в місточку Канорі.

Був чоловіком лагідної, доброї вдачі, побожним практикуючим православним християнином. Перед смертю приняв св. Тайни.

Полишив 7 синів, 5 дочок, 29 внуків і 4 правнуки.

Похорон відбувся в Канорі дня 5-го березня при великім числі людей. Похоронне Богослуження відслужив о. Прот. Стратійчук. При послідних відуванні зложено $13.00 на Колегію св. Андрея в Винипегу.

Вічна Йому Память! С.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. І. Швець $27.00

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. Грицина.
КВІТЕНЬ:

21. Страстний Четвер — годо. 10 рано. Служба в Давфині Страсти в год. 7 веч. Давфин.
22 Велика Пятниця — Косів, год. 10 рано. Давфин, год. 2 пополудні. Рорктон, год. 8 вечером — Винос Плащениці і свяч. пасок.
23 Вел. Субота. Свячення пасок:— Сифтон, год. 10 рано. Драй Ривер год. 11 перед обід. Борд, год. 12 в полудне. Етелберт, год. 1 пополудні. Гарденх, год. 2 по полудні. Богдан, год. 4 по обід. Велий Ривер, год. 6 вечером. Ешвил, год. 7 вечером.
24 ВЕЛИКДЕНЬ.— Венлав, год. 12.05 в ночі. Косів, год. 5 рано. Давфин, год. 8 рано. Сифтон, год. 3 попол. Вечірня. Давфин, год. 7 ввечері. Вечірня.
25 Світ. Понеділок — Велий Ривер.
26. Світ. Вівторок — [illegible]

ТРАВЕНЬ

1 Неділя. — Ешвил. Ворд. (о. Ю. Туржанський).
6. Пятниця. Юрія. — Давфин.
8 Неділя — Давфин (Храм)
15 Неділя. — Сифтон. Етелберт (о. Ю. Турж.рський)
22 Неділя. — Косів. Драй Ривер (о. Ю. Турж.нський)
29 Неділя. — Богдан Пайн Ривер (о. Ю. Турж.нський).

Адреса: Бокс 778 — Давфин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.
КВІТЕНЬ

18 Понеділок [illegible]
21 Вел. Четвер 7 год. веч. Страсти — Вилінгдон.
22 Вел. Пятниця. Вин. Плащениці Вилінгдон, Іст. Лужани Андрю
23 Вел. Субота. Пено. Свячення пасок. Ст. Майкл. Завля
24. Великдень. Кагвин. Андрю. Борівці, Іст. Лужани Новий Прут Вилінгдон
2 год. Вечірня — Новий Прут
25 Світлий Понеділок — Лужани
26. Світлий Вівторок — Кагвин.

Всюди рано 8.30 Великодна Сповідь
Адреса Бох 26 — Вилінгдон. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.
КВІТЕНЬ

17 Неділя — Гардентон
21 Четвер. Страсти, 7 год. вечер —Гардентон
22 Пятниця. Винос Плащениці в 3 год. — Вайта
23 Субота. Свячення Пасок 10 год. рано — Пембіна, 2 год попол. — Роза, 3 год. попол. Сеньків, 5 год. попол. Толстой.
24 Великдень. 12 год. вночі Арбакка, 3 год. рано — Сірко 5 год. рано — Сондави, 7 год. рано — Гардентон 8 год. рано Вайта.
25 Вел. Понеділок Гардентон.
26 Вел. Вівторок — Толстой.

ТРАВЕНЬ

1 Неділя — Пембіна
6. Вмч. Юрія — Онутська
8. Неділя — Сондави.
15. Неділя — Сеньків

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стретійчука.
КВІТЕНЬ

21. Стр. Четвер — Кенора.
23 Субота. Свячення пасок:
11 год. — Рама.
1 год. — Тазів.
5 год. — Бюкенен.
24. Великдень. Свячення пасок:
12.10 год. — Гудевор.
6 год. — Кемсак.
8 год. — Канора Сл. Божа і свячення пасок.

ТРАВЕНЬ

1. Неділя Том. — Кемсак.
8. Нед. Мир. — Канора.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Прот. Дм. Фодя.
КВІТЕНЬ

17. Неділя — Ледвин Вел. Сповідь.
21. Вел. Четвер — Сендгил. Вел. Сл.
22 Вел. Пятниця — Тиндал. Вечірня Паплар Парк, 6 год. пополудні. і винос Плащениці, 2 год. попол.
23. Вел. Субота: Служ. Сл. Божа, Вел. Сповідь і свячення пасок 9.30 рано. Паплар Парк св. пасок 3 год. Тиндал, Сендгил і Сентон год. 5 попол., св. пасок в Тиндал.
24. Великдень. Богосл. і свячення пасок год. 12 в ночі — Паплар-філд. Ледвин, год. 9-та рано.
24 Великдень — Дуфрост. Воскр. Утреня і Сл. Божа та свячення пасок 3 год. рано, о. Ф. Куль[illegible] Іст Селкирк в 10 год. рано.
24. Великдень — Брендон. Воскр. Утреня Сл. Божа і свяч. пасок, 12 год. в ночі, о. Т. Яковкевич. Портедж ля Прейрі. Вел. Утр. і свяч. пасок в год. 6.30.
25. Світ. Понеділок — Паплар Парк. Сл. Божа 9 год. рано. Тиндал — Вел. Вечірня 4 год.
26 Світ. Вівторок — Сентон.

ТРАВЕНЬ:

1 Неділя Томина — Іст Селкирк. Богослуження і спільне свячене.

Адреса: 932 Причард аве. Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Семанюка.
КВІТЕНЬ.

17 Неділя. — Вільна. (Збори Окружної Ради).
21 Четвер. — Белс (Страсти) 7.30 вечером
22 Велик. Пят. Винос Плащениці — Іовнінг 1.00 год. Белс 3.30 год. Смокі Лейк 5.30 год.
23 Субота. — Мекрей. Богослужения і Свячення пасок: Бойл Лейк 2.30 пополудне. Спеден 4.00 попол. Ту Лейкс 6.30. Вільна 7.00.
24 Вел. Нед. — Гемлин 12.00, Іовнінг 2.00. Белс 4.00 Смокі Лейк 6.30 Стрий 9.30 Богослужения.
25. Пон. — Спеден.
26. Світ. Вівт. — Белс.

Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Уханя.
КВІТЕНЬ:

20 Середа. (Сповідь 7 год. веч.).
21 Вел. четвер. 10 рано Сл. Божа 7 веч. Страсти. — Овкборн.
22. Вел. пятниця. Винос Плащениці год. 1 попол. — Овкборн, Винос Плащениці і свяч. пасок год. 3 попол. Мензі, год. 5 попол. Сін.
23. Вел. субота. Свяч. пасок, год. 10 рано Виста, год. 11.30 перед. обід. Росборн, год. 3 пополуд. Глен Елмо.
24. Великдень. Ентусвил год. 12.30 вночі, Овкборн год. 5 рано, Елфістон, свячення паски год. 7 рано, Сенді Лейк год. 8 рано Мензі год. 4 попол. Вечірня.
25. Світ. понеділок — Овкборн, год. 4 попол. Вечірня, Виста.
26. Світ вівторок. — Сін (Спільне Свячене).

ТРАВЕНЬ:

1 Нед. Томина. — Глен Елмо (Спільне Свячене).
8. Нед. Мироносиць — Овкборн (Спільне Свячене).
15 Неділя. — Росборн (Спільне Свячене)

Адреса Почт. скр. 84 Овкборн, Ман. Тел. 133-21 Шол Лейк Ексченджі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.
КВІТЕНЬ:

Сповідь — Мелвил.
20. Середа — Богосл. і Великодна Сповідь — Сторновей.
Великодний Четвер — Богосл. і Великодня Сповідь — Горлик.
Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дячука.
КВІТЕНЬ:

19. Вел. вівторок — Мекдавел. Сповідь і Св. Причастя дітей і стар-[illegible]
21 Вел. четвер. — Принс Алберт. Служба Божа заготована Св. Дарів, 8 год. вечір Страсти.
22. Вел. пятниця — Принс Алберт. Винос Плащениці.
23. Субота. Посвячення пасок. в 5 год. вечір — Мекдавел. в 8 горд. вечір — Вірдета.
24. Воскресення Христове і посвячення пасок 12 год. вночі — Шилмен, посвячення пасок 4 год. рано — Сембург, посвячення пасок в 8 год. рано — Гоні Мун. Вел. Служба Божа, посвячення пасок в 8 год. рано — Принс Алберт
25. Світлий Понеділок — Сембург.
26 Світлий вівторок. — Гоні Мун.

Адреса: 564-7стр. — Тел. 3766. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіщенюка.
КВІТЕНЬ:

20. Стрст. Середа — Ватсон. Спов.
21. Страст. Четвер — Ватсон. Спов.
22. Вел. Пятниця — Громляд півн.
23. Вел. Субота — Громляд Канада. Сповідь.
24. Великдень — Громляд північна. (По других громадах оголоситься)
25 Велик. Понеділок — Громляд над річкою
26. Велик. Вівторок — Брукебі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.
КВІТЕНЬ:

22 Вел. Пятниця. — Роблін-Зелена. Вечірня і винос Плащениці год. 2 попол.
23. Вел. Субота. Свячення Пасок Дрифтінг Ривер год. 1 попол., Гілберт Плейнс год. 2 попол., Грендвю год. 3 попол.
24 Великдень. Леннард год. 1 вночі, Петлюра год. 4 рано, Шортдейл год. 6 рано, Роблін (місто) год. 8 рано, Роблін-Зелена год. 9 рано, Грендвю, Вечірня в 7 год. вечером
25. Св. Пон. — Шелвелей.
26. Світ. Вівт. — Дрифтінг Ривер

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фили.
К[illegible]

21 Четвер. Страсти, Редвей, 7.30 вечером.
22 Пятниця. Винос Плащениці 10 год. рано — Редвотер, 12 год рано — Егремонт, 2 год. попол —Редвий. Свячення Пасок: 5.30 — Бойл 6.30 — Серийв. 7.30 — Гресленд, 9 год. веч. — Лак ля Біш
23 Субота. Свячення Пасок: 10 год. рано — Сіба Біч, 1 год попол. — Торсбі, 2 год. — Калмар, 4 год — Федора, 5 год. — Коронейдо, 6 год. — Редвотер 7.30 веч. — Торгилд, 9 год. Візел Крік, 10 год. Васетна
24. Великдень 5 год рано — Егремонт, 9 год. — Редвий, 3 год попол. Вечірня — Васетна, 7 год. веч. Вечірня — Торгилд.
25. Світ. Понед. — Редвотер, 9.30 рано
26. Світ. Вівтор. — Федора, 9.30 рано. (Роковини Нар. Дому).

ТРАВЕНЬ:

1 Нед. Томина. — Васетна, 9.30 (Спільне свячене).

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.
КВІТЕНЬ:

19 Вів. С. Б. і сповідь — Тафиел.
21. Чет. С. Б. Преждеосвячених. — Шіго, полуд.
21. Чет. Страсти. — Інсінгер, місто 7 год. вечір.
24 Великдень. Початок — Дробот, 12 год. в ночі. Закінчення — Елмор, 10 год. рано.
25. Вел. Понед. — Шіго, полуд.
26. Вел. Вівт. — коло Пасічників.
1. Нед. Провідна — Коло Ріки.
8. Нед. — Коло Кущих.

Адреса: Шіго. Саск.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

16	С	3	Прел. Микити Ісповідника
17	Н	4	Цвітна. Прел. Йосифа.
18	П	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	В	6	Евтихія археп. Констант.
20	С	7	Юрія еп. Мелетинського
21	Ч	8	Ап. Іродіона, Агава, Руфа
22	П	9	Муч. Евпсихія та м. 270
23	С	10	Муч. Терентія, Африкана
24	Н	11	Великдень—Христове Воскр.
25	П	12	Світлий Понеділок
26	В	13	Світлий Вівторок
27	С	14	Мартина Ісвов., муч. Авита
28	Ч	15	Ап. Аристарха. Трофима
29	П	16	Муч. Калідія, Ніки, Галини
30	С	17	Свщм. Симеона еп. Перс.

ТРАВЕНЬ:

1	Н	18	Томина. Прел. Івана Ісвов.
2	П	19	Прел. Івана Ветховетерн.
3	В	20	Муч. Гавриїла отрока
4	С	21	Свщмч. Теодора і матері
5	Ч	22	Теодора Сикеота, ап. Луки
6	П	23	Вмч. Георгія (Юрія)
7	С	24	Прел. Сави Печерського
8	Н	25	Мироносиць, Ап. Марка
9	П	26	Свщмч. Василія еп. Амас.
10	В	27	Прел. Стефана еп. Вол. Вол
11	С	28	Ап. Ясона і Сосипатра з 70
12	Ч	29	Муч. 9 в Кизику, Теогнія
13	П	30	Ап. Якова Заведеєвого
14	С	1	Свщмч. Макарія митр. К.
15	Н	2	Розслаб. Перен. м. Бор. і Г.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.
КВІТЕНЬ:

20 Середа. Сповідь в Ервуд
21 Страстний четвер. Страсти в Пайн Ривер о 7 год. вечера.
22 Вел. пятниця. Винос Плащениці і свяч. пасок о 11 год. рано в Пайн Ривер, о 7 год. веч. свячення пасок в Реввер
23 Вел. субота. В 1 год. в полудне свячення пасок в Стінен Гаес в 2 попол. свячення пасок в Норквей
24 Великдень, о 4 год. рано в Арран Кобзар; о 5 год. рано в Арран місто; о 8 рано в Мейбридж, о 10 рано в Гвайтбін
25 Вел. понеділок — Арран - Кобзар.
26 Вел. вівторок — Пайн Ривер.

ТРАВЕНЬ

1 Нед. — Арран місто
8 Нед. — Фаін Флон (Храм).
15 Нед. — Гаес (місто).
22 Нед. — Сван Плейн
29 Нед. — Пайн Ривер

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Аносюка.
КВІТЕНЬ

17 Неділя Цвітна — Ітонія
21 Вел. четвер. — Прізейт.
23. Вел. Субота. 9 рано свячення Пасок — Норт Батлфорд, 2 по пол. — Кридор, 5 попол. — Витків 7 попол. — Гефорд (фарма).
24 Великдень 5 рано — Витків, 7 рано — Редфілд, 9 рано — Гефорд
25 Світл. Попед. — Бінкни
26 Світл. Вівт. — Гефорд (фарма)

ТРАВЕНЬ

1 Неділя — Гласлин.
8 Неділя — Витків.
15 Неділя. — Гефорд.
22 Неділя. — Медов Лейк.
29 Неділя. — Ітонія.

Адреса: Пош. скр. 51. Гефорд, Саск.

Устав Церковний

КВІТЕНЬ:

24. Великдень: Ап. Діяння 1: 1—8. Еван. Івана 1: 1—17.
25. Світ. Понеділок. Ап. Діян. 1: 12—17, 21—26. Еван. Івана 1: 18—28.
26. Світ. Вівторок. Ап. Діян. 2: 14—21. Еван. Луки 24: 12—35.

ТРАВЕНЬ:

1. Нед. Томина. Голос 1. УЄ Мат. 28: 16—20. Літ. Діян. 5: 12—20. Еван. Івана 20: 19—31.
6. Юрія УЄ Луки 12: 2—12. Літ. Діян. 12: 1—11. Еван. Івана 15: 17—27 і 16: 1—2.
8. Нед. Мироносиць. Голос 2. УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 6: 1—7. Еван. Марка 15: 43—47 і 16: 1—8.
15 Нед. Розсл. Голос 3. УЄ Луки 24: 1—12. Літ. Діян. 9: 32—42. Еван. Івана 5: 1—15.

Український Релігійний двo-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1949. ЧИСЛО (845) 9

КАЖЕ — МОЖЕ БУТИ ВІЙНА...

Джан Фостер Далес, американський делегат в Обєднаних Націях, заявив, що коли Стейти не потвердять Північно-Атлантийського Договору, в якій обєдналися европейські держави, то може бути скоро війна. Бо це показало би, що Стейтам вже байдуже, що дальше буде.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ МОЖЕ ВЕРНУТИСЯ

В другій війні бельгійський король Леопольд скоро піддався німцям, за те його критикували і прогнали. Тепер він сподіється, що зможе вернутися. В парляменті проти нього є невелика більшість, отже в виборах, що будуть при кінці червня, може вийти більшість за ним — тоді він вернеться.

КАЖЕ, ЩО КОМУНІСТИ ЗАБЕРУТЬ АЗІЮ

Генерал Шено говорив в Конгресі в Вашингтоні, що коли б Стейти дали 350 міліонів долярів на поміч Китаєві, то можна би спинити комуністичну армію. Коли ж Америка помочи не дасть, то большевики заберуть цілу Азію.

ПРОТИ ДОПУЩЕННЯ ЖИДІВСЬКИХ ПРЕДСТАВНИКІВ

Жиди добиваються, щоби Обєднані Нації приняли представників жидівської держави. Недавно могло бути голосовання, чи їх приняти, але тому спротивився найперше представник Ірану, Маджід Аббас. Він сказав, що найперше треба вирішити справу Єрусалиму, як міжнародного міста і святих в ньому місць, справу арабських втікачів і вбивства Бернадота. Дотогож жидівська держава не належить до „миролюбивих".

Дальше говорив представник Пакістану, Могамед Зафруля Хан, кажучи, що Англія не заявилася за справою принятя жидівських представників, тому загальне вібрання не має обовязку справи вирішувати.

НАСЛІДКИ БУР — 10 ВБИТИХ, 85 РАНЕНИХ

В суботу 30-го квітня кілька вихрів перейшло через стейти — Тексас, Оклагому і Кансас, полишаючи 10 вбитих і 85 ранених. В Оклагомі було 16 сильних вихрів оден за другим, що заподіяли шкоди на понад 2 міліони долярів. В місті Норман було 50 ранених. В Бонгам, в Тексасі, буря рознесла хату, отже згинув чоловік, жінка і їх внук.

ДІСТАЮТЬ ЗБРОЮ ПРОТИ ГРЕЦІЇ

Є вісти, що большевицькі банди, які нападають на Грецію, дістають тепер багато зброї через Альбанію. Давніше мали вони лише легку зброю, а тепер мають багато тяжкої, мають і гірські гармати, вироблені в фабриках Скода в Чехословаччині. Безсумніву зброї достарчає Москва руками тих своїх держав, що коло Греції.

СПРАВА З БЕРЛІНОМ

Москва зробила натяк, що думає відкрити дорогу до Берліну західним державам, але зараз почала перешкоджати своїми радіями радіям західних держав так, щоби до Росії не дійшла ніяка вістка зпоза Росії, та щоби і в Европі західній годі було чути, що через радіо голоситься. Все ж дехто думає, що Росія готовиться відкрити до Берліну дорогу, як було перед 10 місяцями. Инші думають, що Росія лише ширить заколот, щоби самій якнайбільше скористати.

ПОГИНУЛИ В ЛЕТАХ ДО БЕРЛІНУ

Недавно знайшли розбитий літак і чотири вбитих на тій дорозі, куди літаками довожено поживу і друге до Берліну. Так за 10 місяців такого довозу згинуло 51 особа.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ НАСЕЛЕННЯ ДО ВІЙНИ

Є вісти, що в Росії від 1-го червня коло 200 міліонів населення, чоловіків і жінок, почнуть вчити воєнного ремесла. Таке частинне приготовання цілого населення до війни вже давніше почалося, — в деяких підприємствах, в колхозах, в державних інституціях. В школах всі спортові товариства перетворено в відділи „Дозарм-у" (воєнного вишколу), де студенти і студентки вчаться орудувати зброєю, їздити автомобілями та взагалі знакомляться з воєнними справами.

ІНДІЯ ОГЛЯДАЄТЬСЯ НА КОМУНІСТІВ

Коли китайські комуністи перемогли націоналістичну армію і посуваються на полудне, то Індія також занепокоєна. Вона поставилася до своїх комуністів рішучо, отже нема страху, але до неї можуть прийти китайські комуністи. А крім того комуністична сила вже значна в Індо-Хінах, в Бурмі, Малаї та в Індонезії

В Шангаю, куди війська китайських комуністів зайшли, діються страшні насильства. А прихильникам комунізму чіпляють ґудзички з портретом Сталіна і Мао Це-Тунга, провідника китайських комуністів.

ВБИВ ЖІНКУ І ПОВІСИВСЯ

В суботу 30 квітня знайшли повішеного Дмитра Мачулу в мочаристій околиці коло Смокі Ридж, Саск. Він був оженився з іміґранткою, що приїхала тут до рідні, і по двох місяцях співжиття він вбив жінку, а сам зник. Тепер показалося, що повісився на дереві.

ЗНАЙШЛИ ПОХОВАНИХ ПЕРЕД 2,500 ЛІТАМИ

Коло Оснабрік, в Німеччині, знайшли кости чоловіка і жінки, що померли перед 2,500 літами. Костя не попсовані і видно, що були завинені в сукно з волося цапа.

КОМУНІСТИ НА ДЕРЖАВНИХ МІСЦЯХ

З Отави доносять, що канадійська поліція знов викрила, що в Федеральній (всеканадійській) цивільній службі є комуністи, і то на поважних становищах. Поліція вже понад рік розсліджує ту справу і відкрила багато незвичайно важного, — що на урядовій службі є дійсні комуністичні агенти. Між ними є і жінки. А всіх урядовців в Отаві є 30,000. Між ними є такі, що назверх не можна було підозрівати, що вони комуністи. Кілько таких є, вістка не говорить

СІМ ОСІБ ЗГОРІЛО

В Гинтон, В. Вирджінія, згоріло 7 осіб, з яких складалися дві родині, що в одній домі мешкали. Огонь був такий наглий, що ніхто не вратувався.

ЛІСОВІ ОГНІ

В часі теперішної весняної посухи лісові огні знищили багато цінного деревляного матеріялу в Манітобі, в Онтеріо, а також в Мінесоті, в Стейтах.

ОТАВСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ [illegible]

В пятницю 29-го квітня розпущено отавський парлямент, а з тим проголошено загальні вибори на 27-го червня. Покищо склад парляменту такий: Лібералів 125, Прог. Консерватів 69, Сі-Сі-Еф 32, Соц. Кредит 12, инших 6, й одно місце порожне.

СПОДІЮТЬСЯ КОНИКІВ В САСКАЧЕВАНІ

Тепер, коли вітри поздували верхну часть землі, показалися міліони яєчок, отже коли лиха погода не перешкодить, то коники можуть заподіяти багато лиха.

СТУДЕНТ ВБИВ ДЕКАНА

18-літний А. К. Гестер вбив декана Христіянського Університету в Тексас, д-ра Дж. Лорда. Він убив декана в його власнім домі. Гестера засудили на 50 літ тюрми. [illegible] засуд він сказав: „Тішуся, що обминув електричне крісло, отже не зроблю більше [illegible] злого

СПАЛИЛИ 45 МІЛІОНІВ ГРОШЕЙ

Недавно спалили в Отаві 45 міліонів паперових долярів, взятих з канадийського Банку. Якже це сталося? Цілком просто, — банк палить паперові доляри, що вже надто знищені. Кожного дня палить коло 2 мільйони долярів. Банки з цілої Канади присилають сюди паперові гроші і Банк за спалені дає їм нові.

Пересічне життя 1 і 2 долярівок треває оден рік: 5, 10 і 20-ки живуть коло 18 місяців; 50-ки і більші живуть ще довше. Але деколи палять і 1,000-доляровий банкнот.

В згаданім Банку є оден великий сховок, коло 50 стіп глибоко в землі, а сталеві двері, що до нього ведуть, важать 40 тон і кілька стіп грубі.

ЗМІСТ 2-го ЧИСЛА ВІСТНИКА з 1924 Року

Друге число „Прав. Вістника" з 1924 року було за травень, і там 1-шу сторону занимае стаття я. з. **„Правда виходить на верх як олива"**. Тут кілька виривків з цеї статті ..:

„Всякі агенти політичні і релігійні, всякі непрошені опікуни й добродії — всі лізуть між український нарід, бо він кожному повірить, бо він кожного пригорне, кожного напоїть ..."

„Одну велику хибу мае український нарід: не годен розпізнати хто його ворог, а хто прятель...

„В Канаді український нарід мае багато „прятелів", а найбільше таких, які мають нас за якихсь дикунів чи поган і беруться навертати нас на „правдиву віру ..."

Відновивши свою Церкву українці сказали:

„Від наших релігійних і народних святощів руки проч! Бельгійці між бельгійців, москалі між москалів, прихильники „вшистко едно" — між поляків!

Наша Церква в Канаді мае перед собою велику ціль — „ еї завданням е зеднати під своїм покровом весь український нарід в Канаді ..."

Дальше говориться про „згоду й гармонію" чужих противних собі груп в наступі на нашу Церкву.

На другій стороні е стаття **„Митрополит Арсеній Мацієвич"**, де оповідаесь, як Мацієвич виступив проти цариці Катерини, коли тая забирала маетки Української Церкви, отже цариця казала Мацієвича замурувати (1768 р.), і йому лише віконцем подавали їжу. Сидів він там 4 роки і помер 28 лютого, 1772 р.

На ст. 3-ій починаесь оповідання Толстого „Де любов, там і Бог".

На 4-ій ст. е стаття **„Спасення українців в Українській Церкві"**, де говориться, що: „Українська Православна Церква се та сама, до якої належав український нарід через послідну тисячу літ, та за яку боролися наші предки через сотки літ ...

Дальше згадуесь, що хоч Москва нівечила Українську Церкву, еї Церкву вважали канонічною", бо Москва мала в руках фізичну силу.

На ст. 5-ій е стаття **„Як повстала Українська Православна Церква в Канаді"**, і цею статтею починався ряд стать, що йшли до вересня 1925 року, і в яких подавалась історія повстання і розвою Української Православної Церкви в Канаді від еї початків до 4-го Собору, 1924 року.

На ст. 6-ій е стаття **„Вірний син свого народу"**, про те, як на початку 12-го віку Ігумен Данило прийшовши до Єрусалиму, молився там дуже щиро за українських Князів, за Церкву, Нарід і Землю Українську.

На ст. 7-ій е малі оповідання: „Будильник і совість", „Незаслужений докір", а дальше е дрібне: 1) Православні українці в Винипегу купили площу під церкву. 2) Як епископи присягали на вірність Площі. 3) Як большевики прогнали Херсонського епископа Прокопа.

На ст. 8-ій е стаття **„Польонізаторсько-русифікаторські затії в Православній Церкві"**, про те, як горстка захожих москалів держить в руках керму Української і Білоруської Церков, вислугуючись полякам

Є вістка про нового епископа для Волині, Симона (Івановського, Москаля); е згадка, що Собор Єпископів з митр. Діонізіем рішив завести в Церкві новий календар; що поляки розбирають Православну церкву в Люблині, та що 21 і 22 травня мае відбутися в Йорктоні Православний Соборчик.

Такий був зміст 2-го числа „Православного Вістника" з 1924 року.

З ЧУЖОГО ЖИТТЯ

При кінці січня 1949 року відбулася в Торонті виховавча конференція жидівської організації „Мізрахі", отже там вибрано постійний комітет для провінції Онтаріо, який мае клопотатись, щоби жиди завсігди були жидами і щоби додавати щораз нової сили жидівській релігії і жидівській культурі. Це початок такої жидівської праці в Онтаріо.

Директор виховавчого комітету з Ню Йорку, Самуїл Гордон, що був на конференції, говорив:

„Одиноким способом, що може задержати жидів жидами, завсігди було задержання жидівської культури і традиції. Колиб зникла жидівська культура, то не було би вже нині жидівського народу на світі."

Про відношення жидівської культури до інших культур говорив Гордон:

„Ми не хочемо цілком відокремлятися від других і від решти Канади; ми не хочемо, щоби між нами з нашою культурою і другими приходило до незгоди. Однакож ми також не хочемо, щоби одна культура брала верх над другою "

Справами, які обговорювались на конференції, були:

Поміч тим жидівським школам, які вже є, головно по маленьких жидівських громадках.

Спосіб будови нових шкіл.

Наука давної (еврейської) мови для дорослих.

Спосіб дістати з кожної Талмуд-Тора школи і з кожної жидівської громади, кожного року, 3 до 4 ученики, щоби їх навчити висших наук, а тоді вони зможуть „ожнвляти правовірне жидівське життя."

В жидів завсігди жидівські школи стояли на першому місці, і жиди тісно вязали свої школи з своїми церквами. Томуто жидівські церкви (синагоги) звуть також школами. Що школа і церква повинні стояти тісно, се ж зрозуміле, бо коли церква взагалі мае на увазі ціле життя народу, то мусить дбати і про ту науку, якої народ найперше потребуе.

В жидів шкільний вік дитини починаеться в третім році життя, а не як в інших народів, що науку відкладають на колись. І в жидівських школах на першім місці стоїть жидівське письмо, жидівська давня мова (головно послідними часами), жидівська релігія, історія. Нинішні Талмуд-Тора школи провадяться головно давною жидівською мовою.

Організація „ Мізрахі", яка згадуеться, заснована 1902 р. як „частина сіоністичної організації, і еї головною цілею від початку було: скріпляти силу жидівської релігії і традиції і справляти її в напрямі збудовання жидівської держави. Основним кличем цеї організації від початку було: „Жидівська земля для жидівського народу, згідно з Торою жидівського народу" (з релігійним законом).

Мізрахі організація ділиться на ріжні галузі, е галузь молодеча, робітнича, жіноча і др. А всюди головною справою в неї е жидівська релігія, жидівські школи та взагалі праця для скріплення сили жидівського народу.

І ця організація провадить свою працю по всіх краях на світі, де лише е жиди.

КАЖІТЬ, ЩО ТАМ ДУЖЕ ДОБРЕ.

Багато скитальців, що прибули до Канади, оповідають, що тутешні большевики дорікають їм, чому ті їхали сюди, а не верталися під панування Росії. Скитальці доказують, що Росія, це пекло для людей, большевики їм перечать і так повстають суперечки.

Большевики, беручи на загал, це або запаморочені і розагітовані тумани, або свідомі агенти комунізму, отже з такими не треба сперечатися, ані їх переконувати, бо це не поможе. З ними або не треба цілком говорити, бо шкода слів, або казати їм так:

— Що в Росії добре, і навіть дуже добре, то ми знаемо. Ви правду говорите! Там все таке, як ви кажете, а деколи навіть лучше. Ми там були, того добра покушали, і тепер приїхали сюди, щоби вас заохочувати туди їхати і в кращім світі зажити; щоби не бідити так, як тут бідуете. Ви подякуйте нам, що ми вам таку добру раду даемо, а як поїдете, то нам ще більше будете дякувати. Добрим словом будете нас згадувати. Ми самі того щастя зазнали, отже і вам того щастя бажаемо. Нас там навіть просили, щоби ми вас заохочували туди їхати. Отже продавайте, що маете і їдьте, а певно не пожалуете. Коли ми тут роздивимося і заробимо дещо грошей, то також туди поїдемо.

Ось на такий лад починайте з комуністами говорити. Скаже він, що в Росії, чи під російським пануванням добре, так ви кажіть, що там ще лучше, — страйків нема, безробіття нема, уряд вами журиться, помагае, визискувачів нема, ніхто нікого не кривдить... Розмальовуйте Росію комуністам як найкращий рай, до якого всі комуністи повинні їхати. А як вони поїдуть, то колись і ви за ними туди вернетеся. Та покищо ваш обовязок їх опамятувати, щоби не мучилися в капіталістичній країні, щоби на капіталістів не працювали, але демонстративно, на злість капіталістам до Росії нехай забираються. Набідилися тут, отже нехай їдуть до Росії на спочинок.

На такий лад ведена бесіда відкрие зараз лицемірство комуністів. Вони перестануть хвалити те, що ви будете для них ще більше хвалити та величати.

Один з тих.

МОЖУТЬ БАЧИТИ РУХИ СЕРЦЯ

Тепер лікарі знайшли спосіб оглядання серця так подрібно, що можуть означити, котра частина серця слаба і що їй бракуе. Це причиниться значно до лічення серцевих недуг. Серце розглядають не просто очима, але при помочі збирання на фотографії окремих рухів серця, — спосіб, що звесь „Кардіограм".

70-ЛІТНА ЗГИНУЛА НА ПОЛІ

В околиці Елма, Ман., 70-літна Катерина Лукашевичева вийшла з дому і на полі вмерла через слабе серце. По чотирох днях шукання знайшли її в траві півтори милі від дому.

МЕНЕ ВЧИЛИ ЗРАДИ

пятої колони в Канаді. Написав Іван Глядун, бувший комуніст і студент Ленінського університету в Москві.
Книжка про діяльність комуністичної
Кожний свідомий українець обовязково повинен цю книжку прочитати.
Сторін 50, ілюстрована. Ціна 20ц.
Для книгарень звичайний опуст.
[illegible]
723 McIntyre Bldg. Winnipeg, Canada

СВОЄ ПОВИННО БУТИ НА ПЕРШІМ МІСЦИ.

КІЛЬКА МІРКУВАНЬ.

Коли кажемо, що щось „свое", що щось „наше", то це вже показуе, що воно стоїть вище того, що „чуже", що „ненаше". З своїм робимо, що хочемо, а з чужим ні. Це ясно показуе і поговірка про багатого сусіда, що позичив бідному чобіт, а коло церкви між людьми питае: „Сусідо, а не печуть вас мої чоботи?" А сусід поміркував і каже: „Чоботи ні, але слова ваші печуть".

Це відноситься не тілько до чобіт, але до всего чужого, — до чужої мови, до чужих імен, до подруж з чужими, до чужого церковного календаря... При всім тім може бути не тільки сусідський запит, але просто змости: „Не маеш свого, а що маеш, те нічого не варта, тому мое мусів взяти... Заліз до нас, як приблуда ..." І що на таке відповісти?

Тому при вихованю молодого покоління все свое треба ставити на перше місце і від свого зачинати, — тай взагалі з свого грунту, від своеї культури ніколи не відходити, своїх культурно-народних справ не зрікатися, ані їх не легковажити та не занедбувати. Краще йти навіть босому до церкви своїми власними чистими ногами ніж в позичених чоботьох. Бо убожество не е гріхом, не е злочином. Кожний богатий може стати убогим, а кожний убогий може стати богатійшим

І розуму треба вчитися найперше на власному грунті і для свого грунту. Чужі вчать для себе і на свій лад. В львівських „Дзвонах" писав Г. К. про тее так:

„Нещасний нарід, що вчиться своеї історії з книжок своїх ворогів. Він буде роздертий у собі, бо написана його ворогами історія навчить його ненавидіти своїх предків.

„І не буде він спроможний приймити своеї правдивої історії, хоч би йому хто й відкрив її, бо ... куля, що вже заросла в нашому тілі, не виходить з тіла на наше слово, але щойно по тяжкій операції.

„Що їм любе, а нам чуже, те історики (чужі) перемальовують на красше, що їм чуже (наше), те вони обнаружують (до гола обдирають). Одно слово причеплять і вже перекрутили цілу справу ..."

Це так, коли чужі вчать нас нашої історії. Але що сказати, коли хтось взагалі своеї історії не вчився, не читав і про неї не знае? Де він стоїть? І яка його культурна якість і вартість?

Визначний російський письменник Микола Гоголь (1809-1852), хоч був з українського роду, але виховався в чужій школі, і тому український народ був йому чужим. Він писав по московськи і вихваляв Росію, яка український народ гнобила.

Росія була в нього ідеальною державою. В повісти „Мертві душі" говорить він, як герой його повісти, Чичиков, їхав тройкою (трома кіньми), і з тою тройкою порівнуючи Росію, каже Гоголь:

„Чи не також й ти, Росіе, мчишся, мов прудка, неперегонима тройка? Димом димиться під тобою дорога, гремять мости ... Зупинився поражений Божим чудом зрітель! Росіе, куди ти мчишся? Летять мимо все, що е тілько на землі, і косо поглядаючи відступаються на боки і дають їй дорогу другі народи і держави ..."

Так величав Росію українець, якого виховали москалі! І байдуже йому було, що та прудка московська Росія нівечить Україну та другі немосковські народи. Таку науку дае чуже виховання.

Московського, отже чужого виховання набрався був занадто і Драгоманов і тому стояв за тим, що Україна повинна бути в вічній злуці з Московщиною.

Не те з Шевченком. Його виховувало українське життя, українська мова, українські злидні; його виховувала українська культура, пісня, український світ; його виховувала Історія України, — тому він став найбільшим з українців.

І лише йому одному ніхто на світі докору не може зробити.

К. П.

В ОБОРОНІ РЕЛІГІЇ І СВОБОДИ.

В Мінхені, в Німеччині була 10-го квітня велика маніфестація скитальців з тих народів, які поневолила Росія. Були Богослуження, а дальше похід до московського консуляту, щоби там виявити свій протест проти переслідування релігії большевицькою Москвою і поневолювання народів. Всіх в поході було коло 10,000, а найбільше українців. Напереді несли великий хрест.

Американська й німецька поліція старалася при помочи танків і слізних бомб не допустити демонстрантів до російського консуляту, хоч це і не вда-[illegible]

Друга подібна маніфестація була в Гановері 26-го березня. Перед полуднем були Богослуження в православній і гр.-кат. Церквах з відповідними проповідями. В полудне на площі було віче, яке відкрив представник українців. Там промовляли представники литовців, югословян, білорусинів, естонців, туркестанців, поляків, мадярів й українців.

Опісля пішли всі походом вулицями Гановеру, несучи написи в мові німецькій, та мовах окремих народів, з протестами проти релігійних переслідувань та проти неволення Москвою цілих народів.

Березня 27-го була демонстрація в Міттенвальді, де було зібралося 3,000 українців, та представників инших поневолених народів. На одному написі було: „Ми хочемо вільно вірити в Бога!" Инші написи показували число українських жертв, як: „Москва вимордувала 10,000 українців в Винниці". „Москва заарештувала і вимордувала 7 українських католицьких епископів і понад 1,000 священників". „Москва знищила 40 українських православних епископів і понад 3,000 священників". Таке говорилося на написах.

Березня 27-го подібна демонстрація була в Розенгаймі.

ЩО ДІЕТЬСЯ В НИНІШНИХ ШКОЛАХ

Недавно заявив в Ню Йорку секретар робітничої організації Морис Й. Тобін, що деякі стейтські Колегії й Університети майже виплекують таких професорів, які легковажать, висміюють або перекручують найцінніші основні моральні і релігійні правди. „І я важаю це великим нещастям нинішного американського життя", казав Тобін. Колиж репортери хотіли, щоби Тобін поіменно назвав ті школи, він сказав: „Під ніяким услівям". Очевидно розумів він, що це не помогло би, а ще і йому додало би клопоту.

Недавна вістка з Англії також доносила, що там е школа, де мешкають студенти і студентки і заходять до себе коли хочуть без ніякого стриму, і поводяться взагалі, як лише захочуть — „по природному". В справу тої школи вмішався там уряд.

СИНІВСЬКА ПОСВЯТА.

Одною з важних Заповідей е Заповідь, що приказуе щиро шанувати батька і матір. Ця заповідь е остілько важна, що при ній навіть означена нагорода, бо сказано: "щоби тобі добре було, і щоби ти довго прожив на землі".

І цей закон е вложений в саму душу, в саму людську совість, тому вже і в поган обовязок для родичів належав до великих обовязків і заслуг.

Було це в 1-ім віку перед Христом. Римські власти вийняли з під охорони закону (засудили) визначного бесідника і державного мужа, Ціцерона та його брата Квінта, отже вони ратували себе втечею. А що не було в них грошей для подорожи, то Квінт вернувся тайком до дому, щоби потрібного взяти.

Однакож це стало відомим і вояки почали окружати будинок, де був Квінт. Тоді Квінт заховався і вояки застали в дома лише його сина.

Коли син не хотів сказати, де батько, вояки почали сина мучити. Однакож син не виявляв, де батько знаходиться. Він стогнав, він кричав, однакож не виявляв святої для нього тайни.

А батько був недалеко. Та він не міг довго терпіти мук сина, отже вийшов і сказав:

— Пустіть його, бо ось мене вже маете. Мене вбийте.

Однакож вояки були люди жорстокі і не було в них ані розуму, ані людських почувань. Вони почали тепер мучити і батька і сина, поки на смерть замучать. Батька, як давніше засудженого, а сина за те, що охороняв батька. Перед обома стояла смерть. За хвилину мають їх обох вбити.

Тоді батько і син почали сперечатися, хто повинен скорше вмерти. Син казав, щоби перший вмер батько, не бачучи, як його син вмирае, отже зощадить собі терпіння. Знов же батько казав, що не хоче, щоби сина вразила батькова смерть

Бачучи це вояки, рішили обох вдоволити, отже відтяли голови обох в тій самій хвилі.

Такі гідні були на світі батьки і такі їх сини.

СПІР МІЖ ЕЗУЇТОМ ТА АРХИЕПИСКОПОМ

Римо-католицький архиепископ Ришард Й. Кошінг, з Бостону, в Стейтах, заборонив священникові Леонардові Финею (езуїтови) сповняти священичі чинности, закидаючи йому „поважні провини супроти загальних законів католицької Церкви".

Зі своеї сторони свящ. Фіней каже, що провина, а то і ересь е на стороні архиепископа, — бо коли Фіней стоїть на тому, що поза римсько-католицькою Церквою нема спасення, то архиепископ каже, що спасення можливе і поза католицькою Церквою і без підданства папі. Фіней говорить, що погляд архиепископа еретичний. За Фінеем стоїть ще трьох світських учителів з Бостонської Колегії.

Сторона Фінея звернулася до папи, але з Риму відповіли, що справу мае рішати Бостонський архиепископ.

ГЮЛЕТ ДЖАНСОН І НИКОЛАЙ

В Винипег Фрі Прес з 3-го травня, 1949; е фотографія, де бачимо декана кентерберійської катедри, Гюлета Джансона, відомого оборонця і помічника большевицької Росії і большевицького (московського) митрополита Николая. Під образком е пояснення, що це Джансон виголошував послідну промову в Парижі на „Світовій Мировій Конференції", розуміесь, де раджено в користь Москви.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК ПРИНИМАЛИ УКРАЇНСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ В ПАРИЖІ.

I.

В Парижі, в Франції, сталася 24-го січня, 1949 р., подія, якої не можна поминути мовчанкою.

В „Українськім Православнім Вістнику" з Ню Йорку, ч. 4, 1949, є стаття Прот. Володимира Вишневського, де він оповідає, як українська делеґація добивалася авдієнції (послухання) в патріярха грецького Атенаґораса.

Як відомо, Атенаґораса вибрали в Царгороді патріярхом, коли він перебував ще в Америці. Якже літаком переїздив з Америки до Царгороду, то спинився в Парижі, в Франції, куди прилетів в понеділок, 24-го січня, 1949. В своїй статті говорить прот. Вишневський:

„Довідавшись про програму перебування Патріярха в Парижі, постановили ми використати всі можливости, щоби привитати Патріярха і добитись авдієнції для нашої делеґації.

„Ще вечером в понеділок наш представник побував в готелі „Георґ-у", де просив про авдієнцію в Патріярха, **але спочатку дістав грубу відповідь Митрополита Германоса, що „Ваша Церква не признана"**. Цей митр. Германос є з Лондону. Коли наш представник заявив, що ми з тієї Церкви, що і Архиепископ Мстислав, якого благословив Патріярх в Америці, то **присутні змякли** і освідчили, що завтра о год. 11 в грецькій церкві, коли там буде Патріярх, нам назначать час на авдієнцію." (Всі підчеркнення тут і дальше Вістника).

Дальше оповідається, що другого дня пішла до церкви українська делеґація, а то: інж. С. Созонтів, проф. д-р. П. Шумовський і прот. Волод. Вишневський. А в церкві все духівництво і інші: **„стояли на почесному місці на амвоні з правої сторони. Зліва стояв дипльоматичний корпус: амбасадори Америки, Туреччини, Греції та інші."** Українській делеґації тут сказали, що може бачитись з Патріярхом о 3.30

Прибувши до Патріярха, інж. Созонтів „вітає від всіх українців Вселенського Патріярха і підносить дарунок (гарний альбом і два числа „Громади" і образками українських епископів). Созонтів говорив по французьки, а два другі делеґати передали привіти по англійськи **від митр. Полікарпа, Собору Єпископів, Духівництва і всіх Вірних нашої Церкви на Україні і на чужині сущих,** і просять Благословення.

Дальше пішли розмови про церковні справи в Америці і в Европі, звідки тамошні українські православні епископи повинні прислати до Царгороду всі відомости про себе, а **„ми будемо рішати про вашу Церкву"**.

При відході говорить ще прот. Вишневський, що бажав би, **щоби тут був митр. Полікарп з епископами і всім нашим побожним многострадальним українським народом..."**

Закінчуючи статтю Вишневський каже: **„Воскресла Українська Православна Церква перший раз після 1686 року, зявилася перед очима Первосвятителя Православної Церкви і засвідчила, що вона є і хоче жити вільним життям..."**

Це те важніише, що бачимо в згаданій статті прот. Вишневського.

На перший погляд виходило би, що все добре закінчилося. По вияснению справи делеґацію впустили, а се знак, що „Воскресла Українська Православна Церква..." Здобуток! Та чи так воно, коли пильнійше приглянутися?

Те, що в Парижі вийшло, це удар в голову невинного Українського Народу і його Церкви! Це навіть щось гірше...

Про ту „грубу відповідь" грецького митрополита Германоса вже висловився хтось, що це **„дипльоматичний скандал"**, бо культурний дипльомат такого не зробив би. Коли ж брати з нашої української сторони, **то це груба і жорстока зневага українського народу і його Православної Церкви.** І то зневага найвисшого степеня, бо кинена таким представником Царгородського Патріярхату, якого можна ставити нарівні з самим Патріярхом. Коли Атенаґорас з архиепископа став патріярхом, то може ним стати і митрополит Германос...

І того, що вийшло не можна толкувати непорозумінням. Германос знав з ким говорить, — він же не міг говорити на вітер, не знаючи про що говорить і кому говорить. Він мусів знати, що це українська православна делеґація.

А дальше — він же знає Історію, знає коли заведено християнство в Києві (не в Москві) і на Україні. Він мусить знати, як Царгородський Патріярх в 1686 р. за гроші признав Москві право до Української Церкви. Повинен він знати, як Українська Церква і Нарід були в московськім ярмі, — а ще окремо мусить знати він, як тепер ворожа сила одних українців позамучувала, других жорстоко поневолила, а третих порозганяла по світі з їхньої землі, з їхніх хатів і їхних церков.

І приходять до нього ті нещасні вигнанці... Приходять, певна річ, уважаючи себе добрими православними християнами, приходять до тих, яких таксамо добрими православними християнами вважають; приходять з найкрасшою думкою і волею, — щоби скласти привіт нововибраному патріярхови... І довідуються, що вони такі погані, що їх до Патріярха не можна навіть допустити, — бо їхня Церква „не признана".

Не признана... Від заведення християнства на Україні минуло 960 літ, отже несповна тисяча, а й досі Українська Церква не признана? Коли ж вона стане признаною? І ким?

Казав Христос: „Коли двоє чи троє зберуться в імя моє, то і я є між ними", — а українці і на рідній землі і на вигнанню сходилися і сходяться в імя Христа; і Православної Церкви ніколи не відрікалися, навіть життя своє за неї давали і між ними є мученики і святі; вони і тепер, певна річ, в імя Христа зібралися, щоби привитати поважного провідника Христової Церкви, — але мимо всього того почули: „Ваша Церква не признана, ви не признані!"

Та для нас лишилось питання: ким наша Церква не признана — Христом, чи лише Германосами?

А не так робив і вчив Христос, не так робили і вчили Апостоли.

Христос казав: „Прийдіть до мене всі струджені, обтяжені, а я дам вам спокій, — а тут приходять бездомні, струджені обрабовані, щоби дістати слово потіхи і іскру надії, а їм кажуть: Не можете переступити нашого порога, бо ви не признані... **Яке це далеке від слів Христа! Він же не казав: Прийдіть до мене всі признані...**

Христос казав дітей до себе допускати.

До Христа приходить римський офіцер, поганин, і просить помочи для хорого слуги, і Христос не питае, чи він признаний, але дає поміч. Тай ще велику віру того офіцера (сотника Корнилія) ставить за взір. А певно, що щира віра була і в тої делеґації, яку звали непризнаною.

До Христа приходить Канаанка, поганка, і Христос оздоровлює ей дочку тай ще каже: Жінко, велика віра твоя!

Христос говорить з Самарянкою, хоч жиди вважали самарян за найпоганіших з людей.

Христос ставить самарянина, який поміг побитому жидові при Єрихонській дорозі, висше жидівського священика і левита, які злегковажили й обминули нещасного. **А нині таким обрабованим і побитим є Український Нарід.**

Христос йде в гостину до Закхея, бачучи його щиру волю.

А ось що каже апостол Яків:

- Не на лиця вважаючи майте віру Господа нашого Ісуса Христа. Коли б ввійшов в вашу громаду чоловік з золотим перстенем, в одежі гарній; ввійшов і вбогий в мізерній одежі, і скажете першому: Ти сідай осьтут гарно!, а вбогому: Ти стань онтам!, або: Сідай на підніжку!, — то чи не станетесь суддями з ледачими думками? Хиба не вбогих світу цього вибрав Бог на багатих вірою? Ви ж зневажили вбогого. Хиба не багаті підневолюють вас? Хиба не вони зневажають добре імя, яким вас названо? (Яков 2:1—7).

Коли б Христос й Апостоли були міряли людей мірою нинішнього канцелярського „признання", то на світі не було би Християнської Церкви.

Християнам перших віків мабуть і на гадку не приходило, що колись прийде до того, що нині бачимо; християнам з часів Апостольських і з тих часів, коли в Символі Віри означено ту ідеальну „Єдину, Святу, Соборну й Апостольську Церкву", в яку треба вірити і при ній стояти ...

ЗА ГОЛОСНІ ПРОКЛОНИ 10 ДНІВ

Суд в Винипегу засудив Петра Волинка на 10 днів арешту за те, що бігав на дворі за жінкою і кляв так, що на цілий блок було чути. На його крики збіглося було 30 до 40 сусідів, і поліцай почув з віддалі його крики. Волинко казав, що причиною всего було забагато пиятики.

ВЕРТАЛИ З ТАНЦЮ І ЗГИНУЛИ

Коло Томпкинс, Саск., 1-го травня в неділю згинуло 5 осіб, коли переїздили через зелізничу дорогу і на них наїхав тягаровий поїзд. Се молоді люде, що верталися з танцю, віком 16, 22, 25, 25, 27, між тими дві сестрі. Ще одна 16-літна бореться зі смертию. Поїзд ніс розбитий автомобіль цілу милю.

БУДУТЬ ВІДДАВАТИ ЖІНОК

Коли англійське військо забралося з Індії і там почалися розрухи та бійки між гіндусами і пакістанцями, то одні забирали силою жінок і дівчат своїх противників і переводили їх до себе. Тепер встановлено комісію з гіндусів і пакістанців, яка має занятись виміною жінок, — одні другим мають віддавати число за число, чи як там. Таких покищо мають на увазі яких 100,000, яких чоловіки хочуть повідбирати. Чогось подібого не буває вже в иннших краях.

З ВІДОМОГО І ПЕРЕЖИТОГО

Священики, які від самого початку працювали в нашій Українській Церкві, добре знають, як з маленького треба було будувати більше. Заплатою для них, втіхою для них не була священича вигода, але зріст тої справи, для якої вони працювали. Самі вони докладали і свого труду, і багато невигод зазнавали, і не зважали яку винагороду від кого дістануть, чи не дістануть. Це було бодай в маленькій частині таке, яке було в перших часах християнства, в часах апостольських і поапостольських, коли головною силою, яка заставляла християн до праці, була ідейна сила, — сила розуміння великої справи і сила посвяти навіть до пожертвовання свого життя. Таким ладом будувалася в Канаді наша Українська Православна Церква.

Тут подам кілька примірів з тих часів, що відносяться або до мене самого, або до других священиків...

Та німщо зверну увагу на ще одну справу.

Нива, на якій приходилося працювати, була — як сказано в Євангелію — затоптана, і камениста, і заросла тернинною. Всі люде були добрі, але багато було замало свідомих, або і цілком несвідомих. Багато було байдужих. Багато таких, що не розуміли як і що повинно бути, а що бути не повинно

Тай не диво. Зі Старого Краю їхали сюди найперше люде убогі та малосвідомі. Було багато неписьменних, небувалих, отже яка з них була тоді громадська сила? Найважнішою для них справою було розвести для себе вистарчальне господарство. А громадська справа, громадська праця була їм незрозумілою, бо ж вони і на рідній землі такою справою або цілком не клопоталися, або дуже мало.

А тутешнє життя вимагало від них самостійної громадської праці, однакож вони були для того замало підготовані.

Правда, що випуватити людей за те було годі. Їх там ніхто не навчив, тож і не диво, що вони мало чого знали. Хоч, що правда, були також і свідоміші, і бувалiші, та тих було всюди мало.

Отже серед такого життя, на такім ґрунті приходилося будувати тут нашу Українську Православну Церкву.

Пригадаю тут кілька дійсних примірів з тих перших піонірських священичих часів.

Була громада... (по імени називати її не буду, бо не про те ходить). Приїздить до неї священик своїм коником 10 чи 12 миль. Приїхав, відправив Богослуження, люде помолилися, вийшли вдоволені з церкви і забралися зараз додому. Вийшов і священик, підійшов до своєї тарадайки (старого візка), перекусив, що з собою привіз, і поїхав також додому. А з людей нікому і на гадку не приходило, що воно і не по культурному і не по людськи священика самого так лишати, — адже ж міг би взяти його хтось до своєї хати і дати теплого борщу, чи горня гарячого молока, чи чаю, або кави.

Так мало деякі люде тоді думали. На гадку їм не приходило, що коли в чиїмсь домі бувають свідоміші люде, то і дім той стає свідомійшим і культурнійшим, бо і старші там чогось важнішого довідаються, і діти чогось нового вчаться і з новим познакомлюються. Взагалі життєва атмосфера стає там багатшою.

Може таких громад, як тут згадую, не було багато, але і такі знаходилися. Правда, за час вони освідомлялися, але кілько терпеливости треба було, щоби дочекатися кращого. Бо силою не заставиш людей до культурности.

Відомий мені випадок, що инша громада (тоді цілком не наша, чужа) платила свому священикові по 3 доляри за Богослуження і давала йому мешкання, — дзвіницю. Отже за місяць діставав 12 долярів і в дзвіниці літом мешкав, — а всі знають, які тут дзвінниці. Правда, за часів того священика громада мабуть і на волосину культурно не піднеслася.

Згадаю инший випадок... Наказує громада свому священикови: постарайтесь, щоби на другий раз заїхав до нас з вами ще оден священик, ми хочемо мати великий празник...

Привіз парох другого священика. Празник був величавий, як на ті часи, але коли прийшло до винагороди, то свому пароховм дала громада звичайну невеличку винагороду, а другому лише половину того. Свомуж пароховм кажуть: коли думаете, що мало, то додайте з того, що ви дістали...

Таке було в тій громаді! Нині годі повірити, що колись таке могло бути, але воно таки було. Хоч отсей примір міг бути одиноким в цілій Канаді, але він показує, до яких темних низин спускалося тодішнє життя бодай по деяких глухих закутках. Відповідно ж до того і загальний стан всюди був занадто низький

Тай не диво. Пригадую одну з давних громадок, де лише один одинокий чоловік був письменний, та і він без школи сам читати навчився. Отже чи легко було там щось робити? Хоч такої другої громади мабуть в Канаді не було.

Чув я про випадок, що громада заплатила приїзджому священикови 7 долярів, а пізнише каже: Ми збираемо гроші на будову церкви, то може би й ви отче щось дали, — хоч би десять долярів...

Краще вже було в громадах, де було кілька осіб свідоміших та більше бувалих. Вони то і священикови помагали і ним клопоталися, вони і других громадян на праву дорогу наводили, — се були ті свідоміші, що на свої одинокі плечі брали багато тої важкої праці, яку повинна була нести ціла громада. Вони то разом з священиком були будівничими і церковного і загально культурного життя в своїх громадах.

Сих кілька споминів навів я тут, щоби пригадати нинішному молодшому поколінню, з якого малого будувалося те більше, що нині маємо; і як тяжко з якою терпеливістю і посвятою свідоміших людей воно будувалося. А не будь тої посвяти і тої терпеливости, то нині наше загальне культурне життя стояло би ще низко-низко.

Та хто щиро тоді працював, той може нині з вдоволенням сказати: Я свого таланту не закопував, я орудував ним, як вмів і як міг і таки для нашого загального життя дещо придбав. Я свого життя не змарнував

Оден з давних священиків.

З ЛІТАКОМ ЗГИНУЛО 31

Вістка з Туріну, в Італії, доносить, що там 4-го травня вдарився літак до церковної вежі, отже згинуло 31 осіб. Між ними був гурток „футболістів", що верталися додому з Португалії

ЗАБАГАТО ГОЛИХ

Рада Публичної Моралі в Лондоні, в Англії, нарікає, що там забагато голих жінок виходить в театрах на сцену. Ще гірше, що ті, які могли б це заборонити, дивляться на все через пальці. А треба би закону, щоби поставити тому кінець, бо наслідки з такої розперезаности убійчі для життя.

[illegible]

Маємо дві подібні слові — простота і простацтво, але значіння їх дуже неподібне. Простота, це скромність, невибагливість, а простацтво, це грубість, вуличність, дикість. Простота найкраще виявляється в чемних дітей і тому простоту звуть святою.

Яку силу в життю має простота, покаже оцей примір:

Еспанський король, Филип III (1578—1621) вислав був свого амбасадора до Голяндії на переговори в справі незалежности її провінцій чи державок. Амбасадорови довелося довго ждати у входовій кімнаті, поки представники провінцій зберуться і почнуться переговори.

Сидячи бачив амбасадор, що багато осіб переходило попри нього до дальших кімнат, але всі дуже звичайні люди. Звичайні по одежі, а багато з них несли з собою навіть якісь пакунки.

За час питає амбасадор когось, коли представники провінцій зберуться, і дістає в відповідь, що вони вже збираються, сходяться.

— Де ж вони, — питає амбасадор, — я їх ще не бачив

— Це ті, що туди переходили, — була знов відповідь.

— Ті? А що ж вони з собою несли? Якісь пакунки...

— Це ті, що з дальших сторін, — була знов відповідь, — отже вони мусіли взяти з собою не тільки білля, але і поживи.

Ця відповідь так вразила амбасадора, що він зараз написав до команданта еспанської армії, щоби той сейчас порадив королеви, нехай з голяндцями скоро погодиться. Він дословно так писав:

— Я сподівався, що побачу людей в державних уніформах і всій величности, однакож я побачив лише гурток звичайних людей, в простій, невибагливій одежі, що прийшовши на важні наради, принесли пакунки з поживою. Лише їх лиця були незвичайно поважні. Їх невибагливість може нас знищити. Бо як воювати з народом, в якого навіть провідним людям досить одного шилінга, щоби пережити день і які готові все зробити для добра свого краю

Подібно розумів і король і тому призная незалежність голяндських провінцій і перестав воювати. Ота невибагливість була для нього сильнішою, ніж сила зброї

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

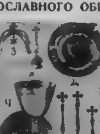

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до --

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

БАТЬКІВ РОЗУМ

Було се давно, як ще зелізниць не було. Були тоді на Україні люде, що торгували рибою та солею. Инші орють, сіють, пасіки (пчіл) доглядають, але бувають і такі, що їм не до орання, не до сіяння — їх діло чумацьке...

Чумаками таких звали. Збирається тих чумаків цілий ряд і їдуть на Крим за солею, або на ріку Дон за рибою. Волами їдуть, то не скоро заїдуть, тай не скоро вернуться. А як привезуть, то вже продають ту сіль, чи рибу людям, бо ж соли усім треба, тай риби всякий хоче попоїсти.

Ото було після Великодня, як почали чумаки в дорогу вибиратися.*І посилає старий Трохим сина Степана та наказує, як в дорозі поводитись. Бо Степан їде перший раз.

— Що ж вам тату привезти — каже Степан — якого гостинця? Бо кажуть, що там все можна купити.

Подумав батько та:

— От чого я від тебе хочу... Ти збирай в дорозі до торбини всі недоїджені кусочки хліба, навіть дрібні кришки, і привези їх мені як дарунок. Збирай і те, чого другі не зїли, або порозкидали.

— Пощо ж вам тату тих недоїдків? — питає Степан — у нас же хліба, слава Богу, не бракує.

— То правда, — каже батько — але мені хочеться тих недоїдків покушати. Ти не знаєш, яка є в них велика сила.

— Я ж вам щось инше привезу...

— Не треба. А тих недоїдків привези кілько можеш. Не забудь. Привезеш, то я тобі скажу, чим вони важні.

Дивно синові, але треба вчинити батькову волю. А сам він думає:

— Я такого ніколи не забагав би. Мабуть як люди постаріються, то вже не можуть так розумно думати, як молоді. Починають думати по діточому.

Одного дня чумаки вже вдорогу вибралися. Помолилися, а там виїхали на степ тай раді. В кожного хліба багато, їдять, не жалують тай розкидають, а Степан усе те збирає та в торбину ховає.

— Що це ти робиш? — питають чумаки сміючись.

— Та я для тата — каже Степан — тато казали, щоби їм тих недоїдків привезти.

— А то нащо?

— Так! Казали, що вони тих неоїдків хочуть. Такого гостинця я маю їм привезти. І кажуть, що в тих недоїдках є велика сила.

Чують це чумаки тай сміються.

— От чого старі люде забагають! І ти Степане як постарієшся, то схочеш недоїдків, як та дитина.

Не каже Степан нічого на ті сміхи, а все недоїдки збирає. За кілька днів торбина повна, і почав він вже в другу збирати.

— Смійтесь, — каже — а я батька поважаю, то треба батькову волю вчинити.

Їхали вони так кілько там, а тим степам і краю не видно. Ані одного села, ні хати по дорозі не бачили. Коли нараз проти них козак-запорожець на кони, та каже:

— Звертайте люде добрі на право, тай далеко обїзджайте, бо я завважив ось там гурт татар. Гурт невеликий, а всеж прийдеться вам з ними помірятись. Отже звертіть на право, то лихо обминете.

Послухали чумаки і звернули на право.

Обїзджали вони татар, то і дороги чимало прич[illegible]. Вже і хліба в них мало, а там вже і послідні останки поїли. Тоді кажуть:

— А давай но Степане ті недоїдки, що для батька назбирав. Не будемо ж з голоду серед степу гинути.

Дав Степан ті недоїдки і чумаки прохарчувались, поки до Криму доїхали.

Купили там соли в солярів і їдуть назад, але вже хліба не розкидають. Ануж знов щось таке лучиться. Збирав і тепер Степан недоїдки, та назбирав не більше, як дві пригорщі.

Як же приїхав додому, питає батько:

— А гостинця мені привіз?

— Привіз — каже Степан, — але небагато, — тай розказав, яка їм пригода вдорозі була. Тоді батько:

— На те я казав тобі, щоби ти збирав всі кришки та недоїдки, бо я знав, що степ, то не дім, а далека дорога, то не мати рідна. Треба там вміти про себе дбати. А що ти мене послухав, то це для мене найбільший гостинець. Тепер бачиш, яку силу мають ті недоїдки. Це нехай тобі пригадає, що таких недоїдків є всюди багато, а їх люде так легкодушно розкидають в своїм життю. Не тільки хліб, але все инше — гроші одіж, вільний час, всяке дрібне добро, здоровля, свою часть. Кажуть: я без того обійдуся, то чому не кинути денебудь. Томуто багато тих цінних недоїдків люде марнують...

Аж тепер зрозумів Степан батька і думає:

— Перше мені здавалося, що батько по діточому думає, а тепер бачу, що це я думав по діточому, а батько думав розумно. І його розум всіх нас вратував від голодової смерти. Таки великий розум в мого батька!

П. В.

ДОРОГИЙ ЦЕРКОВНИЙ БУДИНОК

В Ейкрон, Огайо, Баптиська громада будує церкву за оден міліон долярів. Громада повстала перед 14 літами з 12 членів, нині має понад 9 тисяч.

Місця в церкві є для 5 тисяч осіб. Крім того є кімнати для Недільної Школи; є місце для жінок з малими дітьми, що можуть слухати Богослужень. Довга 200 стіп, широка 92, висока на 5 поверхів. В церкві є голосники (мегафони), щоби зібрані все могли чути; є прилади для слухання для тих, що недочувають; буде переводчик для глухих, що знаками буде говорити.

Двері остільки широкі, що можна буде амбулянсом привозити на Богослуження калік і т. п. Є ще деякі прибори.

Є все, — але церква має вигляд напів церкви, напів театру, напів фабрики, отже встає питання, чи і робота в ній не буде мати подібного змісту. Сама церковна будівля не прибрана по церковному, отже не викличе релігійних почувань і настроїв.

БАНДИТ ЗАСТУПАВСЯ ДИТИНОЮ

В Венкувері бандит вхопив на улиці 5-літного хлопця і зайшов з ним до банку для рабунку. Думав, що не будуть на нього стріляти, щоби не вбити хлопця. І так забрав 3,000 долярів і поранив вистрілами двох людей. Та всеж на улиці поліція його застрілила, а хлопця не зачепила. Бандит, Гарісон, походить з Елвенс, з Алберти, і 1948 р. вийшов з арешту в Принс Алберт. Мав 29 літ.

КОГУТ БЕЗ ГОЛОВИ ЖИЕ

В Сан Франсиско, Кал., Марта Грін купила когута, відтяла голову, але невдовзі по тім він почав піяти, отже вона його полишила. Сим заінтересувалося Товариство для Охорони Сотворінь і жінку потягнено до суду за те, що мучить когута. Коли ж його принесли до суду, то він і тут тріпав крилами і піяв. Тепер будуть дошукуватися, чи він відчуває біль.

МОЛОДИЙ ВИНИПЕҐ БУВ КУЛЬТУРНІШИЙ

Живе в Винипегу 87-літний ісляндець, Джан Андерсон, що прибув до Винипегу з Ісляндії маючи 14 літ, отже оповідає про тодішний Винипеґ таке:

Мейн стріт і Портедж евню були тоді лише дорогами, а ніякого більшого будинка в місті не було. Але місто хоч стало опісля великим, однакож не стало культурнішим.

Тоді, каже він, можна було спати денебудь з повною кешенею грошей і ніхто чоловіка не зачепив. Дверей ніхто не замикав і крадіж була великою рідкістю. Всі чули себе сусідами і ніхто не хотів другого скубнути. Нині забагато злочинів, а бесіда: „чесність понад все", не завсігди відповідає дійсности. Нині Винипеґ менше культурний.

Тоді можна було дістати дуже добрий обід за 25 центів, а денний заробіток був 1.75. Всяких річей довозили до Винипегу волами з полудня. Люде були вдоволені і жили з собою як одна родина.

БЕРУТЬ КАНАДУ ЗА ПРИМІР

Канада при розслідах шпіонажі розкрила багато такого, чого в Стейтах ще не розкрили. Тепер американський Сенат поважно застановляється, чи не піти слідом Канади і поробити точніші розсліди Бо загально відоме, що до Стейтів приїздять комуністи ріжними дорогами, — то через польську амбасаду, то через Обеднані Нації, то ще як. Оден з сенаторів каже: „Коли в Канаді таке, то в нас може бути гірше". Отже плянують поставитись до комуністів рішучіше.

СВЯТІ МІСЦЯ В ЄРУСАЛИМІ

В Єрусалимі є місця святі для християн, арабів і жидів, — вони є власністю трох релігійних груп. Тепер Комісія Обеднаних Націй (нинішної Ліги) виробляє пляни в Єрусалимі, щоби забезпечити місця святі для християн й арабів. В 1947 р. пляновано зробити Єрусалим міжнародним містом, щоби всі мали до святих місць однаковий доступ Тепер жиди такому плянові противляться і хочуть мати Єрусалим своєю столицею, отже тоді доступ другим буде утрудненйй.

ХЛОПЕЦЬ ВТОПИВСЯ, ФАРМЕР ВБИВСЯ

Недавно одної днини сталося два такі випадки... На захід від Бозижур, Ман., двохлітний хлопець, Роналд Волфрам, бавився на подвірю і захотілося йому піти на лід, що був на рові недалечко Лід заломився і хлопець втопився.

В околиці Елфінстону їхав 70-літний Гиндс, фармар, возом. Коли зїзджав з гори, переломився „неквок", коні почали бігти, Гиндс упав і так побив голову, що невдовзі помер.

ХЛОПЕЦЬ ЗНАЙШОВ ВЕЛИКИЙ СКАРБ

В Васаґа Біч, Онт., в шопі коло озера, 7-літний Кіт Финлейсон, знайшов вкрадені річи вартости 100 тисяч долярів. Вони були в валізі в шопі коло хати. А тиждень перед тим також знайдено крадених річей вартости 25 тисяч.

ЗАСТРІЛИВ СВОЮ ЖІНКУ

В Ню Орлінс, в Стейтах, 19-літний Лееґ застрілив свою 17-літну жінку, що пішла і не хотіла вертатися.

ВИКАЗ ЗБІРКИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ
переведеної з нагоди 30-літнього Ювілею Церкви.

АЛБЕРТА.	
Округ ЕДМОНТОН, місто	1,215.00
Округ МИРНАМ:	
Мирнам	137.29
Слава	45.00
Мусідора	85.85
Разом з округа	268.14
Округ СМОКІ ЛЕЙК:	
Смокі Лейк	120.00
Сенді Рапідс	17.00
Спеден	48.00
Стрий	74.40
Белліс	29.25
Вілно	10.19
Разом з округа	298.84
Округ ВЕҐРЕВИЛ:	
Веґревил	280.75
Січ-Коломия	120.00
Кейленд	42.00
Шелиниці	56.00
Ту Гилс	62.00
Разом з округа	560.75
Округ ВИЛИНГДОН:	
Ендрю	30.00
Вилингдон	103.00
Гері Гил	15.00
Давнінг	16.00
Васел	17.50
Демарліс	2.00
Гемлин	28.75
Лупсан	17.50
Каганц	36.00
Завале	12.00
Пено — Ст. Майкл	35.00
Боріщі	11.00
Сучава	10.50
Прут	10.00
Бріналей	8.25
Разом з округа	356.50
Округ РЕДВЕЙ:	
Редватер	37.00
Торгилд	155.00
Камвир	256.00
Осетна	35.00
Редвей	107.60
Торсбі	221.00
Еґримонт	35.00
Келгарі	57.15
Федора	42.50
Разом з округа	945.25
БРИТИШ КОЛУМБІЯ.	
о. Кирстюк — Венкувер	15.00
Ф. Богдан — Венкувер	10.00
Вернон — Жіноче Т-во	10.00
Вернон — громада	54.80
Разом з Бр. Колюмбії	89.80

З ОКОЛИЦІ СМОКІ ЛЕЙК, АЛТА.

Заходом о. В. Сенищина, пароха в Смокі Лейк, відбулися перші Річні Збори т. зв. „Окружної Ради" всіх тих церковних парохій, які обслуговує тепер о. Сенишин. Збори відбулися в неділю, 17-го квітня ц.р., в 2-ій годині пополудни, в салі Українського Народного Дому, в місточку Вільна, де зрана була сповідь і Богослуження. Збори отворено молитвою „Царю Небесний", і за приводом тимчасового голови зариду Окружної Ради, п. Стефана Леськова, вибрано Комісію до переведення зборів, а то: Василя Лазарука, Ілька Луціва і Петра Ринку. Ілько Луців був предсідником зборів.

Церковні громади прислали відпоручників, а іменно: з Беліс Петро Ринка, з Смокі Лейк Ілько Луців і Н. В. Гавинчук, з Вільна Нестор Темінський, з Спеден Стефан Леськів, з Стрий Матвій Химко, з Давнінг Григорій Гаврилюк, з Ворспайт Гео. Семенюк. Бойл Лейк і Гемлин не вислали представників.

Голова тимчасової Окружної Ради п. С. Леськів, передав коротенький звіт, в якім підчеркув, що дотепер т. зв. провізорична Окружна Рада нічого не зробила, — а причина, що округ церковних парохій, які обслуговує о. Сенишин, був в стадії розділу на двоє. і не можна було знати, котрі громади відпадуть, а котрі будуть прилучені. А тепер можна щось зробити, бо знаємо де ми стоїмо.

Парох о. Сенишин в ядерній бесіді підчеркнув важні справи всіх громад, що повинні старатися піддержувати спільно парохіяльну хату, що повинна вестися спільно Недільна Школа для дітей, треба обговорити спільно Богослуження в громадах та празники і Полеве Богослуження коло озера.

Вибрано заряд Окружної Ради, до якого увійшли: С. Леськів, голова; М. Химко, заст. голови; Н. В. Гавінчук, секр.-касієр; Гео. Семенюк і Нестор Тимінський — директори; Петро Ринка і Гр. Гаврилюк — контрольори.

Ілько Луців дав короткий доклад на тему шановання своєї Православної Віри, і дав декілька приміріів.

Матвій Химко підніс важну справу, а то, що конче потрібно зробити якісь заходи, щоби підучувати молодих церковного співу тай дяківства, бо як справу залишиться, то за який час не буде кому заспівати в церкві. Отець Сенишин пояснив, що найкращий вихід буде, коли вже під осінь відновиться висвітлювання образків релігійного змісту, яким цікавиться молодь і старші, то при тім і можна мати хоч одну годину для науки церковного співу. Всі охочі до співу можуть вчитися.

На зборах було крім представників багато других людей, що інтересуються церковною справою, й піднесення духа було велике, і вирішено багато справ до поліпшення церковної праці в громадах.

Збори замкнено о 5-ій год. відспіванням молитви „Достойно єсть" 19-го квітня 1949.

Н. В. Гавінчук.

ПОДЯКА ЩИРИМ ЛЮДЯМ.

Моя жена, Агафія, будучи хорою, перебувала в шпиталі в Ріджайні, отже ми обоє з женою хочемо тут зложити належну подяку тим людям, що заходили до шпиталю слабу відвідувати.

Отже окрема подяка Українській Православній Громаді Св. Духа за її дарунок хорій. Подяка о. Кусому, п. Батракови, Овадюкам, Петрилюкам, Базелевичам, пані Онисковій, Корпановій, Вагнеровій; Сторожукам, Миколюкам; пані Сторожинській, Кобдинській, Прийні, — і всім, які може тут не згадані, але вони записані вдячністю в наших серцях.

Отже всім щира подяка за благородне християнське діло!

Петро Цім.

МАРІЯ ЖУЛКОВСЬКА

Березня 10-го ц.р. упокоїлася в Бозі Марія Жулковська з роду Малиник, на 54-му році життя. Останніх 5 літ перебула в шпиталі Ст. Боніфейс.

Покійна родилася в селі Оксіяни, Борщівського повіту в Галичині. До Канади приїхала зі своїми родичами 1897 року. Мала тоді 2 роки. Родичі поселились в околиці Толстой, Ман. і там покійна Марія прожила свої літа. В 1914 році вийшла замуж за бл. п. Йосифа Жулковського і з ним прожила чотири роки. По утраті свого мужа покійна часто хорувала, була більше хорою, ніж здоровою. У вівторок 15-го березня увечорі тіло покійної привезено до салі при українській православній церкві св. Михаїла, де зійшлось поважне число людей і де Всеч. о. Дмитрів відправив Панахиду. На другий день відправлено Панахиду в церкві і о. Дмитрів виголосив відповідну проповідь. Підчас похорону співали дяки: п. Богонос, п. Шкрайбер, п. Боднарчук і п. Калушка.

Покійна Марія, полишила в смутку одного брата Івана Малиника і чотири сестри: Ірину, замужна Долинчук; Магду, замужна Гловацька; Василка, замужна Скибіцька і Пелагау, замужна Остафій.

З цвинтару учасники похорону вернулись до салі при церкві св. Михаїла і, помолившись за упокій душі, Всеч. о. Дмитрів попросив присутних зложити жертви на Дівочий Інститут як невянучий вінок на могилу покійної. Збірку, яка принесла $30, перевів п. В. Таский.

Жертвували: по $5.00 — Іван і Оля Долинчук; по $3.00 — Н. Долинчук; по $1.00 — о. Дмитрів, Н. Боднарчук, С. Худий, І. Малиник, Й. Комарницький, П. Антонішина, Т. Винничук, В. Букарешта, П. Калушка, Нестор Долинчук, пані Малиник, пані Н. Долинчук, пані Гловацка, Олекса Долинчук, В. Таский, В. Микитюк, Гео. Іщюк, пані Іщюк; по 50 ц. — Г. Гришко, В. Скибіцкий, пані Микитюк. Дрібної колекти було $2.50.

Спи дорога сестро і членко української православної церкви, хай земля прибраної країни буде для Тебе пером!

В. Т.

ІВАН ГУДЗАК
(Посмертна згадка)

Дня 26-го квітня ц.р., в Кадет, Саск., відійшов у вічність бл. п. Іван Ґудзак. Покійний був щиро релігійною людиною. Перед смертю о. Прот. Кость Желішкевич з Гронлнд, Саск., уділив хорому Маслосвяття, Сповіди й Св. Причастя. Хорий молив Господа, щоби зволив дождати Свят, коли заспівають „Христос Воскрес!". Господь вислухав його просьбу і в вівторок, третого дня свят, Іван піднісся ще на своїх силах і сказав „Слава Богу за все..." і віддав Господу свою душу.

Покійний пережив 75 років, з того 33 роки в Канаді. Родився в селі Тишківцях, пов. Городенка, в Галичині.

На початках фармерував в околиці Гефорд, а 1945 року перенісся до Кадет, Саск., де прожив до смерти.

Похорон відбувся в четвер, 28-го квітня, при великім здвизі народу. Хоронив парох о. Прот. К. Желішкевич, з проповідю на тему: „Щаслива путь, в яку ти йдеш, душе, бо вже готове тобі місце спочинку..." Гарно співав дяк, п. Прокіп Биць. Перед Послідним цілованням присутні зложили жертви на невянучий вінок, то є, на Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея в Винипегу — $16.76.

Тіло покійного зложено на Українськім Православнім Цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Кадет, Саск.

Покійний оставив пять синів, доньку, десять внуків і три правнуки.

Вічна Йому Память!

Учасник похорону.

АННА БАНАСЮК
(Посмертна згадка)

Квітня 15-го відійшла на вічний спочинок в Шортдейл, Ман. (несподівано) Анна з Лесаків Банасюк, проживши 55 років, з того в Канаді 37 літ.

Покійна походила з села Кривча, повіт Борщів, в Галичині. До Канади прибула 1912 року, і тогож року одружилася з Йосифом Яцентюком і жила з ним 18 років. По смерти мужа жила вдовою через 9 років з пятерма дітьми, а 1939 року одружилася вдруге з Василем Банасюком і жила з ним на фармі до кінця життя. Полишила мужа, синів: Івана, Василя, дочки: Елену (дружину п. Гикавого), Тересу, Мирославу, два брати і сестру.

Похоронну відправу відслужили оо. Т. А. Горбай, парох, і Ів. Гикавий (зять покійної), 20-го квітня, при співучасти великого числа місцевих громадян і родини.

При Послідному Цілуванню присутні зложили жертви на Дівочий Інститут при Колеґії св. Андрея в Винипегу в сумі $29.36, як вічний невянучий вінець на могилу покійної. Членки Жіночого Т-ва ім. Лесі Українки, в якім покійна була членкою, зложили між собою $8.63 на ту саму ціль, як вінець.

Тіло поховано на Українськім Православнім Цвинтарі в Шортдейл.

Нехай земля її буде легкою!

Вічна Її Память! **о. Т. А. Г.**

СТЕФАН ВОРОБЕЦЬ.
(Посмертна згадка)

По довшій недузі помер в Завалю, Алта., Стефан Воробець, проживши 64 роки. Родився в Галичині, в с. Залучу, пов. Снятин. До Канади прибув з родичами 1898 р., та поселився в Завалю, Алта. Одружився з Марією Яремій 1906 р.

Покійний був одним з основників місцевої Української Православної Громади, в якій був дільним ціле життя, як також жертвником кожного доброго діла в околиці.

Був примірним батьком, що виховав дітей і в релігійнім й українськім дусі.

Похорон відслужили оо. Хрустанка і Василів, при участи поважного числа зібраних. Було багато вінків від поодиноких родин, від Української Православної Громади і від родини.

Покійний полишив жену, пять синів: Михайла, Василя, Івана, Петра й Олексу. Також шість дочок: Катерину, Анну, Калину, Єлену, Параску і Софію. Крім них 9 внуків, двох братів — Николу і Василя і 4 сестри — Марію, Єлену, Параску й Анну.

Нехай земля, в якій ти спочив, буде Тобі легкою, наш мужу, тату, брате і друже!

Вічна Тобі Память!

Учасник.

МИХАЙЛО ГЛАДИБОРОДА

Стінен, Саск. — В шпиталі в Прісвил, Саск., 26-го березня ц.р. упокоївся в Бозі Михайло Гладиборода, проживши 68 років.

Покійний прибув до Канади з Глубічка, Борщівського повіту, і хоч з роду українець, то належав до польського костела „народового". Одначе Господь хотів, щоб під вечір свого життя покійний вернувся до Церкви свого народу і він приняв св. Тайни, а на „Вічний Воз-

кій" благословила його наша рідна мати — Українська Православна Церква в Канаді.

Підчас останнього цілування зібрано замість квітів $10.46 на Колегію св. Андрея у Виннипегу.

Покійний оставив по собі дружину, дві дочки (замужні) і сина.

Вічна Йому Память!

Вас. Гуцал.

МАРІЯ ОЛІЙНИК

Глендон, Саск. — В своєму домі 3-го квітня ц.р. відійшла у вічність Марія Олійник, проживши 83 роки, з того 50 років в Канаді. Родилася 1866 року в селі Михалькові, Борщівського повіту, в Галичині, з дому Івана й Параскевії Яцюків Вийшла замуж на 17-му році, а 1899 р. прибула з чоловіком і маленькими дітьми до Каннади, де поселилися в околиці Канора, Саск. Стала вдовою 1961 року і після того проживала в сина Григорія, а через чотири останні роки в Канорі.

На початках покійна зі своїм чоловіком і дітьми переживали тяжкі піонірські часи. Цінили освіту і трьох синів покінчило учительські курси, один став механіком в фабриці, а два мають власні підприємства в Канорі.

Покійну похоронив 5-го березня на канорськім цвинтарі священик о. Токарук. На домовину зложено багато вінків з живих квітів від рідні і многих знайомих. Сини винесли з хати домовину і похоронний похід вирушив на цвинтар при співі „Є святими упокой".

Покійна оставила 4 дочки — Катерину, Параску, Оксану й Анну (всі подружені) та 5 синів — Дмитра, Кирила, Григорія, Івана, Якова й Мирослава, всі жонаті крім Григорія. Оставила рівнож 30 внуків 23 правнуки, три сестри та багато близшої й дальшої рідні.

Хай Всемогучий прийме Її до Царства Свого. Вічна Її память!

Учасник похорону.

ЙОСИФ СТРІЛЬЧУК

Арран, Саск. — Дня 2-го квітня ц.р. упокоївся в Бозі піонір нашої околиці, фармер, щирий патріот і православний християнин, бл. п. Йосиф Стрільчук, проживши 67 років. Полишив він милий спомин як добрий приятель і сусід, а наші організації втратили доброго члена. Як піонір фармер, майже з нічого доробився заможного господарства, побудував гарні будинки, а що найважнійше — подбав про велику освіту для своїх дітей. Сім його синів займають гарні становища, а дві дочки ще доповнюють свою освіту. Покійний був одним з членів основників Товариства Український Народний Дім в Арран, а від 1912 року членом Української Православної Церкви в Канаді. Оставив по собі вдовою дружину, дітей та дві сестри. Похоронна відправа відбулася 5-го квітня в Українській Православній Церкві в Арран і тлінні останки покійного спочили на цвинтарі Православної Громади. Замість вінків на могилу, присутні зложили $22.96 як дар для Колегії св. Андрея у Виннипегу.

Хай канадійська земля буде Йому легкою, а в серцях нас всіх, Його родини і приятелів залишиться незабутний спомин про доброго друга і гідного християнина.

Петро Киба.

МАРІЯ ЗАБІГАЙЛО

Ошава, Онт. — В пятницю раненько, 25-го березня, ц.р. упокоїлася в Бозі Марія Забігайло по довгій і дуже болізній недузі. Покійна родилась 27-го березня, 1892 р., в селі Городниці, Гусятинського повіту, в родині Молодецьких. Була надзвичайно релігійної й благородної вдачі й через довгі роки була старшою сестрицею при Українській Православній Церкві св. Івана в Ошаві. Під її дбайливим оком церква завжди була красна, неначе писанка, чиста й вбрана живими цвітами щонеділі й свята.

Величавий похорон відбувся в суботу, 26-го березня, ц.р. Хоронили покійну Марію три священики: парох о. Василь Олійник, який так зворушливо прощав її на вічний спочинок, що всі люди плакали за покійною, як за доброю рідною матірю, і о. протоерей П. Самець і Т. Яковкевич з Торонта. Кілька сот людей прощали ту, яку всі любили й шанували. На цвинтарі сказав щире прощальне слово о. Т. Яковкевич. З цвинтаря люди повернули до парафіяльної салі на поминальний обід, що його приготувало церковне сестрицтво. Підчас обіду Всеч. о. Петро Самець згадав теплими словами про покійну й попрохав присутних о дар на Дівочий Інститут у Виннипегу при Колегії св. Андрея, який був би невянучим вінком на могилу Марії. Збірка принесла $41.80.

Жертвували по $6.00 — Василь Забігайло по $2.00 — Іван Забігайло, Панько Забігайло, Ів. Коваль, по $1.00 — Н. Колтуцький С. Юськів, О. Мил. Г. Цимбалюк о. Т. Яковкевич, о. П. Самець, о. В. Олійник К. Галушка, С. Захарко, І. Роговський, І. Забігайло, К. Содозяк, М. Шадий, М. Лис, Ю. Майдан, Ан. Тимочко, А. Фурик, Т. Маніло, Н. Купіцький, Ів. Яцута, П. Коваль, П. Роговська, П. Ковалевич. Решта дрібними.

Покійна Марія Забігайло оставила в великому смутку: мужа Пантелеймона, з яким прожила 42 роки, трьох синів — Михайла, Василя й Федора, три невістки й гарних внуків, рідного брата й двоюрідних сестер й брата.

Нехай Ласкавий Господь упокоїть вірну свою слугу Марію в оселях Своїх, де нема недуги й терпіння, але життя блаженне й безконечне. Канадійська земля, на якій вона важко трудилась, нехай буде Її пером. Вічна Її память! Присутний.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

ТРАВЕНЬ:

1. Неділя. — Ешвил. Ворд. (о. Ю. Туржанський)
6 Пятниця Юрія — Давфин
8 Неділя — Давфин (Храм).
15. Неділя. — Сифтон. Етелберт (о. Ю. Туржанський).
22 Неділя — Косів. (о.Л. Ривер (о. Ю. Туржанський)
29. Неділя — Богдан. Пайн Ривер (о. Ю. Туржанський)

Адреса Бокс 778 — Дарфин. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ТРАВЕНЬ

8 Нед. Мир. — Канора.
15 Неділя — Букенен

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

ТРАВЕНЬ:

8. Нед. — Коло Куцих.

Адреса. Шго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. С. Уляна.

ТРАВЕНЬ:

8. Нед. Мироносиць — Овкборн (Спільне Свячене).
15. Неділя. — Росборн (Спільне Свячене).
22 Неділя — Сенді Лейк.
29 Неділя — Мензі.

ЧЕРВЕНЬ:

2 Вознесення Господнє — Січ
5 Неділя — Евгусвил (Храм).
12. Нед. Пресв. Тройці — Виста (Храм)
13. День Св. Духа — Сенді Лейк.
19. Нед. Всіх Святих — Овкборн.
26 Неділя — Росборн.

Адреса. Почт. скр. 84. Овкборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ТРАВЕНЬ

8 Неділя Мир. — Вроктон.
15. Неділя Розсл. — Мікадо.
22. Неділя Самар. — Мазепа.
29. Неділя Сліпор. — Метвил.

Тел 796 — Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дячина.

ТРАВЕНЬ.

6. Пятн. Вмч. Юрія — Семборг.
8. Неділя Мирон. — Принс Алберт.
15 Неділя — Вірдейл
22 Неділя — Принс Алберт.
29 Неділя — Гонімун

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіскевича.

ТРАВЕНЬ:

6 Пятниця. Вмч. Юрія — Гронлид північна.
8 Неділя Мир. — Гронлид північна Спільне Свячене.
15 Нед. Розсл. — Брукебі. Спільне Свячене
22 Неділя — Годсон Бей (Храм).
29 Неділя — Гронлид над річкою.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер Вознесення — Гронлид над річкою. (Храм).
8 Неділя — Кадет
12 Неділя. Св. Тройці — Гронлид північна.
13 Понед. Св. Духа — Брукебі
15. Середа. Вмч. Івана Сучавського Гронлид Каплиця
19. Неділя — Кадет.
26. Неділя — Гронлид, північна.

По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

ТРАВЕНЬ:

8 Нед. Проводи — Торгилд. Вілел Крік. 3 година.
15 Нед. Проводи — Егремонт, Елторіна, 4 година.
22 Нед. Проводи — Торсбі, Калмар 4 год.
29 Нед. Проводи. — Редвотер, Редвил 3 год.

ЧЕРВЕНЬ:

2 Четвер Вознесення — Редвил (Храм)

Адреса Скр 62 — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнидкого.

ТРАВЕНЬ:

6. Вмч. Юрія — Онутська
8. Неділя — Сондави.
15. Неділя — Сельків.

Адреса Вайта. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апостола.

ТРАВЕНЬ:

8 Неділя. — Виткін.
15 Неділя — Геборд.
22 Неділя. — Медов Лейк.
29 Неділя. — Ітонія.

Адреса: Поч. скр. 51. Геборд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керимського.

ТРАВЕНЬ:

6. Пятниця. Вмч. Юрія — Сиитс.
8 Неділя — Єлов Крік.
15. Неділя — Калворт.
22 Неділя — Ст. Джулієн.
29. Неділя — Мічам.

Адреса: Скринка 155 — Вакав. Саск. Телефон 45.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

1 Н 18 Томина. Преп. Івана Ісповід.
2 П 19 Преп. Івана Ветхопещерн.
3 В 20 Муч. Гавриїла отрока
4 С 21 Свщмч. Теодора і матері
5 Ч 22 Теодора Сикеота, ап. Луки
6 П 23 †Вмкмч. Георгія (Юрія)
7 С 24 Преп. Сави Печерського

8 Н 25 Мироносиць. Ап. Марка
9 П 26 Свщмч. Василія еп. Амас.
10 В 27 Преп. Стефана еп. Вол. Вол.
11 С 28 Ап. Ясона і Сосипатра з 70
12 Ч 29 Муч. 9 в Кизику. Теогнія
13 П 30 †Ап. Якова Заведеєвого
14 С 1 Свщмч. Макарія митр. К.

15 Н 2 Розслаб. Перен. м. Бор. і Г.
16 П 3 Смерть преп. Теодосія Печ.
17 В 4 Пелагії діви, свщмч. Ураіла
18 С 5 Муч. Ірини, муч. Неофіта
19 Ч 6 Преп. Йова многострад.
20 П 7 Звид. Чес. Хреста в Єрус.
21 С 8 †Ап. Івана Богослова

22 Н 9 Самар. Пер. м. св. Мик. ч.
23 П 10 Ап. Симона Зил. бл. Таїсії
24 В 11 Рівноап. Кирила і Методія
25 С 12 Епіфанія еп. Кипру, Германа
26 Ч 13 Муч. Гликерії діви
27 П 14 Никити зат. Печ., мч. Ісидора
28 С 15 Пахомія Вел., Ісаїї еп. Рос.

29 Н 16 Сліпор. Преп. Теодора
30 П 17 Ап. Андроника з 70-ти
31 В 18 Муч. дів. Александри Юлії
22 Нед. Самар. Голос 4. УЄ Івана

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

ТРАВЕНЬ:

1 Нед. — Арран місто.
8 Нед. — Флін Флон (Храм).
15. Нед. — Гаєс (місто).
22 Нед. — Сели Плейн.
29 Нед. — Пайн Ривер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ТРАВЕНЬ:

6 Пятниця. Вмч. Юрія — Бриталей
8. Неділя Мир. — Лужани. Вечірня 7 год. веч. — Андрю
15. Неділя Розсл. — Сучава. Вечірня 3 год. попол. Новий Прут
22 Неділя самар. — Кагвин. Вечірня 2 год. попол.—Завале. 7-ма год. Вечірня — Андрю

В кожній громаді рано й по пополудні парастаси на гробах.

29 Неділя Сліпор. — Довнінг.

ЧЕРВЕНЬ:

2 Четвер Вознесіння — Новий Прут (Храм).
8 Неділя — Вилингдон.
12. Неділя Пресв. Тройці — Кагвин (Храм).
13. Понед. Св. Духа — Вилингдон (Храм).
19 Неділя — Андрю.
26 Неділя — Лужани.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Г[redacted]

ТРАВЕНЬ:

8 Неділя — Грендвю.
15. Неділя — Гилберт Плейнс.
22 Неділя — Шортдейл (на гробах Парастаси).
29. Неділя — Роблін-Зелена (на гробах Парастаси).

ЧЕРВЕНЬ:

2 Четвер. Вознесення — Шелмедей
5 Неділя — Дрифтінг Ривер

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:

1. Нед. Томина. Голос 1. УЄ Мат. 28: 16—20. Літ. Діян. 5: 12—20. Єван. Івана 20: 19—31.

6. Юрія. УЄ Луки 12: 2—12. Літ. Діян. 12: 1—11. Єван. Івана 15: 17—27 і 16: 1—2.

8. Нед. Мироносиць. Голос 2. УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 6: 1—7. Єван. Марка 15: 43—47 і 16: 1—8.

15 Нед. Розсл. Голос 3. УЄ Луки 24: 1—12. Літ. Діян. 9: 32—42. Єван. Івана 5: 1—15.

22. Нед. Самар. Гол. 4. УЄ Івана 20: 1—10. Літ. Діян. 11: 19—26 і 29—30. Єван. Івана 4: 5—42.

29. Нед. Сліпор. Голос 5. УЄ Івана 20: 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Єван. Івана 9: 1—38.

Український Релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[redacted]ERALD [redacted]: 2626 W[redacted]PEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1949. ЧИСЛО (846) 10

ОТВОРЯТЬ ДОРОГУ ДО БЕРЛІНУ.

Вкінци большевики згодилися отворити дорогу до Берліну західним аліянтам для залізниць, троків й автомобілів. Це буде в четвер 12-го травня. Та аліянти кажуть, що і літаки будуть дальше возити до Берліну, що потрібне, щоби зібрати там більші запаси. Та отворення дороги не значить, що аліянти з Росією приходять до порозуміння. Тепер напруження може вийти ще більше, отже нема втіхи, — каже дехто.

УКРІПЛЮЮТЬ ГОНГ КОНГ.

Большевики в Китаю сунуть щораз дальше на полудне, отже Англія заклопотана, що можуть прийти до Гонг Конгу й околиці, яку має Англія. Отже тепер Англія посилає до Гонг Конгу більше війська, літаки, кораблі, щоби ставити большевикам опір. Хоч з другої сторони Англія, Франція й Америка забрали свої війська, кораблі і літаки з Китаю, даючи так большевикам вільну руку.

ІЗРАЕЛЬ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

Жиди добиваються, щоби в Обєднаних Націях мати своїх представників і вже й Канада за тим заявилась. Виходить, що невдовзі молода жидівська держава буде мати там своїх представників.

МОСКВА ДАЛЬШЕ ЗАГЛУШУЄ РАДІЯ.

Щоби не допускати з Заходу бесід через радіо до себе, та щоби і в західній Европі не можна з радія багато довідатися, большевики пустили в рух своїх 150 радієвих станцій, що на ріжні лади вигукують, викрикують, стогнуть, щоби заглушувати і мішати те, що західні стації говорять. В неділю 8 травня лише 12 процент лишилося незаглушеного. Большевики кажуть, що Захід голосить про Росію брехні, отже Росія борониться.

АМБАСАДОРИ ДО ЕСПАНІЇ.

В Обєднаних Націях обговорюють справу Еспанії, — щоби держави, що входять в Обєднані Нації, могли посилати амбасадорів до Еспанії. За тим заявилось 25 держав, 16 проти. Суперечка за Еспанію тягнулась 2 дні і представники Росії і Польщі казали, що Стейти є з Еспанією в спілці, а Англія продає Еспанії зброю.

В БОМБАЮ ЗАВОРУШЕННЯ.

В місті Бомбаю, в Індії, 600 комуністів влаштували похід, домагаючись, щоби уряд легко обходився з 165 арештованими комуністами. Вийшли заворушення, бійки, стріляннина. Ранених було 24. Арештовано 42 особі, між тими сім жінок.

ДО АВСТРАЛІЇ 100,000 СКИТАЛЬЦІВ.

Австралійський уряд повідомив, що він до 30 червня, 1950 року годиться приняти сто тисяч скитальців. Щодо народности, то приймаються українці, білоруси, естонці, латвійці, литовці, чехи, югославці та бездержавні. Кошти переїзду платить ІРО. В американській части є дві австралійські еміграційні комісії.

ВРАТУВАЛИ ЗАСИПАНОГО В КЕРНИЦІ

В МекОлей, Ман., А. Пено копав керницю, та нараз земля обвалилася і Пена так присипала, що понад головою було ще 2 стопі землі. Добре, що Пено стояв просто, коли земля обсунулася. Зараз другий робітник дістав з гаражу гумову кишку, та почав докопуватись до засипаного. По 20 мінутах копання відшукав, де голова засипаного і вложив кишку так, щоби засипаний мав воздух до дихання. Опісля копали ще 2 години, поки чоловіка видобули. І чоловік чує себе добре.

ВІД ЧОГО МОЖЕ БУТИ СМЕРТЬ.

В околиці Лимерик, Саск., 63-літний фармер, Джан Барбек, випалював стерню, отже запалилася на нім одежа і він так попікся, що в шпиталі помер.

ВИХОР ЗНОВ ВБИВ 5

В Сондави, в Тексасі, вихор вбив 6-го травня 5 осіб, кілька ранив, знищив 8 домів, церкву, дім священика і понищив шиби вікон в великій части міста.

НЕҐРУ ПРИЇДЕ ДО СТЕЙТІВ.

Стейтський уряд запросив до себе гіндуського премієра, Неґру, і він мав би приїхати до Вашингтону в жовтни. В Оттаві ставлять питання, чи не запросити б його і до Канади.

ПОМАГАЮТЬ СЛАБОМУ СУСІДОВИ.

В околиці Винкакс, Саск., заслаб фармер Діволд і пішов до шпиталю. Щоби через те не потерпіло його господарство, зібралося 24 фармері з околиці і за півчвертої години засіяли 240 акрів для Діволда, та ще поробили деякі конечні роботи. Так розумні люде вміють собі взаїмно помагати.

ГОЛЯНДІЯ ТА ІНДОНЕЗІЙЦІ.

Голяндія довго панувала над островами, що розкинулись на полудне і схід від східної Азії. Живуть там мільйони малайців. Ті острови разом звуть Індонезією.

Послідними літами індонезійці почали добиватися волі, почали війну з голяндцями. Вели війну отверту, а ще з засідок, яку ведуть дотепер. І кажуть вони, що денно вбивають 100 голяндців.

Тепер індонезійці згодилися спинити стріляннину, а голяндці годяться на заснування індонезійської републики, якої столицею має бути місто Йогякарта на острові Яві. Так повстане на світі ще одна держава.

ТРЕБА ОХОРОНИ ДИКИХ ПТАХІВ

Пон кінци Давфинського озера, в Манітобі, хочуть оснувати „Захист для дикого птаптва". Околиця там мочариста і захист мав би обнимати 10 миль квадр. поверхні. Кажуть, що в тих сторонах стрільці так безпощадно винищують диких птахів, що може з них сліду не лишитися. А в захисті не вільно буде стріляти.

НОВІ СВЯЩЕНИЧІ СИЛИ.

Число священиків Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшилося в останніх часах двома додатковими силами. Ними є

Свящ. Йосиф Тріска, який родився в Сокали, Галичина, й побирав теольогічну освіту у Львові. В 1926 р. приїхав був до Канади, але скоро повернув назад до старого краю. Православним священиком став в 1927 році й працював, як священик на Лемківщині, Волині й Холмщині. Свою душпастирську працю продовжав також на скитальщині, звідки вибрався в лютім цього року виїхав до Канади. Є тепер парохом в Лешин, Квебек на місце о. О. Іванюка, який був перенесений на працю до Алберти.

Свящ. Юрій Туржанський, родився на Волині в сімї українського православного священика і числить тепер 26 років. Рукоположений на священика Високопреосвященим Митрополитом о. Полікарпом і сповняв обовязки священика на Волині та на скитальщині. До Канади приїхав цеї весни й тепер виконує обовязки другого священика в окрузі Давфин, з осідком в Пайн Ривер, Ман. Парохом давфинського округа є Всеч. о. Є. Грицина.

Обом новим священикам бажаємо якнайкращого успіху в їх праці на ниві нашої Церкви.

ПРОТ. І. ДАНИЛЮК В КАЛГАРІ

Недавно о. Прот. І. Данилюк перебрався до Калґарі, Алта, де буде мати в місяці три Богослуження, а послідної неділі в місяці буде мати Богослуження в Летбридж. Тут буде воно покищо в англиканській церкві після англиканського Богослуження, отже буде починатися пізнійше. — Його теперішня адреса 729 — 2 Аве., Н. В., Келґарі, Алта.

ЗАСТРАЙКУВАЛО 65 ТИСЯЧ.

В фабриках Форда в Детройт застрайкувало 65,000 робітників. Покищо страйк треває, хоч робляться проби страйкерів задоволити.

ЯК ВІДГОРОДЖУЮТЬ МАДЯРЩИНУ.

Тепер большевики відгороджують Мадярщину від Австрії колючим дротом. Здовж границі повбивані стовпи коло 8 стіп від себе, і до них прибито чотири дроти поземо, а ще окремо поперемотувано дротом між стовпами. Крім того побудовані вежі коло дротів, коло 500 ярдів одна від другої, де буде сторожа і рефлектори будуть освічувати околицю ночею. Де був ліс, то його вирубано. Так будуєсь залізна куртина!

СТОЛИЦЕЮ НІМЕЧЧИНИ — БОН.

З західної Німеччини організують републику, отже за столицю вибрано місто Бон. До вибору був Франкфурт і Бон, отже за Боном було більше голосів. Він має 100,000 населення і знаходиться в британській Німеччині. Російська часть Німеччини з Берліном лишаєсь поза цею републикою.

ЗМІСТ 3-го ЧИСЛА „ПРАВ. ВІСТНИКА“ з 1924 Року

Зпочатку „Православний Вістник“ був місячником, отже 3-те число було вже з червня, 1924. На 1-ій сторові є статтн **„Наші цілі і стремління“**, в якій на вступі говориться про натяки в анг. газетах про моральний занепад в англійськім світі „Зникає релігійність, легковажаться моральні основи, дім перестає бути огнищем родинного життя і зникає пошана дітей для родичів, а верх над усім бере гамір вулиці. Старий римський клич „хліба і цирку!“ — здобуває наново силу.“

Дальше про стан українського життя: „Нарід наш, то пень здоровий, душа не зачерствіла. Розум наш живий і допитливий“

А що „Церква є одинокою моральною інституцією і не дасться нічим заступити, то — збудуємо її (Церкву) — збудуємо себе“.

В другій статті на 1-ій стор. **„В справі єпископа Української Православної Церкви в Канаді“**, говориться, як Другий Собор з 1919 р. просив митр Германоса взяти Українську Православну Церкву під свій провід до часу, коли вибересь український єпископ. На згаданім Соборі принято таку ухвалу:

„Українська Православна Церква в Канаді уважає себе частею Укр. Прав. Церкви на Україні, однакож злучиться з нею аж тоді, коли си буде автокефальна, то є незалежна від московської або якої иншої Церкви і духовна й адміністративна еї власть буде в руках українців.“

Порозумітись з Києвом було годі, отже в листопаді 1922 р. вислано до Европи о. Савчука, щоби поїхав до Київа і розвідався. Головне було — дістати єпископа. Але о. Савчук не міг бути в Київі, отже навязав зносини з людьми в Галичині і Волині...

На 2 ст. є оповідання **„Страшна тінь“** і вислів анг. журналу („Моральний занепад“) про занепад моральної сили в домах і всюди.

На 3 ст. продовжуєсь повість „Де любов там і Бог“, та є заклик, щоби читачі Вістника не нищили.

На 4 ст. бачимо статтю п. з. **„Українська Православна, московська і греко-католицька Церкви“**, де поставлено питання: Коли згадані Церкви подібні, то чим вони ріжняться? Відповідь: Коні з возом завсігди однакові, але коли вони в наших руках, то ми ними орудуємо, коли ж в чужих, то чужий для себе орудує, а може і нам на шкоду.

„Укр. Прав. Церкві ніхто з чужих не диктує... А Церкві гр.-кат. диктує чужий Рим, диктує ціла чужа римська організація... Те саме і з Церквою московською серед українців... їй диктує чужа і ворожа українцям Москва...“

Є ще на 4-ій стор. статтн **„Весна! Кожний стань при своїй праці!“**, — це заклик до загалу, щоби піддержував „Вістник“.

На 5-ій стор. є продовження **„Як повстала Укр. Прав. Церква“**. Коло 1903 р. почалась „серафимщина“, коли єп. Серафим (москаль) висвячував кого попало. Це була „Незалежна Церква“. Але досить скоро Серафимові священики тайком звязалися з пресбитеріянами. Нині пресбитеріянізм між українцями належить до історії.

Говориться також про „пініп“. Римська Церква висилала українських та бельгійських ксьондзів до Жовкви, то до Львова, і ті підовчившись сяк так української мови, приїздили сюди як гр.-кат. духовні, нібито лише на 5 років.

На 6-ій стор. є стаття **„Котра віра старша“**. Так люде нераз питають, розуміючи, котра віра сягає часів першого християнства. В статті йдуть пояснення, що первісне християнство розвивалося на Сході, звідки походив перший єпископ нашої Церкви в Канаді — митр. Германос.

Ще є тут „З приповісток Соломона“ про розумну жінку..

На 7 стор. є вісти з Російс. Церкви, — про митр. Кедровського в Америці (живоцерковника), про місію „Живої Церкви“, якої амер. уряд не впустив. — про російс. патріярха Тихона, якого церк. рос. собор 1922 р. усунув, що признав і Царгор. патріярх. — В Царгороді були рос. єпископи, Алєксандер (знаний нам з Канади) й Анастазій і їх Царгор. патріярх позбавив всякої власти — Царгород також рішив, що „Архиерейський Синод Рос. Церкви за границею“ не є канонічним.

Є стаття про заведння целібату в Галичині; про оголошення Кунцевича польським святим; про вислів Ската в „Кетол. Реджистері“, що треба „руський“ єпископат скасувати і піддати гр. католиків під латин. єпископів, — або нехай „русини“ златинщаться, — або що „Рутенці не варта того, щоби їх спасати“.

Є подані за Кет. Реджистером цифри, що в 1921 р. пресбитеріяне видали понад 94,000 дол., а методисти коло 80,000 на свою роботу між українцями.

А катол. Т-во для поширення віри видало в 1921 р. 22,000; редемптористи дали також...

На 8 стор. згадуєсь, що хтось ширить вісти між гр. кат., що о. Савчук їздив до англійського єпископа в Англії.

Є вісти за „Ділом“, що поляки примушують укр. вояків святкувати польські свята і сповідатись в польських ксьондзів... Що визначні французи протестували проти насильств в польських тюрмах, та про смерть Басарабової

Окремо ще є листи до Редакції з приводу появи Вістника та виказ жертв на Фонд Консисторії, закупно площі під церкву і Прес Фонд Вістника.

Отже з наведеного бачимо, що був тоді матеріял, який і нині інтересно пригадати.

БОЛЬШЕВИКИ НЕ ПУСКАЮТЬ РОДИН.

З російської Німеччини виїхало якесь число вчених до Австралії і тепер большевики не хочуть випустити їх родин з Німеччини.

ЯК ПУСКАЛИ РОСІЮ ВПЕРЕД.

З тайних документів, які тепер в Вашингтоні розкривають, виходить, що на бажання Росії аліянти не увільняли Чехословаччини, а головно Праги від німців на те, щоби їх „увільнила“ Росія. Тому поступ своєї армії аліянти в західній Чехословаччині спинили.

ЖИДИ З АЗІЇ ДО КАНАДИ.

Жидів, що тікають з околиць Шангаю, в Китаю, де наступають большевики, мають привезти до Канади — коло 300 втікачів. Тут зможуть вони перебути шість місяців, поки виїдуть деинде.

ПРОБА З РАКЕТОЮ

В Стейтах робляться постійно проби з ракетами, вони колись можуть придатися. Недавно пущена вгору ракета підлетіла 51 і пів милі високо, а летіла зі скорістю 2,250 миль на годину, отже 31 і пів рази скорше, як летить голос.

Н. І. Костомарову.

Веселе сонечко ховалось
В веселих хмарах весняних;
Гостей зачинених своїх
Сердешним чаєм напували,
А часових переміняли, —
Синемундірних часових.

І до дверей на ключ замкнутих,
І до решітки на вікні
Привик я трохи, — і мені
Не жаль було давно одбутих,
Давно похованих, забутих
Моїх кривавих тяжких сльоз,
А їх чимало розлилось
На марне поле. Хочби рута,
А то нічого не зійшло!

І я згадав своє село:
Кого я там коли покинув?
І батько й мати в домовині...
І жалем серце запеклось,
Що нікому мене згадати...

Дивлюсь. твоя, мій брате, мати
Чорнійша чорної землі
Іде з хреста неначе знята...

Молюся, Господи, молюсь,
Хвалить тебе не перестану,
Що я ні з ким не поділю
Мою тюрму, мої кайдани.

Тарас Шевченко.

19 травня, 1947 р.
В тюрмі в Петербурзі.

Пояснення:

Вірш написаний в тюрмі невдовзі по тім, як Шевченка арештували. Написав він його побачивши матір свого приятеля Миколи Костомарова, що був також арештований. І коли поет перше журився, що ніхто його не згадає, то опісля рад був, що ніхто через нього не терпить так, як мати Костомарова, яку він побачив через вікно.

СЕРДЕШНИЙ ЧАЙ — несмачний.

ЧАСОВІ — вартові.

МАРНЕ ПОЛЕ — Україна нещасна, поневолена

ЯК ЖІНКА БОРОНИЛА СВОЮ ВЛАСНІСТЬ.

Коли соціялісти кажуть, що треба від людей відобрати особисту власність, то ось примір, як люде свою власність боронять. 15-літний Валш і семеро інших молодих рвали квітки 88-літної Арнолдової на букети на День Матері. Нараз почувся стріл і куля прошила Валша низше серця. Це стріляла Арнолдова. Коли її арештували, вона сказала „Я буду обороняти свою власність. Я маю на те право!“ Перед двома літами вона легко прострілила двох ветеранів проганяючи їх з своєї власности. Кажуть, що вона живе як пустинник, вже три роки не виходила з хати і сусіди приносили їй поживу. Це було в Детройті.

ПЕРЕНЕСУТЬ ЦВИНТАР.

Коло Моріс, Ман., невдовзі мають перенести цілий цвинтар на инше місце. То методиський цвинтар і на нім є гроби ще з 1881 року, а від 1925 р. його вже не вживають. Тепер через той цвинтар має йти головна дорога. Кости поперносять на теперішний міський цвинтар в оден його кут і побудують памятник, де буде сказано хто тут похоронений. Другий памятник побудують на місци старого цвинтаря. Але найперше мусять порозумітися з родинами, що там мають своїх померших.

ТРЕКТОР ПЕРЕЇХАВ ФАРМЕРА.

Коло Гедінгли, Ман. сусіди побачили, що сам тректор їдить по полю. Коли підійшли блище, то побачили, що тректор переїхав фармера, Белка, який очевидно орав і впав з тректора.

ЩОБИ БУТИ НАРОДОМ, А НЕ МАТЕРІЯЛОМ

Нарід буде народом лише тоді, коли буде мати свою власну мову, своє письмо, свої книжки і газети, буде знати свою історію... І коли все те буде своїм дітям передавати. Коли б нарід все те стратив, то він перестане бути народом. Він буде матеріялом, що розгубиться і сліду за собою не лишить.

Отже нарід мусить дбати, щоби він був народом. Він мусить дбати про задержання всего, що він має. Не подбає — то безславно пропаде.

Берімо науку українського ... ьма.

Родичі не повинні чекати, поки буде Рідна Школа в їх околиці, чи в їх сусідстві. Дім повинен бути першою школою, а батько-мати першими учителями. Це їх природний обовязок!

Батько й мати не є лише на те, щоби дитину годувати і напувати, а на науку давати лише до чужих людей.

Але бувають родичі, що своїх справ і своїх обовязків не знають. Є люде, що замість думати розумно і практично, лише фантазують і видумують таке, що противиться і здоровому розумови і людському досвідови, і їхньому та їх дітей добру. От які фантазії в людей бувають:

Дуже малої дитини не можна вчити.
Перше вчити чужого, а потім свого.
Не зашкодить і своє знати.
Не можна вчити разом українського й англійського, бо в голові помішається.
Наші діти не хочуть по українськи вчитися
Наші діти трохи читати знають
Свого колись навчаться...

Подібне нераз почуєте, а воно є кричучим свідоцтвом, що люде справи не розуміють, — отже певне, що і дітям своїм розуму не зможуть дати. Бо це люде, які своє легковажать і думають, що аж на чужім кони далеко заїдуть.

Коли брати на здоровий розум, то дитину можна вчити читати і писати, коли має три роки, а найдальше чотири. Недавно в Стейтах для проби вчили 2-літну дитину читати (по англійськи) і показалося, що і таких вже можна вчити. Лише одно треба памятати, що оскілько менша дитина, остільки коротші повинні бути лекції. Зате можуть бути часті.

Вік дитини такий, що вона всего вчиться, що чує, що бачить, вона про все запитує, приглядаєсь, запамятує. Це не вік лише забав, це вік науки разом з забавою.

Найперше треба вчити своєї мови, свого письма, свого читання і писання. Чого дитина найперше навчиться, те в цілім її життю буде для неї першим. А навчите найперше чужого, то першим буде чуже.

Балачка, що „не зашкодить і своє знати“, це висказ крайної несвідомости.

Дехто каже: „Коли найперше навчити свого, то опісля буде перешкаджати в англійськім“, — та і це нерозумний висказ. Ось недавно хтось з визначних англійських педагогів (вихователів, учителів) говорив, що: „неанглійська дитина повинна найперше навчитися свого власного, свого близького, свого природно їй зрозумілого, а вже опісля нехай вчиться чужого. При своїм розвинеться розум дитини, набере сили, а тоді чуже буде їй легчим...“ Так говорять розумні, досвідчені знавці науки.

Як дитина почне вчитися англійського, то і тоді не повинна занедбувати свого. Це нерозумна думка, що: „одно з другим буде в голові мішатися“.

В Галичині колись вчилася дитина по українськи, потім по польськи, дальше по німецьки (як в місті, або готовилась йти до гімназії), ще дальше по латинськи, а вкінці і грецьку мову. Отже 5 мов і жодної попередної не занедбували, коли нові зачинали вчити. З грецькою вчили разом всі попередні мови, — і не мішалося.

Ще згадати хочби рахунки, — дуже замотана наука, але не мішається. Тут англійське і французьке вчать разом, — і не мішається. Студент має поза тим ще багато всяких предметів і не мішаються. Отже чому то аж в голові української дитини мало би мішатися своє з чужим? Невжеж вона така тумановата?

Кажуть, що діти не хочуть по українськи вчитися.. Ні! Це родичі не хочуть, щоби їх діти по українськи вчилися і вину за свій гріх на дітей складають. Бо в розумних і добрих родичів є розсудок, є ціль, є карність (дисципліна). Вони не питають, чи дитина хоче вчитися, але кажуть, що мусить. Вони найперше розтолкують дитині нащо та наука а потім кажуть: тепер вчися! Вони не рахуються з діточими забаганками та впертістю, — вони приказують!

Каже дехто: „Мої діти по українськи читати знають...“ Але на ділі читають дуже поволеньки, тому нічого не читають. І не будуть читати.

Ходить не про те, щоби дитина вміла поволи читати і нічого не читала, ало про те, — щоби вміла читати, щоби читала багато і навчилася скоро читати, і щоби в своїм життю читала свої книжки і часописи. Про те ходить! А вміти і не читати, не гірше, ніж не вміти.

Свого колись навчаться — кажуть. Та дурить себе люде. Гляньте кругом, а всюди побачите, що ті, які найперше вчилися чужого, свого не хочуть вчитися. Це загальне правило.

Дехто з родичів викручуєсь, що: часу нема вчити дітей. В таке не можна повірити. Чи справді не можна знайти кожного дня, або вечера 10-15 мінут на науку дітей? На таку важну справу

Ще є одна примха в деяких людей, які кажуть: „Наші діти при англійській науці так дуже змучаться, що вже не можуть вчитися по українськи. Вони мусять відпочивати...“ Більше нерозумного висказу не може бути! Якраз ті, що найбільше вчаться і ріжнородного вчаться, ті що силують себе до науки, розвивають в себе розумову силу. Сила зростає відповідно до праці.

Ще одно: малим дітям родичі повинні читати українські оповідання, пояснювати, толкувати, оповідати інтересне і поучаюче з свого життя. Так вже малі діти побачать, що в нас є інтересні справи і самі схочуть про те читати і знати.

Хто застановиться над тим, що тут згадане і добре передумає, той певно добре своїх дітей виховає.

К. П.

ЖІНКА ОСУДЖУЄ ЖІНОК

Іванна Мен, 59-літна посолка в англійськім парляменті, говорила в парляменті 3 травня, що в родинних клопотах більше є винних жінок, ніж чоловіків. Вона знає це з досвіду, будучи старшою судійкою (судією) в суді в Глесгові. Вона казала, що є жінки, яким ходить лише про гроші, а які самі не варта і 2 шилінги (40 центів).

УНІВЕРСИТЕТИ В ЯПОНІЇ

Нині Японія має 179 університетів, — 69 державних, 19 муніципальних, а 91 приватних. В усіх наука буде тревати 4 роки замість трьох, як було дотепер.

Як Джансон обороняв Росію.

В березни 1949 відбувався в Парижу процес Кравченка з большевиками. Кравченко написав книжку: „Я вибрав свободу“, де показує большевицьке пекло в Росії, а большевики писали, що в книжці є брехні на Росію, що книжка не є вдійсности твором Кравченка итд., отже з того вийшов процес. А на процесі Кравченко ставив своїх свідків, а большевики своїх.

Та інтересне, що свідком на большевицькій стороні був декан (настоятель) Кентерберійської Катедри, Гюлет Джансон. Це головна катедра Англіканської Церкви, а Джансон, можна би сказати заступає архиепископа Фишера, який є головою Англіканської Церкви.

Отже Джансон на суді обороняв большевицьку Росію. Він говорив, що був в Росії три рази і написав про Росію три книжки. „Чи ж можна не вірити тому, що я написав?“ — питав він.

Оповідав Джансон, що він годину говорив зі Сталіном і студіював „гідність поведінки Сталіна“. Джансонови все показували. Він говорив з представниками всяких релігій і ті запевняли, що там є найширша релігійна свобода. А сам московський патріярх подарував йому золотий хрест. І Джансон той хрест в суді показував.

Говорив Джансон і про колгоспи, — там люде дуже щасливі. Він був в колгоспах два рази і бачив, що колгоспники добре одягнені і не можуть нахвалитися Сталіна і його уряду.

Недавно архиеп. Фишер заявив, що він з поглядами Джансона не годиться, але що нема достаточної причини, щоби Джансона можна судити за його погляди. Це лише показує, на яким непевнім ґрунті Англіканська Церква опинилася.

ЩЕДРИЙ ВІРМЕНИН.

Давно на світі було таке право, що хто не міг заплатити довгу, того саджали до тюрми, і сидів він там, поки родина, чи добрі люде не заплатили довгу за нього.

Є оповідання, що на острові Князя Валії жив вірменин купець, чоловік дуже чесний, релігійний і щедрий. Проживши там 16 літ, він придбав значне майно, бо і купецький талан в нього був великий.

Одного дня приходить він до начальника поліції і каже:

— Прийшов я з важною справою: хотів би я знати, кілько є в тюрмі тих, що не можуть довгів заплатити.

— Є шіснадцять, — каже начальник.

— Тепер хотів би я знати, кілько вони всі разом винні.

Начальник знов сказав.

— А тепер діло скінчене — каже вірменин, — бо я заплачу всі ті довги, а люде нехай йдуть на волю.

— А хіба ти думаєш, що вони тобі колись віддадуть те, що ти даєш на їх викуп? — питає начальник.

— Ні, того не думаю, — каже купець, — бо в мене інший рахунок. Коли я купую за гроші волю людям, то гроші не пропали, — я лише заміняв одну вартість за другу. А втіха тих людей і їх родин буде мені процентом від того, що я видам.

Невдовзі він приніс гроші і 16-ох арештантів взяв до себе на обід.

І такі люде і такі випадки були на світі.

(Вірменія в Азії, на захід від Каспійського моря. Вірмени нарід торговельний і колись багато вірмен було по містах в Галичині, а мабуть і всюди по Україні. Про них згадка є в піснях, як прим. в Щедрівці: „Там грали вірмяни на золотії цимбали“. Мабуть були між ними і добрі музиканти).

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК ПРИНИМАЛИ УКРАЇНСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ В ПАРИЖІ.

II.

В попередній статті вже розказано, як греки принимали в Парижі українську православну делеґацію. Найперше цілком відмовили їй доступу до Патріярха, а опісля допустили з ласки, — вдійсности немов задними дверми.

Те, що там вийшло, було грубою, некультурною і нехристиянською зневагою цілого Українського Народу. І коли делеґацію допустили, то лише хиба на те, щоби показати ще раз, що: Ось в наших руках вся власть! Хочемо, то вас допустимо, а схочемо, то забирайтесь! Ось хто ми, а хто ви!...

З висловів делеґації бачимо, що вона вважала себе представницею цілого Українського Народу, бо ж і просить вона, щоби Патріярх благословив „Владику Полікарпа, всіх наших Владик і многострадальний український нарід..."

Від того, що вкінци українську делеґацію допущено, українська церковна і загальна українська справа нічого не зискала. Найпевнійше, що вона лишилася точно на тому місци, де була до того часу. Ані кроку вперед не поступила.

Однакож була би поступила далеко вперед, коли б делеґація була сказала грекам те, що їм треба було сказати і що їм належалося.

Певна річ, що в делеґації була щира віра, що вона йде до добрих християн, до представників Вселенської Церкви. Маючи таку віру вона і не питала себе: „А що коли б нас не впустили? Що, коли б нас не приняли?" Отже те, що вийшло було для делеґації несподіванкою і вона вдоволилася тим, що сталося.

Але інакше могло би вийти, коли б делеґація була до такого, як вийшло, підготовано, коли б йшла з думкою, що вона йде до рівних собі православних християн.

Коли б вона була і себе і греків так розуміла, що почувши, що: „Ваша Церква не признана", вона була би запитала:

„Відколи і ким не признана? За 960 літ істнування вона не числиться до не признаних? Як це так сталося? За чиїм поводом?"

І не американською маленькою подією, але Історією Української Церкви делеґація була би показувала кого вона представляє. Вона могла згадати і те, як греки 1686 р. продали право до Української Церкви Москві, не питаючи про те самих українців. І як в часі, коли Українська Церква і нарід були в московськім ярмі, греки стояли з Москвою, як тобою „признаною" — отже стояли з ворогами Українського Народу і його Церкви.

Так сказавши правду в очи, делеґація була би закінчила:

„Ми йшли до вас, бо думали, що ви бодай тепер добрі християне, однакож бачимо, що ми помилилися. Ми з вашого поведення бачимо, що ваша Церква до признаних не може належати, бо ви не поступаєте дорогою Христової й апостольської науки. Маючи на гадці таких, як ви, Христос казав своїм ученикам: „Коли вас не приймуть, то лишайте таких, а відходячи, їхній порох з своїх ніг обтрясіть". Отже і ми так робимо!"

Тут делеґація обтерла би з ніг порох і забралась би.

Це доперва був би великий вчинок, що підніс би і в очах греків, і в очах інших людей повагу Української Церкви й Українського Народу. Це був би дійсний великий здобуток! Тоді кожний, хто знав би про цей вчинок, сказав би:

„Видно, що українці перестають бути мертвим матеріялом, який не має відваги себе обороняти. Це вже не та лоза, що хилиться куди вітер віє, — це вже люде, це вже Нарід!"

А вже окремо греки побачивши становище українців, сказали би:

„Ми дурили себе, ми помилилися... Українці вже так нарозумились, що не дозволять, щоби їм можна дальше безкарно в лице плювати. З ними треба вже рахуватися, як з людьми. Ми сказали, що їх Церква не признана, а тепер вони не схочуть признавати нашої Церкви... Нас не схочуть признавати добрими християнами..."

Таке могло вийти, коли б українська делеґація, або властивійше, — коли б українці в Европі були вже на такий лад підготовані. Розуміесь, що такого підготовання не можна здобути за день, — воно мусить рости з народом літами. Кого лихо давило і гнуло сотні літ, тому тяжко за один день на повний зріст випростуватися.

Та все ж з того, що вийшло, повинні українці дечого навчитися. Повинні собі пригадати, кілько то нераз було чолобитя перед чужими, кілько просьб, кілько пустих надій, що чужі нас почують, зрозуміють і прихилять своє ласкаве ухо до нашої слушної справи. Що нас поставлять на такий твердий грунт, де ми будемо вже безпечними.

Та ні! Такий грунт треба самим будувати, здобувати і захищати. Чужі руки собі криві. Пануючі стоять з пануючими, а не з тими, в яких тілько всего, що ніби моральна слушність, а щоби за тою слушністю твердо постояти, то вже нема відваги.

Всяке признання починається не від чужих, але від того, хто має відвагу самого себе і свою справу найперше признати й обороняти її з найбільшою рішучістю. Треба самому здобувати, щоби щось здобути.

СПРАВА МІШАНИХ ПОДРУЖ

Це стара в життю тема, але вона вічна. Молоді старіються і на їх місце приходить нове покоління, якому треба знов говорити про те, що їм треба знати.

В жадного народу на світі мішані подружа не були щастєм, отже і не були бажані. Не були щастєм для тих, що побиралися, не були щастєм їх родинам, їх громадам, їх народови.

Лише ті, що хотіли чужий їм нарід знищити і ним збагатити себе, піддержували мішані подружа.

Берімо з практичного боку...

Побиралися в Галичині греко-католики з римо-католиками (що уважали себе поляками) і чи з того було добро? Мати виховує дочок по своєму, батько хлопців на свій лад, — і відразу в хаті є представники двох народів — поляки й українці.

Подібне було, коли дружилися українці з дійсними поляками, з румунами, мадярами чи москалями.

Могло бути „добре" хиба там, де побиралися два великі тумани, яких поза поживу, хату і коні-корови, чи гроші, чи поле, цілий світ не обходив.

Питання, пощо вязатися в родинну спілку людям, які собі в усім чужі? Чужі мовою, культурою, церквою, чужі народом, до якого природно належать, чужі народною історією, словом — всім!

Уявімо собі родину, де люде самою религією ріжняться, — батько належить до суботників, мати до католиків, син до пресбитеріян, а дочка до мормонів... Хто хотів би до такої родини належати?

А в людей і поза религією є ще інші справи.

Людям здається, що в справі подружа годі встановляти закони, але воно не так. От є закон, що близька рідня не побирається і всі тому законови коряться. Турки не дружаться з нетурками; жиди з иншими не побираються (крім дуже рідких випадків, яких в рахунок не можна брати).

Найбільше мішаних подруж є в людей матеріялістично настроених, — в моральних і культурних пролетарів. В тих, для яких найважнішою справою є грошеве майно. Такі за миску сочевиці готові завсігди заміняти своє народне первородство. Бо що їм... Коби їсти було що...

Коли б зібрати всі випадки мішаних подруж від закінчення війни дотепер, то кілько там є болючих історій, — і для тих, що побралися, і для їх рідні! Була би з того болюча історія.

Та лиху можна запобігти, коли б справу супружа мати на увазі; коли б поставити її в програму наших важних народних справ.

Коли б батько-мати ту справу поважно вдома перед своїми дітьми обговорювали. Коли б говорено про те на всяких зібраних, на відчитах, на зїздах. Адже це великої ваги тема, велика справа. Коли б в суспільних організаціях про те час від часу поважно говорилося.

Та правду сказавши, то в нас дотепер мабуть ніхто і не думав, що це тема для публичного обговорення. Нігде з тою справою публично не виходять, не застановляються. Ще цеї важної справи не поставлено на програму наших важних справ. Значиться, ми ще всіх наших важних справ не знаємо. А вже час би мабуть знати! **П. Українець.**

РАНИВ ЖІНКУ І САМ ЗАСТРІЛИВСЯ

В Листовел, Онт., 23-літний Вилфред Паркер зайшов до дому родини Гастонів, коли Гастонова спала з своєю замужною 25-літною дочкою, Іреною Гойб, стрілив і поранив Гастонову. Куля прошила рамя і застрягла в шиї. Опісля вийшов і сам застрілився. Думають, що він хотів застрілити Ірену, з якою попереднього дня був в театрі.

ДОМАГАЮТЬСЯ НАУКИ РЕЛІҐІЇ

В Стейтах нераз висувалися домагання, щоби в школах був призначений час на науку релігії, однакож завсігди були люде, що таким домаганням сильно противилися. Тепер знов піднято такі домагання і цю справу має вирішувати в Ню Йоркськім стейті апеляційний суд... Релігійні люде хочуть добитися того, щоби бодай при кінці тижня був в публичних школах час призначений на науку релігії.

КОМУ ПРИСВЯЧЕНІ В ЦЕРКВІ ДНІ ТИЖНЯ.

Всі дні тижня через цілий рік посвячені комусь, отже кожний день в церковним життю є святом. Ріжниця між святами є лише та, що одні свята є великі і християне обовязані давати на їх святковання весь час, другі є менші, а треті є ще менші.

Перші християне розуміли, що коли відправляється Служба Божа, то це вже велике свято. І вони сходилися на Службу Божу більше разів в тижни, очевидно в міру можности. Найпевнійше, що коли після Служби Божої розходилися до домів, то бралися до звичайної праці, бо ж мусіли для хліба працювати. Таке Богослуження, певна річ, було дуже рано, щоби християне і на Богослуженю були і мали час для праці.

Вже в Діяннях Апостолів читаємо, що віруючі щодня були в церкві на ломанню хліба (на Службі Божій), та що Апостоли кожного дня не переставали в церкві і по домах навчати і проповідувати Христа (Діяння 2: 46; 5: 42).

Святий Іван Золотоустий говорить, що в його часах християне збиралися на Службу Божу 3 або 4 рази в тижни і такий день уважається для них таким святим днем, як і неділя. Св. Августин каже, що в його часах деякі причащалися кожного дня.

Аж в 5-ім віку заведено точнійший лад в святкованню, коли великий церковний подвижник (працівник) єрусалимського монастиря, Сава Освящений (умер 530 року), означив той лад в Церковним Уставі (в Типиконі), а в 9-ім віку зложено багато церковних пісень для Богослужения в днях тижня.

Тепер пригляньмося кожному дневи тижня.

Найважнійшим днем тижня є **Неділя**, вона посвячена памяти Христового Воскресення. Тому в церковних книжках на днесь „Воскресенє", і Неділи в Україні звуться „Воскресними".

Неділю почали святкувати християне вже за апостольських часів, а це тому, що великі події Нового Завіту припадають на неділю. І так Христос воскрес в неділю. Він являвся ученикам в неділю. Дух Святий зійшов на Апостолів в неділю. Тому давні письменники ці неділю також Днем Господним, або Днем Христовим.

Ап. Павло наповідає тодішним вірним, щоби „першого дня в тижни" (в неділю) збирали жертви на поміч в Єрусалимі (1 Кор. 16: 2-3). Апостоли збиралися в неділю, бо читаємо: „Першого дня в тижни, як зібрались ученики на ломання хліба (на Службу Божу), проповідував їм Павло" (Діян. 20: 7).

Св. Ігнатій Богоносець, що був учеником ап. Павла (помер 101 р. по Христі), записав, що християне святкують неділю, бо Христос відродив наше життя.

Отже святковання неділі встановлено в часах апостольських, — і неділя призначена найбільшій події — Христовому Воскресенню.

Понеділок присвячений прославленню Ангелів, як слуг Божої слави, як вістунів Божої волі.

Вівторок присвячений Пророкам, а головно Івану Хрестителю, якого Православна Церква прославляє зараз по Діві Марії і св. Ангелах, як найбільшого між людьми. Бо і Христос казав: „Не явився між народженими від жінок більший від Івана Хрестителя". (Мат. 11: 11).

Середа присвячена св. Хресту, отже памяти Христових мук. Та разом з тим Церква в середу прославляє і Матір Божу терплячу, бо ж Вона стояла при Хресті, і тому деякі пісні церковні в середу звуться „Хрестобогородичними".

Четвер присвячений Апостолам і св. Миколаю, величаючи його як великого наслідника Апостолів.

Пятниця знов присвячена Хресту, отже Христовим терпіням. І тому то в середу і пятницю піст. В середу Юда продав Христа, а в пятницю Христос перетерпів хрестну смерть.

Субота — слово старе жидівське і значить „спокій". Для жидів була вона днем святим, як для християн неділя. Тепер Православна Церква присвячує суботу памяти Всіх Святих і памяти помершихї.

Західна Римська Церква приказує в суботу піст, хоч Апостольське 64-те Правило каже, що хто буде в суботу постити, того відлучити від Церкви. Сильний докір робив і 6-ий Всел. Собор Римській Церкві за піст в суботу. Лише в Суботу Велику (Страстну) має бути піст.

Ось такий лад має Православна Церква для кожного дня в тижни, поминаючи дні, коли в ті дні приходить інше велике свято.

РУХОМІ СВЯТА — ВЕЛИКДЕНЬ.

В Православній Церкві є двоякі свята — сталі і рухомі. Сталі ті, що завсігди бувають в той самий день місяця, як от Різдво (хоч і не той самий день тижня). Рухомі свята, це ті, що бувають раз скорше, а раз пізніше, як от Великдень.

Чому ж Великдень не буває завсігди в один час?

Перші Християне не хотіли святкувати разом з жидами і постановили, що Великдень мається святкувати по жидівських святах. А що жидівські свята були раз скорше, а раз пізніше, тому і спосіб християнського святковання Великодня вироблено такий, як маємо.

Великдень пересувається на протязі 35 днів, т. є від 22-го березня (марта, церковного), до 25-го квітня (церковного). В границях тих 35 днів припадає Великдень. Але буває дуже рідко, бо може раз на 100 літ, що Великдень буває 22-го березня (церковного), або 25 квітня.

Та чому вже жиди не назначили для своїх свят одного сталого часу? — може хтось запитати.

Встановлювання календарного часу було для людства тяжкою справою. Головне питання було: від чого починати числити, — від якого часу, від якої пори? А друга трудність була в тім, що рік не має рівного числа днів, але має ще мінути і секунди. Так обороти місяця, які можна брати за міру рахунку, не йдуть впарі з ходом сонця.

Отже люде ріжних сторін ріжно час числили, — то по оборотах сонця, то місяця, то по часі, коли день і ніч однаково довгі. Починали числити літа то від заснования Риму, то від утечі Магомета, то ще від чого, але все те не могло людей вдоволити. Можна було числити на лад біблійний, починаючи від сотворення світа, однакож біблійний день сотворення світа має в обчисленню вчених аж 8 відмін; і довготу часу від сотворення до Христа неодинаково означують, тому і цей спосіб невідповідний.

Трудність була з тою надвишкою часу в році, з тими годинами, мінутами і секундами, що в році поза днями лишаються, отже треба було мати час від часу „переступні роки".

Такі і подібні були трудноші аж поки в християнськім світі не принято числення часу від народження Христа. Інші народи і дотепер задержують свої стародавні власні календарі, головно в релігійнім святкованню. Нині на світі найменше точний календар турецький, а в давних часах найточніший був перський.

Теперішній Григоріянський Календар також має недостачі, тому вчені шукають ще іншого способу на раховання часу.

ЧИ БУВ СВ. ПЕТРО В РИМІ?

Недавно передруковано в Німеччині дві книжки з передвоєнних часів Карла Гойсі, „Чи був Петро в Римі" й „Чи дійсно Петро є Римський мученик". І згідно з ним „Св. Петро ніколи не був в Римі й ніколи не був там похований".

Він каже, що ця традиція не є нішо інше, як непевна легенда, яка походить через зле зрозуміння 5-го роздiлу листа Св. Климента до Коринтян, й неправдива інтерпретація з II-го століття разом з Денисом Коринтським й Гегесипом.

Про це варто знати особливо тепер після недавньої згадки в католицькій пресі в Канаді, яка подала до відома, що археольоги ніби то знайшли гріб св. Петра в Римі, на горі Ватиканській. Видно католики самі є непевні, де він є похований, бо до цього часу всі визначніші римо-католицькі вчені твердили, що коли б він й був в Римі, то мусів би бути похований на горі Янікулюм. Отже ми б хотіли знати де? На Ватиканській горі чи Янікулюм? З археольогічного боку нема жадних доказів, а з листів Апостола Петра його життя видно, що він подорожував, учив й загинув в Малій Азії, а не в Римі. (ПЕК)

НЕ АДВОКАТ, АЛЕ СПІВАК

Денис Гарбур, з Ока, в Квебеку, готовився на адвоката, але став співаком. Скінчив право, але вступив до Метрополітальної Опери в Ню Йорку, як співак. Він має 28 літ, а його голос бас-баритон. Він, студіюючи право, ходив також на лекції співу.

ІМІҐРАНТИ В КАНАДІ

За рік, що скінчився 31-го березня, 1949, прибуло до Канади 125,603 іміґранти. З тих коло 23,800 пішли до Манітоби, Саскачевану й Алберти, до Онтаріо 62,539, до Квебеку 23,745.

З усіх 40,015 прийшло з Англії, 18,470 з Голяндії і північної Европи, а 7,900 зі Стейтів. З інших 15,420 було поляків (певно що й українці з Польщі) і 10,498 українців.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшим Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".
Просимо писати по іформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

В СІЧОВІЙ ШКОЛІ

(За А. Ч.).

Було це тоді, як була Запорожська Січ, як були там славні українські козаки-запорожці.

В одному селі жив тоді хлопець Івась Чорноусенко. Добрий був хлопець, але читати не вмів і про світ та людей мало знав. Бо школи в тому селі не було, а люде були панщизняними.

Аж раз ночею напали на село татари. Багато старших людей побили, село спалили, а молодших та підлітків з собою забрали, щоби завести їх в Крим і там продати.

Та добра доля помогла Івасеві. Коли татари верталися, їх перейняли козаки. Багатьох татар побили, а що татари везли, все відобрали. Взяли козаки й Івася і завезли на Січ, та сказали, що він буде в школі вчитися. Бо козак мусить бути письменним і розумним. Туманів козаків не треба.

Перший день сидів Івась в школі і лише слухав та придивлявся. Тай журився, що якто і що з ним дальше буде. Це зауважив учитель („бакаляр") і каже:

— Чого хлопче так посумнів? Не бійсь! Привикнеш! Завтра почнемо вчити тебе читати, а там буде з тебе такий козак, що диво...

Це подобалося Івасеві, бо козаком він хотів би бути.

По науці бакаляр повів Івася до бурсового отамана і каже:

— От маєш нового товариша! Дбай про нього, бо він був в великій небезпеці. Найперше вчи його читати...

А той бурсовий отаман звався Андрій Грушка і був кілька літ старшим від Івася.. Коли бакаляр вийшов каже Андрій:

— Здоров будь товаришу! А звідки ти?

— З Гаврилівки, -- каже Івась, тай оповів все, що з ним сталося. Тоді Андрій:

— Найперше треба навчити тебе читати і наших звичаїв, а тоді тобі буде тут добре. Я тобі буду в усім помагати.

Та от закалатали довбенькою до дошки на січовім подвірю й Андрій пояснив, що це скликають на вечерю Тай питає:

— Чи маєш ти свою ложку, Івасю?

— Ні, - каже Івась - не маю.

— Нічого! Я позичу своєї, а завтра купимо. Тут кожний має свою ложку. Чи є в тебе гроші?

Нема, — каже Івась скрививши́сь.

— Нічого! Я позичу тобі пятака (5 центів).

Перед вечерою всі молилися гуртом, а по вечері таксамо.

Івась й Андрій дуже сприятелювалися. І каже Андрій:

— Що ми товариші, то наша справа і для нас. Але що я отаман над школярами, то ти при всіх віддавай мені честь, як отаманови і клич мене отаманом. Так треба. Такий тут звичай.

Пішов Андрій з Івасем до крамаря (купця) ложку купувати, але крамар не хотів ще крамниці відчинити, казав, що зарано. Тоді Андрій:

— Коли так, то я прийду з товаришами.

Почув це крамар і помяк. А як верталися, каже Андрій:

— В нас школярів ніхто не може кривдити. Тут давніше крамар ударив школяра, то ночею всі школярі закралися до крамниці і все рознесли. В нас один стоїть за всіх, а всі за одного.

Андрій учив Івася читати та в усьому йому помагав І всюди вони разом трималися, — вчаться, ходять, говорять. Дуже вони себе полюбили.

Раз чує Івась, як старі козаки говорять про нього та про Андрія і кажуть:

— З них будуть побратими на все Запороже.

Запитав Івась, що це таке „побратими", й Андрій каже:

— Побратимство в козаків свята річ. Коли два козаки довго себе знають і полюблять дуже один одного, то йдуть до церкви і присягають, що будуть собі до смерти вірними братами. Буде один про другого завсігди дбати, помагати, обороняти, як себе самого. І такі побратими бувають собі нераз вірніші, ніж рідні брати.

-- Коли так, — каже Івась, - то і ми станьмо побратимами. Я буду ціле життя про тебе дбати, а ти дбай про мене... — На це Андрій:

— Ми вже і так побратими, але присягнемо аж тоді, коли вже на козаків виростемо. Тепер з нас би ще сміялися. Ти і не згадуй про те нікому А ми для себе вже є побратимами.

По місяці Андрій зайшов з Івасем до учителя, і той здивувався, що Івась вже вміє поволи читати. Похвалив він і Івася і Андрія, і вже Івась був в школі з тими, що вміли поволи читати. Він вже належав до школярів.

Такий лад був на Запорожській Січи.

МАЛА І ВЕЛИКА МОЛИТВА

(Спомин з життя).

Нераз я пригадую одного чоловіка, нині покійного, який так молився, що ніхто другий так не молився. А може мало є тих, що подібно моляться.

Чоловік він був старший, мабуть коло 60 літ. Добрий сусід для сусідів, добрий муж жінці, добрий батько дітям — ніхто лихого слова про нього не сказав.

Та найважніше, що в мене про нього залишилося, то його молитва.

Як тільки приходив він до церкви, поки почнесь Богослуження, то зараз ставав на коліна і починав молитися. А молився він так голосно, як звичайно люде між собою говорять, так, що на цілу церкву було чути.

Подумаєте: Певно, що тим докучав всім людям... Певно, що брали його за те на сміх...

Ні! За весь час не почув я про його голосну молитву й одного лихого слова. А знаєте чому?

Коли ви дивилися, як він стоїть на колінах і молиться, то ви бачили, що він цілий потонув в тій молитві. Він побіч себе нічого не чув, нічого не бачив, бо вся його увага і ціла його душа потонула в молитві. Він і вас втягав в той світ, в якім він був.

І кілько разів я чув, як він молиться, то завсігди захоплювався його молитвою. Вона зворушувала мене і підносила понад буденщину. Я відчував, що це не та молитва, яку треба обовязково відбути, але та, в якій чоловік цілого себе ставив перед самого Бога і висказував свої найглибші почування.

І нераз я думав: Справді таку молитву Господь почує!

Слухаючи молитви того щирого чоловіка я зрозумів, що є на світі мала молитва, і що є молитва велика. Мала така, яку ми говоримо з обовязку, не дуже нею переймаючись Велика молитва, це та, де чоловік вкладає себе цілого в молитву, відсуваючи на бік всі инші життеві буденні справи.

Це, що оповідаю, було тут в Канаді.

Подібний примір великої молитви знав я також і в рідному моєму селі на Українській Землі, -- хоч тоді не розумів я значіння молитви так, як нині розумію.

Жив в нашому селі чоловік, Матвій Сосник, чоловік тихий, лагідний, небогатий і неписьменний. Загалом — добрий чоловік!

Але деколи люде жартували собі з нього за те, що завсігди до церкви йшов з молитовником. Де він його дістав — не знаю, чи купив сам, чи дістався йому спадщиною від когось. Стане в церкві, отворить Молитовник, дивиться в нього і молиться.

А коли правду сказати, то не всі письменні до церкви з молитовниками приходили.

Одного разу, коли той чоловік так молився, стоїть коло нього гордий парубок і каже півголосом:

Матвію, ви молитовник не так тримаєте, як треба. Це верхом до гори... Оберніть!

Глянув Матвій на парубка та:

— Воно мені не шкодить, бо я читати не вмію.

-- То нащож вам молитовник? питає парубок.

— Це на те — каже Матвій, — що коли я в молитовник дивлюся, то вже не дивлюся деінде, отже тоді молюся так, як повинен. Тоді всі мої думки в молитві.

Нині я розумію, що і це була така ж Велика Молитва, як та, яку я чув в Канаді. Чоловік хотів якнайщиріше молитися, отже брав перед очи ту книжку, в якій були молитви, я яку він уважав святою, і дивлячись в неї, збирав всю свою увагу коло тих молитов, які він напамять знав.

І тому це була дуже Велика Молитва не тільки перед Богом, але і перед розумними людьми.

Мені доводилося в Канаді чути також, як хтось з чужих людей казав:

В нас дехто так щиро в церкві молиться, що я йому завидую. Я хотів би так молитися, але моя молитва таки не така, як я хотів би. Хоч і стараюся...

Слухаючи слів того чоловіка, я розумів його дуже добре Бо і в мене нераз була думка. „Коби я міг так щиро молитися, як ті два, яких я в життю знав..."

М. В. М.

МАОРЦІ В НОВІЙ ЗЕЛЯНДІЇ.

Нова Зеляндія нині в руках англійських, але англійці застали там нарід, який звемо маорцями. Нони належать до малайської раси, отже жовтавої, яка розкинена по островах, почавши від східної Африки далеко на схід, до Суматри, Яви і других островів.

Краска маорців оливно-брунатна, але деякі з них мають яснійшу краску, деякі темнійшу. Будови здорової, росту як англійці, розум їх широко розвитий. Вони перед яких 500 літами прибули до Нової Зеляндії з інших островів. Вони красять тіло (татуують), а без того можна брати їх за европейців. Тепер мальовання залишають. Вже мало не всі з них християне.

Населення Нової Зеляндії виносить 1,802,000, а в тім маорців є 106 тисяч.

Англійці довший час відносилися до маорців, як до гірших, не дозволяли їм того, що собі дозволяли, але маорці здобули собі належне місце. Нині маорці мають своїх послів в парляменті і закон рівнає їх з другими.

ЗБРОЯТЬСЯ ПРОТИ КОНИКІВ

Предвиджують, що надходячого літа буде в Манітобі дуже багато коників (саранчі), отже уряд вже готовить для фармерів літературу з порадами, як коники нищити, і матеріял для нищення Кошт нищення коників на акрови був би $1.50, частину того покривала би провінція, частину муніципал, а частину фармер.

НА ЩО ЧОЛОВІК ЗБИРАВ ГРОШІ

В багатьох людей є думка, що коли чоловік вміє збирати гроші, то він вже розумний чоловік. Що скількістю назбираного маєтку можна міряти розум чоловіка.

Але воно не так. Збирати гроші може і дуже нерозумний. До збирання грошей треба не великого розуму, але великого апетиту на гроші. Буде чоловік десятки літ працювати, або і хитрувати та виявляти всяких крутарства, щоби більше грошей придбати; на ніяку гідну справу цента не дасть, буде в лахах ходити, на соломі спати, недоїдати, — і так придбає поважне майно. Але чи се розумний чоловік? Що він розумного зробив? Якими гідними вчинками свій розум виявив?

От тепер появилася в англійських газетах вістка, що в Винчестер, Ва., в Стейтах помер 80-літній Чарлі Генри. Він зоставив велике майно, бо 100,000 долярів. Та як він жив? І для кого ті гроші зоставив?

Вістка каже, що був він „педлером", розвозив і продавав овочі. Завсігди ходив в старій одежі, а працював по 18 годин на добу. Жив він в кімнаті старого, -покинщеного дому, світив собі нафтовою лямпою, з людьми не сходився, до ніякої громади себе не причисляв.

Він був для людей занадто чуднии, мало знаним чоловіком, і нераз чути було висловн людей, що який це убогий чоловік. Ніхто і не подумав, що це великий богач, бо має сто тисяч долярів.

Одно, що його інтересувало, то діти одної школи, яким він деколи давав по кілька центів. А навіть декого з них брав часом до театру

Та надійшла смерть. Покликав він адвоката і записав гроші... Кому?

Люди записують гроші на церкви, на школи, на добродійні інституції, а Генри ні, — він записав ті гроші дітям звичайної школи ім. Джана Кера. Точно сказавши, — він рішив, що перед Різдвом і Великоднем банковий урядник має роздавати дітям згаданої школи дохід з його 100,000 долярів. Так кожна дитина дістане коло 5 дол. два рази в році.

А перед смертю казав своїй знакомій: „Нехай діти накуплять собі [illegible]", коли схочуть".

От що значить вміти збирати гроші! Назбирав чоловік грошей, те не знав, що з ними зробити ні за життя, ані по смерти. Він не знав, на що розумного можна гроші вжити.

З того виходить, що богач може бути дуже нерозумним. А розумний є розумним і з малим майном.

ЗАГАДОЧНІ АПОСТОЛИ

Від довшого часу велику кампанію почали в Канаді, головно по містах, т. зв. „Свідки Єгови". Берімо Вининег.. Понавішують собі „еговисти" на груди і плечі великі таблиці з написами і ходять вулицями, щоби закликати людей на їх „собрання". А по рогах вулиць стоять жінки, а то й чоловіки, з „Вартовою Баштою" та ще иншими еговістичними виданнями, щоби люде купували.

Тут згадаю мимоходом, що чув я недавно про тих продавців „Вартової Башти", а чув я таке:

„Коли добре придивитися, то ті продавці звертаються з Вартовою Баштою головно до тих людей, по яких видно, що вони малосвідомі. Коли ж йде чоловік, по якім якого видно," що він свідомий чоловік, то за такого не оглядаються. Вони наперед знають, що розумний розуміє, чого еговісти хочуть і до чого людей ведуть..."

І виходить дійсно, як отсе я чував. Бо вони повинні би навертати до своєї віри мудрійших, передових, а вже ті навертали би менших. А вони починають від тих, яких найскорше можна збаламутити.

Виходить, що Свідки Єгови і Студенти Біблії, то одно, бо органом одних і других є Вартова Башта. Отже виходить, що править ними одна і та сама невідома нам близше рука, чи організація.

І мусить та організація бути багатою, бо певна річ, що треба платити людям за роботу, треба друкувати всякі видання і їх тано продавати, або і даром роздавати, треба удержувати канцелярії, лекторів і др.

З того, що відомо, виходить, що робота еговістів, то замаскована політична робота. Організація, що всю ту роботу провадить, мусить мати політичні цілі на увазі. А те, що вона послуговується Біблією, Єговою і т. п., це лише способи для заловлення несвідомих людей.

Робота еговістів, то протихристиянська робота, отже і та організація що ту роботу провадить, мусить бути нехристіянською. Отже питання: Якою саме вона є?

Еговісти роздають дармо малесенькі летючки і на одній такій летючці (я її маю) є найбільше зневажливий вислів про віру в Тройцю, — отже кому на заваді те, що християне в Тройцю вірять? Кого се болить і чому? А когось болить! Комусь хотілось би, щоби християне відреклися християнства і повірили в те, що еговісти проповідують.

Єгова, це старе жидівське слово на означення Бога. Але Єгова, як його з еговістичних писань можемо зрозуміти, не є Богом цілого світа, не є Богом всіх людей і народів, — це лише Бог одних одиноких жидів. Він собі їх вибрав (чи батько з між своїх дітей когось одного вибирає?), ними клопотався, а всі другі народи ненавидить... (Хиба це не його діти?).

Назбирав еговістичні писання, то ветри балачок, в яких несвідомий чоловік може легко заблудити. Там і про Бога, і Христа, і Павла, і про всесвітну революцію, і про Боже Царство на землі на еговістичний лад, в якім буде лише саме добро. . Мабуть точно таке, як в Росії, а може якраз Росія має бути тим всесвітним царством? До такого еговістична робота зводиться.

З еговістичних писань, роботи і проповідей виходить, що еговізм не є ніякою означеною релігією, до якої мали би наверненi приходити. Це радше спосіб розбивання релігії, розбивання релігійних людей на матеріял. А раз їх порозбивається, раз зведеться їх з їхнього грунту, то вони вже будуть блукати всякими манівцями і назад на свій грунт не вернуться. Це буде пожива для чужих.

Таке виходить з того, що бачимо і знаємо. І це пригадує давний клич: Поділи, а тоді запануєш!

Це повинні мати на увазі свідомі й опамятувати тих, що до еговістів прислухуються.

Христіянин.

ТРЕБА ВІДНОВЛЯТИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

Колись в Народних Домах всюди грали багато представлень. І нераз грали поважні і трудні штуки.

Це була цінна культурна праця. Молодші сходилися на проби і клопоталися, щоби штука гарно вийшла. В грачів вироблялася дбалість, почуття обовязку, відвага та артистичний смак А громада чекала дня, коли буде представлення, а по представленню ще довго нагадувала, як там на представленню було.

Це вязало людей в громаду. Воно громаду культурно підносило.

І коли з такої громади поїхав хтось в чужу околицю, де подібна праця не провадилася, то він там старався таку працю організувати. А коли там вже подібне було, то він ставав там допомогаючою силою.

Тепер подібне слабне, завмирає. А з тим слабне ціле громадське життя. Люде байдужіють і замикаються самі з собою. Та що сказати про дітей, які серед такої байдужости виростають.

Правда, бувають до того причини. Молодші з околиць розходяться, отже тяжше потрібних до такої праці зібрати Та все ж таки при добрій волі можна би більше зробити, як робиться. Лише треба, щоби хтось заінтересувався, повів перед, а в людей побіч нього треба доброї волі й охоти таку працю підтримати.

Колись бували в Народних Домах відчити. Колись окремо молоді вчилися там співати. Колись там була Рідна Школа...

І нині Нар. Доми на те чекають. Дивляться на людей і думають: Чому то вони такої праці не починають, як була давнійше?

Думають!

А. А.

НАЗВА „УКРАЇНА"

В англійських виданнях, де говориться про Україну, знаходимо пояснення, що слово „Україна" значить: погранич́е, пограничні сторони, як московське „окраїна" Таке толковання перейшло в англійський світ певно від москалів, яким наруку було казати, що самі українці звали свою землю лише пограничем Московщини.

Та нині ясне, що „Україна" походить від: країна, край, земля, околиця, — для українця в тім розумінню, що це українська земля, а не якась чужа. Те саме, що сказати б: „Наша Країна".

Назва „Україна", це дійсна народна назва, коли назва „Русь" була більше урядовою назвою, чужою для народу Вже в Іпатієвськім літописі від 1187 роком, де прославлюєсь князя, вживаєсь назва „Україна". Отже вже перед 762 літами вживано в письмі назву „Україна" Тая назва приходить ще більше в пізніших літописах і документах.

В т. зв. „Пересопницькому Євангелію" з років 1556—1561, що було переложене на більше зрозумілу українську мову, є багато місць, де навіть чужі сторони звуться „україйнами". Там прим. читаємо:

„І перейшов до україн Гадаринської...

„І пійшло те слово по всій Юдеї по всіх украінах...

„І ходив по всій украіні Йорданській...

„Вийшов з Галилеї і прийшов в україйни юдейські...

Отже тут „україна" значить — околиця, сторона, і видно, що в тих часах так українці це слово розуміли.

В Густинськім літописі сказано, що „в сіє літо (1516 р.) начашася на Україні козаки" (того року почалися козаки).

В літописі Самовидця (за 1648—1702 роки) вживаєсь всюди назва „Україна" в розумінню цілої української землі.

Гетьмани звали себе українськими. Так Хмельницький титулував себе, „Війська Низового і Городового і всея по обох сторонах (Дніпра) сущея (існуючої) Украйни Малоросийськія Гетьман Зиновій Богдан Хмельницький".

І чужі люде, що бували на Україні, звали українську землю „Україною" — поляки, французи і др.

Це була споконвічна назва української землі, і тому назва Україна увійшла також в народні пісні. А вже Шевченко і не знав иншої назви крім „Україна". Він вживав цієї назви, бо весь народ кругом нього тої назви вживав.

Можна думати, що назва „Україна" багато старша, ніж списана Українська Історія. Вона могла вживатися вже тоді, коли українців звали „Антами", або ще давнійше — навіть в часах перед Христом.

ЩО ВОЗИЛИ ДО БЕРЛІНУ.

Англія і Америка возили до Берліну літаками поживу, вугіль і друге. За той ас перевезли понад півтора мільйона тон, зробивши коло 200,000 летів. Вугля перевезли коло 950,000 тон, а поживи 438,000 тон. ТІТ воження коштували Америку 150 мільйонів, а Англію коло 26 мільйонів долярів. З початком цего травня вживали 380 літаків, при яких було понад 37,000 обслуги. В летах за 10 місяців згинуло 57 осіб.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ В АНГЛІЇ.

Тепер на черзі в Англії знаціоналізувати сталевий промисл, про який йшли довгі спори. Виглядає, що переважить сила за націоналізацією. Хоч взагалі питання, до чого та вся націоналізація доведе.

ВИКАЗ ЗБІРКИ НА ЮВИЛЕЙНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

переведеної з нагоди 30-літнього Ювилею Церкви.

МАНІТОБА

ПІДВИНИПЕГСЬКИЙ Округ:	
Паплар Парк	38.00
Брендон	55.00
Ст. Мартин	19.25
Разом з округа	112.25
Округ ВИНИПЕГ, місто:	134.91
Округ ДАВФИН:	
Ворд	23.91
Богдан	26.92
Велий Ривер	52.44
Сифтон	62.00
Косів	90.25
Гарленд	33.68
Венлав	86.18
Драй Ривер	11.55
Роритон	17.80
Енгвил	42.50
Пайн Ривер	15.37
Разом з округа	462.79

Округ ОВКБОРН:	
Енгусвил	25.50
Овкборн	19.25
Мензі	16.00
[illegible]	13.35
Россбурн (фарми)	10.00
Россбурн, місто	15.00
[illegible]	3.25
Разом з округа	102.35
Округ РОБЛИН:	
Роблин-Зелена	44.00
Роблин, місто	87.75
Петлюра	36.40
Гилберт Плейнс	40.75
Дрифтінг Ривер	48.60
Шел Вeлі	21.00
Леннард	30.00
Шортдейл	83.00
Грендвю	14.50
Разом з округа	396.00
Округ ТОЛСТОЙ:	
Пембіна	77.00
Толстой	17.00
Роза	40.00
Вайта	22.00
Сеньків	34.00
Разом з округа	190.00
КВЕБЕК.	
Монтреал	235.00
Лешін	70.00
Разом з Квебеку	305.00
ОНТЕРІО.	
Вест Форт Виліям і	
Форт Виліям	366.39
Содбури	5.00
Округ ГЕМИЛТОН	
о. Т. Кисілюк — збірка на похороні	15.00
Ватерфорд	82.70
Т. Харчина—Гомбертон	10.00
Разом з округа	107.70
Округ Фт. ФРАНСЕС:	
Фт. Франсес	88.00
Рейні Ривер	32.00
Разом з округа	120.00
Виндзор, місто	108.50
САСКАЧЕВАН	
Округ ВАКАВ.	
[illegible]	57.00
Смітс	163.25
Елтов Крік	165.00
Мічем	289.10
Тарнополь	130.00
Кадворт	295.00
Вакав	77.00
Ст. Джулієн	150.00
Разом з округа	1,326.35
Округ ГРОНЛИД	
Гронлид (північна)	267.00
Гронлид (полудньова)	127.00
Катет	255.00
Брyксбі	117.50
Разом з округа	766.50
Округ ЙОРКТОН:	
Йорктон	133.00
Брокстон	83.00
Мазепа	258.00
Разом з округа	474.00
Округ ПРИНС АЛБЕРТ	
Принс Алберт	227.00
Гонімун	92.00
Сембурн	57.28
Шипмен	41.90
Вірдейл	34.00
Разом з округа	452.18
Округ КАНОРА	
Бикенен	18.00
Винмер	22.00
Ендевор	25.00
Кемсак	45.00
Свидова	18.00
Канора	30.00
Разом з округа	158.00
Округ ШІГО	
Коло Льорн	13.00
Округ АЙТУНА:	
Кендігк	20.00
Вишарт	76.00
Разом з округа	96.00
Округ ГЕФОРД	
Гефорд	91.50
Борден коло Біляків	20.00
Кенон	57.00
Прілейт	16.00
Кридор	13.00
Блейн Лейк	25.00
[illegible]	77.00
Медов Лейк	10.00
Редфілд	16.00
Разом з округа	325.50
Повна збірка	$9,756.70

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ОТВОРЕННЯ ЦЕРКВИ в Гемилтон, Онт.

Святочне отворення Української Православної Церкви св. Володимира, 855 Бартон вул. іст, в Гемилтоні відбудеться —

в Неділю, 22-го Травня ц. р.

при участи Впреп. Прот. о. Савчука з Винипегу і дооколичних священиків.

Св. Богослуження почнеться в 10 годині рано і дальше програма буде по звичаю принятім нашою Церквою в Канаді.

Просимо ласкаво всіх українців з околиці і міста Гемилтону приняти належну участь, бо це є велика подія в історії Гемилтону і околиці.

С. П. Климашко, голова. В. Фестрига, писар.
Всеч. о. М. Кисілюк, парох.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

Впреосв. Архиепископа Мстислава відбудеться в Українській Православній Церкві в Канора, Саск. — в Неділю 29-го Травня, 1949.

Порядок:

Утреня — 9 година рано.
Зустріч Впреосв. Архиепископа 10 година.
Архиєрейська Служба Божа — година 10.30.
Спільний обід — 12 година.
Святочна Академія і промова в годині 3-ій пополудні.

При візитації будуть асистувати о. прот. Стратійчук і о. прот. Кульчинський. Запрошується всіх українців з Канори і сусідніх околиць прибути на це незвичайне торжество.

Д-р О. Данильчук, голова. І. Куницький, писар.
о. прот. Д. Ф. Стратійчук, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя — Ст. Джулієн.
29. Неділя — Мічам.
Адреса. Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоноюка.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя. — Медов Лейк.
29. Неділя. — Іронія.
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер. Вознесення. — Кенон.
5. Неділя — Прілейт.
12. Неділя Пресв. Тройці — Гефорд (Храм), початок в 8 год. рано. Зїзд СУМК
13. Понеділок Св. Духа — Витків (Храм), початок в 9 год. рано.
19. Неділя — Біляки.
26. Неділя — Норт Бетлфорд.
Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина
ТРАВЕНЬ:
15. Нед. С.Б. і Проводи — Беліс.
15. Нед. Вечірня (3.30) і Проводи — Стрий.
22. Нед. С.Б. і Проводи — Довнінг.
29. Нед. — Вільна
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер. Вознесення — Смокі Лейк (Храм).
8. Нед. — Спеден.
12. Нед. Зелені Свята — Варспайт.
13. Пон. День Святого Духа — Стрий (Храм).
15. Середа Блжмуч. І. Сучавського — Беліс (Храм).
19. Нед. Візитація Архиепископа Мстислава — Смокі Лейк.
26. Нед. — Довнінг.
Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.
ТРАВЕНЬ
Пох 425 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улана.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя — Сенді Лейк.
29. Неділя — Мензі.
ЧЕРВЕНЬ:
2. Вознесення Господнє — Січ.
5. Неділя — Енгусвил (Храм).
12. Нед. Пресв. Тройці — Виста (Храм).
13. День Св. Духа — Сенді Лейк.
19. Нед. Всіх Святих — Овкборн.
26. Неділя. — Росборн.
Адреса. Почт. скр. 84. Овкборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя Самар. — Мазепа.
29. Неділя Сліпор. — Мелвил.
Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя — Принс Алберт.
29. Неділя — Гонімун.
Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желюкевича.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя. — Годсон Бей (Храм).
29. Неділя — Гронлид над рікою.
ЧЕРВЕНЬ
2. Четвер. Вознесення — Гронлид над рікою. (Храм).
8. Неділя — Кадет.
12. Неділя Св. Тройці — Гронлид північна.
13. Понед. Св. Духа — Бруксбі.
15. Середа. Влкмч. Івана Сучавського Гронлид Каплиця.
19. Неділя — Кадет.
26. Неділя — Гронлид. північна.
По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.
Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іваннюка.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя Самарянки — Шепинці.
29. Неділя Сліпого — Брусco.
Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.
ТРАВЕНЬ:
22. Нед. — Сван Плейн.
29. Нед. — Пайн Ривер.
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер. Вознесення — Кобзар (Храм).
5. Нед. — Денбурі, Глен Елдер.
12. Нед. Зел. Св. — Арран (Храм)
13. Зел. Понед. — Гвайтбіч (Храм)
19. Неділя — Дорбен (Храм).
26. Неділя — Стінен.
Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.
ТРАВЕНЬ:
20. Звлеіння Чесного Хреста — Сірко.
22. Неділя — Унутська
29. Неділя — Вайта, Толстой.
ЧЕРВЕНЬ.
2. Вознесення — Роза (Храм)
8. Неділя — Сондави
12. Зелені Свята — Вайта
13. Св. Духа — Толстой
19. Неділя — Арбакка.
Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. Гриценка.
ТРАВЕНЬ.
22. Неділя — коло Льорн. Драй Ривер (о. Ю. Туржанський).
29. Неділя — Богдан. Пайн Ривер (о. Ю. Туржанський).
Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя — коло Лорн.
29. Неділя — Дробот.
ЧЕРВЕНЬ:
2. Чет. Вознесення — Шіго, полуд.
5. Неділя — Едмор.
Адреса: Шіго, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

16	П	3	Смерть преп. Теодосія Печ.
17	В	4	Пелагії дів., свщмч. Еразма
18	С	5	Муч. Ірини, муч. Неофіта
19	Ч	6	Преп. Йова многострад.
20	П	7	Явл. Чес. Хреста в Єрус.
21	С	8	†Ап. Івана Богослова
22	Н	9	Самар. Пер. м. св. Мик. ч.
23	П	10	Ап. Симона Зил., бл. Таїсії
24	В	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	С	12	Епіфанія еп. Кипру, Германа
26	Ч	13	Муч. Гликерії дів.
27	П	14	Никити зат. Печ., мч. Ісидора
28	С	15	Пахомія Вел., Ісаії еп. Рос.
29	Н	16	Сліпор. Преп. Теодора
30	П	17	Ап. Андроника з 70-ти
31	В	18	Муч. дів: Александри Юлії

ЧЕРВЕНЬ:

1	С	19	Свщмч. Патрикія епископа
2	Ч	20	Вознесення Мч. Талалея
3	П	21	Рівноап. Констан. і Єлени
4	С	22	Муч. Василиска, Маркела
5	Н	23	Св. Отців. 1 Всел. Собору
6	П	24	Преп. Симеона дивногорця
7	В	25	†3те зн. гол. Івана Хрест.
8	С	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	Ч	27	Свщмч. Терапонта Серб.
10	П	28	Преп. Никити ісповідника
11	С	29	Препмч. Теодосії дів.
12	Н	30	Зел. Свята—Пресв. Тройці
13	П	31	День Святого Духа
14	В	1	Муч. Юстина философа
15	С	2	Влкмч. Івана Сучавського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.
ТРАВЕНЬ:
22. Нед. Проводи. — Торсбі, Калмар 4 год.
29. Нед. Проводи. — Рідвотер, Редвий 3 год
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер Вознесення — Редвий (Храм)
Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя самар. — Кагвин. Вечірня 2 год. попол.—Завале. 7-ма год. Вечірня — Андрю
В кожній громаді рано й по пополудні парастаси на гробах.
29. Неділя Сліпор. — Довнінг.
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер. Вознесіння — Новий Прут (Храм).
9. Неділя — Вилингдон
12. Неділя Пресв. Тройці — Кагвин (Храм).
13. Понед. Св. Духа — Вилингдон (Храм).
19. Неділя — Андрю.
26. Неділя — Лужани.
Адреса Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.
ТРАВЕНЬ:
22. Неділя — Шортдейл (на гробах Парастаси).
29. Неділя — Роблін-Зелена (на гробах Парастаси).
ЧЕРВЕНЬ:
2. Четвер Вознесення — Шелмерей
5. Неділя — Дрифтінг Ривер
Адреса Поч. скр. 54 Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:

22. Нед. Самар. Гол. 4. УЄ Івана 20: 1—10. Літ. Діян. 11: 19—26 і 29. 30. Еван. Івана 4: 5—42.

29. Нед. Сліпор. Голос 5. УЄ Івана 20: 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Еван. Івана 9: 1—38.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Вознесення: УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 1: 1—12. Еван. Луки 24: 36—53.

5. Нед. св. Отців: Голос 6. УЄ Івана 21: 1—14. Літ. Діян. 20: 16—18 і 28—36. Еван. Івана 17: 1—13.

12. Зелені Свята: Гол. 7. УЄ Івана 20: 19—23. Літ. Діян. 2: 1—11. Еван. Івана 7: 37—52 і 8: 12.

13. Св. Духа: Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19. Еван. Матея 18: 10—20.

15. Івана Сучавського: УЄ Івана 8: 1—10. Літ. Ап. 2 Петра 3: 1—18. Еван. Івана 19: 25—27 і 21: 24—25.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, ЧИСЛО (847) 11

ВІДБЛУКАЛАСЯ 18-МІСЯЧНА ДИТИНА

Багато є нині випадків, що малі діти відблукуються від дому і нераз гинуть. Недалеко Алонси, Ман. відблукалася 18-місячна дитина родини Турків від хати і доперва по 9 годинах знайшли її в густих корчах майже дві милі від дому. Шукали фармері та поліція. Дитина бавилася на подвірю, коли мати пійшла доїти корову. Дитину знайшли о 2.30 по півночи, як сиділа в корчах змучена, але здорова.

ЩО МОЛОДІ ВИРОБЛЯЮТЬ

Зі Стейтів є така вістка: 18-літний Рой Редфілд не хотів питати в сусіднім домі, чи там є його брат і сестра, але запалив стайню. Потім казав поліції: „Я хотів, щоби всі повибігали, а тоді побачу."

11-ЛІТНИЙ ПОВІСИВСЯ

В Келовні, Б.К., повісився 11-літний Гари Качіоні, і є здогади, що до того звело хлопця читання книжок комічних та історій з життя детективів. Хлопець нераз любив наслідувати те, що його в тих книжках дуже інтересувало.

СКОЧИВ З 16-го ПОВЕРХУ

Травня 22, скочив з 16-го поверху Джеймс Форестал, 57-літний, член кабінету за Розевелта і Трумена, перший секретар оборони. Він був в шпиталі, але кажуть, що властива причина його смерти була надмірна праця і мабуть зневіра серед тих подій, що тепер є на віці. В його кімнаті була отворена книжка, де був грецький вірш з таким висловом:

„Коли з дня розуму зникнуть проміні, зникне радість, і затопить його холодний занепад, тоді найліпше вмерти і спати."

З того вже можна висновувати, що було причиною його кроку.

ПОСПІХ КОШТУЄ ГРОШІ

В Винипегу поліційний суд покарав 14-ох їздців за скору їзду автомобілями чи троками, отже заплатили вони 200 долярів, — пересічно кожний понад 14 долярів. І сповнився вислів: „Час, то гроші!" Лише не тим, що квапились.

ЗГОРІВ ШПИТАЛЬ ДЛЯ БОЖЕВІЛЬНИХ

В Нексвил, Тенн., згорів 19-го травня шпиталь для божевільних і покищо нема 10 до 12 хорих, що або повтікали, або згоріли. Всіх слабих було 151 і їх вратовано крім згаданих. Як почався огонь, поотворювано двері і деякі хорі втікали, а инших треба було витручувати. Ті яких нема, не належали до небезпечно хорих.

СИН РОЗЕВЕЛТА РОЗВІВСЯ

Франклин Розевелт, син бувшого президента, розвівся з жінкою. Жінка за причину ставила його жорстоке поведення.

ЙОСИФ БОГОНІС

Травня 18-го, в середу рано, помер довголітний член Консисторії Української Православної Церкви — Йосиф Богоніс, проживши 62 роки. Помер досить несподівано, бо по двох днях слабости.

Його смерть, це велика страта для

нашого загального життя. Покійний був тихої вдачі чоловіком, не був бесідником, не був голосним для найширшого загалу, але всюди, де йшла громадська праця, він був відомий і потрібний, як певний і щирий громадський працівник. Він ніколи не відмовився від тої праці, яку міг виконати.

Родився 23 січня, 1887 року в селі Перемилові, пов. Гусятин, в Галичині, а до Канади прибув 1906 року. Вийшовши з учит. семинарії в Ріджайні, учителював в Саскачевані довший час. В 1919 р. прибув до Винипегу і працював в Товаристві Допомоги Дітям.

Коли переглядати нашу громадську працю за протязі літ, то всюди знаходимо Йосифа Богоноса. Він учителюючи клопотався заснованням читальні. Він клопотався заснованням „Укр. Бурси в Саскатуні". Він був одним з засновників Укр. Прав. Церкви в Канаді. Був членом Консисторії Укр. Прав. Церкви ще від 1930 року, отже близько 20 літ. Був головою громади при бувшім соборі. Був членом Нар. Дому в Винипегу, та членом Союзу Укр. Самостійників. Він вчив давнійших теольогів церковного співу, а також вчив теперішніх в Колегії... Можна знайти ще неодну громадську працю, де Покійний був діяльним членом.

Похорон відбувся в суботу в церкві св. Михаїла в Винипегу. Народу було дуже багато. Похоронне Богослуження правив Впреосв. Владика Мстислав з священиками: Савчуком, Гринцюю, Т. Яковкевичем і Дмитровим. Хором управляв Ф. Рекрут. Промови були: о. Владнич, о. Савчука й о. Дмитрова.

З світських промовляли: Гео. Маріян і Гжеховський коло церкви, а І. Р. Соломон на цвинтарі Всіх Святих.

Покійний полишив жену Марію, синів: Володимира (відомий диригент), Василя (оптометрист), Нестора та Івана (студенти); дочок: Ольгу (Саранчукова) і Зеновію. Також сестру в Кенорі, Онт. (замуж. Бучковська).

Смерть Покійного була великою несподіванкою, а похорон його був дуже величавий. Всі Покійного поважали, як гарного, щирого і дбалого працівника і як чоловіка, якому не можна в нічім зробити закиду.

Важною була для нього кожна громадська справа, а вже окремо справа церковна. Оскілько самий церковний спів був йому близьким, показує хочби те, що в шпиталі перед смертю свідомо, чи напів свідомо, співав собі ще пісні з Вечірні.

І Господь приняв його до себе в найважнійшім в році — Великоднім часі, і тому замість звичайного „Вічная память" співали йому „Христос воскрес". Про таких сказано в Святім Письмі, що: „Память праведного з похвалами".

Нехай же остане з іменем Покійного вічний гарний спомин — Вічная Память!

ЗАСУДИЛИ НА ДВА І ПІВ РОКУ

Недавно в Винипегу арештували банду рабівників, що складалася з 4-ох, а всі низше 18-го року життя, і провідника тої банди засудили на 2 і пів року тюрми. Вік його 17 і пів року.

3,000 БУШЛІВ — 18 МІСЯЦІВ

В Мус Джо засудили 29-літного Едмура Берила на 18 місяців тюрми з тяжкою працею за те, що вкрав в другого фармера три тисячі бушлів пшениці, вартости 4,800 долярів. Він найняв два троки і повозив пшеницю до елевейтору, але там відразу його підозрівали.

[illegible]

Підчас військової вистави в Винипегу дехто з молодих забрав патрони. Й оден з тих, 14-літний МекКварі, припнув патрон шрубою, приклав цьвях і вдарив молотком. Патрон експльодував і відломок скалічив око хлопця. З вистави покрадено багато такого, що може спричинити каліцтво, або смерть.

РАБІВНИКИ ЗВЯЗАЛИ ЖІНКУ

В Ли Па, Ман., до хати Меєрів увійшло двох замаскованих рабівників, звязали Меєрову і завязали рот, а тоді шукали за грішми. Але не знайшли. Меєровій треба було годину часу, щоби розвязалася.

СТАЛИ ПРОТИ ЕСПАНІЇ

На нарадах Обєднаних Націй поставлено було внесок, щоби держави могли висилати до Еспанії своїх амбасадорів, однакож він перепав, бо не було за ним дві третих голосів. „За" голосувало 25, проти 15, а 16 не голосу- [illegible]

Зміст 4-го Числа Православного Вістника з 1924 року

Число 4-те „Прав. Вістника" було за липень 1924 року. Зміст 1-ої стор. такий:

Привіт Високопреосвященому Архиепископови Іоанну Хведоровичеви. — Це число вийшло по Четвертім Соборі з 16—17 липня, 1924 року. В Привіті сказано: „З нагоди Вашого прибуття на канадійську землю витаємо Вас щиросердечно, як висланника вашої дорогої Рідної Православної Церкви на Україні, висланника золотоверхого Київа і цілої України . . ."

Дальше є: **Подяка Високопреосвященому Митрополитови Германосови,** де сказано: „Зводьте приняти від нас Високопреосв. Владико щиру подяку... В Вашій особі Українська Православна Церква в Канаді знайшла світлого Архипастиря й оборонця еї прав на самостійне істновання... Історія Укр. Прав. Церкви в Канаді увіковічнить Ваше імя, як першого еї Епископа, що розумів дуже добре еї високе завдання . . ."

За тим є стаття **„Четвертий Собор Української Православної Церкви в Канаді".** Делегатів на Соборі було коло 300. Собор був в Йорктоні 16—17 липня, 1924 року.

На спільній Вечері першого дня попрошено о. Владику, щоб взяв Укр. Прав. Церкву під свій провід. Другого дня була Архиер. Служба Божа.

На нарадах другого дня був привіт від жіноцтва.

Вибрано Консисторію, а то: оо. Савчука, Кудрика, Корнила Кирстюка, П. Самця: світських: Ф. Т. Гаврилюка, І. В. Семенюка і Мих. Стечишина.

Вибрані до заряду Брацтва: Свистун, Із. Новосад. Ю. Стечишин, Йос. Кулачковський, С. Михайлюк.

На 2-ій стор. дві оповідання: **„Благословення доброго діла"**, та **„Перший суд Ярослава Мудрого"**.

На 3-ій стор. продовження оповідання: **„Де любов, там і Бог"**.

На 4-ій стор. статтю **„Рабовання Церков і закони Католицької Церкви.** Тут за „Ділом" оповідаєсь, що в селі Убортовичах на Грубешівщині (Холмщина) поляки хотіли перемінити церкву на костел, а люде церкву обороняли, отже було до 60 людей ранених. Люде так поставилися, що фаерманн, війт і три польські ксьондзи повтікали, залишивши ксьондзівські ризи і виносний образ Ксьондзи втікали на розворах, бо вози поперевертали. В ночі церкву запе-[illegible]

Також в селі Стужиці перемінили церкву на костел. Люде боронили, отже були побиті і ранені.

Подібне було з церквою в Спасі. Поляки поломали Іконостас, порубали Царські Двері, понищили Престіл, повиколювали очи образам, а потім прийшли ксьондзи, поліція і мазури і церква стала костелом. Це випадки з травня 1924 року.

До того часу в Холмській епархії поляки забрали 238 церков, — з одних поробили костели, другі позамикали, треті порозбирали, або понищили динамітом.

Після того переповідаєсь постанови Кат. Церкви, що всіх некатоликів треба переслідувати.

На 5-ій стор. є продовження **„Як повстала Українська Православна Церква в Канаді".** Переповідаєсь поведення „піпів", про їх зневажливе відношення до грецького обряду, про таку їх українську бесіду, що соромно було слухати.

В 1910 р. приїхав до Канади митр. Шептицький і люде скаржились і просили помочи.

В листопаді 1912 р. прибув до Канади еп. Будка, та втіха з нього не була довга. В серпни 1913 р. Рим оголосив Декрет, що був вимірений на златинщення гр. католиків. Це роздлілило гр. катол. загал, — одні стояли з еп. Будкою і Римом, другі, свідоміші проти розпоряджень Риму.

На 6-ій стор. є продовження статті **„Котра віра старша".** Тут переповідаєсь про розвій християнства на Сході, та що Схід довгі часи був культурнійшим ніж Захід. Хрестоносці (13 віку), це були варвари. Схід не мав в себе Інквізиції, ні ночі Вартоломея, коли католики повбивали одної ночи кілька десятків тисяч противників папи.

Ще оповіданечко: **„Не велике знання але користне".**

На 7 стор. дрібні річи. — В селі Чижикові на Вознесения в часі Богослуження польський уряд переводив пятновання бугаів. На зелені Свята ветеринар чистив жеребців. — Коло Чорткова польські улани робили по засіяних полях перегони 1-го червня. — В Радохинцях повісився господар Іван Паска. Поляки вимагали від нього податку 60 міліонів марок, а в нього два місяці не було хліба в хаті

Є тут з „Діла": „Польське духовенство підступом і насильством загарбує бувші уніятські церкви, а тут в Галичині серед наших епископів, пралатів й инших церковних достойників глуха мовчанка. А ся мовчанка викликує підозріння . . . утверджує думку, що унія є тільки мостом до латинства".

Є вістки про релігійне переслідування на Україні.

Є про Собор Рос. Церкви, що був в Винипеґу 16—17 липня, де прибув митр. Платон. Було на Соборі 14 священників і коло 7 вірних.

Є вістки, що Візитація Архиеп. Івана буде в Винипеґу 10 серпня.

Є лист В. Скаврінка до редактора, де Скаврінко говорить, чому всі українці повинні вернутися до Укр. Прав. Церкви.

На 8 стор. є допис з Стюартбурн, Ман. С. Гавронського, де він каже, що „Канад. Українець" вже і св. Николая зве греко-католиком. Дальше ширше й інтересно говорить про Йосафата.

Є допис з Фом Лейк, Анд. Савчука про приязність тамошної громади.

Є листи до редакції з Ватсфорд, Алта, Ст. Іюка, і з Сенді Лейк, Ман. Ю. Чайковського, де висловлюють велике признання „Прав. Вістникови".

СОТНІ ЛІТ СПІЗНИЛИСЯ

В філядельфійській „Америці", ч. 38, є новинка такого змісту:

„Українська проща до Люрд. — Міжнародна Християнська Організація „Пакс Хрісті" повідомила: цегорічна міжнародна проща до Люрд (Люрд в Франції — В.), від 20—25 липня, заповідається дуже влучно, в якій візьме участь 8 кардиналів і понад сорок Архиепископів і Епископів з цілого світу, під кличем: **„Небесна Нинько, ратуй Українську Католицьку Церкву й український нарід".** (Послідне підчеркнення Вістника).

„Осередочна св. Літурґія призначена ВПреосвященному Апостольському Візитаторови Кир Іванові (Бучкови?). „Пакс Хрісті" задумує при помочі радіо, фільмів та бюлетенів висвітлити і представити переслідування Української Церкви і українського народу, та познайомити світ з українським життям."

В „Америці" новинка без уваг, але уваги потрібні.

Думаємо, що це ніяка „українська проща", але загальна католицька, закрашена трошки для українців українством, щоби ті могли подумати: „От як нами журяться!" — Закрашена на те, щоби гр.-католиків при собі втримати.

Дотепер ніколи католицький світ недолею гр.-католиків не журився. Була за давної Польщі панщина, насильство, погорда для гр.-кат. Церкви і народу, але катол. світ мовчав.

З новою Польщею прийшли знов на гр.-католиків всі лиха, — поляки арештують сотні гр.-кат. священиків, мучать, переслідують, в церквах роблять галабурди; українські школи польщать, українську землю дають мазурам, всюди звуть гр.-католиків хамами, мудями, кабанами . . . А все те завершують погромами („пацифікацією").

Але всім тим католицький світ не журився. Навіть на телеґраму про погроми папа не відповів. Зате Рим щедро благословив тоді поляків.

Сказано, що „Пакс Хрісті" буде радіом, фильмами і бюлетенями висвітлювати переслідування Укр. Церкви й укр. народу, — отже які переслідування? Чи і польські переслідування до минулої війни, чи лише большевицькі? А може висвітлять і те, як за 7 тижнів поляки в 1938 р. знищили 110 укр. православних церков і 7 каплиць? Добре, коли б в Люрді таке висвітлили! Коли б так познакомляли світ з українською справою.

Виходить з новинки, що приїде до Люрду 8 кардиналів і понад 40 епископів головно для такої молитви: **„Небесна Нинько, ратуй Українську Католицьку Церкву й український нарід",** — та чи можна тому вірити? Ні! Бо Рим і „Пакс Хрісті" мають важнійші справи перед собою, ніж жмінку греко-католиків. От католицька Польща з 20 міліонами в большевицьких руках! Католицька Німеччина, Мадярщина . . . Францію та Італію присіли большевики . . . Ось які є важні справи!

Можна припускати, що греко-католики живучи на скитальщині з православними, занадто наблизилися до православних, отже є страх, що бодай частина з них може католицизм покинути. І томуто прощу до Люрду закрасять трошка зверха українством, щоби греко-католиків заінтересувати і затримати в руках. Однакож свідоміші греко-католики мабуть глянуть на те власними розумом і скажуть:

„Сотні літ греко-католики терпіли переслідування і зневаги, але ніхто тим не клопотався. Ані кардинали до Люрду не збиралися, щоби українців обороняти, ані Рим тим не журився, — він стояв з тими, що українців кривдили А коли аж тепер починають так масово гр.-католиків обороняти, то вони сотні літ спізнилися. Отже виходить лише, що вони хочуть українством свою справу латати, а не українську."

ЖЕРТВИ ДНЯ ВІКТОРІЇ

Тутешні державні свята не обходяться без жертв. Ось тепер підчас святкування Дня Вікторії згинуло в Канаді 46 осіб, найбільше на дорогах. З того 32 на Сході, а 14 на Заході.

ПОСКАКАЛИ В РІКУ ПЕРЕД ОГНЕМ

На північ 75 миль від Годсов, в Манітобі, шалів в лісі великий огонь. З лісового табору було 40 робітників при гашенню ліса, отже коли огненна стіна почала до них наближатися, тих 40 людей поскакали в ріку і так себе вратували. Правда, трошки пообпікалися, але не тілько, щоби піти до шпиталю. Коли б же не ріка, то може нині не жили би.

КІНЕЦЬ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ХРИСТІЯН

(З Церковної Історії).

Першим мучеником в Християнській Історії був Христос. Дальше первомученик Стефан. Ще дальше майже всі Апостоли були замучені. По них переслідування християн продовжалося до початку четвертого століття.

Крок до припинення переслідувань зробив римський цар (цісар) Ґалерій (вмер 311 року). Він був зятем царя Діоклетіяна, що люто християн переслідував; подібно переслідував і Ґалерій. Аж на смертній постелі, 311 року, видав Ґалерій розпорядження, щоб переслідування християн зупинити. Ось що між иншим в його розпорядку говориться:

„Дотепер ми старалися привернути старий римський лад й інституції, а головно ж ми хотіли завернути назад християн, які покинули батьківську релігію . . . За нашим приказом багато з них вернулося зі страху, інші ж не хочуть. Отже багато є тих, що ані не шанують наших богів, ані свого Бога.

Отже тепер даємо християнам право істнувати і будувати доми молитви (церкви), коби лише не заколочували публичного спокою. Про те ми повідомимо наших урядовців.

„В відплату за ту нашу ласку обовязком християн буде молитися за наше (моє) виздоровлення, за загальне добро та їх власне. Щоби держава нізвідки не мала небезпеки і щоби вони самі могли безпечно жити в своїх домах."

Остаточно справу вирішено 313 р.

Тоді появився (в березни) розпорядок царів Константина і Ліцінія з Медіоляну (з Міляну), де сказано, що доперішні розпорядки супроти християн касуються, бо:

„Того вимагає добрий лад і спокій нашого часу, щоби всякий мав свободу славити Бога як хоче . . . Тепер постановляємо, щоби звернути християнам місця їх молитви . . ."

В 313 році Константин видав розпорядок проконсулеви в Африці, де говориться:

„Поздоровлення наше тобі поважаний Ануліне. Наша добродійність говорить, щоби не зачіпати річей, які належать до инших, і щоби ті річи повіддавати. Тому бажаємо, щоби, коли дістанеш цей лист, всі річи, які належали до християн чи в містах, чи де, були зараз їм звернені. Бо ми рішили, щоби все, що ті церкви мали передтим, було звернене їх властителям.

„Тому подбай, і ми кажемо це з найбільшим натиском, щоби всі річи, які християне мали, були якнайскорше їм звернені, — чи городи, чи будинки, чи що би не було, так, щоби ми знали, що ти виконав цей наш розпорядок з найбільшою дбалістю. Будь здоров наш високо поважаний і любий Ануліне."

Так 313-ий рік був роком, коли спинилося переслідування християн. Подібних розпорядків Константина було ще кілька і всі вже були видані для добра християн. Вкінци і сам цар Константин став християнином.

СОЦІЯЛІЗМ І КОМУНІЗМ

I.

Нині стало майже правилом, що весь загал можна поділити лише на дві части на комуністів і некомуністів. А в очах комуністів кожний некомуніст є „фашистом", або „націстом". Инших нема

Некомуністи уважають комунізм найстрашнішим ворогом вільного людського життя. Комунізм, це найстрашнійша неволя.

Але побіч комунізму на світі є ще й соціялізм.

Назагал беручи, то противники комунізму ставляться до соціялізму більше поблажливо. Мовляв — соціялізм може увійти . . . Він не такий страшний...

Але воно не так! Соціялізм, це початок комунізму. Це перехід до комунізму. Коли соціялізм досягне своєї цїли, то стає комунізмом!

Соціялісти всюди стоять з комуністами. З иншими вони не вяжуться. Для них комуністи найблизші, і вони з комуністами порозуміваються, торгуються, піддержують одні других. А знов комуністи закриваються через соціялізмом, щоби легче ширити комунізм. Це рідні брати. Або ще точнійше - соціялісти, це будучі комуністи.

Так і не диво, бо головні підвалини соціялістів і комуністів ті самі, цїли ті самі.

* * *

В програмі американських соціялістів з 1919 р. говориться:

„Домагаємося, щоби Соціялістична Партія вибрала делеґатів на Міжнародний Конгрес, пропонований комуністичною партією Росії; щоби наша партія стояла лише з тим Інтернаціоналом, з яким стоїть російська комуністична партія". (Амер. - Комунізм, Оніл). Другі приміри:

„Коли людство має дійти до комуністичного щастя, то лише через соціялістичні ворота". (Старий і новий лад, Дейвидсон).

„Між повним соціялізмом і комунізмом нема в мене ріжниці. Комунізм, це довершений соціялізм. Коли соціялізм переможе, то стає комунізмом." (Комунізм, Маркс).

„Невільник думає про свободу; свобідний про політичні права (громадянство); громадянин про соціялізм; соціяліст про комунізм". (З неволі до соціялізм, Моріс).

Це вислови провідних соціялістів, а таких висловів можна навести дуже багато. Значиться — соціялізм і комунізм, то одно. Комунізм, це вже до кінця довершений соціялізм.

Значиться, — хто йде за соціялізмом, той йде до комунізму.

Маркса вважають і соціялісти і комуністи своїм пророком, а Маркс з Енґельсом написали в своїм „Маніфесті", що: „Комуністичну науку (теорію) можна висловити одним реченням, **знищення приватної власности".** — Знов ще инший соціяліст каже: „Програма соціялізму зводитсь до одної вимоги, — **щоби земля і другі інструменти продукції** (виробу, витворювання) **стали спільною власністю народу".** (Меррі Енґлянд, Блечфорд).

Те саме говорять і соціялісти і комуністи. Одні і другі стоять на тім, що від людей треба відобрати приватну власність і довести до того, щоби чоловік не міг нічого власного мати, — нічого такого, що міг би ним орудувати по власній волі, що міг би заховати на колись, що міг би заміняти за що инше, або продати, що міг би комусь подарувати. Хочуть довести до того, щоби чоловік жив лише тим, що йому кожного дня, чи тижня видадуть з громадського магазину, чи складу.

До того комуністи вже довели, повідбиравши все, що люде мали, і так перемінили людей на невільників.

* * *

Повідбирати від людей все, що вони мають, і заборонити мати приватну власність, це цїль і комуністів і соціялістів. Коли люде лишаться голі і босі, без власних засобів прожитку, тоді верховодам клопоту не буде. Голий і босий не має ніякої сили, — він не може перед насильством оборонятися, бо він не має до того ніяких запасів. Почне щось, то не дадуть хліба. Він всього позбавлений. Яку силу мають нині в Росії ті, що стоять в рядах годинами, щоби дістати кусень хліба? Яку силу для оборони могли мати люде, коли большевицькі верхи винищували їх штучним голодом?

* * *

Українці в Канаді, це найбільше фармері, господарі, рільники, і земельна справа, се спосіб їх прожитку. Та можуть і між ними бути такі, яким здається, що соціялісти повідбирають все лише від богачів, — фабрики, копальні, залізниці, банки, кораблі, а землю фармерам зоставлять. Бо нібито фармері до богачів не належать. І яким правом мав би хто землю відбирати?.

Та милиться, хто так думає, — він одурює себе самого.

Соціялізм має землю на увазі найперше, бо земля є головною забезпекою людської особистої сили, особистої свободи, особистої незалежности Земля є головною особистою приватною власністю.

С.І.К.

НАРАДИ В ПАРИЖІ

Коли на Сході комуністи забирають Китай, то Захід тратить час на переговори з Росією. Тепер в Парижу приладжено наради Росії, Англії, Франції й Америки, для обговорення німецької справи. Дотепер Захід рішив створити з західної Німеччини окрему державу під контролею Заходу, а представник Росії, Вишинський вже вийшов з пляном щоби такої держави не творити, але щоб Німеччиною правили дальше чотири держави, включно з Росією. Що з тих нарад вийде, побачимо

В ВАЛІЇ ДВОМОВНІ ШКОЛИ

Валія (Вейлз), се західна сторона Англії. Валійці мають свою мову, подібну до бретонської в Франції, трохи до ірляндської і старої скотляндської. Звісні Валійці з того, що завзято обороняють свою мову.

Отже в Валії є двомовні школи, вчать там по англійськи і валійськи. Свящ. Шаун Герон, що відвідав недавно Канаду, оповідає, що його діти вчаться там обох мов і добре знають мову валійську й англійську, і що він уважає це великою користею для вихованків. Він тим гордиться.

КОМУНІСТИ ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ ЕПИСКОПІВ

Послідними часами в Польщі почався виступ большевиків проти польських епископів — Адамського, Качмарка і Хороманського. Очевидно йде до того, що вже скорше сталося в инших краях під большевиками.

В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ ПОСУХА

В краях західної Европи зимою було мало снігу, а тепер нема дощу, отже виглядає, що жнива будуть гірші, ніж минулого року. В Португалії й Іспанії збір може бути половину менший, ніж 1948 року. В Франції було трета часть менше дощу, як минулого року. В Італії жнива будуть добрі, а також в Австрії. Жнива в західній Німеччині будуть слабші. В Норвегії і Швеції є дощі. Росія каже, що в неї все добре. Та минулого року аліянти дали на купно хліба Европі 689 міліонів долярів за 11 місяців.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.00 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.00 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК ПРИНИМАЛИ УКРАЇНСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ В ПАРИЖУ

III.

При тім, що вже було сказано в попередніх статтях про приняття української делеґації в Парижу, треба звернути увагу на ще одну справу.

Прот. Вишневський описуючи, як вітали патріярха в грецькій церкві в Парижу, каже:

„Все духівництво, присутне в церкві, в тому числі митр. Володимир і Еп. Касіян, Ректор Богословського Інституту, і інші стояли на почесному місці на амвоні з правої сторони. Серед цього духівництва займав і я видне місце. Зліва стояв диплломатичний корпус: амбасадори Америки, Туреччини, Греції та інші."

На амвоні, це на підвишенні перед Іконостасом, отже на місці дуже поважному, видному. Там на лівій стороні стояли амбасадори Америки, Туреччини...

Отже тоді, як українцям відмовлювано побачення з патріярхом в звичайнім будинку, представники Америки й Туреччини могли стояти навіть в церкві на поважнім місци. А годі думати, що ті представники, чи амбасадори були „признаними" православними. Американський міг бути протестантом, а турецький мабуть таки був лише магометанцем.

Отже коли таку строгу міру „признання" прикладати до представників Української Церкви і Народу, то чому не прикласти було тої міри і до тих амбасадорів, а бодай до турецького? Чому було не сказати: „Ваша Церква нами не признана, отже вам тут не місце!"

Коли ж сказати, що ті амбасадори силою свого державного, отже **політичного становища** можуть **занимати поважне** місце навіть в грецькій церкві, то **релігійне становище** українського народу повинно давати йому ще більше прав. Адже українці від 988 року є православними християнами, цілих 960 літ; віри ніколи не зміняли і нічим не викликали сумніву щодо свого релігійного становища. Але їм говорять: Ваша Церква не признана і ви не можете бачитися з патріярхом! Яке це нехристіянське! Яка це зневага для Українського Народу!

* * *

В 5-ім числі „Укр. Прав. Вістника" є додаткова стаття п.з. „Знаменна заява", де справа ще з иншої сторони розкривається. Читаємо там:

„Авдієнція не обійшлась без перешкод. Фіятирський митрополит Германос, що перебуває в Лондоні, відомий із своїх русофільських настроїв. Він живе в близьких взаємовідносинах з російськими єпископами, які представили йому і Церкву Українську і всю українську справу в російському світлі: „не било, нету і бить не может нікакой Україні". Отже той митрополит зразу поставився неприхильно і, як писали, грубо..."

Це нам розкриває причину, чому Українська Церква „не признана", а тою причиною є московська протиукраїнська політика, якою руководяться провідники грецької Церкви супроти українців.

Митр. Германос живе в близьких взаємовідносинах з російськими єпископами, очевидно з тими, що на еміґрації... Але можна думати, що близько з ними живуть і другі греки та набираються від них рівнож того, що „України не було, нема і бути не може". А сам Германос також не живе одинцем, але живе в близьких взаємовідносинах з своїми греками і ділиться з ними своїм протиукраїнським москвофільством. Отже приходимо до того, що в грецькім світі до якоїсь міри заважує московська протиукраїнська політика, — отже політика нехристіянська, безбожницька. Політика насильства і поневолювання. Инакше тої політики шануючий себе українець не може назвати.

Те, що нібито Германос є під впливом московських єпископів, його нітрохи не виправдує. Адже він чоловік вчений і сам найперше повинен знати, що на світі діється. Він чейже знає історію; він мусів окремо слідити за подіями від 1917 р., а в тім часі українці навіть зверталися вже до греків зі своєю церковною справою...

Але причини грецького москвофільства треба шукати дальше. За царату Українська Церква й Український Нарід були поневолені, а на поневоленого ніхто не оглядається (хоч давні християне викупляли невільників!). Греки знали Росію, знали російський уряд, знали російську Церкву і того їм було досить. Коли ж Росія уважала українців бунтівниками, то і греки такими їх уважали. Таке було тоді. Хоч тоді російська Церква не то на Канони, але і на науку Христа не оглядалася. Все ж вона була добра, була „признана". Вона була в складі Вселенської Церкви (не тої, що в Символі Віри згадується!).

Там джерело москвофільства! І коли нині нема царської Росії, то всеж є Росія, є Московський патріярх, а це важніше, ніж якісь там вигнанці українці, яких Росія завсігди уважала бунтівниками. Тут причина „непризнання" Української Церкви!

Що грецьке москвофільство захоплює і ще декого і поза Германосом, це рівнож відоме, бо чували ми, що також в Америці дехто з грецьких церковників, які стояли близько теперішного патр. Атенаґораса, був надиханий москвофільством.

Лишаєсь ще питання грецьких „взаємовідносин" з нинішною большевицькою Російською Церквою, — якою греки ту Церкву вважають: признаною, чи непризнаною? Досить сказати, що в лондонській газеті „Стар", з 14 червня, 1945 р. є фотографія, на якій бачимо грецького митр. Германоса разом з представниками нинішної Російської Церкви, а то — з Миколаєм (Крутіцьким), бувшим Київським екзархом, та з Колчицьким, секретарем нинішної Московської Патріярхії. Значиться, — взаємовідносини також тісні...

Поставмо собі вкінци ще одно питання...

Російські єпископи, для яких України не було, нема і бути не може, належать очевидно до „признаних" і вони є в „молитовнім єднанню" з греками, і можуть ставати з ними разом до молитви при однім престолі. Звідси питання: чи українець не согрішив би перед Богом, перед своєю Церквою і своїм Народом, коли б відважився стати з ними усіма поруч при тім же престолі? Чи це не було би те саме, що спільна молитва гр.-кат. церковних достойників з поляками?...

ЯК КОМУНІЗМ СЕБЕ ЗАКРИВАЄ

Доглас Гайд, бувший редактор комуністичного „Дейли Воркера" в Англії, був 20 літ комуністом. Коли комуністів покинув, то написав книжочку, де показує замасковану роботу комуністів.

І так в часі війни в Еспанії післали Гайда комуністи до Валії (між валійців), щоби збирав медичну поміч комуністам в Еспанії. А що тут не було місця для комунізму, то Гайд вдавався до священиків за помочею в імя „людського співчуття".

Післали були його також ширити комунізм в місточку, де не було грунту для комунізму. Там він став членом місцевої робітничої партії. За час вибрали його до заряду, а за 12 місяців він привернув до комунізму більшість робітничого заряду з тим, що вони покищо не повинні показувати себе комуністами.

Так комуністи „вертять з середини".

ЦЕРКОВНА СПРАВА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

З Праги доносять, що там катол. архиеп. Беран загрозив, що екскомунікує всіх священиків, які працюють з комуністичним урядом проти Церкви. А там почато рух за тим, щобн створити Католицьку Церкву незалежну від Риму. Між урядом і представниками Церкви провадилися переговори, однакож в березни перервалися. Причиною перерви було, що представники Церкви відкрили, що в кімнаті, де велися переговори, були тайно заховані прилади, що записували все, що говорилося. Подібно, як на конференції в Москві, де були в кімнатах тайні мікрофони, щоб большевики знали, що в кімнатах говориться.

Це виявив архиепископ в листі до голови Катол. Народної Церкви, признаної большевиками. Там же говориться, як уряд позамикав церковні школи, як цензурує молитовники і др.

МОРОЗ В ВИНИПЕҐУ

З 23 на 24 травня було в Винипеґу 24 степені зимна (23.7) понад зером. Подібне зимно було тут 24 травня ще 1897 року, отже перед 52 літами. Тоді було 24 над зером. На городах є багато шкоди. Мороз був в Манітобі далеко на захід, а вже в Алберті морозу не було.

БІЛЬШЕ ЗАБИРАЄСЬ ДО СТЕЙТІВ

Послідними літами кожного року забиралося з Канади до Стейтів на сталий побут коло 20 тисяч осіб, а в тім часі зі Стейтів до Канади перебиралося лише половина того, або і менше.

БУРІ ВБИЛИ 46 ОСІБ

В суботу 21 травня, в Стейтах бурі вбили 46 осіб, 219 було ранених, і знищили понад 900 домів. Бурі переходили через Мізурі, Ілінойс та Індіяну та ще деякі стейти.

ЗНОВ ЗАМКНУЛИ ДОРОГУ ДО БЕРЛІНУ

Не минув ще тиждень, як большевики отворили дорогу до Берліну західним аліянтам, а вже 17-го травня знова її замкнули. До Берліну їхало понад 200 троків і большевики їх спинили, вимагаючи окремого дозволу. Та опісля знов пустили.

Вознесення — Нед. св. Отців — [redacted]

ВОЗНЕСЕННЯ.

По своїм Воскресенню Христос являвся багато разів. Він зявився жінкам, зявився Петрови; зявився ученикам на дорозі до Еммаусу; зявився Апостолам, коли не було Томи і коли Тома був; а дальше, коли рибу ловили. Зявився вкінци, коли перед учениками піднісся на [redacted].

Христос зявлявся ученикам 6 або 7 разів в неділю (і по два рази), два рази зявився в неозначені дні, а послідний раз в четвер, що мало би бути на теперішну рахубу 18 травня.

Ап. Петро говорить що: „ми з Ним їли і пили по воскресенню Його з мертвих". (Діян. 10:41). Ще в Діяннях сказано: „являвся Він живий після муки своєї; і бачили Його сорок днів". (Діян. 1:3).

Коли впослідне зявився, тоді вивів Апостолів до Вифтанії, поблагословив і піднісся на небо. (Лука 24: 49—53).

Свято Вознесення дуже давне. В Апостольських Постановах сказано: „після 40 днів від першого дня Воскресення святкуйте Вознесення Господнє". Про свято Вознесення згадує вже св. Августин, згадують другі.

Важні слова сказав Христос перед Вознесенням:

„Ідіть і навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх, щоби додержувалися всього, що я заповідав вам; а я з вами буду до кінця світа". (Мат. 28: 19—29).

Сказане до Апостолів відноситься і до всіх добрих християн, що Христос буде завсігди з ними.

Також Христос означив, в чиє імя треба хрестити.

НЕДІЛЯ СВ. ОТЦІВ.

Неділя по Вознесенню зветься Неділею св. Отців і вона пригадує перший Вселенський Собор в Никеї в 325 році. Було на нім 318 єпископів, а з священиками і другими всіх коло 2,000. З Риму було лише двох священиків.

Причиною скликання Собору був Арій, що почав перекручувати науку Церкви, людей баламутив і розбивав церковну єдність.

З усіх Соборів, це був найвизначнійший Собор. Переслідування християн закінчилося 313 року, отже на Соборі були ще живі свідки переслідування — були покалічені, з поломаними руками, ногами, були осліплені... Сам цар Константин був так зворушений, що підходив до тих калік і цілував кожного. Між ними був прим. єпископ Неокесарійський, Павло, якому погани повідпалювали гарячим зелізом руки, та Пафнутій Тевайдський, якому мучителі викололи праве око і поломали ліве коліно.

Крім засуду науки Арія, на цім Соборі зложено між иншим перші вісім членів Символу Віри, а також означено, коли мається святкувати Великдень.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА.

В день Зіслання Св. Духа були свята, коли жиди дякували Богу за Закон і за врожай. В той день Апостоли з другими учениками зібралися були в однім домі, памятаючи слова Христа:

„Іван хрестив вас водою, а ви охреститесь Духом Святим. Приймете силу, як зійде на вас Дух Святий, і будете мені свідками в Єрусалимі і до краю землі". (Діян. 1: 5—8).

І як вони були зібрані, почувся в домі шум і над кожним з Апостолів появився огонь, і зараз Апостоли почули нову силу. Вони могли говорити і чужими мовами. Вони почули відвагу, якої перше не було. Отже вийшовши на місто, вони почали проповідувати Христа ріжним народам, що знаходилися в місті. І того дня три тисячі людей стали християнами.

Перший день Зелених Свят встановлений для пошани Пресвятої Тройці тому, бо Христос говорячи про зіслання Св. Духа згадує і Бога Отця; і Петро проповідуючи того першого дня, згадує три Особи Божі. Другий день окремо присвячений пошані Святого Духа.

Величавою прикметою Зелених Свят є те, що Український Нарід замає доми і церкви зеленими галузями, і звідси назва — Зелені Свята.

ПРИМІР ДОМАШНЬОГО [redacted]

В „Братськім Листку", з Англії, є лист читача, де він оповідає про дім, де виховувався. Читаємо там:

„Я нащадок збіднілого козацького роду, в якому віра в Бога, традиції і національна свідомість міцно плекались.

Батька мав працьовитого, завжди тверезого, — він не вживав тютюну і ні разу не був пяний на своєму віку; а вже про бридкі слова або лайку шкода мови, — суворо карав нас дітей за порушення поведінки, чемности, слухняности, тощо. В допомогу йому служила [redacted]

Мав я вже років 8—9 і пас худобу. Товариш по пасовиську років на три старший, умовив мене закурити тютюну. Після куріння мені закрутилось в голові, в роті стало гірко, а тут татусь покликали гнати худобу на обід, і заки ми заганяли худобу, почули вони від мене сморід тютюну, заставили мене дихнути; а потім з купи дров батько висмикнув лозину та дав мені курити так..

Від того часу минуло 40 років, а я так і не наважуюсь курити, бо певен, що на тім світі з татусем зустрінусь, а чи лози там нема, непевен... Тому вирішив ціле життя не курити, а гроші, які мали б бути витрачені на тютюн, вживати на літературу.

Зате в другій ділянці я порушив батьківський закон і в молодих роках був аж двічі пяний: раз напився, щоб дізнатися, якто воно бути пяним, а другий раз від сорому, томуто й знаю, що пяна людина як і божевільна, — на другий день болить голова і в горлі гірко. Отож вирішив, — як маю витрачати гроші на своє божевілля, то ліпше витрачати на визвольно-національні, релігійні і добродійні цілі."

Також читаємо про матір:

„Матуся моя, в протилежність батькови, була до нас дітей ласкава, лагідна: крику від неї ми не чули. Була начитана, і ще до шкільного віку (нім йшов до школи) навчила мене рахунків, письма та молитов, які щоранку і щовечора на колінах до 10-літного віку я виголошував голосно".

Позатим говорить про теперішне своє переживання. В таборі в Шкоції, де він живе, є 75 українців, з того 30 православних. Життя сіре. „За дротом таборового двору насипаний рівчак пляшками від алькоголю..."

* * *

Тут примір давного доброго домашнього виховання, яке вихованок поніс дбало в дальше своє життя. І такого виховання завсігди треба.

Правда, воно різко розходиться з вихованням в тутешному неукраїнському світі, але на ділі тутешне виховання, це радше вигодовування дітей, а не виховання. Дім вигодовує, [redacted] ше ремісничих відомостей, а виховує вулиця.

І нам треба це розуміти і мати свій власний розум.

КЛОПІТ З АТОМІЧНОЮ БОМБОЮ

Конгрес в Вашингтоні береться розслідувати справу з виробом атомічних бомб. Головою Комісії Атомічної Енергії є вже два роки Давид Е. Лілієнталь, отже під його урядованиям є багато загадок. Ще минувшого року комісія, що розслідує шпіонську роботу, оскаржувала когось (імени не подано), що передав атомічні тайни комуністичному провідникови, а той хтось є звязаний з атомічною справою і на державній платни. Тепер потягнуть на допити кількох атомічних специялістів та директорів з Лілієнталевої адміністрації. Домагаються усунення Лілієнталя.

Проти назначення Лілієнталя головою Атомічної Комісії був дуже сильний спротив, як проти непевного чоловіка, а поставлено його там лише під напором правлячих верхів.

ВИНИПЕҐ МАЄ 200 ЛІТ

Винипеґ, це середина Канади і належить до більших міст. Коли недавно проголошено, що Винипеґ має нині 75 літ, то Географічне Товариство в Вашингтоні доводить, що Винипеґ має вже 200 літ. Бо вже в 1738 році на місці, де Винипеґ, була заснована торговельна стація для скуповання шкір і взагалі для торговлі. А від того часу є більше, як 200 літ.

БИКОЮ СПИНЯТИ ЗЛОЧИНЦІВ

Приватна установа, „Ґелоп Пол", що збирає голоси загалу про важнійші справи, каже, що нині в Канаді на 100 осіб є 56 тих, які кажуть, що рабівників, злодіїв і тих, що чіпляються жіноцтва, треба карати буками, а тоді злочини припиняться. Найбільше за тим є в провінції Квебеку.

ДУХОБОРИ ПРИЗНАЛИСЯ

Два духобори в Британ. Колюмбії признались, що вони динамітом знищили гріб давнійшого духоборського провідника, Веригіна. Також понищили динамітом й огнем ще багато чого.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДАВ ЗНАЙДЕНЕ — ЗНАЙШОВ СИНА

(З давних оповідань)

Жив колись в місті Смирні, в Малій Азії, купець Максим. Був він незвичай[illegible] Багатим був, отже видавав багато на поміч убогим, на шпиталі, на церкви, а найбільше на викуп невільників.

Жінка його померла і зостався 4-літний синок, Аркад. Тільки втіхи лишилося доброму батькови.

Та раз, коли в місті була велика парада з якогось приводу, замішався в товпу малий Аркад і вже до дому не вернувся.

Всі пошукування батька за сином нічим кінчилися. І стало певним, що торговці невільниками вкрали хлопця і певно продали його хто знае в які сторони. Одиноку надію, що син може вернутися, покладав тепер Максим лише на Божу поміч.

Були це часи, коли не було залізниць і люде подорожували ослами, кіньми та верблюдами.

Вибрався раз Максим за якимсь важним купецьким ділом до дальшого міста, маючи з собою одного слугу. Якже переїздили попри гайок, побачили на дорозі торбину, що очевидно хтось загубив. Отворили її, а там червінці та цінні камені.

— Щастя вам Бог приносить, — каже Максимів слуга, — несподіване щастя. Добре, що ніхто не бачив, коли ми це знайшли.

На те Максим:

— Але ми знайшли чуже нещастя. Хтось журиться, отже чи ми можемо тішитися?

— Адже ж ми знайшли...

— Так! Тільки ж знайти і не віддати, то однаково, як вкрасти й обрабувати.

— Та який це рабунок, коли ми знайшли? І ніхто не бачив...

— Кажеш, що ніхто не бачив. Адже ж ти бачив, я бачив, а найперше Бог бачив. Отже мій обовязок віддати знайдене тому, до кого воно належить.

— А деж він?

— Пошукаю. Про нього довідаюся.

* * *

Надходив вечер і Максим зі слугою спинився в гостинници на ніч.

А в гостинници зібралося чимало всяких людей з ріжних сторін. Були переїзджі купці, були ремісники, були післанці, що мали доручити комусь важні вістки, були так собі подорожні. І пішли вечером широкі балачки, — одні других розпитують, одні другим цікави історії оповідають.

І чуе Максим, як хтось каже:

— Чи знаете, що тут оден купець з Самосу загубив ціле свое майно? А може і не ціле, але загубив дуже багато.

— Як? Де? — почали всі розпитувати і чоловік оповідав, як це було йому відомо.

— А де ж той купець? — питае ще хтось.

— Де? Он в тій кімнаті замкнувся і журиться. Я його бачив...

* * *

Досить було того Максимові і він вдався до кімнати, де був купець.

— Чув я, друже, що у вас клопіт, — сказав він увійшовши.

Купець подумав та:

— Клопіт... А ви про те знаете?

— Знаю. Та чи не вдалось би згуби відшукати?

Купець махнув рукою.

— Хто мені віддасть? Кожний рад би знайти, а не віддати. А це була значна частина мого цілого майна. Добре, що хоч щобудь ще при собі маю на найконечніше.

— Та все ж і добрі люде е на світі, отже треба розпитувати. Я вам в тім поможу. Лише оповіджте мені, як виглядала ваша згуба, кілько було грошей, в чім якраз, де ви могли згубити. Коли питати, то треба знати за чим. Я вам поможу...

Тут купець оповів Максимови все і закінчив тим, що він не сподіеться загубленого віднайти.

— А все ж я буду старатися, — сказав Максим і вийшов.

За хвилину вертае він зі згубою і каже:

— Чи це не ваша згуба?

Купець глянув та:

— Думаю, що моя... Та як же це, де ви...

— Я знайшов, — каже Максим, — отже ваше вам віддаю.

Втішився купець та здивувався, що такого гідного чоловіка знайшов, і каже:

— Бачу, що ви великий чоловік. Таких мало на світі. Отже беріть собі зі знайденого цілу третину, або і половину...

Замахав Максим руками і:

— Нічого не візьму! Це ж не мое. Тай за що? Я і без того, слава Богу, не убогий. Бог мою працю благословить...

— Коли так, — каже купець, — то візьміть щось на память, може жінці, може дітям, коли у вас е.

Почувши про це, Максим наче зажурився і каже:

— Жінка була та померла. А був оден син, так його нема...

— Нема? А що з ним?

— Не знаю. Мав чотири роки, коли мабуть захопили його торговці невільниками. І чутки про нього не маю.

— От дійсна журба! — говорить купець, — та як син ваш звався?

— Аркад. Гарний був, як ангел.

— А як давно він пропав?

— Уже одинадцятий рік від того часу минае.

— Одинадцять літ... Нині ви його мабуть і не пізнали би, хиба, що мав би якийсь окремий знак на тілі.

— Знак? По знаку може пізнав би. Малим упав і розбив собі чоло над правим оком, то знак лишився...

Тут купець відхилив двері, що вели до сусідної кімнати і кликнув:

— Аркаде, ходи сюди!

До кімнати увійшов гарний, може 15-літний хлопець. Тоді купець:

— Пізнавайте! Чи це не ваш Аркад?

Максим глянув... Не тільки знак на чолі, але всі риси лиця ті самі, що були колись, ті очі... І пригорнув він здивованого сина до себе.

Тоді купець:

— Це батько твій, Аркаде, він шукав тебе і знайшов. Чи пригадуеш його? Приглянься.

Глянув тепер Аркад і дещо пригадалося йому, і він ревно розплакався з утіхи.

Тут купець оповів Максимови, як він купив малого хлопця в торговців невільниками і як його по батьківськи виховував. А там каже:

— Це, друже, заплата тобі від Бога за твою праведність. Ти віддав мені загублене, що менше було варта, а Бог віддав тобі — дуже велике, що ти загубив. Казав ти, що мое майно тобі не належиться, але тепер належиться тобі твій син, отже маеш його. А на вічний спомин тої великої події, що нині сталася, будьмо собі відтепер приятелями, будьмо побратимами. Будьмо близькими, як рідні брати.

На радощах Максим і його побратим оповіли тепер всім в гостинниці, що сталося і справили для всіх добірну вечеру. А другої днини понесли подорожні ту подію з собою, щоби переказувати людям в далеких і далеких сторонах. Так вона і до нас дійшла.

ЧОРЧИЛ ПРО СОЦІЯЛІЗМ В АНГЛІЇ

Промовляючи в Ґлесґові 20 травня, Чорчил сказав: „Соціялізм нігде в світі не мав успіху, а англійські соціялісти плюгавлять економічний лад Америки. Вони жебрають від того ладу помочи і разом його зневажають. Адже ж здоровий розум каже запитати, як це, що в американськім демократичнім (не соціялістичнім) ладі 140 міліонів працівників краще живуть, ніж ми (англійці), тай ще нам багато помагають... А британський соціялізм створить лише якусь ніби комуністичну державу."

ПОМЕР БУВШИЙ РЕҐЕНТ ГРЕЦІЇ

Травня 20-го помер нагло в Атенах Архиеп. Дамаскин, що був реґентом Греції (правителем на місци короля) від 1944 до 1946 року. Ростом був високий - 6 стіп і 4 цалі, а духом сильний. Коли йшов до німецького начальства в часі війни, то завсігди з шнурком. Як німці обурювались на його неподатливість, він казав: „Коли хочете мене повісити, то ось вам шнурок!" Був сином селянина. Помер маючи 58 літ.

ПО НІМЕЦЬКИХ ВИБОРАХ

В російській Німеччині були вибори 15—16 травня, отже за комуністичними кандидатами (других не було) було 12,024,221 голосів, а 4,080,272 зазначили „ні!", отже проти. Таке оголошують самі большевики, отже можна думати, що справа стоїть багато гірше. Німці звернулися до міністрів Чотирох Держав, що мають в Парижу нараджуватися, щоби перевести в російській Німеччині нові вільні вибори.

ВЕЛИКІ ЗАВОРУШЕННЯ В БЕРЛІНІ

В суботу 21 травня почалися були в Берліні великі заворушення, коли застрайкувало 15 тисяч залізничних робітників. Вони домагалися, щоби большевики платили їм грішми, які е в західнім Берліні, а які кілька разів дорозші від большевицьких. А залізниці і всі перевозові установи в цілім Берліні е в руках большевиків. Большевики на місце страйкерів слали своїх робітників, отже бійки тревали три дні. Німці домагалися, щоби Англія й Америка перебрали під свій заряд залізниці, але ті не хочуть. Такі заворушення і бійки повторяються вже кілька днів. Рух в Берліні та між Берліном і Захо[illegible]ний.

ЗАБИРАЮТЬ ХРЕСТИ Й ОБРАЗИ

Є вісти, що в Польщі їздять комуністи по селах і забирають хрести та релігійні образи із шкіл та громадських урядів. Де люде сильно противляться, там покищо лишають.

КЛОПОТИ З АМБАСАДОЮ В МОСКВІ

Англійська амбасада в Москві має безнастанні клопоти. Деяких службовців амбасади большевики поарештували, инші десь позникали. Отже Англія в відплату каже, що на подібний лад почне відноситись до службовців російської амбасади в Лондоні і не дасть дозволу на приїзд росіян до рос. амбасади.

КОЛИ КОНЯ СІДЛАТИ

Є дуже розумна українська приповідка: „Не тоґди коня сідлати, як на него сідати".

Пригадує та приповідка, що найперше треба довго приготовляти те, що нам колись буде потрібне. А не приготовимся нині, то колись буде запізно.

Коли би шукати за примірами, то їх повно кругом нас. Не зореш, не засієш; не посадиш на весні, то в жнива не буде що збирати. Не покриєш даху на погоді, то в дощ покривати буде запізно.

Але є одна справа, що людям якось дуже незрозуміла, а то громадська справа.

Будують люде церкву і Народний Дім, а побудувавши, роблять, що можуть. Вони сходяться до церкви на Богослуження, а в Нар. Домі бувають представлення, деколи відчит, деколи концерт, обід, базар. І все добре. Воно робить людей громадою, надає життю культурного змісту.

Але чи в той час думають люде, що пройде кілька літ і вже не буде багатьох з тих, що стоять нині в громадськім проводі. Нинішні громадські робітники будуть мінятися, отже хто тоді має заступити місце старших?

Люде про те переважно цілком не думають. Їм здається, що вони будуть вічно жити, або кажуть: коли нас не стане, то нехай буде собі, що хоче...

Але так не можна. Так думаючі люде не роблять. Вони хочуть, щоби їх важна праця продовжувалася в безконечність, отже приготовляють до неї тих, що мають ту працю продовжувати. Тому і в нас треба так робити.

Як же робити? Треба молодих, а то і малих познакомлювати з тим, що робиться і заставляти їх, щоби помагали в тім, в чім можуть помагати. Дітей старанно брати до церкви і пояснювати значіння церкви. Привчувати церковного співу і заставляти, щоби в церкві співали, оскільки вже можуть. Можна прим. навчити, щоби діти співали в церкві самі Отченаш, або що друге. Щоби співали релігійні пісні. Це буде змалку звязувати їх з церквою.

Старші дівчата нехай роблять в церкві лад, нехай прибирають. Кожна мати нехай скаже: „Я вже прибирала, а тепер ти дочко прибирай. Це ж наша і твоя справа. Яка буде церква, такі будемо ми, такою будеш ти..."

Час від часу післати молодих, хлопців і дівчат, щоби поробили лад коло церкви і на цвинтару. Нехай непотрібне позгромаджують, нехай позачищують, нехай позагороджують що треба. Дівчата нехай квіток насадять, а старші з хлопцями дерева.

А кілько то буває коло церков неладу, а ще більше на цвинтарях. Деякі бувають дуже занедбані.

Проста річ: коли дівчина може доїти корови, чи садити грядки, коли хлопець може працювати на полю, то чому він, чи вона не мають працювати також коло громадської справи? Чи це чужа їм справа? Або коли вони мають починати нею інтересуватися?

Таке і з Народним Домом. І там можна заставляти молодих до деякої праці.

Звичайно кожна така праця молодих повинна проводитися під проводом, вказівками, порадами і нагадком когось старшого чи старших.

Таким ладом молоді від дитинства будуть приготовлятися до того, що вони колись мають перебрати в свої руки. І тоді громадська праця буде постійно провадитися.

Треба нинішнє робити, а про завтрішнє думати і до завтрішнього приготовлятися. Тоді не буде такого, як тепер буває, що батько дбав, старався, а син в той бік не дивиться. Та не диво, бо батько сина не приготовляв до того, що син мав би тепер робити.

Це важні справи і про них кожний батько-мати і кожна громада повинна добре памятати.

К. С.

В ЧІМ ЗНАЧІННЯ ЦЕРКВИ

Церква має ширше значіння, ніж на перший погляд може здаватися.

Церква піддержує моральну частину людського життя, — робить людей лучшими, культурнішими, красшими, статочнішими. Подивіться на людей, що до Церкви не належать — які вони? Які їх діти? Чи хотів би добрий чоловік таких за сусідів, за товаришів?

Вчені, що досліджували розвій людського життя, кажуть, що вся людська культура і культурність починалася від релігії і будувалася релігією. А з упадком релігії вся культурність западає.

Церква, — наша Церква — збирає коло себе і захоронює всю нашу найкрасшу культуру і наші культурні почування. І будинок церковний, і церковна обстанова. І дзвони, і Богослуження та спільні сходини на молитву. І свята з домашними святочними обрядами, з колядами, з неділями святковими, і наука, яку Церква дає, і церковна література, — се те цінне моральне і морально-культурне майно. А всего того не має той, що до Церкви не належить. В його життю є велика порожнеча. І порожнеча в його душі.

Світські організації не заступлять Церкви, бо в них нема морального змісту. Вони можуть бути якийсь час голосними, можуть багатьох заінтересувати, але самі вони короткотреваючі. Побудуть якийсь час, а там зникають. Вони не передають своєї роботи дальшим поколінням так, як Церква. Багато було драматичних товариств, співацьких та ще яких, а де вони нині? А Християнська Церква істнує в Україні без перерви від 988-го року дотепер, отже майже 1.000 літ.

І кілько було тих, що хотіли Церкву знищити, а не вдалося. Не вдалося ані протирелігійним вченим, ані державній силі. Бо Церква, це справа людської душі і самих глибин людського життя.

Ось в чім вага Церкви!

К. П.

ЗМІНА ІМЕН

Буває, що люде змінюють свої імена на чужі. А вже окремо своїм дітям дають чужі імена. Батько-мати звуться по українськи, а діти мають вже імена англійські, французькі, шведські, ірландські, німецькі та хто ще знае які, — такі, що їх видумали на [illegible], або в Голивуд актори.

Все те [illegible] люде тягнуть до своєї хати.

Не те жиди. В них і так декто має по два імена, — одно для нежидівського світа, а друге для себе. Для чужих він може зватися Герберт, Роберт, Едвард, Василь, Володимир, а для своїх Мойше, Хаїм, Аврум, чи як там.

Тепер жиди, що перебралися до Палестини, гуртом змінюють чужі свої прізвища на жидівські. От міністер заграничних справ Ізраїльщини, Мойше Черток (Чортик) змінив свою назву на Шарет (слуга). Премієр жидівської держави Давид Бен Гуріон (син Гуріона) звався в Стейтах Грін (зелений).

ЗАКАРПАТСЬКА УКРАЇНА

Галичина має на полудне гори Карпати. В Карпатах живуть гуцули і бойки (і вони українці), а за Карпатами на полудни є Закарпатська Україна (Угорська Русь).

В давнині Закарпатська Україна належала до Української Держави князя Володимира Великого. Намістником Володимира був там тамошній Князь Лаборець, якого столицею був Ужгород (по мадярськи Унгвар).

Границі Закарпат. України сягали від Карпат на полудне до міста Солоного (по мадяр. Шоляр) і до ріки Теплої (по мадяр. Топля).

Сторона, де тепер Мадяри, була колись словинська і звалась Панонія. Мадяри прийшли туди з Азії коло 1000 років по Христі. Пізніше вони панували над Закарпатською Україною. Мадярський король Андрей I. (1046—1061) оженився був з дочкою Ярослава Мудрого і мав грецький обряд.

ВЕЛИКІ ПОШЕСТИ

В давних часах установлено в Церкві молитви, щоби Бог хоронив людей від пошестей, або як в наших церковних книжках говориться — від „повітря". Люде розуміли, що в часі пошести заражене повітря.

Нині нема великих пошестей. Лікарська штука знає причини слабостей, отже і способи, як їх спинити. Хоч погляд про заражене повітря мабуть був до якоїсь міри слушний, бо і нині є слабости, що мабуть і воздухом переходять.

Тут кілька примірів давних пошестей, які записала історія...

В 461 р. перед Христом вмерло в Римі 100,000 осіб.

В 188 р. перед Христом в сторонах Египту, Сирії і Греції вмирало денно по 2,000.

В 430 р. по Христі в Англії тільки вмирало, що замало було тих, що померших ховали би.

Від 746 до 749 в Царгороді вмерло 200,000 осіб. Слабість була в Греції, Сицилії і Калабрії.

Страшна слабість була в Европі 1340 року, т. зв. „Чорна смерть", то нема навіть рахунку, кілька тоді згинуло. Можна сказати, що в багатьох сторонах згинула половина населення.

Це лише кілька примірів з того, що історія записала. А кілько ніхто не записав. Про пошести на Українських Землях є вістки ще з початку 19-го століття.

ВЕЛИКАНИ

Деякі народи на світі гуртом бувають меншого росту, інші більшого. Але між кожним народом бувають випадки, що хтось переростає всіх, які є кругом нього, — і це вже великан. Й історія записала деяких велетнів. Ось приміри:

Римський цар Максимін був майже 9 стіп (футів) високий.

Льокай королеви Єлисавети фламандської мав 7 стіп і 6 цалів.

Був швед, Кайнус, високий майже 9 стіп і його показували в Лондоні 1742 року.

Анна Свон, шотландка, була понад 8 стіп висока і її чоловік був майже такого росту.

Навіть був китаєць великан, Чанг-ву-гон, що мав 7 стіп і 9 цалів.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДМИТРО КОРИТНЯК

Дмитро родився 1888 року в селі Чортовець, пов. Городенка, в Галичині. Приїхав до Канади 1911 року і замешкав в Ст. Джуліен, Саск., на фармі. В році 1942 переїхав до Принс Алберт, Саск. і тут став дільним членом Укр. Прав. Церкви. Був жертвенний. Він придбав для церкви Процесійний Хрест, Свічник в формі Тризуба і ручний хрест, ці речі сам поробив. В церкві дбав про чистоту; був довгі роки дбалим старшим братом. Був тихої вдачі, свідомим християнином і патріотом своєї церкви і народу. Передплачував Укр. Голос і Вістник.

Покійний довгі роки хорував на задуху. В Принс Алберт пішов до шпиталю під догляд д-ра Свіцького, та по двох тижнях відійшов в другий світ. Це було 3-го квітня, 1949. Прожив 61 рік і пять місяців. Зоставив синів: Богдана і Павла, та дочок: Орисю й Олесю. Дітей виховав на добрих собі дітей і добрих громадян.

Похорон був 8 квітня при великім числі народу місцевого і родини з Ст. Джуліен. Хоронив о. Дичина. На заклик при Посліднім Цілованню зложили на Колеґію св. Андрея 44 доляри.

Тіло поховано на Укр. Прав. цвинтарі, — часть міська, Полудньова Гора, в Принс Алберт. Цего року Укр. Прав. Громада цей цвинтар купила і на нім перша могила Дмитра Коритняка.

По похороні був спільний обід в салі св. Володимира. Членки Жін. Товариства приготовили обід спільно з ріднею.

Тут складаю сердечну подяку зарядови Громади, жінкам і всім, що віднеслися щиро до цілої справи звязаної з похороном. Ще окрема подяка за „Невянучий Вінець".

Всім щира подяка, а Покійному Вічна Память!

Свящ. Л. В. Дичина.

МАГДАЛИНА МАРІЯ КЕРНИЦЬКА

Магдалина Керницька родилася 1882, в селі Кривенькім, пов. Гусятин, в Галичині, там віддалася до села Чорнокунець за Івана Керницького, а 1912 р. прибула з мужом до Канади. Поселилися в Голденвіл, коло Канори, Саск. В 1914 р. перебралися з родиною до Клейтонвил, Саск.

В 1941 перебрались до Вірдейн, де за їх старанням зорганізувалась Прав. Громада св. Івана. В 1945 упокоївся еї муж.

По смерти мужа Магдалина почала слабувати, а 5-го травня, 1949, упокоїлася в шпитали в Принс Алберт. Прожила 67 років.

Була гідною християнкою і перед смертю приняла Святі Тайни і Єлеопомазання (маслосвяття). Вона і муж були дуже жертвенними, — обое стали були членами Колегії св. Андрея в Винипегу. Читали У. Голос і Вістник.

Покійна зоставила 5 синів — Володимира, Маріяна, Франка, Петра і Йосифа та дочку Емілію (тепер Шклярова), 12 внуків, невістки і зятя. — Якраз син еї, Франко, є священиком Української Православної Церкви в Канаді, що обслугує Вакавський округ. Цим покійна окремо тішилася.

Другі сини є крамарями (склеварями) і механіками.

Це певнє, що та добра мати окремо вивела своїх дітей там, де вони є.

Похорон був в салі св. Володимира в Принс Алберт, а відправляли оо. Дичина і Керницький. На заклик о. Дичини при Посідиньі Шлуванню вірні зложили 44 доляри на Колегію св. Андрея в Винипегу.

Тіло похоронено на міському цвинтарі, Полуднева Гора, в Принс Алберт.

Подяка жертводавцям за Невянучий Вінок, а душу Покійної нехай прийме Господь до Царства Свого. Вічна Їй Память!

Свящ. Л. В. Дичина.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

Рідждайн

Оцим маємо честь запросити всіх українців Рідждайн і околиць на Першу Візитацію Їх Високопреосвященства о. Владики Мстислава, в парохії Зіслання Святого Духа в Рідждайні, Саск., в перший день Зелених Свят в неділю 12-го червня, 1949 р.

Порядок:

Утреня — 9 год. рано.
Зустріч о. Владики — 10.
Архиєрейська Літургія — 10.30.
Обід — 12.30.
Після обіду Святочна Академія — Промови.

о. прот. Ів. Кусий, парох;
Мих. Шинкарук, голова;
Мих. Григорій, писар.

ВЕНКУВЕР — ВІЗИТАЦІЯ

В неділю, 26 червня, має бути в Венкувері, Б.К.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

Високопреосв. Архиепископа Мстислава в церкві св. Тройці, 10-та Аве., пів блока на захід від Мейн ст.

Порядок:

Зустріч Владики — 9.45
Архиер. Служба Божа — 10.45.
Після Служби Божої Спільний Обід.
Просимо українців Венкуверу й околиць чисельно прибути.

о. С. П. Савчук, парох;
Вас. Лицьо, голова;
Теод. Гузик, писар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Аникеєва.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення. — Канора.
5. Неділя — Прілейт.
12. Неділя Пресв. Тройці — Гефорд (Храм), початок в 8 год. рано. Зїзд СУМК
13. Понеділок Св. Духа — Витвія (Храм), початок в 9 год. рано.
19. Неділя — Біляки.
26. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Корнійчука.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення. — Кадворт.
5. Неділя — Вакав.
12. Неділя. Зелені Свята. — Свитс. (Храм).
13. Понеділок. Святого Духа. — Тернопіль (Храм).
19. Неділя. Всіх Святих. — Альвена (Храм).
26. Неділя — Мічам.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Вакав.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Сеньшина.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Смокі Лейк (Храм).
8. Нед. — Сведен.
12. Нед. Зелені Свята — Варспайт.
13. Пон. День Святого Духа — Стрий (Храм).
15. Середа Вмкчт. І. Сучавського — Беліс (Храм).
19. Нед. Візитація Архиепископа Мстислава — Смокі Лейк.
26. Нед. — Довнінг.

Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Удана.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Вознесення Господнє — Січ.
5. Неділя — Евгусвил (Храм).
12. Нед. Пресв. Тройці — Виста (Храм).
13. День Св. Духа — Сенді Лейк.
19. Нед. Всіх Святих — Овиборн.
26. Неділя — Росборн.

Адреса: Почт. скр. 84. Овиборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексченджі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Борджіс (Храм).
5. Неділя Св. Отців — Норкток.
12. Неділя. Зелені Свята — Мазепа (Храм).
13. Понеділок. Св. Духа. — Сторновей.
19. Неділя. Всіх Святих — Канора (Успенська).
26. Неділя. — Горлік.

Тел. 798 — Норкток, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дичини.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Манділвел (Храм).
5. Неділя. — Принс Алберт.
12. Неділя. Зелені Свята. — Семборг (Храм).
13. Понеділок. Св. Духа — Шімнен (Храм).
14. Вівторок. Поминальна Служба Божа — Семборг.
19. Неділя — Принс Алберт.
26. Неділя — Гонінун.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя — Принс Алберт.
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя — „Вірдейн (Храм).
10. Неділя — Семборг.
12. Вівт. Св. Петра і Павла — Гонімун (Храм).
17. Неділя — Принс Алберт.
24. Неділя — Шімнен.
31. Неділя. — Принс Алберт (Храм).

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3786, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнидюка.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Вознесення — Роза (Храм).
8. Неділя — Сондави.
12. Зелені Свята — Вайта.
13. Св. Духа — Толстой.
14. Вівторок — Сірко.
15. Вмкч. Сучавського — Арбанка.
19. Неділя — Пембіна.
26. Неділя — Сенькін.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. [redacted]

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Гроненд над річкою. (Храм).
8. Неділя — Кадет.
12. Неділя. Св. Тройці — Гроненд північна.
13. Понед. Св. Духа — Брукслі.
15. Середа. Вмкчт. Івана Сучавського Гроненд Капашин.
19. Неділя — Кадет.
26. Неділя — Гроненд, північна.

По кожній Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бокс 47 — Гроненд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Іваненка.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення. — Бони.
2. Четвер. Вознесення. — Іскас (Всеч. о. Хрусталика).
8. Середа. — Гемлин.
12. Зелені Свята — Брендлі (Храм).
13. Понеділок. Св. Духа. — Пено (Храм).
19. Неділя — Кийленд.
26. Неділя — Бони.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Шишкині.
7. Четв. Різдво Івана Хрестителя — Брендлі.
10. Неділя — Гемлин.
12. Вівт. Петра і Павла — Кийленд (Храм).
17. Неділя — Пено.
24. Неділя — Іскас.
31. Неділя — Бони.

Адреса: Виллингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення. — Вимер (Храм).
5. Неділя. — Канора.
12. Неділя. Зел. Свята. — Кемсак (Храм)
13. Понеділок. Св. Духа. — Того.
19. Неділя. Всіх Святих. — Ендевор. (Храм).
26. Неділя. — Канора.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Клейр.
7. Четвер. Івана Хрест. — Тіолі (Храм).
10. Неділя. — Бинсенен (Храм).

Пох 425 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Чет. Вознесення — Шіго, полуд.
5. Неділя — Едмор.
12. Зел. Нед. — Дробот (Храм).
13. Понед. — Шіго (м. Храм).
15. Середа. Івана Сучавського. — коло Кущих (Храм).
19. Неділя. Всіх Святих. — Тафней (Храм).
26. Нед. — коло Жучкавів.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення. Храмове свято і Архиерейська візитація — Едмвіл.
5. Неділя — Давфин.
12. Неділя. Пресв. Тройці. Храмове свято. — Сифтон.
13. Понеділок. Святого Духа. Храмове свято. — Велий Ривер.
15. Середа. Івана Сучавського — Давфин.
19. Неділя. — Венлав.
26. Неділя. — Пайн Ривер.

Адреса: Бокс 798 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фиша.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер Вознесення — Редвий (Храм).
5. Неділя. — Торсбі (Церковний пікник).
12. Нед. Зел. Свята. — Рейвотер (Храм).
12. Нед. Зел. Свята. — Калмар (Храм) о. Хрусталика.
13. Пон. Св. Духа. — Бойл (Церковний базар).
19. Неділя. — Федора (Храм).
26. Неділя. — Васетна.

Адреса: Скр. 62. — Редвий, Алта. Тел. 10.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1	С	19	Свщмч. Патрикія епископа
2	Ч	20	Вознесення Мч. Талалея
3	П	21	Рівноап. Констан. і Єлени
4	С	22	Муч. Василиска, Маркела
5	Н	23	Св. Отців. і Всел. Собору
6	П	24	Преп. Симеона дивногорця
7	В	25	†3те зн. гол. Івана Хрест.
8	С	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	Ч	27	Свщмч. Терапонта Сард.
10	П	28	Преп. Никити Ісповідника
11	С	29	Препмч. Теодосії діви
12	Н	30	Зел. Свята—Пресв. Тройці
13	П	31	День Святого Духа
14	В	1	Муч. Юстина философа
15	С	2	Вмкмч. Івана Сучавського
16	Ч	3	Муч. Лукіяна, Клавдія
17	П	4	Митрофана митр. Царгор.
18	С	5	Бляж. Константина митр. К.
19	Н	6	Нед. 1. Всіх Святих.
20	П	7	Муч. Теодота Анкир.
21	В	8	Ефрема митр. Антіох.
22	С	9	Кирила арх. Александр.
23	Ч	10	Преп. Силуана схим. Печ.
24	П	11	†Ап. Вартоломея і Варн.
25	С	12	Преп. Онуфрія Великого
26	Н	13	Нед. 2. Муч. Акилини
27	П	14	Смерть кн. Мстислава
28	В	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	С	16	Преп. Тихона Луховського
30	Ч	17	Муч. Мануїла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ТРАВЕНЬ:

22. Неділя самир. — Кигинн. Вечірня 2 год. попол.—Занави. 7-ма год. Вечірня — Андрю.

В кожній громаді рано й по полудні парастаси на гробах.

29. Неділя Сліпор — Довнінг.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесіння — Новий Прут (Храм).
8. Неділя — Виллингдон.
12. Неділя Пресв. Тройці — Кигинн (Храм).
13. Попед. Св. Духа — Виллингдон (Храм).
19. Неділя — Андрю.
26. Неділя — Лужани.

Адреса: Вох 26 — Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Шалмоной
5. Неділя — Дрифтінг Ривер.
12. Зелені Свята — Ленмарк (Храм).
13. Понед. Св. Духа. — Петльора (Храм).
19. Нед. Всіх Святих. — Грендвю (Храм).
26. Неділя. — Роблин-Зелена.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Роблин (місто).
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя — Дрифтінг Ривер (Храм).
10. Неділя. — Ленмарк.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

ЧЕРВЕНЬ:

2. Четвер. Вознесення — Кобвар (Храм).
5. Нед — Денбурі. Глен Елдер.
12. Нед. Зел. Св. — Арран (Храм).
13. Зел. Понед. — Гвайтбін (Храм).
19. Неділя — Дорбен (Храм).
26. Неділя — Стінен.

Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ:

2. Вознесення: УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 1: 1—12. Єванг. Луки 24: 36—53.

5. Нед. св. Отців: Голос 6. УЄ Івана 21: 1—14. Літ. Діян. 20: 16—18 і 28—36. Єван. Івана 17: 1—13.

12. Зелені Свята: Гол. 7. УЄ Івана 20: 19—23. Літ. Діян. 2: 1—11. Єван. Івана 7: 37—52 і 8: 12.

13. Св. Духа: Літ. Ап. Ефесян 5: 9—19. Еван. Матея 18: 10—20.

15. Івана Сучавського: УЄ Івана 8: 1—10. Літ. Ап. 2 Петра 3: 1—18. Єван. Івана 19: 25—27 і 21: 24—25.

19. Нед. 1. Всіх Святих: Гол. 8. УЄ 1. Ап. Жидів 11: 33—40 і 12: 1—2. Єван. Матея 10: 32—33, 37—38 і 19: 27—30.

26. Нед. 2. Голос 1: УЄ 2. Літ. Ап. Римлян 2: 10—16. Єван. Матея 4: 18—23.

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 ST. JOHNS AVE. WINNIPEG, CANADA

Український Релігійний Дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3620 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. — WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1949. — ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1949. — ЧИСЛО (848) 12

ПЕРЕЇХАВ СВОЮ ДИТИНУ

В Маніту Бич, Саск., коло Ватрос, батько переїхав троком через свого синка. Батько, Кларк, скинувши з трока дрова, рушив назад, а там був його 2-літній синок, отже синок згинув під колесами. Батько розумів, що синок бавиться з дітьми деінде.

ЖІНКА ЗГУБИЛА 5,000 ДОЛЯРІВ

В Ванкувері англічанка Фільдгавзова згубила в склепі 5,000 долярів. Це були гроші защаджені працею еі та еі чоловіка впродовж 40 літ. І тих грошей не складали вони до банку, але жінка носила з собою, поки не згубила.

КАМІНЬ ПОЛОМИВ НОГИ

В околиці Давфину, Ман., фармер Моніта звозив каміння на фармі. Його 14-літна дочка вийшла кликати його на обід, чи підвечірок, і коли помагала скидати камінці, один скотився і поломив їй ноги. Дівчину дали до шпиталю.

ЗА ВИРІБ ГОРІВКИ

В Винипегу були засудили за незаконний виріб горівки одного виробника на 15, другого на 21 місяць тюрми. Инші два мали заплатити по 1,300 долярів кожний, а третій 650 долярів. Але апеляційний суд знизив двом до 1,000 дол. кожному, а третому до 450.

ЗНАЙШЛИ БАГАТО ЗОЛОТА

З Йоганесбургу, в Полудневій Африці, є вістка, що там знайшли в землі великі склади золота. З одної тони мало би бути 529 унцій, вартости 18,200 долярів. Так Вільна Полуднева Африканська держава може бути найбагатшою на світі „золотою державою".

5 ЛІТ І 10 БУКІВ

В Винипегу засудили 23-літного злочинця на 5 літ тюрми і 10 буків за рабунок з погрозами. Та апеляційний суд увільнив від буків. Хоч судія МекФерсон заявив, що в деяких випадках буки є конче потрібними.

ХЛОПЕЦЬ ВІДВЕРНУВ НЕЩАСТЯ

В околиці Зенон Парк, Саск., була велика туча, що перервала сіенарський залізничий насип впродовж 50 стіп. Коли 16-літний Роберт Ейпрма це побачив, перейшов по шпелях (тайзах) і шінах, що висіли над водою і біг цілу милю до стації, щоби там дати знати, що сталося. Так вратував він людей від нещастя.

БЛИЗНЮЧКИ ДІОННИ

Травня 28-го, пять сестер близнючок, Діоннів, святкували 15-ліття своїх народин. Батько близнючок заявив, що котрісь з них, або і всі можуть стати монахинями. І мати їх до того намовляє. Релігійне виховання сестер було під проводом монахинь — Сестер Непорочного Зачаття.

СМЕРТЕЛЬНЕ СВЯТО

Вістка з Ню Йорку з 31 травня каже, що підчас свята „Дня Спомину" (Меморіял Дей) згинуло в Стейтах 400 осіб. З того 247 порозбивалися в випадках на дорогах, а 84 втопилося.

Всякі державні свята і в Стейтах і в Канаді визначаються тим, що після них часописи оповідають, кілько людей підчас тих свят згинуло. Це веде до висновку, що це свята смерти. А з релігійними святами ніякі випадки не бувають.

ЗНОВ ПОДІБНІ ВИПАДКИ

14-місячний синок родини Терлецьких, з Мінедоси, Ман., втопився в путнии (ведрі), хоч води було менше половини.

В Гнаденталь, Ман., П. Пенер, стратив контролю і трактор перевернувся, помяв Пенера й експльодував. Пенер згорів до невізнання.

ХЛОПЕЦЬ ВІДБЛУКАВСЯ ВІД ДОМУ

В Істмен, в Квебеку, відблукався від хати 6-літний хлопець родини Фонтенів. Другі хлопці пішли за коровами і він пійшов в мочаристу сторону зарослу корчами. Сотні людей кожного дня шукали дитини по околиці, а 5-го червня, отже тиждень пізніше, шукало 2,500 і дармо. Хлопець був надто малий на свій вік. Дотепер не знайшли.

ЗРОСЛІ БЛИЗНЮЧКИ

В Лос Енджелес, Кал., в родині Джонсів народилися близнючки зрослі головами. Діти здорові. Покищо невідомо, чи близнючки мають оден мозок спільний, чи два і чи можна буде їх розлучити.

ЗГИНУЛО 2 — РАНЕНИХ 19

Червня 6-го зударився автомобіль з басом, отже в автомобілі згинув священик Виліям Аскей, 60-літний, настоятель англіканської катедри в Винипегу, а також його жінка. З пасажирів на басі було 19 ранених, але не дуже. Мабуть експльодувала гума в автомобілі і це звернуло його з дороги. Аскей був визначним чоловіком. Це сталося на північ від Винипегу.

КОТЯЧА СПАДЩИНА

В Сан Дієго, в Каліфорнії, помер професор Колеґії і зоставив дім і 2,000 долярів „для моїх любих котів". Є їх всіх 14. Але його дві дочки вдалися до суду, щоби він котячу спадщину вирішив.

ПОВСТАНЦІ ДАЛЬШЕ ІСНУЮТЬ

Лондонський „Таймс" подавав недавно вісти, які вдалося йому дістати, що повстанчі українські групи існують дальше в Карпатах і на Буковині, а також є повстанці на Кавказі. Вже те, що від кінця війни дотепер не вдалося большевикам повстанчого руху знищити, показує сильну волю поневолених народів опиратися насильству.

ВЕЛИКІ ЛЕТНИЧІ ВИПАДКИ

Вісти з 7-го червня кажуть, що за 24 години в летничих випадках згинуло 95 осіб. Коло Пуерто Ріко згинуло 47. В полудневій Брезилії згинуло 26, коли літак вдарився до гори. В Греції згинуло 22, а між тими військовий генерал. В Каліфорнії згинув летун, коли літак зачепив верх горба.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ АРЕШТУЮТЬ [redacted]

Вісти з Праги говорять, що там комуністи поарештували понад 100 священиків і кожного дня нових арештують. Большевики заснували там Католицьку Акцію, що має заступати Католицьку Церкву, але не звязану з папою. Чехословацька преса числить, що вже 118 католицьких священиків пристало до Католицької Акції, хоч еп. Беран грозить таким екскомунікою.

АРЕШТУВАЛИ 20 МОЛОДИХ

Винипеґська поліція арештувала в Винипегу в кількох днях 20 молодих злочинців, в віку 12 до 16. Вони ділилися на дві групі, що обкрадали і з будинків і з автомобілів, і звідки вдалося.

В тіммже часі трох инших молодих опинилося в шпиталі після бійки в готели, а оден є арештований. Він мав поранити других ножем, зробивши одному 6 цалів довгу рану на лівім боці грудей, другого ранив в живіт, а третого в рамя.

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

І. ДІЄЦЕЗІЯЛЬНИЙ ФОНД.

Девятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 26-28 липня, 1946, вирішив, що обовязок колектування і висилання Дієцезіяльного фонду від Богослужень і поодиноких членів громади спочиває на уряді кожної громади, та що належитість на Дієцезіяльний фонд від поодиноких членів має бути вислана до Консисторії не пізніше, як 1-го липня кожного року.

Пригадуючи хвальним урядам громад міських і парафій повищу ухвалу Собору, Консисторія рішучасно припоручає їм доглянути, щоб вона була належно виконана й належитість від поодиноких членів на Дієцезіяльний фонд вислана до Консисторії на означений час.

ІІ. АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ.

Високопреосвящений Архиепископ о. МСТИСЛАВ відвідає такі громади:

19 червня, неділя — Смокі Лейк, Алта.
26 червня, неділя, — Венкувер, Б.К.
3 липня, неділя, — Вакав, Саск. (посвячення площі СУМК).
10 липня, неділя, — Тиндал, Ман.
12 липня, вівторок, Св. Петра і Павла, — Роблін-Зелена, Ман.
17 липня, неділя, — Годсон Бей Джонкшин, Саск.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

Прот. С. В. Савчук, голова.

Зміст 5-го Числа Православного Вістника з 1924 року

Число 5-те „Правос. Вістника" з 1924 р. було за серпень.

На 1-ій стор. починаєсь велика стаття **Після приміру з Апостольських часів**, яка занимає цілу 2-гу сторону і кінчиться на третій. Говориться тут про Апостолів взагалі; дальше про ап. Павла, що не був впрост покликаний Христом, ані вибраний другими Апостолами, однакож належить між Апостолами до передових.

Говориться про первісне назначування священиків й епископів, поки встановлено правило, що епископа мають поставляти бодай два епископи. Така постанова мала цілею не допускати до надужить при поставлюванні епископів.

Та лихі люде і це правило повернули на зло, — лихі люде зробили з того **„машину для поневолювання самої Церкви"**. І цею машиною послугувалися московські епископи на Україні.

Коли Українці захотіли увільнити свою Церкву з московської неволі, московські епископи, що були на Україні, повинні були сказати:

„По правді ми чужі між вами і нічого нам між вами робити. Не хочете нас, виберіть собі зміж себе кандидатів на епископів, ми вам їх рукоположимо і вернемо назад в свою Московщину".

В московських епископів не було християнського духа і вони виступили проти змагань Українського Народу. Вони стояли на тому, що епископом на Україні має бути тільки москаль. Ховаючись за правило, що „два епископи мають ставити третого", вони поставили українців в таке положення, що: мусите нам покоритися, бо не маєте двох своїх епископів для поставлення третого... Подібне ділялося і на стороні галицьких греко-католиків, де чужі ставили їм епископами, кого хотіли. Та „Господь не дитина, щоби давав себе лиходіям провадити за руку, чи доброю дорогою, чи й в болото..."

На стор. 3-ій є малі статейки: **Що значить бути католиком. — Наш Владика — Прикмети Української Автокефальної Православної Церкви.** Послідна статейка відноситься до Церкви на Україні, і тут наведено вислів „Діла":

1. Сучасна Укр. Автокеф. Церква зродилася й утворила своє існовання революційним шляхом, в боротьбі проти всіх і вся.

2. Вона в деякій мірі перейняла традиції українського православя козацьких часів.

3. Вона виявилася незвичайно поступовою в справі богослужбової мови і в инших менше есенціональних (важних) прикметах церковного життя.

4. Вона являється заборолом (охороною) української нації.

Ще дальше в „Ділі" сказано:

„Без пересади можна твердити, що автокефальна православна Церква під теперішню хвилю може в більшій мірі являється заборолом української національности, як греко-католицька."

На стор. 4-ій є докінчення статті **Рабовання церков і закони католицької церкви**, де наведені приміри, як католицька Церква приказувала переслідувати і переслідувала некатоликів.

Ще є кілька дрібних річей.

На стор. 5-ій продовження статті **Як повстала Українська Православна Церква в Канаді.** Тут говориться, як еп. Будка по наказу з Риму почав домагатися, щоби люде записували церковне майно на власність Церкви католицької. Для цієї цілі зміст інкорпорації в українськім переводі значно перекручено. І корпорація не має застереження, що епископом гр.-кат. Церкви може бути лише українець.

Через те укр. гр.-кат. загал поділився, одні були за еп. Будкою, другі проти. Навіть на гр.-кат. зїзді 1923 р. остро критиковано ту інкорпорацію.

На стор. 6-ій є **Хто були Пророки та Значіння символів і церемоній.** Пророк — первісно значило: бесідник, речник, що говорить від імени Бога. — Що до символів і церемоній, то це: „тіло, в якім релігійний дух проживає".

На стор. 7-ій є: **Жонате духовенство — Архиепископ Теодорович в Винипеґу та — Василіяне роблять польську роботу.** В першій статті перекавано за „Ділом", кілько праці віддало жонате духовенство для добра Укр. Народу, — Бордуляк, Добрянський, Бартошевський, Яр. Левицький, Костельник, Вербицький, Матюк, Нижанковський, Танячкевич, Джулинський і др. — Отже тепер хочуть завести целібат, щоби між духовними українці не мали таких священиків.

Дальше оповідаєсь, як винипеґські українці витали в себе о. Владику Теодоровича в неділю, 10-го серпня. З о. Владикою були о. Савчук та о. Новосад.

Про Василіян сказано, як в Лежайську на відпусті Василіянин на проповіди казав.

„Во імя Бога, во імя катол. Церкви, хочби був і рідний батько, то коли він православний, треба від него відречися.. (За Укр. Голосом, з Перемишля).

Дальше ганьбив нарід; що більше дбає про народні справи, ніж про справи катол. Церкви.

На стор. 8-ій є: **Папа й українці та Хомишин в Ченстохові** — і два вірші.

Про папу подано за львівським „Новим Часом". На приняттю польських студентів папа сказав, **що Львів і Вильно повинні навіки бути при Польщі.** І сказав ще:

„В християнстві і католицизмі обовязує таке правило: той не є повним християнином, хто не є католиком; а не може бути повним католиком той, який не є римським католиком".

З того виходить, що греко-католики не є повними католиками.

Про еп. Хомишина говориться, що він їздив на наради польських біскупів до Ченстохови. А там чейже не радили, як зробити добро Українському Народови.

Про Візитації о. Владики сказано, що мають бути: в Мічам, Саск.; в Ст. Джуліен, Саск.; в Шипинцях, Алта.; в Іспасі, Алта; в Мондер коло Чернявських, Алта.; в Редвей Сентер, Алта.

З НАШОЇ ЩОДЕННОЇ ПОЛІТИКИ

Соціялізм і Комунізм

II.

Соціялізація, яку нині ставлять як конечну основу нового кращого ладу, — **се позбавлювання людей приватної власности.** Це відбирання того, що люде мають; і разом відбирання права мати щонебудь своє власне.

Соціялізація зводить все до того, що держава має людей годувати, одягати, заставляти до праці, і взагалі назначувати, що хто коли має робити і як робити, і тому людям не треба мати своєї власности; і не треба мати свободи вибирати собі, що хто має робити і коли. Держава все упляную, прикаже, і не буде людям клопоту.

Але якраз такий лад був за давних невільничих часів. Невільників одягали, годували, назначували, що вони мають робити і коли, — але люде тії були невільниками. Вони не були свобідні, і їм могла діятися найбільша кривда, але вони не мали сили лиху опертися.

Такий лад є в арештах, в тюрмах. Чоловіка одягають, годують, дають працю, хату, лікаря, — а всеж люде з тюрми тікають. Хоч там нема безробіття, ні визиску, ні журби про працю, ні довгів... Відробив, що кажуть і спокій. Все має, щоби жити.

Все там є, **але нема волі, нема свободи.** Чоловік не може собою розпоряджати. Він є там лише частиною машини, якою держава орудує, — хтось другий орудує. Як чоловік орудує конем, або [illegible]

А боротьба людства, боротьба народів продовж віків **велася не за здобуття хліба і безжурного життя, але за здобуття волі, за здобуття свободи. За усунення того, щоби хтось другий розпоряджав чоловіком.**

Та лихо в тім, що вільний чоловік не цінить волі. Він замало стоїть на її сторожі, і готовий її зречися, або заміняти за менше важні справи. Готов зречися „первородства" за миску „сочевиці". Доперва опинившись в неволі, він повторяє слова Шевченка: „Немає гірше як в неволі про волю згадувать..."

Кілько прямірів нині знаємо, що їхав з Канади большевик до Росії радіючи, що там все дасть йому держава, а опісля тікав з Росії оскільки вдалося, або писав (оскільки також вдалося) розпучливі листи. Томуто обережні поклонники Росії до тої Росії не їдуть. Там нема приватної власности і нема волі.

Скаже хтось: В соціялістичному ладі вибереться добрий, справедливий робітничий уряд, а він нікого не схоче кривдити...

Це балачка для балачки, — балачка нерозумних, або тих, що хочуть народ поневолити.

Те, що хтось назве себе соціялістом, не є ще запорукою, що він гідний чоловік. Він може мати скриті цілі; він може мати вироблені пляни на поневолення людей, — а добрим показувати буде себе до часу, поки не досягне цілі.

Які золоті гори обіцювали большевицькі верховоди в Росії, доки не взяли всего в руки. Земля працюючим, широка воля, не буде визиску, не буде кривди нікому, всі будуть „товарищі"... А що вийшло? Вийшла „залізна куртина", штучні голоди для винищування людей, невільничі табори, — кругом неволя. Така неволя, що навіть тутешні комуністи не хочуть до тої неволі їхати. А хто може, то тікає з тої неволі куди очи несуть.

Росія, це довершений соціялізм.

• • •

Візьмімо на увагу ще одно: хто є нині в проводі соціялістичного руху, — чи звичайний малописьменний, малововчений робітник з вулиці? Ні! В проводі є люде з висшим шкільним і політичним вишколом, нераз люде з иншого народу, отже деякі з них можуть одно говорити всім, а друге говорити лише в гурті таких, як самі; з одного боку можуть говорити з робітниками, щоби дістати їх піддержку, а з другого можуть належати до гурта тих, які хочуть світ взяти в руки. Такі можуть бути висланниками тої висшої політикуючої, а загалом невидної і незрозумілої кляси, яка хоче запанувати над світом.

А на чолі того, хто зве себе соціялістом, не написано, що він для самого себе думає.

До того ж люде є людьми, хоч як би ми їх звали і яких титулів їм не давали би. Жадоба власти, жадоба панування є вроджена всім, і коли приходить

нагода до панування, то і в соціялиста вона може проявитися в найширших розмірах. Без нагоди і лютий Нерон не був би Нероном, і Наполеон не був би Н[illegible]

І томуто візьміть з вулиці пересічного чоловіка, що голосно нарікає на кривди, на визиск, на несправедливість, і дайте йому нагоду, а можете мати з нього і Нерона, і Наполеона, і кривдителя, і визискувача, і властителя невільників.

• • •

І томуто людям треба бути завсігди і всюди обережними. Їм треба мати в руках інструменти для забезпеки, — дійсні інструменти, а не виголошувані словами, або писані лише на папери. Для забезпеки треба мати дійсну зброю в своїх руках.

А такою зброєю є лише **приватна власність, — і матеріяльна, і забезпечена встановленими законами особиста свобода.**

Лад, в якім загал все те має, дає людям силу і забезпеку. Люде можуть орґанізуватися, радитися, всякі справи розбирати, страйкувати, творити спілки і робити пляни на поліпшення. Вони можуть вглядати в адміністративні державні справи і справляти на краще, що треба і можна справити.

Ще одно... Людям треба мати широке і здорове розуміння загальних справ, які має весь загал краю, а не лише одна кляса. Нинішна „клясова свідомість", це вузка свідомість, однобока, яка засновуєсь не на дійснім знанню, не на розумінню життя, але на чисельній, отже на фізичній силі. Нас є тільки сот тисяч, отже виборюймо для своєї ґрупи, чи кляси, чого хочемо... Але і таке виборювання можливе лише так довго, як довго в руках є приватна власність, — і матеріяльне майно й особиста свобода.

Відобрали би від людей приватну власність, то разом з тим відобрали би свободу, а без того і міліони людей не мають ніякої приватної, чи особистої сили. Яку силу має той, кому видають поживу, чоботи, одежу?...

ВИРИВКИ ЗІ СПОМИНІВ

I.

Відомо, що живі дійсні приміри найкраще вчать, а власне в Споминах буває багато добрих примірів. І тут вибрано дещо зі Споминів свящ. О. Пристая, що вийшли в 4-ох томах п.з. „З Трускавця у світ хмародерів", у Львові, в роках 1933—1937.

Згадані Спомини мають багато чого интересного і навчаючого, а що головне в них, то щирість самого автора відчуваєсь з кожної сторінки споминів. Він, як греко-кат. священик, згадує багато такого, що священик проятий занадто католицьким духом, того ніколи не згадавби. Автор чув себе найперше українцем і слугою Церкви свого Народу, отже справа католицизму стояла в нього на другім місци.

Родився він в Трускавци, в Галичині, як селянський син; був священиком в Галичині; в 1907 р. виїхав до Америки, де душпастирював в багатьох громадах. Помер перед кількома літами. Свої Спомини писав мабуть понад 10 літ. І тут з них подаємо деякі місця.

• • •

В 1891 р. о. Пристая призначили перший раз до Підгірців, Золочівського повіту, в Галичині, де він мав помагати тамошному старому, слабому священикови, П. Корчинському. Про Корчинського читаємо в Споминах:

„Сам з роду поляк. Але змінив свій латинський обряд, бо по закінченні богословських студій хотів оженитися. Але хоч приняв наш обряд та хоча висвятився на греко-католицького священика, проте залишився поляком: був надалі великим польським патріотом. А крім того явно ставився ворожо до греко-католицького обряду й до українського народу. Також його рідний брат Павло змінив обряд і був гр.-кат. душпастирем в Сасові."

Коли готовилося польське повстання проти Росії, то Корчинський дуже помагав повстанцям і заохочував українців, щоби до польських повстанців записувалися. Розуміється, що українці його не слухали.

„Корчинський говорив до мене тільки польською мовою — каже автор — заявивши просто, що по руськи говорять лише селяне. А інтелігенції слід говорити культурною мовою."

Свому помічникови, о. Пристаєви, дав Корчинський дві кімнатці на мешкання і 17 золотих („ринських", як тут 17 долярів) на місяць, а дохід з хрестин, похоронів, Служб Божих, Парастасів і Мировання мав йти Корчинському. Отже тих 17 золотих мало вистарчати на прожиття о. Пристая і його дружини. А тут треба було купити бодай дещо до кімнат — ліжка і друге конечне.

Громада була крайно занедбана. Корчинський поза Богослуженням нічим не інтересувався, а навіть Вечірню правив зараз по Службі Божій. Тай радив свому помічникови:

„Передовсім з хлопами здалека, бо хлопи, то дурні барани, нічого не розуміють, не дадуть себе нічого навчити. Дуже невдячні хами! Нехай пан (так він титулував о. Пристая) говорить на горі (де жили поляки) тільки по польськи, а на долині (між українцями) по польськи і руськи..."

А яким був Корчинський, то: „Консисторія знала о. Корчинського, наче зламаний крейцар..."

• • •

ЩИРІСТЬ ЗА ЩИРІСТЬ

Щоби не дармувати, як Корчинський радив, Пристай почав вчити церковного співу і так повстав гарний хор.

Коли ж селяне довідалися, що він дістає місячно лише 17 золотих, і приїхав сюди лише з двома валізками, хоч на стацію за ним виїхало було 5 фір; та як побачили його щиру працю, то — „й вони принесли йому свої прості й чисті хлопські серця..." Почали селяне за щирість щирістю віддавати. І так:

„Одного ранку прийшла війтиха, Загоруйчиха, і принесла повну кобелю (кошик) божих дарів: разовий житний хліб, гарне й пахуче масло, дві головки капусти і слоїк меду.

„Другого, або третого ранку зявилася в нас Фещурка й обдарувала нас сиром, цукром, запашним книшом. Згодом не було дня, щоби не прийшла яка небудь з ґаздинь. І так було цілий рік, доки не покращало наше матеріяльне положення. Ці дари були тим миліші, що їх приносили нам без жадної примуки та зі щирим серцем. Тоді я пізнав серце українського народу та навчився його цінити... Я постановив працювати для мойого народу ціле своє життя і за цю працю не ждати заплати на землі..."

Дальше читаємо в Споминах, що коли вже в церкві був гарний спів, коли прибрано дотепер занедбану і запущену церкву, то навіть дійсні поляки приходили до церкви, хоч там був костел і польський ксьондз. А якась визначна полька, Юхновичева, вийшовши з костела і побувши в церкві на Богослуженню, сказала Пристаєві, що: „Ксенже пробощу, я сєн дзісяй бардзо згоршила" (дуже стала невдоволена) — з костела, де все дуже капарно робил[illegible]

Так люде за щиру працю вже відразу відплачувалися такою ж щирістю.

75-ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ ВИНИПЕҐУ

В понеділок 6-го червня почалося в Винипеґу святковання 75-літного Ювилею Народження Винипеґу.

Першого дня був зладжений величавий парадний похід головними вулицями Винипеґу, якому приглядалося коло 200,000 людей. Йшло військо, грала музика, були в поході ґрупи ріжних народів, що мешкають в Канаді з їх культурними декораціями, отже була й українська ґрупа; окремо були зложені сцени, що представляли життя Винипеґу в початкових його роках та розвій того життя.

Коли стояти на одному місци, то згаданий похід йшов мабуть цілих дві години.

На це свято приїхало багато туристів також зпоза Канади, не згадуючи канадійців.

В другі дні святковання були всякі вистави, концерти і т. п.

Перед 75 літами Винипеґ був малим селом. Коли перші українці почали сюди приїздити, він був ще малим містом, вулиці були вимощені деревляними „ковбками", хідники деревляні. Трамвай (стріткара) переходив поверху через сіліярські шини, яких було мабуть дві парі. Нині винипеґ має понад 300 тисяч населення.

Винипеґ, це осередок Канади й осередок, де українці, приїхавши до Канади, в „іміґранті" (в Іміґраційнім Домі) на якийсь час спинялися. Тут же і культурна українська перша праця мала свої початки. Винипеґ і нині є осередком, де найбільше українських передових інституцій в Канаді знаходиться.

Отже самим вже українцям Винипеґ багато чого в часі цего святковання пригадує.

ПІСЛАЛИ РОСІЇ АТОМІЧНІ ПРИЛАДИ

Федеральне Слідче Бюро в Вашинґтоні довідалося, що 1947 р. зі Стейтів вислано до Росії цілі скринки всяких приборів до виробу атомічної бомби. І вислано без урядового дозволу і попри портових урядовців. Ті річи забрав російський корабель. Такий же ладунок в 1948 році забрано з корабля „Мурманськ", а инший задержано в порті в Клермонт, Н.Дж. Значиться Росія має те, що й Америка.

ПАРИСЬКІ НАРАДИ НЕ ЙДУТЬ

В Парижі йдуть наради міністрів Англії, Росії, Америки і Франції. Коли поставлено питання про управу Берліном, то Росія домагалася сама таких прав, як всі три инші держави разом мають, отже наради знов застрягли.

ІМІҐРАЦІЯ З АНГЛІЇ

Від 1-го квітня, 1947, до 31 березня, 1949, приїхало з Англії до Канади англійців — 21,014 чоловіків, 26,002 жінок та 11,489 дітей нижше 12 літ. Разом 58,505.

ПОМЕР БРАТ КОРОЛЕВОЇ

В Скотляндії помер 25 травня найстарший брат Королеви Єлисавети, князь Стратмор, 64 років. Королева, що має тепер 48 літ, мала двох братів.

„ВІСТНИК“
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб“.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per [redacted]
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

БІЛЬШЕ СВІТЛА НА СПРАВУ

Була в „Вістнику“ стаття про „Свідків Єгови“, що хоч вірно, але дуже загально говорила про їхню роботу, а тут я постараюся кинути на цю справу більше світла.

Єговісти, це бувші „Студенти Біблії“, „Руселісти“, „Нарід Надходячого Тисячліття“, „Непохитні“ (Стедфестерс). Назви ріжні, але робота та сама.

Рух цей почався в роках 1872—1876, в Пітсбургу, Па., в Стейтах, а почав його Чарлз Т. Росел, що був тоді ще досить молодим послугачем в крамниці свого батька. Він на власну руку розбирав Біблію, читав инші книжки і вкінці створив нову науку.

Покинувши працю в крамниці, він став „пастором Роселом“ і почав проповідувати.

Щоби набрати собі більше поваги, він голосив, що він є одним з сімох ангелів, про яких говориться в „Відкриттю Івана Богослова“.

Росел був або хитруном, що використовував людську короткозорість, або чоловіком з викривленим розумом. Його особисте життя не було дуже святе. Його жінка з ним розвелася, і вина була за Роселом. Він продавав фармерам „чудесну“ пшеницю по 60 дол. бушель, отже фармері дали були справу до суду і суд признав Росела винним. Вмер Росел на залізничім поїзді 1916 р., маючи 64 роки життя.

Він написав багато книжок і памфлетів, створив величезне друкарське видавництво, заінкорпорував „Вартову Башту“ (анг. Вач Тавер), як орган цього руху; та Біблійне Товариство, в Пенсильванії 1884 р.; „Вартову Башту“ та Біблійне і Трактатне Товариство в стейті Ню Йорк 1909 р.; також Товариство Міжнародніх Студентів Біблії Злученого Королівства, в 1914 році.

По смерти Росела його місце заняв його правний дорадник, Джозеф Ф. Рутерфорд, що назвав себе судією. Він дещо позміняв в науці Росела. Справу з сімома ангелами закинув. Росел був оголосив, що 1914 р. буде кінець світа, чи кінець дотеперішнього світового ладу, опісля пересунув на 1916, то на 1918 рік. Опісля вже Рутерфорд пересував на роки 1920, 1924, 1928. Розумним людям вже ті пересування показали би, що таким пророкам не можна вірити, але нерозумним це байдуже.

В 1931 р. Рутерфорд переміняє „Міжнародних Студентів Біблії“ на „Свідків Єгови“.

Рутерфорд правив усім, як дійсний диктатор. Написав багато чого, що його поклонники вважали і вважають словом самого Бога. Вмер в січні 1942 р. По його смерти президентом всіх трох інкорпорацій став Натан Гомер Кнорр.

А тепер розгляньмо науку Єговістів.

Їх наука говорить про два царства — царство сатани і царство Єгови (жидівського Бога). До царства сатани належать Релігія, Торговля й Уряд. Каже наука еговістів: „В правлінні світом чорт завсігди вживав трох способів між людьми, релігійности, купецтва і політики, і ними тримав людей під контролею“. (Чуїінг).

Росел, Рутерфорд і Ко. заявляли, що вони не мають релігії, яка була би означена, як в других вірах. „Ми віримо в Біблію і це наша віра“. Та наділі вони разом з Біблією і Єговою, і з осуджуванням християнства стоять при жидівській релігії. Релігії не признають лише в відношенню до християн. Ще вислови:

„Сатана, діявол почав (релігію) в Едені (в раю)... Політики говорять про „більше релігії“. Однакож скоро прийде час, який не скаже, що треба менше релігії, але, що не треба жадної релігії. Бог Єгова закінчить це, — ту нечисту річ, що звесь релігія.“ (Теократик Ейд Ту Кінгдом Поблишерс).

Чи большевизм не йде по тій самій лінії?

Про чоловіка вчать еговісти, що чоловік не має безсмертної душі, бо „несмертельність душі“ чортівська річ. Коли чоловік вмирає, то і тіло і душа. Але колись Бог його воскресить — хоч не те тіло і не ту душу. (То це не буде воскресення, бо воскресення чого, коли не того тіла чи душі, що була?)

Про Пресвяту Тройцю еговісти висловлюються найбільше зневажливо, як і про християнство. Кажуть:

„Наука про Тройцю позичена від віри в чортів (від демонізму)“. (Лет Гад Би Тру).

„Нехай ті з чортівської релігії мають свої баламутні догми про Тройцю, про безсмертність, пекло... і нехай пробують єднатися, коли хочуть“. (З одної летючки).

Про Христа кажуть: „Як голова ангелів і найблизший до Отця, він (Христос) був відомий, як Архангел Михаїл“. (Атонемент). — Значиться, Христос був колись Архангелом Михаїлом.

Про купецтво і багацтво говорять в такім тоні, щоби виробляти ненависть бідніших до багатших. Про уряд говорять, — що на руїнах всіх держав має повстати теократичний (Богом-правлячий) уряд, де Єгова буде правити всім через своїх пророків, як було між жидами в Старім Завіті.

Єговісти з своєю наукою влізливі і крикливі. Вони мають багато всякої літератури, однакож покищо невідомий такий їх підручник, де головні основи їх науки були би зібрані і розумно та доладу виложені. Нема чогось такого, що можна би назвати їх програмою. Все, що є, то на ріжні лади перемелювана балаканина, яка зводить все до того, що вийдуть бунти, і революції, які знищать теперішний лад і над світом запанує одна сила — Єгова зі своїми пророками, під якими, як можна висновувати з їх писань, треба розуміти лише жидів. Вони б то мали цілий світ взяти в руки. З другої сторони їх проповіди нагадують большевицьку пропаганду.

Иншого висновку при розгляданню їх літератури я не можу зробити.

Може я помиляюся, але говорить приповідка: „Як тя видять — так тя пишуть; як тя чують — так тя судять“.

Неєговіст.

ЗГОРІЛО ДВА ФАЄРМАНИ

В Буенос Айрес, в Бразилії, згоріла велика ткацька фабрика, при чім згоріло двох фаєрманів, а 5 було ранених. Огонь заподіяв шкоди на 10 мільонів долярів.

ВУЛЬКАН ПОЧАВ ВИБУХАТИ

На острові Сицилії почав вибухати вулькан, Стромболі. З нього почали течи річки ляви. Послідний його вибух був в вересні 1946 року.

ЧОГО ТРЕБА В ДОМАШНІМ ВИХОВАННІ

Недавно знов англійські часописи присвятили багато уваги тому, що між молодими є щораз більше злочинців. З кожним днем йде не до кращого, але до гіршого. В цім місци життя не йде вперед, але назад.

І тепер що більше підносять, то конечність рішучости в вихованні. Треба молодих тримати сильнійше в руках, а винних треба болючійше карати. Навіть буками. Такі голоси тепер чути.

Підносяться закиди, що нема рішучости і твердої руки в судах, де судять молодих; що в самих поправчих заведеннях так поправляють, що наділі ще гірше псують.

А що вина в першій мірі спадає на доми, а дальше на школи, це вже стара історія. В домах дають розпуск; школи вчать лише всякої механіки...

Словом, — всюди попуск, мягкість. Люде руководяться головно почуваннями, а не розумом, не здоровим розсудком і рішучістю. А наслідки того — злочинність.

Хоч українське життя послугуєсь ще в найбільшій мірі українською практичною фільософією життя, хоч в тутешнім українськім світі є ще принцип карности, то всеж і сюди вже залізає отта чужа мягкість, та нерозумна надмірна чутливість (сентиментальність), а з тим нахил до розпуску та байдужости.

Не треба закривати того, що тепер щораз більше українських імен бачимо в часописах між молодими злочинцями. Давнійше того не було. А мабуть є їх ще більше, коли пригадаємо, що деякі змінюють свої імена.

* * *

Чужих ми не направимо, але себе і можемо і мусимо поправити. Себе мусимо тримати в руках і вести себе так, що коли б цілий світ сходив на манівці, ми повинні йти віддавна знаною простою дорогою. Отже треба нам знати де причина лиха

Що до українців, то мабуть на першім місці відчувається вплив асиміляції. Вона забирає дитину з дому і не заведе дальше, як на вулицю. Дасть їй лише англійську мову, дасть те, що вулиця має, а більше не дасть нічого. Бо і не може дати. Не дасть родинно-культурного виховання, не дасть народно-культурного, отже твердого морального виховання. Дитина стає чужою для батьківського дому і його культури, але природно неможливе, щоби вона звязалася з чужим домом. Хто рідного батька покинув, той чужого за батька не візьме. Така дитина позбавлена родинних впливів, родинної традиції. Позбавлена впливів тої здорової культури свого народу, що сама розвивалася впродовж віків і виховувала десятки поколінь. Виховувала нарід.

Отже чи далеко до злочину дитині, яка всего того позбавлена? Що має її здержувати, — шкільна геометрія, чи альгебра, чи географія, чи спелінг? Чи сама англійська мова?

Що діти англійської мови вчаться, це добро. Ще більше добро було би, коли б дитина навчилася добре і чотирох мов побіч української.

Але лихо, коли родичі думають, що сама англійська мова дуже піднесе їх дитину і зробить розумною, і тому дитина може українську мову занехувати, занедбувати, легковажити. Може її цілком не вміти. Вона без неї обійдеться. Це окремо веде дитину до відчуження від родини, від свого народу, від своєї культури, і заводить лише на вулицю. Такий вихованок стоїть низше віж пересічний українець і ніж пересічний англієць. Такому вихованкови всюди „вітер в полю“. Безрідна дитина!

Маючи це на увазі батьки повинні пильно дбати, щоби вчити дітей найперше всего свого, щоби всюди ставити на перше місце своє, щоби вчити дітей своє шанувати і обороняти, а тоді будуть з них розумні і культурні люде. Буде те, що казав Лорд Твідсмюр: „Будеш добрим українцем, тоді будеш добрим канадійцем“. Це буде і добрий українець і добрий канадійський громадянин, а не безбатченко з вулиці.

Дальше треба, щоби в родині була карність (дисципліна). Від колиски не дозволяти дитині того, що уважаємо недобрим. Не давати всего, чого вона лише забагне. Не дозволяти того, до чого вона напирається.

Треба поступати обдумано, розумно і рішучо. Не руководитись лише мягкими почуваннями. І не оглядатися на те, що инші не так роблять. Треба руководитись своїм власним розумом. Це важнійше, ніж малпувати чужих. А дехто малпує думаючи, що він себе тим підносить. На ділі він себе понижує

Раз розпущену дитину тяжко опісля спинити. Відомі випадки, де посилає батько синка до Інституту, а може і Колегії, і каже: „Може ви з нього що зробите, бо я не можу з ним вже ради дати...“ Але і тут ради не дадуть. Кого дім виховав на каліку, того чужі вже не вилічать. Се треба памятати.

Згадано, що між молодими злочинцями є українські імена. Які другі причини до того не були би, то всеж є одна, за яку дім відповідає, — в домі не було розсудку, не було доброго приміру, не було добрих вказівок дітям, не було доброї поради, не було карности, не було розумної твердої рішучости. Була байдужість, був попуск. Роби що хочеш, йди куди хочеш, будь яким хочеш...

Дім в розумних людей, це школа в найточнійшім того слова значінню. Тут можуть виховуватися святі, можуть виховуватися великі патріоти, великі громадяне. Їх можна тут виховати. Але можна виховати і злочинців.

Хто буде мати це на увазі, той заведе в своїм домі такий лад, що з його дому вийдуть гідні сини, гідні дочки, гідні українці, а тимсамим гідні канадійські громадяне.

ЗГИНУВ ВІД ҐАЗУ В КЕРНИЦІ

В Торигня, Ман., 24-літний робітник Ралф МекҐреґор копав керницю в фармера Донея. В пятницю 10-го червня вживали при копанню динаміту. Коли другого дня МекҐреґор поліз до керниці, то зараз крикнув, щоби його витягати. Коли його витягнули майже на верх, він стратив свідомість і знов впав 10 стіп глибоко. Тоді поліз до керниці фармер, щоби ратувати робітника, але там стратив свідомість. За ним поліз його син і з ним подібне сталося. Вкінци всіх трох витягнув хтось, але робітника, що був там найдовше, не вдалося привернути до життя. А батько і син жиють.

КІТКА ДІСТАЛА 1,000 ДОЛЯРІВ

В Елизабет, Н. Дж., померла 70-літна Ґеорґіна Крем, і зоставила 9-літній кітці тисячу долярів, щоби осиротіла кітка могла спокійно дожити віку. Є люде, для яких коти є найважнійшою справою.

ПОЧТА ДО КИТАЮ СПИНЕНА

Канадійський почтовий уряд оголосив, що почта до Китаю спинена, крім трох провінцій — Фукіен, Квантунг і Квангсі.

СЛОВО НА РІДВО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

„Він буде великий у Господа і йтиме перед ним, щоб навернути невіруючих до мудрости праведників“. (Лука 1: 15—17).

Кожного року 24 червня церковного (7-го липня звичайного) святкує Український Нарід память великого Пророка, і вже послідного з пророків, Предтечі Хрестителя Івана. Про нього сам Христос сказав: „Істинно кажу вам: між народженими від жінок не було від Івана Хрестителя більшого“. (Мат. 11:11).

Іван Хреститель зявився якраз на переломі Старого і Нового Завіту, — саме на межі, коли кінчалось дохристіянське життя, а мало початися життя християнське

Зявився Іван Хреститель тоді, коли Христос мав почати свою місійну працю між народом. Обовязком Івана Хрестителя було приготовити людей на прихід Спасителя, приготовити до приняття Його науки.

Іван Хреститель кликав нарід до покаяння кажучи, що: „Приближилося Царство Небесне. Я хрещу вас водою на покаяння, а за мною йде сильнійший від мене, якому я негідний розвязати ремінців Його обуви; Він буде хрестити вас Духом Святим й огнем“. (Мат. 3: 2, 11).

— Та хоч Іван Хреститель говорив про Царство Небесне, Царство з новою наукою, з новим ладом, то сам він мало бачив, як те Царство починало розвиватися. Він довго сидів в вязниці і лише душею і думками відчував те нове Царство. Вкінци на приказ царя Ірода йому відрубали голову

В Старому Завіті Мойсей провадив свій нарід з неволі до вільного життя. На початку Нового Завіту таким проводирем був Іван Хреститель, — та він вже прокладав дорогу не одному народови, а всьому людству, отже був він важнійшим, ніж проводир старозавітний.

Вже в перших часах християнства память Івана Хрестителя святковано дуже врочисто. Багато говорить про Рідво Предтечі св. Іван Золотоустий в своїх проповідях. Блаженний Августин проповідуючи в день Рідва Івана Хрестителя, говорив

„Нині святкуємо день народження св. Івана, а можна сказати, що така честь не віддається ні одному святому. В цілім християнськім світі святкується і поважається лише день народження Господа і св. Івана“. (З того виходить, що в тім часі Свято Рідва Пресвятої Богородиці не було ще загально принятим).

Разом з Іваном Хрестителем Свята Церква згадує і його праведних родичів, Захарію і Єлисавету. І пригадує ту велику подію, коли ангел звіщав Захарії, що народиться йому син, який „Буде великим перед Богом і буде навертати непослушних до мудрости праведних“. (Лука 1: 15—17).

І томуто свято памяти Івана Хрестителя дає нам багато пригадок і багато науки для нашого життя.

о. Митрат Іван Данилюк.

* * *

НАРОДЖЕННЯ СВ. ІВАНА В ЕВАНГЕЛЬСЬКІМ ОПОВІДАННЮ

Був за Ірода царя священик Захарія, а жінка його звалась Єлисавета. Були вони люде праведні і пильно хоронили Заповіди Божі. Та не мали вони потомства.

Коли ж одного разу при Богослуженні Захарія увійшов в церкву кадити, зявився йому ангел. Настрашився Захарія та ангел сказав:

„Не бійся! Твоя молитва вислухана і твоя жінка народить сина і назви його Іваном. Буде тобі радість велика і многі будуть ним тішитися. Він буде великим перед Богом“.

Каже тоді Захарія: „Як це може бути? Ми старі, а в старих дітей не буває“. — На те ангел:

„Я Гавриїл, що стою перед Богом і мене післано звістити тобі. А що ти не повірив, то будеш німий аж доки син не народиться.“

Коли ж Захарія вийшов до народу, то лише руками показував, бо не міг вже говорити.

Якже дитина народилась, то хотіли назвати її іменем батька, отже Захарією, але мати хотіла назвати Іваном. Коли ж запитали батька, то і він написав, що сина треба Іваном назвати. В тій хвилі він почав говорити. І предвидів він, що син його буде великим між людьми, і це висловив кажучи:

„Ти дитино пророком Вишнього назвешся: ходити будеш перед лицем Господнім, готовити дороги Його; щоби засвітило світло сидячим в темряві і щоби справити ноги наші на дорогу спокою...“

Дитина ж росла та міцніла духом, пробуваючи в пустини, отже на самоті, де могла свобідно його пророча сила розвиватися.

Таке читаємо про Рідво Івана Хрестителя в Евангелії Луки.

ПОЛОЖЕННЯ В КИТАЮ

По більше, як тижневій облозі, комуністи забирають найбільше місто в Азії, — Шанґгай, що має 5 мільонів мешканців. З усего видно, що цілий Китай опиниться в руках комуністів, отже Москви. А за Китаєм прийде черга на цілу Азію. І значуче, що ані Обєднані Нації, ані Стейти не дуже тим клопочуться. А та байдужість, це якраз поміч комуністам.

КОМУНІСТАМ ДАЮТЬ СТИПЕНДІЇ

Комісія Атомної Енергії вибрала була 100 найспосібнійших студентів для науки при видобуванні атомної сили. Кождий студент діставав від держави 1,600 дол. підмоги. Опісля показалося, що між студентами є комуністи. Голова Атомної Комісії, Ліліенталь заявив, що Америці не пошкодить, коли комуністи студенти будуть знати атомні тайни.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня“.

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

[redacted]

(На основі дійсної події).

Тоді лише почали українці до Канади приїздити.

Було це 1898-го року, як в часі Зелених Свят приїхала з Галичини родина, чоловік, жінка і троє дітей, — Степанко, Марія й Ольга. Степанкови було 12 літ, дівчата були молодші. Батько звався Мирон, мати Івстина. Походили з Жовківського повіту.

Мирон був свідомим чоловіком, — щиро релігійним і в усякій справі рішучим. Вмів довго обдумувати і важити справу, а коли вкінци рішився на щось, то не можна було його постанови змінити.

Поселився Мирон на фармі в одній манітобській околиці, лісистій, де вже застав кілька українських родин. За час прибуло більше і так повстала там українська громада.

Працював Мирон щиро, як усі тоді працювали. Ходив на заробітки, щоби було чим своє господарство розвести І за рік, два, три він вже почав ставати на ноги Працював розумно, то і доля йому щастила. Другі фармері позаді його лишалися.

Про дітей Мирон дбав окремо. Вчив свого письма, оповідав про свій нарід, розказував пригоди зі свого та людського життя. А коли збудувалася церква, посилав Степанка вчитися церковного співу в місцевого дяка.

Словом — розумним чоловіком був Мирон.

Коли Степанко підріс, то і він ходив на зарібки, головнож літом. Заробить грошей і батькови приносить. Велика поміч на дорібку.

Та зауважив батько, що Степанко що дальше, то вертається вже не тим, що був. Щораз більше впертий, більше зарозумілий. Вже батька не поважає, як колись. Вже і грошей приносить менше. Вже йому рідний дім ніби стає байдужим.

І так воно було. В молодих і розум молодий і вдача молода, — молодого легко повести куди не треба.

Працюючи далеко від дому, Степанко звязався з легкодумним товариством і цілком йому піддався. Разом з ним в вільнім часі пив, грав в карти, байдикував. Словом — широка там воля. Цілком зледащів добрий хлопець. І батько і мати тепер йому байдужі, бо хто вони?

Коли раз вернувся додому, почав йому батько на розум говорити, що нехай Степанко держить себе в руках, це ж для його власного добра, але Степанко і слухати не хотів. Він наговорив батькови, чого батько не сподівався і забрався не прощаючись.

Заболіло це батька і він довго над тим роздумував. Що робити? Як лихо спинити? Але відповіди не знайшов.

* * *

Надходила осінь і Миронова дочка виходила замуж. Дали знати про те Степанкови і він приїхав. І здавалося батькови, що Степанко ніби змінився на краще. І чому би ні, — адже батькове слово не повинно марно пропасти.

Коли після весілля Степанко вертав до роботи, каже батько:

— Маєш тут 257 долярів, отже будеш в місті, так поплати, що я там винен... — І він розказав, кілько заплатити за віз, кілько за косарку, та ще дещо.

Та якже батько здивувався, коли за час дістав листи з пригадкою, що час за сее і тее платити. Виходить, що Степанко нічого не заплатив.

Невдовзі батько довідався від людей, що Степанко в місті пиячив відіздиваючи. А невдовзі довідався від тих, що з Степанком працювали, що він там уже не працює, але забрався хто знає куди. А забираючись ще казав:

— Батько скупий такий!... Хиба я дармо в нього працював, тай ще зароблені гроші йому давав? А коли тепер я взяв гроші, які він дав, то я взяв своє. Мені ще більше належиться...

Дуже це Мирона заболіло. Він же свого батька шанував і дбав про батька та матір, доки вони жили, дбав більш, ніж про себе самого. А тут його син...

Мовчав Мирон і лише передумував. Днями і ночами думав, що йому робити. Вкінци каже жінці:

— Таке і таке сталося... Не можна нам тут довше жити. Треба все продати і забратися в инші сторони...

Жінка аж перестрашилася і каже:

— Що це ти? Молоде — дурне, а стане старшим, то розуму набереться. Вернеться і все буде добре... Куди ж нам забиратися?...

— Ні, — каже Мирон, — я все довго передумував... З чим вернеться? Чого вернеться? Латати те, що понівечив? Чи щоби забрати решту того, що маю? А я мав би тут сидіти і чекати на його поворот? Чи легке таке чекання? Ні! Отже легче мені буде, коли заберуся...

Не помогли жінчині вговорювання, ні плачі. Мирон з поспіхом продав все і забрався кудись, не кажучи нікому з громадян, яка була до того причина. Говорив, що там десь є для нього несподівана нагода набути вже вироблену фарму, з будинками, і за розмірно невелику ціну. І люде вірили, а може й завидували.

* * *

Зима того року була пізна, і як вже упало трохи снігу, зявився в околиці Степанко. Та як його це приголомшило, коли прийшовши на батьківське подвіря довідався, що тут живе хто другий. Батько все продав, — а куди саме забрався, ніхто не знае. Навіть замужна його сестра не могла йому того сказати. Говорила, що батько напише.

Аж тепер Степанко зрозумів, що сталося. Це він вигнав батька хто знае куди. Це не батьків вчинок, але його. Це він знищив те, що було йому рідне і найблизше на світі. Це його гріх.

Побув він кілька днів в сестри, бачився зі знакомими, але чув, що тут вже немае для нього місця. Він тут більше, ніж чужий, він злочинець.

І його совість батька виправдувала. Що ж іншого міг батько зробити? Чекати на сина ледащицю?

З такими почуваннями забрався Степанко з околиці, не кажучи рівнож куди забираеться. Не знайшов своїх, так забираеться знов між чужих.

* * *

Забрався він туди звідки прийшов. А зустрівши знакоме товариство, він з горя та сорому почав нудьгу запивати. Промарнував і те, що при собі мав.

А товариство було мішане. Були ледарі зі своїх, а більше було знакомих чужих. І ті при одній такій забаві набили Степанка, тай ще назвали чужинцем і заволокою.

— Ти хто, — казали вони, — з якого світа до нас зайшов, чорний приблудо?

І це заболіло Степанка ще більше, ніж самі побої. Він аж тепер відчув, що він справді приблуда. Чоловік без роду, без близьких, без рідних. Свої були, та він їх відрікся, нагнав від себе...

Й опинившись на самоті, він гірко заплакав.

* * *

- Забрався батько хто знае куди — подумав він, — а тепер мені треба забратись також куди очи несуть. Туди, де мене ніхто не буде знати і я нікого.

І щоби бути далеко від знакомих, він забрався до Саскачевану і найнявся в заможного українського фармера до роботи.

Та це вже був не той Степанко, що колись. Це вже був статочний парубок. Хоч і робітник, але став членом місцевої церковної громади та Народного Дому. Це вже був громадянин. А що мав гарний голос і знав трохи церковний спів, то і в церкві співав між дяками. Ціла громада поважала його, як дуже гідного чоловіка.

На свято Покрови був в тій громаді храмовий празник, і прибуло багато людей з сусідних околиць. Приїхав і батько Степанків з жінкою, не знаючи, що тут син його перебуває.

Та якою несподіванкою було для батька, коли побачив Степанка між дяками. Він не знав, чи радіти, чи може вийти неспостережено з церкви і додому забратися. Та він не забрався, але цілий час стояв в куті при дверах, щоби синови на очи не показатися. І він рішив найперше розпитати дещо в людей.

Богослуження кінчилося, як Мирон вийшов з церкви і тут запитав зараз знакомого:

— Що це за оден той, що з дяками співае?

— Це наш добрий член — відповів чоловік, — дуже гідний парубок. Він тут працюе в одного з наших...

Й оповів подрібно про Степанка, що знав, а все з похвалами.

Легче стало батькови, та всеж драма не була ще доведена до краю. Хто знае, який буде кінець...

Та ось люде почали з церкви виходити. Що діялося тоді в душі доброго батька, можна лише здогадуватися.

Нараз вийшов і Степанко. Глянув в бік, побачив батька і зупинився. Наче остовпів. Але зараз же підійшов і каже:

— Тату, я ваш Степанко! Чи пізнаете?

— Який Степанко? — запитав Мирон здержливо і холодно.

— Той самий Степанко, що колись в церкві співав, як був ще при вас.

Аж тепер Мирон зрозумів синові слова. Це знов той давний, добрий Степанко... І батько щиро обняв сина і поцілував його в голову.

Як дальше було, можна здогадуватися. Невдовзі Степанко пійшов батькови помагати в господарстві і родинне життя поплило мирно і тихо. Це вже був добрий батько і добрий син.

Коли ж Степанко хотів перед батьком сповідатися з своїх гріхів, батько [redacted]:

— Не треба! Ти лиши то для себе. А коли хочеш сказати, то скажи такому молодому чоловікови, якому воно може придатися.

І це ще більше піднесло повагу батька в очах сина.

В. Сосник.

БОЛЬШЕВИКАМ ЛЕГКО ВИЇЗДИТИ

Большевицького агента Айслера, були недавно засудили в Америці на вязницю, але коли вніс відклик, його випущено за запорукою 25,000 долярів. Опинившись на волі він полетів собі до Англії, де його арештували. Колиж Америка домагалася видачі їй Айслера, то Англія сказала, що нема досить причин до видачі, отже Айслер полетів собі до Праги. Колись Розевелтова помагала Айслерови.

Тепер в Америці домагаються, щоби през. Труман пояснив, чому в 1946 р. випущено з Америки большевицького агента Шевченка, який вживав тут підкупства, щоби дістати важні тайні відомости. При виїзді з Америки Шевченка ніхто не спиняв.

СВЯТО МАТЕРІ — [redacted]

(Спомини).

Мені здаесь, що ніхто не любить, ані не поважае своеї матері більше, як я. А та любов ще більше відчуваесь відколи заведено "Свято Матери".

І я певна, що коли б всі так поважали своїх матерей і своїх родичів як я, то було би на світі більше добра.

З самого дитинства я дуже любила свою маму, жалувала її, і коли нині не пригадую, то насуваесь багато споминів, з яких дещо оповім.

Такі спомини звязані з Святом Матери в Флин Флон та в Гаес, Саск., де було Богослуження в церкві, яку перетягнули з фарміи до місточка, отже святковано і День Матери. І тут я постановила поставити камінний хрест на спомин і пошану моїх тата і мами.

Адже вони були перші жертводавці, перші основателі цеї церкви, а перша їх жертва належить до 1911 року.

Я одружилася 1910 р., а в 1911 ми приїхали до родичів в гості на Різдвяні Свята. Коли погостились, каже мій батько:

— Діти! Тепер треба подумати ще про щось важне поза хлібом, а то про Божий Дім. Треба церкви, щоби було де подякувати Богу за все, що нам дае, і щоби ми не подичіли в цій Канаді. Нагадаю те, що найперше, коли я взяв цю землю, я поставив вам Березовий Хрест, щоби був вам за церкву, а тоді вже треба про що инше думати. Отже я даю місце під церкву, а нині зачнемо колядувати на будову церкви. Починайте тут в нас, а там йдіть дальше до всіх.

Так вибралися колядувати — мій муж Семен Герега, Онуфрій Рудачек і Федор Рудачек. Зостався дома лише Никола Курковський, що був чужий, та Яків Рудачек, мій батько. Згадані, це перші основники тої церкви, що згадую.

Тепер згадаю ще давніше.

Було мені 5 або 6 літ, до школи ще не ходила, коли вже застановлялася над працею мами, як вона ночами пере, мне, шие, пряде для себе, а днями працюе в чужих, в пана. Коли в тих гості, то і хукарить, і пере, і прасуе

Раз мати нагнала нас на піч спати, а сама кінчить роботу. Мені не спалося і я все чекала, коли мама скінчить роботу. Ще раз глянула, а мама пряде, разом тримае дитину на колінах, і плаче. Мене це дуже вразило і заболіло, і я скоком до мами, та питаю:

Мамо, чого ви плачете?

Мама мовчала і тільки в голову мене поцілувала. Я знов питаю, а тоді мама:

- Так дитино, роздумую над вами... Тай тільки роботи е невпотра

А чи тато не можуть помогти вам прясти? Та я вам помочу...

Взяла я веретено, та робота не йде. Тоді мама:

— Іди спати, а вже як виростеш, то будеш все робити.

Тоді знов я:

— Чи я тоді буду робити все те, що ви робите? Чи я буду жінкою і мамою, як ви тепер? (Невинна діточа цікавість!).

Мати дивилась, наче не розуміла, а там обняла і змочила мое лице слізьми та каже:

- Так дитино! Але ти ще мала, щоби про те думати, а виходи йди спати...

Я відійшла і по діточому почала молитися, щоби я вмерла, а тоді мамі буде менше роботи.

Третого дня по тім я сильно заслабла і тішилась, що вмру. Прийшов був священик, а дальше знов плач мами надімною:

— Дитино, волів би я скорше вмерти...

Я зрозуміла, що і моя смерть є великою журбою для мами і я знов почала молитись, щоби я вмерла як тоді, коли виросту.

До Канади ми приїхали 1908 року, як мені скінчився 9-ий рік. Коли ж тут опинились і мати глянули на ту пустиню, вона знов почала журитися:

— От де ми вас дітей завезли, може і на жир звірам...

Тут я знов думала, що коли б мене не було, то мамі було би менше журби.

Ми опинились в Гаес на гомстеді, і тут почалася тутешня історія [redacted]

Як тато пійшли прорубувати дорогу, щоби нас якось туди завезти, то першою їх будовою на вибраній фармі був вже згадуваний Березовий Хрест. А мали з собою тільки сокиру і рискаль. Отже привязали перехрестя лозою, що виглядало для мене як терновий вінок. Він і донині є в моїй памяти, як дорога памятка.

Отже привели нас найперше під той хрест і говорять зі слізми:

— Бачите діти отцей хрест, що я тут поставив, і він має бути для вас як церква. Тут ви маєте молитись до Господа і просити Його о краще завтра. Я піду шукати роботи, а коли б я десь загинув, то моліться за мене, а на цім місци збудуйте церкву, хочби й невеличку...

Пригадую, як мати впали на землю перед тим хрестом і плакали.

Ох Канадо!... Я уявляла тебе розкішною, а тут пустиня...

Все те, та материна журба про нас, її любов до нас осталася в мене, як святий непамирующий спомин, в якім я бачу, якою святою повинна бути мати для своїх дітей. Чи можна зміряти і зважити всю ту працю і всю журбу, яку мати переживае для добра своїх дітей? Я бачила це, я завсігди відчувала це, і тому моя любов і мое поважання для матери тай взагалі до родичів таке велике.

Нехай над моїми споминами призадумаються молоді, а тоді і в них буде поважання для матери і батька таке, як в добрих дітей повинно бути. А з тим і їх буде добро і родичі будуть тішитися і молитися за своїх дітей.

В. Герега.

Флин Флон, Ман.

ШТУКА „ЗНІМЧЕНИЙ ЮРКО"

Є театральна штука, що зветь „Знімчений Юрко". Показуеть там, як українець пійшов до війська, навчився трошки по німецьки говорити, а коли прийшов назад до свого села, то вдавав, що він вже по українськи говорити забув, і всюди силувався говорити по німецьки. Навіть до рідної матері. Люде кажуть, що його не розуміють, а він показуе, що не розуміе людей.

Аж знайшлися розумні люде і поставили знімченого Юрка в таке положення, де треба йому було людської помочи. Він кричить по німецьки, щоби подали йому драбину, а люде крутять головами, що не розуміють, чого він хоче. Бачить він, що біда, і тоді як крикне: „Та подайте драбину!"

Приводом до написання тої штуки було таке, що були випадки, де хтось навчився по польськи, чи німецьки, чи російськи, чи румунськи, і дуже прилип до тої чужої мови. Своєю мовою вже говорити не рад, і да може, то говорить лише мовою чужою. Такі були між молодими чоловіками, а може ще більше між дівчатами та жінками. Вони то більше заходжуються невидальщиною.

А бувало, що хоч говорить такий Юрко чужою мовою „по хиндіськи", себто дуже погано, а всем йому здається, що це краще, ніж говорити по своєму. Коли ж по чужому і не говорить, то бодай вживае поодиноких слів з чужої мови і засмічуе лише свою мову.

Людям нерозумним здається, що все чуже красне і що лише чужим можна повеличатися. А свое уважають безвартним.

Знов же розумні люде на перше місце ставлять всюди свое і своїм величаються. А чужого вживають для потреба.

Того „Знімченого Юрка" варта і тут пригадати, бо і тут є „Знімчені Юрки", а зрештою — не їх [redacted]

Маючи це на увазі, треба молодим пригадувати, щоби не були „Знімченими Юрками" і „Знімченими Юрчихами". Нехай памятають, що лише свое приносить честь чоловікови. Шануєш свое, то і тебе пошанують.

Я. Канюк.

ЄГИПЕЦЬКІ МУМІЇ

Деякі старинні народи тіла померших бальсамували, щоби їх назавсігди задержати оскільки можна, і такі тіла звуться „мумії". Найкрасше штуку бальсамовання знали єгиптяне.

Перед бальсамованням забирали мозок через ніс, а також кишки і все друге.

Бідніші класи вживали для заховання тіла звичайно соли, нею тіло висушували й обвивали в просте полотно.

Багаті ж бальсамували штучнійшими способами. Ціле тіло голили, вмивали і солили. По якімсь часі мочили в „бальсамі", чи в соку деяких дерев, в живиці. Тоді дбало обвивали пасками з дорогого полотна, обвивали навіть кожний палець окремо і тісно. Опісля обвивали ще і ще, навіть до 15 разів.

А вже найбільше дбали про голову, її прибирали як лише можна було.

Таких мумій познаходжено дуже багато і деякі з них мають 4, а може 5 тисяч літ.

Бальсамовання до якоїсь міри вживали перси, асирійці, жиди і римляне.

ЗГОРІЛО ШЕСТЕРО ДІТЕЙ

В Фортклиф, Н.Й., згоріло шестеро дітей родини Загурських Родичів не було вдома, коли огонь повстав.

ВИБРИКИ МОЛОДИХ

Поліцийний суд в Виннипегу покарав Едварда Герінга за те, що той в Виннипег Біч вдарив поліцая, коли той хотів спинити бійку в ресторані. Герінг заплатив 50 долярів.

Другий, В. Гавалко, заплатив 100 долярів. Він з двома другими хлопцями чіплялися двох дівчат та хотів вести їх додому. Тут вмішався вуйко дівчат, Інсфелд, і сказав, що дівчата з хлопцями не підуть, і тоді Гавалко вдарив Інсфелда склянкою по голові. За те заплатив 100 долярів.

ЯК ЛЮДЕ ТІКАЮТЬ В СВІТ

З Стокгольму, з Швеції є вістка, що викралося 60 прибалтійців (естонці, литовці і др.) на вітрильнім судні (великім човні) і поплили до Канади. А судно збудоване на 18 осіб. Дотого ж взяли мало поживи. Одно їх може врятувати, коли б взяли більше поживи на якомусь острові.

НЕ ВДАЛОСЯ ВТЕЧИ ДО АВСТРІЇ

Червня 9-го мадярська поліція вбила мадярського полковника Оса, коли він хотів втечи з Мадярщини до Австрії. З собою він мав важні документи, які однакож десь пропали. Він займав високе становище в міністерстві внутрішних справ.

НОВИНКИ З РЕДВІЙСЬКОГО ОКРУГА

Нижче зібрано короткі вістки з округа Редвей в Алберті, які відносяться до церковних громад і [redacted]

Крайгенд. — Церква викінчена знадвору і зі середині. Є майже всі потрібні річи. Коли б мати більше Богослужень, то це ще скріпило би громаду, а більше Богослужень хочуть. Нар. Дім ще не викінчений. Ця громада 15 миль на полудне від Лек Ла Бін.

Лек Ла Бін. — Є тут поважне число українців, і багато православних. Може зорганізуватися церковна громада.

Серейл. — Церква давнійше викінчена, тепер вималювали в середині. Мають деякі річи. В околиці є учителі, що помагають в церковній роботі.

Бойл. — Членів не надто багато, але будують церкву. На Зелені Свята мало би бути перше Богослуження в новій церкві.

Весетин. — Хотіли будувати церкву, але що тепер робітник дорогий, то купили англійську церкву і готовляться малювати знадвору. Вже є Престіл і нові лавки. Один з членів купив Чашу за 150 долярів, другий замовив процесійний Хрест Жіноче Товариство гармонійно працює. Було Спільне Свячене і Концерт Дня Матері. Число членів збільшаеться.

До заряду вибрано молодих членів і дуже добре провадять церковну роботу Йде до того, що буде тут сильна громада.

Редвей. — Минулого року справлено іконостас за 1,000 долярів. Те-

пер артист Добролік змалював до нього образи за рівнож 1,000 доларів. Невдовзі має початись розмальовання церкви в середині.

Сестрицтво і Жіноче Товариство дбало коло церкви працюють. Є думка побільшити сало Нар. Дому.

Торгиць. — Громада викінчує величаву церкву, що коштує вже понад 9,000 доларів. Тепер вибито дошками в середині.

Конче треба Нар. Дому, щоби мати місце для вичучування хору і других підприємств. Шевченківський Концерт відбувся спільно з Сумківцями з Редвей. Хором править учитель вищої школи п. Бойко, а в Редвей проводив о. Фик.

Егремонт. — Церква викінчена зверху і в середині. Куплено лавок за 800 доларів.

Реджайтер. — Справлено Престіл і Тетрапод. Докінчують Іконостас.

Федора. — Збудували гарну церкву, але покищо ще не цілком викінчена.

Калмар. — Один з членів купив гарний Кивот. Другиx три члени забираються справити Іконостас.

Торебі. — Минулого року змалювали образи для Іконостасу. Цего року придбали гарний Престіл. Жіноче Товариство щиро працює для церкви.

Сіба Біч. — Були вже наради в справі будови церкви. Є коло 53 родин, що вже дали жертви.

Шоал Крік. — Організується церковна громада. Н. Н.

ВЕНКУВЕР — ВІЗИТАЦІЯ

В неділю, 26 червня, має бути в Венкувері, Б.К.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

Впреосв. Архиєпископа Мстислава в церкві св. Тройці, 10-та Аве., пів блока на-захід від Мейн ст.

Порядок:

Зустріч Владики — 9.45
Архиєр. Служба Божа — 10.45.
Після Служби Божої Спільний Обід.

Просимо українців Венкуверу й околиць численно прибути.

о. С. П. Симчич, парох;
Вас. Лаш, голова;
Теод. Гузик, писар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Фотія.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. — Портедж ля Прері.
26. Неділя — Сонтон.

ЛИПЕНЬ
3. Неділя. — Брендон.
7. Четвер. Р. Івана Хрестителя. — Стед.
10. Неділя — Тиндал
12. Вівторок Ап. Петра і Павла. — Поплярфілд.
17. Неділя — Дуфрост
24. Неділя. — Іст Селкірк.
31. Неділя. — Поплярфілд.

Адреса 932 Прічард Евню, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Корийського.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. Всіх Святих. — Альвена (Храм).
26. Неділя — Мічам.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя — Вакав.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алексина.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя — Біляни.
26. Неділя — Норт Бетафорд.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя. — Гефорд (фарбіт).
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя. — Прілейт (Храм)
10. Неділя. — Ітонія, — Кеццо о. Ст. Гредіяь.
12. Вівторок. Св. Ап. Петра і Павла. Гласлин (Храм). — буде також о. Ст. Гредіяь.
17. Неділя. — Гефорд.
24. Неділя. — Медов Лейк.
31. Неділя. — Редфілд (Храм).

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина

ЧЕРВЕНЬ:
26. Нед. — Довнінг.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя. — Смокі Лейк.
7. Четв. Різдво Ів. Хрест. — Стрий.
10. Неділя. — Бойл Лейк.
10. Неділя. — Довнінг (о. прот. Іванюк).
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла — — Спеден.
17. Неділя. — Боній Біч (Полеве Богослуження) 10.15 год. точно.

Поч. Скринка 300, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. С. Улана.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Нед. Всіх Святих — Овкборн.
26. Неділя — Росборн.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя — Мензі.
7. Четв. Різдво Св. Івана Хрестителя. — Сенді Лейк.
10. Неділя. — Сенді Лейк (Храм)
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла Січ (Храм)
17. Неділя. — Глен Елмо.
24. Неділя. — Енгусвил.
28. Четв. Св. Рівноап. Князя Володимира. — Овкборн.
31. Неділя Св. Отців. — Овкборн. (Храм).

СЕРПЕНЬ:
2. Вівт. Св. Пророка Іллі. — Виста.
7. Неділя. — Росборн.
14. Неділя — Сенді Лейк.
19. Птн. Преображення Господнє — Мензі (Храм).
21. Неділя. — Овкборн.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці. Глен Елмо (Храм)

Адреса: Почт скр. 84. Овкборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Грибенюка.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. Всіх Святих — Канора (Успенська).
26. Неділя. — Ґорлиц.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Лівчака.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя — Принс Алберт.
26. Неділя — Гонімун.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя — Принс Алберт.
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя — Вірдейн (Храм).
10. Неділя — Сембори.
12. Вівт Св. Петра і Павла — Гонімун (Храм).
17. Неділя — Принс Алберт.
24. Неділя — Шипмен.
31. Неділя. — Принс Алберт (Храм).

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3788, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гиканого.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя — Пембіна.
26. Неділя — Сенькін.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Жалиненка.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя — Кадет.
26. Неділя — Ґронлид, північна.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя. — Ґронлид над рікою.
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя. — Ватсон. Посвячення основи Церкви й посвячення наріжного каменя.
10. Неділя. — Кадет (Храм).
12. Вівторок Св. Ап. Петра і Павла. — Брунсбі (Храм).
17. Неділя. — Годсон Бей. Ювілей Народнього Дому.
24. Неділя. — Ґронлид північна.
28. Четвер Св. Кн. Володимира. — Ґронлид Каплиця.
31. [illegible] — Кадет

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Св. Пророка Ілії. — Ґронлид північна.
7. Неділя — Ґронлид над рікою.
14. Неділя. — Кадет.
19. Пятниця. Преображення Господнє. — Ґронлид північна.
21. Неділя. — Брунсбі.
28. Неділя. Успіння Богородиці. — — Ґронлид північна.

По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Ґронлид, Саск.

[illegible]
о. [illegible]

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. — Бонн.
26. Неділя. — Шипинці.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя. — Кийленд.
7. Четв. Різдво Івана Хрестителя — Брендзі.
10. Неділя. — Гемлин.
12. Вівт. Петра і Павла — Кийленд (Храм)
17. Неділя — Пено.
24. Неділя — Іспас.
31. Неділя — Бонн.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЧЕРВЕНЬ
19. Неділя Всіх Святих. — Ендевор. (Храм)
26. Неділя. — Канора.

[illegible]
3. Неділя. — Клейр.
7. Четвер. Івана Хрест. — Тисдейл (Храм).
10. Неділя. — Бюкенен (Храм).

Пох 425 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

[illegible]:
19. Неділя. Всіх Святих. — Тафвел (Храм).
26. Нед. — коло Жучкаків.

Адреса: Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гришина.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. — Веллан.
26. Неділя. — Пайн Ривер.

ЛИПЕНЬ.
3. Неділя. — Роркток.
10. Неділя. — Косім
12. Вівторок. Св. Ап. Петра і Павла. Давфин.
17. Неділя. — Давфин.
24. Неділя. Ешвил.
28. Четвер. Св. Володимира. — Давфин.
31. Неділя. — Велий Ривер.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя. — Федора (Храм).
26. Неділя. — Васетна.

Адреса: Скр. 68 — Редвей, Алта. Тел. 18.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

16	Ч	3	Муч. Лукіяна, Клавдія
17	П	4	Митрофана патр. Царгор.
18	С	5	Блаж. Константина митр. К.
19	Н	6	Нед. 1. Всіх Святих.
20	П	7	Муч. Теодота Анкир.
21	В	8	Ефрема патр. Антіох.
22	С	9	Кирила арх. Александр.
23	Ч	10	Преп. Силуана схим. Печ.
24	П	11	†Ап. Вартоломея і Варн.
25	С	12	Преп. Онуфрія Великого
26	Н	13	Нед. 2. Муч. Акилини
27	П	14	С[illegible] кн. Мстислава
28	В	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	С	16	Преп. Тихона Луховського
30	Ч	17	Муч. Мануїла, Савела

ЛИПЕНЬ:

1	П	18	Преп. Леонтія [illegible] Печер.
2	С	19	†Ап. Юди, брата Господ.
3	Н	20	Нед. 3. Память угоя Вол.
4	П	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	В	22	Свщмч. Евсевія, мч. Юліяна
6	С	23	Муч. Агрипини діви Гал
7	Ч	24	[illegible] Івана Хрестителя
8	П	25	Преп. Февронії Леоніди
9	С	26	Преп. Давида Солунського
10	Н	27	Нед. 4. Преп. Самсона стран.
11	П	28	Преп. Сергія і Гермогена
12	В	29	Св. Петра і Павла Апост.
13	С	30	†Собор 12-ти Апостолів
14	Ч	1	Косми і Даміяна безсріб.
15	П	2	Полож. Чесної ризи Д. М.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Васкайла.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Неділя — Андрю.
26. Неділя — Лукасин.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЧЕРВЕНЬ:
19. Нед. Всіх Святих. — Ґрендвю (Храм).
26. Неділя. — Роблин-Зелена.

ЛИПЕНЬ:
3. Неділя. — Роблин (місто).
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя — Трифтінг Ривер (Храм)
10. Неділя. — Леппард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ЧЕРВЕНЬ:
19. [illegible] — Дорбен (Храм).
26. Неділя — Стенен.

ЛИПЕНЬ
3. Неділя. — Мейбрідж.
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя. — Гаес (Храм)
10. Неділя. — Арран.
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла — Свон Плейн (Храм).
17. Неділя. — Норквей.
24. Неділя. — Ерврд.
31. Неділя. — Флин Флон.

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ:

19. Нед. 1. Всіх Святих: Гол. 8. УЄ 1. Ап. Жидів 11: 33—40 і 12: 1—2. Єван. Матея 10: 32—33, 37—38 і 19: 27—30.

26. Нед. 2. Голос 1: УЄ 2. Літ. Ап. Римлян 2: 10—16. Єван. Матея 4: 1[illegible]

ЛИПЕНЬ.

3. Нед. 3. Голос 2. УЄ 3. Літ. Ап. Римлян 5: 1—10. Єван. Матея 6 22—33.

7. Різдво Івана Хрест.: УЄ Луки 1: 18—25. Літ. Ап. Римлян 13: 12—14 і 14: 1—4. Єван. Луки 2: 1—12.

10. Нед. 4. Голос 3. УЄ 4. Літ. Ап. Римлян 6: 18—23. Єван. Матея 8: 5—13.

12. Петра й Павла: УЄ Івана 21: 15—25. Літ. Ап. 2 Корин. 11: 21—23 і 12: 1—9. Єван. Матея 16: 13—19.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD, Box 3626, WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1949. ЧИСЛО (849) 13

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ В ВАНКУВЕРІ

В неділю 26 червня Впреосв. Архіеп. Мстислав посвячував Укр. Прав. Церкву в Ванкувері, і зараз другого дня появилася про те широка вістка в англійській винипеґській пресі. Говориться, що з Впреосв. о. Владикою служили оо. Симчич і Мельничук. Владику привитано хлібом і сіллю. Богослуження було дуже величаве, при великім числі вірних місцевих і з дальших сторін. Церква дістала гарну Євангелію оправлену в червоне з золотим. Співав мішаний хор.

Дальше є пояснення про о. Владику, відки походить, що був провідником Церкви в Франції і мешкав в Парижі.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК

Українська Греко-Православна Церква в Канаді здобула ще одного священика в особі **Всеч. о. Степана Гределя**, який цеї весни приїхав з Европи. З ним приїхала також його дружина.

Всеч. о. С. Гредель родився 1912 р. в селі Угерцях, Львівського повіту. Гімназію скінчив в Городку, а теольоґічну освіту на православнім богословськім факультеті варшавського університету. Діяконом став 1943 року, а священиком 1946 року, вже на скитальщині. Був декий час парохом в однім таборі, а пізніше працював в канцелярії Священого Синоду Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції.

На разі о. Гределя призначено до помочі Всеч. о. Т. Ковалишину, парохові Саскатуну, а пізніше буде призначений на самостійну парафію.

ЗМІНА МОЙСЕЄВОГО ЗАКОНУ

З Тель Авів, з Палестини є вістка, що з повстанням жидівської держави виринули питання про конечність деяких змін в жидівськім релігійнім законі. Зі зміною обставин треба дещо і в релігійнім життю переіначити.

Так пр. є в молитві їх Великодних Свят: „Сего року ми ще невільники, а року слідуючого будемо вільними людьми", — а нині палестинські жиди вже вільні. Також сказано: „Слідуючого року бажаємо бути в Єрусалимі", — а вони вже в Єрусалимі. Є і в „Помилуй мя Боже" просьба, щоби „збудувалися стіни єрусалимські", — а вони вже збудувалися. Отже таке і подібне треба змінити відповідно нинішньому станови.

Застановляються також оскілько закон Мойсея має увійти в закони жидівської держави. Частина хоче, щоби релігійний закон увійшов туди вповні, инші хотіли би релігійні закони відлучити від державних законів. В вирішуванні таких справ голос рабінів буде першим.

СПОДІЄСЬ ВІЙНИ В 1951 РОЦІ

Бувший фінансовий мадярський міністер, Нираді, що перебуває в Стейтах, виявив недавно, що російський заступник міністра говорив йому, що в 1951 р. буде війна. І нині Росія що сил озброює держави, які вона недавно позабирала. Там всі фабрики готовлять воєнний матеріял.

ВИСЛІД ДОМІНІЯЛЬНИХ ВИБОРІВ

Домініяльні (всеканадійські) вибори в Канаді відбулися 27-го червня, 1949, отже їх вислід такий:

Ліберали вибрали 192 послів.
Консервати вибрали 42.

А дальше сі-сі-ефи 12; громадський кредит 10; незалежні 1; незалежні лібералі 1.

Лібералі дотепер мали 118 послів, а тепер мають 193. Консервати мали 66, тепер мають 42. Сі-сі-ефи мали 28, тепер мають 12.

Не вибрано жадного большевика. Перепав в Давфині Заплітний (сі-сі-еф). В Веґревил, Алта, перепав А. Глинка і вибраний Іван Дикур, ліберал.

Всіх послів вибрано 262.

Премієром нинішного канадійського уряду є Луіс Стівен Сент Лоран.

Замітне, що стара консервативна партія дуже ослабла. В попередніх виборах мала ще 67 послів, хоч в 1940 р. вибрала лише 39, як і в 1935 р. Але в 1930 р. вибрала була 137.

РОДИЧІ БАЧИЛИ ЯК ГОРІЛИ ДІТИ

Червня 29-го, в околиці Ґрендвю, Ман., коло Шортдейл, згоріло двоє дітей майже на очах родичей. Діти родини Білеїв, Іволина 5 літ і Фредрик 3 роки бавилися в стайні, коли родичі працювали на городі. Нараз побачили, що в стайні є огонь, та коли прибігли, вже до стайні не можна було зайти. В короткій хвили деревляна стайна перемінилась в купу жару. Думають, що діти бавилися сірниками і запалили. Згоріло також двоє телят. Зосталося родичам троє старших дітей.

ОДНОГО ВБИВ — ДРУГОГО РАНИВ

В Селбі, Онт., 17-літний Чайлдс застрілив 57-літного фармера Квейга, а другого чоловіка ранив. Чайлдс стріляв зі стайні 250 стіп віддаленої і кулі перейшли через голову і серце Квейга. Виходить, що Чайлдс стріляв з розмислом, щоби побачити, який він стрілець.

ВЕЛИКА БУРЯ НА ОЗЕРІ

Червня 29-го шаліла велика буря на Винипеґськім озері (Лейк Винипег), що затопила кілька човнів, понищила на березі будівлі, поломила дерева. Буря так розсівала воду, що можна було бачити перед собою не дальше, як 12 цалів.

ДВОЛІТНА ДИТИНА ВТОПИЛАСЯ

В Басано, Алта., в родині Маріотів втопилася 2-літна дівчинка в 8-ґальоновій черепляній посудині. Очевидно заглядала туди, занадто перехилилася і впала.

ПОХОРОН МАТЕРІ І СИНА

В Винипеґу жила 87-літна Єлисавета Вудс. Її 63-літний син, Росел, приїхав з Ванкуверу, щоби відвідати хору матір, і тут нагло вмер, нім вмерла його мати. Похорон обох відбувався разом.

ЛІТНІ КУРСИ В КОЛЕҐІЇ

Українські Літні Курси в Колеґії св. Андрея в Винипеґу почалися 4-го липня в понеділок. Ділиться вони на курси денні і вечірні.

ПРИПИНЯТО 70 КОРАБЛІВ

Англійські портові робітники вже давнійше почали страйкувати як симпатики таких же портових робітників в Канаді. В Лондоні страйк так поширився 30 червня, що 70 кораблів мусить дармо стояти. Деякі наладовані мясом та иншою поживою. А вже головно робітники байкотують канадийські кораблі, що привозять до Англії поживу. Страйк ще поширюєсь. Уряд застановляєсь, що робити. Еттлі та ще дехто каже, що страйками Росія міряє свою силу в чужих краях.

ІНДОНЕЗІЙСЬКА ДЕРЖАВА
[illegible]

На островах, над якими панувала Голяндія, формується Індонезійська держава. Індонезійці почали боротьбу з голяндцями і добилися того, що голяндці забираються і все перебирають в руки індонезійці. Йобякарта на острові [illegible] (Джава) має бути столицею. Провідником індонезійців є султан Йобякарти, Гаманґку Бувоно IX.

МАБУТЬ АРЕШТУВАЛИ АРХИЕПИСКОПА

Є правдоподібні вістки, що большевики в Чехословаччині арештували католицького архиеп. Берана. Червня 19-го большевики викрикували проти нього в Катедрі св. Віта, де Беран говорив проповідь. Відтоді не показуєсь, отже думають, що він під домашним арештом.

В Чехословаччині комуністи почали цензурувати проповіди і заборонили критикувати уряд. Вже деяким католицьким священикам приказали, що мають в проповідях заявлятися за большевицьким „демократичним" урядом.

РОСІЯ ПОСИЛАЄ ДО ЯПОНІЇ КОМУНІСТІВ

Дотепер Росія має в руках 400,000 полонених японців і підготовляє їх на комуністів та потрохи висилає до Японії. Недавно прибуло 2,000 співаючи комуністичні пісні. Вони мають ширити комунізм в Японії і забирати провід в свої руки. Подібно підготовляє і манджурців.

ЗАХОВУВАЛА СИНА 14 ЛІТ

В Бостоні, в Стейтах, Анна Суливан, заховувала свого незаконного сина 14 літ в своїм домі. Вбирала його по дівочому, волося не стригла і нігде не випускала. Вкінци все виявилося, хлопця забрали і перебрали по хлопячому. Він був дуже мізерний. Матір засудили на неозначений час до реформаторського заведення. Вона хоче забрати хлопця і з ним перебересь в околицю, де ЇЇ не знають.

Зміст 6-го Числа Православного Вістника з 1924 року

На 1-ій стор. є стаття **Архиепископ Іоанн Теодорович**, з його портретом, а в статті важнійші випадки з його життя.

Родився на Волині, в Крупці, 26 вересня, 1887 р. Якийсь час учителював. По закінченню духовної освіти став священиком 10 травня, 1914 року. В часі війни працював в Червонім Хресті і др. В 1917 р. був відпоручником Української Центральної Ради, після чого довелося зазнати багато лиха. В 1921 р. в Києві поставлено його епископом і призначено на Подільську епархію.

Третого дня Різдва 1923 р., вибрався до Америки і прибув до Ню Йорку 13 лютого, 1924. На Соборі 11-12 червня, 1924 р., Американська Церква приняла його за свого епископа. А 16-го липня, 1924 став він епископом Укр. Прав. Церкви в Канаді.

На 2 і 3-ій стор. поміщена проповідь Архиеп. Теодоровича, яку виголосив в Винипегу 10 серпня, 1924.

На 4-ій стор. є стаття **Якою була московська Православна Церква за царату.** Стаття засновуєсь головно на книжці „Поместний Собор", що була видана 1917 року. Там показано, як Російська Церква тратила силу і наближалась до катастрофи. Сказано там:

„Церковні провідники немов обминають живе життя, замикаючись в тіснім кружку понять, до яких звикли, але вже пережили свій вік. Упадок віри і побожности признають і самі сторонники нинішного ладу. Нарікання на бюрократизм (канцелярщину) серед церковної управи, скарги на цезаропапізм (цареславіє), що знищив внутрішну свободу Церкви; вказування самих ерархів (епископів) на неканоничність нашого церковного устрою... Невдоволення з управи Прав. Церкви [illegible]щем. Незадоволені пастирі, незадоволені клирики (священики), незадоволені миряне . . ."

Дальше говориться, що все те може привести до страшної церковної катастрофи, бо архипастирі відгородили себе від пастви і духовенства, життя не розуміють . . .

Ще тут є оповідання **Праця і Молитва**, примір з життя перших християн.

На 5-ій ст. продовження **Як повстала Укр. Прав. Церква в Канаді.** Говориться, як на І-ий Народ. Зїзд в Канаді (Саскатуні), 4-5 серпня, 1916 р. прибув еп. Будка, виголосив промову, що подобалась, і засновано тоді Інститут П. Могили. І громадська праця поступала спокійно.

Але вже весною 1917 р. еп. Будка вимагає від Дирекції Інституту, щоби Інститут піддав себе під його контролю. Тут почалось невдоволення, і еп. Будка на проповіди на Антонівці виступив проти Інституту. За тим пішли дальші його ворожі виступи, а йому помагали „піпи".

Другий Зїзд відбувся 27, 28 і 29 грудня, 1917 р. в Саскатуні. А хоч еп. Будка зі своїми накликав, щоб люде на Зїзд не їхали, то всеж зібралося поверх 700 делеґатів. На Інститут зложено тоді 14 тисяч долярів. І тут всі масово осудили роботу еп. Будки і його помічників. І тоді про українців заговорила анґ. преса по цілій Канаді...

Ще тут є кілька образків, де показано культурність людей, яких світ уважає некультурними.

На 6-ій стор. є оповідання **Не у всім рівні**, і докінчення проповіди Архіеп. Теодоровича.

На 7-ій стор. є стаття **Православний Ігумей Мелхиседек Дмитро Яворський**, де говориться про патріотичну працю Яворського в часах Гайдамаччини 1768 року.

На 8-ій стор. п.з. **Церковна боротьба на Волині**, оповідаєсь, як під благословенням митр. Дионисія поляки хотіли завести в Церкві новий календар і як люде противилися. В день св. Володимира, 28 липня, православні в місті Володимирі, на Волині, звернулися до свящ. Табинського, щоби відправив того дня в соборі Службу Божу. Він Сл. Божу відправив, але відмовився йти з традиційною процесією до Каплиці св. Володимира.

Щоби не йти (щоби не гнівити поляків), Табинський почав утікати, але люде його спинили і завели до церкви. Інтересне, що перед в усім тім вели жінки. Коли Табинський сховався в Вівтарі, жінки почали його звідти тягнути, але не вдалося. Тоді самі люде з образами і хоругвами пійшли до каплиці.

Опісля Табинський хотів правити Молебен, але люде не хотіли. Посипалися викрики в сторону Табинського і Дионісія: „Кому служите іроди?" і т. п.

Коли ж були Богослуження в церквах по новому календарю, то церкви були порожні.

Є ще передрук з „Нового Часу" **Насилають французів спасати наші душі**, де оповідаєсь, як в Велеграді, на Чехах, був конґрес, і там радили, як переводити православних на католицизм. Добре було би відразу на римо-католицизм, але це не вдасться, тому треба найперше на унію.

Ухвалили там, щоби на Підляше і Полісся (українські землі) післати французьких попів, що перейшли на грецький обряд. Митр. Шептицький та його висланник (до Велеграду), еп. Коцилоський, дали згоду на французько-польську роботу.

Крім того є допис з Тернополя, Саск., з підписом В. А. Войціховського, та допис 7-літної Гані Корпи, з Киплинґ, Саск., яка дістала від бабусі доляра і посилає на „Прав. Вістник".

СОЦІЯЛІЗМ І КОМУНІЗМ

III.

Декого баламутить „арґумент", що хоч є нині право на приватну власність, але: „Один має дуже багато, а другий не має нічого." Та наділі воно не так!

Що не всі мають порівну, це правда, але тих, що нічого не мають, так як нема. Бо де вони? І відколи вони нічого не мають, чому не мають і доки не будуть нічого мати? І чого саме не мають?

Приїздили колись укрїнці майже без нічого, але була свобода, була можність здобувати приватну власність і вони її здобули. Те з усіма. Здоровий, дбалий чоловік може собі здобути приватну власність потрібну до життя, — здобути відповідно до свого розуму і дбалости. Ніхто не заборонить здобувати.

А хто має тілько, що не бідує, то не повинен дуже нарікати.

Але ж фабрики, копальні, зелізниці, — скаже хтось — що з ними?

Це такі річи, що їх ніколи не можна поділити по рівній части між загал. Вони будуть і в соціялізмі. І їх будуть провадити лише ті, що на тім добре розуміються.

І всіх доходів з того, — як їх люде уявляють, — не можна ділити поміж загал (в соціялістичнім ладі нічого не будуть ділити), як дехто хотів би. Треба запасового капіталу на поправу на поширення, на непредвиджені випадки. Як запасового капіталу потребує господар, родина, одиниця.

А власне той запас, це та приватна власність, яку соціялізм хоче відібрати. Одна пара чобіт, одна сорочка, одна шапка не є запасом. Хто ж має дві пари чобіт, то має запас. Хто має гроші, яких не вживає, то запас. Хто має більше землі, ніж на щоденний прожиток потрібно, — то вже запас, то вже приватна власність. Хто має більше коров, овець, чи курей, ніж для свого життя потребує, то запас, то приватна власність. Словом — все, чим чоловік може поза куском хліба, сорочкою і парою чобіт орудувати, то приватна власність, і в соціялістичнім ладі вона не буде дозволена.

Все те, що чоловік по своїй волі може продати, заміняти, чим гостей схоче погостити, чим може когось обдарувати, що може скласти, як запас на лиху годину, чим може починати якесь діло, за що схоче кудись поїхати, — все те в соціялізмі не буде дозволене, бо це приватна власність. Так кажуть соціялісти.

Не треба також забувати, що не буде на світі такого ладу, де всі були би вдоволені. В Анґлії є нині соціялістичний уряд, а чи люде вдоволені? Чи нема великих страйків? Чи нема протестів? Чи не домагаються робітники того, чого уряд не всилі дати? Навіть в малих орґанізаціях, де всім легко справи орґанізації розуміти, не всі вдоволені. Така людська вдача, що ніхто всіх не вдоволить.

В одній Росії нема страйків лише тому, бо там над загалом безнастанно висить канчук соціялістичної диктатури.

• • •

Дехто так міркує: Треба майно між всіх порівні поділити, а тоді буде всім добре. Всі будуть рівні.

Але чи це буде добро? Чи це можливе? Майном є не лише готове грошеве майно, але також вроджений талан, дбалість, невибагливість, характерність; дальше наукою та життям здобутий розум і досвід. Все те цінний капітал, але як його поділити? Як зробити, щоби не було розумнійших і дурнійших, добрих і злих, дбалих і недбалих, працьовитих і лінивих, ощадних і марнотратних . . .

Поділиться грошеве майно, а за час дбалі будуть знов мати більше, а недбалі менше і треба знов ділити.

І пощо недбалим тоді дбати, коли при новім поділі вони знов готове дістануть.

Можна рішити, що не може ніхто мати майна поза означену міру, але тоді більше думаючі і підприємчиві люде не зможуть розвинути своєї спосібности, отже обмежиться праця спосібнійших.

Звідси вже лише оден крок до того, щоби завести такий лад де ніхто не буде нічого мати, отже повний лад соціялістичний. Там все майно і сила буде в руках уряду, а люде будуть вояками уряду. Для них будуть касарні, себто колхози; уряд буде видавати поживу й одежу; буде заставляти до роботи та наглядати як хто працює. Це буде те саме, що лад військовий, арештантський, або взагалі невільничий. Такий лад є нині в Росії. А до такого ладу ведуть апостоли соціялізму.

ЗАСУДИЛИ ШПІОНКУ

В Вашинґтоні засудили шпіонку Юдиту Каплан на 40 місяців вязниці Кара за шпіонажу і викрадення тайних документів. Коли її арештували, вона мала при собі викрадені документи. Вона працювала в Департаменті Справедливости, а документи мала передавати російському інжінірови, Ґубічеву, що є при Обєднаних Націях. Юдита приняла засуд дуже спокійно, очевидно думала, що за нею таки стоїть якась сила.

ВИРИВКИ ЗІ СПОМИНІВ

II.

Раз свящ. Пристай натякнув Корчинському, що селяне дуже невдоволені тим, що Корчинський винаймає парафіяльне поле жидам (за 200 ринських річно, 35 морґів), на що Корчинський відповів:

„То весь пан сам в посесіен поле, але я тих седемнасьце злотих, яке пану даен на месьонц, юж на бенден давал" — (Отже пане, самі візьміть поле в винайм, а я вже не буду давати панови тих 17 золотих, які даю місячно).

Пристай сказав, що до господарки треба грошей та ще дечого, а в нього нема нічого, отже дасть відповідь за кілька днів. Тимчасом же з дому Корчинського розійшлася вістка, що Пристай перебрав поле, але Корчинський не буде йому платити по 17 золотих місячно. Й оповідає Пристай:

„Було це 30 червня, 1894 року, в неділю по Службі Божій. На церковному цвинтарі обступили мене парохіяне і почали допитуватися, чи то правда, що жиди мають покинути аренду священичого поля, а я винайму його. Я заперечив, хоч заявив, що була мова про те. Це неможлива річ для мене. Треба мати гроші, худобу, знаряддя, щоби управляти 35 морґів поля. Отже не можу навіть думати про те."

„Якось то буде, отче духовний!" — загуділи враз селяне. А старий дяк Яків додав:

„Най отець не зважають на те. Громада великий чоловік і не дасть одному загинути. Громада по нитці, а бідному сорочка".

Хтось звернув ще увагу, що дотепер з винаймом не було добре, отже:

„Так, так! — ґуділо з усіх сторін, — най отець беруть поле, а ми, громада, поможемо і зробимо, що треба!"

Оповідає Пристай дальше, що в нього вже була думка їхати до Америки і лист був готовий до висилки до Америки в тій справі, але лист лежав, бо не було тоді за що купуту 5-крейцарової (5-центової) марки на лист. Так він того листа і не вислав.

„Боже Провидіння хотіло, щоби я попрацював ще довше у вітчині й набрався більше практики та досвіду" — каже Пристай. Та ось що було дальше:

„Було коло 2-го вересня. Біля 10-ої години рано увійшов до мене дяк Яків і запитав, де має зложити „пашню", тобто збіжжя. Я не знав, що відповісти. Дяк, запримітивши моє здивовання, пояснив:

„Підгородецькі ґазди, довідавшись про все, хотіли помогти вам і зібрали 8 кірців (коло 30 бушлів) жита на озиму сівбу. А я привіз . . ."

Три дні пізнійше приходить Іван Собків і каже, що приїде за житом, бо вже 12 плуґів поїхало орати і певно до полудня зорють 8 морґів поля.

„А звідкіля взялося тих 12 плуґів, хто їх зібрав? — запитався я. На те Іван:

„Ґазди давно радилися, коли їм збіґтися. Хотіли, щоби за день виорати, засіяти і заскородити, щоби росло . . ."

Тепер був новий клопіт . . .

„Чим погостити мені плуґаторів? Воно ж належало до звичаю, а мені годі було спромогтися, бо взявши поле, я вже не діставав і тих 17 ринських місячно. А инших доходів не було. Тому ні сотика я не мав при души . . ."

„Зажурений гостиною я вертався додому . . . Коли ж став на порозі кухні, мав враження, що це не наша кухня. Там було щось сім ґаздинь, всі поралися, одна оббирала бульбу (бараболі) на пироги, друга місила тісто, трета . . Повна кухня руху, гомону, жартів. Ті щирі селянки самі принесли все, а разом з тим внесли до нашої хати праздиву радість. Ті прості й щирі селянки підбадьорили мене своєю добротою."

Лишалося питання, хто понесе плуґаторам обід в поле, але тутже зявлявсь знов Іван Собків, забрав все і повів на поле.

І каже Пристай:

„До полудня був зораний 8-морговий ланок. По полудни засіяли і заволочили. Крім того виорали поле під пшеницю, та инше підкинули на зиму. І так за один день я став найліпшим господарем в Підгірцях. Це я завдячував нашим українським селянам."

Побачивши таку щирість громади, Пристай вже не мусів оглядатися дуже на Корчинського, хоч той не був рад, що українське життя набирає сили, відроджується. Тепер було вже легче поширювати громадську працю і там, де вона дотепер не робилася.

ВІНЕЦЬ НА МОГИЛУ ВІКТОРІЇ БАРАНЕЦЬКОЇ

Ранок . . . Свято Вознесення . . .
Вітрець повіває, —
Мама свою одиначку
Вдорогу збирає.
Де ж веде тая дорога?
До Вічного Дому,
Бо померла молоденька
Від стріли — від грому.
Бо померла молоденька
В короткій хвилині,
Полишивши жаль великий
Всій своїй родині.
Вибрав собі її Господь
Поміж школярами,
Й покликав її до себе
Від тата, від мами.
І хоч жаль по ній зостався,
Зосталися сльози,
Він забрав її до себе —
Вона ж дитя Боже.
Жила, росла, розвивалась
Як цвіточка в маю,
Щебетала коло мами,
Як пташечка в гаю.
І тут, і там — все весело . . .
До школи ходила,
Де ступила, де побула —
Всіх розвеселила.
Аж прийшла нежданa хвиля
Й уста затулила,
І зявилась над квіткою
Новая могила.
Щож . . . Усі ми вмерти маєм
Під Божим приказом,
Всі туди ми заберемось,
Лише не всі разом.

Паркервю, Саск. **М. Старчук.**

СИЛА РЕЛІҐІЙНОЇ НАУКИ

Один визначний місіонар, що мав великий бесідницький дар, — Ґорті, оповідав таке:

Був він на однім з островів Тихого океану і проповідував між тамошним населенням. Одного разу він виголосив проповідь проти злодійства.

Слідуючого ранку прийшов до нього гурток людей з острова з краденими речами і почали казати:

— Вислухавши твою проповідь ми цілу ніч не спали. Ти казав, що найвисший Бог не позволяє красти. А наш бог того нам не забороняв. Отже ми поприносили те, що ми накрали.

Тоді один показав пилку і каже:

— Я вкрав її в робітника, що працює коло кораблів.

Всі люде просили, щоби місіонар ті річи затримав, поки вони не знайдуть властителів.

Й оден з тих поїхав 70 миль на другий остров, щоби крадену річ віддати.

Таку силу має реліґійна наука, коли люде відчують, що учитель щиро вірить в те, що говорить. Такого послухають старші, і послухають його молоді, які ще скорше захопляться тим, що до їх серця пристане.

РИБИ І РАКИ

Раз риби почали докоряти ракам, що ті пливуть не вперед головою, як риби, але назад. І кажуть риби:

— Пришліть до нас молодих раків, а ми навчимо їх плисти, як треба.

Раки прислали. І молоді раки за якийсь час вже плавали, як риби. А тоді вже вони до старших раків вернулися.

Та як здивувалися риби, коли по якімсь часі загостили до раків і побачили, що їх ученики плавають так, як і старі — назад. А причина була проста: молоді раки почали вдома, знов своїх батьків наслідувати.

Таке і між людьми. Школа може дітей дуже гарно вчити, але коли дім не буде добрий, то діти шкільну науку забудуть.

ЗАСТАНОВЛЯЄТЬСЯ НАД СОБОЮ

Раз Александрійський патріярх почув про затворника (строгого самотнього монаха), якого люде дуже поважали, відвідав його і запитав:

- Скажи мені, що ти робиш в тій пустини?

На те монах:

— Застановляюся над моїм давним і теперішним життям, нагадую свої вчинки, важу їх і стараюся заповнити моє серце найкращими почуваннями і бажанями, а час свій користною і розумною працею на поміч людям.

А кілько є людей, що ніколи над собою не застановляються.

ЦЕРКОВНІ ПОДІЇ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

З кінцем червня почалися в Чехословаччині заворушення католицького населення проти большевицького наступу на нищення Церкви. Большевики хотіли арештувати чотирох священиків, отже між міліцією, а населенням чотирох сіл прийшло до сутичок, що тревали кілька днів. Люде йшли проти міліції (поліційне військо) з кулаками і буками. Вкінци проголошено воєнний стан і поарештовано дуже багато. Двох поліціянтів мало бути вбитих і багато людей було ранених.

Большевики арештували папського представника Вероліна й заборонили чужим дипльоматам їздити по католицьких сторонах Чехословаччини.

Вісти з Ватикану говорять, що в краях, які Росія недавно забрала, арештовано коло 3,000 католицьких священиків і монахів, а то — в Польщі понад 500, в Мадярщині 450, в Чехословаччині 200, в Болгарії 30, в Литві, Латвії й Естонії 1,000, в Румунії 600. Большевицький наступ на реліґію тепер стає щораз сильнійшим.

ПОМЕР БОЛЬШЕВИК ДІМІТРОВ

Москва оголосила, що помер премієр Болгарії Юрій Михайлович Дімітров, давно відомий комуністичний діяч. Він мав лічитися в Росії і там помер

КАЖЕ, ЩО БОЛЬШЕВИКИ ВИГРАЛИ

Коли після недавних нарад в Парижі західні держави казали, що успіхи за ними, то Вишинський широко заявив, що в нарадах перемогла Росія. Вона стримала самостійні пляни Анґлії, Франції й Америки в вирішенні німецької справи, а це здобуток для Росії.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 16-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДЕЩО З АМЕРИКАНСЬКОГО ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

Тут зробимо загальний перегляд подій, що від кінця минулого року розвинулися в життю Церкви еп. Богдана в Америці, та подій, що з нею вяжуться. Спинимося на важнійших явищах, не входячи близше в подробиці.

З еп. Богдана в його Церкві („жуківській", як давнійше її звали), дехто був невдоволений. В 1948 р., 8-9 грудня, відбувся в Алентаун, Па., Собор, на якім вийшло загальне бажання, щоби Архіеп. Мстислав з Канади став головою Богданової Церкви.

Такий був голос Собору. Але що Церква еп. Богдана належить до грецької дієцезії, то дальше слово мав сказати ще вибраний тоді Царгородський патріярх Атенагорас, як верховний правитель Богданової Церкви.

Що він скаже, це і нас інтересувало, бо ми розуміли, що його слово може і нас зачепити сяк, або так. Він міг різно сказати.

Маючи все те на увазі, ми зазначували в „Вістнику", що оскілько ціла та справа може доторкатися нашої Церкви в Канаді, то остаточне вирішальне слово лишається за нашою Церквою.

Після згаданого Собору в Алентавні Церква еп. Богдана розділилася. Більша частина священиків лишилася при постановах Алентавнського Собору, а менша лишилася при еп. Богданови. І давний орган Церкви „Український Вістник" лишився в руках еп. Богдана, а друга група почала видавати свій орган „Український Православний Вістник".

Дальше еп. Богдан видав Пастирський Лист, в якім оповіщує, що Собор в Алентавні був неканонічним (неважним) і він його не признає. В Листі він наводить причини, чому вважає його неканонічним. Друга ж сторона його причини опрокидує.

Оголошує він також, що 25 січня, 1949 р. він розвязав стару Консисторію і створив Консисторію з нових членів, та каже, що пізнійше скличе свій Собор.

Але невдовзі зявилися нові події.

Митр. Іларіон з Винипегу, що вже передше відвідував Америку, вмішався в американські церковні непорозуміння, і, як можна думати, почав налагоджувати справу на свій лад. Досить того, що знов зявляється „Соборне Архиерейське Послання", з датою 2-го березня, 1949 року, видане в Ню Йорку, в якім оголошується, що 17-го лютого, 1949 року зійшлися в Ню Йорку — митр. Іларіон, еп. Богдан та карпато-руський еп. Орест, і створили Митрополію, якої Митрополитом вибрано Іларіона. А епископи Богдан й Орест піднесені до сану (степеня) Архиепископів. Так створився: „Святий Собор Єпископів нашої Митрополії в юрисдикції Вселенського Царгородського Патріярха". Те Послання підписали всі три згадані.

Там же є і поклик до всіх українських епископів, щоби приеднувалися до новоствореної Митрополії і так „підтримали започатковане обеднання всіх наших Церков".

Однакож Митрополія довго не встоялась. Єп. Орест під напором своеї Церкви відлучився від Митрополії, отже тимсамим вона перестала існувати. І стан Богданової Церкви лишається таким, як був після Алентавнського Собору — Церква лишаєсь поділеною.

Здавалося би, що Патріярх повинен би ті непо[...]уміння полагодити, а дальше сказати [...] слово, якого сподівався Алентавн[...]кий Собор. Однакож розбиття існує дальше і того ожиданого слова покищо не чути. А вже багато часу минуло.

Та ми розуміємо, що не все легко зробити, що хто може хотіти. Українська справа Патріярхови чужа, далека і незрозуміла. Обовязок налагоджувати українські справи належить найперше і головно до самих українців, бо ж вони свої справи найкраще розуміють і відвічальність за те, що між ними діється, лежить одиноко і природно на них самих, а не кімсь від них далекім. Вирішувати і приказувати Патріярх міг би, але він не має сили примусити когось, щоби його приказ виконав. А обережні люде мовчать там, де знають, що їх слово може бути без значіння.

Таке і в непорозумінням двох груп, таке і з Алентавнською справою.

Для патріярха може бути важнійшим, що його власне становище і становище його Церкви, як можна думати, серед нинішного всесвітного неладу має перед собою важні і трудні питання. Москва висуває свою Церкву, як нині одну з найбільших (хоч якою внутрі вона не була би) і старається стати в проводі всего Православія. Бодай поки не почне його гуртом нищити. Атенагорас мусить мати на гадці і свій патріярхат і справу рідної йому Греції, якій конче потрібна поміч Америки. Знов же Америка не в ворожих таки відносинах з Росією і Росія може мати через Америку вплив на Грецію, а через неї і на Патріярха. Тай Туреччина мусить нині з Америкою числитися, а патріярх є нині громадянином Туреччини. Це таке положення що між двома хлібами може прийти до голоду.

Вже те мусить більше клопотати патріярха, ніж непорозуміння між чужими йому українцями. Їхні пекучі справи не є його пекучими справами.

Правда, він міг би сказати українцям одно розумне слово, та хто знає, чи воно прийде йому на гадку...

ВИШЕНСЬКИЙ ТА „УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ"

В місячнику „Церква і Нарід" (Винипег, 1949), є стаття проф. Д. Дорошенка п.з. „Іван Вишенський".

Особа Вишенського занимає видне місце в Історії України того часу, коли Вишенський жив. Тоді Польща насильствами заводила „унію", отже Вишенський дуже ревно обороняв Православну Церкву і розкривав безбожність та облуду тих, що унію заводили.

Родився Вишенський в Вишні, в Галичині, між роками 1545—1550. Освіту здобував мабуть на дворі князя Острожсьокого. Дальше був монахом на Атонській (Афонській) Горі (в Греції), звідки коло 1605 р. прибув на якийсь час на Україну, щоби тут захищати Православну Церкву. Помер коло 1620 року.

Вишенського, як завзятого оборонця Православної Церкви, знав тоді православний світ навіть і поза Україною. Александрійський патріярх, Мелетій Пігас, писав 1596 р. до Вишенського на Атон:

„Не залишайся в пустини, живучи тілько для себе самого. Брати твої перенятi такою самою турботою о святощі, загрожені небезпекою від поляків. Православні в Польщі не мають помочи від тих, що не дбають про правду. Нашого зусилля замало; треба і вам бути ревними для Бога Вседержителя". — Згадавши Мойсея, що ревно дбав про свій нарід; дальше Ілію, що відважно стояв за правдою; вкінци Івана Хрестителя, що за правду дав життя, кінчать Мелетій:

„Ось як робиться для приподоби Богу! І ти наслідуй ті діла, за які бажаєш спільно з другими доступити нагороди. Бувай здоров!"

Лист Мелетія окремо свідчить про ревність для своеї Церкви Вишенського, коли та ревність була відома навіть в Александрії, в Єгипті.

* * *

Статтею проф. Дорошенка заінтересувалися едмонтонські „Українські Вісті" (ч. 23), і між иншим кажуть:

„Наш шановний професор повибирав різні цитати з писань Вишенського проти унiятів, в яких той ненависник обеднання нашої Церкви з Римом, що не розумів ні духа часу, ні ваги того обеднання, ні взагалі тодішних відносин на наших землях, обкидає найогиднійшою лайкою та всякими наклепами передовсім тодішну уніятську єрархію (епископів)".

Тут наводять „У. Вісти" поданий Дорошенком вирявок з творів Вишенського, де між иншим говориться:

„Ті хлопи прості (православні) в своїх домиках сидять, а ми ж преці (уніятські владики) на столах епископських лежимо! Ті хлопи з одної мисочки поливку, або борщик хлепчуть, а ми по кількадесять полумисків розмаїтими смаками уфарбованих поживаємо..."

Вишенський тут розуміє, що уніятським владикам під покровом Польщі гарно жилося. Дальше кажуть „Укр. Вісти":

„Шан. наш учений не вдоволився цими й иншими неперебірчивими цитатами засліпленого ворога нашої Церкви... Він дозволив собі подати також свою думку про тодішних наших владик, а в одному місці навіть писав таке: „Вишенський ще раз відкриває їх моральну нікчемність". — А кінчать „У. Вісти" заввагою:

„Чи не краще, якби він так, замість витягати з пороху забуття нікому непотрібні сьогодні цитати проти уніятської єрархії давно минулих століть, сягнув думкою дещо ближче себе і змалював нам напр. сучасні йому відносини на церковному полі? От хочби взаемини між поодинокими православними єрархіями? Гадаємо, що це було б і цікавіше, і актуальніше і принесло б куди більшу користь українським читачам".

* * *

Мимоволі пригадуються слова Св. Письма, що: „Память праведного з похвалами". Праведних радо і з пошаною всі споминають. Тут же виходить, що „У. Вісти" не раді згадувати власної Історії з часів заводження унії, така вона неправедна і безславна.

Того, що унію заводжено жорстокими насильствами, заперечити не можна Поляки рабунком забирали православні церкви, а духовних і нарід переслідували аж остілько, що як каже Т. Моравський („Дзеє народу польського"), — уніяти носили таблички з написом „уніят", а хто такої таблички не мав, мусів платити „поголовне"...

Унія була призначена на знищення Українського Народу. І коли проф. Дорошенко про це щобудь згадує, то згадує занадто мало. Можна було більше згадати.

Хто заводив унію? Безбожна Польща з своїми езуїтами, шляхтичами, ксьондзами і з прислужниками зміж українців.

Польський король вислав Потія і Терлецького до Риму щоби піддалися папі, але хто вони були? Потій — польський каштелян; Терлецький — писарем Тризни, нім став епископом. Про нього в католицькій книжці „Іпатій Потій" читаємо, що мав за собою багато злочинів і заводив унію, щоби приподобатися королеви.

Мороховський став епископом з королівського секретаря, як і митр. Рогоза. Желиборський з дворака. Шумлянський з польського офіцера. І він то виломив двері Успенської Церкви у Львові при помочи польського війська і проголосив тут унію. Рутський приймив східний обряд лише на приказ папи... Отже такі бувші польські і папські урядовці ширили унію! Чи скажуть „Укр. Вісти", що Історія говорить неправду? А які ширителі, така унія! Злі доброго ширити не будуть!

Пощо витягати з пороху забуте? — питають „У. Вісти", але можна запитати також їх: „Пощо католики витягають Володимира Великого, Потія, Терлецького, Рутського, Кунцевича, Розділ Сходу і Заходу?.. Чи це не присипане порохом? Виходить, що їм все можна згадувати, а українцям власної своеї Історії згадувати не можна. Що можна панови, того не можна Іванови.

Питають ще „У. Вісти", чому проф. Дорошенко не змальовує теперішних відносин хочби між православними єрархами, замість писати про Вишенського...

Чому? Часи Вишенського, це часи великих подій, — страшних польських насильств над українцями, яких наслідки дотепер видно, а нинішні відносини між прав. єрархами, це назагал дрібне непорозуміння (а не насильства!), які нині є, а завтра можуть минутися не полишивши сліду. А „У. Вісти" і їх собрати важнійші „сучасні їм відносини на церковному полі" промовчують, як от недавну подію великої ваги, коли в 1938 р. папа за пів міліона долярів дав полякам свою згоду („легалізацію") на масове нищення українських православних церков і забирання українського церковного майна. Тоді поляки (католики!) за сім лише тижнів знищили 110 церков і сім каплиць.

Або таки тутешні недавні католицькі події, коли в Манітобі римо-кат. Церкву покинув епископ і 5 священиків. Чи писали про те „У. Вісти". А гр.-католикам не зашкодило би про те знати. Там були мабуть якісь католицькі непорозуміння.

* * *

„Укр. Вісти" звуть Вишенського „ненавиcником обеднання, що обкидає найогиднійшою лайкою та наклепами тодішну уніятську єрархію", та „засліпленим ворогом нашої Церкви".

Дійсний щирий українець, тай ніхто з совісних людей того не сказав би. Але сказали „У. Вісти" і поставили самі себе в ролю ненависника й обкидають лайкою гідного чоловіка.

Бо Вишенський виступав не проти Церкви і єрархії, але проти насильства над українцями і їх Церквою. Проти насильств і облуди тих, що накидалися українцям за єрархів (за епископів). Вишенський обороняв покривджених. Та виходить, що для „У. Вістей" насильства є Церквою, а насильники єрархією. Така виходить в них Церква.

Заподівають „Укр. Вісти" кривду і проф. Дорошенкови, бо ж він писав про слушне. Його стаття була цілком на місци, тай ще скромно написана.

СВЯТО ПЕТРА І ПАВЛА

В вівторок 12 липня (29 червня церковного) наша Церква святкує память двох найвизначнійших Апостолів — Петра і Павла.

Петро був сином Йони, і перше його імя було Симон. Імя Петра (по сирійськи Кифа) дав йому Христос пізнійше. Ап. Петро був старший віком між Апостолами.

Св. Іван Золотоустий каже, що Петро був „чоловіком горячої вдачі, невчений, простий, бідний і богобоязливий."

Між Апостолами Петро визначався великою щирістю і палкістю. Будучи з Христом він всюди відповідав перший, де треба було відповіди. Вказуючи Петрову щиру віру Христос казав, що лише на такій вірі буде стояти Його Церква і ніщо еї не переможе.

Однакож повага Петра між Апостолами не була ознакою його панування над Апостолами. Він був рівний всім Апостолам. Це бачимо зі змісту Нового Завіту і з висловів святих, як св. Іван Золотоустий, св. Августин і другі. Толкования декого, що Петро був начальником Апостолів, не має жадних основ.

Каже Ап. Павло, що Петро був призначений головно для навертання жидів. І дійсно він найбільше трудився в сторонах Єрусалиму і Палестини, був також в Малій Азії і Єгипті.

Аж в 14-ім віку зявилися оповідання, що Петро був в Римі і там вмер, і нині це уперто проповідує Римська Церква, однакож навіть деякі визначні мужі з Римської Церкви в те не вірять. Історія не має доказів, що Петро в Римі був.

* * *

Апостол Павло (перше його імя було Саул, Савло) був чоловіком ученим, походив з міста Тарсу, і замолоду був ревним оборонцем жидівської справи. Він був і при каменованні Стефана Первомученника.

Невдовзі по тім удався до міста Дамаску, щоби там помагати переслідувати християн. Та вдорозі зявився йому Христос і тоді Павло з ворога став апостолом християнства. Він проповідував науку Христа по далеких сторонах, багато перетерпів і вмер мученичою смертю в Римі 67 року по Христі.

Св. Іван Золотоустий ставить Павла висше всіх апостолів і каже, що ніхто з них йому не дорівнав. Згадати, що коли ап. Петро написав два малесенькі Послання; Яков написав одно мале; Іван Богослов написав три невеличкі; то сам Павло написав 14 і вони головно в церкві читаються.

Каже ще Золотоустий про Павла: „О, коли б хто дозволив мені діткнутися його тіла, прилягти до його гробу... Бажав би я бачити порох того серця, яке можна назвати серцем цілого світу, початком і змістом нашого життя."

Всі Апостоли, а передовсім Петро і Павло були тими, що справляли широкий світ до кращого і гіднійшого життя. Вони були будівничими нової християнської культури.

Святковання памяти Петра і Павла належить до перших часів християнства. Вже ап. Павло вчив, що гідних людей треба споминати, коли каже: „Згадуйте [illegible] наставників, що проповідували вам слово Боже; і дивлячись на кінець їх життя, наслідуйте віру їх." (Жид. 13:7).

Знаючи, що час його життя невдовзі скінчиться, писав ап. Павло до Тимотея:

„Час мого відходу настав. Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. Тому готовиться мені вінець правди, котрий віддасть мені Господь того дня, Праведний Суддя, і не тілько мені, але і всім, хто полюбив явлення Його." (2 Тим. 4: 7—8).

Вже отсі послідні слова можуть бути для нас великою наукою.

ПОАРЕШТУВАЛИ ТОРГОВЦІВ НАРКОТИКАМИ

В Канаді істнувала шайка, що тайком продавала наркотики (опіюм, морфіну і др.), дістаючи за них сотні разів більше, як ті річи варта. Тепер поліція арештувала вже 11 тих продавців і дехто з них дістав 6, дехто 5 літ арешту.

КАРТКА ТРОШКИ СПІЗНИЛАСЯ

Не важна справа, але інтересна... Муніципальний секретар в Дресдені, Онт., дістав картку, що була вислана з Торонта перед 62 літами, бо 1887 року, в діловій справі. Чому картка так спізнилася, годі вгадати.

ПРИГОТОВЛЕННЯ ДО ДЕРЖАВНИХ ОБОВЯЗКІВ

На королівськім дворі в Лондоні готовлять пляи, щоби княжну Єлисавету і Маргарету познакомляти з державними справами і приготовляти їх до королівських обовязків. Це конечне і тому, що здоровля Короля послідними часами підупало.

В КОРЕЇ ЗАНОСИТЬСЯ НА ВІЙНУ

В полудневій Кореї американці мали 40,000 війська, а тепер його забрали. Північну Корею мала Росія. Тепер большевики з північної частини хотіли захопити півостров Онджін, що належить до полудневої Кореї, отже почалася сильна битва гарматами і машиновими крісами. Заноситься на поважну війну. (Корея коло моря, на захід від Японії, коло 20 міліонів населення).

115-ЛІТНИЙ ПЕНСІЙНИК

В Ванкувері живе 115-літний Алькарез Габсбург. Кажуть, що з пенсії, яку бере, не видасть на неконечне і цента, бо „щадить, щоби мати на старші літа."

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ЯК ЧОЛОВІК ЗАПОДІЯНЕ ЛИХО ВИНАГОРОДИВ

Треба нам знати, що і давно ділося на українських землях, а воно нам для нинішнього придасться.

Хоч і давнійше були для війська військові будинки — „касарні, казарми", але нераз військо розміщували по людських хатах. Тоді казали, що військо „розквартировують", що воно стоїть „по кватирах", „на кватирах", або на „постою". Кватирами звали ті людські доми, де військо розміщували.

І нераз військо стояло по кватирах довгий час. В одній хаті могло бути двох вояків, або один, як до місця.

Треба і те памятати, що колись до війська брали на цілих 18 літ, пізнійше на 12, дальше вже лише на 8, а ще дальше на 3 роки, як було в Австрії. Отже вояками були вже старі люде. І коли такі перебували довгий час на кватирах, то ставали нераз наче членами родини, серед якої жили.

А тепер послухаймо історії, яка з тим вяжеться.

* * *

У вдови був на кватирі вояк, і був він там кілька літ. Був він поважним чоловіком, отже вважали його наче членом родини. В вільнім часі поможе в чім небудь при господарстві так, начеб це було його господарство. Лихого слова ніхто про нього не сказав.

А вдова попри невеликім господарстві ще дечим торгувала. Бо і покійний еї чоловік занимався потрошки торговлею. Накупить в місті, чого людям треба, привезе, продає, і так дещо таки заробить. Так тепер робила і вдова.

А грошей в неї було, як на тутешні гроші, може коло 500—600 долярів.

З вдовою жила замужна дочка і зять. Вже давніше зять хотів, щоби вдова дала йому частину господарства, але вона не хотіла. Казала:

— Що мое, те і ваше. З собою до гробу я нічого не заберу. А разом працювати кориснійше; більше придбаемо, отже колись більше будете мати.

А зять був трошки легкодушний. Йому хотілось би свобідно погуляти. Тай пиятики не цурався.

І раз між ним і вдовою, його тещою, прийшло до гіркої суперечки. Зять бувши на підпитку, грозив тещі, що він колись їй покаже...

Другого дня він про те може і забув, але вдова не забула. Вона і людям ка[illegible]

— Коли б що сталося, то знайте, що за те зять буде винен, бо він вже мені грозив.

* * *

Вибиралася раз вдова до міста на купно. Виняла з скрині усі гроші при воякови, — він же наче рідний син, — взяла кілько треба, а решту до скрині поклала.

На вид грошей звилася в вояка грішна думка, якої в нього ніколи не було. Думае він:

— Вкраду і всі подумають, що це зять зробив.

Отже розбив скриню, гроші забрав і пійшов до товаришів, що були на других кватирах.

Коли вдова вернулася і побачила, що сталося, наробила крику і вдалася до уряду.

— На кого ж ти думаеш? — питають; — може вояк взяв гроші...

— Ні, — каже вдова, — він дуже гідний чоловік. Це мусів зробити зять, бо він вже погрожував мені...

І взяли того зятя. Замкнули, водили на допити. Довго це було і він там таки помер. Чи з журби, чи від слабости [illegible]

А жінка його жила при матери і тутже народилась їй дитина, що вже ніколи не мала бачити свого батька.

Ніхто і не подумав, що гроші взяв вояк.

Але він самий щодальше, то більше і більше думае. Бачить, що вдова журиться; бачить жінку, що вдовою зосталася; бачить дитину сироту... Кругом терпіння, журба, — а він причинився до того. І совість почала його щораз більше мучити.

Став він понурий, пригноблений. Почав марніти.

Зауважили це і його товариші й одного разу каже йому товариш:

— Що з тобою Касіяне? Слабий не слабий, а якийсь не свій. Що з тобою...

Подивився Касіян, здихнув і каже:

— Нічого! Серце болить, тай тілько.

— А від чого ж воно болить? Мусить бути причина. Чи не гріх який...

Мовчи, не говори так голосно, — каже Касіян, — бо ще люде почують...

Що ти, Бог з тобою; — говорить товариш, — чому ж ти людей боїшся? Щось зле в тебе. Ти взявся тепер і до горівки, а це злий знак. Злий вчинок мусить бути за тобою, отже покайся, а то пропадеш. І ще не те... Коли ти колись-то в мене ночував, то плів через сон таке, що страх...

— Та що я говорив? — питае перестрашений Касіян.

Ну, що говорив то говорив, це вже при мені зостанеться. Священик не каже нікому, що чув на сповіди, і я не скажу. Це Божа справа, не моя. Але одно тобі раджу: поки не пізно, покайся і зло направ, коли можна.

Касіян аж заплакав і все товаришеви оповів.

А гроші ти мабуть уже пропустив? — питае товариш.

— Ні! Пропустив небагато. Я їх заховав в дуплавій вербі і там вони лежать.

— Щож думаеш тепер робити?

— Що? Думаю, що пійду і втоплюся.

— То зле Касіяне? Втопитися легко, але від того ані вдові, ані еї дочці, ані сироті не буде легче. Втопишся і на другім світі зараз запитають, чи ти лихо направив.

— Щож маю діяти? Як ти думаеш? Як порадиш, бо я не знаю...

Подумав товариш і каже:

— Признайся капітанови і гроші йому передай, щоби він віддав їх тим, в яких ти взяв. Покарають трохи, але імени твого не виявлять.

* * *

Касіян послухав товариша і зробив, як той радив. Він признався і його покарали, але всеж не так тяжко. Набили добре, як тоді був звичай, і на тім скінчилося. А гроші віддали вдові і сказали, що це вояк з дальшої кватири закрався до хати і гроші взяв. Раділа вдова, раділа і еї дочка, бо ж це і її майно.

— А що, чи легче тобі тепер на душі? — питае опісля товариш Касіяна.

— Легче! Як ніби я на світ народився. Господь тебе післав мені на ратунок. Другий раз я такого не зроблю. Тепер все скінчене.

— Ні, не скінчене, — говорить товариш, — бо трохи лиха і тепер лишилося. Є вдова, е еї дитина. Треба і за те їм винагородити, отже ходи зі мною.

І привів його до вдови та каже:

— Дядино (вуйно)! Ми прийшли до тебе на панщину.

— Як на панщину? На яку?

— А так: лихий чоловік взяв був ваші гроші, та слава Богу, що покаявся і признався до гріха (а вдова не знала, хто це взяв). Тепер ще він наняв нас двох, щоби ціле літо, коли не будемо в службі, ми вам при господарстві помагали.

Здивувалася вдова і говорить:

— Дай же Боже йому здоровля, а по смерти спасення! Взяв він був мої гроші, але то людська неміч, та видно, що серце в нього добре. Покаявся і гроші віддав. Спасибі йому! А також і вам, добрі люде! Роботи в мене бідної знайдеться, і Бог вам за вашу щирість заплатить.

І помагали вони вдові при господарстві ціле літо. Так був чоловік лихо заподіяв, а потім покаявся і лихо винагородив. Може ще і тому, що мав щирого та розумного приятеля і порадника.

(За Я. Г.)

ВИСЛОВИ ПРО ДАРМОВАННЯ

Дармовання е матірю багатьох зіпсутих дітей. — Мейсон.

Висше став заняття, ніж дармовання, коли не поважаеш ржі більше, ніж чистого полиску. — Плятон.

Не тілько той дармуе, хто нічого не робить, але також той, хто міг би краще робити, ніж робить. — Сократ.

Люде бояться стратити життя в одній хвилі, однакож не бояться марнувати життя потрошки дармованням. — Гов.

ОБОВЯЗКИ ДЛЯ ДОМУ

Раз здибалися в понеділок два знакомі, і каже оден з них:

— Я вчера був на викладі, де говорилося, як треба вдома вчити дітей релігії. Я був з жінкою. А чому ти не прийшов?

— Часу в мене не було.

— Що ж ти робив?

— Я вчив дітей релігії.

ЗАКОН ПРОТИ СТРАЙКІВ В АВСТРАЛІЇ

Червня 27-го застрайкувало в Австралії 24 тисячі вуглекопів, що домагаються 15 процент підвишки і зменшення годин праці з 40 годин на тиждень на 35 годин. Тепер уряд виробив закон, який давав би урядови силу военного часу. Він міг би забрати і контролювати все, що буде уважати потрібним. Також робітники мали б бути під військовим законом.

Також готовлять закон для контролі юнійних фондів, щоб другі юнії не могли піддержувати своїми фондами страйкерів. Уряд в Австралії робітничий.

КОМУНІСТИ ЙДУТЬ НА ПОЛУДНЕ

В Китаю комуністичне військо посуваесь дальше на полудне і нема вже сумніву, що комуністи заберуть велике портове місто Кантон, що мае оден міліон населення.

ФРАНКО РОБИВ ЗАКИДИ ЗАХОДОВИ

На недавнім отворенні еспанського парляменту ген. Франко казав, що західні держави запродали половину Европи Росії. Дальше говорив, що Еспанія нічим не гірша від других, та що довго не забуде кривди, яку їй зроблено. А тепер такі відносини, що якраз Европа Еспанії потребуе, хоч того західні держави не хочуть признати.

ВЕЛИКИЙ ЗВІТ ПРО ШПІОНІВ

Комісія, що збирае відомости про роботу шпіонів в Стейтах, заявила в Вашингтоні, що готовить величезний звіт про російську шпіонажу в Стейтах. Буде там ціла історія російської шпіонажі від 1922 року дотепер — і шпіонажі військової та промисловой, в Америці і деінде.

ВІСТІ ПРО ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ

(Брендон, Ман.)

Українська Православна Громада Пр. Тройці в Брендоні, обходила дуже врочисто свое Храмове свято в день 12 червня ц.р. — в Зелену Неділю. При великій кількості місцевих і позамісцевих українців відслужилося довге й величаве Богослуження Пятидесятниці, зі змістовною проповідю, Водосвяттям і обходом церкви, та многоліттям для Високопр. о. Владики Мстислава, укр. духовенства, всього побожного українського народу і парафіян.

Після цього відслужено Панахиду „за всіх тих, що життя свое віддали за волю України" — за українських героїв і за відійшовших у вічність парафіян брендонської парафії, з відповідним словом.

Всі вірні були запрошені з церкви на обід до Народного Дому. Після обіду виголошено більше промов. Голова церковного заряду п. В. Гасула, пригадуе присутнім, що сьогодні брендонська церковна громада святкуе 25-літний ювілей. о. Дм. Фотій говорить про ролю Церкви в житті Укр. Народу взагалі, а українців Канади зокрема. Закликае перевести грошеву збірку на живих свідків наших визвольних змагань — живих героїв — українських военних інвалідів; п. Касюрак вказуе на вагу жертвенности в нашому релігійному і національному житті; п. Бобик закликае відновити „кузню", — українську родину, що виховувала б наших дітей в укр. дусі, бо без цього ми пропадемо, і просить висилати дітей на літні курси до Кол. Св. Андрея у Винипегу.

Переведена збірка на укр. военних інвалідів принесла $18.25. Настоятель о. Фотій висловив прилюдну подяку зарядові церкви, а особливо п. І. Ганулі і всім парафіянам, що працювали жертвенно біля викопання і впорядкування пивниці під церквою, вставлення центрального огрівача і водяної помпи. Так само щиро подякував п. Гр. Міськові, який пожертвував напрестольну Евангелію в сумі $105.00 — Царині і п. Комарниці, який пожертвував нову гарну кадильницю за $16.00 для церкви. Жертвенність свідомих і добрих парафіян — запише їхні імена назавжди в памяті грядучих поколінь.

Змістовно і гарно пройшло Храмове свято. Обновлені духом, намічують вкладати ще більше серця і душі для праці в букучому — місцеві парафіяни.

о. Ф.

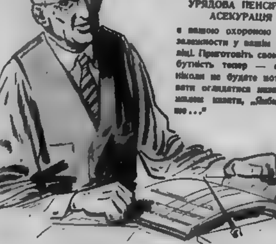

„Якби Лише...."

УРЯДОВА ПЕНСІЙНА АСЕКУРАЦІЯ

е вашою охороною проти залежности у ваших старих літ. Приготовіть свою майбутність тепер — опісля ніколи не будете потребувати оглядатися назад і в жалю казати, „Якби Лише..."

- Пенсійна Асекурація Канадійського Уряду в низькім кошті загарантовуе вам до $1,200 річно на ціле життя.
- Медичної Екзамінації не потрібно.
- Вашу пенсію не можливо сконфіскувати під ніяким законом. Ви не можете втратити свої гроші навіть тоді якби ваші вплати були затягнені.
- Хто небудь, від 5 до 85, е кваліфікований.

Annuities Branch
DEPARTMENT OF LABOUR
HUMPHREY MITCHELL Minister A. MacNAMARA Deputy Minister

Canadian Government
ANNUITIES
Provide for Old Age

Mail this Coupon today POSTAGE FREE

Annuities Branch,
Department of Labour, Ottawa.
Please send me COMPLETE INFORMATION about Canadian Government Annuities.
NAME...
(PRINT CLEARLY)
ADDRESS...

Великодна Збірка

(Через брак місця, жертви нижче $1.00 поіменно не оголошуеться).

ЗБІРКА о. ЖЕЛІШКЕВИЧА

Кадет, Саск. — По $1.00: Софія Глуханюк, Г. Гудима, Вас. Гудима, Павл. Мельничук, Вол. Гудима, О. Шевчук, І. Пронич, Г. Звоздецька, А. Дмитерко, М. Романишин, П. Глуханюк, П. Мадрига, А. А. Ковунь, І. Звоздецький, М. Глуханюк, П. Ковунь, В. Мадрига, І. Григор. Дрібна збірка $8.45.

Ватсон, Саск. — По $1.00: Т. Романюк, Н. Котик, В. Кінащук, М. Королюк, П. Стрілець, Л. Полович, Р. Комонські, Ф. Хома, С. Савченко, М. Мамчур, В. Пронко, І. Задвольський, М. Охітва, І. Нойтіла, І. Процко, Н. Котик, М. Мамчур, Д. Глав. Дрібна збірка $2.50.

Брукебі, Саск. — По $1.00: П. Киверига, А. Ткачук, Н. Натишак, П. Киверига, П. Цішивник, Гр. Яремій, І. Воронюк, М. Погорецький, А. Г. Залещук, А. Колодинський, М. Фульмес, Н. Кляч, А. Цішивник, І. Оробко. Дрібна збірка $4.70.

Гронлид над рікою. — По $1.00: С. Николюк, Ю. Николюк, Ю. Украінець, М. Данильчук, П. Слюсарчук, А. Ковак, П. Ганзюк, В. Боднарчук, Павло Боднарчук, К. Ковачівський, Вол. Боднарчук, Гр. Добровольський, К. Хулик, Н. Романко, С. Добровольський, І. Антонійчук, М. Яцишин. Дрібна збірка $2.00.

Годсон Бой, Саск. — По $1.00: І. Кулик, І. Малюта, Кулик, А. Гуменюк, І. Топоровський, П. Гоголь, П. Батюк, В. Словський, С. Медвідь, К. Микитин, Ю. Головенко. Дрібна збірка $2.25.

Гронлид північна. — По $1.00: Вас. Щербій, Гр. Вахник, Вікторія Щербій, Кость Панчук, Он. Данилюк, В. Н. Щербій, В. Кобилянський, Анна Тодорів. Дрібна збірка $2.45.

ЗБІРКА о. ГЛІЩЬКОГО

Форт Вілям. — По $2.00: пані Паланиця, Д. Кирійчук; по $1.00: пані Сторожук, К. Чеховий, В. Мельник, пані Т. Сосновська, Л. Копичинський, д-р Вацик, Я. Верестюк, пані Найдин, С. Чура, Гречка, І. Паладик, А. Підручний, пані К. Дутка, П. Андрус, І. Чуник, А. Павлович. Дрібна збірка $1.00.

Вест Форт. — По $1.00: І. Гайовський, Д. Глуханюк, М. Ковалик, Н. Юріїв, П. Овда, М. Горбачевський, Я. Ґелмич, пані А. Андрейчук, П. Великий, К. Паламарук, Н. Стенсер, П. Чорнобай, пані К. Танюк, А. Музика, С. Юріїв, С. Найдук, Г. Бознар, С. Підборачинський, С. Мікоцький.

ЗБІРКА о. А. ХРУСТАВКИ

Вегревил, Алта. — По $2.00: Н. Байдала; по $1.00: Ф. Музика, С. Самоїл, Г. Засійбіда, М. Арійчук, Ів. Кузь, пані І. Самотюк, Ф. Поденлюк, В. Сорокан, Ю. Шевчук, І. Ґонта, Т. Никифорук, А. Дочук, В. Смук, А. Заврич, В. Кирилюк, П. Дякун. Дрібна збірка $1.35.

Сн-Колоння, Алта. — По $1.00: В. Гаврилюк, В. Колодкевич, В. Саламандик, А. Равлюк, В. Гойтинюк, С. Вишнічук, Д. Фодчук, Н. Саламандик, М. Пилипчак, Ф. Федорів, Я. Маковійчук, С. Грегора, В. Порайко, М. Цар, пані Г. Вишнівчук. Дрібна збірка $7.70.

Іннісфрі, Алта. — По $1.00: П. Герасим, Н. Хаписюк, О. Пітула, пані А. Січак, Ю. Саік, М. Саік. Дрібна збірка $1.50.

Кейлин, Алта. — По $1.00: Д. Орлецький, І. Арійчук, Г. Олійник, І. Бойчук. Дрібна збірка $1.25.

Ту Гилс, Алта. — По $1.00: С. Мулька, Дмитро Подеслий, А. Котишин. Дрібна збірка $1.75.

Брудергайм, Алта. — Загальна збірка на похороні пок. Юрія Доскоча $9.00.

ЗБІРКА о. І. БОЙЧУКА

Гленден, Алта. — По $1.00: І. Волянський, Н. Филипчук, П. Лукиян, Д. Мицак, Р. Оришин, Софія Спасюк, Г. Спасюк, О. Стасик, І. Опуст, Н. Костинюк, І. Бойчук, П. Кушнірук, М. Кіт. Дрібнички $3.45.

ЗБІРКА о. В. ФЕДАКА

Ватерфорд — $16.25, Гримзбі — $14.00, Ст. Кетеринс — $14.75.

ЗБІРКА о. П. САМЦЯ

Торонто. — По $5.00: Іван Ільчук та Д. Кардинал; по $2.00: Вас. Белюсий, Мих. Шалий, Дан. Тренда, Йос. Колодій, Анд. Муцрий, Пет. Деркач, Тео Гуменюк, Гр. Назарчук, Вас. Західчук, д-р Яр. Охітва, Назар Никорчук; по $1.60: Сем. Загорський; по $1.00: В. Солтис, В. Солович, Марія Фінюк, І. Смит, Д. Грицюк, Марія Паробек, І. Стечишин, М. Легун, М. Гнідь, П. Кокура, А. Оришак, А. Лазарович, М. Білий, М. Грицишин, О. Федорів, Н. Хрипко, М. Материн, П. Бурак, П. Волиняк, П. Палій, І. Ю. Стефанюк, І. Фегусь, М. Протас, В. Войціхівський, П. Пелехнюк, Д. Гуменюк, М. Левак, С. Борецький, О. Трефик, С. Олійник, Е. Коча, Тео. Метельський, В. Кобітович, Н. Сакалюк, І. Гуменюк. Дрібнички $1.80. З мирування $12.00.

ЗБІРКА о. В. ЯКОВКЕВИЧА

Загальна збірка в Ню Торонто, Онт. — $30.75.

ЗБІРКА о. Д. КИРСТЮКА

Вернон, Б.К. — По $4.00: Гр. Щерба; по $2.00: А. Николайчук, І. Чюкевський, А. Освінкий, М. Марціна, В. Волинчук; по $1.00: І. Олійник, Й. Н. Микитюк, В. Федорюк, Й. Бартко, В. Амросій, І. Боблов, А. Михайловський, Н. Давидюк, А. Іріїчук, П. Лучак, Н. Чоботар Й. Алим, Г. Никифо к, І. Малиш, І. Остафійчук, А. Андросі, М. Дмиша, С. Могорук, В. Винничук, І. Гагман, Н. Кичерепа, Р. Давидюк, М. Коваль, М. Ладика, П. Дубик, Н. Малиш, Свенький, Т. Д. Петрик, П. Осотенко, В. Гаврилюк, П. Василик, В. Мойсюк, Д. Пасецький, М. Ананка. Дрібна збірка $12.52.

ЗБІРКА о. І. ДМИТРОВА

Винипег, Ман. — По $5.00: П. Стогрин, П. Г. Войщенко, Н. Н.; по $2.00: Г. Бутера, С. Новальковський, Петро і Олена Клим, пані І. Лобоуц, пані А. Кулик, Й. Богонос, І. Вичиский; по $1.00: Гео. Ілюк, А. Павлик, пані Головата, П. Фищук, І. Давидюк, В. Давидюк, М. Ковловський, Н. Боднарчук, С. Мазурак, пан і пані Потт, Леся Комаско, Марта Роговська, Вайолет Бовек, М. Гаврисишин, Г. Фотій, В. Бачинскі, пані М. Сорохан, З. Стасишин, М. Божнівський, Й. Магера, І. Манастирський, Ф. Вероник, П. Шевчук. Дрібна збірка $2.75.

ЗБІРКА о. Е. С. УЛЯНА

Росбори (місто), Ман. — По $1.00: А. Фостаковський, І. Антонійчук, пані К. Іванчук. Дрібна збірка 50 ц.

Росбори (фарми), Ман. — По $1.00: А. Калинюк, О. Семенюк, Т. Бельбас, Г. Гавдій, Г. Коник, І. Баранецький. Дрібними $1.00.

Виста, Ман. — По $1.00: М. Пік. Дрібними 50 ц.

Січ, Ман. — По $1.00: І. Манулик, Марія Просак, І. Т. Сторожук.

Енгусвил, Ман. — По $1.00: Н. Ґаушка, І. Белакунець. Дрібна збірка $1.00.

Сенді Лейк, Ман. — По $2.00: А. Жалупущин; по $1.50: І. Федорків; по $1.00: Г. Пінюта, Н. Солоничний, С. Сторожук, Т. Мулявка, Розалія Мулявка, А. Залещук, А. Матвійчук, А. Гогоранко, пані Демчук, М. Левандовський, А. Демчук, К. Ристинанич, А. Василенко, Д. Лукіянчук, С. Бж, Д. Гнатюк. Дрібна збірка 75 ц.

Оакборн, Ман. — По $1.00: Анна Друль, М. Вовк, І. Надольський. Дрібна збірка 50 ц.

Менні, Ман. — По $2.00: Петро Друль; по $1.00: М. Друль, А. Чвалюк, І. Скоцеляс, С. Чвалюк, І. Пелешок, О. Грошок, М. Туткалюк. Дрібна збірка 50 ц.

ЗБІРКА о. І. ГИКАВОГО

Вайта, Ман. — По $2.00: Мирос Кулачковський; по $1.00: В. Онисько, М. Калинюк, Я. Кирилюк, І. Цесиструк, М. Сторожук, П. П. Подольський, І. Прокінчук, С. В. Смігельський, Іван Негрич. Дрібна збірка $1.75.

Сіфто, Ман. — По $1.00: Анна Костиник, Ю. Чоботар, Олекса Ткачик. Дрібна збірка $8.45.

Сеньків, Ман. — По $2.00: С. А. Ґавронський, М. Ребуя; по $1.00. В. Пущеза, Ю. Лакуста.

Толстой, Ман. — По $1.00: А. Ніколяшин, Йос. Назаревич, пані Колодзінська, Олекса Долиничук, Н. Кудрик. Дрібна збірка $4.60.

Сондам, Ман. — По $1.00: В. Гарасим, Н. Ілюк, Д. Біланчук, І. Ілюк, Є. Халатурник, В. Біанч. Дрібна збірка 25 ц.

Пембіна, Ман. По $1.00: В. Кропельницький, М. Деманишин, П. Мединська, І. Іваницук, І. Пастух, Доків і Ник. Клим, І. Барденюк. Дрібна збірка 25 ц.

ЗБІРКА о. І. ШЕВЦЯ

Мирнам (місто), Алта. — По $1.00; Я. Котишин, пані Ірина Клищак, В. Котишин, В. Ф. Щербань, С. Франко, Гафія Личак, Н. Беднарський. Дрібна збірка $2.60

Слава (полуднева). — По $1.00: Михайло Пухкий. Дрібна збірка $6.05.

Ґрас, Алта. — По $2.00: Онофрій і Палагія Мельники; по $1.00: пані Анастазія Голик, Петро І. Липовий, Іван Боруцький, А. Плавин. Дрібна збірка $4.55.

Мусидора, Алта. — По $1.00: пані Марія А. Ільків, Н. Н. Дрібна збірка $7.75

Моркенб, Алта. — По $1.00: М. А. Ільків, Гриць Гринів, Андрій Мандрусяк, Федор Пашко, Митро І. Ільків, П. Дмитраш, Теодор Явин, Йосиф Ґаліновський, Василь Кіндрачук. Дрібна збірка $2.20.

Бросак, Алта. — По $1.00: Емануїл Бабюк, Іван Березка, Іван І. Березка, Василь Григірчук, Василь Басараба, А. Логозар, Василь Пундик, Олекса Логозар. Дрібна збірка $3.45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Фотія.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Брендон.
7. Четвер. Р. Івана Хрестителя. — Стед.
10. Неділя. — Тиндал.
12. Вівторок. Ап. Петра і Павла. — Поплярфілд.
17. Неділя — Дуфрост
24. Неділя. — Іст Селкірк.
31. Неділя. — Поплярфілд.

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя. — Брендон.
14. Неділя. — Ппплар Парк.
19. Петниця. — Тиндал.
21. Неділя. — Портедж ла Прері.
28. Неділя. Успення Пр. Богор. — Ледвин і Дуфрост.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. — Іст Селкірк.
18. Неділя — Ст Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Септон.
25. Неділя. — Поплярфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Сенданя.

АAдреса: 932 Прічард Евню, Винипеґ, [redacted]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туркевського

ЛИПЕНЬ:

10. Неділя — Пайн Ривер.
12. Вівторок. Петра і Павла. — Етелберт (Храм).
17. Неділя. — Ворд.
24. Неділя. — Богдан.
28. Четвер Св. Володимира. — Пайн Ривер.
31. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Аментона.

ЛИПЕНЬ

3. Неділя — Гефорд (фарми).
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя. — Пріленйт (Храм).
10. Неділя — Ітонія. — Кендо о. Ст Ґреділь.
12. Вівторок. Св. Ап. Петра і Павла. — Ґлесллн (Храм), — буде також о. Ст Ґреділь.
17. Неділя — Гефорд
24. Неділя — Медов Лейк.
31. Неділя. — Редфілд (Храм).

Адреса: Поч. скр. 61, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Смокі Лейк.
7. Четв. Різдво Ів. Хрест. — Стрий.
10. Неділя. — Бойн Лейк.
10. Неділя. — Довнінг (о. прот. Іванюк).
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла — Спеден.
17. Неділя. — Боній Біч (Полеве Богослуження). 10.15 год. точно.

Поч. Скринка 309, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЛИПЕНЬ

7. Четвер Св. Івана Хрестителя. — Бурджіс (коло Хабуна).
10. Неділя — Вроктон
12. Вівторок. Петра і Павла — Ґорлиц (о. Кульчинський).
12. Вівторок. Св. Петра і Павла. — Сторновей (о. С. Гребенюк)
17. Неділя. — Мелвил.
24. Неділя. — Успенська (коло Канори).
31. Неділя — Мазепа.

Тел. 796 — Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.

ЛИПЕНЬ.

3. Неділя — Принс Алберт.
7. Четв Різдво Ів. Хрестителя — Вірдейл (Храм).
10. Неділя — Сембоґр.
12. Вівт Св Петра і Павла — Ґонімун (Храм).
17. Неділя — Принс Алберт.
24. Неділя — Шипмен.
31. Неділя — Принс Алберт (Храм).

Адреса: 564-7етр. — Тел. 3786, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Жолкевича.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Ґронлнд над річкою.
7. Четвер. Різдво Івана Хрестителя. — Ватсон. Посвячення основи Церкви й посвячення наріжного каменя.
10. Неділя. — Кадет (Храм).
12. Вівторок Св. Ап. Петра і Павла. — Брукебі (Храм)
17. Неділя. — Годсон Бей. Ювілей Народнього Дому.
24. Неділя. — Ґронлнд північна.
28. Четвер. Св. Кн. Володимира. — Ґронлнд Капллин.
31. Неділя. — Кадет.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Св. Пророка Ілії. — Ґронлнд північна.
7. Неділя. — Ґронлнд над річкою.
14. Неділя. — Кадет.
19. Петниця. Преображення Господнє. — Ґронлнд північна.
21. Неділя. — Брукебі.
28. Неділя. Успіння Богородиці. — Ґронлнд північна.

По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Ґронлнд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іванова.

[redacted]

3. Неділя. — Київенд.
7. Четв. Різдво Івана Хрестителя — Бреддлі
10. Неділя — Гемлин.
12. Вівт. Петра і Павла — Київенд (Храм).
17. Неділя — Пепо.
24. Неділя — Іспас.
31. Неділя — Бонн.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василюк.

ЛИПЕНЬ:

7. Четвер. Різдво І. Хрестителя. — Сучава (Храм).
10. Неділя. — Кагвин.
12. Вівторок. Св. Петра і Павла. — Андрю (Храм).
17. Неділя. — Лужан.
24. Неділя — Борівці.
31. Неділя. — Завиля

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя — Вилингдон.
10. Пятниця, Преобр. Гос. — Лужан
14. Неділя. — Андрю.
21. Неділя. — Кагвин.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

[redacted]

7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя — Дрифтінг Ривер (Храм).
10. Неділя. — Леннард.
12. Вівторок. Ап. Петра і Павла. Візитація Впреосв. Владики Мстислава. — Роблін-Зелена (Храм).
17. Неділя. — Ленард.
24. Неділя. — Шортдейл.
31. Неділя. — Гилберт Плейнс (Храм).

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Клейр.
7. Четвер. Івана Хрест. — Тонія (Храм).
10. Неділя. — Бюкенен (Храм).

Пох 426 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гуцелюка.

ЛИПЕНЬ:

7. Четвер. Св. Івана. — Драй Ривер.
10. Неділя. — Давфин.
12. Вівторок. Св. Петра і Павла. — Давфин.
17. Неділя — Косів.
24. Неділя Енвил.
28. Четвер. Св. Володимира. — Енвил.
31. Неділя. — Давфин

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

1	П	18	Преп. Леонтія кан. Печер.
2	С	19	†Ап. Юди, брата Господ.
3	Н	20	Нед. 3. Память угод. Бол.
4	П	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	В	22	Свщмч. Евсевія, мч. Юліяна
6	С	23	Муч. Агрипини [redacted] Гаг
7	Ч	24	Різдво Івана Хрестителя
8	П	25	Прмч. Февронії, Леоніда
9	С	26	Преп. Давида Солунського
10	Н	27	Нед. 4. Преп. Самсона стран.
11	П	28	Прен. Сергія і Германа
12	В	29	Св. Петра і Павла Апост.
13	С	30	†Собор 12-ти Апостолів
14	Ч	1	Косми і Даміяна безср.
15	П	2	[redacted] Чесної [redacted] Д. М.
16	С	3	[redacted]
17	Н	4	Нед. 5. Андрія археп. Кр.
18	П	5	†Преп. Атанасія Атонського
19	В	6	Преп. Сисоя схим. Печер.
20	С	7	Преп. Томи Малеїна, Акакія
21	Ч	8	Влкмч. Прокопія Теодосії
22	П	9	Свщмч. Панкратія єпископа
23	С	10	†Преп. Антонія Печер.
24	Н	11	Нед. 6. Смерть кн. Ольги
25	П	12	Муч. Прокла й Ілярія
26	В	13	Собор арх. Гавриїла
27	С	14	Ап. Акили з 70 і Прискили
28	Ч	15	†Володимира Великого
29	П	16	Свщмч. Антиногена
30	С	17	Влкмч. Марини прп. Леоніда
31	[redacted]	18	Нед. 7. Івана і Памви Печ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Уляна.

ЛИПЕНЬ:

3. Неділя. — Менві.
7. Четв. Різдво Св. Івана Хрестителя. — Сенді Лейк.
10. Неділя — Сенді Лейк (Храм).
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла — Січ (Храм)
17. Неділя. — Ґлен Елмо.
24. Неділя. — Енгусвил
28. Четв. Св. Рівноап. Князя Володимира. — Оакборн
31. Неділя Св. Отців. — Оакборн. (Храм)

СЕРПЕНЬ:

2. Вівт. Св Пророка Ілії. — Виста.
7. Неділя. — Росборн.
14. Неділя. — Сенді Лейк
19. Пятн. Преображення Господнє Менві (Храм).
21. Неділя. — Оакборн.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці. — Ґлен Елмо (Храм)

Адреса. Поут. скр. 84. Оакборн, Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[redacted]

3. Неділя. — Мейбридж.
7. Четв. Різдво Ів. Хрестителя. — Гаес (Храм).
10. Неділя. — Арран.
12. Вівт. Св. Ап. Петра і Павла — Сван Плейн (Храм).
17. Неділя. — Норквей.
24. Неділя. — Ервуд.
31. Неділя. — Денбурі (Храм).

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ:

3. Нед. 3. Голос 2. УЄ 3. Літ. Ап. Римлян 5: 1—10. Еван. Матея 6: 22—33.

7. Різдво Івана Хрест.: УЄ Луки 1: 18—25. Літ. Ап. Римлян 13: 12—14 і 14: 1—4. Еван. Луки 2: 1—12.

10. Нед. 4. Голос 3. УЄ 4. Літ Ап. Римлян 6: 18—23. Еван. Матея 8 5—13.

12. Петра й Павла: УЄ Івана 21 15—25. Літ. Ап. 2. Корин. 11: 21—33 і 12: 1—9. Еван. Матея 16: 13—19.

17 Нед 5. Голос 4. УЄ 5. Літ. Ап. Римлян 10: 1—10. Еван. Матея 8: 28—34 і 9: 1.

24. Нед. 6. Голос 5. УЄ 6. Літур. Ап. Римлян 12. 6—14. Еван. Матея 9: 1—8.

28. Володимира Вел.: УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Галат 1: 11—19. Єв. Івана 10: 1—9.

31. Нед. 7. Гол. 6. УЄ 7. Літ Ап Рим. 13: 1—7. Єв. Мат. 9: 27—35.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[redacted] class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1949. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1949. ЧИСЛО (850) 14

ПО ЗІЗДІ В ТОРОНТІ

В днях 1, 2 і 3-го липня відбувся в Торонті Зізд складових організацій Союзу Українців Самостійників, де були представники тих організацій з пятьох провінцій. В Зізді взяло участь коло 400 осіб. З священиків були: оо. Савчук, Самець, Слюсар, Лещишин (зі Стейтів), Федак, Кисілюк, Запарнюк і Борис Яковкевич. З світських згадати б — Янда і Чумер з Едмонтону, Ю. Стечишин з Саскатуну; Улас Самчук, відомий письменник, і письменник Петро Волиняк, ґенерал Сікевич. З жінок згадаємо пані Олену Кисілевську.

Зізд відбувся з великим успіхом. На Організаційний Фонд зібрано 1,500 долярів. Головою Союзу Українців Самостійників (СУС) наново вибраний адвокат Іван Соломон з Винипеґу.

Такий зізд буде сам собою мати також велике додатнє значіння для українського життя на Сході Канади, де воно послідними часами почало набирати сили і розмаху.

НАПАДАЮТЬ НА ДІВЧАТ

В неділю 10-го липня вечером було в Винипеґу два випадки, де дві дівчині, 11 і 12 літину, заманив хтось до домів, одну збезчестив, обі побив. Одній мусіли зашивати лице. Поліція арештувала злочинця.

АРЕШТУВАЛИ ВИРОБНИКІВ ГРОШЕЙ

В Вашингтоні арештували недавно 5 осіб, що виробляли фальшиві 20-долярові банкноти. Друкарня була недалеко Білого Дому (парляменту). Гроші пускали між народ в ріжних сторонах Стейтів і пустили до 100,000 долярів. А багато мали вже готових. Поліція шукала за фальшівниками кілька місяців.

ДВОХ ВТОПИЛОСЯ

В суботу 9-го липня, втопився в Ред Ривері В. Богуніцький, 25-літний, коли човен перевернувся. В Винипеґ Біч втопився П. Ковалюк, коли купався. Богуніцький був в човні з товаришем Кучерою, коли ж хотіли переміняти собі місця в човні, човен перевернувся. Кучеру виратував другий човен.

ВБИВ В ЦЕРКВИ СВЯЩЕНИКА

В Ню Орлінс, в Стейтах, мурин Бейтс вбив в церкві римо-кат. священика Ніферта, коли той скінчив ранішну Службу Божу. Очевидно в церкві не було більше нікого крім них двох. Бейтс вдарив священика в голову і забрав його торбу і 14 долярів.

ДІТИ ЗАТРОЇЛИСЯ

В Лейк Вейлс, в Флориді, троє новонароджених дітей померло від затроєння, а кількоро є слабих. Думають, що діти затроїлися фарбою, якою в шпиталях значать пеленки. Фарба має в собі аніліну, що виробляєсь з вугля. Діти синіли, за час це зникало, а там знов синіли. А та фарба червонаво-синя.

ЗГИНУЛО 5 З ОДНОЇ РОДИНИ

В околиці Торонта, коло Шомберг, зударився автомобіль з троком, отже згинуло пятеро з родини, а то: Роберт Гемнатон і його жінка та 12-літна дочка, мати Роберта, та батько Робертової жінки.

БАГАТО ШКОЛЯРІВ ТОПИТЬСЯ

Від початку 1949 р. до 7-го липня втопилося в Манітобі 27-ро хлопців і дівчат в шкільнім віку. Може головною причиною є найбільше те, що молоді показують себе дуже відважними і не думають про небезпеку. Хоч були випадки, де вітер перевернув човен, де пливака в холодній воді схопили корчі, отже несподівані причини. Та чи не добре було би, коли б ті, що йдуть на воду, завсігди мали з собою, чи на собі якісь прилади, щоби в разі потреби можна ратуватися.

ЛІСОВІ ОГНІ

Вістка з 7-го липня каже, що в північно-західній Манітобі ліси горять на 4,000 акрах, отже на просторі 25 фармів. Огонь гасить 85 людей. Коли б упав там невеликий дощ, то огонь стратив силу і вже легче давати раду.

ГОЛОГО ПОКАРАЛИ

Недавно близько Винипеґу розібрався чоловік цілком наголо і лежав собі на сонці з товаришами. А побіч нього лежала купелева сорочка. Його тут відшукали детективи, а судія казав заплатити 10 долярів і кошта, або 7 днів арешту.

НЕ ВРАТУВАВ І ВТОПИВСЯ

В Саскатуні, Саск., хотів 27-літний Лойд Голтейн ратувати в ріці 24-літну Гелену Блюм, та не вдалося й обоє втопилися.

БАНКИР ДІСТАВ ТРИ РОКИ

В Ню Йорку засудили Ришарда Крова на три роки арешту, що вкрав з Національного Банку 883,660 долярів. Він там був помічником управителя.

БАГАТО ЗОЛОТА В АМЕРИЦІ

Вартість держави цінять нині тим, який запас готового золота вона має. Англія має нині менше золота, ніж треба їй мати, бо не має навіть на вартість двох біліонів. Зате Америка має золота на 24 біліони, отже три пятих всего грошевого золота на світі.

ТУРКИ КУПУЮТЬ ПШЕНИЦЮ З КАНАДИ

Перший раз в історії Туреччина купує в Канаді коло 3 міліони і пів (3,500,000) бушлів пшениці. Вона завсігди мала досить своєї пшениці, але тепер в Туреччині була посуха і вчасна зима.

КОРОЛЬ ПРОГОЛОСИВ ВИНЯТКОВИЙ СТАН

Страйк в Лондоні прибрав такі форми, що Король проголосив „винятковий стан", отже стан, в якім держава бере справу в руки, щоби не допустити до більшого лиха. В Лондоні страйкує понад 10 тисяч портових робітників, отже 112 кораблів дармує. Страйк ведуть комуністи, подаючи за причину те, що в Канаді страйкують також портові робітники і їх домагань не задоволено. Отже комуністи страйк в Лондоні вяжуть з канадійським. Вже післано 1,700 вояків до праці на кораблях.

ДОМАШНИЙ АРЕШТ АРХІЕП. БЕРАНА

Є вісти, що катол. архієп. Беран в Празі, в Чехословаччині, замкнений в своїй палаті. Коли до нього кого впускають, то відмикають двері, коли ж хто вийде, знов замикають. Беран має 69 літ. Знов же еп. Гіка говорив в церкві:

„Скажу вам, що міністерство просвіти заборонило мені до вас говорити так, як я хотів би. Отже, я так і роблю, не зі страху перед переслідуванням, бо воно і без того є. В моїм домі в Градцу Кральовім я є під наглядом поліції. Я не можу свобідно приймати відвідувачів, ані моїх урядників. І я врочисто протестую проти тих поліційних способів..." Це показує, які тепер церковні відносини в Чехословаччині.

АНГЛ. ЕПИСКОП ПРО ЦЕРКВИ

В Чичестер, в Англії, на конференції „Світової Ради Церков", англіканський еп. Джордж Кенеди Бел заявив, що Церкви (протестантські) повинні раз заняти ясне і тверде становище супроти комунізму. Він пригадав, що подібна конференція минулого року в Амстердамі не заняла ніякого ясного становища, а лише загально осуджувала ідеольогію комунізму та капіталізму. А тепер треба щось яснійше сказати.

До Світової Ради Церков належить 150 протестантських церковних груп з 44-ох країв. Та оскільки знаємо, то деякі протестантські церкви є занадто під впливом, а може і контролею комуністів. Настоятелем головної англіканської катедри є Гюлет Джансон, що розпливаєсь за Росією. Отже годі від таких чогось доброго сподіватися.

ПРОКАЗА В АНГЛІЇ

Слабих на проказу в Англії нині більше, як коли передтим, а що викликує неспокій. Медичний секретар Товариства Прокажених каже, що нині в Англії є щонайменше 300 заражених проказою, а з тих лише 14 є в домі прокажених.

Проказа слабість неболюча, але заразлива. Тіло гние роками. Потрошки проказу лічать, але певного лікарства на проказу ще нема.

САМОВБИВСТВА В ЯПОНІЇ

В столиці Японії, в Токіо, було минулого травня 121 самовбивств. А в 1948 році було в травні 65 самовбивств.

СОЦІЯЛІЗМ І КОМУНІЗМ

IV.

Коли хто поважно розбирає справу нерівности між людьми, то знаходить багато трудних питань. Ходить про вартости, а до вартостей належить і матеріял, і людська праця, і людський розум, і людська вдача.

Сама вартість грошевого майна залежна від якости властителя. Нерозумний грішми багато не зробить; пияк їх пропе; скупар зашиє в сінник і сам в нужді помре.

Декому здається, що соціялізм буде від богачів забирати, а бідним давати, але питання: Де границя багацтва і бідацтва? Хто не має хати, для того багачем є той, хто має хату. Хто має дві хаті, чи дві фармі, для того багачем є той, хто має 4 хаті, чи 4 фармі... Кожний вважає багачем багатійшого від себе, — отже де границя?

Це використовували большевики і нищили найперше найбагатійших. Не стало їх, так нищили тих, що тепер були найбагатійшими і так знищили всіх [illegible]

• • •

Дехто скаже, що земля не належить до капіталу, отже еї не будуть відбирати, та ми послухаймо, що кажуть самі соціялісти.

„Чоловік має право лише до того, що він працею придбав. **А чоловік землі не створив.**" (Меррі Енґлянд, Блечфорд).

„Земля — дар природи. Вона не є твором чоловіка. Коли ж чоловік має право лише до овочу своеї праці, то **жаден чоловік не має права до землі.**" (Тамже, Блечфорд).

„Земля належить не до гурта одиниць, але до всіх." (Куток в тілі і крові, Вашингтон).

„Люде що орють землю, зостануться, **але властителі землі зникнуть майже непомітно.**" (Кляріон Сонґ Бук).

„Члени парляменту мають зробити внесок, **щоби знаціоналізувати землю,** копальні..." (В. Е. Гарвей, член парляменту в Анґлії).

Це вислови передових соціялістів, а таких висловів можна навести багато. З того виходить, що соціялісти землю ставлять на перше місце, як вартість, яку треба від людей відобрати.

І чи можна подумати, що соціялісти відберуть копальні, фабрики, а не відберуть тої найбільшої фабрики, якою є земля? Це ж фабрика хліба. Вони скажуть: „Ми виробимо для праці на землі оден плян. Скажемо, де сіяти, кілько чого, будемо все контролювати і розділяти. Ми до того маємо фахівців, знавців, а вони мудріші від пересічного фармера..."

Розуміесь, що соціялістичний уряд повідбирає і доми по містах, щоби ними орудувати „пляново."

Оповідав недавно скиталець, як в галицькім місті большевики забирали дім. Властитель каже їм, що преціньь большевицький закон забезпечує чоловікови хату, на що дістає відповідь:

— Так! Але та хата буде там, куди ми тебе зашлемо! — Чи треба більше?

Соціялістичний уряд (як і большевицький) забере в свої руки пресу, бо скаже: „Ми поведемо все по одному пляні... Ми красше знаємо..." Тоді людям не буде місця на висказ своїх думок; і не можна буде довідатись про те, що урядови буде не всмак.

Так відбираючи і забираючи все, уряд забере і людей, як робучу силу, як головну вартість. Уряд скаже: „Більше користи буде, коли ми будемо людьми орудувати „по одному пляні" і кожному приказувати, що він [illegible] робити... Оден плян для всього!"

Таке виходить з того, що кажуть соціялістичні програми і пляни. І що кàже здоровий розум.

ДЕЩО ПРО МОВУ

Дуже несвідомі люде не цінять своеї мови. Вони готові заміняти її за чужу, яка завсігди здається їм вартнійшою. А розумні свою мову ставлять на перше місце.

• • •

Знати більше чужих мов, це велике майно. В давній жидівській раді, що звалась „Синедріон", кожний член ради обовязаний був знати бодай одну чужу мову. Це на те, щоби рада з чужими людьми могла говорити без переводчика.

• • •

Але чужа мова для розумного чоловіка є не тим, чим вона є для нерозумного.

Розумний бере чужу мову.

А нерозумного бере чужа мова.

Для розумного чужа мова є палицею, на яку він спирається, щоби легче було йому йти, куди він хоче і куди йому треба. Він бере палицю, а не палиця його. Коли сидить вдома, він ту палицю ставить в відповіднім для неї місци, щоб її вжити аж тоді, коли знов буде потрібне. Для нерозумного чужа мова є шнурком, який він закладає собі на шию. І тут не він шнурком орудує, але шнурок веде його туди, куди той шнурок простягається, — від рідного дому, від родини, від свого народу. Від своїх йде він за шнурком в чужі йому сторони і там губиться.

• • •

Є люде, що знають більше чужих мов, — 5. 6, 8, 10. Це розумні люде. Але є такі, які думають, що чужої мови дуже тяжко навчитися; і що досить їм буде, коли будуть знати одну чужу мову, а свою забудуть. Це нерозумні люде.

• • •

Давна мова грецька, мова латинська, мова санскритська належать до мов „клясичних", якими були написані давні твори великої вартости. Однакож треба памятати, що тою мовою грецькою, латинською і санскритською говорили колись також люде низької вартости, — люде несвідомі, мало думаючі, невільники, злодії тай усякі злочинці. Отже мова не зробить вартним того, хто сам собою не має вартости.

• • •

Знанням одної мови не можна похвалитися, хоч яка вона не була би. Бо одну мову знають навіть діти. Хтось вже казав, що знати лише одну мову, то — не знати жадної. Але похвалитися можна двома мовами, ще більше трома, а ще більше пятьма, ще більше десятьма...

• • •

Чужої мови найлегче вчитися не з книжок, але бесідою. Як вчиться дитина. Тоді до мови привикає не тільки око, яке читає, але й ухо, яке слухає, і розум, який мовою від самого початку орудує.

К. П.

НАРОДНА ПІСНЯ ПРО ПАНЩИНУ

Наступала чорна хмара,
Настала ще й сива, —
Була Польща, була Польща,
Та стала Росія.
    Була Польща, була Польща,
    Та стала Росія,
    Син за батька не одбуде,
    А батько за сина.
Живуть люде, живуть люде,
Живуть слободою,
Іде мати на лан жати
Разом із дочкою.
    Прийшли вони до ланочку:
    Помагай нам Боже!
    І святая неділенько,
    Велика Госпоже!
Сіли ж вони обідати:
Гіркий наш обід!
Оглянуться назад себе,
Аж оконом іде.
    Приїхав він до ланочка,
    Нагай розпускає,
    „Ой чом же вас вражих людей
    По трое не має?"
Ой зачав же їх оконом
Лаяти та бити,
„Ой чом же вам вражим людям
Снопів не носити?"
    А в нашого оконома
    Червоная шапка,
    Як приїде до панщини,
    Скаче як та жабка.
А в нашого оконома
Червоні онучи,
Плачуть, плачуть бідні люде
Із панщини йдучи.
    Вже облізли волам шиї,
    Бідним людям руки,
    Набралися бідні хлопи
    За панщини муки.
Ой ярини по півтори,
А зимини копу,
Треба стати поправитись
Хоч якому хлопу.
    Змолотити і звіяти,
    І в шпихлір зібрати,
    А в вечері по вечері
    Та на варту стати.
Прийшли ж вони до шинкарки:
„Дай шинкарко кварту!
Випем з жалю по стакану
Тай станем на варту."
    А ходить піп по церковці
    І книжку читає:
    „Ой чом же вас добрих людей
    У церкві не має?"
Ой як же нам добродію
У церкву ходити?
Від неділі до неділі
Кажуть молотити.

ПОЯСНЕННЯ ДО ПІСНІ

Панщина, це була неволя, що її наложили були на український нарід і польські і московські пани. В Австрії скінчилася панщина 1848 р. а в Росії 1861 року. Таке, як тоді, діється нині під большевицьким панованням, а то навіть гірше.

За батька не одбуде — за батька не відробиш, кожний мусить за себе робити.

Живуть слободою — слобода — село, [illegible]

Лан — широке панське поле.

Святая неділенько — вони мусіли в неділю працювати.

Оконом — доглядач, наставник.

Чом по трое не має — і одної хати.

Чом снопів не носити — в часі обіду.

Ярина — яре, весняне збіжжя, ячмінь, овес, гречка.

Зимина, озимина — зимове збіжжя, жито, пшениця.

Копа збіжжя — 60 снопів.

На варту стати — стерегти збіжжя шпихліра.

ГРЕКИ ПЕРЕУЧУЮТЬ КОМУНІСТІВ

В Греції за 18 місяців забрано коло 20,000 всяких грецьких комуністів і їх в відповідних заведеннях переучують і приготовляють на вояків проти большевицьких банд. Вчать їх 5 місяців, а за той час можна багатьох нарозумити.

ХОЧУТЬ ВЕЛИКОЇ СИРІЇ

Вже 1918-19 року був плян, щоби створити Велику Сирію, а тепер його відновлено. Ходить про те, щоби звязати Єгипет, Сирію, Лебанон, Ірак, Зайорданію (Трансйорданію), Сайді Арабію і Емен в одну державу.

ВИРИВКИ ЗІ СПОМИНІВ

III.

Маючи за собою громаду, Пристай не мусів тепер числитися з Корчинським, як мусів в початках.

— Я не оглядався на нього — каже Пристай, — бо для мене була важнійша моя постанова ще зі студентських часів, що служитиму Христови й працюватиму для мойого Народу. А тимбільше я мусів посвятитися підгорецьким парохіянам, що з довірям ставилися до мене і без принуки простягнули мені дружно і щедру селянську руку."

Так почав Пристай ходити до школи на катехизацію навіть частійше, ніж вимагалося, і — „Ціль мойого навчання була подвійна: я вчив дітей пізнавати Бога і Його предвічну Правду, а водночас збуджував у їх серцях любов до всего, що є рідне українській дитині."

„Зокрема перед Різдвяними Святами я вивчив шкільну молодь гарних колядок та Йорданських Тропарів і Кондаків, а потім — і на латинське і наше Різдво — гомоніли в Підгірцях виключно чудові українські коляди. Польських майже не було чути.

„Я навчив співати цікавих хлопців: „Явился еси днесь вселенній." А як ходив зі свяченою водою, то взяв з собою 10 юнаків (хлопців), щоби помагали мені „кропити хати." Було гарно, коли пересувався по селі гурт, що складався з священика, дяка і 10-ох молодих співаків. Ми не обминали і латинників. Вони ж приходили на свячення води на Йордан, брали воду і казали, щоби їх хатів не обминати."

І люде приймали всіх дуже радо.

„На гарно застеленому столі два великі книші, миска яблок і волоські оріхи. Це для отця духовного. Для малих помічників була також коляда, — оріхи, яблока, і вони веселі верталися зі щедрою колядою. І їхні родичі були мені вдячні, бо — візьмеш дитину за руку, то візьмеш маму за серце.

„Чотири роки я в Підгірцях ходив овтак на Йордан з кропилом. Перейшовши ж до Лагодова, я також вишколив собі там хор молодих колядників і ходив з ними по хатах. Оден з них відвідав мене в Америці, пригадавши молоді літа.

По зимі надійшло літо.

„В мене зеленілося вісім моргів жита. Крім того я сам купив за позичені гроші пшениці і засіяв два морги. А на весні посіяв ще ячмінь, овес, гречку та посадив бульбу."

Та ось і жнива надходять.

Було це по св. Петрі, либонь 14-го липня, 1895 року. Вертаючи з церкви я гуторив з ґаздами, як висунулося поміж ґаздів кілька моїх хористок, і сопраністка Софія Зобків запитала:

„Коли отець духовний жатимуть своє збіже?"

„Як не буде дощу, то думаю, що у вівторок" — відповів я, та звернувся до всіх дівчат: „Але чому ви такі цікаві?"

„Бо хочемо помогти отцеві вижати, тільки не знаємо, коли було б найліпше."

„У вівторок я пійшов на поле і вже здалека бачив багато жінок, дівчат і господарів. Прийшовши я почав рахувати і нарахував 104 особи. Треба було хутко вертатися додому і промишляти над полуденком для робітників. Але вдома застав те, що й минулої осени. Ґаздині поприносили всего і варили обід для 104-ох осіб. Де вдень половіли збіжжа, там до вечора залишилися жовті стерні і полукіпки."

Вечером всі зійшлися на приходство на вечеру. Жінки поприносили полотна, що вибілювали, розстелили на мураві і всі вечеряли. Навіть старий парох Корчинський приглядався всему тому через вікно, однакож не вийшов, „щоби за спільною трапезою (столом, вечерою) зі своїми парохіянами провести кілька [illegible] хвилин на сердечній розмові. Очевидно ми всі були йому цілком чужі."

„Осінню того року я був вже багачем „на цілу губу". Намолотивши кількадесять кірців жита і пшениці, я міг кликнути словами Євангельського багатира: „Душе, маєш багато добра, вложеного на літа многі!"

„Але не все те було моє. Частина належала тим моїм щирим парохіянам, які насіння дали, тай самі зорали, посіяли, заволочили, зжали і звезли до стодоли. Це було Боже й людське — позичене. Слід було якось віддячитися тим добросердечним людям.

„І я постановив оснувати в Підгірцях громадський збіжевий шпіхлір. Вразі неврожаю, або градобою могли б ґазди позичати збіжжя на засів і на їжу.

Тих вісім кірців, що були зібрали для мене, я зложив до шпихліра. Крім того додав ще жита і пшениці. Це був основний капітал. Отже кожний, що дав мені збіжжя, ставав тепер членом-основником громадського шпихліра. Розуміесь, я звернувся також до всіх, щоби приступили в члени. Я хотів, щоби вчилися кооперації..."

Ось про такі гарні живі приміри, читаємо в споминах, і ті приміри можуть і тут в Канаді дуже часто придатися на науку. А що о. Пристай вірно все описав, про те нема сумніву, бо ж він писав тоді, коли жили ще люде, які все те памятали. Від того часу дотепер маємо ледви понад 50 літ.

Такі приміри можуть бути наукою і самим священикам, і громадянам, і старшим, і молодшим хлопцям та дівчатам.

Багато чого можна зробити, де в основі людської праці є жива щирість і взаїмна піддержка.

І хоч в Канаді відносини трохи инші, то всеж основа всякої праці та сама. Буде та основа, то і всяка праця буде легкою. А вже певно, коли робиться гуртом.

ДЕЩО ПРО ДВІ СПРАВІ

НЕДІЛЬНА А РІДНА ШКОЛА

Людський розум поволи росте і розвивається.

Люде бачучи потреби, довго шукають способів, як ті потреби вдоволити.

Маю на думці Рідну школу і Недільну Школу. Обі потрібні. І треба би учителів для одної і другої... Де їх взяти?...

Але я поставлю питання: Яка саме ріжниця між Рідною, а Недільною Школою? І чи дійсно є така ріжниця, що треба би їх ділити?

Мені здається, що такої ріжниці нема. Думка, що ріжниця є, виросла на хибнім поняттю, що в нас є: „справи народні і справи церковні."

Запитати б: Чи справа церковна не є народною? Хиба справа церковна не вимагає, щоби кожний українець й українка вміли по українськи читати і писати? Хиба того вимагає лише справа „народна"? І багато чого другого.

Так виходить, що Рідна Школа повинна бути і Недільною, а Недільна Рідною.

Знання українського письма, се одна з дуже важних справ, отже — чому в Недільній Школі не можна би вчити й українського письма? Хочби і в Церкві! Чи це гріх? Аджеж це було би на добро і в церкві і поза церквою! Чому в Рідній Школі не можна би вчити церковного співу, побожних пісень, а то і релігії? Аджеж це зробило би Рідну Школу ще більше рідною і народною. І сам зміст еї науки став би ширший, богатійший, більше ріжнородний.

Так я думаю!

• • •

НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ

Від якогось часу в нас в Канаді „національні танці" стали солею, без якої ніяка народна справа не може обійтися. Концерт мусить бути з танцями, представлення з танцями, відчити з танцями, конференції з танцями, конгреси з танцями. Бодай деякі.

Це в першу міру наслідування чужих, в яких приходить до того, що нічим вільного часу заповнити. Треба або спорту, або танців. Читали ми, що конвенція ветеранів-калік танцями закінчилася.

Але нам треба мати й будувати власний розум. Від чужого злого треба вчитися свого.

Танці... Але це танці не так „національні", як концертові. Мало в них національної сили.

Та вже і вони проїдаються. Нині захоплення ними слабне. Хто бачив їх 10-15 разів, тому вони вже відомі і неінтересні. Це можна вже від людей почути. Такі неінтересні, як ті гарні пісні, що їх на кожнім концерті безнастанно повторюють, щоби лише час заповнити.

Отже треба би шукати чогось нового, може навіть більше національного, тревалійшого і поважнійшого. А можна би знайти, коли б за ним пошукати. Бо багато гарного і доброго, що було в нас колись, забувається.

Обсерватор.

НЕ ПУСТИЛИ ДЕЛЕҐАТІВ ДО СТЕЙТІВ

На конвенцію „Юнайтед Авто Воркерс" (СІО) мало їхати з Канади до Милвокі 7 делеґатів, але стейтський уряд не дав дозволу на вступ, мабуть знаючи, що це комуністи. Проти Стейтів на конвенції, а також в Канаді вийшла буря. Директор юнії з Виндсор заявив: „Заявляю, що недопущені не є комуністами... А хочби й були, то за тиждень на конвенції не перевернули би стейтського уряду."

ЩЕ БІЛЬШЕ СТРАЙКУЄ

Коли проголошено в Анґлії „виїмковий стан", то зараз додатково застрайкувало в Лондоні 2,700 нових робітників. Тепер всіх кораблів дармує 127, а 8 мають замало робітників. Правом „виїмкового стану" уряд може слати до роботи військо, може брати охочих робітників, але не може силувати до роботи звичайних робітників. Тепер з 25,000 робітників працює понад 12,000 і трохи вояків.

ЩЕ СПРАВА АТОМІЧНИХ БОМБ

В Стейтах були закиди, що при виробі атомічних бомб діеться щось непевне, отже справу розсліджували явно і нібн нічим все скінчилося. Але є дальші закиди проти Давида Ліліенталя, голови атомічної комісії і тепер почнуться розсліди при замкнених дверах.

ЗЕЛЕНІ ВУШИ НИЩАТЬ ЗАСІВИ

В полудневo-західній Манітобі і в Саскачевані зелені вуши (афіди) нищать засіви — овес, ячмінь і пізну пшеницю. Обсідають стебла і висисають сок. Їх можна нищити хемікалом, що звесь „паратіон."

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адреса: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

ДЕРЖАВА, ЧИ ЖИТТЯ НАРОДУ?

Є українські політикуючі групи, що навіть ведуть спори за те, котра з них має будувати українську державу і на який лад. Виходило би, що нинішні політичні відносини на світі такі, що завтра-позавтра може повстати українська держава.

Щоби українська держава повстала, то мусіла би нинішна Росія розсипатися, очевидно під воєнним обухом її противників. Але чи на таке бодай здалека заводиться?

Ні! Держави, що могли би рішати про дальшу судьбу Росії, відносяться до неї як до необхідної для себе. Внутрішне життя Росії — невільничі табори, загальна неволя, винищування християнства — їх не інтересує, оскільки про те знаємо Залізна куртина, це також внутрішна російська справа. Не обходить їх поневолювання, розбивання і винищування там цілих народів, начеб то були справи маловажні, або такі, що йдуть по лінії і їх політики.

Коли їх що обходить, то заграничні справи, що звязують їх інтереси з російськими. Справа пів-Німеччини, пів-Берліну, пів-Австрії . . Коли б вдалося ті справи вдоволяючо полагдити, то внутрішні російські справи не є їх справами. Росія була би цілком доброю.

При всіх непорозуміннях Росія таки конче потрібна для заведення справедливого і гарного ладу на світі і для забезпечення вічного світового миру, — дарма, що сама Росія є властителькою сотень міліонів невільників. Вона судила з ними воєнних злочинців. Їй дали західну Европу 100 миль поза Берлін . . . Тай ще багато чого.

Догоджування Росії, що рівнозначне з помочею, йде дальше. Большевизм, отже Росія, забирає Азію, й оскільки видно, ніхто тим не журиться. Навіть вже є натяки на признання большевицького уряду в Китаю.

І ще не те . . . Хоч большевизм є російською силою, як про те всюди говориться, то в деяких демократичних державах комунізмови наче признають дійсне право громадянства. Комуністи можуть там організуватися, приєднувати собі загал, орудувати робітничими юніями, організувати страйки, вчити в школах, бути урядовцями . . . А ті комуністи йдуть явно по лінії російської політики, організують в чужих державах російську военну силу.

Правда, десь-не-десь розкривають шпіонажу і навіть кільканайцять шпіонів карають, але це мабуть крапля в морі. Комар проти верблюда. Зрештою деякі високі державні керманичі ставляться навіть явно проти розкривання шпіонської роботи.

Не без того, що тут то там чуємо поодинокі різкі вислови одиниць про Росію, про комунізм, про велику небезпеку, але ті голоси на вазі загальної політики не багато заважують. Це голоси одиниць, але й між ними можуть бути ще голоси нещирі, обчислені на втихомирення загалу, що непокоїться. Мовляв — ми знаємо, ми бачимо, ми таки щось робимо, приготовляємось, отже будьте спокійні . . . Але ж і Росія приготовляється, а в той же час поширює свою територію, збільшує свій стан посідання. Значиться, — вона веде безнастанно заборчу війну. А світ лише дивиться.

Такий тепер стан політики сильніших держав і таке їх відношення до Росії, — як це показують загально відомі факти.

• • •

Коли все згадане мати на увазі, то чи можна сподіватися, що Росія скоро розсиплеться й одна чи друга група почне українську державу будувати?

Дехто багато ваги привязує в нас до Української Повстанчої Армії, що мовляв, - світ бачить тверду постанову українського народу бути вільним, світ бачить наших героїв, нашу слушність... Так! Але світ бачить і постанову Росії, — а Росія вже є готовою державою.

Можна думати, що бодай деякі держави дивляться на українських повстанців так, як вони дивилися і дивляться на таких же повстанців в себе вдома. Це звичайні бунтівники, що заколочують спокій держави. Не було би їх в Росії, чи деинде , то було би краще. А слушність там, де сила.

Так щож? Чи мають українці закинути думку і працю для здобуття волі і створення своєї держави?

Ні! Але чи не важнійшою нині справою є вдержання українського народу при життю там, де це можливе. Балачкою про саму державу можна довести до того що поки сонце зійде — роса очи виїсть.

Нарід важнійший, ніж держава. Нарід може жити без держави, а держава без народу не може. Були народи, що по страті держави цілі віки були бездержавними, але народами не перестали бути. Держава може цілком пропасти і знов зявитися, а зі смертю народу все навики пропадає. А нині є сили, є й обставини, що не сприяють істнованню українського народу. Можна би навіть сказати, що нині має дехто пляни знищити українців, як нарід.

Отже треба нині окремої відповідної праці щоби вдержати український нарід при житті. Але коли держава будується політикою і фізичною силою, то силу життя народу треба будувати моральною працею, культурною працею. Як будували силу свого життя ті народи, що без своєї держави не попропадали. На них треба нам нині взоруватися і від них вчитися.

Треба нам нині великих моралістів, великих культурників, великих народних педагогів.

ДЕЩО МИМОХОДОМ

ЧИ ПОМОЖЕ ТАКА АСЕКУРАЦІЯ?

В „Часі" з Фірту, в Німеччині, є оповістка, де сказано, що Канада хоче спровадити багато скитальців, отже:

„Всі зголошення (на виїзд) слати на руки Впреосв. Анд. Роборецького, котрий відвідує святе місто . . . Всі письма в даних справах слати тільки з власноручною заявою, **що проханючий ніколи ані словом, ані ділом нігде не виступить проти Укр. Катол. Церкви, ані проти установ і зарядження Канади . . .**"

Се викликає кілька питань . . .

Чи канад. уряд дав таке поручення Роборецькому?

Чи заяву мали б підписувати і православні, коли б зголошувалися? А проти [illegible] виступами і виступають.

Як можна вимагати підпису на непевне? Підписуйся на те, чого ти ще не бачив і не знаєш!

Чому Роборецький вже наперед мав би боятися, що будуть проти його Церкви виступати?

Чому пр Комітет Українців Канади (КУК) не мав би мати якогось подібного уповажнення, коли він складається з представників всіх груп в Канаді, отже і групи католицької?

А заява для Канади також зайвина. Добрий буде і без заяви добрим, а злому десять заяв не поможе.

Отже назагал невдала асекурація! Для себе хтось хоче використати трудне положення скитальців, а це і не по Божому і не по людськи. Колись християне викупляли невільників без заяв і за себе не боялися.

Проти укр. катол. Церкви в Канаді ніхто дотепер не виступав, а тільки проти церковних політиків. „Пини" не були Церквою! Тайні „Правила" еп. Будки, як тягнути гр.-католиків до латинства, не були Церквою! Чужа Колегія св. Йосифа, на яку збирали гроші як на українську, не була Церквою! Польський Йосафат, якого звуть українським святим, не є Церквою . . .

Такого було тут багато. Подібне було і в Галичині, тому і там проти такої політики свідомі гр.-католики виступали.

Про те знають старші галичане між скитальцями, а не знають хиба молодші. А канадійське життя всім замало відоме, тому справа з Роборецьким виглядає їм нормальною.

• • •

ЩЕ ВИШЕНСЬКИЙ

Про статтю проф. Дорошенка в місячнику „Церква і Нарід" заговорила і „Будучність Нації." Вишенський сякий-такий, Дорошенко не кращий. А все добро було на стороні уніятів, бо гр. уніятські владики „вернули з народом назад до тої святої згоди і єдности віри..." А „про европейських православних духовників недавно цікі ревеляції подала виннипеґська Фрі Прес."

В минулім числі Вістника була відповідь на подібне „Українським Вістям," отже воно є відповіддю і для „Буд. Нації." Щож до ревеляцій (відкрить) Фрі Преси, то багато більше ревеляцій подає про унію з Потіями **Кількасотлітна Історія,** яку писали навіть самі уніяти. Вона важнійша, ніж Фрі Прес. Вона ж каже, що унія була насильством, була пеклом для самих уніятів. Історія каже!

• • •

Пише „Буд. Нації" і про Костельника, що як він прислугувався Москві, поки його большевики не вбили. Але Костельник жив і перед тим, отже варта би розглянути, що він перше робив і як робив, і як хто до нього ставився. А його побут під большевією був недовгий, а що важне — мало відомий. Зрештою і дехто з католиків вже заявляв, що Костельника за роботу під большевією винуватити не можна.

ПОБИЛИ СТЕЙТСЬКОГО ВІЦЕ-КОНСУЛЯ

В Шангтаю, в Китаю, був в місті парада і заступник американського консуля, Олив, вмішався з своїм автомобілем в параду. Його арештували, закували в кайдани, добре набили і тримали три дні. І примусили до заяви, що з ним добре обходилися, і ту заяву оголосили в своїй газеті. Коли ж Олив опинився на волі, то оповів, як по звірськи з ним обходилися Має він 20 синців і ціле тіло потовчене. — Коли б це не були большевики, то певно би щось велике . . .

ПАМЯТЬ ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО

(28 липня; 15 липня церковного).

Яку саме віру мали українці перед заведенням християнства, точно не знаємо. Це була поганська віра, яка уважала найвищим богом Перуна, бога громів, а поза ним були инші боги — Велес, Хорс, Стрибог, Дажбог, Мара чи Морена, та ще деякі. З них аж дотепер згадують Перуна та Мару в проклонах: „перун би тебе забив", та „ мара б тебе взяла, мара тебе знає." Мара, то богиня смерти.

Та які саме були вірування, які богослужения, обряди, святкування, про те подрібно не знаємо. Письменницькі записки почалися аж з християнством, а тодішним письменникам поганські вірування не були інтересними.

• • •

Початок християнства на Україні належить до апостольських часів. Історія каже, що вже апостол Андрей Первозванний, брат ап. Петра, був на Україні і на горах, де Київ, поставив хрест.

Та відомо, що вже в 9-ім віку християнство на Україні значно поширювалося. А ще сильнійшим стало, коли в 866 р. княгиня Ольга охрестилася. Але Україна стала християнською аж заходами внука Ольги — Володимира Великого.

Літописець Нестор оповідає таке:

Володимир бачив, що поганська віра не має в собі нічого гідного, отже почав шукати красшої, правдивійшої віри. На вістку про те почали приходити до нього місіонарі всяких народів Приходили турки, римляне, жиди, греки. Та найбільше заінтересував був Володимира грецький висланник, що показав йому образ Страшного Суду.

Але щоби ще краще про все розвідати, вислав Володимир 10 наймудрійших людей в світ, щоби на власні очи побачили віри в житті ріжних народів. Так ходили ті висланники всюди, а коли спинились в Царгороді, то аж тут знайшли, чого шукали

Коли ж вернулися до Володимира, то все оповіли і заявили, що будучи там в церкві не знали, чи вони на землі, чи в небі. І ще додали: Недармо ж і твоя бабка приняла ту віру.

Після того охрестився Володимир і всі київляне, а звідти ширилося християнство по всій Україні.

Каже літописець, що за поганства Володимир був жорстоким чоловіком, а ставши християнином, перемінився в лагідного чоловіка. Дбав про убогих, помагав їм і для всіх був дуже ласкавим. І тому по його смерти нарід жалував за ним, як за рідним батьком.

В державному житті мав Володимир багато клопотів. Він мусів воювати з ятвигами, з печенігами, з поляками, та він то і зібрав всі українські землі в одну державу.

Оженив він був також сина Святополка з дочкою польського короля Болеслава, але за час за намовою Болеслава Святополк готовив повстання проти батька. Тоді Володимир увязнив сина, невістку, та епископа Райнберна, якого невістка привезла з собою.

Помер Володимир 15 липня, 1015 р., а поховано його в Десятинній Церкві в Києві побіч його жінки Анни. За митрополита Петра Могили знайшли були його домовину, але що дальше сталося, невідомо.

За великі заслуги коло ширення християнства зачислено Володимира до святих і названо Рівноапостольним.

Володимир Великий, це дійсно перша велика постать в Історії Українського Народу. Він дав Україні християнство; він причинився до створення одної християнсько-української культури, що звязала окремі племена в один нарід; він дав початок до писаної Української Історії; він увів книжну науку на Україну, якої до того часу не було. Словом — він створив Український Нарід, який живе дотепер.

Українці ставши християнами діставали перших епископів і священиків з Греції (священиків мабуть з Болгарії, або таких, що знали мову болгарську). Книжки до Богослужень взято з Болгарії, бо мова болгарська була людям троши зрозуміла.

Володимир будував церкви, та найповажнійша була церква в честь Діви Марії в Києві, звана „Десятинною", і призначив для неї десяту часть з своїх доходів на всі часи. І тут, промовляючи над домовиною Володимира, говорив київський митрополит Іларіон:

„Добрим свідком твоєї побожности була церква, що ти збудував в честь Діви Марії, де нині спочиває твоє тіло, без страху дожидаючи труби Архангельської."

ГАРНІ ПРИМІРИ

СОФІЯ І ТРИ ЕЇ ДОЧКИ

Було це в 2-ім віку по Христі, за цісаря Адріяна, що жорстоко переслідував християн. Жила в тім часі праведна християнка Софія з трома дочками — Вірою, Надією і Любовію.

Довідався про них Адріян, а знаючи їх убожество, хотів дарунками відтягнути їх від християнства. Однакож Софія на дарунки не лакомилася і казала дочкам:

— Більші дарунки має для нас наш Спаситель Христос! Отже коли треба буде віддати наше життя за Христа, то віддаймо.

Бачучи, що мати з дочками стоять твердо при Христовій науці, казав Адріян їх повбивати, — найперше Віру, потім Надію, дальше Любов, а в кінци матір.

Коли їх вели на смерть, то сестри взаїмно заохочували себе до витревалости, а зокрема заохочувала їх мати.

Мати дивилась, коли дочкам відрубувано голови, однакож спокійно переносила материнський біль.

Смерть матери відложено на пізнійше, отже вона випросила собі, щоби позволили їй дочок поховати. І вона позабирала їх тіла, розчесала їх голови, повбирала в чисту одіж і похоронила. Опісля ж сидячи над гробом дочок, умерла і її поховали разом з дочками.

Такі ревні і витревалі були давні християнські жінки. А память згаданих чотирох святкує Церква 17-го вересня (церковного).

• • •

ПОШАНУВАВ ГРІБ ПРОТИВНИКА

Коли німецький цісар Кароль V (1500-1558), що був католиком, здобув Віттенбург, то пішов побачити гріб Лютра (1483-1546), протестанта і завзятого ворога Риму.

Як Кароль читав напис на гробі, каже йому один з дворян:

— Тепер можна би отворити гріб і пустити попіл з того еретика на чотири вітри.

Обурився на таке Кароль і каже:

— Я з помершими не воюю! Місце помершого треба пошанувати!

• • •

РОЗУМНА НАУКА ДОЧЦІ

Маляр Ари Шефер (1795-1858), що був з німецького роду і жив в Парижі, писав до своєї дочки:

— Старайся завсігди бути відданою і твоє серце нехай завсігди буде благородне. Се найкрасші прикмети, які може мати жінка Кожний може сподіватися в житті клопотів, отже чи стане перед тобою благословення, чи терпіння, - завсігди гідно поводися. Не зневірюйся. Провадити безнастанно боротьбу з труднощами, це життєве призначення.

• • •

ДАВ ЖИТТЯ ЗА ДРУГИХ

Відомий такий випадок: в Парижі, в Франції, будувався великий будинок і багато робітників працювало на рештованнях. Нараз рештовання почали валитися і багато робітників попадало.

На одному кінци двох робітників, старший і молодий держалися ще частини рештовання, що могло також завалитися. Нараз крикнув старший до молодшого:

— Пер, пускайся! Бо я батько родини!

— Це правда! — сказав молодий робітник і полетів вдолину. І він вбився, але в нього ще не було родини. Зате він поміг чужій родині.

• • •

ВЕЛИКОДУШНІСТЬ В БОРОТЬБІ

Великодушність може виявлятися і посеред завзятих людських непорозумінь.

Коло Деттінґен йшла завзята битва між французьким і англійським відділом і французька сторона йшла наступом, під проводом молодого офіцера.

Нараз провідник французів наблизився до провідника англійців і хотів його вдарити, але зауважив, що в англійця нема одної руки. Він лише одною тримав поводи коня. Отже французький офіцер засалютував шаблею, лишив англійського провідника і подався дальше проти тих, що мали обі руки.

ЗАСУДИЛИ ПЕРЕДОВИХ КОМУНІСТІВ

В Австралії є також страйк, який вяжуть зі страйком в Канаді. Там уряд справу копалень вугля взяв в свої руки, але страйкарі уряд легковажать. Тепер президента Майнерської Федерації, Вілімса, і секретара Федерації, Грента, засудили на рік тюрми кожного. Вони вибрали з банку 48,750 долярів, що належать до юнії, і гроші заховали, щоби не забрав їх уряд. Також кількадесять комуністів оскаржують за легковаження уряду.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЯК Я ПЕРЕЙШОВ ВІД ЧУЖИХ ДО СВОЇХ

(Оповідання старого гайдамаки)

Шевченко написав велику поему „Гайдамаки" і там він оповідає, як 1768 р. було на Україні велике всенароднє повстання проти польських панів, що панували над Україною.

Українці ніколи не лізли на польську землю, отже ніколи не воювали з поляками на польській землі. Але поляки завсігди налазили на Україну, на нарід накладали неволю і знущалися всіляко.

Проти поляків виступали козаки, яких поляки не могли знищити. І козаки підготовили повстання 1768 року. Тоді нарід з усіх сторін приставав до козаків, щоби віддати полякам: „Кров за кров і муки за муки." До тих часів належить оповідання старого гайдамаки.

* * *

Давні то часи, а бачу їх, наче вчора...

Земля наша, бо на ній всюди живуть українці ще може від того часу, як і Христос був не народився. Тисячі літ! Українські люде, українські села... Нікому ми не шкодимо, на нікого не нападаємо..!.

Але на нас нападають чужі, поляки. І ніби християне, як ми, — а то хвалять себе, що лучші від нас, бо католики, — але гірш татар.

Мене ще малим взяв польський пан за козачка. Я не знав тоді, як і що, отже служив йому вірно.

Оповідають, що козаки-запорожці сякі і такі, отже і в мене вони такими були. Кажуть, що гайдамаки, це безбожники, отже і я так думав. Не знав я тоді, що я ворогам служу.

Я був спосібним козачком, справним, то мене поставлено старшиною.

Аж пійшла чутка: Гайдамаки десь збираються... Лише точно не знати де. Всюди ліси, а вони по лісах криються...

Кличе мене мій пан, та ще двох зо мною і каже:

— Маєте по десять червінців, отже попереберайтесь, беріть коні, їдьте по всіх сторонах і розвідуйтесь де гайдамаки збираються. Прикидайтесь, що ви ніби мужики і тікаєте від польської кривди.

Розїхались ми. Я подався туди, як до Жаботина. Їду лісом, аж хатинка стара-стара. А перед хатиною старий дідуган з довгою бородою. Щось струже.

— От може й гайдамака! — подумав я собі. — Підходжу близше та:

— Здорові дідусю!

— Здоров сину! — відказав, а дальше: — Що ти за чоловік?

— Хрещений чоловік, — кажу — долі шукаю...

— А чи нашої віри?

— Нашої.

— Ану перехрестись!

Я перехрестився.

— Чого ж тобі треба? За чим шукаєш?

— Найперше рад попоїсти, бо голоден...

Глянув дідуган та:

— Правда, правда! Перше нагодуй, а тоді питай.

Нагодував він мене, а тоді почав я оповідати, як пан вбив мого батька, як побив матір і брата, а я отсе втік, щоби прилучитися до гайдамаків, та не знаю, [illegible]

Говорив я таке і совісно мені було, бо я брехав, але думав, що добре діло роблю. Молодий був, жив на панському дворі, то і не знав ладу світови.

Вислухав мене дідуган і каже:

— Нехай Христос і Мати Божа тебе благословлять! Святе діло робиш! І я б пійшов, та не ті літа... Кілько тої невинної крови пролили ляхи (поляки) на нашій землі... Гріх їх кличе до неба о пімсту... Ти їдь ось туди...

Дивно мені було, коли я такого слухав, і думав: „Може він і правду каже... Може є таке, чого я не знаю..."

Поїхав я дальше лісом, аж бачу табор. Народу багато і кудись справились. Хтось зі старших спинив мене, розпитав і каже: „Таких, як ти, нам треба. Ходи з нами."

Мені дивно було, бо ті гайдамаки виглядали на добрих людей. Але всеж... Тепер занесу вістку панови.

За гайдамаками пійшов і я, і прийшли ми до монастиря. І знов дивно мені, що гайдамаки перед монастирем і церквою побожно хрестилися. Хиба злі люде хрест шанують?

Аж нараз виходить з церкви поважний чоловік, архимандрит, як я опісля довідався, з хрестом в руці, в епитрахили. Всі низько йому вклонилися, а він поблагословив усіх. Поговорив він щось зі старшинами і почав:

— Діти мої і братя мої! Отсе Бог готовить страшну кару тим, що сотні літ точать невинну кров нашого народу. Кілько людей вони замучили! Кілько ваших сестер осоромили. Кілько церков збезчестили! Кілько муки завдали невинним людям. А тепер правиця Господня зготовила їм кару за їх лихі вчинки. Ідіть діти, ідіть братя визволяти нашу нещасну Україну з ляцької (польської) неволі! Нехай Архистратиг Михаїл буде вашим вождем, нехай Господня рука вас веде, а я день і ніч буду за вас молитися. Бо і я пійшовби, та не моя вже сила..."

Аж тепер зрозумів я усе. Мені стало ясно, що мене післали на зле діло і що мені самому треба стати з гайдамаками. Отже коли замовкли слова божого чоловіка, я крикнув:

— Братя! Послухайте тепер мене нещасного, я щось важне маю вам ска-[illegible]

Коли все замовкло, я всім розказав, хто я, за чим прийшов, і що тепер зрозумів я усе, і що на отсім місци перед всім товариством, перед божим чоловіком, перед церквою і Богом присягаю, що пійду нищити ворогів мого народу. Я вже не панський слуга, але гайдамака...

Здивувало це всіх, а коли розпитали мене ще більше, то кажуть:

— Ми тобі віримо! Сам же бачиш, чого ми хочемо. Ми сповняємо Божу волю і йдемо проти лиходіїв. Коли ж хочеш нам помогти, то вертайся до свого пана і розкажи йому ось що...

Тут сказали мені, що я маю казати, як, де гайдамаки збираються, куди мають йти... кілько їх є... А все не так, як воно було, щоби польське військо збаламутити.

Вислухав я та ще раз присягнув, що все точно зроблю, як мені сказано, і тоді вернувся до свого пана. Оповів я йому, як мені сказали, а він вислухавши каже:

— Добре! Тепер вибирайся в инші сторони, щобя ще більше довідатись, та скоро...

Так не гаючись вернувся я до гайдамаків і їм все оповів.

І моя прислуга на добро вийшла, бо найперше ми дали ляхам доброго прочухана коло Смілої та в Смілій.

Так з гайдамаками ходив я всюди і віддавав ворогам муками за муки. Не щадив я себе, не ховався, але чужа рука мене не зачепила. І досі я живу. Живу та думаю, що Господь хоронив мене за те, що я на добру дорогу став, щоби правду обороняти. Господня рука мене охоронила.

[illegible]

УЧАСТЬ В ПОХОРОНІ БЛИЗЬКОЇ РІДНІ

Недавно поставив був мені хтось таке питання: Яка має бути участь священика, або дяка в похороні його батька, матери, жінки, брата, сестри? Чи повинен він правити Богослуження, чи ні?"

І моя відповідь була би така всім, що таке питання можуть поставити:

Оскільки відомо, то нема мабуть якоїсь одної твердої постанови, як має бути, отже виходить, що можна брати повну участь, а можна і не брати, — може священик правити Похорон, може дяк співати, або не співати. Та як було би краще, можуть сказати нам наші почування, наш розсудок й обставини.

Коли не можна би дістати на похорон священика, або дяка, то мабуть виходить саме собою, що обовязок священика, чи дяка правити Похорон. Це була би конечність хвилі. Бо Похорон має значіння не тільки для помершого, але і для живих, що присутні на похороні. Як би це тоді виглядало — хоронити помершого без Похорону? Хоч можна сказати, що такий випадок ледви чи складеться.

Та коли можна дістати иншого священика, чи дяка, то мабуть краще було би, коли б священик, чи дяк, що дуже близькі помершому, заховувалися на похороні лише як члени родини, отже в строго приватнім характері. Їх смуток є тоді тою великою молитвою і прислугою помершому, яку вони можуть і повинні віддати. Тай взагалі тоді чують вони себе більше свобідними, дійсними учасниками похоронної хвилі.

В Европі бували випадки, де священик брав повну участь в похороні свого батька, чи матери, однакож було найбільше випадків, що священик заховувався лише як звичайний член родини в строго приватнім характері.

Що инше на похоронах далекої родини, на похоронах приятелів. Тут вже почуття обовязку наказує віддати їм оту послідну прислугу, яку можемо віддати.

Це мій погляд на справу. Хоч хтось може мати відмінний погляд, остілько свобіднійше, що якесь одно правило що до цього мені невідоме. Та мабуть найбільше згодяться таки з моїм поглядом.

Священик.

ЛЕТНИЧІ ВИПАДКИ

В вівторок 12 липня в двох летничих випадках згинуло 56 осіб. З того 45 згинуло в Індії коло Бомбаю, коли голяндський літак в часі бурі і дощу вдарився до гори. Тут згинуло 14 американських кореспондентів. Другий випадок в Каліфорнії, де на літаку було 48 пасажирів й обслуга. З того 11 згинуло, а 30 було ранених, коли літак упав. В неділю 10 липня, в Мароко, в Африці, розбився французький військовий літак, де згинуло 18 осіб. За три дні 76 людей. — Що до випадку в Індії, то кореспондент Метюз не хотів на той літак сідати, бо не хотіла сідати кореспондентка пані Брендон. Вона казала, що вона певна, що щось станеться. Отже вони живуть.

ОГОЛОСИВ ІНТЕРДИКТ

Католицький епископ в Тунха, в Колюмбії (середня Америка) видав „інтердикт" (заборону) на місто Соґамосо. Він приказав позамикати всі церкви, а священикам казав забратися з міста. Причиною було те, що було багато нападів та докучань священикам зі сторони людей. Мабуть люде домагалися зміни священиків.

ПАПЛАР ПАРК, ПАПЛАРФІЛД І СЕНДГИЛ, МАН.

Урочисто й величаво святкувала Храмове свято Українська Православна Громада в Поплар Парку — другого дня Зелених Свят.

Відслужено тут також панахиду за українських героїв. Підчас храмового обіду виголошено більше промов. Голова церковного заряду п. Марко, зазначив, що в Паплар Парку є найперша і найстарша Укр. Прав. Церква в Канаді; згадав про працю перших піонірів і заслужених людей, що було кому передати дорібки з церковно-релігійної і громадсько-національної нивы — молодому поколінню. Говорили о. Дм. Фотій, а також п. Мисливчук про місце укр. прав. церкви в нашому духовому і національному рості.

На заклик о. настоятеля зібрано на допомогу укр. воєнним інвалідам $21.37.

Вкінці відслужено панахиду на могилах спочилих у Бозі місцевих парафіян.

Хотяй чисельно малі на парафія, то якістю своєю цінна і сильна.

В часі Зелених Свят мав Богослуження Впрев. о. Т. Яковкевич, — в неділю в Поплерфілд, а в понеділок в Сендгил.

В обох громадах зійшлося було велике число місцевих і сторонних українців. Раділи всі, що цього року мали змогу мати Богослуження в самий день храму.

Недавно зорганізована, але дуже жвава парафія Поплерфілд, влаштувала й красний обід для всіх присутніх. Свою радість виявляли присутні в теплих і щирих словах за обідом. Між промовами слід згадати щирі слова о. прот. Т. Яковкевича, п. посла Бачинського і п. М. Ланки.

В парафії Сендгил відбулося посвячення церковних сосудів, куплених за старанням парафіян, і закладених грішми зібраними при посвяченню їх.

Наші парафії, завдяки добрим парафіянам, хоч і малі і громадами, всеж таки активні.

о. Ф.

З ПОМИНОК НА ПРЕСУ

Вже рік минув як на 4-го червня, розійшлася по околиці Вилна, в Алберті, сумна вістка, про трагічну смерть сина Івана й Марії Гавлюків — Франка.

Був це тяжкий удар для родичів, що коли в обідню пору синок не вертався з поля; знайшли його майже вмираючого під тяжким трактором. Трактор зсунувся з прикрого берега вниз і придавив молодого Франка, що числив 24 роки життя.

Померший був доброю дитиною для своїх родичів, як рівнож у всіх, що знали його, тішився великою повагою. Тому на похорон зїхалося було багато народу. Тіло похоронено на Укр. Прав. Цвинтарі, в Довнінг, Алта.

Його родичі не забувають своєї дитини, й цього року як раз в річницю відходу його у вічність, гідно зробили поминки по своїй дитині.

Службу Божу заупокійну відслужив о. Г. Василів з Вилинґдон, при великому числі громадян близьких і дальших.

По відправі-батько звернувся до священика й каже: „Отче, поки я живу, то кожного року, в цей сумної памяти день, буду справляти по своєму Франкові цю згадку." Велика батьківська любов!

По відправі відбувся Парастас, а опісля обід, в часі якого священик присутнім представив велике привязання родичів до дітей, не лише за життя, але навіть і коли дитина переноситься до вічности, хоч нині знайдемо багато не гідних дітей, які не можуть оцінити щирої любови своїх батьків, чи за життя, чи коли вони переносуться у вічне життя.

Рівночасно закликав присутніх, щоби зложили по своїй змозі жертву на нашу пресу Вістник і Український Голос, до чого зібрані віднеслися патріотично, зложивши $25.10. Панове Дмитрук і М. Красій записали імена жертводавців як слідує :

по $1.00: о. Г. Василів, М. Дмитрук, М. Василів (Каліфорнія), М. Красій, Г. Гаврелюк, В. Подарунок, Гео. Гоя, Д. Білоголовка, В. Гоя, А. Ковак, С. Іващук, І. Робінсон, П. Семенюк, М. Білий; по 50 ц.: Г. Кулій, Г. Данилюк, Ф. Александер, М. Семенюк, І. Басараба, В. Борис, М. Осадчук, М. Подарунок, І. Бабій, П. Юрко, В. Бугай, І. Фрунскол, П. Бабійчук, І. Білоголовка, В. Корчинський; по 35 ц.: В. Дребіт, Н. Гаврелюк; Р Пилипай 30 ц.; по 25ц. Н Дверничук, Євчук, М. Олинський, П Гаврелюк, Н. Геравевич, Д. Бабійчук, Я. Шкура; Юр. Гавюк 60 ц.

Щира подяка свідомим жертводавцям на добру справу, а родичам щоби Господь допомагав щасливо перенести той великий біль. Помершому ж Франкові вічний супокій!

Присутній.

ДЛЯ „ВІСТНИКА"

На Зелені Свята о. Горбай був в церкві в околиці Роблін-Зелена, отже попросив, щоби вірні при миропомазанню зложили жертви на Фонд „Вістника".

Отже так зібрано $4.06, які вислано до Адміністрації „Вістника". Жертводавцям щира подяка! Н. Н.

З ЮВІЛЕЮ ПОДРУЖА

В околиці Канот, Саск., 5-го червня, відбулася гарна забава в честь сорокалітного подружа п-ва Івана Шутра. Ювілятів обдаровано гарними подарунками і при тій нагоді на заклик ц. Івана Кіндрачука, з Ст. Джулієн, Саск., зібрано на Колегію св. Андрея у Винипегу $22.40. Жертвували: п-во І. Кіндрачуки — $5.00, Юрко Білик — $5.00, К. Білеш — $5.00; по $1.00: І. Шутер, А. Шутер, Дж. Васильчик, В. Черепіта, М. Мізорук. Дрібнійші жертвами — $2.40.

Подав Іван Юзик.

ПАНАХИДА ПО ВЕТЕРАНАХ

На Зелені Свята, 1949, правилася Панахида на цвинтарі Всіх Святих за тих, що там похоронені. Панахиду за ветеранів відправляли тут також православні священики — Дмитрів і Кудрик. Відділ ветеранів під проводом Всеволода Свистуна зформувався військовим лавом і тутже була панахида. Опісля о. Дмитрів сказав коротку промову, що ті, яким Господь дозволив додому вернутися, згадавши своїх співдругів, сповнили великий християнський і громадянський і патріотичний обовязок.

ЩО РАДИТЬ РОБИТИ ЗІ ЗЛОЧИНЦЯМИ

В „Вінніпег Трібюн" між листами до редакції є один, що варта згадати. Говорить автор, що коли він жив ще в Англії в Ліверпулі, то там були цілі банди молодих злодіїв і рабівників, головно в портових надбережних сторонах. Щоби легче давати собі раду, вони звичайно засипали очи людей меленим перцем, а тоді обкрадали, чи рабували.

Кого приловили, то звичайно діставав шість місяців тюрми, одначе це злочинців не спиняло. Від злого йшло щораз до гіршого.

Вкінци назначено судію Дея, щоби вглянув в справу і знайшов раду. І він знайшов. Він почав засуджувати лише на три місяці з маленьким додатком: злочинець діставав на початку 9 буків, а дальше кожного місяця також по 9 буків.

Дехто підніс зпочатку великий крик проти того, але невдовзі показалося, що це був добрий спосіб. Невдовзі Ліверпуль став найспокійнійшим і найбезпечнійшим місцем в цілій Англії.

Дальше автор листа каже, що спосіб судії Дея придався б і в Канаді для спинення крадіжей, рабунків, вибивання вікон і взагалі злочинної роботи молодих. І він закінчує: „Треба дивуватися, чому уряд в те не вмішається і чому не заведе кари буками для тих, що їм буків треба".

РОДИ ОТРУЙ

Назагал беручи, то отруї є троякого роду.

Перші можна назвати гризучими. Вони ділають на жолудок і кишки, спричинюють воміти, розвільнення і сильний біль в долішній части живота. Вони викликують запалення, роблять рани, діравлять кишки, спричинюють гангрену.

Другі — наркотичні, присипляючі. Вони ділають на мозок і хребетний стрижінь. Звичайно спричинюють заворот голови, біль голови, затемнюють зір, спричинюють отупіння.

Треті — гризучо-присипляючі. Їх ділання подвійне.

Се так загально. Але прикмети отруй бувають дуже різні. Так прим. коли живе срібло дістанесь до тіла, то дуже поволи тіло його позбувaєсь, і з тіла тяжко його забрати, тому ратунок неможливий, коли його є більша кількість.

Дуже сильна отруя гадини кобри, і тіло её мабуть ніколи не позбудеться. Лікарі вже знають, яка кількість цеї отруї може вбити приміром собаку. Коли б ту кількість розділити на 5 частей і давати собаці кожну частку щомісяця, то пятого місяця собака згине. Видно, що отруя з тіла ніколи не виходить, а коли досить её нагромадиться, то вбиває.

ПОЧАТКИ ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ В ВИНИПЕГУ

Зі споминів про початки Винипегу, які появляються в пресі як додатки до історії Винипегу, виходить, що перший протестантський священик, Джан Вест, прибув до Винипегу 1819 року. Хоч є також вістка, що вже в 1817 році був якийсь Сотерленд, що мав право давати слюби, але не знати, чи він був дійсним священиком.

В 1818 році правив Службу Божу римо-католицький священик. Се були перші початки церковного життя в Винипегу, оскільки є про те коротенькі вістки.

Тут додати б, що з околицею Селкирк, що на північ від Винипегу, прибув ірландський католицький священик ще 1812 року.

ВЕТЕРАНИ ФАРМЕРИ

Від 1-го січня, 1945 року, при допомозі уряду 42.016 ветеранів поселилося на фармах. Уряд видав їм на поміч і легку позичку коло 202 міліони долярів.

☦ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ЛЕОН ГОЛУБОВИЧ

Мирнам, Алта. — В роковини своїх уродин помер 29-го січня Леон Голубович, проживши 60 літ. Був добрим громадянином і щирим членом церкви Преcв. Тройці в Мирнам.

До Канади прибув перед 40 літами з Василькова, пов. Копичинці (раннє Гусятин). Був сином Івана й Анни з роду Кульчицьких. Тут кілька літ працював в чужині, потім взяв гомстед і господарив. Оженився з Оленою Білик, що перед 12 літами померла.

Зоставив синів: Йосифа, Володимира, Людвика й Альбіна, та дочок: Анну (Семюк), Мільку (Бозон), Павліну (Мищенюк) і Галю неодружену. Також брата Йосифа і Кароля та 17 внуків.

Вечером перед похороном була панахида, де були оо. Швець і Хруставка.

В вівторок, 1-го лютого, був похорон зі Службою Божою в хаті. Тут по Євангелії о. Швець сказав проповідь на тему: „Від колиски аж до домовини." Перед послідним цілуванням говорив о. Хруставка на основі слів: „Смерть праведникови не страшна, але грішникови." Тут згадав, що Покійний перед смертю приняв Св. Тайни.

З священиками гарно співав і п. Стефан Кривак, дяк в Мирнам, за що і йому щира подяка.

Тіло поховано на цвинтарі коло Бартошків, опісля ж був обід, де переведено збірку і зібрано $19.75, з чого $13.75 призначено на Укр Голос і Вістник.

Жертводавцям подяка, а покійному татови, дідови, братови і паракіянцови нехай буде земля легкою і Вічна память!

Михайло Яремчук.

Великодна Збірка

(Через брак місця, жертви нижче $1.00 поіменно не оголошується).

ЗБІРКА о. І. КУСОГО

Ридлвбан, Саск. По $2.00: Василь Веселовський, Николай Бучковський. Загальна збірка $41.46.

Гухін, Саск. По 1 долярові 23-ох. Дрібними $5.65.

Айтуна, Саск. По 1 дол. 24.00. Дрібними 50 ц.

Венворт, Саск. По $2.00 Григорій Шевчук, Йосиф Шворак, Александер Савчук. По 1 дол. 13.00

Фоммуд, Саск. По 1 дол. $13.00. Дрібними $2.45.

Кендіс, Саск. По 1 дол. $8.00. Дрібними $1.10.

Гудів, Саск. (коло [illegible]). По 1 дол. $8.00. Дрібними 50 ц.

ЗБІРКА о. Т. А. ГОРБАЯ

Гілберт Плейнс. По $1.00. Павло Дроздович, Іван Кошманюк, Павло Стадник, Никола Журковський, Стефан Мимка, Михаїл Данилюк, Михаїл Гаврилишин, Николай Міщук, Василь Дроздович, Никола Ярема. Дрібна збірка $2.95.

Шортдейл. По $2.00: Василь Малюк, Петро Осійчук; по $1.00: Михаїл Скоморовський, Григорій Калиноущак, Н. А. Фаріон, Андрей Стефанів. Дрібна збірка $1.00.

Леннард. По $1.00: Василь Бажан, Мирослав Калушка, Іван Бредван, Стах Коблух, Дмитро Лунгул, Теодор Овчуренко, Павло Еванів, Дмитро Коблук, Йосиф Соломонович, Томас Дребик, Василь Миронюк, Михаїл Милтуренко, Василь Сігур. Дрібна збірка $5.00.

Пелмора. По $2.00. Текля Кузик; по $1.00 Володимир Савчич, Никола Протасевич, Юрій Полишко, Теодор Сідлар, Сандик Преснак, Федь Топольницький, Михаїл Савчич, Василь Стадник, Петро Шовдра. Дрібна збірка 70 ц.

Роблін-Зелена. По $1.00: Яків Никифорук, Григорій Новосад, Василь Канець, Іван Лебедович, Дмитро Кулик, Олекса Гаврилюк. Дрібна збірка $3.05.

Шелмерді. По $1.00: М. Мітарук, Юрій Піч, Олекса Миронюк, Дмитро Прокопець, Стефан Корчак, Зенон Гора, Николай Піч. Дрібна збірка $4.25.

Дрифтінг Ривер. По $5.00 Олекса Джалюк; по $1.00: К. Чорнобай, К. Бігар, Николай Лукій, Іван Максимець, Петро Пулик, Василь Лесюк, С. Росоловський, Яким Чорнобай, Волтер Джалюк, Василь Чорнобай, Петро Гуцулюк. Дрібна збірка 95 ц.

Роблін (місто). По $5.00. Василь Лесак, Петро Горбай, Василь Барабаш; по $1.00: Николай Гаврищук, Василь Хіць, Дмитро Пурич, Олена Пурич, Іван Мендро, Семен Лебедович, Іван Гаврищук, Марія Марарюк, Николай Шаско, пані Ф. Галевич, пані Анна Горбай, пані В. Барабаш, Іван Стефанів, пані Василина Лесак, Дмитро Овчуленко, В. Скварок, П. Марарюк, Василь Болмарук, Петро Піць, Ев. Чоропіта, Іван Галевич, Дмитро Кудрявцев.

Ґрендвю, Ман. По $1.00: В. Крочак, Д. Гнатюк, Д. Гаврилишин, пані Гаврилишина, П. Кушик, Г. Тісногуз. Дрібна збірка $4.45.

(Далі буде).

КАТЕХИЗАЦІЯ ДІТЕЙ

округ Вилингдон, Алта.

Катехизація від 18 до 22 липня для дітей православних громад — Андрю, Завале і Сучава, відбудеться в укр. прав. церкві в Андрю.

Від 25 до 29 липня для дітей з громад Борівці і Вилингдон, в укр. Нар. Домі в Вилингдон.

Від 1 до 5 серпня для дітей громади Когвин й околиці, в укр. Нар. Домі, або в церкві, залежно від того, звідки буде більше дітей.

Від 8 до 18 серпня для дітей громад — Лужани і Новий Прут, в укр. Нар. Домі Федьковича на Прут. — 19-го серпня Преображення, отже Сповідь і Причастя в церкві Лужани.

Від 22 до 26 серпня в громад — Борівці і Вилингдон, в укр. Нар. Домі в Вилингдон.

Катехизація буде відбуватись від 9-ої рано до 1-ої пополудні, крім Андрю, де буде від 9-ої рано до 4-ої попол., з одногодинною перервою на обід.

Проситься родичів посилати дітей на духовну науку.

свящ. Гр. Василів, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Дм. Фотія.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Дуфрост.
24. Неділя. — Іст Селкірк.
31. Неділя. — Поплярфілд.

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя. — Брендон.
14. Неділя. — Паплар Парк.
19. Пятниця. — Тиндал.
21. Неділя. — Портедж ла Прері.
28. Неділя. Успення Пр. Богор. — Ледвуд і Дуфрост.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. — Іст Селкірк.
18. Неділя. — Ст. Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Сенклер.
25. Неділя. — Поплярфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Сенклер.

Адреса: 982 [illegible], Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туркевського

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Ворд.
24. Неділя. — Богдан.
28. Четвер. Св. Володимира. — Пайн Ривер.
31 Неділя. — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Анхеева.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Гефорд.
24. Неділя. — Медов Лейк.
31. Неділя. — Редфілд (Храм).

Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. [illegible]

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Шіго, попул.
24. Неділя. — Елмор.
31. Неділя. — Дробот.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Пр. Ілії. — коло Жучкалів (Храм).
7. Неділя. — Інсінгер (місто).
14. Неділя. — Шіго (місто).

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. [illegible]

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Торгвил (Храм).
24. Неділя. — Калмер.
31. Неділя. — Весетин (Храм).

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя. — Сіба Біч.
14. Неділя. — Редвей.
19. Пятниця Преображен. — Квален (Храм)
21. Неділя. — Гресвенд.
28. Неділя. — Егремонт.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 18.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнилого.

ЛИПЕНЬ:

24. Неділя. — Вайта.
31. Неділя. — Толстой.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Ілії Пророк. — Сірко (Храм)
7. Неділя. — Гардентон.
14. Неділя. — Пенбіна.
19. Пятниця. Преображення Господнє. — Сенклер.
21. Неділя. — Роза.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богор. — Гардентон.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Савченка

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Бонія Біч (Полеве Богослуження) 10.15 год. точно.

Поч. Скринка 308, Смокі Лейк, Алта. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Грибовського

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Мелвил.
24. Неділя. — Устиновка (коло Канори).
31. Неділя. — Мелвил.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дечака.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Принс Алберт.
24. Неділя — Шіпмен.
31. Неділя. — Принс Алберт (Храм).

Адреса: 664-7стр. — Тел. 2785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. [illegible]

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Годсон Бей: Ювілей Народнього Дому.
24. Неділя. — Гровлид північна.
28. Четвер. Св. Кн. Володимира. — Гровлид Кавалина.
31. Неділя. — Кадет.

СЕРПЕНЬ:

2. Вівторок. Св. Пророка Ілії. — Гровлид північна.
7. Неділя. — Гровлид над річкою.
14. Неділя. — Кадет.
19. Пятниця. Преображення Господнє. — Гровлид північна.
21. Неділя. — Брукслі.
28. Неділя. Успіння Богородиці. — Гровлид північна.

По полудні Богослуження катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Гровлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Іванова.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Пено.
24. Неділя — Іннис.
31. Неділя — Бони.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Лужан.
24. Неділя. — Борівці.
31. Неділя. — Завале.

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя — Вилингдон.
19. Пятниця, Преобр. Гос. — Лужан.
14. Неділя. — Андрю.
21. Неділя. — Кагвин.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя — Леннард.
24. Неділя. — Шортдейл.
31. Неділя. — Гілберт Плейнс (Храм).

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя. — Дрифтінг Ривер.
14. Неділя. — Роблін-Зелена.
19. Пятниця. Преображення Госп. — Шелмерді.
21. Неділя. — Леннард.
28. Неділя. — Шортдейл.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Роблин (місто).
11. Неділя. — Грендвю.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Грицька

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Косів.
24. Неділя. Едвина.
28. Четвер. Св. Володимира. — Едвина.
31. Неділя. — Дофин.

Адреса: Бокс 770 — Дофин, Ман.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

17	Н	4	Нед. 5. Андрія архиєп. Кр.
18	П	5	†Преп. Атанасія Атонського
19	В	6	Преп. Сисоя велик. Печер.
20	С	7	Преп. Томи Малеїна, Акакія
21	Ч	8	Вмуч. Прокопія. Теодосії
22	П	9	Свщмуч. Панкратія [illegible]
23	С	10	†Преп. Антонія Печер.
24	Н	11	Нед. 6. Смерть кн. Ольги
25	П	12	Муч. Прокла і Іларія
26	В	12	Собор арх. Гавриїла
27	С	14	Ап. Акили з 70 і Прискили
28	Ч	15	†Володимира Великого
29	П	16	Свщмуч. Антиногена
30	С	17	Вмуч. Марини [illegible]
31	Н	18	Нед. 7. Івана і [illegible]

СЕРПЕНЬ:

1	П	19	Преп. Макрини, Діа
2	В	20	†Пророка Ілії.
3	С	21	Преп. Онуфрія мовчальника
4	Ч	22	Рівноап. Марії Магдалини
5	П	23	Муч. Трохима, Теофіла
6	С	24	†Муч. Бориса і Гліба
7	Н	25	Нед. 8. †Усп. праве. Анни
8	П	26	Преп. Мойсея чуд. Печер.
9	В	27	Вмуч. Пантелеймона
10	С	28	Ап. з 70: Прохора, Никанора
11	Ч	29	Муч. Калиника, Серафими
12	П	30	Ап. з 70: Сили і Силуана
13	С	31	Прав. Евдокима Кап.
14	Н	1	Нед. 9. Хрещення України
15	П	2	Пер. мощ. перм. Стефана

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. С. Улана.

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Глен Елмо.
24. Неділя. — Енгусвил.
28. Четв. Св. Рівноап. Князя Володимира. — Оенборн.
31. Неділя Св. Отців. — Оенборн. (Храм).

СЕРПЕНЬ:

2. Вівт. Св Пророка Ілії. — Висла.
7. Неділя. — Росборн.
14. Неділя. — Сенді Лейк.
19. Пятн. Преображення Господнє Мензі (Храм).
21. Неділя. — Оенборн.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці. — Глен Елмо (Храм).

Адреса. Почт. скр. 84. Оенборн, Ман. Тел. 133-21. Шоал Лейк Ексчейндж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. [illegible]

ЛИПЕНЬ:

17. Неділя. — Норквей (Храм).
24. Неділя. — Еднуд (Храм).
31. Неділя. — Дамбурі — Глен Калдер (Храм).

СЕРПЕНЬ:

7. Неділя. — Шерідон (Храм).
14. Неділя. — Флин Флон.
19. Пятниця. Преобр. — Аррам.
21. Неділя. — Такс.
28. Неділя. Успенія. — Мейфейр (Храм).

Адреса: Бох 124 — Аррам, Саск.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ:

17. Нед. 5. Голос 4. УЄ 5. Літ. Ап. Римлян 10: 1—10. Єван. Матея 8: 28—34 і 9: 1.

24. Нед. 6. Голос 5. УЄ 6. Літур. Ап. Римлян 12: 6—14. Єван. Матея 9: 1—8.

28. Володимира Вел.: УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Галат 1: 11—19. Єв. Івана 10: 1—9.

31. Нед. 7. Гол. 6. УЄ 7. Літ. Ап. Рим. 15: 1—7. Єв. Мат. 9: 27—35.

СЕРПЕНЬ:

2. Ілії: УЄ Луки 11: 47—54. Літ. Ап. Якова 5: 10—20. Єван. Луки 4: 22—30.

7. Нед. 8. Голос 7. УЄ 8. Літур. Ап. 1 Коринтян 1: 10—18. Єван. Матея 14: 14—22.

14. Нед. 9. Голос 8. УЄ 9. Літур. Ап. 1 Коринтян 3: 9—17. Єван. Матея 14: 22—34.

19. Преобр. Госп.: УЄ Луки 9: 28—36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19. Єван. Матея 17: 1—9.

Український Православний два-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1949. ЧИСЛО (651) 15

ВІСТИ ПРО ЦЕРКВУ В РОСІЇ

Головою Церкви в Росії є патріярх Алексій, що має трох митрополитів: ленінградського, київського та крутицького (частина Москви), який вважаєсь заступником патріярха.

Большевицькі вісти кажуть, що в 1948 р. було в Росії 30,000 священиків і єромонахів, що мали 28,000 церков. А вірних — від 80 до 150 міліонів. Хоч перед минулою війною було в Росії 5,600 священиків на 10,000 церков.

Посередником між патріярхом, чи Синодом і Кремлем (урядом в Москві) є Григорій Григорович Карпов, подібно як за царату був Оберпрокурор Св. Синоду.

Такі є вісти зпоза залізної куртини, та вже инша справа, як там взагалі Церква виглядає. Чи можна її християнською Церквою назвати? Яку саме роботу вона робить, для чиєї користи і що за люде є там єпископами і священиками? Тай кілько там є церков і тих, що до них заходять? Чи не тілько, щоби було на показ...

ПРИЧИНА ТРУДНОЩІВ АНГЛІЇ

Нині положення Англії дуже трудне. Треба купувати поживи, а мало є грошей. Щоби були гроші, то треба продавати багато своїх виробів і по не дуже високій ціні.

Але робітництво Англії тримається тої науки, що соціялісти цілі літа проповідували, що робітники мусять мати подостатком всего, мати не дуже багато праці і з кожної сторони мати забезпечення.

Тримаючись такої науки робітники не зважають, що в такім труднім положенню треба багато працювати, щоби виробити якнайбільше річей на продаж. Багатьом з них здається, що коли почнуть великі страйки, то здобудуть все, чого лише захочуть. І якраз в тім деякі думаючі люде бачать одну з важних причин теперішних труднощів Англії.

АБО БОЛЬШЕВИК — АБО КАТОЛИК

З Риму оголошено 14 липня постанову папи, що кожний, хто стоїть з комуністами і зве себе католиком, той виключається з Церкви. Або нехай стоїть з комуністами, або з Церквою. Большевики піднесли на таку постанову сильні напади, кажуть, що це виповідження большевикам війни. Лишаєсь також питання, кілько сили буде мати папська постанова в Польщі, Чехословаччині, чи Мадярщині, де большевики все прибирають в свої залізні руки. Чи будуть католики більше оглядатися на далекий Рим, чи на місцевих чекістів.

СЛУШНА УВАГА

„Америка" завначує, що американські урядові джерела обчисляють всіх російських шпіонів на світі на 30,000, і від себе робить увагу: „А ми думаємо, що в самих тільки Злучених Державах буде далеко більше совітських шпіонів, — бо кожний комуніст, це можливий шпіон.

12-ЛІТНА МАТИ

В Ґлесгов, Ки., в Стейтах, 12-літній матери, Руноні, народилася дочка, що важить понад 6 фунтів. Рунона вийшла замуж перед 15 місяцями. Мати і дитина здорові. Колись греки казали, що дівчина повинна мати найменше 20 літ, коли віддається, а хлопець 30.

БУРЯ ВБИЛА 7 ОСІБ

Липня 20-го, після сильної спеки було в східних Стейтах кілька бур з громами, отже згинуло сім осіб. А шкоду на полях числять на 4 міліони долярів.

НАСЛІДКИ ВИХРУ

В пятницю 22 липня, сильний вихор понищив село Рок Форест в Квебеку. Знищив кілька стаєн, дві хаті і церкву. Ранив 4 особі, повиривав багато дерев. Одна жінка, Леслі, доїла корову. Нараз вихор підніс стайню коло 20 стіп високо і пустив. Платва вбила корову, яку Леслі доїла, а Леслі дістала трохи синців.

НЕ БУДЕ ҐАЗОЛІНИ В НЕДІЛЮ

Найвисший суд в Бритиш Коломбії рішив, що продажа ґазоліни в неділю є проти закону. В неділю можуть ґазоліну купувати лише ті, що їм конче треба — лікарі, туристи і подібні.

ЗАСТАВИЛА КОРОНУ

Румунська княжна Ілеана, сестра бувшого румунського короля Кароля, заставила в Буенос Айрес, в Арґентині, королівську корону за 60,000 долярів. Це була корона її матери. Корону заставила, щоби помогти румунським втікачам. Сама вона замужна за князем Горцебергом, а сама працює в шпиталі.

ВРАТУВАВСЯ МІЖ ШИНАМИ

В Саскатуні, Саск., сіенарський робітник А. Блек, впав з верха вагона, який був в русі, але впав якраз між шини (рейлси). Понад нього перейшов вагон, але не вбив. Лише добре подер шкіру і зломив три ребрі. Все ж чоловік вратувався з життям.

НАСЕЛЕННЯ В АНГЛІЇ ЗМЕНШУЄТЬСЯ

В Англії появився звіт Королівської Комісії про населення Англії. Говориться там, що пересічно на кожну родину припадає двоє дітей і трошки (2.2: на 10 родин 22 дитині). А щоби число загалу не зменшувалося, але стояло на місци, то треба мати на 10 родин 24-ро дітей. В 1980 р. Англія може бути краєм старців.

Звіт каже, що треба помагати більше родинам в вихованню дітей, то будуть більші родини. Тепер родина дістає на кожну дитину нивше 16 літ 5 шилінгів тижнево, а звіт каже, що треба би 7 шилінгів на дитину нивше 10 літ, а 11 шилінгів понад 10 літ.

Та цікаве, що хоч малі родини вважаєсь лихом, то рівночасно признаєсь потрібним обмеження народин.

НОВИЙ ГРЕЦЬКИЙ АРХІЕПИСКОП В АМЕРИЦІ

На місце Архієпископа Атенагораса, якого вибрано Царгородським Патріярхом, назначено головою американської грецької архідієцезії Тимофія Евангелідеса, що був митрополитом Родосу. Він має 69 років. Від 1927 до 1947 був митрополитом грецької церкви в Австралії.

По відході Архієп. Атенагораса тимчасовим керівником грецької Церкви в Америці був еп. Атенагорас Кавадас, що тепер мабуть відійде від усіх обовязків.

КОРЕЯ В НЕБЕЗПЕЦІ

В Азії, напроти Японії є Корея, що має коло 18 міліонів населення. Її відобрали від Японії і північну часть дали Росії на якийсь час, а полудневу взяли Стейти. Тепер Стейти вже забрали своє військо з Кореї, і забрала також Росія, однакож Росія приготовила там добре свою большевицьку силу. Стейти ж тепер заявляють, що для них з Кореї нема користи, отже перестають нею клопотатися. Звідси небезпека, — Корея може опинитися в руках Росії. Коли б це сталося, тоді також впливи Росії на Японію були би більші, ніж є нині.

НЕЗРОЗУМІЛА ПОЛІТИКА

Вже чотири роки минуло від закінчення війни. Вже нема Німеччини, ані від неї небезпеки. Часть Німеччини в російських руках і відомо, що там приготовляється военна сила. І в той час в західній Німеччині розбирають фабрики. От недавно вжито бельгійського війська, щоби розбирали фабрики в Рурщині, — фабрики штучної ґазоліни. А кілько перше порозбирали. Певна річ, що це на руку Росії.

ВИЯВЛЯЮТЬ СТАРІ ГРІХИ

Коли недавно Бевин говорив, що нинішне повоєнне лихо почалося від того, що при кінци війни поставлено домагання, щоби Німеччина безуслівно піддалася, а за те домагання винен Чорчил, — то Чорчил сказав, що таке домагання виробив і поставив перед Чорчилом Розевелт. Отже за лихо Розевелт винен. Коли б не таке домагання, то можна було прийти до порозуміння з Німеччиною і скорше закінчити війну, а тоді Росія не була би забрала тілько Европи.

СТЕЙТИ ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР

Липня 21-го стейтський сенат підписав Північно-Атлянтійський Договір. За було 82, проти 13. Договір зобовязує 12 країв, що будуть спільно боронитися, коли б Росія на котрусь державу наступала.

ВТІК ДО НІМЕЧЧИНИ

Чеський дипльомат, Яромір Смужний, втік з Чехословаччини до Німеччини. Він був давнійше помічником президента Бенеша.

Зміст 7-го Числа Православного Вістника з 1924 року

На 1-ій стор. 7-го числа, з жовтня, 1924 р., є Пастирський Лист о. Владики Теодоровича, в якім він порівнує відродження Укр. Прав. Церкви в Канаді з відродженням кістяків, про яке оповідає пророк Езекиїл. Він бачив багато людських костей на полі, кости занепаду жидівського народу, та Бог вдихнув в них дух життя і кости ожили. Жиди говорили: „Кости наші висхли, надія наша зникла...", але Господь сказав: „Я повідчиняю гроби і виведу вас, мій народе, з гробів ваших..." (Езек. 37:).

Таке було і з українцями. На нашому народному полі багато кістяків нагромадилось, нас відорвали були від коріня, засудили на смерть... і раділи ті, що хотіли нашої смерти... Але Божа ласка зглянулась: багато кістяків ожило і Церква Рідна відчиняє „гроби наші і виводить нас з гробів сих."

„Святі завдання Воля Божа положила на наше покоління: Високо піднести хоругов Прадідної Церкви..."

На 2-ій стор. є **„Думки і Спостереження"**, де є багато цікавих заввaг до того, що писалося про католицизм, поляків, Рим, папу і т. п. в перемишськім „Українськім Голосі". Як українці не могли знайти твердого ґрунту під ногами, як дурили себе неможливим. Ось пр. що писав хтось в тім же „У. Голосі" про оборону перед заводженням целібату:

„Ми ще потрафимо відстояти свій тисячлітний... привілей. Як упадуть у стіп Апостольського Св. Престола петиції з 3,000 парохій з 4,000,000 підписів, як поїде туда одна-друга депутація світлих мужів з нашої еліти, то воно не може скінчитися для нас непригожим вислідом."

До наведеного зроблена увага: „Так і хочеться крикнути: „Раби, раби, доки будете лизати ту руку, котра місто хліба дає вам камінь."

На 3-ій стор. докінчення „Думки і Спостереження", а дальше є стаття **„Документ часу"**, де передрукована з „Католик Реджистер" стаття, де є обіжник архіеп. МекНіла, в якім висказана журба римо-католиків, що греко-католики в Канаді масово покидають Катол. Церкву, отже треба якось їх ратувати. Лист кінчиться так: **„Старaймося вратувати бодай те, що ще лишилося."**

На 4-ій стор. є стаття **„Яку віру приняв Український Нарід"**, де історичними фактами показано, що Схід цілі віки не признавав папи своїм зверхником, отже й українці приняли віру православну незалежну від папи.

На 5-ій стор. є продовження **„Як повстала Українська Православна Церква в Канаді".** — Другий Укр. Нар. Зїзд осудив відношення еп. Будки до Інституту, — а зїзд складався переважно з гр. католиків, — однакож те відношення дальше ще погіршилось. Еп. Будка заборонив перед Великоднем сповідати тих, що мали в Інституті дітей, або піддержують Інститут, і заборонив на католицьких цвинтарах ховати тих, що вмруть без сповіди. Так почався великий похід проти Інституту і тих, що хотіли Інституту...

Ще є статейка „Поняття вічности."

На 6-ій стор. є стаття **„Хто тримає з москалями, або ловіть злодія."** Наведені тут факти, як гр. кат. провід вязався з Російською Церквою, щоби нищити Укр. Прав. Церкву. Було і таке, що о. Бала (редемпторист) звав Рос. Церкву правдивою православною і казав своїм вірним, що до рос. церкви можна зайти, але не до Укр. Православної.

На 7-ій стор. є **„Звіт Собору Укр. Прав. Церкви в Канаді."** — Говориться, що працівники Укр. Прав. Церкви ставилися до церковної справи обережно і дбало. Коли вже був Архіеп. Теодорович в Стейтах, вони ще розвідувалися про все, щоби бути певними, що їм робити. Вони то 21-22 травня 1924 р. скликали ще Соборчик до Йорктону, щоби справу добре обміркувати. Аж після того скликано Собор 16-17 липня, де обрано Архіеп. Теодоровича епископом нашої Церкви.

На 8-ій стор. є відозва церковної громади й образок будучої Української Православної Церкви в Винипегу.

Наведена тут вістка за „Ділом" й „Америкою", що є домагання, щоби брат митр. Шептицького, Климентій Шептицький став епископом-помічником митр. Шептицькому. Отже були би два поляки. Тую справу мав вирішити папа і Польща.

Ще є новинка за „Ділом", що в Бариловi, пов. Радехів, гр. кат. свящ. Нагурський на проповіди назвав Йосафата „вірним сином гр. кат. Церкви й Українського Народу" і за те поляки потягнули Нагурського до суду. Тут додана увага Вістника, що Нагурського жалувати годі, бо пощо він зве Йосафата українським, коли Йосафат служив Польщі і папа проголосив його польським святим?

З України, Н. Дакота, є допис Димитра Павлюка, який тішиться „Прав. Вістником" і бажає йому успіху.

СОЦІЯЛІЗМ І КОМУНІЗМ

V.

Коли говориться про соціялізм і соціялістів, то треба памятати, що соціялісти назагал є **матеріялістами.**

Матеріялістичний світогляд засновуєсь на твердженнях, що на світі є лише матерія, є лише тіло, але нема ніякого духа, нема душі, нема духового світа. Отже тимсамим нема Бога, нема життя по смерти, і нема морального зла, яке в мові релігійній означуєсь гріхом. В матеріялістів гріха нема.

Головною справою для чоловіка в матеріялістів повинно бути лише тілесне задоволення, — мати всякі можливі вигоди, якнайменше працювати і не мати моральних обовязків поза конечними громадськими обовязками.

Тому соціялістична політика звернена проти релігії. Соціялісти ставлять собі цілею знищити релігію, знищити Церкву. Навіть тоді, коли вони випадково згадують Христа, як того, що проповідував „братерство" і т. п., загальна їхня лінія супроти релігії не міняється. Ось кілька їх висловів:

„Я працюю для соціялізму, коли нападаю на релігію... Я противлюся християнській релігії, бо думаю, що вона не є користною для людства..." (Блечфорд).

„Я чуюся покликаним нападати на християнство..." (Літам).

„Ми мусимо лишити віру в безсмертність..." (Бекс).

Все те вислови визначних соціялістів в їх писанях. За знищенням релігії був в нас Драгоманів з своїми однодумцями.

В нищення релігії входить і нищення неділі. Каже Бекс: „Ми усунули б примковату думку про один загальний день відпочинку і встановили би три дні на тиждень, або і більше, коли частина загалу могла би спочивати." („Релігія соціялізму").

Коли для християн неділя має найперше моральне значіння, то для матеріялістів є лише днем спочинку.

Це нагадує Французьку Революцію, що почалася була 1789 року. Тоді соціялісти захопили в Франції владу і почали заводити свій лад. Отже почали нищити християнство. Щоби не було неділі, вони поділили місяць на три части, по 10 днів, і назвали той 10-ий день „декаді", — він мав заступати християнську неділю, і його примушували святкувати. Коли в часі „декади" поліція почула би була в чиїсь хаті підозрілий стукіт, чи рух, то заходила туди, щоби переконатись, чи хтось не зневажає „декади" якою працею. Це було явне насильство над людьми і тому, — як каже історик, — нарід нарікав: „Де ж та свобода, яку ви обіцяли, коли не можемо навіть танцювати, коли хочемо?"

Позатим французькі соціялісти-революціонери нищили в церквах образи, хрести і другі релігійні річи. Це все було там, де соціялісти мали вже силу переводити свою програму в діло. Як перевели вони тепер в Росії.

* * *

Що на світі було завсігди багато насильства людей сильніших над слабшими, про те говорить історія, про те говорить і нинішне життя. Поневолювали і визискували сильні слабших; сильні держави поневолювали держави слабші; народи нападали одні на других для рабунку. Нині большевицькі правителі, діставши силу в руки і позбавивши міліони людей всякої сили і волі, переміняли ті міліони в невільників... Тай на кожнім кроці, навіть між звичайними людьми на низинах життя, буває визиск, ошука, рабунок, насильства.

Коли стати на самій балачці, що соціялізм хоче завести такий лад, щоби всего того лиха не було, то все виходить добре. Але коли приглянутися, на чім вони той лад хочуть будувати, то виходить що инше. Найперше вони хочуть позбавити людей приватної власности, отже хочуть повідбирати від людей все майно, яке люде мають. Таким способом хочуть відразу поставити людей в положення невільника, який жиє тим, що йому кожного дня дадуть.

А невільник є робучою силою в руках того, хто невільника годує і стереже, щоби він не втік, або не підніс бунту проти свого властителя. (На те в Росії є чекісти).

Дальше соціялізм має в програмі позбавити людей віри в Бога і вмовити в них, що вони звичайні бездушні звірі, яких одинокою справою повинно бути — дбати про потреби тіла. І більшої вартости, як звірі, вони не мають.

Соціялізм викидає з людського життя думку про Бога, про Божу справедливість; про Бога, як найбільший ідеал і найвисший авторітет; викидає моральні вартости, моральні стремління, полишаючи самі потреби тіла. Викидає думку про гріх, про правду і неправду... Отсе і є той матеріялізм!

Отже що на такій науці можна збудувати, як не насильство і неволю? Тому тут не лишається нічого крім „права сили." В кого сила, той може робити, що хоче. Як буває в звірів.

Що лише таке можна на подібній науці збудувати, показує нинішна Росія. Там соціялізм взяв ціле життя в руки і завів свій соціялістичний лад, — збудував таку неволю, якої світ дотепер не бачив.

ПРО НЕВІЛЬНИЧІ ТАБОРИ РОСІЇ

Є вістка, що Англія буде домагатися, щоби О. Нації вислали до Росії комісію для розсліду, чи є там невільничі табори. А говориться, що там є понад 10 міліонів людей в невільничих таборах. Та мабуть мало буде з тої муки хліба, можна так думати, коли знається хід нинішної політики.

ВИРИВКИ ЗІ СПОМИНІВ

IV.

В червні 1896 року обіздждав тодішний львівський митрополит, Сильвестер Сембратович, Олеський деканат, де належали і Підгірці, отже робилися приготовання до його приняття. Каже Пристай:

„Врешті прийшов очікуваний день. Я вже був зі всім приготований. Хор був давнійше вишколений, шкільні діти добре знали катехизм і молитви, церква була чистенько вимита й прикрашена зеленню і вінками.

„На мій заклик зійшлися дівчата і принесли цілі оберемки найріжнороднійших пільних квітів, не бракувало і нашого традиційного барвінку, та понаплітали тільки вінків, що можна було оперезати ціле село. Потім замаїли церкву, вівтарі, образи, хор і др.

„Для архиерея зладили два престольні сиджения: одно в церкві (в разі дощу), друге надворі, де підчас погоди мала б відправлятися Служба Божа.

„Громадський уряд збудував одну тріюмфальну браму перед костелом, а українська церковна громада побудувала другу при вході на церковне подвіря."

Вкінци приїхав митрополит, з священиками і світськими достойниками, — з цісарськими урядниками, що офіціяльно брали участь в митрополичих візитаціях.

Його привитав Корчинський, дальше польський парох та представник жидів, а там подався митрополит до костела. Втім залунала пісня: „О мати Божа..." Митрополит зацікавився і запитав, як тут взявся такий хор. Опісля український хор співав і в костелі.

Візитація випала гарно, бо і погода була гарна. Хор співав гарно, діти знали Катехизм дуже добре. Всюди був гарний лад...

„Навіть малиняк був так добре схований, що бистре око о. прелата Бачинського не віднайшло його. А перед ним годі було щонебудь скрити."

В иншім місци Пристай оповідає, що Корчинський не вживав при Службі Божій вина, але малиняк, бо говорив, що лікарі недозволяли йому вина вживати. Він радив також Пристаєві вживати в церкві малиняку (соку з малини) при Службі Божій, хоч той його не слухав.

Парафіяне, оцінюючи працю Пристая, підчас візитації просили митрополита, щоби залишив Пристая їх сталим парохом, коли Корчинський відійде. Сам митрополит хвалив Пристая за його гідну працю, але заявив, що право надання парохії належить до князя Сангушка, бо він був властителем Підгірців, та всеж можна було сподіватися, що буде, як селяне хочуть. Однакож в справу вмішався опісля хтось з каноніків (висшого степеня священики) і просьба селян була даремна.

(Властителі сіл, себто пани, до яких належало багато поля при кожнім селі, а за панщини належали і люде, мали матеріяльні зобовязання для церкви, тому рішали, хто має бути священиком. Це було т. зв. „право патронату", і його польські пани використовували для себе. А в Галичині майже всі пани були поляки. Це було право ще з давної Польщі.)

* * *

Описуючи Підгірці Пристай каже, що там був королівський замок ще польського короля Собіського (Собецького), де було згромаджено багато давних музейних памяток з давних польських часів. Але:

„На захід від замку була за горбком ще одна стара будівля. Вона не мала ні струнких веж, ні золота, ні срібла, ані инших історичних дорогоцінностей, проте була мені найгарнійша і найцінніша. Це була українська деревляна церква Успенія Пресвятої Діви Марії, що стояла під горбком, але й над українським селом. І немов скала, не захиталася і стримувала навали ворожої стихії (гуртової сили), що наступала з гори на село (польська сила).

„Ця вбога церковця була найсильнійша твердиня українського народу. На неї летіли малі й великі стріли, але всі чудом-дивом відбивалися від її старих, мохом порослих і майже спорохнявілих деревляних стін. Вона перестояла всі бурі та всі навали дикого Сходу й „цивілізованого" Заходу. І хоч вогнем і мечем нищили її, вона зявлялася знову наче фенікс (казочний птах, що відроджувався з власного попелу), оновлялася, та силою Христової Правди захищала своїх вірних."

Окремо Пристай оповідає, що тут проводилося сильне душехватство. Тут були польські монахині, Терціянки, що заманювали українські дівчата на ріжні „ружанці", „шкаплірже" і „годзінкі".

„Сповняли свою „місію" навертання з християнської греко-католицької віри на таку ж саму віру римо-католицького обряду. А під плащиком тієї „релігійної місії" намагалися винародовлювати наших людей. Взагалі наступ польонізації йшов з усіх боків, навіть від місцевого греко-католицького пароха (Корчинського).

„А проте наші селяне були справді „вперті Русини" і не відступали від віри своїх предків."

* * *

На цім поки що можна закінчити виривки зі згаданих Споминів свящ. Пристая, хоч багато ще цінного є в тих споминах.

Окремо треба ще звернути увагу на одно, — на молодь, яка тут згадується, окремо на дівчат. Вони не матеріял для танців, вони поважні громадянки. От хочби вони самі розпитують, коли треба вийти жати; вони прибирають церкву...

Це нехай буде на увагу багатьом тутешним українцям, яким здається, що молодим нема ніякого діла до громадських справ, до поважних справ, що це не їх клопіт, вони до того не доросли, — і полишають молодих поза громадським життям. Тому не диво, що ті молоді опісля є справді чужими, або досить байдужо ставляться до того, що вони мали би від старших в свої руки перебирати.

Читач Споминів.

ЗНАЧІННЯ ДЕЯКИХ ЦЕРКОВНИХ І БОГОСЛУЖБОВИХ СЛІВ

Амінь — значить: так є, нехай так буде, правда.

Алилуя — хваліть Бога.

Осанна — поможи нам, спаси, спасення

Саваофт (саваот, саваоф) — вожд війська, провідник.

Сатана — той, що перешкоджує, або противиться, — злий дух.

Вельзевул — найстарший з дияволів (халдейське слово)

Раві (рабін) — учитель (мій).

Раввуні — наш учитель.

Субота (сабаш) — спочинок, день спочинку.

Маран ата — Господь іде, Господь прийшов. Слово сирійське, вживане при прокляттях і значить: Нехай Господь прийде і тебе покарає! (1 Кор. 16:22).

Трапеза — стіл, престіл (грецьке).

Кіріє елейсон — Господи помилуй (грецьке).

Канон — постанова церковного права, основа, правило (з грецької мови).

Літургія, Литургія — з грецького, Служба Божа.

Евхаристія — благодать, подяка. Це безкровна жертва під видом хліба і вина, встановлена Ісусом Христом при Послідній Вечері.

Просфора (проскура) — приношення, жертва.

Проскомидія — приношення. Колись християне приносили дари до церкви, щоби помагати бідним, отже приносили і потрібне до Служби Божої. Нині „проскомидія", це приготовлення до Служби Божої хліба і вина з відповідними молитвами.

Паремія (парамея) — притча, приповість, наука (з грецького). Паремії читаються на Всеночнім, се частини з Старого Завіту.

Воскресний — в старій нашій церковній мові значить „недільний", як пр. Воскресні Тропарі (недільні). Бо неділя присвячена памяти Христового Воскресення. Тому і неділя в старій мові звесь Воскресене.

Пасха — значить: перехід, переміна (з жидівського). З Христом прийшла на світі важна зміна, важна переміна. І Христос перейшов від життя до смерти і знов від смерти до життя. В мові церковній Пасхою зветься Великдень. В домашнім святкованню „пасха, паска", зветься святочний хліб, що нагадує воскресшого Христа.

Антифони — наперемінні. Коли в церкві було дві групі співаків (два хори), одна по однiй, друга по другій стороні, то антифони співали частями наперемiну то один хор, то другий.

Акафист — несідальний. При співанню Акафисту давні християне ніколи не сідали.

Катавасія — зібрання разом. Се Ірмос, яким закінчується пісня (частина) Канона (як на Утрені) і для відспівання Ірмоса повинні тоді оба хори (коли б були), сходитися на середину церкви.

Полиелей — Многомилостиве, походить від грецького „поліс" — много, багато, і „елеос" — милость, ласка. Се частина Утрені, в якій повторяєсь більше разів „милость".

Литія — означає: хрестний похід, хрестний хід, процесію, або також Богослуження в часі хрестного ходу. Колись бували такі хрестні ходи (процесії), пр. в Царгороді раз в році патріярх і цар виходили з хрестним ходом (процесією) на площу серед міста, де було Богослуження за добро міста. Подібні хрестні походи бували і при деяких инших нагодах. Нині Литією зветься частина Вечірні в більші свята, коли священик виходить в „притвор церкви" (близше входових дверей, до вступної частини церкви), або взагалі відправляє серед церкви.

Парастас — удаванняся до Бога за померлими. Се в нас нині довше Богослуження за померлого, чи померлих.

Панахида — значить: всенічне Богослуження за померших (по грецьки „пас" — увесь, „нікс" — ніч). Це в нас тепер коротше заупокійне Богослуження, ніж Парастас.

Аксіос — гідний, співаєсь при поставленню діякона, священика і епископа.

ПРОТИ УДЕРЖАВЛЕННЯ ПРЕСИ

В Англії було поставлене домагання, щоби знаціоналізувати пресу — передати в руки уряду. Дотеперішній пресі робили багато закидів. Але Королівська Комісія, яка цілу справу розглядала, показала, що закиди неслушні і більша користь є з вільної преси.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адреса: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

СПРАВА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

Як розбитий нині ворожою силою цілий Український Нарід, так і розбите його Церква. Є кілька церковних груп, є кілька окремих частинних українських Православних Церков.

Певна річ, що всякий подія в життю народу не йде на добро народу, — а ще більше тоді, коли той подія можна би усунути, коли можна частини звести до цілости.

Нині перед православними українцями стоїть якраз питання поєднання окремих українських православних церков в одну загальну Українську Православну Церкву. Те питання підносилося вже в Канаді, його підносять і поза Канадою.

Маємо тут на гадці голос Генерального Церковного Управління на В. Британію, з прот. Губаржевським, голос п. з. „За єдину Українську Православну Церкву", де закликаєсь всіх до церковного поєднання.

Говориться в тім заклику, що ворог намагаєсь розбивати і порізнювати українців не тільки в цивільному життю, але і в церковному, і під його рукою творяться всякі „митрополії" та підривається авторитет найдіяльніших наших Архипастирів. А дальше йде самий заклик:

„Звертаємось до всіх українських православних Владик, до всіх українських православних Церковних Рад і Консисторій, до всіх українських Православних Церковних Громад, до всього Українського Православного Духовенства і Вірних з палким закликом: забудьмо всі дрібниці, що закривають перед декким з нас святу мету Української Православної Всецерковної Єдности і скличмо Всесвітний Собор Української Православної Церкви, Собор Єпископів, Делегатів від Духовенства і Мирян, на якому була б узаконена єдність Української Православної Церкви на всій земній кулі, на чолі з єдиним єї Верховним Проводом!"

* * *

Виходить, що заклик бачить вирішальну силу для справи церковного поєднання в Всесвітнім Соборі Укр. Прав. Церкви, в бодай веде до того, що коли б такий Собор був, то можна би вже якось прийти до бажаного поєднання. Розуміється, що заклик говорить дуже загально, та все ж можна і це вважати за вступ до розвинення ширшої праці для вказаної справи, отже до того заклику дамо свої завваги.

Думка наша отака, що не в Соборі головна сила, але в тій праці, яку треба виконати, нім можна би Собор скликати. Треба ширшої підготовчої праці, а Собор повинен прийти, щоби остаточно завершити те, що до того часу було зроблене.

Найперше треба би вдатися до тих Церков, про які ходить і розвідатися, на яких основах вони дотепер стоять, і про що саме найбільше їм ходило би, коли б мало прийти до поєднання. Чого вони хотіли би, що обороняли би, від чого не хотіли би відступити і чому, та що самі проєктували би.

Між усім тим можуть бути „дрібниці", які можна „забути", але є також і важні принципові справи, що мали би лягти в основу поєднання. Вони можуть вирішувати, яке буде те поєднання, на якім ґрунті обєднана Церква має стати і якою вона має бути.

Маючи в руках такі відомости, можна би бачити кілько є розходжень, і в чім саме, і тоді доперва можна би шукати дальших способів до поєднання. Можна би тоді виробити нечерк загального пляну, на якім мала би стати обєднана Церква, і переслати той плян до розглянення заінтересованим. Так поволи можна би наближати до себе те, що розділене, поки буде можна звести все на один спільний ґрунт.

А на Соборі таких справ розбирати і вирівнювати не можна. На всякі більші зібрання збираються лише люди однакових поглядів і напрямів, збираються однодумці, свої, а не люде з ріжними поглядами і розбіжними стремліннями.

Коли б Собор мав зібратися без таких основних приготовань, то чого на нім не вийшло би. Одні стояли би при Акті 1921 року, толкуючи його по своєму, і закликали би всіх з ними стати в імя святої єдности. Другі стояли би на тому, що конче треба канонічного визнання Царгородського патріярха і під його верховенством обєднуватися. Треті стояли би на тім, що Укр. Прав. Церква ще від 988 року є признаною, отже не треба їй ніяких нових додаткових признань; казали би: „чим вона гірша від других Церков, що її треба безнастанно новими признаннями латати? Вона повинна вже раз стати на самостійнім ґрунті, а в відношеню до других як рівна з рівними, без яких будь принижуючих признань.

Четверті домагались би конче зміни Церковного Календаря в обєднаній Церкві; пяті вважали б таку зміну короткозорістю і легкодушностею.

Шесті Головою обєднаної Церкви хотіли би мати митр. Полікарпа; семі митр. Огієнка; осьмі, найбільше безсторонні, казали би поставити Головою когось нового...

І питання про Верховний Провід потребує вияснення. Чи це був би провід адміністративний в загальнім розумінню, чи більше символічний, і який взагалі мав би, чи міг би бути обсяг його ділання.

Такі і подібні справи (а їх ще знайшлось би) треба обмірковувати наперед, при виміні думок усіх з усіма, а не на Соборі. Розуміється, що мусіла би таку працю вести якась ініціятивна сторона, яка збирала би все і виробляла би певні проєкти для обмірковання.

Лише така передсоборна праця могла би завершитися Собором, або бодай показала би, що і з ким можна робити, а з ким ні. Додатково вона вивела би перед життя багато нових важних справ і правд, які треба би знати, але про які дотепер ніхто не згадує; справ, які могли би додатно заважити на вирішуванню цілої справи.

По нашій думці без такої передсоборної праці Собору скликати не можна. Треба довести до того, щоби ті, які на Собор будуть їхати, ясно вже знали, чого вони їдуть, що вони туди везуть, чого бажають і сподіються там досягнути. Довести до того, щоби вони їхали з готовістю стати разом з другими на тім спільнім ґрунті, який передсоборна праця створила і який їм добре відомий і зрозумілий.

Певна річ, що і для Собору лишалась би ще окрема праця, але вона лише заокруглювала би те, що перед Собором зроблено.

Це були би наші завваги до зачепленого питання. Додати ще хиба, що коли б такі передсоборні приготовання навіть не довели зараз до скликання Собору, то і тоді загальна церковна свідомість набрала би додаткового змісту і сили, а це був би також великий крок вперед до кращого.

В ЧІМ СИЛА ГРОМАДИ

Хто бачив зблизька життя кількох громад, той зуважив, в чім саме криється сила громади, а в чім єї безсилля.

Громада буває сильною, коли має бодай кількох свідомих, щирих і діяльних та зрівноважених громадян. Коли має таких, що і розсудні, і терпеливі, і далекоглядні, і вирозумілі, і невибагливі, і необразливі. Громада, що має таких передових людей, є сильною громадою. В ній є лад, є спокій і всяка праця в ній гарно провадиться.

Одначож недобре, коли в громаді є люде незрівноважені, що всюди доходять до крайностей. Коли є горді, зарозумілі, вічні критики, незгідливі, вічно невдоволені, всезнайки, образливі. Коли є занадто славолюбні, і коли їх до чогось не виберуть, то вони все лишають. Де в громаді є такі, там добра не сподіватися.

Пригадуєсь мені такий випадок: Хтось в громаді сказав щось на церковний заряд, отже дехто резиґнує, тільки один нічого не каже. Колиж резиґнуючі запитали, чи і він резиґнує, він відповів: „Аджеж хтось мусить бути, бо якже можна так справу лишати." І він говорив це цілком щиро, розуміючи, що справа важнійша, ніж його особисте почуття.

Відомий инший випадок. Вибирали новий заряд й одного щирого члена, що багато працював для добра громади, не вибрали. І хтось каже йому опісля: „Як це так, що вас не вибрали? Аджеж ви тут більше напрацювалися, ніж другі. Сякі такі люде! ..." На те невибраний: „Дурниця! Хиба ж можуть всіх вибрати? А для мене однаково, бо я і без вибору буду про нашу справу дбати, як дбав дотепер." І дійсно дбав так, як і перше. Може навіть більше дбав, ніж ті, яких вибрано.

Знав я чоловіка, що ніколи не був рад, щоби його до чогось вибирали, одначож він був завсігди великою силою громади. Він громадську справу обдумає і поділиться своїми думками з другими; він горячих вгамує; розсварених погодить; зневірених заохотить. Де поступиться, то він потрібний. Такі і без окремого вибору стоять на сторожі громадської справи.

Сильною громада є, коли має дійсно свідомих щирих людей, але не має мудрагелів. Коли не має людей з претенсіями, але має людей готових до праці. Має таких, що не кажуть: „Робімо щось, та робімо щось", але найперше самі зроблять, а тоді кажуть: „Ми вже зробили, тепер ви робіть."

Розуміється, що коли при добрій волі є більша свідомість, остілько краще. А добрий чоловік стане свідомим, коли буде читати, коли буде поважно над усім застановлятися. А деколи можна знайти таких розумних „самоуків", що не всі шкільні вихованки їм дорівнають. Такі, що їх можна дійсно назвати „солею землі." Це цінні люде...

Таке виходить, коли приглянутися до громадського життя, а то ще й до життя кількох громад. Хоч можливе, що можна і більше дечого сказати.

Старий громадянин.

ВІСТІ З КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИННІПЕГУ

ВИСЛІД ІСПИТІВ НА ТЕОЛЬОГІЧНОМУ ВІДДІЛІ ЗА 1948-49 РІК

Сенат Теольоґічного Відділу Колеґії св. Андрея в Винніпеґу на своєму засіданню 4-го травня, ц.р. признав слідуючі промоції для студентів Теольоґії Перших Трьох Років (з зарахованням таких нищеподаних предметів):

Перший рік Теольоґії
(предмети 2 й 3 Курсу)

Павлишин Михайло: — Українська Мова І, Церковний Спів, Катехизис, Святе Письмо Старого Завіту, Інтродукція до Науки Теольоґії, Історія України, Святе Письмо Нового Завіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Туртик Віктор: — Катехизис, Святе Письмо Старого Завіту, Інтродукція до Науки Теольоґії, Літурґіка, Християнська Етика.

Другий рік Теольоґії

Дроздович Петро: — Українська Мова ІІ, Інтродукція до Науки Теольоґії, Святе Письмо Нового Завіту.

Горчинський Орест: — Церковний Спів, Святе Письмо Старого Заповіту, Інтродукція до Науки Теольоґії, Українська Мова ІІ.

Третій рік Теольоґії

Ганкевич Степан: — Грецька Мова, Церковний Спів, Святе Письмо Старого Заповіту, Інтродукція до Науки Теольоґії Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Кулик Орест: — Українська Мова І, Церковний Спів, Інтродукція до Науки Теольоґії, Українська Мова ІІ, Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Лучак Дмитро: — Українська Мова І, Грецька Мова, Церковний Спів, Інтродукція до Науки Теольоґії, Українська Мова ІІ, Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Матвійчук Андрій: — Українська Мова І, Церковний Спів, Інтродукція до Науки Теольоґії, Українська Мова ІІ, Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Пахолок Мирон: — Українська Мова І, Церковний Спів, Інтродукція до Науки Теольоґії, Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Зузак Степан: — Церковний Спів, Інтродукція до Науки Теольоґії, Українська Мова ІІ, Історія України, Святе Письмо Нового Заповіту, Догматика, Літурґіка, Теорія Музики, Українська Мова ІІІ, Історія Християнської Церкви, Історія Східніх Церков, Гомілетика, Християнська Етика.

Вищезгадані студенти на Третьому Році перейшли на Четвертий й останній Курс Теольоґії в Колеґії св. Андрея в Винніпеґу. З перших двох років п. Горчинський перейшов на Третій Курс з великим відзначенням, отримуючи 90 марок, а з третього року на четвертий з великим відзначенням перейшов п. Зузак Степан, отримуючи 93 марки.

1 липня, 1949 року.

Реґістрар Колеґії св. Андрея в Винніпеґу, Теольоґічний Відділ.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

З цим числом відновлює Вістник „Відділ Молоді", який був в нім давнійше. Ось що пише в листі до Редакції молода дописувачка:

„Давно була сторінка „Відділ Молоді" в Вістнику. Тоді я була ще замолода, щоби писати до того відділу, а тепер, коли я могла би писати, його нема... Чи не можна би його відновити?... Я знаю ще дві дівчині, що хочуть до того відділу писати і тим звертати нашу молодь на кращу дорогу..."

Треба дуже радіти, що між молодими знаходяться такі, що поважно до „Відділу Молоді" ставляться і хотіли би його мати, отже тому він знов відновлюється. Треба, щоби молоді вчилися поважно думати, щоби поважно застановлятися над справами життя, а з них будуть поважні громадяне. І таких нашому народови треба. Лише такі можуть повести життя кращим шляхом.

Ред. Вістника.

КНИЖКА, ЧИ ТАНЦІ

„Праця вже скінчена, — тепер робіть, що хочете..."

Які радісні такі слова! Хто натрудився, тому мило їх почути.

Але коли такі слова почуємо, то повинні зараз подумати: „Що ми тепер маємо робити?" Та чи багато є тих між молодими, які застановляються, що вони в тім вільнім часі мають робити?

„Робіть, що хочете" часто виходить на але, коли не подумаємо, „що ми повинні робити." Тому то кілько є тих між молодими, що йдуть тоді грати в карти, в чекери, йдуть пити, курити, або йдуть на танці, щоби лиш мати „ґуд тайм." Але коли б ті молоді добре наперед подумали, що їм робити, робили би щось краще і воно вийшло би їм на добро.

На добро вийшло би, коли б запитали себе, чи „ґуд тайм" приносить добрі насліди? Тоді замість „ґуд тайму" шукали би чогось розумнійшого, ніж „ґуд тайм."

Розумні люде кажуть, що найкращим способом для переведення вільного часу є — читати добрі книжки. А книжка і задоволяє і разом вчить того, хто її читає. Отже добра книжка є найліпшим приятелем людини.

Добра книжка робить тілько добра, що одна людина тілько нараз не може зробити. Вона і розважає, і тішить, і познакомлює з широким життям та з нашими людьми; вона вчить, як все своє треба поважати і любити.

З книжкою людина говорить на самоті, і книжка нікому чужому не скаже, яка була між нами, а нею бесіда. Отже вона є добрим товаришем, вірним Вірнійшим і дорозшим, ніж „ґуд тайм."

Отже тепер звернусь впрост до вас молодих і скажу: Коли почуєте: „Робіть що хочете", то не шукайте „ґуд тайму", бо за ним шукають ті, які блукають всякими манівцями, блукають в темряві; ви шукайте такого приятеля, що попровадив би вас до розуму, до культурности, до світла Божого.

Оленка Любов Неґрич.

ЩО МОЖЕ ЗРОБИТИ ЖІНКА

Ти є сестрою, отже можеш наклонити свого брата до багато чого, що добре і гідне.

Ти є дочкою, отже великим благословенням можеш бути для батька і матери.

Пізнійше ти здобудеш поважне імя замужної жінки, а дальше ще поважнійше імя, святе імя матери.

І тоді ти можеш впливати благодійно на характер свого чоловіка і на призначення своїх дітей.

Ти можеш виховати своїх дітей на великих святих, на великих мислителів; або на негідних людей, коли їх занедбаєш і не поведеш, куди треба.

Не кажи: „Тому, що я жінка, мій вплив дуже ограничений." Памятай, що тебе, як жінку, поставлено на самім переді тої ріки, якою пливе людське життя. А там навіть пересунення камінчика в инше місце заважує на напрямі водяної струї.

Др. Вайз.

Молодість не є чимсь таким, як нова одежа, якої не треба брати до тяжкої праці, але дбати, щоби затрималася якнайдовше новою. При частім вживанню вона повитирається.

Молодість, коли її маємо, треба деньденно вживати на добру і гідну працю; треба в ній ходити безнастанно, але гідними дорогами. Бо молодість — одежа гарна, але коротко треваюча. Будеш в ній гідно працювати — багато придбаєш; не будеш нічого гідного робити — всеодно вона розлетиться.

Й. Фостер.

ГОЛОС СОВІСТИ

Римський фільософ Сенека (помер коло 65 р. по Христі) оповідає про такий відомий йому випадок:

Пійшов до шевця чоловік і купив чоботи, за які мав заплатити другого дня. Коли ж другого дня прийшов, то довідався, що швець вже не живе. І чоловік вернувся додому радіючи, що не заплатив і має чоботи.

Одначож голос совісти не давав чоловікови спокою і він за кілька днів прийшов до робітні шевця і все заплатив кажучи:

— Для других швець помер, але для мене він живий, отже йому треба заплатити.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

[redacted]

(Оповідання).

Патріотом називаємо того, хто щиро дбає про свій нарід, — помагає йому, обороняє його. Ось дальше побачимо малого хлопця, що хоч несильний і убогий, а був великим патріотом.

Було це в Сербії. Серби були православні, але над ними давно панували турки, що мали магометанську віру. А турки дуже ненавиділи християн, страшно їх кривдили, а то й убивали. Тому серби жили в великій нужді.

Серби нераз старалися з під турків висвободитися, але замало було в них сили. Зате велика сила, велике завзяття виробялося в їх душах, і те завзяття довело пізнійше до того, що серби вкінци позбулися турецького панования.

В тих часах, коли турки панували над сербами, жив в місті Мосторі, в Герцеговині, сирота, що звався Мірко. Розумний був хлопець, але слабого здоровля, збідований, отже тим жив, що люде йому дадуть. Що в людей випросить.

Тай просив він не так, як звичайно люде просять. Він просив мовчки, — простягне легенько руку і ласкаво дивиться, тай тільки. Так розумний чоловік зараз бачить, що хлопець соромиться жебрати, але мусить, отже і дасть, що може.

День був холодний, а холоднійший ще й тому, що був сильний вітер. На вулицях людей мало. Непривітно надворі в таку погоду, краще сидіти в хаті.

Лише Мірко на вулиці, бо в нього нема хати. Він сирота. Притулиться на час до одної вбогої родини, то до другої, але все ж вони чужі люде. Тай сами убогі...

Нараз почулися на улиці слова:

— Свіжий хліб! Свіжий хліб!...

Це переходив пекар і ніс кошик зі свіжим хлібом, гарним, запашним.

Мірко виглянув зза рога будинка.

— Що тут робиш? — запитав його пекар Сіма.

— Стою...

— Ну, то стій собі...

І Сіма пійшов дальше.

Запах свіжого хліба розбудив в Мірка ще більший голод, але він не відважився просити в пекаря, щоби дав йому хоч малу булочку. Адже жебрати соромно, а Мірко не хоче себе понижати. Що инше, коли б пекар сам догадався і дав, тоді Мірко взяв би і заплатив би пекареви щирою подякою...

* * *

Невдовзі надійшов туди ага (багатий пан), одітий, як паша (як високий турецький достойник). Йде гордо, немов питає, скільки коштує Мостар (столиця Герцеговини; Герцеговина — провінція Сербії).

Побачив він Мірка.

— Чий ти хлопець?

— Я сербський, відповів Мірко дивлячись на незнакомого. („Сербський", се те саме, що сирота, отже син Сербського Народу).

— А як тебе звуть?

— Мірко.

— Що тут робиш?

— Нічого.

Ага глянув ще на Мірка, і жаліючи його добув гріш і каже:

— Маєш! Купи собі хліба.

Взявши гріш Мірко аж підскочив з радости.

— Живйо! — крикнув він голосно. (Живйо — най живе! Слово подяки).

Ледво ага недалеко відійшов, як переходив крамар і питає Мірка:

— Ти знаєш, хто він?

— Не знаю.

— Це Башіч, турок, той, що порубав трох сербів.

Мірко задеревів.

— Невжеж це він? А я чув...

— Він, він...

Глянув Мірко на гріш, подумав і пускається бігти.

— Куди це ти? — питає крамар.

Але Мірко навіть не оглянувся. Догонив агу та:

— Отсе ваші гроші.

Ага здивувався.

— Ти їх не хочеш?

— Не хочу!

— Адже ти бідний, тобі придадуться...

— І бідній і не хочу, то все!

Кинув гріш і вернувся на те місце, де перше стояв.

Мірко був великим патріотом сербського народу. Хоч сирота, хоч убогий, хоч перемерзлий і голодний, але він уважав зневагою для себе, уважав великим гріхом брати поміч від того, хто був ворогом його народу.

І коли який нарід має багато таких патріотів, то він сильний народ.

ПОУЧИТЕЛЬНЕ СЛОВО

„І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим."

З таким проханням звертаємось ми до Господа Бога в нашій щоденній молитві — „Отче наш." Та треба памятати, що таке прохання вложив нам в молитву сам Христос, як вона записана в Святій Євангелії.

Певна річ, що Син Божий мав на увазі найперше наше щоденне життя і тут треба шукати тих провин. А їх тут багато на кожнім кроці...

Приказав батько синови: „Зроби отсе!", а син не зробив, не послухав батька, — се вже провина проти батька. Чоловік сказав жінці лихе слово, а жінка не стерпіла і відповіла десятьма словами, а з того вийшла велика сварка. Сусід не позичив чогось сусідови і з того почалася сусідська ворожнеча. І так оден проти другого согрішить, а другий не простить, не злегковажить того, і тоді приходять великі болючі наслідки. А простили б ми їх зараз, не уважали би їх дуже важними, то лихо на малім би скінчилося і все дальше було би добре.

Щоби непотрібного лиха уникати, Син Божий закликає нас, щоби ми прощали нашим винуватцям їх провини супроти нас; пригадує нам, що це наш обовязок — прощати другим їхні провини. Коли ж той обовязок будемо виповняти, тоді й Отець Небесний простить нам провини наші.

Та коли це говоримо, то повстає питання: кілько разів ми маємо прощати?

Відповідь на те маємо в св. Євангелії:

Одного разу звернувся апостол Петро до Господа і Сказав „Господи кілько разів маю прощати моєму братови, коли він согрішить проти мене? Може й до семи разів?" І Господь відповів: „Кажу тобі не до семи, але до семидесяти."

Ап. Петро не зрозумів думки Христової і тоді Христос пояснив притчею. Він сказав:

„Царство небесне подібне до царя, що захотів порахуватися з слугами своїми. Коли ж він рахувався, то привели до нього слугу, що винен був 10,000 талантів. Коли ж слуга не міг заплатити, то цар казав продати його з жінкою, дітьми і всім, що він мав, і так заплатити довг.

Впав тоді слуга на коліна і почав просити: „Зачекай мені, а я постараюся все віддати. Змилосердився тоді цар і весь довг йому подарував.

Вийшовши від царя тойже слуга здибав чоловіка, що був винен йому невеличку суму грошей, і почав вперто домагатися, щоби той віддав. Коли ж чоловік не міг зараз віддати, то слуга дав справу до суду і чоловіка посадили в темницю.

Якже цар довідався про таку жорстокість слуги, то закликав його і сказав: „Слуго ледачий! Простив я тобі весь довг, коли ти просив мене, отже чи не повинен ти був подібно поступити з твоїм товаришем?" І тепер казав його мучити, поки весь довг віддасть.

І Христос закінчує: „Так й Отець мій поступати буде з вами, коли не будете прощати братам вашим провин їх." (Мат. 18: 21-35).

Тут маємо Закон Божий про прощення, — такий розумний, коли над ним застановимося.

Ще одно: чому Христос каже прощати безконечне число разів? Тому, що і ми проти других і другі проти нас безнастанно грішимо, отже кілько є провин, тілько треба прощень. Лише так ми в життю обминемо багато більшого лиха і лише тоді заслужимо, що Отець Небесний простить нам наші гріхи.

о. Митрат Іван Данилюк.

ЖИТТЯ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ [redacted]

Коли говориться про великих людей, які жили на світі, то здавалось би, що ми повинні знати багато про їх особисте життя, однакож не завсігди воно так. Були великі люде, про яких світ знає лише з їх творів, з їх праці, а про їх особисте життя мало, або і нічого не знає.

От був великий грецький поет Гомер, що жив десь 1,000 літ перед Христом. Світови відома його „Одисея" й „Іліяда", два великі письменні твори, але про нього самого майже нічого невідомо.

Рафаель був славним малярем, різбарем і будівничим, однакож про його особисте життя мало знаємо. Але знаємо його твори.

Корреджіо намалював багато чужих портретів, але його власного портрету не маємо.

Славний грецький життеписець, що полишив життеписи багатьох визначних людей, особистим своїм життям майже невідомий. Сучасні йому письменники лише згадують його імя.

Є книжка „О наслідуванню Христа", якої автором мав би бути Тома з Кемпіс, однакож певнійше можна сказати, що про дійсного автора майже не знаємо. Дехто думає, що ту славну книжку написав визначний вчений Іван Ґерсон, що помер в Парижі 1429 року.

Про великого грецького давного фільософа Плятона майже не знаємо. Чи була в нього жінка, чи були діти, невідомо.

Про другого великого грецького фільософа, Аристотеля є суперечні вістки. Одна є, що він мав аптику, друга, що він лише був сином лікаря і т. п.

Є багато великих людей з новійших часів, яких особисте життя мало відоме. Таке в усіх народів, таке і в Українського Народу. Багато було визначних людей, про яких особисте життя хотілось би знати, але ніхто того життя не описав.

Тому нехай ніхто не завидує великим людям того, що мовляв — їх світ знає. Багато було таких, що про них мало знає, або і не знає нічого.

Архієрейська Візитація в Ешвил, Ман.

На Вознесення, що є храмовим святом парохії в Ешвил, завитав сюди Високопреосв. Владика Мстислав.

Хоч попереднього дня лив дощ, то на Вознесення день був погідний і народу зібралося багато — з Ворд, Веллав, Етелберт, Гилберт Плейнсу, Пайн Риверу, Давфину.

Процесія з о. парохом і о. Туржанським. В брамі витає о. Владику хлібом і солею чи не найстарший член парохії п. П. Герман. На порозі церкви витає парох, о. Грицина.

Після Євангелії глибокорелігійна наука о. Владики. При кінці Водосвяття, мировання й обхід кругом церкви.

Відтак обід в Нар. Домі, а дальше промови.

Перший говорив о. Туржанський, оповідаючи свої переживання в часі війни під окупацією комуністів і націстів.

За ним говорив п. Н. Григорчук з Етелберту, і звертав увагу на льояльність нашу для наших організацій, а головно нашого проводу. Находимося в надзвичайно щасливім положенню, — говорив промовець, — бо живемо в країні великих можливостей і свободи. Можемо доконати великих діл, однак мусимо цінити наші організації, їх піддержувати і боронити, коли зайде потреба.

Наші Інститути, Колеґія, Український Голос, Вістник, Церква — це наша перша і найважнійша справа. Їх мусимо мати на увазі. Багато труду і гроша ми в них поклали, але тепер ще більше мусимо для них працювати і їм помагати фінансово. Вони нас держать разом і поможуть втриматися нам серед того оточення, серед якого проживаємо.

На кінци промовляв ВПреосв. о. Владика. Промова була передана такими переконливими словами, що всякому було ясно, які наші завдання в сучасний момент.

Великі маємо обовязки в Канаді. Однак мусимо жити власним розумом. Тай мусимо приглядатися, що переживає сьогодні світ.

Йде наступ большевизму. Йде намагання накинути людині волю кількох одиниць, що сидять на верху большевицького руху.

Наш нарід нині кладе великі жертви. На нього спадають удари. На ньому експериментують. А як то ми живемо в Канаді, в Стейтах? До нас приглядаються. І застановляються, чи варто тому народови допомогти.

Що ж робити? Треба, щоби серед нас було найменше таких, що йдуть самопасом. Тільки як зарні, здисципліновані члени наших організацій зможемо досягнути великих цілей.

Треба, щоби серед нас було найменше самолюбів, найменше таких, що дбають тільки про себе одних. Треба людей жертвенности і посвяти.

Треба також, щоб між нами було найменше т. зв. симпатиків. Таких, що роками приглядаються, ніби радіють нашими здобутками, але на тім їх робота кінчиться. Симпатики — це маловартний матеріял для життя. Треба дійсних членів, активних людей, готових відкласти власне, де того вимагає наш народній інтерес.

І не треба нам оглядатися на чужих. Мусимо бути самостійні, стояти на своїм грунті, дорожити власними надбаннями й їх побільшувати. Тоді зможемо переконати світ, що ми нарід, якому час і пора дістати належне місце в світових справах.

Стоючи на такому грунті, мусимо цінити найважнійшу установу — Українську Православну Церкву в Канаді. Вона збирає нас кругом себе, як добра, рідна мати. Вона навчила нас, яку високу вартість має незалежність і власний розум.

Мусимо мати на увазі нашу Церкву й наші інституції і їх піддержувати ділом, словом і жертвою. Мусимо для них працювати! Не вільно нам дрімати ані спати. Від теперішнього часу залежить наше будуче.

Це є думки цінної промови ВПреосв. о. Владики.

Зараз по промові ВПр. о. Владики була збірка на Колеґію св. Андрея, яка принесла $110.00. Жертводавцям щира подяка. Ліста збіркова появиться окремо пізнійше.

Також промовляв парох о. Є. Грицина.

Він переповів коротко історію ешвильської парохії. Вона повстала 1925 р. Почин їй дав п. Василь Ґродзік і п. Р. Соломон. Порадившися з другими, вони спровадили з Винипегу о. Савчука, який перший раз відслужив Богослуження в УНДомі. Відтак обслугували цю парохію другі священики. Побудовано церкву. Кілька разів запрошувано наших Владик.

За весь час дехто з парохіян відійшов на вічний спочинок, а декто переїхав у інші околиці. Тут відбуваються регулярно Богослуження і життя релігійне пливе нормальним руслом.

Подякувавши Сестрицтву за обід, Всеч. о. Ю. Туржанському за поміч, о. Владиці за відвідини, гостям і парохіянам за участь, попросив заспівати народні гимни, якими закінчилося це свято. [redacted]

ДЕЩО З ДАВФИНУ

ВЕЛИКА ВТРАТА

Помер Антін Івачевський...

В нім наша парохія стратила одного з видніших, передових членів. 15-го березня, перед шестою годиною не стало між живими Антона Івачевського. Вийшов за покупки до міста і вже не вернувся живим.

Це був робітник, і він то дуже цікавився нашим громадським життям. Він один із основателів парохії та Укр. Нар. Дому; читач Укр. Голосу і Вістника; член Т. У. Самостійників; великий приятель С. У. Молоді; всюди помагав.

В його домі відбувалися перші Богослуження, які дали почин до розвитку так гарної і живої парохії, яка нині є з красною церковцею і з резиденцією для священи-[redacted]

Був він кількакратно головою парохії і УНДому, бував у ріжних комітетах, і входив як член до Окружного Комітету, що тепер завідує ділами нашої Церкви в Давфиськім Окрузі.

Прикладав руки до будови церкви і резиденції, Народного Дому, помагав у базарах, пікніках, вечерках, виставах.

В останніх часах занепадав на здоровлю. Прочував близький кінець і на річних зборах парохії відмовився приняти уряд голови, мотивуючи тим, що здоровля не позволяє. А те здоровля було слабоньке. Лікарі радили покинути важку фізичну працю, але цього бідний робітник не міг собі позволити через родинні вимоги.

Похорон відбувся дуже величаво, при великім числі народу, в суботу 19-го березня. Службу Божу і Похорон відправив в церкві о. парох разом з о. С. В. Савчуком, що прибув спеціяльно для тої цілі. Він і виголосив проповідь по прочитанню св. Євангелії.

Перед Послідним цілуванням сказав промову о. парох, взиваючи зібраних до жертв на Колеґію св. Андрея в Винипегу, замість вінка на могилу дорогого приятеля. Зібрано $25.25.

На дворі прощав Покійного п. І. Юрків від УНДому і всіх наших місцевих організацій.

Так ще одна могила виросла на цвинтарі в Давфині. Спочиває в ній громадянин, що від 1921 року щиро трудився для укр. громади. Походив з с. Уписли, Копичинського повіту, в Галичині.

Страту велику оплакує дружина, пять доньок в Давфині, син Василь у Брит. Колумбії, пятеро внуків тай уся наша громада в Давфині. Вічна Йому Память!

ГОСТИНА ВПРЕП. о. С. В. [redacted]

При нагоді концерту в честь Т. Шевченка загостив був до Давфину о. прот. С. В. Савчук, в неділю 20-го березня.

Рано відслужив святу Літургію, виголосив проповідь і відслужив Панахиду за Т. Шевченка.

Того самого дня був концерт на честь Т. Шевченка в УНДомі, приготований силами Відділу СУМК Хором провадив п. Гриць Дутчишин. Виступали й діти Української Школи. Декламувала пані Шмильска. Сольові пісні виконали: панна О. Грицина і панна Г. Ковальчук. Модест Силенович співав при акомпаніменті ґітари.

Вступне слово сказав голова Відділу СУМК — Т. Симчич.

На кінці промовляв Й. Ситник.

Головну промову про релігійність у творах Шевченка дав шановний гість о. С. В. Савчук.

З тої промови присутні пізнали, яким релігійним був наш великий поет. Отже яку кривду великому синові України чинять ті, що причіплюють його то до большевиків, то до всякої масти соціялістів. Взагалі промова була глибоко обдумана і передана в популярний і зрозумілий спосіб, тому заслужила на рясні оплески.

ВЕЛИКОДНА СВЯТА СПОВІДЬ І ВЕЛИКДЕНЬ

Цього року більше число наших парохіян, старших і молоді, приступило до св. Сповіді і Причастя. Було призначено кілька днів на те, щоб дати змогу всім виконати цей святий і великий обовязок.

Неділями Великого Посту відбувалися Вечірні з Парастасами й поминанням померших. Збиралося багато вірних на ці Богослуження.

В Страсний Четвер було відслужено в нашій церкві Страсти з читанням 12-ох Євангелій. Церква була заповнена старшими, молоддю і дітьми.

В Велику Пятницю Винос Плащаниці був о 2-ій год. пополудни при великім зібранню вірних.

На Великдень обхід з Плащаницею почався о 7-ій годині рано. Пополудни Великодна Вечірня.

Величавим був в нас Великдень, бо і погода була гарна, а це причиняється до піднесення величавости і побожного настрою.

ХРАМОВЕ СВЯТО

Це день св. Юрія. Тоді було Богослуження, але головний празник відбувся в неділю, бо так складаються місцеві обставини.

Наше свято звеличав своїм прибуттям о. Ю. Туржанський, з Пайн Риверу. Він то і виголосив проповідь. По Водосвяттю на дворі і мированню був обхід кругом церкви.

Дальше спільний обід в УНДомі, і тут промовляли: І. Дух, голова парохії, о. Ю. Туржанський, парох о. Грицина, голова Жін. Т-ва пані М. Білоус, та гості зпоза Давфину: пп. В. Костишин з Ешвилу і Д. Романчич з Косова.

ДАРИ ДЛЯ ЦЕРКВИ

Цього року можемо похвалитися більшим числом дарів для прикраси нашої церкви.

Спільними пожертвами закуплено гарні, світлі ризи і свічники на престіл.

Панство Марія і Михайло Демчуки придбали для церкви дорогий Всеношник.

Пані Анна Гідкевич, яка вже переїхала на схід Канади, купила гарну кропильницю.

Панство Василь й Анна Ґенвки подарували три гарні трисвічники.

Панство Григорій і Анна Базаї купили напрестольну Євангелію і дві свічки, чотирофітові, що в них можна вкладати менші свічки.

Пан Антось Міньовський подарував два фотелі-крісла.

Коли взяти під увагу, що згадані наші парохіяни, все сповняють свої загальні обовязки, платять вкладки, жертвують гроші на всякі потреби, трудяться як вміють і можуть, і ще дають окремі дари до церкви, то це ще більше свідчить про їх велику щирість для великої і святої справи.

Всіх отих добрих людей нехай Господь благословляє здоровлям і всяким добром! А парохії дай Боже багато таких добрих членів!

УКРАЇНСЬКА І НЕДІЛЬНА ШКОЛА

Від зими провадилася тут українська школа. Вчащало поважне число дітей. Школу провадили п-во Ситники.

Діти укр. школи виступали в концертах в честь Т. Шевченка і в честь матері.

Честь добрим і свідомим батькам і матерям, що дбають про навчання дітей свого рідного, і велика заслуга за тими, що клопочуться тою важною справою нашого життя і дають труд і час.

ГОСТІ В ДАВФИНІ

Був тут „Чоловічий Хор" п. В. Богоноса з Винипегу. Зібрав самі похвали і лаври. Радісно було на

душі, коли навіть неукраїнці вимагали повторення наших прекрасних пісень.

Концерт відбувся в величезній галі на новій виставовій площі. Треба похвалити наш загал, що так з міста, як і з околиць, прийшов пошанувати гостей з Винипегу!

Слава хорові! Многая літа — диригентові!

Також мали ми приємність вітати співачку-артистку Галину Гагай, що виступала в нашім Нар. Домі.

Через весь час програми шанована гостя держала коло себе увагу слухачів. Вона, мистець-співачка і піяністка, дала змогу учасникам налюбуватися і начаруватися нашою піснею. Вона заслуговує на увагу і піддержку.

Побажати їй успіхів і здоровля для звеличання нашої чарівної пісні!

СПРАВКА

В Вістнику ч. 11, з 1-го червня 1949, в Посмертній Згадці з Принс Алберт, Саск., було сказано, що бл. п. Дмитро Коритняк, як той що дбав щиро про церкву, зробив також Процесійний Хрест до церкви. Та в цім місци треба сказати, що Процесійного Хреста Д. Коритняк не зробив. Вістка, яку тут справляєсь, вийшла через неточність інформаторів. Свящ. Л. В. Дячина.

☦ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

АНТІН ГЕНИК

Косів, Ман. — У шпиталі, в Ст. Роза. Ман., заснув на віки, в неділю 22 травня, ц.р. бл. п. Антін Геник, проживши 54 роки.

Маленьким заїхав з родичами до Канади, з с. Березова, п. Коломия, в Галичині. З ними перейшов усі піонірські переселенські „гаразди", тут одружився, і господарив із своєю дружиною Рузьою, з Негричів.

Був благородної вдачі. Помагав усім, хто потребував помочі. В громадських справах він все був у перших рядах чи роботою, чи жертвою. Належав до тих, що мало говорили, а багато працювали і давали з кишені готові гроші. Читав Укр. Голос і Вістник, і живо цікавився всіми справами нашого громадського життя.

А що Богові подобалося не благословити їх потомством, тому прийняли з жінкою своячку, Рузю Слижук, за свою, виховали її, й доглядали її, як рідну дитину.

Похорон відбувся 24го травня при великім здвизі людей, сусідів, родини й приятелів. Хоронив о. Є. Грибина. Тоді зібрано на потреби КУК $20.32.

Оплакує його вдовиця-дружина Рузя, приймачка Рузя, і пять братів. Сумують за ним члени парохії в Косові, члени Нар. Дому також.

Похоронено його на цвинтарі, близько резерви, в Косові, де під шум тополь і співу пташків він, з иншими нашими помершими там спочиваючими братами й сестрами, буде дожидати суду Божого, щоби одержати заслужену нагороду за вірну службу.

Вічна Йому Память!

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Фотія.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Брендон.
14. Неділя. — Паплер Парк.
19. Пятниця. — Тюдал.
21. Неділя. — Портедж ла Прері.
28. Неділя. Успення Пр. Богор. — Ледвик і Дуфрост.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. — Ист Селкірк.
18. Неділя. — Ст. Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Сентон.
25. Неділя. — Пиплорфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Селкірк.

Адреса: 932 Прічард Евню, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Карпінського.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Прор. Ілії. — Терно- [illegible]
7. Неділя. — Єлов Крік.
14. Неділя. — Ст. Джулієн.
19. Пятниця. Преоб. Г.Н.І.Х. — Альвена.
21. Неділя. — Кадворт.
28. Неділя. — Вакав (Храм).

[illegible]
4. Неділя. — Мічам (Храм).
11. Неділя. — Смитс.
18. Неділя. — Тернопіль.
21. Середа. Різд. П.Д.М. — Кадворт.
25. Неділя. — Єлов Крік.
27. Вівторок. Воздв. Чесного Хреста. — Вакав.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Ренвер.
14. Неділя. — Етелберт.
19. Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (Храм).
21. Неділя. — Гар[illegible]
28. Неділя. Успення Пр. Богород. — Богдан і Ворд (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Драй Ривер.
11. Неділя. — Етелберт.
18. Неділя. — Гарвенд.
21. Середа. Різд. Пр. Богород. — Пайн Ривер.
25. Неділя. — Ренвер (Храм).
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Пайн Ривер (Храм).

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодзирчука.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Пр. Ілії. — коло Жучканів (Храм).
7. Неділя. — Інсінгер (місто).
14. Неділя — Шіго (місто).

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Вилингдон.
19. Пятниця, Преобр. Гос. — Лужан.
14. Неділя. — Андрю.
21. Неділя. — Каганн.

Адреса: Бок 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Св. Пророка Ілії. — Врокстон (Храм).
7. Неділя. — Мелвил.
14. Неділя. — Масина.
19. Пятниця. Преображення Госп. — Саидова.
21. Неділя. Преображення Госп. — Йорктон (Храм).
28. Неділя. Усп. Пресв. Богород. — Канора (Храм в Успенській).
28. Неділя — Сторновей, о. Яковкевич.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Анонима.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Гленлин.
14. Неділя. — Витайн.
19. Пятниця. Преображення. — Гефорд.
21. Неділя. — Норт Батлфорд.
28. Неділя. Успення П. Д. Марії. — Біллки (Храм).

Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

[illegible]
7. Неділя. — Кемсак.
14. Неділя. — Канора.
19. Пятниця. Преображення. — Клайр (Храм).
19. Пятниця. Преобр. — Ендавор (о. Греділь).
21. Неділя. — Винер.
21. Неділя. — Беркенен (о. Греділь).
28. Неділя. — Рама.

Пох 425 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Жалівського.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Св. Пророка Ілії. — Ґронлид північна.
7. Неділя. — Ґронлид над річкою.
14. Неділя. — Кадет.
19. Пятниця. Преображення Господнє. — Ґронлид північна.
21. Неділя. — Брукслі.
28. Неділя. Успіння Богородиці. — — Ґронлид північна.

По всяких Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фаба.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Сіба Біч (посвячення угольного камене). Запрошується гостей з околиць.
14. Неділя. — Редвей.
19. Пятниця. Преображення — Кевлен (Храм).
21. Неділя. — Ґреслена.
28. Неділя. — Егремонт.

Адреса: Скр. 82. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гищенка.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Ілії Пророка. — Сифко (Храм).
7. Неділя. — Гарделтон.
14. Неділя. — Пембіна.
19. Пятниця. Преображення Господнє. — Селькік.
21. Неділя. — Роза.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богор. — Гарделтон.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Дрифтінг Ривер.
14. Неділя. — Роблін-Зелена.
19. Пятниця. Преображення Госп. — Шелвелей.
21. Неділя. — Ленмаря.
28. Неділя. — Шортдейл.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Роблин (місто).
11. Неділя. — Ґрендвю.
18. Неділя. — Шелвелей.
21. Середа. Різдво Богородиці. — Петлюра
25. Неділя. — Шортдейл.
27. Вівторок. Воздвиження Чесн. Хреста. — Роблин-Зелена.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гриш[illegible]

СЕРПЕНЬ:
2. Вівторок. Прор. Ілії. — Вевлан.
7. Неділя. — Велий Ривер.
14. Неділя. — Роритон.
19. Пятниця. Преображення. — Вевлан.
21. Неділя. — Дафин.
28. Неділя. Успіння. — Косів.

Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

Календар Української Церкви

СЕРПЕНЬ:

1	П	19	Прем. Макрини, Діа
2	В	20	†Пророка Ілії
3	С	21	Прав. Онуфрія мовчальника
4	Ч	22	Рівноап. Марії Магдалини
5	П	23	Муч. Трохима, Теофіла
6	С	24	†Муч. Бориса і Гліба
7	Н	25	Нед. 8. †Усп. прав. Анни
8	П	26	Прем. Мойсея чуд. Печер.
9	В	27	Велмч. Пантелеймона
10	С	28	Ап. з 70: Прохора, Никанора
11	Ч	29	Муч. Калиника, Серафими
12	П	30	Ап. з 70. Сили і Силуана
13	С	31	Прав. Евдокима Капад.
14	Н	1	Нед. 9. Хрещення України
15	П	2	Пер. мощ. перв. Стефана
16	В	3	Прем. Ісакія, Далмата
17	С	4	Сім молод. в Ефесі сплячих
18	Ч	5	Муч. Евсигнія, Каптиків
19	П	6	Преображення Господнє
20	С	7	Прем. Пимена мост. Печер.
21	Н	8	Нед. 10. Прем. Григорія
22	П	9	†Ап. Матея, муч. Юліяна
23	В	10	Муч. архид. Лаврентія
24	С	11	Прмуч. Василія і Теодора
25	Ч	12	Муч. Фотія, Пилефіма
26	П	13	Тихона еп. Воронїж.
27	С	14	Пер. мощ. Теодосія Печ.
28	Н	15	Нед. 11. Успення Пр. Бог.
29	П	16	†Нерук. образ Ісуса Христа
30	В	17	Прем. Алипія Печер.
31	С	18	Муч. Флора і Лавра.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Е. С. Улана.

СЕРПЕНЬ:
2. Вівт. Св Пророка Ілії. — Виста.
7. Неділя. — Росборн.
14. Неділя. — Санді Лейк.
19. Пятн. Преображення Господнє — Меняй (Храм).
21. Неділя. — Олнборн.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці — Глен Елмо (Храм).

Адреса. Почт. скр. 84. Олнборн. Ман. Тел. 183-21. Шол Лейк Евчинка.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[illegible]

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Шерідон (Храм).
14. Неділя. — Флин Флон.
19. Пятниця. Преобр. — Арран.
21. Неділя. — Гаяс.
28. Неділя. Успіння. — Мейбрідж (Храм)

Адреса: Бок 134 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячина.

СЕРПЕНЬ:
7. Неділя. — Принс Алберт.
14. Неділя. — Гоні Мун.
19. Пятниця. Преображення Гос. — Семборг.
21. Неділя. — Принс Алберт.
28. Неділя. — Шилмен.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Принс Алберт.
11. Неділя. — Вірлейк.
18. Неділя. — Принс Алберт.
21. Середа. Різд. Богор. — Гоні Мун.
25. Неділя. — Семборг.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Шилмен.

Адреса: 864-7втр. — Тел. 3786. Принс Алберт, Саск.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ:

2. Ілії: УЄ Луки 11: 47—54. Літ. Ап. Якова 5: 10—20. Єван. Луки 4 22—30.

7 Нед. 8. Голос 7. УЄ 8. Літур. Ап. 1 Коринтян 1: 10—18. Єван. Матея 14: 14—22.

14. Нед. 9. Голос 8. УЄ 9. Літур. Ап. 1 Коринтян 3: 9—17. Єван. Матея 14: 22—34.

19. Преобр. Госп.: УЄ Луки 9: 28—36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19. Єван. Матея 17: 1—9.

21. Нед. 10. Голос 1. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Коринтян 4: 9—16. Єван. Матея 17: 14—23.

28. Нед. 11. Успіння Пр. Богор. Голос 2. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ Ап. Коринтян 9: 2—12: Филп. 2. 5—11 Єван. Матея 18: 23—35 і Луки 10: 38—42; 11: 27—28.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD [illegible] WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1949. ЧИСЛО (852) 16

БАГАТО ПОГИНУЛО ВІД СПЕКИ

В Стейтах за тиждень великої спеки, до 29-го липня, агинуло 67 осіб від самого горяча, а 67 втопилося, до чого також причинилося горячо. В декотрих сторонах горяча було понад 90 Фаренгайта, а 29-го липня було в Ню Йорку 98(97.8). З горячом почав ширитися в Ню Йорку діточий параліж, що дійшов до 306 слабих впродовж року. А минулого року було за такий же час лише 78 слабих.

Ось кілька примірів: в Нюарку, Н. Дж. було 100 горяча; в Вашингтоні 96 там згинуло 11людей. В Атлянта 21-го липня жінка, не могучи перенести горяча, закликала фаерманів, а дальше майже гола скочила до воза, що розвозив лід.

В Канаді, в днях 6-7 серпня також була небувана горяч. Пр. у Винипегу вона досягнула 104.8 градусів Фаренгайта.

В Онтарії, до 29-го липня згинуло від горяча 6 осіб.

НАГОРОДА ЗА ПРАЦЮ В РОСІЇ

Основною проблемою побутових обставин в совітській Росії є питання одягу й взуття. Раніше цього всього бракувало, бо мовляв, будувався соціялізм і оборона перед фашизмом. Тепер останню пятирічку проголошено пятирічкою побудови промисловости товарів ширшого вжитку. Вимагається від робітників і селян найбільш зусиль саме в ім'я покращання їх побутових обставин. Але яка їм нагорода за ті зусилля? Московська „Правда", недавно опублікувала листи в справі забезпечення населення взуттям. В одні́м з листів пише робітник з Донбасу, що він купив собі черевики з печаткою „Скороход" за грубі гроші, але „за два місяці вони подерлись і їх прийшлось викинути, бо стільки в них картонні (паперові) й з такими устілками черевик до направи не беруть." А робітниця з Кривого Рогу пише, що вона купила пару дитячих черевиків, але за кілька днів „закаблуки відлетіли, підошви протоптались." Коли ж вона поскаржилась управителеві крамниці, в якій черевики купила, то він її потішив: „Ви не перша жалієтесь на черевики Кишенівської фабрики."

ОБРАБУВАЛИ ІМІГРАНТА

В Торонті сім молодих хлопців напало на англійця імігранта В. Едвардса, побили його, взяли 25 долярів і втікли автомобілем. Коли по 30 мінутах поліція рабівників спинила, то рабівники так боронилися, що треба було покликати більше поліції, щоби їх забрати.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Після розрухів селян в обороні священиків, уряд взяв справу тісніше в руки. Премієр Готвальд заявив, що тепер він став на місце архіепископа Берана. Під строгий нагляд взято тепер почту і телефони. Коли хто телефонує то підслухують, а листи також часто переглядають.

НОВИЙ СПОСІБ ВИЗИСКУ УКРАЇНЦІВ МОСКВОЮ

Окупаційна влада в Україні вживає найрізнородніших засобів, щоб збільшити визиск українського робітника й селянина. І треба признати що москалі мають багато фантазії в видумуванні все нових і нових способів збільшення визиску. Перед жнивами засобом збільшення витискання поту з українського селянина стали відвідини ріжних гостей з „братніх республік."

Найближчими „братами" зроблено тепер для України — поляків... Їх возять по Україні й показують всі блага сколективізованого села. Третя з черги делегація польських селян, які ще опираються загальній колективізації, відвідала тепер Чернигівщину. Приїзд „дорогих гостей" використовують большевики для того, щоб заставляти українських селян „показати свою відданість державі" та виказатись збільшенням праці. На показ перед гістьми треба працювати до сьомого поту.

Не минула та сама приємність гостинности і фабричних робітників. Гостей возять по трикотажних фабриках Києва, Харкова, Чернівець та при тій оказії скрізь вимагають нового перевиконування норм для показу перед ними. Те саме відбувається і на шахтах Донбасу.

ЦІНИ В ШАНГТАЮ

Портове місто Шанґтай, в Китаю, нині в руках комуністів. Як там людям живеться, показують ціни дечого, як: фунт масла 4 доляри, ґальон ґазоліни 2 дол., боханець хліба 30 центів, півкварти молока 1 дол. На таке купно можуть позволити собі багаті чужинці, які там є, але що сказати про місцеве населення?

ХТО МАЄ АТОМІЧНІ БОМБИ

Ген. Бредлей заявив в Франкфурті, що одинокою державою в Атлянтійській групі, яка має атомічні бомби, є Злучені Держави, і лише вони будуть тих бомб вживати. Се Бредлей говорив про одну сторону, але що з другою стороною з Росією. Можна думати, що і вона атомічні бомби має. або скоро буде мати, і свого і може навіть чужого виробу.

НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК НА ФАРМІ

В Елма. Ман. стався 29 липня такий випадок: 67-літний Ф. Бандола був на возі і кидав на стирту сіно, та нараз коні поступили вперед. отже він впав. зломив карк і невдовзі помер.

ЧИ ДУХОБОРИ ЗАБЕРУТЬСЯ

Духобори прибули до Канади перед 50 літами з Росії. Нині вони діляться на Правовірних духоборів і новійших, що звуть себе „Синами Свободи." Перших є коло 14.000. Друга група, це ліберальна група. І якраз ця група каже, що вона пляное кудись забиратися, може і до Росії. Та вже хтось сказав: „Аж тоді повірю їх словам, коли почнуть забиратися." Якраз з „Синами Свободи" було в Канаді багато клопотів.

АРХИЕПИСКОП МСТИСЛАВ В АМЕРИЦІ

Американські часописи, „Народне Слово" з Пітсбург, і „Свобода" з Джерзі Сити, доносять, що Високопреосвященний Архиепископ о. Мстислав з Винипегу служив Архиерейську Службу Божу в неділю 31 липня ц.р. в Пітсбург, Па., а в неділю 7 серпня, в Картерет, Ню Джерзі.

ЩО ДАЛЬШЕ БУДЕ ЗІ СКИТАЛЬЦЯМИ?

Коли здорові і молоді скитальці розїзджаються з Німеччини в ріжні сторони, то старих, калік, або тих, що мають численні родини, жадна держава не хоче. Виходить, що вони мусять залишитися там, де вони є, під опікою і допомогою тих, які ними дотепер клопоталися.

ІРО, що тепер скитальцями клопочеться, закінчить свою працю в слідуючому році, отже хтось мусить дальше скитальцями клопотатися, а тих, що не будуть могли виїхати, буде понад 160 тисяч, розуміесь, з ріжних народів.

Певна річ, що держави, які дали Росії змогу позабирати чужі краї, з яких походять скитальці, відвічальні за долю скитальців. Бо не скитальці винні за те, що ворог забрав їх землю, але винні ті, які сприяли ворогови, тай дотепер не згадали навіть, що ворог повинен би з забраних земель забратися. Отже їх тепер обовязок клопотатися бодай тими, якими вдалося втічи з рук ворога.

ПОМЕР Д-Р ЗАГАЙКЕВИЧ

На скитальщині помер 7-го червня, 1949, в таборі „Єгеркасерне" в Міттенвальді, д-р Володимир Загайкевич, адвокат, колишній член Національної Ради Західно-Української Народної Республики, посол і віцемаршалок сойму в Варшаві, з Перемиського округу, визначний діяч УНДО, організатор Лемківщини і Посяння. Похорон був 9 червня. Був він визначним українським діячем і найстаршим адвокатом на еміграції.

БОЛЬШЕВИКИ ПОГРОЖУЮТЬ

Вістка з Франкфурту, з 10-го липня, каже, що три найвисші американські військові провідники почали обїздку по західних краях Европи, щоби на місци побачити, якого обеднання потребує західна Европа, щоби могла опертися напорові Росії. Вслід за тим член Італійського сенату, комуніст Умберто Терачіні заявив, що озброювання Европи спонукає Росію, щоби скоро починала війну.

НАРАДА В ПАРЛЯМЕНТІ 15 ВЕРЕСНЯ

Премієр Лоран проголосив, що наради парляменту в Оттаві почнуться 15 вересня. Послідні наради закінчилися 30 квітня. Федеральні вибори були 27 червня, і теперішний склад парляменту такий: Лібералів 193: Консерватів 41: Сісіеф 13: Гром. Кредит 10: Незалежних 4; Незалежних Лібералів 1. Разом 262.

Зміст 8-го Числа Православного Вістника з 1924 Року.

Число 8-ме було з листопада. На стор. 1-ій є стаття „Хто винен", де говориться, як український загал в Канаді був поділився на дві групи: одна група — вірні Укр. Прав. Церкви, а друга група: гр. кат. провід з тими, що за ним йшли та Російська Церква, що йшли разом проти Укр. Прав. Церкви.

Причинами, що довели до поділу з гр. кат. стороною були: „піпи" — себто бельгійські і французькі ксьондзи, що принимали гр. кат. обряд, щоби бути священиками для гр. католиків. 2) записи церковного майна під абсолютну контролю гр. кат. епископа, хоч катол. інкорпорація навіть не застерігає, що епископом гр. католиків мусить бути українець, 3) примусовий целібат гр. кат. духовенства накинений Римом, 4) політика еп. Будки, який є цілком під французькими впливами і виконує їх волю.

Церковна боротьба проти целібату ведеться і в Галичині, де римська сторона організує похід проти жонатих священиків.

На 2-ій стор. є „Життя Св. Варвари"

На 3-ій стор. стаття „Релігійний рух на Україні". Починається з того, що: „Українська Церква історично все була автокефальною і незалежною з київським митрополитом на чолі." Коли ж Москва хотіла взяти Укр. Церкву в руки, то Укр. Церква завзято оборонялася. Вкінци Москва Укр. Церкву забрала і почала через Церкву московщити українців.

Але в українців жила свідомість своєї вільної Церкви і тому після 1917 р. починаєсь на Україні самостійний церковний український рух...

Дальше оповідаєсь про хід церковних подій і кінчиться тим, як митр. Липківський селянськими санками вибрався по Україні відвідувати (візитувати) українські громади.

На 4-ій стор. маємо статтю: „Протестанти думають заводити в себе наново релігійні обряди." Переповідається зміст статті протестантського священика Давсона, в якій він каже, що протестанти поступили нерозумно, коли повикидали релігійні церемонії і замість церкви мають для молитви звичайний неінтересний дім. Він говорить:

„Убогим знавцем історії і людської природи є той, хто не знає, що людське серце при молитві бажає божественної таємничости; воно не вдоволяєсь святинею, що більше подібна на дім для людських сходин, ніж на Дім Божий і пробуток вічности."

На 5-ій стор. продовжуєсь: „Як повстала Українська Православна Церква в Канаді." Православні українці з Буковини сподівалися священиків з Буковини, колиж ті не приїздили, то почала між них залазити „серафимщина" та пресбитеріянізм.

Коли б в початках іміграції були тут щирі, але жонаті гр. кат.. священики, то православні з Буковини були би пішли до гр. кат. Церкви. Аджеж разом, або побіч себе жили галичане і буковинці, отже сходилися, брали одні других за кумів... Та як зявилися „піпи", то заборонили гр. католикам з православними сходитися.

Тоді православних взяла російська місія.

Найперше були тут московські „батюшки", малосвідомі, простакуваті, опісля були священиками галицькі і буковинські москвофіли, які бодай говорили по українськи. Але всі вони популяризували ідею „єдиної неділимої Росії", а нівечили все українське. Один з тих, Божик, написав навіть „Акафист до св. України", де оплюгавлюючи Україну каже: „Будь проклята Богом живим." Божик опісля перейшов на унію.

Рік 1918-ий став переломовим в релігійнім життю канадійських українців, бо тоді зроблено початок до заснования Укр. Прав. Церкви...

На 6-ій стор. є стаття: „Передсмертна бесіда Сократа о смерти." Коли Сократа (469-339 перед Христом) засудили на смерть, він говорив своїм приятелям, що він про смерть думає. Він казав, що внутрішний голос, який йому в життю дораджував, що робити, а чого ні, не говорив йому нічого, коли приходила небезпека, яка має скінчитися смертию. Се знак, що смерть не є злом. Про саму смерть казав він, що коли смерть є вічним сном, то це добро. Колиж по смерти є дальше життя, тоді також добро. Для того доброму чоловікови не станесь зло, бо: „добрих людей боги не забудуть."

На 7-ій стор. є продовження „Звіту 4-го Собору", а дальше допис з Дани, Саск., С. В. Друля, де говориться, що М. Гринюк мав відчит в Мічем про унію і було велике заінтересовання.

На 8-ій стор. є допис з Сенді Лейку, Ман., Ю. Чайковського, де оповідаєсь про проти-українську роботи тамошного священика з російської місії.

Є лист о. Желехівського з Виятон, Н. Дак., де радіє Вістником і просить висилати числа, яких не має.

Подібний лист є від І. Походзіла з Сідар Дейл, Онт., з закликом, щоби українці обтрясалися з опіки чужих.

СОЦІЯЛІЗМ І КОМУНІЗМ

VI.

Соціялістична політика, то політика революції. Се стремління, щоби щось знищити, а на його місце поставити те, чого соціялістичні політики хочуть.

Революції були нераз потрібні на світі там, де були потрібні. Де всевладно панувало лихо і другими способами не можна було його усунути.

Але революція революції не рівна, тай не всі революціонери однакові. І причини до революції можуть бути оправдані, або неоправдані. Були випадки, де хтось готовив революцію собі на користь, а на лихо народови.

Тут зупинимося на соціялізмі, як сталій і зорганізованій революційній політиці, що має за собою широку програму і довгу історію.

Коли брати назагал, то соціялістичним провідникам ходить про те, щоби самим взяти провід цілого життя в свої руки і завести такий лад, який соціялістичні теоретики виплянували.

І лад той повинен бути якнайменше подібний до нинішного. Треба все теперішне докоріня знищити і заводити нове. Треба зміни в життю одиниці, родини, громади, народу, держави; в життю економічнім, політичнім і духовім.

Щоби мати в руках силу, соціялісти стараються потягнути за собою несвідомі, або мало свідомі маси, а щоби їх потягнути, вони їх баламутять, вони їх деморалізують.

Загал можна найскорше зачепити маєтковими справами, отже тим, хто багатий, хто бідний, хто що має, хто не має, чого кому бракує, — отже на ту струну соціялісти найперше вдаряють. Вони голосять:

— Там богачі, там буржуї, що їдять, пють, а ви нічого не маєте... Вам все належиться, бо ви цілий світ годуєте... Ви повинні діставати таку платню, щоби вам нічого не бракувало, а працювати повинні ви дуже мало. В справедливім ладі вистарчило би 4 дні в тижні, 3 дні... Вистарчило би 2 годині на день (таке вже голосили!). Отже поможіть нам все взяти в руки, а ми такий лад заведемо.

Зрозуміле, що при такій агітаційній балачці вони не згадують, що цілею соціялізму не є ділити майно поміж бідних, але відобрати від усіх все і видавати людям поживу, чи одежу так, як видається невільникам, або арештантам.

Коли в своїх проповідях зачіпають і правду, і слушне, то домішують до того багато натягненого, викривленого, фантастичного і неможливого. Вони все ділили би, все роздавали би, давали би велику платню, а праці вимагали би якнайменше. Вони всім помагали би, всіх обороняли би... Дати все в руки соціялістам, а вони чуда будуть творити.

Таке голосили і большевики, поки все взяли цупко в руки. Писав же Винниченко, що: український уряд казав, що дасть людям все, що зможе дати, а большевики казали, що дадуть все, чого люде захочуть, і багатьом большевицька обіцянка більше подобалася. Хоч вона була брехлива, бо ніхто не може людських забаганок задовольнити. Але люде не йшли за розумом, тільки за апетитом.

Доперва за час люде побачили, що большевики не тільки нічого не дали, але позабирали все, що лише можна було забрати, — і самого чоловіка брали проти його волі, та засилали, де їм хотілося.

Соціялісти вже давнійше засновували свої спілки, кооперативи, комуни з надією, що дадуть початок кращому ладови, однакож завсігди ті спілки розпадалися. Фантазовання можуть бути золоті, але життя має свої закони і свої границі, яких і соціялісти не переробляють, ані обминуть. Так пр. бажання мати свою особисту власність, це вічний закон життя, бо та особиста приватна власність є головною забезпекою людського життя. Вона є силою життя, волею життя, простором для життя. Не можна довести людей до того, щоби вдоволятися тим, що хтось дає їм їсти, що їх одягає, але і ними орудує. І звір тікає на волю.

Нині в Англії соціялісти мають в руках державу, але чи нема страйків? Знаться — самі на своїм страйкують, щоби від свого уряду виборювати, що хочуть. Чому ж не вибрати такого доброго уряду, щоби все давав без страйку?

Соціялісти балакають про поділ майна, про страйки... Вони говорять про чуже майно, а не своє. Той, що чуже ділив би, свого не ділить. Говорять про страйки на чужій роботі. Бо чуже легко ділити і на чужім легко страйкувати.

Але соціялістичні проводирі справу наперед для себе розуміють. Вони знають, що коли вдасться їм все взяти тісно в руки, тоді перестануть говорити і про поділ майна і про страйки. Тоді заведуть диктатуру і скажуть: „Мовчи і роби, що приказуємо, коли хочеш жити!" Соціялістичний уряд не скаже: „Коли ви чим невдоволені, то починайте страйки і бунти проти нас." До страйків і революцій можна було накликати лише тоді, коли вони мали бути звернені проти несоціялістів.

Це і подібне треба мати на увазі, коли зустрічаємося з соціялістичною пропагандою та її обіцянками. До того, що другі голосять, треба прикладати завсігди міру свого власного практичного розуму. Від того, що показане зверху, треба йти до коріня, до основ, а тоді можна дошукатися, де можливе, а де неможливе; де розумне, а де дурне; де щире, а де брехливе...

ЩО Є НИНІ — А ЩО БУЛО НЕДАВНО

I.

Нині всюди багато говориться про наступ большевиків на Католицьку Церкву, щоби її знищити. В Мадярщині засудили на досмертну тюрму кард. Міндсентія. В Чехословаччині арештують духовних. В Румунії арештували 600 католицьких священиків. В Польщі католицьку Церкву щораз більше беруть в руки...

А вже окремо гр. кат. часописи розписуються широко про насильства большевиків над католицькою Церквою в Галичині. Епископи на засланню, священиків силують принимати большевицьке православія, а впертих арештують, вивозять... Загал же хиба крадькома може ісповідувати католицьку віру...

До 1939 р. було в Галичині коло 2,500 гр. кат священиків разом з монахами, а з них при наступі большевиків виїхало на захід коло 250, отже незавидна доля тих, що не виїхали...

Кругом страшне насильство безбожної большевицької сили і нема нізвідки рішучого спротиву тій силі, — хиба що час від часу папа піднесе рішучий голос в обороні покривджених...

Це бесіда про наступ на Церкву Католицьку. Але треба пригадати, що большевицький похід проти християнства взагалі тягнеться вже 30 літ. Большевики нищили і знищили Українську Православну Церкву на Україні ще тоді, коли католицької майже не зачіпали. Вони вигубили православних епископів та священиків, знищили свідомійшу українську верству, виморили голодом міліони православних українців, а оставший нарід запрягли в найстрашнійшу неволю.

І нема сумніву, що їх цілею є знищити не одну Католицьку Церкву, але все християнство на світі. Сама їхня нинішна Православна Церква є тим, чим для поляків мала бути унія, себто містком для переводу українців в польський табір. Большевики ж свою Церкву вважають містком для переводу людей до безвірства.

* * *

Нині нашу увагу захоплює найперше те, що нині діється, однак не можемо і не сміємо ми забувати того, що ділося вчора і передвчора. Між тим, що діється нині і тим, що було давнійше, істнує нерозривна злука. Те, що діється, є продовженням історичного ланцюха; нинішні події є наслідками минулих причин. Не будь таких причин, то не було би таких наслідків. Нинішні большевицькі насильства мимоволі викликають питання: а як було вчора? Чи і тоді насильства були? А коли були, то хто саме їх виконував і над ким? І де нині ті, що вчора насильство було їх ремеслом?

Тому не можна забути, що большевицькі релігійні (тай усякі) насильства поза тими границями Росії, які були до минулої війни, почалися аж з закінченням другої війни. На західні українські землі, і до Галичини, прийшли большевики аж 1944 року, себто перед 5 літами; а пляновий наступ на Церкву почався ще пізнійше.

Коли це нагадуємо, то насуваєсь окрема думка про вчорашне, — нині зле, а як було вчора і передвчора? Як тоді в тій же Галичині тай поза нею українська релігійна справа стояла? Гарно стояла? Не було над нею насильства?...

По першій війні Східна Україна опинилася цілком в большевицькім ярмі, але західні українські землі, головно ж Галичина, Волинь, Холмщина, Підляша і Полісся, опинилися в християнськім світі, — в руках католицької Польщі. Якже тут жилося українцям греко-католикам та українцям православним?

Коротко сказавши — жилося страшно! Переслідування і насильства над українцями почалися від першого дня, як лише Польща забрала українські землі, — такі насильства, що дорівнували і большевицьким. Ті, що нині нарікають на насильства большевиків, самі ще недавно над українцями такі ж насильства виконували. Ось та нитка, що вяже нинішне з вчорашним!

Недавне панування поляків над українцями тревало 20 літ і за той час кілько довелося українському народови від поляків витерпіти! Кілько мук і наруги зазнати, а навіть життя стратити!

Щоби на хвильку відновити в уяві ті вчорашні переживання українців під Польщею, ми спинимося тут на деяких важнійших подіях з тих часів.

* * *

Коли брати греко-католицьку Галичину, то тут арештовання гр. кат. священиків почалося зараз на вступі, — бо вже в роках 1919 і 1920 поляки арештували:

Звичайних священиків	375
Василіян	44
Богословів	6
Монахинь	41
Разом	466

Це вже показувало, яким напрямом польське панування над українцями і їх Церквою піде дальше. Це було явне жорстоке насильство, бо ж годі думати, що всі ті священики і монахині були дійсними злочинцями. Ні! Але поляки хотіли терором відразу „нагнати страху" всім, щоби не відважилися рота отворяти.

Та всеж українці не могли мовчати, коли бачили польський гнет над собою, тому поляки і дальше українських священиків переслідують, оскаржують, арештують, тягнуть до судів, карають, в польських газетах очернюють, оббріхують, нівечать. Були ж випадки, що польські ксьондзи били гр. кат. духовних. Кілько подрібних примірів можна про те навести.

В 1923 р. папа віддає гр. кат. Церкву формально в руки поляків. Тоді вироблено „Конкордат", цебто угоду між папою і Польщею, і в Конкордаті сказано, що архіепископів й епископів поставляє папа, але: „Його Святість згоджується звертатись до президента польської республики перед призначенням архіепископів і дієцезальних епископів... щоб впевнитись, що президент не має проти того вибору замітів політичної натури." (Арт. XI).

Се значить, що польський президент має рішати, хто для гр. кат. Церкви має бути церковним проводом. А чи в того рішення гр. католики будуть вдоволені — байдуже! Вони ж — бездушний матеріял, яким поляки з Римом мають орудувати. Він має мовчати і слухати. І тому папа згодився, щоби вовки вирішували, хто має бути пастухом для овець. Чи може бути більше насильство і більша безбожність?!

ІСТОРІЯ СЕПТВАГІНТИ

Є Старий Завіт грецькою мовою, який в науковій мові звуть „Септвагінта" — Біблія сімдесяти. Історія „Септвагінти" така:

Цар Птоломей Філядельф, що панував в Египті коло 300 літ перед Христом (285-247) збирав в Александрії велику бібліотеку і хотів там мати все, що тоді на світі було писане. Одно він скуповував, а друге казав переписувати.

Так хотів він мати в своїй бібліотеці Біблію (Старий Завіт) переложену на грецьку мову, заставив 72 вчених жидів, щоби Біблію переложили. Історія каже, що вони переклали в 72 днях, себто, що кожний переводчик працював 72 дні.

Одно загадочне, що в тім грецькім переводі є частини, яких нема нині в жидівській Біблії. Видно, що в жидівськім переводі вони загубилися.

В згаданій Александрійській Бібліотеці було 700,000 томів книжок, та коли в 642 р. турки здобули Александрію (за Каліфа Омара), то півроку палили тими книжками в купальнях. Вони казали: „Коли в тих книжках є те, що в Корані (в Св. Письмі турецькім), то тут його не треба; а коли тут є таке, чого нема в Корані, то воно зле, отже треба його знищити." І так дурний розум понищив дорогоцінні твори людського розуму.

Спомин по Родичах

Я уважаю своїм великим обовязком споминати своїх родичів не тілько в власних споминах, але раз в році згадати їх також в часописі.

Отже посилаю 10 долярів, як жертву для Вістника при спомині своїх родичів.

Тато — Гнат Галушка, померли в серпні 1930 року.

Мама Евдокія, з родини Брилинських, померли в червні 1941 року.

Обоє померли в Толстой, Ман

Походили з села Цеброва (Цебрів), пов. Тернопіль в Галичині. Виїхали 4-го квітня, в суботу, 1896 р. і прибули до стейту Джорджія в Америці, де перебули кілька місяців. Опісля перебралися до Шикаго, а звідти до Толстой, Ман. (тоді Оверстон), де жили до смерти. З собою привезли четверо дітей, — мене (Настуню), Петра, Катерину і Варвасю. Опісля до Толстой прибула татова сестра Марися, замужна Кудрик.

Спіть спокійним сном Дорогі Родичі, спочивайте по трудах, а я Вас завсігди споминаю.

Дочка Настуня,
(Пані А. Бурдет).

ВУЗШИЙ І ШИРШИЙ РОЗУМ

Є розум діточий і розум старших. Є менший і більший розум. Є вузше і ширше розумування.

Є оповідання, що визначний французький письменник, дотого ж відомий безбожник, Вольтер (1694-1778), раз в товаристві жартував, що продасть своє місце в небі за одного талярa, отже дуже тано.

Для людей з вузким розумом слова Вольтера могли вважатися великим висловом, бо: „Ану купуйте, коли в таке місце в небі вірите!"

Але був там судія, що думав ширше, і він сказав:

„Закон не дозволяє нікому продавати того, що не є його власністю. Мусите найперше доказати, що ви маєте в небі місце, а тоді я дам вам тисячу талярів."

І Вольтер не мав більше що сказати.

АВТОМОБІЛІ НЕДАВНІ

Нині автомобіль — звичайна річ. Але треба пригадати, що перший автомобіль зявився в Винипегу в половині червня 1901 року, отже перед 48 літами. До того часу автомобіль нікому і не снився. А вже в 1908 році було в Винипегу 300 автомобілів. Таке було в цілій Канаді. Багато було в Канаді сторін, де люде ще багато пізнійше вперве побачили автомобіль. Тоді автомобіль був чудом, а нині дехто нарікає, що через автомобілі не можна дороги перейти.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

I.

В минулому числі Вістника ми висловили свої уваги відносно скликання Всеукраїнського Православного Собору і сказали, що успіх Собору буде залежати від передсоборних приготовань. А першим кроком тих приготовань було би зібрати заяви частинних Церков про дотеперішнє їх становище й основні принципи, на яких вони думають дальше стояти.

Вже після надрукования згаданої статті ми довідалися з „Укр. Слова" (Париж), що на сесії Св. Синоду в Европі 15-17 червня, 1949, обговорювано справу скликання Всесвітнього Собору Православних Українців поза Україною сущих, для обєднання Православних Церков, **яке повинно відбутися на канонічних засадах і з благословення Святійшого Вселенського Патріярха.** Також покликано Передсоборову Комісію під головуванням митр Полікарпа.

З того виходить, що ідея скликання такого Собору набирає сили, отже йдучи за власною увагою, висловленою в минувшім числі Вістника, ми розкажемо, як тут наша Українська Церква повстала і на яких основах вона стояла непохитно від початку дотепер.

ПОЧАТОК УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ В КАНАДІ

На Довірочних Зборах в Саскатуні, Саск., 18-19 липня, 1918 р., при участи 150 зібраних, рішено відновити „Українську Греко-Православну Церкву" і назначено головні основи для тієї ж Церкви.

Головні причини до відновлення Укр. Прав. Церкви виливали з відносин тутешного життя. Українці греко-католики (уніяти) були під контролею римо-католицької церковної політики, що приготовляла пляни для латинщення греко-католиків; православні з Буковини були в руках Російської Місії, ворожої українству. Відновлення Укр. Прав. Церкви було одиноким виходом з такого положення.

Український церковний рух, що розвивався тоді на Україні, був тут мало відомий і не мав майже ніякого впливу на тутешну нашу працю. Досить пригадати, що тут засновано Укр. Прав. Церкву в липні 1918 р., коли там церковний рух не мав ще ясних форм.

САМОСТІЙНА ПРАЦЯ — САМОСТІЙНИЙ ҐРУНТ

Рух за заснуванням Укр. Прав. Церкви в Канаді вийшов від світських людей і вони то самі заснували Укр. Прав. Церкву.

Починали вони свою працю цілком самостійно, без чиєї небудь посторонної помочи, без яких будь дозволів, уповажнень чи благословень. Кругом же них не було жадного церковного проводу, який можна би дійсно українським назвати, — проводу, що стояв би на українськім ґрунті бодай так, як стояла свідома частина українського загалу.

Тодішний наш церковний рух міг виглядати на революційний, але вдійсности він був **самостійницьким визвольним церковним рухом,** частиною загального українського руху, що набирав сили в українському життю всюди між українцями. Стремління увільнити Український Нарід з чужої політичної залежности виявилося в Канаді в стремлінню увільнити також Українську Церкву від чужого верховодства і залежности чи контролі.

Так відразу поставлено тут Укр. Прав. Церкву на самостійний ґрунт. Вона, як наша історична Церква, має ті догми, які вона мала від Володимира В. і які мають другі Православні Церкви; має ті самі Канони, при яких стоять другі Православні Церкви, оскільки ті Канони мають в нинішнім життю практичне приміненя. А в відношенню до других Прав. Церков уважає себе як рівна з рівними, і сама має для себе вирішувати, з ким їй можна стояти і як. В усіх її власних справах її голос має бути першим і рішаючим.

На таких загальних основах поставлено відразу Укр. Прав. Церкву в Канаді і з тих основ вона не сходила впродовж 30 літ свого істновання.

ШЛЯХОМ ЄДНАННЯ

Коли говориться нині про конечність поєднання частинних Українських Православних Церков, то треба пригадати, що Укр. Прав. Церква в Канаді збудувалася якраз способом єднання, способом збирання на український самостійний церковний ґрун тих частин українського загалу, які були під чужими церковними проводами.

Укр Прав Церква в Канаді повстала відразу, як самостійна Церква і дотепер не була в чужій залежности. Навіть тоді, коли була під проводом митр. Ґерманоса, вона незвлежною була. Сам митр. Ґерманос давав їй лише особисту поміч, як православний православним, не звязуючи її ніяк з Антіохійською патріярхією. Може це було не по „канонічному", але можна думати, що він руководився живим досвідом з переживань свого народу. Сирійські священики, що були разом з ним на нашім Соборі 1919 року, в приватних розмовах оповідали, що Сирійська Православна Церква аж тоді стала дійсною Церквою сирійців, коли їм вдалося вибрати своїм патріярхом сирійця. До того ж часу сирійськими патріярхами були греки, і вони про сирійців не дбали. Патр. Григорій 4-ий („невчений патріярх" — з низшою освітою) сам оден зробив для сирійського народу більше добра, ніж всі греко-сирійські патріярхи разом.

Отже мабуть отте живе власне розуміння сили самостійности було причиною, що митр Ґерманос признавав належну ціну також самостійній Українській Церкві і праці. Він то в своїй промові був сказав: **„Хочу, щоби ваша Церква була такою демократичною, що недемократичний чоловік не буде мати в ній місця."**

Нині ми ясно бачимо, що лише завдяки нашій церковній самостійности, могла наша Церква зібрати кругом себе багато тисяч вірних і набрати такої сили і значіння, яке вона нині має. По 30 літах праці і досвіду добре нам видно, яку силу має праця, коли вона стоїть на ґрунті самостійности і ніхто з чужих не має права до неї вмішуватися. Не будь тут в основі принципу самостійности, а це певне, що не було би тут нині нашої Української Православної Церкви.

ДЕМОКРАТИЗМ В ЖИТТЮ ЦЕРКВИ

Згадавши слова митр. Ґерманоса про церковний демократизм, ми скажемо, що дійсно життя нашої тут Церкви більше демократичне, ніж життя тих деяких Церков, що різко діляться — на невеличку частину адміністративну, що лише приказує, і на велику, яка лише слухає, не маючи вільного голосу в питаннях Церкви. Деколи ті дві части далекі там від себе, як небо від землі.

В нас инакше. Тут світські люде, миряне, засновували Укр. Прав. Церкву і весь час дотепер нею клопоталися. І в тім числі були свідомі робітники, свідомі фармері, крамарі, учителі, лікарі, адвокати... І вони клопоталися церковними справами не тільки принагідно, здалека, але ставали тісно і чинно при кожній важнійшій справі, зїздилися, збиралися і причинялися до вирішення справи і своїм розумом і грішми. Вони завсігди були сторожами церковної справи і її працівниками, місіонарями.

Окремо ще згадати треба українських учителів (з публичних шкіл), що в своїх округах завсігди інтересувалися місцевим церковним життям, — церковним співом та всякою працею, що з церквою вязалася.

Вкінци згадати б Церковні Собори, на які приїздили завсігди не тільки делеґати громад, але і поважне число неделеґатів — фармерів, українців всяких инших занять і фахів, включаючи адвокатів, а то і лікарів. Всі такі приїздили на власний кошт, брали участь в обговорюванню справ і давали грошеві жертви на ведення церковної праці.

Отже широке заінтересовання церковними справами звертало на себе увагу багатьох, що випадково опинювалися в Канаді. Так прим. оден українець з Америки заявив, що така жива участь свідоміщих людей, а вже окремо одиниць з висших занять і професій, е запорукою сили Церкви. Знов священик, що прибув з Европи і був на Соборі, говорив, що він тут в багатьох світських людях бачить теольоґів, а чого не можна би сказати про Европу

Так назагал виглядає демократизм нашої Церкви. Загал не тільки виповняє належні релігійні обовязки, але окремо клопочеться долею Церкви. Він слухає де треба, але він і говорить - де важні церковні справи обговорюються

ВЕЛИЧ І СЛАВА — У СЛУЖІННЮ.

Давно колись жили два брати. Вони задумали, кожний у свій спосіб, увіковічнити про себе память. Старший з них побудував при головній дорозі камяний памятник і виписав на ньому своє імя. Подорожні спинялись і читали його імя, але користи з цього не було нікому. З часом ніхто більше не звертав уваги на памятник і всі забули імя того, хто його побудував.

Молодший же брат в інший спосіб задумав оставити про себе память Він викопав керницю при тій самій дорозі, вимурував її каменем, а довкола засадив деревом. Дерево виросло і кидало тінь довкола керниці, а подорожні повертали до керниці, гасили свою спрагу і відпочиваючи в тіни дерева, прославляли імя молодшого брата.

Хто хоче стати славним, той мусить перше бути корисним. Чи не це розумів Христос, коли казав: „Хто між вами хоче бути першим, най перше буде слугою."

КОРОЛЕВІЙ МИНУЛО 49 ЛІТ

4-го серпня Королевій Єлисаветі було якраз 49 літ. Вона святкувала день своїх народин тихо, лише в домашнім гурті.

ПОУЧИТЕЛЬНЕ СЛОВО

В 12-ту неділю по Зелених Святах оповідається в Євангелію Матея 19: 16-26, що молодий чоловік прийшов до Ісуса питати Його про шляхи до вічного життя. На запит того чоловіка, що треба робити, щоби життя вічне мати, сказав Ісус: „Коли хочеш увійти в життя вічне, хорони заповіди."

Так просто Спаситель дав пораду, якими шляхами йти до вічного життя

Вічне життя, це життя душі людської, як частини животворного духа Божого, що вічно має жити. А піднести себе чоловік може тільки через моральне усовершування за словами Христа: „Будьте звершені, як звершений Отець наш Небесний." (Мат. 5: 48).

Дійти до морального совершенства можна тільки виконуванням Заповідей Божих. Це закон ясний: не вбивай, не любодійствуй, не кради, не свідчи ложно, шануй батька і матір і люби ближнього свого, як самого себе.

Цей закон вимагає, щоби чоловік дбав не тільки за себе, але і за братів своїх. Цей закон каже чоловікови, щоби він за найважнійші справи не уважав збирати великі багацтва, щоби розкішно кохати своє тіло, мати найдобірнійшу їжу, найсмачнійше пиття, щоби мати всі задоволення тіла. Цей закон ставить висші ціли, до яких доходиться [illegible]ливістю, поміркованістю і пожерт[illegible].

Але кілько є людей, що занадто при[illegible] до земних благ, і лише в них ба[illegible] свої ціли.

Християнство не забороняє дбати і [illegible] Його потребами, бо ж каже ап [illegible] „Ніхто цілком тіла свого не зненавидів, а живить і гріє його, як Гос[illegible] Церкву (Єфес. 5: 29). І Христос не [illegible] потреб людського тіла. Коли [illegible] що слухали Його проповіди, бу[illegible], Він чудесним способом на[illegible] двома хлібами 5 тисяч народу. [illegible] же на весілю в Кані перетворив воду [illegible]ино. Він був в гостині в Марти і Ма[illegible] був в Закхея.

Але він також казав: „Не самим хлібом буде жити чоловік, але і словом Божим, що виходить з уст Божих." (Мат. 4; 4).

Чоловік, що питав шляхів до спасен[illegible] допитувався Христа, що можна ще [illegible] поза сповнюванням Заповідей, і Христос сказав: Коли хочеш ще висше стати, то продай, що маєш, роздай біднім і йди за мною, отже посвяти себе [illegible] на службу Богу. Йди моїми слідами, а я „не маю де голови приклонити" (Мат. 8: 20).

Але чоловікови тяжко було це зробити, хоч він рад був стати якнайбільше досконалим. Він не розумів, що лише великою жертвою здобуваєсь великі [illegible].

Розуміючи, що багацтва нераз цілком засліплюють чоловіка, Христос казав що: „Легче верблюдови перелізти через ухо голки, ніж богатому в Царство Небесне увійти."

Земні блага для гідних людей потрібні, бо ними такі люде можуть зробити багато добра в своїм життю, могли багатьом людям і багатьом справам помогти. А всюди для щирої руки і [illegible] праця, є місце на поміч.

Любов до братів може ріжно виявлятися, навіть добрим, лагідним словом, співчуттям, щирим поздоровленням, потіхою в горю. А коли треба, то поділитися треба з братом своїм по вірі, чи по крові, куском хліба, одежею, грошевою помочею. Така поміч часто потрібна, всюди потрібна. А вже найбільшою жертвою для брата є по словам Христа, коли хто „душу свою положе за другів своїх." (Іван 5: 13).

Життя Українського Народу було завсігди пройняте заповітами Христа, але в цей час, коли всюди на світі бачимо занепад віри, ми повинні ще сильнійше держатися Христової науки, щоби наше релігійне життя не убожіло, але скріплялося. Дбаючи про потреби тіла, дбаймо і про душевні справи, якими будується Царство Боже на землі між людьми, і які ведуть до Царства Небесного.

о. Митрат Іван Данилюк.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МОЛОДІ ГЕРОЇ

Світ знає багато великих людей, знає багато героїв, яких геройство починається від їх молодости.

Берімо Шевченка. Він перший свій вірш „Причинна", написав, коли було йому 24 роки. А перші його вірші були надруковані книжечкою вже 1840 р., коли Шевченкови було 26 літ.

Тільки ж він вже змалку приготовлявся до того, чим опісля був. Малим прислухувався пильно до оповідань свого діда про всякі події, опісля сам читав Історію України і знав її дуже точно, читав багато чого иншого; він сходився змолоду з розумними людьми, говорив з ними і набирався розуму та вчився думати. Поза тим всюди приглядався до людського життя, щоби бачити, що там є добре, а що недобре, що гарне, що погане.

Так Шевченко змалку, в молодих літ готовив себе на великого чоловіка. Він вже замолоду був більший, ніж його ровесники, — він більше думав, більше знав, він більше за вартним шукав і збирав його, ніж всі другі.

Так Шевченко власною працею, без великих шкіл (в дяка навчився читати) став більшим, ніж англійський Шекспір. Бо Шевченко розбудив до життя, до свідомости весь Український Нарід. Його віршами заінтересується і старший, і молодий, і дитина, — коли Шекспірові писання є лише для вчених, для шкіл, а не для звичайного загалу. Шевченко близший українцям, ніж Шекспір англійцям, тому для Шевченка встановилося навіть окреме Шевченківське Свято.

Шевченко був вже героєм замолоду, тому ще більшим став опісля.

* * *

Тепер ще примір з чужого життя.

Жиди порозкидані по світі майже 2,000 літ. Вони держалися весь час свого жидівського письма, але вже не знали добре своєї давньої мови. Вони по старому молилися, читали Біблію в давній мові, отже трохи ту мову розуміли, але для бесіди було того замало. Вони або говорили мовами тих народів, між якими жили, або жарґоном (мішаниною мов).

Та перед кількадесять літами знайшовся на Литві молодий чоловік, Бен Єгуда (Перльман). Родився 1858, вмер 1922. За ним є така історія:

Ще молодим хлопцем він надумав, що треба подбати, щоби всі жиди на світі навчилися добре своєї старої (жидівської) мови і між собою лише своєю мовою говорили. Бо чому вони мали би між собою по чужому говорити?

Отже він навчився старої мови якнайкраще, а коли мав женитися, то каже своїй дівчині:

— Мусиш навчитися нашої старої мови, бо я з тобою не буду чужою мовою говорити. Коли ж не навчишся, то будемо ціле життя мовчати.

Розуміесь, що дівчина згодилася і навчилася, і в їх домі не було иншої мови крім еврейської.

Опісля поїхав він до Палестини і там позасновував молодечі жидівські товариства, де молодь вчилася старої мови. Він написав словар старої мови, де додав слова для нинішних річей і потреб.

І нині жидівська історія знає його, як великого свого патріота і працівника. Це його заслуга, нині молоді жиди по цілому світі вчаться в своїх школах своєї еврейської мови.

Він є героєм свого народу, що свою геройсько-патріотичну працю почав будучи молодим хлопцем. От що молоді можуть зробити, коли заберуться до поважної праці!

КІЛЬКА МАЛИХ СПРАВ

Хтось з читачів вже запитував, чи це конче потрібне, щоби обкидати в церкві молодих по слюбі дрібочками паперу, чи там ще чим. Він казав: „Так кидають всячину по цілій церкві, якби то не було в церкві."

В українців був звичай обсипати молодих житом, пшеницею, рижом, просом, чи иншим збіжем, хоч той звичай може і не був загальним. Було, що обсипали молодих випроваджаючи до слюбу, або тоді, коли молоді верталися вже з церкви додому. З таким обсипуванням вязалося бажання, щоби молоді в своїм життю мали всякі достатки. Це належало до весільних домашних обрядів.

Тут обсипування папером в церкві, або коло церкви, запозичене від чужих і є лише звичаєм, але не обрядом. Тай ще звичаєм, на який нарікають ті, що опісля церкву замітають А коло церкви надворі і замести не можна, отже церковне подвіря засмічується. Значиться — без такого звичаю можна б обійтися.

Що инше наші обрядові звичаї раз вони наші, а друге в них було більше культурного, більше морального змісту, ніж в тім папері, що ним обсипають в церкві, або коло церкви.

Так, коли добре подумати.

* * *

В деяких чужих людей є звичай, що до воза, чи автомобіля, яким везуть молодих, поначіпляють старих баняків, бляx, старих черевиків і так їдуть тай ще додають свого крику

Це не дуже принадний звичай! Чому поважні люде в часі чийогось весілля мали би вертатися до діточого віку? Бо лише діти таке люблять. Чи це тяжко тримати себе на поважній культурній висоті? Тай для молодих це не прино-

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

сить чести. Виглядає, що дикі хлопчиська хлопчиськів везуть.

Коли чужі так роблять, нас може те не обходити, це їх справа, але ми не повинні би такого в себе заводити. А коли б хто заводив — спиняти.

* * *

Молоді тут прибираються в відповідні сукні, в вельони. Це звичай міста, і не український звичай. Це також наслідування.

Але чи не було би гарно, коли б українка, йдучи до слюбу, вбралася в свій український стрій? Коли б мала вінок з довгими стяжками (биндами). Чи це не було би гарно? Тай було би своє гарне, а не позичене. А ті сукні і вельони стають і так вже занадто буденними, звичайними.

Так! Було би гарно і розумно. І люде похвалили би, і знайшлись би такі, що завидували би і наслідували би.

ДО КЕРМАНИЧА

Керманичу молоденький,
Серденько-соболю! —
Возьми мене керманичу
На воду з собою,
Та занеси конець-світа...
Конець-світа, брате,
Занеси долів водою,
Щоб тут не бувати...

Бо й тут люде — такі люде,
Як і другі люде...

Керманичу, бери мене!
Жалю хоч не буде,
Коли стане чужениця
На хрест розпинати,
Коли буде моє серце
На шматочки драти.

Коли буде... Керманичу,
Чи віриш ти в Бога?...
Коли видре мені віру
І Бога святого,
Та і пустить в світ широкий,
Ніби тую мушку,
Що їй крильця обірвали...

Керманичу-душко!
Возьми мене із собою,
Возьми, возьми брате, —
Або втопи в Дунаєви,
Щоби не каратись!

* * *

Реве, гуде наш Черемош, —
Керманич не чує,
Усе далі та все далі
Дарабу кочує.
А у повень виринає
Зо синього моря, —
Коло нього мов надія
Вечірняя зоря.

Юрій Федькович.

ПОЯСНЕННЯ ДО ВІРША:

Юрій Федькович, це найбільший український поет на Буковині. Він родився 1834 р., а вмер 1888 р.

Керманич — керівник, що провадить човен, дарабу, чи корабель.

Соболь — звір з того роду, що куна, горностай і видра (анг. „отер"; соболь по анг. сейбл). З нього дуже дорогі кожухи. Жив колись на Україні, тепер є в північній Азії. В українців близького милого чоловіка звуть соболем.

Долів водою — вдолину, куди вода пливе; тут — десь там, де нема злих людей.

Чужениця — чужі люде, чужина.

Дунай — велика і гарна ріка, що має славу в українських піснях. Колись часть українців жила над Дунаєм, отже з тих часів Дунай. Їм такий близький. Деколи „Дунай" значить просто „ріка". А вживається також і в числі многім — „тії Дунаї", ніби то великі ріки.

Черемош — ріка на Буковині.

Дараба — позбиване дерево, яке ріками провадять в далекі сторони. На дарабі є керманичі, що кермують дарабою.

Товариство Українських Правосл. Студентів в Ерлянгені

Липня 6-го, 1949, відбулися Загальні Установчі Збори Товариства Українських Православних Студентів в Ерлянгені, в Німеччині (амер. зона). Т-во заснувалося було 15-го червня, 1949, і вже в цьому короткому часі проявило живу діяльність.

Загальні збори почалися Молебнем, що відправив о. прот. Іван Ткачук, настоятель місцевої парафії Укр. Авток. Прав. Церкви.

На збори запрошено душпастирів УАПЦ, — оо. Ткачука і Касіяна Квасницького, і були майже всі православні студенти Ерлянгену.

По звіті Тимчасової Управи був реферат п. В. Гайдука „Ідейні основи Т-ва Укр. Прав. Студентів (ТУПС) та реальні передумови його існування." Після дискусії принято статут Т-ва і вибрано Управу, — д-р Богдан Феденко, голова; Володимир Гайдук, заст. гол.; Микола Гаюк, секр.; члени управи: Іван Чорний і Віктор Вишневський.

Патрон Т-ва — св. Апостол Андрій Первозванний.

Душпастирем Т-ва став о. Ткачук.

Т-во обєднує українських православних студентів і ставить собі за мету підносити між своїми членами християнську етику і мораль в дусі Православної Віри та українських національних традицій...

Релігійні товариства на еміграції є чи не головним чинником для оборони перед денаціоналізацією і заборолом проти антихристіянських впливів, що провадять до морального упадку.

Т-во вірить, що в інших студентських осередках повстануть подібні товариства і створять Централю Українських Православних Студентів. Адреса Товариства:

Verein Ukrainischer Orthodoxer Studenten.
(13a) Erlangen, Siegllitzhof 21¼.
U.S. Zone, Germany

АНГЛІЯ І КОМУНІСТИ

Відношення англійського уряду до комуністів неясне мабуть і самому урядови, а таке виходить з того, що подає преса.

Недавно звертав на те увагу хтось з визначних людей в Азії, коли казав, що коли Англія з одної сторони клопочесь, щоби укріпити і забезпечити перед комуністами свою кольонію Гонг Конг, то в той же час через Гонг Конг комуністи дістають велику поміч.

Справу Гонг Конгу зачепив недавно „Лондонський Економіст". Каже він, що смішно виглядає, коли премієр Етлі з товаришами готовиться обороняти Гонг Конг, а рівночасно старається догоджати комуністам. Та недалекий час може показати, що неможливо таким способом великої цілі досягнути.

За два, або три місяці може большевицька сила з півночи наблизитися до Гонг Конгу. А за шість місяців може та сила вдарити на широкі простори полудневої Азії і що тоді буде?

До того ж Гонг Конг уважають торговельним осередком, отже сюди безконтрольно приїздить хто хоче. Нині в самім Гонг Конгу багато комуністів і їх сила тут організується, щоби розпочати бойкот англійців і спиняти всяких рух. Тут працюють агенти комуністичної партії. І багато є китайців, що по стороні комуністів можуть стати. Комуністи можуть почати тут нелад і тоді комуністична сила скаже, що вона приходить, щоби освободити нарід від чужого панування.

Але коли б англійський уряд став твердо на тому, що Гонг Конг має бути оборонною твердинею і будував дійсно ту твердиню, то справа стояла би инакше.

Так каже „Економіст". Та мабуть головне лихо в тім, що найбільше правий соціяліст близший комуністам, ніж найбільше поступовому і найбільше лівому несоціялістови і некомуністови.

Українські Православні Четверги в Лондоні

Ашафенбурська „Неділя" (з Німеччини) подає таку вістку:

В українському православному домі продовжуються бесіди на релігійно-суспільні теми, які під назвою „Православних Четвергів" були започатковані лондонською парафіяльною громадою.

Кожного четверга в 8 год. вечером збираються учасники бесід, якими керує о. мітр. І. Губаржевський. Ці вечори є відкриті і доступні для всіх, а практика показала їх значіння. Глибоко-змістовні і цікаві доповіді (бесіди, відчити) та бесіди завжди викликали ряд свіжих думок.

На щочетвергових сходинах заторкнено питання відновлення перше-християнської практики людського життя; становища християнина в нашій добі, завдань УАПЦ (Укр. Авток. Прав Церкви) у визвольній боротьбі народу; суті і форми релігії, історії відродження УАПЦ в другій чверті двадцятого століття; визначення (означення, висвітлення) православя, католицизму, протестатизму і др.

Дальше передбачаються такі теми: яким повинен бути православний християнин; християнське виховання дитини; доля людини в сучасному світі; віра, релігія і віровизнання; символ православної віри; таїнство хрещення, миропомазання, сповіди, евхаристії, шлюбу, священства

Дальший плян: роля Прав. Церкви в життю української людини, укр. родини та цілого народу.

Учасники беруть живу участь в дискусії й обговорюють порушені питання

СМЕРТЬ ВСІХ РІВНАЄ

Коли раз турецький султан (цар) проходжувався, побачив дервіша (магометанського монаха), що сидів й пильно оглядав людський череп (кости голови). Зацікавило це султана і він каже:

— Поясни мені, чого ти в тім черепі хочеш дошукатися. Це ж кістка і то все.

На те дервіш:

— Хочу дошукатися, чи це з голови якогось державного володаря, як ось ти, чи з такого убогого монаха, як ось я.

Подумав тоді султан і каже:

— Це велика правда, що смерть не знає ні царів, ні бідаків. Вона всіх рівнає.

ЗНАЧІННЯ ТИТУЛІВ

Великим людям титули непотрібні, а малі люде думають титулами набрати більшого значіння.

Німецький поет, Шилер, мав шляхоцький титул, признаний йому самим цісарем, але він того титулу ніколи не вживав. Він і без титулу був остілько шляхотним чоловіком, що на титул не було в нього місця.

Додаймо до імени Тараса Шевченка якийсь титул, а побачимо, що відразу значіння Шевченка змаліє.

ВШАНУВАЛИ ГРОМАДЯН І ЗІБРАЛИ НА ПРЕСУ

Роблін, Ман. — В неділю, 17-го липня, відбулася в салі Рідної Школи в Шортдейл несподіванка-забава для вшанування п-ва Василя й Василини Лисаків з нагоди 25-их роковин їх подружжя. Несподіванку зарядили приятелі в Роблін і в Шортдейл; в цій останній місцевости п-во Лисаки жили попередньо і своєю працею на церковнім і народнім полі та жертвенністю заслужили собі на признання. Зійшлося поважне число гостей, від імени яких пані Павлюк повитала п-во Лисаків короткою промовою, коли вони увійшли до салі, а зібрані рясними оплесками. Вовраничками несподіванки були пані Павлюк і Олійник. На столі стояв гарно вдекорований коровай, а також були дружка і дружба в особах пані Гадевич і п. Сторожинського. По обіді пані Павлюк покликала до слова Всеч. о. Т. А. Горбая, а потім промовляли ще пп. Д. П. Демчук з Грендвю, Тіснагуз, В. Мотика з Роблін, Павлюк з Шортдейл, син Богдан Лисак (студент медицини), Петро Горбай і пані Гадевич. Промовці згадували заслуги п-ва Лисаків і висловлювали їм найщиріші побажання, а потім вручено їм гарні дарунки (срібне начиння), за що вони щиро подякували.

Петро Горбай піддав думку, щоб на спогад хвилі перевести збірку на Колегію св. Андрея у Винипегу. Збіркою занялися пп. Клапоущак і П. Горбай. Жертвували

П-во Василь і Василина Лисаки $50.00, Д. П. Демчук $5.00; І. Гадевич $3.00; по $2.00: П. Горбай, о. Т. А. Горбай, по $1.00. Гр. Клапоущак, В. Яцюк, І. Сторожинський, Н. Кулик, І. Гаврищук, И. Яцентюк, Ярослав Горбай, Тома Лебедович, М. Саранчук, Г. Проскурник, пані Ярема, Д. Піць, І. Бонок, В. Мотика, П. Олійник, Н. Гаврищук, І. Фаріон, М. Корпан, С. Дикун, Б. Лисак, С. Лебедович, Н. Шацко, Л. Павлюк, Гр. Тіснагуз, Е. Паньчук, В. Банасюк, доброхійна Горбай; по 50 ц.: пані Якубовська, пані Тіснагуз; по 25 ц.: С. Якубовський, А. Мелаченко.

На бажання жертводавців збірку поділено так: $80.00 на Колегію св. Андрея, $5.00 на Український Голос, $5.00 на Вістник, 50 ц. на оплату пересилки.

Всім жертводавцям щира подяка, а п-ву Лисакам многих та щасливих літ

Учасник.

НОВИНКИ З ГРОНЛИДСЬКОГО ОКРУГА

Гронлид-Північ. — Церква невелична, викінчена. Бракує відповідного іконостасу. Церква має всі потрібні церковні річи: дві Євангелії, Дарохранительниця, Ризи пожертвовані членами. Гарний Народний Дім. Жіноче Товариство активне

Кадет, Саск. — Гарна церква артистично вимальована, бракує іконостасу. Члени жертвенні. Всі річи, як чаша, кивот, Євангелія, хоругви, Плащениця, образи, пожертвовані членами. Заряд, Сестрицтво й члени активні.

Брукбі, Саск. — Гарна викінчена церква. Заряд і члени активні. Жіноче Товариство справило нові ризи. Церква, Народний Дім, Жіноче Товариство і СУМК співпрацюють разом.

Гронлид над рікою. — Церква викінчена й артистично помальована. Гарний Іконостас, пожертвований членом. Громада невелика, але сильна духом.

Гадсон Бей Дж., Саск. — Церкву відновлено й вималювано. Церква має всі потрібні річи. Члени активні. В неділю 17 липня відбулося Архиерейське посвячення церкви. Члени жертвують до церкви все потрібне. Переводять збірку на дзвін.

Ватсон, Саск. — Нова, цього року зорганізована Церковна Громада. Члени активні і сильні духом. Цього літа приступили до будови нового церковного будинку. Предвиджується, що Ватсон буде сильна Громада.

Катехизація: По громадах відбувається катехизація по кожному Богослуженню. Діти всі вчащають. Для дорослих є спеціальні релігійні лекції. Парохом округа є о. К. Желішкевич.

Н. Н.

ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ В ШИПИНЦЯХ

Українська Православна Громада Різдва Пресвятої Богородиці, в Шипинцях, Алта., обходила 26 червня, дуже врочисто ювілей 30-ліття свого життя.

При великім числі зібраних, і місцевих парафіян і з околиць, відслужено Всеночну, Утреню і Літургію з відповідною проповідлю. Дальше була Панахида за померших членів та Молебен за живучих, — також з відповідним словом

Опісля був обід в Народнім Домі, де господарем був п. Филимон Лакуста. Тут було більше промов. Бувший голова, п. Урсуляк, говорив про будову шипинської святині; о. О. Іванюк говорив про значіння Церкви взагалі, а Української Церкви зокрема; о. А. Хруставка передавав свої спомини з парафії в Шипинцях, де він переживав 20 літ.

Дальше переведено збірку в користь церкви.

Подякою, яку висловив усім господар, п. Лакуста, та відспіванням Многоліття нашому о. Владиці, Українському Народови і Королеви закінчено це поважне свято.

Н. Н.

ПОДІЛ ОКРУГА

Від довшого часу домагалися наші парохії кругом Давфину більше Богослужень. Але був великий брак священиків. Тепер зайшла зміна на краще.

В Пайн Ривері поселився наш священик Всеч. о. Ю. Туркянський, що в березні прибув із скитальщини. Він обняв північні громади, які до того часу обслуговував парох з Давфину.

Це вийде на користь нашому загальному життю. Буде більше Богослужень, тай священики зможуть більше уваги присвятити громадам.

Збільшення числа працівників в нашій святій Церкві, це запорука оживлення і піднесення релігійного тай загального нашого життя.

Великодна Збірка

(Через брак місця, жертви низше $1.00 поіменно не оголошується).

ЗБІРКА о. М. ЮРКІВСЬКОГО

Форт Френсес, Онт. По $3.00: Дмитро Котик; по $2.00: Іван Андрушко, Василь Библів, Іван Гура, Кароль Пшетоцький, Михайло Євчин, Василь Т. Осадчук; по $1.00: Максим Олійник, Георгій Бадюк, Петро Зелений, Іван Куцек, Михайло Гушулак, Матей Демків, Теодор Андрушко, Данило Гогоша, Пилип Парина, Василь Дикий, Я. Мокрицький, Іван Койкан, Марія Табінська, Іван М. Гушулак, Антон Буяр, пані Л. Пілисій, пані Гелена Гринол, Василь Олійник, Григорій Соків, пані Т. Осадчук, Олекса Крімка, пані Ф. Мігайчук, Федь Вігнал, Ф. М. Лялюк, Анна Мельничук, Михайло Гогоша, Дмитро Бадюк, Юрій М. Гушулак, Михайло Гуменюк, Йосип Винниченко, Магдарій Настюк, Іван Павлюк, пані М. Федик. Дрібна збірка $4.25.

ЗБІРКА о. Д. СТРАТІЙЧУКА

Канора, Саск. По $3.00: д-р А. Данильчук, по $1.00. Р. Стратійчук, Г. Стратійчук, Наталка Стратійчук, І. Мульков, Д. Деревянко, В. Білоус, І. Джаман, І. Дутчак, М. Котик, М. Сушельницький, Н. Сушельницький, П. Хололяк, І. Хрептул, Т. Деньис, М. Кушнір, В. Грицик, пані Шапка, П. М. Охітва, А. Станиславський, В. Гависький, Г. Лодба, В. Стінка, О. Берегула, Д. Худик, П. Ортинський, Г. Козоріз; по $2.00. д-р Е. Кусий. Дрібна збірка $3.55.

Тизін. По $3.00: К. Гандзьола; по $1.00: Д. Ярема, Ю. Томчишин, И. Лелюк, В. Томчишин, І. Дорошенко, Н. Дорошенко.

Елдвор. Загальна збірка $3.60.

Кенсан. По $1.00: М. Смалдич, П. Кравченко, І. Горчинський, пані В. Себастіянович, М. Кулачковський, В. Великоголова, Ф. Бобик, К. Королюк. Дрібна збірка $4.40.

Рама. По $1.00: М. Ревуцький, А. Скорець, І. Українець, П. Лабіш, В. Грона, В. Гуцуляк, М. Крисяк, пані А. Гладій. Дрібна збірка $2.50.

Бюкенен. По $1.00: В. Мисак, С. Тріщук, Е. Василів, М. Сирник, М. Рурак. Дрібна збірка $1.40.

ЗБІРКА о. В. СЕНИЩИНА

Смокі Лейк, Алта. По $2.00: М. Д. Шемелюк; по $1.00: И. Лопатинський, Марія Стогрин, Аксентій Тивонюк, В. Г. Рацой, Петро Рацой, Іван Палилик, Г. Васильчук, Василь Унгурян, Н. В. Ґавличук, Василь Лазарук, Ю. Сохолотоцький, Гео. Котик, В. Романчук, Д. Грекул, С. Попович, С. Г. Котик. Дрібна збірка $1.25.

Спеден, Алта. По $1.00: В. Гордей, Гали Гордей, Гр. Квасниця, В. Музика, Н. Мельничук, Ф. Паколек. Дрібна збірка $6.60.

Сенді Репидс, Алта. По $1.00: Саравинський, Іван Кіца, Н. Карась, М. Гурин, П. Ґаліводa, А. Кувіцький. Дрібна збірка $2.60.

Ардмор, Алта. По $1.00: Андрій Кріль, М. Савчук, Н. Лупій, Антон Лисецький. Дрібна збірка 50 ц.

Довнінг, Алта. По $1.00: Митро Белзек, Митро Шерстинка, Ю. Баланецький, Н. Бунда, Марія Буяр, Г. Фуштей, Параска Фуштей, О. Унгурян, С. Магас, Михайло Буяр, Іван Ткачук, Ю. Фуштей, Іван Боєвілка, Пилип Стрийський. Дрібна збірка $3.50.

Бойн Лейк, Алта. По $1.00: Семен Познанський, В. Романюк. Дрібна збірка $1.00.

Лесард (Бег Медов). По $1.00: Іван Чубей, Митро Денис, Волод Чик. Дрібна збірка $1.00.

Стрий, Алта. По $1.00: В. Клімчук, І. Шипп, Д. Климочко, І. Тхір, Л. Пілужний, И. Голько, Ф. Шипп. Дрібна збірка 50 ц.

Беліс, Алта. По $3.00: пані А. Пелех; по $1.00: Сергій Андрюк, Петро Рипка, пані Евдокія Шевчук, пані В. Ропчан, Гео. Кутиш.

Вільна, Алта. По $1.00: А. Залізний, Ю. Попович, Ю. Чорногуз, Ю. Шиппа. Дрібна збірка $3.35.

Ту Гилс, Алта. По $1.00 Іван Гук.

Мєнрей, Алта. Дрібна збірка $1.25.

‡ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

АНАСТАЗІЯ ЄРХА

Липня 19-го ц.р. упокоїлася в загальнім шпиталі в Ст. Роз, Анастазія Єрха, проживши 54 роки, з того в Канаді 49 літ. Покійна походила з села Гуштин, пов. Скалат, в Галичині. До Канади прибула 1900 року з родичами, Теодором і Марією Малюти, що поселилися на гомстеді 10 миль на північ від Сифтону, в околиці Драй Ривер. В лютім 1917 р., одружилася з Петром Єрхою і тоді ж поселилися вони на фармі в околиці Зелена, Ман. Там покійна прожила 31 рік. Року 1948 перебралися до місточка Лорія, до мали готель, і тут 19 липня, 1949 не стало її між живими.

Покійна була надзвичайно релігійної і благородної вдачі, щирою і жертвенною громадянкою, примірною матірю, дбайливою членкою в Сестрицтві при церкві св. Ап. Петра і Павла.

Похорон відбувся в церкві св. Ап. Петра і Павла, при великім числі народу. Похоронну відправу відслужив о. Горбай, парох. Її втрату оплакують: муж Петро, дочка Анна, сини Теодор, Николай і Василь, брати Іван і Василь та сестра Варвара.

При Посліднім Цілуванню присутні зложили жертви на Колегію св Андрея в Винипегу в сумі $41.16, як вічний невянучий вінець на могилу покійної. Тіло спочиває на православнім цвинтарі коло церкви св. Ап. Петра і Павла.

Нехай земля їй буде легкою.
Вічна їй Память! — **о. Т. А. Г.**

Архиєрейська Візитація

ВПреосв. Архиєпископа Мстислава в Січ-Коломия, Алта., в неділю, 28-го серпня, 1949.

Порядок свята

Утреня — 9 год. рано.
Стріча о. Владики — 10 год.
Архиєрейська Сл. Божа — 10.30.
Храмовий обід — 1 год. попол.
По обіді промови.

Укр. Прав. Громада Успення Пресв. Богородиці в Січ-Коломия, оцим щиро запрошує всіх українців до околичних і дальших громад прибути та звеличати наше Храмове Свято.

о. А. Хруставка, парох
В. Гаврилюк, предсідник
І. Прилипчан, секретар.

Архиєрейська Візитація

КЕЛГАРІ, АЛТА.

В неділю, дня 4-го вересня, 1949 р. відбудеться Архиєрейська Візитація ВПреосв. Архиєп. Мстислава в церкві св. Володимира в Келгарах.

Порядок свята:

Зустріч о. Владики — 10 год рано.
Архиєрейська Сл. Божа — 10.30.
Після Служби Божої спільний обід.

Запрошується всіх українців із Келгари і цілої полудневої Алберти прибути на це урочисте свято.

о. Мітрат Іван Данилюк, парох
І. Петращук, голова заряду церк.
Дм. Кобилянин, секретар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Іванова.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображ. — Кийленд.
21. Неділя. — Гемлин.
28. Неділя. — Іспас.

ВЕРЕСЕНЬ.

4. Неділя. — Бояв.
11 Неділя. — Шипинці.
18. Неділя. — Кийленд.
21 Середа Різд. Богор. — Гемлин.
21. Середа. Різд. Богор. — Боян (о. Василів).
21. Середа. Різд. Богор. — Шипинці (о. Данилюк).
25. Неділя — Брензлей.
27. Вівторок. — Іспас.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Боян.
9. Неділя. — Шипинці.
14. Пятниця. Покрова. — Пено.
16. Неділя. — Кийленд.
23. Неділя. — Гемлин.
30. Неділя. — Брензлей.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Боян.
8. Вівторок. Дмитрія. — Шипинці.
13. Неділя. — Кийленд.
20. Неділя. — Гемлин.
21. Понеділок. Михаїла. — Брензлей.
27. Неділя. — Іспас.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Боян.
11. Неділя. — Шипинці.
18. Неділя — Кийленд.
19. Понеділок. Михаїла — Гемлин.
22. Четвер Анни Зачаття — Іспас.
25. Неділя — Пено.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. — Сандовв.
21. Неділя. Преображення Госп. — Йорктон (Храм)
28. Неділя. Усп. Пресв. Богород. — Канора (Храм в Успенській).
28. Неділя — Сторновей, о. Яковкевич.

Тел. 798 — Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

СЕРПЕНЬ:

21. Неділя. — Кагвин.
28. Неділя. Усп. М. Б. — Мусідора (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ

4. Неділя. — Вилингдон.
11 Неділя. — Андрю.
18. Неділя. — Лужани.
21. Середа. Різдво Пресв. Д. Марії — Гемлин (Храм).
25. Неділя. — Новий Прут.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — Завала.

ЖОВТЕНЬ:

2 Неділя. — Вилингдон
9. Неділя. — Андрю.
14. Пятниця. Св. Покрова — Борівці (Храм)
16. Неділя. — Кагвин
23. Неділя. — Лужани
30. Неділя. — Завала

ЛИСТОПАД

6. Неділя. — Вилингдон.
8. Вівторок. Св. Дмитрія вмуч. — Лужани (Храм).
13. Неділя. — Андрю.
20. Неділя. — Кагвин.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Завала (Храм).
27. Неділя. — Новий Прут.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковкевича.

ВЕРЕСЕНЬ

4. Неділя. — Шіго, місто.
11. Неділя. — Інсінгер, місто.
18. Неділя — Коло Жучканів, Шіго.
21. Середа. Різд. Богор. — Едмор.
25. Неділя. — Тафнел.
27. Вівторок. Чсен. Хреста. — Коло Льори.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яковкевича.

СЕРПЕНЬ:

28. Неділя. Успіння. — Коло Куровських (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Коло Куцих.
11. Неділя. Усіч. Чес. Гл. — Коло Ріпи, Тідор.
18. Неділя. — Коло Пасічників, Шіго.
21. Середа. Різд. Богор. — Інсінгер (Храм), полуд.
25. Неділя. — Вест Брук.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Шіго, полуд

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Дм. Фотія.

[illegible]

19. Пятниця. — Тиндал.
21. Неділя. — Портедж ла Прері.
28. Неділя Успення Пр. Богор. — Ледвин і Дуфрост.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. — Іст Селкірк.
18. Неділя. — Ст. Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Септон.
25. Неділя. — Пайларфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — Сендили.

Адреса: 932 Прітчард Евню, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Керейського.

[illegible]

19. Пятниця. Преоб. Г.Н.І.Х. — Альвина.
21. Неділя. — Кадворт.
28. Неділя. — Вакав (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Мічам (Храм).
11. Неділя. — Смітс.
18. Неділя. — Тернопіль.
21. Середа. Різд. П.Д.М. — Кадворт
25. Неділя. — Єлов Крік.
27. Вівторок. Воздв. Чесного Хреста. — Вакав.

Адреса: Скринька 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. — Пайн Ривер (Храм).
21. Неділя. — Гарленд.
28. Неділя. Успення Пр. Богород. — Богдан і Ворд (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Драй Ривер.
11. Неділя. — Етелберт.
18. Неділя. — Гарленд.
21. Середа. Різд. Пр. Богород. — Пайн Ривер.
25. Неділя. — Ренвер (Храм).
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Пайн Ривер (Храм).

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бодларчука.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преб. Гос. — Коло Льори.
21. Неділя. — Вест Брук.
28. Неділя. Усп. — Шіго (Храм) полуд.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Едмор.

Адреса: Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Гриценка.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення. — Венлав.
21. Неділя. — Давфин.
28. Неділя. Успення. — Косів.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Сифтон.
11. Неділя. Усікновення. — Давфин.
18. Неділя. — Ешвил.
21. Середа. Різд. Богор. — Роркітон.
25. Неділя. — Венлав.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Дрифтинг Ривер.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Анастасія.

[illegible]

19. Пятниця. Преображення. — Гефорд.
21. Неділя. — Норт Бетлфорд.
28. Неділя. Успення П. Д. Марії. — Біллки (Храм).

Адреса: Поч. скр. 51. Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнатюка.

[illegible]

19. Пятниця. Преображення Господнє. — Сеньків.
21. Неділя. — Рола.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богор. — Гарденгон.

Адреса: Вайта. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення. — Клейр (Храм).
19. Пятниця. Преобр. — Енденор (о. Греділь).
21. Неділя. — Вимер.
21. Неділя. — Бюкенен (о. Греділь).
28. Неділя — Тизів.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Кенора.

Пох 425 — Тел. 67 — Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіховича.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Господнє. — Ґронлид північна.
21 Неділя. — Брукебі.
28. Неділя. Успіння Богородиці. — Ґронлид північна.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя — Ґронлид над річкою
11 Неділя. — Ватсон.
18. Неділя. — Кадет.
21. Середа. Різд. Богор. — Ґронлид північна
25. Неділя. — Ґодсон Бей.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — Брукебі.

По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення — Келвен (Храм).
21. Неділя. — Ґресленд.
28. Неділя. — Егремонт.

[illegible]

4 Неділя. — Федора.
11. Неділя: — Редвей.
18. Неділя. — Торгилд.
21 Середа. Різд. Богор. — Егремонт.
25. Неділя. — Редвотер.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Васетна.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Е. С. Уляна.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятн. Преображення Господнє — Менві (Храм).
21. Неділя. — Оавборн.
28. Неділя. Усп. Пресв. Богородиці. — Глен Елмо (Храм).

Адреса Почт. скр. 84. Оавборн. Ман. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексчендж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця: Преображення Госп. — Шелвелей
21. Неділя — Леннард.
28. Неділя. — Шортдейл.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Роблин (місто).
11. Неділя. — Ґрендвю.
18. Неділя. — Шелвелей.
21. Середа. Різдво Богородиці. — Петлюра.
25. Неділя — Шортдейл
27. Вівторок. Воздвижения Чесн. Хреста. — Роблин-Зелена.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

Календар Українських Свят

[illegible]

16 В 3 Преп. Ісаакія, Далмата
17 С 4 Сім молод. в Ефесі сплячих
18 Ч 5 Муч. Евсигнія, Кантидія
19 П 6 Преображення Господнє
20 С 7 Преп. Пімена пост. Печер
21 Н 8 Нед. 10. Преп. Григорія
22 П 9 †Ап. Матея, муч. Юліяна
23 В 10 Муч. архид. Лаврентія
24 С 11 Прмуч. Василія і Теодора
25 Ч 12 Муч. Фотія, Памфила
26 П 13 Тихона еп. Воронізь.
27 С 14 Пер. мощ. Теодосія Печ.
28 Н 15 Нед. 11. Успення Пр. Бог.
29 П 16 †Нерук. образ Ісуса Христа
30 В 17 Преп. Алипія Печер.
31 С 18 Муч. Флора і Лавра.

ВЕРЕСЕНЬ:

1 Ч 19 Муч. Андрея Стратилата
2 П 20 Прор. Самуїла, мч. Севіра
3 С 21 Преп. Авраамія, ап. Тадея
4 Н 22 Нед. 12. Муч. Агатоника.
5 П 23 Свщмч. Іринея еп. Люн.
6 В 24 Пер. мощ. Петра митр. К
7 С 25 Ап. Тита з 70.Ісп. Варнса
8 Ч 26 Муч. Андріяна і Наталії
9 П 27 Преп. Пімена пост. печер.
10 С 28 †Зн. мощів Йова Почаїв.
11 Н 29 Нед. 13. Усікн. Гол. Ів. Хр
12 П 30 Алексанрда патр. Царгор.
13 В 31 †Пол. Пояса Богородиці
14 С 1 Симеона стовпника
[illegible] Ч 2 Муч. Маманта, Івана пост

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преобр. — Арран.
21 Неділя. — Гаес.
28. Неділя. Успеніє. — Майбрідж (Храм)

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Стінен.
11. Неділя. Чесн. Главн. — Арран
18. Неділя. — Гаес.
21. Середа. Різдво Богор. — Сван Плейн
25. Неділя. — Дорбен.
27. Вівторок Чесн. Хреста — Арран-Кобзар.

ЖОВТЕНЬ

2. Неділя. — Норквей
9. Неділя. — Арран.
14. Пятниця. Покрова. — Гвайт Біч
16. Неділя. — Глен Елдер.
23. Неділя. — Мейбридж.
30. Неділя. — Сван Плейн.

У всіх громадах в жовтні відбувається осібне Богослуження, як „День Подяки.

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. В. Дячина.

СЕРПЕНЬ:

19. Пятниця. Преображення Госп. — Семборг.
21. Неділя. — Принс Алберт.
28. Неділя. — Шипмен.

ВЕРЕСЕНЬ:

4. Неділя. — Принс Алберт.
11 Неділя. — Вірдейл
18 Неділя. — Принс Алберт.
21. Середа. Різд. Богор. — Гоні Мун
25. Неділя. — Семборг.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. Шипмен.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт. Саск

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ:

19. Преобр. Госп.: УЄ Луки 9: 28—36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19. Єван. Матея 17: 1—9.

21. Нед. 10. Голос 1. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Коринтян 4: 9—16. Єван. Матея 17: 14—23.

28. Нед. 11. Успіння Пр. Богор.: Голос 2. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ Ап. Коринтян 9: 2—12; Фил. 2. 5—11. Єван. Матея 18: 23—35 і Луки 10: 28—42; 11: 27—28.

ВЕРЕСЕНЬ.

4. Нед. 12. Голос 3. УЄ 1. Літур. Ап. 1 Коринтян 15: 1—11. Єван. Матея 19: 16—26.

11. Нед. 13. Усікн. Гол. І. Хрест. Голос 4. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 16: 13—24 і Діян. 13: 25—32. Єван. Матея 2: 33—42 і Марка 6: 14—30.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1949. ВИННИПЕҐ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1949. ЧИСЛО (853) 17

ПОТРЕБА БІБЛІОТЕК УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК ПРИ КАНАДІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ

Комітет Українців Канади видав заклик до українського громадянства в Канаді в справі створення українських бібліотечних відділів при канадійських університетах, в яких викладається українська мова.

Дотепер українська мова була лише на університеті в Саскачевані. Від нового шкільного року буде українська мова впроваджена на університеті в Манітобі. Переходово, у формі вечірніх курсів, буде українська мова в університетах в Торонто й Монтреалі, а також провадяться старання, за впровадженням навчання української мови по інших університетах.

Разом з цим перед українським загалом стає одне дуже важне завдання, а саме — створити при університетських бібліотеках українські бібліотечні відділи, щоб професори й студенти могли користуватися в своїх студіях українською книжкою.

Згідно з цим Комітет Українців Канади звертається до українських установ і поодиноких громадян в цілій Канаді з просьбою, надсилати до КУК всякі українські книжки в одному, а якщо можливо, то й в більшому числі примірників. Ці книжки будуть в КУК посортовані, будуть з них зложені відповідні бібліотеки та опісля розіслані до університетів.

КУК також просить заможних громадян, які не мають книжок а розпоряджають відповідною готівкою, — пересилати до КУК грошеву жертву на ту ціль з допискою, що це на уладження українських бібліотечних відділів по університетах.

Книжки й пожертви висилати до КУК на таку адресу:

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE,
727 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man.

68-ЛІТНИЙ СВЯЩЕНИК

Близько Фрайбургу, Німеччина, один новорукоположений священик, Бенедикт Керн, відслужив недавно першу свою Службу Божу. В тім не було б нічого дивного, як би не те, що Кернові вже минуло 68 років. В часі першої світової війни він був офіцером в німецькій армії, а після війни був властителем склепу поживи. Кілька років тому він рішив стати священиком і записався на теольогію. Керн дав доказ, що людина лише така стара, як вона себе почуває.

ЯКІ ДІТИ ЩО ВАРТА

Було таке, що купець помістив в газеті оголошення, що потребує хлопця до послуги.

Другого дня зібралося багато хлопців, але тепер купець не міг рішитися, котрого вибрати. Отже помістив він друге оголошення такого змісту:

— Хочу до послуги такого хлопця, що щиро слухає своєї мами.

Другого дня лише два хлопці зголосилися.

ПАПА МОЖЕ ПРОГОЛОСИТИ НОВУ ДОГМУ ДЛЯ КАТОЛИКІВ

З Риму доносять, що папа задумує проголосити цього року нову догму (неоспориму й незмінну правду віри) для римо-католиків, а саме, що Пречиста Діва Марія, Матір Ісуса Христа, є в небі не лише душею, але також і тілом, подібно, як й Ісус Христос. Римські теольоги пояснюють, що віра в те, що Пречиста Діва Марія була взята до неба з тілом, зобовязує й римо-католицькій церкві ще від шістьнадцятого століття, й католики, які цю віру відкидають, грішать смертельним гріхом. Всеж таки вони дальше остають католиками. Коли ж ця віра буде проголошена в формі догми, то католики, які її не признавалиб, булиб відлучені від церкви, як єретики.

Ця нова догма булаб першою від 1870 року, коли то папа римський проголосив себе непомильним. Це також булаб друга догма відносно Пречистої Діви Марії, бо перша була проголошена в 1854 й говорить, що Пречиста Діва Марія була зачата без первородного гріха, отже так само, як Ісус Христос.

Вісти з Риму дальше говорять, що в справі цеї нової догми папа засягав поради в усіх римо-католицьких епископів на світі, та що переважаюча більшість з них заявилися за догмою. Але є також поважне число епископів і духівництва, які заявилися проти неї між іншим тому, що це доведе до ще більшого розходження між римо-католицькою церквою з одного боку, а Православною Церквою та протестантськими церквами з другого. Православна Церква визнає лише ті догми, які були ухвалені сімома вселенськими соборами, останній з яких відбувся в 787 р.

ГРІБ ГЕРЦЛЯ

Теодор Герцель (Герцль) був великим жидівським патріотом і він власне був засновником нового сіоністичного політичного жидівського руху. Він написав в 1896 р. широко відому книжку п.з. „Жидівська держава", де вичисляє подрібно всі способи праці, якої потрібно для здобуття жидівської держави. Родився він в Будапешті, та найбільше перебував в Відні. Був журналістом. Жиди вважають його своїм великим чоловіком новітніх часів. Він ще в 1904 р. предсказував, що за 50 літ від того часу жидівська держава повстане.

Він помер в Відні 1904 р. і тепер його тіло перевезли літаком до Палестини і 17 серпня поховали в Єрусалимі в гробі, якого й атомічна бомба не зможе знищити, — на єрусалимських сінох горбах. Домовину супроводжало 200 тисяч жидів.

ВІДНОСИНИ МІЖ РОСІЄЮ І ЮГОСЛАВІЄЮ ЗАОСТРЮЮТЬСЯ

В кількох останніх днях Росія почала з ще більшою силою нападати на Тіто й урядові круги в Вашингтоні говорять, що доля Тіта буде вирішена на протязі кількох слідуючих днів. Ці круги вірять, що Сталін скоро виявить, чи Росія дійсно думає зліквідувати Тіта, чи може лише старається настрашити його та примусити покоритись Росії.

ПІД УВАГУ оо. ПАРОХАМ І УЧИТЕЛЯМ НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ

Зближається початок шкільного року, а разом з тим відновлення науки в Недільних Школах. Всечесні оо. Пароххи та учителі Недільних Шкіл вже тепер повинні подбати про потрібний матеріял для навчання Божого Закону та взагалі для ведення Недільних Шкіл. Понищі видання, необхідні як підручники для Недільних Шкіл, можна набути в Консисторії Укр. Гр. Прав. Церкви по вказаним цінам (при більшім замовленню відповідний опуст):

Вифлеєм. — Катехизм для дітей	15 ц.
Десять біблійних оповідань	15 ц.
Оповідання з життя Ісуса Христа (скорочен. Новий Заповіт)	20 ц.
Азор, оповідання з часів Ісуса Христа для молоді	10 ц.
Свята Християна (її життя та діла)	05 ц.
Приятель дітей, Молитовник для української молоді, в гарній тверлій оправі	60 ц.
Добрий пастир, український православний Молитовник, 464 ст. друку, в гарній оправі	$2.50
Коротка історія християнської Церкви, написана проф. Д. Дорошенком (закінчується друкувати).	

Замовлення й гроші слати до:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

ВИЛИШИЛИ ІМЯ БОГА

Недавно в Женеві, Швайцарія, відбулася конференція представників ріжних держав, які входять в склад Обединених Націй. Конференція обговорювала справу охорони жертв війни й ухвалила в цій справі новий міжнародний договір. Приготовляючи цей договір, конференція рішила вилишити імя Бога, в уступі до договору. Зроблено це очевидно зі огляду на Совітську Росію та її сателітів. Представники деяких західних держав виявили так мало заінтересовання в цій справі, що навіть не були присутні підчас голосовання.

Конференція рішила затвердити знак червоного хреста, як символ християнського милосердя в часі війни.

В ПОЛЬЩІ НЕЗАДОВГО МАЄ ВІДБУТИСЯ ЯВНИЙ НАСТУП ПРОТИ ЦЕРКВИ

Вісти з Европи говорять, що недавно в Польщі відбулося засідання комінформу, яке вирішило виповісти явну і безпощадну боротьбу проти релігії й церкви на терені Польщі. Згідно з цим варшавське політбюро вислало докладні інструкції до політичних льокалів та відділів тайної поліції, в яких заповідається організація „Польського Народного Костела", який буде управлятися синодом і підлягати державній владі. Політбюро дало наказ розпочати кампанію за підписами священиків за таким Народним Костелом, а священиків, якіб не хотіли своїх підписів дати, примушувати до цього ріжними переслідуваннями. Кампанія має охопити також духовні семинарії.

Зміст 9-го Числа Православного Вістника з 1924 Року.

Це різдвяне число, і на 1-ій стор. є образок Різдва Христового і різдвяний Тропар та Кодак.

На 2-ій стор. є опис **„На Різдво"**, за Папінім. Дальше **„Бесіда душі з дитятком — Ісусом"**, блаж. Єроніма. І є вірш **„Веселих Свят!"**

На 3-ій стор. **Євангеліє та Апостол** Різдва. Дальше стаття **Релігійно-святочні звичаї.**

На 4-ій стор. оповідання **Після Святої Вечері,** де дідусь оповідає дітям, як усі, а також діти Христа відвідували.

Дальше є статейка **Котра Церква для українця є його рідною.** Говориться тут, що рідне є те, що наше, а не те, що ворог нам накине. Нарід може носити чужі кайдани сотні літ, але вони не стануть рідними, предківськими. В пригожій хвилі нарід їх відкидає.

На ст. 5 є стаття **Що в Біблії говориться про церковні річи і церемонії.** Тут наведено з Біблії багато місць, де Господь приказував, що мають бути в церкві прикраси і церемонії. Ще є стаття **Як українці вимавляють деякі слова взяті з грецької мови.**

На 6-ій стор. є статейка про **Добробут** та оповідання **Праця не понижує чоловіка.**

На 7-ій стор. докінчення **Хто винен,** про те, як в Галичині визначні люде — адвокати, професори, директори, доктори протестували про плюгавлення жонатого духовенства і проти впроваджування целібату. Д-р Теофіль Кормош писав в „Ділі": **„Хто намагається відкрито, чи скрито заводити загальний примусовий целібат, той є ворогом народу".**

Ще є **Про польського святого,** про Йосафата. Наведені тут слова польського історика про те, що поляки, які кермували польським повстанням, побили заходи в Римі, щоби Йосафата оголосити святим.

На 8-ій стор. є стаття **Блуканина за правдою,** про тих, що йдуть від секти до секти шукати правди. Дальше статейка **Святкуймо розумно і тверезо,** де вичислені поради, як повинноси святкувати. Є ще вірш **Життеві поради.**

На 9-ій стор. дальше: **Як повстала Українська Православна Церква в Канаді.** Заснувався 1918 р. комітет з 30 осіб і він скликав Довірочні Збори на 18-19 липня. На збори прибуло коло 150 осіб.

На 10-ій стор. відозва в справі будови церкви в Винипеґу, та про Євангелії і Відкриття Івана Богослова.

На 11-ій стор. стаття **Висшість Української Церкви,** де говориться, що перед двома місяцями було в У. Голосі поставлене питання „Канад. Українцеви": „Коли б через якийсь склад обставин не стало в живих ані одного епископа, то чи мала би зникнути християнська Церква?" Але „Кан. Українець" замість дати відповідь, викручувався сим тим. Дальше говориться, що коли Канон про поставлювання епископів є ненарушимий, то такими є і другі Канони, але де тоді, в першій мірі, стоїть катол. Церква? Чи вона береже всі Канони? Чи не відомо, також, як і в Петербурзі, і від часів Константина Великого по цілім світі ставлено епископів на бажання пануючих. І Церква вважала їх добрими, хоч таке поставлення було протиканонічне.

Є статейка **Почитання Богородиці на Запорожу,** та дещо дрібне.

На 13-ій стор. стаття: **Український мудрець Григорій Сковорода,** де переповідаесь життя мудрця. Сковорода родився 1722, а вмер 1794 року, маючи 72 роки. Інтересне, що Сковорода прислухувався в свойому життю до голосу „свого духа", який казав йому, що робити, а чого ні. І Сковорода йшов за тим голосом.

На 14-ій стор. є **Життя Святої Великомучениці Варвари.**

На 15-ій стор. продовження **Звіту 4-го Собору.** Дальше є вістка про церковний процес в Йорктоні, де розбиралася справа правос. церкви в Фом Лейк, Саск. Позовники кацапи з свящ. Івахнюком й еп. Филиповським, програли. Є вістка, що мадярський римо-кат. священик Енош Терек, перейшов на православіе і став прав. епископом.

На 16-ій стор. є допис з Келд, Ман., Д. Романчича, про Візитацію архіеп. Теодоровича. Є лист з Дойвел, Саск. Мих. Короля до редактора, де хвалить Вістник. Подібний лист є з Гемтон, Саск., Н. Б. Крипякевича.

На тім „Православний Вістник" в 1924 році кінчиться.

ЗАКІНЧЕННЯ ЛІТНИХ КУРСІВ В КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ

В пятницю 12 серпня закінчились Літні Курси українознавства в Колеґії св. Андрея в Винипеґу.

Курси тривали шість тижнів і пройшли з великим успіхом. Зпоза міста Винипеґу на курсах було 65 студентів і студенток. Між ними було 27 осіб з Манітоби, 16 з Саскачевану, 10 з Онтарії, 7 з Алберти, 1 з Бр. Колумбії та 4 зі Злучених Держав Америки. Крім цього з самого міста Винипеґу учащало на вечірні та деякі інші лекції 40 осіб, отже всіх курсантів цього року було 105. Щодо віроісповідання, то було 100 православних, 3 греко-католики й 2 протестанти.

Поза лекції української мови, правопису, граматики, літератури, та Історії України, на курсах викладались ще такі предмети: Катехизис і релігія, Історія Української Православної Церкви, Історія українців Канади, Домашня культура й народне мистецтво, Провід в громадському життю, Драма, Церковний і народний спів, Диріґентура, Інструментальна музика, Писання писанок і вишивання, Народні танки.

Курси розпочались і закінчились Молебнем в каплиці Колеґії св. Андрея, а неділями курсанти учащали на Богослуження в місцевій церкві св. Михаїла та в каплиці Колеґії, напереміну.

В четвер ввечорі, 11-го серпня, відбулась церемонія роздачі свідоцтв курсантам, при участи більшого числа гостей і родичів курсантів. Це відбулось в бібліотеці Колеґії. Перед роздачею свідоцтв відповідні, короткі промови виголосили проф. Д. Мартиновський, директор Курсів, прот. С. В. Савчук, голова Дирекції Колеґії і Літніх Курсів, прот. Ф. Кульчинський, духовник Колеґії, і пані Е. Павлюкевич, інструкторка вишивання і писаня писанок. Між іншим чотири курсантки одержали свідоцтва учительок початкових Рідних Шкіл. Ними були: Анна Бабяк (Форт Виллям, Онт.), Настуня Бельбас (Ґлен Елмо, Ман.), Одарка Грицина (Давфин, Ман.) і Василина Райчиба (Едмонтон, Алта).

По роздачі свідоцтв відбулися оглядини українського вишиття й писанок, що дівчата-курсантки навчились робити протягом курсу. Ця виставка доказала, що дівчата навіть за дуже короткий час можуть дійсно навчитись гарно вишивати й писати писанки, якщо лише є охота та є кому вчити, бо деякі взірці на виставі були виконані дійсно по мистецьки.

Останнього дня курсів, в пятницю ввечорі, 12-го серпня, відбувся величавий концерт в театрі Плейгавз. В концертову програму входили мішаний хор під проводом п. Вол. Богоноса, відомого диріґента, струнна орхестра під орудою п. Андрія Мельничука, народні танки, вишколу п. Степана Бурачка, вокальне сольо курсантки Марусі Скоробогач з Прілейт, Саск., сольо на піяні Елени Винничук з Едмонтону, дует на піяні Константини Німчук з Едмонтону й Анґелини Засійбіди з Веґревил, Алта., деклямація „В світ за очі" Дарусі Галак з Енґусвил, Ман., інсценізація Шевченкової баляди „Причинна" та комічна сценка „Радіо". Вступне слово, в гарній українській мові, виголосила курсантка Одарка Грицина, а кінцеве слово забрав о. С. В. Савчук, який між іншим пояснив значіння й завдання Колеґії св. Андрея, подякував її членам і фундаторам за їх матеріяльну й моральну підтримку Колеґії, дав признання курсантам і їх родичам та подякував учителям і всім тим, які будь чим до Курсів причинилися.

З браку місця неможливо зупинитися над окремими точками концерту, вистане сказати, що цілий концерт, як такий, випав надзвичайно добре. Про це найкраще свідчить рецензія місцевої англійської преси, яка висловилася про нього з якнайбільшими похвалами. Приміром музичний критик „Винипеґ Трибюн", в обширній рецензії між іншим писав:

„Помимо того, що п. Богонос мав тільки три проби по пів години кожного тижня на вишкіл хору, то виконання трьох пісень (все, що хор співав) вийшло надзвичайно добре. В першій пісні („Поміж трьома дорогами") меццо тон мав апелюючу якість, а чарівні мужеські голоси проявляли гарну тональну свободу... Пісня „Ой у полі криниченька" була чарівна своею колихаючою мельодією й ніжним сопрановим тоном, що дуже добре надавався тут до характеристики пісні."

Не з меншою похвалою висловився про концерт також „Винипеґ Фрі Прес", помістивши рецензію про нього під великим заголовком і на третій стороні, отже там, де знаходять місце лише важніші події з винипеґського життя. Музичний критик „Фрі Прес" звернув специяльну увагу на десятьох молодих диріґентів, які побирали курс диріґентури та які підчас концерту управляли мішаним хором. Він однак не поминув і інших точок програми, висловлюючись про кожну з них якнайкраще. На закінчення він каже, що помимо дуже короткого часу навчання, курсанти виказали дійсно незвичайну здібність засвоювати собі знання, отже якби так мали більше часу та вправ, то моглиб стати дійсно вправними артистами. Своїми гарними пописами, кінчає цей критик, курсанти дали доказ, чому дійсно було треба, щоб цей концерт відбувся.

На закінчення слід пригадати, що крім Літніх Курсів в Винипеґу, цього літа відбулись такі самі Курси також в Торонто. Вони відбулись під омофором Колеґії св. Андрея в Винипеґу, й ними управляв п. Ярослав Балан, при допомозі місцевого Комітету, до якого входили Всеч. о. П. Самець, адв. Т. Гуменюк, адв. А. Орищак і п. Остап Ґорчинський. На Курсах в Торонто було 49 осіб, отже всіх курсантів в Винипеґу й Торонто було цього року 154.

Дотеперішні Літні Курси Колеґії св Андрея дали доказ, що вони дійсно потрібні й корисні. Треба їх отже не тільки продовжати, але також поширити в такий спосіб, щоби на них могло вчащати якнайбільше нашої молоді. Для того управа Колеґії повинна вже тепер застановитися над тим, щоби слідуючого року Курси відбулися не лише в Винипеґу й Торонто, але також, по можности, в інших, більш осередкових містах Канади.

с-к.

ЩО Є НИНІ — А ЩО БУЛО НЕДАВНО

II

Окремим наступом на гр. кат. Церкву було насильне введення до неї целібату, якого поляки давно хотіли. До нього приготовано грунт ще пофальшованням в Римі ухвал Львівського Синоду з 1891 р., поки вкінци всякими крутарствами, митарствами і насильствами не накинено його гр. кат. духовенству в Галичині.

Дальше йде насильне перетягнення гр. католиків до костела. Досить тут навести кілька про те висловів:

„Перехід гр. католиків на латинський обряд практикується тепер за Польщі масово і без ніякої церемонії. Щоби дістати посаду учительську, або державну (хочби палича при залізниці), жадають від українця: „змень метрике" (змини метрику на польську). Бідака зміняе обряд, хоч чує жаль..." (Пише в „Ниві" 1929 р. о. М. Масора).

А д-р В. Пелліх говорив в польськім соймі 7-го лютого, 1929:

„Державні і комунальні власти доказують петентам (просячим) української національности, які зголошуються за посадою, щоби вони зміняли гр. кат. обряд на римо-католицький... Намовляють до дезерції зі своєї Церкви... Але це ще не все. Органи державної поліції і староства намагаються підкопати авторитет гр. кат. священиків, агітують проти них серед населення закликаючи просто до непослуху своїм духовним."

Чи це не було переслідування гр. католиків і нищення Церкви?

Згадаймо ще побіжно польщення українських шкіл, висилання українських учителів на мазури, спроваджування мазурів на українські землі, погроми по українських селах, Береза Картуська... Все провадили католики поляки по тій лінії, щоби „за 25 літ" (як хтось з них висловився) сліду з українців і їх церкви не лишилося.

Ще приміри: В с. Дмитрові, пов. Радехів, син князя Сапіги (польського шляхтича) зігнав людей коло церкви і казав, щоби видавали зброю. Коли люде казали, що не мають, казав людей бити. Польські посіпаки дали війтови, Мельникови (60-літньому) 100 буків, а його синови і дочці по 50 буків. Молодій, що того дня повінчалася дали 25 буків... В Самборі не могли українці на Йордан святити води на ринку (на площі серед міста), бо поляки кидали до кадки (скрині на воду) здохлих котів, камінці, плювали в кадку... А подібне ділялося на кожнім кроці.

Ось так жилося гр. католикам українцям під польським католицьким пануванням! Чим не була така робота католицької Польщі большевицькою?

* * *

А як жилося під Польщею православним українцям?

Від самого початку почали поляки також православних переслідувати, — церкви замикали, собі забирали, а дальше заснували „ужендову унію" і силували до неї православних. — „Нива", ч. 2, 1926 р. пише: „В 1913 р. було 287 православних церков на Холмщині й Підляшу... Тепер (1926) з того числа остало всего 57 церков... Решту забрали поляки."

Хиба це не була большевицька робота?

Берімо такий примір:

В селі Жабчу, на Волині, 58 православних перейшло на „ужендову" унію, а православних лишилося 500. Тим 58-ом поляки передали зараз парохіяльні православні будинки. Уніяти хотіли ще забрати і церкву і були замкнули православних в церкві та держали їх там три дні. Після того поляки церкву запечатали.

За час православні завважили, що колодок і печатки на дверях церкви нема, отже зібралися до церкви і побачили, що нема золотої чаші і ще дечого. Тоді постановили сидіти в церкві, доки польський уряд не признає їм права до їхньої церкви.

Людей було до 300 осіб. Поліція хотіла усунути людей з церкви та вони замкнулися і почалося Богослуження. Це було 20 лютого, 1929. Так люде сиділи до 1-го березня в голоді і холоді. А польські власти не позволяли передавати до церкви води ні поживи. Та ще 28 лютого поліція розбила двері, щоби морозом змусити людей вийти з церкви, однакож православні не виходили. Вкінци увійшло двох уніятів і зачали православних бити, а за ними увійшла поліція.

Православні вже хорі лежали на земли, а священик, що також не міг стояти, на колінах правив Богослуження. Поліція людей забрала, церкву запечатала, а 7-ох недужих арештувала, втім і священика. Закованих в кайдани відставлено до тюрми в Луцьку.

Але такі і подібні католицькі насильства не обходили католицького дальшого світа. Він уважав польську роботу доброю, християнською, — хоч на ділі була вона большевицькою роботою. Католицький світ стояв по стороні кривдителів, а не по стороні кривджених і переслідуваних.

Подібним ладом ішла польська політика супроти православних українців рік за роком, аж вкінци поляки надумали масово українські православні церкви винищувати.

Таке масове нищення українських церков почали поляки на Холмщині. Вони дали папі 2,500,000 золотих (пів міліона долярів), а він дав свою згоду („леґалізував") на нищення православних церков і забирання українського церковного майна. Тоді поляки в 1938 за 7 тижнів знищили 110 церков, 7 каплиць, та забрали українського церковного майна вартости коло 70 міліонів золотих.

Це було страшне розбишацтво, страшний рабунок, страшний розбій. „Діло", що широко ті події описувало, підчеркувало, що українці не повинні ніколи забути папі того, що і він приклав свої руки до того страшного рабунку.

Проти такого польського насильства протестували тоді і галицькі греко-католицькі посли; протестував і Шептицький, хоч що правда, аж по всім. Однакож мовчав цілий дальший католицький світ, — мовчали Міндсентії, Берани, Тісеранти, мовчали всякі кардинали та примаси. Все мовчало, мов води в рот набравши. Що і Рим мовчав, це зрозуміле, бо ж він взяв від Польщі гроші („сребреники").

Дальші польсько-католицькі насильства спинила війна, яка і саму Польщу розторощила. І від папи забрала не 2,500,000 золотих, але мабуть коло 70 міліонів католиків. Сповнилися слова: Хто сіє вітер, буде збирати бурю.

* * *

Таке нині нагадується! Та чи треба його нагадувати?

Треба! Коли кругом чуємо жалібні наріканння католиків (не греко-католицького загалу!), що безбожні большевики нищать католицьку Церкву, то наш обовязок запитати: „А чи ви панове ще недавно не нищили Української Церкви такими самими способами, як нині большевики нищать вашу Церкву? Чи ви хоч на волосинку були кращі від большевиків?"

Дальше, — кілько разів католицька преса згадує недавну Польщу, то не забуває висловити надій, що Польща стане знов вільною і славною на тих землях, які вона мала, — отже і на українських!

Вкінци, коли нині поляки говорять про будучу Польщу, то не забувають зазначити, що до неї має конче належати Львів тай взагалі українські західні землі.

Отже польська рабівнича політика супроти Українського Народу і нині не стратила своєї сили.

Чи все те разом взяте не заставляе українців, щоби і вони пригадували те, що їх пекучо зачіпне? — щоби пригадували собі та і дальшому світови пригадували. Щоби пригадували і вложили ті пригадки в програму своєї праці...

В ПАЛЕСТИНІ ЗНАЙДЕНО ЖИДІВСЬКИЙ ТЕКСТ ПРОРОКА ІСАЇ

Европейська преса доносить про важну знахідку жидівського тексту Старого Заповіту, а саме текст писань пророка Ісаї, пояснення до книги Габаккук, апокрифічну книгу „Війна дітей світла й дітей темряви", книгу Еноха та уривки книг Ґенезис (1-ша книга Мойсея), Девтерономії (5-та кн Мойсея), Левітів (3-та кн. Мойсея), Суддів і Даниїла.

Цей ново-знайдений текст має бути на одинадцять сот літ старший, як котрий-небудь дотепер відомий текст. Текст цей знайдено зовсім припадково ще в 1947 році, але напочатку йому не приписували великої вартости. Знайшов його один пастух овець, на північно-західному побережжі Мертвого моря. Шукаючи за пропащою вівцею, він побачив печеру на порослім корчами й травою березі, й кинув туда каменем. З печери почувся дивний відгук. Пастух увійшов до печері з іншими пастухами й там знайшли вони кілька камінних скринь, вкритих звоями шкіри. Шкіра була записана невідомим письмом. Пастухи поділились знахідкою й один з них пізніше продав свою пайку купцеві, який відпродав її жидівському університетові в Єрусалимі. Другий пастух відпродав свою пайку монастиреві св Марка, який післав її до Злучених Держав Америки. А цього року французькі й палестинські вчені відшукали печеру і в ній знайшли ще більше звоїв письма. Вчені всі ті письма відчитали й тепер оголосили світові про це важне відкриття.

ДОЗВОЛЕНО ПРАВИТИ МШУ ПОПОЛУДНІ

Римо-католицький архиепископ Венкуверу, Бр. Кол., М. В. Дюк, повернувши недавно з Риму оголосив, що римські власти дали свій дозвіл, щоби на острові Бовен, який входить до його архидієцезію, ксьондз-місіонар служив мшу в четвертій годині в неділю пополудні. Це тому, бо через комунікаційні відносини та розкиданість населення не можна всіх обслужити ранішним Богослуженням.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

II

НА ПЕРШОМУ КРОЦІ

Як в початках кожної нової справи і праці бувають труднощі, бувають шукання і неясності, так мусіли вони бути і при заснованню Укр. Прав. Церкви в Канаді.

Першою на черзі справою було дістати для Церкви епископа. Отже Церковне Братство звернулося найперше до еп. Александра, що управляв російською православною місією в Америці, і **„просило його взяти Українську Греко-Православну Церкву під свій тимчасовий покров до часу, коли ця Церква зможе мати свого власного, від російської місії незалежного епископа."** (За „Прав. Вістником", 1925, зі статті: „Як повстала Укр. Прав. Церква в Канаді").

Надія на Александра була в тім, що він ще 1917 р. на зїзді своїх вірних в Винипегу заявляв, що він українець.

Еп. Александер зпочатку погоджувався; він навіть повідомив Братство, що прибуде на Собор на 14 жовтня, 1918 Коли ж проти нього зявилися напади зі сторони рос. місії, він на Собор не прибув. (Собор відложено і він відбувся 28 грудня, 1918).

В червні 1919 р. прибув до Америки митр. Платон. Вісти про нього тоді булі в Канаді, **що він є головою Української Автокефальної Церкви на Україні, на підставі рішень Всеукраїнського Церковного Собору, який відбувся з початком 1918 року.** (Це був Собор, що почався 7 січня, 1918). Розуміючи тоді, що українська церковна справа на Україні набирає сили, Церковне Братство, що клопоталося організованням нашої Церкви в Канаді, звернулося до Платона з потребою нашої Церкви. Воно післало свого представника і вироблено „Головні услівя керування Української Греко-Православної Церкви в Канаді." Ті услівя підписав еп. Александер і Платон. В тих услівях між иншим говорилося, що оба Владики:

1. Признають Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, котру організує Українське Греко-Православне Брацтво в Канаді, як Українську Греко-Православну Церкву з правом на окремі Домініяльну і Провінціональну Корпорації цеї Церкви в Канаді.

2. ...Має мати свого окремого епископа української народности...

4. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частею Української Православної Церкви на Україні, і визнає ті самі доґми і ті самі обряди, що є в Українській Православній Церкві на Україні.

5. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є в сполуці з другими православними Церквами в Америці через Головну Управу тих же як **рівнозначна церковна одиниця.**

Всіх точок було 19, та вже з наведених можна бачити, що канадійські православні українці не думали кому будь піддаватися. Їх бажанням було вязатися лише з Київом, оскільки це буде можливе, а від Александра чи Платона хотіли, як від православних, лише тимчасової помочи.

Платон й Александер мали навіть приїхати на Собор Укр. Прав. Церкви до Винипегу на 27 серпня, 1919, та мабуть зміркували, що українців не можна взяти в руки, повідомили, що не приїдуть. Собор відложено. Невдовзі по тім, бо 10 вересня, 1919, Александер оголосив свій Пастирський Лист відносно українського православного церковного руху в Канаді, де наводить Слова Платона: „Я не маю власти признати автокефалії Української Церкви".... через причини „канонічні" і „правничі". Він годиться лише на автономію, при якій має захоронитися єдність Української Церкви з Російською.

Цей лист перечеркнув писану угоду і показав, що від російських служителів Церкви не сподіватися українцям добра. Їх одиноким бажанням є — панувати над українцями.

Це були перші клопоти Української Церкви в Канаді, — **не релігійні клопоти, не в питаннях віри, не клопоти з вірними, але клопоти адміністративного, чи адміністративно-канонічного характеру. Клопоти були з тими, що повинні бути світлом для світа,** бо вони взяли ключ розуміння, оббираються другим за провідників, — однакож самі не входять і других не впускають, — як говорив Христос. І та перша невдача заставила нас ще уважнійше до дальших питань приглядатися.

Розійшовшись з Александром і Платоном, Церковне Братство звернулося до сирійського митрополита Германоса в Злучених Державах і він згодився дати тимчасову поміч нашій Церкві, яка організувалася. Його обрано епископом Укр. Греко-Прав. Церкви на Соборі в Винипегу 27 листопада, 1919, і він передав провід нашої Церкви архіеп Теодоровичеви аж 1924 року. Під проводом митр. Германоса **наша Церква уважала себе самостійною, від чужих незалежною, і такою вважав її митр. Германос.**

АРХІЕП. ТЕОДОРОВИЧ — СПРАВА КИЄВА

Коли кажемо, що 1924 р. архіеп. Теодорович став епископом Укр. Прав. Церкви в Канаді, то приходимо до питання про відношення нашої Церкви до епископату з 1921 року в Києві, з якого вийшов архіеп. Теодорович.

Роки від 1918 до 1924 були тут часом початкової будови нашої Церкви, але разом з тим, — часом великого наступу на нашу Церкву і працю всіх, хто лише мав в тім який інтерес, або охоту нас атакувати. Йшли проти нас церковні політики католицькі, йшли російські, йшли деякі протестантські. Проти нас викочувано гармати канонічні, догматичні, історичні, правничі, традиційні, не згадуючи вже про гармати з найглибшої і найширшої вулиці, а тих була сила силенна. Проти нас ставали люде з титулами, люде з науковими дипльомами, професори, доктори, каноністи...

Щоби свою слушну справу обороняти, ми мусіли також окремо розглядати історію, розглядати каноністику, і ми познаходили і зрозуміли факти і справи, про які історики й каноністи або не згадують, або згадують так мимоходом, що воно лишається без жадного сліду.

Ми дошукалися і побачили, що нераз люде, яким ходило лише про панування над другими, сівши на високих сідалищах, робили собі з церковних канонів машину для придавлювання, застрашування і баламучення слабших і несвідомих. Ті, що на науку Христа і на Заповіди Божі не оглядались, підкладали кожний крок, кожний рух українця під міру церковних канонів; стоячи нібито на сторожі святости української Церкви і чистоти віри, на сторожі спасення українців, під кличем канонізму вели українців на манівці.

Це мали ми на увазі, коли запрошали архіеп. Теодоровича, щоби став в проводі нашої Церкви.

Ми розуміли, що поставлення українського епископату в Києві 1921 р. було найбільш канонічне. Це ж був такий великий, такий потрібний, такий гідний, такий святий вчинок, **що кожний високо-свідомий і шануючий себе нарід поставив би такий вчинок між найвеличавійші вчинки в своїй історії, на науку дальшим поколінням.**

Розглянувши добре справу ми побачили, що коли щось неканонічне (недобре!) вязалося з поставленням епископату 1921 р., то воно було не на стороні українців, **але на стороні Російської Церкви.** Вона, як Христова встанова, замість сприяти визволенню Українського Народу і його Церкви з неволі, старалася дальше задержати його в рабстві. А давні христіяне викупляли невільників!

Канонізм... Але можна сказати, що Українська Церква **вже від 1686 р. не мала канонічних епископів,** і каноністи тим не журилися. Бо коли 1686 р. Москва купила Українську Церкву від патріярхів, не питаючи навіть самих українців, **то тимсамим відлучила себе від канонічної Церкви.** Бо канони забороняють святим, тай до того чужим, торгувати, і виключають з Церкви того, хто продає і хто купує.

Самі канони Росію і Російську Церкву, яка брала куплену Церкву в руки, виключали, Божа і людська справедливість виключала, але не виключали каноністи, — вона зосталася для них дальше доброю, благодатною, канонічною і в складі Вселенської Церкви...

На міру канонів і взагалі на міру справедливости ані Російська Церква, ані її епископи не були канонічними, себто гідними, добрими. Коли ж глянемо зі становища українського, то Українська Церква на Україні 1917 р., цілком не мала епископів, бо ті, які на Україні були (коло 25), **були неканонічними, — вони ж правили Церквою неправим способом купленою і поневоленою; а друге, що вони самі були для українців чужими своєю душею і ворожі своєю роботою.** Вони були представниками тих, які Український Нарід і його Церкву поневолювали. Вони в Українській Церкві були тими, що зайшли в українську огорожу не ворітьми, але через пліт.

Ставлячи собі перед очи всі ті факти, ми розуміли, що визволення Української Церкви зпід Москви й створення українського епископату в Києві 1921 р було **христіянським гідним ділом, — отже було канонічним.**

Що ж иншого мали тоді українці робити, — чи дальше лишатися в ярмі безбожників, щоби лише догодити каноністам? (Канони і каноністи не те саме!).

Ми бачили, що коли судити когось за неканонічність, то найперше Російську Церкву; а дальший докір тим дальшим Церквам, які могли бодай добрим словом піддержати українську слушну справу. А вони мовчали.

Не маючи допомоги від нікого, українці створили свій епископат стародавним христіянським способом, **щоби визволити свою Церкву з рук безбожників,** однакож не зійшли з того загального ґрунту, на якім Українська Церква від самих початків стояла.

Маючи все те на увазі Українська Православна Церква в Канаді принимала архіеп. Теодоровича. **І принимала, як Церква самостійна, від чужих незалежна.** Так розумів справу й арх. Теодорович, коли на питання: „Що буде, коли нашої Церкви не схочуть другі церкви признати?" — сказав: **„Збудуйте собі хату, а тоді просіть сусідів, щоби признали, що то ваша хата."** (Це було на Соборі 1924 року). Сказавши ясніше, Архиеп. Теодорович розумів, що коли хто міг збудувати собі хату, то він ніякого сусідського признання не потребує.

Цей висказ ми завсігди пригадували, коли хто ставив нам питання: Чи нас другі признають?. І ми думаємо, що наведенний висказ і нині не стратив своєї сили.

СЛОВО НА 13-ту НЕДІЛЮ ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Нинішне Євангеліє розказує нам притчу, яку сказав Ісус Христос про одного чоловіка, що насадив виноградник.

Справді, Бог, Сотворитель Всесвіту, як добрий господар, чудово подбав про виноградник-світ. Він все премудро сотворив, і віддав виноградник людям своїм — виноградарям, щоби вони жили, працювали, мали життьову втіху й нагороду від плодів рук своєї праці та памятали про свої обовязки до Бога.

Кожному народові визначив Великий Господар місце в свойому винограднику, і кожний нарід по свойому користується наданими йому Божими благами. Визначив Бог місце на землі для нашого українського народу. Він оселив його на чудовій землі, з багатою, розкішною природою, із здоровим повітрям і помірним сонцем. Праця на доброму українському ґрунті винагороджується сторицею. В усі пори року наша Батьківщина-Україна має свою красу, свої приходи і дає людям все потрібне для здорового життя. Під блакитним українським небом, під чарівними, життедайними проміннями сонця доліває густа пшениця, жито, овес, ячмінь, всяка пашниця та городина. Садки коло наших хат, дбайливо і любовно посаджені людьми, важкі під тягарем ріжних овочів та ягід, доповнюють красу наших міст, сіл, хуторів, і дають людям все для поживи і втіхи. Наші степи розлогі, безкраї, що таять у собі спогади за велику, століттями ведену славну боротьбу наших предків за свою волю і свою долю, всіяні кістками дітей народу нашого, промовляють до нас великими ділами наших дідів і прадідів. Високі могили в степах наших, свідки славної історії нашого народу, завсігди будуть нашими святощами. Наші річки, наші гаї, діброви, наші ліси, яри, — все те промовляє до нас милими, дорогими серцю спогадами. Там гуртувалися запорожці, там знаходили притулок втікачі від панської неволі, там збиралися панове-молодці гайдамаки, щоб обстоювати свою віру і волю, там почималися великі і малі народні повстання проти поневольників нашого народу. І старий Дніпро, і кучерява Десна, і спокійна Ворскла, і поважний Буг, і швидкий Дністер, і тихий Прут, і ревучий Черемош, і багато, багато інших наше промовляють до нас памяттю героїв, що боролися за свою рідну землю.

Такий той Виноградник, що його дав Спаситель світу для нашого народу. І нарід завсігди був вдячний Богові за таку його ласку. Своєю любовою до Церкви, непорушним додержанням віри батьків, твердим виконанням Закону Божого, життям христіянським, своєю побожністю і постійним звертанням до Бога та своїми добрими ділами доводив він це. Народ давав великі пожертви на Церкву, будував величні храми — красу наших сіл і наших міст, пишався змістовними чудовими звичаями та святами. Недаром наші діди склали пісню: „Та не буде краще, та не буде лучче, як у нас на Україні", і недаром в іншій пісні порівнюють Україну: „неначе справді рай."

Тепер ми, як грішні прародителі наші, Адам і Ева, далеко від цього нашого раю. Ми плачемо, тужимо, сумуємо за ним. На чужині наша Батьківщина здається нам ще милійшою, ще ріднійшою. Але, як Адамові і Еві, видаленим з раю, Бог дав надію на поворот до райського життя через Христа, — і ця надія завсігди підкріпляла людей і давала сили на боротьбу за життя в найтяжчі часи, — так і ми повинні ніколи не втрачати надії на повернення до свого рідного Виноградника.

Але для цього не треба робити так, як зробили виноградарі із слугами господаря і з сином його. Не вбивати треба їх, не відкидати від себе Великого Господаря — Бога, не відрікатися Його Сина — Христа Спасителя, та слуг Божих святих Його. Віддаймо належне Господу Богу: нашу віру в Нього, в Його могутнє заступництво і допомогу, нашу любов до Церкви святої, нашу вірність рідній мові і звичаям нашого народу, Богом освяченим. Роскриймо наше серце для прийняття Сина Господаря світу — Христа, приймімо Його в свої господи, в своє родинне і громадське життя, щоб на нас не отяжіли слова Христові: „Ось оставляється дім ваш пустий", — а навпаки, щоби ми, як пташенята збираються під крилами птаха, зібрались під омофором Укр Правосл. Церкви, яка обійме усіх своїх дітей теплими руками.

Нехай же Господь сподобить нас бути вірними, вдячними виноградарями в Його Винограднику і завсігди скрізь шитати Сина Божого, Господа нашого Ісуса Христа, щоби нам колись повернутись до свого чарівного Виноградника, славлячи і дякуючи Богові по віки. — Амінь.

о. Митрат Іван Данилюк.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МЕНЕ ТІШИТЬ

Коли я недавно перечитав в Вістнику, що якраз дівчина виявила, що вона рада, щоби Відділ Молоді знов відновити, то дуже мене заінтересувало і втішило. Втішило те, що між молодими українками є такі, що поважно справою інтересуються. З таких будуть гарні передові громадянки.

Мені доводилося в життю бачити, як нерозумна і лиха жінка нищила власний дім, псувала домашне співжиття, дітей виховувала на непотребів. Але бачив я і таке, де чоловік був донічого, [redacted] зате жінка так вела дім і так взірцево виховала дітей, що в цілій околиці були вони найкращими і найповажнійшими дітьми. Всі люде звертали на них увагу і хвалили їх матір.

Нам треба багато таких матерей, таких громадянок. Будуть вони, то наш нарід буде поважний і сильний.

Але щоби такі розумні українки виховалися, то треба, щоби вони змалку і замолоду інтересувалися поважними справами, щоби дивилися на життя і знаходили, що в нім добре, що зле, що розумне, що нерозумне й зле. Тілько так люде стають розумними.

В такім відділі, як Відділ Молоді, можна багато доброго обговорювати. Можуть казати молоді, що їх інтересує; можна передавати молодим багато добрих примірів з життя инших людей; можуть старші, які більше про молодь дбають, давати молоди[м] дещо з свого досвіду, з свого переживання. Досвід старших, це цінний скарб, якого за гроші готового купити не можна.

Закінчуючи повторю ще раз, що тішить мене дуже, що є між молодими українками такі поважні і думаючі. Таким скажу: Держіть себе добре в руках, ведіть себе розумною дорогою, а колись зможете других в руках держати і на добру дорогу наводити

Старший читач.

РОЗРАДА НА НЕДІЛЮ

Робочий час скінчився, настає вільний час, отже треба шукати розради. Але якої? Тут вам два приміри...

Неділя. Встав хлопець рано, зібрався, наївся і йде собі. Бачить стоїть гурток хлопців і дівчат. Прийшов до них. Що ж вони роблять? Курять, читають комічні видання, сміються, жартують. А як наговорились, то розходяться. Позичив собі хлопець в другого хлопця „комиків" і йде додому. Прийшов, зайшов до своєї кімнати і „комики" читає.

Таку розраду він знайшов. Таким більший час заповнив.

Візьмимо инший примір — добру дівчину.

Встала в неділю раненько, вмилася, прибралася чистенько і йде з родичами до церкви. В церкві щиро молиться, поважно захоплюється.

Коли скінчилося Богослуження, вона йде до Народного Дому, щоби позичити книжку, чи дві, щоби в вільній хвилі мала що читати.

Коли ж прийшла з родичами додому, то помагає матери лагодити обід, а по обіді миє начиння. Скінчивши роботу, вона йде до кімнати, як йшов той хлопець, але не читає „комиків", тілько пише лист до приятельки. Скінчивши лист, вона бере позичену добру книжку і читає.

Ті два приміри ясно показують, чим можна вільний час заповнити, — або безвартним, або вартним, гідним і користним.

А чим люде вільний час заповняють, такими вони є.

Славка Українка Негрич.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

Моркамб, Алта. — В неділю, 20 березня, українці місточка Моркамб та околиці відсвяткували 135 роковини народин нашого великого генія Тараса Шевченка концертом, який підготовив місцевий довголітний учитель п. Василь Кіндрачук. Вступне слово сказав о. Е. Мельничук, греко-католицький священик, а далі наступили виступи хору, декламації, коротке представлення „Дитяче Свято", яке відіграли місцеві й доокружні школярі, сольо, дуети, гри школярів на мандолінах. Реферат виголосив о. І. Швець, кінцеве слово сказав п. К. Войчук. Панна Леся Ільків декламувала і відспівала сольо, Ірина Мельничук декламувала, а п-во Дмитраші відспівали дует „Сонце заходит".

Підчас концерту Всеч. о. Швець піддав думку перевести колекту на поміч українським скитальцям і сам занявся збіркою, а за той час о. Мельничук розказував про життя скитальців. Колекта була загальна, без спису імен жертводавців, і принесла $16.75, з чого $4.00 призначено по половині на Український Голос і на Вістник. Решту грошей в сумі $12.75 вислано до Фонду Допомоги Українців Канади у Винипегу, на що отримано вже посвідку

Жертводавцям щира подяка, а незабутному нашому кобзареві Тарасові Шевченкові вічна память.

Петро Сагенюк.

ЗБІРКА НА ДОБРЕ ДІЛО

Теодора Поліщук і Дж. С. Барнет

Поничай, Саск. — Яких девять миль на північний схід від місточка Поничай в Саскачевані лежить побудоване громадкою в більшости українців з Волині, маленька церковця під іменем Покрова Преч. Діви Марії. Оселились тут поміж іншими кільканадцять родин ще в 1927 році, що приїхали з України шукати в Канаді кращої долі.

В тій церковці відбулося 11-го червня ц.р. Богослуження а по Богослуженню вінчання молодої пари — Дж. Стенлея Барнета з Крейк, Саск. і Теодори Антонії з Поничай, Саск. Св. Тайни супружества доверший Всеч. о. прот. І. Кусий.

По вінчанню відбувся обід і весільна забава в домі родичів молодої — п-ва Семена і Марії Поліщуків. По обіді о. І. Кусий сказав до зібраних кілька слів в справі збірки на Колегію св. Андрея у Винипегу і на пресовий фонд Українського Голосу та Вістника. Збіркою занявся п. Николай Стефанишин.

Жертвували по $10.00: п-во Семен і Марія Поліщуки, п-во Дж. Стенлей і Тео. Антонія Барнети; по $2.00: Григ. Василишок; по $1.00: Ф. Л. Барнет, М. Міллер, С. І. Аллес, Я. Сворак, С. Поліщук, Г. Пащук, О. Савчук, І. Фішер, П. Гіррас, Н. Стефанишин, М. Демкіс, Петро Сеньків Василь Дроздюк, о. І. Кусий; по 50 ц.: Николай Гусак, Н. Білінський, Д. Стефанишин, П. Бачинський, пані Лучук, Л. Барнет, Дж. С. Рой; по 25 ц.. В. Мінарчук, М. Гакович, Дж. Бегге.

Зібрано $40.25, з чого розділено: $25.00 на Колегію, $15.00 на пресовий фонд Українського Голосу, а 25 ц. на оплату почти.

Теодора Антонія є дочкою свідомих і поважних родичів п-ва Семена і Марії Поліщуків. Вони дали своїй доненці добре виховання й образовання. Вона була норсою, а відтак працювала в склепі в місточку Крейк в Саскачевані, зі своїм нареченим, з яким тепер звінчалася.

Жертводавцям щира подяка, а молодятам щасливого і довгого віку

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАРІЯ ІЛЬКІВ

(Посмертна згадка)

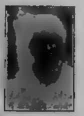

Мусідора, Алта. — В четвер 5-го травня, в Ту Гилс шпиталі, відійшла на вічний спочинок 89-літна Марія Ільків. Походила з селаНазірної, пов. Коломия, в Галичині.

З своїм, нині покійним, мужом Петром і 6-ма дітьми прибула до Канади перед 42 літами. Пізно в осени вони дісталися до Алберти і поселилися на гомстеді на схід від Мусідори. Також їх діти поселились близько на гомстедах: Василина (Мандрусяк), Єлена Дронюк, покійні Іван й Анна (Луканюк), Михайло (тепер склепар у Мусідорі) і Дмитро на батьківщині (жінка Анна) і тут жили родичі.

Покійна була вдовою понад 21 рік. Вона дітей не тільки виголубала, але і добре виховала, бо нині вони діяльні члени нашої церковної справи і других справ. Сама вона була щирою членкою Укр. Прав. Церкви Успення Богородиці в Мусідорі, до будови якої багатьома неголками причинилась.

Нікому покійна не докучала в старости, бо ще перед тижнем брала участь в похороні старенької сусідки й односельчанки Василини Колісникової.

Але в житті мала багато журби, — помер муж Петро, померли син Іван і дочка Анна, поминувши звичайні клопоти.

В пятницю вечером перед похороном о. Швець відслужив Панахиду вдома, де зібралося було досить людей.

Похорон був в суботу 7-го травня, з Службою Божою. Було багато учасників, велика родина Ількових і Мандрусяків, що споріднені, та багато громадян. Згадати, що Покійна зоставила 43 внуки і 48 правнуків.

Після слів Євангелії: „Котрі добро робили, увійдуть в воскресення життя, а котрі злочинили, в воскресення суду", було виголошена промова.

Дуже поважна була хвиля, коли шість внуків — Василь, Іван, Михайло і Дмитро, сини найстаршого сина Покійної, майже 70-літного Андрія, та Михайло і Стефан, сини покійного Івана, несли домовину своєї бабки аж до гробу.

По похороні був обід, в часі якого переведено збірку на Невянучий Вінець Покійній, що принесла $38.80. Розділено їх так: на Укр. Голос і Вістник $20.80 по рівній части, а $18.00 на Колегію і Дівочий Інститут при Колегії.

Жертвували слідуючі: Дмитро П. Ільків (син) — $4.00, по $1.00: о. Іван Швець, Андрій Колісник, Михайло П. Ільків (син), Григорій Мотовило, Йосиф Лащовський, Андрій Ільків (син), Михайло А. П. Ільків, Василь А. Ільків, Михайло І. Ільків, Николай Дроник, Іван А Ільків, Николай Стецький, Іван Дроник, Андрій Лизанюк, Іван А В Ільків, Іван Лащовський, Митро Лащовський, Іван Григорак, пані Катерина Лащовська, Михайло Гринів, пані Марія Лащовська, Ілько Бабич, Василь Ф. Ільків, Іван Російчук, Дмитро А. Ільків, Федор Мотовило, Митро Дроник, Кіндрат ...іт 85 ц.; по 50 ц.: Володимир Колісник, пані Гафія Гуменюк, Іван Лакомський, Михайло А. П. Ільків, Николай Купченко, Василь І. Ільків, Николай А. Ільків, Іван Мандрусяк; по 35 ц.: пані Марія Костюк, Юстина Лизанчук; по 25 ц.: Лесь Ільків, Василина Ф. Ільків, Марія Ілюк, Михайло (старший) Павличук, Николай Лащовський, Василь Дроник, Параска М. Ільків, Митро Мандрусяк, Михайло Мандрусяк. Разом $18.80

Жертводавцям щире признання, а покійній вічний спокій

о. І. Ш.

НА СПОМИН АННИ БАНАСЮК

Квітня 15-го, 1949, відійшла в вічність Анна, з Лесаків, жена Василя Банасюка, з Шортдейл, Ман.

Щоби память супружого спокійного життя з покійною увіковічнити, п. Банасюк жертвував 10 долярів на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея, і цим кладе невянучий вінець на могилу його доброї Дружини. — Нехай буде Їй Вічная Память!

о. Т. А. Г.

Великодна Збірка

(Через брак місця, жертви нижче $1.00 поіменно не оголошується).

ЗБІРКА о. Г. ВАСИЛІВА

Велингтон, Алта. По $1.00: Федор Магера, Николай Мокрицький, С. Д. Самоїл, Николай Бабюк, Непідписаний, Г. Г. Федорак, Л. Бабюк, С. Бабюк, К. Скакун з Едмонтону, Митро Греневич, Г. Магеля, Т. Томашевський, з Едмонтону, Іван Івасюк, Л. Новадковський, Николай Бойчук, Николай Боданецький (Сучава), Гео. Н. Шандро, Григорій Гуцуляк з Едмонтону. Дрібна збірка $3.25.

Коган, Алта. По $1.00: Партенія Мельник, Іван Рахмиструк, Ник. І. Середняк, П. Середняк, І. Демчук, Василь Басарабович, В. Радомський, Іван Коркейчук, Олекса Сорокан, Михайло Середяк, Параска Кравчук, Гео. Керейчук, Василь Палагнюк, Василина Керейчук, Іван Бідняк, Марія Кравчук. Дрібна збірка $1 75.

Борівці, Алта. (Церковна Громада). По $1.00 Николай Мокрицький, Г. Ковальчук, І. С. Жуківський, А. Душинський, Василь Федорак, Василь Шевчук, Стефан Шевчук, М. С. Жуківський, Николай Радиш, Д. М. Гордей, Гео. Купіна, Н. С. Сава, Н. Стефанюк, Настазія Гордей, І. Федорук. Дрібна збірка 75 ц.

Пено, Алта. По $1.00. Т. Михальчук, Гео. Зінник, Анна Зінник, М. Райчиба, Ст. Майкель, Григорій Тимчак, Іван Г. Тимчак, Николай Михальчук, Михайло Мацюк, Семен Мацюк, М. Онищук. Дрібна збірка $1.65.

Лужани, Алта. По $1.00 Гео. Мельничук, Дионізій Гуменний, Танаско Сідор, Дмитро Орлецький (Кейленд), Іван Федірчук (Кейленд). Дрібна збірка$ 4 40.

Іспас, Алта. По $1.00 Григорій Нахамко Іван Гордей, Кость Стринадка, Стефан Дубець Дрібна збірка $2.25

Бринлей. Дрібна збірка 25 ц.

ЗБІРКА о. Л. В. ДЯЧИНИ

Принс Алберт, Саск. По $5.00: Федор Галета (Генріборд, Саск.), І. Денисюк (Генріборд, Саск.); по $1.00 М. Зюбрак, д-р М. Ф. Савіцький, М. Гуменюк, Стефан Луцюк, В. Романович, О. Бендас, Федор Голуб, Іван Ружніцький, Т. Б., В. Олесько, Іван Паскарук, Кирило Новосад, пані Голяк, пані А. Бартко, Н. Литвинець, Н. Монтика, Й. Гучковський, Петро Сарабін, В. Молдован, Павло Жарий, Гео. Клименко, Н. Паскарук, Н. Н. Дрібна збірка $6.40.

Гоні Мун, Саск. По $1.00: Г. Богач, Г Палідвор, А. Діцура, Іван Павлишин, І. Слобода, М. Гриненко, П. Слобода, Д. Луцюк, Василь Палідвор, І. Дависькиба, Василь Якубчак, Никола Чамбул, В. Давискиба, Василь Чамбул, М. Крижох, Андрей Шемчук, Василь Клуб, В. Крилур. Дрібна збірка $7.60.

Сенбори, Саск. По $1.00: Іван Лабюк, Гео. Джиман, Гео. Вловий.. (Келгарі, Алта), Н. Джиман, Дан. Панчук, Гео. Косован, Филип Олекан, Іван Лабюк, пані Марія Косован, Дора Джиман. Дрібна збірка $1.85.

Вірдейл, Саск. По $1.00: Н. Крайник, Михайло Царук, Василь Запарнюк, В. Стасій, В. Костинюк, пані А. Присяжна, Дохія Запарнюк. Дрібна збірка $1.00.

Шипмен, Саск. По $1.00: М. В Гуцуляк, В. Боднарчук, Іван Король, С. Кучірка, В. Копач, Теодор Боднарчук, Антон Гуцуляк, М. Кучірка, Василь Давидюк. Дрібна збірка 05 ц.

ЗБІРКА о. Є. ГРИЦИНИ

Давфин, Ман — $25.62; Давфин (Косів), Ман — $15.28; Венлав Ман. — $14.68; Рофтон, Ман. — $11.20; Велий Ривер, Ман. — $5.35

Виндзор, Онт. — $25.00, **Монтреал, Кве.** - $50.00, **Ошава,** церква св. Івана — $70.00.

ЗБІРКА о. Ю. ТУРЖАНСЬКОГО

Пайн Ривер — $25.86, Етелберт — $25.33, Богдан — $21.10, Гарденд — $18.03.

ЗБІРКА о. Т. М. КИСІЛЮКА

Гемилтон, Онт. По $10.00: А. Пасічняк; по $5.00: А. Цьотка; по $2.00: Розалія Окраїнець, О. Дацкалюк, В. Вахняк, А. Бокла, Ф. Диня, М. Віра, І. Цибак; по $1.00: Юстина Савчук, пані Короленчук, С. Олесюк, п. Ковар, Пія Свистун, Оксана Фестряга, Ольга Свистун, Ф. Кукуруза, Т. Кушнір, Г. Кучма, Б. Радиш, П. Радчук, П. Остапович, І. Саврук, І. Олеськів, Анна Бабіюн (Бабійон), М. Мурлак, А. В. Бейлей, Н. Романів, Д. Бричка, пані П. Шорт, пані Нечай, І. Данилюк, п. Кучма, П. Попіль, П. Фарбатюк, В. Ходак, Ю. Бараpук, д-р П. Смильський, А. Е. Видерс, І. Новаковський, Р. Харчик, В. Малек, І. Г. Лоргая, К. Мишневський, Йосифа Сойка, І. Острійський, П. Холодовський, М. Січовий, пані Волковська, І. Гордієнко, Анна Калинюк, Т. Олексюк, В. Віра, М. Корнелюк, В. Дах, А. Соган, О. Дацкалюк, І. Цибак, Й. Барац, М. Федорів. Дрібними $10.31.

Брентфорд, Онт. По $2.00: М. Іванець; по $1.00: П. Базюк, Ольга Дегтяренко, Д. Яремій, Г. Осьмак. Дрібними $1.00.

[illegible] Онт По $2.00 М. Кізь І [illegible] по $1.00: Т Новосад. Д Харна

Престон, Онт. По $1.00 В. Кашуба О Ніга

ЗБІРКА о. М. ФИКА

Редвей, По $1.00: Ф. Юрків, Л. [illegible], П Литвин, Н. Безбородка, П. Гарапнюк, С. Капаць, В. Кульматицький, А. Квашук, Д. Веньгер, С. Бойко, Н. Дорош, В. Литвак, П. Онищук, Н. Чорний, І. Олійник, О. Торончук, І. Литвин, М. Капаць, П. Квашук, Марія Камінська, Степан І [illegible] Самиця, Я. Бойко, А. Кре[illegible] С. Квашук, В. Кругляк, О. [illegible] Дрібними $4.45.

Егремонт. По $1.00: С. Бігорай, [illegible] Радомський, В. Короташ, Я. Світик, І. Приймич, М. Мандзюк, В. [illegible], П Павлюк, С Радомський, Ч Хіжан, Г Беліда, Г. Бугай, Д [illegible], І. Василинка. Дрібна збірка $1.25.

Редвотер. По $2.00. М. Пікота; по $1.00 А. Домрий, М. Попіль, В. Шумський, С. Хаба, В. Школьний, А Павлечко, І. Садлик, І. Кірікн, В. Лесиний, М. Салижин, К. Іванців, В. Павлечко, І. Васняк, І. Крайчий, П. Садовник, В. Савка, І. Вітоник, Н Крайчий, Кат. Ярмола. Дрібна збірка $2.25.

Васетна. По $1.00: Н. Деговь, О. Тенесюк, Д. Коптій, Н. Захарко, І. Чорний, Г. Вірун, І. Зінник, А. Швець, Ю. Рипка, А. Вонечко, Д. Котиляк, В. Зінник, І. Велешук, А. Мальовська, П Мулак, Г. Петрик, А. Деговь, П. Зінник, М. Зонь, Н. Н. Дрібна збірка $2.60.

Торгилд. По $1.00: В. Пограничний, А. Колодинський, А. Микитий, П Колівонга, І Микитий, П Довгань Г Іванків, В. Верхалюк, П. Микитий, Л Садляк, Н. Микитий, М Русенко, П Плацак, К. Радомський Л Касовський, П Бавел, С. Беліда, А Остафійчук, М. Волянська, А Яців, В. Беліда, А. Теленко, Н Н Дрібна збірка $3.25.

ЗБІРКА о. М. ПАХОЛКОВА

Садбурі. По $5.00: Церковний Комітет; по $1.00: Запарнюк, Мартин, Горемаяк, І. Непрон, Деркач, Шумейко, Семенчук, Евстафієвич, Щербій, Король, Ковальський, Ю. Курик, Гайворон, Грицків, Дворник, Конічковський, Євчук. Дрібна збірка $1.50.

ЗБІРКА о. М. БОДНАРЧУКА

Інсінгер, Саск. По $1.00: І. Н. Скегар, М. Федусак, Н. Скегар, Н. Копчак, Вас. Дверинчук, М. Куций, А. Рудак, Ів. С. Половик, М. Пелехатий, С. Гнатюк, Гео. Копман, Тео. Будзінський, С. Гуцуляк, Тео. Дмитрійчук, М. Іванович, В. Н. Русинк, Прокоп М. Черновський, Ів. Кирилюк, Ів. Раняк, Марія Козак. Дрібна збірка $8.20.

Дробот. По $1.00: Прокоп Загарія. Дрібна збірка 50 ц.

Тідор, Саск. По $1.00: Гео. Губка. Дрібна збірка $1.10.

Паркервю, Саск. По $1.00: Ю. Романюк, С. Воловідник. Дрібна збірка 75. ц.

Шіго, Саск. По $1.00: І. В. Остапович, Агафія Королюк, Гафія Пікуш, Т. Н Кирилюк, І. Коропатницький. Дрібна збірка $4.75.

Тафнел, Саск. По $1.00: Тео. Кравчук. Дрібна збірка $3.45.

ЗБІРКА о. С. СИМЧИЧА

Ванкувер. По $2.00: С. Німець, М. Гомола, п-во П. Гарасимчуки, В. Новосад, по $1.00 пані П. Равок, М. Сташин, М. І Лазарович, І. Горудко В Стефюк, Т Стечишин, І. Топилка С Чаггей, Г Аврам, В. Пелех, Н Лака, П Ясенчук, Н. Сліворський П. Запісоцький, З. Томченко, Г Закус, Ю Бойчук, З. Бойчук, Ф. Сірий, О. Гамулка, В. Буряник, М. Павлюк, О. Ільченко, В. Новак, П. Шнайковський, Т. Гувик. Дрібними $2.50.

ЗБІРКА о. І. МАРБИ

Флин Флон. По $1.00: Топоровський, В. Галитовський, Л. Киба, В. Перепелюк, А. Хахура, М. і Анна Хахура, К. Сірий, С. Герега, Г. Ткачук, Ф. Киба. Дрібними $6.55.

Арран-Кобвар. По $2.00: Т. Свинчик; по $1.00: Р. Грицай, В. Нистирук, Г. Кослловський, В. Савчук, С. Жабінський, І. Нисторук, І. Яремко, В Андрійців, П. Сас, Р Грицай, К Страдчук, І Гробарчук, І. Мазниченко Дрібна збірка $1.85.

Арран, Саск. По $1.00 А. І. Боднарчук, П. Савчук, В. С. Чорнейко, Ст. Тимрик, Ф. Пасека, Д. Палишнюк, Й. Пасека, А. Леско, Н. Возьний, І. Іванчук, А. Мерійчук, К. Лабюк, П. Киба, пані М. Гаврилюк, Д. Ткач, М. Гриньків. Дрібна збірка 65 ц.

Ернуд. По $1.00: В. Демків, П. Ткач, Ю. Ніконець І. Демків, Н. Дух. Дрібна збірка $1.00.

Ренвер. По $1.00: Гелена Колісник. Дрібна збірка $7.15.

Прері Ривер, Саск. Збірка в церкві $3.00.

Денбурі, Саск. Збірка в церкві [illegible]

Гаес, Саск. К. Марковська $1.00. Дрібна збірка $6.30.

ЗБІРКА о. П. МЕЛЬНИЧУКА

Едмонтон, Алта. По $10.00 Іван Лутул; по $5.00 д-р І. Верхомин, д-р Н Голубіцький, Г Слівець, д-р Т. Мельник, по $2.00 Л. Галянка, В. Гаврилюк, І Данилович, О. Кос; по $1.00: І. Рудик, Н. Юсипчук, В. Іванців, В. Пуцентело, О. Данилюк, Василина Бойко, П. Васкишин, І. Воньтовий, П. Будник, Ф. Говда, Н. Д. Демко, І. Ковальчук, панна Качмарик, І Кривко, Д. Лакуста, С. Леськів, А. Любки, Н. Маланчук, В. Мельничук, С. Невчас, Стефанія Обуховська, В. Павлюк, С. Романюк, Марія Соловей, Л. Яремчук. Загальна збірка $106.53.

ЗБІРКА о. І. ДАНИЛЮКА

Летбридж, Алта. Загальна збірка $12.10.

Калгарі, Алта. По 10.00: Н. Кушнай; по $5.00: Іван Андріїшин, Д. Боярчук, Г. Ганин; по $2.00: П. Р. Цимбалістий, А. Комарніцкий, Дм. Кобильник, А. Костів; по $1.00: пані Агара, Олена Рошко, І. Патрищук, Г. Комарніцкий, П. Курчаба, Ю. Бойко, І. П. Світик, Г. Мартинюк, пані П. Мельничук, Д. Соломон, І. Сеньків, П. Киндрат, П. Стодола, Н. М. Смельська, Маруся Малвінська, А Онищук, Василь Грицюк, М. Польовий, І Сінько, Семен Андрусяк, Ф Король, І. Маларчук, С. Данилович, І Саварин, П. Мелнечук, М. Каренда, П. Білиний, Д. Корлад, А. Козак, Анна Ткачук, А. М. Казалук, Е. Кавюк, п. і пані Г. Бзовий, Н. Весовський, пані Г. Малийний, Варвара Комар, Н. Трифан, пані М. Сліпченко, пані Л. Ганін, І. Григорів, А. Хим, Л. Валичка, П. Кучаба, М. Калук, А. Данилович, пані Стодола. Нечиткі імена і дрібна збірка $28.15.

Тріен, Алта. Церковна громада $6.00.

ПІД-ВИНИПЕҐСЬКИЙ ОКРУГ

(Парох о. Д. Фотій)

ЗБІРКА о. Ф. КУЛЬЧИНСЬКОГО

Дуфрост, Ман. По $1.00 І. Бализа, пані Бугера, М. Манчуленко, П. Ткачук, В. Волошин, І. Бугера, п. Лишшик, Н. Дербовка, В. Савчук, М. Синиця, Н. Вала з Ст. Дикія, І. Баскевич, Д. Компаль. Дрібна збірка $3.30.

Семфорд, Ман. По $2.00: І. Корба; по $1.00: С. Савчук, А. Созанський, Н. Зев, Н. Загайко, Катерина Келик, Г. М. Вандер, А. Савчук, І. Юркевіч, п-во Шастки. Дрібними 50 ц.

ЗБІРКА о. Т. ЯКОВКЕВИЧА

Роза, Ман. По $1.00: Марія Калакайло, Н. Курик, П. Чубей, Т. Чубей, Н Чубей, І Барак з Карлорі, М. Чубей А Чубей з Карлорі. Дрібна збірка $1.35.

Брендон, Ман. По $5.00. П. Семенюк, по $2.00 І Скорий; по $1.00: Д. Шапка, К Шевчук, Г Будзінський, В. Бобик, І Нагулак, П. Бучок з Джастис, В Ганула, І. Гузима, пані Мибильська, М Данькевич, С Даланчук, А Халанчук, М Павлишин з Брадкел, Ман., Ліна Галис, Г. Місько, С. Войцюк, Е. Колесніченко, М. Дмитрук, С. Дичка, А. Прида. Дрібна збірка $2.00.

ЗБІРКА о. Д. ФОТІЯ

Портедж ла Прері, Ман. По $3.00: Жіноче Товариство О. Кобилянської; по $2.00: Анна Мекійчук; по $1.00: А. Цуркан, П. Касіян, І. А. Цуркан, М. Пап, І. Кушнирик, Ю. Тарновецький. Дрібна збірка 50 ц.

Ледвин, Ман. По $1.00 Н. Романюк, П Онисько, Г Божик, А. Зінковський, Євгенія Голик, П. Легин.

Лібав. По $1.00 В. Козак, В. Олесько, В. Бедюк, С. Маркович, Гафія Галькевич.

Тиндал. По $1.00 Н. Чирко. А Гнатюк, М. Мізик, С. Причул.

Селкерк. По $1.00: Р. Німчук, П. Німчук, П. Турко, Софія Вацко, Й. Назаревич, П. Мах.

Пальмр Парк. По $2.00: І. Марко, С. Мисличук; по $1.00 Катерина Марко, П Марко.

Фишер Бранч. По $2.00: Н. Торський; по $1.00. М. Гривінський, пані М. Гривінська, А. Антощук.

Пайнр Філд. По $1.00: пані В. Леочко, М. Колтуцький, М. Жук, Соф. Леочко, Ліна Леочко, Марія Уруский, Д. Казка, Б. Лапка, П. Стасюк, І. Стасюк, Ганя Лещишин.

Стед. По $1.00 М. Дарак, С. Залюк, Д. Йосик, пані А. Романчук, М. Кульбаба, І. Кульбаба з Брокегед, Л. Кульбаба з Сентил.

Лейдісуд. По $1.00. Будовський, В. Лисогір.

Винипег, панна Мазур — $1.00.

Без адрес. По $1.00: Іван Гочак, Н. Жовкевіч, пані Кучма, Р. Скрабик, Лищишин, С. Сагаський, Лепка.

ЗБІРКА о. В. АПОНЮКА

Ітонія. По $5.00: В. Гуменний, И. Ганевич, по $2.00: М. Бойчук; по $1.00: Г. Гуменний, М. Ганевич, пані Г. Бобчук, С. Гуменний, Д. Пін, П. Конашевич, Н. Боечук, М. Гуменний, Марія Тимчак, М. Кучор, І. Дутка, І. Гарасимчук, І. Іванишин, Г. Фіник, п. і пані М. Фийчук, В. Фіник, В. Бойдак, М. Озрей, М. Стасюк, О. Ганевич.

Борден, Саск. По $1.00: Домка Свистак, П. І. Білик, Ю. Білик, І. Білик, Р. Шіпавіч, Ф. Білик, В. Білик, О. Лазарко, Марія Гриневич, Ел. Білик, М. Лазарко, С. Литун, Д. Барабан. Дрібними 25 ц.

Гефорд. По $2.00: Я. Федейко з Кат. Найф, по $1.00: Д. Бойчук, І. Семко, Ф Тетчир, Г. Бортко, Н. Гавриаюк, М. В. Калин, М. Калин з Марсилин, І. Песклинець, Ф. Андрущак, В. Лозовчук, Н. Гнидий, В. Ткачук, Д. Боничук, П. Лазарович, А. Бачинський з Кітлий, Саск., М. Цух, В. Пологіцці, М. Лазарович, А. Кашоба, М. В. Симчич, Г. Щербан, М. Гунчак, Параска Кіндрачук, Ола Калин з Редфілд, Д. Симчич, В. Ткачук, М. Гурчак, Ф. Калин, М. Костюк, П. Ласко, В. Н. Лазарович, В. Гарбуз, І. Габриш, А. Вітоник, О. Котелко, М. А. Гавриш, А. Дрозд з Радісон, Н. Щербань, М. Барабан, І. Гавриш, Н. Гулвак, І. Карнюк, В. Одинчук, Д. Семко, Д. Цалинюк. Дрібна збірка $5.55.

Кендо, Саск. По $2.00 Церковна Громада; по $1.00 Ю Кравченко, І Надольник, Н Дейкна, І. Бабенко, Марія Костюк, М. Нагорний, М. Іваницький, В. Ярошек, Ф. Майбук, С. Майбук, пані Ф. Майбук, Н. Демашовець, Н. Левченко, П. Кравченко, нечиткий. Дрібними $3.20.

Норт Бетлфорд. По $1.00: І. Маларчук, В. Немко, Ф. Пілвербеский, М. Ригорчук, І. Новосад, М. Вертенський, С. Кіндрачук, Анна Скопик, Г. Срийко, І. Михайлюк, П. Творинський, І. Свистун, П. Довганюк, Л. Ступар, С. В. Друль, О. Лирик, П. Сич, В. Солацкий, В. Пензей. Дрібними $2.50.

Прілейт, Саск. По $1.00: Н. Доца, А. Палинчук, І. Палинчук, І. Гарнецький, Марія Палинчук, Ф. Скоробогач, Марія Салик, І. Фіник, пані А. Фіник. Дрібними $1.45.

БОЛЬШЕВИКИ ГРОЗЯТЬ СКИТАЛЬЦЯМ

Совітський представник в Економічній і Соціяльній Раді Обєднаних Націй заявив на останньому засіданню, що совітський уряд ніколи не признає втрати громадянства тих осіб, які були вже совітськими громадянами.

Свою заяву він зложив підчас дебат над справою бездержавних втікачів і переміщених осіб. Делегат заявив, що особи, які були совітськими громадянами, залишуться зав-

жди ними на підставі совітського закона.

Це малоб відноситися до тих соток тисяч осіб української та балтійських національностей, яким пощастило вихопитись з кровавих лабет московсько-большевицьких горлорізів.

ЗМІНИ СВЯЩЕНИКІВ

Звертається увагу всім заінтересованим, що цьогорічні зміни й нові призначення священиків входять в силу з днем 1-го вересня 1949 р. Порядок Богослужень оголошений в цім числі, є поданий згідно з такими змінами й призначеннями.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Аникова.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. Кридор.
11. Неділя. — Виткін.
18. Неділя. — Прілейт.
21. Середа. Різдво Пр. Діви Марії. — Ітонія.
25. Неділя. — Гефорд.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хреста. — Редфілд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іванова.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Боян.
11. Неділя. — Шипиниці.
18. Неділя. — Кийленд.
21. Середа. Різд. Богор. — Гемлин.
21. Середа. Різд. Богор. — Боян (о. Василів).
21. Середа. Різд. Богор. — Шипиниці (о. Данилюк).
25. Неділя — Брензлей.
27. Вівторок. — Іспас.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Боян.
9. Неділя Шипиниці.
14. Пятниця. Покрова. — Пело.
16. Неділя. — Кийленд.
23. Неділя. — Гемлин.
30. Неділя. — Брензлей.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Боян.
8. Вівторок. Дмитрія. — Шипиниці.
13. Неділя. — Кийленд.
20. Неділя. — Гемлин.
21. Понеділок. Михаїла. — Бриязлей.
27. Неділя. — Іспас.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Боян.
11. Неділя. — Шипиниці.
18. Неділя. — Кийленд.
19. Понеділок. Миколи. — Гемлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Іспас.
25. Неділя. — Пело.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицюка.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Сифтон.
11. Неділя. Усікновення. — Давфин.
18. Неділя. — Ешвил.
21. Середа. Різд. Богор. — Рорктон.
25. Неділя. — Венлав.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — Дрифтинг Ривер.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Давфин.
9. Неділя. — Косів.
10. Понеділок. День Подяки. — Давфин.
11. Вівторок. День Подяки. — Рорктон.
13. Четвер День Подяки. — Венлав.
14. Пятниця. Покров. — Велий Ривер.
15. Субота. День Подяки. — Косів.
16. Неділя. — Ешвил.
17. Понеділок. День Подяки. — Сифтон.
18. Вівторок. День Подяки. — Дрифтинг Ривер.
20. Четвер. День Подяки. — Велий Ривер.
22. Субота. День Подяки. — Ешвил.
23. Неділя. — Давфин.
30. Неділя — Сифтон.

Адреса: Бокс 776 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василева.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Вилингдон.
11. Неділя. — Андрю.
18. Неділя. — Лужани.
21. Середа. Різдво Пресв. Д. Марії — Гемлин (Храм).
25. Неділя. — Новий Прут.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — [illegible]

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Вилингдон.
9. Неділя. — Андрю.
14. Пятниця. Св. Покрова — Борівці (Храм).
16. Неділя. — Каганн.
23. Неділя. — Лужани.
30. Неділя. — Завале.

ЛИСТОПАД:
[illegible] Неділя. — Вилингдон.
8. Вівторок. Св. Дмитрія вмуч. — Лужани (Храм).
13. Неділя. — Андрю.
20. Неділя. — Каганн.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Завале (Храм).
27. Неділя. — Новий Прут.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

[illegible]
4. Неділя. — Коло Куцих.
11. Неділя. Усік. Чес. Гл. — Коло Ріки, Тідор.
18. Неділя. — Коло Пасічників, Шіго.
21. Середа. Різд. Богор. — Ісінгер (Храм), полуд.
25. Неділя. — Вест Бурк.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Шіго, полуд.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. — Ист Селкірк.
18. Неділя. — Ст. Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Септон.
25. Неділя. — Паплярфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Сендгил.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипеґ. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Мічим (Храм).
11. Неділя. — Сматс.
18. Неділя. — Тернопіль.
21. Середа. Різд. П.Д.М. — Кадворт
25. Неділя. — Едов Крік.
27. Вівторок. Воздв. Чесного Хреста. — Вакав.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туринського

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Драй Ривер.
11. Неділя. — Етелберт.
18. Неділя. — Ґарленд.
21. Середа. Різд. Пр. Богород. — Пайн Ривер.
25. Неділя. — Ревер (Храм).
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Пайн Ривер (Храм).

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болдирчука.

[illegible]
11. Неділя. Усік. Чес. Гл. — Кемсак.
11. Неділя. Вечірня, 7 год. вечір. — Канора.
18. Неділя. — Рама.
18. Неділя. Вечірня 7 год вечір. — Бюкенан.
21. Середа. Різд. Богор. — Вимер.
25. Неділя. — Клейр.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хр. — Канора.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Ендевор.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

[illegible]
4. Неділя. — Ріджайна.
11. Неділя. — Вишарт.
18. Неділя. — Ґудів.
21. Середа. Різдво Богородиці. — [illegible]
25. Неділя. — Айтуна.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хреста. — Фенвуд.

[illegible]
2. Неділя. [illegible]
9. Неділя. — Вишарт.
14. Пятниця. Покров Пресв. Богор. — Айтуна.
16. Неділя. — Ґудів.
23. Неділя. — Фенвуд.
30. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гошового.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Сондавн.
11. Неділя. — Вайта.
18. Неділя. — Толстой.
21. Середа. Різдво Пресв. Богор. — Сеньків (Храм).
25. Неділя. — Сі[illegible]
27. Вівторок. Чесного Хреста. — Ирбанка.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

[illegible]
11. Неділя. — Сенді Лейк.
18. Неділя. — Овкборн.
21. Середа. Різдво Пр. Богор. — Виста.
25. Неділя. — Січ
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хр. — Енгусвил.

[illegible]
2. Неділя. — Менві.
9. Неділя. — Росборн.
14. Пятниця. Св. Покрова. — Сенді Лейк.
16. Неділя. — Глен Елмо.
23. Неділя. — Овкборн.
30. Неділя. — Енгусвил.

Адреса: Овкборн. Тел. 133-21, Шол Лейк Ексч

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіна.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Ґровлинд над річкою.
11. Неділя. — Ватсон.
18. Неділя. — Кадет.
21. Середа. Різд. Богор. — Ґровлинд північна
25. Неділя. — Годсон Бей.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Брукебі.

По кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бакс 47 — Ґровлинд, [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фінк.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Федора.
11. Неділя. — Редвий.
18. Неділя. — Торгилд.
21. Середа. Різд. Богор. — Еґремонт.
25. Неділя. — Редвотер.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Весетна.

Адреса: Скр. 62. — Редвей, [illegible] Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

[illegible]
4. Неділя. — Роблин (місто).
11. Неділя. — Ґрендвю.
18. Неділя. — Шелвелей.
21. Середа. Різдво Богородиці. — Петлюра.
25. Неділя. — Шортдейл.
27. Вівторок. Воздвиження Чесн. Хреста. — Леннард.

ЖОВТЕНЬ.
2. Неділя. — Роблін-Зелена.
9. Неділя. — Ґрендвю.
16. Неділя — Шелвелей.
23. Неділя. — Петлюра.
30. Неділя. Леннард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, [illegible] Телефон 54 р. 2.

Календар Українських Свят

[illegible]

1	Ч	19	Муч. Андрея Стратилата
2	П	20	Прор. Самуїла, мч. Севіра
3	С	21	Преп. Авраміа, ап. Тадея
4	Н	22	Нед. 12. Муч. Агатоника
5	П	23	Свщмч. Іринея еп. Лион.
6	В	24	Пер. мощ. Петра митр. К.
7	С	25	Ап. Тита з 70, Ісп. Вариса
8	Ч	26	Муч. Андріяна і Наталії
9	П	27	Преп. Пімена пост. печер.
10	С	28	†Зн. мощів Йова Почаїв.
11	Н	29	Нед. 13. Усікн. Гол. Ів. Хр.
12	П	30	Александра патр. Царгор.
13	В	31	†Пол. Пояса Богородиці
14	С	1	Симеона стовпника
15	Ч	2	Муч. Мамантa, Івана пост.
16	П	3	Свщмч. Антима еп. Нік.
17	С	4	Муч. Вавила еп. Антіох.
18	Н	5	Нед. 14. Прор. Захарії
19	П	6	Чудо Архистр. Михаїла
20	В	7	Муч. Макарія Канівського
21	С	8	Різдво Пресв. Богородиці
22	Ч	9	Богоот. Якима й Анни
23	П	10	Муч. Минодори, еп. Лукія
24	С	11	Преп. Теодори Александр.
25	Н	12	Нед. 15. Свщмч. Автонома
26	П	13	Корнилія сотника
27	В	14	Воздвиження Чест. Хреста
28	С	15	Влмуч. Никити, мч. Порф.
29	Ч	16	Кипріяна митр., Состена
30	П	17	Муч. Віри, Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Шіго, місто.
11. Неділя. — Ісінгер, місто.
18. Неділя. Коло Жучкалів, Шіго
21. Середа Різд. Богор. — Едмор.
25. Неділя. — Тафиел.
27. Вівторок. Чсен. Хреста. — Коло Льори.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Стінен.
11. Неділя. Чесн. Главн. — Арран.
18. Неділя. — Гаес.
21. Середа. Різдво Богор. — Сван Плейн.
25. Неділя. — Дорбен.
27. Вівторок Чесн. Хреста — Арран-Кобзар.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Норквей.
9. Неділя. — Арран.
14. Пятниця. Покрова. — Гвайт Бін
16. Неділя. — Глен Елдер.
23. Неділя. — Майбридж.
30. Неділя. — Сван Плейн.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки.

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.

ВЕРЕСЕНЬ:
4. Неділя. — Принс Алберт.
11. Неділя. — Вірдейл.
18. Неділя. — Принс Алберт.
21. Середа. Різд. Богор. — Гоні Мун
25. Неділя. — Сембоғг.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Шипмен.

Адреса: 564-7стр. — Тел. 3788 Принс Алберт, Саск.

Устав Церковний

[illegible]

4. Нед. 12. Голос 3. УЄ 1. Літур. Ап. 1 Коринтян 15: 1—11. Еван. Матея 19: 16—26.

11. Нед. 13. Усікн. Гол. І. Хрест. Голос 4. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Коринтян 16: 13—24 і Діян. 13: 25—32. Еван. Матея 2: 33—42 і Марка 6: 14—30.

18. Нед.-14. Голос 5. УЄ 3. Літур. Ап. 2 Коринтян 1: 21—2: 4. Еван. Матея 22: 1—14.

21. Різдво Пр. Богор. УЄ Луки 1: 39—49 і 56. Літ. Ап. Филипян 2: 5—11 Еван. Луки 10: 38—42 і 11: 27—28.

25. Нед 15. Голос 6. УЄ 4. Літур. Ап 2 Коринтян 4: 6—15. Еван. Матея 22. 35—46.

27. Воздв. Ч. Хреста: УЄ Івана 12: 28—36. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 18—24. Еван. Івана 19: 6—11, 13—20, 25—28, 30—35.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible] HERALD Box 3626 [illegible]NIPEG, MAN.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1949. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1949. ЧИСЛО (854) 18

Відбулося Посвячення Площі Під Катедру Української Греко-Православної Церкви в Канаді

В неділю, 11 вересня ц.р., відбулося посвячення площі під Катедру Пресв. Тройці в Винипегу, яка знаходиться в сусідстві Ст. Джанс Парку, при Мейн Стріті проти Мавнтен Евню. Помимо неприятливої погоди, — бо було хмарно цілий день, а зранку навіть почав був накрапати дощ, — участь у святі, за дійсним обчисленням (чіпанням відзнак), взяло 800 осіб.

Свято почалося Архиерейською Службою Божою, яку відслужив Високопреосвящений Архиепископ о. Мстислав при асисті о. С. В. Савчука, голови Консисторії, та о. І. Дмитрова, пароха Церкви св. Михаїла в Винипегу. Богослужения того дня в Церкві св. Михаїла не було. Підчас служби Божої співав хор Церкви св. Михаїла, під управою п. Вол Богоноса. Спів, проповідь Владики та промови були передані через голосники, отже учасники свята чули кожне слово без уваги на те, де вони стояли. Для Служби Божої був побудований провізоричний престіл, який стояв на високому підвищенню, прибраним зеленню.

За текст своєї проповіди, виголошеної по Св. Євангелії, о. Архиепископ Мстислав взяв слова зі Св. Євангелії. „Прийдіть до мене всі струджені й знеможені, а Я дам вам спокій." Він між іншим сказав, що ці слова нашого Спасителя були завжди потіхою для знеможених і покривджених; в них також завжди знаходив потіху та надію на краще майбутнє і наш український нарід. О. Владика також підчеркнув велику вагу нинішньої події, завзиваючи вірних, щоби вони з вірою та любовю горнулися до Української Православної Церкви та щоби доложили всіх старань, щоби катедра Пресв. Тройці була гідним виявом віри й жертвенности українського православного загалу в Канаді.

По закінченню Служби Божої о. С. В. Савчук, в імени катедральної парафії, подякував Високопреосвященому о. Владиці Мстиславу за його труд і чолову участь у святі. Він зокрема підчеркнув, що о. Владика лише недавно повернув з довшої подорожі, почувається по ній змучений і потребує відпочинку, але помимо того не відмовив просьбі громади й відзначив це свято своєю присутністю та Архиерейською Службою Божою. О. Савчук зложив подяку парафії св. Михаїла та її пароху, Всеч. о. І. Дмитрову за братню допомогу та участь у святі; він також подякував хорові Церкви св. Михаїла та його загально відомому диригентові, п. Вол. Богоносові, як рівнож всім тим, що чимбудь причинилися до програми нинішнього дня. На закінчення о. Савчук зложив привіт і побажання катедральній парафії Пресв. Тройці від себе особисто та від К[illegible]систорії. Він сказав, що за час її існування, в життю Української Греко-Православної Церкви в Канаді було багато важних моментів або подій, які відзначали її поступ, або започатковували новий етап в її розвою. Такою подією, говорив о. Савчук, є безусловно й посвячення площі під катедру Пресв. Тройці. На ній має повстати Храм Божий, який буде гордістю і славою не лише самих вірних міста Винипегу, але цілої нашої Української Православної Церкви в Канаді. Будова катедри буде вимагати великих трудів і пожертв, але український православний загал в Канаді вже нераз дав доказ своєї жертвенности й своєї глибокої віри та любови до Рідної Церкви й тому промовець не має сумніву, що православні українці й цим разом доконають свого, й на цім місці повстане величавий Храм Божий, який буде наглядним доказом їх релі-

гійности й жертвенности та живим свідком їх віри в будучність українського народу.

Після цього відбувся чин посвячення площі, довершений о. Владикою Мстиславом. Посвятивши площу, о. Архиепископ виголосив палке слово й перший закопав рискалем землю, як символ того, що розпочалася будова катедрального храму. По цім голова катедральної парафії, п. А. Павлик, подякував о. Савчукові за його участь в приготованнях до нинішнього свята й передав мікрофон п. І. Р. Соломонові, голові будівельного комітету, проголошуючи рівночасно, що п. Сол[illegible] лежить до тих, що дотепер з[illegible] найбільші жертви на будову катед[illegible]

По короткій вступній промові п. Соломон покликав до слова п. Н. Долинчука, голову парафії св. Михаїла в Винипегу. Пан Долинчук зложив привіт і проголосив, що його парафія жертвує на будову катедри $500.00. Після цього п. Соломон відчитав спис дотеперішних жертводавців і суми їх пожертв та взивав тих з присутних, які ще не зложили своїх жертв, зробити це тепер. Збірка нових пожертв принесла $3,000.

По збірці відбувся обід, приладжений Жіночим Товариством ім. Лесі Українки, при парафії Пресв. Тройці. Тому, що обід відбувся на площі, під голим небом, гості не сиділи коло столів, але підходили до буфету, брали приготовані миски та споживали обід на лавах, що були розложені з одного боку площі, або таки на траві. Каву й солодке жінки й дівчата гостям доносили. Обід закінчився, й гості розійшлись домів коло четвертої години пополудні.

На закінчення слід ще раз підчеркнути, що свято, помимо того, що погода не аж надто сприяла та що Богослуження й обід відбулися не в будинку, але під небом, випало дійсно успішно так під оглядом духово-моральним, як і матеріяльним (загальна збірка дня принесла $4,000.00). Місце не позволяє на те, щоби поіменно вичислити всіх осіб, які причинилися до успішного переведення свята. Поза тих, що вже їх згадано повище, треба ще згадати Сумківців і старших громадян, які занялися прочищенням площі та побудованням престолу й підвищення; деяких парафіяльних урядників, які занялися купном і привозом провіянтів на обід та інших потрібних річей, жінок, членок Товариства ім. Лесі Українки, — які жертвували ярину та працю на приготовання обіду й підчас видавання обіду, й багато інших. Їх всіх дійсно й не перечислити, отже хай признанням і подякою для них буде оця загальна згадка та свідомість того, що вони своїми трудами й пожертвами причинилися до дійсно великого діла. Їх заслуга тим більша, що вони робили чи жертвували не з примусу, але з посвяти та любови до своєї Церкви. А „веселого жертводавця любить Бог" (2 Кор. 9: 7).

ЗА ЧИТАННЯ ЛИСТІВ 400 ДОЛЯРІВ

В селі Вилтшір в Англії молода почтарка заплатила 400 долярів кари (100 фунтів) за те, що отвирала і читала чужі листи. І хоч вона нікому не оповідала того, що читала, то все ж суд уважав, що почта є для потреби людям, а не на те, щоби через неї другі люде розвідувалися про чужі справи, які до них не належать. Читання чужого листа, це крадіж чужої приватної власности.

З ЦЕРКОВНИХ ПОДІЙ В АМЕРИЦІ

Понище наводимо Соборне Архипастирське Послання Високопреосвященого Архиепископа Іоанна Теодоровича й Високопреосвященого Архиепископа Мстислава Скрипника, яке вони видали до духовенства й вірних обох Українських Православних Церков в Злучених Державах Америки, — тобто Американсько-Української Православної Церкви в Злучених Державах Америки, яку очолює Архиеп. Іоанн, і Українськоі Прав[illegible] Церкви в Америці, яку донедавна очолював еп. Богдан Шпилка [illegible] своїм Соборі в грудні [illegible]шення, щоби її правя[illegible]опом був о. Владика [illegible]

На протязі минувшого місяця в Злучених Державах велись ріжні переговори та конференції в ціли обеднання обох вище згаданих Церков в одну Українську Православну Церкву, й внаслідок тих переговорів запало персональне молитовне поєднання обох оо. Архиепископів, про що властне говориться в їх соборнім післанню. Властиве ж поєднання обох Церков в Америці має наступити на спільнім Соборі який намічено скликати в грудні цього року. Дословний зміст соборного послання обох Владик слідуючий:

Слава Ісусу Христу!

Всечесні Отці, Дорогі Брати й Сестри!

Милосердний Господь — джерело невичерпаної ласки й благодаті — вислухав щирі благання нас недостойних й поблагословив наше гаряче бажання, щоб оба ми архипастирі перебували в молитовнім єднанню.

Урочистий акт нашого поєднання відбувся згідно з Правилами Св. Православної Соборної і Апостольської Східної Церкви підчас Св. Літургії дня 27 серпня б.р., а братню участь в ньому взяв Екзарх Александрійського Патріарха, Високопреосвященіший Христофор, Архиепископ Пентаполісу.

Сповіщаючи про цю радісну в житті нашої Св. Церкви подію всіх православних українців, одночасно звертаємось до Всечесного Духовенства й побожних вірних обох Українських Православних Церков в ЗДАмерики з сердечним закликом — разом з нами віддати подяку Всемилостивому Господу за цей акт взаємного порозуміння й любови, який довершено нами не для задоволення наших людських слабостей, а в повній свідомости й з наміром чесно та нелукаво послужити Господу, Його Св. Українській Православній Церкві, і всьому многострадальному Українському Народові, який з кожним днем все голосніше кличе своїх дітей до миру, любови й обеднання.

Будемо безмежно вдячні Господу, коли акт нашого молитовного поєднання стане початком обеднання всіх православних українців в ЗДА в єдину Українську Православну Церкву в цій державі, а слідом за цим й обеднання всіх православних українців, по всьому світі сьогодні розсіяних, під одним духовним проводом, соборно нами обраним та взаємним довірям обдарованим.

Для осягнення цього й виконуючи волю якнайширших мас православних українців у ЗДА, - оцим одночасно проголошуємо скликання на місяць грудень 1949 року Загального Українського Православного Собору Духовенства і Мирян в ЗДА, завданням якого буде: — обєднати в одну Українську Православну Церкву в ЗДА існуючі дотепер на цьому терені дві галузі

Для переведення передсоборної праці покликуємо Передсоборну Комісію в складі всіх членів Координаційного Комітету й по двох світських членів від обох консисторій, даючи одночасно Комісії право кооптації дальших членів так з посеред Духовенства, як і Вірних.

За головні завдання Передсоборної Комісії ставимо: устійнення точної дати й місця Загального Собору та приготовання всіх необхідних для праць Собору матеріялів, зокрема проекту статуту єдиної Української Православної Церкви в ЗДА.

Одночасно з проголо[illegible]нням вище-поданого, звертаємось до [illegible]іх православних українців в ЗДА з проханням — допомогти нам в здійсненню заміру обєднання всіх нас в ограді єдиної Української Православної Церкви в ЗДА. Для цього в першу чергу ми повинні обдарувати себе взаємним довірям й братньою любовою, посилити в парафіях церковну дисципліну та якнайтісніше співпрацювати в ділі обеднання з нами, епископами й Всечесним Духовенством. Окрім того всі ми повинні памятати, що Боже Провидіння поклало на нас громадян свободолюбивої країни Вашингтона -- обовязок допомогти українському народові переховати його духові скарби, в обороні яких наші брати й сестри на Рідній Землі, ось вже тридцять років, складають найвищу офіру крови й життя найкращих своїх синів і доньок. Українська ж Православна Церква на протязі цілої нашої історичної минувщини, як і тепер, являється найціннішим скарбом нашого народу.

З вірою, що Всемогучий Господь і далі не лишить нас своїх ласк і щедрот; просимо Його, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа й любов Бога і Отця й спільність Святого Духа перебувала зо всіма нами. Амінь.

Дано в Богомбереженому місті Ню Йорку, Року Божого 1949, місяця серпня, 28 дня.

Архиепископ МСТИСЛАВ.
Архиепископ ЮАНН.

Мучеництво Української Православної Церкви

В статті п.з. „Матеріялістичний світогляд і УАПЦ" („Укр. Робітник", 19 серпня, 1949) Петро Солуха між іншим так пише про мучеництво Української Автокефальної Православної Церкви за часів комуністичного панування, після першої світової війни:

„Українська Автокефальна Православна Церква на рідних землях зазнала найбільших мук і страждань, найбільше терору і жертв від матеріялістичного світогляду з усіх тих Церков, що опинилися під владою большевиків. Вона той матеріялістичний світогляд бачила своїми очима в живій, реальній формі советської влади, в образі „Союза Безбожників", з наганом при боці і з порнографічним „евангелієм" Демяна Бідного в руці. Вона зазнала того терору не тільки як Церква, подібно до інших Церков, а також і тому, що вона була національною українською Церквою і що вона йшла до самостійности (автокефалії), тоді як Москва ніякої самостійности для своїх поневолених народів не визнає. Терор для Української Автокефальної Православної Церкви був подвійний.

„На терор матеріялістично-республиканського світогляду УАПЦ на рідних землях відповідала святим екстазом віри в Бога, в Правду своєї ідеї. Силі нагана УАПЦ на рідних землях протиставила силу моралі православної віри, Силі кайданів заслання, Соловкам, Колимі — УАПЦ на рідних землях протиставила силу свого християнського світогляду, силу свого Духа. **Йти в українські священики, епископи, митрополити значило тоді йти на муки, на жертву, на заклание.** Доводилось дивом дивуватися, звідки бралися ті люди, а в них така сила Духа, сила волі, сила ідеї, що, одягаючи на голову епископську митру, знали вони, що тортур НКВД їм не оминути і вони йшлі свідомо на страждання, на смерть. Всесильне НКВД не могло зупинити того мучеництва, що люди добровільно й свідомо на нього йшли. Здавалось, що УАПЦ переживала тоді на рідних землях свої перші роки такого ж мучеництва, як переживало християнство в свої перші віки.

„Тими одиницями-мучениками, бо окрім поодиноких церков, всі церкви були зачинені, держалася й зміцнювалася православна віра в народі в цілому. Очевидно матеріялістичний світогляд зрозумів нарешті, що тортурами Української Православної Церкви не знищити; що терор породжує мучеників, які тільки зміцнюють в народі віру в Бога, а тому УАПЦ була заборонена й ліквідована. Відродження Православної Церкви при німцях в Україні і серед нової еміграції на вигнанні завдячується **тим святим мученикам з УАПЦ, що життя своє поклали за віру православну на рідних землях, залишивши в народі віру в Бога і приклад боротьби за автокефалію.**"

МИТРОПОЛИТ СЛІПИЙ НА ЗАСЛАННЮ В ВОРКУТІ НА СИБІРІ

З Бельгії повідомляють, що з числа восьми греко-католицьких епископів пять ще знаходяться при життю. Митрополит Йосип Сліпий, голова греко-католицької церкви й всі інші знаходяться в концентраційному таборі в Воркуті на Сибірі.

В тому самому таборі помер недавно П. Климент Шептицький, брат помершого митрополита Шептицького й голова Студитів в Галичині.

ВОЙОВНИЧИЙ НАСТРІЙ КОМСОМОЛУ

Не дивлячись на те, що ми чуємо з уст офіційних російських церковних представників совітські організатори молоді остро виступають проти релігії й церкви й приготовляють молодь до війни з церквою.

Так наприклад на закінчення 11-го конгресу совітської молоді, комсомольців, совітське радіо з Москви подало звіт головного секретаря цієї організації совітської молоді, Миколая Михайлова й між іншим сказано таке: „в останніх часах ціла активність комсомольців мусить бути звернена проти релігійної пропаганди деяких церковників, які стараються вплинути на молодь й яких деякі секції комсомольців толерують. Таке відношення в кругах комсомольських є недопустиме. Комсомольці повинні все ігнорувати що торкається релігійної пропаганди. Це є обовязок комуністичної молоди дивитися за пропагандою й збивати релігію на наукових підставах. Релігія є ворогом комунізму, вона є запереченням соціялістичного порядку й з нею треба завше воювати."

Так каже Миколай Михайлов, голова совітської молоді, яка нараховує 9 мілионів членів. Їх ціла наука й виховання є скероване в одному напрямку: „виховати комуністам бойців своєї системи й заклятих ворогів всякої релігії й церкви." Про це ми повинні не забувати й не робити помилок.

НІЧЛІГ НА СТАЦІЇ БОРДЖИС

На залізничій лінії Йорктон-Канора є маленька стація Борджис. Лежить вона шість миль на полудне від Канори. Є там два елевейтори, один штор, а в нім пошта, і є дві-три хатки, мабуть для працівників у елевейторах.

Був поганий день 18 лютого 1948 р. Того дня припало мені хоронити помершого дві милі на північ від Борджис.

Ранок був мягкий. Такий як то буває часто перед хуртовиною. Коло девятої години почав падати легкий сніжок і дути вітер з полудневого сходу. Однак чим далі він ставав нагальніший, а сніг густіший. Коли ми виносили тіло з хати то вже виглядало дуже зле. Ми вагалися чи взагалі продовжати похорон. Однак не було чого чекати. Рушили до Успенської церкви. Дорога не далека. Але зимою, через надуви снігу, ми мусіли її подвоїти. Якби літом, то пів біди. Одначе в зимі в похороннім поході, серед хуртовини, яка тільки може бути на рівнині західної Канади, — було прикро й дуже небезпечно. За кілька годин можна перестудитися і набавитися якої смертельної хвороби. Заки ми добилися до церкви то я, мимо того, що був добре приготований до таких случаїв, таки змерз, як то говориться, до кости.

А в церкві, до якої ми ввійшли, ще холодніше як на дворі. За кілька хвилин почали всі дзигоніти від надмірного зимна. Старший брат кинувся розпалювати. А я, не чекаючи на тепло, почав похоронну відправу. Відбулася Служба і все по порядку. Тіло віднесли до гробу.

Над гробом довго стояти не було як. Нас усіх засипало густим, дрібнесеньким снігом. А зимно було, що годі видержати кілька хвилин. На чистім полі, далеко від оселі, справді можна віддати Богові духа.

По обіді розїздимося в свої сторони. Мені треба було до Йорктону. На стації Борджис чекати до поїзда, що мав іти в годині девятій ввечері не було доцільно. Там нічого нема тільки брудна лавка і залізна піч у якій можна палити, коли треба чекати. Світла нема. Стаційного урядника нема. Тому то я просив господаря, щоб відвіз мене до Канори.

В Канорі стація огріта. Є урядник, який скаже коли поїзд надїде. Є де пити випити теплої кави. Є готель, коли б треба заночувати. Хуртовина була такого роду, що на все можна було готовитися.

Хоч до Канори було тільки чотири милі, хоч свояки переконували господаря, щоб їх і мене відвіз до Канори, хоч вітер трохи втих під вечер - то господар відмовився мене відставити до Канори, мотивуючи тим, що дорога „забита" (засипана) снігами, а до того каже, що він мене привіз зі стації Борджис то й туди мене відставить. От так люди нераз роблять, щоб хитро-мудро вийти з трудного положення.

За хвилю сани були готові і я відїхав до Борджис. Там довідався, що поїзд, який іде до Канори о годині третій по полудні спізнився. Я тим був радий, бо постановив ним поїхати до Канори і там підождати на поїзд, який мене мав завезти до Йорктону.

Телефоную до Йорктону коли сподіватися поїзду, що іде до Канори. Повідомляють, що виходить з Йорктону о годині семій. Тішуся. Добра нагода поїхати до Канори, а там якось дочекатися мого поїзда. Та даремна була моя втіха.

На стації зібралося нас пятеро і чекаємо. Добре, що хоч нас кількоро є. Все воно в гурті веселіше, як сидіти самому в темній, непривітній стації. Прийшла сема година поїзда нема. Виходимо, що кілька хвилин і глядимо чи не наближається поїзд.

Вітер знов почав сильно дути, але вже з північного заходу. Снігом мело, що годі було бачити на сто кроків. Ніч стала ще темнішою. На стації зимно. Щастя, що є вугля і дрова. Робимо вогонь, бо мала надія, що поїзд будь який буде їхати тої ночи.

Телефонуємо до Канори, то до Йорктону. Розпитуємо за поїздами. Зразу урядники давали інформації, хоч і неправдиві. Опісля вже не хотіли відповідати. А ми чемпіли.

Минула десята, одинадцята, дванадцята, перша і друга по півночі. Докладаємо вугля до печі. Виходимо час від часу на двір, надслухуємо і наглядаємо, чи не їде поїзд. Бо мусимо його „флегувати", маючи на поготівлю відповідну лямпу. Та після півночі вже так помучилися, що почали дрімати

Десь коло третої години свист льокомотиви прорізав воздух. Зірвалися ми всі. Вискакуємо на двір з лямпою. Радіємо, що іде наше спасення. Справді світло видно. Іде поїзд. Приближається до стації однак не припиняє ходу. Що це? Невже він не бачить світла? Чому гонить? Але він жене. На кілька кроків ми пізнали, що це плуг, який обсипав нас снігом і помчався до Канори.

Ми посумніли. Але надія ожила в нас. Коли вже плуг перейшов, то небавом буде їхати поїзд. Чекаємо.

Коло четвертої суне поїзд з Йорктону. От слава Тобі Господи. Коли він іде, то з Канори надїде і той, яким я маю їхати.

Ми його затримали. Один з нас сів до поїзда і поїхав.

Тільки чверть години їде поїзд з Борджис до Канори. Ми собі числили, що десь за пів години повинен надїхати поїзд з Канори. Але воно так не було.

Чекаємо. Коло пятої години побачили світло. Отже раділи, що наближається наш поїзд. Справді жене він. Свище. Ми вийшли з лямпою. Він знов не придержує ходу, а мчиться що сили. Приближився, а то знов плуг... Чекаємо. Вже такі знеохочені, що як би інакше то пішки пішли б, аби тут не сидіти й чекати. Але на дворі мороз, мабуть 40 нижче зера, бо хоч піч аж червона, так палимо, а все таки холодно. Треба сидіти і ждати терпеливо.

Вже на сході свитає. Зимно ще більше дає про себе знати. Коло пів до осьмої години рано, коли на дворі розвиднілося, надїхав наш поїзд. Ми його стримали і всіли.

Кондуктор дуже дивувався, що ми чекали на цій непривітній стації цілісеньку зимову ніч, цебто около сімнадцять годин. Але не було іншого виходу.

Дуже втішився я, коли добився до хати. Але не забуду браку симпатії до праці священика отого газди, який позбувся мене аби я, після виконання йому услуги, мучився і мерз цілу ніч. А того можна було оминути, як би він був відвіз мене до Канори. ОЄГ.

НЕ ПОЗВОЛЯЮТЬ ГОВОРИТИ

Попадалися в англійських газетах вислови, що коли б в Росії було зле, то люди не терпіли би, зробили би революцію. Подібного аргументу вживають і большевики. Однакож такий аргумент дуже натяганий.

Неволя в Росії доведена нині до таких крайніх границь, що ніколи на світі подібного не було.

Щоби робити революцію, чи повстання, то треба найперше порадитися, порозумітися, пляни виробити, отже чи можна нині в Росії радитися й порозуміватися?

Українці, що в часі минулої війни видісталися поза Росію, оповідають, що там заборонено людям говорити з собою, заборонено сходитися. І тому там не видно, щоби двох стало на вулиці і говорили. Коли двох зустрінуться, то переходять оден попри одного, як глухі, сліпі і німі, немов себе не бачать, або ніби цілком чужі люде. Вони ж знають, що нехай би на хвилину спинилися і поговорили, то другого дня котрогось з них, або й обох може вже не бути в тому селі, чи колгоспі. Заберуть і ніхто знати не буде, що з ними сталося.

Те саме зі сходинами. Не вільно одним до других ходити, не вільно гуртови до одної хати збиратися. Кажуть: Коли тобі чогось треба, то йди до уряду і скажи. На те є уряд.

До таких крайних границь доведено неволю. Позбавлено людей навіть права заговорити одному до другого, отже як там можна радитися, чи порозумiватися? Там же чоловік чоловіка боїться й обминає.

Давнійше до большевії їздив з Канади на оглядини гурток українських збольшевичених фармерів, й один з них по повороті оповідав:

— Коли ми гуртом на дворі стояли, побачив я чоловіка, що стояв оподалік. Я підійшов до чоловіка з цигаретою і думав про щобудь поговорити. Але не вдалося. Чоловік коротко сказав.

— Мені не вільно з тобою говорити, йди собі.

Так большевики не зоставили людям ані волосинки особистої свободи.

До якоїсь міри подібне було за царських часів, але всюди було тоді більше волі. Був поліційний нагляд, але всеж поза очима поліції люде сходилися, радилися, планували і робили неодно, з чим уряд не годився.

Нема нині другої країни на світі поза большевією, де людям було би заборонено одним до других говорити. І не було такої неволі ніколи передтим. Аж большевики довели до того, що чоловік для чоловіка мусить бути глухий і німий.

К. П.

ПРАЦЯ, ЦЕ ЗДОРОВЛЯ

Недавно 101-літний, Джан Касіді, з Твід, Онт., сказав:

„Тяжка праця, досить спочинку, і голова без клопотів, от що потрібне, щоби довго жити. Коли ми орали поле волами, косили косами, і читали при нафтових лямпах, в нас було мало клопотів..."

ДЕ КОЛИ ЛІТО

Аж з початком серпня розтопився лід на Грейт Бер озері, 900 миль на північ від Едмонтону, отже аж тоді перший раз поплив туди корабель, Радіюм Гилберт, що плаває по північних озерах.

РАКЕТА 65 МИЛЬ ВГОРІ

З американського военного корабля пускали вгору ракети, які досягали 65 миль вгору. Кажуть, що так ракетами можна буде посилати бомби на ворога з далекої віддалі.

БУДЕ БОРОТИСЬ З ПРОКАЗОЮ ДО СМЕРТИ

В Ню Йорку був недавно д-р Алберт Швайцер, який вже 36 літ працює між прокаженими в французькій Африці. Швайцер має тепер 74 роки. Коли йому говорили, що вже час покинути всяку працю, він сказав, що він до кінця свого життя буде працювати над поборенням прокази.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

III

КИЇВСЬКІ КАНОНИ

Після 1924 р., коли наша Церква в Канаді дістала єпископа з Київа, противники піднесли крик: „З єпископом ви приняли київські канони, де між іншим сказано, що єпископ може бути жонатим." Та це була звичайна напасть.

Київ в 1921 р. не знав нас, не клопотався нами, отже і не складав для нас ніяких канонів. А те, що там склали, як „Діяння", то був тимчасовий Статут для тодішних організаційних та адміністративних потреб, зложений так, як тодішні тамошні обставини дозволяли. Для себе вони його склали, маючи на кожний день подостатком лиха свого. Робили, що могли з надією, що зі зміною обставин на краще вони відповідно змінять свій Статут.

Нас київський Статут міг інтересувати, але принимати щобудь з нього ми не мали ніякої розумної потреби. Ми ж краще розуміли тутешне наше життя, ніж київляне, отже на нас лежав обовязок виробляти власні пляни і постанови, які тутешному життю були потрібні.

Тому то коли прибув сюди єпископ з Київської Церкви, то **для праці в тутешній нашій Церкві, тутешними способами, в межах тутешних потреб і можливостей та в межах нашого Статута.**

Єпископи і канони не одно, коли взагалі про канони говорити. Єпископи були, коли ще канонів не було. Єпископи — це сталий церковний уряд, а канони — це тимчасові постанови для провадження церковного життя серед потреб і відносин, які були тоді, коли такі постанови вироблялися. І якраз єпископи належали до тих, що виробляли канони, а не канони поставляли єпископів.

Коли ж згадати постанову з 1921 р. про можливість жонатих єпископів, то зрозуміле саме собою, що така постанова була там зложена під напором обставин, яких і найбільший каноніст не обминув би.

Та не треба забувати, що справа жонатих єпископів, справа другого подружжа священиків і ще дещо, вже і без того в других православних Церквах поважно підносилася, пр. в Сербській Церкві, хоч там обставини були більше нормальні, ніж на Україні до 1921 року.

На закінчення ще увага до Акту з 1921 року.

Не відомо нам в Канаді, щоби провід котроїсь з Православних Церков (крім хиба Російської) висловився про поставлення єпископів в Київі александрійським способом 1921 р., як неканонічне, як богопротивне. В тім видно їх обережність. Виходить, що це лише одні одинокі українські каноністи осуджують Акт з 1921 р., як неканонічний.

Але їх осуд без основ, бо вони говорять і не договорюють. На тім, що Акт з 1921 р. неканонічний, замовкають. А вони повинні би пійти крок дальше і сказати: **„В 1921 р. не треба було александрійського способу, але треба було зробити точно так, і так, і так, і ми самі були би так зробили, коли б там були."** Доперва таке пояснення показало би їх судейську моральну силу.

Доки таке пояснення обминається, доти вся балачка про неканонічність звертається проти тих, що говорять і не договорюють.

Ми в Канаді завсігди розуміли, що те, що сталося в Київі 1921 р., не є вузько-канонічним питанням гуртка церковної адміністрації, — **це спара висвободження цілої Української Церкви з довголітного чужого ярма.** Це загально-народна справа, це загально-християнська справа, а не справа гуртка каноністів та теольогів з їхніми традиційними толкованями, що кінчаться недоговорками. Такої справи в вузькі рамці Канонів зперед півтори тисячі літ замкнути не можна.

На ті недоговорки ми нераз вказували, ми ставили до них питання, але завсігди без успіху. Отже і цей факт треба на цім місци занотувати.

НАША ІДЕОЛЬОГІЯ

Церква наша в Канаді в своїх основах Українська Православна, але наша церковна ідеольогія, наші погляди на деякі церковні справи можуть девчім ріжнитися від поглядів поза Канадою. І не диво.

Коли взяти Европу, то там Церква, як релігійна інституція, була зверхним і внутрішним виглядом давно викінченою. Вона мала за собою історію, мала традицію, мала точно означений зміст, мала свою ідеольогію. І та ідеольогія передавалася традиційним ладом, як викінчений повний твір. „Так було дотепер і так дальше мусить бути", було девізом тих, що стояли на сторожі церковного ладу. Не можна і не треба піднимати нових питань, не можна допускати нових шукань, бо можна зайти в єресь, або взагалі напитати собі лиха.

І коли нині говориться про злуку частинних Українських Православних Церков, то без сумніву дехто розуміє, що така злука повинна завершитися точно на підкладі старої традиційної ідеольогії в найменших навіть подробицях. Тай хиба можна инакше розуміти злуку тих частинних Церков, що є нині в Европі, і які ще недавно творили собою одну Церкву і мали одну церковну ідеольогію.

Але инакше можна сказати про нашу Церкву в Канаді.

Нинішна наша тутешна Українська Православна Церква не відділилася від нашої Української Церкви, вона в складі такої церкви ніколи не була. Вона повстала цілком окремо, самостійно, як повставали християнські громади і Церкви в давних часах. Зявився гурток православних українців, а за ним зявляються нові гуртки, творяться громадки і громади, що вяжуться вкінци в зорганізовану Церкву.

І першими основниками й організаторами Української Православної Церкви в Канаді були самі світські люде. При її заснованню не було ані одного священика. Опісля було трох - два з них перейшли до нашої Церкви з инших Церков, та д-р Ґерман, що приїхавши з Америки, допомагав в організаційній праці і приготовив трох тутешних перших священиків.

Найбільша частина церковної організаційної праці робилася руками звичайних вірних. По околицях організувалися громади на власну руку, не повідомляючи нікого, що там робиться, як в перших часах ширення християнства. Будували люде церкву без повідомлень кого небудь, — бо в початках і не було такої адміністративної встанови, щоби могла такими справами окремо клопотатися. Люде працювали на власну руку, ведені вірою в святість своєї справи, і з певністю, що колись все налагодиться, як треба.

Окремо треба підчеркнути, що хоч праця провадилася вроздріб, з орієнтацією лише на головну ціль, то всеж не було жадних труднощів, коли Церква почала набирати зорганізованого змісту. Люде дуже розсудно думали, і тому те, що на власну руку приготовлялося, зливалося опісля разом, як здорові частини великої цілости.

• • •

Та це лише один бік справи. З другого боку вся та праця не йшла так легко і гладко, якби здавалося.

Треба памятати, що тут не було якогось окремого нічийого і незорганізованого загалу, що лише ждав, щоби хтось покликав його до церковного життя і праці. Весь український загал був тут вже поорганізований в церковні громади під чужими церковними проводами, і якраз серед тих поорганізованих громад працею свідомих місцевих одиниць Українська Православна Церква організується.

Можна собі уявити, який завзятий наступ на нашу Церкву повели зараз ті чужі, що мали українські громади в своїх руках, — церковні політики католицькі, російські, а то і деякі протестантські. Почалися неперебірчиві напади в часописах, на проповідях, при сповідях; людей застрашувано, баламучено; проти православних ширено всякі видумки вживано всяких можливих насмішливих прозвиск. Всюди лунали заклики, щоби з православними не сходитися, бо це еретики, відступники від правдивої віри, від Бога . . . А до всего того противники мали готові засоби, мали зорганізовану машину.

Однакож все те не зневірило і не спинило праці православних. Поставивши перед собою велику ціль, вони розуміли, що - Царство Небесне здобувається трудами, а хто трудиться, той його здобуде.

• • •

Треба було чужий наступ здержувати, треба було загал освідомляти, отже треба було і самим поширювати свої відомости в области тих справ, про які найбільше ходило. І так, — поминувши вже священиків, яких тоді було небагато, — світські передові українці починають основніше знакомитися з Церковною Історією - давною і недавною, з церковними канонами, і з церковною політикою, передовсім же тих, що колись йшли і нині йдуть наступом на Українську Церкву й Український Нарід.

Так зявляються на православній стороні самоуки — історики, каноністи, апольогети, полемісти, місіонарі, організатори, адміністратори, без наукових дипльомів, без титулів, але з практичним розумінням життя і тих питань, що до життя відносяться. І не встоялися чужі фахові церковні політики, - бо при всіх їх академічних засобах не мали вони під ногами морального грунту.

Вся та праця для православних українців була новою життевою школою, що ставила перед ними такі питання і такі проблеми до розвязання, яких не ставить звичайна школа, і тут причина, що погляди православних українців в Канаді можуть девчім бути відмінні від поглядів тих, які вийшли зі старої традиційної консервативної школи. Там старе передавалося, тут нове творилося.

• • •

Є тут ще один чинник, що мусів значно впливати на формовання нашої цер-

ковної ідеольогії, а то — демократичний устрій тутешного загального ладу.

Суспільний лад в Европі засновувався традиційно на адміністративнім принципі. Була правляча машина, що творила собою окремий світ, машина, що деколи була цілком далекою і чужою тим, якими правила. Була адміністративна драбина з багатьома щаблями, з меншими, більшими і ще більшими урядовцями, з чинами, титулами і правами. Й обовязком кожного урядовця було мовчки слухати тих, що сидять на висших щаблях, нічого недозволеного самому не думати, а лише дбало виконувати прикази згори. Слухати і мовчати навіть тоді, коли б і совість і здоровий розум наказували найрішучійше противитися. Коли ж не послухаєш і спротивишся, то з щабля скинуть, хліб відберуть. Отже краще вже терпіти, мовчати і бодай хліб їсти. Таке бувало в життю світському, таке і в церковному. А треба памятати, що драбина тая була верхом приперта до стіни урядової державної сили.

Та хоч як, але і там час від часу зявлялися ті, що не хотіли терпіти і противились неправді, хоч і знали, що назвуть їх бунтівниками і будуть переслідувати. Але нераз ті „бунтівники" були власне тою „солею землі", якої треба здоровому життю.

Річ природна, що хто жив довго в такім ладі й иншого ладу не бачив, тому такий лад може здаватися одиноко добрим, природним, нормальним, а всякий відхил від такого ладу неприродним, анархістичним, протестантським, богопротивним, що веде лише до занепаду. Такому може бути страшно з таким ладом розлучатися, як колись добрим людям з панщиною, що журилися: „Що ж ми тепер без панів будемо робити?"

Сила традиції, сила звички. Та що казати, коли нагадати, що колись самий „сліпий послух" люде ідеалізували, як велику чесноту, як ознаку особистої досконалости. Та минав час і практичне життя показало, що сліпого послуху вимагають нераз злочинці, а в крайних, навіть випадках міг нерозумний нерозумного вчити, а сліпий сліпого вести.

Знаючи це, ми можемо нині питати: яка заслуга за тим, що злегковажить власний розум, власну гідність, власну силу, власні очи, і замість самостійно йти вперед, та і других на дорогу виводити, сам буде конче шукати для себе провідника? Кому і нащо такий потрібний?

Гляньмо ще на життя в Канаді.

Коли деинде конечною основою доброго ладу може вважатися строгий приказ висших і німий послух низших, то основою демократичного ладу в Канаді є принцип кооперації, принцип взаїмного порозуміння і спільної праці усіх з усіма, як рівних з рівними. Розуміесь, що і тут є правлячі встанови, це ж необхідна конечність зорганізованого життя, але ті встанови побудовані не на абсолютизмі одних і підданстві других, але на принципі громадянства; на загальнім розумінню, що це громадські всенародні встанови, а не встанови самих правителів.

І тут є щаблі, але люде на тих щаблях уважаються **громадськими робітниками, а не автократами,** — і тому всякі офіційні титули, що в автократичнім ладі мають велике значіння, стоять тут на другім місци. На першім місци ставиться тут якість самого чоловіка як громадянина, — його ідейність, його характер, спосібність, щирість, отже прикмети, яких не дає ще сама шкільна освіта і яких нераз бракує людям з титулами.

Така демократична атмосфера розтягаєсь тут на ціле життя, отже і на церковне. Якими люде є поза Церквою, такими є і хочуть бути також в Церкві.

• • •

Ми розвелися ширше над цими справами, щоби показати якість тутешного світа, в якім повстала і розвивалася Українська Православна Церква, і в якім складалося наше розуміння багатьох церковних справ. З одної сторони власна справа і власна праця, з другої безнастанні противности, з якими треба було зводити боротьбу, а з третої тутешний демократичний лад, — все те разом будувало той ідеольогічний ґрунт, на якім наша Церква росла і набирала тої сили і значіння, яке вона нині має.

Трийцять літ нашого українського православного життя в Канаді показали, що самостійні основи, на яких в самих початках стала тут наша Цирква, були міцніші від багатьох старих традиційних, не цілком самостійних основ. Не будь в нас того самостійного ґрунту, а не було би тут нині нашої Церкви.

Та хоч вся наша праця була ведена на власну руку, самостійно, без посторонного проводу, без посторонного нагляду, ми не зійшли з православного ґрунту. Нам завсігди ходило про те, щоби привернути нашій Церкві наш історичний український ґрунт і збирати на нього тих українців, що поза тим ґрунтом стоять. Ми свідомо стояли на сторожі нашої віри і Церкви, без додаткових посторонних сторожів.

Серед таких відносин вироблялася та наша церковна ідеольогія, яку нині в Канаді маємо.

ВІДДІ МОЛОДІ

ДЕЩО ПРО КУРЕННЯ

Є одно в теперішної молоді, якого культурною прикметою не можна назвати, а то курення. Де лише молоді сходяться, там мусять курити. Мало є таких, що не курять.

Багато молодих вчиться курити в школі на павзі ховаючись, щоби учитель не бачив. Є дуже молоді хлопці, що беруть татів тютюн, йдуть в ліс і давай курити. Отже найперше треба би дітям пояснити, чому курити не треба, а коли не послухають, карати.

Чому молоді беруться до курення? Причин є багато. От думає собі хлопець, що коли батько курить, то і йому можна. Більші шкільні хлопці і дівчата хочуть другим показати, що вони годні так добре курити як актор, якого вони бачили в театрі.

А може найбільша причина, то мода, то малпування. Багато молодих думає, що коли все їх товариство курить, то і вони мусять. Коли б же не курити, то другі назвуть їх недобрими спортовцями.

Але коли хлопець, чи дівчина добре подумає, то зрозуміє, що з таким товариством не треба вязатися й числитися.

Лихе товариство навіть добру людину зробить злою. Це знали і давні люде. От є латинська приповідка, що злі яблука псують добрі; так злі хлопці псують добрих.

Багато учених людей писало і пишуть, щоби не курити. Шкільні книжки те саме кажуть, але кілько є тих, що того не слухають.

Я думаю, що коли курення до добрих річей не належить, отже це вже гріх, хоч дехто каже, що Христос не забороняв курити. Але за часів Христа ніхто не курив, отже про те не було бесіди. Другі люде навчилися курити від індіянів, а це було яких 1,600 літ по Христі.

Курення, як і пиятика є гріхом, бо віддалює людей від Бога і від поважних справ. От ніхто не курить в церкві, не курить, коли молиться, та певно і великому курцеви совість не позволила би в церкві курити.

Курення веде до ледарства. Де більше в товаристві курять, то знак, що це гірше товариство. Запитаймо себе: чи святі люде курили би? Ні! До курення не треба розуму.

Курення шкодить здоровлю, головно молодих, тому хто хоче в життю бути здоровим і поважним, той повинен курення обминати.

Проти курення можна би і більше сказати, та думаю, що добрі молоді читачі і над тим подумають і не будуть курити. А тоді другі будуть брати від них примір. Так станути вони вже учителями других. І всі стануть дивитися на них з пошаною. Чи це не буде гарно?

Оленка Любов Негрич.

З ВІРШІВ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА

РУСКА МОВА

Руска мати нас родила,
Руска мати нас повила,
Руска мати нас любила,
Чому ж мова ей не мила?
Чом ся нев встидати маєм?
Чом чужую полюбляєм?

ТОВАРИСЬКА ПІСНЯ

Русин я си зроду, тим ся величаю,
І наші звичаї пильно зберігаю;
Гостя почастую, думку заспіваю,
Таку я забаву в вільнім часі маю.

ПІДЛИСЄ

Шуми вітре, шуми буйний
На ліси, на гори,
Мою журну неси думку
На підлиські двори.

Там спочинеш, моя думко,
В зеленій соснині,
Журбу збудиш, потішишся
У лихій годині.

Там ти скаже дуб старенький
І еден і другий,
Як там жив-ем ще маленьким
Без журби, без туги.

Там ти скаже та соснина,
Й всяка деревина,
Як там грало серце моє,
Свитала година.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

У садочку соловійчик
Щебетав пісеньки,
Розвивав ми пісеньками
Літа молоденькі.

Там колодязь студененький,
А дуб воду тягне, —
Не так щастя, як той води
Моя душа багне.

Підлисецька горо біла!
Як тебе не бачу,
Так ми тяжко, так ми сумно,
Що трохи не плачу.

Веселая сторононько!
До серця припала,
Душа тебе, як милого
Друга забажала.

Там то любо, там солодко,
Весело і мило
Із близькими у радощах
Вік би ся прожило.

ПОЯСНЕННЯ ДО ВІРШІВ

Вже понад 100 літ, як Шашкевич ті вірші писав, і то були початки писання українською мовою в Галичині.

Руска мова — це українська. Тоді українську мову звали „руською" і розуміли, що вона українська, а не російська.

Підлисе — Шашкевич народився в Підлисю, Золочівського повіту, в Галичині. Тут його дід був священиком і Маркіян нераз в нього перебував.

Колодязь — криниця.

Дуб воду тягне — дубовий журавель, при помочи якого витягають люде воду з криниці.

ШЕВЧЕНКО — ФЕДЬКОВИЧ — ШАШКЕВИЧ — МОГИЛЬНИЦЬКИЙ

Найбільшим поетом Українського Народу є **Тарас Шевченко**, що родився 1814, а вмер 1861 року.

Шевченко родився на Київщині, але він не був поетом одної Київщини. Він журився цілим Українським Народом, і тому всі українці по цілім світі уважають Шевченка своїм близьким, своїм рідним.

Одною з важних справ для Шевченка була українська мова, яку тоді багато українців легковажило. Хто був в російськім війську, хто вчився в школі чужої московської мови, хто став урядником, той уже не хотів рідною мовою говорити, й говорив по московськи. І про таких писав Шевченко:

Пявки, пявки! Може батько
Останню корову
Жидам продав, поки вивчив
Московської мови . . .

* * *

Юрій Федькович (1834-1888) є найбільшим поетом Буковини. Його вірші дуже гарні, легко читаються, але в них говориться найбільше про Буковину, про буковинців, про гуцулів, до яких він зачисляв буковинських українців.

Федькович поза українською мовою знав добре німецьку мову і тому перші вірші почав писати по німецьки.

Та коли заінтересувався українськими справами і зрозумів, що рідне, а що чуже, то перестав по німецьки писати і почав писати по українськи. Йї українських віршів написав він десь коло 450.

Коли б був цілий час писав по німецьки, то був би ні наш, ні ваш, ані німецький поет, ані український. А нині він визначний наш поет.

Писав він також гарні оповідання, а між тими дуже інтересне, що звесь „Фармазони".

* * *

Маркіян Шашкевич (1811-1843) належав до перших в Галичині, що почав вживати в письмі і слові української мови. До його часу письменні українці писали по польськи, по німецьки. і проповіди в церкві по польськи говорили.

Маркіян перші свої вірші писав по польськи. Коли ж зрозумів, що він українець, отже має свою мову, то заснував товариство з трьох — він, Головацький і Вагилевич — і вони стали на тому, що українці повинні між собою говорити і писати лише по українськи.

Сам Шашкевич почав писати по українськи вірші та ще дещо, видав першу українську читанку, яку назвав „Русалка Дністровая"... За його приміром поволи йшли другі і за час українці почали всюди вживати між собою лише української мови.

* * *

Сучасником Шашкевича був **Антін Могильницький**, що рівнож дуже дбав про українську мову. Сам він вчився українського письма без школи та прислухувався до народу і так свого рідного вчився. В українськім він був самоуком.

Писав він по українськи вірші, написав велику поему п.з. „Скит Манявський" та інтересний вірш з военних пригод п.з. „Русин вояк", з яким треба буде познакомити молодих читачів.

Всі висше згадані розуміли, що коли нарід занедбає свою мову і візьме чужу, то він безславно зникне з лиця землі.

МАЛОВІДОМИЙ КОРОЛЬ І НАРІД

Чого хто не казав би, а цигани належать до інтересного народу. Без своєї країни, без сталого осідку, порозкидані поріжних країнах світа, але не губляться між другими народами, не пропадають. Живуть собі, як окремий нарід, мають свою мову побіч тих інших мов, які знають, мають свої історичні перекази, якусь свою культуру, мають свої способи життя.

Та гідне уваги те, що мають свого короля, чи царя, такого ж вандрівного, як цілий циганський нарід.

З того виходить, що в них є свідомість цілости циганського народу, є свідомість спільного життя, спільних справ; є свідомість організаційного принципу, якого виявом є їх король.

Таким королем є тепер Рудольф Квек, що став королем недовго перед минулою війною, по смерти свого брата Матіяса, що був вбитий в часі суперечки.

Недавно Квек розложився був з своєю караваною на передмістях Варшави і тут передав кореспондентам деякі відомости про циган.

Квек вибирається до Парижа, щоби там добути дозвіл жити циганам їхнім способом мати якусь свою територію, а такою була би Марокко в Африці.

Династія (царський рід) Квека має бути дуже давна, вона панувала над вандрівними циганами сотні літ. Цигани кажуть, що славні їх предки вийшли з Індії до Єгипту і Греції коло 1300 року по Христі. (Вчені кажуть, що циганське племя живе на Кавказі, як це видно по їх циганській мові.)

В послідних 200 літах деякі держави хотіли наклонити циганів до осілого спокійного життя. Так прим. в 18-ім віку австрійська цісарева, Марія Тереса і її син, Йосиф II хотіли, щоби цигани поселилися в Мадярщині (в Угорщині), але це не вдалося. В минулім столітті оден з Габсбургів, архикнязь Йосиф, був дав циганам землю в Мадярщині, де мав великі земельні простори, дав доми, худобу, господарські прилади і казав, щоби господарили.

Він так був заінтересувався циганами, що почав вчитися їх мови, видав циганської мови граматику, однакож циган не затримав на місци. Вони попродали дану їм землю, худобу і що могли і повідомили архикнязя, що — дуже йому вдячні і його поважають, але мусять забиратися, бо спокійним життям не можуть жити.

Клев казав, що німці винищили більшу часть циган в Европі, де могли винищити.

Такий циганський народ! Коли інші народи асимілюються і пропадають, хоч хваляться більшою культурністю, то цигани всіх переживають. Від непамятних часів волочаться по світі малими громадками і вміють задержати себе окремим народом.

ПРО МУЗИКУ В ЦЕРКВАХ

Можна деколи почути між українцями таке: „Коли в костелі є органи, то чому не могли би бути в Церкві? Органи гарна річ."

Але що кажуть самі римо-католики?

В римо-католицькій англійській газеті „Енсайн" писалося недавно, що в Квебеку вже в церквах (в костелах) грають грамофони, отже органи стають непотрібні. На те була пізніше увага такого змісту:

„Думаю, що це відходить далеко від Дому Божого і від Богослуження, коли в церкві послугуватися для слави Божої аж машинами. Адже в кожній громаді не бракує людських голосів, щоби славити Сотворителя, особливо ж підчас Служби Божої.

„Хто співає, той два рази молиться. Спів, то велика пошана Бога. В церквах східного обряду співають навіть в часі Служби Божої (і без органу) ціла громада. І як це зворушує душу. Воно нараз піднимає свідомість до надземних висот. Хто це чув, то ніколи того не забуде, і буде бажати, щоби той святий звичай поширився і в латинськім обряді, бо це гідна річ."

Так дивляться на спів в наших церквах розсудні римо-католики, головно ж на спів, де співає ціла церква. Вони розуміють, що такий спів більше молитовний, він менше промовляє до уха, але сильно промовляє до душі.

Треба ще згадати, що є на світі релігії і церкви, де взагалі на першім місци ставлять гуртовий, громадський спів, а не хоровий. Бо хор, це концертова справа — одні співають, а другі слухають. А спільний загальний спів, це загальна всіх молитва.

ПРАВОСЛАВНА АКАДЕМІЯ В АЛЕКСА[illegible]

Александрійський патріярх заложив нову православну академію, яка студіює не тільки звичайні предмети з Теольогії, а має також на уваві релігійні й культуральні справи теперішного Сходу й цілого Середземного Світа.

Цей новий підхід до церкви й релігії цілий науковий й релігійний світ зустрінув з великим захопленням й зацікавленням.

ПРАВОСЛАВНІ ПОКИНУЛИ КИТАЙ Й ПОСЕЛИЛИСЬ НА ФІЛІПІНАХ

Коло 7,000 православних з Шангхаю, переважно росіян, серед яких багато є українців, покинули Китай й оселились в Самеру, на Філіпінах.

Православний епископ Іван Максимович й монахи з монастиря св. Володимира роблять старання осісти в Злучених Державах.

Греко-католики й римо-католики разом з езуїтами також покинули місто й є в дорозі на Захід.

РІДНА ШКОЛА В РЕДВИР, АЛТА.

З провадженням Рідної Школи завжди був клопіт. І досі ця проблема ще не є остаточно розвязана.

До цього часу ми мали літні курси в інституті Петра Могили в Саскатуні й в Колегії св. Андрея в Винипегу. Ці курси є тільки для старших. Для менших хлопців і дівчат жадної роботи не зроблено. Як що в скорому часі щось не зробиться, то може прийти до такого, що не буде кому вчитися на вищих курсах.

Нам батькам треба подбати, щоби вщепити своє рідне в молодих, то тоді справа піде ліпше.

Мабуть треба нам на народних зїздах цю справу обговорити, й започаткувати такі курси коло озерів. Літніми часами поїхати до озера, то можна побачити багато „кемпів", що їх провадять ріжні церкви.

Про Рідну Школу, яка відбулася в Редвей, Алта., для найменших і початкуючих дітей, я навмисне не оголошував, бо це була тільки спроба. Коли ця спроба вдалася, то [illegible] це повинен ширший загал знати й наслідувати. Родичі зважають, що це була велика робота як на полі релігійному так і на народньому.

[illegible] зорганізовання цеї школи треба було доложити багато праці й [illegible] Про такий план тому пару [illegible] ми думали й обговорювали на духовній конференції, але годі [illegible] перевести його в життя.

[illegible]ого літа я проголосив цей план [illegible] церквах, а до того треба було відвідати багато родин, щоби перевести його в життя. Наука [illegible] відбувалася від 1 до 15 серпня.

[illegible] школи учащало 76 дітей. Діти були з Ворополь, Васетив, Редвей, Торгила, Егремонт, Редвотер, Федора ЛеГел і Едмонтону. До тих дітей треба було навяти дві учительки. Ними були: пані Зоя Савчук і [illegible] Анна Василишка. Вони вчили [illegible] писати, танків і вправ. Во[illegible] заняллся приготованням [illegible] я вчив Катехизму, Історії [illegible] Православної Церкви й Історії України. [illegible] знова Редвей мали примі[illegible] в шкільній бурсі. Ця бурса [illegible] до шкільної дивізії в Торгила. В цій дивізії є наш відомий [illegible] пан Ізидор Горецький.

[illegible] стоительною над дітьми була [illegible] Василишка. Вона мала доглядати, щоби діти не робили збитків, [illegible] вставали й всі разом ішли [illegible] взагалі тримати порядок. [illegible] була пані Манчиковська.

[illegible] улекшити роботу для кухарки [illegible] дітей були вибрані ріжні комітети. Кожний комітет мав сповнити певну роботу, як замітати кімнати, виносити попіл, заставляти столи, носити дрова та інше.

Діти мали говорити тільки по українськи. Для декотрих було досить тяжко дотримувати цього приказу, але було приємно подивитися, як діти старалися говорити по українськи. Деякі закрадалися по закутках і говорили по англійськи, але як побачили учителя, то [illegible] раз говорили по українськи.

Наука проводилася в ново збудованій школі. Діти були поділені на дві головні класи.

Наука починалася в 9 годині рано й тривала до 4.30. Після науки [illegible] діти бавилися галкою, другі сиділи в холодку, а ще інші вчилися по кімнатах або в холоді.

Коли задзвонив перший дзвінок, то призначені діти йшли до їдальні й заставляли столи, а другі вмивалися й приготовлялися до їди. Перед кожною їдою відмовляли голосно молитву, Отче Наш. Коло столів всі чулися як в дома.

Після вечері діти мали пів години вільного часу, щоби дати нагоду комітетові помити начиння. Відтак засідали до столів і вчилися. В тім часі учитель давав їм ріжні запити і виплявувалася дискусія. По лекції була павза й діти бавилися в ріжні забави. Дуже часто діти виходили на двір, сідали на траву і співали церковних і народних пісень. Оден студент мав гармонію і часто грав свою улюблену пісню „У горах Карпатах", а діти співали за ним. Люди, переходячи і їдучи автами, дивилися, як діти чемно поводилися. По цій перерві знова була коротка наука, а там на знак дзвінка почали приготовлятися до спання. Від 9-ої години мав бути спокій.

Коли зближався кінець курсу, діти почали нетерпеливитись. Декотрі скучали за своїми родичами.

В суботу, 13-го серпня, науки не було, але всі діти гарно повбиралися й пішли до церкви. В церкві був відправлений Молебен за здоровля дітей і родичів, а потім діти приступили до Св. Сповіди.

В неділю діти прийшли до церкви й були на Службі Божій. Старші діти помагали співати Службу Божу, а решта уважно слухали. Всі діти стояли на переді, а родичі ззаду. На початку відправи діти відспівали пісню „В страсі і в покорі". Це дуже зворушило родичів. В декотрих було видно сльози на очах.

Коли прийшов час приступати до Св. Причасти, діти підходили одно за одним з увагою й побожністю.

Половина з цих дітей приступали перший раз до Св. Сповіди і до Св. Причастя. По скінченню Служби Божої Сестрицтво дало спільний обід в Народному Домі. Тому, що діти не сніданали, вони дістали свій обід скорше, а відтак обідали решта людей.

Після обіду відбувся концерт, який випав надзвичайно гарно. В програмі були: хорові пісні, деклямації, сольо, танки і вправи. Підчас програми я переповів коротку історію заснування цеї школи. Було приємно працювати з дітьми й була тісна кооперація з родичами.

При кінці промови я зложив подяку родичам, що післали своїх дітей, подякував учителькам, панові Дубітові за добрі вигоди в бурсі, місцевим жінкам, що через три рази робили пироги дітям. А треба було багато пирогів наробити!

По відспіванню національних гимнів, Комітет Рідної Школи роздав всім дітям мороженe. Це було завершенням діточої втіхи.

Хоч цей курс тривав тільки 14 днів, але осягнув намічену ціль. Діти спільно перебували в релігійно-національному осередку та оточенню. Вони за той час навчилися рідного слова, навчилися читати й писати.

Кошта, як платня учителям і харч були досить малі. Кожний батько платив пять доларів на тиждень від дитини. Всі кошта поплачені й комітет ще має пару десяток доларів на руках.

На закінчення цього допису треба подякувати шкільній раді в Торгили, що без ніякого винагородження віддала бурсу для Рідної Школи.

о. Т. Фещ.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Гарделтон, Ман. — Заходом Жіночого Товариства Пресв. Богородиці під проводом голови пані Марії Танчак зроблено для мене несподіванку за те, що я провадив Рідну Школу. Зійшлося гарне число приятелів, за що я сердечно дякую. Замісць купити дарунок, зложили готівку, щоб я сам купив його. Отже я подумав, що краще зроблю, як поділюся тим дарунком. І так складаю на Національний Фонд $5.00; на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипегу $5.00; на розбудову Українського Голосу $3.00 і на Вістник $2.00. Разом $15.00. Іван Колибаба.

☦ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ТОМА ІВАН ЛЕБЕДОВИЧ

В четвер, 25-го серпня, помер в загальним шпиталі в Винипегу хлопчик Тома Іван Лебедович, син Семена і Марти з Лисаків Лебедович.

Похорон відбувся в понеділок, 29-го серпня, в Роблін, Ман. при спорім числі родини і приятелів п-ва Лебедовичів.

Похоронну відправу відслужив Всеч. о. Т. А. Горбай, парох. При посліднім цілуванні присутні зложили жертви на Дівочий Інститут при Колегії св. Андрея в Винипегу, в сумі $22.40, як невянучий вінець. Вічна Йому Память!

Учасник.

АДРЕСАР СВЯЩЕНИКІВ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Rev. W. APONIUK, Box 51, Hafford, Sask.
Rev. M. BODNARCHUK, Box 425, Canora, Sask.
Rev. W. BOYCHUK, Glendon, Alta.
Rev A CHRUSTAWKA, 10613 — 96 Ave., Edmonton, Alta.
Rev. J. DMYTRIW, 120 Disraeli St., Winnipeg, Man.
Rev J DANYLIUK, 729 - 2 Ave N.W., Calgary, Alta.
Rev. L. DIACHINA, 554 — 7th St. E., Prince Albert, Sask.
Rev. M. FYK, Box 62, Radway, Alta.
Rev. W. FEDAK, Box 41, Grimsby, Ont.
Rev. D. FOTY, Box 309, Smoky Lake, Alta.
Rev. M. FLAK, Watson, Sask.
Rev P GLISKY, 641 Prince Arthur Blvd., Fort William, Ont.
Rev. T. A. HORBAY, Box 54, Roblin, Man
Rev. J HYKAWY, Vita, Man
Rev E. HRYHORINA, Box 778, Dauphin, Man.
Rev. S. HRESENIUK, 118 Wellington, Ave., Yorkton, Sask.
Rev. S. HREDIL, Box 47, Gronlid, Sask.
Rev. O. IWANIUK, Willingdon, Alta.
Rev P KERNISKY, 404 Bathurst St., Toronto, Ont.
Rev. D KIRSTIUK, 455 — E. 20th Ave., Vancouver, B. C.
Rev. T. M KISILIUK, 264 King St., Preston, Ont.
Rev. T KOWALYSHIN, 1309 Spadina Cresc., Saskatoon, Sask.
Rev J KUSEY, Box 108, Ituna, Sask.
Rev. W. KUDRYK, Box 3626, Sta. B., Winnipeg, Man.
Rev. F. KULCHINSKY, 178 Anderson Ave., Winnipeg, Man.
Rev. J. MAYBA, Box 124, Arran, Sask.
Rev. P. MELNYCHUK, Gen. Del. Vernon, B. C.
Rev Wm. OLYNYK, 30 Bloor St. E., Oshawa, Ont.
Rev. M. PACHOLKIW, 345 Mabel Ave., Sudbury, Ont.
Rev. S. P SYMCHYCH, 116 W. 20th Ave., Vancouver, B. C.
Rev P SAMETZ, 855 Barton St., Hamilton, Ont.
Rev W SLUZAR, 6847 Des Erables Ave., Montreal, Que.
Rev. P STEPIUK, Tolstoi, Man.
Rev D F STRATYCHUK, Oakburn, Man.
Rev. E. SHWETZ, Myrnam, Alta.
Rev W. SENISHIN, 10564 — 96 St Edmonton, Alta.
Rev. S. W. SAWCHUK, 7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Rev. J. TRISKA, 850 St. Anton St., Lachine, Que.
Rev. G TURZANSKY, Pine River, Man.
Rev. G. TSUKORNYK, 92 Tower St., Kirkland Lake, Ont.
Rev. E. S. ULAN, Box 107, Vegreville, Alta.
Rev. H. O. WASYLIW, Willingdon, Alta.
Rev. M. YURKIWSKY, 304 McKenzie Ave., Fort Francis, Ont.
Rev. B YAKOWKEWICH, Sheho, Sask.
Rev. T. YAKOWKEWICH, Sheho, Sask.
Rev. P. ZAPARYNIUK, 1581 Albert Rd., Windsor, Ont
Rev. K. ZELISKEWICH, Box 155, Wakaw, Sask.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ
В МЕТАЛЕВІЙ ОПРАВІ, ПОЗОЛОЧЕНІ. ДУЖЕ ГАРНІ.
ЦІНА ЛИШЕ $125.00.
Пишіть на адресу:
Rev. J. Hykawy,
Vita, Man.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Алексин[illegible]

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Прівейт.
21. Середа. Різдво Пр. Діви Марії. — Ітонія.
25. Неділя — Гефорд.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хреста. — Редфілд.

Адреса Поч. скр. 51, Гефорд, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. [illegible]

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Кийленд.
21. Середа. — Бови (Храм), о. [illegible]нюк.
21. Середа. — Гемлин (Храм), о. Василів.
21. Середа. — [illegible] (Храм), о. Данилюк.
25. Неділя. — Девеінг.
27. Вівторок. — Бримлей.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Бови.
9. Неділя. — Шипинці.
14. Пятниця. Покрова. — Пено.
16. Неділя. — Кийленд.
23. Неділя. — Гемлин.
30. Неділя. — Бремлей.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[illegible]

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible] Неділя. — Ешвил.
21. Середа Різд. Богор. — Ворктон.
[illegible] Неділя. — Венлав.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Дрифтинг Ривер.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Давфин.
9. Неділя. — Косів.
10. Понеділок. День Подяки. — Давфин.
11. Вівторок. День Подяки. — Ворктон.
13. Четвер День Подяки. — Венлав.
14. Пятниця. Покров. — Велий Ривер.
15. Субота. День Подяки. — Косів
16. Неділя. — Ешвил.
17. Понеділок. День Подяки. — Сифтон.
18. Вівторок. День Подяки. — Дрифтинг Ривер.
20. Четвер. День Подяки. — Велий Ривер.
22. Субота. День Подяки. — Ешвил.
23. Неділя. — Давфин.
30. Неділя. — Сифтон.

Адреса Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюк[illegible]

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Бурдейс (коло Хабуна).
21. Середа. Різдво Пресв. Богородиці. — Воркстон.
25. Неділя. — Малета.
27. Вівторок. Воздв. Ч. Хреста. — Успенська-Канора.

ЖОВТЕНЬ.

2. Неділя. — Воркстон.
9. Неділя. — Свидова.
16. Неділя. — Мелвил (Храм).
23. Неділя — Малева.
30. Неділя. — Порктон.

Тел. 796 — Порктон, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Торгил.
21. Середа. Різд. Богор. — Егремонт.
25. Неділя. — Редвотер.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Весетив.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Гресленд.
9. Неділя. — Редвий, спільний обід. Вистава вишивок в рамени СУК.
14. Пятниця. Покрова. — Кригленд.
16. Неділя. — Серпіл.
23. Неділя — Редвотер.
30. Неділя — Егремонт.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василів.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Лужани.
21. Середа. Різдво Пресв. Д. Марії — Гемлин (Храм).
25. Неділя. — Новий Прут.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста — Завале.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Вилингдон.
9. Неділя. — Андрю.
14. Пятниця. Св. Покрова — Борівці (Храм).
16. Неділя. — Кегвин.
23. Неділя. — Лужани.
30. Неділя. — Завале.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желицькевича.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Тернопіль.
21. Середа. Різд. П.Д.М. — Кадворт.
[illegible] Неділя. — Елов Крік.
27. Вівторок. Воздв. Чесного Хреста. — Вакав.

Адреса: Скринька 156 — Вакав, Сеск. Телефон 46.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Якимовича.

ВЕРЕСЕНЬ:

[illegible] Неділя. — Коло Пасічників, Шиго.
21. Середа. Різд. Богор. — Інсінгер (Храм), полуд.
25. Неділя. — Вест Брук.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Шиго, полуд.

[illegible]

2. Неділя. — Інсінгер, місто.
9. Неділя. — Тідор, місто.
14. Пятниця. Покрова. — Коло Рікл. Тідор. День Подяки.
16. Неділя. — Едмор
23. Неділя — Коло Льори
30. Неділя. — Шиго, місто.

Адреса: Шиго, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якимовича.

ВЕРЕСЕНЬ.

18. Неділя. — Коло Жучканів, Шиго.
21. Середа. Різд. Богор. — Едмор.
25. Неділя. — Тафилд.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Коло Льори.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Фом Лейк, місто.
9. Неділя — Коло Кущих.
14. Пятниця. Покрова. — Коло Купровських. День Подяки.
16. Неділя. — Інсінгер, полуди.
23. Неділя. — Шиго, полуди.
30. Неділя. — Вест Брук.

Адреса: Шиго, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Ст. Мартин.
21. Середа. Різдво Пр. Богород. — Семпи.
25. Неділя. — Паплерфілд.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Сенднгил.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Виннипег. Телефон 56 366

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Принс Алберт.
21. Середа. Різд. Богор. — Гоні Мун.
25. Неділя. — Самборі.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Шимен.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Принс Алберт.
9. Неділя. — Мендавил.
14. Пятниця. Пок. Пр. Богор. — Сембори.
16. Неділя. — Вірдейл.
23. Неділя. Принс Алберт.
30. Неділя. — Гоні Жун.

Богослужения День Подяки буде відправлятися по всіх громадах.

Адреса: 864-7стр. — Тел. 2786, Принс Алберт, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Гудін.
21. Середа. Різдво Богородиці. — [illegible]
25. Неділя. — Айтуна.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хреста. — Фенвуд.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. Рідвайна.
9. Неділя. — Вишарт.
14. Пятниця. Покров Пресв. Богор. — Айтуна.
16. Неділя. — Гудін.
[illegible] Неділя. — Фенвуд.
[illegible] Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринька 108, Айтуна, Сеск. Телефон 23.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнилого.

[illegible]

18. Неділя. — Сірко.
21. Середа. Різдво Пр. Діви Марії. — Пембіна.
25. Неділя — Гардентон.
27. Вівторок. Чесн. Хреста. — Арбакка.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Сондави.
9. Неділя. — Вайта.
14. Пятниця. Покров Пр. Богор. — Сірко.
16. Неділя. — Пембіна.
23. Неділя. — Гардентон.
30. Неділя. — [illegible]

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туркевського

ВЕРЕСЕНЬ:

[illegible] Неділя. — Гарвин.
21. Середа. Різд. Пр. Богород. — Пайн Ривер.
25. Неділя. — Ренвер (Храм).
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Пайн Ривер (Храм).

ЖОВТЕНЬ:

2. [illegible] — Богдан.
9. [illegible] — Етелберт.
14. Пятниця. Покрова Пр. Богородиці. — Пайн Ривер.
16. Неділя. — Борд.
23. Неділя. — Пай нРивер.
30. Неділя. — Ренвер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділ.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Кадет.
21. Середа. Різд. Богор. — Гронлид північна
25. Неділя. — Годсон Бей.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хреста. — Брункбі.

[illegible] кожнім Богослуженню катехизація дітей, також дорослих.

Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

[illegible]

18. Неділя. — Рама.
18. Неділя. Вечірня 7 год вечір. — [illegible]
21. Середа. Різд. Богор. — Вимер.
25. Неділя — Клейр.
27. Вівторок. Воздв. Чес. Хр. — Канора.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Енддевор
9. Неділя. — Кемсек.
16. Неділя. — Канора.

Адреса. Канора, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

[illegible]

18. Неділя. — Шелвелей.
21. Середа. Різдво Богородиці. — Пет[illegible]
25. Неділя. — Шортдейл.
27. Вівторок. Воздвиж[illegible] Чесн. Хреста. — Леннард.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Роблін-Зелена.
9. Неділя. — Грендвю.
16. Неділя. — Шелвелей.
23. Неділя. — Петлюра.
30. Неділя. Леннард.

Адреса: Поч. скр. 34. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

18	Н	5	Нед. 14. Пров. Захарії
19	П	6	Чудо Архистр. Михаїла
20	В	7	Муч. Макарія Канівського
21	С	8	Різдво Пресв. Богородиці
22	Ч	9	Богоот. Якима й Анни
23	П	10	Муч. Минодори, ап. Луція
24	С	11	Преп. Теодори Александр.
25	Н	12	Нед. 15. Священ. Автонома
26	П	13	Корнилія сотника
27	В	14	Воздвиження Чест. Хреста
28	С	15	Вмуч. Никити, мч. Порф.
29	Ч	16	Киприяна митр., Соєвона
30	П	17	Муч. Віри, Надії і Любови

ЖОВТЕНЬ:

1	С	18	Преп. Евменія еп.
2	Н	19	Нед. 16. Муч. Трохима.
3	П	20	Вмуч. Евстафія.
4	В	21	Ап. Кондрата з 70.
5	С	22	Преп. оо. Антонія, Феод.
6	Ч	23	Зачаття св. Ів. Хрест.
7	П	24	Первмч. Теклі.
8	С	25	Преп. Ефросинії.
9	Н	26	Нед. 17 Ів. Богослова.
10	П	27	Муч. Калістрата
11	П	28	Преп. Харитона Іси.
12	С	29	Преп. Киріяка отшел.
13	Ч	30	Михаїла 1-го митр. Київськ.
14	П	1	Покров Пресв. Богородиці
15	С	2	Андрея Христа ради юрод

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

[illegible]

18. Неділя. — Овкборн.
21. Середа. Різдво Пр. Богор. — Виста.
25. Неділя. — Січ.
27. Вівторок. Воздв. Чесн. Хр. — Енгусвил.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя. — Мензі.
9. Неділя. — Росборн.
14. Пятниця. Св. Покрова. — Сенді Лейк.
16. Неділя. — Глен Елмо.
23. Неділя — Овкборн.
30. Неділя. — Енгусвил

Адреса: Овкборн. Тел. 133-21. Шол Лейк Еисч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ВЕРЕСЕНЬ:

18. Неділя. — Гасс.
21. Середа. Різдво Богор. — Сван Плейн.
25. Неділя. — Лорбей.
27. Вівторок Чесн. Хреста — Арран-Кобвар.

ЖОВТЕНЬ:

2. Неділя — Норкей.
9. Неділя — Арран.
14. Пятниця Покрова. — Гвайт Бін
16. Неділя. — Глен Елдер.
23. Неділя. — Мейбридж.
30. Неділя. — Сван Плейн.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослужения на „День Подяки".

Адреса: Вох 124 — Арран, Сеск.

[illegible]

[illegible]

18. Нед. 14. Голос 5. УЄ 3. Літур. Ап. 2 Коринтян 1: 21—2: 4. Єван. Матея 22: 1—14.

21. Різдво Пр. Богор.: УЄ Луки 1: 39—49 і 56. Літ. Ап. Филипян 2: 5—11. Єван. Луки 10: 38—42 і 11: 27—28.

25. Нед. 15. Голос 6. УЄ 4. Літур. Ап. 2. Коринтян 4: 6—15. Єван. Матея 22, 35—46.

27. Воздв. Ч. Хреста: УЄ Івана 12: 28—36. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 18—24. Єван. Івана 19: 6—11, 13—20, 25—28, 30—35.

[illegible]

2. Нед. 16. Гол. 7. УЄ 5. Літ. Ап. 2 Кор. 6: 1—10. Єв. Мат. 25: 14—30.
9. Нед. 17. Гол. 8. УЄ 6. Літ. Ап. 2 Кор. 6: 16—18 і 7: 1. Єв. Мат. 15: 21—28.

14. Пятниця. Покрова Богородиці: УЄ Лука 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Жид. 9: 1—7. Єв. Лук. 10: 38—42 і 11: 27—28.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[illegible] HERALD Box 3626 [illegible]ІПЕГ, МАН.

Authorized as second class mail, Post Office Department, [illegible]

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1949. ЧИСЛО (866) 19

ТРАДИЦІЙНЕ УКРАЇНСЬКЕ СВЯТО СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО НА СКИТАЛЬЩИНІ

Православні українці в Мінхені, Німеччина, урочисто відсвяткували цього року традиційне українське свято Князя Володимира Великого та хрещення України. Врочисте Богослуження відбулося в українській автокефальній церкві, що саме в цей день відзначала своє храмове свято. Співав хор мінхенської Свято-Покровської церкви, поповнений співаками славнозвісної капелі „Україна".

По відправі в церкві відбувся за стародавнім звичаєм спільний обід, підчас якого відбулися промови. Характеристичне, що в своїй промові комендант табору, росіянин по народності, визнав за українцями право вважати Володимира Великого своїм князем і підкреслив, що оскільки Володимир Святий, приймаючи християнську віру, хрестив також і найбільш віддалені від Києва на північний схід словянські племена, з яких створився потім російський нарід, то і росіяни шанують його память та вважають його своїм хрестителем.

АРХИЕП. СИЛЬВЕСТЕР ПРИБУВ ДО АВСТРАЛІЇ

„Вільна Думка", перший український часопис в Австралії, доносить, що Владика Сильвестер, архиепископ Української Автокефальної Православної Церкви на Еміграції в Европі, прибув з Німеччини до Австралії і тимчасом перебуває в переходовім таборі в Бонеділі. В Австралії він має залишитися на сталий побут.

КЛОПІТ З БІЛОЮ ЖІНКОЮ

В університеті в Оксфорді, в Англії, був з Африки студент, Сереце Хама, й в Лондоні оженився з стенографкою англічанкою. Коли ж Хама мав вертатися до Африки, щоби стати князем свого племени, що звесь Бомангвато, в Бечуаналянді, там повстали майже заворушення проти того, що їх будучий князь взяв собі жінку з чужих, з білих людей. Там не хочуть, щоби між ними, а головно між провідниками, вироджувалися мішанці, гефбріди. Справа ще не закінчена.

ВИПАДКІВ З ТРЕКТОРАМИ БАГАТО

В Стейтах, між всіми [illegible] випадками з машинерією на фармах, випадки з тректорами стоять на першім місци, бо є їх 28 процент. Багато є випадків, що при пусканні тректора корба звихне, або зломить [illegible]. Дальше є випадки, коли щось причіпляти, або відчіпляти від тректора. Бувають й инші. І в Канаді випадків з тректорами є багато, а між тими чимало таких, де тректор перевернеться.

СМЕРТНІСТЬ ВІД СУХІТ ЗМЕНШУЄСЬ

В 1948 р. вмерло в Канаді від сухіт 4,771 осіб, однакож 1947 р. вмерло більше. Число померших від сухіт в 1948 р. зменшилося супроти 1947 р. на 6.3%, а подібного дотепер не бувало.

ДЕЩО ПРО МИТРОПОЛИТА ЛИПКІВСЬКОГО

В „Часі", з Европи, є деякі вістки про митр. Липківського і так: від 1937 до 1938 року жив він на передмістях Києва, цілком відокремлений від релігійної громади, — найперше жив на Соломенці в своєї сестри, а потім був переселений в село Чоколівку, де жив в малій кімнаті разом з родиною сестри. Жив там до 1948 року.

В 1948 р. чекісти покликали 80-літнього митрополита до себе і він вже додому не вернувся. Сестра допитувалася де він, але не могла нічого довідатися. Значиться, — десь його большевики замучили.

ПОМЕР КОМПОЗИТОР ГАЙВОРОНСЬКИЙ

Вересня 11-го, 1949, помер в Форест Гилс, Н. Й. визначний український композитор, Михайло Гайворонський. Родився в Заліщиках, в Галичині, 1892 р., до Америки прибув 1923 року. Зоставив дружину, Неонілю Пелехович-Гайворонську. Похорон відправлено в церкві св. Юра в Ню Йорку, 14-го вересня. Є багато його композицій, а може найбільше відомі його мельодії до стрілецьких пісень.

ЛІТАКОВІ ВИПАДКИ

Вістка з 27-го вересня говорить, що в пятьох воздушних випадках згинуло 64 особі, і так: в Канаді далеко на півночи згинуло двох в неділю; в Англії згинуло 14 в понеділок при зударі двох літаків; в Мексико згинуло 24, коли літак розбився до гори в понеділок; в Стейтах згинуло 13 в понеділок, коли літак розбився до гори; на острові Гуам згинуло 14 в пятницю. Це все в чотирох днях.

СТРАШАТЬ ДІВЧАТ

Є вісти, що хтось страшить лотишських дівчат, що недавно прибули до Канади зі скитальщини і працюють по приватних домах в містах Канади. Хтось телефонує і каже дівчатам, щоби забиралися з міста, бо за ними слідять комуністи. Зрозуміло, що дівчат це страшить. Поліція старається знайти тих, що страшать.

КАНАДА ДАРУЄ АНГЛІЇ ЯБЛОКА

Невдовзі відошлють з Канади до Англії яблок вартости 3 міліони долярів, а з того половина буде дарунок Англії від Канади.

РОСІЯ ЗВЕРНЕ КОРАБЛІ

Росія заявила, що зверне Америці 30 кораблів, які вона дістала від Америки в часі війни як позичку. Зверне коло 1-го грудня.

ЗАСУД СЕМА КАРА ЗАТВЕРДЖЕНИЙ

Відомого большевицького провідника, Сема Кара, засуджено було на 6 літ тюрми, а тепер апеляційний суд уневажнив Карів відклик, отже затвердив засуд.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ В ОКРУЗІ ГРИМСБІ, ОНТ.

Ст. Кетеринс, Онт.

Українська православна церковна громада в Ст. Кетеринс, яка входить в церковний округ Гримсбі, Онт., і яку обслугує Всеч. о. В. Федак, приступила до будови нового церковного будинку. Селер вже виконаний і фундамент вилитий. Є сподівання, що долішна частина будинку буде бодай знадвору викінчена ще цеї осени. Розмір будинку 36 фітів через 74.

Ватерфорд, Онт.

Українська православна церковна громада в Ватерфорд в останніх часах зросла членством і проявляє велику активність. Теперішня церква показується за мала й громада серіозно застановляється над будовою нової, великої церкви. Парафіяне щиро підтримують церкву своїми жертвами. В останніх часах пп. Гулька й Сторожук справили прекрасну Євангелію за $165.00, а пані Панасюк кадильницю, яка коштує понад $30.00.

Гримсбі, Онт.

Громада в Гримсбі рішила побудувати цього року іконостас в своїй церкві, яку вона недавно набула. Вже зібрано на цю ціль понад $300.00. П. Остап Лисий з Велланд, Онт., жертвував $150.00 на священиче облачення, а п. Дубик $150.00 на кивот, який вже робиться. В часі збору овочів організаційне життя в громаді з конечности мусіло троха припинитися, але вже вкладаються пляни на зимовий сезон і є вигляди, що він відзначиться неабиякою діяльністю.

КАНАДІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ВПОМИНАВСЯ ЗА ЕП. БУДКОЮ

„Український Бюлетен", Ню Йорк, подає вістку з Брюселлі, що канадійський міністер в Москві, в квітні цього року, звертався із запитом до совітського уряду про еп. Будку, який був колись канадійським горожанином, а який в 1945 був арештований разом з іншими греко-католицькими епископами совітськими властями. Молотов відповів міністрові, що еп. Будка є совітським горожанином від жовтня 1939, і „може свобідно" подорожувати по совітській території. Крім того, заявив Молотов, „то не є справою чужого уряду запитувати, де він знаходиться".

ДІТИ В СОВІТСЬКИХ ТАБОРАХ ПРАЦІ

Лондонський „Дейлі Телеграф" оголосив недавно нові зізнання про умови життя в совітських каторжних таборах. Між іншим в них говориться, що в совітах існують спеціяльні табори для молоді обох полів в віці 7-20 років. Між іншим в однім тільки таборі близько Свердловська є дві тисячі каторжан, хлопців і дівчат, віком 7-20 років. Всі хлопці понад 10 років працюють, багато дівчат влучено до озброєної сторожі. Діти в таборах проходять політичний вишкіл; їх випускають, якщо закінчать навчання з „задовільним вислідом".

ВІДПОВІДЬ „УКРАЇНСЬКИМ [illegible]

На статті в Вістнику про те, що католики нині нарікають на большевицькі насильства, але ще недавно самі католики-поляки виконували страшні насильства над православними українцями, нищили їх церкви, а цілий католицький світ мовчав, — едмонтонські „Українські Вісти" ставлять редакторові Вістника питання:

1. Чому не протестував проти польського насильства митрополит (Діонізий) та всі епископи Прав. Церкви в Польщі...

2. Чи протестували українські та неукраїнські православні посли з північно-західних українських земель...

3. Чи де, коли і як протестував архієп. Мстислав... як мирянин Степан Скрипник...

4. Чи і де протестували достойники православних церков в инших державах...

На ті питання даємо такі відповіди:

1. Українцям на півн. зах. землях руки були більше звязані, ніж галичанам. Там свідомість була менша, а церковна справа мала двох ворожих опікунів: католицьку Польщу і московське церковне начальство, якого українці не могли покищо позбутися. Та все ж таки і Діонізій і другі епископи протестували. І так:

На конференції епископів і делеґатів з Холмщини і Підляшшя, що закінчилася 1-го липня, рішено вислати протестаційний меморіял, хоч Діонізій, що правда, не дозволив вжити в меморіялі слова „український", але „русинський". (А католики-поляки таксамо звали українців на Волині і Холмщині не „українцями", але „тутешними"). — „Діло", ч. 147, 1938.

Липня 2-го вислав Діонізій телеграму до прокуратора в справі нищення церков - „Діло", ч. 150, 1938.

Липня 6-го вислав дві телеґрами, до Сміглого і прем. Складковського („Діло" ч. 149 і 152) і був на авдієнції в Складковського.

Липня 21-го посол Баран був в Діонізія, але польська цензура не дозволила оголосити, що там говорилося, чи рішалося. — „Діло" ч. 159.

Польський католицький уряд сконфіскував **Пастирський Лист Собору Епископів Православної Церкви** з 16-го липня, в справі розбирання церков на Холмщині. — „Діло", ч. 164.

Це оскілько відноситься до епископату.

2 і 3. Чи протестували українські і неукраїнські посли та Скрипник, нинішний Архиепископ?

Так! Протестували 6-го липня (1938) українські православні посли, перші, а вже після них протестував посол з Галичини С. Баран. В „Ділі" з 9-го липня, 1938, говориться:

„Як перші з українців забрали голос у дискусії посли з ВУО — **о. Волков і Скрипник...** Промова православного духовника викликала помітне враження. Зросло воно ще більше підчас промови другого волинського посла Скрипника, що в темпераментних словах вказував на погубну протиукраїнську політику уряду й польських кругів, звернувши увагу на зростаюче водночас зацікавлення православієм серед німців."

Тут „Діло" переповідає дещо з промови, а дальше:

„Промова посла Скрипника викликує бурю: настрій на салі підноситься, лави уряду заповнюються персоналом міністерств, входять сенатори..."

„Діло", ч. 149, каже, що о. Волков має внести інтерпеляцію з благословенням митр. Діонізія, а другу внесе Скрипник.

Отже волинські посли протестували, і протестував Скрипник, нинішний Архиепископ. А „неукраїнські" посли — не наше діло.

4. Чи в інших православних краях хто протестував, це менше важне, а найважніше — **чи протестував католицький світ поза Польщею.** Бо православні церкви адміністративно не звязані в одну цілість на лад католицький, отже питання, чи вони протестували, не має великого значіння але масове нищення церков поляками безпосередно зачіпало цілий католицький світ, — це ж частина його самого пустилася на такі страшні злочини. **Перший повинен був папа піднести голос протесту і закликати до протесту цілий католицький світ.** А чи він протестував? Ні! І других не закликав до протесту. От кого треба нині питати, чи він протестував!

* * *

Але протестував і митр. Шептицький, чуємо нераз з католицької сторони. Тільки питання, як і коли він протестував?

Шептицький довідався про те, що на Холмщині робиться, аж по всіх людях. Бо доперва 21 серпня появився в „Ділі" запит: „Чи буде Лист Шептицького?" А приводом до запиту було те, що „Дзеннік Польскі" з 20 серпня, почав вже писати про Лист Шептицького в справі нищення православних церков. Так вийшло, що поляки скорше знали, що Лист Шептицького готовиться, ніж українці.

Лист той мав бути надрукований в „Ділі" з 23 серпня, на 1-ій стороні, однакож польська цензура цілу 1-шу сторону сконфіскувала, і так лишився чистий папір. На тім цілий протест Шептицького скінчився. Навіть не знаємо, що в тім Листі мало говоритися.

Та ось що треба підчеркнути:

Волков, Скрипник і Баран протестували в соймі 6-го липня, а лист Шептицького мав появитися аж 23 серпня, отже 49 днів після того; себто 7 тижнів пізнійше, коли поляки свою головну роботу вже закінчили.

Так виглядав протест Шептицького!

Після всего сказаного лишаєсь ще одно маленьке питання: **чи це правда, що в злуці з нищенням православних церков папа взяв від поляків 2,500,000 золотих (пів міліона долярів)? Коли взяв, то на який рахунок він їх взяв?** А варта би ту справу виснити...

ЯК ЧУЖІ ЗА НАС ДБАЛИ

В Українського Народу свячення Паски й других печив та ще чого, це величавий святочний звичай, що надає Великодневи повнійшого і багатшого змісту. Уявімо собі, що нема того звичаю, люде не несуть нічого до церкви святити і з нічим додому вертаються, — оскілько ціле свято було би убожше.

Звичай великодного свяченого, це дорогоцінна частина української загальної і святочної, релігійної культури. Не ходить про саме посвячення, але тут треба брати в рахунок ціле святочне приготовання того, що мається святити. Тут вкладається вся жіноча штука, щоби все якнайкрасше приготовити. І коло церкви перед посвяченням жінки оглядають чужі печива, котрої яке. А таке буває раз в році.

Коли ж глянемо з боку церковного, то багато в тім звичаю є релігійного змісту. В час того найбільшого свята, коли все радіє, люде приносять до церкви перед Господний престіл хліб, якого кожного дня просять в Отченаши, приносять і просять для нього Божого благословення. А вже окремо Паска нагадує їм самого воскресшого Христа. Отже беручи все разом, то звичай свячення паски на Великодні Свята, це велика українська культурно-релігійна цінність.

Та ось як чужі ту нашу цінність розуміли...

Коли Царгородський (грецький) Патріярх Єремія бував 1591 р. на Україні, то звернув увагу на український великодний звичай святити паску, мясо і др. Та чи розумів він вартість того цінного і величавого нашого звичаю? Ні! Він осудив його, назвавши еретицьким, цебто безбожним, поганським.

Цю справу він обговорив з українськими епископами, і ті, йдучи за чужими вказівками, спільно видали грамоту (письмо) до Українського Народу, де говорилося:

„На Україні знаходиться згіршаючий звичай, що люде в день Христового Воскресення несуть до церкви посвячувати хліб і мясо, а принісши їх додому з великою побожністю споживають, немов би яку святість. Так стають вони подібні до невірних жидів, приймаючи хліб і мясо за паску."

Сказавши таке епископат грозив прокляттям тим, що несли б до церкви паску святити, однакож для народу важнійшим був його звичай, ніж погрози тих, які йшли лише за порадою чужих, а самі справи не розуміли. І звичай той зостався донині. Живе життя народу розуміло вартість того звичаю краще, ніж розумів Єремія, хоч він був патріярхом; нарід розумів краще, ніж розуміли навіть ті свої, що лише слухали патріярха, а власної думки не мали. Отже воля народу задержала ту велику культурну цінність, яку чужі хотіли в нас знищити.

Очевидно патріярх й український епископат думали лише по „канонічному", а по практичному не вміли думати, тому живе життя поставило свій практичний канон, — що звичай готовити „свячене" має дальше зостатися.

Подібно в недавних часах деякі гр. кат. священики в Галичині завзято виступали проти гаївок, як нібито чогось грішного, чи поганого і закликали, щоби гаївки і великодні забави коло церкви зупинити. Цілком певне, що вони це робили також на приказ чужих, яким ходило про те, щоби в наше культурне життя заводити порожнечу. Правда, проти того повстав був також протест на стороні тих священиків, що думали своїм власним здоровим розумом і яким українська культура була дорогою

ВИВЧЕНІ В РОСІЇ ЯПОНЦІ

Недавно вернулося з Росії 95,000 японських полонених. Всі вони виглядали дуже добре, видно, що в Росії про них дуже дбали. І повернули вони як добре вишколені комуністи. Це показалося зараз, коли приїздили. Вони почали зараз страйкувати на кораблях, якими їх привезено. Так на однім кораблі застрайкували, щоби змусити капітана й корабельну обслугу, щоби підписала заяву, що більше не буде на кораблі, який везе поворотців, бо поверувші не мали доброї поживи. На першім кораблі страйкувало 1,000, на другім 2,000.

І ЖІНКИ МОЖУТЬ БУТИ В РАДІ

В Англії до палати лордів запрошено 20 жінок, які мають свої власні титули лордів чи графів. Вони можуть радити над справами держави нарівні з чоловіками Та покищо парлямент мусить затвердити їм право там бути.

ПРОЩАННЯ СВЯЩЕНИКА З ГРОМАДАМИ

Наспіло повідомлення, що можу приготовлятись до переміщення на інший терен душпастирської праці. Такого можна було будь коли сподіватись, та сталось воно аж по сімох роках праці. Чому і як переміщення наступило; чи корисне воно й потрібне, тай чи з власної волі, чи примусове, — нема потреби тепер розбирати.

Ну, то про щож буде мова? От, про що. Провів я сім років свого віку у цім затишнім закутку, й так пройшла третина, а може четвертина часу мого пастирського служіння, пока старість не загляне. У духовних радощах я провів цих сім років, а хоч був нераз і смуток, то він минувся, й може колись лише послужить для кращого завтра.

Що за сім років пережилось, трудно описати кількома словами. Кожний тиждень, кожна днина, проходила у заставі та серед обовязків. Здається, що нема одного дому, в якому не гостив би, нема одної родини, якій не послужив би пастирським служінням. І тому виробилась така приязнь, якою люди звичайно люблять лише витати, а не прощати. А що вже наспів час прощання, то треба дещо згадати, не забути подякувати за всі добродійства, якими мені нагороджали; висловити признання за осягнений ними поступ та відійти з ентузіязмом та зі щирим запалом на нове поле праці.

Особливих добродійств, нехайби й [illegible] них, було багато, і я не в силі їх всіх почислити. Кожне зарядження, всякі [illegible], надгороди, подарки, подорожі, [illegible] церкви, — все це вимагало піклування, християнської покори, додержування слова, терпеливости, розваги й жертви.

А певно, що всяке достойне діло вимагає гідних прикмет, щоб дозрів корисний овоч. Ці рільники, хлібороби і [illegible], яких я мав щастя обслуговувати, мабуть з досвіду на своїй ниві [illegible] прикмети собі присвоїли. [illegible] над панами, з мозольними руками, впокорившись напімненням своїх [illegible], своїх дітей напоминали, [illegible] про все добре, що їм Бог вчинив, [illegible] живучи у надії. Є між ними може й уперті та тверді серцем, але всіх [illegible] як дощу й погоди, а що [illegible] добродійства чинили, цего не можна таїти. На Бога, не лише в нещастю, але і в добробуті памятають

[illegible] відзначалися ревністю та обовязковою присутністю на всіх недільних і святочних відправах, без ріжниці погоди [illegible] дороги. Заховували точно прийняті звичаї і з терпеливістю вижидали [illegible] обслуги, на яку чомусь, хоч як би не плянувати, а все днів не доставало. Це мабуть одна з найголовніших причин на наше прощання, бо знайшлась вимога на частійшу обслугу відділеними силами

Сотнями до Св. Причастя приступали, щоб удостоїтись свяченого споживання. В окрузі сімнадцять пунктів, отже свячене треба було терпеливо чекати на свою черґу, на означену годину. У Великодню ніч, у болоті чи в снігу, легко було загубитись, але люди горнулись цілу ніч чекали, щоб воскресну пісню заспівати, обхід відбути, пожелань вислухати і відповідно Великдень зустрінути. В такій господарці священик не може дрімати, мусить всі дороги добре знати, де яка яма, а де камінь, або гора щоб за ніч двісті миль проїхати [illegible] й рано ще настільки сили мати, щоб Службу Божу відслужити.

Були служби за здоровля, а з ними королівські гостини. До церкви, на аналой, приносились солодощі й печені присмаки, разом зі списом імен на почитання.

Були Акафисти до Ісуса й до Божої Матери, до Св. о. Николая, до Всіх Святих, Арх. Михаїла, до Влмч. Варвари, Пр. Ілії, Влмч. Дмитрія, і до Гавриїла.

Були весняні Служби по засіві, для того, щоб Господь помножував плоди і зрошував землю рясними дощами. Сюди всі прибували, молились, дерували і казали, що від Бога все залежить. При торжестві спільним обідом ситились і давали відпочинок своїм умученим мязам по весняній праці.

Служились Служби за померших; прикрашували гроби, посвячували памятники й заступались за дорогих померших молитвами. В домі на Парастасі все було впорядку, по місцевому звичаю, з деревцем на ознаку раю, пшеницею з медом, як ознакою вічности; з колачиками, овочами та запаленими свічками молитви зносились; а потім обід.

Величаві бенкети відбувались на весіллях та хрестинах, і все мене просили, та поки покінчилось важнійше діло, часто не ставало ні часу, ані сили задоволити просьби і сповнити надії такої гостини.

Всенощне, Утреня, Служба Божа, Вечірня, водосвяття, похід на гроби, храмові обіди, промови чи відчити, катехизація, розмова, — на все це часу було потрібно. Служилось у такі свята як Юрія, Івана Богослова, Весняного Николая, Івана Сучавського, Гавриїла, Ілії, Варвари, Олекси - все це поза всі головні свята.

Були врочисті посвячування домів, читання молитов на ріжні недуги й потреби, осінні дні подяки, відвідування домів з Йорданською водою й багато иншого в духовній програмі.

Не можна забути про зимові подорожі, терпеливі фірмани, тріскучі морози, весняні болота, вижидування спізнених потягів чи автобусів, на пору не їлось, ні відпочивалось, в болоті ланци на авто треба було накладати, поганійші дороги вимнати, а гладші вибирати. Й треба було знати кожні ворота... Цего ніколи не забудесь.

Недільна й Рідна Школа, святочні академії, відчити, концерти, зборя, архиерейські візитації, будова церков, священичої резиденції, ріжні збірки, колектування. А були й такі, що це й політику мішали. На вакації часу не ставало, бо людським потребам та вибаганкам кінця немає.

Отож і поза неділями та святами було праці подостатком, хоч може дехто не добачував. До цего всего, ще й свої власні, родинні та домашні обовязки, заповняли кожний день. А вибагливі парафіяне, то і в ночі спокою не давали: це зробіть, тому зарядьте, цього доглянтьте... Та праця увінчалась успіхом і можемо в спокою прощатись, в надії на краще жниво

Тішить мене свідомість, що не перетягнув пори гостинної, хоч сім років це тривало. Пороху з ніг нема потреби обмітати, бо журитись про те, що будем їсти або пити, не було потреби. Щасливою долею жилося, і на зустріч нової виряжаюсь.

Дарив Бог добром, Йому Слава, а вам, мої дорогі, щастя, долі. Ви не знаєте, хто ці рядки пише і не здогадаєтесь, кому вони належні, — та так буде найкраще.

Нехай цих кілька стрічок послужать скромною подякою тим, про кого мова, а иншим, які може менше горнулись, вони стануть заохотою приєднатись до побожної родини, громади Христової, і невибагливими устами приносити хвалу Богу.

В молитвах своїх буду вас споминати, а вас прошу, — мене й моєї родини також не забувати. [illegible]

ШТРОСМАЄР І КИЇВ

Нині хорватський епископ Штросмаєр відомий зі своєї промови на Ватиканськім Соборі 1870 року (промова є в книжочці „Історичні Матеріяли"), де доказував, що папи не є наслідниками Петра і заступниками Христа, і що багато з пап було дуже поганих.

Але тут пригадаємо дещо інтересне про Штросмаєра.

Львівське „Діло" з 6-го жовтня, 1888 року (перед 61 роками) знало вже про Штросмаєра близше і занотувало, що:

Хорватський епископ Штросмаєр з нагоди київського торжества у 900-ліття Хрещення Руси-України був вислав привітну телеграму. Це взяли йому за зле і австрійський цісар Франц Йосиф і папа так, що епископ мусів вислати в тій справі письмо до папи з виправданням. Але в тім письмі еп. Штросмаєр не жалував свого вчинку, тільки його з великою гідністю мотивував (вияснював), торкнувшись при тім і справи національного положення хорватів. Між иншими Штросмаєр писав:

„Підпори теперішнього австрійського уряду, отже також престола (цісаря), прислали мені з нагоди мого ювілею священства, що припадає сього року, ґратуляційну адресу, якої сердечність мене глибоко зворушила, ба, наповнила мене великими радощами.

„Ті високовчені світлі мужі люблять свого цісаря і поважають його певно не менше, як мадярські монарші дорадники. Політичним ідеалом цих останніх (мадярів) є цілковите пригнетення моїх словянських братів, для права яких я більше нічого не бажаю, як тільки справедливости.

„Я незадоволений теперішньою політичною системою в моїй батьківщині; я не можу бути нею задоволений, бо це система гнету великого свобідного народу на своїй власній, на так горячо люблений, вірно бережений і дорогою кровю своїх синів сотні разів орошеній землі.

„Але я крию свій жаль серед стін своєї каплиці і ніколи не намагався висловити його з амвона (з проповідниці). Я не користаю навіть зі своїх політичних прав як член законодатного тіла і тримався вже десятки літ від нього зовсім здалека.

„Чого ж хочуть від мене мої вороги? Чи може вже жию задовго для декого з тих, що шукали вже на моє місце для моєї епархії наступника, що знає мадярську мову?"

„Діло" в 8 жовтня (26 вересня) 1888 року, подало, що письмо Штросмаєра до папи, де він пояснював, чому вислав привітну телеграму до Києва, сфальшували. Загребський орган еп. Штросмаєра „Обзор" заявляв рішучо, що письмо епископа до папи, проголошене в „Кельнше Цайтунг" пофальшоване і ціль того пофальшовання виходить вже з самого його змісту.

З усего того бачимо, що багато було тих, які не любили Штросмаєра за його характерність і любов правди. Ворогами його були, певна річ, мадяри, що гнобили хорватів, яких Штросмаєр обороняв; його оборона слушности дратувала Відень; його не любив Рим, памятаючи очевидно його становище на Соборі 1870 року. Не міг Рим і того стерпіти, що Штросмаєр до православного Києва шле привіт, як до доброго, замість православний Київ проклинати.

Цих кілька пригадок з минулого покаже нам ясніше, яким був Штросмаєр.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

IV.

НОВИЙ МАТЕРІЯЛ ДЛЯ НОВОЇ БУДОВИ

Хто лише старої будови доглядає, тому тяжко зрозуміти, що новій будові треба нового матеріялу, нових основ, нових розмірів, відповідних до нових потреб. Для нового вина треба нових міхів, як сказано в Євангелії.

І наша Церква в Канаді була новою будовою і для нових потреб. Встановлено принципи, назначено цілі і почалася праця. Так піднималася і поширювалася будова Церкви, а з тим збільшався наш досвід, виповнялась наша ідеольогія.

Ми починали не від верха, на взір старих верхів, але від долини. Ми приглядалися і до старого матеріялу і старих способів, але не наша вина, коли не все старе до нових потреб надавалося

Нове завсігди новими людьми, новими способами і новим матеріялом будується. І нові цілі вказують напрям, а не старі.

Подібне вже знає Українська Історія. Таке вчасти було в часі заводження унії, коли Православну Церкву треба було ратувати Таке було після 1917 року, що закінчилося Актом в Києві 1921 року. Подібне було на Волині під Польщею, коли піднято справу українізації Церкви й увільнення її від московського проводу. Всюди виробльовано нові пляни, розбиралося критично старе, творився, або оборонявся самостійний український церковний ґрунт, творилися нові погляди і розуміння, щоби оборонити те нове, яке будувалося, чи хотілося збудувати.

Пригадати, що навіть москалі, хоч які вони для українців великі каноністи, в своїм „Воскреснім Чтенії" для себе заявляли, що не можна оглядатися на Канони, коли Церква в небезпеці. (Варшавське „Воскр. Чтеніе", ч. 9, 1927).

Нова справа вимагає завсігди нових людей, нової праці, нового матеріялу і способів, нових розумінь. Старе може придатися, але воно не може рішати наперекір новому.

Це нехай тямлять ті, для яких наше становище може видаватися занадто сміливим.

ВСЕЛЕНСЬКА ЦЕРКВА

Коли в Символі Віри сказано: **Вірую в Єдину, Святу, Соборну й Апостольську Церкву,** то цим також означено, якою Вселенська Церква повинна бути. Буде такою, тоді ми в неї віримо. А має вона бути Святою й Апостольською.

Творці Символу Віри не могли думати, що Вселенська Церква має виявлятися головно в якійсь бюрократичній установі, чи адміністратурі, що в своїй власти буде мати всі церковні справи. Вони мали на увазі одну віру, одно розуміння і братне відношення.

Коли ж говорити про Вселенську Церкву, як її нині розуміють, то вона нераз далеко відходила від того, що говориться в Символі Віри.

Візьмімо таки нашу Історію. Головний грецький патріярх, та з ним єрусалимський, продають Українську Церкву Москві за гроші 1686 року, навіть самих українців не питаючи. Чи таке предвиджували творці Символу Віри? А дальше, — коли понад 200 літ Українська Церква і нарід були Московщиною поневолені, то хиба представники Вселенської Церкви не стояли з тими, які українців поневолювали? Хиба не вважали вони Московської Церкви канонічною, хоч самі канони її виключали?

Історія знає подібних фактів багато, і вони то дуже ослаблюють претенсії оборонців нинішної Вселенської Церкви, з Царгородською в проводі, до вселенського верховодства; до права „признавати", хто з православних гідний зватися дійсним православним, а хто ні.

Хід життя показав, що ґрунт нинішної Вселенської Церкви надто слабий і треба його скріпити новим матеріялом.

* * *

Коли говорити про єдність Православних Церков, то ми розуміємо, що та єдність має бути рівних з рівними. Дальше, що в ту єдність повинні входити не тільки Церкви державних народів, але і бездержавних, і поневолених. Христос же казав: „Прийдіть до мене всі струджені й обтяжені . . .

Не політичні державні уряди, ні пануючі народи вважаються Церквою, але віруючі люде. Уряди політикують, провадять боротьбу, міняються, зникають, а віруючий нарід живе безнастанно. Вселенська Церква не повинна годитися на те, що лише держава має вирішувати церковну справу народу, який вона забрала, чи поневолила

Коли Вселенська Церква буде стояти лише з урядами держав, то до кого мають звертатися поневолені вірні? Хто має розкривати перед світом їхні кривди і терпіння? Коли не вона, тоді вона стане слабшим народам непотрібною

Отсе був наш загальний погляд на питання про Вселенську Церкву.

* * *

Ще одно питання: Які Церкви входять нині в склад Вселенської Церкви?

Ми вже таке питання нераз ставили, але відповіди не мали, отже поставимо його ще раз

Чи Російська Церква входить нині в **склад Вселенської Церкви? Чи входить** Румунська, Болгарська, Сербська, якими орудує Москва?

Чи належать до Вселенської Церкви Антіохійська й Александрійська, яких патріярхи одобрили присуд московської патріярхії над митр. Полікарпом за те, що він не йшов за Російською Церквою, але став з Українським Народом?

А й патріярхи Єрусалимський і Царгородський посилали також в Москву свої привіти. (Диви: „Правда о религии в России", ст. 265-276).

Отже як з ними всіма справа стоїть? Чи є вони в „молитовнім єднанні" з Російською Церквою? А це важне для нас питання!

ПРИЗНАННЯ І НЕПРИЗНАННЯ

В православнім світі є нині правило, що коли якась Православна Церква не „признана" Вселенською Церквою, то вона неправославна, гірша від других.

Але ми в Канаді від часу повстання нашої Церкви приняли инше правило: **коли ми стоїмо на православнім ґрунті, коли наша церковна праця щира, коли справа, для якої працюємо, свята, то нам непотрібно додаткового „признання" чужих і далеких нам людей, — людей, що нас не знають, для яких наша церковна справа є чужою і незрозумілою, і які нічим не причинилися до того доброго, що ми своїми трудами збудували.**

Самим свою справу будувати, а потім в чужих людей просити признання, це знак недозрілости й акт самопониження!

Нехристіянська нагота оттого права „признавання" виявилася при переїзді патріярха Атенагораса через Париж 1949 року. Коли там православна делегація хотіла бачитися з патріярхом, грецький митрополит Германос заявив, що вона не може бачити патріярха, бо: **„ваша Церква не признана."**

Така горда безбожність! До 1949 року Українська Православна Церква істнувала вже 960 літ, і ще не признана? Чому ж ні? Чим на признання не заслужила?

Так горді люде відважилися грубо зневажити Українську Церкву і цілий Український Православний Нарід, — тай ще тоді, коли він знаходиться в такім положенню, як побитий при Єрихонській дорозі, якого всі обминали.

Що варта „признання", або „непризнання" таких людей?

РІВНІ З РІВНИМИ

Дивлячись так на справу, ми завсігди стояли на тому, що — **найпотрібнійше і найважнійше признання в вирішуванню наших справ, то наше власне признання, то наше власне слово.** Бо ми властителі наших справ, ми найкраще свої справи розуміємо і для них працюємо, — а Господь не наділив чужих і далеких нам людей таким надприродним розумом, щоби вони наші справи краще за нас розуміли

Тому коли наша Церква має стояти разом з другими Церквами, **то лише як рівна з рівними, — на праві вибору, з ким хто схоче і може стояти.**

Лише в такім відношенню покажуть себе люде, якими вони є, тут може бути взаїмна контроля одних другими, і тут може бути місце для слів Спасителя, що один у вас Учитель, а ви всі брати

НОВІ КНИЖКИ

Накладом Видавництва „Еклезія" появилася тепер нова книжочка п.з. **Історичні Матеріяли,** 154 сторін, якої зміст обнимає такі справи 1. Яку віру приняв Володимир Великий, 2 Проект на знищення Руси, 3. Промова еп. Штросмаєра на Соборі в Римі 1870 року, 4. Подія у Львові 1583 року Це все справи, про які нераз треба було говорити в часописах, чи деинде, і певна річ, що прийдеться про них ще говорити, отже тепер зібрані вони в книжочку, щоби завсігди можна мати матеріял про ті справи під руками.

Дотепер православні українці в Канаді мають три видання, що творять собою одну цілість, доповнюючи одні других, а. то: **„Чужа рука"**, стор. 207, ціна 35 центів; **„Життя Йосафата Кунцевича"**, ст. 190, ціна 50 ц.; **„Історичні матеріяли"**, ст. 151, ціна 40 ц.

Кожний українець повинен ті видання в своїй хаті мати

Продав батька і інші оповідання, ст 158, Видавництво „Тризуб", ціна 50 ц Книжочка містить понад 50 коротких оповідань і кілька віршів. Книжочка надається для матерей, що хочуть дітей читанням заінтересувати; для дітей, для молоді, та і старший з заінтересованням їх прочитає. Зміст з культурно-моралістичним підкладом. — Це вже четверта зряду книжочка. Попередно видан. 1. Козак Дорош, 2. Оборона Києва, 3. З Великоднем на волю.

Community Programmes,
Department of Education,
206 Huron St., Toronto 5, Ontario.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

НАША МОЛОДЬ ДУМАЄ

Мені дуже приємно бачити, що Відділ Молодих Читачів у Вістнику відновився. Відновлення цього відділу приносить безмежну духову користь молодим дописувачам і читачам, справляє велику радість їхнім родичам, а для піднесення української справи й для поліпшення загального світового стану додає нових, надійних провідних сил..

Молоді дописувачі й читачі цього відділу користають з нього духово, морально й культурно . . . Не згадуючи вже про вправу в думанню. Дописувачі думають . . . коли пишуть, а читачі думають . . . коли читають. В цім відділі пишеться про поважні життеві справи. Отже в такий спосіб молоді дописувачі й читачі привикають до поважного думання. Таке поважне зацікавлення виховує їх на духово й умово дорослих людей. Духово й умово доросла людина краще розуміє життя, належно до нього пристосовується, й в такий спосіб може його вповні використати для особистого й загально-суспільного духового збагачення. Оце є певний шлях до правдивого й вічного щастя!

Тай родичі багато з того користають, коли їх діти дописують до Відділу Молодих Читачів . . . Кожний батько й кожна мати бажають дати своїм дітям взірцеве виховання. Таке виховання лежить в розумному заповненню вільного часу в дітях. А вільний час треба заповнювати найкориснійшими активностями Де молодеча організація не дорівнює цьому вимаганню, як сьогодня . . . то організацій не дописують, там родичі самі повинні подбати, щоби вільний час їхніх дітей був розумно й корисно заповнений Писання про поважні справи до цього відділу є одним з найкращих і найважнійших чинників в вихованню здорової думки й поважного характеру в дітях Не легковажте особистого добра своїх дітей, заставте їх час від часу написати дещо до цього відділу, а побачите, що ви дочекаєтесь від них великої подяки, слави й втіхи

Чим більше наша молодь буде цікавитися поважним життям і брати живу участь в дописуванню до Відділу Молодих Читачів в Вістнику, тим сильнійшими будуть ставати підвалини нашої української справи взагалі, й тим вище буде підноситися культурний і моральний рівень теперішного суспільного стану . . . Сьогодня наші організації не сповняють своїх завдань, так, як належиться; наш нарід безсовісно роз'єднаний, як на церковнім, так і загальнім полі; а світ взагалі знаходиться в такому критичному положенню, що кожної хвилини він може вибухнути в атомову експльозію . . . Де причина цього всього лиха? Ми маємо замало духово й умово дорослих провідників, які могли-б здорово й конструктивно думати й ділати, а забагато провідників з дитячим розумом, які, або зовсім не думають, або думають тільки в свою користь. Дуже болюче недомагання нинішнього суспільства є — брак свідомих, культурних, моральних і відповідальних громадян. Причина цьому є брак належного виховання. Як вже було згадано вище, молоді дописувачі й читачі цього відділу користають з нього духово, морально й культурно . . . Заповнюючи свій вільний час корисною працею, глибоким думанням і поважним застановленням, вони виховують себе на свідомих громадян і на духово та умово дорослих людей, які своїм поважним та конструктивним думанням можуть багато добра в світі зробити.

Тепер лишається одно прохання . . . до батьків і до молоді. Постарайтеся спільними силами зробити Відділ Молодих Читачів таким поучаючим і багатим змістом, як він повинен бути . . . Дописуйте до нього, заохочуйте знайомих читати ваші дописи й цим способом постарайтеся ввести Вістник до кожного українського дому в Канаді на те, щоб показати, що наша молодь думає . . . й що вона бачить блуди нинішнього світа й є готова та спроможна відчинити тим всім двері до кращого завтра.

Орест Горчинський.

МОЛИТВА — НАЙВИЩА ДУХОВА СИЛА

Тому, що молитва є найвисшою духовою силою, люди повинні молитися. Коли люди не забувають про Бога і звертаються до Бога в молитвою, то Бог їх ніколи не опустить і в усякій важній потребі і небезпеці поможе. Хто ж Бога забуває, того забуде також Бог. Не будемо простягати рук до Бога, то Він нам потрібного не дасть.

Але чи всі люде моляться? Ні! Є багато таких, що не хочуть і слухати про Бога, отже і не моляться. Думають, коли їм добре поводиться, то пощо молитися?

Та коли таким трошки не поведеться, то на Бога нарікають. Бог винен, що їм не так, як хочуть.

Допервa коли спаде на них велике лихо, тоді покірнійше згадують про Бога і просять помочі Але чи таким поміч належиться?

Але люде добрі, люде думаючі завсігди про Бога памятають, щодня засилають до Нього щиру молитву, і вони певні, що Бог їх ніколи не опустить.

Отже нехай наша молодь над тим застановиться і запитає себе, до котрих людей вона хоче належати, — чи до тих, що про Бога не хочуть і думати, чи тих, що в молитві ставлять перед Бога свої потреби і просять щиро Божої помочі?

Марійка Надія Негрич.

БАЙДУЖНІСТЬ, ЧИ ЛІНИВСТВО

Чим пояснити те, що багато українських дітей і молоді не знає українського письма, отже нічого українського не читає. Хто за те винен?

Я думаю, що найперше винні старші, що не навчать Вони мають великий гріх за своїх дітей. І діти не можуть їх за те поважати.

А дальше винна сама молодь. Коли навчилася англійської мови, і письма, і такого трудного спелінґу, то чому не навчиться української азбуки, тих 32 букв?

З такого кожний розумний англієць буде сміятися і скаже, що та молодь і байдужа і лінива. Тай як можна про неї інакше сказати?

Це повинні ми памятати, а тоді не буде молодого українця й українки, щоби свого письма не знали і своїх книжок не читали.

П. С-н.

КИР І КАМБИЗЕС

В 6-ім століттю перед Христом жив славний перський цар Кир. Про нього оповідають таке:

Коли він був ще досить молодий, він був „чашником" свого діда Камбизеса, що був тоді царем Персії. Обовязком Кира було покушати вина, нім подасть його цареви. Це було на те, щоби цар був певний, що в вині нема отруї.

Та коли одного разу Кир подав вино цареви, він його не покушав. Завважив це цар і каже:

— Ти забув покушати вина, а це твій обовязок.

— Ні, — **відповів Кир, — я не забув, але я не хотів кушати.**

— А то чому?

— А тому, що я знав, що там є отруя.

— Отруя? І ти з отруєю мені даєш? — почав цар допитуватися.

— Так, даю з отруєю, бо ти царю любиш таке вино пити.

— Як я люблю? Коли ти бачив, що я з отруєю вино пив?

— Бачив я минулого разу, коли на твоїм дворі була велика забава. Твої гості від того вина з отруєю були ослабли, не памятали, що роблять, кричали, без памяти співали, — цілком розум були стратили. Навіть ти царю був забув, що ти цар.

Ще молодим був Кир, а вже вмів так здорово думати і мав відвагу навіть самому цареві сказати правду в очи, — що цар не повинен впиватися.

УСПІШНИЙ КРОК

Українська Православна Церква в Канаді складається з парафій великоміських як Едмонто, Саскатун, Винипеґ, Торонто, Монтреал, Венкувер і ін., які мають і по кілька сот членів та прихожан, але в переважаючій більшости моральна сила і велич нашої Церкви є в маленьких громадках — (десять до двадцять-тридцять членів) порозкиданих по далеких фармерських преріях Канади То і праця наших громад дуже ріжнородна. По містах, де є багато професійних сил, (адвокатів, лікарів, торговців та инших промисловців) моральне виховання в громаді спочиває не лише на плечах самого священика, але й другі інтелігентні сили доповнюють його своїми талантами, хистом і доброю волею В додатку по містах членство скупчене, члени більш заможні й громади по містах краще розжилися — побудували гарні храми Божі, парафіяльні салі, священичі резиденції.

Зате життя наших парафій по фармах має цілком відмінний вигляд, а з тим і наслідки їхніх зусиль, хоч ріжнородні, та всеж з обмеженнями Бо всьо мусять робити переважно самі члени фармері, майже стало ті самі люди, хиба що вряди-годи хтось відвідає їх з наших централь.

Про таке організаційне життя, розвиток і поступ та добрі успіхи в Україн-

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

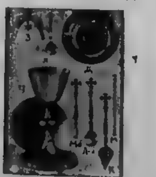

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

сьмій Православній Громаді св. Івана Хрестителя в Ервуд, Саск., хочу розказати, — не для самохвальби, чи для улещення ервудським парафіянам, а тільки для доповнення того образка, з якого повстає життя, а то велич і сила Української Православної Церкви в Канаді.

Кожному канадійцеви так дорога наша держава — Канада, що знаємо не лише нашу кольонію — село чи містечко, в якому живемо, але й історію, чи географію всіх провінцій. Не тяжко нам, хоч живемо скажім в Арран, Саск., знати і бути в Гемилтоні, чи в Смокі Лейк, чи навіть в Венкувер. І часто трафляється, що здибаємо чоловіка з Вайта, Ман., а він знає людей з Едмонтону, Винипегозіс, чи Руан-Норанда (Квебек), бо він там був. Всім нам відомо, що північна часть наших степових провінцій покрита була і нині ще подекуда є, лісами, а то й пралісами. Цілком инакші ліси були і є приміром в Ст. Джуліен, инакші в Глеслин, а ще инакші коло Годсон Бей Джонкшен, Саск., де знаходиться наша славна ервудська парафія. Це прямо і не праліси, а наші канадійські „джунглі". І в таких то лісах (а ще подекуди всюди під корінем повно наших канадійських гарбузів — круглого каміня), розсілися з 1932 роком (часи найгіршої економічної кризи) мої парафіяне в Ервуд, Саск. Першим був п. Петро Іжак, що опісля спровадив свого сина з Синевідська, чи Тухольки коло Турки. Трошка пізніше осівся п. Іван Демків з Яворщини (мій дяк) з своїми двома синами: Володимиром і Степаном, та з замужною дочкою, п. Стахник; опісля з Гудів перебралися Іван Голяк, родина Лозінських, Никола Дух з своїми братами і п. Юліян Ніконець (з Полісся). Опісля ще десь з Гронлид, Саск. прибув п. Дмитро Велиган, а коло Іжаків осівся їх односельчан, Михайло Шмігельський. А що вони осілися з родинами, то вскорі вони посваталися так, що моя парафія в Ервуд числить 11 членів, та всі вони немов одна родина, бо через подружа дітей, чи братів вони ще близше посвоячились.

Через велику працьовитість, витревалість, ощадність і завзятість, чи впертість доконати свого, вони до нині не лише розжились по господарськи (вже набувають трактори і автомобілі), але й як свідомі діти нашого народу і вірні Божому Закону, вони в 1938 році зорганізувалися в Христову Громаду — Укр. Прав. Церкву св. Івана Хрестителя. Першу обслугу духовну давав їм о. Леонід Дячина, відтак о. Михайло Боднарчук і о. Василь Апонюк.

В 1945 на св. Михаїла Консисторія призначила мене місіонарем на аранський округ і з початком 1946 року, в лютому, трудами жіноцтва при Укр. Прав. Церкві і моєю заохотою, відбувся перший на ту околицю базар і так пробудив життя в громадці, що через літо громада урядила ще пікнік, День Матері, Храм і кілька товариських забав, що осінню тогож 1946 року побудувало, хоч маленьку та зате зграбненьку церковцю. Роком пізніше на фармі п. Петра Іжака парафіяне побудували також церковну салю, чи Народний Дім, як ми любимо це називати. Отже тепер мають своє місце і на молитву в церкві, і на різні сходини в парафіяльній салі.

Громада, поза те, що платить Дієц. Фонд, гарно винагороджує священика, а також помогла багато більше скитальцям, як другі навіть заможніші парафії. І так Голяки, Демкови, Лозінські, Духи поспроваджували на свої афідевіти скитальців з Німеччини 6 осіб і в той спосіб помогли і осолодили своїм братам їх недолю!

Я дав моїм парафіянам в Ервуд признання не так за те, що вони побудували церкву і Нар. Дім, а радше за те, що живуть після Науки Церкви і сповняють головну заповідь Христову: „люби ближнього твого, як себе самого".

Оце я й згадав коротенько історію Ервудської Громади, щоб вона — ввійшла в записну книгу нашої Церкви й всюда побуджувала наш нарід до подібного життя, Богу на славу, а нам, Його дітям, на спасіння.

Свящ. І. Майба.

НАРОДНІ ПЕРЕКАЗИ ПРО ТУРКІВ І ТАТАР

МУЧЕНИЦЬКА СМЕРТЬ СВЯЩЕНИКА

В місточку Угнові (повіт Рава Руська) є висипаний високий горбок, а на тім горбку стоїть каплички св. Івана. Про той горбок оповідають старі люде, що чули від своїх предків таке: Було це тоді, як татари нападали на Україну і зайшли аж до Галичини. Люде, переляканi нападами татар, ховалися по ямах, пивницях, або шукали собі криївок по лісах. Однак цілий час було їм важко там сидіти, а щоби знати, коли мають ховатися, висипували високі вали і дивилися, чи не зближаються татари. Коли вже побачили, що зближалися, вони ховалися по своїх криївках.

Раз напали татари на Угнів, зловили угнівського священика о. Івана, скували його, і так вели через місто. В кінці прийшли під один горбок і там замордували його. На тім горбку, де вбито священика, поставили пізнійше капличку св. Івана. Після того ходила туди що року процесія в свято св. Івана й нераз підчас проповіди люде згадували про той переказ.

(С. Говда.)

НАПАД НА ЗАМОК І ЧУДЕСНА ПОМІЧ

В околиці села Лінинни стоїть дивна гора, що кожному впадає в око своїм виглядом. Вона досить висока, а має вигляд пираміди. Давно це було, в часі страшних нападів турків і татар. На горі цій стояв оборонний замок. Окружений мурами, баштами, стояв він гордо на самім вершку гори. Нераз обороняв він дальші села і міста від нападів орд, бо коло цеї гори вела дорога. Аж одного разу надійшла велика сила татар. Залога замку побачила, що не дасть ради, однак постановила боронитися до останку. А тимчасом розбіглися післанці просити помочі у сусідів. Два дні боронився князь замку хоробро і відпер ворога. В ночі не сподівався нападу й відпочивав по великих трудах. Нараз, збудили його голоси і крики „Аллаг"... Це дика орда вдерлася вже за мури замку. Князь чимскорше скликав свою дружину. Прийшло до боротьби на життя або смерть. Князь боровся в перших рядах і хоч його ранено, не випускав меча з руки. В кінці проколений списом, впав та умираючи закликав сильним голосом: „Боже, спаси їх!" І той голос князя, повний віри, дійшов до Бога. Бо внедовзі прийшла поміч і татари покинули замок. Однак знищили його зовсім і замінили в руїну. А гора сама відзначається тим, що красується пишною, зеленою травою, відмінною від трави, що росте всюди. Говорять, що це ізза крови оборонців замку. Від слів князя називалася гора давно „Спас", а потім ця назва перенеслася на село, що розложилося у стіп гори.

(Н. Шевчик.)

ВЕЗИР АБДУЛ

В усіх часах люде гордили тим, хто прискаржував і доносив на другого, хочби і на свого ворога. Був давно колись в перського царя розумний везир (міністер), що звався Абдул. Всі говорили про нього, що він розумний і чесний чоловік.

Іхав він одного разу через місто, до царської палати, а в місті люде були чимсь дуже невдоволені й зійшлись, щоби порадитись, що їм робити. Коли ж побачили везира, спинили його та почали кричати, що убють його, як він не зробить того, чого вони домагаються. А оден чоловік навіть злапав везира за бороду та зачав сіпати.

Коли везира пустили й він прибув до царя, той вже знав про все, що сталося, й хотів людей покарати, але везир переконав його, що вони нічого такого не зробили, що заслугувало б на кару.

Другого ранку прийшов до везира один крамар. Везир запитав, чого йому треба, а крамар каже:

— Я прийшов тобі сказати, хто був той чоловік, що вчера зневажив тебе, а навіть посмів взяти тебе за бороду. Я його добре знаю, бо він мій сусід. Він зветься Нагім.

А везир каже:

— Добре, що ти сказав мені, а який він сусід для тебе?

— Для мене він ні добрий, ні злий. Деколи й поможе.

— А для людей який він?

— І для людей такий же. Жие згідно, — каже крамар.

— А з своїми домашними як жие?

— Добре жие. Він працьовитий і домашні його дуже люблять.

— А ти певний, що то він мене зневажив?

— Так, я стояв недалеко і добре бачив. Він потім мені сам про те говорив. Казав, що коли ще раз попадешся йому в руки, то щось гіршого буде.

— А що він про мене говорив?

— Говорив, що ти несправедливий чоловік, людей кривдиш, не жнеш по божому, що руки твої червоні від людської крови.

Коли крамар пішов, везир післав за Нагімом. Нагім догадався, що про нього хтось доніс і прийшов, ні живий ні мертвий. Прийшовши, упав до ніг і просив прощення. Тоді везир підніс його і сказав.

— Не того я тебе кликав... Я власне хотів бачити тебе, щоб сказати, що ти маєш злого сусіда крамаря. Він прискаржував тебе переді мною, отже стережись його і не вір йому в нічім. Иди з Богом.

Значення Слова „Піп"

Дословно слово „піп" значить — отець. Походить воно з грецької мови, нині греки звуть священика „папас" (акцент на послідним складі), а попадю — „пападія".

В українськім письменстві слово „поп" вживалося загально замість теперішного „священик", вже в 11-ім столітті.

Слово „папа", це те саме слово, що „піп". Колись словом „папа" звалися окремо всі патріярхи, особливо ж александрійський.

Слово „поп" відоме всім словянам. Зокрема треба зазначити, що колись поляки так само звали своїх священиків „попами", а назва „ксьондз" прийшла пізніше. Десь в 17-ім віку поляки закинули слово „поп", бо це їм нагадувало східний обряд.

Москалі священика звуть „батюшкою", — батечком. Закарпатські українці священика звуть „паном".

В мові церковній священик зветься „ерей", а це з грецької мови, також „пресвитер".

ПОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА

Венкувер, Б.К. — День памяти Усічення голови св. Івана Хрестителя на довго останеться в памяти членів, прихильників та присутних на Богослуженню в Українській Православній Церкві св. Тройці в Венкувер, Б.К.

Неділя, 11 вересня, день погідний, сонячний, і люди заповнили церкву по береги.

На Утрені приступив до св. Сповіди головний будівничий нашої нової церкви, п. М. Гомола, а опісля на Службі Божій приняв Тайну св. Причастя. Євангелія була звичайна недільна та про усічення голови св. Івана Хрестителя. Проповідь була на тему останньої Євангелії. Всеч. о. С. П. Симчич підніс велич та силу правди в боротьбі з неправдою. Навіть Іродові не побоявся Іван Хреститель вказати на його проступки, і хоч Іродиада помстилася на великому праведнику за те, що сказав болючу правду, Іван Хреститель надалі остався живим приміром відваги в поборюванню зла. Підчас Служби Божої хор співав під диригентурою п. В. Ільчука.

По відспіванню „Боже Великий" о. парох подався перед тетрапод, де стояв прекрасно удекорований хрест величини около сім стіп. По скінченню посвячення хреста о. парох сказав, що посвячений хрест на головну баню нової церкви є даром одної родини, що ізза скромности просила не проголошувати імени жертводавця. Коли це є дар одної родини, нехай присутні виявлять свою оцінку у формі жертви на будову церкви.

Першим охотником виступив старий піонір і широко відомий діяч на народному та церковному полі, п. Петро Зварич з Вегревил, Алберта. В коротких словах сказав, що в літ тому він „відкрив" Венкувер і є зворушений тим, що він стоїть після його першого побуту в Венкувері він є свідком посвячення хреста на Українську Православну Церкву. Є зворушений і тим, що 6 літ тому він похоронив свою дочку Лесю, на цвинтарі в Венкувер. На згадку цього памятного дня від себе й жени жертвую сто долярів". За панством Зваричами приступили інші з більшими й меншими жертвами.

При співі „Спаси Боже" процесія, священик, хористи й вірні увійшли до нової церкви. Будівничий, п. М. Гомола, принявши Тайну св. Причастя підчас Служби Божої, тут скромно уклякнув перед о. парохом промовив: „Благословіть, отче парох". „Нехай Бог благословить" почулася відповідь і сльози радости виступили о. пароховi. Хор співав п. Гомола здвигав хрест вгору, присутні мовчки слідили за хрестом, а в їхніх очах можна було вичитати почуття радости, зворушення.

На верху бані хрест — символ віри, правди, побіди — остався, а хор з піднесеним духом співав „На многі літа".

Цей день останеться в памяти присутних. При множеству свідків створилася ще одна сторінка історії Української Православної Церкви в Венкувер. Цю велику подію будуть згадувати як старші, так і молодші на довгі літа.

Іван Дуб.

ПРАЩАЛИ ПАРОХА

Гронлид, Саск. — В неділю, 28-го серпня ц.р., відбулось в нашій церкві Богослуження, яке відправив парох о. прот. К. Желішкевич; не було його пращальне Богослуження, бо наша Церковна Управа перенесла о. Желішкевича на друге місце душпастирської праці.

Вечером зійшлись члени, членки і молодь, щоб попращати свого пароха. Членки Жіночого Товариства під проводом пані Вікторії Щербій злагодили вечеру й гарно прибрали столи. Молитву провів о. парох. Після вечері предсідник церковної громади п. Василь Щербій, привитав о. прот. Желішкевича і подякував йому за працю на протязі двох років. Дальше у своїй промові пояснив, що таке дисципліна, що без дисципліни не може існувати жадна організація.

Потім пращала від Жіночого Товариства пані Вікторія Щербій, котра висловила щиру подяку о. Желішкевичу за його душпастирську працю, за поучаючі проповіді, науку дітей катехизму і за піднесення церковної громади духово. Дальше промовляли панове В. Романюк, Гр. Тарнопольський, Гр. Вахняк і К. Жук; всі вони пращали о. пароха теплими споминами.

Покликано до слова о. прот. К. Желішкевича. Він щиро пращав всіх, взивав непохитно стояти при своїй Рідній Церкві. Дальше у своїй промові пояснив, що це є принцип. Взивав членів стояти при своїому принципі, тоді ми будемо сильні й жадна ворожа сила не зломить нас, бо у нас буде один ідеальний шлях.

На закінчення голова п. В. Щербій подякував всім, що зійшлися вшанувати і попращати нашого о. пароха. Попросив присутних вложити жертви на Українську Православну Колегію св. Андрея у Винипегу. Присутні зложили 20 дол., за що належиться їм щира подяка.

На закінчення відспівано о. Желішкевичу „На многі літа."

Присутний.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

Николай Григірчук

Броссон, Алта. — Липня 30-го відбулось поминальне Богослуження по бл. п. Николаєві Григірчукові, який попрощався з цим світом 21-го червня ц.р., а похорон відбувся 23.

Почуваюсь до обовязку дещо помістити від себе про покійного, бо дуже жалую, що не міг виконати Похоронного чину. Причина в тім, що якраз на той самий день і на ту саму пору був скорше замовлений похорон в іншій моїй парафії. Тому я щиро вдячний моїм собратам оо. Г. Васалію й А. Хруставці, які заступили мене в похороні.

Бл. п. Николай Григірчук відзначався глибокою й щирою релігійністю. Був християнином з переконання і ревно сповняв свої християнські обовязки, бо був навіть дяком аж доки тяжкі терпіння не засудили його на недобровільну бездіяльність. На кілька місяців перед смертю приняв святу Сповідь й святе Причастя. Так потішений й скріплений благодатними середниками, перенісся до кращої, небесної вітчини.

Покійний був один з тих, що перший передплатив на своїй кольонії Український Голос і Вістник, а його слідами пішли й другі. За його довголітними стараннями їх церква увійшла в склад українських православних церков і від кількох літ в церкві відбувається Богослуження в українській мові. Покійний був членом Колегії св. Андрея в Винипегу і жертвував на неї $25.00.

Ті, яких покійний полишив у сльозах, його жена, діти, внуки, правнуки, свояки й приятелі, у шість тижнів після його смерти справили гідні спомини, щоб у молитвах злучитись з ним в одному місці — в батьківському серці Господа Бога. Дуже миле враження можна було завважити на присутних в часі Поминальної Служби, яка відбулась у жалібнім тоні при співучасти двох дяків пп. Николая Харука й Михайла Чернявського, оба з Січ-Коломиї. Після Служби всі зійшлись до хати, де відслужено Парастас за померших. Так всі духово і морально задоволені засіли до обіду підчас якого переведено збірку, яка була в сумі $15.50, що їх розподілено так: $10.00 по рівній частині на Український Голос і Вістник, а $5.50 на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Жертвували по $1.00: Григорій Хлібецький, о. Іван Шевець, Емануїл Д. Бабюк, Николай Харук, Іван І. Березка, Николай Логоваp, Георгій Бабюк, Василь Григірчук, Іван Логозар, Михайло Пуцяк, Дорофтей Логозар, Стефан Свайчук, Іван Березка; пані Е. Хлібецька 75 ц.; по 50 ц.: пані Анна Свайчук, пані Марія Петрук, Михайло Чернявський, Іван Попович 25 ц.

Жертводавцям щире признання, покійному Николаєві земля легкою.

о. Іван Шевець.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД У.Г.П.Ц.

ГТОНІЯ

Громада	$27.00

Збірка о. І. Кусого

АЙТУНА, САСК.

Т. Чутайовський	10.00
М. Балюк	10.00
І. Бурник	10.00
В. Смицнюк	10.00
В. Кривий	10.00
Н. Гриневич	10.00
І. Козій	5.00
М. Давидюк	5.00
С. Левко	5.00
С. Ткач	5.00
Ю. Свільчак	5.00
пані К. Швед	5.00
пані М. Березюк	5.00
Рі. Левко	5.00
І. Березюк	5.00
І. Павлюст	5.00
В. Козій	4.00
І. Коваль	4.00
А. Ящук	2.00
В. Павлюст	1.00
В. Чайка	1.00

ФЕНВУД

Громада	15.00
Сестрицтво в Фенвуд	5.00
Дрібна збірка	5.00

АДРЕСАР СВЯЩЕНИКІВ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Rev. W. APONIUK, Box 51, Hafford, Sask.

Rev. M. BODNARCHUK, Box 425, Canora, Sask.

Rev. W. BOYCHUK, Glendon, Alta.

Rev. A. CHRUSTAWKA, 10613 — 96 Ave., Edmonton, Alta.

Rev. J. DMYTRIW, 120 Disraeli, St., Winnipeg, Man.

Rev. J. DANYLIUK, 720 — 2 Ave. N.W., Calgary, Alta.

Rev. L. DIACHINA, 564 — 7th St. E., Prince Albert, Sask.

Rev. M. FYK, Box 62, Radway, Alta.

Rev. W. FEDAK, Box 41, Grimsby, Ont.

Rev. D. FOTY, Box 309, Smoky Lake, Alta.

Rev. M. FLAK, Watson, Sask.

Rev. P. GLISKY, 641 Prince Arthur Blvd., Fort William, Ont.

Rev. T. A. HORBAY, Box 54, Roblin, Man.

Rev. J. HYKAWY, Vita, Man.

Rev. E. HRITSINA, Box 778, Dauphin, Man.

Rev. S. HREBENIUK, 116 Wellington, Ave., Yorkton, Sask.,

Rev. S. HREDIL, Box 47, Gronlid, Sask.

Rev. O. IWANIUK, Willingdon, Alta.

Rev. F. KERNISKY, 404 Bathurst St., Toronto, Ont.

Rev. D. KIRSTIUK, 455 — E. 20th Ave., Vancouver, B. C.

Rev. T. M. KISILIUK, 254 King St., Preston, Ont.

Rev. T. KOWALYSHIN, 1309 Spadina Cresc., Saskatoon, Sask.

Rev. J. KUSEY, Box 103, Ituna, Sask.

Rev. W. KUDRYK, Box 2626, Sta. B., Winnipeg, Man.

Rev. F. KULCHINSKY, 178 Anderson Ave., Winnipeg, Man.

Rev. J. MAYBA, Box 124, Arran, Sask.

Rev. P. MELNYCHUK, Gen. Del. Vernon, B. C.

Rev. Wm. OLYNYK, 30 Bloor St. E., Oshawa, Ont.

Rev. M. PACHOLKIW, 368 Mabel Ave., Sudbury, Ont.

Rev. S. P. SYMCHYCH, 116 W. 20th Ave., Vancouver, B. C.

Rev. P. SAMETZ, 556 Barton St., Hamilton, Ont.

Rev. W. SLUZAR, 6847 Des Erables Ave., Montreal, Que.

Rev. P. STEPIUK, Tolstoi, Man.

Rev. D. F. STRATYCHUK, Oakburn, Man.

Rev. E. SHWETZ, Myrnam, Alta.

Rev. W. SENISHIN,
10664 — 96 St.
Edmonton, Alta.

Rev. S. W. SAWCHUK,
7 St. John's Ave.,
Winnipeg, Man.

Rev. J. TRISKA,
880 St. Anton St.,
Lachine, Que.

Rev. G. TURZANSKY,
Pine River, Man.

Rev. G. TSUKORNYK,
92 Tower St.,
Kirkland Lake, Ont.

Rev. E. S. ULAN,
Box 107,
Vegreville, Alta.

Rev. H. O. WASYLIW,
Willingdon, Alta.

Rev. M. YURKIWSKY,
804 McKenzie Ave.,
Fort Francis, Ont.

Rev. B. YAKOWKEWICH,
Sheho, Sask.

Rev. T. YAKOWKEWICH,
Sheho, Sask.

Rev. P. ZAPARYNIUK,
1581 Albert Rd.,
Windsor, Ont.

Rev. K. ZELISKEWICH,
Box 155,
Wakaw, Sask.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В МЕТАЛЕВІЙ ОПРАВІ, ПОЗОЛОЧЕНІ, ДУЖЕ ГАРНІ.
ЦІНА ЛИШЕ $135.00.
Пишіть на адресу:
Rev. J. Hykawy,
Vita, Man.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. [illegible]

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Гласлин.
9. Неділя. — Витків.
16. Неділя. — Гефорд.
23. Неділя. — Мадов Лейк.
30. Неділя. — Норт Бетлфорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Грицина.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Давфин.
9. Неділя. — Косів.
10. Понеділок. День Подяки. — Давфин.
11. Вівторок. День Подяки. — Рорктон.
13. Четвер День Подяки. — Венвав.
14. Пятниця. Покров. — Велий Ривер.
15. Субота. День Подяки. — Косів.
16. Неділя. — Ешвил.
17. Понеділок. День Подяки. — Сифтон.
18. Вівторок. День Подяки. — Дрифтинг Ривер.
20. Четвер. День Подяки. — Велий Ривер.
22. Субота. День Подяки. — Ешвил.
23. Неділя. — Давфин.
30. Неділя. — Сифтон.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Ворястон.
9. Неділя. — Свидова.
16. Неділя. — Мелвил (Храм).
23. Неділя. — Мазепа.
30. Неділя. — Йорктон.

Тел. 795 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фоки.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Гресленд.
9. Неділя. — Редвил, спільний обід. Вистава вишивок з рамени СУК.
14. Пятниця. Покрова. — Крайгенд.
16. Неділя. — Серийл.
23. Неділя. — Редвотер.
30. Неділя. — Егремонт.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвил, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. [illegible]

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Бони.
9. Неділя. — Шипенці.
14. Пятниця. Покрова. — Пено.
16. Неділя. — Кийленд.
23. Неділя. — Гемлин.
30. Неділя. — Бреналей.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Бони.
8. Вівторок. Дмитрія. — Шипенці.
13. Неділя. — Кийленд.
20. Неділя. — Гемлин.
21. Понеділок. Михаїла. — Бреналей.
27. Неділя. — Іспас.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Альберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіскевича.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Альвена.
9. Неділя. — Мічам.
14. Пятниця. Покров Богор. — Ст. Джуліен (Храм).
16. Неділя. — Тернопіль.
23. Неділя. — Кадворт.
30. Неділя. — Еллов Крік.

По Богослуженню катехизація, проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Інсінгер, місто.
9. Неділя. — Тідор, місто.
14. Пятниця. Покрова. — Коло Ріки Тідор, День Подяки.
16. Неділя. — Едмор.
23. Неділя. — Коло Льори.
30. Неділя. — Шіго, місто.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Тафтел.
8. Вівторок. Дмитра. — Коло Куцих.
13. Неділя. — Жучками.
20. Неділя. — Шіго, полуди.
21. Понеділок. Михайла. — Федаки.
27. Неділя. — Фовм Лейк, місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Фом Лейк, місто.
9. Неділя. — Коло Куцих.
14. Пятниця. Покрова. — Коло Купровських, День Подяки.
16. Неділя. — Інсінгор, полудн.
23. Неділя. — Шіго, полудн.
30. Неділя. — Вест Брук.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Коло Пасічників.
8. Вівторок. Дмитра. — Шіго, місто.
13. Неділя. — Едмор.
20. Неділя. — Тідор.
21. Понеділок. Михайла. — Вест Брук.
27. Неділя. — Льора.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Принс Алберт.
9. Неділя. — Меклвин.
14. Пятниця. Пок. Пр. Богор. — Сенборд.
16. Неділя. — Вірдейл.
23. Неділя. Принс Алберт.
30. Неділя. — Гоні Мун.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Принс Алберт.
8. Вівторок. св. Дмитрія. — Вірдейл.
13. Неділя. — Шитмен.
20. Неділя. — Принс Алберт.
21. Понеділок. св. Арх. Михаїла. — Гоні Мун.
27. Неділя. — Сенборд.

Богослужения День Подяки буде відправлятися по всіх громадах.

Адреса: 654-7стр. — Тел. 3786, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Портедж ла Прері.
9. Неділя. — Стел.
16. Неділя. — Павкар Парк.
23. Неділя. — Тиндал.
30. Неділя. — Паплафілд.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Брендон.
13. Неділя. — Дуфрост.
20. Неділя. — Іст. Селкірк.
21. Понеділок. Св.-Арх. Михаїла. — Брендон.
27. Неділя. — Паплафілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Вилингдон.
9. Неділя. — Андрю.
14. Пятниця. Св. Покрова — Борівці (Храм).
16. Неділя. — Кагвин.
23. Неділя. — Лужани.
30. Неділя. — Завали.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Вилингдон.
8. Вівторок. Св. Дмитрія великоч. — Лужани (Храм).
13. Неділя. — Андрю.
20. Неділя. — Кагвин.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Завали (Храм).
27. Неділя. — Новий Прут.

Адреса: Бокс 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Смокі Лейк.
9. Неділя. — Варспайт.
16. Неділя. — Барич.
23. Неділя. — Мекрей.
30. Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. [illegible]

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Сондавн.
9. Неділя. — Вайта.
14. Пятниця. Покров Пр. Богор. — Сірко.
16. Неділя. — Пембіна.
23. Неділя. — Гардентон.
30. Неділя. — Сондавн.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Богдан.
9. Неділя. — Етелберт.
14. Пятниця. Покрова Пр. Богородиці. — Пайн Ривер.
16. Неділя. — Ворд.
23. Неділя. — Пай нРивер.
30. Неділя. — Ренвер.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Ґарленд.
8. Вівторок. Св. Вмуч. Димитрія — Пайн Ривер.
13. Неділя. — Етелберт.
20. Неділя. — Богдан.
21. Понеділок. Св. Арх. Михаїла. Ґрай Ривер.
27. Неділя. — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодварчука.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Ендевор.
9. Неділя. — Кемсек.
16. Неділя. — Канора.
23. Неділя. — Тизін.
30. Неділя. — Дробот.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Роблін-Зелена.
9. Неділя. — Ґрендвю.
16. Неділя. — Шелвелей.
23. Неділя. — Петлюра.
30. Неділя. Ленард.

Адреса: Поч. скр. 54 Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

1	С	18	Прел. Евменія еп.
2	Н	19	Нед. 16. Муч. Трохима.
3	П	20	Вмуч. Евстафія.
4	В	21	Ап. Кондрата з 70.
5	С	22	Преп. оо. Антонія, Йоан.
6	Ч	23	Зачаття св. Ів. Хрест.
7	П	24	Первмч. Теклі.
8	С	25	Преп. Евфросинії.
9	Н	26	Нед. 17. †Ів. Богослова.
10	П	27	Муч. Калістрата.
11	П	28	†Преп. Харитона іси.
12	С	29	Преп. Киріяка отшел.
13	Ч	30	Михаїла 1-го митр. Київськ.
14	П	1	Покров Пресв. Богородиці.
15	С	2	Андрея Христа ради юрод.
16	Н	3	Нед. 18. Преп. Дионисія.
17	П	4	Свщмч. Еротея.
18	В	5	Муч. Харитини.
19	С	6	Ап. Томи з 70-ти.
20	Ч	7	Муч. Сергія і Вакха.
21	П	8	Преп. Пелагії.
22	С	9	†Ап. Якова Алфеевого з 12
23	Н	10	Нед. 19. Муч. Евлампія.
24	П	11	Ап. Филипа з 70-ти.
25	В	12	Муч. Прова.
26	С	13	Муч. Карпа.
27	Ч	14	Преп. Параскевії Серб.
28	П	15	Преп. Евтимія нового.
29	С	16	Муч. Лонгина сотника.
30	Н	17	Нед. 20. Пам. От. 7 вс. Соб.
31	П	18	†Ап. Луки з 70-ти.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. Ріджайна.
9. Неділя. — Вишарт.
14. Пятниця. Покров Пресв. Богор — Айтуна.
16. Неділя. — Ґудів.
23. Неділя. — Феивуд.
30. Неділя. — Айтуна.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Ріджайна.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Ґудів коло Пилипових.
13. Неділя. — Ґудів.
20. Неділя. — Кендівк.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Кендівк (Храм).
27. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Мензі.
9. Неділя. — Росборн.
14. Пятниця. Св. Покрова. — Сенді Лейк.
16. Неділя. — Глен Елмо.
23. Неділя. — Овиборн.
30. Неділя. — Енгусвил.

Адреса: Овиборн. Тел. 133-21, Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Норвей.
9. Неділя. — Арран.
14. Пятниця. Покрова. — Гвайт Біч
16. Неділя. — Ґлен Елдер.
23. Неділя. — Мейбридж.
30. Неділя. — Свен Плейн.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:

2. Нед. 16. Гол. 7. УЄ 5. Літ. Ап. 2 Кор. 6: 1—10. Єв. Мат. 25: 14—30.

9. Нед. 17. Гол. 8. УЄ 6. Літ. Ап. 2 Кор. 6: 16—18 і 7: 1. Єв. Мат. 15: 21—28.

14. Пятниця, Покрова Богородиці. УЄ Лука 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Жид 9: 1—7. Єв. Лук. 10: 38—42 і 11 27—28.

16. Нед. 18. Гол. 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Кор. 9: 6—11. Єв. Лука 5: 1—11.

23. Нед. 19. Гол. 2. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Кор. 11: 31—33 і 12: 1—9. Єв. Лук. 6: 31—36.

30. Нед. 20. Гол. 3. УЄ 9. Літ. Ап. Гал. 1: 11—19. Єв. Лука 7: 11—16.

Український Релігійний [redacted] в Канаді

ВІСТНИК
THE HERALD

…HERALD
…x 3626
…PEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. [redacted] OCTOBER 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1949. ЧИСЛО (856) 20

ВЗЯВ 8,000 — ЗЛОВИЛИ

В Едмонтоні М. Й. Марковський вихопив з рук готельника торбину, де було 8,000 долярів, і почав тікати. Готельник серед білого дня вертався з грішми з банку. — Зараз вибралася погоня і вкінци два хлопці показали, де рабівник сховався. Тут його зараз зло-

ЗАХОПИЛИ ГЕРОЇНУ — АРЕШТИ

В Монтреалі поліція захопила 50 унцій, отже понад 3 фунти героїни (як морфіна, або опіюм), вартости 140,000 долярів. Також арештували Джана Йонга, якого вважають королем шайки, що такими річами торгує.

ПО 15 ЛІТАХ ПРИЗНАВСЯ

В Милвокі, Віск., признався 26-літний В. Е. Скіба, що він перед 15 літами позбавив життя двох хлопців. Одного трутив в воду, а другий втопився, коли хотів свого товариша ратувати. Скіба каже, що совість не давала йому спокою і він мусів признатися. Чому трутив, не може пояснити, — хотів трутити і то все.

ФАЛЬШИВІ ГРОШІ В ВИНИПЕГУ

Появилися тут 10 і 20-долярові фальшиві паперові гроші. Є кілька способів, як ті гроші пізнавати, та один з них такий, що коли потерти їх вогким пальцем, то фарба (чорнило) на них трошки розмазується. Того нема на добрих грошах.

СНІГ В ЗАХІДНИХ СТЕЙТАХ

Вістка з Шікаго 10 жовтня каже, що в західних Стейтах були тепер повені і було вже снігу 12 цалів В Тексасі впало дощу 10 цалів. Від снігу і зимна та повени згинуло двоє людей.

НЕ ДОСИТЬ 5 ДНІВ ПРАЦІ

Робітники в Англії працюють тепер тільки по 5 днів в тижни, але уряд робить заходи, щоби робітники згодилися на більше днів, бо 5 днів для потреб держави замало. Робітники ставляться до того всіляко.

ДІВЧАТА ПОВТІКАЛИ З ЗАВЕДЕННЯ

В Калгарі були в поправчім домі дві дівчині, 13 і 15 літ. Їм 14-літні хлопці передали пилочку, отже дівчата вирізали отвір для втечі і повтікали в нічній одежі. Старшу знайдено в Едмонтові, друга ще на волі. Хлопців арештовано.

УКРАЇНЦІ В НОВІЙ ЗЕЛЯНДІЇ

Недавно приїхало до Нової Зеляндії 70 осіб українців. Вони їхали морем 37 днів, отже понад оден місяць. Вони перебули в столиці Н. Зеляндії, в Велінгтоні, 3-4 тижні, де вчилися початків англійської мови та знакомилися з тамошними звичаями і законами.

Нова Зеляндія лежить на полудневий схід від Австралії.

МОГЛО БУТИ НЕЩАСТЯ

Винипег має будову, де палиться всяке сьміття, що вивозиться з міста. Недавно серед того сьміття знайшли припадково вибуховий набій, що важив 17 фунтів. Коли б був пійшов до печі, то могли погинути люде, що там працюють.

ЧЕХИ ВИГНАЛИ ПРЕДСТАВНИКІВ КИТАЮ

Чехословацький большевицький уряд вигнав представників національного китайського уряду (Кай Шека) заявляючи, що він признає лише китайський большевицький уряд.

Большевицька сила в Китаю посувається дальше на полудне і є вже балачки, що большевики можуть забрати англійську кольонію Гонг Конг.

ПЕРЕПЛИВ АНГЛІЙСЬКИЙ КАНАЛ

В неділю, 9-го жовтня, пливак Пер переплив Англійський Канал, що між Францією й Англією, за трошки більше, як 5 годин. Ніхто ще так скоро не переплив. Канал широкий яких 30 миль.

ТАКИ СЕБЕ ЗАСТРІЛИВ

В Ґренд Ревидс, Міш., напів збожеволів, чи що, ветеран Келенберґер, і найперше поперерізував собі жили на руках. Опісля взяв револьвер, щоби себе застрілити. До кімнати прийшов лікар і поліція, коли ветеран тримав револьвер звернений до своєї голови. Вони три годині вговорювали його, однакож дармо, він таки застрілився. Зосталася жінка і дитина.

МОНАСТИРІ НА ТЮРМИ

З Праги є відомости, що большевики порозганяли в Чехословаччині монахів і переміняють монастирі на тюрми для тих нових вязнів, яких щоденно арештують.

ПРОТИ ПСОВАННЯ МОЛОДІ

В парляменті в Оттаві посол Фултон порушив важну справу, — що треба заборонити друкування і поширювання комічних та инших матеріялів, які деморалізують дітей і молодь. Вістка каже, що всі посли тим дуже заінтересувалися і може з того щось вийде. А того конче треба було вже давно, — бо і давно ту справу порушували, але все кінчилося нічим.

ПОЛЬСЬКІ ДОМАГАННЯ

На протестаційнім зібранню поляків в Винипегу 9-го жовтня, поставлено домагання, щоби Канада стала в обороні „вільної, неподільної і незалежної Польщі". Говорилося там, що Росія топче права свободи, переслідує релігію ..

Того домагаються поляки, які перед 10 літами самі топтали свободу українців і переслідували їх релігію. Домагаються „неподільної Польщі", отже права на панування над українцями і другими непольськими народами.

МАТИ ВБИЛА ДВОЄ ДІТЕЙ

В Каламазу, Міш., 27-літна мати збожеволіла і зарізала двоє своїх дітей. Опісля казала, що діти безнастанно плакали і вона не могла того перенести.

СИЛЬНИЙ ДОЩ В МАНІТОБІ

В Винипеґу й околиці падав дощ від вечера в неділю, 9-го жовтня, через цілий понеділок і більшу часть ночи з понеділка на вівторок. Дощу впало тільки, що була б велика туча, коли би дощ впав за короткий час. Для фармерів це велике добро, бо земля на весні буде вогка. Дощу впало 3 цалі.

ЧИСТКА В МАДЯРЩИНІ

В Мадярщині большевики почали велику чистку і судять багато визначних осіб. Деяких засудили на смерть, инших на багато літ тюрми.

ВЕЛИКІ СТРАЙКИ В АМЕРИЦІ

В Стейтах страйкує вже коло 2 міліони робітників. Почали страйкувати сталеві та вуґляні робітники, а за ними йдуть робітники при алюмінію, та обробці-стали. Такі страйки відобються і на дальших галузях промислу.

НЕГРУ ЇДЕ ДО КАНАДИ

Премієр Індії, Джавагарлял Негру прилетів 1-го жовтня до Лондону, а звідти прибуде до Канади і Стейтів.

ЗШИВ СЕРЦЕ — ЧОЛОВІК ЖИЄ

В Ню Орлінс матрос Карніл, 42 літ, сперечався з кимсь і той великим ножем пробив його груди і серце. Зараз вдалося зробити операцію, доктор зшив серце і чоловік жиє. Одною рукою доктор натискав серце, щоби билося, а другою зшивав. Рана була велика, треба було 8 штихів. За тиждень Карніл вже ходив по шпитали. Кажуть, щоби цілий рік не робив тяжкої роботи, а потім може. Подібних випадків вже було кілька на світі.

НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ

Статистичне Бюро в Оттаві обчислило, що населення Канади виносить тепер 13 міліонів і 545 тисяч (13,545,000).

НЕ ПУСКАЮТЬ ВІСТЕЙ З КИТАЮ

Китайські большевики не дозволяють чужим кореспондентам висилати вістей про те, що там діється. Вісти можуть висилати лише кореспонденти тих країв, що признали тамошний большевицький уряд.

ПРО ВИБОРИ В АНГЛІЇ

Міністер здоровля в Англії, Беван, заявляє, що вибори в Англії можуть скоро відбутися. Зрозуміло, що нинішний робітничо-соціялістичний уряд не може дати собі ради з клопотами, отже може і рад би був від тих клопотів увільнитися. Може вийти, що консервативна партія вийде горою.

В ІНТЕРЕСІ ПРАВДИ

Католицькі „Українські Вісти" з Едмонтону, помістили 13-го вересня, 1949, статтю п. з. „В чиїм інтересі?", за підписом „мр". Стаття є проти Вістника за те, що він пише таке, яке не всмак католицьким політикам. А він повинен мовчати, бо і серед православних „не все в порядку". Таке говорить „мр".

Писання „мр-а" скероване до того, щоби чорне в католиків побілювати, але чи це поможе? Ні! Правда вийде таки на верх.

От біда в світі... Десь там православні зробили бунт проти епископа, і тим повинен Вістник занятися. Люде з „Укр. Вістей" мають про те точні інформації, але вони наказують Вістникови про те писати, а не зачіпати католицьких справ...

Надії великих „бунтів" в нашій Прав. Церкві покищо нема, а є звичайні хвилеві непорозуміння, коли є. Бо люде є людьми. Але дійсні великі бунти були в Церкві католицькій. Вже на початку нашої іміграції були бунти гр.-католиків проти висшого церковного начальства, і коли б не ті бунти, то всі гр.-католики були би нині в костелі. Церкви не було би.

Бунт священиків в католицькій Церкві в Америці, створив там окрему православну дієцезію з еп. Жуком, який був колись католицьким священиком у Відні, і то з визначних.

От недавно позбавлено в Алберті одного священика католика права душпастирювати! За що? За якийсь бунт?

А підім на ширший світ! Був бунт в католицькій Церкві, який довів до повстання протестантизму! Чи не повстала й англіканська Церква наслідком бунту в католицькій Церкві?

Чи католицький священик, Плойгар, що є міністром здоровля в большевицькім уряді Чехословаччини, не збунтувався проти своїх церковних властей?

А Іштван Бала, католицький священик, мадяр, що є тепер заступником большевицького президента Мадярщини, слухає папи?

А Казімеж Козловскі, бувший священик католицької Церкви в Польщі, чи не збунтувався? Він тепер стоїть на чолі боротьби з Церквою!

Вістник і про православні „бунти" пише, коли того треба, і буде писати, але його обходять всі українці, і він показує, хто їх кривдить, чи баламутить. Він боронить Нарід, і за те належиться йому признання!

Згадує Вістник, як католики-поляки нищили православні Церкви — чи не треба було про те згадувати? Папа в злуці з тим нищенням взяв від Польщі 2,500,000 золотих — чи не треба згадувати? Це страшний бунт проти християнства, отже чи треба його закривати? Ні! Всі повинні про те знати, і православні і гр.-католики. Навіть коли „мр" згадує, що катол. посли і Шептицький протестували, то доказ, що там були страшні католицькі злочини. Хто ж протестував, тому честь!

Кілько протестували православні, чи ні, про те нехай говорять ті, що точнійше знають. А я говорю про те, що я знаю.

Чуємо: Українську Геройську Армію виховала катол. Церква... Наші католики протестували... В нас був Маркіян Шашкевич, вихованок кат. Церкви...

Але пригляньмося. Був Шашкевич, але був і Головацький, і Вагилевич — вихованки кат. Церкви, але оба москвофіли.

Тай Шашкевич... Якраз гр.-кат. власти не пустили його книжки, „Русалки Дністрової" між народ! Вони його переслідували.

І Наумович вихованок кат. Церкви. Тай Ільків, Крушельницький...

А хиба польська мова не вживалась в гр. кат. священичих домах, а то і в церквах на проповідях? А кілько між гр. кат. духовними було явних москвофілів.

Хвалиться „мр" розростом гр. кат. Церкви в Канаді, але... Приміщено тут якесь число гр. кат. духовних зі скитальщини, але тим не побільшено числа гр. католиків. Такий розріст, що треба частину гр. кат. преси друкувати по англійськи. Правда, між гр. католиками є гарні одиниці, але чи через те в кат. Церкві всюди великий лад?

Кажуть: В большевії є католицькі мученики, та кілько їх? А що там Укр. Прав. Церква має багато мучеників, це широко відоме.

Хоч може це посторонна справа, а все ж скажу, що п. „мр", мабуть недавно прибув зі скитальщини, прибув за стараннями і православних, і тут починає православних осуджувати, чи розуму вчити. Чи не краще б йому самому найперше розглянутися по світі і зрозуміти, де біле, а де чорне, де правда, а де кривда. А тоді вже писати.

Об-Ор.

ДЕЩО МИМОХОДОМ

ЛАМАННЯ СВ. КАНОНІВ

В послідні́м „Слові Істини" митр. Іларіона є велика стаття з підписом „Обсерватор", присвячена головно справам церковних відносин в Америці, в якій також й митр. Іларіон має своє місце. „Обсерватор", осуджуючи всіх (крім митр. Іларіона), бачить всю причину лиха в „ламанню св. Канонів".

До тої статті і до справ, які вона зачіпає, ми прийдемо пізнійше, а тепер звернемо увагу лише на „Канони". Лихо в тім, що Канони є канонами, а люде людьми. Які люде, так вони канонами послуговуються, так їх толкують і до життя прикладають. Одні можуть розуміти їх, як треба; инші зі страхом і трепетом їм кланяються, не глядячи на дальший світ і не думаючи, що „субота для чоловіка, а не чоловік для суботи". А для третих Канони можуть бути лише крикливою „канонічною" вивіскою, поза якою нема ніяких Канонів.

До вирішування навіть церковних справ треба більше чогось, ніж самих Канонів...

І ПОЗА КАТОЛИЦИЗМОМ Є СПАСЕННЯ

Загально католицькі провідники проповідують, що поза Католицькою Церквою нема спасення

В Бостонській католицькій дієцезії в Америці довший час йшов завзятий спір між самими визначними католиками за те, чи спасення є поза Катол. Церквою, чи нема. Так вийшов цілий великий нелад, який зачепив і папу. Про те пише катол. „Будучність Нації":

„В Бостоні, Зл. Державн, Архіеп. Р. І. Кушніг, проголосив рішення Ватикану (папи) супроти певної групи католиків в тім місті, котрі твердили, що немає спасення поза Католицькою Церквою.. Ватикан опрокинув (відкинув) цю науку яко мильну."

Значиться, - і поза Катол. Церквою є спасення!

Про групу, яка доказувала, що поза Кат. Церквою нема спасення, каже „Буд. Нації":

„Через послідних пять місяців (отже довгий нелад!) ця група світських людей, на чолі котрої стояв священик, провадила інтензивну (завзяту) публичну диспуту на терені бостонської дієцезії в бостонською гієрархією..." (Додати треба, що в тій групі були і професори!).

Отже навіть наука Кат. Церкви така всім ясна, що самі визначні католики і священик не знають як вірити.

МАМО, ЯК НАС ЛЮДЕ ХВАЛЯТЬ!..

В „Укр. Вістях" ч. 38, гр. кат. священик, Чинченко, пише, як то православні всюди піддаються світській владі. От Сербська Церква піддалася большевикам, а катол. ерархія (епископи) в Еспанії і Мексику 1934-36 і 1936 на жодні уступки не пішли.

Але бесіда Чинченка, то пустомельство. Бо от сам папа піддався був Польщі 1923 р. в Конкордаті, де про вибір епископів читаємо:

„Вибір архієпископів і епископів належить до св. Столиці (папи). Його Святість згоджується звертатись до президента польської республики перед призначенням архієпископів... щоби впевнитись, що президент не має проти того вибору замітів політичної натури." Арт. XI.

Чи треба більшого підданства? Папа епископів вибирає, **але потім запитує польського президента, чи на їх затвердження згодиться.** Папа „вибирає", але президент **рішає!** А польські чекісти над папою не стояли.

Коли ж взяти українських православних епископів на Україні, коли 1930 р. большевики Українську Православну Церкву розбивали, то вони погинули, а не піддалися!

Чинченко ще й дає науку православним:

„Яка ж тут протилежність до гідної, твердої постави католицького духовенства супроти диктаторів у різних державах! Чи ж цей факт нічого не говорить нашим українським православним?"

Отже пустомельство, тай тілько! Волів би Чинченко пояснити православним, та і греко-католикам, **як було з тими 2,500,000 золотими, що папа дістав від Польщі, коли поляки українські церкви нищили.** З того була би всім наука!

ЧИ ПОЄДНАННЯ ЦЕРКОВ?

Українська преса в Европі, не розуміючи тутешного церковного життя, багато говорить про обєднання Православних Церков в Америці, — а то, що вони вже обєдналися.

Те що в Америці діється і робиться, це лише спроби, коли б так можна це назвати. Бо самі епископи ледви чи можуть тут вирішувати обєднання Церков Таку справу в Канаді може вирішувати лише церковний Собор, а мабуть і в Америці (Зл. Державах) аж Собори будуть це вирішувати.

РОСЛИНИ, А ДІТИ

Щоби дерев щобудь не нищило, люде їх обгорожують. Щоби худоба не нищила посадженого на городі, люде обводять город плотами. Але про дітей люде не дбають так щиро, як за рослини. До їх дітей може мати доступ, хто хоче, вони не журяться тим, з ким їх діти сходяться і чого від них вчаться.

ГОДИННИКА ЙОМУ НЕ ТРЕБА

В 1683 р. засуджено в Англії лорда Росела на смерть за те, що належав до противників короля. Коли вже був під гільотиною, передав свій годинник др. Бурнетови, який разом з ним говорив передсмертні молитви і сказав:

Мій годинник може тобі придатися, а мені він непотрібний, бо я відходжу в вічність, де часу годинником не міряють.

„СОНЦЕ ПРАВДИ" — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ?

I.

В цім 1949-ім р. БУК (Брацтво Українців Католиків) видав книжочку п. з. „Сонце Правди", 62 сторін. Нема імени автора. Архіеп. Василій (Ладика) дав дозвіл книжочку друкувати.

Головна ціль „Сонця" найперше — оборона Кунцевича перед православними, які нібито черпають матеріял про Кунцевича „з московського багна".

Дальше „Сонце" обороняє Володимира Великого, як католика, — а в кінци „Сонце" силується доказати, яке погане українське православіє в Канаді, та як воно тісно вязалося цілий час з Москвою.

* * *

Обороняючи Кунцевича „Сонце" старається відобрати Листови Сапіги до Кунцевича всяке значіння, як історичного документу, промовчуючи з нього те, що найважнійше.

Камінського, що писав, як жорстоко поляки переслідували уніятів (80-90 літ від часу заводження унії), „Сонце" ставить під сумнів, та додає, що православні послугуються Камінським проти українців католиків, хоч такого ніколи не було.

Качалу, який згадуєсь в „Життю Кунцевича, рівнає „Сонце" з москвофілом Наумовичем і причіпляє сюди Костельника, як ніби подібного, а велитнями зве Потія, Терлецького, Рутського.

За взір твердости в вірі ставить галицьких гр. кат. епископів.

Каже, що православні нищать основи співпраці між українцями в Канаді, та що очернюють гр. кат. Церкву.

Це загальний зміст частини книжочки про Кунцевича.

Хто перечитає книжочку про Йосафата Кунцевича православного видання той знайде там широкі відповіди на справи, які порушує „Сонце", а тут ми дамо додаткові уваги і пояснення, що при читанню „Сонця Правди", та „Життя Кунцевича" потрібні.

І так неправдою є, що матеріял про Кунцевича брано з **„московського багна"**, бо його брано головно з **католицьких жерел!** Ось вони: „Світло" з Мондер; „Життя Кунцевича", видання вининегського і жовкиського; Енцикліка папи про те, **що Кунцевич є спеціяльним заступником Польщі;** В обороні Погевої Унії; Відношення обрядові; Нарис Історії Унії; Писання Качали; Нива; Богогласник; Лист Сапіги; Письма папи до польського короля, та ще дещо, — **все те католицькі жерела.** Навіть „Місяць" бачив би, що це католицькі жерела, а тут „Сонце" вдає, що не бачить.

* * *

„Сонце" хоче Листови Сапіги відобрати всяке значіння кажучи, що Сапіга перекинчик і лише служить Польщі. Для доказу „Сонце" наводить два маленькі вирвки з Листа, де Сапіга каже, що Кунцевичева робота шкодить польській державі. Це нібито найважнійше. А наділі „Сонце" хоче одурити читача, який не читав цілого Сапігового Листа. Бо головний зміст Сапігового Листа, то не оборона Польщі, **але відповідь Сапіги на лист Кунцевича, в якім Кунцевич викладає свої пляни, як треба переслідувати православних.** І відповідаючи Сапіга наводить поодиноко слова Кунцевича; де між иншим каже:

„Додаєте: **що вам вільно неуніятів топити, відрубувати їм голови".**

„Пишете: **на тих, що не принимають унії, видати рішення і вигнати їх з держави".**

„Пишете: **давати церкви (православні) на посміховиско".**

Такі були пляни Кунцевича в листі до Сапіги, і Сапіга відповідає, що так робити не можна, — бо це не по Божому, бо це спричинює клопоти самому Кунцевичеви і шкодить державі. От що прим. каже Сапіга:

„Жидам і татарам не забороняєсь в королівських країнах мати свої синагоги і мечети, а ви християнські церкви запечатуєте".

Та щоби показати своїм читачам, який Лист Сапіги маловажний, орган БУК-а, „Будучність Нації", повинен Сапігів Лист передрукувати і запитати читачів, що вони про нього думають. Чому про той лист балакати, але його людям не показати?

* * *

Качалу і Костельника лишімо на пізнійше, а тепер запитаємо: **чому „Сонце" не сказало, чи це правда, що Кунцевич є спеціяльним заступником Польщі?** А це такої великої ваги справа, що сама може вирішити, хто був і хто є для нас Кунцевич.

Бо ж ясне: коли він український святий, то не може бути спеціяльним заступником Польщі перед Богом.

Коли ж він спеціяльний заступник Польщі, то не може бути українським святим.

Одно з двох! Не можна нараз обороняти і Польщі і України, бо ж Польща була завсігди смертельним ворогом України, і для неї треба просити від Бога кари, а не заступатись за неї.

Дивно, що справа Кунцевичевого заступництва Польщі не може пролізти через горло католицьких політиків. Нераз були про те запити, але відповіди ніколи не було. Однакож гр. кат. провід дуже голосно проповідує українцям, що Кунцевич великий руський, а навіть український святий, а папа в той час голосить католицькому світови, що Кунцевич спеціяльний заступник Польщі. Отже хто голосить правду, а хто неправду, — „наші", чи папа?

Але що Кунцевич є спеціяльним заступником Польщі, на те є документ найвисшої католицької власти — папська Енцикліка!

* * *

„Сонце", обороняючи Кунцевича, нехотячи освітило ще одну сторінку особи Кунцевича... Каже „Сонце", що Сапіга перекинчик, бо покинув своїх і пішов служити чужій Польщі. „Сонце" додає, що такий же перекинчик, князь Вишневецький, став навіть польським королем і був лютим катом для українців. Про Сапігу каже „Сонце" дослівно так:

„Письмо з накидами і докорами до св. Йосафата написав перекинчик з українського давного боярського роду, Лев Сапіга, що перейшов в польський табор ради лакомства нещасного. Покинув рідний нарід і його звичаї, став на службу чужій нації."

Коли „Сонце" поставило двох перекинчиків, Сапігу і Вишневецького, то ми побіч них поставмо ще і Кунцевича і порівнаймо його з тими двома. З такого порівнання вийде ось що:

1. Сапіга покинув своїх і в поляків був **канцлером.**

2. Вишневецький покинув своїх і став **польським королем.**

3. Кунцевич також покинув своїх, перейшов до поляків і став там **спеціяльним заступником Польщі перед Богом.**

Отже Кунцевич дістав там найвисшу рангу, бо висшу від канцлерської і королівської. Він же рівночасно став також заступником і Сапіги, і Вишневецького, і всіх перекинчиків.

Тут вже ясне, хто в тих трох є найбільшим перекинчиком. А „Сонце" вдає, що того не бачить, тай людей баламутить.

ХРЕСТНІ РОДИЧІ — КУМИ

Може деколи вийти таке, що при хрещенню дитини священик може набратися неприємности. Бо можуть знайтися родичі, що беруть собі за кумів, кого попало. Добрий їх сусід, чи знакомий, отже і кумом може бути.

Але так не роблять другі люде. Можете мати дуже доброго сусіда, або навіть в чімсь спільника жида, але чи жид буде вас запрошати на якесь релігійне, чи родинно-релігійне свято? Ні! Таке саме і з другими чужими людьми.

Уявімо собі, що хтось запросив за кума протестанта, який не так вірить, як ми, або навіть жида, і священик заявить, що вони кумами бути не можуть, тоді і священикови ніяково, і тим людям недобре, а рівночасно мусить бути сором і тим родичам, що не думали, кого за кумів беруть.

Священик не може робити всего так, як хто лише забагне, бо тоді він не був би священиком. Церква має свої закони, яких священик не може легковажити. Дотого ж він мусить сам берегти того, що розумне та гідне

Хрестні родичі, це свідки, що поручаються за віру того, хто х е тиг .ся. Але вони стають також другими родичами дитини, близькими дитині і її родичам, і в разі потреби повинні би перші дати поміч дитині, при хресті якої вони були.

Так і Церква стає духовною матірю охрещеного, а священик також духовним батьком.

Хто ж в нас не може бути кумом? Не можуть бути сектанти, большевики, невіруючі, погани, турки і т. п.

Отже треба завсігди подумати, кого брати за кумів. Треба памятати, що сусідство, чи добре знакомство — це одно, а релігійна справа — друге. І турок може бути добрим сусідом, але з того не виходить, що він може бути кумом. І певна річ, що він християнина не візьме за кума дл своєї дитини, — коли в турків є яке кумівство

Це на увагу тим, що того можуть не знати

Н. Н.

СЛОВО „ЖІНКА"

Слово „жінка" виводять з давної санскритської мови, що по нашому значило би „вихователька дітей".

Слово дочка походить також з тої прадавної мови, і по нашому значить: „доїльниця". Колись першим обовязком дочок, головно дівчат, було доїти корови, вівці, чи кози.

Англійське слово „вайф" — жінка, дослівно значить „ткачиха" — „вівер", „вайф". А що обовязок дівчат було прясти вовну, то їх звали „спинстерс" — прядки, отже і тепер дівчину звуть „спинстер".

ЗПОЗА ЗАЛІЗНОЇ КУРТИНИ

Є вісти, що в Росії жидів депортують, вивозять на Сибір, чи де, і то подібним ладом, як вивозять українців.

Югославський Тіто здобув собі в Америці та її близьких імя противника Росії, отже йому вже і гроші позичають.

Але вісти про жидів і про Тіта виходять зпоза залізної куртини, з большевицьких рук. Бо і Тіто затримав для Югославії російську залізну куртину і цілий російський большевизм. Отже вістям зпоза російської куртини не можна вірити.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СОБОРУ

V.

ЦЕРКОВНА САМОСТІЙНІСТЬ

Коли при заснованню Української Православної (Греко - Православної) Церкви принято, що наша Церква має бути самостійною, від нікого з чужих незалежною, **то це принято, як головний принцип, як тверду основу,** а не як тимчасовий клич для заінтересовання людей, який можна би колись замінити иншим кличем.

Кладучи в основу нашої Церкви принцип незалежности від чужих, ми розуміли, що церковна самостійність є і має бути частиною загальної української самостійности, до якої Український Народ стремить і єї добивається. Тай хиба розумно було би, щоби Український Нарід дбав лише про політичну самостійність, а його Церква мала би і дальше бути в чужій залежности? Щоби ключі його Церкви були в чужих руках?

Коли ми говорили, що в слушний час ми будемо тісно вязатися з Церквою на Україні, як зі своєю, то ми розуміли це так, що Православна Церква на Україні буде самостійною Церквою, від нікого з чужих незалежною.

Від самостійного церковного принципу ми в Канаді ніколи не відступали. І коли пізнійші події поділили наш нарід і його Церкву на кілька частин, то і тоді ми стояли твердо на тому, що частини нашої Церкви треба знов обєднувати лише **на строго українськім грунті, — на грунті повної церковної незалежности.** Ми розуміли, що лише такий грунт виявляє українську гідність, українську свідомість, українську окремішність, що лише такий грунт робить українців господарями їхнього релігійного життя, і що лише такий грунт може бути скалою, на якій Українська Церква може найбезпечнійше стати, встоятись і набирати сили, та ще серед нинішних непевних світових відносин, які ми повинні мати на увазі.

Світ числиться лише з господарями, і з тими, які безоглядно добиваються можности стати господарями, а не з тими, що перед усіма гнуться.

Нам казали і кажуть: Але ж традиція... За князів, тай опісля наша Церква була залежна від Патріярхів (оскільки була!), то так і до суду віку повинно бути. Та чи справді так?

Життя не стоїть на місци, але росте, поширюєсь, ділиться, перемінюєсь, не зважаючи на традицію, як росте і розвивається дитина, щоби вкінци перестати дитиною бути. І в життю Церкви і всюди діється те саме. Колись повставало, чого перед тим не було. Нині нема багато чого, що було колись. Нема „старого" і „нового Риму", нема Византійської (грецької) держави. Побіч давних патріярхів зявилися нові патріярхи, повстав російський Св. Синод. Розбудилася народна свідомість й народи добиваються політичної і церковної самостійности...

Побіч того Історія зводить підрахунки подій і показує, що в минувшині було добре, а що зле, отже вчить, що можна нині підводити під закон традиції, а чого не можна і не треба. Адже ж Українська Церква до 1917 р. була 230 літ в московській неволі, то чи і це має бути для нас традицією?

А ще дальше хід життя ставить нині перед нами нові обставини, яких колись не було, нові вимоги і домагаєсь їх задоволення, а тих вимог не можна задоволити старими способами.

Маючи все те на увазі ми прийшли до висновку, що ми цілком оправдані, коли ставимо нашу Церкву на самостійний грунт.

* * *

Є ще инший аргумент за тим, що Церква Українського Народу повинна бути самостійною, від чужих незалежною.

Щоби обороняти традицію залежности, оборонці тієї традиції відсувають Церкву від народу як ніби окрему, позанародну Божу інституцію, в якій має про все рішати виключно вузкий церковний провід, церковна адміністрація.

Але для такого толкования нема ніякої дійсно релігійної основи, ані життєво-практичного принципу. Тут прозирає політика тих, що раді над другими панувати.

Коли брати на здоровий практичний розум, то Церква повинна як найтіснійше вязатися з народом, який її має. Адже ж дійсна Церква, це віруючий нарід зі своїм щоденним релігійним життям. І той нарід разом клопочеться і справами релігійними, і культурними, й економічними, і політичними. Це все його народне майно, його народні справи, а не когось поза ним. Він їх має, береже, ними клопочеться, для них працює і ними живе.

І тому Церква повинна якнайтіснійше вязатися з життям народу, — **вона повинна бути в його Історії, в його Культурі, а його Історія й Культура повинні бути в його Церкві.** Навіть сам нарід так це розуміє і в практичнім життю в одно вяже.

Церква, що хотіла б встоятись на самих догмах і канонах, мала би дуже слабі основи. „Догматичного" і „канонічного" вірного дуже легко потягнути до инших догм і канонів, коли вони будуть виглядати йому правдивійшими. Але тяжко потягнути того, в кого з Церквою тісно звязана його Історія, його Культура. Легко відійти від догми, від доктрини, але тяжко відійти приміром від Різдва, від Великодня з їх народно-культурним змістом, з усіми обрядами і звичаями. Їх нічим чужим замінити не можна. Це такий широкий народно-церковний грунт, такий багатий, що народ готов багато терпіти, а його не опустить.

Коли ж нарід такий грунт має, то він є найпершим і найвитревалійшим сторожем й оборонцем своєї віри і Церкви, більшим нераз оборонцем, ніж висше церковне начальство, ніж чужі патріярхи.

Треба пригадати ще і те, що стремління народу до самостійности не можна погодити з дотеперішним церковним правилом, що **Автокефалія** (церковна самостійність) **прислугує тільки державним Церквам.** Що ж тоді має бути з Церквами бездержавних і поневолених народів? **В імя чого ті народи мають годитися, щоби для них і за них церковну справу вирішували чужі?** Чи в імя того, щоби вдоволити те чуже церковне начальство, яке числиться лише з пануючими, а не дбає про непануючих? Вимога такого сліпого піддавства може бути „канонічною", **але не в році ані справедливою, ані християнською.**

Коли вкінци взяти на увагу нашу Церкву в Канаді, де держава до церковних справ не мішаєсь і не питає, чи якась Церква „признана", чи ні, чи „залежна", чи ні, то чи не було би це щонайменше смішним, коли б ми шукали по далеких світах якихсь пануючих, яких ми мали би просити, щоби „признали" тут нашу Церкву і взяли її під свій покров, чи провід? Отже вдаватись до людей, які нас не знають і не розуміють; яким наша справа чужа і байдужа, коли вона не в їх інтересі і не в їх руках, і які нераз своїм власним клопотам не можуть дати ради, а не то щоби вони зпоза семи гір і семи рік мали про наші справи рішати. Чи це не було би актом найбільшого нерозуму і самопониження?

ЗАКІНЧЕННЯ

Коли ми сказали, що нім прийде до скликання Всесвітнього Собору Української Православної Церкви, то кожна з окремих Церков, які мали би на Собор поєднатися в одну Церкву, повинна найперше виявити подрібно своє становище супроти питань, які заважували би в довершеню злуки, — то ми перші виявляємо становище нашої Церкви в Канаді.

Ми сказали не тільки те, при чім ми стоїмо, але також подали причини, які лягли в основу нашого становища. В тім, що ми сказали, мабуть містяться всі важнійші питання, — коли б же хтось пригадав нам додаткову справу, ми радо дамо відповідь.

Сподіємось, що за нами підуть другі Церкви, заінтересовані справою церковного поєднання, і виявлять своє становище, а тоді доперва стане видним, що можна дальше робити.

* * *

На закінчення ми зведемо все дотепер сказане до коротких дефініцій:

1. Українська Греко - Православна Церква в Канаді від початку і дотепер стоїть на тому, що має вона бути самостійною і від нікого з чужих незалежною.

2. Вона не признає чужих формальних „признавань" потрібними для доказу, що наша Церква є дійсною Православною Церквою. Її якість виявляється в її змісті і в постанові її вірних мати її православною.

3. Приймаючи всі Канони Православної Церкви, Українська Православна Церква в Канаді ділить їх на практичні, що можуть мати силу для нинішного церковного життя, і ті, що мають лише історичну вартість. — А дальше, — що в питаннях, на які Канони не мають практичної відповіди, мусить наша Церква руководитися своїми власними постановами, опираючись на науку Христа й Апостолів, на вказівки Історії, і на власний досвід.

4. Коли Українська Православна Церква в Канаді може бути між Церквами Вселенської Церкви, то лише **як рівна між рівними.**

5. Наша Українська Православна Церква в Канаді стоїть на тому, що **перше слово в вирішуванню її важних справ належить до неї, через її Провід і Вірних зібраних на її Соборі.**

6. Наша Церква стоїть на засаді, що **поділені частини Української Православної Церкви треба збирати та обєднувати на грунті повної церковної самостійности і незалежности від чужих церковних проводів.**

Це ті основні засади, на яких Українська Греко-Православна Церква в Канаді стояла від самого початку і при яких стоїть дотепер.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

БУДІВЛЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Поки людина може зайняти вповні відповідальну, високо-культурну корисну посаду чи професію, вона мусить найперше одержати дипльоми від слідуючих чотирьох найважнійших виховавчих інституцій: Дому, Школи, Церкви й Організації. Це одинокі інституції, що можуть дати нашій молоді все, що потрібне для успішної й корисної будови найбільшого й найважнійшого будинку — нашого гідного життя.

Дім має защепити в душу дитини ті високі ідеали, які просвічують шлях її життя. Дім має засадити в серце дитини життєві засади, на яких вона буде будувати своє дальше життя. Цебто — Дім має дати дитині сильні й тверді підвалини, на яких вона безпечно могла б будувати свою вартість для життя.

Школа має заповнити розвиваючий молодий розум здоровим знанням, потрібним до глибшого й докладнішого розсліду на полі науки... Отже Школа має дати молодій людині додаткові способи і матеріяли, потрібні при життєвій будові.

Церква має вщепити в душу молодої людини почуття святости, божественности, релігійности, що показували б саму душу і вартість життя; має поставити остаточну ціль, для якої маємо жити і працювати.

Організація, чи гуртове життя, виховує характер і персональність та приготовляє людину до громадської поважної та конструктивної праці. Отже — Організація дає молодій людині практичне життєве знання.

* * *

Тепер погляньмо на життя кругом нас, на його будову, а побачимо в них деякі недомагання...

Хто не мав належного домашнього виховання — в того може бути будинок гарний і великий, але підвалини слабі, підвалини можуть бути хиткі так, що кожної хвилини може він завалитися, а тоді пропаде труд багатьох літ.

Хто не мав би доброго наукового вишколення, в того будинок зліплений з дешевого й діравого матеріялу, отже буде діравий і податний з кожної сторони.

Хто не мав відповідного релігійного підготовання, в того будинок хоч ніби на твердих підвалинах і з доброго матеріялу збудований, але форма його така чудернацька, що тяжко розібрати, чи тут мають мешкати звірята, чи люди, чи птахи...

Хто не дістав належної організаційної науки й дисципліни, в того можуть бути добрі підвалини, добрий матеріял, але через брак практичної вправи його будинок для громадського життя може бути не дуже практичний.

Аж доперва той, що дістав належне виховання, може збудувати в своїм життю таку будівлю, чи таку працю, що все буде доцільне, практичне і величне, — гордість і сила того окруження, в якім він знаходиться.

* * *

Чому я над тим розвівся? Тому, щоби показати, якими важними чинниками в вихованню молоді є Дім, Школа, Церква й Організація. В тих інституціях нам треба відповідних і відповідальних провідників, — добрих та свідомих родичів, учителів, священиків та організаційних провідників. А між згаданими чотирьома інституціями мусить бути розумна і щира співпраця. Лише тоді ми можемо сподіватися, що наша молодь буде такою, як треба — а наш завтрішний світ таким, яким ми всі хотіли б його бачити!

Орест Горчинський.

АБО Я, АБО МОЯ ОДЕЖА

Я завважила, що є дівчата двоякого роду, — такі, що найперше вважають на себе, а потім на свою одежу, і такі, що в них одежа важнійша, ніж вони.

Ті, що найперше на себе вважають, вміють думати, то розумні дівчата. Вони чемні, поважно поводяться, з ними можна про щось розумне поговорити. Вони вміють над чимбудь застановитися.

А ті, що для них одежа і прикраси, то найперша річ, не хочуть поважними справами інтересуватися. Всі їх думки в одежі і в прикрасах. Приберуть добре голову зверха, а в середині голови нема нічого. І не журяться тим, що там порожно.

Тому найперше треба дбати про те, що має бути в голові, а вже пізнійше про те, що на голові. Тоді і голова буде щось варта, і те, що на голові, буде таке, як треба.

Парася Д.

ПО ПРИМІРУ ДАВНИХ ХРИСТІЯН

Чи знаємо ми нині, чому колись погане покидали свою віру і брали християнську?

Дехто скаже: вони чули християнські бесіди, християнську науку; вони чули багато про Ісуса Христа...

Трохи воно так, а трохи не так.

Історія каже, що багато поган ставало християнами тому, що бачили, — що християне люде поважнійші, більше примірні, здержливі; що вони всюди себе дуже контролюють, що всюди гарно поводяться, що на пусте і дурне собі не дозволяють. Бачили, що між християнами нема пияків, картограїв, злочинців, марнотратників. Що вони люде побожні і гідні.

І не тільки старші, але і молодь і діти християн були такі ж примірні. Святий Григорій каже, що коли він був в школі, то товаришував з другим студентом, Василієм, — і вони знали тільки дві дороги, — одну до школи, другу до церкви. То значить, — одну до науки, другу до гідного християнського життя. А доріг до всяких забав та витрішків вони не знали. Отже тому і дотепер їх імена згадуються, як Святих. (Григорій Богослов і Василій Великий).

Коли св. Іван Золотоустий ходив до школи, то поганські професори дивувались і казали: „Де християне беруть тих розумних матерей, що так гідно дітей виховують?"

Тоді християнин в найбільшім гурті не міг загубитися, ані сховатися, бо його поведення показувало, що він кращий від других.

Яка ж нам з того наука?

Наука проста, — треба і нам так поводитися, щоби ми не могли в гурті загубитися, щоби всі бачили, що ми кращі від гірших. Що ми себе контролюємо, що на все знаємо міру, що вміємо відріжнити добре від злого, розумне від дурного.

А вже окремо Сумківці повинні так гідно всюди поводитися, щоби було видно, що вони не такі, **як всі, але поважнійші,** гіднійші, більше примірні, розважні і побожні.

Памятаймо, що нашою цілею повинно бути не те, щоби бути такими, як всі, але щоби бути кращими, як всі.

С.

ЗОЛОТІ ЗОРІ

Золоті зорі в облаці-морі,
Як білі вівці в голубих горах.
Де той вівчар ваш хмаров мандрує,
Де він цю темну ніч заночує?

Чи в самбіровім гаю-розмаю,
Чи де дівчата в зельмана грають?
Чи де в царниці донечка тужить?
Вірний мій друже!

Юрій Федькович.

ДОБРА ДІВЧИНА

(За народним оповіданням).

Жив колись на Україні багатий український боярин, Подолян, і був у него лише оден син, Харитон. От пора йому женитися і батько каже:

— Їдь сину по нашій широкій Україні і знайди собі жінку. Побачиш там багатих, побачиш гарних, отже вибирай. Це твоя справа.

— Я хотів би такої жінки, щоби була побожна і до всіх ласкава, хочби й бідна, — каже син.

— Добре, сину. Добра жінка, то велике багацтво, а решта ти все маєш...

Їздив той син, розпитував, приглядався. Аж в одному селі кажуть йому:

— Тут в лісі живуть старі люде з дочкою. Мати сліпа, батько каліка, а дочка, як ангел Божий. Така побожна, така добра, така розумна! А про родичів більше дбає, ніж про себе. Свята дитина!

Розпитав він, куди дорога до тих людей, взяв собі ще якогось поважного чоловіка і їде туди.

Ніч вже була, коли вони туди заїхали. Як же постукали в двері, питається їх дівчина з сіней:

— Хто там? Коли Божі люде, то впущу, коли злі, то йдіть собі дальше.

— Ми добрі люде! — кажуть ті, і вона впустила.

— А в нас і коні є, — кажуть, — їх би десь поставити...

Вийшла дівчина з фірманом, примістила коні.

— А може ви не вечеряли? — питає потім дівчина, на що Харитон:

— Вечеру ми маємо з собою, і ти добра дівчино, тим не клопочися.

Повечеряли вони і говорять. Про все розпитують, розвідуються. І каже тоді Харитон старим родичам:

— Я той і той, син Подоляна, чи чули ви про мого батька?

— Чув, — каже старий батько, — я в нього колись був за фірмана. І діда твого я знав...

— Коли так, — говорить дальше Харитон, — то скажу, чого я приїхав, — а приїхав я, щоби вашу дочку побачити. Люде оповідають, що вона дуже побожна, щиро вас доглядає і дуже розумна. Такої мені треба.

На те мати:

— Ми найкраще знаємо, яка вона. Ані ангел не дбав би за нас більше як вона дбає. Я безнастанно Бога молю, щоби Бог її благословив доброю долею. Свята дитина!

Тоді Харитон:

— Такої я шукаю, щоби була мені жінкою. Чи дасьте свою дочку за мене?

Тут і старі і дівчина разом:

— Не може того бути, — кажуть, — бо ми люде бідні. Не нам з багатими рівнятися. Тай хто нас буде доглядати? — кажуть вже старі.

На те Харитон.

— Я шукаю не багатої, але гідної, хочби й бідної. Я багатий, то і вона багатою буде. А собою не журіться, бо коли вона буде моя, то і ви мої. Та щоби діла докінчити, то ще приїде сюди мій батько, а тоді й подружимося... А покищо поговоримо, яке має бути весілля... Треба добірних музиків, треба напитків, але то вже я постараюся.

Дівчина покрутила головою.

— Ні, — каже — коли мало би бути весілля, то без музик і напитків. Хиба одно пиво може бути, та я можу сама

постаратися. А замість музик можна гарні пісні співати. Я і так танцювати не вмію і напитків не хочу. По пянюму люде женяться, то по пянюму і живуть...

Вернувся Харитон до батька, все оповів, і каже батько:

Може і добру жінку ти знайшов. Таких мало на світі. Поїду і я туди, тай вже і подружитеся. А коли на пиво вона годиться, то повеземо такого пива, якого на весіллях не пють.

Отже взяв він дві бочки квашевого борщу, казав ще цукром засолодити, та корінням гарно приправити, казав поналивати в бочівочки і поїхали.

Пізнав Подолян старого, свого давнього фірмана, а той його пізнав, — давні часи пригадали. А вже як покушала дівчина того пива, то каже:

— Дивно мені, як ви вгадали, про яке пиво я говорила. Таке пиво я своїм родичам приготовляю. Иншого пива я не люблю. Таке пиво ще нікому не пошкодило, а слабим воно дуже помічне.

Сподобав собі і Харитонів батько ту дівчину і тут Харитон з нею повінчався. Бо вони з собою вже і священика привезли. А весілля мали вже докінчувати, коли переїдуть до міста, де жив Подолян.

Якже до міста вже вибиралися, каже Харитон:

— Що ж з тою вашою хатою зробити? Можна спалити, або зоставити, щоби дикі звірі в зимі мали захист.

На те його жінка:

— Ні! Тут є такі бідні люде, що їм та хата придасться, то нехай вони її собі заберуть. А я колись приїду і відвідаю ту хату, де я родилася, і де я виростала, і звідки я замуж вийшла. То буде для мене велика памятка.

Старий Подолян був з невістки дуже вдоволений, бо бачив, яка вона щира тай розумна. І Харитон тішився, що знайшов собі таку жінку, і жив з нею дуже щасливо.

Таке колись бувало на нашій Україні!

ПЕРСЛІДУВАННЯ ХРИСТІЯН

Церковна Історія числить 10 головних переслідувань християн римськими цісарями, а то:

1. За цісаря Нерона (64-68), коли замучено ап. Павла.
2. За Домітіяна (95-96), коли вислано св. Івана Богослова на остров Патмос.
3. За Трояна (105-117), коли замучено св. Ігнатія еп. Антіохійського.
4. За Марка Аврелія (166-180), коли замучено св. Юстина, званого фільософом.
5. За Септімія (202-211).
6. За Максіміяна (235-238).
7. За Декія (250-253), коли замучено Александра Єрусалимського.
8. За Валеріяна (257-260), коли замучено єпископа Кипріяна.
9. За Авреліяна (275), але смерть перешкодила повному виконанню його постанов.
10. За Деоклетіяна (303-305), коли замучено св. Антима, еп. Никомидійського.

Аж Константин Великий (274-337) зупинив переслідування християн і сам став християнином.

До пізніщих великих переслідувань християн належить переслідування магометанства, якого засновником був Магомет (570-632). Кличем магометан було: „Або Коран, або меч!" Коран, це святе письмо магометан (турків). Магометане розбили Грецьку (Візантійську) державу, забрали Царгород 1453 року, а в нім дуже величаву церкву св. Софії (Премудрости Божої), яку переміняли на свою церкву і держать її дотепер. Вони примусили багато християн стати магометанами, инших поубивали, а хто зостався, люто переслідували.

Велике переслідування переживала Православна Церква від Римської Церкви (через поляків), що тягнулося від 1440 року до 1939. Багато переслідувань зазнали українці і їх Церква від Московщини, румунів і мадярів, про що треба би написати окрему Історію Українського Мучеництва.

ХРЕЩЕННЯ ЧИ ХРИЩЕННЯ?

Вже давніще висловив хтось думку, що слова „хрещення, хрестити" треба замінити словами „хрищення, христити", і думку тую дехто приняв без застанови, та і дотепер йде за нею. За доказ, що слово „хрещення" хибне, ставлять висновок, що ми хрестимо в імя Христа, а не хреста, тому повинно бути „хрищення".

Вдійсности змисл вложений в слово „хрещення" трохи инший, ніж на перший погляд видається. Слово „хрещення" не походить ані від Христа, ані від хреста, його основа цілком инша. Бо вже хрестив людей Іван Хреститель перед тим, нім Христос охрестився, отже не міг він хрестити ані в імя Христа, ані в імя хреста. Не міг же він і Христа в імя Христа, ані в імя хреста хрестити.

Обряд хрещення був багато давнійшою встановою і мав инше значіння, ніж ми нині собі уявляємо. Іван Хреститель вживав обряду хрещення, який вже був відомий до його часу, а це був обряд покаяння. Бо ж сказано в Євангелії (Луки, 3:3) що: „Ходив він (Іван) по всій околиці Йорданській, проповідуючи хрещення покаяння на прощення гріхів." Отже обряд хрещення мусів бути відомий нім Христос народився. Говорить й ап. Павло: „Всі через море переходили, і всі в Мойсея хрестилися" (1 Кор. 10: 1—2).

А що окремо для нас важне, так те, що коли Христос перед своїм вознесенням поручав Апостолам хрещення, то казав хрестити „в імя Отця, і Сина, і Святого Духа" (Мат. 28: 19), отже в імя Пресвятої Тройці.

З того виходить, що не можна змислу „хрещення" звязувати тісно ані з Христом, ані з хрестом; християнське хрещення можна звязувати лише з іменем Пресвятої Тройці.

Коли ж так, то пощо переміняти „хрещення" на „хрищення"? Старе слово має за собою більше слушности.

Священик.

ДО ІСТОРІЇ АТОМІЧНОЇ БОМБИ

Недавно розійшлася вістка, що Росія вже напевно виробляє атомічні бомби і робила проби, в яких виявилася велика сила.

Комісія, що досліджує проти-американську роботу, винайшла одного професора, який належав до вирібників атомічних бомб в Америці, і той професор належав до большевиків і передавав Росії відомости про виріб бомби.

Недавно один з американських сенаторів зробив публичний закид, що за відомости про виріб бомби, які Росія з Америки діставала, винен през. Труман, бо підбирав собі таких помічників, яких не повинен. Він домагається окремого розслідження цеї справи.

Це все вістки, що день за днем повторяються. Та коли дивитися на цілу справу з бомбою ширше, то треба вірити, що Росія діставала відомости про бомбу від першого дня еї виробу і діставала безнастанно, як дістає з своєї фабрики. Адже для неї цілий світ отворений.

СВЯТО ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО В ТАБОРІ

„Українець-Час" з Німеччини подає, що в таборі Мінхен-Фельдмохінг відбулося величаве свято князя Володимира Великого і в память хрещення України. В українській автокефальній церкві правило Службу Божу чотирох священиків. Священик Терентій Кудрик і Паладій Дубицький виголосили патріотичні промови, зазначуючи велику ролю Володимира Великого в життю України.

Був також спільний обід з промовами, де комендант табору, росіянин, признав, що Володимир був князем українців, а не росіян, а росіяне можуть вважати його лише своїм хрестителем.

МУРЕТ І ЛІКАРІ

Жив в Франції визначний вчений, Марко Антоній Мурет. Коли він раз подорожував з Парижу до Ліону, вдорозі поважно заслаб і його забрали до шпиталю.

Слабість його була дуже незвичайна і загадочна для лікарів. А що Мурет виглядав на звичайного простого чоловіка, лікарі хотіли зробити пробу і дати йому чогось такого, про що самі не знали, чи воно не спричинить йому смерти.

Думаючи, що слабий латинської мови не знає, почали по латински говорити, й оден з них каже:

- Чому ми не мали би нашого лікарства спробувати на тім безвартнім чоловіці?

Почув це Мурет і каже їм також по латински:

— На безвартіснім чоловіці, поважаний пане? І як ти можеш безвартісним звати того, за кого сам Христос не жалував дати свого життя?

КОЛИ НЕМА — А КОЛИ Є

Читаємо в Життях Святих, що раз молодий чоловік каже пустинникови:

Ти живеш тут на самоті в пості і молитві, а там на широкому світі не таке життя. Там люде живуть весело, а твоє життя таке нещасне. Чи не шкода всего того, коли б по смерти не було дальшого життя?

На те пустинник:

-- Я відповім тобі питанням: ти живеш в розкошах, але яке твоє життя буде по смерти, коли там є дальше життя? Хто більше стратить, — я чи ти?

НОВІ КНИЖКИ

Наша Канада, стор. 94, книжка видана відділом Департаменту Просвіти. Ціль книжочки — познакомити прибуваючих з Европи українців з устроєм Канади, з тутешними відносинами, правами, звичаями, можливостями, отже питаннями дуже важними для кожного новоприбулого. Книжочка видана по українськи, ціна еї 35 ц., а дістати можна від:

Community Programmes,
Department of Education,
206 Huron St., Toronto 5, Ontario.

Енцикльопедія Українознавства, почала видаватися в Мінхені, в Німеччині, і вже появився Випуск І-ий, стор. І-80. Це має бути велика праця, бо Перший Том має обіймати понад 800 сторін. Кілько має бути Томів, покищо не сказано.

Енцикльопедія буде містити всі відомости, що відносяться до життя Українського Народу, його історії, території, культури, політики, а також відомости про заморські країни, де живуть українці. — Більше про це подамо в слідуючім числі Вістника.

ЗБРОЙНА ПОМІЧ ВИРІШЕНА

През. Труман підписав 6-го жовтня проект помочи европейським та другим державам, яким Америка годиться помагати зброєю для опору комунізмови. На те Америка призначила 1 біліон, 314 міліонів і 101 тисячу долярів (1,314,-101,000). Поміч дістануть: Норвегія, Данія, Італія, Англія, Франція, Бельгія, Голяндія, Люксембург, Греція, Туреччина, Іран (Персія), Филипини, Корея і Китай, що не є в руках комуністів.

ЕЧЕСОН ПРИЗНАВ, ЩО ЗЛЕ

В Америці місце Маршала, як міністра заграничних справ, заняв Ечесон. І він то довгий час в своїх бесідах запевняв всіх, що в Америці все йде дуже добре. Аж недавно заявив, що з Америкою зле, — що лихо поважне і далеко зайшло і треба багато праці, щоби його поправити. Головно заграничча політика Америки не має твердого грунту, бо його розбили такі події, як большевицькі успіхи в Азії, дальше грошевий переворот, а з тим розбиття пляну Маршала; а вкінци зникнення міждержавної рівноваги, коли Росія вже має атомічну бомбу.

З того виходить, що не завсігди можна думати, що запевнення урядових осіб можна приннмати без застережень.

СУПЕРЕЧКИ В ВІЙСЬКОВИХ КРУГАХ

В американських військових кругах йдуть суперечки за те, чого потрібно, щоби виграти війну. Дехто доказує, що самих великих бомбовиків до того замало. Подробиць про те не хочуть загалові виявляти.

НОВИЙ ЛАД В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Большевицькі вістки з Праги доносять, що большевики заводять в Чехословаччині гарний лад. Дотепер, говориться в тих вістках, що там всюди вечерами йде велика пиятика й подібне, — по клюбах, та на сельських ярмарках. Отже комуністи це зупиняють і закривають ті місця, де люде так збираються. Вони переміняють назви готелів на такі, як Маркс, Москва, Стаханов. Вони також дуже дбають про здоровля загалу, між яким повно венеричних слабостей.

Виходить, що дотепер люде жиють там розперезаним життям, як забагнеться. Але питання: звідки люде беруть алькоголю для пиятики? Чи не уряд його продає?

Такі вісти шлють большевики зпоза залізної куртини.

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — 9 ЗГИНУЛО

Коло Ешвил, Н. Кар., розбився літак до гори, отже згинуло 9 осіб, що були на літакови.

6 ЗГИНУЛО — 12 ПОКАЛІЧИЛОСЯ

В Мидлсекс, Н. К. бас віз школярів і зударився з троком, що віз лід. Шість школярів згинуло, 15 покалічилося, а один з них мабуть смертельно.

ХТО ВБИВ САДОВУ?

В вересни хтось вбив в Винипегу 65-літну Дору Садову в еї хаті і дещо в хаті поперевертав, очевидно шукаючи за грішми. Тепер поліція арештувала чотирох хлопців, яких підозрівають, що це вони Садову замордували.

ВЗЯЛИ З БАНКУ 15 ДО 18 ТИСЯЧ

В Монтреалі зайшло до банку Кенед. Бенк оф Комерс двох незамаскованих рабівників, коли банк мав замикатися, і взяли 15 до 18 тисяч долярів Примусили касіера і двох других лягати, забрали гроші і віїхали автомобілем, що близько стояв.

ХОЧЕ З ДУХОМ ПИСЬМЕННИКА ПОРОЗУМІТИСЯ

В. В. Барніц, науковий промовець вірить, що деякі писання поета Едгарта По (1809-1849) були написані при допомозі надприродної сили. Отже він дальше вірить, що коли в річницю смерти поета буде в хаті, в якій поет жив, то дух поета щось йому перекаже, бо людська душа живе і після смерти.

ВПРОШУЄСЬ ДО ТЮРМИ

Вилфред Пітерсон, 46-літний, зайшов недавно до поліції в Винипегу і казав, що він бездільно волочиться, отже треба його за те оскаржити і посадити до арешту. А показалося, що Пітерсон лише перед двома днями вийшов з арешту, де сидів три і пів року. І тепер посадили його на три місяці. Видно, що і до тюрми можна привикнути.

ЛИШИЛА ВЕЛИКУ РОДИНУ

В Гарвей, Н. Д., померла 98-літна Єлисавета Лібельт і зоставила 342 потомків, а то: 7-ро дітей, 64 внуки, 134 правнуків, 127 праправнуків, а 10 прапраправнуків. А шестеро еї дітей померло перед еї смертю.

700,000 ДОЛЯРІВ НА КОГОСЬ ЧЕКАЮТЬ

В Новій Скошії вмер перед 40 літами Джан Бурнс і зоставив майна на 700,000 долярів. Тепер аптикар з Ст. Боніфасу, коло Винипегу, старається доказати, що його бабка була своячкою Бурнса, отже він може бути спадкоємцем того майна. Він каже, що має родинні листи зперед 50 до 100 літ, і вони доказують, що його бабка була своячкою Бурнса. Крім него ще пятьох зголошують право до того майна.

105 ВОЯКІВ ПОДАРУВАЛИ КРОВ

Вояки, що вчаться в Риверс, Ман., дали крови для шпиталів, — разом 105 вояків. Туди їздив лікар з лікарською прислугою з Винипегу.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ЗАСТРІЛИВ 17

В Кемден, Н. Дж., вирішили, що Говард Унра, який застрілив 17 осіб, божевільний. Частинки його мозку псуються. Такої слабости не можна вилічити.

ЗАБРАВ 3,000 ДОЛЯРІВ

В Ню Йорку трох людей несли 30,000 долярів на виплату робітникам при будові дому для Обєднаних Націй (Ліги). Вони дальше всіли до таксівки („тексі") і тут їздець з двома помічниками їх обрабував, погрожуючи револьвером. Мабуть тут була широка змова.

КАНАДА ЗА ОЩАДНІСТЮ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ

Канадійський представник в Обєднаних Націях, Джутрас заявився проти того, щоби наради Обєднаних Націй відбувалися поза Ню Йорком, а це буде вигіднійше і менше коштовне. Минулого року були наради і в Парижу. Кошт вдержання Обєднаних Націй мав би бути 44 міліони, отже треба дбати, щоби його значно зменшити.

З ВІНЧАННЯ ВАСИЛЯ ЯГОДСЬКОГО І ТЕТЯНИ ПЛАХОТНИК

Шумейкер, Онт. — В суботу, 24-го вересня н.р. відбулося вінчання недавно прибулих молодих українців — Василя Ягодського і Тетяни Плахотник з Харківщини. Вінчання відбулося в румунській православній церкві, а чину вінчання довершив Всеч. о. Юрій Цукорник, парох української православної громади в Киркленд Лейк, при асисті Всеч. о. Максима, пароха румунської православної громади.

Підчас весільного принаття Всеч. о. Цукорник заапелював до присутніх гостей зложити жертву на пресовий фонд Вістника, орган нашої Православної Церкви в Канаді та на Український Голос. Жертвували слідуючі по $3.00 — п-во Ягодські (молоді); по $2.00: Василь Чорний, Петро Богаткевич; по $1.00: Всеч. о. Цукорник, Олекса Соловей, Йосиф Осадський, Іван Томюк, Мих. Запорожний, Мих. Бутера, Іван Геррис, Дж. Едем, Марія Бойкик, Юрій Байлак, Борис Петров, Федір Кищ; по 50 центів: Марія Сандух, Єлисавета Герслей. Разом $20.00. Рішено розділити по половині на Український Голос і Вістник.

Слід згадати, що вінство Ягодські вписалися в члени новозорганізованої православної громади в Тиминс, Онт.

Всеч. о. Цукорник подякував в імени нашої преси всім жертводавцям, а молодятам побажав щастя, здоровля й прожити многих щасливих літ на новій канадійській землі.

Весільний [illegible]

АНАСТАЗІЯ СОЛОМОН
(Посмертна згадка)

Бітті, Сәск. — Дня 28-го вересня 1949, в Бітті Саск., упокоїлася Анастазія Соломон, у 85 році свого життя. Покійна походила з села Салогів, повіт Борщів, в Галичині.

Похорон відбувся 30-го вересня в громаді Гронлид (полуднева), в Церкві св. Вознесення.

Похорон відслужив о. С. Греділь, місцевий парох. Підчас похорону присутні зложили на Релігійний Фонд $15.42, як невянучий вінець на гріб покійної. Гроші вислано до Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Жертводавцям щира подяка, а покійній Вічна Память.

Свящ. С. Греділь.

Бітті, Сәск. — Дня 28-го вересня

СМОКІ ЛЕЙК Й ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 6-го листопада 1949 р. буде відслужена в Українській Православній Церкві, в Смокі Лейк, Алта ПАНАХИДА за полеглих героїв в Листопадових змаганнях 1918 р. зараз після Богослуження.

Вечером, в год. 7.30, в салі Народного Дому в Смокі Лейк, буде мати місце ЖАЛІБНА АКАДЕМІЯ в Листопадові Роковини з рефератом, деклямаціями і хоровими співами.

Проситься всіх українців з міста й околиці взяти численну участь.

Комітет.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Авешоен[?].

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Гефорд.
23. Неділя. — Медов Лейк.
30. Неділя. — Норт Бетлфорд.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Кенон.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Прілейт.
13. Неділя. — Ітонія.
20. Неділя. — Радфілд.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Витків.
27. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ЖОВТЕНЬ:
16 Неділя — Ґлендон, фарма.
23. Неділя — Сенді Ренидс.
30. Неділя. — Ґлендон.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Ардмор.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Лессард.
13. Неділя. — Елк Пойнт.
20. Неділя. — Сенді Ренидс.
21 Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — Тиріен (Храм)
27 Неділя. — Ґлендон.

Адреса: Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЖОВТЕНЬ
16. Неділя. — Ґлен Ельма.
23. Неділя. — Оквборн.
30. Неділя. — Енгусвил.

ЛИСТОПАД:
6 Неділя. — Виста.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Сіл.
13. Неділя. — Мензі
20 Неділя. Оквборн.
21. Понеділок. Св. Мих. — Сенді Лейк (Храм).
27. Неділя. — Росборн.

Адреса: Оквборн. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Роза.
23. Неділя — Толстой.
30. Неділя. — Арбака Нова (Церква Св. Ап. Петра і Павла)

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Сеньків.
8. Вівторок. Вел. Муч. Димитрія. - Толстой
13. Неділя — Роза.
20. Неділя. — Арбака Нова.
21 Понеділок Соб. Арх. Михаїла. — Толстой (Служба Божа).
27. Неділя. — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гриценко.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Ешвил.
17. Понеділок. День Подяки. — Сифтон.
18. Вівторок. День Подяки. — Дрифтинг Ривер.
20. Четвер. День Подяки. — Велий Ривер.
22. Субота. День Подяки. — Ешвил.
23. Неділя. — Дафин.
30. Неділя — Сифтон.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Валий Ривер.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Ешвил.
13. Неділя. — Дафин.
20. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Венлав (Храм).
27. Неділя. — Ропртон.

Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Мелвил (Храм).
23. Неділя. — Мазепа.
30. Неділя. — Сторновей.

ЛИСТОАД:
6. Неділя. — Йорктон.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Вронстон.
13. Неділя. — Мікидо.
20. Неділя. — Горліц.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Сторновей.
27. Неділя. — Мазепа.

Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фица.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Серийл.
23. Неділя. — Редвотер.
30. Неділя. — Федора.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Егремонт.
8. Вівторок. Муч. Димитрія. — Крийгенд.
13. Неділя. — Васетна.
20. Неділя. — Редвий (церковний базар).
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Торгилд.
27. Неділя. — Бойл.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фалка.

[illegible]

16. Неділя. Вимер.
23. Неділя. — Фостон.
30. Неділя. — Клер-Київ.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Ватсон.
13. Неділя. — Мічем.
20. Неділя. — Вимер.
21. Понеділок. Архистр. Михаїла. — Ватсон (Храм).
27. Неділя. — Фостон.

Адреса. Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячишин.

ЖОВТЕНЬ:
2. Неділя. — Принс Алберт.
9. Неділя. — Мекдавил.
14. Пятниця. Пок. Пр. Богор. — Сембор.
16. Неділя — Вірдейл.
23. Неділя. Принс Алберт.
30. Неділя. — Гоні Жун.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Принс Алберт.
8. Вівторок. св. Димитрія. — Вірдейл.
13. Неділя. — Шимнен.
20. Неділя. — Принс Алберт.
21. Понеділок. св. Арх. Михаїла. — Гоні Мун.
27. Неділя. — Сембор.

Богослуження День Подяки буде відправлятися по всіх громадах.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. [illegible]

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Кийленд.
23. Неділя. — Гемлин.
30. Неділя. — Бреналей.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Бони.
8. Вівторок. Димитрія. — Шипиниці.
13. Неділя. — Кийленд.
20. Неділя. — Гемлин.
21. Понеділок. Михаїла. — Бреналей.
27. Неділя. — Іспас.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Бони.
11. Неділя. — Шипиниці.
18. Неділя. — Кийленд.
19. Понеділок. Миколи. — Гемлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Іспас.
25. Неділя. — Пело.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Тернопіль.
23. Неділя. — Кадворт.
30. Неділя. — Єллов Крік.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Смитс.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — [illegible]
13. Неділя. — Кадворт.
20. Неділя. — Тернопіль.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Єллов Крік.
27. Неділя. — Ст. Джулієн.

По Богослуженню катехизація, проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Едмор.
23. Неділя. — Коло Льори.
30. Неділя. — Шіго, місто.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Тафнел.
8. Вівторок. Димитра. — Коло Куцих.
13. Неділя. — Жучкани.
20. Неділя. — Шіго, полуди.
21. Понеділок. Михайла. — Федаки.
27. Неділя. — Фовм Лейк, місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якоцкевича.

[illegible]

2. Неділя. — Фом Лейк, місто.
9. Неділя. — Коло Кукиx.
14. Пятниця. Покрова. — Коло Купровських, День Подяки.
16. Неділя. — Інсінгор, полуди.
23. Неділя. — Шіго, полуди.
30. Неділя. — Вест Брук.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Коло Пасічників.
8. Вівторок. Димтра. — Шіго, місто.
13. Неділя. — Едмор.
20. Неділя. — Тілор.
21. Понеділок. Михайла. — Вест Брук.
27. Неділя. — Льора.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Шелвелей.
23. Неділя. — Петлюра.
30. Неділя. Леннард.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Роблин, місто.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Шелвелей.
13. Неділя — Гілберт Плейнс.
20. Неділя. — Шортдейл.
21. Понеділок. Архстр. Михаїла. — Петлюра.
27. Неділя. — Леннард.

Адреса: Поч. скр. 54, Роблин, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ЖОВТЕНЬ.
16. Неділя. — Паддар Парк.
23. Неділя. — Тиндал.
30. Неділя. — Паппарфілд.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Брендон.
13. Неділя. — Дуфрост.
20. Неділя. — Іст. Селкірк.
21. Понеділок. Св. Арх. Михаїла. — Брендон.
27. Неділя. — Паппарфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Васидів.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Кагвил.
23. Неділя. — Лужани.
30. Неділя. — Завали.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Вилингдон.
8. Вівторок. Св. Димитрія вмуч. — Лужани (Храм).
13. Неділя. — Андрю.
20. Неділя. — Кагвил.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Завали (Храм).
27. Неділя. — Новий Прут.

Адреса: Вох 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Барич.
23. Неділя. — Мехрей.
30. Неділя. — Спеден.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Вільна (Храм).
13. Неділя. — Мехрей.
20. Неділя. — Сірий.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — Белк.
27. Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнашого.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Пембіна.
23. Неділя. — Гардентон.
30. Неділя. — Сондаки.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Вайта.
13. Неділя. — Сірко.
20. Неділя. — Пембіна.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — Гардентон.
27. Неділя. — Сондаки.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туринського

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Ворд.
23. Неділя. — Пай пРивер.
30. Неділя. — Ревнер.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Гарленд.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія — Пайн Ривер.
13. Неділя. — Етелберт.
20. Неділя. — Богдан.
21. Понеділок. Св. Арх. Михаїла. — Драй Ривер.
27. Неділя. — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бондарчука.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Канора.
23. Неділя. — Тиін.
30. Неділя. — Дробот.

ЛИСТОАД:
6. Неділя. — Канора.
8. Вівторок. Димитрія. — Свидова (Храм).
13. Неділя. — Кемсек.
20. Неділя. — Тиін.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Рама (Храм).
27. Неділя. — Канора.

Адреса: Канора, Саск.

Календар Українських Свят

[illegible]:

16 Н 3 Нед. 18. Прем. Дионисія.
17 П 4 Свщмч. Еротея.
18 В 5 Муч. Харитини.
19 С 6 Ап. Томи з 70-ти.
20 Ч 7 Муч. Сергія і Вакха.
21 П 8 Преп. Пелагії.
22 С 9 †Ап. Якова Алфеєвого з 12.
23 Н 10 Нед. 19. Муч. Евлампія.
24 П 11 Ап. Филипа з 70-ти.
25 В 12 Муч. Прова.
26 С 13 Муч. Карпа.
27 Ч 14 Преп. Параскевії Серб.
28 П 15 Преп. Евтимія нового.
29 С 16 Муч. Лонгина сотника.
30 Н 17 Нед. 20. Пам. От. 7 вс. Соб.
31 П 18 †Ап. Луки з 70-ти.

ЛИСТОАД:
1 В 19 Блаж. Клеопатри й Івана.
2 С 20 Вм. Артемія.
3 Ч 21 Преп. Іларіона Вел.
4 П 22 Рівноап. Аверкія.
5 С 23 Ап. Якова.
6 Н 24 Нед. 21. Преп. Арети.
7 П 25 Муч. Маркіяна і Мартирія.
8 В 26 Димитрія Великом.
9 С 27 Преподобного Нестора.
10 Ч 28 Муч. Терентія й Неоліни.
11 П 29 Премч. Анастасії Римл.
12 С 30 Муч. Зиновія й Зинової.
13 Н 31 Нед. 22. Преп. Спиридона.
14 П 1 Косми і Дамiяна.
15 В 2 Муч. Акиндина.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Гудів.
23. Неділя. — Фенвуд.
30. Неділя. — Айтуна.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Ріджвйна.
8. Вівторок Св. Димитрія. — Гудів коло Пилипових.
13. Неділя. — Гудів.
20. Неділя. — Кендапс.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Кендапс (Храм).
27 Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринька 108, Айтуна, Саск. Телефон 23.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[illegible]

ЖОВТЕНЬ:
16. Неділя. — Глен Елдер.
23. Неділя. — Мейбридж.
30. Неділя. — Сван Плейн.

ЛИСТОПАД:
6. Неділя. — Флин Флон.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Стінен (Храм)
13. Неділя. — Арран, місто.
20 Неділя. — Гаєс.
21. онеділок. Архистр. Михаїла. — Глен Елдер.
27 Неділя. — Прері Ривер (Храм).

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Вовецення. — Норквей.
11. Неділя. — Арран, місто.
18. Неділя. — Гаєс.
19. Понеділок. Св. Отця Николая. — Сван Плейн.
22 Четвер. Анни Зачаття. — Ервуд.
25. Неділя. — Флин Флон.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

Уяття Церковне

ЖОВТЕНЬ:

16. Нед. 18. Гол. 1. УЄ 7. Літ. Ап. 2 Кор. 9: 6—11. Єв. Лука 5: 1—11.

23. Нед. 19. Гол. 2. УЄ 8. Літ. Ап. 2 Кор. 11: 31—33 і 12: 1—9. Єв. Лук. 6: 31—36.

30. Нед. 20. Гол. 3. УЄ 9. Літ. Ап. Гал. 1: 11—19. Єв. Лука 7: 11—16.

ЛИСТОАД:

6. Нед. 21. Гол. 4. УЄ 10. Літ. Ап. Гал. 2: 16—20. Єв. Лука 8: 5—15.

8. Вівт. Св. Димитрія. Утр. Єв. Мат. 10: 16—22. Літ. Ап. 2Тим. 2: 1—10. Єв. Івана 15: 17—27 і 16: 1—2.

13. Нед. 22. Гол. 5. УЄ 11. Літ. Ап. Гал. 6: 11—18. Єван. Лука 16: 19—31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1949. ЧИСЛО (867) 21

УКРАЇНЦІ В АВСТРАЛІЇ

Нині в Австралії є українці православні і греко-католики, що приїхали туди з західної Европи. Є також православні священики і православний епископ Сильвестер, а також є священики греко-католицькі. Але покищо греко католицькі священики мають труднощі, бо їм тамошні римо-католицькі власти не дозволяють виконувати серед греко-католиків пастирських обовязків. Це викликало серед греко-католиків огірчення. Отже з цею справою почали вдаватись до Риму, щоби там дістати потрібний дозвіл. А покищо буде для греко-католиків відправлятися латинська Служба Божа, де вони будуть могли співати своєї пісні. Такі вісти приходять з Австралії.

ВЕЧЕР ДЛЯ ПРОФ. ДОРОШЕНКА

В четвер 13 жовтня, в Колегії св. Андрея в Винипегу був владжений Вечер для проф. Дорошенка для вшановання його 50-літної громадської праці, як письменника і громадського робітника. Декан Д. Мартиновський перечислив його письменницькі праці, більші і менші, яких є дуже багато і то в ріжних мовах. Сам Дорошенко говорив менше, з трудом, бо після операції йому ще тяжко говорити.

На закінчення вручено йому грошевий дарунок від його приятелів і знайомих.

ПЕРЕПАЧКОВУВАВ АМУНІЦІЮ

В Винипегу покарали Валтера Білецького заплаченням 520 долярів кари, що перепачковував (перекрадав) зі Стейтів амуніцію до Канади. Але мабуть цею справою займеться уряд дальше. Білецький спроваджував (перепачковував) кріси і кулі.

ПОВТІКАЛИ ВЯЗНІ

В Виллингтон, Дел. (Стейти), втікло 4 арештантів, а два між ними засуджені на досмертну тюрму. Арештанти забрали з собою 2 кріси, 10 револьверів і тілько куль, кілько могли нести, з тюремного арсеналу. Поліція за ними шукає обережно, бо певне, що вони будуть оборонятися.

СКОЧИВ З 6-ГО ПОВЕРХА

В Лондоні, в Англії, скочив з 6-го поверха 39-літний Петро Біті, син адмірала, коли почав тратити зір і лікарі сказали, що невдовзі цілком зір стратить. Його очи були вже слабі, коли вродився, а хоч потім лічився, то не помогло. Послідними часами він вже мало бачив. Перебуваючи в готели він сказав льокаєви, що йде на 6-ий поверх до приятеля, отже туди вийшов і через вікно скочив.

ЗГИНУЛО 15 ПОДОРОЖНИХ

З Бомбаю, в Індії, є вістка, що там недавно розбився літак і згинуло 45 осіб, а між ними 13 американських журналістів. Причиною була мрака.

НЕГРУ В КАНАДІ

В понеділок 24 жовтня, в парляменті, в Оттаві, промовляв премієр Індії, Негру, що якраз прибув до Канади з Англії, щоби навязати з Канадою близші зносини. Індія велика держава, бо має 340 міліонів населення, а що лише недавно створилася, то потребує всего багато, хліба, машинерії. Канада минулого року продала Індії 11 міліонів бушлів пшениці, а тепер Індія хоче ще більше.

ЗАДУШИЛОСЯ ДВОЄ ДІТЕЙ

Протягом тижня задушилося в Винипегу двоє малих дітей, одно 4, друге 8-місячне. Одно перевернулося в візку лицем вдолину, а друге також на своїй постельці.

ПРИКАЗ ВУГЛЕКОПАМ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

З Праги є вістка, що чехословацький уряд видав такий наказ вуглекопам: Вони денно мають видобути тілько вугля, кілько призначено, коли ж не видобудуть, то будуть сидіти в копальни, доки не видобудуть. Така там воля робітникам!

ЗАСУДИЛИ КОМУНІСТІВ

В Ню Йорку засудили 11 комуністичних провідник в так: 10 мають сидіти по 5 літ і заплатити по 10,000 дол. кари (видно, що багаті!), а один 3 роки і заплатити 10,000. Вони провадили роботу для поваления уряду силою.

НЕ ДАВ ДОЧЦІ НІЧОГО

В Англії помер химіст Сновден і зоставив майна 61,000 долярів, однакож з того своїй дочці, Франці, замужній, не зоставив нічого. Він дочки не любив. Багато з того майна записав на добродійні цілі. Тепер дочка каже, що буде через суд добиватися, щоби дістати хоч четвертину з того, що батько на добродійні цілі записав.

ВІДШКОДОВАННЯ 31,410 ДОЛЯРІВ

Посол до парляменту з округа Спрингфілд, Ман., Джан Силвестер Синот, стріляючи гуси, прострілив й осліпив 17-літного Л. Демка, отже Синот має заплатити 31,410 долярів Демкови. Суд став на тому, що Синот був недбалий.

ОСКАРЖУЮТЬ ЗА ВБИВСТВО САДОВОЇ

В вересни хтось замордував в Винипегу 65-літну жінку, Садову, і тепер оскаржують 21-літного В. Лужанка, що це він замордував. Його спільниками мали би бути Бендер, 19 літ, та Каліян, 18 літ.

ВТОПИЛА СВОЮ ДИТИНУ

В Фаетвил, Вест Вирджінія (Стейти), 25-літна Маргарета Вудсон втопила свого 13-літного синка, щоби тим допечи своїй свекрусі і свекрови. А власне вони ei дитину, отже свого внука, дуже любили. І такі є люде! І такі є матери!

ЧЕСЬКІ ЕПИСКОПИ ПІДДАЮТЬСЯ

З Праги доносять 25 жовтня, що католицькі епископи в Чехословаччині піддалися напорови большевицького уряду і сказали своїм священикам, щоби присягнули на вірність уряду і так позбулися арештів. На 7,000 католицьких священиків дотепер було арештованих коло 300. Жовтня 14-го большевики видали закон, що уряд має контролювати церковні справи, як назначування священиків, платні священикам, церковну управу.

Ще тиждень перед тим ті епископи заявляли, що це було би не „по мужеськи" лакомитись священикам на більшу платню і піддаватись урядови, а тепер від тої постанови відійшли і навіть згодилися тісніше співпрацювати з урядом. В відозві до священиків вони кажуть:

„Коли згодитесь на те, чого уряд хоче, то ви робите це лише під напором обставин. Вас треба обороняти перед можливими наслідками і ратувати вас для добра вірних."

Лише головний між епископами, Архіеп. Йосиф Беран, відозви до священиків не підписав кажучи, що він від 19-го липня арештований (інтернований) в своїй палаті.

ДЕСЯТКИ ЗЛОЧИНІВ

В Винипегу арештували Едвина Генея, 26-літного, за яким є коло 60 злочинів, або більше. Він крав, що попало і складав в ґаражу, — жіночу і чоловічу одежу, валізки, фотографічні апарати і що попало. Всего наскладав може на 5,000 долярів. Все те за один рік.

БУРЯ В АНГЛІЇ

Жовтня 26-го переходила через Англію й частину Европи буря, якої не було вже 25 літ, сила якої доходила до 70 миль на годину. Згинуло 14 осіб, головно моряки. В Англійськім Каналі менші судна (кораблики) потопилися, инші буря позаганяла на землю, ще инші пошкодила, або повідривала з припонів. Оден корабель лив оливу на воду здовж Каналу, щоби воду вспокоювати. (Коли на воді є олива, то вітер менше воду зачіпає — „зсовуєсь"). Була також сильна злива, то поїзди поспинювались.

Є НОВА ІНФЛЮЕНЦА

Лікарі кажуть, що тепер появилися бакцилі нової, трошки відмінної інфлюенци (флю). Хоч подібні до бакцилів вже відомої інфлюенци, то девчім ріжняться, прим. ними не заражуються миші. Виходить, що зявляються щораз нові бакцилі, а з ними нові слабости.

ВИПАДОК КОЛО ҐИЛБЕРТ ПЛЕЙНС

Дві милі від Ґилберт Плейнс, Ман., їхав Дмитро Бурденюк з жінкою, сином і дочкою, і спинився, щоби налити газоліни. Втім надїхав инший автомобіль і вдарив автомобіль Борденюка. Оба автомобілі запалилися, а 13-літна дочка Борденюка згоріла. Інші попеклися і є в шпитали: троє Бурденюків, а з другого автомобіля двоє.

„СОНЦЕ ПРАВДИ“ — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ

II.

ХТО БУВ КАЧАЛА

За те, що Качала звав Кунцевича мучителем православних, католицьке „Сонце“ оплюгавлює великого українського громадського працівника, і то ще за дозволом свого Архиепископа!

А тут ми покажемо і православним і гр. католикам хто якраз був Качала...

Від себе „Сонце“ каже:

„Свідчиться автор проти св. Йосафата також о. Стефаном Качалою з минулого століття, що був католицьким священиком в Галичині і котрого нерви на жаль не все дописували, коли глядів на польські безправства. Сам Качала писав по польськи(!) і наводив кривди нашого народу. Однак часто тратив рівновагу і його письма стоять на грані(?) відступництва, подібно, як Наумовича (москвофіла). о. Наумович був також популярним і плідним письменником, організатором і відступником, що загряз в московськім багні, подібно, як в недавніх часах Костельник, і там пропав. Його примір (Качали чи Костельника?) потягнув ціле село Гнилички і став трагедією в Галичині („Сонце“ не каже, якою саме). Качалі дуже мало бракує до того. Нині покликуватися на Качалу в тім напрямі, то те саме, що з Шевченкового „Кобзаря“ хотіти вчити віри. Навіть найсвітліші уми мають свій час затемнення і вичерпання, а пристрасти часом беруть верх над сумлінням. Свідоцтвом того є Качала, але не доказом проти св. Йосафата. Навіть на сонце брещуть пси, але сонце світла не втратило і ніхто мудрий того за доказ проти сонця не бере.“

Так каже „Сонце“, **але воно говорить неправду, бо Качала таким не був!** „Сонце“ гідного українця, великого українського діяча оплюгавлює очевидно за те, що він не йшов слідами польських прислужників, Потія, Терлецького і др. Послухаймо, що писало „Діло“ 1888 р., коли Качала помер:

„Степан Качала, парох в Шельпаках, збаражського деканату, вислужений декан, бувший посол до державної ради, посол до краєвого сойму і голова клюбу руських (т. зн. українських) соймових послів, член основник „Просвіти“, „Товариства ім. Шевченка“ і „Народної Ради“, член „Народного Дому“, „Галицької Руської Матиці“, „Руського Товариства Педагогічного“ та инших товариств; великодушний покровитель руської літератури та руських інституцій, письменник і вчений, упокоївся по довгій і тяжкій недузі в суботу 29 жовтня (10 листопада), в 73 р. життя і 46 р. священства.“ (Родився 1815).

Так писали люде, які знали Качалу особисто, які з ним співпрацювали. Коли ж нагадати інституції, до яких Качала належав, коли нагадати що був він в парляменті і соймі послом, був головою клюбу українських послів, то ясне, що це був великий український працівник, гідний довіря і поважання чоловік і гідний християнин.

Щоби Качалу більше очернити, каже „Сонце“, що: **„Сам Качала писав по польськи“**, отже нібито який з нього був українець? Але „Сонце“ говорить знов неправду!

Коли Качала написав по польськи книжку „Політика полякув взглєндем Русі“ (видана 1879, стор. 367), **то написав по польськи лише на те, щоби показати якнайширшому польському загалові кілько кривд заподівали поляки українцям.** Коли б був написав по українськи, то польський загал про ту книжку і не чув би. **І ми нині тут пишемо по англійськи, щоби заінтересувати англійський загал.** Подібно зробив Качала. Не диво, що книжка тая була польським верховодам гіркою, вони її купували і палили (катол. політики в Канаді також „Кунцевича“ правосл. видання від людей відбирають!).

Сам Качала в „Політ. полякув“ каже:

„Польсько-руське питання не вияснене, хоч писали о нім як українці, так і поляки. Українці (русини) писали по українськи, то по німецьки, то по латинськи, а що для багатьох поляків через саму мову, а вчасти через великий обем змісту було недоступне...“

Згадати б, що книжку „Політика полякув“ передрукувала в переводі „Києвська Старина“ 1885 р., з чого склалася „Коротка Історія Руси“, стор. 168, видана в Галичині 1886 р., а пізніше видана мабуть ще раз вже з його портретом.

Берімо инше жерело.

Є книжка д-ра Костя Левицького **„Історія політичної думки галицьких українців 1848-1914“**, видана 1926 р., і там Качала згадуєсь 17 разів як громадський діяч. Ось звідтам виривки

„Одкритий Лист з України“ заступав Стефан Качала, **перший піонір політики галицьких народовців — українофілів“.** Стор. 138.

„Стефан Качала був не тільки прихильником „Діла“, але також матеріяльно піддержував видавництво в перших роках значними квотами (сумами). **Він був тихим, але справдішним меценатом** (опікуном, щирим батьком) **політичного відродження галицьких українців.“** Стор. 181.

„О. Качала виступив зі всею рішучістю (в соймі) проти інтернату (польських монахів), що мав бути новим замахом на руську народність.“ Ст. 191.

„Промова Качали (проти Інтернату) зробила формальне одушевлення в краю, так, що в нашій суспільности відразу слідний був підйом духа. Наша громада у Львові почтила достойного посла політичним бенкетом.“ Стор. 193.

На 210 ст. є згадка, що еп. Пелеш був запротестував: „проти висказу Качали, що на Руси заоктройовано (накинено) унію церковну“, і Пелеш від себе сказав, що унії: **„не октроювали** (не накидали) **ані Єзуїти, ані Рим, ані король польський, ані шляхта“.** Отсю часть його промови (Пелеша) приймила польська сторона оплесками.“

Берімо ще инше жерело. В греко-кат. львівській „Ниві“ з 1929 р. були статті визначного гр. кат. священика, Ю. Дзеровича, п. з. **„Довоєнна праця нашого духовенства“**, отже там понад дві сторони присвячено Качалі. Наведемо звідтам дещо:

„Велику політичну ролю відограв о. Стефан Качала, парох Шельпак. **Це був чоловік великого знання, заводовий політик, що володів зарівно добре пером, як і словом, а до того щедрий меценат-патріот.** Коли попередно вичислені патріоти священики не мали ясно означеної національної свідомости, **Качала є свідомим українцем, активним патріотом.“**

Грудня 31-го 1866 р. Качала в соймі сильно обороняв права української мови в школах, і закінчив промову словами:

„Єсьм сином Руси; народ руський живе, жити хоче і жити буде!... Боронимо лише права нашого, а домагатися того права і боронити, то є святим обовязком кождого доброго русина“...

„Він (Качала) **визначався тим, що кожду справу розважував предметово та говорив дуже льогічно, спокійно і переконуючо.“** — „Нива“, ч. 2, 1929, ст. 66-67

Ось таким був Качала! Тому він мав відвагу сказати правду і про Кунцевича і про унію. **Він був гідним українцем і гідним християнином.**

І того гідного українця католицькі політики, чужі українському народови і його справі, оплюгавлюють, та накликають греко-католиків, щоби також оплюгавлювали. Яка нехристіянська робота! Тай ще Архиепископом заступаються. Чи справді для плюгавлення гідних людей, гідних українців треба архиепископського дозволу?

На таку роботу католицьких політиків повинні звернути увагу найперше самі греко-католики, а вже окремо ті греко-католицькі священики, що приїхали сюди по війні. Чи признають вони таку роботу гідною, християнською? І куди така робота веде греко-католиків?

ХТО БУВ КОСТЕЛЬНИК

Сказали ми вже, хто був Качала, а тепер треба сказати дещо про Костельника, з яким „Сонце“ порівнює Качалу, як з москвофілом.

Гавриїл Костельник, гр. кат. священик, родився 1886 р. в селі Керестурі, в Босні (частина Югославії), де живуть переселенці українці. „Українська Енциклопедія“ зве Костельника **„українським письменником і фільософом“.** Від 1920 р. був він професором в гр. кат. Богословській Академії у Львові. Писав книжки наукового і поважного змісту. Після першої війни був редактором львівської „Ниви“ аж до жовтня, 1929, коли „Ниву“ перебрала „Католицька Акція“.

При наступі большевиків в другій війні Костельник зостався в Галичині й опісля організував Православну Церкву; а буде тому рік, чи що, як появилась вістка, що хтось його вбив. Чому Костельник в Галичині зостався, невідомо, як не відомо, чому зосталися гр. кат. епископи та священики.

По вбивстві Костельника гр. кат. преса заняла двояке становище. Часть стала на тому, що до організовання Прав. Церкви примусили його большевики, а друга часть (більше папська, ніж папа) зве його відступником і т. п.

Про „православну“ роботи Костельника, як і про його смерть мало знаємо, отже і говорити не будемо. Вісти про те є головно з большевицьких рук. Але можна сказати, що робив Костельник, коли Галичина була під Польщею.

В Галичині належав Костельник до гурта гр. кат. священиків, яких звали „византійцями“. Вони стояли за тим, що гр. кат. Церква повинна задержати свій власний первісний зміст, свій вигляд, свої обряди і свої давні права, і не повинна допускати до себе нічого з костела — не повинна польщитися ні латинщитися.

Праця Костельника, як „византійця“, найбільше видна з „Ниви“, коли він був її редактором. **Тоді „Нива“ була щиро українською, — була жива, інтересна, розумна і рішуча в обороні прав гр. кат. Церкви тай взагалі прав Українського Народу.**

Костельник пятнував тоді різко польські насильства над українцями; провадив боротьбу з польським духовенством, що в тих насильствах брало участь; він деколи вказував, як і Рим піддержує поляків.

Поза тим Костельник був проти целібату; він доказував, що Богослужения в гр. кат. Церкві повинні бути в українській мові; був проти латинських „фан“ в церкві (що вводять замість хоругов); проти вводження инших латинських обрядів до церкви; був проти зміни календаря. Він завзято сперечався з латинськими теольогами, які стреміли до того, щоби в Служби Божої в гр. кат. Церкві дещо повикидати („Спір про епіклезу“)... Це так загально...

Зрозуміло, що за таку роботу ненавиділи його і поляки, і ті, що Римови та полякам щиро служили і хотіли гр. кат Церкву златинщити Сам Костельник згадує, що на нього йшли доноси навіть до Риму. Правда, він був занадто розумний і мав за собою краще гр. кат. духовенство, отже не могли його за одним замахом позбутися, але його поволи відсували.

І так в 1929 р. забрали з його рук „Ниву“, де він міг найбільше себе виявляти. „Ниву“ перебрав Шептицький, чи „Католицька Акція“, що була папською інституцією.

Досить порівнати „Ниву“, коли Костельник був її редактором, і „Ниву“, що була в руках „Катол. Акції“, щоби побачити велику ріжницю. За Костельника „Нива“ стояла на сторожі українських справ, а під „Катол. Акцією“ була „Нива“ мертвою. Поляків з їх насильствами не зачіпала, або деколи про людське око, і лише балакала про таке, що українцям не помагало, а полякам не шкодило.

Щоби показати, як Костельник писав, наведемо дещо з „Ниви“. Так згадуючи, як польські ксьондзи, Дубанські, Сігмунд, писали в „Ґазеті Косцьельней“ про українців, Костельник каже:

„В останніх роках з польських духовних кругів щораз частійше взивають наше духовенство до **„братньої згоди“.** [illegible] їм про те, щоби наші процесії брали участь з польськими на їх Божого Тіла, польські щоби брали участь в Йорданськім Водосвяттю...“

Коли ж українці за покликом поляків не йшли, поляки (ксьондзи) звали їх якими і такими. Каже костельник:

„Виходить, що ми українці католики якийсь несамовитий народ: ненависть це ніби наш „прародительський гріх“, тому ми є лише „карикатурою“ (видом) Христових учеників. Хоч розступися земле під ними! Коби була хоч крихітка правди в них... Заломлюєш руки і не знаєш, чому більше дивуватися: чи нещирости, чи отуманенню, чи церемонности їх авторів...“

Про польські цілі каже Костельник:

„Від 1918 р. лунає над нашими головами клич польських газет, політиків і навіть учених: **що до 20 літ не буде у Польщі українців.“** („Нива“, ч. 3, 1927).

Про нових українських целебсів каже Костельник:

„Вони вже нині, коли їх ще обмаль, мають для нашого обряду тільки ненависть, а для латинського обряду — заздрість“ (що це не їх обряд). („Нива“, ч. 6, 1928).

Про польські насильства:

„Вже перемальовано і перетворено на польське школи, суд, почту, залізницю і т. д. Від кількох літ ведеться всякими політичними властями боротьба, щоби навіть в українських парохіяльних урядах урядовою мовою була польська. Кари на кари сиплються на наших душпастирів. В одному тижни на одного душпастиря приходять і по три засуди, кождий після найвищого виміру — по 200 золотих.“ („Нива“, ч. 3, 1927).

Про наступ латинізму:

„Латинізм і гелєнізм (Східна Церква, дух Східної Церкви), що відвічно нуртують в українських Церквах, тепер сильно змоглися (набрали сили) **В Галичині, на Підкарпатській Руси і в Югославії латинізм бере верх... Заходить** поважна небезпека, що в недалекій будучности латинізм здобуде рішучу й загальну перевагу в унійтських Церквах. Такому „безумію“ я хотів перешкодити сею розвідкою“ (про „епіклезу“). („Нива“ ч. 1, 1929).

Таким був Костельник до другої війни, отже питання, чи міг він опісля добровільно пійти на службу большевикам?

Всеж нині лишаєсь за Костельником одно, **що він був завзятим і видним оборонцем гр. кат. Церкви перед польонізацією і латинізацією!**

Отже не може бути сумніву, що ненависть „Сонця“ до Костельника, це лише продовження тої ненависти, яку мали до нього поляки, гр. кат. целебси, всякі латинізатори, а певно і Рим. Та сама ненависть, бо та сама римська політика.

З висловів Костельника бачимо, що він не був подібний до тих, які „Сонце Правди“ пишуть і великими звуть польських прислужників — Потія, Терлецького і подібних.

ТАКЕ КОЛИСЬ БУЛО

(Оповідання).

Було колись таке оповідання.

Жив багатий і дуже добрий пан. І людьми не гордує, і бідним помагає. На Різдво пів села йде до нього колядувати, а він всіх гостить наче рідних, тай колядників щедро обдаровує.

А був там неписьменний чоловік, Семен Тупиця, в якого хлопець був каліка, на ноги не ходив. Тільки хлопцеви втіхи, що навчив його сусід читати, то лежить він і читає. Але і книжок було тоді мало.

Знав пан той Тупицю, і на Різдво подарував йому книжочку з оповіданнями для хлопця каліки та клітку з пташкою. Несе Тупиця ту книжку і думає:

— Нащо мені книжка... Коли б грошей дав, а то книжку. Вона хліба не дасть. А пташок і так всюди є багато.

Не знав батько, що добра книжка є також великим скарбом.

Втішився каліка пташкою, втішився ще більше книжкою. Це для нього важніше, ніж гроші.

Якже почав каліка ту книжку читати го і батько заінтересувався. І про Бога в ній було, і про розумних людей, про їх життя, про всякі справи. І нераз в вільну хвилину батько вже говорить: „Ану, сину, читай, нехай послухаю.

І почав батько думати вже про такі річи, про які перше не чув і не думав.

А хлопцеви втіха, бо такої мудрої книжки він ще не мав. Він читає, а пташка в клітці щебече. Чи може бути щось краще?

Та раз лихо скоїлось. Поставив батько клітку на столі, і бачить хлопець, що кіт до клітки підходить. Крикнув він на кота — той не слухає. Кинув чимсь — в кота не попав. Кинув книжкою і вона не туди полетіла. А тут кіт вже і на клітку скочив та перевернув.

Заворушився хлопець, напружив всі сили і зірвався на ноги та до клітки, — і вратував. Аж тоді подумав він, що він вже може ходити.

На радощах вибіг він на вулицю, в чім був, та сам не знає, що робити. Це ж несподіванка. Посходились сусіди, дивуються.

Довідався і пан той і також зайшов до Тупиці зі своєю жінкою. І каже він тоді батькови хлопця:

Коли книжка привела його до здоровля, то знак, що Бог призначив його до книжок. Я дам його до школи, нехай він дальше з книжок вчиться.

І дав. А старий Тупиця аж тепер зрозумів, що книжка не є такою маловажною річею, як неписьменним людям може здаватися. І він нераз казав:

— Це Бог так судив, щоб мій син через книжку став здоровим. Тепер я це бачу. Та книжка і мені старому отворила трохи очи і дечого навчила. Книжка важна річ!

ЯКА ТО РІДНА МАМА?

Якийсь „Поінформований“ згадує в кат. „Укр. Вістях“, що десь в Америці православна громада вернулася до католицизму. Отже на радощах „Поінформований“ кличе православних українців, щоби робили подібно, бо „рідна мама чекає на вас“. І мондерське „Світло“ частину того передрукувало.

Та хто ж та рідна мама? Кому вона мама? Жмінці фанатиків, що шукають в Канаді заняття? Їм... коби хліб!

Але свідомий українець знає, що одинокою Матірю є Українська Православна Церква, — Церква Володимира і других князів, а дальше гетьманів, Шевченка, Мазепи, Петлюри, Федьковича...

Та Церква є в Канаді вже 30 літ, а Український Нарід має її коло 1000 літ. Вона наша Рідна Мати!

Але в 16-ім віку знайшлись одиниці, що за спонукою польського короля і єзуїтів, багато українців насильствами привязали до чужого Риму, який сам відорвався від загальної Церкви і став схизматиком. А тепер „Поінформований“ усіх українців дальше до того схизматицького Риму закликає.

Рідна Мати виховує дітей по своєму, а католицька Мачуха перелицьовує українців на поляків, на пів-поляків, вяже їх з мадярами, французами, айришами, індіянами... Вона каже відрікатися своєї Церкви, свого церковного календаря, своїх прав і звичаїв, своєї Історії, свого народу.

Гляньте! Де поділися з уніятських церков трираменні хрести св. Андрея Первозванного? Де подіваються іконостаси? Звідки беруться вервиці (коронки)? А суплікації, маївки, Божі Тіла, серця Ісуса і Марії, фани — чи з Київо-Печерської Лаври? Чи з нашої Церковної Історії? Ні! З Риму! Від поляків! А звідки заходять до церков органи?

Заблудшими називає „Поінформований“ православних українців... Відвага! Як не щось гірше.

З римського грунту йдуть ті поклики і православні українці це добре знають. І в тих покликах чути трохи фарисейства. Ті, що нас кличуть, в правдивість своїх слів не можуть вірити. Вони політикують і хитрують. Ануж, може вдасться...

Та православні українці тую їхню політику розуміють!

Об-Ор.

З ПРОМОВИ КНЯЖНИ ЄЛИСАВЕТИ

В Лондоні було зібрання матерей — Унія Матерей, де промовляла княжна Єлисавета. Темою її бесіди було [illegible] діти, родина Говорила, як нині моральні основи життя занепадають, отже здоровля життя родини і народу є в небезпеці. Першою справою перед нами є: піддержати святість супружжа

Окремо підчеркувала лихо, що виходить з розводів. В Англії дійшло до того, що на 8 вінчань припадає один розвід. В Америці доходить до того, що коли чотири пари побираються, то одна розводиться.

Про дітей казала:

„Дитина вчиться від приміру, отже не досить казати дітям, щоби молилися, але треба і самим жити дійсним християнським життям Треба слати їх до церкви і самим йти. Бо наші діти не будуть робити того, чого ми не робимо, чи з лінивства, чи з байдужости.“

ВИПАДКИ В МАНІТОБІ

Смертий в нещасних випадках мала Манітоба в вересни 53, з того на дорогах 20 Ранених було 177. В серпни згинуло 66, ранених 208 на дорогах. До тепер в Манітобі згинуло 330.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адреса: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДО СПРАВИ ЦЕРКОВНОГО ОБЄДНАННЯ

Українська світська преса ніколи церковними справами багато не інтересувалася, і тому впадає в очи, що тепер інтересується вона церковними справами щораз більше. Українські часописи, що видаються всюди, де нині опинилися українці, присвячують церковним справам досить місця, чи переказуючи події з церковного життя, чи висловлюючи власні погляди на церковні справи.

Окремо багато уваги присвячується справам Українських Православних Церков в Америці (в Злучених Державах), які, як загально говориться, вже поєдналися, злучилися. Хоч на ділі справа того поєднання не всім зрозуміла, американські відносини замало відомі. Бо саме собою потреба обєднання і спроби обєднання — то одно, а довершене обєднання — друге.

При всім тім впадає ще в очи, що Українську Православну Церкву в Канаді вяжуть в одно з Церквами в Злучених Державах, так, начебто канадійська Українська Православна Церква увійшла вже в те американське обєднання.

Про Українську Православну Церкву в Канаді, про її становище вже багато писалося, та людям за морями тяжко виробити собі ясне поняття про тутешні відносини, отже ми дамо тут ще додаткові пояснення.

Основне становище Української Православної Церкви в Канаді, і нинішнє становище Українських Православних Церков в Злучених Державах цілком відмінне. Коли американські Церкви, говорячи про потребу обєднання, вяжуть себе то з Царгородом, то з Александрією, тоді Українська Православна Церква в Канаді стоїть ясно на самостійнім (автокефальнім), від нікого з чужих незалежнім ґрунті, вважаючи такий ґрунт одиноким правильним, і найвідповіднішим, одиноко можливим для церковного обєднання.

І тому наша Церква в Канаді не має нічого спільного з тим, що в Америці робиться. Американські події можуть православних українців в Канаді інтересувати, але ті події відбуваються там без співучасти нашої Церкви.

Церква наша від її заснования стала на засаді церковної самостійности і стоїть дотепер. Про зміну такого її становища не було на її Соборах ніколи і згадки; також послідний Надзвичайний Собор 1947 року окремо ще раз підтвердив той принцип церковної самостійности, ставлячи його як основу для обєднання Українських Православних Церков. Так в 3-ій резолюції згаданого Собору, де згадується хід процесу обєднання американських Церков, сказано:

„Собор ... висловлює гаряче бажання і глибоку надію, що Американсько-Українська Православна Церква в Злучених Державах Америки і її Ієрарх дальше задержать в тому обєднанню основну засаду, — автокефальність Української Православної Церкви в ЗДА, бо вважає, що обєднання Українських Православних Церков у світі може відбутися лише на тій засаді."

В резол. 4-ій говориться про **„Українську Авток. Прав. Церкву на еміграції в Европі, очолену Впреосв. Митр. Полікарпом", і „Собор УГПЦ в Канаді вважає її Церквою-Сестрою, рідною їй по духу і стремлінням, головною прикметою яких (Церков) є основне бажання заховати свою незалежність від чужих церковних центрів і впливів..."**

Так послідний Надзвичайний Собор Укр. Прав. Церкви в Канаді ще раз повторив те, на чім Укр. Прав. Церква в Канаді стояла від початку.

І тому ніяке обєднання між Церквою в Канаді і Церквами в Америці тепер не існує. **Обєднуватись канадійській Церкві з американськими Церквами значило б — відрікатися канадійській Церкві засади самостійности і йти в залежність чи Царгороду, чи Александрії, чи ще когo. А обєднання американських Церков з канадійською Церквою було би тоді можливим, коли б вони стали на ґрунті церковної самостійности.**

Також і те на увазі треба мати, що справи церковного поєднання не може в нашій Церкві в Канаді вирішувати сам Епископат, ані Консисторія, ані обоє разом, — таку справу може тут вирішувати лише Собор нашої Церкви разом з її Проводом. А Собору на те в нас не було.

Оскільки ж знаємо, то і в Америці справу поєднання має остаточно вирішувати тамошний Собор, чи Собори.

Що ж до того, що в Америці робиться, то це радше старання, чи перші кроки до поєднання; а допервa час покаже, що і як там зробиться.

ВЧОРА СЛОВО — НИНІ ДІЛО

Від часу охрещення України, св. Володимиром Великим, Київ був аж до наших часів серцем релігійного життя цілого народу. Христова Церква принесла на Україну письмо, освіту і культуру та була джерелом безперервної сили для всіх вірних. Кожноразову руїну Києва боляче відчував увесь народ. Наша Українська Православна Церква захищала всіх перед злом у внутрі і на зовні. Вороги не могли цього стерпіти і вже віддавна почали нашу Церкву руйнувати.

Від часу, українці в Канаді почали гуртуватись біля своєї Православної Церкви, і в нас живе життя набирає сили. Донедавна ми клали жертвенною працею перші основи під організацію нашої Церкви в Канаді, а сьогодні наша праця поширюєсь в розбудові релігійного центру у Винипегу. Маючи тут постійний осідок нашого Епископату, ми зможемо на будуче зробити багато більше, як дотепер

В 1946 р. Девятий Собор УГПЦ в Саскатуні, Саск. визнав Винипеґську Православну Громаду Пресвятої Тройці Катедральною. Собор ухвалив, що згадана громада може будувати катедру, але вона має бути власністю цілої УГП Церкви в Канаді. Від того часу пройшло три роки. За той час згадана Православна Катедральна Громада зібрала певні грошеві фонди. Купила площу під будову катедри на імя Української Ґреко-Православної Церкви в Канаді, що разом з іншими устаткуваннями коштує 12,500 дол. Сама площа займає поверхню понад один акер землі і положена в найкращому місці в Північному Винипегу, та своїм положенням замикає трикутник між Колеґією св. Андрея, Дівочим Інститутом і Православною Консисторією. Така близкість наших релігійних і культурних установ, дуже користна для нашої всеканадійської громадської праці.

Так вчорашне слово стає нині ділом. Вересня 11-го, Високопреосв. Архієп. Мстислав, при співучасти Священиків і Вірних, до 800 усіх, виконав посвячення площі. А від кінця вересня почалась на площі будівельна праця, — і вже викопано спід під Катедру: 90 стіп (фітів) довжиною, 74 шириною, а 10 глибиною.

Поки пролунає в новій катедрі перше „Благословенне будь Царство", мусимо ще багато працювати і жертвувати. Винипеґські українці вже багато зробили й жертвували грошей, а тепер черга на Вірних впоза Винипегу. Це спільний обовязок всіх, — і біднійших, і багатійших, і багатих, старих і молодих. Це будуєсь спільна Святиня всіх, спільне добро, спільна слава усіх.

Ми твердо віримо, що при Божій допомозі і жертвенности всіх православних українців і всіх свідомих і щирих українців й українок, буде підноситися від землі до неба наша Святиня, в якій залунають слова: „Твоє з Твойого Тобі приносимо від всіх і за все", а в тих словах буде міститися кожна щира жертва, якою та Святиня будувалася

За Будівельний Комітет.
Н. Боднарчук, секретар.

ЗА ЩО БУДЬ ХАПАЮТЬСЯ

Бійка новоприбулих українців з комуністами в Винипегу 16-го жовтня, викликала між комуністами широке заворушення. Кардаш помістив в винипеґській Фрі Прес лист, де осуджує новоприбулих українців. Фрі Прес зробила була з того листа увагу, а коли ж він образився, то Фрі Прес знов відповіла йому 26 жовтня дуже різко. Сказала, що його лист був „неприличний, негідний", бо сам Кардаш комуніст, вяжеться з тою Росією, що поневолила своє населення, то як він може тут в обороні свободи ставати? Росія багато помордувала, зробила з свободи посміховище, з неї повтікало багато новоприбулих, які знають роботу Кардаша. Взагалі відповідь не довга, але дуже різка

Знов 23 жовтня мали комуністи в Винипегу довірочні наради, на яких Зукен говорив, що: „Минулої неділі був напад в українській Робітничій Святині (темпл). Дальше такий напад може бути на жидівську синагогу, або салю, а ще дальше розбиття зборів робітничої юнії."

Цікавий вислів! Що большевицький дім має спільного з синагогою? Коли б деякі члени того дому і належали до синагоги, то инші можуть належати до церкви, отже чому не було додати, що новоприбулі готові робити напади і на церкву, щоби допечи комуністам? Тай побіч большевицького дому не стоїть синагога, щоби на неї зараз напад робити. Так видно, що большевики хапаються за щобудь, не розбираючи, чи воно до ладу. **У.**

ПРИВОЗЯТЬ ДО АМЕРИКИ ТВОРИ ШТУКИ

З Відня привезли до Америки твори штуки вартости 80 міліонів долярів Це образи славних малярів, статуї, вироби металеві, опони, всякі старинні річи ... Все те важить 30 тон. Річи ті позбирані в Німеччині й Австрії. Вони позавивані були на кораблі в 400 коцах, щоби не понищилися. Це здобуток переможців.

СПОДІЮТЬСЯ БАГАТО НАФТИ

Добувачі нафти („оливи") в Канаді кажуть, що західна Канада може мати безмірну скількість нафти. Обчислюють, що нафта є на просторі одного міліона квадратових миль, а нафта глибоко від 2000 до 12,000 стіп, коли в західних Стейтах є 15,000 до 16,000 стіп глибоко

ВІДДІЛ МОЛОДІ

СВОЄ КОНЧЕ ТРЕБА ЗНАТИ

Ми ходимо до школи, щоби стати культурнійшими, розумнійшими, кращими, як виростемо.

Але от що! ... В школі вчимося читання англійського, рахунків, історію Канади, Англії, Франції і других країв, про здоровля, — але навіть не доторкаємося Історії України, хоч ми українці й українки.

В школі нам кажуть, чого вчитися, але ми повинні і своїм розумом подумати, чого нам вчитися треба. Ми, як українці, повинні знати конче нашу Історію, отже мусимо нею інтересуватися, читати, вчитися; ми повинні то все робити без чужого наказу! Це ж наша справа!

Є в Канаді між молодими такі, що не знають, хто був Іван Франко та инші славні українці, і їх імена дивними їм видаються. Вони без чужого примусу воліли би читати „Тру сторіз", чи инше дрібне, яке їм добра не приносить, а не дбають щоби читати добру українську книжку. Отже які вони будуть і ким будуть, коли виростуть? Чи поважними українцями? Чи поважними людьми?

Багато є тих, що не знають і не дбають звідки їх родичі сюди прибули. Кажуть: „Я українець, хожу до церкви, а нам знати історії нашої Церкви не треба."

Є такі, що не дбають, щоби знати своє минуле, — хоч всі розумні люде в світі своє минуле знають. Але є такі, що до тих розумних не хочуть належати

Отже подумаймо, що нам робити! Коли не подумаємо, то будемо, як індіяни, що не знали письма, не писали і не знали своєї Історії і нічого про своє минуле не знали і не знають.

Тому нашим обовязком є вчитися своє без чужого примусу, своє читати, знати і шанувати. Бо що то буде за українець чи українка, коли вони свого не будуть знати!

Славка У. Негрич.

ВІД ВЕСНИ ДО ОСЕНИ

Мені інтересно, що в Відділі Молоді дівчата ведуть перед. Це добрий знак і тим треба тішитися.

Розумні люде кажуть, що коли жінка (жінка чи дівчина) буде злою, то може бути гіршою, ніж злий чоловік. Коли ж жінка добре вихована, то вона може бути лучшою, ніж чоловік. В злім низшою, в добрім висшою. Вона може бути великою геройкою, патріоткою, провідницею, приміром для всіх. Вона може і злого чоловіка направити, і дітей на найлучших виховати, і всюди багато добра зробити.

Коли в якого народу жінки ходять в дрантя, то цілий нарід на дрантя сходить. Коли якийсь нарід має добрих, чесних, розумних, думаючих жінок, то цілий нарід є такий.

Це треба жінкам памятати!

К. П.

Найбільшою і найбільше на світі знаною жінкою, є Діва Марія. Вона своїм праведним життям заслужила собі те, що була матірю Ісуса Христа.

Ангел сказав їй: Ти заслужила ласку в Бога і тебе прославляти будуть всі народи."

І нині Діву Марію прославляєсь в наших Богослуженнях. Міліони людей її величають.

ВАЖНІ УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ

Колись українці були поганами і вірили в багато богів. Найстарший звався Перун. Його це тепер згадують в прокльонах, коли кажуть: „Перун (пером) би тебе забив." Люде вірили, що він був богом громів і кого хоче, то вбиває.

Другі боги були: Хорс, Велес, Стрибог, Дажбог, Мара і ще деякі. Мара була богиня смерти, і тепер її згадують, коли кажуть: „Мара б тебе взяла ... Мара тебе знає ... Йди до Мари!"

Першою визначною українкою, що була вже християнкою, була княгиня Ольга. Вона мешкала в Київі Пмерла 960 року. Її зачисляли до Святих.

Християнство завів на Україні князь Володимир Великий (в хрещенню названий Василем) 988 року. І він мешкав в Київі. Він християнство взяв від греків, і тому говорилося, що наша Церква „греко-православна." Така, як мали греки. А церковну мову для Богослужень взяв від болгар, бо та мова трохи подібна до української. А грецька цілком неподібна. Володимира зачисляли до Святих. Він вмер 1015 року.

Історію України почав писати докладнійше преподобний Нестор, що жив в Печерськім Монастирі в Київі, десь 1112 року. Відтоді українці мають свою Історію. Пізнійше писали другі.

Київ був головним містом (городом) України. Вже святий апостол Андрей, брат апостола Петра, був на тім місци, де Київ побудовано. В 12-ім століттю це було дуже велике і багате місто. Церков там було тільки, що чужинці говорили, що їх є 400. Може тільки і не було, але було їх таки дуже багато.

Київ є над рікою Дніпром, отже і Дніпро є найважнійшою рікою України. Його звуть також „Словутиця", — може це було колись „ріка Славутиця", отже „славна ріка".

Українське (словянське) письмо уложив св. Кирило, отже воно звалося „кирилиця." Колись воно мало понад 40 буквів, а тепер має всего 32 і мягкий знак „ь", отже разом 33. Се тепер найлекше письмо, яке може бути

ЗАПОВІТ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Умираючи князь Ярослав
Заповіт своїм дітям покинув,
Щоб Україна, край наш святий,
У руках у синів не загинув.
В заповіті тому написав Ярослав
Коротеньке та мудрее слово:
— Ви любітеся, діти мої,
Та шануйте один вн одного.
Та щоб згода між вами була,
Бо вас ненька одна породила,
І тоді вас ніщо не злома,
Не здоля вас ворожа сила.
Коли ж буде невгода у вас,
То загинете ви, мої діти,
Та загубите й край дорогий
Буде лихо тяжке він терпіти.

М. Кононенко.

Пояснення: князь Ярослав Мудрий був сином Володимира Великого. Він мешкав в Київі, а князем був від 1019 до 1054 року. За його великий розум назвали його Мудрим.

ДІВЧАТА ВЕДУТЬ ПЕРЕД

Весна минула, літо минуло, а по нім настає осінь. Ще не налюбувались Божою красою, як її уже не стало. Нема цвітів, що чарували око, нема Божих співаків пташок. Листя на деревах вже жовте і листок за листком опадає

І як воно шелестить! Немов каже: Вітре, не зривай мене. Але вітер не слухає, він сповняє свій обовязок. Це ж Осінь!

Коли дивитись на ті переміни, то чи не пригадують вони ходу нашого життя? Так! Вони пригадують, що осінь і то нас загостить. Наша молодість скінчиться і перед нами стане инша дорога життя. Ми станемо дорослими людьми, від родичів незалежними, і займемо самостійне місце між другими людьми

Щоби стати незалежним від родичів, від їх помочи, це завдання кожної людини в світі.

Це треба памятати і до того готовитися змалку. Треба вчитися, розумно думати, поважно на світ дивитися і застановлятися. Треба бути працьовитими, відважними і сильними духом. Треба бути глибоко релігійними.

Знаємо тих, що виходять зпід батьківської опіки неприготовані. В них нема добрих плянів, нема відваги, вони безрелігійні. В них забагато лінивства. Замість гідно працювати, вони вяжуться в гуртки, щоби жити зі злочинів.

Певна річ, що родичі тут перші винні, бо не приготовляли дітей до старшого віку.

Добрий дім, це найлучший учитель для дітей і молодих. Хто вихований в добрім, релігійнім домі, той буде таким, як повинен бути, і буде добрим учителем для других. Але не всі доми такі, тому не всі діти такі, як повинні бути.

Отже пригадка і родичам і дітям Родичі повинні бути добрими вихователями, а діти і молоді повинні приймати радо добру науку. Тоді і родичам буде добре і їх діти будуть поважними людьми.

Оленка Любов Негрич.

БІЙКА З КОМУНІСТАМИ

В неділю, 16-го жовтня, була в „робітничім домі" в Винипегу бійка між недавно прибулими з Европи скитальцями і комуністами. Була бійка в кількох кутах дому і на дворі. Побили і вікна.

Приводом до того було ось що: з Росії вернувся Петро Кравчук, що був там 20 місяців, і дві годині оповідав, що в Росії бачив. Тоді скитальці почали казати, що він говорить неправду, бо багато з них в Росії були і добре Росію знають. Йшло про урядову мову на Україні, про церкву і др.

Коли почалась бійка, то прибула поліція, але, як оповідаєсь, дивилась, нікого не арештувала й нічиїх імен не позаписувала.

Після того комуністична сторона підняла рух проти скитальців, — щоби їх повисилати з Канади, а других сюди не впускати, бо вони фашисти. В тім тоні готовлять до уряду петицію.

Та як воно там було, але річ в тому, чи Кравчук правду говорив. Коли б неправду, то обовязком людей є протестувати проти неправди. Канадійська демократія є не на те, щоби тут можна неправду голосити. Отже першою справою уряду було би розслідити, що Кравчук говорив, а тоді вже вирішувати і сказати, хто винен, а хто ні. Ставати в обороні правди, це заслуга перед Канадою.

ВБИВСТВО В СИНАГОЗІ

В Ню Йорку хтось вбив в синагозі (в жидівській церкві) 83-літнього Ісадора Айхгорна, коли приготовлявся до Богослуження, що буває зі сходом сонця. Айхгорн був продавцем реальностей, а на старости відпочивав. Рабін Блюменталь, що невдовзі прийшов, застав побитого живим, але несвідомим

БАГАТО СМЕРТЕЛЬНИХ ВИПАДКІВ

За 12 днів, до 26 жовтня, згинуло в Винипегу в нещасних випадках 6 осіб, отже на кожні два дні оден смертельний випадок. Взагалі тепер таких випадків нещасних стає щораз більше, і вони бувають головно на дорогах. Мабуть більше байдужими стали і ті, що їдуть, і ті, що ідуть

СЛОВО НА 19-ТУ НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

(Лука 6: 31—36)

В 19-ту Неділю чуємо слова Христа, яким повинен бути християнин: „Коли любите тих, що вас люблять, то яка вам заслуга? Це ж і грішники роблять. Коли робите добро тим, що вам добро роблять, — то і грішники те роблять... Ви ж любіть і ворогів, добро робіть і позичайте не сподіваючись нічого. Будьте милосердні, як Отець ваш милосердний." В тих словах маємо глибокий зміст моральних правд Христової науки.

Перед Христом в законі Мойсея говорилося не про любов і милосердя, а про ненависть, пімсту і кару. „Око за око і зуб за зуб". „Люби ближнього, а ненавидь ворога твого". Вся історія жидів, то безперервні війни, ворожнеча, відступ, зрада, що привело до упадку цілий народ. Отже Христос приніс науку для встановлення нового ладу, поклав нові основи, а старі відкинув.

Є люде, що своє щастя хочуть побудувати на нещастю других. І вони по ворожому до других настроені, спонукані самолюбством, чи завистю, чи образою. Але будоване так щастя нетривке. Щасливий багач може стати бідаком, чи через нещастя, чи слабість, чи як. Так щасливий нараз стає нещасливим. Каже ж і приповідка, що: „І через золото сльози ллються".

І тому бували володарі, що були нещасливими. Були багачі, що зрікалися багацтва, щоби мати спокій душі. Так пр. св. Антоній Великий роздав бідним свої великі багацтва, що дістав від родичів, пійшов в пустиню і став приміром праведного життя. Пустиня дала йому більше щастя, між багацтво.

Подібно зробив св. Іван Золотоустий, св. Катерина, що була з царського роду і за Христа дала життя. Так зробила великомуч. Варвара, дочка багатої родини, якій відтято голову за Христа.

Лихо в тім, що ми завсігди причину незгоди звалюємо лише на других, а не дошукуємося своїх власних провин. А свята Церква завсігда звертає нам на те увагу, головно ж в Великім Пості, коли читаєсь молитва.

„Господи... духа лінивства, безнадійности, владолюбства та пустомовства не дай мені! Дай мені бачити гріхи мої і не судити брата мого."

В давнині християни сповідалися і причащалися коли не щодня, то дуже часто. І від того часу дійшов до нас великого значіння обовязок просити перед сповідею прощень в тих, з ким ми могли мати спори в життю. І мусить це кожного зворушити, коли бачить, як люде перед сповідею і причастям смиренно просять прощення один в одного. Це велике діло примирення! Братерства! Ми прилюдно виявляємо свою добру волю і просимо не мати до нас злої думки.

До того ж накликає і величава великодна пісня: „Простімо всім ненавидячим нас й один одного обнімімо!"

Така християнська заповідь проявляється навіть в такій жорстокій справі, як війна. І там буває, що ворог подає раненому ворогови води, перевязує рани, допомагає дістатися в безпечне місце.

Наука Христова, це велика наука для життя, лише треба, щоби ми її знали, пригадували і до життя прикладали. Тоді багато людського лиха було би усунено.

Правда, державне життя і міждержавні відносини мають свої закони і конечности, однакож наука Христа заважує кожного дня на нас самих, на наших власних відносинах до наших ближніх, і тут власне кладеться перша основа до того, що є в нас кожного дня добре, або зле. І добрий, християнський загал може впливати і на державний лад. Будуймо на науці Христовій свої доми, свої родини, своє сусідське і громадське життя, а вже багато добра буде в нас, кругом нас.

Нам треба захороняти неподатною основу правдивого християнства. Може буря валити надбудову, але коли основи сильні, то нова будова знов стане. Коли будуть здорові моральні основи в нашому життю, то ми і серед того лиха, що є на світі, будемо мати в своїх руках силу. А буря, хоч яка, за час переходить.

Слова Христа: „Нехай світиться світло ваше перед людьми, щоби бачили добрі діла ваші і прославляли Отця, що на небі." (Мат. 5: 16), до всіх нас християн відносяться. Коли в нас буде світло, то і чужі люде його побачать, і в нас та далеко кругом нас буде на світі ясніше і краще.

о. Мітрат Іван Данильчук.

СВЯТО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ДИМИТРІЯ

(8 листопада; 26 жовтня церковного)

Родичі св. Димитрія жили в місті Солуні, і батько Димитрія був високим царським урядником. Були вони тайні християне, про їх віру погани не знали. Вони християнами були в своїм домі і в своїм життю. І в своїм домі виховували свого сина на свідомого і щирого християнина.

По смерти родичів цар Максиміян поставив Димитрія своїм намістником в Солуні. І тепер почав Димитрій думати:

Коли моя віра правдива, то пощо мені ховатися? Христос же явно говорив правду, апостоли говорили. Так і я повинен робити.

І почав він явно виявляти свою віру. А що всі бачили, який він гідний чоловік, то багато поган стало християнами.

Коли цар Максиміян прибув до Солуня, то покликав Димитрія і почав вговорювати, щоби він поклонився поганським богам. Коли ж Димитрій не слухав, цар казав його увязнити.

З царем приїхав до Солуня великий силач Лій. Він виступав серед міста і казав:

Ви християне кажете, що вам ваш Бог помагає, отже ходіть зо мною боротися. Побачимо, чи ваш Бог вам поможе!

А жив тоді щирий християнин Нестор, і насміхи Лія його дуже журили. Отже зайшов він до Димитрія, що був в вязниці, і каже.

Я пійду з Лієм боротися, а ти поблагослови мене і молися, щоби Бог мені поміг.

І Бог поміг Несторови. Він вийшов на підвисшення, де був Лій і каже:

Ти силач, а я ні, але я надіюсь на поміч мого Бога, отже борімось.

І не довго боролись, як вже Нестор скинув Лія на списи (копія, піки), що були понастромлювані коло підвисшення. Тут Лій і помер.

Розсердився тоді цар і казав втяти Несторови голову, а Димитрія також на смерть засудив.

Дуже рано прийшли до вязниці кати, щоби Димитрія вбити і застали його при молитві. Тут вони його закололи, а тіло викинули. Християне почею забрали його тіло і побожно похоронили; а як переслідування притихли, над гробом його побудували церковцю.

І в тій церкві почали діятися чуда, - слабі, що з щирою вірою прибували сюди, ставали здоровими.

Почув про те багатий вельможа з Ілірії (Балкану), Леонтій, що також слабував, і прибув сюди. Коли ж його положили на гробі Святого, він одужав. З вдячности він побудував тут велику церкву.

Коли тіло Димитрія відкопали, воно не було зіпсуте, і з нього витікло пахуче миро, — і тому св. Димитрія називають „Мироточивим, Мироточцем". Тіло зложили в срібну домовину і поклали під престолом в новій церкві.

Є оповідання, що коли Юстиніян побудував в Царгороді церкву Божої Премудрости, то казав принести сюди часть мощей св. Димитрія, але висланники почули голос: „Не приближайтеся!" Отже взяли вони лише землі з гробу.

Инше оповідання говорить, що поганський князь напав був на Солунь, взяв багато людей в неволю, а між ними дві християнські дівчині. Якже довідався, що вони гарно вишивають людські особи, каже:

– Чув я, що в Солуні є Бог, Димитрій, вишийте мені його на полотні.

Він не Бог, а слуга Божий, — кажуть дівчата, — але вишивати не будемо, бо ти будеш з нього насміватися.

- Коли так, то погинете! — каже князь.

І почали вишивати. Якже образ був готовий, то журилися і казали: „Божий угодниче, ти знаєш, що не по своїй волі ми вишивали". Якже в журбі заснули, то ангел Божий переніс їх з образом до Солуня і поставив в церкві підчас Богослуження. На них сповнились слова Христа: „Віра твоя спасла тебе".

Вишитий образ завісили вірні над престолом. — Таке оповідає церковна історія про св. Димитрія.

90,000 ЗА 90 ЛІТ

В Ню Йорку живе д-р Джан Дюї, якому 20-го жовтня скінчилося 90 літ. Він фільософ і вихователь, і його знають наукові круги не тільки в Америці, але і в Европі і поза Европою. На день 20-го жовтня його приятелі і поклонники приготовили для нього ювилейне свято з дарунком 90 тисяч долярів, - отже за кожний рік життя одну тисячу. Ті гроші може він вжити на що хоче, і він думає роздати на підмогу виховавчих інституцій. Ювілейні привіти були навіть з Европи й Азії.

Дюї син фармера, що рівнож мав крамницю. Коли ходив до школи то доручував до домів ґазети, за що діставав 1 доляра на тиждень. Коли мав 14 літ, працював на складі будівельного матеріялу за 6 долярів на тиждень. Опісля пійшов до висших шкіл, а по літах став головою фільософічного відділу в університеті в Шікаго.

Має 90 літ, але виглядає на 70. Ще не дуже сивий. Цікавиться ще всякими важними справами.

РОСІЯ МОЖЕ ПОСТАВИТИ ВЕЛИКУ СИЛУ

Жовтня 15-го генерал Бредлей говорив в Вашинґтоні, що Росія має нині 175 боєвих дивізій війська, отже понад 2 і пів міліона вояків. Та скоро вона може зібрати три рази більшу силу, а за кілька місяців її армія може числити 502 дивізії. Бесіда йшла про поміч державам, які б мали стати проти наступу Росії. До того покищо треба хоч 50 озброєних дивізій, а це буде коштувати 20 біліонів долярів.

ЛЕТИТЬ 450 МИЛЬ НА ГОДИНУ

Нової якости англійський літак почав тепер свою службу. Він може летіти на годину 450 миль. Він перелетів вже 1,490 миль за 3 годині і 3 мінуті, отже пересічно 463 милі на годину.

НОВА ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ТИМИНС, ОНТ.

За ініціятивою православних українців зі скитальщини, замешкалих в Шумейкер і Тиминс, Онт. та за старанням Всеч. о. Юрія Цукорника, пароха української православної громади в Кіркленд Лейк та місіонара в північнім окрузі Онтеріо, відбулися Основні Збори Громади ім. св. Володимира в неділю, 25-го вересня ц.р. по Богослуженню, яке відслужив Всеч. о. Ю. Цукорник в румунській православній церкві Божої Матері, спільно з румунським парохом, Всеч. о. Теофілем М[illegible].

Збори отворив старий і заслужений громадянин, мешканець в Шумейкер, п. Мих. Бугера, вибраний присутніми для переведення зборів. [illegible] организатор від прибування скитальців, п. Олекса Соловей [illegible] старання і бажання створення православної громади, секретарем був інж. Борис Петров. Всеч. о. Цукорник в своїй доповіді [illegible] поясняв присутнім організацію [illegible] працю Консисторії Української Греко-Православної Церкви в [illegible], її розвій та плани праці в [illegible].

[illegible] уряду вийшли: голова православної громади в Тиминс, вибраний одноголосно п. Олекса Соловей, голови, п. Василь Чорний, секр. п. інж. Борис Петрів, секр. Федір Кущ; скарбник Йосиф Оседський.

Контрольної комісії вийшли: Михайло Бугера, п. Володимир [illegible] і п. Сергій Бугаєвський. В [illegible] нової громади вписалось понад 40 вірних українців і українок, [illegible] старатимуться приєднувати більше [illegible] до своєї рідної православної церкви св. Володимира, та [illegible] тимуть на славу Божу і в користь українського православного загалу на далекій півночі [illegible] Богослуження відбуватиме [illegible] один раз в місяць, покищо [illegible] ській православній церкві, [illegible] тиме о. парох Цукорник. [illegible] обовязком є належати [illegible] Матері-України до своєї рідної церкви св. Володимира [illegible] вірні нової громади обрали [illegible] покровителем і заступником.

Зарід громади.

НЕСПОДІВАНО ПРОЩАЛИ ПАРОХА

[illegible] дафинський округ [illegible] двох парохів, Консисторія прилучила громаду св. Івана в Дрифтінг Ривер до дафинського округа. [illegible] громада належала до роблинського округа через 10 років, відколи вона лишила руську віру і прилучилася до Української Православної Церкви, була вона постійно під моїм духовним проводом (від 1939 до вересня 1949 року).

В неділю, 18-го вересня в год. 5-ій вечером заїхало кілька авт і один трок на наше подвіря в Роблин. Це приїхали громадяни до свого бувшого пароха, щоби ще раз повечеряти разом з ним і провести вечір на прощальній гутірці.

Хоч до Роблин з Дрифтінг Ривер 55 миль дороги, то це їх не спинило. По вечері в честь пароха п. Іван Максимець забрав слово, говорячи на тему вечерка і вручив цінний дарунок пароxові від громади, а пані Слипчук вручила дарунок доброчинні від сестрицтва.

Ми почуваємося до милого обовязку зложити прилюдно щиру подяку громадянам, що відвідали наш дім і всій громаді за дарунки, а я особливо від себе за щире і прихильне відношення і кооперацію на протязі 10 років, що так скоро проминули.

В моїй памяті залишаться на завше тільки приємні спогади про громаду св. Івана Хрестителя в Дрифтінг Ривер, Ман.

Свящ. Г. А. Горбай з дружиною.

З ПРИНЯТТЯ ДЛЯ П-ВА ЦИБУЛЯКІВ

Ошава, Онт. — З тієї нагоди, що п-во Николай і Параска Цибуляки збудували собі нову хату, їх родина, приятелі й знайомі враз з Всеч. о. Т. М. Кисілюком зібралися в салі церковної громади Різдва Пресв. Богородиці, щоб погратулювати п-во Цибуляків та привитати їх з нагоди нового дому, а тому, що гостей зібралося дуже багато, то в останній хвилі рішено відбути привітання в церковній салі. Була ще й друга причина, бо того дня була неділя і громаді припало Богослуження, яке відправив поконадаючий нам священик, Всеч. о. Кисілюк.

Підчас забави було багато промовців. Промовляв також наш парох, який представив звичай подібних імпрез і завізвав присутних до жертв на пресовий фонд Українського Голосу й Вістника.

Збірку перевів Всеч. о. Кисілюк з п. Н. І. Мехом. Зложили по $2.00. Николай Цибуляк; по $1.00: п. Гурик, Николай Василик, п. Рукарук, С. Ревега, К. Мельничук, Кароль Черевата, Н. І. Мех, І. Яцула, О. Кашуль, М. Юркевич.

Всіх грошей зібрано $18.00. З того $10.00 призначено на розбудову Українського Голосу, а $8.00 на Вістник.

Присутні вручили п-ву Цибулякам гарний дарунок (великий килим на підлогу).

Щира подяка всім, що причинились до підтримки нашої преси і за те, що справили такий гарний вечерок для наших членів — п-ва Цибуляків. Рівночасно подяка належиться паням, що занялися приготовленням їди, як господині пані Е. Павлечук та Розалі Мех, К. Крицулик і молоденькій дівчині, прізвища якої не памятаю.

П-ву Цибулякам бажаємо щастя й гаразду в новій хаті і сподіємося, що вони будуть навіть ще кращими членами нашої громади.

Очевидець.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

ГЕМИЛТОН, ОНТ.

В неділю, 6-го листопада, 1949, відбудеться перша Архиєрейська Візитація Високопреосвященого Архиепископа Мстислава в новозбудованій церкві св. Володимира, під ч. 855 Бартон Стріт Іст, по такому порядку:

9.00 — Утреня.
10.00 — Стріча Вирероєв, Владики.
10.30 — Архиєрейська Служба Божа при співучасті пароха й о. В. Федака з Ґримзбі.
12.30 — Спільний обід для всіх у просторій церковній салі.
При обіді будуть промови й привіти.

В імені гемилтонського громадянства, оцим маємо честь запросити наших добрих сусідів українців із доокаличних міст і сіл, щоб були ласкаві доповнити нам своєю присутністю звеличати нашого дорогого Владику й так велике для нас торжество.

Д-р Ст. Кайфошко, голова

Вас. Фастрига, писар.

о. П. Савчук, парох.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ВОЛОДИМИР ПРИТУЛА

В суботу над вечір, 24-го вересня 1949 р. заснув на віки бл. п. Володимир Притула з Веллав, Ман. Його втрату відчули родина, сусіди, приятелі, знайомі, а також українська православна парохія св. Михаїла.

Приїхав до Канади тому 46 літ, молодим хлопцем разом із своїми родичами, з села Перевятичів, пов. Сокаль, З. У. Перебув на початках усі гаразди, які мусіли переживати всі переселенці. 1911 року одружився з Уляною з Трибухів і з нею осівся на „гомстеді", на якім прожив ціле своє життя.

Був лагідної і спокійної вдачі. Згідливий і розсудливий. Понад усе був побожний і до церковних справ завсіди ставився з належною пошаною. Працював без перерви. Звичайно трудився на фармі, а коли замало було з неї прибутків мандрував у світ, де шукав праці і її знаходив, а заробивши будь що, приносив домів на потреби рідні.

Був добрим чоловіком своїй дружині і добрим батьком 5-ох доньок і одного сина.

Хоч був незаможний, то все помагав потребуючим, а головно не відказувався дати жертву на потреби громадські, будьто церковні чи інші.

Був добрим членом церковної громади і довголітним старшим братом, таким якого можна ставити за примір іншим. Завсіди він був у церкві скорше від усіх, і навіть від священика. Коли була зима, то він загрів церкву заки хто прийшов. Та й хуртовина, чи слота, чи що іншого, не вдержували його віти до церкви і там поробити все, що до старшого брата належало.

Завсіди сповідався і причащався. Так само і вся його рідня, за його примірoм шанує і любить святу Церкву!

Був передплатником „Укр. Голосу" і „Вістника".

Похорон відбувся в четвер 29-го вересня. Був чудовий, осінний день! А народу зібралося так багато, що не могли вміститися в церкві. Похорон відправив Всеч. о. Є. Грицина.

Була Служба Божа. І співали на похороні дуже надзвичайно гарно на хорі з дяком п. Р. Мирком. Всі молилися за упокій душі старшого брата бл. п. Володимира.

О. Парох говорив науку на тему: „Тіла наші підуть за нами нова гріб".

Підчас посмінного цілування люди зложили $25.00 на Колеґію св. Андрея в Винипеґу замість вінка на могилу доброго християнина.

Полишив у смутку свою дружину Уляну і дітей: сина Емілйона, на господарстві, Степанію Керій, Ардат, Саск.; Варвару Лій, Ашервил, Саск.; Ганю Вилсон, Свифт Корент, Саск.; Єлисавету Геріс, Ріджвайна, Саск. і Вікторію дома.

На цвинтарі св. Михаїла, при дорові з Веллав до Мінк Кріку виросла свіжа могила. А та могила з вітром канадійським буде розповідати про того, кого вона в собі криє. Земля для нього буде легкою, бо той, що там спочиває заслужив у Бога на тихий і легкий спочинок! Вічна Йому Память!

Ог.

ПОДЯКА

На сім місці складаємо щиру подяку нашим бувшим парафіянам в Калмар і Торобі. Спеціяльну подяку складаємо за їхнє щире відношення до нас підчас довголітної душпастирської праці.

Щиро дякуємо за дари, якими нас обдарували. Вони залишуться в нас завсігди в наших споминах.

Нехай Милосердний Бог благословить Вас усіх здоровлям і щастям.

Свящ. М. Фик і родина.

ПРОКУРАТОР НАЗНАЧЕНИЙ ДО ФЕДЕРАЛЬНОГО СУДУ

З Вашинґтону повідомляють, що президент Трумен назначив 19 людей федеральними суддями, між ними успішного прокуратора на розправі проти 11 комуністичних лідерів в Ню Йорку. Джан Мек-Горі, федеральний прокуратор, був одним з чотирьох суддів, яких назначено виконувати судейські обовязки в Південнім Дистрікті Ню Йорку. Він уроджений в Ню Йорку і має 55 років.

ЧАСИ ЗМІНЯЮТЬСЯ

1945 рік.

— Містер, там Сталін!...

Американський старшина до скитальця:

— Що, Сталін? Хіба він такий страшний? Зрештою, як вам він не подобається, скиньте і виберіть іншого.

1949 рік.

Американський старшина до скитальця:

— Ну, і скажіть, як позбутися цієї зарази зі світа, щоб ми могли спокійно вернути додому!..

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Алешкo.

ЛИСТОПАД

6. Неділя. — Кепон.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Прілейт
13. Неділя. — Ітонія.
20. Неділя. — Релфілд.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Виткін.
27. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Поч. скр. 51 Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Ардмор.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Лессард.
13. Неділя. — Елк Поінт
20. Неділя. — Сенді Ревнис.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — Тріен (Храм)
27. Неділя. — Гледон.

Адреса: Гледон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

ЛИСТОПАД.

6. Неділя. — Сельків.
8. Вівторок. Вел. Муч. Димитрія. — Толстой
13. Неділя. — Роза.
20. Неділя. — Арбака Нова.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — Толстой (Служба Божа).
27. Неділя. — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. [illegible]

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Велиґ Ривер.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Едвенд.
13. Неділя. — Давфин.
20. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Вонлає (Храм).
27. Неділя. — Рорктон.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредін.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Гровлид, над річкою.
13. Неділя. — Годсон Бей.
20. Неділя. — Гровлид, північна.
21. Понеділок. Архистр. Михаїла. — Брунсбі.
27. Неділя. — Кадет

ГРУДЕНЬ

4. Неділя. Введення Діви Марії. — Гровлид, північна.
11. Неділя. — Гровлид, над річкою.
18. Неділя. — Брунсбі.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гровлид, північна.
25. Неділя. — Кадет.

Адреса: Бокс 47 — Гровлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Йорктон.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Вровтон.
13. Неділя. — Мікадо.
20. Неділя. — Горлік.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Сторновей.
27. Неділя. — Мазепа.

Тел. 796 — Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. [illegible]

ЛИСТОПАД.

6. Неділя. — Егремонт.
8. Вівторок. Муч. Димитрія. — Крийгенд.
13. Неділя. — Васетна.
20. Неділя. — Редвий (церковний базар).
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Торглад.
27. Неділя. — Бойл.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10. Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. [illegible]

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Ватсон.
13. Неділя. — Мічем.
20. Неділя. — Вимер.
21. Понеділок Архистр. Михаїла — Ватсон (Храм).
27. Неділя. — Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячин.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Принс Алберт.
8. Вівторок. св. Димитрія. — Вірдейл.
13. Неділя. — Шипмен.
20. Неділя. — Принс Алберт.
21. Понеділок. св. Арх. Михаїла. — Гоні Мун.
27. Неділя. — Семборд.

Богослужения День Подяки буде відправлятися по всіх громадах.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Якошевича.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Тафлеп.
8. Вівторок. Димитр. — Коло Кулих.
13. Неділя. — Жучиками.
20. Неділя. — Шіго, полуди.
21. Понеділок. Михаїла. — Феданки.
27. Неділя. — Фоли Лейк, місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. [illegible]

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Боен.
8. Вівторок. Димитрія. — Шиниані.
13. Неділя. — Кийленд.
20. Неділя. — Пело.
21. Понеділок. Михаїла. — Бравплей.
27. Неділя. — Ісмає.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Боен.
11. Неділя. — Шиниані.
Неділя. — Давнигт.
19. Понеділок. Миколая. — Гемлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Ісмає.
25. Неділя. — Бравлей.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Винингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. [illegible]

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Сматс.
8. Вівторок. Вмч. Димитрія. — Алвіна.
13. Неділя. — Кадворт.
20. Неділя. — Тернопіль.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Еллон Крік.
27. Неділя. — Ст. Джуліен.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введеня Б-ці. — Кадворт.
11. Неділя. — Еллон Крік.
18. Неділя. — Сматс.
19. Понеділок. Св. Миколая чуд. — Вакав.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр Богор. — Алвіна.
25. Неділя. — Ст Джуліен.

По Богослуженню [illegible]ія. Проситься родичів обовязково посилати дітей

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якошевича.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Коло Пасічників.
8. Вівторок. Димитр. — Шіго, місто.
13. Неділя. — Елмор.
20. Неділя. — Тідор.
21. Понеділок. Михаїла. — Вест Брук.
27. Неділя. — Льора.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Роблін, місто.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Шелвелей.
13. Неділя. — Гілберт Плейнс.
20. Неділя. — Шортдейл.
21. Понеділок. Архстр. Михаїла. — Петлюра.
27. Неділя. — Леннард.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Грендвю.
11. Неділя. — Шелвелей.
18. Неділя. — Роблін, місто.
19. Понеділок. Николая чуд. — Роблін-Зелена.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Шортдейл.
25. Неділя. — Леннард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 в. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодварчука.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Канора.
8. Вівторок. Димитрія. — Свидова (Храм).
13. Неділя. — Кемсек.
20. Неділя. — Тизів.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Рама (Храм).
27. Неділя. — Канора.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчицького.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Брендон.
13. Неділя. — Дуфрост.
20. Неділя. — Іст. Селкірк.
21. Понеділок. Св. Арх. Михаїла. — Брендон.
27. Неділя. — Паппарфілд.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Брендон
11. Неділя. Пиккар Парк.
18. Неділя. — Портедж ла Прері.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Дуфрост.
25. Неділя. — Паппарфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 255

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василів.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Вилингдон.
8. Вівторок. Св. Димитрія вмуч. — Лужани (Храм).
13. Неділя. — Андрю.
20. Неділя. — Кагвин.
21. Понеділок. Арх. Михаїла. — Завале (Храм).
27. Неділя. — Новий Прут.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Вилингдон.
11. Неділя. — Андрю.
18. Неділя. — Лужани.
19. Понеділок. Св. Миколая Чуд. — Борівці.
22. Четвер. Зачаття Пресв. Бог. від Св. Анни. — Кагвин.
25. Неділя. — Завале.

Адреса: Бок 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Вівторок. Вмч Димитрія. — Вільна (Храм)
13. Неділя. — Мекрей.
20. Неділя. — Стрий.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла. — [illegible]іс.
27. Неділя. — Спеден.

ГРУДЕНЬ

4. Неділя. — Смокі Лейк.
11. Неділя. — Бойл Лейк.
18. Неділя. — Беліс.
19. Понеділок. Николая чудот. — Стрий.
25. Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ЛИСТОПАД.

6. Неділя. — Вайта.
13. Неділя. — Сірко.
20. Неділя. — Пембіна.
21. Понеділок. Соб. Арх. Михаїла — Гардентон.
27. Неділя. — Сондалл.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Вайта.
11. Неділя. — Сірко.
18. Неділя. — Гардентон.
19. Понеділок. Миколая. — Арбакка (Храм).

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Гарленд.
8. Вівторок. Св. Вмуч. Димитрія — Пайн Ривер.
13. Неділя. — Етелберт.
20. Неділя. — Богдан.
21. Понеділок. Св. Арх. Михаїла. — Драй Ривер.
27. Неділя. — Пайн Ривер.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення. — Ревнер.
11. Неділя. — Етелберт
18. Неділя. — Ворд.
19. Понеділок. Св. Миколая Арх. Мир. — Пайн Ривер
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Гарленд.
25. Неділя. — Богдан.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ЛИСТОАД:

1	В	19	Блаж. Клеопатри й Івана.
2	С	20	Вм. Артемія.
3	Ч	21	Преп. Іларіона Вел.
4	П	22	Рівноап. Аверкія.
5	С	23	Ап. Якова.
6	Н	24	Нед. 21. Преп. Арети.
7	П	25	Муч. Маркіяна і Мартирія.
8	В	26	Димитрія Великом.
9	С	27	Преподобного Нестора.
10	Ч	28	Муч. Терентія й Неоліни.
11	П	29	Препмч. Анастасії Рима.
12	С	30	Муч. Зиновія й Зиновії.
13	Н	31	Нед. 22. Преп. Спиридона.
14	П	1	Косми і Даміяна.
15	В	2	Муч. Акиндина.
16	С	3	Муч. Акепсима.
17	Ч	4	Преп. Йоаникія Вел.
18	П	5	Муч. Галактіона.
19	С	6	Павла, архієп. Царгород.
20	Н	7	Нед. 23. Св. 33 муч.
21	П	8	Собор Архист. Михаїла.
22	В	9	Онисифора Ісцов.
23	С	10	Ап. з 70-ти: Ераста ен.
24	Ч	11	Муч. Мини.
25	П	12	Св. Івана Милостивого.
26	С	13	Івана Золотоустого.
27	Н	14	Нед. 24. †Ап. Филипа.
28	П	15	Муч. Гурія, Самона й Ав.
29	В	16	Ап. і Єв. Матея.
30	С	17	Григорія еп. і чудотв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Рідждейл.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Гудів коло Пилипових.
13. Неділя. — Гудія.
20. Неділя. — Кендіки.
21. Понеділок. Св. Михаїла. — Келдінк (Храм).
27. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Флин Флон.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Стіпен (Храм).
13. Неділя. — Арран, місто.
20. Неділя. — Гаєс
21. Понеділок. Архистр. Михаїла. — Глен Е[illegible].
27. Неділя. — Прері Ривер (Храм)

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Воведення. — Норквей.
11. Неділя. — Арран, місто.
18. Неділя. — Гаєс.
19. Понеділок. Св. Отця Николая. — Сван Плейн.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Ервуд.
25. Неділя. — Флин Флон.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛИСТОПАД:

6. Неділя. — Виста.
8. Вівторок. Св. Димитрія. — Січ
13. Неділя. — Мензі.
20. Неділя. Оакборн.
21. Понеділок. Св. Мих. — Сенді Лейк (Храм)
27. Неділя. — Росборн.

Адреса: Оакборн. Тел. 133-21. Шол Лейк Ексч.

Устав Церковний

ЛИСТОАД:

6. Нед. 21. Гол. 4. УЄ 10. Літ. Ап. Гал. 2: 16—20. Єв. Лука 8: 5—15.

8. Віт. Св. Димитрія. Утр. Єв. Мат. 10: 16—22. Літ. Ап. 2 Тим. 2: 1—10. Єв. Івана 15: 17—27 і 16: 1—2.

13. Нед. 22. Гол. 5. УЄ 11. Літ. Ап. Гал. 6: 11—18. Єван Лука 16: 19—31.

20. Нед. 23. Гол. 6. УЄ 1. Літ. Ап. Еф. 2: 4—10. Єв. Лука 8: 26—39.

21. Пон. Соб. Арх. Михаїла. УЄ 1. Мат. 13: 24—30, 36—43. Літ. Ап. Жид. 2: 2—10. Єв. Лука 10: 16—21.

27. Нед. 24. Гол. 7. УЄ 2. Літ. Ап. Єфес. 2. 14—22. Єв. Лука 8: 41—56.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

[illegible] HERALD [illegible] 2026 [illegible]PEG, MAN.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛИСТОПАДА, 1949. ЧИСЛО (858) 22

НОВІ СВЯЩЕНИКИ

В останніх часах ряди Духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді побільшилися такими новими:

Священик ІВАН ГРЕДІЛЬ: Родився в 1912 р., в селі Угерцях, львівської області в Галичині. Закінчивши гімназію в Городку, записався на богословський факультет варшавського університету, закінчуючи його 1938 р. В 1943 був рукоположений в дияконп, а в 1946 р., на скитальщині, у священики. Після рукоположення на священика виконував обовязки пароха в однім таборі, а від 1948 р., до виїзду до Канади, працював в канцелярії Свящ. Синоду УАПЦ на еміграції. До Канади приїхав з женою на весні цього року і тепер виконує обовязки пароха церковного округа Гровлид, Саск.

Свящ. МИХАЙЛО ФЛЯК: родився 1905 в Тернополі, Галичина. Теольогічну освіту побирав через 3 роки в Духовній Семинарії в Станіславові, а потім вступив на Православний Богословський факультет на варшавськім університеті. Теольогічну освіту закінчив на Православнім факультеті білгородського університету в Югославії в 1938 р. В тім же році був рукоположений на священика і до 1941 виконував священичі обовязки в Босні, а після того обслуговував сербські парафії до 1944. В тім році був арештований німцями і вивезений на примусові роботи в Турингії, де залишився аж до приходу американської армії. Після того виконував священичі обовязки в таборах Касел і Корнберг. До Канади приїхав з дружиною і двома дітьми в послідних днях липня ц.р. Тепер виконує обовязки пароха церковного округа Ватсон, Саск.

Свящ. ВАСИЛЬ МЕЛЬНИЧУК, народився 1895 р., в селі Лашківка, черновецького повіту на Буковині. Підчас першої світової війни служив в австрійській а потім в українській армії, прослуживши до кінця українських визвольних змагань. 1927 записався на теольогічний факультет в Чернівцях і скінчив його 1931 р. Того ж року був рукоположений на священика й після того виконував священичі обовязки по ріжних селах на Буковині. По заняттю Буковини большевиками виїхав для священичої праці на Холмщину. По розвалі Німеччини перебував в Австрії аж до виїзду до Канади. В Австрії виконував священичі обовязки по ріжних місцевосцях. До Канади приїхав з женою і донечкою, 17-го серпня ц.р. Призначений на парафію в Бойл, Алберта.

Свящ. ПЕТРО СТЕФЮК, народився 1889 р. на Буковині. Академічну і теольогічну освіту побирав у Чернівцях і Відні. Священиком від 1918 р., був рукоположений Митрополитом Володимиром Рептою у Відні. Священичі обовязки виконував на Буковині, а в часі останньої війни також на Холмщині. В 1944 був вивезений німцями до Відня на примусову роботу. Від закінчення війни аж до виїзду до Канади виконував обовязки священика й учителя Релігії в українських школах в Зальцбургу. До Канади приїхав з женою 17-го серпня ц.р. Тепер на парафії в Толстой, Ман.

Свящ. КАССІЯН КВАСНИЦЬКИЙ, народився 1891 в селі Барбівцях, повіт Сторожинець на Буковині. Гімназію і теольогічну освіту побирав в Чернівцях. Священиком став 1918 р. Скоро по тім був покликаний до австрійської армії, як полевий священик для православних полонених з російської армії. В 1922 став парохом в селі Чорторня, повіт Вашківці, і там пробув аж до приходу совітської армії 1940 р. По 3 місяцях перейшов на Холмщину і був там священиком до липня 1944. Після того виїхав на скитальщину, де виконував священичі обовязки аж до виїзду за море. До Канади прибув з дружиною 2-го жовтня, ц.р. Тепер в Годсон Бей Джонкшин, Саск.

ЗАГАДОЧНА ЕКСПЛЬОЗІЯ

На сіпіярській лінії Кетел Велей в Бр. Коломбії хтось положив між колієві шини ладунок експльозив, отже експльозія повиривала і покрутила шини. Це духоборська околиця.

ІНДОНЕЗІЯ ВИСВОБОДЖУЄТЬСЯ

Послідні переговори індонезійців й голяндців в Гадзі, є кінцем панування голяндців над індонезійцями. Індонезія, це острови на полудне і схід від Азії, на яких живе коло 80 міліонів населення. Індонезійці провадять вже понад 4 роки боротьбу з голяндцями за свою волю. Стаючи вільною державою, Індонезія мала би заплатити Голяндії коло 1 біліона долярів довгу.

АБО РЕЛІГІЯ, АБО НЕЩАСТЯ

Англійський міністер Стафорд Крипс говорив недавно, що коли світ не вернеться до науки Христа, то попаде в ще більше лихо, яке коли дотепер було.

ПРИЧИНА РАКА НА ГРУДЯХ

Др. Бенкрофт з колюмбійського университету говорив недавно в Шікаго, що рак найчастійше буває на грудях в тих жінок, що не мають дітей, або самі дітей не годують болай два місяці. Це показує лікарська статистика.

ДОРОГА ФІЛЬМА

В Англії готують фільму, де буде представлене життя Христа, а зватись вона буде „Божественна Трагедія". Кошт її виробу буде 2 міліони і 156 тисяч долярів.

ЕЛЕКТРИКА ВБИЛА ШІСТЬОХ

В Сао Павло, в Бразилії, вода залила подвіря. Жінка подвіря позичила собі залізного прута, щоби пробити спуск, куди вода пішла би. Та коли верхом прута зачепила електричний дріт, електрика її вбила. Тут надбігли три її дочки і коли діткнулись матери, погинули, бо через неї електрика переходила. Подібно згинула сестра жінки і сусіда, отже згинуло шість осіб.

УКР. ПРАВОСЛ. БОГОСЛУЖЕННЯ В ВАШИНГТОНІ

Перший раз було українське православне Богослуження в Вашингтоні в часі конгресу Укр. Конгресового Комітету 6-го листопада. Були на нім українці Вашингтону, делегати Конгресу, о. С. Савчук з Винипегу, прбф. Мих. Ветухів і др. Службу Божу правив о. д-р Вол. Левицький при співучасти архидіякона о. Віталія Коваленка. Тут православні українці рішили створити постійну парафію в Вашингтоні. Головою цеї справи выбрано заслуженого громадського діяча Григорія Шлопака.

СПІЛЬНИЙ ЗІЗД У ВИНИПЕГУ

В днях 18-19-20 листопада відбувся в Винипегу Спільний Зїзд Колегії св. Андрея в Винипегу і складових організацій Союзу Українців Самостійників в Манітобі. Найголовнійшу промову виголосив третого дня, в неділю, проф. Михайло Ветухів, що недавно прибув до Америки. Він говорив про теперішнє положення України, і його промова була дуже интересною. На колегію св. Андрея зібрано 1,500 долярів.

КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Відбувся в Вашингтоні 5 і 6-го листопада. 199. Було 210 делегатів. Головні справи конгресу — допомога скитальцям і боротьба з комунізмом.

НАРАДИ П.-А. КОНФЕРЕНЦІЇ

Листопада 8-го почалися наради Пан - Американської (Все - Американської) Української Конференції, де було трох делегатів з Канади, — о. В. Кушнір, о. С. Савчук та В. Косоар. Вони були і на Конгресі.

ПОМЕРЛА ВІД АЛЬКОГОЛЮ

В Брендоні, Ман., померла на трокови серед вулиці Маргарета Шанон, з Пірсону, жінка продавця газоліни. Посмертні оглядини виявили, що жінка померла від того, що напилася забагато альколголю. В її крові було алькоголю аж забагато.

ОСКАРЖУЮТЬ ПОЛІЦАЯ ЗА РАБУНОК

В Монтреалі арештували трох людей, яким закидають, що обрабували банк, а між тими трома є поліцай Вінселет. Він був на двотижневій відпустці.

РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА В НІМЕЧЧИНІ

В російській части Німеччини є чверть міліона російського війська (250,000) та 180,000 совітських цивільних урядовців, крім шпіонів і їм подібних.

ЖИДИ ЗІБРАЛИ ПОНАД 100 МІЛІОНІВ

Моргентав, предсідник жидівської допомогової акції, оголосив, що жиди зібрали на допомогу своїм 100 міліонів і 219 тисяч долярів.

„СОНЦЕ ПРАВДИ" — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ?

III.

КАМІНСЬКИЙ — „В ОБОРОНІ ПОТІЄВОЇ УНІЇ"

Сказали ми вже, хто був Степан Качала і Гавриїл Костельник, — **сказали ми не тим, що „Сонця Правди" пишуть, бо їм про дійсну правду не ходить**, — ми сказали українському загалови, православному і греко-католицькому. Тепер скажемо дещо про Петра Камінського і його книжку п. з. „В обороні Потієвої Унії".

Камінський, Василіянин, був авдітором уніятської (гр. кат.) митрополії 1685 р., отже 90 літ по заведенню унії. Його письмо знайшов д-р В. Щурат і надрукував 1929 року. В „Життю Йосафата" згадуєсь писання Камінського, отже й „Сонце" Камінського на свій лад зачіпає.

„Сонце" натягає і перекручує! Так прим. каже воно, що хоч поляки уніятську Церкву переслідували, — **„але в тій самій книжці нема ані одного слова, ані одного факту, щоби поляки переслідували чи понижали православіє"**. А це неправда!

„Сонце" пише на такий лад, що поляки православну Церкву любили, ei не кривдили, не нищили, але не так воно було. Вони найперше нищили Православну Церкву, потім розбили її унією, а дальше нищили і православну й уніятську разом. І Камінський коротко про те згадує!

Що Камінський говорить головно про переслідування Уніятської Церкви, це річ природна. Коли католики поляки, в ряді яких стоять і ті, що „Сонця" пишуть, — в 1930 р. в часі погромів били одного греко-католика, то він кричав за себе, а не за себе і сусіда, якого також били. Кожний за себе кричав.

Так і Камінський. Він бачив польські католицькі насильства над тою Церквою, до якої належав, отже і про неї найбільше говорить. **Але на ділі Камінський зачіпає і православіє і показує, що поляки одних і других однаково ни[illegible]**

Оповідає Камінський, як в Тилнчу поляки рабунком забирали від українців церкву, і який там був крик і плач, отже каже Камінський, що польський єпископ так аргументував:

„Або тилячане є уніяти, або вони не є уніяти; коли вони уніяти, то нехай ходять до костела, бо єдність свята; коли вони не є уніяти, **то їм, як схизматикам** (отже православним!) вільно відобрати церкву."

А дальше додає Камінський: „Скоро одним задля **унії**, другим задля **дизунії** (неунії) **відбирають церкви, одно лихо"**.

Значиться — всім відбирають! І уніятам і православним!

Католицьке ж „Сонце" навмисно одурює людей, коли каже, що Камінський ні словом не згадує, що поляки переслідували православіє.

Зі змісту книжки виходить, що уніятська Церква (90 літ по заведенню унії) стояла вже над пропастю, а Василіяни були першими, що вели і Церкву й Український Нарід до загибели. Вони добивалися навіть дозволу правити Богослуження для уніятів по латинськи. Ось кілька місць з того, що Камінський писав (1685 року):

„Вони (поляки) бажали б, щоб Руси якнайскорше не було".

„Коли єпископи (уніятські) сенаторського крісла не достануть, то грецький обряд, церемонії й церковні права загинуть скорше, ніж коли б вони не були в унії".

„Добродіям римським ксьондзам (польським) треба не єдности, але загдади".

„Свідчуся Богом неба і землі: стогне Христос в особах своїх служителів" (бідні і поневолені уніятські духовні).

„Третя віра настала (уніятська), яка не є ані руська, ані ляцька (польська), але щось мішане".

„І дивуємося, що тій бідній Руси йде, як з каменя. Не диниця, бо вовки її скрізь обсіли: шість осіб захопило 18 мітр, єпископських й архимандритських".

„Пожалься, Боже, руського народа, бо самі уніяти плачуть і нарікають, ходять, як заблукані вівці, не відаючи: що вони і в що обернуться."

„Всяке Богослуження відправляється инакше, як описано; одні те пропускають, другі те додають, а кожний з освічення св. Духа". — Значиться, — псували Богослуження, щоби його скорше знищити.

„Руським язиком так бридяться, що в цілій унії не почуєш руської проповіди ... А в Тороках сам митрополит (уніятський) по польськи читав літанії."

„А що старшина між ними (між провідникаму уніятської Церкви) майже вся з римського обряду (з поляків!), то вона й має перевагу: вводить новини, бубни, сурми, труби, марини і т. п. в тій цілн, щоби привабити простий нарід і наклонити уми до римського Богослуження."

Зміст цілої книжки, то описи польських насильств (книжка має 126 стор.), отже БУК-ове „Сонце Правди" було би аж тоді дійсним сонцем, коли б показало, що Камінський пише, та запитало: **„Де ж був тоді папа, коли католицька Польща враз з її духовенством такі страшні насильства виконувала? Чому він не протестував? Чому не проклав такої Польщі? Чому не оголосив цілому католицькому світові, що Польща перестала бути християнською і треба її бойкотувати?..."**

Чому „Сонце" з такої сторони до справи не підходить?

Неправду говорить „Сонце", коли каже, що автор книжки про Йосафата „підхопив відірвані факти і воює ними з тої книжки **не проти поляків... але проти українців католиків."** „Сонце" таким висловом хоче греко-католиків збаламутити. Адже ж автор книжки про Йосафата не має причини воювати з греко-католиками, бо що вони йому винні? З ними не воювати, але жалувати їх треба, що на їх стороні є такі провідники і спасителі, які всякими „Сонцями" їх баламутять.

Що ж до книжки Камінського, то вона впрост осуджує поляків, а посередно осуджує і папу і римський католицизм. І той осуд остілько сильніший, що Камінський був уніятом, тай ще урядником уніятської (греко-католицької) митрополії. Справедливість стояла в нього висше католицизму!

СВЯТИЙ ІВАН ЗОЛОТОУСТИЙ

Родився св. Іван Золотоустий 340 року в Антіохії, в Малій Азії. Батько Секунд і мати Антуса, були щирими християнами. Мати повдовіла, коли було їй 20 літ, і щоби добре виховати сина, не виходила замуж вдруге.

Вже вдома виховала мати сина так, що коли він пішов до школи, то навіть учителі погане звертали на нього увагу, так він гарно поводився, і казали: „Де християне беруть таких розумних і добрих матерей, що так вміють дітей виховувати?"

Вчився Іван в Антіохії, потім в Атенах в Греції і став адвокатом, та визначався, як добрий оборонець і славний бесідник. Але коли бачив, який світ грішний, пійшов в пустиню, потім до монастиря, де поставили його священиком і проповідником. Тоді проповіди говорили лише єпископи, отже проповідувати священикови було незвичайним. І тут вславився він своїми проповідями далеко і широко.

Коли в 397 р. помер царгородський патріярх Нектарій, цар, духівництво і народ запросили Івана на патріярший престол. Але мешканці Антіохії не хотіли його пустити і він сам не був радий йти до Царгороду. Отже вивезли його з Антіохії підступом і майже примусили приняти становище патріярха.

Тут взявся він щиро до нової праці. Між духовними запровадив строгу карність, даючи примір своїм життям, проповідями просвіщав народ, помагав бідним, мусів зводити боротьбу з сектою аріян.

Сталося, що цариця Евдоксія скривдила дві вдові і св. Іван проти цариці виступив. Тоді вона скликала покірних їй єпископів і казала св. Івана судити. Коли ж він на суд не прийшов, уважаючи його несправедливим, то вигнала св. Івана з міста.

Нарід на таке дуже обурився, отже св. Іван невдовзі вернувся, а нарід витав його з великими почестями.

Було знов, що коли цариця забрала майно у вдови і не послухала напімнень св. Івана, він в день Воздвиження Чесного Хреста замкнув церковні двері і не впустив цариці до церкви.

Недалеко церкви стояла статуя Евдоксії і тут раз відбувалися дикі забави, в яких цариця брала участь. Проти того виступив на проповіди св. Іван, а навіть сказав, що „Іродіяда знов танцює". Це так розлютило царицю, що приказала вигнати св. Івана на безлюдну гору Тавриду, в Вірменії.

І туди повели Івана. Ішов він вже 70 днів, коли в місті Команах, в Грузії, так ослаб, що вже не міг дальше йти. Коли ж ночував в церкві, звився йому св. Василиск (його мощі тут лежали) і сказав: „Будь доброї мисли брате Іване, бо завтра злучимося на віки."

Розуміючи, що це предсказання його смерти, він вбрався в білу одежу, запричастився і невдовзі помер. Було це 402 р. по Христі; прожив 62 роки, а патріярхом був 6 літ.

Чотири дні пізнійше померла цариця, а її син, Теодосій, казав перенести мощі св. Івана до Царгороду.

• • •

Св. Івана названо Золотоустим (по грецьки Хрязостостомос), бо його проповіди були незвичайно захоплюючі. Письменні їх записували, а потім дальше людям переписували.

Також св. Іван сам написав дуже багато проповідей. Він був великим проповідником, великим письменником і великим праведником.

Також він скоротив Службу Божу св. Василія (скоротив молитви священика), і та скорочена Служба називається Службою Божою Золотоустого; вона відправляєсь майже кожного дня в ро[illegible]

ЛІК НА ТВЕРДНЕННЯ ЖИЛ

Три лікарі в Шікаго думають, що знайшли лік на твердненння жил. Причиною такого тверднення є товщ в крові, отже новий лік має розпускати в крові товщ.

ЖЕРТВИ ВСЯКИХ ВИПАДКІВ

Від початку 1949 року до середини листопада в Манітобі згинуло від всяких нещасних випадків 373 особі. А в 1948 за той час згинуло 377, отже тепер 36 осіб більше.

З ОПОВІДАНЬ МАРКА ВОВЧКА

ХТО БУЛА МАРКО ВОВЧОК?

Письменницею, що підписувалася „Марко Вовчок", була Марія Марковичка, жінка Опанаса Марковича, а батьківське ei імя було Вилинська. Батько ei, Дмитро, був капітаном, мати Марковички звалася Параскевія.

Марковичка померла 10-го серпня 1907 року.

Коли 1857 року появилися перші „Народні Оповідання" Марка Вовчка, то, як каже Куліш, — „закурили перед нею фиміямом (ладаном) з десятьох кадильниць." Захопився оповіданнями Марії Марковички Куліш, захопився Тарас Шевченко, і на „Неофітах" (поема), які подарував їй 1859 р. — написав: „Моїй єдиній доні Марії Маркович."

Величали її українці, величали і москалі, Тургенев, Добролюбов...

Однакож сам Куліш, що ніколи не був сталої вдачі, дав причину до зневаги великої письменниці. А дальше пійшла про неї поговірка, що вона сама не є українкою, але московкою, що оповідання писав ei чоловік, а вона тільки своє імя (письменницьке) підписувала і т. д. і т. д. Коли перше були великі похвали, то опісля було багато зневаги. Називали її „нахабною кацапкою" і т. п.

Аж справу підняв Іван Франко. Він не хотів вірити тому, що люде говорили і писали, і став на тому, що треба розпитати всіх, які Марковичку знали, і переглянути матеріяли, які про Марковичку щобудь говорять, а тоді стане видно, хто вона така.

Так і зроблено. За таку працю підпився Василь Доманицький, розпитав людей, зібрав всі матеріяли, — і показалося, що Марковичка не московка, але українка, і що вона писала Оповідання, а не ei чоловік.

І в родинному життю зазнала Марковичка чимало лиха, як виходить, найбільше через дальших поза нею людей. Дехто зводив з нею свої особисті рахунки, дехто не розумів її, дехто брав людські поговори за дійсну правду. Доперва при близших розслідах виявилося, що не так воно було, як говорилося.

Коли помер Опанас Маркович, Марія віддалася коло 1875 р за М. Лобача-Жученка і прожила з ним 35 літ. Померла 1907 р. на Кавказі в Нальчику, де проживала з чоловіком. На могилі поставлено залізний хрест, а під ним таблиця з написом: „Марко Вовчок, Марія Александровна Маркович-Лобач, †28 Іюля 1907 г."

Всякі життєві клопоти нераз спиняли ei від письменницької праці, то знов заставляли до писання для чужих, щоби заробити на життєві потреби. Та все ж ніколи з свого українського грунту не сходила.

Щож до ei Оповідань, то вони є найдорогоціннійшими перлами в українській літературі. Раз, що ei мова незвичайно гарна, а друге, що вона малює людське життя і людей в тім життю так глибоко, так гарно, як ніхто другий. Шевченко назвав ei своєю донею, бо він розумів ціну ei писань, і дійсно ei Оповіданням належиться місце побіч Шевченкового „Кобзаря". З тих оповідань ми тут подаємо одно, що має заголовок „Сестра".

СЕСТРА

I.

Мати вмерла — я ще маленькою була, добре й не памятаю. Тільки мені наче сниться, що хитав мене хтось у колисці і співав надо мною тихесенько.

Як поховали пані-матку, батько не хотів удруге женитися. „Не буде вже над мою першу милу", було каже. „Коли Господь її приняв, нехай уже діточки господарюють."

Батько наш був дуже добрий; жалував нас обох рівно, і брата и мене. Жили ми при достатку, всього було доволі; що було собі задумаю, те й зроблю. все мені вільно було. Що яке-то моє дівовання було розкішне и веселе, що и згадати любо! Нехай мій батенько царствує!

Погуляла дівчиною років зо три, — сватають мене. Я все не хочу, а батько не силує, хоть там які були и багаті і пишні женихи. Аж ось послав і мені Господь до пари й любови.

Мій жених був хороший такий, Господи! Чорнявий, станний ... Так що вже я його собі сподобала! Тільки й на думці, що Павло, як би то хутче побачитись!

А він не з нашого села був, геть із чужого. Побачу — й веселенька, а не побачу — то такий уже сум мене візьме, такий жаль обійме, що й світ мені не милий.. Спізниться він на гуляннячко, я й очи виплачу. „Може, думаю, „в його є друга дівчина".

Коли так по Семені другого дня, і не сподівалась, і не снилося мені, тай посватався він. Батько поблагословив. Дармо, що чужосторонний, та господар був добрий такий, хазяйствував, то й на стороні його всяке знало.

Привіз мене чоловік на своє господарство. Боже мій милий! — як то жили ми любенько! Та не дав йому Господь довгого віку ... Тільки всього два роки була я за ним. Такий він був люблячий до мене! В хату то й заглянути весело: як у віночку. Сидимо, робимо, чи так говоримо, усе собі вкупці.

Коли тут — лихо мені тяжке — рознедужався Павло мій. Кидалась я й до знахорів, і до лікарів, — ніхто нічого не врадив. Смерти кажуть не одперти ... Помер Павло ...

Приїхав до мене батько, тай до себе взяв. Чоловікову хату продали і худобу всю.

— Живи у мене дочко! Чого ти маєш у чужому селі одинока сидіти! Хиба ти сирота, нехай Бог милує!"

II.

А брат мій тими часами оженився, взяв таки з нашого села дівчину; моторна така, чепурна, що й годі! І дитинка в їх була, дівчинка, як ясочка, свіжа й повна, як огірочок.

Не поплакала я ще й півроку за своїм Павлом, а тут: батька ми поховали Кажуть люде: Як одна біда йде, то й другу за собою веде, — то недурно й кажуть! До якого часу ми добре жили, далі зубожів мій брат: то хліб не вродився, то худоба вигинула, а пятеро діток Бог дав, дві дівчинки і три хлопці. Журиться так брат, аж вяне. Невістка смутная ходить і діточки навіть посумніли Таке вже настало, що й хліба ні за що купити.

— Сестро", каже брат, „коли твоя ласка, позич мені грошей! Як буду жив, зароблю — оддам, а вмру, — то Бог тобі оддасть!"

Я й позичила йому ті гроші, що за хату й за худобу взяла, то ніби в нас і в хаті повеселійшало: і брат заговорить, і братова всміхнеться, й дітвора бубонить, регочеться. Я радію: „Слава Господеви, що і в нас, як і в людей, благодятно" Купив мій брат худобу, став потроху розживатися.

Ми з братом любилися зроду, змалку. Щоб посваритись, або скривдити одно одного, крий Боже! Вже як там не погодимось на чому, то подаруємо собі.

І небожата мене дуже жалували, аж за мене змагаються між собою: „Се моя тітка!", а той собі тягне: „Ні, моя!" Та як учепляться цілувати, що було й роботу з рук вихоплять і хустка з голови спаде.

Тільки братова багацько гордувала. Уже ж я й годила, як малій дитині, та ні, не вгодила! „Братово серце", було кажу їй, „зробімо так та оттак, то добре буде". Там, чи купити що, чи продати, — зроду-віку не послухає: хоть шкода з того видима буде, вона свого докаже. Перед нею затихну, поплачу нишком тай годі. Не хотіла брата турбувати, знов до неї з ласкавою мовою підійду.

Якось розсаду з нею садимо в городі. Я говорю до неї, — вона мов не чує, одійшла собі геть. Важко мені на серці — заспівала собі; співаю а сльози так з очей і ллються ... Коли чую: „Боже помагай, і день вам добрий!" Дивлюсь — се наша сусіда. Перехилилась через тин тай кланяється.

Я хутенько втерла сльози. „Добридень", кажу, „сестрице!"

— А я отсе до вас іду.

— Та милости ж вашої просимо!

— Чи не продали б ви мені розсади трошечки?

— То вже для чужого продавати, а для сусіди і так треба дати.

— Коли ваша ласка, серце! і простягає мені глечика.

Я набрала скільки там у глечичок тай дала їй. Подякувала та жінка тай пійшла собі.

Братова на мене й накинулась:

— Се — каже — як усі господарюватимуть то й господарство моє рознесуть чисто. Такі й золоту гору розточуть.

Як почала, як почала ... Мати Божа милостива! Я тільки слізми вмиваюсь ...

— Братово! — кажу, — не жалувала я для вас нічого, поки що мала! Гріх вам буде, що ви мене хліба куском тепер дорікаєте.

Покинула робити й вийшла з городу. Тяжко й важко мені. Узяла собі таку думку:

— Покину їх, піду служити!

Зібрала своє добро, — що в тлумочок склала, а що покликала братових дівчаток та їх обділила. У мене було всякої одежини й не злічити, а все добра, нова. Кілько полотна було, хусток, плахот, юпок! Діти радіють. Зараз дівчатка почали вбиратись

— А чи мені гарно, тітусю?

— А мені?

— Як оддамся, то завяжу отсю червону хустку, — говорить, а сама ще така, як узлик.

Джергочуть коло мене, а мені вже так жалко, що й словечка не скажу. За слізоньками світу Божого не бачу. І діти помітили — жалують мене.

— Тіточко любочко, чого ви журитесь? Може хто вас налаяв? Може ви не здужаєте? — Обсіли мене, як дрібні пташенята. — Не плачте! — вмовляють та мені рученятами очи затулюють.

ПОЯСНЕННЯ ДЕЯКИХ СЛІВ

В оповіданню „Сестра" є слова, які молодшим читачам терба пояснити.

Гуляти — це не те, що „танцювати"; гуляти, то мати вільний час, отже ходити собі, забавлятись, чи що. Звідси „гуляннячко", це сходини молодих в вільнім часі.

В його — те, що „в него, в нього."

Хазяїн — господар (також „хозяїн").

Хазяйнувати — господарити.

Ясочка — зірочка.

Оддам — віддам; одійшла — відійшла; оддалася — віддалася...

Небожата — братові діти; також — бідаки, сироти.

Нишком — крадькома, тихо.

Розсада — молоді рослини капусти (чи ще чого), які треба розсаджувати.

Тин — пліт (частокол, паркан).

Глечик — горщичок.

Юпка — спідниця (деколи запаска). Московське „юбка".

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного [illegible]
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЗНАЧІННЯ КУЛЬТУРНОЇ ПРАЦІ

Ми вже згадували коротко, що найпершою працею українців поза історичною Українською Землею може бути найперше культурна українська праця. На історичній землі є місце для праці політичної, що веде безпосередно до здобуття української незалежности, поза історичною територією природно є перше місце на українську культурну працю, цілею якої буде — збереження життя Українського Народу, як народу.

Нарід же сам собою є головною справою, про яку завсігди ходить. На народі стоїть держава. Нарід творить державу. Нарід і без своєї держави може бути народом. В життю народу заховані всі цінности, вся творча народня сила, з якої доперва повстають держави. В життю народу є нагромаджене культурне майно багатьох поколінь, — тут може бути вся його Історія, вся традиція, вся народна життева фільософія, народні святощі; тут можуть захоронятися найвисші народні ідеали і його далекосяглі цілі. Все те може бути в такій кількости і силі, як високо буде стояти його культурна свідомість.

Жиди, що майже 2,000 літ жили розсіяні між чужими народами, зберегли себе народом лише культурним життям і працею. Вони всюди підчеркують, що коли висші їх верстви задля матеріяльних користей легко винародовлювалися, то жидівська основна сила захоронялася в „ґетах", — в жидівських дільницях (кварталах) містів, нераз брудних, убогих, без свідомости про ширший світ, погорджуваних і тісно замкнених в самих собі, але повних свого основного культурного змісту. Тут захоронялися ті народні культурні цінности, які держали нарід народом.

Бо не держава є творцем і життям народу, але культура. Стратить нарід свою культуру, він перестає бути народом і зникає. Гине. Все те повинні мати на увазі ті українці, що вийшли з своєї історичної території і які розсіяні по світі. Чужий історичний досвід їм придасться.

* * *

Люде, що жили довго на своїй земли, та нараз силою конечности опинилися поза межами своєї історичної території, понесли з собою те, що на рідній земли мали, шанували, робили і до чого стреміли. Широкий загал, що мав менше шкільної освіти, поніс з собою зміст своєї побутової щоденної, отже собі найблизшої культури. Коли перша еміграція прибувала до Канади, то деякі везли дрібку рідної землі, везли родинні памятки, молитовники, букварі, насіння цвітів з їхніх городів, рідні предківські святкування та всякі звичаї; везли свою релігію, свою Церкву з її обрядами, церемоніями і звичаями, словом — привозили свої культурні цінности, свої святощі, свої ідеали разом з бажанням передавати їх з роду в рід.

Слабше в тому місци стояли ті, в яких було більше шкільної освіти, — ті вже не везли того, що звичайний загал. Народна культура була для них дальшою, а політика, чи політиковання було близшим, хоч тут для нього було мало місця.

Це найбільше яскраво виявилося з приїздом другої еміграції, яка назагал сама вважала себе о ціле небо свідомійшою від першої еміграції. Коли перша еміграція привезла сюди свою культуру і на ній будувала тут своє українське життя, то друга еміграція в великій мірі „політикувала" старокраєвою політикою. Тут вважала вона себе лише вандрівним елементом, — нині прийшов, завтра пійшов, або як каже приповідка: „Діду, село горить!" — „Беру суму (торбу), далі суну." Переходжому байдуже що тут завтра буде.

Таке явище могло мати природні, чи льогічні причини, але воно було і старша еміграція його бачила. А дальше час показав, що таке політиковання не принесло користи, але принесло трохи шкоди, бо воно не мало тут під собою природного ґрунту.

Ось чому нині українці поза історичною своєю територією повинні лише в міру, обережно політикувати, а багато уваги звертати на культурну сторону українського життя і в тому напрямі вести свою працю.

Але і тут треба також обережности і далекоглядности. Бо не все є народною і дійсною культурою, що модне, нахапане від чужих, наслідуване, крикливе і яскраве, — концерти, танці, спорти, голословні кличі... Це надбудова культури. З тим можна виступати, коли є час і місце, але що робити, коли місця забракне? А може забракнути! Та і без того це не має тревалого культурного ґрунту

Дійсною культурою, народною культурою є найперше і завсігди лише те, що коріниться глибоко в душі народу, – в душі кожної одиниці, в життю кожного дому, кожної родини, і чим та родина живе від ранку до вечера, з року на рік. Дійсною культурою є те, в чім кожна одиниця з народу бере завсігди чинну участь, як актор між акторами великої драми, — як актор, а не пасивний глядач, коли вряди-годи хтось щось заспіває, хтось заграє, а загал буде лише мовчки дивитися, слухати, мовчати, критикувати, а то може собі і задрімати. Становище загалу є тут в найбільшій мірі пасивне.

Найбільший культурний зміст і культурна сила народу замикається в релігії і Церкві, яку нарід має. Тут і лише тут є найвисша святість — Бог; тут є моральні закони, тут є великі моральні ідеали, великі цілі, тут є безнастаннє почутя обовязків, є розуміння гідного і негідного. Релігія є законом одиниці, законом родини, законом дітей, старших і старих, законом цілого народу.

З Церквою вяжеться або може вязатися ціла дальша культура народу — Історія, літературна творчість, штука (мистецтво) в усіх його галузях...

Релігії правлять народами, казав Мацціні, і з піднесенням релігії підноситься нарід, а з занепадом еї нарід занепадає. Це потверджує і наша Історія. Релігія обєднала Український Нарід в одну цілість за Володимира; вона була оборонною силою за козацьких часів; вона всюди гуртувала українців, коли вони опинювались поза українською територією. Вона всюди була животворною силою.

Коли недавна українська преса звертає щораз більше уваги на церковні питання, то робить вона це під напором життя, йдучи нераз врозріз з недавними ще теоріями про неконечність релігії. Як людське тіло говорить безнастанно, що для чоловіка потрібне, так говорить і життя народу, і до його голосу треба безнастанно найперше прислухувати[illegible]

Не про те ходить, щоби занехувати всі політичні питання, але про те, щоби не надавати їм більшого значіння, ніж треба. Політикуючи треба памятати, що і в церковних питаннях є свого роду політика, се одно; а друге, що коли культурне життя народу буде стояти на твердім ґрунті, тоді на твердім ґрунті буде стояти ціле українське життя. Тоді буде потрібна сила для всякої праці.

АВРААМ І ПОДОРОЖНИЙ

Є таке оповідання на Сході...

Авраам сидів в своїм наметі (шатрі), коли підійшов до нього подорожний, — поважний старець, що найменше сотню літ ніс на своїх плечах. І коли б не палиця, то хто знає, чи вдержався б на ногах.

Авраам приняв його, поставив перед ним мяса і ще чого. Та коли побачив, що чоловік починає їсти не помолившись, запитав його:

— Чому ти, старче, при столі не помолився?

— Бо я не твоєї віри — відповів старець, — я Богом уважаю огонь і молюся при сході сонця. Воно є моїм божеством.

— Так ти поганин, отже забирайся з мого намету! — крикнув Авраам, і вигнав подорожного геть.

Але за хвилину став перед Авраамом ангел і запитав:

— Чому ти його вигнав?

— А тому, — говорить Авраам, — що він не віддав слави Богу, він не молився.

— Так! Тільки ж він все таки на свій лад молиться.

— Але ж сонце не є Богом, — каже Авраам.

— Тільки все ж воно є Божим ділом. Він не знає правдивого Бога, однакож щиро поважає Боже діло. А поважаючи його, він праведно живе.

— Хиба ж може бути праведним той, хто правдивого Бога не знає?

— Може бути. І тому Бог дав йому такий довгий вік за його праведність. Бачиш! Ти не хотів короткої хвилі бачити його в своїм наметі, а Бог держить його на своїм світі уже понад сотню літ і я його молитви заношу до Бога.

Почувши таке, Авраам здогонив старця, привів назад до свого намету, гостив його щиро, дав постелю на ніч, а ранком, коли старець відходив, дав йому пораду і поживи на дорогу.

(Намет — це давне українське слово. Каже Шевченко, що козаки поставили у наметі образ Богородиці і крадькома молилися. Друга назва намету — шатро, себто напняте на палях полотно, або шкіри. Кажуть також „цельта", або „тент").

ПОДОРОЖНІ РАБІВНИКИ

Бувають всюди такі, що йдуть пішки і впрошуються, щоби автомобілісти їх підвозили. З Канори, Онт., вертався недавно автомобілем з роботи В. Бонфа і в подорожі взяв двох пішоходів, що би їм помогти. Коли ж всіли на автомобіль, то примусили властителя їхати, куди їм треба, потім забрали 11 долярів й автомобіль і самі кудись поїхали.

І ПТАХИ СОБІ ПОМАГАЮТЬ

Стрілець в Монтані заявив недавно і поставив двох свідків, що коли він прострілив дику гуску і вона падала, то друга гуска підлетіла під прострілену, взяла її на свій хребет і несла, доки прострілена не зібрала тільки сили, щоби дальше самій летіти.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЛИСТОПАД!

Місяць листопад надходячи пригадав нам подію, якої не можна забувати, пригадав борців за волю Українського Народу, що падали, як падає лист в листопаді. Ряди української молоді, для якої життя було дороге, як для всіх молодих, давала те життя за свій край і нарід, як ще важнійшу справу. Любов до свого краю і народу давала їм відвагу дивитися смерти в очи; давала відвагу йти в лютий бій, і — або визволити Україну з неволі, або полягти в боротьбі за неї.

Пригадує листопад, що першої його днини повівали в воздусі синьо-жовті прапори над Галицькою Столицею — Львовом. А над усім пишався Тризуб — знак української волі, підносячи свої рамена до Бога з подякою.

Але ворожа сила не спала. Ворожа Україні Польща побачила, що Україна піднялася відважно на ноги, і звалила її нещасну, — розбила Українську Державу

І полетіли до Бога душі вірних синів України благати в Нього помочи і милосердя. І ми віримо, що Бог поможе українській слушній справі і приготовить такий один Листопад, що з ним прийде повна Воля України!

Від українського учителя п. А. Лайка, що перебуває в Англії, я дістала пояснення значіння Тризуба. Наш герб — Тризуб складається з буквів слова „ВОЛЯ". — В і Я є боки; Л середина, а О під тризуба. Отже гербом українців, їх стремлінням, їх найвисшим ідеалом є ВОЛЯ.

Але щоби волю мати, то українці мусять її викувати з твердої сталі. Цей обовязок спадає найперше на молодих. Вони не сміють забувати Великої і Славної Матери, — бо хто Матір забуває, того Бог карає.

Ми мусимо пильно вчитися української мови, письма, літератури, історії, це дасть силу нашому народови, хоч нині ще і бездержавному. Коли сильним нарід, то він опісля все здобуде.

Перед нами стоять живі приміри, де нарід, що затримав свою мову, свою культуру, хоч і був бездержавним, вкінци добився, чого хотів. Так і ми зробимо, тілько не забуваймо сього!

Оленка Любов Негрич.

СВЯТКУЙМО ГІДНО НАШІ СВЯТА

Кожний нарід має свої свята і їх дбало святкує.

Тому, що свята відріжняються від других днів, ми повинні старатися святкувати їх якнайгіднійше. Це Божі дні. Так святкуючи, ми будемо добрими християнами і добрими українцями.

Вже давно перед Христом люде святкували свої свята. От мешканці Египту святкували пять днів на весні, це було тоді, коли вода в ріці Нилю розливалася далеко поза береги. Той розлив води приносив египтянам щастя. Коли за шість тижнів вода вступалася, то лишала добру землю, намул. На такій земли все дуже добре родилося. Тій події вони присвячували свої свята.

Ми нині маємо гарні, дуже величаві свята, як Різдво Христа, Йордан, Великдень, Зелені Свята і ще деякі. І ми обовязані святкувати їх найгіднійше.

Але є такі люде, що не святкують. Приходить свято, а вони беруться до роботи. На Великдень рубають обовязково дрова. В свято сіють на полю. На Різдво також знайдуть собі роботу. Вони і в неділю щось роблять.

Що про таких сказати? Коли чужі люде бачать таких, то думають, що всі українці такі. Се всім приносить сором. А своїм дають такі злий примір.

Святкувати день святий, це Божий приказ. Сказано є, що Бог шість днів творив, а семого спочив.

Але коли такі в неділю, або свято щось роблять, то в суботу, понеділок, або иниший будний день їдуть до міста, чи де на „ґуд тайм". А в місті йдуть до „бір парлору" (до шинку, до коршми), пють пиво чи горівку і кажуть, що в них тоді свято, коли добре напються.

Чи так треба робити? Ні! Треба в будні дні працювати, треба свята святкувати, а ті гроші, що йдуть на пиятику, дати на добру справу.

Нехай наша молодь над тим застановиться і вибирає, що добре, а лишає, що зле. Нехай буде поважна, побожна, розсудна, а тоді і свої і чужі будуть її поважати. Тоді чужі скажуть, що українці гарні люде.

Марійка Надія Негрич.

ЩО ТАКЕ МОГИЛИ?

В багатьох українських піснях та в Шевченковім „Кобзари" часто згадуються могили. От є пісня: „Ой у полю могила з вітром говорила." Що про ті могили треба нам знати?

На Українській Земли було дуже багато могил. Бо там було в ріжних часах багато війн, багато битв, — з печенігами, половцями, татарами, турками, поляками, та ще деким, і кожна війна полишала могили. Побитих в битві ховали разом і над ними насипали високу могилу, чи курган, нераз як високий будинок. Такі могили багато сотень літ перестоювали.

Про деякі могили були перекази, коли їх насипано, про инші вже не було ніяких споминів. А були могили ще з тих часів, коли Історія України не писалася, коли українці не були ще християнами, а може ще з часів перед Христом.

Могили, це свідки минувшини, свідки „слави дідівщини", як казав Шевченко. Це історичні памятники.

Крім того вони були інтересні самі собою, хочби тим, що звертали на себе увагу. А глянеш і подумаєш: кілько літ вона вже стоїть? І які події вона памятає? Кілько людей під нею лежить? І кілько рук було, що її насипали?... Питаєш себе і задумаєшся. А вийдеш на могилу — далеко-далеко кругом видно.

Шевченко помер був в Петербурзі, в Московщині, а потім перевезли його тіло на Україну і поховали коло міста Канева над Дніпром, насипали високу могилу і високий хрест поставили.

І почали туди сходитися українці з далеких сторін, приїзджали навіть з Галичини і Буковини, щоби ту могилу відвідати і памяти Шевченка поклонитися.

Та коли царський уряд те побачив, то настрашився. Пощо люде до тої могили збираються? Чого від неї хочуть? І 1914 року поставив на Шевченковій могилі вояків, щоби людей до могили не допускали. Так, як колись вояків поставлено коло гробу Христа. Бачучи московських вояків, українці казали:

Москалі поставили вояків, бо бояться, щоби Україна не воскресла.

Це показує, що в могилах заховане народне життя минулих часів, і воно може завсігди давати силу народови.

К. П.

ПОБОЖНІ ПІСНІ

Українці в західних сторін України мають багато церковних пісень поза звичайними Богослуженнями. Їх можна так поділити:

1. Пісні на Господські Свята, отже пісні, що відносяться до Бога, до пресвятої Тройці, Ісуса Христа, Святого Духа.

2. Пісні Богородичні — в честь Богородиці.

3. Пісні в честь Святих.

4 Пісні покаянні, просительні, похвальні.

Між Господськими піснями найбільше є коляд. В „Богогласнику" з 1886 р. є 35 коляд. Є ще коляди в инших збірниках, яких нема в Богогласнику.

В тім же Богогласнику є 6 пісень на Йордан, 11 великопостних, 10 на Великдень, а на инші свята по менше.

Всіх Богородичних є 63, а з них Чудотворним образам Богородиці 18, а иншим 45.

З Святих найбільше пісень є Отцю Миколаю, бо 11.

Покаянних, благальних і похвальних є 26.

Це все давнійші пісні, що зібрано в Богогласнику, не вчисляючи тих, що є в инших давних збірниках.

Тут подаємо часть коляди, яка є в давних збірниках, а яка нині людям невідома. Мова з домішкою старо-церковних слів.

НА РІЗДВО ХРИСТА

Іде звізда ко Господу,
Ведет царей із восходу,
Ангели ся злітают,
Дитя в яслах витают,
Рожденого Младенца,
Єдиного первенца,
Содітеля.

Ликуйте днесь вси патріярхи,
Радуйтеся со святими отци.
Днесь птица злітает,
Христа в яслах витает;
Звірята вси прибігают,
На коліна упадают,
Величают.

Явилося чудо новое,
В яслах Дитя лежит малое,
А Йосиф ся радует,
Пелени Му готует,
Вол з ослом припадают,
Парою Го загрівают,
Спаса нашого.

Широта вселення днесь ся утішает,
Царица Сина на руках тримает.
Славим Бога безсмертного,
Же ся родил для нас много.
Славім Отца его,
Духа Святого, славім Го,
Во віки віков.

Пояснення слів: 1. Младенца — малого хлопця; 2. Первенца — першу дитину; 3. Содітеля — творця; 4. Ликуйте — тіштеся; 5. Днесь — нині; 6. Му — йому, Го — його; 7. Вселення — цілого світа; вселення — цілий світ.

УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ

Не родися красний, але щасний.

Де багато крику, там мало розуму.

Перед образом молись, старшому поклонись, а дурневі дулю дай.

Нема такого краму, де купив би тата і маму.

І чорна нива білий хліб родить.

Ліпше своє латане, як чуже хватане.

Крадене зразу солодке, а потім гірке.

Легко камінь у воду кинути, але тяжко видобути.

Коли Івась не навчиться, то Іван не зможе.

З панами приставай мало, а з дурнями ніколи.

Ліпше одно око своє, ніж чужі обі.

Пани скубуться, в підданих чуби болять.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Редіґовані [illegible] Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЗНАЧІННЯ КУЛЬТУРНОЇ ПРАЦІ

Ми вже згадували коротко, що найпершою працею українців поза історичною Українською Землею може бути найперше культурна українська праця. На історичній землі є місце для праці політичної, що веде безпосередно до здобуття української незалежности, поза історичною територією природно є перше місце на українську культурну працю, цілею якої буде — збереження життя Українського Народу, як народу.

Нарід же сам собою є головною справою, про яку завсігди ходить. На народі стоїть держава. Нарід творить державу. Нарід і без своєї держави може бути народом. В життю народу заховані всі цінности, вся творча народня сила, з якої доперва повстають держави. В життю народу є нагромаджене культурне майно багатьох поколінь, — тут може бути вся його Історія, вся традиція, вся народна життєва фільософія, народні святощі; тут можуть захоронятися найвисші народні ідеали і його далекосяглі ціли. Все те може бути в такій кількости і силі, як високо буде стояти його культурна свідомість.

Жиди, що майже 2,000 літ жили розсіяні між чужими народами, зберегли себе народом лише культурним життям і працею. Вони всюди підчеркують, що коли висші їх верстви задля матеріяльних користей легко винародовлювалися, то жидівська основна сила захоронялася в „гетах", — в жидівських дільницях (кварталах) містів, нераз брудних, убогих, без свідомости про ширший світ, погорджуваних і тісно замкнених в самих собі, але повних свого основного культурного змісту. Тут захоронялися ті народні культурні цінности, які держали нарід народом.

Бо не держава є творцем і життям народу, але культура. Стратить нарід свою культуру, він перестає бути народом і зникає. Гине. Все те повинні мати на увазі ті українці, що вийшли з своєї історичної території і нині розсіяні по світі. Чужий історичний досвід їм придасться.

* * *

Люде, що жили довго на своїй земли, та нараз силою конечности опинилися поза межами своєї історичної території, понесли з собою те, що на рідній земли мали, шанували, робили і до чого стремили. Широкий загал, що мав менше шкільної освіти, поніс з собою зміст своєї побутової щоденної, отже собі найблизшої культури. Коли перша еміграція прибувала до Канади, то деякі везли дрібку рідної землі, везли родинні памятки, молитовники, букварі, насіння цвітів з їхніх городів, рідні предківські святковання та всякі звичаї; везли свою релігію, свою Церкву з її обрядами, церемоніями і звичаями, словом — привозили свої культурні цінности, свої святощі, свої ідеали разом з бажанням передавати їх з роду в рід.

Слабше в тому місци стояли ті, в яких було більше шкільної освіти, — ті вже не везли того, що звичайний загал. Народна культура була для них дальшою, а політика, чи політиковання було близшим, хоч тут для нього було мало місця.

Це найбільше яскраво виявилося з приїздом другої еміграції, яка назагал сама вважала себе о ціле небо свідомійшою від першої еміграції. Коли перша еміграція привезла сюди свою культуру і на ній будувала тут своє українське життя, то друга еміграція в великій мірі „політикувала" старокраєвою політикою. Тут вважала вона себе лише вандрівним елементом, — нині прийшов, завтра пійшов, або як каже приповідка: „Діду, село горить!" — „Беру суму (торбу), далі суну." Переходжому байдуже що тут завтра буде.

Таке явище могло мати природні, чи льоґічні причини, але воно було і старша еміграція його бачила. А дальше час показав, що таке політиковання не принесло користи, але принесло трохи шкоди, бо воно не мало тут під собою природного ґрунту.

Ось чому нині українці поза історичною своєю територією повинні лише в міру, обережно політикувати, а багато уваги звертати на культурну сторону українського життя і в тому напрямі вести свою працю.

Але і тут треба також обережности і далекоглядности. Бо не все є народною і дійсною культурою, що модне, нахапане від чужих, наслідуване, крикливе і яскраве, — концерти, танці, спорти, голословні кличі . . . Це надбудова культури. З тим можна виступати, коли є час і місце, але що робити, коли місця забракне? А може забракнути! Та і без того це не має тревалого культурного ґрунту.

Дійсною культурою, народною культурою є найперше і завсігди лише те, що коріниться глибоко в душі народу, — в душі кожної одиниці, в життю кожного дому, кожної родини, і чим та родина живе від ранку до вечера, з року на рік. Дійсною культурою є те, в чім кожна одиниця з народу бере завсігди чинну участь, як актор між акторами великої драми, — як актор, а не пасивний глядач, коли вряди-годи хтось щось заспіває, хтось заграє, а загал буде лише мовчки дивитися, слухати, мовчати, критикувати, а то може собі і задрімати. Становище загалу є тут в найбільшій мірі пасивне.

Найбільший культурний зміст і культурна сила народу замикається в релігії і Церкві, яку нарід має. Тут і лише тут є найвисша святість — Бог; тут є моральні закони, тут є великі моральні ідеали, великі ціли, тут є безнастанне почутя обовязків, є розуміння гідного і негідного. Релігія є законом одиниці, законом родини, законом дітей, старших і старих, законом цілого народу.

З Церквою вяжеться або може вязатися ціла дальша культура народу — Історія, літературна творчість, штука (мистецтво) в усіх його галузях . . .

Релігії правлять народами, казав Маццціні, і з піднесенням релігії підноситься нарід, а з занепадом її нарід занепадає. Це потверджує і наша Історія. Релігія обєднала Український Нарід в одну цілість за Володимира; вона була оборонною силою за козацьких часів; вона всюди гуртувала українців, коли вони опинювались поза українською територією. Вона всюди була животворною силою.

Коли недавна українська преса звертає щораз більше уваги на церковні питання, то робить вона це під напором життя, йдучи нераз врозріз з недавними ще теоріями про неконечність релігії. Як людське тіло говорить безнастанно, що для чоловіка потрібне, так говорить і життя народу, і до його голосу треба безнастанно найперше прислухуватися.

Не про те ходить, щоби занехувати всі політичні питання, але про те, щоби не надавати їм більшого значіння, ніж треба. Політикуючи треба памятати, що і в церковних питаннях є свого роду політика, се одно; а друге, що коли культурне життя народу буде стояти на твердім ґрунті, тоді на твердім ґрунті буде стояти ціле українське життя. Тоді буде потрібна сила для всякої праці.

АВРААМ І ПОДОРОЖНИЙ

Є таке оповідання на Сході . . .

Авраам сидів в своїм наметі (шатрі), коли підійшов до нього подорожний, — поважний старець, що найменше сотню літ ніс на своїх плечах. І коли б не палиця, то хто знає, чи вдержався б на ногах.

Авраам приняв його, поставив перед ним мяса і ще чого. Та коли побачив, що чоловік починає їсти не помолившись, запитав його:

— Чому ти, старче, при столі не помолився?

— Бо я не твоєї віри — відповів старець, — я Богом уважаю огонь і молюся при сході сонця. Воно є моїм божеством.

— Так ти поганин, отже забирайся з мого намету! — крикнув Авраам, і вигнав подорожного геть.

Але за хвилину став перед Авраамом ангел і запитав:

— Чому ти його вигнав?

— А тому, — говорить Авраам, — що він не віддав слави Богу, він не молився.

— Так! Тільки ж він все таки на свій лад молиться.

— Але ж сонце не є Богом, — каже Авраам.

— Тільки все ж воно є Божим ділом Він не знає правдивого Бога, однакож щиро поважає Боже діло. А поважаючи його, він праведно живе.

— Хиба ж може бути праведним той, хто правдивого Бога не знає?

— Може бути. І тому Бог дав йому такий довгий вік за його праведність. Бачиш! Ти не хотів короткої хвилі бачити його в своїм наметі, а Бог держить його на своїм світі уже понад сотню літ. І я його молитви заношу до Бога.

Почувши таке, Авраам здогонив старця, привів назад до свого намету, гостив його щиро, дав постелю на ніч, а ранком, коли старець відходив, дав йому пораду і поживи на дорогу.

(**Намет** — це давнє українське слово. Каже Шевченко, що козаки поставили у наметі образ Богородиці і крадькома молилися. Друга назва намету — шатро, себто напняте на палях полотно, або шкіри. Кажуть також „цельта", англ. „тент").

ПОДОРОЖНІ РАБІВНИКИ

Бувають всюди такі, що йдуть пішки і впрошуються, щоби автомобілісти їх підвозили. З Канори, Онт., вертався недавно автомобілем з роботи В. Бонфа і подорозі взяв двох пішоходів, що би їм помогти. Коли ж всіли на автомобіль, то примусили властителя їхати, куди їм треба, потім забрали 11 долярів й автомобіль і самі кудись поїхали.

І ПТАХИ СОБІ ПОМАГАЮТЬ

Стрілець в Монтані заявив недавно і поставив двох свідків, що коли він прострілив дику гуску і вона падала, то друга гуска підлетіла під прострілену, взяла її на свій хребет і несла, доки прострілена не зібрала тілько сили, щоби дальше самій летіти.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЛИСТОПАД!

Місяць листопад надходячи пригадав нам подію, якої не можна забувати, — пригадав борців за волю Українського Народу, що падали, як падає лист в листопаді. Ряди української молоді, для якої життя було дороге, як для всіх молодих, давала те життя за свій край і нарід, як ще важнійшу справу. Любов до свого краю і народу давала їм відвагу дивитися смерти в очи; давала відвагу йти в лютий бій, і - або визволити Україну з неволі, або полягти в боротьбі за неї.

Пригадує листопад, що першої його днини повівали в воздусі синьо-жовті прапори над Галицькою Столицею — Львовом. А над усім пишався Тризуб - знак української волі, підносячи свої рамена до Бога з подякою.

Але ворожа сила не спала. Ворожа Україні Польща побачила, що Україна підняласся відважно на ноги, і звалила її нещасну, — розбила Українську Державу

І полетіли до Бога душі вірних синів України благати в Нього помочи і милосердя. І ми віримо, що Бог поможе українській слушній справі і приготовить такий один Листопад, що з ним прийде повна Воля України!

Від українського учителя п. А. Лайка, що перебуває в Англії, я дістала пояснення значіння Тризуба. Наш герб — Тризуб складається з буквів слова „ВОЛЯ". В і Я є боки; Л середина, а О ... тризуба. Отже гербом українців, їх стремлінням, їх найвисшим ідеалом є ВОЛЯ.

Але щоби волю мати, то українці мусять її викувати з твердої сталі. Цей обовязок спадає найперше на молодих. Вони не сміють забувати Великої і Славної Матери, — бо хто Матір забуває, того Бог карає.

Ми мусимо пильно вчитися української мови, письма, літератури, історії, це дасть силу нашому народови, хоч і нині ще і бездержавному. Коли сильний нарід, то він опісля все здобуде.

Перед нами стоять живі примири, де нарід, що затримав свою мову, свою культуру, хоч і був бездержавним, вкінці добився, чого хотів. Так і ми зробімо, тілько не забуваймо сього!

Оленка Любов Негрич.

СВЯТКУЙМО ГІДНО НАШІ СВЯТА

Кожний нарід має свої свята і їх дбало святкує.

Тому, що свята відріжняються від других днів, ми повинні старатися святкувати їх якнайгіднійше. Це Божі дни. Так святкуючи, ми будемо добрими християнами і добрими українцями.

Вже давно перед Христом люде святкували свої свята. От мешканці Египту святкували пять днів на весні, це було тоді, коли вода в ріці Нілю розливалася далеко поза береги. Той розлив води приносив египтянам щастя. Коли за шість тижнів вода вступалася, то лишала добру землю, намул. На такій земли все дуже добре родилося. Тоді вони присвячували свої свята.

Ми нині маємо гарні, дуже величаві свята, як Різдво Христа, Йордан, Великдень, Зелені Свята і ще деякі. І ми обовязані святкувати їх найгіднійше.

Але є такі люде, що не святкують. Приходить свято, а вони беруться до роботи. На Великдень рубають обовязково дрова. В свято сіють на полю. На Різдво також знайдуть собі роботу. Вони і в неділю щось роблять.

Що про таких сказати? Коли чужі люде бачать таких, то думають, що всі українці такі. Се всім приносить сором. А своїм дають такі злий примір.

Святкувати день святий, це Божий приказ. Сказано є, що Бог шість днів творив, а семого спочив.

Але коли такі в неділо, або свято щось роблять, то в суботу, понеділок, або инший будний день ідуть до міста, чи де на „ґуд тайм". А в місті йдуть до „бір парлору" (до шинку, до коршми), пють пиво чи горівку і кажуть, що в них тоді свято, коли добре напються.

Чи так треба робити? Ні! Треба в будні дні працювати, треба свята святкувати, а ті гроші, що йдуть на пиятику, дати на добру справу.

Нехай наша молодь над тим застановиться і вибирає, що добре, а лишає, що зле. Нехай буде поважна, побожна, розсудна, а тоді і свої і чужі будуть її поважати. Тоді чужі скажуть, що українці гарні люде.

Марійка Надія Негрич.

ЩО ТАКЕ МОГИЛИ?

В багатьох українських піснях та в Шевченковім „Кобзари" часто згадуються могили От є пісня: „Ой у полю могила з вітром говорила." Що про ті могили треба нам знати?

На Українській Земли було дуже багато могил. Бо там було в ріжних часах багато війн, багато битв, — з печенігами, половцями, татарами, турками, поляками, та ще деким, і кожна війна полишала могили Побитих в битві ховали разом і над ними насипали високу могилу, чи курган, нераз як високий будинок. Такі могили багато сотень літ перестоювали.

Про деякі могили були перекази, коли їх насипано, про инші вже не було ніяких споминів. А були могили ще з тих часів, коли Історія України не писалася, коли українці не були ще християнами, а може ще з часів перед Христом

Могили, це свідки минувшини, свідки „слави дідівщини", як казав Шевченко. Це історичні памятники.

Крім того вони були інтересні самі собою, хочби тим, що звертали на себе увагу. А глянеш і подумаєш: кілько літ вона вже стоїть? І які події вона памятає? Кілько людей під нею лежить? І кілько рук було, що її насипали? . . . Питаєш себе і задумаєшся. А вийдеш на могилу — далеко-далеко кругом видно

Шевченко помер був в Петербурзі, в Московщині, а потім перевезли його тіло на Україну і поховали коло міста Канева над Дніпром, насипали високу могилу і високий хрест поставили.

І почали туди сходитися українці з далеких сторін, приїзджали навіть з Галичини і Буковини, щоби ту могилу відвідати і памяти Шевченка поклонитися.

Та коли царський уряд те побачив, то настрашився. Пощо люде до тої могили збираються? Чого від неї хочуть? І 1914 року поставив на Шевченковій могилі вояків, щоби людей до могили не допускали. Так, як колись вояків поставлено коло гробу Христа. Бачучи московських вояків, українці казали:

- Москалі поставили вояків, бо бояться, щоби Україна не воскресла.

Це показує, що в могилах заховане народне життя минулих часів, і воно може завсігди давати силу народови.

К. П.

ПОБОЖНІ ПІСНІ

Українці з західних сторін України мають багато церковних пісень поза звичайними Богослуженнями. Їх можна так поділити:

1. Пісні на Господські Свята, отже пісні, що відносяться до Бога, до пресвятої Тройці, Ісуса Христа, Святого Духа.
2. Пісні Богородичні — в честь Богородиці.
3. Пісні в честь Святих.
4. Пісні покаянні, просительні, похвальні.

Між Господськими піснями найбільше є коляд. В „Богогласнику" з 1886 р. є 35 коляд. Є ще коляди в инших збірниках, яких нема в Богогласнику

В тім же Богогласнику є 6 пісень на Йордан, 11 великопостних, 10 на Великдень, а на инші свята по менше.

Всіх Богородичних є 63, а з них Чудотворним образам Богородиці 18, а инших 45.

З Святих найбільше пісень є Отцю Миколаю, бо 11.

Покаянних, благальних і похвальних є 26.

Це все давнійші пісні, що зібрано в Богогласнику, не вчисляючи тих, що є в инших давних збірниках.

Тут подаємо часть коляди, яка є в давних збірниках, а яка нині людям невідома. Мова з домішкою старо-церковних слів.

НА РІЗДВО ХРИСТА

Іде звізда ко Господу,
Ведет царей із восходу,
Ангели ся злітают,
Дитя в яслах витают,
Рожденого Младенца,
Єдиного первенца,
Содітеля.

Ликуйте днесь вси патріярхи,
Радуйтеся со святими отци.
Днесь птица злітает,
Христа в яслах витает;
Звірята вси прибігают,
На коліна упадают,
Величают.

Явилося чудо новое,
В яслах Дитя лежит малое,
А Йосиф ся радует,
Пелени Му готует.
Вол з ослом припадают,
Парою Го загрівают,
Спаса нашого.

Широта вселення днесь ся утішает,
Царица Сина на руках тримает.
Славим Бога безсмертного,
Же ся родил для нас много.
Славім Отца его,
Духа Святого, славім Го,
Во віки віков.

Пояснення слів: 1. Младенца — малого хлопця; 2. Первенца — першу дитину; 3. Содітеля — творця; 4. Ликуйте — тіштеся; 5. Днесь — нині; 6. Му — йому; Го — його; 7. Вселення — цілого світа; вселенна — цілий світ.

УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ

Не родися красний, але щасний
Де багато крику, там мало розуму.
Перед образом молись, старшому поклонись, а дурневі дулю дай.
Нема такого краму, де купив би тата і маму.
І чорна нива білий хліб родить.
Ліпше своє латане, як чуже хватане.
Крадене зразу солодке, а потім гірке.
Легко камінь у воду кинути, але тяжко видобути.
Коли Івась не навчиться, то Іван не зможе.
З панами приставай мало, а з дурнями ніколи.
Ліпше одно око своє, ніж чужі обі.
Пани скубуться, в підданих чуби болять.

СЛОВО НА 20-ТУ НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ

(ЛУКА 7: 11—17)

В Євангелії 20-ої неділі читаємо, що коли йшов Ісус до міста Наїну, то в міських воротях зустрів похоронний похід — виносили одинокого сина вдови.

Змилосердився Христос і каже вдові: „Не плач!" І говорить помершому: „Молодче, тобі говорю: встань!" І встав померший, і Христос віддав його матери.

Тоді страх обняв всіх, і прославляли вони Бога кажучи: Що пророк великий звився між нами і відвідав Бог людей своїх!

І розійшлася вістка тая по всій околиці.

Почув про те Іван Хреститель і прислав до Ісуса своїх учеників з запитом: Чи ти той, який мав прийти, чи иншого маємо чекати? І відповів Христос: Скажіть Іванови, що ви бачили і чули: як сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві встають... (Лука 7: 11—22).

Так сповняв Син Божий те велике післанництво, для якого прийшов з неба, і не могли нічого вдіяти проти нього фарисеї і книжники.

Яка велика мусіла бути радість матери-вдови, коли приняла вона живого сина з рук Христа! І ми нині ту радість відчуваємо і переживаємо. Але разом з тим звертаємось до наших синів, батьків, матерей... Сотні тисяч їх втратили тепер своїх синів, своїх близьких.

Христос нераз пригадував, що треба мати велику віру і та віра є великою справою. Не треба ніколи зневірюватись. Тому певне, що і та бідна вдова мала в серцю велику віру. Вона хоч з болем, а приймала те, що сталося, може потішала себе, що зостанеться хоч могила її сина, яку зможе відвідувати і заносити до Бога щиру молитву.

Та багато нині матерей, що не знають, де їх діти поховані, де їх могили, тай чи поховано їх. І страшні картини привиджуються. Може син лишився серед поля, серед ліса, де хижі звірі і птахи справляли похорон. Може умирав він з думкою про рідну матір, пригадував її благословення, коли відходив від неї... І хто потішить таку нещасну матір?

Але є Той, що може потішити, хто до Нього звернеться. Він бачить і приймає померших, він чує голос сумуючих. Це Той, що казав: Істинно кажу вам, що прийде час, коли мертві почують голос Сина Божого і почувши оживуть. (Іван 5: 25).

Тому нашою християнською втіхою є віра у воскресення мертвих; віра в те, що прийде час, коли ми зустрінемося з нашими рідними і близькими. Ми так розуміємо смерть, що це є перехід від життя дочасного до життя вічного.

Пригадуєсь, як козак вмираючи з християнською вірою в серці, просить насипати на нім високу могилу і на ній посадити червону калину. Будуть пташки прилітати, калиноньку їсти, будуть мені приносити з України вісти.

Таким приміром виявляється його віра в безсмертність душі. Він і по смерти буде слухати, що на Україні дієтся. Бог буде держати його душу живою і сповнить його щирі бажання, як того, що життя своє дав за гідну справу. Це велика віра!

Подібно і ті батьки та матери, які втратили своїх рідних, повинні потішати себе тою вірою, що коли їх близькі померли з щирою надією на вічне життя, то Господь приняв їх, як своїх добрих і гідних слуг.

Терпінь всюди є багато. І Діва Марія втратила була свого одинокого Сина — Його розпяли на хресті. Але Його смерть була новим життям, була спасенням для людей. Сказано ж: хто вірує в Нього, не загине, але буде мати життя вічне.

Тяжкою є тілесна смерть. Але ще тяжшою є смерть духова, а є люде, що вже за життя такою смертю повмирали. В чиїм серци нема щирої віри в Бога, хто не поважає Божої правди, кому справа його народу байдужа, той за життя умер і для Бога і для людей. Для нього нема по смерти воскресення, для нього нема вічного життя.

Коли дітям байдужі їхні родичі, коли вони їх не поважають, коли власний нарід їм байдужий, — то хиба це не є смерть за життя? Адже ж все гідне, гарне і святе в них вже умерло.

Тому то поет приказує молоді свого народу, щоби вона хоронила своє духове життя, кажучи: „На вас, завзяті юнаки, борці за щастя України, кладу найкращії думки, мої сподівання єдині. В вас молода ще грає кров, в думках у вас немає бруду, палає в серці ще любов до обездоленого люду."

Отже завданням старших є дбати, щоби не було серед їх синів і доньок духово мертвих для Христової Церкви і свого народу. Радість була матери з Наїну, коли побачила свого сина живим, така ж радість родичам, коли бачать своїх дітей духово живими; коли палає в них віра в Бога, в святість, в гідність; коли є щирість працювати для слушної справи того народу, якого синами і доньками вони звуться.

Христос воскрешав тілесно померших, але Він воскрешав і тих, що були померли духово. Він грішників накликав до праведности, Він розбуджував совість байдужих, отже приготовляв їх до життя вічного.

І наша свята Православна Церква, та Христова встанова, дбає про те, щоби привертати до життя померлих душевно, щоби наводити їх на дорогу життя вічного.

І поодинокі люде і цілий нарід повинен мати таку сильну віру, а тоді буде в нього невмируща життєва сила, якої ніщо вороже не переможе. Навіть тоді, коли ворожа сила його на хвилю переможе, Христос торкнеться його мар і скаже: Тобі говорю: встань! — і він встане до дальшого життя тут, а після тілесної смерти до вічного життя в Христовім Царстві.

о. Мітрат Іван Данилюк.

НЕПОВНЕ РОЗУМІННЯ

Хтось може розуміти християнські правди лише частинно.

Оповідає в своїх споминах лікар Ментеллі таке: Був я на товариськім зібранню громади, в якій всі звали себе „братами". Такий звичай заснували вони на словах Христа: Оден в вас учитель, а ви всі брати.

Були там молодші і старші, були богаті й убогі, але всі кликали оден другого „брате". Та був між ними один, як видно по одязі і по цілім вигляді, дуже убогий, збідований старий чоловік. Він сидів в кутку, і як видно, не мав відваги вмішуватись в загальні балачки.

Нараз входить стара поважна жінка, і тут почали її всі витати:

— Як маєтеся, добродійко!

— Витайте між нами пані Клярідо!

— Радо вас витаємо поважані пані...

І видно було, що жінка раділа такими привітами.

Нараз підходить і збідований старий чоловік, простягає їй руку і каже:

— З щирим привітом сестро Клярідо!

Жінка глянула пильно на чоловіка, щось подумала і нараз рясні сльози покотилися з її очей.

— Що сталося? Чому ви плачете? — посипались запити.

Жінка втерла сльози і говорить:

— Він назвав мене сестрою...

Соромно стало тепер усім. Аж тепер вони зрозуміли, що коли Христос говорив: „Ви всі брати", то він розумів і братів і сестер. А з них усіх тільки той один старий збідований чоловік розумів вповні слова Христові.

ШАНУЮТЬ ГРІБ РАБІВНИКА

В Англії в Гімел Гемпстер є 150 акрів пасовиська, яким розпоряджають трости. Коли ж тепер місто хотіло провести дорогу через те пасовисько, піднявся крик тростів і міщан проти того, бо дорога мала би переходити через гріб Віліяма Снукса. Він був послідним, що рабував по дорогах, отже його повісили і похоронили на тім місци, де він поповнив злочин. Отже люде шанують його гріб остілько, що не хочуть дати його під дорогу.

МАРНУВАЛИ РОБІТНИЧИЙ ФОНД

Перед федеральним судом в Вашингтоні заявляв 28 жовтня, урядник тросту Езра Ван Горн, що Джан Л. Луїс і сенатор Стайлс Бриджес марнували много мільоновий фонд, призначений для підмоги „Злучених Копальняних Робітників" (Юнайтед Майн Воркерс). Ван Горн просив, щоби суд не вважав його за те марнування відвічальним, коли суд зажадає рахунку з тих фондів.

НАСЛІДКИ МОЛОДЕЧОГО НЕРОЗУМУ

МекКі, що працює на ґазоліновій стації в Винипеґу, взяв без відома властителя автомобіль, взяв шістьох інших молодих і поїхав на витріщки. Вони їхали так, що зударилися з другим автомобілем, отже шістьох „пасажирів" мусіло йти до шпиталю. МекКієви і властителеви другого автомобіля нічого не сталося. Лише той що МекКія арештовано.

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД В КАНАДІ

Др. В. Й. Ґаляґер, головний секретар Канадійської Ради Церков, говорив недавно в Лондоні, Онт., що моральний занепад в Канаді журить канадійські Церкви. Він це говорив в Товаристві Лондонського Злученого Священичого Товариства, вказуючи на поширювання ризиковної гри, зріст пянства, злочинів і розводів.

ТРЕБА НАЙБІЛЬШЕ ЛІТАКІВ

Ген. Піркс говорив недавно в парляменті в Оттаві, що на кожний долляр виданий на звичайне військо, три доляри повинні йти на будову воєнних літаків. Не можна казати, говорив він, що коли б почалася війна, то буде час приготовити летничу силу. Це було можливо колись, але не тепер. Росія може напасти на Канаду з півночи через Ґрінляндію, або Аляску, отже відразу треба бути готовим. На таке приготовання треба 600 мільонів річно.

ВІДВАЖНИЙ БАНДИТ

На острові Сицилії, на полудне від Італії, є відважний бандит, Сальватор Джуліяно, що понад 6 літ непокоїть місцеву владу. Він вже повбивав якесь число поліцаїв, а хоч вже зловили 21 його спільників, його зловити годі, хоч на нього полювало 1,500 поліцаїв. Він просто сміється з уряду. Та серед загалу він має славу героя. Тепер має він 27 літ.

З 30-НИХ РОКОВИН ПОДРУЖЖЯ П-ВА КОВАЛІВ

Дмитро і Настя Коваль

Овкборн, Ман. — Діти, родина і сусіди вшанували 16-го жовтня п-во Дмитра і Настю Ковалів з приводу 30-их роковин їх подружого життя.

Приняття-несподіванку зарядили діти. Коли гості зїхались, п-ва Ковалів не було дома, так що приняття було для них дійсно несподіванкою. Як їх син, Петро, привіз їх, то гості привитали їх на порозі оплесками й музикою, а п. С. Курчаба попросив ювілятів до хати.

П. [illegible] Гнатюк, як господар, привів їх перед гарно прибраний стіл, на якім був весільний коровай і привітавши їх в імени присутніх, зложив [illegible] подяку за їх щиру працю при [illegible] роднім Домі і при українській [illegible] православній церкві в Овкборн. П[illegible] обіду гості відспівали їм „На [illegible] літа".

По обіді вручено ювілятам гарний [illegible] дарунок від дітей і гостей, за що [illegible] Коваль подякував від себе і [illegible]. По відспіванню многоліття [illegible] переведено збірку на Український [illegible] Голос і Вістник, яка принесла $27.[illegible]. Її рішено розділити по половині на оба часописи.

Жертували по $5.00: п-во Дмитро і Настя Коваль; по $2.00: п-во Петро Д. Коваль, п-во Мирон Друль; по $1.00 М. Гнатюк, М. Піць, Т. Дроздовський, Н. Друль, п-во А. Ковальчук, О. Друль, М. Бородій, А. М[illegible], В. Дроздовський, І. Ковальчук, М. Ковальчук, С. Мельник, С. Свицер, П. Матіешин, С. Курчаба п-во Новосади; по 50 ц.: В. Шкалюк, Йосиф Гірак, пані М. А. Друль, М. Виржак 45 ц.; по 25 ц. М. Дроздa, Йосиф Михайлишин, С. Шкалюк, пані Д. Новосад.

Жертводавцям щира подяка.

Присутний.

З РОКОВИН ПОДРУЖЖЯ П-ВА ІВАСЮКІВ

Саскатун, Саск. — Жовтня 23-го п-во Василь і Марія Івасюки обходили 20-ті роковини свого подружжя і з тої нагоди їх рідня й приятелі устроїли їм несподіванку.

В той час, як п-во Турецькі запросили п-во Івасюків з церкви до себе на обід, їх одинока донечка, Оля, приготувала вечерю в їх домі. Коли п. Тріщук привіз їх додому, то все було готове. Ось там зараз привчеплено квіти, а п. Д. Олексин привитав їх і присутні заспівали в їх честь „На многі літа!" Пан Тріщук сповняв обовязки дружби, а п. Олексин — старости. Донечка Оля вручила батькам гарний дарунок і побажала від себе, родини й гостей здоровля й щастя. Промовляв також Д. Олексин, Н. Тріщук і пані Турецька, яка була дружкою. При кінці вечері промовляв Всеч. о. Ковалишин, вказуючи на щиру працю п-ва Івасюків у церковній і народній праці. Після нього говорив п. Олексин і сказав, що цей ювілей не був би скінчений, якби на ньому не переведено збірки на нашу пресу, з якої ми черпаємо знання й відомости. Він попросив о. Ковалишина засувати значіння преси, після чого присутні щедро відгукнулись своїми жертвами.

Зложили по $1.00: Н. Тріщук, Д. Олексин, о. Ковалишин, Н. Вівчар, Р. Вашко, Н. Янів, П. Костинюк, М. Мехів, М. Герасимчук, І. Калинка, І. Турецький, С. Бодиарчук, В. Коновалик, В. Пігач, М. Петришин, Ф. Васкул, М. Павлюк, В. Івасюк, В. Калинка, В. Васильців. Рішено жертву розділити — $12.00 на Український Голос, а $8.00 на Вістник.

Д. Олексин.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Ф. Писарчук і Катерина Бартлоф

Престон, Онт. — Перший раз в історії Престону наша православна громада відбула весілля новоприбулому Ф. Писарчукові з Катериною Бартлоф 10-го вересня ц.р. В годині 3-ій по полудні церква була переповнена людьми. Наш парох Всеч. о. Т. М. Кисілюк дуже урочисто перевів таїнство вінчання, після якого всіх запрошено за столи до весільного обіду, що почався молитвою і благословенням нашого пароха о. Кисілюка. Господарем був п. Туров. По скінченню обіду господар Туров покликав о. Кисілюка до привітальної промови.

Цей день був особливим для всіх, бо помимо того, що присутні належали найменше до шести ріжних національностей, я забавлялись як одна родина, як діти одного батька, наче всі належали до одного народу. Це показалось після заклику о. Кисілюка до даровання для новоповінчаних на нову господарку. Початок зробив господар, а за ним поспішили інші гості і за короткий час на столі стояла „гора" дарунків і купа банкнотів. Відтак слідувала довша промова п. Шереметп, яку гості щиро оплескували. Зворушений таким щирим трактуванням зі сторони старої і нової еміграції, п. Ферід Писарчук не міг спокійно говорити й дякувати присутним, хоч ніколи не тратив рівноваги перед тим.

Підчас забави п. Ів. Шеремета а п. Павлиною Ніч перевів збірку на розбудову Українського Голосу, яка принесла $18.45.

Жертвували слідуючі: по $2.00: Федір Писарчук, А. Смик; по $1.00. М. Мицик, Дутиевич, Р. Ткачук, Е. Тікстон, по 50 ц.: І. Шеремет, Т. Храбатинка, І. Дереза, Сиіковський, М. Шморгун, В. Мороль, Заліщук, В. Голець, Антоняшин; по 35 ц.: П. Павелко, Н. Гуминський; по 25 ц.: Шмелсле, Ніч, Деркаченко, А. Ніч, Деркач, Дорошенко, Г. Деркач, Середа, Рогачев, Рейдель, М. Туров, І. Тесля, Войчук, Н. Цюпора, Ф. Залізняк, Бузиновський, Кошкович, О. Цар, Р. Ніч, Алан Смит, Г. Бруссо.

Панству Писарчукам бажаємо многих літ життя в доброму здоровлю і щастю. Подяка належиться господареві, п. М. Турові за вміле перепровадження весілля і забави, всім промовцям за щирі промови, як також гостям за жертви і дарунки. На кінці щира подяка нашому пароховi за переведення тайни шлюбу й за те, що він, о. Кисілюк, є в наших часах островцем, до якого „приплиьають" скитальці і одержують від нього всяку піддержку і поміч, без огляду на час і кошта, чи релігійну приналежність. Дай Боже йому доброго здоровля і багато літ такої священичої служби.

Іван Шеремет.

З НЕСПОДІВАНКИ У ВИННИПЕГУ

Панство Демянчуки устроїли недавно несподіванку для свого сина Николи, який є склепарем у Виннипегу. На несподіванці були й близчі приятелі Николи та його родичів.

Після перекуски п. І. Давидюк пригадав, що цей рік є перед-ювілейним роком Українського Голосу і присутні зложили $8.10 на його дальшу розбудову. Жертви розподілено по половині на Український Голос і Вістник.

Присутний.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЄЛЕНА ФЕДОРАК

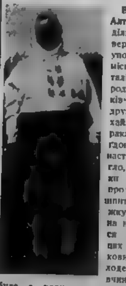

Вилингдон, Алта. — В неділю рано, 4 вересня ц. р., упокоїлася в місцевім шпиталі Єлена з роду Шевчуків-Федорак, дружина Михайла Федорака у Вилингдон. Смерть наступила наглo, бо тільки два дні пролежала в шпитальнім ліжку. Покійна народилася в Борівцях на Буковині і молоденькою дівчиною прибула з родичами до Канади в 1900 р. Родичі замешкали в околиці Шандро в Алберті. Прожила Єлена 69 років, з того 48 років замужною за Михайлом Федораком, що вже довший час є старшим братом в місцевій громаді. Єлена була примірна і глибоко релігійна людина. Своїми внуками піклувалася як рідна мати, вони в неї перебували і ходили до школи. В похороні взяло участь багато людей, хоч в той час робота в полі була в повнім русі.

В самих початках Михайло і Єлена Федораки належали до російської православної церкви в Шандро, бо недалеко взяли гомстед, і там Михайло був вибраний в церковнім заряді. Але коли Українська Православна Церква почала поширюватися, вони обоє, хоч були неписьменні, зрозуміли, що тільки ця рідна українська церква є близька їхнім серцям, та під впливом родини, а головно брата Єлени, Николая Шевчука, пристали до неї. Дочекалися добрих діточок, а то Стефана, Онуфрія і Марії, які вже всі подружені й живуть в цій околиці. Щоб на старші літа відпочити, побудували собі гарну хату у Вилингдон і перед 12 роками перебралися до міста. Тут далі брали активну участь в церковнім життю, бо церква була для них на першім місці.

В понеділок пополудні тіло перевезено з похоронного заведення до дому Покійної, де відбулася Панахида, а вечером Парастас. Цілу ніч читали св. Псалтир коло помершої на переміну пп. Іван Федорак (швагер), Николай Бабюк і Пелешитик. У вівторок рано тіло внесено до церкви, де під проводом настоятеля громади о. Василіва й дяка п. Івана Федорака відбулася заупокійна Служба Божа. Підчас останнього цілування о. Василів попросив помянути сестру Єлену добрим ділом, а то щирими жертвами на народні цілі. Присутні щиро віднеслись до цього заклику і зложили $47.11, які розділено так: по $15.00 на Український Голос і на Вістник, а $17.11 на Колегію св. Андрея у Виннипегу. Жертви зложили слідуючі:

По $1.00: о. Г. Василів, Іван Федорак, п-во Н. С. Шевчук, п-во Н. Бабюк, Н. Радомський, Михайло Шевчук, В. Федорак, С. М. Федорак, С. І. Федорак, А. Федорак, В. Радомський, І. Івоняк, пані Попович, Марта Шандро, пані М. М. Гордей, Іван Кузик, пані В. Бабюк, пані Т. Бабюк, паніа Георгінія Федорак, Н. Мокрицький, Михайло Гаврилюк, Т. Стринадка, Ф. Магера, О. Гупуляк, пані В. Федорак, пані Шевчук, Я. Греневич, пані К. Мензак; пані Я. Греневич 75 центів; по 50 ц.: М. Федорак, І. Федорак, Н. С. Федорак, пані Данилюк, пані М. Гавриляк, пані Радомська, пані І. М. Гордей, пані С. Фарус, І. Білик, пані О. Попович, пані Біла, пані Купіна, Іван Гавриляк, Гео. П. Шевчук, пані В. Шевчук, Евдокія Стегра, пані Т. Стринадка. Дрібними датками зложено $9.86.

Тіло померлої Єлени спочило на українськім православнім цвинтарі при церкві св. Покрови в Борівцях, одну милю від міста. По похороні відбувся Парастас і обід в Укр. Нар. Домі. Покійна Єлена полишила, крім мужа й дітей, братів Івана, Михайла, Николая у Вилингдон, Георгія у Левой, Алта., Василя й Онуфрія в Гемілтон, Онт., та сестру Марію, замужну за Іваном Федораком. Вічна Їй Память!

о. Г. Василів.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоновa.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Гефорд.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Гаесхин.
11. Неділя. — Медов Лейк.
18. Неділя. — Витків.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Мейфер.
22. Четвер. Зачаття Діви Марії. — Бликн.
25. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Глендон.

ГРУДЕНЬ
4 Неділя — Елк Пойнт.
11 Неділя. — Лессард.
18. Неділя. — Тиріен.
19 Понеділок. Св. Миколая. — Гаендон.
25. Неділя. Сенді Репидс.

Адреса Глендон Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя. — Толстой.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення — Синьків.
11 Неділя. — Роза.
13. Вівторок. Св. Ап. Андрія Первозв.
18. Неділя Арбана (Церква Петра і Павла).
19. Понеділок. Св. Николая.
25. Неділя — Толстой.

Адреса Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя Рорктон.

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя. Воведення. — Давфин.
11 Неділя — Рорктон
18. Неділя. — Давфин.
19. Понеділок Николая Чудотворця. Дрифтинг Ривер.
22 Четвер Св Анни — Косів.
25 Неділя — Давфин.

Адреса Бокс 778 — Давфин Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя. — Кадет

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Гронлид північна.
11 Неділя. — Кадет.
18. Неділя — Гронлид північна.
19. Понеділок Св. Миколая. — Гронлид над річкою.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Брукебі.
25. Неділя. — Гронлид північна.

Адреса: Бакс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЛИСТОПАД
27 Неділя. — Мазепа.

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя — Йорктон.
11 Неділя. — Горліц.
18. Неділя. — Мелвіл.
19. Понеділок Св. Николая. — Мазепа
22 Четвер. Зач. Пр. Богор — Сторновей.
25. Неділя — Йорктон.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя — Егремонт
Річні збори в Редвей, 1 год. по пол.
Річні збори в Редвотер, 7 год. веч

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя. — Редвотер. Збори Окружної Ради по обіді.
11 Неділя Васетна.
18. Неділя. — Федора
19. Понеділок Св. Миколая — Редвотер.
22. Четвер. Анни зач. — Егремонт.
25. Неділя. — Торгилд.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвей, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фики.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Фостон.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Пресв. Богор. — Кийо-Клер.
11. Неділя. — Мічем.
18. Неділя. — Вимер.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Фостон.
25. Неділя. — Клер, місто.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дичини.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Семборг.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Принс Алберт.
11. Неділя. — Медоввуд.
18. Неділя. — Принс Алберт.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гоні Мун.
22. Четвер. Св. Анни. — Шипмен.
25. Неділя. — Семборг.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іванова.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя. — Іспас.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Бони.
11. Неділя. — Шишниці.
18 Неділя — Давнінг.
19. Понеділок. Миколая — Гемлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Іспас.
25. Неділя — Бринзаі.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

ЛИСТОПАД
27. Неділя — Ст. Джулієн.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Б-ці. — Кадворт.
11 Неділя. — Елдон Крік.
18. Неділя. — Смитс.
19. Понеділок. Св. Миколая чуд. — Вакав.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Алвіна.
25. Неділя — Ст Джулієн.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЛИСТОПАД.
27 Неділя. — Льора.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Діви Марії. — Шіго, місто.
11. Неділя. — Коло Куцих.
18 Неділя — Тідор, коло ріки.
19. Понеділок. Св. Николая. — Шіго полудн.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Жучкани.
25. Неділя Вест Брук.

Адреса. Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ЛИСТОПАД.
27 Неділя. — Фовм Лейк, місто.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Діви Марії — Інсінгер, місто.
11. Неділя. — Коло Купровських.
18. Неділя — Інсінгер полудн.
19 Понеділок. Св. Николая. — Едмор.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Коло Пасічників.
25. Неділя. — Тідор, місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Леннард.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Грендвю.
11. Неділя. — Шелвелей.
18. Неділя. — Роблін, місто.
19. Понеділок. Николая чуд. — Роблін-Зелена.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Шортдейл.
25. Неділя. — Леннард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Канора.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення. — Ендевор.
11. Неділя. — Кемсек.
18. Неділя. — Бюкенан.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Дробот.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Паплярфілд.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — Брендон.
11. Неділя. Паплар Парк.
18. Неділя. — Портедж за Прері.
19. Понеділок. Св. о Миколая. — Дуфрост.
25. Неділя. — Паплярфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Новий Прут.

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя. — Вилингдон.
11 Неділя. — Андрю.
18. Неділя — Лужани.
19. Понеділок. Св Миколая Чуд. — Борщів.
22 Четвер. Зачаття Пресв. Бог. від Св. Анни. — Каган.
25. Неділя — Завала.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя — Спеден

ГРУДЕНЬ
4. Неділя — Смокі Лейк.
11 Неділя — Бойн Лейк.
18. Неділя. — Беліс.
19. Понеділок. Николая чудот. — Стрий.
25 Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Сондави.

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя. — Вайта.
11. Неділя. — Сірко.
18. Неділя — Гардентон.
19. Понеділок Миколая. — Арбака (Храм)

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД:
27. Неділя. — Пайн Ривер.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя Введення. — Реннер.
11 Неділя. — Етелберт
18. Неділя Ворд
19. Понеділок. Св. Миколая Арх. Мир. — Пайн Ривер.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Гарленд.
25. Неділя. — Богдан.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

27 Н 14 Нед. 24. †Ап. Филипа.
28 П 15 Муч. Гурія, Самона й Ав.
29 В 16 Ап. і Єв. Матея.
30 С 17 Григорія еп. і чудотв.

ГРУДЕНЬ:

1 Ч 18 Св. муч. Платона.
2 П 19 Прор. Авдія.
3 С 20 Преп. Григорія.
4 Н 21 Нед. 25. Введення.
5 П 22 Ап. Филимона.
6 В 23 Амфілоха еп. Іконійськ.
7 С 24 Вмч. Катерини.
8 Ч 25 Климента еп. Римг.
9 П 26 Преп. Якова пуст.
10 С 27 Вмч. Якова перськ.
11 Н 28 Нед. 26. Прпмч. Стефана.
12 П 29 Муч. Парамона.
13 В 30 †Андрея Первозв.
14 С 1 Прор. Наума.
15 Ч 2 Прор. Аввакума.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя. — Айтуна.

ГРУДЕНЬ
4 Неділя Ріжайна.
11 Неділя. — Вишарт.
18 Неділя — Гудів.
19 Понеділок. Св. о Николая. — Фенвуд.
22 Четвер. Анни зачаття. — Айтуна
25. Неділя Айтуна

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ЛИСТОПАД:
27. Неділя Прері Ривер (Храм)

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведення. — Норквей.
11 Неділя Арран, місто.
18 Неділя — Гаес.
19. Понеділок Св Отця Николая. — Сван Плейн.
22 Четвер. Анни Зачаття. — Ервуд.
25. Неділя — Фани Флон.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛИСТОПАД:
27 Неділя Росборн.

ГРУДЕНЬ:
4 Неділя Введення в Храм Діви Марії — Енгусвил.
11 Неділя Сенді Лейк (Річні збори).
18. Неділя. — Оакборн.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Менді.
25. Неділя. — Глен Елма.

Адреса Оакборн Тел 133-21, Шол Лейк Гксч

Устав Церковний

ЛИСТОПАД:

20. Нед. 23. Гол. 6. УЄ 1. Літ. Ап. Еф. 2: 4—10. Єв. Лука 8: 26—39.
21 Пон Соб. Арх. Михаїла УЄ 1. Мат 13 24 30. 36 43 Літ Ап. Жид 2 2 10. Єв Лука 10 16—21
27 Нед. 24 Гол 7 УЄ 2. Літ Ап. Ефес 2 14—22 Єв. Лука 8. 41—56.

ГРУДЕНЬ

4 Нед 25 Введення в Храм Пресв Богородиці. Гол. 8. УЄ 3. Літ Ап. Ефес 4 1 -6 і Жид 9 1—7. Єв. Лука 10 25—37 і Лука 10. 38—42, 11 27 -28.
11 Нед 26. Гол 1. УЄ 4. Літ. Ап. Єф. 5 9—19. Єв. Лука 12 16—21
18. Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Єф. 6 10—17 Єв Лука 13 10 -17
19. Пон. Св Миколая УЄ Іван 10 9—16. Літ Ап Жид 13 17—21. Єв. Лука 6 17—23.
22. Чет. Зачаття Анною Пресв. Богородиці. УЄ Лук. 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Гал. 6: 22—31. Єв. Лука 10: 38—42 і 11: 27—28.
25. Нед. 28. Гол. 3. ЄУ 6. Літ. Ап. Кол. 1: 12—18. Єв. Лука 14: 16—24.

Український Релігійний Дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3686 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1949. ЧИСЛО (850) 23

25,000 ДЛЯ ЦЕРКВИ, ШКОЛИ І ДР.

В Винипегу померла Катерина Ревел, зоставила майна на 95,000, а з того 25,000 записала церквам й університетови. Ось кілька примірів: англіканській церкві св. Петра в Бруквил 1,000 дол., також церкві св. Павла 1,000 дол., шпиталеви в Винипегу 2,000; церкві св. Тройці в Винипегу 2,000; Колегії св. Івана 1,000...

ЗАСТРІЛИВ ШКОЛЯРКУ

В Портленд, Ме., 16-літний Вейд застрілив 16-літну школярку Катерину Фарбіш, з зависти.

ПОХОРОНИВ 27,757 ЛЮДЕЙ

В місті Сидней, в Австралії живе 83-літний священик, Ришард Тод, що за 34 роки священства відправив 27,757 похоронів. Пересічно на рік припадає 816 похоронів.

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД В КАНАДІ

На конференції Ради Цедков, в Винипегу, свящ. Винтермют вказував на моральний занепад житя в Канаді. Ознаками того є скорий зріст злочинів, величезна скількість випитого алькоголю, велике число розводів, ризиковні (газардові) гри, та домагання, щоби не було на ніщо стриму в неділю.

ВІД ПЕЧІ ЗГИНУЛА ДИТИНА

В Дайсарт, Саск в родині Барів вмерла 8-місячна дитина, а батько та мати в шпитали. Причина — ґаз (смуд), що видобувся з невідповідної печі.

ТРОЄ ДІТЕЙ ВТОПИЛОСЯ

Коло Кінгслей Фалс, Кве трое малих дітей, 4, 4 і 5 літ, втопилося, коли під ними заломився лід на ріці, де вони бавилися. Двоє з одної родини.

ПРИСКОРЕНИЙ ЧАС

В сенаті вироблено резолюцію, щоби на літо прискорити час в цілій Канаді. Тоді і залізниці під прискорений час підходили би. Резолюція не є покищо законом, вона прийде пізнійше під наради

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ В ПОЛЬЩІ

Сталін видав недавно острий приказ комуністам в Польщі, щоби в слідуючих шістьох місяцях всюди позаводили колхози. В тім приказі сказано дословно: „Досить вже пацькатися з кулацьким елементом: в 1950 році всюди мають бути колхози".

ХТОСЬ ЗАМОРДУВАВ ДВОЄ ЛЮДЕЙ

В Оттаві, Онт. знайшли в хаті замордованих двоє старших людей, Николая Катерника і його жінку, яка походить з Канори, Саск. (Имя „Катерник" може бути перекручене). Сусіди бачили, що кілька днів з хати ніхто не виходить, заглянули туди і знайшли замордованих. Речи в хаті були порозкидані.

ШУКАЄ В МОНАСТИРІ СПОКОЮ

Франческо Альокка, капітан корабля, італієць, заявив недавно в Ванкувері, що „море вкрало від нього 12 літ життя". Його перемучив гук гармат і взагалі життєвий гармідер і він тепер думає вступити до монастиря, бо тільки там знайде спокій. Франческо має 35 літ.

ПРИСПІШУЮТЬ ПОМІЧ ЕВРОПІ

В Вашингтоні рішено, щоби скоро приготовляти військові матеріяли і пересилати державам в Европі, щоби мали чим оборонятися, коли б на них напала Росія. Але в ті матеріяли не буде входити атомічна бомба, ані тяжкі бомбовики.

АРЕШТУВАЛИ 25 ПОЛЯКІВ

В Франції арештували 25 поляків, а між ними заступника консуля, Щербінського. Їх будуть судити за шпіонажу.

ЛІК НА БОЛЯКИ В ЖОЛУДКУ

Лікарське товариство в Синсинаті, О., оповістило, що вже має лік на рани в жолудку. Всі проби показали, що боляки і рани в жолудку погоїлися.

В КОПАЛЬНИ ЗГИНУЛО 2,000

В російській части Німеччини в копальни згинуло 24 листопада 2,000 людей. Таке подає берлінський „Телеграф". Це копальня, де видобувають уран для роблення атомічних бомб. Робітники погоріли, або подушилися.

ДОМАГАЮТЬСЯ 340,000

В вересни згорів корабель Нороник, де згинуло коло 200 людей, і тепер внесено три позви до суду з домаганням 340,000 відшкодовання. З Клівленд А. Менгар хоче 100,000 відшкодовання за смерть дитини; брати Гордон й Артур Албес, з Клівленд хочуть 225,000 за поранення, а з Шікаго хтось хоче 15,000 за смерть чоловіка і жінки Дерінгів.

ЗАЛІЗО НА ЛЯБРАДОРІ

Лябрадор, це північна околиця східної Канади, на північ від Нової Фундляндії, околиця зимна, гориста, дика. Головний там промисл, то риболовля

Тепер відкрили там величезні запаси залізної руди, і Канада може стати дуже багатою на залізо. Вже призначено 200 міліонів долярів на працю на Лябрадорі

І МРАКА КОШТУЄ ГРОШІ

Пора, коли в Англії бувають найбільші мраки, то від жовтня до лютого. А пересічно буває в році 60 днів з мракою, отже кожний шестий день. Обчислюють, що річна шкода через мраку виносить коло 372 міліони долярів кожного року. Бо в часі сильної мраки туже запиняєсь перевозовий рух (транспортація), бувають всякі випадки, останавляєсь рух торговельний, треба більше світла й палива.

ЧОРЧИЛ МАЄ 75 ЛІТ

Листопада 30-го Винстонови Чорчилови скінчилося якраз 75 літ життя, і чується він ще досить сильним. Він ще всім інтересується так, як чоловік половини його віку.

ЖЕРЕЛА КОМУНІСТИЧНИХ ДОХОДІВ

В Італії комуністична партія орудує великими сумами гроша. А гроші ті дістає комуністична партія так: в Італії є 20 до 30 комуністичних торговельних компаній, що провадять торговлю головно з Польщею та другими краями Росії, отже найбільша частина доходу з тої торговлі йде в руки комуністичної партії. Певна річ, що всю тую торговлю має в руках Москва.

КІЛЬКО ЖИДИ ХОЧУТЬ ЗІБРАТИ

На конференції Обєднаного Жидівського Поклику рішено зібрати в 1950 році 272 міліони, 455 тисяч і 800 долярів на поміч жидівській справі. Це жиди вважають покищо найменшою помочею.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ЧИСТКА

Вістка з Праги говорить, що комуністична партія проголосила ціломісячну чистку, щоби вигнати з між себе „всю ворожу силу".

ВИБОРИ В АНГЛІЇ

Увага населення Англії звернена тепер на надходячі вибори. Всюди йдуть балачки, промови, агітація. Перед всіми стоїть питання: чи вдержиться робітничий уряд, чи може до уряду прийдуть консервати. Бо вони одні там побіч робітничої партії найсильнійші.

СНІГ В ВИНИПЕГУ

Перед кінцем листопада було впало в Винипегу й околицях коло 5 цалів снігу, а за ним прийшло тільки тепла, що сніг в більшости стопився. Т. 30 листопада починаєсь мороз з вітром і можна сподіватись холодної пори.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР

В Броквил, Онт згоріло чотири крамниці (склепи) і шість других будинків огонь пошкодив. На поміч місцевим приїхали були фаєрмани з Огденсбургу зі Стейтів. Шкоду числять на міліон долярів. Сто осіб лишилося без мешкань. Начальник фаєрманів в часі пожару заслаб, а одного фаєрмана придушив дим.

ДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ В АНГЛІЇ

До Англії прибув на відвідини данський король Фредерик IX та королева Інгрида. Королі рідко себе відвідують.

КАНДИДАТИ НА ВБИВНИКІВ

Коли недавно винипеґська поліція знайшла в автомобіли горівку і пиво, судія Патер заявив, що пяні їздці є кандидатами на вбивників.

„СОНЦЕ ПРАВДИ" — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ

IV.

ВЕЛИКІ ВЕЛИТНІ

Каже „Сонце Правди": **„Коли ходить о саму Унію та її творців, таких велитнів нашої історії, як Терлецький, Потій, Рутський і другі, то їм ніхто слави не відбере, ані величности чину і витревалости . . ."**

Це все пустомельство, бо згадані не були ніякі велитні! Вони навіть унії не заводили, — бо її заводили поляки, а „велитні" лише були на службі у поляків!

В католицькій книжці Ліковського „Берестейська Унія", яку в переводі видали католики Василіяне в Жовкві 1916 року, читаемо, що книжка присвячена:

„Памяти короля Жигмонта ІІІ., в. (великого) канцлера коронного Яна Замойського, Кардинала Бернарда Мацейовського, митрополита Іпатія Потія і епископа Кирила Терлецького, головних творців Берестейської Унії . . ."

Отже творцями унії були: **польський король, польський головний міністер і польський кардинал** — три поляки, що мали в руках силу. А вже за ними йдуть два польські прислужники. Вони ж і згадані аж по поляках.

Ліковський наводить дещо з листів Потія, з яких видно, що в Потія не було ані побожности, ані мудрости, бо побожний і розумний не буде вживати таких прозвиск і погроз, як Потій вживав. Зрештою Потій був передтим також польським урядником.

Що ж до Терлецького, то в **католицькій ювілейній книжці** „Іпатій Потій" ясно говориться: що за Терлецьким було багато злочинів, він боявся клопотів, отже **заводив унію, щоби прибодобатися королеви. А ще дальше: що йому не ходило про ідею унії, — він ділав лише для власних користей!**

Що ж до Рутського, то папа примусив його приняти грецький обряд і клопотатись заводженням унії. Про те говориться в жовківськім (католицькім) „Життю Йосафата". Рутський — папський висланник.

Певна річ, що ті католицькі жерела подають правду, отже бачимо, хто в видавців „Сонця Правди" е „велитнями нашої історії".

Та чому вже до тих „велитнів" „Сонце" не зачисляе найважніших „велитнів" — короля, канцлера і кардинала? Вони ж мали силу і тою силою заводилась унія! Без їх сили унії не було би.

І львівський еп. Шумлянський, що завів унію в Галичині, був „велитнем". Він 34 роки дурив православних, що він православний, а з поляками тихцем нараджувався. Вкінци 1770 року при помочи польського війська вдерся у Львові до Успенської Церкви і там в окруженню поляків проголосив унію. А поки торгувався за унію, то домагався православних маетностей і ще дечого від папи. Такі були тії католицькі „Сонцеві" велитні!

* * *

„Сонце" ставить за примір твердости в вірі галицьких епископів, яких большевики з Галичини повивозили.

Справа з тими епископами неясна. Чому вони в Галичині лишилися? Чи з власної волі, чи на приказ Риму? Вони ж знали, що їм не буде місця ані для праці, ані для протесту, що мав би хоч яке будь значіння.

Можна думати, що вони, як більші католики, ніж сам папа, зосталися з власної волі. Але також можливе, що лишилися на приказ Риму, який готовив їх на „жертвенних козлів". Десь погинуть, а тоді Рим проголосить їх святими і долучить до Йосафата.

Що галицькі епископи були великими католиками, це правда, але бодай деякі з них були лише з імени українцями. Що сказати про Хомишина з його Ляксами? Його робота була противукраїнською на цілій лінії і про неї галицька преса широко писала.

Коли ж на українство в Галичині йшов сильний польський наступ, то галицька преса вказувала також на „глухо-німу політику галицьких владик". Такі були ті владики!

* * *

Каже „Сонце", що православні нищать основи співпраці між українцями в Канаді. **Однакож православні провідники ніколи не казали православним українцям: „Не сходіться з греко-католиками, але таке нераз писали і говорили католицькі провідники греко-католикам.** Хоч ніхто не чув, щоби вони казали: не сходіться з поляками, з мадярами, французами . . .

Католицькі провідники звали Православну Церкву публично „смердючим ідолом", але подібно не звали православні Церкви греко-католицької. А такого е більше. Отже хто нищить основи співпраці?

Католицькі провідники вічно повторяють і в „Сонцю" і поза „Сонцем", що православні очернюють греко-католиків і гр. кат. Церкву, — але питання: що в них е Церквою?

Згадай, що Рим пофальшував ухвали Львівського Синоду з 1891 р. — очернюеш греко-католиків і їх Церкву. Хоч про те пофальшовання писали самі гр. кат. священики.

Згадай, що Ягайло забрав рабунком українську церкву в Перемишли — очернюеш гр. кат. Церкву.

Згадай, що папа проголосив Кунцевича спеціяльним заступником Польщі, отже польським святим, — очернюеш гр. кат. Церкву.

Згадай, що еп. Будка видав 1915 р. тайні інструкції („Правила"), як переводити греко-католиків до латинства, — очернюеш гр. кат. Церкву.

Пишеш щось і покликаешся на католицькі жерела, — очернюеш гр. кат. Церкву.

Згадаеш, що Польща, яка сотні літ нищяла українців, була католицькою, — очернюеш гр. кат. Церкву.

Запитай, чому греко-католикам вільно сходитися з поляками, а не вільно з православними українцями, — очернюеш гр. кат. Церкву.

Згадай, що за недавної Польщі польські ксьондзи били гр. кат. священиків (а вони таки били!) і прозивали їх та всіх греко-католиків мудями, хамами, худобою, — очернюеш гр. кат. Церкву...

Виходило би, що та гр. кат.; чи й українська католицька Церква, якась дуже недоторкана дитина, що всім ображуеться. Та надіслі католицьким політикам не про гр. кат. Церкву ходить, а про свої цілі, а Церквою вони лише закривають свою протиукраїнську політику.

* * *

Є ще одно, на що треба звернути увагу. В „Сонцю" е деякі різкі вислови проти поляків, як:

„Турки і татари виховували собі яничарів, подібно робили поляки з нащадками наших бояр. І такі (яничарі) були найгіршими ворогами свого народу (ст. 9)... Вони (Польща і Москва) давно твердили перед світом, що нема України, а е тільки Польща і Москва. (Ст. 11)... Даний автор (книжки про Кунцевича) ставить себе в одній лінії з тими, котрі переслідували нашу церкву тоді в XVII столітю — в один ряд з поляками. (Ст.12)... Така вартість вирваних слів, які обертае проти нас автокефаліст, щоби тим чином понизити і нападати на Українську Католицьку Церкву нарівні з поляками. Він ще їх (зн. Поляків) переростае. (Ст.12)... Наша Церква для України все була мучеником-велитнем. Хто її не розпинав, не мучив? Розпинали її москалі від 1169 року, переслідували її поляки на кождім кроці в ріжний спосіб і наші літописі повні згадок і документальних даних тих кривд непосильних. (Ст. 14). Подібних висловів про Польщу е в „Сонцю" ще кілька.

З наведеного виходило би, що католицькі політики взагалі вважають Польщу дуже злочинною, нехристіянською. але практика показуе, що Польща і поляки в них добрі, дуже гідні, десять разів кращі, ніж православні українці, і тому вони не забороняють тк. катол. з поляками сходитися й заходити до їх костелів. Вони з ними і в Старім Краю сходилися, нараджувалися, спільні Богослуження відправляли, а давніше, то і проповіди по польськи в церквах виголошували. Значиться — поляки гідні люде!

Дальше питання: коли ті поляки такі, як „Сонце" каже, то чому папа їх не проголосив безбожниками і не заборонив гр. католикам з ними сходитися? Чому він 1938 р. взяв від тих поганих поляків 2,500.000 золотих і дав згоду на нищення православних церков? Але „Сонце" такими справами не клопочеться.

Виходить, що для католицьких політиків „поляки" — то одно, а „поляки-католики" — друге. Поляки як поляки — дуже погані, дуже безбожні, але ті самі поляки, коли брати їх як католиків — Божі люде. І коли хтось осуджуе поляків-католиків, то він очернюе греко-католиків і їх Церкву.

Так на ділі та чужа політика, призначена для греко-католиків, виглядае.

ВИСЛОВИ ПРО ІСУСА ХРИСТА

Коли атеісти, що були в окруженню Наполеона, старалися доказати йому, що всі оповідання про Христа, то байки, Наполеон сказав:

— Навіть коли б припустити, що це все байки, то це були би найкраші байки, які коли могли люде видумати.

А будучи на острові св. Єлени, Наполеон написав:

— Ісус е тим одиноким, що відважився сказати: Я е Богом! — А пригадавши Александра Великого, що назвав себе сином Юпітера, Наполеон додав: — Ціла Греція сміялася з того.

Французький фільософ Русо каже:

— Діла Сократа (що жив перед Христом), котрих ніхто в сумнів не підлае, менше е доказані, ніж діла Ісуса Христа.

ОСТЕРІГАЄ РОБІТНИКІВ

Заступник англійського премієра Етлія, Герберт Морісон, говорив недавно робітникам, що лише тому робітникови більше належиться, котрий більше працюе. Також Морісон звертав увагу, що населення Англії пропускае забагато на витрішки і забави. Він пригадав, що коли на прожиток населення мало минулого року пійти 22 біліони і 400 міліонів долярів (22,400,000,000), то з того четверту часть дав загал на горівчані напитки, на тютюн, театри, перегони та всякі витрішки.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 34

В Норвегії розбився літак, згинуло 34, а оден 11-літний хлопець лишився. На літаку було 24-ро жидівських дітей, що вибрались до Палестини. Літак прибув з Африки і розбився в лісі. Хлопець небагато потовкся.

З ОПОВІДАНЬ МАРКА ВОВЧКА

СЕСТРА

(Продовження)

Чую, так над вечір брат іде. Я вступилась тай сіла в кутку. Він веселий увійшов.

— Здорові діточки і ти сестро! — За ним і братова в хату. Посідали вечеряти вони й діти.

— А ти чому не йдеш сестро?

— Спасибіг братику, не хочу.

Він подивився на мене пильно, і жінці в вічі, похитав головою.

— О, жінко, — каже, — се вже бачу твої примхи! Не обижай сестри: гріх тобі буде!

Отсе мені лиха година та нещаслива! Хиба ж я в тебе наймичка, що мені не вільно й словечка сказати! Ганю я твою сестру, чи що? Я тільки правду щиру сказала!

Покинула вечеряти і з хати пійшла.

А старшенька дівчинка до батька:

Чого се тату тітка все плаче? Так плаче, що Господи! Що мати її сказала?

Брат змовчав, тільки по головці дівчинку погладив.

По вечері зближився до мене, сів поруч зо мною, та:

Сестро моя, — каже — не журись голубко! Досі жили з тобою любенько, треба б так і звікувати. Нас тільки двойко в світі . . . Подаруй моїй жінці яке там незвичайне слово, зроби мені таку велику ласку, сестро моя рідненька!

Братику мій, голубчику! Нехай же мене Господь милосердний боронить, щоб я з тобою в сварку заходила, кажу — Що твоя жінка мене обидила, я їй те дарую, тільки важко мені на серці, братику мій! Нехай поплачу, — полегчае

— Не плач сестронько, годі!

— Я брате хочу вас покинути. — Він так і стрепенувсь:

А де ж ти будеш?

Пійду служити.

— Що се в тебе за думки такі, сестро! Зглянься на Бога! — Почав мене вговорювати та вмовляти. І жінку привів — і вона просить: — Не кидай нас!

Почули діти. Боже! Як кинуться до мене та в плач:

Тіточка наша любенька хоче нас покидати. Не кидай, ми тобі будемо годити, ми тебе шанувати будемо!

Що против кого, а против дітей я не зговорю. Пригорнула малих до серця та тільки плачу.

А брат думае, що то вже я роздумалась, дякуе.

Спасибіг сестро, що ти моїх діток жалуеш! Та вони без тебе посиротіли б, як без рідної матери.

А я таки маю думку йти вслужбу.

Полягали спати. Я й очей не звела: обняли мене думки та гадки, та журба пекуча. Трудно було й думати, що десь наймичкою маятимусь. Мала й худобу, і господарство свое, зросла в розкоши, а доводиться служити за хліба-шматок, та годити, може і лихому, і ледачому кому. Треба правду і неправду терпіти, треба привикати Зазнаю чужої сторони, яка вона е! Перебуду всякого горя й лиха! Ніхто мене не жалуватиме; ніхто не сяде, не зажуриться коло мене, ані словця любого та щирого не промовить! Звісно, чужі люде, хоть і добрі, та не знатимуть, яка я, а я знов їх не знатиму

IV.

Ранісінько-ранісінько піднялась. Усі спать. Ще і на зорю не займаеться — іма. В останне глянула на діток, на брата. І братової жалко стало. Взяла свій клумочок та тихесенько вийшла з хати.

Іду, іду і не оглядаюсь. От і велика могила, що геть за околицею зеленіе. Зійшла на могилу, тай глянула тоді на свое село, — а сонечко саме сходить. Село, як на долоні, так мені в очах і замиготіли білі хати, колодязне цямриння, розквітлі садки й городи.

Побачила й батьківське подвіря, і ту вербу кучеряву, гилясту, що малою ще дівчинкою під нею гралася. Стою і з місця не зворухнуся, — задивилась. Що мені там кожна смеречка, кожний кущик знайомісінькі. Дивлюсь туди та дітство й дівування свое розкішне, і замужя щасливе, і вдівство гірке — все мов по писаному вичитую.

Куди мені йти? Нікого й нічого не знаю, і сум, і неспокій мене обіймае.

Чула колись від батька покійничка, що в Деманівці живуть якісь родичі наші: матусина небога була оддана туди за коваля Ляща. Пійду до них, — думаю, — все мені буде охотніше служити, де мій рід ведеться.

Іду шляхом, боюсь так, що Мати Божа! Раденька вже, як хто навстріч мені береться. А шлях не спить: то той стрінеться, то инший, то возом іде, то йде. Вже скілько сіл минула, і козачих, і панських, не забарююсь і не дуже в речи заходжу: розпитаюсь дороги в Демянівку, подякую за хліб-сіль тай далі.

Другого дня притомилась я дуже тай сіла спочити в холодку під вербою. Округи мене то жито полові́е, а в житі купка льону голубо цвіте, то ячмінь колоситься; оддалека гайок синіе; пісочаний шлях вгору закручуеться, як золота нитка. День Бог дав жаркий, вітерець не дмухне, — тихо, тільки якась пташка сама собі щебече, наче моя душа бідолашна, та гудуть бджоли понад пахучою гречкою.

Коли дивлюсь — ідуть якісь люде гурбою, і старі й молоді, і дітвора; зблизились до мене і на Добридень дали.

— Добридень! — кажу й собі, — садовіться та одпочиньмо трохи.

Бачу, що дуже вони потомлені.

— Звідки вас Господь несе? — питаю чорноброву хорошу молодицю, що дитинку на руках тішила.

— На прощу ходили, у Київі були, — каже. — А вас куди Мати Божа та добра доля веде?

— У Демянівку, коли знаете.

— Отсе б то не знати, коли ми самі з Демянівки. Се нам один шляшок із вами, то разом і підемо!

— А чи не знаете там коваля Ляща?

— Ляща? Який же то коваль Лящ? Ні, серце, не знаю й не чула. Є в нас Лящі, так то не ковалі, а так собі хліборобн, як і ми.

— Спитай мене молодичко, — озвалась стара бабуся, обділяючи діток, що обсіли її, хлібом, і поглядаючи на мене ласкаво. — Я знала ще того коваля Ляща, і жінку його знала, — нехай над обома земля пером! Добрячі були люде покійнички!

— А давно ж вони померли, бабусю?

— Давненько, мое серце. Вже років із девятнадцять буде. На одному тижні й померли. Як щиро любилися, так одно без одного й не жило. Перше він преставився, а за ним і вона. Вкупі поруч і поховали їх. Хата спустіла, бо не було в їх ні роду, ні плоду. Се мабуть чи не до них ішла? Може родичка? Бо вона була здалека взята.

— До їх бабусю, та лиха моя доля!

— Нехай Господь милуе! Що ж тобі за пригода така, серце?

— Іду служби шукати, то думала, що родичі, то службу мені нарадять, а тепереньки, головко моя бідненькая! Не знаю, що й робитиму!

— Шкода журитись, молодичко! Турботою поля не перейдеш. Ось я тобі службу нараджу. Іди до нашого отця Івана служити. Я в його і хрестилась, і вінчалась, і досі живу там, та мабуть і вмру в його. Що то за добрячі люде, старосвітні, прості. Їх тільки двойко, обое старенькі вельми. Була дочка, оддали заміж, та не довго й погосподарювала — умерла. Дівчинка зосталась, то старі при собі держать унучечку. Славне таке дитятко, що годі! Отець Іван уже старий і темний років із десять, а Служби Божої не кидае. Дознався був владика, що сліпий старець чинить у Божому домі одправу і заборонив. Так люде виходили усенькою громадою просити за його, щоб оставлено. „Люди добрі — рече (каже) їм владика, — коли він такий вам любий, то я не бороню йому стояти при престолови Божому й до кончини його віку; треба тільки мені вивірити на свої очи, що темний сліпець благоподобно Службу Божу одправляе." — Наїхав владика і хвалу Богові оддав, що так твердо й непомильно темний править Службу Божу, і хрестом його благословив . . . Іди до їх молодичко! Роботи буде не багацько. Здужатиму, то і п поможу.

— Спасибіг вам бабусю моя ласкава! Нехай же Господь дае вам усе добре!

— Ну, теперинькн полуднуймо тай поберімось далі. Сьогодня й дома заночуемо, коли Бог дасть.

V.

Демянівка та в долинці, мов у зеленому гніздечку лежить. Село велике й багате. Дві церкві, одна мурована, висока, друга деревляна й дуже давня, аж у землю вросла, похилилась. Отець Іван жив за мурованою недалечко, — мав собі домочок, і садок, і город, — не величке, та хороше хазяйствечко.

Над вечір увійшли ми в село і розбрелись прочане вулицями. Кожне до своєї господи поспішае, а я за старою бабусею йду. Так мені чогось сумно й боязно, аж мов серце мре. Як перше було коли йду куди, то весело й залюбки, а тут і очей не смію підняти Увійшла тай стою сама не при собі. Чую, що стара за мене оповіщае.

— Увійди, та одпочинь дитино, — промовив хтось тихо й поважно.

Звела я очи, аж против мене на липовій лавці старий-старий дід Очи йому незрячі, а така в тих очах тиша та добрість, що я ніколи й не бачила. Борода біла низче пояса кучерявиться; сидить він у тінку, тільки вечірний промінь соняшний наче червоним золотом його облипае.

Як почула я такі слова ласкаві, аж за серце мене вхопило. Сльози ринули мені з очей, а він простяг руку тай поблагословив мене. Бачу, й вона увійшла, маленька, ледви од землі видно, а ще чуйненька, говірка.

— Оставайся в нас з Богом молодичко, — каже, — ти молоденька, то й хату нашу розвеселиш і внучечку мою втішиш. Біжи лишень сюди Марусечко, до нас! Ходи, не сороми . . . Така вже в нас соромлива,, мов засватана

Взяла за ручку невеличку дівчинку, гарненьку, чорнявеньку, що все зза дверей блискотіла оченятами, та й увела в хату.

— Пожалуй же Марусечко молодицю, вклонися і пошануй.

От воно і вклонилось і привітало мене чепурненько. А я думаю собі: як то тепереньки небожата мої кохані? Чи згадують мене?

Осталась. Живу в їх місяць, живу й другий, — добре мені так, що й годі! — Так мене жалують, як свою дитину.

(Далі буде)

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

НАШЕ СТАНОВИЩЕ

Дехто з читачів „Вістника" запитує, чому „Вістник" не подає всіх тих вісток, які відносяться до церковних справ в Америці і Канаді, а які подають инші газети. „Вістник", як думає дехто, повинен вірних своєї Церкви про справи подрібно повідомляти.

Та досить хоч трохи застановитися, щоби побачити, що „Вістник" лише так поступав, як треба було поступати.

Найперше треба мати на увазі, що ані Консисторія нашої Церкви, ані „Вістник" не є новинкарською агенцією, що має достарчати загалови всяких вістей, чуток і здогадів. Це роблять новинкарські бюра, бо це їх одинока справа. Так робить також чужа, або й ворожа нашій справі преса, бо це їй на руку.

Однакож ані Консисторія, ані „Вістник" не може подібно робити, бо тоді Консисторія не була би Консисторією, ані „Вістник" не був би органом Церкви.

Послідними часами були справді справи поза нашою Церквою, про які писала дальша нам преса. І справи ті зявлялися, переіначувалися, зникали, за ними приходили инші, які знов заплутувались, вкінци ліквідувались, щоби дати місце новим справам.

Нераз годі було розуміти, хто знав їх зблизка, як і чому вони повставали, кому вони потрібні, як довго будуть тревати і чим закінчаться.

Деякі з тих справ зачіпали більше чи менше і нашу Церкву в Канаді, отже пешним обовязком Консисторії і „Вістника" було за ними слідити, нотувати собі, що важнійше, і формувати своє становище супроти того, що вже є, або чого можна надіятися. Консисторія і „Вістник" могли мати і такі відомости і знати такі події, яких не мала і не подавала дальша преса.

Та чи „Вістник" міг і повинен був все те розголошувати? І кому? Адже таке розголошування було би і для чужих, і для противників нашої церковні справи. А ті найперше того хотіли би, щоби для себе все те використовувати.

Як вже сказано, — події ті зявлялися, заплутувалися, отже тоді задачею провідних рук є за всім слідити, провірювати і вичікувати, що дальше буде. Серед таких відносин не можна з чим будь вискакувати, розмазувати, щоби завтра казати: воно трохи не так, як ми подавали, чи думали.

Для пояснення візьмімо на увагу таке... Говоримо про демократичні держави і демократичні уряди, та чи вони розголошують по вулицях всі важні справи і відомости, які мають в руках? Чи передають пресі всі документи, всі довірочно набуті вістки? Ні! Тоді чужим та ворогам демократичної держави не треба би шпіонів, бо уряд давав би їм всі відомости, яких вони хочуть.

Уряд, що все виносив би на вулицю, не був би урядом держави, але новинкарською агенцією; тоді держава не мала би уряду.

Коли б уряд всі справи, які в руках має, на вулицю виносив, то для загалу могло би це бути інтересним, але нішо більше. Всеодно загал розумів би їх лише як щоденні новинки і на їх основі ніколи не заняв би якогось практичного рішаючого становища. Але для чужих це мало би практичне значіння.

Таке буває в державах, таке буває в Церкві, таке буває в усіх менших організаціях. На те вибирають вони уряди та проводи, чи заряди, щоби ті вели справи організації, щоби обмірковували, плянували, а за чим треба, щоби слідили; щоби не виявляли всім того, чого чужі і противники не повинні знати, і так зберігали, що для організації потрібне, щоби працю організацій провадити. І тому нема організації, яка поручала б своєму зарядови: що лише знаєте, що плянуєте, чого довідаєтесь, все розголошуйте зараз довкруги... Такого нема і не буде.

Коли ж чужі вишукують і розголошують все, що знають, то роблять тому, що це не їх спарави. Але ті самі про свої справи або найменше розголошують, або цілком нічого не кажуть, бо це їхні справи. Вони знають, що для них потрібне.

* * *

Для нас в Канаді одною з головних, основних (принципових) справ було завсігди становище нашої Церкви, а то, — що вона була дотепер і має бути дальше незалежною від чужих. І тому її незалежність різко зазначив послідний Надзвичайний Собор 1947 року в своїх резолюціях, додавши, що Собор також бажає, щоби й американська Церква архієп. Теодоровича на тім же становищу стояла. Позатим же загальне розуміння нашої Церкви завсігди було, що всі Українські Православні Церкви повинні на такім ґрунті обєднуватися, і що такий ґрунт є природно найвідповіднійшим і найпевнійшим для такого обєднання.

Коли взяти під увагу передові статті „Вістника" головно за 1949-ий рік, то всі вони зводяться до того, щоби звертати увагу вірних нашої Церкви (та і других Церков) на одну з головних основ нашої Церкви, — на принцип її незалежности. Коли ж „Вістник" це робив, то з тим розумінням, що він захищає нашу Церкву перед тими, які хотіли би звести її з її становища. Бо коли вірні нашої Церкви будуть мати на увазі становище своєї Церкви, будуть його розуміти, тоді наша Церква забезпечена. Тоді і другі Українські Православні Церкви будуть на нашу Церкву оглядатися.

Досвід 30-літнього існування нашої тут Церкви, її повстання, її розвій, найкраще показав, яку силу мало те становище, яке наша Церква від початку тут заняла. І не диво, — бо церковна незалежність, це частина тієї загальної незалежности, якої Український Нарід добивається.

Коли чужі розсівають всякі вісти з своїми толкованнями і висновками, то роблять це не для нашого добра, але для заподіяння шкоди нашій справі, отже до такої чужої роботи не можна привязувати багато ваги. Їх роботу треба заздалегідь розуміти. Чужими словами не можна міряти нашої справи.

Треба мати і те на увазі, що і ті чужі, які всякі вісти розсівають, також між собою не годяться і кожний з них каже: Ходіть до нас... Ходіть за нами, то аж тут вам добре буде...

Та хто стоїть твердо на своїм ґрунті, той може бути певним, що коли будуть дійсно важні справи, то „Вістник" про них заговорить.

УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКОВНІ СПРАВИ В АВСТРАЛІЇ

З вістей, що подає „Вільна Думка" з Австралії, довідуємось між иншим про таке:

„Серед українців греко-католицького віровизнання в Австралії виникло незадоволення й огірчення з того приводу, що прибулим сюди українським католицьким священикам не дозволяється виконувати серед вірних пастирської обслуги.

Австралія, як і ціла Америка й Африка, належить до місійних країн і підлягає приписам Конгрегації для поширення віри. Крім того священики підлягають приписам Конгрегації для Східної Церкви.

„На основі того припису в Австралії не можуть бути допущені до виконування священичих обовязків жонаті священики, а тільки безженні та вдівці. Останні (зн. вдівці) однак не можуть бути діяльні в тій околиці, де живуть їхні діти. Основа того припису в тому, що римо кат. клир (духовні) і римо-кат. населення звикли до того, що католицькі священики безженні і поява жонатого священика викликала б у них погане враження, брак пошани і т. д.

„Отже кожний католицький священик грецького обряду (безженний або вдовець) мусить мати окремий дозвіл, щоб бути допущеним до виконування своїх пастирських обовязків.

„Відчувається брак греко-католицьких парохій в кожному чималому центрі Австралії. Надходять різні невідрадні відомости".

Дальше говориться, що поки все належиться, то архиєп. Бійович (очевидно латинник) сказав, що: „назначить австралійського, або литовського (очевидно римо-католицького) священика, який буде відправляти Службу Божу, підчас котрої українські вірні співатимуть свої українські пісні". — Дальші вістки говорять, що деякі гр.-кат. священики вже можуть правити Богослуження.

* * *

Щож до Православної Української Церкви, то в Австралії є вже епископ Сильвестер.

В Сиднею прав. свящ. Стріхінський відправляє Богослужения в таборі в Рідженс Парку.

В Канбері о. Ананій Теодорович, протоєрей Укр. Автокеф. Правос. Церкви почав організувати українські православні парохії й австралійський уряд признав законно Укр. Автокеф. Прав. Церкву на терені Австралії. Богослужения відправляються кожної неділі. Істнує український православний хор. Сидней найбільший осередок українського життя.

ДВА ВОЗДУШНІ ВИПАДКИ

Листопада 29-го в вівторок було два воздушні випадки, в яких згинуло коло 55 осіб. Оден випадок був в Америці, де літак впав на хемічну фабрику і згорів. Було на нім 46 осіб, отже з тих згинуло 28. В шпиталі є 14, а де ще одна особа, невідомо. Літак був в дорозі з Ню Йорку до міста Мексику і в Тексасі впав.

Другий випадок був в Франції. На літаку було 37 осіб разом з обслугою, і коли він вже мав опускатися на летничий майдан в Ліоні, щось попсувалося і літак упав. Є вістки, що всі погинули.

ТІТО ПОЗДОРОВЛЯЄ МОСКВУ

Хоч Тіто нібн не стоїть з Москвою, але предсідник югославського парламенту, Рібар, післав Москві привіт з нагоди річниці жовтневої революції. Видно, що не дуже вони ворогують.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПРО ДАВНІ КОЛЯДИ

В західних сторонах України Коляди стали немов частею Богослуження. Їх співають в церквах, їх співають в домах родини, їх співають колядники ходячи „з колядою".

В східних сторонах України коляди мали в життю менше місця. Там піддержувано думку, що в церкві поза означеними Богослуженнями не сміє бути инших пісень. А вже головно не допускала ніяких инших пісень Російська Церква, яка довго мала Українську Церкву в своїх руках.

Та і там люде складали коляди, складали инші побожні пісні, хоч і в церквах їх не співали. Люде хотіли свої почування і настрої на свій лад виявляти.

Такі коляди і пісні складали, певна річ, письменнійші, отже священики, а то і дяки. Може і деякі монахи. А що тоді живої народної мови в письмі не вживали так, як нині, то при складанню коляд і других пісень вживали мішаної мови, — трохи старої церковної (болгарської) кілько її знали, трохи живої народної, а були також домішки з польської мови. Багато слів було попсованих, поперекручуваних. А ще окремо псували ту мову, яка була, ті, що ті пісні переписували для себе, чи других.

Тому ті, що ті коляди і другі пісні пізнійше до друку приготовляли, ті пісні поправляли і виправляли, — деякі давні слова заміняли новими, дещо цілком переіначували, щоби було більше зрозуміле і доладу.

Коли навіть взяти найдавнійші друковані видання коляд, і порівнувати з пізнійшими і ще пізнійшими виданнями, то і там бачимо ріжниці, бо в кожнім новім виданню є дальші і дальші поправки. Розуміється, що з того тільки виходила невигода для людей, які знали коляди з давнійших видань.

Вкінци були вже проби, щоби бодай коляди переробити цілком на живу українську мову, хоч того ще не доведено до одного усталеного вигляду. А треба довести.

Для приміру тут подаємо відому нині коляду, як вона виглядала в рукописнім — збірнику десь з 1770-их років.

Нова радость стала, яко не бивала,
Над вертепом звізда стала, світу восияла.
Где Христос родился, з Діви воплотился,
Як человік пеленами убого повился.
Которому цари великії дари:
Ливан, Смирну оддавали, злато покладали.
Пастушки з агнятком, перед Ним, Дитятком,
На колінах упадают, Єму ся кланяют.
Давид сміле о Нем виграває гойне,
На всі струни ударяет, Бога вихваляет.
Ангели співают, голосно 'волают,
І на небі і на землі поклон повідают.
І ми теж співаєм, когда оглядаєм.
Із Марії рожденого Бога предвічного.
Претож веселімся, Єму поклонімся,
Яко Царю рожденому, Богу небесному.
Просимо тя Царю, небесний Щафарю,
Даруй літа щасливії сему господарю.

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ: Ливан — ладан; **смирна** — миро; **гойне** — широко, радо (польське — гойне); **волають** — кличуть (з польського); **когда** — коли; **претож** — тому, через те (з польського); **шафар** — ключник; **поклон повідають** — поклон можна покладати, складати, а не повідати).

Тут бачимо ріжницю між давньою колядою, а тою, що була в пізнійших колядниках і молитовниках. Пізнійша вже справлена і має окреме закінчення.

ЗЕРНЯТКО ПІСКУ А ВІЧНІСТЬ

В неділю над вечером сидів батько зі своїми дітьми в городі і говорив їм про вічність. Підчас розмови надлетіла пташка, сіла собі на стежку, і взявши в дзюбок кілька зерен піску, відлетіла.

Батько спостеріг це і сказав до дітей:

— Знаєте діти, ми не можемо собі представити вічности. Ця пташка що тут недавно була, трохи нам поможе зрозуміти, що то таке вічність. От бачите ту гору, що напроти нас — еслиб вона складалася з самих зернят піску, і коли б ця пташка прилітала сюди що тисячу літ, і то однісінький раз, щоби забрати в дзюбок лишень одно зеренце з тої гори, то за багато літ перенесла би вона ту гору з цего місця на друге.

— А вічність, мої діти, навіть по всіх літах не скінчилась би, але що я кажу! Це був би лише її початок. Тому треба нам так жити, щоби вічність була для нас милою, треба нам уникати всього злого, що противиться законам Божим. Користайте, мої діти, з кожної хвилини часу й завсіди памятайте про вічність.

Ви бачили, діти — продовжав дальше батько — як маленьке зернятко піску помогло нам бодай трошка розяснити правду нашої св. віри. Тепер послухайте, а я вам розкажу, як то маленька навіть річ може часом зробити велику зміну у світі.

Вже давно-давно тому, як облягали вороги одну твердиню. Що вони намучилися — але всьо надармо. В ніякий спосіб не могли її здобути. Тому вибрався їх старшина (офіцер) до ворожого старшини і цей за великі гроші обіцяв тайно в ночи отворити для його війська одну браму твердині. Радилися старшини в нікому незнаній ямі. На відхіднім наставили собі однаково годинники, щоби точно обидва в одній годині були готові. І дійсно, ще тої самої ночи ворожий старшина отворив браму, але щож, — під брамою не було ані одного жовніра. А чому? Їх старшина запізно спостеріг, що його годинник стоїть. Іменно, як він накручував в ямі свій годинник, залетіло до середини зеренце піску і годинник став. Це зарядив Господь Бог в тій цілн, щоби не віддати в руки ворога твердині, та охоронити тисячі людей від неминучої смерти."

О. Кость.

ЩО ЦЕ ТАКЕ МАТЕРІЯЛІЗМ

Є матеріялізм науковий, а є матеріялізм практичний. І той практичний матеріялізм є великим лихом для людей.

Римський цісар Нерон був великим матеріялістом, — він дбав лише про себе самого. Ніхто другий не мав в нього вартости. Він повбивав багатьох, — вбив свою матір, вбив правного наслідника престола, Британіка, вбив свою жінку Октавію. Він помордував багато християн. Він замордував свого учителя Сенеку і поета Лукана, а свою жінку Поппею також убив. Замордував також иншу Октавію, яка не хотіла бути його жінкою. Він запалив Рим, а коли все горіло, він тішився і грав на скрипці.

Аж коли того лиха було забагато, його хотіли вбити, отже він відобрав собі життя 68-го року по Христі.

Матеріялістом є кожний, хто лише про себе дбає. Хто розбиває і рабує на дорозі, хто краде, хто ошукує, хто не оглядається ані на Бога, ані на людей. Кожний самолюб, кожний скупар...

В таких нема Бога, нема співчуття до нікого, нема сорому, нема народної справи. Для такого всі способи добрі, щоби лише щось для себе здобути.

Це все малі Нерони. І їм нехай все горить, коби тільки вони на тім щось заробили.

Страшний той матеріялізм! С-т.

ЗЛЕ ПОВОДЯТЬСЯ

А думаю, що багато молодих не знає тепер, як треба гідно поводитися. Такі думають, що все їм можна, де вони не були би, що можна їм всюди голосно реготатися, що можна викрикувати що сил. І такі на нікого зі старших не оглядаються.

З такого незадоволені навіть ті молоді, що хочуть краще поводитися. І всі видять, що такі молоді, то великі, але розпущені діти, яких треба би спинити, коли б було кому. І чи з таких розпущених будуть потім розумні і поважні люде?

Думаю, що родичі повинні вже змалку вчити дітей, як вони мають поводитися, все їм пригадувати, а тоді молоді будуть знати, що можна, а чого ні. І тоді всім буде добре.

Савеля В...

ЩО КАЖУТЬ ДУХОБОРИ

Недавно на судовій розправі три духобори призналися, що в 1943 році запалили фабрику конфітур (джему). Причину до підпалу подавали так:

„Їм сказав Веригін, що не прийде до них, коли не буде вогняного стовпа від землі до неба. І який вирок не був би, ми будемо за нього вдячні, бо ми виконуємо наш обовязок."

Вирок буде проголошений пізнійше.

ЩО ЧОЛОВІК БЕЗ РОЗУМУ ІВ

В шпиталі для умово хорих скаржився оден слабий на біль в середині. Показалося, що треба операції. Отже найшли в його жолудку такі річи: 14 малих пружинок, ручку ложочки, дві защіпки, накривку з склянки, 31 кавальчиків дроту, 41 камінчиків, цвях і мутерку (головку) до шрубки. Отже що чоловік без розуму може їсти.

ПОЛОЖЕННЯ В КИТАЮ

При кінци листопада большевицькі війська окружили велике місто Чункинг і вкінци здобули. В місті є міліон населення. Листопада 29-го відлетіли з міста римо-католицькі місіонарі, французи, на місійнім лютеранськім літаку. Коло 20 місіонарів американських і британських лишилося в місті й околиці. Нині Китай вже загально в большевицьких руках.

ЗА ЩО КУПИЛИ АЛЯСКУ

Аляска належала до Росії. В 1867 р. Росія продала Аляску Америці за 7,200,000 долярів (сім міліонів і 200 тисяч). За кожний акер заплатила Америка майже 2 центи. Дотепер Америка дістала з Аляски самого золота за дві третих біліона долярів (коло 660 міліонів), а других металів на багато міліонів.

РОЗІГНАЛИ КОМУНІСТИЧНИЙ ПОХІД

В Ню Йорку комуністи влаштували недавно похід через місто, щоби пошанувати мурина комуніста Дейвиса, міського радного, що належить до числа 11-ох засуджених комуністів. Коли поліція хотіла спинити похід, вийшла бійка і шість ранених поліцаїв забрали до шпиталю. Також шістьох комуністів арештовано.

ВЖЕ І ПОЛІЦАЇВ РОЗЗБРОЮЮТЬ

В Винипеґу був вже випадок, де досить молоді бандити відобрали револьвери від двох поліцаїв на вулиці. Від одного бандит вихопив револьвер несподівано, другого вдарив ззаду і тоді револьвер забрав. Бандитів невдовзі арештовано.

СЛОВО НА 21-ШУ НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

(ЛУКА 8: 5—15).

Євангельський зміст цеї неділі ось такий:

Вийшов сівач сіяти, — говорив Христос, — й одно зерно впало край дороги, де люде його потоптали, друге впало на каменисту землю, на пісок і зійшовши висохло, коли пісок висох; третє впало між терня, зійшло і терня його заглушило; а четверте впало на землю добру і принесло овоч в сотеро (сто зерен з одного).

Людина, людське серце є ґрунтом, про який говорив Спаситель. Є різні серця. Буває таке, як затовчена дорога, на нім нищо рости не може. Буває таке, як пісок, каменисте. В нім по дощі зерно скільчиться і зійде, а припече сонце, пісок висох і рослина висохла. Або вітер забере пісок і рослина лишаєсь на верху. Є серце заросле бурянами, які все добре заглушують.

Але є такі серця, що радо приймають здорове зерно — Слово Боже, вирощують його, перетворюють в добрі вчинки і ніяка сила того доброго засіву не знищить. Про таких казав Христос: „Щасливі ви, коли вас ганьбитимуть і гнатимуть мене ради. Радійте, бо заплата вам велика на небесах". (Мат. 5: 11—12). Це ті, що готові і на терпіння, коли треба добру справу обороняти.

Є люде, що приймають Христову науку, але зрікаються еї, коли приходять трудноці, коли їх справа може потерпіти. Або коли податливість принесе їм користь. Про таких казав Христос: „Люде ті наближаються до мене устами, але серця їх далеко від мене". (Мат. 15—8).

Инші бояться заздалегідь науки Христа, щоби вона не перешкаджала їм в їх особистих справах. Про таких Христос казав, що серце їх затвердло, ухами тяжко чують, й очи зажмурили, щоби ухами не почути, очима не побачити і серцем не відчути. (Мат. 13: 15).

Церква Христова, як скарбниця доброго Божого зерна, розсіває те зерно між всіми людьми. І як добрий господар, що дбає не тільки про добре зерно, але про приготовання землі, про виполювання бурянів, так і Церква дбає про приготовання людських сердець для доброго зерна. Вона огороджує їх осторогами, вона напімненнями їх змягчує, вона щирою заохотою дає тепло людським серцям, щоби посіяне в них Боже слово росло і дозрівало.

Вона дбає про людське серце ще від хвилі, коли новий чоловік, що прийшов на світ, був через хрещення принятий до Христової громади. І впродовж цілого життя Церква клопочеться своїми дітьми, — даючи їм науку проповідями, напімненнями, пригадками і заохотою; вона змягчує їх серця молитвами, Богослуженнями, піснями. Вона остерігає своїх вірних перед тими, що сіють всюди буряни невірства, байдужности і безбожництва.

Сказати треба, що Український Нарід був завсігди доброю землею для засіву Божого слова. Серце його було завсігди щире, добром налите, що ніколи не холодніє. Українці завсігди підпорядковували своє життя запорітам Христовим. Їх віра не була поверховною, вона мала глибокі основи в їх душах. Тому наша Православна Церква має і святих і мучеників.

Хоч і доводилося нашому народови пережевати нераз багато злиднів і терпіти багато муки, що їх завдавали чужі безбожні руки. І ті руки старалися нищити Божу ниву і засівати буряни невірства, буряни некультурности. Але їхні лихі заміри мали небагато успіху.

Церква наша і дальше дбає і збирає коло себе свої діти, щоби вести їх правою Божою дорогою.

І тому всі ми, що стоїмо при Божій Церкві, повинні дбати, щоби наша нива була завсігди чиста від буряну, і ворота для чужої лихої сили щоби в нас були завсігди зачинені.

Коли ж так будемо робити, коли Бог і Церква буде завсігди в середині нашого життя, то наше життя буде здорове, сильне, і Бог буде нас благословити, а ворожа сила буде як дим зникати. А ми жити будемо на славу Бога і добро цілого нашого Народу. —

Амінь.

о. Мітрат Іван Данилюк.

ДОГМАТИЧНІ І КАНОНІЧНІ ТОЛКОВАННЯ

Спинюся тут на „Слові Істини" митр. Іларіона, за листопад 1949 року.

В нім є стаття „Догматичний і [illegible]нічний стан Української Церкви" і до цеї статті хочу дати кілька уваг.

Ціла стаття має характер шкільного катехизму, чи катехизису, як каже митр. Іларіон. Як сказано, так треба все розуміти і вірити, а коли ти не великий теольоґ, не великий каноніст, то і не допитуйся. Досить тобі того, що каноністи кажуть... Та чи далеко зайшли би люде, коли б поза Канонами нічого не думали, тай до самих Канонів боялися приглянутися? Чи самій Церкві було би з того багато добра?

Не буду спинятися на Догматах (Правдах Віри), бо в нашому життю ніхто їх не оспорює, але про Канони та ще дещо треба щось сказати. І так...

Коли перших Сім Соборів встановили лад в давній Церкві, то встановили на відомій їм території тодішної Церкви і серед тодішних потреб та відносин. Були б ті відносини инші, ніж були, то і лад в Церкві був би трохи инший девчому.

На згаданих Соборах встановлено і церковні Канони, цебто закони, постанови, — але знов таки для тодішних потреб і відповідно до тодішних відносин. Бо не для тих потреб і відносин, які будуть тисячі літ після сімох Вселенських Соборів і на невідомих тоді територіях.

Читаємо в згаданій статті, що: „Православна Церква від давніх віків усі постанови семи Вселенських Соборів виконує свято й не допускає найменшого їх поламання...", — та чи так воно? Аджеж самі патріярхи царгородський і ерусалимський продали були за гроші Українську Церкву Москві 1686 року. Чи не було це ламання Канонів? А коли дальше московську Церкву полишено в спокою, як добру і канонічну, то чи не було це поламанням Канонів? Коли московські епископи панували над Українською Церквою і зробили з неї інструмент русифікації, то чи не було це ламанням Канонів остілько більше, що рівнож ніхто з найвищих сторожів тих Канонів не звертав на те уваги.

Коли після 1917 року Українська Церква хотіла визволитись, а московські епископи і дальше хотіли держати її в неволі, то чи не було це ламанням Канонів? Коли в Думі і поза нею самі російські духовні вказували на неканонічний стрій Російської Церкви, то чи не було в ній ламання Канонів? А Російська Церква була частиною, і то дуже великою, Вселенської Церкви.

В тій же статті читаємо:

„Вселенські Собори навчають, що Канони недоторкальні: їх ніхто не може самовільно змінювати: добавляти, убавляти, переробляти. Їх може змінювати тільки той, хто їх установив: Вселенські Собори."

Це шкільна наука: не маєш права Канонів зміняти, переробляти, до них щось свого додавати! В школі воно добре, але ширше життя старших людей бачить Канони з ще иншого боку. Що буде, коли Канонів хтось і не думає в книжці змінити, але толкує їх комусь на шкоду? Що дальше, коли хтось Канони словами поважає, обороняє, але в ділах на Канони не оглядається? А подібне бувало і давно і недавно.

Дальше, — коли лише Вселенські Собори можуть встановляти Канони, то чи в життю Церкви після сімох Соборів аж дотепер не було пекучих потреб, для яких треба нових Канонів? А коли їх нема, то чим вірні Церкви мають руководитися в нових потребах? Це важне питання, і воно мабуть дуже канонічне.

А може сім Соборів встановило Канони, які покривають всі дальші і дальші справи на тисячі і тисячі років, — це також знавці Канонів повинні ясно сказати. Хоч самі греки заявляють, що Вселенського Собору треба для заведення (навіть в них!) деяких змін і нових постанов. І вже по першій війні (недавній) було проголошене скликання Вселенського Собору, та його опісля не скликали, як виходить — зі страху перед небажаними для грецького патріярхату змінами, які предвиджувалися. Отже що дальші мають робити, коли греки найперше про себе дбають? Чи вдоволятися катехизмом?

Говориться ще там же в „Слові Істини", що Отці сімох Вселенських Соборів, — „добре розуміли всю будуччину й усе життя Церкви, коли наказали не змінювати Св. Канонів, ані додавати до них, ані ущупляти їх, инакше станем неправославними."

Та чи можна вірити, що Отці Сімох Соборів справді розуміли всю будуччину, тисячі і тисячі літ вперед і для тих тисяч свідомо готували свої Канони? Чи виготовляючи Канони вони могли це так розуміти, як нині толкують каноністи? Ні, і ще раз ні! Аджеж творці Канонів були розумні люде, а розумний не відважиться вирішувати нині того, що має бути за тисячі літ. Сам факт скликання Сімох Соборів доказує найкраще, що кожний Собор вирішував лише справи свого часу, і тому треба було дальші Собори скликати.

Та біда не з Канонами, але з інтерпретаторами (толкувателями) Канонів, що пояснюють Канони як їм коли треба. Канони добрі, потрібні, але їхні толкувателі нагинають їх то сюди, то туди. Через них Канони найбільше терплять!

Неканоніст.

НАСЛІДКИ ВЕЛИКОЇ БУРІ

Через західні Стейти і частину Бритиш Колюмбії перейшла велика буря 27-28 листопада. В деяких сторонах вітер віяв 105 миль на годину. З людей згинуло коло 20 осіб, оскілько відомо. З бурею була злива і в одній околиці за добу впало понад 9 цалів дощу, отже вода позаливала нищі місця, попереривала дороги, понищила мости, а з гір земля позсувалася на залізничі дороги. Телеграфічні дроти буря попереривала. Шкоди є на міліони долярів.

РАДИТЬ МАТИ МАЛІ РОДИНИ

Англійський еп. Барнс з Бірмінгаму говорив недавно, що населення Англії нині тяжко вигодувати, отже треба дбати, щоби в родині було мало дітей. А нездорових робити неспосібними виводити діти.

ПЕРЕД СВЯТАМИ

Коли Рідзвяні Свята недалеко, то треба звернути увагу на одно небажане явище, що тут то там показується.

Маю на гадці те, що коли загал святкує як треба, то є одиниці, які до свят ставляться більше байдужо. Вони то і до церкви на Рідзво не прийдуть, бо їм зарано вставати, вони і сіна на стіл не покладуть, бо пороки наносяться, вони і про святочні страви не дбають.

Певна річ, що люде ті не вважають, що вони вертаються до некультурности. Де в других людей є щось святого, щось культурного, там в тих байдужих є лише порожнеча. В них вже нема свят, нема святочних почувань і переживань. Нема моральних обовязків.

Та коли вже батьки такі недбалі, то які будуть їх діти? Ті вже цілком все своє забудуть і їх життя буде цілком порожнє. В них вже не буде нічого святочного, нічого релігійного, нічого дійсно культурного. А через кого? Через недбалих родичів!

Як же громада має до таких ставитися? Точно сказати годі, але можна взяти таке правило: хто не йде з громадою, з тим не повинна йти громада. Вважати його чужим і відноситися до нього, як до чужого.

[illegible] таких з колядою не заходити цілком, не випрошуватися, бо може він дасть кілька центів. Тут ходить не про кілька центів, але про цілу родину, про живих людей. Коли ціла родина не хоче з громадою йти, то і без її кількох центів можна обійтися. Коли кони вкрали, то не треба за уздечкою жалувати. Добре їм далеко від громади стояти, то громада повинна і від них всюди далеко стояти.

Є приповідка, що громада великий чоловік. І дійсно коли б громада була дуже свідома, коли б в ній була громадська карність, то не міг би серед неї ніхто позволити собі на якісь некультурні вибрики. Та не всі громади такі. Є добрі громади але часом не рішучі і в тім їх слабість. До доброти треба таки і рішучости. А рішучість виробиться, коли люде поважно над справою застановляться.

Свяченоомник.

ПРАЩАЛИ ЧЛЕНКИНЮ

Ст. Кетеринс, Онт. — Жовтня 23 вечером члени Української Православної Громади і приятелі п-ва Віндзяків зійшлися попрощати пані Алелю Віндзяк. Її муж, п. Дмитро Віндзяк, не був присутній, бо виїхав до Едмонтону на якийсь час але змінив плян і постановив забрати туди родину. Пані Р. Олеськів була господинею вечора. Після перекуски і забави наступили промови, в яких вложено побажання для п-ва Віндзяків, що були активними членами нашої громади, а пані Мисон вручила пані Віндзяк на памятку дарунок від усіх присутніх. Пані Віндзяк зробила заклик до збірки на Український Голос і Вістник. Зібрано $6.00, з чого $4.00 призначено на Український Голос і $2.00 на Вістник. Один з членкинь.

ЗБІРКА НА НЕСПОДІВАНЦІ

Ст. Джулієн, Саск. — Дня 3 листопада зійшлися сусіди і приятелі до п-ва Боднарчуків справити їм несподіванку з нагоди їх виїзду до Бритиш Колюмбії на сталий побут. А що вони були добрими сусідами і приятелями, то гостей прибуло так багато, що заповнили їх простору хату. Господарем був п. Дмитро Бокшован. Підчас перекуски, яку приготовило наше жіноцтво, промовляли жінки й чоловіки, бажаючи п-ву Боднарчукам всього найкращого на новім місці. Пані Доця Бокшован вручила пані Боднарчук дарунок від жіноцтва, а п. В. Буджак вручив дарунок п. Боднарчукові. Гості побажали їм щастя і здоровля і відспівали многоліттєвіє. Підчас забави присутні зложили $8.00, з чого $3.00 призначено на Український Голос, а $5.00 на Колеґію св. Андрея у Винипегу.

М. П.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МАТВІЙ ГРЕНЕС

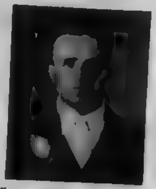

Ендру, Алта. — Жовтня 21-го згинув тут 46-літний Матвій Гренес в нещаснім випадку. Він працював на поли, та коні сполохалися і так він стратив життя.

Родився він в Латвії, був римокатоликом, але замешкавши тут став щирим членом Української Православної Церкви.

Покійний був добрим, гідним чоловіком, і тому при послідним прощанню з ним багатьох сплівали по лици рясні сльози. Полишив жену Анну і 12-літну доньку Марію.

Похорон відправив о. Г. Василів в церкві в Ендру. При послідним цілуванню присутні зложили $20.15, що розділено по половині на Укр. Голос і Вістник.

Спи спокійним сном мужу, тату, громадянине, сусідо, а щира згадка про тебе лишиться тут живою.

Вічна Тобі Память! В.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

Толстой, Ман. — В неділю, 30-го жовтня 1949, помер на фармі в околиці Толстой, Ман. Іван Ковальчук, проживши 58 літ.

Приїхав до Канади з Волковець над Дністром в Галичині, з мамою і вітчимом, Стефаном Васильком, маючи 9 літ, так, що своє село добре памятав.

Тут оженився в околиці Толстой, Ман. з Катериною Кудрик і невдовзі забрався в околицю Кепон, Алта, де фармерував. Але не довго, через випадок почав слабувати і слабував 30 літ. Не можучи дальше фармерувати, перебрався з жінкою і дітьми до родичей жінки (Онуфрія і Марії Кудриків), де жив до смерти.

Зоставив жінку і пятеро дорослих дітей, вже подружених, — Нестора, Василя, Олю, Настуню і Зосю. З своєї родини зоставив вітчима, три сестрі і брата.

Був чоловіком дуже свідомим, поважним й ідейним, живо інтересувався поважними громадськими справами, та коли вже почалася слабість, не міг нічим дальше інтересуватися.

Похоронений на цвинтарі в Толстой побіч української православної церкви. Похорон правив місцевий парох о. Стефюк. На похороні були діти покійного крім одної доньки, були брати дружини покійного, з дальших були ще Зарицькі з Карловрі, Ман. та Дітьковські з Свофлейк, Ман.

Як невянучий вінок на могилу покійного, передано на Вістник 5 долярів, а на Колеґію св. Андрея 10 долярів.

Покійному нехай буде Вічная Память!

У.

ВАСИЛЬ ІВАНИЩУК

В неділю, 25-го вересня 1949 р., відійшов у вічність член нашої Укр. Прав. Церк. Громади у Пембіна, Н.Д., бл. п. Василь Іванищук, помервши несподівано на серцеву недугу. Покійний родився 16 вересня 1888 р. в селі Щнівці, пов. Заліщики, Західня Україна. На семім році життя лишився сиротою, отже в дитячих літ мусів тяжко працювати. До Злучених Держав приїхав 1909 р., але по короткім часі виїхав до Канади, де працював при будові залізної дороги. 1914 р. одружився і приїхав до Пембіна, Н.Д. Тут працював на фармі, де 1918 р., підчас епідемії інфлюенци, померла його дружина, лишаючи йому двох маленьких дітей, котрі він сам виховав на добрих громадян. Покійний полишив в смутку сина і доньку та 11 внуків.

Членом церковної громади був він її заснування, а також через довгі роки був старшим братом; був веселої вдачі і за це всі його любили. Службу Божу і чин похорону відслужив парох Всеч. о. Ів. Гиквний; в похороні взяли участь всі члени громади, як також багато сусідів.

При послідним цілуванню о. парох попросив учасників похорону, щоби зложили дар на Колеґію св. Андрея у Винипегу. Зібрано $15.50. Щира подяка жертводавцям, а Покійному Василеві Вічная Память. Ів. Пастух.

ЕВСТАХІЙ ЛЕВКО

Сея воля пославшого мене, щоб кожен, хто видить Сина і вірує в Него, мав життя вічне, і я воскресну його останнього [redacted]

Йоан VI—40.

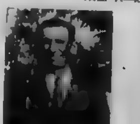

Айтуна, Саск. — В суботу, 15-го жовтня, по довгій і тяжкій недузі упокоївся в Бозі в своїм домі бл. п. Евстахій Левко на 48 році свого життя. В неділю вечером, 16 жовтня, відбулась в домі померлого Панахида. Всеч. о. прот. І. Кусий перечитав св. Євангеліє і сказав коротку проповідь. На другий день рано в годині 10 розпочався похорон панахидою. Свщ. І. Кусий на подвірю сказав прощальну промову. Погода сприяла, хоч студений вітер давав всім до зрозуміння, що зима вже недалеко. Народу зібралось досить багато, щоб віддати послідну прислугу померлому. Був присутний брат Михайло з Сенфорд, Ман., шваґри — Козуні: Михайло, Антоній, Павло, Василь з Нипавин, Саск. та п. Глуханюк Михайло з женою.

На цілу милю дороги закрили авта. Похід час до часу затримувався підчас читання св. Евангелій. Через місточко Айтуну домовину несли шваґри, зять і сини. Сумно витав похоронний похід церковний дзвін. Церква не могла помістити всіх людей.

На Службі Божій о. І. Кусий на проповіді прощав небіжчика Евстахія від громади, дітей і сестрицтва св. Княгині Ольги. Дякує за вінці що зложені були на домовині, а при послідним цілуванню просить о жертви на невянучий вінок, а не на Колеґію св. Андрея у Винипегу. Зложено $66.15, за що всім жертводавцям належиться щира подяка. Збірку розділено: $50.00 на Колеґію, а $16.15 на прес. фонд Українського Голосу.

Бл. п. Евстахій Левко уродився в селі Лубенці, пов. Стрий, Галичина. Його родичі Павло і Катерина Левки приїхали до Канади в 1906 році з донечкою Марією віддано за Василя Кривого і чотирилітним Стасем, та замешкали в околиці Айтуна, Саск. Одружився був в 1924 році з Марією Козуньо. Полишив у великім смутку дружину Марію, старенькіх родичів і дітей Нестора, Леоніда, віддану — Дорош, Романа, Мирослава, Володимира, Савелія та двоірічну донечку Надію. Полишив братів: Михайла, Йосифа і сестер: Марію і Каролю. Бл. п. Евстахій був добрим християнином, часто приступав до Св. Сповіди, а підчас слабости приняв св. Тайну, Оливопомазання. Був членом основником української православної церкви в Айтуні і касієром. Жертвував на Колеґію св. Андрея $60.00 та думав стати повним членом Колеґії і доложити до 100 долярів. Читав Український Голос і Вістник. Був дуже працьовитий, ощадний та всіми поважаний чоловік.

Вічна Йому Память!

Присутний.

НАРАДИ ВІЙСЬКОВИХ ПРОВІДНИКІВ

Листопада 28-го зібралися в Парижу, в Франції, військові проводирі 12-ох західних країв, щоби обміркувати плян, як спиняти напад Росії, коли б він почався. Европа може мати трошки більш, як один міліон звичайного війська, а 750,000 в морській і воздушній силі. Коли б же Америка не дала зброї, то все те військо буде деревляним військом. Сподіються, що Америка почне висилати зброю з початком нового року.

З Канади прибув до Парижу на наради міністер оборони Брук Клекстон з офіцерами звичайного, морського і воздушного Канадійського війська.

ПОЗИЧКА АФҐАНІСТАНОВИ

Америка позичила Афґаністанови 21 міліон долярів. Афґаністан — королівство в Азії, 12 міл. населення.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Аносова.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Глеслин.
11. Неділя. — Медов Лейк.
18. Неділя. — Виткін.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Мейфер.
22. Четвер. Зачаття [illegible] Марії. — Біл[illegible]
25. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Елк Пойнт.
11. Неділя. — Лессард.
18. Неділя. — Тиріен.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Глендон.
25. Неділя. Сенді Реппдс.

Адреса: Гленодн, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення. — Сиськів.
11. Неділя. — Рош[illegible]
13. Вівторок. Св. Ап. Андрія Первозв.
18. Неділя. — Арбака (Церква Петра і Павла).
19. Понеділок. Св. Николая.
25. Неділя. — Толстой.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Сиськів (8 год. рано) Роза (10.30 перед пол.).
7. Субота. Різдво. — Толстой.
8. Неділя. — Арбака (Церква Петра і Павла)
9. Понеділок Стефана. — Роза (8 год. рано), Сиськів (10.30 перед пол.)
15. Неділя.

Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщкевича.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя Введеня Б-ці. — Кад[illegible]
11. Неділя. — Єллов Крік.
18. Неділя. — Смаєс.
19. Понеділок. Св. Миколая чуд. — Вакав.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Алвіна.
25. Неділя — Ст. Джуліен.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіна.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Ґронлид північна.
11. Неділя. — Кадет.
18. Неділя. — Ґронлид північна.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Ґронлид над річкою.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Брукебі.
25. Неділя. — Ґронлид північна.

Адреса. Бокс 47 — Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Йорктон.
11. Неділя. — Горліц.
18. Неділя — Мелвіл.
19. Понеділок. Св. Николая. — Мазепа.
22. Четвер. Зач. Пр. Богор. — Сторновей.
25. Неділя. — Йорктон

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Редвотер. Збори Окружної Ради по обіді.
11. Неділя. — Васетна.
18. Неділя. — Федора.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Редвотер
22. Четвер. Анни зач. — Ґремонт.
25. Неділя. — Торгилд.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвтер, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фаща.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Пресв. Богор. — Кийн-Клер.
11. Неділя. — Мічем.
18. Неділя. — Вимер.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Фос[illegible]
25. Неділя. — Клер, місто.

СІЧЕНЬ.
1. Неділя. — Ватсон.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Вимер.
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Фостон.
9. Понеділок. Степана. — Кийн-Клер.
14. Субота. Новий Рік. Василія. — Клер, місто.
15. Неділя. Ватсон.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Мічем.
22. Неділя — Вимер.
29. Неділя. — Ватсон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячина.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Принс Алберт.
11. Неділя. — Медоввуд.
18. Неділя. — Принс Алберт.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гоні Мун.
22. Четвер. Св. Анни. — Шипмен.
25. Неділя. — Семборґ.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення в Храм Діви Марії. — Енгусвил.
11. Неділя. — Сенді Лейк (Річні збори).
18. Неділя. — Овкборн
19. Понеділок. Св. Миколая. — Мензі.
25. Неділя. — Ґлен Елма.

Адреса: Овкборн. Тел. 136-21, Шол Лейк Експ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведеннї. — Давфин.
11. Неділя. — Ровктон.
18. Неділя — Давфин.
19. Понеділок. Николая Чудотворця. — Дрифтинг Ривер.
22. Четвер. Св. Анни. — Косів.
25. Неділя. — Давфин.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Діви Марії. — Шіго, місто.
11. Неділя. — Коло Куцих.
18. Неділя — Тіпор, коло ріки.
19. Понеділок. Св. Николая. — Шіго полуди.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Жучкани.
25. Неділя. Вест Брук.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення Діви Марії. — Інсінгер, місто.
11. Неділя. — Коло Купровських.
18. Неділя. — Інсінгер полуди.
19. Понеділок. Св. Николая. — Едмор.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Коло Пасічників.
25. Неділя. — Тіпор, місто.

СІЧЕНЬ
1. Неділя. — Льора.
7. Субота. Різдво Хр. — Вест Брук.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. — Інсінгер, місто.
9. Понеділок. 3-ий день Різдва. — Коло Куцих.
14. Субота. Новий Рік. — Едмор.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Ґрендвю.
11. Неділя. — Целвелей.
18. Неділя — Роблін, місто.
19. Понеділок. Николая чуд. — Роблін-Зелена.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Шортдейл.
25. Неділя. — Ленвард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення. — Ендевор.
11. Неділя. — Кемсек.
18. Неділя. — Бюкенан.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Дробот.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

[illegible]
4. Неділя. — Брендон.
11. Неділя. Паплар Парк.
18. Неділя. — Портедж ла Прері.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Дуфрост.
25. Неділя. — Паплярфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипеґ. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Вилингдон.
11. Неділя. — Андрю.
18. Неділя. — Лужани.
19. Понеділок. Св. Миколая Чуд. — Борівці.
22. Четвер. Зачаття Пресв. Бог. від Св. Анни. — Каган.
25. Неділя. — Завале.

Адреса: Вох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Смокі Лейк.
11. Неділя. — Бойн Лейк.
18. Неділя. — Белліс.
19. Понеділок. Николая чудот. — Стрий.
25. Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя — [illegible]а.
11. Неділя — Сірко.
18. Неділя. — Гардентон.
19. Понеділок. Миколая. — Арбака (Храм).

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Введення. — Ренвер.
11. Неділя. — Етелберт.
18. Неділя. — [illegible]
19. Понеділок. Св. Миколая Арх. Мир. — Пайн Ривер.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Гарленд.
25. Неділя. — Богдан.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Пайн Ривер.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Пайн Ривер, год. 6 веч. Велике Повечеріє і Утреня.
7. Субота. Різдво Христове. — Гарленд.
8. Неділя. Соб. Пр. Богородиці. — Етелберт.
9. Понеділок. Степана. — Драй Ривер.
14. Субота. Новий Рік. Св. Василія В. — Богдан.
15. Неділя. — Ворд.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Пайн Ривер.
20. Пятниця. Соб. Св. Ів. Хрестителя. — Ренвер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

1	Ч	18	Св. муч. Платона.
2	П	19	Прор. Авдія.
3	С	20	Преп. Григорія.
4	Н	21	Нед. 25. Введення.
5	П	22	Ап. Филимона.
6	В	23	Амфілохія еп. Іконійськ.
7	С	24	Вмч. Катерини.
8	Ч	25	Климента еп. Риму.
9	П	26	Преп. Якова пуст.
10	С	27	Вмч. Якова перськ.
11	Н	28	Нед. 26. Првмч. Стефана.
12	П	29	Муч. Парамона.
13	В	30	†Андрея Первозв.
14	С	1	Прор. Наума.
15	Ч	2	Прор. Аввакума.
16	П	3	Прор. Софонії.
17	С	4	Вмч. Варвари.
18	Н	5	Нед. 27. †Преп. Сави.
19	П	6	Николая Мир. чудотворця.
20	В	7	Амвросія еп.
21	С	8	Преп. Потапія.
22	Ч	9	Зачаття Пресв. Богор.
23	П	10	Муч. Мини.
24	С	11	Преп. Даниїла.
25	Н	12	Нед. Св. Праотців.
26	П	13	†Муч. Евстратія.
27	В	14	Муч. Тирса.
28	С	15	Свщмч. Елевтерія.
29	Ч	16	Прор. Аггея.
30	П	17	Преп. Даниїла.
31	С	18	Муч. Севастіяна.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Ріджвайла.
11. Неділя — Вишарт.
18. Неділя. — Гудів.
19. Понеділок. Св. о. Николая. — Ф[illegible]
22. Четвер. Анни зачаття. — Айтуна.
25. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майба.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. Воведення. — Норквей.
11. Неділя. — Арран, місто.
18. Неділя. — Ґвес.
19. Понеділок. Св. Отця Николая. — Сван Плейн.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Ервуд.
25. Неділя. — Флин Флон.

У всіх громадах в жовтні відбудеться особне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іванова.

ГРУДЕНЬ:
4. Неділя. — Боян.
11. Неділя. — Шипинці.
18. Неділя. — Давлінг.
19. Понеділок. Миколая. — Гамлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Іспас.
25. Неділя. — Бриналі.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молоджі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ:

4. Нед. 25. Введення в Храм Пресв. Богородиці. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес 4: 1—6 і Жид. 9: 1—7. Єв. Лука 10: 25—37 і Лука 10: 38—42, 11: 27—28.

11. Нед. 26. Гол. 1. УЄ 4. Літ. Ап. Еф. 5: 9—19. Єв. Лука 12. 16—21.

18. Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Еф. 6: 10—17. Єв. Лука 13: 10—17.

19. Пон. Св. Миколая. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Жид. 13: 17—21. Єв. Лука 6: 17—23.

22. Чет. Зачаття Анною Пресв. Богородиці. УЄ Лук. 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Гал. 4: 22—31. Єв. Лука 10: 38—42 і 11: 27—28.

25. Нед. праотців. Гол. 3. УЄ 6. Колос. 3: 4—11 і Кол. 1: 12—18. Єв. Луки 14: 16—24.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1949. ЧИСЛО (868 24

БІЙКА НА ЗБРАННЮ В ТИМИНС

В неділю вечером „Злучені Українські Канадийці" скликали в Тиминс віче, яке недавно прибувші українці хотіли розбити, — як говорить новинка, — отже вийшла бійка, по якій одну особу забрали до шпиталю, а инші лічать рани. Подібне було і в Савт Поркюпайн, де рівно ж було подібне віче. Це було мабуть на той лад, що було в Винипегу, коли відвідувач Росії розказував про тамошне щастя.

ЖИДІВСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ДО ЄРУСАЛИМУ.

Хоч Єрусалим ще не визнаний столицею жидівської держави, але жидівський парлямент вже перебирається до Єрусалиму. З того можна висновувати, що Єрусалим лишиться столицею жидівської держави, а тоді і всі святі місця християн можуть лишитися під контролею жидів.

ПОВІНЬ РОЗПУСТИ

Нині в Стейтах всюди повно злочинів на поли розпусти, насилувань та убийств. Лихо дійшло до таких розмірів, що уряди 15-ох стейтів почали заходи, щоби лихо спинити. А справа стоїть остілько гірше, що жертвами лиха стають майже діти.

ЗАДУШИВ СТУДЕНТКУ

В Айова Ситі, Айова, студент університету, Роберт Беднасек, задушив студентку університету Маргарету Джексон, 20-літну. Причиною була мабуть завість.

ПОСИЛКИ ДО РОСІЇ

Розслідки роботи в користь Росії виявляють, що зі Стейтів в часі війни висилано тайні державні документи та инші річи, яких Росія не повинна була дістати, і що також з Канади висилано матеріял потрібний до виробу атомічної бомби.

ЗГОРІЛО ОСМЕРО ДІТЕЙ

В Каскейд, Па., згоріло 11-го грудня осмеро дітей, коли вночи повстав в домі огонь.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 26

В Пакістані, в Індії, розбився літак в дикій околиці і згинуло 26 осіб. Літак був в дорозі з Пешевару до Карачі.

ПИСЬМЕННИК ЗАСТРІЛИВСЯ

В Сегрінг, Фля., застрілився письменник-повістяр Рекс Біч, а причиною була слабість горла (рак), що тревала вже три роки.

ВБИЛИ ПЕНСІЙНИКА

В Ванкувері, Б.К., вбив хтось 70-літнього пенсійника Бента, мабуть сокирою. Все в хаті, де жив Бент, було поперевертане, видко, що вбийники за чимсь шукали.

МАСОВЕ ВІЧЕ В ВИНИПЕГУ

Заходом винипегського відділу Комітету Українців Канади відбулося в неділю 11-го грудня масове віче, на якім головним промовцем був проф. Мих. Ветухів. Він, як наочний свідок большевицької господарки на Україні, змалював подрібно ту кріваву господарку, підтверджуючи сказане цитатами з большевицьких книжок.

На вічу були також представники словаків і хорватів, що разом з українцями протестували проти поневолення Москвою України, Словакії, Хорватії та других країв. В резолюціях звернено також увагу, що тутешний уряд повинен бути рішучійший супроти комунізму в Канаді.

БОЛЬШЕВИКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Тепер большевики в Чехословаччині перебирають в руки будівельний промисл і відбирають від властителів їх будинки. Також збільшують контролю над книжками, театрами і грамофонними кружками.

СПИНИЛИ КРИМИНАЛЬНІ ВИДАННЯ

Коли видано в Канаді заборону друкувати і поширювати видання, де показуєсь криминальні події, то спинилося 25 таких видань. Це все комічні образкові видання.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ И АВСТРАЛІЯ ПО ВИБОРАХ

В Новій Зеляндії соціялістичний уряд був 14 літ, а в Австралії понад 8 літ. При недавних виборах в обох краях вибрано несоціялістичні уряди. Коли соціялістичні уряди стреміли до того, щоби уряд все перебрав в свої руки, отже стреміли до скасовання приватної власности, то тепер вибрано уряд з тих, що піддержують приватну власність й особисту підприємчивість. Видно, що загал побачив, що соціялістичний лад гірший від несоціялістичного.

ПОМЕР РАНЕНИЙ ГУБЕРНАТОР САРАВАКУ

До Англії належить північна часть острова Борнео і там вона має свого губернатора в провінції Сараваку. Недавно студент проколов губернатора Стюарта і той по шістьох днях помер. Малайська студентська організація є проти англійського пановання.

БАВИЛИСЬ СІРНИКАМИ І ПОГИНУЛИ

В Монтреалі повстав огонь в хаті Вощенюків і трoє дітей померло від диму. На земли було багато зужитих сірників, отже видно, що діти бавились сірниками і спричинили огонь.

ЗУДАР ДВОХ ПОЇЗДІВ

Пасажирський поїзд з Ванкуверу, що їхав до Торонта і тяговий поїзд, що їхав на захід, зударилися 8 миль від Торонта, отже поранилося 12 пасажирів і 6 зелізничників.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ЗГАДУВАТИ РІЗДВО ХРИСТА

В части Німеччини, в Саксонії, що є в руках Росії, заборонено згадувати в школах про Різдвяні Свята і народження Христа. Комітет соціялістів учителів (большевиків) постановив знищити релігійність в шкільних святкованнях. Вони постановили, що Різдвяні Свята треба називати „святом весни народу".

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕСТОНІЇ

Підчас першого забору Естонії в 1918-19 роках большевики замордували Митрополита естонської Православної Церкви і 8 священиків, а шістьох вивезли кудись. Підчас забору 1940-41 р. Православна Церква ще більше потерпіла, — 5 священиків замордовано, 6 вивезено, 7 каралося по тюрмах і слід по них загинув. Подібна доля зустріла і світських діячів Православної Церкви. Коли німці відступали, забрався естонський Митрополит і 17 священиків, не хотячи вязатися з московською Церквою. Большевики заслали на Сибір одного православного Епископа і двох священиків. (Брюсель — П.В.).

ЗАКЛИК ЕПИСКОПІВ

Чехословацькі епископи видали заклик до священиків, щоби опиралися обіцянкам і погрозам большевиків і лишалися вірними Церкві.

Була вістка, що перше епископи годилися на співпрацю священиків з урядом.

ПРОЩА ДО РИМУ

Католицька, чи Римська Церква вже приготовляє велику прощу до Риму на слідуючий рік, збираючи вже зголошення. Це має бути проща з нагоди Святого Року.

Також гр. кат. епископ Іван Бучко видав розпорядження відносно згаданого паломництва. В тім розпорядженню він пише, що коли тепер не можуть приїздити до Риму українці з рідних земель, то певно будуть такі паломники зміж тих українців, що розсіяні по світі.

Та питання — кілько їх тепер буде?

БОЛЬШЕВИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ

Є вістки, що большевики позасновували в Східній Европі „червоні духовні семинарі", де вишколюють своїх священиків на свій лад. Один такий семинар мав би вже бути у Львові, а в нім є 500 вихованків. Вчать там попри иншім також і марксизму та ленінізму.

УКРАЇНСЬКІ ІНВАЛІДИ НА СКИТАЛЬЩИНІ

Коли здорові скитальці виїзджають з Европи до дальших країв, то каліки і старі люде лишаються, бо хто їх хоче. Отже нині в Европі є між скитальцями 7.000 осіб окалічених, хорих та старих. Між ними є 20 сліпих, 4 глухонімих, 31 без одної руки, 3 без обох рук, 8 без обох ніг, 350 з тяжкими, а 580 з легкими сухотами. Отже такин наша допомога конечна безнастанно, бо чужа допомога буває завсігди дуже маленька.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Авомова.

ГРУДЕНЬ:

4 Неділя. — Глеслин.
11 Неділя. — Медов Лейк.
18. Неділя. — Виткія.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Мейфер.
22. Четвер. Зачаття Діви Марії. — Біввин.
25. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Елк Пойнт.
11. Неділя. — Лессард.
18. Неділя. — Тиріен.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Глендон.
25. Неділя. Сенді Ревидс.

Адреса. Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя Введення. — Синьків.
11. Неділя. — Роза.
13. Вівторок. Св. Ап. Андрія Первозв.
18. Неділя. — Арбака (Церква Петра і Павла).
19. Понеділок. Св. Николая.
25. Неділя. — Толстой.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Синьків (8 год. рано). Роза (10.30 перед пол.).
7. Субота. Різдво. — Толстой.
8. Неділя. — Арбака (Церква Петра і Павла).
9. [illegible] Стефана. — Роза (8 [illegible]) Синьків [illegible] (перед пол.).
15. Неділя.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіпкевича.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введеня Б-ці. — Калворт.
11. Неділя. — Єллов Крік.
18. Неділя. — Смітс.
19. Понеділок. Св. Миколая чуд. — Вакав.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Атвіна.
25. Неділя. — Ст. Джулієн.

[illegible] богослуженню катехизація. [illegible] родичів обовязково по[illegible] дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіна.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Гронлид північна.
11. Неділя. — Кадет.
18. Неділя. — Гронлид північна.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гронлид над річкою.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Бруксбі.
25. Неділя. — Гронлид північна.

Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Йорктон.
11. Неділя. — Горліц.
18. Неділя. — Медвіл.
19. Понеділок. Св. Николая. — Мазепа.
22. Четвер. Зач. Пр. Богор. — Сторновей.
25. Неділя. — Йорктон.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ГРУДЕНЬ.

4. Неділя. — Редвотер. Збори Окружної Ради по обіді.
11. Неділя. — Васетна.
18. Неділя. — Федора.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Редвотер.
22. Четвер. Анни зач. — Егремонт.
25. Неділя. — Торгилд.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10 Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення Пресв. Богор. — Київ-Клер.
11. Неділя. — Мічем.
18. Неділя. — Вимер.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Фостон.
25. Неділя. — Клер, місто.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Ватсон.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Вимер.
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Фостон.
9. Понеділок. Степана. — Київ-Клер.
14. Субота. Новий Рік. Василія. — Клер, місто.
15. Неділя. Ватсон.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Мічем.
22. Неділя. — Вимер.
29. Неділя. — Ватсон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. В. Дячини.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Принс Алберт.
11. Неділя. — Медовауд.
18. Неділя. — Принс Алберт.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гонімун.
22. Четвер. Св. Анни. — Шинмен.
25. Неділя. — Семборг.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ГРУДЕНЬ.

4. Неділя Введення в Храм Діви Марії. — Енгуевна.
11. Неділя. — Сенді Лейк (Річні збори).
18. Неділя. — Овкборн.
19. Понеділок. Св. Миколая — Мензі.
25. Неділя. — Глен Елма.

Адреса: Овкборн Тел. 138-21, Шол Лейк Еисч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гриданин.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Воведення. — Давфин.
11. Неділя. — Ропктон.
18. Неділя. — Давфин.
19. Понеділок. Николая Чудотворця. — Трифтинг Ривер.
22. Четвер. Св. Анни. — Косів.
25. Неділя. — Дофин.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення Діви Марії. — Шіго, місто.
11. Неділя. — Коло Кущих.
18. Неділя. — Тідор, коло ріки.
19. Понеділок. Св. Николая. — Шіго полудн.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Жучкайи.
25. Неділя. Вест Брук.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення Діви Марії. — Інсінгер, місто.
11. Неділя. — Коло Купровських.
18. Неділя. — Інсінгер полудн.
19. Понеділок. Св. Николая. — Елмор.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Коло Пасічників.
25. Неділя. — Тідор, місто.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Льора.
7. Субота. Різдво Хр. — Вест Брук.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. — Інсінгер, місто.
9. Понеділок. 3-ій день Різдва. — Коло Кущих.
14. Субота. Новий Рік. — Елмор.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Грендвю.
11. Неділя. — Шелвелей.
18. Неділя. — Роблін, місто.
19. Понеділок. Николия чуд. — Роблін-Зелена.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Шортдейл.
25. Неділя. — Леннард.

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 в. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення. — Ендевор.
11. Неділя. — Кемсек.
18. Неділя. — Бюкенан.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Дробот.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Брендон.
11. Неділя. Паплар Парк.
18. Неділя. — Портедж ла Прері.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Дуфрост.
25. Неділя. — Папларфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Вилингдон.
11. Неділя. — Андрю.
18. Неділя. — Лужани.
19. Понеділок. Св. Миколая Чуд. — Борівці.
22. Четвер. Зачаття Пресв. Бог. від Св. Анни. — Кагван.
25. Неділя. — Завалля.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Смокі Лейк.
11. Неділя. — Бойн Лейк.
18. Неділя. — Беліс.
19. Понеділок. Николая чудот. — Стрий.
25. Неділя. — Спеден.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Вайта.
11. Неділя. — Сірко.
18. Неділя. — Гардентон.
19. Понеділок. Миколая. — Арбака (Храм).

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Введення. — Ревнер.
11. Неділя. — Етелберт.
18. Неділя. — Ворд.
19. Понеділок. Св. Миколая Арх. Мир. — Пайн Ривер.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Гарленд.
25. Неділя. — Богдан.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Пайн Ривер.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Пайн Ривер, год. 6 веч. Велике Повечеріє і Утреня.
7. Субота. Різдво Христове. — Гарленд.
8. Неділя. Соб. Пр. Богородиці — Етелберт.
9. Понеділок. Степана. — Драй Ривер.
14. Субота. Новий Рік. Св. Василія В. — Богдан.
15. Неділя. — Ворд.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Пайн Ривер.
20. Пятниця. Соб. Св. Ів. Хрестителя. — Ревнер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

1 Ч 18 Св. муч. Платона.
2 П 19 Прор. Авдія.
3 С 20 Преп. Григорія.

4 Н 21 Нед. 25. Введення.
5 П 22 Ап. Филимона.
6 В 23 Амфілоха еп. Іконійськ.
7 С 24 Вмч. Катерини.
8 Ч 25 Климента еп. Риму.
9 П 26 Преп. Якова пуст.
10 С 27 Вмч. Якова перськ.

11 Н 28 Нед. 26. Првмч. Стефана.
12 П 29 Муч. Парамона.
13 В 30 †Андрея Первозв.
14 С 1 Прор. Наума.
15 Ч 2 Прор. Аввакума.
16 П 3 Прор. Софонії.
17 С 4 Вмч. Варвари.

18 Н 5 Нед. 27. †Преп. Сави
19 П 6 Николая Мир. чудотворця
20 В 7 Амвросія еп.
21 С 8 Преп. Потапія.
22 Ч 9 Зачаття Пресв. Бог.
23 П 10 Муч. Мини.
24 С 11 Преп. Даниїла.

25 Н 12 Нед. Св. Праотців.
26 П 13 †Муч. Евстратія.
27 В 14 Муч Тирса.
28 С 15 Свщмч. Елевтерія
29 Ч 16 Прор. Аггея.
30 П 17 Преп. Даниїла.
31 С 18 Муч. Севастіяна.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Рідждайна
11. Неділя. — Вишарт.
18. Неділя. — Гудів.
19. Понеділок. Св. о. Николая — Фенвуд.
22. Четвер. Анни зачаття. — Айтуна.
25. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. Воведення. — Норквей
11. Неділя. — Арран, місто.
18. Неділя. — Гаєс.
19. Понеділок. Св. Отця Николая. — Сван Плейн.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Ервуд.
25. Неділя. — Флин Флон.

У всіх громадах в жовтні відбудеться осібне Богослуження, як „День Подяки".

Адреса: Бох 124 — Арран Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Іванова.

ГРУДЕНЬ:

4. Неділя. — Бона.
11. Неділя. — Шипинці.
18. Неділя. — Лавнінг.
19. Понеділок. Миколая. — Гемвин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Ісвис.
25. Неділя. — Бринзі.

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ:

4 Нед. 25. Введення в Храм Пресв. Богородиці. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ап. Ефес. 4: 1—6 і Жид. 9: 1—7. Єв. Лука 10: 25—37 і Лука 10: 38—42, 11: 27—28.

11. Нед. 26. Гол. 1. УЄ 4. Літ. Ап. Еф. 5: 9—19. Єв. Лука 12: 16—21.

18. Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Еф. 6: 10—17. Єв. Лука 13: 10—17.

19. Пон. Св. Миколая. УЄ Івр. 10: 9—16. Літ. Ап. Жид. 13: 17—21. Єв. Лука 6: 17—23.

22. Чет. Зачаття Анною Пресв. Богородиці. УЄ Лук. 1: 39—49, 56. Літ. Ап. Гал. 6: 22—31. Єв. Лука 10: 38—42 і 11: 27—28.

25. Нед. праотців. Гол. 3. УЄ 6. Колос. 3: 4—11 і Кол. 1: 12—18. Єв. Луки 14: 16—24

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church, St. Johns Ave.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVI. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1949. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1949. ЧИСЛО (860 24

БІЙКА НА ЗІБРАННЮ В ТИ[МІН]С

В неділю вечером „Злучені Українські Канадийці" скликали в Тимінс віче, яке недавно прибувші українці хотіли [роз]бити, — як говорить новинка, — отже вийшла бійка, по якій одну особу [за]брали до шпиталю, а инші лічать рани. Подібне було і в Савт Поркюпайн, [д]во ж було подібне віче. Це було мабуть на той лад, що було в Винипегу, [де] відвідувач Росії розказував про [її] не щастя.

ЖИДІВСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ДО ЄРУСАЛИМУ.

[Хоч] Єрусалим ще не визнаний сто[лицею] жидівської держаави, але жи[дівськи]й парлямент вже перебираєсь до [нього]. З того можна висновувати, [що Єрус]алим лишиться столицею жи[дівської] держави, а тоді і всі святі міс[ця Хр]истіян можуть лишитися під кон[тролею] жидів.

ПОВІНЬ РОЗПУСТИ

[В] Стейтах всюди повно злочи[нів, по]вінь розпусти, насилувань та [...]. Лихо дійшло до таких розмі[рів, що] уряди 16-ох стейтів почали за[ходи, що]би лихо спинити. А справа сто[лько] гірше, що жертвами лиха майже діти.

ЗАДУШИВ СТУДЕНТКУ

[В] Айова Сіті, Айова, студент уні[верси]тету, Роберт Беднасек, задушив [сту]дентку університету Маргарету Джексон, 20-літну. Причиною була ма[[illegible]]ність.

ПОСИЛКИ ДО РОСІЇ

[illegible] роботи в користь Росії ви[[illegible]], що зі Стейтів в часі війни ви[силал]о тайні державні документи та ин[ше], яких Росія не повинна була ді[стати] і що також з Канади висилано [[illegible]] потрібний до виробу атоміч[ної] бомби.

ЗГОРІЛО ОСМЕРО ДІТЕЙ

В Каскейд, Па., згоріло 11-го грудня [ос]меро дітей, коли вночи повстав в [[illegible]] огонь.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 26

В Пакистані, в Індії, розбився літак [в] [illegible] околиці і згинуло 26 осіб. Літак був в дорозі з Пешевару до Карачі.

ПИСЬМЕННИК ЗАСТРІЛИВСЯ

В Сетрінг, Фла., застрілився письменник-новістар Рекс Біч, а причиною була слабість горла (рак), що тревала вже три роки.

ВБИЛИ ПЕНСІЙНИКА

В Ванкувері, Б.К., вбив хтось 70-літнього пенсійника Бента, мабуть сокирою. Все в хаті, де жив Бент, було попевертане, видко, що вбивники за чимсь шукали.

МАСОВЕ ВІЧЕ В ВИНИПЕГУ

Заходом винипегського відділу Комітету Українців Канади відбулося в неділю 11-го грудня масове віче, на якім головним промовцем був проф. Мих. Ветухів. Він, як наочний свідок большевицької господарки на Україні, змалював подрібно ту кріваву господарку, підтверджуючи сказане цитатами з большевицьких книжок.

На вічу були також представники словаків і хорватів, що разом з українцями протестували проти поневолення Москвою України, Словакії, Хорватії та других країв. В резолюціях звернено також увагу, що тутешний уряд повинен бути рішучійшим супроти комунізму в Канаді.

БОЛЬШЕВИКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Тепер большевики в Чехословаччині перебирають в руки будівельний промисл і відбирають від властителів їх будинки. Також збільшують контролю над книжками, театрами і грамофонними кружками.

СПИНИЛИ КРИМИНАЛЬНІ ВИДАННЯ

Коли видано в Канаді заборону друкувати і поширювати видання, де показуєсь криминальні події, то спинилося 25 таких видань. Це все комічні образкові видання.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ И АВСТРАЛІЯ ПО ВИБОРАХ

В Новій Зеляндії соціялістичний уряд був 14 літ, а в Австралії понад 8 літ. При недавних виборах в обох краях вибрано несоціялістичні уряди. Коли соціялістичні уряди стреміли до того, щоби уряд все перебрав в свої руки, отже стреміли до скасовання приватної власности, то тепер вибрано уряд з тих, що піддержують приватну власність й особисту підприємчивість. Видно, що загал побачив, що соціялістичний лад гірший від несоціялістичного.

ПОМЕР РАНЕНИЙ ГУБЕРНАТОР САРАВАКУ

До Англії належить північна часть острова Борнео і там вона має свого губернатора в провінції Сараваку. Недавно студент проколов губернатора Стюарта і той по шістьох днях помер. Малайська студентська організація є проти англійського панування.

БАВИЛИСЬ СІРНИКАМИ І ПОГИНУЛИ

В Монтреалі повстав огонь в хаті Воронюків і троє дітей померло від диму. На землі було багато ужитих сірників, отже видно, що діти бавились сірниками і спричинили огонь.

ЗУДАР ДВОХ ПОЇЗДІВ

Пасажирський поїзд з Ванкуверу, що їхав до Торонта і тягаровий поїзд, що їхав на захід, зударилися 8 миль від Торонта, отже поранилося 12 пасажирів і 6 зелізничників.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ЗГАДУВАТИ РІЗДВО ХРИСТА

В части Німеччини, в Саксонії, що є в руках Росії, заборонено згадувати в школах про Різдвяні Свята і народження Христа. Комітет соціялістів учителів (большевиків) постановив знищити релігійність в шкільних святкованнях. Вони постановили, що Різдвяні Свята треба називати „святом весни народу".

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В ЕСТОНІЇ

Підчас першого забору Естонії в 1918-19 роках большевики замордували Митрополита естонської Православної Церкви і 8 священиків, а шістьох вивезли кудись. Підчас забору 1940-41 р. Православна Церква ще більше потерпіла, — 5 священиків замордовано, 6 вивезено, 7 каралося по тюрмах і слід по них загинув. Подібна доля зустріла і світських діячів Православної Церкви. Коли німці відступали, забрався естонський Митрополит і 17 священиків, не хотячи вязатися з московською Церквою. Большевики заслали на Сибір одного православного Епископа і двох священиків (Брюсель — П.Б.).

ЗАКЛИК ЕПИСКОПІВ

Чехословацькі епископи видали заклик до священиків, щоби опиралися обіцянкам і погрозам большевиків і лишалися вірними Церкві.

Була вістка, що перше епископи годилися на співпрацю священиків з урядом.

ПРОЩА ДО РИМУ

Католицька, чи Римська Церква вже приготовляє велику прощу до Риму на слідуючий рік, збираючи вже зголошення. Це має бути проща з нагоди Святого Року.

Також гр. кат. епископ Іван Бучко видав розпорядження відносно згаданого паломництва. В тім розпорядженню він пише, що коли тепер не можуть приїздити до Риму українці з рідних земель, то певно будуть такі паломники зміж тих українців, що розсіяні по світі.

Та питання — кілько їх тепер буде?

БОЛЬШЕВИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ

Є вістки, що большевики позасновували в Східній Европі „червоні духовні семинарі", де вишколюють своїх священиків на свій лад. Один такий семинар мав би вже бути у Львові, а в нім є 500 вихованків. Вчать там попри иншім також і марксизму та ленінізму.

УКРАЇНСЬКІ ІНВАЛІДИ НА СКИТАЛЬЩИНІ

Коли здорові скитальці виїзджають з Европи до дальших країв, то каліки і старі люде лишаються, бо хто їх хоче. Отже нині в Европі є між скитальцями 7.000 осіб окалічених, хорих та старих. Між ними є 20 сліпих, 4 глухонімих, 31 без одної руки, 3 без обох рук, 8 без обох ніг, 350 з тяжкими, а 580 з легкими сухотами. Отже таким наша допомога конечна безнастанно, бо чужа допомога буває завсігди дуже маленька.

50-ЛІТТЯ ПРАЦІ ПРОФ. Д. ДОРОШЕНКА

Нині перебуває в Канаді проф. Дмитро Дорошенко, але канадійські українці познакомилися з ним ще тоді, коли перед війною він два рази приїздив до Канади. Ще більше познакомилися тут українці з проф. Дорошенком через його „Спомини", що друкуються довгий час в Українськім Голосі, [illegible] та на отсім місци треба ще перед закінченням 1949-го року сказати про Шановного професора кілька окремих слів.

Рік 1949-ий, це Ювілейний Рік 50-тильної праці проф. Дорошенка а та праця була [illegible] різнородна [illegible] він виступає як журналіст, критик, автор подорожних описів, автор праць наукових. Дальше брав він живу участь в політичній та культурній праці Українського Народу. [illegible] та різнородна [illegible] велася впродовж 50 літ, отже більше як половини пересічного людського життя.

Родився проф. Дорошенко 1882 р. в міст. В[illegible] як син [illegible] військового ветеринарного [illegible] походив з міста Глухова на Чернигівщині.

Рід Дорошенків веде [illegible] ще від гетьмана Петра Дорошенка (1665-1676) великого українського патріота.

До гімназії ходив Дорошенко в Вільні. До университету в Варшаві, а пізніше в Петербурзі, [illegible] тут вже починається його громадська праця в студентській українській громаді. Тут власне було багато українців живий український рух. Це було 1899 року, отже перед 50 літами.

[illegible] пішла його різнородна праця [illegible] Дорошенка. Він співробітничав в часописах „Рада", „Хлібороб", „Рідний Край", „Громадська Думка", „Україна", „Нова Громада", [illegible] „Літературно-Науковий Вістник", [illegible] редактор „Ріллі".

Після революції в Росії 1917 р. він був київським віце-губернатором, потім генеральним губернатором Галичини і Буковини та Губернським Комісаром Чернигівщини за гетьмана. Опісля виїздить на захід і поселюється в Празі де [illegible] наукові праці. Тут був він професором Історії України в Українськім Вільнім Університеті, був директором Укр. Наук. Інституту в Берліні. В 1935 р. стає професором теологічного православного відділу в университеті в Варшаві.

З вибухом війни виїздить на Захід, де [illegible] як учений аж до виїзду до Канади, коли запросила його Колегія св. Андрея в Виннипегу.

Отсе коротенький перебіг життя і праці проф. Дорошенка [illegible] більшої частини його життя. Хиба [illegible] більших [illegible] його писаних праць за той час, числить на 840, і багато з того є [illegible] мовах, з того тут маємо його Історію України по англійськи.

На закінчення цего 1949-го року, привітаємо [illegible] дуже поважно цю працю, з побажанням, щоби цей заслужений український Працівник мав ще досить здоровля і сили і дальше цю працю продовжувати!

ЛІТАК ВПАВ — ЗГИНУЛО 4.

Літак, що був в дорозі до Вашингтону, впав в болото ріки Потомак. Четирох згинуло, а 19 забрали до шпиталю.

„СОНЦЕ ПРАВДИ" — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ?

V.

МИТР. ШЕПТИЦЬКИЙ

Про митр. Шептицького каже „Сонце", що коли: „православні з урядової партії пілсудчиків мовчали", то „Шептицький станув явно перед цілим світом в обороні руйнованих святинь."

Станув... Але як станув? Він прибіг хату гасити, коли хата вже згоріла. Є що світови показати.

В „Вістнику" ч. 19, було показано за „Ділом" як хто протестував і коли. Та коли „з урядової партії пілсудчиків" мовчали, то дива нема, [illegible] їм поляки католики казали мовчати, але чому мовчав Шептицький, коли готовився на оборонця? „Діло" каже, що Шептицький хотів вийти з своїм протестом аж 23-го серпня, отже сім тижнів по тім, як другі почали протестувати. Тоді поляки нищення вже були закінчили і протест Шептицького був непотрібний.

Але ще важнійше, чому Шептицький не протестував проти папи, який взяв від Польщі 2,500,000 золотих на рахунок того нищення і „легалізував" (одобрив) те нищення. Та Шептицький знав, як протестувати, [illegible] і явно перед цілим світом протестував, і славу здобув, і [illegible] полякам не пошкодив, й українцям не поміг і папи не образив. Дипльомат!

ЗНАЧІННЯ ІСТОРІЇ

Обороняючи католицтво Володимира „Сонце" каже, що Історія Церкви Мосгайма, Митнера, Горета безвартні, бо [illegible] історики протестанти.

Н[illegible] ж з поважними істориками в [illegible] числяться незалежно від їх віри. Грушевський був православний [illegible] ним і греко-католики послугуються, [illegible] коли б хотіли знати Історію України. Ось що казав католицький єпископ Штросмаєр на Соборі в Римі 1870 року про Історію:

Ми [illegible] такого світка перед яким [illegible] склонитися [illegible] мовчати [illegible] той [illegible] то Історія. [illegible] Історії не можна [illegible] по своєму. Історія не є [illegible] ані англіканська ні кал[illegible] ні лютеранська ні грецька ні [illegible] ні альтрамонтанська. Вона є те, що є, себто трохи сильнійша [illegible] ваших Канонів і Соборів. Кинчіть проти неї коли смієте! Пійдіть до папської бібліотеки і прочитайте Пісні [illegible] історика папства і літописи Баронія." Так говорив Штросмаєр, коли [illegible] про поганих папів. Він покликався на Історію, коли папські оборонці [illegible] кричали.

В книжочці „Історичні Матеріяли" є [illegible] слова еп. Арнульфа про папів, а „Сонце" каже, що це слова Герберта. [illegible] так! Але важне, що говорится [illegible] то було що говорити. Та [illegible] мусіли бути огні. І не [illegible] Арнульф, чи Герберт говорив [illegible] про поганих папів і про нелад в [illegible] Церкві, [illegible] писав Пістіна, писав [illegible] говорив Штросмаєр, тай ще [illegible] було тих, що писали і говорили.

ЛІТОПИСИ БАРОНІЯ

Цезар Бароній (1538-1607) був кардиналом в Римі і написав Історію Папів, де злих папів показує злими.

В розвідці „Яку віру приняв Володимир Великий" („Історичні Матеріяли") є виводи Баронія взяті з поважних Історій, отже „Сонце" каже, що ті виводи невірні. Говорить воно, що щоби Баронія зрозуміти, треба читати його твори видані 1711 року. Їх є мало [illegible] видань. „Сонця" їх відшукати читати, і переконатись, що Бароній не так писав, як в розвідці про Володимира наводиться. „Сонце" веде до того, що все треба брати з оригіналів...

Може... Але щоби написати таке „Сонце", то вистарчить мати Сонник, або Пророцтво Михальди. Баронія не треба!

Всюди на світі поза „Сонцем" береться за певне те, що поважні історики передають. Вони ж фаховці і розшукують, чого їм треба.

Коли б же всюди треба вдаватися аж до оригіналів, то не було би на світі Історії, не було би Літератури. Бо і твори Баронія з 1711 р. не є оригіналом. Ануж якийсь переписувач дещо з Баронія повикидав, а своє повставляв. Хто докаже, що так не було?

Нема нині евангельських апостольських рукописів, отже дійсних оригіналів, але є те, що увійшло в пізніші твори і там лишилося, і їх береться за певне, за авторитетне. Поважні історики не були дітьми, щоби писати що [illegible] до голови припливе, на лад „Сонця", вони знали, що до їх Історії загляне також инший історик, якого балачкою не здуриш, бо йому відомі ті авторі [illegible] твори, з яких факти, чи цитати згадуються.

От в 9-ім віку появилися були в Римській Церкві підроблені листи [illegible] (Ізидоров. Декреталії) нібито з [illegible] трох століть, і що ж? Вчені до них [illegible] і доказали, що це були видумки. І нині цілий письменний [illegible] про те знає. Таке було би з кожною [illegible] Історією, коли б її автор [illegible] жився історичну правду [illegible] Таку Історію проголосили б по[illegible] ваною і викинули би на смітник [illegible] з її автором.

Може „Сонце" робити закиди [illegible] рикови Мосгаймови, що покликуєся на Баронія, але ж на Баронія покликуєся і католицький еп. Штросмаєр на Соборі в Римі! Чи і Штросмаєр не [illegible] що робить?

ВОЛОДИМИРОВЕ КАТОЛИЦТВО

Про Володимирове католицтво [illegible] року сказано в „Історичних Матеріялах" і туди відсилаємо тих, які того не читали, а тут лише дещо пригадаємо.

Всюди римські політики повторяють, що папи від початку панували над цілим християнським світом, і що в часі, коли Володимир завів християнство на Україні, папство панувало і над Сходом. Але така балачка є неправдою.

Одно доказане, що папи завсіди силувалися стати правителями Сходу, але це їм не вдавалося. Вони пробували [illegible] вони використовували всі можливі способи, щоби свого добити, [illegible] без успіху.

Як же ходить про 10-те століття, коли охрестився Володимир, то тоді папство було в найбільшім моральнім занепаді. За 100 літ було тоді 24 [illegible] 25 папів, [illegible] кожний ще не розглянувся [illegible] вже зник. Історія каже, що тоді папами правили римські жінки Теодори, Мароції. Було Володимирови на що лакомитися!

Щоби Володимира понизити „Сонце" зве його варягом, дальше говорить, що мабуть латинський священик його охрестив. Це натягання і перекручування з цілею все підводити під власть папи.

Каже „Сонце": „В часах Св. Володимира папи користувалися найбільшою повагою світа, їх рішення і слова були неоспорні". Але і це неправда! Історія говорить про страшний моральний занепад папства в часі Володимира, а не про папську повагу. Слава тоді йшла по світі про Теодор і Мароцій, що якто вони папством орудували.

Подрібно про такі справи говориться в книжочці „Історичні Матеріяли" отже хто вже читав „Сонце Правди" повинен й „Історичні Матеріяли" перечитати. Хтож „Сонця" не читав, нехай дістане його з редакції „Будучности Нації" і перечитає та порівнає з „Історичними Матеріялами", де є також промова еп. Штросмаєра.

Обі ті книжочки повинен перечитати і православний і греко-католик. І видавці „Сонця Правди" повинні подібну пораду дати і греко-католикам, сказати: читайте „Історичні Матеріяли".

З ОПОВІДАНЬ МАРКА ВОВЧКА

СЕСТРА

(Продовження)

Ото було впораюсь у хаті, пообідаємо, тай посідаємо усі в садку під черешнею. Панотець тихенько собі сидить, думає, або молитви шепче, а то [illegible] спинає, — так хороше, Господи! Старенька й паніматка гомонять то те, то инше; я коло їх тулюсь та слухаю. Марусечка качається по садку білим клубочком, і до нас прискочить, і знов у щавнині зеленій зникне. Тихенько й [illegible] день мине, що так здається і [illegible] й звікував би.

[illegible] же все мені туга невсипуща! Вони розважають і розговорюють.

Не сумуй, — кажуть, — то гріх [illegible]. То дитина плаче, бо нічого не [illegible], а доросла то повинна собі радити. Нехай помислить, що може [illegible] й добре ще в світі. А здоров[illegible] — яке вже буде життя! Горпинце, послухай нас старих. От по[illegible] який Господь вечір дав!

А сонечко заходить, річка тече як золото між зеленими берегами, [illegible] верби купають у воді віти; цвитуть-процвитають маки городні і високі коноплі зеленіють; де, коло білих хаток червоніють рясні вишні, чи [illegible] кущ калини стріху підпирає, [illegible] всю білу стіну, а хатина ж у квітчастому городі як у віночку. [illegible] І зелено, і червоно, і голубо й синьо й рожево коло тієї хатки.

Тихо й тепло, скрізь червоно, і [illegible] на узгірях, і на воді. Господи!

Сей світ, як маків цвіт, як то на [illegible], — каже було стара, похитуючи головою.

Боже мій, Боже мій! — промовить [illegible] стиха.

А панотець підведе темні очі вгору:

Слава Господеви! — рече.

VI.

Одного дня раненько іду з водою, [illegible] назустріч мені чоловік. Глянула, [illegible] ж Трохим Рибець із нашого села. Боже мій! — мало коромисла не впустила, і слова не промовлю — зраділа. [illegible]

Так се справді ви тут? Ми чули та [illegible] не няли. Брат ваш дуже за вами [illegible]. Їдеш у Демянівку (а я бачу [illegible] колесами), може сестру побачиш, [illegible] же мені, — то скажи, що засмутила [illegible] мене сильно, і прошу я її миндою [illegible], щоб до нас вернулася.

Та чи здорові ж вони там? — [illegible] плачучи. — А діточки як? Мабуть [illegible] мене?

Де вже забули! І досі плачуть, що [illegible] покинули. Що ж маю вашому братові сказати?

Кажіть йому, що дуже мені жалко [illegible] його й діток, і серце моє вяне... [illegible] до його не вернусь! Шкода мене [illegible], а силувати — то ж не знаю, [illegible] мене приснлує.

А тут же вам добре?

Так то добре, що й сказати не [illegible]! — Тай розповідаю де я служу.

Зайдіть лишень, — кажу, — то я було небожатам якого гостинця дам. Скажете: тітка прислала.

От там узяла кілько грошенят, то те купила, то те, — шлю їм. Провожу того чоловіка за село — та плачу-плачу!

— Скажіть, що я їх до самої смерти кохатиму, а згадую що години, що хвилини. Куди ні гляну, що ні заговорю, то все їх згадую.

— Та добре ж, добре. Чому не сказати? Скажу. Прощавайте! Нехай вам Господь помагає із вашими господарями! Які то люде добрячі! Привітали мене заїзджого, як семянина. От люде!

— Так то вже їм Бог дав, що всі їм любі й милі, — кажу йому.

— То вже правда, що Божі люде! — одказує чоловік радіючи.

Провела його за село, того чоловіка, поплакала... Минуло з тиждень. У суботу білю хату, коли біжить моя Марусенька.

— До вас гості наїхали!

— Які? — питаю, а саму як огнем обхопило.

— Та там якийсь чоловік такий чорнявий, високий, і молодиця гарна, і діточки з ними. Питаються вас.

Я й не схаменулась — стою. Коли бачу — брат у хату з жінкою і з дітьми. Боже мій! світе мій! так я й зомліла. Одно, що радість велика — побачила, а друге — згадала своє горе й лихо.

Почали мене всі просити: — Ідь та їдь з нами. Не послухаєш нас із жінкою (і вона просить, тілько сама не весела), то діток наших послухай: вони за тобою щодня плачуть.

А дітки як очепились за шию мені, то й не вступаються, цілують та просять.

Їдьте з нами тіточко наша кохана, їдьте!

Ні, не поїду!

Вони й заплакали, мої голубята: так слізоньки з очей і капотять.

Як припали вони, то не можна й одхилити від мене. Одмовлялась, одмовлялась, тай мусила послухатись.

Пішла, попрощалась з господарями, подякувала їм за милость і за ласку. Вони радіють, хоть і жалко, що одхожу од їх, та за мене радіють, що Бог мені дав. [illegible] знов до брата іду у свою хату. Проводили мене хлібом-сіллю, поблагословили, а Марусечка то й плакала за мною, що покидаю її саму.

Увійшла я знов у ту хату, що в їй і росла й дівувала. Здається, що кожний куточок веселенько мені всміхається, і я наче помолодшала: з дітворою кручусь по двориші, та бігаю, то на вулицю виляну, то в садок кинусь. Се ж бо я дома!..

Та не довго радувалась.

Почала братова знов мені допікати. Уже тепер і ступити мені не дасть: уже нема мені й промитої води, — то те не добре, то се не гаразд! Та на свою голову прикликала собі біду! Як почне — Боже, Твоя воля, — що я й обіла їх, і обпила, та якось і про гроші мої згадала, що я їм позичила.

Ти думаєш, ми тобі гроші винні? Іще з тебе треба взяти: ти вже більше хліба в нас із'їла, ніж тих грошей було!

А я позичила братові всі до копієчки, що взяла за худобу, а в мене були й воли хороші, не одна пара, й корови, й овечок отара велася, й хату продала; то всі, всі йому оддала.

— Ну, — кажу, — коли вже з'їла я свої гроші, то Бог із вами! Нащо ж ви мене вмовляли вернутись? Там мені було добре, як у рідного батька.

Вона затихла. Бачить, що вже дуже мене скривдила, та мабуть побоялась, щоби брат не сварився.

VII.

Я таки того ж дня пійшла од них не прощаючись. Брата й дома тогди не було.

— Уже як там тяжко ні буде, — думаю, — а в друге не вернусь! Пійду в світ за очи, щоб мене й не знайшли і не просили. Бо таке в мене серце, хибке, що й не встою, як знов проситимуть, та молитимуть. І надумалась іти в Київ.

Заходила в Демянівку. Хоть і в стороні, та дуже жадалось мені побачити своїх перших господарів. Поплакала там, і вони зо мною посумували.

Пійду до Київа, — кажу їм. — Як далеко буду, то про мене забудуть, та чи не забуду і я свого лиха.

— Нехай Господь помагає! Іди з Богом! А коли схочеш до нас вернутись, вертайсь! Ми раді тобі будемо, приймемо тебе, аби живі були.

Вийшла я од них веселійш, теплим ранком. Пійшла собі дорогою.

Перехожий, проїзджачий, — що їх там на шляху ні кидалося в вічи, ніхто мене не заняв, спасибіг Богу! І москаль прийде-мине, і крамарський віз простугонить, і пан четверкою пробіжить, — тілько тебе курявою обнесе, тай знов з поля вітерець повіне і зазеленіють тобі гаї й степи; деколи озеро заблищить, чи річка розливається.

А що ходка (ряд) чумаків неодна навертались на [illegible] очи, то втішно мені було добре [illegible] в путі. [illegible]! Або дороги розпитатись. То ж усе з наших простих людей, що гори зазнало і дома, і вдорозі, то й душі живої не цурається.

За тиждень прийшла в Київ. Красний, Боже, який! А що все святі церкви, то й не сказати! А людей, людей, без ліку! — та все чужі, — минають і не глянуть на тебе.

Спочила коло святої Лаври, тай пійшла собі місця питати. Ходжу, ходжу, тілько улиці й заулки перехрещую. Увійшла в базар, [illegible] таки [illegible] стоїть купочка молодиць і дівчат.

Боже помагай! — кажу.

Спасибіг! — А сам оглядають мене, яка й звідки.

— Чи не знаєте, — кажу, — де б тут службу можна знайти?

Еге, ми й сам[illegible] ждемо, молодичко. А се вони бач винишли, чи не найме хто, так уже тут заведено.

Коли ваша ласка, — кажу, — то й я собі коло вас стану.

Становіться, ми не боронимо.

Стою та дивлюсь: люд, як та комашня копошиться, одно на одного наступає, сходиться, розходиться, гомонять, кричать, [illegible] люде й пани, й міщане, стукотить, гуркотить.

Той своє продає, той прицiняється до чужого. Дві молодички гарненько цокотять, а тут дітвора змагається, чогось не поділили. Перекупка, як жар червонолиця, стала против сонця, брижчить коралями та вигукує: — Г[illegible] корали добр., дивіться ж бо молодички! Ось купи, моя любочко, купи, примiряй до лиця, ну ж бо, ну, не соромся! — Зчiплеться вона коло повновидої молодиці у білій сорочці і в зеленій хустці. Молодиця не хоче, а вона таки зачепила їй за шию намисто (коралі) та кричить: — Дивіться, дивіться добрі люде, що в мене молодиця, як калина, як яблучко, як дівочка, як панночка!

— Та пустіть мене, Бог з вами! — одбивається молодиця. — Я й ваше намисто пірву! Отсе справді! Чого ж на мене напались? — А сама [illegible], почервоніла як вишенька, і [illegible] їй, очиці блищать, і сміється.

Москаль, що якесь старе залізо продавав, задивився, стоїть і всміхається, і не чує, що жвавий міщанин у чемерці штовхає його: — Москаль! Москаль! чи продаєш залізо?

Постояли ми там годину, а може й більш. Якась пристаркувата пані до нас іде.

(Далі буде)

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКОВНЕ ПОЛОЖЕННЯ В АВСТРАЛІЇ

В „Українським Слові" в Франції поміщена була стаття д-ра В. Балинського з Австралії, п. з. „Ми хочем Бога", отже тут ми зміст статті вчасти перекажемо, а в части подамо її дословно і так.

Найпекучішою тепер справою для українців в Австралії є справа церковна і для православних і гр.-католиків.

Українці почали приїздити до Австралії з 1947 р., але не прибували священики. Вони не знали, як уряд до церковної справи поставиться, а друге, що й вони мусіли їхати як робітники зобовязані 2-річним контрактом праці.

З часів 1-ої війни була вже в Австралії нечисленна московська імиграція, що зорганізувала свої церкви по більших містах.

Коли причалив до Австралії перший корабель з українським священиком, то це була важна подія. За час прибуло ще кількох і нині є їх коло 10, але їх замало.

Австралійський уряд звільнив від контрактової праці священиків Української Автокефальної Православної Церкви, з архиєп. Силвестром, але не звільнив греко-католицьких. Чому ж? Дословно говориться:

„Основна причина та, що в Австралії діє (рішає) зарядження Апостольської Столиці, яке забороняє одруженим священикам відправляти Богослуження офіційно." Майже всі українські гр.-кат. священики одружені й мають родини та дворічний контракт.

„До сьогодня українські компетентні чинники не добилися розвязки цеї справи в Ватикані (в Римі) й ми в праві запитати: чому? Чому не вирішено справи першорядної ваги?"

Українці не мають своїх церковних будинків і тому „винаймають" церкви, одні від римо-католиків, другі від сербсько-греко-російської Церкви, а:

„Той, що нас до себе приймає, хоче нас виховати. Римо-католики мають на меті „наверн[у]ти" нас до своїх парохій, а сербсько-російська Церква хотіла б „здобути" нас для себе. Таким чином чужі парохії виховлюють українських [дітей]".

Ще гірше стоїть справа з тими, що опинилися сотні миль від важніших осередків.

„Хто має тут перебрати обовязок хрестити наших дітей, вінчати, хоронити? А наші діти? Хто має вчити їх релігії? Чи має це зробити місцеве душпастирство ріжнородних Церков, віросповідань і сект?

„Українці в Австралії потребують священиків. Кличемо компетентні чинники обох наших Церков більше звернути уваги цій виїмково важливій справі. Рани треба лікувати негайно, бо швидко може прийти час, що затроєння дійде до стану, в якому вже не буде ратунку."

„Шукаємо тих, які хочуть взяти на свої плечі важку відповідальність. Мусимо наші душі ратувати перед зневі-рою та деморалізацією. Поможіть нам. Дайте нам священиків, які служитимуть Христови в любові до свого народу".

• • •

Наведений зміст статті аж надто многомовний, — а вже найбільше впадає в очі, що як далеко ще до того, щоби українці себе і свою справу належно зрозуміли. Доки ж такого зрозуміння не буде, то їм не тільки люде, але і Бог не поможе.

Українці повинні би вже раз зрозуміти, що в вирішуванню своїх справ, навіть церковних, вони природно є першим і найбільшим авторітетом. Вони ж властителі, вони господарі своєї справи. Про їх же власне добро їм ходить, а не комусь з чужих. Українці найкраще знають чого їм треба і повинні самі дбати, щоби свої потреби задоволити.

Але до того треба власної думки, власної відваги. Час вже позбутися почутя, що українці сотворені на матеріял, яким мають вічно чужі авторітети орудувати. Час вже, щоби українці признали себе для себе найвищим „компетентним чинником" для вирішування своїх справ.

Українцям треба вже раз поставити свою церковну справу на свій український ґрунт і так позбутися чужих опікунів, як завсігди дбали, щоби українців для себе використовувати.

Берімо греко-католицьку Церкву (унитську), — чи знають бодай передовійші українці, яка то Церква? Ні, не знають! В них нема власної про те думки, отже повторяють за римськими політиками і їх помічниками, що це друга українська Церква, инша від Православної Церкви иншого обряду, иншого віросповідання, високонаціональна итд. итд. І так самі відчужують гр.-кат. українців та приготовляють їх на воротин на українських хорватів.

Так роблять вони на осліп тоді, коли Історія з ясністю сонця доказує, що унію (греко-католицизм) завели поляки в спілці з Римом, що вони страшними насильствами приганяли українців до унії, а приганяючи, мучили їх сотнями літ і використовували, тай нині використовують для своїх цілей і, певна річ, сміються з легковірних, короткозорих і застрашених українців.

Коли взяти це на увагу, то як можна звати гр.-кат. Церкву „другою українською Церквою", або „Церквою Українською Католицькою"? Чим вона инша? Чим друга? Чи тим, що чужі українцям люде силуються нею орудувати, собі на добро, а українцям на загибіль.

Здоровий же розум каже, що гр.-кат. Церква, це Українська Православна Церква, яку чужі безбожні люде поневолили і привязали до Риму. Вона історично є Українською Православною Церквою, вона такою є своїм змістом, своїм обрядом, своїми правами і релігійною культурою ії вірних. Ще ж недавні часи, коли в гр.-кат. церквах голосилося: „І всіх вас православних". А що чужа рука прилатала до неї кілька своїх латочок, то чи українці мають з тими латками числитися?

Чому не стати на тому, що поневолену Церкву треба увільнити з неволі? Чому не перетяти того безбожного панщизняного шнурка, який чужі на Українську Церкву наложили, а тоді вона в одній хвили стане вільною від чужих Українською Православною Церквою. Тоді не треба буде двох церковних будинків, для православних і греко-католиків, а буде один український церковний будинок для всіх, як одної української громади, буде одна молитва, одна думка, одна сила, одна спільна українська праця.

Чому не сказати греко-католикови: Ти брат наш рідний! Ти ж син народу нашого! Вороги нашого народу буками приганяли твоїх предків до чужого ярма, отже нині скидай те ярмо і ставай разом з другими твоїми братами!"

Хто з думаючих українців може нині вважати Рим, Ватикан, папу властею для вирішування українських церковних справ, — дозволів чи заборон в тім, що українцям потрібне? Хто відважиться сказати, що українці не мають права своїх справ вирішувати і мусять жебрати такого вирішування в чужих?

Чому не збирати нині української церковної сили на українським ґрунті? Пощо розділювати її на двоє, щоб одною її частиною орудували самі українці, а другою чужі люде зпоза [illegible] рік, дотого ж люде, що ніколи ділом не виявляли доброї волі для українців, люде, що завсігди стояли [illegible] з ворогами Українського Народу.

Те, що нині діється в Австралії, ще раз додатково показує, що значить церковна залежність від чужих, [illegible] тоді, коли самі українці хоч і бачать, що їм кривда діється, не вміють, [illegible] мають відваги від тої кривди [illegible]. Пощо тоді нарікати? А коли нарікати, то хиба на себе самих!

Та деколи чуємо навіть з гр[illegible] рони „Так воно, так, але ж не [illegible] силувати совісти гр. кат. [illegible] вість свята річ!"

Непередумана балачка! Але ж [illegible] католиків є не тільки совість, [illegible] судок, і розум, так чому не [illegible] вити до їх розсудку і не розк[illegible] ричної та нинішної дійсности [illegible] розкривати баламутства, яке [illegible] поле хочуть поширювати [illegible] толиками, і між православними [illegible] валося? Якраз совість наказує [illegible] зу розкривати! Совість є сов[illegible] тоді, коли вона стоїть на стор[illegible] ної справи!

• • •

Але того не досить. Належ[illegible] зуміння церковної справи треб[illegible] на стороні Української Пра[illegible] Церкви. І тут люде живуть бі[illegible], що готового дала їм чужа [illegible] політика, чужі просвітителі [illegible] телі.

Українська Православна Це[рква] [illegible] ручи не в загальному розумінню [illegible] на свідомо і твердо стояти на у[краї]нськім ґрунті і сама вирішувати [illegible] ви відповідно своїм потребам. Вона [illegible] з своїм народом повинна бути найвисшим авторитетом в вир[ішуванню] українських церковних справ.

Вона попри давні церковні Канони повинна мати ще свої власні українські церковні Канони, конче потрібні для нинішних потреб Української Церкви і релігійного життя народу. — Б[о] [illegible] не всі давні Правила (Канони) відп[овід]ають нинішним потребам, не всі покривають ті потреби, — а життя не можна насилувати, калічити і здушувати, щоби його в прастарі рамці вмістити. До давних Канонів треба ще конче і власного нинішного живого розсудку та розуму, а в той розум мусить входити так же історичний досвід.

Всяке признавання над собою чужих хочби і православних авторитетів, на яких треба оглядатися, просити жебрати дозволів, благословень, признань, це не що инше, як другий греко-католицизм, з тою хиба ріжницею, що коли перший вважає своєю властею чужий Рим, то другий буде вважати чужий Царгород, чи Александрію, чи Москву, чи ще кого.

Час вже, щоби українці відважилися стати на своїм власнім ґрунті [i] заявити собі, а там і світови, що вони вважають себе такими ж вартними, канонічними і благодатними, як і всі други добрі православні на світі. Ні більше, ні менше!

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ТРЕБА СВЯТКУВАТИ ПО НАШОМУ

Нераз дехто з молодих каже: „Ми молоді не завсігди знаємо, як треба наші Свята по нашому святкувати". Правильно! Бо не завсігди старші вміють молодшим все належно розказати і їх навчити.

Та все ж нехай молодші в старших допитуються і все собі нотують. Українські святочні звичаї всюди в загальному подібні. Коли ж і є ріжниці, то лише в дрібницях. Та і такі дрібниці можна [у]тримувати, — бо вони також українські. І вони є частинами загальної святочної української культури.

Не треба тягнути чогобудь чужого [до] [на]ших святковань. Нехай чужі своє [шан]ують, а ми шануймо своє, — це одне [вели]ке правило.

[Не]хай Господь боронить нас від таких [дум]ки, що наше гірше від чужого [illegible] [вва]жати наше в богатьох випадках [illegible] з чужого, поважнійше, більше [illegible].

[illegible] таке, що ми можемо перед [св]ітом з нашим виступати, і всі [illegible] [м]оже признають вартість нашої культури.

[Н]е треба свого встидатися, [illegible] [ми]тися і перед чужими його [illegible]. Треба його явно всім показати [illegible] на те місце.

[illegible] бо нічого свого занедбувати, [illegible] лишати. Бог дав нам свя[illegible], щоби ми ним щиро і ро[illegible] [ко]ристали, а не щоби ми його за[illegible]. Не доводімо себе, своїх до[illegible] [бай]дужництва в нашому культур[ному] [ж]иттю.

[Будь]мо колесом, а не болотом! Не [illegible] [че]пляється болота, але болото [illegible]. Не будьмо болотом, що лише [illegible] чуже колесо, щоби було до чого [чі]птися. Будьмо тим колесом, що [illegible] [ї]де, куди йому треба і не дбає [illegible] [б]олото.

[Т]реба нам памятати при надхо[дячих] Святах!

Один з молодших.

[КА]ЛЕНДАР — І СВЯТОЧНІ ЗВИЧАЇ

[Всі] українці, — і православні і греко-[католики], — повинні триматися сво[го] [Це]рковного Календаря і святкувати [Різдво] [7]-го січня, а не 25-го грудня, як [свят]кують латинники, та протестанти. [Про]звичайний (новий, Григоріянський) [календар] [illegible] для буденних справ і ми йо[го] [вжива]ємо, але наш Церковний Календар [є] [на]шим релігійним календарем, частиною нашої Історії, нашої минувшини, [нашої] культури, він є цінною властністю [illegible] Українського Народу.

[Па]мятаймо, що всі досвідчені і шануючі себе народи на світі мають свої [церков]ні Календарі і їх вживають в своїм [рел]ігійним життю. І ніхто не робить [їм] [з] [того] докору, ніхто розумний з них [не] [сміється]. Хто своє шанує і береже, [того] і розумні люде на світі шанують.

[Ко]ли дехто з українців святкує вже [з] [лати]никами, отже таких нема за що [хва]лити. Вони лишають свій Народ і [тягнуть] себе до чужих. До того намовити, що не дбають про українців.

[Де]хто скаже: „Вигіднійше з латинниками святкувати", але куди така до[ве]де? Вигіднійше для декого було [б] [зов]сім не святкувати. Вигіднійше було [б] [по]кидати все своє і волочитись за [illegible]. Вигіднійше було би не слухати [illegible] законів, не платити податків, [illegible] [ни]яких обовязків, діставати пенсію [від] 15-го року життя. Вигіднійше [illegible] [моло]дих молодих було би цілком не [слуха]ти родичів і розмарновувати батьківське майно..

Отже яку вартість має той, що всюди шукає лише вигоди і не хоче обовязків, бо вони є для нього невигодою. Куди він зайде і другого може завести?

Лише виконування обовязків робить з чоловіка гідного і вартного чоловіка, — розумного, сильного і гідного довіря.

А тепер приходимо до святочних звичаїв.

Дідух і сіно. — В деяких сторонах в Старім Краю приносили до хати на Святий Вечер величезну вязку соломи (сіна було там мало) і розстелювали по цілій хаті (по земли). Це надавало багато святочности і величавости. Ту солому звали „дідух".

І не було ніде випадку, щоби той дідух запалився, бо всі на дідух зважали.

В инших сторонах лише клали трошки сіна під стіл, — це вже було менше величаве.

Сіно клали на стіл (всюди), а то і на лавки потрошки (тут треба би на крісла), а під сіно головки часнику, та мабуть ще чогось. Це колись мало окреме значіння, а нині треба це брати, як наш звичай.

Сніп. В куті ставили сніп вівса, жита, або і пшениці, і це звали „дід". Очевидно він нагадував всіх предків родини, яких при Святах треба згадувати.

Пісна Вечера. Страви в день Святого Вечера були завсігди пісні, з олієм (тут з оливою). І Свята Вечера була завсігди пісною.

Поздоровлення. Хто вносив Дідуха, той поздоровляв всіх в хаті: „Христос народився" (давнійше Христос раждається)! Добрий Вечер!", або саме „Добрий Вечер!" А відповідали: „Славіте! Дай Боже здоровля!"

Приготовання до Вечері. — Всі миються і збираються, а тоді моляться. На стіл ставлять свічку, або три. Був звичай обкаджувати Вечеру ладаном.

Страви. Найважнійшою стравою є „кутя", — варена пшениця з медом, чи цукром і маком. Всі беруть її вроздто з одної миски на знак родинної єдности, при чім хтось зі старших (або з молодших) бажає всім з Святами здоровля і щоби до другого Різдва дочекати, а тоді „кутю" споживають. Потім набирають собі в окремі миски.

Можна перед Вечерою заспівати „Різдво Твоє" (Рождество Твоє), або першу стишок „Бог предвічний".

Другою стравою є риба, що давним християнам пригадувала Христа.

Дальші страви: пироги (вареники) з бараболя, з капусти, зо сливок, голубці, печені пироги зо сливок, з грушок, гриби (губи), капуста, сушеня (сушені варені яблока), пампушки смажені на олеви та ще дещо.

Страв і печив повинно бути 12, або вигали багато. Пекли „книші", отже хліб, в який вкладали цебулю з олієм.

Кут[ю] та ще дечого по вечері зі стола не забирали.

По вечері довго всі колядували. Родина не розходилася, бо це спільне Родинне Свято.

Діти по Вечері несли „вечерю" до дідусів і бабусь та до кумів, коли була мала дитина, — несли колач та ще дещо. Це на знак родинних звязків з дальшими.

Рано до церкви. На Різдво правиться Богослуження або по півночи, або раніше, як звичайно, — бо і царі (мудрці) і пастухи приходили до Христа вночи.

Дідуха палили аж другого дня Свят (на Собор Богородиці) раненько на дворі і сіно зі стола забирали. Сніп, що в куті, стояв до Нового Року. Тоді перші „сівачі" його оббивали, забирали зерно і ним „сіяли" дальше.

По деяких сторонах були ще деякі трошки відмінні звичаї та про них нехай напишуть ті, що добре їх знають.

Хоч до Свят ще дальше, але треба вже тепер все те пригадати, головно молодшим, щоби мали час до Свят приготовитися. А вже окремо — нехай ще перед Святами вчаться коляд.

СВЯТОЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Увійшло тепер в звичай, що перед Різдвом та Великоднем українці посилають своїм близким святочні картки з поздоровленнями.

Та треба пригадати, що українці повинні посилати такі поздоровлення аж перед своїми Святами, а не перед латинськими. Яка мені радість, коли дістаю святочне поздоровлення перед латинським Різдвом? Чи воно належить тоді до латинського, чи до нашого Різдва? Про яке Різдво ходить тому, що таке поздоровлення посилає? І чому він посилає його не тоді, коли повинен?

Берімо Великдень. Буває, що український Великдень є аж 5 тижнів по латинським, а я дістаю великоднє поздоровлення 5 тижнів скорше, ніж мав би його дістати. Чи думаючі люде можуть на такий лад поздоровлення посилати?

Мені відомі випадки, де хтось таке поздоровлення відослав, зазначивши: „Я святкую наші Свята, отже в мене ледво середина Посту".

Що ж до самих поздоровлень, то на них нема означеної форми. Вони бувають довші, а бувають і дуже короткі. Ходить про те, щоби висловити святочні побажання. І тут я подам кілька примірів таких поздоровлень.

1. З Різдвом Христовим прийміть мої щирі побажання (або бажання).
Христос народився!
Н. Н. (дати імя)

2. З Великим Святом Христового Різдва бажаю Вам всего найкращого в Вашому дальшому життю.
Христос народився!

3. З Святом Різдва Христового бажаю цілому Вашому Домови здоровля і щастя в усім.
Христос народився!

4. При нагоді Свят Христового Різдва пересилаю Вам (чи тобі) свої щирі бажання: святкуйте здорові і вдоволені!
Христос народився!

5. З Святим Христовим Різдвом бажаю Вам найперше здоровля, а там усего иншого добра. Здорові і веселі святкуйте, та святкуючи і мене згадайте. Я Вас згадаю.
Христос народився!

6. Рад би я з Вами разом святкувати але не можу, то бодай прийміть мої щирі побажання. Нехай Народжений Син Божий благословить Вас усім добром, здоровлям і всім, чим Він добрих людей благословить. Я в часі Свят буду Вас згадувати.
Христос народився!

7. З Різдвом Христовим бувайте здорові!
Христос народився!

8. З Різдвяними Святами всего Вам доброго від мене!
Христос народився!

9. З Святим Різдвом прийміть мої щирі поздоровлення. А колядуючи і мене не забудьте згадати.
Христос народився!

Коли на картці є вже друковані побажання, то можна лише додати:
Святкуйте здорові!
Христос народився!

Так можуть виглядати святочні поздоровлення. Довго тут ніхто не розписується і все в них відноситься головно до свят.

Подібно і в поздоровленнях Великодних:

З Великодними Святами, . (або з Святом Христового Воскресения ... З

Святим Воскресенням...) пересилаю Вам свої щирі бажання... Святкуйте здорові!

Христос Воскрес!

Н. Н.

Добре також надолині зазначити день і рік, коли поздоровлення висилаєсь. А то буває, що хтось складає святочні картки, і за кілька літ вже не знає, з котрого року та картка.

На верху не зашкодить написати імя того, до кого висилаєсь. Тоді завсігди можна буде знати, до кого це було, хто посилав, і котрого року.

Тим, що Святочні Поздоровлення посилають, ті приміри й уваги придадуться.

В кого мало часу, той повинен писати якнайкоротше. До одних треба писати Ви... Вам, до других Ти... Тобі..., це вже зрозуміле.

К. П.

СЛОВО НА 22-ГУ НЕДІЛЮ ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ

(ЛУКА 16: 19—31)

В Євангелії цеї неділі чуємо так. слова Христові:

Був багатий чоловік і жив пишно. А другий був убогий, слабий, лежав перед ворітьми багатого і голодував. Навіть кришок з багачевого стола не давали йому.

Коли ж убогий вмер, то ангели понесли душу його до неба. Вмер і багатий та в пеклі опинився.

Глянув він вгору і побачив Авраама і Лазаря і кликнув: Отче Аврааме, змилуйся і пішли Лазаря нехай омочить палець й охолодить язик мій, бо дуже мучуся. На те Авраам: Згадай, що ти в життю розкошував, а Лазар бідував. Тепер він тішиться, а ти мучишся. А між нами і вами пропасть велика і нема дороги до переходу. І каже багач:

Коли так, то бодай пішли Лазаря до дому батька мого, де я маю пять братів, нехай пригадає їм, щоби не дісталися в те місце, де я мучуся. І каже Авраам: Мають вони там закон Мойсея і науку Пророків, нехай їх слухають.

Тоді багач: Того вони не послухають, але послухали б, коли хто з мертвих став перед ними. Каже на те Авраам: Коли не послухають Мойсея і Пророків, то не повірять, коли б хто з мертвих явився.

* * *

Зміст цей пригадує нам, що неминуче маємо дати звіт перед Богом з нашого життя. А щоби звіт був добрий, то в життю треба дбати і про себе і других. Коли багач дбав за братів своїх аж по смерти, то вже було запізно. Треба йому було дбати і про них і про Лазаря за свого життя.

Багато було самолюбних і немилосердних багачів і Христос проти таких нераз виступав. Горе вам багаті, бо наступить лихо... Горе вам, що смієтесь, бо плакати будете. Він вказував на бідних і безпомічних, над якими багаті повинні милосердитись. Це якраз є ціль і вартість багацтва, бо „що поможе чоловікови, коли здобуде цілий світ, а занапастить душу свою." (Мат. 16:26)

На кожному кроці і життя і совість кличе нас до обовязків: голодного накормити, бездомного приняти, хорого відвідати, бідолашному помогти, сумуючого потішити, невіжу навчити, сироту по батьківськи обняти... Бо казав Спаситель: Що добре ви вчинили хочби дитині, ви мені самому вчинили (Мат. 25: 40).

В нашого народу, що жив дійсно побожно, ця Христова наука була основою родинного і громадського життя. На кожному кроці виявлялося співчуття для бідних, нещасних, сиріт. Ті почування нарід вложив в свої пісні. Згадаймо пісню про сироту, що пішла по світі матери шукати... Згадаймо слова пісні, що: хоч яке багацтво, а треба покидати... Згадаймо великого Шевченка, що ставав в обороні вбогих, а до сильних кликав: „Умийтеся, образ Божий багном не скверніте!", бо „і царята і старчата — Адамові діти."

А може і тому нарід наш розумів науку Христа про милосердя, що самий був тим Лазарем перед порогами багачів. Він сам зазнав зневаги, здирства, поневолення. Як колись Йов, він не мав від нікого співчуття, ані помочи.

Та нагадати нам, що Йов терпів багато, але його терпіння радістю закінчилося. І терпіння Лазаря перемінилось в утіху, бо Господь не забуває тих, що на нього надіються. Він і нашого народу, нині поневоленого і по світі розсіяного, не забуде.

Велика сила криється в праведнім життю людей, більша від сили самих рук, від зброї воєнників, бо вона є силою не тіла, але духа, силою душі, силою совісти, силою щирої волі. Ось і тому наша Св. Церква безнастанно закликає нас до добрих діл, до жертвенности, до братньої згоди, до співчуття і милосердя, до щирої співпраці між собою. Вона веде до того, щоби піднести наш нарід до висшого щабля релігійного, а тоді — „світ правди засвітить, і помоляться на волі невольничі діти" — як говорить Шевченко.

І тому з усі ми нашими важними справами звертаємось до Господа і кладемо перед Ним всі наші справи, всі і [illegible] бажання, всі великі заміри. А казав Христос, що, хто стукає, тому відчиниться. І підійме Господня рука Український Нарід, як Спаситель підняв з гробу Лазаря. Справдиться тоді слова поета:

„Здавалось — Бог його на вік прокляв, здавалось — кинув на наругу, дав йому найбільшу тугу... І встав народ... О, встав народ, облитий потом, слізми, кровю, і руки з ніжною любовю простяг в небесний океан." (Олесь)

Наша віра повинна бути твердою, щирою, а тоді можемо бути певними, що Бог покладе нашу віру на вагу і дасть нам і нашому народові по заслузі. — Амінь.

о. Мітрат Іван Данилюк.

З МОЄЇ СВЯТОЧНОЇ ПРАКТИКИ

Хочу тут звернути увагу оо. Парохів на те, як я уважав за добре і робив, а що і їм може придатися.

В Різдвянім і Йорданськім Богослуженню дуже величавою частиною є пісня „З нами Бог, розумійте народи" (С нами Бог, розумійте язици), а це важнішою є вона через те, що приходить вона лише два рази в році, на Різдво і Йордан. Хто тую пісню чув, той розуміє, що вона є окремою цінною ознакою Різдвяних і Йорданських наших Свят.

Однакож в тутешних відносинах не всі вірні її чують. Вона приходить на „Великім Повечерію", отже з початком Богослуження, а тоді люде доперва сходяться. І коли б навіть половина вірних була вже в церкві (а буває звичайно менше), то все ж друга половина не буде чути того, що зосталося б в її памяти. Діти не будуть чути, бо ті звичайно бувають в церкві пізнійше. І тоді виходить велика шкода для всіх, для цілої церковної справи. Тоді Свято остілько менше величаве.

Маючи це на увазі я переносив цю пісню аж на закінчення Утрені, отже на час перед розпочаттям Служби Божої. А тоді вже є в церкві всі люде, є і багато дітвори. І як це врочисто тоді виходить, коли при усій зібраній громаді співаєсь „З нами Бог". Лише треба сказати дякам, щоби ту пісню зоставили на означений час.

Може хтось поставити питання: Чи можна так робити? Чи має священик право так робити?

Я розумію, що може і що священик має право, бо він же „настоятель", провідник в Богослужебних справах між своїми вірними. Тому в старокраєвих давнійших церковних книжках в деяких місцях окремо зазначувалося, що в деяких випадках або треба держатися Уставу, або: „як настоятель скаже". Тоді розуміли, що обставини можуть вимагати деяких відхилів від Уставу. Щодо наведеного випадку, то [illegible] перенесення згаданої пісні на [illegible] час, коли вірні вже зібралися, причиняється до величавости Свята.

Богослужения є для [illegible] вірних, а не для задоволення Уставу [illegible] без участи вірних не [illegible] вповні.

Допускаю, що хтось мій [illegible]. Коли хтось не подбав, щоби [illegible] в церкві вже з початком [illegible] [illegible]. Так думати [illegible] хтось не чув і про [illegible] журитися тим не буде.

[illegible] про те, щоби [illegible] почути, привик [illegible] ного схочуть.

Тож моя думка [illegible] [illegible] добре вважаю.

[illegible] маленька справа. Коли [illegible] предвічний" належить до най[illegible] і її всі вірні [illegible] дякам, щоби її самі не спів[illegible] Різдво, можуть співати інші [illegible] перед народом, [illegible] [illegible] [illegible] всі співати [illegible]

Так було в мене. Можливо [illegible] священики так робити, [illegible] [illegible] і ділюся тим [illegible] добре і гарне.

Священик.

СПРАВА БУДОВИ КАТЕДРИ

Осінна сегорічна погода дуже сприяла будові Катедри. Доброму і святому ділу Господь помагав, отже вдалося ще сего року покласти міцні основи під будову Катедри.

Праця коло будови почалася 26-го вересня, і до 20-го листопада, 1949 р. вже положено залізно-цементовий спід (бейсмент), довгий 90 стіп (фітів), широкий 74 стопі, а високий по позему землі 10 стіп. В його основі є 180 стовпів, що сягають 52 стопі глибоко в землю, аж до скали, що є під землею. На таких основах будівля не зрушиться. І [illegible] закладається сталь.

Будівля дальше в русі. Тепер приготовляєсь потрібний матеріял, щоби з весною можна почати головну будівлю Катедри.

І наша віра в тому, що святій праці Бог поможе, а дальше зі своєї сторони поможуть вірні Української Православної Церкви. Це ж будується головна церква для всіх наших місцевих церков; будується те, що буде власністю і горділістю всіх.

І тому обовязком кожного українця й українки приложити і свою цеголку, а то і 10, 100, 1,000, 10,000, в кого є можність, а при спільній допомозі наша Святиня буде в недалекій будучині збудована.

Всі пожертви присилати на адресу:

Holy Trinity Ukr. Gr.-Orth. Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.

[illegible]

Брентфорд, Онт. — Дня 29-го жовтня ц.р. п-во Савіцькі запросили рідню і знайомих на хрестини своєї донечки Марусі. Тайну хрещення довершив греко-православний священик о. Кисілюк, а забава відбулася в Українськім Народнім Домі при великім числі місцевих і позамісцевих гостей. По вечері один з хрестних батьків, п. Стефан [illegible] попросив до слова голову місцевої Української Православної Громади п. Козака, який згадав про [illegible] п-ва Савіцьких в місцевій громаді. Опісля п. Цибульський [illegible] тайну хрещення, а [illegible] побажав родичам і новохрещеній щастя, здоровля і многих літ прожити. Другий хрестний [illegible] Панькін, згадав про [illegible] гостя — Український [illegible] закликав присутних до [illegible] принесла $16.00. З цієї [illegible] $11.00 на фонд [illegible] Голосу, а $5.00 на [illegible] При кінці п. Савіцький по[illegible] гостям, що прибули так [illegible] і закінчив свою мову [illegible] Коли ми віримо в [illegible] виконуймо християнські [illegible] коли звемо себе укра[illegible] [illegible] українське, а ти [illegible] Української Православної [illegible] віддання стояла, сто[illegible] на сторожі укра[illegible] роду. Від себе додам [illegible] члени Української Православної Громади в Брентфорд, раді тим, що маємо між собою таких щирих і свідомих членів як [illegible]. І з нагоди їхнього родинного свята бажаємо їм з родиною щастя і здоровля.

Ів. Іваненко.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ ПО БЛ. П. І. ТИТОМИРОВІ

Пойнт Пелі, Онт. — Дружина [illegible] Титомира зарядила 15-го [illegible] Службу Божу за упокій [illegible] мужа й запросила на [illegible] рідню та знайомих.

[illegible] Божу і Парастас відправив [illegible] о. Запаринюк з Виндзор [illegible] Товариства Просвіти, якої [illegible] був членом та оснувате[illegible].

[illegible] відправи відбувся в домі [illegible] обід, який почався [illegible] молитвою. Покійному [illegible] „Вічная Память", а Бо[illegible] дітям і присутним [illegible] Заслуги покійного, як [illegible] громадянина, мужа і бать[illegible] п. Серадюка, який за[illegible] до жертв на невя[illegible] вінок в формі дару для Колегії св. Андрея у Винипегу. Присутні зложили $7.80, а родина по[illegible] $2.25. Промовляв ще п. Сте[illegible] покійного добрим [illegible].

[illegible] І. Титомир оставив в смутку [illegible] два сини, одну дочку, [illegible] пять правнуків, та одного брата.

Хай земля буде йому пером!

Присутний.

ЗБІРКА НА КОЛЕГІЮ

Мензі, Ман. — Рідня і приятелі [illegible] громадян Петра й Евгенії [illegible] влаштували їм 18 жовтня [illegible] в їх домі на фармі в [illegible] з нагоди їх виїзду до Торонта. Обидвоє вони родились і виросли в околиці Овкбори — Мензі. Петро від ряду років належав до СУМК і на його плечах спочивала майже вся робота в організації. Евгенія також була активна в СУМК в Мензі, брала участь в представленнях, концертах і в церковнім співі як добра співачка. Парохія Української Греко-Православної Церкви й Український Народний Дім в Овкбори відчувають велику втрату з виїздом цих молодих активних громадян. В часі забави пані М. Чиваляк сказала кілька слів про їх заслуги, вручила їм скромний дарунок та побажала щастя і многих літ на новім місці. Промовляв також п. Іван Пелешок, який закликав до збірки на Колегію св. Андрея у Винипегу. Збіркою занялися пп. М. Пінь і І. Пелешок і вона принесла $21.50. Жертводавцям щира подяка. (Імена жертводавців були поміщені на іншім місці.)

Присутний.

НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК НА МОГИЛУ САНДИ ПАВЛЕНЧУК

Оштава, Онт. — Жовтня 2-го ц.р. минуло рівно 25 літ від дня смерти нашої дружини і матері — Санди Павленчук з Оштави, Онт. З тієї нагоди відбулася в неділю, 23-го жовтня в церкві Різдва Пресв. Богородиці Панахида після чергового Богослуження, а після цього обід в залі на церковному подвірю.

Наш парох, Всеч. о. Т. М. Кисілюк помолившись поблагословив страви. Його зворушливу промову після обіду присутні вислухали з найбільшою увагою. По відспіванню тричі „Вічная Память" парох о. Кисілюк згадав про гарний звичай „невянучого вінка" в формі жертви на якусь ціль народну ціль, і запропонував збірку на Колегію св. Андрея у Винипегу. Зібрано було $20.00.

Всім, що потрудилися взяти участь в поминальній відправі й обіді і тим чином помянули нашу покійну маму й дружину складаємо щиру подяку. Дякуємо зокрема нашому парохові о. Кисілюкові за його труд і зворушливу промову та жертводавцям на невянучий вінок нашій дорогій мамі і дружині.

Вічна їй Память!

Муж Никола Павленчук і сини Дмитро, Юрій, Іван та дочки Фросина Мекнайт і Докия Кравченко.

✝ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

АНЕЛЯ РОМАНІВ

Єлов Крік, Саск. По тяжкій недузі упокоїлася в лічниці в Саскатуні, 27-го жовтня ц. р. Анеля Романів на 20 році життя. Покійна народилась в Єлов Крік й тут перебула ціле своє життя. Виросла й виховалась при Українській Православній Церкві, брала участь в церковному співі й була активною членкою організації СУМК. Оставила в глибокому смутку матір, два брати та шість сестер. Сама була лагідної вдачі, інтересувалася церковними й громадськими справами й була деякий час учителькою Недільної Школи.

Похорон відбувся в Єлов Крік, 30 жовтня, при великім числі людей. Похорон відправив о. К. Желіхкевич. Гарно співала молодь під орудою п. Н. Дороша і п. Гр. Вашука. Два довгі ряди молоді тримали вінці в руках. Порядок провадив голова громади, п. В. Савчук, а в церкві порядок держав п. Гр. Стельмащук. Простора церква не могла помістити людей. Отець Желіхкевич виголосив прощальну проповідь, починаючи словами: „Яка життєва утіха..." По його проповіді слідувало дальше прощання з покійною. Тут о. парох

попросив присутних зложити свої жертви на невянучий вінець для покійної в формі дару на Українську Православну Колегію св. Андрея. Присутні зложили $46.02.

Похоронний похід двигнувся з церкви на цвинтар. Довгий ланцюг автомобілів тягнувся майже на милю дороги. На цвинтарі проспівали ще „Вічную Память" й тіло молодої Сумівки спустили в могилу.

Смерть Анелі, це невіджалувана втрата для нашої громади.

Вічна їй Память!

Учасник похорону.

КОЛЯДНИКИ — ГОТОВТЕСЯ!

На Різдвяні Свята ходять колядники по хатах колядувати, та деколи буває з тим клопіт. Коли в послідній хвилі почнуть колядники збиратися, то тяжко їх зібрати. Той не хоче, тому ніяк, в того хтось був.

Тому треба наперед пригадати і порозумітися, куди хто має йти колядувати і з ким.

І ніхто зі здорових не повинен відмовлятися.

Колядник.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Анонюка.

ГРУДЕНЬ

18. Неділя. — Витків.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Мейфер
22. Четвер. Зачаття Діви Марії. — Білмил.
25. Неділя. — Гефорд.

СІЧЕНЬ

1. Неділя. — Кридор
7. Субота. Різдво Хр. — Витків
8. Неділя. 2 день Різдва. — Редфілд.
9. Понеділок. Степана. — Гефорд.
11. Субота. Новий Рік. — Глеслин.
15. Неділя. — Мезов Лейк.
19. Четвер. Йордан. — Гефорд
22. Неділя. — Норт Батлфорд
29. Неділя. — Гефорд (на фармах).

Адреса: Пош. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. [illegible]

ГРУДЕНЬ:

18. Неділя. — Бюкенен.
19. Понеділок. Николая. — Дробот.
22. Четвер. Зачаття Пр. Діви. — Борджис
25. Неділя. — Маноринна.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Рама.
7. Субота. Різдво: 12 год. вночи. — Канора.
8. Неділя. Собор Богор. — Свидова.
9. Понеділок. Степана. — Успенська.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ГРУДЕНЬ

18. Неділя. — Лужани.
19. Понеділок. Св. Миколая Чуд. — Борщі.
22. Четвер. Зачаття Пресв. Бог. від Св. Анни. — Каґан.
25. Неділя. — Завала.

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ГРУДЕНЬ:

18. Неділя. — Роблін, місто.
19. Понеділок. Николая чуд. — Роблін-Зелена.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Шортдейл.
25. Неділя. — Ленчарз.

Адреса: Пош. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячина.

ГРУДЕНЬ:

18. Неділя. — Принс Алберт.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гові Мун.
22. Четвер. Св. Анни. — Шінмен.
25. Неділя. — Семборг.

СІЧЕНЬ:

1. Неділя. — Вірдейл.
7. Субота. Різдво Христове. — Принс Алберт. Велике повечеріє 11 год. вночи на Святий Вечір. 12 год. вночи Служба Божа.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. — Мендавел
9. Понеділок. 3-ий день Різдва. — Гові Мун
14. Субота. Новий Рік. — Шінмен.
15. Неділя. — Вірдейл.
19. Четвер. Йордан (Богоявл.) — Семборг
22. Неділя. — Принс Алберт.
29. Неділя. — Принс Алберт

Адреса: 564-7стр. — Тел. 3786, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Іваніва.

ГРУДЕНЬ

4. Неділя. — Бони.
11. Неділя. — Шипиниці
18. Неділя. — Лавлінг.
19. Понеділок. Миколая. — Гемлин.
22. Четвер. Анни Зачаття. — Іспас.
25. Неділя. — Бризлі.

СІЧЕНЬ

1. Неділя. — Бони
7. Субота. Різдво. — Бони.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. Шипиниці
9. Понеділок. 3-ий день Різдва. — Кийтен
14. Субота. Новий Рік. — Лавлінг.
15. Неділя. — Гемлин
18. Середа. Водосвяття. Літургія. — Іспас. Шипиниці. Бони
19. Четвер. Йордан. — Бони.
20. Пятниця. Івана Хрест. — Бризлі
22. Неділя. — Пено
29. Неділя. — Гері Гил

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для молодіжі.

Адреса: Вилингдон, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ГРУДЕНЬ

18. Неділя. — Овкбори.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Мензі
25. Неділя. — Глен Елма

СІЧЕНЬ

1. Неділя. — Росборн.

Адреса: Овкбори. Тел. 130-21. Шол Лейк Екск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Тирієн.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Глендон.
25. Неділя. Седі Ренндс.

Адреса: Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Арбака.
19. Понеділок. Николая. — Толстой
25. Неділя. — Сондайн.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Синьків.
7. Субота. Різдво Іс. Христа. — Толстой.
8. Неділя. Соб. Пр. Богор. — Арбака.
9. Понеділок. Стефана. — 8 год. — Синьків, 10.30 — Роза.
14. Субота. Новий Рік. — Толстой (вільна Служба)
15. Неділя. — Толстой.
19. Четвер. Йордан: 7 год. в Толстой, 9 год. в Синьків, 11 год. в Роза.
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя. — Арбака.
22. Неділя. — Роза.
29. Неділя. — Синьків.

Адреса. Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Смитс.
19. Понеділок. Св. Миколая чуд. — Вакав.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Алвіна.
25. Неділя. — Ст. Джуліен.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Алвіна.
6. Пятниця. Св. Вечер. Велике Повечеря 11 год. вночи. — Вакав.
7. Субота. Різдво Христове. — Ст. Джуліен.
8. Неділя. — Вакав.
9. Понеділок. Св. Стефана. — Кадворт.
14. Субота. Св. Василія. Новий Рік. — Тернопіль.
15. Неділя. — Єлтов Крік.
18. Середа. Навеч. Богоявл. — Вакав.
19. Четвер. Богоявл.-Йордан. — Кадворт.
22. Неділя. — Смитс.
29. Неділя. — Єлтов Крік.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіна.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Гронлид північна.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Гронлид над річкою.
22. Четвер. Зачаття Св. Анни. — Брукебі.
25. Неділя. — Гронлид північна.

Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Мелвіл.
19. Понеділок. Св. Николая. — Мазепа.
22. Четвер. Зач. Пр. Богор. — Сторновей.
25. Неділя. — Йорктон.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Федора.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Егремонт.
22. Четвер. Зачаття Діви Марії. — Редвей.
25. Неділя. — Торгинд.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвей, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Флика.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Вимер.
19. Понеділок. Св. Миколая. — Фостон.
25. Неділя. — Клер, місто.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Ватсон.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Ватсон.
7. Субота. Різдво Христове. — Вимер.
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Фостон.
9. Понеділок. Степана. — Кийв-Клер.
14. Субота. Новий Рік. Василія. — Клер, місто.
15. Неділя. Ватсон.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Мічем.
22. Неділя. — Вимер.
29. Неділя. — Ватсон.

Адреса. Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Тідор, коло ріки.
19. Понеділок. Св. Николая. — Шіго полудн.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Жучкани.
25. Неділя. Вест Брук.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Фоми Лейк.
6. Пятниця. Св. Вечір. — Шіго, місто. Вечірня Різдв. год. 4 по пол.
7. Субота. Різдво Хр. — Шіго полудн.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. — Шіго, місто.
9. Понеділок. 3-ий день Різдва. — Тідор, коло ріки.
14. Субота Новий Рік. Інсінгер, полуд.
15. Неділя. — Тідор, місто.
18. Середа. Св. Вечір перед Йорданом. — Шіго полудн. Вечірня і освяч. води в год. 10-й.
19. Четвер. Йордань. — Коло Купровських.
20. Пятниця. Івана Хрест. — Тідор, коло ріки.
22. Неділя. — Пасічники.
29. Неділя. — Інсінгер, місто.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Інсінгер полудн.
19. Понеділок. Св. Николая. — Едмор.
22. Четвер. Зач. Св. Анни. — Коло Пасічників.
25. Неділя. — Тідор, місто.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Льора.
7. Субота. Різдво Хр. — Вест Брук.
8. Неділя. 2-ий день Різдва. — Інсінгер, місто.
9. Понеділок. 3-ий день Різдва. — Коло Куцих.
14. Субота. Новий Рік. — Едмор.
15. Неділя. — Тафвел.
19. Четвер. Йордань. — Жучкани.
20. Пятниця. Івана Хрест. — Шіго, місто.
22. Неділя. — Шіго полудн.
29. Неділя. — Феланн.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчицького.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Портедж ла Прері.
19. Понеділок. Св. о. Миколая. — Дуфрост.
25. Неділя. — Папларфілд.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Ледвин.
7. Субота. Різдво Христове: Всенічна (Повечеріє і Утреня) год. 1.30 в ночі. Служба Божа год. 3 в ночі. — Брендон.
7. Субота. Різдво Хр.: Всенічна год. 8 рано. — Портедж ля Прері.
8. Неділя Собор Пресв. Богор. — Тиндал.
9. Понеділок Стефана. — Папларпарк.
14. Субота. Новий Рік. — Среден.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гринюка.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Давфин.
19. Понеділок. Николая Чудотворця. — Дрифтинг Ривер.
22. Чевер. Св. Анни. — Косів.
25. Неділя. — Давфин.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Велий Ривер.
7. Субота. Різдво. — 12.05 вночі — Рорктон, 10 рано — Косів.
8. Неділя. Собор П. Б. — Давфин.
9. Понеділок. Стефана. — Венлав.
14. Субота. Новий Рік. — Ешвил.
15. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
18. Середа. Навечеріє Богоявл. — Венлав.
19. Четвер. Богоявлення: 12.05 вночі — Давфин, 10 рано — Сифтон.
20. Пятниця. Собор Св. Івана. — Косів.
22. Неділя. — Рорктон.
29. Неділя. — Давфин.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Беліс.
19. Понеділок. Николая чудот. — Стрий.
25. Неділя. — Спеден.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Варспайт.
7. Субота. Різдво Христове. — Смокі Лейк.
8. Неділя. Собор Богор. — Спеден
9. Понеділок. Степана. — Стрий.
14. Субота. Новий Рік і Василія. — Беліс.
15. Неділя. — Вільна
18. Середа. Велике освячения води 8 год. в Смокі Лейк, 10 в Варспайт, 1 в Беліс, 3 Вільна-Стрий, 6 в Спеден.
19. Четвер Йордан. — Бойн Лейк.
20. Пятниця. Івана Хрестителя. — Мекрей.
22. Неділя. — Смокі Лейк.
29. Неділя. — Спеден

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнилякого.

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Гардентон.
19. Понеділок. Миколая. — Арбакка (Храм).
25. Неділя. — Вайта (о. П. Стефюк).
25. Неділя. — Сондавн.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Гардентон.
7. Субота Різдво. — Вайта.
8. Неділя. Собор Пресв. Богор. — Пембіна.
9. Понеділок Стефана — Сондавн.
14. Субота. Новий Рік. — Вайта.
15. Неділя. — Гардентон.
19. Четвер. Йордан — Сірко.
22. Неділя. — Арбакка.
29. Неділя — Сондавн.

Адреса: Вайта, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ:
18. Неділя. — Ворд.
19. Понеділок. Св. Миколая Арх. Мир. — Пайн Ривер.
22. Четвер. Зачаття Св. Анною Пр. Богор. — Гарленд.
25. Неділя. — Богдан.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Пайн Ривер.
6. Пятниця. Св. Вечер. — Пайн Ривер, год. 6 веч. Велике Повечіріє і Утреня.
7. Субота. Різдво Христове. — Гарленд.
8. Неділя. Соб. Пр. Богородиці. — Етелберт.
9. Понеділок. Степана. — Драй Ривер.
14. Субота. Новий Рік. Св. Василія В. — Богдан.
15. Неділя. — Ворд.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Пайн Ривер.
20. Пятниця. Соб. Св. Ів. Хрестителя. — Реввер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

18	Н	5	Нед. 27. †Преп. Сави.
19	П	6	Николая Мир. чудотворця
20	В	7	Амвросія еп.
21	С	8	Преп. Потапія.
22	Ч	9	Зачаття Пресв. Богор.
23	П	10	Муч. Мини.
24	С	11	Преп. Даниїла.
25	Н	12	Нед. Св. Праотців.
26	П	13	†Муч. Евстратія.
27	В	14	Муч. Тирса.
28	С	15	Священ. Елевтерія
29	Ч	16	Прор. Аггея.
30	П	17	Преп. Даниїла.
31	С	18	Муч. Севастіяна.

СІЧЕНЬ:

1	Н	19	Груд. 1949. Нед. Св. Отців
2	П	20	Свящмч. Ігнатія.
3	В	21	Муч. Юліянії.
4	С	22	Вмуч. Анастасії.
5	Ч	23	10 муч. в Криті.
6	П	24	Святий Вечір.
7	С	25	Різдво Ісуса Христа.
8	Н	26	Собор Пресв. Богородиці
9	П	27	Стефана первмч.
10	В	28	Св. 20,000 мучеників
11	С	29	14,000 дітей убитих Іродом
12	Ч	30	Муч. Анисії.
13	П	31	Преп. Меланії.
14	С	1	Новий Рік. Василія Вел.
15	Н	2	Нед. перед Йорданом

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ГРУДЕНЬ
18. Неділя. — Гудів.
19. Понеділок. Св. о. Николая. — Фенвуд.
22. Четвер. Анни зачаття. — Айтуна.
25. Неділя. — Айтуна.

Адреса: скринка 109, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ГРУДЕНЬ
18. Неділя. — Гаес.
19. Понеділок. Св. Отця Николая. — Сван Плейн.
22. Четвер. Анни Зачаття — Ерувд
25. Неділя. — Флин Флон.

СІЧЕНЬ:
1. Неділя. — Стінен.
7. Субота. Різдво. — Арран (7 рано).
8. Неділя. Собор Богор. — Гайтбіч
9. Понеділок. Степана. — Мейбридж.
14. Субота. Новий Рік — Арран
15. Неділя. — Арран.
19. Четвер. Йордан. — Гаес
20. Пятниця. Собор Ів. Хрест. — Глен Елдер.
22. Неділя. — Сван Плейн.
29. Неділя. — Дорбен.

Адреса: Box 124 — Арран, Саск.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ:

18. Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Еф. 6: 10—17 Єв. Лука 13: 10—17

19. Пон. Св. Миколая. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Жид. 13: 17—21 Єв. Луки 6: 17—23.

22. Чет. Зачаття Анною Пресв. Богородиці. УЄ Лук. 1: 39—49, 56 Літ. Ап. Гал. 6: 22—31. Єв. Луки 10: 38—42 і 11: 27—28.

25. Нед. праотців. Гол. 3. УЄ 6 Колос. 3: 4—11 і Кол. 1: 12—18 Єв. Луки 14: 16—24.

СІЧЕНЬ:

1. Нед. Св.Отців. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Ап. Жид. 11: 9—10, 17—23, 32—40. Єв. Мат. 1: 1—25.

7. Суб. Різдво Христове. УЄ Мат. 1: 18—25. Літ. Ап. Галат. 4: 4—7. Єв. Мат. 2: 1—12.

8. Нед. Собор Богородиці. Гол. 5. УЄ 8. Літ. Ап. Галат 1: 11—19 і Кол. 3: 12—16. Єв. Мат. 2: 13—23 і Луки 18: 18—27.

9. Понед. Стефана. Літ. Діян. 6: 8—15; 7: 1—5 і 47—60. Єв. Мат. 21: 33—42.

14. Суб. Новий Рік. УЄ Івана 10: 9—16. Літ. Ап. Колос. 2: 8—12 і Жид. 7: 26—8:2. Єв. Луки 2: 20—21, 40—52 і Луки 6:17—23.

Український Релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1950. ВИННИПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1950. ЧИСЛО (861) 1

ПРЕДВІЧНИЙ...

[illegible]

РАДІСТЬ...

[illegible]

З СВЯТОМ ХРИСТОВОГО РОЖДЕСТВА

Редакція Вістника пересилає своїм читачам і читачкам та всему Українському Народови найщирійші желания і поздоровлення.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

В ЧАСІ ЛАТИНСЬКИХ СВЯТ

[illegible] часі латинського Різдва згоріло в [illegible] 8 домів, з ними чотири особі, [illegible] пеклися. Коло 37 осіб зостало-[illegible]. Крім того огонь в Ваванісі [illegible] наробив шкоди на 250,000 доларів. Всіх в Канаді згинуло в часі латинських свят 38.

ЗАПАЛИЛАСЬ ЯЛИНКА

На латинське Різдво запалилась [illegible] в домі Фишерів в Гайндмен, Па., [illegible] 60-літна жінка Фишера, а [illegible] дуже попікся. Огонь поширився [illegible] частина містечка згоріла, 62 особі було ранених. Перед огнем мусіло тікати [illegible] родин. Подібно запалилася ялинка в Отаві, де мешкало 12 родин, і дім згорів.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ НАГОРОДИ

З приводу Сталінового ювилею большевицькі правителі призначили нагороди тим, що по чужих краях прислужились найбільше для вдержання спокою. [illegible] нагорода по 20,000 долярів. Зрозуміле, що це тим, які найбільше працювали в користь Росії і для заохоти других

ЖЕРТВИ ОГНІВ

Коло Гелстон, Ман. експльодувала газоліна, що стояла на кухни в домі Левів і пообливала одіж на господареві і господини. Вони повибігали в огни на двір і почали качатися в снігу. За хвилю господиня побігла через горючу кухню, щоби збудити дочки. Це вдалося остiлько, що дочки повибігали через огонь, а мати ще раз так попеклася, що в шпитали померла. Дочки досить попеклися, а батько ще більше.

В [illegible] хаті [illegible] лише 4-літного хлопця вратували, а 3-місячне згоріло і мати від попечення вмерла. Батько також в шпитали.

В Винипегу запалилась одежа на 84-літній Амелії Брадгорст, коли сиділа коло огню в кімнаті. По кількох годинах в шпитали померла.

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ЦИВІЛЬНІ СЛЮБИ

Вістка з Праги каже, що там видано закон, що в Чехословаччині признаються лише цивільн., а не церковн. слюби. Церковні вважаєсь незаконними

СВЯТИЙ РИМСЬКИЙ РІК

Грудня 24-го папа проголосив 25 ий Святий Рік Римської Церкви. При окремій церемонії він срібним молотком ударив три рази в церковні двері з відповідними викликами, при яких співав хор, а при третім ударі отворив двері. Крім того дзвонили в дзвони. Це рік великого відпусту, отже сподіються мільонів паломників. Всі церемонії тревали півтори години. Против того большевики [illegible] демонстрації

ОГОНЬ В ЦЕРКВІ ХРИСТОВОГО ГРОБУ

В церкві Христового Гробу в Єрусалимі, повстав був в ночи з 23 на 24 листопада огонь, що наробив багато шкоди. Як повстав огонь, не виявлено. За підпал підозрівають арабів і кількох з них арештовано. Церква Христового Гробу, се найбільше поважана церква в Єрусалимі.

МЕКЕНЗІ КІНГ МАЄ 75 ЛІТ

Недавний премєр Канади, Мекензі Кінг має тепер 75 літ [illegible] задумує писати свої споминии. Каже що за півроку трохи відпочив

„СОНЦЕ ПРАВДИ“ — ЧИ СОНЦЕ НЕПРАВДИ?

VI

ЦЕРКОВНЕ РОЗБИТТЯ

[illegible] Церква [illegible] Нині порозбивана і Римська Церква! [illegible]

[illegible] Ті самі [illegible] католики розбивали і [illegible] Розбивали вони і Укр. [illegible] 1917 року! [illegible]

[illegible]

„Наперед кермує нею [illegible] коп Александер, потім [illegible]

[illegible] правду! Бо Александер [illegible] пом Укр. Прав. Цер. [illegible] він ніяк до Укр. Прав. [illegible] жав! [illegible]

[illegible]

Божий (бетьгевь) [illegible] туваз, що греко-католиків [illegible] перевести на латинство

[illegible] Українська Православна [illegible] ква

[illegible] Фотій.

РІЗДВЯНА РАДІСТЬ

[illegible] тільки Вифлеєм, [illegible] край при- [illegible]

ШЕВЧЕНКО НА РІЗДВО

[illegible] минеться, хоч яке воно велике. [illegible] свій вірш надією, каже:

Так там живуть, хоч погано...
Що ж діяти маю?...
[illegible] смерти .. Так надія,
[illegible] не вмирає!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

[illegible] обняла струджену [illegible] землю. На небосклоні бли- [illegible] веселіше, як [illegible] явилася доте- [illegible] Зоря. Чиясь [illegible] там для зве- [illegible] Свят[illegible]

[illegible] йде, поки спини- [illegible] місточком [illegible]

[illegible] над землею. А надо- [illegible] подорожують [illegible] Зорю [illegible]

[illegible] не знає він, [illegible] бо вони [illegible]

[illegible]

Щиро спішімо до [illegible] Його бла- [illegible]

о. Кость Желішкевич.

СИДІЛИ В СНІГУ 17 ГОДИН.

[illegible] Дакоти [illegible] до Виннипеґ [illegible] грудня [illegible] Витерів [illegible] не [illegible] до [illegible] вікон

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address.
The HERALD, Box 3626. — WINNIPEG, MAN.

АРХИПАСТИРСЬКЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

[illegible]

... для української ... тисячі літ ... Українська Право... ... тим те кори... ... єднання ... роду, що ... перейти ... [illegible]

[illegible]

... дости та горячо молю Господа, щоб благословення Дитятка Ісуса зійшло на всіх Вас. Амінь.

Мстислав
Архиепископ

Дано в Богомбереженому місті Винипегу Року від народження Бога Слова 1949 грудня 24 дня

РІЗДВО ІСУСА ХРИСТА
ЄВАНГЕЛЬСЬКЕ ОПОВІДАННЯ

Коли народився Христос в ... Вифлеему, то пастухи стерегли ... на полях свої отари. Н... з'явився їм ангел і каже:

... вам радість велику ... народився Спаситель Христос в Вифлеєм. ... знайдете дитину в яслах.

... багато ангелів, що ... Слава на небі Богу ... на землі ... між людьми добра воля.

... пастухи та знайшли Марію ... дитину в яслах. ... Марія зберігала всі слова ... [illegible]

... дитину вбити ... мудрі ... [illegible] ... великий ... (св. Матея)

СВЯТИЙ ВЕЧЕР

... білесенький ... [illegible]
... Діви в ...
... риба і ...
... коли на ...

... Дзеленькають дзвінки ...
[illegible]
... забутих ...
... найкращий ...

... офірки ...
... Темно, тихо ...
[illegible]
... на Святий Вечір ...

Той тихий ... вечір
Несе мене ...
І я лечу на крилах мрій
До батька і до мами

Богдан Лепкий.

ПОЯСНЕННЯ ДО ВІРША

Воплотився — взяв на себе тіло.
Пир — гостина, поважна забава.
Дзеленькають дзвінки — ... з дзвінками.
Офірки — тоненькі свічки, що ... в церкві і ставили перед ..., або на окремім офірнику.

НА СВЯТИЙ ВЕЧЕР
ДВІ РОДИНІ

Було це в середній Канаді, в одному з містів...

Жили тут дві українські родині — Морозюків і Складанів.

Степан Морозюк був крамарем (склепарем) і чоловіком заможним. Багато було тих, що йому завидували. Мав велику крамницю (склеп), мав велику пишну хату з добірною обстановою. В банку були гроші...

Але не було в тій пишній хаті українського культурного життя, а радше — не було культурного життя взагалі. В ній панував дух широкої вулиці. Степан з жінкою вживали ще української мови, ... а діти інше ... З боку мови це вже була чужа ...

... релігійність ... жінкою ще ходили ... не ходити ... [illegible]

[illegible]

І Складан не був убогим, але не ... Морозюкови. Зате дім ... був взірцевим українським ... з боку культурного ... Сам Складан був ... отже ... Його дім був ... українською церквою.

* * *

... що 26-літній ... Складанів Матвій, познайомився з дочкою Морозюків, Катериною, і згадав про неї ... батьки й матері. Це ж і їх справа ... при нагоді батько каже синови:

— Морозюків я ще мало ... можеш приглянутися. Дивися ... не на їх майно ... твоя будуча жінка ... отже членкою нашої ... має бути тобі друга ... життя. Вона має бути доброю ... дітей і доброю громадянкою ... чи бачиш в ній добру кан... таких обовязків...

— Я ... те думаю, тату.

— То добре! Отже що про Морозюків думаєш?

— Думаю, що родина розбита, знівечена, нічия. Але мені здаєсь, що їх дівчина з природи добра, думаюча, не прихована, і між нами вона стала би такою, як повинна бути.

— Може! Дав би Бог, щоби так було! Але навіть просте може скривитись, а напрощувати скривлене ще тяжше. Багато молодих в своїх надіях ошукалося...

— А що, тату, коли б я запросив її до нас на Святу Вечеру... Це була би проба... Вона нас побачить і ми всі її побачимо...

— Добре, Матвію! В знакомстві на забаві можна себе закрити, а в святкуванню вже не так. Тільки ж і ти приглядайся.

* * *

Катерина була вже в Складанів, коли ... Вечер готовилися. Клали на стіл ... вмивалися і вбиралися ... Потім всі разом на ... На стіл поставили ... Матвій обкладив стіл дідухом ... дуже врочисто.

[illegible]

... Свята Вечеря ...
... хата стала церквою ...

[illegible]

... Катерина все те ... Вечеря ... каже Ск...

... Катерина ... [illegible]

— Добре! — притакнула Катерина і зосталася.

* * *

... Складанова родина ... служения ... Катерини.

— ... як ми святкуємо ... скажи, що ти про все те думаєш ... може не всі так святкують, як ми.

Катерині таке питання було ... і вона ... засоромилась ...

— Мені ... дуже подобалося, воно ... Я не знала ... Чи всі українці так святкують?

— Так, Катерино! Цілий Український ... подібно святкував, от... треба так святкувати. Тоді в нас буде дійсний дім, буде тісна родина і буде Бог з людьми в такім домі. Там буде щастя. І чужі будуть такий дім поважати...

Задумалась Катерина слухаючи; а там каже наче сама до себе:

— А я досі не знала, тай ще доб... [illegible] ... українськи... ...

Видно було, що Катерина вміє на життя ... подобалась ... Матвій казав ... стала би гарна жінка.

[illegible]

МІСТОЧКО ВИФЛЕЄМ

[illegible]

ЦАР ІРОД ВЕЛИКИЙ

[illegible]

ЯК ТО КОЛИСЬ БУВАЛО...

ДІТИ ДУЖЕ ХОЧУТЬ...

Було воно не тут в Канаді і не тепер, — мабуть яких 300-400 літ перед нами.

Було собі ... до яких 500-600 ...

... церква Різдва Христового, церква ... церква (мошеи) ... святою є Стана ... Палестину ...

СВЯТІ МІСЦЯ В ПАЛЕСТИНІ

З ВЕСІЛЛЯ НА УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ

Іванна Мигрунець

ІМЯ ІСУСА ХРИСТА

Ісус, це перше імя і значить „спаситель", або: „післаний, щоби спасти". Христос значить „помазаний", бо був звичай, що ...

... Евангеліях Христос також Месією, що ... давно очікувано.

РІЗДВО І ЙОРДАН

... Різдва і Йор...

БАГАТИЙ ЖЕБРАК

В Ню Йорку живе 76-літній Карміні Майо, бувший міський робітник, що має в банку 12,500 долярів однак ... дня його на 30 днів арешту за те, що волочиться. Тоді мав Майо при собі пенсійні незмінені чеки на 246 долярів.

ЧОЛОВІК А ЖІНЧИНІ ГРОШІ

Недавно в Торонті жінка за... ... брати від чоловіка гроші.

БУВШІ ІТАЛІЙСЬКІ КОЛЬОНІЇ

В північно-східній частині Африки Італія мала свої кольонії. Тепер Обєднані Нації вирішили справу тих кольоній так:

Лібія має бути неподільною і стане незалежною 1-го січня 1952 року.

Сомалія (Сомаліленд) переходить під опікунство Італії на 10 літ, після чого стане незалежною.

... комісія ... до себе прилучити.

ЖЕРТВИ СВЯТ В СТЕЙТАХ

СЛІПОТА АБО СМЕРТЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука.

СІЧЕНЬ

ПРОБИВСЯ НОЖЕМ

... СНІГИ НА ЗАХОДІ

ЛІКАРСТВО НА ТИФ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ

Тел 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Іванюка.

СІЧЕНЬ

РОСІЯ НЕ ВИПУСКАЄ ЯПОНЦІВ

ЩИРА ПОДЯКА

По кожній Службі Божій відбувається катехизація для дітей і для ...

Адреса: Ведмонтон, Алберта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СІЧЕНЬ

ІНДОНЕЗІЯ НЕЗАЛЕЖНОЮ ДЕРЖАВОЮ

НЕСПОКІЙ В АФРИЦІ

... Голландії та Індонезії ...

Адреса ... Тел. 136-21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Звічин.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчук.

СІЧЕНЬ

Неділя — Грендон

Навеч. Різдва Христового — Грендон

Субота. Різдво Христове —

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Грицишин.

СІЧЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бокс 78 — Тайфин, Ман.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ

1 Н 19 Груд. 1949 Нед. Св. Отців

2 П 20 Свщмч. Ігнатія

3 В 21 Муч. Юліянії

4 С 22 Вмуч. Анастасії

5 Ч 23 10 муч. в Криті

6 П 24 Святий Вечір.

7 С 25 Різдво Ісуса Христа.

8 Н 26 Собор Пресв. Богородиці.

9 П 27 Стефана первмч.

10 В 28 Св. 20,000 мучеників

11 С 29 14,000 дітей вбитих

12 Ч 30 Муч. Анисії

13 П 31 Прел. Меланії

14 С 1 Новий Рік. Василія Вел.

15 Н 2 Нед. перед Пр. Сильвестра

16 П 3 Прор. Малахія

17 В 4 Собор 70-ти Апостолів

18 С 5 Святий Вечір перед Йорд.

19 Ч 6 Йордан (Богоявл. Госп.)

20 П 7 Собор Івана Хрестителя.

21 С 8 Прел. Григорія

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Грецьків.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фенька.

СІЧЕНЬ

Ватсон

Св. Вечір — Ватсон

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. Фотій.

СІЧЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Аронюка.

[illegible]

Адреса: Пов. скр. 56 — Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбай.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковкевича.

СІЧЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гихавого.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

[illegible]

Адреса: Райлі, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Бориса Яковкевича.

[illegible]

7 Субота. Різдво Христове — Гарденз.

[illegible]

Глен Елдер

22 Неділя — Сали Патбі

[illegible]

Устав Церковний

СІЧЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желішкевича

СІЧЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

СІЧЕНЬ

[illegible]

Неділя — Роза

Неділя — Сюнькія

Адреса: Толстой, Ман.

Адреса: 17а Андерсон Пвн. Виннипег. Телефон 58 455

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

[illegible]

Український Релігійний два-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD — WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1950. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1950. ЧИСЛО (862) 2

БАНДИТИЗМ В ВИННИПЕГУ

[illegible] часами виннипегська поліція арештувала кількох молодих бандитів, що навіть просто чіплялися девчат на вулицях для зачіпки І виявилося, що таких є ціла банда, а за свою [illegible] мають вони окремо позагинаний [illegible] на „шикаговський лад" [illegible] творяться формальна професійна організація бандитів.

ХТО ЗАПАЛИВ ШПИТАЛЬ

[illegible] в Девенпорт, в Айові, згоріло [illegible] хорих, а в нім [illegible] особа. Тепер одна зі слабих говорить, що це вона шпиталь запалила [illegible] так було, покищо не знати [illegible] що вона в своїй [illegible] себе винною за все [illegible]

ВИБОРИ В АНГЛІЇ

[illegible] Етлі оповістив, що вибори відбудуться 23-го лютого [illegible], чи в проводі лишиться [illegible] робітничий уряд, чи [illegible] провід перейде в инші руки.

НЕ ВРАТУВАЛИ ДІТЕЙ

[illegible] Форт Френсес, Онт., повстав огонь [illegible] в хаті Гандонів, отже згоріли два хлопці, 5 і 7 літ. Батько і мати [illegible] меншими дітьми вратувалися, а [illegible] дітей не вратували. Вони повибігали на двір, коли було 24 степені [illegible], отже тепер в шпиталі

ЗМЕНШЕНО ЧИСЛО ПОЇЗДІВ

[illegible] рська Компанія оголосила, що [illegible] вугля зменшує число [illegible] 25 процент, хоч наділі в деяких [illegible] сторонах зменшено на половину [illegible] викликає невдоволення і протести, бо так почта рідше приходить і [illegible] присилки і відсилки опізнюються.

ЗГОРІВ ШПИТАЛЬ

[illegible] Давсон, в північно-західній Канаді (Юкон) згорів католицький шпиталь [illegible] згинула 78-літна монахиня [illegible] дві особи були поранені. В [illegible] було 77 слабих і всіх їх вдалося [illegible] брати. Огонь почався мабуть з [illegible]

ЗАМЕРЗЛО ДВОХ ЛЮДЕЙ

[illegible] ня 10-го знайдено двох замерзлих [illegible] ловіків коло дороги, сім миль від [illegible], в Саскачевані. Виходить, що [illegible] автомобіль став; вони пустилися до міста, але відійшовши три [illegible] замерзали. Зимна було 40 низ[illegible]

ДАРОВАННЯ КАРИ В ЕСПАНІЇ

Еспанія католицька країна. З оголошенням папою Святого Року еспанський уряд подарував кару (дав амнестію) [illegible] що мали сидіти в тюрмі менше [illegible], а всім другим зменшив час [illegible] четвертину.

БУДЖЕТ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

Американський президент Трумен предложив конгресови новий буджет, отже суму, яку Стейти повинні би видати в [illegible] році [illegible] буджет той мав би виносити 42 біліони [illegible] (42,439,000,000) долярів. З [illegible] 18 біліонів [illegible] [illegible]

Щоби [illegible] особа в Стейтах мусить [illegible] 282 доляри [illegible] 17 центів [illegible] 1951 [illegible] починається в Стейтах 1-го липня.

НЕДІЛЯ НЕ ДЛЯ ПОЛІТИКИ

Консервативна партия в Англії [illegible] [illegible] Каже, що люди повинні йти до церков [illegible] політичні зібрання.

ЛІТАК ВПАВ НА ВУЛИЦЮ

В Гамільтоні малий [illegible] на вулицю [illegible] отже згинув летун і один пасажир. Літак впав просто [illegible] будинків не зачіпив.

В ІНДІЇ АРЕШТУВАЛИ КОМУНІСТІВ

З Ню Делгі є вістка, що в Індії уряд арештував 2,521 комун[illegible], що в стейт. Гайдерабад [illegible] 3000. Комуністи [illegible] вірних, щоби очорнювали уряд [illegible] вали проти нього [illegible]

ВЗЯЛИ З БАНКУ 33 ТИСЯЧІ

В Гонг Конг, в Азії, [illegible] збройних рабівників [illegible] і забрали 33 тисячі долярів. З [illegible] 4000 було американських, а 195,000 тими [illegible], що мають вартість 30,000 американських.

ЗГИНУЛО 5 — РАНЕНО 12

В Модені, в Італії, прийшло до бійки між 20,000 страйкерами і [illegible]. Страйкери були з [illegible] бонк. [illegible] згинули 3, [illegible] двох, а 12 було ранених.

СЛАБІСТЬ РОЗМЯГЧЕННЯ КОСТЕЙ

В Гелф, Онт., є 8-літний хлопець Ірл Берд, який вже 15-ий раз [illegible] до шпиталю. В нього кости так [illegible], що так легко ломляться [illegible]. При невеликім ударі чи потисненню ломляться. Така слабість буває дуже рідко.

ЗАСТРАЙКУВАЛО 37 ТИСЯЧ

Січня 9-го застрайкувало 37,000 вуглекопів в копальнях [illegible] вугля в Огайо, Пенсильванії і В. Вірджінії. Причини не подали, а [illegible] кажуть то: „нема нового контракту, нема роботи." За ними можуть почати страйк другі, навіть в числі 480,000.

ГОЛОВА ГРЕЦЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ В АМЕРИЦІ

Коли бувшого [illegible] дієцезії в Америці, архієп. Атенагораса вибрано Патріярхом, то на його місце [illegible] до Америки [illegible] Тимофія, але [illegible] помер. Тоді призначено [illegible] Америки [illegible] Михаїл, бувшого [illegible] Митрополита, як голову [illegible] американської [illegible]

ЦЕРКВА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

[illegible]

ЯКА РЕЛІГІЙНА СВОБОДА В РОСІЇ

[illegible] американських [illegible] другому священи[illegible], до тої кольонії при[illegible]

ЛІКАР ТРОМ ПРИСПІШИВ СМЕРТЬ

[illegible] співчуття до [illegible] дозволом вкорочувати життя [illegible] також в Стейтах

ІЗРАЇЛЬ ПРОТИ ЦІЛОГО СВІТА

[illegible] (жидівсь[illegible]) заявив, що [illegible] цілого світа [illegible] рішучости [illegible] що він тоді [illegible] коли став проти ці[illegible] про те оповідає легенда [illegible] новищем все здобу[illegible]

ПОРТРЕТ СТАЛІНОВИ

Найвисший провідник китайських комуністів, Мао Це Тунг, післав свій портрет Сталінови з підписом: „Нашому провідникови, товаришеви Сталінови від Мао Це Тунга." Отже Сталін [illegible] китайських комуністів є провідником.

АРЕШТУВАЛИ ПОЛІЦАЇВ

В Монтреалі арештовано двох поліцаїв, що мали обрабувати крамницю (склеп). Вони належали до поліції 18 місяців

ХТО РОЗБИВАЄ УКРАЇНЦІВ?

(З католицьких жерел).

І в „С[illegible] Правди" [illegible] поза „Се[illegible]" [illegible] крик, що [illegible] славні [illegible] розбивають [illegible]

I

В [illegible] 1949 [illegible] „Молитовник Християнської Родини", [illegible]

[illegible] до латинських католицьких церков. [illegible] тільки церкви православні, протестантські, чи інші, там католикові невільно ходити до тих церков на Богослуження. [illegible]

II

[illegible] „Господи возвах к Тебі" [illegible]

III

[illegible]

[illegible] витягатися на ціле життя, вона буде [illegible] І це є цілею тих, [illegible] погорду викликують [illegible] з української православної [illegible] забороняє [illegible] заходити до [illegible] Православні [illegible] греко-католики [illegible] вони лиш [illegible] якими хитрощами і бажають [illegible] політики [illegible] собою.

[illegible] то не [illegible] хто саме [illegible]

[illegible] молитовники показують [illegible] вона забороняє українцям сходитися з українцями, але не забороняє українцям (католикам) сходитися з поляками, не забороняє заходити до їх костелів... [illegible]

[illegible] Чи ті, що [illegible] український нарід, нещадно [illegible] бути греко-католиками [illegible]

БОЛЬШЕВИЦЬКА „РІЗДВЯНА ВЕЧЕРЯ"

[illegible] „О, [illegible] (Канадіє)! Радо [illegible] бра[illegible]

[illegible] святоч[illegible]

[illegible]

Могли б большевики сказати „Але ж неукраїнці справляють р[illegible] та[illegible]..." Так! Справляють! Але тут справляють ті, що тулять себе до українців, що надівають на своє лице українську маску, що оголошують Р[illegible] Вечерю з танцями в газеті писаній українською мовою і закликають на Вечерю українських „ідців". Тут [illegible] Тут нівечиться україн[illegible] свято[illegible]!

Коли б „ідці" мали на[illegible] неукраїнців, то вони справляли б[illegible] Гамана, Кучки, Судний День [illegible] з „гамановими вухами", з „маце[illegible] танця[illegible] Але того їм „ніззя" [illegible] Сталін сказав би, так [illegible] бн? Вони не погладили б [illegible] Але своїх мож[illegible] „ідці"

Чи далеко відійшла р[illegible] від поведення колишньо[illegible]

К. П.

РУХ ЗА ПОЄДНАННЯМ ЦЕРКОВ

Нинішний час окрем[illegible] поєднуванням Ц[illegible] поєднання [illegible] ними, щоби поєд[illegible] Церкви, чи [illegible] Українську Прав[illegible] дотепер до поєд[illegible] не через розх[illegible] але через [illegible]

[illegible] Римська Церква [illegible]

[illegible] і до свідомих людей [illegible]

ПОЛЬСЬКО-ФРАНЦУЗЬКА ДИПЛОМАТИЧНА ВІЙНА

Довший час провадить[illegible] Франція [illegible] Польщею дипломатичну війну [illegible] з того, що в Польщі [illegible] французький [illegible] Польща його [illegible] Тоді почала Франція [illegible] деяких поляків [illegible] деяких з них повиганяти [illegible] на такий же [illegible] які в ній є. Але в Франції є [illegible] 100.000 поляків а французів в Польщі [illegible] 400. Франція [illegible] поляків є комуністами. Тож [illegible] вгадати, як це закінчиться.

СНІГ І ДОЩ В СТЕЙТАХ

Вістка з Шікаго 11 січня доносить, що на західнім побережжу були сильні бурі і позавівала снігом [illegible] повітроплавн[illegible] світа. В декотрих [illegible] дощ і град. Вітер [illegible] 55 миль [illegible] годину. Сильне зимно охопило Вашингтон, Орегон, Північну Каліфорнію і Неваду.

СВЯТА ПО РІЗДВІ ХРИСТА

НОВИЙ РІК

Першим святом по святі Різдва Христового є Новий Рік, що обнимає два свята, [illegible] Обрізання і св. Василя Великого. [illegible] при тому приходить і початок Нового Року по нашому Церковному календарю (Юліянському).

Свято Обрізання повинно би називатися святом „Найменовання", бо в [illegible] день по народженню принесено [illegible] до церкви і при тодішним обряді [illegible] ім'я Ісус. Се для християн [illegible]

Читаємо в Євангелії Луки, що коли [illegible] дня по народженню понесли [illegible] до церкви в Єрусалимі, то був [illegible] чоловік, Симеон, якому [illegible] що він не вмре, доки не [illegible] Ісуса. І взяв він дитину на руки [illegible]

[illegible] відпускаєш слугу твого Владико [illegible] твоєму з супокоєм, бо [illegible] мої спасення Твоє..." А Марії [illegible] казав „Цей лежить на па[illegible] многих, щоб відкри[illegible] многих сердець."

[illegible] в церкві також праведна [illegible] Молитва вдова, що багато [illegible] молитвою служила в церкві [illegible] тже й вона раділа, що по[illegible] всім про Нього опові[illegible]

[illegible] віках християнства це свя[illegible] постом, щоби відріжнити [illegible] які з Новим Роком вто[illegible] тучні забави.

• • •

[illegible] Василий Великий помер 1-го [illegible] 388 року, отже по[illegible] святкується 1-го січня.

[illegible] родився 308 р. в місті Ке[illegible] Ціла родина св. Василя [illegible] праведна, що до Свя[illegible] родич. Василія, його се[illegible] і брати Григорий та Пет[illegible] брат, Навкратій, жив га[illegible]

[illegible] фстав Василий від сво[illegible] і батька, [illegible] Кесарії, Царгороду і Атен [illegible] відвідав святі місця в Палестині [illegible] пустинників в Месопотамії [illegible]

[illegible] він основав монастир, [illegible] однакож обов'язок [illegible] покликала його до праці [illegible] церкви. Час від часу він [illegible] пустиню, де складав письма, [illegible] вірних перед аріянами. [illegible] кесарійський єпископ Евсевій [illegible] Василію управу церкви, а [illegible] Евсевія вірні вибрали Василія [illegible] І тут мав Василий бага[illegible] зазнав багато терпіння. Цар [illegible] аріянин, старався перетягнути [illegible] аріянства, однакож не вда[illegible] смерти Валентія Василий [illegible] часи. Помер в 49-ім році [illegible] життя, полишивши для Церкви [illegible] працю.

ЙОРДАН — БОГОЯВЛЕННЯ

Коли Ісус мав коло 30 літ, перебував Іван [illegible] Захарії, в пустині над Йорданом. [illegible] був палким і розумним [illegible], то сходилися сюди всякі [illegible] багаті, молоді, старші. [illegible] Іван що сказати, бо знав [illegible] усіх. Він всіх накликав до [illegible] праведного життя, а хто щи[illegible] Іван хрестив його в ріці на [illegible] кращого життя. І він казав: [illegible] вас водою, а за мною прийде [illegible] від мене, якому я не гідний розв'язати ремінців його обуви. Він буде хрестити вас Духом Святим і огнем.

Одного дня побачив Іван Ісуса, що наближався до нього, і каже людям: „Ото Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа." Ждже Ісус підійшов, щоби охреститися, каже Іван: „Ти повинен би мене хрестити, а не я тебе, а що ж ти [illegible] Ісус: „Не здержуй мене, бо так треба нам виповнити всяку правду."

Коли ж Ісус хрестився, то зявився над ним Дух Святий в виді голуба, а з неба почувся голос Бога Отця: „Це син мій любий, якого я вподобав.

Такий зміст євангельського оповідання про хрещення Ісуса в ріці Йордані.

Свято в память цеї події зветься Святом Хрещення Ісуса, Просвіщенням, Йорданом, або Богоявленням, бо тоді обявилася людям Пресвята Тройця [illegible] з неба походив від Отця, хрестився Син Божий, а над ним зявився Дух Святий.

Початок цего Свята належить до апостольських часів. Про нього є вже [illegible] споминки [illegible] по Христі.

В часах давних Різдво і Йордан святкували разом, опісля [illegible] більше уваги можна кожному свяу віддати [illegible] Богослуження [illegible] і т. д.

З Йорданськими Святами закінчується час Різдвяного святковання.

ЗІ ЗВИЧАЇВ НОВОГО РОКУ І ЙОРДАНУ

Треба пригадати тут деякі звичаї, які були в старім Краю та і тут менше [illegible] бувають.

Перед Новим Роком в декотрих сторонах [illegible] з Маланкою.

На Новий Рік [illegible] як ще темно, [illegible] Підуть хата в хату [illegible] при воротях. „С[illegible]" [illegible] жито-пше[illegible] За те вставали [illegible] книшики, пироги, а деко[illegible] Це є [illegible] для дітей та [illegible] Новий Рік [illegible] так, як [illegible] Свята Вечеря (Йорданський, [illegible] з свічками, [illegible] є пер[illegible] Вечері [illegible]

Свячення Води може бути [illegible] в день [illegible]

[illegible] Звичаєм [illegible] великий [illegible] воду святити [illegible] воду додо[illegible] серединi, а [illegible] хрести[illegible]

[illegible] на Йордані було дуже [illegible] Різдві [illegible] співають [illegible] (Спаси Бог, [illegible])

Не [illegible] пишеться з Новим Роком і Йорданом. Але в ріжних сторонах є ще і таккові інші звичаї.

АЗІЯ В НЕБЕЗПЕЦІ

Аж тепер, коли большевики забрали Китай, дехто починає думати про небезпеку. На острові Цейлоні, коло Індії, мають бути наради представників бритійських домінії, а також деяких других країн над тим, як спинити большевизм в Азії. Вже нині Азія в небезпеці і большевики готовлять, що треба її взяти в руки. До Цейлону полетів з Англії також Бевин.

КИТАЙСЬКА СПРАВА

До важних справ, що клопочуть нині світ, належить китайська справа. Китайські большевики, маючи російську поміч, забрали більшу часть Китаю і тепер загрожують Індії, Пакістанови, Сіямови, або інакше [illegible] можуть забрати цілу Азію. А коли заберуть, то це буде значити, що Росія цілу Азію забрала. А тоді забрати решту світа буде для Росії дуже легко.

Лиш Стейти найсильніші, вони могли би вмішатися в справу і спиняти поступ комуністів. Вони давніше могли дати поміч Кай Шекови, щоби комуністів спинив, але помочи не дали.

Тепер вся оборонна сила національного китайського (проти-комуністичного) уряду зібрана нині на острові Формозі. Та коли в Стейтах поставлено домагання, щоби Стейти вмішалися в справу і не дали большевикам забрати Формози, то президент Труман заявив, що Стейти не заінтересовані тою справою і помочі не [illegible] Значиться, нехай большевики Формозу заберуть, [illegible] цілий Китай опиниться під контролею Росії.

Деякі держави вже признали большевицький уряд в Китаю, признала його і Англія, щоби, як [illegible] в ріжнен[illegible] большевицькому уряду. А [illegible] відбувається нарада міністрів Британської Імперії над тим, що робити, [illegible] не забрали цілої Азії [illegible] ж Англія [illegible], щоби могла [illegible] в справу вмішуватися.

Але важне, [illegible] не ни[illegible] Ялті 1945 року. Там вже рішено, [illegible] Росія має забрати Манджурію, [illegible] запевнялась [illegible] над цілим Китаєм. Тоді в Ялті [illegible] поділ [illegible] сфери впливу [illegible] уряду не повідомлюючи [illegible] своїх урядів.

Щоби справа [illegible] Росії, [illegible] Америка [illegible] пропаганду проти уряду Кай Шека, [illegible] його злим [illegible] пропаганду [illegible] дарма, [illegible] пропаганда [illegible] Треба бу[illegible] Кай Шек не [illegible] Отже [illegible] Вся [illegible]

Та [illegible] Росії [illegible] належують [illegible] чому Труман [illegible] каже вмішатися в китайські справи. [illegible] очевидно держатися пляну [illegible] Ялті [illegible] би [illegible] важливіше, ніж небезпека, [illegible] бачать.

Большевики [illegible] Формозу [illegible] Пакістан, [illegible] державу, отже цілу Азію [illegible] Таким ладом иде політика [illegible] політика того світа, [illegible] приглядається, коли [illegible] тим поважним людям, що нині [illegible] в пресі [illegible] пресою говорять.

РОСІЯ ЗАБИРАЄ КИТАЙ

Державний секретар [illegible] Ачесон [illegible] заявив, що Росія забирає [illegible] провінції Китаю [illegible] до себе. [illegible] Монголія [illegible] Манджурію [illegible] провінцію [illegible] той [illegible] чаших інтересів — [illegible] такою [illegible] Стейти нічого більше не роблять.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб". Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік. Релігійний часопис для українців в Канаді. За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd., at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum: In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

НА ВСТУПІ НОВОГО РОКУ

Коли стоємо на порозі Нового Року [illegible] нової дальшої праці, то треба на хвилину оглянутися на рік минулий, оглянутися на працю „Вістника" взагалі, його [illegible] додатні сторони і його дальші потре[би].

„Вістник", як орган Української Православної Церкви в Канаді, видається [від] 1924 року, [...] беручи поняття Церк[ви] в новім, широкім розумінню, цебто [...] вірних, що в одну Церкву вяжуться. [...] „Вістник" починає 26-ий рік [...].

[...] Церкви, „Вістник" стояв [...] доало на сторожі добра Церк[ви]. Він не допускав чужих впливів; він боронив Церкву перед напастями; він [...] рних стояти твердо на засадах, на яких нашу церкву тут заснова[но].

„Вістник" интересувався всякими [куль]турно-моральними : загально-народ[ними] [...] важности і в [...] церкова зав [...] історичні, він містив вірші [...] й оповідання; він звертав увагу на домашнє виховання дітей, на молодь [...] [...], розумне і нерозумне. Він вчив розсудно дивитися на справи, про які вірним Церкви найбільше ходило. Він розбирав питання, які ставали перед очима всіх... Досить переглянути „Вістник" хочби з [...] 1949 року, щоби побачити, кіль[ко] [...] матеріялу, що і в слі[дуючих] дальших літах може прида[тися].

[...] правда, що робота „Вістника" все [ж] була ограничена, [...] він про дещо [...] згадував, деякі справи пропус[кав], [...] мало розводився..

Так! „Вістник" виконав лише тільки праці, кільки мав на те можности. До ширшої, до повнійшої і більше ріжнородної праці треба більше рук, більше [спів]робітників, які заступали би окремі [...] напрями. А „Вістник" мав та[ких] багато [...].

[...] „Вістника" могли би до[...] багато священики, але год. було [...] коли при малім їх числі [...] обслуговував більше громад, [...] забрало багато часу. [...] Може в декого з них не[...] письменницької вдачі, бу[...] справи в письменницькій пра[ці].

Правда, в послідніх році число свя[щеників] [...] повоприбулими, але для них першою справою є — познакомитися з людьми, з тутешним життям й обставинами. Це для них природно перша справа.

Можна сказати, що зі сторони світ[ських] [...] могло бути більше писа[...] помочи, але тут повоєнні [...] забирали багато уваги, як [...] [...]нтальдів і т. п.

Та [...] ж не можна не згадати нібито [...] але важної події з 1949 ро[ку], [...] — що якраз від українських [...] бажання щоби відновити в „Вістнику" „Віст[ник] і Молоді", де більше думаючі з молодих могли би висказувати свої думки.

Це мала справа, — але разом і велика справа! Вона пригадує старшим, що коли серед молоді зявляються такі похвальні стремління, то осільки більше старші повинні присвячувати тій же молоді своєї уваги, заохоти і давати особистого приміру власним життям. Дальше ця справа вяжеться нерозлучно зі справою домашнього виховання, бо яке буде виховання дітей вдома, така буде молодь, такі будуть дальші громадяне.

Це був би загальний погляд на працю „Вістника" взагалі, та в 1949 році окремо. Коли ж входимо в новий рік, то бажалось би, і можна надіятись, що тепер знайдеться більше рук, що приложать і свою частинку до праці „Вістника".

* * *

На закінчення ще хиба кілька практичних вказівок що до справ і тем для тих, яким це може колись придатися, і так:

Справи місцеві, стан місцевого життя, праця, успіхи, невдачі, труднощі, потреби, можливости. — Загально-культурні питання життя. Домашне виховання дітей. — Задача матерей і жіноцтва взагалі. — Молодь, яка вона, а яка могла би бути. — Наше загальне життя. — Справа Церкви і життя релігійного. — Культура, культурність і некультурність. — Наше минуле. — Образки гарних примірів. — Спостереження. — Погляди на поодинокі справи. — Дещо з чужого життя і літератури. — Власні спомини з пережитого, баченого і набутого досвідом...

Це в загальному теми і справи, яким можна нераз присвятити більше уваги. [...] життя поза тим пригадає не одну справу, чи нводну тему.

Так стаючи перед працею початого Нового Року можемо сподіватися, що „Вістник" при допомозі читачів зможе зробити дечого більше, ніж зробив дотепер.

„БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" МАЄ СЛУШНІСТЬ

В „Буд. Нації" з 1 січня, 1950, знаходимо пояснення, чому гр. кат. епископи та священики зосталися в Галичині до приходу большевиків. Сказано там, що: „тому зосталися, бо є **Пастирі добрі**, що бачили вовка грядуща і не побігли, але душі свої віддали за своє стадо."

Може так ті епископи і священики думали, хоч большевики були не те, що вовки. До них скорше можна прикласти вислів Христа про окруження Єрусалиму ворожими військами (Лука 21: 21), а тоді: „Хто в Юдеї, нехай тікає в гори"..." Однакож якесь число гр. кат. священиків повтікало, і їх тут в Канаді принимають. Повтікали монахи з Риму і католики принимають їх в Европі. Ніхто не каже: „Ви злі пастирі!" Значить, [...] і ті, що повтікали, не злі. Та не меншої ваги.

Але в тій же „Б. Нації" читаємо таке:

„А вже до вершка позиченої мудрости дійшов „Вістник" в 858 ч. ст. 2 і перескочивши події цілих майже сто літ, каже жити і діяти нашому владиці Шумлянському в 1770 році. Історичний факт є, що Шумлянський Иосиф, епископ Львівський, жив при кінці XVII а не XVIII століття, і хто береться про такі справи писати, повинен бодай стільки знати історії."

Тут вже слушність за „Б. Нації" що до часу, коли Шумлянський жив. В „Вістнику" в цім місци вийшла похибка, — замість 1700 подано 1770. Хоч це не змінює якости тої роботи, яку Шумлянський робив, а про роботу ходить. А дату ми справляємо.

Дійсно Иосиф (Іван) Шумлянський, Львівський епископ, приятель польського короля Собеского, родився 1643, а вмер 1708 року.

А те, що нібито він „діяв" 1770 р., він вдійсности „діяв" року 1770. А „діяв" він так:

Року 1700, у Львові на Петра і Павла запросив Шумлянський польського гетьмана Яблоновського, латинську капітулу (епископську польську раду), своїх прихильників шляхтичів, хотів в Успенській церкві проголосити унію. Але що братчики були перед ним церкву замкнули, то він попросив Яблоновського, щоби приказав воякам силою отворити церкву. Отже військо при помочи сокир отворило двері, Шумлянський увійшов, відправив Службу Божу, а його свояк, польський домініканець виголосив проповідь про унію.

Все те діялося 1700, а не 1770-го року, як це слушно підчеркує „Б. Н[ації]". Таким насильством заводжено [унію] в Львівській епархії 1700 року, отже 70 літ скорше, ніж подано було в „Вістнику." (Про те в книжочці „Унія в Львівській Епархії", о. І. Рудовича)

О. П. Корсуновський Помер

В Каліфорнії помер 24 груд[ня] [...] оден з визначних громадських [діячів] о. Павло Корсуновський, проживши 6[...] літ. Він належав до Церкви Ар[хиепископа] Івана Теодоровича. В діякони був [рукопо]ставлений на 21 році життя. [До Аме]рики прибув в липні 1924 і ту[т рукопо]ставлений священиком, отже [...] 25 літ.

Та вже перед 5 літами [...] нього важка слабість і він п[ерейшов кілька] операцій, поки не стало сил[и] жити.

Родився він в Чигирині 18[...]. Один з його предків був ар[химандри]том (головою монастиря). [...] молоду брав участь в визвольній українській праці, а після 1917 року він стояв в передовім ряді тої праці. Він тісно стояв з прот. В. Липківським, пізнішим Митрополитом, і всюди його бачили між провідними особами в тій праці, головнож в церковнім напрям[і].

Але і всяка позацерковна праця його рівнож інтересувала, і тому [...] 22 січня, 1919 року, якраз йому Директорія доручила проголошення [на Со]фійській Площі в Київі злуку всіх українських земель. Опісля він виїздить з капелею Кошиця, яка мала розголошувати імя і справу Українського Народу широкому світови.

Від 1924 року працював він в Америці, як священик, організував хори, поміщував статті в „Дніпрі", в „Свободі".

І так ця згадка нехай буде не[забу]тним вінцем на його могилі, на спомин щирої праці його як священика і щирого громадського діяча на широкій українській ниві, в праці коло піднесення і визволення Українського Народу.

Вічна Йому Память!

ПОГОРІЛИ В ШПИТАЛИ

В Девенпорт, Айова, в Стейтах, по півночі 7-го січня повстав огонь в шпиталі умово хорих, отже згоріло 41 жінок. Це був шпиталь для жінок. Фаєрмани знесли по драбинах 6 жінок, але з них лише дві були живі. Вдалося вибрати з будинку 24 особі. Випроваджені в безпечне місце слабі або дрімали, або перестрашено, але спокійно дивилися. Всіх фаєрманів було коло огню 107. Огонь почався на другім поверху, а будинок мав три поверхи. Закратовані вікна утруднювали ратунок.

З ОПОВІДАНЬ МАРКА ВОВЧКА

СЕСТРА

(Докінчення)

— А чи нема тут такої молодиці, щоб помісячно згодилась?

Чому нема? — кажуть усі. — Можна й на місяць згодитись.

Тай почали договорятись. Каже та пані: роби мені те й те, і друге й третє, і все, і біли й вари, і ший, і мий. Дам тобі на місяць карбованця.

Шукайте собі деинде! — кажуть їй, одступаючи од неї. А вона до мене, чи я не згоджуся.

[Г]аразд, пані!

Та[к я] пішла за нею. Все, думаю, щонебудь заробляю собі. Роботи не бо[юся], [тре]ба жити, то треба й робити, [щоб н]е було од Бога гріха, а од людей [сором]. Нема ніде хліба лежачого.

VIII.

П[риве]ла мене пані до своєї господи. Нев[еличкий] будиночок, кімнатки ни[зенькі], [...]ожилi, а проте стільчики всякі [...] рядочком, і завіси на віконцях [...] дзеркальце висить, — хоть там [...] поднивитись у його, то й се[...] [...]ещ, так тобі перекривить об[личчя]. [...] стрінула нас панночка, вже [...] гридненька собі нівроку.

[...]мінько, — питає, — наняли? [...] те за мною. Якась селючка [...].

[...] мамо! Що зробите, то все [...]! Нащо вам селючка здалась? [...] не вміє, ані плаття вигла[дити], [...] послужити догідно. Хиба бу[...] дивитись, як на мальовану! [...] дверима, аж столички всі [...] живі, і вийшла.

[...]ю мені не добре тут буде [...] [ні]хто чував, щоб дитина так [...] питомою (рідною) своєю [...]водилась?

[...] слова дочці не промовила [...] каже, — обідати, моло[дице]. Розказала мені всі там порядки, [...]що й як, тай покинула мене [в] хаті.

[...] прийшов і чоловік еї з крам[ниці], такий високий, чорнявий, [...]оці, очи йому веселі й бистрі [...] мені тай каже:

[...]ди ж молодичко, шануйся, то [...]ами й братами!

[...] йому, розважив мене тим [до]брим. Тяжко робила я. Бо[...]ко! Цілісінький день у роботі: [...] не скінчу, вже друге мене [...].

[...] й сама годинки не посидить [...] дочка була вже така вигадчи[ця], [...] хай Господь боронить! Сходить [...]нечко — вона вередує, і зайде [...]е. І те недобре, і те недоладу, [...] говориш, і не так ходиш...

[...]тиб же на мене одну, а то й рідну матір гримає.

[...]чу, — каже, — в нас не так, [як у] Вовненківських панів, що в їх усе [...]и, любе й миле. А в нас усе [...] щькому. Я, — каже, — так жити не можу! — Тай сяде плакати. Мати [уго]ворює, аж падає коло неї:

[...] [д]очко, не плач! Бог дасть і в [нас] панськи буде!

[...]ько таки просто було каже: [...] дочко, дочко, не дурій! Що [ти] [вв]еруєш? Якісь панські розкоші [...]ться в тебе на думці. Гляди, [щоб] добрі люде не сміялись!

[...] розгнівається й вибіжить.

[...] А що, — каже було до жінки, [...] Бог нас покарає, що ми так дитину роз[пестили]. Не буде їй добра у світі, коли [...]єдиницею зостанеться. Не по[...] кінко, бо каятись будеш! Чо[...] а розуму не навчиш, ти ж мати, [...] порадниця. Вона в тебе увесь день Божий сидить та гави ловить, і за холодну воду не візьметься. Ти все за багатими пнешся; придивись лишень то й побачиш, що ні за чим гнатись. Так повелось тепер, що аби на передних колесах добре, а на задних як буде... Коли жалуєш дитину, то навчай, грозьбою, коли не можна просьбою.

А дочка не дуже то й слухає матери: загне голову, як муштрований кінь тай вийде з кімнати.

Послав Бог їм лихо: захорував господар та хутко вмер. Як умірав, покликав дочку тай каже:

- Доню моя мила, доню моя люба, багацько ти мене журила, та нехай тобі Господь подарує! Послухайся мене хоч тепер, не пнися в пани, не гордуй своїм родом. Твій рід хороший й величний: не плодив ні злодіїв, ні душогубців, як инші багатії роди. Живи доню, як Бог тобі дав, шануй стару неньку. Нехай би ти коло неї впадала, а не вона на старости літ коло вередливого дівчати. Послухайся доню!

Вона тільки плаче та в руку його цілує. Поблагословив її та знов питає:

— А що доню, памятатимеш мій заповіт?

Памятатиму, татоньку милий!

Поховали його на Скавиці. Народу зійшлося, міщан, що нігде було й оріху впасти. І не чула, щоб хто лихим словом обніс нашого покійника, всі царства Божого йому жадають, — такий добрячий був чоловік.

IX.

От дівчина й схаменулась була трохи: і матери поможе в чому і до мене по людськи заговорить. А там як почали вчащати якісь приятельки верхоглядки та верхоумки, то й звели її ні нащо, - і дома не сидиться, і робити вже годі: все б у гостину, та щоб убрання все нове та хороше на їй було.

Як дома, то до півдня буде вбератись та начепляє на себе всього, що треба, а чого й зовсім не треба, як на кілок у коморі. Аби в матери забряжчало в калиточці, зараз і почне вимагати. А мати така, що послухає й отдасть, та потім нікому так гірко, як мені, бо стара хоче те у хазяйстві повернути, що дочка витратила, — тай тхнути (віддихнути) мені не дає: роби тай роби!

Дав Бог весну, віє теплом, із стріх вода капле, сонечко веселенько світить, тане сніг, задзюрчали по улицях струмочки, садки зазеленіли. Стали на прощу люде сходитись. Звідки вже не тягнуться у той Київ що весни! Прийшли і з нашого села, якось у базарі вгледіли мене й пізнали.

Як же Господь милує? — питаються. — А твій брат дуже на тебе гнівається. Їздив за тобою у Демянівку, та там дознався, що ти аж у Київі.

Коли вона така, — каже, — що мене кидає, як лихого пана, що їй не жалко, то й я одцураюсь її.

А як вони живуть? — кажу, — чи здорові, чи живі всі діточки? Чи гаразд у їх у господі?

— Де там! Такі стали голі, як турецькі святі. Чогось не ведеться їм. Господь їх святий знає, що то таке! Може то ваші сльози їм одливаються. Зубожіли так, що часом і хліба позичають.

- Землячки мої любі, — кажу їм, як би то мені вас іще побачити? Чи не зайдете до мене? Я маю дещо братови переслати, то будьте ласкаві, візьміть.

Добре, — кажуть, — на ранок наготуй, то візьмемо.

Я вже пять карбованців грошима загорювала та ще скриньку: то хустку купила, то сорочок справила кілько. От узяла я ті гроші в калиточку, чотири карбованці братови послала, за пятого купила то намисточка дівчаткам, то сережки, то хрестики хлопцям, то перстеники, і стрічок, і спідничку старшенькій небозі, — нехай мене згадують кохані діточки.

Провела земляків, тай з думки мені не йде братова біда. Боже мій милий, може справді се йому мої сльози одливаються. Нехай же Мати Божа прощає мене грішну, що я свойому рідному братику лихо наплакала. Тай плакати мені не гоже: є й нещасливіші од мене, і убогі, і недужі, та живуть, а я й здужаю, дякувати Господеви, і зароблю собі і хліба шматок, і сорочку. Се мене й Господь не поминає, коли впаде хоть слізка з моїх очей за себе самую. Коли вже плакати, то за брата, що в його й жінка, й дітки дрібненькі.

Надумалась я та ніби мені й працювати веселійше стало. Як уже не гордувала, як ні орудувала мною панночка, в перетерплю. Може ласкавостю своєю та покірливостю втихомирю її, — бу[ло] то думаю. Та не така то вона вдалась. Бачить, що корюся, та ще гірш мене зневажає, а далі й бити вже порвалась.

Бог із вами, — кажу, — нехай хто инший вам служить, а я не хочу. Мене зроду ніхто не бив, та Бог мені дасть, що й не буде бити ніхто поки віку мого!

А ми тобі грошей не дамо. Добули місяця. Не дослуживши не смієш кидати. Ми грошей не дамо!

Та ви з моїх грошей не збагатієте, а я бідна не буду. Не оддасте, то мені Бог оддасть.

Стара почала вмовляти: останься, [ко]лі останься; бо жалувала мене, що я щиро робила, не лінувалась і слухняна була, — от як той товкач: що мені загадають, те й зроблю.

X.

Коли ми тут сваримось і миримось, у ворота хтось возом вїзджає. Глянула тай очам своїм не [вір]ньки не йму — се ж мій братичок рідненький.

Вибігла до його:

Братику мій, соколе! А мені казали, що ти дуже гніваєшся на мене.

Ні, сестро моя рідна! — говорить. — Так уже я звівся, що ані гніватись, ані жалкувати ні на кого не маю. Нужда мене зостарила і звялила.

Бачу я з першого погляду, що він [ба]гом із лиця спав, аж почорнів. А який же то парубком був! І веселий, повновидий, як місяць... Так мене й [о]бшили сльози.

Чого тебе Господь приніс, брате?

Надумав собі тай поїхав. Дуже вже сум великий на мене напав. Хотів тебе побачити і світу Божого повидати.

Сіли ми в брамі тай говоримо собі, журимось, і час нам не змигнеться. Він мені оповідає, яке в його убожество настало, і як жінка, хоть і любить, та неспокійна дуже, і як діточки ростуть і мене згадують. Почули од людей, де я [є], що, як проживаю, то раділи так що Господи! Я й кажу йому:

Братику мій коханий! Ти в мене один у світі, — ти в мене й батько, і дитина і родина. Поки здужаю я працювати, працюватиму для тебе та для твоїх діток. Нема в мене тепер нічого, тілько два карбованці зароблені в панів, та не знаю, чи оддадуть, а хочу я згодитись на рік. Вони мене вмовляють остатися, то нехай дадуть мені наперед гроші... От візьмеш тай справиш собі, що там найхутче тобі треба.

— Спасибіг сестро! — А сам аж гнеться.

Я пішла до панів. Тілько на поріг, а стара й питає:

- - Чи останешся? Що те лихо згадувати! — каже. — Моя дочка ніколи тебе обіжати не буде: се вона так щось із нездоровля.

Та коли ти обіжаешся, — промо-

вила дочка, — то я й не доторкнусь до тебе.

— А як же мені, панночко, не обіжатись? Хиба се ви мене пожалували, чи що, що б я вам дякувала?

— Та вже годі, — перебиває стара. — Годись на рік. Що схочеш?

— Я хочу двадцять карбованців, — кажу. — Дасте, то зостанусь, а ні, то піду де в друге місце служити. І гроші хочу всі наперед.

Вони почали торгуватись: і дуже дорого, і грошей не можна разом. А я як сказала, то й не одступаюсь од свого слова.

— Ну, — кажуть, — нічого з тобою робити! Дамо двадцять рублів, тільки не всі разом. Дай свою бумагу (папір, свідоцтво), а тобі ось пятнадцять карбованців.

— Візьму, — думаю собі, — хоть пятнадцять: йому теперинькі дуже потрібно. — Оддала ту бумагу, що панотець мені дав, узяла гроші, подякувала та до брата:

— На, — кажу, — братику мій! Нехай тобі на добре поживання будуть!

Побув він зо мною два дні. Весело було й прокинутись, що побачу його, поговорю. Що то рідне та своє!

Служу таки в тих самих панів. І це два місяці мені до року осталось. Важко, Боже, як ледачому годити! Та вже найнялась, як продалась, — треба служити! А добуду року, то може дасть мені Господь, що добре місце натраплю собі. Аби схотів, то знайдеш на свої руки муки!

ВІДДІЛ МОЛОДІ

СВЯТИЙ ВЕЧЕР У СНІ...

Приснився мені сон...

Був день Святого Вечера і я знаходжуся [illegible] величавих українських гір, Карпат. Кругом ліс темний, смерековий. А через ліс продирається [illegible] промінь заходячого сонця. Кругом гарно [illegible]... І я радію, що бачу ті гори, про які я тільки чувала і мріяла. Та нараз чую:

— Що ти дівчино тут в Карпатах робиш?

Я обернулась, а це білий мов молоко дідусь. [illegible] в зморщках, але в очах життя і сила.

— Що роблю? Дивлюся... Як тут гарно!

— Справді гарно! Такої другої краси не знайдеш. До того ж це наша краса! Але ти мабуть заблудила. Ходи до нас вечеряти в цей Святий Вечер...

От я вже в українському селі. Хатки гарні, багато їх, мов велика родина горнеться до себе. [illegible] відчула, що в тому селі живе [illegible] живе серце та душа кожного українця.

Тут я вже в хатині дідуся. [illegible] поратеться коло [illegible] [illegible] Кот [illegible] [illegible] мабуть [illegible] або правнуки дідуся.

Дідусь сів на стільчику, а діти коло нього:

— Дідусю, розкажіть нам про 12 страв... А коли зіронька зійде... Розкажіть... — І дідусь:

— Дванадцять страв, це наш звичай. Христос мав дванадцять апостолів. А зірка... Ви вже чули, що Божа Зірка вела трох царів до Христа, так і ми чекаємо тої зірки.

— А ще що, дідусю?

— Ще дідух, це сіно, що вам батько зараз принесе. Це знак, що Христос родився на сіні. А сніп в куті, це ніби ми всі, і ви, і ваша мама, і тато, і мо[illegible] тато-мама, і ще дальші. Вся наша далека родина, тільки її, як там є стебель...

Нараз батько дітей зявився в дверях з вязкою сіна і снопом і діти побігли до нього. А за хвилину сіно вже на столі, на підлозі бачу солому. Вже і 12 страв на столі, а в колачі свічка, наче зірка над Вифлеємом. Втім діти: „Зірка! зірка!" — і всі стають на коліна і моляться [illegible] за всіх, за все, і за український нарід.

От я вже з усіма при столі. З першою ложкою куті дідусь бажає всім здоровля і щастя, а там уже всі вечеряють, причим дідусь нагадує і пастухів, і трох царів, і Ірода злого, що довбивав дітей.

Якже почав дідусь, а за ним і другі, колядувати, я пробудилася. І жаль стало, що сон вже скінчився.

Але він ніколи не забудеться. Він буде мені завсігди пригадувати, що в кожній українській хаті повинен і [illegible] рід бути такий Святий Вечер, який я в сні бачила.

Оленка Любов Негрич.

ТРЕБА ВЛАСНОГО РОЗУМУ

В нас тепер можна почути, головно між молодими: „Так всі роблять, то ми можемо. Т[illegible]", то звичайно не [illegible] українці.

Та [illegible] що українцям треба [illegible] власний розум, а не йти навздогін за чужими. А то виходить, [illegible] все розуміють, [illegible] власний розуму, ані нічого доброго і ми маємо лише за чужими телипатися.

Я маю на гадці хочби танці. Нині танці стали важнішими від усього. Що б не робилося, то все має танцями закінчуватись. Не буде танців, то решта все нічого не варта. А чому? Бо в чужих [illegible] першим місци. Та нехай би чужі робили [illegible] хочуть, бо [illegible] [illegible] [illegible] чужим розумом думали.

[illegible]

[illegible] заглядають, коли представлення скінчиться, бо по представленню можуть бути танці. [illegible] Їх представлення не обходить, [illegible] [illegible] [illegible] від своїх батьків.

Так виходить, що [illegible] [illegible] вані діти. І що з таких буде? І нам треба про те власним розумом подумати.

Може в чужих бути що [illegible] памятаймо [illegible] Нині світ з мор[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] нині тільки пишеться. Це олен[illegible] [illegible]

А [illegible] подумаймо над тим! І нехай [illegible] подумають.

[illegible] думати своїм розумом, а тоді з нас будуть гідні люде.

Старший суйківець.

ТРЕБА З ЩИРОЮ МОЛИТВОЮ СВЯТКУВАТИ

Приходять свята Різдвяні, приходять! [illegible] і в нас віє дух радости. Адже ж ті свята пригадують прихід Сина Божого, що приніс нам велику науку і спасення для всіх.

Але чи можемо ми бути веселими? Ні! Бо святкуючи не можемо забути, що поневолений Український Нарід, що поневолені другі народи. Тяжкі ворожі кайдани стискають руки і ноги наших рідних братів і сестер.

Та не досить сумувати. Ми перед Святою Вечерою мусимо на колінах просити народженого Спасителя, щоби поміг позбутися нашому народови страшної неволі. А дальше ми повинні самі щиро працювати в тім напрямі.

В такій нашій молитві ми не повинні забути тих наших молодих повстанців, хлопців і дівчат, що дають своє життя в обороні свого народу. Вони дають те, що найдорожче для них — дають життя.

Ми повинні згадати тих братів і сестер, що нині в лютій неволи. В них нема по святочному прибраної хати, ні 12 страв, ні дідуха, ні коляд, ні церкви. В них Різдво, чи Йордан буде в тяжкій праці, та в сумних споминах, що колись вони святкували.

І тому в наші такі Великі Свята найважнішою справою повинна бути щира молитва такого змісту:

„Любий наш Спасителю! [illegible] поневоленим братам і сестрам [illegible], щоби вони могли позбутися [illegible] Новім Році зажити вільним життям! Нехай кайдани порвуться, [illegible] [illegible] а вороги нехай [illegible] Ти Спасителю дай св[illegible] [illegible] себе при Твоїй помочі [illegible] також щиро працювати для [illegible] ня тої великої цілі.

Так ми повинні святкувати.

Марійка Надія Негрич.

ЩЕДРІВКА ДІВЧИНИ

Пасла Олюся чотири воли [illegible]
[illegible] в яліни, в презелененькі [illegible]
[illegible] шитенко ши[illegible]
[illegible]
[illegible] (повторюєсь)
Ш[illegible], воли згубила
[illegible]
[illegible]
[illegible] батеньку, волики знайди
[illegible]
[illegible]
[illegible] пійшов, волів не [illegible] в...
[illegible]
[illegible]
[illegible] ходила мати, сестра [illegible]
[illegible]
[illegible] пішов, волики зн[illegible]в.
[illegible]
[illegible] в ялини, презелененькі [illegible]

КАЖЕ, ЩО ДІТЕЙ ТРЕБА КАРАТИ

Дотепер в англійським [illegible] чути [illegible] проповіди, що дітям [illegible] все [illegible], не треба карати, [illegible] так [illegible] будуть розвивати [illegible] посіб[illegible] показувати свої [illegible]. Та [illegible] погляд висловлює [illegible] [illegible] лікар (психіатр), др. Бернард [illegible] в Вашингтоні.

Він каже, що родичі повинні витрі[illegible] цитину, коли треба, як не хочуть [illegible] дорослих людей на дітей [illegible] він, що тепер [illegible] [illegible] змінити думку про те, що [illegible] дітям треба дозволяти на все, [illegible] вони хочуть.

„Їх треба зараз перетрепати, коли вони зробили щось злого, і не відкладати кари на колись" — каже Крувант. — „Розуміється, що не треба карати [illegible], але так, щоби вони це по[illegible]".

—ЗГОРІЛО 16 КОНЕЙ

В Ню Йорку запалилася стайня, в [illegible] згоріло 16-ро коней. Думають, що дим подушив коні скоро і вони не мучилися.

З ПРИВОДУ СВЯТОЧНОЇ АКАДЕМІЇ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО

Ніби любимо, але ненавидимо

В культурних народів історія є вчителькою життя, але в нас дехто вважає історію до перекручування фактів життя...

Недавно в Винипегу по склепах і [illegible] православних і католицьких видідо оголошення про Святочну Академію Великого Митрополита Греко-Кат. Церкви, князя Андрея Шептицького. На його світлину на оголошеннях дивилися всі поважно, розуміючи, що люде, які Академію владжують, як щирі українці, шанують великих людей без [illegible] їх приналежність, расу, чи [illegible] тим більше, що ініціатором Академії були представники [illegible] СУМ-у (це також [illegible] організація — В.) і [illegible]. Та все ж на оголошеннях [illegible], чию показано, що ця [illegible] знаходиться під проводом [illegible] священства. Хоч ця організація каже, що має світський характер і до неї можуть належати [illegible] і православні.

[illegible] про Академію. В святочн[illegible] молодий студент [illegible] тернистий шлях гр. кат. [illegible] Україні [illegible] Церкви на українських землях". Про яку саме [illegible] промовець не сказав [illegible] стий шлях проходила [illegible] кат. Церква, чи й інші Церкви?

Ми тямимо, що і другі, і маємо [illegible] Українську Автокефальну Прав. Церкву (УАПЦ) на Україні. Ми не [illegible], що большевики [illegible] останніх 30 років, а гр. [illegible] [illegible] тільки трох [illegible] загалі також впродовж [illegible]. Отже насильство над [illegible] Церквою є черговим на[illegible] над катол. Церквою, [illegible] го тішиться з біди ин[illegible] Прав. Церква, за нею [illegible]

[illegible] тих ганебних [illegible] ще самі поляки, ревні [illegible] мали підтримку Рим[illegible] [illegible]-кат. духовенства [illegible] те може посвідчити са[illegible] [illegible] військового [illegible] який в часі перебуванні в 1942 р. признався [illegible] сторінках польського ча[illegible] „Польска Збройна". — він [illegible] до українських вояків [illegible] армії просив їх „вибачити" [illegible], бо помилка [illegible] на Собоже в Ченсто[illegible]

[illegible] ревні католики поляки [illegible] бужене" (бурення, ни[illegible] В.) на Холмщині право[illegible] церков, і то за одобренням [illegible] римо-кат. єпископів в Чен[illegible] присутним був біскуп [illegible] біскуп Пшездзецкий, і пред[illegible] [illegible] нунція, який не[illegible] поїхав до Львова переконувати Шептицького, щоби він стримався [illegible] листом поки польський сойм не пропустить ухвали що до відкупу забраних земель і знищених церков; поки ситуація не заспокоїться.

**
*

Черговий промовець сказав, що митр. Шептицький протестував проти валення церков на Холмщині, а православні єрархи (єпископи — В.) боялися стати в обороні своїх власних церков. Цей промовець мабуть не знає, що це сталося в літі 1938 року. І навіть промова посла Барана в соймі була 6-го липня, два дні перед ратифікаційною (вирішуючою — В.) угодою уряду з Ватиканом про валення церков, коли православні і їх єпископи виступали з протестами в краю і заграницею ще від лютого 1938. Бо вже в березню й квітню церкви були закриті в таких місцях: Сверже, Лещани, Депультичі, Розтока, Березно, Чересеїв і Холм.

Шан. о. промовець також повинен був знати, що з кінцем 1937 р. Ватикан готовив велике торжество канонізації Андрея Боболі, в звязку з якою польський кардинал Август Глонд писав о великім заповіті Боболі про апостольський похід на східні землі схизматиків", цебто православних.

Виступи посла Барана й лист Шептицького появилися вже після того як стало всім відомо, що між польською державою а Ватиканом (Римом папою — В.) підписано договір [illegible] 21 червня 1938) 20-го червня, 1938, ратифікований (потверджений — В.) польським соймом 14 липня, одною з точок якого було, що „польський уряд зобовязується заплатити Ватиканови 2.500.000 польських золотих за церковні землі, рухомі й нерухомі маєтки, якими свого часу користувалася гр. кат. Церква, коли захопила в своє посідання православні землі й святині."

Не входимо тут в те, що було підкладом протесту гр. кат. Церкви, але стверджуємо факт.

(Кінець буде)

З 35-ЛІТНОГО ЮВІЛЕЮ П-ВА КІНДРАЧУКІВ

П-во Кіндрачуки

Дейвис, Саск. — Дня 16-го листопада п-во Кіндрачуки святкували 35-ті роковини свого подружжя. Того дня около 5 години увечорі зійшлося поважне число гостей і вкля смачної вечері обдарували шановних ювілятів ріжними дарунками.

Никола Ларіоник пожелав ювілятам многих літ прожити та діждатись 50-ої річниці. Годиться згадати, що п-во Кіндрачуки є свідомі українці та є членами Українського Народного Дому ім. Івана Франка в Дейвис, Саск. де щиро працюють та помагають товариству моральнo і матеріяльно.

На заклик Николи Ларіоника присутні гості вложили $9.00, з чого $5.00 призначено на Український Голос, а $4.00 на Вістник.

Жертвували як слідує: по $1.00: Федько Кіндрачук, пані Марія Кіндрачук, Іван Бакнащук, Френк Мазусяк, Никола Ларіоник, Михайло Бековський, Бира Ліск, Дмитро Боднарчук, по 50 ц. Михайло Кіндрачук, пані Ольга Кіндрачук.

Щира подяка жертводавцям, а п-ву Кіндрачукам пішли Боже многих і щасливих літ. Присутній.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Роблин, Ман. — П-во Юрій і Леонтина Піць хрестили 27-го листопада свого синка, якому дали імя Дмитро Олександер. Чину хрещення довершив Всеч. о. Т. А. Горбай.

Після хрещення відбулася вечеря в честь новоохрещеного, а по вечері о. парох згадав про нашу пресу й закликав до збірки на ту ціль. Збірка принесла $11.00 і її рішено поділити по половині на Український Голос і Вістник.

Жертвували по $1.00: В. Барабаш, І. Гадевич, о. Т. А. Горбай, Юрій Піць, П. Піць, В. Боднарук, Т. Садовий, І. Гаврищук, І. Мендро, Н. Гаврищук і Л. Пурич.

Щира подяка жертводавцям, а новоохрещеному Дмитрові Олександрові „Многих літ". Присутній.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ДОБРУ ЦІЛЬ

В неділю, 20 листопада, діти і приятелі п-ва Андрея і Параски Боднарів в Шелвелей, Ман. устроїли несподіванку з нагоди 50-ліття їхнього подружного життя.

Приготовлено в честь ювілятів гарну вечерю в їхнім домі, а сини Іван і доньки Фрузина, Катерина і Марія обдарували родичів цінними дарунками. Пан Юрій Піць був впорядчиком несподіванки, а на тему хвилі промовляв о. Стефан Піць і Юрій Піць.

На заклик п. Зенька Гори присутні вложили жертви на українську пресу в сумі $20.00. На бажання жертводавців збірку розділено так $10.00 на Український Голос, а $10.00 на Вістник.

Жертводавцям щира подяка, а ювілятам многих літ. Присутній.

З НЕСПОДІВАНКИ НА ПРЕСУ

Вилингдон, Алта. — Дня 13 листопада, 1949, влаштовано несподіванку для Онуфрія і Євки Федораків у домі їх родичів Івана й Марії Федораків з нагоди 15-ліття їх подружжа. Вечерок підготовили родина й сусіди. Підчас вечері п-ву Федоракам вручено дарунки і товариська забава протягнулась до півночі. Про п-во Федораків треба сказати, що то чесна родина, хоч вони ще самі молоді, то своїх четверо діточок виховують на щирих українців, належать до Української Православної Церкви в Борівцях і довгі роки є передплатниками Українського Голосу.

Зібрані не забули також про гостя, який кожного четверга відвідує нас і навчає, а ним є Український Голос. Вартість цього часопису в Канаді представив п. Николай Мокрицький, який заявив, щоб з цеї несподіванки вислати щось і для нього. Він і п. Николай С. Шевчук (дядько п. Федорака) перейшли з тарілкою і зібрали $18, з чого половину на Вістник. Жертвували:

Онуфрій і Євка Федораки $3.00; по $1.00: Всеч. о. Василів, Николай Мокрицький, Николай С. Шевчук, Іван Федорак, Іван Івоник, Михайло Шевчук, Андрій Федорак, Кость Шевчук, Георгій Купіна, Онуфрій М. Федорак; по 50 ц.: Михайло Федорак, Фред Скорейко.

Жертводавцям щира подяка а п-ву Федоракам в родиною многих літ прожити. Г. Угринівський.

БЛАГОРОДНЕ І ПРИМІРНЕ ДІЛО

Іван і Ева Шишковські

Кендінк, Саск. — Комітет і члени укр. православної громади в Кендінк, Саск., оцим мають велику честь зложити на сторінках Укр. Голосу і Вістника сердечну подяку п-ву Іванові і Еві Шишковським з Кендінк, Саск., за їх велике і благородне діло, яке вони учинили, а це за куплене нове, гарне св. Евангелія і подароване ними до ужитку в церкві ім. св. Архистратига Михаїла в Кендінк, Саск., де вони є членами. В день Храму св. Арх. Михаїла, дня 21 листопада, 1949, відбулося храмове свято і посвячення св. Евангелія. Посвячення довершив Всеч. о. прот. І. Кусий. Нехай Всемилостивий Господь нагородить їх і їх діточок за їх гідне і примірне діло всіма своїми ласками. Комітет.

Короткий опис

Іван Шишковський приїхав до Канади 15-літним хлопцем до свого брата Петра з села Рукшин, Басарабія, Україна, в 1914 році. В 1927 р. оженився з Евою Фрич, дочкою Теодора і Парасковії Фрич в Кендінк, Саск., де спільно господарили до 1935 року. В тім році п-во Фричі перенеслися до Ріджайни. Вони є членами і основниками укр. прав. церкви в Кендінк від 1930 року. Жертвенні на всякі культурні і добродійні цілі. Зложили також жертву на Колегію св. Андрея. Укр. Голос і Вістник читають вже довгі роки, а тепер стали 5-літними передплатниками Укр. Голосу і Вістника. Благословив їх Господь пятьма діточками. Василина, літ 20, робить в Винипегу; Одарка, літ 18, скінчила 11 грейд; Мирослав, літ 14, Олекса, літ 13, ходять до школи, а Фіялка має доперва один рік. Діти виховані в українськім християнськім дусі, бо самі родичі примірні і чесні та поважані всіми в цілій околиці люди. Сусід.

РІЧНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОЇ РАДИ В ОКРУЗІ РЕДВИЙ, АЛТА

Дня 4 грудня 1949 відбулися в Редвий, Алта., Річні Збори Окружної Ради церковного округа Редвий. На них були присутні такі представники від громади:

Редвий — Ф. Юріїв і М. Боечко.
Егремонт — Йосиф Павлюк і В. Бачинський.
Редвотер — І. Василик і В. Пасічний.
Федора — П. Магера, Н. Бойко і Йосиф А. Крищук.
Васетна — А. Швець.

Рано перед зборами відбулося Бо-

[illegible] Богослуження в місцевій церкві, яке відслужив парох округа, о. М. Фик, а по Богослуженню був спільний обід в місцевім Народнім Домі.

По обіді о. ф. Юрків як голова Окружної Ради, отворив збори [illegible] о. П. Магеру на предсідника зборів Всеч. о. М. Фик пояснив про ціль і завдання Окружної Ради, по чім було обговорено і вирішено багато важних справ. Між иншим обговорено також справу підучення дяків, брак яких в деяких громадах дається дуже [illegible].

[illegible] на 1950 рік [illegible] о. ф. Юрків [illegible] Іван Василик [illegible] секретар [illegible] касієр М. [illegible] А. Магера [illegible] контрольори.

Іван Василик, секретар.

З ПОХОРОНУ БЛ. П. ВАСИЛИНИ ФЕРБЕЙ

На похороні бл. п. Василини Фербей [illegible] Всеч. о. Василя переведено [illegible] на Український Народний Дім.

Жертвували по $1.00: Всеч. о. [illegible] Фербей [illegible] Антоніна Мельник [illegible] Міщинський [illegible] $5.15 [illegible] $17.5.

Всім жертводавцям [illegible] щире спасибі [illegible] вічна пам'ять.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

15 Неділя [illegible]
18 Середа [illegible]
19 Четвер [illegible]
20 [illegible]
22 Неділя [illegible]
29 Неділя [illegible]

ЛЮТИЙ

5 Неділя [illegible]
12 Неділя [illegible]
15 [illegible]

Адреса: [illegible], Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини.

СІЧЕНЬ

15 Неділя — [illegible]
19 Четвер [illegible] Семборг
22 Неділя — Прінс Алберт
29 Неділя [illegible]

Адреса 554-7етр Тел. 3785, Прінс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіта.

СІЧЕНЬ

15 Неділя [illegible]
18 Середа Навеч. Богоявл. [illegible]
19 Четвер [illegible]
22 Неділя [illegible]
29 Неділя [illegible]

Адреса Бакс 47 — Гренвилд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

СІЧЕНЬ

15 Неділя [illegible]
19 Четвер Богоявл. [illegible]
22. Неділя. — Шелвтсей
29 Неділя [illegible]

ЛЮТИЙ

5 Неділя [illegible]
12 Неділя [illegible]
15 Середа Стрітення [illegible]
19 Неділя [illegible]
26. Неділя Леннард

Адреса. Поч. скр. 54. Роблін, Ман.
Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

СІЧЕНЬ

15 Неділя — Горлиць
19 Четвер Йордан — Мазепа
22. Неділя. — Норктон.

Тел. 798 — Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

СІЧЕНЬ

15 Неділя — Глендон, фарми
18 Середа Навеч Богоявл. — Гленд[illegible]
19 Четвер Богоявл. — Лессард
22 Неділя — Сейнт Реплдс
29 Неділя — Тирен

[illegible] Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

СІЧЕНЬ

5 Неділя — Ревотер
19 Четвер Йордан — Редвей.
22 Неділя — Вэсетка.
29 Неділя — Торгилд.

Адреса Скр. 62. Тел. 10. Редвей, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. ф. Кульчинського.

СІЧЕНЬ

15 Неділя — Септон
19 Четвер Богоявл. [illegible] Т. ф. ост
22 Неділя — Бредон
29 Неділя — Тіндарфілд

ЛЮТИЙ

5 Неділя [illegible]
12 Неділя [illegible]
[illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

СІЧЕНЬ

15 Неділя [illegible]
18 Середа [illegible]
[illegible]
22 Неділя [illegible]

ЛЮТИЙ

5 Неділя [illegible]
12 Неділя [illegible]
[illegible]

Адреса Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

СІЧЕНЬ

15 Неділя [illegible]
19 Четвер Йордан — Фучкани
[illegible] Хрест. — Шіло
[illegible] Шіло пополудн.
[illegible] Фелікс

ЛЮТИЙ

[illegible] Коза Рап
12 Неділя [illegible] Святих [illegible]
15 Середа Стрітення — Пісчинки
[illegible] Купровських
[illegible]

Адреса Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

СІЧЕНЬ

[illegible] Аррен
[illegible] Гаес
[illegible] Хрест —
[illegible]
[illegible] Сент Пьян.
[illegible] Ірбен.

Адреса: Вох 124 — Аррак, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

СІЧЕНЬ:

15. Неділя. — Толстой.
19. Четвер. Йордан: 7 год. в Толстой, 9 год. в Сальків, 11 год. в Роза.
20. Пятниця. Собор Ів. Хрестителя. — Арбака.
22. Неділя. — Роза.
29. Неділя. — Сальків.

Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фащка.

СІЧЕНЬ:

15. Неділя. Ватсон.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Мічем.
22. Неділя. — Вимер.
29. Неділя. — Ватсон.

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицини.

СІЧЕНЬ:

15. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
18. Середа. Навечеріє Богоявл. — Венлав.
19. Четвер. Богоявлення 12.05 вночі — Давфин, 10 рано — Сифтон.
20. Пятниця. Собор Св. Івана. — Косів.
22. Неділя. — Роритон.
29. Неділя. — Давфин.

ЛЮТИЙ

5 Неділя — Дрифтинг Ривер.
12 Неділя. Трох Святителів. — Ешвил.
15. Середа. Стрітення. — Венлав.
19. Неділя. — Давфин.
26. Неділя. — Роритон

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

СІЧЕНЬ

15 Неділя — Вільна
18 Середа. Велике освячення води 8 год. в Смокі Лейк, 10 в Варспайт, 1 в Белліс, 3 Вільна-Стрий 6 в Спеден.
19 Четвер. Йордан. — Бойл Лейк.
20. Пятниця. Івана Хрестителя. — Мекрей.
22 Неділя Сондави
29 Неділя Арбакка.

ЛЮТИЙ:

5 Неділя. Пембіна.
12 Неділя — Гардентон.
15 Середа. Стрітення. — Сірко.
19 Неділя — Вайта.
26. Неділя. — Арбакка.

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнилого.

СІЧЕНЬ:

15 Неділя. — Гардентон.
19. Четвер. Йордан. — Сірко.
22 Неділя. — Арбакка.
29 Неділя. — Сондави.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туркевського

СІЧЕНЬ:

15. Неділя. — Ворд.
19. Четвер. Богоявлення (Йордан). — Пайн Ривер.
20. Пятниця. Соб. Св. Ів. Хрестителя. — Ревнер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желізкевича.

СІЧЕНЬ:

15 Неділя. — Єллов Кріх.
18. Середа. Навеч. Богоявл. — Вакав.
19. Четвер. Богоявл.-Йордан. — Кадворт.
22 Неділя. — Смите.
29. Неділя. — Єллов Крік.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск.
Телефон 45.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ

15	Н	2	Нед. перед Йорданом
16	П	3	Преп. Монахія
17	В	4	Собор 70-ти Апостолів
18	С	5	Святий Вечір перед Йорд.
19	Ч	6	Йордан (Богоявл. Госп.)
20	П	7	Собор Івана Хрестителя
21	С	8	Преп. Григорія.
22	Н	9	Нед. 32 рядова.
23	П	10	Григорія еп.
24	В	11	Преп. Теодосія Вел.
25	С	12	Сави архієп. Серб.
26	Ч	13	Муч. Ермила і Страт.
27	П	14	Св. Отців збитих в Синаї
28	С	15	Преп. Павла Тивейськ.
29	Н	16	Нед. Митаря і Фарисея.
30	П	17	Преп. Антонія Вел.
31	В	18	Атанасія і Кирила архієп.

ЛЮТИЙ:

1	С	19	Січень. Преп. [illegible]
2	Ч	20	Преп. Евтимія [illegible]
3	П	21	Преп. Максим [illegible]
4	С	22	Препмч. Анастасія Перс.
5	Н	23	Нед. Блуд. Сина
6	П	24	Преп. Ксенії
7	В	25	Григорія Бог.
8	С	26	Преп. Ксенофонта
9	Ч	27	Пер. мощ. Ів. Золотоуст.
10	П	28	Преп. Ефрема
11	С	29	Пер. мощ. [illegible]
12	Н	30	Нед. Мясоп. Трох Свят.
13	П	31	Никити еп. [illegible]
14	В	1	Лютий. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ

15 Неділя — Медла Лейк
19 Четвер Йордан [illegible]
22 Неділя — Норт [illegible]
29 Неділя — Геф[illegible]

ЛЮТИЙ

5 Неділя [illegible]
12 Неділя — Вітк
15 Середа. Стрітення [illegible]
19 Неділя Геф[illegible]
26 Неділя Кригер

Адреса: Поч. скр. 51 Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

СІЧЕНЬ

15. Неділя. — Сенді [illegible]
18. Середа Святий Вечір [illegible] Пор[illegible] даном Свячення [illegible] рано Сент [illegible] полудні — Онікборн
19. Четвер. Йордан [illegible]
22. Неділя. — Сі[illegible]
29. Неділя. Онікборн

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Сенді Лейк.
12. Неділя. Трох Святит. — Евтенил.

Адреса: Онікборн. Те[illegible] Шол Лейк [illegible]

Устав Церковний

СІЧЕНЬ

15. Нед. перед Йорд. Гол. [illegible] УЄ 9. Літ. Ап. 2 Тим. [illegible] Єв. Марка 1 1—8.

19. Четвер. Йордан. УЄ Марк. [illegible] 9—11. Літ. Ап. Тита 2 11—14 [illegible] 4—7. Єв. Мат. 3:13—17

20. Пятн. Собор Предтечі. Літ. [illegible] 19:1—8. Єв. Івана 1 29 [illegible]

22. Нед. 32, по Йорд. Гол. [illegible] УЄ 10. Літ. Ап. Ефес. 4 7—13. Єв. Мат. 4.12—17.

29. Нед. Митаря і фарисея. Гол. [illegible] УЄ 11. Літ. Ап. 2 Тим. [illegible] 10—15. Єв. Луки 18:10—14.

ЛЮТИЙ

5. Нед. Блуд. Сина. Гол. [illegible] УЄ 1. Літ. Ап. 1 Кор. 6 12 [illegible] Єв. Луки 15: 11—32.

12. Нед. Мясоп., Трох Святих. Гол. 2. УЄ 2. Літ. Ап. 1 Кор. 8 8—[illegible] 9: 1—2 і Жид. 13: 7—16. Єв. Мат. 25 31—46 і Мат. 5: 14—19.

15. Середа. Стрітення. [illegible] 25—32. Літ. Жид. 7 7 [illegible] 2: 22—40.

19. Нед. Сироп. Гол. 3. УЄ 3. Літ. Ап. Рим. 13: 11—14:4. Єв. Мат. 6 14—21.

26. 1 Нед. Посту. Гол. 4. УЄ 4. Літ. Ап. Жид. 11: 24—26, 32—40 і 12: 1—2. Єв. Івана 1: 43—51.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD
Box 3620
WINNIPEG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1st, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1950. ЧИСЛО (863) 3

ЗРАБУВАЛИ ПІВТОРА МІЛІОНА

Січня 18-го в Бостоні, в Стейтах, сім рабівників в масках „галовінів" забрали з банку 1 міліон готівкою і 500,000 чеками. Гроші були в мішках. Ще могли взяти один міліон, але було затяжко брати.

ПОГОРІЛИ ЧЕРЕЗ БРАК ВИХОДУ

Січня 20-го згинуло шість осіб в кравецькій робітні в Торонті, коли повстав там огонь. Вони працювали внизу під будинком, а там вікна були позагороджувані зелізними штабами, отже не було як втікати. А троє дуже попеклося, [illegible] також повмирали. З імен [illegible] українців там не було.

ЗАСТРАЙКУВАЛО 89 ТИСЯЧ

[illegible] 25 в Детройт застрайкувало в [illegible] Крайслера 89,000 робітників, [illegible] згоди про пенсію нічим закінчилися.

В ДОМОВИНІ ОЖИЛА

[illegible] Принса (на острові Гайті ко[illegible] померла молода жінка, [illegible] Коли її провадили до церкви, по[illegible] почули вони голос, якже відчинили [illegible], що вона дихає. По трох [illegible] відзискала свідомість, пове[illegible], а дальше почала приходити до здоровля.

МОГЛИ ПОГИНУТИ ВІД ЧАДУ

Недавно в Виннипегу до дому одної [illegible] зайшла знакома і побачила, що [illegible] 8-ро дітей слабі. Вони позачадилися газом, що виходив з пивниці, [illegible] горячого попелу. Не можучи [illegible] доктора, вона покликала [illegible], ті дали матери і 12-літньому [illegible] (оксигену), що найбільше [illegible], а дальше забрали їх до [illegible] на один день. Коли б були в [illegible], могли всі погинути.

ТРОЄ ДІТЕЙ ЗГОРІЛО

[illegible], Н. Скошія, згоріло троє [illegible] до 6 літ. Родичі на недов[illegible] вийшли, а коли вернулися, дім [illegible]

ВІДБЛУКАВСЯ І ЗАМЕРЗ

[illegible] Секрітан, Саск. знайдено в снігу [illegible] Томаса Мустарда. Він і [illegible] везли саньми додому вугіль, [illegible] зірвалась заметіль, вони почали [illegible] куди їхати. Томас пішов в [illegible] сторону, а другий поїхав в другу [illegible] додому. Вони разом фармерували [illegible] дня знайдено Томаса в снігу.

ПЕС РОЗБУДИВ В ЧАСІ ОГНЮ

В Виннипегу 15 січня, в неділю рано повстав огонь в домі Блумфільдів. Хто знає що було би, коли б не 10-мічний пес, що прийшов до спальні, вкусив жінку і стягнув накривало. [illegible] і 5-літний синок повибігали [illegible]

УКРАЇНЦІ В АНГЛІЇ

Нині всіх українців, що працюють в Англії, буде до 35,000. З них три четвертини працюють при рільництві, коло 4,000 в копальнях, а решта всюди. Частина їх належить вже до англійських робітничих юній.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ

В Аргентині є 13 українських церков і каплиць. В Буенос Айрес православні українці починають будувати свою церкву. В Аргентині є 9 українських народних домів і виходить друком 4 часописи, 6 журналів і 2 окрем. видання українською мовою. (За „Шляхом")

НЕВІЛЬНИЧІ ТАБОРИ В РОСІЇ

Секретар-касієр С.І.О., Керей, заявив недавно перед конгресом, що по його відомостях в невільничих таборах в Німеччині є нині коло 11 міліонів людей. А ще більше є в таборах на Сибірі, головно з прибалтійських країв. Він казав: В Гітлера і Сталіна один плян: мати дармову людську працю і винищувати нелюбі народи. Керей домагався встановлення міждержавної конвенції, що стала би проти жорстокого винищування народів.

РОСІЯ ЗАГАРБУЄ КИТАЙ

В Вашингтоні поставлено супроти Росії закид, що вона загарбує чотири північні найбагатійші околиці, а то Манджурію, Дальшу Монголію, Сінкіянг і Середну Монголію. На доказ того є два тайні договори китайських комуністів з Москвою [illegible] договір в Москві і Харбіні. На те Вишинський зі сторони Москви заявив, що все те „найбільша брехня."

ПЕРШИЙ ПРЕЗИДЕНТ ІНДІЇ

В молодій індійській державі вибрано 24-го січня, 1950, першого президента, а ним є 64-літний Раджендра Прасад, ученик Ґандія. А 26-го січня йому передадуть урядовання, і від того часу Індія буде вважатися цілком самостійною державою. Єї звязки з Англією будуть лише поверхові.

ГИСА ЗАСУДИЛИ НА 5 ЛІТ

Визначного державного урядовця, Алгера Гиса, засуджено в Стейтах на 5 літ тюрми, коли йому доказано, що важні державні тайні документи передавав російським шпіонам.

ЛЕТНИЧІ ВИПАДКИ

В Болівії (полуд. Америка) упав літак і згинуло 32 особі. — Над Перським Заливом запалився літак в воздусі і впав в море. Більше про нього покищо не знають.

ЗГИНУЛО З ПІДВОДНОГО 65 ОСІБ

Січня 13-го коло Англії шведський корабель вдарив англійське підводне судно, отже згинуло 65 осіб. Вратувалося 15. Судно лежить 54 стопі глибоко.

РЕЛІГІЙНА СПРАВА В ШВЕЦІЇ

В Швеції державною Церквою вважалася віддавна Церква протестантська. Членом уряду міг бути тілько протестант. Минулого року змінено постанову конституції що до Церкви: тепер членом уряду може бути і непротестант, [illegible] лише застереження, що міністром виховання мусить бути протестант.

ПРОТИ РЕЛІГІЇ В РУМУНІЇ І ЮГОСЛАВІЇ

[illegible], що в Румунії міністерство [illegible] заборонило святкувати Різдво [illegible]. Різдво вважає [illegible] Так само і в Югославії [illegible] релігію [illegible] Тито не відірвався від Росії [illegible] від російського комунізму.

„СВІТЛО" ПЕРЕНЕСЕНО ДО ТОРОНТА

Католицький [illegible] „Світло," який Василіяне видавали в Мандер, в Альберті, тепер видається вже в Торонті.

ПОСИЛАЛИ МАТЕРІЯЛ НА А-БОМБУ

Нові дошукування в Стейтах розкрили, що в 1943 р. [illegible] з Канади до Росії 1,000 [illegible] матеріялу до виробу атомічної бомби. А переїздом в Стейтах [illegible] 420 [illegible] висилки [illegible], що одна рука не знає, що друга робить.

ВКРАВ РИБАЦЬКЕ СУДНО

В Скотляндії 14-літний Джан Гутрі вкрав рибацьке судно 50 [illegible] довге, що коштує до 28,000 долярів [illegible] Трет[illegible] був в половині дороги до Данії, його знайшли. [illegible] був слабий, а судно [illegible] хотіть. Судно притягнули назад, а хлопця будуть судити.

ЗГОРІВ БАТЬКО І 7-ЛІТНА ДІВЧИНА

В [illegible] 17-го січня згорів в [illegible] 31 [illegible], коли побіг до [illegible] хати ратувати 7-літню доньку. Але обоє згоріли. А його жінка вратувала [illegible] одно 6 літ, друге [illegible] місяців.

В МОРДЕН ЗАМЕРЗЛА ДІВЧИНА

В [illegible] 17-го [illegible] знайдено в Морден, Ман., 33-літню Тіну Гетнер замерзлу в снігу. Вона [illegible] йшла з [illegible] до тому було три милі, а [illegible] сильне зимно з вітром, то три [illegible] від того замерзла.

ЗГОРІЛА РОДИНА

В Гетбор[illegible] згоріли батько, мати і три доньки, коли [illegible] запалився. Мати була вибігла, але знов вернулася до хати і також згоріла.

ВЗЯЛИ З БАНКУ 7,000 ДОЛЯРІВ

В Елміра, Онт., бандити забрали з Домініяльного банку 7,000 долярів.

ПРАВОСЛАВНІ – ШЕПТИЦЬКИЙ І ЩЕ ДЕЩО

При питанню, чи греко-католикови [illegible] Церкви Шептицький [illegible]

В 1931 р. [illegible] „Канадійським Русинам," [illegible] 31-33 [illegible]

[illegible] Бо хотяй православні [illegible] мають правдивих священиків, [illegible]

[illegible] священика сповідаєся християнин, що в їх вірі народився і виховався, то Бог так хоче, що ця сповідь може бути доброю і гріхи відпустити так як наша сповідь.

[illegible]

[illegible] а православні суть [illegible] священика- [illegible]

[illegible] на сповідатися і у такого, що не має сей власти [illegible]

[illegible] „Памятка для руских робітників" [illegible]

[illegible] російські священики є дійсними священиками, що Рос. Церква має ті Тайни, що католицька Церква. [illegible]

[illegible] годину смерти Церква [illegible] власть сповідати." [illegible]

[illegible] Церква [illegible]

[illegible] бути для гр.-католика Українська Пра[illegible]

[illegible] Церква? Чи лише тому, що вона [illegible]?

[illegible] — чому Українська Православна Церква має бути для українця гр.-католика гіршою, ніж польський костел? І чому поляк має бути гр.-католикови близший, ніж православний українець?

• • •

[illegible] таке свідоме, таке ідейне гр.-католицьке духовенство, що дивилося на церковну справу українськими, а не польськими, ні римськими [illegible] не поважало, [illegible] безбожних [illegible]

[illegible]

„Відолга ло української суспільности на пізній земній кулі," [illegible]

[illegible]

ного, і Шептицький не тілько їх не спиняє, але сам туди приходить з визначним римо-католицьким своїм [illegible] тем.

Чи це не заставляє до думки нинішних греко-католиків?

КІЛЬКА СЛІВ „ЧИТАЧЕВІ"

В „Укр. Вістях" з 17 січня 1950, є стаття „Слово Читача," отже до того „Слова" дамо тут кілька своїх слів.

„Читач" вказує на те, як [illegible] Церкви не [illegible] пнитися. [illegible] без духа Христ[illegible] „Читачеви" и „Укр. В[істям]" [illegible]

[illegible] Римська, чи Като[лицька] [illegible] духом Христа, [illegible] 1054 [illegible] Церкви Правосл[авної] [illegible]

[illegible]

[illegible] що то тих, хто [illegible] належать в „Укр. Віст[ях]" [illegible] можуть сказати, чи [illegible] поставленої віри [illegible]

[illegible]

ПАРОХІЯЛЬНА ХРОНІКА

Історичні матеріяли, з яких складалася описая дійсна нинішна Історія, писалися не конче фаховими історикани, [illegible] матеріялів належать також [illegible] коротші записки, цілком випад[кових] [illegible] письменних осіб, що нераз дуже [illegible] нотували всякі випадки та важніші історичні події свого часу, нераз важні, а деколи і маловажні. Но[тували] [illegible] все те для себе, „щоби не [забути]" [illegible] думаючи, що їх записки [illegible] колись покористовуватись [illegible]

[illegible] записки мали деколи [illegible] практичне значіння, — бо [illegible] доказовим матеріялом [illegible] як прим. між [illegible] ницями, про що говорить на[illegible] історія.

[illegible] лише мимоходом, [illegible] окрему справу. Мені хо[illegible] Парохіяльних Записок [illegible] Записки назвати. Хо[illegible] те, щоби священики так [illegible] писали [illegible]

[illegible] священик в нову [illegible] можуть [illegible] добуває но[illegible]

[illegible] просто тому, що це ниніш[illegible] добре відомі, [illegible]

[illegible]

[illegible] українці [illegible] кожному [illegible] своїх [illegible] із нашої [illegible] громадської, й осо[illegible] не були би коротки за[illegible] цікаве те [illegible] І тут був би матеріял для [illegible] життя, хотя б хто[illegible] Спомини [illegible]

[illegible] працювали би [illegible] та письменниць[illegible] особистому життю і праці [illegible] провадили в [illegible] кожних, [illegible] праву, може [illegible] входить до громади І для [illegible] того велика корисність, бо [illegible] він міг би скор[illegible] була би легчою [illegible] би йому багато вка[illegible]

[illegible] ся про священиків, але не [illegible] звичайний член грома[illegible] до того хист; і він

самий побачив би, яка це цінність, коли б таких записок була перед ним вже поважна збірка. Тут повинні би увійти спомини і з давнішого минулого, які можна би зібрати. А поза тим, що було он воно нині інтересним, воно колись придалось би.

Так з Новим 1950-им Роком мої уваги можуть до якоїсь міри причинитися до скріплення нашої праці і для успішнішого посунення її вперед. **У. С.**

БІЛОРУСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Білоруси на еміграції створили тепер свою Автокефальну (самостійну) Православну Церкву.

Грудня 19-го, 1949, українські єпис[копи] [illegible] Білоруської Автокефальної Церкви [illegible] Тонищук [illegible]

[illegible] Парижа, що по[illegible]

[illegible] Православна Церква [illegible]

[illegible] Церкви, російського [illegible]

[illegible] Однак [illegible] Серги[illegible]

[illegible]

[illegible] Тим [illegible] других [illegible] так [illegible]

60,000 БЕЗДОМНИХ

В К[illegible] ниці Гонг Конгу, пожар [illegible] домів, що 60.000 китайців зосталося без даху над головою.

СИН І БАТЬКО ПРО КАТЕДРУ

Управа Укр. Греко-Прав. Катедри в Винипегу, вислала в грудні до вірних, яких мала адреси, відповідну літературу з образком Пресвятої Тройці і закликом до жертв на Катедру.

Невдовзі по тім присилає православний українець зі Сходу Канади більше, ніж пересічну жертву, а в листі оповідає, що спонукало його до висилки. Було, що син питає батька:

Син: Тату, що листонош приніс?
Батько: Образок з Винипегу...
Син: Який? На що?
Батько: Хочуть жертви на Катедру.
Син: А ви пішлете?
Батько: Пішлю, пізнійше пішлю...
Син: Чому ж не зараз?
Батько: Грошей нема тепер.
Син: Ви ж занесли до банку...
Батько: Ну, почекати, щоб вкрали?
Син: То чому не вислати зараз?
Батько: Чому... Чому ж не завтра?
Син: А що, як всі так скажуть?

(Батько думає)

Батько: Ну, нехай вже [illegible]
Син: А [illegible]?
Батько: [illegible] Ходи [illegible] побачиш...

[illegible] жертва [illegible] жертва [illegible]

[illegible] Тройці [illegible] Катедр[illegible] адрес[illegible] там ЖЕРТВИ [illegible] щиро[illegible]

Holy Trinity Ukr. Gr.-Orth. Cathedral,
269 Church Ave., Winnipeg, Man.

ЛЮТА ЗИМА

[illegible] коло 22-ох [illegible] в Манітобі [illegible] за[illegible] пе[illegible]

[illegible] 12 годин [illegible] 24 [illegible] замерзав. [illegible] дороги [illegible] В Ванкувер [illegible] зі [illegible] днів.

ЖІНКА КАЙ ШЕКА ПОЛЕТІЛА ДОДОМУ

[illegible] до Китаю [illegible] Кай Шек [illegible] перебувши в [illegible] Вона прибула до [illegible] поміч на обо[illegible] риками, але помочи не [illegible]

ШВЕЦІЯ ГОТОВИТЬСЯ

Нині Швеція виробляє масово нові [illegible] годину [illegible] 953 милі [illegible] вже 700. Фабрики, [illegible] виробляють, заховані глибоко [illegible] скалами в горах.

ЗГОРІВ РАЗОМ З ХАТИНОЮ

Коло Транскони, Ман., згорів 16-го січня 85-літний Михайло Крамрук (може Кравчук?). Він жив в хатинці на фармі Ф. Боднара сам один. Думають, що огонь повстав від печі.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba
Subscription per annum.
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК РОЗУМІТИ ЧИСТОТУ ПРАВОСЛАВІЯ

I

[illegible] 1950, є стаття „Перешкоди для поєднання наших Церков." [illegible]

[illegible]

„Українська [illegible] Православної [illegible]

[illegible] Москву. Московська Цер-[illegible]

[illegible] Українським Народом [illegible]

[illegible] ніякої тяжкої [illegible] Українська Церква [illegible] Церква в різних [illegible]

Зробивши таке заложення „Обсерватор" каже, що:

„Приєднання Української Церкви до Московської 1686 р. на ідеольогію нашої Церкви поважно не вплинуло. До кінця 18-го стол. Московська Церква [illegible] жодного впливу на Церкву на-[illegible] мала, не мала його й далі(!). Був [illegible] адміністраційний, але не було [illegible] ідеольогічного."

[illegible] говориться, що дух висших шкіл на Україні відрізнявся від московського: „Церковний український дух був невмирущий." До Київської Духовної Академії приїздили студенти греки, [illegible], бо Українська Церква [illegible] дали світила на ввесь [illegible] світ.

[illegible] можна дещо говорити, але не так, як „Обсерватор," — [illegible] виявляється дух українського невмирущого життя, а не самої „чистоти православія." І цікаво, що в „Обсерваторі" [illegible] Москви поза адміністраційним [illegible], хоч годі знати, де в [illegible] кінчиться.

[illegible] Москва нищила українські церковні звичаї, нищила церковні книги, [illegible] московську вимову [illegible], заводила [illegible] московський стиль [illegible] священиків в мос-[illegible] українських свя-[illegible], давала україн-[illegible] москалів... „Духовна школа, [illegible] проф. Біднов в Огієн-[illegible] була знаряддям політичного й церковного омосковлення кандидатів священства з українців," [illegible] „русифікувало своїх парафіян українців"...

[illegible]

[illegible] ходить!), а те, „церковний український дух був невмирущим." [illegible] те, що ідеольо-[illegible] Українці [illegible] українці, а не мос-[illegible] Москалі є їхнім воро-[illegible] їх є своя Церква, свої звичаї [illegible] права для життя і того вони [illegible]. Про те і Москві вона не мала сили того зни-[illegible]. А та українська національна свідомість входила також в українську [illegible] „чистоту" їхнього православія.

[illegible] „Обсерватор," що „чистота Православія виявляється в дотриманні основ його: Святого Письма, Святих Догматів, Священних Канонів і Церковного Передання. [illegible] в виконанні всіх Священних Канонів. І Українська Церква за всі віки завжди ретельно додержувалась Священних Канонів."

[illegible] так воно? Чи можна Канони ретельно додержувати? [illegible] Канони давно стратили [illegible] для життя, бо ті [illegible] тише про колишне [illegible] давно вже зникло. Ті Канони [illegible] книжках. [illegible]: „Коли б сьогодні [illegible] по тих Канонах, то не мали б ми [illegible] одного священи-[illegible] як висловився не-[illegible] хтось з православних [illegible] всі вони були би з Цер-[illegible]"

[illegible] українців. Вони мали [illegible] Догмати, Канони, Передання [illegible] був ще „церковний український невмирущий дух." Коли ж нині українцям тяжко на церковнім ґрунті зійтися, то мабуть і тому, що декто „церковний український дух" хоче заступити самими Канонами.

ДО БІЛЬШЕ РУК

Коли в минулому числі Вістника говорилося, що до праці в Вістнику треба більше рук, більше думаючих голов, то нині до того ще кілька уваг.

Вістник обемом невеликий, хоч може недалекий час, коли його обем буде більший. Але покищо говориться про те, що є.

Мусимо памятати, що в В[illegible] треба ріжнородного матеріялу, [illegible] важнийшого, що відноситься до [illegible] громадських справ, і для [illegible] громадського життя, — і для Церкви, і для Школи, і для Дому, і для [illegible], для Дітей, і для Батьків, і для [illegible].

Це має на увазі Редакція, [illegible] дописувачі. Правда, бувають справи, яким треба посвятити більше місця, але бувають і такі, що про них може коротко сказати і сказати [illegible]ніше. Велика думка, добра рада, [illegible] примір не мусить висловлювати великим числом слів. Святе Письмо [illegible] таке всім приступне, [illegible] переконуюче, що там все [illegible] коротко. І нераз великі письменники брали собі за взір біблійний [illegible].

І тому памятати треба, [illegible] живе, коротко. Правда, [illegible] писати тяжше. Щоби написати добре, треба доложити [illegible] написати раз, а потім ск[illegible] до найважнійшого [illegible] принесе більше користи.

Котрийсь з наших [illegible] казав, що: коли [illegible] писати 15 мінут, то приготовляю [illegible]. Коли 30 мінут, [illegible] за три дні; а коли можу [illegible] скільки схочу, то приготовляти [illegible]. Те саме відноситься і д[illegible].

Ограничитись в пис[illegible] небагатьох справ, [illegible] коротке і ядерне.

Треба дальше памятати, [illegible] ція є на те, щоби писаний матеріял пригодила до друку, отже щоби скорочувала, коли треба, щоби справляла [illegible] би дещо і пропустила, або в [illegible] пізнійше. Бо раз, що Редакція може мати більше джерел про [illegible], друге, що їй може бути більше відомо, що на часі, а що ні. Вона мусить [illegible] на обем місця оглядатися. [illegible] вимагати, щоби все нал[illegible] всігди сейчас поміщене, бо [illegible] не завсігди можливе.

Це були би уваги, що їх треба мати перед очима.

Крім того треба памятати [illegible] В[illegible] порушує і розбирає [illegible] справ, яких наші часописи [illegible] рушують, або так широко не розбирають. Отже ходить про те, [illegible] Вістника читало якнайбільше число [illegible]. Хто Вістник читав довший час, [illegible] признає, що він багато чого навчився, про багато чого довідався, і що він [illegible] навчився більше всесторонно думати. Можна сказати, що в усіх, [illegible] Вістник довго читають, є подібне розуміння багатьох таких справ, які Вістник [illegible] шував і які український загал [illegible] сують.

Отже ходить про те, щоби Вістник якнайдальше поширювати. Нехай не буде ні одної хати, бодай православної, де не читали би Вістника, а то нехай читають його всі українці.

Поширення Вістника, це також велика задача, що з Новим Роком стоїть перед нами до виконання. З поширенням Вістника ціла наша справа і наша праця набере більше сили.

РІЗДВЯНІ ГРОШІ

(Народне оповідання)

Було два брати, один дуже багатий, другий дуже бідний. І прийшов бідний до багатого, а той:

— Як там в тебе?

— Біда! — каже той, — от Різдво надходить, а в мене діти голодні.

— Прийди до мене молотити, то дам дітям хліба.

І молотив бідний цілий день. Вечером дає багач половину малого боханця хліба, бідний дітям заніс.

— А завтра ще прийти? — питає бідний.

— Ні! Завтра Святий Вечер, то вже ні. Аж по Святах.

Прийшов бідний додому, дав дітям хліб. Діти зїли та:

— А більше нема?

— Нема. Дядько (вуйко) більше не дав.

— А завтра знов підеш? — питає жінка.

— Ні! Не казав приходити. Аж ко-[illegible]...

Прийшов Святий Вечер, жінка зварила [illegible] капусти, зїли без хліба і спати [illegible].

[illegible] не сплять. В хаті стало [illegible] чути вже люде до церкви [illegible]. І каже жінка:

— [illegible] чоловіче і запали трошки [illegible].

[illegible], шукає кресала та кре-[illegible] би вогню викресати. (Сірників не знали). Та-ба! — нема губ-[illegible] вогню не зробиш.

— [illegible]ди до сусідів, — каже жінка, — [illegible] світиться, там є вже вогонь, [illegible].

— [illegible] там! — говорить чоловік, — [illegible] то ніхто вогню не дасть.

[illegible] вийшов на двір, бачить, — [illegible] коло ліска огонь горить. І думає:

— [illegible] звідтам дістану.

[illegible] горщик на вогонь і пішов. [illegible], а там сидять три старці [illegible] один з них цілий білий. [illegible] кожа, і чоботи. (А то був Мороз. Другі два, то Христос з одним [illegible]ом.

— [illegible] чого тобі чоловіче? — питають.

— [illegible] будьте такі добрі та вогню дайте.

— [illegible] в тебе нема?

— [illegible]ма! Губка десь закинулася, а я [illegible] ніяк вогню розвести.

— А Вечера в тебе яка була?

— Вечера? Не було в мене Вечері. [illegible] таке убожество, що бодай ви, люде, такого ніколи не зазнали!

— А не йдеш на зарібки?

— Пішов би, але нема до кого. В брата [illegible] день молотив...

— А він дав тобі що за те?..

[illegible] чоловік не відповів, тільки похитав [illegible]ю.

— Ну, добре, — каже той білий, — я добре знаю, що то зима, отже наставляй полу, я вогню всиплю.

— Я маю горщик, — говорить чоловік, — [illegible] пола згорить...

— Не бійся! Се різдвяний огонь, він [illegible] не запалить. Це той огонь, що ко-[illegible] малого Христа огрівав в Вифлеємі [illegible].

[illegible] той старець одну лопату жару, [illegible] другу, трету, і каже:

— Іди і висип в хаті на землю. А в [illegible] я дам тобі дечого дітям на Свя-[illegible].

Прийшов чоловік до хати та:

— Жінко, ось кілько вогню!

— Та нащо тілько, — каже жінка, — [illegible] спалив!...

[illegible] висипав чоловік жар на землю, жінка [illegible] засвітила каганець, почала в печі огонь розводити. Бачить: пола ціла.

— Бери весь жар до печі, — каже чоловік, — його так багато.

Хоче жінка збирати, аж це купа грошей, тай ще яка! І самі червінці.

Втішились обоє і не знають, що з тими грішми робити. От коли б перед Святами, то все було би... І каже чоловік:

— Ті люде передали тут щось дітям в горщику, подивись.

Сягнула жінка в горщик і почала витягати. Витягнула одно, а там ще є, витягнула друге, а там ще і ще. Вже є і колачі, і кутя, і риба, і пироги, і голубці, і пампушки — тільки навитягала, що цілий стіл позакладала.

— А може нам це сниться? — каже вона.

Почав і чоловік думати, що може то сон, бо хто коли таке видав? Алеж ні! Вщипнув себе — болить, отже то не сон.

— То може Господь нам поміг в нашій біді, бо хто нам другий поможе?

А тут і каганець почав так ясно світити, що наче б їх сто світилося.

* * *

А багатий брат, що до церкви йшов, побачив, що в братовій хаті таке ясне світло, [illegible] заглянув в вікно, здивувався, що там повний стіл всього, тай ще в мисках гроші. Де він того набрав?

Якже прийшов з церкви, то думає: „Піду до брата, може чогось довідаюся."

Прийшов і всі здивувалися. А там посадили за стіл, приймають.

— Де ти брате всього того набрав, — почав він питати, — в тебе і грошей чимало...

— Як це ти знаєш?

— Я ранком через вікно бачив.

Ніяк закривати, отже й каже:

— Це мені Господь дав, нехай буде йому за те слава... — а тай все оповів, як було.

Прийшов додому багач і заздрісно йому, що його брат буде також багачем. І думає:

— Коли вечером буде коло ліса огонь, то і я піду. Дістав він, то і я дістану...

Прийшов вечер й огонь коло ліса горить. Приходить туди багач, та:

— А не померзли ви люде добрі?

— Коло вогню гріємось, — каже той білий.

— Але ж мороз! — говорить багач, — щоби тому морозови добра не було! Поганий він! А я прийшов — вогню дайте, бо в хаті замерзаємо. Такі в нас Свята.

— Наставляй полу, — каже той білий, — я жару вкину.

Вкинув одну лопату, другу, трету, а багач:

— Будь ласка, може б ще хоч одну лопату, більше тепла принесу.

Вкинув той ще і багач пішов.

Приносить він додому і посеред хати висипає, та що це? Огонь починає палахкотіти, всі з хати повибігали, та от вже і стріха горить. Так все згоріло, і хата і всі будинки. І так багач став бідаком. А за те покарав його Господь, що був таким немилосердним та лакомим. За нікого не дбав, тільки за себе.

ПОЯСНЕННЯ ДО ОПОВІДАННЯ

Молочення. — В Канаді молотять машинами, а давно всюди молотили люде ціпами (ціп по анг. „флейл"). І тут в початках українці ціпами молотили, коли ще мали збіжа небагато.

Огонь. — Сірники річ недавна, їх почали продавати коло 1830 року, а загально почали вживати їх ще пізнійше. До того часу огонь видобували при помочі кресала, кременя і губки. Кресало, це була сталева штабка окрема, або разом з ножем; нею чоловік вдаряв відповідно до кременя і так вилітали іскри.

Кремінь — рід каменя (по анг. „флинт").

Губку — робили або з губки, що наростає на старих деревах, або з полотна. Треба було потовчи, деячім вимочувати, а тоді вона запалювалась, коли з кременя хоч щоби найменша іскра на губку впала. Хто кресав, то тримав губку близько кременя. Кресал вживали всюди на світі, вживали потрохи ще й тоді, коли вже були сірники, — наші діди і прадіди вживали.

Ходити за огнем — до сусідів було звичайною річею. Бачить [illegible], що в сусіда з комина курить [illegible], що там є вже огонь, отже йде з горнячком, щоби огню принести. Бо викрешування огню забирало деколи більше часу.

Мороз. — В народних [illegible] виступають як особи Мороз, Вітер, Пропасниця, Холера, Правда, Неправда, Злидні і т. п.

ЩО ПРОПОВІДУЄ МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХ

Коли світови Москва голосить, що в Росії є Православна Церква, то з [illegible]

[illegible]

Це показує, якою є нині Російська Церква і кому та [illegible].

САМ ПРИЗНАВСЯ ДО ВБИВСТВА

В Понтіяк, Міш., Арнолд Крейг, [illegible] від дівчини по 400 франк...

КИТАЙЦІ ПОШКОДИЛИ КОРАБЕЛЬ

Американський корабель, Флайнг Еров, віз китайським комуністам [illegible]ру вартости 10 мільонів долярів. Йому заступили дорогу китайські націоналістичні кораблі (протикомуністичні), а коли він не зважав на їх осторогу, вони почали стріляти і трафили 30 до 40 разів і дуже пошкодили. На кораблі [illegible] став огонь. З людей ніхто не згинув.

ЗГОРІЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ

В Дугамель, Квебек, згоріло четверо дітей родини Фовертів, коли хата запалилася. Вік дітей 10, 4, 2 роки й одно 9 місяців. Батько дітей попік сильно голову і руки, коли хотів діти ратувати. Морозу було [illegible].

ТУРКИ І КАТОЛИКИ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Рим тепер видав [illegible], що в [illegible] сійних сторонах католики можуть вести спільну працю проти комунізму. Турки також тримаються здалека від християн, [illegible] загроза комунізму [illegible] їх ставати з католиками проти ворога релігії

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО Я ЧУЛА ВІД ТАТА

Мої тато ніколи не курили і не танцювали, і вони кажуть, що без курення можна обійтися. І вони є дуже проти того, що тепер жінки багато курять. Кажуть, що чоловікови увійде, а жінці ні.

І я так думаю. Добре, щоби і чоловіки не курили, бо вони і себе і хату задимлюють, але я думаю також, що їм увійде. А що до жінок, то таки ні. Їм то не до лиця і не до їх натури.

Я чула від тата таке оповідання:

Бог сотворив і чоловіка і жінку з тої самої глини, але найперше розділив її на двоє. То була біла, вся чиста гарна глина. Отже до першої части домішав якоїсь темної фарби, чи сажи, бо то з неї мав бути чоловік. А він має всяку просту і брудну роботу робити, копати землю, бути ковалем, вугля видобувати, отже щоби на нім не було дуже бруду знати.

— Жінку сотворив Бог з тої другої части, чистої, де нічого не домішував. Бо жінка має дбати про дім, про хату, про чистоту, про город і квітки, про все, що гарне і чисте.

І тому на чоловікови бруду не дуже видно, а на жінці видно дуже. Отже [illegible] чоловікови входить, а жінці [illegible] дбати, щоби і чоловік не курив, а не то, щоби вона сама курила.

Я вам молодим те розказала, а ви подумайте, чи воно не правда. І думаю, що ви зо мною згодитеся.

Павлова Тетяна.

ДОРОГА ДО ВЕЛИКОЇ ЦІЛИ

Коли великий італійський патріот Гарибальд (180[illegible]-1882), збирав охотників до боротьби за визволення Італії з чужого пановання, то так їх кликав:

„Вояки! Те, що я вам обіцяю, коли підете за мною, є: труди, небезпека, [illegible] смерть; будете перемерзати холодними ночами, буде вас палити сонце за дня; не будете мати дому ні спочинку, не будете мати зброї, ані подостатком хліба, але безнастанні марші і небезпеку на розвідках, будете йти з багнетами проти гармат. Отже ті, що люблять свободу [illegible] народ, нехай [illegible] за мною!"

І багато було тих, що за Гарибальдом пішли. Визначний мадярський патріот, Кошут (1806-1894) про той заклик Гарибальдів казав: „Це була [illegible]"

ПРИКМЕТИ ДОБРОГО ХАРАКТЕРУ

Коли тебе [illegible] ... [illegible] а страти не [illegible], тоді ти показуєш що твій характер є здоровий і цінний. Тоді ти є гідним чоловіком і всюди можна мати до тебе довіря.

Сковорода.

ПОЧАТОК ЗЛА

Людське зло починаєсь здолини, а не згори. Воно починаєсь від колиски, від молодости. Коли дитина зла, то буде злим старший хлопець і дівчина. Коли вони будуть злі, то взявши опісля буде цілий нарід.

І тому зло треба виполювати від колиски, а на його місце засівати добро.

Коли молоді люде не будуть шукати за тим, що розумне, гідне, примірне і чесне, то старшим буде тяжко за ним шукати. Їм буде вже запізно.

Лендон.

З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА

Початок мудрости — страх перед Богом.

Слухай мій сину науки батька твого, не відкидай материнного приказу.

Бо це гарний вінок для твоєї голови і прикраса на твою шию.

Сину мій! Коли будуть тебе принаджувати ледачі люде, не слухай їх.

Не ходи по одній дорозі з ними, зупини ногу твою на їх стежці.

Бо ноги їх біжать до злого.

Вони готовлять лихо власній крови (власному життю), і роблять змову проти власних душ.

М[illegible] сину! Памятай, чого я тебе навчаю [illegible] заповіди мої в серці твоїм.

Бо з ними жити будеш на світі довг[illegible] принесуть вони тобі.

На[illegible] Господа всім серцем тво[illegible] на [illegible] власному розумови.

[illegible]

[illegible] ходити безпечно д[illegible] твоя не спіткнеться.

НА ВІЧНУ ПАМЯТЬ ШЕВЧЕНКОВИ

(Уривок)

Сходило Сонце, заходило
[illegible]
[illegible] Тарас,
[illegible]

Твоє [illegible] Тарасе,
[illegible]

Ксенофонт Климкович.

НЕБУВАЛА В БОЛЬШЕВИКІВ ПОДІЯ

[illegible] „Укр. Життя" [illegible]

„[illegible] Довладиш [illegible] вас [illegible]

„Я був [illegible] німецького фашизму. Вернувшись додому, я одружився [illegible] тепер живу [illegible] дружиною і дочкою Анною.

„Прийміть поздоровлення від мене, моєї дружини і від її доньки Анни, яка є внукою вашого брата. Поздоровляємо вас всіх разом."

Отже небувала подія! Бо подумайте: зпоза залізної куртини прийшло кілька слів поздоровлення!

Доки не було в Галичині, [illegible] Буковині, чи на инших українських землях большевицького панування, [illegible] до Канади, а з Канади до Европи українці писали довгі листи, де опо[illegible], як їм живеться, що роблять, що [illegible] них добре, що зле, яка гр[illegible] робота провадиться. Багато [illegible] ція, щоби ті листи передруковати.

З приходом панування [illegible] рища Сталіна все змінило [illegible] Іван кілька слів поздоров[illegible] нади і вже „Укр. Життя" [illegible] відома загалу, як небув[illegible] справді небувалу. — бо [illegible] листи з Галичини? А хоч [illegible] тим поздоровленням нічого біл[illegible] все ж воно невидальщина.

Та розумний чолові[illegible] Іван чогось більше і важн[illegible] писав? Де він працює? [illegible] батько? Як їм [illegible] власного мають? [illegible] працю? [illegible] про свого вуйка [illegible] що він до вуйка, [illegible] не писав?

[illegible]

Небольшевик.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
„РІДНА НИВА"
НА РІК 1950

В Календарі між иншими [illegible] статті и матеріали [illegible]

[illegible] Константина Острожського і [illegible] митрополита Петра Могилу.

[illegible] Ф. Кульчинськ[illegible] княгиню Ол[illegible] Володимира Велик[illegible] литературна [illegible] XVII [illegible] проф. П. Ков[illegible] на вдачу на [illegible] Стечишини

[illegible] церковних [illegible] Ю. Стечишини

З [illegible] митрополита Петра Могили [illegible] єпископа Сильвестр[illegible]

[illegible] мини, оповідання, [illegible]

Ціна з пересилкою тільки — 50 центів.

Гроші й замовлення слати на адресу:

ECCLESIA PUBLISHING CO.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

З ПРИВОДУ СВЯТОЧНОЇ АКАДЕМІЇ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО

([illegible])

[illegible] то треба та[illegible] зруйнова[illegible] будинків [illegible] церков, а решт[illegible] часовні, мо[illegible]

[illegible] переміне[illegible] церков зроб[illegible] зовсім [illegible] спеціальні [illegible] матеріял про[illegible] цінні, а час[illegible] державних [illegible] (будин[illegible]), постеруни[illegible] робив Рим, [illegible] Росія,

[illegible] здобув на [illegible]. Він своїм ви[illegible] не знайомлен й [illegible] вико[illegible]

[illegible] хотів сказати про лист митр[illegible] обєднання [illegible]

[illegible]

Цей текст [illegible] Шептицьког[illegible] в иншому дусі. Він [illegible] до українськ[illegible] і каже, що Митрополитом [illegible] вибрати [illegible] останних єпископів, але коли б цей новоизбраний Митрополит [illegible] католиком, [illegible] Шептицький призн[illegible] юрисдикцію й примат (першенство). Цей другий лист Шептицького говорить про консолідацію [illegible] єдности але рівночасно [illegible] до поєднання українських Церков на католицькому ґрунті, маючи рівночасно на увазі політично-народні ціли.

Можна сподіватися, що п. Бабь[illegible] з подвишого більше довідається про історію українських Церков під німецькою й російською займанщиною, і при слідуючім виступі прочитає щось більше і точнійше з історії і поінформує слухачів ширше про те, що він знає, а не те, чого не знає.

Учасник Академії.

З ПОМИНАЛЬНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ В МИРНАМ, АЛТА.

Старенькі Піонірн і фундатори Мирнамської Церкви Прес. Тройці, Федор і Анна Мишенюк (сидять), разом з родиною і гостями.

В домі п-ва Федора й Анни Мишенюків відбулося 23-го листопада минулого року Богослуження за померших. Відправив о. І. Швець.

Після Богослужебних відправ відбувся обід, під час якого переведено збірку [illegible] добрі цілі. Збірка закінчилася сумою $13.50, з чого $12.50 призначено [illegible] на Український Голос і Вістник і $1.00 на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Жертвували по $1.10: Юрко і Доня Митр[illegible] по $1.00: [illegible] Василь Мишенюк, Петро Ми[illegible] Дмитро Митронець; по 50 ц.: [illegible] пані Марія [illegible] Петро Смоляк, пані [illegible] Митронець, пані Парас[illegible] Магдяк, Іван Смоляк, [illegible] пані Павліна Ми[illegible] Максимюк; по 30 ц.: [illegible] Мишенюк по 25 ц.: [illegible] Іван Романюк, пані [illegible] Смоляк, [illegible] Николай [illegible] Фрозина Магдяк [illegible] Дмитрович по 10 ц. [illegible]

Жертводавцям щиро [illegible] Ф. і А. Мишенюкам щастя [illegible] многих літ.

Присутній.

З ВЕСІЛЛЯ НА ДОБРІ ЦІЛИ

Гузів, Саск. — [illegible] 8-го [illegible] Богослужен[illegible] з Саскатуна. Молодята [illegible] Тайни Евхаристії [illegible] 9-го жовтня [illegible] Служба Божа в українській [illegible] в Гузів, Саск. [illegible]

[illegible] вінчання. Чину вінчання [illegible] Всеч. о. прот. І. Кусий.

[illegible] відбувся обід і весілля [illegible] в домі родичів молод[illegible] Гната і Катерини Козакевичів. [illegible] Гнат Козакевич відомий [illegible] з перших [illegible] Української Православної Церкви в [illegible] Саск. Молодий [illegible] 3 роки в армії [illegible] також брав курс [illegible] Родичі молодої п-во Андрей і Марія Климчуки приїхали з далекої Альберти, щоб бути на [illegible]. Вони [illegible] мешкали в околиці [illegible] Алта. В році 1943 переселилися в околицю Торгилд, Алта. Молода, Павліна, працювала в готелі Сенатор в Саскатуні.

Підчас гостини Всеч. о. І. Кусий [illegible] щоб зібрати щось на [illegible]. Пан Дмитро Думка і

Іван Козакевич і Павліна Климчук

Марія Гребенюк [illegible] збірков[illegible] $49.55. Збірку розділено [illegible] Колегію св. Андрея у Винипегу $[illegible] Українського Голосу і Вістника $19.50.

Жертви зложили: Стефан Стахо[illegible] $3.00; по $2.00: Богдан Пилипів, [illegible] Катрук, Юрко і Марія Пилипів [illegible] Анна Козакевич, [illegible] Павліна Козакевич (молоді), по $1.00: Стефан Пилипів, Юрко Гребенюк, Дмитро Думка, о. І. Кусий, Павло Богай, Іван Вирста, Михайло Галик, Андрій Климчук, Николай Галик, Р. С. Савчин, Теодор Богай, Михайло Богай, Іван Пилипів, Василь Паньків, Андрей Тимків, Михайло Козакевич, Дмитро Козакевич, Василь Скоробогач, Гнат Петлак, Николай Стецик, Василь Савчин, Володимир Огризло, Григорій Вознесенський, Славко Богай, Федір Богай, Дмитро Пилипів, Гнат Козакевич, Николай Паньків, Василь Стецик, Іван А. Пилипів, Олекса Пилипів; Теодор Стецик 75 ц.; Николай Савчин 55 ц.; по 50 ц.: Михайло Савчин, Іван Слюсарчук, Андрей Пилипів, Михайло Манович, Едвард Лунік, по 25 ц. Стефан Богай, Іван Богай, Петро Чернецький, Сабіна Чернецький, Василь Савчин, Николай Козакевич, Михайло Козакевич.

Щира подяка належить тим що збирали і всім жертводавцям, а молодятам, що замешкали по весіллю в Едмонтоні, хай Господь щастить їх усяким добром на новій дорозі їхнього життя.

Присутній.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД У.Г.П.Ц. В КАНАДІ

Ім. С. Павлюст, Саскатун, [illegible]

✝ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ЕВДОКІЯ САВІЦЬКА

Ст. Джуліен, Саск. — Грудня 29, 1949 року, упокоїлася тут найстарша віком громадянка, Евдокія Савіцька з роду [illegible]. Вона прожила 93 роки. Народилася в селі Чернятин, повіт Городенка в Галичині. В 1914 році приїхала до Канади до своєї дочки Софії [illegible].

Похорон відбувся 2 січня. Службу Божу і Похорон відправив парох [illegible] на Колегію св. Андрея у Винипегу $11.11.

Покійна [illegible] 2 сини, 2 доньки, 7 внуків і 21 правнуків. Тіло похоронено на Православному Цвинтарі в Ст. Джуліен.

Вічна Їй Память!

о. К. Ж.

ЯКІВ БОЙЧУК

Ітонія, Саск. — Грудня 12-го, 1949 розійшлась тут сумна вістка, що в [illegible] упокоївся Яків Бойчук, [illegible] тутешний [illegible] також в околицях Ітонії і Фрейзервуд в Манітобі.

[illegible] в 1883 р. в селі Кри[illegible] в Галичині [illegible] 66 літ. До Канади прибув [illegible] 1902 року. Фармерував в околиці Фрейзервуд, Ман., де оженився 1903 р. з Настею Гурин[illegible] 23 роки. Поза своїми справами интересувався і справами громадськими. [illegible] Укр. Прав. Церкви [illegible] справами громадськими. Передплачував Укр. Голос від початку.

В 1926 р. переселюєсь в околицю Ітонії, Саск., де купив землю, і де [illegible] більше вигляди для доробку [illegible] І тут 14 літ було тяжких [illegible] вдалось Йому несосіпне, тай [illegible] добрий початок.

Живучи тут він також був діяльним членом громади, — був членом Т-ва ім. Шевченка, членом Церковної Громади.

Грудня 12-го заснув вічним сном

[illegible] дружину з шпиталь [illegible] не можна [illegible] склалося пятеро [illegible] Ф[illegible] Михайлю, [illegible] Митрo [illegible] при [illegible]

[illegible]

[illegible] ... [illegible] ГРИКУЛЯК

[illegible] Анна

[illegible] запросили всіх учасників на обід до свойого дому. По обіді наш парох о. І. Швець попросив усіх о жертви на нашу пресу. Всі віднеслись [illegible] прихильно, бо зложили [illegible]7.55 з чого $17.00 призначено на Український Голос і Вістник, а $5.00 [illegible] егію св. Андрея.

[illegible] жертводавців — Дмитро і [illegible] Грикуляк $2.00; по $1.00: Ни[illegible] Грикуляк, о. Іван Швець, Ва[illegible] Іван К[illegible] і Василина [illegible] Савчук, Іван Чи[illegible] Петро Грику[illegible] Іван і Еле[illegible] Гоцько й Анна Гри[illegible] Марія Цап, Мих Гри[illegible] по 55 й по 50 [illegible] Ник Коцовський, [illegible] Петро Запаринюк, [illegible] Параска П. Смотяк, [illegible] по 25 ц. Іван Осін[illegible] Ступарик, Дмитро В. [illegible] Чичул, Яцко Кари[illegible] Дмитро Макси[illegible] Федор Мише[illegible] Йосиф Б[illegible] Дмитришин Анна Ми[illegible] Мищенюк, Петро [illegible] Смотяк Володимир [illegible] Іона Сту[illegible] Марія Личак, [illegible] Анна Мисенчук, Фро[illegible] Максимюк, [illegible] Катина Войткiв, [illegible] Анна В. [illegible] Швець, Єлена [illegible]

[illegible]

Учасник похорону.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіж.

[illegible]

Бокс 47 — Гровлинд Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЛЮТИЙ

[illegible] Стейнс [illegible] Шевченко.

Адреса: П. я. скр. 54 Роблин, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ЛЮТИЙ

[illegible] Портон. [illegible] Горлиц. [illegible] Пеперс[illegible] Мазеп[illegible]

Тел. 794 — Портон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ЛЮТИЙ

[illegible] Прері [illegible] (сповідь) [illegible] (Дуфрост (сп.) [illegible] (сповідь) [illegible]

Адреса 17- Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 356

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодварчука.

ЛЮТИЙ.

5. Неділя. — Бюкеван.
12. Неділя. Трох Святих. — Дробот.
15. Середа. Стрітення. — Канора.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Редвотер.
12. Неділя. — Егремонт.
15. Середа. Стрітення Господнє — Васетна
19. Неділя. — Редвий.
26. Неділя. — Федора.

Адреса: Скр. 62, Тел. 10. Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Глендон.
12. Неділя. — Елк Пойнт
15. Середа. Стрітення Господнє — Глендон
19. Неділя. — Сенді Репидс
26. Неділя. — Тирієн.

Адреса: Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Вест-Брук.
12. Неділя. Трох Святих. — Едмор.
15. Середа. Стріт. Госп. — Шико місто
19. Неділя. — Іюпітер полуди.
26. Неділя. — Жумкани.

Адреса: Шико, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Коло Ріки
12. Неділя. Трох Святих. — Коло Куцих
15. Середа. Стрітення — Пасічники
19. Неділя. — Коло Куцьовських
26. Неділя. — Львора

Адреса: Шико, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. В. Мельничук.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Бойта
12. Неділя. — Крайтон
15. Середа. Стрітення Господнє — Греслеті
19. Неділя. — Ричмонд Парк
26. Неділя. — Серейт

Адреса: Бойта, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицюка.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Дрифтинг Ривер
12. Неділя. Трох Святителів — [illegible]
15. Середа. Стрітення — Веллав
19. Неділя. — Дафин
26. Неділя. — Роркет

Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Смокі Лейк
12. Неділя. — Спедин
15. Середа. Стрітення Господнє — [illegible]
19. Неділя. — Смокі Лейк
26. Неділя. — Спедин

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Пембіна
12. Неділя. — Торентон
15. Середа. Стрітення Господнє — Сіфтон
19. Неділя. — Вайта
26. Неділя. — Арбакка

Адреса: Вайта, Ман.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ

1	С	19	Січень. Преп. Макарія.
2	Ч	20	†Преп. Евтимія велик.
3	П	21	Преп. Максима Испов.
4	С	22	Препмуч. Анастасія Печер.
5	Н	23	Нед. Блуд. Сина.
6	П	24	Преп. Ксенії.
7	В	25	†Григорія Богослова
8	С	26	Преп. Ксенофонта
9	Ч	27	†Пер. мощ. Ів. Золотоуст.
10	П	28	Преп. Ефрема Сир.
11	С	29	Пер. мощ. Ігн. Богоносця
12	Н	30	Нед. Мясоп. Трох Свят.
13	П	31	Никити еп. Новгород.
14	В	1	Лютий. Муч. Трифона.
15	С	2	Стрітення Господнє.
16	Ч	3	Симеона Богопримця.
17	П	4	Преп. Ісидора Пелусьта.
18	С	5	Теодосія Угл.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячени.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Вірдейн
12. Неділя. — Принс Алберт
15. Середа. Стрітення Господнє — Шипмен
19. Неділя. — Принс Алберт
26. Неділя. — Принс Алберт

Адреса: 554-7стр. Тел. 3783 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

ЛЮТИЙ

[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса: [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщенка

ЛЮТИЙ

[illegible]

По Богослуженнях [illegible] Проситься родичів обовязково [illegible] дітей.

Адреса: Скринка 155 [illegible] Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоннка.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Гле[illegible]
12. Неділя. — Витків
15. Середа. Стрітення — Гефорд
19. Неділя. — Гефорд
26. Неділя. — Криств

Адреса: Пош. скр. 51 Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛЮТИЙ

5. Неділя. — Сенді Лейк
12. Неділя. Трох Святих — Евгенія

Адреса: Оксбоу. Тел. 130-21 Шол Лейк, Ман.

Устав Церковний

ЛЮТИЙ

5. Нед. Блуд. Сина. Гол. 1. УЄ 1 Літ Ап. 1 Кор. 6, 12 [illegible] Єв. Луки 15, 11—32.

12. Нед. Мясоп. Трох Святих Гол. 2. УЄ 2. Літ. Ап. [illegible] 9, 1—2 і Жид. 13, 7 [illegible] Єв. Мат. 25, 31—46 і Мат. 5, 14—19.

15. Середа. Стрітення. [illegible] 25—32. Літ. Жид. 7, 7 [illegible] Луки 2, 22—40.

19. Нед. Сиропуст. Гол. 3, УЄ 3, Літ. Ап. Рим. 13, 11—14 і [illegible] Єв. Мат. 6, 14—21.

26. 1 Нед. Поста. Гол. 4. УЄ 4. Літ. Ап. Жид. 11, 24—26. 32—40 і 12, 1—2. Єв. Івана 1, 43—51.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1950. ЧИСЛО (864) 4

ТРЕБА ЧИСТКИ В УНІВЕРСИТЕТАХ

В Тринити-гал, у Винипегу, промовляв 8-го лютого, головний директор руху [illegible]ського Кредиту, Роналд Гостик, і [illegible], що в університетах в Канаді треба переводити чистку між професорами й [illegible] симпатиків комунізму. Вони [illegible] молодь. Він також вірить, казав Гостик, що фінансово сильні сіоністичні елементи підтримують комунізм і [illegible] поширюватись по Америці.

Президент Манітобського Університету [illegible], став проти Гостика [illegible] домагання, щоби той назвав [illegible] тих, про яких говорить.

АРЕШТУВАЛИ СУДІВ

[illegible]ній Німеччині провадилися суди на цілі переробляти наці[illegible], щось як [illegible] на [illegible] Оскільки таке на світі можливе, [illegible] питання, але з самого суду вий[illegible]

[illegible], що в тих судах, де доцу[illegible] оскаржували, яку націвську [illegible] провадив, провадилися всякі [illegible] на широкі розміри. Випадків [illegible] відомо коло 600, а може більше. Коли ж це виявилося, то [illegible] судія тих сидів опинився в тюр[illegible] прокуратор та ще дехто.

ЖЕБРАКОВІ ГРОШІ В 43 БАНКАХ

[illegible] Порк помер каліка, Роберт [illegible] 62-літний, що послідними часами бував в шпитальнім відділі для [illegible] Довгі літа він, як безногий ка[illegible] продавав олівці в ріжних містах [illegible] щоби заробити на життя. Ко[illegible], то виявилося, що має гроші [illegible] ках в ріжних містах. Вже давніше [illegible] адвокатови, що гроші, які [illegible] лишить своїй братаниці. Сума [illegible] ще невідома.

СОБАКИ ЗАЇЛИ ХЛОПЦЯ

[illegible] Флон, Ман., 6-літний Гари [illegible] пішов за дровами і там вчепи[illegible] два пси, сильно поранили [illegible] Аж по довшім часі сусід [illegible] побачив, що собака три[illegible] за рамя. Хлопець лежав, [illegible] був низше зера. Від ран, упли[illegible] і перемерзнення хлопець умер [illegible] вже передше любили дітей [illegible]

ЗГОРІВ БАС — ЛЮДИ ВРАТУВАЛИСЯ

Лютого 7-го, 37 миль на захід від Винипегу зсунувся бас в рів 10 стіп глибокий, отже 29 пасажирів поранилося. [illegible] Люди повилізали задним [illegible] помагаючи одні другим. Це ста[illegible], де після дощу на дорозі [illegible] лід, що тяжко було стояти. [illegible] забрали до шпиталю на корот[illegible] других на довше, але мабуть [illegible] Між пораненими є: Іван [illegible] з Ніпави; Т. Білковський з Ніпави; Дмитро Юрків з Грендвю.

[illegible] довзі в тому ж місці обкрутився на [illegible] трок з худобою, але спинився над ровом.

ВИДАВАВ РОСІЇ АТОМІЧНІ ТАЙНИ

В Англії арештували Клявса Фукса, науковця при виробі атомічних бомб, якому закидають, що з Америки передавав Росії тайни виробу 1945, а з Англії 1947 року. Він мав передати і тайни виробу нової бомби (з водня — гидроген), що мала би бути 1,000 разів сильніша від теперішних. Виходить, що до його спілки належить більше осіб з урядових кругів в Америці.

ЧИ БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ВЕРНЕТЬСЯ?

Бельгійський парлямент рішив звернутись до народу з запитом, чи бувший бельгійський король має вернутися і знов заняти бельгійський престіл. Голосування в тій справі мало би відбутися в березні. Король Леопольд є на вигнанню від минулої війни. Парлямент 117 голосами проти 92 заявився запитати нарід про цю справу.

ВАТИКАН І ЄГИПЕТ НАРАДЖУЮТЬСЯ

З Каїра, в Єгипті, є вістка, що між єгипетським урядом (магометанським) і Ватиканом (папою) провадяться тепер переговори, яких цілею є створити спільну силу з магометанського і католицького світа супроти наступу большевиків. Говориться, що головними цілями, для яких була би спілка тих двох вір, було би — запевнити спокій і забезпеку між релігійними народами і недопускати безвірства та баламутної пропаганди.

СУПЕРЕЧКА ЗА КОЛЮМБА

Як відомо, то Христофор Колюмб приплив до Санто Домінго (Домінікаська република на острові Гаїті коло Америки) 1492 року, отже знайшов Америку. Тепер в Санто Домінго твердять, що Колюмб тут похований і забираються будувати йому памятник. Наперекір тому еспанці доказують, що Колюмб похований в Еспанії, в Севільській катедрі. Також італійці в Генуї, де Колюмб родився, запевняють, що в Генуї є частина Колюмбового тіла.

СНІГ ЗАСИПАВ ПОЇЗД

Лютого 6-го в Фрейзер-долині в Бритиш Коломбії, з гір зсунувся сніг і засипав сім вагонів особового сіпіярського поїзду. Ніхто не був ранений. Подібних засипів зелізничих доріг було тоді більше, отже рух між Венкувером і заходом на деякий час спинився.

СНІГ КОЛО МЕРТВОГО МОРЯ

Мабуть історія не знає, коли на берегах Мертвого моря був сніг, а 7-го лютого впало там багато снігу, бо в північній стороні моря було снігу 15 цалів. Так рух між тими сторонами і Єрусалимом спинився. В тих сторонах тепер взагалі небувале зимно. Мертве море низше поверхні води в морю 1,400 стіп.

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

В днях 7, 8 і 9-го лютого відбувся у Винипегу, в Роял Александра готелі, Третій Конгрес Українців Канади. Були на нім зарепрезентовані всі організації, що входять в Комітет Українців Канади. З англійців були відомі професори — Кирконнел і Симпсон.

Англійська винипеґська преса окремо присвятила увагу виступови Української Капелі Бандуристів, як частини конгресової програми, підчеркуючи і мистецьку гру, що провадилася без дириґента, чи капельмайстра, а чого не буває при таких музичних виступах; і рід інструментів — бандур, як історичного українського музичного інструменту; й окрему якість звуку бандур, що зливався деколи так, наче б то був звук органу.

Взагалі Конгрес належно зарепрезентував життя українців серед загального канадійського життя.

СІЧНЕВЕ ЗИМНО У ВИНИПЕГУ

Винипег лежить на середині між Сходом і Заходом Канади, і майже ним починається простір трох пшеничних провінцій на Захід — Манітоби, Саскачевану й Алберти, отже і його січнева температура повинна бути інтересною. І так

Минулий січень (1950 р.) був у Винипегу найзимніший від 1875 року. Це найзимніший місяць між зимовими місяцями в історії Винипегу.

Січня 30-го було у Винипегу найзимніше, бо 40 низше зера, а таке зимно 30 січня було ще 50 літ тому.

Цілий місяць був вперто зимний. Коли 1-го було 8 низше, то 3-го було вже 24, 4-го 28 низше, 7-го 36, і пересічно понад 20 низше до кінця, з вийнятком 1-го, коли було 8, та 21-го з майже 9 низше. 30-го було 40, 31-го 27. Аж з початком лютого стало тепліше. А памятайте, що Винипег лише 66 миль на північ від стейтської границі.

ГОНГ КОНГ І КОМУНІСТИ

Англія має в Азії свою кольонію — Гонг Конг, як ворота, через які вона хотіла би перевозити до Китаю свої вироби на продаж. І виглядає, що Англія так скоро признала большевицький уряд в Китаю, щоби забезпечити для себе посідання Гонг Конгу. Однакож новіші події показують, що для большевиків признання не є такою важною справою, що здержувала би їх від того, що вони можуть забрати. Большевики вже нині осуджують англійське правління Гонг Конгу, а це веде до того, що Гонг Конг треба „освободити". Зрештою комуністи нераз таке заявляли і тому надії на згоду з комуністами можуть показатися передчасними.

ЗГОРІЛА РОДИНА

В Албані, Н. Й., згоріла родина з 5-ох осіб, а то: батько, 28 літ, мати 24 і діти в віку: 3 роки, 16 місяців і 3 місяці.

ДВІ СПРАВІ

ЩО З СПРАВОЮ 2,500,000 ЗОЛОТИХ?

В „Укр. Вістях", ч. 42, 1949, була довша стаття дра С. Барана, відомого громадського діяча в Галичині, посла до польського сойму, в якій він розкриває багато фактів, головно ж з 1938 р., коли Польща масово нищила православні церкви. І каже він, що лист Шептицького дуже причинився до того, що поляки нищення зупинили. Окремо говорить він, що православна єрархія (епископи) не могла в тій справі багато робити, бо польський уряд замикав їй уста і „вона була цілком безпомічна". Але правос. митр. Діонисій давав Баранови багато матеріялу про польські варварства.

Назагал стаття Барана вартна, хоч в кількох місцях можна поставити йому кілька додаткових питань.

„Укр. Вісти", ч. 47, 1949, знов вертаються до статті Барана, а дальше подають статтю о. Й. Теліжки, в якій говориться про: „**невідомі досі нікому заходи Митрополита Андрея Шептицького і Преосв. Йосифа Сліпого у Святішого Отця в Римі, щоб спричинити інтервенцію Ватикану в справі припинення нищення православних церков на Холмщині в літі 1938 р. Ця інтервенція, як стверджує автор, увінчалась успіхом...**"

В статті Барана нема згадки, що Шептицький вдався зі справою впрост до Риму, з чого можна виводити, що Баран про щось подібне не знав, а то згадав би, це ж важна справа. І якраз чере[illegible] справа Теліжки тратит[illegible] Може [illegible] хтось казати [illegible] мо, що навіть сам Папа [illegible] до Польщі [illegible] та не [illegible] Це може бути звичайна [illegible] таких видумок можна багато змайстровувати.

Але є щось важнійше...

В „Вістнику" давно згадувалося, а вже окремо згадувалося недавно про 2,500,000 [illegible] в 1938 р. [illegible] „легалізація" [illegible] Однакож ні „Укр. Вісти", ні Баран, ні Теліжка не розкрили [illegible] 2,500,000 золотих. Чи це правда [illegible] взяв? За що взяв? Чи була яка „легалізація"? В якім відношенню стоять ті 2,500,000 зол. до нищення церков? Чи ті гроші і та „легалізація", коли вона була, мають якесь моральне оправдання, чи згідне воно з правдою Божою, з духом Христа? Або чи Польща і Рим не творили собою одної тісної спілки?

Це важнійші питаня, ніж справа правос. епископів, чи оборонні виступи Барана, чи Шептицького. Каже приповідка, що „Від голови рибу чути", — найперше про голову ходить. Коли голова зіпсута, то про решту не питають.

Отже як саме з тою головою? З тими грішми і з тими, що ті гроші взяли?

Коли так було, як це галицька преса подавала, тоді нищення церков вийшло за згодою Риму.

І тоді виступ Шептицького для оборони церков був би лише театральним виступом, комедією, — бо ж не міг би Шептицький йти щиро проти тої роботи, за якою стоїть папа. Тоді треба би впрост проти папи виступати.

А дальше, чи міг би Шептицький на власну руку виступати проти роботи польського уряду без згоди того ж уряду, коли нагадаємо, що постановою конкордату він зложив Польщі присягу на „**вірність польській республиці**", що „з повною льояльністю буде шанувати **уряд**", що „**не буде брати участи в ніякому порозумінню, не буде присутний на нарадах, які могли би принести шкоду польській державі, або державному порядкови**". (Арт. XII).

Каже Баран, що Шептицький не знав про розміри переслідування, доки Баран не передав йому точних про те відомостей, але питання, — як міг Шептицький не [illegible] за тим, не мати власних [illegible] і не знати, що таке страшне насильство творилося? Чому ті справи мали обходити лише Укр. Парлям. Репрезентацію, чи УНДО, чи посла Барана, — світських українців, а не обходили Шептицького, доки його окремо не поінформовано? Адже ж кажуть, що Шептицький був також великим українським патріотом, а також і великим церковником.

Дальше, — коли б ті 2,500,000 вязалися з нищенням церков, то чи міг би Шептицький з Сліпим (як каже Теліжка) вдаватися до папи, а папа чи міг би вмішуватися в польську роботу, щоби її зупинити?

Вкінці, — що робив Шептицький і папа, щоби Польща заподіяне лихо направила і пограбоване людям віддала? Робили вони щось, чи ні?

Ось з такої сторони треба справу розглядати!

А вже головно починати від тих 2,500,000 золотих. Думаємо, що про те може найбільше сказати др. Баран, а можуть сказати й „Укр. Вісти", отже чекаємо.

„В ОБОРОНІ ПРАВДИ"

„Укр. Вісти", ч. 49, 1949, помістили [illegible] професорів університету [illegible] давних, які [illegible] Бучка [illegible] є папським Адміністратором для гр.-католиків в Західній [illegible] „Укр. Вістях" не виходо[illegible] Бучко по[illegible] Церкві всюди ви[illegible] некатоликів. З того приводу 9 православних вчених надрукували свою заяву в „Християнськім Голосі" в Мінхені, де висловлюються про Бучка якнайкраще.

Кажуть, що в наукових та академічних [illegible] працюють [illegible] католиками. Що [illegible] поручення Риму піддержувати ті установи і та піддержка дуже потрібна. Окремо ж заявляють, [illegible] ба-чити безліч прикладів уважного і сердечного ставлення Владики Івана до всіх членів комісії."

Така оборона має вузке значіння, — вона відноситься до одної особи, яка на поручення Риму помагає науковим установам, та, — що та особа (Бучко) гарно і чемно до науковців відноситься. То і все! Але чи закиди проти Бучка не розтягалися поза наукові установи?

Заява науковців може бути цілком слушна, оскілько відноситься до наукових установ й особи Бучка. Однакож така заява не розтягаєсь на католицьку роботу поза тими науковими установами.

Вже перед минулою війною читали ми в галицькій католицькій пресі, що римо-католицизм йде наступом на гр.-кат. Церкву, і в тім греко-католики бачили небезпеку. І певна річ, що той наступ починався з Риму. Та чи припинився той наступ тепер?

Були вістки, що гр.-кат. провідники в Европі ставляться ворожо до православних українців; в молитовниках там визначно забороняєсь ходити гр.-католикам до православних церков, але не забороняєсь ходити до римо-католицьких отже і до польських костелів. Такий наступ проваджиться в Канаді і в Америці вже цілі десятки літ.

А що нині Рим помагає українцям, дає науковцям деяку поміч, бере студентів до римо-кат. шкіл, клопочесь до якоїсь міри скитальцями, то чи далеке це від того, як давніше римо-католики (Поляки чи Рим) давали також полекші і поміч тим, що до них схилялися, або була надія, що схиляться; як єзуїти виховували українську молодь. Яка користь була з того українцям? Католики виховували робітників для себе а ворогів для Українського Народу!

І тим своїм вихованням вони [illegible] водили українські багаті родини до поляків, разом з тими маєтками, які [illegible] родини мали.

Науковців можна лишити, але [illegible] повинен своє знати. Коли Рим українцям нині в дечім помагає, то чи [illegible] запомогу не бере він того, що від [illegible] ків в 1938 році дістав?..

ХОЧУТЬ ФАЛЬШОВАНОЇ ІСТОРІЇ

Появилася недавно в Канаді „І[illegible] України", видана Тиктором. [illegible] книжку є в „Укр. Вістях", ч. [illegible] п. з „Книга, що її не можна [illegible] чити". Чому ж „У. Вісти" так [illegible] лись? Тому, що в книжці про [illegible] унію написано так, як диктува[illegible] ведливість, а не так, як хочу[illegible] Вісти". — вони хотіли би мабуть [illegible] шованої історії.

Покищо не маємо Тикторо[illegible] рії України", щоби про неї [illegible] сказати, але скажемо про ту [illegible] яку пишуть „Укр. Вісти".

Вони обуруються, що в [illegible] вориться, що „**церковна унія** накинута **українському народови й підтримувана згори**", що з унією „**загроза** постепенної **польонізації нависла рівночасно** над **українською нацією...**" І кажуть [illegible] „Укр. Вісти":

„Отже читач історії Укра[illegible] ної п. Тиктором, довідується [illegible] ковна унія з Римом була укр[illegible] народови накинута, що вона [illegible] гроза польонізації для укр[illegible] ції і хто з нею боровся, був [illegible] оборонцем української нац[illegible] перед загладою."

Ставши на тім, що це неп[illegible] унія була українцям накинута [illegible] чесна польонізацію. „Укр. Віс[illegible] ють зараз в „образливу стр[illegible] жуть, що:

„Чи може бути більш невірна оцінка Унії з історичного погляду і більша **наруга над почуваннями українців католиків, як така оцінка унії** нашої Церкви з Римом? Тої Церкви, що [illegible] з Римом могла стати таким [illegible] боролом українського народу [illegible] країнських землях... Тої Церк[illegible] хія і духовенство якої мають та[illegible] сторінку в історії новітнього ([illegible] передновітнього? — В.) відро[illegible] країнської нації."

* * *

Вдаряти в „образливу стру[illegible] давно відома музика католиць[illegible] літиків. Не вгодиш їм, так вони [illegible] Гей українці католики, чи чу[illegible] Це зневага вашої католицької Цер[illegible] Це ображує ваші католицькі почу[illegible] Не спіть, ображуйтесь...! Ті пол[illegible] зна ють, що „образлива струна" [illegible] чут-лива.

Але люди думаючі знають, що де ходить про історичні факти, **там почування ніпричому.** В історії про факти ходить! Хто ж дає невірні факти, хто її перекручує, той **ображує правду, ображує справедливість, а не католицькі**, чи які **почування.**

Що унію завели поляки, це факт, якого ніхто не може заперечити. Адже ж унію заводжено під Польщею. Єзуїти підготовляли унію. Самі католики до головних творців унії числять короля Жигмонта 3-го, канцлера Замойського, кардинала Мацейовського. Поляки люто карали тих, що вбили Кунцевича, коли мірка його насильства перебралася. Папа Урбан VIII до польського короля писав, щоби не жалував ні огню, ні меча на тих, що стають проти унії. Польща ставила своїх службовців до заводження унії. Вона насильством забирала православні церкви... А хіба не польське військо розбило сокирами двері Успенської церкви у Львові, щоби впустити туди еп. Шумлянського, який передше був польським офіцером?

Таке ділось впродовж аж до розбору Польщі. Польські шляхтичі ставали унійтськими епископами; українські манастирі позабирали поляки; унійтських духовних тримали в темноті і [illegible] пдували; українську шляхту по[illegible] перевели на свою сторону...

[illegible] Галичина при розборі Польщі [illegible] перейшла до Австрії, то була, як [illegible] битий й обдертий при дорозі з [illegible] иму до Єрихону.

[illegible] серва по яких 60 літах життя під [illegible] почали українці опамятува[illegible] так довго тревало їх приголом[illegible]

[illegible] ж опісля українське життя в [illegible] віджило і набрало сили, то не унією, **не католицизмом, але зростом української свідомости, якої не міг католицизм знищити.**

[illegible] мала бути **мостом для переводу українців до костела і до поляків,** — так це розуміли поляки і розумів Рим. [illegible] ла привести українців до загибели, [illegible] на те її **видумано!**

[illegible] ж щире духовенство працювало [illegible] української справи, то не тому, [illegible] що називано „унійтським", чи [illegible] олицьким", але тому, що воно [illegible] ло католицької політики. А [illegible] Ріжна вона була, — була і та [illegible] прислугувалась полякам на шко[illegible] нському народови.

„Укр. Вісти" про те не знають? [illegible] Або чи можуть вони сказати, [illegible] те що ми тут загально згадали, [illegible] видумки і напасти? Нехай скажуть, [illegible] коли **можуть!**

[illegible] в обороні Тикторової Історії ми [illegible] ли, але в обороні історичної [illegible] І для осторогу тим, яких „Укр. [illegible] намовляють, щоби ображувалися.

ВАНДРІВКА ДО НЕБА

Народне оповідання

[illegible] то за давних часів. Жив хлопець [illegible] чесний і побожний. А відколи по[illegible] його батько та мати, то завсігди [illegible] їх памятав; і не було такого разу, [illegible] при молитві їх не згадав. І колись [illegible] він таке:

Видно, що там далеко небо стоїть [illegible] отже можна там до неба ді[illegible]. Мусять бути там якісь ворота, [illegible] двері, отже піду я туди, а як впу[illegible], то побачу своїх тата і маму. (Не [illegible] тоді, що небо не стоїть так на[illegible], як нам здається.)

Отже вибрався він в дорогу. Кіль[illegible] він йшов, аж здибає в лісі чоло[illegible] в білу одежу вбраного, — а то [illegible] ангел, або якийсь **святий** — і той [illegible] куди він йде.

[illegible] Іду, — каже, — до неба, хочу до[illegible], що там мої тато і мама роб[illegible]

[illegible] Добре, — каже святий, — йди ось [illegible] і туди, і туди... А коли б треба тобі [illegible], то закличь: Ісусе мій, поможи мені!

Хлопець пішов дальше, аж прийшов над ріку. Як же її перейти? І нагадав він пораду того святого та каже:

— Ісусе мій, поможи мені!

Коли він так щиро сказав, то зараз зявилася на воді кладка і він перейшов на другу сторону. І зараз здалося йому, що він вже не на нашій землі, але на другому світі. Так вже Бог дав.

Пішов він дальше і зайшов там, де душі за гріхи покутують. І бачить, — там хтось повішений за ногу, другий за руку, третій за волосся, а там ще як. І дивно і страшно йому стало.

Йде дальше, аж тут два соколи (рід орлів) бються, кусаються. І почали вони кричати, щоби їх порозганяв. Подумав він, що це не його діло і каже:

— Що ж... Я вас не зганяв, то і розганяти не буду.

Йде дальше, а там двоє старих, чоловік і жінка, безперестанку кидають до себе яблоком. І кажуть вони.

— Забери від нас те яблоко, бо ми довгі літа ним перекидаємося і вже дуже помучилися. Воно є для нас великою карою.

Подумав він знов і каже:

— Не давав я вам того яблока, то і забирати не маю права.

Йде дальше і зайшов до гарного саду. Тут всі люди вдоволені, і діти, і старші, і старі. Ходять, говорять, співають, тішаться. І побачив він того святого, що радив йому, куди має йти, і каже:

— Чи не міг би я тут лишитися? Тут так добре, так гарно.

— Ні, лишитися не можеш, — каже святий, — ти мусиш ще на землю вернутися. Там лишиться твоє тіло, а твоя душа сюди прийде.

— То хто ж ті, що тут є? — питає він.

— То ті, що на світі праведно жили. Є тут богаті, а є і найбідніші, але вони тут всі рівні, бо перед Богом нема ні бідних, ні багатих. Бог дивиться на людське серце, а не на майно.

— То що ж я маю тепер робити?

— Вертайся назад. А як будеш йти, то забери те яблоко, що ті люди там кидають.

— Чому ж вони його кидають?

— Тому, що вони за життя були заліниві до поважної праці і ніякою поважною справою не хотіли інтересуватися. Вони дбали лише про те, щоби розкішно та весело жити.

Пішли дальше. А коли хлопець забрав те яблоко, то побачив, що це пан і пані з його села. Вони були богаті і дбали лише про себе самих, про своє власне щастя. Ніхто другий їх не обходив. А той хлопець ще трошки їх памятав, а ще більше про них чув.

Йдуть дальше і хлопець питає:

— Чому ті соколи там так кусаються?

— Тому кусаються, — каже святий, — що вони за життя були дуже незгідливі, — вічно сварилися, всім докучали, галабурди виробляли. Тепер їм за те така кара. Але розжени їх, то їх кара скінчиться.

Хлопець розігнав і бачить, що це два знакомі з його села, два брати. Вони справді були такими, що з ними тяжко було людям жити.

Йдуть дальше. І хлопець знов питає:

— А хто ті, що висять то за руки, то за ноги, то за волосся...

— Це ті, що на таке заслужили. Хто крав, то за руку зачеплений. Хто ходив, куди не треба, то за ногу. Хто сварився, людей обмовляв, брехні видумував, той за язик повішений. Хто лише дбав, щоби пишно вбиратися, то за волосся...

Йдуть знов і стали над тою рікою. Тоді каже святий:

— Та ріка ділить земний світ від небесного. Хто вмирає, то його душа через ту ріку переходить.

— Але ж я не вмер, — каже хлопець.

— І ти вмер, — говорить святий, — але твоє тіло заховане по другій стороні ріки і ти маєш до нього вернутися та людям розказати, що ти бачив. Нехай знають і про себе дбають.

— Але ж я не бачив батька і матери...

Ти їх бачив між тими, що були в тім гарнім саді. Ти памятаєш, як двоє людей радо на тебе дивилися, — то були твої батько і мати. Ти будеш з ними, коли знов сюди прийдеш.

Тут кладка на ріці зникла і хлопець опинився на земнім світі.

Але що це? Бачить він, що він вже старший, ніж був. Він вже старий.

Вернувся до села, але село вже не таке. Де була його хата, там хати нема. Пішов там, де грушку посадив, а з неї вже лише сухий пень зостався. Пішов до церкви, — церква та сама, але вже старша і трошки похилилася. Зайшов на цвинтар, а він вже став таким широким. Деякі камінні хрести пізнав, а інші в землю повходили і тілько верхи їх видно. А багато хрестів нових. Знак, що вже багато часу пройшло.

Почав людей розпитувати і довідався від старих, що колись був тут хлопець і пропав. От він оповів їм, що то він самий, та де він був і що він бачив. Люди слухали, дивувалися, а дехто і не вірив, що це правда.

Та коли він все оповів, то нараз розсипався в порох, і тілько сухі білі кости зосталися. Люди ті кости поховали і тоді всі повірили, що так воно було, як він оповідав.

А душа його перенеслася в той світ, де були його родичі.

КАЖЕ — ЗЛОЧИНЦІВ ТРЕБА БИТИ

Нині у Винипегу між молодими поширюється бандитизм так скоро, що дотеперішними способами годі його спинити, отже суддя МекФерсон заявив, що треба вернутися до старих способів, — треба злочинців карати буками. Він сказав:

„Ми занехали кару буками, але виглядає, що до буків треба буде вернутися." Подібне сказав суддя Койн, а то:

„Треба знов вживати бука. Дотепер поліція не мала права перша стріляти, хтось інший мусів стріляння починати. Нині на молодий вік не треба зважати. Пересічний вік нинішних молодих злочинців є від 17 до 22 літ."

Говорячи про те, що молоді мають револьвери, суддя МекФерсон говорить:

„Тим хлопцям здається, що вони можуть без стриму робити, що захочуть. Слаба сторона нинішної адміністрації є те, що за револьвера вона карає тих хлопців грошевою карою, а не тюрмою. А в Манітобі нема причини, щоби чесний чоловік мусів ходити з револьвером."

РАХУНКОВЕ НЕПОРОЗУМІННЯ

В філядельфійськім „Шляху" є новинка про те, що в Америці є „в обороті 27 більйонів, 404 мільйонів, 888 тисяч та 688 долярів. Це разом виглядає 27,404.888,668. До того є пояснення, що: „більйон, це є мільйон мільйонів". Але таке пояснення хибне і вийшло з непорозуміння, — бо в Америці, як і Канаді „більйоном" звут тисячу мільйонів, отже европейський „міліярд". Европейський більйон має мільйон мільйонів, а американський лише тисячу мільйонів, отже Америка має в оборті 27 міліярдів долярів, сказавши по европейськи.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 7?—815 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК РОЗУМІТИ ЧИСТОТУ ПРАВОСЛАВІЯ

I

„Обсерватор" в „Слові Істини" [illegible] на 1917 році [illegible], що [illegible] чалися. Він каже:

„Прийшла Революція 1917 го року [illegible] по всьому Сході [illegible] в [illegible] Україну. **Прокинувся віковічний український дух руїни, дух ламання всіх основ життя.** [illegible]

[illegible]

З наведеного виходить, що [illegible] 1917 року [illegible] Москва [illegible] на Україні [illegible] рив [illegible] Рада [illegible]

[illegible]

[illegible] **„віковічний український дух руїни, дух ламання всіх установ життя".** [illegible] руїнує [illegible] Апостольських [illegible] ченги [illegible] поляки. Отже коли [illegible] били, то [illegible] кажи [illegible] неволю. Український [illegible] весь час визвольницьким [illegible] ницьким.

А вже зрозуміле (коли б [illegible] ходило), що хто перед розбишакою борониться, то не вбираєсь в мягк. рукавиці щоби синця розбишакови не набити. Тай розбишака не має права на культури чи моральні закони покликатися, бо він перший ті закони потоптав.

Отже причіпляти нині Українському Народови **„віковічний український дух руїни, дух ламання всіх основ життя", — це прислуга москалям, прислуга нинішній большевицькій Росії, прислуга полякам, тай кожному, хто схоче українців по голові вдарити.** Хто схоче відмовити їм права на вільне [illegible] кожний з них покличеться на „Слово Істини" [illegible] скаже: „В органі великого чоловіка, великого українця, бувшого проф. Огієнка, а тепер митр. Іларіона, кажуть, що українці від віків живуть руїнницьким духом, що вони завсігди [illegible] основи власного життя, отже [illegible] розум диктує, що таких треба на [illegible] тримати. Не можна випускати їх на волю. І тому українці не мають права жадати, що [illegible] Польща чи Москва, чи [illegible] руїнників треба в [illegible] тримати".

Ось таку [illegible] робить комусь „Обсерватор".

* * *

Досі ми слухали „Обсерватора", а тепер послухаймо, що колись писав [illegible] проф. Огієнко.

В 1921 р. написав він книжочку **„Світовий рух за утворення живої національної Церкви"**, і там читаємо:

[illegible]

„**Духовенство, що вважало церкву за свою справу, а голос свій в церковних справах за рішаючий і безапеляційний, це духовенство, особливо єпископат, скрізь стало в опозицію живим народним помаганням оновити церкву."**

[illegible] **„Багато канонів церковних вже застаріло і не відповідає сучасним вимогам життя; перегляд їх на користь церкви став конечним"**

* * *

[illegible] 1921 [illegible] проф. Огієнко видав [illegible] **„Церковна справа на Україні"**, [illegible] В [illegible] там читаємо: [illegible] України 25 [illegible] **„вони майже всі були москалями, а не українцями"**. Коли ж рідко [illegible] **„були цілком обмосковлені"**. [illegible]

„В той час, коли українська інтелігенція, а за нею й нарід, дбали про національне відродження України, наша вища ієрархія (епископат) стояла на грунті московського централізму й ворожого до народу бюрократизму, підтримувала деспотичну московську політику.. і гнала все українське, як щось не тільки небажане, а прямо шкідливе для православної церкви та Російської Держави."

А дальше: забороняють друкувати **релігійні книжки по українськи**, нищать **українські церковні звичаї**, переслідують **щирих українців священиків**, а обсипують ласками священиків ворожих **українству. В школах духовних** вчать **українців ненавидіти все** українське, а **щирих українських студентів** виганяють, **або й арештують. Більшість** духовенства **на Україні настроена** ворожо **до українського народу...** (ст. [illegible] 8) і тому то.

„Конфлікт (зудар) почався в 1917 році і зараз вилився в напружену боротьбу прихильників відродження України з своїм омоскаленим духовенством, особливо з архієреями-москалями."

Таке в згаданій книжочці писалося і видав **проф. Огієнко, в це** знак, що він **тоді подібно справу розумів. Тоді** показував **він москалів, як ворогів Українського Народу і Церкви, як руїнників** і **боротьбу за визволення** Української **Церкви уважав доброю,** слушною [illegible] **Тоді не соціялісти**-руїнники, але **нарід боровся за визволення** своєї Церкви з **московської неволі**.

Нині „Слово Істини" говорить [illegible] інакше. Не осуджує [illegible] бити москалів, але Україн[illegible] **називає** руїнницьким. Не судить московських епископів, **які легковажили** і Канони і науку **Христа**, але [illegible] **відважились про Канони** [illegible] **говорити.- Не тих судить** [illegible] ського становища вживали [illegible] не тих, що хотіли ті сваволю [illegible]

Нині можемо спитати [illegible] не так, як нині [illegible] **чийого добра, чи** [illegible] так, як нині [illegible]

Ті [illegible] воно примушує [illegible] канонічність та [illegible] **Воно примушує! Тай не тільки нині, але нераз примушувало людей вглядати в справу Канонів,** в справи **Епископату. Верхи до того** примушували!

ПРАВОСЛАВНІ В БУЕНОС АЙРЕС, В АРГЕНТИНІ

Зі статті Є. Онацького, [illegible] ськім „Нашим Кличі" довідуємося [illegible] в столиці Аргентини, Буенос Айрес, **православні українці 11 листоп**[illegible] **посвятили свою церкву** при [illegible] числі народу. **В Службі Б**[illegible] участь [illegible] прот. **Борисом Ар**[illegible] і свя**щеники Яків Вітенко Ку**[illegible] Си**мон Чумаків і Матвій Салій** [illegible] **вав хор під проводом П. Оконного.**

Іконостас має дуже [illegible] образи **праці В. Цимбала, в** [illegible] (грецькому) **стилі, особливо** гарний образ **Матери Божої з Ісусом** на колінах. **Звертає на себе увагу** також образ св. **Миколая, праця В. Булдина та** образ Тонького.

Власна церква має для українців взагалі велике значіння. Тут є аж три московські православні церкви і вони **московщать малосвідомих українців, з яких можуть стати вороги свого народу. Там провадиться** протиукраїнська про**паганда, - - а Українська Церква зможе тепер збирати тих малосвідомих** кругом себе.

Згадана українська церква має 20х12 метрів, була колись сирійською церквою. В статті йде заклик, **щоби** українці доложили **всіх старань, щоби** цю церкву виплатити.

Недавно гр.-католики здобули для себе невелику та гарну церкву заходами **Василіян.**

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

Стрітення Господнє

Лютого 15-го (2 лют. церк.) приходить свято Стрітення, на память того, як Христа стрічав в церкві праведний Симеон, та побожна жінка Анна.

В 40-вий день по народженню Христа принесли **його до церкви в Єрусалимі. Був закон, щоби першу дитину, хлопця** приносити **до церкви для посвячення** його Богу, **а закон той пригадував** подію, **коли перед виходом жидів** з Єгипту **ангел повбивав всіх первенців** (перших **мужеського роду, що родились** в родині **египецьких, а жидівських первенців** не **зачепив. Це примусило Фарао**на **випустити жидів. Мати по народженню дитини 40 днів не входила до** церкви, а **вже по тім часі приходила** вона з дитиною **і приносила назначену** жертву.

[illegible] **коли Христа принесли,** праведний Симеон **взяв його на руки і** дя**кував** [illegible], **що дав йому перед смертю** [illegible] Спасителя. **Також Анна** пророчиця [illegible] **всім про Христа** оповідала.

[illegible] Стрітення **згадуєсь вже в 3-ім** [illegible] Христі, **а 544 року постановле**[illegible] **це свято якнайвеличавіше свят**[illegible]

Чотири **неділі перед Вел. Постом**

[illegible] **Церква поділила час року на** [illegible] **і на час посту. Це на те,** [illegible] **час люди пригадували** [illegible] **обовязки, які в звичайнім** [illegible] **забути; і щоби в часі посту** [illegible] **зло, яке зробили, надолу**[illegible] **придбане, заводили в себе** [illegible] **і вчилися панувати над** [illegible] **страстями і забаганками** Час **призначений на те, щоби себе по**[illegible] **до Бога своє життя набли**[illegible] **щоби ставати морально** сильни**ми і** кращими **людьми.**

[illegible] **е Великий Піст, але** [illegible] **тири неділі перед Вел. Постом** [illegible] **ні на те, щоби людей до часу** приготовляти.

[illegible] такою неділею є **Неділя Митаря і Фарисея. Тоді в Євангелії** читається, **як Фарисей ставав гордо на пе**[illegible] **каючи себе кращим від других.** [illegible] (Митар) ставав позаду, ка[illegible] **их гріхів, і він пійшов з церкви** [illegible] **Тут показана людська гор**[illegible] людська **покора.**

[illegible] **Неділя Блудного Сина.** Тоді **пригадуєсь той легкодушний син, що** [illegible] **частину батькового майна, по**[illegible] **батька і серед широкого світа те** [illegible] **розтратив. Аж коли опинився се**[illegible] **він вертається,** просить в [illegible] **прощення, а батько йому про**[illegible] **радіє, що син з світових манівців** [illegible] **Наука: і нам треба вертатися** [illegible] **Небесного, коли ми від нього** віддалилися.

Третя **Неділя Страшного Суду.** Тоді **чуємо ми науку Христа про те, що прий**[illegible] **коли всі люди, які жили** ста[illegible] **послідний загальний суд. І ста**[illegible] **перед нами ті наші вчинки, про** [illegible] **Суді будуть питати,** чи ми [illegible] **милосердні для других, чи ми бу**[illegible] **для гірної праці, чи ми були** [illegible] **гідні люди.**

Четверта **Неділя о Прощенні.** Тут [illegible] **пригадує нам три справі: щоби** [illegible] **пали другим їх провини, а тоді** [illegible] Отець **Небесний нам простить; щоби** [illegible] **постили, маючи в памяти, що** [illegible] **на жертва Богу; щоби ми не при**[illegible] **занадто до земного майна,** але дбали, **щоби придбали собі майна для того світа, до якого з земного світа перейдемо.**

Четверта з тих **неділь, це Неділя Си**ропустна, і **другого дня по ній, в поне**ділок, **починається час посту. Дальше вже наступає 5 неділь Великого Посту, Неділя Цьвітна, Страстний тиждень, а там вже Великдень.**

Великий Піст.

Вже в Старім Завіті був призначе**ний для посту час, а були й пости випад**кові, коли через важні причини вихо**дили до народу окремі заклики, щоби нарід означений час віддав для посту.**

Примір посту **показав нам Ісус Христос, коли готовлячись до** великої праці **постив 40 днів і ночей. Він в своїй** науці **більше** разів згадує о пості, як **великій справі. Він каже, як треба** по**стити, щоби піст був гідний;** він говорить, що є зла сила, яку можна лише молитвою і постом перемогти.

Постили й Апостоли і нераз вони о пості згадують, що стоян в них завсігди разом з **молитвою. І** давні християни **строго додержували постів, особливо** ж **Великого Посту. Деколи не їли не тіль**ко **молока,** але і **риби, й олію (оливи).**

И Український Нарід, наші діди-прадіди, уважали **піст великим обовязком.** З приходом посту спинялися всі веселі **забави; знималися всі прикраси, що** тішили **око перед постом; не вишукували найкращої одежі і прикрас; цілому жит**тю **надавали задумчивий поважний вигляд. В часі посту молились і в церкві і вдома з глибокими (земними,** доземними) **поклонами. Іли цілком пісні страви, або і накладали на себе цілоденні пости; не співали веселих пісень; щиро** сповідалися, при чім **перепрошувались з тими, з якими були в гніву.**

Так життя ставало кращим, більше моральним, **братерським, поважнішим.** Всі **думки збиралися на те, щоби стати кращими, побожнішими,** та гіднішими **людьми. А вже окрему строгість привязували до першого і послідного тижни Великого Посту, — бо послідний тиждень присвячений памяти Христових** терпінь **(страстей) і Його смерти на Хресті. Так з приходом посту ціле життя** прибирало **поважний, здержливий вигляд.**

Коли ж серед нинішних відносин не завсігди можна на такий лад постити, **то все ж совість наказує, щоби ми в міру** можности сповнили **обовязок посту** щиро і гідно.

Трох Святих

В цьвітни (12-го звичайного) приходить свято Трох Святих — **Василія Великого, Івана Богослова і Івана Золо**тоустого. **Це ті великі мужі, що в перших часах християнства посвятили своє життя на те, щоби Церкву обороняти перед ворогами, щоби підносити її по**вагу і силу.

Ті святі згадуються також окремо, **а спільне їх свято встановлено ось чому: між християнами були спори про те,** котрий з **трох святих більший. Та евхаїтському еп. Іванови зявилися всі три Святі і сказали, що перед Богом вони рівні, бо однаково щиро працювали. І** тоді **постановлено свято Трох Святих.**

(Св. Василій род. 308, вмер 358 р.; Григорій Богослав коло 328 р., вмер 390; Іван Золотоустий коло 344 р., вмер 402 року.)

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В СТЕЙТАХ

Тепер число безробітних в Стейтах доходить до пять мільйонів (4,480,000). Це найбільше число в цій порі від закінчення війни.

ПРИЗНАВСЯ — ПЕРЕДАВАВ ТАЙНИ

Вістка з Лондону, 10 лютого, говорить, що Кляус Фукс (Фукс), якого там арештували, признався, що він через сім літ передавав Росії тайни про виріб атомічних бомб, почавши від 1942 року. Він, як спосібний науковець фізик, працював при виробі бомб в Англії і в Америці. Має тепер 38 літ.

Він признався, що свідомо передавав всякі тайни і способи, які він здобув, або здобули другі, і все, що могло Росії придатися. Передавав з Англії і з Америки. Своє признання він дав на письмі широким описом про те, які були причини і погляди при такій його роботі. Предвиджують, що може бути засудженний на 14 літ.

Були вісти, що з Фуксом звязані ще деякі особи на державних становищах в Америці і можуть бути арештовані.

Справа з Фуксом важнійша, ніж всі попередні розкриття про шпіонажу. Тепер ясно, що Росія могла мати всі відомости про виріб атомічних бомб в один час з Америкою; що Росія могла дещо діставати навіть скорше, ніж Америка чи Англія; що вона могла діставати і таке, чого ніхто поза нею не дістав.

Випадки не показує, якими безконтрольними є державні машини, коли може таке робитися. Фукс же не перший і мабуть ще не послідний.

ВБИЛА БАТЬКА — УВІЛЬНЕНА

В Бриджпорт, Конн., судити 21-літню **Каролю Плайт,** яка застрілила **свого** батька, **коли довідалася, що він хорий на рака, отже буде мучитися, а виходу йому нема. Вбила батька з журби, що він буде мучитися. Суд присяглих з 9-ох жінок і трох чоловіків, признав Каролю невинною.**

ЗАМЕТІЛЬ В САСКАЧЕВАНІ

В пятницю 10-го лютого в полудневій частині Саскачевану була сильна заметіль, що в багатьох місцях дуже позавівала дороги. Насипи снігу були і вище 10 стіп. Найсильніша заметіль була в околиці Мус Джо, на захід від Ріджайни.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Дістанете в найстаршій і найбільшій українській фірмі Провидіня

Пишіть за новим катальогом до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St., Winnipeg

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітною практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, а докладно та з цілію задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни уміркований

BORYS RYLL, big contractor
1299 Laurendeau, Windsor Ont. Tel 25 224

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПРО НЕВИДИМУ РУКУ.

Читав я недавно англійську книжку „Від диму до удушення", де говориться про теперішну політику на світі. І говориться там, що над усією нинішною політикою на світі є така невидима рука, що то звертає всю ту політику в таку сторону, щоби за якийсь час та страшна невидима рука над цілим світом запанувала. А та рука, то хитрі політики, які всякими хитрощами зводять людей на манівці, щоби люде не приглянулися, до якого кінця та рука їх провадить.

Коли я все зібрав і добре обдумав, то побачив, що та рука має на увазі окремо молодих, щоби їх на манівці зводити. І я зрозумів, що та рука таке робить.

Вона каже молодим, що їм треба лише „гуд тайм". Нехай забавляються, марнують дорогий час, нехай нічого важного не читають, нехай нічого [illegible] не думають.

Нехай лише забавляються, коли є час, нехай танцюють, сміються, кричать.

Нехай легковажать релігію.

Нехай на старших не оглядаються.

Нехай не думають, що буде завтра.

Нехай дбають лише, щоби гарно вбиратися, вилити покрити багато [illegible] праціювати, за [illegible] витратками [illegible]

Щоби не дбали про [illegible], але все на „гуд тайм" пр[illegible]

Щоби багато [illegible] спор[illegible]

Д[illegible] та невидима рука веде [illegible]

[illegible]

Старий Сумківець.

ЖІНОЧА КРАСА.

[illegible]

- З чого тут сміятися? Я привів найкращу жінку.

– Адже ж вона стара, — кажуть други.

- Коли вона стара, то її ще більше треба поважати, — каже студент, але вона і гарна.

Як гарна? Стара і гарна?

Так! Вона моя мати. То вона мене так виховала, що я нині першим студентом в школі. Кілько щирої праці вона в моє виховання вложила! І тому вона для мене найкраща і найбільше поважена жінка. Вона виховувала мене так, щоби я змалку був поважним чоловіком. І я хотів би щоби колись моя жінка була такою доброю і розумною, як моя мати. То буде в мене найкрасша жінка.

На таке друзі студенти не мали вже що казати. Всі бодай в душі признали, що стара жінка була гарна і що її син навіть в цім місци стояв багато вище, ніж багато з тих, що там були.

А як ви думаєте?

Павлова Тетяна

Я НЕ ЗНАЮ! — Я ЗНАЮ!

Одно важне, що повинні молоді в Канаді зробити, то почати записувати свій рід [illegible]

Про визначних людей читаємо, що [illegible] були такими, їх діди такими... [illegible] походили з таких то родин.

Якже все [illegible] можна знати?

[illegible] Історію Свого Роду.

В [illegible] пишеться Ро[illegible]

[illegible]

К. П.

З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА.

[illegible]

буря, й біда мов хуртовина пронесеться над вами; коли обгорне вас смуток і темнота.

Тоді будуть мене кликати [illegible] та я не озвуся; шукати будуть — та не знайдуть мене. За те, що знання [illegible] і страху Божого не при[illegible]

Хто ж послухає мене, буде [illegible] безпечно і спокійно, не лякаючись лиха.

Мій сину! Коли [illegible] серце своє до роздумування, коли [illegible] кати його, як срібла й [illegible] як скарбу, — тоді зрозумі[illegible] страх Г[illegible] і знайдеш пізнання [illegible]

Бо тільки Господь дає [illegible] з його уст виходить знан[illegible] розум.

Тоді розсудок оберегати[illegible] тебе й розум буде на сторожі [illegible]

Тоді пізнаєш правду й [illegible] всяку стежку праву та д[illegible]

ГУЛЯЛИ.

Гуляли... Гусли розрива[illegible]
Гули цимбали, бас рев[illegible]
Як вихор легіні літали
Кружок дівчат як мак [illegible]
Й мене тягли в'ни до сул[illegible]
..Не піду братчики [illegible]
Бо в кутку на цв[illegible]
Ох братчики мил[illegible]
Стоять свіжі, неп[illegible]
Дві чорні могил[illegible]
А в них там пох[illegible]
В недiленьку вранці —
Тихесенько, без гомону,
В одну [illegible] нов[illegible]
А у другу ту [illegible]
З чорними [illegible]
Ви знати її? Хати[illegible]
В гаю при д[illegible]
І убійці їх хорели
Чорні, як [illegible]
Ви гуляйте [illegible]
Гуляти не буть

Осип Фе[illegible]ович.

Пояснення: Гусли [illegible] хлопці, парубки [illegible] якого мати [illegible] монахи, [illegible] як можна [illegible] сам на душі

АМУНІЦІЯ З СИЦИЛІЇ ДО ПАЛЕСТИНИ

Коли на острові Сиц[illegible] кала за бандитами, то зна[illegible] склад амуніції. Виявил[illegible] Сиц[illegible] переносять крадьком [illegible] амуніції до Палестини. Палестина озброюється.

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР

„РІДНА НИВА"

НА РІК 1950

В Календарі між іншими є [illegible] статті й матеріяли:

Н[illegible] вний Устав на 1950 р.

Статті проф. Д. Дорошен[illegible] про князя Константина Ост[illegible] кого й митрополита Петра Могилу.

Стаття о. Ф. Кульчинського про рівноапостольних княгиню О[illegible] й князя Володимира Велик[illegible]

Українська література [illegible] в XVI [illegible] статті проф. П. К[illegible]

Вплив жінки на вдачу [illegible] - Савеля Стечишин

До історії церковних [illegible] в Канаді — Ю. Стечишин

З повіт[illegible] митрополита Петра Могили епископ Сильвестр [illegible]

С[illegible] оповідання, поезії й н.

Ціна з пересилкою тільки — 50 центів.

Гроші й замовлення слати на адресу:

ECCLESIA PUBLISHING CO.

7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В СЕМБУРГ, САСК.

Заходом Жіночого Т-ва ім. Лесі Українки при церкві Пресв. Тройці при [illegible] СУМК ч. 26 в Сембург [illegible] ртовано концерт в [illegible] в неділю дня 27-го [illegible] память Листопадового [illegible] 1918 р.

При[illegible] концерту занявся [illegible] учитель і член відділу СУМК [illegible] Якубчак. Концерт [illegible] співу, дуетів, [illegible] деклямацій. Всі точки [illegible] виконані дуже вдо[illegible] виконання нале[illegible] Якуб[illegible] чи, а [illegible] як [illegible] що труд[illegible] ались [illegible] погоді і навіть 7 [illegible] дорогами йшла [illegible] проби співу. Оз[illegible] надармо, бо [illegible] і нагородила їх [illegible] оплесками [illegible] дуже гарно при[illegible] виголосив па[illegible] о. Л. Дачина. До[illegible] запрошено гостю [illegible] Товариства з Го[illegible] учительку, [illegible] в своїм слові молоденьким това[illegible] приготовлений кон[illegible]

Перед розпочаттям концерту о. [illegible] за по[illegible] виголосив відповіт[illegible]

[illegible] на внесок отця [illegible] ладжено збірку, якою [illegible] на різно[illegible] ребуваючих ше [illegible] священиків [illegible] $17[illegible] які поруче[illegible] Консисторії Укр. Канаді для пере[illegible] українським свя[illegible] парохови і жерт[illegible] вякі!

[illegible] англійським гимном [illegible]

Участник Концерту.

[illegible] РОКОВИН ПОДРУЖЖЯ [illegible] ПОЛІЩУКІВ

Семко і Марія Поліщуки

Паннечаб, Саск. — З нагоди 30-их [illegible] го життя п-ва Сем[illegible] щуків і заходами їх [illegible] листопада посхо[illegible] іятелі до їх дому [illegible] день в їх честь. Гос[illegible] проспівали їм „Мно[illegible] [illegible] з дружбами, яких обо[illegible] сповняли Н. Стефанишин і пані З. Лущик, посадили ювілятів за стіл, на якім лежав гарно прикрашений весільний коровай. П. В. Кущ, що сповняв обовязки старости, переповів історію їх життя і вручив їм дарунок від дітей — гарне столове начиння а дарунок від гостей — сет столового срібла було доручено в пізніших днях. Відтак дальше продовжалися промови і побажання від гостей. За тим слідувала перекуска, підчас якої всі весело розмовляли.

Після перекуски п-во Поліщуки подякували своїм дітям і гостям за дарунки і честь якої вони не сподівалися. Підчас забави, яка тревала до пізної ночі, на заклик п. Н. Стефанишина п. К. Чебрак занявся збіркою на [illegible], з якої прийшло $23.20 і яку розділено — $8.00 на Вістник, а $15.20 на Український Голос.

Свої жертви зложили: п-во Поліщуки $4.00, їх діти $10.00; по $1.00 Н. Стефанишин, О. Худич, І. М[illegible]чук, В. Дроздюк, І. Демене, К. Чебрак; по 50 ц. П. Шворак, С. Кисюк, З. Лущик, Н. Гусак, В. Кущ; по 15 ц. П. Музичук, Н. Беленький.

Всім жертводавцям щира подяка.

Гості розїхалися домів до пізно ночі стискаючи руки п-ву Поліщукам на щастя, зобравши полишаючи їх у веселому настрою.

Присутній.

З ВЕСІЛЛЯ НА ПРЕСУ І КОЛЕҐІЮ

Мусідора, Алта. — В укр. прав. церкві в місточку Мусідора, о. Ілля Шкеть відправив Богослуження за здоровля і Боже благословення для Мирослава Зіна і Марії Сорохан, що того дня повінчалися.

На Богослуженню було багато людей також з Саскачевану — з Тернополя і Твей, та з родини Сорохан, що тут добре відомі і [illegible] і Не п-во Петро і Юлія Сорохан справляли перше весілля.

В час обіду була збірка, що принесла $31.80, з того $20.00 на У. Голос і Вістник по половині і $5.80 на Колеґію св. Андрея. Жертводавці по $2.00 обоє молоді Василь Зін; по $1.00 о. І. Швець, Василь і Ядвіга Кошман, Петро і Юлія Сорохан, Олекса і Сорохан, Стефан і Сорохан, музиканти, Гошкo Зін, Антон і Антошків, Томко [illegible], Бутан Зін, Стах Хитрина, Мих. Пас[illegible]чюк, Р[illegible] і Марія М[illegible], Мих. Бабич, Василь Кишк[illegible], Ільо Сітор, Яв. К[illegible], Мих. і Марія Сорохан; по 50 ц. Николай і Софія [illegible], Василь Гаєсь, Пелафан Те[illegible]чук, Стеф. Летавський, Юрко Кишк, Юрко Летавський, Петро С[illegible]юк, Кіндрат Кіт, Федір Сорохан, Мих. і Настя Сорохан, Николай Пліїйчук, Іван Костюк, Мих. і [illegible], п. Марія Костюк, пані Параска Івкiв, Николай Горійчук, Юлія і Сорохан; Стеф. Лисковський 30 ц.; по 25 ц.: Я. Шимбалюк, І. П. Сорохан, І. Ф. Мазурусяк, П. Летавський.

Жертводавцям щире спасибі, а Мирославові і Марії Зінам щастя, Божого благословення і Многих Літ!

о. І. Ш.

З ПОМИНАЛЬНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ В ТОРСБІ, АЛТА.

Пані Павліна Фаращук, старенька піонірка і членкиня української православної церкви в місточку Торсбі замовила поминальне Богослуження в память свого покійного мужа Якова.

Службу Божу і Парастас відслужив Всеч. о. М. Фик. По відправі був обід в Нар. Домі, де на прес. фонд У. Гол. і Вістника зложили: по $1.50 п-во І. та А. Кузів; по $1.00: Г. Андрейчук, В. Сташко, Всеч. о. М. Фик, пані А. Кіящук, Дмитро Бабик, І. Хариш, П. Фаращук, Н. Фаращук, Н. В. Фаращук, пані Франка Сенечко; по 50 ц.: І. Рівінський, Г. Бабик, пані Торнової, пані Біляра, пані Радавець, пані Ю. Мельничук, пані Мадюк, пані Друль, пані Цубленко, пані Павліна Фаращук, Василь Кухарський, М. Хрупик, Н. Сидорик, П. Воркун; по 25 ц.: пані Напас, пані Сікора і пані Криса.

Всім жертводавцям щира подяка.

✝ ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ПЕТРО ТАРНОВЕЦЬКИЙ

Слава Полуднева, Алта. — Після короткої недуги, яка тревала всего тиждень у маринському шпиталі, відійшов у вічність, в суботу 3-го грудня, 1949, бл. п. Петро Тарновецький на 74-ому році життя. Того самого дня рано приняв Св. Сповідь й Св. Причастя.

Покійний приїхав до Канади зі своєю дружиною Марією перед 42 роками і замешкали на фармі близько Слави. Покійний походив з села Борщева, п. Снятин. Перед кількома роками померла його дружина. Були бездітні. В останніх місяцях свого життя піддався в опіку ще свого одинокого брата Михайла й братової Марії, які занялися його похороном, що відбувся у вівторок, 6-го грудня зі Службою Божою і зі всіми похоронними требами, які відслужив о. Ілля Швець з Миран.

Ввечері перед похороном відслужено Парастас в домі його брата Михайла. В похороні брало участь велике число людей, бо покійний мав багато знакомих, приятелів, а по більшій части односельчан. Церква Успення Богородиці в Слава-Полудневій була заповнена. Після підтування Св. Хреста, як останньої процесії, відпроваджено тіло до місця вічного спочинку, а всіх участників похорону запрошено на обід.

Тут не можна не згадати про те що трох останніх літ покійний був церковним старшим братом і лишив по собі добрий спомин й офірував церковний завіс. Сповняв свій обовязок в церкві ревно і совісно.

В час обіду переведено колекту, яка принесла на добровільні ціли $14.22. Жертвували по $1.00 о. Ілля Швець, п-во Василь і Ядвіга Котиніні, Кирило Степанюк; по 50 ц. Николай Мирунець, Василь Береканський, Василь Мельник, Петро Михайлюк, п-во Ілій і Василина Гонкалюк, Ілько Ступарик, Петро Стаприюк, Іван Шевчук; по 25 ц. Н. Максимюк, Іван Кравчук, Федор Мищенюк, Михайло Терновецький, Михайло Бабин, Михайло Тракюк, Дмитро Грициляк, Василь Здеський, Іван Гіманюк, Михайло Мищенюк, Антін Здеський, Дмитро Максимюк, Михайло Митрунець, Михайло Фотчук, Юрко Тоїска, Николай Назурак, Іван Федорук, Михайло Н. Митрунець, Стефан Бабин, пані Анна Богайчук; Стефан Ступарик 15 ц.; по 10 ц.: Роман Семенюк, Василь Гадзюк. Дрібними $1.87.

Зі збірки призначено на Український Голос $5.47, а на Вістник $5.00.

Для звеличання похорону не мало причинились два диякони: Петро Тріска і Петро Запарнюк, яким належиться щира подяка, як рівном і жертводавцям, а покійному братові, парафіянинові, сусідові і односельчанинові, Петрові, Вічний Спокій, а земля легкою.

Участник похорону.

ЗБІРКА НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Української Греко-Правосл. Церкви,

переведена в Годсон Бой Джонсон, Саск. підчас Архиєрейської візитації 17 липня 1949.

По $15.00: В. Перепелюк, Флип Флон, П. Сірий, Флин Флон; **по $10.00:** Й. Гоґель, І. Кудляк, Г. Шевчук, Вішарт, Саск., А. Гуменюк, М. Держак, В. Саранчук; **по $8.00:** В. Ревуцький; **по $7.00:** Т. Новіцький; **по $5.00:** о. К. Желіщкевич, С. Половик (Тіздор, Саск.), Н. Ігнаш, С. Медвідь, С. Стрільчук, І. Кулик, П. Русяк, П. Лозинський (Ервуд, Саск.), п-ні Головенко, І. Топоровський, В. Фриць, І. Малюта, п. Хоминин, М. Малюта, Ю. Юркевич, В. Словський, Н. Дух; **по $3.00:** Д. Служ, І. Батюк; **по $2.00:** В. Дутчак, Т. Дутчак. Разом $200.00.

Річні Церковні Збори

Ванкувер, Б. К. — Річні Збори Української Православної Громади св. Тройці у Ванкувер, Б. К., відбулися в неділю дня 18 грудня 1949.

Збори перепроваджував член п. Н. Полонич, секретар Ів. Ткач і Ів. Лукач.

Звіт фінансовий за 1949 р.:

В касі з 1948 року	$ 4,010.19
Прихід в 1949 р.	17,345.49
Розхід в 1949 р.	20,467.10
В касі на 1950 р.	888.58

До заряду на 1950 рік вибрано: голова С. Кірстюк, заст. голови Василь Лаха, секр. рек. Іван Ткач, секр. фін. Іван Лукач, касієр Василь Токарек.

Громада почала будову церкви і оцею дорогою складає щиру подяку всім, що своїми жертвами чи працею причинилися до будови. Сподіємося що при дальше щирих жертвах членів, прихильників і всіх доброї волі українців у Ванкувер, ми будемо могли літом вже почати Богослуження в нашій новій церкві.

Присутній

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ЛЮТИЙ

15 Середа. Стрітення — Петлора.
19 Неділя. — Шелвелей
26 Неділя. Леннард

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя — Роблін місто.
12 Неділя Шортдейл (Сповідь)
19 Неділя Роблін-Зелена (Сповідь)
26 Неділя. Леннард (Сповідь)
30 Четвер Св. Олексея — Шелвелей (Сповідь).

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. В. Мельничук.

ЛЮТИЙ

15 Середа. Стрітення Господнє. — Гресленд.
19. Неділя. — Ричмонд Парк.
26. Неділя. — Серейт

Адреса: Бойл, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. [illegible]

ЛЮТЕНЬ

26. Неділя І посту. — Стінен.

БЕРЕЗЕНЬ.

5 Неділя — Норквей.
12. Неділя — Арран
19 Неділя — Снон Плейн
26. Неділя. — Дорбен

В всіх парафіях о 9-ій год. рано Великопостна Сповідь.

Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Фотій.

ЛЮТИЙ

15. Середа. Стрітення Господнє. — Іззвінг.
19. Неділя. — Смокі Лейк
26. Неділя. — Сведен.

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя. — Вільна. — Великодн. Сповідь Шевченківський Реферат
12 Неділя Хрестопокл. — Белис — Великодна Сповідь Шевченківський Реферат
19 Неділя — Смокі Лейк. — Велик. Сповідь. Шевченківське Свято
26 Неділя — [illegible] — Великодна Сповідь Шевченківський Реф.

Адреса Скринька 309, Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіховича.

ЛЮТИЙ

15 Середа Стрітення — Ст. Джуліен.
19 Неділя — Вакав
26 Неділя — Кадворт

БЕРЕЗЕНЬ

4 [illegible] (Сповідь)
5 Неділя [illegible] (Сповідь)
10 Пятниця [illegible]
12 Неділя [illegible] (Сповідь)
15 Середа [illegible] (Сповідь)
18 Субота [illegible]
19 Неділя [illegible] (Сповідь)
22 Середа [illegible] (Сповідь)
24 Середа Поклони [illegible]
25 Субота [illegible]
26 Неділя [illegible] Крік (Сповідь)
29 Середа [illegible] (Сповідь)

Сповідь в тих днях [illegible] Служба Божа 10.30. В середу і пятницю Сповідь 8 год. рано, Служба Божа год. 10

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринька 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

ЛЮТЕНЬ

15 Середа Стрітення — Пайн Ривер
19 Неділя — [illegible]
26 Неділя [illegible] — Пайн Ривер

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя 2 посту — [illegible]
12 Неділя — Етельберт
17 Пятниця — Етельберт (7 вечір Сповідь)
18 Субота — Етельберт (9 рано Сповідь і Причастя)
19 Неділя [illegible]
20 Понеділок — [illegible] Ривер [illegible]
22 Середа — Пайн Ривер (7 вечір Поклони)
23 Четвер — Богдан (9 рано Сповідь і Причастя)
25. Субота. — Пайн Ривер [illegible] Сповідь шкільних [illegible] 7 вечір Сповідь
26 Неділя 5 посту — Пайн Ривер (9 рано Сповідь і Причастя)
28 Вівторок — [illegible] (9 рано Сповідь і Причастя)

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

ЛЮТИЙ.

15. Середа. Стрітення Господнє. — Глендон.
19. Неділя — Сенді Ренлис.
26 Неділя — Тиріен.

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя — Дессарт (Великодна Сповідь)
12 Неділя — Сенді Ренлис (Вел. Сповідь)
19 Неділя — Ек Пойнт (Велик. Сповідь).
22 Середа — Глендон (Поклони, з вечером)
26 Неділя — Глендон (Сповідь).

Адреса Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бондарчука.

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стрітення. — Канора.
19. Неділя. — Рама.
26. Неділя — Кемсек

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Свилова.
12 Неділя — Канора.
19 Неділя — Бюкенан.
26. Неділя — Кемсек

Адреса Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дачишина.

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стрітення Господнє. — [illegible]
19. Неділя — Принс Алберт.
26 Неділя — Принс Алберт.

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя — Семборг. Сповідь і Св Причастя
12 Неділя — Принс Алберт. Сповідь і Св. Причастя дітей РШ
18 Субота — Принс Алберт (сорокоуст) Сповідь і Св. Причастя
19 Неділя — Гардейл. Сповідь і Св Причастя
26 Неділя — Принс Алберт Богослуження СУМК — Сповідь і Св Причастя
29 Середа — Шипмен. Сповідь і Св Причастя

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Грезіна.

ЛЮТИЙ

15 Середа Стрітення Господнє — Брукслі
19 Неділя — Гронлид Північна
26 Неділя — Кадет

Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Квасницький.

ЛЮТЕНЬ

15 Середа Стрітення Господнє — Ерова
19. Неділя — Ривевор
26. Неділя — Прері Ривер

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя. — Флин-Флон
12 Неділя Хрестопоклінна — Голсон-Бей. — Сповідь
19 Неділя — Ерауд. — Сповідь
26 Неділя. — Прері Ривер. — Сповідь

Адреса [illegible] Джанкшин, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Гришина

ЛЮТИЙ.

15 Середа Стрітення — Венлав
19 Неділя — Давфин.
26 Неділя — Рорктон

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Велий Ривер (Великодна Сповідь)
12 Неділя — Дафвин
18 Субота — Косів — Великодна Сповідь для дітей
19 Неділя — Косів
25 Субота — Венлав. — Великодна Сповідь
26 Неділя — Дрифтинг Ривер. — Великодна Сповідь

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. [illegible]

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стрітення Господнє. — Васетна.
19. Неділя. — Редвий.
26. Неділя. — Федора.

БЕРЕЗЕНЬ

4. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвотер.
5. Неділя — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвотер.
11. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Ег[illegible]
12. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Егремонт
18. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвий.
19. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвий
25. Субота. — Сповідь, 9.30 рано С. Б. Васетна.
26. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Васетна

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

ЛЮТЕНЬ

15. Середа. Стрітення — Бринзлей
19. Неділя Сиропустна. — Лужани
26. Неділя 1 Вел. Посту. — Завале (Св. Сповідь).

Адреса: Вох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковкевича.

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стріт. Госп. — Шіго, місто.
19. Неділя. — Інсінгер полуди.
26. Неділя — Жучкани.

БЕРЕЗЕНЬ:

5 Неділя 2 посту — Фетаки (Сповідь)
12 Неділя Хрестопокл. — Тафиел (Сповідь)
19 Неділя 4 посту — Тигер місто (Сповідь)
22 Середа 40 мучеників — Коло Куцих (Сповідь)
26 Неділя 5 посту — Пасічники (Сповідь)
30 Четвер. Св. Олексія — Коло Ріки (Сповідь)

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яковкевича.

ЛЮТИЙ.

15. Середа. Стрітення. — Пасічники.
19. Неділя. — Коло Купровських.
26. Неділя. — Льора.

БЕРЕЗЕНЬ

5 Неділя 2 посту — Вест-Брук (Сповідь)
12 Неділя 3 посту. Хрестопокл. — Шіго, полуди. (Сповідь).
19 Неділя 4 посту. — Елмор (Сповідь)
20 Понеділок. — Фови-Лейк (Сповідь).
22 Середа, 40 Мучеників. — Жучкани (Сповідь)
26 Неділя 5 посту — Шіго місто (Сповідь)
30 Четвер. Св. Олексія — Коло Купровських (Сповідь)

Адреса Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ЛЮТИЙ

15. Середа. Стрітення Господнє — Врокстон
19. Неділя. — Йорктон
26. Неділя. — Мазепа

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. [illegible]

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стрітення Господнє. — Сірко
19. Неділя. — Вайта.
26. Неділя. — Арбакка

Адреса: Вайта, Ман.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ:

15	С	2	Стрітення Господнє.
16	Ч	3	Симеона Богоприїмця.
17	П	4	Преп. Ісидора Пелусіота.
18	С	5	Теодосія Угл.
19	Н	6	Нед. Сироп. Вукола
20	П	7	Пон. Вел. Посту Партенія
21	В	8	Вмуч. Теодора Страт.
22	С	9	Преп. Панкратія [illegible]
23	Ч	10	Преп. Прохора Печ.
24	П	11	Муч. Власія, еп. Севастоп.
25	С	12	Мелетія еп. Антіох.
26	Н	13	1 Нед. Посту Преп. Март.
27	П	14	Рівноап. Кирила.
28	В	15	Преп. Пафнутія Печерськ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

ЛЮТИЙ·

15. Середа. Стрітення Господнє — вільна служба.
19 Неділя — Роза.
26. Неділя. — Синьків.

БЕРЕЗЕНЬ·

5. Неділя. — Толстой
12 Неділя. — Арбака.
19 Неділя — Роза.
26. Неділя — Синьків

Адреса. Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кульчинського.

ЛЮТИЙ

19. Неділя. — Паплар Па[illegible]
26. Неділя. — Папларфілд (сп[illegible])

БЕРЕЗЕНЬ:

5. Неділя. — Брендон (сповідь)
12. Неділя Христоп. (Дуфрост (сп[illegible]
19. Неділя. — Сенагія [illegible]
26. Неділя. — Папларф[illegible]

Адреса: 178 Ендерсон [illegible] Виннипег. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. [illegible]

ЛЮТИЙ

15. Середа. Стрітення — Редфілд
19. Неділя. — Гефорд
26. Неділя. — Кридор

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Норт [illegible]
12 Неділя — Витків
19 Неділя. — Гефорд
26. Неділя. — Медон Лейк

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЛЮТИЙ·

15 Середа. Стрітення. — Сич
19 Неділя. — Ошборн
26. Неділя. — Росборн. — Сповідь

БЕРЕЗЕНЬ

4. Субота — Сенді Лейк (Сповідь)
5. Неділя. — Сенді Лейк (Сповідь)
12. Неділя. — Сич (Сповідь)
18. Субота — Ошборн (Сповідь)
19. Неділя. — Ошборн (Сповідь)

Адреса: Ошборн. Тел. 136-21 Шол Лейк Ексч

Устав Церковний

ЛЮТИЙ:

15. Середа. Стрітення. УЄ Луки 2 25—32. Літ. Жид. 7: 7—17. Єв. Луки 2: 22—40.

19. Нед. Сироп. Гол. 3. УЄ 3. Літ. Ап. Рим. 13: 11—14:4. Єв. Мат. 6 14—21

26. 1 Нед. Посту Гол. 4 УЄ 4 Літ. Ап. Жид. 11: 24—26. 32—40 12: 1—2. Єв. Івана 1: 43—51

БЕРЕЗЕНЬ

5. 2 Нед. Посту. Гол. 5 УЄ 5 Літ. Ап. Жид. 1: 10—14 і 2: 1—3. Єв. Марка 2: 1—12

12. 3 Нед. Посту Гол. 6 УЄ 6 Літ. Ап. Жид. 4: 14—16 5: 1—6 Єв. Мар. 8: 34—38 і 9: 1

19. 4 Нед. Посту Гол. 7 УЄ 7 Літ. Ап. Жид. 6: 13—20. Єв. Мар. 9 17—31

26. 5 Нед. Посту Гол. 8 УЄ 8 Літ. Ап. Жид. 9: 11—14 Єв. Мар. 10: 32—45.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box [illegible] WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1950 ВИННИПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1950. ЧИСЛО (865) 5

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА В ОТТАВІ

Недавно перебрався з Заходу до Оттави о. І. Данилюк, і є вістки, що там українське церковне життя починає гарно налагоджуватися. Церковна громада має кількадесять членів і нові члени приходять. Члени громади в найбільшій мірі, це українці з Буковини, а о. Данилюк з Буковини також, отже і це має мати користне значіння. Тепер на черзі справа площі під будову церкви, Народного Дому і др.

Богослуження відбуваються кожної неділі в грецькій церкві при Алберт-[illegible] в 8-ій годині рано. Є надія, що буде тут сильна і взірцева громада.

ВСЕСВІТНА РАДА ЦЕРКОВ.

До Всесвітньої Ради Церков належить [illegible] Церков — Англійська, Протестантські, Православні (?) з 44-ох держав. Вістка з Женеви, в Швайцарії, говорить, що там Всесвітна Рада Церков видала сильний заклик до держав, щоб відновили наради в справі міжнародної контролі над виробом атомічних [illegible] вдержання миру. Каже Рада, що бомба з водня (гидрогену) може знищити все людство на світі.

Питання, чи Рада не веде односторонньої політики? Нинішне лихо не в самих бомбах, але в неволі, в якій стогне [illegible] частина людства, і може для нього бомба не була би страшною, коли б невільники знали, що з ними погибнуть ті, що їх неволять. Дальша неволя від Росії, що поволи світ забирає в руки. І нині про те треба би найбільше говорити, а не про бомби, та [illegible] ання того спокою, що неволить і ще поширює неволю.

РЕЛІГІЙНІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЕРІТРЕЇ

Ерітрея знаходиться в північно-східній Африці, в околицях Червоного Моря. Вона сусідка Етіопії.

Вістка з Ерітреї з 24-го лютого каже, що там вже три дні провадиться боротьба в столиці Ерітреї, в Асмарі. Боротьба між магометанами і християнами. Що саме довело до боротьби, вістка не говорить, але можна думати, що привід до боротьби дали магометани, що завсігди дуже ненавиділи християн.

В тій боротьбі згинуло за три дні 41 особа, а ранених було сто і кількадесят. Було багато підпалів і фаермани мусіли 24 рази гасити магометанські крамниці. До шпиталів забирали людей з розпореними животами, з повідрубуваними руками, або ногами.

Коли прийшло англійське військо, то якийсь час не могло заворушень спинити. Та і дальше положення грізне. Арештовано 150 осіб.

В ПОЛЬЩІ АРЕШТУВАЛИ ЕПИСКОПА

Виглядає, що большевицький наступ на польський костел вже починається. В четвер, 16-го лютого, большевики взяли польського епископа Казимира К[illegible]ького під домашний арешт, заявляючи, що він вживав всяких погроз супроти священиків, які помагали урядови в закидах, що в релігійних польських допомогових товариствах є всякі надужиття.

ЦЕРКОВНА СПРАВА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Чехословацький большевицький уряд назначив декана Яна Дехета (чи Дешета) адміністратором диецезії Банської Бистриці, [illegible] Дехета [illegible] назначен [illegible] уряду. Церква [illegible] що церковних [illegible] має призначувати тільки сама власть церковна. [illegible] навіть для Православної Церкви епископів; а недавно треба було [illegible] уряду на затвердження [illegible] епископів. [illegible] адміністратора [illegible] світська власть, священики [illegible] не повинні [illegible] адміністратора слухати, каже Рим.

БОЛЬШЕВИКИ СТРАТИЛИ ЗАПОРУКУ.

В недавних виборах в Англії большевики мали 100 своїх кандидатів і з них ні один не був вибраний. Кожний кандидат перед виборами складає запоруки 465 дол. (150 фунтів), а коли не дістане одної осьмої голосів, то запорука пропадає. І коли ще тільки половина голосів була обрахована, то вже на 59 большевицьких кандидатів 58 не дістали навіть одної осьмої голосів, [illegible] потратили запоруку.

ЗЕЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА

Лютого 17-го зударилися на одній стації в Ню Йорку два поїзди, отже згинуло зараз 29 осіб, а понад 100 було ранених, деякі дуже тяжко. Щоби видобути деяких, припнятих погнутим залізом, доктори мусіли відтинати руки, або ноги. Причина катастрофи, що машинист одного поїзду не зважав на сигнали.

СТРАЙКИ В ФРАНЦІЇ.

В металевих фабриках в околицях Парижа страйкує 150,000 робітників в 200 фабриках. Робітники домагаються більшої платні. До страйку готовляться робітники знаціоналізованого газового та електричного промислу.

ПОЇЗД ЗНИЩИВ ТРОК

В Винипегу двох людей везли троком попіл і на самій зелізничій дорозі (на шинах) трок став. Коли люде пішли за помочею, надїхав зелізничий поїзд і розбив трок на куски.

ТРОХ ЗАСТРІЛИВ — РАНИВ 23

В італійському селі — Фільотрано, 23-літний Четуліо Лілліні застрілив свою дівчину, двох сусідів, і ранив 23 селян. Дівчину, Марію Маммолі, застрілив в хаті 6-ма стрілами, а тоді вибіг на улицю і стріляв кого попало. Двох сусідів застрілив, коли хотіли його спинити. Поранив також матір і 7 літного брата дівчини. Цілу ніч Четуліо ходив вулицями села і стріляв в кожного, хто лише через вікно виглядав. Коли прийшла поліція, він трох поліцаїв ранив, опісля пішов до ліса, який невдовзі військо обступило.

ПО ВИБОРАХ В АНГЛІЇ

Лютого 23-го були в Англії вибори, где робітнича партія і дальше лишилась при уряді, але дуже малою більшістю [illegible] більшістю сімох. Робітнича партія має 315 послів, консервативна [illegible] ліберальна 9 незалежний ліберал 1, ірляндські націоналісти 2, „спікер" (без голосу) 1.

Тепер становище уряду буде дуже хитке, коли противна партія (опозиція) така сильна і він мусить бути дуже обережним, щоби не викликати проти себе великої бурі. А то може він невстоятись. [illegible] деякі ліберали піддержують консерватистів. Дехто каже, що в серпни знов можуть бути вибори.

ВИБРАНІ З РОДИНИ ЧОРЧИЛА

В теперішних англійських виборах вибрании Чорчила, його два зяті, лише не вибраний Чорчилів син Рандолф.

ОЖЕНИВСЯ З РОЗВІДКОЮ

Вістка з Вашингтону 6-го лютого говорить, що 36-літний маркіз Милфорд Гейвен, правнук королеви Вікторії, оженився з 26-літною розвідкою, Симпсонкою. Слюб був в Вашингтоні. Вона була віддалася за В. С. Симпсона 1946, а розвелася 1949 року.

СУДЯТЬ ЛІКАРЯ.

В Англії судять лікаря Сондера, що приспішив смерть хорій на рака. Він впустив до її крови трошки повітря і хора за кілька минут померла. Він стоїть на тім, що хоч закон забороняє так робити, але він розуміє, що його вчинок оправданий, бо хора менше мучилася. Думають, що суд скінчиться тим, що скажуть „Не роби так більше." Лікар має багато однодумців.

ЗРОБИВ ШКОДИ НА $10,000

В Пойнт Плезант, В. Ва., 8-літний хлопець наклав на зелізничі шини цегли та дощок, отже частина тягарового поїзду зійшла з шинів. Ніхто не згинув, але шкоду числять на 10,000 долярів. Хлопець каже, що він хотів бачити, що то буде.

ЛЕОПАРД ВТІК І ВЕРНУВСЯ.

З звіринця в Оклагома Сіті, в Стейтах, втік леопард (пард), що належить до родини котів, близький львови, тигрови та ягуарови. Важить 200 фунтів. Перескочивши 18 стіп, він видістався на волю. Зараз дали знати людям в місті і фармерам, щоби охороняли себе і худобу. Вислано сотні війська, щоби звіра загнали до звіринця, або вбили. Але леопард поблукавши, сам до звіринця вернувся.

ДО ТЮРМИ ЗА НАРКОТИКИ

В Винипегу засуджено двох братів, Івана і Віліяма Підлужних за посідання і продажу наркотиків (як морфіна, кокаїна, опіюм). Івана засуджено на 38 місяців і заплачення 200 долярів, а Віліяма 25 місяців і 200 долярів.

СТАН РОСІЙСЬКОЇ ЦЕРКВИ НА ЕМІГРАЦІЇ

В звязку з Дієцезіяльним Зїздом Західно-Європ. Дієцезії Російської Церкви на еміграції почалася в пресі дискусія з приводу подилу Російської Церкви на три юрисдикції (три управи):

1. Митроп. Володимира, що знаходиться під Патріярхом Вселенським (Царгородським).

2. Митр. Серафима, що піддався під юрисдикцію патр. Московського.

3. Митр. Анастасія, що стоїть незалежно й не хоче піддавати своєї Церкви ні Патріярхови Царгородському, ні Московському.

З резолюцій проголошених еп. Нафаїлом (Натанаїлом) на Зїзді, виходить, що Російська Церква митр. Анастазія хоче підкреслює з одного боку єдність і вірність Російській Церкві, але не хоче піддаватись митр. Московському, якого влади вона не признає, бо ця влада походить від Сталіна, [illegible] тої сили, що воює проти Церкви і Христової віри.

Резолюція третя говорить дальше про „хрести, страждання Матер-Церкви" про „мучеників й героїв" за віру Христову, яка переслідується і за всі ті страшні річи, які частинно дійшли до нас й які потрясуть цілим світом, як що будуть відкриті архиви червоних сатрапів, так як колись відкрились потрясаючі акти мученництва перших християн".

В четвертій резолюції говориться ясно про „брехню й підлабство чолових провідників Московської Патріярхії, ії відречення від православних мучеників й приставання до богоборців". Таке положення „вносить дуже велике замішання в людських душах й баламутить не тільки росіян, але цілий християнський світ й наносить страшні моральні рани всій Православній Церкві."

Резолюція пята й шеста каже, що Церква не перестане свідчити про правду Христову, буде завжди висказувати брехню Московської Патріярхії й її богапоборюючих наставників, бо як голос правди загине, тоді повстане велика небезпека для цілого людства".

Резолюції ясно заявляють, що церква Митрополита Анастазія „не може мати нічого спільного з тими, що відрікаються своїх мучеників й найліпших синів Церкви", а зокрема не може нічого мати спільного з тими „хто піддається Московській Патріярхії, яка являється знаряддям в руках ворогів віри".

В дальшій дискусії на тему канонічного становища Російської Церкви на еміграції, ця церква поборює канон територіяльної приналежности й виступає остро проти „територіяльного принципу в юрисдикції", й відкидає цілковиту абсолютизацію на підставі [illegible] правила Константинопольського Собору в храмі св. Софії, яке допускає існування двох й трьох юрисдикцій на одній і тій самій території.

Цікаво що в канонічному відношенню ця Церква признає [illegible] тимчасових Правил з 1945 року [illegible] ється Царгородським Патріярхом, відмовляється від Московської Патріярхії, однак [illegible] жовтня, 1920 року, сама рядить своїми справами й нікому не підлягається. Не дивлячись на це, вона має загальне признання всіх і признають й ніхто не висказує жадних сумнівів що до її канонічности й святости. (ПЕК)

ТРЕБА ЦЕ МАТИ НА УВАЗІ

„СЕНТИ КЛАЗ"

В різдвяним англійськім світі Сента Клаз є визначною фігурою того часу. Його малюють в часописах, на картках, на комічних виданих, на великих вуличних оголошеннях.

Але це не є рілігійна фігура.

Це фігура для сміху, для діточого вереску. Свого роду карикатура.

Дивлюсь на „комічну секцію" різдвяну одного часопису з 24-го грудня: всередині Сенти Клаз, як його малюють, а кругом образки всяких „фонів", де багато лиць крайно карикатурних, без яких будь культурних рис, що по дурноватому сміються та представляють всякі дурноваті мини.

Самий Сенти Клаз старий веселий дідуган, повний діточих настроїв, що тішить дітей дирунками. То все.

Фігура Сенти Клаза переироблена з особи св. Отця Миколая, але це вже не св. Миколай. Особа св. Миколая, це поважна історична, культурна особа, — великий праведник, що визначився даванням помочи убогим і нещасним. Понатим він належав до ревних служителів й оборонців Церкви. Він не розсмішував людей, але підносив їх морально. Він не подібний до Сенти Клаза.

І тому ми не повинні рівняти одного з другим. І коли в нас заводиться звичай, що св. Миколай дає дарунки, то треба дбати, щоби той „св. Миколай" був представлений гідно, і з поважними словами роздавав дарунки, а не з смішками й жартами. Особи св. Отця Миколая не можна витягати на верескливу вулицю, бо тим він вже не буде св. Миколаєм, але Сенти Клазом, обставлений карикатурами. А до тих карикатур буде багато [illegible] належати.

Час Різдва минув, але прийде друге Різдво [illegible] треба нам отце пригадати.

• • •

ЩО ВИХОВУЮТЬ КАРИКАТУРИ?

Комічні образки яких чим, всюди [illegible] карикатури виглядом і змістом [illegible] призначені, перед всім для [illegible] призначені, для тих, яких треба виховувати на поважних, на культурних людей, а не на карикатур [illegible] комедіянтів.

В часах давніших було багато старань, щоби молодь виховувати на культурних людей. Карність була вдома. Карність була в школі. Карність була на вулиці. Всюди була тверда вимога [illegible] щоби діти в дилися [illegible] примірно, взірцево, щоби оглядалися на старших.

В книжках тоді писалося про людей [illegible] примірних, поважних, розумних [illegible] вчинків. [illegible] Це були взірці, якими молодь повинна бути.

Чи не то Діти молодь годують карикатурами. [illegible] Діти карикатури люблять. Тільки ж карикатури не належать до культури. Карикатурами [illegible] виховувати [illegible] добре виховання не [illegible] [illegible] діти чи молодь любить. Це знали українці давно [illegible] Без муки нема [illegible] Без праці нема колачів". Дітям треба давати [illegible] потрібне [illegible] подобається а тоді з них будуть поважні люде.

Карикатури [illegible] комічні образки деморалізують тих, що тими образками інтересуються. Для молодих є вони лихим взором до наслідування, а в усіх забирають час, відривають їх від поважнішого і не допускають до вироблення поважного, здорового світогляду.

Комічні видання приносять користь лише їх видавцям і приготовляють грунт для дійсного — розумового і морального пролетаризму. О. Н.

ЦЕРКОВНА ВСЯЧИНА

ЩО ЗНАЧИТЬ — ЦЕРКВА?

Слово „Церква" має дві значіння.

Найперше Церква означує громаду. Отці Церкви називають її Тілом Христовим, Христовою Невістою, очищеною водою св. Хрещення, орошеною кровію Спасителя. І головою тієї Церкви є Христос, і тому вона має один закон, даний нам в Євангеліях...

Дальше церквою зветься також дім посвячений Богу і призначений на молитву.

НАЗВИ ЦЕРКОВ.

Кожна церква, як Дім Божий, буває присвячена або Пресвятій Тройці, або котрійсь особі Пресвятої Тройці, або Діві Марії, або Ангелам, або котромусь з Апостолів, мучеників, святих. Але кожна церква однаково посвячується Богу [illegible] кожна помазується Божественним миром. Отже церква, це Дім Божий, де вірні збираються, щоби разом ставити свої молитви і свої [illegible] перед Бога. Образ, який представляє того, кому церква присвячена, [illegible] храмовим образом, а святий [illegible] храмовим святим.

ХРАМОВЕ СВЯТО

Коли на Україні громада [illegible] ла церкву і врочисто до Богослужень її відчинила, то на таке свято [illegible] ся люде з дальших околиць [illegible] разом з громадою відсвяткувати [illegible] свято. Тоді [illegible] Богослужения люде брали [illegible] гостей до себе на обіди, так повстали [illegible] Храмові Свята, звані також Празниками та Храмами. Вони повторяються з року на рік в той день (або близький) коли вперве церкву було [illegible].

На такий Празник сходиться найбільше [illegible] з дальших сторін, [illegible] і так відновляються [illegible] родинні [illegible] товариські звязки.

БОГУ ПОСВЯЧЕНІ РІЧИ

Коли посвячується Богу будинок, то [illegible] річи, що в будинку, також посвячуються і призначуються на службу Богу. І тому вірні також і ті річи поважають. Тому матеріял зі старої церкви берать лише на якусь важнійшу іншу будову, або палять; старі дзвіні річи палять або взагалі вживають їх на щось таке, щоби їх не обезчещувати. Коли церкву будують в иншім місці, то на старім, де була церква, ставлять білий хрест, щоби так старе місце з пошаною пригадувати.

Добрі християне і в своїх домах ті річи, що були призначені на Божу службу, бережуть від зневаги. Старі образи (темні) палять, а не викидають під ноги; поломаний хрест палять; навіть частинок з великоднього „свяченого" не кидають рівнож під ноги.

Це вже сама людська совість приказує людям так робити. Що нині поважаємо, того завтра не сміємо зневажати ані легковажити.

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

I

Український Нарід не має в своїм Народнім календарі багато своїх Народніх Свят, не тому, що не було в [illegible] наших Свят [illegible] Були всякі причини, що [illegible] такі Свят стояли на пере[illegible].

[illegible] Свята такі мають велике значіння для [illegible] Вони нагадують минуле [illegible] Вони [illegible] нарід його історії. Через [illegible] сила дальших часів [illegible] життя.

[illegible] в Австрії [illegible] в Галичині [illegible] Павщини [illegible] нарід [illegible] хрести навіть [illegible] свята правились Богослуження [illegible] церквах, і перед тими памятниками. Навіть там, де не було [illegible] нарід [illegible] святкове [illegible] діти не йдучи до школи.

[illegible] як святкувати [illegible] без при[illegible] святкувати [illegible] не святкувати пам'ять [illegible] коли люде з рабів стали народом?

[illegible] що це Свято [illegible] Адже це було [illegible] Свято [illegible] Свято [illegible] Життя [illegible] [illegible] вшанувати при [illegible] було [illegible] [illegible] Свя[illegible] [illegible] свою Історію. [illegible] розуміння, що [illegible] робити.

[illegible] розуміння не [illegible] в чім була би [illegible] така життя потрібна [illegible] в [illegible] Мабуть ні.

• • •

[illegible] Український Нарід [illegible] велике всенародне Свято [illegible] минувшини. Свято Тараса [illegible].

[illegible] не те, що почалося це Свято [illegible] смерти Шевченка, але ще за життя. Почалося тоді, коли Шевченко [illegible] пробуджен. до життя украї[illegible] [illegible] до народньої праці [illegible] [illegible] кого Господь призначив [illegible] для Українського Народу. Це [illegible] радости.

[illegible] ворожа сила пійшла наступом [illegible] кайдани на Просвітителя України, — а з тим настало довге і важке [illegible] Суму для тих, що великого Кобзаря знали і поважали.

Та не було воно вічне. Минув десять років, Шевченко вертається з заслання [illegible] тут Свято Суму в Свято Радости знов переміняється. Це було за життя Шевченкового.

Та приходить його смерть 1861 року, а з ним Сумне Свято Похорону. За батьком, чи матірю плачуть діти, рідня, сумує одно село, а там плакали ті найкращі свідомі українці, яких можна було слушно звати представниками цілого Українського Народу.

Невдовзі по тім, бо на весні того ж самого року, перевозять домовину Шевченка з Петербурга на Україну, — отже ці вже було Свято Сповненого Обовязку. Свято Тріюмфу, Свято Перемоги. Сповняючи заповіт Шевченка, щоби поховати його „на Вкраїні милій", йо[illegible]

[illegible]

[illegible] Так [illegible] Шевченкове Свято [illegible] в Петербурзі [illegible] Чернечій Горі [illegible] Канева над Дніпром.

А [illegible] Шевченкове Свято [illegible] Українській Землі. [illegible] свідомі [illegible] [illegible] на цілій Українській Землі, на цілий Український Нарід на Україні, поза Україною.

ТРИ ШЛЯХИ.

Ой три шляхи широкі
Докупи зійшлися,
На чужину з України
Брати розійшлися.
Покинули стару матір,
Той жінку покинув,
А той сестру, а найменший
Молоду дівчину.

Посадила стара мати
Три ясені в полю;
А невістка посадила
Високу тополю;
Три явори посадила
Сестра при долині,
(А дівчина заручена
Червону калину.

Не прийнялись три явори.
Тополя всихала,
Повисихали три явори,
Калина зовяла.

[illegible] три брата, —
[illegible] стара мати,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] три брата,
[illegible]
А три шляхи [illegible]
[illegible]

Тарас Шевченко.

ЦЕРКВА В БОЛЬШЕВІЇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] На подібний лад на[illegible] цілий журнал.

Згадати хіба, що в 1942 р. Московська Патріярхія видала була книжку „Правда о религии в России" (Правда о релігії в Росії), 450 сторін, видана для пропаганди поза Росією, як видно з змісту. Є в ній образки багатьох церков (може і багатьох лише образками лишилися), образки єпископів, священиків, людей в церквах, а головним народ всюди заможний, де ніщо не порабували, і цілим серцем большевицькому проводови відданий.

Та вже сама назва книжки „Правда..." багато говорить. Виходить, що в большевиків тільки всюди брехні, що коли не зазначити, що це правда, то люде відразу за брехню вважають.

Чи тую книжку загал бачив в большевії, то питання. Мабуть не бачив. Можна дурити людей поза Росією, але загал в Росії знає дійсну правду і не потребує за нею в книжці шукати.

Тільки знаємо про літературу Церкви в Росії.

Відомо також, що в Росії є ще вірменське видання „Ечміадзин" (чи Ехмядзін) і „Братський Вістник" баптиський. Тільки вістей про релігійну літературу в Росії маємо.

ВИПАДКИ СМЕРТИ В МАНІТОБІ 1949

Минулого року в усяких випадках згинуло в Манітобі 436 осіб, — багато більше, ніж попередними роками. В промисловій роботі згинуло 22, в домах 128, в інших місцях 184. На дорогах згинуло 102, коли в 1948 р. на дорогах згинуло лише 87.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Розгільний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК РОЗУМІТИ ЧИСТОТУ ПРАВОСЛАВІЯ?...

III.

Час після 1917 р. був на Україні хвилею небувалої історичної ваги, — обставини так складалися, що по віковій неволи український нарід може вибитись на волю разом з своєю Церквою.

Але ту волю треба було добувати боротьбою, уживаючи всіх можливих способів, щоби цілі досягнути. Зупинятися [illegible] в дорозі не було можна. Боротьба за свободу має свої правила [illegible] політичну і церковну.

Коли після 1917 р. перед Російською Церквою стало питання: Чи не можна б управи для Російської Церкви зорганізувати заграницею? [illegible] орган Російської Церкви в Польщі, „Воскресное Чтеніе", писав:

„Думаємо, що не треба спинятися над тим, що управа із заграниці не годиться строго з Канонами Церкви. Коли корабель пропадає, то вживається всіх способів для ратовання подорожуючих. Треба спасати Русскую Православную Церкву; а там на місци (зн. в Росії! — В) і дотепер не відносились строго до виповнювання канонічних вимог."

Розумно сказано! Церква важніша, [illegible]

[illegible] 1921 року [illegible] Української Автокефальної Православної Церкви [illegible]

[illegible] до глибини [illegible]

[illegible] 1935 [illegible]

Наведене могло би вже бути доказом, що Обсерватор написав свою статтю н „Слова Істини" на замовлення, або [illegible] написав [illegible] що в д Росії [illegible]

Для Обсерватора є трагедією, є нещастям те, що 1921 року повстала Українська Автокефальна Православна Церква, — цілком незалежна від Церкви Московської. Каже він, що її створили соціялісти і революціонери, `порвавючи звязки з давньою Українською Церквою, з „традицією чистоти Православія", а Канонами семи Соборів і встановили свої Канони...

Отже те, що в очах кожного свідомого і шануючого себе українця є гідною, великої ваги подією, для Обсерватора є нещастям. А люде, що створили ту подію і дали для неї своє життя, є для Обсерватора найпоганшими людьми [illegible] соціялісти, революціонери.

Тільки ж біда, що в ділю визвольних прагнень на Україні лише „революціонери", — [illegible] готові до боротьби за народні права. Таке всюди, таке і в Церкві, — бо і тут не ставали до визвольної церковної боротьби ті, що замикали очи на історію на обставини та події, які кругом них були, а тільки заступалися Канонами, традицією та балакали про „традиційну чистоту Православія", а поза тим нічого не робили, [illegible] за те від сильних ласки, [illegible] спасення.

Коли ж осуджувати одного Липківського, то чому ж 25 московських єпископів, що правили Українською Церквою, перші не взяли української церковної керми в руки, не повели Церкви українським визвольним напрямом [illegible] „чистоти Православія"? Оскільки [illegible] треба осуджувати [illegible]

[illegible] 25 єпископів були таки дисциплінованими [illegible] супроти українців, [illegible] боротьбу з українським визвольним [illegible] на Канони і на Божу та людську справедливість не оглядаючись.

Для баламутства говорить Обсерватор, що Липківський „оснавив єпископат [illegible] постановив вбити старе Православія. Який же єпископат? Свого єпископату українці не мали, а чужі були вовками для українців, а не єпископами. Взявши на здоровий розум і на міру Канонів, то Українська Церква півтретя віку була без дійсних своїх єпископів, — вона мала тільки ворогами [illegible] свій український дійсний єпископат. [illegible]

[illegible] не був часом церковного [illegible] намірі? Про вибори [illegible], а не про реформи! [illegible] про вбиття „старого Православія" [illegible] балачка.

Чи [illegible] змушена була усунути [illegible] хід на ліво, це [illegible] вісти, що в тім була більшевицька рука. Зрештою Церква була під наглядом большевиків, і вкінці [illegible] знищила.

Балачка Обсерватора про висвяту [illegible] для Канади через почту, це [illegible] Маєвський, а тепер Обсерватор [illegible]. Це Маєвський таке [illegible], а тепер Обсерватор [illegible] дальше Р.д. Маєвський [illegible]

[illegible] таке з писань Обсерватора.

[illegible] церковна революція. [illegible] духовенство поженилося, появився [illegible] єпископат, єпископів „висвятив" нарід. Митрополиту й Єпископам [illegible] титули, зазначили [illegible] Канони Вселенських [illegible] „собори правила" [illegible] „Канони 1921 року" — **„гарячий сором для України на віки вічні!"** („[illegible] Вістника".)

Так пише тепер „Слово Істини", однакож проф. Огієнко в книжочці „Світовий рух", вид. 1921 р., писав инакше. Там показує він, як в Сербській Церкві велика часть духовенства і часть єпископату домагалася між иншим, щоби:

Переглянути закони про шлюб і його розвязання.

Відкинути застарілі, тепер нікому непотрібні деякі церковні формальности.

Дозволити вдівцям священикам женитися.

Узаконити, щоби єпископи могли бути жонатими, як було вдавнину.

Рух за таким був в Церквах: Сербській, Румунській, Грецькій, Болгарській і Царгородській.

І в згаданій книжочці проф. Огієнко не тільки, що всего того не осуджує, але виправдує, як цілком слушне і потрібне. А нині?

Не будемо тут подрібно зупинятися на другім подружу священиків і жонатих єпископах, хиба пригадаємо, що і ще таки в 5-ім Апостольськім Правилі сказано, що: „Нехай єпископ, або священик не відганяє своєї жінки."

Єпископів „висвятив" нарід. Так чомуж їх не висвятили ті московські, які, мали себе єпископами для українців в Україні, а їх просили. Але вони [illegible] справ, були чужі і бажали [illegible] поневолення України [illegible] Тяжко думати, що Бог оттих чужих, які поневолювали і нищили український [illegible], надив такою властию, яко [illegible] Українське духовенство з народом [illegible] **вірити, що Бог дивиться на титули і формальности, а не на слушність справи і не на щирі людські заміри.** Отже ж [illegible] сказав: „Де двоє чи троє зберуться [illegible] моє, там і я є між ними." В Обсерватора ж виходить, що: Коли при поставленню єпископів не було московських [illegible], то і Христос не міг там бути.

Тільки ж дійсною Церквою є не жменя людей з титулами і властями [illegible] нарід, віряні, — вони то є змістом [illegible] Церкви. І про той нарід, про [illegible] Патріархи [illegible] 1849 р. так: **„Хоронителем Благочестя (побожности, [illegible] є саме тіло Церкви, то є самий нарід, який завсігди бажає захоронити свою віру незмінною."** (Рус. Амер. Прав. Вістник", ч. 12, 1949).

Митрополиту й Епископам відобрали вековічні титули... Багато можна би про те сказати. Адже ж бачили українці на [illegible], що ті митрополичі та єпископські титули були користні лише тим, [illegible] але ті титули не перемінили [illegible] митрополитів і єпископів [illegible] християн і гідних служителів [illegible] Правди. Коли ж таке було [illegible] тим людям титули, це безбожність [illegible] Це могло повести людей до [illegible] думки про титули, — які вони [illegible] тим, кому можуть належати і [illegible], а кому ні... Взагалі ж коли кривда з того сталася, то хиба гордим і [illegible] одиницям, але не Церкві [illegible] тим церковним робітникам, яких гідна праця стоїть висше всяких півбожеських титулів.

Перечисливши всі можливі гріхи церковного визвольного руху і закінчивши „канонами 1921 року", **Обсерватор засуджує Україну на вічний сором!** Мабуть на таке і москаль би не відважився, — а Обсерватор, це мабуть наш українець.

І справдилося знов те, що казав Шевченко:

Доробилась Україна
До самого краю:
Гірше Ляха свої діти
Її розпинають!

Так! За те, що Український Нарід спитався увільнитися з довговічної неволі, Обсерватор, замість почислити це за велике і святе діло, засуджує українців на вічний сором. Який же саме титул належиться Обсерваторови за таке...?

На закінчення ще вислів згаданого „Воскресного Чтенія" про Українську Церкву з 1921 року, де каже воно:

„А українська Липківщина... Але ж вона має міліони вірних (последователей), яких не можна оттак собі назвати еретиками і засудити на гієнну огненну (на пекло, на загибіль). Безсумніву прийде в життю тої Церкви хвиля, коли прийдесь поважно подумати о тім, як знов ввести її в русло загальної Православної Церкви, взявши на увагу еї національні права і потреби."

Це каже чужий українцям московський часопис, та яка велика ріжниця між наведеним чужим висловом, а балачкою Обсерватора!

Обсерватор все українське лише осуджає і засуджує на вічний сором, а про кривди від чужих він не згадує, про потреби і права українців не говорить. В [illegible] соціялісти і революціонери нищили Це[ркву] [illegible] **хоч в дійсности і Церкву й цілий Український Нарід сотні літ нищили не якісь темні анархістичні низи, але нецерковні і церковні московські верхи, удекоровані всякими віковічними титулами.** [illegible] Російську Церкву (тай [illegible]) довели до того, що самі [illegible] духовні бачили її вже до [illegible] на березі пропасти.

[illegible] би поставити Обсерваторо[ви] [illegible] питань, як що не таке [illegible] традиція чистоти Православія [illegible] і „безтрадиційна" чистота [illegible]? Чи справді „душею Православія" Канонами семи Вселенських Соборів [illegible] так, то що було душею [illegible], поки тоді, коли ще тих [Канонів не] було?

Це ми лише підмічуємо, бо треба би [illegible], щоби над тим розвестися.

ПОКЛОНИ

МАРІЯ ЄГИПЕТСЬКА
АНДРЕЙ КРИТСЬКИЙ

Поклони

В середу вечером 5-го тижня Вел. Посту (тепер 22 березня) відправляються в церкві Поклони.

Тоді співається Великий Канон, якого творцем був преподобномученик Андрей Критський. Канон складається з 250 [illegible] Тропарів і по кожнім Тропарі [illegible] творять низкі, доземні по[клони].

[illegible] Тропарів пригадує нам наші [illegible] провини перед Богом, а [illegible] заклики, щоби ми при[вели] своє життя на праві стежки [illegible]. Ось що в Тропарях говориться:

„К[онець] (життя) приближається, а [illegible] дбаєш і не готовишся: час [illegible], тому задумайся, бо коло [дверей] [стоїть] вже Судія; як сон і як [цвіт] [minuє] [illegible], чому ж о тім не дбаєш...

Пробудись душе моя, і над усім, що [illegible] призадумайся; ти все постав [illegible] і сльозами окропи; відкажи Христу свої вчинки і [illegible] випраздання".

[Цей Канон] найбільший своїм змістом [illegible] канонами і сягає до найглибшої глибини душі, щоби пробудити [illegible] совість і піднести людське життя [illegible] вищого степення праведности.

Марія Єгипетська

В [цьому Каноні] багато разів згадується велика праведниця, Марія Єгипетська, словами: „Преподобна Мати Маріє, моли Бога за нас". Свята Церков ставить своїм вірним за примір тую, що найперше була великою грішницею, а опісля стала великою праведницею.

На початку 5-го віку жив в палестинськім монастирі побожний монах Зосим. Проживши 50 літ в монастирі, він подумав: чи є ще хтось другий, що жив би так строго, як я?

Невдовзі довідався, що монахи за Йорданом ведуть дуже строге життя, отже пішов за Йордан і спинився в однім монастирі.

Був там звичай, що монахи на Великий пост розходилися по пустиних, а доперва в Цвітну неділю верталися назад.

Було це коло 430 року, коли і Зосим, за примиром монахів пішов в арабську пустиню.

Йшов він 20 днів не бачивши нікого, аж вкінци побачив людську постать, що почала втікати. Йдучи за нею Зосим кликав:

— Коли ти слуга Божий, то не втікай. Скажи мені, як ти волею Божою тут проживаєш.

Постать спинилась над рікою і каже:

— Отче Зосиме! Я грішна жінка, і не можу з тобою говорити, бо я без одежі. Кинь мені свій плащ, а тоді я поговорю.

Убравшись вона підійшла до Зосима і почала оповідати:

Я родилась в землі єгипетській. Маючи 12 літ я втікла від родичів до міста Александрії і жила найбільше грішним життям. Я була великою розпусницею. Грішне життя вела я 17 літ.

Коли раз багато християн вибиралось до Єрусалиму на свято Чесного Хреста, поїхала і я туди, але не з побожности.

В день свята я зацікавилась церквою і хотіла туди увійти, але якась невидима рука мене здержувала. Я не могла переступити порога. І я задумалась, та зрозуміла, що мої гріхи туди мене не пускають. І тоді стала я на колінах під церквою і заплакала. Коли ж глянула висше, побачила на стіні образ Богородиці і пригадала собі, як перед образом Богородиці я малою молилася. І тепер я знов помолилась щиро, як колись.

Тепер я вже ввійшла до церкви, поклонилась Хресту Господньому, а коли знов вийшла перед образ Богородиці і подумала, що мені робити? — то наче почула голос:

— Хочеш спокутувати гріхи, йди за Йордан в пустиню!

І я пійшла, і живу тут вже 40 літ. За всі літа не бачила я живого чоловіка. Я живилася зіллям і корінцями. Коли одежа подерлась, то багато я витерпіла від холоду і спеки. Таке моє [життя].

Ти отче не оповідай нікому про мене, але за рік відтепер прийди сюди в Великий Четвер і запричастиш мене.

За рік Зосим прийшов і запричастив її. Тоді каже вона:

— Прийди знов за рік на те місце, де ми вперве зустрілися.

Коли за рік Зосим прийшов, то застав її мертвою, а на піску був напис:

— Отче Зосиме, похорони тіло Марії.

Зосим похоронив тіло, а вернувшись все оповів єрусалимському патріярхови Софронію, який все те списав.

Андрей Критський

Преподобномученик св. Андрей названий Критським від місця „Крит", де його похоронено і де на його гробі ділялися многі чуда.

Був він монахом в однім з царгородських монастирів. В тім часі противники почитання образів жорстоко переслідували тих, що образи поважали, й св. Андрей був одним з тих, що почитання образів завзято обороняли. За те ж на приказ царя Константина Копронима його замучили коло 753 року. І на поклонах він згадуєсь також побіч Марії Єгипетської.

НА СПОМИН ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

П. Т. Сич

На пригірку за Каневом
Стоїть одинока,
Мов козак той на сторожі —
Могила висока.
Не дуже то вона пишна,
І хрест не сіяє,
Проте старе і малеє
Ту могилу знає
Кого спитай, кожен скаже,
Що там спочивають
Кости того, чиї думи
По світі літають.
Скажуть тобі, що там ніби
Тарас спочиває,
А насправді він між нами
Живе — не вмирає.
Нераз бачив рибалочка
Ідучи додому
Опівночи, й дивувався
Кобзарю старому,
Що і досі старий Кобзар
Ще не вгомонився,
Бачив добре, як Кобзар наш
Стояв та молився
Бачив як він у кирсі
Над Дніпром гуляє,
Та із Дніпра України
Долі виглядає.
А іноді соловейки
Обсядуть могилу,
Та з Тарасом розмовляють
Про Вкраїну милу
І Дніпро їм помагає,
Реве, завиває,
Вітер віє і гай шумить,
Аж луна лягає
Всі співають про те лихо,
Що давно минуло,
А про нове просять Бога,
Що б швидше заснуло.
Не затихне старий Кобзар,
А буде співати,
Поки доля Україну
Привита як мати.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Дістанете в найстаршій і найбільшій українській фірмі Провиденс.

Пишіть за новим катальогом до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St., Winnipeg.

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітною практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, а докладно та з цілею задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни уміркованi.

BORYS RYLL, big contractor,
299 Laurendeau, Windsor, Ont.
Tel. 25 244

[illegible]

ДІБРАНІ ПОДРУЖА

Недавно якийсь визначний чоловік казав, що до супружа треба розумно приготовлятися. Про те писалося в часописах.

[illegible]

Нинішній напрям веде до того, щоби жінки що раз більше входили в „бизнесовий світ", а це також відбирає жінкам їх жіночість.

Чоловіки стали занадто [illegible], отже не мають сили наталоджити родинних традицій.

[illegible]

Павлова Тетяна

ДЕЩО З ЖІНОЧОГО СВІТА

[illegible]

ОДНО СЛОВО.

[illegible]

[illegible]адор Вороб'євич.

[illegible] ДУХ ОЖИВАЄ

[illegible]

ДОБРІ ДІТИ ЗВЕЛИЧАЮТЬ СВОЙОГО [illegible]

Родина, це початкова клітина всякого організованого життя. Коли народ має здорови родини, побудовані на пошані і любови її членів до себе, він має міцні життєв. основи. Він не дозволить себе винародовити, ані звести на манівці.

Дня 22-го лютого 1950 р. до [illegible] Катедри [illegible] 36 [illegible] Для вшанування [illegible] нашого Батька, Данила Юркова, [illegible] Батько став [illegible] Української Грек.-Правосл. [illegible] Катедри Пресвятої Тройці [illegible] Виннипеґ [illegible] Виктор, Адам [illegible]

[illegible]

Катедральна [illegible]
HOLY TRINITY UKR. GR. [illegible]
CATHEDRAL
259 Church Ave. [illegible]

АРЕШТУВАЛИ ДУХОБОРІВ

[illegible]

НАСЛІДКИ ЕКСПЛЬОЗІЇ

[illegible]

КУПІТЬ СОБІ КАЛЕНДАР
„РІДНА НИВА"
НА РІК 1950
[illegible]
Ціна з пересилкою тільки — 50 центів.
[illegible] й замовлення [illegible] на адресу
ECCLESIA PUBLISHING CO.
[illegible] St. John's Ave. Winnipeg, Man.

З НАГОДИ БОГОСЛУЖЕННЯ НА УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ

Новохрещені донечки п-ва Дахів, Флоренс зліва, Маруся справа.

Армистис, Алта. — В понеділок, 7-го листопада ц. р., відбулось Богослуження, як рівнож свячення в благословення дому п-ва: Андрія й Параскеви Дахів, на фармі, почта Армистис, Алта.

Опісля відбулось хрещення їх двох донечок: Флоренції й Марійки. Богослуження і згадані треби відслужив [illegible] Ілля Швець з Мирнам.

[illegible] відбувся обід, після якого гості [illegible] зали про нашу пресу і [illegible] [redacted] долярів на [illegible] кий Голос і Вістник. Жертвували [illegible] по $2.00: Стефан Павлюк; [illegible] Швець, п-во Николай [illegible] Вольскі, п-во Андрій [illegible] Дахи, Кароль Зарів-[illegible] Петро й Катерина Тома-[illegible] 50 ц.: Іван Филипюк, Ва-[illegible] Андрій Филипюк, Василь [illegible] Михайло Дах, Іван (мо-[illegible] Ференс, Митро Д. Захарко, [illegible] Филипюк; по 25 ц.: Іван [illegible] Ференс, Іван Заяць, Пе-[illegible] п-ні Марія Заяць; разом [illegible]

[illegible] давцям щире признання, а [illegible] для панства Андрія й [illegible] Дахів й їх дітям подяка [illegible] гостину, честь і многих [illegible]

Присутній.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

Теодор і Катерина Коропатніцькі.

Шіго, Саск. — У середу, 16-го листопада 1949 року, в Українськім Народнім Домі в Шіго, Саск., громадяни зібрались, щоб вшанувати 25-літній Ювілей подружжя п-ва Теодора і Катерини Коропатніцких.

На цю врочистість зібралось поважне число гостей.

П. Теодор Коропатніцкий є членом місцевої Української греко-православної церкви, її дяком, і урядником через довгі роки. У ширшій громаді був муніципальним радним, а тепер є його рівом. Весь час відзначався доброю волею і допомогою на випадок негайної потреби.

Пані Катерина Коропатніцка [illegible]

свої заслуги в місцевім жіночім товаристві і сердечне щиро при церкві.

В них є дві донечки, старша Аделя, замужна Кирилюк в Едмонтоні, де її муж є лефтенантом при воздушній фльоті, а молодша Емілія вдома й учащає до публичної [redacted].

Господарем приняття був О. Клевчук, а промовцями при вечері, оо. Б. Яковкевич і Боднарчук, пп. С. Савчук, Д. Е. Федорчук, М. Козоріз, Ів. Коропатніцький, А. Савчук, пані Ф. Клевчукова та Ів. Хриптул, який вручив дарунок ювілятам.

Підчас забави Всеч. о. М. Боднарчук попросив зібраних, щоб зложили дар з нагоди ювілею на пресу, Український Голос і Вістник, наш слідуючі жертвували: п-во Коропатніцкі $5.00, С. Рудан $2.00; по $1.00 о. Б. Яковкевич, В. Купровський, Д. Е. Федорчук, Ів. Андрусяк, М. Доброволський, Ів. Хриптул, Ів. Їжак, Я. Тимофтій, Л. С. Думанський, Н. Ф. Скігар, Ів. Думанський, Дм. Хриптул, Ів. Скігар, Ф. Клевчук, М. Матусяк, Н. Г. Ковальчук, Я. Тимофій, О. Цибульский, Гео. Купровський; В. Гудима 50 ц.; разом $26.50 з чого призначено $5.00 на Вістник а $21.50 на Український Голос. Щира подяка жертводавцям а ювілятам многих літ.

Присутній.

МИ НЕ ЗАБУЛИ ЗА РІДНУ КАТЕДРУ І ПРЕСУ

Дня 20 січня 1950 р. в Белис, Алта., відбулася вечірня гостина в нагоди іменин панів Івана С. Черниванина і Івана Пасічника. В доказ пошани до обох ювілянтів, присутні гості хотіли їх обдарити подарками, але вони відмовилися, і тим дали доказ, що подарки треба зложити на загальні українські цілі.

Пан Петро Репка в кількох словах пояснив мету вечірної гостини і попросив присутніх зложити щирі датки. Панове Н. Тащук і П. Тащук провели збірку, яка дала 30 долярів. З того 25 дол. призначено на будову української греко-православної Катедри Пресвятої Тройці у Виннипеґу і 5 дол. на Український Голос і Вістник.

Жертви зложили: по 2 дол.: М. Гадовий і С. Зотик; по 1 дол.: П. Репка, К. Коваль, К. Чорношак, А. Пелих, В. Р. Тащук, А. Т. Тащук, В. І. Черниван, Г. Скопейко, М. Репка, М. С. Черниван, Ю. Пасічник, Ю. Мельник, А. Рес, А. Зотик, М. Ресс, В. Томаський, М. Скопейко, В. Семирога, А. Зотик, Г. Шапка, Н. С. Черниван, П. Т. Тащук, К. Медвідь. Менші датки зложили: п-ні Е. Черниван, Е. Горук, В. Сепелюк, І. Ф. Зотик.

Петро Репка

Катедральна Управа бажає Шановним Ювілянтам в щасті і здоровлі провести дальше своє життя, а всім шановним жертводавцям і п. Репкові складає сердечну подяку.

Катедральна Управа

‡ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

КИРИЛО ДЕНИК

Принс Алберт, Саск. — Дня 28-го листопада м. р. упокоївся Кирило Деник у 6 годині вечорі в лічниці.

Кирило родився в Галичині, повіт Сокаль, 1891 року. Приїхав до Канади 1897 року і замешкав у Сван Плейн, Саск., 15 років. Сім років мешкав у Вірдейл.

Останні літа свого життя замешкав у Принс Алберт, Саск., і був членом Української Православної Громади. Був активним членом і жертвенним. Дав на будову церкви 200 дол. в Принс Алберт. Також був членом Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні.

Зоставив у смутку свою дружину Татяну, з якою прожив 32 роки, сина Ореста, дочку Марію, замужну в Венкувер, і внука Ореста, рідного брата Павла в Сван Плейн, Саск., і сестру Катерину у Венкувер.

Листопада 2-го відправилась Служба Божа і похорон, при участи великого числа людей, де на заклик о. Л. В. Дичини присутні зложили жертви на Колегію св. Андрея у Виннипегу $41.00, як на вічно-живучий вінок блаженної памяти Кирила Деника. Тому що він дорожив своїм часописом, то з повище згаданої суми приділено на Вістник $5.00 і на Український Голос $5.00.

Нехай Всемогучий Господь оселить душу спочившого Кирила де всі праведні спочивають.

Вічна йому память.

о. Л. В. Дичина.

Різдвяна Збірка

ЗБІРКА о. БОДНАРЧУКА

Канора, Саск. По $2.00: д-р А. Данильчук. Дрібними $6.75.

Кемсек, Саск. По $1.00: І. Франко, Н. Боднарчук, Ол. Великоголова, Ю. Лерич, Ів. Горячинський, Вас. Великоголова, п-ва Негрич, Кир. Королюк. Дрібними $2.50.

Свидова, Канора. Павло Рудей $1.00. Дрібними $5.00.

Рама, Саск. Ол. Овчар $2.50. Церковна Громада $1.00. Іван Котик $1.00. Дрібними $3.25.

Дробот, Саск. Дрібними $2.25.

Бюченон, Саск. По $1.00: п-ні Синик, Ю. Рурик, В. Каменецький, Т. Стащук, п-ні Пасічник, В. Мисак. Дрібними $4.50.

Тизів, Саск. К. Гонзьола $3.00, Я. Ленюк $2.00, Дм. Ярема $1.50, Ю. Тимчишин $1.00, Вас. Тимчишин $1.00, Ів. Дорошенко $1.00.

ЗБІРКА о. ДМИТРОВА

Винонег, Ман. По $5.00: Іван Лозинчук; по $2.00: Антін Цюпик, В. і п-ні Тасиї Олекса Назаревич; по $1.00: П. Павлюкевич, Ю. Вінок, М. Козловський, Я. Магер, Ю. Горбатюк, Гр. Бетера, п-ні Комаріцька, п-ні М. Боровік, п-ні Блажейовська, п-ні Коцька, п. Циганевич, Т. Гладій, М. Гаврисишин, Л. Вахник, С. Слевюк, панна Л. Гаврисишин, Галя Тихун, А. Новик, А. Палюта, п-ні М. Пряйма, п-ні Палйорода, Луся Клапоущак, І. Паньків, п-ні Кольба, П. Крепакевич, Ю. Лісова, п-ні Медведюк, В. Кошманський, М. Клим, п-ні Микитюк, панна Семенюк, Анна Паньків, п-ні Бурдейна, В. Ткачук. Дрібними $3.75.

ЗБІРКА о. КУЛЬЧИНСЬКОГО

Паддар Парк: $6.85. — **Дюфрост:** $8.40. — **Брендон:** $7.75. — **Пайлар-фіда:** $3.00.

ЗБІРКА о. КІСІЛЮКА

Престон, Онт. По $1.00: Роман Нич, Мих. Ковбасюк. Дрібними $4.50.

Брентфорд, Онт. По $1.00: Н. Іванець, Г. Ковальський. Дрібними $2.95.

Ню Торонто, Онт. По $1.00: Розалія Дерій, Евдокія Іващук, Я. Шингельський, Ю. Вишневський, Ю. Адам, Семен Слонь, Т. Балабан, П. Руснак. Дрібними 50 ц.

Ошава, Онт. Українська Правосл. Громада Р. Бог. $1.50, Никола Ів. Мех $1.25; по $1.00: п-ні Клим О. Капуль, п-ні Кокорін, Євгенія Павленьчук, І. Т. Павленьчук, Л. Кравченко, К. Мельничук. Дрібними $4.60.

ЗБІРКА о. І. МАЛЕЙ

Округ Арран $25.00.

ЗБІРКА о. М. ПАХОЛКОВА

Солбурі, Онт. П-во Томків $1.00. Дрібними $6.00.

Маркстей, Онт. Александер Цьотка $5.50.

ЗБІРКА о. С. ГРЕДІЛЯ

Гронлид, південь. Вікторія Щербій $2.00; Доротея Панчук $1.50; по $1.00: Йосиф Швець, Прокіп Бидь, Іван Панчук, Анна Раймер, Петро Щербій, Іван Письменний, Іван Петрів, Марія Данилюк, Кость Панчук, Василь Щербій м., Михайло Іванусь, Лука Петровський, Степан Пинчишин, Іван Іванусь, Василь Чорний, Іван Данилюк, Григорій Тарнопол[redacted].

Гронлид, полудневе. По $1.00: С. Доброволський, І. Доброволський, А. Пасека, П. Слюсарчук, А. Ковак, І. Палчишин, В. Боднарчук, М. Трійцук, П. Гандзюк, Я. Боднарчук, К. Ковачівський, П. Боднарчук, К. Худик. Дрібними $3.00.

Брукебі. По $1.00: Григорій Яремій, Андрій Шпиник, Василь Панчук, Григорій Возьник, Петро Фенюк, Дмитро Яремій, Іван Горобец, Пантелемон Шпиник, Іван Воронюк; Лавка Возьник 50 ц.

Кадет. По $1.00: Петро Мадрига, Дмитро Рудей, Іван Глуханюк, Анна Козунь, Олена Козунь, Іван Григор, Іван Пронич, Михайло Романишин, Андрій Дмитерко, Микола Козунь, Володимир Гушпа, Панас Чарапушак, Антін Козунь, Василь Звоздецький, Йосиф Спілчак, Іван Юзва, Докія Воронюк; по 50 ц.: Василь Козунь, Дмитро Сірий, Михайлина Звоздецька. Дрібними $2.00.

ЗБІРКА о. Є. ГРИЦИНИ

Роблин, Ман. По $1.00: М. Білецький, П. Карлаш, І. Іванченко, Т. Білецький, П. Кендзерский, Дм. Кендзерский, Я. Талаш, Кирило Притула, Анна Іванченко, Мелания Гуцуляк, Анна Регалюк і Н. Гуцуляк. Дрібними $1.60.

Косів, Ман. По $5.00: М. Сивчик; по $1.00: В. І. Геник, Т. Бураковський, Дм. Бураковський, Дм. Сивчик, Ст. Міньовський, В. Гуменюк, Мих. Геник, Мих. Фікич, Дм. Склепович, Дм. Кошовський, В. Гусак, Вол. Склепович, Ів. Буртник, Анна Сивчик, Катерина Міньовська, Гнат Паламар, Марія Бураковська, Марія Склепович і Анна Геник (Василева). Дрібними 20 ц.

Дауфин, Ман. По $2.00: Н. Баживо і С. Гаина; по $1.00: Л. Михайлюк, В. Калита, О. Клим, М. Демчук, І. Совик, В. Фик, Н. Стороженко, І. Негрич, В. Слюсчук, О. Галант, В. Мазур, Ст. Андрейчук, Рузя Слюсарчук, Марія Слюсарчук, П. Бабій, Ф.

Бейко, А. Фик, В. Комфоліо, З. Білоус, Н. Давибіда, Гр. Сарамчук, В. Шемелюк, І. Головик, В. Підлиний, М. Лисюк, П. Манска, С. Негрич, Марія Михайлюк, Др. Зайців, І. Гаврищ, М. Ситник, Гр. Стратюк, К. Горчинський, І. Шмильський, Ф. Чайковський, П. Фик, П. Ситник, Юстина Дух, Ф. Калинчук, Лілія Симчич, Міля Дудар, Марія Гавлина, Доця Коватечук, Анна Продан, Марія [illegible], Анна Кулик, Марія Темчук, Марта Огрин, Анастазія Василь[illegible], Христина Комфоліо, Ев. Булий, Анна [illegible], [illegible] Гривняк, Ю. Фичик і [illegible] Трібутиан $4.15

Велий Ривер, Ман. По $1.00 І. Сторожешко і П. Жидак.

Венлав, Ман. По $1.00 Н. Слижук, С. Грабанок, П. Мушій, І. Н. Слидан, [illegible] Грабанок [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіхівського.

БЕРЕЗЕНЬ:

3. Пятниця. Сл. Божа, раніш Осв. Дарів. — Вакав (Сповідь).
5. Неділя. — Азвіна (Сповідь).
10. Пятниця. Сл. Божа, раніш Осв. Дарів. — Вакав (Сповідь).
12. Неділя. — Сматс (Сповідь).
15. Середа. Сл. Божа, раніш Осв. Дарів. — Вакав (Сповідь).
18. Субота. Сл. Божа і Сповідь. — Ст. Дахлин.
19. Неділя. — Ст. Дахлин (Спов.)
22. Середа. Сл. Божа, раніш Осв. Дарів. — Кадворт (Сповідь)
22. Середа. Поклони. — Вакав
25. Субота. Сл. Божа і Сповідь. — [illegible] Крік
26. Неділя. Єллов Крік (Сповідь)
29. Середа. Сл. Божа, раніш Осв. Дарів. — Вакав (Сповідь)

Сповідь 8 год. рано, Служба Божа 10.30. В середу і пятницю Сповідь [illegible] рано Служба Божа год. 10.

[illegible] Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково по[illegible] дітей.

Адреса Скринка 155 — Вакав, Сask. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фики.

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвотер.
5. Неділя — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвотер.
11. Субота. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Егремонт.
12. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Егремонт.
18. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвий
19. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвий
25. Субота. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Васетна
26. Неділя — Сповідь 9.30 рано — С. Б. Васетна.

Адреса Скр. 62 Тел. 10. Редвий, Алта.

Календар Українських Св[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ:

1	С	16	Мч. Памфила презв. Кесар[illegible]
2	Ч	17	Преп. Теодора мона. Пове[illegible]
3	П	18	Льва еп. Рим., Флавіана
4	С	19	Ев. Архипа, Филимона
5	Н	20	2 Неділя Посту. Льва еп.
6	П	21	Преп. Тимотея
7	В	22	Муч. Маврикія, Феодора
8	С	23	Священ. Полікарпа, пр. [illegible]
9	Ч	24	Перше і др. знайд. гол. І. [illegible]
10	П	25	Тарасія [illegible] Констан[illegible]
11	С	26	Преп. По[illegible] еп. Газы
12	Н	27	3 Нед. Посту. Пр. Тита Пе[illegible]
13	П	28	Преп. Василя Марина
14	В	1	Березень. Преп. Евдок.
15	С	2	Преп. Теодота еп. Кирин.
16	Ч	3	Свящ. Евтропія
17	П	4	Преп. Герасима Болота
18	С	5	Муч. Конона, преп. Марк.
19	Н	6	4 Нед. Посту. Амор. 42 мч.
20	П	7	Свящ. Херсонських
21	В	8	Преп. Теоф[illegible]
22	С	9	Поклони. 40 [illegible] Севаст.
23	Ч	10	Муч. Кондрата [illegible]
24	П	11	Софронія [illegible]
25	С	12	Теофана іспов. Григорія [illegible]
26	Н	13	5 Нед. Посту. Никифора
27	П	14	Ростислава вел. князя
28	В	15	Муч. Агапія [illegible]
29	С	16	Сераліона арх. Новгор.
30	Ч	17	Преп. Олексія [illegible]
31	П	18	Кирила арх. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Лессард (Великодна Сповідь)
[illegible] Неділя — Сенд Ридж (Вел. Сповідь).
[illegible] Неділя — Бак Пойнт (Велик. Сповідь)
[illegible] Середа — Гленден (Стратени [illegible])
[illegible] Неділя — Гленден Сповідь

Адреса Гленден Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

БЕРЕЗЕНЬ

5. 2 Неділя посту — Вилингдон.
11. Суб. Сповідь шкільних дітей — Андрю.
12. Неділя Хрестопоклін. — Андрю.
18. Субота — Гемлин
19. 4 Неділя посту. — Шипиці.
[illegible] 5 Неділя посту — Лудвин.
28. Вівторок. — Бринзлей.
[illegible] Четвер Преп. Олексія — Іслас [illegible] Великодня Сповідь [illegible] рано

Адреса Вох 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. А. Горбая.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячина.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Сенборг Сповідь і Св. [illegible]
[illegible] — Принц Алберт Богослуження відділу СУМК — Сповідь і Св. Причастя
29. Середа — Шинкел. Сповідь і Св. Причастя.

Адреса 554-[illegible] — Тел. [illegible] Принц Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якоменича.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя 2 посту — Федаки (Сповідь)
12. Неділя Хрестопокл. — Тафней (Сповідь)
[illegible] Неділя 4 посту — Тавор місто (Сповідь)
22. Середа 40 мучеників — Коло [illegible] (Сповідь)
26. Неділя 5 посту. — Пасічники (Сповідь)
[illegible] Четвер Св. Олексія — Коло Р[illegible] (Сповідь)

Адреса Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодварчука.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя. — Свидова.
12. Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя. — Толстой.
12. Неділя. — Арбака.
[illegible] Неділя — Роза
26. Неділя — Синькл.

Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Якоменича.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя 2 посту. — Вест-Брук (Сповідь).
12. Неділя 3 посту Хрестопокл. — [illegible] (Сповідь)
[illegible]
[illegible] Четвер Св. Олексія — Коло Ку[illegible] (Сповідь)

Адреса Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя. — Брендон (Сповідь)
12. Неділя Хрестоп. (Дуфрост [illegible])
[illegible]

Адреса: 175 [illegible] Винипег. Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя.

[illegible]

Адреса [illegible] Гровнлей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоняка.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — [illegible]
12. Неділя. — Вінкла.
19. Неділя. — Гефорд
26. Неділя. — Медов Лейк.

Адреса: Поч. скр. 51 Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Порктон.
[illegible]

Тел. 79 — Порктон Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

БЕРЕЗЕНЬ

4. Субота — Сент [illegible] (Сповідь)
5. Неділя — Сент [illegible] (Сповідь)
[illegible]
19. Неділя. — Оксборо (Сповідь)

Адреса Оксборо. Тел. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

[illegible]

Адреса Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Кисилевського.

БЕРЕЗЕНЬ

5. Неділя — Флин-Флон
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гришка.

[illegible]

Адреса Бокс 7[illegible] — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнидюка.

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]

Адреса Вайта, Ман.

Устав Церковний

[illegible]

5. 2 Нед. Посту [illegible] Ап. Жид [illegible] Марка 2 [illegible]—12.
12. 3 Нед. Посту [illegible] Ап. Жид. 4 [illegible] Мар. 8 34—[illegible]
19. 4 Нед. Посту [illegible] Ап. Жид. [illegible] 17—31.
26. 5 Нед. Посту [illegible] Ап. Жид. 9 11—14 Єв. [illegible] 10 32—45.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1950. ЧИСЛО (866) 6

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 80

В неділю 12 березня летів з Ірландії [illegible] літак, де було 78 пасажирів і [illegible] осіб обслуги. Прилетівши до Валії (Вейлз) він впав на поли, отже згинуло [illegible] осіб. Чому впав, невідомо. Літак не [illegible]рів. Погибші головно валійці.

ВБИТА ЖІНКА ПІД ЛІЖКОМ

В Нешинал готели в Винипегу поліція знайшла під ліжком в кімнаті замордовану 30-літну вдову, Марту Перо, матір шестеро дітей. Кімната належала до В. Становського (Стоней). Його знайшли покаліченого коло залізничої до[illegible] [illegible] до його кімнати. Замордована лежала під ліжком, а в єї [illegible] 18 ран зроблених 15 цалевим [illegible].

МАТИ І ТРОЄ ДІТЕЙ ЗГОРІЛО

В Монтреалі згоріла 34-літна мати і троє дітей, коли від газолінової печі за[illegible] хата.

БУДИЙСЬКА ЦЕРКВА В ВИНИПЕГУ

[illegible] року Манітобське Буддийське [illegible] будувати в Винипегу [illegible] Винипег ул. буддийську церкву. Є тут [illegible] родин, що належать до [буд]дийської релігії, а ціла громада числить коло 600 осіб. Будинок буде коштувати 1[illegible]000 долярів. Всю можливу [роботу] будуть виконувати члени громади. Їх священиком є Н. Нішімура, японець.

ДОНЬКА ЗАДУШИЛА МАМУ.

В Англії, в Поркшір, 19-літна Ірена Вілемсон призналася, що перед 4 місяцями задушила свою 55-літну матір. [illegible] єї мати була слаба на рака і [illegible], отже вона затулила мамі [рот] шматою і задушила, щоби не [illegible]. Але нім дочка призналася, [illegible] хотіла сама відобрати собі [життя].

СОРОЧКИ З ЯПОНІЇ.

Недавно привезено з Японії до Канади 20,000 пар сорочок, які тут склепам продають по $7.50 за тузин. Тутешні фабриканти сорочок протестують.

ХТО МАЄ КІЛЬКО НАСЕЛЕННЯ.

Нинішний світ можна поділити на [illegible] і Росія з країнами, які недавно [illegible] Китаєм, який прибирає в свої [illegible] населенням понад 720 міліонів. Західна спілка держав — з населенням 1 біліон і 470 міл. (1,470,284,000). 3 Окремі держави з населенням понад 159 міліонів. Але за Росією є то, що [її] територія разом, а всі другі держави розкидані по земній поверхні.

ПОМЕР ВІДЛУЧЕНИЙ СВЯЩЕНИК

В Англії помер священик Англіканської Церкви, Роберт Андерсон, що повінчав Виндзорів (бувшого Короля [Едварда]), наперекір забороні Англійської Церкви. І його від Церкви відлучили. Так він жив 12 літ в Стейтах, як вигнанець. Опісля примирився з Церквою і вернувся до Англії.

НИЩАТЬ ЖІНОЧУ ОДЕЖУ.

Як нахил до роблення злочинів розвиваєсь, показує такий випадок: в Винипегу їхала на басі дівчина, Гелена Гонтер, а коло неї сидів мрлодий хлопець, від якого хотіла вступитися. Коли встала, побачила, що єї одежа потята. Хлопця арештували, це 19-літний Ален Зельнер. В нього знайшли ножиці і кусень одежі тої дівчини. Опісля виявилося, що в послідних часах були випадки, що хтось потяв жіночу одежу чи ножицями, чи бритвою. Так нині роблять злочини не тілько для користи, але і для втіхи.

ШПИТАЛЬ МАЄ ЗАПЛАТИТИ 20,000.

В шпиталю в Ріджайні, Саск., була новонароджена дитина родини Шовів з Брендон. Через припадок, чи невбагу дитина там попеклася, стратила праву руку та дістала инші рани. І суд присудив, що шпиталь має заплатити дитині 20,000 долярів.

ЗАМОРОЗИЛИ МАЙНО ТРОХ ДЕРЖАВ

Американський уряд „заморозив" майно громадян Болгарії, Мадярщини й Румунії, тих громадян, що є в Америці. Банки перестали їм видавати гроші, вложені в Америці. Причина, що ті три державі (залежні від Росії) всіляко Америку прозивають. Америка пірвала вже з Болгарією дипльоматичні зносини, а мабуть пірве з Румунією та Мадярщиною.

КОРАБЕЛЬ ЗГОРІВ — 108 ВРАТУВАЛОСЯ.

Данський корабель, Кронпринс Олаф, почав горіти, пливучи зі Швеції до Данії. Коли показалося, що огню не можна вгасити, 108 пасажирів пересіло в ратункові човни і вратувалися. Їх забрав з човнів шведський корабель Стокгольм.

КОМУНІСТИ В КИТАЮ ПОСУВАЮТЬСЯ.

Тепер комуністичні війська здобули остров Намоа, що лежить на дорозі до острова Формози, де дотепер тримається головна націоналістична сила китайців. Здобуття Формози є головною цілею комуністів.

ДАЮТЬ ТІТОВИ ПОМІЧ.

Югославія вже дістала від Америки 20 міліонів долярів позички, щоби „не мусіла піддаватись Росії". Тепер Америка ще думає дати 10 до 15 міліонів на купно всяких матеріялів. Але при всім тім Тіто заявив, що: „югославці готові ходити босі, а комунізму не зречуться." І позички Тіто не просить, але коли Америка дасть, то візьме.

„БІЛИЙ ДІМ" ВАЛИТЬСЯ

„Білим Домом" називають державне мешкання американського президента, і тепер той дім почав валитися. В великій салі, де впродовж 150 літ бували державні приняття, завалилася велика часть стелі. Кажуть, що дім цей і так задовго стоїть, і від землетрусу він цілком би завалився. Тепер президент перенісся до иншого будинку, а Білий Дім будуть перебудовувати.

МОСКВА І ПОЗА НЕЮ

Москва дає нині знаки, що вона хотілаби мати переговори з західними державами в ціли встановлення світового миру. В Стейтах кажуть, що це пропаганда, — Москва хоче завести мир на свій лад. — Недавно Молотов говорив, що Росія не боїться бомб, якими страшать її західні держави. Коли західні держави страшать, то Росія приготовляється. — Австралія каже, що в разі війни буде стояти зі Стейтами.

ЩЕ БУДЕ СУД ЛІКАРІВ

В Англії суд увільнив лікаря, що мав прискішити смерть хорій на рака, а тепер будуть його судити ще лікарі на основі своїх лікарських законів.

ДОМАГАЮТЬСЯ КАРИ БУКАМИ

Англійський закон забороняє карати буками, але тепер є в Англії тілько молодих злочинців, що тяжко з ними дати раду. Тепер підноситься домагання за карою буками, і за тим заявився вже головний судія Годард. Подібно заявилося багато поліційних судів. Один з них, Повел, каже, що тілько „березою" можна спинити молодих злочинців, бо до їх розуму не можна промовити.

НАЙМЕНША ДИТИНА

Січня 30-го, в шпиталі в Ст. Боніфас, коло Винипегу, народилась дитина, що важила один фунт й 11 унцій. Її взяли до відповідного інкубатора і почали давати молоко трубочкою, якою закроплюєсь очи. За 36 днів дитина вже важила 2 фунти і 6 унцій, і чується цілком здорова. Подібні випадки вже відомі і такі діти виростали на здорових людей.

ШПІОНАМ КАРА СМЕРТИ

Після засуду Фукса в англійськім парляменті поставлено домагання, щоби шпіонів карати смертию. Дотепер в Англії смертию карали шпіонів лише в часі війни.

УРЯД ПОЗА ВАШИНГТОНОМ.

В Вашингтоні вже виробили, чи виробляють плян, де мав би перебувати американський уряд, коли б вийшла війна з Росією. Тоді Росія могла би знищити Вашингтон, отже й уряд пропав би. Дальше приходить на чергу плян, щоби всі важні місця, як фабрики і др. заховати під землею, або порозкидати по краю, щоби ворог не міг їх скоро знищити.

НАСЕЛЕННЯ СТЕЙТІВ.

На початку цего 1950-го року населення Злучених Держав виносило 150 міліонів і 604 тисячі (150,604,000). В 1949 р. населення збільшилося о півтретя міліона.

ЗАСОБИ НАФТИ В КАНАДІ

Фаховці обчисляють, що в Західній Канаді знаходиться в земли 15 до 20 біліонів (міліярдів!) бочок нафти. Розуміесь, що видобуття всеї тої нафти належить до дальшого часу.

ПОЛЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

В „Віснику" за січень, 1950 р., виданім в Англії, читаємо, що на Сесії Собору Епископів Укр. Авток. Прав. Церкви, яка відбулась в Діллінгені (в Німеччині) 3—5 листопада, 1949:

„З доповідей правлячих Єпископів виявилось, що в останній час зауважується акція Польської Православної Церкви, скерована до розкладу УАП-Церкви на еміграції і до внесення заколоту в середовище віруючого українського населення.

„Вважаючи цілком зрозумілим і оправданим діяльність Польської Православної Церкви серед вірних польської національности, Собор Єпископів уважає, що цю акцію належить осудити, коли вона проводиться з наміром внести розклад серед українського населення й вірних Української Православної Церкви. Собор Єпископів приймає духовенству [illegible] перед вірними українцями [illegible] пропаганди, а віруючих українців перестерігати перед небезпекою й спробами [illegible] церковних агентів внести дезорганізацію в життя Української Православної Церкви".

• • •

[illegible] в Канаді [illegible] Польської Православної Церкви [illegible]

[illegible]

Галичина переходить до Австрії, де вже для українців було більше волі, отже починає тут пробуджуватися українська свідомість і сила. І вже 1848 року українці ставлять домагання, щоби українську, отже дійсну Галичину, відділити від польської частини і створити українську провінцію.

Щоби до поділу не допустити, поляки створюють свою організацію, але називають її „Руский Собор". До того Собору належали головно ті поляки, яких далекі предки спольщилися. Тепер ті поляки виступали ніби українці, але такі, що противляться поділови Галичини. Однакож думаючі українці розуміли, про що полякам ходить і вважали той „Руский Собор" Польським Собором.

Бачучи, що це не вдається, поляки видумали иншу штуку. Якесь число тих же поляків, яких предки спольщилися, звернулося до еп. Яхимовича з заявою, **що вони хочуть перейти на греко-католицький обряд.** Але і тут не повелося. Яхимович розумів [illegible], отже відповів: **що русини не мають шляхти та її не потребують...** І потягів не приняв.

Але поляки спроб [illegible] дальше не занехували. В 1904 році появляється по польськи **„Ліст пастерскі Анджея Шептицкего до Полякув обжондку грецко-католіцкего"** (Лист пастирський Андрея Шептицького [illegible]) [illegible]

Ще [illegible] штучкою [illegible] Кунцевича [illegible] **А що Рим проголосив Кунцевича польським святим, та ще навіть „спеціяльним заступником Польщі", про те не згадують.** [illegible]

[illegible]

КРУГОМ ШПІОНАЖІ

[illegible]

• • •

[illegible] Федерал Бюро оф Інвестигейшин — Ф. Б. І.) хотів ту справу розслідити, та йому не дозволяли аж до 1947 року. Тут треба [illegible], що през. Розевелт був проти розвідчої роботи.

• • •

Вістка з Вашингтону 11 березня говорить, що англійський уряд допитував Фукса, й опісля матеріял [illegible] передав спільній комісії через американську Комісію Атомічної Енергії [illegible] Бюро, — однакож в тих матеріялах дещо позамазувано, що [illegible] до деяких дат й осіб, хоч [illegible] були під сильною контролею [illegible] замазував.

Атомічна справа була в [illegible] військовою контролею до [illegible] 1946 р., опісля перейшла [illegible] рук [illegible] до Комісії Атомік [illegible] (Атомик Енерджи Комишин) [illegible] 5-ох членів.

• • •

Тепер в Вашингтоні [illegible] Росія має всі американські [illegible] хіба найновіших [illegible] як скоро бомби в Америці [illegible] як великий їх запас [illegible]

Американський генерал [illegible] недавно, що Росія [illegible] почати наступ [illegible] не росте [illegible] сила до оборони.

• • •

В Римі відбрав собі [illegible]

[illegible]

• • •

В Стейтах [illegible]

[illegible]

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі з довголітньою практикою на Україні, виконує торучені праці швидко і дбайливо та з ціллю задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни умірковані

BORYS RYLL, big contractor,
1299 Laurendeau. Windsor, Ont.
Tel. 25 224

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

II

Вже сказано в попередній статті, що свята Шевченкові, цебто його звеличування, почалися ще за Шевченкового життя. А зі смертю Шевченка не тільки, що слава про нього не маліла, не забувалася, як буває звичайно навіть з визначними людьми, але росла і ширилася щораз дальше. Найперше по Україні, поміж Українським Народом, а дальше і чужі народи про Шевченка довідуються і його писання на свої мови перекладають.

Сказати б, коли Шевченко тілом помер, то дух його могучий живе дальше між людьми, живе його слово, його думка, його журба, його стремління.

І тому то нам здається, що Шевченко не жив колись давно, але живе [illegible] ми відчуваємо його духову [illegible], ми чуємо, що його велика всеукраїнська невмируща душа є з нами.

[illegible] хиба Шевченко про нас нині [illegible] мав, коли писав свого Кобзаря [illegible] би хтось запитати, — чи [illegible] думки і для нас готовив? [illegible] нас на гадці, він і для [illegible] свого Кобзаря, бо ж його [illegible] „І мертвим і живим..." має [illegible] **„До мертвих, і живих і ненароджених, Земляків моїх в Україні і не в Україні сущих** (перебуваючих, живучих) **моє дружнеє ПОСЛАНІЄ".**

[illegible] на гадці тих, що живуть [illegible] ще не народжені, і [illegible] в Україні, чи поза [illegible] своє **дружнє Послання.** [illegible] відчуваємо, що те Послання [illegible] писане.

• • •

[illegible] тепер на хвильку над [illegible] чужих народів Шевченком [illegible] цікавлятся. Хто „Кобзаря" [illegible] мову більше, чи менше [illegible]

[illegible] найбільше Шевченкових [illegible] жено на польську мову, [illegible] сотню [illegible] переводи на [illegible] німецьку, 2 англійську, 3 [illegible] італійську, 5 румунську, [illegible] 7 білоруську, 8. болгарську, [illegible] 10. сербо-хорватську, [illegible] 12 словацьку, 13 [illegible] литовську, 15 лотишську, [illegible] 17 мадярську (угорську), [illegible] 19. жидівську.

Це відноситься до переводів Шевченкових віршів на згадані мови, але [illegible] також мусіло говоритися [illegible] значіння Шевченка. Про [illegible] писалося дещо і в інших [illegible] що тут не згадані. Лише [illegible] нічого в мові норвежській [illegible] мало. Дещо було в [illegible] гіндуській, іранській [illegible] японській.

[illegible] ми не мали би знати і шанувати Шевченка українці, коли про [illegible] цілком чужі народи?

• • •

ВАЖНІЙШІ ДАТИ З ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА

18[illegible] 9-го березня, Шевченко [illegible] буде тому тепер 136 літ.

18[illegible] 22 квітня, викупили Шевченка [illegible] щтва, коли було йому 24 [illegible]

1840 [illegible] звився вперше „Кобзар" [illegible] найперші його вірші, коли [illegible] Шевченкови 26 літ.

1843 [illegible] Шевченко їздив з Петербургу на Україну.

1845 р. він поїхав на Україну другий раз на довше. Тоді його поетичний талан найвисше піднявся. Він їздив тоді по Україні, був і на Волині, в Почаїві і др. місцях (1846). Тоді ж заснувалося Кирило-Методіївське Брацтво.

1847 р., 5-го квітня Шевченка арештовано коло Київа, як переїздив Дніпро.

1847 р., 31-го травня, вислали Шевченка до Оренбурга, а дальше до Орської кріпости.

1850 р., в осени вислали Шевченка до Новопетровського форту, на схід від Каспійського моря. Там був Шевченко від 17 жовтня 1850, до 2 серпня, 1857.

1857 р., 2 серпня, покинув Шевченко Новопетровський форт, і по 10-літній неволи вертається знов на волю.

1858 р. 27 березня, Шевченко був уже в Петербурзі.

1861 р., 10 березня, Шевченко помер, отже перед 89 літами. Тоді ж навесні перевезли його тіло на Україну.

НЕ ГРІЄ СОНЦЕ...

Не гріє сонце на чужині,
А в дома надто вже пекло;
Мені не весело було
Й на нашій славній Україні:
Ні хто любив мене, втав,
І я хилився ні до кого,
Блукав собі, молився Богу,
Та люте панство проклинав,
І згадував літа лихії,
Погані давнії літа,
Тоді повісили Христа,
Й тепер не втік би Син Марії.

Нигде не весело мені,
Та мабуть весело й не буде...
І на Україні добрі люде,
Отже такі й на чужині

Хотілося б (тай то для того,
Щоб не робили Москалі
Труни із дерева чужого),
Аби хоч крихотку землі
Ізза Дніпра мого святого
Святії вітри принесли,
Тай більш нічого! Так то, люде,
Хотілося б. Та що й гадать!
Нащо вже й Бога турбувать,
Коли по нашому не буде!

Тарас Шевченко

Орська Кріпость, 1847.

З БІЛОРУСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ

(Частинка із „Сну")

Конь на дибах, — вось, вось речку,
Вось, вось пераскоча.
А йон руку прасьціраe,
Би сьвет увесь хоча
Заграбсьци. Хто ж такі гета?
Вось сабе й читаю,
Што на скале накавана:
„Первому Вторая"
Гета виставила дзіва
Цяпер [illegible] ж я знаю.
Во той Первий, распинав што
Нашу Украіну.
А Вторая даканала
Вдаву сіроцину.
Кати, кати людаеди!
Наелісь абое,
Накралися! А што взялі
В магілу з сабою?

(Те саме по українськи)

Кінь басує — от-от річку,
От-от перескочить,
А він руку простягає,
Мов світ весь хоче
Загарбати.
Хто ж се такий?
От собі й читаю,
Що на скелі навовано:
„Первому Вторая"
Таке диво поставила.
Тепер же я знаю:
Це той Перший, що розпинав
Нашу Україну,
А Вторая доконала
Вдову сиротину.
Кати, кати людоїди!
Наїлись обоє,
Накралися, а що взяли
На той світ з собою?

ЩО СОН ПРЕДСКАЗАВ

(Дійсне оповідання).

Це оповідала жінка в Канаді про те, що предсказав їй сон в Старому Краю.

Чоловік помер. Господарства великого не було. Якже прийшла весна, то треба було в богатійших просити, щоби зорали ниву та засіяли, бо свого плуга не було.

Пішла жінка до сусідів.

Зоріть, будь ласка, я відроблю...

— Не можемо тепер, бо ще свого не покінчили.

Пішла до багатьох, всі відкладають на колись. А час не стоїть.

Прийшла жінка додому і плаче. Прийдеться хиба не сіяти.

Якже заснула то приснився їй померший чоловік, і він сказав:

Піди до того і того господаря, а він зоре. Це одно. А друге, — прийде з другого села чоловік тебе сватати, так ти віддавайся, а буде тобі добре житися.

Встала жінка і думає.

— Сон сном, але піду...

Приходить до господаря (а він жив далеко від неї) та:

Може ви зорали би та засіяли мое поле. Я вже всіх просила і ніхто не хоче. Свого ще не покінчили, — кажуть.

Подумав чоловік.

— Добре, я зору, — говорить.

— А чи знаєте, чому я аж до вас прийшла?

— Не знаю.

Бо сон мені снився... Приснився мені мій покійний чоловік і казав до вас йти, то ви зорете, отже я прийшла.

Того ж самого, чи другого дня вечером заходять до жінки незнакомі десь з дальшого села і виходить питання, чи вона за одного з них пішла би замуж. І жінка не надумуючись каже:

— Піду! Та чи знаєте, чому я так скоро годжуся? Приснився мені покійний чоловік і казав, щоби я йшла замуж за того, що прийде, то наше життя буде щасливе.

Вийшовши замуж жінка по якимсь часі приїхала до Канади й оповідала тут все те, що тут переказано, кажучи, що живеться їй тут дуже добре і вона цілком задоволена.

В Старім і Новім Завіті читаємо, що сни багато чого людям предсказували, а це свідчить, що вже тоді люде знали, що сни можуть людям важні справи предсказувати. І нині між народом є віра, що сни деколи предсказують важні події.

Але двоякий погляд на сни є в учених. Одні стоять на тому, що сни не можуть нічого предсказувати, другі стоять на тому, що сни навіть їм самим багато чого предсказали. А вже хто сам мав сни, що йому важні справи звіщали, той мусить стояти при тому, що сни можуть щобудь предсказувати.

Як це вони предсказують, того пояснити годі, але що предсказують, того не можна заперечити.

К. П.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДЕЩО ПРО ЦЕРКОВНІ КАНОНИ

I

Що це таке церковні Канони?

Був час, що український загал про церковні Канони навіть не чув. Вони були лише для церковних п[illegible]телів. Але події часу почали і загал[illegible] церковні Канони пригадувати.

Після 1917 р. питання про силу Канонів стало перед ширшим загалом. Українці на Україні хотіли свою Церкву увільнити з московської залежности, а московські [illegible] тому, що [illegible] „канонічних" прав вони є правителями і властителями Української Церкви, а українці повинні мовчки і безу[illegible] їм піддаватися. Знов же українці ставлять свою церковну справу на ширший ґрунт, покликаються на Божу та людську справедливість, на слушність, на права Українського Народу, на потреби життя. Так вийшов зудар між „канонистами" і живим життям.

Це [illegible] виявилося це 1921 р. в Києві. Наперекір толкування московських єпископів [illegible] наперекір їх „канонічним" [illegible], українці відокремлюються від [illegible] єпископів і створюють свій український єпископат. Тоді [illegible] українські канонисти [illegible] по Україні, потоптали церковні канони.

І ми ще нині в Канаді чуємо [illegible] церковні Канони [illegible] Що [illegible] тут Церква приняла. [illegible] Що Українська Церква з 1921 року неправославна, безблагодатна, безбожна, єретицька, [illegible] ніяка Церква. Таке говорять [illegible] українські канонисти в [illegible] основ Церкви [illegible] Христа і Апостолів, [illegible] до нинішнього часу.

Питання церковного устрою і „канонічности" в Російській Церкві [illegible] до 1917 [illegible] виносилося по[illegible] Росії, [illegible] не затихло.

Українці чули вже багато про церковні Канони, про [illegible], але [illegible] пояснив дотепер [illegible] таке ті Канони, коли і як вони [illegible] Кан[illegible] так важні [illegible] нових [illegible].

В послідних десятиліттях було видно, як [illegible] вживають Канони лише для [illegible], щоби т[illegible] забезпечити [illegible] панування над [illegible] ними. Покликаючись на церковні Канони вони стоять на тім, що коли вони проголосили щось „канонічним", або „неканонічним", то вже ніхто не має права дошукуватися, чи їх становище оправдане. Отже все те заставляє нас про церковні Канони ширше поговорити.

II.

Слово „Канон" грецьке і значить: „правило, міра, взір як що робити." Отже церковні Канони, це правила церковного устрою, церковних вимог, церковного правління. Це правила головно для церковного проводу. Т. Канони звуть також: „священними", „святими", та властивою їх назвою повинно би бути „церковні Канони", щоби знати, про які Канони йде мова.

„Канонічний", це дословно беручи, згідний з тим, що Канони говорить. В ширшім значінню „канонічним", це повинно бути те, що [illegible] гідний, слушний, справедливий, розумний, добрий, корисний, потрібний для [illegible] здорового життя, — отже що таким не є, то годі його „канонічним" звати.

Нині загально говориться, що Вселенська Православна Церква придержується дуже дбало **всіх церковних Канонів,** постановлених сімома Вселенськими Соборами, але на ділі воно не так. Є Канони, що їх можна і треба прикладати до нинішнього життя, є занедбані, що їх треба би оживити; [illegible] є такі, що їх до нинішнього життя ніяк приложити не можна. Вони є в книжках, як історичний, як архівний матеріял, а не більше. Вони [illegible] показують, як життя перед 1000 чи 1500 літами виглядало. Для колишнього життя могли вони бути добрими і потрібними, але не для [illegible] Значиться, [illegible] нині всіх Канонів додержуватись не можна. Є також Канони, що хоч їх силуються до нинішнього життя прикладати, то робить це наперекір [illegible] нинішнього життя [illegible].

Церков[illegible] Кан[illegible] [illegible]

[illegible]

III

Перший Вселенський Собор був 325 [illegible] сьомий 787 [illegible] Канони [illegible] безнастанно, вироблялися нові погляди, складалися нові обставини, в життю [illegible] новий [illegible] потреби [illegible] Вони [illegible] потреби [illegible] інше на тій території, про яку [illegible] ходило.

І тому до всіх Канонів нині достосувати [illegible] не можна [illegible] нинішні [illegible] натягають, щоби під них нинішнє життя підводити, [illegible] Потім [illegible] Церква [illegible] великий мір [illegible] життя потребує багато нових Канонів, яких [illegible] нема.

В[illegible] як провідники Церкви, [illegible] держави натягають церковні Канони для своїх особистих вузьких цілей, а не для [illegible] добра членів Церкви.

Але є і такі [illegible] ті Канонів, що [illegible] не мають [illegible] особистих інтересів, [illegible] вплив однобічної школи, через [illegible] тих, [illegible] через замкненість [illegible] шого самостійного [illegible] світа Божого [illegible] б'ють поклони перед Канонами, не розуміючи, що Канони повинні бути для добра життя, а не життя для догоджування Канонам. Вони не відважаться і подумати, що для зрозуміння вартости Канонів треба не поклонів, але практичного розсудку. Про таких каже приказка, що — стали поза деревом і ліса не бачать.

IV.

Чим Статут є для звичайної організації, а закон для держави, тим Канони є для Церкви, беручи це в загальному широкому розумінню.

Канони встановлялись для потреб свого часу, а не для всіх віків [illegible], які коли на світі будуть. Аджеж Канони одного Собору, який їх встановляв, не рішали про потреби навіть [illegible] часу, і якраз тому треба було другий, третий, четвертий Собор скликати. Значиться, життя поступало, отже і Церква мусіла поступати, щоби з життям не розійтися.

Послідний Вселенський Собор був 787 року і на нім творення Канонів [illegible], хоч не спинився поступ життя. Отже треба було нових Соборів [illegible] Канонів, але їх не було. Так між [illegible] Канонами і нинішним життям [illegible] стала порож[illegible] управильнення нинішнього життя [illegible] давніх Канонів.

Через те виходять намагання [illegible] заповнити давніми К[illegible] не це не завсігди вдається. [illegible] не можуть вповні відпо[illegible] потребам, а знов життя [illegible] завернути назад і примусити [illegible] воно було нині таким, як перед [illegible] літ.

V.

Збір церковних Канонів [illegible] Церковне Право, що було [illegible] Номоканон, і туди [illegible]:

1. Правила св. Апостолів, [illegible] 85 розділів (Канонів). [illegible] переказала апостоль[illegible]

2. Канони Сімох Вселенських Соборів, між 325 а 787 роком.

3. Канони 11-ох Помістних [illegible] (менших, окружних), що були [illegible] приняті Соборами Вселенськими [illegible].

4. Канони складені [illegible] Отцями Церкви, як Діонисій Александрійський, Василій Великий, Григорій Богослов і друг.

• • •

Треба памятати, що творці Канонів жили в світі греко-римської держави, в однаковім політичнім світі, серед однакових, дуже до себе подібних [illegible].

Тоді християнство лише збиралося, погани ставали християнами [illegible] церковна організація, в[illegible] то на Старім Завіті, то на державнім автократичнім устрою. (Автократія, — необмежена влада.)

Свідомість була тоді дуже вузка, тому авторитет держави і проводу Церкви міг мати над загалом необмежену автократичну силу. Це могло бути тоді оправданим, та все ж таки внесено тоді в устрій Церкви багато автократизму, що опісля почали вважати [illegible] принципом церковного ладу на в[illegible]. Хоч це дуже розходилося з духом первісного християнства.

Не було в давніх християн національних стремлінь, які нині мають велику силу в життю кожного народу [illegible] Церкви. А якраз ті стремління [illegible] до того, що нині є Церкви Національні, Церкви Народів. Навіть в Римській Церкві, що вважає себе дуже без[illegible]національною, відйсності окрем. Національні Церкви істнують.

[illegible] християнство не мало за собою історичного досвіду, який прийшов аж [illegible], і який нині може показати слабі сторони давнього церковного устрою.

Відносини загального широкого життя, можливости, труднощі, обовязки, погляди і розуміння багатьох справ, ідеали життя, нині дуже неподібні до колишніх.

Мірою християнської досконалости вважалося тоді аскетичне життя, монастирське, пустинне, яке взагалі легковажило туземні справи, отже і від звичайних вірних вимагалося в значній мірі способів вузкого життя монашого. Монашество дуже заважило в будові церковного устрою.

Та саме загальне тодіше церковне життя не було до нинішнього подібне. Ось кілька примірів.

В 3-м століттю 90 епископів судять в Картагіні одного епископа, Привата Т[illegible] Епископів Повіяна [illegible] Максима судять 9 епископів. Або взяти хочби давну постанову, що Оливо[illegible] слабого (Єлеопомазання, [illegible]вятіє) має відбуватися при участі [illegible] священиків. (Та постанова [illegible] в церковних книжках.)

[illegible] ж тоді було епископів, коли [illegible] над одним епископом могло [illegible] 90 епископів. Кілько було [illegible] священиків, коли для молитви [illegible] можна було легко зібрати [illegible] Які були тоді єпископські округи [illegible]? Які це були епископи? Які [illegible]? Були тоді епископи [illegible] (хорепископи) і по малих містах [illegible] показує оскільки тодішний лад [illegible] між лад теперішний. Канони [illegible] боронять брати проценти [illegible] грошей, а нині епископи, [illegible] вірні можуть складати гро[illegible] де лише, звідки дістають [illegible] Канони забороняють [illegible] давати [illegible] одяги, а нині [illegible] визначні [illegible].

[illegible] не виходить ніяке лихо [illegible] християнського життя.

[illegible] все те поставимо собі перед [illegible] зрозуміємо, що давні постанови [illegible] випадках цілком не пристають до нинішнього життя.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ШЕВЧЕНКО — УЧИТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

[illegible] народ має своїх великих людей, [illegible] їх великих учителів. Такого Учителя [illegible] й Нарід Український.

[illegible] часи, коли Шевченко [illegible]. Сам він був крепаком, і всюди [illegible] крепацтво. Під крепацтвом були [illegible] українська мова, письмо, історія, [illegible], і все, що українці мали. Потомки оборонців волі — Козаків, були невільниками. І ворог вже тішився, що за [illegible] українці загинуть.

[illegible] не так сталося, як ворожі люди [illegible].

Бог післав українцям великого Учителя, великого Пророка, щоби приспану українську душу підняв до життя.

Народився Шевченко в тих сторонах України, де відбувалося багато історичних подій. Там Козаки писали історію [illegible], там лилася їхня кров в обороні волі. Там були напади всяких во[illegible], від яких українці завзято оборонялися. Про все те було записано в [illegible] Українського Народу і її читав [illegible] Тарасови його дід з пригадок [illegible], що ще малим Шевченко [illegible] стовпів, на яких небо стоїть. А [illegible], то читаємо, як він щиро [illegible], коли пас ягнята. І дехто вірить, [illegible] тоді Бог дав йому той провідницький талан.

Вже малим він клопочеться українськими справами, — а це нехай буде приміром і для нас молодих. Він змалку починав бути великим чоловіком. І тому він був більшим, ніж другі; тому міг він українцям те сказати, чого ніхто другий в його часі не сказав.

Багато його слів повинно бути для нас ключами до важних справ в життю. От каже він:

> Борітеся, — поборете!
> Вам Бог помагає;
> За вас сила, за вас воля,
> І правда святая!

Молодим говорить він:

> Учітеся брати мої,
> Думайте, читайте,
> І чужого научайтесь,
> Й свого не цурайтесь

А всім українцям казав:

> . Вставайте,
> Кайдане порвіте,
> І вражою злою кровю
> Волю окропіте!

Отже за тим покликом пішли всі ті, що опісля боролись за волю України, давали життя, та і тепер боряться.

Шевченко і для нас молодих є Учителем, і нам треба його слова памятати. Це нам він пригадує, що „хто матір забуває, того Бог карає", а це треба нам мати перед очима на кожнім кроці.

Оленка Любов Негрич

МІШАНІ ПОДРУЖА

Є приповідка, що часом є щось помішане, як горох з капустою. Це значить, що десь нема ладу.

Нині в родинах буває така мішанина. Один син оженився з французькою, другий з англійкою а третий з голяндкою. Одна дочка вийшла заміж за шведа, друга за німця.

Отже де той дім, з якого ті сини і дочки вийшли? Він зник, загиб, вмер. І ті, що повинні би бути також синами і дочками свого народу, також загинули.

Чи хтось розумний на світі похвалить людей, що самі собі смерть запо[illegible]?

Молоді повинні мати це на увазі. Вони повинні поставити перед собою обовязок: Дружитися зі своїми! Про те треба часто говорити і вдома, і на відчитах, і в церкви, і в молодечих організаціях. Це ж важна справа.

Казав Шевченко, що тільки в своїй хаті своя правда, і сила, і воля. Тільки на своім ґрунті чоловік є господарем.

Я знаю випадки, де дівчата, що повіддавалися за чужих, гірко того жалують. Тай не диво. Там цілий світ для них чужий. Жалують і хлопці, що з чужими поженилися. Бо між чужими і вони чужі. Від своїх відійшли, а чужі чужими для них лишаться.

Отже справу подружа треба наперед обговорювати, а тоді не буде такого, як горох з капустою.

П. Т.

СВ. ПІСТ — ОБНОВА ДУШІ

Спомин.

> Памятаю я про дні минуті, розмишляю над всіми ділами Твоїми.
> (Пс. 142: 5)

Свіжий, тихий весняний ранок. У [illegible] замовкли послідні звуки дзвона. Закінчилась утреня Великої Суботи, а відбулася вона дуже раненько.

Ожиданий. Кому не перед очима ця радість перед торжеством життя, перед таємною радістю. Кому не приходиться надумати давно минулих днів житевої радости. Спитаймо себе, що краще записалося в памяти нашій — чи не спомин з релігійного життя?

Щасливий, хто памятає з дитячих літ, як він вижидав Світлого Празнику Воскресения. Знакома ця хвиля кожному, хто щиро провів час Великого Посту, а особливо Страстний Тиждень, котрий молитовними ступенями підносить віруючу душу на самий вершок спасаючої Тайни Віри.

Та ось все замовкло і жде на порозі Світлого Воскресения. Тишина у воздусі, тишина в душі: Але душа ще хочесть йти дальше — куди ж? Хоче вступити в світ воскресної радости.

Пізно до полудня зачинається Служба Божа Великої Суботи. Кому не знакома вона. По першій ектенії на вечірни, — зворушуєсь наша душа на спомин Страждань Христових. Коли дається чути спів стихири: „Вечірні наші молитви прийми святий Господи…" Прийдіть люде, заспіваймо та поклонімось Христу…" Стихири поважно відбиваються в душі. Заявляється віра в воскресения померших. Дальше дається чути спів про зруйнування аду. „Сьогодні пекло стогнучи голосить… А ще дальше: „…Слава Господи Хресту Твойому й воскресенню Твойому…". Остання стихира представляє старозавітний і новозавітний день.

А дальше спів. „Світло тихе…", ці слова мають велике значіння в цей день, бо прославлюють при світлі вечірнім тиху зорю слави Отця Небесного. А кінчиться пісня словами: „Сину Божий, що життя даєш, тому світ Тебе славить."

Дальше зачинається читання паремій, а ще дальше читання Апостола про участь християнина в Страстях Христових „подобою смерти Його і Його Воскресения". „Так само ж і ви вважайте себе за мертвих для гріха й за живих для Бога в Христі Ісусі…" (Рим. 6 : 11). Відтак чуємо чутливий спів старенького дяка: „Воскресни, Боже, землю суди, бо Ти є цар для всіх народів."

Настала тишина у храмі. З вівтаря до Райських Дверий виступає мов Ангел-Вістник, старенький о. Антоній Левицький, одітий вже у світлі ризи; змінив попередні багряні, бо вже проголошується щось великого, нового. „Після-ж вечора суботнього, як почало світати в одну із субот, прийшла Марія Магдалина та друга Марія подивитись на гріб…". І коли читаєсь Євингелію; то вся церква перший раз почула вістку про Воскресения, і в глибокій тишині нарід ловить кожний звук святої повісти „Аж ось Ісус зустрів їх говорячи: Радуйтеся!" (Мат. 28 : 1 -9.)

І душа наповняється святочним настроєм. Чогось так мило тоді було. І по тій глибокій задумі виникає пісня Великої Суботи: Нехай мовчить всяка грішна людина…" І таємничість обнимає душу на порозі Великого Свята.

Дуже мило згадується релігійно-церковне життя з дитячих літ. Нині я вже постаріла людина, але церковне життя з дитячих літ бачу перед собою.

о. Кость Желішкевич.

Вакав, Саск., 22-го лютого 1950.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Дістанете в найстаршій і найбільшій українській фірмі Провидіня.

Пишіть за новим катальоґом до:
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St., Winnipeg.

НА КАТЕДРУ.

В неділю, 5-го лютого 1950 р., пані Емілія Буртник з Норквей, Саск., урядила Парастас за впокій душі бл. п. своєї матері Даруньки Охітви. З тої нагоди вірні Української Православної Громади в Норквей, Саск., зложили 17 дол. на будову Української Греко-Православної Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу, як немеркнучу памятку для Божого Храму. Хай Всемилосердний Господь прийме покійну до своєї небесної оселі, а добрих дітей, що шанують своїх родичів, обдарить здоровлям і щастям на кожному кроці.

Свящ. Іван Майба.

Катедральна Управа приєднується до горячих слів Всеч. о. І. Майби та висловлює пані Е. Буртник і всім Шановним Жертводавцям у Норквей, Саск., щиросердечну подяку.

Катедральна Управа

Посмертна згадка

ОЛЕКСА ГРИБА

Норквей, Саск. — В пятницю, 2-.. січня 1950 р. [illegible] Норквей, Саск. Олекса Гриба.

[illegible]

.. січня 1950 р. Серед великого мн.. [illegible]

Свящ. Іван Майба.

[illegible]

Катедральна Управа.

НА ФОНД „ВІСТНИКА"

[illegible]

.. громади

Георгій Бадюк, [illegible]

З РОКОВИН ПОДРУЖЖЯ

П-во Колісники

Ту Гилс, Алта. — Ли.. [illegible] 1949р. місцева громада [illegible] п-во Колісників, з нагоди 25-их роковин їх подружжя. Прийняття б.. в місцевій салі.

П-во [illegible] з Инисфейл, Алберта, внесли привітати перед гарно прибраний стіл коровами.

По вечері п. М. Понич, місцевий адвокат і посол до альбертійського уряду, привитав ювілятів та закликав до слова п. Ханасика, котрий товаришував з п. Колісником ще за молодих літ. Пан Ханасик дав прекрасний образ про життя пана і пані Колісник. Потому була промовляла пані Одинська, голова СУК у Ту Гилс, яка також дала гарний образ з життя ювілятів. За тим пані Одинська, перевела збірку, яка принесла грошин $38.00. З цеї суми пішло $30.00 на українську православну церкву у Ту Гилс, $5.00 на Український Голос, а $3.00 на Вістник. Ювілятам було вручено гарний дарунок від гостей, і від одних кол доньки.

П-ву Колісникам та їх доньці, бажаємо [illegible] щастя [illegible], а всім жертводавцям щире українське спасибі.

Гість.

ДАРУНЬКА ОХІТВА.

Норквей, Саск. — [illegible]

[illegible]

що виявили співчуття

...що виявили співчуття і в чім будь подали помічну руку. Щире Спасибі о. Майбі за провід Похорону, п. Дмитрові Бабякови за дяківську [illegible], тим що гріб копали та в такій зимній порі послужили автомобілями [illegible] на цвинтар Української [illegible] Церкви в [illegible], Саск.

НЕСПОДІВАНКИ З НАГОДИ РОКОВИН

Кирклeнд Лейк, Онт. — Голові української греко-православної громади Кирклeнд Лейк, п.-Г. Черепасі, сповнилось 48 років життя, та минає 8-ий рік, як п. Черепаха щорічно [illegible] обраним головою громади від початку її заснування.

В цей день члени громади влаштували милу несподіванку ювілятові, прийшли з привітаннями та [illegible] ряд подарунків.

[illegible], на пропозицію п. Слоня було проведено збірку [illegible] призначено [illegible] Голосу [illegible] $9.50

М. Бока, [illegible] громади

ЗНАМЕННІ ПРОВОДИ

[illegible] Гилберт Плейне [illegible] переходить до [illegible]

[illegible] вручили їм дарунок і по... [illegible] веселого по...

[illegible] присутні [illegible] будову Українського [illegible], а на Вістник $5.20. Ра[зом] $11.20.

Присутній.

РАХИЛЯ ДМИТРУК

Сагден, Алта. — В середу 11 січ... [illegible] рано, після [illegible] Рахиля Дмитрук [illegible] Каменці [illegible]

[illegible] до Канади [illegible] 5 років. В 1926 р. пере[їхала] до Алберти і поселюється в Мирнам, а опісля в Сагдені, закінчує своє трудяще [життя].

[Покій]на Рахиля помимо того, що [прожи]ла цілий час свого життя в Канаді [illegible] далеко від своєї [illegible] бо майже в [illegible] церкви [illegible] вірі аж до [illegible] синів і 5 дочок. [illegible] Служ[бу] [illegible] місцевій [illegible] Бойчук з Глейдону. [illegible] дякував п. М. Костишин При[illegible] відслужив всеч. о. В. Бой[чук] [illegible] $4.00 [illegible] $2.00 [illegible] покійної [illegible] цвинтарі в [illegible]

Всім учасникам похорону і жертвенцям щире спасибі, а покійній [illegible] хай легкою буде земля, як [illegible] була легкою.

Учасник похорону.

ПОДАРУНОК З ХРЕСТИН

Ватерфорд, Онт. — В неділю 5-го лютого, після св. Служби Божої Всеч. о. В. Федак, наш парох, охрестив першого сина п-ва Василя і Михалини Пасти. Кумами були: Семен Любка і Петро Сорока, та пані Тетяна Оробко і Марія Малещук.

П-во Пасти запросили до себе на обід кумів та гостей. Гості по вінчю обдарували малого Ігнатія Петра, а потім на просьбу п. Мих. Дроздовського зложили малий подарунок Українському Голосові й Вістникови в сумі $8.25.

Щира подяка жертводавцям, а маленькому Гнатови-Петрови на Многі Літа.

Гість.

ВАСИЛЬ НИКИФОРУК

Ендру, Алта. — В своїм домі в Ендру, Алберта, 22-го [листопада] помер бл. п. Василь Н[икифорук] [illegible] роки Н[illegible] в Снятинщині, [illegible], а маючи 30 літ разом з подругою бл. п. Марією з [illegible] (померла тому 13 літ) прибув до Канади й поселився 6 миль [illegible] [illegible] одружився [illegible] Василинчук і замешкали в Ендру, Алберта. Покійний Василь був лагідної вдачі, очитаний [illegible] цій околиці поважаний. Був постійним передплатником Українського Голосу й Вістника майже від самих початків, як також членом Інституту М. Грушевського в Едмонтоні, був довголітнім головою в громаді Завала, а опісля церковної громади в Ендру, і на тому поважному становищі покійного смерть захопила.

Похорон покійного відбувся в суботу 26-го листопада з хати сина Івана до церкви в Завалю, а тіло опісля похоронено на місцевому цвинтарі.

Покійний Василь полишив в смутку дорогу дружину Евдокію, трьох синів — Дмитра і Івана в Завалю, Григорія в Едмонтоні та три дочці, Розалія зам. Мекмилен в Едмонтоні, Єлена зам. Тимчук в Ендру, Ганя зам. Юрчук у Венкувер і 14 внуків.

Підчас останнього щілування о. Г. Василів, парох Вилингдону і околиці пригадав присутнім заслуги померлого для нашої загальної справи, щоби гідно за це Василя вшанувати, закликав до збірки на фонд розбудови Українського Голосу й Вістника. До записування жертв покликав п. Ів. Гуцуляка. Жертвували слідуючі: по 2 дол.: Ів. Никифорук; по 1.00 дол.: о. Гр Василів, Гр. Никифорук, Дм. Никифорук, Т. Лакуста, І. Тимчук, Л. Федюк, Л. Сараба, Л. Вовк — Едмонтон. П. Мулик, Н. Олійник, Марія Федюк, Е. Шваб, В. Олійник, Н. Королюк, Ф. Лапіцький, Т. Павлюк, О. Гунька; дрібними 5.60 дол.

Всього зібрано 24.60 дол., з того 20.00 дол. переслано на Український Голос і Вістник, а 4.60 дол. для церковної громади.

Слід згадати, що едмонтонський Інститут прислав на похорон вінок, і від імени Інституту прощав покійного п. Іван Гуцуляк, взиваючи дітей і внуків, щоби йшли слідами свого батька й дальше підтримували свої справи.

Людей на похороні було дуже багато, і помимо того, що покійний Василь відійшов вже в поважному віці, все таки можна було завважити глибокий жаль не тільки на дітях, але навіть на тих присутніх, що з християнського обовязку прийшли віддати останню прислугу сусідові або приятелеві.

Похороном завідувало похоронне ведення „Парк Меморіял", в Ламонт, Алта. — В. Й. П. о. Г. В.

НИКОЛАЙ ІЛЮК

Сондавн, Ман. — Січня 30-го ...р в шпиталі в Винипегу Николай [Ілю]к, торговець з Сондавн, Ман. [Народився] 1883 р. в селі Брідок, на Буковині. До Канади прибув 1902 р. і [поселив]ся в Арбаці, Ман., де почав [фарме]рити й тут оженився з Н.. Ковблюк. Тут заснував крам (склеп) і мав почту. В 1935 р. [перені]с свою торговлю до Сондавн, [де жив] до смерти.

[По]хорон був незвичайно величавий помимо великої студени. Від[прави]ли о. Прот. Савчук і парох [illegible].

[П]окійний зоставив по собі багато добрих згадок, як діяльний чоловік в справах загальних і справах [церк]овних. Коли повстала Українська Православна Церква в Канаді, [п]окійний був одним з перших в [околиці] Вайта - Арбака, що зайнялися справою рідної Церкви [illegible] рух, щоби увільнити православних українців з-під російської [церкви].

[З] його стараним повстала Українська Церква в Арбаці, а коли перебрався до Сондавн, то і там спо[нукав] людей до будови рідної [Церкви] і Народного Дому. В нього [illegible] провідника вдачу і він других [заохо]чував до праці.

Був працьовитим витревалим і ніколи не хорував. Згадати б давні [часи], коли не було залізниці через [околицю], він їздив волами до Емерсон або навіть до Домініон Ситі, [звідки] додому привозив краму для продажі. А дороги в тих часах були такі, що нераз приходилося застрягати в болоті.

А родина була велика. — покійний зоставив 5 синів і сім дочок, і майже всі мають висшу освіту, а це коштувало багато старань. І певно діти будуть завсігди згадувати з великою пошаною свого гідного батька.

Найстарший син фармер в Арбаці. Іван в Сондавн, також почтарем. Теодор і Володимир в Сондавн, один працює в гаражу, другий в склепі, а Дмитро провадить ресторант в Елм Крік.

Шість дочок, крім наймолодшої Ольги, замужні. — Марія за Евгеном Ваврикюком, Домна за учителем Гуменюком, Анна за Ковальчуком, Настасія за Задорожником, Василина за Подольським. — Лишилася також дружина покійного.

Про життя і заслуги покійного говорив о. Гикавий і на його зазив при Послідній Цілуванню зложено на місійний фонд Української Православної Церкви $62.80, як на „невянучий вінок" на могилу заслуженого громадянина.

З цим щира подяка жертводавцям, а Покійному Вічная Память!

о. І. Гикавий.

ДМИТРО ІВАСЮК

Вакав, Саск. — Дня 19. лютого ... р. упокоївся у Вакав, Саск. Дмитро Івасюк, заосмотрений Святими Тайнами. Покійний народився 10 вересня, 1870 року в селі Кочурові Вел., на Буковині. Приїхав до Канади 1910 року і працював як робітник по Саскачевані. Перед смертю перебував у Вакав у Гр. Ференюка.

Похорон відбувся дня 21. лютого з Української Гр. Православної Церкви Успення Богородиці. Похоронне Богослуження відправив парох о. К. Желішкевич. Дяківську частину сповнював п. Теодор Бабський з Принс Алберт. Тіло покійного похоронено на Православному цвинтарі у Вакав.

Покійний оставив у старому краю жінку і двох синів.

Вічна Йому память!

о. К. Ж.

СПРАВКА

У виказі „Різдвяна збірка" з Давфину було пропущене імя п. Івана Луха, який зложив $1.00.

Цим цю похибку справляємо, а п. Луха щиро перепрошуємо.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

БЕРЕЗЕНЬ

18 Субота — Оакборн, сповідь
19 Неділя — Оакборн, сповідь
25 Субота — Росборн сповідь
26. Неділя — Енгусвил сповідь

КВІТЕНЬ

2. Квітна Неділя — Мензі, сповідь
7. Вел. Пят. Благовіщення — Вис... та сповідь
8. Вел. Субота — Глен Елмо, сповідь, свячен пасок В Січ 6.30 пополудні свячення пасок
9. Великдень — Свячення пасок 12.05 год. рано: Енгусвел, 1.30 год.: Росборн; 3.00 год.: Вин... 4.30 год. Мензі, 6.00 год. [illegible] фингтон; 6.30 год.: Сенді Лейк 8.30 год.: Оакборн
10. Світл. Понеділок — Сенді Лейк.
11. Світл. Вівторок — Січ, спільне свячене
16. Неділя Томина — Росборн, спільне свячене
23. Неділя — Глен Елмо

Адреса: Оакборн. Тел. 138-21 Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василів.

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Субота. — Гемлин.
19. 4 Неділя посту. — Шипинці.
22. Середа — Андрію, 6.30 Поклони.
26. 5 Неділя посту. — Лужани.
28. Вівторок. — Бринялей.
30. Четвер. Преп. Олексія. — Іспас.

Всюди св. Великодня Сповідь в 8-ій год. рано.

КВІТЕНЬ:

1. Суб. — Вилингдон. Шкільні діти.
2. Нед. Цвітна — Вилингдон. О 2 год. попол. Вечірня і роздання лози в Андрію. О 5 попол. Молебень, свяч. лози і сповідь в Новім Пруті.
3. Понед. Якова — Новий Прут.
6. Страст. Четв. — Борівці. О 6.30 Страсти в Вилингдон.
7. Вел. Пят. — Каганн. О 1 попол. винос Плащ. в Андрію. — О 3 винос Плащ. в Вилингдон. — О 5 винос Плащ. в Лужанах.
8. Вел. Субота — Пено. Свячення пасок в Ст. Майкел 2 попол.
9. Великдень — 12.05 вночи — Каганн. — 1.30 вночи в Андрію. — 3 рано Борівці. — 3.30 Новий Прут. — 4.00 Лужани. — 5 Гейритил. — 6 рано Шипинці. — 7.30 Вилингдон. — 10 Іспас-Бринялей. — Вечірня о 2 попол. в Гейритил.
10. Світл. Пон. — Лужани.
11. Світл. Вівт. — Шипинці.
16. Нед. Томи — Лужани. Вечірня (Проводи) 2 попол. Іспас.
23. Нед. Мирон. — Каганн. Вечірня (Пров.) 2 попол. Сучава.
30. Нед. Розсл. — Завала. Вечірня (Пров.) 2 попол. Новий Прут.

В часі посту сповідь 8 год. рано

Адреса: Бок 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Неділя. — Роза.
26. Неділя. — Синьків.

КВІТЕНЬ:

1. Субота — Толстой. Служба для молоді 9 год.
2. Нед. — Толстой. Богосл. 9 год.
6. Страст. Четвер — Толстой 9 год. Служба, з 8 вечером Страсти
7. Велика Пятниця і Благовіщення Толстой. Служба 9 год., винош. Плащен. в 1 год. попол. — В 4 год. вин. Плащениці в Синькові 6 попол. в Роза.
8. Велик. Субота — Роза. Служба і свяч. пасок. 10 год. рано. — Свячення о 4 год. Синьків.
9. Великдень — Толстой. 1 год. вночи Утреня і свяч. пасок — Служба і свячення 9 год. Арбака. — 5 год. попол. Вечірня в Толстой.
10. Світл. Понеділок — Роза. 9 год. Служба і Водосвяття.
11. Світл. Вівт. — Синків. Служба. 9 год.
16. Нед. Томина — Арбака. Служба 9 год.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Греців.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Неділя. — Гронлид. Шанівна.
26. Неділя. — Брукеби.

Адреса: Бакс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Квасницький.

БЕРЕЗЕНЬ:

9. Неділя. — Ровуд. — Сповідь.
6. Неділя. — Пієрі Ривер. — Сповідь.

Адр.: Годсон Бей Джанкшин, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Анонюк.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Неділя. — Гефорд.
26. Неділя. — Мелов Лейк.

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гринюк.

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Субота. — Косів. — Великодня Сповідь для дітей.
19. Неділя. — Косів.
25. Субота. — Венлав. — Великодня Сповідь.
26. Неділя. — Дрифтинг Ривер. — Великодня Сповідь.

КВІТЕНЬ:

1. Субота — Давфин, Великодня сповідь.
2. Неділя — Давфин.
3. Понеділок — Сифтон. Великодня сповідь.
4. Вівторок — Роркток. Великодня сповідь.
6. Страсний Четвер — Ешвил. Великодня сповідь.
7. Велика Пятниця, Благовіщення — Давфин. Год. 8 вечером — Роркток. — Свячення пасок.
8. Велика Субота. Свячення пасок Косів 10 год. рано. Сифтон — 2 год. пообіді. Венлав — 4 год. Велий Ривер — 6 год. Давфин — 8 год. вечером
9. Великдень — Дрифтинг Ривер, год. 1 вночі. Ешвил — 9 год. рано. Давфин — Вечірня, год. 4 пообіді.
10. Світлий Понеділок — Венлав.
11. Світлий Вівторок — Косів.
16. Неділя — Сифтон. По Службі Парастаси на гробах
23. Неділя — Роркток. Парастаси на гробах.
30. Неділя — Давфин.

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кульчинського.

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Субота — Сенджин. Сповідь вечером.
19. Нед. — Сенджин. Служба і спов.
22. Сер. — Поплярфілд. Поклони, сповідь, 6 год. попол.
23. Четвер — Поплярфілд. Служба і сповідь.
25. Суб. — Поплярпарк. Служба і сповідь.
26. Нед. — Поплярфілд. Служба і сповідь.

КВІТЕНЬ:

1. Суб. — Портедж ля Прері. Служба і сповідь. — В Брендоні Вечірня і сповідь.
2. Нед. — Брендон. Служба і спов.
6. Вел. Четвер — Стед. Служба і сповідь. — Вечером 7 год. в Тиндал Страсти.
7. Вел. Пят., Благовіщення — Тиндал. 10. рано Служба і сповідь. О 2-ій попол. винос Плащениці. Свяч. пасок в Тиндал. Стептон і Сенджин, 3 год. попол. — В Іст Селкирк винос Плащ. і свяч. пасок, 4.30 попол. — В Поплярпарк винос Плащ. і свяч. пасок, 7.30 вечером.
8. Вел. Субота — Служба, сповідь свяч. пасок, 11 год. рано
9. Великдень. — Брендон, 1.30 по півночи. Служба і свяч. пасок — о. Савчук. — В Портедж Утреня і свяч. пасок 8.30 рано — о. Савчук — В Поплярфілд, 5 рано Служба і свяч. пасок — о. Кульчинський — В Ледвуд 8.30 рано Утреня і свяч. пасок — о. Кульчинський
10. Світл. Пон. — Стептон.
16. Проводи — Тиндал (о. Савчук) — В Іст Селкирк (о. Кульчинський)
23. Нед. Мирон. — Дуфрост.
30. Нед. Розсл. — Поплярфілд.

Адреса: 178 Ридерсон Ейвн, Виннипег. Телефон 58 159

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ В ОТТАВІ

На увагу міста й околиці.

Повідомляємо, що Богослужения Української Православної Парохії св. Юрія відбуваються кожної неділі і свят в грецькій церкві при Алберт ул., о 10-ій год. рано. Вечірня в год. 5-ій пополудни.

Адреса священика
Very Rev. John Danyliuk,
579 Cooper St., Ottawa, Ont.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

БЕРЕЗЕНЬ.

19. Неділя. — Роблін-Зелена (Сповідь).
26. Неділя. — Леннард (Сповідь).
30. Четвер, Св. Олексея. — Шелвелей (Сповідь).

КВІТЕНЬ:

2. Неділя Цвітна. — Ґілберт Плейнс (Сповідь).
7. Пятниця, Благовіщ. — Ґренвю.

Адреса: Пош. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

БЕРЕЗЕНЬ

19 Неділя. — Свон Плейн
26. Неділя. — Дорбен

В всіх парафіях о 9-ій год. рано Великопостна Сповідь.

КВІТЕНЬ.

2. Нед. Цвітна — Мейбридж.
7 Вел. Пят. — Стінен (Пасхи).
8. Вел. Суб. Гаес (Пасхи).
9 Великдень — Аран. Пасхи 6 рано, 11 рано Кобзар
10. Вел. Понед. — Арран.
11 Вел. Вівт. — Свон Плейн
16. Нед. Проводи — Норквей.
23. Нед. — Івен Елдер
30. Нед. — Стінен

В усіх парафіях Великопостна сповідь в 9-ій год. рано

Адреса Бох 124 — Арран. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Фотія.

БЕРЕЗЕНЬ:

19 Неділя. — Смоюї Лейк. — Великодна Сповідь Шевченківське Свято
26. Неділя — Васел. — Великодня Сповідь Шевченківський Реф

КВІТЕНЬ

2. Нед. Цвітна Спеден (Великодна Сповідь Шевченківське Свято)

Адреса: Скринька 309. Смоюї Лейк. Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

БЕРЕЗЕНЬ

18 Субота — Етелберт (9 рано Сповідь і Причастя).
19 Неділя 4 посту. — Ворд (9 рано Сповідь і Причастя).
20. Понеділок. — Дрей-Ривер (9 рано Сповідь і Причастя).
22 Середа. — Пайн Ривер (7 вечір Поклони)
23. Четвер. — Богдан (9 рано Сповідь і Причастя)
25 Субота. — Пайн Ривер (9 рано Сповідь шкільної молоді, і 7 вечір Сповідь).
26 Неділя 5 посту. — Пайн Ривер (9 рано Сповідь і Причастя)
28. Вівторок. — Гарденя (9 рано Сповідь і Причастя)

КВІТЕНЬ

2. Нед. Цвітна (Вербна) — Ренвер (9год. рано Сповідь)
6. Страстний Четвер Етелберт 7 год. веч. Страсті)
7 Страстна Пятниця Благовіщення. — Богдан (Свячення Пасок) 2 год. пол. вин. Плащ. в Етелберт; 4 год. винос Плащ. в Пайн Ривер; 8 год. вечір свячення Пасок в Ренвер
8. Страстна Субота 9 год. рано свяч. Пасок в [illegible] 11 год свяч. Пасок в Ворд. 12 год свяч. Пасок в Драй Ривер; 2.30 попол. свяч. Пасок в Етелберт
9. Великдень — Пайн Ривер (9 год. рано)
10 Світлий Понеділок. — Етелберт
11 Світлий Вівторок. — Ворд.
16. Неділя. — Гарденя
23. Неділя. — Драй Ривер.
30. Неділя — Етелберт

Адреса: Пайн Ривер, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желіховича.

БЕРЕЗЕНЬ

18. Субота. Св. Божа і Сповідь. — Ст. Джулієн.
19. Неділя. — Ст. Джулієн (Спов.).
22. Середа. Св. Божа, раніш Осв. Дарів. — Кадворт (Сповідь).
22. Середа. Поклони. — Вакав.
25. Субота. Св. Божа і Сповідь. — Еллов Крік.
26 Неділя. Еллов Крік (Сповідь).
29. Середа. Св. Божа, раніш Осв. Дарів. — Вакав (Сповідь).

Сповідь 8 год. рано, Служба Божа 10.30. В середу і пятницю Сповідь 8 год рано, Служба Божа год. 10.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринька 155 — Вакав. Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

БЕРЕЗЕНЬ:

19. Неділя. — Елк Пойнт (Великодна Сповідь).
22. Середа. — Ґлендон (Поклони 8 вечером).
26. Неділя. — Ґлендон (Сповідь).

КВІТЕНЬ

2 Неділя Квітна — Тирен Великодна сповідь
6 Страстний Четвер Ґлендон Страсти год. 7.30 вечером
[illegible] Велика Пятниця Ґлендон Богослуження і винос Плащаниці Тирен год. [illegible] свячення пасок Лессард год. [illegible] вечером свячення пасок
8. Велика Субота — Елк Пойнт Богослуження і свячення пасок
9. Великдень — Ґлендон, 12 год вночі. Сенді Ренидж, 6 год. [illegible]
10 Світлий Понеділок Тирен
11 Світлий Вівторок [illegible]
16 Неділя Томина Ґлендон, спільне Свячене
[illegible] Неділя Елк Пойнт
[illegible] Неділя Сенд Ренидж

Адреса Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячини.

БЕРЕЗЕНЬ

18 Субота — Принс Алберт (сорокоуст). Сповідь і Св. Причастя
19 Неділя — Вирдейя Сповідь і Св. Причастя
26 Неділя — Принс Алберт Богослуж. відділу СУМК — Сповідь і Св. Причастя
29. Середа. — Шипмен Сповідь і Св. Причастя

КВІТЕНЬ

2 Нед. Квітна. Семборг
6 Вел. Четв. Принс Алберт Страсті 8 веч.
7 Вел. Пят. Благовіщення [illegible] Винос Плащ. в Принс Алберт
8 Вел. Суб. Мекловел Сповідь і свяч. Пасок. — В 8 год свяч. пасок в Вирдейя.
9 Великдень — Шипмен 12 год вночі. — Семборг, 4 рано. Гонимун 6 рано. — В Принс Алберт Св. Божа 8 год рано
10 Світ. Понед. — Гонимун.
11 Світ. Вівт. Семборг.
16 Нед. Томина Мекловел
23 Нед. Мир. Принс Алберт
30 Нед. Вирдейя

Адреса 554-7ста — Тел. 3785. Принс Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гнатового.

БЕРЕЗЕНЬ

18 Субота Гардентон (Сповідь 9.30 рано)
19 Неділя — Гардентон (Сповідь 9.30 рано)
22 Середа. — Вайта.
25 Субота. — Сірко (Сповідь 2 год. попол.).
26 Неділя — Сірко.

Адреса: Вайта. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фоти.

БЕРЕЗЕНЬ

18. Субота — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвей.
19. Неділя. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Редвей.
25. Субота. — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Васетна.
26. Неділя — Сповідь, 9.30 рано — С. Б. Васетна.

КВІТЕНЬ

1. Субота. — Сповідь. 9.30 рано — С. Б. Торгилд
2 Неділя. — Сповідь, 9.30 рано С. Б. Торгилд

Адреса Скр. 62. Тел. 10. Редвей. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковевича.

БЕРЕЗЕНЬ

19 Неділя 4 посту. — Тіпор місто (Сповідь)
22 Середа. 40 мучеників. — Коло Кущик (Сповідь).
26. Неділя 5 посту. — Пасічники (Сповідь).
30 Четвер. Св. Олексія. — Коло Рівки (Сповідь).

КВІТЕНЬ.

[illegible] Нед. Вербна Львори сповідь
6 Четв. Страсти Христ. Шиго місто.
[illegible] Пят. Благовіщ. Шиго полуд. повить о 3 год. вечірня — Шиго місто
9 Великдень Шиго місто
10 [illegible] Понеділок Елмор
11 Великий Вт. [illegible] Пасічники
16 Нед. Томин. [illegible]
[illegible] Нед. Мирон. Тіпор м[illegible]
[illegible] Нед. Розсл. [illegible] Кут Кущик

Адреса Шиго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яковкевича.

БЕРЕЗЕНЬ

19 Неділя 4 посту Елмор (Сповідь)
20 Понеділок — Фовм-Лейк (Сповідь)
22 Середа. 40 Мучеників — Жук [illegible] (Сповідь)
26 Неділя 5 посту Шиго місто (Сповідь)
30 Четвер, Св. Олексія — Коло Кущ. провських (Сповідь)

КВІТЕНЬ

2 Нед. Верб. [illegible]
7 [illegible] [illegible] вечерня о год. 5
9 Великдень Коло К[illegible]
10 [illegible] Понеділок Коло [illegible]
11 [illegible] Вівт. [illegible]
16 Нед. Том. Фовм Лейк
Нед. Мирон. [illegible]
[illegible] Нед. Розсл. [illegible]

Адреса Шиго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Грабенюка.

БЕРЕЗЕНЬ

19 Неділя — Врокстон
26 Неділя Мазепа

КВІТЕНЬ:

2 Нед. Квітна — Сторновей, Богослуж. і сповідь, 9 рано
6 Страст. Четв. Порктон Богослуж. [illegible] вечером, 7 Страсти
7 Вел. Пят. Благовіщення Горлиця [illegible] Вечером 7 год. [illegible] Порктон
8 Вел. С б. Порктон Служба [illegible] Свяч. Пасок в Вел. Суботу Сторновей [illegible] Мазепа [illegible] Горлиця 7 вечером
9 Великдень Мазепа [illegible] Врокстон 7 рано Мазепа [illegible] Порктон [illegible] Вечірня
10 Вел. Понед. — Сторновей.
11 Вел. Вівт. Горлиця.
16 Проводи Мазепа
[illegible] Нед. Мирон. Порктон

Тел. 798 — Порктон. Саск.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ,

19	Н	6	4 Нед. Посту, Амор. 42 муч.
20	П	7	Свщмч. Херсонеських
21	В	8	Прея. Теофілакта Ісп.
22	С	9	Поклони. 40 муч. Севаст
23	Ч	10	Муч. Кондрата, Кипріяна
24	П	11	Софронія патр. Єрусал
25	С	12	Теофана Ісповід. Григорія Дв.
26	Н	13	5 Нед. Посту, Никифора
27	П	14	Ростислава кн. Київ
28	В	15	Муч. Агапія, Пупл.
29	С	16	Серапіона арх. Новгор
30	Ч	17	Прея. Олексія чол. Бож
31	П	18	Кирила [illegible] Єрусалим.

КВІТЕНЬ

1	С	19	Муч. Хризанта і Дари
2	Н	20	Нед. Квітна, оо. Іван. Сер
3	П	21	Ап. Якова, [illegible]
4	В	22	Свщмч. Василія Анкир
5	С	23	Преп. Никона [illegible]
6	Ч	24	Страстний Четвер
7	П	25	Стр. Пятн., Благовіщення
8	С		Собор Арх. Гавриїла
9	Н	27	Великдень. Христ. Воскр.
10	П	28	Світлий Понеділок
11	В	29	Світлий Вівторок
12	С	30	Преп. Івана Ліст[illegible]
13	Ч	31	Преп. Іпатія [illegible]
14	П	1	Квітень. Марії [illegible]
15	С	2	Преп. Тита муч. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. В. Мельника

БЕРЕЗЕНЬ

19. Неділя — Кеднен [illegible]
26. Неділя — Бой[illegible]

КВІТЕНЬ

1 Субота [illegible]
2 Неділя [illegible]
6 Страстний Ч[illegible]
7 Благовіщення — С[illegible]
9 Великдень [illegible] пасок 12 год. С[illegible]
[illegible]
10 Світлий П[illegible]
11 [illegible] Вівторок [illegible]
16 Нед. Проводи [illegible]
[illegible] Неділя Сероїт
[illegible] Неділя Бойт

Адреса Бой[illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бозмарчука.

БЕРЕЗЕНЬ.

19 Неділя — Бюкенан
26 Неділя Кемсек

КВІТЕНЬ.

1 Субота Др[illegible] Служба
2 Нед. Цвітна Др[illegible]
4 Вівт. Рама [illegible]
6 Страст. Четв. [illegible] Страсти 7 вечір
7 Пят. Благовіщення [illegible] Винос Плащ. в Кем[illegible]
9 Великдень — Кам[illegible] Бюк. 7 рано
10. Вел. Понед. Бюкенан
11 Вел. Вівт. Рама

Адреса Камора Саск

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ

19 4 Нед. Посту. [illegible] Літ. Ап. Жид. 6: 13—20 [illegible] Мар. 9 17—31

26 5 Нед. Посту. [illegible] Літ. Ап. Жид. 9: 11—14 Єв. Мар 10 32—45.

КВІТЕНЬ

2. Нед. Квітна. [illegible] 15—17. Літ. Ап. Филип. [illegible] Івана 12. 1- 18.

7. Страст. Пятниця Благовіщення. УЄ Луки 1. 39—49 [illegible] Літ. Ап. Жид. 2. 11 18. Єв. Л[illegible] Мат. 27. 1—[illegible]

9. Великдень. Ап. Діяння 1. 1-8. Єв. Івана 1. 1-17

10 Світлий Понеділок Ап. Діян. 1. 12-17, 21—26. Єв. Івана 1. 18—28.

11 Світ. Вівторок. Діян. 2. 14—21. Єв. Луки 24. 12—35.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1950. ЧИСЛО (667) 7

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Редакція Вістника пересилає щирі святочні поздоровлення Читачам і Читачкам Вістника тай цілому Українському Народови:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ПОГИНУЛИ РАТУЮЧИ ПСА

[illegible] Фла., електричні дроти [illegible] з них [illegible] електрика [illegible] забрати [illegible] дівчина [illegible] мали [illegible] також. Через [illegible] 3,000 вольт електрики

АВСТРАЛІЯ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

[illegible] Австралії, Роберт [illegible] парламенті, що Австралія [illegible] так, щоби [illegible] було. Силою закону одних по[illegible] других з Австралії [illegible] поважні заворушення [illegible] комуністами, що [illegible] промислові і торговлі

ПОКУПИВ РОБІТНИКАМ АВТОМОБІЛІ

[illegible] з Момервил, Масс., каже що [illegible] „Мест Фуд" компанії покупив [illegible] робітникам своєї фабрики автомо[illegible] що працює від року до 10 літ, [illegible] да, хто довше Олдсмобіл. Всіх [illegible] мобілів купить 235 за 300,000 доля[illegible] тепер купив 112

ЗАВОРУШЕННЯ В ІТАЛІЇ

[illegible] комуністична Федерація Пра[illegible] 12 годинний [illegible] між демонстрантами і поліцією [illegible] бійки, в яких 1 особа згинула, [illegible] було ранених. В самім Римі [illegible] 3000 демонстрантів 22 бе[illegible] Арештовано сенаторку Аделю [illegible] несла червоний прапор. Це [illegible] перешкаджає відпустовцям, що [illegible] прибувають до Риму.

1000 ДОЛЯРІВ НА КАТЕДРУ

Від винипегських українців була вже [illegible] висша тисячі, а тепер прийшла [illegible] Виннипег, що ви[illegible] Тирен [illegible] [illegible] Виттни Онт., [illegible] 14 березня [illegible] на більш [illegible] Канади

[illegible] вояком [illegible] якого винято, вона [illegible] великої [illegible] в Канаді [illegible] великих [illegible] до не[illegible] Вони багаті [illegible]

[illegible] Катедральна Управа [illegible] Великим Святом Христового Воскресення [illegible] Українському На[illegible] найщиріші поздоровлення

Христос воскрес!

НОВИЙ ЗАКОН ПРОТИ КОМУНІСТІВ

Дотепер був в Америці закон, що коли комуніста, за якими є протидержавні злочини, до трьох літ не зловили то його більше не зачіпати. Тепер три роки поширено на 10 літ і [illegible] 5 літ і 5,000 [illegible] до 10 літ і 10,000 долярів. Агенти Росії мусять тепер реєструватися

ШАНУЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ

З М[illegible] доносять, що там прибув [illegible] наступник американ[illegible] прокуратора і разом [illegible] артистом Ракелом [illegible] вінок на гробі Джана [illegible] основників комуністичної [illegible] в Америці. Чи не виглядає це на службу двом богам?

СІМ БОЛГАРІВ ЗАСУДЖЕНО

В Софії, в Болгарії, засуджено сімох болгар за „троцкізм", себто шпіонажу, [illegible] одного на досмертну тюрму, другого на 15, инших від 8 до 10

СЛЮБНИЙ ЗАКОН В ОНТАРІЇ

Тепер будуть могли давати шлюб і судді [illegible] другі державні урядовці, а не лише священики. Коли мають бути заповіди, то мусять оголошуватися в тій церкві, до якої ходять ті, що мають вінчатися

В АРГЕНТИНІ ХУДОБА ГИНЕ

Через 5-місячну посуху, брак в Аргентині [illegible] води, худоба починає гинути. Через [illegible] Аргентина може змен[illegible] на дальші ринки.

СКОТЛЯНДІЯ ЗА САМОУПРАВОЮ

В англійськім парламенті скотляндський посол, МкДоналд, поставив домагання, щоби Скотляндії і Валії (Вейлс) признати самоуправу. Він сказав, що коли домагання скотляндців не вдоволиться, то може бути таке, як було в Ірляндії

ЗБІЛЬШИТЬСЯ ВОЗДУШНА ЇЗДА

Президент Трансконтинентального Воздушного Руху, МкҐреґор, заявив, що від 12-го травня, пасажирські літаки будуть літати між Сходом і Заходом Канади 4 рази денно, замість нинішних трох разів. Одна воздушна їзда в тих буде впрост між Винипегом і Ванкувером.

ДЕЩО ПРО ЦЕРКОВНІ КАНОНИ

II.

Російська Церква була мабуть одною з тих, що нібито дуже строго придержувалася Канонів, але тільки там за взаємною згодою з [illegible] благословенням **тої ж Церкви діялися неправди** [illegible] **ства,** противні не тільки духови **Канонів, але науці** Христа й Апостолів **А Російська Церква** до Вселенської належала.

Було таке, що найбільше ваги кладуть на Канони сильні, коли прикладають їх до слабших, тоді слабшому не дозволяється ні одну йоту букви вказаної Каноном [illegible]. Але сильні сам. [illegible] не так Канонами, як [illegible] своєї політики [illegible] духом Канонів, але з правдою Божою [illegible]. Через [illegible] вони Канони як [illegible], як пострах [illegible] про їх [illegible].

Таке [illegible] Давнійша тої недавня [illegible] багато сказати [illegible] в Канонах [illegible] Канони [illegible] треба дивитися [illegible] Життя [illegible] багато важних [illegible] Канони [illegible].

VI.

Тепер [illegible] Канони [illegible]

[illegible]

КАНОН (ПРАВИЛО) 5

[illegible]

КАНОН 40

[illegible]

КАНОН 12

[illegible]

погани. Коли ж ангел „вибрався", то лише тому, що в нього виховали нехіть до спільного життя.

КАНОН 11.

Котрі відступили від віри не з примусу, не тому, що могли майно стратити, не з небезпеки, або подібного, як то було за переслідування Лікінія, Собор [illegible] бути для них милосердними [illegible] Котрі [illegible] нехай три роки будуть між тими, що слухають Святих Писань, як [illegible] нехай припадають в церкві, просячи прощення, два роки нехай беруть участь в молитвах, але не причащаються Святих Тайн. (Канон 1-го Вселенського Собору.)

КАНОН 12

Плач буває на двор [illegible] дверий церкви, де грішник стоячи, повинен просити входячих вірних, щоби за нього [illegible] **Слухання** буває в притвор (з „бабинці") де грішник повинен стояти [illegible] молитва за [illegible] не починється [illegible] Бо Правило каже [illegible] треба [illegible] молитви **Чин припадаючих,** [illegible] в церкві [illegible] виходить разом [illegible] **Чин спільного стояння,** [illegible] не виходить [illegible] Св. Тайн. (Канон [illegible] Григорія Не[illegible])

[illegible]

КАНОН 4

[illegible]

КАНОН 20

[illegible]

КАНОН 70

[illegible]

КАНОН 44

Коли епископ, священик, або диякон [illegible] лихви (проценту) від довжника, нехай перестане так робити,

або буде позбавлений свого становища. (Апос. Правило.)

Колись проценти були дуже великі [illegible] вали довжників, це був просто рабунок. Нині висота процентів унормована державними законами, отже не вважаєсь нічим злим, але [illegible] вважаєсь конечною потребою

ВАЖНА І АКТУАЛЬНА СПРАВА

Недавно помістив о. Меленевич в Українськім Голосі свої [illegible] про справи, які повинні обговорюватися на зборах наших парохій. Ці [illegible] вартні, і треба, щоби люди, [illegible] дорога наша Церква, ці радили [illegible] застосувалися до тих вказівок [illegible] ближчих зборах.

Я також додам дещо. Треба конче на зборах призадуматися над [illegible] церкв. А що справу дуже [illegible] її в дуваають, а вона все [illegible]

На зборах громади треба [illegible] над співом у церкві [illegible] найти людей [illegible] взяти на себе [illegible] за спів.

Буває, що люди знають [illegible]

[illegible]

ЩЕ ПРО ОБОРОНУ ЦЕРКОВ В ПОЛЬЩІ

МЕМОРАНДУМ ПРАВОСЛАВНИХ ЕПИСКОПІВ

Ще недавно гр.-кат. преса в Канаді робила закид, що православні епископи не протестували проти нищення православних церков 1938 р., не боронили їх, але великим оборонцем православних церков був Шептицький. Ми на закид дали відомі вам факти, а тепер подаємо до відомости один документ, який показує, що православні епископи заговорили і над два місяці скорше, ніж Шептицький.

Тут подаємо Письмо православних епископів з 16 червня, 1938, беручи його з [illegible] Обозрения" (Білгород, Ю[illegible], ч. 9, вересень 1938). Зміст Письма такий:

МЕМОРАНДУМ

Священного і Священного Собору Епископів Святої Автокефальної Православної Церкви в Польщі.

[illegible] події, що сталися послідними в Люблинськім Воєводстві, [illegible] страхом всіх православних в [illegible] За короткий час знищено понад [illegible] православних церков, з яких частина [illegible] за польських королів Впро[illegible] в стінах тих церков трудо[illegible] в великій мірі льояльне [illegible] часто знаходило одиноку для [illegible] в тяжкому і завсігди повнім [illegible] недостатків життю і за ту по[illegible] одержували обездолені люди, [illegible] мали лошану і недоторка[illegible] до якого [illegible] вони не належали би [illegible], що повстала нині до державного життя після лих Великої війни, [illegible] черпала для себе потіху і [illegible] в будуччині, з релігій[illegible] душевлення. І тому ще недавно [illegible] голови не могло прийти, що [illegible] близька жорстока і несправедлива [illegible] з християнськими храмами [illegible] в християнськім краю, [illegible] в сторонах, [illegible] не признають за [illegible]

[illegible] ж таке? І в імя чого допускається така жорстокість і несправедливість? На Люблинщині спокійно [illegible] живає коло 250 тисяч самих спокійних православних громадян Польщі, [illegible] споконвіку були православ[illegible] вони самі за свою льояльність і [illegible] для конечного мирного співжиття з співгромадянами инших вір в [illegible] заслугують на кращу участь [illegible] увагу до своїх конечних потреб [illegible] особливо ж потреб духовних.

[illegible] історія всіх народів, особливо [illegible] польського, переконуючо свідчить, [illegible] насильством і жорстокістю ніколи [illegible] дається досягнути тих цілей, що [illegible] ставлять перед собою люди, які позбулися [illegible] чуття правди. Кожному народови призначило небо талан, якого особливості повинні розвиватися в історичнім життю не инакше, як способами [illegible] тому таланові. І нема більшого гріха перед Богом, як закопування [illegible] повільне, або насильне, — того [illegible] в землю, як придавлювання і ни[illegible] того, чим живе народна душа.

[illegible] видимо силу духа тих тисяч пра[illegible] в Люблинщині, від яких відібрано храм Бога живого, однакож [illegible] не перестали бути живими [illegible] Але ми боїмося духа нищ[illegible] який примушує людей не до [illegible] Богу, а тільки до служби князя [illegible] світа, який від поконвіку царствує в світі і наповнює його діявольською злобою. Хто ж відповість за те, коли воно станеться?

Страшна несправедливість. Ніякі старання не мають сили перемінити лиха, що виходить з тих розпоряджень і діяльности. Стогни і гіркі сльози обездоленого народу, котрий своїми очима бачив знищення й обезчещення своїх святинь, ріками до нас течуть і готові нас затопити. І поділяючи журбу наших вірних, Ми Архипастир. Православної Церкви в Польщі, звязуємо нині і наш біль і смуток зі смутком нашого народу, що перейде до історії злощасного 1938 р., який, як ювилейний рік нашого хрещення, повинен би бути для нас щасливим і радістним.

Та бачимо, що Господь цего року допустив післати нам огненний іспит (1 Петра, 4:12), щоби всі православні ще більше набрали сили в виявленню своєї душі і непохитности в своїй вірі.

Так ми приймаємо наш смуток, як Божий іспит для нашого удосконалення, бо „терпимо не як розбійники, або злодії, або злочинці, не як ті, що стараються чуже забрати, а терпимо як християне і прославляєм Бога за таку участь" (1 Петра, 4:15–16).

І тут ми висловлюємо той гіркий наш сум перед лицем Представників Вищої Власти християнської Польщі, що така страшна несправедливість, з потоптанням Хри[illegible] правди і любови, сталася над нами [illegible] християнами в християнській країні.

Смиренний Діонисій, Митрополит Варшавський і всеї Польщі.

Смиренний Феодосій, Архиепископ Виленський і Лідський

Смиренний Александер, Архиепископ [illegible] і Пинський.

Смиренний Алексій, Архиепископ Во[illegible] і Кременецький

Смиренний Савва, Епископ Гродненський і Новогрудський

Смиренний Симон, Еп. Острожський.

Смиренний Полікарп, Епископ Луцький

Варшава, 16 червня, 1938.

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

Константинополь — назва грецька [illegible] Константинове місто („поліс" [illegible] місто). Коли створювала [illegible] друга столиця Римської держави [illegible] Константин Великий (274—337) перемінив назву міста Ви[illegible] на Константинополь, який звали також „Новий Рим". А державу звали також Византійською.

Константинополь був столицею Византійської (грецької) держави до 1453 року, коли тут завоювали турки і зробили з Константинополя свою столицю. Але тепер їх столицею є Анкара.

Українці звуть Константинополь Царгородом — царським містом (город — місто). Царгород давне грецьке місто [illegible] є грецький православний Патріярх.

Колись наш Львів звали „Леополіс" — Львів місто. Є більше міст, що кінчаться на „поліс", або скорочене „поль", „піль".

Католицький — назва „католицький", це грецька назва — значить „всесвітний". Цю назву прийнято вже в 2-ім віку на означення одної вселенської християнської Церкви. До 1054 р. Східна і Західна Римська Церква вважалась одною Церквою аж до 1054 р., коли Римська Церква відорвалася від Східної. Тоді почала вона вперто голосити, що це вона католицька — всесвітна, а Східна відступницька (схизматицька).

Всіх вас православних. — Вже від заведення унії католики поляки старались робити зміни в унійатській (гр.-кат.) Церкві і наближати її до костела. Рішили викинути Іконостас, впроваджувати органи, однораменний хрест і др., а в ектении викинули „всіх вас православних". Шептицький проголосив 20 березня, 1918, щоби слово „православний" викинути. Такі зміни в гр.-кат. Церкві роблять і тепер, — нині змінюють одно, за час друге, там третє... Роблять поволи, щоби вірні не дуже обурювались.

Шептицькі. — Родина Шептицьких була колись українською, але вже давно спольщилася. З неї були і епископи, а визначним був Лев Шептицький. Бачучи, як Василіяне (поляки, що прикидались уніятами) забирають все в свої руки, він 1769 р. почав з Василіянами процес і відобрав від них право до львівських церков. Він заснував тоді капітулу (епископську раду) для провадження церковних справ, хоч щоправда, в те вмішався польський архієп. Сіраковський, і папа капітули не затвердив. Лев Шептицький скаржився і перед православними на насильства поляків над уніятами. Та це було ще в 18-ім віку. Опісля Шептицькі були лише відомі, як польські графи.

Аж 1899 р. Андрей (Роман) Шептицький стає гр.-кат. епископом, та вже тоді українці підозрівали, що поляки післали його між українців для своїх цілей. І він ніколи не виявив [illegible] українського патріотизму [illegible] для нього було — приготовляти ґрунт для поширення унії на Схід. Це [illegible] його правління заведено в гр.-кат. Церкві це ї бат, усунено „всіх вас православних" та ще дещо, а воно не було патріотизмом.

Але він багато жертвував... Так! Тільки ж зрозуміє, що коли поляки були би взяли українців в руки так як хотіли, то і все, що він жертвував, лишилось би в польських руках. А покищо він тими жертвами здобував довіря декого з українців.

ВЧЕНІ АТОМІСТИ ТІКАЮТЬ

„Дейли График" з Лондону помістило вістку, що невдовзі по тім, як Фукса засудили на 14 літ за передавання атомних тайн Росії, два визначні вчені, що працювали в найбільших атомічних лабораторіях в [illegible], в Англії, кудись повтікали. Вони прибули з Америки і мали доступ до всіх атомічних тайн. Англійська й американська [illegible] за ними шукає, але покищо дармо. — Це показує розхитаність теперішного ладу в деяких державах, коли помічники Росії мають доступ до найбільших державних тайн.

ЛІТАК ВПАВ НА ХАТУ

В Минеаполісі серед сніговиці літак впав на хату, [illegible] загинуло двоє дітей в хаті і 13 осіб [illegible] були на літаку, разом 15. Він мав далі [illegible], але через заметіль хотів в Минеаполісі спинитися.

ЗАВОРУШЕННЯ В БЕЛЬГІЇ

Коли показалося, що мала більшість була за тим, щоби король вернувся, вийшли там великі заворушення проти короля. І він не вернеться

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Дістанете в найстаршій і найбільшій українській фірмі Провидіня.

Пишіть за новим катальогом до:

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 Main St., Winnipeg.

„ВІСТНИК"
Друкує 1 видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Adress:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЕЙ УРОЧИСТИЙ СВЯТИЙ ДЕНЬ...

Даючи послідню науку, Христос говорив Апостолам: „Істино, істинно говорю вам: що плакати й ридати будете ви, а світ буде веселитись; ви ж будете сумувати, але смуток ваш на радощ переміниться" (Івана 16, 20).

І сповнилися слова Христові. Який смуток огортав Апостолів і всіх його послідувачів, коли злі люди Христа судили, [illegible] і розп'яли на Хрест. А радість велика була між Христовими противниками. [illegible] вони вірили, що з Христом загине та велика Правда, яку Він голосив.

Але радість злих людей була недовга. Минула [illegible] п'ятниця, минула субота. А досвіта в неділю побігли жінки несучи до [illegible] Христового [illegible] святе тіло ним [illegible] ідучи [illegible] Але [illegible] Довідуються вони тут, що Христос воскрес, що смерть вже зникла, [illegible] в велику радість переміняється.

Біжать вони [illegible] до Апостолів, [illegible] Христос воскрес! Христос воскрес! З тим великим [illegible] Христових [illegible] Христових противників [illegible] до Христа [illegible]

Цей [illegible] [illegible] Божої Правди [illegible] неправди. [illegible] Але [illegible] Божої правди [illegible] людських душах [illegible] Прийде [illegible] Божа [illegible] Правда [illegible] людей.

Слова Христові Апостолам [illegible] в Христа [illegible] Коли [illegible] правду [illegible] Я [illegible] Правда [illegible]

* * *

Своїм воскресенням Христос [illegible] [illegible] безсмертність нашої душі [illegible] Христос [illegible] смерти [illegible] життя [illegible] життя [illegible] [illegible] святе [illegible] щоб тим вічне життя [illegible]

Розуміючи велике значення [illegible] Апостол Павло каже: „Коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, марна ж і віра наша. (1 Кор. 15, 14).

Що варта людське життя, коли хтось не вірить в безсмертність [illegible] не вірить в життя поза гробом. Для нього нема Бога, нема Божої справедливости, він не признає гріха, в нього нема почуття відвічальности за свої вчинки. Йому все вільно. Але яке добро можна на таким грунті збудувати?

Приймаючи правду про воскресення, про безсмертність нашої душі, Свята Церква поставила Свято Воскресення вище всіх других Свят і називає його Днем Воскресення, Урочистим святим днем, Святом [illegible] свят і торжеством із торжеств, коли все світлом наповняється...

І тому ніколи життя наше не радіє так, як в часі Великодня. Ми відчуваємо, що це свято нашого спасення, [illegible] стремління нашої душі. Свято безсмертя! Свято перемоги життя над смертю!

І тому зрозуміло також, чому Український Народ прибрав це Свято в таку величавість. Кілько [illegible] обрядів вложив він в його [illegible] кілько прикрас, кілько переживань і звичаїв. А все те виявлення [illegible] душі [illegible] [illegible]

Ни [illegible] Чи може [illegible] Українцем [illegible] Великого Свята [illegible] Українським Народом? [illegible] [illegible] тим Великим Торжеством.

* * *

Та не [illegible] частина Ук[illegible] [illegible]

[illegible] Свята, [illegible] з чистою совістю голосити усім, що: Христос Воскрес!

З ВЕЛИКОДНИХ ЗВИЧАЇВ

[illegible]

Тут [illegible] Великодних [illegible] Жуків.

З Дубового.

[illegible] „федоровиця", [illegible] „полокальний", [illegible]

В Страстний Четвер [illegible] Як [illegible]

ку з медом кажучи: „Так би Божі на хосен." Коли паска печесь, не можна говорити ні сідати, щоби паска не „сіла". Верх паски прикрашують хрестиками, вінком, пташками, рожами (з тіста). Для худоби печуть колачики. — Їх святять і дають корові з посвяченою сіллю. Печуть перепічки (маленькі хлібці) для вбогих, за померші душ. Печуть також „кривлики", начинені сиром, маком, оріхами і др.

Тоді посвячують страстну свічку, яка має повну силу, коли посвячена 12 разів. Коли хтось вмирає, йому дають ту свічку в руки. Її вживають в [illegible] випадках проти всего злого.

Великий Четвер називають також „живним". (В Галичині кажуть „жильний четвер". Може походити від „жаль", [illegible] жалісний, сумний.)

В Велику Суботу готовлять [illegible] [illegible] не спалять. Збирають [illegible] хатах, а потім йдуть до церкви [illegible] що збирали [illegible]

[illegible]

Великдень [illegible] Золотою Неділею. [illegible]

[illegible]

Поливаний Понеділок

[illegible]

В селі Жукові.

[illegible] мають [illegible] 2. Хрестний [illegible] 6. Цвітний, 7. В[illegible]

[illegible] часто бувають свята: Благовіщення [illegible] Олекси [illegible] з тими святами [illegible]

В Цвітну Неділю роздають в церкві [illegible] лозу, шутки [illegible] Мами [illegible] Сироти [illegible] померших родичів [illegible] Пастух першим [illegible] Маки вживають [illegible] От [illegible]

[illegible] Вернувши з церкви [illegible] худобу [illegible]

[illegible] коло церкви забави, але [illegible] менше. (В Галичині [illegible] були [illegible] церкви, що [illegible] для української культури.)

ВЕЛИКОДНІ ГАЇВКИ

Майже по всій Україні Гаївки належали до великодних величавих забав коло церкви через три дні Свят. Їх звали — Гаївки, Гаїлки, Ягілки, Магілки, Веснянки. Співали їх головно дівчата з усякими церемонними звичаями, — то побравшись за руки стоять колесом, то йдуть таким колесом кругом, то йдуть, або біжать шнуром, або всякими означеними викрутами, то мала дівчина ходить по руках старших... До [illegible] го в часі посту приготовлялись. А деколи і старі жінки „йшли гаївки", щоби свою молодість пригадати.

Хлопці (парубки) мали також деякі забави, та їх було менше. Багато дзвонили, ходили „вежою", — кількох [illegible] на них ставали другі, [illegible] других ще треті, і так тая вежа [illegible] Через цілі три дні люди майже [illegible] час пробували коло церкви [illegible] шкода, що тут в часі Великодня [illegible] ще досить зимно і тяжко [illegible] Великодня коло церкви про[illegible]

ДЕЩО З ГАЇВОК

1

[illegible] колесо
[illegible] стояло
[illegible] стояло.
[illegible] казало
[illegible] конях.
[illegible]
[illegible] пшеницю,
[illegible] метлицю.
[illegible] курити,
[illegible]

[illegible] звернена проти хлоп[illegible] не варта того, [illegible] чолові[illegible] Хлопці тій гаївці пере[illegible]

2

[illegible] мій миленький, чорнобривенький
[illegible] в мене не буваєш,
[illegible] не маєш?
[illegible] маю дві,
[illegible] били,
[illegible] маю охотоньки
[illegible] до тебе сиротоньки

[illegible] повторяються про шапку, пояс, чоботи і друге, а кінчаться [illegible]:

[illegible] маю я маю два,
[illegible] обидва,
[illegible] уже маю охотоньку
[illegible] до тебе сиротоньки.

3

[illegible] Марисю, мийся, чешися,
[illegible] чешися, замуж берися.
Хочуть тебе люди взяти,
[illegible] тя хочем замуж дати
[illegible] кого матінонько,
[illegible] за кого голубонько?

[illegible] мати пригадує усяких, — реміс[illegible] і др., аж вкінци на когось [illegible] дочка годиться.

4

[illegible] зілля копає,
[illegible] він його не знає.
[illegible] він його до ради,
[illegible] Парубочої громади...

[illegible] рубки не знали, що то за зілля, [illegible] та їм сказали, що це:
[illegible] Барвінець,
[illegible] на вінець.

5

[illegible] горі, на горі
[illegible] вівці зганяє.
[illegible] вівці зганяє,
[illegible] молодці моргає:
[illegible] ви хлопці-молодці,
[illegible] жіть моїй дівонці,
Нехай вона замуж йде,
Бо за мене не піде, —
Бо я хлопець молодий,
Ще й дотого богатий...

Тут він перечислює своє багацтво, отже бідної дівчини не хоче. Але дівчина чарами того досягає, що він приїздить на сивім кони і дівчині кланяється.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

УКРАЇНСЬКІЙ МОЛОДІ З ВЕЛИКОДНЕМ

Коли приходить Великдень, то молодь повинна поважно призадумуватися, щоби зрозуміти значіння такого великого Свята.

Нагадаймо, що християнський світ святкує це Свято вже понад 1900 літ. Це історичне свято великої части людства. Перший Великдень святкували вже Апостоли, коли довідалися, що Христос воскрес.

Український нарід святкує Великдень уже 962 роки, бо від 988 року. Отже це велике українське історичне свято, яке дотепер святкували мілиони Українського Народу.

І круг[illegible] цего Свята росла і розвивалася загальна українська культура.

Коли ж глянемо з релігійної сторони, то Свято Христового Воскресення голосить нам велику науку: воно пригадує, що коли Христос воскрес, то і ми колись воскресимо. Воно вчить, що в нас є безсмертна душа, що поза смертию нашого тіла є для нас дальше, вічне для нас життя.

Яка це велика наука! Яка це велика для нас справа!

Христос своїм воскресенням пригадує, що коли є воскресення, то ми своє життя повинні так гідно вести, щоби мати заслуги в посмертному життю.

Маючи все те на увазі, святкуймо якнайширше і найгідніше, [illegible] так, як гідно святкували завсігди всі гідні християни і як святкував завсігди Український Нарід.

Довчи отсі пригадки [illegible] з Святом Христового Воскресення пересилаю мо[illegible] тим Українцям й Українкам Щирі Бажання: святкуйте здорові з своїми близькими, святкуйте щиро і поважно, як добрі Християни і як поважні Сини і Дочки Українського Народу!

Христос Воскрес!

В. Сосник.

***

Коли жінки пійшли вдосвіта до гробу Христового і довідалися, що Христос воскрес, то вернулись зараз до Апостолів, [illegible] першими їх словами було: „Христос воскрес!" І тому від Великодня аж до [illegible] дня перед Вознесенням православні (й українці грекокатолики) поздоровляють себе словами: „Христос воскрес", а відповідають: „Воістину воскрес!" (Дійсно воскрес).

Великодний час тягнесь від Великодня до послідного дня перед Вознесенням, і в тім часі на похороні не співають „Вічная память", але „Христос воскрес".

***

Служба Божа може правитись кождого дня в році, крім Великодної (Страстної) Пятниці. Але коли тоді припаде свято „Благовіщення", то Служба Божа також правиться.

***

В Великодний (Страстний) Четвер вечером правлять „Страсти", де читаються Євангелії про муки і смерть Христа. „Страсть" значить — терпіння.

***

На Великдень йдеться до церкви дуже рано, або взагал раньше, як звичайно, бо жінки (Мироносиці) йшли до Христового гробу дуже рано.

З ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА НА ЗАСЛАННЮ

В засуді Шевченка поставлена була йому заборона щобудь писати і малювати. І ось [illegible] те читаємо в описі Життя Шевченка, зладженім Кониським, таке:

Коли Шевченко, прибувши в Новопетровське, перший раз ставився перед Потаповим, той — маючи приказ від Обручова і відаючи хто такий Шевченко і за що його заслано, спитав його:

— Чи ти за політичні справи попав в салдати?

— Так! — відповів Шевченко.

— Гляди ти у мене! — промовив Потапов, киваючи на нього пальцем, — а то я вибю тобі з голови оттy „дур" (дурний розум). Йди в казарми (в касарні, в бараки), і звідтам без мого дозволу ні ступня нікуди.

Закинули Шевченка в казарму, приставили до нього „дядьку" (капраля), стали ганяти на фортові роботи і на муштру (екзецирку, військові вправи). Це все не легке і для простого чоловіка, взятого прямо від плуга, а для Шевченка, хоч він і не розкошував, було тим тяжше, що він попав під начальство Потапова.

Доїкав йому Потапов й усякими дрібними, нікчемними і зовсім непотрібними причіпками, наче глумився, знущався над чоловіком, що й без того багато терпів.

„Дядько" пильно стеріг Шевченка, що б у нього не було ні олівця, ні паперу, щоб нічого не писав і не малював. В казармі не зводив очей з Шевченка, а коли Шевченко виходив чи на муштру (на вправи), чи так, то „перешукував, щоб у нього ні в кешені, ні за пазухою, ні в чоботях не було ні паперу, ні олівця.

Нераз оттак собі почне Потапов вивертати кешені Шевченка на плящу, перед всіма, щоби запевнитись, що там нічого забороненого нема. Або запитає щось, а Шевченко не так голосно відповість, як повинен салдат (вояк) відповідати. Потапов почне над ним знущатися. Або причепиться за те, що Шевченко дивиться не вгору, а вдолину.

А найбільше Потапов мордував Шевченка муштрою з рушницею, та „шагістикою" (маршом).

Дехто з офіцирів говорив іноді Потапову.

— Зглянься ти на Шевченка! Хиба не бачиш, що він зовсім не вдатен до муштри. — Але Потапов своє:

— Мені треба відповідати перед начальством!

Раз в часі муштри каже Шевченкови молодий офіцер жартом:

— Що, брате! Лїпше, коли б знов вирядили тебе служити на морі, або повернули на козака. Вам Запорожцям більше до вподоби служба на чайці (на човні), або на кони...

— Ще лїпше було б мені не родитися, або швидше вмерти, — відповів Тарас похиливши голову, і дві буйні слезини скотилися йому на вуси.

Таке доводилося переживати Шевченкови на засланню. Правда, було і таке, що дехто жалував Шевченка відносився до нього ласкаво, та назагал жилося Тарасови дуже важко.

Тому не диво, що вернувся він з заслання зломаним, постарілим, як на його вік. Тут певно була причина, що маючи ледви 47 літ, він помер. Злидні його замордували.

Володимир Островський.

ЩО ОПОВІВ ЛІКАР

(Скорочене оповідання)

В адвоката зібрався на вечеру поважний гурток чоловіків, — був там агроном, був учитель гімназії — математик, був не старий ще лікар. Був ще дехто.

Після вечері пійшла балачка. Зачіпали всякі поважні справи, а вкінци зачепили такі справи, як факіри, спіритизм, незрозумілі ще явища природи. І в тій балачці лікар згадав щось про душу.

Посміхнувся професор і каже:

— Може б доктор медицини сказав нам, в якій частині тіла душа перебуває.

Лікар мовчав, а професор настоював.

— Скажіть, чи медична наука знайшла місце перебування душі?

Лікар сумно усміхнувся.

— Медицина про душу не говорить, — відповів тепер лікар, — я душі не бачив, хоч різав і трупів і живих людей.

Агроном засміявся.

— Може вам попадалися люде без душі, бо і про таких говорять.

Лікар не відповів, але прибрав дуже поважний вигляд і наче болючо скривився.

— Що з вами докторе? — запитав господар, — може і над вами яка душа позбиткувалася.

— Позбиткувалася, не нажарт, — відповів лікар.

— Що ж таке? Що сталося?

— Сталося таке, що я мало не заколов у землю живої людини. Чи ви це розумієте? Уявіть собі, що ви [illegible] і це [illegible] душі. Коли вам [illegible]

— Просимо! — відозвалися всі, і лікар почав.

II

Я походжу з родини інтелігентної [illegible] в таких родинах виховують дітей майже [illegible] [illegible] повелення науки [illegible]

Мої батьки не були безрелігійними. В нас святкували всі свята, батько до церкви [illegible] Але про Бога я не чув від них ні разу. Про Бога я [illegible] вчила мене [illegible] гімназії бо того вимагала шкільна програма.

[illegible]

Після докторе, — перервав математик, — ви [illegible] душу.

— Так, так я до того вас веду, тож слухайте дальше.

III

Переходжу до справи, яка чекаєте. Відомо вам, що я працюю в шпиталі і працюю з захопленням. Працювати там, це для мене — жити! Весь час лікарській штуці посвячую.

Я мав дижурство (службу) і переглянув всіх слабих, сказати б — всі машини. Й одна машина, одна жінка занікавила мене. В неї було кілька слабостей нараз, і це мене клопотало. Вона почала ослабати, гаснути і я махнув на неї рукою.

Пополудни доглядачка сповістила мене, що жінка померла, хоч я еї смерти ще не сподівався. Я вийшов, помершу оглянув, ствердив смерть, казав винести до трупарні і вернувся до кабінету.

Настав вечір. Я читав наукову працю і рішив не йти додому, поки не дочитаю.

Нараз відчув я неспокій. Стало ніби холодно і я перейшовся по кімнаті та знов сів читати.

Але знов неспокій, наче б якась невідома сила заволоділа мною. Тільки ж я в ніяких духів не вірю. Може нерви? Ні! Може я хорий?

Пробую пульс, беру термометер, звертаю увагу на віддих, — все добре.

Але читати не можу. Якась сила, якась [illegible] до мого мозку.

[illegible] померша жінка. [illegible] про неї думати, а мушу. [illegible] зачинені очи. І [illegible] мене тягне. Нараз дзвоню [illegible]

[illegible] Берііть [illegible]

[illegible] Розкриваю груди [illegible] жива!

[illegible] очи відкрила [illegible]

[illegible] запитав тихо [illegible]

[illegible] математик, — [illegible]

[illegible] душ, [illegible] дальше.

IV

[illegible] жінка могла [illegible] запитав, чи не [illegible] як була [illegible] Сонце не [illegible] я жива. О [illegible] я жива, та не [illegible]

[illegible] трупарні [illegible] Думала, що [illegible] було [illegible]

[illegible] в вас [illegible] не Бог вас [illegible]

[illegible] щиро, хоч це [illegible] при якій я [illegible] тепер.

Це вам [illegible] питання про душу [illegible] чи не віритe? [illegible] агроном [illegible]

В кімнаті запанувала врочиста мовчанка, наче в святині. Як перед лицем Божеской Сили.

ІЛІЄВИ СНЯТИНСЬКОМУ

Вінець на могилу.

Тішився він життям свои,
Тішилась родина,
Та не знали, що надходить
Сумная хвилина,
Як неждано зявиться
Смерть посеред ночи,
І навіки, не питавши,
Примкне йому очи.
Так зявилась, — попередь
Не даючи знати,
І не давши ні хвилини
Близьких попращати.
Пів віка лиш довелося
На світі прожити,
А там дітей і дружину
На віки лишити.
Жити довго він надіявсь
І рисував пляни,
Не думаючи, що завтра
До праці не встане.
Бо такий ми Богом даний
Закон в життю маєм,
Що живучи ми про житя
Найперше думаєм.
Як спочив ти, нехай легка
Земля тобі буде,
Най тя Бог прийме до себе
Й споминають люде!

Паркервю, Саск. М. Старчук

ДОЛЯ СКИТАЛЬЦІВ В НІМЕЧЧИНІ

К[illegible] західних держав [illegible] постанови в дносині [illegible] німці будуть [illegible] без державними Скитальцями [illegible] німецькими громадянами [illegible] Поки ж не [illegible] не можуть [illegible] Заходу [illegible] відносились до скитальців добре.

ДОМАГАЮТЬСЯ ТАЙНИХ ДОКУМЕНТІВ.

Републиканські сенатори в Вашинґтоні домагаются видання тайних документів, з яких можна пізнати [illegible] на високих державних становищах, належить до комуністів. Один [illegible] президент Трумен заявляв [illegible] при тім, щоби тайних документів не виявляти.

СНІГОВІЯ В ОНТАРІО

Вістка з Порт Артур 8-го березня повідомляла, що там була велика сніговія. Впало коло 10 цалів снігу [illegible] На дорогах багато автомобілів [illegible] З папірень (фабрик) робітники не [illegible] додому, але сиділи, аби дальше [illegible] за тих, що через сніговію не могли до роботи прийти.

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітньою практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, а докладно та з ціллю задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни умірковані.

BORYS RYLL, big contractor,
1299 Laurendeau, Windsor, Ont.
Tel. 25 234

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА В ВАДІНІ

Тут в Вадіні, Саск., зорганізувалася 5-го березня Церковна Громада і є виглади, що громада буде сильна.

Члени вільшости з Буковини і Волині. Покищо нема в нас Богослужения. Але члени діяльні. Плоні під церкву ще нема, але буде, і слідуючого літа думають будувати церкву.

Щасти Ти Боже!

Н. Н.

Різдвяна Збірка

ЗБІРКА о. Е. УЛЯНА
12.38 дол.

ЗБІРКА о. Д. Фоґін
26.15 дол.

ЗБІРКА о. М. ПАХОЛКОВА
6.30 дол.

ЗБІРКА о. Л. ДЯЧИНА
41.00 дол.

ЗБІРКА о. Ю. ТУРЖАНСЬКОГО

Пайн Ривер, Ман. — Дрібними 6.25 дол.

Етелберт. — По 1.00 дол.: Церква св. Пет. і Пав., О. Карпяк, Ю. Карпяк, Л. Петехата, Н. Фенчук, Н. А. Григорчук, В. Григорчук, М. Н. Григорчук. Дрібними 3.00 дол.

Драй Ривер. — Церква св. Івана [illegible] Дрібними 2.25 дол.

Ґерленд. — По 1.00 дол.: Церква св. Івана Хр., С. Тарак. Дрібними 55

ЗБІРКА о. В. СЕНИШИНА

Вайт Вуд. — Д. Чорноморець 2.00 [illegible] по 1.00 дол.: Кравець, Кревецький, Косенюк, Калиновський, Николишин, Левіцька. Дрібними 1.50 дол.

Калнар. — Збірка в церкві: 10.85 д.

Торейл. — по 1.00 дол.: В. Тарнович, О. Стасінський, М. Хруник, Н. [illegible] Тарнущук, А. Тарецький, Бойко, Г. Мизицький, М. Фаращук, Стасько, П. Фаращук, І. Кінщук, Я. Мельничук. Дрібними 50 ц.

ЗБІРКА о. М. КИРКІВСЬКОГО
(Від громади св. Юрія в Форт ФРЕНСЕС).

По 1.50 дол.: Максим Олійник; по [illegible] Дм. Котик, Мих. Котик, п-ні Котик від дітей, п-ні Марія Табачук, Ф. Міґайчук, Стах Долина, К. Поетицький, Тео. Андрущенко, П. Зелений, Гео. Балюк. Дрібними 9.05 [illegible]

ЗБІРКА о. ГИКАВОГО

Арбакка. — По 1.00 дол.: Г. Ілюк, В. Тимчук. Дрібними 1.50 дол.

Вайта. — Дрібними 2.50 дол.

Пембіна. — Дрібними 5.55 дол.

Ґардентон. — Дрібними 4.95 дол.

ЗБІРКА о. Т. ГОРБАЯ

Реджайна-місто. — По 1.00 дол.: Ів. Гілевич, Ів. Мендро, В. Барабаш, Дм. Попович, п-ні Хім, Ів. Гаврищук, Ів. Гаврищук, Пойцер (англієць), В. Гр. Невеля, В. Лесик, Дм. Омчуленко. Дрібними 50 ц.

Шелбрук. — По 1.00 дол.: Оз. Проценко, Зенко Гора. Дрібн. 3.45 дол.

Ґренвіль. — Дрібними 4.50 дол.

Ґелберт Плейнс. — Дрібн. 4.50 дол.

Петмора. — Дрібними 4.25 дол.

Шортлейк. — Дрібними 6.75 дол.

ЗБІРКА о. П. ГЛИЦЬКОГО

Форт Вилиям, Онт. — Жіноче Т-во при церкві 1.00 дол. Дрібн. 4.00 дол.

Вест Форт Вилиям, Онт. — По 1.00 дол.: Н. Юрик, Й. Боднар, С. Юрік, п-ні Чепесюк, Марія Ольшевська, П. Лозінський, І. Мишохід, Н. Слюзар. Дрібними 3.25 дол.

ЗБІРКА о. Є. ГРИЦИНИ

Роритон, Ман. — 13.60 дол.
Косів, Ман. — 24.20 дол.
Дамфин, Ман. — 63.15 дол.
Валей Ривер, Ман. — 2.00 дол.
Венлав, Ман. — 24.30 дол.

ЗБІРКА о. Д. Ф. СТРАТІЙЧУКА

Оксборн. — По 1.00 дол.: М. Коваль, О. Юник, С. Мельник, Ник. Подьовий, М. Бородій, Н. Будівський. Дрібними 1.75 дол.

Евгусвел. — Дрібними 3.15 дол.

Ґлен Евно. — Дрібними 1.75 дол.

Виста. — Дрібними 2.50 дол.

Січ. — С. Манишок 1.00 дол. Дрібними 3.00 дол.

Сенді Лейк. — По 1.00 дол.: М. і Івашко, М. Лукіянчук, І. Бойчук, Н. Солонечний, П. Колтуцький, Й. Демчук, Т. Мулявка. Дрібними 3.45 дол.

Росборн. — По 1.00 дол.: п-ні Солтус, І. Антонійчук. Дрібними 4.75 д.

ЗБІРКА о. В. Бойчука

Ґлендон. — По 1.00 дол.: п-ні Зіневич, Софія Волинська, Тома Ватрич, о. В. Бойчук. Дрібними 9.10 дол.

Сенді Ренидс. — По 1.00 дол.: В. Луканюк, Ів. Кіця, Мих. Гуран, П. Саравнський, Ал. Фехчук, Окс. Куницький. Дрібними 2.25 дол.

Елк Пойнт. — Ів. Лібич 1.05 дол.; по 1.00 дол.: В. Ціоов, З. Яшина, Фред Шмалей, М. Вертипора (Ст. Пакл). Дрібними 1.50.

Лессард. — По 1.00 дол.: Ів. Чубей, Дм. Леннс. Дрібними 2.00 дол.

Торілд. — Дрібними 3.50 дол.

Сагден — Дрібними 3.81 дол.

ЗБІРКА о. М. ФИКА

Редвей. — По 1.00 дол.: С. Самиця, Л. Ветьгер, М. Боенко, М. Терефенко, І. Мартин, Г. Воламирський, С. Капаць, В. Манчиковський, М. Сладчук, Й. Капаць, Н. Чорний. Дрібна збірка 4.50 дол.

Весетин. — По 1.00 дол.: А. Швець, Л. Котилюк, І. Захарко, П. Мулик. Дрібні жертви 5.10 дол.

ЗБІРКА о. Г. ВАСИЛЕВА

Андрю. — По 1.00 дол.: В. Федорак, Н. Радомський, Сильв. Лопатка, А. Гуцуляк, М. Криванюк, І. Лопатка, Н. Мельник, Дм. Воробець, Павло Андрюк. Дрібна збірка 7.10 дол.

Вілінґдон. — По 1.00 дол.: М. Карбашевський, І. Семб[illegible]юк, Іван Іванюк, Геор. Шапаро, Лука Бодяр, Г. Фищтей, п-ні М. Біла. Дрібна збірка 5.12 дол.

Пеко. — По 1.00 дол.: С. Мацюк, Т. Михальчук, Н. Рутько, Г. Тимчак, Н. Мацюк, М. Онищук, Н. Ю. Михальчук, п-ні Козмечукова, Ст. Май, вел. В. Федейко, І. Никифорук, М. Райчиба — всі з Ст. Майкел.

Зандал. — Дрібними 7.00 дол.

Каґини. — По 1.00 дол.: Н. Середяк, Л. Середяк. Дрібними 3.50 д.

Лузан. — Дрібними 3.50 дол.

Ісмас. — Дрібними 2.25 дол.

Боріод. — Дрібними 2.00 дол.

Брюклей. — Дрібними 2.00 дол.

ЗБІРКА о. Ю. ЦУКОРНИКА
9.50 дол.

ЗБІРКА о. І. ДАНИЛЮКА

Калґарі. — 7.40 дол.

ЗБІРКА о. С. ГРЕДІЛЯ

Канет. — По 1.00 дол.: М. Михорик, Іван Звоздецький. Дрібними 1.50 дол.

ЗБІРКА о. І. КУСОГО

Вишарт, Саск. — По 1.00 дол.: Г. Шевчук, А. Савчук, І. Кіщук, К. Чеберяк, І. Мельничук, М. Библов, В. Дроздюк, І. Пилипюк, Стефанишин. Дрібними 50 ц.

Рідґдейл, Саск. — 13.85 дол.

Айтуна, Саск. — І. Буряник 1.00 дол. Дрібними 6.50 дол.

Ґудів, Саск. — 5.00 дол.

Фенвуд, Саск. — 4.50 дол.

Кендіни, Саск. — 1.00 дол.

ЗБІРКА о. К. ЖЕЛІШКЕВИЧА.

Смитс, Саск. — Йосиф Магус 2.00 дол.; по 1.00 дол.: Мих. Кінар, Гавр. Малько, Вас. Кінар, Ів. Кесьондзина, Митро Лабач, Йосиф Кінар, Вас. Малько, Ів. Кінар, Ів. Ковак, Ів. М. Байда; Ів. Гарасимчук 70 ц.

Кадворт, Саск. — По 1.00 дол.: П. Тріщук, Вас. Табачнюк, Вл. Разівон, Ів. Грищук, Ник. Гутник, П. Грищук, Ів. Бойчук, Вл. Трасковський. Дрібними 5.50 дол.

Ст. Джулієн, Саск. — Загальна збірка 5.50 дол.

Тернопіль. — Загальна збірка 5.50 дол.

Еллов Крік, Саск. — В. Войціховський і Ч. Дорош по 1.00 дол. Дрібними 3.50 дол.

Алвіна, Саск. — Загальна збірка 3.50 дол.

Вакав, Саск. — Загальна збірка 2.50 дол.

ЗБІРКА о. Т. ЯКОВКЕВИЧА
з округа Шіго 25.00 дол.

ЗБІРКА о. П. САМЦЯ

Гемілтон. — Заг. збірка 12.75 дол.

СПРАВКА

В викалі Жертв на Писанку в Престон, Онт., пропущено жертву 1.00 дол. п. Николи Савчука, що тут справляємо.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апоновиа.

КВІТЕНЬ

2 Нед. Квітна — Гресли.
7 Вел. Пятниця, Благовіщення. — Н. Бетлфорд.
9 Великдень — Виткін 6 год. ран.; Редфілд 7 год. рано; Гефорд 9 год. рано.
10 Світл. Понед. — Крилор.
11 Світл. Вівт. — Виткін.
16 Нед. Томина — Ітонія.
23 Нед. Мирон. — Прілейт.
30 Нед. Розсл. — Біґнел.

Адреса: Пош. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бодинчука.

КВІТЕНЬ:

1. Субота — Дробот, сповідь і Служба.
2. Нед. Цвітна — Дробот.
4. Вівт. — Рама, сповідь і Служба.
6. Страст. Четвер — Свинова, Страсти 7 вечер.
7. Пят. Благовіщення, Канора. — Винос Плащ. в Кенсал. 4 год.
9. Великдень — Канора. Св. Божа 7 рано.
10. Вел. Понед. — Біовен[illegible].
11. Вел. Вівт. — Рама.

Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гредіяа.

КВІТЕНЬ:

2 Неділя Вербна — Кадет.
7 Вел. Пятниця — Гронлид.
9 Великдень — Брикеді пасхи.
10 Велик. Понеділ. — Брикеді [illegible]
11 Велик. Вівтор. — Гронлид.
16 Неділя Провідна — Кадет.
23 Неділя — Гронлид.
30 Неділя — Гронлид.

Адреса: Бокс 47 — Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. [illegible]

КВІТЕНЬ:

2. Нед. Цвітна — Мейбридж.
7. Вел. Пят. — Стінен (Паски).
8. Вел. Суб. — Ґлес (Паски).
9. Великдень — Аран, Паски 6 рано; 11 рано Кобалр.
10. Вел. Понед. — Арран.
11. Вел. Вівт. — Слан Плейн.
16. Нед. Проводи — Норквей.
23. Нед. — Ґлен Елдер.
30. Нед. — Стінен.

В усіх парохіях Великопостна сповідь о 9-[illegible] год. рано.

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

КВІТЕНЬ:

1. Субота, — Вайта.
2. Неділя. — Вайта.
6. Четвер. Вайта. 7 год. вечер.
7. Пят. — Сондали. Винос Плащ. 2 год.; в Вайта 4 год; в Ґардентоні 6 год.
8. Суб. — Пембіна. Свяч. пасок в 2 год.
9. Великдень. — Арбакка, 12 год. вночи. Сірко, 3 год.; Сондали, 5 год.; Вайта, 7 год.; Ґардентон, 10 год.
10. Понеділок. — Сондали.
11. Світ. Вівторок. — Сірко.
16. Неділя Томини. — Пембіна.
23. Нед. Мироносиць — Арбакка.
30. Нед. — Вайта.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

КВІТЕНЬ:

2. Квітна Неділя — Мензі, сповідь.
7. Вел. Пят., Благовіщення — Виста, сповідь.
8. Вел. Субота — Ґлен Елмо, сповідь, свячен. пасок. В Січ 6.30 пополудні свячення пасок.
9. Великдень — Свячення пасок: 12.05 год. рано; Евгусвел: 1.30 год.: Росборн: 3.00 год.: Виста 4.30 год.: Мензі: 6.00 год.: Етфинстон: 6.30 год.: Сенді Лейк 8.30 год.: Оксборн.
10. Світл. Понеділок — Сенді Лейк.
11. Світл. Вівторок — Січ. спільне свячене.
16. Неділя Томина — Росборн, спільне свячене.
23. Неділя — Ґлен Елмо.

Адреса: Оксборн. Тел. 136-21. Шол Лейк Ринг.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кульчинського.

КВІТЕНЬ

1. Суб. — Портедж ля Прері. Служба і сповідь. — В Брендоні Вечірня і сповідь.
2. Нед. — Брендон. Служба і спов.
6. Вел. Четвер — Стел. Служба і сповідь. — Вечером 7 год. в Тиндал Страсти.
7. Вел. Пят., Благовіщення — Тиндал. 10 рано Служба і сповідь. О 2-ій попол. винос Плащениці. Свяч. пасок в Тиндал, Стелтон і Сенгляя, 3 год. попол. — В Ст. Селкирк винос Плащ. і свяч. пасок 4.30 попол. — В Поплярфілд винос Плащ. і свяч. пасок 7.30 вечером.
8. Вел. Субота — Служба, сповідь, свяч. пасок, 11 год. рано.
9. Великдень — Брендон, 1.30 по півночи, Служба і свяч. пасок — о. Савчук. — В Портедж Утреня і свяч. пасок 8.30 рано — о. Савчук. — В Поплярфілд 5 рано Служба і свяч. пасок — о. Кульчинський. — В Лезлин 8.30 рано Утреня і свяч. пасок — о. Кульчинський.
10. Світл. Пон. — Селтон.
16. Проводи — Тиндал (о. Савчук) — В Ст. Селкирк (о. Кульчинський).
23. Нед. Мирон. — Тіфрост.
30. Нед. Розсл. — Поплярфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Авеню, Винипеґ. Телефон 56-236

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Грицини.

КВІТЕНЬ:

1. Субота — Лавфин. Великодня сповідь.
2. Неділя — Лавфин.
3. Понеділок — Сифтон. Великодня сповідь.
4. Вівторок — Ророкон. Великодня сповідь.
6. Страстний Четвер — Ешвил. Великодна сповідь
7. Велика Пятниця. Благовіщення — Лавфин. Год. 8 вечером. — Роркон Свячення пасок.
8. Велика Субота. Свяч[illegible] пасок Косів 10 год. рано [illegible] 2 год. пообіді. Вензлав [illegible] год Велий Ривер — 6 год [illegible] 8 год. вечером
9. Великдень — Дрифтинг Ривер год 1 вночі. Ешвил — 9 год рано. Лавфин — Вечірня год 4 пообіді
10. Святий Понеділок — Вензлав
11. Святий Вівторок — Косів.
16. Неділя — Сифтон По Службі [illegible] на гробах
23. Неділя — Роркон. Парастаси на гробах
30. Неділя — Лавфин

Адреса: Бокс 778 — Лавфин Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Фотія.

КВІТЕНЬ

1 Суб. Лазарева — Сил[illegible] Лейк [illegible] Сповідь
2 Нед. Цвітна — Стедин. [illegible]

[illegible]

Адреса: Скриника 200 [illegible] Лейк Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

КВІТЕНЬ

2 Нед. Цвітна (Вербна) — Ривер [illegible] Сповідь)
6 Страстний Четвер — Елзберт 7 год. веч. Страсти
7 Страстна Пятниця Благовіщення Бога [illegible] 2 год. поп. [illegible] Елзберт 4 год [illegible] Ривер 8 год [illegible] Пасок в Елзберт
8 Страстна Субота [illegible] свяч. Пасок [illegible] Трай Ривер 2 попол. свяч. Пасок в Елзберт
9 Великдень — Трай Ривер (9 год [illegible])
10. Святий Понеділок — Елзберт
11. Святий Вівторок — Ворд
16. Неділя — Гарвеця
23. Неділя — Драй Ривер
30. Неділя — Елзберт

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

КВІТЕНЬ

1. Субота — Толстой. Служба для молоді, 9 год
2. Нед. — Толстой. Богосл., 9 год.
6. Страст. Четвер — Толстой, 9 год Служба о 8 вечером Страсти
7 Велика Пятниця і Благовіщення Толстой. Служба 9 год вин. Плащен. в 1 год. попол — 8 4 год вин. Плащениці в Синькові; 6 попол. в Роза
8 Велик. Субота — Роза. Служба і свяч. пасок 10 год рано. Свячення о 4 год. Синьків
9 Великдень — Толстой 1 год вночі Утреня і свяч. пасок — Служба і свячення 9 год Арбака. 5 год попол Вечірня в Толстой
10 Світл. Понеділок — Роза, 9 год Служба і Водосвяття
11 Світл. Вівт. — Синків Служба 9 год
16 Нед. Томина — Арбака Служба 9 год

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

КВІТЕНЬ

2 Нед. Квітна — Сторновей, Богослуж. сповідь 9 рано
6 Страст. Четв. — Порктон Богослуж. і сповідь і рано вечером 7 Страсти
7 Вел. Пят. і Благовіщення — Порктон [illegible] Вечером 7 год

[illegible]

Тел 778 Порктон Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: [illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячини.

КВІТЕНЬ

[illegible]

10 Світ. Понед. — Гоминум
11 Світ. Вівт. — Сенборг
16 Нед. Томина — Мекловет
23 Нед. Мирон. — Принс Алберт
30 Нед. [illegible] — Бирдейл

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3788, Принс Алберт, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фіцика.

КВІТЕНЬ:

1. Суб. — Торгилд. Сповідь 9.30 рано.
2. Нед. — Торгилд. Сповідь 9.30 рано.
6 Страст. Четв. — Васетна. Страсти 7.30 веч.
7 Пят. Благовіщення — Федора. Сл. Божа і Сповідь. Винос Плащ. у Редвотер, год. 1; Егремонт год. 3; Редвил год 5.
8. Страст. Субота. — Свяч. пасок: Денюб 8 рано; Федора 2 попол.; Королидо 3; Егремонт 4.30; Торгилд 5.30; Візел Крік 7; Васетна 8 вечером.
9. Великдень — Редвил. 12.05 вночі, 9 рано Редвотер.
10. Світ Пон. — Васетна. 9.30 рано.
11 Світ Вівт — Егремонт 9.30.
16 Нед. Томина — Федора 9.30 Спільне Свячене (обід). Вечірня в Торгилд. 7 год. Спільне Свячене (вечера)
23. Нед. — Редвил Проводи. Візел Крік, 2 год
30. Нед. — Егремонт. Проводи. В Редвил Проводи 3.30.

Адреса Скр 62 Тел. 10. Редвил, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Якимовича.

КВІТЕНЬ

2 Нед. Вербна — Льорд сповідь
6 Четв. Страсти Христ. — Шіно місто.
7 Пят. Благовіщ. — Шіно повіт, сповідь о 1 год. вечірня Шіно місто
9 Великдень — Шіно місто
10 Великодний Понеділок — Елмор
11 Великодний Вівт. — Плечники

[illegible]

Адреса: Шіно, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Якимовича.

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: Шіно Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василяка.

КВІТЕНЬ

[illegible]
2 Нед. Цвітна — Вилингдон. О 2 год. попол. Вечірня і роздання лози в Андрію. О 5 попол. Молебень, свяч. лози і сповідь в Новім Пруті
3 Понед. Якова — Новий Прут
6 Страст. Четв. — [illegible] О 6.30 Страсти в Вилингдон.
7 Вел. Пят. — Катвин. О 1 попол. винос Плащ. в Андрію. — О 3 винос Плащ. в Вилингдон — О 5 винос Плащ. в Лужанах
8 [illegible] Свячення пасок в Ст. Майкел 2 попол.
9 Великдень — 12.05 вночі — Катвин — 1.30 вночі в Андрію. 3 рано Борівці — 3.30 Новий Прут — 4.00 Лужани — 5 Гейрисна — 6 рано Шишинці. [illegible] 10 Іспас-Бринзтей — Вечірня о 2 попол в Гейрисна
10 Світл. Пон. — Лужани
11 Світл. Вівт. — Шишинці.
16 Нед. Томи — Лужани. Вечірня (Проводи) 2 попол. Іспас.
23 Нед. Мирон. — Катвин. Вечірня (Пров.) 2 попол. Січава.
30 Нед. Росл. — [illegible] Вечірня (Пров.) 2 попол. Новий Прут.

В часі посту сповідь 8 год. рано.

Адреса: Бокс 26 — Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	С	19	Муч. Хрисанта і Дарії
2	Н	20	**Нед. Квітна**, оо. Івана, Сер[illegible]
3	П	21	Ап. Якова, Хоми п. Цар.
4	В	22	Свящ. Василія Анкир.
5	С	23	Преп. Никона Печер.
6	Ч	24	Страстний Четвер
7	П	25	Стр. Пяти., Благовіщення
8	С		Собор Арх. Гавриїла
9	Н	27	**Великдень, Христ. Воскр.**
10	П	28	**Світлий Понеділок**
11	В	29	**Світлий Вівторок**
12	С	30	Преп. Івана Л[illegible]
13	Ч	31	Преп. Іпатія [illegible] Печер
14	П	1	**Квітень.** Марії Єгипетської
15	С	2	Преп. Тита мч. Амфіана
16	Н	3	Нед. Томина. Прокопа
17	П	4	Преп. Йосифа [illegible]
18	В	5	Муч. Агатопода Теодула
19	С	6	Евтихія арх. Конст.
20	Ч	7	Юрія еп. Мелетійського
21	П	8	Ап. Іродіона [illegible]
22	С	9	Муч. Євпсихія [illegible]
23	Н	10	Нед. Мироносиць [illegible]
24	П	11	Свящ. Ан[illegible]
25	В	12	Васил[illegible]
26	С	13	Свящ. [illegible]
27	Ч	14	Мартина [illegible]
28	П	15	Ап. [illegible]
29	С	16	М[illegible]
30	Н	17	Н[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. В. Мел[illegible]

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

КВІТЕНЬ

[illegible]
пол Грендави [illegible] 6 год.
[illegible]

Адреса Пош. скр. 54 [illegible] Ман. Телеф. [illegible]

Устав Церковний

КВІТЕНЬ

2. Нед. Квітна УЄ Мат. 21: 1–17. 15—17. Літ. Ап. Филип. 4: 4—9 Єв. Івана 12: 1—18

7. Страст. Пятниця, Благовіщення. УЄ Луки 1. [illegible] Жид. 2: 11—18. Єв. [illegible] Мат. 27: 1—38

9. **Великдень.** Ап. Діянія 1: 1—8. Єв. Івана 1: 1-17.

10. Світлий Понеділок. Ап. [illegible] 1: 12—17, 21—26. Єв. [illegible]

11. Світ. Вівторок. [illegible] 2: 14—21. Єв. Луки 24: 12—35.

16. Нед. Томина. [illegible] УЄ [illegible] 28, 16—20. Літ. [illegible] 12—20. Єв. Івана 20: 19—31.

23. Нед. Мирон. Гол. 2. УЄ Мар. 16: 9—20. Літ. Діян. 6: 1—7. Єв. Мар. 15: 43—47 і 16: 1—8.

30. Нед. Рослабл. Гол. 3. УЄ Луки 24: 1—12. Літ. Діян. 9: 32—42. Єв. Івана 5: 1—15.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1950. ЧИСЛО (868) 8

ПОБИЛИ ПЯТЬ ОСІБ

В су[illegible]ту перед Великоднем рабівники побили в Винипегу 5 осіб. Один заліз до жіночого монастиря і побив три монахині, з яких одну забрали до шпиталю. Окремо побито двох старих напів [illegible] 68-літнього Столема й його [illegible]. Шукали за грішми. І Столемів за[illegible] [illegible] шпиталю.

З[ГИ]НУЛИ ЧОТИРИ ХЛОПЦІ

[illegible] чотири хлопці виплили [illegible] на озеро, щоби [illegible] чотири човен. Вода їх по[illegible] знайшли їх неживими [illegible] дуже легко, отже згинули

САМ ГИНУВ, А РАТУВАВ ДРУГОГО

[illegible] в купальни наступила [illegible] була повинна і [illegible] прилив робітника [illegible] До нього при[illegible] робітник, Дейвидсон, [illegible] але Демпстер казав [illegible] на те, що буде, а сам [illegible] буде друга експлозія і

[illegible] Дейвидсон відбіг, як насту[illegible] і Демпстер згинув, але [illegible] врятувався

[Д]ВІ ВЕЛИКІ КАТАСТРОФІ

[illegible] сталося в Бразилії [illegible] під напором повени за[illegible] в розбурхані филі. Зги[нуло] 100 осіб. Ранених було около

[illegible] випадок був того самого дня [illegible] круті розірвався зелізни[чий] [illegible] вози (вагони) полетіли в [illegible] Видобуто 19 вбитих, було понад 100

ПОМІЧ РОСІЇ В КИТАЮ

[illegible] представники націоналістів [illegible] домагання перед Обєднаними [Націями] щоби вислали до Китаю війсь[кових обсер]ваторів. Говориться, що Ро[сія] [illegible] поміч китайським комун[істам] своїх літаків і летунів

МКАРТІ ОСКАРЖУЄ ЛЕТІМОРА

[illegible] Джозеф МкКарті заатакував [illegible] часами Овена Летімора, про[illegible] високого державного урядовця. [illegible] большевицьким шпіоном і всю [illegible] політику зводить до боль[illegible] напряму. Коли він каже, [illegible] большевик, то його робота є [illegible]

[illegible] Летімора, що буде Мк[illegible] МкКарті сказав „Не[illegible]" Крім того МкКарті ос[illegible] кількох, а про одного з них, [illegible] „Коли Федеральне [illegible] виказало його звязки з [illegible] йних документів, то замість [illegible] його поставлено началь[illegible] державним департаменті Далеко[го Сх]оду." Справа набирає роз[голосу] [illegible] цікаво, як закінчиться

ЗГОРІЛО ШЕСТЕРО ДІТЕЙ

В Торонті згоріло ранком 6-го квітня шестеро дітей родини Гардингів. Врятувалися тільки батько, мати з двома дітьми, 3-літним і 14-літним сином. Погоріли в 8 до 16 літ. Думають, що причиною огню була пательня з жиром, яку поставлено в причепі [illegible] хати

В ВИНИПЕГУ СПОДІЮТСЯ ПОВЕНИ

Цего року сподіються поважни повени в Винипегу вздовж Ред риверу (Червоної ріки). В Норт Дакоті вже вода збирається. Повін буде, коли [illegible] цього зима почне нараз вода топитися. В Винипегу й околицях вже готовляться до повени

ПОЧАТОК СІЯННЯ В АЛБЕРТІ

Квітня 6-го перший почав сіяти в Алберті Кен Лю, [illegible] в околиці Милк Ривер. Отже кож [illegible] сіяння [illegible] розпічнеться [illegible] тижні пізнійше. Це в полудневій Алберті

В КИТАЮ ГОЛОД

З Гонг Конг доносять, що в шістьох китайських провінціях почався поважний голод, а з ним всякі хвороби. Голодує коло 50 мільонів людей. Є вісти, що комуністи багато поживи повивозили до Росії

ДО СПРАВ В АЗІЇ

Европейська преса подає, що китайські комуністи дістають багато зброї з Англії через Гонг Конг, який належить до Англії. Очевидно це діє згідно [illegible] [illegible] і Ялті, що Китай має [illegible] Росія [illegible] Китай забрати

[illegible] китайським комуністам [illegible] з Америки через [illegible] І комуністи [illegible] дістають американську зброю. Аж тепер Америка [illegible] цю справу розсл[ідити]

ВАРТІСТЬ ГРОШЕЙ В КИТАЮ.

Є вісти, що в Китаю, занятім большевиками, вартість грошей з[illegible] до того, що за 100 тамошних [illegible] годі купити 3-центової марки на лист. Отже гроші, які недавно хто мав, не варта тепер нічого

СПРАВА СТРЕЧЕЯ НЕ СКІНЧЕНА

Вже [illegible] в Англії [illegible] що міністер Джан Стречей (він не [illegible]) звязаний з комуністами. Премієр Етлі обороняє свого міністра, [illegible] закиди та домагання [illegible], щоби Стречея відсунути. Консервативний посол Смитерс готовить петицію з домаганням, щоби Стречея усунути

ХОТІЛИ ВБИТИ НЕГРУ

З Індії є вістка, що там заговірники хотіли вбити індійського премієра, Негру. Заговір викрито і 14 осіб арештовано

ПЕРЕСТРІЛКА ЛІТАКІВ НАД ЛАТВІЄЮ

Москва вислала Стейтам протест, де каже, що американський воєнний літак залетів над Латвію і стріляв на російські літаки. Один російський відстрілю[вав]ся. Це мало б заострювати відносини між Росією і Стейтами. Стейти кажуть, що випадок їм невідомий, та вони його розглядять.

НЕ ЛИШИЛА ДІТЕЙ — ЗГОРІЛА

В Белф[асті] [illegible] стала горіти хата Томи [illegible] [illegible] мати [illegible] „Я не можу! Тут є мій малий [illegible]" І згоріла разом з сином і 10-літною дочкою. Двоє других дітей врятувалося

МОСКОВСЬКІ ПРИГОТОВАННЯ НА ЗАХОДІ

Шведська преса повідомляє, що Росія ціле балтійське побереже напроти Швеції сильно укріпила сіткою радарових стацій та другими можливими [спосо]бами на берегах моря. Так створила сітку, через яку тяжко до Росії [дос]татися, однакож Росія має отворені [две]рі до Швеції і цілої Скандинавії

ЗЕМЛЕТРУС В ІТАЛІЇ

В околицях міста Люкки, в Італії, появився був землетрус в ночи з 7 на 8-го квітня, отже люде з кількох місточок і сіл ночували на дворі боячись, щоби будинки не повалилися. Мабуть коло десять тисяч так ночувало. Однакож землетрус хоч довше тревав, не був надто сильний

СПРАВА ЗАХІДНОГО БЕРЛІНУ

Від якогось часу є ознаки, що большевики зі своїй сторони Берліну приготовляють силу, щоби напасти й забрати той Берлін, який є в руках західних держав. Розвели широку агітацію і в західній частині міста та [illegible] стороні [illegible] молодь до нападу. [Ачесон] предвиджує такий напад при [illegible]

СПРАВА ЛЕОПОЛЬДА НЕ ВИРІШЕНА

В недавнім голосованню в Бельгії хоч невелика більшість голосів була за поворотом Леопольда, однакож соціялістична меншість сильно тому противиться [illegible] розрухи. Це довело до резигнації уряду. Коли новий кабінет сформується, то першою справою буде уневажнити постанову з 1945 року, яка позбавляла Леопольда бельгійського престолу

БОЛІВІЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ

Квітня 11-го президент Болівії (в полуд. Америці), Мамерто Урріолагойтія проголосив закон, яким признав большевицьку партію незаконною. Клопоти з большевиками були там давнійше коли большевиків організував [illegible] офіцер, висланий туди Москвою. Перед кількома днями арештовано там визначного большевицького агента.

ДЕЩО ПРО ЦЕРКОВНІ КАНОНИ

III

(Тут подаємо ще деякі Канони, щоби читачі могли більше всесторонно зі змістом [illegible] значінням Канонів познайомитися. — Ред.)

КАНОН 99

О Максиміяні Васильсьім єпископ, рішен [illegible] Пєлати нємь в ті соборі письмо, а також [illegible] [illegible] вишив єпископстро [illegible] (Картаг. Собор)

[illegible]

КАНОН 77

Святе Письмо заповідало нам здержуватися від крови, [illegible] [illegible]

(Шест. Всел. Собор)

[illegible]

КАНОН 57

[illegible] (Шест. Всел. Собор)

КАНОН 48

[illegible]

(Шест. Всел. Собор)

КАНОН 71

[illegible]

(Шест. Всел. Собор)

КАНОН 37

[illegible]

КАНОН 63

[illegible] (Шест. Всел. Собор)

КАНОН 59

[illegible]

КАНОН 1

[illegible] (Лаодик. Собор)

КАНОН 53

Не лишає християнам, що бувають на весіллях, скакати, або танцювати, но скромно вечеряти, або обідати, як прилично християнам. — (Лаод. Собор.)

На сей Канон треба би і нині більше зважати, бо то б [illegible] при весіллях і забавах багато дикої розперезаности.

КАНОН 44

Не належиться жінці в Вівтар входити. (Лаод. Собор.)

КАНОН 66

Хто розкопує гроби для рабунку, нехай не причащаєсь св. Тайн 10 літ — [illegible] роки нехай плаче, 3 нехай слухає, 4 [illegible] припадає, і рік нехай стоїть з вірними, а вже тоді може бути принятим. (Прав. Св. Василія.)

Виходить, що в тих часах розкопувачів гробів було дуже багато.

КАНОН 2

(Частина Канону.)

В Псальмах обіцяємо Богу: Твоїх постанов навчуся і не забуду слів Твоїх. Отже це потрібне всім християнам, [illegible] тим, що приймають священство. І тому постановляємо, [illegible] хто має стати єпископом, [illegible] треба знати Псалтир, щоби міг [illegible] в свому священству, як [illegible] Псалтир вчитися. (Семий Всел. Собор)

КАНОН 6

(Частина з Канону.)

В тем [illegible] нехай не буде дозволено [illegible] для якого будь [illegible] якому досить [illegible] вишенька (Сед. Всел. Собор.)

[illegible]

КАНОН 27

Священик [illegible] церков- [illegible] (брат. любви [illegible]), не [illegible] священство — (Трул. Собор)

КАНОН 30

[illegible] священича особа або [illegible] (чеканий) митися в [illegible] (Лаод. Соб.)

КАНОН 13

[illegible] для біблної побожности, [illegible] і замість звичайної [illegible] одягнеєсь в му- [illegible] нехай буде під клятвою. (Гангр. Собор)

КАНОН 14

Коли жінка покине чоловіка і схоче [illegible] нехай буде під клятвою. (Гангр. Собор)

КАНОН (Питання) 16

[illegible] до причастія [illegible] [illegible] чи повинен причащатися? [illegible] (Тимотей Александрійський)

КАНОН 50

На [illegible] нема закону, отже [illegible] (що третій раз побираються) не [illegible] бо не ж [illegible] розпуста. — (Св. Василь)

КАНОН 66

(Частина з Канону)

Постуметіян єпископ сказав: коли хто (з єпископів) має тільки одного священика, то невжеж і того від нього забирати? (Щоби поставити його єпископом) — (Карта. Собор.)

Тоді були єпископи, що мали лиш [illegible] одному священикови.

КАНОН 38

Єпископ має дбати про всі церковні речі і нехай ними розпоряджає [illegible] під надзором Божим. Але не позволяється йому чого будь з того присвоювати [illegible] або своїй рідні дарувати того, що належить до Бога. Коли ж є убогі, нехай [illegible] як убогим однакож заступаючи [illegible] нехай не продає того, що до церкви належить. (Правила Св. Апостолів)

Тут же в 41 Канони сказано: [illegible] казуємо єпископови мати власть [illegible] церковним майном ...

Така Постанова була на місці [illegible] [illegible]

КАНОН 3

(Частина з Канону)

[illegible]

КАНОН 87

[illegible] (Шест. Всел. Собор)

КАНОН 72

(Частина з Канону)

[illegible] (Шест. Всел. Собор)

[illegible]

КАНОН 20

Не позволяєсь єпископови [illegible]

КАНОН 1

Єпископа нехай поставляють три єпископи. (Прав. Ап. Канон 4 ий 1-го Всел. Собор. треба три єпископи)

[illegible]

[illegible] помічником-єпископом (вікарний). Коли б він [illegible] хотів поставити нового єпископа, то не мав [illegible] бо Канон каже, що треба двох єпископів для поставлення третього. Де ж тоді взяти [illegible] Канони не давали на те поради. Щоби [illegible] Польща до того не допускала [illegible] єпископів, не було кому висвячувати [illegible] отже лишались православні [illegible] ставати унїятами. І коли б не налучився [illegible] єрусалимський патріярх Теофан, що [illegible] Москви відважився висвятити [illegible] 5 єпископів (1620 р.), то православних не було би. Додержуючись строго [illegible] мусіли б відречись Православної [illegible] на те давні каноністи Канони [illegible]

[illegible] було і 1921 року в Київі, де своїх [illegible] московські українців проклинали [illegible] дорога була замкнена. Де [illegible] двох єпископів для поставлення третього [illegible] і тут не дають поради, хоч як [illegible] потрібна.

[illegible] ось що, в тих важких для українців [illegible] вороги Українського Народу [illegible] покликалися на Канони про двох [illegible] ті Канони придалися Москві, [illegible] двох єпископів [illegible] так пропадайте! Чи уявляли собі [illegible] Канонів до чого прийде? Чи на те [illegible] постановляли, щоби ними Праведну [illegible] нищити?

[illegible] що дехто з поборників канонів [illegible] з ворогами Українського [illegible] українців [illegible] церковну справу [illegible] обороняли своїх, [illegible] але не чужих! [illegible] окремі Канони для всяких [illegible] які можна [illegible] [illegible] (фарисеї) [illegible] і ціле християнство [illegible] гибели.

ВІДВАЖНА ПОЛІТИКА

[illegible] „Вістника" [illegible] від [illegible] Шляху" статтю про „Но- [illegible] беремо [illegible]

[illegible] Шлях" помагає ширити сек- [illegible] ... Не вірите? Гляньте [illegible] в „Нов. Шляху" з 22 бе- [illegible] „Безплатне до- [illegible] Святого Письма"

[illegible] видавництво Н. Ш. помагу- [illegible] бо йому [illegible] потрібні [illegible] не такі оголошення, [illegible] народні справи!"? [illegible] Україна понад все! Сла- [illegible]

[illegible]! А вони переконують [illegible] що не треба нічого, крім [illegible] не треба збиратись на ніякі [illegible] на ніякі наради, [illegible] ні конгресів, ні [illegible] книжок. І „Нового Шляху" [illegible] Помагайте, але тоді не ве- [illegible] своїм націоналізмом!" ...

Треба точнійше пояснити читачам. „Новий Шлях" помістив оголошення „дослідників св. Письма", де сказано, щоб читачі вдалися до біблійних канцелярій в Винипегу, Саскатун, Форт Виллям, а звідтам будуть даром висилати „лекції св. [illegible]"

[illegible] „дослідники св. Письма", чи [illegible] Біблії", про те вже писало- [illegible] раз змінили назву, поки [illegible] „свідках Єгови". З їх літератури [illegible] нераз виходить, що вони [illegible] не досліджують ніяких релігійних [illegible], але провадять релігією закриту політичну роботу в чиюсь користь ([illegible] не українську!), розбиваючи [illegible] на безформний матеріял і поширюючи думку, що на світі має бути лише один уряд, який буде складатися з представників, чи почитателів Єгови (Єгова — жидівський Бог). Всім думаючим людям впадає в очі, що робота „біблійників" має в основах багато схожости з большевизмом, неначе большевицька пропаганда і біблійницькі досліди виходять з тих самих одних рук, з тих самих жерел.

Видимо, що „Новий Шлях" має на те все, як і взагалі на релігійні і церковні питання, відмінний погляд, надто вже оригінальний. Такого погляду жадна українська група поза „Н. Шляхом" не має.

Для нього „біблійники" [illegible] нічого собі ... Для нього Волохатюк „голова Консисторії" (таке Н. Ш. більше, ніж раз, оголошував!), хоч цілий український загал в Канаді знає, що Волохатюк в одній особі є і консисторією, і її головою, і цілою Церквою, що має ту консисторію з її головою. Все в одній одинокій особі Волохатюка!

І „Н. Шлях" має відвагу інформувати українців поза Канадою, що в Канаді [і]стнує ще одна Церква, Волохатюкова, з Консисторією і її головою, хоч надалі все те починаєсь і кінчиться, як вже сказано, на одном Волохатюкові.

Таке з Волохатюком, таке з біблійниками. Таке з цілою тою оригінальною політикою, що її „Н. Шлях" веде від свого народження. Та політика безпастан[но] нагадує великої ваги вислів в [Біблії], що: За кару заберу від вас розумних людей, а хлопців дам вам за провідників ...

КРЕЗ І СОЛЬОН

(З старинної Історії)

Жив в давній Греції, в місті Атенах, визначний мудрець, Сольон (644—559 перед Христом). Наперше був він торговцем [illegible] багато подорожував і набрався досвіду, притім звертав [illegible] на політичні справи, отже вибраний [illegible] (головним [illegible] тею правителем). Тут [illegible] упорядкувати [illegible] княжества, [illegible] [illegible] на 10 літ, а тоді вибрався в [illegible] Малій Азії

[illegible] Креза [illegible] Сардах [illegible] [illegible]

[illegible] Сольон [illegible] Креза. Той [illegible] дуже рад, показав всі свої [illegible]

Ти мудрий чоловік, Сольоне, отже [illegible] щасливих людей [illegible] світі

[illegible] Сольон [illegible] рить

В Атенах жив щасливий чоловік, Тел. [illegible] двох синів [illegible] дуже [illegible] громадян, а сам [illegible] дуже [illegible] обороняючи свій край.

[illegible] був Крез [illegible] питає дальше

А ще кого щасливого [illegible] знаєш?

Ще [illegible] двох [illegible] — говорить Сольон [illegible] а звалися вони [illegible] Біон. [illegible] були вони сильними [illegible], яка була [illegible] в святині Гери. Та мати [illegible] до святині, а що воли не прийшли на час з поля, то обидва сини впряглися до воза і тягнули в [illegible] матір до святині. Всі величали [illegible] синів, жінки окремо величали матір, що має таких добрих синів. І мати молила богиню, щоби її синів поблагословила. Сини поснули в святині [і] спавши померли. Отже мешканці Аргосу (міста) побудували їм в Дельфах (місто) в святині памятники, щоби пошанувати таких гідних людей. (За такі вчинки люди колись дуже поважали.)

Ще більше не подобалось це Крезови і він говорить:

— Мій атенський друже, чи так низко цінюш моє майно і мене, що висше ставиш якихсь там звичайних людей? — На те Сольон:

— Ти, як бачу, дуже багатий і правиш багатьома народами, — але щасливим не можу тебе назвати, доки не знаю, чи твоє життя щасливо закінчиться. Нікого не можна звати щасливим перед його смертю. Багато було тих, що мали майно, та опісля Божество все те знищило.

Коли Сольон відходив, Крез думав:

— От нерозумний чоловік! Що ж є важнійше від багацтва? А кінець життя — дурниця!

За час вийшла війна між Крезом і Персами. Цар перський, Кир (560—529 перед Христом) обступив Сарди і взяв Креза в полон і казав його спалити. (548 перед Хр.) Аж тепер побачив Крез кільки його майно варта. Він згадав Сольона, а коли вже був на стосі, то голосно закликав:

— Сольоне! Сольоне!

Почув це Кир, казав привести Креза і питає:

Хто це такий, [illegible] його згадуєш?

Це чоловік, [illegible] і багат[illegible] [illegible]

Коли Кир [illegible] подумав

Таке [illegible]

І він не тільки [illegible] Крезови життя, але [illegible] творі, як свого приятеля [illegible]

ВЕЛИКОДНА ПРОМОВА ПАПИ

З Риму [illegible] ще більше [illegible] де [illegible] за- [illegible] християнського життя [illegible] лад [illegible]

[illegible] казав папа [illegible] примром [illegible]

Коли б україн[ці] [illegible] слова [illegible] [illegible] був [illegible] українців [illegible] [illegible] те, [illegible]

МІЖ ІНДІЯНАМИ КІР

На [illegible] Чорчила поширилася дуже [illegible] між індіянами [illegible] до шпиталю 34 слабих.

АПОСТОЛИ

на

Неділі й Свята цілого року в українській мові.

[illegible]

Ціна з пересилкою $2.75.

Замовляйте [illegible]

Consistory of the Ukr. Greek-Orth. Church of Canada

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

27-ИЙ РІК ВІСТНИКА

[illegible]

Церкви — незалежність від чужих. Не як організаційний клич, але як основний принцип. Дальше в основу нашого церковного життя покладено демократичний устрій остільки, щоби кожний вірний був не тільки пасивним членом Церкви, але її живою, діяльною силою. Вірні засновуючи тут свою Церкву ми оперлися на нашу власну силу.

[illegible] казав, що на таких підвалинах [illegible] наша тут Церква стоїть твердо. В [illegible] не було поділу, ні [illegible] наших Церкву нищити [illegible] закрадися як „ереси", — [illegible] ереси, що були передше закра[illegible] українського життя, позникали. [illegible] показалися зрівноваженими, [illegible] розуміючими обовязки, здисциплінованими і готовими піддержати й обороняти церковну справу.

Наша Церква повстала тут не наказами згори, не агітаційними кличами, але [illegible] домости загалу. Що „Вістник" [illegible] загал, познакомляв [illegible] і так будував [illegible] широкий світогляд [illegible]. Він стояв на [illegible] загальна свідо[illegible] лежить потрібна і тревала сила.

Не буде самох[illegible]. В [illegible] казав більше, дав більше, [illegible] важних питань, розі[illegible] важних справ звязаних [illegible] не деталер [illegible] [illegible]

[illegible]

вували, — вони повідомлення прочитали, мабуть трохи посміялися і кинули до коша. А нині „Український Православний Вістник" бодай кількома словами вдоволив інформаторів.

Але сам „У. П. Вістник" [illegible] лився, що лише, і помішав [illegible] поняття, замість сказати: „Вістник [illegible] є урядовим органом епископа", [illegible] що: „Вістник" не є урядовим органом Церкви."

Нашим „Вістник" від 1921 [illegible] був урядовим органом Церкви, але [illegible] на. Коли б же був органом [illegible] не ми би бути органом Це[illegible]

Церква й епископ не одно. [illegible] один чоловік і він не є Ц[illegible] церковний служитель. Ели[illegible] кількох людей з титулом [illegible] не є також Церквою. Хоч [illegible] гання піддержувати погляд [illegible] епископат є дійсною Ц[illegible] епископату Христова наука [illegible] та безвартна, отже христи[illegible] ло би. Точно те, що без п[illegible] сення. Яке це далеке від т[illegible] вою й Основою Церкви [illegible]

* * *

Епископські органи, [illegible] канцелярії. В Галичині [illegible] ціальні Відомости", в [illegible] Синод видавав „Церк[illegible] кремими додатками [illegible]

[illegible]

[illegible] органи [illegible] дійсних церков[illegible] загалу. Хоч [illegible] лежала від якости [illegible] вала та від якости [illegible] яких занадто тяжіла [illegible] гія!) епископату, [illegible] рожами церковної спр[illegible] урядовими органами Ц[illegible] „Нива" перед першою [illegible] лінії політики Шептицьк[illegible] що священики [illegible] „Діло", а [illegible] війни „Нива" [illegible] та справи Церкви, аж [illegible] року Шептицький не звяз[illegible]

Нераз багато уваги [illegible] церковним справам деяк[illegible] що не мали тит[illegible] для яких церковні спр[illegible] справами. Вони говори[illegible] прави багато, голов[illegible] или ворожий наступ [illegible] или, що Церква в неб[illegible] вний провід йде „по лінії [illegible] пору" — куди вигідніше. До таких в

ЧИМ БУВ І Є ВІСТНИК

[illegible] Українська Право[illegible] „Вістник" [illegible] „Тризуб" [illegible] справи Української Греко-Православної Церкви в Канаді, хоч насправді не є і урядовим органом." Така увага [illegible] нас [illegible] дещо.

Мабуть перед півтора року [illegible] передових [illegible] толиків в Канаді був [illegible] діставповід[illegible], що з „Вістником" не треба гр.-католикам числитися, як з церковним органом, бо він таким не є. Ті виходить, що гр.-католики того поважно не приймати і не використо-

Галичині належало „Діло", належав перемиський „Український Голос", що різко розкривав „глухо-німу політику галицьких владик", їх целібатську та латинізаційну політику взагалі. Були і другі.

Все дотепер сказане зводиться до того, що **для Церкви необхідно мати свої церковні органи, урядові, чи і цілком неурядові, які заступали би інтереси Церкви і широкого віруючого загалу; органи, в яких було би місце і для звичайного віруючого, і для інтелігента, який церковною справою щиро клопочеться; і для священика, який може ще близше знати, як поза плечима вірних нераз провадиться в Церкві чужа політика.** Бо нераз в історії бувало, що [illegible] церковний провід, то були да[illegible] цілком чужі собі світи...

* * *

[illegible] приглянемося до нашого ка[illegible] „Вістника".

[illegible] Теодорович поміщував в [illegible] Святочні Послання і відно[illegible] ного, як до органу Церкви [illegible] „Вістнику", як урядовім орган. [illegible] проголошувалися надходячі [illegible] згідно з вимогами Чартеру і [illegible] Статута [illegible] тнику подавалися звіти з на[illegible] їх рішення [illegible] рія містила в „Вістнику" свої повідомлення. [illegible] ами „Вістника" були лише [illegible] назначувані Консисторією. [illegible] зносились до „Вістника", [illegible] ковного органу [illegible] навіть противники, завсігди [illegible] „Вістник" органом Церкви [illegible] того стає питання: чого [illegible] треба, щоби „Вістник" був [illegible] органом Церкви? Чи треба [illegible] печатки Царгороду, Александрії [illegible] чи ще кого?

[illegible] не найважніша „урядо[illegible]", а те, що він заступав [illegible] справи і стояв на сторож. [illegible] Тому [illegible] коли хто [illegible] не ва[illegible] є до урядовости, н[illegible] до пра[illegible] титулу, ніж до [illegible] [illegible] „Вістника" [illegible]

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК МОЛОДІ ПОВИННІ СВЯТКУВАТИ ВЕЛИКДЕНЬ

[illegible] вище подані листи спізнилися [illegible] нього числа „Вістника", та ми [illegible] в по-великодним числі. Це ж [illegible] великодний, а висл[illegible] [illegible] зверну[illegible] увагу [illegible] тепер [illegible] [illegible] дуючим Р[illegible]. Ред.)

[illegible] християнський нарід ставить [illegible] ще других свят, — це па[illegible] того, як Христос терпів за нас [illegible] хресті [illegible] раїнців це окремо з Великоднем [illegible] надія на кращу будучність і в [illegible] життю. Як вороги мучили Сп[illegible] к вороги мучили і мучать Укра[illegible] раїнський Нарід. Але як воскрес[illegible], так й Україна воскре[illegible] не [illegible] того Великдень є частиною [illegible] культури. Свячене, писанки, [illegible] гаївки... Кілько гарних опо[illegible] тут від старших про Велик[illegible]

[illegible] терпеливо чекаємо того свя[illegible] А приходить він, так несемо до [illegible] святити, що найкраще приготу[illegible] вертаємо з церкви, врочисто [illegible] там знов до церкви. Кругом [illegible] тепло, і починаються га[illegible] Вербова дощечка, Мак, Пере-

[illegible]пілка, Царівна, Орфочки, Жучок... Кілько їх! А разом співають пташки, радіючи весною, дерева розвиваються, цвитуть..."

А писанки [illegible] їх показують, оглядають котра красші написала, роздаровують... Таке оповідають старші, а ми молоді переживаємо все те уявою, та жалуємо, що тут годі нам так забавлятися, бо тут Великдень деколи вкритий снігом.

Але гаївки можна співати в Народнім Домі, а це вже була би частина того, про що чуємо від старших.

Та святкуймо пов[illegible], як ли[illegible] ше можемо, з надією, що Воскреслий Христос поблагословить нас й українська справа славно воскресне.

Олена Любов Негрич.

ВЕЛИКДЕНЬ — СВЯТО З СВЯТ

Великодні Свята найвеличавійші в цілім році, — це Свято із Свят! Вони є в церкві, в кожній хаті і кожній віруючій душі.

І це [illegible] Свята, [illegible] [illegible] забавляємось, [illegible] Жіноцтво починає [illegible] і там прибирають хати [illegible] йдемо до Великодної Сл[illegible] [illegible] Свят[illegible].

Приходить Великдень, [illegible] тити, що найкраще [illegible] нувши з церкви як [illegible] мо. По святочному! [illegible] шов до церкви [illegible] забавляються, як можуть, дівчата роздають хлопцям писанки.

Чому ж всі такі раді в часі Великодних Свят? Бо ми святкуємо Спасителя [illegible] шого, великого Учителя, великого Добродія. Він всюди ніс добро. Одних вчив, других уздоровляв, третих потішав, всім бажав щастя. Але знайшовся Юда, що за гроші Христа зрадив, видав на муки [illegible] смерть. Це ми пригадуємо. Як Христос [illegible] хрест, як терпів муки.

А там радісна хвиля приходить [illegible] воскресне на втіху всім добрим [illegible]. Він показав, що в нас є без[illegible] душа і що по смерти ми будем[illegible]

[illegible]

Маруся Надія Негрич.

ВИСЛУХАЙ ІСУСЕ!

[illegible]

[illegible]

[illegible] тепло, що сам воскрес Ти,
В життя [illegible] смертну могилу,
[illegible] на волю [illegible]
Влий в душу [illegible] Воскрес[illegible] Силу.

о. Кость Желінкевич.

З ВЕЛИКОДНИХ ЛИСТІВ ШЕВЧЕНКА

Тут маємо частинки з листів Шевченка як він їх писав з заслання до приятелів в Великодному час.

До Василя Григоровича — 1855 р.

Христос воскрес! Незабутний мій [illegible]! Вже девятий раз зустрічаю я [illegible], урочисте Свято, далеко від [illegible] любі моєму серцю, в киргизькій пустині, на самоті. Я нікому не писав про себе, думав, що терпінням все переможу. Та я помилився, — терпіння терпінням зосталося, а сам уже до 50-го року мого життя наближаюсь...

До Гр. Настасії Толстої — 1856 р.

Христос воскрес! Благородний лист Ваш з 20-го лютого отримав так в пору, як ще [illegible] не отримував, в день Світ[illegible] Христового Воскресения, — такого [illegible] листа і в такий день.

Нагороди Господи Вас і близьких Ва[illegible]. Я ожив, я воскрес, і останні дні [illegible]

До Якова Кухаренка — 1857 р.

Христос воскрес! Батьку-отамане ко[illegible]! Яко[illegible] на Великдень привезла ме[illegible] 25 рублеву [illegible] таке ве[illegible] тім світі не забуду [illegible] випив... От [illegible] щирим словом...

До Михайла Лазаревського — 1857 р.

Христос воскрес! Брате мій любий! [illegible] Великдень! Т[illegible] того Велик[illegible] Я тру[illegible] не оду[illegible] закрив [illegible] Нехай [illegible] заплатить за [illegible]

ДЕ І ЯК СВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКДЕНЬ

[illegible]

В кожній християнській хаті повинна [illegible] книжка
„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"
[illegible]
Проф. Д. Дорошенком.
Видана науковим Товариством при Колегії [illegible] Вінипегу. — [illegible] сторін друку.
Ціна з пересилкою 50 центів.
[illegible]
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man

З ДАВНИХ СПОМИНІВ СВЯЩЕНИКА

I

В селі Бокові, пов. Підгайці, в Галичині, між метрикальними книгами знайшов о. П. Каблак давну парохіяльну хроніку (парохіяльну історію), яку вчасти надрукував і з неї беремо дещо, щоби показати читачам ті часи, коли жили їх діди, їх прадіди. Звідси побачать і долю селян і долю духовенства, що таксамо бідуючи, щиро працювало для свого народу.

Зачинає ту хроніку писати о. Стефан Щуровський, що прийшов до Бокова в квітни 1849 року, отже рік по скасуванню панщини.

Застав я тую парохію в найлихійшім [illegible], — пише Щуровський, — бо не було на обійстю священика ні плота, ні гідного будинка, а хата готова була завалитися. Зачав я добиватися нової хати і добився аж за 8 літ.

І поле (парохіяльне) було опустошене. Засіяв я яриною: зібрав 28 кіп (копа — 60 снопів). Прийшлось би з худобою погибати, коли б жінчині родичі нас хлібом не заратували і худоби на годівлю не забрали.

А люде... Застав обдертих бідолахів, правдивих незобитків тяжкої панщини. На все село було лишень 20 з тяглом господарів (що мали свій плуг, віз, худобину), а решта без хвоста на обійстю. Як між бідними людьми вижити? Поля лежать пусткою до половини, на засіянім малощо родиться. Як тут починати господарку? Я в місті вихований, не знаю о нічім, і темний, як табака в роз[і]. Раджусь газдів, засіяв, але нічого не збирав. Треба йти до голови по розум.

Вдаюсь до книжки і при її науці зачинаю газдувати, а люди за мною. Побачили, що земля незгірша (не зла), але не знали, як управляти.

Захотілося мені кукурудзи на полі п[о]садити, якою тут лише грядки обсаджували. [illegible] страшать мене люди, що пастухи [illegible] і спечуть. Не зважав [illegible] посадив морг. А війта попросив, щоби заборонив пастухам на полях палити [illegible]. Кукурудза так зародила, що люди виходили дивитися, як на виставу. А дальше і вони давай кукурудзу садити.

Так все. А як я показав, як поле справляти, то [illegible] мали хліба доволі, хто не лінивився. Взявся мені так науками, показуванням і точними Богослуженнями людей на добру дорогу справити.

Тут Щуровський робить таку увагу: Хто схоче більше в тім ділі поступити, нехай не відважується тероризмом (пострахом) над ними володіти і на них впливати, або гордістю їх зневажати [illegible] урядову власть на [illegible] [illegible] ваджувати. Так замість [illegible] знайде непрiязних і [illegible]. Лишень втц всяка доброта [illegible] людей може їх переробити. Це [illegible] свід!"

Дальше опов[ідає] про початок школи. Застав я тут старого дяка Левицького. Гр[іх] був з ним, бо не ст[ар]ався до голосу, але годі було старого з родиною позбавити кавалка хліба. Не міг він і молоді вчити, отже сам мозолюся з кількоро дітьми (урядової школи не було). По нім прийшов молодий спосібний дяк, Гаврило Грибик, отже приневолив я громаду, що з тяжкою бідою 5 хлопців почало приходити до школи.

Дорогу стало Богослуження гарним, бо хлопці почали в церкві співати. На весні став я вчити хлопців садівництва, в літі пчолярства.

Щоби притягнути людей до школи, відбувався іспит в церкві по Службі Божій при всій громаді. Як нагороду, діставали школярі хто ножик, хто свердлик, хто ремінець, дівчина застіжку то книжечку. Так щораз більше до науки бралося. А 1864 р. громада почала будувати вже школу.

Оповідає Щуровський, що 1864-ий рік був дуже слотливий, а 1865 посуха і голод. Були в Коломийщині громади, що попродали по 1000 моргів поля (ціла громада), морг по 10 ринських (як 10 долярів), а корова 8 ринських.

Під 1876 роком Щуровський описує холеру, що 1873 зайшла і до Бикова. Пише він:

„З появою сеї недуги, через яку десята часть людей вимерла, зявилась невидана тишина у воздусі. Спека була огниста. Серпня 16-го почала тая недуга лютитися і забирала жертви до 26-го вересня. Сорок і кілька супруж померло, багато молодців, дівчат і дітей минулося.

„Зайшла слабість і до моєї хати. Одного тижня померла моя 17-літна дочка. День передтим ще була здорова. Третого дня померл[а] моя дружина. На те все дивились мої очи і при Божій помочи слабі мої сили могли видержати. Богу нехай буде че[с]ть і слава і Воля Його нехай буде свята!

„Не можна було [illegible] ям, то жандарми [illegible] людей на шарварок, що копали [illegible] гроби і ховали там по кілька [illegible].

З днем 2[illegible] жовтня слабість сын[illegible] [illegible] залежив. Все [illegible] не шкодило."

—

Увага Щу[ровського]: [illegible] що слабість не[illegible] має окреме зна[illegible] неразз зга[illegible] одного дня зупи[illegible] [illegible]вав це, як умів, але [illegible] не бувало.

[illegible] „Богогласнику" пісня [illegible], як вона помагала [illegible] морова слабість була 1770 р. [illegible] західних українських землях [illegible]

[illegible]

Слабість [illegible] мусіла бути страшна, [illegible], що порожнними стали багат[о] [церкви] і монастирів; що трупи померлих лежали, бо не було кому [illegible] [illegible] жерли звірі.

[illegible], хто щиро віддавав себе під [опіку] [Почаївської] Богородиці, того смер[ть] [illegible] слабости не досягала.

ЯК НАРІД ПІДНОСИТЬСЯ

[illegible]

[illegible] вчених чех[ів] [illegible] чисті картк[и] [illegible] мані слави [illegible] в чеської історії, потім їх [illegible], і чеський нарід пробудився. Треба себе ратувати! Треба щось робити! Треба своїх шкіл, книжок, учителів, треба ще того. Ми не що-буды!...

А де гроші? Гроші були як звичайно, в кого трошки, в кого більше. І почали чехи на кожному кроці гроші збирати від людей. На дорогах, на рогах [ул]иць, на сходинах... Всюди, і від ранку до вечера, від понеділка до неділі. По центови, по два, по пять, по десять.

Так збирались гроші на громадську працю. Ніхто не збіднів, але [illegible] рід багатів своїми інституціями, ставав мудріший, певніший себе, славніший. Ставав дійсним народом. Не давали по нитці, по дві, по пять, як хто мав, для народної справи вийшла сорочка.

Гарний примір і для нас, головно коли ходить про будову Катедри в Винипегу.

Низше подаємо імена перших [жертвода]рів Катедри, що за короткий час дали більші суми:

Посол І. Р. Соломон, Винип[ег]	$1,025.[illegible]
Йосиф Лисий, Фт. Виллям [illegible]	1,000.[illegible]
Н. Боднарчук, Винипег	[illegible]
П. Ковтун, Винипег	550.[illegible]
П. Г. Войценко, Винипег	510.[illegible]
Никола Долинчук, Винипег	510.[illegible]
Суддя Я. В. Арсенич, Ви[нипег]	50[illegible]
Дмитро Угринюк, Винип[ег]	50[illegible]

Катедра повинна зб[удуватися] [illegible] року, і збудуєсь, коли к[ожний] дасть не по нитці, а по [illegible] по 100, по 1000, по 10,000, [по] можности. Громада Ве[illegible]

Жертви шліть на адр[есу]:
Holy Trinity Ukr. Greek-Orth. Cathedral
259 Church Ave., Winnipeg, Man.

СУПЕРЕЧКА ЗА ВОДНУ БОМБУ

Покищо водної б[омби] [illegible] [гід]рогену) ще нема, [illegible] проби її виробу. Раз[illegible] перечки за ту бомбу [illegible] уковцями, [illegible] одни ст[illegible] кої бомби, други прот[illegible] вчених поділилася, [illegible] відмовляються коло ві[illegible] прицювати, бо та бомб[а] [illegible], други говорять, що [illegible] готовити всяку зброю [illegible] датися. Перш[illegible] [illegible] з Фуксом [illegible] [illegible] перетива[illegible] про [illegible] бомб, от[illegible] [illegible] ти вироб[illegible]

[illegible] Одні кажуть, [illegible] добы мати таку бомбу, [illegible], а друга гру[illegible] [illegible], балакає, [illegible] порозумітися з Р[осією] [illegible] жити з нею без війни [illegible] [illegible] має всі відомо[сті] [illegible] Англії) про водну бом[бу] що вже таку бомбу ма[є] прихильники Росії є пр[illegible] ної бомби поза Росією

21 ДЕНЬ ПІД ВОДОЮ

Американська субмар[ина] [illegible] 5,200 миль попід воду, [illegible] ком на поверхню води. Т[illegible] [illegible] під водою.

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціаліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітною практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, докладно та з ціллю задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни умірковані

BORYS RYLL, big contractor,
1290 Laurendeau, Windsor, Ont.
Tel. 25 224

З ЖИТТЯ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ

Ветерфорд, Онт.

З всіх сторін Канади, де є Ук[раїнські] Православні Громади, по[явл]яються на сторінках Українського Голосу і Вістника звідомлення, [illegible] давно не було віст[ей]. [illegible] час і про нашу Громаду [illegible] [Да]вніше писав звідомлення [illegible], а тепер не пише. [illegible] Може тому, що в писанн[illegible] [illegible], а декого не вга[illegible] [illegible] звідси чується невдо[illegible] [illegible] згадити, кого і як [illegible] бо не згадувати. І то[illegible] [illegible] дещо лише про гро[маду] [illegible] людей.

Т[illegible] [Церк]овна Громада зорганізу[валася] [illegible] 1939 року, як бу[ло] 11 членів, отже треба би [illegible] справити. Нині є по[illegible] членів.

[illegible] ми з 300 долярами при[illegible] будови нашої Святині [illegible] зачала, але для нас [illegible] не треба тутити[illegible] [illegible] приватних [illegible] що ми перші в по[illegible] про інші Онтаріо [illegible] в церковнім бу[illegible] Громада [illegible] [illegible] церкви. Аж нині [illegible] церкву до бу[illegible] [illegible] причини

[illegible] церкви, то є най[illegible] [illegible] деякі з них по[illegible] члени

[illegible] що дві тре[тини] [illegible] одна трети[на] [illegible] питання, що [illegible] нову церкву [illegible] ту? Одно і дру[illegible] [церк]овне життя розро[illegible] більше священиків [illegible] щоби священик тут [illegible] хоче більше бо[illegible] віж одно

[Б]удову троха маємо [illegible] декларації, от[illegible] праці Громади [illegible] бити. Ми вже сірше [illegible]

[illegible] Громади відбулися в [illegible] 1949 р. Повноправ[них] [illegible] понад 30. До Зар[яду] [illegible] Дворник — голо[ва] [illegible] — заступник [illegible] писар рекордо[вий] [illegible] Жиголовський — писар [illegible] Погорецький —

[illegible] супроти Консисторії [illegible]

[illegible] Громаді! Додати [illegible] признання попе[illegible], а також Жіночому [illegible] прикрасу Божого [illegible]

Член Громади.

ВШАНУВАЛИ ПРАЦІВНИКА

Калмар, Алта. — Після Богослуження в [у]країнській православній [illegible] Алта. Жіноче То[вариство] [illegible] всіх участників [illegible] обід до Народного Дому [illegible] новиною, бо наше мі[illegible] [illegible] практикує це май[illegible] Богослуження [illegible] обідів відбуваються або [illegible] бо щось подібного. Та [illegible] було несподіванкою для [illegible] новопоселенців відро[illegible]дження нашої Української Православної Церкви в Калмар, пана І. Фіцовича.

Після обіду п. С. Олекшій привітав ювілята, розказав про початки і стремління та й про тяжкі початки піонірів громадського і церковного життя. У всіх тих починах світла постать п. І. Фіцовича світилася як з ясного каменя. Тут блестів його дух непохитности, дух зрозуміння справи, дух витревалости. Пан С. Мриглод пригадав, що наш ювілят у той час був неписьменним, але, завдяки його вірної блаженної памяти дружини, він навчився читати й писати, як йому минуло пятдесять років життя. Відтоді він став передплачувати Український Голос і є його постійним читачем.

Від заснування української православної церкви в Калмар'п. І. Фіцович був в заряді постійно в одном становищі або іншим [illegible] останними часами є старшим братчиком і господарем.

І. Фіцович.

[illegible] його невпинну працю і по[illegible] [illegible] української православної церкви як також і Жіноче То[вариство] обдарувало його визначним [illegible] щоб на старість літ він міг спокійно і [illegible] відпо[illegible], що має повагу, пошану і признання від своїх дітей і громадян.

Як усюди, так і в нас, не забули про потреби і других інституцій які причинилися до розвитку нашого народу на канадійській землі. Зроблено збірку і розподілено на найважніші наші цілі, а саме: на будову Катедри 10 дол., Український Голос 7.35 дол. і Вістник 4 дол.

Присутний

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ІЛЯ МАТВІЙЧУК

Твей, Саск. — Дня 13-го березня ц. р. на фармі у Твей, Саск. помер Ілія Матвійчук проживши 90 літ. Покійний народився в Стовпов[і] [illegible] віт Кам'янка Стр., в Галичині. [До] [Ка]нади приїхав 1903 року і проживав [т]ут до смерти.

Похорон що був дня 15 березня ц. р., відправив о. К. Желішкевич з дяком з Тернополя, п. Паліцем.

Тіло похоронено на цвинтарі у Твей, Саск.

Покійний лишив чотири сини і одну доньку.

Вічная йому память.

о. К. Ж.

МИХАЙЛО ПЯТКІВСЬКИЙ

„Всім би нам треба явитись перед судищем Христовим, щоб приняв кожен по тому, що зробив тілом, чи добре, чи лихе." (II. Кор. 5—10 ст.)

Гудів, Саск. — В суботу 21-го січня ц. р. упокоївся в Бозі в Йорктонськім шпиталі Михайло Пятківський з Гудів, Саск., на 66-ім році життя. Перед смертію приняв святі Тайни Сповіди і св. Причастя, які уділив йому Всеч. отець прот. С. Гребенюк. Вечером 24 січня відбулась [п]анахида в домі померщого, а на другий день, 25 січня, похорон з Службою Божою. Похоронні Богослуження відслужив Всеч. о. прот. І. Ку[illegible] [illegible] великої студені, на похороні було досить поважне число людей, які прийшли віддати останню [illegible] померщому. При останнім [illegible] на заклик о. І. Кусого, присутні зложили на живий вінець Колегію св. Андрея в Вининегу суму 18.30 дол. Щира Ім за це подяка.

Бл. памяти Михайло приїхав до Канади перед першою війною 1914 р. з села Сороки, пов. Бучач, Галичина. Впродовж 9 років працював в ріжних місцевостях в Канаді, аж 1923 року осілся назавжди в Гудів, Саск., заложивши шевську майстерню. В 1924 році спровадив до Канади свою дружину Марію з двома дівчатами Наталкою 16 літ і Параскевію 12 літ.

Весною 1942 року померла його дружина Марія. В році 1944 оженився з вдовою Анастазією Ящишин. Читав багато книжок. Український Голос і Вістник були його невідступними товаришами. Був членом української православної церкви в Гудів та добрим примірним християнином. В молодшім віці брав активну участь в аматорських виставах. Небіжчик залишив в смутку свою дружину Анастазію, дві замужні дочки та 8 внуків.

Сусід.

НИКОЛАЙ ІЛЮК

Сондави, Ман. — Січня 30-го помер в шпиталі в Винипегу Николай Ілюк, торговець з Сондави, Ман. Родився 1883 р. в селі Брідок, на Буковині, до Канади прибув 1902 р. і поселився в Арбаці, Ман., де почав господарити й тут оженився з Настасією Ковалюк. Тут заснував крамницю (склеп) і мав почту. В 1985 р. перенiс свою торговлю до Сондави, де жив до смерти.

Похорон був незвичайно величавий помимо великої студени. Відправляли о. Прот. Савчук і парох о. Гикавий.

Покійний зоставив по собі багато добрих згадок, як діяльний чоловік в справах загальних і справах церковних. Коли повстала Українська Православна Церква в Канаді, покійний був одним з перших в окрузі Вайта-Арбака, що заінтересувався справою рідної Церкви та почав рух, щоби увільнити православних українців зпід російської Церкви.

За його старанням повстала Українська Церква в Арбаці, а коли перебрався до Сондави, то і там спонукував людей до будови рідної церкви і Народного Дому. В нього була провідницька вдача і він других спонукував до праці.

Був працьовитим, витревалим і ніколи не хорував. Згадати б давні часи, коли не було зелізниці через Вайту, він їздив волами до Емерсону, або навіть до Домініон Сіті, з відкіль привозив крам для продажі. А дороги в тих часах були такі, що нераз приходилося застрягнути в болоті.

А родина була велика, — покійний зоставив 5 синів і сім дочок, і майже всі мають висшу освіту, а це коштувало багато старань. І певно діти будуть завсігди згадувати з великою пошаною свого тідного батька.

Найстарший син фармер в Арбаці. Іван в Сондави, також почтарем. Теодор і Володимир в Сондави, один працює в гаражу, другий в склепі, а Дмитро провадить ресторант в Елм Крік.

Шість дочок крім наймолодшої Ольги, замужні — Марія за Евгеном Вавринюком, Домка за учителем Гуменюком, Анна за Ковальчуком, Настасія за Задорожнюком, Василина за Подольським. — Лишилася також дружина покійного.

Про життя і заслуги покійного говорив о. Гикавий і на його заклик при Послідім Цілуванню зложено на місійний фонд Української Православної Церкви $62.80, як на „невмирущий вінок" на могилу заслуженого громадянина.

З цим щира подяка жертводавцям, а Покійному Вічная Память!

о. І. Гикавий.

ЧІЯНГ КАЙ-ШЕК МОЛИТЬСЯ ЗА СВІЙ НАРІД

Провідник китайських націоналістів, Чіянг Кай-Шек, який є християнином, постив і молився шість годин у Велику Пятницю за долю свого народу. В промові через радіо до китайського народу Кай-Шек зробив обітницю не заперестати боротьби проти російської агресії, китайських комуністів і сатани. Він порівняв теперішне становище китайського народу з його становищем в часах Христа.

„Весь суходіл опинився за залізною заслоною. Чотириста мільйонів нашого народу позбавлено свободи, його по живу зрабовано й доставлено Совітському Союзові, який

приготовляється до війни." Він накликував до витревалости й сильної віри в остаточну [illegible] ... [illegible] телеграми и тем [illegible]

ЖЕРТВИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ГР.-ПРАВ. ЦЕРКВИ

(Збірки в Годсон Бей Джонкшин, Саск.)

По 15 [illegible] ... [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби.

КВІТЕНЬ

16. Нед. Проводи — Норквей.
[illegible] — Глен Елдер
[illegible] Нед. — Стінен.
В усіх [illegible] роках Великопостна [illegible] о 9-ій год. рано.
Адреса: Box 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гикавого.

КВІТЕНЬ

[illegible] Томини — Пембіна
[illegible] Мироносиць — Арбакка
[illegible]
Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

КВІТЕНЬ

[illegible] Неділя Томина — Розборн спільне [illegible]
Нед. [illegible] — Глен Елмо
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кульчонського.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[illegible]

Різдвяна Збірка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. [illegible]

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Алешина.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василіва.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

КВІТЕНЬ

[illegible]
Нед. Мирон. — Йорктон
Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Греніва.

[illegible]
Адреса: Бокс 47 — Громадя, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желизняка.

КВІТЕНЬ

16. Неділя, Проводи — Сифтон.
23. Неділя, Мироносиць — Алвіна.
30. Неділя, Розслабл. — Ешлов Крік.

ТРАВЕНЬ

6. Субота, Вмуч. Юрія — Вакав.
7. Неділя — Вакав.
14. Неділя — Ст. Джулієн.
18. Четв. Вознесення — Ешлов Крік.
21. Неділя — Кадворт.
28. Неділя, Зелені Свята — Сифтон (храм)
29. Понед. День Св. Духа — Тернопіль (храм)

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обов'язково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

КВІТЕНЬ

16. Нед. Томина — Арбакка. Служба 9 год.
[illegible]
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

КВІТЕНЬ

16. Неділя Томина — Глендон, свято [illegible]
[illegible]

ТРАВЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Оксіюченка.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Оксіюченка.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туркевича.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ТРАВЕНЬ

[illegible]
29. Понед. Зел. Свята — Гарвент
Адреса: Лайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ

16 Н 3 Нед. Томина, Проводи
17 П 4 Преп. Йосифа Многоболь.
18 В 5 Муч. Агатопода і Теодула
19 С 6 Евтихія арх. Конст.
20 Ч 7 Юрія еп. Мелетинського
21 П 8 Ап. Іродіона, Агава, Руфа
22 С 9 Муч. Евпсихія та інш. 270 м.
23 Н 10 Нед. Мироносиць, муч. Терентія
24 П 11 Свщмч. Антипи еп. Перг.
25 В 12 Василія Ісп. [illegible]
26 С 13 Свщмч. Артемона [illegible]
27 Ч 14 Мартина [illegible]
28 П 15 Ап. Аристарха, Трофима
29 С 16 Муч. Калідн, Ніка, Нунехії
30 Н 17 Нед. Розслабленого

ТРАВЕНЬ

1 П 18 Квітен. [illegible]
2 В 19 Преп. [illegible]
3 С 20 Муч. [illegible]
4 Ч 21 Свщмч. Теодора [illegible]
5 П 22 Теодора С [illegible]
6 С 23 Вмч. Георгія (Юрія)
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фиша

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Тимчака

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. В. Мельничука

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая

КВІТЕНЬ

16. Неділя Томина — [illegible]
23. Неділя — [illegible]
30. Неділя — [illegible]
Адреса: Пошт. скр. 54 — Рубля, Ман. Телефон [illegible]

Устав Церковний

КВІТЕНЬ

16. Нед. Томина. Гол. 1. Єв. Мт. 28: 16—20. Літ. Діян. 5: 12—20. Єв. Івана 20: 19—31.

23. Нед. Мирон. Гол. 2. Єв. Мр. 16: 9—20. Літ. Діян. 6: 1—7. Єв. Мр. 15: 43—47 і 16: 1—8.

30. Нед. Розсл. Гол. [illegible] Івана 21: 1—12. Літ. Діян. 9: 32—42. Єв. Івана 5: 1—15.

ТРАВЕНЬ

6. Субота. Юрія (Георгія). Єв. [illegible] 12: 2—12. Літ. Діян. 12: 1—11. Єв. Івана 15: 17, 16: 1—2.

7. Нед. Самар. Гол. [illegible] Єв. Івана 20: 1—10. Літ. Діян. [illegible] 26—30. Єв. Івана 4: 5—42.

14. Нед. Сліпор. Гол. 5. Єв. Івана 20: 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Єв. Івана 9: 1—38.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 2620 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1950. ЧИСЛО (869) 9

СПРАВА ЄРУСАЛИМУ

Тепер справа в Обєднених Націях така [illegible], що Єрусалим треба зробити міжнародним (інтернаціональним) містом [illegible] ... [illegible] урядом. Росія тепер стала [illegible] Англія, Стейти і Канада [illegible] забезпеченим міжнародний [illegible], але хочуть, щоби свят[і місця були] під міжнародним наглядом. Так [illegible] жиди і заіорданці є за міжнарод[ним] [illegible] святими місцями.

АРЕШТУВАЛИ 40 МОНАХІВ

[illegible]

ЕПИСКОП ДЛЯ ПІВНІЧНОЇ КАНАДИ

[illegible] собор (синод), що [illegible] Канади, [illegible]

ЗА ОДНАКОВІСТЮ ЗБРОЇ

[illegible]

СКІЛЬКО КРОВИ ВЖИВАЮТЬ

[illegible]

СПОДІЮТЬСЯ ЧАСТИНИ МАПНА

[illegible]

НОВЕ ЛІКАРСТВО

[illegible]

ПОВЕНИ В СХІДНІЙ КАНАДІ

Повени в Ню Бронсвику наробили шкоди поверх міліона долярів. Криги леду знищили кілька великих мостів. Залізниці і звичайні дороги в багатьох місцях понищені. До повени причинилися сильні дощі.

ПОСТИТЬ ВЖЕ 58 ДНІВ

Індіянин Юлій Суї домагаєсь більших [прав] для канадійських індіян, отже розпочав піст, щоби свого добитися. До 20-го квітня він перепостив 58 днів, себто [illegible] місяці. Денно пє лише [illegible] [illegible] води. Колись важив [illegible] фунтів, тепер 118.

КЛОПІТ З ДУХОБОРАМИ

[illegible] духобори спалили 4 доми в [illegible] колонії в Брит. Колумбії і [illegible], співаючи пісні. Між ними [illegible] жінок. Дотепер арештовано 80 духоборів. Уряд [illegible] що [illegible] треба [illegible] добитися. Взагалі [illegible] канадійський закон мусить при[ложити] до них всю свою силу.

СТРАЙКУЮТЬ 88 ДНІВ

В Детройті страйкує 89 тисяч робітників фабрик Крайслера. До 22-го квітня [страйк тривав] 88 днів. Виходить, що [illegible] ... [illegible] 100-[illegible] місячна пенсія робітникам вже [illegible] полагоджена.

РОЗДІЛЯТЬ ЗРОСЛІ БЛИЗНЮЧКИ

[illegible] Едмонтону, в Алберті на [illegible] 17-го листопада, 1949, в [illegible] зрослі дівчата [illegible] операцію, щоби їх [розділ]ити. Це буде перша того роду операція в Канаді. Лікарі сподіються [illegible]

СТРАЙК В ЛОНДОНІ

Коло 7,000 портових робітників [illegible] в Лондоні і 41 корабель [illegible] нема там кому вивантажувати. [illegible] причина страйку, [illegible] робітників, які минулого року під[трим]али страйкуючих корабельних робітників в Канаді, хоч страйк був приготований комуністами.

17-ЛІТНІЙ НА ТРИ І ПІВ РОКУ

В Винипегу засуджено 17-літнього Ар[illegible] на 3 і пів року тюрми. За ним було багато злочинів, [illegible] напад зі зброєю, рабунки, вломи до домів і злодійство. По[діб]них злочинів було 12.

СНІГ В АЛБЕРТІ

В неділю, 23 квітня, впало 10 цалів снігу в околиці Ред Дір в Алберті. В Винипегу 24 і 25-го квітня впало трохи снігу.

ЛІК НА РАКА

Лікарі в Стейтах знайшли [illegible] рака, однакож покищо лічать [illegible] в мишей. Дотепер кільканайцять [illegible] вилічили. Всяке нове лікарство [illegible] пробовують найперше на звірятах. Д[о]перва пізнійше будуть давати [illegible] і тоді побачать, що може справді [illegible] лік, якого треба.

ХОЛЄРА В ІНДІЇ

Вістка з міста Калькути [в Індії] доносить, що там дуже поширилась пошесть холєри. Всі шпиталі переповнені і годі забирати померших так скоро, як люди вмирають. Денно приходить коло 100 слабих. Одного дня привезли 158 нових слабих. Разом шириться віспа, та ще деякі слабости.

РАДЯТЬ ЩО РОБИТИ

Недавно один сенатор говорив в Вашингтоні, що Стейти повинні [зі]рвати всякі звязки з Росією, а [illegible] президент Пенсильванського [універс]итету, Гарольд Е. Стасен, сказав [illegible] Америка могла би уникнути можливої „горячої війни" (дійсної, великої [illegible]) сама почала великий наступ [illegible] в обороні своєї свободи.

В Лондоні готовлять [illegible] наради, як спинити комунізм в Европі й Азії.

ДАРУНОК ІНДІЇ АМЕРИЦІ

Амбасадорка Індії в Стейтах, В[ідж]ая Лакшмі Пандіт, [illegible] дарунок Індії Стейтам, [illegible] ... [illegible] фунтів. Їх примістили в [illegible] звіринці. Названо їх [illegible] (мир). Це прислав премєр Індії, [Джавахарлал] Неру, брат амбасадорки.

БОЛЬШЕВИКАМ ЩАСТЯ

З Москви оголошують [illegible] слова Леніна, що Росія готова [illegible] всіх, мають сотки тисяч [illegible] Америка в [illegible] боїться. Отже [illegible] большевикам отворена дорога [illegible] питання, чи [illegible] хати.

ТРЕБА ДАВАТИ ДІЙСНЕ ІМЯ

В Винипегу готовлять [illegible] хто буде перебувати в готели під прибраним іменем, а не дійсним, буде караний.

КАЖЕ, ЩО ВІЙНА БУДЕ

Генерал Чорчил Мен заявив недавно в Торонті, що війна з Росією буде напевно і буде вона ще, поки він в службовім віці.

ЧЕХИ ВИГНАЛИ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРЕСИ

Чеський уряд замкнув [illegible] пресове бюро і вигнав [illegible] дипломатичного пресо[вого] [illegible]. Чехи кажуть, що бюро [illegible] фальшиві вісти про Че[хію].

ТИТУЛИ І ДЕМОКРАТІЯ

Читаємо в „Стон Кліни", ч. 3, 1950, що коли в Києві організувалася Українська Автокефальна Церква, то:

„Митрополитъ и Єпископам відняли віковічні титули, зазначили їх обов'язки".

[illegible] то треба про них дещо сказати. Адже виходить, що велику безбожність вчинено".

Титули, не [illegible] до правд [illegible] не належать [illegible] Церк[illegible] треба не [illegible] великими титулами, але таких, що [illegible] в душах яких не було би облуди, людей розумних і [illegible]

* * *

[illegible]

нижчий щабель, що мав лише слухати, і вищий, що лише приказував.

Людям, що з такої школи вийшли, демократичний устрій замало зрозумілий. Їм здається, що без автократизму і невільничого підданства життя не може бути здоровим. По їх думці лише російський устрій життя був здоровим і його треба би всюди заводити, — разом з усіми титулами, які там були, з височайшими повеленіями, височайшими нагородами-орденами, медалями...

* * *

Коли в 1596 р. Александрійський патріярх Мелетій писав до Івана Вишенського, щоби той з Атонської Гори вернувся на Україну и обороняв Православну Церкву перед Поляками (перед Унією), то закінчив лист так: „І ти нажадний [illegible] бажаєш спільно з другими достигнути нагороди. Будь здоров! В Александрії 1596 р.". („Іван Вишенський", І. Франка)

Ані формальних „благословень", ані таких само-титуловань, як „негідний слуга Божий", „смиренний богомолець"... Пише християнин до християнина, чоловік не титулів, але діла!

* * *

Сербський професор Стоян Новакович писав до проф. Олександра Барвінського в Галичині 1879 року:

„Н[illegible], моя батьківщина [illegible] демократична [illegible] [illegible]

[illegible]

ШЕВЧЕНКО ПО ПОВОРОТІ
З ЗАСЛАННЯ

До Петербурга приїхав Шевченко залізницею в 8-ій годині вечером, в четвер 8-го квітня, 1858 року. Мав він сиву бороду (хоч мав ледви 44 роки), в кожусі, в українській шапці.

Зо стації Тарас поїхав до свого приятеля, Михайла Лазаревського.

Другого дня було на дворі погано, падав сніг, але всеж Шевченко пішов оглянути місто і зустрів кількох знакомих. А вечером вибирався до Толстих, які найбільше причинилися до його звільнення.

Вечером о 6-ій годині пішов він до Толстих з Лазаревським. Толсті раді були Тараса якнайскорше побачити, але не хотіли зустрічати його на стації, щоби не звертати на себе уваги. [illegible] було в домі Толстих, пише їх дочка, Катерина (Юнге), так:

„Серце завмирало в грудях Шевченка. Нарешті прийшов день, [illegible] був прибути. Вичікували [illegible] нетерпеливісти. Аж [illegible] світлицю ввійшов поет [illegible] дою, з добродушною [illegible] очима повними любови [illegible]

Серденята мої, друзі [illegible] мовив крізь сльози Тарас [illegible] ми до рук Графині.

„Я вже й не тямлю, [illegible] каже Катерина, [illegible] плакали, як говорити [illegible]

А сам Шевченко пише [illegible]

„Н[illegible] я коли не [illegible] ніколи [illegible] я не [illegible] течи [illegible] радісно, як [illegible] святою заступницею (графинею Толстою) і з графом Федором Петровичем. Зустріча наша була [illegible] кровник[illegible] Багато [illegible] висловити [illegible] вечеро [illegible] шампанського освятили ми наше нятє, радісне побачення і в 8-ій годині розійшлися".

Але ще одні болючі відвідини мусів зробити Шевченко. Його увільнили, але всеж ма[illegible] бути [illegible] отже треба було [illegible] його начальства і повідомити, що він тут є.

Так вибрався він до начальника канцелярії обер-поліцмайстра [illegible] Т[illegible]волги-Мокрицького. Це був давній знакомий Шевченка, українець. Він прийняв Шевченка середно, не по товариськи, але і не по урядницьки. І порадив, щоби Шевченко зголив бороду, бо декому борода може не подобатися. Шевченко ж був увільнений салдат (вояк), а салдатам не вільно бород носити.

Зголивши бороду [illegible] фрак, Шевченко пішов [illegible] начальства, до обер-поліцм[illegible] графа Шувалова. І той приняв [illegible] просто, не по урядницьки, і тим [illegible] поета добре враження.

Але ще одні відвідини треба було зробити. Графиня порадила, щоби Шевченко відвідав шефа жандармів князя Долгорукова. Це не був [illegible] графині вважала за потрібне. [illegible] Шевченко до Долгорукова [illegible] приняв його більше по урядницьки [illegible] читаючи йому деякі науки.

На тім ті небажані [illegible] лися.

А дальше вже відвідують поета приятелі, він їх відвідує, а нові [illegible] знакомляться, до себе просять. На кожному кроці було видно, [illegible] царський уряд, це один світ, а поза ним є світ інший, що по своєму думає.

ЗГОРІВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 35

В Японії вдарився американський літак до верха гори, запалився, і згинуло 35 осіб. Ніхто не вийшов живим.

НЕДІЛІ ПО ВЕЛИКОДНИ

1. Неділя Томина — це перша неділя по Великодни. Вона звесь також Провідною (Проводи).

Євангеліє оповідає, що коли Ісус явився апостолам по Воскресенню, то між ними не було Томи. Якже вони оповідали, що бачили Господа, то Тома не хотів вірити. Він казав: Коли ран його не побачу, не діткнуся його, не повірю.

Тоді явилось Христос другий раз при Томі і каже: Подивись на рани мої і вложи перст в бік мій і не будь невірний, але вірний. І говорить Тома: Господь мій і Бог мій! **Каже тоді Христос: Ти бачив і повірив, щасливі ті, що не бачили, а увірили.**

2. Неділя Мироносиць. Ця неділя присвячена тим побожним, добрим жінкам, що дуже рано вибралися до Христового гробу і довідалися перші, що Христос воскрес. Споминаєсь також двох тайних Христових учеників, Йосифа з Ариматеї і Никодима. Йосиф був богатий [illegible] ради. Никодим був з фарисеїв, [illegible] приходив до Ісуса тайно. Коли Христа фарисеї осуджували, він обо[illegible] Йосиф з Никодимом похо[illegible] Ісуса.

3. Неділя Слабого. Згадуєсь, як [illegible] уздоровив чоловіка, що 38 літ [illegible] В Єрусалимі була купіль коло [illegible] Ангел час від часу зворушував [illegible] хто перший того в воду ввійшов [illegible] ставав здоровим. Був там [illegible] де [illegible] багато слабих.

[illegible] там чоловік 38 [illegible] слабий. Побачив його Ісус і каже: **Чи хочеш бути здоровий? І відповів слабий: Хочу, але** нім до води зайду, то хтось попереді [illegible] А мені ніхто не по[illegible] І каже Ісус: Встивай, бери постелю і йди. **І чоловік став здоровий.**

Це сталося в часі Великодних жидівських свят.

4. Неділя Самарянки. — Переходячи через самарянську сторону Ісус починає [illegible] бесіду при криниці, по[illegible] життя і відкриває хто [illegible] Самарянка все принимає радо і кличе других самарян, щоби послухали науки Спасителя. Це було також в [illegible] жидівських свят.

5. Неділя Сліпого. — Коли Ісус стрітив чоловіка сліпого з роду, питають ученики: Хто винен за його сліпоту, він сам, чи родичі його? І каже Ісус: Ані він, ані родичі, тільки щоби діла Божі на нім явилися. Тоді плюнув на землю, зробив болото, помастив очи сліпому і говорить: Йди і вмийся в Силоамській купелі. І вмився і прозрів. Коли ж дехто [illegible] що Ісус грішний, то прозрівший [illegible] Чи грішний — не знаю, але [illegible] що він відкрив мені очи.

Ці неділі Великодного часу і вони звязуються з Христовим Воскресенням, [illegible] Христос завершив ту свою науку, [illegible] отвирав людим очи на ті Правди [illegible] яких люди до того часу не знали.

За тими неділями приходить Свято [illegible] Вознесення, за тим Неділя [illegible] Отців, що були зібрані на 1-ім Вселенськім Соборі в Нікеї, де зложено [illegible] членів Символу Віри, які до[illegible] другим Всел. Собори. А вже [illegible] неділею приходить Неділя П'ятидесятниці (50 днів від Воскресення) [illegible] Свята.

ДУЖЕ ГИНЕ ДРІБ

В Фрейзер долині, в Брит. Колумбії, так поширилась слабість між дробом, що тепер домініяльні інспектори знищили 50,000 курий і других домашних птиць. Уряд платить властителям дві третині вартости.

ЯК БАГАТИЙ ВЧИВСЯ РЕМЕСЛА

(З давних оповідань)

Жив колись на Україні дуже розумний коваль, Онуфрій. В якій саме стороні жив, того ніхто не записав, отже забулося. А ле не забулося імя коваля і та подія, що з ковалем вяжеться.

Була в коваля гарна, а що важне, дуже розумна дівчина, Меласи. Не тільки батько та мати нею тішилися, але хто знав Меласю, то не міг ся нахвалитися, наче б вона була всім рідною.

А жив в тій стороні багатий пан українець, що виводив свій рід з боярського, а навіть княжого роду. Був в нього син, Боголюб. [illegible] не то що поважний, але також дуже розумний.

[illegible] про Меласю [illegible] познакомився з нею. Так мусить бути, що молоді мусять шукати собі дружини, щоби мати свій дім, своє [illegible] господарство і свою родину. Такий закон вложив Бог в людське життя.

Як там [illegible] було, [illegible] каже [illegible] рад би з Меласею подружитися [illegible] Онуфрій [illegible]

[illegible] Ми люди прості [illegible] а ти [illegible] багатого батька. А [illegible] каже: Нехай вяжеться кінь [illegible] Мавка Меласи [illegible] люди багаті. В вас [illegible] в вас Меласи буде між вами чужою.

Але Боголюб стоїв при своїм.

Меласи розумна, отже навчиться скоро, що їй буде потрібне. А батько мій розумний і добрий, така ж і мати. А що ми багаті, то і Меласи бідувати не буде.

Слухав довго [illegible] думав Онуфрій, а там каже:

— І багацтво не найважніше. От я коваль, але недостатків в мене нема. Хату маю, хліб маю, одіж маю... Але щоби Меласи була тобі дружиною, то скажу тобі ось що: ти мусиш навчитися якогось ремесла.

Пощо ж воно мені?...

[illegible] Ремесло [illegible] то Ремесло [illegible] не забере [illegible] Це таке жерело, що черпаєш воду хоч і потрошки, але води тобі ніколи не забракне.

Подумав Боголюб і каже:

Добре! Ваша думка велика і мені до душі. Тоді я буду мати від вас дві цінні річи, — і Меласю і ремесло в руках.

Вернувся Боголюб до батька, оповів все. І батько згодився. Каже: „Коли батько [illegible] так розумно думає, то [illegible] дочка буде тобі доброю жінкою, а нам невісткою.

Другого дня Боголюб вже в коваля і говорить:

Рад я вас слухати. Буду в вас ковальства вчитися.

І вже другої днини в кузні працює. [illegible] Зпочатку не йде йому добре, руки не складаються, [illegible] з рук паде, але що день, то все йде краще. За тиждень все йде вже гладче, а там ще гладче. Минуло кількось часу і Боголюб вже і коваля може заступати. І тоді говорить він:

Аж тепер зрозумів я вашу пораду. Я вже маю в руках те, чого я перше не мав і чого за гроші купити не можна. Але на тім я не закінчу, — я піду до шевців вчитися шевства. І пійшов.

Минуло кількось час, як приходить Боголюб та:

Шевство вже знаю несогірше. [illegible] шкіри на ремінь виправляти вмію, а також на кожухи. Багато навчився. Але ось що я ще думаю...

— А що таке?...

— Піду до будівничих, а робота коло дерева мені дуже довподоби. Навчуся будівництва.

Дуже радий я з того, — каже коваль, — вчися пильно і вважно, нехай тобі Бог помагає. Бачу, що ти добрий син доброго батька.

Довго не було Боголюба, вже почали забувати, а він не навідується. Аж раз являєтся він несподівано.

От маєте мене будівничого, — почав він, — багато я нового навчився. Знаю, як доми будувати, [illegible] що важне, то човни будувати вмію. Дуже довподоби мені така праця. Майстрі не хотіли мене від себе пустити. Та на тім не закінчу.

А чого думаєш [illegible] вчитися?

Ще два ремесла, — горшки виробляти і кравецтво. І мабуть на тім закінчу.

Аж сплеснув руками Онуфрій [illegible] каже:

Добре, сину, добре! В тебе навіть більше добра [illegible] ніж я сподівався. Коли [illegible] не тих двох ремесел, то буде тобі досить [illegible] Але я бачу, щось більше [illegible] ти познакомився з таким життям, як ми живемо, [illegible] Ти [illegible] тепер життя [illegible] до [illegible]

[illegible] Боголюб [illegible] тих двох ремесел [illegible] з Меласею [illegible] життям.

* * *

Жили вони так якийсь час, аж тут несподівано насунула татарська орда [illegible] Богомой [illegible] будинки [illegible] забрали [illegible] велике господарство [illegible] пустиня.

Аж тепер [illegible] Боголюб, яке велике [illegible] ремесел. Кількох ремісників рук було тепер треба! Кількох тих [illegible] би зат тему, що з'як робити.

І взявся Боголюб до праці. Не лише для здобуття хліба, але щоби і свою країну відбудовувати. Талан в нього був, щира воля була, отже повів він працю на всі руки. І сам [illegible] другим і казує, як і що треба робити. [illegible] вертається, [illegible] потрібний [illegible] Не шукав він праці — праця за ним шукала. [illegible] далеко [illegible]

І каже [illegible] тестеви:

Ви [illegible] свою дочку, [illegible] ніж було [illegible] Майно батькове зруйновано, але те, чого я навчився, лишилося непошкодженим і тепер я ним дуже багатий. А коли [illegible] думав. Ви дали мені розум [illegible] заміняв би [illegible] на срібло [illegible]

Багато [illegible] Боголюб [illegible] двох наз[illegible] багатьом [illegible] був [illegible] великий довал.

Радів [illegible] розумного [illegible] Меласи [illegible] Боголюба [illegible] Аж тепер бачу, що в ремісника золота рука.

ВЕЛИКА БІЙКА В БРЕСТЮ

В французькім місті Брестю була 17-го квітня велика бійка на улицях. В [illegible] большевики [illegible] Менор [illegible] комуністи і брали 3 до 4 тисяч [illegible] Ранених було [illegible] 49 поліцаїв, а одного чоловіка вбито. Арештовано двох парляментарних послів, очевидно комуністів.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДЕЩО ПРО ЦЕРКОВНІ КАНОНИ

IV

[illegible] „Вістника" більше число [illegible] Канонів, щоби читачі могли [illegible] змістом Канонів познакомитися [illegible] тепер про Канони, [illegible] більшість деякі люде багато [illegible] говорять, отже [illegible] про Канони буть [illegible] задумаємося над питанням [illegible] Канони розуміти.

Історичне значіння Канонів. Церковні [illegible] кажуть нам найперше, як [illegible] в тих часах, [illegible] Життя з багато [illegible] правди бути [illegible] бути инші. [illegible]

[illegible] дума, що [illegible] обовязок, то [illegible] потатися ті люде, [illegible] Це треба памятати, [illegible] становища.

***

Канони Помістних Соборів. Історія [illegible] тих давних часах [illegible] Канони [illegible] Помісні [illegible] Канони Помістних [illegible]

[illegible] окремі Церкви можуть [illegible] бо коли ті потреби [illegible] Це ж їх потреби [illegible] люде тих потреб не відчувають, не розуміють, можуть їх легковажити [illegible] ті, яких ті потреби безпосередно зачіпають.

Вселенські Собори потверджували постанови Помістних Соборів, але то не найважніше [illegible] можна було потверджувати [illegible] відкидати, але тільки практика [illegible] може мати одинакові сили на всі часи. Що було би, коли б Вселенський Собор иннишних постанов якоїсь Церкви не потвердив, а Церква дальше при своїх постановах стояла? Чого тоді Вселенський Собор досягнув? Яка тоді користь для Вселенської Церкви? Кому тоді добро вийшло би?

В 1596 р. супрасьльський архимандрит, Сергій, осуджував український звичай святити паску на Великдень, 50 літ пізніше царгородський патріярх Еремия той же звичай також осуджував, а українські епископи заборонили були обряд „свяченого". Але що ж? Церква не послухала ані архимандрита, ані патріярха, ані епископів і звичай остався. Бо Українська Церква краще розуміла обряд свяченого, ніж ті, що той обряд осуджували, вони бачили лише букву Канонів, а не розуміли, яка велика була би шкода для релігійного життя. Вони для вдоволення Канону хотіли завести в життю порожнечу.

З того виходить, що першим обовязком навіть Вселенського Собору було би не „потверджувати", або „відкидати", але приймати до відома і слідити за тим, як церковне життя розвивається. Це головне! Бо розвою життя спинити не можна, а хто схоче спиняти, той поза життям опиниться.

Коли ж тоді окремі Церкви могли мати свої Собори і встановляти свої Канони, то поскільки конечні вони є для [illegible] инних Церков на такий же лад дбати [illegible] справи. Хто ж за них подбає, коли вони самі не подбають? Адже ж це [illegible] що найпершим авторитетом для справи є той, чия це справа.

***

Додержування всіх Канонів. Православні Церкви мають всі Канони Сімох Вселенських Соборів, але не всіх [illegible] додержувати. Деякі Канони так [illegible] що життя практично припинити [illegible] можна. Вони лишаються як [illegible] матеріял. Інші можна додержувати лише до якоїсь міри. А є і такі, що їх можна і треба вповні додержувати. Таке в усіх православних Церквах [illegible] і мусить бути. Канони не [illegible] як це зробити [illegible] додержуються лише тих, які можна [illegible]

[illegible] балачка, що щоби бути дійсно [illegible], то треба додержувати всіх Канонів, то без [illegible] Адже чули ми вже вислів [illegible] коли б прикладати К[illegible] дуже строго до нинішного життя, то не було би нині ані одного епископа, ані священика, ані вірного. До Канонів треба ще і здорового практичного розуму.

***

Канонічне і неканонічне. Є люде, що канонічним вважають лише те, що згідне з буквою Канонів. Більше розсудні люде кажуть, що канонічним є все те, що [illegible] здорове [illegible] потрібне для [illegible] життя. Бо той [illegible] не в Канонах, але в живім життю.

Життя має багато важних потреб, для яких нема Канонів з давних часів [illegible] люде мусять тими справами клопотатися. Життя до того [illegible] Канонів [illegible] Вселенських Соборів, щоби так Канони встановляти, то хиба люде мають опустити руки, спускатися на дно і пропадати? Хиба не було би по „канонічному"? По розумному? По християнськи?

Але є ще один бік справи. Люде є людьми. Є люде, що церковних Канонів вживають для своїх особистих інтересів, для партійної чи державної політики. Так руководяться лише [illegible] своєї політики, але міру канонів прикладають дуже строго до тих, над якими хочуть панувати і яких хочуть використовувати. Вони вживають Канонів для застрашування і баламучення других Канонами вони приголомшують людську думку.

Отже коли такі проголошують щось „канонічним", чи „неканонічним", то треба дивитися не лише на букву Канонів, але і на їхню політику, на те, чи їхня політика і вся їх робота йде по лінії дійсної канонічности. Чи ціли, яких вони при помочі Канонів хочуть досягнути, є гідні, добрі, христіянські. Нехай вони віру свою покажуть ділами [illegible], а не покликами на Канони.

***

Встановлювання своїх Канонів. — [illegible] ми вже [illegible] що [illegible] встановили свої Канони, отже тим [illegible] Баламутив [illegible] Бо [illegible] життя [illegible] перед людьми потреби [illegible] до [illegible] правил, які [illegible] тих [illegible] би життю [illegible] Правила ті можна звати Канонами. Постановами, Статутами, назва [illegible] тих [illegible] життя [illegible]

[illegible] Церкви [illegible]

[illegible] Ромейські люди не спиняли ходу життя, але поступали з життям і лише спрямовували життя до красшого напряму. Більше того було треба [illegible]

[illegible] правила і закони для нинішних потреб, то вони тупцювали би на одному місці; життя полишило би їх [illegible]

[illegible]

Це були би ті уваги, що треба мати перед очима при розгляданню церковних Канонів.

ПОЛЬСЬКИЙ КОСТЕЛ І БОЛЬШЕВИКИ

[illegible] Це було несподіванкою для [illegible] Католики мали би [illegible] рівні в правах [illegible] Знов же [illegible] мали би помагати уряд [illegible] роботі [illegible] і [illegible] вчити пошани для права і [illegible] помагати і поширювати кооперативного руху по селах та [illegible]

Так виходило би [illegible] сторони, [illegible] Церква [illegible] щось [illegible] другого, що вона має помагати большевикам [illegible] Бо примиром „кооперативний рух", це заведення колхозів. А позаводить [illegible] церквою большевикам не [illegible] Такий договір мав би вийти без відому Ватикану. Покищо ціла та справа неясна.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК ПИСАТИ ЛИСТИ

Кажуть нам старші, що в Старім Краю, в Галичині, за давних часів деякі українці писали листи по польськи. Вчилися в школі по польськи, і по польськи писали.

Кажуть, що був син при війську і пише до батька „Мої кохані родзіце", а не „Мої Дорогі Родичі".

І тут молоді пишуть листи так, як в школі вчилися. Кажуть: Не знаємо добре, як листи зачинати і кінчити.

Тут [illegible] кажим кілька порад.

Зачинати листи можна так: Дорогі Мої Родичі! [illegible] Сестро, Дорогий Брате! — Дорога Пані! — Поважаний Пане! — Поважаний Добродію! — Поважаний Пане Редакторе! — Всечесний Отче! (до священика) — Добра Моя Приятелько! Щирий Мій Приятелю! — [illegible] Панове! (як до товариства, чи [illegible]) — Поважний Пані! — Поважна [illegible] (до дружини священика, [illegible] жінки)

Це були би загальні примірі. Ще [illegible] Поважаний Громадянине, Поважна Громадянко! — але воно в [illegible] приняте.

Кінчати лист так. Остаюсь з Щирим [illegible] — З щирим Поважанням! [illegible] (або сердечно) Поздоровляю! [illegible] Вам всего доброго! — Щире [illegible] — Будь здоров! [illegible] Щирий Вам Поклін! (до [illegible]) До побачення! — Бувайте [illegible]

[illegible] можна лист закінчувати. Можна і самому знайти ще подібне добре закінчення. Та коли закінчення коротше і простійше, то нераз лучше.

Коли ж в листі буде і дещо не дуже граматичне, то шкоди нема. Не про те [illegible] Нехай хтось скаже, що думає, [illegible] Коли по нашому, то і з по[illegible] буде дуже добре.

Памятаймо, що вже Шевченко писав до свого брата: „Пиши до мене, але по нашому ..."

Так що декому це придасться.

Павлова Тетяна.

ЯК Я КУПУВАВ КНИЖКИ

[illegible] я нині не молодий, але пригадаю [illegible] як я молодим купував книжки. [illegible] Старім Краю мало було грошей а вже дітям було дуже тяжко грошей роздобути. А хотілося мені читати.

[illegible] я і за якийсь час наскладав [illegible] до 40 центів, або трошки більше. [illegible] для мене великі гроші, і шлю [illegible] священика Л. Джулинського, до Перемишля, що видавав газету „Посланник" і маленькі „Книжочки Місийні". Одна книжочка коштувала 3 центи [illegible] коротенькі оповідання, писання [illegible] Святих, про релігійні справи, [illegible] села і їх церкви, а також були [illegible] Про все те було коротко.

[illegible] дістав я мабуть коло 15 книжочок [illegible] то була для мене втіха. То була [illegible] бібліотека. Я шанував їх, як дорогу [illegible], а читав по десять разів. Не [illegible]

[illegible] вони мені такі дорогі, що хоч [illegible] їх до Канади, то вже звідси [illegible] собі може 30 і тримаю як [illegible] памятку молодечих літ. А ви, можете [illegible] собі на дорогу памятку готувати.

Як я купував инші книжки, оповім [illegible] разом.

Читач Відділу Молоді.

НЕСПРАВЕДЛИВЕ ДОБРО ТЯЖИТЬ НА ДУШІ

Був богач, що всякими крутарствами забрав город бідної вдови. Раз приходить вдова до богача з великим мішком і каже,

Позвольте мені взяти отой мішок землі з города.

Богач довго думав, але згодився.

Коли земля була в мішку, каже вдова:

Тепер завдайте мені, бо я не годна собі завдати.

Почав богач завдавати, але земля була вогка, тяжка і він не завдав. Тоді вдова говорить:

Коли один мішок землі такий тяжкий, то яким тяжким буде на вашій душі отой цілий город!

Мовчав багач! Але як добре передумав, то город вдові віддав. Не міг заглушити голосу своєї совісти.

З „Книжочки Місийної, 1903 р

ДУМКА ХОРОГО.

Прилетіли ластівоньки
З далекого краю,
Та співають літаючи
„Витаєм ти, маю!"
І хлопята і дівчата
По толоці скачуть,
Все раде, лиш я бідний
Не тішусь, а плачу.
В осени мя ластівоньки
У горю лишили,
Та у горю мя застали
Хорого, без сили
Хоч думав я, що з щастю
Мене привитають.
Возьми, Боже, дни тим людям,
Що щастя не мають.

Ізидор Воробкевич.

ЧИ МИ ЗІЙДЕМОСЯ...

Чи ми зійдемося ще знову,
Чи вже навіки розійшлись,
І слово правди і любови
В степи-вертепи понесли?
Нехай і так! Не наша мати,
А довелося поважати!
То — воля Господа!
Годіть,
Смиритеся, молітеся Богу,
І згадуйте один одного,
Свою Україну любіть,
Любіть її!... Во время люте,
В остатнюю тяжку минуту
За неї Господа моліть!

1847 року. **Тарас Шевченко.**

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

Старе місто Галич

Полуднево-західна сторона української землі, здовж гір Карпат по північній їх стороні, зветься „Галичина", а назва та походить від міста Галича, що було столицею українських князів.

Галич згадується вперве в літописах 1141 року. Назва „Галич" має походити від якогось Галиці, що там жив, а навіть коло міста була могила, де той Галиця був похований. До Галича переніс княжу столицю з Перемишля князь Володимирко 1144 року.

Але попередником Галича був Крилос. Це тепер невелике село, понад 4 канадійських миль від міста Галича. А Крилос був колись осередком Галича.

Галич був великим, широким містом, що занимав простір, де стоїть нині кілька сіл, як Залуква, Сокіл, Підгородя, Крилос.

В Крилосі віднайдено по перший війні фундаменти староданої княжої катедри, що була найбільшою церквою в галицькій стороні. Її збудував князь Ярослав Осмомисл 1154 року. Вона була побудована на взір св. Софії Київської.

Буковина

На полудни від східної Галичини, за Дністром, є частина української землі, звана Буковиною. Назва походить від букових лісів, яких там було багато. Ще кажуть „Зелена Буковина".

Буковина була завсігди православною і давна польська унія ніколи сюди не досягала. Доперва в пізнійших часах вдалося Римови завести там трохи католицизму.

Буковина була звязана з Галичиною, від 1774 до 1849 року, отже 75 літ однакож найдовше була вона під владою Румунів, що в пізнійших часах вживали всіх способів, щоби українців зрумунщити, хоч це не вдалося.

Берестейська Унія

Унію з Римом (греко-католицизм) накинули Поляки українцям силою, щоби через унію українців сполыщити. В тім помагав полякам і Рим.

Вони поперетягали багато українських родини на римо-католицизм (до костела) і відразу зробили їх поляками, і народ не хотів до костела йти, отже для нього придумали унію. Історія каже, що унія мала бути „містком для переходу до костела".

Початок унії припадає на 1595-тий рік, коли польський король Жигмонт Третий вислав до Риму двох епископів, Іпатія Потія і Кирила Терлецького, щоби там підписалися, що приймають католицизм. Вернувши з Риму, вони при помочі польського уряду забирали рабунком православні церкви, виганяли православних священиків і народ примушували до унії. Отже унія (греко-католицизм), це польський твір.

Український Народ приймив христіянство зі Сходу, а Схід не признавав над собою папської власти. Українці від самого початку були православними.

ЩО РОБИТЬ НИНІ РОСІЯ

Поведення Росії звертає нині на себе пильну увагу. Вона над Балтийським морем знищила американський літак, де згинуло 10 американців, і відмовляєсь залагодити справу. Вона домагається, щоби західні держави забрали військо з Триесту. Домагається прав над Дарданелями, щоби мати туди вільний переїзд. (Дарданельський пролив є в руках Туреччини) Докладає старань, щоби забрати Азію під свою контролю. Вкінци є підозріння, що вона може відновити бльокаду Берліну і спиняти доступ західних держав до Берліну не тільки на землі, але також і воздухом. Росія стається взяти данський остров для своїх цілей. Виглядає, що російські підводні підїзджають до берегів Каліфорнії. З Чехословаччини Росія заборонила пересилати вісти до західних держав. В послідним часі згинуло 13 російських генералів й адміралів, а це свідчить про широку большевицьку чистку. Все те щораз більше напружує відносини між Росією і другими державами і хто знає чим це може закінчитися.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка
„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"
написана відомим істориком
Проф. Д. Дорошенком.
Видана Науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.
Ціна з пересилкою — 50 центів.
Замовляти й гроші висилати до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

З ДАВНИХ СПОМИНІВ СВЯЩЕНИКА

II

Є в хроніці записки про погоду, врожаї і ще подібне, але окремо спиняєсь хронікар на боротьбі з пянством.

Панщину скасовано в Австрії 1848 р. Люде були несвідомі, неписменні, отже розвелося всюди велике пянство. Шинкарі до пянства затягали; по селах не було якого свідомого, крім одного одинокого священика, — та що один чоловік між розпитою громадою може зробити. По містах української інтелігенції було мало. З під панщини вийшли українці голі й босі; беручи з культурної сторони, був тоді лише „хлоп і поп", як казали поляки.

Каже Щуровський, що 1874 року вийшло епископське Послание, зложене з 13 читань, і священики мали їх читати в церкві замість проповідей і людей до тверезости закликати. Але разом з тим Посланиям почали свою роботу шинкарі, і ті, що горілку виробляли. Зачали підбурювати нарід против священика. Каже Щуровський:

„Зачав я в тім дусі працювати. Мені [illegible] душі наклонити до обіту тверезости. Але вороги дідичі зачали [illegible] грозити і просити, щоби я залишив проповіди за тверезістю. Та [illegible] шим завзяттям почав людей [illegible]. Тоді війтом був [illegible], а писарем шляхтич [illegible], [illegible] також не лив за [illegible] були власти шинкарев [illegible].

[illegible] Бокова, жив у [illegible] сини, Шая і Яков були в Бо[illegible] приїздить Шая зо Львова і [illegible] громаду в сабаш до двора скликати. І війт скликав. А хто не прийшов би, то 2 золотих кари. І люди посходилися. Тут вздовж помешкання стояли столи, а на них склянки з горівкою. Нараз виходить Шая і починає:

[illegible] був слабий і вже помер. [illegible] дарунок [illegible] сердечно [illegible] і каже:

[illegible] отця Ісака [illegible], дай Боже здоровля [illegible] вихилив.

[illegible] писаря, писар [illegible] вже вилила ціла громада [illegible]. Тоді Шая виймає з кишені [illegible] каже:

[illegible] дарунок вам привожу, що [illegible] має [illegible] для [illegible] почав читати [illegible] Патенту Йосифинського [illegible] цифри.

„Людям розвязалися язики, почали Шаю величати, Многая літа йому співали. Тоді Шая [illegible].

[illegible] тілько попам за що на[illegible]. Тут є писар, отже хто чується [illegible] нехай скаже, кілько [illegible] писар запише і по[illegible].

(Йосифинський Патент, це була постанова цісаря Йосифа II з 1785 р. про оплату за треби, але в часі, коли Шая читав Патент той не мав ніякого значіння. В 1785 р. оплата за треби відповідала коштови прожитку, а тепер кошт прожитку був инший. Збільшаєсь кошт прожитку, то мусить збільшатися платня.)

„[illegible] я про те, вдався до старости, та що з того! Український священик [illegible] тільки в Бозі."

Однакож це Щуровського не відстрашує, він дальше працює і втягає людей до Братства Тверезости.

В хроніці є розділ про церкву:

„Церква була закопчена, іконостас грозив упадком (Церква з 1714 року). Престольників поначіплювали без ладу. В підлозі діри."

Заходами Щуровського церкву відновлено, а 10 літ пізнійше церкву помальовано. Коли б не поради священика, то гроші, що пішли на віднову церкви, забрали би шинкарі.

Та і тут вороги робили лихо, баламутили громаду і декого збаламутили. Знов треба було Щуровському оборонятися і доказувати, що кошт віднови церкви такий, як показують рахунки, а не як кажуть вороги. Однакож Щуровський не зневірювався і працював дальше, при чім треба було ще багато терпіть і напастей переносити.

Дальше згадану хроніку писав син свящ. С. Щуровського, свящ. Лесидерій Щуровський. І він то між иншим [illegible] записував також імена хрунів і пияків, що були ще в тій громаді, а також імена гідних, добрих і поважних людей.

З роком 1890 кінчиться хроніка, коли свящ. Д. Щуровський забрався в инші сторони.

* * *

Перечитуючи цю хроніку свящ. Каб[illegible] так каже:

„Подумати [illegible] кілько праці виконало наше духовенство [illegible] праці [illegible] церковним, просвітним, політичним [illegible] ко було світлих [illegible] великих [illegible] борців [illegible] вони [illegible].

[illegible]

„Аб[illegible]

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

Лютер. [illegible] „лютр[illegible]" [illegible] чоловіка, в якої нема [illegible] камінним серцем [illegible] не можна зломити добрим словом.

Назву „лютер" взято від Мартина Лютра, що жив в Німеччині в роках 1483—1546. Був він католицьким монахом, опісля почав виступати проти папських надужить (продаж [illegible] індульгенцій — відпущення гріхів за гроші), от же тоді Римська Церква на двоє поділилася, — часть [illegible], а часть стала протестантською. Це тепер є Лютеранська секта.

Кальвін. — На подібний лад прозивають люде [illegible] твердосердого чоловіка також „кальвіном". Іван Кальвін був протестантським реформатором (1509—1564). Родився в Франції, довго жив в Швайцарії. [illegible] заснувалася протестантська секта Кальвінів.

Оба ті слова на означення злого чоловіка вийшли, певна річ, з католицького Заходу, який уважав обох реформаторів своїми великими ворогами.

Кровопієць. — Кровопійцем називають люде чоловіка, що багатьох людей тяжко скривдив, маню їх забрав, заподіяв другим багато лиха, щоби самому скористати. Окремо кровопійцями називають вишуючих, які без жалю на загибіль дають людей, коби лише себе задоволити. Кровопієць, — хто пє людську кров, людську працю, людські терпіння, задає людям муку і смерть для своєї користи.

Каїн. — Каїном звуть люде чоловіка готового на найбільші злочини; чоловіка, що перед ніяким злим вчинком не зупиняється, — готов вбити батька-матір. Каїн означає чоловіка гіршого від „лютер" і „кальвін".

Біблія каже, що Каїн був сином Адама й Еви, і він вбив свого молодшого брата Авеля. Вони приносили Богу жертву, — Авель палив найкращу вівцю, а Каїн найгірше збіжжа. Коли ж Каїн побачив, що дим з його жертви паде на землю, то з зависти вбив [illegible] брата. Якже Бог запитав його: Каїне, де брат твій, то Каїн відповів: Хиба я сторож мого брата? Тоді Бог проклив Каїна.

Отже тепер „каїном" звуть чоловіка крайно безсовістного і готового на найстрашніші злочини. [illegible], що [illegible] „кличуть до [illegible]".

Турок. — Турком звуть [illegible] релігійної сторони [illegible], що не молиться, не хрестить [illegible] церкви в шапці увійти, [illegible] в шапці [illegible].

Єзуїт. — Єзуїтом звуть [illegible] не перебирає [illegible] досягнути [illegible] Бо Єзуїти [illegible] „Ціль освячує [illegible]".

ПОВІНЬ В МАНІТОБІ

[illegible] 1948 [illegible] Манітоби [illegible] Виннипег [illegible] Віннипегу [illegible] фарми [illegible] Стейнбах [illegible] 100 [illegible] Кальк[illegible] небезпечною [illegible] треба [illegible] чистою [illegible] бути нечистою.

Коло Винипегу вже [illegible] на низьких місцях.

Повторюєсь таке, як [illegible] 1948 році, [illegible] може бути і гірше. Тоді багато фармів лишилися на [illegible].

ЗГОРІЛО 8,000 КУРЯТ

В неділю, 23 квітня, [illegible] в Виннипезі [illegible] заведення для вигрівання курят, отже згинуло 8 тисяч курят, а [illegible] коло 5 тисяч яєць. Школа 10,000 [illegible].

.АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітньою практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, а докладно та з цілью задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни умірковані.

BORYS RYLL, big contractor,

1299 Laurendeau, Windsor, [illegible]

Tel. 25 224

НА СЛУЖБІ РІДНОЇ ЦЕРКВИ І НАРОДУ

РОДИНА БУГЕРІВ.

1. В чім сила народу.

Сила народу не в багачах, не в достатках, які народ має, але в людях сильного характеру, в всій їх свідомости, в їх ідейности, в їх щирости совісно служити народній справі. І вартість людей взагалі в їх щирій душі, в тім, які найщирше є [illegible] собою.

2. Родинне життя п-ва Бугерів.

Григорій Бугера народився 25-го квітня 1866 р. в Савилові [illegible]. Його жена Палагія (нині покійна) 25-го квітня, 1880 р., також в Савилові. Повінчалися в квітні [illegible] прибули до Канади [illegible] в Стюартборн, в Манітобі [illegible] діяльність [illegible].

[illegible]

3. Громадська діяльність п. Бугери.

[illegible] 1. Могили в Саскачеван [illegible] Українського Народного Дому.

[illegible] Бугера став Фундатором [illegible] Катедри [illegible] з жінкою жертвував [illegible] дол. на будову Катедри [illegible] Фундатором Колегії св. Андрея в Винипегу, яка від 11 липня 1944 до 1949 р. [illegible] 55 долярів.

[illegible] є він сталим передплатником Вістника й Українського Голосу [illegible] членом Комітету Українців Канади.

Хто ж той п. Бугера по заняттю? Фармер в околиці Стюартборн — Дуфрост. Нині живе в Винипегу.

4. Гідна дружина і мати.

Дружина п. Бугери, Палагія, відійшла від нас 30 грудня, 1949 року. В останню дорогу прощали її [illegible] винипегські українці з церкви св. Михаїла в Винипегу.

Покійна [illegible] мати і дружина [illegible] великі заслуги [illegible] без моральної підтримки своєї дружини п. Бугера не [illegible] добрі [illegible] держати добре [illegible] і загальне виховання [illegible] такі мусіли бути родичі.

Покійна клопоталася окремо і громадою [illegible]. Належала до [illegible] Дуфрост була [illegible] Марії при [illegible] в Винипегу [illegible] приказують [illegible] говорить Святе [illegible].

5. Визначне місце між піонірами.

[illegible] життя українців в Канаді. На те [illegible] визначних [illegible].

[illegible] клопо[illegible] спра[illegible]

[illegible] члени Української Православної Громади Пресв. Тройці в Винипегу [illegible] п. Бугери кріпкого здоровля і щоби [illegible] бачити як справи [illegible] прикладів [illegible] ширу [illegible] розвиваються.

Управа Громади Пресв. Тройці у Винипегу.

скав коротку промову. Говорив про значення таких гуртових сходин, де і молодь бере участь. Молодь на таких сходинах має нагоду почути від бесідників, чим якраз людина або родина заслугує на пошану серед громади. Крім того молодь на таких зібраннях говорить лише по українськи, в гурті зі старшими вчиться своїх рідних пісень і пізнає вартість всего, що [illegible].

В кінці своєї промови він сказав також, що знає п-во Кривих вже понад 16 літ. Вони є побожні і чесні люди. Виховали своїх дітей якнайкраще. В. Кривий виродовив 10 літ завжди був у заряді української православної церкви в Айтуна, Саск., як не касієром то головою. Завжди жертвує на народні і церковні цілі. [illegible] читає і вже довгі роки є передплатником Українського Голосу і Вістника. За його вирозумілість, [illegible] і відвагу сказати против [illegible] в очі та за інші чесноти — всі його поважають і шанують. Промовляли також сини Володимир і Миколай, зять Михайло [illegible], Мих. Базюк, Д. Давидюк, [illegible] Ковій, Іван Коваль і пані Марія С. Левко, голова сестрицтва. На [illegible] Івана Коваля присутні зложили на пресовий фонд Українського Голосу і Вістника 15 дол., за що їм належиться щира подяка.

Жертви зложили: По 1.00 дол. Василь Кривий, пані Марія Кривий, Ник Кривий, свящ. І. Кусий, Ів. Коваль, Михайло Обух, Дм. Давидюк, пані Текля Яців, В. Воловідник, Мих. Базюк, В. Мартинюк, Ник. Лишок, Ів. Ковій; по 50 ц.: пані К. Швед, пані М. Кіцул, Нестор Левко, Вол. Кривий. Разом 15.00 дол.

[illegible]

ПРОВОДИ В СМАТС, САСК.

В неділю Провідну було в нас Богослужения, котре відправив парох о. Жолнікевич. Це справді були українські Проводи. Людей було гарне число. Тема проповіди була „Блаженні [illegible] не бачили, а увірили." [illegible] мусять бути [illegible] і [illegible] українські [illegible] наша Рідна Українська Православна Церква.

По Службі Божій отець парох учив дітей катехизму, а в Народнім Домі жіноцтво поралось при роботі заставляючи столи і викладаючи печиво, писанки і т. др. На столах запалено свічки. Нараз входить о. Желінкевич і починає [illegible] тропар, при співучасти дяка, п. Гринішина, а все покриває величаве „Христос воскрес" всіх зібраних. Відтак старші і молоді сідають за столи і споживають потрави. Після того о. Желінкевич виголосив реферат „Що таке традиція", і промовляв також п. Ксьонджина.

Після того переведено збірку на всі важні справи. Присутні жертвували щиро, за що їм належиться признання і подяка.

Так ми відсвяткували Провідну неділю по нашому старому українському [illegible].

Треба згадати, що наша Українська Православна Церковна Громада в Сматс, це одна із перших громад від 1924 року, що зорганізувалась як Громада Української Православної Церкви. Обслугував о. Кудрик і перші Богослужения відправлялись по хатах і в школі. Церкву побудовано 1926 року, церква гарна. Треба згадати, що і другі наші священики [illegible] труду і праці для святої справи Рідної Церкви. Живе тут багато перших працівників-піонірів, котрі лише згадують і мило споглядають на овочі тої праці, яку вони вкладали в справу Рідної Церкви. **К.**

ПРИЗНАННЯ ВІСТНИКОВИ

Гейнсбург, Алта.

В залученню пересилаю 5 долярів на пресовий фонд „Вістника" від нашої Церковної Громади Св. Духа в Грац, Алта.

Наша громада оцінює велику працю і заслуги органу нашої Церкви, для церковної справи [illegible] і для Українського Народу в Канаді, отже пересилаємо цих пять долярів зібраних Колядою в часі минулих Різдвяних Свят як бодай невеликий дар для незвичного і широго працівника. Віримо, що коли будемо мати свою сильну пресу, особливо ж „Вістник", орган нашої Церкви в Канаді, то і наше церковне життя стане ще сильнішим. Бо тоді зможемо більше писати про наші справи.

Рівночасно тут подяку всім нашим колядникам і тим, що колядникам щиро [illegible] окремо [illegible] Зайцеви, що ніколи своєї помочи не відмовляли. Притім щирий привіт від нас всім нашим Церковним Громадам в Канаді.

За Заряд
Петро Голик, голова.
Петро І. Липовий, писар.

З НАГОДИ УРОДИН НА СВОЮ ПРЕСУ

Айтуна, Саск. — В неділю вечером 26 лютого ц. р., з ініціятиви заряду сестрицтва св. Княгині Ольги спільно з близькими членами православної церкви і повним членством СУМК-у в Айтуна, Саск., урядили несподіванку для п-ва Василя і Марії Кривих з нагоди 63-літних уродин гр. В. Кривого. Цего вечера молодь, жіноцтво і старші відбували пробу співу до свята Т. Шевченка в парохіяльнім домі під проводом свого пароха.

В годині 9.30 понад 40 осіб увійшли до помешкання п-ва Кривих, які минулої осени з фармів переселися до містечка Айтуна на сталий побут. Провідником цего вечера був гр. Михайло Базюк. Увійшовши в дім гості привитали п-во Кривих многоліттям.

Вечер переведено в веселих бесідах та співі патріотичних пісень. Головним промовцем був наш Всеч. о. прот. І. Кусий. Він вручив п-ву Кривим дарунок від зібраних і

УВАГА

Візитація Впреосв. Архиепископа Мстислава

В ЕДМОНТОНІ, АЛБЕРТА.

Візитація Впреосв. Архиепископа Мстислава й освячення площі під будову Української Греко-Православної Катедральної Церкви в Едмонтоні відбудеться в неділю, 7-го травня ц. р.

ПОРЯДОК:

9.00 год. рано:	Встріча Впреосв. о. Владики.
9.30 год. рано:	Архиєрейська Служба Божа при [illegible] инших священиків
12.00 год.:	Освячення площі.
1.00 год.	Спільний Обід.

По обіді — промови Впреосв. о. Владики та инших промовців.

Святочний Концерт під проводом п. Юрія Білашевича зачнеться в год. 8.30 вечером.

Проситься вірних церкви з доокружних громад взяти [illegible] участь в цім історичнім дні — розвою нашої Рідної Церкви в Канаді.

За Заряд:

Д-р І. ВЕРХОМИН, голова — С. МИСАК, секретар

о. А. ХРУСТАВКА, парох.

СПРАВКА

У виказі Різдвяної Збірки в Престон, Онт., було пропущено [illegible] в. Ник. Савчука, який дав 1.00 дол., що оцим справляється.

Консисторія УГПЦ.

[illegible]

У виказі Різдв. Збірки з Шортдейл було проголошено: Дрібвиви 6.75, а має бути: Василь Малюта 5 дол. Дрібвиви 1.75 дол.

о. Т. А. Горбай.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Андрієвич.

ТРАВЕНЬ:

7 Неділя — Гласлин.
14. Неділя — Витків.
18. Четвер, Вознесення — Гефорд (на фармах).
21 Неділя — Маров Лейк
28 Нед. Зел. Свята Тройці — Гефорд (храм)
29 Понед. Св. Духа — Витків (храм)

Адреса Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодмарчук.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя [illegible]
14 Неділя Канора - Успенська.
18 Четв. Вознесення Борджис (храм)
21 Неділя Салтова
28 Зелені Свята Канора (храм)
29 Понед. Зел. Свята — Дробот (храм)

Адреса Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Грейвс.

ТРАВЕНЬ

6 Субота [illegible] Гронлид
7 Неділя [illegible]
14 Неділя Кадет
18 Четв. Вознесення Гронлид
21 Неділя Кадет
28 Зелені Св. [illegible]
29 Понед. [illegible] Гронлид

Адреса Бокс 47 Гронлид, [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика.

ТРАВЕНЬ

[illegible]

Адреса Скр. 62. Тел. 10. Редвий Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ТРАВЕНЬ

[illegible]

Адреса Бок 124 — Аррап, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стритійчука.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя Сенд Лейк
14 Неділя [illegible]
18 Четвер Вознесення [illegible]
21 Неділя [illegible] (храм)
28 Нед. Зелені Св. [illegible] (храм)
29 Понед. Св. Духа [illegible]

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя Сенд. Лейк
11. Неділя Роcбарн

Адреса: Онібори. Тел. 138-21. Шол Лейк Еисч

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гнатюка.

ТРАВЕНЬ

6. Субота, Юрія — Гарденгон.
7 Неділя — Серко.
14. Неділя — Сондланн.
18. Четв., Вознесення — Вайта.
21. Неділя — Пембіна.
28. Неділя, Зел. Свята — Вайта.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя — Рідвайна.
14. Неділя — Айтуна (День Матери, концерт).
18. Четвер, Вознесення — Кендінс.
21. Неділя — Феннув.
28. Нед., Зелені Свята — Айтуна (храм).
28. Нед., Зел. Свята — Реджайна (храм), буде о. Савчук.
29. Понед. Зел. Свята — Гудв (храм)

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Вишарт (храм)
11 Неділя — Кендаль
18 Неділя — Саскатун. Собор.
25 Неділя — Айтуна.

Адреса скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя — Брендон
14 Неділя — Попляр-Парк
18 Вознесення — Ст. Мартин
21 Неділя — Портедж ла Прер

Адреса 178 Ендерсон Евню, Винипег Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гринишин.

ТРАВЕНЬ

11 Неділя — Давфин Храмове свято
18 Четвер Вознесення — Ешвил Храмове свято. Квартальні збори Окружного Комітету
21 Неділя — Драфтинг Ривер
28. Зелені Свята, Тройця — Сифтон Храмове свято
29 Понеділок, Св. Духа — Ветли Ривер Храмове свято

Адреса Бокс 778 — Давфин Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ТРАВЕНЬ

[illegible]
7 Неділя [illegible] Смокі Лейк [illegible]
[illegible]

Адреса Скринка 309, Смокі Лейк Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Васильва.

ТРАВЕНЬ

[illegible]
7 Неділя Беєвил
14 Неділя Шепинн
18 Четвер Вознесення [illegible] (храм)
21 Неділя Андрю
28 Зелені Свята, Тройця Кітвин (храм)
29 Зел. Понед. Св. Духа Виллінг-дон (храм)

Адреса Бок 26 — Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя Пиртон
14 Неділя Гофтон
18 Вознесення Стефанова
21 Неділя Мелвил
28 Нед. Зел. Свята Мажеп
29 День Св. Духа — Прінстон

Тел. 798 — Портон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Жалінського.

ТРАВЕНЬ:

6. Субота, Вмуч. Юрія — Вакав.
7. Неділя — Вакав.
14. Неділя — Ст. Джуліен.
18. Четв., Вознесення — Єлдов Кріх.
21. Неділя — Кадворт.
28 Неділя, Зелені Свята — Сматс (храм).
29. Понед., День в. Духа — Тернопіль (храм).

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Алвена (храм)
11 Неділя — Ст. Джуліен.
18. Неділя — Єлдов Кріх.
25. Неділя — Тернопіль.

По Богослуженню катехизація

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефишина.

ТРАВЕНЬ

6 Субота Юрія — Толстой
7 Неділя — Арбакл
14 Неділя — Толстой
18 Вознесення (вільна служба) Роза
21 Неділя — Сильвія
28 Зелена неділя (вільна служба) — Толстой
29 Зелений понеділок (храм) Толстой

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Арбакл
11 Неділя — Роза.
18 Неділя — Сеньків.
25 Неділя — Толстой.

Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя — Тирієн
14 Неділя — Гіфорт
18 Четвер Вознесення — Гленлон
21 Неділя — Сенти Репидс
28 Неділя Зелені Свята — Гленлон (храм)
29 Понеділок Св. Духа — Лессард

Адреса Гленлон Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ТРАВЕНЬ

6 Суб., Вмуч. Юрія — Шіго-місто.
7 Нед., Самарянки — Шіго-полуд.
14 Нед., Сліпого — Коло Куших
18 Четв., Вознесення — Пасічники
21 Нед., Св. Отців — Коло Ріки
28 Нед., Зелені Свята, Тройці — Інсінгер-місто (храм)
29 Понед. День Св. Духа — Шіго-місто (храм)

Адреса Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Якововича.

ТРАВЕНЬ

6 Суб. Вмуч. Юрія — Інсінгер-пол.
7 Нед. Самарянки — Тідор-місто
14 Нед. Сліпого — Льора
18 Четв. Вознесення — Вест Брук.
21 Нед. Св. Отців — Елмор.
28 Нед. Зел. Свята — Жучкинг.
29 Понед., Св. Духа — Федаин.

Адреса: Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ТРАВЕНЬ

7 Неділя — Богдан
14 Неділя — Пайн Ривер
18 Четвер Вознесення — Ворд
21 Неділя — Етелберт
22. Понеділок, св. Миколая — Пайн Ривер (позачергове Богослуж.).
28 Неділя, Зелені Свята — Пайн Ривер.
29. Понед., Зел. Свята — Гарленд.

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Решер
11 Неділя — Етелберт
18 Неділя — Богдан
25 Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

1	П	18	Квітен. Преп. Івана [illegible]
2	В	19	Преп. Івана Ветхопещ.
3	С	20	Муч. Гавриїла отрок.
4	Ч	21	Священ. Теодора
5	П	22	Теодора Сикеота
6	С	23	† Вмч. Георгія (Юрія)
7	Н	24	Нед. Самарянки, Пр. Сави П.
8	П	25	Ап. Марка Македон. а. П.
9	В	26	Священ. Василя еп. Амас.
10	С	27	Пр. Стефана еп. Волод. Вас.
11	Ч	28	Ап. Ясона і Сосипатра
12	П	29	Муч. 9 в Кизиках Теодор.
13	С	30	† Ап. Якова Звед.
14	Н	1	Травень. Нед. Сліпород.
15	П	2	Пер. мощ. Бориса і Гліба
16	В	3	Смерть прел. Теодосія к. П.
17	С	4	Пелагії дівн
18	Ч	5	Вознесення Господнє
19	П	6	Преп. Пова чудотвор.
20	С	7	Знак Чесн. Хреста в Єрус.
21	Н	8	Нед. Отців. 1 Вс. Соб. 325 р.
22	П	9	Перенес. [illegible] Николая
23	В	10	Ап. С[illegible]
24	С	11	Рівноап. [illegible] Методія
25	Ч	12	Епиф. [illegible]
26	П	13	Муч. [illegible]
27	С	14	[illegible]
28	Н	15	Зел. Свята Пресв. Тройці
29	П	16	День Святого Духа
30	В	17	Ап. [illegible]
31	С	18	М[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячина.

ТРАВЕНЬ:

6. Субота, Юрія — Принс Алберт
7 Неділя — Принс Алберт
14 Неділя [illegible]
18 Четв. [illegible] (храм)
21 Неділя [illegible]
28 Неділя [illegible] (храм)
29 [illegible] (храм)

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя [illegible] Алберт
11 Неділя [illegible]
15 Четвер [illegible] — Сембоpe
18 Неділя [illegible]
25. Неділя — Гонебиан.

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3788. Принс Алберт Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ТРАВЕНЬ

7 Неділя [illegible] на гробах
14 Неділя [illegible]
21 Неділя [illegible]
28. Зелені Свята — Ленард (храм).
28. Зел. Свята — Шортдейл (храм).
29. Понед. Зел. Свята — [illegible] (храм)

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя, Всіх Святих — [illegible] (храм)
11 Неділя — [illegible]
18 Неділя — Роблин [illegible]
25 Неділя — Лен[illegible]

Адреса: Поч. скр. 54. Роблин, Ман. Телефон 54 р. 2.

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:

6. Субота Юрія (Георгія) УЄ Луки 12. 2—12. Літ. Діян. 12 1—11. Єв. Івана 15. 17—16 1—2

7 Нед. Самар. Гол. 4 УЄ Івана 20 1—10. Літ. Діян. 11 19—26. 29—30. Єв. Івана 4. 5—42

14. Нед. Сліпор. Гол. 5. УЄ Івана 20. 11—18. Літ. Діян. 16: 16—34. Єв. Івана 9: 1—38.

18. Четвер Вознесення. УЄ Марка 16: 9—20. Літ. Діян. 1: 1—12. Єв. Луки 24: 36—53.

21. Нед. Отців. Гол. 6. УЄ Івана 21 1 14 Літ. Діян. 20 16—18. 28—36 Єв. Івана 17 1 13

28. Зелені Свята — Тройці. Гол. 7 УЄ Івана 20 19— 23 Літ. Діян. 2 1—11. Єв. Івана 7. 37 52 і 8 1—12

29. Понед. — Св. Духа. Літ. Ап. Ефес 5: 9—19. Єв. 18. 10—20

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave

[illegible] WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1950. ЧИСЛО (870) 10

ДЕСЯТИЙ СОБОР
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Оцим повідомляється всіх заинтересованих, що згідно з Чартером і Статутом Української Греко-Православної Церкви в Канаді та за благословенням Високопреосвященого о. Владики Мстислава, Архиепископа Винипегу й всієї Канади, Консисторія Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді скликає ДЕСЯТИЙ СОБОР цеї Церкви, який відбудеться в неділю, понеділок і вівторок, **18, 19 і 20 червня, 1950, в місті Саскатуні, Саск.** — Наради Собору відбудуться в Конференційній салі готелю Бесборо.

В програму Собору входять такі справи:

1. Соборна Архиерейська Св. Літургія
2. Реєстрация делегатів і гостей на Собор, провірення їх повновластей та видача їм легітимацій.
3. Вибір Президії й покликання секретарів Собору.
4. Вибір Комісій на час Собору.
5. Доповідь Високопреосвященого Архиепископа о. Мстислава про духовний стан Церкви та його діяльність.
6. Доповідь голови Консисторії про організаційний і матеріяльний стан Церкви.
7. Справа резигнації Високопреосвященого Архиепископа о. Мстислава.
8. Становище Української Греко-Православної Церкви в Канаді до церковних [illegible] в Злучених Державах Америки і в Европі — Іван Сирник.
9. Справа Всеукраїнського Православного Собору, — о. С. В. Савчук.
10. Священичий пенсійний фонд, — о. В. Сенишин.
11. Звіт зі стану й праці Колегії св. Андрея в Винипегу, — Принципал Ф. Т. Гаврилюк
12. Справа Катедри Св. Тройці в Винипегу.
13. Звіт комісій.
14. Проекти змін і доповнень Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді й Статута Церковної Громади Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
15. Інші справи.
16. Вибір членів Консисторії та інших урядників і комісій, та членів до дирекції Колегії св. Андрея в Винипегу.
17. Приняття резолюцій.
18. Закриття Собору.
19. Спільна Вечеря для делегатів і гостей (в второк вечер, 20 червня).

Згідно з параг. 14 Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді до складу Собору входять:

„(а) Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді всіх степенів, з вийнятком осіб, які знаходяться під церковною суспензою.

„(б) Делегати поодиноких громад й місій в пропорції одного делегата на кожних 25 дійсних членів, або більшу половину того *). Коли в громаді або місії є менше як 25 членів, їм все одно прислугує право одного делегата.

„(в) Члени Консисторії, члени сталих комісій створених Собором і редактор офіціяльного органу Української Греко-Православної Церкви в Канаді."

Делегатів на Собор вибирають збори повноправних членів громади. Збори також вибирають по одному заступникові для кожного делегата. Вразі, коли б делегат не міг з будь яких причин на Собор поїхати, на його місце їде його заступник.

Уряди громад мають повідомити Консисторію про вибір своїх делегатів найпізніше до 10-го червня, 1950, виповнюючи та висилаючи до Консисторії формуляр „Повідомлення про вибір Делегатів", який був висланий громадам 26-го квітня, 1950.

Делегати на Собор мусять привезти з собою посвідчення від своїх громад, що вони є дійсно їх делегатами. Форма такого посвідчення була вислана до громад 26 квітня, 1950.

Всі делегати на Собор мають бути в Саскатуні вже в неділю рано, 18 червня, 1950, й мусять бути присутні на всіх нарадах Собору від його початку до закінчення.

На кошти делегатів на Собор буде зроблений розмет так, що кошти кожного делегата будуть рівні без огляду на те, як далеко він їхав. Розмет буде зроблений тільки на кошти подорожі, тобто на кошти залізничих білетів та евентуально на кошти їзди автом, а не також на кошти харчів та помешкання.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх громади оплачують самі, в звязі з Собором будуть загальні кошти, які мають бути покриті з загального фонду Церкви. На покриття таких коштів кожна громада складає від себе добровільну жертву, висилаючи її до Консисторії ще перед Собором, або передаючи своєму делегатові, щоби зложив її на Соборі.

На правну участь в Соборі, тобто на участь в дискусіях, голосуванню й т. п., мають право лише повноправні делегати та вказані правні учасники Собору, однаке присутніми на Соборі можуть бути також гості — вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Щоби забезпечити собі допущення на Собор, гості повинні мати посвідчення від свого парафіяльного уряду або пароха, що вони дійсно є членами Церкви.

*) Це значить, що громада, яка числить 37 членів або менше, має право вислати на Собор одного делегата. Громада, що числить від 38 до 62 членів, має право вислати двох делегатів. Громада, що числить від 63 до 87 членів, має право вислати трьох делегатів і т. д.

З огляду на те, що всі священики є зобовязані бути присутніми на Соборі від початку до кінця, в неділю 18 червня, 1950, Богослужень по парафіях не буде.

Дано в Винипегу, Ман., 5 травня, 1950.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Прот. С. В. Савчук, голова,
Прот. В. Кудрик, заст. голови,
Свящ. І. Дмитрів, секретар,
Іван Сирник, заст. секретаря,
В. Сарчук, касієр.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В МІНХЕНІ

З Відозви в „Українських Вістях", з Нового Ульму в Німеччині, довідуємось, що на всю Німеччину істнує одна Українська Православна Церква поза таборами, а то в Мінхені, — Церква св. Покрови. Істнує вона від 1945 р. й обслугує сотні православних українців, що живуть поза таборами. І коли число таборів зменшуєсь, то зменшується і число таборових церков і парафій.

Невдовзі може прийде до того, що не стане таборів з їх церквами, однаком православних українців залишаться тисячі, і тому церква св. Покрови в Мінхені мусить дальше істнувати. Вона за весь час сповняла велику працю і за її допомогою відкрито Богословську Академію Української Православної Церкви. Вона зорганізувала першу допомогу українцям, що не могли дістатися до таборів. При ній видавалося книжки і журнали.

Відозва звертається до тих, що виїхали з Німеччини, щоби своїми жертвами піддержали згадану церкву.

ПОРУШУЮТЬ РЕЛІГІЙНУ СПРАВУ

Канада, Англія, Австралія і Стейти поставили домагання, щоби назначити комісію для прослідження релігійних і політичних відносин в Мадярщині, Румунії і Болгарії, які давнійше заявили, що в Східній Европі комуністи не знищили релігійної свободи. Згадані три краї мають назначити до комісії своїх представників, а коли того не зроблять, то справа пійде до Обєднаних Націй.

БУРІ І СНІГ В СТЕЙТАХ

В пятницю 6-го травня через західні Стейти перехорила сильна буря з порохами, дощем, градом і снігом. В полудневій і північній Дакоті плуги розгортали сніг на дорогах. В деяких сторонах була буря, що досягала навіть 100 миль на годину. Буря перейшла через кілька стейтів і наробила багато шкоди, особливо знищила багато худоби в деяких сторонах. І та буря додала води до тої повени, що тепер маємо в Манітобі.

ЛИШЕ МЕНІ ТА МОЇМ ДІТЯМ

Нині можна похвалитися, що український загал в Канаді вже зрозумів значіння жертвенности. Люди жертвують на всякі справи, на всяку загальну працю, і тому така праця може провадитися. Але ще недавні часи, коли тих, що щиро і щедро жертвували, було дуже небагато і тому ніяка ширша праця не була можлива. Громада може багато зробити, коли б кожний приклав один палець до справи, а одиниці, хочби і які щирі, зроблять мало.

Памятаймо, що перші христіяни вважали своїм головним обовязком — жертвенність, щедрість для загального добра. Читаємо, що тоді були навіть такі, що своє майно (очевидно частину) продавали, щоби помагати там, де поміч була конче потрібна. І тому, — як читаємо в Новім Завіті, — не було тоді дуже вбогих, бо одні другим помагали. Це вязало людей.

Обовязок жертвенности розуміли й давні Українці. Нім ще Москва запанувала над Україною, в кожному селі була школа, або дві, був „шпиталь", себто захист для бездомних, слабих, калік і старих, що не мали де притулитися. І все робилося доброю волею громади. Її коштом. Всі розуміли, що вони як христіяне, повинні і про других дбати, бо всі люди, то одна велика родина, — і всі були вдоволені тим, що добре діло роблять.

Не було тоді мабуть окремих сиротинців, бо люди розуміли, що для сироти найкраще в добрій родині, отже сиріт радо до себе принимали.

• • •

Але завсігди були, і нині є ще люди, що дбають лише за себе. Кажуть: „Щоби мені, та моїм дітям було добре, а решта мене не обходить."

Історія оповідає, що коли турки в 15-ім віку напирали на Царгород, то грецькі засоби для оборони були вже дуже вичерпалися. Треба було грошей, а їх не було. Тоді цар звертаєсь до багатих, щоби помогли. Але все дармо. Вони все ховали для себе і своїх дітей. Аж коли турки підступили під Царгород і вже чути було їх крики, приносять багаті до царя гроші і кажуть: „Бери і ратуй місто". — але цар не взяв. „Було тоді дати, коли ратунок був можливий", — сказав він, — „а тепер забирайтесь зі своїм золотом!" І нагнав їх.

І турки Царгород забрали 1453 року. Які були тоді рабунки і насильства, про те довго треба би оповідати. Забирали не тілько те, що скупарі готовили для себе і дітей, але і людське життя забирали. Та скупі люди про те передше не хотіли думати.

Такі короткозорі люди є всюди. Між всіма. Забувають, що і звичайний чоловік є до якоїсь міри багатий, коли здоровий, має хату, господарство, або хочби малий запас грошей. Євангельська вдова вкинула послідні три центи в скринку, де збиралися гроші на поміч убогим. Бо вона вважала себе ще на три центи багатою. Другі може і того не мали.

Скупарі, які все ховають для себе і своїх дітей, ще нічого доброго на світі не зробили. Але заподіяли багато лиха. Але коли вони самі опиняться в нужді, тоді хочуть, щоби другі були дуже щедрі і їм помагали. Однакож таким поміч не належиться. Нехай пють те пиво, що наварили.

Це треба пригадувати тим, що поза собою і своїми дітьми не хочуть нікого і нічого більше знати.

С-к.

ШЕКСПІР ЧИ БЕЙКОН?

Письменником світової слави в англійців є Віліям Шекспір (1564—1616). Його твори, це головно драматичні твори.

Але віддавна перед англійцями стоїть питання, чи ті драматичні твори писав дійсно Шекспір, чи може Френсис Бейкон (1561—1626), що належав в своїм часі до великих вчених і мислителів, написав кілька наукових творів, що причинилися до наукового поступу, а також полишив цінні розвідки для щоденного практичного життя. Отже віддавна була думка, що це він підписувався, як Шекспір.

А Шекспір тоді хоч і жив, але його діло було купецьке, грошеве, отже чи міг він при тім бути і великим письменником?

В Лондоні є Товариство Бейкона і воно тепер робить заходи, щоби отворити гріб давного поета, Едмунда Спенсера (1552—1599) і так буде можна провірити, чи Шекспір не є Бейконом.

Було таке, що коли Спенсера ховали, то тодішні визначні письменники повкладали свої рукописи в домовину Спенсера. Бейконівці сподіються, що між ними знайдуть також рукописи Бейкона, а це буде доказ, що Шекспіром був дійсно Бейкон. Така думка, як сказано, не тепешна, бо вже понад сто літ дехто говорив, що те, яке нині вважають Шекспіровим, належиться Бейконови.

Думають, що Бейкон був прибрав собі письменницьке імя Шекспіра, щоби закрити своє авторство; тому, що він був на високім становищу, був дорадником Королеви Єлисавети, отже писання для акторів й акторок могло б його в очах деяких людей понижити.

Бейкон, Спенсер і другі похоронені в Вестмінстерській церкві, і в 1938 році були вже отворили один гріб, думаючи, що Спенсерів, а тепер кажуть, що це була помилка, бо отворено гріб Метю Прайора.

ЩЕ ДО ПОВЕНИ

Винипег під військовою контролею. Збирають одіж та покривала для тих, що повтікали перед водою. З Галіфаксу прибули військові з приладами для ратування. До 8-го травня було в Винипегу 8,000 бездомних. Людям кажуть наперед забиратися з місць загрожених. І ще прибувають втікачі зпоза Винипегу. Деяких будуть перевозити до Брендону і Шайло. Деякі мости в Винипегу замкнені. Позамикали школи. З Мінеаполісу, Минн., присилають помпи, також дещо з инших сторін. Стараються охоронити електровні, телефони і воду. До шпиталів з міста не приймають, бо всюди повно в тих, що не залиті. З Торонта прислали 175 тисяч мішків і ще готовлять слати літаками, та 2000 гумових чобіт, високих до пояса. Сподіються ще більше води зі Стейтів. Такий стан може тревати і ще цілий місяць. Для доповнення лиха в понеділок, 8-го падав дощ, а в вівторок, 9-го травня, дощ і потім сильний сніг. Вода може ще піднестися 4 стопі.

ЗАВАЛИВСЯ ДІМ — БАГАТО ЗГИНУЛО

Коло Тел Авів, в Палестині, завалився великий дім, отже згинуло 24, а 12 опинилося в шпитали.

БУЛО БИ БІЛЬШЕ БОЛЬШЕВИКІВ

Тригве Лі, голова Обєднаних Націй, тепер в Швайцарії. Й заявляється за тим, щоби до Обєднаних Націй допустити представників — Альбанії, Австрії, Болгарії, Фінляндії, Мадярщини, Італії, Ірландії, Португалії і Румунії, отже і кількох тих країв, які Росія має в руках.

НОВА ХЕМІЧНА ЗБРОЯ

Американський генерал МкОліф говорив недавно в Детроїт, що тепер приготовляєть новий хемічний спосіб, яким можна знищити ворожу боєву силу і промисловий рух легким способом і великим коштом. Так можна перемогти силу ворога без великих людських страт. Однакож Стейти вживали би того способу хиба тоді, коли б ворог перший заатакував, отже як відплату.

ЗА ЧУТЛИВІСТЬ СТРАТИВ СЛУЖБУ

В Істкат, в Англії, поліцай Сабін через два роки мав обовязок переводити дітей в небезпечних місцях, і діти його дуже любили. Переводячи, він цілував їх в лице. Це не подобалося матерям і 92 з них заявили, що не хочуть, щоби чужий чоловік цілував їх діти, і поліцая відправили. Це повинні би мати на увазі і в Канаді ті, що занадто показують свої почування на вулицях, водяться за руки і т. п.

СЛІПІ ПО ОПЕРАЦІЇ БАЧАТЬ

В Рочестер, Н. Й., в Стейтах, є родина Брочу, в якій шестеро було сліпих, між ними 4 жінки. Змалку бачили, а чим дальше, то поволи ставали [illegible]. В послідних трох роках лікарі в Рочестер і Ню Йорку всіх тих сліпих вилічили і вони бачать. Перевели операцію і дали очам частинку здорового [illegible] ока в тому місци, куди світло до [illegible] ходить.

ЗНАЙШЛИ МУМІЮ

В Єгипті давно тіла померших так забальсамовували, що ті могли лежати тисячі літ. Таке тіло звеся мумія. Тепер відкопали в Єгипті таку мумію жінки, що померла перед 2,500 літами. Вона похоронена в черевиках і [illegible] з золота.

АРЕШТУВАЛИ 61 ДУХОБОРІВ

За підпали, ходження [illegible] за галі протизаконне поведення арештували в Брит. Колюмбії 61 духоборів, чоловіків і жінок. Всі вони йшли з торбами перевішаними через плечі і співали пісні. Деяких вже засудили, инших будуть судити.

СИЛА РОСІЇ В КИТАЮ

Американські обсерватори в Гонг Конг кажуть, що провідники китайських комуністів запродалися Росії. Китайські націоналісти говорять, що Росія має в Китаю 23,000 свого війська, що російські підводні помагають китайським комуністам. Також що Росія дала 250 літаків і 34 воєнних кораблів китайським комуністам.

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКОВНОЇ ПЛОЩІ

В неділю, 7-го травня, Архієп. Мстислав посвятив в Едмонтоні площу під нову церкву. Разом з тим рукоположив нового священика, бувшого питомця Колегії св. Андрея в Винипегу. — Стефана Зузака

ЖИДІВСЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

На Манітобськім Університеті утворено відділ (факультет) Жидівських Студій. Рабін А. А. Чіль (чи Хіль), директор Фундації Гілеля при університеті, буде головою нового відділу і помічником професором. Подібні відділи є в університетах Колюмбійськім, Єльськім, Вандербільдськім і Каліфорнійськім. В Канаді це перший відділ.

ВОЗНЕСЕННЯ І ЗЕЛЕНІ СВЯТА

По своїм воскресенню зявлявся Ісус Апостолам багато разів. Каже ап. Петро: З Ним ми їли і пили по воскресенню Його з мертвих (Діян. 10 : 41). Коли ж явився послідний раз, то казав їм з Єрусалиму не виходити аж поки не зійде на них Дух Святий, вивів їх на гору Оливну, там піднісся вгору і хмара Його закрила. Вернувшись Апостоли перебували разом з Матірю Ісуса і другими, дожидаючи зіслання Св. Духа.

Про святкування Вознесення згадуєсь вже в Постановах Апостольських; про те ж згадує Августин кажучи, що всі христіяне святкують це Свято.

• • •

В 50-ий день по Воскресенню, як всі Апостоли були зібрані, почувся шум, і над кожним Апостолом показався огонь. І зараз Апостоли почули нову силу, почали говорити чужими мовами і відчули велику відвагу для дальшої праці. Вийшли тоді на улиці і почали проповідувати Христову науку. Були там ріжні люде і дивувалися, що їх мовами Апостоли говорять. І того першого дня увірувало в Христа 3,000 людей. Це був перший день апостольської праці.

Це були жидівські свята на спомин, що Бог дав їм заповіди. Також дякували за плоди землі і прикрашували доми галузям та цвітами, — звідси і в нас звичай замаювати хати і церкви.

Перший день Зелених Свят присвячений пошані Пресв. Тройці, бо тоді виявилась вповні правда о Пресв. Тройці. Казав же Христос: Як же прийде Утішитель, що пішлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця походить, той засвідчить про мене. (Іван 15 : 26).

Другий день Зел. Свят призначений на славу Св. Духа.

• • •

Український Нарід завсігди святкував Зелені Свята дуже величаво. Замаювано зеленим галуззям хати, ворота, церкви, по землі розсипали татарське зілля (татар, ір, аїр, гавяр, біла сашина), що має дуже милий запах. (Походить з Індії, є і в Канаді на мочарах). З Зеленими Святами вяжеться обходження і благословення поля, коли люде виходили з хоругвами, священик читав Євангелії і при молитвах окроплював засіви Свяченою Водою.

Все то було відколи українці стали христіянами, з виїмком хиба тих часів, коли були татарські чи турецькі напади, коли була війна. Але приходили спокійніші часи, релігійне життя відновлялося до повної сили. І нині над Українським Народом, головно на українській землі, часи навіть багато гірші, ніж коли небудь за татарських нападів, однакож треба вірити, що Господь визволить свій нарід і люто покарає тих, що причинилися до поневолення українців, і тих, що держать їх в неволи. Прийде час, що ніч минеться і день настане, як сказано в Святому Письмі, й українці знов будуть могли жити своїм повним релігійним і політичним життям.

Щирим христіянам Зелені Свята пригадують, що Дух Святий дає розум і силу всім, що з щирою вірою і молитвою помочи Святого Духа вижидають. Каже ап. Павло:

„Кожному дається дар Духа на користь. Одному Духом дається дар мудрости, другому слово знання, иншому віра, иншому дар сцілення, иншому роблення чудес . . . Все ж дає один і той же Дух. (1 Кор. 12 : 3— 11).

І тому то в Зелені Свята окремо співаємо: „Царю Небесний, Утішителю, Духу правди, що всюди еси і все наповняеш, скарбе добра і життя подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від всякої скверни, і спаси, Милосердний, душі наші".

ЦАРЮ НЕБЕСНИЙ

Царю небесний, Боже могучий,
Ти Утішитель, Дух Правди Ти;
Ти вічно сущий і всевідучий,
Твоєї ласки нам ниспосли.

Царю Небесний! Творче Сіону,
І життя давче, на нас згадай,
Просвічуй розум, дай добру волю,
Благослови нас, долю подай.

Царю Небесний! Від зла і скверни
Ти заступи нас і украси,
Будь в наших серцях завсігди з нами,
І душі наші, Блаже, спаси

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЦІЛЬ ВІДДІЛУ МОЛОДІ

„Відділ Молоді" в Вістнику викликає в мене таку думку: „Відділ Молоді" є для молодих, однакож ним повинні інтересуватися і в нім писати також старші на такий лад, щоби з того могли молоді вчитися. Старші повинні свій досвід молодшим передавати.

Коли б писали лише молоді, то того було б замало. Молоді знають менше, ніж старші, отже і менше можуть другим молодим передати. А старші вже були молодими і знають, що це молодість; вони були вже і старшими; деякі з них є нині ще старшими, отже і досвіду в них багато, — чому ж не мали би вони того досвіду молодим передавати? Крім того можна брати багато доброго з книжок, де люди свій досвід і свої переживання позаписували. Все те було би потрібною наукою не тільки для молодих, але і для старших, для батьків, що молодих виховують.

Тільки ж треба писати коротко, раз тому, що коротке інтереснійше для молодих читачів, а друге, що краще мати більше короткого, а ріжнородного, ніж довшого й одноманітного.

Це мій погляд на „Відділ Молоді"

Старший читач.

ВІД ЧУЖОГО ЗЛОГО ВЧІМСЯ СВОГО

В Бірмінгам в Англії соціольоги (вчені, що слідять за розвоєм суспільного життя) розслідували стан тамошної молоді до 20 літ життя і кажуть, що те життя дуже „убоге на розум"

Всюди видно „напів-письменність". Життя молодих порожнє і наче пустиня, хочби там і не було багато злочинности.

Досліди провадились три роки 60-ма людьми, розглядали життя молодих від 14 до 19 років. Ось дещо з їх звіту:

16-літні пропускають, тижнево пересічно 11 шилінгів (1.70 дол.). Четири з 10-ох хлопців й одна з трох дівчат пропускають значну часть з того на папіроси. В Бірмінгамі є 80 театрів, три театри комедій, 17 купалень, 104 салі для танців, 1389 корчем, і молоді всі ті місця відвідують в великій мірі.

Один хлопець з 6-ох в віку 16 —19 видає понад 5 шилінгів тижнево на пиятику, а пють також і дівчата.

До церкви ходять старше 40 процент, а другі йдуть на сходи знакомих, зате до театрів і на танці йдуть радо.

З усіх 41 процент нічого не читає.

Молоді не мають ніякої важної ціли не дбають, щоби навчитися поважного і певного ремесла. Хапаєсь за працю, яка попадесь і невдовзі лишає, та за иншу береться. Коли хто з них думає, то фантазує, — дівчата раді бути великими танцюристками, хлопці египтольогами (що досліджують життя давного Египту) . . .

Отсе та життєва „розумова порожнеча"!

"Коли таке „порожне" життя є в молодих, то воно буде в них, коли будуть старші. В цілого народу буде порожнеча там, де повинен бути здоровий, поважний, творчий розум.

Це страшний стан! І над тим повинні призадумуватись і молоді українці, і родичі, і всі. Коли бачимо щось недобре в чужих, то дбаймо, щоби до себе того зла не допустити.

Обсерватор.

ПРО ЩО ВОНИ ПИТАЛИ

Моя товаришка оповідала мені таке:

Пійшла я до поважної фірми, яка хотіла дівчини до канцелярської (офісової) праці. Крім мене прийшли і другі дівчата. Вони були краще вбрані, понамальовувані.

Найперше кликали їх і щось випитували. Вкінци покликали мене і почали питати:

Хто я така, і я сказала, що українка.

Чи я ходжу до театрів і як часто і що мені там коли найбільше подобалося. Я сказала, що рідко ходжу і театер мене не дуже інтересує. Нема там нічого поважного.

Питали, чи ходжу на танці і як часто. Я сказала, що танцюю мало, бо танців не дуже люблю.

Питали, чи ходжу до церкви і котрої. Я сказала, що ходжу кожної неділі і назвала свою церкву.

Питали, чи знаю українську мову і письмо і чи читаю українські книжки. Я сказала, що добре вмію і книжки читаю.

Питали, чи належу до якого товариства, і я сказала, що до українського та котрого. Що належу до церковного хору.

Питали, чи курю і я сказала, що ні.

Ще питали хто мої родичі і ще дещо.

Я сказала їм, якою я є і була певна, що мене до роботи не візьмуть. Однако ж не так вийшло, — з усіх, що там були, мене до роботи взяли. Тоді я зрозуміла, по чім розумні люди других судять.

Таке оповіла мені товаришка, а я вам, молоді, оповідаю. Я з оповідання товаришки багато навчилася, отже і ви навчитеся.

Ксеня П. . . .

СПІР ЗА ХРЕЩЕННЯ ДІТЕЙ

В Бетани, Онт., священик англійської Злученої Церкви, В. Н. Крендал, відмовився хрестити малих дітей кажучи, що це є проти науки Христа, — бо Христос дітей не хрестив, ані приказував хрестити.

Бресбитерія (правляча консисторія) сказала, щоби Крендал зрезигнував, але він говорить: „Ще моя громада того від мене не вимагала."

Голова пресбитерії (модератор), д-р Брукінг, в Торонті про цю справу заявив:

„Коли хтось з священиків вперто при такому погляді стоїть, то Злучена Церква повинна встановити суд, щоби про таку справу рішав.

„Хрещення дітей було в христіян від перших часів і воно вживається в Злученій Церкві в Канаді. І Новий Завіт того не заперечує.

„Ми шануємо особисті переконання, але чоловік мусить достроюватись до становища і практики своєї церкви доки він до неї належить."

Крендал декого собі приєднав, але більше розсудні кажуть: „Хрещенням передається дітей під покров церкви, і родичі слушно роблять, коли своїх дітей хрестять."

„ВІСТНИК"
Друге і ... Видання Спілки „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Родійним членам для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДЕСЯТИЙ СОБОР

Української Православної Церкви в Канаді

Червня 18, 19 і 20-го має відбутися в Саскатуні, Саск., Десятий, отже ювилейний Собор Української Православної Церкви в Канаді.

Собори, що дотепер були, йшли в такім порядку: Перший був в Саскатуні 1918 року. Другий — 1919. Третій — 1920. Четвертий — 1924. П'ятий — 1927. Шестий — 1930. Семий — 1935. Осьмий 1940. Девятий — 1946. А Десятий має бути тепер.

З тих Другий і Третій відбувався в Винипегу, Едмонтоні і Саскатуні, Четвертий в Йорктоні, а всі инші в Саскатуні. Ще був Надзвичайний Собор в Винипегу 1947 р., але він належить до випадкових. Це все слід тепер пригадати.

Хто бував на згаданих Соборах, то мусить признати, що всі вони відбувалися дуже поважно і взірцево. Зібрані на Соборі виявили великий розсудок, обережність, далекоглядність і свідомість відвічальности за церковну справу. Це свідчило, що в першій мірі самі вірні Церкви стоять розумно і свідомо на сторожі своєї Церкви.

Зі згаданих Соборів треба окремо згадати два, а то Семий в 1935, й Осьмий з 1940 року. Головно Семий був незвичайно важний з уваги на тодішні події. Двох авантурників виготовило тоді заздалегідь широкий плян, щоби викликати на Соборі замішання і церковну справу захопити в свої руки. І якраз тоді, коли було багато дразливих і горячих справ, зібрані на Соборі виявили такт, обережність і рівновагу, чим розбили заміри авантурників.

Іще раз 1940 року ті самі авантурники хотіли знов дістатись на Собор, але тепер їх цілком не впущено, і Собор відбувся не тільки спокійно, але і з почуттям великого вдоволення, що зрівноваженою поставою і розумною рішучістю загороджено авантурникам доступ до церковної справи. І нині ті авантурники стоять не тільки поза церковною справою, але і поза загальною справою Українського Народу, та ще на стороні його ворогів, а це вже ясно показує, які були в них тоді заміри.

Коли все те пригадуємо, то як доказ, що наш православний загал вміє вже поважно думати, що його свідомість стоїть високо, а дальше на пригадку, що лише холодним, зрівноваженим розсудком можна все міцно збудувати і хочби які трудноші перемагати.

Пригадується, як по першій війні був в Канаді гостем на Зїзді чи Соборі один з визначніших українців зі Стейтів, що саме після війни приїхав до Америки — і він то звернув увагу на те, що тут українські інтелігенти живо інтересуються церковними справами і беруть діяльну участь в церковному життю. Того в Европі не бувало, — казав він, — а тут уважає він це явищем великої ваги і запорукою церковної сили.

Він розумів велике значіння того, що тут побачив. Бо і справді напереді кожної поважнійшої громадської справи повинні стояти ті, що можуть на справі найкраще розумітися. Коли пересічному чоловікови дано один талан, то свідоміщі мають в руках більше таланів, отже можуть ними придбати багато більше. Вони дальше бачать, отже можуть легче разом з другими і певнійше вести справу, яка потребує більше розуміння і далекоглядности.

Від самого початку, як Українська Православна Церква в Канаді засновувалася, напереді стояли найсвідоміші і найщиріші люди, які тоді були, — інтелігенти та свідомі фармері. Вони клали основи під ту церковну будівлю, що нині маємо. Вони і після того стояли весь час тісно при церковній справі, як своїй справі, а вже за ними йшли менше свідомі, які йдучи за передовими, також освідомлялися. Так створився наш широкий свідомий загал.

Маючи це на увазі треба і при надходячім Соборі дбати, щоби вибирати делегатами на Собор людей найбільше відповідних, найсвідоміших, найбільше розсудних і зрівноважених, які є в громаді. Такі будуть найпевнійшою запорукою, що кожна справа на Соборі вирішиться добре і на загальну користь релігійного життя всего нашого загалу.

Як видно з програми Собору, то буде там обговорюватися і вирішуватися багато важних справ, що будуть мати силу для дальшого нашого тутешнього, а то і дальшого українського церковного життя. А до того треба не лише доброї волі, але і розсудку, і такту і можливої далекоглядности. Оскілько більше таких прикмет буде в людей, що будуть справи розбирати і вирішувати, остілько краще їх вирішать. Це треба памятати!

„БРАТСЬКИЙ ЛИСТОК"

Нині в Англії є поважне число православних українців, отже зорганізували вони там Братство Архистратига Михаїла, а з ним Українську Православну Церкву, в проводі якої стоїть прот. І. Губаржевський.

Від якогось часу видавався там „Братський Листок", як орган Української Православної Церкви в Англії, зпочатку на міміографі, а тепер Братство набуло власну друкарню і великодне число вийшло вже звичайним друком, покищо на 4 сторінки, а форматом подібне до „Вістника". Це свідчить, що там українське православне життя набирає сили.

Тут подамо дещо з того, що в великодному числі „Братського Листка" пишеться, і так:

„Сміло і недвозначно будемо в „Брат. Листку" поширювати українську православну справу і боронити її від нападів, бо вона щироправославному серцю дорога і люба.

„Дехто з тих, які хотіли б мати Церкву знаряддям свого політиканства **хотіли б, шоб вона не боролася проти накидання нам впливів східних, чи західних церковних центрів.** Ясно, що таке накидання є акцією скерованою на знищення Українського Православія, а далі ослаблення міці українського народу православного в девять десятих свого загального складу.

„Нам кажуть, що міцна та Церква, що має одну голову. А ми кажемо, **що мало мати одну голову, — треба, щоб та голова була своя, а не чужа.** Наша столична всеукраїнська катедра є Київ, нашим найвищим зверхником є Митрополит (а в майбутньому, віримо, Патріярх) Київський й всієї України. **Надставляти над цим Головою ще одного Голову є цілком зайвим.** (Підчеркнення „Вістника".)

„Розламавши українське громадське життя, ворог пробує добратися і до твердині українського національного духа — Української Автокефальної Православної Церкви, намагаючись розєднати її лави.

„Брат. Листок" не завагається дати відсічі окремим особам і групам осіб, які в угоду нецерковним і ненаціональним інтересам, а лише власним, чи груповим, намагатимуться втручатися в незалежний курс Української Православної Церкви.."

З наведених висловів бачимо, що „Брат. Листок" займає до якоїсь міри становище подібне до нашого становища в Канаді, — а то, що головним ґрунтом для Української Православної Церкви повинен бути ґрунт український, без додаткових чужих зверхностей Сходу, чи Заходу (коли ми вислід вислови „Бр. Листка" зрозуміли).

Ми не скажемо, що церковне становище в Англії в усім покривається з нашим, — це ж неможливе, бо наш світ инший, а там инший, [illegible] Наша Церква тут повстала перед 30 літами і має за собою багато переживань, багато досвіду, а там церковне життя недавно почалося і перед ним може стати багато непередбиджених [illegible] Але важне, що тамошне церковне життя стає на своїм ґрунті українськім і з [illegible] готовиться зустрічати те, що може принести завтра-позавтра. Се вже важне!

РУХ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

З англійської преси вид[illegible] всюди на світі починаються заклики [illegible] роботу комуністів рішучо спиняти.

Але рівночасно підносить [illegible] комуністична сила, — і поод[illegible] і цілі групи та партії виступають в обороні комуністів, — то покликуючись на „демократичну свободу", то [illegible] право осіб мати свої переконання [illegible] доказуючи, що коли комунізм признати беззаконним, то комуністи „в підпіллі" (скрито) будуть ще завзятійше [illegible] свою роботу; то накликають, щоби ще дальше з Росією переговорювати; чи кажуть, що комунізм сам згине.

В Австралії уряд став на тому, що конечним є, проголосити комунізм протизаконним.

В Стейтах бувший президент Герберт Гувер став на тому, що треба розірвати звязки з Росією і з Обєднаних Націй позбутися представників Росії і тих других держав, які є в її руках. Він каже, що з Обєднаних Націй треба створити протикомуністичну організацію.

Провідник канадійських консерватистів, Дру, говорив в парляменті в Оттаві, що попуск уряду комуністам, це „чисте безглуздя". Комунізм не є політичним міркованням, казав він, але пляном на революцію в Канаді. Від послідної війни 600 міліонів людей опинилося в большевицькій неволі і большевизм дальше посувається.

Премієр Сент Лоран наперекір тому заявив, що треба бути вирозумілими, і що нехай демократія старається вдоволити всіх, а тим вона комунізм переможе. Також само за свободою для комуністів заявився провідник Сісіефів, Колдвел.

В Франції усунули президента виробу матеріялу на атомічні бомби, як комуніста. Він заявив, що в разі війни з Росією він стане по стороні Росії. Тоді сімох стейтських визначних атомістів стали в обороні усуненого французького атоміста.

Це кілька примірів з руху відносно большевиків і большевизму.

ПРОЄКТ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ СТАТУТА УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

і

Проєкт Змін і Доповнень Зразкового Статута Церковної Громади Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Згідно з 65-им параґрафом Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді, проголошується понище проекти змін і доповнень Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді і Зразкового Статута Церковної Громади Української Греко-Православної Церкви в Канаді, які будуть запропоновані на Десятім Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбудеться 18—20 червня, 1950, в Саскатуні, Саск.

• • •

СТАТУТ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

І. Загальні постанови

1. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частиною Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос.

2. Заховуючи доґматичну та канонічну єдність з усіма православними автокефальними Церквами, Українська Греко-Православна Церква в Канаді є рівна в правах з ними і незалежна в своїм устрою та управлінню.

3. Українська Греко-Православна Церква в Канаді провадить своє життя на основі Слова Божого (Св. Письмо) і Св. Передання, заключеного в правилах і постановах 7 Вселенських Соборів, і управляється в межах свойого Чартеру, Статуту та ухвал Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

II. Церковний Собор.

4. Найвищим законодатним тілом Української Греко-Православної Церкви в Канаді є її Собор, який, згідно з Чартером Української Греко-Православної Церкви в Канаді, застановляється і виносить рішення в таких справах:

(а) правління Церкви;

(б) заховання віри та устрою церковного;

(в) зміцнення й розвитку церковного життя;

(г) піклування над усіма адміністраційними, духовно-освітніми й маєтково-господарчими справами Церкви;

(ґ) в справах судових і судових відкликів;

(д) вибір епископів і кандидатів на епископів;

(е) взаємовідносини і співучасти в ділах з Православними Церквами та іншими християнськими церквами в Канаді й поза Канадою.

5. До складу Церковного Собору входять:

(а) Єпископи Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

(б) Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді всіх степенів, з вийнятком осіб, які знаходяться під церковною суспензою;

(в) делеґати поодиноких громад, парафій і місій в пропорції одного делеґата на кожних 25 дійсних членів, або більшу половину того; коли в громаді, місії чи парафії є менше як 25 членів, їм все одно прислугує право одного делеґата;

(г) члени Консисторії, члени постійних комісій, створених Собором, і редактор офіціяльного органу Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

(д) два представники від Колеґії св. Андрея у Винипегу, делеґовані дирекцією і професорським складом Колеґії.

6. Собори Церкви бувають звичайні і надзвичайні. Звичайний Собор Церкви скликає Консисторія через кожних 5 років, від 1935 року почавши. Надзвичайний Собор скликає Консисторія з власної ініціятиви, на бажання Архиепископа, або на умотивоване домагання одної третини всіх громад, місій та парафій. Місце і день кожного Собору встановляє Консисторія.

7. Скликання Собору (звичайного й надзвичайного) Консисторія проголошує бодай один місяць наперед в офіціяльнім органі Церкви, а також повідомляє звичайними листами священиків, парафії, громади, місії та всіх тих, яким прислуговує право брати участь в Соборі; крім цього, Консисторія може проголошувати про скликання Собору в будь який інший спосіб, який буде вважати за відповідний. В оголошеннях чи повідомленнях про скликання Собору повинна бути подана програма Собору.

8. Програму Звичайного Собору і доповіді на Собор підготовляє Консисторія, але Собор має право обговорювати й рішати й такі питання, які можуть в ході нарад стати перед Собором.

9. Надзвичайний Собор обговорює і вирішує тільки ті справи, для яких був скликаний.

10. Перед нарадами Собору відправляється Архиерейська або Соборна Служба Божа.

11. Собор перепроваджує президія Собору зложена з чотирох вибраних осіб і Архиепископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а в разі його відсутности, його заступника, — як голови президії.

12. Собор вибирає до президії з посеред своїх членів двох заступників Голови Собору — одного духовного і одного світського — і двох членів президії Собору — одного духовного і одного світського, які всі разом з Архиепископом чи його заступником становлять президію Собору. Спірні питання про хід нарад Собору рішає більшість президії із правом відклику до Собору.

13. Для ведення протоколів з нарад Собору президія Собору покликає секретарів — світських і духовних на рівні.

(а) Протоколи Собору підписує голова й секретарі Собору.

14. Правосильність Собору не є залежна від числа присутних членів його.

15. Голосування на Соборі відбувається явно за піднесенням рук чи повстанням з місць; в окремих випадках, коли більшість членів Собору за цим заявиться, голосування відбувається тайно.

16. В разі потреби, Собор покликує способом вибору відповідні Комісії, які працюють в часі сесії Собору, чи в часі між Соборами, в залежности від доручень Собору.

III. Архиепископ і Єпископи

17. Архиепископ або правлячий Єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді є першим і найвищим її Учителем, Архиереєм і Архипастирем.

(а) Як Учитель — він вчить правд Христової Науки, дбає про чистоту Православної Віри та працює для її поширення.

(б) Як Архиерей — він, крім звичайних священичих чинностей, виконує також інші, які йому одному призначені, а то: хиротонія (разом з другими епископами чи епископом) в епископи; рукоположення священиків і дияконів; посвячення антимінсів, приготовання Св. Мира, посвячення церков, цвинтарів; благословення церковнослужителів. Єпископ має право припоручити священикові посвячення цвинтаря або церкви, одначе таке посвячення церкви має бути без епископського посвячення престола, що належить виключно до Єпископа.

(в) Як Архипастир, — Архиепископ править, через Консисторію, згідно з вимогами цего Статута, усім церковним життям Української Греко-Православної Церкви в Канаді і представляє звіт з духовного стану Церкви — Соборові Церкви.

18. Архиепископ має право й обовязок візитувати всі парафії і церкви Української Греко-Православної Церкви в Канаді; він звертається до всієї Церкви з Архипастирськими листами та відозвами, опікується церковним життям у відношенню Богослужень і обрядів, дає благословення на будову церков.

19. Архиепископ переводить через Консисторію (а) призначення, (б) переміщення й (в) звільнення священослужителів і (г) дбає про підготовку кандидатів в священство.

20. Архиепископові прислугує право наложення і назначення покути священослужителям. Йому також прислугує право суду над духовенством за посередництвом формального Церковного Суду.

(а) Архиепископ, коли вважає необхідним, може заборонити священодійство священослужителеві до часу переведення над ним Церковного Суду.

(б) В справах церковних переступів членів клеру Церковний Суд представляє своє рішення на затвердження і проголошення Архиепископові; зокрема ж позбавлення духовного сану священослужителя, на підставі рослідження справи Церковним Судом, належить тільки до компетенції Архиепископа.

21. Архиепископові прислугує право уділення, за рішенням Консисторії, похвал і нагород духовенству, благословенних грамот чи інших відзначень світським вірним за їх заслугу для Церкви.

22. Архиепископові прислугує право здіймати благословення з церковного шлюбу на підставі рішення державного суду в справі розвязання шлюбу.

23. Архиепископ благословляє заснування Церковних Братств і Сестрицтв та інших харитативних і духовно-освітніх при Церкві установ; апробує релігійні підручники та взагалі релігійні і Богослужбові видання для Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

24. Рішенням Собору, для помочі Архиепископові може бути наставлений в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді Єпископ-вікарій, або в разі потреби кілька Єпископів-вікаріїв.

25. Кандидати в епископи повинні мати скінчених 35 років життя, відповідну академічну й богословську освіту і бути українського роду.

26. Правлячий Єпископ може відійти або передати правління Церкви іншому Єпископові тільки за ухвалою Собору.

27. Архиепископ має свою печатку.

IV. Адміністратор.

28. В часі не-заміщення катедри архиепископа, а рівнож, з його доручення, у випадку його відсутности, слабости чи інших причин, через які Архиепископ чи правлячий Єпископ часово не міг би виконувати своїх обовязків, його заступає, за рішенням Консисторії, духовна особа Адміністратор, що виконує всі ті обовязки, які належать до Архиепископа або правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, опріч тих, яких Адміністратор, коли він не є в епископськім сані, не може виконувати, згідно з канонами Православної Церкви.

29. Адміністратора вибирає звичайний або Надзвичайний Собор. Звичайний Собор на пять років, а Надзвичайний до часу Звичайного Собору.

(а) На випадок неможливости, з яких будь поважних причин, виконувати Адміністраторові його обовязків, Собор одночасно з вибором Адміністратора вибирає і його Заступника, теж особу в духовному сані.

V. Консисторія.

30. Правлячим тілом Української Греко-Православної Церкви в Канаді є Консисторія, на чолі з правлячим Архиепископом.

31. Консисторія складається з сімох членів:

(а) Правлячий Архиепископ або Єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді є головою Консисторії силою свойого становища.

(б) Собор вибирає шістьох членів Консисторії — трох духовних і трох світських.

(в) Вікарний Єпископ або вікарні Єпископи також входять в склад Консисторії силою свого становища, як додаткові члени Консисторії.

32. Членів Консисторії вибирає Звичайний Собор на термін до слідуючого Звичайного Собору, як рівнож Собор вибирає на той же термін і двох заступників членів Консисторії — одного духовного і одного світського, які вступають у виконання обовязків в разі вибуття кого з членів Консисторії.

(а) Поповнення складу Консисторії поза вказаним порядком, коли б виникла в тім потреба, переводиться шляхом обрання нового члена, до часу Собору, Консисторією.

33. Вибрані члени Консисторії уконституовуються в слідуючий спосіб:

(а) Один з трох духовних членів Консисторії стає заступником голови Консисторії, другий секретарем Консисторії, а третий членом Консисторії.

(б) Один з трох світських членів Консисторії стає касиром Консисторії, другий заступником секретаря Консисторії, а третий членом Консисторії.

(в) Всі члени Консисторії виконують такі додаткові функції у правлінню, які опреділять між собою.

34. Протокол засідань Консисторії підписують всі члени Консисторії, що були присутні на даним засіданню Консисторії.

(а) Голова Консисторії може жадати відпису протоколів засідань Консисторії для свого вжитку.

35. Засідання Консисторії є правосильне, коли на ньому є більшість членів Консисторії.

36. Рішення Консисторії западають більшістю голосів присутних членів Консисторії.

(а) У всіх справах правління Церкви, що не підходять під параграфи 6, 7, 8, 21, 29, 34, 44, 47, 48, 50, 53 цего Статута, рішення більшости членів Консисторії без згоди голови Консисторії не є правосильні.

(б) В таких справах члени Консисторії, невдоволені розвязанням спірного питання, мають право відклику до Звичайного або Надзвичайного Собору.

37. Консисторія може призначувати специяльні Комісії для помочі в полагоджуванню справ, що входять в обсяг її ділання.

38. Консисторія може, в разі потреби, назначити дослідчу або анкетну комісію (fact finding committee) для розслідження якого небудь важного питання, зібрання матеріялів, переслухання свідків і коментаторів, вислухання опіній, списання протоколів і передання цього всього, як підготовчого матеріялу, для вжитку Консисторії і Собору. Всі вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді включно з священослужителями є обовязані дати повну кооперацію і уможливити працю такої комісії.

39. Консисторія споряджує на кожний наступний календарний рік буджет Консисторії, і на кожнім Соборі дає звіт з матеріяльного стану Церкви.

40. Важне листування і документи Консисторії підписує голова і секретар Консисторії. На документах Консисторія уживає печатки з написом „Українська Греко-Православна Церква в Канаді" в українській або англійській мові.

41. Консисторія споряджує справоздання з своєї діяльности за кожний минулий рік, яке становить матеріял до звіту Архиепископа зі стану Церкви перед Собором.

VI. Церковний Суд.

42. Для розслідження, вирішення і полагодження жалоб, оскаржень, закидів та непорозумінь в церковно-громадськім життю відносно осіб духовних і світських, громад, місій чи парафій — Собор покликує Церковний Суд з пятьох членів — трох духовних і двох світських.

43. Духовними членами Суду мають бути кожночасний парох Церкви Св. Михаїла у Винипегу, парох підвинипегського церковного округа та парох округа Вайта. В разі будь котрий з них був би членом Консисторії, на його місце входить до Суду парох міста Давфин. Маи[illegible] світських членів Церковного Суду вибирає Звичайний Собор з мешканців міста Винипегу, повноправних членів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, які мають скінчених 40 років життя, на час до слідуючого Звичайного Собору.

44. В разі вибуття когось з членів Церковного Суду, Церковний Суд покликує на його місце (до Собору) нового члена в порозумінню з Консисторією.

45. Церковний Суд вибирає з поміж себе Голову і Секретаря. Голова мусить бути з духовних членів Церковного Суду.

46. Церковний Суд діє згідно з вимогами Чартеру та з постановами і приписами Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді і цього Статуту.

47. Всі жалоби, оскарження, закиди та непорозуміння вносяться до Консисторії на письмі за підписом особи, що робить їх, подаючи імя й призвище та адресу оскарженого, час і місце провини, та суть жалоби, оскарження, закиду чи непорозуміння.

(а) Консисторія обовязана до 14 днів, регістрованою поштою доручити оскарженому копію жалоби. Консисторія може розглянути і рішити справу жалоби, закиду, оскарження чи непорозуміння сама в адміністративному порядку, або передати справу Церковному Судові.

(б) Консисторія обовязана письмо повідомити що найменше 14 днів наперед, де і коли відбудеться розглядання чи переслухання в дотичній справі.

(в) Обі сторони (оскаржений і оскаржуючий) мають право (1) бути присутними на переслуханню і (2) покликати свідків, давати зізнання та мати правну оборону із осіб свойого вибору.

48. Церковний Суд розглянувши справу, своє рішення і узасаднення на письмі передає Консисторії, яка повідомляє про це рішення дотичні сторони, подаючи копію рішення і узасаднення.

(а) В справах переступів члена Церкви проти віри і моральности, порушення церковної дисципліни членами клиру, Церковний Суд передає своє рішення на затвердження Консисторії на чолі з Архиепископом.

49. Від рішення Церковного Суду прислуговує сторонам відклик до найближчого Собору, якого рішення є остаточне.

(а) Відклик цей подається до Консисторії до двох місяців по проголошенню вироку Суду.

50. Всі скарги подаються до Консисторії, яка полагоджує їх сама, або передає Церковному Судові з власної ініціятиви, або на домагання сторін чи сторін.

51. Відклик від рішення Консисторії є до Церковного Суду найдалі до місяця по проголошенню рішення Консисторії.

52. Церковний Суд повинен справу розглянути і своє узасаднене рішення на письмі переслати до Консисторії не пізніше трох місяців від дня одержання справи.

(а) Всі рішення Церковного Суду западають більшістю голосів.

53. Рішення Суду являється правосильним лише тоді, коли в засіданню його є присутними всі його члени.

54. На випадок скарги проти члена Консисторії, з виїмком Архиепископа, Єпископа-вікарія або Адміністратора, або члена Церковного Суду, цей член не може брати участи в тих засіданнях Консисторії чи Суду, на яких його справа розглядається, але має право бути присутним на переслуханню і дати своє оправдання і опрокинення. У випадку члена Церковного Суду, на його місце в тім випадку покликається іншого члена, згідно з параграфом 44 цего Статута.

55. Закиди проти Архиепископа, згглядно Адміністратора, коли він чинно заступає Архиепископа, а також Єпископів-вікаріїв, розглядають, переслухують свідків і збирають та списують зізнання на спільнім засіданню члени Церковного Суду і члени Консисторії, і коли знайдуть такі закиди гідними уваги Собору, передають їх зі всіма зізнаннями і матеріялами на розгляд, додаткове переслухання і остаточне рішення Звичайному чи Надзвичайному Соборові Церкви.

(а) На випадок скарги проти Архиепископа, Єпископа-вікарія або Адміністратора, коли він чинно заступає Архиепископа, такий Архиепископ,

Єпископ-вікарій або Адміністратор не бере участи в таким засіданню, але має право бути присутним і дати своє оправдання і опрокинення закидів.

(б) Вимоги параграфу 47, 47(б), 47(в) цего Статуту обовязують у всіх оскарженнях під параграфом 55 цего Статута.

VII. Контрольна Комісія.

56. Для контролі фінансових і взагалі господарських справ Консисторії Собор вибирає Контрольну Комісію з трох членів — двох світських і одного духовного — та двох заступників, на випадок вибуття кого з членів Комісії — одного духовного і одного світського.

57. Комісія урядує до слідуючого Звичайного Собору. Голову Комісії члени її вибирають з поміж себе.

58. Консисторія зобовязана що року наняти чартерованого акавнтента, щоби він провірив всі книжки і рахунки Консисторії за минулий фінансовий рік і дав свій фаховий писемний звіт до Консисторії не пізніше, як три місяці по закінченню фінансового року. Консисторія отримавши його, негайно повідомляє про це Контрольну Комісію.

59. По отриманню такого повідомлення Контрольна Комісія зобовязана негайно переглянути звіт акавнтента і всі книжки та рахунки Консисторії і подати свої зауваження, поради чи рекомендації у формі писемного звіту на руки Консисторії.

60. Звіт Контрольної Комісії за кожний рік Консисторія висилає всім священикам, громадам, місіям та парафіям найдалі до місяця по отриманню звіту від Комісії.

61. Звичайному Соборові Церкви, а в разі потреби і Надзвичайному, Контрольна Комісія представляє справоздання зі своєї діяльности і з фінансово-господарського стану Консисторії та керованих нею інших церковних установ.

VIII. Парафії, Громади, Місії.

62. Згідно з Чартером і цим Статутом складовими складовими частинами Української Греко-Православної Церкви в Канаді являються громади, місії й парафії, які були засновані або прилучилися до Української Греко-Православної Церкви перед отриманням інкорпораційного акту, як і ті, що зорганізувалися чи зорганізуються на основах Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді після отримання інкорпораційного акту.

63. Церковна громада, місія чи парафія, яка бажає вступити в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді повідомляє про це Консисторію, яка може таку громаду, місію чи парафію принити, або не приняти; коли Консисторія рішить її приняти, то формальне приняття відбувається дорогою такої процедури:

(а) Громада ухвалює на своїх зборах апробовану Консисторією заяву приналежности до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як рівнож ухвалює приняття статуту громади, підписуючи його в двох копіях та засилаючи разом з заявою приналежности до Консисторії.

(б) Отримавши від громади заяву приналежности та принятий нею статут в двох копіях, Консисторія рішає остаточне приняття громади, залишає собі одну копію статуту і заяву приналежности, а громаді висилає другу копію статуту і посвідку її приняття до Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

64. Громади, місії та парафії Української Греко-Православної Церкви в Канаді поступають згідно з постановами Чартеру й Статута та ухвалами Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді. В разі порушення громадою, місією, чи парафією Української Греко-Православної Церкви в Канаді цього параграфу 64 Статуту, громада, місія чи парафія може бути позбавлена всіх прав приналежности і співучасти в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, розпорядженням Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

65. В склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді можуть входити також поодинокі родини чи поодинокі особи, що визнають Статут Української Греко-Православної Церкви в Канаді а проживають в місцевостях, де ще нема громад, місій або парафій Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Такі родини чи особи присилають свою заяву до Консисторії, яка може їх приняти і приділити до якоїсь найближчої громади.

66. Коли в громаді, місії чи парафії, або в її уряді постане яка неправославна наука, розбиття поміж членами, чи взагалі безладдя, які можуть загрожувати нормальному існуванню такої громади, місії чи парафії, Консисторія може назначити трох тростів з членів громади для завідування громадою, місією чи парафією, поки в ній не буде привернений нормальний стан життя.

67. Громади, місії чи парафії існують і діють на підставі принятого Церковним Собором Статуту для громади, місії і парафії, який становить додаток до цього Статуту.

68. Майно громади, місії чи парафії є власністю й під контролею громади, місії чи парафії для вжитку її членів, як складової частини Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Церковним майном громади, місії чи парафії управляє її уряд.

69. Кожна громада, місія й парафія обовязана подавати Консисторії кожного року по своїх річних Загальних Зборах звіт зі своєї діяльности та взагалі подавати інформації про її стан, яких Консисторія може від неї зажадати.

IX. Духовенство.

70. Кандидатів на священиків і діяконів приймає Консисторія після відповідної перевірки їх твердости у вірі, академічного й теольогічного підготування, по переконанню в їх моральній вартості й після ствердження відсутности яких-будь канонічних перешкод до висвячення.

71. Кандидати на священиків і діяконів повинні мати відповідне наукове приготування. Коли вони не мають належних свідоцтв про отримату богословську й загальну освіту, а рівнож коли свідоцтва ці признані будуть недостатніми, кандидати піддаються перед рукоположенням іспитові, з призначених для них Консисторією предметів. Іспит перепроваджує Іспитова Комісія при Консисторії, в складі трох осіб, призначена Консисторією. З переведеного іспиту Комісія складає відповідний протокол до Консисторії.

72. Кандидатів на священиків і діяконів висвячує епископ. Єпископові в справах рукоположення кандидата належить право відмови (вето) рукоположення, без подання причин, які йому одному можуть бути відомі, і за що він відповідає перед Богом і своєю совістю. Кандидат на священика не може бути рукоположений перед скінченням 21 року життя. Перед рукоположенням кандидат складає присягу вірности пастирському служенню в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді.

73. На випадок переходу священика з якої другої Православної Церкви на службу до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, він має предложити грамоту рукоположення та, на бажання Консисторії, відпускну грамоту від свого Єпископа і, в разі Консисторія буде вважати те потрібним, має піддатися іспитові, згідно з параграф. 71 цього Статуту і зложити присягу вірности пастирському служінню Українській Греко-Православній Церкві в Канаді згідно з параграфом 72 цього Статуту.

74. На випадок переходу католицького священика до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з ним поступається згідно з параграфом 73 з додатком, що він в Церкві, підчас Богослуження, визнає православний Символ віри.

75. Священики і діякони Української Греко-Православної Церкви в Канаді у всіх справах, що відносяться до їх обовязків, підлягають Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з постановами Чартеру, Статуту й Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

76. Священослужитель, який поступає незгідно зі своїм становищем, або який не підпорядковується розпорядженням Консисторії, чи в який інший спосіб поступає незгідно з постановами Чартеру, Статуту й Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, підлягає церковно-дисциплінарній відповідальності і може бути часово суспендований, або зовсім позбавлений духовного сану після рішення Церковного Суду, затвердженого Консисторією.

77. Священослужителі для духовної обслуги громад, місій чи парафій призначаються і переміщаються Консисторією. Громада, місія чи парафія, може представити обраних нею кандидатів на пароха, і ці бажання приймаються під увагу при призначенню, коли кандидатура задовольняє всі інші вимоги, встановлені для священика цим Статутом.

78. Парох є обовязаний силою свого становища наглядати за церковною дисципліною в громаді, місії чи парафії та взагалі наглядати, щоб моральне життя громади, місії чи парафії не занепадало, а розвивалося.

79. Парох є першим дорадником громади, місії чи парафії у всіх церковних справах, і як такий, може бути присутним на нарадах і зборах громади, місії чи парафії та на засіданнях її уряду.

(а) Коли предметом нарад або зборів громади чи її уряду є відношення між громадою і парохом, то збори чи наради можуть зажадати відсутности пароха на таких зборах чи нарадах.

80. Про питання обрядів, змісту Богослужень і духовної дисципліни в громаді, місії чи парафії рішає парох з тим, що на випадок незгоди рішає Консисторія.

81. Парох провадить метрики хрещення і вінчання, згідно з розпорядженням Консисторії.

82. Парох є обовязаний по своїй силі опікуватися громадсько - церковними справами громади, місії чи парафії, від яких залежний розвій та добро громади, місії чи парафії. Парох дбає про навчання основ віри дітей та релігійне виховання молоді.

83. Парох представляє Консисторії річний або, на її жадання частіщий звіт зі стану церковної громади, місії чи парафії та зі своєї діяльности.

X. Духовні Конференції й Церковні Зїзди

84. Для поширення й поглиблення праці Церкви Консисторія скликає духовні конференції та обласні й провін-

ціальні Церковні Зїзди. Консисторія також може скликати мішані Конференції з священослужителів та світських людей в місцях де вважає за потрібне.

85. В духовних Конференціях беруть участь члени священослужителі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

86. Обласні й провинціяльні церковні зїзди складаються з духовенства и світських представників від громад, місій та парафій.

87 Предметом занять духовних конференцій і зїздів являється заслухання доповідей і обговорення питань церковного й церковно-громадського життя в звязку з сучасними його потребами. Постанови Конференцій і зїздів являються дезидератами з місць для Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді та Найвищого її органу Церковного Собору.

XI. Церковне Майно.

88. Українська Греко-Православна Церква в Канаді володіє і розпоряджає своїм майном, рухомим і нерухомим, згідно з приписами її Чартеру.

89. В цілі ведення своєї роботи, Консисторія збирає фонди від громад, парафій та місій і від поодиноких членів на підставі пляну, принятого Собором.

(а) Член Консисторії або урядовець, що відповідає за фонд, повинен бути забондований.

90. Кожна громада, місія й парафія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як і поодинокі члени, зобовязані платити на загальний фонд Церкви таку вкладку, яку встановлює Собор Церкви.

91. Консисторія має право, в разі потреби, визначати гроші та затягати позики і гіпотеки, давати й приймати запоруку, купувати бонди, переводити купно й продажі реальностей та взагалі розпоряджати фондами Церкви.

XII. Кінцеві Приписи.

92. Зміни точок цього Статуту має право робити Собор більшістю його складу. Зміни точок Статуту, що відносяться до інкорпораційного акту, як також проекти зміни й доповнення до інкорпораційного акту, можна робити на Соборах тільки за згодою 3/4 складу Собору.

93. Проекти зміни точок Статута та інкорпораційного акту може вносити громада, місія чи парафія на руки Консисторії, або сама Консисторія. Кожний такий проект мусить бути проголошений в церковнім офіційнім органі щонайменше один місяць перед Собором. Ухвали, зміни й доповнення до інкорпораційного акту стають важними, коли дістануть санкцію парляменту Канади.

СТАТУТ
Церковної Громади

Українська Греко-Православна Церковна Громада св. ....

в ....

зібрана на своїх Зборах дня

місяця .... 19 ... ,

оцим ухвалює свій Статут слідуючого змісту:

1. Назва громади: Українська Греко-Православна Громада св. ....

в ....

2. Ця громада входить в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді на підставі пар. 2 Акту інкорпорації згаданої Церкви з дня першого (1) травня, 1929, і підлягає її проводові; вона оцим заявляє свою приналежність до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як її складової частини, і є зобовязана, згідно з постановами Чартеру, Статута и Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, підпорядковуватися розпорядженням Консисторії тої ж Церкви та приймати духовну обслугу лише від її священослужителів.

3. Завданням громади є дбати про задоволення духовно-релігійних потреб своїх членів, зміцнення їх в науці і чеснотах християнських, про впорядкування храма Божого і належне його обслуговування та утримання для нього священослужителів.

I. Члени громади.

4. Православний християнин, який бажає стати членом цеї громади, зголошує своє бажання урядові громади.

5. Уряд громади вирішує приняття нових членів на своїм засіданню і вписує їх з родинами до окремої книги членів громади, де зазначується: імя, призвище, звання і заняття, вік і хрещення, супружний стан і дату вступлення в членство громади.

(а) Неправославних приймається в членство громади лише за порозумінням і апробатою священика.

6. Член громади, який не сповняє своїх членських обовязків, або в будь який спосіб ділає на шкоду громади, може бути виключений з складу громади постановою Загальних Зборів громади.

(а) Оскарження проти члена мусить бути внесене на письмі на руки голови громади що найменше три тижні перед Загальними, Звичайними чи Надзвичайними Зборами громади.

(б) Голова громади є обовязаний доручити копію оскарження оскарженому членові що найменше десять (10) днів перед Зборами, разом з писемним повідомленням де і коли відбудуться Збори, що будуть рішати оскарження і можливе виключення згаданого члена.

(в) Оскаржений член має право бути приявним на Зборах де його виключення рішається; йому також прислугує право оправдання проти закидів чи оскарження.

(г) У повідомленнях до членів про скликання Загальних Зборів повинно бути виразно зазначено, що в програму Зборів входить справа виключення названого члена.

(ґ) По повнім вислуханню оскарження і оправдання на Зборах членів громади рішення западає голосами більшости присутних членів. Голосування може відбутися тайно або явно в присутности оскарженого члена.

(д) Виключеному членові прислугує право відкличу до Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді до 30 днів по його виключенню з членів громади.

II. Загальні Збори громади.

7. Загальні Збори громади бувають Річні Звичайні і Надзвичайні.

8. В Загальних Зборах громади беруть участь усі члени громади, які мають скінчених 18 років життя і записані в книгу членів громади.

9. Річні Загальні збори відбуваються кожного року в місяці груднi і є важні, коли на них явиться бодай половина членів громади. Коли не явиться половина членів громади, то збори відкладаються на 14 днів пізнише, і тоді є правосильні без уваги на число присутних членів.

10. Надзвичайні Загальні Збори громади відбуваються, коли для того є конечна потреба.

11. Надзвичайні Загальні Збори може скликати уряд громади з власної волі, або на писемне домагання Контрольної Комісія, або таке саме домагання що найменше третини всіх членів громади, з зазначенням питань для рішення на зборах. Коли б уряд громади відмовився скликати Надзвичайні Збори на домагання Контрольної Комісії, або членів громади, тоді такі Збори скликує сама Контрольна Комісія.

(а) У виїмкових випадках Надзвичайні Загальні Збори громади може також скликати Консисторія, проголошуючи їх у відповідний спосіб, згідно з пар. 13.

12. Річні Загальні Збори скликуються урядом за підписом голови і секретаря або всіх членів уряду бодай один місяць наперед через оголошення в церкві священиком, коли це можливе, і через розвішення писемних оголошень у відповідних місцях, або через писемне повідомлення всіх членів, а також, коли уряд уважає за відповідне, через оголошення в офіційнім органі Церкви.

13. Надзвичайні Загальні Збори скликуються що найменше 14 днів наперед через оголошення в Церкві священиком, коли це можливе, через розвішення писемних оголошень і через листи для повідомлення кожного члена, подаючи в кожнім випадку для якої справи Збори скликаються.

14. Надзвичайні Загальні Збори відбуваються коли на них явиться що найменше половина всіх правних членів. Коли не явиться бодай половина всіх правних членів, то збори відкладаються на 7 днів і тоді Збори є правосильні без уваги на число присутних членів.

15. Загальні Збори відкриває голова церковного уряду, або в його відсутности заступник голови, а і в його відсутности хтось інший з членів уряду і закликає, щоби Збори вибрали президію для переведення Зборів, яка складається з предсідника Зборів і його Заступника.

(а) Предсідник Зборів покликує одного або більше секретарів для ведення протоколу Зборів.

(б) Наради Загальних Зборів починаються і замикаються молитвою.

16. На внесок церковного уряду, Загальні Збори можуть позбавити права участи в Зборах членів громади, які ухиляються від внесення членських вкладок.

17. Загальні Збори вирішують справи явним голосуванням, більшістю голосів. На бажання більшости присутних, може бути в окремих справах голосування тайне.

18. Наради Річних Загальних Зборів включають такі справи:

а) Звіт пароха, церковного уряду, Контрольної Комісії;

б) Маєтковий звіт господаря;

в) Розгляд і затвердження буджету на слідуючий рік;

г) Встановлення членських вкладок;

д) Вибори нового уряду: старших братів і сестер, членів Контрольної Комісії;

е) Інші церковні справи.

19. На Надзвичайних Загальних Зборах можна обговорювати та вирішувати

тільки такі справи, для яких Збори були скликані.

20. Протокол Загальних Зборів підписується головою Зборів і серкетарем. Відпис протоколу надсилається Консисторії.

III. Церковний Уряд Громади.

21. Церковний Уряд Громади вибирається з приявних членів на один рік на Річних Загальних Зборах і складається щонайменше з Голови, Заступника Голови, Секретаря, Заступника Секретаря, Касієра і Господаря. На випадок смерти, резигнації або усунення члена церковного уряду на опорожнене місце Надзвичайні Збори членів громади вибирають на його місце нового члена. (До церковного уряду можуть входити чоловіки й жінки нарівні.)

22. Церковний уряд має в міру потреби відбувати свої засідання для полагодження біжучих справ, для виконання припоручень Зборів громади, Консисторії та взагалі для підсилення діяльности в церковній громаді.

23. Обовязком уряду громади є:

а) завідувати фінансовими справами і взагалі церковним майном громади.

б) узгіднювати зі священиком справи духовної обслуги громади та визначувати йому винагороду.

в) співділати з священиком в осягненню релігійно-моральних завдань церковної громади.

г) бути посередником між громадою і Консисторією Української Греко-Православної Церкви в Канаді та дбати про виконання громадою припоручень Консисторії.

24. Обовязки поодиноких членів уряду є такі:

а) голова уряду скликає і переводить засідання Уряду, відкриває Загальні Збори, підписує документи в імени громади і взагалі наглядає над справами громади.

б) заступник голови виконує обовязки голови в часі, коли той є неприсутній, або не може виконувати своїх обовязків з будь яких причин.

в) секретар провадить протоколи засідань уряду, листування уряду, реєстрацію членів громади, підписує з головою уряду важніші документи громади, зберігає одержані листи та копії висланих листів і виданих документів.

г) заступник секретаря виконує обовязки секретаря в часі, коли секретар є неприсутний, або не може виконувати своїх обовязків з будь яких причин.

г) касієр відбирає і згідно з постановами уряду або громади виплачує гроші на рахунок громади, веде точний рахунок з прибутків і видатків та взагалі наглядає над фінансовими справами громади.

д) господар веде докладний спис церковного майна громади, а саме: землі, будинків, обстанови, книг, риз, образів, богослужбових сосудів і т.д., здає звіт зі стану церковного майна на Річних Зборах, а також коли громада або уряд громади цього від нього зажадає.

25. Всякі документи громади знаходяться в руках голови уряду, який зберігає їх по змозі в огнетривалій касі, представляє їх урядові або Загальним Зборам, а також Консисторії, коли ці цього забажають та передає їх своєму наступникові зараз по його виборі.

26. Церковний уряд надсилає Консисторії кожного року по Річних Загальних Зборах звіт зі стану громади та своєї діяльности; на жадання Консисторії, має подавати звіти та інформації про стан громади і на протязі року.

IV. Старші Братчики і Сестриці.

27. Для догляду за порядком в церкві та для прислуговування в часі Богослужень, громада на Загальних Зборах вибирає старших братів та старших сестриць, які в справах грошевих відповідають перед урядом громади та перед Загальними Зборами громади.

28. Старшими братами і сестрами можуть бути і члени церковного уряду; не можуть бути ними члени Контрольної Комісії.

V. Контрольна Комісія.

29. Контрольна Комісія громади складається з трох членів, яких обирають на рік Загальні Збори громади. Контрольна Комісія вибирає з поміж себе голову.

30. Контрольна Комісія контролює книжки громади і дає фінансовий звіт з прибутків і видатків громади щонайменше раз на рік, а іменно на Загальних Річних Зборах громади.

VI. Рада Тростів.

31. В разі, коли б у громаді поширювалася яка неправославна наука, чи повстало б розбиття, або взагалі безладдя, яке могло б загрожувати нормальному існуванню громади, Консисторія може назначити трох тростів з членів громади, щоб завідувати громадою до часу, коли в ній буде привернений нормальний стан.

VII. Парох

32. Парохом цеї громади може бути лише священик Української Греко-Православної Церкви в Канаді, призначений Консисторією за порозумінням з громадою; остаточне рішення в справі пароха прислугує Консисторії.

33. Парох є обовязаний силою свого становища наглядати за церковною дисципліною в громаді, дбати, щоб громада була в тісному звязку з Церквою та взагалі наглядати, щоб релігійне й моральне життя громади не занепадало, а розвивалося.

(а) Про питання обрядів, змісту богослуженя і духовної дисципліни в громаді рішає парох з тим, що на випадок незгоди рішає Консисторія.

34. Парох є першим дорадником громади, місії чи парафії у всіх церковних справах; і як такий, може бути присутним на нарадах і зборах громади, місії чи парафії та на засіданнях її уряду.

(а) Коли предметом нарад або зборів громади чи її уряду є відношення між громадою і парохом, то збори чи наради можуть зажадати відсутности пароха на таких зборах чи нарадах.

35. Парох проводить метрики хрещення, вінчання, вживаючи метрикальних книг, набутих громадою в Консисторії.

36. Парох є обовязаний по своїй силі помагати громаді у всіх громадських справах, від яких залежить розвій та добро громади.

VIII. Церковне майно й фонди громади.

37. Майно церковної громади, рухоме й нерухоме, є власністю і під контролею громади для цілей і вжитку її членів, як складової частини Української Греко-Православної Церкви в Канаді на підставі Чартеру згаданої Церкви.

38. Згідно з державним законом член або члени, які відступлять від Української Греко-Православної Церкви в Канаді, або від цеї громади, тратять право до майна громади.

39. В цілі ведення своєї роботи, громада збирає фонди в формі членських вкладок, добровільних пожертв і колект та доходів з підприємств і завідує ними, згідно з постановами цього Статута і Загальних Зборів громади.

40. У випадках ліквідації цеї церковної громади решта майна її, по виплаті всіх видатків і урегульованню зобовязань громади, переходить на власність Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Українська Греко-Православна Громада св. ....

в ....

оцим ухвалює і приймає повищий Статуту дня .... місяця

19 ... , і рішає слідуюче:

(а) Переслати цей Статут в двох копіях, за підписом голови й секретаря нинішних Зборів, до Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді до затвердження.

(б) Припоручити, і оцим припоручає голові й секретареві нинішних зборів в імени цеї громади підписати і зложити в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, разом з двома копіями Статута, як сказано повище, також слідуючу Заяву Приналежности:

ЗАЯВА ПРИНАЛЕЖНОСТИ

Українська Греко-Православна Громада св. ....

в .... ,

згідно з параграфом 2 її Статута і вимогами Чартеру Української Греко-Православної Церкви в Канаді, оцим заявляє свою приналежність до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як її складової частини; вона зобовязується, згідно з постановами Чартеру, Статута й Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, підпорядковуватися розпорядженням Консисторії згаданої Церкви та приймати духовну обслугу лише від її священослужителів, і оцим просить Консисторію Української Греко-Православної Церкви в Канаді приняти її в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді й видати її Посвідку Приняття.

Голова Зборів

Секретар Зборів.

.... Свідок.

Оцим ствержуємо, що повищий Статут і Заява Приналежности Української Греко-Православної Громади св.

в .... ,

були ухвалені і приняті згаданою громадою на її зборах дня .... місяця

.... 19 .. , і ми оцим

пересилаємо їх, згідно з рішенням згаданих зборів, до Консисторії Української

Греко-Православної Церкви в Канаді з просьбою затвердити згаданий Статут і видати громаді Посвідку Принаття.

.... Голова Зборів.

.... Секретар Зборів.

.... Свідок.

Оцим посвідчається, що повищий Статут Української Греко-Православної

Громади св. ....

в ....,

ухвалений і принятий згаданою громадою в двох копіях на її зборах дня

місяця .... 19 , був

затверджений Консисторією Української Греко-Православної Церкви в Канаді

дня ... місяця .... 19.. ....,

і що згадана громада, згідно з її Заявою Приналежности поданою повище, оцим принимається в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на доказ чого її видається нинішного

дня ...... місяця .... 19 ,

Посвідку Принаття ч. ....

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді,

Голова.

Секретар

(Печатка)

• • •

Дано у Винипегу, Ман., дня 15-го травня, 1950 року.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді,

о. С. В. Савчук, голова.

ПОХІД ПРОТИ ХРИСТІЯНСТВА

Нині на світі йде сильний наступ на християнство, і йде різними дорогами і способами.

Смерть християнству проголосила большевицька Росія. Вона нищила церкви, переміняла їх на театри, на магазини (склади), на музеї безбожництва. Її представники проголошували безбожність, висміювали релігію, доказували, що релігія приносить людям лихо, не позволяли виховувати дітей по релігійному, переслідували релігійних людей. Турки нищили колись християнство, але не так жорстоко, як большевики.

А що вони недавно нібн відновили Православну Церкву і поставили в Москві патріярха, це політичні хитрощі, щоби чужим показувати, що в Росії Церкви не нищать. Але кілько там є тої Церкви? І хто її провідники? І під чиїм наглядом? І кому вона служить? І хто з чужих може провірити, як там воно є? І чи там усунено давні заборони виховувати дітей по релігійному? Чи дозволено друкувати релігійні книжки і газети?

Що „відновлення" Церкви в Росії є політичними хитрощами, бачимо і потим, що тутешні большевики ставляться і дальше до християнства так байдужно і зневажливо, як і давно. Вони знають, що те „відновлення Церкви" є чужим на показ і що воно тимчасове. Похід проти християнства як йшов, так йде дальше, — бо ж це одна з головних ліній большевицької політики.

Та гляньмо ще на одних, що йдуть, як виглядає, по тій самій лінії, а то „свідки єгови" в Канаді, головно по містах.

Впадає в очи, що ніхто на світі не лізе з своєю „вірою" так уперто, так нахабно, як „свідки єгови". Їх вляззливість переходить всякі межі. Ходять вулицями з своїми таблицями, з своєю літературою і напихають перехожим. А в тій літературі чого нема? Зневажають християнські вірування, звуть науку про Пресвяту Тройцю та що друге диявольським ...(маю в руках таке їх писання, що вони мені на вулиці дали!).

Видно, що мають вироблений плян, мають ціль і йдуть до її осягнення перебоем. А також важне, що мають гроші на таку роботу! Хтось же ті гроші дає і дає з обрахунком.

Коли це роблять між християнами, то звернене воно проти християнства. Все сяке і таке крім єговістів. Все має пропасти, розпастись, а єговісти мають над цілим світом запанувати. Все зводять до того, покликуючись на Єгову, що на світі має бути лише одна держава й один уряд зложений з єговістів. А Єгова, це жидівський Бог, який лише жидами клопочеться.

Та ось що впадає в очи: большевицька Росія від свого початку пішла походом проти християнства, а єговісти, як це видно, ведуть свою роботу до того самого. Большевицька Росія хоче з цілого світа створити одну державу і мати лише один уряд на цілому світі. Яка подібність тут і там! І чи це випадкове, чи плянове? Отже виходить питання, чи нинішні головні правителі Росії не складаються з єговістів? Цікаве питання!

Пішоход.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В МАНІТОБІ

Зі Стейтів пливе на північ до Винипегу попри місточко Емерсон, що при самій границі (66 миль від Винипегу), ріка Ред (Ред ривер, Червона ріка). І пливе рівниною, що тягнесь багато миль на схід і захід. Живуть туди англійці, німці, французи і багато українців. Понад ріку є місточка Емерсон, Летелієр, Ст. Джін, Морис, Ст. Норберт і ще деякі.

Цего року ріка Ред спричинила повінь, якої тут не було коло 100 літ. Головна маса води пливе сюди зі Стейтів. Поважна повінь була тут 1948 року, але теперішна грізнійша від всіх, які люде памятають. Вода в деяких місцях порозливалася по фармах на обидва боки ріки може навіть на 10 миль. Повінь засягнула й околицю Гардентону (українська околиця), що понад 25 миль на схід від Емерсону, і там фармері забираються з хат та виганяють худобу на висші місця. Туди йде зі Стейтів річка Роз, отже і вона заливає околиці.

Винипег не був приготований на таку повінь. Коли вода почала тут виходити поза береги, почали низші місця загачувати мішками з піском, та вкінци перестали. Дальше почали обкладати такими мішками бодай важнійші будинки, як шпиталі, центральне огрівання, газівню і др. Та все ж з кількох шпиталів мусіли забирати слабих, а між тими зі шпиталю на Ст. Боніфасі, що за рікою. Багато хатів понад ріку в воді і ще вода прибуває. Йдуть заклики, що де небезпека можлива, там треба зараз забиратися. Тисячі робітників працюють при загачуванню і ратованню.

На Ст. Боніфасі багато вулиць під водою, в Винипегу також деякі близше ріки. Може бути, що не буде електрики в місті, бодай в деяких частях.

А по околицях... З місточок позабиралися люде. З Морису зібрали зі шпиталю слабих до Винипегу. Вода деревляні будинки підносить, деревляні ріка забирає.

Фармері тікають і ратують худобу кілько можуть. Деякі худобу постріляли, щоби не мучилась, инші лишають в воді худобу, свині, кури, дехто заладував худобу в вагони. І в безпечних місцях нема корму худобі. Вода позаливала шпихлірі. Людей ратують човнами.

Велику поміч дав Червоний Хрест. Зелізничі компанії полишали вагони для людей для спання і з кухнями, щоби людей годувати. Сі-енарська зелізниця йде лише до Морис, 40 миль на полудне від Винипегу. Сіпіарська йде дальше, троха водою. З Емерсону на схід, куди українські околиці (Толстон, Гардентон, Вайта, Калиенто, Сондави і др.) не йдуть поїзди.

При ратованню помагає і військо. В залиті околиці післано багато човнів. Зі Стейтів присилають гелікоптери (літаки, що можуть просто на діл спускатися), щоби ратувати там, де нема иншого доступу. На загачування води зужито вже сотки тисяч мішків.

Подібне є і на стейтськім боці. Там з місточка Пембіни, де є багато українців, люди майже забралися.

Це загальний образ тої страшної повени. Мине багато часу, нім люди на свої місця вернуться, а дехто каже, що вертатися не буде.

Вже другі провінції зголосилися з помочею, вже в Оттаві справу допомоги порушено. А помочи треба буде не тілько тепер, але ще більше, коли повінь скінчиться. Тай не зараз скінчиться...

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ВАШИНГТОНІ

Українська Православна громада іствує в Вашингтоні. Це недавна громада і належить до Архиеп. Теодоровича. Її священиком є Василь Вари..., що недавними часами прибув з Европи, і з його приїздом громада значно збільшилася.

КІЛЬКО КОШТУЄ СТРАЙК

В Детройт робітники фабрики Крайслера страйкували 99 днів, отже кожний робітник стратив за той час пересічно 1,000 (тисячу) долярів, які був би заробив. А страйком здобув підвишки коло 10 центів на годину. З тих 10 центів збересь за рік коло 200 долярів, а за пять літ 1,000.

ЗАТОПИЛИ БАГАТО СУДЕН

Китайські націоналісти оголосили, що 9-го травня затопили велику часть з 2,800 большевицьких суден (менших кораблів), що наступали на остров Формозу.

НОВА СУБМАРИНА

В Стейтах готують атомічну субмарину, що могла би переплисти 10 до 15 тисяч миль не показуючись на верху води.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

ДОДАТКОВІ ВІСТИ ПРО ПОВІНЬ

З 10-го травня. — Теперішна повінь в Манітобі, це найбільша, яка коли була в Канаді.

З передмістя Винипегу, Ст. Вітал, забирається 20,000 людей.

В місті тисячі добровольців працюють коло будови гребель. Населення добровільно приносить їм їжу. Працюють і молоді хлопці, і дівчата, а то потрохи і жінки.

Видано заклик (не приказ), щоби з Винипегу забиралися головно жінки і діти, — до знакомих в безпечних сторонах, до свояків. Окремі поїзди будуть їх туди везти. Кажуть брати лише те, що можна в руках нести.

Головна увага ратунку звернена тепер на електровні, газовню і воду. Без електрики місто було би без світла. А конечною є і чиста вода, бо та, що пливе, може спричиняти слабости.

Тепер є лише один міст через ріку на Редвуд вулиці, куди переїздять автомобілі... [illegible] инших доступи до мостів залито водою. Отже також важне, щоби ... і другі мости для переїзду.

... по місті багато помпів, що викачують воду з пивниць.

... в ріці пливе дуже скоро і несе ... людського добра, багато дерева, ... то несла вже хату, гаражі та ...

... в очи, що в місті загалом паніки ..., хоч всі нетерпеливо чекають, ... буде. Люде забираються з ... спокійно, без голосних на... би сповняють конечний обо...

... містів і місточок зголосило... приймають якесь число втікачів ... ться ними, — Портедж ля Прері, ...тон, Кенора і другі.

...ть, що вода ще піднесеться по... топі, або і більше.

...иць вздовж ріки, почавши від ...у (від границі) з залитих око... же всі люди вже забралися ... Винипегу зелізниці наполудне до ... вже не ходять.

... Винипегу є багато війська для пра... ляду.

... б вода порозривала деякі гре... де великі частини міста були би ... водою. З таких місць люди вбільшості позабиралися, щоби вода їх нагло ... топила.

... Винипегу вода в ріці стоїть понад ... вище поверхні леду, який є зимою. (Висота леду кожного року приблизно та сама.)

Це загальний стан повени 10-го травня ... в середу. Щастя, що хоч збі... погоду, а це також багато по...

... же є і в Стейтах. В полудневій Небрасці втопилося 17 осіб. Вода ... автомобілі з людьми, коли з... ставали нараз ріки. Деякі ратувалися, ... чіпляючись дерев, що ростуть, або ... Одна дорса була 9 годин в воді, держачись пливучих галузей.

ОСКАРЖУЮТЬ ЖІНКУ ЗА ВБИВСТВО

В Едмонтоні мають судити жінку, Марю Смит, за те, що вбила китайця Пона. Вона каже, що Пон до неї чіплявся і вона ... його ножем, але поліція знайшла ... 61.71 дол. паперовими і металевими, що були заховані в окровавленій ... і замішані між инші панчохи.

ГОЛОД В КИТАЮ

Є вісти, що в Китаю від 2 до 4 міліони людей можуть погинути з голоду. В Вашингтоні говорять, що коли большевики згодяться, то в Америці почнесь збірка на поміч голодуючим.

НЕ ВІРИТЬ „МИРОТВОРЦЯМ"

Недавно була в Оттаві делегація Канадійського Мирового Конгресу і доручила петицію, де говорять також, щоби заборонити вживання атомічної бомби. Міністер Пірсон заявив делегатам, що він не вірить в добру волю „мирового руху", бо той рух перекручує становище Канади відносно атомічної війни. Напереді делегації був д-р Джеймс Ц. Ендикот з Торонта.

„Мировий рух", це, як виходить з того, чого і як він хоче, це рух большевицький, московський. Він закликає до мира тих, яким треба завзято готовитися до оборони перед Росією. Рух той є за тим, щоби західні держави не готовилися до оборони, хоч треба би найперше вдаватися до Росії, щоби вона перестала зброїтися і забирати Китай, — бо там діє її сила. Ті „миротворці" повинні найперше домагатися, щоби Росія показала, кілько має війська, літаків, кораблів разом з підводними, кілько атомічних бомб, і кілько фабрик, що все те виробляють. А миротворці про те мовчать, наче б Росія була цілком невинною. А надалі вони працюють за тим, щоби Росії помогти. В першій мірі настроюють недумаючих людей в користь Росії, а дальше окремо домагаються, щоби уряд до оборони не готовився.

ПРОТИ КОМУНІСТІВ УЧИТЕЛІВ

Міська Рада Просвіти в Ню Йорку виступила сильно проти учительської унії, якій закидають, що вона є під вплинвом комуністів, і домагається, щоби вісьмох її членів дати під суд за те, що вони не хочуть сказати, чи вони є комуністами, чи ні.

Голова шкіл, Дженсен, відсунув тих учителів спиняючи платні і кажучи, що вони пійшли проти учительського обовязку і поведення. Учительська юнія виготовляє протест проти закиду, що вона комуністична.

Юнія дотепер агітувала за тим, щоби всім учителям підвисшити платню о 1,200 долярів понад ту, яку вони дотепер мають, і студенти три дні штурмували міську раду за тою підвишкою.

ПОВІСИЛИ ДВОХ

Травня 9-го повісили в Винипегу двох вбивників, — В. Лузенка, 21 літ, що вбив для рабунку 65-літну Садову, та Каміля Алярія за те, що застрілив жінку свого робітника. Алярій плакав, коли перед смертю священик читав йому молитву. Лузенко молився і поцілував руку священика нім закрили йому лице.

ЗНИЩИЛИ ПОСЛІДНУ ФАБРИКУ

Англійці скінчили нищити послідну німецьку фабрику 5-го травня, одну з найбільших, де вироблялася зброя і де працювало понад 50,000 робітників. Це тоді, коли йдуть бесіди, що Німеччину треба озброювати, щоби в випадку війни і німці самі могли оборонятися, а не щоби їх лише другі обороняли...

ТРУМЕН ПРОТИ ГУВЕРА

Коли бувший президент Гувер заявив, що з Обєднаних Націй треба позбутися комуністів і пірвати звязки з Росією, то президент Трумен став проти того. Він також заявив, що видатки на оборону, що тепер виносять 13 біліонів річно, мають зменшитися 1952 року. Також сказав, що плян Маршала треба обмежити з уваги на державний недобір.

НЕ ХОЧУТЬ ЧУЖИНКИ КОРОЛЕВОЮ

Африканський король, чи князь тамошного племени Бамангвато, Сереце Хама, перебуваючи в Англії в школі, оженився з англійською дівчиною. Наслідок був такий, що бамангвати не хочуть мати його своїм королем, коли він взяв собі жінку з иншого народу.

ЯПОНІЯ ХОЧЕ СТАТИ ВІЛЬНОЮ

Тепер Японія добивається, щоби в 1950 році заключити мировий договір з західними державами й освободитися від чужого, американського панування. Тоді Японія була би знов своїм господарем.

ЧИСЛО КОМУНІСТІВ В СТЕЙТАХ

Едгар Гувер, директор Федерального Бюра Розслідів в Стейтах, заявив, що комуністична партія в Стейтах має коло 55,000 членів. Однакож коли взяти разом всіх комуністичних агентів і прихильників, то Стейти мають понад 500 тисяч комуністів, отже більше як півміліона.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР

В Квебеку був великий пожар в місті Рімускі, де згоріло 300 будинків і 2,500 людей лишилося без даху над головою. Пожар наробив шкоди на 20 міліонів долярів. Коли горіло, то злодії і рабівники завзято провадили свою роботу, отже треба було війська з баґнетами. В часі пожару був сильний вітер, майже буря.

14 ВБИТИХ, 40 РАНЕНИХ

Коло міста Катанії на острові Корсиці, була експльозія в фабриці хемікалій, отже згинуло 14, а ранених було 40. Експльозія наступила, коли робітник розобрав бомбу. Експльодувало 30 бомб, а кожна важила 3,600 фунтів.

ОСКАРЖУЮТЬ ЗА ВБИВСТВО

Івана Волтуцького оскаржують в Реджайні за вбивство 22-літньої Анни Юзвак, скиталки, що прибула до Канади не надто давно.

СТЕЙТИ НА ОХОРОНУ ПЕРЕД ПОВІНЯМИ

Палата послів (репрезентантів) в Вашингтоні заявилася за тим, щоби дати 1 біліон, 730 міліонів, 251 тисячу і 825 долярів (1,1730,251,825) на працю для охорони околиць від повіней. Тепер має про те рішати сенат.

ХЛОПЕЦЬ ЗГИНУВ ПІД ЗЕМЛЕЮ

В Бенгу, Саск., хлопці при забаві викопали 5 стіп довгий тунель, отже шутер обсунувся і під ним згинув 12-літний Вейн Колбі. Ще другий хлопець був трохи присипаний, отже третій його вратував. Тоді ратували першого та не вдалося.

КОМУНІСТИ ВЧАТЬ БЕЗБОЖНОСТИ

Большевицький уряд Східної Німеччини заводить в школах науку, що Христа не було, а Біблія, то збір байок. Тепер третий раз друкують книжку проф. Мишулина, як підручник, під заголовком „Історія Старинностей". Протести церковного проводу не помагають.

ВРАТУВАЛИ НА МОРІ 50

Італійський тягаровий корабель, Марія Паоліна, вратував на морі 50 осіб, що були на шведськім кораблі, коли там наступила експльозія.

КІЛЬКА ПРИМІРІВ

ЯК СКОВОРОДА ДИВИСЯ НА ЦЕРКВУ

Коли український фільософ, Сковорода, перебував в Київі в свого приятеля, то згадав, що в якомусь селі поза Київом є дуже гарна церква. На те приятель:

— Був я в тій церкві, але не бачив там нічого гарного. Сама стара, деревляна, образи простенькі, мальовані сельськими іконописцями. І спів там який... Старий дяк співає, тай помічники його прості звичайні люди. І священик старий, голос його слабонький... — На те Сковорода:

— А по моему, друже, воно не так. Ти подумай, в якім затишнім і гарнім місци тая церковця. Кругом дерева, пташки співають, і мені здається, що сам Бог туди походжає. А важне мені і те, що церква така стара. Яка довга історія з нею вяжеться. Кілько вона всякого пережила. Кілько людських поколінь в ній молилося. Кілько щирих молитов підносилося з неї до небес... А я все те своєю душею там відчуваю. Хиба це неважне?

Та дійсно важне, — каже приятель.

— Отже так! Берімо образи, — і вони [illegible] давні. Вже нема і тих, що їх малювали, а малювали, як могли, додаючи до фарби ще свою христіянську щирість. Вони ж давали Богу те, що лише могли дати. І певно, що Бог приняв їх щиру працю, як велику їхню жертву, тому і я перед їх працею клоню свою голову.

І тут твоя правда, — говорить приятель.

— Ну, берімо спів, це ж людська молитва до Бога, не до нас. Ми чуємо голос, а Бог чує людську щирість. І той старий дяк, що ти згадуєш, а я його зблизка знаю, що за щирий християнин! А що він старий, то принесить Богу те послідне, що в його праведним життю залишилося. Те саме я сказати можу і про старенького священика. Коли ж я беру все разом [illegible] то це для мене така [illegible] якиx я не знаходжу деколи в наверх величавих храмах. І тому то коли я заходжу до тої церковці, хочби я був там сам один, я відчуваю в ній [illegible] поколінь, їх співи, їх молитви [illegible] присутність Божу. Чого ж мені більше треба?

Задумався приятель, а там каже:

Ти, друже, навчив мене нині того, чого я перше не знав, ти показав мені [illegible] духові христіянські вартости, яких я перше не бачив. Тепер і я буду, мій друже, тую твою церкву часто відвідувати.

ПРЕЗИДЕНТ, А НЕДІЛЬНА ШКОЛА

Гарісон став президентом Стейтів 1841 року. До того часу він через кілька літ був дуже здібним учителем Недільної Школи. І навіть [illegible] коли мав виїзджати до Вашингтону, щоби заняти президентське крісло, він ще вчив в Недільній Школі.

Якже був він вже в Вашингтоні, його огородник звернув йому увагу, що треба дістати пса, щоби стеріг його саду, на що Гарісон сказав:

— Ні! Ти знайди доброго учителя для Недільної Школи, щоби він дбав про релігійне виховання дітей.

Так Гарісон цінив Недільну Школу і релігійне виховання.

В ОБОРОНІ СВЯТОСТИ НЕДІЛІ

Неділя для добрих христіян є днем святим, — вона призначена памяти Христового воскресення. Тому звуть її також „Днем Господним", „Днем воскресним".

Читаємо в старих книжках, що в одній громаді почали деякі люди неділю легковажити, головно багаті, а до тих належав багач, що мав титул „графа". Якже священик на проповіди виступив проти такого легковаження, то граф образився. Отже присилає він до священика свого слугу і той каже священикови.

— Ви мого пана образили.

— Як? — питає священик.

— Ви образили його на проповіди, коли говорили про легковаження неділі.

— Так? Тілько ж твій пан образив найперше мого пана, якого я мусів обороняти...

— Якого пана?

— Він образив Христа, для якого неділя посвячена. А Христос більший пан від твого пана.

— То що ж я маю своему панови сказати?

— Скажи точно те, що я тобі сказав.

З тим слуга пійшов і граф вже більше нічого не казав. Він почав навіть на неділю більше зважати.

ЩО ЦЕ ТАКЕ КАПІТАЛ?

Під „капіталом" люди розуміють гроші. Хто має гроші, той має капітал. Однакож до капіталу належить все, що має вартість.

До капіталу належить людська сила і людська праця. Вона важнійша, ніж гроші, бо праця все творить, а самі гроші без праці не створять нічого. Люди позбуваються грошей, щоби здобути працю, — наймають робітників.

Чуємо, що українці прибули до Канади без грошей, отже без капіталу... Що вони без грошей приїхали, це правда, але великий капітал вони привезли, — бо вони самі були тим капіталом. Їх руки, їх праця, їх діти, що помагали їм працювати. А праця, то великі гроші.

Канада мала землю, але та земля без праці була безвартна, вона була мертвим капіталом. Українці мали руки (свій капітал), але не мали матеріялу для праці, отже їх руки дармували.

В Канаді ж вийшла така комбінація: Канада дала землю, — отже свій капітал. Українці дали працю своїх рук, — отже український капітал. Так вийшла кооперація. Одні дали своє, другі своє, отже користь буде одним і другим.

І тому нерозумно казати, що українці приїхали сюди без капіталу, — вони ж самі були тим капіталом, який багато грошей варта. Чи ж не так?

Фільозофуючий.

ПАНАХИДА ПО ШЕВЧЕНКОВИ В ПОЛТАВІ 1861 Р.

Шевченко помер 10 березня, 1861 р., в Петербурзі і того ж дня приятелі післали на Україну телеграми про те, що сталося. А похорон був 11-го березня.

Оповідає Кониський.

Памятаю ті дні в Полтаві. Рано 11-го березня приходить заплаканий Дмитро Пильчиков з телеграмою. В полудне зібралась наша громада і врадили: в день похорону відслужити Панахиду. Покликати гімназистів і школярів недільних шкіл.

Вечером пійшли ми до соборного ключара і просили, щоби після полудня була Панахида. Але отець ключар сказав, що по Шевченкови не можна Панахиди правити, бо він був „політичний переступник." І ми вдалися до епископа.

Епископом в Полтаві був щирий українець, Олександер Павлович. Він повитав нас, розпитав. Коли розповіли все, його благу (ласкаву) твар покрив сум. Він встав, перехрестився перед образом і прочитав „Зо святими упокой." Потім каже:

„Ідіть до ключара, скажіть, що були в мене і я сказав вам ось що: як був я архимандритом (настоятелем) Соловецького монастиря, знайшов я могилу Кальниша, поставив памятник і щороку правив Панахиду. А Шевченко не був такий переступник, як Кальниш. Більше нічого не кажіть."

Тепер порадились ми, щоби служити Панахиду не в Соборі, де ключар не згодився, а в Стрітенській церкві. Так і зробили. Правили священики: Катран, Думитрашко і Кузнецький. Церква була повнісенька. Вечером врадили, щоби на весні посадити в Полтаві дуба на память Шевченкови.

В день Шевченкового похорону були Панахиди: в Київі, Чернигові, Харкові, Кременчузі, Одесі, Херсоні, Катеринославі, Катеринодарі і скрізь на Україні, куди було можна післати телеграму. Була Панахида і в Дрездені в Німеччині, де жила дочка Федора Толстого, Катерина (Юнге).

Згадки про смерть Шевченка були тоді майже у всіх російських газетах і журналах, як про великого поета. Згадка про його смерть була і в московським „Колоколі" (Герцена), що видавався в Лондоні, в Англії, де окрему згадку [illegible] Гончаренко по українськи.

Ось таким великим [illegible] Шевченка в часі його смерти, [illegible] не всі його писання були [illegible]

ДОЛЯ

Ти не лукавила зо [illegible]
Ти другом, братом [illegible]
Сіромі стала... Ти взяла
Мене маленького за [illegible]
І в школу хлопця [illegible]
До пяного дяка в науку
„Учися серденько: коли
З нас будуть люде" [illegible]
А я послухав і учився
І вивчився... А ти [illegible]
Які з нас люде?... Та [illegible]
Ми не лукавили з тобою,
Ми просто йшли, — у нас нема
Зерна неправди за собою.

1858 р. Тарас Шевченко.

ВИПАДКОВО ЗАСТРІЛЕНИЙ

В околици Кадет, Саск., згинув випадком 14-літний В. Нівряньский, коли бавився з другим 8-літним хлопцем набитою рушницею.

ШВАЙЦАРІЯ КАЖЕ ЗБИРАТИ ПОЖИВУ

Швайцарський уряд зробив заклик, щоби населення нагромаджувало поживу, бо „часи непевні". Подібний заклик в Швайцарії був кілька тижнів перед послідною війною.

АРТИСТ-ДЕКОРАТОР

спеціяліст в декорації церков в українському стилі, з дипльомами мистецьких шкіл у Варшаві та Парижі, з довголітньою практикою на Україні, виконує доручені праці швидко, а докладно та з цілью задоволити все чесне духовенство і вірних.

Ціни умірковані.

BORYS RYLL, big contractor,
1290 Laurendeau, Windsor, Ont.
Tel. 25 294

„НА ЗЛОДІЮ ШАПКА ГОРИТЬ"

Народне оповідання.

Був колись на Україні боярин і дуже багатий і, дуже добрий. Будував церкви, помагав бідним.

А для себе мав гарний дім, а в нім багато всякого добра. Були дорогі річи, аж з Індії, та Персії, та Єгипту.

Мав він в домі трох слуг, яким вірив, як власним синам.

І сталося, що раз поїхав він до Київа на відпуст з цілою своєю родиною.

Коли його не було вдома, слуги порадилися і багато дорогих річей забрали та закопали.

Коли боярин вернувся, наробили вони крику, що рабівники напали, їх повязали і річи позабирали. А вони аж другого дня якось порозвязувалися, а то були би з голоду померли.

Всяке думав боярин... Могли і рабівники напасти, бо такого тоді багато бувало.

Та заїхав до нього сусід, а як про все довідався, то каже:

В моїм селі є ворожбит-лікар, що багато чого знає. Кажуть люди, що він багатьом поміг, що він вміє відгадувати, отже поклич його.

Рада в раду і ворожбита привезли.

Чи вмієш ти дещо вгадувати? — питає боярин.

Як Бог поможе, то вгадаю, а сам я нічого не можу.

Добре! В мене сталося ось таке, чи можеш ти вкрадене віднайти?

Як Бог поможе, то віднайду...

Добре! Кілько ж часу треба, щоби [illegible], чи віднайдеш?

Три дні найбільше. Буду молитися, щоби Бог мені поміг.

[illegible] тався ворожбит в боярина. Вже [illegible] сам думає і щиро молиться, щоби Бог йому все виявив.

Першого дня приніс йому обід перший слуга. Глянув на нього ворожбит, [illegible] своє щось думає, і говорить до себе:

Еге, це доперва перший...

Ворожбит розумів, що це перший [illegible] він тут, а слуга думав, що це про [illegible] мова, як „першого злодія. А кажуть, що на злодію шапка горить. Пішов він до двох других і каже:

Вже вгадав. Тілько мене побачив, [illegible] каже, що я вже перший. Завтра [illegible] йому прислугуйте.

Другого дня поніс ворожбитови страву другий слуга. Глянув ворожбит знов говорить до себе:

Отсе вже другий надійшов... — А [illegible] розумів, що вже другий обід, а він ще не відкрив злодіїв.

Вертається слуга до других двох і каже:

І мене пізнав. Я лиш вступив, а він [illegible] Це вже другий!

Третого дня поніс третий слуга, і в почув, що: „Це вже третий"...

Приходить він тоді до своїх товаришів і говорить:

Лихо буде! Або тікаймо, або просім його, щоби нас не виявив, а ми скажемо йому, де скарби закопані!

І коли ворожбит був сам один, входять вони, впали на коліна і кажуть:

— Сатана привів нас до того, що ми обікрали нашого доброго господаря, та ми все віддамо, тілько ти нас не виявляй. А то нам кара велика буде.

Зрозумів все ворожбит і говорить дуже поважно, наче б то він справді був такий всевідучий:

— Велике лихо ви наподіяли і я це по вас відразу бачив. В кожного з вас на чолі я бачив написаний ваш грішний вчинок. А тепер скажіть, де ви ті скарби заховали.

Тут слуги точно оповіли, в котрій стороні взяті скарби закопали, там же і явір самотний росте, а недалечко корч калини. І говорить тоді ворожбит:

— Нехай вам буде на добро те, що ви самі призналися, а про вас буду знати тільки я і Бог на небі. Лише ви обіцяйте, що більше такого в вашому життю не буде.

Зраділи слуги, що все щасливо закінчилося і щиро все обіцяли.

Невдовзі приходить він до боярина і каже:

— Час вже шукати за твоїми скарбами, вони закопані. Бери трох слуг, а ми їх знайдемо.

І пійшли. Та не довго треба було шукати, бо слуги неначе нехотячи почали шукати якраз там, де скарби лежали.

— А тепер скажи мені, хто все те закрав, — питає боярин.

— Того я сказати не можу, — говорить ворожбит, — це вже тайна Божа; не нам людям про те знати.

І боярин був вдоволений, що його добро вернулося, та щедро ворожбита нагородив.

Вертався додому ворожбит і вдоволений і невдоволений. Що буде, коли рознесеться про нього слава і зачнуть до нього всі люди з своїми клопотами приходити? Але вкінци надумав і говорить:

— Скажу людям так, як я тут казав: Як Бог поможе, то і я поможу, а без Бога я нічого не можу зробити. Бо і справді Бог вислухав мою молитву і це Він Всевідучий відкрив цілу справу, а не я. І дальше я буду на Нього надіятися.

І тепер сам він більше до Бога в усім звертався, ніж передтим. Що ж до лічення, то знав він багато лічничих зілів і корінців і справді людям багато помагав.

ІСТОРИЧНЕ ПОРІВНАННЯ

В 637 році музулманський (турецький) каліф (князь) Омар здобув Єрусалим. Христіяни довго оборонялися, але вкінци мусіли піддатися. При піддачі поставив був такі умови:

Христіяни мають платити магометанам (музулманам) річний податок.

Не вільно їм їздити на конях, а їздити можуть лише музулмани.

Не вільно їм носити зброї, ані вживати арабської мови на своїх печатках.

Мусять всі мати однакову одіж (щоби їх можна було пізнати), а поверх неї пояси.

Не сміють ставити на церквах хрестів, ані в музулманських містах хрестів на видних місцях показувати.

Не сміють дзвонити, бо тим роблять неспокій: можна лише вдарити в дзвін раз як знак заклику до молитви.

Це покищо були не найгірші веліва. І доки Омар перебував в Єрусалимі, христіянам не діялася кривда поза вичисленими умовами. Якже Омар забрався і на своє місце зоставив своїх заступників, то не було стриму музулманам. Вони нападали на христіянські доми, рабували, а то і вбивали кого хотіли. Таке було і за дальших турецьких володарів, коли христіян тисячами вимордовували, звучи їх невірними, гяврами, собаками. Ось кілька примірів...

Коли 1453 року турки здобули Цaргород, то вимордували тисячі христіян, а коло 70.000 забрали в неволю. Вони замордували царя Константина 9-го. Багато людей побивали в церквах і монастирях. Здобувши Царгород, Магомет Другий вїхав на коні до церкви Св. Софії, щоби показати свою зневагу до христіянства. Він казав вимордувати родину великого князя, Нотараса. І Нотерас бачив, як турки відтинали голови його дітям та заохочував їх, щоби вмирали як добрі христіяни. А Магомет казав відрубані голови покласти на своїм столі, така була жорстокість.

Коли турки забирали Грецію, забирали Боснію, то знов помордовано дуже багато, хоч султан був обіцяв пощаду.

В 1821 р. на самий Великдень турки повісили царгородського патріярха Григорія. Того ж самого дня замордували в Царгороді трох архіепископів. В Адріянополи замордували митрополита Кирила і 12 епископів. А за тим йшло нищиння церков по ріжних сторонах і вбивання христіян.

Так відносилися до христіян магометани, однакож христіянства не знищили. Правда, деякі христіяни приймили турецьку віру, але було багато тих, що готові були терпіти і життя дати, щоби Христа не відрікатися.

***

Коли це згадується, то стає питання: а як відносилися до українців христіяни-католики, що над українцями панували? Чи краще ніж турки? Гляньмо, що вони робили:

Забороняли українцям будувати нові церкви, а старі поправляти.

Примушували святкувати латинські свята.

Забороняли в українських містах померших публично ховати і слабих з св. Тайнами відвідувати.

Нападали в Свята на українські церкви (як пр. у Львові 1583 р. на Різдво), людей розганяли, священиків били, викидали з церков, а церкви запечатували.

Церкви забирали і переміняли на костели.

Забирали рабунком церковне майно і передавали латинським (польським) епископам та монахам.

За українськими священиками кричали по улицях „Господи помилуй", а на комедіях висміювали церковні обряди.

Церкви називали „синагогами" і „божницями" та шинкарам винаймали.

Священиків виганяли, а нарід силували приймати римський католицизм.

В українських церквах рубали престоли, ломали іконостаси, дерли і палили образи.

Українських священиків і нарід переслідували і звали хамами, мудями, лотрами.

А вже 1938 р. за сім тижнів знищили 110 церков і сім каплиць.

Чи є тут ріжниця між турками і католиками? Ріжниця хиба в тім, що турки були иншої віри, а тут люди, що звуть себе христіянами, других христіян переслідують. Остілько гірше!

РОСІЙСЬКА АРМІЯ

Американська преса подає, що Росія під теперішню хвилю має армію з 4 і пів міліона, яку відновлює кожного року півміліоном нових воєнів. Від 6 до 8 міліонів молодих людей дістають майже військовий вишкіл. Так може вона мати 175 дивізій. В повітряній армії може мати 600.000 людей і 29 тисяч літаків.

В кожній христіянській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана Науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері. 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

З ПАРАСТАСУ НА РІДНУ ПРЕСУ

Киркленд Лейк, Онт. — У вівторок, 28 березня ц. р., місцевий парох, Всеч. о. Юрій І. Цукорник відслужив парастас в каплиці Української Православної Громади св. Михаїла в першу річницю смерти бл. п. Василя Горбика, вбитого в Голд Майн і в четверту річницю бл. п. Олексія Бурлія, колишнього сотника армії УНР.

Як члени місцевої православної громади так і знайомі та приятелі п-ва Івана і Оксани Радкевичів, рідня покійних, взяли участь у відправі парастасу, по якому Всеч. о. Цукорник згадав про святкування памяти по покійних — тризни, що [illegible] нам предки з перед [illegible] часів.

[illegible] в мешканню п-ва Радкевичів [illegible] Вічну Память покійним [illegible] Цукорника присутні жертвували [illegible] Український Голос і Вістник [illegible] Радкевич п-во [illegible] Цукорник, пані Марія Рад[illegible] п-во Анна Громак і п-во [illegible] Разом 8.00 дол.

Щ[illegible] жертводавцям [illegible] рідну пресу [illegible] покійним бл. п. Василеві [illegible] вічну память.

Присутний.

ДЛЯ ВІСТНИКА
(Норкьей, Саск.)

[illegible] Майба хрестив [illegible] в Норк[illegible] звернувся до [illegible] щось [illegible] на «Вістник». Присутні [illegible] 12.75 [illegible] імена жертводавців:

[illegible] Майба, Ф. Макарчук, Хуберт [illegible] Субітецький, [illegible] Бобак, Семен Назнич, Ілля Мих. Новаковський, Федор [illegible], по 50 ц.: Яків Никля, [illegible] Настасія Никля; [illegible] 25 центів.

[illegible] Спасибі!. Но-

Бритиш Коломбія Будує Дорогу до Аляски

Бритиш Коломбія вже по[illegible] будувати залізничу дорогу в північній частині про[illegible] має бути скінчена в осени 1951 року. Залізнича [illegible] Песифик Грейт [illegible] є власністю провінці[illegible] Треба ще до[illegible] 80 миль від Квеснел [illegible] Принс [illegible]. В Принс [illegible] нова дорога буде ма[illegible] державною залізницею (Сенар), яка лучить Едмонтон і Принс Ру[illegible] Рівночасно будується дорога для вантажних авт від Принс Джордж до Дасон Крік і до Аляски. В Принс Джордж [illegible] товари [illegible] будуть [illegible] на трок[illegible] для [illegible] в околицях Юкону й Аляски. Уряд Бритиш Коломбії є тої думки, що при помочі цих доріг можна буде розвинути природні багатства на півночі й розбудувати там промисловість.

[illegible] вохрещеному здоровля, а Родичам, щоби мали потіху з свого сина, а Кумам, щоби могли похвалитися своїм похресником. **Н. Н.**

З ВЕСІЛЛЯ НА ДОБРІ ЦІЛИ

Василь Спичин і Анна Саранчук

Витків, Саск. — В українській православній церкві у Витків відбулося 9-го жовтня 1949 р. вінчання панни Анни Саранчук, дочки п-ва М. і Т. Саранчук із Витків, з Василем Спичином, із Спрінгсайд, Саск., Тайну вінчання довершив Всеч. о. В. Апоник. По вінчанню відбувся обід у домі п-ва Саранчук, де п. І. Ворох згадав про дар на добрі цілі.

Жертвували п-во Спичин (молодята) 5.00 дол. на Півочий Інститут при Колегії св. Андрея у Винипеґу, гості зложили 10.00 дол., з того 5.00 дол. на Український Голос і 5.00 дол. на Вістник.

Панна А. Саранчук учителювала, була через кілька років членкинею СУМК і СУК, як також була делегаткою від СУК на зїзді в 1945 році. За час свого побуту в околиці Витків вона не оминула ані одного концерту, а завсіди брала в концертах участь. Добре вихована в домі вона щиро працювала в околиці, не жаліючи ні часу ні труду, і напевно продовжуватиме цю працю, маючи при собі доброго мужа.

Молодятам бажаю щасливого подружого життя, а жертводавцям складаю щиру подяку. **Гість.**

СПОМИНКИ
(Редвотер, Алта.)

Було це в четвер, 16-го березня 1950, як П-во Василини з Редвотер, Алта., спросили до Церкви свою родину, односельчан і сусідів, щоби в 30-ті роковини смерти своїх родичів за них спільно помолитися. Заупокійну Службу Божу правив о. М. Фик, а дякував п. Вас. Школьний. День був холодний, але майже всі запрошені прибули.

Після відправи п-во Василини запросили всіх до себе на обід. Як ми прибули до хати, на столах вже була горяча страва, бо пару жінок лишилося щоби обід приготовити.

Після обіду за порозумінням з господарем, о. Фик зробив заклик на збірку на Колегію св. Андрея. Зібрано 20.60 долярів.

Слідуючі жертвували: По 5.00 дол.: Іван і Анна Василини; по 2.00 дол.: Ів. Дуб; по 1.00 дол.: о. М. Фик, І. Кочак, С. Попіль, Н. Крайчий, В. Пасічний, М. Попіль, І. Михайлюк, І. Кирія, І. Сарук, Ф. Маньовський, І. Крайчий, В. Школьний, М. Сапіжак; по 60 ц.: пані Лис.

Покійним Вічная Память, а жертводавцям щира подяка! **Член.**

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА
Бл. п. АННА КУШНІРУК

В шпиталі Тугило, Алберта, дня 11-го квітня 1950, померла Анна Кушнірук, дружина Дмитра Кушнірука, проживши 44 роки.

Покійна маленькою приїхала до Канади зо своїми родичами з села Боянн, з Буковини. Прожила 25 літ в супружому життю в Іспас, Алберта.

Полишила мужа Дмитра, трох синів: Николая, Івана, Михайла, дві дочці: Марію зам. Чобан в Келейка, і Розалію вдома, і двоє внуків, та сестру Параску зам. Ґуткал в Іспас.

Похорон відбувся 13-го квітня в Українській Православній Церкві на Бриджтей. Підчас останнього цілування о. Г. Василів попросив присутніх щоби, увіковічнюючи померлу Анну, зложили жертву, як пиданку для нашої Консисторії. Вірні [illegible] до заклику щиро і зложили 5.15 дол. за що їм парох по[illegible]

Спи, дорога мамо і дружино, а земля канадійська, на якій Ти трудилася, най буде Тобі легкою.

Вічна Тобі Память!

Близький.

ПОДЯКА

Ми як домашні почуваємося до обовязку подякувати нашим добродієм, що помагали при похороні [illegible] смерти й [illegible] доброго батька бл. п. Івана [illegible] Всеч. о. І. Шевпел [illegible] в проповіди [illegible] Петрові Тюсні і Петрові Запариннкові [illegible] й нашим близьким [illegible] праці [illegible] похоронити [illegible] останню [illegible]

Смутком прибиті: син Дмитро з женою Марією і дітьми — Генею і Павлом та брат Николай.

[illegible] Полуднева, Алта

УВАГА! РІДЖАЙНА! УВАГА!

В неділю, дня 28-го травня 1950 р. відбудеться Храмове Свято Української Греко-Православної Парохії Зіслання Святого Духа в Ріджайні, Саск., при участи голови Консисторії [illegible] о. Митрата С. В. Савчука.

Початок Богослуження о 9 годині рано.

По Богослуженню спільний обід у Народнім Домі.

Після обіду святочна програма.

Запрошуємо всіх членів і симпатиків взяти участь у нашім торжестві!

Прот. о. Ів. Кусий

Мих. Ґреґорій, голова — Іван Василина, рек. секр.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

ЗБІРКА о. Є. ГРИЦИНИ

Ланбин, Ман. — По 1.00 дол.: Ю. [illegible] Стахотелин, Ю. Білоус, Марія Кашта, Йосиф Рюн, В. Головатий, Т. Осип, Н. Спороженко, п-во Г. Ковальчуки, В. Плюшак, М. Ситник, Г. Стратюк, Н. Бакило, І. Головик, Г. Баздій, М. Ярема, Д. Грицків, В. Паляничий, Н. Міловський, Ген. Ярема. Дрібними 4.75 дол.

Косів, Ман. — По 2.00 дол.: Василь і Анна Геники; по 1.00 дол.: Д. Романчич, П. Самець, Вол. Гуменюк, А. Макарук, І. Росоловський, В. Склепович, І. Буртник, Вол. Склепович, А. Геник, А. Геник, Василь Палавор, П. Геник, Ольга Геник (Петрова). Дрібними 1.20.

Венлоу, Ман. — По 2.00 дол.: Іван Н. і Василина Слижуки; по 1.00 дол.: С. Мусій, В. Граблюк, Ф. Демків, Т. Притула, Н. В. Слижук, Г. Слижук і Мілтон Притула. Дрібними 6.43 дол.

Роркетон, Ман. — По 1.00 дол.: Я. Талпаш, І. Карплюк, Г. Щурко, М. Біленький, Єлисавета Гарзова, М. Слорт, М. Біленький, П. Карплюк, П. Кендверський, І. Марія Боечко. Дрібними 95 центів.

Сифтон, Ман. — По 2.00 дол.: С. Посполіта; по 1.00 дол.: В. Куцин, Н. Мереннок, Л. Б[illegible], К. Бойко, Марія Мереннок. Дрібними 1.50 дол.

Велий Ривер, Ман. — По 1.00 дол.: П. Жлаи, П. Яцюк, М. С[illegible]. Дрібними 3.00 дол.

ЗБІРКА о. Д. СТРАТІЙЧУКА

Росборн. — По 1.00 дол.: М. [illegible]сюк, І. Кісь, І. М[illegible], Т. Ан[illegible]шок, Д. Плетен[illegible]. Дрібними 2.30 дол.

Оввборн. — П[illegible] С. Бородій, Н. Манд[illegible] Сlo[illegible], Ф. Туткалюк, М. Н. Б[illegible], П. Коваль, Ст. Мельник. Дріб[illegible]

Сенді Лейк. — [illegible] Залещук, І. Бойч[illegible], пані М. Шедлер [illegible], П. Ярищ, С. Б[illegible], Антюк, А. Тут[illegible], М. Левандовський, [illegible], Н. Сот[illegible], пані Розалія М[illegible]. Дрібними 1.45 дол.

Енгусвил. — По 1.00 дол.: Н. Гутак, В. Гута, І. Ба[illegible]. Дрібними 2.00 дол.

Січ. — По 1.00 дол.: С. Мит[illegible], Т. Бинишини, І. Стор[illegible]. Дрібними 2.05 дол.

Елфинстон. — По 1.00 дол.: С. Герелюс, М. Тесарс[illegible], М. Ки[illegible], пані К. Тесарська [illegible]

ЗБІРКА о. С. ҐРЕДІЛЯ

Гровлид, Саск. — По 1.00 дол.: О. Лапинюк, А. Гурський. Дрібними 10.00 дол.

Броукебі над річкою. — По 1.00 д.: В. Боднарчук, К. Копачівський, Ю. Николюк, Л. Українець, І. Романюк, С. Добровольський, П. Слюсарчук, О. Боднарчук, П. Боднарчук, П. Гатлюк. Дрібними 1.00 дол.

Броукебі полуднева. — По 1.00 дол.: М. Погорецький, Г. Ярмій, В. Пашук, П. Цвинник, М. Жук, М. Фимяк, І. Воронюк. Дрібними 4.00 дол.

Кавет. — По 1.00 дол.: В. Гуцул, М. Козуль, І. Гнуданюк, М. Дьяченко. Дрібними 5.10 дол.

ЗБІРКА о. ТУРЖАНСЬКОГО

Богдан, Ман. — По 1.00 дол.: М. Коновальчук (Етелберт, Ман.), З. Коновальчук (Етелберт, Ман.). Дрібними 2.55 дол.

Гарленд, Ман. — По 1.00 дол.: НН., НН., НН. Дрібними 2.55 дол.

Пайн Ривер, Ман. — По 1.00 дол.: С. Швець, М. Топорович, П. Цвинник, Г. Шемелюк, П. Кравчук, П. Цюпин, Г. Румак, С. Цюпик, П. Кравчук, В. Присяжнюк, І. Василюк, П. Арсенчук. Дрібними 5.15 дол.

Ремпер, Ман. — Яків Кечук, Л. Західник, підпис нечиткий. Дрібними 3.15 дол.

Дачі Ривер, Ман. — Дрібн. 1.80 д.

Борд, Ман. — Дрібн. 2.50 дол.

Етелберт, Ман. — По 5.00 дол.: Юрко Карпяк; по 2 дол.: пані Карпяк, М. Балич, Н. А. Григорчук, А. Горбулівський; по 1.00 дол.: В. Бурдений, І. Бурдений, Вас. Бурла, М. Джиман, І. Камфолія, Н. Волощук, М. Федорчук, Е. Воробець, А. Мерко, пані Шірлі Симчишин, І. Журак, Н. Писклививець, П. Івасяк, О. Карпяк, Дж. Карпяк, Г. Карпяк, пані А. Карпяк, А. Григорчук. Дрібн. 0.95 дол.

ОКРУГ о. Ю. ЦУКОРНИКА

Тимминс, Онт. — (Збірку переві О. Соловій.) По 5.00 дол.: Л. Опанець; по 1.00 дол.: О. Соловій, Н. Крушельницький, П. Карпенко, М. Сліпкаренко, Ф. Кущ, К. Новак, Ф. Мельничук, Анна Рутчинська. Дрібн. 50 ц.

Кірклед Лейк, Онт. — (Збірку перевів Г. Черепаха.) По 1.00 дол.: [illegible] Цукорник, Г. Черепаха, М. Антонюк, П. Путрівський, І. Радкевич, М. Грищук, пані М. Радул. Дрібними 25 центів.

ЗБІРКА о. Т. М. КІСІЛЮКА

Ню Торонто, Онт. — Домка Василів 5 дол.; п. і пані Горецькі 3.00 дол.; [illegible] 2.00 дол.: Йосиф Шмигел [illegible] Розалія Романко, Т. Балабан [illegible] І. Ленин, Ю. Козуб, Р. [illegible] Ю. Ковач, П. Руснак, Л. Кар[illegible] Губчак, Сапхира Нико[illegible] Елена Козуб, В. Крецулак, [illegible]ницук, Катерина Гаврищук, [illegible] Анна Кріль, Ганя Боднар [illegible] Тофая, Раїфта Мороз, [illegible]ничук, Розалія Дверничук, [illegible] Саидуляк, Д. Ванвзів, Кате[illegible] Ю. Крицуляк, Василина [illegible] Антонія Гладиш, В. Старчук.

Ошава, Онт. — По 2 дол.: П. Тимо[illegible] Лікерія Кокурин; по 1 д. [illegible] Мех, І. Луцик, М. Луцик, Т. [illegible] І. Романюк, Н. Хащев[illegible] Мелник, О. Кашуд, І. Пав[illegible] І. Тома, М. Юркевич, С. Ре[illegible] Вагніцкий, Н. Луцик, В. [illegible] Ольга Клим, М. Калинка [illegible]. Дрібн. 1.60 дол.

Брентфорд, Онт. — Степан і Бро[illegible] Цибульські 5 дол.; Н. Іванець [illegible] пані Бюзик 1.50 дол. [illegible] Нистуня Папасюк, Ів. За[illegible]кий, В. Паньків, П. Мороз, Ан[illegible]лак, В. Авраменко (Голивуд, [illegible]) Яремій, (Полуд. Каюга [illegible]), Г. Осьмак, М. Кручак, М. Гор[illegible], Г. Довголіс, Г. Копальський. [illegible] 2.10 дол.

Престон, Онт. — О. і П. Нич 1.50 [illegible] 1 дол.: М. Шморгун, Р. Ткач, Я. Тесля, С. Заліщук, Р. Нич, В. [illegible], Н. і Т. Храбатинка.

ЗБІРКА о. М. ФИКА

Редвей. — П-во С. Саниці 2 дол., по 1 дол.: М. Снайчук, Л. Веньгер, М. Коваль, Н. Чорний, Т. Вощайло, І. Литвин, А. Савка, А. Крекотин, Г. К[illegible]фас, І. Мартин, М. Боечко. Дрібними 1.75 дол.

Егремонт. — По 1 дол.: А. Хьмил, І. Миштей, І. Прийма, В. Охітва, В. Бучинський, П. Мандзюк, Г. Бу[illegible] Лукасевич, Т. Плупек, К. Радомський, М. Мандзюк, І. Проданюк. Дрібними 3.25 дол.

Вастина. — По 1 дол.: . Деготь, П. Музик, О. Андріюк, І. Чорний, І. [illegible] Рипка, І. Чорний, В. Зі[illegible], І. Музик, Р. Котиляк, А. Деготь, А. Ш[illegible], М. Камінський. Дрібними 6.00 дол.

Редвотер. — По 1 дол.: С. Хаба, Г. Дмитращак, І. Струк, П. Лис, А. Ломший, І. Крайчий, М. Сапіжин, В. Савка, Е. Іваськів, В. Школьний, Н. Крайчий, І. Герман, О. Хаба, М. Піхота, І. Онушко, О. Бринзак. Дрібними 2.25 дол.

ЗБІРКА о. Ф. КУЛЬЧИНСЬКОГО

Поплярфілд. — По 2 дол.: М. Грицюк і І. Яремій; по 1 дол.: К. Бачинський, І. Байдак, Т. Божик, М. Жук, М. Оленко, Ф. Уруський, П. Корбутюк, Ковзуський, (Ан-чик?), І. Шрибчук, І. Пташник. Дрібн. 1 дол.

Дуфрост. — По 1 дол.: П. Ткачик, Н. Влад, Т. Влад, І. Шимко, М. Шимко, Н. Шимко, Билина, О. Манчуленко, Н. Дирбавка, І. Бутера, М. Манчуленко, Н. Ткачик, Е. Баскевич, М. Гриненко. Дрібн. 1.50 дол.

Ледвин-Ривертон. — О. Григорків 1.50 дол.; по 1 дол.: Д. Зіньковський, Т. Зіньковський, Голик, І. Романюк, Т. Онисько, І. Божик, Боньковський, О. Григорчук, Глець, Рапинський. Дрібними 25 центів.

Сентон. — П. Мех 2 дол.; по 1 дол.: М. Мех, П. Турко, Назаревич, П. Німчук.

Портидж Ла Прері. — по 2 дол.: А. Максімак, Ст. Мука; по 1 дол.: М. Задорожний, І. Кушнирик, М. Самець, М. Ковальчук.

Тиндал. — По 1дол.: М. Гнатюк, Ст. Мамчур, І. Мамчур, Л. Вівчарик, П. Капалей, Луговий, К. Карпець.

Стед. — По 1 дол.: С. Званюк, Т. Адамчук, М. Далик, Романчук, Білан.

Брендон. — І. Федак 2 дол.; по 1 дол.: С. Войцюк., Щурко, Гавальська, седляк, Бобик Касюрак, Кухарішин, Бурачок, О. Петрас. Дрібними 25 ц.

Іст Селкирк. — По 1 дол.: А. Сояанський, Корба, Мицак, Загайко, Савелюк, Г. Жук, Шестко.

ЗБІРКА о. П. МЕЛЬНИЧУКА

Вернон, Б. К. — Ю. Романюк (Левінгтон, Б. К.) 10 дол.; по 5 дол.: Г. Щерба (Вернон), В. Амбросій (Келовна); П. Лучак (Вернон) 2 дол.; по 1 дол.: В. Воронюк (Армстронг), Н. Давидюк, В. Гаврилюк і дружина Т. Іванчук (всі з Вернон), М. Коваль (Левінгтон), Н. Кучерин, М. Лучак, І. Малин, Н. Малин, Я. Міскон, Я. Микитюк, пані Р. Никифорук (всі з Вернон), А. Осовецький (Келовна), І. Остафійчук (Вернон), Ю. Павлишин (Гуділ, Саск.), С. Попільчак, А. Саніцький, А. Сиорець (всі з Вернон), В. Стефюк (Ванкувер), І. Фарматович, Л. Фещук (Міт Парк Саск.), В. Яковинюк (Вернон). Дрібними 4.80 дол.

ЗБІРКА о. П. ҐЛІЦЬКОГО
(з коверт)

Вест Форт Вилям, Онт. — По 1 д.: П. Тиран, М. Кохалик, С. Найзук, П. Ветиний, Л. Глуханюк, Я. Івах, І. Тарабанка, М. Горбачевський, А. Музика, П. Кібюк, Р. Кулій, Ф. Євчук. Дрібними 25 ц.

Форт Вилям, Онт. — Л. Кісілюк 5 дол.; по 2 дол.: Н. Паланиця, Я. Шумний, Д. Курійчук; по 1 дол.: І. Ладанюк, П. Голота, М. Хомин, пані Чорний, М. Боднарчук, Н. Явний, П. Андрусь, П. Любий, І. Гладун, Я. Веретюк, І. Кириченко, Н. Н. Дрібними 50 ц.

ЗБІРКА о. О. ФЛЯКА

Калгери. — Пані Стоволя 5 дол.; по 2 дол.: о. Остап Фляк, І. І. К. Музичук, Г. Костів, І. Коваль, Л. Кобильник, Л. Боярчук, К. Комариницький, І. Григорів, С. Путник, П. Курчаба, Ф. Федор; по 1 дол.: Г. Филипчук, І. Антонюк, І. П. Світик, Г. Петращук, С. Мандзій, Л. Корпан, І. Петрук, А. Олищук, А. Ковак, Д. Олексюк, В. Кістюк, М. Курчаба, П. Білий, М. Босий, Марія Слуш, пані Мальвінська, М. Г. Струмбіцький, С. Сильський, П. Кіндрат, О. Бедрило, І. Сеньків, П. Литвинюк, В. Григорів, Г. Комариницький, М. Лисак, Р. Стефанчук, А. Ловоський, В. Стефанчук, Варвара Комариницька, А. Костів. Дрібними 3.35 дол.

Летбридж. — Ст. і Марія Стриховець 5 дол.; по 2 дол.; І. Онушко, Н. Ролик, З. Филипчук; по 1 дол.: З. П. З., О. Стрижовець, Д. Заяць, Г. Сапченко, П. Збурський, А. Зайчук, І. Чорнушенко, Н. Н. Дрібними 2.67 д.

ЗБІРКА о. Т. А. ГОРБАЯ

Ґлаберт Плейнс. — М. Гаврилишин 2 дол.; по 1 дол.: П. Стадник, В. Дроздович, С. Бабюк, І. Кушманюк, І. Гадевич (Роблин), Д. Угринюк. Лін Дроздович 25 ц.

Гренфелл. — По 1 дол.: Д. П. Демчук, Г. Костюк, Л. Гнатюк, Д. Пулик. Дрібними 25 ц.

Шелвелей. — Дрібними 1.50 дол.

Петлюра. — По 1 дол.: П. Кузик, І. Бриндзан, Л. Бриндзан, Пані Бриндзан (всі трое з Твин Брі), В. Симчич, пані А. Бантрок, П. Шондра, Т. Сімор, О. Стадник, пані Т. Кузик, І. Стадник, В. Стадник, пані Т. Шондра, пані М. Стадник, Н. Онуфрейчук. Дрібними 3.75 дол.

Леннард, Ман. — По 1 дол.: В. Баран, В. Миронюк, пані Миронюк, Т. Буабук, Л. Баран, пані А. Буабук. Дрібними 2 дол.

ЗБІРКА о. Г. О. ВАСИЛІВА

Вилингдон, Алта. — По 2 дол.: пані В. Лазарук, Ф. Магера; по 1 дол.: І. Сембалюк, І. Гаврелюк, Н. Бабюк, І. Шевчук, І. Порожний, Гриць Мелгей, Н. М. Гейригил, О. І. Федорак, В. Маскалюк, Том Стрипалка, М. Шевчук, Н. С. Шевчук, В. Федорак, М. Карбашевський, Л. Новалковський, В. Н. Шандро, В. Бабюк, М. Федорак, Ст. Склепович ун. Дрібними 3.10 дол.

Кагвин, Алта. — По 1 дол.: Ю. Сорокський, А. Кошман, Г. Фуштей (Шандро), Д. Середяк, Я. Матушак, С. Середяк, І. Буджак, Марія Онешук, Н. О. Середяк, Г. Керейчук, І. Р. Жуківський. Дрібними 7.02.

Андрю, Алта. — Мир. Кривинюк 2 дол.; по 1 дол.: В. Федорак, К. Бабюк, С. Лопатка, І. Рахмістрюк (Кагвин), І. Бабюк, І. Войтюк (Кагвин), Г. Шулько (Кагвин), Г. Танасюк, В. А. Лесик, І. Танасюк (Едмонтон), Н. Радомський, І. Лопатка, Т. Лакуста. Дрібними 2.90 дол.

Лужини, Алта. — По 1 дол.: Н. Андріишин, І. Луттер, Єлисавета Онищук, Л. Пиріг, Н. Лазарук, Т. Сідор. Дрібними 6.25 дол.

Шепинці, Алта. — По 1 дол.: Н. С. Грекул, Л. Матофій, Т. Скоропляс, В. С. Грекул, Г. Татарин, К. Гнюк, В. Дутка, Марія А. Зень. Дрібними 1.25 дол.

Завале, Алта. — По 1 дол.: О. Матвійчук, І. Лакуста, пані А. Горман (Андрю), Том Середяк (Кагвин), п-ні Е. Лакуста (Андрю), пані М. Паламарчук (Ст. Майкель), Е. Бозиренко, Анна Бозиренко. Дрібними 1.40 дол.

Пено, Алта. — По 1 дол.: Н. Михальчук, Н. Мацюк, Гр. Тимчак, В. Онищук, Н. Рудько, Т. Михальчук. Дрібними 1.95 дол.

Бришлей, Алта. — З похорону бл. п. Анни Кушнірук 5.15 дол.

ЗБІРКА о. І. ГИКАВОГО

Пембіна. — По 1 дол.: П. Пастух, І. Пастух, В. Загарія, п-во Богаєві, М. Костюк, пані Мединська, Сивак, В. Кропельницький, А. Кирилюк. Дрібними 1.35 дол.

Вайта. — по 1 дол.: І. Цесмиструк, М. Бозник, П. Ткачук, А. Фігус, Т. Ткачук, Ф. Тесарський, В. Онисько, В. Цесмиструк, І. Маковецький, С. Ткачук, І. Негрич, М. Кадинюк, М. М. Сторожук, А. Тесарський, Н. Косован, П. П. Подольський, М. Боднарчук, В. Процюк (з Фишер Бранч), пані Пілдубна. Дрібними 1.75.

Виндзор, Онт. — Від церковної громади 25.00 дол.

Йорктон, Саск. — Загальна збірка в округа 22.00 дол.

Содбурі, Онт. — По 1.50 дол.: Ів. Мартин і А. Мартин.

Віндзор, Онт. — Від церковної громади 20.00 дол.

Кенсел, Саск. — Церковна громада 10.00 дол.

ЗБІРКА о. В. БОЙЧУКА

Гленцов. — По 1 дол.: Т. Ватрич, Марія Боднар, Ганна Ватрич, К. Мигирук, В. Волянський, В. Костура. Дрібними 5.55 дол.

Тирінс. — По 1 дол.: Г. Паланійчук, А. Каташ, Д. Процюк, Н. Ткачук, П. Ярищ, І. Боровець, І. Горичка. Дрібними 1.75 дол.

Сенді Ридж. — По 1 дол.: Г. Франчук, Т. Мартинюк, пані Карась. Дрібними 1.60 дол.

Лессерд. — Дрібними 3.05 дол.

ЗБІРКА о. Л. В. ДЯЧИНА

Принс Алберт, Саск. — По 1 дол.: В. Марковський, В. Ґаук, Ф. Паскарук, М. Гуменюк, М. А. Зюбрак, С. Лушок, І. Рожніцький, В. Коритняк, М. Дях, І. Лигнерне, Е. Михайлюк, Гучковський, П. Сарабін, О. Фучко, О. Зацко, Мантика, П. Байда, І. Мельник, Марія Піхна, М. Піхник, Н. Ковак, П. Дирчук, Богориць, С. Матвіїшин, І. Марусяк, Г. Паскарук, А. Міскан. Дрібними 4.95 дол.

Гонейчун, Саск. — По 1 дол.: Г. Богач, Г. Палідвор, Е. Палідвор, А. Цаура, Н. Самбула, Л. Лудик, П. Слобода, И. Данискіба, М. Кривик, В. Палідвор, В. Есенко, А. Павлишин. Дрібними 7.65 дол.

Віралейл, Саск. — По 1 дол.: Н. Крайник, І. Запаринюк, О. Стапей, П. Бучко, І. Паскарук, Анілія Керійцка, В. Костинюк. Дрібн. 2.75 дол.

Сенборг, Саск. — По 1 дол.: Ів. Лабюк, Ю. Петращук, П. Лабюк, М. Ленисяк, пані Марія Косован, Е. Лабюк, В. Андрусяк. Дрібн. 7.72 дол.

Шипмен, Саск. — По 1 дол.: М. Кучірка, Василь Боднарчук, С. Кучірка, В. Запаринюк, Ю. Гуцуляк. Дрібними 50 ц.

Мекдавел, Саск. — По 1 дол.: Н. Жук, В. Нелік, Л. Дмитрунець, пані Г. Гринюк, пані В. Бадовська, П. Бадовський. Дрібними 2.31 дол.

ЗБІРКА о. І. ШЕВЦЯ

Славе-полудневе. — Мих. і Марія Пухкі 2 дол.; по 1 дол.: А. Саковський, В. Дутка, І. К. Грекуляк, П. Запаринюк. Дрібними 6.00 дол.

Мусідора, Алта. — По 1 дол.: В. О. Мандрусяк. Загальна збірка 6.15 дол.

Мирнам, Алта. — Іван і Ірина Максимюк 2 дол.; по 1 дол.: А. Филипюк, Юлія Белдарська, Ф. Мишенюк, Ант. Линковський, Д. Максимюк. Дрібними 1.25 дол.

Моркеміб. — По 1 дол.: В. Кінтоачук, І. Лукашюк. Дрібними 4.20 дол.

Славе-північне. — По 1 дол.: П. Заяць, І. Войтків, Анна Калинчук. Дрібними 65 ц.

Дюверний, Алта. — По 1 дол.: Вас. і Марія Купченки, І. Іваснюк, В. Д. Купченко, Н. Орелецький. Дрібними 2.75 дол.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Авонюка.

ТРАВЕНЬ:

18. Четвер Вознесення — Гефорд (на фармах).
21 Неділя — Медов Лейк.
28 Нед., Зел. Свята, Тройці — Гефорд (храм).
29. Понед., Св. Духа — Витків (храм).

Адреса: Поч. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука.

ТРАВЕНЬ:

18 Четв. Вознесення — Борднис (храм)
21 Неділя — Свидова.
28. Зелені Свята — Канора (храм).
29. Понед., Зел. Свята — Дробот (храм).

Адреса Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука.

ТРАВЕНЬ

18 Четвер Вознесення — Глендон.
21. Неділя — Сенді Репидс.
28. Неділя, Зелені Свята — Глендон (храм).
29. Понеділок Св. Духа — Лессард.

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя Всіх Святих — Сенді Репидс (храм)
11 Неділя — Тирен
[illegible] Неділя — Бек Пойнт

ЛИПЕНЬ

2 Неділя — Глендон.
7 [illegible] Різдво [illegible] Хр — Лессард [illegible]
9. Неділя — Тирен
12 [illegible] Петра і Павла — Гіфорт [illegible]
[illegible] Неділя — Сенді Репидс
[illegible] Неділя — Глендон
[illegible] Володимира В — [illegible]

Адреса Глендон Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Грицюка.

ТРАВЕНЬ

18 Четвер Вознесення — Бивер [illegible] свято [illegible] зборів Окружного Комітету
21 Неділя — [illegible] Ривер
28 Зелені Свята, Тройця — Сифтон [illegible] свято.
29 Понеділок Св. Духа — Велий Ривер Храмове свято.

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Дафин
11 Неділя — Косів
15 Четвер Св. Івана С[illegible] — Дафин
[illegible] Неділя — [illegible]

Адреса Бокс 274 Дафин Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка.

ТРАВЕНЬ

18 Вознесення — Сторновей
21 Неділя — Мелвил
28 Нед. Зел. Свята — Мазепа
29 День Св. Духа — Брокстон

Тел. 206 Брокстон Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіна.

ТРАВЕНЬ

18 Четв. Вознесення — Гронлид
21 Неділя — Кінистино
28 Зелені Свята — Бухкеві над річкою.
29 Понед. Св. Духа — Гронлид

Адреса Бокс 47 — Гронлид, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ТРАВЕНЬ

18 Четвер Вознесення — Січ
21 Неділя — Ельстинь (храм)
28 Нед. Зелені Свята — Ріста (храм)
29 Понед. Св. Духа — Оакборн

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Сенді Лейк
11 Неділя — Россборн

Адреса Оакборн. Тел. 136-21. Шол Лейк Вест.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Кусого.

ТРАВЕНЬ:

18. Четвер, Вознесення — Кендіс.
21. Неділя — Фелвуд.
28. Нед., Зелені Свята — Айтуна (храм).
28. Нед., Зел. Свята — Раскайна (храм), буде о. Савчук.
29. Понед., Зел. Свята — Гудів (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Випорт (храм).
11. Неділя — Кендіс.
18. Неділя — Саскатун. Собор.
25. Неділя — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчицького.

ТРАВЕНЬ:

21. Неділя — Портедж ла Прері.
28. Нед., Зелені Свята — Брендон (храм); Поплярфілд (храм), о. С. Зузак.
29 Понед., Св. Духа — Сенгигх (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

4 Неділя — Попляр Парк (храм)
11 Неділя — Тиндал.
18 Неділя — Дуфрост
25 Неділя — Попларфілд.

Адреса: 178 Єлдерсон Евню, Винипег. Телефон 56 356

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая.

ТРАВЕНЬ

21 Неділя — Гилберт Плейнс.
28 Зелені Свята — Ленард (храм).
28 Зел. Свята — Шортдейл (храм).
29. Понед., Зел. Свята — Петлюра (храм)

ЧЕРВЕНЬ.

4 Неділя, Всіх Святих — Грендвю (храм)
11 Неділя — Шелвелей.
18 Неділя — Робін місто
25 Неділя — Ленард

Адреса Поч. скр. 54 Робліп, Ман. Телефон 54 р. 2

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Фотія.

ТРАВЕНЬ

18. Вознесення Господнє (храм) — Смокі Лейк.
21. Нед. Св. Отців — Боніс Проводи
28 Нед. Зелені Свята — Спедин.
29 Пон. Св. Духа (храм) — Стрий

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Смокі Лейк.
11 Неділя — Васел
15 Вмч. Івана Сучавського — Беліс (храм)
18 Неділя — Смокі Лейк
25 Неділя — Спедин

Адреса Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва.

ТРАВЕНЬ

18 Четвер Вознесення — Новий Пост (храм)
21 Неділя — Андрю.
28. Зелені Свята, Тройці — Кагвин (храм)
29 Зел. Понед. Св. Духа — Вилингдон (храм)

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Вилингдон.
11 Неділя — Андрю
15 Четв. Ів. Суч. — Кагвин
18 Неділя — Завале
25 Неділя — Лужани

Адреса Бох 26 — Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби.

ТРАВЕНЬ

18 Четв. Вознесення — Кобзар
21 Неділя — Норквей (День Матери)
28. Нед., Зелені Свята — Арран і Торбей (храми)
29 Понед. Зел. Свята — Гвайбін (храм)

Адреса: Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіковича.

ТРАВЕНЬ:

18. Четв., Вознесення — Єллов Крік.
21 Неділя — Кадворт.
28. Неділя, Зелені Свята — Сайтс (храм).
29. Понед., День с. Духа — Тернопіль (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Алвіна (храм).
11. Неділя — Ст. Джуліен.
18. Неділя — Єллов Крік.
25. Неділя — Тернопіль.

По Богослуженню катехизація.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обов'язково посилати дітей.

Адреса: Скринка 156 — Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефаника.

ТРАВЕНЬ:

18. Вознесення (вільна служба — Роза
21. Неділя — Сеньків.
28. Зелена неділя (вільна служба) — Толстой
29 Зелений понеділок (храм) — Толстой.

ЧЕРВЕНЬ:

4 Неділя — Арбака.
11 Неділя — Роза.
18 Неділя — Сеньків.
25 Неділя — Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фіша.

ТРАВЕНЬ:

18. Четв., Вознесіння — Редвий (храм)
21 Нед. Торингтн
28 Зелені Свята — Редвотер (храм).
29 Понед. Зел. Свята — Егремонт

Адреса: Скр. 82. Тел. 10. Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якошевича.

ТРАВЕНЬ

18 Четв. Вознесення — Пасічники
21 Нед. Св. Отців — Коло Ріки
28 Нед. Зелені Свята, Тройці — Інсингер-місто (храм).
29. Понед., День Св. Духа — Шиго-місто (храм).

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя Вс. Святих — Тафнел (храм)
11 Неділя — Інсингер полудн
18 Неділя — Вест-Брук
25 Неділя Федаки

Адреса: Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Якошевича.

ТРАВЕНЬ

18 Четв., Вознесення — Вест Брук.
21 Нед. Св. Отців — Елмор
28 Нед. Зел. Свята — Жуккани
29 Понед. Св. Духа — Федаки

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя Вс. Святих — коло Купрональних.
11. Неділя — Шиго, полудн.
15 Четвер Ів. Суч. — Коло Купних (храм)
18 Неділя — Пасічники
25 Неділя — Тілор місто

Адреса: Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туринського

ТРАВЕНЬ:

18 Четвер, Вознесення — Ворд.
21 Неділя — Етелберт
22 Понеділок св. Миколая — Пайн Ривер (позачергове Богослуж.)
28 Неділя Зелені Свята — Пайн Ривер
29 Понед., Зел. Свята — Гарленд.

ЧЕРВЕНЬ:

4 Неділя — Ремвер
11 Неділя — Етелберт
18 Неділя — Богдан
25 Неділя — Пайн Ривер

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

15	П	2	Пер. мощ. Бориса і Гліба
16	В	3	Смерть прап. Теодосія і П.
17	С	4	Пелагії діви
18	Ч	5	Вознесення Господнє
19	П	6	Преп. Йова многострад.
20	С	7	Знам. Чесн. Хреста в Єрус.
21	Н	8	Нед. Отців, 1 Вс. Соб. 325 р.
22	П	9	Перенес. мощ. св. Николая
23	В	10	Ап. Симона Зилота
24	С	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	Ч	12	Епіфанія еп. Кипру
26	П	13	Муч. Гликерії
27	С	14	Никити затв. Печ.
28	Н	15	Зел. Свята — Праз. Тройці
29	П	16	День Святого Духа
30	В	17	Ап. Андроника
31	С	18	Муч. діа Александра

ЧЕРВЕНЬ

1	Ч	19	Травень. Свщмч. Патрикія
2	П	20	Муч. Талалея Александра
3	С	21	Рівноап. Конст. і Елени
4	Н	22	Нед. 1 по Зел. Св., Вс. Свят.
5	П	23	Преп. Михаїла Чорноризця
6	В	24	Преп. Симеона дивногорця
7	С	25	† 3-те знайд. гол. Ів. Хрест.
8	Ч	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	П	27	Свщмч. Терапонта Сард.
10	С	28	Преп. Никити єпис.
11	Н	29	Нед. 2 по Зел. Святах
12	П	30	Преп. Ісаакія Далматського
13	В	31	Ап. Ерма з 70-ти і мч. Ерм.
14	С	1	Червень. Муч. Юстина Філ.
15	Ч	2	Вмуч. Івана Сучавського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Лучини.

ТРАВЕНЬ

18 Четвер Вознесення — Маклін (храм)
21 Неділя — Принс Алберт
28 Неділя Зел. Свята — Сенборг (храм)
29 Понед. Св. Духа — Шинвел (храм)

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя Всіх Святих — Принс Алберт
11 Неділя — Вірлейн
15 Четвер Івана Сучавського — Сенборг
19 Неділя — Принс Алберт
25. Неділя — Гонейвил

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3796 Принс Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Пікалого.

ТРАВЕНЬ

18 Вознесення — Вайта
21 Неділя — Гартенія
28 Зел. Свята — Вайта (Вортавія)
29 Св. Духа — Стра[illegible]

ЧЕРВЕНЬ

4 Неділя — Пембіна
11 Неділя — Сомерсет

Адреса: Вайта, Ман.

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:

18. Четвер. Вознесення. УЄ Марк 16: 9—20. Літ Діян 1: 1—12 Єв. Луки 24: 36—53

21 Нед. Отців. Гол. 6 УЄ Івана 21: 1—14 Літ Діян 20: 16—18, 28—36 Єв. Івана 17: 1—13

28 Зелені Свята Тройці. Гол. 7 УЄ Івана 20: 19—23. Літ Діян 2: 1—11. Єв. Івана 7: 37—52 і 8: 1—12.

29. Понед. — Св. Духа. Літ. Ап. Ефес. 5: 9—19 Єв. Мат. 18: 10—20.

ЧЕРВЕНЬ.

4 Нед. 1 — Всіх Святих. Гол. 8 УЄ 1 Літ Ап. Жид. 11: 33—40 і 12: 1—2 Єв. Мат. 10: 32, 33, 37—38 і 19: 27—30

11 Нед. 2 Гол. 1 УЄ 2 Літ Ап. Рим. 2: 10—16. Єв. Мат. 4: 18—23.

15. Четв. Івана Сучавського. УЄ Івана 20: 1—10. Літ Ап. 2 Петра 1: 1—10. Єв. Івана 10: 23—27 і 11: 24—25

18 Нед. 3 Гол. 2 УЄ 3 Літ Рим. 5: 1—10. Єв. Мат. 6: 22—33.

25. Нед. 4 Гол. 3. УЄ 4. Літ Ап. Рим. 6: 18—23. Єв. Мат. 8: 5—13.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3[illegible] WINNIPEG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1950. ЧИСЛО (871) 11

Десятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Оцим повідомляємо всіх заінтересованих, що згідно з Чартером і Статутом Української Греко-Православної Церкви в Канаді та за благословенням [illegible]преосвященого о. Владики Мстислава Архиєпископа Винипегу й всієї Канади, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді скликає ДЕСЯТИЙ СОБОР цеї Церкви, який відбудеться в неділю, понеділок і вівторок, **18, 19 і 20 червня, 1950, в місті Саскатуні, Саск.** Наради Собору відбудуться в Конференційній салі готелю Бесборо.

В програму Собору входять такі [illegible]:

1. Соборна Архиєрейська Св. Літургія.
2. Реєстрація делегатів і гостей на [illegible] провірення їх повновластей та [illegible] легітимацій.
3. Вибір Президії й покликання секретарів Собору.
4. Вибір Комісій на час Собору.
5. Доповідь Високопреосвященого Архиєпископа о. Мстислава про духовний стан Церкви та його діяльність.
6. Доповідь голови Консисторії про організаційний і матеріяльний стан Церкви.
7. Справа резигнації Високопреосвященого Архиєпископа о. Мстислава.
8. Відношення Української Греко-Православної Церкви в Канаді до церковних [illegible] в Злучених Державах Америки і в [illegible] — Іван Сирник.
9. Справа Всеукраїнського Православного Собору, — о. С. В. Савчук.
10. Священичий пенсійний фонд. — [illegible]
11. Звіт зі стану й праці Колегії св. Андрея в Винипегу, — Принципал Ф. Т. [illegible]
12. Справа Катедри Св. Тройці в Винипегу.
13. Звіт комісій.
14. Проект змін і доповнень Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді й Статута Церковної Громади Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
15. Інші справи.
16. Вибір членів Консисторії та інших урядників і комісій, та членів до дирекції Колегії св. Андрея в Винипегу.
17. Принняття резолюцій.
18. Закриття Собору.
19. Спільна Вечеря для делегатів і гостей (вівторок вечер, 20 червня).

Згідно з параг. 14 Статута Української Греко-Православної Церкви в Канаді до складу Собору входять:

(а) Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді всіх степенів, з виїмком осіб, які знаходяться під церковною суспензою.

(б) Делегати поодиноких громад й місій в пропорції одного делегата на кожних 25 дійсних членів, або більшу половину того *). Коли в громаді або місії є менше як 25 членів, їм все одно прислугує право одного делегата

„(в) Члени Консисторії, члени сталих комісій, створених Собором, і редактор офіціяльного органу Української Греко-Православної Церкви в Канаді."

Делегати на Собор вибирають збори повноправних членів громади. Збори також вибирають по одному заступникові для кожного делегата. В разі, коли б делегат не міг з будь яких причин на Собор поїхати, на його місце їде його заступник.

Уряди громад мають повідомити Консисторію про вибір своїх делегатів найпізніше до 10-го червня, 1950, виповнюючи та висилаючи до Консисторії формуляр „Повідомлення про вибір делегатів", який був висланий громадам 26-го квітня, 1950.

Делегати на Собор мусять привезти з собою посвідчення від своїх громад, що вони є дійсно їх делегатами. Форма такого посвідчення була вислана до громад 26 квітня, 1950.

Всі делегати на Собор мають бути в Саскатуні вже в неділю рано, 18 червня, 1950, й мусять бути присутні на всіх нарадах Собору від його початку до закінчення.

На кошти делегатів на Собор буде зроблений розмет так, що кошти кожного делегата будуть рівні без огляду на те, як далеко він їхав. Розмет буде зроблений тільки на кошти подорожі, тобто на кошти залізничих білетів та евентуально на кошти їзди автом, а не також на кошти харчів та помешкання.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх громади оплачують самі, в злуці з Собором будуть загальні кошти, які мають бути покриті з загального фонду Церкви. На покриття таких коштів кожна громада складає від себе добровільну жертву, висилаючи її до Консисторії ще перед Собором, або передаючи своїому делегатові, щоби зложив її на Соборі.

На правну участь в Соборі, тобто на участь в дискусіях, голосуванню й т. п., — мають право лише повноправні делегати та взагалі правні учасники Собору, одначе присутніми на Соборі можуть бути також гості, вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Щоби забезпечити собі допущення на Собор, гості повинні мати посвідчення від свого парафіяльного уряду або пароха, що вони дійсно є членами Церкви.

З огляду на те, що всі священики є зобовязані бути присутніми на Соборі від початку до кінця, в неділю, 18 червня, 1950, Богослужень по парафіях не буде.

Дано в Винипегу, Ман., 5 травня, 1950

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Прот. С. В. Савчук, голова,
Прот. В. Кудрик, заст. голови,
Свящ. І. Дмитрів, секретар,
Іван Сирник, заст. секретаря,
В. Сарчук, касієр

*) Це значить, що громада, яка числить 37 членів або менше, має право вислати на Собор одного делегата. Громада, що числить від 38 до 62 членів, має право вислати двох делегатів. Громада, що числить від 63 до 87 членів, має право вислати трьох делегатів і т. д.

КОРОЛЕВІЙ МАРІЇ 83 РОКИ

В пятницю, 26 травня, Королева Марія, мати Короля Юрія, обходила 83-ті роковини уродин, почуваючись досить добре. Було святочне зобрання в королівській палаті, а в полудне загреміло 21 гармат в Гайд Парку, як це є звичай при таких святкуваннях. Ювилятка дістала цілі оберемки листів з привітами з різних сторін світу.

ПОВІНЬ ЗМЕНШУЄСЬ

Від 20-го травня вода в залитих сторонах почала опадати, знак, що йде до кінця. До 26-го травня вода опала [illegible], але ще мусіла б опасти 4.9 стіп, щоб зійти там, де була 1948 року. Фармери поза Винипегом вертаються в околиці, де води було небагато.

В ШІКАГО ЗГОРІЛО 33

Травня 25-го в Шікаго зударилась стриткара з великим троком, що віз газолину, отже стяв огонь, в якім згинуло 33 особи, а 30 було ранених, з тих 3 дуже. Стриткара була повна людей і з них згинуло 32. Розлилось 7 до 8 тисяч галонів газолини і запалилось 8 домів та багато автомобілів на улиці.

ПО ТРИ РОКИ ЗА КРАДІЖ

Двох 19-літних хлопців засуджено в Винипегу на три роки тюрми кожного за те, що покрали дещо з залитих водою домів, з яких люде забралися. І судія заявив, що коли б знов хтось подібно провинився, то дістане не три, але шість літ.

РОЗБИВСЬ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 28

В Колюмбії (середна Америка) розбився до вулканічної гори літак, отже згинуло 28 осіб. Живою знайшли малу [illegible], ще тяжко ранену.

ЗГОРІЛА МАТИ І ТРОЄ ДІТЕЙ

В [illegible]форд, Мейн (в Стейтах) згоріла мати, Лавина, і двоєеє дітей 3 і 4 літ, та 3-літна дитина дальшої рідні. Мати згинула, хотячи вратувати діти. Сусіди двоє дітей виратували, а одно само вибігло з горючого дому, отже ще троє дітей осталося.

ХОРИЙ РАНИВ ЖІНКУ, ВБИВ СЕБЕ

Іван Вовкотруб, 49 літ, в Винипегу, перебував в шпиталі, як сухітник. Коли збільшалась повінь, його післали додому, а коли знайшли в шпиталі місце, мав знов йти до шпиталю. Коли ж збирався, то каже жінці: „Ми обоє підемо до шпиталю", і взяв великий ніж та ранив жінку в лівий бік, а собі стромив ніж в груди. Тоді вибіг на двір і там впав мертвий. Жінку ранив не дуже. Зосталося шестеро дітей.

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ

Слідуюча неділя по Зелених Святах називається Неділею Всіх Святих.

Первістно Неділя Всіх Святих була встановлена для спомину всіх мучеників, отже і тих, яких імена відомі одному лише Богу, а не людям. Були мученики і мучениці за Христа, яких імена затубилися в часі лютих переслідувань. Дальше додано спомин всіх Святих. Були святі, що жили по пустинях, яких імен ніхто не позаписував. Були великі праведники, що жили між людьми, але про них не знаємо. Є багато святих, яких імена записані, але ми їх не можемо в церкві споминати, бо їх дуже багато.

Отже Церква призначила одну неділю, щоби всіх їх разом споминути. Вони ж були працівниками на Божій Ниві; вони давали добрий примір другим; вони помагали нещасливим; вони молилися за всіх, вони всюди сіяли добре зерно на славу Божу і на добро людям, з якого і ми нині користаємо.

Неділя Всіх Святих пригадує силу Святого Духа, якою то силою шири християне могли терпіти великі муки, могли віддати [illegible] свого життя для Божої слави і на добро людям.

Вони були учителями праведности, були світильниками, що світили не тільки тим, [illegible] жили, [illegible] передавали другим, щоби ті [illegible] передавали ще дальшим поколінням, отже і нам і тим, що прийдуть по нас.

Неділю Всіх Святих обходили вже в перших віках християнства, як свідчить про те св. Іван Золотоустий (в 4 віку по Христі), а [illegible] коло 610-го року. А в 9-ім віці грецький цар Лев Мудрий збудував церкву в честь Всіх Святих.

Є оповідання, що цар хотів ту церкву присвятити своїй жінці Теофані, яка визначалася великою побожністю [illegible] праведністю [illegible] царського світу. Але коли він виявив свою думку, [illegible] сказали, що ніяково [illegible] церкву [illegible], яка ще недавно [illegible] праведницею. Тоді [illegible] церкву Всім Святим, розуміючи, що між ними буде і Теофанія [illegible] свята.

В Апостолі Неділі Всіх Святих говориться словами ап. Павла, що святі вірою перемагали царства, [illegible] чинили, пащі левам загороджували, силу огненну гасили, зазнавали наруги та ран, також кайдан і вязниці. Камінням були побивані, розпилювані, [illegible] від меча, тинялися [illegible] засмоковані витерпілі. А все те переносили [illegible] дивлячись на Ісуса, що замість радости перетерпів хрест, не звернувши уваги на сором [illegible] по правиці престолу Божого (До Жидів 11, 33 і 12, 2).

Дальші неділі, починаючи від Неділі Всіх Святих звуться неділями рядовими і числяться як перша, друга, третя від по Зелених Святах [illegible] до неділі Митаря і Фарисея, коли починаються Тріоди Неділі [illegible] неділі пости. Хоч деякі з рядових неділь мають також окремі назви, як неділя перед Воздвиженням, по Воздвиженню, перед Різдвом і по Різдві і ще деякі.

В перші 17 неділь рядових читаються Євангелія з Матея, в дальших головно Євангелія з Луки. Такий порядок був встановлений вже десь в 5-ім віку по Христі.

ЗУДАР ТРОКА З ПОЇЗДОМ

В Вернер, Онт., зударився трок з залізничим поїздом, отже 6 згинуло, а 7 є ранених. Сталося це по півночи. Трок віз групу рибаків.

КОНВОКАЦІЯ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ

Пошанования о. С. В. Савчука

В пятницю 28-го квітня відбулася перша конвокація, цебто врочисте зібрання в Колегії св. Андрея в Винипегу, на якім вручено диплльоми першим теольоґам — вихованкам Колегії. Студії покінчили і диплльоми дістали: Степан Ганкевич, Орест Кулик, Дмитро Лучак, Андрій Матвійчук, Мирон Пахолюк і Степан Зузак.

Крім професорського складу Колегії були на конвокації також поважні гості, а то д-р Ярослав Рудницький, проф. на Манітобськім Университеті; проф. Л. Білецький; проф. П. Кондра, д-р В. Черевик та инші.

Окремою поважною справою на Конвокації було наділення о. Савчука почетним титулом Доктора Богословія.

Є на світі звичай, що людей, які вложили надто багато праці свого життя в якусь громадську справу і виявили велику щирість і спосібність в тій праці, наділюють почетними титулами. [illegible] тим зазначують, що люде ті не самими шкільними студіями, але громадською працею заслужили собі на те, щоби стояти в ряді [illegible] найвизначніщими.

[illegible] о. Савчук віддав 30 літ праці свого життя для Української Православної Церкви, а з того і в часах, коли треба було [illegible] найбільші труднощі. [illegible] виявив він велику спосібність і [illegible], та [illegible] здобув бажаний [illegible]. Все те само собою ставить [illegible] передове місце в [illegible] Української Православної Церкви [illegible] перед всеми [illegible] серед українського громадського життя.

[illegible] о. Савчук дав [illegible] існування Колегії св. Андрея [illegible] найбільше клопотів [illegible].

[illegible] 30 [illegible] Церкви [illegible] о. Савчука наділено.

[illegible] титулу Доктора Теольогії о. Савчукови відбувалося [illegible] належними [illegible] водиться в таких випадках, [illegible] докторську тогу.

Після того о. Савчук виголосив [illegible] на тему „Основні засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді“, де подав історію та головні основи, [illegible] Української Православної Церкви в Канаді [illegible] стоїть доними.

УВАГИ ДО „ҐУМОРІС КАВЗА“

Католицька „Наша Мета“, що виходить в Торонті, в ч. 20, помістила заввагу [illegible] „Докторат гуморіс кавза“, де каже, що надання о. Савчукови титулу Доктора Богословії „гоноріс кавза“, себто [illegible], є собі „гумор с кавза“, [illegible] для гумору.

Говорить „Наша Мета“, що Колегія св. Андрея не має права давати академічних титулів, і на те ми скажемо, що Колегія [illegible] Чартером, має право давати теольогічні [illegible] академічні і почетні титули!

Та коли „Нашій Меті“ про таке ходить, то ми гляньмо на католицьку сторону, як там справа стоїть з титулами?

От гр.-кат. канадійські єпископи мають титули Д. Д. (Д [illegible] Доктор Богословія), [illegible] чи отже деякі з тих титулів не є почесні? Та й ще питання, за які великі заслуги могли вони їх дістати?

Але тут не кінець. Як звісно, то папа дав Йосафатови Кунцевичови титул польського святого, а то і спеціяльного заступника Польщі. Це з папського і польського боку оправдане, бо ж Кунцевич працював для скріплення папського і польського панування. Але за які заслуги, чи яким правом гр.-кат. церковні провідники дають Кунцевичови титул „Українського Святого“, коли ж відомо, що вся робота Кунцевича приносила велике лихо Українському Народови. Вона була протиукраїнська! Кунцевич був мучителем українців!

А що він таким був, це потверджують самі католицькі книжки, де читаємо:

„Схизматиків (Кунцевич) любив, але для самої схизми не було у него пощади. Всюди проти неї виступав на проповідях, усував схизматицькі книги, не давав схизматикам церков, священиків приклонних схизмі видаляв з своєї епархії...“ (Жовків. Життя Йосафата, [illegible])

Чим же така робота була [illegible] насильством над українцями?

Що сказали би католики [illegible] „любив“ би, [illegible] католицизму не мав би [illegible] би проти нього на проповідях [illegible] католицькі книги, не давав би [illegible] церков, виганяв би їх священиків [illegible] звали би такого розбишакою [illegible] тем? Отже чому гр.-кат. [illegible] прикладають той самий [illegible] коли ходить про [illegible].

Вони знають, яким [illegible], **отже яким правом надають йому титул „Українського святого“?** [illegible] таку свою роботу? [illegible] **для баламучення українців!**

[illegible] папські титули [illegible] Заступник [illegible]

Таке на стороні кат[illegible].

ЗАНЕДБАНИЙ МОЛОДИЙ ЧОЛОВІК

Коли апостол Іван [illegible] місто Ефесу, то [illegible] молодого [illegible] би трій дбав [illegible] дбав, вчив [illegible] охрестив [illegible] мало вже уваги звертав [illegible].

[illegible] хлопець зійшов [illegible] навіть став їх провідником.

За час св. Іван вернувся [illegible] дізнався. Тоді апостол [illegible] в гори, віддається розбійникам [illegible] просить їх, щоби завели [illegible] отамана.

Як же отаман побачив [illegible] почав тікати. Старенький апостол [illegible] за ним і почав кликати:

Сину мій, почекай [illegible] спастися!

Юнак спинився, спустив [illegible] заплакав.

Тоді св. Іван підійшов [illegible] обняв як сина і так завернув [illegible] на праву дорогу.

Ось так треба з молодими поступати: треба вести їх за руку аж доки не ставуть остільки сильними, щоби [illegible] не впасти. Не треба пускати їх самопас [illegible]

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

„Всіх вас православних“ — Греко-католицьке церковне начальство вже давно вирішило, що виголос „і всіх вас православних“ на Великім Вході в часі Служби Божої треба викинути, і, беручи загалом, [illegible] вже викинули.

Однакож і нині ще може бути випадок, де гр.-кат. священик може вживати виголосу „всіх вас православних“, та це не значить, що виголосу не викинено. Таке вживання може бути лише хвилевою тактикою, щоби на якийсь час вдоволити невдоволених, або притягати до гр.-кат. церкви православних.

Постанова — одно, тактика — друге. Пише нам передплатник „Вістника“: „Маю молитвеник виданий о. Степаном Хобурським, друкований у Львові [illegible] дозволений Шептицьким, і там є [illegible] православних“ в Службі Божій на Великім Вході, ст. 167, і в Параклисі, [illegible]

[illegible] молитвеника ми не бачили, але [illegible] там є те, що сказано. Одна [illegible] постанови не змінює. Ми уважаємо [illegible] тимчасовою тактикою.

[illegible] про такі зміни, там політично [illegible] їх на довгий час.

[illegible] введення унії уніятська Церква [illegible] загал все те, що і Православна [illegible] мали на увазі, але їх відкладано [illegible], щоби їх поволеньки вводити.

[illegible] Замойськім Соборі 1720 р. [illegible] вирішено, що треба з церков повикидати [illegible], але їх зараз не викидали [illegible] не було безпечно відразу [illegible] робити. Було би велике [illegible] треба приготовляти до [illegible] гр.-кат. епископ Пелеш [illegible] історії Церкви, що [illegible] проти викидання Іконостасів. Однак [illegible] вже за нашої памяти [illegible] дорогі Іконостаси [illegible] викидали.

[illegible] вже після 1891 р. (пофальшованого Синоду з 1891 р.), що [illegible] в Галичині целібат, але [illegible]. Заводити целібат по[illegible] Холмщини лише в своїй дієцезії [illegible] пробу, чи це вдасться. Коли б [illegible] то велике, то ще від[illegible] же показалося, що [illegible], то целібат почав заводити [illegible] Іловський і Шептицький [illegible] способом „Проекту на [illegible] Русі“, де сказано, що українських [illegible] нищити потрохи, а не гуртом, [illegible] від деяких околиць [illegible] нищити частинами.

[illegible] гр.-кат. провідники [illegible] в Галичині „Требник“ цілий [illegible], щоби ним притягати [illegible] православних на Волині і Холмщині [illegible] не бійтеся, бо ось в нас [illegible] вас.

[illegible] еп. Будка видав був 1915 р. [illegible] вила“, себто поради священикам [illegible] гр.-католиків тягнути до [illegible]. Там сказано, що хрест на [illegible] бути однораменний, але коли люде надто впруться, то може бути і трираменний. Отже тактика! Де инакше год., там можна на час попустити. Там же сказано, що на Іконостас в церкві треба вже окремого дозволу, отже встановлено вже труднощі в будові Іконостасів.

В деяких католицьких виданнях (як в Місіонари) в Галичині почали вже були писати „Пан наш Ісус Христос“ замість „Господь наш Ісус Христос“, щоби так викидати наше „Господь“ і заводити польське „Пан Єзус“.

Цих кілька примірів (а їх є більше!) покаже, якої тактики латинізатори вживають. Треба найперше приготовляти грунт, потім поволеньки тут то там вводити зміни, поки не прийде до того, що буде можна все гуртом змінити.

[illegible] християнській хаті повинна знайтися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ“

[illegible] відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

[illegible] Науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім [illegible] 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

[illegible] гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ХТО МИ ТАКІ?

Мені дісталася була до рук англійська газета, де говорилося, що ті, які називають себе українцями в Канаді, це вже не українці, але тільки канадці. Таку думку ставить перед нами хтось чужий і воно може декого збаламутити.

Ми є українці, бо українство незалежне від держави. Це культурна якість (вчені кажуть „етнографічна“). Українство є українством саме собою і держава його не змінює.

Англійці панують над валійцями (велш), але валійці є валійцями. Панували над ірляндцями, але ірляндці були ірляндцями. Панували над Індією, але гіндуси все були гіндусами. Жиди порозкидані по цілім світі, але всюди жид є лиш жидом. В[illegible] є громадянином (горожанином) того краю, де жиє, він політично з тим краєм звязаний, це його дім, але сам собою він жид. Він в Канаді скаже, [illegible] канадієць, але це значить, [illegible] канадієць“, але культурно [illegible] жид і ми на кожнім кроці видимо, [illegible] він затримує свою жидівську культуру.

Не треба памятати, тоді ми будемо [illegible]. Тоді не будуть з нас [illegible] тільки в нього того [illegible] перед чужим порогом. З таких і Канада [illegible] потіхи. Памятаймо, що [illegible]. Коли будем добрими українцями, [illegible] будем добрими канадійцями.

Старший Сумківець

МОДА В ЧОЛОВІКІВ

[illegible] жінки не повинні [illegible] глядати. Найперше [illegible] розуму, [illegible] обійтися, а [illegible].

[illegible] що хочуть дуже [illegible], чи вбиратися [illegible] не все добре [illegible] свій розум [illegible] той розум і на [illegible].

Але я хочу [illegible] дещо і про чоловіків (маю на гадці молодших хлопців і мотоциклістів).

І вони [illegible] інтересуються модою, [illegible] до лиця! От взяти одно, що ходить без шапок, або без капелюхів. А то нишо инше, як мода. Хтось один почав без капелюха ходити (може і не наймудріший, а може [illegible]), а за ним поволи йдуть другі.

Або буває, що хлопець, чи молодий чоловік кучерявить собі волося, робить „перманент“. І як йому те не до лиця. Аж видно, що то до него не належить.

Жіноцтво повинно до моди обережно ставитися, а чоловіки повинні би триматися свого чоловічого ладу і за модами не заглядати. Коли хтось розумний і поважний, то він і без моди добре виглядає.

Н-я Д-ова.

ДОБРИЙ ДІМ — УНИВЕРСИТЕТ

Ректор университету св. Андрея, Деймс Барі, сказав в своїй промові, що в його рідній Скотляндії є 4 відомі университети, однакож вдійсности є їх 5, — і той пятий, се найстарший і найбільший з университетів, а ним є Дім. Дословно він каже:

Найбільшим з университетів є бідні, але горді з себе доми, з яких ви вийшли. Дім є найстаршим университетом в Скотляндії, а не университет св. Андрея; всі другі университети є супроти Дому молодими хлопцями.

Таке велике значіння привязують розумні люде до доброго, розумного, свідомого Дому!

МОЛОДИМ ТРЕБА ДОБИРАТИСЯ

Недавно визначний англійський лікар, Фишер, сказав в Торонті в своїй промові, що молоді люде повинні до подружа дуже розумно й обережно добиратися. Вони не повинні дуже квапитись ні закохуватись, але [illegible] обмірковувати, [illegible] шукати собі рівних інтелігенцією, свідомістю і здоровлям. А в родині повинно бути більше дітей.

Тут треба би додати для українців, що українці повинні добиратися також [illegible] до себе, вязатися з [illegible] по старій приказці: „Нехай вяжеться кінь з конем, а віл з волом“.

К. П.

ДІВЧИНА - ВІДДАНИЦЯ

Ой попід гаи яворовий, зелененький,
Ой там брала дівчинонька лен дрібненький.

Брала ж вона його, брала тай стелила,
До тихого Дунаечка говорила.

Ой Дунаю, Дунаєчку, тиха вода,
Кому ж я ся тай д[illegible] молода?
Чи попови, чи дякови, ще дай Боже,
Як якому гультаєви, жалься Боже!

Не дай мене, моя нене, за пияка,
Бо пропаде худобонька хочби яка.
А дай мене, моя мати, за такого,
Що він мене вірно любить, [illegible]

А я в свої мамусеньки [illegible]
Посадила три явори [illegible]
А [illegible] будете явори [illegible],
Будете мене молоденьку споминати.
Нема дочки, нема дочки, но слідочки,
Що ходила, підливала яворочки.

Пояснення:

Брала лен — На Україні сіяли лен головно [illegible], яке пряли на нитки і виробляли полотно. [illegible] з коріням і не звалося „брати“ [illegible] зривати. Також „брали“ і коноплі. [illegible] дрібненький, тоненький, то красше [illegible] буде.

Лен стелила — Лен розстеляли, щоби він [illegible] „виходив“, дозрівав, ставав лучший.

До Дунаю говорила — [illegible] колись українці жили [illegible] Дунаю і так він їм подобався, що всюди [illegible] в піснях згадують.

Пропе худобоньку — В українців слово „худоба“ має подвійне значіння, — раз як корови [illegible], а друге як господарське добро, майно. Тут [illegible] господарське добро.

Явір — належить до того роду дерев, що в [illegible] „мейпл“ — клен. Дерево добре на виробі.

Подана висше пісня гарно [illegible] поважну [illegible] дівчину. Вона застановляється над [illegible] долею в замужнім життю, вона памятає, що коли піде від матери, то мати буде жаліти [illegible] хоче памятку по собі в рідним домі [illegible] садить явори. Коли вона забереться, то мати буде відвідувати ті сліди, куди дочка ходила явори підливати. Гітна дочка і щире родинне привязання. Такі були наші старосвітні пісні, такі дочки!

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

МАНІТОБСЬКА ПОВІНЬ

[illegible] Манітоби [illegible] Ред [illegible]

[illegible] і другі.

[illegible] зробила [illegible]

[illegible] В [illegible] як українські [illegible] лали до Винипегу, що [illegible] тр.би [illegible]

Таке співчуття і готовість [illegible] помоч виявилося яскравими [illegible] ред цілого ка[illegible] пом і [illegible] поспішила [illegible] ний, [illegible] поодинок [illegible] спішити з поміччю [illegible] давала вістку [illegible] приїхало кількадесять фармерів до Винипегу, щоби помагати будувати греблі.

Тепер довідуємось, що менонітська організація в Канаді приготовляє плян ширшої помочи на залитих просторах вздовж ріки Ред. Думають дати 100 тректорів з обслугою, які працювали би по 24 годині, щоби приводити до господарського життя тих пів міліона акрів залитих водою. До такої помочи при[illegible] з цілої Канади.

Шкоди, які заподіяла повінь, велик[illegible] одначе вони [illegible] меншими, коли бачиться [illegible] щире співчуття [illegible] з допомогою потерпівшим [illegible] приказка „Громада [illegible] сорочка." Хто [illegible] підвесе другого з убожества [illegible] не вбідне.

* * *

Обов'язок помагати потребуючим належ[illegible] найважніших християнських [illegible] Христос, що на [illegible] буде заслуги людей мі[illegible] добра вони другим [illegible] наших [illegible] принявш...

Тим [illegible] співчуває другому [illegible] помагати, міряєсь також [illegible] культурности громад[illegible] сам наби[illegible] культурн[illegible] Не [illegible] громади [illegible]

[illegible] вже в давніх християн була [illegible] громадська [illegible] убогих, бо ба[illegible] Це якраз вязало [illegible] життя [illegible] такої [illegible] за других.

ЧИ ЦЕРКВА НАЛЕЖИТЬ ДО СПРАВ НАРОДНИХ

[illegible] повин[illegible] треба [illegible] находиться [illegible] Церква не може [illegible] Церква є тільки Хри[illegible] демокра[illegible] релігія [illegible] справою [illegible] Один [illegible] вводить[illegible] Церква не є народною справою.

Чи [illegible] поширювання [illegible]

[illegible] що релігію, а [illegible] Народи, а не один [illegible] Церква має [illegible] отже го[illegible]

[illegible] Церкви [illegible] тим вони творять [illegible]

[illegible] то вони самі ще [illegible] релігії. Те, [illegible] Церкву [illegible] мати, то вже теорія [illegible] без прак[illegible]

[illegible] не обмежу[illegible] катехизмом, самими [illegible] церковне будівництво, ма[illegible]

Берімо Церкву Українську. Кілько з [illegible] вяжеться української культури. [illegible] церковний [illegible] властивий [illegible] українцям, народне церковне бу[illegible] церковні і домашні українські обряди, традиція (історія), святочно релігійні звичаї, святі українські місця, образи... Все те творить Церкву народною.

Моя хата і хата сусіда може бути така сама-назверх, але я маю право до моєї хати, а до сусідової не маю. Я свою хату прибираю на свій лад. Я [illegible] запрошую кого хочу, а до [illegible] можу. З моєю хатою (коли [illegible]) вяжеться історія мого життя [illegible] ка, діда, або і прадіда, [illegible] мою хату „моєю", відмінно [illegible] вої. Те саме і з Церквою.

Загляньмо дальше до [illegible] ворог хотів над українцями [illegible] коли хотів наш нарід знищити, то [illegible] нищив не тілько його політич[illegible] чи економічну силу, але [illegible] Церк[illegible] Так робили москалі, поляки [illegible] Вони розуміли, що наша Церква [illegible] ким народним скарбом, [illegible] ною силою.

А кілько між духовними [illegible] Церкви було гідних [illegible] борців за народні права, [illegible] ники (не такі, як Кунцевич!) Митрополита Мацієвича російська царина зам[illegible] чила. За гайдамаччини [illegible] збирались в монастирях [illegible] на поляків. В Галичині [illegible] ширити [illegible] католицизмом. (А ті що з[illegible] копились, нічого доброго не зробили.

Берімо ще думку, що релігія є особистою справою. [illegible] що переходили [illegible] нича не зробили. Так [illegible] тягнули українців до [illegible] ської. Хто переходить до баптистів, [illegible] вістів, чи і безвірників, нічого злого [illegible] робить, бо ж йому [illegible] особисте право"

Але [illegible] та, той спольщився, [illegible] суботників, чи єговістів, той також від[illegible] шов від свого народу [illegible] українців [illegible] вживуться [illegible] помагають [illegible] українські справи [illegible] всюди. І коли релігія [illegible] особистою справою, [illegible] робити за те докору. [illegible] нехай йдуть!

І тому [illegible] люди [illegible] ри можуть голосити [illegible] народною справою, та [illegible] особистою. Оди[illegible] браку розуму, [illegible] ослаблювати [illegible]

Це були би мої уваги д[illegible] Церква є народною справою.

Український священик.

НЕ ТІШИВСЯ ПОХВАЛАМИ

Одного разу лікар, [illegible] значним бесідником, [illegible] перед королем еспанським [illegible] ким) Альфонсом Десятим (1226—1284) [illegible] величав короля [illegible] прикмети. На те Альфонс [illegible]

Друже, коли все правда, [illegible] мене сказав, то я дякую Богу [illegible] приписуєш мені гарні прикмети, [illegible] мене нема, то я прошу Бога [illegible] такими прикметами обдарував. [illegible] прикмети і я рад би їх мати.

МАРКО АВРЕЛІЙ

Римський цар Марко Аврелій (121—180), був не тільки пануючим [illegible] ликим мислителем, фільософом. [illegible] остались цінні його „Розважання" [illegible] збірка релігійних і моральних засад (принципів). Він каже:

Дякую небу за [illegible] мені самому дало добрих [illegible] учителів, і за те, що помогло мені знайти добрих учителів для моїх дітей.

ПОДОРОЖНІ ВРАЖІННЯ

Дістав я запрошення від Всеч. о. М. Юрківського і церковної парохії в Форт Френсис, Онт., щоби приїхати і відсвяткувати з ними свято св. Юрія. А тому, що я колись перший відвідував наших православних братів в Форт Френсис і перший мав щастя там відправляти Службу Божу, то запрошення я прийняв.

З Дафину виїхав рано в пятницю. Був дощ. Бас котився по мокрій дорозі до самого Винипегу. Вікна були цілковито захляпані болотом; а так дуже бажалося бачити світ Божий і водою залиті поля, коли зближались ми до Винипегу.

Вийшовши з баса поспішив до стріткари, щоб поїхати до Сіенарської стації, бо [illegible] мав я їхати залізницею. Лив [illegible] люди невеселі. Бо ріка Ред розли[illegible], якої набралося Бог знає звідки, і дощ доливав ще більше. На пере[illegible] чекаю ту стріткару [illegible] мокну. Віяв холодний вітер. Дощ заливав очі. Нарешті надіхала бажана стріткара і я вс[illegible] [illegible]кою втіхою до середини. Д[illegible] ховався від дощу!

[illegible] я на двірець, полагодив усе, [illegible] ще трохи часу, то пішов до міста, побачив декого з приятелів, поговорив, і повечерявши пішов до поїзду. А [illegible] поїзд мав переїздити ріку Ред, то [illegible] чекав [illegible] рушить, [illegible] розлиту воду. І справді, [illegible] переїзджали міст, то жах було [illegible] доми і камениці та й фабрики [illegible] водою. Вода і вода всюди, а [illegible] робили греблі (гати), боронили [illegible] від знищення.

[illegible] за Ст. Боніфасом десятками [illegible] були по околицях, текли ро[illegible], мабуть до тої, вже і так [illegible] ріки. Стемніло і читаючи їхав [illegible] східний схід. По вікнах котили[illegible] аж до самого Форт Френ[illegible]

[illegible] із поїзду і побачив о. М. Юр[illegible] доброго нашого громадя[illegible] Ю. Підлубного, [illegible] переговорили [illegible]

[illegible] перейшов я кілька вулиць, [illegible] Зміна не замітна в [illegible] на передмістях, [illegible], де проживають українці. Бу[illegible] бідненькі хатки, а тепер стоять [illegible], кругом яких все упорядко[illegible] про добробут їхніх жи[illegible]

[illegible] о. М. Юрківським прийшли [illegible] до „Просвіти", коли оглянув [illegible], коли побачив гарну резиденцію, [illegible] проживає наш священик, то не [illegible] Церква величава, [illegible] в нашім стилю. Простора, [illegible] на добрім місці. „Просвіта" пере[illegible] на більшу.

[illegible] приємнішого вражіння зазнав я [illegible], коли відправляв Богослу[illegible] Юрківським. Церква повна [illegible] Старших людей було менше. Всі [illegible] здорові, молоді, [illegible] відчувають недостатків. Ба[illegible] молоді. А Богослуженню на[illegible] прекрасно вишколений [illegible] голосами, особливо жі[illegible] під дірігентурою п. В. Андрушка.

[illegible] Богослуження спільний обід [illegible]. Промови. Високий релігійний [illegible] настрій, велика жертвен[illegible] побожних людей [illegible] мене великою радістю, [illegible] Були там і гості з недалекого Рейни Риверу, колишні мої па[illegible] Вайти, Ман., та й інші, і вони [illegible] мене відвідати їх місто, і я [illegible] приїхати до них другого дня [illegible]

Вечером була вечеря в „Просвіті", де прийшло велике число людей. Були промови, а відтак гутірка з колишніми добрими приятелями, по всім була Вечірня, а по Вечірни розмови.

Другого дня не багато часу лишилося, щоби побувати в декого з наших, обідав у п-ва Настюків, перебалакав дещо з іншими, трошки посидів у домі п-ва Підлубних та коло 4-ої години басом поїхав до Рейни Риверу!

Побут у Форт Френсисі належить до приємніших хвиль мого життя. Як священик всяке переживаю, як й інші душпастирі, тверді хвилі і прикрі хвилі, бувають невигоди, недостатки, клопоти, однак коли бачиться овочі праці, коли видно такий великий поступ і свідомість щирих наших парохіян, а особливо надію і запал до дальшої праці, то це таке миле, що годі висказати. Дай Боже здоровля і ласки всім добрим нашим православним українцям у Форт Френсес. Нехай Господь обильно подає їм Свої дари і поміч в праці для добра і слави нашого народу! Най цвіте в них любов взаїмна і побожність, щоби свідчити, що перебуває між ними Сам Спаситель наш Ісус Христос!

З жалем прощав я Форт Френсис! І добрих моїх господарів п-во Підлубних й о. і добродійку Юрківських.

Храм у неділю відбувся там при гар[illegible]. А коли я відїздив у понеділок [illegible] вечір, то знов накрапав дощ, який [illegible] все густіше аж до Рейни Риверу!

В Рейни Ривері заїхав я до готелю, якого властителями є п. Рі. Бляк, брати і їхня мати п-ні Макарчук. Тут мене погостили по українськи. Побачив я більше тамошніх наших громадян, бо членкині православної парохії приготовляли сендвичі для бідних людей у Винипегу, що боронилися з повінею.

Бачив я і гарну церковцю, яку там парохіяни недавно збудували. Похвалив я наших добрих членів, що дбають про [illegible] і стараються [illegible] Ще поглянув на Народний Дім, [illegible] до ресторану п. Поповича, [illegible] відтак вернув до готелю. Поговоривши з гостинними господарями, по першій вночі пішов я спати, щоби перед 4-ою відїхати домів.

Не спалося! Вражіння з пережитого не допускало сну! Думав і радів душею! Дякував Богу за Його великі ласки! Який красний поступ у цій закутині Онтеріо! Як зросла свідомість наших добрих людей! Які вони всі приємні! І розсудні, і жертвенні [illegible] запалу працювати для Церкви свого народу!...

Прийшов час вставати. На стації [illegible] бо поїзд спізнився. Коли [illegible] до Ст. Боніфесу, показалося, що [illegible] видно це було по [illegible] написі, які я бачив тому три дні. Катастрофа!

У Винипегу всюди невеселий настрій. В усіх домах моїх знайомих вода в пивницях. Консисторія, єпископська резиденція, Колегія загрожені. Церква св. Михаїла до якоїсь міри в воді. Всеч. о. Дмитро [illegible] выбрався з хати. Нещастя!

А дощ ллє. Відтак перемінився він у мокрий сніг. Хуртавка.

Дуже хотів я бачити ріку зблизька і бачив її. Походив понад нею, берегом, бачив як котилися її води, як несли деякі предмети на своїй течії. Бачив жах і думав: звідки тільки води?

З невеселими думками, а то й тривогою за приятелів і знайомих, покидав я Винипег. Над вечір бас гнався на захід. Там далеко прояснювалося... Вступала у серце надія, що воно все перемініться і засяє сонце... Вночі добився до хати!

о. Є. Г.

РОДИННА ЦЕРКВА

Християнська історія оповідає, що давні християне мали в своїх домах каплиці, [illegible] це була кімнатка прибрана по церковному і призначена лише для родинної молитви.

І кожного дня ціла родина з прислугою в означенім часі сходилася до тої каплиці на молитву.

Отже кожна християнська родина мала також свою домашну, свою родинну церкву, яка була осередком християнського родинного життя.

Така домашна каплиця була щоденною релігійною школою для дітей. Вона тісно обєднувала цілу родину і щоденно пригадувала їй християнські обовязки.

Коли ж опісля і не було таких домашних каплиць, то все ж християне мали в хаті багато релігійних образів, 20 до 30, що надавало хаті церковний християнський вигляд. І перед найбільше поважаним образом ставили оливну лямпу, що або завсїди горіла, або засвічували її, коли надходила неділя, чи свято.

Так! Давні християне [illegible] наші предки, мали багато цінного і розумного, якого ми не маємо, тому їх життя було моральнійше [illegible] і сильнійше. Чи не треба би нам тих давніх звичаїв відновляти?

Відомий вислів визначного недавного церковника, що: „Перед зеркалом підлога [illegible] витоптана, а перед образом (одиноким на цілий дім) підлога новенька."

ХРИСТІЯНСЬКА ВІДВАГА

Є оповідання, що в давніх часах був священик, [illegible] приходивши до короля [illegible] робити йому докір за його грішне поведення. Нагнав король священика [illegible] сказав, щоби він більше до нього не заходив.

Але священик почав між людьми ганити короля за його грішне життя. Казав тоді король священика увязнити.

[illegible] приходить король з воїнами і катом [illegible] говорить священикови:

Готовся на смерть!

Я готовий, я вже давно приготовився, [illegible] сказав священик і скинувши [illegible] став перед королем в по[illegible], яким покривали померших.

Така християнська [illegible] так звзрушила короля, що він не тілько пустив [illegible] але [illegible] почав жити [illegible] життям.

ПОМІЧ В ТЕРПІННЮ

Коли фільософ Фільон (жив в 1-ім віку до Христі) чув, як один чоловік нарікає на своє лихо, дав йому таку пораду:

Коли ти в нещастю, то розглянься поміж людьми, а там знайдеш ще нещасливіших. Тоді твоє нещастя стане легшим.

ДЕ БУЛО ІМЯ ФУКСА

На [illegible] в парляменті в Отаві міністер справедливости, Гарсон сказав, що в 1946 р., коли провадились розсліди шпигунства та протиканадійської роботи [illegible], між іншими захопленими матеріялами була нотатка (книжочка), де були імена 150 осіб, що живуть в Канаді, а між ними було імя Фукса, якого недавно засудили в Англії на 14 літ тюрми за переловання атомічних тайн Росії. По точнім провіренню показалося, що з тих 150 мало хто належало до шпіонів та протиканадійців. (Очевидно Фукса числили до добрих людей, а показалося не [illegible] подібне може бути і з деякими іншими). Кілько з тих 150 було дальше, чи є в державній службі, міністер не сказав, лише пригадав, що двох таких віддалено зі служби ще 1946 р.

Володимир Островський

ІВАН БОСИЙ

Пояснення до оповідання

Почаїв на Волині, недалеко галицької границі, був цілі століття славним відпустовим місцем і сюди сходилися українці з далеких сторін, щоби помолитись перед чудотворною іконою (образом) Почаївської Божої Матери. А історія тої ікони така

В 1595 р. царгородський митрополит Неофит подарував той образ Анні Гойській за гостинне прийняття в часі подорожі. Силою того образа почали у домі Гойської творитися чуда. В ... був брат сліпий зроду, Пилип Козинсь..., і коли він щиро перед образом молився, нараз став видючим. Тоді Гойська передала образ в монастир до Почаєва.

І тут Мати Божа помагала тим, що з великою щирістю просили еі помочи. В „Почаївськім Богогласнику" маємо 9 пісень присвячених чудесній помочи Почаївської Богоматери, а тих пісень є більше, — в „Богогласнику" нема пісень „Паслц пастирі", „Ой зійшла зоря", та ще деяких. З усіх пісень Діві Марії присвячено найбільше Почаївській.

І є переказ, що Діва Марія була знвилася на почаївській горі двом монахам (інокам) та праведному пастухови, Іванови Босому, і тут зосталось відтиснення еї ноги наповнене водою. В пісни „Пречистая Діво Мати" говориться про те:

Первіє виділи Тебе на верху скали,
Стоящую в столпі огня, яко призвали
Два іноки і присущий
Йоан череду пасущий;
Прозвиском Босий.

(Первіє — найперше; столп — стовп; яко — що, як; два іноки — два монахи; присущий — присутний. Подібну пісню зложено опісля Підкамінецькій Богородиці, що починаєсь також „Пречистая Діво Мати", яку пізніше ще переробльовано.)

Про того праведного Івана Босого і появлення Богородиці на скалі говориться в дальшім оповіданню.

ОПОВІДАННЯ.

Пасли пастирі вівці на горі,
Виділи Божу Матір на скалі:
На тій скалі стопу знати,
Де стояла Божа мати,
Там воду беруть,
Всім щірним дають.

І

Вже тридцять літ (з дитячих років) він пас овечки на Почаївській горі. І знав він тут кожну скалу, кожну печеру, кожний камінь на узгірю. Всі стежки булй позначені краплинами його босих ніг. І тимбільше любив свою Почаївську гору.

Стоїть бувало на горі, мов орел на скалі, поблизу сонця, хмар і неба. А там низше рідне село Почаїв. Яке воно маленьке, як муравлище, а люде менші за муравлів.

Але які горді! Аж смішно. І гріх перед Богом. Адже ж вони тільки маленькі порошинки на Божій землі. А Бог великий, великий!

Іван уявляє і себе такою ж порошиною в селі і бере в жменю всю свою душу немов зернятко, стає на коліна і молиться

І так щодня. І по кілька разів молиться. Бо хиба ж можна молитися тільки раз на день, коли й гора, й околиці, і настрій душі міняється безнастанно. І так бачить він Бога щораз в иншій красі.

ІІ

Між людьми Іван маленький і непомітний, бо він бідний.

Бо він — Іван Босий. І батько його був босий, і дід, і мабуть усі попередники.

Він добре памятає батька, — а він завсігди був босий. Мав велику родину, був запрацьований так, що ніколи було йому й пари постолів сплести. І був такою самою порошиною на земли, як тепер його могила гень-гень на кладовищи (на цвинтари), що і не примітиш її.

Надивився Іван на злиденне життя свого батька, а потім на життя старших братів та сестер і залишився жити одиноким, наче виродок серед добрих людей, насміховисько серед нестриманих язиків.

Цими насмішками люде відпихали його від себе. Питаються — відповість, просить ... зробить, кличуть до себе - йде, але душа ховається від людського ока або глибоко в грудях, або високо під хмарами.

О, якби Бога не було, перед ким він розказував би сум своеї самітности?

ІІІ

Щораз зявлялися на Волині втікачі зо сходу і приносили страшні вісти про скісноокиx наїздників-татарів, що саранчею налетіли на Київську землю й знищили все на своїм шляху.

Страшна була вістка, що татари взяли Київ, спалили княжі палати, церкви й монастирі, а людей, хто не втік, вирізали. Стинались в почаївців кров в жилах, коли чули такі страшні вістки від втікачів, що тікали дальше з дітьми, кіньми, коровами і всяким хатним майном.

Аж прийшло до Почаєва двох черців (монахів) — о. Дмитро й о. Пафнутій. Втікали вони перед татарами з монастиря над Дніпром. Видно, що сам Бог привів їх до Почаєва, щоби довершили тут свій черечий подвиг (свою працю).

Черці сподобали собі гору й красу околиці і поселилися в безпечній печері. І над Почаєвом наче нове сонце вийшло. Людські очи звертались до печери та черців і прислухувалися, щоби почути дороге слово про Київ, про його святині, про черців і про море вогню і крови, що в них татари втопили життя славного Києва.

Святом були для Івана хвилини, коли можна було почути від черців хоч одно слово, бо мовчазні вони були, повні горя і суму. День і ніч молилися вони за тих, що загинули, і тих, що залишилися в криївках Києва, або розсипалися втікачами по півночи і заході. І так минали дні і місяці.

IV

Холодний день покрив околицю. Околиця зодяглася сумом і мракою. А Іван пас вівці зголоднілий і пригнічений. Нараз повітрям струхнула пісня.

Глянув Іван: старші бояреві дружинники вибралися на лови. Виблискує на них одяг, луки й сагайдаки зо стрілами, гарцюють коні... І ворушилось в души Івана щось гірке.

—Бояреві слуги... Розкошує... Знають його далеко... А я маленька порошина, ніхто й не згадає... Чому це так? Таким, як боярин, і за життя і по смерти слава. Може й пісні про них складуть. А такі як я... Не залишиться ні сліду, ні звука...

На камянистій стежці звилось кількох селян. Спинилися. Побачили Босого.

—Чоловіче добрий, де тут святі черці живуть?

—А звідки ви за них знаете?

—Адже ж слава про них далеко йде. Слова їх спасенні, молитви цілющі. Ось і ми недужі йдемо до них просити ласки Божої.

Босий вказав рукою стежку до печери, а сам опустив голову ще нижче.

— Ось і про них вже знають. Угодні, значить, Богови. Може й монастир тут заклaдуть і святими будуть. А мене змете смерть з землі, і ніхто не згадає. Невгодні мабуть Богови мої молитви.

Стиснулося в грудях від грішних думок, а з очей впали на камінь гіркі краплинки.

Злякався. Став на коліна.

— Отче наш, — молиться, — не введи мене у спокусу, але збав мене від лукавого.

Закрив лице долонями й застиг у німоті.

(Докінчення буде.)

НЕЩАСТЯ В КІЛЬКОХ ДНЯХ

В кількох днях до 22-го травня, згинуло на світі в більших поважних випадках 188 людей. І так:

В Савт Амбой, Н. Дж., окспльодували 4 судна (кораблики) наладовані амуніцією, отже згинуло 27 людей. Лише 4 тіла знайшли. Сотні були ранених. Крім того кількох ранених померло.

В Ґелзенкірхен (Рурщина) в Німеччині, була в копальнях експльозія, отже згинуло 71, а 30 було ранених.

В місті Кузко, в Перу (полуд. Америка) в часі землетрусу згинуло ..., а ... було ранених. Це було 21 травня

В Венеції, в Італії, згинуло 15 ... дітей, коли міст завалився, як через ... переходила релігійна процесія. ... 35 вратовано.

В Ґваліор, в Індії, була ексль... на фабриці амуніції, отже згинуло ...

БІБЛІЇ ДЛЯ ЖЕРТВ ПОВЕНИ

Англійське Біблійне Товариство ... лосило, що всім, які потерпіли ... веня, подарує окремо на т... блії. А що в околицях зал... венню живуть ріжні народи ... будуть в 35 ріжних мовах. ... Товариство звертається д... ників, щоби довідатись ... терпівших.

ЗА ПОЄДНАННЯМ З НІМЕЧЧИНОЮ

Стейтський високий ком... Мк Клой, сказав недавно, що ... стати вважати німців за ... рогів і приняти іх між дру... рівних. Тепер не час говорити ... минулу перемогу, коли будуччина ... загрожена, казав він.

ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ

Еспанський фрейтовий кор... затонув в 20 мінутах, коли в ... його в бік корабель англійськ... Англійськім Каналі. Ціла залога корабля з 37 осіб вратувалася

ВІД ЗЛОЧИНІВ ДО РОЗПУСТИ

Один з послів в Оттаві виступив з оскарженням деяких видавничих фірм, кажучи: „Коли їм заборонено друкувати злочинну літературу, то тепер друкують таку, що веде до ширення розпусти (секс комикс)", і показав вязанку такої літератури. Притім поставив домагання, щоби потягнути такі видавництва до відвічальности.

ЧЕРЕЗ КОМУНІЗМ РОЗВІД

В Елизабет Н,. Дж., на розводі в суді недавно оскаржуюча жінка сказала „Я латала наше життя не зважаючи на пиятику, бійку і ледаче поведення мого чоловіка, але коли він став комуністом і мене туди туди тягне, того мені вже забагато." І судія признав таку причину за слушну.

РОСІЯ СИЛЬНО ЗБРОЇТЬСЯ

Сер Ричард Фейрі говорив недавно в Лондоні, що Росія будує 12 до 20 раз більше літаків, ніж Америка. Росія дає 5 біліонів долярів на будову літаків. Америка дає половину того. Росія має таних робітників. Росія будує річно 25 до 40 тисяч військових літаків, а Америка 2 тисячі.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

ЗБІРКА о. С. П. СИМЧИЧА

Ванкувер, Б. К. — По 2 дол.: О. Клюкевич, І. Лукач, І. Гаврищ, С. Кірстюк, П. Герасимчук, В. Книгиницький, п-ні М. Костинюк, В. Бойко; по 1 дол.: Т. Стечишин, Ф. Богдан, П. Клюкевич, І. Горуяко, Я. Залісоцький, В. Новосад, Н. Москалик, п-ні Е. Козар, Я. Кузьмак, п-ні О. Гамула, п-ні М. Шлайківська, п-ні А. Гуцуляк, М. Гомола, Е. Бобко; по 50 ц.: Ю. Воронюк, Г. Янчук.

ЗБІРКА о. М. ПАХОЛКОВА

Садбурі, Онт. — Е. Томків 5 дол.; Г. Підгайний 3 дол.; Г. Мороз 2 дол.; по 1 дол.: М. Вазер, Ст. Колісник, П. Деркач, Д. Клим, п-ні М. Гендерсон, п-ні О. Ковальська, п-ні К. Панчук, Ф. Степанчук, Я. Запорочуписк, п-ні ... п-ні Ст. Мельник, п-ні ... дворник, Б. А. Ковалишин, К. В. ...

ЗБІРКА о. А. ХРУСТАВКИ

Едмонтон, Алта. — Д-р І. Верхо... 5 дол.; по 2 дол.: С. Гладун; ... Мартинюк, Г. Гуцу... М. Рудий; по 1 дол.: В. ... Скакун, Віктор Куп... І... І. Данилович, ... М. Тихон, В. Руснак, ... Рудик, С. Винничук, ... Д. Данилюк, С. ... Кривко, О. ... Олесний, М. Луком... П. Н. Мельник, Л. Гомин, І. Мудрий, Д. ...айчук, М. Канаше...а, П. Мельник, Я. Лиданич, В. Гривнак, С. Володко, Марія Марун. ... по 50 ц.: Г. Волочук, ... Попович, С. Копоть.

З ГЕМИЛТОНУ

... Острика, Д. Нестюк, ... П. Смільський, Гав... ... раль; по 1 дол.: А ... Серватак, п-ні Цю... ...ейк, Гр. Вахник, ... М. Савчук, ... Мик. Деркач, Ізидор ... С. Буртний, П ... Кстина Савчук, ... С. Кинашко, В. ... Альбина Кучма, В. ... Іах, С. Кудренський, ... Попович, В. Ткач; по ... Ябаневич; по 50 ц.: І. Мельник, Анна Ба... ... панни Корнелюк, ... Рака, а Дак 25 ц.

З ОТТАВИ

...уста 5 дол.; по 2 дол.: ... Левицький, о. І. Дани... ... по 1 дол.: Ангела ... Верховинко, К. Цол... ... Сміт, О. Романів, М. ...левська, Волкавчук, ... І. Мунтян, П. Лакуста, ... Богатирець, Д. Коста...ська, Д. Костинюк, В. ... Н. Панчул, Г. Сті... ...енко Н. Дорожній, Е ... І. Цебрик, В. Мойсюк, В. ... Д. і А., І. Стрілецька, ... М. Глинка, В. ... Дрібними 7.20 дол.

ЗБІРКА о. І. ДМИТРОВА

... Мелання Смолійчук і М. ... по 2 дол.. О. Михаль... ... Іляків (Транскона), ...нчук, І. Долинчук, п-во ... Тасій, П. Ковтун; по ... Ґ. фотій (Емерсон), Ю. Ма... ... Давидюк, С. Мазурак, Я. ... Г. Бутера, Н. Долинчук, І. ... І Ярема, І. Бейко, Ю. Ілюк, ... гара, В. Музевич, Юліа Гор... ... пані Острожнюк, Оля Дмитрова, Анастазія Семенко, о. Діякон Ф. Легенюк, Ф. Циганевич, В. Шкрайбер, П. Крижкевич; Н. Н. 50 ц., М. Н. 25 ц.

ЗБІРКА о. К. ЖЕЛІШКЕВИЧА

Вакав, Саск. — В. Носарук 10 дол.; по 1 дол.: Ольга Носарук, Ю. Кіндрачук, А. Михайлюк, Т. Бабський, Л. Михайлюк, П. Ю. Кіндрачук, Т. Бурихлебо, п-ні Е. В. Лущок, В. Кіндрачук, М. В. Лущок, В. Голіматий, І. Н. Бальон, В. Лущок, В. Діаух, Г. Костинюк, Т. Гриневич, І. Е. Лущок, Анна Лущок, Д. Гнідий, В. Е. Лущок, Г. Лущок. Дрібн. 85 ц.

Кадворт, Саск. — По 2 дол.: пані Г. Бицкал; по 1 дол.: В. Бунька, Ф. Іванишин, Я. Грицюк, В. Трасковський, Ф. Грищук, В. Василик, В. Гринюк, Гр. Сарчук, І. Котелко, Я. Кіндрачук, В. Строган, В. Табашнюк, В. Радзівон, П. Тріщук, С. Маєр, С. Тріщук, Н. Грицюк. Дрібн. 2.08 д.

Ст. Джуліен, Саск. — По 1 дол.: Ф. Бокурак, М. Бокшован, Д. І. Михайлюк, І. Мисюра, М. Кулик, Д. Бокшован, Ф. Олексин, Л. Калинка, О Чуганюк, Д. Сорокан. Дрібними 1.50 дол.

Смітс, Саск. — По 1 дол.: Ф. Процишин, І. Кьонзацина, В. Кінар, М. Кінар. М. Капацila, І. Коваль, І Ласко, В. Малко, Я. Малус, П. Гриців, Дм. Капаціла, І. Кінар, Н. Гриців, І. Щербань, М. Щербань, І. Гарасимчук, Н. Малко, Я. І. Кінар. Дрібними 75 ц.

Єлков Крік, Саск. — По 1 дол.: А. Войціхівський, І. Гриневич, О. Стельмащук, Ю. Кіндрачук, Н. Дорош, В. Гой, Гр. Пилипець, Т. Попіль, Т. Кушперик, Ф. Бучковський, Я. Зін, В. Войціховський, Ю. Кухта, Гр. Вовцук, В. Кухта, М. Гаврищук, І. Попіль; по 25 ц.: Пар. Голіматий, В. Кухта. Дрібними 50 ц.

Тарнопіль, Саск. — По 2 дол.: Л. Войціховський; по 1 дол.: І. Седчина, Д. Москі, В. В. Савчук, Ст. Папіш, А. Пічак. Дрібними 1 дол.

Алвіна, Саск. — По 1 дол.: М. Андрушик, А. Бойчук, П. Сорока, А. Калинка, Н. Сорокан. Дрібн. 1.50 дол.

ЗБІРКА о. Е. Шевця.
(додаткова)

Слава-полуднева. — По 1 дол.: п-во В. і А. Грикуляки, Іван і Анна Гиманюки. Дрібними 75 ц.

Мирнам, Алта. По 1 д.: Н. Беднарський, Т. Митрувець, Я. Котишин, В. Котишин, А. Бохон, С. Франко, М. І. Максимюк, В. Тащук, К. Новальковський. В. Мельник; Стефанія Солован 25 ц. Дрібними 75 ц.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Від церковної громади Пресв. Софії 50.00 дол.

ТОРОНТО, ОНТ.

Церковна громада св. Володимира 100.00 дол.

ЗБІРКА о. ЖЕЛІШКЕВИЧА
(додаткова)

По 1 дол.: І. Кіндрачук (Алвіна Саск.), М. Вербний (Єлов Крік Саск.), Г. Романюк (Єлов Крік Саск.).

ЗБІРКА о. Ф. КУЛЬЧИНСЬКОГО
додаткова)

Н. Тимощук (Портедж ля Прері Ман.) 1 дол.

ЗБІРКА о. Т. А. ГОРБАЯ

Роблин-місто. — По 5 дол.: В. Барабаш, В. Лесак; по 3 дол.: І. Галевич; по 1 дол.: пані Галевич, П. Горбай, С. Гаврилюк, Варвара Хіць, Р. Шкварок, П. Піч, Н. Гаврищук, О. Шлайківський, Дм. Пурич, В. Бондарук, П. Корчак, Ю. Піч, О. Корчак, І. Мендро, О. Гаврилюк, І. Гаврищук, П. Мендро (Сенди Лейк), С. Лебедович, С. К. Дрібн. 2.15 дол.

Шортдейл, Ман. — В. Малюта 2 дол.; по 1 дол.: П. Єрха (Лорієр, Ман.), А. І. Фаріони, П. Олійник (Шевлин), Г. Клапоущак, Анна і Гр. Фаріони. Дрібн. 1.05 дол

ЗБІРКА о. М. ЮРКІВСЬКОГО

Форт Френсес, Онт. — По 5 дол. Я. Галабурда; по 2 дол.: М. Деманів, п-ні Є. Гринод, М. Олійник; по 1 дол.: О. Крішка, Н. Дроник, п-ні Л. Мігайчук, Т. Осадчук, В. Осадчук, Г. Балюк, С. Долиний, К. Пшетоцький, п-ні І. Мельничук, І. Деманів, О. Койцак; Д. Гушуляк 50 ц

ЗБІРКА о. СТРАТІЙЧУКА
(додаткова)

Ошборн. — М. М. Шовганюк 1 д.

ЗБІРКА о. І. МАРБИ

Мей Бридж, Саск. — А. Панграс 1 дол. Дрібними 3.35 дол.

Норквей, Саск. — По 1 дол.: П-ні С. Крачковська, Василина Груба, Г. Охітва, Оксана Микарчук. Дрібними 2.55 дол.

Дорбен, Саск. — По 1 дол.: П. Осадчук, І. Бобик, Н. Боркин, І. Щук. Дрібними 2.85.

Стілен, Саск. — По 1 дол.: п-ні М. Токарик, М. Охітва, Анна Рівна. Дрібними 6.85.

Аран, Саск. — Н. Лабюк 2 дол.; по 1 дол.: Я. Пякена, А. Рубашовський. Дрібними 5.16 дол.

Сили Плейн, Саск. — По 1 дол.: Анна Вербовецька, Ю. Арованчук, п-ні Л. Івчук, М. Сорочук, А. Губик, Т. Кут, Г. Сорочук, І. Костюк, Марія Ковч. Дрібними 5.85 дол.

ЗБІРКА о. В. СЕНИШИНА

Вайнвуд, Алта. — По 1 дол п-ні Калиновська, М. Лемішка, С. Артишок, Д. Чорноморець (Едсон), В. і А. Бур. Дрібними 1.85 дол.

Калмар, Алта. — По 5 дол.: В. Щурко, І. Фіцович; п-ні С. Мриглод 2 дол.; по 1 дол.: п-ні Фіцович, М. Фіцович, Ева Олексій, Ф. Чубоха, І. Осьмак, М. Воркун, Ю. Васюта, І. Харин, С. Олексій.

Торсбі, Алта. — М. Фаращук 2 д.; по 1 дол.: А. Храновський, Т. Аламець, Я. Мельничук, С. Кіщук, П. Аламець, І. Кіщук, Н. Сенечко, М. Бабяк, О. Хруник, П. Фаращук, п-ні Т. Аламець, М. Криса, п-ні Мадюк, п-ні Фаращук, М. Хруник, В. Сташко, І. Ревінський, М. Бабяк, Анна Сташко. Дрібними 2.25 дол.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Загальна збірка о. І. Шевця 15.67 д.

ЗБІРКА о. І. КУСОГО

Фенвуд, Саск. — По 1 дол.: М. І. Пилипів, В. Терлецький, В. Мазур, В. Лешко, В. Кошман. Дрібн. 2 дол.

Кендал, Саск. — По 1 дол.: І. Шишковський, Я. Федущак, Н. Мельник, Г. Варениця, П. Намісник, А. Барабаш, П. Шипиляк, Л. Шипиляк, В. П. Ілюк, Ф. Шипиляк, В. Хорт. Дрібними 5.10 дол.

Айтуна, Саск. — По 2 дол.: В. Кривий, В. Мартинюк, В. Миндзяк; по 1 дол.: Ю. Спільчик, П. Левко, І. Бурищук, І. Березюк, М. Обух, Д. Давидюк, І. В. Павлюст, Т. Чугайовський, В. Стицишин, Д. Десько, Я. Громик, пані Марія С. Левко, пані Т. Яців, пані К. Швед, пані Марія Кіцул 75 ц., Н. Кривий 25 ц.

Ґудів, Саск. — По 1 дол.: С. В. Микитюк, В. Парфенюк, В. Павків, І. Любий, Н. Орищак, М. Палюк, В. Скоробогач, Н. Козакевич, А. Скоробогач, В. Ґреґорій (учитель), Ю. Гребенюк, Г. Козакевич, І. Олійник, Н. Вітович, П. Богай, Ю. Петрів, Ю. Павлишин І Пилипів (ст.), Д. Лузана, Д. Козій, Н. Пилипів, М. Мачула, пані Олена Павлишин, пані Ольга Любовільска. Дрібн. 4.50 дол.

Рідждейл. — По 2 дол.: В. Весоловський, Н. Бучковський, пані Анна Катрусяк; по 1 дол.: Н. Масіяник, І. Зенчишин, Т. Тетенич, П. Андрійчук, Б. Овадюк, П. Челяк, М. Куць, І. Куць, Н. Марчук, Д. Яблонський, М. Ґреґорій, В. Бодначук, І. Строжинський, І. Ґреґорій, Г. Труфан, М. Шипиляк, П. Матуляк, пані П. Анклевич, пані Марта Лисейко (Вилловбрук, Саск.), пані М. Благий. Дрібними 2.50 дол.

АНТОНІНА КЛИМ

Роза, Ман. — Грудня 5-го, 1949 року, відбувся тут похорон старенької віком громадянки, Антоніни Клим.

Покійна прожила 80 літ. Приїхала до Канади 1897 року зі своїм чоловіком і замешкали в Стюартборн, Ман., до 1916 року. Потім перенеслися до Роза, Ман., де покійна прожила до 1941 року. По смерти свого мужа, покійна була при наймолодшому синові Михайлові. В 1947 році, її син Михайло і невістка Катерина перебралися до Винипеґу і взяли зі собою стареньку матір. Покійна була релігійною жінкою, доброю православною та ідейною українкою. Такими виховала і своїх дітей. Живучи в Роза, покійна належала до місцевої української православної церкви і також до Жіночого Товариства Ольги Кобилянської.

Її тіло привезено з Винипеґу до Роза, 5-го грудня, 1949 р., де відбулася похоронна Служба Божа у місцевій православній церкві. Похорон відслужив Всеч. о. П. Стефюк. Покійну поховано на місцевім цвинтарі коло її мужа. Оставила в смутку чотири сини: Миколу, Петра, Павла і Михайла та замужну дочку Марію Саламандик.

Після похорону відбувся обід, заходом родини, в місцевім Народнім Домі. Підчас похорону переведено збірку на невянучий вінок і зібрано разом $51.20 дол., які розділено: 8.00 дол. на Український Голос, 8.00 дол на Вістник, на Колеґію св. Андрея 17.60 дол. а 17.60 дол. на Катедру Української Гр.-Православної Церкви у Винипеґу.

Жертвували слідуючі: Рр. Бугера 5 дол.; по 2 дол.: М. Клим, пані М. Клим, Н. Клим, Петро Клим, Павло Клим, В. Саламандик, П. Смук, Вайта; по 1 дол.: В. Касіян, М. Долінський, М. Прокіпчук, М. Келериба, пані Ґрещук, в. Ґрещук, Н. Чубей, Т. Чубей, Н. Курик, П. Когут, А. Гавронська, Катерина М. Чубей, Катерина Н. Чубей, В. Іванчук, А. Мандзюк, Михайло Іванчук, Я. Іванчук, А. Чубей, Іван Ґавронський, С. Чубей Ф. Шимко, Завідовські, о. П. Стефюк; по 50 ц.: пані І. Саламондик, М. Гай, пані Анна Чубей, Дм Чубей, пані М. Саламандик, М. Чубей, П. Слюсарчук; дрібна збірка 5.70 дол.

Щире спасибі всім жертводавцям а покійній Антонії Вічная Память. Нехай земля буде тобі легкою!

А. Барик.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Авонюка.

ЧЕРВЕНЬ.

4. Неділя — Гаеслин.
11. Неділя — Виткін (з'їзд СУМК).
25. Неділя — Гефорд

Адреса: Поч. скр. 81. Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Бодварчука.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Кемсак (храм).
11. Неділя — Канора
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Рама

Адреса Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Бойчука.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя, Всіх Святих — Сендi Репидс (храм)
11. Неділя — Тиріен.
25. Неділя — Елк Пойнт

ЛИПЕНЬ:

2. Неділя — Глендон.
7. Пятн. Різдво Ів. Хр. — Лессард (храм)
9. Неділя — Тиріен.
12. Середа Петра і Павла — Піфорт (храм)
16. Неділя — Сендi Репидс.
23. Неділя — Глендон.
30. Неділя, св. Володимира В. — Елк Пойнт (храм)

Адреса: Глендон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Є. Гринюка.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя — Давфин.
11. Неділя — Косів
15. Четвер св. Ів. Сучав. — Давфин
25. Неділя — [illegible]

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Венлав
7. Пятниця Ів. Хрест. — Трифт Ривер (храм)
9. Неділя — Рорктон
12. Середа Петра і Павла — Кос (храм)
16. Неділя — Ешвил
23. Неділя — Давфин
28. Пятниця, св. Володим. — Давфин
30. Неділя — Сифтон

Адреса: Бокс 778 — Давфин, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майба.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя — Дорбен (храм)
11. Неділя — Глен Елдер
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Гаес (коло Кристал Лейк)

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Мейбридж
7. Пят. Різдво Івана Хр. — Гаес (храм)
9. Неділя — [illegible]
12. Середа — Севн Плейн (храм)
16. Неділя — Норквей (храм)
23. Неділя — Стюен
30. Неділя — Глен Елдер (храм)

Адреса, Бох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Л. В. Дячина.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя, Всіх Святих — Принс Алберт
11. Неділя — Вірлейв.
15. Четвер, Івана Сучавського — Семборг.
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Гонеймун

Адреса: 554-7стр. — Тел. 3785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Кусого.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Виндарт (храм).
11. Неділя — Кендал.
18. Неділя — Саскатун. Собор.
25. Неділя — Айтуна.

Адреса: скринка 108, Айтуна, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ф. Кульчинського.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя — Поплар Парк (храм)
11. Неділя — Тиндал.
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Поплардфілд.

Адреса: 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 58 355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя, Всіх Святих — Ґрендаю (храм).
11. Неділя — Шелвелей.
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Ленард

Адреса: Поч. скр. 54. Роблін, Ман. Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Фотія.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Васел
15. Вмч. Івана Сучавського — Белліс (храм)
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Спедин.

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Смокі Лейк.
7. Різдво Івана Хрестителя — Бойн Лейк
9. Неділя — Мекрей
12. Св. Ап. Петра і Павла — Стрий
16. Неділя — Смокі Лейк
23. Неділя — Вільна.
28. Володимира Вел. — Белліс
30. Неділя — Спедин

Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Гр. Василина.

ЧЕРВЕНЬ.

4. Неділя — Вилингдон.
11. Неділя — Андрю
15. Четв., Ів. Суч. — Кагвин.
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Лужани.

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Вилингдон.
7. Пятн., Різдво І. Хр. — Сучава (храм)
9. Неділя — Кагвин
12. Середа, Петра й Павла — Андрю (храм)
16. Неділя — Новий Прут

Адреса: Бох 26 — Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Гребенюка.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя — Йорктон
11. Неділя — Мелвіл
25. Неділя — Мазепа

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Йорктон.
7. Пятн., Різдво Ів. Хрест. — Драй Ривер, Ман. (храм).
9. Неділя — Врокстон.
12. Середа Ап. Петра і Павла — Гортін (храм)
16. Неділя — Сторновей (храм).
23. Неділя — Мелвіл
30. Неділя — Мазепа

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желізкевича.

[illegible]

4. Неділя — Алвіна (храм).
11. Неділя — Ст. Джуліен.
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Тернопіль.

По Богослуженню катехизація.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.

Адреса: Скринка 156 — Вакав, Саск. Телефон 43.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Петра Стефюка.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Арбака.
11. Неділя — Роза.
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Фика.

ЧЕРВЕНЬ

4. Нед. — Всіх Святих — Федора (храм, С. Б. 10 год.)
11. Неділя — Торгилд (З'їзд СУМК С. Б. 10 год.).
18. Неділя, Собор — Саскатун.
25. Неділя — Редвий

Адреса: Скр. 62, Тел. 10, Редвий, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Тита Яковкевича.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя, Вс. Святих — Тафиел (храм).
11. Неділя — Іисінгер, полуди.
18. Неділя — Собор
25. Неділя Федаки

Адреса: Шiго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Бориса Яковкевича.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя, Вс. Святих — коло Купровських
11. Неділя — Шiго, полуди.
15. Четвер, Ів. Суч. — Коло Куцих (храм)
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Тiдор, місто

Адреса: Шiго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туриканського

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Ревнер.
11. Неділя — Етелберт
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Пайн Ривер.

ЛИПЕНЬ

2. Неділя — Богдан.
7. Пятн., Різдво Ів. Хрест. — Гарленд (празник). Драй Ривер (празник, о. Гребенюк)
9. Неділя — Пайн Ривер
12. Середа, Петра і Павла — Етелберт (празник)
16. Неділя — Ворд.
23. Неділя — Богдан.
28. Пят., Князя Володимира В. — Пайн Ривер (позачергове)
30. Неділя — Пайн Ривер

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Д. Ф. Стратійчука.

ЧЕРВЕНЬ:

4. Неділя — Сендi Лейк.
11. Неділя — Россборн

Адреса, Оквборн. Тел. 138-21, Шол Лейк Вися.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1	Ч	19	Травень. Свщмч. Патрикія
2	П	20	Муч. Талалея, Александра
3	С	21	Рівноап. Конст. і Елени
4	Н	22	**Нед. 1 по Зел. Св., Вс. Свят.**
5	П	23	Прпмч. Михаїла Чорноризця
6	В	24	Преп. Симеона дивногорця
7	С	25	† 3-те знайд. гол. Ів. Хрест.
8	Ч	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	П	27	Свщмч. Терапонта Серб.
10	С	28	Преп. Никити Ієпов
11	Н	29	**Нед. 2 по Зел. Святих**
12	П	30	Преп. Ісаакія Далматського
13	В	31	Ап. Ерма з 70-ти, мч. Ермія
14	С	1	**Червень.** Мч. Юстина Філ.
15	Ч	2	**Вмчч. Івана Сучавського**
16	П	3	Муч. Лукіяна і Клавдія
17	С	4	Митрофана патр. Цар.
18	Н	5	**Нед. 3 по Зел. Святих**
19	П	6	Муч. Висаріона Єгип.
20	В	7	Муч. Теодота Анкирського
21	С	8	Ефрема патр. Антіох.
22	Ч	9	Кирила арх. Александр.
23	П	10	**Преп.** Ситуана схимомон. П.
24	С	11	† Ап. Вартоломея і Варнави
25	Н	12	**Нед. 4 по Зел. Святих**
26	П	13	Муч. Акилини [illegible]
27	В	14	Смерть князя Мст[illegible]
28	С	15	Проп. Ам[illegible]
29	Ч	16	Преп. Тих[illegible]
30	П	17	Муч. Мануїла [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Гриндвого.

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя — Пембіна
11. Неділя — Сон[illegible]

[illegible]

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ

4. Нед. 1 — **Всіх Святих.** Гол. 8 УЄ 1. Літ. Ап. Жид. 11: 33—40; 12: 1, 2. Єв. Мат. 10: 32—33, 37—38; 19: 27—30.

11. Нед. 2. Гол. 1. УЄ 2. Літ. Ап. Рим. 2: 10—16. Єв. Мат. 4: 18—23.

15. Четв. Івана С[illegible] УЄ Івана 20: 1—10. Літ. Ап. 2 Петра 3: 1—18. Єв. Івана 19: 25—27; 21: 24—25.

18. Нед. 3. Гол. 2. УЄ 3. Літ. Рим. 5: 1—10. Єв. Мат. 6: 22—33.

25. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4. Літ. Ап. Рим. 6: 18—23. Єв. Мат. 8: 5—13.

ЛИПЕНЬ

2. Нед. 5. Гол. 4. УЄ [illegible] Літ. Ап. Рим. 10: 1—10. Єв. Мат. 8: 28—34; 9: 1.

7. **Івана Хрест.** УЄ [illegible] 1: 24—25, 57—68, 76—80. Літ. Ап. Рим. 13: 11—14; 14: 4. Луки 2: 1—12.

9. Нед. 6. Гол. 5. УЄ 6. Літ. Ап. Рим. 12: 6—14. Єв. Мат. 9: 1—8.

12. **Петра і Павла.** УЄ Ів. 21: 15—25. Літ. 2 Кор. 11: 21—[illegible] 12: 1—9. Єв. Мат. 16: 13—19.

16. Нед. 7. Гол. 6. УЄ 7. Літ. Ап. Рим. 15: 1—7. Єв. Мат. 9: 27—35.

23. Нед. 8. Гол. 7. УЄ 8. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 10—18. Єв. Мат. 14: 14—22.

28. **Володимира В.** УЄ Ів. 10: 9—16. Літ. Ап. Гал. 1: 11—19. Єв. Ів. 10: 1—9.

30. Нед. 9. Гол. 8. УЄ 9. Літ. 1 Кор. 3: 9—17. Єв. Мат. 14: 22—34.

СЕРПЕНЬ

2. **Ілії.** УЄ Луки 4: 22—30. Літ. Ап. Якова 5: 10—20. Єв. Луки 4: 22—30.

6. Нед. 10. Гол. 1. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Кор. 4: 9—16. Єв. Мат. 17: 14—23.

13. Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Кор. 9: 2—12. Єв. Мат. 18: 23—35.

19. **Преобр. — Спаса.** УЄ Луки 9: 28—36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19. Єв. Мат. 17: 1—9.

20. Нед. 12. Гол. 3. УЄ 1. Літ. 1 Кор. 15: 1—11. Єв. Мат. 19: 16—26.

27. Нед. 13. Гол. 4. УЄ [illegible] Літ. 1 Кор. 16: 13—24. Єв. Мат. 21: 33—42.

28. **Успення Богор.** УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ. Фил. 2: 5—11. Єв. Луки 10: 38—42; 11: 27—28.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3089 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1950. ЧИСЛО (872) 12

ГРЕЦЬКІ ДУХОВНІ І РОСІЙСЬКІ

Травня 29-го грецькі священики відправляли перший раз разом з російськими в російській церкві в Єрусалимі по 30-ох літах. Після революції 1917 року вони там з російськими священиками [illegible] управляли. Тепер при тій відправі [illegible] представник совітської амбасади, [illegible] прибув і Тель Авіву, також були [illegible] Польщі, Чехословаччини і Гре[illegible]. Це [illegible] означати наближення греків до Рос[illegible]

ЦЕРКВА ЗМІНИЛА НАЗВУ

Англиканська Церква в Канаді звала[illegible] „Церква Англії в Канаді" ([illegible] Енглянд ин Кенада), а тепер [illegible] кий синод (собор) змінив [illegible] Англіканська Церква Канади ([illegible] кан Чорч аф Кенада). Цю [illegible] порушено на синоді минулого [illegible] про те свої думки виявили [illegible] громади.

ЕПИСКОП — ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ

М[illegible]ський еп. Г. Б. Окнам в Ню [illegible] протестантів і римокатоликів [illegible] шевиків. І висловив надію, [illegible] и прийде до того, що като[illegible] ієрархія в Америці зачне нарі[illegible] і протестантами, як ставити[illegible] [illegible] го положення на світі — [illegible] голосив правила, як мо[illegible] к толики сходитися з не[illegible] ми в ціли наближення [illegible] них, як обережно мають по[illegible] [illegible] и з таких сходин посилати [illegible], що цілею папи є притя[illegible] [illegible] своє панування.

ПОВІНЬ ЗМЕНШУЄСЬ

Червня 6-го вода ріки у Винипегу впа[illegible] 21 [illegible] пи, а коли одпаде до 18, то [illegible] повінь кінчиться. Сіпіярська [illegible] Винипегу до Стейтів, почала ходити перед кількома днями, а сі[illegible] піде в четвер 8-го червня. З [illegible] води у Винипегу запопад[illegible] [illegible] виповують воду з пивниць за[illegible] [illegible] і вичищують, щоби можна [illegible] вертатися. Всюди груба [illegible] намулу

Вода почала впадати від 20-го трав[illegible] [illegible] в Емерсоні та других містах [illegible] небагато. Послідні поміри по[illegible] [illegible] вода у Винипегу стоїть низ[illegible] [illegible]

ЗІБРАНО КОЛО 4 МІЛЬЙОНИ

Манітобський Допомоговий Фонд на [illegible] потерпівшим від повени виносить [illegible] коло 4 мільйони долярів. З того [illegible] Манітоба зложила понад 1,290,000 долярів. Навіть голова індіянського племени Крі, Кітігас, видав писемний заклик своїм письмом до індіян північної Манітоби, щоби по змозі жертвували [illegible] жертв повени

ОТТАВА ДЛЯ ПОВЕНИ

З Оттави є вісти, що федеральний уряд ([illegible] канадійський) дасть покищо на [illegible] жертвам повени 10 до 12 мільйонів долярів.

ВРАТУВАЛИ 37 НА МОРІ

В ночи 5-го червня подальше від східного берега Стейтів впав в море літак на якім було 61 пасажирів і прислуга. З тих вратовано другого дня на морю 37, що трималися на воді, а решта мабуть потопилися. Бо кілька тіл вже знайшли.

ДВІ ЗГОРІЛО, ТРОЄ ПОПЕКЛОСЯ

В Ниагара Фалс, Онт. згоріло в домі дві дівчині з родини Вог, 5 і 16 літні сестри, а мати, 12-літний син і 7-літня дочка сильно попечені. Причина огню цигаретка.

ЛІТАК ВПАВ В МОРЕ

Военний американський літак, що робив вправи, запалився і впав в море коло берегів Англії. З 11-ох осіб 4 вратовано, трох тіла знайдено, інших нема

ІДЕН РОЗВІВСЯ

Бувший міністер заграничних справ, Ентоні Іден, має 53 роки, розвівся з жінкою, що покинула його 1947 р. і перебуває в Стейтах. Жінка не противилась. Вона є мабуть сестрою жінки Літвінова.

СВЯТО НАРОДИН КОРОЛЯ ЮРІЯ

Хоч Король Юрій народився 14 грудня, 1895 року, день його народин святкували в Англії 8 червня (в Канаді минулого місяця). В Лондоні була велика парада при великім здвигу загалу. Притім осібними почестями наділено багато осіб, що чимсь визначилися, між ними і жінок, а окремо відважного „стіплджека", що лазить по найвищих стромих і небезпечних висотах.

СТРАЙК В КАНАДІ

Телефонічні робітники в Манітобі застрайкували. Страйк готовлять також зелізничі робітники, домагаючись 40-годинної тижневої праці замість 48, і підвищення 7 центів на годину платні.

ЗАХОДОВИ ТРЕБА ДОЩУ

У великих частинах Саскачевану й Алберти нема дощу і сильні вітри повисушували землю. В Манітобі лише на заході дощу треба, а в других сторонах дощу покищо не треба

$500,000 ФАЛЬШИВИХ ГРОШЕЙ

У Винипегу арештовано 9 осіб, що поширювали 10-долярові паперові доляри в Канаді. З тих 8 осіб випущено за запорукою 5 до 10 тисяч долярів. Деяких арештовано в Торонті. Думають, що таких грошей розійшлося на пів мільйона долярів.

Їх виробляли в Бофало, в Стейтах, де виробника і помічників арештовано. Вони виробляли також американські паперові гроші. У Винипегу забрали від арештованих $20,000, коло $100,000 в Онтеріо.

НОРСА КРАЛА ХУДОБУ

В Оквленд в Каліфорнії 23-літна норса (замужна), Вирт Бенд, крала худобу. Її засудили на заплачення 1,202 долари тим, в кого покрала, а сама буде 10 літ під наглядом поліції.

ВИБУХ ВУЛЬКАНУ

На Гавайських островах сильно вибухає вулькан Мавна Лоа, і розтоплене каміння (лява) тече вже шестою річкою, в шесту сторону. Кілька річок тече до моря, отже вода там кипить і хмари пари підносяться.

МЕДВІДЬ ВБИВ ДИТИНУ

В Шато Біґот, Кве., 3-літна дів[illegible] Николя Рено, пішла бавитись до [illegible] не вернулася. За нею шукало коло [illegible] людей і знайшли частини. поде[illegible] одежи і медвежі сліди.

ЗЛОЧИНЕЦЬ ЗАСТРІЛИВ[illegible]

В Су Ст. Марі, Онт. застріли[illegible] ший поліцай з Венкуверу, Тома Тугий. Він був дуже прострілив подорожного продавця. Коли тепер обступили будинок, де він знаходився, він почав писати передсмертне завіщання, але не докінчив. він написав: „Панове, цим хочу повідомити вас, що засуджений чоловік думає..." Тут поліцай застукав до дверей і Тугий застрілився. Він перед тим заявив, що не дістануть його живого в руки.

ЗГИНУЛО ТРОЄ НОВОПРИБУЛИХ

В Кровленд, Онт., знайшли мертвими Йосифа Скринника, його жінку і Леона Розковського. Перші двоє мали голови побиті сокирою, а третий мав перерізане горло. Виходить, що Розковський вбив двоє других і сам зарізався. Мали всі коло 40 літ.

ПЛЯНИ НА ЗНИЩЕННЯ ВАШИНГТОНУ

З Вашингтону є вістка, що в руки тамошної поліції дісталися большевицькі пляни, де означено, як в випадку війни з Росією можна би знищити Вашингтон з цілим американським урядом. Як виходить з вістки, то з тим пляном мала би вязатися політика проваджена при помочи жінок, яких на державній службі є дуже багато. Справу тую почнуть подрібно розслідувати.

ПРОТИ КОМУНІСТІВ В ЯПОНІЇ

Ген. Доглес МкАртур заявив в Токіо, що комуністи в Японії сміються з закону, отже заборонив 24-ом їх провідникам з центрального комітету всяку публичну діяльність. Їх демонстрація недавно нападала на американських вояків. Прем'єр Шігеру Йошіда також заборонив большевицькі демонстрації та іншу діяльність. Але сподіються, що невдовзі існовання комуністичної партії заборонять, отже відомо, що комуністи вже попалили свої важні папери. Їх головний провідник, Санзо Нозака, заявив: „Коли комуністичну партію заборонять, то знайдуться комуністичні герої, що будуть свою справу обороняти. Заборони партії не знищать. Вже запізно. За шість літ вона запустила корені глибоко". (Подібне можуть комуністи сказати по всіх краях, де позволяють їм розростатися.)

ДОВШИЙ „СВЯТИЙ РІК"

З Ватикану є вісти, що „Святий Рік" відпустовий можуть продовжити до Великодня 1951 року, в Римі.

СТАНОВИЩЕ ЦЕРКВИ АРХІЕП. [redacted]

В давніших статтях в „Вістнику" про приготовання до Всеукраїнського Церковного Собору (православного) було показане становище канадійської Української Православної Церкви, з тим, що всі инші окремі частини Української Православної Церкви, які хочуть церковного обєднання, повинні також показати дотеперішне своє становище.

Дотепер своє становище виявила посередно, через принагідні виступи і вислови Українська Православна Церква в Европі остільки, що в загальному її становище досить видне, хоч окремої заяви про те не було.

Але ясніше виявив становище своєї Церкви в Америці Архіеп. Теодорович в статті в „Дніпрі", за май 1950, п. з. „Ідеологія нашої Церкви". На вступі він зазначує, що:

„Опреділення ідеольоґії нашої Церкви має служити всім нам як тверда і точна база, як точка відходу в шукання доріг до можливого обєднання з другими формаціями Української Православної Церкви."

А дальше точнійше пояснює:

„Треба всеж памятати, що на початку зносин та переговорів кожна окрема формація стоїть на ґрунті її канонічних розумінь, її вірувань. Вона їх повинна для себе самої вияснити і другим формаціям Церкви вказати."

В статті звернено увагу на те, що в вирішуванню церковного становища можуть бути особисті старання. Говориться:

„В цілі такій можуть прикрито займатися певні командні позиції, можуть прикрито уживатися не явні, а скриті, підшептувані впливи, якими шукається відвести від льояльности своїй Церкві тих, чи інших її членів і так спричинити розклад Церкви. Певні ознаки для цього вже маються. Щоб таке обминути, точне і ясне виставлення ідеольоґії Церкви є помічне." Дальше:

„Джерелами ідеольоґії Церкви не може бути та, чи инша опінія того, чи іншого члена Церкви, в якій би важній позиції він не стояв. Джерелами ідеольоґії Церкви є постанови її Соборів, є її канони, ухвалені тими Соборами. Вони і лише вони є єдині та авторитетні джерела ідеольоґії Церкви."

Говориться там ще дальше, що хоч американська Церква була близькою Українській Автокефальній Православній Церкві на Україні з 1921 року, але не приняла вцілости її канонів, а лише ті, що уважала для себе потрібними, а то: українську мову в Богослуженнях; порядок соборноправности; приняла Архієп. Теодоровича з Церкви 1921 року і тим: „визнала повністю святість і канонічність його служіння." І: „поки ці канони волею Соборів не будуть змінені, вони є її закон, вони в ній всіх зобовязують, а Архиєпископа Церкви кличуть бути їх першим оборонцем."

Дальше приводяться резолюції 6-го Собору амер. Церкви, де говориться:

„Українська Православна Церква Злучених Держав . . . присвячує всі свої сили для скріплення принципів автокефалії (самостійности) нашої Церкви." Вона: „належить до всесвітного обєднання Автокефальних Православних Церков. вона є складовою частю Єдиної, Святої Соборної і Апостольської Православної Христової Церкви."

Дальше, — що один Український Нарід може мати лише одну Українську Православну Церкву, якої первосвятителем є митр. Липківський.

Американська Церква придержується православної християнської віри, ствердженої сімома Всесвітніми Соборами, „що її приняли наші предки за Володимира, так, як приняв Собор в Київі 1921 року."

Зазначуєсь також, що в ході церковного життя і при змінних обставинах вона може зміняти дещо в своїх канонах, але тим не перестає бути частиною Української Автокефальної Православної Церкви 1921 року.

Окремо значучим в статті є вислів:

„Ми вважаємо недопустимою концепцією (розумінням), що Церква 1942 р. має ліквідувати Церкву 1921 року і сама стати на її місці. Ми вимагаємо належної пошани нашій Церкві 1921 року. Ми не можемо йти до єднання з тими, які допускаються образ та гонень оборонців Церкви 1921 року. Ми готові на поєднання, але не на самоліквідацію з примиренням зо всякими гоненнями тих, хто боронить святости нашої Церкви."

Це в головному заява становища американської Православної Церкви архіеп. Теодоровича і з неї ми, та і другі можуть вже знати на чому американська Церква стоїть і чого хоче. А таких вияснень треба від усіх, хто бажає поєднання частинних Українських Православних Церков в одну Українську Православну Церкву. Маючи їх, можна буде піти дальше до остаточного поєднання.

СПРАВА КАТЕДРИ

1 КВІТНЯ 1946 — 20 КВІТНЯ 1950.

За час від 1-го квітня, 1946, до 20-го квітня 1950, на будову Катедри Пресв Тройці в Винипеґу зібрано 33 тисячі, 542 долярі і 32 центи (33,542.32). З того самих жертв впливуло 24,798.50, а решта з підприємств і др.

Видатків було до того часу 33,542.32, з того на площу і будову 29,970.09. Решта пійшло на кошт провадження щоденної праці.

Жертвенність Винипеґу і провінцій представляється так:

Місто Винипеґ	23,106.32
Саскачеван	2,800.00
Манітоба без Винипеґу	2,500.00
Онтаріо	2,200.00
Алберта	1,000.00
Брит. Колюмбія	350.00
Квебек	150.00
З Америки	76.00

Так Манітоба з Винипеґом зложила $25,606.32.

На кожних пожертвованих 100 долярів самі члени Катедральної Громади у Винипеґу зложили 72 доляри.

Треба пригадати, що на 10-ім Соборі 1946 р. визнано Громаду Пресв. Тройці у Винипеґу Катедральною. Дальше, що будинок (Катедра) і все майно буде власністю Укр. Прав. Церкви. Громада має понести половину коштів будови.

Дотепер Громада сповнила свій обовязок. дуже добре, отже тепер дальші громади повинні збільшити свої жертви. І громади і поодинокі громадяне, що можуть особисто дати на будову Катедри більші жертви.

ЛІТАК — 1,700 МИЛЬ НА ГОДИНУ

В Стейтах готовлять літак, що мав би летіти 1,700 миль на годину. А голос на поверхни моря летить на годину 736 миль, коли ж вище, то поволійше

ЇЗДЕЦЬ ЛИШИВ РАНЕНИХ

У Винипеґу двох людей лагодили на дорозі ґуму колеса автомобіля, коли надіхав Джеймс Мор, зачепив автомобіль й обох людей поранив та поїхав собі дальше. За те засудили його на 250 долярів кари, або 4 місяці арешту, а що грошей не мав, то мусить сидіти.

ЕТІОПІЯ ВЧИТЬСЯ

Етіопія, це край в північно-східній Африці, на схід від Єгипту і пануючим є там Гайле Селясі.

Через Винипеґ переїздив недавно студент-етіопчик, Таффара Де Гвефе, що вчився в університет. в Бритиш Колюмбії. Він студіював то[illegible] вертається до Етіопії, щоби працювати в державнім банку в Аддіс Абабі. Той же банк давав йому допомогу в часі студій. Опісля Гвеффе ще буде поширювати свою науку тут, або в Англії.

І казав він, що тепер в Етіопії в [illegible] щих школах вчить 85 канадійських учителів, вчать англійською мовою. Англійських й американських учителів є мало; канадійських там більше цінять.

НЕВИЯСНЕНЕ ЯВИЩЕ

В Ґрінсборо, Н.К. (Стейти) [illegible] Сенкей Флик, якому в ухах [illegible] но так тикає, немов в них [illegible] Те тикання можна збоку [illegible] Сенкей має 31 рік і наза[illegible] Лікарі хотіли робити йом[illegible] та він сказав: „Я привик [illegible] бре". Подібний чоловік [illegible] вард Френклин, що має [illegible] ня. І лікарі не знають, [illegible] кати

КАЖЕ — ВІЙНА МОЖЕ БУТИ

Павл Грифит, пом[illegible] (міністра) оборони в С[illegible] недавно, що війна не [illegible] може бути. Яка будь [illegible] в Німеччині може [illegible] ни. Грифит згадув[illegible] трома роками він гов[illegible] що на Росію треба кидати [illegible] ли б тепер до війни з Р[illegible] то треба кидати і бомби [illegible] неві, коли б вже були готов[illegible]

ВОЄННА СИЛА РОСІЇ

Знавці обчисляють, що нин[illegible] Р[illegible] має від 175 до 200 див[illegible] всіх своїх просторах [illegible] має 11,000 вояків Так [illegible] 2 а то і понад 2 мильйо[illegible] [illegible] війни може вона [illegible] дивізии, а пізніше і 500 [illegible] мильйона). Літаків може [illegible] над 50,000, а річно ви[illegible] 25,000 (Стейти 12,000)

130-ЛІТНА ВТОПИЛАСЯ

В Японії 130-літна Йошино На[illegible] трималася донедавна, але коли [illegible] вістка померла, вона з журби почала підупадати. І щоби не бути тягарем [illegible] му 77-літному синови-вдів[illegible] скочила в ріку і втопила[illegible]

ЗНИЩЕННЯ 30,000 ХАТІВ

В східнім Ірані (в Персії, в місті Мешед, повінь знищила 30 тисяч глиняних домів.

АНІ ШЕКСПІР АНІ БЕЙКОН

В Англії д-р Артур Титерлей доказує, що т.зв. твори Шекспіра не писав ані Шекспір, ані Бейкон, але Вилям Стенлей, що сховався за імя Шекспіра. Титерлей зібрав за своїм твердженням багато доказів.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

Храм — Празник — Храмове свято є в честь Святого, якому посвячена церква. В той час, коли церкву врочисто для Богослуження відчиняли, сходилися люде з околиці і місцеві люде їх приймали, гостили. Це було перше Храмове Свято (церква зветься також — храм, храм Божий). Опісля кожного року те Храмове Свято громада святкує, отже приходять свояки (рідня) та знакомі з сусідних сторін і люде їх гостять.

Так відновляються також родинні і товариські звязки.

В мові церковній кожне свято зветься **Празником**, отже і Різдво, і Великдень, і Петра-Павла, і всі другі, які є в році.

Храмовий Празник (Храмове Свято) люде скоротили і звуть його або **Храм**, або **Празник**. Були сторони, де вживали лише Храм, в інших лише Празник, та [illegible] і друга назва означає Храмове Свято.

Проводи — Неділю по Великодни (Томину Неділю) звуть **Провідною Неділею**, мабуть від того, що тоді читаються Парастаси за померших на гробах на цвинтарах. Тоді виходить на [illegible] би процесія, а процесію звуть також [illegible]". Кажуть в деяких сторонах: „Його ховали з проводом" — з процесією, величаво. Від того і Парастаси в [illegible] час звуть деякі люде проводами.

Греко-Православна — Українська [illegible] Церква в Канаді зветься [illegible] офіціяльно Українською Греко-Православною, хоч в звичайним уживанню береться лише „Українська Право[illegible]

[illegible] ованню Української Православної Церкви в Канаді уважалося [illegible] потрібне залишити дальше слово [illegible] би тим ясно зазначити, що [illegible] Православна Церква, яка в [illegible] вялася, це та Церква, яку [illegible] мира Великого мав Украін[illegible] не якась окрема Церква [illegible] лад колишної „незалежної", чи ще [illegible] будь того „греко", а противники могли би висувати закиди і розсіва[illegible] ви для баламучення загалу.

В щоденним уживанню ми беремо лише „Українська Православна Церква". [illegible] кна звати нашу Церкву і перед [illegible] ми людьми. Російська Церква в строго урядовій мові звала себе також [illegible] кою", а в щоденній ту назву [illegible]

[illegible] лавну Церкву звуть загалом [illegible] „Східною" для відріжнення від [illegible] Римської, щоби було ясні[illegible] [illegible] ку Церкву ходить. Бо навіть [illegible] роком, коли Східна і Західна [illegible] одною Церквою, ті обі Церкви [illegible] зверхним виглядом остільки [illegible] жнилися, що їх звали Східною і Західною.

[illegible] нслові „Українська Греко-Пра[illegible] головний натиск лежить на [illegible] „Українська" (не грецька!), а „Греко-Православна" лише пояснює, що вона православна на такий лад, як і грецька, отже належить до групи тих східних церков, до яких грецька належить.

Розуміесь, що Українська Православна Церква могла би без слова „Греко" обійтися, могла б мати пр. Східно-Православна для точнішого зазначення своєї приналежности, але це питання може пізнише вирішуватися.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим Істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

[redacted] Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЗВІДКИ НАЗВА „УКРАЇНА"

Тут задача молодих, зокрема сумівців!

В анґ. книжках пояснюється, що назва Україна значить „бордерленд", себто пограниче Росії. Таке пояснення дістали англійці від москалів, але таке пояснення неправдиве, крутарське.

В московськім „окраїна" (не „україна"!) значить „пограниче", — те, що коло границі, як коло ріки „побереже", „прибереже". „Окраїна" значить тільки, що подальша, чи прикордонна частина якогось великого краю, отже в цім випадку — частина Росії.

„Окраїна" в москалів не є окремою стороною, чи державою, але прикордонною частиною Росії. Подібно і поляки звали українські землі своїми „кресами", отже польськими землями попри границі великої Польщі.

Москалі і Поляки казали, що Україна не є окремим краєм, самостійним, але частиною другої, неукраїнської держави, — для москалів частиною Росії, для поляків частиною Польщі. Та одні і другі голосили неправду.

Нам же треба памятати ось що:

„Україна", це назва народна. Нарід звав свою землю Україною від непамят-[redacted]

Назва „Русь" була урядовою, політично-державною назвою, а не загально народною.

Нарід не міг звати своєї землі „окраїною" Московщини, чи Росії, бо північна Росія молодша, ніж Україна.

Вже в Іпатієвськім літописі (анґ. „кроника") з 1187 року згадуєсь Україна. В інших літописах згадуєсь Україна в роках 1189, 1213, 1268, 1280, 1282.

З тих в році 1189 є назва „Країна", а в 1282 „Вкраїниця".

Отже назва „Україна", це народна назва і дуже давна, і вона походить від слова „край", „країна".

До слова „країна" додано „У" на той лад, як додано „у" до таких слів: красти, вкрасти, украсти; бити, вбити, убити; мити, вмити, умити...

Отже „Україна" це „край"; наша Україна — наш Край, наша Земля.

Нарід для себе звав свою землю Україною, і тому в давних піснях згадуєтсь Україна, а не Русь, ані Росія.

Шевченко звав нашу землю лише Україною, а не Русею, ані Росією, — бо так звав свою землю сам нарід.

Знаючи це молоді українці, що з англійцями сходяться, повинні англійцям пояснювати, що „Україна" не є „бордерленд", але що це „край", „країна" — контрі, ленд; що це той „край", на якім нарід жив, отже його власний край, а не частина чужого краю.

Вони повинні англійцям сказати, що вони, будучи українцями, краще знають, від чого назва „Україна" походить. А казати, що Україна „бордерленд" це образа для українців.

Це повинні молоді українці памятати!

К.П.

НА ЩО МОЛОДИМ ВВАЖАТИ

Дуже важне, на що молоді, а вже головно хлопці повинні вважати, то — щоби вибирати собі до товариства найлучших, найповажніших хлопців. Бо каже приповідка: „З яким пристаєш, таким ся стаєш".

Знаємо, що коли вже малі діти бавляться з розпущеними, зле вихованими дітьми, то і самі такі стають. Від злих вчаться злого. А коли з добрими, то і самі будуть добрі.

Те саме відноситься і до старших. Коли будуть товаришувати з байдужими, з пияками, танцюристами, картограями, безбожниками, з такими, що їм всюди вітер в полю, то і самі такими стануть. Навіть не будуть знати коли.

А коли будуть шукати тільки доброго, поважного, думаючого, характерного і тверезого товариства, то і самі будуть поважними і розумними і тоді і других на поважних зможуть виховувати.

Отже треба, щоби наші молоді шукали собі такого товариства, що було би поважне, що любило би про поважні справи думати, що любило би читати і своє письмо, що шанувало би все, що своє, що поважало би церкву, — лише в такім товаристві можуть виховуватися характерні люде, поважні, статочні, розумні і всім потрібні.

Старший Сумівець.

[redacted]

Хтось посіяв го на ринку,
Підливав го Божу днинку,
Але зіля ся не рушить,
А він голову лиш сушить:
Молодецький ти мій раю,
Що робити вже я маю,
Відки глини доносити,
Де водиці запросити, -
Чи у Дону, чи в Дунаю?
Молодецький ти мій раю!
Не журися, ні, небоже,
Твоя щирість не поможе;
Ані глина, хоч з Загіря,
Ні водиця, хоч з Заміря...
Коли тужиш, милий друже,
За барвінком ти так дуже,
Покинь місто, друже-брате,
Йди у гори го шукати

Юрій Федькович.

БОГАЦТВО В ПОДРУЖУ

(Народна пісня)

Що за слава в світі стала у Божому світі,
Любив Пилип Яриночку, Ярина Пилипа.
Заказали отець-мати Яриночку брати,
Бо Ярина є убога, а Пилип багатий
„Візьми собі ти мій сину із кіньми, з волами,
Но не бери Яриночки, що світить плечами.
Шукай собі багацької славної дитини,
Но не бери мій синочку тієї Ярини!"
Коло млина кремянина і бистрі лотоки,
А під ними дно холодне і дуже глибоке.
Отут Пилип з Яриною на воду дивились,
І побравшись за ручечки, обоє втопились.
Ой ви отці, ой ви неньки, на те не вважайте,
Яку Господь пару дає, то не розлучайте.

Пояснення — Пісня з Волині. Виходить, що була така подія, як в пісни говориться, отже люде про те пісню склали дальшим людям на науку. Справа майна нераз буває перешкодою в подружу, з чого якраз виходило велике лихо. В давних народних піснях є багато такого, що вказує людям, як треба, а як не треба робити.

Лотоки — де вода через заставки в гребли спадає.

Слава стала — розголос стався.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 16-го кожного місяця.
Передплата: в Канаді — $1.50 на рік.
[illegible] для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресувати: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

АЛЕ ЧУЖІ НЕ СПЛЯТЬ!

В теперішньому молодому українському політикованню (широкому!) панує думка, що нині всю увагу треба звертати лише на будову української держави, на державницьку працю, а справу церковну лишати на боці, не зачіпати еї. Мовляв — коли заводяться церковні спори, то розбивається український нарід, а ми повинні зберігати його цілість...

В тім розуміється головно Церкву Православну і Греко-католицьку і спори [illegible]

Думка про незачіпання церковної справи може бути щира, але вона вузка і короткозора, — збудована на тім, що бачиться в одним вікні, з замиканням очей на другі вікна.

Українська держава це покищо ідеал. Праця для створення такої держави, це найперше бажання і теоризовання, — це „деклярятивна" праця, що виявляє українські бажання, українські цілі, стремління, принципи відносно будучини Українського Народу.

І хоч воно слушне, льогічно і морально оправдане, але все ж воно виявляє в головному лише ідеольогічне „наставлення" тих, що ведуть перед в такому наставленню. Це менше будова, а більше бажання будови. Коли ж і є дійсна праця, то вона мусить обмежуватися до призначених на те установ і більше фахових політиків.

Але чи нині відсування на бік церковної справи збереже цілість Українського Народу? Чи мовчанка збереже?

Ні, не збереже! Бо коли українці будуть мовчати, то в той же час чужі деньденно завзято працюють, щоби близшу їм частину українців відчужувати, отже відривати від української цілости.

Берімо життя на еміграції в Европі, оскільки про нього тут знаємо. Впочатках православні і греко-католики (загал!) жили разом, близко, дружно, не зазначуючи різко, що ми такі, а ви інші. Молилися в одних церквах, ходили на Богослуження одні до других і тішилися, що між ними панує єдність. Таке оповідають ті, що сюди прибули. Навіть деякі новоприбулі гр.-кат. священики на вступі з похвалами оповідали про ту єдність, поки не мусіли замовкнути.

Але були також вісти, що та єдність почала там розриватися. Католицьке церковне начальство, що залежне від чужих, почало ту єдність розривати. Почалося планове відокремлювання, почулися заклики, щоби одні з другими не сходилися, — „зединені" з „незединеними", праведні з грішниками... І сюди доходили про те вісти.

Заборона сходитися гр.-католикам з православними, це не випадкове явище, — це принцип католицької політики для розєдинування українців. Постійне вговорювання в уніятів, що ви кращі, маєте правдиву віру, а ті „шизматики", відірванці, незединені, безбожники, — що це, як не розбивання українців? Що це як не „пусьцієь русіна на русіна"? А таке тягнеться ще від повстання унії — отже 355 літ! І воно не було без наслідків.

Що сказати про українських студентів, яких европейські римо-католики примістили в своїх заведеннях, чи вони виховують їх для української справи? Виховують, як колись виховували Єзуіти в своїх колегіях; як недавно виховували українців в Інсбруку, в Римі чи ще де. Чи ведуть ті виховавці українців до єдности?

Берімо Канаду. Десятки літ повторюються тут заклики, щоби гр.-католики з православними не сходилися, — не сходися, не читай їх книжок ці газет, не слухай їх бесід, бо вони сякі і такі... Лише ви маєте праву віру, ви божі люде, а вони бузовіри... Що ж це, як не розбивання українців?

І коли б не Українська Православна Церква в Канаді, то питання, чи була би тут нині гр.-кат. Церква? Якраз православні своєю працею спинили ту латинізацію, яка тут в початках йшла повним розгоном. Адже ж вже еп. Будка в своїх тайних „Правилах" (вид. 1915 р.) давав священикам вказівки, як втягати гр.-католиків до латинства; ще і перед ним чужі (при допомозі галицьких Василиян) приготовили були французів і бельгійців на гр.-кат. священиків для Канади, а француза готовили на гр.-кат. епископа. Гр.-кат. священик Боский (бельгієць) явно писав в анг. катол. газеті, що з латинищенням греко-католиків треба поступати обережно, щоби не повтікали до Укр. Прав. Церкви.

Це все не ідеольогія, не теоризовання, але жива дійсність, що веде до розбиття і те розбиття щоденно поширює. Воно веде до того, щоби частину українців, яких Польща відорвала від української цілости, перемінити на хорватів, отже на інший нарід, чужий українській цілости. На те ж чужі (або „свої" під чужим наказом) показують православних українців в чорним світлі; на те забороняють сходитися; на те безнастанно заводять зміни в гр.-кат. Церкві, щоби відсувати гр.-католиків якнайдальше від української цілости.

І може прийти до того, що коли буде треба всенародно заявитись за створенням української держави, або взагалі давати поміч, греко-католики, ведені чужими, скажуть: коли така держава буде католицькою — ми за нею; коли ні — ми проти неї!... Нам близші поляки, французи, італійці, еспанці, бельгійці, бо вони такі католики, як ми, мають правдиву віру, як і ми, а ви „шизматики"...

І тоді доперва короткозорі побачать, що полишення на боці церковного питання вийшло на лихо українській справі, а на добро чужим. Не поможе і балачка, що українець може належати до різних вір і церков, це українству не пошкодить. Бо де нині та українська шляхта, що перейшла до костела? Де ті 200,000 холмщаків, що приняли римо-католицизм? На якім ґрунті стоять нині ті, що тягнуть українців до латинства?

Чого ж треба? Не того, щоби зараз всі політикуючі викочували гармати проти тих, чи других, але найперше, щоби самі церковної справи не легковажили, — щоби її для себе уважно простудіювали, до неї приглянулися, з нею належно познакомилися, її зрозуміли, а тоді побачать, що нераз „церковні спори" дуже конечні, що вони є працею для української єдности. **Тоді зрозуміють, що спори ведуться не між українським народом, але між українцями і чужими політиками, які силуються потягнути частину українців за собою, настроювати їх ворожо до других українців.** І тоді не будуть поширювати думки, що не треба церковної справи [illegible], бо це буде розєднувати нарід. Того [illegible] перше треба!

Латинізаційний наступ [illegible] греко-католиків йде постійно [illegible] ку унії, а в послідних де[illegible] шов знов такою силою, [illegible] гр.-кат. священики в Гали[illegible] на те увагу (писали про т[illegible]) бачать в тім велику небез[illegible] нської справи. Звертали [illegible] сьні українці, які церков[illegible] інтересувалися. Той насту[illegible] ше. Це повинні знати і [illegible] всі політикуючі українці. [illegible] лика частина загально[illegible] ви, а не щось малова[illegible] жі це знають і тому н[illegible] цюють для себе завзято на [illegible]

Треба, щоби й полі[illegible] ці до своєї церковної спр[illegible] лися.

КІЛЬКА [illegible] УВАГ

В Філядельфійський „А[illegible] ти) з 30-го травня, 1950 [illegible] ні зміни в Укр. Автоκ. Ц[illegible] дещо, до якого треба до[illegible]

Говориться там, [illegible] перебрався до Парижа [illegible] редком Укр. Авт. Ц[illegible] рону буде Париж.

Притім ширш[illegible] лад в Православній Ц[illegible] Европі. Йдуть спори [illegible] Полікарпа і Ашафенбу[illegible] еп. Григорієм, яка стоїт[illegible] Церкві 1921 року. По[illegible] бурців стали „Українськ[illegible] го Ульму; в церковну [illegible] „Українська Націона[illegible] вкінци видала Комуні[illegible] своє становище від[illegible] ком те становище ду[illegible]

Про вище згадане [illegible] при загальнім розбит[illegible] життя і церковна спра[illegible] дива нема. На те ж пля[illegible] Загальний Собор Україн[illegible] ної Церкви, щоби церков[illegible] полагодити.

Що ж до Українськ[illegible] Ради, то її не повинно [illegible] ковні спори, а її [illegible] цілком непотрібно. В[illegible] церковних питань вирі[illegible] питання треба розбирати [illegible] Радою, маючи на увазі [illegible] ба найперше церковні пита[illegible] вати. Коли загал нале[illegible] то його волею церковн[illegible] шиться.

Закінчуючи статтю „А[illegible]
„Загальне враження з цих [illegible] не збудовуюче. Недаром [illegible] нише думаючі „східники [illegible] братам по вірі на Україн[illegible] ку Церкву як на примір до [illegible] ня, а навіть піднялись серед них го[illegible] за обєднанням в Українській Католицькій Церкві."

Тут вже не те... Бо який хаос, [illegible] розбиття було в гр.-кат. Церкві [illegible] недавної війни. Був поділ духовенства на „византійців", що боронили прав Церкви; на латинізаторів; на москвофілів. Три групі. Насильством вводжено целібат, проти чого були завзяті [illegible] тести. Заборонювано свя[illegible] [illegible] ресуватися народними спр[illegible], заборонювано читати деякі часописи [illegible] писати щонебудь без дозволу властей. Були

оскаржувані епископату, що він веде „духо-віну" політику, отже латинізаційну і польонізаційну... Чи це був лад?

А відношення Риму до гр.-католиків? Рим стояв з Польщею і еї епископами, а [illegible] з Римом, і разом готовили гр.-кат. Церкві і гр.-католикам загибіль. Рим конкордатом віддав гр.-кат. Церкву в руки Поляків. А хіба нині латинізм всюди не йде наступом на гр.-кат. Церкву? Отже коли хтось дораджує нині православним переходити до Української Католицької Церкви, то він або справи не розуміє, або має в тім свої особисті інтереси. Одно з двох.

На те люде мають розум, щоби свої справи розбирати і їх лагодити. На те [illegible] б з тим лихом битись, — казав Шевченко, а не щоби тікати з своєї хати [illegible], бо ніби там не буде клопотів [illegible] перед самими думаючими ка[illegible] стоїть питання, що їм робити...

* * *

[illegible] „Новім Шляху" з 3-го червня, ба[illegible] програму посвячення і відкриття [illegible]ського Національного Дому в То[illegible] пятницю 16 червня. Програму [illegible] стаття п.з. „За краще за[illegible] української молоді в Канаді", де [illegible] що в цім домі має належно ви[illegible]сь українська молодь.

[illegible] програма говорить, що вечером 16 [illegible] буде посвячення УНДому, за [illegible] молебен до св. Йосифа, бен[illegible] за ним: **Товариська забава з музикою і танцями в Авдиторії. В програмі є забава і танці, добра музика, багатий буфет з смачними закусками і добрими напитками.**

[illegible] все має бути в пятницю і в Пе[illegible] [illegible] і греко-католицька Церква [illegible] забави з танцями в пятницю і в [illegible] забороняє. А тут посвячення [illegible] танцями.

[illegible]боту 17-го червня буде відкрит[illegible] [illegible] Осередку Української Куль[illegible] і Освіти, вечером буде **Академія** для нетанцюючих, а по Академії **товариська забава з танцями, співами, музикою аж до півночі.**

[illegible] два дні, та ще в Петрівку, ма[illegible] кінчуватися танцями. Додати [illegible] Виннипегу отворення такого ж [illegible] попереджували танці.

[illegible] 18-го червня буде офіційне [illegible] УНДому з окремою програ[illegible] в фільмовій частині буде також **Перша річниця Східного Екзархату Канади**, очевидно католицького Екзарха[illegible] нього нема.

[illegible] танці завсіди були в „освітній [illegible] УНО важною освітною справою, [illegible] ведоме, — танці там такі [illegible] що і пятниця і Петрівка мусить [illegible] ся їм з дороги, але в людей [illegible] УНО-м (крім большевиків) танці [illegible] належать до освітних способів. Звідси питання, чи ті танці принесуть „краще [illegible]тра" українській молоді?

АНГЛІЙСЬКА ЗЛУЧЕНА ЦЕРКВА

Англіканські газети подають, що 4 [illegible] англійський священик Гюбенд [illegible] в Злученій Церкві у Виннипегу, [illegible] найбільше нових канадійців, коли [illegible] до цего краю, ходять до своїх сюди „пересаджених" церков за[illegible] звязуватися зі Злученою Церк[illegible]

[illegible] така вимога не має жадного о[illegible], вона подиктована лише апе[illegible]. Бо як можна вимагати, щоби всі [illegible] до Канади прибувають, йшли до [illegible]канської Злученої Церкви, [illegible] не всі англійські секти в ту церкву [illegible]? Як вимагати, щоби прибу[illegible] сюди жиди (а їх багато прийшло), православні, католики покидали свої Церкви і йшли до цілком їм чужої? Невже ж Церква належить до тих річей, що їх можна міняти, як капелюх, краватку, парасолю? Коли ж хто так легко Церкву змінює, то він дійсно не має жадної Церкви. Коли він свою легковажить, то чужу буде ще більше легковажити. В нього Церква не буде Церквою, а лише хвилевою модою. Такого не тільки не можна хвалити, не можна таких поважати, але їх треба обминати.

Христіянство виросло лише так, що люде його обороняли навіть своїм життям, як святість, як моральну правду, і без такої оборони не було би нині христіянства і Злученої Церкви.

Що вимога Гюбенда безосновна, показує дальша його бесіда, де він нарікав, що фармерські англійські церкви мають замало обслуги; що треба більше англійських священиків; що люде тепер занадто Церкву легковажать і тяжко дістати кандидатів на священиків, а церквам тяжко діставати гроші...

Все те показує занепад релігійности в англійському життю, — отже перша задача англійців підвести своє релігійне життя серед своїх, яких природно вони найбільше розуміють і які їх можуть зрозуміти. А латати свої недостачі чужими латками, це лише хвилеве латання, а не оздоровлювання слабого життя.

Коли прибувші до Канади ходять до своїх церков, і коли ті церкви будуть здоровими і сильними, то це може помогти недостачам англійської Церкви. Здорове релігійне життя одних може благодійно впливати на життя других.

Асиміляція йде часто впарі з деморалізацією тих, що асимілюються, а також і тих, що асимілюють. Кілько нині між молодими злочинцями є „нових канадійців", якраз тих, що відреклися свого роду, своєї мови і своєї Церкви. Це засимільовані, але яка з них корисьть Канаді? Чи самі асиміляторы, отже їхні виховавці, можуть ними похвалитися? Чи можуть більше таких бажати?

Канада потребує добрих, гідних, характерних, побожних людей, а не засимільованої безконтрольної вулиці.

Українці вже нераз були під асиміляційним обухом, бачили багато тих, що асимілювалися, і можуть про те багато сказати.

ПРО ЧЕРВОНОГО ДЕКАНА

Відомо, що настоятель (священик) головної Катедри в Англії (в Кентербури), Гюлет Джансон, є великим працівником для Росії і комунізму, він вже написав кілька книжок на поміч комуністам, і тому нині всюди звуть його „червоним деканом". Коли тепер Джансон вернувся з Канади, то вперве зустрівся з княжною Єлисаветою, показував їй катедру і пішов з нею до голови Англіканської Церкви — Джофрея Фишера.

Тут пригадати, що Фишер недавно заявив, що Джансон нічого не знає про своїх священиків і не знає, що дієсь в Росії. Фишер писав до мейора Окленду в Новій Зеляндії, що Джансон „цілком не є представником Англіканської Церкви". А дальше: „Раджу заморським Англіканським церквам цілком легковажити його відвідини (в Н. Зел.). Бо дійсно Джансон так поводиться, щоби викликати клопоти і труднощі всюди, де він є".

ПІЗНЕ СІЯННЯ В МАНІТОБІ

До 25-го травня засіяно в Манітобі не більше, як 5 процент пшениці, також небагато вівса і ячменю. Це найпізнійше сіяння, яке є в історії Манітоби. Але що земля всюди вогка, то врожай може бути добрий. На просторі, де повінь, шкоду на полях числять на 20 міліонів.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЛЬОЯЛЬНІСТЬ

Оборонна парляментарна комісія в Оттаві дістала телеграму від Робітничої Прогресивної Партії (большевицької), що партія хоче прислати представника, який заявить, що канадійські комуністи не хочуть знищити канадійського уряду силою, що вони руками і ногами стоять за забезпекою Канади, за еї незалежністю, за миром і демократією проти зростаючої небезпеки війни...

Комісія приняла таку резолюцію голосним сміхом.

Додати б, що голова Обєднаних Націй, Тригве Лі, прихильник Росії, їздив недавно до Москви, і проповідує, що з Росією треба на довгий час миритися. Що дальше, він про те не говорить.

ЗА ФУКСОМ — ГОЛД

Д-ра Фукса засудили в Англії на 14 літ тюрми за передавання Росії відомостей про виріб атомічної бомби. Недавно висланники американського розвідчого бюра брали знов Фукса на допит в Англії і кілька годин пізнійше в Филядельфії, Па., арештували Гері Голда, також науковця-біольога (родом з Києва), який признався, що був посередником між Фуксом і Росією. Сподіються в Стейтах більше арештовань. Також в пасажирського літака в Ню Йорку забрали вязку тайних документів, що можуть вязатися зі справою Фукса та Голда.

СПРАВА КРАДІЖИ ДОКУМЕНТІВ

Сенатор МкКартя стоїть на тому, що в державнім департаменті в Вашингтоні є повно комуністів і їх симпатиків, і тепер в злуці з тим виринає справа крадіжи тайних державних документів, яку може висвітлити ген. Донован і його головний помічник Ван Бюрен. Ходить про те, хто приказав судови, щоби ставився ласкаво до шістьох осіб, що були арештовані 1945 р. за крадіж соток тайних державних документів.

СИЛА ВОДНЕВОЇ БОМБИ

Яку силу може мати нова воднева (гидрогенічна) бомба, яку готовлять, ще не знати, але вчені думають, що коли б вона вдалася, то еї вбивчу проміннюючу силу може нести вітер на 2 і 3 тисячі миль. Це покищо лише наукові обчислення, а доперва проба показала би еї дійсну силу. Таку пробу треба би робити десь на широкім морю, дуже далеко від людського життя.

НОВА ЗБРОЯ АМЕРИКИ

З Вашингтону оголошують, що Америка має нову зброю, і передає її західним краям Европи, і нею без тенків (повзів) та великої армії можна буде спиняти чужу наступаючу армію. Тенки можуть стати непотрібними. Яка це зброя, не подаєсь.

ДАЛЬША ПОМІЧ З АНГЛІЇ

Літак Бівердел привозить з Англії поміч родинам у Виннипегу і Квебеку, що стратили в повені хатні річи, — отже привезе бленкети, кухонного начиння для 160 родин і кілька тисяч ножів, вилок, і ложок. Дальше готовиться другий літак, Біверглен, з новою помочею

РОСІЯ, ІРАН, ТУРЕЧЧИНА...

Поза Китаєм і Західною Европою й Америкою Росія має на увазі три державі — Турцію, Іран (Персію) і Грецію. Вона домагаєсь Дарданелів від Туреччини, стараєсь через радіо викликати клопоти в Ірані і заглушує іранське радіо, вона стараєсь ослабити Грецію. Ті три краї загороджують їй доступ до Середземного моря.

Володимир Островський.

ІВАН БОСИЙ

V

Почув Іван щось діткнулось його плеча, підвів різко голову, — над ним чернець, о Дмитро В очи Босому блиснула тиха, сумна усмішка, така щира, як в дитини. Вклонився і підійшов під благословення

Чернець поклав руку на плече Босого і не знимав її, і Босий відчув, що чернець заполонив усю його душу.

— Сину мій! — тихо промовив чернець, — не думай, що лише тобі приходять тяжкі думи, чорні сумніви і нестерпні болі душі. Не було людини, нема і не буде, яка б їх не мала. Один ратунок від них — поділитися ними з братом у Христі. Кажи Іване, що захмарило твою ясну душу, що турбує твою чисту совість?

Хто не відповів би на цей ніжний, щирий голос? Хто не розкрив би враз усієї своєї душі? Хто не висповідався б, як перед самим своїм Творцем?

Чернець бачить усі рухи Іванової душі, і все тримаючи руку на його плечі, каже:

— Сідай та оповідай.

Сів на камені.

Оповів черцеви Босий все, що перед хвилиною схвилювало його душу. Тоді чернець:

— Ти думаєш, що боярин щасливіший? Помиляєшся, — його зїдає черв страшної недуги. Ось зілля-ліки, що збираю для нього/ Або чи ти думаєш, що Господь не може прославити імени твого також, як людей вельможних, учених, як подвижників?

— Я темний, книжної науки не знаю, слова писаного не розумію, — я останній в селі, я Босий...

Сказавши це Іван гірко всміхнувся.

Та чи так воно... А рибалки-апостоли? А православні невільники і слуги? А юродиві...

Обличе в Босого заясніло.

Грішиш, — сказав тихо чернець, спустивши голову, — допускаєш до себе духа славолюбія, гордости, пихи

Босий не зрозумів, збентежився, навіть зляканся

Заспокійся сину! — і чернець знов поклав йому руку на плече, — Господь усе може. Він може прославити і найменшого, найбіднішого, коли той на таке заслужить А ти памятай, що хто живе побожно тільки на те, щоби про нього говорити; хто робить добро не для прославлення імени Божого, а для своєї слави, той ніколи не буде прославлений.

Що ж мені, отче, робити?

Забудь про себе і памятай тільки про Бога та про людей, — вбогих, немічних, нещасних, покинутих, грішних Роби добро, роби невпинно всім, завжди, на кожному місци

А ще що?

— На початок того для тебе вистарчить...

Босий відповів йому такою самою ясною усмішкою.

— Нерозумний я був Не хочу я нічого в життю, коби лише мені так добре було, так легко, як тепер...

Чернець слухаючи, обняв Івана

VI

Минали знов дні, минали місяці

Почав дивом дивувався Сумний, похмурий, вічно задуманий Іван Босий, яким його всі знали, отой темний бідак, посміховиско людське, тепер став іншим чоловіком: тиха, добра уміщка не сходить тепер з його уст, а серце й руки були всюди, де людям була потрібна поміч, добре слово, розрада чи підтримка.

Ще красшою для нього стала гора, ще милші йому любі овечки, ще привабніше сонічне проміння, ще дорозші люде, — всі без ріжниці, навіть насмішники, глузуни й шидники.

— Чим я заплачу вам за спасенну праву? — питав черців.

— Нам нічого не треба. Як хочеш, прислужися Богу і святій церкві як мати будеш час, помагай копати в горі келії для нових черців, помагай ламати каміня для церкви, помагай збирати жертви на будову тут храма Всевишнього.

І Босий на все мав час і все робив — і для Бога і для себе.

— Тільки не кажіть нікому, що я тут помагаю вам! Не хочу, щоб люде знали.

Черці переглянулися і з полекшою зітхнули.

VII

Була тиха літна ніч.

Іван Босий пас свої овечки на збочах гори, чернець Пафнутій порався в своїй печері-келії, а чернець Дмитро молився на дворі при блиманню зірок, тих вічних небесних лямпадок

Нараз неначе сонце впало на гору, — скала освітилась вогнем і сліпучим сяєвом.

Чернець підвів очи і наче скаменів на скали стояла Божа Мати в незвичайному світлі.

— Нехай зрадіє і брат Пафнутій, — подумав чернець Дмитро і побіг кликати черця Пафнутія, щоби глянув на чудесне явлення.

Прибігли оба та враз згадали про Босого:

— Нехай і він сподобиться бачити Пречисту Діву

Зараз покликали Івана Босого, що пас овечки поблизу, впали разом на коліна і довго молилися.

А коли підвели зір, на тому місци, де стояла Божа Мати, побачили витисненy в камени стопу, наповнену криштaлевою водою.

VIII

Минали століття.

На почаївській горі станув монастир, вславився чудами образ Божої Матери, сотні тисяч, а може й мільйони людей відвідали святі почаївські місця...

І диво дивне.

Забулися імена перших почаївських черців, тих втікачів з Києва

Але — православне імя селянина Івана Босого живе в народній памяти і до нині.

Славним стало воно навіки.

ПАМЯТЬ СВ. ІВАНА СУЧАВСЬКОГО

(12 червня по звич. календарю)

Греко-кат. Церква в Галичині не споминала великого мученика Івана Сучавського (Нового), однакож був час, що галичані українці того святого дуже поважали. Але споминає його Церква Православна, а українці поважали його на Буковині і тут поважають.

Називають його також Новим тому, що він є послідний між мучениками, що мали імя Івана. А Сучавським звуть, бо його мощі (тіло) довго спочивали в давній митрополичій церкві в місті Сучаві, на Буковині, хоч він ані не жив, ані не вмер в Сучаві.

Що до часу його смерти, то нема точної дати, коли він вмер, — православні його життеписці виводять, що він жив в 8 або 9-ім віку, а католицькі, що в 14-ім. Давнише про нього писали українці, поляки, німці і румуни

Мав св. Іван бути купцем, і коли був на перськім, чи турецькім кораблі, між ним і капітаном вийшов релігійний спір, після чого св. Івана замучили в Акермані (в Білгороді), силуючи відречися християнства. І в Акермані спочивало його тіло довгий час, поки не перенесли його до Сучави.

В 1686 році пішов польський король Ян Собєский війною на Молдаву, і вертаючи забрав до Галичини тіло Святого. Воно спочивало якийсь час в Стрию, в Галичині, а 1691 р перенесли його до Жовкви (в Галичині).

І в Жовкві почитання муч Івана піднеслося дуже високо, — сюди сходилися паломники не тільки з Галичини, але з Поділя (за Збручем), з Волині, з Придніпрянщини, Угорщини, приходили поляки, румуни, греки. І є записано багато чудес, що діялися тут при мощах Святого; багато чудес записано і в Сучаві, і про них згадує також митр. Петро Могила.

Молдаване кілька разів домагалися звернення їм мощів Святого, але дармо. Аж коли Галичину забрала від Польщі Австрія, то радовецький еп. Дозитей звернувся 1780 р. до уряду у Відні, щоби дозволив мощі св. Івана назад забрати. За те тягнулися довгі ... бо жовківські Василияне і церковне ... ство не хотіло мощів позбутися, але в кінци вийшла з Відня постанова, щоби мощі Святого передати Сучавцям.

В початку червня, 1783 ... мощі з Жовкви ... через Львів ... Станиславів, Коломию, Заболотів і Снятин перевезли їх на Буковину. Всюди прощали їх церковні процесії і переночовували по церквах. На границі Буковини дожидав їх еп. Херескул з духовенством і народом. Звідти взято їх до Лужан, Чернівців, а 25 вересня, 1783 р. до Сучави

Все ж таки жовківські В... тримали в себе багато дорогоцінностей, що мали бути звернені разом з тілом Святого, а також його руку.

Ось така коротка історія того Святого, якого пізніше галичане цілком забули, хоч його тіло перебувало в Галичині коло 100 літ і його тут дуже поважали. Все ж він і нині, коли згадується минуле, не може бути чужим для галичан. Це Святий, якого мощі пере... на галицькій землі і якого дуже поважали предки нинішних галичан.

ГОРИ І ДОЛИНИ

На світі є менше гір, а більше рівнин. А ще більше рівного, гладкого, ... кого моря.

Але гори звертають на себе ... увагу більше, ніж рівнини.

На верхах гір роблять собі гнізда орли, а не на рівнині, не на долинах..

З верхів гір далеко видно, а не з долин.

З далеких широких рівнин приходять люде, щоби поднвитися на величавість гір.

Те саме і в людськім життю

Звичайних, рівних собі людей є найбільше.

Людей з більшими талантами, спосібніших і з високими характерами, є менше.

А ще менше є тих, що всіми дорогими прикметами підносяться понад усіх.

Яка ж з того наука?

Така, що нам треба прокладати дорогу свого життя вгору, щоби вийти ... якнайвище. Не треба говорити: „Хочемо бути, як всі", бо тоді ми ... семося. Треба собі сказати. „Не досить мені бути, як усі, я хочу бути більший, розумніший, примірніший, ніж усі, і я хочу такою бути..."

Коли українська молодь буде мати це на увазі, то вона стане високо, а тоді і свої „всі" і чужі люде звернуть на неї увагу і будуть дивитися з подивом, як на ті величаві, поважні гори.

(Переповіла Н.)

ВІДЗНАЧЕННЯ 25-ЛІТНОГО ЮВИЛЕЮ ПОДРУЖЖЯ П-ВА КРОКОШІВ

Ксеня і Михайло Крокоші

Спедден, Алта. — З нагоди 25 ровоків подружного життя п-ва Михайла і Ксені Крокош, заходами їх родини, заряду української греко-православної громади і заряду Українського Народного Дому влаштовано для них принятя в суботу вечорі в Народнім Домі. Принятти відбулося при великім числі сусідів і приятелів.

... перекуски були промови і ... від поодиноких гостей, а відтак господар А. Матвійчук доручив ювілятам подарунок від гостей.

П-во Крокоші походять з села Яструбич, повіт Сокаль, Галичина. Пан М. Крокош приїхав до Канади ще молодим хлопцем з родичами 1913 року, котрі осілись на фармі ... де фармерують і тепер.

Пані К. Крокош, з роду Зарівна, також з Яструбич, приїхала до Канади 1924 року і тут одружилася.

П-во Крокоші є від початків активними членами української греко-православної громади, Народного Дому і в усьому громадському життю.

... вечора А. Матвійчук в ... промові звернувся до гостей щоб зложили жертву на пресовий фонд для наших часописів Українського Голосу і Вістника. Збіркою зайнялися Ф. Пахолек і Н. Мельничук і зібрали 19.65 дол., котрі розділено: 10.00 дол. для Українського Голосу а 9.65 дол. для Вістника.

Жертви зложили: По 1.00 дол.: А. Матвійчук, В. Романюк, Ф. Леськів, Ф. Пахолек, С. Позняківський, М. Крокош, Ів. Барабан, Ст. Леськів, В. Л. ... 75 ц. Г. Кніцький, С. ..., по 50 ц.: Гр. Романчук, М. Музика, В. Музика, А. Барон, С. Страшок, Гр. П. Романчук, Е. Рута, ... Г. Божмінський, по 25 ц. ... А. Мельничук, І. Фідевіч, І. Тхір, Б. Бойко, Дм. Пахолек, М. Гличин, Дм. Леськів, П. Рачинський, Л. Хомяк, Я. Леськів, І. Пахолек, Г. Ткачук, Г. Місевіч, Г. Яцишин, П. Оницьків, І. Сікора; по 20 ц. ... Крищук, Г. Тхір. **А. І. М.**

ФЕДЬ КІНДРАЧУК

В місцевости Доланч, недалеко Норт Бетлефорду в Саскачевані помер ... короткій недузі в своїм домі Федь Кіндрачук 29-го березня 1950 року.

Покійний був родом з Гефорду Саск. і тут мав господарку, склеп і почту. Належав до молодшої верстви українців.

Був працьовитим, свідомим і ровним громадянином і добрим членом української православної церкви. Прожив на світі 39 літ і 19 днів.

Перед чотирма літами оженився з Катериною з роду Гарасим з Марлин, Саск.

Похорон відбувся з дому тестя покійного, М. Гарасима, в Марлині. 1-го квітня похоронне Богослуження відправив о. В. Андрюк з Гефорду при помочі дяка з Гаесланду, Миколи Савчина. Тіло похоронено на православнім цвинтарі гаесландської громади.

Зложено тут також на тревалий вінок покійникови 19.50 дол. на Колегію Св. Андрея у Винипегу.

Крім жени оставив покійний трилітного сина Даниила, чотири брати і одну сестру, також велике число близької і дальшої родини, приятелів і знакомих.

Вічна Йому Память! **А. В.**

МАРІЯ ДИТЛЮФ

ВАСЕТНА, Алта. — Травня 9-го упокоїлася в Бозі Марія Дитлюф на 82 році життя. Походила зі села Старява, повіт Мостиска в Західній Україні. До Канади прибула скраз перед другою світовою війною. Проживала коло сина Андрія, бо з ним приїхала до цього краю.

Муж покійної, Адам, помер тому два роки на 81 році життя Покійна оставила три сини і одну дочку

Похоронні відправи відслужив Всеч. о. М. Фик в українській православній церкві у Редвей. Після похорону син Андрій запросив учасників похорону на обід, де зложили жертви на Колегію св. Андрея у Винипегу та на У. Голос. По 1 дол. жертвували: І. Буньо, М. Письменний, І. Дитлюф, А. Котиляк, П. Дитлюф, А. Дитлюф, М. Буньо, о М. Фик, А. Буньо, Д. М. Якімець; по 50 ц.: А. Котиляк, М. Карпюк. Зі збірки призначено 5 дол. на Колегію св. Андрея, а 5 дол. на Український Голос.

Нехай канадійська земля буде покійній Марії легкою!

Д. М. Якімець.

ЮРІЙ ТАЛКАЧЕВ

На 71 році життя помер 30-го квітня ц. р., на недугу рака Юрій Талкачев.

Покійний родився в Минську, столиці Білоруси, 26-го листопада, 1878 року. Під напором матеріальних злиднів він переїхав був до міста Одеси на Україні й там одружився з Марією Гавинською і виїхав до Канади та поселився в місті Ошаві. Дочекався гарних дітей — одного сина і трьох дочок.

Підчас похоронної відправи в церкві присутні зложили 10 дол. на Колегію св. Андрея у Винипегу.

Від родини всім учасникам і тим, що в будь який спосіб підчас похорону помагали — щира подяка. Особлива подяка о. Кисилюкові за відправи та зворушливі промови Хай Господь благословить їх здоровлям та щастям, а покійному хай дарує Царство Небесне.

Вічна Йому Память!

Присутній на похороні.

КАТЕРИНА МАРІЯНЧУК

ТІДОР, Саск. Дня 10-го травня 1950 р. в лікарні в Тідор, Саск., упокоїлася в Бозі бл. п. Катерина Маріянчук. Покійна народилася в 1912 р. в Вест Брук. біля містечка Тідор в родині Івана і Маринки Кицулів. Родичі покласти немало зусиль, щоб дати своїм дітям добре виховання

Покійна була замужною за Теодором Маріянчуком, і з ним щасливо проживала призначений вік життя

Всеч. о. Б. Яковлевич відправив Службу Божу і похорон. Підчас „поминального відчування" присутні зложили 10.50 дол., як дар від покійної на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу

Слід відмітити, що на місце вічного спочинку відпроваджувала свою любу матусю і маленька Розі, єдина дочка покійної.

Прийми, Боже, відійшовшу від нас в оселях праведників, а позісталим пошли сили сповняти Твої Заповіти. **Присутній.**

[illegible]

Вотерфорд, Онт. — 25-го квітня в шпиталі Сімко, Онт., помер Петро Литвин, батько чотирьох дітей, заслужений громадянин в українських православних церковних громадах у Вотерфорді і Гемилтоні.

Він був одним із основоположників релігійно-українського православного руху в цих місцевостях і одним з тих, що оснували і побудували у Вотерфорд українську православну церкву.

Покійний родився 1882 р. в Галичині в селі Бучина, бродського повіту. До Канади приїхав 1907 р. Перший його осідок був Бозежур в Манітобі. Другий осідок мав у Гемилтоні. Одружився з Марією Бойко 1923 р., працював робітником і живо цікавився українським життям.

Уже в той час він помагав п. Іванові Шебецові організувати український греко-православний автокефальний рух в Гемилтоні.

Від 1927 року жив у Вотерфорд на своїй фармі, де й помер. Лишив свою дружину, дочки Ольгу, Славку і Лесю та сина Богдана. Також сестру Анну.

27 квітня, о 9 год. рано, тіло було перенесено до української православної церкви. Підчас останнього цілування о. Федак дав заклик на збірку побудови Катедрального Божого Храму в Винипегу Присутні зложили на ту ціль $25.80.

Тіло покійного віднесено на цвинтар Грінвел у Вотерфорд. На могилі в останнє прощали покійного Петра від української православної церковної громади С. Дворник, а від Українського Народного Дому В. Лазарук. По похороні всіх учасників похорону священик в імени родини покійного запросив на поминки до Українського Народного Дому.

Присутні в Народнім Домі уважно вислухали п. Павлишина (шваґра покійного Петра), який розповів життєву історію пок. Петра.

На закінчення була переведена збірка на нашу пресу в сумі $16.70 дол., яку розділено по рівній частині між часописами Український Голос і Вістник, Церква і Нарід, а також Колегією св. Андрея в Винипегу.

Покійний був сталим читачем Українського Голосу і Вістника. Цікавився щиро українським православним рухом, був жертвенним на народні цілі і тому лишив велику прогалину серед нашої громади Він своєю щирістю заслужив у всіх на Вічну Память!

Присутній.

ВОЛОДИМИР ІВАНЮК.

(Посмертна згадка)

Володимир Іванюк.

Одержав я 16-го травня вістку від приятеля мого сина з Югославії, що мого сина Володимира Іванюка розстріляли югославські пограничники на грецькій границі.

Володимир родився коло Чернівців на Буковині, а недоля загнала його до Югославії. На 1-го січня хотів він перейти границю до Австрії, щоби з Зальцбургу дістатися до Канади. Його зловили, вкинули до тюрми, а 31 січня 1950 р. цілу групу з 48 людей, — молодих хлопців, професорів, адвокатів, жінок і дітей гуртом відпроваджено на грецьку границю і всіх їх в бігу розстріляно. Так між ними і Володимир закінчив своє життя.

Покійний був не тільки моїм сином, але вірним сином свого народу, своєї Батьківщини і журився її недолею і бажав її визволення, та довелося йому закінчити молоде життя і спочити на чужині.

Цих кілька слів згадки про свого сина передаю я і моїм братам-сестрам в цій країні, сина, якого ворожа рука звалила з цього світа. Нехай чужа земля буде йому легкою, а Господь нехай прийме його душу в свої оселі. Вічна йому память!

О. ІВАНЮК.

З ЮВИЛЕЮ НА НАШУ ПРЕСУ

2-го березня 1950 року родина й сусіди та приятелі зїхалися до пана Николая Пелиштика у Кагвия, Алта., щоб гідно відсвяткувати його уродини

Забава продовжувалася до пізної ночі. Тут присутні не забули й за нашу пресу. Пан Миколай Мокрицький з Вилнтдан, Алта., кількома словами сказав про значіння нашої преси і попросив, щоб присутні щось від себе жертвували

Передано 3 доляри на Український Голос і Вістник.

Приятель.

ВІСТНИКОВИ З ХРЕСТИН

(Ватерфорд, Онт.)

В неділю 14 травня в церкві св. Покрови правив Богослуження Впреосв. о. Метасдан й охрестив двоє дітей. дівчат Першою була Евгенія Петруся, дочка родини Сороків з Корнинту Онт Кумами були: Вас. Продан, Волод. Оробко, Катерина Ласько і Петруся Голик,

Другою була Єлисавета Петруся Голик з Ватерфорд. Кумами були: Іван Ритусь і Галина Дмитрук.

По принятію в п-ва Голиків на заклик п. Дроздовського гості зложили жертву на Церкву і Нарід, а в п-ва Сороків п. Данилович зібрав невеличку жертву на Вістник.

Обом малим новоохрещеним українкам бажаю щастя і Многих Літ а жертводавцям щире Спасибі!

Д-Б.

ОГОЛОШЕННЯ

Заходом Окружної Ради Української Греко-Православної Церкви Округи Редвей, Алта., відбудеться

в неділю, 25 червня, 1950,

на площі Українського Народного Дому

В Егремонт, Алберта.

ПОЛЕВА СЛУЖБА БОЖА

ПРОГРАМА:

Год. 10 рано — Служба Божа.
Год. 12 пол. — Спільний обід.
Год. 1 по обіді — Привіти від громад округи Редвей і гостей. Промови.
Год. 2 по обіді — Пікникові забави.

Щиро запрошується українських громадян околиць Федора, Редватер, Редвей, Васетна, Егремонт, Торглад, на це перше полеве Богослуження.

За Окружну Раду:
Ф. ЮРКІВ, голова, І. ВАСИЛИК, секр., о. М. ФІК, парох.

ЮВІЛЕЙ о. ПРОТ. І. КУСОГО

Оцим запрошуємо місцевих і доокола живучих православних українців на відсвяткування 65-літнього ювилею уродження і 35-літнього ювилею священства о. ПРОТ. І. КУСОГО, що відбудеться в НЕДІЛЮ, 25 ЧЕРВНЯ, В АЙТУН, САСК.

Соборну Службу Божу і Молебен за здоровля Швл. о. Ювілята й Добродійки відслужить о. Прот. С. В. Савчук з ін[illegible].

По Богослуженню відбудеться принаття в честь о. Прот. І. Кусого і Добродійки.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА о. В. Апонюка.

Гефорд, Саск.

По 1 дол.: В. Бурак, П. Оцишок, Я. Щербань, Ю. Синчич, Я. Бартко, Н. Калин, Олена Бартко, В. Огенчук, І. Іванишин, А. Бабчинський.

Медов Лейк, Саск.

По 1 дол.: Ю. Івасюк, М. Кульчицький, І. Іванишин.

Ришард, Саск.

Мик. Ковальський 1 дол.

ПИСАНКА

буде в дальшому числі Вістника.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка.

ЧЕРВЕНЬ
25 Неділя — Радивко.

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — Йорктон
7. Пятн., Різдво Ів. Хрест. — Драй Ривер Ман., (храм)
9. Неділя — Брокстон.
12. Середа, Ап. Петра і Павла — Горлиці (храм)
16. Неділя — Сторновей (храм).
23. Неділя — Мелвил.
30. Неділя — Мазепа.
Тел. 799 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика.

ЧЕРВЕНЬ
18. Неділя, Собор — Саскатун.
25. Неділя — Редвий
Адреса: Скр. 62. Тел. 10, Редвий, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туринського

ЧЕРВЕНЬ
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Пайн Ривер.

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — Богдан
7. Пятн., Різдво Ів. Хрест — Гарленд (празник)
Драй Ривер (празник, о. Гребенюк).
9. Неділя — Пайн Ривер.
12. Середа, Петра і Павла — Етелберт (празник).
16. Неділя — Ворд
23. Неділя — Богдан
28. Пят., Князя Володимира В. — Пайн Ривер (позачергове).
30. Неділя — Пайн Ривер.
Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гнилого.

ЧЕРВЕНЬ.
4. Неділя — Пемблін.
11. Неділя — Сондавн.
Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Бондарчука.

ЧЕРВЕНЬ:
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — [illegible]
Адреса: Канора, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Бойчука.

ЧЕРВЕНЬ:
25. Неділя — Елк Пойнт.

ЛИПЕНЬ:
2. Неділя — Гленден.
7. Пятн., Різдво Ів. Хр. — Лессард (храм).
9. Неділя — Тиріен.
12. Середа, Петра і Павла — Гіфорт (храм).
16. Неділя — Сенді Ріпидс.
23. Неділя — Гленден.
30. Неділя, св. Володимира В. — Елк Пойнт (храм)
Адреса: Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Є. Грицини.

ЧЕРВЕНЬ
15. Четвер, св. Ів. Сучав. — Дафин.
25. Неділя — Дафин

ЛИПЕНЬ.
2. Неділя — Венлав.
7. Пятниця, Ів. Хрест. — Дрифтинг Ривер (храм).
9. Неділя — Роркток
12. Середа, Петра і Павла — Косів (храм).
16. Неділя — Енгвин
23. Неділя — Дафин.
28. Пятниця, св. Володим. — Дафин
30. Неділя — Сифтон.
Адреса: Бокс 778 — Дафин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби.

ЧЕРВЕНЬ
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Гвес (коло Кристал Лейк).

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — Мейбридж
7. Пят., Різдво Івана Хр. — Гвес (храм)
9. Неділя — Арран
12. Середа — Сван Плейн (храм).
16. Неділя — Норквей (храм).
23. Неділя — Стінен.
30. Неділя — Глен Елдер (храм)
Адреса: Вох 124 — Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дичина.

ЧЕРВЕНЬ:
15. Четвер, Івана Сучавського — Семборг.
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Гонеймун.
Адреса: 354-7етр. — Тел. 3785, Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Кусого.

ЧЕРВЕНЬ:
18. Неділя — Саскатун. Собор.
25. Неділя — Айтун.
Адреса: скринка 108, Айтун, Саск. Телефон 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Фотія.

ЧЕРВЕНЬ:
15. Влмч. Івана Сучавського — Беліс (храм).
18. Неділя — Собор
25. Неділя — Спедин.

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — Смокі Лейк.
7. Різдво Івана Хрестителя — Бойн Лейк.
9. Неділя — Мекрей.
12. Св. Апп. Петра і Павла — Стрий.
16. Неділя — Смокі Лейк
23. Неділя — Вільна.
28. Володимира Вел. — Беліс.
30. Неділя — Спедин.
Адреса: Скринка 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

[illegible]
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Оакберн.

ЛИПЕНЬ:
2. Неділя — Глен Елмо.
7. Пятниця, Різдво Ів. Хрест. — Сенді Лейк (храм).
9. Неділя — Менні.
12. Середа, Ап. Петра і Павла — Січ (храм).
16. Неділя — Виста.
23. Неділя — Енгусвил.
Адреса: Оакберн, Ман., Тел. 133-21, Шол Лейк Екск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ЛИПЕНЬ:
2. Неділя — Роблін, місто.
7. Пятниця — св. Івана Хрестителя — Шелвезей (храм).
9. Неділя — Шортдейл.
12. Середа, Ап. Петра і Павла — Роблін-Зелена (храм).
16. Неділя — Петлюра.
23. Неділя — Леонард.
30. Неділя — Гілберт Плейнс (храм).

СЕРПЕНЬ:
6. Неділя — Грандвю.
13. Неділя — Шортдейл.
19. Субота — Роблін-Зелена.
20. Неділя — Шелвезей.
27. Неділя — Леонард.
28. Понеділок, Успення Пресв. Богор. Петлюра
Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка.

ЛИПЕНЬ:
2. Неділя (заступство) — Сондавн.
7. Івана Хрестителя — Семків.
9. Неділя (заступство) — Гарденток.
12. Петра і Павла — Арбакл (храм).
16. Неділя — Роза.
23. Неділя — Толстой.
30. Неділя (вільна Служба) — Толстой.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

ЛИПЕНЬ:
2. Нед. — Едмор. — Інсінгер місто (о. Новицький)
7. Пят. Різдво Ів. Хрест. — Купроеські.
9. Нед. — Зьора
12. Сер. Ап. Петра й Павла — Пасічняки (храм)
16. Нед. — Вест Брук.
23. Нед. — Коло Купищ.
30. Нед. — Тідор, місто.
Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича.

ЛИПЕНЬ:
2. Нед. — Жучкани.
7. Пят. Різдво Ів. Хрест. — Коло Ріки (храм).
9. Нед. — Шіго, Місто.
12. Сер. Ап. Петра й Павла — Фон [illegible]
16. Нед. — Федаки.
23. Нед. — Інсінгер, позудн.
30. Нед. — Тафнес.
Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

ЛИПЕНЬ:
2. Неділя — Гефорд (фарми).
7. Пятниця, Різдво Івана Хрест. — Білони.
9. Неділя — Медов Лейк.
12. Середа, Св. Ап. Петра і Павла — Гласлин (храм, поч. Богослуження в 9 годині рано).
16. Неділя — Крадер (храм).
23. Неділя — Гефорд.
30. Неділя — Редфілд (храм, початок Богослуження в 9 год. рано).
Адреса: Почт. скр. 51, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желіхевича.

ЧЕРВЕНЬ:
18. Неділя — Собор.
25. Неділя — Тернопіль.
По Богослуженню катехизація.

По Богослуженню катехизація. Проситься родичів обовязково посилати дітей.
Адреса: Скринка 155 — Вакав, Саск. Телефон 45.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ

15	Ч	2	Вмуч. Івана Сучавського
16	П	3	Муч. Лукіяна і Клавдія
17	С	4	Митрофана патр. Цар.
18	Н	5	Нед. 3 по Зел. Святах
19	П	6	Муч. Висаріона Єгип.
20	В	7	Муч. Теодота Анкирського
21	С	8	Ефрема патр. Антіох.
22	Ч	9	Кирила арх. Александр.
23	П	10	Преп. Сикуана схимонах. П.
24	С	11	† Ап. Вартоломея і Варнави
25	Н	12	Нед. 4 по Зел. Святах
26	П	13	Муч. Акилини, преп. Ант.
27	В	14	Смерть князя Мстислава
28	С	15	Проп. Амоса, муч. Віта
29	Ч	16	Преп. Тихона Луховського
30	П	17	Муч. Мануїла Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського.

ЧЕРВЕНЬ
25. Неділя — Дуфрост.

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — Хедінк.
7. Пятн. Різдво Івана Предтеч. — Сте[illegible] (храм).
9. Неділя — Брендон
12. Середа, Ап. Петра й Павла — Поплафілд
16. Неділя — Тиндал (храм)
23. Неділя — Септон.
30. Неділя — Портеж ла Прері
Адреса: 178 Ентерпрайз [illegible] Виніпеґ
Телефон 5[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва.

ЧЕРВЕНЬ
15. [illegible] Ів. Суч. — [illegible]
18. Неділя — Собор
25. Неділя — [illegible]

ЛИПЕНЬ
2. Неділя — [illegible]
7. Пятн. Різдво І. Хр. — [illegible] (храм)
9. Неділя — Кивави
12. Середа, Петра й Павла — [illegible] (храм)
16. Неділя — [illegible]
Адреса: Вох 28 — Вилингтон, Алта.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ

18. Нед. 3. Гол. 2. УЄ 2. Лт. Рим. 5 : 1—10. Єв. Мат. 6 : 22—33.
25. Нед. 4. Гол. 3. УЄ 4. Лт. Ап. Рим. 6 : 18—23. Єв. Мат. 8 : 5—13.

ЛИПЕНЬ

2. Нед. 5. Гол. 4. [illegible] Лт. Ап. Рим. 10 : 1—10. Єв. М[illegible] 28—34, 9 : 1.
7. Івана Хрест. [illegible] 24—25, 57—68, 76—80. Лит. Ап. [illegible] 12—14. 4. Луки 2 : 1—12.
9. Нед. 6. Гол. 5. [illegible] Ап. Рим. 12 : 6—14. Єв. М[illegible]
12. Петра і Павла. УЄ [illegible] 15—25. Літ. 2 Кор. 11 : 21 [illegible] 12 : 1—9. Єв. Мат. 16 : 13—19
16. Нед. 7. Гол. 6. УЄ [illegible] Лт. Ап. Рим. 15 : 1—7. Єв. Мат. [illegible] 27—35.
23. Нед. 8. Гол. 7. [illegible] Лт. Ап. 1 Кор. 1 : 10—18. Єв. Мат. [illegible] 14—22.
28. Володимира В. УЄ [illegible] 9—16. Лт. Ап. Гал. 1 : 11—19. [illegible] Ів. 10 : 1—9.
30. Нед. 9. Гол. 8. УЄ 9. Лт. 1 Кор. 3 : 9—17. Єв. Мат. 14 : 22—34.

СЕРПЕНЬ

2. Іл. УЄ Луки 4 : 22—[illegible] Лт. Ап. Якова 5 : 10—20. Єв. [illegible] 22—[illegible]
6. Нед. 10. Гол. 1. УЄ 1. Лт. Ап. 1 Кор. 4 : 9—16. Єв. Мат. 17 : 14—23.
13. Нед. 11. Гол. 2. УЄ [illegible] Лт. Ап. 1 Кор. 9 : 2—12. Єв. Мат. 18 : 23—35.
19. Преобр. — Спаса. УЄ Лук. 9 : 28—36. Літ. Ап. 2 Пет. 1 : 10—19. Єв. Мат. 17 : 1—9.
20. Нед. 12. Гол. 3. УЄ [illegible] Лт. 1 Кор. 15 : 1—11. Єв. Мат. 19 : 16—26.
27. Нед. 13. Гол. 4. УЄ [illegible] Лт. 1 Кор. 16 : 13—24. Єв. Мат. 21 : [illegible]—42.
28. Успення Богор. УЄ Лук. 1 : 39—49, 56. Лт. Фил. 2 : 5—11. Єв. Луки 10 : 38—42, 11 : 27—28.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1950. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1950. ЧИСЛО (873) 13

НОВИЙ ПАТРІЯРХ В ЮГОСЛАВІЇ

З Білгороду доносять, що там вибрано патріярхом Тікентія Проданова для Православної Церкви, що має 9 мільйонів вірних. Проданова піддержував югославський большевицький уряд і тому противився митрополит Йосиф, якого арештували, закидаючи йому, що він був за поворотом короля Петра. Проданов, син кравця, дістав 33 голоси, а його противник, митр. Арсеній з Чорногори, 25 голосів. Попередний патріярх, Гаврило Досич, помер 7-го травня, 1950.

ПАПА ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Червня 30-го папа оголосив виключення з Церкви (екскомунікату) всіх тих католиків, що виступають проти церковного проводу; тих що без дозволу церк[illegible] большевицьких властей приймають [illegible] становища; тих, що в тім помагають. Це очевидно відноситься до католицьких духовних в краях, які недав[illegible] забрала Росія.

СВЯТО КАНАДІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Канада молода держава, бо 1-го липня святкувала 83-ті роковини свого на[illegible]. Якраз перед 83 роками, бо 1-го липня, 1867 року підписано „Британський Північно-Американський Акт", яким обєднано окремі провінції в одну Канадійську Державу, чи Домінію. На памятку події встановлено державне свято кожного 1-го липня, свято „Домініон Дей" — День Держави.

НЕ ВДАЛОСЯ ВИЙТИ НА ВОЛЮ

Представник Югославії, Мартинович, що був в Швайцарії, постановив не вертатись до комуністичної Югославії і просив швайцарський уряд, щоби позволив йому тут залишитися, однакож уряд казав йому зараз кудибудь забратися і Мартинович полетів до Англії. Але тут йому сказали, що мусить вернутися до Швайцарії. Щоби не попасти в руки своїх большевиків, Мартинович скочив з літака і вбився.

ПИСЬМЕННИК ВБИВ ЖІНКУ І СЕБЕ

В Санта Барбара в Каліфорнії, застрілив свою жінку, 51-літню, визначний письменник Джан Ґ. Ґілпатрик. Жінка згинула в спальні, а чоловік лежав коло дверей з рушницею. Жінка слабувала і лікарі сказали їй, що в грудях є боляк, але не грізний, а чоловікови сказали, що це рак. То могло бути причиною двох смертей.

САМОВБИВСТВО СТУДЕНТІВ

Минулого року деякі студенти в Індії, що перепали при послідним іспиті, відобрали собі життя. Цього року перепало також багато, отже поліція вважає, щоби таких не допускати до самовбивства, — позамикала вежі, з яких самогубники кидались на землю та глядять на побережа рік.

БЛИЗНЯТА ЗРОСЛІ ГОЛОВАМИ

На острові Тасманії народилися близнючки зрослі головами. Лікарі ще не рішили, чи можна їх розділити.

ВІЙНА В КОРЕЇ

Коли недавно почалася війна північної Кореї з полудневою, то заворушився весь світ питаючи: Чи це не початок нової війни? Зараз Америка післала полудневим корейцям поміч — зброю, вояків, літаки, кораблі, а дальше шле ще більше. Канада післала кораблі. Поміч корейцям дає також Англія та Австралія.

Вже було багато битв на землі, в воздусі і на морі. Американським комендантом є ген. МекАртур.

В Вашингтоні рішено, що Америка повинна вдарити всею силою на корейських большевиків.

Тому, що Росія може почати тепер війну деинде, може навіть в кількох місцях, почалися в Америці воєнні приготовання як до великої війни. Дає поміч корейцям, західній Европі, і треба запасів для власної оборони вдома. Приготовляються і другі краї. Були вісти, що зі сторін, де війна, йде в полудневі сторони 100.000 втікачів.

Як та війна закінчиться, ніхто не знає. Може легко закінчитися, а може бути початком всесвітньої війни.

ОБЄДНАНІ НАЦІЇ ВРАТОВАНІ

Довгий час говорено, що коли б з Обєднаних Націй вийшла Росія, або її викинули би, то Обєднані Нації, як парлямент багатьох держав, розсиплеться. Без Росії Обєднані Нації нічого не варта.

Але прийшло до того, що недавно представники Росії вийшли з Обєднаних Націй. І тепер відома журналістка, Дороти Томпсон, каже, що вихід росіян вратував Обєднані Нації. Доки була Росія, доти Обєднані Нації були нічого варта, бо тоді Росія своїм ветом (заборонами) всю роботу спиняла. Тепер без Росії Обєднані Нації роблять те, що совість наказує і що давно треба було робити.

ЧИСЛО ВТІКАЧІВ ЗБІЛЬШАЄСЬ

Вістка з Кореї з 6-го липня доносить, що на одній просторі йде на полудне 150.000 втікачів і той похід зливається дальше з тисячами втікачів з інших околиць. Несуть тоде з собою, що можуть. Один ніс свою хору жінку в кошику над головою. Інші несуть дітей, всякі клунки, везуть на тачках і візках. Тікають куди можна.

ЗГИНУЛО ШЕСТЕРО В ЗУДАРІ

З Брентфорд, Онт., є вістка, що там автомобіль зударився чолом з басом, отже згинуло шестеро осіб, що були в автомобілі, а то чоловік, жінка і їх дитина, сестра, брат та ще одна особа. Автомобіль і бас так зчепилися, що треба було желізними дрючками розчіпати. Пятеро згинуло в автомобілі, а 9-літний хлопець вилетів вікном і тоді вбився. В басі був лише один пасажир і їздець, що трошки поранилися.

РАБІВНИКИ ВЗЯЛИ $14,000

В Торонті рабівники забрали з молочарні 14 тисяч долярів, призначених на платню робітникам і др. Властивости взяли 21 тисячу, та коли почалась погоня, сім тисяч кинули.

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

I.

На запити вірних нашої Церкви в справі монастиря в Гримсбі, Онт. (Скиту св. Миколая), Консисторія оцим подає до відома заінтересованим слідуюче:

Згаданий монастир не є власністю Української Греко-Православної Церкви в Канаді, вона нічого спільного з ним не має і за нього не відповідає. Згідно з вияснениям самого Архиепископа о. Мстислава Скрипника, яке він дав на Десятім Соборі нашої Церкви в Саскатуні, Саск., згаданий монастир був куплений ним приватно і, наскільки Консисторії відомо, він дальше являється його приватною власністю.

II.

Подається до відома всім заінтересованим, що зміни й призначення священиків будуть вирішені Консисторією з кінцем місяця липня.

НЕПЕВНІ ПОЗНАКИ

В Болгарії відбуваються тепер загадочні рухи большевицького війська, отже виходить питання, чи це не є приготованням до війни на Балкані. Знов же в східній частині Берліну, що належить до Росії, збільшено поліцію до сто тисяч осіб. Що та поліція є звичайним військом, це зрозуміле, отже знов питання, чи та „поліція" не зачне війни з західним Берліном.

Робітнича юнія в Франції, що є в руках комуністів, закликає свої відділи до демонстрацій і домагань, щоби Америка забрала військо з полудневої Кореї. Подібне роблять комуністи і в других деяких краях.

ПО ВЕСІЛЛЮ 46 СЛАБИХ

В місточку Бов Айленд, Алта., після весілля 25 осіб опинилось в шпиталі, а 20 лічились поза шпиталем, а причина слабости, — затроєння поживою. Думають, що горох з бляшанок спричинив затроєння.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В БАРЦЕЛЬОНІ

В Еспанії, в місті Барцельоні експльодував склад амуніції і шість осіб було ранених. Однакож потрясення воздуха було таке сильне, що шиби вікон вилітали на кілька миль від місця експльозії, двері відривались на віддалі шість миль.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В АВСТРАЛІЇ

Великі дощі спричинили в Австралії таку повінь, що коло 10,000 осіб остались без домів, а 16 осіб згинуло. Десятки містів позаливала вода. Зелізничий та всякий рух повінь спинила.

ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ

В Вашингтоні заявляють, що в Стейтах збільшаєсь безробіття через дві причини, через те, що повпроваджувано нові машини, що працюють за людей, а також і те, що дуже багато замужних жінок працює там, де перше працювали чоловіки.

МЕЖИГОРСЬКИЙ ДІД

(Оповідання бабусі — за О. Стороженком)

Я ще була дівчиною, як ходив до нас із Межигоря здоровенний дід — пасічник, чи що. Чудний був, цілком на пасічника не похожий.

Батько казав, що той пасічник був пятьдесять літ січовиком (козаком на Січі), бився з Ордою (з татарами), та як зостарівся, приїхав до Межигоря і став черцем (монахом).

Отож як обридне йому сидіти з черцями, він [illegible] до батька і батакають, [illegible] споминають давнину. Бо і батько мій на своюму віку бував в бувальцях. Як про війну почнуть говорити, то є чого послухати.

Поки дід не чарки не покушає, то й [illegible] та співає и Апостола читає, а голос мав такий, що вікна дрижать, глина з стелі сиплеться. А покушав чарки, то вже з нього цілий козак став, співає іншої, а то і мене зачепить.

І молився він якось чудно, не так, як черці. І без поклонів і без чоток (без кораликів до молення).

Раз зайшов він до нас, а тут як [illegible] [illegible] як з ведра, і до пасіки [illegible] вертати [illegible] батько. [illegible]

[illegible]

[illegible] мотитвы.

Еге! Це була така молитва, що [illegible] стала на [illegible] молюсь „Господи, помилуй мене грішну".

[illegible] від молитви [illegible] побачив мене [illegible]

А [illegible]

[illegible]

Він [illegible] говорить

— [illegible]

А [illegible] думки складав. Раз [illegible] він

— Орисю, я навчу тебе пісень і думок.

— Навчіть [illegible] — кажу, — я [illegible] думки.

А я замолоду була така, що на вулиці чи на вечерницях всюди вела перед. Не так, як тепер... Без мене не знали, за що братися. А в забавах яка прудка я була, — ніхто мене не дожене...

Тай парубки які тоді були! Не так, як тепер [illegible] дивитися. А ще як понаходять козаки з Києва, то такий гармідер наймуть, що тікай з села.

Все було [illegible] те. От був ліс, та ще який, а де він нині? Трава була, що косарі аж коси ламають, а тепер трава вколіно, або і того нема. Як згадаєш, то зараз би туди вернулася.

— Навчу я тебе пісень, — каже той дід, — то вони з тобою зостануться і будуть з тобою дальше жити.

От я вивчилась і старшу дочку Оксану вивчила, але що ж... Оксана скоро вмерла, а з нею і ті пісні померли. Ганна завалилась і засипала її нещасну. Двоє сиріт зосталося, хлопчик і дівчинка. То він опісля в війні з турками згинув, а дівчинка...

Та що я говорю? Це я про ті пісні хочу розказати. Що ж то за пісні були! Куди я, туди і вони зі мною, як курята коло квочки. Засну, то і в сні вони коло мене. Тепер нема таких пісень.

Але минулося. Все розвіялось, як роса. Одну тільки пісню ще памятаю, тай та забувається. Зовсім стара стала. І ноги не держать, і не дочуваю, і не добачаю, тай голосу нема. Що то старість. Оповідаю що, тай не нагадаю про кого це, або як він звався. Еге.. Забуваю... Ви молоді не знаете ще, що це та старість. А ви колись також старими будете.

Та я мабуть про діда оповідала і про ті пісні. Він сиротою зостався, той дід всякого зазнав. А та пісня, що я кажу, ось яка була:

Схилявши голову козак,
На ропутті стояв,
З своїм серцем неборак
Таку думу гадав:
Один, як билина,
Чахну, загибаю,
Не по своїй волі
Талану шукаю
Нема нені, нема тата,
Нема сестри, нема брата,
Нема жінки, нема тітки,
Нема волі, нема долі..
А серце в отвіт дає йому привіт:
Твоя мати — твоя воля,
Брати твої — два пістоля!
Остра шабля — твоя жінка,
Яничарка — твоя тітка,
А хатина — світ без тина,
Козацька перина

І це не вся тая пісня, та я вже призабула. Таких пісень чимало я знала. Гарні були! Кілько в них було і веселого, і [illegible] сумного. Мусиш заплакати, коли [illegible] і ті, що тебе слухають, мусять заплакати.

Тепер все [illegible] забула. Стара та все [illegible]

А [illegible] ще не дуже стара. Адже ж Кротиха старша від мене. Я була [illegible] вже трое діточок, [illegible] ходить на прощу (на [illegible] до Києва [illegible] А та [illegible] як [illegible] старійша від Кротиха. Як [illegible] замуж, то вона женила сина [illegible] як його?... що жив на [illegible] млин збудував, а він [illegible] Та що я кажу. Не він [illegible] той, як його, що коло монастиря [illegible] Як же він звався? [illegible] хати і верба росте. Та ні, не [illegible] знають.

[illegible] людей, та як звуться, позабувала. Що то старість! І ніби знаєш і вже не знаєш. Та нехай! Господь краще знає, як має бути. А чула я, як один чернець говорив, що ми на другому світі все пригадаємо. Воно і добре. Каже — там вже не буде тієї старости. Там я і того праведного діда знов побачу, та чи він мене пізнає? Бо знав він мене ще молодою, ще дівчиною. Хіба ж я тоді така була? А все ж таки він мусить мене пригадати.

ЩИРА СЕСТРА І БРАТ

(Давне оповідання)

На березі Чорного моря стояло місточко, а над самим берегом моря — стояла хатина, в якій жив брат з сестрою. Вони сиротами зосталися, а що брат був старший, то дбав про сестру, як добрий батько та мати дбають про свою добру дитину.

Коли сестра була вже доросла, почав брат вибиратися на море в далеку подорож. І каже йому сестра:

— Ти мені рідний, ти мені найближчий. І я не вийду замуж поки ти не вернешся. Кожної ночи буде в мене горіти лямпа на вікні, а коли вернешся то побачиш, що я тебе не забула.—

Думав брат скоро вернутися та не так склалося. Попав він в руки морських розбишак, а ті продали його туркам, чи кому, де він довгі літа був невільником.

Згадував він сестру, але ніяк було вістки про себе дати. А хотілося бодай сказати нехай сестра йде замуж, бо як їй самій дівчиною жити. А може вона і вийшла замуж, — думав він, — тоді нехай Господь благословить її усім добром.

Ще більше згадувала його сестра і не було й одної ночи, щоби на її вікні не горіла лямпа на зустрічу братова.

Всі люде знали чому та лямпа горить і дуже таку щиру сестру поважали і допомагали їй в чім можна. Вже вона старша стала, але про замужжя не д[illegible]

В кінци сталося, що брат з неволі визволився. Коли настала в тій стороні війна, де він жив, він утік і блукаючи повернувся в свої сторони.

— Ану, — думав він, — чи та сестрина лямпа і тепер горить? А може і сестри вже нема... А може хто знає куди забралася.

Та як вже був близко, [illegible] хатина їх стоїть і лямпа на вікні [illegible] І що відчув він тоді, не [illegible] І сум і радість, що таку щи[illegible]

Увійшов він до хати та

— Сестро, і ти мене н[illegible] кинувся їй на шию.

— Не забула, — каже т[illegible] і та лямпа є моїм свідком [illegible] дожидала. Та коли ти [illegible] на вікні ві не треба, нехай [illegible] рить на столі.

Хтось з людей [illegible] вікні нема [illegible] сказав пр[illegible] [illegible] почали люде сх[illegible] [illegible] певно брат вернувся.

І був той вечер н[illegible] [illegible] для брата [illegible] всіх людей, які знали [illegible] [illegible]

— І ти сестро не вий[illegible] питає брат.

— Не вийшла. Дожидал[illegible] нешся.

— А тепер?

— І тепер не вийду. К[illegible] мене коли я була малою [illegible] про тебе дбати. Адже [illegible] невільний, то хто тебе [illegible] би. Хто тобі ближч[illegible] тільки двоє рідних [illegible]

І не виходила вже [illegible] все те чули і про все те зн[illegible] и поважали і допомога[illegible] щирій сестрі і доброму [illegible]

Така колись була між [illegible] динна любов, таке було [illegible] заняня. Дбали одні про [illegible] Господь їх благословив [illegible]

ЗАБИРАЮТЬСЯ З КАНАДИ

Багато студентів, що [illegible] університети, як фахові [illegible] лікарі, техніки і т.п., — виїзд[illegible] до Стейтів, чи деінде, щоби [illegible] щастя. Кажуть, що в Канаді менші зарібки, або нема для них відповідних місця. Розуміесь, що це велика страта для Канади. Але ще важніше, [illegible] фахівці цілком не журяться тим, що Канада „батьківщина", як це нераз говорить[illegible]. Для них батьківщина там, де більше заробля[illegible].

ПОЖАР В ЯПОНІЇ

В місточку Такуса, в Японії, був пожар, в якім на 1,600 будинків згоріло 800.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:
REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

РІЗДВО ХРЕСТИТЕЛЯ — ПЕТРА І ПАВЛА БРАТИ МАКАВЕЇ

Різдво Івана Хрестителя

Липня 7-го (по звич. календарю) маємо свято Різдва Івана Хрестителя. Історія цего свята така:

Перед народженням Христа жив священик Захарія, а жінка його Елисавета. Були вони праведні люде, богобойні, та журба була в них, що не було в них дітей. Самі ж вони були вже старі люде.

Дотого ж вважалося тоді, що коли в жінки нема д[illegible], то Господь ей не любить, а це зби[illegible] журбу.

Та раз, коли Захарія правив Богослуження, зявляєсь Ангел і каже: „Твоя молитва вислухана, тобі народиться син і він буде великий перед Богом. Ти назвеш його Іваном."

Злякався Захарія і говорить: „Як це може бути, коли ми старі, а в старих дітей не буває". На те Ангел: „Мене післав Бог, а що ти словам Божим не повірив, то будеш німим поки син не народиться.

Коли ж Захарія вийшов до народу, то [illegible] вже говорити і лише давав знаки, [illegible] бачив Ангела.

Т[illegible] прийшов час і народився Захарії [illegible] син. Тішились обое родичі, [illegible] лися і свояки та знакомі, що Го[illegible] поблагословив Єлисавету. Якже [illegible] вибирати імя дитині, то Захарія [illegible] щоби назвати Іваном і в той [illegible] в він говорити. Взяв він тоді дитину [illegible] руки і сказав: „Ти дитино на[illegible] Пророком Бога Найвисшого; бу[illegible] ти перед лицем Господа, щоби приготовляти йому дорогу, щоби приготовляти розум людей для їх спасения".

[illegible] предвидів Захарія, що син його буде приготовляти людей для прийняття науки Христа Спасителя.

Свято Петра і Павла

До найперших Апостолів зачисляе св. Церква Петра і Павла.

Ап. Петро був рибаком, чоловіком жонатим, простим, убогим, але дуже побожним і горячої натури. І якраз Христос для тої горячої натури назвав його „каменем"

Петро (перше звався він Кифа) був брат Андрея, якого Христос найперше покликав до себе і тому Андрей зветься Первозванним — найперше покликаним. Переказ говорив, що Андрей був і на Україні і благасловив київські гори.

Ап. Петро всюди визначався тим, що він перший відповідав на запити Спасителя, він забирався обороняти Спасителя в Оливнім городі. Але його ревність [illegible] валася також задалеко і Христос мусів [illegible] го спиняти. Коли Петро почав докоряти Христови, що той вибираєсь на смерть до Єрусалиму, сказав Христос: „Іди геть сатано, бо мислиш не про Боже, а про людське". (Марко 8:33). Він також не дозволив Петрови обороняти себе в Оливнім городі. Петро відрікався Христа, коли Христа судили. Отже найціннійшою прикметою Петра була його щирість, а поба тим мав він звичайні людські слабости. Та і за ту щирість Церква поставила Петра на визначне місце разом з ап. Павлом.

Каже ап. Павло, що Петро був призначений лише для навертання жидів, як Павло для навертання поган. (До Галат 2: 8).

Римська Церква голосить, що Христос поставив Петра над усіми Апостолами, та що Петро вмер в Римі, отже і папи є його наслідниками, але проти того є вже ап. Павло, коли каже про себе: „Я нічим не менший від найперших апостолів". (2 Кор. 12: 11; 11: 5). Проти того було багато Отців Церкви; і визначні люде з Римської Церкви не вірять, що Петро колинебудь був в Римі, отже папи не можуть бути наслідниками Петра.

Павло (передше Саул, Савло) став апостолом по смерти Спасителя. Коли він був в дорозі до міста Дамаску, звився йому Христос і сказав: „Савле, чому мене переслідуєш?" І запитав Павло „Хто ти Господи?", на що почув: „Я Ісус, якого ти переслідуєш". Від того часу ап. Павло стає учеником Христа і широко проповідує його науку.

А що він був учениший, ніж други Апостоли, то і зробив дуже багато. Св Іван Золотоустий каже, що Павлови був поручений цілий світ і що ніхто з Апостолів Павла не перевисшує, ніхто йому не дорівнує.

Про апостольську працю ап. Павла дуже багато говориться в Діяннях Апостольських, про його подорожі і про його перебування в Римі, звідки писав деякі свої Послання.

Ап. Павло помер в Римі коло 67 року по Христі мученичою смертю.

Свято Макавеїв

Християнська Церква встановила також свято памяти братів Макавеїв на науку, як треба обороняти свою віру.

Свято Макавеїв належить до менших церковних свят, однакож нарід його знає і деколи звязує його з цьвітом маку, який пригадує саме імя свята. Це свято припадає 14 серпня (1 серпня церковного). Його історія така:

Коло 160 років перед Христом завоював жидів сирійський цар Антіох і почав примушувати жидів, щоби приняли поганську віру. Багатьох позамучував, а між тими був 90-літний священик Елеазар, сім братів Макавеїв та їх мати Соломонія.

Найперше поставили на суд Елеазара, а коли той не відрікався своеї віри, почали його мучити, — вирізали язик, здерли з голови шкіру, відрубали руки і ноги, а потім пекли огнем.

Все те бачили Макавеї, але заохочували себе до витревалости, й один за другим гинули в руках мучителів. Зостався ще наймолодший брат і цар вговорював матір, щоби вона ратувала бодай одного сина, але вона стояла при своїй думці і казала синови: „Не лишай братів і перетерпи мученичу смерть, щобя я могла бачити тебе в будучім життю". Так згинув і наймолодший син, а за ним і матір закінчила в муках своє життя.

Всюди на світі поважають тих, хто гідно оборонне свою віру і свої права, і св. Церква мала це на увазі, і тому встановиля спомин тої події на науку християнам.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана накладом Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ШПИТАЛЬ МАЄ ДОВГИ

Директор винипегського шпиталю „Дженерал Госпитал", д-р Копінгер, заявив, що шпиталь має вже 200,000 долярів довгу. Може прийти до того, що шпиталь мусить перебрати або місто, або провінція.

ВСЕ БУЛО ДОБРЕ

Недавно писала філядельфійська „Америка", що в Українській Православній Церкві розбиття і нелад, отже між православними підносяться голоси за переходом до Української Католицької Церкви, значиться — в Укр. Катол. Церкві все добре.

На те „Вістник" відповів статтею „Кілька уваг", де зачепив кілька фактів неладу в гр. кат. Церкві. В відповідь „Вістникові" знов „Америка" помістила довжезну статтю, в якій закидає „Вістникові" брехню і наведені „Вістником" факти виправдує, як гарні і добрі. Коротко беручи „Америка" каже:

1. Хоч в Галичині була група „византійців" і „латинізаторів", то лиха не було, бо одні і другі признають папу і єдність Церкви. (Византійці обороняли гр. кат. Церкву від польсько-латинських впливів.)

2. Не було в тім лиха, що в Галичині було між духовенством москвофільство, бо „москвофільство було напрямком політичним, а не церковним".

3. Це неправда (каже „Америка"), що в Галичині насильством вводжено целібат. Це вводив лише сам еп. Хомишин, а не Рим. Хомишин думав, що нежонатому священикови легче буде вижити.

4. Коли були оскарження галицького епископату за „глухо-німу" політику, то лише „в таких брехливих статтях, як оце тепер в Вістнику".

5. Виступом проти нищення укр. православних церков Шептицький показав, що його політика не була польонізаційна чи латинізаційна.

6. І це неправда, що за митр. Шептицького заведено целібат, або усунено „всіх вас православних".

7. Це неправда, що Рим стояв з Польщею і ей епископами, а ті з Римом і разом готовили гр. кат. Церкві і греко-католикам загибіль. Латинізм не йде наступом на гр. кат. Церкву.

8. Папам не можна робити закидів, бо вони ставали в обороні українців перед поляками; то винні лише Ляхи, що не слухали папів. Та все ж хиба та папська оборона не була в користь українства?

9. Конкордат вийшов на добро українцям. Поляки хотіли вжити Конкордату на шкоду українцям, але **„завдяки Папі наша укр. Церква в Галичині мала під Польщею свою автономію..."** „Оце є правда про Конкордат, — якраз противна тому, що вилисує якийсь ігнорант у „Вістнику".

10. Що латинізм не йде наступом на гр. кат. Церкву, маємо багато доказів. От заряд гр. кат. Церкви в Европі передав еп. Бучкови, великому українському патріотови. Рим дає міліонові фонди на поміч скитальцям, семинарі, школи і др. на скитальщині. В Канаді є 4 гр. кат. епископи, в Америці має повстати нове гр. кат. епископство. „Чи це знак ворожости до нашої Церкви?"

11. Коли гостив в Америці недавно кард. Тісеран, то взивав укр. богословів, щоби любили свій обряд, заховували мову, пісню, історію.

12. В Римі комісія з теольогів „кінчає **ревізію (перегляд) наших богослужебних книг, щоб очистити їх від західних іновацій"**.

З такого становища „Америки" виходить, що в гр. кат. Церкві завсіди було саме добро. Адже ж папи її обороняли. Жий тай будь, — як каже приповідка.

Але наділі було воно цілком не так, і тому треба було очайдушної відваги писати так, як „Америка" пише. Та ми до тих справ ще вернемося.

„ВІСТНИК"
[illegible] Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
[illegible] часопис для українців в Канаді.
За границею $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПО ДЕСЯТІМ ЦЕРКОВНІМ СОБОРІ

Десятий Собор Української Православної Церкви в Канаді відбувся в Саскатуні 18-19-20 червня, 1950, як було заповіджено, [illegible] того дня отже 21-го червня [illegible] Собор відбувався перші три дні в [illegible], четвертий день в [illegible].

Самих священиків на соборі було 52, а [illegible] делегати від громад [illegible] зареєстрованих було 523 особи. [illegible] Собор відбувався [illegible] число православних [illegible] Канади [illegible] також [illegible] громади в Америці [illegible] Пембіна, Н. Д.

Головнійше, [illegible] на Соборі [illegible] резигнація Архієп. Мстислава. Дальше постанова, [illegible] Консисторія [illegible] кандидата [illegible] Архієп. Мстислава.

[illegible] Консисторія [illegible] з пятьох членів — трох священиків і двох світських, то тепер число членів Консисторії підвищено до 12-ти [illegible] з попередньої Консисторії [illegible].

Ще перед вибором Консисторії [illegible] Савчук, бувший Адміністратор [illegible] Консисторії, заявив, що [illegible] Консисторії [illegible] Консистор[illegible] Савчук має лишитися Головою Консисторії [illegible] [illegible] новий Голова Консисторії [illegible] тися добре [illegible] консисторської праці [illegible].

[illegible] також направлений [illegible] Церковний Статут [illegible] Статут [illegible] достатніми [illegible] Статуту [illegible] предложити.

Що ж до резолюцій [illegible] то вони подані [illegible] нема потреби їх тут повторяти.

[illegible] Собор [illegible] резигнації Архієп. Мстислава [illegible] Церкви [illegible] Американська [illegible] що відділилася [illegible] незалежною від греків, вибрала своїм епископом Архієп. Мстислава 8-9 грудня, 1948, на Алентавнському Соборі, а ця справа дотикала становища нашої Церкви в Канаді. Дальше пересвята („оформлення") Архієп. Теодоровича, в якім Архієп. Мстислав брав чинну участь, хоч перед тим врочисто заявляв, що епископат Української Автокефальної Православної Церкви з 1921 року і канонічний і благодатний.

Американську справу Консисторія ставила на перше місце, бо та справа, як вже сказано, зачіпала становище нашої Церкви в Канаді, однакож поширювались балачки, що між Арх. Мстиславом і Консисторією є лише особисті непорозуміння, бо нібито Консисторія не радиться епископа, багато чого робить на власну руку, отже це мало би бути причиною резигнації.

Ще [illegible] перед резигнацією Архиепископа [illegible] була нарадила два [illegible] наради [illegible] вияснити [illegible] Арх. Мстислава [illegible] На тих нарадах [illegible] члени Консисторії [illegible] люди [illegible] тих нарад [illegible].

[illegible] Консисторії [illegible] Арх. Мстислав [illegible] американських справ [illegible] Арх. Теодоровича [illegible] Арх. Мстиславом [illegible] Церкви [illegible] Арх. Теодоровича [illegible] Арх. Мстислав [illegible] Церкви в Канаді [illegible].

[illegible] Арх. Мстислав [illegible] причини [illegible] Арх. Мстислава [illegible] Церкві [illegible]

[illegible]

[illegible] Ар[illegible] щоби [illegible] представника [illegible] справу [illegible] Арх. Мстислава [illegible] причини [illegible] Собор [illegible].

[illegible] Консисторії [illegible] непорозуміння [illegible] Консисторії [illegible] є вин [illegible] витягати.

Це ставиться на [illegible] тим [illegible] на Соборі [illegible] „особисте непорозуміння". А [illegible] справи, про які [illegible] характеру, були основними [illegible] нашої Церкви, — головно [illegible] залежности від чужих. Про те ходить [illegible] Консисторії, про те мусить ходити всім, хто не хоче, щоби наша Церква [illegible] зрікалася самостійности і йшла в чужу залежність.

Та все ж таки на Соборі багато справ вияснилося, і хто з учасників Собору поважно застановиться над тим, що чув і довідався, то зрозуміє, [illegible] ходило і як треба стояти на сторожі нашої церковної справи.

А це незаперечний факт, що робились заходи, щоби нашу Церкву дати в залежність чужим. На те є і документальні докази.

Досить пригадати дещо з резолюції американського Алентавнського Собору (8-9 грудня, 1948), який обрав Арх. Мстислава своїм епископом. В 2 [illegible] резолюції говориться.

„Надзв. Собор Укр. Прав. Церкви і Америці приносить глибоку [illegible] Патріярху Атенагорасу за Його піклування нашою Церквою, а особлива за те, що зволив зарядити скликання цього Собору, та просить дальшої опіки Його Святости над нашою Церквою".

Наведене показує, що [illegible] Церква, яка обрала Арх. М[illegible] епископом, є залежна [illegible] Патріярха, бо ж [illegible] Собор, який [illegible] мати ту Церкв[illegible]

[illegible]

„Надзв. Собор Укр. Прав. Церкви і Америці просить Патріярха оточити опікою усі частини Укр. Прав. Церкви на еміграції..."

[illegible] Церкви в Канаді [illegible] резолю[illegible]

„Надзв. Собор Укр. Прав. Церкви і Америці просить Патріярха благословити обрання Високопреосв. Мстислава на становище правлячого Архиепископа Укр. Прав. Церкви в Америці..."

[illegible] Арх. М[illegible] Церкви [illegible] незалежної [illegible] в Америці [illegible] Церкви залежної від чужих [illegible] стояти на сторожі церковної [illegible] сти.

Коли ж до того додати [illegible] справу пересвяти, [illegible] Консисторії [illegible] канадійських [illegible] пересвята, яка була [illegible] Церкву, то вже зрозуміли [illegible] „непорозуміння" [illegible].

Певна річ, що Десятий Собор [illegible] потрібного зробити, [illegible] напруження, яке [illegible] далась заздалегідь обминути своїми заходами, [illegible] та все ж цей Собор багато [illegible] тих справ вияснив, багато [illegible] розкрив, а тимсамим дав багато потрібних вказівок, що придадуться для церковної праці в будучині.

ФОНД МАНІТОБСЬКОЇ ПОВЕНИ

До 6-го липня зібрано на поміч жертвам манітобської повени [illegible] доларів. В самій Манітобі зібрано [illegible] 616 долярів, а решта зібрано в Канаді поза Манітобою та з дальших сторін [illegible] Канадою. Фонд будуть збирати до 15 липня.

РЕЗОЛЮЦІЇ
принятi на Десятім Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді

що відбувся в днях 18-21 червня, 1950, в Саскатун, Саск.

(1) В виду того, що внаслідок резигнації Впреосв. Архиепископа о. Мстислава і її приняття оцим Собором, Впреосв. Архиепископ о. Мстислав перестав бути Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді, цей Собор оцим прилоручає Консисторії поробити негайно всі потрібні заходи в справі запрошення нового Єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді, в першій мірі з ерархії Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції в Европі під головуванням Високопреосвященнішого Митрополита о. Полікарпа.

Собор рівночасно заявляє, що до часу [illegible] обсадження місця правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Українська Греко-Православна Церква в Канаді вважає своїм духовним покровителем Високопреосвященнішого Митрополита о. Полікарпа, який тепер являється найвищим ерархом Української Автокефальної Православної Церкви. Собор оцим доручає Всечесному [illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді споминати Високопреосвященнішого Митрополита о. [illegible] Богослужень.

[illegible] Собор рівночасно приворучає Консисторії розглянути можливости запрошення Високопреосвященнішого Митрополита [illegible] Полікарпа на візитацію до Канади.

(2) З огляду на те, що ново-вибрана Консисторія складається переважно з нових [illegible], які не вповні обізнані з усією працею Консисторії та взагалі з адміністрацією Церкви, Десятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді [illegible] просить Високопреподобного о. [illegible] С. В. Савчука відтягнути свою попередню заяву, що він більше не прийме [illegible] жадного уряду в проводі Церкви, [illegible] просить його погодитися бути Адміністратором Української Греко-Православної Церкви в Канаді до тої пори, [illegible] не буде обраний новий правлячий Єпископ, при чім Собор приймає застереження з боку Високопреподобного о. [illegible] що з хвилею обрання нового правлячого Єпископа, він перестає бути Адміністратором Української Греко-Православної Церкви в Канаді й Церква не матиме супроти нього ніяких претенсій ні зобовязань, як до Адміністратора, і навпаки.

(3) Десятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, зібраний в Саскатуні, Саск., в днях 18-21 червня, 1950 року, витає Високопреосвященнішого Митрополита о. Полікарпа в нагоді 75-их роковин його уродин і молить Господа Бога, щоб дав йому сил і здоровля для дальшої праці на лоні Української Автокефальної Православної Церкви.

(4) З огляду на деякі недавно заіснувані події на церковному полі в Злучених Державах Америки і Канади, цей Собор ще раз стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді дальше стоїть при своїм первіснім становищі автокефальности, канонічности і соборноправности.

(5) Цей Собро висловлює гаряче бажання, щоб Українські Православні Церкви в світі обєдналися під єдиним духовним проводом на засадах автокефальности й соборноправности і прямували до створення свого власного Патріярхату.

(6) Собор висловлює щиру подяку Високопреосвященному Владиці о. Мстиславу за його опіку над Українською Греко-Православною Церквою в Канаді за час його служіння в ній, як правлячий епископ.

(7) Собор рівночасно висловлює щиру подяку Високопреподобному о. д-рові С. В. Савчукові за його довголітню і віддану працю у проводі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Собор заразом висловлює щиру подяку Всеч. о. прот. Василеві Кудрикові за його довголітню і віддану працю, як священослужителю і редактору Вістника.

(8) Собор закликає вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді піддержувати і поширювати „Вістник", як орган УГПЦеркви в Канаді.

(9) Собор стверджує рішення Девятого Собору з 1946 року, в справі будови Всеканадійської Катедри пресв. Тройці у Вининегу й закликає оцим загал вірних нашої Церкви прийти негайно з повною матеріяльною допомогою на ціль будови Катедри.

(10) Собор з радістю і почуттям глибокої вдячности витає Всеч. о. прот. Д. Ф. Стратійчука, Всеч. о. мітрата С. В. Савчука, Всеч. о. прот. Петра Самця і Всеч. о. прот. Івана Кусого з нагоди їхнього 30-літнього служіння Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, як перших, що посвятили себе на працю н[illegible] зорганізованої УГПЦ в Канаді.

Цей Собор висловлює їм щире признання за їхню плодотворну і повну посвяти працю й бажає їм здоровля і кріпких сил для дальшої праці на рідній церковній ниві.

(11) Собор висловлює цею дорогою щиру подяку всім особам та церковним і світським установам, які вислали Соборові привітання і побажання.

СКЛАД КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Прот. С. В. Савчук — голова (правом свого становища, як адміністратор),
Прот. Є. Грицина — заступник голови,
Свящ. В. Бойчук — секретар,
Проф. П. Кондра — заст. секретаря,
Іван Сирник — касієр,
Свящ. П. Стефюк, Прот. П. Самець, Прот. В. Слюзар, Свящ. М. Фик, Василь Сарчук, Юліян Стечишин, д-р І. Веркомин, А. Орищак — члени Консисторії.

ЩО ТАКЕ КОРЕЯ

Нині провадиться в Кореї війна, яка може стати знов світовою війною. Отже кілька слів про Корею.

Корея (Чо-сен, Дай Ган), це півостров на берегах східної Азії, а від неї на схід є Японія. На півночи вона граничить з Манджурією і дальше є місто Владивосток.

Простір Кореї 85,000 квадр. миль, населення понад 28 мільйонів. Довжина Кореї коло 600 миль, ширина коло 135. Давна столиця Сеул. Нарід монгольський, але трохи ріжниться від китайців і японців. Писана їх історії сягає до 57-го року перед Христом. Релігія будийська. Впродовж століть Корея зазнавала всякого, була самостійною, то завойовували її китайці, то знов японці і вона найбільше була в їх руках. В 1910 р. володар Кореї мусів піддатися японцям.

З кінцем послідної війни Корею заняли американці і Росія, — полудневу американці, північну большевики. Тоді було рішено, що за час має бути військо Росії й Америки забране і Корея буде свобідною державою. Але з того нічого не вийшло.

В листопаді 1947 р. Стейти передали справу Кореї Обєднаним Націям і ті вислали комісію для догляду над виборами, але Росія комісії не впустила, і сама 1948 р. встановила Народню Демократичну Републику (Північної) Кореї. Невдовзі по тім (1948) повстала „Република (Полудневої) Кореї".

Північна часть (8 мільйонів населення) має в руках найбільшу часть промислу та копальні заліза і вугіля. Її конституція большевицька, її премієром є Кім Іль Сунг. Столиця Пайонгянг. Росія голосила, що забрала звідтам своє військо, але коли недавно Обєднані Нації вислали комісію для провірення, то Росія комісії не допустила. Значиться, — Росія є господарем північної Кореї.

Полуднева Корея (20,200,000 нас.) має конституцію на взір західних держав, послів вибирає нарід. Президентом є Сингман Рі. Столицею Сеул. Америка в червни 1949 р. забрала своє військо, зоставивши коло 500 військових дорадників. Коли теперішна війна зачалася, полуднева Корея мала коло 96,000 війська, але не мала сильної артилерії, ні танків, ані военних сильних літаків. А північну Корею вже наперед озброїла Росія. Тепер головний обовязок обороняти Корею лежить на Америці і її командантом на Сході є генерал МекАртур. Він вже на початку війни мав 375 літаків зібраних в Японії та на других островах. Також мав 20 военних кораблів.

Тепер висилає Америка, Канада й Австралія до війни нову силу.

Така загалом історія Кореї.

АТОМІЧНІ ПОРАДИ

Знавці атомічної сили дають такі поради на випадок атомічного нападу:

Розбігатися, коли повідомлено про атомічний напад. Поодиноко бути безпечнійше.

Ховатися в пивниці, чи дебудь під землю і по вибуху не виходити кілька мінут. Чим можна закриватися.

Треба помагати другим.

Зголошуватися там, де лічать.

Не їсти, ні пити, доки не буде провірено, що пожива чиста.

Змінити одіж. Скупатися якнайскорше і все тіло, навіть волося, добре вимити.

Заховати спокій. Це більше помагає, ніж крик, неспокій, застрашування себе і других.

РОЗМОВА НА ДАЛЕКУ ВІДДАЛЬ

Вашингтон порозумівається безнастанно з генералом МекАртуром, командантом Америки в Японії і взагалі на Сході, а також з своїми представниками в Европі, чи деінде. Для того є в Вашингтоні окрема кімната, т.зв. „телекон" 18 стін довга і широка, де є відповідні прилади.

Звідси порозуміваються каблями (підморськими дротами) або радіом, або пишуть на папери, передають це на відповідну сітку, і за хвилю відповідна далека машина це дістає і там висвітлює. Коли б же хтось з чужих і перехопив це, то він не зрозуміє тої мови, бо не знає способу як це відчитати.

В тій кімнаті є більше осіб, що рішають, що треба говорити, чи далекій стороні відповідати. А така розмова провадиться майже так скоро, як звичайна розмова.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ТЮТЮН, ОПІЮМ . . .

Нині мало є тих, що не курять. Навіть курять жінки і дівчата. Хоч ще недавні часи коли жінки уважали куреня для себе великим [illegible]ромом.

Нині йде агітація щоби жінок привчувати до курення. Ні [illegible] знайдете образок, знайдете [illegible] де намальована жінка з циґаретою. Видно що курення [illegible] (тільки не курені)

Я запитаю [illegible] курити [illegible] [illegible] курять [illegible], що не курить. Чи жінка [illegible] курить красна [illegible] курити [illegible]

[illegible] курить не має [illegible] не курить [illegible] тютюну. А як купить [illegible] забрали.

[illegible] димом [illegible]

[illegible] в житю [illegible] 1000 долярів [illegible] браву.

[illegible]

[illegible] Том в кур- [illegible] Тютюн [illegible] релігія

[illegible]

[illegible] тютюном. А [illegible] злобувати

[illegible]

Старший Сумківець.

Батько Якова (Ісаак) заборонив йому вибирати жінку з Канаанських дочок. Чому ж? Він знав, що з жінкою прийде чужа релігія, чужі звичаї, бо звичайно бувае так, що чоловік є таким, яким жінка [illegible] його мати. Тому він казав: „Не [illegible] до Канаану!"

Нині повно Канаанів усюди. Де безре[illegible] родина, там Канаан. Там лихо.

[illegible]бират[illegible] треба уважно, не спішитись. Бо супружжя не є фантазією, або раз[illegible]ковим обчисленням. Це справа моральн[ої] вартости, це обовязок між тобою і [im]енем Бога...

М[олод]ше подружжя є нерозумною справою. І той [чолові]к, який каже, що перевчить [жінку] на свій лад, дуже мало розуміється на матерялі, який бере в руки.

[illegible] В. Бічер

МОЛОДШІ, А СТАРШІ

[illegible] молодих є начал сперечатися [із] старшими, та суперечка виступає в [illegible] формах. Вони не хочуть старших [illegible] це вже суперечка. Тим [illegible] в них краще [illegible], [illegible] не слухають. Вони [illegible] з старшими в ба[illegible] показують, що [illegible]

[illegible] молоді [illegible] трошки старших [illegible]

Молоді [illegible] вчитися від старших [illegible] до бесіди старших вислухувати [illegible] все те збирати [illegible] не сперечатися, не [illegible] вами не годимося

[illegible] від старших [illegible]

[illegible] не годиться [illegible]

[illegible] що показують себе [illegible] не будуть розумні люде [illegible] бережні і раді вчитися, [такі] люде будуть.

К.П.

СПІВАК

Хочуть люде ходить добрі,
Хочуть мої діти"!
Каже Господь милосердний,
„Подивіть[ся] світом,
Що видите то ї ваше,
[Я] вам радую"

Ох тишенько! як мурашки
[Всі]ворухнулись.
[illegible] вхопив полонини,
М[illegible] [с]хопив поле,
Ци[illegible] ч[illegible] та ковало,
[illegible] школи;
Жид загарбав мішок грошей,
[illegible] пива,
[illegible] так дали
[illegible]тили.

[illegible] шкандибає
„А мені що, Боже?"
„Ох тишенько! А ти ж де був
До тепер небоже,
Що не прийшов, коли другі?"
„Я був Боже, в раю,
Щоб на Тебе надивитись,
Послухать як грають
Ті ангели білокрилі
От де я був, Боже!"

„А що ж робить — каже Господь —
Я вже не поможу
Та дві речи ми остались
І ті ти дарую, —
Мій рай світлий з ангелами
І волю святую.

Юрій Федькович.

ДОБІР ПОДРУЖА

Вискази визначних чужих людей про добір подружа.

Чоловік і жінка повинні добиратися суспільним становищем, прикметами характеру та розум. То[му] в [бі]лках пари женилися з служницями і були щасливі, а жебраки женилися з паннами.

Коли може котресь висше стояти, то не може бути чоловік. Жінка може бути вдоволена, що має визначного і дуже розумного чоловіка, але не добре, коли жінка мусить дивитися на чоловіка згори. — С. Р. Белс.

ОДНА МОВА ДЛЯ ВСІХ

Є вісти в пресі, що Ста[лін] [illegible] вести одну мову для всіх народів [illegible] що бодай для тих народів, які Р[осія] має в руках, — а тою мовою має бути російська мова. Тому не диво, [що] [illegible] як які Росія забрала, заводять в школах російську мову. Р[illegible] зі знищенням мови, яку народ [illegible] культуру того народу, [illegible] має зникнути, має згинути [illegible] основа культури

ВІДДИХ — ПРИЧИНА СЛАБОСТЕЙ

Недавно два лікарі заявили [illegible] люде сильнійше віддихають [illegible]но. Це може бути причи[ною] [illegible] голови, болю в грудях [illegible] ках, ногах, або твари, [illegible] неясности в очах, [illegible]

НА ЗБІЛЬШЕННЯ АТОМІЧНОЇ [illegible]

През. Труман звернувся [illegible] щоби додати 260 міліо[нів] [illegible] збільшення виробу атомових [illegible] вих бомб. Це додаток [illegible] на такі роботи признач[ений]

ЗГИНУВ ДОВГОЛІТНИЙ БАНДИТ

На острові Сиц[илії] [illegible] дита, Сальватора Джу[лі]а[но] [illegible] провадив свою робо[ту] [illegible] ри. В [illegible] 120 [illegible]

[illegible]

РУМУНІЯ ВИГНАЛА ЕПИСКОПА

Румунський большевицький уряд давно [illegible] О'Гара [illegible] О'Гара походить з Аме[рики] [illegible] муніципальським представ[ником] [illegible] ряду був, що О'Гара [illegible] ми шпіонує в користь А[illegible]

БІЛЬШЕ ІМІГРАНТІВ ДО КАНАДИ

Від 1-го липня може приїхати до Канади більше імігрантів [illegible] жуть більше спровад[жувати] [illegible] ц. Можна спроваджувати [illegible] к.в, отже і дальших [illegible] імігранти з грішми для [illegible] брик і робітень. Можуть [illegible] мсники та науковці, які [illegible] нитися до збогачення К[анади]

ПРОТИ КОМУНІСТІВ В ЯПОНІЇ

Японський уряд при[illegible] 17 большевицьких публікацій [illegible] Японії. Заборонено ви[illegible] большевицький щоденник [illegible] „Ака[h]ата" на протязі 30 днів

ГРІМ ПРИЧИНОЮ КАТАСТРОФИ

В Александрії (в Стейтах) грім вдарив в зелізничий сигнал [illegible] ло змінилося на червоне. [illegible] нився нагло зелізничий [illegible] ззаду вдарив поїзд другий, [illegible] 10 пасажирів було ранених.

ЗГИНУЛО 10 — РАНЕНИХ 50

Коло Ґейлсбурґ, Ілл., побилися два зелізничі поїзди, отже 10 осіб згинуло а 50 було ранених. Поїзди бігли побіч себе в ту саму сторону на близьких собі шинах, коли ж вагон одного поїзду вискочив, то зачепив другий поїзд.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

Збірка о. Е. С. Уляна.

Веґревил, Алта.

М. Байдала 2 дол.
По 1 дол.: І. Семотюк, П. Зварич, А. Зварич, І. Шкур, І. Соколовський, Іустина Кирилюк, І. Фарина, Ф. Музика, І. Майборський, В. Сиук, М. Кошман, В. Стрілатка.
Дрібними 1 дол.

Брудергайм, Алта.

М. Іванух 2 дол.
По 1 дол.: Н. Пелюк, Волод. Рудько, Марія Тащиляк, Б. Пилюк, А. Кочан, В. Рущак.

Інніcфрі, Алта.

По 1 дол.: М. Василів, Марія Богайчук, Н. Хамасюк, В. Мазюк.
Дрібними $2.15.

Січ-Коломия, Алта.

По 1 дол.: В. Гаврилюк, А. Кіць, А. Бадяк, Дм. Яроцій, Тео. Тодорків, М. Чар. Мих. Івасюк, П. Т. Воробець, В. Болодкевич, Ф. Івасюк, Мих. Чорнявський, Ст. Семотюк, С. Грегорій, І. Петрук, П. Стюарт.
Дрібними $3.60.

Ту Гилс, Алта.

По 1 дол.: С. Мулька, І. В. Колісник, Н. Довганюк.

Збірка о. Т. Яковкевича.

Шіго, Саск.

По 1 дол.: С. Володимик, Параска [illegible], хав.
Дрібними $1.50.

Федаки, Саск.

По 1 дол.: Дм. Дерпач, Дм. Бара[illegible], М. Івасишин, Я.Н.?
Дрібними $3.50.

Фом Лейк, Саск.

[illegible] Сенчук 1 дол.

Едмор, Саск.

По 1 дол.: І. Остапович, В. В. Оста[пович], І. Ракочій, Н. Сулятицький.

Вест Бенд, Саск.

По 1 дол.: Ґео. Головатий, І. Андру[illegible], Чорний, В. Коропатницький.

Бенкенд, Саск.

По 1 дол.: М. Кулик, Катерина Кулик.
[illegible] по 1 дол.
[illegible], Фом Лейк; В. Остапо[illegible], [illegible] тон, Я. Ковальчук, Вишарт.
Дрібними 75 ц.

Збірка о. В. Федака.

Ст. Кетеринс, Онт.

По 1 дол.: Д. Петрук, І. Боднар, П. [illegible]ий, І. Гапас, В. Бревний, Із[illegible], А. Гілевич, М. Міносора, Онетченко, М. Бабусяк, П. [illegible], М. Ткач, М. Ішпичук, Гр. Гна[illegible], В. Балабан.
Дрібними 1 дол.

Ватерфорд, Онт.

[illegible] 2 дол.
По 1 дол. В. Погорецький, Д. Галик, [illegible]щук, Д. Ніврадський, Н. Кондрат, С. Хворик, Мих. Дроздовський, Мих. Гуцул, Мих. Щербань, К. Федорчук, С. Гулька, Із. Севирка.
Дрібними 2 дол.

Веланд, Онт.

По 2 дол.: Ів. Бейток, Л. Завалій, Д. Даниляк.
По 1 дол.: П. Кеч, К. Лот, І. Джаровський, В. Семенків, Гр. Качан, В. Чорний, Кео. Кеч, Т. Молот, Д. Граматович, К. Пуйда, Ф. Нюберг, І. Керелюк, М. Міхалів, С. Стрілкко, Й. Несторович, Тод. Данилюк.
Дрібними $2.15.

Збірка о. М. Боднарчука.

Канора, Саск.

По 1 дол.: П. Хохолюк, Мих. Мандзюк, В. Ільницький, В. Грицюк, Роман Стрийбіцук, Петро Котик, Д. Худик, Дмитро Дерханько.
Дрібними 50 ц.

Дробот, Саск.

По 1 дол.: Ст. Кінащук, Василь Кіщак, П. Загарін.
Дрібними $1.90.

Мамориць Церква, Букенен, Саск.

По 1 дол.: Ґео. Чорненко, А. Андрусяк, М. Дробот, Гафія Рольник.
Дрібними $2.85.

Рама, Саск.

Адам Сворець 2 дол.
По 1 дол.: М. Кресак, Із. Котик, Гр. Котик, Ст. Котик, Зах. Михитюк.
Дрібними $2.25.

Успенська, Канора, Саск.

По 1 дол.: М. Віцко, Вас. Данильчук, А. Кищ, М. Горецький, Н. Дончук.
Дрібними $2.50.

ЗБІРКА о. Т. ЯКОВКЕВИЧА

Шіго-місто. — А. Савчук 2 дол.; по 1 дол.: Агафія Ніжушка, Василина Кропотницька, Я. Фенюк, Т. Костинюк, Анна Семенюк, П. Канон, Т. Кропотницький, В. Кирилюк, І. Івон.
Дрібними 5 дол.

Шіго-полудн. — Н. Кирилюк 1 дол.
Дрібними 2.25.

Тафиел. — По 1 дол.: Л. Федак, Преденчук, А. Сондул, Бабійчук, Маслій, В. Мельничук, Н. Фенюк, П. Арабський і М. Колибаба. Дрібними 2.15 дол.

Інсінґер-місто. — По 1 дол. С. Малдовий, Г. Кушнір, Г. Малдован, П. Кошман, Г. Кошман, В. Руснак і Цибульський. Дрібн. 3.25 д.

Інсінґер-полудн. — Т. Гудзенко 1 д.
Дрібними 1.50 дол.

Тідор-місто. — По 1 дол.: І. Король, І. Герасимчук, П. Квасниця, С. Руснак, І. Король, І. Копан, Денесик, С. Рожко, І. Загайко. Дрібними 25 ц.

Коло Куших. — М. Пелехатий 1 д.
Дрібними 2.35 дол.

Коло Льюри. — Дрібними 3.30 дол.

Коло Рюн. — По 1 дол.: В. Фрашко, В. Марчук і Д. Ластівка. Дрібними 50 центів.

Вест-Брук. — По 1 дол.: І. Половик і С. Половик. Дрібн. 4.50 дол.

Пасічники. — По 1 дол.: В. Сандул і Сандул. Дрібн. 3.25 дол.

Коло Купровських. — Дрібними 2.25 дол.

Фом-Лейк. — По 1 дол.: О. Пікуш, Н. Колик, Катерина Кирилюк і Т. Дмитрійчук. Дрібними 1 дол.

ЗБІРКА о. ФОТІЯ

Смокі Лейк, Алта. — М. Д. Шеменюк 2 дол.; по 1 дол.: В. Романчук, К. Романюк, Г. Ґ. Котик, В. Калин, П. Мороз, М. Стогрин, Г. Превій, Марія Шрейдер, В. Лазарук, В. Рапой, О. Палиляк, І. Палиляк, Н. В. Гавінчук, П. Рапой, Г. Котик, І. Луців, А. Тиванюк, С. Ілащук. Дрібними 5.95 дол.

Бойн Лейк, Алта. — По 1 дол.: І. Тхір, В. Романюк; І. Завалій. Дрібними 70 ц.

Ворспайт, Алта. — По 1 дол.: Г. Семенюк, Ф. Іваськів, Г. П. Шапка, С. Сербен, І. Велещук, В. Онищук, П. Лопатинський.

Спеден, Алта. — По 1 дол.: С. Леськів, В. Страшок, Я. Леськів, А. Матвійчук, В. Ґордей, В. Музика, І. Баран, М. Музика, С. Завадюк.
Дрібними 3.95 дол.

Белис, Алта. — А. Пелех 2 дол.; по 1 дол.: П. І. Репка, М. Садовий, П. Т. Тащук, К. Чорнолюк, п-ні П. Куташ, Ґ. Куташ, І. Ґорук, Ф. Куташ, С. Магас, Г. Шапка, С. Андрюк, Ів. і М. Черніавчик, Є. Шевчик, П. Куташ. Дрібними 2 дол.

Данміґ, Алта. — По 1 дол.: М. Бзир, М. Шерстинка. Дрібн. 1 дол.

Васел, Алта. — По 1 дол.: В. Вовбійка, І. Вовбійка, Г. Футатей. Дрібними 1.30 дол.

Вільна, Алта. — По 1 дол.: Ф. Стрийський, п-ні Г. М. Веренька, Є. Чорногуз, І. С. Шапка, Г. Чорногуз, Т. Російчук, В. Шапка, К. Російчук, І. Тащук, Н. Бувала, М. Бельзак. Дрібними 2.25 дол.

З НАГОДИ 25-ЛІТНОГО ЮВІЛЕЮ П-ВА СИРОЇДІВ

Ксеня і Василь Сироїд

Щоб відзначити й дати признання п-ву Сироїдам за їх активну участь в наших організаціях, члени української греко-православної церкви і члени Українського Народного Дому влаштували їм з нагоди 25-літнього подружжя несподіванку.

В суботу, 11 лютого, жіноцтво приготовило в Українському Народному Домі смачну вечеру. Коли всі зійшлися і все було приготовано як слід, привезли п-во Сироїдів, які несподівано були запрошені.

П-во Василь і Ксеня Сироїд, що походять родом з села Поздимира, сокальського повіту, Галичина, тепер фармерують коло Спеден. Вони є активними членами церковної громади і також Українського Народного Дому. Пан В. П. Сироїд був канцлером в нашім муніціпалі. Також слід згадати, що пан В. Сироїд перебув тяжку операцію. Довгий час перебував в шпиталі, однак переміг щасливо і тепер приходить до здоровля.

Під час забави були промови, різні згадки про початкові гаразди на фармах, звязані з життям та працею п-ва Сироїдів. Господар вечора, А. Матвійчук, вручив ювілятам від імени всіх присутних гостей дарунок.

Забавою всі були задоволені і вона надовго залишиться в памяти. Господар в порозумінню з членами забави звернувся до всіх присутних, скласти жертву на народну ціль, чим ще більше вшанувати ювілятів. Гості щиро склали свої жертви в сумі 22.65, котрі розділено: 12.00 дол. на будову української греко-православної Катедри в Винипегу а 10.65 дол. на Український Голос. Жертви зложили: По 1.00 дол.: С. Леськів, Ів. Баран, В. П. Сироїд, Ф. Леськів, Гр. Ґалес, І. Тхір, Гр. Квасниця; М. Капіцький 60 ц.; по 50 ц.: А. Матвійчук, Н. Мельничук, Гр. Романчук, П. Запісоцький, Гр. Бойко, В. Леськів, В. Писецький, Дм. Левіцький, В. Ґордей, А. Буньо; Гр. П. Романчук, Гр. Раковський, Ю. Капіцький, С. Завадюк, В. Сироїд, А. Ґалес, І. Бойчук, Ґ. Душенник, М. Крокош. по 25 ц.: В. Романюк, М. Хімка, А. Карпишин, А. Павловський, З. Бойко, Г. Балаш, А. Сироїд, Ф. Пахолек, Гр. Романюк, В. Музика, Ч. Ониськів, І. Тхір, М. Павлюк, А. Пахолюк, Я. Леськів, І. Ткачук, М. Музика, Н. Н. (незнаний), В. Давідюк, И. Ґоговіч, Гр. Писецький 35 ц., Л. Холяк 20 центів.

Усім жертводавцям щира подяка.

А. М.

ТЕОДОР БОДНАРЧУК

Шипмен, Саск. — В четвер, 7 березня, ц.р. відійшов у вічність бл. п. Теодор Боднарчук, член нашої української православної церкви в Шипмен, Саск.

Смерть забрала його несподівано. Підчас праці в лісі підрубане дерево замоталося з двома іншими деревами. Покійний хотів ще підрубати, але раптом дерево скрутилося й почало падати. Втікаючи, Теодор зачепився за пеньок, упав, а в цей час дерево звалилося на нього.

Ніхто не міг його рятувати, бо поблизу нікого не було. З тяжкими зусилями він виліз і близько двох годин пролежав на снігу. Аж потім надіхав п. В. Копач, взяв його на свої сани й відвіз до Теодорового брата, Василя Боднарчука. Той, зважаючи на тяжкий стан здоровля, відвіз Теодора до лічниці в Нипавин, Саск. Там він і помер.

Теодор Боднарчук родився в 1888 р. в селі Пальчинці, збаражського повіту, в Галичині. Прожив 62 роки. У Старім Краю був дяком і довгі роки дякував у селах Пальчинцях і Гнилицях. У 1927 р. приїхав до Канади й поселився в Шипмен, Саск. Тут був дяком в українській греко-православній церкві до кінця життя. Був почесним членом церкви і завжди дбав про неї. Тому православна громада після його смерти відчула велику втрату. Покійний лишив у смутку брата Василя, шість сестер — одну в Галичині, одну в Франції, дві в Венкувері і дві в Каліфорнії.

Похорон відбувся при участи великої кількости народу 9 березня, ц.р., на цвинтарі коло церкви св. Тройці, в Шипмен. Похоронне Богослуження відправив Всеч. о. Дячина. Після останнього слова, Всеч. о. Дячина попрохав присутних зложити жертви на невянучий вінок покійникові на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу. Після похорону п. Василь Боднарчук запросив усіх присутних на обід і подякував їм за останню шану братові.

Жертводавці зложили на добру ціль $36.50. Жертводавцям щира подяка, а нашому бл. п. дякові Теодорові нехай буде земля легкою.

Михайло Кучірка.

СПРОСТОВАННЯ

В [illegible] "Великодньої Писанки" в Садбері, Онт., в 11 ч. "Вістника" було подане ім'я одного жертводавця в [illegible] [illegible], отже тут справлюємо, — мало бути: Я. Захарчишин, (дав 1-го доляра).

Прикра помилка зайшла в [illegible] [illegible] в "Вістнику" з 1-го червня, ч. 11, де Великодну Збірку о. І. Кусого поставлено як Різдвяну Збірку. А "Писанка" о. Кусого була значна, бо разом винесла $101.10. Цю похибку [illegible] [illegible] спростовуємо.

ОДАРКА ОЗДА.

(Посмертна згадка.)

СПЕДЕН, АЛТА. — Одарка, дружина Юрка, а дочка Івана Підлуж[illegible] і Марини, народилася 2-го [illegible] 1872 р. в сел. [illegible], повіт Сокаль в Галичині.

До Канади прибула 1900 р. до чоловіка, що давніше прибув. П[illegible] в Спеден, Алта. Мала одну дочку, що вийшла заміж за [illegible] Сироїда.

Була [illegible] [illegible] [illegible] дбала про церкву, і [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Тайшини. Зоставила [illegible], дочка, [illegible] внуків.

Померла 15 червня, похорон був [illegible] Службою Божою [illegible] червня при великому числу [illegible] українців.

При Посмертнім [illegible] зібрано $12.65 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Андрея у Винипегу для [illegible] [illegible].

Земля, на якій Покійна довго жила [illegible] померла, нехай буде їй легкою. Вічна їй память!

Присутний.

НА ВІСТНИК І БУДОВУ КАТЕДРИ

На весіллю Івана [illegible] і Олени Романишин в домі батька [illegible] [illegible] Михайла і Мар. Р[illegible] в [illegible] [illegible] зібрано $17.25 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Василь Гудима, Сандра Гудима. По 25 ц.: Марія Юзва.

С. С. Г.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича.

6. Неділя — Едмо[illegible].
13. Неділя — Кукр[illegible].
19. Субота. Спаса — Пас[illegible].
20. Неділя — Вест Брук.
27. Неділя. Успення Богор. — Д[illegible] (храм).
28. Понеділок. Усп. Богр. — Едмо[illegible] (храм).

По Богослуженнях катехизація.

Адреса: Бох 52, Шіго, Сask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Фотія

СЕРПЕНЬ

2. Середа. Прор. Іллі — Бойн Лейк.
6. Неділя — Смокі Лейк.
13. Неділя — Стрий.
19. Преображення Господнє — Вільна.
20. Неділя — Смокі Лейк.
27. Неділя — Белліс.
28. Успення Пресв. Богородиці — Спеден (храм).

Адреса: Бох 309, Тел. 32, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

ЛИПЕНЬ

12. Петра і Павла — Сендален (храм).
16. Неділя — Арбака.

Адреса: Вайта, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика.

ЛИПЕНЬ

12. Середа. Св. Петра і Павла — Торгенд (храм).
16. Неділя — Васетна.
23. Неділя — Федора.
30. Неділя — Васетна (храм).

УВАГА: Наука Рідної Школи в Редвей зачинається 24 липня. Буде тривати до 13-го серпня. Писать листи в [illegible] справі на адресу:

Бох 62, Редвей, Алта. (Тел. 10)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва

ЛИПЕНЬ

23. Неділя — Берлак.
30. Неділя — Лужани.

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Андрю.
19. Преобр. Госп. — Лужани.
20. Неділя — Захаля.
27. Неділя — Кагвин.
28. 3 п. Пр. Богор. (заступство) — Мистора.

Катехизація [illegible] дітьми:

В громаді Кагвин в церкві від 29 до 29 липня.

Від 7 до 12-го серпня в громаді Андрю в [illegible] сал.

Від 14 до 19-го серпня Лужани, в [illegible].

Від 2[illegible] серпня до 2-го вересня Вилингдон в Народній Дім.

При закінченню суботами Служба Божа [illegible] [illegible] дітей.

Адреса: Бох 26 Вилингдон Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛИПЕНЬ

[illegible] Неділя — Ворд.
[illegible] Неділя — Ривер.
[illegible] [illegible] Володимира В. — Пайн Ривер (Іловчерковое).
30. Неділя — Пайн Ривер.

СЕРПЕНЬ

2. Середа. Пророка Іллі — Ворд.
[illegible] Неділя — Ривер.
[illegible] Неділя — [illegible].
[illegible] [illegible] Преобр. Госп. — Пайн Ривер [illegible].
[illegible] Неділя — [illegible].
[illegible] Неділя — [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] Пр. Богородиці [illegible].

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛИПЕНЬ

12. Середа. Петра і Павла — Бейн[illegible] (храм).
16. Неділя — [illegible].
23. Неділя — Гендан.
30. Неділя — Шипиць.

Адреса: Ривин[illegible] Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ

12. Середа. Петра і Павла — Генейнун (храм).
16. Неділя — Принц Альберт.
23. Неділя — Шипиця.
30. Неділя — Принц Альберт (храм).

В [illegible] [illegible] катехизація [illegible].

Адреса: [illegible] [illegible] Тел. 3765. Принц Альберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ЛИПЕНЬ

12. Середа. Св. Петра і Павла — Бlaine Крік (храм).
16. Неділя — Св. Іллі [illegible] (пікник).
23. Неділя — Терезина.
28. Пятниця. Св. Володимира — Смаке.
30. Неділя — Каливер (храм).

СЕРПЕНЬ

2. Середа. Прор. Іллі — Блейн Крік.
6. Неділя — Вакав.
13. Неділя — Тарнопіль.
14. Понеділок. Хрещення України — Вакав.
19. Субота. Преображення Господнє — Смаке.
20. Неділя — Ст. Джулієн.
27. Неділя — Кадворт.
28. Понеділок. Усп. Богор. — Вакав (храм).

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гредіїва

СЕРПЕНЬ:

12. Середа. Св. Петра і Павла — Брускбі, полудника.
16. Неділя — Кадот (храм).
23. Неділя — Гренфил.
28. Пятниця. Св. Володимира — Брускбі полудника.
30. Неділя — Балет.

Адреса: Бох 47, Гренфил, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ЛИПЕНЬ

16. Неділя — Норквей (храм).
23. Неділя — Стінен.
30. Неділя — Глен Елдер (храм)

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Дорбен.
13. Неділя — Арран.
19. Субота. Преображення — Кобаир.
20. Неділя — Норквей.
27. Неділя — [illegible].
28. Понеділок. Успення Богор. — Мейбридж (храм)

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

[illegible]

16. Неділя — Виста.
23. Неділя — Ентуслад.
28. Пятниця. Володимира Вел. — Онаборн.
30. Неділя — Онаборн (храм).

СЕРПЕНЬ.

6. Неділя — Роберн (храм).
13. Неділя — Сенді Лейк.
20. Неділя — Січ.

Адреса: Оникборн, Ман. Тел. 133-21. Бох 2. Шол Лейк Ех ч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського.

ЛИПЕНЬ.

16. Неділя — Тиндал (храм).
23. Неділя — Портедж ла Прейрі.
30. Неділя — [illegible].

Адреса: 1[illegible] Ексетер Евню, Винипег. Телефон 5[illegible]-355

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ

16. Неділя — Стернолей (храм)
[illegible] Неділя — Мелвил.
[illegible] Неділя — Мозеле.

Тел. 79[illegible] — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Бойчука

ЛИПЕНЬ

16. Неділя — Сенді Репидс.
23. Неділя — Гленден.
30. Неділя — св. Володимира В. — [illegible] [illegible] (храм)

Адреса: Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ЛИПЕНЬ

16. Неділя — Пеккора.
23. Неділя — Леннард.
30. Неділя — Гілберт Плейнс (храм).

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Гренфил.
13. Неділя — Шортдейл.
19. Субота — Роблін-Зелена.
20. Неділя — Шалвезей.
27. Неділя — Леннард.
28. Понеділок. Успення Пресв. Богор. — Пеккора.

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка.

ЛИПЕНЬ:

16. Неділя — Роза.
23. Неділя — Толстой.
30. Неділя (тільки Служба) — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

ЛИПЕНЬ:

16. Неділя — Крайдор (храм).
23. Неділя — Гефорд.
30. Неділя — Редфілд (храм, початок Богослуження в 9 год. рано).

Адреса: Почт. скр. 51, Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

[illegible]

1	С	18	Червень. Преп. Леонтія на П[illegible]
2	Н	19	Нед. 5 по Зел. Святих
3	П	20	Память угоди [illegible] [illegible]
4	В	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	С	22	Свщм. Евсевія [illegible] [illegible]
6	Ч	23	Муч. Агрипини [illegible]
7	П	24	Різдво Івана Хрестителя
8	С	25	Преп. Февронії [illegible]
9	Н	26	Нед. 6 по Зел. Святих
10	П	27	Преп. Самсона странноприємця
11	В	28	Преп. Сергія і Германа
12	С	29	Св. Петра і Павла Апостолів
13	Ч	30	† Собор 12-ти Апостолів
14	П	1	Липень. Косми і Дам'яна
15	С	2	Полож. Чес. [illegible] [illegible]
16	Н	3	Нед. 7 по Зел. Святих
17	П	4	Андрея арх. Критського
18	В	5	† Преп. Атанасія Атон.
19	С	6	Преп. Сисоя [illegible] Печер.
20	Ч	7	Преп. Томи Малеина
21	П	8	Вмчк. Прокопія
22	С	9	Свщм. Панкратія еп.
23	Н	10	Нед. 8 по Зел. Святих
24	П	11	Смерть вел. княгині Ольги
25	В	12	Муч. Прокла й Іларія
26	С	13	Собор арх. Гавриїла
27	Ч	14	Ап. Акили [illegible] [illegible]
28	П	15	† Володимира Вел. кн. Укр.
29	С	16	Свщм. Антиногена
30	Н	17	Нед. 9 по Зел. Святих
31	П	18	Івана і Памфіла [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ

12. Середа. Петра і Павла — Дробишів (храм).
16. Неділя — Кам[illegible].

Адреса: Кам[illegible], Саск. Тел. 4[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Є. Грицини

СЕРПЕНЬ

2. Середа. Св. Іллі — Дофін Ривер.
6. Неділя — Ривер. НЕМА БОГОСЛУЖЕННЯ.
13. Неділя — Ривер.
19. Субота. Преображення — Ривер.
20. Неділя — Тайфе.
27. Неділя — К[illegible].
28. Понеділок. Успення П. Б. — Вест Ривер.

Адреса: Дофін, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

СЕРПЕНЬ

2. Середа. Пр. Іллі — Желязна [illegible].
6. Неділя — Льорд.
13. Неділя — [illegible].
19. Субота. Спаса — [illegible].
20. Неділя — Кол Рідж.
27. Неділя — Кол Білк.
28. Понеділок. Успення Богор. — Шипиця.

По Богослуженнях катехизація.

Адреса: Бох 52 Шіго Саск.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ

16. Нед. 7. Гол. 6. УЄ 7. Літ. Ап. Рим. 15: 1—7. Єв. Мат. 9: 27—35.

23. Нед. 8. Гол. 7. УЄ 8. Літ. Ап. 1 Кор. 1: 10—18. Єв. Мат. 14: 14—22.

28. Володимира В. УЄ Ів. 10: 9—16. Літ. Ап. Гал. 1: 11—19. Єв. Ів. 10: 1—9.

30. Нед. 9. Гол. 8. УЄ 9. Літ. 1 Кор. 3: 9—17. Єв. Мат. 14: 22—34.

СЕРПЕНЬ

2. Іллі. УЄ Луки 4: 22—30. Літ. Ап. Якова 5: 10—20. Єв. Луки 4: 22—30.

6. Нед. 10. Гол. 1. УЄ 10. Літ. Ап. 1 Кор. 4: 9—16. Єв. Мат. 17: 14—23.

13. Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Літ. Ап. 1 Кор. 9: 2—12. Єв. Мат. 18: 23—35.

19. Преобр. — Спаса. УЄ Луки 9: 28—36. Літ. Ап. 2 Петра 1: 10—19. Єв. Мат. 17: 1—9.

20. Нед. 12. Гол. 3. УЄ 1. Літ. 1 Кор. 15: 1—11. Єв. Мат. 19: 16—26.

27. Нед. 13. Гол. 4. УЄ 2. Літ. 1 Кор. 16: 13—24. Єв. Мат. 21: 33—42.

28. Успення Богор. УЄ Луки 1: 39—49, 56. Літ. Фил. 2: 5—11. Єв. Луки 10: 38—42; 11: 27—28.

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3[illegible] WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1950. ЧИСЛО (874-5) 14-15

ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТ ПОЛІКАРП

Голова Української Автокефальної Православної Церкви.

Митрополит Полікарп.

Митрополит Полікарп (Петро Сікорський) народився 20 червня 1875, на Киівщині. Ще учнем Духовного Семинаря належав до гуртка української молоді і був там бібліотекарем і скарбником. А це були часи великих утисків над українцями, коли Валуев проголосив, що "України нема, не було, і не може бути". Провадити українську працю було тоді важко і небезпечно.

Працюючи опісля в Духовній Консисторії, він старався забезпечити членам семинарської української громади посади на Київщині. Так приготовлявся ґрунт для відродження Української Автокефальної Православної Церкви і збиралися працівники для неї.

З початком 1917 р. Сікорський стає в ряди центральних урядів Української Держави, коли ж большевики забрали Україну, він виїздить з урядом Української Народної Републики на еміграцію.

Тепер працює в Кремянці на Волині. В 1922 р. принимає чернечий сан з іменем Полікарпа. Дальше він, як архимандрит, провадив священичу працю головно по монастирях. Це був час українського церковного руху, а його осередком був Володимир Волинський, де настоятелем Собору був Полікарп.

Вимогою цього руху було м. і. мати українських епископів, і першим кандидатом поставлено архим. Полікарпа, якого хиротонізував в епископи митр. Діонізій 10 червня, 1932 р. і його призначено на Луцьку катедру.

Вплив його тут великий. Його візитації з українською мовою в Богослуженнях будять в народі українську свідомість і гуртують свідоме українське духовенство й інтелігенцію.

По відході большевиків з Волині митр. Діонізій назначує еп. Полікарпа Адміністратором Української Автокефальної Церкви на Україні з титулом Архіепископа. Стараннями арх. Полікарпа відродилася нова українська єрархія і набрала сили Українська Православна Церква.

З погіршенням обставин та єрархія з Архіепископом, а пізніше Митрополитом Полікарпом, подається на Захід, де митр. Полікарп керує справами Церкви.

Цеї весни митр. Полікарп перебирається до Парижа, в Франції, де 16-го липня величаво відсвятковано 75-літній ювілей його народження. На це свято прийшло багато привітних листів і телеграм від українців з широкого світа.

Від Української Греко-Православної Церкви в Канаді висловив привіт Митр. Полікарпови Десятий Собор, а Консисторія вислала окремого привітального листа.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Листом з 14 липня, 1950, ВПреосв. Митрополит о. Полікарп повідомив Консисторію, що погоджується бути духовним покровителем Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з ухвалою її Десятого Собору, як рівнож, що погоджується приїхати до Канади на візитацію, згідно з пропозицією Консисторії, висловленою в листі до нього з 29 червня ц.р. Дотичні уступи листа Митрополита о. Полікарпа звучать дословно так:

"У відповідь на лист Консисторії до мене від 29 червня б. р. цим повідомляю, що я згідно з бажанням Собору Канадійської Церкви, який відбувся 18—21 червня б. р., що вважає мене своїм духовним покровителем, погоджуюсь архипастирськи опікуватися Канадійською Церквою до вибору Собором Правлячого Єпископа на місце Архиєпископа Мстислава. В обсягу цієї моєї опіки я даватиму Консисторії поради й вказівки, коли буде потреба до церковно-канонічних й інших питань і коли того будуть вимагати обставини . . .

"Коли буде Божа воля та Господь благословить мені совершити подвиг візитації в Канадійській церкві, давши мені для цього сил та здоровля, то я згоджуюсь на цей подвиг і приїду до Канади на час, коли буде відбуватися Собор Канадійської Церкви на обрання нового правлячого Єпископа, як то пропонує мені Консисторія."

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

о. С. В. Савчук, голова.

10 ЗЕМЛЕТРУСІВ ЗА ТРИ ДНІ.

В околиці міста Каліпатрії в Каліфорнії, було в трох днях аж 10 не надто сильних землетрусів. Людських жертв не було, однакож стіни в багатьох будинках потріскали і порозсипалося багато великих шиб в виставових вікнах.

ОКРУЖНІ ЦЕРКОВНІ ЗЇЗДИ

Оцим подається до відома, що Консисторія Українськоі Греко-Православної Церкви в Канаді рішила, згідно з параґр. 84 Статута Церкви, скликати цього літа ряд церковних окружних Зїздів, в яких візьмуть участь представники від Консисторії, місцеве Духовенство, представники від громад та загал вірних даних округів.

Найблищі Зїзди відбудуться в таких місцевостях і днях:

СМОЛІ ЛЕЙК, АЛТА. — в неділю, 20 серпня ц. р.

ТОРСБІ, АЛТА. — в неділю, 27-го серпня ц. р.

ВИЛИНГДОН, АЛТА. — в неділю, 3 вересня ц. р.

В програму Зїздів входять між іншим такі справи:

1. Соборна Служба Божа в місцевій церкві.
3. Спільний обід.
3. Привіти й звіти представників від громад про працю на місцях.
4. Промови на церковно-релігійні [illegible]
5. Наради, дискусії та ухвали в загальних і місцевих церковних справах.

Представники від Консисторії на вище згаданих Зїздах будуть: Всеч. о. Прот. Є. Грицина, заступник голови Консисторії, і Д-р Іван Верхомин з Едмонтону, Алта., член Консисторії.

Дано в Винипегу, Ман., 1 серпня, 1950.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

ЧОМУ НЕ БУЛО "ВІСТНИКА".

Оцим хочемо повідомити читачів "Вістника", що через технічні причини в друкарни не можна було в належний час видати "Вістника" і через те це число виходить як подвійне. Дальше буде "Вістник" виходити як звичайно.

Редакція "Вістника".

ДЛЯ ПОШАНОВАННЯ ПРАЦІ о. САВЧУКА

В середу 26-го липня, відбулася в Емпайр готели в Винипегу святочна вечера для пошанування 30-літної праці о. Савчука на церковній і загально народній ниві. Зібралося було поважне число винипеґських громадян, а був дехто і з дальших сторін Канади. З священиків були крім о. Савчука: Грицина, Кусий, Кульчинський, Дмитрів і Кудрик. Господарем вечері був о. Грицина.

Промовляли на вечері: о. Грицина, о. Кусий, посол Бачинський, свящ. Кудрик, пп. Трач. Ґаврилюк, Сирник і пані Сарчукова, що вручила квіти д-ці Савчуковій.

Промовці пригадували 30-літну працю о. Савчука, що провадилася нераз і серед дуже важких відносин, і великі овочі тої праці

Крім щирих і заслужених слів похвали обдаровано о. Савчука поважною сумою гроша, зібраного між нашим канадійським громадянством.

Ще згадати б, що жіночий квартет гарно відспівав в часі вечері кілька українських пісень.

ДОПУСТ БОЖИЙ

(За Николаєм Устияновичем.)

Було це давно. В місточку, де я родився, жила вдова, Харчишина Євка. Висока, суха, скривлена, сварлива.

Чоловік її був тихий, терпеливий і слабовитий. Дня не було, щоби Євка не сварилася з ним, з сусідами.

Не витерпів чоловік, помер, а з ним почало господарство гидіти. Навіть бузьок з даху забрався, ластівки позабиралися, — така та Євка була!

Лишив чоловік два хлопчики і дівчинку, і тепер Євчина злість на них виливалася. Діти були з вроди гарними, але за материними проклонами і вони ставали понурими, поганими. І вони вчилися скорше сваритися і проклинати, ніж Отченашу, бо проклони чули від ранку до вечера.

Ой мати, мати! Яку відповідь прийдесь тобі давати за твої діти! Приходять вони на світ невинними, як чистий городець, який маєш засівати. Ти перша дотикаєшся нової ріллі, перша засіваєш зерно і перша виписуєш на душі дитини азбуку нового діла. І зерно сходить, азбука врізуєсь ясніше і глибше; як горнець в руках гончара, так під твоєю рукою росте новий чоловік, — просто, або криво, залежно від того, як ти його формуєш.

Ой мати, мати! В твоїх руках лежить доля і недоля твоєї дитини, благословення і суд від Бога. Засієш пшеницю, то вона буде плодитись з покоління в покоління. І Бог поблагословить тебе, а на твоїм гробі щира сльоза оросить твою память. А як бурян засієш, то бурян буде рости і потягнесь за тобою на суд перед Бога, а лихі діти не дадуть тобі спочинку і в твоїм гробі

Але Євка того не розуміла. Відчужувались від неї діти, відчужувались сусіди.

— Аж страх, як та Євка проклинає, — казали сусіди, — страшно слухати. А ну ж вона заклене в лиху годину і Бог послухає того проклону і спустить кару...

Раз заходить до Євки старенька Лесиха, тітка Євки, та каже:

— Слухай, Євко... Не проклинай дітей, не тягни гніву Божого на себе. Вони ж кість з твоєї кости; ти їх під своїм серцем носила, своїми грудьми кормила...

— А яке вам діло до моїх дітей? — відворкнула Євка

— А чи думаєш, що твоя злість помагає твому господарству?

— Так, так! — перервала Євка, — багачеви і чорт діти колише, а я бідую!

— Бідуєш, але твої діти, то добро, то твоя будуча поміч. Отже їх треба виховувати добрим словом, наукою, а не проклонами.

— Говоріть своє, — каже Євка, — але як би Бог слухав наших проклонів, то земля б давно западася. Бог не такий. І моя мати проклинала, а от я виросла!

— Виросла, що правда, але того не досить. Не треба робити, як ти робиш!...

— Алеж мені доїдають. Жаль вдарити, то я заклену і легче стане.

— Жалуєш вдарити прутом, а беш Божим гнівом, то чи це краще?

Євка знов озвірилась.

— Ви хочете мене вчити? А хіба я дитина?

— Не сердься Євко, бо не знаєш, що мене до тебе привело...

І почала стара оповідати.

— Мала я сон. Снилося, що з твоєї постелі вилізла така гадина, що головою сягала до стелі. А голова була як полумінь і почала твоїх хлопців кусати. Ти скочила до гадини, кинула її на Ганусю (дитину) і вона впала без душі. Таке мені снилося. Отже подумай! Гадина, чи не проклони, а огненна голова, чи не огонь. А огонь може і других знищити, сусідів...

— Сусідів, — кажете? А вони ж... Бодай їм над головами засвітило нім когут запіє!

Нічого більше стара не говорила і вийшла з хати.

Надходив Святий Вечер. Лесиха сукала свічку, щоби на столі при Святій Вечері горіла. І каже внучатам:

— Ви діточки зложіть руки і змовте Отченаш, поки тато принесуть сіна. Помоліться, щоби Бог хоронив нас від усякого лиха.

За час ціла родина сиділа при Святій Вечері, щаслива і вдоволена. По Вечері колядували. Лише Лесиха була неспокійна

Як вечеряла Євка, не знаємо, але рано пішла до церкви з дівчинкою. Хлопців зоставила вдома, бо ще спали.

От вже люди спішать з церкви додому. Вже і Євка входить на своє подвіря, як нараз заверещала

— Ратуйте, люди, огонь! Ратуйте!

Збіглися люди, що вдалось, погасити. Але коли увійшли до хати, то бачать, що хлопчики лежать посеред хати неживі. Одежа згоріла, волосся обсмалилося Хлопців винесли

Що ж Євка? Положила мертвих перед хатою та

— Через тебе, Ганусю, погоріли мої діти, бо ти наперлася йти до церкви А бодай тя було підвіяло!...

Нараз звіявся вітер і струтив горіючу крокву, що кінцем вдарила дівчину по голові. Кинулась Євка до дівчини, а вона мертва. Нараз почулося між людей:

Це кара Божа!

Другого дня приготовляли люди похорон, а Євка сиділа, і вже не плакала. Мабуть і серце її згоріло.

Дивилася сумно на все і Лесиха, а там каже:

От доказ вам, матери, що Бог чує вашу молитву і ваш проклін. А коли котра з вас до проклонів привикла, то кленіть так, як мої мама кляли: "А бодай вас лихо минуло! А бодай добра доля вам помагала!"

ДІТИ І МОЛИТВА

На увагу матерям.

Українські Матері! — чи всі ви застановлялися над тим, яке велике значіння в релігійному життю має молитва? Це ж перша ознака релігійного життя, бо молитва, це бесіда чоловіка з Богом. Молитвою ми висловлюємо пошану до Бога. В молитві ми кладемо перед Богом найважніші справи нашого життя, наші найкращі бажання, наші потреби, наші радощі, наші трудноші і терпіння. В молитві ми просимо Божої помочи для потреб нашого життя. Молитвою ми виражаємо нашу віру в Бога.

Отже яка це велика справа!

В Старому Краю кожна мати без вийнятку вчила дітей усіх молитов включно з Заповідями Божими, Церковними, з святими Тайнами і др. Не було матери, яка дітей молитов не вчила би

Коли дитина починала говорити, то вже мати вчила її хреститися і другим показувала, як її дитина хреститься. І дитина тішилася, що її хвалять.

Коли дитина була трошки старша, то починала вчити більше: Слава Тобі Боже наш, Святий Боже, Пресвятая Тройце, Прийдіте поклонімось...

Як дитина вже те знала, мати вчила Вірую, Помилуй мя Боже, Богородице Діво, Достойно єсть і др. Дальше вчила Заповідей...

Так мати вчила рано і вечером. І кілько там праці мати мала перед собою, але наука молитов була така важна, що вона тої науки ніколи не залишала, доки діти всіх молитов не знали.

І тому то можна було перейти тисячу сіл, а в них всі діти ті самі молитви однаково знали і ранком та вечером їх відмовляли. Розуміесь, що в кожнім домі всі старші відмовляли ті молитви ранком і вечером

Ті молитви були великим всеукраїнським релігійним обовязком, що вязав нарід в одну релігійну цілість

І дитина та молодь, що йшла до церкви, першим обовязком мала — зговорити там молитви. Вона не йшла дармо там стояти, вона мала там що робити. Де ж краще помолитися, як не в церкві перед Божим Престолом!

Кілько великої праці [illegible] добрі матери даючи дітям [illegible] приготовання! І дитина виростала вже з почуттям релігійного обовя[illegible] релігійними почуваннями і зі зна[illegible] релігійних основ.

Понятно, що там молоді [illegible] бом йшли до священика, [illegible] ти як вони молитви знають

Коли б же мати була [illegible] то кілько добрих пояснень [illegible] могла вона дати при тих молитвах

Так дім був релігійною школою, а мати релігійною учителькою. І та наука тримала всіх пізніше на релігійному грунті і при Церкві

Таке і тут повинно бути. Без [illegible] ти виростали би гірше як на поган, бо і погани вчать дітей своїх [illegible] своєї релігії

Не треба казати: "Будь [illegible] ті, коли дитина зможе все розуміти" Треба найперше привчати до форми й обовязку, це важне! Треба виробляти релігійні настрої і почування. "Шануй старших!" — це обовязок, а не мудрощі, але як гарно і добре, коли дитина той обовязок сповняє, хоч і не дуже розуміє, чому треба його сповняти. Вона лише знає, що так треба, бо воно добре

Це повинні матери памятати!

Священик.

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 9.

На далекій півночи в Канаді впав літак, отже згинуло 9 осіб. Літак доносив все потрібне військовим стаціям, що там є

ЖЕРТВУВАЛИ СВОЮ ШКІРУ

В Мемфіс (Стейти) попеклася муринська дівчина так, що 60 проц. шкіри спеклося. Лікарі заявили, що вона до тижня вмре, коли не дасться їй чужої здорової шкіри. На те зголосилося 6 білих людей, що жертвували частину своєї шкіри, щоби дівчину вратувати

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

СВЯТА ЦЕРКОВНІ

Память пророка Ілії.

Колишні пророки були людьми, що стояли твердо на сторожі добра Ізраїльського народу, на сторожі його віри в Бога, на сторожі його морального життя. Одним з них був Ілія, якого Церков споминає 20 липня по церковному календарю (2 серпня звичайного).

Ілія жив коло 900 літ перед Христом. Коли мав він народитися, його батько, Савак, мав сон: біло вбрані люди повивали дитину, якій давали їсти полумінь. Опісля священики в Єрусалимі пояснили йому, що слово його сина буде сильне, як огонь. Так воно і було.

Тоді царем був Ахаав, що побудував святиню поганському божкови Ваалу і багато народу потягнув до поганства. Прийшов доті до Ахаава Ілія і сказав:

— За твої гріхи не буде дощу три роки, поки я не скажу.

Цар хотів Ілію вбити, але той заховався коло одного потока, де за Божим приказом круки (птахи) приносили йому поживу. Якже потік висох, пійшов Ілія до місточка Сарепти. Тут попросив бідну вдову, щоби його накормила, але вона сказала, що має лише жменю муки і трошки олію. На те Ілія:

— Не журися! Приготуй поживи мені і синови, бо каже Господь, що муки й олію не вменшить, доки не спаде дощ.

І так воно було, — ані мука, ані олій не зменшався, доки була посуха.

За якийсь час син тої вдови помер. Вдова думала, що і її покарав Бог за гріхи народу, отже говорить Ілії:

Мужу Божий! Чи прийшов ти, щоби покарати мене за мої гріхи?

Ілія помолився і Божою силою воскресив помершого. Тоді каже вдова:

Тепер бачу, що ти муж Божий і Господне слово є в тебе на устах

Через три і півроку не впала ні капля дощу. На полях все висохло, худоба гинула, не було хліба. Аж тоді нарід опамятався і почав каятися. Пійшов тоді Ілія до Ахаава і той каже:

Так ти робиш лихо народови?

Не я, відповів Ілія, але ти з помічниками твоїми, що відреклися Бога правдивого.

Щоби показати, що Ваал не є Богом, сказав Ілія, щоби Ваалові священики поклали в жертву Ваалу свого вола, а він на своїм жертвеннику покладе вола свого на жертву правдивому Богу. І нехай перше вони моляться, щоби Ваал зіслав огонь. Довго вони молилися, та все дарма. Коли ж помолився Ілія, то зійшов огонь з неба і спалив його жертву. Бачучи це, нарід ще більше каявся. Після того Ілія помолився і на землю впав сильний дощ.

Святе Письмо оповідає багато про працю Ілії для добра свого народу і ту силу, яку йому Господь давав.

Коли треба було Ілії відійти з цего світа, він на своє місце вибрав другого праведного мужа, Єлисея, і з ним, та з 50-ма своїми учениками пійшов над ріку Йордан. І коли він тут говорив, показався огнений віз, що силою вихру поніс його на небо. А дух і сила Ілії спочила на Єлисею.

Таке читаємо про Ілію в Старому Завіті. А в Новім Завіті оповідаесь, що при Переображенню (Преображенію) Ісуса Христа на горі Таворі появився Ілія разом з Мойсеем і говорили з Ісусом.

Преображення Господнє (Спаса).

Свято Преображення (Переображення) пригадує нам, що разу одного взяв Ісус Петра, Якова і Івана, пійшов на гору Тавор і там переобразився — показав себе в своїм Божеськім виді. Лице Його було ясне як сонце, а одежа біла, як сніг. Побіч нього зявився Мойсей та Ілія і розмовляли з ним про будучу Його смерть. И Апостоли почули голос Бога Отця: "Це син мій любий і ви Його слухайте!"

Так Апостоли ще більше запевнились, що Христос є Сином Божим.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим Істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ПОЯСНЕННЯ ДЕЯКИХ СПРАВ

Що таке церковна автономія.

Послідними часами чували ми про церковну автономію на той лад, що церковна автономія майже те саме, що церковна незалежність. А воно цілком не так!

Автономія, це самоуправа в тих лише справах, на які погодяться ті, від яких Церква залежна. Така автономія може бути ширша, вузша, або і дуже вузка, залежно від сили, волі й інтересу тих чужих, що ту автономію назначують.

І тому балачка, що хоч якась Церква залежна від чужих, але у внутрішних справах, в адміністративних ітп справах має автономію, не є ніякою потіхою. **Автономія є власне ознакою залежности.**

Якраз автономні Церкви на світі стреміли до незалежности. Давна Українська Церква була автономною, але і залежною від грецьких патріярхів, і тому намагалася від патріяршої залежности увільнитися. Так вже в 12-ім віку поставлено київським митрополитом Клима Смолятича, не питаючи про те патріярха, на що патріярх дуже обурився, бо це загрожувало його пануванню над Українською Церквою. Хоч не патріярх, але українці найкраще знали хто відповідніший бути їх митрополитом.

Патріярхи нераз вмішувалися в українські справи на шкоду українцям. Їх бажанням було, щоби київським митрополитом був завсігди лише грек. Вони хотіли вирішувати хто з українських праведників має бути зачислений до Святих. Вони хотіли викинути з Української Церкви обряд "свяченого" на Великдень, що було би великою шкодою для Української Церкви, коли б українці були патріярхів послухали. Та ще дещо. І тому, що Церква була від патріярха зележною (хоч й автономною), патріярх продав Українську Церкву Москві. А незалежної не міг би продавати

Про Церкву римо-католицьку можна також сказати, що в справах внутрішних вона має автономію (самоуправу). Вірні можуть на власну руку церкву замітати, мити вікна, прикрашувати, обгороджувати, збільшати своїми жертвами церковне майно, платити більше священикови.. Тут повна автономія. Робіть, як хочете. Але є справи, яких вирішувати не маєте права.

Таку автономію мають і гр. католики. Але є справи важні, про які чужі рішають, або "свої" на чужий лад. Справу целібату (нежонатости священиків) вирішував Рим. Вибір епископів для гр. кат. Церкви за минулої Польщі Рим Конкордатом передав цілком в руки польського уряду. Поляки мали вирішувати, хто має бути епископом для українців, хто священиком. Та ще багато чого.

Автономія є ознакою залежности від чужих. Хто під автономією що робить, то звіт здає тому, від кого Церква залежна. Він також просить дозволу на те, що хотів би робити.

І тому то автономні Церкви добивалися незалежности.

З ким ми будемо стояти.

Чуємо деколи питання: "З ким наша Церква буде стояти, з якими православними Церквами?" Пригляньмося до такого питання

Уявімо собі, що хтось владжує собі нове господарство і вже наперед назначує собі, з котрими господарями він буде співпрацювати. Чи це було би розумне?

Хто будує своє господарство без чужої допомоги, той не гірший від других. Йому можуть бути потрібні другі, а він таксамо другим може бути потрібний. Він в потребі буде до других звертатися, а другі в своїх потребах до нього.

Наперед не може одна сторона вирішувати, з ким обовязково вона має завсіди співпрацювати. Прийде час, що нас хтось схоче, або ми когось; комусь ми будемо потрібні, або нам хтось; хтось з наших спільників зійде на іншу дорогу, а тоді наша спілка з ним розвязується.

Зобовязуватися наперед, це наосліп зобовязуватися, не думаючи, що світ зміняється, відносини зміняються. Сербська, чи Болгарська Церква донедавна була вільна, а нині вона є в руках большевиків, отже чи можна було наперед рішати, що з ними завсіди будемо вязатися?

Треба бути обережним. Треба задержувати свої права. Досить того, коли в нас буде добра воля з добрими людьми вязатися, як буде потрібно

ПОМЕР МЕКЕНЗІ КІНГ.

Липня 22-го помер бувший премієр Канади, Мекензі Кінг, проживши 75 літ. Родився в місци, що звесь тепер Кичинер, в Онтарії, а помер в Кінгсмір, коло 20 миль від Оттави.

На вістку про його смерть прийшли заяви співчуття від Короля Юрія і Королеви, від визначних осіб з Канади, зі Стейтів, з Африки, з Індії, з Австралії і других далеких сторін

Мекензі Кінга всі вважали за визначного державного мужа Канади. Досить згадати, що був він тут премієром 29 літ, а ніхто другий в краях англійської держави так довго премієром не був. Премієрство лишив 1948 року

Люди, що зблизька його знали, кажуть, що був чоловіком зрівноваженим, гідним довіря.

Почав він недавно писати свої спомини, однакож тепер мусять їх докінчувати ті, що його зблизька знали.

Його тіло зложено в Домі Лоріера, який подарувала Кінгови вдова по Лорієрови. Звідси перенесли тіло до почесної салі в парламенті, а дальше до пресбитеріянської церкви, звідки після похорону забрали до Оттави, де вже його похоронено 26-го липня. Найближча з рідні зосталася сестра, пані Лей. Сам він не був жонатим.

Похорон Мекензі Кінга був дуже величавий. Були премієри Канади, багато дипльоматів і понад 100,00 торонтонців...

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВІД 1918 РОКУ ДОТЕПЕР

Українська Православна Церква в Канаді заснувалася 1918 року, а спонукою до [illegible] було тутешнє церковне безладдя. Над греко-католицькою Церквою тяжила чужа римо-католицька рука; православні українці з Буковини вязались з Російською Церквою (Рос. Місією), ворожою українству. Протестанти тягнули українців до себе. Кругом була чужа опіка й одиноким виходом з такого положення було — **заснувати свою Українську Православну Церкву, від нікого з чужих незалежну.**

Саме життя було спонукою, а засновником Церкви був самий народ, який найкраще розумів тягар відносин, які [illegible] Церкву без яких будь посто[illegible] дозволів церковних [illegible] (яких і не було), чи чужої [illegible] 1917 року [illegible] тут не [illegible] 1918 р. українське церковне життя на Україні [illegible] доходили

[illegible] "Що [illegible] мосвяти..." А нашою [illegible]

"Ми себе признаємо! Наш голос перший в вирішуванню наших справ! Хто з чужих краще наші справи розуміє, ніж ми? І чим ті, що мали б нас признавати, кращі, чи мудріші від нас? Українці цілі віки були в чужій залежности і добре знають її смак, так чому тепер не позбутись їм опіки чужих?"

Принцип церковної незалежности [illegible] Церкви [illegible]

[illegible] розуміли то[illegible] незалежно[illegible] догмою канонічністю. [illegible] незалежність [illegible] ересю, [illegible] до чужих [illegible] людей на [illegible] і куди вони [illegible]

⁂

Церква наша заснувалася волею народу, над яким не тяжіла ані рука держави, ані рука церковного начальства. До церковної праці заставляла життева потреба; аргументом незалежности був давній і недавній живий досвід, бо історія і сучасність розкривала наслідки чужої залежности. Вона ж і пригадувала, що і ті чужі нераз дозволяли собі на таке, що йшло врозріз з давним ладом, з традицією.

Коли вільно було Росії загарбувати Українську Церкву; коли патріярхи могли продавати нашу Церкву Москві; коли в Росії усунено патріярха і заведено 1721 р. Св. Синод, — **то чому українцям не вільно засновувати собі Церкви від чужих незалежної. Коли чужим вільно українців поневолювати, то чому українцям не вільно вибиватися на волю?**

⁂

Епископи канадійської Української Православної Церкви жили до 1947 року в Америці, отже провід Церкви був в руках Консисторії й Адміністратора, що був головою Консисторії. А треба підчеркнути, що власть Консисторії не була диктаторська, — Консисторія ніколи не покликувалася на якісь права, силою яких можна приказувати. Такі права [illegible] не приходили. Вона робила те, що вважала потрібним і до чого уповажнив її Собор; в трудних справах радилася з ширшим гуртом, — а загал вірних відносився до неї з повним довірям і йшов за її вказівками не зі страху, не з примусу, а розуміючи, що його Консисторія працює для його добра. Сказати б, — **церковна праця провадилася на основі співпраці усіх з усіма.**

І тут декому може бути незрозуміло, як може загал без примусу почуватися до обовязків? Але в демократичнім світі це природне. І 30 літ церковної праці тут показали, що це можливе. Чоловік під диктатурою, де [illegible]

⁂

На Соборах могло би виявлятися [illegible] не [illegible] Правда [illegible] причини

[illegible] Собор 1935 р. [illegible] двох [illegible] американські причини, що різко нашу Церкву зачіпали. [illegible] був Собор 1950 р., де рівнож [illegible] причиною було намагання [illegible] нашу Церкву в американські справи, для нас чужі. В обох випадках американські справи зачіпали [illegible] нашої Церкви. В 1940 р. [illegible] причинники авантури з 1935 року хотіли заколот продовжувати, але їх на Собор не впущено, отже Собор відбувся з великим почуттям перемоги над авантурниками. Собор з 1950 р. зазначився виходом з нашої Церкви арх. Мстислава, якого вже передше американська Церква, залежна від чужих, обрала своїм епископом.

⁂

Американська церковна нестійність два рази зачепила нашу Церкву. В Америці церковні відносини назагал не були ніколи ясно і твердо налагоджені, головно в провідних одиниць були хитання між церковною самостійністю і залежністю. Дехто мабуть вірив, що аж чужі заведуть лад, хоч вийшло, що чужі, або орієнтація на чужих, причинилася до більшого замішання. Так нам з Канади не виглядає.

Дехто мабуть уявляв собі, що церковна залежність дасть йому диктаторську власть, яка була в Европі, не думаючи, що европейська церковна диктатура опиралася на державну силу, якої тут нема. А власть без сили — мертва.

Тут треба будувати свою власну силу, свій твердий грунт, тут треба мати власну причину, що привязувала б нарід до свого грунту, — а тою була тут незалежність власної Церкви. В своїй хаті своя правда, і сила, і воля... Легко переходити від чужого до свого, але тяжко лишати своє і переходити на чуже.

Слід зазначити, що Українська Православна Церква в Канаді має [illegible] весь число бувших римо-католиків, що покинули чужу, їх предкам [illegible] католицьку залежність, і вернулися на свій-український грунт. Така сила свого власного грунту!

Наведеними в цій статті примірами можна означити стан нашої тут Церкви до тепер.

Православні тутешні укр[illegible] загалом, розуміють [illegible] ня церковної незалежности [illegible] до при ній стоять. На загальну [illegible] ковну залежність всюди [illegible] відповідь: "Коли б наша Ц[illegible] тепер стати залежною від [illegible] пощо було покидати чуж[illegible] цизм, чужу Російську Церкву [illegible] жі не всі однаково чужі?"

Все вище сказане треба мати на увазі, коли говориться пр[illegible] Всеукраїнського Право[illegible] і про обєднання всіх ча[illegible] ської Православної Церкви. [illegible] грунті обєднуватися — на [illegible] своїм".

Еп. Богдан у Винипегу

В неділю 23 липня еп. [illegible] (Шпилька) з Америки [illegible] відправляли [illegible] Винипегу.

Англійська преса [illegible] говорив про обєднання [illegible] Укр. Прав. Церкви. [illegible]

"Церковне духовен[illegible] православні громади. [illegible] ити найперше від [illegible] ним підуть парафіяни."

Цей вислів говори[illegible] перше відноситься він [illegible] скопів. Бо в [illegible] строю епископи вважаю[illegible] провідниками Церкви, її [illegible] рожами правдивої віри і ладу [illegible] го. А з наведеного виход[illegible] якраз ті провідники не знаю[illegible] ті учителі не знають як вчи[illegible] ти лад.

До наведеного скажем[illegible] що звичайний нарід не [illegible] ділити себе на окремі церк[illegible]

Що епископам треба [illegible] стати на одному станови[illegible] не, хоч і тоді не зможуть [illegible] вати справи без співучасти [illegible] домістю і слушними потр[illegible] треба числитися. Та все [illegible] скопи обєдналися, то [illegible] нання було би остільки близ[illegible]

Що ж до Богдана й Іларіон[illegible] виступають нині більше як епис[illegible] вірних, бо кілько вірних має митр. Іларіон? А й еп. Богдан з біль[illegible] громад зійшов на менше.

Все ж наведений вислів митр. Іларіона має своє значіння.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В АВСТРАЛІЇ

Головою Православної Церкви в Австралії назначено архієп. Никанора, [illegible] став епископом 1942 року. В [illegible] 1910 році він був священиком на Волині, а на еміграції був заступником митр. Полікарпа.

БУЛО ВОНО ТАК, ЧИ НЕ БУЛО?

В минулому числі Вістника був коротко переказаний **зміст статті в "Америці"**, а тут скажемо про те ширше, — маючи також на увазі подібні статті і авторів по деяких інших часописах, що на такий лад пишуть. Отже...

1. В послідних часах гр. кат. духовні в Галичині були розбиті на **"византійців", латинізаторів, москвофілів і целебсів.** Византійці бороняли Церкву перед златиниценням; латинізатори тягнули до костела; москвофіли були за Росією і проти українців та тісно жили з поляками; целебси були латинізаторами й опльогавлювали жонате духовенство. Між тими ґрупами були сварки в пресі і поза нею.

Каже "Америка", що поділ на византійців й латинізаторів **не шкодив, бо одні і другі признають папу і єдність Церкви...** Більмо окови не шкодить, [illegible] що чоловік не видить. На таке то [illegible] польські насильства над гр. кат. українцями не були для українців лихом, [illegible] одні і другі признають папу і єдність Церкви.

2. Каже "Америка", що москвофільство [illegible] лихом, бо воно було **на[illegible] політичним, а не церковним.** [illegible] би, що найбільший ворог [illegible] міг би бути добрим і всіми [illegible] гр. кат. священиком, коли [illegible] сповняє церковні чинно[illegible] нищить їх "політично", -

[illegible] в Галичині підношено за[illegible] церковне начальство вжива[illegible] москвофілів священиків для розби[illegible] єдности і сили гр. кат. духовен[illegible] користь поляків і Риму.

[illegible] де одно питання: чи москвофіль[illegible] ики хоч поважали католи[illegible] Вони все зводили до москов[illegible] православия.

[illegible] говориться, що целібату в Галичи[illegible] [illegible] жено насильством. Але і не [illegible] для заведення целібату Рим [illegible] вав ухвали Львівського Сино[illegible] [illegible] року. Шептицький оголосив частинний целібат 1918, а 1920 р. на тай[illegible] нах з другими епископами рі[illegible] загальний целібат. І вже 1918 [illegible] протести проти роботи Шептицького.

[illegible] каже катол. львівська [illegible] 3, 1925: **"Целібат форсує в нас не станиславівське "Т-во безженних священиків" і не тільки станиславівський Епископ, але весь наш епископат в тісній лучности й порозумінню. Звідти повстав роздор між духовенством, суспільністю й Епископатом."**

Не було насильства... Але чому богослови виступали з семинарів, чому протестували? Чому були протести на деканальних соборчиках? Чому протестував загал? Чому проти целібату писали гр. кат. духовні і розкривали ціле те чорне насильство?

А балачка, що нежонатому легче жити, це баламучення людей. Поляки робили жонатим труднощі, але вони могли робити і нежонатим, отже де вихід? Скакати з моста в воду, чи переходити до костела?

4. Коли про "глухо-німу політику галицьких владик" писали галицькі газети, то наводили факти, — а факти не є [illegible] хнею. Про те писали і гр. кат. духов[illegible] [illegible] їх тоді брехунами вважати.

Протестом проти нищення церков на Холмщині Шептицький ясно показав, що він не є українським патріотом! Поляки два місяці нищили церкви, а Шептицький мовчав, коли ж нищення скінчилося, тоді він протест готує. Хата згоріла, тоді він забирається йти за водою щоби гасити... Це була та "глухо-німа політика"!

Коли хто виявив тоді великий український патріотизм, тисячу разів більший, ніж патріотизм Шептицького, — **то якраз посол Баран своїми стараннями і промовами в соймі проти того нищення.** Але що він не граф і не митрополит, то про нього не згадують. Він не патріот. Про нього можна забути.

Головною журбою Шептицького було поширення унії на Схід. Поляки нівечили уніятів, а Шептицький хотів поширити унію якнайдальше. Чи в тім український патріотизм? Чи для добра українців були Велеградські унійні зїзди, де збирались і люті вороги українців і де Шептицький головував? Патріотизм Шептицького відчули були і гр. кат. священики в Америці і мусіли різко та голосно проти нього протестувати (Диви "Унія в Америці", видана в Ню Йорку 1902).

Коли ж в Шептицькім бачать великого українського патріота латинізатори, целебси, всякі "професори", "доктори", редактори і т. п., то це їх обовязок. Шептицький був граф, багач, а вони що? За Шептицьким є і другі графи, отже [illegible] скачи враже, як пан каже!

6. Що ж "до всіх вас православних", то воно має довгу історію, але Шептицький оголосив в "Арх. Відомостях" з 20-го березня, 1918, щоби слово "православний" понехати.

7. Що папи стояли з Польщею завсіди як рідною, як з ідеалом християнства, це всім відоме крім тих, що їм це невсмак. Аджеж папа взяв вже навіть 1938 р. від поляків 2,500,000 золотих, як від праведників, що знищили на славу католицизму 110 українських церков і сім каплиць. Добре було би, коли б про ті 2,500,000 "Америка" щось написала, бо в Канаді ту справу обминають.

Що ж до наступу латинізму, то перед чим "византійці" обороняли церкву, як не перед латинством? Про стан гр. кат. Церкви загалом читаємо в католицьких "Висвітленях": **"Що до галицької церкви, то найшлася она в тім положенню, що втратила через ріжні розпорядки і конкордати заключувані між Римом і пануючими над нами державами, майже всі права, які колись посідала. Духовенство і нарід не мають ніякого голосу при поставленню своїх епископів, капітул, парохів і др., — всі ті права перейшли на чужі круги і виконуються часто на нашу шкоду".** Ще пригадуєсь,

"коли сотки нашого духовенства і тисячі народа були увязнені, мучені або й убивані, а їх майна брутально нищені, і коли ніхто в світі не озвався за нами". (Стор. 39). Це голос гр. католицьких священиків!

8. Папи обороняли українців, але ляхи не слухали папів... Папи оборонці українців... На такий лад може редактор кожної католицької газети стати великим оборонцем полудневих корейців, коли напише в своїй газеті "Приказую північним корейцям забратися з полудневої Кореї, а шкоду всотеро винагородити!" А чи корейці послухають - байдуже; чи полудневим корейцям поможе - байдуже! Але слава лишиться, що такий то редактор був великим оборонцем і добродієм корейців, бо написав був таке то... Легка дорога до слави! Таку вартість мала і папська оборона українців.

9. Конкордат вийшов на добро українцям, каже "Америка". Але чим? Чи тим, що папа дав полякам право вибирати для українців епископів (Арт. II), та назначувати священиків для гр. кат. парохій (Арт. 19)? Львівська католицька "Нива", ч. 2—3, 1925, каже: **"Конкордат загалом пішов після бажань Варшави"**, а в "Америці", що — на добро українцям. В Америці інший клімат...

10. Латинізм не йде наступом... А-ле ж він йшов наступом завсіди! "Нива", ч. 4, 1926, наводить слова бенедиктинця Стуліна: **"Папи нераз робили велику похибку там, що не додержували обіцянок, які давали Східній Церкві щодо заховання її звичаїв і литургії. Звичайно кожна унія кінчилася тим, що Рим починав латинізувати..."**

А що Рим назначує епископів для Канади, виховує студентів, дає поміч тим, що для нього будуть працювати, то це лише показує, що він дбає за свої справи, - але не за українські!

11. Коли кард. Тісеран накликав богословів, щоби своє шанували, то показав, що він не дитина. Чемні слова нічого не коштують. Гарно говорять українцям і поляки і большевики; ніхто не каже: я вас знищу! Але розумні люди дивляться найперше на діла, а не на слова.

12. В Римі комісія очищує гр. кат. богослужебні книги від західних інновацій (додатків)... Чи це не знак, що латинізм ті інновації повпроваджував? І чому аж чужі мають ті книжки очищувати?

Про всі ті справи можна сказати багато більше, черпаючи матеріял з самих католицьких джерел. Та і після того, що сказане, можна запитати: Чи був лад в гр. кат. Церкві? Чи був наступ латинізму, — і чи нині його нема, коли виправдується, чи заперечується те, що було лише лихом для українців?

АРХИЄП. МСТИСЛАВ СКРИПНИК В АМЕРИЦІ.

"Ню Йорк Таймс" доносить, що 13 липня ц. р. до Ню Йорку прибув з Канади Архиєп. Мстислав Скрипник з Української Православної Церкви в Америці, який був в переїзді до Пітсбург, Па., де мав взяти участь в "українській православній конференції", як її голова. На стації в Ню Йорку його стрінув гурток священиків і світських людей, з о. І. Гуняком на чолі.

В новинці між иншим говориться, що Архиєп. Мстислав запевнив присутніх, що він буде "працювати в напрямі обєднання Української Православної Церкви по цім боці залізної куртини". Він також сказав, що по отриманню повідомлення про затвердження його вибору на нове становище, він буде мати свій осідок в Ню Йорку.

ЩО ДІЄСЬ В КОРЕЇ.

Корейська війна показала, які Стейти до війни не приготовані. Від початку війни дотепер американці мусять поволи відступати, чекаючи більшої підмоги. Большевики мають коло 200 тисяч війська, а американці з полудневими корейцями половину того. Большевики мають коло 4,000 тенків і дуже багато всякої зброї. Всюди ставиться питання, чи Росія не зачне війни дебудь в другім місци, а тоді почалась би нова всесвітна війна.

КОЛГОСПИ В ГАЛИЧИНІ.

Є вісти, що в Львівській окрузі в Галичині є нині 939 колгоспів, хоч ще залишилися подекуди осібні господарі, на яких черга прийде завтра. Подібно і Волинь перетворюють в колгоспи.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ДОЧКИ БАТЬКІВ І ДОЧКИ НАРОДІВ.

Замало бути дочкою батька-матери. В Старім Завіті часто говориться про Дочок Народу Ізраїльського. Хто ж це були ті дочки? Це були ті свідомі дочки, що журилися нетільки собою і дбали не тілько за себе, але журилися і долею свого народу. Це були свідомі дочки, патріотки, сторожі народної справи. Вони були гідними дівчатами, гідними матерями, гідними дочками цілого народу.

Нині нам таких треба, — багато їх. Дав би Бог, щоби всі такими були. А будуть вони, то виховають таких гідних синів і дочок, як самі.

Не сходить мені з думки, що Відділ Молоді в Віснику відновився на бажання дівчат-українок. Таких дівчат нам треба багато. І треба, щоби вони Відділ Молоді пильно читали, застановлялися і самі до нього писали, що доброго їм на гадку прийде. Так будуть вони вчитися, будуть своїх сил пробувати, будуть самі за добрим і розумним шукати і ним будуть ділитися з другими. Це будуть ті Дочки Народу.

А про хлопців, про Синів Народу, колись окремо поговорю.

Старий читач.

ТАНЦІ — ВЕРХ УСЬОГО.

Чому нині танці ставиться для молодих на перше місце? Чи знаете? Тому, що тепер переживаемо час культурного занепаду.

Не дурімо себе, що тепер час великого поступу. Поступ е в техніці, в механіці, а в людськім життю, в людській культурі нема поступу, тут е відступ назад. Є занепад

Великими людьми були на світі не ті, що найдовше і найбільше завзято танцювали, але ті, що замолоду вміли тримати себе в руках та інтересувалися поважними справами. Нині ж всюди безконтрольна вулиця бере верх. Молоді щораз більше йдуть самопас, лишають Церкву і тілько шукають "ґуд-тайму, де могли би весело промарновувати дорогий час.

Культурний занепад знає історія. Колись в Римі було прийшло до того, що загал лише кричав, що він хоче "хліба і цирку". Наїстися і в цирку всяким витрішкам приглядатися. Це була ознака культурного занепаду і той занепад привів до упадку римську державу. Нині кличем е: хочемо грошей, багато вільного часу і веселих витрішків "ґуд тайму" Куди це заведе?

Що там другі роблять, це їх річ, а українська молодь повинна виробляти свій здоровий розум, приглядатися тому, що кругом діеться і готовитись на поважних людей. Коли другі ведуть себе до банкроцтва, то це їх справа, але бодай ми готовмося на розумних людей, на культурних господарів, а не на банкротів

Старший сумківець.

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

Всюди говориться, що українці мають дуже багато гарних пісень, може навіть цілі тисячі, а тут щораз менше пісень молоді знають. Це дуже зле. І тому треба би всюди вчити молодих якнайбільше своїх пісень. Не так кілька, але щоби знали їх добре цілими десятками, або і більше. А чим можна красше вільний час заповнити, як не гарними своїми піснями.

Але старші повинні молодшим в тім помагати, бо вони більше пісень знають. А молодші повинні і самі за такими піснями питати і вчитися.

Я чула, як англійці наші пісні хвалили і жалували, що слів не розуміють. Один англійський хлопець навчився грати. "Стоїть гора високая, а попід гору гай", і часто ту пісню грав на скрипці. А кілько в нас е таких, що такої гарної пісні не знають.

Отже нашим кличем повинно бути: "Вчімося якнайбільше наших українських пісень!".

Любителька пісень.

Сила держави (або народу) не в тім, кілько там податків збирається, ані в його твердинях, ані в красі будівель, — але в тім, кілько той край (чи нарід) має освічених громадян, кілько добре вихованих людей, свідомих і характерних. Тут е головна вартість, головна сила і могучість.

Лютер.

КОЗАК ВЕРТАЄТЬСЯ ДОДОМУ.

(Народна пісня.)

Ревуть води, шумлять лози
Козакові при дорозі.
Козак їде, козак блудить,
Під собою коня нудить.
Аж приїхав він до гаю,
Та до тихого Дунаю,
Став коника напувати,
Став плакати і ридати.

Зазуленько, моя ненько,
Закуй мені жалібненько,
Скажи мені ту дорогу,
Куди їхати до роду, –
І до роду — до родини,
І до вірної дружини.

Соловієчку, мій брате,
Перестань ти щебетати,
Скажи мені путь-дорогу,
Куди їхати додому.

Скажи мені соколеньку
Доріженьку додомоньку,
І додому, до родини,
І до вірної дружини.

А на дубі в темнім лугу
Кричить пугач: пугу! пугу!
Вертай коня козаченьку
Вже не знайдеш домівоньки.
Ні домівки, ні родини,
Ані вірної дружини.

КОЛИ Б АП. ПЕТРО БУВ В РИМІ

Щоби затримати грунт під ногами, Римська Церква безнастанно голосить, що ап. Петро вмер в Римі, і тому папи е наслідниками Петра. А в тім наслідстві має бути велика сила

Однакож про смерть Петра в Римі нема історичних доказів, але е історичні факти, з яких виходить, що Петро в Римі не був. Про перебування Петра в Римі е лише пізніші перекази, яких не можна історичною правдою вважати.

Про те Рим добре знає, отже безнастанно шукає способів, щоби Петрове перебування в Римі доказувати. Та якраз те безнастанне доказування свідчить, що справа таки непевна.

Півофіціяльний орган папи — "Осерваторе Романо", повідомив недавно, що на основі відкриття під церквою св. Петра в Римі вчені довели остаточно, що Петро був тут розпятий і під церквою похоронений. Однакож для розумних людей і такі нові докази не мають значіння ось чому:

1. Вічне доказування, що Петро в Римі був, свідчить, що Рим не має твердих доказів. Певного не треба доказувати. Ніхто не доказує, що ап. Павло в Римі був, бо це справа доказана.

2. Коли Рим безнастанно шукав доказів на Петрове перебування в Римі, то чи нові відкриття не е лише дальшим черговим доказуванням, за яким треба буде шукати ще новіших доказів?

3. Коли взяти на уваги ті фальшування на стороні римської політики, що знає історія, то це заставляе нас обережно ставитися до всяких нинішніх відкрить... Дива не було би, коли б вигринули нові відкриття про те, що Христос перед своїм хрещенням був в Римі і поблагословив ті місця, де Петро жив і помер.

4. Для думаючих людей перебування Петра в Римі не має ніякої злуки з папами. Петро був лише таким, яким він був, а папи були ріжні, — від гідних до найбільше негідних. Петро був один, а папів було багато, а то їх було і по двох і трох нараз, що себе взаїмно виклинали. Петро казав: "Ти Христос, Син Бога живого", а деякі папи говорили, що ті байки про Христа поплачуються. З папами вяжуться і дуже болючі історії, а з Петром такі історії не вяжуться.

Отже що спільного може бути між Петром і такими папами? Чи Петром можна виправдувати вчинки злих папів? Чи Петро хотів би за їх вчинки відповідати? Чи можуть злі папи Петром заступатися, коли їх робота до Петрової неподібна?

Петро відповідає лише за себе. І кожний чоловік окремо за себе відповідає, а за другого хіба тілько, кілько він причинився до чужого вчинку. І Петро, певна річ, не міг брати на себе відвічальности за вчинки папів, яких він не знав і яких тоді ще на світі не було. І тому саме, так сказати б, — механічне наслідство не має тут ніякого значіння.

Віра без діл мертва, каже Св. Письмо. Про діла ходить! І тому дійсним наслідником Петра може бути лише той, хто Петрові діла наслідує, — хоч би він жив не в Римі, але в полудневій Африці.

Та е ще один бік справи... Коли саме перебування Петра в Римі мало би давати папам право першенства, то перебування і смерть Христа в Єрусалимі давало би ерусалимським епископам ще більші права, — як наслідникам самого Христа. Отже ерусалимські епископи повинні бути перші, а не римські папи.

Таке диктує здоровий розум, але чи Рим на таке погодиться?...

КОРЕЙЦІ И УКРАЇНЦІ.

Український Конгресовий Комітет в Америці вислав був телеграму до през. Трумена, де заявляв свою піддержку заходам Трумена в обороні полудневих корейців. На те корейський амбасадор Дж. М. Чанг написав голові Укр. Конгр. Комітету, Добрянському, де висловлює подяку українцям за співчуття, як народови, що сам багато перетерпів і тому розуміе чуже терпіння.

ВЕЛИКА СКОРІСТЬ РАКЕТИ.

В Стейтах пускали тепер ракету, яка важила 28,700 фунтів, а по вилеті вже за 63 секунді полетіла 9 миль високо Взагалі її скорість виносила 3,600 миль на годину.

ГОСПОДАРКА РОСІЇ В ПОЛЬЩІ

Поляки нарікають, що Росія вивозить з польських фабрик до себе три чверти найлучшої матерії, вовняної і бавовняної, а одну четвертину найгіршої лише полякам. І перед склепами стоять довгі ряди поляків, яким і тої гіршої матерії тяжко дістати. Робить Росія подібно, як поляки ще недавно з українцями виробляли.

ЩО ВАРТА НАРАДИ З РОСІЄЮ.

В Вашингтоні говорено недавно про те, що австрійської справи не полагоджено дотепер через Росію. Чотири великі держави мали дотепер 256 засідань (нарад), однакож російські представники так вели справу, що всі наради закінчалися нічим. Послідні наради були 10 липня.

ПОБИЛИ ВІКНА В АМБАСАДІ

В Лондоні, в Англії, зібралося 29-го липня коло 150 людей і почали кидати каміння на будинок російської амбасади та побили трохи вікон. Також порозкидали летючки по вулицях. Думають, що це приклонники Мозлея. Вони перед амбасадою опівали "Геть з комунізмом". та "Забирайтеся назад до Росії".

ЛЕОПОЛЬД [illegible]

З поворотом короля Леопольда до Бельгії почались проти нього великі заворушення, отже він заявив, що передає престіл синови, коли той буде мати 21 рік. Тепер він має 19. Це трохи вспокоїло противників.

ПРИГОТОВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Американське слідче бюро оголошує, що йому відомо, що американські комуністи дістали з Москви докладні вказівки, як робити клопоти в випадку війни з Росією, як нищити залізничі дороги та мости, робити шкоди в фабриках, затроювати харчеві запаси. І комуністи тепер до того підготовляються.

[illegible] ВТРАТИ АМЕРИКАНЦІВ.

Нема урядових точних повідомлень, які страти мали американці в Кореї, але вістка з 31-го липня говорить, що вбитих, ранених і пропавших було більше, ніж тисяча. Окремо були згадки, що страти були значні. А з полудневої корейської армії мало згинути 8 до 10 ти[illegible]

ЗГОЛОШУЮТЬСЯ ДОБРОВОЛЬЦІ.

В Австралії зголосилося вже кілька тисяч добровольців до війни з корейськими комуністами. В Новій Зеляндії зголосилося 4,000 до кінця липня. Також і канадійці зголошувалися, щоби вступити до американського війська, яке воює в Кореї, але покищо їх не принято.

ВАСИЛЬ СЕНЬКІВ

В понеділок 12 червня ц.р., в наслідок нещасливого випадку при будівельній роботі, помер молодий чоловік Василь Сеньків на 28-му році життя. Покійний походив із околиці Сарто, Ман. Щоб поліпшити свою долю, вибирається на схід і стае до праці в місті Гемилтон, та не на довго, бо передчасна смерть забирає його з цього світу.

Похорон відбувся з місцевої української православної церкви св. Володимира, в суботу 17 червня. У відсутности місцевого пароха о. П. Самця похоронну Службу відправив свящ. О. Іванюк в асисті п. Б Радища

Покійний Василь залишив молоду жінку Катерину, що гірко оплакує втрату свого доброго чоловіка, і маленького дворічного синка. Батько покійного, Антін Сеньків, приїхав з далекої Манітоби зі Сарто на похорон свого любимого сина. Рівнож оплакують втрату свого брата пять братів і пять сестер зі своїми родинами.

В неділю 25 червня пополудні молода вдова з родиною покійного справила по покійному поминки в домі п-ва Савицьких, в околиці Ст. Джордж, коло Брентфорд. Там зібралася ближча і дальша родина і знайомі на спільну поминальну молитву. При цьому не забули про невянучий вінок на могилу покійного. На бажання його батька переведено збірку на Колегію св. Андрея й на часопис Український Голос. По короткій промові о. пароха, дві жінки, пані Новакова і Самцева, занялися збіркою, а дорогі гості щедро відгукнулися.

Жертвували по 2 дол.: Никола Зенчук, Петро Савіцький, Іван Качур, Катерина Сеньків, Марко Сеньків і Вас. Савчук.

По 1 дол.: Антін Сеньків, Н. Новак, Н. Дутка, С. Когут, И. Горбуль, Іван Крілик, В. Зуляк, Н. Качур, В. Никорак, М. Слотюк, Д. Процюк, В. Савіцький, І. Сторожинський, Д. Палій і о. П. Самець.

По 50 цт.: В. Мокрицький.

Зі збірки призначено 20 доларів на Колегію св. Андрея а $7.50 для Українського Голосу

Щира подяка жертводавцям, а покійному Василеві хай свята земля буде легкою

П.С.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 5-го червня 1950 року, в наслідок автомобілевої катастрофи, скінчив в лікарні в Йорктон, Саск., своє молоде життя син Дмитра і Олени Маріянчуків — Партеній. Покійний народився 28 березня 1925 року, одержав від батьків добре виховання та працював у господарстві в Вест Брук, недалеко місточка Тілор, Саск

Прибиті горем т-во Маріянчуки влаштували своєму синові величавий похорон. Заупокійна панахида була відслужена в м. Тілор, а відтак похорон відбувся в Вест Брук На похорон прибуло велике число людей, щоб попрощати покійного в останню дорогу

На заклик Всеч. о. Б. Яковкевича, п. Л. Е. Федорчук з Інсінгер, Саск., перепровадив збірку на будову Катедри у Винипегу. Присутні зложили $22.15, висловивши бажання вписати покійного в ряди Будівничих Катедри.

Помістіи Боже покійного в оселях праведників. Зіставшим облегчи горе. Всіх жертводавців винагороди сторицею

о. Б. Яковкевич.

ЕЛИСАВЕТА ФЕДУСЯК

Травня 29, ц.р., в місцевости Інсінгер, на фармі, спочила в Бозі на 88 році життя Елисавета Федусяк, з дому Басараба. Покійна народилася на Буковині, в селі Шерівцях, а до Канади приїхала ще в 1898 році.

В середу 31 травня, ц.р., після панахиди в домі зятя покійної — Семена Гоцуляка сумний похід вирушив до Церкви Інсінгер — полудень, де о. Б. Яковкевич з Шіго, Саск. відправив Службу Божу і похорон. Покійну поховано на цвинтарі біля тієї полудневої Церкви. В останне прощав бл. п. Елисавету Федусяк її муж Теодор Федусяк, син Дмитро, та дочки Марія Гоцуляк і Анна Побережник. Також були присутними внуки, кревні, приятелі і сусіди.

Цей сумний день закінчився парастасом та поминальним обідом, підчас якого п. Дмитро Українець перепровадив збірку на будову Катедри у Винипегу. Зібрано $8.30. Згідно з волею присутних цю суму передано в належне місце з просьбою поставити імя покійної в ряди будівничих Катедри. Цей вчинок буде дійсно невянучим вінцем

Нехай свята земля буде пером для відійшовшої від нас!

Присутний.

МАРІЯ СТАДНИК

Ґилберт Плейнс, Ман. — Дня 5 червня, 1950 р., в лічниці Давфин, Ман., відійшла у вічність бл. п. Марія Стадник, дружина Павла Стадника, проживши 47 років.

Покійна приїхала до Канади зі своїми родичами з села Вигнанчі, пов. Теребовля, Західна Україна, маючи лише три роки життя. В Канаді одружилася в 1918 р. з п. Павлом Стадником і фармерували в околиці Петлюра, а останніх чотири роки перебували в місточку Ґилберт Плейнс, Ман

Покійна була щирою християнкою, доброю матірю та ідеальною членкою Української Православної Церкви. Похорон відбувся дня 8 червня ц. р., в якому помимо дощевої погоди взяло участь багато людей

Похоронну Службу Божу провів Всеч. о. Т. А. Горбай в церкві в місцевости Петлюра Покійну поховано на цвинтарі св. Духа коло церкви. Підчас останнього цілування на заклик пароха, присутні зложили на будову Катедри у Винипегу $24.35, як вічний вінок на могилу покійної Марії

Спи, дорога Дружино і Мамо, а земля канадійська, на якій ти трудилася — нехай буде тобі легкою

о. Т. А. Г.

З РАМИ, САСК.

Рама маленьке місточко в Саскачевані. Є тут церква українська православна, гр. католицька і костел.

Коли організувалася наша Церква, то було досить клопоту з "[illegible]" та[illegible], які так докучали, що треба було [illegible] Але минулося

Нам Бог поміг побудувати Ній Божий, гарний, що звертає на себе увагу. Вже звідали ми маляра, має бути й іконостас, а все буде коштувати 2,500 доларів

Маємо гарний Народний Дім, викінчений і виплачений

Громаду нашу обслуговує о. Бохнарчук [illegible] з Собору [illegible] то має о. [illegible] Богослуження і виголошує гарні проповіді про [illegible] як [illegible] Опісля був спільний обід в Нар. Домі. Дальше прибув ще о. Бохнарчук з Мамоверий [illegible]

Коли оба священики відїхали до [illegible] наші парафіяни затомонілі між собою, що маємо добрих священиків. Не [illegible] на інших, як то роблять деякі [illegible] священики, а поступають так, як християнські учителі повинні поступати.

Парафіянин

РОЗУМУ ТРЕБА НАЙПЕРШЕ

(Cтідна Канада)

Лихо буває в громаді, коли заведуться в ній галабердники. Бо до проваження громадських справ треба здорового розуму, розваги, обережности, а не галабердів

Громадський провід можна галабердою захопити не правда коли вживесь неперебірчивої агітації, крику, хитрощей [illegible] більшости голосів. Так можна відразу скочити далеко вперед. Але в Канаді вже були такі, що до своєї цілі йшли такими способами, та де вони нині? Декого з людей збаламутили, а за ними лиха слава осталася.

Криками, впертістю, хитрощами, очайдушністю можна посвугуватися на війні де хочеться ворога знищити, але в своїм власнім громадськім життю так не роблять. Так лише можна розбивати власний лад і між своїми заводити ворожнечі. Легко щобудь попсувати, але тяжко направити.

Це на увагу тим, що в своїм житті хочуть вживати тих способів, що на війні з ворогом. А це руїнницькі способи, коли їх вживати на своїй ниві.

Мудрагельство не є розумом. Крик не є розумом. Лиха сліпа впертість і злісність не є розумом. Розум не кричить, не хитрує. Він дивиться вперед, оре і назад оглядаєсь. Він міряє і важить. Тому він розум. І лише він вміє добре будувати. Нехай про те памятають ті, до яких це може відноситися

Сідник

МОЛОДІ ПИЯКИ.

Між молодю в Винипегу заводиться пянство. В суді один 18-літний заявив, що він напивався з другим 17-літним в пиварні (бір парлор), а тоді пішли рабувати. Кажуть, що пянство між молодими дуже поширюєсь і тяжко його зупиняти, бо багато молодих виглядає на старших ніж вони е. Видно, що старе правило: "В здоровім тілі здоровий дух", не має тут сили.

ПРИ ХРЕЩЕННЮ НА ВІСТНИК.

(Стінан, Саск.)

Липня 23-го хрестив о. Майба сина п-ва Березняків (з Валин), а їх домі, гарних наших громадян, отже при тій святі на його заклик зібрані гості зложили жертви на „крижмо" Вістникові. Ось тих жертводавців:

По 1 дол.: о. І. Майба, Роман Березняк, Василь Пелехонський, Андрій Анака, Василь Вігнан, Проць Петричка, Калина Петричка; Йосиф Ганевич, Дмитро Цалий, Никола Анака, Марія Анака, Праска Вігнан, Никола Козменюк, Мих. Майданюк, Василь Грушка, Дм. Солтис, пані Іванова.

По 50 ц.: Магдалина Пелехонська, Марія Вігнан.

За цей щедрий дар нехай буде щира подяка жертводавцям, а новохрещеному Борисові Березнякові щирі желання, щоби Господь дозволив йому вирости на славного сина своїм родичам, на доброго члена Церкви і свого Народу!

Гість.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА.

о. Т. Стефюк - $13.65.

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА

Прілейт, Саск.

(Збірка о. О. Новицького.)

По 1 дол. Ф. Скоробогач, А. Палийчук, А. Фідяк, С. Крик, Настя Воляк, А. Паличук, п. Ганевич Т. [illegible] М. Залоч М. Товстий. Ф. Чернецькина, С. Баран, п. Ячук, Н.Н. Дрібними $1.50

Ітонія, Саск.

(Збірка о. О. Новицького)

По 2 дол. В. Гуменник По 1 дол.: М. Охрій, В. Байдак, М. Стасюк, М. Бойко М. Гой Марія Ткачук. М. Ганевич, п-во Бойчуки, С. Гуменний, П. Канасевич І. Дудка. Ю. Гладиш. Дрібними [illegible]

Збірка о. В. Мельничука.

По 1 дол.: Н. Марчук, І. Писаревський, А Гевко, Гр. Корбут.

Мирнам, Алта.

По 1 дол.: Мих. Гиманик, Анна Гереляк.

Стівенсон, Бр. К.

В. К. Лаза - 2 дол.

Збірка о. Д. Фотія.

По 1 дол. Т. Кробот, В. Підлужний, В. Бимчук, Д. Климашко, Л. Підлужний, М. Попович, Р. Бойчук, І. Тхір, М. Буср. Дрібними $1.75

ЗБІРКА о. К. КВАСНИЦЬКОГО

Ерауд. — Е. Демків 5 дол.; по 1 дол.: П. Бжак, А. Репушка (Смокинг Тент). Дрібними 4.50 дол

Флин Флон, Ман. — По 1 дол.: М. Киба, Софія Солтис, В. Галитовський І. Кривків, С. і В. Герега, О. Беник П. Сірий І. Сторожук, Д. Герман Марта Зонало, Ф. Киба, Т. Малюта А. Хахура, В. І. Перепелюк. Дрібними 3.20 дол

Годсон Бей, Саск. — По 1 дол І. Кудлик, І. Малюта, Ю. Гогол, І. Топоровський, Ю. Юркевич, Б. Стрільчук. Дрібними 3.95 дол

Ендевер, Ман. Дрібними 1.00 д

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Ренвер.
13. Неділя — Етзберт.
19. Субота. Преобр. Госп. — Пайн Ривер (празник)
20. Неділя — Гарленд
27. Неділя — Богдан (празник).
28. Понеділок. Усп. Пресв. Богородиці — Ворд (празник)

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

СЕРПЕНЬ

6. Неділя — Горлиц.
13. Неділя — Мален.
19. Субота; Преобр. — Норктон (храм).
20. Неділя — Норктон (храм).
27. Неділя — Мелвил.
28. Понеділок. Успення Пресв. Богор. Сторновей.

Тел. 798 — Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Норт Бетлфорд.
13. Неділя — Вітків.
19. Субота. Преобр. Госп. — Глеслин.
20. Неділя — Медов Лейк.
27. Неділя — Гофорд.
28. Понеділок — Успення Пр. Богород. Блаки (храм).

Адреса. Почт. скр. 51, Гофорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського.

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Брендон.
13. Неділя — Іст Селкірк.
19. Субота — Преобр. (Спаса) — Тиндал.
20. Неділя — Понлар Парк.
27. Неділя — Понларфілд.
28. Понеділок — Успіння Богородиці — Ледвин (храм).

Адреса: 178 Андерсон Евню, Винипег. Телефон 58 255.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Мендвинз.
13. Неділя — Вірдейл.
19. Субота — Преобр. Господнє — Сенборг.
20. Неділя — Принс Алберт.
27. Неділя — Гоні Мун.
28. Понеділок — Успіння Богородиці — Принс Алберт.

ВЕРЕСЕНЬ:

3. Неділя — Шишков. (Отворення Народного Дому).
10. Неділя — Принс Алберт.
17. Неділя — Сенборг.
21. Четвер. — Різдво Пресв. Богор. — Гоні Мун.
24. Неділя — Принс Алберт.
27. Середа — Воздвиж. Чес. Хреста — Вірдейл.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 2785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Канора.
13. Неділя — Бюкенан.
19. Субота — Преображення Госп. — Дробот.
20. Неділя — Канора.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Андрю.
19. Преобр. Госп. — Лукман.
20. Неділя — Завале.
27. Неділя — Кагнин.
28. Усп. Пр. Богор. (заступство) — Мюсідора.

Катехізації з дітьми.

В громаді Кагнин в церкві від 29 до 29 липня

Від 7 до 12-го серпня в громаді Андрю, в церковній салі.

Від 14 до 19-го серпня, Лукман, в місцевій школі.

Від 28 серпня до 2-го вересня Вилингдон. Народний Дім.

При закінченню суботами Служба Божа і св. Причастя дітей.

Адреса: Вох 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Льора.
13. Неділя — Іясінгер, місто.
19. Субота. Спаса — Шіго, місто.
20. Неділя — Коло Річки.
27. Неділя — Коло Кущих.
28. Понеділок. Успіння Богор. — Шіго, полуд.

По Богослуженнях катехизація.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Бойчука

ЛИПЕНЬ:

16. Неділя — Сенді Ридж.
23. Неділя — Гленден.
30. Неділя, св. Володимира В. — Елк Пойнт (храм).

Адреса: Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича.

СЕРПЕНЬ.

6. Неділя — Ядиер.
13. Неділя — Кшровськ.
19. Субота. Спаса — Пасічник.
20. Неділя — Вест Бруж.
27. Неділя. Успення Богор. — Льора. (храм).
28. Понеділок. Усп. Богр. — Ядиер (храм).

По Богослуженнях катехизація.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Фотія

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Смокі Лейк.
13. Неділя — Стрий.
19. Преображення Господнє — Вільна.
20. Неділя — Смокі Лейк.
27. Неділя — Белис.
28. Успення Пресв. Богородиці — Сведен (храм).

Адреса: Вох 309, Тел. 32, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Бонни.
13. Неділя — Шипинці.
19. Субота — Преобр. Господнє — Кейлеш.
20. Неділя — Ішас.
27. Неділя — Гемлин.
28. Понеділок — Успіння Пресв. Богор. Давшаг.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

СЕРПЕНЬ.

6. Неділя — Вакав.
13. Неділя — Тернопіль.
14. Понеділок. Хрещення України — Вакав.
19. Субота. Преображення Господнє — Смит.
20. Неділя — Ст. Джуліен.
27. Неділя — Калдорп.
28. Понеділок, Усп. Богор. — Вакав (храм).

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Вох 155. Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Греділя

СЕРПЕНЬ:

12. Середа. Св. Петра і Павла — Брукебі, полуднева.
16. Неділя — Кадет (храм).
23. Неділя — Гронлид.
28. Пятниця. Св. Володимира — Брукебі полуднева.
30. Неділя — Кадет

Адреса — Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Дорбен.
13. Неділя — Арран.
19. Субота. Преображення — Кобвар.
20. Неділя — Норквей.
27. Неділя — Свен Плейн.
28. Понеділок. Успення Богор. — Мейбридж (храм)

Адреса: Вох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Є. Грицини.

СЕРПЕНЬ:

6. Неділя — Венлав — ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ.
13. Неділя — Каннк.
19. Субота, Преображення — Роритон.
20. Неділя — Дауфин.
27. Неділя — Косів.
28. Понеділок. Успення П. Б. — Вейлй Ривер

Адреса: Дауфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

СЕРПЕНЬ:

13. Неділя — Шортдейл.
19. Субота — Роблін-Валена.
20. Неділя — Шелвалей.
27. Неділя — Леонард.
28. Понеділок. Успення Пресв. Богор. — Петавра

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

1 В 19 Липень. Преп. Макрини
2 С 20 † Ілії пророка.
3 Ч 21 Преп. Онуфрія молч. й О. П.
4 П 22 Рівноап. Марії Магдалини
5 С 23 Муч. Трохима, Теофіла

6 Н 24 Нед. 10 по Зел. Свят.
7 П 25 † Успення прав. Анни
8 В 26 Преп. Мойсея чудотв. [illegible]
9 С 27 Пантелеймона влкч.
10 Ч 28 Апост. з 70-ти: Прохора
11 П 29 Муч. Калиника Кал.
12 С 30 Ап. з 70-ти: Сили і Силуана

13 Н 31 Нед. 11 по Зел. Свят.
14 П 1 Серп. Хрещення України
15 В 2 Пер. мощ. перв. Стефана
16 С 3 Преп. Ісаакія, Далмата
17 Ч 4 Сім молодців в Ефесі [illegible]
18 П 5 Муч. Евсигнія [illegible]
19 С 6 Преображен. Госп. — Спаса

20 Н 7 Нед. 12 по Зел. Свят.
21 П 8 Преп. Емиліяна ісповідн.
22 В 9 † Ап. Матея муч. Юл.
23 С 10 Муч. архид. Лаврентія
24 Ч 11 Премуч. Василія і Теод.
25 П 12 Муч. Фотія [illegible]
26 С 13 Тихона еп. [illegible]

27 Н 14 Нед. 13 по Зел. Свят.
28 П 15 Успення Пресв. Богородиці
29 В 16 † Нерук. образ [illegible]
30 С 17 Преп. [illegible]
31 Ч 18 Муч. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

СЕРПЕНЬ

6. Неділя — Ро[illegible] (храм).
13. Неділя — [illegible]
19. Субота — [illegible] Мензі (храм)
20. Неділя — Січ

Адреса: Оновборн Ман. Тел 132. Вох 2. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка.

СЕРПЕНЬ

6. Неділя — [illegible]
13. Неділя — [illegible] Служба
19. Середа — Пре[illegible] — [illegible] Служба
20. Неділя — [illegible]
27. Неділя — Толстой
28. Понеділок — Богородиці — Гартон (храм).

ВЕРЕСЕНЬ

3. Неділя — Сенкос
10. Неділя — Роза
11. Понеділок — [illegible] — вечірня Служба.
17. Неділя — Толстой.
21. Четвер — Богородиці — вечірня Служба.
24. Неділя — Тюдентон.
27. Середа — Воздвиж. Чесного Хреста — вечірня Служба.

Адреса: Толстой Ман.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ

6. Нед. 10. Гол. 1. Ув. 10. Літ. 1 Кор. 4:9—16. Єв. Мат. 17. 14—23.
13. Нед. 11. Гол. 2. УЄ 11. Літ. 1 Кор. 9:2—12. Єв. Мат. 18. 23—35.
19. Преобр. — Спаса. УЄ Луки 9. 28—36. Літ. Ап. 2. Петра 1:10—19. Єв. Мат. 17:1—9.
20. Нед. 12. Гол. 3. Ув. 1. Літ. 1 Кор. 15:1—11. Єв. Мат. 19. 16—26.
27. Нед. 13. Гол. 4. УЄ 2. Літ. 1 Кор. 16:13—24. Єв. Мат. 21:33—42.
28. Успення Богор. УЄ Луки 1:39—49, 56. Літ. Фил. 2:5—11. Єв. Луки 10:38—42; 11:27—28.

ВЕРЕСЕНЬ:

3. Нед. 14. Гол. 5. УЄ 3. Літ. 2. Кор. 1:21—2:4. Єв. Мат. 22:1—14.
10. Нед. 15. Гол. 6. УЄ 4. Літ. 2 Кор. 4. 6—15. Єв. Мат. 22. 35—46.
11. Усік. гол. Iв. Хрест. УЄ Мат. 14. 1—13. Літ. Діян. 13:25—32. Єв. Мар. 6:14—30.
17. Нед. 16. Гол. 7. УЄ 5. Літ. 2 Кор. 6. 1—10. Єв. Мат. 25. 14—30.
21. Різдво Пр. Бог. УЄ Луки 1. 39—49, 56. Літ. Фил. 2. 5—11. Єв. Луки 10:38—42; 11:27—28.
24. Нед. 17. Гол. 8. УЄ 6. Літ. 2 Кор. 6:16—18; 7:1. Єв. Мат. 15. 21—28.
27. Возд. Чес. Хр. Госп. УЄ Ів. 12, 28—36. Літ. 1 Кор. 1:18—24. Єв. Івана 19: 6—11, 13—20, 25—28, 30—35.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3236 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1950. ЧИСЛО (876) 16

ПРОФ. ДМ. ДОРОШЕНКО ВІДІХАВ

В Суботу 19-го серпня проф. Дм. Дорошенко і його подруга виїхали з Винипегу до Ню Йорку, а звідтам виїдуть до Франції на [illegible] пальний побут. Проф. Дорошенко [illegible] час тут хорував, і можна [illegible] здоровим. Ще 15-го серпня була влаштована для Дорошенків вечеря, [illegible] винипегські українці прощали Дорошенків, бажаючи їм всего доброго.

РОЗІГНАЛИ БАПТИСТІВ

В містечку Ля Сар, в Квебеку, баптисти [illegible] чотири чоловіки, пошли [illegible] виголошувати проповіді [illegible] зібрався гурт людей і почали [illegible] них фаєрверками (фаєрверками) [illegible] почала баптистів штурхати [illegible], вирвала проповіднику [illegible] потоптала. Вкінці баптисти [illegible] такcівкою (таксі), бо з [illegible] автомобілів товпа повипускала [illegible]. В недалекім Валь Д'Ор двох баптистів арештовано, коли наперекір муніципальній заборoні хотіли на улиці [illegible]. Очевидно проти баптистів стали місцеві французи католики.

ЗГУБИЛИ — ЗНАЙШЛИ

В Винипегу перевозили зо шпиталю [illegible], півтора цаля довгу, а [illegible] цаля в промірі, і загубили. [illegible] радіюм), це металічна річ, [illegible] невидимі проміні, якими [illegible] лічать рака. Згублена [illegible] 100 долярів. Після згуби [illegible] в Винипегу осторога, [illegible] коли б таку трубку знайшли, [illegible] нею, бо її проміні дуже [illegible].

Вкінці вдалося згубу віднайти. Кільки [illegible] ходило вулицями з трома інструментами, які показують радієві проміні [illegible] місци інструменти показали [illegible] десь недалеко є рад. І так вдалося згублене знайти в болоті шість цалів глибоко.

ВБИЛИ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПРОВІДНИКА

[illegible], в Бельгії згинув голова [illegible] комуністів, Жулієн Ляго [illegible] також послом в парляменті. [illegible] знайомих приїхало до нього, [illegible] забратися. Він мав 65 літ [illegible] нового бельгійського ко[illegible] робив заколот і викрикував: [illegible] республика!"

ЗГИНУЛА МОЛОДА ЖІНКА

В шпиталі в Портедж Ля Прері, Ман., померла недавно 24-літна Мартинова, що перед двома тижнями вийшла замуж. [illegible] був випадок, — їздець (шофер) [illegible] пнтий, отже вдарив своїм [illegible] в инший автомобіль, що [illegible] Крім Мартинової покалічився еї [illegible] ще инших трое.

[illegible] молода жінка це дочка нашого [illegible] громадянина Назарка Боднарчука, що тепер живе у Винипегу.

ПАПА — А НОВА ВІЙНА

Були вістки в пресі, що коли б почалася в Европі війна, то кардинальська колегія ([illegible] кардиналів [illegible] папи) та ще [illegible] уряди [illegible] до Квебеку в Канаді [illegible] Арх. [illegible] Квебеку каже [illegible]. Та певна річ, що папа має пляни на випадок війни в Европі, [illegible] думати що тоді лишався б в Ватикані так, як [illegible] лишалися в [illegible]. Вин [illegible] Европу, а тоді Ка[illegible] найбільша

БОЛЬШЕВИКИ ПРОТИ „А" БОМБИ

І в Европі і в Канаді большевики ведуть сильну агітацію за тим, щоби не допустити Америки [illegible] атомової бомби [illegible] проти бомби й оголошує, що в Канаді [illegible] 27 [illegible] ських, а 49 Злученої Церкви священиків, а тепер є ще нові підписи. Що вони могли підписатися, не диво, бо протестантські церкви віддавна є під сильним большевицьким впливом. Збирають вони підписи і других людей, де вдасться, хоч всі свідомі знають що це російська робота.

ЖІНОЧА СВІТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

В Торонті відбувалася тепер конференція жіночої організації — „Ворлд Вимен Кришієн Есошіейшин", з якою звязані подібні організації [illegible]. Були тут жінки з 24 країв, в між ними була одна з полудневої Кореї з Сеул, Окгія Ким. — З Єгипту, з Каіро, була Елен Шакгашіра. Вона оповідала, [illegible] мусулманські (турецькі) жінки [illegible] менше закривають на улиці лице [illegible], однакож дівчатам не дозволяють там свобідно волочитися з хлопцями вулицями.

21 РАНЕНИХ В ВИНИПЕГУ

Серпня 19-го повстала електрична експльозія й огонь напереді стріткари, отже 21 особу забрали до шпиталю. Стріткарі годі було спинити отже люди тікали через вікна, хоч стріткара була в русі.

БОЛЬШЕВИКИ СТРІЛЯЮТЬ ПОЛОНЕНИХ

Вістка з 17-го серпня каже, що большевики в Кореї розстріляли 32 американських полонених, хоч існує загальне правило, що полонених не можна розстрілювати. Вони повязали руки полонених назад і постріляли. Такезмо добивали ранених, що стогнали на землі.

ПОКАРАЛИ КСЬОНДЗА ЗА ВТЕЧУ

Варшавський ксьондз, Ілінський, старався без дозволу виїхати з Польщі, отже за спробу втечі засудили його на чотири роки тюрми і грошеву кару 500,000 золотих (1,250 долярів) Трох інших, що йому помагали, засудили від одного до трох літ

ОКРУЖНІ ЗІЗДИ

Торсбі, Алта — в неділю 27 серпня.
Вилингдон, Алта — в неділю 3 вересня
Мирнам, Алта — в неділю 10 вересня

ДОЧКА КНЯЖНИ ЄЛИСАВЕТИ

Серпня 15-го народилася [illegible] Елисавети [illegible] дочка. Тепер княжна Елисавета є [illegible] матірю двох дітей, [illegible] перший син Кароль (Чарлс), що має тепер 21 місяць. [illegible] звичаю [illegible] [illegible] вистрілами з 21 гармат. Тепер порядок королівського наслідства так виглядає: 1. Княжна Елисавета 2. [illegible] 3. [illegible] 4. Княжна Маргарета 5. [illegible]

ТАКОЖ САМАРЯНСЬКЕ ДІЛО

В стейті Тенисі, в Америці, є біля [illegible], куди поїзд переходить [illegible]. Перед роком знайшли на тім поїзді собаку, каліку на всі [illegible] отже поклали його в захисті під скалою і тепер доглядають. Поїзд стає, собаці заносять поживи і води, і тоді дальше їдуть. Таке діло милосердя сповняють ті люди вже більше як [illegible].

ВІСТКИ З АМЕРИКИ

З вісток з Америки виходить, що там робляться заходи, щоби злучити разом [illegible] Теодоровича [illegible] Церкву [illegible] Мстислава [illegible] мав би [illegible] в половині жовтня [illegible] „Геральд Трибюн" [illegible] 6 по[illegible] Українська-Американська [illegible] Церква [illegible] єдністю в вірі з [illegible] Східною Православною Церквою, але з самоуправлінням. — Це [illegible] Церква [illegible], але у внутрішніх справах буде автономною.

ЗАБРАЛИ КОМУНІСТІВ З КОРАБЛІВ

З двох кораблів в ньюйоркськім порті в двох днях забрали коло 100 комуністів з залоги тих кораблів. В Вашингтоні [illegible], щоби з купецьких кораблів [illegible] комуністів

ПОРТОВІ РОБІТНИКИ ПРОТИ РОСІЇ

В Ню Йорку робітники відмовилися вивантовувати з корабля мясо, яке прийшло з Росії. Один з урядовців уніі заявив: „Пощо дозволяти, щоби Росія [illegible] гроші з нашого краю? Най[illegible] робітників, це ветерани [illegible] ми будемо воювати з Росією"

ДИТИНА ПЕРЕВЕРНУЛА КАВНИК

Вісім-місячна дитина родини Бойків в Винипегу перевернула кавник з кипячою кавою і досить попеклася. Вона сиділа в тітки на колінах і звідси сягнула по кавник і перевернула

— Згадана молода жінка, це дочка наного доброго і відомого винипегського громадянина — Назарка Боднарчука. Її похоронено на винипегськім цвинтарі.

ЯК СЛІПИЙ БАЧИВ

(За Вазовим).

I

Не тілько очи бачать, але і розум бачить. Очи бачать недалеко, а розум може бачити і те, що далеке, і те, що минуле, і те, чого очи не можуть доглянути. Коли розум великий, коли він сильний, то він бачить і в глуху північ, і за високими горами, і за широкими лісами.

Це було тоді, коли Болгарія висвободилася від турків (1878-9).

А треба знати, що болгари цілі століття стогнали в турецькім ярмі і мріяли про свободу своеї країни, —і ті, що були в Болгарії, і ті, що були далеко від неї.

І мріяли і добивалися еї. Багато життя це їх коштувало.

Та як вже Болгарія стала вільною, жив в маленькім гірськім селі 84-літний болгарин, Йоцо, що вже кілька літ був сліпим.

Багато лиха пережив він під турецьким панованням, а коли до волі було недалеко, він осліп.

Але Йоцо бачив і тепер свою Болгарію, — бачив її такою, яка була за його видючости, — поневоленою, пониженою, побитою, покровавленою... Тепер вона вже не така, вона вільна, — і як хотілось би йому знов побачити, як та вільна Болгарія виглядае... Він же тепер вільний і хотілось би ту волю очима побачити.

Вже пять літ минуло від освобождення Болгарії, як Йоцо почув, що до його села мае приїхати високий урядник, міністер, губернатор, чи щось таке. Ціле село тим інтересувалося, а найбільше Йоцо

Що це за урядник, —питав Йоцо Може, маймур? — І йому сказали, що це такий, як турецький каймакан, як баша

- Баша... але чи болгарський баша? -допитувався Йоцо.

Болгарський! Наш!

Якже урядник приїхав, почав Йоцо розпитувати, як він одягнений, чи мае шаблю...

— Мае шаблю, — кажуть Йоцови.

От і шаблю мае! — подумав Йоцо, - я мушу його побачити

Урядник спинився в хаті Денка, що була найлучшою хатою в селі, і-туди пішов Йоцо. Він постукав, а там питае Денка:

— Чи гість в хаті?

— В хаті. Він змучений, спочивае.

— Скажи йому, щоби на хвилю вийшов... Скажи, що сліпий болгарин хоче його побачити.

— Сліпий хоче бачити..., — повторив з насмішкою Денко,—хиба сліпі бачать?

- А я хочу бачити, — почав добиватись Йоцо. — скажи йому, що я хочу його бачити!

Данко пішов до кімнати.

— Тут старий, здитинілий і сліпий старець прийшов до вас...

- З якою справою?

- Так. Каже, що хоче вас бачити...

- Бачити? А він сліпий?...

— Сліпий від пяти літ...

— Добре, нехай прийде... Або ні, я вийду до нього...

Урядник вийшов. По бравкоті острогів почув старий, що це болгарський урядник і скинув шапку.

- Що скажете, дідусю?

- Ваша гідність..., Чи то ти, мій сину?

- Я, дідусю.

—Баша?

— Так, баша!

—А чи наш баша?

— Так, ваш, дідусю.

- Чи такий болгарин, як я?

—Такий, дідусю.

— Щирий болгарин? Не перевертень?

— Ні, дідусю, ні, — і болгарин, і такий щирий, як ви. Ваш щирий добрий син, ваш внук, дідусю

Старий обтер сльозу з незрячих очей і приступив до урядника. Він взяв його за руку, общупував його одежу, сягнув до металевих ґудзиків на грудях, общупував еполети (прикраси) на раменах, а потім випрямився, поцілував їх і каже:

— Боже, ти дозволив мені побачити мою вільну Болгарію! — і сльози ще раз засвітились в його мертвих очах. А тоді звернувся до урядника, поклонився низько і говорить:

— Тепер прости мені, мій сину, що я тебе трудив, бо я хотів побачити нашу вільну Болгарію. І ти показав її мені. Тепер вже спокійно можу йти перед Бога...

Тут вже й урядникові потекли рясні сльози по лици, бо він побачив на власні очи не самого болгарина, але щиру і гідну його душу. І стиснувши руку старця він говорить:

— Дідусю, зайдіть до мене ще перед вечерою...

Зайти? А чого, сину?

— Хочу з вами повечеряти.

— Зо мною повечеряти? Ну, коли твоя воля, то зайду... Зайду, як свій до свого... Зайду!

Довго думав урядник, коли старець пішов і все уявлялося йому наче сон. Коли глянути на того старого, знемощілого і сліпого старця, то чи можна було подумати, що в нім палае така могуча полумінь вільної болгарської душі? Чи можна було догадуватись, що старець, який стоїть вже над гробом, носить в своїх грудях таке велике почуття святого болгарського патріотизму? Який величавий памятник треба би поставити йому... Знаю я щирість болгарського народу, але такої великої щирости я не сподівався. Так! Він побачив і я побачив

Вечером знов зайшов старець і вже був спокійнішим, був більше зрівноваженим. Був він похилий, а тепер випростувався, наче б 30 чи 40 літ йому назад вернулось. Весь помолодів.

А при вечері довго він розпитував про все, що не було йому відоме, що було йому цікаве. Якже відходив, то каже:

— Це в мене перше велике свято в нашій вільній Болгарії. А що ти сину мені її показав, то ось тобі дарунок від мене на памятку. Візьми отсю мою палицю, вона така чиста і щира, як моя душа. Сам я ту палицю собі прилаготив і вона піддержувала мою старість. Візьми її, а тебе нехай Господь береже і дасть тобі розуму і сили служити вільній нашій країні, яку ти мені показав.

Коли старець забирався йти додому, каже урядник:

— Коли в мене ваша палиця, то мій обовязок провести вас додому.

І він провів. Коли ж впослідне прощалися каже Йоцо:

— Тебе, сину, я не забуду ні тут, ні там... Коли Бог мене до себе покличе, то я там буду за тебе і за нашу Болгарію Бога молити. І за тебе, сину!

ПЕРШИЙ ЗБІР ПШЕНИЦІ

Елевейтор в Севен Персонс, Алта, дістав 3-го серпня першу пшеницю сегорічних жнив.

ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ А КАТОЛИЦИЗМ

В катол. „Нашій Меті", ч. 31, е стаття о. Шавеля п. з. „Чому Католицька Церква боронить приватної власности?". І там читаемо:

„Вона боронить приватної власности та навчае безупину, що людина може тільки тоді провадити життя, яке правді їй відповідае, коли кожний буде посідати свою приватну власність"

А ще дальше:

„З цього бачимо, якою великою потіхою та радістю для багатьох мільйонів людей у нинішному світі повинна бути наука Католицької Церкви. Вона є рятунком для найбільше оп[illegible] страждучих душ тому, що ніхто так не боронить їх інтересів, як саме вона. [illegible] скаже тверде слово правди так капіталістам, як і комуністам. Вона одинока боронить правди на світі..."

Балачка о. Шавеля, це ба[illegible] балачка. Він або знае Католицьку Церкву лише з катехизму, або стараеся пома[illegible]ти чорне білим.

Українці знають Католицьку Церкву сотні літ, і вона ніколи не захищала приватної власности, противно [illegible] — вона забирала їх приватну власність для себе. Обрабовувала їх.

Католицька Церква — це [illegible] Церкви, а не один папа з кардиналами — отже що ті католицькі вірні [illegible] водом папи з українцями виробляли?

— Після 1917 р. хочуть укр[illegible] свою державу (свою приватну власність), а католицька Польща українські землі собі загортае

Вона засилае украї[illegible] (українську приватну власні[illegible]) на мазури, а українські школи ([illegible] власність) польщить.

Вона переслідуе, мучит[illegible] вае свідоміших українців ([illegible] власність)

Примушуе українців (укр. [illegible] сність) переходити до костела і [illegible]

Українську землю (укр. прив. власність) дае мазурам кольо[illegible]

Забирае і масово ни[illegible] церкви (укр. прив. власн[illegible]) і т. д. в безконечність.

Коли таке робилося, то чи чув хто, щоби папа ставав в обороні української приватної власности? Ні! Він якраз сам висував претенсії до чужого йому українського церковного майна, не дбаючи що це чужа власність.

А що нині папа гарно про все балакае тиха нема, бо гарні слова нічого не коштують. Але в життю ходить про діла а не самі слова.

ТРОЄ ПОПЕКЛОСЯ

В Ґледстон, Ман., два чоловіки лагодили тректор коло шопи, а коло них стояла 5-літна дівчина. Нараз тректор експльодував, і позапалював на всіх одежу. Чоловіки найперше почали гасити огонь на дитині, а вже опісля на собі і небезпечно попеклися. Дитина попеклася менше.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Апостол Матфтей

Апостолів, що безнастанно в Христом перебували, було 12. Коли ж Юда Іскаріот зрадив Христа і відобрав собі життя, то Апостоли почали шукати когось, щоби поставити на місце Юди.

І знайшли вони двох, — Матфтія, який хоч не цілий час був з Христом, але був пильним Його учеником, і другого - Йосифа, прозваного Справедливим. Обі були праведні мужі і треба було вибрати з них одного. Тепер почали вони молитись і Господь обявив їм, що мають взяти Матфтія.

Матфтій проповідував Христа в стороні жидівській і тут його вкамінували в 64-ім році по Різдві Христовім.

Між Апостолами споминаемо двох, [illegible] імена: Матфтей (Ма[illegible]й) евангелист, і Матфтій (Матій), якого вибрали на місце Юди. Память Матфтія [illegible] 22 серпня (9-го церк.).

(Від[illegible] українці вимовляли: Ма[illegible] Матфтей; Матій, або Матфтій. Матфей, Матфий, це московська ви[illegible])

УСПЕННЯ БОГОРОДИЦІ

(28 серпня, 15 церковного).

В Євангелію Івана читаемо, що Христос сказав до Ап. Івана: — Се мати твоя! І до Матери: — Се син твій! — Так Христос поручив Іванови, щоби дбав [illegible] Христову якби про свою матір.

[illegible] жила Діва Марія з ап. Іваном [illegible], якже почалося переслідування, забрав її Іван до Ефезу. Опісля вернулися знов до Єрусалиму.

[illegible] говорить, що ангел Гавриїл [illegible] Діву Марію, що за три дні [illegible] покинути цей світ.

Ведені духом Божим всі апостоли зібрались на той час до Єрусалиму, крім Томи. І тепер все минуле стало перед [illegible] ще яснійше, бо вона [illegible] всіх тих, що були не[illegible] учениками еї Сина.

Діва Марія умерла без терпіння, наче [illegible], і тому еї смерть зветься „успіння". Тіло еї поховали в Гефтсиманськім [illegible]

Коли [illegible] дня прибув ап. Тома, [illegible] гріб, але знайшли тілько [illegible] тіло було обвите., Ангели забрали тіло до неба.

[illegible] до стола апостоли зоставляли [illegible] місце порожним і клали тут [illegible] нагадував Христа. Коли ж після [illegible] Богородиці хотіли такий [illegible] піднести, побачили Діву Марію [illegible] почули Радуйтеся! [illegible] Захоплені тим вони закликали: — Пресвятая Богородице, помагай нам! [illegible] Ісусе Христе, помагай нам!

На гробі Діви Марії цариця Єлена вибудувала церкву.

Давні письменники з переказів записали також, як Діва Марія виглядала. Говорила не скоро, уважно. Лице мало барву пшеничного зерна, волося жовте, зір проникливий, уста рожеві, лице трошки подовгасте, одежа звичайна, проста, скромна.

В новій християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовлення й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ПІСНЯ НА УСПЕННЯ

... (Як коляда „Цьвіт мисленний")...

Троне вишний, днесь здрігнися,
Роде земний, ізберися, —
Бо ось Діва Богомати
Йде, щоб в небі пробувати,
Де Ангели й Архангели,
Разом із Сином своїм єдиним.
Заспівайте, прославляйте
Царицю Небес!
Небо нині торжествуе,
Християнський світ сумуе
Ось Апостоли ридають.
Із сльозами промовляють:
Помагай нам, поміч дай нам
Діло звершити, а потім жити
В тій святині, де Ти нині,
Богородице!

ОСУДЖУЮТЬ ДОНОСЧИКІВ

В „Українських Вістях" з Нового Ульму, в Німеччині, ч. 59, читаемо, що там хтось робить багато доносів на скитальців, головно тих, що походять з Придніпрянщини. Ось що там пишесь:

„Серед українців — через поділ на православних і греко-католиків, — існуе так би мовити, релігійна нетолерантність і тому від тієї або тієї сторони подаються доноси. Чомусь соборноправну (Православну — В) церкву називають прокомуністичною (за - комуністичною, прихильною большевикам — В), а вірних еї прокомуністами. І це якраз ту Церкву, яка найбільше потерпіла від комуністичної влади, що еї епископи, тисячі священослужителів і сотні тисяч вірних загинули в тюрмах, концтаборах і на засланні".

Дальше говориться, що через такі доноси Америка відмовляе вступу до себе та [illegible], щоби церковні [illegible] справу перед урядом вияснили.

Тамже в ч. 60, е голос православних вірних з Англії, де говориться

„Якщо хтось хоче відкинути засади, що їх проголосив Всеукраїнський православний собор 1921 р. в Києві, то це рівновартне з запереченням історії української Церкви й історії української державности. Ми приеднуемо свій голос до протестів проти наклепів на Українську Автокефальну Православну Церкву соборноправну, до чужинецьких урядових чинників".

СЕРЕЦЕ ХАМА ЗАБРАВСЯ

Правителем, чи князем одного племени в Бечуаналянді, в Африці, мав бути молодий Сереце Хама. Він вчився в Англії і тут оженився з англійською стенокрафкою. Проти того виступив цілий його нарід, що не хоче між собою кого будь з чужого народу. Сереце довго старався, щоби справу для себе полагодити та не вдалося. Нарід стояв при своїм, отже тепер Сереце з жінкою відлетів до Англії, а відлітаючи обое плакали. Але це не помогло.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ В АНГЛІЇ

Від початку року до 17-го серпня було в Англії 1,400 осіб хорих на діточий параліж. В минулім році слабих на параліж було половина менше. Від паралiжу померло цего року 195, а минулого 83.

МАЙНО МЕКЕНЗІ КІНГА

Виявляеться, що Мекензі Кінг зоставив майна на 750,000. Сам він був дуже ощадний, а крім того дiставав щедрі дарунки від приятелів. Так пр. 17 приятелів дало йому 225,000 на особисті видатки і вдержання дому Лоріера. Др. Рокефелер, молодший, подарував йому 100,000. — Адміністратор того майна заявив, що велику часть Мекензі Кінг полишив на загальні канадийські справи. В завіщанню Мекензі Кінг висловив бажання, щоби означені записки з багатьох літ його житя спалити.

Також бажав він, щоби на його гробі покласти лише необтесаний гранітовий камінь, де буде виписане його імя і день народження та смерти.

КАЖЕ ФРАНЦІЇ ПРИГОТОВЛЯТИСЯ

Недавно французький генерал де Гол говорив, що над Европою готовиться буря і корейська війна кличе до остороги. Де Гол закликав французів, щоби справу оборони брали найперше в свої руки, не чекаючи поки всі краї гуртом почнуть приготовлятися. Франція повинна мати постійно 15 готових дивізій війська, а 40 готових до мобілізації, казав Гол.

ЗНОВ АРЕШТУВАЛИ ШПІОНА

З Вашингтону е вістка 18 серпня, що в Стейтах арештували Мортона Собеля, електричного інжиніра, що давав Росії тайни про атомічну бомбу. Він перед арештом втік був до Мексика. [illegible] мексиканці видали його Стейтам. Собель працював при строго довірочній роботі в електричнім заведенню для військової фльоти, від 1942 до 1947 року

КОРЕЯ СТАЛА НАУКОЮ

Недавно міністер зовнішних справ Пірсон говорив у Винипегу: „Кожної хвилі може щось початися, отже вільна країна повинна бути на всяке приготована. Корейська війна бодай тим одним прислужилася, що штовхнула свобідні народи, щоби вони зрозуміли чого можуть сподіватися".

ПРОПАЛИ АТОМІЧНІ ТАЙНИ

З Лондону е вістка, що знов пропали в Англії пляни виробу атомічних бомб. Якийсь Гринлис, [illegible]вець атомічних справ, [illegible] папери з тайними відомостями і валізка пропала, коли він на кілька минут вийшов. —Приходиться лише дивуватися, що такі важні документи везе один чоловік, без якої будь сторожі, а злодії очевидно знають, що він везе. Дивний лад!

РЕПУБЛИКА ІНДОНЕЗІЇ

Недавно повстала нова держава на Маляйських островах, що донедавна були під пануванням Голяндців. Нова держава звалась „Злучені Держави Індонезії, а 17-го серпня назву перенначено на „Республику Індонезії". Еї президентом е Сукарно.

ЗАПИСУЮТЬСЯ ДО ВІЙСЬКА

Від часу, як почалася війна в Кореї, щораз більше охотників записуеь до війська, а вже зокрема до війни в Кореї. В Винипегу недавно записалося до Кореї 57, а разом всіх до Кореї записалося вже 154. Нових зголошень охотників до Кореї прийшло 15 серпня 47.

ЗГИНУЛО 10, РАНЕНИХ 70

В Ріо де Жанейро зударилося два поїзди, отже наслідок був такий, що найменше 10 осіб згинуло, а 70 було тяжко ранених.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

КАНАДА — МІСІЙНА КРАЇНА

Вже нераз зізнавалося, що Канада з церковної сторони є країною місійною, а з матеріяльної піонерською. Українцям, що довго тут живуть, дев ви [illegible] незежно зрозуміле. Для них Канада від першого їх прибуття була країною вперто[ї] [illegible] праці.

[illegible] творча думка (піонерна), [illegible] це прикмети, що в Канаді [illegible] ставляться всюди на перше [illegible] мірять [illegible] працею [illegible] Всюди [illegible] чоловік [illegible]

[illegible]

Це були піонери [illegible]

[illegible]

переписки та з бесід декого [illegible] лише до Канади прибули [illegible]

[illegible] Української [illegible] Церкви то вона виросла з [illegible] тут гриби, без людського труду, [illegible] ту. З нічого. А коли Церква [illegible] нсько така, якої хто лише може [illegible] бажати. В кожнім навіть селі (а [illegible] сіл нема) є церква з високою [illegible] цею, з рядом милозвучних дзвонів, з священиками служать дякони, співає добірний хор... Подібне деінде було в Европі, а тут всюди повинно бути.

Хоч, щоправда, зустрічається й інший погляд, — що в Канаді нема нічого доброго, ні розумного, що тут ніхто нічого не розуміє, і лише европейський розум може завести тут потрібний лад...

Все те в великій мірі лише уява. На американськім континенті життя має ті самі тверді основні закони, що і деінде, воно ставить життю ті самі вимоги, що і поза Америкою. А хоч і є тут дещо відмінне, то все ж не можна міряти Европою Америки, а Америкою Европи. Тут життя молоде, ще і нині воно в піонерським і місійнім періоді.

— —

Спинимось ще окремо на справі нашої Церкви в Канаді.

Місіонарями, що нашу Церкву тут засновували, були світські люде. Вони і пізніше весь час співпрацювали з священиками, як світські, але дійсні місіонарі.

При заснованню нашої Церкви не було ще наших церковних громад, були лише одиниці. Гне було народу, що стояв би осторонь, на роздорожу, і лише ждав, щоби його в церковні громади організувати. Весь український загал був вже позбираний в громади і причислявся до такої, чи іншої Церкви. Серед таких відносин лише місіонарська праця, праця посвяти, може будувати нови грунт.

Якже нова Церква мала вже перших священиків, то не мали вони до кого вдаватися і казати „Давайте нам парохії". Не за тим і они прийшли до нової Церкви. Вони прийшли як місіонарі, як [illegible] чого ще нема, а що повинно бути. Треба було самим йти до людей, шукати людей, освідомляти, [illegible] так організувати гуртки [illegible] як початок на пізнійшу [illegible] парохіяльних хатів, [illegible] Богослуження відбу[вались] [illegible] домах. Не було [illegible]

[illegible] працювати на власн[ий] [illegible] вигод, в [illegible] [illegible] тих противників. А противником була [illegible] людська свідомість.

[illegible] працювали найперші священики [illegible] ті, що за ними приходи[ли] [illegible] працювали цілі літа, поки збуд[ували] [illegible] що маємо.

[illegible] Канада є для нас [illegible] країною і в нашім внутрішнім [illegible] житю і в нашім окруженню [illegible] Церкві мусить вживатися „[illegible] Типикон" (устав) і в Богослу[женні] [illegible] в цілім церковно-громадськім [illegible] Треба мати на увазі, що ту[т] [illegible] має міру на те, що можна, [illegible] Церковна справа вимагає [illegible] [місіо]нарської праці, ба[гато] [illegible] такту, невибагли[вості] [illegible] і витревалости.

Так [illegible] кругом нас розтягаєсь ши[роке] [illegible] дальшої місіонарської праці, поле, що чекає дбалих рук.

Треба окремо пригадати, що і для [illegible] других народів поза українцями Канада є місійною країною. Католицизм [стара]ється притягати до себе православних, євангелисти чи біблійники тягнуть [illegible] себе, большевики до себе, широка вулиця до себе. Отже і те заставляє нас [illegible] ширшої місіонарської праці. Коли вс[і] працюють, то нам не вільно дармувати.

Коли ж в нас буде місіонарське завзяття, коли буде віра в свою силу і працю, то кілько гідного і великого можемо ми зробити! Кругом нас нива широка, жниво велике, що на наші руки чекає.

ПОЯСНЕННЯ ДЕЯКИХ СПРАВ

Молитовне єднання

Коли чуємо вислів: „молитовне єднання", то під ним треба розуміти таку близькість двох чи більше Церков [illegible] їх священики можуть колинебудь ставати разом до спільної мол[итви] [illegible], до Богослуження.

Але про таку молитовну [illegible] може говорити і її вирішувати лише Церква самостійна, від чужих незалежна. Коли Церква залежна від чужих, [то] чужі за неї вирішують, що [illegible] бити. З ким пануюча Церк[ва] [illegible] тим залежна від неї Церква [illegible]

Та щоби Православна Ц[ерква] [illegible] другою в молитовній близ[ькості] [illegible] досить, щоби друга Церк[ва] [illegible] славною. Нинішна Церква [illegible] бе православною, але для [illegible] вона чужа і ворожа. Є [illegible] сійська Православна Це[рква] [illegible] жеться з Церквою в Ро[сії] [illegible] Український Пр[авославний] [illegible] й Українському Н[ароді] [illegible] вважають її [illegible] Цер[квою] [illegible]

Отже чи могли б [illegible] Церкви ставати разом [illegible] і тою Російською Цер[квою] [illegible] до би [illegible] таке, як [illegible] Поляки з [illegible] лють [illegible] ють їх Церкву, плюю[ть] [illegible] священикам [illegible] того гр. кат. ду[ховенства] [illegible] польськими до сп[ільної] [illegible] той рахунок, що [illegible] е і нашим папою." А [illegible] лице плюють — байдуж[е] [illegible] я обтерся і спокій [illegible]

Коли б наша тутешна [illegible] залежна від чужих, то [illegible] би, з ким священики наш[і] [illegible] ють ставати до молит[ви] [illegible]

Соборноправність

Собори були конеч[ні] [illegible] християнської Церкви, як [illegible] го тіла. Собор, це парлям[ент] [illegible] що вирішує важнійші спр[ави] [illegible] Церкви.

Але питання: з кого [illegible] датися?

В початках христия[нства] [illegible] складалися з священства [illegible] вживано Собори до [illegible] борах вірним нема [illegible] широкі Собори перево[дились] [illegible] єпископські Собори. [illegible] льовано всіх прав до Со[борів] [illegible] дуже ясно висловився [illegible] еп. Антоній Храповицький, [illegible]

„Я думаю, що коли б до [illegible] борі допустити в [illegible] каторжників, то [illegible] опоганити нашої святої [illegible] нити Бога, як подібн[і] [illegible] були би членами Собору".

Храповицький мав тут [illegible] яких журналістів, але [illegible] розумів і кожного вірного [illegible]

В Росії могли бути [illegible] єпископія і вони все вирішували не [illegible] даючись на народ, і якраз такий лад ослабив силу російської Церкви [illegible] міри, що вже перед першою [illegible] сподівалися там церковної ре[волюції].

В давній Українській Церкві участь

в Соборах мали і звичайні вірні, представники народу. Бо Церква, це всі, що творять церковну громаду, — духовні, як передові, і світські, що з передовими співпрацюють. Голос самого єпископату не є ще голосом Церкви, і з таким голосом можуть вірні не згодитися, уважаючи його помильним. Досить згадати випадок, що колись патріярх, а за ним й українські єпископи наказували, [illegible] [пере]хати „свячене" на Великдень, але [illegible] народ з тим не згодився [illegible] не занехав.

В [на]шій Церкві в Канаді є устрій со[бор]ний, де народ в Соборі бере [illegible] єпископальний, де лише са[мі] [illegible] вирішують справи, без участ[і] [illegible]

[illegible] ний лад не дозволяв зви[чайним] [illegible] Церквою интересуватися [illegible] [бачу]ючи для них лише обовязки [illegible] до церкви і сповняти те, [illegible] [illegible] хизм. Їм не дозволяєсь пр[illegible] [illegible] справи думати [illegible] [illegible] За них мають думати [illegible]

[illegible] відсуванням народу [illegible] тих, що Цер[illegible]

[illegible]

2,500,000 ПОЛЬСЬКИХ ЗОЛОТИХ

[illegible]

[illegible] тим нищенням [illegible]

[illegible] справ[а], ціла робота, то кат[illegible] [illegible], отже гр. кат. провідники [illegible] [illegible] і чому те нищення [ві]дбувалося, та в якім відно[шенні] [illegible] до нищення церков стоять т[illegible] [illegible] Польща нап[illegible]

„[illegible] перва тепер в едмонтонських [illegible] ських Вістях" (ч. 34) почалось [illegible] про справу тих 2,500.000 золотих [illegible], буде про те кілька статі[й] [illegible] справу з католицької сторони [illegible] вияснить. Тоді і ми додамо до [illegible] уваги.

ФОНД ПОВЕНИ

[illegible] помічи манітобцям, що потерпіли [від] славної повени, включаючи Виниг[еп], зібрано дотепер 8 міліонів і 300,000 долярів.

КОМУ З КИМ ЛУЧИТИСЯ?

Филядельфійська „Америка" з 25 липня знов закликає православних українців, щоби піддавалися папі. Передавши дещо про наш недавний Собор за Вістником і вичисливши на кілько частин Українська Православна Церква поділена, „Америка" каже:

„Але чи не розуміють цього наші православні, що джерелом їхнього замішання є схизма (відлучення — В) **від Апостольського престола?**

„Жадна з їх Церков не може мати поваги й авторитету, щоб нарід й духовенство згорнулося до неї. **Одинока спасенна дорога: злучитись з Українською Католицькою („уніятською") Церквою під світовою зверхністю Христового Намістника в Римі"**

Так ні більше, ні менше!

[illegible] виходить [illegible] гр. кат. [illegible] Церкви [illegible]

[illegible]

[illegible] до неї не вертаються.

Все те [ді]ялося „під світовою зверхністю Христового Намісника в Римі". [illegible] чи був [illegible]? Доб[illegible]

[illegible] гр. католики [illegible] Може [illegible] про добро гр. [illegible] [illegible] питання

1. Відколи і доки та де гр. католики були щасливі під папською охороною?

2. Коли саме папи почали гр. католикам помагати і якими способами помагали?

Відповідь на ці питання може багато чого вияснити.

Та покищо ми скажемо „Америці": Дай Боже, щоби Українська Православна Церква якнайскорше обєдналася в одну Українську Церкву, незалежну від чужих! **Коли ж це станеться, тоді українські провідники гр. кат. Церкви повинні пригадати свій обовязок перед Богом (не папою!) і своїм народом, відорватися від чужого Риму і прилучити свою Церкву назад до тої Української Православної Церкви, від якої їхню Церкву відорвали насильством поляки з Римом.**

Це було би велике Боже [illegible] Ви[illegible] [illegible] би увійти [в] широкий світ. А [illegible] до славних [illegible] в Українській [Істо]рії.

УКРАЇНЦІ РАЗОМ З ЧУЖИМИ

Червня 14-го прибув до Лондону [illegible]

[illegible]

ХОЧЕ ПОПРАВЛЯТИ РЕЛІГІЮ

[illegible]

[illegible] склади комісії [illegible] комісії не буде хотіл[illegible] [illegible] для життя. Бо що, яке [illegible] до християнської релігії? Чи [illegible] християни, щоби помагати [illegible] поправляти?

[illegible] бота, коли б Вр[illegible] [illegible] кові [illegible]". Релігія є для ублагороднювання життя, і не для задоволення [illegible]

[illegible] тося. Коли [illegible] чужі поправляти, то лише будуть її нищити.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

Чи жінки рівні чоловікам . . .

Є таке інтересне оповідання:

Коли Бог задумав творити людей, то взяв чистої білої глини, замісив, а тоді розкраяв її на дві половині і каже:

- Одна половина на чоловіків, а друга на жінок. Глина та сама, але з неї мають бути два людські роди.

Тоді до першої половини домішав ще трохи чорної глини і знов перемісив, так, що та перша половина не була вже така біла, як друга. Вона була трохи темніша.

Господи, пощо ти до гарної білої глини домішуєш чорну глину? [illegible] запитав один з ангелів, що тій роботі приглядалися, — чи не красше, щоби обі половини були однаково білі?

– Ні, — відповів Господь, [illegible] так буде добре, як я роблю. Чоловічий рід має виконувати всяку тяжшу працю, серед пороху, піску, диму, саджі, болота, отже плямів не буде видно. Порох чи саджа не буде чоловіка дразнити, не буде його відстрашувати, бо сам він не дуже білий. Так він буде спокійно за всяку працю братися. А людське життя ріжнородної праці потребує.

Може воно і так, Господи, [illegible] каже знов ангел, — тільки [illegible] яка це гарна та біла глина, що з неї має бути жіночий рід. Любо глянути!

І тут так треба, [illegible] пояснювати Господь, — так треба! Жінка має доглядати в життю того, що гарне, миле, чисте, примирне, бездоганне, вона має творити [illegible] берегти красу та гідність в життю, і тому вона з білої глини сотворена. Сама та глина не дозволить жінці [illegible] до себе чого будь темного, [illegible] допустить, — так зараз дуже видно пляму. І вона видить і другі видять. Її я творю, щоби берегла в життю того, що гарне, чисте і примирне. Це головна задача жінки в життю. Бачите?

Бачимо, [illegible] кажуть ангели. [illegible] бачимо, що ти розумно все твориш! Ми так не вміли би.

Таке [illegible] повідання показує якість чоловіка і якість жінки в життю. Як люде, вони однаково вартні. Як робітники в життю [illegible] їх праця трохи відмінна, відповідно до їх природи [illegible] сили. Жінці нема багато місця при чоловічій праці, а чоловікови при жіночій.

Жінки рівні чоловікам в людській вартости, але не в якости. Природа [illegible] жінкам, а чоловікам [illegible]. Жінка не може [illegible] чоловік жінкою. Коли ж схочуть собі дорівнювати, то вийде дивогляд.

Кожне нехай буде в найкрасшому виді тим, чим воно є.

Нинішні бажання жінок „дорівнювати" чоловікам, це нерозумне явище. Т[illegible], що найбільше хочуть чоловікам дорівнювати, від жіноцтва відходять, а до чоловічества не доходять. Ні се ні те...

К. П.

Та нині серед молоді можна багато знайти таких, що не поводяться, як повинні. Думають, що молодому все вільно, хочби яке дурне, чи погане. На нікого не оглядаються, з ніким і нічим не числяться. Всюди їм море по коліна.

Чи їх вже можна багато навчити, я не знаю, але я пишу це для тих, що тримають себе поважнійше, нехай вони над тим подумають і стараються давати другим добру науку.

Але як [illegible] запитаєте. Так, що найперше самі поводиться всюди дуже гарно, вврцево, вдержливо, примирно, [illegible]. Це всі завважать. Завважать і т[illegible] поводяться. Вони побачать, що ви стоїте вище від них, отже хочнехоч будуть трошки на вас оглядатися.

А друге, [illegible] звертайте таким увагу, але [illegible] памятайте [illegible] звертайте увагу [illegible] словами. Навіть одним [illegible]. Нянь [illegible] влучним поглядом. Од[illegible] може більше сили мати, як [illegible]. В суперечки не заходіть.

Це була би моя вам порада. Я знаю [illegible], бо я вже так робив.

Старший Сумківець

„ПАН" ЧИ ЯК?

Чув я таке [illegible] один другому [illegible]. Який я [illegible] Пани були в старім краю, [illegible] що від них [illegible].

Суперечка [illegible] довго, я и слухав [illegible] справді, [illegible] Чи те [illegible] українське [illegible] Чи його вживати, чи ні?

Я малим прибув [illegible] мене [illegible] Чи [illegible] читати. І я [illegible] будуть звати [illegible].

П.М.

Пояснення:

[illegible]

Колись лише багаті люде звали себе „панами", а [illegible] „хлопами" чи не як, але бувало [illegible] „людьми", а народу до людей не числили.

Та коли [illegible] Ви собі пани а ми [illegible] а ми собі також [illegible].

Так титул [illegible].

Виходить що слово „пан" [illegible] в нас підхоже, як титул, [illegible] життя завсігди якогось титулу вимагає. Те „пан" [illegible] не має [illegible] значіння [illegible] звати б [illegible] невтральне.

Слово „друже, приятелю, товаришу, брате" для щоденного вжитку також не підходяще, бо невідомий чоловік може бути мені ворогом, а я буду звати його другом. Дехто починав вживати слова „громадянин", та і воно не надається, бо, можна звати „громадянином" чоловіка, що такого титулу не [illegible].

А слово „пан" має нині невтральне, неясне значіння, щось на той лад: **поважаю я тебе, коли ти на пошану заслужив".**

Як слово „пан", так поширювалось на народ й англійське „мистер" і „сер" і „джентелмен", що було колись титулом лише окремої кляси людей.

Отже виглядає, що слово „пан" для українців покищо найвідповіднійше, аж-ба що хтось знайде відповіднійше слово.

РІДНИЙ КРАЙ

Розкішний степ... Убогі села..
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!
Як часто я в своїх надіях
З тобою, краю мій, живу,
Бо вірю я: не тільки в мріях —
Ти будеш вільний наяву!
Твої сини на всі дороги
Старцями вбогими пішли;
Давно чумацькі круторогі
Вони попродали воли
Нащадки прадідів дебелих,
В ярмі ідуть твої сини,
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний
О, ні! Ніщо не гине даром!
Коли б за руки всі взялись
О, краю! Може незабаром
Ти будеш вільний, як колись!

Григорій Чупринка

(Гр. Чупринка родився 1879 [illegible] Чернигівщині. Брав участь при [illegible]занню Української Держави і [illegible] большевицької кулі в Киві 1921 р.)

КОРЕЙСЬКА СПРАВА

В послідних часах корейські [illegible]ети посунулися далеко на полудне [illegible] великі сили війська і сильної зброї. Вістка з 16-го серпня говорить [illegible] тепер американці засипали большевиків бомбами так, [illegible] армія на всі сторони розбіглася. Та назагал большевики [illegible] мають там більшу силу, ніж американці собі уявляли.

Чи і як корейська війна закінчиться [illegible] питання, що всюди повторяється. Дехто з тих, що бачили вже [illegible] війну, каже, що американці напевно переможуть большевиків, [illegible] питання.

Але на Кореї не кінчиться. Дехто [illegible] є, що Росія може почати подібні [illegible] ще в кількох місцях, щоби американську силу порозкидати, а тоді вд[illegible] головною силою на Західну Европу й Америку.

Дехто з визначних американців каже, що Америка замало до війни приготована. Про Росію нині говорять, що вона вже може мати 20 атомічних бомб, бо ж вона віддавна діставала американські тайни, як виробляти такі бомби, а може і більше має.

Аж корейська війна пробудила трохи Америку, Англію, та другі держави, щоби до війни приготовлялися, коли Росія [illegible] час не спала. Прихильники Росії [illegible] час присипляли всіх балачкою, що Росія [illegible], що вона війни не хоче, [illegible] з нею можна погодитися, що вона війни боїться. Тепер що инше показалося.

КОМУ ТЮРМА Є ДОМОМ

В Филаделфії, Па., 70-літний Вилі Джансон вламувався до чужого дому, побив вікна, робив гармідер і його арештували. В суді він сказав: „Я робив все те навмисне, щоби поліція мене забрала. Я ніколи не мав свого дому, а мав лише тюрму". Значиться — в тюрмі вік провів і тюрма була його домом. Тепер засудили його на два роки тюрми.

КАЖЕ ОБОРОНЯТИ ФОРМОЗУ

Нині острів Формоза є місцем, де знаходиться уряд націоналістичного протикомуністичного Китаю, і большевики раді би Формозу забрати і так китайську справу закінчити. Америка ж стала при тому, що Формози не треба дати большевикам. І тепер сенатор Дюї, з Ню Йорку, настоює, щоби всі вільні держави стали в обороні Формози. Дотепер Англія й Індія признали большевицький китайський уряд, отже можуть признати большевикам право до Формози. Дюї сказав:

Н[illegible] можна чекати поки большевики на Формозу нападуть, а тоді розвідуватись чи в нас є одна думка. Російський комунізм вже провадить третю неоголошену війну проти свобідних держав. Ц[illegible] російської програми є понево[illegible] [illegible] вбивство. І те, що Англія признала большевицький уряд, спричинює труд[illegible]. Росія боїться атомічних бомб [illegible] як довго ми будемо мати б[illegible] бомб, ніж Росія." Дюї ще сказав:

„Р[illegible] це звинена гадюка, яка живе [illegible] 200 мільйонами свого населення [illegible], вона надає свою силу, щоби [illegible] ти на цілий світ."

ТРЕБА ДОМАШНОЇ ОБОРОНИ

[illegible] оборони в степовій К[illegible] [illegible]ковник Флюрі говорив [illegible], що треба зорганізувати [illegible] місцеву оборону для можливої війни. Треба зорганізувати [illegible] особи щоби [illegible] треба робити і як. Війна [illegible] показала, що треба [illegible] достарчати людей і річей тим [illegible] що можуть того [illegible] потребувати. Треба відложити на ко[illegible] вигоди, бо і Росія [illegible] свято. Війна не мусить бути, одначе ми мусимо мати все на поготові.

ЛІКАРСТВО ДЛЯ ИНДИКІВ

[illegible] знайдено лікарство для лічення [illegible] звется „Н[illegible]" [illegible] нове лікарство будуть вже вати слідуючого року.

ВИХОР В КАНСАСІ

[illegible] 11-го два вихри наробили ко[illegible] Грейнфілд і Гарден Сити багато шкоди. [illegible] зривала дахи, виривала дерева, [illegible] електричні дроти і спричинила [illegible]. Коло Грейнфілд впало 8 [illegible]. Вітер віяв 82 милі на годину.

АМЕРИКАНСЬКІ ШКОДИ В КОРЕЇ

В Вашингтоні оголошено до 6-го серпня, що американських вбитих і ранених в Кореї було 2,616, про яких вже повідомлено їх родини. Однакож є ще число, про яких родини не повідомлено.

ЗАХИСТИ ПЕРЕД БОМБАМИ

В Ню-Йорку будують сховки для людей перед атомічними бомбами, коли б війна зачепила Америку. Мали б ті сховки коштувати 450 міліонів долярів і в мирним часі стояли б тут автомобілі.

ЗАПОВІДАЄ ЩОСЬ БІЛЬШЕ

Представник Росії в Обєднаних Націях, Малик, заявив 23 серпня, що коли війна в Кореї буде дальше тягнутися, то вона може [illegible] поширитися дальше і приведе до поважних наслідків. З того додумуються, що Малик натякає, що може вийти велика загальна [illegible].

ПРОТИ ТОГО ЩО З РОСІЇ

Робітники в Ню Йорку, що виладовують річи, відмовилися виладовувати шкіри привезені з Росії. Вони відмовилися також виладовувати всякі річи, що з Росії до Америки приходять, отже і т[illegible], що привозяться літаками. За причину [illegible] напад комуністів на полудневу Корею [illegible] торговля Росії з Америкою [illegible] комуністам в Кореї.

ЛИСТИ БУДУТЬ ПОСИЛАТИСЯ

Помимо страйку листи будуть посилатися по Канаді як звичайно. Все, що [illegible] до „першої кляси" посилок, буде доручуватися. Але пакунки, часописи і другі більші річи не будуть доручуватися в часі страйку.

ЛІТАК МУСІВ СПУСТИТИСЯ

З Лос Енджелес до Шікаго летів літак з 52 пасажирами. Нараз оден мотор експльодував і пропелер відломився, от[illegible] мусів спускатися. З пасажирів [illegible] знайшли мертвим, що згинув [illegible] побиття, або через слабе серце. Сім инших треба було забрати до шпиталю, а решта вийшли здоровими.

ПРИСПІШАЮТЬ ВИРІБ ЗБРОЇ

Міністер зовнішних справ, Пірсон, [illegible], що Канада готовиться до великого [illegible] для виробу зброї і всего, що [illegible] оборони. На першім місци будуть кораблі і літаки, а там і все друге. Треба для себе і треба для Европи [illegible] комунізм поширює свою силу. Про корейську війну [illegible] що вона може потревати довше, ніж можна було сподіватися.

ДОМАГАННЯ ІНДІЯН

Тепер, коли готовиться в Канаді новий Індіянський Закон (Індіен Ект), індіяне домагаються для себе таких прав, як мають всі другі громадяни Канади. Вони не хочуть, щоби про них рішав уряд, як про чужих, як про безправних.

Окремо домагаються, щоби уряд не мав права забирати їх резерв, де йому подобається, і взаміну давати їм землю в инших околицях. А дотепер був закон, що коли багато неіндіян поселилось коло індіянської резерви, то індіяни мусять забиратися.

НОВОЗЕЛЯНДЦІ ДО КОРЕЇ

В Новій Зеляндії за 9 днів зголосилося 6,000 добровольців до війни з корейськими большевиками. В самій столиці, в Окленд, зголосилося 1,590.

НОВА ДОГМА РИМСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Церковне передання говорить, що тіло Діви Марії ангели забрали до неба, однакож це не вважалося „правдою віри" — догмою. Тепер Римська Церква готовиться проголосити це як догму, отже як правду віри.

СИЛЬНИЙ ЗЕМЛЕТРУС В ІНДІЇ

Серпня 15-го був в Індії, в околиці рік Гангесу і Брамапутри, сильний землетрус, що знищив 2,000 домів, згинуло 20 людей, а вода з ріки понищила багато засівів.

ЗІБРАВ ГРОШІ І ЗНИК

Японець Фіджі Моро оголошував, що збирає гроші на памятник 26-ом японським християнським мученикам. Так зібрав він від католиків ширшого світа 280,000 долярів і зник. Тепер японська поліція за ним шукає.

ПРОВІДНИЦЯ ХІНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ

Провідницею та організаторкою протикомуністичних повстанців в Китаю була жінка, Чао Гунг Венкуо, і тепер комуністи говорять, що дістали її в свої руки.

ТАКОГО НЕ БУЛО 64 РОКИ

Перший трансконтинентальний поїзд прибув до Винипегу 1-го липня, 1886 р. і відтоді дотепер не замовкав тут свист льокомотив. Аж цей страйк спинив той свист.

ФРАНЦІЯ ПОСИЛАЄ ДО КОРЕЇ

З Парижу доносять, що Франція посилає до Кореї 800 вояків. Дотепер в Кореї є вояки з девятьох краів.

ОТТАВА — ВЕЛИКЕ СВЯТО!

Нова Церква!

[illegible] Сит відбудеться 27-го [illegible] посвячення і посвячення но[illegible] Української Православної [illegible].

Порядок Свята:

Неділя 27-го серпня: 9.30 рано [illegible] церкви.

[illegible] Перша Служба Божа в [illegible]. Співає хор монтреальської [illegible].

[illegible] Спільний обід, про[illegible] монтреальського хору.

[illegible] 28-го Храмове Свято [illegible] всіх місцевих і дальших [illegible]!

о. Іван, Архимандрит.
Т. Костинюк — голова
І. Токарчик — секретар
Є. Левицький — скарбник

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА

о. В. Апопюка в окр. Гефорд. Саск.

Гефорд: [illegible] М. Л. Зинкевський, [illegible] Яковський, По 1.50 дол.: [illegible]. В. Бурак, Ф. Самборський, В. Осейчук, В. Лозинчук, [illegible], Ф. Андрущак, М. Гуцчак, [illegible], Г. Лазарович, І. [illegible], [illegible] Сайкевич, В. Орлецький, В. Яцишин, Л. Семчин, М. В. Семчин, М. [illegible] М. Барабаш, М. Никифорук, М. Ф. Калин, В. Ткачук, Ф. Калин, М. [illegible]. Дошка Іванишин [illegible]. Дрібними: $1.15.

Витків: По 5 дол.: В. Павлівський; По 2 дол.: Н. Войтюк, М. Іванчук; По 1.05 дол.: П. Ковальський.

По 1 дол.: В. Шпак, П. Войтюк, І. С[illegible], Н. С. Никифорук, А. Павлівський, П. Іванчук, Ф. Мартинюк, В. Никифорук, Т. Іванчук, М. Шпак, М. Ничик, Е. Іванчук, С. Гаргара, Петро і Анна Іванчук, В. Сорока, М. Кіндрачук, І. Гоян, С. Гарбуз, П. Ко[illegible], пані М. Никифорук, пані Сабранчук, пані Н. Палійчук, І. Саністун, В. Ковальчук. Дрібними: $5.35.

Норт Бетелфорд: По 1.00 дол.: І. Богданський, В. Даниюк, В. Сохацький, Д. А. Лущак, Д. Лущак, М. Гарський, Я. Федейко, пані Друль, Р. Урбан, П. Сич, С. Кіндрачук, І. Саністун, Марія Саністун, Д. Ухашевський. Дрібними: $2.10.

Глеслин: По 1.00 дол.: О. Дуб, В. Павлишин, В. Гаврилів, М. Малик, Д. Щелаш, В. Чернецький. Дрібними: $9.30.

Кридор: По 1.00 дол.: В. Ференс, Я. Корпан, пані Гнатюк, В. Мартинович, п. Федейко, А. Марко, П. Тваронський, І. Михайлюк, панство Бондарчук, З. Драган, М. Ц[illegible]. Дрібними [illegible].

Редфілд: По 1.00 дол.: [illegible] Дмитрук, П. Машицький, Я. Котик, А. Никифорук, О. Заболотний, П. Ковальський, [illegible] Никифоруки, Т. Ковальський, М. [illegible], П. Дмитрук, С. Підперський. Дрібними: $1.75.

Медов Лейк: По 1.00 дол.: Ю. Квасник, М. Кульчицький, Мик. Кульчицький, В. Семчук, О. Кульчицький, І. Пилат, О. Петенчук, М. Кебук. Дрібними: $1.75.

В ОЕН — ВЕЛИКЕ СВЯТО

В Оен, Алта, буде Велике Свято 10-го вересня, в неділю, лєто.

Посвячення Угольного Каменя нашої нової церкви. Посвячувати буде о. Савчук в асисті о. Майби.

Порядок Свята.

10 рано — привитання о. Савчука.
10.15 — посвячення Угольного каменя.
10.30. — Служба Божа. Водосвяття Обхід.
12.30 — спільний обід, промови.

Отже Браття: з Кепон, Шипок, Понгстанн, Гемарука, Гликен, Прилейт, Ітиді, Кіндерслей і др. Прибудьте на наше Свято.

За Зарядом Громади

Йосиф Ганевич — предсідник
Михайло Фійчук — секретар

ПАРАСКА МАЛКОВИЧ
(Посмертна згадка).

Вакав, Саск. — Дня 20 липня ц. р. упокоїлася Параска Малкович, з роду Перцович. Прожила 82 роки. [illegible] Саск. Перед смертю покійна приняла Святі Тайни.

Треба ще згадати [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика

СЕРПЕНЬ

20 Неділя — Торпа[illegible]
27 Неділя — Федора
28 Понеділок, Успення Пр. Богор. [illegible]

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible] Неділя — Гедлей
[illegible]

Адреса: Бох 309. Тел. 32. Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

СЕРПЕНЬ:

[illegible] Неділя — Гефорд.
28 [illegible] Успення Пр. Богород. [illegible] (храм).

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

Адреса: Почт. скр. 51. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ:

27 Серпня [illegible] Чес. Хреста — [illegible]
Адреса 554 7 Ст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ол. Левицького

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

СЕРПЕНЬ

[illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Округ Смокі Лейк
о. Д. Фотія

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

СЕРПЕНЬ

28 Понеділок, Успення Богор. — Шило [illegible] (Храм).

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible] Неділя — Йорктон.
10 Неділя — Сторнавей
17 Неділя — Мазе[illegible]
21 Четвер, Різдво Пр. Бог. — [illegible]
24 Неділя — [illegible]
27 Середа, Воздв. Чес. Хреста [illegible]

Тел. 793 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського.

СЕРПЕНЬ:

27. Неділя — Попларфілд
28. Понеділок — Успення Богородиці — Ледвин (храм).

Адреса. 178 Ендерсон Евню, Винипег. Телефон 5[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича.

СЕРПЕНЬ.

27. Неділя. Успення Богор. — Льорд. (храм).
28. Понеділок. Усп. Богр. — Едмор (храм).

По Богослуженнях катехизація.
Адреса Бох 52, Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

СЕРПЕНЬ

27 Неділя — Гемлин
28 Понеділок — Успення Пр. Богор. [illegible]

Адреса: Виланд[illegible], Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СЕРПЕНЬ

27. Неділя — Кінкорт
28. Понеділок, Усп. Богор. — Вакав (храм)

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

Адреса Бох 155 Ракам, Саск. Телефон [illegible]

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

27 Н 14 **Нед. 13 по Зел. Святих**
28 П 15 **Успення Пресв. Богородиці**
29 В 16 † Нерук. образ Ісуса Христа
30 С 17 Преп. Алипія іконоп. Печер.
31 Ч 18 Муч. Флора і Лавр

ВЕРЕСЕНЬ:

1 П 19 **Серпень.** Муч. Андрея Стр.
2 С 20 Прор. Самуїла [illegible]

3 Н 21 **Нед. 14 по Зел. Святих**
4 П 22 Муч. Агатоника, [illegible]
5 В 23 Сщмч. Іринея еп. [illegible]
6 С 24 Перен. мощ. Петра митр. [illegible]
7 Ч 25 Ап. Тита з 70-ти
8 П 26 Муч. Адріяна і Н[illegible]
8 П 26 Муч. Адріяна і Н[illegible]
9 С 27 Преп. Пімена [illegible]

10 Н 28 **Нед. 15 по Зел. Святих**
11 П 29 **Усікн. гол. Івана Хрест.**
12 В 30 Александра
13 С 31 [illegible] Пояса [illegible]
14 Ч 1 **Вересень.** Поч. Церк. Року
15 П 2 Муч. Маманта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Бойчука

ЛИПЕНЬ

16. Неділя — Сенді Р[illegible]
23. Неділя — Гленден
30. Неділя [illegible]

Адреса: Гленден, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Округ Виннипег

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. Ф. Стратійчука.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

СЕРПЕНЬ:

28 [illegible] Успення Пресв. Богор. [illegible]

[illegible]

Адреса: [illegible] 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ

[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible] Ривер.
11. Понеділок [illegible]
17 Неділя — [illegible]
21. Четвер Різдво Пресв. Богор. — Пайн Ривер (отпуст)
24 Неділя — [illegible]
27 Середа Воздв. [illegible] Пайн Ривер (празник)

[illegible]

13 Неділя — Богдан
[illegible]
29 Неділя Пайн Ривер

В жовтни буде в кожній громаді [illegible] День Подяки.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва

СЕРПЕНЬ.

27. Неділя — Катерин.
28 [illegible] Пр. Богор. (наступство) — [illegible]
[illegible] Катерин в перші від 29 до [illegible]
[illegible] 12-го серпня в громаді [illegible]
[illegible] 19-го серпня, Ружавн, в [illegible]
[illegible] серпня до 2-го вересня Вилинг[illegible] Народний Дім
[illegible] Служба [illegible] Причастя дітей

ВЕРЕСЕНЬ

3. Неділя — Вил[illegible]
10. Неділя — Ан[illegible]
17 Неділя — [illegible]
[illegible]

Адреса: Бох 26, Веллингтон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

СЕРПЕНЬ:

27. Неділя — Козо Купиз.
28. Понеділок. Успіння Богор. — Шіло (храм)

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

По Богослуженнях катехизація.
Адреса: Бох 52, Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

СЕРПЕНЬ:

25. П'ятниця, Св. Володимира — [illegible]
27 Неділя — Кант[illegible]

Адреса: Бох 17 [illegible], Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

СЕРПЕНЬ

27 Неділя — Сіла Плейн
28. Понеділок. Успення Богор. — Мефбридж (храм).

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

Адреса Бох 121 Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Трищини.

СЕРПЕНЬ:

27 Неділя — Косів.
28 Понеділок. Успення П. Б. — Вейлі Ривер.

Адреса: Дауфин, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефика

СЕРПЕНЬ

[illegible]

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]
17 Неділя — Тоз[illegible]
21 Четвер — [illegible] Служба
24 Неділя — [illegible]
27 Середа — Воздв. [illegible] Служба

Адреса: Тол[illegible], Ман.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ

27 Н. [illegible] 13 [illegible]
16. 13—24. Єв. Мат. 21 [illegible]
28. Успення Богор. [illegible]
39—49. 56. Літ. Фил. 2. 5 [illegible]
Луки 10. 38—42. 11. 27. 28.

ВЕРЕСЕНЬ

3 Нед. 14 [illegible]
[illegible]
10 Нед. 15 [illegible]
[illegible]
14 Чет. [illegible] Хреста [illegible]
[illegible]
17 Нед. 16 [illegible]
[illegible]
21 Різдво Пр. Б. [illegible]
[illegible]
24 Нед. 17 [illegible]
[illegible]
27 Возд. Чес. Хр. [illegible]
12. 24. 36. [illegible] 1 Кор. 1. 18. 24. Єв. Івана 19. 6. 11. 13—20. 25. 28. 30—35.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1950. ЧИСЛО (877) 17

НИЩАТЬ НЕДІЛЮ В НІМЕЧЧИНІ.

Большевицький похід звернувся в Німеччині, яка є під рукою Росії, проти святковання неділі. Комуністи рішили вичеркнути її з днів тижня і більше не згадувати. А неділя, це одна з великих [illegible] християнства на цілому світі, бо вона присвячена памяти Христового воскресення.

НИЩАТЬ КАТОЛИКІВ В КИТАЮ.

Католицька преса подає, що большевики [illegible] Китаю замордували 33-ох монахів [illegible]. Між ними було 28 китайців, [illegible] французи, 1 голяндець й 1 канадієць, видно француз.

ТЯЖКО ЗНАЙТИ ПОТРІБНУ КРОВ.

В Лондоні є слаба 46-літна жінка, [illegible] якій треба дати чужої крови, [illegible] крови знайти. Звичайно [illegible] 4 роди, однакож є ще дуже рідкі відміни крови. [illegible] тій жінці, можуть мати [illegible] 100,000. Лікарі за 4 дні перевірили 700 осіб і між ними лише [illegible] була подібна до потрібної [illegible] така сама. Жінці треба [illegible] операцію.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

[illegible] положення в Кореї не найкраще [illegible] фронт розтягається на [illegible] вісти говорить, [illegible] фронть большевики [illegible] що мабуть американи [illegible] прийдеться відступити [illegible] що війна в Кореї [illegible] 8 місяців. Большевики [illegible] важний порт, через який [illegible] достарчала свому війську.

СКОЧИЛА 75 СТІП РАТУЮЧИСЬ.

В Порт Артур, Онт., повстав в 5-поверховім готели огонь, отже 37-літна [illegible] скочила з висоти 75 стіп і смертельно [illegible]ранилася. Огонь був лише в [illegible].

ЖЕРТВИ "РОБІТНИЧОГО СВЯТА".

[illegible] понеділок 4-го вересня було робітниче свято "Лейбор Дей", отже його [illegible] жертви великі. В Канаді згинуло [illegible] в "святі" 56 осіб, з того 38 в [illegible] випадках. В Злучених Державах [illegible] з приводу цього свята 512.

БОЛЬШЕВИКИ ОСКАРЖУЮТЬ АНГЛІЮ.

[illegible] большевицька "Правда" в Москві оскаржує Англію, що її літаки вже 50 разів [illegible] на большевицьку територію [illegible] Гонг Конгу. Таксамо китайські [illegible] большевики кажуть, що англійське [illegible] Гонг Конгу робить зачіпку, [illegible] нищити комуністів. Виходить, [illegible] большевики хочуть заволодіти [illegible] Гонг Конг, який є в англійських [illegible].

‡

ПОМЕР СВЯЩ. ІВАН КУСИЙ

В понеділок 28-го серпня, помер священик Української Православної Церкви, о. Іван Кусий, проживши 65 літ. Ще 26-го липня був в Винипеґу на Вечері в честь о. Савчука, де виголосив першу промову, і виглядав на досить здорового, а коли від того часу проминув місяць, його не стало між живими.

Так відійшов від нас один з щирих працівників Української Православної

Бл. п. о. Іван Кусий.

Церкви, [illegible] відійшов скорше, ніж можна було надіятися. Найвисший Господар покликав свого робітника до себе немов кажучи: "Ти вже багато моєї праці виконав, отже час тобі спочити".

Став він священиком в квітни 1916 року, і зараз з повстанням Української Православної Церкви приєднується до неї і віддає для неї всю свою силу. Пригадується вислів нашого давнішого священика, о. Сенети, який розвідавшися зблизька про працю о. Кусого, сказав: "Бачу, що не наука робить чоловіка великим, але праця".

Покійний інтересувався справою нашої Церкви вже при її заснованню, а вийшовши до неї, віддав їй всю свою силу. Були це перші важкі початки, коли треба було багато пожертвовання, багато праці, багато невибагливости і терпеливости, а він на все те був завсіди готовий, — і так зорганізував багато нових громад. Позатим інтересували його всі наші громадські справи, отже бував на всяких зїздах і зібраниях, де лише міг бути. З природи був чоловіком рухливим, щирим і витревалим.

Знають його церковні громади в Манітобі, в Алберті і в Саскачевані. Під час своєї місіонарської подорожі по Сході Канади 1944 року зібрав на Колегію св. Андрея кільканайцять тисяч долярів. Збирав жертви і на інші громадські справи.

Послідними часами обслугував округ Айтуна, Ґудів, Ріджайна, і тут він закінчив свою працю, зоставивши дружину і сина Омеляна, лікаря.

Похоронено його в Айтуні, в суботу, 2-го вересня, при участи девятьох священиків.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ЛІТАК ВПАВ, ЗГИНУЛО 14.

З Онеіди, Н. Й., вилетів літак з прогульковцями до Ню Йорку, але півтори мінути по вилеті щось попсувалося. Літак почав спускатися, зачепив верхи дерев, впав і запалився. Згинуло 14 осіб, [illegible] 9 було ранених, один з них смертельно.

КАЖУТЬ — НЕ ЧЕКАТИ НА РОСІЮ.

Всюди говориться, що Росія війну зачне з західними державами коли-не коли, нині то завтра. Говорилося також, що хто перший війну зачинає, той скорше може стати переможцем. Однакож виглядає, що всі чекають, щоби Росія перша війну почала. Але є також одиниці, [illegible] на справу інакше дивляться.

Американський сенатор Стасен поставив домагання, щоби не чекати на Росію, але самим її випередити. Він стоїть при тім, що треба Москві сказати, що коли б навіть хтось з держав, які Росія забрала, починав війну, то Злучені Держави вдарять дійсну Росію на її власній території. Виступ Стасена викликав широке признання в Америці.

Католицька організація "Лицарів Колюмба" на своїй конвенції 16-го серпня поставила домагання, щоби зірвати дипломатичні звязки з Росією та з краями, над якими вона панує, також з Югославією, визнати комуністичну партію в Америці незаконною, і навязати дипломатичні звязки з Еспанією.

ОКРУЖНІ ЗЇЗДИ

Української Греко-Православної Церкви відбудуться в таких місцевостях:

ҐЛЕНДОН, АЛТА.:
в неділю, 24-го вересня ц. р.
РЕДВОТЕР, АЛТА.:
в неділю, 1-го жовтня ц. р.

ПРОГРАМА:

СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА — 10 година рано.
СПІЛЬНИЙ ОБІД — по Богослуженню.
Привіти й звіти з місць представників парохій.
Промови на церковно-релігійні теми.
Дискусії.
Ухвали.

З рамени Консисторії будуть промовляти: **Впреп. о. прот. Є. Грицина** і інші члени з провінції Алберти.

Закликаємо весь наш український православний загал взяти найчисленнішу участь.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

[illegible]

II.

Від часу, як Йоцо бачився з башею вільної Болгарії, він чувся щасливим. Було про що думати. Лише те одно недобре, що він очима того баші не бачив. Та все ж держав його за руку, доторкався його одежі, говорив з ним, а що важне, — він разом з ним вечеряв. Хіба міг він такого колись сподіватися? А палиця... Певно той баша буде її держати, як щиру памятку, коли він такий добрий болгарський патріот. Мене на світі вже не буде, а моя палиця буде йому мене нагадувати... І мене він з нею другим згадувати буде...

Поза тим життя в селі плило спокійно по буденному. І мало вісток зі світа сюди заходило.

Якже надходив Великдень, знов до села прийшла новина, — на Великдень має приїхати до села вояк, що одинокий був при війську з того села. Ціле село про те заговорило.

А як він буде, чи в вояцькім уніформі? — допитувався Йоцо

Та вже ж що в уніформі, казали йому

— І з шаблею?

Ще й почуєте, як буде побренькувати.

Вояком тим був не хто, а внук Йоцо. [illegible] він був в дорозі, як Йоцо кілька разів допитувався "А де аскерлі?" (по турецьки: вояк)

Та як вже внук прийшов то Йоцо брав його шаблю і бренькав нею до [illegible] водив рукою по шаблі, по гу[illegible], а вкінци взяв шаблю [illegible]

[illegible] все те, каже

Отже і ми маємо своє власне військо!

Так маємо, — каже вояк. — військо, офіцерів, маємо нашого князя

А чи князь коли заїде до нашого села?

[illegible] усміхнувся

Ще довго-довго Йоцо випитував і про [illegible] армати, про болгарський парлямент в Софії та ще про багато дечого. Все те було для нього великою новиною і втіхою. Ще недавно, коли турки панували над болгарами, всего того не було.

Ах, коли б я все те міг бачити! Тепер придались би мені очи! — журився старий

**

Після того Йоцо мав про що думати, мав що нагадувати довший час, поки знов не надходила буденщина. Здавалось, що до села не прийде вже ніяка новина. Однак новина таки прийшла

Рознеслась вістка, що через Іскерську долину проведуть залізницю, бо інжиніри вже виміряли дорогу. І над тим задумався Йоцо. Він колись же чув, що коли б туди провести залізницю, то це коштувало би багато мільйонів.

І він тепер не хотів вірити. Хіба болгари зможуть повести залізницю через ті пропасти і скали, куди конем не проїдеш і де лише коза з трудом вдержиться.

Та одного дня він довідався, що робота коло залізниці вже почалася. Навіть люди з його села нанялися до праці.

Старий здивувався

Певно спровадили звідкись вчених інжинірів. Світ великий... чи не французів?

— Ні, це наші болгари! — сказали йому.

Старий ще більше здивувався.

— Що, наші болгарські інжиніри? Хіба ми таких маємо? Вони роблять те, до чого турки і французи не бралися? Отже є не тільки своє військо, але і свої вчені. А народу — мільйони..

І те його "болгарське" (Болгарія) здалось йому тепер ще більшим, дуже великим, дуже могучим. Тут не тільки шабля, мундур, ґудзики, не тільки військо...

Якже Йоцо почув, як динамітом розбивали скалу і вона покотилася в пропасть, він ще більше запевнився про силу своєї Болгарії.

Відтепер найлюбішим для нього місцем була скала, коло 50 кроків від його дому, над долиною, де шуміла Іскера (ріка) і звідки було чути гамір пильної роботи.

Якже залізниця була готова і Йоцо почув перший свист льокомотиви і гуркіт коліс, то знов він наче набрав нової сили. Адже ж шумить і свистить болгарська залізниця. Наша!

Йоцо мав тепер що робити. Він виходив кожного дня над долину, куди залізниця переходила, і як тільки поїзд наближався, Йоцо вимахував шапкою, витаючи так нову вільну Болгарію.

Та одного дня Йоцо не вернувся до хати. Син пійшов на долину і побачив на траві батька мертвого з шапкою в руці

Він віддав Богови душу витаючи вільну Болгарію. Це був великий син своєї країни і свого народу!

ПАПА ПРОТИ ЗМІН В СЕБЕ.

Папа видав свій Лист, чи Енцикліку, що звесь "Гумані Ґенеріс", де заявляє, що Римська Церква не може годитися на зміни в основних справах віри з тою ціллю щоби другим Церквам було легше з нею звязатися. Вона буде твердо стояти при тім, що має. Можуть вчені і фільозофи добачувати в еї вірі щось недобре, однакож Церква не мусить за ними йти.

Лише в тім є слушне. Правди віри (догми), які Церква має, є основою церковного життя, церковного ладу і їх зміняти нема потреби. З такими, як вони є, народ може бути найкрасшим народом, а про що фільозофи не думають.

Але є друга сторона. Римська Церква сама змінята постанови первісної Церкви на свій новий лад. Вона впроваджувала нові догми, на які в Святім Письмі нема оправдання, догми для збільшення диктаторської сили папства, а не для добра цілої Церкви. Впроваджувала догми, з якими навіть визначні церковні католицькі провідники не годилися. От де слаба сторона Римської Церкви!

ЧОРЧИЛ ОСУДЖУЄ ЕТЛІЯ.

Важною справою англійської політики є нині та справа, що Англія продає Росії машини та всякі інструменти для виробу зброї. Та довший час уряд того не виявляв. Тепер Чорчил сильно заатакував Етлія, кажучи, що він помагає Росії озброюватись. І при виробі тих матеріялів в Англії є російські інспектори. В руках Чорчилевої партії це сильна зброя.

СТРАТИ СТРАЙКУ.

Страйк залізничників в Канаді спричинив страти на 40 мільйонів долярів. В Оканаган долині в Бр. Коломбії пропало 80 процент овочів, яких не можна було через страйк вислати куди треба

ПОМІЧНИК ФУХСА ПОЇХАВ СОБІ...

Фухс, який передавав атомічні тайни Росії, мав помічника, Лайоша Яношія, знавця атомічних справ, що працював разом з Фухсом. Тепер того Лайоша запросив мадярський уряд до праці в себе і Лайош поїхав з Англії і — як каже вістка з Лондону, — повіз з собою багато тайн, що можуть большевикам придатися. З якого народу походить Лайош, вістка не говорить, а його мадярське імя показує, що він може бути мадяр, однакож самого імени замало. Він може бути навіть рідним братом Фухса, його дальшим свояком, його шваґром. Фухс родився в Німеччині, Лайош міг родитися в Мадярщині, але Фухс мабуть не є німцем, а Лайош може не бути мадяром. Лишаєсь питання: що Англія зискала, коли Фухса замкнула, а Лайоша пустила?

КАЖУТЬ — ЗА КОРЕЮ АМЕРИКА [illegible]

Сенатор Веррі поставив недавно за вид, що за Корею винна Америка, бо вже передтим не дала полудневій Кореї належної військової допомоги. Веррі Каже, що дійсна допомога [illegible] ла Америку 200 долярів. Проти [illegible] виступив сенатор Тайдінг ка[illegible] Америка дала Кореї понад 495 м[illegible] долярів, а в тій сумі є старий воєнний матеріял вартости 141 мільйонів [illegible] підтримали другі, кажучи, що [illegible] був невідповідний для теперішн[illegible]су, тай Америка не дбала, щоб [illegible]ців належно озброїти. За те [illegible] найперше Ачесона.

РОСІЯ ВИДУМАЛА ТРАМВАЇ

Большевицька Росія відом[illegible] що всі важні винаходи є б[illegible] Хто що де на світі важне ви[illegible]же видумали то в Росії видум[illegible]ме багато скорше. Тепер проголошують, що в Росії, видумано трамвай (стріткару) вже перед 70 літами. Для світа це виглядає на жарт, але в Росії все те проголошується загалови, як дійсну правду, отже це підносить Росію в очах загалу і розбуджує довіря до неї як такої, що вона в усім стоїть понад другими. Це має там своє значіння

НІМЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ РІВНОСТИ З ДРУГИМИ.

Західна Німеччина, що п[illegible]тею алїянтів, домагається, щоб [illegible] контролю усунути і дати німцям [illegible] державну самостійність, р[illegible] державам. Є також поважні голоси і поза німцями, що з Німеччини треба створити самостійну державу і дати німцям зброю, щоби в випадку війни з Росією самі могли себе обороняти, а не щоби їх другі обороняли

СТРАШНИЙ ЗЕМЛЕТРУС.

Недавний землетрус в Індії уважають таким, якого не було на світі вже 42 роки. Землетрус був в північній частині Гімалайських гір, на пограничу Тибету. Там понад 2,000 домів в руїнах. Десятки тисяч людей згинуло, або ранені. Місто Лякімпур запалося Великий землетрус був 1908 р. в Месині, в Італії коли згинуло 80,000 осіб.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,
VITA, MAN.

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

Памятка святкування свята Воздвиження Чесного й Животворчого Хреста Господнього нагадує ті часи, коли після тяжких переслідувань Христової Церкви зійшло для Неї сонце волі. Це свято можна назвати також святом побіди християнства над поганством, побіди Хреста над ворогами правдивого й живого Бога. Св. Євангелія в день Воздвиження голосить нам, чому хрест є для нас дорогий, а читання св. Апостола каже нам, чим для нас є хрест Христів. На хресті Христовім розходяться дороги, як каже св. апостол Павло: "Слово бо про хрест погибаючим дурощі, нам же, що спасаємось, сила Божа". (І. Кор. 1, 18.).

Три століття панувало страшне переслідування християн. Багато, без числа правдивих визнавців Христа віддали в великих муках своє життя за Христову віру й Церкву. Лилася мученича кров, а на тій крові виростали нові громади визнавців Христа й борців за правдиву віру. Аж в 306 році після Христа на римському імператорському престолі засідає Константин Великий, який [illegible] на початку свойого панування бере під свою опіку християн, дозволяє будувати храми Божі й допускає християн до заняття високих державних посад.

В 312 році прийшло до війни між імп[illegible]ом Константином і цісарем Ма[illegible] День перед боєм, при заході [illegible]ця, імператор Константин і все його військо бачили на небі знак хреста, [illegible] складався з зірок, з написом: "Цим побідиш". Теж в ночі, підчас сну, Константин бачив Господа зі знаком хреста Господь у сні звелів йому зробити [illegible] знак для війська й обіцяв [illegible] Константин це все зробив і побідив, а після побіди, коли ввійшов у Рим, звелів поставити на площу велику статую з хрестом у руці.

[illegible] 313 році видає Константин у місті [illegible] розпорядження, яким дається [illegible]м, хто хоче, принимати християнство, і відтоді християнська віра стає [illegible] нарівні з поганською, а згодом пануючою вірою.

В 326 році імператор Константин [illegible] виявив охоту відшукати хрест, [illegible]у був розпятий Спаситель. З цею [illegible] він висилає свою матір, царицю [illegible] до Єрусалиму. По довгих розшуках [illegible]залося цариці, за поміччю одно[illegible] дуже старого жидовина, на імя Юда, відшукати той хрест.

Як переказ каже, знайдено три хрести, як також табличку з написсю, яка лежала на боці. Ніхто не міг пізнати, на якому хресті був розпятий Ісус Христос. Тоді приведено хору жінку, яка по черзі приторкалася до хрестів, і коли приторкнулася до того, на якому був розпятий Христос, то зараз одужала й по цьому пізнали, що це правдивий хрест Христів. В цей час було дуже багато народу й кожний з присущіх прагнув побачити хрест і поклонитися йому. Щоби могли хрест побачити, ерусалимський патріярх Макарій став на підвищене місце й кілька разів підносив хрест вгору, а народ бачучи його, взивав: "Господи помилуй!" Тому на цю памятку називається це свято Воздвиження, т. зн. Піднесення Хреста. Святкуємо це свято на памятку того хреста, на якому Ісус Христос у великих муках віддав Своє життя за гріхи світу, як також за гріхи кожного з нас особисто.

Як ми вже на початку чули, на цьому хресті розходиться багато доріг, бо для одних слово про хрест є дурощами, а для других сила Божа. Цей хрест одних єднає, а других розєднує. Він єднає людей, які є нераз ріжних поглядів і ріжного стану. Коли ті люди вказуються приятелями хреста, то вони вважають себе братами й сестрами, уважають себе членами великої родини Божої тут на землі.

Але хрест також розєднує людей Розєднує нераз в одній родині батька від сина, а сина від батька, брата від брата, а сестру від сестри. На хресті розходяться їхні дороги, бо для одних слово про хрест є дурощами, а для других сила Божа; бо одні є приятелями й любителями хреста Христового, а другі є його ворогами.

Яка є ріжниця: дурощі — і сила Божа? Дурощами було колись слово про хрест жидам, які хотіли бачити не такого Месію, яким був Ісус Христос. Дурощами було колись слово про хрест і премудрим грекам, які були горді зі своєї науки й мистецтва. Дурощами слово про хрест є і нині багатьом, які хреста цураються, які від хреста відступають, чи є байдужі до нього.

Але кому є дурощами слово про хрест? Св. апостол Павло з глибоким жалем каже: "Т и м, що п о г и б а ю т ь". Загинути, загинути для Бога, як страшно це звучить. Але це є вибрана добровільно дорога тих, які уважають слово про хрест дурощами.

Хто з нас, мої дорогі, хотів би загинути для життя вічного? Напевне ніхто Кожний хоче отримати життя вічне й задля того ми маємо хрест, на якому для нашого добра Христос пролляв Свою найдорожчу кров. Тільки ради нашого спасення Він це зробив, бо Він як Син Божий, був без вини й гріха. Христос Своє для нашого спасення зробив, а решта залежить вже від нас. Ми мусимо прийти під хрест Христів і в Його стопах зложити наші справи, наші гріхи і провини.

Скільки нині є у цьому розбурханому світі людей, які замість шукати заспокоєння і спасення для своєї душі в Христі, шукають у злому товаристві, шукають в надмірній неконечній праці, в витрішках, що є гидотою перед Божими очима. Чи в тому напрямку має іти дорога правдивого християнина? Ні! Дорога християнина вказана Христом. Вона веде через Голгофту, на якій високо вгорі видніє хрест Христів, що є для нас дороговказом куди нам іти. Щирий погляд на хрест дасть нам багато сили і спокою і наблизить нас до нашого Спасителя.

І тому любімо хрест і поважаймо його. Адже ж він пригадує нам Того, що на хресті помер, пригадує Його науку, Його терпіння для нашого добра.

Нехай хрест не буде для нас дурощами, але силою Божою. Молімося словами Тропаря: "Спаси Господи людей своїх і благослови наслідия Твоє, перемогу благовірним над ворогами подай і борони хрестом Своїм землю свою."

о. В. Б.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовлення й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

[illegible]

ІМЯ ІСУС. — Колись в жидів імя "Ісус" було звичайним іменем осіб, однак для християн те імя набрало окремого значіння, — воно в християн належить тільки до самого Христа і є нерозлучною частиною повного Христового імени — Ісус Христос.

Християни мають багато імен старозавітного походження, однакож імени "Ісус" вони не вживають для себе. Ніхто з християн не дає свому синові імени "Ісус". Воно для них є божеським іменем і належиться лише Спасителеви.

Хрестити чи христити. — І на "українізацію" треба мати міру. Кажуть, що колись Куліш в українізаційнім запалі перекладав церковне місце з Біблії "Да уповает Ізраіль на Господа" так "Хай дуфає Сруль на Пана". І вийшла чудасія, коли "Ізраїль" перемінився на Срули, а "Господь" на Пана

Подібне вийшло недавно з словом "хрестити", "хрещення", яке почали зміняти на "христити", "хрищення". Мовляв — хрещення є в імя Христа, тому повинно бути "хрищення". Але і це чудасія, бо Христос приказав Апостолам, щоби хрестити: "В імя Отця, і Сина, і Святого Духа".

Коли "хрещення" мало б походити від імени Христа, то і назва "хреста" від того походила би, а тоді не треба би казати "хрест", але "христ", "на христі" ітд. Тільки це буде нісенітниця.

І хрест і хрещення старші ніж християнство. Вже Іван хрестив людей перед охрещенням Христа, а й самого Христа не міг в імя Христа хрестити.

"Хрещення" і "хрест" мають своє окреме власне значіння і їх "українізувати" не можна і не треба

Польські насильства. — Яких насильств допускалися над українцями католики поляки, покаже оцей примір

Року 1550 польський король Жигмонт 2-ий забрав в Сяноці, в Галичині, церкву від українців. А українцям сказав: "Можете за три дні збудувати собі нову церкву, коли ж за той час не збудуєте, то втратите право"

Але українці були завзяті Вони купили стару деревляну церкву в Ясеноні, працювали день і ніч, розібрали, перевезли, зложили знов, і за три дні церква була готова

КОРОЛІВСЬКА РОДИНА ДО АВСТРАЛІЇ.

З Лондону є вістка, що Король, Королева і княжна Марґарета в 1952 році відвідають Австралію. Будуть там від січня до червня.

В ГРЕНД БІЧ ЗГОРІВ ПАВІЛЬОН.

Вересня 3-го, в Гренд Біч, Ман., де винипеґці виїздять "до озера", згорів павільон, себто велика саля для танців. З людей ніхто не потерпів. Шкода від пожару 125 тисяч долярів

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК ЗАКІНЧИВСЯ.

Страйк залізничників цілої Канади, що тревав повних 9 днів, закінчився 30 серпня, а 31-го залізничники почали вже працювати. Щоби не допустити до гіршого, наборзі зібрався парлямент і його рішенню страйкарі піддалися.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ХИТРО-МУДРО — НЕВЕЛИКИМ КОШТОМ

Завсіди були на світі люди високоідейні, далекоглядні, люди з пожертвованням для великої справи, яка перед ними стояла. Люди такі були "солею землі", творчою невмирущою силою життя.

І таким був Український Нарід в цілій своїй історії, і тому він досі живе. Переживав він великі лиха, однакож все перетерпів, витривало все перебув і тому не загинув.

Але поміж ідейним народом є завсіди і люди малоідейні, короткозорі, слабодухи і самолюби, для яких найважнішою справою на світі є лише вони самі з своїми дітьми. Що переживає нарід — їм байдуже. Буде він жити, як нарід, чи загине — байдуже. Їм лише одно на гадці — щоби їм та їх дітям було добре, щоби не було труднощей, щоби в їх життю все йшло гладко... А щоби так було, то треба плисти завсіди за водою, треба хилитися куди вітер віє. Старатися всюди щось дістати, а самому нічого нікому не дати...

Про таких нарід склав приказку, що такі люди все хочуть здобути: "хитро-мудро — невеликим коштом".

Таких означувано також іменем "хитрого малороса", що перед кожним гнеться, руку поцілує, на все згодиться, чого захоче і лютий ворог, всім прихлібляє, щоби щось дістати, бодай похвалу. Про таких казав Шевченко: "За шмат гнилої ковбаси, у вас хоч матір попроси, то отдасте".

Такі нічого гідного на світі не творять, нічого здорового не будують. Вони люди для чужих послуг. Коли змусу і принесуть жертву, то їх жертва не є жертвою Авеля. Обминати трудноші — це для них найважніша справа життя.

Як виглядали гідні наші предки, покаже нам Історія

Поляки завзялись були накинути українцям новий календар і примусити святкувати українські свята разом з латинниками. І тоді то польський архієп. Суліковський зорганізував у Львові розбишацьку польську ватагу і на український Святий Вечер, 1583 року, вислав її до міста. Ватага нападала на українські церкви священиків що вже відправляли, обдирала з риз і побивала навіть розганяла, а церкви замикала і запечатувала. І так українці не мали ані Різдва, ані Нового Року, ані Йордану, бо церкви були позамикані.

Це було велике лихо. І слабодух дав би був таку пораду: "Щоби більше лиха не було, принимаймо новий календар, якого хочуть поляки, а тоді буде нам добре". Може такі одиниці і були.

Але загал не хотів купувати собі вигод уступленням зі своїх прав, ні! — він рішив свої права, отже і своє народне життя, обороняти. Він почав організувати свою силу до кровавої розправи з поляками, не жалуючи і свого життя, коли буде треба. Такі розумні й ідейні були наші предки! І поляки настрашилися. Вони за час церкви повідчиняли і календарний наступ зупинили.

Так українці вратували своє право, отже і своє народне життя, свою народну окремішність, свою культуру, свою окрему Церкву, свої народні звичаї, свою народну гідність, і свою тверду постанову задержати все, що мають і завсіди бути українським народом, хоч би це вимагало великих жертв.

До календарної справи поляки ще нераз верталися, але українці ніколи їм їм не піддалися.

Крім Календаря поляки також накидали українцям латинське письмо; хотіли, щоби українці будували свої церкви на лад костелів; силували, щоби священики говорили проповіди по польськи, накидали всюди польську мову ітд., ітд. однакож українці завсіди свої права до своєї власности відважно обороняли.

Це все спричинювало українцям не тільки трудноші, але і великі терпіння, однакож українці були розумними людьми, — вони знали, що коли будуть йти полякам на уступки, щоби не мали трудноще́й, то все своє стратять, і як нарід, безславно загинуть. Як загинули ті багаті українські родини, що "для лакомства нещасного" робили все, чого поляки хотіли

Таке було впродовж сотень літ, бо ще десь від 1340 року, коли польський король Казимир Великий забрав Галичину, отже 600 літ тому назад

Згадаймо ще, що ділось за недавної Польщі. Були всякі можливі насильства, була "пацифікація", були арешти, кари, висміювання, - та чи українці піддавалися полякам, щоби лише обминути трудноші і невигоди? Ні! Вони гідно обороняли права до свого власного життя, не дбаючи, що це приносить їм терпіння і невигоди.

Таких же насильств вживала і Московщина. Насильством московщила вона Українську Церкву, насаджувала московські школи, забороняла українську мову в письмі і на публичних виступах, переслідувала і нищила свідомих українців, знищила українську козацьку силу, висміювала все українське і явно готовила українцям загибіль, — однакож гідна українська душа не піддалася. Українці терпіли, але своє, кілько могли, зберігали, своє обороняли, своє шанували, отже і себе самих зберегли

З того повинна бути нині наука тим, що для хвилевих вигод готові всего свого позбуватися, своїх прав зрікатися і до всего чужого достроюватися. Для тих, які уявляють собі, що йдучи по лінії уступок зі свого, здобудуть велике щастя.

Розумні люди від віків знали, що коли хто зачне лишати своє і брати чуже, той пропаде, і тому вони чужих порад не слухали. Китайський мудрець Конфуцій (600 літ перед Христом) казав: "Коли ворог показує тобі направо дорогу рівну і просту, як стріла, не йди нею, бо там ворог на тебе нападе; йди своєю дорогою наліво, хоч вона не та ка рівна і не така проста". А вороги і чужі нераз українцям "прості і рівні" дороги показували

Коли згадуєсь календарна справа, то вона і нині є на черзі в українськім життю в Канаді. Тут постійно висуває її латинізаційна католицька політика вговорюючи в греко-католиків, що вони повинні замінити український церковний календар і святкувати разом з поляками, з французами і др. Кажуть: новий календар більше науковий, більше культурний. При новім календарі буде вигідніше, — Великдень і Різдво святкувати будемо разом з другими, буде вигідніше робітникам ... Отже всюди лише самі вигоди. Тай культурний світ нас похвалить, по головці погладить...

Але це дуже куца порада. Б[illegible] Великдень і так завсіди в неділю, [illegible] Різдво припадає в неділю що семий [illegible] Зелені свята в неділю. Йордан декотрі в неділю. Коли достроюватися до [illegible]ників, то латинники деяких на[illegible] свят цілком не мають, отже новий календар нас з латинниками не зрівняє

Але важне, що в Канаді переважає лад протестантський, — а протестанти не мають майже ніяких свят крім неділі. Отже щоби обминути всі тру[illegible] то треба би не зміни церковно[illegible] календаря, але покинути свою Церкв[illegible] свята, свою культуру і приняти [illegible] протестантський. Тоді вже ніяких [illegible] в святкованню не було би [illegible] ходить про вигоди, то і латин[illegible] би лад протестантський прин[illegible] вигоди будуть і для них на 10[illegible] Та чи на таку 100-процент[illegible] вони згодяться?

Перед кількананцять літа[illegible] тася в українській пресі в К[illegible] та календарна полеміка, [illegible] український розум переміг. [illegible] ва піднесена і на Соборі [illegible] зібрані одноголо[illegible] проти календарної зміни. П[illegible] тих часів вислів українськ[illegible] го робітника:

"Я рішучо противлю[illegible] зміні. В наші свята я прац[illegible] але в моїй душі і в моїм [illegible] то. Виходжу з дому зі св[illegible] святом, і вертаюсь [illegible] свято докінчувати ..."

Це був великий, р[illegible] вислів! Дійсним свят[illegible] душі, що в свідомости [illegible] На Великдень люди гасят[illegible] мусять, але Великдень з ї[illegible] кає.

Та не про самий пер[illegible] дар ходить. Хто шукає ви[illegible] хоче мати трудноще́й, то[illegible] лендаром схоче все змінят[illegible] чого власного не лишиться

Він схоче змінити наш[illegible] латинське, щоби його ді[illegible] мутились" читаючи по анг[illegible]

Він схоче, щоби для й[illegible] кувати книжки і газети [illegible] отже стане на тому, щоб[illegible] свою мову.

Схоче, щоби Богослуж[illegible] по англійськи, бо його діти[illegible] зрозуміле.

Схоче, щоби Богослуж[illegible] рочувати, бо в чужих [illegible] Богослуження дуже короткі

Схоче викинути "свячене" бо в чужих свяченого нема.

Схоче занехати "кутю", б[illegible] не мають.

Схоче... Що лише на [illegible] го він схоче його викинути, [illegible] би не мати трудноще́й.

Але куди можна зайти коли голо[illegible] ною ціллю життя поставит[illegible] лише вигоди і взагалі життя без труд[illegible], без праці, без жертви? Це ж [illegible] ну, до загибели.

Нині вже всюди бачимо на[illegible] кання вигод. Вчити дітей [illegible] письма і своєї мови, це трудноші [illegible] не вчить, щоби трудноще́й не мати [illegible] дітей виростають такі, що від свого [illegible] йшли, а до чужих не дійшли. Дітям [illegible] тися свого, це трудноші. [illegible] свого не вчаться. І байдуже, що інші народи вчаться і свого і чужого, і тих, що задля вигод при найменшім обходяться, в усім випереджують. Така короткозорість!

А закон життя такий, що лише витревала і вперта праця все будує, все творить, все здобуває, — і великий розум і матеріяльне добро, і верховодство над другими. Це вічний закон і його перехитрити не можна. Хто від нього втікає, того він нині чи завтра наздогонить і болючо покарає. І батьків короткозорих, і їхніх занедбаних дітей.

Цей закон, — закон безнастанної витревалої праці, — повинен стояти в нас безнастанно перед очима. Не вигоди! Не полекші! Не віра в те, що "хитро-мудро і невеликим коштом" можна щастя здобути.

Н[illegible], найпевніше, найгідніше і найтреваліше те, що ми своєю працею здобудемо. Не те, що чужі дадуть ласкою.

ЦЕРКОВНА СПРАВА В АМЕРИЦІ

В[illegible]у, як відбувся Собор нашої [illegible] Канаді 18—21 червня ц. р., про [illegible] Української Православної Церкви [illegible] важного знаємо небагато. Ві[illegible]о між архієп. Теодоровичем й [illegible] Мстиславом відносини налагодились на той лад, що Церкви архієп. Теодоровича і Мстислава мали б [illegible] в одну Церкву, якої архієп. [illegible] мав би бути Митрополитом. [illegible]п. Мстислав його помічником [illegible] Церквою, але це покищо [illegible] планування. Остаточно ту [illegible] вирішити аж Собор, що [illegible]ться в жовтні.

[illegible], що покищо йдуть при[illegible] до того Собору між сторо[illegible] Церков. Щоби Собор одно[illegible] злуку обох Церков вирішити. [illegible] перше подрібного порозуміння [illegible] обох Владик, а дальше [illegible]ків та вірних. Треба усунути [illegible] дотепер їх ділило, і виробити [illegible] що вдоволяв би вповні [illegible] і забезпечував би згоду і [illegible] будуче. Може там покищо за[illegible]

Н[illegible] має бути цілком само[illegible] від чужих незалежною, або чи [illegible] лише "автономною в справах [illegible] управи", а наділі має бути [illegible] від чужих. Це важна справа [illegible]ення може мати дальше зна[illegible] всіх частин Укра[illegible]ської Православної Церкви.

Н[illegible] того, що і послідні події в на[illegible] в Канаді беруться там піз [illegible] становище нашої Церкви в Канаді незмінне, — вона стоїть при [illegible]ежности від чужих і сходи [illegible]номії не виявила дотепер най[illegible] охоти. Вона стоїть на тих само [illegible] основах, на яких стала 1918 ро[illegible] розуміючи, що повна церковна не[illegible] є найсильнішим грунтом, на [illegible] вона твердо стояти і свою [illegible] вести та своє життя поширювати [illegible] більше вірить в свою власну [illegible] в начальство чужих, які нас [illegible] не розуміють, і для яких наші церковні справи є завсіди і будуть [illegible] чужими.

І те незмінне 30-літнє становище нашої Церкви в Канаді є ознакою її свідомости і її певности в свою слушність [illegible] свою власну працю. Це остілько більше, що 30-літна її праця є її свідком, що вона стала і стоїть на добрій основі. Це тоді, коли церковна справа в Америці не може про себе подібного сказати. [illegible] було багато хитань

Т[illegible] сподіватися, що тепер американська церковна справа такий грунт знайде, — повинна знайти, — коли буде їй ходити не про саму поверховну злуку, але і внутрішну, що сягати буде до найглибших основ церковної будівлі.

Нема сумніву, що там ті справи розбираються і багато вже зроблено. Поки ж до Собору прийде, то ще можна багато зробити.

По нашій думці повинно ходити про те, щоби не відходити від свого власного українського ґрунту і не надіятися більше на чужих, ніж на свою власну працю. Історія багато говорить про те, кілько добра зробили для українців чужі, а кілько зробили українці самі для себе.

Що ж до нас, то наша Церква в Канаді думає і дальше йти раз вибраним напрямом, — напрямом повної самостійности.

ПОЯСНЕННЯ ДО СВЯТ

Великдень — Писанки. — Яйце було в прадавних часах знаком народження нового життя. Саме яйце, можна сказати, є [illegible], з якого нове життя розвивається.

Коли ж Христос вмер, а потім воскрес, то і християни взяли яйце за знак воскресення і почали вводити до свята Христового воскресення. Є навіть давні оповідання, що коли Христа вели на смерть, то якась жінка несла в кошику яйця, якже єї хтось потрутив, то яйця розсипалися, — і з них сталися крашанки. Так той звичай перейшов і до українців.

Зпочатку не було писанок, а тілько крашанки. Їх звали також "галунками", бо до краски кидали галуну (англ. "єлам"), щоби краска була лучшою. Крашанки були червоні, сині, зелені, жовті.

Писанки повстали пізніше, як твір штуки, та все ж таки в крашанках є більше святочности і вони нагадують наших бабусь і прабабок, що вже крашанки готовили. А писанки це більше виставова річ.

Святий Вечер. — Кожне свято в мові церковній називається "празник". І Церква [illegible] свят приготовлялася "предпразденством" — передсвятом. Ще свята нема, а вже в Богослуженню береться частина з того Богослуження, що буде в свято. Є також і "попразденство", що пригадує минуле свято. Отже, довго по великодни співається "Христос воскрес".

Таким "предпразденством" є і Святий Вечер. Це вже вдійсности початок великого свята. І наші давні предки були такі щирі християни і розумні люди, що хотіли те велике Різдвяне Свято ма[illegible] домах, отже встановили Святий Вечер. А щоби вона була ве[illegible] додавали до неї те, що [illegible] свято ясно всім нагадувати.

Так солома і сіно (дідух) нагадує ту стаєнку, де Христос народився. Колачі та "книші" (святочні хліби) на столі нагадують народженого Христа. Світло свічки пригадує і різдвяну звізду і те, що Христос приніс людям світло (науку). Дванадцять страв пригадують, що Христос мав 12 апостолів. Риба також [illegible] Христа, бо для християн в часах переслідування риба була знаком Христа (По грецьки риба "іхтіс", отже тими буквами починаються грецькі слова: Ісус Христос Син Божий, Спаситель). На Різдво йдуть до церкви дуже рано, щоби пригадати тих царів, яких звізда привела в ночи до Христа, і пастухів, що в ночи до Христа приходили

Очевидно додали тут дещо і своїх передхристіянських добрих звичаїв. Так сніп, що ставлять в куті, нагадує предків — далеку рідню родини, що начебто разом з теперішними святкує. Ще деякі річи клали на стіл і під стіл з тим бажанням, щоби Народжений Христос все те благословив, як річи потрібні для їх господарства, для їх життя.

Ходять по хатах колядувати, щоби звіщати народження Христа, як Ангел звіщав пастухам, а звізда тром мудрцям.

Так отже свято є не тілько в церкві, але і в кожнім християнськім домі. А без всего того свято не було би таким величавим.

ЧОМУ МОСКВА НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ

Забравши Україну большевицька Москва побачила, що Українська Православна Церква є оборонцем цілого народу і тому повела безпощадну війну проти Церкви. Хоч явно не говорила, що хоче Церкву знищити. Большевицька Конституція (основні закони) навіть признає "волю сумління" і "волю відправлювання релігійних культів" (стаття 124), але це на папері. Наділі робилося інакше, а то.

1. Висилали до примусових робіт духовенство.

2. Помагали протирелігійним організаціям.

3. Примушували вірних, щоби покидали Церкву.

4. Накладали на церкву величезні податки.

5. Нищили провідничі церковні уряди на Україні і піддавали все Москві.

Так нищили Українську Церкву, як ту велику силу, що піддержувала ціле українське життя

Правда, 1941 р. позалишувано деякі церкви в великих містах, але це на показ чужоземцям. По селах з церков поробили шпихлірі, стайні, театри.

На Україні 75 відсотків населення належало до Української Автокефальної Церкви, і тут большевики, йдучи нібито проти "Союзу Визволення України", арештують митр. Липківського, а Українську Церкву цілком нищать.

Митр. Липківський був солею в оці большевикам. Він же навіть пішки ходив по селах і місточках України, щоби піддержувати їх силу. Так пр. коли рознеслася чутка, що Липківський має приїхати то коло Полтави зібралося коло 30,000 народу йому назустріч. Аж ось він зявився, — в невибагливій одежі, з торбою на плечах... Як дійсний Апостол. Коли ж він почав благословити, 30,000 людей впало на коліна і щиро молилися. Так збуджувалася і росла українська душа і того Москва боялася, — боялася Української Церкви.

Москва створила свою Церкву в Москві, хоч лише на показ чужоземцям. Але сам закон Москви явно стоїть проти Церкви. Коли раз говориться про волю віри для всіх, то Сталін в книжці "Питання Ленінізму" каже: "Проголосивши свободу віровизнання, ми зберегли за кожним громадянином право... боротися проти всякої релігії" (Стор. 192). Тут виявляється большевицька облуда.

Комуністи знають, що українські князі, гетьмани, козаки і весь нарол, — всі вони були щирими для Церкви, давали великі жертви й обороняли її, і в тім була велика сила народна.

Таке було там, таке всюди, де живуть українці. Буде Церква в повазі, буде вона сильною, величавою, то і життя народу таким буде. Занепаде Церква [illegible] занепадає.

Ось чому треба про Церкву щиро і щедро дбати.

М. Б.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО ЧИТАТИ І ЯК?

Погода погана. Нікуди виїхати, ні з ким говорити, і робити нема чого, бо Неділя. Нераз ми знаходимося в такім положенню. Одно лишається тоді брати книжку і читати.

Але перед читанням книжки ми повинні подумати: "Коли ту книжку прочитаю, то що вона мені дасть? Чи дасть знання? Чи відпочинок души? Чи вдоволення?"

Коли б молодь таке питання ставила собі перед читанням, то кілько цінного здобула би використовуючи вільний час.

Нині є дуже багато книжок про різні справи, — є такі, що добро несуть нам, а є і такі, що лише час забирають, а то і можуть збаламутити молоду людину.

Найкориснішою для українських хлопців і дівчат є українська книжка. Вона не тільки заінтересує, але і вщепить любов до свого рідного в молоду душу.

Вибравши добру книжку ми повинні читати її уважно листок за листком і не обминати місць як нібн менше інтересних.

Коли ж кілька карток перечитаємо, добре буде заперти книжку і застановитися над тим, що ми читали. Так ми навчимося і власним розумом думати й оцінювати прочитане.

В часі читання добре мати перед собою папір і олівець, і коли знайдемо щось гідне запамятання, так його записати. Так точніше його запамятаємо і воно колись в розмові придасться. Так наше знання буде ширше і розмова культурніша.

Читати треба, коли ми не змучені, а тоді все добре запамятується, отже і користь буде більша.

Думаю, що тих кілька моїх порад поможуть дістати з читання більше користи.

Оленка Л. Негрич.

ПО ВАКАЦІЯХ.

Вже наші любі літні вакації скінчились і треба нам йти до школи. Треба все покидати [illegible] принадний запах цвітів, шелест зелених листків, теплу воду в озері, кольорит гір відбитих дерев у воді. І ще в уяві хвилі коло озера, як заходяче сонце розкидає золоті проміні по світі Божім.

Одні студенти лишаються на фармах і тут будуть ходити до школи, другі підуть до міста. А там [illegible] Може буде краща нагода вчитись, а позатим брати [illegible] участь в громадськім життю. Але не завсіди воно так. Багато є таких, що ідуть до міста вчитися, а на ділі шукають там "гуд тайм". Такі кажуть на фармі тепер тут мучуся, [illegible] другий рік буду мати "гуд тайм" в місті.

А як той "гуд тайм" виглядає? Такі студенти не дуже журяться наукою, а більше волочаться [illegible] стають волоцюгами, марнують час по ресторанах. А позатим читають комикс, тру сторіз, крайме та мордер сторіз (комічні видання, правдиві історії, історії про вбивства) [illegible] все безвартне. В[illegible] інші гуртками пють та курять. А знайдуться такі, що готові і потягнути дещо, щоби мати на пиятику і тютюн.

Такі мало навчаться, або нічого. А родичам та всім українцям принесуть сором.

Навіть школярі вдома деколи дурять родичів, — кажуть, що ліпше вчитися, коли радіо грає; коли на радіо є "мордер сторіз", "гакі" або "бейсбал". Є такі, що "комикс" та "мордер сторіз" є на столі, коли вони вчаться. Але це не наука. Як можна вчитися, коли радія слухається, або "комикс" перед очима?

Добрі студенти хочуть, щоби їм нічого не перешкаджало, вони хочуть тишини, спокою, самітности. Всяких тих "сторіз" вони не мають, а тільки шкільні книжки, та хіба ще інші поважні. В їх кімнатах так тихо, що чути голос маленького годинника.

Ану подумай про те Українська Молоде! Коли подумаєш, то скористаєш.

Маруся Надія Негрич.

ЯК ДОВГО ТРЕБА ВЧИТИСЯ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМА?

Не повинно бути ані одного хлопця, ані одної дівчини, що не вміли би по українськи читати і писати і що не читали би українських книжок й українських листів не писали би.

Не повинно бути! І ще раз — не повинно бути! Чому ж так?

А тому, що легчого письма, як українське, мабуть другого на світі нема.

Цілком неписьменний чоловік за місяць навчиться по українськи читати, коли навіжить. Бо за 30 днів чейже зможе навчитися 32 букві та їх складати. Вже повільньки буде читати.

А як довго треба вчитися тому, що знає англійське письмо? Він, коли щиро візьметься, то за один день навчиться, а за тиждень вже добре до читання привикне. Він вже знає спосіб читання, а друге, що багато англійських буквів вимовляється, як в українськім.

Треба дуже нерозумних, або дуже лінивих і недбалих, щоби не навчитися того, що таке легке для українця. Щоби не навчитися свого легкого, коли вчимося англійського сто разів тяжшого.

Я по українськи за день навчився, отже і други навчаться. Ану спробуйте!

Студент Г.

КОЛИ В ГОЛОВІ МІШАЄТЬСЯ?

Чув я недавно, як чоловік казав:

Коли діти вчаться по українськи і англійськи, то в голові мішається.

А другий чоловік на те:

— Ні! То тоді мішається, як голова порожна. Положіть в велику скриньку небагато речей, а вони будуть вічно мішатися. Коли скриньку схилите, туди вони полетять. Але накладіть повну скриньку, щоби не було порожного місця, то вам нищо не помішається. Так і з наукою. Хто мало знає, тому ще й мішається, а хто багато вчиться і напихає в голову ще більше науки, тому не мішається ніколи. Там є лад.

Я слухав і мені подобалася думка другого. Він справу добре розумів. А котрия вам подобався?

Сумківець.

ЖАЛЬ СЛОНЯ.

Є оповідання, що колись в Індії слонь зі злости вбив свого погонича. При тім була жінка погонича з двома дітьми. Побачивши що сталося, жінка в розпуці вхопила дитину, кинула під ноги слоневи і крикнула:

— Коли ти вбив мого чоловіка, то вбий мене і мої діти!

Слонь вспокоївся і задумався. За хвилю він взяв дитину (хлопця) і посадив на верх себе, нібн казав: "Нехай він тепер буде моїм погоничем". І пізніше не хотів приймити іншого погонича.

Це показує, що і в звірів є думки; що і вони відчувають провину.

СОБАКА ЗГИНУВ З РАДОСТИ.

В споминах Маркіза Лянгалері читаємо таке:

Маркіз мав собаку, що дуже до нього привязалася. Якже Маркіз пійшов на два роки до війська, собака дуже за ним тужив.

По двох літах Маркіз вернувся домому. Коли собака його побачив, кинувся до нього і нараз повалився і згинув. Велика втіха спричинила йому смерть.

СПІВАНКИ.

Попід гору стежечка, попід ліс,
Туди мої співанки вітер ніс.
Гей веселі співанки, пишний май,
Вилилися радощі через край.

А вже тую стежечку сніг припав,
А вже мої жалощі жаль приспав.
Де ж ви мої співанки? Де мій рай?
Вилилися жалощі через край.

Марійка Підгірянка.
(Псевдонім)

НАЙ ТЕМНІЮТЬ ВИДНОКОЛИ...

Най темніють видноколи,
Най страшніше бють громи,
Я не зверну вбік ніколи,
Не піддамся силі тьми.

Збережу я віру світлу,
Не зречусь надій святих,
Не похилю[illegible] я за [illegible]ром
Раз до цих, а раз до тих.

Вірю згине все погане
І не знищить зло добра,
Людський рід за прав[illegible] [illegible]не,
І зло згине, як мара.

Павло Грабовський.

ПОЯСНЕННЯ. Павло Грабовський [illegible] 1864 року в Харківщині. Працював при [illegible] засланий на Сибір, де помер 1902 р. [illegible] Переслідували його як щирого українця. [illegible] видання.

ВИДНОКОЛИ — виднокруги, простір, який круг себе бачимо.

АРХІЄПИСКОП ПРО "А" БОМБУ.

Московський патріярх, а [illegible] голови Церков — Вірменської і [illegible], що залежні від Москви, в[illegible] заклик до "християн світа", щоби ті виступали проти вживання атомічної бомби в війні. Такий комуністичний заклик зладили комуністи найперше в Стокгольмі.

На заклик Московського патріярха відповів голова Англіканської Церкви, архієп. Фишер. Він каже:

"Балачка про атомічну бомбу це дрібниця і справи не розвяже, бо поза атомічною бомбою лишаєсь інша зброя для масового нищення, така ж страшна, як й атомічна бомба. Отже треба в цивілізованих державах всю ту зброю заборонити, а тимсамим саму війну.

"Я думаю, що було би нерозумно серед нинішних відносин радити урядам, щоби згодилися не вживати атомічної бомби не дивлячись на обставини. Насамперед треба би завести міжнародну контролю для унеможливлення вживати атомічних бомб".

Справу атомічної бомби вже нераз обговорювали і радили завести таку контролю, яка не дозволяла б на виріб бомби, однакож Росія не годилася на те, щоби хтось вглядав, чи вона атомічні бомби виробляє. Отже виходило так: нехай другі атомічних бомб не виробляють, а Росія як собі схоче. Це план Росії.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР.

В Шипиган, Н. Бронсвик, в Канаді, згоріла фабрика фірми виробу споживчих річей, якої шкоду оцінюють на 1 мільйон долярів.

ПРОПАЛИ ДВІ ШКОЛІ.

В Алберті коло Фалгер зникли два шкільні будинки, хтось їх вкрав, чи що. Там були завзяті спори між шкільними властями і податковцями, отже це могло бути причиною зникнення шкіл. Поліція за будинками шукає.

НОВА РАКЕТА.

В Стейтах виробили нову ракету, яка підлетіла 85 миль вгору, а летіла зі скорістю 3,600 миль на годину. На ній були інструменти до поміру (до міряння), що автоматично вилітали і парашутами спускались на долину.

НЕ ХОЧУТЬ ВЕРТАТИСЯ ДО ПОЛЬЩІ.

В трох послідних місяцях три визначні члени польської амбасади в Вашингтоні не хочуть вертатися до Польщі. Заявили американському урядови, що вони ніколи не були комуністами, отже просять дозволу залишитися в Америці.

СТО ОГНІВ В КАЛІФОРНІЇ.

Вістка з Сан Франціско з 5-го вересня доносить, що в північній Каліфорнії є нараз 100 лісових огнів, на 100,000 акрах простору. В окрузі Мендосіно вигоріло вже 80,000 акрів ліса. Навіть з Арізони, Орегон, і Нового Мексика покликали кілька тисяч людей до гашення. Всюди там досить сухо, а до того і сильний вітер роздуває огонь.

КОНТРОЛЯ ЦІН І ЗАРОБІТКІВ.

З уваги на непевний час і військові приготування, в Стейтах йде до того, що невдовзі може бути там встановлена контроля цін на річах, що продаються і міра на заробітну платню. Це усувало би до якоїсь міри ті причини, що ведуть до страйків, щораз підвисшують ціни на всім і ведуть до обезцінювання готового гроша.

ЩО КАЖЕ АЙЗЕНГАВЕР.

Генерал Айзенгавер остерігає, що Росія готовиться забрати цілий світ, а з тим й Америку, щоби зробити з нею те, що робить з другими краями, які забрала. Говорячи це, він казав, що тепер треба напружити всі сили і не вимагати для себе вигод, щоби Росії не датися взяти в руки.

ОЛЕНА ІЛЬКІВ

[illegible] Алта. [illegible] Смуток [illegible] нас, коли розі[illegible]нону, який голо[illegible] про бл. п. [illegible] попрощалася [illegible] на 62-му році. [illegible]мер над ранком, [illegible]-го червня, у своїй хаті на фармі, на якій провела повних [illegible].

[illegible] села Замулинці [illegible] повіту [illegible] бл. п. Івана Ла[illegible] [illegible]тарешкої 84-[illegible] Анни, яка ще [illegible] віку при синові [illegible] 43-ма роками [illegible] Канади молодою [illegible] своїми родичами в 1911-го року вийшла заміж за Івана Ільк[illegible], який тому [illegible] відійшов на вічний [illegible]. Так у вдовицтві [illegible] проживала [illegible] Михайлом, [illegible] Стефаном. Це була [illegible] мати і примірна [illegible] своїх дітей, як [illegible] ревна членкиня [illegible] Православної Церкви [illegible] Пресвятої Богородиці [illegible] Мусідорі, Алта. [illegible] 17-го червня відбувся [illegible] участі людей [illegible] Службою Божою [illegible] похоронними тре[illegible] священиків о. [illegible] Покійна [illegible] матку 6-ро дітей [illegible] Ф. Ілько[illegible] В. [illegible] одруженого з [illegible] Михайла, Ни[illegible] одруженого з Марією Мандрусяк, Анну і Стефана. [illegible] було споглядати, як рясні сльози спливали по лиці її 84-літньої матері Анни.

За покійною ще тужать, як за своєю щиро-люблячою бабкою, 8 внуків, а крім того брат Микола і три сестри: Варвара зі своїм чоловіком Іваном Нагмочарою, Софія з чоловіком Іваном Ільковим і Палагна з чоловіком Юрієм Никифоруком.

По похоронній відправі відбувся обід, підчас якого проведено збірку на добрі ціли. Імена жертводавців:

5 дол. Парк Меморіял.

3 дол.: домашні Михайло, Анна і Стефан Ількови.

По 1 дол.: о. І. Швець, А. Лизанюк, М. Данчук, О. Російчук, В. Лашовський, Д. Богайчук, Ј. Лашовський, А. П. Ільків, В. А. Ільків, Н. Ханасик, В. Максимюк, М. П. Ільків, А. Колісняк, п-во П. і М. Лашовські, В. І. Ільків, Н. Лашовський, пані Анна Лащовська, пані Ольга Качмар, В. Ф. Ільків.

75ц.: І. Григорак, 60 ц.: Ю. Челявський.

По 50 ц.: Ю. Кішик, І. Марієн, Н. Ільків, М. Лисаковський, О. Рудковський, Н. А. Ільків, І. Лакомський, А. А. Ільків, І. Троник, М. Мандрусяк, І. А. В. Ільків, пані Анна Пилипюк, Д. П. Ільків.

По 25 ц.: Н. Мандрусяк, А. Бойта, Д. А. Ільків, І. Гринів, М. Гринів, Ю. Никифорук, П. Качмар, П. Лизанчук, Т. Російчук, Д. Волошинюк, Д. Бойта, С. Лисаковський, М. Рибак, А. Гарасевич, І. Качмар, Н. Купченко, В. Коручи[illegible], І. Ільків. Цілбна збірка 50 ц.

Разом: $40.35. З того призначено на "Український Голос" 15 дол., на "Вістник" 10 дол., на Колегію Святого Андрея — $5.35.

Жертводавцям щире признання, а покійній дорогій мамі, бабуні, сестрі і членкині Олені вічний спочинок, а земля легкою.

Учасник похорону

АННА СЕНЬКІВ

(Посмертна згадка)

САРТО, Ман. — Серпня 15-го преставилася Анна Сеньків, з дому Пиперак. Народилася 19-го грудня 1889 в селі [illegible] пов. Снятин в Галичині. В 1903 році прибула з родичами до Канади, що замешкали в Сарто, Ман. В 1907 р. виходить заміж за Стефана Сенькова. Ко[illegible]ли в Канаді засновується Українська Православна Церква, покійна вступає зі своїм чоловіком в ряди її вірних. В житті була примірною дружиною і доброю матірю.

Похорон відбувся в неділю, дня 20-го серпня. Служив о. В. Бойчук, якому асистував п. Петро Калушка. Тлінні останки покійної положено на Укр. Прав. Цвинтарі в Сарто, Ман. На похороні була і греко-католики.

Покійна залишила мужа, трьох синів, дві дочки і 82-літню матір.

Після похорону відбувся обід, на якому Всеч. о. В. Бойчук закликав до збірки на будову Української Православної Катедри в Винипегу й на пресовий фонд для наших часописів. Збірку перепроваджили пані Олеся Романюк і пан Антін Сеньків. В наслідку збірка винесла $52.05. З того призначено на будову Катедри 42 доляри, на Український Голос 6 дол. і на Вістник 4 дол.

Жертвували: — по $5.00: о. В. Бойчук; по 2 дол.: Т. Ярема, П. Сеньків, С. Сеньків; по 1 дол.: А. Сеньків, М. Кушнір, пані Никифорук, пані Хрущ (Торонто), Ф. Тралінський, пані П. Сеньків, пані Мазур, І. Дектяр, Д. Никорак, Ю. Лішинський, І. Гресюк, М. Бора, П. Рекрут, І. Лішинський, М. Амбросійчук, Т. Колесник, Я. Рекрут, Ю. Лішинський, С. Палій, М. Мазур, І. Коновальчук, І. Зулик, П. Коновальчук, П. Ладобрук, Ф. Михалюк, Д. Пилипюк, Г. Ладобрук, М. Романюк, І. Вирстюк, В. Бзднюк, М. Петрак, і пані С. Бельська; по 50 ц.: пані А. Чорнобай, пані В. Блок, А. Ладобрук, В. Ф. Боєчко, П. Гофан, І. Петрик, А. Крилик, І. Сеньків, І. Солодюк, В. Івончук, пані А. Сеньків; по 30 ц.: І. Пізсаний; по 25 ц.: пані Е. Сигх, І. Пилипюк, пані А. Ладобрук, пані Я. Рекрут, Б. Паразовський, Ю. Савчук, Г. Пузик, Н. Осадчук, Н. Никорак, Ф. Тралінський, П. Палій і пані Амбросійчук; по 20 ц.: Ф. Боєчко; по 5 ц.: пан І. Мороз.

Всім жертводавцям за їх щирі жертви хай Господь винагородить сторицею, а покійну Анну прийме в оселях праведників.

Учасник похорону.

ОЛЕНА НИКОЛАЙЧУК

Травня 15 ц. р., померла на 47 році життя громадянка Олена Николайчук, дружина Андрія Николайчука.

Померла в шпиталі в Вернон, Бритиш Коломбія, принявши перед смертю св. Тайни, які були подані хорий о. П. Мельничуком.

Покійна родилася 6 [illegible] стопада 1902 р. в околиці на Шандрах, Алта., де мешкала до 1943 р., а послідних 7 років у Вернон, Б. К.

Покійна належала до української православної церковної громади, на Радинн. Свята хотіла котилувати на будову нової церкви, жертвувала хоругов до церкви. Була членкинею в місцевому відділі жіночого Товариства „Доньки України", була членкинею Українського Народного Дому, брала участь в драматичних виставах, колектувала на умеблювання нового шпиталю в Вернон і взагалі цікавилася народними справами.

Дня 18 травня в українській православній церкві в Вернон відбувся величавий похорон відправлений о. П. Мельничуком і о. Д. Крстюком.

Підчас похоронної відправи співали дяки пп. П. Стельмащук, Блок, Смоль, Димидашин.

Великий здвиг народу відпровадив покійну на вічний спочинок.

Заходом родини відбувся похоронний обід в Народним Домі, на який були запрошені всі учасники похорону. Обід помагали приготовити членкині жіночого Товариства.

Помимо того, що труна покійної була вкрита вінцями живих квітів, то по обіді о. Д. Крстюк закликав присутніх до збірки на невянучий вінок. Зібрано $38.50. З того призначено 5 дол. на пресовий фонд Українського Голосу, а $33.50 на будову Катедри в Винипегу.

На невянучий вінок зложили по 2 дол.: І. Чижевський, п. Мазій, пані Анна Дочинка.

По 1 дол.: А. Николайчук, Н. Гафюк, Д. Попович, п. Чичак, п. Зварич, Д. Пасацкий, о. Д. Крстюк, о. П. Мельничук, Параска Іванчук.

По 50 ц.: пані Хрипта, Марія Кулок і Сличан.

Решта дрібними датками. Жертводавцям щире спасибі.

Покійна Олена залишила горем прибитого чоловіка Андрія, сина Миколая в Едмонтоні, сестру Параску у Вернон Б.К., сестру Марію у Билліс Алта., сестру Домку, брата Івана також в Алберті, 5 внуків, велике число ближчої і далекої родини, приятелів та знайомих.

Вічна їй память!

Учасник похорону.

З ГОСТИНИ НА ПРЕСУ.

Киркленд Лейк Онт. — Дня 30 червня ц. р. зібралась [illegible] важна кількість [illegible] української православної громади в дом. п-ва П. С[illegible] з нагоди зближаючих народин [illegible] Пані [illegible] Біла покликала присутних зложити жертви на пресовий фонд для нашої [illegible] і преси. З браних 5 долярів вирішено переслати по [illegible] на Український Голос [illegible] Вістник. Щира подяка жертводавцям і пані Слонь кріпкого здоровля та гарного [illegible].

Анна Біла.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

Адреса: Пошт. скр. 51 Гефорд Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

ЖОВТЕНЬ

[illegible]

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бокс 157 Вакав. Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

ВЕРЕСЕНЬ

10 Неділя — Сенді Лейк

17 Неділя — [illegible]

Адреса: Оксбоу Ман. Тел. 133-21. Бокс 2 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва.

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бокс 26 [illegible] Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ

10 Неділя — [illegible]

17 Неділя — [illegible]

21 Четвер Різдво Пр. Бог. [illegible]

24 Неділя [illegible]

27 Середа. Воздв. Чес. Хреста — Брокстон

Тел. 798 — Норктон. Саск.

СВЯТО ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНІВ-ОСНОВАТЕЛІВ

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ СВ. ІВАНА в Едмонтоні, Алта.

Цим повідомляємо членів і членок згаданої церковної громади міста Едмонтону та громадян з околиць, що

в неділю, 17-го вересня,

відбудеться

Свято Почесних Членів-Основателів

нашої церковної громади.

ПРОГРАМА СВЯТА:

Служба Божа — 10.30 год. рано в Укр. Прав. Церкві св. Івана, 10613 — 98 вул. [illegible] в Богослуженню буде Всеч. о. прот. Є. Грицина, заступник адміністратора.

Бенкет — 1.00 год. попол. в салі ім. М. Грушевського, 10564 — 98 вул. Підчас бенкету буде виконана інтересна програма.

Ласкаво просимо numerously прибути [illegible] присутністю збагатити [illegible] та гідно віддати пошану [illegible].

За УПРАВУ

Др. І. Верхомин, голова.

Др. С. Яремчук, секретар

о. А. Хрущовко, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

17 Нед. — Канора, Церковний Зїзд.

[illegible]

27 Середа — Воздв. Чес. Хреста — [illegible] Канора.

[illegible]

Адреса: Канора Саск. Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ВЕРЕСЕНЬ:

[illegible]

21 [illegible] (храм).

Шипинці (храм) [illegible] служить о. Ва[illegible]

[illegible] (храм) [illegible] служить о. [illegible]

24 Неділя [illegible]

27 [illegible] Чес. Хреста [illegible]

Адреса: [illegible] Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

По Богослуженню катехизація.

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Вест Брук.

8 Неділя — Федики.

9 Понеділок — Св. Івана Богосл. — Житвани (день подяки)

14 Субота — Покрова — Шіго позуз.

15. Неділя — Тітор-місто

22. Неділя — Шіго-місто.

29. Неділя — Тафнел (черг. Богосл.)

Місяць жовтень в місцевих потягах за добробут отриманий від Господа Бога за прожитий рік. Громади самі обірають собі день подяки по умові з парохом для справи Богослуження.

Адреса: Бокс 52 Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Лячиня

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Принс Алберт.

8 Неділя — Сенборг.

14 Субота, Покрова — Шимек.

15 Неділя — Ірдейл. (Зїзд Союзу Українок Канади).

22 Неділя — Гонейнук.

29 Неділя — Принс Алберт.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 3785 Принс Алберт. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ВЕРЕСЕНЬ

17 Неділя — Шортдейл

21 Четвер Різдво Богор. — Шелвелей

24. Неділя — Гілберт Плейнс.

27. Середа, Возд. Чес. Хреста — Роблін-Зелена.

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Леннард.

8. Неділя — Петлюра.

15. Неділя — Шортдейл.

22. Неділя — Роблін-Зелена.

29. Неділя — Шелвелей.

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ол. Новицького

ВЕРЕСЕНЬ

10. Неділя — Тітор місто

[illegible]

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя Коло Р[illegible] (день подяки)

[illegible]

9 [illegible] Івана Бог. — Тафнел (день подяки)

14 Субота — Пасічники (день под.).

15. Неділя — Льора.

22 Неділя — Інвайєр пешус.

29 Неділя — Гамор

[illegible] 52

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

21 Четвер — Різдво Пресв. Богор. [illegible]

24 Неділя — Тернаш.

27 Середа — [illegible] Чес. Хреста — Ретвей

ЖОВТЕНЬ

[illegible]

8 Неділя — Всетна.

15 Неділя — Гремонт

Адреса: Бокс 62. Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ВЕРЕСЕНЬ

10. Неділя — Вайта.

[illegible]

27 Середа — Вайта

Адреса: Гайта Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Округ Смокі Лейк о. Л. Фотія

[illegible]

17 Неділя — Смокі Лейк

21 Четвер Різдво Пресв. [illegible] Бельє.

24 Неділя — Спедин.

27 Середа Воздв. Чесн. Хрест. Бойл Лейк (Храм)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ

10 Неділя — Прейрі Ривер

[illegible]

ЖОВТЕНЬ

[illegible]

15 Неділя — Боскам

[illegible]

29 Неділя — [illegible]

В жовтні [illegible] Божа як день Подяки

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

1	П	19	Серпень. Муч. Андрея Стр.
2	С	20	Прор. Самуїла, мч. Севіра
3	Н	21	Нед. 14 по Зел. Свят.
4	П	22	Муч. Агатоника, Зотика
5	В	23	Свщмч. Іринея еп.Ліон.
6	С	24	Перен. мощ. Петра митр. К.
7	Ч	25	Ап. Тита з 70-ти
8	П	26	Муч. Адріяна і Натальї
8	П	26	Муч. Адріяна і Н[illegible]
9	С	27	Преп. Пимена [illegible]
10	Н	28	Нед. 15 по Зел. Свят.
11	П	29	Усікн. гол. Івана Хрест.
12	В	30	Александра
13	С	31	† Пол. Пояса Б. [illegible]
14	Ч	1	Вересень. Поч. Церк. Року
15	П	2	Муч. Маманта
16	С	3	Свщм. Антима [illegible]
17	Н	4	Нед. 16 по Зел. Свят.
18	П	5	Захарії і Єлисавети
19	В	6	Чудо Арх. Михаїла
20	С	7	Предпр. Рожд. [illegible]
21	Ч	8	Різдво Пресв. Богородиці
22	П	9	Богоот. Якима [illegible]
23	С	10	Муч. Минодори, Митродори
24	Н	11	[illegible]
25	П	12	[illegible]
26	В	13	Предпразд. [illegible]
27	С	14	Воздвиження Чесн. Хреста
28	Ч	15	[illegible]
29	П	17	[illegible]
30	С	17	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Округ Винни[illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майб.

[illegible]

Адреса: Бокс 121 [illegible] Саск.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ

[illegible]

ЖОВТЕНЬ

1. Нед. 19 [illegible] 2 Кор. 9 : 6 — 11 Єван. Луки 5 1—11.

8. Нед. 19 [illegible] Кор. 11 : 31 — 33, 12 : 1 — 9 Єван. Луки 6 : 31 — 36

14. Субота [illegible] Луки 1 : 39 — 49 [illegible] 9 : 1 — 7 Єван. Луки [illegible] 11 : 27 — 28.

15. Нед. 20. Гол. 3 [illegible] Єван. Луки 7 : 11 — 16

22. Нед. 21 Гол. 4 [illegible] Галат 2 : 16 — 20 Єван. Луки 8 : 5 — 15

29. Нед. 22 [illegible] Галат 6 : 11 — 18. Єван. Луки 16 : 19 — 31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1950. ЧИСЛО (878) 18

В МАДЯРЩИНІ ПОЗАКРИВАЛИ МОНАСТИРІ.

Большевики закрили в Мадярщині 63 монастирі і коло 10,000 монахів і монахинь вернулося до звичайного цивільного життя. Осталося чотири монастирі тих єпископів, що признали і згодилися піддержувати большевицький уряд.

ЗНАВ КОЛИ ПОМРЕ.

В шпиталі в Венкувері лежав слабий [illegible] хлоти 64-літний ветеран, Ернест [illegible]. Коли помер, знайшли таке письмо [illegible] рукою: "Ернест Джозеф [illegible] 10-го вересня, 1950, в Шонес[illegible] Родився в Ірляндії, прибув до [illegible]" Дальше згадує кого лишає [illegible] жить до похорону. З того видно, що знав день своєї смерти, але [illegible] коли це писав, бо 36 годин перед смертю стратив свідомість.

НА КОНВЕНЦІЇ КАНАДІЙСЬКОГО ЛЕГІОНУ.

На конвенції бувших канадійських [illegible] в Винипеґу рішено: 1. Змобілізувати всі засоби, фінансові, промислові [illegible], щоби приспішити приготовання живи й амуніції. 2. Створити для того дорадчу комісію. 3. Звести [illegible] конскрипцію для резервової [illegible]. 4. Звести контролю над виконанням при таких приготованнях [illegible] дешо.

[illegible] Генерал-майор Прайс говорив, що К[illegible] непригoтована. І коли б [illegible] почала війну, то тяжко було би [illegible].

ЕКСПЛЬОЗІЯ — ЗГИНУЛО 10.

В [illegible] Па., в будинках, де виробляють троглицерину (сильний експлозив), повстала експльозія і згинуло 10 осіб.

МІЛЮНЕР ВПАВ І ЗГИНУВ.

В готелю в Ню Йорку перебував мілюнер Иосиф Б. Раен, властитель готелів [illegible] Квебеку, отже впав він з 22-го поверху і згинув. Як і чому впав, чи скочив, невідомо, бо не знайшли ніяких записок ні подібного. Давніше оцінювали його майно на півчварта міліона.

ПОМЕР МАРШАЛ СМАТС.

В понеділок 11-го вересня помер в [illegible] відомий по світі політик, вояк [illegible] муж і вчений, — Полевий Маршал Ян Християн Сматс, проживши 80 літ. Він інтересувався політикою і полі[illegible], де він два рази був премієром Полуднево-Африканської Унії. Його [illegible] заважувало в творенню завішення Тиші, а пізніше Обєдинених Націй. Помер спокійно переходячи з їдальні до своєї кімнати.

БЕРНАРД ШОВ ПОКАЛІЧИВСЯ.

Відомий письменник, Бернард Шов, [illegible] посовгнувся на своїм городі, [illegible] переломив кістку в клубі. Він жив 40 [illegible] поза Лондоном в Англії. Йому зробили операцію і він по 24 годинах вже сидів. Всі дивуються його силі.

ВІЙСЬКОВА РОДИНА.

В МкКріри, Ман., є родина Кантенів, що має 9 синів й одну дочку, отже всі вони були вояками. Пять синів було в минулій війні летунами, чотири були також вояками, а дочка була норсою в летунськім корпусі. Вона і досі є такою в Квебеку.

ЧОРЧИЛ — ЕТЛІ.

Чорчил, як провідник опозиції, стоїть за тим, щоби в західній Европі зорганізувати 60 до 70 дивізій війська (понад 6—7 мільонів). В тім є Америки було би 10 дивізій, 2 до 3 з Англії, половина сила була би німецька. Знов же Етлі не годиться з тим, щоби з німців творити дійсну армію, їм треба дозволити лише на поліційну силу. А Англія буде мати на західнім фронті 45 до 54 тисячі війська.

ПОНАД МІЛІОН ЗА 10 ЛІТ.

Бетти Вилиим зробила контракт в Голивуд на 10 літ, як акторка і за ті 10 літ має дістати 1,300,000 долярів.

БАПТИСТИ Й ІМІГРАЦІЯ.

Баптисти в Канаді виробляють пляни на спровадження до Канади чи [illegible] Стейтів баптистів, що перебувають тепер в Німеччині як скитальці. Справою клопочеться Баптистська Світова Спілка. Для спровадження всіх тих імігрантів мають встановити фонд 250,000 долярів. Вже поорганізували емиграційні канцелярії в Англії й Німеччині. В Канаді головне бюро мають в Винипеґу.

ОТТАВА ПЕРША ДЛЯ "А" БОМБИ.

Вістка з Оттави каже, що федеральні урядові вірять, що коли б Росія напала на Канаду, то перших атомічних бомбу кинула би на Оттаву, як перебування уряду, а дальше вже кидали б на Торонто, Гемилтон і Виндзор, як найбільше промислові околиці.

МАРШАЛ — МІНІСТЕР ОБОРОНИ.

През. Трумен відсунув Луїса А. Джансона, а на його місце поставив секретарем (міністром) оборони Джорджа Кетлета Маршала, бувшого державного секретаря. Маршал має тепер 69 літ. Джансонови закидали, що він винен за те, що американська справа в Кореї не стоїть добре, бо він колись запевняв, що коли б Росія почала війну в 4-ій годині, то Америка в 5-ій вже вдарить на Росію, така Америка приготована. А показалося, що то була пуста бал[illegible].

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЦЕРКВА В МАДЯРЩИНІ.

Вістка з Риму оповіщає, що недавно три католицькі священики, Балох, Гергель і Реч, скликали були конференцію, щоби прийти до порозуміння з мадярським урядом. Було 200 священиків, а також 60 большевицьких агентів перебраних за священиків, щоби застрашувати, або заважувати при голосованню. Большевики говорять, що 200 священиків згодилося працювати разом з урядом, а Рим говорить, що з 200 заявилося лише 30.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Оцим повідомляється Всечесне Духовенство й Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що Консисторія, на просьбу Парафії при Катедрі Пр. Тройці в Винипеґу призначила Всеч. о. Ф. Керніцького парохом згаданої Парафії.

Разом з тим Консисторія уповажнила Всеч. о. Ф. Керніцького відбути місійну поїздку по Канаді в справі Катедри Пр. Тройці в Винипеґу. Поодинокі наші громади й місцевости о. Керніцький відвідає за попереднім повідомленням місцевих оо. Парохів, яких Консисторія оцим просить кооперувати з ним та подати йому помічну руку в його місії.

Дано в Винипеґу, Ман., 15 вересня, 1950 року.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ОКРУЖНІ ЗЇЗДИ

Української Греко-Православної Церкви відбудуться в таких місцевостях:

ҐЛЕНДОН, АЛТА.:
в неділю, 24-го вересня ц. р.

РЕДВОТЕР, АЛТА.:
в неділю, 1-го жовтня ц. р.

ПРОГРАМА:

СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА — 10 година рано.
СПІЛЬНИЙ ОБІД — по Богослуженню.
Привіти й звіти з місць представників парафій.
Промови на церковно-релігійні теми.
Дискусії.
Ухвали.

З рамени Консисторії будуть промовляти: **Впреп. о. прот. Є. Грицина** і інші члени з провінції Алберти.

Закликаємо весь наш український православний загал взяти найчисленнішу участь.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ЦУКОРКИ І ПОЛІТИКА.

Вересня 12-го опозиційні партії напали в парляменті на канадійський уряд, що він багато грошей видав, а мало зробив для оборони Канади. Та інтересне, за що посол Мекдонел дорікав урядови, а то — що уряд наложив 30 процент податку на цукорки, содову воду (софт дринкс) і ґуму до жування (чуїнг ґам). Мовляв, — це війна проти дітей, бо так дітей примушується менше цукорків їсти, менше содової води пити і менше ґуми жувати. Оборонне якраз те, що треба би прикорочувати.

ЗНИЩИЛИ ЦІСАРСЬКУ ПАЛАТУ.

Минувша війна понищила до якоїсь міри палату німецьких цісарів в Берліні, а тепер большевики знищили її цілком. Вони розбили її динамітом. Палата була збудована 1443 року і тепер вона була важним свідком довгої минувшини Німеччини. Тепер на місци палати має бути площа для політичних парад.

ЦЕРКОВНЕ СТАНОВИЩЕ АРХІЕПИСКОПА ГРИГОРІЯ

Коли піднесено справу приготовань до Всеукраїнського Церковного Собору, ми стали на тому, що нім прийде до скликання такого Собору, кожна церковна частина повинна показати чесно, яке її дотеперішнє становище, свої церковні засади, на яких і при яких вона стоїть, свої погляди, а аж перва тоді буде можна побачити в чім саме є розходження між тими частинами, а тим самим стане видно, які нерівности треба буде виявити.

Наша Церква в Канаді своє становище [illegible]

[illegible]

[illegible] оборонюють Українську Церкву 1921 р. як святе і благодатну [illegible]

[illegible]

Архиєп. Григорій [illegible] до "До всіх Архипастирів, Пастирів і Вірних Українських Православних Церков у всьому світі [illegible] говорить:

"Майже [illegible] Україна [illegible] Великим [illegible] Київським [illegible] 1917-21 [illegible] України. Але не дали ті змагання тоді остаточних наслідків: не пощастило тоді нашому народові закріпити свою власну державу. Та найбільшим, найславнішим і найсвятішим ділом, доконаним тоді, було відновлення нашої рідної Церкви, започатковане ще 1917 р. і остаточно довершене на Всеукраїнському православному церковному соборі в Києві в жовтні 1921 р. — напередодні початку нашого другого Зимового походу.

Христос сказав: "Не думайте, що я прийшов принести мир на землю. — Я прийшов принести не мир, а меч" (Мтф 10.34) І не вина нашої Церкви, що на початку 17 ст. лише під захистом козацьких шабель можна було відновити ієрархію нашої Церкви і не вина нашої Церкви, що на початку 20 ст. лише [illegible] зброї української армії московський червоний безбожний окупант не наважився зразу накласти руку на нашу Рідну Церкву, відновлену 1921 року. В той час прийняла наша Церква священну для всіх українців назву Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) — назву яку ми "[illegible]" (як нас дехто називав) [illegible] — поклялися нести на [illegible] до кінця наших днів, передати [illegible] наступним поколінням.

[illegible] УАПЦ не [illegible] артикулів у [illegible] постановах. [illegible]

[illegible] Бо вони [illegible] розі.

[illegible] зовнішні хиби. Не за зовнішній вигляд любимо ми нашу матір [illegible] яла вона [illegible] сильніша і пере[illegible] параграфи, артикули [illegible] ухвали.

Та чи й могла наша Церква під советським ярмом виконувати всі староти[illegible] і канони, створені за тих [illegible] коли церква мала всі права в державі. Що було краще: чи створити [illegible] ку Церкву такою, якою її пошанувати [illegible] творити під безбожною владою [illegible] чи в угоду канонам відмовитись від церкви для нашого знедоленого народу і віддати його на цілковиту поталу безбожному комунізмові. [illegible] московської неволі 1917-[illegible] опинився ще в страшнішій [illegible] Так залишити його без церкви було б непростимим злочином, якого не виправдали б ніякі канони. Від [illegible] розпачу і зневіри врятувала [illegible] свята Церква.

П'ятнадцять років свята вона [illegible] Христової науки для нашого на[illegible] 30 літ в новітні ка[illegible] Архипастирі і пастирі і сотні тисяч вірних [illegible] смерть за Христа [illegible] на каторжні роботи, у в'язниці [illegible] заслання.

Та не здолали ту Церкву "ворота пекельні" як тільки хвилею історії змито було в 1941 р. червоного окупанта з українських земель, відродилась наша Церква, за словом псалмоспівця "Праведник як пальма зацвіте" (Пс. 91). По всіх містах і селах України заворушились православні українці, організовуючи парафії УАПЦ, відбудовуючи храми Божі, влаштовуючи [illegible] в тимчасових приміщеннях. Священики хрестили в селі відразу по сто [illegible] дітей і юнаків на день і вінчали [illegible] пар молоді та старших людей, [illegible] не могли цього зробити впродовж [illegible] років.

Священики знайшлися, але [illegible] були вже або замучені [illegible] на советській каторзі. [illegible] прибули до нас на Велику Україну [illegible] висвячені єпископи — переважно [illegible] земель, що були під Польщею [illegible] але люди, які здебільшого [illegible] живали з нами відродження [illegible] Церкви в рр. 1920-х. На початках свого архипастирського служіння в нашій Церкві (перші п'ять років) вони не наважувалися відтверто сумніватися в святості і благодатності нашої [illegible] родженої в 1921 р. Особливо це було помітно, коли вони ще перебували на українських землях. Але на еміграції в Німеччині в травні 1947 р. [illegible] фіційно заявлено [illegible] пастир нашої УАПЦ — архиєпископ Іоан Теодорович — нібито не єпископ [illegible] не канонічно висвячений. А [illegible] виходити [illegible] вся Церква [illegible] бо нібито [illegible] ті ці єпископи [illegible] УАПЦ відродилася [illegible] 1921 [illegible] а в 1942 р., коли висвячено [illegible]

І тоді ми спитали себе [illegible] було з нашим народом в 1921 [illegible] він з нечуваним і небаченим піднесенням молився по своїх [illegible] таким повним релігійним [illegible] найвищі [illegible] і з такою відданістю [illegible] страшні муки за Христа і Україну? [illegible] то була не церква? І невже кілька священиків і мирян, висвячених в 1942 р. на єпископів, мають якесь право перекреслити і стерти цілу велику і славну сторінку з історії нашої Церкви-Мучениці?

Коли ці єпископи прийшли до нас уперше, ми вірили, що прийшли вони як добрі пастирі в нашу Церкву, щоб вести її до дальшого розвитку і зміцнення. І ми корились їм у всьому як нашим духовним владикам, хоч вони ніким не були обрані. Тому таким тяжким ударом було для нас довідатись, що вони просто не визнають нашої Церкви за церкву, хоч священа для нас її назва — УАПЦ — їм сподобалась, як популярна в народі, і вони [illegible] зачинили її у нас.

Але ж ми чим були — тим і лишилися з року 1921 всі ми вірні УАПЦ і з ними залишимось навіки. Оце ми і заявили на Ашафенбурзькому церковному зїзді. І були б ми злочинці якби цього не зробили, віддавши на ганьбу нашу Рідну Матір. Оце дехто й назвав "розколом". Та як що тут і єсть хоч натяк на якийсь розкол, то створили його лише ті, хто зганьбив нашу Церкву, відновлену в 1921 р. нашим народом на чолі з його славними архипастирями — мучениками.

І якщо тут є хоч якийсь натяк на "розкол", то в імя Христа і України треба його якнайскорше зліквідувати. За ради цього ми ладні йти на все, крім ОДНОГО. МИ НІКОЛИ НЕ ВІДМОВИМОСЬ ВІД ТОГО, ЩО УАПЦ ВІДРОДЖЕНА В 1921 РОЦІ, Є СВЯТА І БЛАГОДАТНА. Всякий і кожний православний українець, що визнає це, — наш найлюбіший друг і брат. І ми ладні йти йому назустріч в імя єдности.

Ми щирі послідовні соборноправники. Тобто ми визнаємо, що Голова Церкви єсть Господь Ісус Христос, а керівництво церковним життям належить Святому Соборові, в якому беруть участь ВСІ ЄПИСКОПИ і вибрані люди від духівництва та вірних. Але ми переконані, що геніяльність митрополита В. Липківського виявилася не в тому, що він побудував саме соборноправну церкву, а в тому, що він зумів у тих нелюдських умовах побудувати справжню Христову Православну Церкву. Соборноправний устрій тієї Церкви був [illegible] саме такий, який тільки і був у той час можливий і конче потрібний. Який церковний устрій потрібний тепер і за наших умов, — про це має вирішити майбутній собою УАПЦ. На ньому будемо обстоювати засади соборноправ[illegible]. І ми твердо віримо, Православна Церква українського народу буде конче соборноправною — відповідно до основних рис духовости нашого народу. Та ми нікому не навязуємо того чи того [illegible]ного устрою, віручи, що всі православні українці, обєднані христовою [illegible] в єдину УАПЦ знайдуть той [illegible] устрій, який задовольнить всіх. Але вирвати з святої книги історії [illegible] Церкви цілий її розділ про УАПЦ [illegible] років — на цей злочин [illegible] підемо ніколи.

На каторгах і на засланні, по вязницях і далеких таборах НКВД ще живі мільйони вірних синів і дочок тієї церкви, її пастирі і навіть архипастирі. В муках і кайданах таємно моляться вони за свою рідну Церкву, за її Мучеників і нас — скитальців бездомних, розлучених з ними. Якщо ми забудемо їх, нехай буде забвенна правиця наша (Псл. 136). В імя в Бозі спочилих мучеників УАПЦ, як в імя ще живих її мучеників — єднаймося в єдину УАПЦ.

Піднесімо її священну хоругов по всіх частинах і країнах світу, де є наші люди.

Відкиньмо всякі дрібні скороминучі суперечки в нашому релігійному житті, зосередивши всі зусилля над відбудовою єдиної УАПЦ для всіх православних українців, під якою юрисдикцією (української чи не української) вони б не перебували.

Високопреосвященніші владики, високопреподобні отці і брати наші! Візьміть разом з ними українцями свою частку почесного подвигу будування єдиної УАПЦ, заповідженої всім нам великим митрополитом В. Липківським.

Брати і сестри — всі православні українці! Самі дбайте і благайте наших архипастирів і пастирів дбати в церковному житті насамперед про одно: про нашу церковну єдність, ради якої треба відкинути геть всі особисті амбіції, незгоди, непорозуміння, всі формальні, паперові перешкоди, всі другорядні неістотні розбіжності. І тоді, за словами нашого поета і пророка:

"Оживе добра слава, [illegible] слава України
і світ ясний [illegible]
обнімітеся ж брати мої [illegible] благаю"

Архиєпископ УАПЦ ГРИГОРІЙ
Українська Православна Церковна Рада на чужині.

Ганновер, табір ДП ім. Лисенка.
28 липня 1950 р.
В день св. Володимира Рівноапостольного [illegible] ки. Київського.

ОБХІД КРУГОМ ЦЕРКВИ

"Наопак світа".

Православні завсіди робили обхід кругом церкви на ліво. Вийшовши з церкви вони звертаються наліво, а не направо.

В гр. кат. Церкві змінювано обхід так, що вийшовши в церкви йдуть направо.

Чому ж зміняли і хто зміняв? Нарід не змінює, а змінюють церковні політики, щоби віддалювати гр. католиків від православних а приближати до поляків.

Але і не всі гр. кат. священики з такою зміною годилися. Годилися латинізатори і польонізатори, а ті, які були проти латинщення Церкви, не годилися.

В католицькім священичім журналі, в "Ниві", що виходила у Львові, з 1930 року, є стаття гр. кат. священика о. Л. К., п. з. "Наопак світа", де він оповідає, що бачив статтю з таким заголовком, де говорилося про обхід кругом церкви на ліво, як "схизматицький". І каже він, що не міг зрозуміти, що спільного має обхід з схизмою. Переглядав свою теольогію і та сказала йому лише те, що: Господня земля і всі напрями в ній Господні.

Шукаючи дальше він знайшов письмо гр. кат. священика Климента Костецького, що жив після 1700 року і писав про обхід кругом церкви між іншим таке:

"Ви противники (зн. православні — В.) коли проти сонця з процесіями кругом церкви йдете, не Бога шукаєте, а за бісовськими слідами йдете; так чорти роблять викручуючи вихром і вам на ліву сторону показують, а ви туди йдучи, ліву сторону собі готовите, коли Христос прийде судити живих і мертвих.

"А ми (зн. уніяти), що є в єдности з римською правдивою вірою, дивлячись на небесні планети, за ними йдемо кругом церкви і маємо надію стати на правій стороні Христового приходу".

Навівши таку давну мудрість, каже о. Л. К.:

"Як би він (Костецький) дожив тепер, то хіба з переляку до гробу просився би, бо нині в цілій Европі поліцаї пильнують, щоби трамваї, авта і пішоходи придержувалися бісовського "схизматицького" звичаю: з права на ліво ... Та й астрономією був би о. Кл. Костецький невдоволений, бо планети йдуть на стрічу сонцю власне тим "бісовським", "схизматицьким" напрямом: від заходу на схід ...

"Але що це має спільного з теольогією?

"Причина лежить деінде — в людській фізіольогії (в людській натурі).

"Ходім до нашої церкви — нашої, уніятської, галицької. Священик і з евангелією і з кадилом обходить престол з права на ліво, від заходу на схід.

"Так споконвіку? Чому? А чому мав би обходити з ліва на право? Спробуйте, а притім думайте, то найдете причину не на небі, а таки в людському тілі. Права рука сильніша, нею кадимо, а вона звернена з права на ліво. Ось це причина! Природніше і вигідніше обходити якусь річ з права на ліво, як противно. Тому то "права сторона" й уходить за почестну. Коли маємо кого по правій своїй руці, то наша права рука наче увязнена, а його права рука вільна — й так для нього вигідніше.

"Цей звичай у церкви обходити престол — наші давні предки, уніяти, в Польщі задержали. Змінили тільки обхід довкола церкви — очевидно з тої єдиної раци, що Поляки насміхалися зі звичаю східної Церкви, [illegible] "наопак світа".

"Але уніяти поза Польщею задержали свій первісний східний звичай при обході церкви.

"А тепер разом: вибачаємо о. Кл. Костецькому, коли він викликає східний звичай обходження церкви, але коли й нині [illegible] тай то такий, що хоче інших учити, цей звичай називає "наопак світа", не здаючи собі справи з того, що тим кпить собі зі своеї власної Церкви, так це дійсно "наопак світа".

З наведеного бачимо, що й гр. католицькі священики в Галичині, які не були польонізаторами й латинізаторами, отже свою Церкву шанували й обороняли, стояли при тім, що обхід кругом церкви в гр. кат. церкві повинен бути на той лад, як обхід священика кругом престола — від правої руки до лівої. А звичай йти на [illegible] введений поляками.

ОДИН ЗГИНУВ — ШІСТЬ РАНЕНИХ.

Коло Лакпорт, Ман., заїхав в рів автомобіль, в якому було 8-ро осіб. Наслідок був такий, що 57-літний Яків Дик помер, а його жінку і четверо дітей забрано до шпиталю. Ще двох було [illegible] ранених, а один вийшов здоровий.

ДОЩ І ЗИМНО В МАНІТОБІ.

В Винипегу й околиці почав падати дощ в суботу пополудни 9-го вересня і падав потрохи майже дві добі. Дощу впало 2 цалі. Дотого ж 10-го вересня понизилось до 49 [illegible] (49.2). Ще в 1924 р. в цей час було 52. В полудневій Манітобі припинилися жнива на якийсь час.

"А" БОМБА А СТЕЙТИ.

В Шікаго говорив редактор "Бюлетину Атомичних Науковців" [illegible] атомичних бомб можуть [illegible] шкоди зробити Америці ніж 20 [illegible] бомб Росії. Бо Росії легко на Америку напасти, дотого ж вона [illegible] найважніші місця, а свої [illegible] важні осередки порозкидала [illegible] широких просторах і держить в тайні їх положення. І тому Америка повинна старатися, щоби лучше себе забезпечити, ніж дотепер.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:
REV. J. HYKAWY.
VITA, MAN.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком
Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. — На гарнім машиновім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:
Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте. — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВПЛИВ ЧУЖОГО ВИХОВАННЯ

[illegible]

...чужий грунт, [illegible] чужий, слабий невідповідний [illegible] живий. І тому так легко було їм [illegible] дити від своїх до чужих, — до москалів чи поляків.

Вплив чужої школи бачимо і нині, бо лише під впливом московської школи починають в українськім письмі писати імена народів й імена національної приналежности малою буквою (українці, українець, французи, француз...), хоч українська справа вимагає щоби від московщини, де лише можна, відокремлюватись. Те саме з датами, де на московський лад пишуть: "лист від 25 травня", замість "з 25 травня", та ще дещо.

("Школою" зветься чи то визначна [illegible] як письменник, чи мислитель, яку другі наслідують, від з неї беруть, чи [illegible] рух, якого програма багатьох [illegible], вчить їх на свій лад, і тягне [illegible] собою.)

Такою "школою" були і звичайні чужі [illegible] чужим вихованням і чужим [illegible].

Коли [illegible] багаті родини дітей [illegible] польських [illegible] коли давали [illegible] дітям [illegible] Бо польськ[illegible] [illegible]

[illegible]

Подібне було з тими, що в иншім [illegible] московських. Багато з них [illegible] багато з тих, [illegible] румунськ[illegible] [illegible] зрумунізувалися і помадяр[illegible]

[illegible]

[illegible] вірних.

[illegible] Рим, в [illegible] оружження. Коли по [illegible] чужих [illegible] [illegible] проповідувал[illegible] [illegible] чужих навчалися. Це були [illegible] польонізатори [illegible] латинські костели, [illegible] ький обряд і латинський лад, ніж свою Церкву, ніж свої обряди [illegible] так їх чужі на[illegible]. Замість обороняти своє, вони обороняли чуже і тим [illegible] нарід [illegible] чужого. Вони [illegible] латинське [illegible], якраз їх [illegible] водити [illegible], яких бачили в [illegible]. Вони [illegible] не в сторону [illegible] ького [illegible] славного Київа чи Львова, [illegible] в сторону чужого Риму, чужого [illegible] Люрду. Лише там вони бачили великі святощі, отже і душу свого народу силувалися до тих чужих святощей привязувати. Вони наослід зненавиджали Православну Церкву, бо так і вчили їх чужі.

Так виховують чужі школи взагалі. Не на робітників того народу, до якого вихованки належать, але на робітників для тих чужих, які молодих людей виховують.

Чуже виховання лише тоді не збаламутить вихованка, коли він найперше дістане своє рідне сильне і широке виховання; або коли будучи на [illegible] уці, знаходиться рівночасно [illegible] впливами життя свого рідного народу. Таке в Европі, таке всюди.

СВЯТА В ВЕРЕСНИ

Усічення голови Івана Хрестителя.

Коли має прийти великий [illegible] ний чоловік, то люди роблять [illegible] тування. Готовлять для нього [illegible] не місце, виходять проти нього [illegible] ють бесідами, привітами, [illegible] радами... Це людські пригот[illegible].

Коли ж мав прийти Христ[illegible] само були приготовання, [illegible] дей стрічати Спасителя, [illegible] го три мудрці, стрічали пастирі [illegible] стрічає Ісуса Праведний Симеон.

А вже окремо призначений [illegible] Хреститель робити пригот[illegible] [illegible] Христа. Ще Христ[illegible] своєї науки, як Іван збирав [illegible] нарід в пустині над Йорданом [illegible] кав до покаяння і приготов[illegible] няття Христової науки. К[illegible] ви Фарисеїв питали Івана, хто він, казав: "Я голос того, [illegible] в пустині: вирівняйте [illegible] ню. [illegible] Я хрещу вас водою, [illegible] якого ви не знаєте. [illegible] що поперед мене [illegible] гоен розвязати ремінця [illegible] (Івон 1, 24—27). [illegible] Духом Святим [illegible] [illegible]

[illegible]

Як [illegible] Іван [illegible] [illegible] брато[illegible] [illegible] мати Ірод [illegible]

Коли прийшов день [illegible] ни справляв великий баль [illegible] так захопила Ірода [illegible] він обіцяв їй [illegible]. Дочка запитала [illegible] просити і мати сказала [illegible] Івана. Ірод не відважився [illegible] обіцянки, отже казав втяти [illegible] тову, яку дочка занесла [illegible]. Память тої події Церква св[illegible] серпня церковного, а 11-го [illegible] чайного.

Церковна історія гов[illegible] в 3-ім віку була побудована [illegible] на память смерти Івана Хрестителя.

Різдво Діви Марії.

Родичі Діви Марії жили в Назареті і звались Йоаким й Анна. Вже старшими були, а не було в них дітей. [illegible] ризика. Дотого ж тоді вважали [illegible] Господь не благословить тог[illegible] [illegible] що дітей не має.

Йоаким й Анна були людьми дуже праведними і Господь нагородив їх за їх праведність. Коли раз Анна [illegible] молитася, Господь обявив їй, що буде мати дочку.

Велика втіха була родичам [illegible] вони постановили виховати дочку [illegible] якнайкраще, отже так, щоби і з неї була велика праведниця. Коли ж дитина [illegible] під[illegible] ростати, дали її на виховання до [illegible] чення, що було при ерусалимській церкві.

(Докінчення на 5-ій сторонї.)

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

З ЛАСКИ БОЖОЇ
Смиренний ПОЛІКАРП
Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви,
До Всечесного Духовенства, Преподобного Чернецтва і всіх боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Мир братям і любов з вірою від Бога Отця і Господа Ісуса Христа (Еф. 6,23).

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ.

Любі діти! Собор вашої Церкви, що відбувся 18—21 червня 1950 в Саскатуні, просив мене заопікуватися духовно вашою Церквою з тої причини, що Церква залишилась по тім Соборі без [illegible] епископського очолення.

[illegible] заповітові Св. Апостола [illegible] ного стада, над яким Дух Святий [illegible] і мене недостойного [illegible] щоб пасти Церкву Господню, [illegible], що її придбав Він кров[illegible] (Діян. 20,28), згідно та[illegible] ронами Святої нашої Пра[illegible] Церкви, щоб приходити в [illegible] Церкві Сестрі коли вона [illegible] робою допомогти [illegible] [illegible] (2 Сарт 3), дав я [illegible] Української Греко[illegible] Церкви в Канаді свою зго[illegible] [illegible] опікуватися вашою Церквою [illegible] ння Собором її ієрар[illegible]

[illegible] на бажання Собору [illegible] вителя її, вітаю вас [illegible] ю Вам своє Архип[illegible] [illegible]

[illegible] не висловити [illegible] батьківського жалю, [illegible] потрібною для Церкви [illegible] яких хід подій життя [illegible] (Іов 42,2), а ви [illegible] в Церкві, про які [illegible] словами Апостола [illegible] [illegible] "(1 Кор [illegible] [illegible] в серці [illegible] Апостола до Корин[illegible] [illegible] що розділені [illegible] Церковному Собор[illegible] [illegible] на половину "Без ми[illegible] [illegible] же Карфагенський [illegible] не може здійснюватися [illegible]" (Пр. 80), а "неміцні [illegible] можуть гинути в роз[illegible] (103)

[illegible] моя рада церковному [illegible] на словами Отця Церкви [illegible] Великого, аби на Соборі [illegible] усіх правда і щоб усі [illegible] і однаково розуміували" [illegible] ерця цілого Собору, не вга[illegible] обміркуванні важного в жит[illegible] питання — відходу її Архи[illegible] людських пристрастей, що [illegible] Церкві, — підмінюють цю [illegible] для спасіння людей [illegible] звичайних установ людських. [illegible] часто повстає розходження, [illegible] ворогування та гнів. Спасіння людей сіяв кукіль по[illegible] ю в Церкві Христовій вже [illegible] її. Тоді вже Апостоли дава[illegible] тим громадам, в яких появ[illegible] [illegible] настрої і при[illegible]: "коли ви гризете і зїдаєте [illegible], то стережіться, щоб ви о[illegible] не знищили" (Гал. 5,15).

[illegible] ніколи що перестороги Св. Павла треба все пригадува[illegible] [illegible] сила зла, понй[illegible] обраа янгельський, прола[illegible] життя Церкви, щоб її з се[illegible] [illegible]. Ви можете бачити [illegible] останнього Собору Вашої Церкви в Саскатуні, в колах ворожій нашій Церкві викликають тільки радість. Чи може ж радіти разом з ворогами Церкви правдивий син Церкви і не смуток повинен обняти цілу Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, а рівнож й інші Українські Православні Церкви, від того неладу і тої незгоди в Канадійській Церкві, які виявив останній Собор її?

"Раджу тобі купити в Мене золото, вогнем очищене, щоб ти збогатився, і білу одіж, щоб одягнувся і щоб не видно було сорому наготи твоєї, і намасти мастю очі твої, щоб ти бачив" (Обяв 3,19), — ці слова Духа Лаодикійської Церкви в Обявлені Св. Іоанна Богослова треба нам усім постійно памятати, коли в гордині своїй кажемо про себе: "Я богатий, я розбагатів і не потребую нічого", тоді, як на самім ділі ми "нещасливі, духово нуждені, вбогі, сліпі і нагі" (Обяв. 3,17).

Оце слово, хоч воно і гірке, вважаю я потрібним сказати вам, любі мої діти. Нехай же Господь "направить серця ваші до любови Божої і до терпіння Христового" (2 Сол. 3, 5). Я маю тверду надію, що над всякими пристрастями та самолюбством вашим запанує у Вас свідомість великого діла Божого в Церкві — Домі Божому, здорові почуття діла спільного в Ній, всенародного. Коли ж прийде час нового Собору в Церкві, який для впорядкування канонічного й устрою належить [illegible], [illegible] якому Господь може дасть і мені о[illegible] бути, треба так до нього до[illegible] підготовитись і так соборно ви[illegible] на ньому питання церковного життя, щоб дійсно можна хвалу Богові [illegible] і не лицемірно засвідчити, що [illegible] Благодать Святого Духа нас зібрала.

"Нехай же Сам Господь миру дасть вам мир постійно всяким способом. Нехай Господь буде зо всіма Вами". (2 Сол. 3,16)

АМІНЬ

[illegible] 1950
[illegible]
[illegible]

Митрополит ПОЛІКАРП.

ЯК НАРІД ПОКИДАВ УНІЮ

КАРТКА З ІСТОРІЇ.

Католицькі церковні політики [illegible] голосять, що Польща унії не заводила, що з Православної Церкви всі були невдоволені, бо в ній не було ладу, все занепадало, отже треба було унії для її піднесення. Кажуть, що самі українці унії хотіли, папського верховенства хотіли... Але чи це правда?? Послухаймо, що каже визначний гр. кат. священик (дотого декан), Степан Качала, в своїй книжці "Політика поляків в [illegible] ношенню до Руси":

"Польща від Жигмонта III (1587—1632) до свого упадку ревно працювала коло заведення унії помимо тяжких клопотів і неспокоїв, яких причиною була унія. Гляньмо тепер, які були наслідки.

"Допровадила вона до того, що крім Могилевської дієцезії не було в Польщі жадної другої православної дієцезії.

"Помимо того унія стояла слабо, бо при першій нагоді, яка прийшла, багато людей унію покинуло.

"Наведемо кілька примірів.

1. В київській дієцезії було 32 українських деканати, кожний деканат мав понад 60 церков. З тих зосталося до марта 1773 року в уніятських руках тільки девять; так унія стратила 23 деканати впродовж менше-більше одного року. (Ліковський, Історія Унії 145).

2. Епископ Віктор Садковський при обняттю своєї посади в Слуцьку 1785 р., мав тільки 94 церкві на Литві, і то по більшій части свіжо навернених (до православя) через Кониського. В 1781 році належало вже до нього 300 церков. (Перегляд Познанський, 1863 р. ст. 420).

3. В часі чотиролітного сирітства (коли не було епископа) Полоцької дієцезії (як Смогоржевський став митрополитом і перейшов до Вільна 1779 р.), відійшло до православя 800 церков парафіяльних і понад 100,000 народу, а до римського костела 24 парафії і 8,000 вірних, однакож і ті невдовзі вернулися до православія. (Тайнер Ноесте Цуштенде, ст. 296).

"Відомо, що за Ягайла (1386—1434) Галицька митрополія впала й українцям тої дієцезії 125 літ не давали епископів, однакож за так довгий час православні тут не зникли; а тут (коли була вже унія) за 4 роки уніятів не стало.

4. Обчислено, що з 5,000 уніятських парафій в дієцезії київській, каменецькій, луцькій і володимирській до 1796 року (третій поділ Польщі був 1795 р.) ледво 200 парафій лишилось при унії; загалом уніятська Церква від першого розбору Польщі (1772) до 1796 (один рік по третім розборі) стратила вісім міліонів вірних в 9,316 парафіях і 145 монастирів василіянських. (Ліковський)

"Такі факти, якби на них не дивитися, завсіди свідчать, що унія не мала коріння, та це природне, бо не про унію ходило (полякам), а про що інше.

"Чи варта було (полякам) для латинізації на нещастя виставляти Польщу?"

З наведеного бачимо, що якраз поляки заводили унію, та як лише Польща з своєю силою почала розпадатися, зараз нарід унію покидав і до своєї Церкви вертався.

Говориться тут про час, як розбори Польщі відбувались (1772, 1793, 1795), а тоді Росія не клопоталася наверненням уніятів на православіє. Аж багато пізніше, бо доперва після польського повстання 1831 року почала Росія звертати увагу на унію, як справу політичного значіння.

Ще треба згадати, що 1839 р. зібрані в Полоцьку уніятські епископи зложили меморіял, в якім описали гірке положення тої уніятської Церкви, що ще вчасти залишилася, і заявляли цареви, що хочуть прилучитися до православної Церкви.

Так виглядає унія в світлі Історії. А балачка, що Польща унії не заводила, це видумка латинізаторів. І балачка, що нарід хотів унії така сама, як балачка, що нарід в Росії хоче большевицького ладу і дуже любить Сталіна.

СВЯТА В ВЕРЕСНИ

(Докінчення з 4-ої сторони.)

кві, і там їх дочка, Марія, була аж доки не виросла, не стала дорослою дівчиною, яку Господь вибрав на матір Спасителя.

"Церква постановила це свято в перших часах християнства, — вже в 4-ім віку воно згадується. А значіння свята от в чім: коли святкуємо день народин звичайних людей, а вже дуже поважно святкуємо день народин людей визначних, то як не маємо святкувати народин Тої, що була матірю Ісуса Христа? Тої, якій Ангел сказав, що вона буде благословенною між жінками. Тої, яка між жінками світа є найвизначніша, найбільше відома.

Ось в чім значіння свята, яке святкуємо 8-го вересня церковного, а 21-го звичайного.

ЯК МАТИ ВРАТУВАЛА ЖИТТЯ СИНА

Син одинак лежав на смертельній постели. Це був четвертий день його смертельної недуги.

Хлопець перекидав голову з одного боку на другий і болючо стогнав. Три дні не говорив нічого і не спав.

Прибитий журбою батько вийшов в садок, і тут нараз зустрів незнакому жінку.

— Хто ви такі? — запитав він.

— Хто я? Я смерть, — сказала жінка.

— Що ж ти тут робиш?

— Я маю взяти одно життя з твого дому.

— А чие життя?

— Не знаю. Мені все одно хто б це не був.

— Коли так, — каже батько, — то візьми мене, але зостав мого сина. Я вже довго жив, а він лише готовиться до життя. Я вже знаю, як життя виглядае, а він ще не знае.

— Добре, — каже смерть, — так ходи!

Але тут зродилася в батька нова думка. І він ще здоровий, сильний і міг би таки довго жити. Сина шкода, але і себе шкода. Він хоче, щоб він жив, але і щоби син був коло него. Глянув [illegible] вкруги все близьке, знакоме... І батьківський сад і церква недалечко, стара давна і яка гарна. А там хати, поля, горбки, долини, міст [illegible] все знакоме.

Смерть ждала і батько не міг рішити я йти за нею.

Сина шкода, але всякого життя шкода. На те [illegible] воно життя. І чому давати одно життя за друге? Чому син мав би давати свое життя за мене... Чому? А коли [illegible] то чи не красше було би всім близьким разом вмирати, як разом жити.

Такі питання, такі думки зявлялися в голові батька і він не знаходив на них одної ясної відповіди.

Тут в стайни заржав кінь. Собака заскавчав, а все те було тими ланцюхами, що привязували його до життя.

— Чи ти готов? — запитала смерть.

— Ні! Не можу йти з тобою.

Він відвернувся і пішов з саду. Але не мав відваги пійти до кімнати, де лежав син, і де сиділа мати з двома дочками.

Над вечір вийшла до саду молодша сестра і зустрілася зі смертю.

— Ти хто? — запитала дівчина.

— Я смерть. Когось одного з вашої хати маю забрати.

— Коли так, то бери мене, — каже дівчина, — а зостав мого брата. Заберешь його, то і мене не треба.

— Отже ходи...

Молода дівчина зликалася. Глянула кругом і зрозуміла, що мала би все покидати. А воно таке гарне. Глянула на недалечкий цвинтар, а там хрести, гроби... Святе місце для живучих людей, гарне, поважне. Дивишся на нього і твое життя набираесь поважнішого змісту, підноситься, ублагороднюесь...

Дівчина відвернулася і пійшла до хати.

Пізним вечером вийшла старша сестра і їй довелось зі смертю говорити.

— Бери мене, а лиши брата, — сказала дівчина не надумуючись.

Але як почала роздумувати, то тяжко було рішитися. Вона ж молода, перед нею може бути ще багато літ життя. І кілько в неї товаришок добрих. А в неї ж е суджений, — будучий її чоловік. Як його покидати?...

Вона довго думала, а вкінці гірко заплакала і пішла геть.

Вчасним досвітком вийшла до саду мати. Невиспана, струджена, горем прибита. Вона побачила смерть аж тоді, коли та до неї заговорила.

— Ти знаеш хто я? — смерть запитала.

— Знаю. Ти прийшла його забрати...

— Не конче його, а кого будь з твого дому.

— Коли так, — каже тоді мати, — то бери мене, я готова з тобою йти.

— Так ходи!

— За хвилину. Лише дещо полагоджу. Зажди тут, я зараз вийду.

Мати вернулася до хати. Все оглянула. Дещо поклала на своїм місци. Положила на столі ключі, що мала в кешени...

Ані чоловік, ані дочка не мали відваги до неі озватися, бо знали, що вона бачилася зі смертю і готова йти за нею.

Мати спинилася перед сином і довго в нього вдивлялася. Все нагадувала, всіх нагадувала. Вона віддала їм все, що треба було дати, а тепер може вже відійти...

І мовчки вийшла вона з хати, щоби йти зі смертю.

Почала вона розглядатися, але смерти не було. Де ж вона? Казала, що буде ждати...

Нараз бачить іншу постать, що йде до неї.

— Це вона, це смерть, — хоч в іншій подобі, — подумала мати. І коли постать наблизилась, говорить мати: — Я вже готова! Пійду з тобою...

— Ти не знаеш, хто я, — каже постать.

— Ти ж смерть...

— Ні! Смерть е моею сестрою і вона пійшла. Бог побачив твою материнську відданість для твого сина і покликав її звідси, а прислав мене.

— То хто ж ти?

— Я — Життя! Тепер будь спокійна. Син твій буде жити і всі ви будете жити разом з ним.

Мати поклонилась постаті й обернулася, щоби йти до хати. Перед хатою вже був її чоловік.

— Тихо будь, — каже він, — син наш почав вспокоюватись, горячка зникла і він заснув. Я певний, що він перебув найгірше і починае вертатись до здоровля. Будь спокійна!

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК ГОВОРИТИ ДО РОДИЧІВ?

Нині дехто заводить такий звичай, що діти говорять родичам "ти". Чи то добре. Чи так повинно бути?

Я розумію, що та нова мода понижуе українців і нищить українську культуру. Бо в українськім культурнім життю е правило, що діти родичам говорять "ви". Навіть позаочи кажуть мої тато, мої мама, а навіть: мої дід, мої бабка... така пошана в українців е від дітей для родичів.

І ми можемо сказати другим: "Ви аж в День Матери шануете вашу маму, а ми шануемо цілий рік. Ми навіть померших батька і матір шануемо, бо говоримо про них з пошаною: мої покійні тато, мої покійні мама... Така в нас пошана для старших.

Отже українці повинні свої культурні звичаї шанувати, а не викидати їх і брати чужу моду, або чужі гірші звичаї.

Дехто каже, що: "От англійці всім кажуть "ти", бо всім кажуть "ю". Але англійське "ю" не е ані "ти", ані "ви", але те саме, що пальцем на кого показати. Ми не знаемо, чи він показував як "ти", чи як "ви". Але англійське "ю" повстало з давного "ви", коли ще і "ти" ("дав") вживалося.

Молоді повинні це розуміти і другим про те сказати, коли вони того не розуміють. Діти повинні говорити до родичей через "ви", "вони", бо це цінна ознака української культури.

Старший сумівець.

АЛЬКОГОЛЬ ТА ДЕЩО ПОДІБНЕ.

Всі ми знаемо, що люди до алькоголю привикають. Зпочатку чоловік п'е потрошки для жарту, потім більше, а коли довше пе, то так привикне, що вже мусиш пити, хочби і не хотів. І так з доброго тверезого чоловіка за якійсь час стае пияк.

І вже тяжко його тверезим зробити. Він і сам скаже вам, що він зле робить, коли пе, але він вже не може без пиття обійтися.

Те саме з куренням. Зачинае [illegible] курити для жарту, поволи привикае, тоді вже стае з нього вічний курець. Хоч хотів би вже не курити, [illegible] без курення обійтись.

А деякі курці вживают [illegible] му, до якого ще більше чоловік привикае, ніж до самого тютюну. [illegible] вживають ще яких "допів" [illegible] дурманюються. Хто до них [illegible] пропащий!

А звичайно до всего [illegible] ють молоді люди, що все [illegible] спробувати.

Треба, щоби молоді [illegible] дівчата, поставилися [illegible] важно, обговорювали її [illegible] зумно, і щоби одні другим [illegible] від того лиха, що може [illegible] вають такі, що і заохочують.

Що недобре, про [illegible] ти й обминати. Хто вліз [illegible] кістки, то йому вже лег[illegible] на. А хто по коліна [illegible] лізти до пояса, а там і до ши[illegible]

Читач В. М.

ЛІЗЬТЕ ДО ВЕРХІВ ДЕРЕВ.

Недавно я читала статейку, що мала заголовок: "Вчіться вилізати на дерева", і тут коротко оповім її зміст.

Жалую, каже автор, що я хлопцем не навчився вилізати на високі дерева. А там мусить бути гарно, коли звідти дивитися на світ. Все вдолині, а ти вгорі, високо-високо!

Але в мене е ще інша думка. В життю е багато таких верхів, до яких варто пнятися. Щоби більше навчитися. Щоби більше зрозуміти. Щоби наблизитися до тих високих верхів, де були великі і сильні люди. Щоби піднести себе понад буденщину.

Це важніше, ніж на дерева вилазити.

П-на Т-на.

САМОТОЮ НА ЧУЖИНІ.

(В Српі.)

Горді пальми!... Думні лаври!...
Манячливий кипарис...
Океан прекрасних цвітів...
Цитриновий зацвив ліс...

Я хитнувсь, бо наче впився
Запахом всіх тих квіток.
Аж поглянув: коло пальми
Простий житний колосок

Гей земляче! — шепче колос,
Похилившись на стебло, —
Ми чужі для цього раю!
Що ж сюди нас принесло?

А. Кримський.

ОКРУЖНИЙ ЦЕРКОВНИЙ ЗІЗД В СМОКІ ЛЕЙК

Заходом Консисторії Української Православної Церкви в Канаді скликано було Церковний Окружний Зізд в Смокі Лейк, в Алберті, 20-го серпня, в неділю. Богослуження правили оо. Грицина і Фотій, опісля був обід в Народнім Домі для гостей і делегатів, після чого місцевий хор відспівав пісню: "Почаївська Божа Мати". Предсідником Зізду був п. М. Шемелюк, а п. Н. В. Гавінчук секретарем. В президії були оо. Грицина, Фотій, Василів і др. І. Верхомин з Едмонтону.

Після того здавали звіти делегати:

Сергій Андрій з Беліс: каже, що там Жіноче Т-во так працюе, що без нього було би добре.

Стефан Іващук з Вільна: там трудності, бо годі погодитись на відповідну площу під нову церкву.

Павло Мороз з Смокі Лейк: радіе Зіздом, бо перед 14 літами не вірив, що церковна справа буде стояти так добре, як тепер.

Іван Велещук з Ворспайт: там е лише [illegible] дійсних членів, а другі помагають [illegible] на красше і треба, щоби молодь більше заінтересувалася церквою.

Василь Страшок з Спеден: там е 30 [illegible] церква ще не викінчена, хоч [illegible] Громада жалуе о. Фотія, [illegible] ється. Також нерада, що [illegible] приручують до Глендону, бо [illegible] годі буде мати добру обслугу [illegible] недобрі дороги.

Олекса Матвійчук зі Спеден: потвер[illegible] передбесідника.

Ваврик Підлужний з Стрия: церква в [illegible] цілком не викінчена, але викін[illegible] Коло церкви Народний Дім і [illegible] акрів. Е Жіноче Т-во і СУМК [illegible] тують за о. Фотієм.

Павло Балабан з Крейгенд: не спо[illegible]ся бачити тут тільки людей і тако[illegible] інтересовання. Жалуе, що їх гро[illegible] і тому лише припадково [illegible] служення. Послідне було [illegible] місяцями, коли був о. Бойко.

Теодор Мусійчук з Васел: громада [illegible] церкви нема, але е надія, [illegible]. Трохи е клопоту з "рускими [illegible]", що не знають, хто вони, [illegible] ребудеться.

Пані Галя Федоркова, голова Жіночого Т-ва ім. О. Кобилянської витае [illegible] о. Грицині за відвідини.

Василь Чоботар з Едмонтону: каже, [illegible] з 12 членів вже може збудувати церкву.

Іван Салагуб з Крейгенд: мають церкву, та Богослужень замало. Е Народний Дім, але нема кому хоч би відчиту дати. Нема в околиці ні одного українського учителя. Діти в церкві чують про релігію, але того замало.

Тут хор відспівав: "Засяло сонце золоте".

Др. Іван Верхомин з Едмонтону — в своїм докладі порушив багато важних справ відносно нашої Церкви і того, що було на Соборі в Саскатуні. Та хоч були на Соборі непорозуміння, то все ж церковна справа йде вперед.

Тут дав він свої завваги, що на Собор іде багато делегатів, які не мають поняття про церковні справи, — не знають ані церковної історії давної, ані теперішної, — тому такі непорозуміння являються. З того повстають непорозуміння. Свою Церкву треба не тільки любити, але треба і знати про неї. В нас треба виробити широку діяльну силу на церковному полі, як мають другі Церкви для своеї розбудови. Кожний член повинен бути місіонарем своеї Церкви і для неї працювати, бо замало лише праці священика. Лише так наша Церква буде сильна, в праці буде успіх, буде слава Богу і повага для людей.

о. Є. Грицина в своїм докладі заявляе, що церковна справа повинна належати в людей до найповажніших прав. Щоби мати Соборну Церкву, то треба тійсної посвяти, жертвенности і відданности для церкви. І треба, щоби молодих людей брати до проводу Церкви, бо коли лишати все на старих, то молодші лишаються позаду і байдужіють.

Наше церковне майно в Канаді можна числити на пять міліонів долярів, а це вже поважна сума.

Дехто побоюється, що нема епископа, але коли е Церква, то епископ буде, може навіть до Нового Року. Але треба бути для того готовим, — треба [illegible] на переїзд Митрополита і Епископа і тутешне належне їм забезпечення. А це можливе для цілого нашого [illegible]. Коли досі тільки зроблено, то і решту можна зробити. Сором був би просити помочи в чужих, бо коли чужі помагають, то на свою користь. Закачаймо свої рукави.

о. М. Фик з Редвей: накликае до виховання дітей в релігійнім дусі. Всякі [illegible] і забурення на світі починаються від домашнього життя. Коли нема тісної згоди між домашними, то як може бути згода між сусідами, в громаді і [illegible]. Діти — будучі дорослі робітники, а як їх навчимо, так будуть робити.

о. Григорій Василів з Вилингдону: просить на Окружний Зізд в Вилингдоні.

о. Д. Фотій закінчуе зізд подякою всім що прибули, сказали важніше, що мали на увазі, і тим, що вислухали, щоби вислухане прикладати до своеї дальшої праці.

Зізд закінчено в 6.30 вечером відспіванням "Достойно есть" і гимнами.

Н. В. Гавінчук, секретар.

ТЯЖКО З НІМЕЧЧИНОЮ.

Коли Росія загрожуе своею силою, почато в Лондоні нараду Англії, Франції й Америки про Німеччину, що з нею робити. Франція боїться Німеччини. Взагалі справа з Німеччиною покищо не вирішена, хоч багато політиків заявляються за тим, що Німеччині треба дати зброю, щоби могла сама себе обороняти, а не щоби її мусіли другі боронити.

МОЖУТЬ АРЕШТУВАТИ 12,000.

Директор федерального Розвідчого Бюра в Вашингтоні, Гувер, заявив, що на випадок війни агенти бюра можуть арештувати 12 тисяч небезпечних большевиків, яких імена бюро мае.

ЧИМ МОЖУТЬ НИЩИТИ КАНАДУ.

Лікар Блейр, що був в першій війні при медичнім корпусі, заявив в Оттаві, що на випадок війни ворог може нищити Канаду атомічними і звичайними бомбами, а також бактеріями, щоби розсівати слабість, а також отруйними газами. Блейр звертав увагу, що це треба мати на гадці, а то й самим мати такі способи на ворога.

НЕЩАСТЯ З ДІТЬМИ.

З Удіне, в Італії, е вістка, що там троком з "трейлером" їхало 80-ро дітей до прогулькового табору. Нараз трок покотився з гірської дороги на бік, отже 14-го дітей згинуло, а 56 було ранених, деякі смертельно.

ЗГИНУЛО 25 ВОЯКІВ.

Коло Кошоктон, Огайо, залізничний поїзд, що віз військо, зупинився, бо щось попсувалося, а що була сильна мрака, то на нього наїхав другий поїзд, що мабуть не бачив сигналів. Наслідок був той, що 33 вояків згинуло, а коло 60 було ранених. Це сталося рано по пятій годині. Задний вагон виглядав як купа помятих бляшанок. Дах вагону 70 стіп довгий зімняло до 10 стіп. Як тільки дали вістку до міста, зараз прибуло багато лікарів та норс

ПАРАСКА МАЛКОВИЧ

[illegible] Саск. — Дня 20 липня ц. р. [illegible] Параска Малкович з роду Перцович. Прожила 82 роки. Походила родом з Галичини, повіт Коломия, село Г[illegible]. До Канади приїхала 1899 р. і поселилася в околиці Ст. [illegible] Саск. Перед смертю пере[illegible] своеї доньки у Вакав, Саск. Перед смертю покійна приняла Святі Тайни Сповіди і Св. Причастя.

Треба ще згадати, що покійна Параска була жертвенною людиною і пожертвувала Св. Евангелію до церкви у Вакав, Саск.

Похорон відбувся дня 22 липня. Похоронні обряди відправив парох о. Желішкевич при співучасти [illegible] Пітка. Під час похоронної [illegible] о. Желішкевич попросив присутніх зложити жертви на [illegible] для покійної, а то на Український Греко-Православний Катедру у Винипегу. Присутні зложили $7.83.

Тіло покійної Параски зложено на Українському Православному цвинтарі Св. Покрови в Ст. Джулієн, Саск.

Вічна Їй память! К.

АННА СЕНЬКІВ.

Сарто, Ман. — В пятницю 18-го серпня ц. р. упокоїлася в Бозі Анна Сеньків, з дому Никорак. Покійна Анна народилася дня 19-го грудня 1889 року в селі Ізинні, пов. Снятин, Зах. Україна. В 1903 році виїздить вона зі своїми родичами до Канади і це від самого початку замешкуе в Сарто, Ман. В 1907 році виходить заміж за Стефана Сенькова, з яким проживае до смерти. Коли в Канаді зсновується Українська Православна Церква, покійна вступае зі своїм чоловіком в ряди її щирих прихильників і залишається такою до кінця життя. В життю була помічна також примірною дружиною і доброю матірю.

Похорон відбувся в неділю, 20-го серпня ц. р. Похоронні обряди відслужив о. В. Бойчук, якому асистував п. Петро Калушка. Тлінні останки покійної зложено на Українськім Православнім Цвинтарі в Сарто, Ман. В похороні, крім православних, взяло участь також багато греко-католиків. Покійна Анна залишила в смутку мужа, трьох синів, дві дочки і старенькую 92-літню матір.

Після похорону відбувся для всіх його участників обід, на якому Всеч. о. В. Бойчук закликав до збірки на будову Української Православної Катедри в Винипегу й на пресфонд для наших часописів. Збірку переводили пані Олеся Романюк і п. Антін Сеньків. В цілости збірка принесла $52.05. З цього призначено на будову Катедри $42.00, на "Український Голос" $6.00, і на "Вістник" $4.00.

Жертвували: о. В. Бойчук $5.00.

По $2.00: Т. Ярема, П. Сеньків, С. Сеньків.

По $1.00: А. Сеньків, М. Кузишин, пані Никифорук, пані Хрип (Торонто), Ф. Трилінський, пані П. Сеньків, пані Мазур, І. Дехтяр, Д. Никоряк, Ю. Ліщинський, Д. Гресюк, М. Борса, Н. Рекрут, І. Ліщинський, М. Амбросійчук, Т. Колісник, Я. Рекрут, Ю. Ліщинський, С. Палій, М. Мазур, І. Ковальчук, І. Зуляк, П. Ковальчук, П. Лядобрук, Ф. Миханюк, Д. Пилипюк, Г. Лядобрук, М. Романюк, І. Зірстюк, В. Будник, М. Півторак і пані С. Більська.

По 50 цт.: пані А. Чорнобай, пані В. Блок, А. Лядобрук, В. Ф. Боечко, П. офан, І. Петрик, А. Крілик, І. Сеньків, І. Солодюк, В. Івончук, пані А. Сеньків. І. Підсадний 30 цт.

По 25 цт.: пані К. Смук, І. Пилипюк, пані А. Лядобрук, пані Я. Рекрут, Б. Парадовський, Ю. Савчук, Г. Пуляк, Н. Осадчук, Н. Никорак, Ф. Трилінський, П. Палій і пані Амбросійчук; Ф. Боечко 20 цт.; пані І. Мороз 5цт.

Всім жертводавцям за їх щирі жертви хай Господь винагородить сторицею, а покійну Анну причістить в оселях праведників.

Учасник похорону.

ПОЗІР! - СТ ДЖУЛІЄН І ОКОЛИЦІ — ПОЗІР!

ОТВОРЕННЯ
Нової Церкви в Ст. Джуєн, Саск.

Ділимося радісною вісткою, що *Українська Православна Громада в Ст. Джулієн, Саск.* устроює велике свято отворення нової церкви

в неділю, 1 жовтня ц. р.,

зі слідуючим порядком.

9 год. рано — посвячення наріжного каміня і благословення нової церкви. Акту посвячення довершить Адміністратор УГП Церкви Впр. о. Д-р С. В. Савчук в асисті кількох священиків.

10 год. — Соборна Служба Божа. Богослуження прикрасить хор з Вакав під управою п. П. Кизратюка.

12 год. — Спільний обід в громаді.

На це велике свято запрошуємо довколишних українців прибути [illegible] до звеличання [illegible].

За ЗАРЯД ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ СВ. ПОКРОВИ

Федор Олексин, голова

Юрко В. Михайлюк, секретар

НОВИЙ СВЯЩЕНИК В ВАЙТІ, МАН.

[illegible] Шевчук.

[illegible] Службу Божу новий український православний священик [illegible] Терес.

[illegible]

Присутний

ПРИ ХРЕЩЕННЮ НА ДОБРЕ ДІЛО.

(Вайта Ман.)

Серпня 26-го [illegible] Громада [illegible] Служби Божої [illegible]

[illegible]

На прийнятті [illegible] на Український Гелас 5 долярів.

[illegible] Господь [illegible] здоровля [illegible] українську малинку!

Присутний

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. С. Генуса.

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя — Арбака, церква св. Михаїла.
8 Неділя — Вайта.
14 Субота (Покрова) — [illegible] Служба.
15 Неділя — Арбака, церква Св. Ап. Петра і Павла.
22 Неділя — Сіфтон.
29 Неділя — Сомиалн.

ЛИСТОПАД

5 Неділя — Арбака, св. Миколая.
8 Середа — св. Димитрія, Вечірня Служба.
12 Неділя — Арбака, цер. Св. Апостолів Петра і Павла.
22 Вівторок — Собор Арх. Михаїла. Сіфтон.
26 Неділя — Сомиалн.

Адреса: Вайта (White) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Півнвинипегського Округа

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя — Бренд н.
8 Неділя — Портедж ла Прері.
15 Неділя — Тиндал.
22 Неділя — Стел.
29 Неділя — Попларфілд.

Адреса: 7 Ст. Джан Евеню, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Гаселин.
8. Неділя — Норт Бетлфорд.
14. Субота — Покрова Пресв. Богор. — Вакав.
15. Неділя — Мейфер.
22. Неділя — Гафорд.
29. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Гафорд, Саск. Ч. телеф. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво Богор. — Іксінгер (храм)
24 Неділя [illegible]
27 Серед. Воздв. Чес. Хреста — [illegible]

По Богослуженнях катехизація.

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Вест Бруд.
8 Неділя — Федака.
9 Понеділок — Св. Івана Богосл. — Жучкави (день подяки).
14. Субота — Покрова — Шіго полуд.
15 Неділя — Тідор-місто.
22 Неділя — Шіго-місто.
29 Неділя — Тафвел (черг. Богосл.)

Місяць жовтень є місяцем подяки за добробут отриманий від Господа Бога, на протязі року. Громади самі обирають собі день подяки по умові з парохом для справи Богослужень.

Адреса: Вох 53, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ол. Новицького

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво Богор. — Шіго, [illegible]
24 Неділя — [illegible] місто
27 Серед. Воздв. Чес. Хреста — [illegible]

[illegible]

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Коло Рив (день подяки)
8 Неділя — Купрусяни
9 Св. Івана Бог. — Тафвел (день подяки).
14 Субота — Пасічанка (день под.).
15 Неділя — Льора.
22 Неділя — Іксінгер полуд.
29 Неділя — Гинор.

Адреса: Шіго, Саск. Бокс 52

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика

ВЕРЕСЕНЬ

21. Четвер — Різдво Пресв. Богор. — Бойл.
24 Неділя — Торгинд.
27 Середа — Воздвиження Чесн. Хреста — Редвей.

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Реднотер (окружний збір).
8 Неділя — Восетка.
15 Неділя — Егремонт.

Адреса: Бох 62. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Принс Альберт.
8 Неділя — Сенборг
14 Субота, Покрова — Шипман.
15 Неділя — Вірдейл. (З'їзд Союзу Українок Канади)
22 Неділя — Гонеймун.
29 Неділя — Принс Альберт.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 3786 Принс Альберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер, Різдво Богор. — Сван Плейн.
24. Неділя — Стінен.
27 Середа, Воздв. Чес. Хреста — Глен Елдер.

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Кобзар.
8. Неділя Арран —
14. Субота — Арран.
15. Неділя — Порквей.
22 Неділя — Гвайтбіч.
29. Неділя — Мейбридж.

Адреса: Вох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ВЕРЕСЕНЬ:

21. Різдво Богор. — Бони (храм). — Шанкині (храм), відслужить о. Васнів. — Гемлін (храм), відслужить о. Кульчицький.
24. Неділя — Давіінг.
27. Воздвиж. Чесн. Хреста — Ісвал.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Ф. Стратійчука.

ВЕРЕСЕНЬ:

21. Четвер, Різдво Пр. Богор. — Січ.
24 Неділя — Ошборн.
27. Середа, Воздв. Чес. Хреста — Мелва.

ЖОВТЕНЬ:

1 Неділя — Росборн.
8 Неділя — Сенді Лейк.
15 Неділя — Січ.
22 Неділя — Ошборн.
29. Неділя — Ригусвил.

Адреса: Ошборн. Тел. 133-21. Шол Лейк Експ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво Богор. — Ма[illegible]
24 Неділя — Бюкенен. В. Др. бог. о. [illegible]
27. Середа — Воздв. Чес. Хреста — Успенська, Канора.

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя — Свиддан.
8 Неділя — Канора.
14 Субота — Покрова — Рано о. К. Кульчицький, Беркман — о. М. Боднарчук.
15 Неділя — Рано — о. К. Кульчицький, Тробит — о. М. Боднарчук.
22 Неділя — Тяне — о. К. Кульчицький, Успенська — о. М. Боднарчук.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчицького Округ Смокі Лейк

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво Пресв. Богор. — Бело.
24. Неділя — Спедин.
27 Середа, Воздв. Чесн. Хреста — Б. Ін Лейк (храм).

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ

21. Четвер Різдво Пресв. Богор. — Пайн Ривер (позачергове)
24 Неділя — Рензвер (праздник).
27 Середа Воздв. Чес. Хреста — Пайн Ривер (праздник)

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя — Гренит.
8 Неділя — Етелберт.
14 Субота — Покров Прес. Богор. — [illegible]
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — Ворд.
29 Неділя — Пайн Ривер.

[illegible] в кожній громаді Служба Божа як День Подяки.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво Богор. — Калворт.
24 Неділя — Вакав.
27 Середа Воздв. Чесн. Хреста — Тернопіль.

ЖОВТЕНЬ

1 Неділя — Сміт.
8 Неділя — Вакав.
14 Субота — Покров Богородиці — Ст. Жалюв (Храм).
15 Неділя — Тернопіль.
[illegible]
29 Неділя — Крик.

По Богослуженню катехізація.

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ

21 Різдво Пресв. Бог. — Шепинці (лісництво)
24 Неділя — Лужани
27 Воздв. Чесн. Хреста — Кагвин

Адреса: Вох 26. Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

17	Н	4	Нед. 16 по Зел. Святах
18	П	5	Захарії і Єлисавети
19	В	6	Чудо Арх. Михаїла
20	С	7	Предпр. Рожд. Богородиці
21	Ч	8	Різдво Пресв. Богородиці
22	П	9	Богоот. Якима й Анни
23	С	10	Муч. Минодори, Митродори
24	Н	11	Преп. [illegible]
25	П	12	Священ. [illegible]
26	В	13	Предпразд. Воздв. Ч. Хр.
27	С	14	Воздвиження Чесн. Хреста
28	Ч	15	Вмуч. Ник[illegible]
29	П	17	Вмуч. Евтимії, Киприяна
30	С	17	Муч. Вра. Нат. [illegible]

ЖОВТЕНЬ

1	Н	19	Вересень. Нед. [illegible]
2	П	19	Муч. Трофима [illegible]
3	В	20	Вмуч. Евстатія Плакиди
4	С	21	Ап. Кондрата
5	Ч	22	Преп. [illegible]
6	П	23	Зач. [illegible] Івана [illegible]
7	С	24	Первмуч. Текли [illegible]
8	Н	25	Нед. [illegible]
9	П	26	†Івана Б[illegible]
10	В	27	Муч. [illegible]
11	С	28	†Преп. [illegible]
12	Ч	29	Преп. [illegible]
13	П	30	Мщч. [illegible]
14	С	1	Жовтень. [illegible]
15	Н	2	Нед. 20 по Зел. Святах
16	П	3	Преп. Діонисія затвор. Печ.
17	В	3	Свщмч. Еротея, Володимира
18	С	5	Муч. [illegible]
19	Ч	6	[illegible]
20	П	7	Муч. [illegible]
21	С	8	Преп. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефина.

[illegible]

1 Неділя — [illegible] вадн).
8 Неділя — Роза.
14 Покрова — вірдин окрема
15 Неділя [illegible]
22 Неділя [illegible]
29 Неділя [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

21 Четвер Різдво Богор. — Шелвуд
24. Неділя — Гілберт Плейнс.
27. Серед. [illegible]

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Леннард.
8. Неділя — Петлора.
15. Неділя — Шортдейл.
22. Неділя — Роблін-Зелена.
29. Неділя — Шелвуд.

Адреса: [illegible] Роблін, Ман. Телефон 54 р 2

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ

21 Четвер Різдво [illegible]
24 Неділя — Р[illegible]
27 Середа Воздв. [illegible] Хреста — Брокстон

Тел. 798 Порчен, Сек.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ

24 Нед. 17 Глас 8 УБ 8 Ап 2 Кор. 6 16 18, 7 1 Єв. Мат 15 21—28.

27 Возд. Чес. Хр. Глас УБ Ап. 1 Кор. 1 18—24 Єв. Івана 19 6 11 13 20 25—28 30—35.

ЖОВТЕНЬ

1. Нед. 18 Глас 1 УБ 7 Ап. 2 Кор. 9 : 6 11 Єван. Луки 5 1—11.

8 Нед. 19 Глас 2 УБ 8 Ап. 2 Кор. 11 31 33 : 12 1—9. Єван. Луки 6 : 31 36.

14. Субота, Покров Пр. Богор. УБ Луки 1 : 39—49, 56 Ап. Ап. Євр. 9 : 1—7 Єван. Луки 10 38—42, 11 : 27—28.

15. Нед. 20 Глас 3 УБ 9 Ап. Гал. 1 : 11—19. Єван. Луки 7 : 11—16.

22 Нед. 21 Глас 4 УБ 10 Ап. Гал. 2 : 16—20 Єван. Луки 8 5—15.

29. Нед. 22 — Глас 5 УБ 11 Ап. Галат 6 : 11—18 Єван. Луки 16 : 19—31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3036 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1950. ЧИСЛО (879) 19

ПОБУТ МИТР. ПОЛІКАРПА В АНГЛІЇ.

Липня 20-го митр. Полікарп прибув з Франції до Англії на візитаційну обїзд і тут 23-го липня мав першу Службу Божу в Лондоні. Звідси вибрався на відвідини тих сторін, де українців є більше число.

І так 29-го липня прибув до Рочдейл, де було коло 500 осіб обох обрядів, отже православні і греко-католики. Дальше був він в Олгамі, в Менчестері, в Бредфорді, де на врочистім прийняттю витав його від гр. кат. Церкви о. Ратуський. Дальше був в Ковентрі, де Митрополита зустрічала й англійська адміністрація з трох осіб. Звідти прибув до Української Інвалідської Оселі "Сідергорст", а звідти до табору Бісестер.

Серпня 21-го Митрополит попрощався в Лондоні і відлетів до Франції.

"Братський Листок" подає широкі описи стріч Владики, з яких бачимо, що при стрічі Владики і на Богослуженнях були українці "обох обрядів", що розуміємо, що православні і греко-католики.

Митр. Полікарп будучи в Англії, розвязав склад Генерального Церковного Управління УАПЦ на Велику Британію і назначив тимчасове Церковне Управління, якого головою є прот. Губаржевський.

Також на місце дотеперішнього "Братського Листка" мають видаватися "Вісті", редаговані Колеґією.

Митр. Полікарп видав також окремий Пастирський Лист до духовенства і вірних в Англії.

ПРАВОСЛ ЕКЗАРХ ДЛЯ ЗАХ. ЕВРОПИ

Преса подає, що московський патріярх відкликав митр. Серафима, що був екзархом (заступником патріярха) для Зах. Европи і назначив митр. Фотія. Але рівночасно царгородський патріярх назначив таким екзархом митрополита Володимира, якого визнає більшість проти-комуністичної еміграції. І тому Серафим не міг дотепер мати ні одного Богослуження в російській православній катедрі в Парижі.

ЖИДІВСЬКА ШКОЛА В ВИНИПЕГУ.

В Виннипег Фрі Прес появилася новинка про жидівську школу в Винипегу, імени І. Л. Перця, жидівського письменника. Міститься вона в будинку, що коштує 120,000 долярів, на Ейкінс ул. Школа має 360 дітей. Сказано, що це нова школа стародавної культури. Мойше Кантор є принципал. Це приватна школа під наглядом Винипеґської Шкільної Ради, де є англійські звичайні кляси від 1 до 7-ої, а побіч того наука жидівської історії, літератури, Біблії і др. Це комбінація жидівської і нинішної науки. Є тут і "дітячий садок" — "кіндерґартен".

Родичі платять за дітей відповідно до можности. Є ще друга жидівська школа й обі мають 24 учителі для 600 дітей. Ціль нової школи, казав Кантор, виховати канадійців, що є добрими жидами.

По науці в других школах жидівські діти о 5-ій год. сюди сходяться на жидівську науку.

В КОРЕЇ.

Послідними часами американці добре побили большевиків, посунулися далеко на північ і відобрали столицю Сеул. Є надія, що війна скоро скінчиться. Але встає питання, чи американці мали би забрати усю Корею і створити одноцільну державу, чи північну Корею лишити для большевиків. А Росія може дати туди своє військо ніби для забезпечення там спокою. Отже нові клопоти.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В КОРЕЇ.

З Вашингтону оголошено, що в Кореї згинуло 1,684 американців, 3,518 пропало (вбиті або збрані), а 8,709 ранених.

ТРУМЕНА ПЕРЕГОЛОСУВАЛИ.

Коли в Вашингтоні поставлено домагання, щоби реґіструвати всіх комуністів і їх організації в Стейтах, то през. Трумен своїм "ветом" заборонив таке домагання, він казав, що це буде в користь большевиків. Але сенат величезною більшістю уневажнив Труменове "вето" і большевики будуть реґіструвати. Та мабуть найсильнішою контролею над комуністами було би, коли б вийшла постанова, що кожний комуніст має носити на одязі комуністичний знак, серп і молот, чи що. Тоді і серед улиці всі комуніста бачили би. Коли комуністи є небезпекою для держави і для демократичного ладу, чому загал не мав би знати, хто несе ту небезпеку?

СВОЇ АТАКУВАЛИ СВОЇХ.

На корейськім побоєвищу вийшло таке нещастя, що стейтські літаки кидали бомби на те місце, де були британські вояки. Опісля стріляли туди большевики, отже вбитих і ранених було коло 150. І такі помилки в війні бувають.

ПОМЕР ЇДУЧИ НА ПОХОРОН.

Недавно аптикар з Форт Филіям, Онт., М. Невит, їхав на похорон своєї сестри до Стейтів, та по дорозі в автомобілевім випадку потовкся і в шпиталі помер. Так було два похорони — брата і сестри.

ПОМЕРЛА СЕСТРА ЦАРИЦІ.

В Лондоні померла 23-го вересня сестра російської послідної цариці, 87-літна, що звалася Вікторія Алберта Елисавета Матильда Марія, і була дочкою найстаршої дочки королеви Викторії англійської. Чоловік помершої, князь з Батенбергу, був першим Лордом адміралції в першій війні, помер перед 29 літами. А померша тримала до хресту сина княжни Елисавети.

МЕРТВИЙ БИК РАНИВ ЧОЛОВІКА.

В Еспанії відбуваються і нині видовища, де провадиться борба людей з биками. Таких борців звуть "тореадорами". Недавно такий тореадор переміг бика і вбив його, але сам впав на роги бика і сильно пробився. Не зникла з людей дика натура.

ВИБУХ ВУЛЬКАНУ — ЗГИНУЛО 84.

На Филипинах був вибух вулькану, де згинуло 84 особи, а 350 є ранених. З сусідних сіл люди далеко повтікали.

СМЕРТЬ 50-ох НА ЗАЛІЗНИЦІ.

В Індії в околиці Лакки хтось порозкручував шруби залізничих шин, отже сталася катастрофа, в якій згинуло 50 осіб.

ПАПА НАКЛИКАЄ.

Папа видав до католицьких священиків на світі заклик, щоби вони тверло стояли проти комунізму, не зважаючи, що це може відбитись на них матеріяльно.

ВИКОПАВСЯ, АЛЕ ВМЕР.

В Бовсмен, Ман., 19-літний Меєрс відкопував на фармі великий камінь, щоби закопати його глибоко в землю. Нараз камінь обсунувся на хлопця. Хлопець почав руками відкопуватися і виліз до автомобіля та заїхав до недалекого дому, але коли завезли його до шпиталю, він помер.

В КОПАЛЬНИ ЗГИНУЛО 80.

Вістка з 26-го вересня доносить, що в копальни вугля в Англії повстав огонь, отже згинуло 80, а може і більше осіб, а коло 120 вратувалося, перелазючи на руках і колінах через дим. Та копальня вважалася за найбезпечнішу. Огон горів 8 годин. І ту часть копальні відгородили розуміючи, що там вже нема нікого живого.

ЗАДУШИВ ЖІНКУ І СИНА.

В Раквуд, Тенн., Руфус Ейкенс, заявив перед поліцією, що йому приснилося, що він бореться з страшним звіром. Коли прокинувся, чи опамятався, то побачив, що його жінка і 5-літний син неживі. Очевидно він їх задушив.

ЗГИНУЛО 11 НОРС.

Коли недавно американський військовий перевозовий літак упав на морі, то згинуло 11 норс.

ВЯЗНІ ВИХОДИЛИ НОЧЕЮ.

Виявилося, що в Сорел, Кве., вязні могли виходити з тюрми ночею, а на день до тюрми верталися. Були і такі, що вийшовши, крали чи рабували. Начальника тюрми, Бада, звільнено.

ЦЕРКВА В СПРАВІ ПЕНСІЙ.

Готовний заряд "Злученої Церкви", що перебуває в Торонті, заявився за пенсією так: кожний 70-літний мешканець Канади повинен діставати 40 долярів місячно не як милостині, а як належність за довголітну працю для добра Канади.

ОСКАРЖУЮТЬ НЮЙОРКСЬКУ ПОЛІЦІЮ.

Тепер розслідкують справу нюйоркської поліції, і виходить, що всякі крутарі ітп. підкуплювали поліцію, яка так діставала річно мілон долярів, або навіть багато більше.

ВІДПОВІДЬ НА ПУБЛИЧНЕ ОСКАРЖЕННЯ

I.

Як було на Соборі і перед Собором.

Після нашого сьогорічного Собору "Вістник" не розписувався про Собор багато, — він сказав, що було напруження і подав головнішу причину, що привела до того напруження. Причина та належала до часу перед Собором, а не будь її, то і хід Собору був би інший

В самий хід Собору "Вістник" не хотів подрібно входити, маючи на увазі дві справі: **1. Що минулося, того не треба без потреби пригадувати, і 2. Американська церковна справа. Там робляться** заходи до церковного поєднання, отже не хотів американським справам робити трудношей. Нехай заводить в себе лад, який би він не був, але лад

Та виходить, що "Церква і Нарід" особиста власність архіеп. Мстислава, отже його орган — так зрозумів коротковність "Вістника", що "Вістник" мабуть боїться більше про Собор говорити і тому обмежується до найменшого, вслід за тим "Церква і Нарід" забирається "Вістник" [illegible] і починає про Собор писати широко.

І так "Ц. і Нарід" [illegible] 1950, має довгу статтю "На переломі", де пишу [illegible] **робить публичне широке оскарження і бувших членів Консисторії і "Вістника".** Говорить, що це був [illegible] [illegible] "Ц. і Народу", тепер [illegible]

А наслідок такої роботи найпе[illegible] **такий, що вона розвязала руки і бувшим членам Консисторії і тим людям, що близше Консисторії стояли, отже знали і Консисторію і архіеп. Мстислава, і "Вістникови".** Побіч того робота "Ц. і Народу" [illegible]

[illegible]

Хто винен за напруження на Соборі.

На закид "Ц. і Народу", що за напруження на Соборі винна бувша Консисторія, скажемо покищо коротко, — **що винна не Консисторія, але архіеп. Мстислав!** Бо якраз він був довів до того, що треба було кликати Церковну Судову Комісію до розслідження тих відносин, які заіснували. Архіеп. Мстислав на Церковну Судову Комісію не згодився і запропонував іншу подібну Комісію для такого розсліду, однакож і ту нову Комісію опісля злегковажив і тому справи не могли бути розслідженi, і так треба було з ними виходити подрібно перед Собор. Дальше архіеп. Мстислав поводився на Соборі весь час провокуючо і доливав оливи до огню. Тут причини напруження!

Спинимося тут на Самім Соборі.

Вже перший крок архіеп. Мстислава на Соборі був несподіванкою. Короткою промовою відкриває він Собор і **зараз же сам переводить вибір Президії, сам рахує голоси...** Що це, як не провокація? Чи до нього належав вибір Президії і рахування голосів? Колись архіеп. Теодорович відкривши Собор, вибором Президії і рахуванням голосів не займався, — це робили звичайні люди. Тай питання, чи колинебудь епископи в подібнім положенню вибором Президії і рахуванням голосів займалися. Це вже близьке до чіпляння відзнак, записування членів на Соборі, обчислювання розмету.

В людей звичайно так буває, що хто переводить вибір Президії, то сам голосів не рахує, щоби не закидав йому хтось односторонности, але поручає це іншій особі, або і двом для більшого запевнення точности. І тому було враження, що Архієпископ має особистий інтерес в виборі Президії. Це всі відчували, — і тому лише почуття чемности не дозволило декому домагатися поновного рахування голосів. (А дехто на власну руку слідив за тим рахуванням!)

Та все ж таки вийшов протест: бо по обчисленню один з делегатів поставив Владиці запит, чи вся та робота до нього належить. І Владика приняв це без пояснення та сів, мов би нічого не сталося. Він своє зробив!

Другою справою було те, що він впродовж Собору забирав час непотрібними балачками, розтягав їх до безміри, очевидно на те, щоби забирати час і не давати змоги другим говорити. Тут і була причина, що Собор треба було продовжувати не один день більше. І так читав він до нудоти цілий довжезний свій біжник, з окремими договорками [illegible] важніших його місць [illegible] до поставленої справи [illegible] нудились, дехто цілком [illegible] не було що слухати. — а він все розтягав в безконечність, наче б [illegible] часом не треба числитися, бо зібрані можуть тут сидіти цілими тижнями

На те звернув коротку увагу о. Кудрик, **що тут з розмислом марнується дорогий час,** а вже окремо др. Драган з[illegible] справу ширше. Він пригадав, що **англійці мають слово "филибастер" на того, хто говорить безконечно лише на те, щоби забирати час і не дати змоги другим говорити.** Це відома практика [illegible] парляментах в часі обструкції, коли [illegible] безперестанку 10, 20, 30 [illegible] Мстислав як бувший парля[illegible]

Отже все те було і провокацією і заводженням неладу. А ще поза тим впадало всім в очи, як Владика при всім [illegible] невсмак, морщився, тріпав рукою, хрестився. Це була комедія [illegible] комедія.

Вістник, а українці з далеких сторін.

В "Ц. і Народі" зараз на вступі є закид "Вістникови", що він має погорду "до українців з далеких сторін" [illegible] чи це правда? "Вістник" з українцями з далеких сторін мало з[illegible], а [illegible] вони з ним, отже не мав причини мати до них погорди. А про тих, яких знав міг сказати, що вони люди, як люди є сякі, є такі, а є між ними і люди дуже поважні, розсудні, гідні довіря і пошани

Але "Вістник" і Консисторія знає добре одного українця з далеких сторін арх. Мстислава, отже може про нього більше сказати

Побувши в Канаді якийсь час, він почав висловлюватися (і мабуть він сам в те вірив), що вже "Канаду добре знає", бо і "люди до нього пишуть". І відповідно до того почав поводитися, не оглядаючись на "канадійців" і Канаду. Ось кілька примірів.

Виготовляє він до священиків і Зарядів Громад Обіжник, з датою 12 лютого 1949 року, про слюбні справи в Канаді, де постановляє, що і як треба робити. Тай ще погрожує суспензою за непослух. І вийшло, що він канадійського життя і тутешних відносин не розуміє. Між іншим поручає він священикам таке, чого тут не можливо виконати; він каже прим., що вінчати не вільно в вівторок, четвер і суботу; він обовязково приказує голосити заповіди не зважаючи на те, що в багатьох випадках заповіди були би лише пустою формальністю, а бувають випадки, де їх неможливо вимагати згоди на заповіди. До того ж коли хтось має "лайсенс", себто державний дозвіл на вінчання, то священик легковажити його не має права ані уневажнювати без слушних причин. Коли ж такого наш священик не [illegible] він піде до чужих і слюб [illegible] відомий випадок, де священик [illegible] чись на постанову Архиєпископа не хотів в суботу вінчати, отже [illegible] повінчалася в Англіканській [illegible]

На увагу Голови Консист[illegible] кі розпорядки для Канади [illegible] Владика не звертає уваги

Діставши такий розпоря[illegible] ники, та деякі вірні, що [illegible] довгі літа, схопились за голови [illegible] писати до Консисторії (а певно і [illegible] Мстислава), що такі розпорядки тут взагалі не мають місця [illegible] нити нашу Церкву. А [illegible] що той розпорядок засн[illegible]

Другий примір

Відбувається в Винипе[illegible] на площі під Катедрою і там [illegible] промові говорить [illegible] Мстислав і висловлює [illegible]

[illegible]

[illegible] зуміле

Третий примір

На зібрання Катедральної Громади [illegible] Мстислав [illegible] проявилися [illegible] Толі сам Архіеп. звертає громаді увагу, що треба всім встати, коли епископ входить. Чи на місци була така наука? Чи не величавіше було би, коли б Архіеп сказав: "Не вставайте люди [illegible] і чоловік", як сказав [illegible] [illegible], коли той впав перед [illegible] тіна. Хоч правда [illegible] Архієпископом.

Четвертий примір

На засіданнях Консист[illegible] на ширших сходинах [illegible] Консисторії, котрою були і світські поважні люди, Архієпископ зривається на ноги і вимахуючи кулаками, кричить з усеї сили. Може в Европі і це приняли би за достойний епископський вчинок, але не в Канаді. Тут ніхто ніде своєї власти криком не виявляє і тому тут крику ніхто не боїться, — навіть патріяршого

Пятий примір...

В Календарі "Українського Голосу" було оповідання Чорнохліба в якім Кум Павло радить громадянам, — де в одній окрузі "празник" ("храм", храмове свято) кількох громад припадає на один і той самий день, а їх обслугує лише один священик, щоби вони порадились і деякі з них відбували празники перед храмовим святом, інші ж по тім святі, а тоді всі будуть "празник" мати. І за таку статтю, чи пораду Кума Павла нападає Архієпископ на о. Кудрика, що мовляв, як може хтобудь про такі справи писати, коли вони належать до епископа. А наділі це місцева справа громад і їх священика. Тай питання, чи міг би епископ дати тим громадам іншу пораду, ніж давав Кум Павло?

Шестий примір... В листі з 17-го листопада 1949 р. архіеп. Мстислав інформує церковний провід в Европі про **"явний бандитизм моїх консисторських отців"**, себто про те, що тутешна Консисторія в руках **бандитів.** В якім же світлі показував він українцям в Европі тутешну нашу Церкву і її вірних, коли їх Консисторія з бандитів складається? І яке могло бути його відношення до Консисторії? (До тої справи ми ще окремо вернемося.)

Чи вже наведені приміри не показують, що якраз "українець з далеких сторін" дивиться згори на "канадійців" і забирається свій лад "з далеких сторін" в Канаді заводити?

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛІЇ

В металевій оправі, позолочені, дуже гарні. — Ціна $140 з пересилкою.

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY.

154 Forsythe Rd., RR 3, New Westminster, [illegible]

Який це був Собор.

Закид зроблено в "Ц. і Нар.", що може Консисторія і свідомо, себто для своїх інтересів, назвала Собор 1950-го року не Одинадцятим, але Десятим, коли в дійсности це був Одинадцятий Собор, числячи і Собор Надзвичайний [illegible]

Та [illegible], то шукання китки в [illegible]. Бо коли Статут і Чартер говорить [illegible] Собор може бути Звичайний, [illegible] то Собор з 1950-го [illegible] Десятим Звичайним Собором. Так яка користь була би Консисторії коли б вона один Собор додала [illegible] віднала? Коли б ми так хотіли [illegible] за дрібниці чіплятися, [illegible] б вказати хоч би на те, [illegible] в своїх виданнях, навіть Євангелиях [illegible], що це видано [illegible] благословенням". Чи можливе, щоби хтось видавав [illegible] [illegible] без свого благословення, [illegible] без своєї згоди?

[illegible] випадок. Після появи [illegible] "25-ліття Вістника" ("Вістника", ч. 7, 1949), був крик за те, що [illegible] "Вістник" може писати, [illegible] люди "створили" в Канаді Церкву, коли [illegible] Христос Церкву створив. Люди не можуть нічого творити

[illegible] напасть, бо і в Євангелиях говориться, що люди "творять" добро і [illegible] якийсь чоловік "сотворив" вечерю [illegible]. Отже і люди творять! Кажемо: Твори письменника... Хтось натворив багато лиха...

Що ж до Церкви, то Христос створив загальну Церкву, як інституцію, а люди створили, життя створило Українську Православну Церкву, як церковну організацію в загальній Церкві.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

Собор без підготовання.

Закид є в "Ц. і Народі", що Консисторія не подбала про відповідне підготовання до Собору, але і тут воно не так! Консисторія і сама, і з другими, які Церквою близше інтересуються, дбало приготовляла програму Собору, але якраз арх. Мстислав її не тільки не приготовляв, але ще робив трудношці. Великим передсоборним приготованням до Собору було якраз покликання до розсліду деяких тих справ, що на Соборі мали прийти, Церковної Судової Комісії, однакож арх. Мстислав на такий розслід не згодився. Ця його тактика і причинилася до того напруження, що на Соборі було. Серед таких відносин годі вже було вгадати, яких саме приготовань Владиці треба. Без попереднього розсліду Судової Церковної Комісії мусіло на Соборі прийти до того, до чого прийшло.

І ще не те... В приготованню порядку самої Програми арх. Мстислав поставив був справу своєї резиґнації при кінци Програми, а вже сама Консисторія поставила її скорше. Це ж одна з дуже важних справ, що на Соборі мала розбиратися, бо від її вирішення залежне було питання, чи ми маємо епископа, чи ні, отже і дальша програма Собору мала відповідно до того питання достроюватися.

Коли ж Архієпископ так ставив справу, то якої ще програми можна було вимагати від Консисторії? Поведення Архієпископа якраз вело до того, що на Соборі вийшло, і це Консисторія предвиджувала, та що вона могла зробити? Наділі виходить, що для себе Архієпископ мав свою особисту "програму", якої не оголошував, але якою весь час руководився.

Що на Соборі деякі теми відпали, як "Ц. і Н.", згадує, то не диво, бо до того вела особиста програма Архієпископа, хочби отя його "филибастерія", що паралізувала хід Собору

Пустомельством "Ц. і Народу" є закид, що Консисторія не подбала на Соборі, який по словам "Церкви і Народу" є "СВЯЩЕННИМ АКТОМ", щоби "замовкли всякі незгоди, непорозуміння, сварки"... Це балачка для баламучення людей! **Бо чому сам Архієпископ того не зробив,** його ж голос повинен стояти вище голосу Консисторії, — він міг це зробити! (Як, про це скажемо пізніше.) Він міг це зробити і ще перед Собором, коли б був згодився на розслід справи.

Яким правом можна вимагати від Консисторії, щоби вона на Соборі переробляла впертих людей на лагідних і податливих? Не на нашім, але на Вселенськім Никейськім Соборі 325 р. було 318 епископів, але чи не було там навіть бійки, коли прийшлось обороняти слушну справу перед впертим Арієм і його помічниками. Шкода, що не було тоді "Ц. і Народу", щоби повчити тих 318 епископів (не членів Консисторії!), як треба Собори переводити.

ВЖЕ БУЛО 45 ВЕТ.

Росія оскаржує Америку, що американські літаки атакували Манджурію, отже Америка в Обєднаних Націях поставила домагання, щоби ту справу там в Манджурії розслідити. Але тому спротивився представник Росії, Малик, і поставив своє "вето", себто заборону справу там розсліджувати. Це вже 45-те російське "вето" від початку Обєднаних Націй.

ЩЕ ПРО СПРАВУ КАЛЕНДАРЯ

Добре, що в Вістнику знов недавно порушено справу зміни церковного календаря. Нині є ще люди, що не бачать ваги тої справи і міряють її своїми особистими маленькими інтересами.

Кажуть: діти наші, що в школах, не можуть на наші свята бути з нами, отже треба календар змінити. Тілько ж запитати, чи багато є тих, що мають дітей в школах далеко поза домом? Ні! Та і ті мають звичайно одно, або найбільше двоє. А дальше, — чи ті діти вічно будуть в школах? Мине кілька літ і вони вже не в школі.

Отже задля небагатьох одиниць зміняймо свою історичну і культурну справу так, щоби тим одиницям деколи було трошка приємніше. Яка короткозорість! Цілий загал має позбуватися своїх важних прав, своїх особливостей, щоби кільком короткозорим людям догодити.

Та коли вже ходить, щоби ті діти в школах памятали, що це їх власні свята, то чому не післати тим дітям на свої свята і сього і того, чи ковбаси, чи пирогів, чи пампушок, чи паски, чи бабок, чи писанок, — а це все зробить там для них свята. Вони будуть мати там те, чого другі не мають. Вони відчують, що це їх свята

Коли ж прийдуть латинські свята, то вони можуть додому приїхати, отже родичі потішаться ними (бо ж не тільки в свята родичі дітьми тішаться), отже це також для родичів буде свого роду святом.

Та є ще одно. Кілько дітей відходить від родичів не до школи, але десь шукати праці, а навіть, щоби світа побачити і мати "гуд тайм", але родичам і на гадку не прийде, що ті діти не будуть в них на святах. І дітям байдуже. І чи багато є тих родичів, що наказують дітям при відході: "Памятай, щоби ти ходив там до церкви, щоби ти ходила, і щоби свята ви гідно там святкували", — чи багато є таких? Ні! Лише про тих небагатьох дітей, що в школах, так дуже побиваються, що для них аж треба церковний календар змінити. Чи не смішно?

Отже видять люди одну маленьку хвилеву справу, а великої не бачать. Те, за що Український Нарід віками боровся серед великих терпінь, їм байдуже. Таке в них все оте дешеве.

Або ще і таке: віддається дочка, жениться син і забираються кудись далеко, і не кажуть родичі: Не забирайтесь далеко, бо на святах в нас не будете. До полудневої Африки самі їх пішлють, коли там тим дітям "буде добре".

Це так, коли брати на здоровий розум.

Наші свята є тим важні, що це наші, а не якісь інтернаціональні; тим, що це наша власність; тим, що вони вяжуть нас з нашими предками, з нашою минувшиною, з нашою історією, і з нашою загальною українською справою, — а не з тим, що наші діти прийдуть зі школи на свята. Коли вони добрі і гідні діти, то вони і в школі відчують, що це їх свята і ще перед другими похваляться.

Албертиець.

РАБІВНИК З ШТУЧНИМ НОСОМ.

До склепу в Винипегу зайшов молодий рабівник, примусив револьвером 5 жінок і чоловіка йти до вминальні, там їх замкнув і забрав понад 500 долярів. А щоби його опісля не пізнали, то причепив собі штучний ніс, як чіпають в театрах. Та все ж поліція його винайшла.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПРАВА НАРОДУ В ЦЕРКВІ

І в політичному і в релігійному історичному життю народів бачимо все нові і нові степені розвитку, нові форми.

Початок християнства зявляється на низах. Христос проповідує серед звичайного народу і з нього вибирає собі учеників. Тоді церковні учителі і нарід стояли тісно з собою.

Коли ж християнство почало захоплювати висші кляси, а там і державних володарів, коли Церква почала прибирати нові організаційні форми, то різко поділилася на "Церкву Навчаючу", себто епископат, що своїм числом творив малу правлячу групу, і на "Церкву Слухаючу", до якої належать всі вірні поза епископами і священиками (Хоч і священики були лише посередниками між Навчаючою Церквою і вірними.) Навчаюча Церква (епископат) мала всі права, а Слухаюча була безправна, її обовязком було слухати, виповняти прикази і мовчати.

Для такого ладу складено і закони і витворено поняття, що той лад не сміє змінятися. Він "освячений"

Провід церковний почав тоді від загалу вірних віддалюватися, тратив з ним живі звязки, а в той час наближає він себе до державних правлячих верхів, до державних світських правителів і годиться навіть на їх верховодство в Церкві, як тих, що мають в руках політичну силу. Таке було в Византийській державі (грецькій), таке в Болгарії, Росії і др

І так византийські царі рішають про скликання Вселенських Соборів. В Росії не Навчаюча Церква (епископат), але цар Петро Великий касує патріярхат і 1721 р. встановляє Святійший Синод. І силою державної політики звязують Українську Церкву з Московською 1686 року. Волею польського уряду повстає в Польщі Автокефальна Православна Церква.

Подібне бувало і в Римській Церкві. З того виходило, що хоч церковний найвисший провід мав над звичайними світськими вірними, над "кожемяками" і "сідельниками" необмежену власть, був диктатором, то з другої сторони сам підпорядковувався світській власти пануючих. Їх голос в церковних справах мав рішаючу силу, коли світських вірних, що стояли низше, уважано за безправних. На вирішування церковних справ державними світськими властями церковний провід годився, хоч би те вирішення могло бути на шкоду Церкви, на шкоду вірних

Та не можна забувати, що і серед епископату і звичайних духовних зявлялися одиниці, що не годилися з таким однобічним строєм церковного ладу, а не погоджуючись, вони наближалися до загалу вірних, клопоталися його потребами, добивалися прав для загалу в вирішуванню важних церковних справ, — однакож такі одиниці були завсіди в неласці правлячих верхів, як "бурителі освяченого ладу".

⁂

Однакож живе життя має такі свої пекучі потреби, що мусить ставити їх на перше місце, а не давні "освячені лади". Воно ті "лади" бачить, але коли вони його важні життеві справи легковажать, воно творить собі на їх місце нові лади, відповідні його потребам. Таке в державі, таке в Церкві

І так мусить бути, бо життя зміняєсь Давні безправні, несвідомі низи поволи стають свідомішими, здобувають політичні права, здобувають волю, заінтересовуються ширшими справами. Між ними зявляються ще свідоміші одиниці, "інтелігенція", що стає в проводі громадських справ ширшого загалу І тут вже годі вимагати, щоби і загал і його провідників можна уважати за повних незнайків і відмовляти їм голосу в вирішуванню важних церковних справ До того привів хід життя, а не людські видумки

Тимчасом же правлячі церковні верхи, що живих звязків з життям не мали, раді були нераз задержати давний лад, де вони мають приказувати, а низші мають лише слухати і мовчати.

І тому не диво, що інтелігенція стає поза Церквою, коли її, дорослих, вбирають в діточу одіж. Їх інтересують церковні справи, вони їх розуміють, але їх від тих справ відсувають і забороняють про них говорити.

Виходило би тоді, що Церква є лише для найменше свідомих, а для свідоміших нема в ній місця, І тут причина, що ті свідоміші говорять про церковні справи на власну руку, нераз врозріз з церковною управою

Так в Росії підношено закиди, що інтелігенція покинула Церкву, а інтелігенція, вказуючи на "цезаро-папізм" в Церкві, відповідала, що церковна влада відчужилась від живого життя і людей від Церкви відчужує.

Подібне було і в Галичині, де самі священики раді були при обговорюванню важних церковних справ мати між собою світських людей, однакож епископи на те не дозволяли. А то і священикам не позволяли важних справ обговорювати

Так коли з одної сторони піддержували старий автократичний лад, то життя не стоїть, і серед нього зявляється нова свідома сила, що будує нове. Вже перед 1914 р. українські богослови під Росією домагаються в семинарах української мови. Були довгі старання видати Св. Письмо по українськи, хоч церковне начальство було проти того А вже нова сила здолини виявилася ще більше після 1917 р., коли якраз церковні верхи були проти українського визвольного церковного і загального руху. Тут згадати б визначного з світських, В Чехівського, що віддав для визвольної церковної справи своє життя

На Волині рух за українізованням Церкви йде здолини, а не згори, від безправних вірних і красшого духовенства, коли верхи силуються задержувати московщину. З тих часів може пригадатися світський др. Річинський, про якого в Вістнику давніше багато писалося.

Бували сильні церковні рухи з низів в Галичині, коли перед Церквою зявлялися великої ваги питання, рухи на власну руку, отже проти волі епископату, як прим. протести проти насильного заводження целібату. Окремо згадати тут Андрія Чайковського, адвоката і письменника, що на власну руку писав багато про церковні справи. Целібатний курс осуджував суддя Дмоховський, щирий католик, і як вияв свого протесту написав "Приписового целебса". А таких було там дуже багато. А згадати б колишні Церковні Братства...

⁂

Перейдемо до Канади.

Нашу Церкву організують тут самі звичайні вірні, в проводі яких була тодішня світська інтелігенція, і вона интересуєсь Церквою дотепер. Ось кілька примірів:

Мих. Стечишин, нині суддя, брав живу участь при заснованню і розвоєви нашої Церкви, і при своїм адвокатськім заняттю впродовж літ студіював Церковну Історію.

Ю. Стечишин, адвокат, був завсіди діяльною силою, де церковні справи вирішувалися. Окремо був впродовж літ дирігентом церковного хору в Саскатуні.

Петро Лазарович, адвокат в Едмонтоні, інтересувався эблизька церковними справами, бував на Соборах, був і на минулім Соборі. Він був і дирігентом церковного хору довгий час.

Адвокат з Торонта, Т. Гуменюк завсіди інтересувався церковною справою довго був головою церковної громади в Торонті.

Посол Н. В. Бачинський інтересувався завсіди церковною справою.

М. Зюбрак, аптикар в Прінс Алберт інтересувався завсіди церковною справою загальною і місцевою громадською

П. Зварич з Вегревил старий інтелігент, інтересувався завсіди церковною справою.

Мирослав Стечишин бувший редактор Українського Голосу був та членом Консисторії

Йосиф Боговіс, бувший учитель державної школи, був довго членом Консисторії

Я. В. Арсенич, нині суддя інтересувався завсіди Церквою, а вже окремо в послідних літах.

Гаврилюк, бувший шкільний інспектор державних шкіл, інтересувався Церквою від самих початків

І. Соломон, адвокат і посол інтересується церковною справою

Таких можна начислити більше, а за ними йде ряд українських учителів державних шкіл та інших фахівців що церковною справою завсіди інтересувалися. Ще дальше був би цілий ряд свідоміших фармерів та робітників що дали для церковної справи багато праці і з тих згадаємо бодай кількох Швидкий, Гошко, Чернявські, Новосад, Василь Гавриш, Грещук, Михайлюки, Бонарчуки, Ілюк, Бугера, а там дальше ще їх багато-багато.

Берімо склад членів нинішньої Консисторії:

Сирник — редактор Українського Голосу

Кондра — проф. Манітобського університету.

Др. Верхомин (лікар), що рівнож є головою Церковної Громади в Едмонтоні

Ю. Стечишин, адвокат — що є і касіером Церковної Громади в Саскатуні

Орищак — адвокат.

Сарчук — педагог.

Берімо минулий Собор, а там передовими речниками церковної справи з світської сторони були: адв. Лазарович, д-р Драґан (лікар), адв. Ю. Стечишин, адв. Соломон, адв. Гантишин, посол Бачинський — побіч других. Не згадувати вже інших, що будучи лише гостями, з промовами на виступали.

З наведеного видно, що наша тут Церква має багато інтелігенції і тим відрізняється від Церков в Европі. Там в "освяченім ладі" не було би для неї місця і вона мусіла би стояти осторонь Церкви, або і проти неї. Дальше є тут чимало визначних зі звичайного загалу, — "сільських інтелігентів", тай цілий наш церковний загал стоїть тут свідомістю досить високо. Чи ж можна нині всім тим людям сказати: тепер ваша річ — слухайте і мовчіть?

І тому то до нашої тут Церкви не можна живцем прикладати давного "освяченого ладу", бо тут є лад відповідно до нових потреб й обставин зложений. Старий "освячений лад" відсував би тут від Церкви свідоміших так, як відсував він в Европі. А ще більше тим, що тут сліпий послух не числиться до ідеалів, ані чеснот, — тут всяка громадська праця засновується на згоді рівних з рівними. І в Церкві і поза Церквою.

Нехай це буде на увагу тим, що не знають нашої тут Церкви, не знають тутешного світа, ані тих відносин, серед яких наша Церква будувалася і стоїть донині. Не в докір це кому небудь, але для освідомлення і застанови.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МОЛОДЬ, "ВІСТНИК" И "УКРАІНСЬКИЙ ГОЛОС".

Конечним є, щоби українська молодь читала "Вістник". Є там і "Відділ Молоді", є оповідання, є про церковні справи, є про виховання, є про справи громадські А молодим того найперше треба.

Але щоби молодь "Вістник" читала, то найперше старші повинні заставляти молодь до читання "Вістника". Коли молодь привикне, то і сама схоче читати.

Старші повинні самі передплачувати також "Вістник" для тих своїх дітей, студентів що йдуть до шкіл в місті. Нехай читають, нехай зі своїми справами знакомляться. Тоді будуть з них розумні люди і будуть з своїм народом тісно стояти.

Я ще знав старших студентів з Інституту ім. Петра Могили, що самі для себе передплачували "Український Голос". Хоч до того ніхто їх не заставляв І з них нині поважні люди, на становищах і відомі діяльні люди в українських громадських справах.

Нині таке легковажать і забувають, але його треба відновити. Тепер бодай "Вістник" повинен бути в руках молоді, в руках студентів, а потім вони схочуть й Український Голос читати.

Старший Сумківець.

ШЕВЧЕНКО — ФРАНКО.

Я хотіла би знати, хто належить до більших українських письменників, Шевченко, чи Франко. Бо я чула, що одні більше хвалять Шевченка, а другі Франка.

Кат. Приймa.

Відповідь. — Вони оба великі, але Шевченко стоїть висше. Франко написав більше, але писання Шевченка були сильніші і ними український нарід більше заінтересувався. Нині про Франка менше згадують, хоч він жив ще недавно (помер 4 червня, 1916), а Шевченко помер перед 89 літами (10 березня, 1861), а він для всіх такий близький, ніби він нині живе. Це показує, що Шевченко стоїть висше. — **Редакція.**

ГАНДІ — ПРИМІР МОЛОДИМ.

Великий гіндуський провідник, Ґанді, був славний. Та ось що знаемо з його життя.

Було йому ледви кільканадцять літ, коли він відіздив до Англії на науку. І тоді мати наказує йому:

— Памятай, хто ти такий. Не оглядайся на других, але свій розум май, йди за своїм розумом. Заховуй там точно всі наші релігійні і культурні звичаї, так, як ти заховував би їх тутки...

І ті, що знали Ґандія добре, кажуть, що в Лондоні він так строго задержував все своє, немов би він був монахом.

Так в молодім студенті вже виявлялася велика молода сила, великий молодий розум. Він вже тоді вмів сильно над собою панувати, отже та сила росла і піднесла його так високо, що він став провідником великого гіндуського народу. З ним рахувався англійський уряд. Його знав і поважав цілий світ. І коли він вже старим приїздив до Лондону на наради, то і тоді заховував тут свої свята і молився якраз тоді, коли був в нього призначений на те час.

Це великий примір! Нашому народови треба також таких матерей, як була мати Ґандія, і таких Ґандіїв. І будуть вони, коли наша молодь буде поступати так, як Ганді.

ДЕ МОЖЕ БУТИ ЩАСТЯ.

Люди хочуть щастя, але ніхто не знає, кілько і чого йому до щастя треба. Виходить, що все щастя там, де їх нема, і в тім, чого вони не мають.

Коли Наполеон вернувся зпід Ватерльо, де його армію побито, він довший час не хотів ні їсти, ні пити. Журився. Тоді хтось з йому близьких взяв дитину, на яку Наполеон деколи звертав увагу, і казав, щоби вона занесла Наполеонові кави та ще чогось.

Наполеон сидів і думав, коли дитина підійшла до нього і каже:

Беріть пане і їджте, бо то дуже добре. Мені давали, то я вже знаю.

Наполеон глянув і питає:

Чи ти не з Гонес? (недалеке село).

Ні, я з Перефіт.

Еге! Там, де твій батько має хату і трохи землі?

Так, пане.

А добре вам там жити?

Дуже добре! — каже дитина

От де добро! - каже тоді Наполеон сам до себе, — тут воно недалеко Парижа...

Але він перше того не розумів і шукав його там, де і собі здобув лихо, а ще більше лиха наробив другим.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ.

Апостол Андрей Первозванний був на Україні і поблагословив те місце, де стоїть місто Київ, столиця України.

Українці приняли християнство 988 року за князя Володимира Великого, що помер 1015 року.

Татари напали перший раз на Україну 1223 р., другий раз 1240 року, і дуже її знищили.

1240 року кінчиться Київська княжа держава.

1340 року кінчиться Галицько-Володимирська українська західна держава й українців забирає Литва, а потім Польща.

Перший напад поляків на Галичину в 1340 р., і тоді польський король Казимир Великий обрабував Галичину, і почав нищити Українську Церкву. (Тоді була там лише Православна Церква.)

ОЙ, НЕМА, НЕМА...

(З "Гамалії", журба невільників.)

Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі
Із нашої України!
Чи там раду радять, як на турка
(стати?
Не чуємо на чужині.
Ой повій, повій вітре через море
Та з Великого Лугу,
Суши наші сльози, заглуши кайдани,
Розвій нашу тугу!
Ой заграй, заграй синесеньке море
Та під тими байдаками,
Що пливуть козаки, тілько мріють
(шапки,
Та на сей бік за нами!
Ой Боже наш, Боже, хоч і не за нами,
Неси ти їх в України:
Почуємо славу — козацькую славу,
Почуємо, тай загинем.

Тарас Шевченко.

Міщанка жінка до чоловіка:

— Йди чоловіче, та вибери з банку гроші, бо як впаде атомічна бомба, то може банк знищити, а тоді грошей не відберемо.

РОЗПУСК ДІТЕЙ

На увагу матерям...

Доводилося мені бачити такі приміри:

Приходить мати з двома дітьми до крамниці (до склепу), щось купувати. Ледво ввійшла, як діти кидаються до всего, що кругом лежить, і беруть, тягнуть, розносять. Мати зпочатку не дивиться, а дальше починає відбирати, але діти зараз друге тягнуть.

Або таке... Забагне дитина в своїй хаті образа, так мати здіймає зо стіни і дає. Забагне годинника — дає. Вилізае дитина на стіл, чи на шафу — не сперечає. Сидячи при столі при гостях — викладає ноги на стіл. А мати нібито стримує, але діти дальше по своєму роблять.

Коли ж ви принесли з собою валізку, то вони отворять, з вашої торбини все порозтягають, сягають до вашої кешені, тягнуть за волосся.

Зайде мати з дітьми до чужої хати, то вже повно там клопоту. Все беруть, все тягнуть, все перевертають, всюди лізуть, все хапають, а то і розібють дещо, або поломлять. І мати не дуже на те оглядається.

Та дітям не диво, але треба питати матери, де її розум? І чи не сором їй, що чужі люди на таке дивляться, тихо злостяться, а то й готові таку матір з хати нагнати.

Може таких матерей нема багато, а все ж їх можна знайти.

Така мати є ворогом своїх дітей. Бо найгірший її ворог не міг би її дітей гірше виховувати.

Дитину такі матері мають за якесь божество, якому треба з дороги вступатися. Та нехай вступається вона, але чому чужі люди мають від таких дітей терпіти?

Мати має бути учителькою дітей, вона повинна тримати їх в такій карности, щоби не потребувала дітям два рази приказувати, чи забороняти. Їх треба так вчити, щоби вони матір, чи взагалі старших, запитували, чи щось можна, чи ні

І мені відомі також такі діти, отже і такі родичі. В них діти, хоч і діти, а вже розумні, вже культурні, а не дикуни, і наперед знають, що можна, а чого ні. Поводяться чемно, коли чогось захочуть, запитають, попросять. Пригадую собі 4-літного хлопця, що говорив мені: "Коли б ви і те і те зробили, то мама будуть вас бити".

А багато є тих, що для них вдарити дитину, то дикунство, варварство. А розпуск не дикунство. І те, що з розпущеної дитини буде дрантя, і колись вона може повиснути — їм байдуже. Тому нині тілько злочинців між молодими, що їх змалку розпускали.

Памятайте це ви матери і ви батьки! Не кажіть, що розпускати дітей, це по канадійськи. Це по нерозумному. З розпущених дітей не буде добра ні родичам, ні людям, ні Канаді.

А. Б.

ПОХОРОН

бл. п. о. Прот. Івана Кусого.

Бл. п. о. Прот. Іван Кусий, парох округа Айтуна, Саск., упокоївся в Бозі в понеділок 28 серпня, 1950, в Йорктонськім шпитали. Смерть наступила в кілька днів по тім, як він заслаб на серце. Його дружина була цілий час при ньому, а його однокий син, др. Омелян Кусий, виїхав був пару днів перед ним до Злучених Держав Америки, але його відшукали при помочі радія і він зараз вернувся додому.

Коли прийшлось рішати, де Покійного похоронити, — в Канорі, Саск., де живе його син, чи в Айтуні, де він довгі літа парохом, то перемогла думка, щоби похоронити в Айтуні. Там за його старанням вже давніше обсаджено церковну площу й цвинтар гарними соснами, якими Покійний дуже любувався і нераз говорив своїм парафіянам, що коли Його Бог покличе до себе, він хотів би спочити між своїми соснами. Його гріб знаходиться на горбочку, по середині цвинтарної площі, й треба сказати, що мабуть нема в Канаді кращого місця коло церкви.

В пятницю, 1-го вересня, по відправленню Панахиди в Йорктоні, тіло Покійного відвезено до Айтуни, де воно пролежало в церкві цілу ніч і на другий день аж до похорону на цвинтарі.

День похорону випав напричуд гарний, і на похорон зїхалось велике число людей, навіть з таких далеких сторін, як Ріджайна і Кендіяк.

Похорон відправляло девять священиків: Прот. С. Гребенюк, який репрезентував Консисторію, Прот. Д. Ф. Стратійчук, о. І. Дмитрів (репрезентував Колегію св. Андрея в Винипегу), о. І Майба, який виголосив прощальну проповідь, о. Т. Ковалишин, о. Т. А. Горбай, Прот. О. Новіцький, о. М. Боднарчук і о. П. Сацевич.

Підчас похорону присутні зложили $87.50 на Колегію св. Андрея в Винипегу, як невянучий вінок на могилу Покійного.

Вінки з цвітів зложили на могилу Покійного слідуючі:

Д-р Еміліян Кусий, від дружини й донечки Іванни, Канора, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Айтуні, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада Св. Михаїла, Вишарт, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Гудів, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Фенвуд, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Йорктоні, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада св. Івана в Едмонтоні, Алта. — Укр. Греко-Прав. Громада в Ріджайні, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Кендіяк, Саск. — Укр. Греко-Прав. Громада в Мелвил, Саск. — Відділ СУМК в Айтуні, Саск. — Консисторія Укр. Греко-Прав. Церкви в Канаді, Винипег, Ман. — Централя Союзу Українців Самостійників, Винипег, Ман. — Жіноче Т-во св. Ольги в Айтуні, Саск. — Колегія св. Андрея в Винипегу, Ман. — Інститут св. Івана в Едмонтоні, Алта. — Інститут ім. Петра Могили в Саскатуні, Саск. — Василь Мартинюк і родина в Айтуні, Саск. — Михайло Давидюк і дружина в Айтуні, Саск. — Михайло Базюк і дружина в Айтуні, Саск. — Іван Самець і дружина в Айтуні, Саск. — Василь Синицюк і дружина в Айтуні, Саск. — Никола Давидюк і родина в Айтуні, Саск. — Пані Софія Павлюк в Айтуні, Саск. — Панна Славка (Глорія) Базюк в Айтуні, Саск. — Михайло Соколовський і дружина в Айтуні, Саск. — Михайло Коваль і дружина в Левингтон, Б. К. — о. С. Гребенюк і родина в Йорктоні, Саск. — Н. Михасів і родина в Кемсак, Саск. — І. Кітляр і дружина в Канорі, Саск. — Др. А. Данильчук і дружина в Канорі, Саск. — Теодор Хариш і дружина в Губбарт, Саск. — Григорій Шевчук і родина в Вишарт, Саск. — Петро Базюк і дружина в Айтуні, Саск.

ПОДЯКА.

Ми оцим висловлюємо щиру подяку всім Церковним Громадам, Товариствам і всім вище згаданим добрим людям за їх прекрасні вінці. Дякуємо рівнож всім ОО. Духовним, котрі взяли участь в похороні і зробили його так величавим.

Остаємо з глибокою пошаною.

Добродійка Куса.
Др. Еміліян Кусий з родиною.

СКУПА І ЗАВИСНА ЖІНКА

НАРОДНЕ ОПОВІДАННЯ.

Не за наших часів, але давно була така скупа жінка, що не дай Господи. Не то хліба, але води жалує другому подати. Все збирає і для себе ховає, ніби тисячу літ думає жити.

І раз робить вона щось на городі, огірки вибирає, чи щось. Та надійшов туди жебрак і почав просити милостині.

— Забирайся звідси! — крикнула жінка, — бо в мене нема часу з тобою говорити.

Але жебрак не вступався і дальше просив. З перепудя жінка вирвала одну цибулю з найменших і кинула жебракови. І взяв він ту цибулю тай пішов.

Минуло від того часу кілька літ і жінка померла. А як вмирала, то наказувала синови:

— Памятай, щоби ти нікому нічого свого не давав. Що твоє то твоє. Ти нікому нічого не винен.

Але син в матір не вдався. Такий лагідний, такий добрий, такий щирий, що хоч до рани прикладай. І поможе кожному, і пораду дасть, і пожалує. Святий чоловік.

І жив він довго, бо сто літ без одного. Так вже йому Бог дав. А як принесли ангели його душу до неба, так він нагадав свою матір і зачав питати де вона.

— Вона в пеклі, — кажуть йому ангели.

Зажурився він, бо ж то його мати, і каже:

— Заведіть мене до Ісуса Христа, — й ангели завели.

— Ісусе Христе, — почав він там просити, — ти всіх жалував, ти всім прощав, отже пожалуй мене і мою матір. Вона в пеклі, а ти візьми її сюди. Вона довго покутує, то вже зрозуміла, що грішила і може тепер жалує своїх вчинків.

— Добре, — говорить Син Божий, — йди до ангелів і скажи, щоби вони пошукали в книгах, де все записано, чи твоя мати хоч одно добре діло зробила. Коли знайдуть, то все [illegible].

Довго ангели шукали, кожний шукав, кожний рік переглядали, а вкінци таки знайшли, — знайшли, що вона дала жебракові цибулю. Та й ту цибулю знайшли.

Взяв син ту цибулю і біжить до Христа, такий вже радий.

— Господи, — каже, — ото цибуля, що моя мати дала жебракови.

— Добре, — говорить Спаситель, — тепер йди на край пекла, поклич матір, настав ту цибулю, а коли вона хопиться за гичку цибулі, то її витягай.

Подивився син на цибулю та:

— Господи, та де ж можна на такій стебелинці такій жінці втриматися. Ввірветься.

— Ні, говорить Христос, — коли твоя мати кається, то і на стебелинці втримається. Коли б же не каялась, то залізний ланцюх ввірветься.

Пійшов син на берег пекла, а там огонь, крик, зойк. Одні грішники стогнуть, другі плачуть, треті нарікають, що на світі жили. Аж страшно йому стало. Побачив там і деяких знакомих, що на пекло заслужили і жаль йому зробилося. "Що ж, не моя воля їх судити, думає собі, вони вже на Божім суді були."

Роздивився він кругом і як кликне з усеї сили:

— Мамо, мамо, а де ви? Ходіть сюди!

Ледво він крикнув, а мати вже коло пекольного берега, але досить глибоко.

— Я тут, сину, я тут, — [illegible] вона, ратуй мене!

Ліг син на берег, протягнув вдолину руку, наставив ту цибулю і каже:

— Мамо, хапайтеся за ту цибулину, а я вас витягну.

І почав він тягнути. А тут кругом було багато грішників і зараз як почипилися до матери, то роєм [illegible] чуть і собі з пекла видістати [illegible].

Якже побачила мати, що [illegible] чуть до неба, то як крикне [illegible]

— А ви сякі такі, та ще [illegible] бі до неба захочуєсь! От [illegible] життя грішило, а тепер йому неба [illegible] тілось. Геть від мене!

Як тілько вона те сказала, [illegible] линня трісь! — і ввірвалося [illegible] а мати полетіла в пропасть [illegible] видно.

— Мамо, мамо! [illegible] кричати, але мати вже не [illegible]

Вернувся він смутний [illegible] жуть йому ангели:

— Йди і скажи Христови [illegible] ся.

Прийшов він і каже Христос

— Бачиш, я пожалував [illegible] лував твою матір, але [illegible] вона тепер не з тобою. Вона і тепер навіть не рада була, щоби другим помогти. Ти їй помагав, і я [illegible] на сама собі не помагала [illegible] сак. на себе нарікає.

Поклонився син і каже

— Ти Господи і справ[illegible] милосердний і ти красше знаєш [illegible] ти. Нехай Твоє імя буде бл[illegible]

Він ще раз поклонився [illegible]

ЗАТЬМІННЯ МІСЯЦЯ В МАНІТОБІ.

Вересня 25 було повне затьміння місяця, видне в Манітобі, що тревало вечером від 9.35 до 10.39 години в ночи. Це одиноке цего року затьміння місяця. Друге буде 1953 року.

ПЕРЕГОЛОСУВАЛИ МАЛИКА.

В Обеднаних Націях представник Росії, Давид Малик, домагався, щоби представників китайського націоналістичного уряду з Обеднаних Націй усунути, але проти Малика заявилось 41, а за ним 6.

НА ЗАХОДІ КАНАДИ 42 ОГНІ.

В днях до 25-го вересня було в північній Алберті і Саскачевані 42 лісові огні. В деяких сторонах погоріло і збіжжа на поли на трох фармах, навіть худоба, телеграфічні стовпи на аляскинській дорозі, та багато доброго деревного матеріялу. Дим з пожарів розійшовся по широких просторах Канади, зачепив і Стейти.

ЕТЛІ ДИВУЄТЬСЯ.

Премієр Етлі заявив на зібранню соціялістів, що світови нині грозить гірший новий царизм, ніж був царизм старий. Він ще говорив, що: "Ми мало про те думали, що небезпека для світа вийде від тих людей, що звуть себе соціялістами."

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТНОГО ПОДРУЖЖА П-ВА М. І НАСТ. ШИПИЛЯКІВ.

Ріджайна, Саск. — В неділю, 23-го липня 1950 р., в Українськім Народнім Домі члени і членки Української Греко-Православної Громади, Українського Народного Дому, відділу Жіночого Т-ва Доньки Українки, СУМК та близькі приятелі влаштували приємну несподіванку для п-ва Шипиляків у Ріджайні, Саск., на яку прийшлося поважне число гостей. В год. 8-ій вечером привезли шановних [illegible] до Українського Народного Дому, де присутні привітали їх піснею „Многая Літа". Потім приміщений [illegible] господар вечора п. Мих. Грегорій завів їх за стіл, який був удекорований короваєм-кейком та гарними цвітами. Дружбою служив п. Ник. Янкович, а дружкою пані А. Лузецька.

Як вже [illegible] засідали за стіл на почесне місце, господар п. Грегорій забирає слово і пояснює присутним ціль [illegible], висловлює заслуги [illegible] при Українській Греко-Православній Церкві та при Українськім Народнім Домі в Ріджайні [illegible] від Української Греко-[illegible] Громади Зів. Святого [illegible] щирий привіт та найкращі [illegible] бажання. Слідуючими промовцями були голова Українського [illegible] Ін. [illegible] Янчишин, від відділу [illegible] Т-ва Доньки Українки [illegible] пані М. Корпан, від [illegible] провідник п. Б. Рихло; дальше [illegible] кликані їх діти, пані С. [illegible] Володимир і Пилип, [illegible] Ник. Янкович та дружка [illegible] Лузецька, п. В. Весоловський, [illegible] та п. Анд. Шипиляк, п. [illegible] Кендіяк, Саск., управитель [illegible] ської Кооперативи п. А. То[illegible]ський. На закінчення господар [illegible] то слова пароха о. [illegible] який ширше представив [illegible] життя і працю в на[illegible] церковнім і просвітнім [illegible] тків заснування Української Православної Громади в [illegible] Саск. [illegible] побажав їм кріп[illegible] здоровля.

[illegible] дати, що п-во Шипиляки [illegible] в Кендіяк, Саск., ще 1906 [illegible] з батьки і вони були перші до [illegible] вання Української Греко [illegible] Громади в Кендіяк [illegible] підтримували її й інтересувалися українськими справами та [illegible] в Кендіяк засіди був [illegible] й для священиків та всяких [illegible] церковної Громади. В 1944 [illegible] Шипиляки перенеслися на [illegible] побут до Ріджайни, Саск., де [illegible] до сьогодня. В короткім часі вони вступають в члени Української Греко-Православної Церкви, Українського Народного Дому, а пані Шипиляк вступає до відділу Жіночого Т-ва, їх діти, взірцево виховані в українськім дусі, записуються до Союзу Української Молоді Канади і разом своїми батьками працюють як на церковнім, так і на просвітнім полі до сьогоднішнього дня.

По скінченню промов господар п. Мих. Грегорій попросив присутних зложити жертви на пресовий фонд „Українського Голосу" і „Вістника". Зібрано $12.86, $7.00 на „Укр. Голос", а $5.50 на „Вістник". Всім жертводавцям щира подяка.

Відтак містоголова пані А. Корпан вручила п-ву Шипилякам гарний дарунок, а діти вручили гарний дарунок від себе. На закінчення господар покликав шановних ювілятів до слова і вони щиро подякували всім присутним за таку велику честь для них. По цім була перекуска і забава з танцями. Бажаємо п-ву Шипилякам кріпкого здоровля та многих і щасливих літ.

Присутний М. Г.

З НАГОДИ 73 РОКОВИН ПЕТРА АДАМЦЯ.

Щоб відзначити й дати признання п. П. Адамцеви [illegible] участь в нашій Українській Греко-Православній Церкві в Торбі, в якій він упродовж 20 років є старшим братом, члени згаданої Громади влаштували для нього несподіванку. 16-го [illegible] о 8 годині вечорі зіхалися [illegible] члени до ново-збудованої хати п. [illegible] Адамців. Жіноцтво накрило стіл перекускою і посадило ювілята на почеснім місці.

Під час забави п. В. Сташко розповів про тяжкі початки при організуванні церковної Громади. Однак те все перебули. При цьому побажав шановному Ювілятові прожити многих літ. Всі присутні відспівали „Многая літа", п. Н. Світлик вручив ювілятові від імени всіх присутних гарний дарунок, за що п. Адамець всім гостям щиро подякував і сказав, що далі буде працювати для добра нашої церкви.

Щоб тим більше вшанувати ювілята, п. Світлик в порозумінні з членами попросив присутних скласти жертву на народню ціль. Гості щиро склали свої жертви в сумі $21.30, з котрих призначено $11.30 на ювілейний фонд „Українського Голосу", а $10.00 на „Вістник".

Жертвували по $1.00: Н. Світлик, Н. Назар, Н. Фаращук, Я. Мельничук, В. Сташко, Н. Сепечко, А. Бабяк, О. Хрупик, І. Хариш, М. Бендза, С. Адамець, І. Колодій, Ф. Пирч, П. Адамець, С. Пирч, О. Адамець, А. Терлецький.

По 50 ц.: С. Адамець, В. Адамець, М. Хрупик, М. Криса, Ф. Адамець, М. Д. Бабяк, П. Фаращук, М. Бабяк; пані Терлецька 30 ц.

Н. С.

МАЛИЙ БОРИС ПОЧЕСНИМ БРАТЧИКОМ КАТЕДРИ.

Для 13 серпня 1950 р. Михайло і Анастазія Карпяки з Пайн Ривер, Ман., охрестили свого сина Бориса. Пан М. Карпяк є учителем в Етелберт, Ман., але крім тієї праці він велику частину свого часу, присвячує Українській Православній Церкві, де виконує обовязки дяка.

Підчас обіду, на заклик Всеч. о. Ю. Туржанського, присутні зложили 14 дол. на будову Рідної Катедри у Винипегу. Бажанням жертводавців було, щоб новоохрещений Борис став Почесним Братчиком Катедри.

Жертвували слідуючі особи: Ю. Карпяк 5 дол.; по 2 дол.: Н. Савчук і Г. Карпяк; по 1 дол.: Всеч. о. Ю. Туржанський, С. Карпяк, М. Карпяк, Ярина Шепелюк і О. Карпяк.

Всім шановним жертводавцям щира подяка, а новоохрещеному Борисові многих літ і всього добра. Нехай йому Бог звелить піти слідами своїх батьків і бути щирим оборонцем Рідної Церкви.

Свящ. Юрій Туржанський.

ПОЧЕСНИЙ БРАТЧИК КАТЕДРИ.

Дня 13 серпня 1950 р. в Принс Алберт, Саск., Всеч. о. Л. В. Дячина доконав хрещення сина п-ва Івана і Броніслави Гловацьких з Торонта, Онт., що в цей великий день приїхали в гості до своїх батьків. Хрещення відбулося в домі п-ва Василя і Зойки Гловацьких з участю близької родини.

На бажання родичів хрещенника Романа-Василя, Всеч. о. Л. В. Дячина зробив заклик, щоб присутні [illegible] новоохрещеному на вписання його в ряди Почесних Братчиків Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу. Розуміючи вагу тих слів, присутні жертвували щиро, а саме

По 5 дол. Дідусь і Бабуся хрещенника Романа-Василя, Василь і Зойка Гловацькі; по 2 дол. Іван і Броніслава Гловацькі — батьки хрещенника, В. Копач і Ю. Гловацький.

По 1 дол.: Всеч. о. Л. В. Дячина, пп. В. Боднарчук, Марія Запаринюк, І. Запаринюк, В. Давидюк, Т. Запаринюк, В. Запаринюк, Марія Кваснюк, Ломка Копач, Василька Боднарчук, Гелена Боднарчук, М. Кресський; по 50 ц.: Зойка Давидюк і Василька Креська. Разом 29 дол.

Щира подяка всім шановним жертводавцям, а малий Ромко-Василь нехай щасливо зростає на доброго члена Української Православної Церкви.

Свящ. Л. В. Дячина.

ВАСИЛИНА МАНДРУСЯК.

Муєндора, Алта. — Сумний голос дзвонів в неділю, 25-го червня, ранесенько розніс сумну вістку про смерть бл. п. Василини Мандрусяк, яка того ж дня ще перед ранком у шпиталі в Ту Гилс відійшла на вічний спочинок, покінчивши 68 літ життя. Походила з села Назірна, повіт Коломия. Перед 43-ма роками приїхала до Канади зі своїм мужем Іваном і двома дітьми, Дмитром і Михайлом, у товаристві її вже покійних родичів: Петра й Марії Ількових з родиною.

Осталися [illegible] гомстеді близько містечка Муєндори, де покійна господарила до кінця свого життя. Це справді матір, гідна пошани й доброї памяти, бо виховала десятеро дітей: сім синів і три дочки, які у своїх заняттях, як рівнож у поведінці взірцево визначуються.

У понеділок увечорі відбувся Парастас, а у вівторок, 27-го червня, похорон зі Службою Божою і всіма похоронними требами, які відслужив о. Іван Швець з Мирнам при великій участі людей, бо родина Мандрусяків є досить тут велика, а ще до того через супружі звязки розповсюднена.

Тіло покійної спочиває на цвинтарі, який належить до Української Греко-Православної Церкви Успення Пресвятої Богородиці в Муєндорі, Алта.

Покійна була християнкою з переконання і свої обовязки, як членкиня, сповняла совісно, через що всі за нею тужать. Полишила в смутку мужа Івана, синів Дмитра, Михайла, Василя, Николая, Леся, Стефана, Володимира і дочки Анну за Михайлом Захаруком, Параску за Николаєм Стоцьким і Елену, яка все на услузі дому. Крім того тужать за своєю бабкою 20 внуків, три брати: Андрій, Михайло, Дмитро і ще одинока оставша сестра Елена за Іваном Дроником.

По всій похоронній церемонії відбувся обід, підчас якого переведено колекту на невянучий вінок на могилу бл. п. Василини. Збірка була досить успішна, бо учасники похорону досить прихильно віднеслися до справи і зложили $33.20, з чого призначено на „Український Голос" $10.20, на „Вістник" $7.00, на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу $5.00 і на Колегію Святого Андрея у Винипегу $5.00

Жертвували по $1.00. Николай Довганюк, п-во Андрій й Елена Колесняк, п-во Іван і Параска Григораш, пані Настя Барабаш з Едмонтону, Дмитро Савчук з Ту Гилс, о. Іван Швець, Олекса Російчук, Іван Барабаш з Едмонтону, пані Ольга Несторова Барабаш з Едмонтону, п-во Володимир і Ольга Барабаш з Едмонтону, Михайло І. Мандрусяк, Дмитро І. Мандрусяк, Василь Ф. Ільків.

По 50 центів: пані Надія Стоцька, Андрій Ф. Мандрусяк, п-во Йосиф і Марія Ляшовські, Андрій П. Ільків, Василь Дроник, Адольф Котишин, Іван Г. Ількоф, Михайло І. Ільків, Іван Ф. Мандрусяк, Іван Лакомський, Павло Мотовило, пані Юстина Лизанчук, Николай І. Мандрусяк, Григорій Гринів, Михайло П. Ільків, Іван Дроник; Іван Д. Мандрусяк 45 ц.; Андрій Лизанюк 40 ц.; пані Гафія Паламарук 30 ц.

По 25 центів: пані Софія Вольська, Павло Миськів, Юрко Кшик, Николай Дроник, Николай Купченко, Василь Максимюк, Василь Шмілер, пані Анна Кшик, Василь І. Ільків, Николай А. Ільків, Василь А. Ільків, Стефан І. Ільків, Михайло Рибак, Михайло Романюк, Федор Сорохан, Іван Качмар, Василь Никифорук, Дмитро Дроник, Петро І. Ільків, Михайло Захарук, Дмитро Богайчук, Андрій В. Ільків, пані: Евдокія Гринів, Анна Саганюк, Доця Мельничук, Гафія Личак, Марія Лящовська, Руза Довганюк, Катерина Ількір, Софія Гунька, Марія Костюк, Марія В. Ільків, Елена А. Ільків, Елена Н. Ільків, панна Ольга В. Ільків, Іван Приймак, Василь Гринів, Николай Стоцький, Василь Мандрусяк, Демко Ковальчук; Юрій Максимюк 15 ц. по 10 ц.: пані Марія Данчук, пані Марія Бойда. Дрібна колекта 70 ц. Разом $33.20.

Жертводавцям щире признання, а покійній дружині, дорогій матері, бабці, сестрі, односельчанці й парафіянці — вічна память і хай земля буде їй легкою.

Учасники похорону.

ЛИСАНКА
(ЗБІРКА о. П. СТЕФЮКА.)

Толстой:

По 1 дол. — Матвійчук, В. Касіян, П. Олійник, М. Горбуль, М. Даниляйко, Настя Войткін, Ів. Косован, Й. Назаревич, В. Арсеній, А. Школьний, А. Титор, Ол. Даличук, о. П. Стефюк. Дрібними $2.30.

Сеньків:

По 1 дол.: Тимко Чубей, Ів. Саламандик, Ів. Пунеза, Гр. Антоник, Вас. Спук, Вас. Пунеза, Ст. Гавронський, Ів. Саламандик. Дрібними $1.75.

Роза:

По 1 дол.: Ф. Шишка, Ник. Чубей, Анд. Чубей, Вас. Касіян, Т. Чубей, Ів. Баран, Гр. Бугера, М. Чубей, Ст. Ткачук, Ст. Марущак, Анд. Чубей. По 50 ц.: Т. Присляжнюк.

Арбакл:

По 1 дол.: Сімеон Сторожук. Дрібними $4.30.

ПАРАСКЕВІЯ ШЕВЧУК.
(Посмертна згадка.)

Брендон, Ман. — В суботу рано, 16 вересня н. р. відійшла в вічність одна з членкинь Української Православної Церкви в Брендоні, Ман., б. п. Параскевія Шевчук, з дому Іваненьків.

Покійна народилася 1881 р. в селі Поморяни, повіт Бучач, в Галичині. Перед першою світовою війною виходить вона заміж за вдівця, Василя Шевчука родом з Заліщик Малих. Незадовго її чоловік виїздить до Канади, а покійна остається з двома малими дочками його першої дружини в старому краю, де їх заскочила перша війна. Після війни виїздить вона з тими дочками до Канади до свого чоловіка. В Канаді приводить на світ свою одиноку донечку Оленку, яку не тільки вивела на добру дорогу, але також посилає її до вищої школи. Це приходило покійній не легко, бо останніх 14 років вона була вдовою.

Покійна через цілий час свого побуту в Брендоні, як довго служили її сили, була активною членкою не тільки в церкві, але також в жіночому товаристві при Народному Домі.

Похорон відбувся в понеділок, дня 18 вересня. Похоронну відправу відслужив Всеч. о. В. Бойчук, якому асистував п. Іван Каспрак.

Спи дорога сестро снем блаженних, а канадійська земля, на якій ти трудилась, нехай буде тобі легкою.

Учасник похорону.

МАРІЯ ГОЛІНАТА.
(Посмертна згадка.)

Вакав, Саск. — Серпня 13-го в лічниці в Камроуз, Саск., померла Марія Голіната, з роду Мартинюк, проживши 55 років. Покійна народилась на Буковині, в Заставній. До Канади приїхала 1913 року і переживала на фармі в околиці Вакав, Саск.

Похорон відбувся 16-го серпня. Службу Божу і похорон відправив парох о. Желіпкевич. Дяківську частину співав п. Т. Бабський. На заклик о. Желішкевича присутні зложили на будову Української Гр. Православної Катедри у Винипегу 4 долари.

Тіло Покійної зложено на цвинтарі Успення Пр. Богородиці у Вакав.

Вічна її память!

Г.

ВАСИЛЬ ДУБНЯК.
(Посмертна згадка.)

Сендвен, Ман. — 14 вересня відійшов у вічність Василь Дубняк, проживши 87 років, а в Канаді 50 років. Покійний походив з села Бабин на Буковині і був активним членом православної громади. Залишив дружину (85 років), брата та іншу рідню.

Присутні на похороні, замість вінка, на вказик пароха о. Геруса, склали пожертву на будову Катедри у Винипегу $6.15.

о. С. Герус.

ГРИГОРІЙ ТИМЧУК.
(Поминальне Богослуження.)

Вайта, Ман. — 16 вересня, в річницю трагічної смерти Григорія Тимчука, відбулося Поминальне Богослуження і традиційний обід. На заклик пароха о. Геруса присутні склали пожертву на будову Катедри у Винипегу $16.10. В тому часі поступило від мами покійного Анастазії Петрик 2 дол., від брата Стефана Тимчука $1.10.

ЕВДОКІЯ НАСТЮК.
(Посмертна згадка.)

9. вересня, в Сірко, Ман., відійшла у вічність на 79 році життя Евдокія Настюк. Походила з села Окуп на Буковині. До Канади прибула 1900 року. Лишила по собі шість синів, вісімнадцять внуків і 11 правнуків, що мешкають в різних місцях Канади і Америки. Похорон відправив український православний священик о. С. Герус при участи рідні покійної і численних громадян. На обіді в місцевім Народнім Домі, замість вінка на могилу присутні склали на будову Катедри у Винипегу 15 дол. і на будову церкви в Сірко також 15 дол.

Щира подяка всім шановним жертводавцям, а покійній Вічная Память!

о. С. Г.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Редвотер (окружний зїзд).
8. Неділя — Восстон.
15. Неділя — Еремонт.

Адреса: Бох 62, Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Норкван.
8. Неділя — Радвілль.
14. Субота, Покров Пресв. Богородиці (День Подяки).
15. Неділя — Мелвил (храм).
22. Неділя — Мавсон.
29. Неділя — Сторновей.

Тел. 798 — Норкван, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Округ Смокі Лейк

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Смокі Лейк.
8. Неділя — Стрий.
14. Субота, Покров Пр. Богородиці — Васел.
15. Неділя — Смокі Лейк.
22. Неділя — Вілна.

Адреса: Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЖОВТЕНЬ

9. Понеділок — Івана Богослова — День Подяки — Кемсек.
14. Субота, Покрова — Борджес. Рама — о. К. Квасницький.
15. Неділя — Рама — о. К. Квасницький.
22. Неділя — Успенська — Тизін — о. І. Квасницький.
29. Неділя — Кемсек.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЖОВТЕНЬ.

1. Неділя — Боянь.
8. Неділя — Шипинці.
15. Неділя — Дамгет.
22. Неділя — Гемлин.
29. Неділя — Нейленд.

Адреса: Вайлінгтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Гленлин.
8. Неділя — Норт Ветлфорд.
14. Субота — Покрова Пресв. Богор. — Витків.
15. Неділя — Мейфер.
22. Неділя — Гефорд.
29. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Гефорд, Саск.
Ч. телеф. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Вест Брук.
8. Неділя — Фелікс.
9. Понеділок — Св. Івана Богосл. — Жучкани (день подяки).
14. Субота — Покрова — Шіго посуд.
15. Неділя — Тігер-місто.
22. Неділя — Шіго-місто.
29. Неділя — Тафилд (черг. Богосл.)

Місяць жовтень є місяцем подяки за добробут отриманий від Господа Бога, за протікі року. Громади самі обірають собі день подяки по умові з парохом для відправи Богослужень.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Вилмінгтон.
8. Неділя — Андрю.
14. Субота, Покрова Пресв. Богор. — Борівці (храм).
15. Неділя — Лукавиці.
22. Неділя — Калин.
29. Неділя — Завале.

В місяці жовтні у всіх вище згаданих церковних громадах відсвяткується День Подяки.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

1. Неділя — Алдерґров.
8. Неділя — Лулу Айленд.
15. Неділя — Ню Вестминстер.
22. Неділя — Мишон Сіті.
29. Неділя — Чілівек.

154 Forsythe Rd., RR 3.
New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ол. Новицького

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Коло Ріки (день подяки).
8. Неділя — Купровські.
9. Св. Івана Бог. — Тафилд (день подяки).
14. Субота — Пасічники (день под.).
15. Неділя — Льора.
22. Неділя — Іесінгер посуд.
29. Неділя — Единор.

Адреса: Шіго, Саск. Бокс 52.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Південнипегського Округа

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Брендон.
8. Неділя — Портедж ла Прері.
15. Неділя — Тиндал.
22. Неділя — Стед.
29. Неділя — Полтарфілд.

Адреса: 7 Ст. Джан Кавендіш, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Принс Алберт.
8. Неділя — Сенборг.
14. Субота, Покрова — Шипман.
15. Неділя — Віргейл (Зїзд Союзу Українок Канади).
22. Неділя — Гонефилд.
29. Неділя — Принс Алберт.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 3786
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майба

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Кобарг.
8. Неділя Арран. —
14. Субота — Арран.
15. Неділя — Норквей.
22. Неділя — Гвайтбіч.
29. Неділя — Мейбридж.

Адреса: Бох 124 Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Росборн.
2. Неділя — Сенді Лейк.
15. Неділя — Сіх.
22. Неділя — Оакборн.
29. Неділя — Рагуєвка.

Адреса: Оакборн. Тел. 133-31, Шол Лейк Екст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ВЕРЕСЕНЬ
ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — [illegible]
8. Неділя — Петлора.
15. Неділя — Шортдейл.
22. Неділя — Роблін-Засвіт.
29. Неділя — Шалвелей.

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман.
Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка:

ЖОВТЕНЬ:

1. Неділя — Толстой (зїзд Жін. Громади).
8. Неділя — Роза.
14. Покрова — вільна служба.
15. Неділя — вільна служба.
22. Неділя — Гарднтон.
29. Неділя — Сеньків.

Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

1	Н	18	*Вересень. Нед. 18 по Зел. С.*
2	П	19	Муч. Трофима, Савватія
3	В	20	Вмуч. Евстафія Плакиди
4	С	21	Ап. Кондрата в 70
5	Ч	22	Прем. Отців Печерських
6	П	23	Зач. св. Івана Хрест.
7	С	24	Пердмч. Теклі, прав. Никандра
8	Н	25	*Нед. 19 по Зел. Свят.*
9	П	26	†Івана Богослова, муч. Кир
10	В	27	Муч. Калістрата і 49 воїнів
11	С	28	†Прем. Харитона ісп.
12	Ч	29	Прем. Кирілка отшел.
13	П	30	Михаїла 1-го митр. Київського
14	С	1	*Жовтень. Покров Прем. Бог.*
15	Н	2	*Нед. 20 по Зел. Свят.*
16	П	3	Прем. Діонисія затвор Печ.
17	В	3	Свщмч. Ерота, Володимира
18	С	5	Муч. Харитини
19	Ч	6	Ап. Томи в 70-ти
20	П	7	Муч. Сергія і Вакха
21	С	8	Прем. Пелагії, св. Таїси
22	Н	9	*Нед. 21 по Зел. Свят.*
23	П	10	Муч. Евламія і Евлампії
24	В	11	Ап. Филипа в 70-ти
25	С	12	Муч. Прова, Тараха
26	Ч	13	Муч. Карпа, прем. Веніамина
27	П	14	Прем. Параскеві Серб.
28	С	15	Прем. Евтимія нового
29	Н	16	*Нед. 22 по Зел. Свят.*
30	П	17	Память Отців 7-го Всел. Соб.
31	В	18	†Ап. Луки в 70-ти.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Гарденч.
8. Неділя — Етелберт.
14. Субота, Покров Пресв. Богор. — Ренвер.
15. Неділя — Богдан.
22. Неділя — Ворд.
29. Неділя — Пайн Ривер.

В жовтни буде в кожді громаді Служба Божа як День Подяки.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Свіхте.
8. Неділя — Вакав.
14. Субота — Покрова Богородиці — Ст. Джуліен (Храм).
15. Неділя — Тернавиці.
22. Неділя — Альвіна.
29. Неділя — Ельпос Брік.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 155 Вакав, Саск.
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. С. Геруса.

ЖОВТЕНЬ

1. Неділя — Арбакл, церква св. Миколая.
8. Неділя — Вайта.
14. Субота (Покрова) — вільна Служба.
15. Неділя — Арбакл, церква Св. Ап. Петра і Павла.
22. Неділя — Сірко.
29. Неділя — Сокзлата.

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Арбакл, св. Миколая.
8. Середа — св. Димитрія Вмч. вільна Служба.
12. Неділя — Арбакл, цер. Св. Апостолів Петра і Павла.
22. Вівторок — Собор Арх. Михаїла — Сірко.
26. Неділя — Сокзлата.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:

1. Нед. 18. Гол. 1. УБ 7. Ап. Ап. 2 Кор. 9 : 6—11. Єван. Луки 5 : 1—11.

8. Нед. 19. Гол. 2. УБ 8. Ап. Ап. 2 Кор. 11 : 31—33 і 12 : 1—9. Єван. Луки 6 : 31—36.

14. Субота. *Покров Пр. Богор.* УБ Луки 1 : 39—49, 56. Ап. Ап. Євр. 9 : 1—7. Єван. Луки 10 : 38—42, 11 : 27—28.

15. Нед. 20. Гол. 3. УБ 9. Ап. Галат 1 : 11—19. Єван. Луки 7 : 11—16.

22. Нед. 21. Гол. 4. УБ 10. Ап. Галат 2 : 16—20. Єван. Луки 8 : 5—15.

29. Нед. 22. — Гол. 5. УБ 11. Ап. Галат 6 : 11—18. Єван. Луки 16 : 19—31.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ot[tawa]

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Рік XXVII. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1950. ЧИСЛО (880) 20

АРЕШТУВАЛИ БАПТИСЬКИХ ПРОПОВІДНИКІВ.

В Вать Дор, в Квебеку, арештували [illegible] баптиських проповідників, що мали релігійні збори на вулиці. Вони робили це наперекір муніципальній заборонi, яка говорить, що на такі збори треба окремого дозволу.

КАНАДІЙСЬКІ УЧИТЕЛІ В ЕТІОПІЇ.

Етіопська держава в Африці має [illegible] 51 учителів з Канади. Було донедавна 38, а тепер ще взяла Етіопія 13. Отже канадійські учителі творять там найбільшу групу учителів між учителями з [illegible] країв. Рой Е. Смит з Содбури є головою найстаршої в Етіопії школи [illegible]

ЗАТРИМУЮТЬ ЦЕРКОВНІ ТИТУЛИ.

На конференції лютеранів в Америці [illegible] тримати дотеперішні титули [illegible] церковного проводу. Голову [illegible] звуть президентом, а також [illegible] синодів президенти. Однак [illegible] думку, щоби на дальших [illegible] зібраннях застановитись, чи [illegible] б титулу "єпископ".

ХРЕЩЕННЯ ДОЧКИ КНЯЖНИ ЄЛИСАВЕТИ.

[illegible] княжни Єлисавети, що народилася [illegible] серпня, охрестять 21-го [illegible] охрестить її архієпископ Йорк[illegible] Кирило Гарбет. Головне імя її [illegible] але буде більше імен: Анна [illegible] Алінія Люїза

БОМБА В БОЛЬШЕВИЦЬКІМ ДОМІ.

В неділю 8-го жовтня, в большевицькім домі (Лейбор Темпл) в Торонті був [illegible] коли 400 танцюристів танцю[illegible] [illegible] ексільодувала бомба і на[illegible] шкоди. В бомбі були 6[illegible] Одну дівчину поранило [illegible] в ногу, та ще декого скло з шиб [illegible] в домі коло 900. Большевики кажуть, що бомбу підложили фа[illegible] Згаданий дім був уряд забрав [illegible] невиків в червни 1940 р., опісля [illegible] звернув

В ЧОВНІ ДВА ПОМЕРШІ.

Коло Нової Скошії буря розбила рибацьке судно. Коли по двох тижнях во[illegible] вишукували, то знайшли двох померлих, батька і сина. Батько був управителем судна. Про трох інших, що там були, невідомо.

ПОГОРІЛИ ВІЙСЬКОВІ ПРИПАСИ.

В Пітетава, Онт., де вишколюють канадійських вояків, згорів склад припасів потрібних до вишколення. Шкода — 100,000 долярів. Думають, що це хтось підпалив.

БОЛЬШЕВИКИ В ШВЕЦІЇ ТРАТЯТЬ.

В послідних виборах в Швеції комуністи вибрали 29 послів, хоч до того часу мали 91. Соціялісти, що не йдуть з комуністами, вибрали 80, ліберали 103. Консервати стратили 37, рільники (аграри) 21.

ПОДІЇ В КОРЕЇ.

По розбиттю большевицької армії в Кореї, полудневе корейське військо увійшло до північної Кореї і 9-го жовтня було вже зайшло 90 миль на північ. Якже Обєднані Нації згодились, щоби американська армія увійшла до північної Кореї і що з Кореї треба створити одну самостійну державу, то армія МекАртура вступила до північної Кореї повною силою. Американська армія разом з вояками других країв числить 175,000. МекАартур дав два заклики, щоби північна армія піддалася. Большевицький премієр відмовився. Большевики починають ставити щораз сильніший опір. Від початку війни американці взяли в полон 55,000 большевиків

ЧИ ТРИҐВЕ ЛІ БУДЕ ДАЛЬШЕ?

Головою, чи генеральним секретарем Обєднаних Націй є Триґве Лі і його пятьлітний уряд мав би вже кінчитися. Тепер в Раді Забезпеки представник Югославії поставив внесок, щоби урядування Триґве Лі продовжити бодай на якийсь час, однакож ще нічого не вирішено. Вже при ставленню Триґве Лі були згадки, що він стоїть в прихильниках Росії. Коли ж югославський представник є за тим, то це може мати своє значіння, бо хоч Югославія ніби не йде з Росією, але в себе робить те саме, що Росія. Отже питання, де вона стоїть

ЩО ВИРОБЛЯЮТЬ МОЛОДІ.

В Саскатуні, Саск., студенти університету почали на вулицях танці і галабурди так, що пів години спиняли на вулицях рух. Треба було пять поліцаїв, щоби розігнати студентів. Двох студентів поліція потягнула на допит.

КАЙ ШЕК ПРО КОМУНІСТІВ.

Головний комендант націоналістичної китайської армії, Чіянг Кай Шек заявляє, що китайські большевики вже мають армію з 5 міліонів вояків, а тепер готовляться створити армію, що буде мати найменше 60 міліонів. Вони ж мають в руках 300 міліонів населення.

УКРАЇНЕЦЬ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

Українця, посла Івана Дікура, адвоката з Веґревил, канадійський уряд включив до канадійської делегації, як дорадника в східно-европейських справах, отже і в українських.

В ІНДІЇ ГОЛОДУЮТЬ.

В двох провінціях Індії люди голодують, а таких буде там коло 500,000. Уряд не може дати їм потрібної помочи. Були випадки, що голодні діти падали по вулицях.

КІНЕЦЬ НА ШИБЕНИЦИ.

В Монтреалі засудили Тома Рослера на смерть, він має повиснути на шибеници 15-го жовтня. Він замордував неозброєного поліцая, коли хотів обрабувати банк. Коли Рослера зловили, він свобідно говорив про свій вчинок і казав, що це вже кінець тої дороги, якою він йшов.

ВЕЛИКИЙ ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД

Української Греко-Православної Церкви в Канаді округів Давфин, Роблин і Етелберт, відбудеться в ДАВФИН, МАН., в неділю, 29-го жовтня, ц. р.

ПОРЯДОК:

СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА — год. 10 рано.
СПІЛЬНИЙ ОБІД — год. 12 в полудне.
ПРОМОВИ на церковно-релігійні теми священиків і запрошених гостей.
ДИСКУСІЇ Й УХВАЛИ.

Участь у зїзді візьмуть: **Впреп. о. Др. мітрат С. В. Савчук,** адміністратор УГПЦ, **всеч. о. Т. Горбай, всеч. о. Ю. Туржанський і всеч. о. О. Новицький.**

Закликаємо весь український православний загал прибути на зїзд

КОНСИСТОРІЯ Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

СТАНОВИЩЕ НІМЦІВ.

Міністер внутрішних справ західної Німеччини, Ґустав Гайнеман, зрезигнував через поділ думок в кабінеті міністрів. Він заявив: "То не наша річ просити, щоби нас озброювали, ані не можемо проситися до військової помочи доки повна самостійність Німеччини не буде признана."

БРАТНЯ ПОМІЧ.

В Фалмавт, Мейн (Стейти), фармер Фавлер мав операцію, отже журився, що не може викопати бараболь, яких було 5 акрів. Знаючи це сусіди зібралися і гуртом для фармера бараболі викопали. Маленька подія, але наука з неї велика

СПОЛОХАНІ КОНІ.

Коло Вадіни, Саск., сполохалися коні і почали втікати. Подорозі вискочили передними ногами на трок і поранили тих, що ним їхали. Коні згинули.

КОМУНІСТИ В ФРАНЦІЇ.

Донедавно французькі комуністи завзято працювали, щоби спиняти доставу зброї з Америки до Франції, та щоби спиняти виріб зброї в французьких фабриках. Тепер з Москви прийшов наказ, щоби це залишили і взялися за інші способи, а тими способами є: єднатися з іншими групами і домагатися більшої платні; дальше осуджувати озброювання, як непотрібний видаток на те, щоби разом з Америкою знищити нікому невинну Росію.

ПОЛУДНЕВА АЗІЯ ПОБОЮЄТЬСЯ.

Большевицький рух в Китаю каже побоюватись, що комуністи можуть піти наступом на полудневу Азію, — на Тибет, Індо-Хіни та на Індію. Вже були битви з большевиками на границі Пакістану й Афганістану і тревали шість днів. Також на островах Індонезії большевики починають щораз більше рухатися.

ВІДПОВІДЬ НА ПУБЛИЧНЕ [illegible]

II.

Справа очернювань.

Підносить "Церква і Нарід" одну справу — очернювань звернених проти архієп. Мстислава і проти Української Православної Церкви. Це гідна уваги справа, але її не можна ніяк брати на рахунок Консисторії.

Ніпричому Консисторія, коли М. Рудницький пише щось в большевицькому "Українському Життю". Ніпричому Консисторія, коли появився пашквіль "невідомого" Божика (а вдійсности відомого!), який зве себе бувшим секретарем архієп. Мстислава. Ніпричому Консисторія і при ширенню московської брошури Раневського, про яку "Ц. і Нарід" згадує...

Коли б Консисторії ходило про ширення подібного, то вона могла використовувати подібні матеріяли надсилані їй з Европи, які можна би вважати за певніші, ніж те, що пишуть комуністи, чи Божик, чи хто. Що ж до брошури Раневського, то її можна не брати навіть під увагу, раз тому, що вона вийшла з явно ворожих московських рук, а друге, що з неї на кожнім кроці визирало відразу таке вуличне нахабство, яке кожний українець мусів відразу відчути, отже не міг написаного брати поважно. Вона ж нападала і на нашу Церкву і на Архієпископа, і на членів Консисторії, і на ціле українство взагалі. Це тут віддавна відома нашому загалови робота москвофілів і москалів, і на тутешне наше життя не має вона нині ніякого впливу. Вона тішить москалів, а нам не шкодить

Мимоходом зауважимо, що серед нинішного розбитого життя ледви чи можна знайти більше відомого чоловіка, якого одні не хвалили б, а другі завзято не ганили б. Така слабість є в Европі, вона потрохи і до Канади переноситься, — і тому свідомість такого явища заставляє все брати обережно, півнапів, поки справа не провіриться Святих нема, але й закиди можуть виходити далеко поза межі справедливости і слушности.

Що ж до нашої справи, то хтось готов поставити питання, чому Консисторія і "Вістник" не ставали в обороні Архієпископа?

Відповідь коротка: вони не могли, хоч би і як хотіли. Перший повинен був обороняти себе сам Архієпископ, бо він себе найкраще знає. Він повинен був заявити, що один, другий, пятий закид невірний, видуманий, брехливий, а на доказ він міг покликатись на людей, які його близше знали, ніж Консисторія, літа знали, були близько нього, з ним сходилися, працювали. А вслід за тим ті люди повинні своїм словом засвідчити, що закиди зроблені проти Архієпископа неслушні. Ось звідки повинна була починатися така оборона!

Справа Мартиновського.

Окремо "Ц. і Нарід" ставить питання відносно Мартиновського, головно чому Колеґія залишила Мартиновського для провадження літних курсів, коли Собор заявився проти Мартиновського І тут не все воно так, як з писання "Ц і Народу" виходило би

Перше, що справи Мартиновського Собор не мав змоги належно розслідити, але це могла була зробити Церковна Судова Комісія в Винипеґу на бажання Архієпископа. Тут можна було покликати самого Мартиновського, покликати свідків, коли б треба, почути одну і другу сторону. А Соборо того зробити не міг. Коли ж Архієпископ на розслід такої комісії не згодився, то на Соборі була оскаржуюча сторона, але не було оскарженого, якому належиться право себе обороняти. Тому і рішення Собору не могло мати належного умотивовання.

Друге, що справа з Мартиновським почалася невдовзі по прибуттю Архієпископа до Канади. Впадало в очи, що Архієпископ ставиться до Мартиновського не по доброму. Де була того причина, годі було вгадати, бо тутешних причин тоді ще не могло бути, отже можна було думати, що ті причини належать до давнішого часу. Різкі, а то і провокуючі вислови Архієпископа проти Мартиновського, ніяк не умотивовані, чула і Консисторія, чули й поодинокі люди, коли ще Мартиновський не висловлювався про Архієпископа недобре. Повставали здогади, що коли Архієпископ і Мартиновський походять з Волині, то там треба би шукати причин того, що бачимо.

Коли ж раз таке почалося, то не диво, що ті відносини набрали пізніше остріших форм з обох сторін.

Мартиновський може мати свої хиби, та все ж треба сказати, що багато закидів проти нього переборщені, а то і невірні

На питання, чому Мартиновський був ще на літних курсах, скажемо: Мартиновський зрезиґнував ще перед Собором, але дирекція Колеґії зробила з ним угоду, щоби він помагав провадити це літні курси, отже угоду додержувала. Дирекція Колеґії бачила Мартиновського не таким, як поза Колеґією розголошувано. Він працював в Колеґії щиро, бо віддавав для Колеґії 36 годин тижнево на саму науку, коли другі, що мали багато менше годин, були і з того ще невдоволені. Він не жалував часу на свою працю. І платня його відповідно до праці, була невелика. Йому за його [illegible]рість в праці належиться признання

Побіч питання "Ц. і Народу" можна таке ж питання поставити супроти архієп. Мстислава, — чому він дальше уважав себе епископом нашої Церкви коли він став епископом інші Церкви, з якою наша Церква не вяжеться. Це питання багато важніше, ніж питання з Мартиновським, бо воно торкається самого епископа

Аґітація на Соборі.

Згадує "Ц. і Нарід", що на Соборі [illegible]тася" аґітація проти епископа, що говорилося людям: "Коли хто буде говорити в обороні Архієпископа, так ви тупайте ногами, свищіть, кричіть: Сідай! Сідай!..."

Консисторія не може відповідати за те, що хтось десь міг так говорити, коли б говорив, хоч можна слушно ставити питання, чи таке було. Адже ж Архієпископ читав до безконечности довгий, нудний і нікому непотрібний свій обіжник, забирав непотрібно час, і не було тупань, свистів і криків, хоч тут було на те місце. Було невдоволення, що це робиться з обчисленням, щоби забирати час, люди нетерпеливилися, а[illegible] криків і тупань не було. Аж опісля дехто звертав увагу, що тут навмисне час забирається.

Але що поведення Архієпископа від самого початку було провокуюче, неепископське, про те вже ми сказали в першій статті. І коли сторона, якій приписується крикунство, вела справу дуже річево і льоґічно, то якраз на стороні "оборонців епископа" не числилися ані з річевістю, ні з льоґікою.

Каже "Ц. і Нарід", що їй — невідомо, які були заходи Консисторії", щоби обминути те напруження, що на Соборі вийшло, отже ми запитаємо: **А хіба заходи, щоби Церковна Судова Комісія розглянула справи, яких тоді багато назбиралося і які на Соборі мали прийти, не були тими заходами Консисторії?** Це були якраз ті важні заходи, яких [illegible] ло треба. Та Комісія, чи друга, запропонована Архієпископом, яку він опісля також злегковажив, була би вияснила багато справ вже наперед, і вона могла би бути найкращим оборонцем Архієпископа і ще перед Собором і на Соборі, бо вона всі справи подрібно мала би в руках. І тоді тих, що "ставали би в обороні епископа" на Соборі, не було би треба.

Справа резиґнації Архієпископа.

Переплутує "Ц. і Нарід" справу, коли говорить, що: "войовничий настрій прихильників "резиґнації" — ставия на перше місце справу резиґнації, відсуваючи "істотні питання життя Церкви" як релігійне виховання вірних, [illegible] ції духовенства... Замість того поставлено питання: що робив Владика в Америці, як повстав монастир і др. І [illegible] тяв, загинули важні питання

Однакож воно не так! Справа [illegible]риканська і справа резиґнації Архієпископа своєю вагою мусіли стояти на Соборі як перші справи. Бо [illegible] Мстислав був на Соборі, та [illegible] го перед всіми стояло питання [illegible] маємо епископа, чи ні? И американська справа стояла тут на першому [illegible] з нею нерозлучно вязала [illegible] І тому Консисторія ще в [illegible] ванню Програми Собору поставила була справу резиґнації на перше місце [illegible] зміняючи її ваги, коли Архієпископ [illegible] сував її на дальше місце. Опісля Консисторія ще раз поставила [illegible] [illegible] на початок програми [illegible] "оборонці" Архієпископа [illegible] [illegible] на кінець Програми

Що ж до справ, які нібито [illegible] першими як релігійне вихо[illegible] [illegible] і то, то це справи хоч [illegible] [illegible] важніші для Собору не [illegible] [illegible] кожного дня: про них можна [illegible] ти на Соборі, на духовних [illegible] ціях, на нарадах Консисторії [illegible] церковні і загально громадські [illegible] ни обговорюються. Про них треба говорити багато в часі між Соборами

Берімо американську справу. Архієп. Мстислава вибирає своїм [illegible] американська Церква, з якою наша Церква в Канаді не вяжеться, бо коли наша Церква стоїть на становищі незалежности від чужих, то американська є частиною грецької ієрархії, отже від чужих [illegible] Резолюції Собору американської Церкви в Алентавні (в грудні 1948) ясно показують залежність тієї Церкви від чужих, а другий її Собор в Вилмингтоні (18-го квітня, 1950) "**одноголосно потвердив ухвали попереднього Собору в Алентавні**", як про те писалося в "Ц. і Народі", ч. 5—6, 1950 Значиться, — Американська Церква лишається залежною від чужих, як і перше була.

Тут додати треба, що американської справи архієп. Мстислав не вияснив належно ані Консисторії, ані не вияснив навіть тим ширшим зборам, де крім Консисторії були і світські вірні, хоч вони того домагалися, ані не вияснив її на Соборі. Ще перед Собором ставало питання, **чи може епископ нараз очолювати дві Церкві, які не вяжуться з собою? Чи може один чоловік бути епископом двох Церков, яких напрями розходяться?** Звідси і питання: чи ми маємо епископа, чи не маємо?

Таке питання стояло вже перед скликанням Собору, отже рослід тої справи мала зробити Церковна Судова Комісія.

Другою була справа резиґнації архієп. Мстислава. Резиґнує він і заяви резиґнації не передає Консисторії, але посилає її до о. Слюзара до Монтреалу, хоч о. Слюзар поза своєю громадою не має в Церкві ніякого відповідального уряду. Це було те саме, що післати ту заяву о. Желіщкевичеви, чи о. Василіву, чи о. Майбі, чи ще кому з священиків. Це ставило питання: яка це резиґнація? І чому такими дорогами вона ходить? Майже рівночасно заявляє Архієпископ принагідно перед катедральною громадою в Винипеґу, що він зрезиґнував, коли ще Консисторія про те нічого не знає. Можна уявити собі, яке положення створювало таке поведення Архієпископа.

За час Архієпископ свою резиґнацію відтягає і відкладає її до Собору.

Хто може сказати, що серед всего того положення не було хаотичне? Таке воно було і його повинен був прояснити рослід Церковної Судової Комісії

Тепер перейдемо до сути самої справи.

Що архієп. Мстислав став епископом [illegible] Церкви, це його особисте діло, але тимсамим він силою самого факту відійшов від нашої Церкви. Тут вже і резиґнація була непотрібна. Коли б голова організації Самостійників став самовільно головою організації Гетьманців, чи УНО, чи організації большевиків, чи мусів би він ще резиґнувати? Адже ж сам факт, що він перейшов до іншої організації, позбавляє його всіх [illegible] звязків з організацією, до якої він [illegible]ше належав. Або коли б католицький епископ перейшов до Церкви Православної, чи потрібна була би заявлюго резиґнації, і чи міг би він свою [illegible] відкладати до вирішення католицькому Соборови? І чи міг би католицький Собор допускати голосування над тим, чи таку резиґнацію приняти, [illegible] приняти і згодитись, щоби в випадку неприняття резиґнації такий епископ [illegible] і дальше також католицьким епископом?

Такі питання мала перед очима Консисторія, мали і другі, які справою зблизька інтересувалися, — але не ставили собі перед очи тієї справи ті "оборонці" епископа на Соборі, які бачили особу, але не бачили справи. Хоч між ними були і такі, що це мусіли бачити, однакож за красше вважали мовчати і приглядатися.

Виходило, що резиґнація архієп. Мстислава не була дійсною резиґнацією, а лише резиґнацією на спробу для роблення заколоту в Церкві.

Все дотепер сказане приведе нас знов до важного питання: **чи архієп. Мстислав, як епископ чужої нам Церкви, мав право бути на нашім Соборі як епископ нашої Церкви.** Чи міг він тут ще вважати себе нашим епископом і ждати, чи його резиґнацію приймуть, чи ні? Адже ж ставши епископом іншої Церкви він і так від нашої Церкви відійшов. Він перший мусів це розуміти.

Виходить, що він на нашім Соборі не мав права бути. Він міг прийти і сказати: "Люди добрі! Якийсь час був я з вами, а тепер я від вас відійшов, отже дякую вам за все добре, а ви старайтеся дістати на моє місце другого епископа. Отже бувайте здорові!" Міг ще висловити кілька порад і відійти.

Це було би якраз тим великим епископським вчинком, що втихомирював би людські пристрасти і заводив би між людьми мир!

Але такого не було. Архієпископ сидів, слухав, як за нього йдуть спори і ще сам доливав оливи до огню. Це можна точніше пояснити таким примірои: приходить до хати чоловік і тут же виходить між домашними суперечка, — одні кажуть, щоби чоловік забрався, другі кажуть нехай зостанеться. А чоловік на все те дивиться і чекає, котра сторона переможе. Що можна би сказати про такого чоловіка?

Каже "Ц. і Нарід", що справа резиґнації "давала ширше поле до попису", тільки ж запитати: кому? Чи тим, що розуміли справу резиґнації так, як ми тут показуємо, чи тим, що хотіли Архієпископа мати епископом двох Церков, які стоять на ріжних становищах?

Оборонці Архієпископа (не церковної справи!) не питали себе: "А що буде, коли резиґнації не приймемо? Чи тоді Архієпископ має бути епископом двох Церков, яких становища розходяться, — незалежної від чужих і залежної?" А зі сторони Архієпископа виходило, що він якраз таким хоче бути. Він навіть опісля заявляв, що він і надальше вважає себе в складі нашого духовенства.

Але вже перед Собором були причини думати, що американська Церква готовиться канадійську Церкву потягнути в чужу залежність.

І не про те також ходило оборонцям справи, що вони мають "виграти вибори", як каже "Ц. і Нарід", а про саму справу! Якраз тим, що Архієпископа обороняли, ходило про "виграння виборів", а не більше, і це було видно з їх поведення. "Виграння ж виборів", чи переголосовання за особою ще справи не вирішує там, де головно ходить про важну справу, а не про особу. Та ми до того питання ще дальше прийдемо.

КІЛЬКА УВАГ

Подвійні імена.

Чоловікови потрібне одно імя хрестне й одно родинне. Василь, чи Петро, Марія, чи Іванна, а дальше Підгірний, чи Смик. В потребі ще додають імя батька, пр. Петрович (Петрів), коли двох людей в околиці має таке саме імя хрестне і родинне

Давати дитині два імена, це модний, але не конечний звичай, бо і так в життю лише одного імени вживається. Друге лишається лише в книжці. Тому хоч два імена не шкодять, то і не помагають. Важне, щоби дитину з одним хрестним іменем на гідну людину виховати.

Чужі імена.

Деякі люди захоплюються чужими іменами і дають їх дітям, полишаючи свої імена. Буває і таке, що беруть чуже родинне імя, не хрестне, і звуть ним свою дитину. Дехто бере імена акторів, чи акторок з Голивуд, що є лише видуманими акторськими іменами. Такі імена видумують собі письменники (псевдоніми, "пен-нейми), або рисівники для "фони пейпер".

Але дехто кожне чуже імя бере за золото і рад дати його своїй дитині. Та це показує, що люди не мають свого розумного погляду і йдуть за тим, що їм вулиця показує. Це мода, і нею захоплюються найбільше жінки.

Розумні люди не прилатують до себе чужих латок, — вони своє мають, своє шанують, своїм дорожать і своїм величаються.

Уявімо собі, що українська дівчина зветься "Шнрлі", а хлопець МкКормик, чи це не дивовижа? Це щонайменше "гефбріщина".

Це треба би всюди людям пригаду-[illegible]

Зміна родинних назв.

Вже чули ми вислови розумних англійців, що неанглійці не повинні своїх родинних імен перемінятн. Кожне своє імя повинно бути для чоловіка дорозше, ніж чуже, бо власне імя, то імя цілого роду, з якого чоловік виходить. "О'Гара" не є англійським іменем, але хто його має, той його не зміняє. Це його.

Чоловічі імена для жінок.

Задивившись на англійців починає дехто звати жінок чоловічими іменами. Пишуть: пані Петро Галабура, пані Василь Чоботар...

В англійців так вживається, але в нас це нерозумне, це чудовище І думаюча жінка мусить обуритись, коли хтось схоче звати її Петром, Миколою, Ільком, чи Семеном.

В нас жінка затримує своє хрестне імя, а коли треба, то можна додати: Петрова, Йосифова, Демянова... Жінка в нас не є невільницею чоловіка, щоби не мала права свого імени вживати. Це варта й англійцям пояснити.

ПОСТУПОК ЛІКУРГА.

Грецький законодавець, Лікурґ, жив в 9-ім віку перед Христом. Тоді в Спартанській державі був великий нелад. Бачучи це, Лікурґ довго подорожував по чужих краях і приглядався на ріжні лади, а як вернувся, то склав закони для своєї країни.

Але для розпущеного і зіпсованого народу ті закони здавалися занадто строгими. Почався бунт, в якім вибили Лікурґові одно око

Того, що око винбив, привели до Лікурга, щоби він покарав його, як сам схоче. І що ж Лікурґ зробив? Він взяв того чоловіка до свого дому, як свого домашного і держав його в себе цілий рік. Він поясняв йому всякі важні справи, він вчив його. Якжже рік минув, він взяв з собою того чоловіка на народне зібрання, щоби показати, як той чоловік змінився з лихого на доброго. Він сказав:

Маєте перед собою чоловіка, що прийшов до мене гордим, злочинним і зіпсутим. А тепер гляньте! —Я зробив з нього доброго члена загалу, скромного, шляхотного, поважного і спосібного працівника для нашої републики.

Це значило: слухайте і ви мене, то станете гідними, поважними і сильними людьми

ПОМЕРЛА ЖІНКА ФОРДА.

В Генри Форд шпиталю в Дітройт померла 84-літна вдова по відомім виробнику автомобілів. Генри Форд помер 1947 року.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до.

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

НАША ЦЕРКВА ВІД ПОЧАТКІВ ДОТЕПЕР

Засновники Української Православної Церкви в Канаді (1918) вже на самім початку стали на тому, що наша тут Церква має бути самостійною, незалежною від чужих, а в відношенню до других православних Церков має стояти як рівна з рівними.

І загал, що стояв і працював при тій будові, розумів таку основу і годився з нею вповні. А доказом того може бути факт, що ніколи ніхто не підносив навіть питання про якусь потребу залежности нашої Церкви від чужих церковних проводів. Коли Бачинський (посол) на Соборі 1924 року поставив архієп. Теодоровичеви питання, — що буде, коли наша Церква буде велика і сильна, але други Церкви нас не признають? Архієпископ відповів порівнанням: "Збудуйте собі хату, а тоді просіть сусідів, щоби признали, що то ваша хата". Така відповідь вдоволила і Бачинського і всіх.

Якраз в тій основі незалежности нашої Церкви була та животворна сила, що за 30 літ збудувала таку поважну Церкву, яку нині маємо.

Так від самого свого повстання була наша Церква автокефальною, самостійною, незалежною від чужих.

Коли дістала вона першого епископа, митр. Германоса, з Антіохійського патріярхату, то як єпископа для самостійної Церкви Митр. Гермонос розумів становище нашої Церкви як незалежної, і став її епископом, як такої. І тому не втягав її під патріярших залежність, яка позбавляла би нашу Церкву її незалежности. Він прийшов лише з особистою допомогою, як православний православним, з допомогою нашій Церкві поки вона не дістане українського епископа.

Очевидно мав він на увазі історію власної Церкви, що пригадувала йому залежність від чужих. Хоч Антіохійська Церква була самостійною, мала власного патріярха, однакож була вона ще остільки залежною, що її патріярхами були чужі — греки. А як чужі, вони потреб сирійського народу не знали, їх не відчували, отже і мало клопоталися вдоволенням тих потреб. І тут всім було видно, що чужий не може за чуже належно дбати.

Це спонукувало сирійців добиватися права на вибір патріярха зі своїх. Коли ж вкінці патріярхом став сирієць, то зараз показалося, що він не такий, як чужі. Хоч він мав меншу шкільну освіту, як мали грецькі патріярхи, то все ж він один зробив для свого народу більше добра, ніж всі попередні патріярхи греки. І мабуть тому митр. Германос оправдував становище канадійських православних українців як слушне і потрібне, і потвердив це висказом на Соборі 1919 року: "Бажаю, щоби ваша Церква була такою демократичною, щоби недемократичний чоловік не мав в ній місця."

Незалежною від чужих була наша Церква і під проводом архієп. Теодоровича впродовж 23-ох літ, була вона і тоді, коли брала архієп. Мстислава за свого епископа 1947 року.

Церковна самостійність була цілею й православних українців на Україні. Після 1917 р. тамошні українці виходять з московської церковної залежности, бо знали вони, як понад 200 літ Москва нищила Українську Церкву й український нарід. Вправді українці старалися тоді навязати зносини з Царгородським патріярхом, оскільки це знаємо, але тим думали вони лише скріпити своє становище. Однакож і тоді можна було того не надіятись. Грецький патріярх знав не українців, але Росію з її урядом. Це в нього було важне. А що українська Церква і нарід були поневолені, це його мабуть не клопотало. Він з той же час міг дивитися на визвольні змагання українців, як на бунтівничий небажаний вчинок.

Досить пригадати, що ще 1872 р. на Соборі в Царгороді осуджено національний поділ Церков, мовляв, Православна Церква на світі не повинна ділитися відповідно до національностей, відповідно до окремих народів. Творити національні Церкви, — говорив Собор, — це стремління противне канонам і чуже святим Божим Церквам. Отже і про Українську Православну Церкву могли вирішувати вони, що вона не повинна відділятися від Москви і Московської Церкви.

Такі погляди мала Царгородська патріярхія і дальше, та навіть недавно були в пресі вісти, що Грецька Церква є під впливами московськими. І тому в Парижі [illegible] українці недавно, що їх телеграми не може бачитись з патріярхом, бо "їх Церква не признана". А Церква тих, що поневолювали українців, в них признана.

Дехто з українців і нині того не розуміє, або над тим не застановляється. Деколи [illegible] в багатьох [illegible] почуття власної гідности і віру в свої власні сили. Зробило їх безсильними і безрадними.

Однакож церковна самостійність оправдана і церковними Канонами, а ще більше живими фактами Церковної Історії і конечностями життя. Церковна залежність чи незалежність, це не догма, але адміністративна справа, яка має пристосуватись до життєвих потреб й обставин.

Отже й наша Церква стала на добрім, слушнім і потрібнім становищі, — на становищі незалежности Української Церкви від чужих. Що це може бути комусь невсмак, це не наш клопіт.

Нині не можна брати церковної справи на той лад, що "Церква не має нічого спільного з народністю", як толкував дехто з православних каноністів (а це не всі) і як толкують представники Римської Церкви. Самі догми і канони не є ще Церквою, але віруючий народ разом з церковним своїм життям і строєм, який його Церква має. А той віруючий народ є Божим народом і його не можна від Церкви відділяти. Не можна відділяти його щоденного життя, його політичного і суспільного положення. Буде він в неволі, то і його Церква в неволі, буде вільним — і його Церква вільна. Невільник не може жити релігійним життям вільно і вірити та молитися, як хоче.

Церква є складовою частиною загального народного життя. Коли нарід визволяється, то хоче і Церкву визволити. А сама Церква мусить помагати тому загальному визволенню. Вільний народ не може годитись на поневолення своєї Церкви. Це ж таке природне, таке ясне й оправдане.

Коли ж наша Церква заняла становище незалежности від чужих, то це треба брати на рахунок незалежности цілого Українського Народу. Лише так треба нашу Церкву розуміти.

ЗНАЧІННЯ "ВІСТНИКА"

Хто довший час читає "Вістник", то мусить признати, що він з "Вістника" багато навчився, багато довідався і не пожалує тих грошей, що дав на передплату.

А вслід за тим повинен зачитати [illegible] всі мої сусіди і знакомі читали "Вістник"? Чи не треба їм його чи [illegible]? Чи їм не треба того знати, що "Вістник" пише? Чи не були б вони [illegible] громадянами і членами Церкви [illegible] читали?

Де ж причина того [illegible] ких, що "Вістника" не чит[ають] [illegible] ють вони нераз по два, а то [illegible] сописи.

Причина в тім, що [illegible] не дбають, щоби "Ві[стник]" [illegible] ти. Н[е] скажуть сусід[ам] [illegible] нема Вістника? А [illegible] ли передплату, або [illegible] ми зошлемо. Не пожалує [illegible] ка центів на передплату.

А це повинен завжди [illegible] кожний читач "Вістника" [illegible] поширювати.

Це не самохвальба [illegible] за що "Вістник" дає [illegible] то други часописи не [illegible] живе і поясное справи [illegible] писи не пояснюють [illegible] оповідання, є матеріял [illegible] церковно-громадського [illegible] рами про виховання, є "Р[елігійні]" [illegible] є новинки з нашого і [illegible].

Форматом "Вістник" [illegible] в нім є ріжнородна м[атерія] [illegible] тим є багато дуже важн[ого] [illegible] в усіх тих, що "Вістник" [illegible] є ширший погляд на багато справ, а що важне — той погляд в усіх однаковий. Він вяже читачів "Вістника" тісніше в одну "[illegible]" цілість.

Багато листів має редакція "Вістника" з Европи, де висловлюють [illegible] ли "Вістникови". Ось [illegible] українець з Австрії: "Він [illegible] мені в руки ваш "Вістник" [illegible] но цікаве число. Ласкаво прошу висилати нам "Вістника". Ви не обідніете, а нам зробите радість."

Чому ж тут не мали би "Вістника" всі читати?

Отже читачі "Вістника" повинні подбати, щоби "Вістник" найскорше і найдальше поширити, а він за короткий час зможе появитись в ширшім обемі.

ЛОРД БАЙРОН І ШВЕЦЬ.

Байрон (1788—1824) належить до визначних англійських поетів і його поеми перекладалися на ріжні мови.

Коли Байрон був в Венеції, в Італії згоріла хата знаного йому шевця, а з нею все, що він мав. Ціла родина лишилася без нічого.

Коли ж Байрон довідався, що швець дуже бідний чоловік, то збудував шевцеви ще красшу хату і дав йому таку суму грошей, кілько коштували всі інші річи, які швець в огни стратив.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

КІЛЬКА ПИТАНЬ.

1. Мені цікаво знати, чи люди і давно танцювали? Чи танці належать до добрих справ, чи ні?

2. Чому тих, що женяться, називають "молодий" і "молода". Чому кажуть: дружба, дружка, бояри.

3. Мені хотілося би знати, кілько пісень має Український Нарід. Я знаю, що їх є багато, але кілько їх всіх може бути?

М. Л.

Відповіди:

1. Люди танцювали від непамятних часів, але не завсіди танці були такі, як нині. Колись були такі танці, що прим. виступала поважна дівчина, щоби привитати якогось поважного гостя, виголошувала промову і притім робила всякі поважні рухи, якими показувала пошану до гостя. Були танці релігійні, коли люди при побожних піснях і молитвах робили відповідні поважні рухи. А всі ті танці, як ми їх називаємо, не були подібні до нинішних, де двох людей крутиться в тузі.

В давнину були воєнні танці чоловіків, при таких танцях виробляв[ся] воєнний настрій.

Ще нині в греків можна бачити, як [illegible] на весіллю чоловіки танцюють [illegible] з чоловіками, виробляють вояк[ів] "[illegible]", а жінки танцюють [illegible] А молодий і молодою танцює [illegible] віддалека за жінки кусточки. Це [були] культурні танці.

Давні танці відбувалися мабуть [illegible] [illegible] в ряд, [illegible] і так рядом [illegible], як [illegible] в українських [illegible]. Ті танки, [illegible] старосвітських танців.

[illegible] можуть бути примір[illegible] і дуже [illegible] і не [illegible]. А коли танців забагато, то [illegible] таки не добре.

2. "Молодий" і "молода" [illegible] "молодий [illegible]". Так [illegible] тих, що побираються, бо вони [illegible] на своє [illegible] [illegible] державу.

"[illegible]", це приятель, [illegible] "дружка", [illegible].

Бояри, це при князях були княжі порадники і помічники. Тому то і "молодий князь" має таких бояр.

3. Нема почислено, кілько всіх пі[сень] [illegible] мають українці, але їх буде напевно [illegible] кілька тисяч. Багато є позаписуваних, [але] не всі. Композитор Бажанський [illegible] зібрав 4,000 мельодій лише в Галичині. [А] кілько їх було в других сторо[нах]?

Мабуть небагато є народів, що мали би тілько пісень, тай українські пісні належать до найкрасших, як про те говорять знавці пісень.

МОЛОДІ НА СТОРОЖІ НАРОДНИХ СПРАВ.

Часто говориться, що молоді нераз були більшими оборонцями народних справ, ніж старші. І так воно нераз бу[ває], хоч і не завсіди.

Перш усього — лише ті молоді можуть такими бути, що змалку вчаться тримати себе в руках, контролюють себе, збільшають свій розум, розсудно думають про те, що перед ними стає. А ті, що час марнують на "[illegible] таймах", оборонцями і провідниками народних справ не будуть.

Приміром Шевченка.

Він в школах не вчився. Одинокою [для] нього школою була дяківська школа, де він навчився читати. Але змалку він повдумно над важними справами застановлявся. Коли його дід оповідає важні і страшні події про "гайдамаччину", то малий Тарас в кутку уявляє собі ті події і плаче. При тих оповіданнях діда:

> Як Ляхи конали, які Смила горіла...
> Сусіди від страху, від жалю німіли,
> А мені малому нераз довелось
> За титара плакать.
> І ніхто не бачив,
> Як мала дитина у куточку плаче.
> ("Гайдамаки")

Ще малим хлопцем Тарас малює, як може, і списує "Сковороду", або "Тріє царіє со дари" (вірші Сковороди та коляди). Ще дальше він сам шукає людей, які навчили б його малярства. Коли ж опинився в Петербурзі, то сходиться зі старшими розумними та вченими людьми і від них вчиться. Поза тим він читає багато розумних і поважних книжок.

Навчився він добре московської мови, а знав також і польську. Він знав дуже добре Історію України і других народів. Він читав і Библію. А все здобував він своїми молодими силами без школи.

І тому не диво, що маючи 24 роки, він почав писати такі вірші, що вчені старші люди дивувалися і захоплювалися, — бо вони хоч і були в висших школах, а не могли подібного писати.

Так Шевченко став оборонцем справ Українського Народу, сам про те не думаючи.

І вже першою для нього справою була українська мова, яку і тодішні вчені [українці] нехтували і говорили по чужому, по російськи. Так пише він до свого брата Микити лист 1839 року, на[ка]зує, щоби Микита скоро відписав, і додає:

"Та будь ласкав, напиши до мене так, як я до тебе пишу, не по московському, а по нашому, бо мені вже й так остогидли москалі. Так нехай же я хоч через папір почую рідне слово. Не забудь же, зараз напиши письмо, та по своєму."

Коли ж Микита відповів, але силувався писати по московськи, то Тарас робить йому докір, каже: **"а я ще тебе просив, щоб ти писав по своєму."**

Так писав Тарас Микитови. Та чи тілько Микитови? Ні! Він писав всім нам — в першім ряді і нинішним молодим Українцям й Українкам. Він і від нас вимагає того, чого вимагав від брата Микити.

Шевченко розумів, що коли люди не дбають свою мову, то вони все своє не дбають і безславно пропадуть.

От як молоді люди можуть випереджувати старших!

А таких молодих нашому народови треба, — таких молодих завзятих Українців й Українок.

Читач Від. Молоді.

НЕ МОЛИЛАСЯ...

> Не молилася за мене,
> Поклонів не клала
> Моя мати, — а так собі
> Мене повивала
> Співаючи: "Нехай росте,
> Та здоровий буде!"
> І виріс я, хвалить Бога,
> Та не вийшов в люде.
> Лучше було не родити,
> Або утопити,
> Як мав би я у неволі
> Господа гнівити...

Оренбург 1850 **Тарас Шевченко.**

НА ЗАЛІЗНИЦІ РАНЕНИХ 35.

Вісті з Лос Енджелес, Кал., подає, що там зударилися два залізничі поїзди підчас сильної мраки, отже було 35 ранених, а деякі з них поважно.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

Про безбожництво в цій модерній добі доводиться читати багато в нашій поступовій пресі, чути на проповідях у всіх християнських церквах, на відчитах і конвенціях ріжних організацій. Недавно комісія назначена університетом сконстатувала, що половина студентів на університеті не має релігійного виховання і випадало б призначити для них місіонарів до навертання їх до християнської релігії, щоби не мати з них невіруючих дикунів.

Колись в старім краю вчили науки релігії примусово в школах публичних і середних і тоді всі знали зі школи і з церкви докладно про значіння релігії, бо вивчували напамять катехизм, старий і новий завіт, церковну історію, літургіку, апольогетику і канонічне право. Та мимо того багато нашої інтелігенції було байдужої до релігійних справ, а то часто були й атеїстами-безбожниками. Стара ґенерація нашої еміграції вже минається, друга має заледво половину того релігійного виховання, що потрібно, а вже третя, нажаль, має ще менше. Бо сказавши поправді, наша нинішна молодь в шкільнім віці значно занедбана в релігійнім вихованню так вдома, як в Рідній чи Недільній Школі. Брак доброї волі зі сторони байдужих родичів, брак народних працівників-учителів, брак шкільних і релігійних підручників спричиняє застій. Коли в англійських протестанських церквах відбуваються лекції релігійної науки регулярно що тижня, де всі діти парафіян переходять 8 клас, хоч в їх деномінаціях нема тілько обрядів і предметів релігійного значіння як у нашій Православній Церкві. Правда, що й наші церковні громади в головних містах стараються вести Недільні Школи вирцево, але й тут дітвора доходить заледво до 3-ої чи 4-ої класи, що є рішучо замало для релігійного вишколення.

Є і такі з наших вірних, що посилають своїх дітей до англійських недільних шкіл, бо там більше учать і вміють викликати замилування до науки. Знов по місточках і на фармах і таке буває, що науки релігії або нема, або зводиться до того, що священик після Служби Божої стримує кількоро дітей і за пів години старається їх вчити хреститися, молитися і ще дещо.

А така доривочна наука не приносить відповідного знання, яке повинно бути вщіплене в ум і душу дитини на дальші роки в її життю.

Релігійно-моральне виховання і авторитетна наука в школі нормують характер людини і роблять її здібною до поборювання ріжних життєвих клопотів і недомагань.

Велике признання належиться о. Ковалишиному, ініціяторови місії для Сумківців і всеї молоді в Саскатуні, і Комітетові, що підняв цю місію успішно перевести. Це є дуже розумна ідея і весь український загал повинен щиро віднестися до цеї справи. Прелегенти повинні внести певні важні резолюції для відновлення релігійного виховання і ведення його в правильних Недільних Школах по всіх церковних громадах. Консисторія повинна звернути особливу увагу священикам і наложити на них цей конечний обовязок учити молодь релігії і домагатися звітів з такої науки. Бо і яка може бути будучність Української Православної Церкви, що є народоправна, коли її члени будуть не розуміючи церковних справ, будуть нею рядити кожний після своєї волі і згоди. Релігія, церква, віра, це Божі інституції, вічні, незмінні, а не так, як політика,

і до них треба свідомо і розумно відноситися.

Наш парох о. Уяин дав гарний примір в своїй парафії щодо змодернізовання Недільної Школи. З початком шкільних вакацій проголосив сталу науку в Недільній Школі і вчив без перерви через 10 днів — по 4 години денно, — 48 дітей в вегревилській громаді, опісля 14 дітей через 6 днів в Січ-Коломия, а накінци 31 дітей через 6 днів в Ту Гилс, отже разом 91 дітвори мали нагоду слу-

Діти Недільної Школи в Вегревил, Алта.

хати релігійні виклади протягом 24 40 годин науки. Така посвята і послідовність принесли напевно чимало знання серед дітвори і привязання до Рідної Церкви тимбільше, що всі и колярі перед початком шкільної науки приступали разом до сповіди і св. Причастія, бо це була виключно неділя молодих, і вони сповняли всі функції в церкві, як в співі, услузі для священика, колекті і т. д. Це тільки початок на спробу, але коли є щире бажання як родичів так і громад, то продовження таких коротких тижневих курсів повинно відбуватися періодично що 2 3 місяці, а на добрий успіх можна числити.

Не треба легковажити цеї справи, бо ми тепер переживаємо переломову добу грізної боротьби між добром і злом, між правдою а брехнею, між уміркованістю а пристрастями, і тому треба нам відповідно узброїтися проти лиха і упадку сучасного і майбутнього людства.

П. Зварич.

ЧЕРЕЗ ГОРДІСТЬ ВСЕ СТРАТИВ

(За народним оповіданням)

Мав чоловік сина і змалку його добре виховував. Але як син підріс, то пійшов до міста. Там повно витріщків та великий гурт. Знайшов собі якусь роботу, а поза нею побратався зі злими молодими людьми тай сам зледащів. Що заробить, те пропиває, програє в картах, пропускає на непотрібне. Вже замало йому того, що заробляє.

І злі люди потягнули його до злодійства. Що зарве, то краде і краденє продає, але і не завсіди вкрасти можна. А хочеться йому розкошувати.

Прийшов якось до батька, та батько бачить, що син вже не той що був. Згорда поводиться, батькови згори відповідає.

— Дайте мені грошей! - каже бать-[redacted]

— Нащо? — питає батько, — адже ж ти там заробляєш.

— Заробляю, то заробляю, - каже син, — але дайте мені, що мені належиться.

— Та щож тобі від мене належиться? Я тебе виховав, а тепер ти можеш собі заробити. Мені ніхто не давав, а от чого я доробився. А вмру, тоді все візьмеш.

Почалась суперечка, і син наговорив батькови всякого і пійшов.

А як пійшов то вже не думав заробляти. Зібралося їх кількох таких і кажуть:

— На світі всього є досить, отже не будемо бідувати. Люди мають, отже і ми повинні мати.

І пустилися на злодійство і розбій. А син той став їх провідником.

Багато літ вони людей рабували. Багато повбивали.

Але те добре, релігійне виховання, що дістав син з дому, таки не пропало. Воно було в його памяти і примусило його думати. І так думає він:

— В людей є неділя — в мене нема. В них є Різдво — в мене нема. В них є Йордан... В них є святий Великдень — в мене нема. Вони йдуть до церкви, — а я ні. Вони до Бога молитви засилають, а я про Бога і не згадую. Отже хто я такий? Що я варта?

Довго він так думав, а там каже собі:

- Не буду я більше так робити. Треба поправитись. Треба висповідатися і починати інше життя.

І пійшов він до священика. Коли свої гріхи розказав, каже священик:

— Ніколи не сповідав я такого, як ти, го і не знаю, яку покуту тобі дати. Ти йди до більших від мене, вони тобі скажуть.

- Хто ж є більший від вас, панотче?

— Є більші. Ти йди до святого нашого Києва. Там жили наші святі, Антоній і Теодосій, там і нині живуть святі люди, праведники. Монахи там є. Там живе наш митрополит. Вони тобі скажуть, що ти маєш робити. А я буду за тебе Бога молити і тішитись, що ти на Божу дорогу вертаєш.

І те вже стало полекшою для грішника.

Зараз вибрався він до Києва. Довго ишов, а там розпитує людей, чи до Києва ще далеко.

— Буде три милі, — кажуть, — недалеко.

Стає він тоді на коліна і каже:

За мої гріхи полізу я до святого Києва на колінах. Терпіли від мене люди, отже я буду терпіти.

І поліз. І ліз він так три тижні. Поробились на колінах рани, кров тече, а він лізе.

Та от вже і Київ. Ще трохи і він вже перед церквою? І що ж? Всі дзвони нараз задзвонили, ніби на Великдень.

Повиходили священики, повиходили монахи, дивляться; а на колінах стоїть чоловік, знемощілий, нещасний.

— Це великий праведник мусить бути, — кажуть, і дали знати митрополитови. Прийшов митрополит. І просить грішник, щоби митрополит його висповідав.

Коли сповідь скінчилася, говорить митрополит:

Покути тобі не задаю, бо бачу, що Бог тобі вже гріхи простив.

Подумав тоді грішник і каже гордо:

— Я три тижні ліз на колінах, то хіба я не варта того?!

Ледви він то сказав, як сили його опустили, почав дрожати і за хвилину вже не жив. Не було вже часу його по сповіди запричащати.

Задумалися тоді всі, а митрополит говорить:

- Це нам браття велика наука! Казав Спаситель, що хто вгору несеться, той принизиться. Коли ласкавий Господь, що дає, то не кажімо, що ми на те заслужили, бо Він дає по своїй милости, а не по нашій заслузі. Приймаймо з подякою, а не з гордістю.

Більше нічого не сказав. Але люди довго про ту подію говорили та толкували, що гордість є великим гріхом перед Богом і гріхом перед людьми.

ПЕРВОМУЧЕНИЦЯ ТЕКЛЯ

(7-го жовтня — 24 вересня церковного.)

Імя "Текля" дуже поширене між українським народом, і значить воно: відважна.

Мучениця Текля родилася за часів апостольських в Іконії, в Малій Азії. Родичі її були дуже визначні, а віру мала поганську.

Св. Текля була незвичайно гарною і розумною дівчиною. Це бачимо вже з того, що коли апостол Павло і Варнава були в тих сторонах, Текля зацікавилася їх наукою, нераз говорила з ними, і сама стала християнкою. Це було коло 45-го року по Христі, коли Текля мала коло 18 літ віку.

Батько хотів віддати її замуж за гарного молодця, Фамира, сина найбогатшої там родини, однакож Текля заявила, що не вийде замуж за нікого.

Коли вговорювання родичів не помагали, мати замкнула її до темної комори і довго морила голодом, а Фамир оскаржив ап. Павла перед властями, що він баламутить людей і заразом ап. Павла посадили до вязниці.

Коли Текля о тім довідалася, [illegible] пила вязничних сторожів, і ті [illegible] ли їй бачитись з Апостолом і слухати його науки.

Коли мати про те довідалася [illegible] знати начальникові міста. Побачивши, що Апостол не має за собою вини крім того, що говорив про Христа, казав його начальник випустити, і наказав забратися з міста, а Теклю почав намовляти, щоби вернула до поганської віри, а дальше приказав її мучити. Коли ж побачив, що Текля і мук не боїться, пустив її на волю.

Текля не вернулася вже додому, але довідавшись куди пійшли Апостоли, пішла за ними як помічниця в їх святій роботі.

Тут начальник міста Антіохії так захопився красою Теклі, що хотів з нею подружитися, однакож вона заявила, що за нікого замуж не вийде. І начальник почав її переслідувати, але бачучи її витревалість, полишив її в спокою.

Розпрощавшись з Апостолами, Текля вже сама якийсь час проповідувала Христову науку, а дальше пійшла в пустиню, щоби на самоті служити Богу. Однакож і тут вона не скривалася від людей. Вони довідались про неї і почали приходити і за порадами і слухати її науки.

Коли було їй коло 90 літ, вона вдалася до міста Селевкії, де ще якийсь час проповідувала Христа. Тут вона і померла і вірні поховали її з великими почестями.

І св. Церква назвала її "первомученицею", як першою мученицею з християнських жінок, а також "рівноапостольною", бо проповідувала слово Боже разом з Апостолами.

В НЬОГО ВСІ ПРЕМІЄРИ.

Кардинал Ду Боа, що був премієром в Франції, покликав тодішнього визначного лікаря-хірурга Будона, щоби той зробив йому операцію. Коли Будон прийшов, каже Ду Боа:

— Я хочу, щоби ти робив мені операцію не так жорстоко і недбало, як ти робиш всім простакам в шпитали.

На те відповів Будон поважно:

— Всі ті, яких Ваша Екселенція звe простаками, є в моїх очах премієрами.

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ДМИТРА І М. НІВРЯНСЬКИХ.

З кінцем серпня ц. р. приїхали до бтишого місця побуту, в околицю Вругель, Саск., відомі серед нашого громадянства п-во Дмитро і Марія Нівранські з Ватерфорд в Онтаріо. П-во Нівранські являються в околиці Вругелі першими піонірами й основоположниками тутешньої церковної громади. Перебувши перші канадійські поселенці тяжкі і за благословенням Божим і [illegible] в житті до значного [illegible] п-во Нівранські, забезпечивши [illegible] своїх дітей, щедро завжди жертвували на загально-українські інституції і [illegible] в своїй жертвенності остались й до сьогодні.

Пан Нівранський як шеровець Інституту ім. П. Могили в Саскатуні [illegible] на своїй силі й до [illegible] інституції як також і Колегії св. Андрея в Винипегу. Як люди глибокого релігійно-патріотичного духа, п-во Нівранські мають [illegible] сентимент до справи церковної. Виховали своїх дітей на [illegible] членів Церкви і народу. Теперішня церква св. Петра й Павла [illegible] [illegible]

[illegible]

Звідти як тяжко п-во Нівранським [illegible] в нашої Церкви [illegible] громади о. Степан Греділь [illegible] святочний [illegible] [illegible] [illegible] на [illegible] Зібрано $95.50 з чого 25 призначено на Колегію Катедри, а решту по половині на Український Голос і Вістник.

Імена жертводавців: [illegible] Ш. [illegible] Тимофій Нівранський [illegible] Мих. Шарвецька 2 дол. [illegible] Антоній Шишник, Петро [illegible] Василь Пантич, Іван Нівранський [illegible] Михайло Пасічник [illegible] Василь [illegible] [illegible] Антоній [illegible] Марія Романюк [illegible] Марія [illegible] Гриць [illegible] Юрій Пасічник, Іван Оробко, Григорій Воєвик, Федір Волошин з Нипови, Йосиф Кучавський, Дмитро Фльондра, Марія Дідич, Агафія Масик, Мих. Романюк з Нипови. По 50 ц.: Василь Кольодинський.

о. С. Греділь.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ НА БУДОВУ КАТЕДРИ.

В неділю, 13 серпня ц. р., відбулося Богослуження в українській православній церкві в Шортдейл, Ман. та опісля спільний прощальний обід в Народнім Домі, приготований Сестрицтвом, в честь нашого пароха Всеч. о. Т. А. Горбая, що цієї осени перестає обслуговувати нашу громаду[redacted].

З жалем ми прощали нашого заслуженого Священослужителя, бо він поклав немало труду на протязі 12 років праці в нашій громаді. Час дуже скоро проходить, але добрі діла лишаються назавжди у памяті людей.

Після прощального обіду пані Олійник склала подяку о. пароховi за його щиру і дбайливу обслугу нашої громади і вручила цінний подарунок від Церковної Громади. В слід за тим промовляла пані Кладоущак.

Після цього о. Т. А. Горбай подякував цілій громаді за співпрацю на протязі довгих років і вручений дарунок та просив прихожан, щоб на дальше так поважали його майбутнього наступника.

Пан А. Стефанів, що сповняє обовязки дяка, піддав думку, щоб цей памятний день закінчити збіркою на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу. Збірку провів п. Г. Кладоущак, що принесло 25 дол.

Щира подяка всім, що жертвували, збирали і піддавали думку до збірки. Всеч. о. Т. А. Горбай відійшов з нашої громади, але сліди його праці лишаться назавжди на церковній і народній ниві.

Присутній.

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ.

Кендінк, Саск. — В неділю, дня 23-го липня відбулося Богослуження в українській православній церкві в Кендінк, Саск., а по Богослуженню хрещення донечки п-ва Івана і Марії Чорнейко. Чину хрещення і миропомазання доверши Всеч. о прот. І. Кусий. Імя донечці дано Діяна. Кумами були: Іван Ф. Шипилюк, Василь Варенниця, Юстина Саляй і Одарка Шишковська. Гостинне прийняття для кумів і гостей відбулося в п-ва Григорія Варениці, дідуся і бабки охрещеної Діяни. П-во Іван і Марія Чорнейко мешкають тепер у Монтмарт, Саск.

Підчас обіду Всеч. о. прот. І. Кусий сказав принагідних кілька слів і попросив присутних до маленької жертви на добрі ціли.

Збіркою занялися [redacted] панове: Петро Намісник і Петро В[illegible]люк. Зібрано $27.00, з чого $15.00 призначено як пожертву на Катедру на імя охрещеної Діяни, а $12.00 на пресовий фонд „Українського Голосу" і „Вістника".

Кум.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК.

Ereock, Б.К. — Дня 27-го серпня вечером ми, хлопці і дівчата, війшлися до хати п. Сеник і справили прощальний вечерок-несподіванку для Соні, дочки п-ва Сеник, яка залишає цю околицю і виїздить на якийсь час до Колегії св. Андрея в Винипегу.

Соня є доброю українкою канадійського виховання, брала активну участь в громадській роботі.

Під час перекуски були промови і панна Маруся Равлик вручила дарунок (перо й олівець) на памятку цего вечерка від приятелів і приятельок[redacted].

Хоч у тутешній школі вона може брати 12 класу при малім видатку, її манить дві тисячі миль. Потім п. Я. Граб сказав дещо про Колегію і завізвав присутних зложити малу жертву на Колегію. Зложено $20.50.

Я від себе дякую всім за жертви. а Соні бажаю найкращого поступу в науці.

Ярослав Грабар.

З ХРЕСТИН НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Гемилтон, Онт. — В неділю 27-го серпня д-р Петро й Одарка Смильські [redacted] крестини донечки. Донечку їх, маленьку Дарусю, хрестив о. П. Самець, а хресними родичами її були: д-р Іван Пилипюк і пані Тетяна Лазарович. В [redacted] при столі було порушено справу Колегії св. Андрея у Винипегу, — і в наслідок цієї розмови переведено було збірку на оцю так важливу нашу інституцію в Канаді.

Пожертви зложили:

По 5 дол.: д-р Петро Смильський, д-р Іван Пилипюк, д-р Степан Калмашко, д-р Мирослав Лазарович і Олександер Карпенко.

По 3 дол.: Павло Грицків.

По 2 дол.: Іван Литвин, Тимко й Анна Смильські, родичі з Дафину, о. П. Самець, Броніслава Смильська і Петро Смит.

По 1 дол. Ізидор Олеськів і Богдан Радин.

З повищої збірки призначено було 5 дол. на наш часопис „Український Голос".

П. С.

ІВАН РУДЬКО

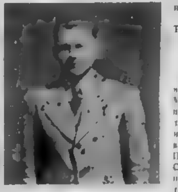

Пено, Алта. — В суботу, 26 серпня ц. р., сумна вістка облетіла околицю Пено в Алберті, що син п-ва Николая і Насті Рудько, зістав убитий трактором підчас праці у полі. Прожив 19 літ. Був це тяжкий удар для родичів. Покійний був лагідної вдачі, глибоко релігійний і тому не дивно, що на похорон, який відбувся у [illegible] рок, 29 серпня, зїхалося велике число громадян обох українських церков.

Похоронні відправи зі Службою Божою відслужили отці М. Фик і парох Г. Васнлів з Вилингдон, а тіло спочило на місцевому українському православному цвинтарі. Підчас останнього цілування парох о. Васнлів дав заклик до спільного вінка, яким буде щира жертва на нашу пресу. Вірні щиро віднеслися до цеї збірки і зложили $44.64, по половині на „Вістник" і „Український Голос".

Спи, дорогий сину, брате, сусідо і приятелю Іване, а земля, на якій ти працював і при праці трагічно згинув, хай буде Тобі легкою.

о. Гр. В.

МАРІЯ КАМІНСЬКА

Васетина, Алта. — Несподівано всіх вразила сумна вістка про наглу смерть бл. п. Марії Камінської. Ще в неділю, 30 липня помагала при обіді в салі, а вже 3-го серпня раненько померла. Прожила 66 років, з чого 44 роки зі своїм мужем. Походила з села Глиняни, повіт Перемишляни, Західна Україна.

До Канади приїхала 12-літньою дитиною. — Її смерть оплакують її муж, сім синів, шість дочок, четверо внуків та одна сестра. Покійна була [illegible] вана. На її похороні було так багато людей, що лише половина їх могла вмiститися в нашу церкву. Похорон відбувся 7-го серпня зі Службою Божою, акт відправив о. М. Фик.

Після похорону п. Камінський запросив всіх учасників на обід, а по обіді о. Фик мав промову, в якій пояснив справу будови Катедри Пресв. Тройці у Винипегу і завізвав присутних зложити жертву на невянучий вінок. М. Письменний і нижче підписаний занялися колектою, яка принесла $45.25. Гроші розділено так: на „Український Голос" $7.50, на „Вістник" $7.50, на Катедру Пресв. Тройці $30.00, а пересилка 25 ц.

Г. Вірун.

МАРІЯ ГОЛІНАТА

Вакав, Саск. — Дня 13 серпня ц. р. в лічниці в Кадворт Саск., померла Марія Голіната з роду Мартинюк, проживши 55 років. Покійна народилася в Заставні, на Буковині. До Канади приїхала 1913 року і перебувала на фармі в околиці Вакав, Саск. Похорон відбувся 16 серпня ц. р. Службу Божу і похорон відправив парох о. Желішкевич. Дяківську частину співав п. Т. Бабський. На заклик о. Желішкевича присутні зложили на будову Української Греко-Православної Катедри у Винипегу 4 дол. Тіло покійної зложено на цвинтарі Успення Пресв. Богородиці у Вакав.

Вічна їй память.

К.

ДМИТРО ГУМЕНЮК

Гемлін, Алта. — Дня 4 серпня 1960 року в наслідок сумного припадку з трактором скінчив своє молоденьке життя Дмитро, син Николая і Марії Гуменюків з Гемлін. Покійний народився 14 листопада 1932 р. в Гемліні, одержав від батьків гарне виховання і як добрий син пильно помагав у господарстві, де при праці несподівано й постигла його страшна смерть. Тяжким горем прибиті п-во Гуменюки справили своєму синові величавий похорон.

Похорон відправив Всеч. о. В. Мельничук і на його заклик при останньому цілуванні зроблено збірку, на яку жертвували по $1.00 о. В. Мельничук, Николай Гуменюк, Стефан Іванюк, Домка Храпко, Іван Гуменюк, Іван Гуменюк, Георгій Чор-

ногуз, Георгій Новосінський, Іван Павлюк, Николай Ткачук; решта дрібними. Разом $23.00. Родина бажала вписати покійного в ради Будівничих Катедри, на яку призначено $10.00, на церковні потреби в Геналі $5.00, а на „Вістник" і „Український Голос" по $4.00. Всім жертводавцям щире спасибіг.

Спи, любий наш сину і брате, вічним сном спи; земля, яку ти так любив, нехай буде тобі легкою. Вічна Тобі память!

о. В. Мельничук.

З ХРЕСТИН НА КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ У ВИНИПЕГУ.

Торонто. — В неділю, 16-го липня, п. Григорій Коваліщин і його дружина хрестили свого сина Богдана в Українській Православній Церкві св. Володимира в Торонто при співучасти оо. Керницького і Коваліщина. Хрестини відбулися в домі родичів Григорія п. Івана Коваліщина і його дружини, і були приміркі та веселі. [illegible] Коваліщина [illegible] саскатунчик [illegible] в Саскатуні, [illegible] тепер на важнійших [illegible] Канади. [illegible] батько [illegible] Коваліщин [illegible] Колегії св. Андрея та [illegible] [illegible] Колегії [illegible] матеріяльно поміч [illegible] Колегію як принесе $27.00 [illegible]

Присутній.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва

ЖОВТЕНЬ:

15. Неділя — Дружини.
22. Неділя — Котлан.
29. Неділя — Заваля.

В місяці жовтні у всіх вище згаданих церковних громадах відсвяткується День Подяки.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Вилинги [illegible]
8. Середа, Св. Вел. Димитрія — Дружини (храм)
12. Неділя — Андрю.
19. Неділя — [illegible]
21. Вівторок, Собор Арх. Михаїла — Заваля (храм)
26. Неділя — Котлан

Адреса: Бок 26, Виллингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ЖОВТЕНЬ:

21. Субота — Саскатун (Місія).
22. Неділя — Саскатун (Місія).
29. Неділя — Медов Лейк.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Блейн.
8. Середа, Св. Димитра — Крідор.
12. Неділя — Витвін.
19. Неділя — Гефорд.
21. Вівторок, Св. Михаїла Арх. — Кендо
26. Неділя — Рейфілд

Адреса: Гефорд, Саск.
Ч. телеф. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЖОВТЕНЬ:

14. Субота, Покрова — Борджес.
15. Неділя — Дробот.
22. Неділя — Успенська. — Тавіз — о. І. Квасницький.
29. Неділя — Канора — Кемсек — о. К. Квасницький.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Борджес
8. Неділя, Димитрія — Сандова (храм-базар).
12. Неділя — Бюкенан.
19. Неділя — Канора.
21. Вівторок, Михаїла — Рама (храм).
26. Неділя — Кемсек.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Округ Смокі Лейк

ЖОВТЕНЬ:

15. Неділя — Смокі Лейк.
22. Неділя — Вільна.
29. Неділя — Сведен.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Смокі Лейк.
8. Середа, Димитрія — Вільна (храм).
12. Неділя — Бойн Лейк.
19. Неділя — Смокі Лейк.
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Стрий.
26. Неділя — Сведен.

Адреса: Бох 32, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

[illegible]

29. Неділя — Принс Алберт.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 2785
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЖОВТЕНЬ:

15. Неділя — Давпінг.
22. Неділя — Гемлин.
29. Неділя — Кейленд.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Бонни
8. Св. велич. Димитрія — Бреналей.
12. Неділя — Шипиниц.
19. Неділя — Ісвис.
21. Арх. Михаїла — Кейленд.
26. Неділя — Гемлин.

Адреса: Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

ЖОВТЕНЬ:

15. Неділя — Норквей.
22. Неділя — Гвайтвіч.
29. Неділя — Мейбридж.

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Гвас.
8. Середа, Св. Димитрія — Стінен (храм)
12. Неділя — Аран.
19. Неділя — Свон Плейн.
21. Вівторок, Михаїла — Дорбен.
26. Неділя — Глен Елдер

В усіх по Службі Божій Благодарственний Молебен як День Подяки.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ол. Новицького

ЖОВТЕНЬ:

22. Неділя — Сифтон.
29. Неділя — Давфин (Церковний зїзд округи Давфин, Роблин і Етелберт санкціонований Консисторією УГПЦ в Канаді)

В жовтні на бажання вірних в порозумінні з парохом можливі Сл. Божі як День Подяки.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Ешвил.
8. Середа, Св. Димитрія — Косів (Листопадове Свято).
12. Неділя — Велий Ривер.
19. Неділя — Сифтон.
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Венлав (храм)
26. Неділя — Дрифтинг Ривер.

По Богослуженнях катехизація молоді.

Адреса: Давфин, Бох 550, Тел. 558 В

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЖОВТЕНЬ:

22. Неділя — Шіро-місто.
29. Неділя — Тафнел (черг. Богосл.)

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Жулиана
8. Середа, св. Димитра — Шіро пополуд.
12. Неділя — "Коло Дьорк".
19. Неділя — "Коло Купровських".
21. Вівторок, Михаїла — Фоми Лейк.
26. Неділя — Вест Брук.

Адреса: Бох 52, Шіро, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИСТОПАД

о. Бориса Яковкевича

5. Неділя — "Коло Кузих".
8. Середа, св. Димитра — Інсінгер, пополудни.
12. Неділя — Феданн.
19. Неділя — Шіро місто.
21. Вівторок, Михаїла — "Коло Рінв"
26. Неділя — Елмор

Адреса: Бох 52, Шіро, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ

22. Неділя — Богдан.
29. Неділя — Пайн Ривер.

В жовтни буде в кожній громаді Сл. Божа як День Подяки.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Рейвер
8. Середа, Влкм. Димитрія — Драй Ривер.
12. Неділя — Етелберт
19. Неділя — Гарленд.
21. Вівторок, Архистр. Михаїла — Богдан.
26. Неділя — Пайн Ривер

ГРУДЕНЬ

3. Неділя — Гарленд.
4. Понеділок, Введ. Пр. Богор. — Пайн Ривер.
10. Неділя — Етелберт
17. Неділя — Богдан.
19. Вівторок, Св. Миколая — Рейвер
22. Пятниця, Зач. Пр. Богор. — Ворд
24. Неділя — Етелберт
31. Неділя — Пайн Ривер

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ЖОВТЕНЬ

22. Неділя — Роблін-Зелена.
29. Неділя — Шелвелей.

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Роблін місто
8. Середа, Димитрія — Лемарг
12. Неділя — Гранден
19. Неділя — Шелвелей
21. Вівторок, Св. Михаїла — Шелвелей
26. Неділя — Роблін — Зелена

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — [illegible]
4. Понеділок — Введення — [illegible]
10. Неділя — Роблін Парк
17. Неділя — Роблін місто
19. Вівторок, Св. Миколая — Роблін Зелена
22. Пятниця — Зач. Пресв. Богор. — Тері [illegible]
24. Неділя — Шертлей
31. Неділя — Шелвелей

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман.
Телефон 54 р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Ф. Стратійчука.

ЖОВТЕНЬ:

22. Неділя — Оакборн
29. Неділя — Енгусвил.

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Виста
8. Середа, Св. Димитрія — Глен Елмо
12. Неділя — Мен
19. Неділя — Сит
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Сен Лейк (храм).
26. Неділя — Оакборн

Адреса: Оакборн, Тел. 138-21, Шол Лейк Екст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка:

22. Неділя — Гарденток.
29. Неділя — Сенкл [illegible]

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Толстой
8. Димитрія — [illegible] служба
12. Неділя — Роза
19. Неділя — Гарденток
21. Михаїла — [illegible] служба
26. Неділя — Сенкл

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ

22. Неділя — Малена.
29. Неділя — Сторнавей.

Тел. 794 — Нортон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

22. Неділя — Мишон Сіті.
29. Неділя — Чіллівек.

154 Forsythe Rd. RR 2
New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнипегського Округа

ЖОВТЕНЬ

22. Неділя — Стел
29. Неділя — Понпарфілд.

Адреса: 7 Ст. Джан Евеню, Винипег, Ман.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

15	Н.	2	Нед. 20 по Зел. Свят.
16	П	3	Прем. Діонісія ватвор Печ.
17	В	4	Свщмч. Єротея, Володимир
18	С	5	Муч. Харитини
19	Ч	6	Ап. Томи з 70-ти
20	П	7	Муч. Сергія і Вакха
21	С	8	Прем. Пелагії, св. Таїси
22	Н	9	Нед. 21 по Зел. Свят.
23	П	10	Муч. Евлампія й Евлампії
24	В	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	С	12	Муч. Прова, Тараха
26	Ч	13	Муч. Карпа, прем. Веніяміна
27	П	14	Прем. Параскевії Серб.
28	С	15	Прем. Євтимія нового
29	Н	16	Нед. 22 по Зел. Свят.
30	П	17	Память Отців 7-го Всел. Соб.
31	В	18	† Ап. Луки з 70-ти.

ЛИСТОПАД

1	С	19	[illegible]
2	П	20	[illegible]
3	П	21	[illegible]
4	С	22	[illegible]
5	Н	23	Нед. 23 по Зел. Св. [illegible]
6	П	24	[illegible]
7	В	25	[illegible]
8	С	26	[illegible]
9	Ч	27	[illegible]
10	П	28	[illegible]
11	С	29	[illegible]
12	Н	30	[illegible]
13	П	31	[illegible]
14	В	1	[illegible]
15	С	2	[illegible]
16	Ч	3	[illegible]
17	П	4	[illegible]
18	С	5	[illegible]
19	Н	6	[illegible]
20	П	7	[illegible]
21	В	8	[illegible]
22	С	9	[illegible]
23	Ч	10	[illegible]
24	П	11	[illegible]
25	С	12	[illegible]
26	Н	13	[illegible]
27	П	14	[illegible]
28	В	15	[illegible]
29	С	16	[illegible]
30	Ч	17	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЖОВТЕНЬ

[illegible]

По Богослуженнях хатата зїзд.
Адреса: Бох 155 [illegible], Саск.
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. С. Генуса.

ЖОВТЕНЬ

22. Неділя — Сірко
29. Неділя — Сопкин

ЛИСТОПАД

5. Неділя — Арбакка, св. Михаїла
8. Середа — св. Димитрія Вечірня Служба.
12. Неділя — Арбакка, пер. Св. Апостолів Петра і Павла
21. Вівторок — Собор Арх. Михаїла — Сірко
26. Неділя — Сопкин

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:

15. Нед. 20 Гол. 3. УЄ 9. Ап. Галат. 1 : 11 — 19. Єван. Луки 7 : 11—16.

22. Нед. 21. Гол. 4. УЄ 10. Ап. Галат. 2 : 16 - 20. Єван. Луки 8 : 5—15.

29. Нед. 22 — Гол. 5. УЄ 11. Ап. Галат. 6 : 11—18. Єван. Луки 16 : 19—31

ЛИСТОПАД

5. Нед. 23 Гол. 6. УЄ 1. Ап. Ефес. 2 : 4 — 10. Єван. Луки [illegible]

8. Середа, Димитрія УЄ Мат. 10 : 16 — 22. Ап. 2 Тим. 2 : 1 — 10. Єван. Івана 15 : 17 — 27. [illegible]

12. Нед. 24 Гол. 7. УЄ 2. Ап. Ефес. 2 : 14 — 22. Єван. Луки 8 : 41 — 56.

19. Нед. 25. Гол. 8. УЄ 3. Ап. Ефес. 4 : 1 — 6. Єван. Луки 10 : 25 — 37.

21. Вівторок, Михаїла УЄ Мат. 13 : 24 — 30, 36 — 43. Ап. Жид. 2 : 2 — 10. Єван. Луки 10 : 16 — 21.

26. Нед. 26 Гол. 1. УЄ 4. Ап. Ефес. 5 : 9 — 19. Єван. Луки 12 : 16—21.

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

HERALD [illegible] x 3686 [illegible] PEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1950. ЧИСЛО (881) 21

ХРИСТІЯНСТВО В КОРЕЇ.

Християнство дотепер поширювалося в Азії, хоч і поволи, а його поширювали європейські й американські місіонарі, а до 1917 р. вчасти і Росія. В Кореї, про яку тепер багато згадується, числять християн на 700,000, і вони поділені головно на католиків і протестантів. А всего населення має Корея коло 28 мілйонів. Так припадає там один християнин на 280 нехристіян. Загально корейці мають три свої релігії, — конфуціянську, будийську і шінтоїську.

РОСІЙСЬКИЙ ПАТРІЯРХ В АМЕРИЦІ?

Маленька вістка з Спрингфілд, Масс., доносить, що Російська Православна Церква в Америці проголосила 13-го жовтня, що відтепер буде жити независимо від Росії, отже розриває з нею [illegible] Провідників церковних звуть [illegible] митрополитами, епископ Йосиф Кримо[illegible] Спрингфілд патріярхом. З поданого [illegible] виходило би, що Російська Церква [illegible] встановляє свій патріярхат.

БОЛЬШЕВИКИ В КИТАЮ ПРОТИ ХРИСТІЯНСТВА.

В Китаю є християн значне число і [illegible] Церкви, як католицька і [illegible] протестантські, мають там своїх [illegible] Тепер китайські большевики [illegible] знищити християнство, хоч [illegible] Місіонарі мають дозвіл перебувати там означений час, отже тепер [illegible] кажуть забиратися тим, що [illegible] скінчився, а коли дозвіл [illegible] скінчиться, ті мусять також забиратися. Їм дозволу не відновлять і [illegible] місіонарям дозволу не дадуть. [illegible] кажуть большевики християнство [illegible] зникне.

В ОНТЕРІЇ ЦИВІЛЬНІ ШЛЮБИ.

На основі нового закону в провінції Онтеріо від 2-го жовтня допускаються [illegible] шлюби побіч слюбів церковних. Отже слюби можуть тепер виконувати і світські урядовці. Новий закон дозволяє також уважати жінку чи чоловіка мертвими, коли кількось літ нема про них чутки, і тоді дозволяє шлюб з іншою особою для тих, що цего хочуть.

ОХРЕСТИЛИ ДОЧКУ КНЯЖНИ ЄЛИСАВЕТИ.

В суботу 21 жовтня архиепископ [illegible] охрестив дочку княжни Єлисавети Анну Єлисавету Аліцію Люїзу. При хрещенню мала 67 днів. Загально будуть звати її лише Анною. Вона була убрана в білу сатинову суконку, яку купила Королева Вікторія більше як перед сто літами. В ній хрестилася перша дитина королеви Вікторії, і від того часу хрестилися всі діти в королівській родині.

ПАПА ПІЯ Х. СВЯТИМ.

В Римі готовляться, щоби папу Пія 10-го проголосити святим. Він був папою від 1903 року, а 1914 став по нім папою Венедикт 15-ий. По Венедиктови був Пій 11-ий, а 1939 року Пій 12-ий.

БАЧИНСЬКИЙ СПІКЕРОМ.

Посла Н. Бачинського назначено спікером для Манітобського сойму, а його заступником має бути Торнер. Бачинський, якого постійно вибирали послом від 1922 року, був заступником спікера через кілька последних літ.

ЧУПРИНКА ВБИТИЙ.

З Мінхену є вістка, що комендант українських повстанців, Тарас Чупринка, вбитий на Україні. Він мав згинути в битві.

ЗНАЙШОВ 2,000 І ВІДДАВ.

В Монтреалі Били Пайлот знайшов в торбі 2000 долярів готівкою. А що там було також імя властителя, то відшукав його і гроші віддав. За те дістав 20 долярів нагороди.

ЕКСПЛЬОДУВАВ ДИНАМІТ.

В копальняній околиці в Малартік в Квебеку, почався огонь коло копальні золота і запалив шопу, де було 20 тон динаміту. Повстав сильний вибух і полумінь було видно 25 миль. Вибух поранив сильно одну жінку, а коло 40 осіб було покалічених склом. Сотні вікон понищені. Дивуються, що з людей ніхто не згинув.

8 ВРАТУВАЛОСЯ, 12 ПРОПАЛО.

Корабель Норт Вояжер віз вугля з Філядельфії до Ст. Джанс, на сході Канади і потонув. Вратувалося 8 моряків, а 12 нема, отже мабуть пропали. Ті, що вратувалися, плавали в ратункових човнах 36 годин, поки їх вратовано. Капітан втопився.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК В АВСТРАЛІЇ.

В Австралії застрайкували недавно залізничники на 24 годині, отже в самім місті Сиднею вжили 35,000 автомобілів і троків, які лише були, щоб перевезти до роботи 225,000 робітників, які не могли приїхати залізницями.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

Корейське полудневе й аліянтське військо перейшло вже цілу північну Корею і виглядає, що війна доходить до кінця. Та є вістки, що 20,000 манджурців прийшло до північної Кореї, отже війна ще не цілком скінчена. Та головна сила комуністів вже розбита.

ТИБЕТ — ІНДО-ХІНИ.

Поза Кореєю большевики в Азії йдуть наступом на Тибет і помагають большевикам в Індо-Хінах. Коли б забрали Тибет, то загрожували би Індії, а з Індо-Хін була би загроза Сіямови, а також Індії зі сходу. В Індо-Хінах є французьке військо, а Тибет не має багато сили ставити опору, хіба що гори і в часі зими сніги можуть спиняти поступ большевиків.

НІМЕЧЧИНА — ФРАНЦІЯ.

Франція вже годиться, щоби творити німецьку армію для оборони Європи, однакож та армія мала би бути частиною загальної європейської армії. Так Німеччина поволи знов здобуває більше значіння, як окрема держава.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

В днях 24—25 жовтня ц. р. в Винипегу відбулося засідання повного складу Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, під головуванням адміністратора о. С. В. Савчука.

На засіданню обговорено й вирішено багато важних справ, на першому місці справу правлячого Єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Обговоривши це питання всебічно, Консисторія винесла однозгідне рішення, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді повинна якнайскорше створити свою власну єрархію з трох Єпископів з тим, щоби двох Єпископів запросити зпоміж теперішних єрархів Української Автокефальної Православної Церкви в Европі на еміграції, а кандидата на третього Єпископа підшукати в Канаді. Згідно з цим Консисторія намітила двох перших кандидатів для нової єрархії, — одного як правлячого епископа, а другого як Єпископа вікарія, — і зараз звернулася з просьбою до Високопреосвященнішого Митрополита о. Полікарпа дати на це свою згоду і благословіння.

Остаточне рішення в справі створення власної єрархії, як рівнож вибір Єпископів вирішить найближчий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Дано в Винипегу, Ман., дня 26 жовтня, Р.Б. 1950.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді,

Прот. С. В. Савчук, голова.
Свящ. В. Бойчук, секретар.

КОМУНІСТИ ЗАКОНУ НЕ СЛУХАЮТЬ.

В Стейтах видали закон, щоби всі комуністи і їх організації зареґіструвалися. Хто того не зробить, то може заплатити 10,000 долярів, або дістане 5 літ арешту. Це мали вони зробити до 23-го жовтня, але не видно, щоби вони реґіструвалися, отже треба буде років, щоби їх познаходити, каже вістка. Цікаво, що зробили би в Росії з такими?

АТОМІСТ ПОЇХАВ ДО РОСІЇ.

В Англії працював при атомічних дослідах науковець Бруно Пентекорво, а передше він працював в Стейтах і Канаді. З Англії він виїхав 25 липня, з жінкою і трома синами, щоби поїздити по Франції й Італії. Та невдовзі виїхав до Швеції, Фінляндії, вкінци до Росії. Повіз з собою річей 120 фунтів ваги, але мав окремий пакунок 20 фунтів, який тримав при собі. Можна думати, що він там мусів мати важні документи.

АРЕШТУВАЛИ 10 КОМУНІСТІВ.

В Стейтах арештували 10 комуністичних передових провідників. Всіх мають арештувати 86, і кого з них буде можна, то депортують.

ВІДПОВІДЬ НА ПУБЛИЧНЕ ОСКАРЖЕННЯ

III

Як справа з резиґнацією архієп. Мстислава стояла, вже обговорювалося в попередній статті. Самовільний перехід епископа до іншої Церкви, з якою наша Церква своїм становищем розходиться, і невияснення тієї справи, це вже резиґнація — остаточна, невідкличиа і невідкладна. Хто відійшов — того нема. Хто вмер — той не живе.

Це мусів Архіепископ розуміти і тому посилав свою резиґнацію такими крутими дорогами; тому не згодився на розслід Церковної Судової Комісії перед Собором; тому він відсував справу резиґнації на кінець програми соборних нарад. Він знав, що його резиґнація, це хитровання та баламуцтво.

Це розуміла і Консисторія, але серед тих відносин, що були, робила лише те, що могла.

"Церква і Нарід" ставить питання, чи причини резиґнації були освітлені на Соборі, при чім дає таку науку: що уступлення епископа з катедри, чи його зречення, по духу церковних канонів не повинно мати місця без церковного суду... бо епископ — жених, а церковна катедра — невіста... Гарне теоризовання та ідеалізовання, але між ними, з життєвою дійсністю бувають нераз великі неминучі розходження. А ще гірше, коли причиною таких розходжень є самі "женихи". Теорії, ідеалізовання, цитати — гарні і життю завсіди потрібні річи, але широкий зміст життя є в живім життю, а не в вузьких писаних теоріях.

"Уступлення, чи зречення не повинно мати місця, — говорить "Ц. і Нарід", — опріч як по рішеннях церковного суду над епископом..." І цілком слушно! **Томуто вже перед Собором були заходи, щоби Церковна Судова Комісія заздалегідь справу належно розглянула і її Соборови предложила до остаточного розгляненя і судового вирішення — але якраз сам Архіепископ на такий розслід не згодився.** Значиться, — він хотів того, що вийшло, отже ані він, ані його "Ц. і Нарід" нарікати не можуть. Мабуть він наперед бачив, що за ним нема слушности, і тому постановив йти перебоєм на Соборі, байдуже, до чого це доведе. Він не хотів церковного суду!

"Ц. і Нарід" силується робити з білого чорне, коли каже:

"Звідсіля — незвичайний різкий факт резиґнації епископа, якщо не вистачило доброї волі(!) полагодити його перед Собором, повинен був на Соборі знайти повне й обективне його освітлення. ВИЯСНЕННЯ ДІЙСНИХ ЙОГО ПРИЧИН."

Це приводить до питання: в кого **не вистачило доброї волі** полагодити справу перед Собором, — в Консисторії чи Архіепископа? З вислову "Ц. і Народу" ніби виходить, що в Консисторії не було доброї волі, хоч вже згадувані факти тому перечать. Лишається Архіепископ, що не згодився на розслід Церковної Судової Комісії, яка повинна би була причини резиґнації вповні освітлити, а й позатим Архіепископ сам причин своєї резиґнації обективно не вияснив. І тому закид за невиясненя можна прикласти лише до Архіепископа, а не до Консисторії. Вона ще перед Собором добивалася такого вияснення, та не могла добитися.

Окрема Комісія на Соборі.

Пригадавши вислів "Вістника", що замотаних справ на ширших зібраннях не розбирають, але найперше для розслідження таких справ встановляють окрему комісію, "Ц. і Нарід" запитує:

"Але чому не покликана була підчас Собору окрема комісія для розгляненя справи резиґнації Архіепископа? Не було часу? Собор же засідав чотири дні, і міг би був, з огляду на поважність справи, продовжатися напевно і ще один день. Але й стільки не було потрібно, бо ж догідність комісійного розгляненя справи в часі Собору була в тім, що всі священики чи особи, яких комісії потрібно б вислухати, були тут на місці."

Та як би не натягати, але коли Архіепископ перед Собором не згодився на розслід справи, то на Соборі для якоїсь Слідчої Комісії природно не було місця. Тут справа мусіла прийти відразу перед Собор. І поведення Архіепископа ще до Собору вказує, що він хотів того, що вийшло, — отже яким правом можна нині казати, що хтось заподіяв кривду, коли не подбав про слідчу комісію на Соборі?

"Ц. і Нарід" таке говорить. В неї таку комісію треба було вибрати, і та комісія все розглянула би за короткий час, а треба, — то пятий день Собору причиняти... Як захотів, так зробив!

Однакож такі фантастичні можливости можна компонувати лише на "експорт" з надією, що знайдуться люди, які і в таке повірять.

Не треба великих розумів, щоби знати, що вибрана на Соборі комісія не мала би ані часу, ані змоги причин резиґнації належно розглянути. Раз, що розгляд вимагав би багато часу. Треба гурток людей випитувати і їх заяви записувати, треба переглядати документи і зводити все до висновків. А деяких потрібних документів тут нема.

Не так справа стоїть і з особами. Деякі особи на Соборі були би, але не всі. От прим. не було на Соборі судді Арсенича, а він же церковними справами довгий час дуже пильно клопочеться, він був на ширших нарадах Консисторії, він запропонував, щоби справу резиґнації і її причини передати Церковній Судовій Комісії. Його заяви могли би багато причинитися до вияснення справи. Не було і ще декого. Не було всіх документів, на які хтось покликався б. Але все те можна було зібрати в Винипегу.

Берімо час... По вислову "Ц. і Народу" назначена на Соборі слідча комісія все покінчила би скоро. Можна ще на пятий день Собор розтягнути, але може і того не треба би... Та чи так воно?

Собор був оголошений на три дні, і лише через обструкцію зі сторони Архіепископа треба було додати до Собору четвертий день. Берімо приміром делеґатів з фармів, це рільники. І вони не можуть на довго своїх господарств полишати. Тому і четвертий день був для декого набажанням, а що вже сказати про пятий день? Бо тут треба дочислювати час на приїзд та поворот додому. Лише для "Ц і Народу" час маловажна справа, і його можна розтягати на кілько забагнеться.

Пуста балачка, що комісія справу скоро закінчила би. Як це скоро робиться, може за примір послужити номінаційна комісія на Соборі для назначення кандидатів на членів будучої Консисторії. Назначив її Собор і вона пійшла на наради з тим, що невдовзі вернеться до салі нарад. Однакож минали довгі години і комісія не приходила. Люди чекали, заглядали, час марнувався, ходили післанці з запитами, коли комісія прийде, а її не було і не було. А задача тої комісії була така проста, що серед нормальних відносин можна все зробити навіть за 15—20 минут.

Та кілько часу потребувала би комісія, що розглядала би справу американську, справи особистих відносин, справу резиґнації, та все інше, що створило атмосферу для резиґнації, кілько осіб треба випитати, кілько документів розглянути, — отже кілько часу на те потрібно?

Може в Росії, або Польщі, де приказ згори мав силу, могла би така комісія скоро справитися, але тут не Росія, ані Польща.

Та уявімо собі, що комісію для розсліду вибрали. І так нараз [illegible] поважніших осіб виходить з салі нарад. З ними виходять Архіепископ, виходять члени Консисторії, виходять [illegible] особи, яких комісії прийдеться випитувати. Що ж тоді люди в салі нарад мають робити? Нема тих, що пр[illegible] ведення Собору мають в руках.

І мусів би тоді предсідник сказати людям:

— Таке і таке... Поки [illegible] кінчить розслід, ви може[illegible] рейтися...

— А як на довго? — запи[illegible] люди.

— Не знаю, — була би [illegible] може на годину, може на [illegible] пів дня... Не знаю. Думаю [illegible] скоро справиться, а ви навіт[illegible] же ще і на пятий день Собо[illegible]ся, але не довше. А це важ[illegible] справа.

Як люди це приняли би? Пе[illegible] сказали би:

— Сякі такі!... Замість [illegible] розслідити в Винипегу, ви [illegible] сюди на розсліди, а нам кажете йти хто знае куди, за чим, тай не знати, коли вертатися. А що буде, коли комісія за два, за три дні не справиться то чи ми маємо тут до того часу ходити?...

Сказавши таке люди забрались би додому. І хто знае, чи "Ц. і Нарід" не була би нині вдоволена, коли б так сталося.

Є ще одно гідне уваги питання...

"Ц. і Нарід" докикає, що зараз по промові Архіепископа дехто з нетерпеливих висунув американську справу, монастир... відсуваючи істотні питання, як недостатнє релігійне виховання і др. Однакож в іншім місци надає справі резиґнації, отже й американській справі, як важній причині резиґнації, тільки ваги, що причини резиґнації повинна була розглядати на Соборі окрема комісія, а делеґати не повинні були і пятого дня жалувати.

Коли звести одно з другим, то на чім "Ц. і Нарід" стоїть: чи на тім, що справа резиґнації й американська справа такі маловажні, що їх можна було відсувати аж на кінець Собору, коли люди розходяться; чи це справи великого значіння, а тоді силою їх ваги треба би ставити їх на початок соборних нарад? Для "Ц. і Народу" раз добре одно, другий раз друге, як хвиля вимагає, але для загальної церковної справи і для Собору американська справа і резиґнація мусіли бути першими.

Тому коли дехто робив намагання, щоби ті справи відсувати на кінець Собору, то робив це очевидно з тактичних своїх обрахунків: тоді часу буде мало, люди будуть перемучені, будуть розходитися, квапитися, щораз менше їх буде... Тоді справи візьметься пяте через десяте й Архіепископ лишиться епископом двох Церков, що своїми становищами розходяться. В американській буде обороняти залежність від чужих, а в Канаді буде стояти ніби при церковній незалежности і поволі тягнути Церкву в чужу залежність, як для такого припущення є певні основи.

Так зачеплені справи виглядають, коли їх подрібно розбирати.

НАША СПРАВА, А "УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ"

Католицькі "Українські Вісті" заклопотані справами в нашій Церкві. Вони помістили статтю: "Хаос, розбиття, розтіч", де говорять про те, що діється внутрі нашої Церкви.

З наголовку статті виходить, що "У.В." доглянули в Українській Греко-Православній Церкві хаос, розбиття і розтіч. Чому? Бо не стало епископа!

Та це звичайна подія. Нераз в житті Церков ставалося подібне. Недавно зрезиґнував французький католицький епископ у Монтреалі. Щось там за[illegible]. Колись був епископ Будка. 1927 року виїхав до Галичини і не вернувся. Довший час католики не мали епископа. Греко-католики давніше довгі літа не мали епископа в Канаді.

А тут... Зрезиґнував архієп. Мстислав і вже "хаос, розбиття, розтіч".

Але "делеґат Консисторії о. Є. Грицина обїздить з лікарем Верхомином [illegible]давні парохії в Алберті" — пи[illegible]они, — а в тім щось мусить бу[illegible] це звичайна організаційна поїздка [illegible] вона можливою, бо побільше[illegible] склад Консисторії, отже є кому ви[illegible]ти.

Ані розбиття, ані якогось спротиву [illegible] було на зїздах, які я відбув в Алберті. Обговорювано суто місцеві справи. [illegible]но надалі організаційне життя. Т[illegible] більше нема розтічі! Хто коли [illegible]б вірні нашої Церкви втікали на [illegible] рони? Розтіч так треба розуміти!

[illegible] лікар др. Верхомин! Це в нас [illegible] славних звичайна річ. Їздив, бо він є активний член нашої Церкви. Він жертвує гроші, він цікавиться життям нашої Церкви в Едмонтоні, де він є головою заряду православної парохії св. Івана в Едмонтоні, він цікавиться життям нашої Церкви в Алберті тай в цілій Канаді!

Консисторія нашої Церкви не потребує скріплювати своєї позиції серед вірних, бо Собор її вибирає. Це не є установа, де люди в ній вічні. Вони міняються, як того вимагає життя Церкви. Її позиція сильна, бо за нею стоїть Собор, що її вибрав.

Проти Консисторії, яку недавно вибрав Собор, ніхто не виступає, отже її позиція не захитана, тому не треба її скріпляти.

Але коли б ми хотіли глянути через пліт, до католиків, то чи там дуже то великі порядки, лади, спокій?

В нас нема нині тут епископа, але ми стараємось його мати. І будемо мати. Як не мали католики, але потім дістали. Звичайний хід церковного тай загального людського життя. Та не зашкодить згадати, як діставали епископа католики.

В часі, коли католики епископа не мали, обїздив Канаду митр. Шептицький і католики просили епископа. Шептицький вернувся до Галичини і видав книжечку "Канадийським Русинам". В ній він торкнувся й питання епископа. І що ж він радив? Радив: "горячо молитися і Всевишнього Бога передовсім просити о ту ласку!" Звичайно, що про все треба Бога просити! Але далі: "Як Бог дасть, Свят. Отець Папа Римський зволить так рішити і будете мати свого епископа в Канаді... Однак не можемо бути певними, що осягнемо то о що просимо. Можемо просити Христового Намісника, але не годиться ніколи ані грозити, ані відлучатися від Єго верховної власти, коли би не прихилився до наших просьб і не дав нам епископа... Єсли, не дай Боже, Святіший Отець Папа Римський не дасться упросити, тоді треба буде Єго власти, Єго волі повинуватися." (Ст. 40-41.)

Чи така балачка не була понижуванням греко-католиків? Була! Шептицький говорив як до рабів, які не мають ніяких прав і мусять спускатися на чужу ласку, а коли тої ласки не дістануть, то — спускайтеся на на дно! Бо ви раби. Ви не можете домагатися того, що вам потрібне, і що вам слушно належиться. Чужі мають вами орудувати, як їм захочеться, а ви не нарікайте... Дійсно наука для виховування рабів. Пощо ж тоді показувати пальцем на православних?

Розписуються "У.В." про те, що говориться по часописах про події в нашій Церкві, однакож це звичайні людські події, які вдодатку кожний толкує по своєму. Було воно і між Апостолами, і між Святими, було і між першими християнами. Бо люди є людьми.

Та коли "У.В." говорять про галузку відтягу від дерева, то якраз греко-кат. Церква повстала так, що поляки відтяли її від дерева, від властивого їй пня і привязали її до Риму, в підданство. І ті відтяті на других пальцями показують. Хоч якраз їм би треба до свого дерева вернутися.

о. Є. Грицина.

ПЕТРО МОГИЛА І ГАЛИЧИНА

Хто читав Історію України, той знає, що київський митрополит Петро Могила був великим церковним і взагалі культурним діячем свого часу, але може не знати, що Могила був таксамо близьким і Галичині. Він же і звався також Галицьким Митрополитом.

Це було в першій половині 17-го століття і ціла Галичина була тоді ще православною. Є підстава думати, що Могила вчився якийсь час в львівській братській школі. Але важніше, що Петро Могила висвячувався на епископа і митрополита не в Києві, але у Львові в Галичині.

Торжество обрання Петра Могили на епископа відбулося 24 квітня, 1633 року, в середу після Великодня; зараз в суботу висвячено його на епископа, а в Томину (Провідну) Неділю 28 квітня він став вже митрополитом. Це відбулося в Успенській (Волоській) Церкві у Львові.

Могила пробув у Львові майже два місяці, а тоді через Волинь вибрався до Києва, куди прибув 7-го липня.

Так бачимо, що тоді між Києвом, а галицьким Львовом були тісні взвязки; Київщина і Галичина вважалися одною українською землею поділеною на дві околиці. А хоч Київ був поважнішим, то і Львів мав тільки поваги, що в потребі міг заступити місце Києва.

Могила помер 647 року маючи коло 50 літ.

Еп. Шумлянський 1700 року силою забрав Успенську церкву в Львові, розбивши двері, і так завів тут унію. Але православіє ще було в деяких сторонах Галичини довше. Послідним православним місцем в Галичині був монастир Скит Манявський, що був скасований 1786 р. вже за Австрії, отже перед 164 літами.

ПАПІР ДОРОЖІЄ

Появилися в пресі вістки, що ґазетний папір дорожіє і це відчують видавництва.

Дорожіє людська праця, дорожіє те, що купується і що продається, і так мусить одно другого здоганяти.

Коли ж говориться, що це відобеться на видавництвах, то розуміюся, що і ціна часописів відповідно піднесеться.

Щоби при такому стані ціну часописів лишити по старому, треба або обєм часописів зменшити, або рідше їх видавати. Тільки ж тоді читачі всеодно стратили би, бо мали би менше матеріялу до читання.

Коли взяти на здоровий розсудок, то малий матеріяльний зиск не винагородив би культурної страти. Бо хіба ті люди є найкращими людьми, що ніяких часописів не читають, отже не мають грошевих видатків на часописи? Якраз противно. Ті, що не жалують грошей на часописи, не стоять низше матеріяльно, але стоять висше культурно. І тому невеличке підбільшення передплати не повинно відтягати людей від читання.

Народи мало свідомі не читають нічого, а свідомі читають багато, — і тому вони свідомі. Тому вони і культурніші, і матеріяльно красше забезпечені, і політично сильніші. Бо видаючи гроші на часописи і книжки, вони дістають за те іншу вартість — освіту, розум. А це варта більше, ніж ті гроші, що вони видали.

ПРОКАЖЕНІ ПОВТІКАЛИ.

На острові Спіналонґа був табор прокажених, де всіх слабих на проказу було 230. Звідти вони повтікали і багато з них ховається на острові Креті. Поліція вже 22-ох знайшла. Слабі вимагали лучшої поживи і більшого лікарського догляду.

Проказа, це заразлива слабість, і тяжко її вилічити. Тіло потрохи гниє, хоч великого болю чоловік не чує, він може працювати, але коли слабість занадто тіло знищить, приходить смерть. Хоч були випадки, де слабість сама зникала

ЗАБЕРУТЬ СТАЛЕВИЙ ПРОМИСЛ.

Англійський уряд оголосив, що з днем 15-го лютого, 1951, перебере весь сталевий промисл на власність держави. Націоналізація сталевого промислу, це найбільша справа, яку мав на увазі робітничий уряд. Так перебере він 32 компанії. Яка буде з того користь, то інша справа, бо робітники вже на зібраннях доказували, що все те, яке дотепер знаціоналізоване, не є красшим від того, що було перше, і були навіть вислови, що лучше було би для робітників, коли б все віддати давним властителям.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана Науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері. 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СИЛА ЖЕРТВЕННОСТИ

Коли Христос сказав, що найбільшими заповідями є любити Бога і ближнього, то він розумів ту жертвенність, яку люди повинні мати для Бога і для других людей.

Бо любов може виражатися лише в жертвенности, в посвяті. Говорить апостол Яков: "Яка користь, брати мої, коли хто каже, що віру має, а діл не має? Чи може віра спасти його? Віра, коли діл не має, мертва, мертва сама собою. Покажи мені віру твою з діл твоїх, а я покажу тобі з діл моїх віру мою". (Яков 2: 14-18).

Віра мусить виражатися ділами.

Христос жертвував свої труди і своє життя для других. Апостоли жертвували все, що лише могли жертвувати. Така жертвенність була і в Святих.

Перші християни уважали великим обовязком жертвенність. Вони помагали щиро одні другим. Вони клопоталися сиротами, вдовами, каліками. Вони будували захисти для старих і слабих. Вони складали гроші і викупляли невільників. Все те робили звичайні вірні, прості люди, які розуміли, що віру треба добрими ділами показувати.

Розуміли це і наші предки українці, коли ще були свобідними. Тоді по українських селах були всюди приюти, чи "шпиталі", де громада приміщувала старих калік і немічних, не жаліючи на те коштів. Громади самі будували школи, щоби молоде покоління було свідоме. Чужі люди, які відвідували тоді Україну, дивувалися, що нарід дбає про сироти, щоби і ті були письменні.

Така велика жертвенність була тоді в наших предків, як і в давніх християн, — і вона була тою великою силою, що все добре будувала, всім добро робила, і приносила всім вдоволення і Боже благословення. Це була та велика віра людей, що добрими ділами виявлялася.

* *

Якже українці опинилися під чужим пануванням, то і віра їх підупала. Вільний робить, що хоче, а невільником другі орудують. В неволи, при недостатках, в темноті люди мусіли забути значіння і силу жертвенности, яка колись була.

Однакож коли українці опинилися на волі, в Канаді, то знов тая давна жертвенність зачала відроджуватися. Їх віра почала набирати сили.

І та їх щира жертвенність збудувала тут багато доброго і потрібного. Будувалися тут церкви, звилася наша преса, повстали виховавчі інституції, заснувалася Українська Православна Церква, заснувалася Колегія. Збирано жертви на поміч в Старому Краю ще перед першою війною, збирано по війні, а вже окремо збирано по послідній війні. А вся та робота виконувалася щирою людською жертвенністю. Така велика творча і благодійна сила криється в людській жертвенности.

Святе письмо говорить, що рука того, який жертвує, ніколи не збідніє. І так воно дійсно є. Чи збіднів хто з тих, що щиро жертвували і дальше жертвують? Але дійсно убогими перед Богом і людьми є ті, що можуть жертвувати, але не жертвують. До них відносяться слова Христа: "Нерозумний чоловіче! Завтра душу твою заберуть від тебе, а що ти придбав, кому буде?"

Наше народне життя піднеслося жертвенністю і дальше воно буде підноситися при щирій жертвенности. А те, що дотепер в нас збудувалося, і чужі люди бачать і дають належне признання тим, що все те збудували.

Обовязок жертвенности, це великий Божий обовязок вложений в людське життя. Це велика творча і благодійна сила для життя.

Це ми, як добрі християни, повинні памятати. І та жертвенність зобовязує всіх, з покоління в покоління. Хто живе і буде жити, повинен щиро жертвувати кілько може. Багато вже зроблено, але і дальше треба робити, треба будувати, треба збудоване піддержувати. Того вимагає життя. Кожна добра справа, це Божа справа. І лише в спільній праці усіх витворюється велика сила.

Це все повинні ми безнастанно памятати при нашій церковній і загальній громадській праці. Наша віра повинна всюди ділами виявлятися.

СОБОР В СТЕЙТАХ ЗАКІНЧИВСЯ

Маємо деякі вісти про Собор Української Православної Церкви в Стейтах, що відбувся 14—15 жовтня ц. р. в Ню Йорку. Тут переповімо коротко з того, що надіслано сюди про той Собор. І так:

Церква архіеп. Теодоровича й архіепископа Мстислава злучилася в одну Церкву і її піднесено до стану Митрополії.

Архіеп. Теодорович став Митрополитом і дістав білий клобук з хрестиком.

Архіеп. Мстислав став заступником Митрополита і Канцлером Консисторії.

До складу Епископату принято архіеп. Геннадія, що недавно прибув до Америки з Європи.

На Собор прибув також архіеп. Богдан (Шпилька), як почесний гість, і його привитав митр. Іван, і архіеп. Богдан заняв місце побіч архіеп. Геннадія. Архіеп. Богданови проспівали "На многі літа Владико" і він благословив зібраних.

Почесним головою Собору обрали митр. Івана. Діючим головою був архіеп. Мстислав.

Вибрали Церковну Раду Митрополії, до якої увійшло більше членів. Ще вибрано членів Церковної Ради, Контрольну Комісію і Церковний Суд.

Собор Епископів складається з митр. Івана (Теодоровича), архіеп. Мстислава і архіеп. Геннадія.

Собор доручив Церковній Раді Митрополії поробити заходи до скликання Всесвітного Церковного Собору всіх частин Української Православної Церкви по цім боці залізної стіни.

Тільки вістей про згаданий Собор прислано сюди з американської Консисторії.

Все те покриває більше технічну сторону соборних рішень, а як виглядала ідеольогічна сторона Собору, покищо не сказано. Та певна річ, що й ідеольогічні питання там обмірковували, коли постановлено робити заходи до скликання Загального Собору всіх частин Української Православної Церкви. Без того ледви чи такий Собор можна скликати, або чи можна на нім щось певне вирішити.

БІЛЬШЕ УВАГИ ДЛЯ МОЛОДІ

Повторяються в нас заклики, щоби молодих притягати до церкви, але як? Мається на увазі те, щоби вони приходили на Богослуження, але того замало. Треба, щоби не тільки молоді інтересувалися церквою, але [illegible] окремо ними інтересувалася.

Скаже хтось, що це тяжко робити. Люди порозкидані, Богослуження не бувають кожної неділі . . . Так! Це правда. Але нагадаймо, що Іван Хреститель перебував в пустині, але нарід з [illegible] ших околиць до нього сходився, — бо було до чого сходитися. Люди знаходили там те, що їх інтересувало, що було "на їх збудовання".

На гадці в мене ось що: коли ходить про саму церкву, то добре було би пристосовувати [illegible] проповіди так, щоби їх зміст не був загальним, без [illegible] стан, чи вік вірних, але треба [illegible] практично приготовляти, щоби [illegible] була завсіди окремо присвячена [illegible] дним, навіть дітям. Сама [illegible] Івана Хрестителя приходили [illegible] і бідніші, вояки, і він кожн[illegible] те, що окремо могло до [illegible] стану відноситися. Христос, як великий учитель, не жалував часу, щоби [illegible] ної молодої Марії говорити. Він [illegible] і дітей до себе допускати.

Це треба мати на увазі. Коли молоді почують, що до них окремо говориться, то відчують, що вони в церкві потрібні, що їм треба там бути. Треба і поза церковним порогом з молодими знакомитись, говорити . . .

Коли на такий лад звернеться більше уваги на молодих і дітей, то багато зробиться.

Пригадую, що коли я був ще малим хлопцем, то десь в часі Йордану відвідував українські (гр. [illegible]) польський ксьондз, заїхавши [illegible]. Відвідував очевидно доми римо-католиків, але не минав і домів греко-католицьких. Чи кропив свяченою [illegible] не памятаю, мабуть виголошував якусь молитву і гарно виписував на дверах крейдою букви, мабуть перші букви імени Христа. А дальше сказавши кілька чемних слів, відходив. І [illegible] тим подобалося, вони [illegible] гарного чоловіка. От що [illegible] му наближатись до людей.

Коли я все те говорю, то [illegible] мію, що тут можна все то [illegible] бити [illegible] зробив Іван Хреститель, [illegible] же має окремий талан від Бога, [illegible] бо 10 талантів, а в нас є в кого [illegible] в кого два, в кого три. Та все [illegible] повідним орудуванню й о[illegible] можна багато зробити.

Так закінчуючи повторю [illegible] звертаймо всюди, на проповідях, при відчитах і при всяких нагодах багато уваги на молодь і дітей.

Священик.

ПРАВОСЛАВНІ В ПОЛЬЩІ.

До початку другої війни в межах польської держави була Автокефальна Православна Церква, хоч могла зватися Українською Православною Церквою, бо в головному її вірні були українці, та менше число білорусів. Її головою був митр. Діонісій.

Він і нині вважається її головою, хоч не виконує обовязків, а через два роки був під домашним арештом. В теперішній Польщі є пів мільйона православних, три епископи і коло 700 священиків. Нема ані одної православної семинарії для виховування нових священиків. Життя і праця провідників церкви під строгим наглядом большевиків. Такі вісти доходять сюди з Польщі.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВСІХ СЛУХАЙ, А СВІЙ РОЗУМ МАЙ.

Добре, коли хтось замолоду навчиться відріжняти добро від зла. Бо в життю таке, як в скалах, що їх люди з землі видобувають. Видобувають каміння, скали, — але в одній скалі є золото, в другій срібло, в третій залізо. А є і така скала, що в ній нічого вартного нема. Але є і скали, де є всього потрохи — і золота, і срібла, і міди. Отже розумні люди все те розшукують, ділять, а що непотрібне, викидають.

І в людськім життю є такі верстви скал, де є всего потрохи, — і золото, і срібло, і залізо, і мідь, а вже найбільше є того матеріялу, що нічого не варта.

Молоді люди повинні старатися вишукувати в людськім життю лише те, що має вартість, а відкидати те, що безвартне, або і шкідливе. Щось буде зверха гарне, блискуче, але воно може мати малу вартість, або ніякої.

Читав я, що европейські купці возили до Африки зеркальця, ґузики, дзвіночки, всякі найтанші гарно помальовані і блискучі річи й африканці платили за те золотом. Що могло коштувати 5 центів, то купець діставав за те [illegible]ото. Бо тая річ була дуже блискуча. [illegible] подобалася.

Коли б же африканці вміли думати, казали би: "Хоч наше золото не так оброблене, але воно наше, воно [illegible]е, і ми колись з нього ще красші [illegible]обимо"

Тому молоді повинні навчитися свій [illegible]ий розум розвивати і ним дошу[illegible] де є щось вартне, а де безвартне. Де є золото, де срібло, де мідь, а де [illegible] помальована скала, яка сама собою нічого не варта.

І тому я ще раз кажу молодим: "Всіх [illegible]е, а свій розум майте."

Читач.

СВОЯ ІСТОРІЯ.

[illegible] жний нарід на світі має свою Історію. І кожний розумний чоловік знає [illegible]ю свого народу. Коли ж якийсь [illegible] своєї Історії не має, то який він [illegible]. А коли якийсь чоловік не знає [illegible]й свого народу, то який він чоловік?

[illegible]итав би хтось такого: Яка Історія [illegible] народу? Розкажи мені, як твій [illegible] жив, — а той відповідає: "Я не [illegible]!" — то що подумав би той, який [illegible]?

І тому треба знати свою історію. А [illegible]емо знати, то і другим скажемо. Тим [illegible]жемо, що ми нарід, що ми розумні [illegible].

Д-я.

ДО МІСЯЦЯ.

В цім віршу Федькович дуже гарно показує, які почування викликає в людей молодого віку срібний місяць на небі та ясні зорі. Місяць ніби пастух, а вони його вівці; він ніби пасе їх, на трубку виграває, — щасливий і безжурний.

Але молодий стає старшим. Молоді літа линають його, а ті дальші літа вже [illegible] "тамбором машерують" — чоловік [illegible] при війську, а там є тверді обовязки. Давні безжурні літа його вже покинули.

От, як це малює Федькович:

Золоті зорі в облаці-морі,
Як білі вівці в голубих горах.
Це той вівчар ваш хмаров мандрує,
Де він в цю темну ніч заночує?
Чи в Самбіровім гаю-розмаю?
Чи де дівчата в Зельмана грають?
Чи де в цариці донечка тужить?
Вірний мій друже!

Хто так високо хмаров мандрує
Й золотов трубков вівці гуртує?
І випасе і завертає,
Ще й у трембіту грає та грає . . .
Раю мій, раю!

* *

Оглядаюсь, а ті літа,
Ті молоді мої
Маширують за тамбором
Цісарськов дорогов.
А я стою та дивлюся,
Та нищечком плачу,
Та сивію, як той голуб . . .
Сам не знаю за що
Вони мене покинули! . . .

Місяцю-князю, білий вівчарю!
В золоту сурму по ночах граєш,
Далеко видиш, багато чуєш, —
Де я цю нічку, — де заночую?
Чи в Тегерані в рожевім гаю,
Де одаліска перли збирає? . . .
Я сам не знаю.

Юрій Федькович.

СВЯТА В ЛИСТОПАДІ

Великомученик Димитрій.

Святий Димитрій жив в 3-ім віку по Христі, коли християн переслідували. Родичі Димитрія були тайними християнами. Вони жили в Солуні і належали до багатих і знатних родин. Сина виховали вдома на щирого християнина.

По смерти родичей Димитрій став царським намісником в Солуні і почав явно визнавати Христову віру.

Коли о тім почув цар Максиміян, то принагідно прибув до Солуня і старався наклонити Димитрія до відступства від християнства, а коли не вдалося, казав його посадити до вязниці.

Максиміян привіз був з собою силяча Лія і закликав християн, щоби йшли з Лієм боротися і перемогою показати висшість християнства. Коли це почув молодий християнин Нестор, відвідав св. Димитрія, сказав, що хоче з Лієм боротися, і Димитрій поблагословив його на святе діло. Коли ж Нестор почав з Лієм боротьбу, то Лій втратив життя. За те казав цар зараз відтяти голову Несторови і видав засуд смерти на Димитрія.

Коли досвітком кати прийшли до вязниці, застали Димитрія на колінах при молитві і закололи його списами. Вірні взяли його тіло, поховали, а пізнише побудували церкву, де діялися многі чуда. Сюди прибув один слабий вельможа, Леонтій, а коли чудесним способом вилічився, то збудував величаву церкву в честь св. Димитрія. Якже добули тіло святого, щоби його перенести, тіло було свіже і з нього витікало пахуче миро, і тому Димитрія називають "мироточцем".

Св. Димитрія замучено 288 року.

Архистратиг Михаїл.

На основі Св. Письма архангела Михаїла уважаємо начальником всіх Ангелів, вождем, по грецьки архистратигом. Каже пророк Даниїл, що ні один з Ангелів не є таким могучим помічником, як Михаїл.

В Св. Письмі багато оповідається, як Ангели виповняли між людьми волю Божу. Ангел стеріг входу до раю; ангели являлися праведникам в Старім Завіті; ангел звіщав Діві Марії, що буде матерію Христа; звіщав пастирам про Христове народження, а дальше про Його воскресення. Таких примірів є багато.

Отже Церква встановила спільне свято всіх Ангелів ("Собор Ангелів"), згадуючи поіменно лише архангела Михаїла.

Імя Михаїл значить: "Хто як Бог?"

УХВАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ ДУХОВЕНСТВА В АЛЬБЕРТІ

В днях 12—13 вересня ц. р. в Едмонтоні, відбулася Конференція албертійських священиків Українськоі Греко-Православної Церкви в Канаді, яка між іншим винесла слідуючі ухвали:

1. Тому, що по многих фармерських громадах одинокий час, коли оо. Парохи можуть подавати науку релігії дітям, є з нагоди їх рядових Богослужень в таких громадах; і тому, що оо. Парохи таких громад дуже часто не мають змоги використати навіть цеї нагоди для навчання релігії, бо вірні, які приходять з требами, домагаються, щоби їх найперше обслужити, а тимсамим катехизацію дітей відложити на самий кінець; як рівно ж тому, що нераз родичам є неможливо чекати, аж поки священик не покінчить з требами, й вони відізджають додому скорше, забираючи з собою дітей та не даючи їм нагоди бути на катехизації, — Духовна Конференція албертійських священиків УГПЦ в Канаді постановляє, щоби оо. Парохи по фармах повели відповідну акцію в тім напрямі, щоби катехизація дітей відбувалася кожний раз безпосередньо по Богослуженню, а всі треби, як, як шлюби, хрещення, парастаси й т. п. відбувалися аж після катехизації

2. Духовна Конференція албертійських священиків УГПЦ в Канаді, передискутувавши сучасне становище нашої Церкви та вислухавши звіту Всеч. о. адміністратора С. В. Савчука про заходи Консисторії набути нового правлячого Єпископа, звертається до Духовенства УГПЦ в Канаді з закликом твердо стояти на засадах УГПЦ в Канаді та рішеннях її Десятого Собору і провадити інтензивну працю для глибшого освідомлення вірних про рішення згаданого Собору.

3. Конференція ствердижує, що стаття в "Церква і Нарід", ч. 7—8, за липень-серпень, 1950, представляє останні події в нашій Церкві в фальшивім і шкідливім для нашої Церкви світлі й Конференція тимсамим вважає, що Духовенство й вірні не повинні "Церкви й Народу" піддержувати ні поширювати

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

Питання: Чи так воно, що перший Вселенський Собор відбувся 300 року і на нім було 318 епископів. — Чи другий Вселенський Собор був 225 року, на якім було 150 епископів і були епископи з Македонії, що покинули той Собор.

Н. Н.

Відповідь: — Перший Вселенський Собор був скликаний до Никеї в червні 325 року, і загально принято, що на нім було 318 епископів, хоч деякі церковні давні історики говорять, що було навіть трошки більше. Головною справою на Соборі була справа Арія, що голосив науку незгідну з загально принятою наукою Церкви. Собор був скликаний по волі царя Константина Великого.

Другий Вселенський Собор зібрався в початку травня 381 року за царя Теодосія до Константинополя, і тут було 150 епископів, всі лише зі Сходу.

На цей Собор були запрошені також епископи з групи Македонія напів аріянської секти, їх було 36, однакож вони тут стояли при науці своєї секти і тому з Собору скоро забралися.

ВИВІВ ВИЩЕ НІЖ ХОТІВ

Є оповідання про те, як 1925 року провадив селянин туриста до верха гори в Альпейських горах.

Турист, що оглядав Альпейські гори, захотів вийти на вершок одної стрімкої гори, куди дуже тяжко було дістатися. Він наняв відомого провідника, щоби його до того верха запровадив.

— А чи думаєш, що нам вдасться вийти на верх тої гори? — допитувався турист свого провідника, коли вибиралися.

- Як Бог поможе, то нам вдасться. Треба на Нього надіятися. — Тут селянин зняв шапку, поважно перехрестився і каже: — Тепер рушаймо вдорогу

Засміявся турист і говорить:

— Це ти маєш мене провадити, а не Бог. Я тебе наняв, а не Бога. Коли б же Бог мав мене провадити, тоді ти не був би мені потрібний. Я йому заплатив би і він зі мною пійшов би, а ти сидів би вдома

— То хіба ви в Бога не вірите? питає провідник.

Чи я вірю? Ні, не вірю! Всі про Бога говорять, але ще ніхто нікому того Бога не показав. Байки! Зрештою ти можеш собі в Бога вірити, а я не вірю.

— Ну, коли так, то ви не вірите, що Бог нас бачить.

- Не вірю! Як може бачити той, кого нема?

То ви не вірите, що Бог за добро буде нагороджувати, а за зле карати?

- От питання! Як же може нагороджувати, або карати той, кого нема? Жиємо, доки жиємо, а помремо — все скінчилося

Задумався провідник, але більше нічого не сказав, і так пустилися оба вдорогу.

Треба було переходити крутими стежками, пнятися по стрімких збочах, понад глибокі пропасти.

— Ось там, — говорить провідник в одному місци, — тут минулого року полетіло двох туристів в пропасть.

А ти їх провадив?

Ні, не я, а хтось другий.

Бачиш, — зауважує турист, і Бог їх не вратував

А може вони не надіялися на Божу поміч.

— Може не надіялися... Як надіятися на того, хто є лише в байках? Я надіюся на доброго провідника і думаю, що ти таким є

Мовчав провідник і пійшли вони дальше

Довго вони мучилися і вкінци ста-ли на скалистім верху гори. А з нього видно кругом далеко і широко. Гарно!

Зняв провідник шапку, перехрестився і каже:

— Ну, слава Богу, що вдалося нам без пригоди сюди вийти.

Похитав турист головою та:

Ти все своє, хоч воно мені і не шкодить. Бог, то твоя справа, не моя.

Тут нараз сягнув провідник до кишені, вняв револьвер і каже:

— Ви вдоволені і я вдоволений. А тепер давайте гроші, які маєте.

— Що це, що ти? — крикнув в перестрасі турист, — хіба ж на те я тебе наймав?

— На те, чи не на те, — відповів провідник, — але чому мені не використати нагоди? Завтра таке не трапиться.

Але можеш за мене повиснути на шибеници.

Провідник засміявся.

Повиснути? За що? Та як? Хто мені докаже, що я таке зробив? Давайте гроші!

Турист виняв гроші, які мав, і передав провідникови.

- А тепер все скінчилося, — говорить провідник, — ви покотитесь зараз в оцю пропасть, а я пійду собі додому.

Перестрах і розпука опанувала туриста і він крикнув:

Такий ти! Вдорозі хрестився, щоби мене обманути, а тепер бачу я, що ти злочинець! Совісти в тебе нема! Дикун!

Звертається тоді провідник до туриста і говорить

Коли ми виходили, то я щиро в Бога вірив, але ви мене переконали, що Бога нема. А коли нема Бога, то нема гріха, нема злочину, нема совісти, нема кари. Треба лише дбати, щоби люди не виділи, а тут нас ніхто з людей не бачить, отже чому нагоди не використати? Я роблю так, як ви мене навчили

Подумав тоді турист та:

- Добрий чоловіче, тепер бачу, що ти мене можеш вчити, а не я тебе. Ти показав мені силу Божу, якої я перше не видів. Тепер розумію, що ані ти, ані я без Бога далеко не зайдемо.

Коли так, — говорить тоді провідник, — то вже нема клопоту. Беріть свої гроші, і ми відпочивши пустимося з Богом додому.

Коли зійшли з гори, то вже турист був іншим чоловіком. Він ще окремо додав провідникові до його платні, стиснув щиро йому руку і сказав.

Не забуду я тебе ніколи, добрий чоловіче. Я хотів вийти на верх скалистої мертвої гори, але ти вивів мене вище... Ти вивів мене аж там, де я побачив живу силу Божу Ти великий провідник і я завсіди буду тебе споминати. Я хотів вийти на верх гори, а ти вивів мене на небо, де я побачив силу Божу.

І як найблизші приятелі вони розійшлися.

THE CANADA YEAR BOOK 1950

Канадійський Календар-Енциклопедія за 1950 рік.

Вже появилася книжка "Да Кевада Ір Бук", дальша з тих, що уряд Канади видає кожного року, і в якій є ті відомости про Канаду, які кожному громадянинови можуть придатися.

Книжка коштує 2 доляри, а це є лише кошт друку. Окремо в полотняній оправі можуть ту книжку дістати за 1 доляра учителі, студенти університету і священики. Книжка має 1300 сторін. Гроші при замовленню книжки слати до:

Dominion Statistician,
Dominion Bureau of Statistics, Ottawa.

Тепер загальний огляд змісту.

Є в ній понад 9 мап, деякі кольорові, інші звичайні. Дальше є 45 діяграмів, себто рисунків, якими точніше пояснюється всякі справи, як іміграцію, життєву статистику, злочинність, молочарство, видавництва, промисл, банкову систему, асекурацію і багато подібного. Знов же мапи показують розміщення багацтв Канади і промислу, політичний поділ, розміщення населення і др.

В загальнім змісті книжка має багато розділів, як Географічний [illegible] землі, парки, клімат і др. — [illegible] Канади й історичні в ній події [illegible] Конституція, законодавство, уряд, [illegible] тичні взаємини світа. — Іміграція — Життєва статистика. — Інститути для забезпечення добробуту населення — Злочинність і карні інституції [illegible] ні справи. — Економічна статистика. — Рільництво. — Ліси. — Багацтво з диких звірят. — Риболовля. — Копальні і мінерали. — Електрична сила, виріб і користи.

З того бачимо, що зміст дуже широкий і він обнимає всі вартісні справи, які кожному канадійському громадянинові можуть придатися і які завсіди добре мати під руками. Навіть вже самий побіжний перегляд змісту може кожному пригадати ті важні справи, з яких складається загальне життя, сила і добробут Канади, а кого що окремо більше заінтересує, то знайде багато відомостей в відповіднім розділі.

Адреса, куди посилати за книжкою, подана висше.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНОГО ГРОМАДЯНИНА

Ріджайна, Саск. — В суботу вечером, 26 серпня 1950 р., в Українськім Народнім Домі члени і членкині Української Греко - Православної Громади, Українського Народного Дому, відділу Жіночого Товариства Доньки України, Союзу Української Молоді Канади та близькі приятелі устроїли приємну несподіванку в день уродин п. Вас. Весоловського. Господарем того вечора був п. Григ. Корпан. Він вказав на заслуги шановного ювілята, як піоніра заснування Т-ва Просвіта, та фундатора як Українського Народного Дому, так і Української Греко-Православної Церкви в Ріджайні. П. Вас. Весоловському належиться велике признання за його заслуги та щиру працю і за його жертви, котрих він ніколи не жалував на всякі українські справи. Шановний ювілят ніколи не відмовився дати поміч для всяких підприємств, як представлення, концерти, базари.

Дальше господар п. Гр. Корпан покликав до слова голову Української Греко - Православної Громади Зіс. Св. Духа п. Мих. Ґреґорія, голову Українського Народного Дому п. Ів. Зінчишиного, заступницю [illegible] відділу Жін. Товариства Доньки України пані М. Корпан і від СУМК п. Ник. Бучковського. На маленьку перерву відспівано пісню „Ой, у лузі" Опісля були покликані слідуючі промовці: п. Ник. Марчук, п. Ф. Титенич, п. Ник. Масник, п. П. Демчук, від УНО п. Г. Дадик, від Української Кооперативи п. М. Цейко, пані А. Титенич, М. Залуцка і п. Ів. Варахиця

Господар вечора п. Гр. Корпан згадав також нашу пресу, „Український Голос" і „Вістник", заохочував до присутних, щоб дали свою жертву. І на заклик присутні зложили $15.00 — $10.00 на „Український Голос" і $5.00 на „Вістник" Всім жертводавцям щира подяка

При закінченню програми голова відділу Жіночого Товариства Доньки України пані А. Кут вручила шановному ювілятові як дарунок гарний годинник і при тім висловила щирі побажання кріпкого здоровя та многих літ

Учасник М. Г.

ПРОЩАЛЬНА НЕСПОДІВАНКА

Мічем, Саск. - В неділю вечером, 20 вересня, українська громада в околиці Мічем зійшлась до Українського Народного Дому, щоб попрощати п-во Луку і Марію Новосадів та п-во Олексу й Марію Заліщуків, які перебралися на стадий побут до Саскатуну. П-во Новосади й п-во Заліщуки були довгі роки взірцевими громадянами і жертвували на всякі добрі ціли, вони були активними членами Українського Народного Дому й Української Православної Громади, а пані Новосад і Заліщук були діяльними членкинями Жіночого Товариства.

Господарем вечерка був п. В. Заліщук і покликав до слова слідуючих: панію Ю. Токарчук від сестрицтва, панію Вас. Заліщук від Жіночого Товариства, п. Мих. Олексина від Народного Дому й п. Заліщука від Православної Громади

Ще пані Заліщукова і п. М. Олексин вручили їм на памятку гарні дарунки від Народного Дому, Православної Громади і Жін. Товариства.

При кінці п. Василь Заліщук зробив заклик до збірки на пресовий фонд „Українського Голосу" і „Вістника". Жертвували по $1.00 п. Л. Новосад, пані М. Новосад і п-во О. Заліщуки, а дрібнішими датками зібрано $8.00; разом $11.00. Цю суму розділено по половині для обидвох часописів

П. О.

ПРОЩАЛИ ДОВГОЛІТНОГО ЧЛЕНА

Тарнополь, Саск. — Дня 27 вересня відбулося в нас Богослуження в церкві. Вірних було небагато з тої причини, що на полі відбувалось молочення і люди були змушені їти домолочувати. Однак жінок було трохи більше і вони довідалися, що за [illegible], в дні п-во Фіцичі задумують вибиратися з Тарнополя до Вакав. Отже жінки постановили зробити їм несподіванку і за три дні її зробили. Коли люди загостили вже в [illegible] п. В. Гнатюк вручив п-ву Фіцичам дарунок на памятку. Промову з побажанням виголосив п. Л. [illegible]ський. Вечір проминув скоро. [illegible] останку п. Фіцич подякував гостям за дарунок. Він сказав, що перебув в цих околицях близько 40 років, а тепер перебирається до Вакав [illegible] заневнив, що ще буде довідуватися до Тарнополя. На останку [illegible] зложили дар на Українську Православну Катедру у Винипегу і Український Голос в сумі [illegible] рівній части

Ф. Стефанюк.

ДЕЩО ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОС. ГРОМАДИ

Брентфорд, Онт. — Наша Українська Православна Громада св. Михаїла була зорганізована 15 травня 1947 року й існує вже три роки. На початок вписалось сім членів, які зложили $21.00, щоб було чим заплатити священика, і треба було журитися приміщенням. Приміщення дістали в англіканській церкві і там пребули три роки. Цього року наша громада купила велику двоповерхову хату і чотири і пів акра землі. Належно перебудовуємо на церкву салю, яка вже майже на закінченню, а на другім поверсі буде [illegible] Купна довершили 1-го червня. Слідуючі члени та прихильники зложили жертви на закупно реальности:

Григорій Осьмак $250.00.

По $100.00: Л. Савіцький, Тео. Теоліс, Ів. Завальський, Н. Івинець, Ст. Цибульський, П. Бюзен.

По $50.00: Ів. Робійчук, Ів. Стефура Гр. Ковальський, Вол. Паньків Мих. Кузяк, Дм. Яремій (з Савт Калога), П. Антонійчук (з Савт Калога)

По $25.00 Юліян Сисмиструк, Ев. Кохорук, Дм. Дуник, В. Костюк.

По $20.00 Володимир Столяр, Гр. Пік, Л. Галаревич.

Є. Гордаш $15.00.

По $10.00. А. Завальський (з Ватерфорд), А. Маковійчук, Ів. Костюк.

Ке. Созанська $5.00; П. Торак $2.00

Разом зложено жертв $1,412.00.

Дня 16 липня ц. р. наша громада відсвяткувала свій трирічний ювілей з польовою Службою Божою.

По відправі був спільний обід і привіти від громад і гостей. А щоб цей день залишився в памяти, то гості зложили дарунок на перебудову церковного будинку. Зложено $211.00

В імени Української Православної Громади св. Михаїла в Брентфорді складаю щиру подяку всім тим, що жертвували готівку або речі на збагачення церковного майна.

Дня 15 серпня ц. р. громада влаштувала малу прощальну несподіванку для п-ва Шульців, які гостили в своїх кревних та знайомих. При тій нагоді згадали і про неприсутного гостя — Український Голос. На заклик голови громади п. Івана Стефури переведено збірку, яка принесла $8.00.

Богослуження відбувається у нас кожної третої неділі в місяці у власнім домі

Володимир Паньків.

ГРИГОРІЙ ГНІДАН

Завале. Алта В середу, 21-го червня 1950 р., відійшов від нас на вічний спочинок бл. п. Григорій Гнідан. Тіло похоронено в понеділок, 26-го червня, на цвинтарі в Завалю Всеч. о. о. Гр. Васнлів і В. Сенишин відправили похоронне богослуження.

Покійний народився в селі Залуччя, Снятинського повіту (Галичина), 1865 року. До Канади приїхав 1899 року з трьома дітьми: Кіцою, Іваном, Калиною і з дружиною Евдокією, яка померла 1943 року. Осілися в околиці Завалю й господарювали до смерти залишили чисельне потомство.

Підчас останнього цілування присутні зложили на Катедру і „Український Голос" $15.85.

Покійний Григорій лишає по смерти три заслуги. В першій мірі він дбав, щоб його діти жили гідно мали подостатком матеріяльного майна. Був працьовитий і ощадний.

Дальше покійний виконав свої громадянські завдання, виявляв заінтересовання в муніципальних і шкільних справах

Покійний Григорій виконав гідно і щиро своє третє завдання супроти свого українського народу. Давав фінансову поміч нашим українським інституціям під час їх прикрих і тяжких початків, був фундатором обидвох Інститутів ім. П. Могили в Саскатуні і св. Івана в Едмонтоні. Своїх дітей заохочував до всього свого рідного. Його син Василь був вихованцем Інституту св. Івана. Він стало читав українські часописи і книжки. Заохотив зорганізувати при Народнім Домі в Завалю читальню і Товариство Просвіти. Він прикрасив церкву купленою Євангелією і хоругвами. Доля українського народу мала найтепліше місце в його серцю.

Спи, наш батьку, діду, брате, любимцю українського народу, а земля канадійська нехай тобі буде легкою. Память твоя буде вічною між нами.

І. В. Гуцулюк.

ФУНДАТОРИ КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Н[illegible] бачимо п-во Николу і Анастасію [illegible]юків з Сонтави, Ман. На жаль, Никола вже відійшов від [illegible] вічність [illegible] 10 січня 1950 р. Покійний [illegible] своїм [illegible] завіщанню просив передати від нього на будову Катедри 100 дол[ярів] стільки ж жертвувала [illegible] Анастасія Ілюк. П-во Ілюки стали фундаторами Катедри

Про громадську діяльність покійного Ілюка була вже ширша згадка в „Вістнику."

Бог обдарував п-во Ілюків гарною родиною. В них було 5 синів і 7 дочок. Майже всі діти одержали вищу освіту. Найстарший син фармерує в Арбані. Іван є у Сонтави почтарем. Теодор і Володимир працюють у Сонтави, один в гаражу, а другий у крамниці. Дмитро провадить ресторан в Елм Крік. Шість дочок, крім наймолодшої Ольги — замужні: Марія за [illegible] В[illegible]ринюком, Томка за учителем Гуменюком, Анна за Ковальчуком, Настазія за Задорожнюком, а Василька за Подольським

Покійного запровадили в останню дорогу Всеч. о. д-р С. В. Савчук Всеч. о. [illegible] і велике число кревних, приятелів і знайомих. Підчас похорону зложено на місійний фонд Української Православної Церкви $62.80 як нев'янучий вінець на свому могилу.

Катедральна Управа.

ГРИГОРІЙ ЗАДОРОЖНЯК

Фомлейк Саск. Дня 18 серпня б. р. упокоївся Георгій Задорожняк, проживши 87 років. Походив з Буковини. Приїхав до Канади 1903 року з дружиною і двома малими синами, а вже тут в Канаді виховав девятеро дітей: 5 дочок і 4 сини, — усі діти вже одружені.

Перед смертю незабутній наш дідусь і тато мали можність оглядати не тільки щастя своїх дітей, але й 24 внуків та бачити свого правнука. Від нас відійшов у вічність один з наших піонерів, що своєю працею кували кращу долю своїм дітям та свому народові. Нехай же спить спокійно наш любий тато і дідусь на цій землі, в Канаді, та про волю своєї рідної Буковини снить.

Один з синів

Рахиля Найдич.

Паркервю, Саск. — Дня 14 вересня б. р. упокоїлась Рахиля Найдич, проживши 83 роки. Покійна залишила фарму вже понад 11 років по смерти свого чоловіка, проживала в Паркервю, де користала з великої пошани і любови своїх сусідів. Особливо любили стару бабуню наші діточки, яким вона була так би мовити за учительку рідної школи бо своїми цікавими оповіданнями зацікавлювала дітей, які від неї вчилися рідної мови

В часі похорону на заклик о. Новицького присутні зложили на "невянучий вінець" 7 долярів на "Вістник". Покійна відзначалася великою любовю до своєї рідної Церкви і Народу

Учасник похорону.

Варвара Матвіїшина.

Велий Ривер, Ман. — Дня 27 вересня б. р. упокоїлася Варвара Матвіїшина, проживши 82 роки. Покійна походила з Лосяч, пов. Борщів, і приїхала до Канади зі своєю родиною понад 50 років тому. Своєю жертвенною працею спричинилась до поліпшення долі своїх дітей. Величавий похорон, на який зїхалася вся фамілія, відбувся 30 вересня. Поховано її на православному цвинтарі при церкві у Велий Ривер. В часі похорону присутні зложили на заклик о. Новицького на "невянучий вінець" 6 долярів, які призначили для "Вістника", щоб він і далі сіяв християнське слово Божої Правди серед українців.

Сусід.

РОЗАЛІЯ СЕМКО

Гефорд, Саск. В середу над ранком 30 серпня в міській лічниці в місті Саскатуні померла по довгій тяжкій недузі поважна громадянка гефордської околиці Розалія Семко. Роджена в Городенці. Прожила 73 роки. До Канади приїхала в 1910 році до свого мужа Івана. Обоє були піонірами тутешньої околиці і її провідними людьми. Покійна була жінкою і рідких чеснот побожна, розумна і працьовита передала ті чесноти і своїм дітям. Ніколи не опускала Богослужень і все приходила на час, хоч нераз було їй прикро через недугу. Завжди сповідалася і причащалася і ті святі Тайни приняла також перед смертю. Була членкинею Жіночого Товариства і Сестрицтва при українській православній церкві у Гефорді

Полишила мужа, з яким прожила 52 роки, синів Степана, Петра, Дмитра і Михайла, дочки Анну, Ва-

синку і Марію. Оставила 15 внуків і 3 правнуків.

Похорон відбувся при участи священиків: місцевого пароха і о. Т. Ковалишина зі Саскатуну. Дякували Д. Симчич, І. Стратійчук зі Саскатуну і Д. Барабаш. В салі і в церкві у місточку явилося багато людей, щоб віддати покійній останню християнську прислугу. Як невянучий вінок для померлої вложили учасники похорону в церкві $44.65 на будову Української Православної Катедри Пресв. Тройці у Винипегу.

Тлінні останки покійної похоронено на українськім православнім цвинтарі коло Гефорду.

Вічна Їй память!

Учасник похорону.

ВІДВІДИНИ о. Є. ГРИЦИНИ.

(Миркам, Алта)

Вересня 10-го завитав до нашої громади о. Є. Грицина від Консисторії Української Православної Церкви, отже ми мали Окружний Віҗд. Прибуло до нас багато гостей з далеких сторін.

Богослуження почалося в 10-ій годині, відправляли місцевий парох о. Швець та о. Грицина. Тут о. Грицина виголосив проповідь, в якій пояснив також значіння його прибуття. Церква була переповнена. В хорі співали місцеві і гості.

Після Богослуження запрошено всіх на обід, що приготовило Жіноче Товариство.

По обіді предсідник церковної громади, Кароль Навалйковський, покликав гостей-бесідників, що прибули з Едмонтону, з Вегревил, з Ту Гилс, з Мустдори та зі Слави. І так промовляв др. І. Верхомин з Едмонтону і п. Яремчук, п. Підручний з Вегревил, п. Мульки з Ту Гилс. Ще говорив п. Лопатюк про життя на сантальщині. Всі ті бесідники всіх дуже заінтересували і щира їм за те подяка.

Окремо треба подякувати о. Грицині й о. Швецеві за їх промови.

Ще дальше дякуємо всім гостям з дальших околиць і раді би ще колись з ними побачитися.

А ще окремо треба подякувати Жіночому Товариству за їх щирий труд коло приняття всіх зібраних.

Гафія Лучак, секретарка.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолків

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Ріджвайн.
8. Св. Димитрія — Айтуна.
12. Неділя — Гузів.
19. Неділя — Айтуна.
21. Арх. Михаїла — Кендіс (храм).
26. Неділя — Винард.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 23.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Мелдайк.
8. Середа — Димитрія — Сенборг.
12. Неділя — Принс Алберт.
19. Неділя — Гонейнун.
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Шинмен.
26. Неділя — Принс Алберт.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 3795
Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Смате.
8. Середа — Димитрія — Вакав.
12. Неділя — Калворт.
19. Неділя — Вакав.
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Ст. Джулієн.
26. Неділя — Ваоов Кріх.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Тернопіль.
4. Понеділок — Введ. Богородиці — Калворт.
10. Неділя — Вакав.
17. Неділя — Калворт.
19. Вівторок — св. Миколая — (?)
22. Пятниця — Зач. Пр. Богород. — Ст. Джулієн.
24. Неділя — Смате.
31. Неділя — Вакав.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск.
Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

ЛИСТОПАД:

3. Неділя — Глендон.
8. Середа — вільна служба.
12. Неділя — Віх Пойнт.
19. Неділя — Арднор.
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Тіріон (храм).
26. Неділя — Сенді Ревидж.

Адреса. Вох 536, Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Велингдон.
8. Середа, Св. Вмч. Димитрія — Луживан (храм).
12. Неділя — Андрю.
19. Неділя — Сучава.
21. Вівторок, Собор Арх. Михаїла — Залалн (храм).
26. Неділя — Калвин.

Адреса: Вох 26, Велингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Білаки.
8. Середа, Св. Димитра — Кридор.
12. Нед. — Витків.
19. Нед. — Гефорд.
21. Вівторок, Св. Михаїла Арх. — Кендо.
26. Неділя — Редфілд.

Адреса: Гефорд, Саск.
Ч. телеф. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. С. Ґеруса.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Арбаква.
8. Середа — св. Димитрія Вмч. вільна Служба.
12. Неділя — Арбакка, цер. Св. Апостолів Петра і Павла.
21. Вівторок — Собор Арх. Михаїла — Сірко.
26. Неділя — Сондави.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Арбакка.
4. Понеділок — Введення в храм Пр. Богор. — вільна служба.
10. Неділя — Вайта.
17. Неділя — Арбакка, Св. Апостолів.
19. Вівторок — Миколая — Арбакка (храм).
24. Неділя — Сірко.
31. Неділя — Сондави.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Frasi (Aracciа).
12. Неділя — Лулу Айленд.
19. Неділя — Ню Вестмінстер.
26. Неділя Алдергров (Оттер Рох).

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Мишон Сіті.
10. Неділя — Лулу Айленд.
17. Неділя — Чилівек.

154 Rorsythe Rd., RR 13,
New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Федора (збори Окружної Ради).
8. Середа — св. Димитрія — Торгилд.
12. Неділя — Редвотер.
19. Неділя — Васетна.
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Роднен (церковний базар).
26. Неділя — Егремонт.

Адреса: Вох 63, Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Брендон (о. С. В. Савчук).
19. Неділя — Іст Селкірк (о. В. Бойчук).
Поплар Парк (о. Є. Грицина).
Пеиб на (о. С. В. Савчук).
21. Вівторок — св. Михаїла — Ст Мартин (о. В. Бойчук).
Тиндал (о. Є. Грицина).
26. Неділя — Поплерфілд.
Рейні Ривер

Адреса: 7 Ст. Джан Космо,
Винипеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Округ Смокі Лейк

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Смокі Лейк.
8. Середа, Димитрія — Вільна (храм).
12. Неділя — Вейн Лейк.
19. Неділя — Смокі Лейк.
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Отрий.
26. Неділя — Смедон.

Адреса: Вох 32, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Волин.
8. Св. велич. Димитрія — Врешвей.
12. Неділя — Шишиці.
19. Неділя — Ґенас.
21. Архист. Михаїла — Кейлонд.
26. Неділя — Гемлін.

Адреса: Велингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Ганс.
8. Середа, Св. Димитрія — Стінен (храм).
12. Неділя — Аран.
19. Неділя — Своп Плейн.
21. Вівторок, Михаїла — Дорбен.
26. Неділя — Глен Елдер.

Всюди по Службі Божій Благодарственний Молебен, як День Подяки.

Адреса: Вох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — "Коло Куцих".
8. Середа, св. Димитра — Інсінґер, полудне.
12. Неділя — Федави.
19. Неділя — Шіто місто.
21. Вівторок, Михаїла — "Коло Ріки"
26. Неділя — Елмор

Адреса: Вох 52, Шіто, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Ривер.
8. Середа, Вмч. Димитрія — Драй Ривер.
12. Неділя — Етелберт.
19. Неділя — Ґарленд.
21. Вівторок, Арнист. Михаїла — Боґдан.
26. Неділя — Пайн Ривер.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Ґарленд.
4. Понеділок, Введ. Пр. Богор — Пайн Ривер.
10. Неділя — Етелберт.
17. Неділя — Боґдан.
19. Вівторок, Св. Миколая — Ривер.
22. Пятниця, Зач. Пр. Богор. — Ворд.
24. Неділя — Етелберт.
31. Неділя — Пайн Ривер

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Роблін місто.
8. Середа, Димитрія — Ленард.
12. Неділя — Ґрендвю.
19. Неділя — Шортдейл.
21. Вівторок, Собор Михаїла — Шелвелей.
26. Неділя — Роблін — Зелена.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Ленард.
4. Понеділок, Введення — Петлюра.
10. Неділя — Ґілберт Плейнс.
17. Неділя — Роблін місто.
19. Вівторок, св. Миколая — Роблін — Зелена.
22. Пятниця — Зач. Пресв. Богор. — Того, Саск.
24. Неділя — Шортдейл.
31. Неділя — Шелвелей.

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман.
Телефон 54, р. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Верджис.
8. Неділя, Димитрія — Свидова (храм-базар).
12. Неділя — Бюкенан.
19. Неділя — Канора.
21. Вівторок, Михаїла — Рама (храм).
26. Неділя — Камсек.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД

1	С	19	*Жовтня.* Вмч. Клеопатри
2	Ч	[illegible]	Вмч. Артемія, муч. Євпра
3	П	21	Прел. Іларіона Вел.
4	С	[illegible]	Рівноап. Аверкія єп. Єреопол.
5	Н	23	*Нед. 23 по Зел. Св. Ап. Якова*
6	П	24	Прел. Арети, Сисоя і Теофіла
7	В	25	Муч. Маркіяна і Мартирія
8	С	26	*Димитрія Великомуч.*
9	Ч	27	Прел. Нестора Літописця
10	П	28	Муч. Терентія й Неоніли
11	С	29	Прмуч. Анастасії Римлянки
12	Н	30	*Нед. 24 по З. Св.* Мч. Зиновія
13	П	31	Прел. Спиридона й Никодима
14	В	1	*Листопад.* Косми і Даміяна
15	С	2	Муч. Акиндина, Пигасія
16	Ч	3	Муч. Акепсима еп., Йосифа
17	П	4	Прел. Йоаникія Вел.
18	С	5	Муч. Галактіона і Єпістимії
19	Н	6	*Нед. 25 по З. Св.* Павла арієп.
20	П	7	Св. 33 муч. в Мелітині; Врем
21	В	8	*Собор Арихстр. Михаїла*
22	С	9	Онисифора Ісповідн. печер.
23	Ч	10	Ап. з 70-ти: Ераста єп.
24	П	11	Муч. Мини, прел. Теодора
25	С	12	Св. Івана Милост патр. Алекс.
26	П	13	*Нед. 26 по З. С.* † Івана Зол.
27	П	14	† Ап. Филипа з 12-ти
28	В	15	*Початок Пилипівки.* Мч. Гурія
29	С	16	Ап. і єван. Матея (Левія з 12)
30	Ч	17	Григорія єп. і чудотв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ол. Новицького

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Киназ
8. Середа, Св. Димитрія — Кора (Листопадове Свято)
12. Неділя — Пелві Ривер
19. Неділя — Сифтон
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Вензи (храм)
26. Неділя — Трифтинг Ривер

По Богослуженнях катехизація

Адреса: Давфин Вох 550 Тел. 590 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Жителани
8. Середа, св. Димитра — Шіто місто
12. Неділя — "Коло Ріки"
19. Неділя — "Коло [illegible]"
21. Вівторок, Михаїла — [illegible] Лейк.
26. Неділя — Вест Бенк

Адреса: Вох 52 Шіто Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Виста
8. Середа, Св. Димитрія — Глен Вел.
12. Неділя — Менді
19. Неділя — Сім
21. Вівторок — Арх. Михаїла — [illegible] Лейк (храм)
26. Неділя — Осиборн

Адреса: Осиборн. Тел. 133-21.
Шол Лейк Ест

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка

ЛИСТОПАД:

5. Неділя — Толстой
8. Димитрія — вільна служба.
12. Неділя — Роза.
19. Неділя — Гардентон
21. Михаїла — вільна служба.
26. Неділя — Сеньків

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД

5 Нед. 23. Гол. 6. УВ 1. Літ. Ефес. 2: 4—10. Єван. Луки 8: 26—39.

8. Середа. *Димитрія*. УВ Мат. 10: 16—22. Літ. 2 Тим. 2: 1—10. Єван. Івана 15: 17—27 і 16: 1—2.

12. Нед. 24. Гол. 7. УВ 2. Літ. Ефес. 2: 14—22. Єван. Луки 8: 41—56.

19. Нед. 25. Гол. 8. УВ 3. Літ. Ефес. 4: 1—6. Єван. Луки 10: 25—37.

21. Вівторок, *Михаїла*. УВ Мат. 13: 24—30, 36—43. Літ. Жид. 2: 2—10. Єван. Луки 10: 16—21.

26. Нед. 26. Гол. 1. УВ 4. Літ. Ефес. 5: 9—19. Єван. Луки 12: 16—21.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛИСТОПАДА, 1950. ЧИСЛО (882) 22

ПОМЕР АРХІЕПИСКОП ЕТІОПІЇ.

В неділю 29-го жовтня помер в Каїрі, в Египті, 65-літний Амба Кирило, титулярний Архієпископ (голова) Коптийської Церкви в Етіопії. Та хоч він ще не обняв був вповні всіх обовязків свого становища, то все ж цар Етіопії, Гайле Селясі, казав похоронити його як дійсного голову Коптийської Церкви в Етіопії. Він 1930 року коронував Гайле Селясія в Аддіс Абабі, столиці Етіопії. Головою цілої Коптийської Церкви є Патріарх, що проживає в Александрії. Архиепископ Кирило знав лише арабську мову. Всіх коптів числять на один міліон.

КАТОЛИЦЬКА РОБОТА В ЯПОНІЇ

Католицька організація в Канаді готовиться заснувати вищу католицьку школу в Японії. Мало б там бути 600 до 700 студентів. В Японії мають вже католики [illegible], де працює 13 місіонарів і вчать мови французької та англійської. Також вчать глухонімих. Трох місіонарів має [illegible] організація в Манджурії.

ПОЛЬСЬКА ЦЕРКВА ДІЛИТЬСЯ.

Вістка в "Ню Йорк Таймсі" з Варшави оповідає, що польський епископат в Польщі вже ділиться на двоє, — на тих, що вже стають разом з большевицьким урядом, і тих, що ще не хотіли би з урядом вязатися. Вістка говорить, що Апостольський (папський) Адміністратор др. Едмунд Новіцький, епископ, [illegible] на домагання уряду. Він мав заявити, що вповні годиться з урядом і вірить, що ціла Церква також згодиться. Там є ціла група "патріотичних" польських священників, і від неї була делегація в Новіцького з резолюціями, на які він вповні погодився.

Друга делегація з епископом Полянським приходила з такими ж резолюціями до примаса (голови польської Церкви) архієп. Стефана Вишинського, але той не хотів з делегацією бачитися. Отже виходить, що польська Церква вже розбилася. Дотого ж большевики дають всякі полекші епископам і священикам, що йдуть з урядом, а це принаджує і тих, що стоять ще окремо там, де уряд з кожної сторони їх притискає.

РЕЛІГІЯ НЕ ДАЄ ОГОЛОШЕНЬ.

В Едінбургу, в Скотляндії, міська рада заборонила оголошення виписане неоновим світлом, де було: "Ісус спасає". За причину заборони подала рада, що релігії не можна оголошувати так, як оголошується звичайні речи. Так зведеться релігію до звичайної буденщини. Заборону підтверджено підписами 3,500 людей, які домагалися, щоби таке оголошення усунути, бо воно обезчещує релігію.

130,000 ФАЛЬШИВИХ ДОЛЯРІВ.

В Торонті поліція зкопила 130,000 фальшивих паперових долярів, що були в одному місци заховані. Думають, що яких 20,000 фальшивих долярів є в обігу. Фальшиві доляри роблять мабуть в Бофало, Н. Й.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

Коли здавалося, що в Кореї війна кінчиться, то вона знов зачинається. З сусідної Манджурії большевики прислали коло 60,000 війська і знов боротьба почалася. Опісля те військо вернулося до Манджурії, але з літаків бачили, як в Манджурії коло Кореї громадиться нова сила. Думають, що китайські большевики можуть там мати міліонову армію. Вістка з 8-го листопада каже, що 600 літаків засипало погранич Кореї коло Манджурії, щоби не допускати китайського війська. Скинули вони 640 тон бомб.

Але справа ускладнюється тим, що це вже заводиться на війну з Китаєм, отже починається широка війна. Перед Обединеними Націями стало питання, як і що вони тепер мають рішати. Ходить про те, щоби не дати війні поширитись на цілий світ. А воно на таке заводиться.

СИЛЬНА ПРОПАГАНДА В КИТАЮ.

З Вашингтону повідомляють, що в Китаю йде тепер сильна пропаганда в тім напрямі, що китайці не повинні боятися Америки, бо в них є величезна сила народу, а американського виробу зброя неважна. Це передають через радія і через пресу. Є толкування, що приготовляють китайців, щоби йшли до Кореї воювати з американцями. І є побоювання, що так може початися війна на широку міру. Дотепер війна в Кореї була оборонною, а коли б зачалася війна з Китаєм, то це вже буде міждержавна війна.

КОМУНІСТИ В ТИБЕТІ.

Правителем Тибету є голова тамошньої лямайської релігії (відміна будизму) — Даляй Ляма. Тепер, коли китайські комуністи йдуть на Тибет, Даляй Ляма має 16 літ, і він править Тибетом при допомозі дорадників з трох монастирів. При наступі комуністів Даляй Ляма думав забратися з Лясси, де він живе, та дорадники кажуть, щоби лишався, як представник правлячої сили.

ЩО БУДЕ З ГОНГ-КОНГОМ.

Англія має в Азії свою кольонію, Гонг Конг, що має передовсім торговельне значіння. Большевицький рух в околицях Гонг Конгу вказує, що китайські большевики можуть кожної хвилі піти на Гонг Конг, а він не має сили оборонятися. Кораблі з Гонг Конгу забралися до Кореї.

Англія має ще один клопіт: вона поспішилася признати китайський большевицький уряд думаючи, що з того будуть великі користи, а тепер бачить, що большевики на те не оглядаються. Отже в Лондоні ставлять питання, чи того признання не відкликати.

КРАДУТЬ ЗБРОЮ.

В Калґарі арештували кількох вояків, що крали зброю і дотепер вкрадено коло 50 крісів та багато набоїв. Арештовані кажуть, що дехто з них продавав кріси по 10 долярів тим, що йдуть на лови. Чи можна надіятися на таких вояків на війні?

ПОРЯДОК ОБЇЗДКИ о. Ф. КЕРНІЦЬКОГО

о. Ф. Керніцький, що є тепер на місійній поїздці в справі Катедри в Винипегу, відвідає такі околиці:

В листопаді:

19. Мазепа, Саск.
21. Сторновей, Саск.
26. Роблін-Зелена, Ман.
Вечером — Роблін місто.

Грудень.

3. Ленард, Ман.
4. Петлюра, Ман.
10. Етелберт, Ман.

Всюди рано Служба Божа. Опісля відчит.

ДАЛИ СЛАБІЙ ЧУЖУ НИРКУ.

В Шікаго зробили лікарі перший раз таку операцію, що дали слабій 49-літній жінці нирку померлої жінки, 49-літної. Й операція добре вдалася. Тепер 10 тижнів по операції і жінка виглядає цілком здорова, робить в хаті всю роботу і чується цілком добре. Зветься вона пані Такер. Вже пересаджують чужі очи, пересадили нирку, отже може прийти до того, що цілі більші органи тіла будуть пересаджувати.

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 21.

В перелеті понад Монтану впав літак, отже згинуло 21, а з того 17 пасажирів. Вже відшукали, що літак впав в гірській околиці в глибоку пропасть.

НОВИЙ ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ.

Жовтня 30-го проголошено Густава 6-го шведським королем. Його батько, король Густав 5-ий, помер 29-го жовтня. Отже син заняв престіл другого дня.

ХОТІЛИ УБИТИ ТРУМЕНА.

В середу 1-го листопада два революціонери з Пуерто Ріко хотіли вбити президента Трумена. Коли вони хотіли дістатися до дому, де був Трумен, сторожа одного революціонера вбила, другого ранила, а вони вбили одного сторожа.

ЧУЛИ ЗЕМЛЕТРУСИ.

В північній Австралії був досить сильний землетрус, що доми хиталися і люди втікали з домів в перестраці. Але великої шкоди землетрус не зробив. Та обчисляють, що дуже сильний землетрус мусів бути на морю понад 2,000 миль на північ від Австралії.

В Пасадіні, в Каліфорнії, сейсмограф (прилад, що зазначує трясення), показував, що на морю був сильний землетрус.

ПОЧАТОК ЗИМИ.

В Винипегу був сніг давніше, та стопився і ще не було зими. Аж 7-го листопада почав падати сніг вечером і другого дня, а хоч не впало багато, то на зиму виглядає. Вісти з 9 листопада говорять, що в інших сторонах є вже багато снігу. Навіть в обох Дакотах і Мінесоті (в Стейтах) було 4 цалі снігу з вітром 50 миль на годину. В Гилам, Ман., було 8 нижче зера (понад 27 Цельзія нижче зера). В Вайткорт, Алта., було 11 нижче зера. Виходить, що зима почалася.

ВІДПОВІДЬ НА ПУБЛИЧНІ ОСКАРЖЕННЯ

IV

Впадає в очи, що коли "Ц. і Нарід" лише про справу резиґнації і голосовання над нею на Соборі, то промовчує, що в тойже час Архієпископ був епископом американської Церкви. "Ц. і Нарід" веде справу так, що ніби Архієпископ є лише епископом нашої Церкви, й одні хочуть його позбутися, а другі затримати. Так "Ц. і Нарід" ставить справу на фальшивім ґрунті.

Ціла справа резиґнації в своїй основі зводилася до питання: чи епископ американської Церкви, яка є залежною від греків, може бути рівночасно епископом нашої незалежної Церкви.

Згадавши, що приняття резиґнації вирішено малою більшістю, "Ц. і Нарід" каже, що таку важну справу треба було вирішувати не "формальною", але "моральною" силою, — треба було ЕДИНОДУШНОГО РІШЕННЯ Собору, як бувало на інших Соборах. Але це пуста балачка. Найперше треба було, щоби всі бачили справу, а не особу. Адже ж самий факт доказував що коли Архієпископ став епископом иншої такої нам Церкви, то перестав бути епископом нашої Церкви. Чи треба було вж "единодушности", щоби факт міг мати силу, яку він і без того має? Та і назагал таке проповідування "единодушности", чи однодушности, це пустомельство.

Лише дуже близькі люди в спільних собі справах можуть рішати однодушно, але де збираються люди собі дальші, неоднакових поглядів, з своїми особистими чи груповими интересами, а можуть знайтися й авантурники, там справи "единодушно" не вирішуються. Навіть при виборах патріярхів і папів є голосовання, отже тимсамим нема "единодушности".

Життеві справи треба ріжними способами лагодити. Христос і Павло робили докори Петрови. Христос буком гонив з церкви торгівців. Він звав фарисеїв родом гадючим. Ап. Павло звав Галат дурними. На Никейськім Соборі 325 року не було однодушности, бо Арій зі своїми лишився на боці. Не було однодушности після 1917 р. між московськими епископами й українцями, коли Московська Церква хотіла тримати Українську Церкву дальше в неволи, а українці були проти неволі. По правилу "Ц. і Народу" українці не повинні були навіть і думати про висвободження своєї Церкви, щоби не нарушувати "единодушности".

Собори, але на Соборах не все кінчиться. Багато чого треба перед Соборами і між Соборами, — і згоди, де згода можлива, і розуму, і рішучости, і витревалости, і далекоглядности, і дійсної нелукавої щирости, і боротьби, де боротьба конечна. Це вимоги життя, вимоги неминучої конечности.

Коли би брати "единодушність", як головне услівя в вирішуванню церковних справ, то чи архієп. Мстислав був в "единодушію" з тими, які розуміли, що він не може бути нараз епископом двох Церков? Між ним та митр. Теодоровичем була і згода, але була і ворожнеча. Нині нема единодушности між архієп. Мстиславом і Владиками: Богданом, Огієнком, Григорієм, Сильвестром, отже чому він дотепер не завів з ними "единодушности"?

Переголосовання

Ніпричому і саме переголосовання на Соборі, бо головне питання було в тім, чи Архієпископ може бути епископом двох чужих собі Церков, чого дотепер ніде не бувало? Чи міг би бути на Україні той сам чоловік епископом Української Церкви, яка не признає московського патріярха, і разом епископом Церкви Московської, яка хоче Українську Церкву поневолювати? Певно, що ні! Отже не міг бути й архієп. Мстислав тут нараз епископом двох ріжних Церков.

До такого висновку приводить нас здоровий розсудок, і його дійсного значіння ніяке голосовання не переінačить.

Моральна слушність і без голосування була на тій стороні, яка розуміла, що один чоловік не може бути епископом двох чужих собі Церков.

Неперебірчива аґітація.

Згадує "Ц. і Нарід" про неперебірчиву демаґоґічну аґітацію, очевидно зі сторони Консисторії, але це виссане з пальця. Що десь аґітація була, це було видно на Соборі, бо найбільше тих, що бачили лише особу, а не справу, було якраз з тих сторін, де Архієпископ найдовше перед Собором крутився.

Але Консисторія аґітації не потребувала, **бо вона робила щось більше, важніше і робила явно!** Вона склúкала була двоє ширших зборів з надією, що на них Архієпископ американську справу належно вияснить. На тих зборах був і суддя Арсенич. Коли ж на згаданих Зборах годі було чогось певного добитися, то після резиґнації Архієпископа справу передано Церковній Судовій Комісії, щоби вона справу резиґнації з її причинами належно розслідила. Все те було важнише, ніж вести аґітацію по закутках! Це був чин обовязку Консисторії, однакож Архієпископ з тим не згодився.

Неперебірчиву аґітацію веде і нині "Ц. і Нарід", коли ставить справу так, що нібито Консисторія аґітацією позбулася з Церкви епископа, тай ще собі тішиться, що хоч малою більшістю голосів перемогла. Це очайдушна демаґоґія, бо в дійсности архієп. Мстислав морально стратив право бути епископом нашої Церкви, коли став епископом Церкви в Америці.

Коли ж він рад був затримати для себе і нашу Церкву, то мабуть на те, щоби тягнути її в чужу залежність. Тому він ще перед Собором виявляв обурення, де говорилося про нашу церковну незалежність (статті в Вістнику і др.); тому американської справи не хотів точно вияснити; тому на розслід Комісії не згодився.

Справа "Вістника".

Каже "Ц. і Нарід", що "Вістник" годував духовенство і нарід такою ідеольоґією, що: "межує з відступленням від православної науки про церкву", - він то епископат прирівнює до папизму; насміхається над наукою, що без епископів, як наступників апостолів, нема Церкви; що Церква на самих догмах і канонах буде слабою. Вкінци "Вістник" хвалиться, що порушив більше важних справ, ніж хто другий... І тому то:

"Архієп. Мстислав за своєю архиерейською присягою за правильне ісповідання Православної Віри в Канадійській Церкві не міг признавати такий "Вістник" (зн. такого Вістника!) за урядовий орган тієї Церкви, про що і заявив на запитання про це на Соборі. Чи на цю заяву Архієпископа звернена була належна увага на Соборі? Ні." — Так відповідає "Ц. і Нарід".

Але воно не так! Коли б "Вістник" стояв на межі відступства, то за 25 літ його роботи вже не було би в Канаді Української Православної Церкви. Все був би знищив. Та наділі, коли хто шкодив нашій Церкві, то деякі лихі люди, а не "Вістник".

Порівнання до папизму... Папа 1925 року не приняв української делегації, хоч принимав польську. В 1949 році грецький патріярх не хотів приняти в Парижу української православної делегації, але відомо, що греки з москалями стоять тісно. Давніше патріярхи продали українську Церкву Москві, а недавно на такий же лад дав папа українські церкви і їх майно на Холмщині полякам. Є подібність, чи ні?

Католики забрали Українську Церкву силою і вживали її на нищення українців. Православні москалі таксамо забрали силою Українську Церкву і вживали її точно на те, що і католики, - на нищення українців. В Польщі польське духовенство несло нищення українців через Церкву, в Росії московське. Є подібність, чи ні?

І як Рим вважав Польщу [illegible] взором християнства, так і Росі[illegible] Церквою вважали взором найви[illegible] "благочестія". Були навіть україн[illegible] ховані в московських школах [illegible] московській Церкві бачили вер[illegible] шого православія.

"Вістник" таке мав на увазі [illegible] таке писав і тому він на межі [illegible] цтва... від традиційної по[illegible] про таке писати не дозволя[illegible]

Згадує "Ц. і Нарід" 8-м[illegible] ника" з 1950 р., де нібито "В[illegible] міхається над наукою про епи[illegible] в "Вістнику" писалося ось що:

"Церква й епископ не одно [illegible] один чоловік і він не є Церквою. Він церковний служитель. Епи[illegible] кількох людей з титулом [illegible] не є також Церквою. Хоч існує [illegible] гання піддержувати погляд, що [illegible] епископат є дійсною Церквою Б[illegible] Христова наука і ві[illegible] безвартна, отже християнств[illegible] би. Точно те, що без п[illegible] ння. Яке це далеке від [illegible] Го[illegible] ловою й Основою Церкви є Хр[illegible]"

Це писав "Вістник" нагадуючи тих, які піддержували погляд, що в[illegible] Церква, то епископи.

Та послухаймо, що пише [illegible] церковного права, Ол. Лотоцький [illegible] й "Автокефалії":

"Епископи поставлені для служіння церкві самі по собі церкви [illegible] бо церква, це союз людей, [illegible] Христа, а не одна верства того союзу. В православії голос самого епископату не есть голосом усієї церкви." (Т. І, ст. 47.)

Цей вислів мабуть також межує з відступництвом, бо заперечує слушність тим епископам й епископатам, які твердили, що їх голос є голосом цілої Церкви і тому не можна до голосу допускати тих, що не є епископами.

Також питання про апостольське наслідство епископів стоїть нині не на теоретичнім, але на практичнім ґрунті. **Православні українці вже за давної Польщі опинилися були без епископів. Це повторилося знов 1921 року.** Та хто знає, чи серед нинішних непевних відносин на світі такі випадки не будуть часто всюди повторюватись, — але які правила, які поради має для таких можливих випадків Вселенська Церква? Ніяких! Вона в трудних випадках лишає вірних на роздорожу. А коли полишені люди шукають виходу, то їх осуджується. Отже над тією справою мусять нині люди думати.

Що на самих Догмах і Канонах нині Церква не буде мати великої сили, це ясне. Московська Церква мала всі Канони і Догми, але чи мала вона велику моральну силу? Вона задержувала і в Українській Церкві всі Догми і Канони, а чи з тим Українська Церква мала силу нести добро Українському Народови? Виходить, що Догмів і Канонів довш? Виходить, що Догмів і Канонів замало і треба ще чогось.

Колиб українці в Канаді були поза Догмами і Канонами світа не розглядали, то нині в Канаді не було би Української Православної Церкви, не було би тут й архієп. Мстислава з його "Ц. і Народом".

Нову справу відкриває "Ц. і Нарід", коли каже, що архієп. Мстислав, будучи зобовязаним присягою за правильне ісповідання Православної Віри, не міг признавати "Вістника" за урядовий орган Церкви. Цікаве! Хіба ж лише один епископ в цілій Церкві зобовязаний правильно визнавати віру, бо він присягав, а других це не зобовязує? Але яке тоді діло епископови до "Вістника", чи взагалі тих, які не присягали? Вони не зобовязані. Таке з "Ц. і Народу" виходить.

Та є ще одно інтересне питання: чому архієп. Мстислав повідомляв католиків, щоби з "Вістником" не числилися, бо Вістник не є органом Церкви. Чи це також випливало з його присяги, чи якого Канону? Виходило би, що архієп. Мстислав і католики правильно ісповідують Православну Віру, тому він повідомляє їх, як своїх. А "Вістник" для них обох чужий. Чи не так?

Також неправдиве твердження "Ц. і Народу", що на заяву Архієпископа про "Вістник" не звернено на Соборі належної уваги.

Належна увага була звернена! Якраз в обговорюванню справи "Вістника" були відчитані дві статті з "Вістника", про які Архієпископові дуже ходило, а то **"Чуже признання"**, з 15 грудня, 1948, і **"25-ліття Вістника"**, з 1-го квітня, 1949. В першій статті говорилося, що жебрання в когось признання, це самопониження. В другій переповідались події Церкви в Канаді і роботу "Вістника".

Проти першої статті Архієпископ кричав в Консисторії питаючи, як таку статтю можна було містити без його дозволу? Кричав і проти другої, та навіть порозсилав до священиків листи з запитом, чи та стаття згідна з канонами і традицією.

Ті обі статті були на Соборі уважно відчитані перед зібраними, однакож Архієпископ цілком не показав, що в тих статтях недобре. І його прихильники також мовчали. **З того вийшло, що ті статті, які Архієпископ перше осуджував, як дуже недобрі, Собор "единодушно" принив за добрі, й Архієпископ з тим погодився.** Отже якої ще уваги було треба?

ДОБРА ПОРАДА МАТЕРЯМ.

Один англійський часопис дає добру пораду матерям, головно по містах, він каже: Не пускайте дітей далеко від дому. Діти повинні бавитися на власнім подвірю, де мати може завсіди мати над ними нагляд. Сюди можуть прийти і сусідські діти. Коли ж покажеться, що якісь чужі діти занадто неґідливі, розпущені та злочинні, то можна їх позбутися. Це дуже розумна порада. Нагляд матерей завсіди потрібний.

КОПТИЙСЬКА ЦЕРКВА

Недавно помер Архієпископ Коптийської Церкви в Етіопії, Кирило, отже скажемо тут дещо більше про Коптийську Церкву.

Копти живуть в Етіопії, в Єгипті і взагалі в північно-східній Африці. В Етіопії Коптийська Церква є головною.

Назва Коптів перекручене мабуть з "египтян", бо Копти є потомками давних Єгиптян.

Засновником християнства був там ап. Марко. Спершу Копти належали до Східної Православної Церкви, але пізніше поділилися, — одні лишилися православними, другі пристали до ереси (секти) монофізитів. Однакож назагал вони мають все те, що має Православна Церква. А важне, що вони позатримували багато того, що було в первісній Церкві.

Коли 640 року прийшли в ті сторони музулмани (магометани, турки), то люто переслідували християн, однакож залишилося багато і православних і коптів. Нині і православний патріярх і коптийський, живуть в Александрії, в Єгипті.

Тут подамо, як в коптів обряд хрещення відбувається.

Дитину несуть хрестити аж 40 днів по народженню. До церкви йдуть куми, батько і мати та ще свояки і знакомі. Батько спрошує чоловіків, мати жінок.

Священик вводить матір з дитиною до церкви і помазує дитину святим олієм шість разів при молитвах, що звуться екзорцизмами. За тим йдуть дальші помазання частей тіла, разом 36 разів.

Перед хрещенням священик кропить воду два рази святим олієм. Тоді бере дитину з рук матери і питає батька, яке має бути імя. Дитину роздягає і лишає її лише в тонкій льняній сорочці.

Тепер погружує її в воду по бедра (по пояс) і каже: "Я тебе (імя) хрещу в імя Отця". Тут дитину підносить і знов занурює по груди та каже: "Я тебе (імя) хрещу в імя Сина". Потім занурює цілком і каже: "Я тебе (імя) хрещу, в імя Святого Духа".

Тепер дає дитину матери, яка з другими жінками її обтирає і передає батькови. І батько приступає з дитиною, щоби священик помазав її миром. При помазанню чола й очей каже священик. "Печать дару Святого Духа". Помазуючи уста і ніс, каже: "Печать обручення Царства Небесного". Уха: "Печать приєднання до життя вічного і безсмертного". Долоні і верхної части руки. "Помазання святе в Христа Бога нашого і знак незнищимий". Груди. "Виповнення дару Святого Духа й охорона (щит) правдивої віри". Лікті і колина: "Це помазав я тебе святим миром в імя Отця, і Сина, і Святого Духа".

Потім обтирає миро ватою, вбирає дитину в ляну білу одежу, перевязує через груди рожевою стяжкою (биндою) і вкладає на голову вінок як знак, що дитина стала наслідницею Царства Божого. Отже бачимо, що обряд хрещення в коптів дуже величавий, очевидно задержаний з перших часів християнства.

В коптів (як і в православних) причащають малих дітей вином в часі Служби Божої. Виходить діякон, бере дитину з рук батька і приносить до священика. Священик замочує палець в чаші і подає Кров Господню до уст дитини.

Етіопійські царі виводять свій рід від царя Соломона, про що треба би окремо оповідати. Померший архієпископ Кирило в 1930 році коронував етіопського Гайле Селясія.

РОЗУМ І НЕРОЗУМ

(З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА.)

Розсудний ховає мовчки своє знання, а серце дурного розголошує дурноту.

Син мудрий слухає батька, а безпутний не слухає докору.

Наука мудрого, це животворна керниця, вона відвертає від лиха.

Розумний з розсудком діло робить, а дурний виносить на показ дурноту.

Хто братаєсь з мудрими, буде сам мудрий, хто дружить з дурними, зледащіє.

Йди геть від того, хто розуму не має, в кого не видно розумних уст.

Нерозумний кожному слову вірить, а розумний бере справу розважно.

Терпеливий чоловік показує великий розум, а хто на гнів палкий, виявлює дурноту.

Язик розумних подає добрі відомости, а уста нерозумних мелють дурниці.

Розумний син отця свого розвеселяє, дурний же і матір зневажає.

Страх Божий вчить чоловіка розуму, а попереду слави йде покора.

Розумним назвуть того, в кого мудре серце, а ласкава бесіда додасть поваги знанню.

ВЕЛИКИЙ ЧАСОПИС

В Ню Йорку виходить великий часопис — Ню Йорк Тайме. Він появляється в Ню Йорку два рази, а для дальшого світа раз на день, сім разів в тижни. В нім кожного дня є відомости про події на цілому світі, події політичні, події з широкого життя.

Вже перед 20 літами цей часопис мав 1500 редакторів і співробітників і 2,000 друкарів. Всім редакторам і співробітникам (співредакторам) платили річно 176 мільйонів долярів. З редакції висилали денно 7,000 листів, а телеграфічних розмов мали редактори 8,000 денно. Почтова оплата коштувала річно 800 мільйонів долярів. Часопис мав своїх кореспондентів по всіх сторонах світа.

Кілько той часопис мав передплатників, не було сказано, та велика частина доходу приходила [illegible] оголошень. Певна річ, що стан того часопи[illegible] і тепер не змінився, але міг ще піднестися.

Таке там. А в нас від одного редактора кілько вимагається. Там на видання одного числа (хоч щоправда великого) йшла праця 1500 редакторів і співредакторів і співробітників, отже і матеріял був ріжнородний і добірний, такий, що кожному читачеви міг дати багато того, чого читач хотів. І було місце на такий матеріял.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипеґу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПРОВІДНІ ЛЮДИ В ЖИТТЮ

Кожна велика справа на світі починалася і будувалася працею тих, що їх можна звати апостолами справи, які себе цілих для справи посвячували.

Так будувалося християнство. Христос найперше своїм життям і смертю на хресті показав Апостолам, якими вони повинні бути "Я [illegible] вам дав", говорив Він. "Хто не візьме хреста і не пійде моїм слідом той не гідний мене". "Хто бере [illegible], але назад оглядається, той не досягне Царства Божого". "Будьте світлом для світа".

А посилаючи Апостолів на проповідь, казав: "Посилаю вас, як овець між вовків. За моє імя будуть вас судити, будуть вас переслідувати . . ."

Так показуючи велику справу, Христос приготовляв Апостолів до найбільших жертв. А найбільшою жертвою є саме життя [illegible] можна збудувати. І Христос [illegible] життя, тай Апостоли своє життя давали.

Перші християни, що бачили велику посвяту Апостолів, їх наслідували і таксамо давали для святої справи працю, майно, а то і життя. Тоді кожний християнин був апостолом, був проповідником своєї справи. І в тім була та непереможна сила, що будувала і поширювала християнство. Тоді кожний християнин, кожна християнка були місіонарями [illegible]

[illegible] хан вони [illegible] основи, які вони [illegible] готові для тих, що по них прийдуть і будуть докінчувати. Спомин по них буде виховувати нових великих працівників. Кого не зворушать нині такі благальні слова Шевченка:

А не даси, то донеси
На мою Вкраїну
Мої сльози, бо я, Боже,
Я за неї гину.

Кому не лишаться в памяти слова Гарібальдія, якими кликав він за собою охотників, щоби воювали за визволення Італії. Він казав: "Йдіть за мною, але знайте [illegible] ані майна, ані вигод, ані довгого життя. Будете голодувати, в лахах ходити, мерзнути і гинути. Але ходіть, бо справа нас кличе!"

І завсіди знаходяться уха, що до таких слів прислухуються, і серця, що ними переймаються.

З великою посвятою будувалася в Канаді наша Церква, наша преса, наші Інститути та ще що. Багато людей жертвувало час, гроші, працю більше, ніж можна було вимагати. Багато було тих, що їх праця була апостольська, одних більше, других менше, відповідно до сили, але вся однаково щира. І якраз та щира праця збудувала те, що маємо.

Для великих працівників, для дійсних апостолів, для щирих місіонарів, для високоідейних людей, для людей великої посвяти, завсіди є в життю широке поле для праці. І життя таких завсіди дуже потребує. Вони мають бути тою силою, що збудоване підтримує і поширює, а поза ним нове творить, якого ще нема, але яке потрібне. Як сонця кожного дня, так потрібно тих гідних, щирих та ідейних людей. Вони є солею землі. Вони є світлом для світа.

І тому серед досвідчених людей для проводу всіх важних справ ставлять людей відомих зі своєї ідейности, зі своєї щирости, зі свого широкого розуму. Такі люди тримають справу на належній висоті і її ще підносять.

З того можна виробити правило: Дайте малому чоловікови велику справу, а він знизить її до свого рівня; дайте великому чоловікови малу справу, а він піднесе її до своєї висоти. Таке правило треба памятати.

ПРО КАТЕХИЗАЦІЮ

Читаємо в "порядках" Богослужень, що по Службі Божій буде катехизація для дітей, або для дітей і старших. Це важна праця священика.

Діти і молодь — це будучий нарід. Вони мають підрости, дозріти, пійти в життя. Щоби в світі не згубитися, дати собі раду, бути пожиточними, — вони мусять знати і конечні правди, які [illegible] Православна Церква.

Хто ж повинен іх навчати [illegible]

Перший обовязок родичів. Тато і мати мусять вчити дітей релігії. Кілько можуть. Вчити гідного поведення. Вчити змалку і при всякій нагоді.

Дальше обовязок і Церкви.

Томуто священики оголошують, що по скінченню Служби Божої буде наука релігії для дітей і молоді. Вони заохочують лишатися ще на якийсь час в [illegible] родичів, щоб доглянути [illegible] вчилися.

[illegible] нічого кращого [illegible] вчити діти [illegible] священика, який їх [illegible] того, що їм найбільше буде потрібне в дальшім житті.

Та коли буває, що не всі діти користають з тої важної науки. Не всі діти, які були в церкві, тай не всі, які є в парохії; бо одні вийшли на двір і пішли, а других таки не було в церкві.

В декого є легковаження тої науки релігії, яку поручає свята Церква, а з тим вяжуться болючі наслідки для самих родичів, для дітей і для всього народу.

Тому родичі, церковні заряди, свідоміші громадяни — мусять допомагати священикам у навчанню релігійної науки.

Як помагати?

Посилати дітей до церкви і наказувати там лишатися на науку релігії. Купити молитовник кожній дитині; навчити дітей читати той молитовник. Дати дітям грошей, коли при нагоді катехизації буває збірка.

Треба давати першенство науці релігії. Треба всякі треби чи що, виконувати не зараз по Службі Божій, а відсунути після навчання дітей. Треба хрещення, вінчання, парастас, відправи на гробах лишити по катехизації.

Добре було би, щоби хтось з мирян, учитель, дяк, старший студент, — погодився вчити окремо, іншого дня, в інший час, дітей релігії. Та коли це мусить виконувати священик, то даймо йому нагоду виконати це як треба.

По тій лінії винесено ухвалу на Конференції Духовенства в Едмонтоні, де сказано: "... щоби оо. Парохи по фармах (фармерських околицях) повели відповідну акцію в тім напрямі, щоби катехизація дітей відбувалася кожний раз безпосередно по Богослуженню, а всі треби, як шлюби, хрещення, парастаси й т. п. відбувалися аж після катехизації".

Коли всі зрозуміємо, яка це велика справа, і коли будемо вважати її як власну, то напевно доложимо всіх сил і способів, щоби наші діти навчилися релігії і приготовані пійшли в світ служити Богові і бути корисними між людьми.

о. Є. Грицина.

СВЯТА ПАРАСКЕВІЯ-ПЯТНИЦЯ

В часі, коли цар Деоклетіян (245-313) люто переслідував християн, жила в місті Іконії в Малій Азії, гарна дівчина — Параскевія, або Параскева. Родичі належали до вельмож, але були християнами, і дочку виховали на [illegible] християнку.

Родичі її скоро померли [illegible] лишилася сиротою. Багато було [illegible] хотіли з нею одружитися, але вона рішила посвятити себе виключно на службу Богу. Вона з свого майна помагала бідним і проповід[illegible] тим, з якими стрічалася

[illegible] погани оскаржили Параскеву перед князем тих сторін, що вона баламутить нарід і зневажає богів, яким молиться сам цар. І Параскеву посадили до вязниці.

Якже князь закликав її на суд, то запитав:

— Як називаєшся?

— Я називаюсь слуга Христова — відповіла Параскева.

— Ти гнівиш мене, — сказав князь, — бо ти на моє питання не відповідаєш

— Я сказала тобі своє найважнійше імя, — відповіла Параскева [illegible] зала, що я християнка, тепер [illegible] ге імя: я звусь Параскева, [illegible] Пятниця, бо я в пятницю народилася [illegible] тому так мене назвали. (По грецьки пятниця звесь Параскева.)

І почав князь вговорювати [illegible] вона відреклася Христа, а буде [illegible] жити в розкошах, але Параскева відповіла

— Того ніколи не буде. І найбільшими муками не змусиш мене до відступства від мого Спасителя.

Тоді казав її князь мучити. І її тіло дерли гаками та огнем пекли, однакож Параскева все терпіла і лише молилася

Поранену вкинули її на ніч до темниці, і тут вночи зявився ангел, пообтирав рани святої і вона стала цілком здорова. І здивувалися сторожі рано та дали знати князеви

— Се наші боги тебе оздоровили, — сказав князь, — отже поклонися їм.

— Ні, мене оздоровив мій Спаситель Христос, якому я служу, а твої боги мертві, — відповіла Параскева.

Тоді князь знов Параскеву казав мучити, а вкінци відтяли їй голову. Се сталося 290 року по Христі. Християне взяли тіло святої мучениці почею і поховали її по християнськи. А князь, що казав Святу мучити, другого дня на ловах сам згинув.

Память св. Параскеви-Пятниці припадає 28-го жовтня церковного (10 листопада звичайного). Й український нарід завсіди память св. Параскеви дуже поважав. — Є ще дві Параскеві, — Преподобна 14 жовтня, і Мучениця 26 липня церковного.

СПРАВА НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Історичний спомин.

З охрещенням Володимира Великого 988 року, а з ним і киівлян, Українська Церква не могла бути від чужих незалежною. Вона мусіла ще формуватись, поширюватися. Вона не мала для церковного проводу відповідно підготованих українців. Епископи зпочатку були греки, священики або греки, або болгари, яких мова була українцям трохи зрозуміла. Тому від болгар українці взяли церковні книжки, писані по болгарськи, взяли письмо.

Ось чому Українська Церква мусіла бути в початках залежна від греків.

Та коли вже між українцями були відповідні люди для церковного проводу, то залежність від чужих ставала непотрібною. А то ще і більше, — бо чужі були чужими, вони українських справ не розуміли і ті справи були їм чужими. Для них важною справою було [illegible] збирати між українцями поміч для грецьких потреб.

Неприродним мусіло виглядати і те, [illegible] чому аж Царгород має вирішувати [illegible] дозволяти те, що українцям потрібне [illegible] вони красше розуміють, ніж греки. Є вістка, що вже Ярослав Мудрий [illegible] вав Митрополію в Києві, не дозволяючись патріярха, хоч ця вістка не цілком певна. (Тут додати б, що в греків [illegible] пископ уважався більшим від Митрополита, Архіепископія, це вже не[illegible]ість.)

Та вже київський князь Ізяслав, син Ярослава Мудрого, постановив Українську Церкву зробити незалежною.

Митрополитами в Києві були греки і назначував Царгородський патріярх. Коло 1014 р. київський митрополит Михаїл, грек, поїхав до Царгороду, не кажучи про те нічого князеви, а другого [illegible] він помер. Тоді Ізяслав рішив зробити Українську Церкву незалежною [illegible] Царгороду. Він скликав до Києва епископів і радив їм вибрати митрополитом Климента (Клима) Смолятича, монаха, що визначався вченістю, і не [illegible] ждати дозволу в Патріярха.

При думці Ізяслава став епископ Чернігівський, Онуфрій, а з ним ще три [illegible] епископи. Вони казали, що по давніх правилам три епископи можуть поставити старшого епископа (митрополита) для своєї Церкви. Ізяслав і згадані чотири епископи мали на увазі не тільки давні правила, але й саму українську справу.

Але не всі епископи на те годилися. Новгородський еп. Ніфонт († 1156) та Смоленський еп. Мануїл, грек, стояли при тім, що митрополитів для Києва має поставляти лише Царгородський патріярх. Казали, що вже завівся такий звичай.

Сам Ніфонт (передше Никита) був родом українцем, родився близько Києва. Він подорожував по Сході і мав близькі знакомства з греками, а що був епископом далекого Новгороду, то українська справа була йому чужою. Хоч і дещо доброго можна про нього сказати. Отже Ніфонт і Мануїл не згодилися, щоби Климент був Митрополитом без патріяршого дозволу, а патріярх прислав навіть листа Ніфонтови, де називає Ніфонта мучеником і каже: "Не піддавайся тим гаспидам і його (князя) дорадникам" (Гаспид — змія, чорт.)

Так почався нелад і патріярх прислав свого митрополита Константина, грека, а Климент Смолятич мусів забратися до Володимира Волинського.

Першим ділом нового митрополита (Константина) було: заборонити правити Службу всім священикам, яких благословив Климент, та відлучити від Церкви память покійного князя Ізяслава. Але коли пізніше син Ізяслава, Мстислав, взяв Київ, митр. Константин втік до Чернигова і там вмер 1159 р.

Літопис говорить, що він перед смертю казав Чернигівському епископови Антонію, щоби той не ховав його, але причепив шнуром за ноги і витягнув за місто псам на поживу. Й епископ нібито так зробив, з чого всі люди дивувалися. Виходило би, що Константин чув за собою великі провини. Однакож чернигівський князь порадився з боярами й епископом, і другого дня забрав тіло, яке поховали в Спаському соборови.

Таке ділося перед більше, як 800 літами, як оповідає Історія. З одної сторони українці раді були мати свою Церкву незалежною від Царгороду, а з другої Патріярх силувався затримати Українську Церкву в своїх руках, очевидно маючи на увазі свої особисті користи, а не релігійну справу.

ЖАН МОЛІЄР

Жан Моліер (1622—1673) був визначним французьким драматургом й артистом. Його дуже поважали за його драми, однакож були і такі, що його не любили, бо він в своїх драмах висміває людей гордих, зарозумілих і злих. Коли ж помер, то священики не правили похорону, бо він показував в драмах і їх прогріхи. Він готовився на адвоката, але вибрав собі інший фах.

Ранком того дня, коли Моліер мав померти, він був вже дуже ослаблений і жінка та приятелі вговорювали його, щоби він вечером не йшов до театру грати, однакож Моліер їх не послухав. Він казав:

— Звичайна річ, що чоловік перед смертю багато терпить. Я знаю, що кінець мого життя недалекий, але там же є 50 робітників, які заробляють тільки, щоби день прожити. Отже хто дасть їм хліба, коли я не прийду?

І він пійшов. Коли ж вернувся додому, пійшов до ліжка і помер.

АТЕНЦІ І СПАРТАНЦІ

Було це за старої Греції, перед Христом. В Атенах було велике державне свято, на яке зійшлося багато народу.

Сталося, що старий поважний чоловік прийшов, коли майже всі лавки були заняті, отже почав розглядатися, де би міг сісти. Бачучи це молоді атенці, почали його кликати в свою сторону, де нібито є для нього місце. Та коли чоловік туди прийшов, вони почали сміятися, що він їм повірив, бо місця не було і ніхто з молодих не хотів йому свого місця дати.

Чоловікови стало ніяково і він подався в ту сторону, де сиділи ті, що прибули сюди з другого міста, зі Спарти. Коли ж спартанці побачили старого поважного чоловіка, всі перед ним повставали й один з них повів старця на найповажніше місце між собою.

Побачили це атенці і соромно їм стало, отже треба було дати спартанцям признання, і вони почали плескати. Тоді каже старець:

— Атенці знають, що добре, але доброго не роблять, а спартанці і добро розуміють і добро роблять.

МАЛЕСЕНЬКИЙ ДІЯМЕНТ.

В Ґент, в Бельгії, вигладжено діямент, менший, як головка шпильки, так, що він має 52 бокі. Незвичайна праця! Але чоловік, що завзявся таке зробити, стратив зір. Чи варта того та праця?

РОЗУМІЛИ ВАРТІСТЬ ДІДЕРА.

Дідеро був визначним французьким фільософом свого часу (1713—1784) і був відомий широкому світови. Та раз знайшовся він в таких недостатках, що виставив свою велику і дуже цінну бібліотеку на продаж.

Тоді російським амбасадором в Парижі був князь Ґоліцин. Коли він довідався, що Дідеро продає свою бібліотеку, покликав його до себе і радив бібліотеки не продавати і дав йому грошевий дарунок. Рівночасно повідомив про все царицю.

Невдовзі дістає Ґоліцин приказ цариці, щоб він заплатив Дідерови суму за бібліотеку, якої Дідеро хоче, і нехай він тої бібліотеки вживає дальше до кінця свого життя. А щоби ще більше Дідерови помогти, вона ставить його своїм бібліотекарем і назначує йому річну пенсію 1,500 лірів. Цариця розуміла вартість бібліотеки, але ще більше цінила працю фільософа, отже знала, що від нього не можна забирати того, що є конечне для його праці. Йому треба бібліотеку лишити тай ще позатим йому допомагати.

ТУРОК І ГРЕК.

Коли турки воювали з греками, Малек, генерал каліфа (князя) Мостадія, побив греків і взяв грецького царя в неволю. Він привів його до свого намету (шатра) і запитав:

— Чого ти тепер від мене сподієшся?

На те відповів полонений:

— Коли ти воюєш, як цар, то пусти мене; коли воюєш як купець, то продай мене як невільника; коли воюєш як вбивник, то вбий мене.

Малек довго думав, а вкінци пустив полоненого на волю без викупу.

БАГАТО СЛУХАЙ — МАЛО ГОВОРИ.

Раз мудрець зійшовся з молодим чоловіком, який любив забагато говорити. Наслухавшись багато слів, каже мудрець:

— Одну дам я тобі пораду . . . Господь дав нам дві усі, щоби ми багато слухали, але тільки один язик, щоби ми мало говорили.

І МАЛІ ВВАЖАЮТЬ СЕБЕ ВЕЛИКИМИ

Є оповідання, що коли до берегів Ґвінеї, в Африці, причалив французький корабель, то кілька французів відвідало місцевого муринського князя. Він сидів на колоді, як ніби на троні, а чотирох муринів стояло коло нього з деревляними списами. І підчас бесіди запитав князь французів:

— Чи про мене в Франції дуже багато говорять?

РИМ ПРОГОЛОСИВ НОВУ ДОГМУ.

Листопада 1-го [illegible] папа проголосив нову правду віри (догму), а то, що Діва Марія була з тілом взята до неба. Від тепер католики мають в те вірити, як в конечну правду.

Про те, що тіло Діви Марії ангели взяли до неба, був переказ і Церква як переказ брала, а не як правду віри. І поважала Діву Марію згідно з тим переказом і того було досить. Але Римови ходить про те, щоби зробити більше розголосу. Вже саме оголошення відбувалося з великою парадою. Навіть випущено при оголошуванню 100 білих голубів, ніби на знак, що вістка про те має розлетітись по світі, як ті голуби.

БАЧИТЬ ЧУЖИМИ ОЧИМА.

В Феррарі, в Італії, помер злочинець, і лікарі взяли його очи і передали сліпій 22-літній італійській дівчині. Операція вдалася і дівчина бачить.

Відділ молоді

"ГИЧ-ГАЙКІНГ".

Є в українців вислів: "гуляй-поле". Це гарний вислів на те, що він означує. Є ще другі вислови: "Йому вітер в полі", "Йому море по коліна". Всі ті вислови собі подібні.

Ті вислови прикладається до тих людей, що про ніщо не дбають, з нічим не рахуються, і роблять лише те, що їм кожної хвилі захочеться. Такому всюди "гуляй-поле". Йому всюди "море по коліна".

До тих наших висловів трохи подібне англійське "гич-гайкінг". Це те гуляй-поле".

Нераз читаємо, що не то молодий хлопець, але і дівчина пішла з дому, не сказавши навіть родичам куди їде, і пустилась на "гич-гайкінг" з Торонта до Венкуверу. Пустилася пішки, а як вдасться, то з кимсь підїде трохи.

Яка ж ціль такої вандрівки? Ніяка! Забаглося, тай тільки. Ніякої розумної цілн нема. Лише те, що в голові "гич-гайкінг".

Таких "гич-гайкінгів" люди в життю багато роблять. Вони зайдуть з Торонта до Венкуверу, газети будуть про них писати, — але вони не зайдуть до ніякої важної справи. Час промарнують тай тілько

До важної справи ніхто не їде "гич-гайкінгом". До того їдеться здоровим розумом і витревалою працею.

Отже треба дбати, щоби в нашім життю не було ніяких "гич-гайкінгів", де всюди "море по коліна". Коли їдемо, то їдімо до чогось розумного, гідного, вартного

Читач.

ВЖЕ ЇДЕ ДО РІЗДВА.

Різдвяні Свята мають велике релігійне і загальне культурне значіння. Вони пригадують Різдво Христа, що саме має широку історію, а важне і те, що ми святкуємо ті свята не тільки в церкві, але і вдома. Тоді і дім є церквою.

А важне тоді — коляди.

Колядують тоді в церкві, колядують вдома після Святої Вечері, колядують і другого дня. Колядують при сходинах Окремо ходять по хатах колядувати.

З того виходить, що добре було би знати якнайбільше коляд. А щоби їх знати, то треба вже тепер починати вчитися де лише можна. Сумківці повинні перші дбати, щоби коляд вчитися. А хто коляди знає, нехай вчить.

Але не в чотири голоси. Не хором, але в один голос, в два. Тоді можна багато навчитися і без дириґента співати. А ті що так навчаться, зможуть самі других вчити.

Які величаві були би Різдвяні Свята, коли б молодь знала добре 10 різних коляд і їх переспівала в церкві та п домах. А всіх коляд, які в один-два голоси можна знати, є понад 20.

Отже памятайте про те. Молоді нехай шукають тих, щоби їх навчили, а хто вміє вчити, нехай вчить. Це великої ваги наша культурна справа

Сосник.

ПО ЛІТАХ ПРАЦІ.

В Альзації родився Йошуа Гайльман 1796 року. Змалку він почав працювати в ткацькій фабриці, і поза звичайною працею почав думати над поліпшенням ткацьких машин. Виробляв собі пляни на нові машини, яких ще не було.

Вільної хвилі не змарнував. І багато нового та потрібного видумав. Але одна машина забрала йому багато літ праці і клопоту.

Був він вже жонатий тай не убогий, як почав він будувати таку машину, що можна би нею розділювати довгі волокна від коротких, а тоді добре було би прясти. День і ніч він працював коло тої машини, а через те дуже збіднів. Не міг зробити такого гребеня, щоби вовну, чи прядиво так чесав, щоби волокна довші від коротших ділив. Аж побачив, як його дочка чесалася і це навело його на нову думку.

І вкінці зробив таку машину, що всі волокна окремо ділить, довші, коротші, ще коротші і найкоротші. Отже довів до того, що з одного фунта вати (бавовни) можна було випрясти таку тонесеньку нитку, що була 334 милі довга. Але кілько літ праці і журби все те коштувало.

Аж тепер його доля могла поліпшитися, бо його винаходи почали ткацькі фабрики закуповувати, але він вже скоро вмер. А за ним вмер скоро і його син. Однакож його життя не пройшло марно. Варта було жити для тої праці, яку він виконав.

СВЯТА КРИНИЦЯ

(За Кл. Поліщуком.)

Це було в Полтавщині коло Лубень.

Тихим тіхим вечером йшов я польовою доріжкою понад яром. Кругом було, гарно і спокійно. Нараз побачив я як на віддалі миготіли вогники, що то показувалися то зникали.

І бачу, що ті вогники до мене наближаються, а вкінці підсунувся до мене довгий ряд возів. Я побачив, що на рогах волів, що тягнули вози, горіли тоненькі восков свічки, а на возах сидили чоловіки, жінки, літи, та співали побожних пісень

Добрий вечер' — привитав я старого кремезного дідугана, що на першому воз поганяв воли.

А ви чому до святої криничкн (керничкн) не їдете? запитав мене чоловік

До якої керничкн? — питаю.

Оттак! — здивувався чоловік, — як можна не знати?

Не знаю, бо я нетутешний

Нетутешний ... Еге! А звідки ж ви?

— Здалека, діду. З волинського Полісся.

З Полісся, — промовив дід. [illegible] говорить по нашому.

Скрізь діду наші люди говорять по нашому, тільки не всі знають кілько нас і як нам живеться.

А нащо нам знати? Чи буде легче житися?

Може було би легче, коли б знали

І не кажіть! Скрізь тепер недобре

Поганяйте діду! почулося ззаду.

Покитав дід головою

Їдуть очищатися, а не можу [illegible] вчати, — каже.

Як очищатися? — пи[illegible]

Як? Та водою святої кринички. Сідайте, то вам розкажу

То був час коли я йшов, куди хотів отже і сів побіч чоловіка. Він рушив, на всіх возах знов почулися побожні пісні. І на нашім возі співала жінка, співав и чоловік, син старого, і два хлопчики

Чому ви діду не співаєте? — кажу

А тому, що я обітниці не давав

А вони давали?

Еге, вони давали

А що то за обітниці?

Та всякі ... Як чиї гріхи ...

— Та ви діду розкажіть мені все, а то їду і не знаю куди.

Дід поправився і почав:

— Які в кого гріхи, таку дає обітницю. І свята Параскева-Пятниця все те чує і знає, і своєю водою з криничкн гріхи змиває, душу очищує. Це діється від часу, як свята Параскевія "криницею проступила".

— Рад я послухати, як то було...

— Добре, розкажу... Лубні почнали будуватися, а тут жив лише один пастух, Іван, як свята Параскева йшла через оці гори. Казали старі люди, що вона йшла до Києва святого, бо тоді татарська орда на Київ напосілася. Довго йшла і сіла спочивати. Підійшов до неї пастух Іван і каже:

— Куди тебе лихий несе?

Поможи мені вийти на отту гору, — каже Параскева.

— И охота тобі жінко туди драпатися, — каже.

Треба, бо мушу...

— Ні, — каже пастух, [illegible] ти сядь та поговоримо.

Нещасний ти! — каже Пара[illegible] не знаєш, що ти говориш.

Ну, то йди сама! Або н[illegible] сідай — і хопив її за руку.

Ледви він так сказав, як н[illegible] дині некучий вогонь. Він присі[illegible] його опустила.

Настрашився і почав гар[illegible]ся. Довго молився, а як підві[illegible] вгору, то побачив ту жінку в х[illegible] К[illegible] ли ж глянув надолину, то [illegible] перед собою жерело, якого н[illegible] ло, і почув голос: Очистися! [illegible] ва зникла

Іван почав пити ту в[illegible] все редини пригасав. А це том[illegible] явся. Та вода давала йом[illegible] шу його очищала. А хоч [illegible] нераз далеко від того місця [illegible] го року десятої пятниці по Ве[illegible] приходив до того жерела м[illegible] каятися гріхів. Він то збудув[illegible] ку коло жерела, і відтоді [illegible] люди каятися й очищати [illegible] кажуть, що той пастух побож[illegible] отже люди і тепер співают[illegible] чоловік хоче каятися, то на[illegible] бі молитву і пісню, щоби її [illegible] тілько, кілько назначив. Це є обітниця

Так ми приїхали до жерела. Народу багато. Священики перед образом Параскеви відправляють. Люди з свічками в руках щиро моляться

І був той поважний настрій такий, і були ті молитви такі, що вони і мене настроїли до щирої молитви. І я зрозумів, що такі сильні почування справді очищують людську душу, підносять її до Бога і роблять чоловіка кращим

Минала ніч і нарід чекав сходу сонця, щоби тоді приступити до святого жерела. Та нараз виходить старенький священик і каже:

Я вас люди тільки покроплю святою водою, бо води в криничці дуже мало...

Була хвиля тиші, а потім з усіх сторін почулося:

— Як мало? Чому мало? Завжди була, а тепер як? ..

І люди посунули до жерела.

Коло мене стояв знакомий дід і каже

Вода мусить бути! Таке жерело не може висохнути. Не вірите?..

В той час почулося: Вода! Вода! — бо знов з жерела ринула вода струєю.

Подяка Тобі Господи! — сказав старий, що нас не забуваєш! — і підійшов до жерела, а я стояв, дивився і думав:

Яка свята віра в тих людей! І яка велика сила в тій вірі, що жерела перед нею розмикаються! Справді така віра очищує й освячує людські душі і їх до Бога підносить...

ОКРУЖНИЙ ЗІЗД Української Греко-Православної Церкви.

В неділю 1-го жовтня ц. р., в Редватер, Алта., відбувся Окружний Зїзд. Не зважаючи на розмокші дороги, люди численно зібралися на Богослуження. Були з Едмонтону, Федори, Еґрімонту, [illegible], Редвею й Восетин.

[illegible] Службу Божу відслужили [illegible] священики, о. є. Грицина, відпоручник [illegible] УГПЦ, і наш на[illegible] о. М. Фик. Після св. Євангелії [illegible] прот. Є. Грицина сказав добре обдуману і змістовну проповідь.

По Службі Божій був спільний обід в Народнім Домі, приготований місцевим жіноцтвом.

По обіді були зїздові наради. Зїзд [illegible] вступним словом і молитвою "Царю Небесний" о. М. Фик.

Вибрано президію, до якої увійшли: [illegible] Ф. Юрків з Радвей, як предсідник, а [illegible] І. Василик з Редватер, як секретар. Побіч президії засіли: о. Є. Грицина, о. М. Фик, о. А. Хрусталик і д-р І. Верхомин, оба останні з Едмонтону

[illegible] громади в Редватер привітав зїзд [illegible] Д. Шкозький. Від громади в Еґрімонт [illegible] В. Коротаж; від громади в Федорі [illegible] П. Магера, висловлюючи вдоволення [illegible] такий зїзд зарядженo в [illegible] [illegible], щоби щось довідатися [illegible] так розказати людям. Хо[illegible] би наші справи там покерно[illegible] нашу молодь заохотити до [illegible] в усіх проявах народного [illegible] був би рад, щоби на зїзд [illegible] живе в окрузі і любить [illegible] наш нарід

[illegible] з Федори витає зїзд від [illegible] Товариства ім. О. [illegible] Вказала, що через літо рух [illegible] затих, а це тому [illegible] заняті працею в городі [illegible] господарстві. Все ж [illegible] що в осінній і зимовій [illegible] надолужать те, що треба [illegible] літньою порою.

[illegible] привітав зїзд від громади [illegible] в Восетин і побажав [illegible]

[illegible] з Торгалд вложив [illegible] громади. Притім розказав [illegible] місцеві справи. Давніше [illegible] "громада в Тудор". Бу[illegible] Пізніше рішила перенестися [illegible] Торгалд. Тут скоро збу[illegible] 1917 р. Баварці і [illegible] [illegible] гроші і в членів [illegible] всі видатки. О[illegible] набули землю від [illegible] купили її за 200 дол. [illegible] скріпилася і росте. Ма[illegible] надія, що буде із більшим [illegible] велика заслуга о. Фика, [illegible]

[illegible] при церкві в Редвей [illegible] пані Бойчко.

[illegible] сказала, що [illegible] проваджено Українську Школу [illegible]. Це вже друге літо, коли [illegible] літні вакації і цінні [illegible] дітям дати українське [illegible] було 70-ро студентів [illegible] закликала, щоби родичі на будуче [illegible] з тої нагоди.

[illegible] Юрків з Редвей розказав історію [illegible] громади, якто вона [illegible] історію першою Службою [illegible] відслужив там Впр. о. прот. [illegible] 19 грудня 1921 р. Не було ще церкви [illegible] відбувалися в школі [illegible] плакали з радости, коли [illegible] першім Богослуженню. З [illegible] в стані о. Малуренко, і [illegible] багато праці. Людей висміювали [illegible], вкривували за ними, [illegible]. Відносини вияснялися, ко[illegible] в Едмонтоні заснувалася парохія св. Івана.

За [illegible] час громаду обслуговували священики оо. Кусий, Сенета, Олексій [illegible] Кисілик, Олексій Горбай, [illegible], а тепер о. Фик. Перша візитація [illegible] Редвей 1924 р. Відбув її Владика [illegible] Громада має около 50 членів.

[illegible] належить до округа, де є [illegible] громад. Тому сформовано в [illegible] час Окружну Раду, яка має [illegible] обовязки, між ними найважніший [illegible] ревизденцію для священика.

[illegible] промовляв о. Є. Грицина, [illegible] основні засади нашої Церкви, розказав про останні події в [illegible] Церкві і подав, чому відбуваємо [illegible]. При кінці подав образець [illegible]су нашої Церкви і вказав на її будучність. Люди з приємністю слухали промови і при цій нагоді вложили 110 долярів на потреби Церкви.

Промовляв і Вп. д-р Верхомин, член Консисторії, лікар з Едмонтону. Він клав натиск на свідомість членів нашої Церкви, на відповідальність громад в її житті, та [illegible], яку можемо збудувати точним виконуванням обовязків згляд[illegible] неї. Промову переплітав прикладами з історії, що приємно записалися в свідомости слухачів. Підчеркнув, що всі ми хочемо, щоб наша Церква була величня, і тим, що ми зробили, можемо пишатися. Та ще є місце на ширшу працю для всіх.

Був покликаний до слова і Всеч. о. А. Хрусталик з Едмонтону. Він пояснив, чому ми належимо до рідної Церкви українського народу, вляв у всіх надію на краще завтра, заохочував стояти на сторожі наших святощів і нашої Церкви. Вказав на розріст нашої Церкви, на ті нові Божі Храми, що будуються цього літа на просторах Канади, в між[illegible] на Катедральну Церкву в Винипегу і Прокатедральний храм в Едмонтоні. Вказував на вартість священика в парохії, його гідність та достойність пошани!

На закінчення говорив о. Фик і по[illegible], що мусимо мати Бога в серці, [illegible] Його понад усе, любити і ближ[illegible] в тоді буде сильна наша Церква. Вказав, що мусимо бути більше жертвенними, беручи собі за примір інші жертвенні народи.

Нам треба більше свідомости, а її осягнемо участю в зїздах, Богослуженнях і читанням доброї преси і літератури. Подякував Світлій Консисторії за зарядження зїзду, делегатам і всім за участь, жіноцтву за приготовання обіду і Богові за Його Доброту і ласку і попросив усіх заспівати "Достойно є". Національними гимнами закінчено зїзд.

І. Василик, секретар.

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ

Церковна громада Борівці в Алберті кожного року врочисто святкує храмове свято в день Святої Покрови. В початках існування нашої Української Православної Церкви в Алберті ця громада відразу [illegible] місію і приналежала [illegible] української. В самих початках була це велика громада, але коли побудовано величаву святиню в містечку Вилингтон, що віддалене від борівецької церкви тільки на [illegible] милю, багато старих членів перейшло до нової церкви

Та помимо того, що церква як тут називають „на Борівцях" членством не є велика, члени дорожать справою рідної церкви, мають реґулярні Богослуження та сповняють свої церковні обовязки, не відходячи від традиції своїх батьків

Поміж тими примірними борівецькими членами є одна родина, що заслуговує на згадку, а це Василь і Марія Шевчуки, що гідно виховали свої діти які мали нагоду так само прибути на храм до своїх родичів.

Одна з дочок, Люсія вийшла заміж за лікаря, п. Мирослава Ластівку, що тепер має свою канцелярію в одинокому містечку Редвотер в Алберті. Доктор і пані Ластівка, прийшовши на відвідини своїх родичів, охрестили тут першого свого сина, Левка Мирослава, а хресними батьками були Григорій Шевчук, студент едмонтонського університету, і Ніна Ластівка, сестра доктора з Едмонтону.

Під час хрещення не забули за нашу пресу, а це Вістник і Український Голос, і на заклик діда п. Василя Шевчука присутні зложили 10.00 дол., які розділено по половині на обидва часописи. Бажаємо охрещеному Левкові Мирославові скорого росту, а всім жертводавцям спасибіг.

Гість.

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ДМИТРА І М. НІВРЯНСЬКИХ

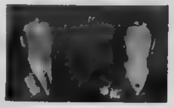

Дмитро і Марія Ніврянські

Бруксбі, Саск. — З кінцем серпня ц. р. приїхали до бувшого свого місця побуту, в околицю Бруксбі, Саск., відомі серед нашого громадянства п-во Дмитро і Марія Нівранські з Ватерфорд в Онтеріо. П-во Нівранські є в околиці Бруксбі першими пiонірами й основоположниками тутешної церковної громади. Перейшовши первісне канадійське поселенське лихоліття і за благословенням Божим дійшовши врешті [illegible] маєтку, п-во Нівранські, [illegible] буття своїм дітям, щедро завжди жертвували на загальні [illegible] і неструдженими в своїй жертвенності осталися й по сьогодні. Пан Нівранський, як щедрий благодійник Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, причинився по своїй силі й до добробуту цієї інституції, як також і Колегії св. Андрея в Винипегу. Як люди глибокого релігійно - патріотичного духа, п-во Нівранські мають спеціальний сентимент до справи церковної Вони виховали своїх дітей на відданих членів Церкви й народу. Тутешня церква св. Петра й Павла стоїть на подарованій ними площі й побудована за енергією і великим вкладом гроша п-ва Нівранських, що вони й інших членів повсталючої громади загріли до жертвенности й труду. Коли почалась будова катедри в Винипегу, п-во Нівранські і там станули на листі найохотніших жертводавців. З характеру обоє п-во Нівранські згідні, ввічливі, доброзичливі і це теж причинилося до зєднання їм широкого круга приятелів і знайомих.

Не дивно отже, що їх появу по 5 річній відсутности в громаді Бруксбі зустріли громадяни дуже радісно і використали цю нагоду до виказання їм своєї вдячности за їхній вклад праці і жертви й для виявлення своєї радости, влаштувавши їм ювілей 50-ліття їхнього шлюбу. Памятаючи, що не своїм хистом чи силами [illegible] вони [illegible] до сьогодні і зробити те, що зробили а тільки з доброти й ласки Божої, забажали п-во Нівранські почати свій ювілей від благодарственної молитви в церкві. Після Служби Божої в місцевій церкві 3 вересня відбулося благословення їх в день 50-ліття їхнього шлюбу. Зі сльозами в очах приносили вони подяку Господу за Його милосердя і ласку.

Потім відбулося ювілейне прийняття в Народнім Домі. В комплеті явилася вся громада, прибули й люди з других громад і навіть з далекого Кодет, прибули й приятелі з греко-католиків, бо й вони зазнали від п-ва Нівранських доказів щирої дружби і чинної любови. В колі своїх дітей (є три сини і сім доньок і велике число онуків і правнуків) і в оточенню приятелів п-во Нівранські пережили кілька годин духового торжества й насолоди і, як висловився сам пан Нівранський, — ці хвилини належать в нього до найкращих з цілого дотеперішного життя. Все, чим серця учасників ювілею були переповнені в той день і що висказували вони в промовах перед шановними ювілятами, а ще й чинні вияви любови й привязання до них у формі дорогоцінних подарунків від громади й родини так сколихнули ювілятів, що не видержали обоє старенькі, а скупалися в рясних сльозах щастя і радости, так що коли прийшов час для п. Нівранського забрати голос подяки — він з великим тільки трудом міг опанувати себе. При своєму ювілею жертвував він $50 на місцеву церкву

Знаючи, як дорога п-ву Нівранським справа нашої Церкви, рішився накінець парох громади о. Степан Гределі запропонувати святочній громаді зробити ще одну приємність ювілятам, а саме, використати їх родинне свято на високу ціль: він просив гостей зложити дар на будову катедри і розбудову преси. Зібрано $35.50, з чого $25 призначено на будову катедри, а решту по половині на Український Голос і Вістник. Прізвища жертводавців такі: Пантелеймон Ціпивник $5, Дмитро Нівранський - ювілят - $5, Мих. Шавало $2; по $1: Андрій Ціпивник, Петро Папіж, Василь Паячук, Іван Нівранський, Петро Кеверега, Микола Натишак, Федь Нівранський, Василь Пронич з Кодет, Мих. Погорецький, Андрій Дмитерко з Кодет, Марія Романиця з Кодет, Марія Дмитерко з Кодет, Гриць Яремій, Данило Худик, Юрій Натишак, Іван Оробка, Григорій Возняк, Федір Волошин з Ниповин, Йосиф Кучапський, Дмитро Флондра, Марія Дідич, Агафія Мисик, Мих. Романиця з Ниповин. По 50 центів: Василь Колодінський

о. С. Гределі.

ВШАНУВАЛИ НОВОПРИБУЛИХ І ПЕРЕВЕЛИ ЗБІРКУ

Фрімен, Онт. — П-во Ілля і Юлія [illegible] два роки тому прибули до Фрімен зі скитальщини Це бувші учителі. Вони понад 20 років учителювали в Польщі там, де їм було призначено. Коли прийшли німці, їх зустріла та сама доля, що й тисячі інших, які опинилися на скитальщині. В неділю, 1-го жовтня 1950, їм влаштовано приємну несподіванку, на яку прибув їх син Роман з Торонта, де вчащає другий рік на університет. Приняття відбулося в салі нашої православної церкви св Михаїла при участи гостей місцевих і з Торонта Гемилтону, Ватерфорду та Симко [illegible] Бувший голова нашої церковної громади п. Турчинський заявив що ми почали пластрувати нашу церкву і забракло фондів, і він заапелював за жертвами. Гості щиро відгукнулись і зложили $39.00. З того посилаємо $5.00 на пресовий фонд Українського Голосу і $5.00 на Колеґію св. Андрея у Винипегу Нашим гостям щиро дякуємо, що не жалували труду і приїхали на наше повідомлення.

Учасник.

ЗІБРАЛИ НА ПРЕСУ

Сондави, Ман. — Дня 28 серпня місцева православна громада слухала в своїм храмі першу Службу Божу, яку відправив новопризначений священик о. С. Герус. Після Служби Божої відбувся чин хрещення доньки п-ва Теодора і Марії Ілюків на імя Марія. На принятті в Народнім Домі зібрані гості на заклик о. Геруса склали пожертву на „Вістник" 5 дол. і на „Український Голос" 5 дол.

Присутний.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Гр. Василіва

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Сучава.
21. Вівторок, Собор Арх. Михаїла — Завале (храм).
26. Неділя — Кагвин.

Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Вилингдон.
4. Понеділок, Введення в храм Пр. Б. — Завале.
10. Неділя — Андрю.
17. Неділя — Новий Прут.
19. Вівторок, Миколая Чуд. — Берінці
22. Пятниця, св. Анни — Лужани.
24. Неділя — Кагвин.
31. Неділя — Пено (церковні збори).

Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

[illegible]:

19 Неділя — Мазепа.
21. Вівторок, Св. Михаїла — Сторновей.
26. Неділя — Микадо.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Норкин.
10. Неділя — Горліц.
17 Неділя — Сторновей.
19. Вівторок, Св. Николая — Брокстон.
24 Неділя — Мелвил.
31 Неділя — Мазепа.

Тел. 798 — Норкин, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Іст Селкірк (о. В. Бойчук).
Поплар Парк (о. Є. Гринина).
Пембіна (о. С. В. Савчук).
21 Вівторок — св. Михаїла — Ст. Мартин (о. В. Бойчук)
Тиндал (о. Є. Гринина)
26 Неділя — Портедж ла Прері [illegible]
Рейні Ривер

Адреса: 7 Ст. Джан Евеню, Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Січ.
21. Вівторок, Михаїла — Сенд: Лейк (храм)
26. Неділя — Оксбоу

ГРУДЕНЬ:

3 Неділя — Росборн.
4. Понеділок Введення — Виста.
10 Неділя — Сенді Лейк.
17. Неділя — Етгусвал
19. Вівторок, Николая — Січ.

Адреса: Оксборо. Тел. 188-21. Шоал Лейк Евсч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка.

ЛИСТОПАД.

19 Нед. — Геферд.
21. Вівторок, Св. Михаїла Арх. — Кендо.
26. Неділя — Ренфільд.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Норт Бетефорд.
4 Понеділок, Введ. в храм Пр. Богор. — Геферд.
10. Неділя — Витнія.
17. Неділя — Гвелин.
19. Вівторок, Св. Николая — Мейфер.
22 Пятниця, Зач. Пресв. Богор. — Білина.
24. Неділя — Геферд.
31. Неділя — Медоу Лейк.

Адреса: Тел. 55, Геферд. Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Свон Плейн.
21. Вівторок, Михаїла — Дербей.
26. Неділя — Ґлен Елдер

Всюди по Службі Божій Благодарственний Молебен, як День Подяки.

ГРУДЕНЬ

3. Неділя — Гвас.
4. Понеділок, Введення — Норквей.
10. Неділя — Арран.
17. Неділя — Стінен.
19. Вівторок, Николая — Кобвар.
22. Пятниця, Зачаття Анни — Мейбрим.
24. Неділя — Свон Плейн.
31. Неділя — Дербей.

Адреса: Box 124, Арран. Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ол. Новицького

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Сифтон.
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Венлав (храм)
26. Неділя — Дрифтинг Ривер.

По Богослуженнях катехизація молоді.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Етвал.
4. Понеділок, Введення — Сифтон.
10 Неділя — Дрифтинг Ривер.
17 Неділя — Давфин.
19 Вівторок, Миколая — Венлав.
24 Неділя — Рорктон.
31 Неділя — Косів.

Адреса. Box 550, Давфин, Ман. Тел. 584W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича.

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — "Коло Куприовських".
21. Вівторок, Михаїла — Фоам Лейк.
26. Неділя — Вест Брук.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Жучани.
4. Понеділок, Введення — Іпоінтер полуди.
10 Неділя — Пасічники.
17 Неділя — "Коло Річки".
19 Вівторок Миколая — Шіго полудн.
24. Неділя — "Коло Куприовських".
31. Неділя — "Коло Кущик".

Адреса: Box 52. Шіго. Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:

19 Неділя — Шіго місто.
21 Вівторок Михаїла — "Коло Ріки"
26 Неділя — Ринор

ГРУДЕНЬ:

3 Неділя — Тірор (місто)
4 Понеділок Введення — Шіго місто
10 Неділя — Тафеел
17 Неділя — Іпоінтер (місто)
19 Вівторок Миколая — Льора
24 Неділя — Ринор
31 Неділя — Фетага

Адреса: Box 52 Шіго, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Ігнас.
21 Архист. Михаїла — Кейвенд.
26. Неділя — Генлін.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Округ Смокі Лейк

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Смокі Лейк.
21. Вівторок, Арх. Михаїла — Стрий.
26. Неділя — Снедел.

ГРУДЕНЬ:

3 Неділя — Смокі Лейк.
4 Понеділок, Введення Пресв. Богор. — Бойн Лейк
10 Неділя — Беле
17 Неділя — Смокі Лейк.
19 Вівторок, Миколая — Барич.
24 Неділя — Вілна.
31 Неділя — Снедел

Адреса: Box 82, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД.

19 Неділя — Гарленд.
21. Вівторок, Архист. Михаїла — Богдан.
26. Неділя — Пайн Ривер.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Гарленд.
4. Понеділок, Введ. Пр. Богор. — Пайн Р[illegible].
10. Неділя — Етелберт
17. Неділя — Богдан.
19. Вівторок, Св. Миколая — Рейвер.
22. Пятниця, Зач. Пр. Богор. — Ворд.
24. Неділя — Етелберт.
31 Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. П[illegible]

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Айтун.
21. Арх. Михаїла — Канідан (храм).
26. Неділя — Вимарт.

Адреса: Айтун, Сасн. — Тел. 22.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Шортдейл.
21. Вівторок, Собор Михаїла — Шевалей.
26. Неділя — Роблін — Зелена.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Леннард.
4. Понеділок, Введення — Петкора.
10. Неділя — Гілберт Плейнс.
17 Неділя — Роблін місто.
19. Вівторок, св. Миколая — Роблін — Зелена.
22. Пятниця — Зач. Пресв. Богор. — Того. Сасн.
24 Неділя — Шортдейл.
31. Неділя — [illegible]

Адреса: Поч. скр. 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

21. Вівторок — Арх. Михаїла — Ст. Джуліен.
26. Неділя — Єллов Крік.

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Тернопіль.
4. Понеділок — Введ. Богородиці — Калворт.
10. Неділя — Вакав.
17. Неділя — Калворт.
19. Вівторок — св. Миколая — (?)
22. Пятниця — Зач. Пр. Богород. — Ст. Джуліен.
24. Неділя — Свято.
31 Неділя — Вакав.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155. Вакав. Сасн. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка

ЛИСТОПАД

19 Неділя — Гарлентон
21. Михаїла — вільна служба.
26 Неділя — Севік

Адреса Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

ЛИСТОПАД.

19 Неділя — Ардмор
21 Вівторок — Арх. Михаїла — Тірієн (храм)
26 Неділя — Сенді Репидс.

Адреса Box 536, Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. С. Геруса.

ЛИСТОПАД:

12 Неділя — Арбакка, пер. Св. Апостолів Петра і Павла.
21 Вівторок — Собор Арх. Михаїла — Сірко.
26. Неділя — Сондавн.

ГРУДЕНЬ:

3 Неділя — Арбакка.
4 Понеділок — Введення в храм Пр. Богор. — вільна служба.
10 Неділя — Вайта
17 Неділя — Арбакка Св. Апостолів.
19 Вівторок — Миколая — Арбакка (храм).
24 Неділя — Сірко.
31 Неділя — Сондавн.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Ню Вестмінстер.
26. Неділя Алдегров (Оттер Род).

ГРУДЕНЬ:

3 Неділя — Мишон Ситі.
10. Неділя — Зулу Айленд.
17. Неділя — Чилівек.

154 Rorsythe Rd., RR 13, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД:

19. Неділя — Канора.
21. Вівторок, Михаїла — Рама (храм).
26. Неділя — Кемсек

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Маноричка.
4 Введення — Дробот.
10 Неділя — Канора.
17. Неділя — Бюкенан.
19. Вівторок, Николая — Свидова.
22 Пятниця, Анни — Канора.
24 Неділя — Кемсек.
31 Неділя — Рама.

Адреса: Канора, Сасн. — Тел. 67.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД

16	Ч	3	Муч. Акепсима еп., Йосифа
17	П	4	Преп. Іоаникія Вел.
18	С	5	Муч. Галактіона і Епістими
19	Н	6	*Нед. 25 по З. Св.* Павла архієп.
20	П	7	Св. 33 муч. в Мелтині Ерма
21	В	8	*Собор Архистр. Михаїла*
22	С	9	Онисифора Ісповід. вечер.
23	Ч	10	Ап. з 70-ти Ераста еп.
24	П	11	Муч. Мини, преп. Теодора
25	С	12	Св. Івана Милост. патр. Алекс.
26	Н	13	*Нед. 26 по З. С.* †Івана Зол.
27	П	14	†Ап. Филипа з 12-ти
28	В	15	*Початок Пилипівки.* Мч. Гурія
29	С	16	Ап. і єван. Матея (Левія з 12)
30	Ч	17	Григорія еп. і чудотв.

ГРУДЕНЬ

1	П	18	*Листопад.* Св. муч. Платона
2	С	19	Прор. Авдія, преп. Варлаама
3	Н	20	*Нед. 27 по З. Св.* [illegible]
4	П	21	*Введ. в Храм Пресв. Богор.*
5	В	22	Ап. Филимона і з ним Архипа
6	С	23	Амфілоха еп. Іконійського
7	Ч	24	Вмуч. Катерини, Порфірія
8	П	25	Климента еп. Риму.
9	С	26	Преп. Якова пуст., Алипія
10	Н	27	*Нед. 28 по Зел. Св.* Якова
11	П	28	Препмуч. Стефана нового
12	В	29	Муч. Парамона і з ним 370
13	С	30	†Андрея Первозв., Фрументія
14	Ч	1	*Грудень.* Прор. Наума
15	П	2	Прор. [illegible]
16	С	3	Прор. [illegible] Івана
17	Н	4	*Н. 29 по [illegible]*
18	П	5	†[illegible]
19	В	6	[illegible]
20	С	7	[illegible] Івана
21	Ч	8	[illegible]
22	П	9	*Зачаття* [illegible] Анни
23	С	10	Муч. [illegible]
24	Н	11	*Нед. [illegible]*
25	П	12	†[illegible]
26	В	13	[illegible]
27	С	14	[illegible]
28	Ч	15	[illegible]
29	П	16	[illegible]
30	С	17	[illegible]
31	Н	18	*Нед. Св. [illegible]*

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Лячини

ЛИСТОПАД

19 Неділя — Топлісия
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Шипмен.
26. Неділя — Принс Алберт

Адреса: 554 — 7 Ст. Тел. 3796 Принс Алберт, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фика

19 Неділя — Вепетиа
21. Вівторок — Арх. Михаїла — Ревелі (церковний базар)
26. Неділя — Ружвил

Адреса: Box 62, Тел. 10.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД:

19. Нед. 25. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ефес. 4: 1—6. Єван. Луки 10: 25—37.

21 Вівторок, *Михаїла.* УЄ Мат. 13: 24—30, 36—43. Літ. Жид. 2: 2—10. Єв. Луки 10: 16—21.

26. Нед. 26. Гол. 1. УЄ 4. Літ. Ефес. 5: 9—19. Єван. Луки 12: 16—21.

ГРУДЕНЬ

Нед. 27. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Ефес. 6: 10-17. Єван. Луки 13: 10-17.

4. Понед. *Введення.* УЄ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Жид. 9: 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

10. Нед. 28. Гол. 3. УЄ 6. Літ. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24. [illegible]

17. Нед. 29. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Колос. 3: 12-16. Єван. Луки 17: 12-19.

19. Вівт. *Николая.* УЄ Івана 10: 9-16. Літ. Жид. 13: 17-21. Єван. Луки 6: 17-23.

22. *Пя. Зачаття.* УЄ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Гал. 4: 22-31. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

24. Нед. Праотців. Гол. 5. УЄ 8. Ап. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.

31. Нед. Отців. Гол. 6. УЄ 9. Ап. Жид. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єван. Мат. 1: 1-25.

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave

[illegible]E HERALD Box 3626 [illegible]NIPEG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1950. ЧИСЛО (883) 23

СУДЯТЬ ДУХОВНИХ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Секретар архіепископа Берана др. Букаль, заявив на суді в Празі, що він разом з Бераном займався шпіонажею. Він передавав вістя Беранови, а також папському представникови. Також архіепископ Зеля заявив, що провадив шпіонажу. Берана ще не судять, але він як арештований сидить в своїй палаті від 1949 року.

В КОРЕЇ ПОГАНО.

Вісти з 28-го листопада говорять, що в Кореї погано. Армія МекАртура, що числить 110 тисяч, в посліху відступає. МекАртур заявляє, що нема сили большевикам опертися. Китайські большевики перевели до Кореї 200,000 свого війська і ще дальше переводять тисячами. При наступі большевики сильно трублять в труби. А є вісти, що в сусідній Манджурії мають ще пів міліона війська. МекАртур домагається дозволу нападати літаками на Манджурію. Справу поставлено перед Обєднані Нації, які мабуть найперше звернуться до китайських большевиків, щоби з Кореї забралися і сиділи там тихо. Але питання, чи большевики послухають. Також в Вашингтоні [illegible], що робити. Виглядає, що [illegible] війна може зачатися.

Корея затревожила Англію, Стейти і других. Напружені наради провадяться в Лондоні, Вашингтоні й Отаві. Большевики можуть захопити в Кореї багато [illegible]тського війська і матеріялу. В Обєднаних Націях большевики домагаються, щоби Стейти і другі забрали свої [illegible]ка з Кореї. Окремо говорять, що Росія могла би скоро забрати західну Европу. Що з того вийде, побачимо.

СПІЛЬНИЙ ЗІЗД У ВИНИПЕҐУ.

В днях 10, 11 і 12 листопада, 1950, відбувся в Винипеґу спільний Зїзд Колеґії св. Андрея та провінціяльний Зїзд Союзу Українців Самостійників. Визначним новим промовцем на зїзді був ґенерал Михайло Садовський, що інтересно змалював похід Українських Армій на Київ-Одесу в серпни 1919 року. Показував ряд портретів провідників Української Армії Одного недоставало, а то такої мапи, що показувала би Збруч, Київ, Одесу, Дніпро та деякі інші міста і дороги, куди Українська Армія йшла і куди йшли вороги. Таку мапу повинен би ґен. Садовський для дальших своїх промов мати.

Було ще кілька інших цінних промов. Назагал Зїзд був успішний.

ПРОТИКОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ.

В Англії відбулися українські протикомуністичні манифестації, — в Брадфорді 8 жовтня, в Ковентрі 15-го, в Лондоні 22-го. Але в Брадфорді не обійшлося без клопоту, там група українських "бандерівців" (Бандера їх провідник) старалася криками розбити збори. Бандерівці стоять очевидно на тому, що лише їх група повинна мати провід в усіх українських справах на свій лад. Нелад тревав яких три години, поки можна було прийти до спокою.

НАСЛІДКИ СТРАШНОЇ БУРІ.

Сильна буря з великим снігом перейшла по кількох Стейтах Америки і засягнула Східну Канаду, головно околицю Ґемилтону. В Канаді згинуло 11 осіб, а в Америці 267. Матеріяльні шкоди числять на багато міліонів доларів. До нещастя причинився і великий сніг. Буря почалася в суботу вечером 25-го листопада. Вітер віяв до 108 миль на годину. В Пітсбургу впало 27 цалів снігу

СОНІЧНИК РІС В ГРУДЯХ.

В Канзас Ситі, в Стейтах, заслабла дволітна Патриція Фредлейк. Показалося, що щось є в грудях. Лікарі зробили операцію і витягнули зерно сонічника, що залетіло до легких і почало рости. Було стебельце на пів цаля і корінчики. Дівчина жие.

ВУЛЬКАН НА СИЦИЛІЇ ВИБУХАЄ.

Вулькан Етна на острові Сицилії, коло Італії, сильно вибухає. Ріка ляви, широка 5,000 стіп, а висока 17 стіп, пливе скоростею 130 стіп на годину, палить все подорозі і загрожує кільком місточкам. Лява випливає з 17-ох отворів. З них вибухає також огонь і дим.

КУПУВАВ БРОНЗ ЗА ЗОЛОТО.

В Ваймі, Алта., К. Горецький купив 94 фунтів бронзу (мосяжу) за 3000 доларів розуміючи, що це золото. Ті, що продавали, давали свої імена як Ґузик, Раков і Кулик. Очевидно, це були видумані імена. Тепер поліція шукає за ошуканцями.

ЗГОРІЛИ В ГОТЕЛИ.

В Міннеаполіс згорів готель, а в нім чотири особі згоріло, а шість попеклося. Та думають, що згоріло більше, але ще їх не знайшли. Грошева шкода 500,000 долярів.

ТІЛО СПАЛИЛИ — ПОПІЛ РОЗСИПАЛИ.

Недавно в Англії помер відомий старий письменник, Бернард Шов. Був большевицьких поглядів Вмираючи хотів, щоби його тіло спалили, попіл змішали з попілом з його жінки, і той попіл порозсипали по його городі. Так і зроблено. Попіл порозсипав лікар Шова, Пробин, в присутности шістьох інших осіб.

КІЛЬКО КОРЕЙЦІВ ЗГИНУЛО.

Корейські обчислення показують, що дотепер згинуло в Кореї 300,000 корейців, з того 100,000 війська, а 200,000 цивільних.

ЗГИНУЛО ДВОЄ ДІТЕЙ.

В Винипеґу В. Гейвуд з жінкою кудись пішли і зоставили двоє дітей самих. Коли повстав в хаті огонь, діти подушилися. Одному було 4, другому шість літ. Подібно задушився чоловік в іншім будинку, коли там повстав огонь.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК.

В стейті Вайомінг розбився до гори літак і згинуло 21 особа.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

I.

Дня 21 листопада, 1950, Консисторія отримала від Високопреосвященнішого Митрополита о. ПОЛІКАРПА листа, датованого 17-го листопада ц. р., такого змісту:

"Листи Консисторії Греко-Православної Церкви в Канаді від 26 і 30 жовтня я одержав.

Мене дуже втішило рішення Консисторії про Єпископів для Канадійської Церкви, як згідне з Статутом Церкви, принятим на десятому Соборі Канадійської Церкви.

"Я все зроблю, що буде в моїй силі, щоб помогти Канадійській Церкві в справі створення її власної ієрархії, бо Церква без власного епископату, з единим епископом на чолі, не є автокефальною. Відповідь свою на лист Консисторії від 26 жовтня я дам трохи пізніше, бо я мушу ще мати деякі відомости для остаточного вирішення цієї справи.

"Господь Милосерний нехай охороняє Вас і допомагає Вам."

II.

Вже вийшов з друку Статут Української Греко-Православної Церкви в Канаді, змінений та доповнений Десятим Собором тої ж Церкви, що відбувся 18—21 червня, 1950, в Саскатуні, Саск. — Замовляти в Консисторії. Ціна з пересилкою 35 центів.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

о. С. В. Савчук, голова.

ПОРЯДОК ОБЇЗДКИ о. Ф. КЕРНІЦЬКОГО

о. Ф. Керніцький, що є тепер на місійній поїздці в справі Катедри в Винипеґу, відвідає такі околиці:

Грудень.

10 Етелберт, Ман.

Всюди рано Служба Божа. Опісля відчит.

СИЛА РОСІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

У Східній Німеччині, яку Росія має в руках, знаходиться, оскілько відомо, 820 тисяч російського війська. І має воно танки (тенки) сильніші, ніж західних держав.

ВЗЯЛИ З БАНКУ 10,000.

Чотири замасковані бандити напали на банк в Торонті і взяли 10 тисяч долярів. Вийшовши з банку віїхали в автомобіли, який недалеко лишили. За ними їхав другий автомобіль і мабуть на нім поїхали дальше

ЗГИНУЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ.

В Ошаві, Онт., в будинку, де більше людей мешкало, повстав огонь, отже четверо дітей родини Борнсів згинуло. Одна 11-місячна згоріла, 3 і 5-літна задушилися, 2-літна померла вдорозі до шпиталю. Зосталася їм 6-літна дівчина, що була поза домом.

ДЕ ДІЙСНІ ПРИЧИНИ КЛОПОТІВ

I

Були вже в нас клопоти, що нашу Церкву зачіпали. Були вони не в самій Церкві, але побіч неї. В самій нашій Церкві не було ніколи клопотів, не було непорозумінь. Було кілька одиниць, що силувалися викликати в Церкві замішання, але ті, не допнявши свого, забирались туди, куди їм місце.

Нині знов побіч нашої Церкви є рука, що силується викликувати в Церкві заколот. Чи лише в своїм, чи якім інтересі — не знаємо. Але така рука видна.

По Соборі 1950 року "Вістник" помістив лише одну статтю про Собор. Дивувались люди, що так мало, однакож ми вважали, що добро Церкви того вимагає. Не треба було витягати на світ того, що не конечне; не хотілося робити труднощей Американській Церкві. Але комусь треба було чогось іншого.

З хмарою оскаржень вийшла "Церква і Нарід". Члени бувшої Консисторії сякі і такі, "Вістник" сякий такий, інтеліґенція, що Церквою інтересується, сяка така. Так почався наступ зпоза нашої Церкви на нашу Церкву.

"Вістник" в відповідь на закиди "Ц. і Народу" дав чотири статті, беручи закиди послідовно, але "Церква і Нарід" в новому числі знов накопичує нові закиди. Щоби на все те належно відповісти, то треба не стать, а цілого "Вістника". А годі знати, кілько тих закидів ще буде.

Це заставляє нас до того, що треба сягнути до дійсного жерела тих закидів. Дотеперішні наші чотири статті в загальному показали, де правда, а де кривда, і ми почнемо тепер з іншого боку.

"Церква і Нарід", це орган архієп. Мстислава. І виходить, що те, яким "Ц. і Нарід" нашу Церкву зачіпає, може писати лише архієп. Мстислав. Редактор "Ц. і Народу", Власовський, на Соборі не був, і справи поза Собором йому чужійші, ніж архієп. Мстиславови. Зрештою архієп. Мстислав за "Ц. і Нарід" відповідає навіть тоді, коли б там писав хто інший.

Нині стає ясне, що писанина в "Ц. і Народі" вимірена на шкодження нашій Церкві в Канаді, — отже на баламучення людей, на викликування недовіря до тих, що довгі літа для Церкви працювали, на викликування невдоволення і замішання серед загалу. Знищ пастухів, а розбіжаться вівці. І большевики нищать нарід починаючи від нищення народних провідників.

Щобя нинішний похід проти нашої Церкви зрозуміти, треба нам приглянутися до того, хто за той похід може найбільше відповідати, а то — до самого архієп. Мстислава.

В 1946 році архієп. Мстислав пише з Европи лист до архієп. Теодоровича такого змісту:

У.А.П.Ц.
Мстислав
Єпископ Переяславський,

Оффенбах н/М
27 березня, 1946 р.

Його Преосвященство
Високопреосвященний Іоанн Теодорович
Архиепископ Української Автокефальної Православної Церкви в Зединених Державах Америки і в Канаді.

Ваше Високопреосвященство!

Важаючи послужити Українській Автокефальній Православній Церкві в Зединених Державах Америки, або в Канаді, під батьківським проводом Вашого Високопреосвященства, урочисто свідчу, що визнаю і прирікаю вірність дотримання Автокефалії Православної Церкви в Зединених Державах Америки і в Канаді та церковно-народної соборноправности її устрою, опреділеного Соборами Церков-Дієцезій в ЗДА (Америці — Віст.) і в Канаді.

Одночасно урочисто заявляю, що визнаю благодатність Ієрархії Української Автокефальної Православної Церкви в Зединених Державах Америки і в Канаді, Ієрархії, що відновила в собі функцію епископського служіння актом Першого Всеукраїнського Православного Собору в Києві, в св. Софії, в м. Жовтні 1921 року, як також святости всіх тайн Церкви тією Ієрархією довершуваних тепер і довершених у минулому Церкви.

Віддаючи свою скромну особу на служіння Українській Автокефальній Православній Церкві в ЗДА і в Канаді свідомий, що придія терену і функцій для мене, як епископа, буде зроблено згідно з обовязуючим там церковно-соборноправним устроєм, на що згори даю свою згоду.

Печать і підпис:
Мстислав Скрипник,
Єпископ Переяславський.

Це був лист з 1946 року. А в 1947, 22 січня, присилає архієп. Мстислав листа архієп. Теодоровичеві, де між іншим говорить:

"Але, що треба вже робити, щоб справу створення единого центру поставити на стежку реалізації? Як усунути перешкоди, серед яких головною справою є справа Вашої висвяти, за яку охоче чепляються наші "благодатні".

"Отже, на мою думку, треба згори відкинути яку будь думку про нову, чи додаткову хиротонію (висвяту — Віст.). Це було б негідне, а головне шкідливе для Церкви в ЗДА і Канаді..."

Дальше пригадує він способи, як би можна ті труднощі обійти.

Наведене показує, що архієп. Мстислав признає висвяту архієп. Теодоровича з 1921 р. благодатною і **що додаткова пересвята була би негідною та шкідливою для Церкви в Америці і Канаді.**

Але коли архієп. Мстислав прибув до Канади і навязав тісніші церковні взносини з Америкою, то несподівано приходить до Канади вістка, що він там пересвячував архієп. Теодоровича. Де ж тут поділася та врочиста заява, що архієпископ Теодорович є дійсним правдивим епископом? Деж поділася заява, що пересвячувати було б **негідним**, і що така пересвята **була би шкідливою для Церкви в Америці і Канаді?** Коли ж епископ не має відваги обороняти своїх переконань і так легковажить свої заяви, то чи взагалі можна до його заяв колинебудь привязувати вагу?

Після пересвяти, що відбулася 27-го серпня, 1949 р., оба Владики видали "Соборне Архипастирське Послання", датоване 28-го серпня, 1949, де говориться, що:

"Будемо вдячні Господу, коли акт нашого молитовного поєднання стане початком обєднання всіх православних українців в ЗДА в єдину Українську Православну Церкву в цій державі, а слідом за цим й обєднання всіх православних українців, по всьому світі сьогодні розсіяних..."

Дальше говориться про заходи коло скликання в грудню 1949 року спільного Надзвичайного Православного Собору для обєднання Українських Православних Церков в Америці.

Та не минуло повних два місяці від того часу, як вже появляється протестаційний лист архієп. Теодоровича до архієп. Мстислава і Членів Передсоборної Комісії, де архієп. Теодорович нарікає, що там ведуться заходи, щоби встановити "двоєвластя", щоби архієп. Мстислав після злуки правив Американською Церквою нарівні з архієп. Теодоровичем, отже щоби було два правителі. А це зводиться до того, щоби архієп. Теодоровича відсунути з провідництва Американської Церкви й архієп. Мстислав мав би стати головним провідником. Таке з листа архієп. Теодоровича виходить.

Згаданий лист архієп. Теодоровича був з 27-го жовтня 1949 року і там між іншим читаємо:

"Маю на увазі намагання (чи чуже намагання — Віст.) утворити в Церкві, що має повстати з обєднання теперішних двох галузей [illegible] утворити в так обєднаній Церкві новий, невідомий Православній Церкві у всіх віках її життя дивотвір подвійного, чи роздвоєного епископського [illegible] Не мав би бути епископс[illegible] вират (керування двох, двоє[illegible] Віст.). Кому і для чого [illegible] я в це не входжу.

"Архипастирське Пос[illegible] Архиепископів, всі молит[illegible] що передтим відбулися, [illegible] допровадити дві галузі Цер[illegible] поєднання під єдиним епи[illegible] проводом, в даному разі [illegible] На незабутній нараді в Ню По[illegible] про те ясно говорив і [illegible] не висловлював. Владика М[illegible] зав точно, що в Канаді [illegible] Канадийський Церковний [illegible] в ЗДА — Американський В[illegible] рив про двоїстий провід [illegible] скопів. В чистій і святій [illegible] всього того, що говорило[illegible] дився на важні і непов[illegible] поширення канонічних [illegible] моєї Церкви з концепціями ([illegible] ням — Віст.) решти Прав[illegible] Церков. Теперішню, несподі[illegible] вставшу фазу намагань запровадити двоїсте керування я приймаю, як ламання тої святої віри, в якій я діяв в згоді з проводом нашої Церкви...

"Я вам прошу Високопреосв. Архієп. Мстислава і Консисторію Церкви під його проводом дати мені завірення (запевнення — Віст.) на письмі, що вони перед нашим спільним Собором скликають їх Собор і на нім виносять рішення про злуку і перехід їхньої Церкви під мій провід."

"Без таких завірень Собор може стати виконаленим всіх наших замірів. Без таких завірень може статися, що наша Церква бере на себе труд скликати спільний Собор лише для того, щоби друга Церква канонично обрала собі Архиепископа Мстислава за провідника. Це друга Церква може зробити й без нас. Без таких завірень може статися, що Архиепископ Іоанн чверть віка керувавший Церквою, тепер скликає Собор, спільний Собор лише для того, щоби зрезиґнувати з того керування і мати для себе далі закордонного з Канади наглядача.

"Коли я передавав Церкву в Канаді Архиеп. Мстиславові, Церкву, в якій я трудився через 23 роки, я її передав чисто й остаточно. З того часу я в жаден спосіб не дозволяю собі вмішуватися в її життя. Такого самого відношення і ставлення маю всі підстави сподіватися при довершенні нашої злуки.

"Я довше працював в Канаді, ніж Владика Мстислав в Америці і на участь в керуванні Канадийською Церквою маю більше морального права, ніж Владика Мстислав на керування в Америці.

"**Я не знаю звідки ця нова фаза. Я** не знаю, кому і на що вона потрібна. Я лише знаю, що вона Церкві шкідлива, — буде отруєю, гризучою орґанізм Церкви, — буде раковиною розідаючою дисципліну в ній і **на таке я згоди не даю."**

Коли таке читаємо, то годі думати, що архієп. Теодорович без слушної причини шукав собі напасти. Слушна причина мусіла бути, й архієп. Мстислав був в ній головною фігурою. Про нього ж ходило, і без його згоди така причина не мала би сили, не могла би існувати. Сказав би: "Я на ніяке "двоєвластя" не годжуся!" і [illegible] вся балачка, хоч би кого, про двоєвластя кінчиться.

Зрештою сама особиста спокійна, невоєвнича, нелукава вдача архієп. Теодоровича не дозволяла б йому без слушної причини шукати напасти на невинного [illegible]ника, чи на невинних людей.

[illegible] те показує, що вже короткий по[illegible] архієп. Мстислава в Америці був там [illegible]ною заколоту і невдоволення.

Після своєї резиґнації пише архієп. [illegible]слав лист до митр. Полікарпа 17-го [листо]пада, 1949, де говорить:

"В прилозі посилаю відбитку мого [illegible]вного листа до Духовенства і Вір[них] в Канаді, яким повідомляю про [мо]ю резиґнацію зі становища їхнього [Архи]пастиря. Знаю, що моє рішення [спра]вить Вам великий біль, але далі бу[ло] понад мої сили прикривати явний **бандитизм моїх консисторських отців,** [які] після обовязуючого Статута мають [біл]ьші права, як епископ.

Іван Федорович (Власовський), [коли] довідався про моє рішення вже п[і]ся всього, накинувся на мене з цілим [ар]сеналом арґументів, але сьогодні, [бу]вши на річному зїзді Колеґії [illegible]дрея, сам признав, що далі сидіти [ря]дом **з бандитами** не вільно, а тим [біль]ше не вільно далі прикривати от[illegible] [illegible]ну забаву. (Повищі підчеркнення [illegible]ника).

"В Америці теж пішло все на виво[illegible] Вл. Іван (Теодорович) рішив [illegible] самим Собором повести аґітацію [illegible]го не потребував, бо я й так не пре[тен]дував бути "головою") за тим, щоб [він] одинокий залишився в Америці. А [ро]зіслав всім і вся своє "посланіє" і [illegible]им... зірвав Собор, що мав відбутися 9—11 грудня.

"Коротко кажучи на українському церковному ґрунті зараз панує страшна морова хвороба і то з вини лише і тільки нас самих, зокрема з вини отсих [illegible] посеред нас, що поза своїм особистим не бачать загального..."

Таке інформовання Европи про нашу [наш]у Церкву, це **оплюгавлювання цілої тутешньої Церкви перед церковними провідниками в Европі,** які нас не знають і мусять вірити голим словам.

І мусять вони подумати: коли там Консисторія з бандитів складається, і коли нарід бандитів на членів Консисторії вибирає, **то яка та Церква, які вірні?** Всі вони гуртом як вже не цілі бандити, то від бандитів недалекі. Або крайні тумани.

Архієп. Теодорович був в нашій Церкві 23 роки і якось не завважав того бандитизму, а архієп. Мстислав за короткий час доглянув. **Однакож коли його листи про бандитів читалися на Соборі, він не мав вдівати встати, показати пальцем і сказати: той, і той, і той, це ті бандити!** Але писати таке европейцям була відвага.

Згадує він, що консисторіяльні отці, це бандити, але ж Консисторія складалася з пятьох членів, — трох священиків і двох світських. З приїздом архієп. Мстислава членами Консисторії були священики: Савчук, Кудрик і Дмитрів, а світські: Стечишин, редактор "Українського Голосу" і Богоніс, колишний учитель публичної школи, а пізніше занятий в міській службі. Коли ж Стечишин скоро помер, то його місце заняв новий редактор "Українського Голосу", Сирник. Коли ж в травні 1949 р. помер Богоніс, то його місце заняв Сарчук, довголітний учитель висшої школи, дальше інспектор шкіл, а ще дальше працівник в Департаменті Просвіти. Коли ж згадані з отцями бандитами разом працювали, то саме собою виходить, що і вони були спільниками бандитів, — отже таксамо бандитами.

Що ж це бандити? Це злодії, розбишаки, рабівники, люди без совісти. Але Богоноса сам архієп. Мстислав хоронив, а також правив заупокійну Службу по Стечишинові.

Бандити... Але тих бандитів знав український загал цілі десятки літ, декого 30 — 40 літ, слухав їх промов, говорив з ними, мав з ними нераз діло, бачив їх серед ріжних обставин, і нікому на гадку не приходило, що вони такі погані люди. Доперва архієп. Мстислав за короткий час відкрив те, чого за десятки літ люди не бачили.

Та є два місця в наведенім листі архієпископа Мстислава, що окремо звертають на себе увагу. І так каже він, що **консисторські отці, після обовязуючого Статута мають більші права, як епископ.** От де причина бандитизму!

[illegible] чи права комусь признані Статутом це бандитизм? Хто має дані йому права, той має й обовязки, які силою тих прав має виконувати. Він обовязаний їх виконувати! І митрополит має більші права, ніж звичайний епископ, але чи за[те] епископ може звати митрополита сяким і таким, осуджувати його як злочинця, і вимагати, щоби митрополит своїми правами не послугувався, бо це перешкаджає епископови?

Зрештою архієп. Мстислав застав той Статут і на нього згодився. Він і в листі до архієп. Теодоровича з 1946 р. зазначував, що буде працювати в межах **церковно-народної соборноправности її устрою опреділеного Соборами...** Отже і наш Статут був опреділений Собором. Пощо ж тоді нарікати? Як можна вимагати, щоби Консисторія на Статут не оглядалася? Хіба перед епископом всі права тратять силу? Це так, коли держатися самого принципу.

Але в життю практичному може бути інакше. Де в людей є одна думка, одна спільна ціль, де вони собі близькі, там вони на писані права не мають потреби оглядатися. Вони там спільно радяться, плянують і працюють в тім напрямі, який веде до спільної для всіх цілі. Такою спільною думкою і працею, а не правами одних, чи других, наша Церква в Канаді будувалася і провадилася. І тому вона могла так розвиватися.

Для доброго і щирого чоловіка всюди є широкі права і можливости робити добро. На те не треба окремих формальних, чи статутових прав. За добрими людьми всюди питають, їх потребують, їх на передове місце ставлять навіть про ніякі права не думаючи. І там ті люди своєю моральною силою заважують тільки, що надіїі вони мають дуже широкі, хоч і не писані права. Вони можуть там бути душею цілої справи і праці, найбільшими її авторітетами.

Однакож коли серед гурта починає хтось питати: "А які я права маю? А чому я не маю таких і таких прав?", то це вже показує, що в нього нема спільної з усіми думки, що він чужий чоловік, і тоді доперва в усіх мусить виринути думка про права. Бо той, що найперше думку про права висунув, показує, що в нього є його власні особисті цілі і справи, про які йому може навіть більше ходити, ніж про загальну справу.

З поведення архієп. Мстислава виходило, що він хоче необмежених прав. Він і так робив багато чого на власну руку, цілком не оглядаючись на права Консисторії. Він не числився з інтересами Церкви. Він легковажив досвід набутий тут людьми впродовж десятків літ. Він легковажив зобовязання приняті при його обранню. Він в неодному йшов самопас. Він і в Америці хотів завеликих окремих прав і через те вийшов там клопіт.

Гляньмо ще на одно місце наведеного листа архієп. Мстислава про "бандитів", а там говориться: **"Владика Теодорович рішив повести аґітацію за тим, щоб він одинокий залишився в Америці".** Ось тут вилазить шило з мішка! Рішив повести аґітацію, бо очевидно бачив, що архієп. Мстислав не хоче архієп. Теодоровича залишити **одиноким** там провідником, але хоче завести "двоєвластя", а то, як з листа архієп. Теодоровича виходить, бути його "наглядачем". (Тоді ще архієп. Мстислав мав Церкву в Канаді.)

Коли хата не горить, то ніхто її не гасить. Коли ніхто на хату не нападає, то нікому не приходить на гадку вибігати з хати, кричати, брати щобудь в руки й оборонятися. Коли ж архієп. Теодорович протестував, то знак, що була до того причина, що хтось готовив напад.

І це вже було в Америці, де не було канадійської Консисторії з призначеними їй Статутом правами. Але видно, що і там є "бандити", що хочуть звязувати архієп. Мстиславові руки.

БАГАТО ГИНЕ НА ДОРОГАХ.

Неуважна їзда на дорогах спричинює багато смертей. В Стейтах за 9 місяців цего року згинуло в випадках на дорогах 24,580 осіб, отже пересічно по 90 на кожних 24 години.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

„ВІСТНИК“
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб“.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

НАС НЕ РОЗУМІЮТЬ

Людям, що виховувалися і жили в іншім світі, ніж ми в Канаді, тяжко нас зрозуміти. Вони знають лише міри свого світа і прикладають їх до нас. Для них основою ладу є лише старий, їм відомий лад, якому треба безуслівно підпорядковуватися, а до вимог нового ладу вони не підготовані. І тому все, що від старого ладу відходить, їм може здаватися лише революційним, руїнницьким.

Берімо нашу церковну справу в Канаді. Церква наша від свого першого заснования стала на тому, що вона має бути самостійною, від нікого з чужих незалежною. І це може викликати в декого багато питань. Чи таке становище "канонічне"? Чи може Церква, яка не має за собою державної сили, бути самостійною? Чи може така Церква бути признаною за православну другими Церквами? Чому якій іншій Церкві не піддатися?...

Всі такі і подібні питання зводяться до того, що Українська Православна Церква в Канаді повинна зречися своєї самостійности і піти в чужу залежність. Без того вона або не встоїться, або не буде в православнім світі зватися Православною Церквою. Православний світ буде її бойкотувати і тим може примусити її до підданства. Коли б же комусь піддалася, то вже без ніяких додаткових "оформлень", силою самого підданства, як головного акту, стане вона православною. Таке виходить з того, що доводиться нам нераз чути. Але все те виходить від людей, які нас зблизька не знають. Якою ж ми свою Церкву бачимо?

Наша Церква заснувалася силою і волею самого віруючого народу. Без державної допомоги. І без волі, призволу чи помочи якої будь другої Церкви. Без допомоги епископату, залежного від якої будь іншої Церкви.

Наша Церква від ніякої другої Церкви не відорвалася, чужою допомогою не будувалася, отже ніяка чужа Церква не може висувати для себе права до володіння нашою Церквою.

Самостійність нашої Церкви засновується і на тім, що вона не була і не є залежною від держави. Тутешний державний уряд в церковні справи не вмішується і йому байдуже, чи якась Церква існує, чи ні. Тут всі Церкви існують лише з волі народу, з волі вірних. Можуть засновуватись й існувати по своїй вподобі.

Так ґрунтом для нашої Церкви лишається тут наш національний, наш український ґрунт й авторітет. Тим ґрутом є сам український нарід, що живе в Канаді. Він є одиноким властителем своєї Церкви. Та чи нарід і без своєї держави не має права будувати свого церковного і взагалі культурного життя, коли має можність те робити?

Перший єпископ нашої тут Церкви, митр. Германос, так розумів нашу Церкву і помагав їй від 1919 до 1924 року як такій. Такою ж була наша Церква і за архіеп. Теодоровича. До такої прибув й архіеп. Мстислав. Так наша Церква в Канаді була весь час Церквою Православною, але від нікого з чужих незалежною. І така її незалежність була якраз тою силою, що її створила і дальше будувала. Якраз вірні, що належали до чужих залежних Церков і мали нагоду бачити наслідки чужої залежности, покидали ті Церкви і до нашої Церкви приєднувалися. Вони розуміли, що лише в своїй хаті, своя правда, і сила, і воля.

Спинімся тепер на питанню самої залежности. Що доброго могла би нам залежність від чужих дати? Вони нас "признають", але яка сила в тім признанню? Що ми на тім скористаємо? Чужі наших справ не розуміють, отже як вони можуть про наші справи рішати? Будуть хіба перешкаджати в тім, що для нас необхідне.

Будуть признавати нас православними? Адже ж коли наша Церква стоїть при тих самих догмах і ладі, що мають і другі Православні Церкви, то тимсамим вона є православною. Ніхто ж не може сказати, що вона є будийською, чи магометанською, чи протестантською. Сама її якість показує, якою вона є. Хіба ж православіє є в залежности?

Чужі будуть стояти на сторожі нашої віри? Але як? Будуть стояти на сторожі нашої віри без нас? Вже східні патріярхи заявили 1845 року відповідаючи папі: "У нас ні патріярхи, ні Собори ніколи не могли ввести щонебудь нове у вірі, бо охорона пошани Божої у нас — все тіло Церкви, себто весь народ, що завсіди старається заховати свою віри незмінно та згідно з вірою батьків". Отже весь народ стоїть на сторожі своєї віри.

Хто нас буде признавати? Признання Церкви Московської, та і других Церков, що нині в московських руках, відпадає, а Церкви, що полишилися, самі, не мають великої сили. Вони самі непевні, що завтра для них принесе.

Та припустімо, що ми Царгородському патріярхові піддалися. Завтра-позавтра хід подій примусить Царгородського патріярха звязатися тісно з Московським, признати йому перше місце, — де ми тоді опинюємось? Тоді московський патріярх буде нам диктувати. Або навіть примусить Царгородського патріярха передати нашу Церкву Москві, як передав патріярх в 1686 році.

Та нехай вийде між Канадою і Росією війна і Московський патріярх прикаже тоді нашій Церкві бодай молитися за перемогу Росії, — в якому положенню ми тоді в Канаді опинюємось? Відриватись від патріярха, — але ж тоді ексикомуніката. Проклін. Вийде заява, що ми не православні. Та вже і без війни які будь наші звязки з Росією, чи її спільниками, ставили б нашу Церкву в підозріле положення. І чи зможе тоді хтось з чужих брати нас в оборону?

Ні! Ми самі мусимо бути далекоглядними і стояти на сторожі нашої Церкви і нашої справи.

Ось з такого становища ми на нашу церковну справу дивимося.

Цілком зрозуміле, чому дальшим людям наше церковне становище може бути незрозумілим, але те, що ми тут сказали, може заставити до нової думки тих, що таких питань перед собою не ставили.

ЩОБИ "ВІСТНИК" ПОБІЛЬШИТИ

Читачі „Вістника" нераз висловлювали бажання, щоби „Вістник" побільшити. Тоді було би в нім більше матеріялу. Був би матеріял більше ріжнородний. Можна би тоді багато справ ширше обговорити. Більше справ можна би тоді порушити.

І видавництво "Вістника" має це на увазі.

Однакож є ще одна справа — число читачів. Буде більше передплатників, то є більше можности для збільшення часопису.

Є на світі великі часописи, але вони мають сотні тисяч передплатників, а то і багато більше. Кожний читач помагає тому часописові, щоби він був більший.

Коли ж „Вістник" має стати більшим, то кожний читач „Вістника" повинен заятись його поширенням. Кожний передплатник повинен збирати для нього передплатників. Коли б кожний здобув двох передплатників, то число передплатників стало би втрое більшим. Коли б здобув пятьох, то число передплатників було би шість разів більше ніж є тепер.

Ось чого треба!

Тоді було би дуже легко „Вістник" побільшити.

А в тім була би поміч не тільки „Вістникові", але і загальній громадській справі. Тоді кожний читач „Вістника" мав би свідомих помічників, мав би однодумців. Тоді не було би тих, що їх треба вговорювати, переконувати й оправдувати, бо „Вістник" давав би їм те, чого вони нині не знають.

Отже нехай кожний передплатник, який цінить роботу „Вістника", візметься до збирання нових передплатників. Нехай скаже собі: „Маю здобути тілька, а тілько. Маю поширити його в своїй окрузі якнайширше".

Коли це зробить, то з Новим Роком „Вістник" може зайти до їх хати більшим і принесе їм те, чого дотепер не міг принести.

А ЩО ПРО ЗЛОЧИНИ КАТОЛИКІВ?

В "Будучности Нації", ч. 18, 1950, є редакційна стаття, де накликується православних до злуки з Римом. Є там вириви з книжки Брадовича п. з. "Одна Нація — одна Церква". І читаємо там:

"Прилучення ж якогонебудь українця-католика до Православної Церкви тепер, по ганебних злочинах і насильствах доконаних Москвою на Українській Католицькій Церкві було б капітуляцією перед московським насильством, зрадою України... До визволення провадить шлях у ділянці віри й національної ідеольоґії через прилучення українців до Української Католицької Церкви".

Тут перше — хто такий Брадович? Звідки?

Друге... Яку Православну Церкву мається на думці — Українську-Православну, чи московсько-большевицьку? А то не все одно! До московсько-большевицької ані українць католик, ані православний не повинен переходити. Це ж зрозуміле.

Трете — московське насильство. Проти нього завсіди були всі українці цілі сотні літ і тому виникло зорґанізовання Української Православної Церкви незалежної від Москви і взагалі від чужих.

Четверте... Треба бути очайдухом, щоби **"по ганебних злочинах і насильствах"** поляків, яких завсіди піддержував Рим, по насильствах, що тягнулися над гр.-кат. Церквою — сотні літ, дораджувати українцям, щоби сподівалися спасення в підданстві Римові.

Бо чим польсько-католицькі злочини і насильства красші від московських злочинів і насильств? Цікаво б знати, чи Брадович те питання в своїй книжці розбирає, а коли розбирає, то як?

ЗГИНУВ АДВОКАТ РОМАНЮК.

"Ґловб енд Мейл" з Торонта подав вістку, що там згинув адвокат Микита Романюк. Виходить, що Романюк припадково застрілився.

Прот. П. Мельничук.

ПОСЛАННЯ НА РАДІО

(Вернон, Б. К., 19—19 серпня, 1950.)

Христос Господь нераз вчив людей прикладами-притчами. Читаємо про такий один примір в Євангелію Луки, розділ 15, стихи 11-32. Там сказано, що було в батька два сини, що старший працював в полю, а молодий, видно — не мав заняття. (Коли ж людина не має заняття, тоді діявол дає її своє..., як каже пословиця). Він вчіпився до батька, щоби той розділив маєток, бо хоче жити своїм розумом. Батько розділив і молодший забрав свою частину та пішов в світ між чужих. Там він жив блудно і змарнував все, що від батька забрав. Коли ж не стало грошей, дали йому заняття на пасти свині. Але щодо їжі, то навіть і лушпиння не давали йому досить. Він голодував. Нагадав собі дім і вернувся до батька, покаявся і батько йому простив, зодягнув, справив баль з радости, що син [illegible] й найшовся, вмер був і ожив. І [illegible], тішилися.

Причта оця сумна, але для думаючих [illegible] вона має велику науку. Розберім [illegible] ких трьох сторін: 1. Господарсько-[illegible], 2. Народно-виховавчої і 3. [illegible].

1. [illegible] кономічно-господарське життя лю[illegible] вимагає: а) поживи, б) одежі і в) [illegible] ння. Вже на початку життя людини [illegible] приготовив овочі, ягоди, про[illegible] емні для поживи. Також Господь [illegible] в перших людей, як і дав їм рай [illegible] ння.

[illegible] мав молодший син ті всі потреби [illegible] батька? Певне, що мав, бо ж [illegible] зорганізоване господарство. [illegible], бо старший син працював [illegible], були слуги і стада звірят.

[illegible] молодший забрав значну часть [illegible] го розбив господарство, знищив [illegible], розбив родину, наніс її смуток, жаль, клопіт, грижу. А родина, хоч [illegible], але найважніша орґанізація [illegible] бо вона творить підставу всім ін[illegible] орґанізаціям. Як же той син поніс [illegible] між чужих, то поніс для свого са[illegible] ства. Поніс працю не тільки своїх [illegible], брата, але мабуть й працю своїх [illegible].

Людей лакомих на чужу працю пов[illegible] світі. Коло того сина було при чім [illegible]ися". Казали римляни: "Доки ти [illegible] вий будеш, будеш мати багато [illegible] елів; коли ж ті часи минуться, ли[illegible] самим". Таке сталося з тим блудним сином. В краю настав голод. Маєток [illegible] винновся. Не стало гроша і син голодував, бо "приятелі" щезли. Шукає за[illegible], але не мав фаху і найнився пасти [illegible]. З господарського сина стався свинопас. Сказано, що й лушпиння не [illegible] чужі йому досить, щоби наситися. Таке належиться кожному, хто своїх зневажає, а йде між чужих. Хто зневажає своє, зневажає себе. Хто себе зневажає, тому не належиться пошанівок від розумних людей.

[illegible] пословиця: "Біда навчить розуму". Голод заставив того сина думати. Пригадав він собі господарку, де наймити краще жили, ніж він. Пригадав, що між своїми він не голодував, що одіж мав людську, що переночувати мав де. Зрозумів, що зле зробив, признався перед собою, що зблудив і постановив перед батьком визнати свої помилки. Може й пригадав пяту Заповідь Божу: "Шануй батька твого... **а добре тобі буде.**" Рішив вернутися ДОДОМУ. Ще мав тілько відваги, щоби признатися до гріха. І вернувся. І батько приняв і тішився.

То був молодший син, яким не розум, але буйність руководила. Це наука батькам, щоби таким молодим своєї праці не давали в руки. Ця притча Божа вічно правдива. Молодіж нинішня не інакша, як молодіж за часів Христа. Не одні батьки віддали свою працю таким молодикам, "бо не хотів робити на фармі", а потім не мали свого спокійного куточка на старші роки. Знаю випадки, де такі сини пішли з дому, а потім вернулися... вмирати. Чужі забрали здоровля, силу, розум і дали дурниці за те все.

Христос сказав цю ритчу для нашого життя. Христос не був проти маєтку, проти багачів, але був проти марнування маєтку, проти марнування життя, проти вживання маєтку на погубу душі. "Роздай свій маєток бідним..." бідні зужиють той маєток на свої життеві конечности, не на зло, не на піятику, а на добро своє і дітей своїх.

(Дальше буде.)

З ЖИТТЯ СВЯТИХ

СВЯТИЙ ФИЛАРЕТ.

(14 грудня звичайного.)

Филарет жив в Малій Азії, в околиці Амнії. Належав до багатих і дуже побожних, тому звали його Милосердним. Був жонатим.

Раз на ту сторону найшли розбишаки, зрабували все і Филарет лишився бідаком. Однакож не нарікав. Він казав:

— Ми ще багаті, коли можемо собі на хліб заробити. А є люди слабі, калікі, сироти, старі, вони бідні.

І ще з свого убожества помагав убожшим від себе.

Коли ж Бог засмутив, то і потішив Филарета:

Грецька цариця порозсилала була послів по краю, щоби знайшли відповідну дівчину для свого сина, а яка була би для неї любою невісткою. Так шукаючи посли зайшли до Филарета, що мав три дочки.

Застали тут убожество, але серед нього розумну і праведну родину. І говорили: "Тут ангели в латаній одежі живуть".

А що дочки Филарета були незвичайно гарні, то посли звернули увагу на одну, Марію, і сказали Филаретови:

— Думаємо, що твоя дочка сподобається цариці, отже збирайтесь і їдьте з нами

Так і сталося. Цариця з десятьох дівчат вибрала Филаретову дочку. Від тепер йому легче жилося, однакож він і дальше залишився смирним, щирим для всіх і помічником для убогих.

Одного разу казав він жінці, що він запрошує до себе визначних людей. Коли ж жінка всего наготовила, почала сходитися всяка біднота.

—Ти ж говорив, що запросив визначних людей, — говорила жінка, — а то бідні.

—Так тобі здається, — відповів Филарет, — але це ті, про яких говорив Христос: "Я був голодний і ви мене нагодували, ви мене в дім приняли." Ми в них гостимо самого Спасителя.

За праведне життя Церква зачислила його до Святих.

МУЧЕНИЦЯ ВАРВАРА.

Діоскар, батько Варвари, був ревним поганином і так виховував свою дочку. Якже Варвара стала старшою і познакомилась з християнськими дівчатами, стала християнкою.

Коли батько про те довідався, почав дочку бити, а потім передав її в руки судді Мартіяна, де її люто мучили. Покритій ранами Варварі явився Христос і сказав: "Не бійся, бо я при тобі і бачу тебе".

Мукам Варвари приглядалась одна жінка, Юліянна, і другого дня почала вона голосно докоряти судді за Варвару. Тоді суддя засудив обох на смерть. Коли ж про те довідався батько Варвари, то прийшов і сам відтяв дочці голову.

Якже київський князь Михаїл Святополк оженився з грецькою царівною Варварою, вона привезла з собою мощі св. Варвари до Києва, де зложено їх в церкві св. Архистратига Михаїла.

КЕРНИЦЯ МОЛОДОСТИ

(ОПОВІДАННЯ.)

Жив колись великий мудрець, сивий, з сивою бородою.

І вибрався він раз в подорож. Пішки пійшов, бо залізниць тоді не було.

Минуло кілька літ, нім він додому вернувся. І закликає він тоді гостей — двох своїх добрих приятелів, старих професорів та жінку, також професорку. І почав оповідати:

— Бачив я одно таке, чого не сподівався. Чудна річ. Бачив таку керницю, що вода з неї відмоложує людей.

— Е, ти жартуєш, — кажуть.

— Ні! Знайшов таку керницю серед гір в недоступних нетрах.

— Ну, розказуй, що ти там бачив.

—Бачив керницю, а вода в ній така, що коли пєш, то стаєш молодшим і молодшим. Можна допитися до того, що станеш дитиною.

— Ет, жартуєш.

— І коло тієї керниці сидять люди, пють ту воду і тішаться. Може не вірите... І я не повірив би, коли б не бачив. Та на доказ приніс я вам тієї води.

Тут поставив він на столі посудину з водою і каже:

— От вам та вода!

— А ти її пив?

— Ні! Але бачив, як другі пили.

— Не хотів бути молодим?

- І хотів і не хотів. Але ви покушайте.

Гості думали, що це жарт, та все ж випили по маленькій чарочці. І чують, — вони не ті, що були. Випили ще, а вони вже стали людьми середного віку. Ще випили, а вони вже молоді парубки. А жінка тая вже не жінка, а гарна молода дівчина. Почала чепуритися, в зеркало заглядає

І тут вийшла історія. Коли ті два професори були молодими, то ворогували за ту дівчину. Тепер же вернулася і їх молодеча натура. І те молодече ворогування вернулося.

Слово по слові, а там і почали дертися, поки не перевернули стола, а з ним і тої води, що була в посудині.

Спинив їх тоді мудрець і каже:

- От чому я тієї води не пив. Коли б я мав бути молодим і таке виробляти, то чи не красше бути старим, але розумним? І там коло керниці таке робиться, — сварки і бійки, і свистя, і крики, і дикі танці. Соромно мені було.

Допізна гості сиділи, аж поки знов не стали такими, як перше були. Тоді кажуть:

- Правду ти говорив. Молодість буйність, а розуму мало. Красше бути старим та розумним і других до розуму доводити.

ЧОГО ХОЧУТЬ КОМУНІСТИ.

В Обєднаних Націях представник китайських большевиків поставив домагання, щоби аліянтські війська забралися з Кореї, а також що остров Формоза має належати до большевицького Китаю. А комуністи з Кореї не заберуться.

ЗЛУКА ПРОТЕСТАНТІВ.

Є вістка, що в Стейтах прийшло до злуки 29 протестантських і східних Церков. Які це східні Церкви, не говориться, ані кілько саме їх є. А для такої злуки десять літ працювало 8 церковних орґанізацій.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МУЗИКА — І МУЗИКА

Багато є нині молодих українців й українок, що вміють на чомусь грати. Але важне, який в нас погляд на музику?

Багатьох думає, що музика має бути головно для танцю. Нема танцю, музика непотрібна. Нема музики, танцю нема. Це найважніше. Розуміють також, що з музикою можна виступати на концертах і т.п.

Але надїлі музика має вартість сама собою тим, що вона належить до „красних "штук", до гарних культурних творів. Таксам, як і пісня.

Розумні люди слухають гарної музики тому, що вона музика, не думаючи про танці. Слухають вдома, слухають на малих сходинах, слухають на концертах, де нема танців.

Музика може бути доброю помічницею при співі, не тільки на концертах, але і вдома і всюди, де люди співають. Гарна, тиха музика, що не заглушує співу. Нажаль в нас музики при співі дуже мало вживається. А з нею спів вийде кращим. Навіть слабший спів при музиці кращим виглядає і співаки безпечніше співають.

Один недостаток, що нема відповідних легких композицій для музики щоденної, звичайної, для звичайного співу. Є композиції для фортепяну, але це мало практичне. Фортепянів є мало, фортепяністів мало. Тай фортепяну не можна з собою носити. Треба композицій для мандоліни, скрипки, та гітари. З ними можна на кожнім місци співатя. І не хором (в 4 голоси), а звичайним гуртовим співом, деколи і на концерті.

Коли так музику розуміти, то вона буде всюди потрібною. Тоді музиканти будуть знати не тілько вальси, польки, ковачки, або чужі і часто незрозумілі нам великі композиції, але будуть знати багато відомих і всім зрозумілих наших народних пісень і тут буде головна користь з музики.

Домашний музикант.

ЧОРТ — ПРИЧИНА ЗЛА

В українців була віра, що чорт на кожнім місця пакостить чоловікові, до злого чоловіка зводить. І люди давали чортові ріжні імена: злий дух, діявол, сатана, чорт, дідько, лукавий, „той, він" (якого не варта по імени називати), куций, той з ріжками, той — бодай пропав...

Окремих чортів звали; колись домовиками, лісовиками та ще як.

Була віра, що є також чортні жіночого роду, — „богині", які шкодили головно жінкам. Вони викрадали маленькі діти і підкидали свої. Раз богиня взяла маленьку дитину і свою підкинула. Але мати знала, що сталося, і порадив її хтось: „Винеси підкинену дитину на сміття і бий помелом". Мати так зробила.

І зараз прибігає богиня з дитиною і каже: „На свою дитину, а моєї не бий". І дитину віддала.

Про чортів говориться багато в народних оповіданнях.

Нам все те може нині смішним виглядати, але на нього треба поважно дивитися. Люди відчували, що є зла сила і ріжно собі її уявляли. Вона тягне людей до злого. З другої сторони є Бог, є добра сила, є ангели, як Божі післанці, є ангели хоронителі. З того виходило, що треба бути добрим і гідним, треба закону Божого слухати, прислухуватися до доброго ангельського голосу. Всюди треба бути розважним та на Божу поміч надіятися. Це була отта добра сторона тої віри в силу діявольську.

Вже грецький мудрець Сократ прислухувався до таємничого голосу, що давав йому добрі поради. До такого таємничого голосу прислухувався й український мудрець Сковорода. Він казав, що це його "дух" добрі поради йому дає. Отже і нарід відчував той таємничий голос, з одної сторони злий, з другої добрий.

А нині? Перестають люди вірити в лиху силу чорта, але і в Бога перестають вірити. Чи це краще? Розумніше? Користніше?

К.П.

НЕ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Не для людей і не для слави
Мережані та кучеряві
Отсі вірші віршую я.
Для себе братія моя!
Мені легшає в неволі,
Як я їх складаю:
Зза Дніпра мов широкого
Слова прилітають
І стеляться на папері
Плачучи, сміючись.
Мов ті діти, і радують
Одиноку душу
Убогую... Любо мені,
Любо мені з ними,
Мов батькови багатому
З дітками малими
І радий я, і веселий
І Бога благаю,
Щоб не приспав м[illegible]
В далекому краю

Тарас Шевченко.

НА УВАГУ ДОПИСУВАЧАМ

З уваги на те, що "Вістник" малий часопис, Редакція мусить скорочувати дописи, щоби можна їх більше помістити. Головно випускається імена жертводавців, коли і без того допис довгий. Однакож все, що важніше і має ширше значіння, поміщується. Це робиться для загального добра читачів, щоби мати на інші матеріали більше місця. Це повинні дописувателі памятати.

РЕДАКЦІЯ.

ОКРУЖНИЙ ЗІЗД В ТОРЗБІ, АЛБЕРТА.

Зїзд почався Богослуженням у церкві св. Петра і Павла. Служили о. В. Сеникшин і прот. С. Грицина, відпоручник Консисторії Української Греко-Православної Церкви. Гарний загальний спів під проводом місцевого дяка. Проповідь виголосив о. Грицина.

При кінці Служби Божої о. Сеникшин представив о. Грицину учасникам зїзду, після чого останній розказав для [illegible] мітах.

По відправі в церкві був обід в Народнім Домі, приготований місцевим жіноцтвом. Скінчився обід. Проспівано молитву "Царю Небесний" і о. Сеникшин створив зїзд. До президії вибрано Михайла Б[illegible]ука, Андрія Баб[illegible]ка і д-ра [illegible] Яремчука.

Привіти зложили: Ст. Олешків, Назар Світлик, Іван Захарко і д-р Яремчук.

Була заряджена збірка на потреби Консисторії, що принесла $153.60.

Головні промови сказали о. Грицина і д-р І. Верхомин з Едмонтону.

В привітах відмітили, що на таких зїздах учасники запізнаються з життям громадським і церковним не тільки власної, але й інших парохій. Крім того люди зближаються одні до других, пізнають жертвенність, свідомість і посвяту поодиноких людей, приглядаються як виконується церковна праця і заохочуються дальше працювати для добра Церкви і народу.

Також видно стає на зїзді активність і сила громад, які належать до даного округа.

Зачеплено справу будови нової церкви і нового Інституту св. Івана в Едмонтоні. Люди довідалися про конечність катедри в Винипегу.

В головних промовах наголошено організацію і громадську свідомість і її благодатні вплив на народне життя. Підчеркнено вартість як свідомих поодиноких членів, так і громад та обовязок боронити наших справ.

Було також насвітлено головні засади нашої Церкви в Канаді. Прикладами з життя й історії було показано, що дорога нашої церкви найбільше правильна з огляду на добро українського народу і для заслуги перед Богом.

Пояснювано вартість "Вістника", його заслуги для нашої Церкви та підчеркнено конечність поширити його обєм, побільшити число передплатників і підтримати додатковими дарами.

Після промов була дискусія, яка висвітлила додаткові питання.

На закінчення о. Сеникшин обширно розяснив присутним проблеми Інституту св. Івана в Едмонтоні, закликаючи підтримувати одиноке виховне заведення для православної молоді в Алберті.

Учасник.

ЕПИСКОП БОГДАН В ЛІПІН.

На схід від Вакав в Саскачевані є православна церква, не наша, і до неї був приїхав еп. Богдан Шпилька з своїм священиком з Ріджайни, Ференцом.

По Богослуженню в недалекій салі був обід, предсідником був п. В. Бальон. Історію громади реферував п. В. Дупюн.

Треба згадати, що тут робилися вже заходи, щоби прилучитись до нашої Церкви, а й молодь домагалась Богослужения в українській мові, і рішення на зборах перейшло. Але поки що того нема. Видно, що молодь справу розсудливіше бере, ніж деякі старші.

Промовляв еп. Шпилька про свої клопоти, але похвалив нашу Церкву.

Дальше говорив свящ. Ференць про канонічність. Було зрозуміло, що він хотів сказати. Та диво нема. Він недавно прибув з Европи, тут вислятився, отже ще не мав часу по ширшім світі розглянутися. Говорив, як вмів. Але як розглянеться, то хоч від канонів не відійде, але буде їх розуміти практично, широко, а не буквально.

Наша Православна Церква оснавчується на Канонами, але вірою і терпінням та кровю її мучеників. Це відкрило їй двері до життя самостійного, незалежного від тих, що нібито дуже Канонів тримаються, в нашу Церкву і нарід попавоювали.

По промові покликано також пп. І. Н. Лупюна з Вакав і Дм. Гнатюка з Тернополя, і вони стали в обороні нашої Церкви. Сказали, що наша Церква є святою і без чужих признань. І прийде час, коли в вільній Україні в Києві буде патріярх, вам український.

На те посипалися гучні оплески, а їх започаткував сам еп. Богдан.

Наші брати буковинці з Ліпін повинні подумати над тим, чві вони діти. Повинні довідатися, що писав Ю. Федькович та православний буковинський священик Ізидор Воробкевич, — це ж буковинські писателі. Чому ж не поступати як вони, а шукати хто знає яких стежок.

Буковинець.

ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА ВІТАЛА СВОГО ПАРОХА.

Гримсбі, Онт. — В суботу, 4 листопада ц. р., зібрано в салі Української Православної Громади св. Юрія Побідоносця членство Громади витало нового пароха, Всеч. о. Юрія Я. Цукорника, призначеного Консисторією УГПЦ в Канаді для душпастирської обслуги двох громад: Гримсбі й Веланд.

Всеч. о. Цукорник, будучи парохом в Гемилтоні, зорганізував нашу громаду в 1943 р. та обслуговував як перший наш парох до [illegible] на парохію в Ніагара Фолс, тому голова Громади п. Дмитро Шувера в своїй довшій промові витав о. Цукорника від імени старих піонірів-основників Громади, як старого знакомого, а від молоді та нових членів як нового пароха висказуючи радість в імени усіх організацій в Гримсбі при Прав. Громаді, бо знає щиру працю о. Цукорника ще з Гемилтону, знає його як того, що протягом 23 років працював по цілій Канаді як диригент, музик та священик Рідної Православної Церкви.

За несповна 2 місяці о. Цукорник зорганізував хор Сумківців, вчить церковного співу і струнну оркестру, раз в тижни веде науку релігії дітей і др.

Підчас приняття Жін. Т-вом при церкві промовляла пані Г. Романчук і пригадувала відому її працю о. Цукорника [illegible] 2[illegible] [illegible] Р. Шептковський [illegible] в Гримсбі [illegible] Цукорника.

Дякуючи за [illegible] висловив надію, [illegible] всіх створиться тут велика громада, і дальше завізвав зложити жертви на обіч "Українському Голосови" і "Вістникови".

Зложено разом 22 долари, з чого 12 [illegible] на [illegible] потреби, а решта по рівних частях для обох часописів.

Д. Шувера, през. громади.

З ЮВІЛЕЮ ДЛЯ "ВІСТНИКА"

(Любел, Алта.)

Щоби дати признання п-ву Лучак за їх діяльну участь в наших організаціях, членів нашої Православної Церкви та Народного Дому з нагоди 15-літя подружа п-ва Луч[illegible] [illegible] несподіванку. Так 23 [illegible] сусіди і знакомі [illegible] Лучаків, де зібралося не маленьке [illegible].

Тут були і пр[illegible] пригадувалися події минулих л[illegible] пов'язані з життям п-ва Лучак[illegible] була збірка на пожит "В[illegible]" [illegible] принесла [illegible]. Жертвували пані Магера, Дрофшини, Виннечуки, Крещуки, Засідські, Магери, Фербеї Будсаки, Бойчук, ські Михальчуки, Іваськи, Кузики, Сенюки, М. Комарніцький, П. Бойко.

Подяка жертводавцям а Лучакам многих і щасливих літ прожити.

Бра[illegible]

ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖА — ВІСТНИК.

(Федора, Алта.)

День 12 серпня остається довго в памяти Федорів. В. На цей день припав 25-літний ювілей [illegible] п-ва Андрія Йосифа Крищука [illegible], сусіди приятелі вландили [illegible] Були приятелі і з сусід[illegible].

Вечер пройшов [illegible] не забули за П[illegible] який вже із що два тижні з Винипегу, а це — "Вістник", отже [illegible] для нього зложили $6.75.

З цим бажаю п-ву Крещукам прожити ще довгі літа, а жертводавцям щиро дякую.

Гість.

ВЕСІЛЛЯ В РОДИНІ П-ВА Н. І М. СОВСУН

[illegible] Михаїла на Дізраелі [illegible] Ман., відбулося вінчання [illegible] пари. Пан Василь [illegible] одружився з донькою [illegible] сун - Ольгою. Всеч о. [illegible] молодим тайни [illegible] обоє молодята належать [illegible] ції СУМК.

[illegible] день увечері відбулася [illegible] в Марлборо готелі [illegible] молодий п. В. Василишин [illegible] $10.00 на Колегію [illegible].

За щедру жертву велика подяка, [illegible] бажаємо многих, щасливих [illegible].

Присутний.

З ВЕСІЛЛЯ НА НАШУ ПРЕСУ

[illegible] У неділю, 3 вересня [illegible] вінчання Анни Павлюк, [illegible] Фрузини Павлюк, [illegible] колиці Давнінг, з [illegible], сином Федька (уже [illegible]) і Катерини Пелех, замешкалих [illegible] Стрий. Вінчання [illegible] в Українській православній [illegible] Давнінг. Молоду пару вінчав Всеч. о. В. Мельничук.

Родина Пелехів є жертвенні і свідомі українці і тішаться пошаною між иншим громадянством у цій околиці. Т[illegible] само родині молодої, а во [illegible] як чесні громадяни [illegible] околиці. Забава весільна відбулася в Українськім Народнім Домі в Стрию. Після примірної забави п. Михайло Буяр завізвав присутних до збірки на пресовий фонд Галько і В. Підлужний. Зібрано $22.60. Кошт пересилки 15 ц., вислано $22.45.

[illegible] цим щира подяка, [illegible] бажаємо щастя, здоровля [illegible] літа прожити.

Гість.

ВШАНУВАЛИ ГРОМАДЯН І ЗІБРАЛИ НА ПРЕСУ

Кендиан, Саск. — Вечером, 7-го жовтня 1950 р., члени парохії св. Михаїла, а також Жіноче Товариство [illegible] Українки в Кендиан, прощали своїх заслужених фун[illegible] Івана й Анну Шипиляків [illegible] по тяжкій довголітній [illegible] переселюються на сталий побут до [illegible].

[illegible] вечірка був п. Г. Ва[illegible] покликав до слова п. [illegible] парохії, який в кількох [illegible] переповів, які то труд[illegible] [illegible] доводилось їм побороти [illegible] будуванню церковної громади.

В [illegible] кількох словах підкреслив працю п-ва Шипиляків на полю релігійнім і господарськім.

Третим бесідником був И. Федушак, котрий в своїх пару дзвінких словах переповів початкуючі піонірські переживання д-ва Шипиляків, що по тяжкій довголітній праці доробились гарного майна.

Господар вечерка п. Варалица вручив п-ву Шипилякам дарунок в грошах.

П-во Шипиляки зі слезами в очах подякували гостям за дарунок, заявляючи, що той вечір лишиться на довгі літа в їх памяти.

Підчас перекуски п. В. Ілюк підняв думку, що було б добре зібрати дещо на пресовий фонд Українського Голосу або Вістника. Збіркою занялися В. Ілюк і Г. Варалица [illegible] і зібрано $18.00, з чого $9.00 приділено на Український Голос, а $[illegible] на Вістник.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Шипилякам щастя і здоровля на новім місці.

В. П. Ілюк.

ВШАНУВАЛИ ГРОМАДЯН І ЗІБРАЛИ НА ПРЕСУ

Бойн Лейк, Алта. — З нагоди 25-ліття подружого життя п-ва Івана й Василини Садловських їх родина і уряд Української Греко - Православної Церкви влаштували їм несподіванку, що відбулася в їх домі на 6-го серпня. На принятті були сестри і брати п-ва Садловських та велике число сусідів і приятелів. Підчас обіду були промови і щирі побажання від поодиноких гостей, і після того господар Андрій Штибель вручив п-ву Садловським дарунок від дітей. В. Романюк в короткій промові звернувся до гостей, щоб зложили жертву на пресовий фонд „Українського Голосу" і „Вістника". Збіркою занялися пп. Романюк і Лагола і вона дала у висліді 14 долярів. З цієї суми призначено 8 дол. на „Український Голос" і 6 дол. на „Вістник".

В. Р.

ЗБІРКА НА ВІНЧАННЮ

Чипівек В. К. — В неділю, 8 жовтня 1950 р., відбулося в Чипівек вінчання Петра, сина Якова і Василини Олексіїв, з Наталкою, дочкою Тимотея і Евгенії Гонтарчуків. Вінчав новоприбувший на цю нову парохію Всеч. о. Гикавий. Вінчання відбулося в Народнім Домі, який на час служить і на Богослужения.

Тому, що п-во Гонтарчуки замешкалі в Чипівек, як і п-во Олексії замешкалі в Аллергров, а [illegible] сала Укр. Нар. Дому не змістила всіх гостей, що прибули на весілля. Родичі молодят заслуговують собі на слово похвали за їх примірне виховання своїх дітей та за їх щиру відданість до своєї рідної церкви.

При вечері о. Гикавий попросив, щоб при такім нечинім і веселім зібранню обдарувати і свої інституції. Збірка принесла $29.73 і призначено її так: на Укр. Голос $10.00, на Колегію св. Андрея $10.00, на Укр. Нар. Дім в Чипівек $8.73. З більших жертв було по $2.00 від родичів молодят. Щира подяка їм і всім тим, що на цю збірку жертвували. А молодятам довго і щасливо прожити.

Учасник.

ПРОЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК

Мусідора, Алта. — Дня 14 жовтня 1950 р. зійшлися сусіди й родина до хати на фармі п-ва Андрія й Олени Ількових щоб справити їм прощальну на віджізне. Вони переносяться до Ту Гилс на сталий побут. Господарем вечора був І. Ільків. При перекусці, яку подали жінки, сват Морозюк вказав на значіння вечерка, а після нього говорив церковний голова А. Колісник, який заявив, що п-во Ількови заслуговують у нас на пошану як фундатори і парафіяни церкви, а п. Ільків був також старшим братом і членом колишнього Т-ва ім. Адама Коцка та піонером в цій місцевости. Покликаний до слова Д. Богайчук розповів перебіг життя п-ва Ількових, які виховали добре своїх дітей, і вручив їм дарунок від гостей — дресер.

При кінці пані Анна Качмар заявила, що добре було б зібрати щось на Український Голос і Вістник, які є важними гостями в наших хатах. Збіркою занявся п. А. Колісник. Зібрано $11.85.

Цю суму розділено: $6.85 на Український Голос і $5.00 на Вістник. Всім жертводавцям щира подяка. **А. К.**

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ПАНІ АННИ ГНИДКИ

Ервуд, Саск. — Члени укр. гр.-православної церковної громади в Ервуді, Саск., вшанували несподіванкою свою членкиню пані Анну Гнидку за її щедрий дар в сумі $100 на іконостас місцевої укр. гр.-православної церкви. Старенька 83-літня вдова, пані Анна Гнидка хоч в недостатках не оминає ніодної Служби Божої і не жалує пожертв на наші церковні і просвітно-культурні цілі. По Службі Божій в неділю, дня 29-го жовтня ц. р., запрошено всіх присутних до галі Укр. Народного Дому на спільний обід. При обіді о. прот. К. Квасницький в своїй бесіді підніс заслуги і щедру жертвенність пані Анни Гнидки для добра нашої церкви, склав їй щиру подяку в імени церковної громади, а присутні відспівали їй гр[illegible] „Многая Літа". Відтак пані Розалія Дух подякувала їй від жіночого Т-ва і вручила їй скромний дарунок. Зворушена пані Анна Гнидка подякувала за так миду несподіванку для неї та приобіцяла й на дальше бути активною членкинею церковної громади. Потім о. прот. К. Квасницький запросив присутних до добровільної збірки на наших непристутних приятелів і учителів: Український Голос і Вістник. Зібрано $10.00 і признанено по половині на обидві газети.

Присутний.

ДАР ЛЮБОВИ.

(Тасс, Саск.)

В неділю, 5 листопада, Українська Православна Громада св. Івана Хрестителя, поза своїм черговим Богослуженням, обходила і День Подяки Богу за всі його ласки, а особливе за гарний і обильний врожай. Священик мав проповідь на теми вдячности, а по Службі Божій була Панахида з нагоди Тисячолітніх Роковин, за братів і сестер наших, що життя своє поклали за свободу.

Після Панахиди, п-во Андрій і Ольга Стефанюки, щирі і провідні члени нашої парафії, охрестили свою доньку Віру Фідент, та запросили священика, кумів і родину на обід. Підчас якого присутні замість крижма для Віри, обдарували "Вістник" своєю любовю.

По одному долярові жертвували: о. І. Майба, Василь Тапюк, Андрій Стефанюк, Адам Шарановський, Михайло Отітва, Василь Стефанюк з Алвени, Іван С. Михайлюк з Вакав і Федір Олексин з Карпентер.

Вістникові бажаю сил і витревалости в дальшій корисній праці на рідній церковній ниві, гостям і жертводавцям кріпкого здоровля, а хрещеникові, щоби виросла на добру дочку родичам і щиру українку.

о. І. Майба.

ГАЛИНА ГАЛИЦЬКА.

(ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.)

Жовтня 14-го на свято Покрови, померла в Майнерсвил, Пенна (Стейти), дружина о. П. Галицького, нашого православного священика. Багато є в Канаді тих, що її особисто знали, бо о. Галицький був в Канаді священиком поки перебрався до Стейтів. Була вона сестрою жени о. Слюсара в Монтреалі.

В середу 18 жовтня була Панахида в парафіяльнім домі, де було зложене тіло Покійної. Панахиду правило сімох [illegible].

Похорон відбувся в четвер 18 жовтня при великім здвизі народу. Після Євангелії проповідь виголосив о. Демишин, перед "Последним Цілуванням" о. Каська. Після відправлення похорону тіло перевезено до Честер, Па., віддаленого 105 миль від Майнерсвил, де її похоронено. І тут було багато народу, були представництва від Товариств. І всі прощали Покійну з великим жалем і признанням за її працю за життя.

Покійна була дочкою Степана і Катерини Кіпишів в Вечачу. Родилася 1897 року. Вищу освіту закінчила в Відни, опісля учителювала в Галичині. В 1918-1919 бере участь в визвольній праці Українського Народу, аж поки не мусіла лишити Рідної Землі.

Перебуваючи до міста [illegible] працювала в військових шпиталях, ратуючи Укр. Січових Стрільців від тифозної смерти. В наступі большевиків переходить до Бодліна коло Варшави, де починає учителювати, та і виходить замуж за Пилипа Галицького. По першій війні їде до Канади, опісля до Америки.

І на цім континенті помагає своєму мужеви, включається громадською працею в своїх громадах, в Сестрицтвах, в відділах Союзу Українок, в Молодечих Гуртках, в Рідній Школі. Переїхавши з мужем до Америки посвятила працю в Шікаго, в Честер та в Майнерсвил. Тут серцева недуга закінчила її життя.

Даючи цю скромну згадку про покійну Галину, як щиру робітницю на народній ниві, складаю голосу з глибокою пошаною. Це відійшла від нас добра християнка, добра українка, добра матір і щира провідниця українського жіноцтва. Нехай їй земля буде легкою, а її імя нехай довго, широко і далеко споминається.

о. В. І. К.

ОЛЕКСА ГОРБАЧ.

(ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.)

Жовтня 19-го ц. р., упокоївся в Бозі Олекса Горбач в Норктоні, Саск. Прожив 84 роки. Осілився близько Норктону в околиці званій Разимно. Закупить дві тому полмашту фарми і замешкав в місті Норктоні. Від початків належав до Української Православної Церкви в Разимні, опісля в Норктоні. Похорон відбувся 21 жовтня при участи рідні як також і громадян Норктону. Покійний полишив дружину, одного сина і шість дочок, 26 внуків і 6 правнуків.

Збірка на невянучий вінець для покійного принесла в часі похорону в Українській Православній Церкві $13.79. Гроші переслано на Колегію св. Андрея в Винипегу.

о. С. Грубенюк.

АННА ГИМАНИК

(Посмертна згадка)

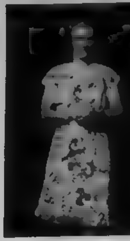

Ст[illegible] [illegible], Анна — Горе [illegible] прибило родину, з переді[illegible] мати [illegible] по втраті любої [illegible] Анни Гиманик яка в повному [illegible] на 25-тій весні життя, упо[illegible].

Покійна відзначалася стихняністю та покорою вдачею. Була дочкою бл. п. Івана, який перед 15 роками [illegible] громових ворожень [illegible] життя. Мати-вдова Калина [illegible] з чотирма на той час ще [illegible] [illegible] дочками і почала з найстаршою дочкою Еленою взірцево [illegible]. Як тільки Елена вийшла заміж то Анна зайняла її місце в господарстві, і при її співпраці її сестри здобули вищу освіту.

Похорон відбувся в четвер, 13-го липня з дому жалоби з читанням святих евангелій по дорозі аж до церкви Успення Пресвятої Богородиці. У похороні взяло участь велике число людей. Тіло покійної спочиває близько її батька, на цвинтарі, при згаданій церкві.

Тужать за покійною крім матері й сестер ще ближча родина, як старенька вуйна Калина Войтків, вуйки Ілля й Петро Войткові, тітки Анна Мурійовська, Фрозина Ропчинська й Елена Войтків, як також і вуйко Дмитро і вуйна Анна Гиманики.

По всьому відбувся обід, підчас якого переведено колекту, якою занявся пан Андрій (старший) Сяковський. Збірка дійшла до суми $29.65, з чого призначено на Український Голос $9.65, на Вістник $8.00, а на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу $6.00.

Жертводавцям та учасникам похорону щире признання, а покійній любій донечці, сестричці, сестріниці, похресниці і товаришці наших молодечих літ Гані — вічний спокій, а земля легкою!

Свящ. Ілля Швець.

НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ

Канадійське Статистичне Бюро оголосило, що 1-го вересня населення Канади обчисляли на 13,921,000, отже майже 14 мільйонів. Беручи на увагу хід приросту населення, можна сказати, що з кінцем року населення Канади буде числити повних 14 мільйонів.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипегського Округа

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Пембіна.
10. Неділя — Тиндал.
17. Неділя — Портедж ла Прері.
24. Неділя — Попляр Парк.
31. Неділя — Попларфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Ав., Винипег.
Адреса: 7 Ст. Джанс Евеню, Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Сенди Лейк.
17. Неділя — Ентуссна.
19. Вівторок, Св. Миколая — Ст.
22. Пятниця — Менаі.
24. Неділя — Глен Елмо.
31. Неділя — Оакберн.

Адреса: Оакберн. Тел. 133-21, Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Тиріом (Річні Збори).
17. Неділя — Лесард (Річні Збори).
19. Вівторок, Св. Миколая — Елк Пойнт (Річні Збори).
24. Неділя — Сенді Репидс (Річні Збори).
31. Неділя — Арднор (Річні Збори)

Адреса: Box 586, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Шипиці.
17. Неділя — Генілі.
19. Вівторок, Св. Миколая — Давидіт.
24. Неділя — Гейрл Гал.
31. Неділя — Кейленд.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка

ГРУДЕНЬ

10. Неділя — вільна служба.
17. Неділя — Роза.
19. Вівторок, Николая — вільна служба.
24. Неділя — Гардентон.
31. Неділя — Сиськів.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Редвей.
17. Неділя — Федора.
19. Вівторок, Св. Николая — Редвотер.
22. Пятниця, Зач. Пр. Богор. — Егремонт
24. Неділя — Васелина (Річні церковні збори).
31. Неділя — Торгилд.

Адреса: Box 62, Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Гудів.
17. Неділя — Айтуна.
19. Вівторок, Николая — Айтуна.
22. Пятниця, Зач. Пресв. Богородиці Гура.
24. Неділя — Ріджайна.
31. Неділя — Фенвуд.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Принс Алберт.
17. Неділя — Вірдейл.
19. Вівторок, Св. Николая — Сенберг
22. Пятниця, Зач. св. Анни — Гонеймун.
24. Неділя — Принс Алберт.
31. Неділя — Гонеймун.

Адреса: 554 — 7 Ст. — Тел. 3785 Принс Алберт. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Арран.
17. Неділя — Стінен.
19. Вівторок, Николая — Кобзар.
22. Пятниця, Зачаття Анни — Майбридж.
24. Неділя — Свон Плейн.
31. Неділя — Дорбон.

Адреса: Box 184, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка.

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Вишків.
17. Неділя — Гласлин.
19. Вівторок, Св. Николая — Мейфер.
22. Пятниця, Зач. Пресв. Богор. — Біланн.
24. Неділя — Гефорд.
31. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Тел. 55, Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Горліц.
17. Неділя — Сторновей.
19. Вівторок, Св. Николая — Вренстон.
24. Неділя — Малин.
31. Неділя — Малета.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Гр. Василіва

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Андрю.
17. Неділя — Новий Прут.
19. Вівторок, Миколая Чуд. — Берігам
22. Пятниця, св. Анни — Лужани.
24. Неділя — Каганн.
31. Неділя — Пено (церковні збори).

Адреса Box 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ол. Новицького

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Дрифтинг Ривер.
17. Неділя — Давфин.
19. Вівторок, Миколая — Венлав.
24. Неділя — Роритон.
31. Неділя — Косів.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 564W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича.

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Пасічники.
17. Неділя — "Коло Річки".
19. Вівторок, Миколая — Шіго полудн
24. Неділя — "Коло Купровських".
31. Неділя — "Коло Куцих".

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Тафнел.
17. Неділя — Ікслітер (місто).
19. Вівторок, Миколая — Льора.
24. Неділя — Едмор.
31. Неділя — Фоламн.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Округ Смокі Лейк

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Безіс.
17. Неділя — Смокі Лейк.
19. Вівторок, Миколая — Барич.
24. Неділя — Вільна.
31. Неділя — Спедел.

Адреса: Box 32, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Етелберт.
17. Неділя — Богдан.
19. Вівторок, Св. Миколая — Ренвер.
22. Пятниця, Зач. Пр. Богор. — Верд.
24. Неділя — Етелберт.
31. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Вакав.
17. Неділя — Калворт
19. Вівторок — св. Миколая — (?)
22. Пятниця — Зач. Пр. Богород. — Ст. Джулієн.
24. Неділя — Сиатс.
31. Неділя — Вакав.

По Богослуженню катехизація.
Адреса: Box 155, Вакав, Саск.
Телефон 45.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ

1	П	18	*Листопад.* Св. муч. Платона
2	С	19	Прор. Авдія, преп. Варлаама
3	Н	20	*Нед. 27 по З. Св.* Григорія
4	П	21	*Введ. в Храм Пресв. Богор.*
5	В	22	Ап. Филимона і з ним Архипа
6	С	23	Амфілоха св. Іконійського
7	Ч	24	Вмуч. Катерина, Порфирія
8	П	25	Климента св. Риму
9	С	26	Преп. Якова пуст. Алипія
10	Н	27	*Нед. 28 по Зел. Св.* Якова
11	П	28	Прмч. Стефана нового
12	В	29	Муч. Парамона і з ним 370
13	С	30	†Андрея Первозв. Фрументія
14	Ч	1	*Грудень.* Прор. Наума
15	П	2	Прор. Аввакума, Атанасія
16	С	3	Прор. Софонії, преп. Івана
17	Н	4	*Н. 29 по Зел. Св.* Варвара
18	П	5	†Преп. Сави Освященого
19	В	6	*Николая Мир-Лик. Чудотв.*
20	С	7	Амвросія св. Медіол. Івана
21	Ч	8	Преп. Потапія
22	П	9	*Зачаття Пр. Богор. від Анни*
23	С	10	Муч. Мини, Ермогена
24	Н	11	*Нед. Св. Праотців.* Севастіяна
25	П	12	†Муч. Евстратія, Авксентія
26	В	13	Муч. Тирса, Левкія, Калиника
27	С	14	Свящмч. Елевтерія і матери
28	Ч	15	Прор. Аггея, блаж. Теофанії
29	П	16	Прор. Даниїла і 3 отроків
30	С	17	Муч. Севастіяна іroїнів [illegible]
31	Н	18	*Нед. Св. Отців.* Свящм. Івана

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Гілберт Плейнс
17. Неділя — Роблин місто
19. Вівторок, св. Миколая — Роблин — Зелена.
22. Пятниця — Зач. Пр. Богор. — Того, Саск.
24. Неділя — Шеллмаут.
31. Неділя — Шелвей.

Адреса: Пош. скр. 54 Роблин, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. С. Гепуса.

ГРУДЕНЬ:

10. Неділя — Вайта
17. Неділя — Арбакка, Св. Апостоля
19. Вівторок — Миколая — Арбакка (грам)
24. Неділя — Сірко.
31. Неділя — Сентан.

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гникавого

ГРУДЕНЬ:

3. Неділя — Мишон Сіти
10. Неділя — Лулу Айленд.
17. Неділя — Чилівек.

154 Forsyth Rd., RR 13, New Westminster BC

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Болнарчука

ГРУДЕНЬ:

10. [illegible] — Канора.
17. Неділя — Бжежани.
19. Вівторок, Николая — Сиктон.
22. Пятниця, Анни — Канора.
24. Неділя — Кемсек.
31. Неділя — Рама.

Адреса: Канора, Саск. з Тел. 67.
Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ.

10. Нед. 28. Гол. 3. УЄ 6. Літ. Колос. 3: 1-16. Єван. Луки 18: 18-27.
17. Нед. 29. Гол. 4. УЄ 7. Літ. Колос. 3: 12-16. Єван. Луки 17: 12-19.
19. Вівт. *Николая.* УЄ Іван 10: 9-16. Літ. Жид. 13: 17-21. Єван. Луки 6: 17-23.
22. *Пят. Зачаття.* УЄ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Гал. 4: 22-31. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
24. Нед. Праотців. Гол. 5. УЄ 8. Літ. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.
31. Нед. Отців. Гол. 6. УЄ 9. Літ. Жид. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єван. Мат. 1: 1-25.

Український Релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1950. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1950. ЧИСЛО (884) 24

НОВА ОБОРОНА ЦЕРКВИ.

В Винипегу появилася відозва "Комітету Оборони Українськоі Православної Церкви в Канаді", з датою: Листопад 1950. Під відозвою підписані учителі: "проф. Іван Кирилюк, та проф. Ф. Ф. Рекрут".

Зі змісту видно, що "Комітет" хоче якраз нашу Церкву боронити, однакож "Комітет" і підписані до нашої Церкви не належать, — вони належать до громади митр. Іларіона. Отже люди, що стоять поза нашою Церквою, забираються обороняти нашу Церкву так, що раді дати нашій Церкві митр. Іларіона. Оборона нас зпоза нас і без нас. Щось таке як було колишнє "Брацтво Оборони Рідної Церкви", що йдучи проти нашої Церкви нашу Церкву "обороняло".

ПАПА ПРОДОВЖУЄ СВЯТО.

Папа проголосив 1950-ий рік святим роком, отже багато католиків зїзджалося на відпуст до Риму. Цей рік, чи відпуст кінчиться з надходячим Різдвом, однакож папа оголосив, що і 1951-ий рік буде ще святим роком.

ЕПИСКОП ЗА БОЛЬШЕВИКАМИ.

Англійський архієпископ Говард Мовл, в Австралії, заявив недавно, що Англія і Стейти повинні простягнути дружну руку всім, отже і китайським большевикам. Він говорив: "Китай потребує приятелів, щоби міг піднести свій економічний стан". Це значить помагати китайським большевикам.

РИМ ГОТУЄ МІСІОНАРІВ.

Вже давно були вісти, що Рим в своїх заведеннях готує місіонарів, щоби їх висилати до Росії, отже і на Україну, для навертання народу до католицизму, коли б почала большевицька Росія розпадатися.

Недавно кард. Тіссран говорив, що недавно відкрито в Ню Йорку при католицькім Фордгем-університеті Інститут для Студій Сучасної Росії. В тім Інституті і в семинарах є багато кандидатів латинського обряду, що готовляться стати місіонарями в Росії. Лише українських кандидатів майже нема. Кандидатів на місіонарів приготовляє в згаданім Інституті москаль, монах-езуїт, свящ. Андрей Авросов.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ЗЛУКИ ЦЕРКОВ.

Коли недавно злучилося в Стейтах 8 протестанських груп в одну Церкву, то рівночасно Міжнародна Рада Християнських Церков протестувала проти тої злуки, кажучи, що в злуці ведуть перед люди соціялістичного напряму, які хотять більше про злуку, ніж про основи релігії.

БАЧИТЬ ЧУЖИМИ ОЧИМА.

В Феррарі, в Італії, помер злочинець, і лікарі взяли його очи і передали сліпій 22-літній італійській дівчині. Операція добре вдалася і дівчина бачить.

ПЕРЕДПЛАТА НА "ВІСТНИК" ПІДНЕСЕТЬСЯ

Оцим повідомляється читачів "Вістника", що від Нового Року передплата на "Вістник" піднесеться з 1.50 на 2 доляри. Причина до того є та, що ґазетний папір вже давніше значно подорожів, а таксамо і другі друкарські матеріяли. Розуміємо, що для наших поодиноких читачів таке піднесення передплати мало заважить, але для Видавництва це неминуче конечне. Та рівночасно це є і справа самих передплатників.

ДАЛИ СЛАБІЙ ЧУЖУ НИРКУ.

В Шікаґо зробили лікарі перший раз таку операцію, що дали слабій 49-літній жінці нирку померешої жінки, 49-літної. Й операція добре вдалася. Тепер 10 місяців по операції і жінка виглядає цілком здорова, робить в хаті всю домашну роботу і чується цілком добре. Зветься вона пані Такер. Вже пересаджують чужі очи, пересадили нирку, отже може прийти до того, що цілі більші органи тіла будуть пересаджувати.

АЗІЯТІВ ПЕРЕСЕЛЮЮТЬ ДО ЕВРОПИ

Є вісти, що до европейських країв переселюють азіятів, а місцеве населення вивозять до Азії. Так і в Галичині є вже кількось азіятів. Є вони і в Польщі, і в Чехословаччині, в Литві. Так хочуть людей перемішувати й ослаблювати силу тих народів, які споконвіку живуть на своїх землях.

ВІДНОВЛЮЮТЬ СМЕРТНУ КАРУ.

В Новій Зеляндії перед 6 роками замінено смертну кару на досмертну вязницю. Але показалося, що число вбивств від того часу збільшилося. Злочинці більше бояться смертної кари, ніж досмертної вязниці. Тепер уряд смертну кару відновив. Одного уряд не рішив, чи засуджених на смерть вішати, чи вжити іншого способу.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

Військо західних держав далеко відступило перед навалою большевиків. Страти мають бути досить великі по обох сторонах. Большевики окружали американське військо, та все ж вдалося військо випровадити, хоч і з поважними стратами.

ЩЕ З КОРЕЇ.

Вістка з 13 грудня каже, що 70,000 війська добилося до порту Гунгнам і їх потрохи забирають на кораблі. Їх обстрілюють большевики, вбрані в американський одяг.

КОМУНІСТИ НЕ ХОЧУТЬ РОСІЇ.

Недавно в Франції наказали були еспанським комуністам, які в Франції перебували, щоби вони з Франції забралися, — отже комуністи зажадали, щоби їх перевезли до Африки, а не до тих країв, що Росія має в руках. До Росії їдуть лише шпіони та вирібники атомічних бомб.

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

I.

В ч. 9-10 місячника "Церква і Нарід", за вересень-жовтень, 1950, в новинці п. з. "В справі єпископа для Укр. Гр.-Правосл. Церкви в Канаді", є сказане між іншим таке:

"Як довідуємось, вели у Винипегу розмови з митрополитом Іларіоном д-р Огієнком. Останній, як сам оповідає, відмовив у висвяті на єпископів двох жонатих священників оо. С і Г."

Консисторія оцим стверджує, що ні вона сама, ні ніхто інший з наших відповідальних чинників у Винипегу, і ніколи не вів з митрополитом Іларіоном розмов чи переговорів в справі єпископату для Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а тимбільше в справі "висвяти на єпископів двох жонатих священників". Хто таке говорить або пише, той поширює очевидну неправду.

Консисторія далі стверджує, що вона ніколи нікого не уповноважнювала, — ні зі своїх членів, ні зпоза них, — вести будь які розмови чи переговори в наших церковних справах з митрополитом Іларіоном устно чи письмено, і тимсамим вона не може брати й не бере за посторонних людей жадної відповідальности. Противно, вона вважає, що така робота лише вносить в церковне життя заколот та непотрібні хвилювання, і спричиняє труднощі в загально церковній праці.

Консисторія закликає Духовенство і Вірних не звертати уваги на різні неправдиві вісти та поголоски, що походять з кругів ворогів нашої Церкви, памятаючи, що Консисторія робить все можливе, щоб поручення Собору в справі Єпископа було якнайскорше виконане.

II.

Консисторії стало відомим, що на днях так званий "Комітет оборони Української Православної Церкви" в Винипегу розіслав по Канаді свою відозву, за підписами пп. Івана Кирилюка, як голови, і Федора Рекрута, як секретаря. В тій відозві "Комітет", ніби обороняючи нашу Церкву не знати перед ким, висуває митрополита Іларіона як кандидата на її Єпископа.

Вважаємо своїм обовязком повідомити Всечесне Духовенство та загал Вірних, що так цілий "Комітет", як і підписані під його відозвою особи не належать до нашої Церкви, але до парафії св. Покрови в Винипегу, яка вже довгі роки тому відорвалася від Української Греко-Православної Церкви в Канаді і яка тепер належить до митр. Іларіона. Тимсамим ні "Комітет", ні підписані під його відозвою особи не мають жадного права забирати голосу в справах нашої Церкви.

Дано в Винипегу, Ман., дня 13-го грудня, 1950.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

о. С. В. Савчук, голова.
о. В. Бойчук, секретар.

ДЕ ДІЙСНІ ПРИЧИНИ КЛОПОТІВ

II

За листом з 17-го листопада, 1949 р., про бандитів в Консисторії, написав архіеп. Мстислав другий лист 25-го листопада, 1949, до митр. Полікарпа, де між іншим говорить:

"Після теперішнього статуту я не мав форуму (поза Собором), ані жодної інстанції, щоб могла стримати оте безглуздя.

"Такий о. Савчук дійшов до того, що навіть у вівтарі почав верховодити.

"Моя резиґнація ще раз переконала, якими засобами потраплять оперувати о. Савчук і сущі з ним. Що правда, найбільше болота в самому Вінніпеґу, але власне з нього і попередно просувалось воно по всій Канаді.

"Одначе не вся Канада така. Навпаки, люди на низах, парафіях це прекрасний людський елемент, який для Церкви годен дати (і дає) дуже багато серця і матеріяльних засобів. Треба лише бути для них чесними пастирями. Вони не винні, що не знають, хто дійсно рядив і тепер рядить в їхній Консисторії. Вони хочуть вірити горі (тим, що на верхах — Віст.), вони добрі християне. Не їхня вина, що вони не мають змоги знати про життя і про працю центру. Їх збирають лише що пять років для того, щоб з парадою оббрехати. Гора Консисторська дала їм навіть "народоправний статут" — після якого вони можуть коли небудь викинути священика, з чого, до речі, люди рідко коли користають, бо вони добрі і чесні. Але "народоправний" статут був потрібний кільком особам на горі, щоб прикрити свою диктатуру на протязі 5 років, від Собору до Собору. І так понад 25 років.

"Коли я рішився дати Церкві духовний провід, то тільки з уваги на отих малих (зн. звичайний нарід — Віст.), які вірять, що їхня Церква є Церквою, а не звичайною сектою, ідеольогію якої довільно змінюють такі православні, як о. Савчук і о. Кудрик, що редаґує "Вістник".

"Канадийська Церква не має сили позбутися оо. Савчуків і Кудриків, хоч переживала через них тяжкі хвилі і через це позбулася вже двох епископів. Я третий, що відійду..."

Волосся мусіло стати на голові тим, що той лист в Европі читали. В Канаді є якась Церква, а її Консисторія складається з людей без совісти, що лише одурюють темний загал, й очевидно з людей сміються вже понад 25 літ. Хіба не було ясне, що саме ті погані люди роблять, — чи лише в Консисторії пють та в карти грають, чи може грішми набивають кешені і багатіють людським добром.

Та все ж відоме, що через тих Савчуків, Кудриків і їм подібних Церква пережила тяжкі хвилі; через них вона вже двох епископів позбулася, лише тих злих людей не може позбутися.

Лише так могли Українці в Европі подумати по прочитанню такого листа.

І могли там в Европі себе потішати, що велике щастя, що там є вкінци архіеп. Мстислав, а він тих обманців викриє, їх роботу виявить, їх з Церкви прожене, "народоправний" статут викине і з секти зробить дійсну Церкву.

Однакож канадійським українцям цей лист показує, з якими настроями архіеп. Мстислав забирався провадити працю в нашій Церкві.

А тепер треба дати кілька пояснень й уваг до того, що з листа наведено.

1. Широким форумом (місцем для промовця) для архіеп. Мстислава був якраз Собор, на якому і його листи читалися, однакож він не обороняв там свого становища, яке занимає в листах. Не говорив ані про бандитів, ні одурюваний загал, ні проґнаних епископів, ні "народоправний" статут, що кривдить священиків... Лише сказав, що тут інтеліґенція (не Консисторія) попри добру роботу наробила також лиха, що розумілося як натяк, що інтеліґенцію треба від Церкви відсунути.

2. Верховодство в вівтарі вийшло так: церковний статут каже, що до Служби в нашій Церкві може ставати лише той, хто законно принятий в склад нашого духовенства, — а архіеп. Мстислав на власну руку взяв до Служби (в Винипеґу) невідомого Консисторії діякона, чому о. Савчук спротивився.

3. Платним членом Консисторії десятки літ був лише один о. Савчук, що весь свій час посвячував для консисторської праці. Він був Адміністратором, Головою Консисторії, її дійсним секретарем, післанцем, а також редактором "Вістника" до кінця 1940 року. Був час, що приготовляв теольоґів. І треба було час від часу кудись виїздити. Що ж до платні, то нераз була вона така, що лише з трудом можна було вижити. Це робив один чоловік, бо грошевих засобів не вистарчало, щоби взяти когось до помочи в Консисторії.

4. Всі другі члени Консисторії мали окремі заняття і давали час дармо для церковної справи кілько могли. І як члени Консисторії вони не могли навіть посередно використовувати свого становища в Консисторії для особистих справ.

5. Щодо о. Кудрика, то він 17 літ був священиком в західній Канаді, 500 миль від Винипеґу, і до Винипеґу навідувався звичайно раз в році, а то і на два роки раз. А вже в послідних роках став редактором Вістника.

6. Що ж до ошуки темного загалу, то треба знати, що в Канаді між звичайним загалом всюди дуже багато широкосвідомих і бувалих людей, а ті чейже доглянули би ту ошуку і диктатуру. Якраз найсвідоміші приходили до нашої Церкви, а несвідомі лишилися там, де були. Тай не вся тутешна інтеліґенція пійшла в "бандити", не всі священики, отже і через них вся та облудна робота була би певно якось виявилася.

7. Свідками того, що в нашій Церкві робилося і як робилося, є ще нині живі люди і в Винипеґу і по цілій Канаді. Дальше є консисторські записки і всякі другі матеріяли; є річники "Вістника" та "Українського Голосу", де можна побачити і нашу роботу і нашу ідеольоґію.

8. Окремо треба сказати про епископів: митр. Ґерманос приняв провід нашої Церкви тимчасово з тим застереженням, що з приходом українського епископа він має відійти. Його відхід був ним вирішений з його приходом. Чи архіеп. Мстислав хотів, щоби митр. Ґерманос був і дальше?

Знов же архіеп. Теодорович жив в Злучених Державах і навідувався до Канади лише літом, — тому в Канаді була вже давно постанова, що для Канади треба дістати окремого епископа. Коли ж епископ до Канади прибув, то архіеп. Теодорович відійшов.

9. Візьмімо ще "соборноправний" Статут. "Соборноправність" є одним з важних принципів тутешного загального демократичного ладу, отже той принцип не може обминути і Церкви. В Росії, а то і Польщі священика давали громаді правлячі верхи і з громадою не числилися. Він міг бути і явним ворогом громади, але громада мусіла його держати. Бо верхи були диктаторами. Але і там були спротиви громад, і нераз дуже голосні. Та вже і Російська Церква після 1917 року, головно ж поза межами Росії, щораз більше почала схилятися до принципу "соборноправности", який признавав і світським вірним право голосу в Церкві. Диктатура верхів тратила силу.

На "соборноправний" лад був зложений і Статут нашої Церкви. Консисторія не могла по диктаторськи накинути священика громаді, ані примусити її, щоби небажаного священика держала. Співжиття священика з громадою, а громади з священиком залежить тут не від наказу згори, але від співпраці і порозуміння священика з громадою, а громади з священиком. Консисторія є тут лише третою посередною стороною, до якої в потребі і священик і громада зверталася.

Дотого ж Статут нашої Церкви був завсіди публичним документом і його міг кожний чоловік дістати, коли хотів, не тілько в Канаді, але і в Европі, й Азії, й Австралії, і міг познакомитися з його змістом.

Так справа нашого церковного Статута, а з ним і Церкви стояла.

Так коли зібрати разом все, що в листі архіеп. Мстислава говориться, то виходить, що наша Церква є лише якоюсь сектою; що члени Консисторії ошуканці, які використовують крайно несвідомий загал; що наш Статут обчислений на шкоду священиків, а на користь Консисторії, а серед того цілого варварства один архіеп. Мстислав є дійсним великим християнином, проти якого зєдналися всі темні сили.

В Европі можна було всему тому вірити, але в Канаді така балачка виглядає найменше на безглуздя, коли не на що гірше. Можуть бути і в нас людські недомагання, можуть бути трудноші, але вони не виходять зі злої волі тих, що стояли, чи стоять в проводі церковної справи. І тому те, що говорить архіеп. Мстислав, це перевернення дійсности догори коренем.

Коли ми вже бачили, яке відношення архіеп. Мстислава було до наших церковних справ, то ще гляньмо, яке воно було до американських. В тім самім листі говориться:

"А тепер про останній виступ Владики Івана... Отож, його виступ і розсилка всім і вся листа від 27 жовтня, були для багатьох великою несподіванкою, бо Вл. Івана мав я змогу пізнати д о щ е н т у. Вже підчас серпня б. р. і "Канонізації" були такі моменти, які показали, що Вл. Іванові залежить лише на тому, щоб бути "війтом". Ціла його душа просякнута уже тим американізмом, який у всьому бачить лише особистий інтерес. Пересвятитись було йому потрібно лише для того, щоб мати під собою всіх в Америці. Підчас тих розмов, які остаточно задецидовали (вирішили) Вл. Івана до канонізації, я ясно і виразно говорив, що не рефлектую (не бажаю собі) на жодне становище в церковному житті ЗДА (Америки). Я сказав, що навіть після акту хіротонії (пересвяти) буду вважати Вл. Івана за старшого і дав цьому доказ на першій Сл. Божій, м. і. повернувши до Канади, я підчас своїх відправ поминав Вл. Івана... Робив все, щоб переконати Вл. Івана, що не претендую бути над ним..."

Коли в згаданому тут листі, який і на Соборі читався, архіеп. Мстислав осуджує канадійську Консисторію, а в промові на Соборі інтеліґенцію, то дальше бачимо тут його погляд на провідника Американської Церкви, архіеп. Теодоровича. Його мав він вже нагоду "до щенту" (наскрізь) пізнати "підчас серпня і канонізації", отже вже і до канонізації (пересвяти), і пізнав його, як чоловіка, якому ходить лише про старшинування, і який просякнув американізмом, який у всьому бачить лише особистий інтерес. Словом — бачить в архіеп. Теодоровичі чоловіка, що очевидно не надається на провідника Церкви, — бо куди такий чоловік Церкву заведе?

Коли ж пригадати вислови архіеп. Мстислава в листах з 1946 і 1947 року, де він заявляє, що епископство архіеп. Теодоровича благодатне і ніяка пересвята непотрібна, — дотого ж була би вона негідною і шкідливою для Церкви; коли тепер додати, що архіеп. Теодоровичеви ходить лише про особисту користь, однакож він його тепер пересвячує, чим помагає йому стати твердше в проводі Церкви, — то встає питання: якими моральними принципами руководиться в тім усім архіеп. Мстислав? З якими цілями помагає він тому, якого в листі осуджує? І яку "ідеольоґію" можна добачувати з усего того в архіеп. Мстислава?

Візьмімо тепер закид, що архіеп. Теодорович неслушно виступив проти архіеп. Мстислава. В листі про те пише архіеп. Мстислав:

"Що ж дало причину до розсилки листів від 27. 10 і започаткування аґітації за обрання його? Отже ж на одному засіданні Передсоборної Комісії, десь 25 чи 26-го жовтня, оо. Іваншишин і Гундяк, представляючи настрої своєї Церкви, піддали під увагу присутних можливість, щоб в обєднаній Церкві в ЗДА було двох епископів і щоб правління Церкви було соборне...

Арґументували тим, що на протязі кількох місяців трудно знівелювати (усунути) всі ті настрої, що наросли на протязі 20 років... Окрім того звернули увагу, що маєткові справи і суд з Вл. Богданом за ті справи вимагає заховання певної правної окремішности епархії, що від тої епархії відійшла і обрала мене..."

І тут мабуть воно не так, як говориться. Архіеп. Теодорович мусів багато скорше мати причини думати, що архіеп. Мстислав хоче завести в Америці "двоевластя" і тому вже в часі хиротонії (два місяці скорше) архіеп. Мстислав мусів запевняти, що йому не ходить про здобуття якогось становища в Американській Церкві. А те, що вийшло 25 чи 26 жовтня, було лише продовженням старої історії. Коли ж тут заважували такі поважні справи, як згадується, то чому сам архіеп. Мстислав не переговорив про те сам з архіеп. Теодоровичем і той мусів аж від посторонних людей довідуватися, що 25—26 жовтня говорилося. Чейже архіеп. Теодорович не міг би легковажити того, що важне і для добра Церкви і для його особистого добра. Виходить, що він бачив, що дещо поза його відомом робиться.

При кінци згаданого листа ще читаємо:

"Коли подивишся довкола і на оцих всіх оґієнків, іванів та богданів американського хову зокрема, тодіж едине непереможне бажання охоплює мене — якнайскорше від всього того відійти..."

Так! І в його листі, про який говориться, є такий вислів: **"Своє рішення відійти з становища епископа канад. Церкви я не зміню, а залишуюся лише до Собору."** Але на Соборі всіми силами намагався залишитися в канадійській Церкві і тому справу резиґнації відсував на кінець Собору. І це тоді, коли вже був вибраний епископом для Американської Церкви. Отже хотів бути епископом двох церков нараз.

Америка нам дальша і ми не забираємося вчити, що вони там мають робити. Це їх справа дбати, щоби там все на добро налагоджувати. Але про нашу Церкву скажемо, що серед таких обставин, які тут є, збудувалася така наша Церква (не секта!), в якій завсіди був лад і якій ніхто з розсудних людей не може зробити закиду. А ті посторонні люди, що хотіли нашій Церкві шкодити, завсіди лишалися позаді. Це показує, що наша Церква має свій твердий ґрунт, розуміє його і твердо на нім стоїть. І що вона не така, якою архіеп. Мстислав її малює.

ПИТАННЯ ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Коли відповідаємо на писанину в "Церкві і Народі", то приходять нам на думку деякі питання.

Коли за поводом архіеп. Мстислава появляються в "Церкві і Народі" статті, як виходить, на роблення заколоту в нашій Церкві в Канаді, то:

Чи церковний провід Американської Церкви, священики і вірні виправдують таку роботу зі сторони архіеп. Мстислава?

Чи вважають її доброю, корисною?

Чи веде вона до обєднання окремих частин Української Православної Церкви, про що тепер в Америці говориться?

Такі питання стоять перед нами.

ПЕРЕДРІЗДВЯННІ СПОМИНИ

Були в нашому селі греко-католики і римо-католики. Їх Різдво було скорше, але нас це не обходило. Ми своє маємо.

Я мав тоді може сім літ. Але коляди я вже всі знав, мабуть всіх коло 20. Бо в нас вже в Пилипівку кожного вечера колядували, щоби ми малі вчилися.

Пригадую, як розпитував я тата про те, як Христос народився. І мені все як живе уявлялося, що я чув. Три мудрці на верблюдах, — а я бачив вже верблюдя на образках. І ті верблюди були в мене святими сотворіннями. Це не те, що наші коні. На них тілько святі люди їздять. А мудрці, це те саме, що священики.

І звізда... Це не така мала, як наші звізди, а велика, кілька разів більша. І йде собі по небі, як жива.

Тай пастухи... І їх я бачив на образках. Вони не такі люди, як в нашому селі, а поважніші. Побожні, святі.

І ту стайню, де Христос народився, й на образку бачив. Вона стара, непоказна, але вона така свята, як церква. Бо там же був Христос.

Коли б я вмів тоді малювати і змалював, як мені все те уявлялося, то може справді це був би великий архитвір. Бо дійсно таким архитвором є діточа уява.

І вже довго перед Святами я рішився бути на Різдво раненько в церкві. Спати не буду лягати, щоби мене вдома не лишили, як минулого року

Та вже на самий Святий Вечер почала мене боліти голова, а з нею і душа, що може не зможу бути в церкві. Нехай би боліла по Святах, я не дбав би. Почалася горячка.

І справді в церкві я не був, а таксамо і мама, бо ніяк було мене слабого лишати.

Але слабим не був я довго. На Новий Рік ходив я вже сіяти. Перед Йорданом ходив по свячену воду, а на Йордан був я раненько в церкві.

Багато чого позабувалося, а ті Свята зосталися в моїй памяти донині. І сумне Різдво, і веселе сіяння, і величаві Йорданські Свята. Немов вчера все те діялося, так я його бачу, так його нині в споминах переживаю.

І завсіди думаю: чому я не маляр, а то змалював би на образах все так гарно, як ніхто з малярів ще не змалював.

Онуфріїв.

СХІДНА СЛУЖБА БОЖА В РИМІ.

Недавно в Римі була величава Служба Божа Східного Обряду (византійського, грецького), що її правив східний патріярх-католик, Максим 4-ий, й 4 східних католицьких епископів та архимандрити. Правили по російськи, грецьки, арабськи і румунськи. Папа сидів на троні коло престола.

Це робив Рим для протесту проти переслідування в Росії тих католиків, що мають Східний Обряд. Також на те, щоби показати католикам Східного Обряду, що Рим дуже поважає Східний Обряд, тому їм не треба дивитися в сторону Росії.

Та це були хитрощі Риму, бо ж в Римі є окрема Конґреґація, яка клопочеться тим, щоби всюди Східний Обряд переміняти на латинський. І знаємо, які були заходи, щоби обряд українців греко-католиків на латинський переробляти.

ЦЕРКОВНА СПРАВА В РУМУНІЇ.

Ще в 1948 році комуністи зорганізували були румунську національну Церкву, що була би цілком під їх контролею. В її проводі стояв свящ. Юга. Тоді ужито напору, щоби до тої Церкви приєдналася Церква Православна, найбільша в Румунії; дальше греко-католицька церква, що мала 1,700,000 вірних, і римо-католицька з 1,300,000 вірними.

Коли ж побачили сильний опір, то почали арештувати епископів і священиків та конфіскувати церковне майно.

ПАДАЮТЬ КУСНІ ЛЕДУ.

Недавно почали в Анґлії падати згори на землю кусні леду. Один кусень вбив вівцю, другий пробив дах. Впав також кусень чогось прозорого, що не є ледом. Той кусень будуть хеміки розглядати. Звідки і як той лід падає, покищо не знають.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

„ВІСТНИК"
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб".
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Передплата: В Канаді — $1.50 на рік.
Релігійний часопис для українців в Канаді.
За границю $2.00 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $1.50 — Foreign — $2.00

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

МИ ВЖЕ ТАКЕ БАЧИЛИ

Нинішний похід проти нашої Церкви в Канаді, що ведеться через "Церкву і Нарід", пригадує подібний похід, що почався був 1935 року. Тоді двох людей зробило заговір, щоби нашій Церкві шкодити. Вони тайком поробили заходи, щоби спровадити з Европи епископа і так зробити в Церкві заколот. Про ті їх пляни не знала ані Консисторія, ані архіеп. Теодорович, ані взагалі ніхто з нашого загалу.

Але якраз перед Собором 1935 року заговір розкрився і на Соборі ціла справа виявилася. Там заговірники плакали, каялися, і здавалося, що на тім скінчиться. Але ні. Після того починають вони видавати "Рідну Церкву", появляються їх брошурки, засновується "Братство Оборони Рідної Церкви", ведеться всюди агітація.

Головний удар був вимірений в Консисторію, що нібито вона старається піддати нашу Церкву під патріярха. Це був головний закид. А за ним пішли менші, — що Консисторія пофальшувала Чартер, що не хоче приняти Київських Канонів, що члени Консисторії хочуть жити в розкошах ітп.

Але все те були видумки. Коли взяти головний закид, то для його заперечення були документи. Як в Америці 1935 року висунено справу патріярха і Консисторія про те довідалася покишо з приватних жерел, то 8-го квітня, 1935 року, вислала лист до архіеп. Теодоровича, де говорилося:

"Коли б патріярхови ходило про св Православіє, то чи він не міг був показати цього вже давніше та забороняти жуківцям в такий нехристіяніський спосіб нищити й Вас і Українську Церкву... Хоч-не-хоч мусимо сумніватися і в його благодатности і в його любові до Православія, якщо воно не є під його рукою."

Знов 9-го квітня, 1935 р. Консисторія обіжником повідомила була священиків, що американська справа в Консисторії розбиралася (справа патріярха) і всі члени Консисторії та гості поставилися до справи "негативно", отже проти злуки з патріярхом.

І ті два документи опублікувала навіть "Рідна Церква" без заперечення їх правдивости. Подібно другі закиди виявились неправдивими

Однакож авантурники ще довгий час старалися робити заколот, аж доки не побачили, що їх словам ніхто вже не вірить. І так опинилися вони поза нашою Церквою.

В чию ж користь вони все те робили? З того, що опісля стало відомим, виходило, що не обійшлося тут без большевицької руки.

Нині знов видно руку, що старається робити в нашій Церкві заколот, і то подібними способами

Тоді була "Рідна Церква", а нині є "Церква і Нарід". Тоді осуджувалося Консисторію і тепер також. Тоді було "Братство Оборони Рідної Церкви", а нині є "Монастир", де видається "Церква і Нарід". Тоді поза відомом Консисторії вироблялися пляни, і тепер поза відомом Консисторії багато чого робилося. Тоді ширилося між загалом видимуки і тепер шириться.

Тоді треба було передруковувати листи та інші документи на доказ, що галабурдники шукають напасти і нині треба робити подібне.

Значиться, історія повторюється. Але з того, що давніше робилося, лишається людям потрібна наука для нинішнього.

Що в життю не все йде так рівно і гладко, як би хотілося, це річ звичайна, і того ніяким способом обминути не можна. Люди, що роблять заколот, були, є і завсіди будуть. Нема способу їх пізнати і спинити, поки вони своєї роботи не виявлять.

Однакож можна легко їх роботу спиняти, коли до неї розсудно і спокійно приглядатися. В 1935 р. були щирі, але необережні одиниці, що повірили кожному слову галабурдників більше, ніж Консисторії, і час показав, що галабурдники їх ошукували. А такі одиниці непотрібно нетерпеливилися, журилися, боялися, квапилися.

Це повинно бути наукою натепер, щоби знов не дати себе зბаламутити

Візьмімо на увагу ще одно.

Колись видавалася якийсь час "Рідна Церква", поки не зникла, нині видається "Церква і Нарід". Але "Вістник" видається вже 26 літ. І члени бувшої Консисторії живуть в Канаді вже десятки літ, і тутешний загал знає їх не тільки з імени або вигляду, але з їх довголітньої праці. Знає їх поведення, знає напрям їх думок

А архіеп. Мстислав, якого "Церква і Нарід" є органом, чи власністю, був в нашій Церкві несповна три роки "Церква і Нарід" видається від Квітня-Травня 1949 року, отже менше як два роки. І найважніше, чим вона свою роботу виявила, це те, що старається робити заколот в нашій Церкві. Її редактор, проф Власовський, також короткий час в Канаді. Дотого ж архіеп. Мстислав є нині епископом в Америці, отже поза межами нашої Церкви.

Коли все те мати на увазі, то нинішна шкідлива робота не виглядає іншою як та, що почалася була 1935 року. Лише те, що инші люди її ведуть.

"ПОЛЮБІТЬ ПРАВДУ А ВОНА ВАС ВИСВОБОДИТЬ"

Під таким заголовком є в катол "Укр. Вістях" стаття свящ. В. Тарновського, є поклики на статті в "Укр Вістях", що були під заголовком: "Хаос, розбиття, розтіч".

Той же автор дає православним поучення в іншій статті "Укр Вістей", де каже, що Українська Православна Церква в "жалюгіднім стані".

Можливо, що о. Т. орієнтується також на те, що виходить з "монастиря" в Ґримсбі.

Надіі стан нашої Церкви в Канаді такий, що може лише журити "Укр. Вісти". Нові наші округи цього року поорґанізувалися, будуються нові церкви в Венкувері, Ст. Джуліен, Вакав, Принс Алберті, Винипеґу, Ошаві, Отаві, Ґемилтоні. Приходять просьби до Консисторії, щоби дати їм священиків.

Каже о. Т., що відомости про нашу Церкву "зачерпнені з самого жерела". Але він того жерела не називає.

З такого "жерела" десятки літ виходили напасти на нашу Церкву, виходили видумки, насміхи, прозвиска. Нині за доказ того може послужити стаття о. Оленчука п. з. "Навчання української мови в Канаді", де говориться: **"Кожний самостійник, свистунівець, автокефальний, член рідної, маминої православної церкви — то найліпший патріот-українець".** (Підкреслення моє — о. Є. Г.) Чим пахне таке жерело?

Відомі нам бажання католицьких провідників, але ми запевняємо їх, що нема в нас думки лучитися з "Апостольським Престолом" просто тому, бо той "престіл" далекий від науки Христа. Це людський твір тих, що раді панувати над українським народом. Головою Православної Церкви і її скалою є Ісус Христос зі своєю наукою, а не римські престоли

Говорить ще о. Т., що: "Церква є тоді Церквою, коли вірні уважають її не своєю, а Христовою". І наша Церква є Христовою, а в Римській звеличується папу як другого Христа, бо зветься його Христовим заступником

Коли ж Церкву називаємо "своєю", то так, як своїм називаємо Христа, Діву Марію, Святих. Своїм називаємо, а не римським, або папським. І католики всюди деклямують про "свою Католицьку Церкву", про "свою Матінку Божу", про "Римську Церкву". Чому ж т[...] ми не можемо нашої Церкви звати [...]

Каже о. Т.: "Рятунок Укр[...] Греко-Православної Церкви ті[...] ності з Апостольським Рим[...] Престолом". Це бажання католицьких пр[...]відників, але розумний українець [...]же: "Теплий кожух, тільки [...] не на мене шитий."

Христос казав. Де двоє чи т[...] береться в імя моє, там і я [...] Про Рим і папу не згадує [...] без Риму можна обійтися

о. Є. Гринина

КІЛЬКО "ВІСТНИК" КОШТУЄ

Мене завсіди інтересував "Вістник" і я бажав би, щоби він став б[...] ніж є дотепер. Тоді було би там б[...] всякого матеріялу.

Отже це заставило мене [...] щоби над "Вістником" подрібніше застановитися. І до чого я прий[шов]

Коли передплата на "Вістник" виносила 1 доляра, то одно число "Вістника" коштувало передплатникові 4 центи й одну шесту цента. Коли ж нині передплата виносить 1.50, то [одно число] коштує 6 центів і чверть. Коли б передплата виносила 2 доляри, то одно число коштувало би 8 центів й одну третину.

Чи може пересічний чоловік сказати, що його не вистарчить, щоби на 2 тижні дати за Вістник 6 і чверть цента, або хоч би 8 й одну трету цента, отже менше ніж 10 центів?

Кілько ж то люди видають на непотрібне, на неконечне. Кілько непотрібного купують дітям, без якого діти були би цілком вдоволені

Це грошева сторона "Вістника".

Берімо тепер вартість того, що "Вістник" дає читачеви.

Редактор мусить слідити за ходом подій і важніше з них подавати в статтях. Він мусить думати; мусить заглядати до всяких матеріялів, щоби факти точно подавати; мусить справляти, або і переписувати те, що люди надсилають, він ділиться своїми власними думками і поглядами з загалом, — чи ж не варта вся його робота і те, що він дає, щоби заплатити за нього 8 чи 10, чи навіть 15 центів на два тижні?

І ще одно в мене питання: котрі люди

ширше справи розуміють, ті, що читають "Вістник", чи ті, які не читають? Котрі з тих людей більше підготовані до громадської, а вже головно до церковної громадської праці?

Відповідь на те скаже вам про вартість "Вістника".

Такі питання ставлю я з того приводу, що вже було згадано недавно про побільшення "Вістника". А його треба побільшити. Але треба побільшити і число його передплатників.

Та щоби їх побільшити, то кожний читач мусить забратися до здобуття нових передплатників, і то не відкладаючи. В окрузі кожного є такі, що "Вістника" не мають, отже до них треба звернутися. Треба їм все пояснити і взяти від них передплату. Вони ж ті гроші, яких дотепер на "Вістник" не видали, чейже мають.

А дальше можна передплатити для когось "Вістник" як різдвяний дарунок. За такий дарунок чоловік буде вам дякувати опісля цілі літа і сам комусь такий дарунок дасть.

Такі були би мої уваги щодо "Вістника"

Треба його збільшити, але не тільки збільшенням його друкованих сторін, але збільшенням його передплатників. І та задача стоїть перед кожним передплатником. Отже нехай кожний візьметься до збирання передплатників.

Читач "Вістника".

КУНЦЕВИЧ ДІСТАВ НОВИЙ ТИТУЛ

Нема другого святого, який мав би стільки титулів, як Кунцевич. Він "перший мученик унійтів". Він "руський святий". Він "спеціяльний патрон Польщі". А тепер став "патроном зєднання Сходу і Заходу".

Філядельфійська "Америка" з 27-го листопада, 1950, помістила статтю в обороні Кунцевича, п. з. "Патрон зєднання Сходу і Заходу", отже тут маємо новий титул. Виглядає, що "Америка" має на увазі видану в Винипеґу 1948 р. книжочку п. з. "Життя Йосафата Кунцевича", хоч по імени тої книжочки не згадує

"Америка" силується вговорювати в українців, що Кунцевич є: **"патроном унії, зєднення Сходу й Заходу"**, і що цей патрон **"не є ні Поляком, ні Москалем а тільки Українцем."**

Тільки ж дотепер ніхто не казав, що Кунцевич є Москалем, або Поляком, — говорилося лише, **що його робота йшла на користь полякам.** То все! І тому поляки зараз по смерти Йосафата старалися, щоби Рим проголосив його "блаженним". Та важніше, що папа в 1923 році Енциклікою проголосив цілому світови, що — **Йосафат є одним зі спеціяльних патронів (заступників) Польщі.**

"Америка" говорить, що хоч поляки майже 200 літ дурили Рим (а Рим дасться дурити?), що Йосафат поляк, то: **"коли приступлено до канонізації (1876 р.), виявилось, що святий Йосафат не був ніколи поляком, ані польським прислужником",** і тоді поляки почали виступати проти Йосафата. Але так "Америка" робить з чорного біле.

Канонізація (проголошення святим) відбулася 1876 року, а папа проголошує Кунцевича **"патроном Польщі"** 1923 року, отже 56 літ по тім "виявленню". Отже кому "виявилось"? Чому папа про те "виявлення" не знає? Хто ж знає? І хто перший повинен був знати? Про те "виявлення" знає мабуть одна одинока "Америка".

Коли ж таке **"виявлення"** було і поляки були проти Йосафата, то чому 1920 року польські кардинали привезли з Риму до Варшави канонізаційну Йосафатову свічку і справляли великі торжества? Чому недавно в польську літанію вставлено просьбу, щоби Йосафат за поляків молився?

Отже нічого не виявилося і все лишилося по старому.

Каже ще "Америка", що Польща доказувала **"світови, що Польща сприяла унії, що було і є неправдою"**, — однакож те, що говорить "Америка", також не є правдою, бо історія з ясністю сонця доказує, що унію заводили поляки і своєю силою і руками своїх прислужників з українців. І папа це знав, тому писав до польського короля 1624 року: "Ти не повинен здержуватись від меча й огню! Нехай ересь (зн. православіє! — Віст.) почує, що лютим злочинцям нема пощади." Православіє для папи то "ересь".

Ще каже "Америка": **"В ході історії Унія показалася найкращим забором української національности"**, — але і тут не так. Унія при кінці старої Польщі стояла над гробом, а й за недавної Польщі вже тесали для неї домовину. Не унія, не Рим, не католицизм, але українська свідомість (не унійна свідомість!) ратувала український нарід від загибели. А унія нищила українську свідомість.

Це так коротко. А хто хоче знати більше про Йосаата, про унію, про Польщу, нехай купить собі книжочку: "Життя Йосафата Кунцевича" (190 сторін), видання "Еклезії", ціна 40 центів, а там знайде багато матеріялу, якого не знайде деінде. Адреса для замовлення:

ECCLESIA PUBLISHING CO.,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.

ЕВАНГЕЛІЄ В НЕДІЛЮ ОТЦІВ

В Неділю Св. Отців читається Евангелія про родовід Ісуса Христа, Мат. 1: 1-25. І в усіх мабуть словянських підручниках, де та Евангелія є, говориться на один лад: Авраам породив Ісаака, Ісаак породив Якова ітд. Це дословний переклад не тільки з чужої мови, але переклад з тих часів, що нашому часови і нашим поняттям не відповідають. І тому коли б люди були відважилися думати по практичному, то були би заміняли давний вислів нинішним, не зміняючи цілком його змісту.

Колись слово "родити" бралося в трошки іншому розумінню, а нині воно привязується виключно до "матерей", до хвилі, коли дитина на світ народжується. Давно бралося в тому розумінню, що Авраам був вітцем чи батьком Ісаака, а не в такому, як нині береться, і тому нині треба говорити нинішною мовою і нинішним поняттям.

І тому при читанню згаданої Евангелії треба брати по нинішному: Авраам був вітцем Ісаака, Ісаак був вітцем Якова... Це буде якраз відповідати властивому давному поняттю. Коли ж читати так, як подають нинішні підручники, то... вдоволяється книжку, а не вдоволяється слухачів. А це не йде на "збудовання", сказавши висловом Святого Письма. І тому давний вислів треба вмінити новим, нинішним. І це не буде зміна змісту, а тільки зміна вислову на більше відповідний. Розуміється, що в підручнику треба наперед позазначувати ту зміну, щоби при читанню не плутатися.

Це вже давно повинні були зробити видавці Евангелій, але видно, що в цім місци по практичному не дивилися і йшли за старою звичкою. Але зміна потрібна. Треба справляти те, чого вони не справили.

Про цю справу писалося вже минулого року, та і тепер не зашкодить згадати.

СВЯТИЙ ІВАН ДАМАСКИН

Родився св. Іван коло 682 року в Дамаску, де його батько був княжим скарбником. Коли Іван став повнолітним, князь (каліф) назначив його своїм міністром.

На тім становищі Іван інтересувався і Церквою. Коли грецький цар Лев виступив проти почитання святих образів, Іван написав три листи в обороні почитання святих ікон. Щоби пімститися цар Лев повідомив князя, що нібито Іван намовляв Льва до нападу на Дамаск і за те князь казав покалічити руку Івана, щоби той не міг більше писати.

Покалічений Іван пішов до церкви і щиро молився перед образом Богородиці, щоби його невинність виявилася. І знеможений заснув. Коли ж прокинувся, його рука була цілком здорова. І це вже переконало князя, що Іван невинний.

Але Іван лишив княжу службу і пішов до монастиря, щоби для Церкви працювати. Там він зібрав в книжку науку християнської віри; там написав Великодний Канон (Воскресення день...); написав багато інших пісень, які в церкві співаються, а також похоронні пісні (стихари). Помер 786 р., проживши 104 роки. Його память споминається 4-го грудня церковного.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ

Родився він коло 272 року в місті Патарі, в Малій Азії. Його родичі, Теофан і Нона, виховували його дуже по релігійному, а дальше дали його до висших шкіл.

Коли став повнолітним, його дядько (вуйко) висвятив його на священика. І дальше поставлено його ігуменом.

Тут одна подія зробила йому розголос. Жив там убогий чоловік, в якого були три дочки. Щоби помогти їм вийти замуж, св. Миколай вкинув ночею через вікно того чоловіка якусь суму грошей. Чоловік довідався, хто це зробив, і тоді пішла всюди слава про милосердя св. Миколая.

Втікаючи від людської слави він опинився в пустини, де почув голос: "Вернися до твоїх овець". І він вернувся до монастиря. Але Божий голос приказав йому йти до міста Мир. Там треба було поставити нового епископа. І тоді одному епископові було сказано в сні: "Йди рано до церкви, а кого найранше там побачиш, той має бути епископом." І тим першим був св. Миколай.

Ставши епископом він дальше про всіх дбав, всім помагав, всіми журився.

Року 325 св. Миколай був на Соборі, де розбиралася справа Арія і тут св. Миколай вдарив впертого Арія, за що другі епископи відобрали йому омофор, заперечили йому епископство. Але знов приснилося одному епископови, що Христос давав св. Миколаеви Евангелію, а Діва Марія омофор, і тоді епископи приняли його знов між себе.

Є багато оповідань, кілько добра зробив св. Миколай людям і кілько помочи дістали ті, що до св. Миколая за помочею зверталися, і тому св. Миколая вважають всюди великим помічником.

Помер він 6-го грудня церковного (19-го звичайного), 342 р. по Христі.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

Де не пійти, то всюди бачимо розпуск. Навіть в школі, де треба розуму набиратися. Хлопці і дівчата курять, роблять наперекір учителям. Пишуть шкільну працю без думки, що за неї родичі платять. Для таких не треба школи, їх би зібрати і післати до ліса до звірят. А може і ті б їх не хотіли.

Курят хлопці і дівчата. Мало є тих, що не курять. Не оглядаються ні на Бога, ні на людей.

І родичів не встидаються. Та не диво, бо і родичі курять. Думають: коли татови, або мамі можна курити, то і нам можна. Перша наука починається вдома. Коли родичі виховають дитину розумно і релігійно, то така дитина буде доброю, коли ж виховають зле, то буде злою.

Є студенти, що кажуть: "Не маю за що купити книжки", але я вийшов поза школу, то біжить купувати цигарет-[illegible]

Та чи диво? Буває, що їде гурток дітей, найстаршому 12, а наймолодшому 5 літ, і всі курять. В таких гуртах молоді вчаться курити і пити. Деколи родичі дають їм гроші, а коли не дадуть, то ті молоді шукають всяких способів, щоби грошей дістати. З таких гуртів багато розбишаків виходить.

Коли б родичі не пускали дітей самопас в такі гурти і знали би кожної ночи, де їх син, або дочка знаходиться, то було би менше того лиха.

Коли дитина розволичиться, то вже запізно. Таке як в приповідці: "Запри стайню! — Еге, коли вже коні вкрали." Таке і з дітьми. Треба вчити наперед, а не тоді, коли запізно. Треба, щоби родичі робили так, як вони хочуть, а не так, як діти забагають. Коли би так робили, то не було би тілько злочинів на світі.

Маруся Надія Негрич.

ЯК ПОВОДИТИСЯ В ЦЕРКВІ?

Бувають між молодими такі, що поводяться в церкві так, як на вулиці. Не думають, що церква це Дім Божий і що вони тут стоять перед Богом.

Це завважується головно на хорах. Доки співаки співають, то співають, але в часі проповіди, або взагалі поза співом для них хори не є вже церквою. Тут можна штуркати одним других, можна сміятися, балакати про небилиці.

Чи це по розумному? По християнськи? По культурному?

Церкву треба шанувати. В церкві треба заховуватися поважно. А хто не шанує, той і себе не шанує. Він не християнин.

Розумні люди навіть в чужій церкві, хоч би турецькій, заховуються поважно, бо знають, що ті люди призначили той будинок для Бога. І там вони як вміють, так моляться, але моляться. І Христос буком виганяв з церкви тих, що там заводили торговлю.

Це повинні такі молоді памятати.

П-а О-на.

РЕЛІГІЯ НЕ ДЛЯ ОГОЛОШЕНЬ.

В Единбургу, в Скотляндії, міська рада заборонила оголошення вписане неоновим світлом, де було: "Ісус спасає". За причину заборони подала рада, що релігії не можна оголошувати так, як оголошується звичайні річи. Так зведеться релігію до звичайної буденщини. Заборону підтверджено підписами 3,500 людей, які домагалися, щоби таке оголошення усунути, бо воно обезчещує релігію.

НАРОДНІ ЛЕГЕНДИ

Коли українці були неписьменні, то важні події вкладали в оповідання, або по вченому в "легенди". Так передавалося з покоління в покоління те, що без того було би забулося.

Тут подаю легенду, яку переповідають всі люди на Покуттю на Гуцульщині.

Місто Кути (Косів), а за містом висока гора "Увідюш". Про ту гору оповідають...

Козаки були лицарським народом і заслужили собі ласку в Божої Матери. Як по зруйнованню Січи москалі взяли до неволі кошового (Кальнишевського), Божа Мати каже святому Петрови:

— Ратуй козаків, бо пропадуть!

— А хто ж вони такі? — питає Петро.

— А хіба не знаєш? Вони ж обороняли Православну Віру і твердо при ній стояли.

— Коли так, то буду ратувати...

І став Петро в козаків за кошового. Вивів їх з Січи аж до гори "Увідюш", а тут вони провалилися під землю з кіньми, з рушницями, з шаблями. Дрімають вони там, та прислухуються, що на Україні твориться.

Пішов раз коваль роботи шукати і переходив через ліс. Аж тут дід з сивою бородою.

— А куди ти чоловіче? — каже, — як за роботою, то йди до мене. — І коваль [illegible]

Йдуть вони. Нараз Петро підніс руку і коваль осліп. Взяв його Петро за руку і веде. За час підніс руку і коваль вже бачить.

Дивиться, а тут тисячі козаків на конях, сидять і дрімають. І говорить Петро.

— Маєш підкувати їм коні.
— Коли ж в мене лише дві підкові.
— То нічо, ти куй.

Коваль кує, а в фартусі завсіди дві підкові. Як скінчив, то нехотя зачепив козака за ногу і той зірвався

— Може час? — питає. А Петро:
— Ще ні! — і козак знов заснув.

Вивів тоді Петро коваля так, як і перше і говорить:

— Настав фартух!

Коваль наставив і Петро всипав йому багато дукатів, а сам зник.

Пійшла в селі чутка, що в коваля багато грошей. Кличе його мандатор (двірський судовий урядник) до двора і питає:

— Звідки ті гроші? Кажи, або смерть. — А то було за панщини. І коваль розказав. Це так налякало панів, що панщину скасували.

Чекають дійсно козаки і Петро чекає, коли Мати Божа дасть знак, що вже час виходити. Визвольна сила дрімає і чекає часу, коли зможе вийти здобувати Україні волю.

Галина Желішкевич,
родом з Кут, пов. Косів

МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ В ЖИДІВ

В "Торонто Дейлі Стар" з 25-го листопада, 1950, є новинка про мішані подружжя в жидів. Рабін Авраам Л. Файнберг заявився проти того, щоби вінчати такі мішані подружжа, де одна сторона жидівська, а друга ні, коли нежидівська сторона щиро не навернена до жидівства. Він сказав:

"Коли живемо в світі, де нежидівська сторона великою силою переважає і сильно пре до того, щобі нас засимілювати, ми повинні вжити всіх способів, щоби задержати себе тим, чим ми є."

Дальше подається там число мішаних подруж в деяких роках, однакож не сказано, кілько в тих подружжах було нежидів, які вгодилися перейти на жидівство, отже не знати кілько жидів відійшло від жидівства.

З поданого видно, що найбільше чужих було зі Злученої Церкви, що поженилися з жидівками, дальше з Римо-Католицької, Англіканської, Пресвитеріянської, Лютеранської, Баптиської, Методиської...

Найбільше жидів взяло жінки найперше зі Злученої Церкви, а дальше з Англіканської, Римо-Католицької, Пресвитеріянської, Баптиської, Лютеранської, Методиської...

Та все ж варта би знати, кілько нежидів перейшло в тих супружах щиро на жидівство, а кілько бодай настільки, що діти будуть на жидів виховуватися.

Справа мішаних подруж українців і неукраїнців є і в нас важною справою, однакож прикладається до неї замало уваги. Нераз замало уваги прикладає Дім і тому не звертає належної уваги молодим на ту справу. Не поставлена ця справа і на програму нашої загальної роботи. Кілько і де було в нас промов на цю тему? Кілько порушується та справа в часописах? А треба би [illegible].

ЕТЛІ І ТРУМЕН.

З нарад, що мав Етлі і Трумен, виходить, що Англія і Стейти в загальному годяться стояти разом в справах Кореї та справах західної Европи. Та загально вирішено, щоби з китайськими большевиками ще справу переговорити не сходячи з свого становища. Дехто вірить, що з тих переговорів нічого не вийде. Большевики домагаються, щоби американські війська з Кореї цілком забратися. Англія більше хилиться до того, щоби з большевиками більше числитися.

РОЗРУХИ ЧЕРЕЗ ДИТИНУ.

На острові Синґапор коло Маляйського півострова в Азії, були недавно великі заворушення, в яких 14 вбито, а 140 ранено. Підчас давніших неспокоїв хтось з голяндців лишив там дитину на якийсь час і тамошні маляйці її виховали. Вона тепер музулманка і дуже привязана до своїх вихователів. Мати домагається її звороту. Коли ж суд рішив, що дівчина має вернути до матери, то вийшли великі розрухи. Музулмани не хочуть дати дитини.

ЗАСУДИЛИ ВОЯКА.

В Виннипеґу арештували вояка, Пайка, що лишив військо і займався крадіжею та вимінюванням фальшивих чеків. Він дістав шість місяців тюрми.

8 ЛІТ ЗА РОСІЯНИНА.

В Марієнборґ, в російській Німеччині засудили німця на 8 літ тяжкої праці за те, що при пятниці вдарив в лице російського вояка.

ДІСТАВ СІМ ЛІТ І $15,000 КАРИ.

В Ню Йорку засудили Авраама Бротмана на 7 літ і заплачення 15,000 долярів за те, що старався робити перешкоди при розсліді російської шпіонажі. На два роки і 10,000 долярів засудили також спільничку Бротмана, Міріяну Москович за те саме. Головним свідком проти згаданих був шпіон Голд.

КІЛЬКО КРОВИ ЗІБРАНО.

За шість місяців 1950-го року зібрано в Канаді понад 92 тисяч склянок (фляшок) крови, а дармо дістали кров 46 тисяч слабих. Дійсно тепер кров, яку дають слабим, є дуже важним лікарством.

СВЯЩ. КЕРНИЦЬКИЙ ВДОРОЗІ.

[illegible] Катедри, о. Керніцький деякі околиці відвідав, інші відвідує.

Треба би відвідати кожну хату, не [illegible]. А тут погода і дороги будуть невідомі. І з [illegible].

Українці в Канаді [illegible] жертвенність тоді, коли були [illegible], а свідками того є церкви, Інститути і не багато чого. Але [illegible] були люди, які ще не зрозуміли значіння жертвенности для загальної справи. Може бути і иніші такий, що хоч і міг би, та [illegible] на якусь добру справу [illegible], бо про ту справу він мало знав.

Тамі [illegible] ми розуміли, що ми всі православні в Канаді творимо одну цілість, одне духове тіло, — одне тіло в Христі. Як тіло має багато членів, але воно одне, так і всі ми, як поодинокі члени, творимо одне спільне тіло, спільну душу.

Що значить почуття такої спільности, [illegible] в Манітобі, — як [illegible] надходила ночі і матеріялами, і людьми і грішми. І далекі люди розуміли, що лихо в Манітобі, то також їх справа, і потерпівшим треба давати свою поміч. В них [illegible] почуття обовязку, в почутті спільности. Сеніль їх тяжко диктувала [illegible]. Коли хто спільно [illegible] серцем помагає всякій добрій [illegible], то він приносить службу самому Богу [illegible] дав лепти [illegible], але разом з тим її [illegible] почислено за дуже велику жертву перед Богом.

[illegible] Христова кличе до діл, а не до [illegible] в собі небажності. Слово Боже [illegible] не на те, щоби його в церкві [illegible], але щоби вводити його в життя.

Так і ми мусимо дивитися на справу [illegible] Катедри в Виннипеґу. Це не є справа Консисторії, ні самого Виннипеґу чи Манітоби, це справа усіх православних українців в Канаді, справа, що вимагає жертви всіх для відвесення Божої [illegible] між нами і для загального кращення нашого релігійного життя.

З таким почуванням всі повинні жертвувати на будову Катедри, тої головної святині в Канаді, розуміючи, що їх жертва, це їх служба самому Богу.

Свящ. С. Гребень.

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ.

(Содбері, Онт.)

В неділю, 12-го листопада ц. р., п-во [illegible] і Галя Пігурські охрестили свою доньку Анну. Чину хрещення довершив парох місцевої Церкви св. Володимира о. прот. Ю. Пелешук. Пан Іван Пігурський прибув до Канади перед [illegible] роками з Европи й одружився з Галею Цьоткою, родженою в Канаді. А тому, що був [illegible], перед кількома місяцями купив хату. І от у своїй [illegible] хаті п-во Пігурські влаштували хрестини, на які запросили поважне число гостей. Після смачного тепла, в почині кумів п. М. Коваленка і панни М. Бабюк, гості обдарували маленьку Анну поважною сумою грошей і дорунки, а також не забули за свого приятеля, який святкує цього року 40-літній ювілей, Український Голос. На [illegible] С. Єнчука гості зложили ювілейний дарунок в сумі 10 долярів. А що Вістник є органом нашої Православної Церкви, в якій хрестилася маленька Анна, то вкрішено так: на ювілейний фонд Українського Голосу 7 долярів, а на Вістник 3 доляри.

На цьому місці складаю сердечну подяку всім жертводавцям, а маленькій Анні бажаю кріпкого здоровля та зросту на потіху родичам і на славу України.

С. Єнчук.

ПРИ СХОДИНАХ НА ПРЕСУ

(Федора, Алта.)

З нагоди 15-ліття подружа наших [illegible] громадян п-ва Петра й Одарки Магерів, — їх родина, зараз Української Православної Церкви та Народного Дому приготовили гарні сходини-несподіванку. Була вона в домі п-ва Магери 25-го листопада. Зібралася родина, сусіди, приятелі. [illegible] і [illegible] [illegible] гості.

При тій нагоді п. Семен, з Ангал, коротко промовою звернувся до зібраних, щоби наблизячися не забули і незакінчної справи, а то "Вістник", отже зроблено збірку на пресовий фонд "Вістника", що принесла $8.40. Збирала пані Виннитукова.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Магерам здоровля, гаразду і Многих Літ!

Михайло Ковак.

МАЛИЙ НИКОЛА ІЛЮК — ПОЧЕСНИМ БРАТЧИКОМ КАТЕДРИ

Сондави, Ман. — Дня 29 жовтня 1950 р. в Сондави, Ман., п-во Володимир і Марія Ілюки святкували крестини свого сина Николи. Новохрещений є внуком Фундаторів Катедри Пресвятої Тройці у Винипеґу, бл. п. Николи та Анастазії Ілюків з Сондави. Присутні гості на заклик Всеч. о. С. Геруса склали на будову Катедри $21.40 з побажанням щоб новохрещеного Николу Ілюка вписати в Почесні Братчики Катедри. Цей християнський вчинок свідчить, що дбайливі батьки вже від колиски промощують шлях своїм дітям до рідної церкви, а відтак до школи та до душі свого народу. Рости, Николо, на широго оборонця рідної Церкви. Нехай Бог звелить батькам тебе добре виховати, а жертводавців винагороди, Боже, сторицею.

о. С. Герус.

ГОМІН ВЕСІЛЬНИХ ДЗВОНІВ

Фостон, Саск. — Дня 20 серпня 1950 р. у Фостоні, Саск., п. Максим Тхоржевський справляв весілля своєї донечки Вікторії з Григорієм Зозулею. Молодих вінчав Всеч. о. прот. О. Фляк. По вінчанню відбулася забава. За згодою п. М. Тхоржевського, батька молодої, панове Ф. Волощук і Петро Малещак провели збірку на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипеґу.

Жертвували слідуючі особи: М. Корман 2 дол.; по 1 дол.: М. Тхоржевський, К. Бендьола, П. Малещак, Ф. Волощук, Ф. Кацик, В. Лемко, М. Ярема, І. Ластовецький, Г. Зозуля, Ю. Зібен, П. Свідерський, Ф. Тхоржевський, К. Тхоржевський, К. Пальчевич, П. Павлю, Н. Кренкі, Г. Кренкі, М. Байталюк, Н. Калинюк, М. Олхавич, В. Фіцовка, Г. Зозуля, М. Якимишин, М. Павлюк, С. Лемко, П. Стрілець, Ф. Павлюк, В. І. Фермюк, С. Гнатькевич; по 50 центів і менше: І. Зозуля, Н. Слободян, М. Корольчук, О. Сочинський, Т. Марцияк, П. Зозуля, В. Лабанович, К. Зімер, П. Брий, Л. Макінтош, Г. Корольчук, А. Пінк і А. Лучкович. Разом $35.50

Після збірки дякували п. М. Тхоржевський і обидва колектори. В своїх словах підкреслили, що зібрані гості своїми датками засвідчили повне розуміння потреб Рідної Церкви, а зокрема Катедри у Винипеґу. Нехай Бог поблагословить молоду пару на довгі літа, господарям помже кріпкі сили до дальшої праці, а щедрих жертводавців винагородить за добрі вчинки.

П. Малещак.

НА БУДОВУ КАТЕДРИ

Драй Ривер, Ман. — Вірні християни щороку в своїх молитвах згадують память батьків або рідних, що їх вже немає в живих. Дня 31 жовтня 1950 р. відбулося тут поминальне Богослуження за спокій душ бл. п. Евстахія Костишина, що спочив у 1936 р., та бл. п. Варвари Костишин, що упокоїлася в Бозі в квітні 1949 року.

Після Служби Божої відбувся поминальний обід у сина покійних п. Григорія Костишина. Всеч. о. Ю. Туржанський говорив про значіння молитви та попросив присутніх скласти добровільні датки на будову Рідної Катедри у Винипеґу. Датки склали слідуючі особи: Г. Костишин 2 дол.; по 1 дол.: Всеч. о. Ю. Туржанський, П. Ерка (Дауфин), М. Фурдик, О. Древняк, П. Палек, Ф. Тменджера, В. Ганель, В. Костишин (Ешалл), М. Петраш, С. Древняк (Форк Ривер), М. Яровий (Ворд), Ф. Костишин (Україна), Ів. Костишин (Україна) і Анна Скрипник (Україна). Разом $16.25

Нехай Всевишній оселить душі спочилих з праведними, а тим, що склали жертви на Рідну Катедру пошле довгі літа і винагородить сторицею.

о. Ю. Т.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 20 листопада, 1950, упокоїлася в Бозі в домі для старих в Ст. Алберт, Марія Матера, що прожила 73 роки, з чого 19 років у Канаді. Народилася в Шипинцях на Буковині і приїхала наводом до Канади, де зазнала всіх гаразди перших поселенців. За Божою поміччю разом зі своїм мужем поборює всі труднощі і дочекалися кращих часів. Хоч покійну довший час мучила тяжка недуга, вона не нарікала, а терпеливо несла свій тяжкий хрест. Величавий похорон справив покійній її зять п. Зелес в Шипинцях. Похорон відправив о. В. Мельничук і на його заклик в церкві зібрано $4.66 на будову Катедри Прес. Тройці. Жертводавцям щире спасибіг, а покійній Марії земля нехай буде легкою!

о. В. Мельничук.

[illegible]

(Посмертна згадка)

Гемілтон, Онт. — В пятницю, 13 жовтня, відійшла тут на вічний спочинок бл. п. Анна Яківчик, проживши 60 років. Уроджена в Озерянах, Борщівського повіту на Західній Україні, покійна прибула до Канади 1904 р. й одружилася три роки пізніше з Василем Яківчиком, з яким прожила 43 роки. Полишила семеро дітей і 14 внуків. Покійна була доброї і лагідної вдачі, примірною дружиною і матірю, щирою громадянкою і жертвенною на народні цілі.

Похорон відбувся 16 жовтня в греко-православній церкві при асисті двох священиків: місцевого пароха о. Федяка, о. пр. Іванюка і протодіякона о. Кривича. Після похорону в парохіяльній салі відбувся обід, що його приготовили членкині жіночого товариства. Підчас обіду на заклик нашого пароха о. Федяка переведено збірку на [illegible] вінок на могилу покійної. Учасники похорону зложили $22.50. З неї суми призначено $5.00 на Вістник, а решту на Український Голос. Жертводавцям щира подяка, а покійній дружині, матері і бабусі вічна память.

Учасники похорону.

ВЕРОНІКА РОЗАЛІЯ ПАСКАР

(Посмертна згадка)

Веґревил, Алта. — В день свята Покрови Богоматері 14 жовтня ц. р. в шпиталі у Веґревилі упокоїлася в Бозі бл. п. Вероніка (Розалія) Паскар в. 27 [illegible]

Покійна зросла на фармі своїх родичів Івана і Марії Черніґчан в Ровл Парк, Алта. Родина Черніґчан досить велика і всі вони є щирими членами Укр. Гр. Прав. Церкви.

В році 1946 покійна одружилася з Іваном Паскарем, властителем гаражу в Веґревил.

Покійна була тихої вдачі, примірною дружиною, доброю членкою місцевого Жін. Тов. і враз з своїм мужем широю членкою Укр. Прав. Церк. Громади.

[illegible] покійну Сл. Божу і похорони [illegible] парох о. Е. С. Улян 17 [illegible] при надзвичайно великій [illegible]

[illegible] о. Улян заявив [illegible] Цвіти винищаться, звянуть, але вінок сплетений з добрих діл ніколи не пропаде, не вяне. Ми тут всі в смутку зібрані, сплетім такий вінок своїми добровільними жертвами при послідньім цілованню в формі дару на нашу катедру і пресу і це буде вінок від всіх нас присутніх. Муж покійної зложив $3.00, а дрібна збірка принесла $15.43, з чого призначено $13.00 на будову катедри в Виннипеґу, а $5.43 на пресовий фонд Українського Голосу.

По укінченню похоронного обряду відбувся поминальний обід в домі родичів покійної.

Бл. п. Вероніка оставила в смутку: мужа Івана, донечку - немовля Вероніку, родичів, пять братів, дві сестри, одну братову і шваґра та багато приятелів і знайомих.

Щире спасибіг всім жертводавцям і учасникам похорону, а покійну хай Господь ласкаво прийме до царства Свого. *Учасник похорону.*

[illegible]

Горем прибитий по втраті дорогої дружини бл. п. Вероніки, почуваюся до обовязку зложити прилюдно щиру подяку Всеч. о. Е. С. Улянові за таку гарну похоронну відправу і прощальне слово, дякую за співи і всім учасникам похорону за участь, співчуття і слова потіхи.

Муж Іван Паскар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Фіка

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Восеlлo (Річні церковні збори).
31. Неділя — Торгилд.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво. Велике Повечіря в год. 12.05 — Реднеї.
7. Неділя. Різдво. Св. Веча в 9.30 — Кгренопт.
8. Понеділок, Собор Пресв. Богород. год. 9.30 — Федора.
9. Вівторок. Стефана, год. 9.30 — Редвотер.
14. Неділя. Новий Рік, 10 год. — Торгилд.
14. Неділя Новий Рік, год. 7.30 вечірня [redacted]
19. Пятниця. Йордан, свячення води — Серейл.
20. Субота. Івана Хрест., свячення води Бойл.
21. Неділя, [redacted] — Гресленд.
28. Неділя — Крейтенл.

Адреса: Box 62. Телефон 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Соон Плейн.
31. Неділя — Дорбен.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво. 8 год. рано — Глес.
8. Понеділок. Собор Богор. — Ґлен Елдер.
9. Вівторок. Стефана — Соон Плейн.
14. Неділя. Йорд. Водосвятия — Ґвайт Біч.
19. Пятниця. Йордан — Арран.
21. Неділя — Норквей.
28. Неділя — Стінен.

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Дорбен.
11 Неділя — Арран.
12. Понеділок Трох Святих — Кобзар.
15. Четвер. Стрітення — Мейбридж.
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Ґлен Елдер.

Адреса: Box 124. Арран. Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — "Коло Куприєвських".
31. Неділя — "Коло Куцих".

СІЧЕНЬ.

6. Субота. Св. Вечір. Вечірня — Шіго місто.
7. Неділя. Різдво — Інсінгер місто.
8. Понеділок. 2-ий день Різдва — Шіго полуд.
9. Вівторок. 3-ий день Різдва — Вест Бург.
14. Неділя. Новий Рік — "Коло Куприєвських".
18. Четвер. Св. Вечер. Вечірня і освячення води — Шіго полуд.
19. Пятниця. Йордан — Льора.
20. Субота. Івана Хрест. — Жуснаня.
21. Неділя — Тідор місто.
28. Неділя — Федаки.

Адреса Box 52. Шіго. Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ГРУДЕНЬ.

24. Неділя — Ропртон.
31. Неділя — Косів.

СІЧЕНЬ:

6. Субота. Навеч. Різдва, 5 год. вечер Давфин.
7. Неділя. Різдво — Давфин.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Дрифтинг Рівер.
9. Вівторок. Стефана — Верлин.
14. Неділя — Новий Рік. Василя — Ропртон.
18. Четвер. Навеч. Богоявл., 1 година попол., вечірня і освячення води — Давфин.
19. Пятниця. Богоявлення. По Св. Божій освяч. йорд. води — Верлин.
20. Субота. Івана Хрест. — Валей Ривер.
21. Неділя — Сифтон.
28. Неділя — Косів.

Адреса: Box 550. Давфин. Ман. Тел. 584W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Гейрв Гал.
31. Неділя — Кайлені.

Адреса: Виннігдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчицького
Смокі Лейк Округа

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Вільна.
31. Неділя — Сведен.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво Хр., 6 год. рано — Смокі Лейк.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Васел.
9. Вівторок. Стефана — Бойл Лейк.
14. Неділя. Нов. Рік. Василя — Сведен.
18. Четвер. Велике освячення води: 10 год. Смокі Лейк, 12 год. — Веліс, 2 год. Сведен, 4 год. — Бойл Лейк, 6 год. — Вільна.
19. Пятниця. Богоявлення. Йордан, 6 год. рано — Сереі.
20. Субота. Івана Хрест. — Верслайт.
21 Неділя — Смокі Лейк.
28. Неділя — Веліс.

Адреса: Box 309. Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

[redacted]

24. Неділя — Етелберт.
31. Неділя — Пайн Ривер.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво Христове, 8 год. рано — Пайн Ривер.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор., 9 год. рано — Ренвер.
9. Вівторок. Стефана - Богдан.
14. Неділя. Новий Рік — Етелберт.
19. Пятниця. Богоявлення, 8 год. рано Драй Ривер.
20. Субота. Івана Хрест. — Пайн Ривер.
21. Неділя — Ґарленд.
28. Неділя — Етелберт.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя Алдер Гров (оттер ровд).
31. Неділя — Ню Вестмінстер.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво Ню Вестмінстер.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Чиливек.
9. Вівторок Стефана - Мишон Сіті.
14. Неділя. Новий Рік — Лулу Айленд.
18. Четвер. Свяч. Йорд. води, 2 год. попол Мишон Сіті, 4 год. попол. — Есесна.
19. Пятниця. Йордан — Чиливек.
21. Неділя Алдергров.
28. Неділя Есесна.

154 Rorsythe Rd, RR 13, New Westminster, B.C

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

24 Неділя — Ґарлентон.
31 Неділя — Сильвія.

ГРУДЕНЬ:

СІЧЕНЬ:

6. Субота. Св. Вечер, 10 год. — Толстой.
7. Неділя. Різдво. 7 год. — Толстой. 10 год. — Ґардентон.
8. Понеділок. Соб. Пресв. Богор. — Сильвія.
9. Вівторок. Стефана — Роза.
14. Неділя. Новий Рік — Толстой.
18. Четвер. Щедрий Вечер. Водосвятта 9 год. — Сильвія; 11 год. — Роза.
19. Пятниця. Йордан 7 год. — Ґардентон: 10 год. — Толстой.
20. Субота. Івана Хрест. — Сильвія.
21 Неділя Роза.
28. Неділя Ґардентон.

Адреса: Толстой Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Ґефорд.
31 Неділя — Мезон Лейк.

Адреса: Тел. 55 Ґефорд. Сеск.

СІЧЕНЬ:

7 Неділя. Різдво Хр. — Ґлослин.
8. Понеділок. 2-ий день Різдва — Редфорд.
9. Вівторок. 3-ий день Різдва — Ґефорд.
14. Неділя. Новий Рік — Ветнія.
19. Пятниця. Йордан — Кридор.
21. Неділя Норт Бетлфорд.
28. Неділя — Ґефорд.

Адреса: Box 51. Ґефорд, Сеск. Телефон 65.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Смако.
31. Неділя — Вакав.

СІЧЕНЬ:

5. Пятниця. Царські Часи, перед Різдвом Хр. — Вакав.
6. Субота. Навеч. Різдва. Свят-Вечір — Вакав.
7. Неділя Різдво Христове. 12 год. в ночі - Баллз Крік.
7. Неділя. Різдво Христове. 8 год. рано — Терноніль.
8. Понеділок. Другий день Різдва — Вакав.
9. Вівторок. Третий день Різдва — [redacted]
14. Неділя. Новий Рік — Смако.
18. Четвер. Навеч. Богоявлення. Водосвяття — Вакав.
19. Пятниця. Богоявлення — Св. Джулієн.
21 Неділя. Водосвяття — Алвіна.
28. Неділя — Вакав.

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Терноніль.
11. Неділя — Вакав.
12. Понеділок, Трох Святих — Кад-[redacted]
15. Четвер. Стрітення Господнє — Баллз Крік.
18. Неділя — Ст. Джулієн.
25. Неділя — Алвіна.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155, Вакав, Сеск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Едмор.
31. Неділя — Федаки.

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво — Шіго місто.
8. Понеділок. 2-ий день Різдва—Едмор.
9. Вівторок. 3-ий день Різдва — Пасічники.
14. Неділя. Новий Рік — Інсінгер полуд.
19. Пятниця. Йордан "Коло Куцих".
20. Субота. Івана Хрест. — "За рікою".
21. Неділя — Фони Лейк.
28. Неділя — Тафилд.

Адреса: Box 52, Шіго, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Шортдейл.
31. Неділя — Шелмерділ

Адреса: Box 54. Роблін, Ман. Телефон 64, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

24. Неділя — Кенсел.
31. Неділя — Рама.

Адреса: Канора, Сеск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолків

ГРУДЕНЬ:

24 Неділя — Рідлайна.
31. Неділя — Фенвуд.

Адреса: Айтуна, Сеск. — Тел. 73.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Принс Алберт.
31. Неділя — Гонодінук.

Адреса: 554—7 Ст., Принс Алберт, Сеск. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

[redacted]

24. Неділя — Мелвил.
31. Неділя — Мазепа.

Тел. 798 — Йорктон, Сеск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

24. Неділя — Калгари.
31. Неділя — Піпл (церковні збори).

Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа

[redacted]

24. Неділя — Поплар Парк.
31. Неділя — Поплярфілд.

[redacted]

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ

17 Н 4 Н. 29 по Зел. Св. Варвари
18 П 5 †Преп. Сави Освященого
19 В 6 Николая Чуд-Jакої. Чрізнк.
20 С 7 Амвросія еп. Медіол., Іван
21 Ч 8 Прел. Потапія
22 П 9 Зачаття Пр. Богор. об Анн
23 С 10 Муч. Мина, Ермогена

24 Н 11 Нед. Св. Праотців. Севастіана
25 П 12 †Муч. Евстратія. Авксентія
26 В 13 Муч. Тирса, Левкія, Калиника
27 С 14 Свящ. Елевтерія і матери
28 Ч 15 Прор. Аггея. Свящ. Теофіла
29 П 16 Прор. Даниїла і 3 молодців
30 С 17 Муч. Севастіана і воїнів його

31 Н 18 Нед. Св. Отців. Свящ. Ігнатія

СІЧЕНЬ — 1951.

1 П 19 Грудень 1950. Преп. Ілії Вел.
2 В 20 Свящ. Ігнатія Богоносця
3 С 21 Муч. Юліянії Никомид.
4 Ч 22 Влмч. Анастасії, Теодотії
5 П 23 10 муч. в Криті. Павла еп.
6 С 24 Святий Вечір (Навеч. Різдва)

7 Н 25 Різдво Ісуса Христа
8 П 26 Собор Пресв. Богородиці
9 В 27 Стефана перв. Пр. Теодора
10 С 28 Св. 20.000 муч. в Никомидії
11 Ч 29 14.000 дітей убитих Іродом
12 П 30 Муч. Анисії діви
13 С 31 Преп. Меланії Римлянки

14 Н 1 Січень 9151 Новий Рік Вас
15 П 2 Преп. Сильвестра Печерського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ГРУДЕНЬ.

24 Неділя — Сірко.
31 Неділя — Сензави

СІЧЕНЬ

7 Неділя. Різдво Христове — Вайта.
8. Понеділок. 2-ий день Р. Х. - Арбакка. Св. Апостолів
9 Вівторок, Св. Первом. Стефана — Сірко.
14 Неділя Новий Рік. Св. Василія Сензави.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ГРУДЕНЬ

24. Неділя - Ґлен Елин
31. Неділя — Оакбурн

Адреса: Оакбурн Тел 133-21. Шол Лейк Ґлен

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саєвича

ГРУДЕНЬ:

24. Неділя — Сенді Ренедж (Річні збори).
31 Неділя — Арднер (Річні збори).

Адреса: Box 536, Ґлендон, Алта.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ

19. Вівт. Николая. УВ Іван 10: 9-16. Літ. Жид. 13: 17-21. Єван. Лука 6: 17-23.

22. Птн. Зачаття. УВ Лука 1: 39-49, 56. Літ. Гал. 6: 22-31. Єван. Лука 10: 38-42 і 11: 27-28

24. Нед. Праотців Гал. 5. УВ 8. Ап. Колос. 3: 4-11. Єван. Лука 14: 16-24.

31. Нед. Отців. Гол. 6. УВ 9. Ап. Жид. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єван. Мат. 1 1-25.

СІЧЕНЬ — 1951

7. Неділя. Різдво Христове. УВ Мат. 1: 18-25. Літ. Гал. 4: 4-7 Єван. Мат. 2: 1-12.

8. Понед. Собор Богородиці. УВ Мат. 1 18-25. Літ Жид. 2 11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.

9. Вівторок. Стефана. Літ. Діян. 6: 8-15; 7: 1-5. 47-60 Єв. Мат. 21 33-42.

14 Неділя. Новий Рік Гол. 8. УВ 11. Літ. 1 Тимот. 4: 5-8 Колос. 2: 8-12 Єв. Мар. 1: 1-8. Лука 2: 20-21 40-52.

19 Пятниця. Йордан УВ Мар. 1 9-11. Літ. Тита 2: 11-14 і 3 4-7. Мат. 3: 13-17

20. Субота. Собор Предтечі. Літ. Діян. 19: 1-8. Єван. Івана 1: 29-34.

21. Нед. по Йордані. Гол. 11 УВ 1. Літ. Ап. Ефес. 4: 7-13. Єван. Мат. 4: 12-17.

28. Неділя. Гол. 2 УВ 2. Літ. Ап. Колос. 3: 12-16. Єв. Лука 17 12-19

Український Релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

HERALD x 2626 [illegible]PEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1951. — ЧИСЛО (885) 1

Бог Предвічний народився!
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь!
І утішився.

Возвістив це Ангел Божий
Наперед пастирям,
А потім звіздарям,
І земним звірям.

Слава Богу заспіваймо!
Честь Сину Божому,
Господу нашому
Поклін віддаймо!

Новая радість
Світу ся звила,
Пречиста Діва
Сина породила.

Ми нині з того
Щиро веселімся,
Рождеству Його
Низько поклонімся.

Щоби нам зволив
Щасливий вік дати,
А по смерти з Ним
В небі царствувати.

З Різдвом Христовим

Редакція "Вістника і Консисторія Української Православної Церкви в Канаді пересилає Читачам "Вістника", Вірним Української Православної Церкви, і Цілому Українському Народови тут, на Україні і всюди поза нею, — свої щирі бажання: здоровля і кращої долі та волі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

СВЯТКОВАННЯ РІЗДВА В ВИФЛЕЄМІ.

Християнські святі місця в Палестині є власністю християн кількох ріжних Церков та обрядів. І так церква Рождества в Вифлеємі є власністю православних, вірмен і римо-католиків і кожні з них святкують тут своїм звичаєм. Сам Вифлеєм належить до найстарших осель в Палестині і вже існує 4000 літ. Церкву на місци, де родився Христос, збудувала цариця Єлена ще 330 року по Христі, отже це нині найстарша християнська церква на світі.

На свята сходиться сюди багато паломників (відпустовців). Сегорічне Різдво латинське не було тут таке величаве, як давними часами, хоч і було трохи паломників. Між ними було багато арабських скитальців. З Єрусалиму прибув латинський архієп. Ґорі, що має титул латинського патріярха.

Православні і вірмени святкують в свій час і тоді сходятьcя сюди навіть з далеких сторін православні і вірменські паломники. Згадати б, що в Вифлеємі є три монастирі — православний, вірменський і римський. Неспокійні обставини послідних десятиліть дуже зменшили величавість святкування Різдва Христового в тім святім місци.

В Бразилії злетів з шин залізничий поїзд, отже 17 осіб згинуло, а понад 100 було ранених.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Консисторія отримала від Високопреосвященнішого Митрополита о. ПОЛІКАРПА листа з 18 грудня, 1950, такого змісту:

"У відповідь на лист Консисторії від 26 жовтня ц. р. цим повідомляю Консисторію, що я благословляю Архієпископові Української Автокефальної Православної Церкви МИХАЇЛУ ХОРОШОМУ і Єпископові ПЛАТОНОВІ АРТЕМЮКУ виїхати до Канади для Єпископського служення в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, коли Собор цієї Церкви, згідно зі своїм звичаем, згодиться, щоб вони були Єпископами Канадійської Цер-[redacted]

"Про це я повідомив Архиєпископа Михаїла і Єпископа Платона, виславши їм відповідні грамоти."

Дано в Винипегу, Ман., 27 грудня, 1950.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,
о. С. В. Савчук, голова.
о. В. Бойчук, секретар.

ОБРАБУВАЛИ КОРАБЕЛЬ.

Китайські морські розбишаки задержали Панамський корабель коло берегів Китаю й обрабували.

РІЗДВО І "ВІСТНИК"

В часі Різдвяних Свят українці більше з собою стрічаються, ніж коли, — колядують, одні других відвідують.

Отже на місци буде пригадати, що це відповідний час, щоби заколядовувати "Вістникови" передплатників. Не грошей але живих добрих Українців й Українок.

Коли заколядуєте багато передплатників то це буде дійсна велика коляда. І хто її дасть, то здобуде Приятеля, що буде його часто з добрим словом відвідувати.

Отже не забудьте і за таку коляду!

КОРЕЙСЬКА СПРАВА.

Є вісти, що большевики в Кореї можуть мати 1,350,000 вояків. Покищо на фронті мають 444,000. — Західні держави хотіли переговорювати з китайськими большевиками, але ті не згодились і поставили домагання, щоби американські і другі війська забралися. — Голова Обєднаних Націй заявив, що Кореї не можна лишати, хочби треба воювати і з Китаєм.

ЗИМНЕ ЛАТИНСЬКЕ РІЗДВО.

Найзимніший час цеї зими в Винипегу був на латинське Різдво, коли тут було 27 степенів Фаренгайта нижче зера, отже понад 27 Цельзія.

15-Ліття Української Православної Парохії в Вернон, Б. К.

Місто Вернон лежить в долині Оканаґан, славній зі своїх овочів і городини. Сі-Пі-Арським поїздом можна доїхати до Вернон із Сикамус, що находиться на головній лінії зі сходу до Венкувер, а Сі-Ен-Аром з Кемлупс, також на головній лінії.

Населення в Вернон є ріжне: англійці, німці, ніпонці, хінці, кількох поляків і значне число українців. Українці діляться на ріжні партії і є безпартійні, як також ріжні сектанти мають між ними своїх прихильників. Є і безвірники, головно послідуватели Москви.

Церква Успіння Пресвятої Богородиці, Вернон, Б. К.

Коли сюди прибули перші українці — невідомо. Є нагробник з українським іменем ще з 1918 року. При життю ще Семко Сідор, що прибув сюди 1920 року. Занимаються наші люди садівництвом, городами, працюють при трачках, а є і поденні робітники. Але наша ціль подати не історію Вернону, а начерк Української Православної Парохії.

Перше українське православне Богослуження відбулося в серпню, 1928 р. Після того було ще кілька разів, але аж в 1936 році почалася слабенька організація церковна. А почалася вона від коляди "на церкву", коли то заколядували $47.70. Того ж року зорґанізовано тут кооперативу для збуту овочів і тій кооперативі визичено $45.00 заколядованих грошей. Кооператива впала і стримала на час церковний рух, бо втрата тих грошей була тяжким ударом для початкуючої організації. Інша причина була та, що тут мешкав серафимський священик і обслугував людей в потребах. Все одно, в особах Петра Мохорука, голови, Олекси Гарапнюка, секретаря і Олекси Іричука касієра, ми мали перший церковний заряд в Вернон.

Дійсний церковний рух почався 1938 року, коли до нас загостив о. Мітрат Савчук на самі Різдвяні Свята. Ми тоді мали вечірню в народнім домі в Свон Лейк, а Службу Божу в народнім домі в Вернон.

Свящ. П. Самець служив в нас Страсти і святив Паски, а 8-го травня знова нас відвідав і того ж дня в нас був перший спільний обід. І ще раз відвідав нас в вересню того ж (1938) року. Членів тоді в нас було 19. До церковного заряду належали: Николай Малиш — голова, Василь Гакман і Олекса Іричук. Того ж року 28-го жовтня купили ми площу під церкву за $140.00, і зареґістрували на згаданий заряд, як на тростів церковної громади. З малими часовими змінами цей заряд перебув до 1948 року.

В 1939 р. ми мали першу виставу-представлення в Народнім Домі в Свон Лейк, як також базар разом з жіночим товариством "Доньки України" в Народнім Домі в Вернон Того року завитав до нас о. Фик. Слідуючого року призначено нам до духовної обслуги о. Д. Кирстюка з Венкувер

Заряд парохії: Ілько Андрусів — касієр, прот. Мельничук, Іван Малиш — предсідник, Агафія Лучак — рек. секр., Олекса Іричук — заст. предс., Василь Гакман — фін. секр.

Того ж року ми мали першу візитацію Впреосв. Владики Теодоровича, 22 вересня. При кінці року в нас було поверх три сотки долярів готівки і церковна площа сплачена

Важнішу працю ми почали в зимі 1944 року. Тоді то наш найстарший член, Николай Малиш, подарував нашій громаді дерево з свого ліса, до 35 тисяч стіп матеріялу, на будову церкви. Правда, він полічив по $2.00 від пня, але грошей не взяв, тільки дано йому кредит в церковних книжках на відповідну суму грошей. Самі ми рубали дерево, самі возили до трачки. За різання і доставу матеріялу заплатили готівкою.

Дерево на церкву ми почали рубати 23 листопада, і скінчили 11 грудня, 1944. Ми обрахували, що матеріял на церкву мав нас коштувати по $27.80 за тисячу, але що ми самі працювали, то кошта виносять тільки $13.60, вже з доставою на церковну площу. Правда, в нас є докладні рахунки кілько хто годин виробив, кілько "заробив", бо за те все дано кожному робітникові кредит так, якби він був дав готікою. Також маємо докладні рахунки, кілько хто виробив днів, чи годин, коло будови церкви. Крім двох майстрів, що заплачено грішми за їхню працю, вcяка праця що до церкви була добровільна і на кредит

Майстром до будови був п. Іван Многолітний, з околиці Андрю, Алберта. Згоду з ним зроблено 5 травня [illegible] 7-го травня почато копати салер (пивницю), а 21 [illegible] 25 [illegible] лято фундамент. Дня 26 вересня вже Архієп[illegible] служив першу Слубу в церкві. Це була друга Віз[illegible] ній громаді. Листопада 2-го, майстри покінчили [illegible] боту, а 3-го приготовлено п. Многолітному пр[illegible] вечерок і на памятку подаровано годинник. Ми [illegible]

Частина дітей Недільної Школи. Всіх записаних дітей 39. З правої сторони о. Мельничука пані Микитюк, з лівої — пані Кучер.

що наша церква є першою в цій провінції і можна [illegible] звати її матірю українських церков в Британській Колумбії... Того року нас обслугував о. С. П. Симчич, бо о. Кирстюк хорував.

Четвертого квітня, 1948, ми мали третю з ряду Візитацію, а це вже нового Владики, Архієпископа Мстислава.

Перше храмове свято, в день Успіння Пресвятої Богородиці, ми обходили в 1947 р., при співучасти о. Митрата Савчука і о. Симчича. Спільний обід приготовлено Сестрицтвом і Жін. Товариством в Народнім Домі. Дальше знова обслугував нас о. Кирстюк до літа 1949 р. Від Успіння Пресвятої Богородиці того року ми маємо сталого священика прот. П. Мельничука.

Богослуження в нас тепер відбуваються що неділі й свята. Ранню починаємо в год. 9.30, а Службу 10.30 точно. До год. 12 ми вже виходимо з церкви. Нам приємно трошка похвалити себе, бо скажемо правду, що — хоч нас не багато, то маємо таку обслугу церковну, як великі міста з багатьма та довго замешкалими членами.

В літі 1948 р. відвідав нас покійний о. прот. С. Кусий. Побачив він, що в нас нема Недільної Школи. От він пояснив як можна її провадити, прислав нам деякі підручники і пані Кучер почала ту школу. Незадовго потім пані Микитюкова (бувша панна Павлишина), знана в околиці Саскачевану, як кваліфікована учителька, прийшла до помочі. Дітей розділено на дві кляси, бо дітей заінтересувало щось нове. Але аж з прибуттям старого о. Пароха в нас почалася упорядкована наука, бо о. Прот. Мельничук має довголітній досвід в тій ділянці. Для тих дітей, що не вмі-

Знято в день Храму, 1950.

ють українського читання, сама учителька читає приготовану лекцію, пояснює, так діти призвичаюються до релігійности. Для письменних дітей приготовляються лекції так, що кожна дитина має друковану лекцію перед собою, читає її разом з учителькою і тим самим вчиться відразу й своєї мови. Нам приємно на цім місці зазначити, що від осені 1950 року, ми одержали ще одного охотника-учителя до Недільної Школи, а саме п. Дмитра Лупака, укінченого богослова Колеґії св. Андрея. Він то веде трету клясу, що складається із студентів висших шкіл і молодіжи позашкільної. Час науки треває всього пів години від десятої рано, кожної неділі.

Українською школою занимається Сестрицтво. До [illegible] лютого, 1950, був у нас учителем і диригентом п. Юрій Скибінецький, що недавно прибув з Европи. Таки наша [illegible] разом з Нар. Домом в Вернон, спровадили його. К[illegible] ці дві орґанізації розійшлися, п. Скибінецький вчив [illegible] дітей парохіян і проводив церковним хором. За тяж[illegible] нам вдержувати осібного учителя і п. Скибінецький відїхав на схід, а школу перебрав о. Парох.

Маємо також товариство молоді, що сходиться на свої [illegible], звичайно пятницями, коли покінчаться осінні ро-

Сестрицтво Пресв. Богородиці, Вернон, Б. К.

[illegible] адах та городах. Молодь вчиться народних пісень, [illegible] читання з своєї історії та літератури, притім в руху [illegible] ні забави, а по перекусці кінчать свій вечір.

М[illegible]увшого року ми мали свій Різдвяний концерт, [illegible] часть в Шевченківськім вечерку, святкували День М[illegible] як також добре виконали свою програму в літнім [illegible] концерті, в якім також виступали з народними танками. Концертові точки вчив о. Мельничук, а танків пані К[illegible]на Винничук.

Дуже важною частиною працівників нашої парохії є наше жіноцтво, зорґанізоване в Сестрицтво. Початок його родився в нас 24 березня, 1947, коли о. С. П. Симчич, [illegible] Богослужіння в церкві і, по обіді в Народнім Домі, пояснив вагу, значіння і користи з такого товариства при церкві. Церква збудована, але то тільки стіни. Ще багато треба праці, щоби церква дійсно виглядала на церкву українського народу ще і в середині. Треба малювати, образів постарати, хоругви, чашу й прибори до неї, ризи і другі річи. Тільки жіноцтво віддане своїй церкві, свому народови і Богу, зможе відповідно працювати...

По промові о. Симчича вписалося 18 женщин до Сестрицтва. Вибрано й заряд з таких сестриць: Христина Міськів — голова сестриць, Василина Малиш — друга сестриця, Катерина Никифорук — третя сестриця, Стефанія Пісецька — рекордова секретарка, Павліна Гакман — касієрка, Василина Кучер — фінансова секретарка.

Слідуючого місяця приготовили Сестриці разом із Жіночим Товариством, що гуртується при Народнім Домі, базар і дохід передано до церковного касієра. Того ж місяця зібрано $84.00 на процесійний хрест. В серпню, підчас храмового обіду, на заклик п. Чижевського, зібрано $186.88, з чого вділено церкві половину. Листопадовий базар приніс поверх $800.00, що віддано церкві. В квітню, 1948, з нагоди Візитації, дали обід спільно: Жіноче Товариство і Сестрицтво. Зібрано при столі $119.16, і всі гроші передано на поміч скитальцям. Річні збори в грудню того року вже числили 35 сестриць.

Чим же наші сестриці занимаються поза обіди, базарі? Коли минуться осінні праці, вони що тижня сходяться чи то по приватних домах, чи то в церковній салі, на свої вечерки. Шиють, вишивають, плетуть, читають, та слухають читача, ну, і говорять. Часто мущини приходять, а при кінці вечора буває перекуска. Прихід з перекуски також йде на добрі цілі. Від початку свого існовання наше Сестрицтво Успіння Пресвятої Богородиці до вересня 1950 року мало прибутків $3,968.59, з чого на церкву віддано $3,385.94.

Хоч наша парохія невелика, але маємо щирих й жертвенних членів, щирих, добрих робітників, що не жаліють свого часу й готівки на Боже діло. Церква наша — кажуть нам всі гості — дуже гарна і при головній вулиці Вернон. Вартість її досягає до 25 тисяч долярів, до того ще куплено парохіяльну резиденцію минувшого року. Трохи нам прикро з виплатою, бо тільки дали задаток, а ціна мешкання $5,000.00. До того минувша зима була надзвичайно остра, така, що тисячі овочевих дерев померзло і треба їх витягати, але при Божій помочі і при згоді всіх членів, ми сподіємося з часом виплатити й той довг, як виплатили до цента за церкву. Також маємо всі потрібні річи до церкви, й нові ризи, що купила Недільна Школа зі своєї збірки за минувший рік. Інші річи пожертвували щирі члени.

В часі Різдвяних Свят цього року припадає нашій парохії питнадцятилітня річниця. Слабі і незначні були наші початки, але Бог благословив нашу працю і ми з побожною гордістю оглядаємо тепер наші здобутки, тішимося овочами нашої праці. Щасти нам, Боже добрий і на дальші роки життя нашого, щасти й потомству нашому, щобн не забувало воно ні своїх батьків, ні своєї віри, щоби вміло продовжало діло Твоє на славу Твою і на своє спасіння.

Іван Малиш, голова заряду.
А. Лучак, рекордовий секретар.

ВЖЕ НЕ БУДЕ "ПАНДІТ".

Премієр Індії, Негру, мав дотепер при своїм імени слово "пандіт". Виглядало, що це його імя "Негру Пандіт", але воно не так. "Пандіт", це титул, і воно значить: "вчений чоловік". Тепер Негру залишає той титул з тим, що досить йому звичайного "пан". Англійська преса каже, що тепер Негру має діло з визначними вченими людьми, які могли б мати також титули, але вдоволяються звичайним "пан". А коли він свою політику поведе по "пандітськи", себто розумно, то всі і без його титулу будуть знати, що він розумний чоловік. Розумних знають по роботі, а не по титулі.

ЛІКАРСТВО НА ПАРАЛІЖ.

В Касабланці мають лік, що мабуть ним буде можна лічити діточий параліж. Паралїжем заражували кріликів і так виробили сироватицю, що може бути ліком. Вже заражували малп, і на 10 лише 5 заслабло. Але треба зробити пробу на 20 до 30 малпах, тоді побачиться, чи можна буде запускати людям. Малпи заслабають на параліж, отже подібні тут до людей.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК — 16 ВРАТУВАЛОСЯ

До гори Оканаґан в Брит. Колюмбії, розбився літак, отже двох згинуло, а 16 пасажирів вратувалося. Між врятованими була "господиня" літака, українка, Л. Франко, дочка Мих. Франка з Сондави, Ман.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЛАВА БОГУ НА НЕБІ...

Час народження Христа був радісним для трох мудрців, був святим днем для пастирів коло Вифлеему. Але це був лише початок тої радости, що росла з кожним роком, з кожним століттям.

Народження Христа було великою історичною подією для всього людства. Світло Вифлеємської Звізди не гасло, але побільшувалося й освічувало людську темряву в щораз дальших і дальших сторонах землі.

І слова Ангелів: "Слава Богу на висоті, а на землі спокій і добрі бажання", не затихли памятної ночі, ні, — вони йшли відгомоном щораз дальше шляхами століть і рядом поколінь, поки не прийшли аж до нас. Тоді чули їх пастухи, а нині ми ті слова чуємо. Вони були тоді сказані і до нас, щоби і ми Народженого Христа йшли витати.

І не ми одні, але мілїони і мілїони людей, цілі народи прислухувалися вже до тих слів і старалися своє життя до їх змісту достроювати. Прислухаються до них українці вже несповна тисячу літ.

Память Різдва Христового не велика, свята, радісна хвиля. Нею радіють діти, радіють дорослі, радіють і старі. І хорий, що на смерть готовиться, просить Бога, щоби дозволив йому до Різдва дочекати. Це свято ніколи не старіється і його виглядає людська душа, як голодний хліба, як весняна рілля дощу.

Та коли нагадати, що ще і нині нема на світі загального мира і добрих бажань, то може закрадатися зневіра до душі. Чому ж за 2000 літ не приклали всі люди на світі Христової науки до свого життя? Тай чи коли приложуть?

Однакож на світі все твориться поволи. Христова наука вже багато давнього зла переминила на добро в загально людській культурі. Багато варварських звичаїв, поглядів і встанов переминила на красші. Виховала багато добрих, а то і святих людей. Поклала перед людством нові кращі шляхи, яких колись не було; поставила на людських роздорожах непомильні дороговкази. Це вже та основа, на якій Царство Боже на землі має поширюватися.

Та коли Христос до себе всіх кличе, то ще багато є Іродів, багато Блудних Синів, багато Закхеїв, що не звертають уваги на Христа, багато Фарисеїв, які раді старий лад задержати. Багато Пилатів, що видають невинних на смерть. Ось чому на світі лихо, і боротьба, і муки, і кров, і передчасна смерть невинних.

Але прийде час й ослабне сила Іродів; Блудні Сини призадумаються і вернуться до батьків; Закхеї покличуть Христа до себе, а Фарисеї побачать свої похибки.

Памятаючи це ми святкуймо з вірою, що зникне ніч і день приближиться. А коли лучі Вифлеємської Звізди не заходять ще до всіх сердець, то хоч ми витаймо і дорожімо ними як великим Божим Добром. Коли кругом ніч, то нехай в наших хатах буде ясне світло.

Йдімо за Вифлеємською Звіздою, як йшли мудрці; спішімо з побожними пастухами до Христа, а будемо вже належати до тих, що були і звані і вибрані. Святкуймо гідно, побожно, щиро і ділімось з нашими близькими вісткою, що ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

З ЛАСКИ БОЖОЇ

Смиренний ПОЛІКАРП, - Митрополит Святої Української Автокефальної Православної Церкви, Голова Собору і Священного Синоду її.

До Преосвященних Архипастирів, Всечесного Духовенства, Преподобного Чернецтва і до всіх боголюбивих вірних.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

"І породила Сина Свого, Первенця і повила Його і положила Його в яслі, бо не було їм місця в господі."

(Лук. 2,7).

Любі мої діти! Так Св. евангелист Лука оповідає про першу подію в земному житті Рожденного, Пречистою Дівою, Спасителя нашого.

Творцеві всього світу, коли Він "умалив Себе Самого, прийнявши образ раба" (Филип. 2,7). Синові Отця Небесного, який на землю прийшов, щоб чоловіка до неба піднити, не знайшлось на земли місця, при народженні Його, навіть в звичайній хаті. Та і в цьому вбожестві і недостатках недовго залишено було в спокої Божественне Дитя. Бо ж скоро праведний Іосиф, сповіщений Ангелом, "узяв Дитя і Матір Його вночі та поспішив у Єгипет, бо Ірод шукав Дитя, щоб погубити Його" (Мат. 2, 13-14).

І за все Своє земне життя, "ставши покірним аж до смерти, смерти ж хресної" (Филип. 2,8), Господь Ісус Христос, як Сам сказав, "не мав де голови прихилити" (Мат. 8,20). Не мав в земному житті де голови прихилити Той, Хто на землю прийшов, аби відкрити нам двері до втраченого раю — Царства Божого, аби утворити вічні оселі для людей праведних.

Чи ж в цьому житті на грішній землі Спасителя нашого, від народження у вертепі й до смерти на хресті, не дано й нам прикладу для нашого відношення до земного життя? Так. Господь сказав: "Коли хто Мені служить, нехай за Мною йде; і де Я, там і слуга Мій буде" (Ів. 12,26).

І тому в наших бідах і стражданнях земних Христос так близький нам, до Нього звертається змучена душа наша, в Ньому, в заповітах Його знаходячи втіху та оправдання самих страждань.

В ці тяжкі часи світової туги й неспокою, в часи бездонного моря страждань народу нашого на його віковічних українських землях, горя нашого, нас, розсіяних по краях землі, — якже особливо повинен бути нам близький Христос, "Син Чоловіческий, що не мав де голови прихилити!" Як особливо близьке тепер нашому серцю Його святе народження у вбогому вертепі, від якого почалася велика жертва Спасителя за грішне людство!

В Свято Різдва Христового, овіяне такими чарівними побожними звичаями в народі нашому, відчувають віруючі особливу близькість і один до другого, як і сильніше переживають тугу самітности.

"На дворі, бач, наступає свято,
Тяжко його, друже-брате,
Самому стрічати у пустині"

писав сто літ тому на засланні у Святий Вечір з далекого Кос-Аралу Шевченко. О, скільки цього стогону душ людських на засланнях, в концтаборах, у темницях на чужині, в розлуці рідних і друзів піднесеться до Тебе і в цього[illegible] Святий Вечір Різдва Христового [illegible] посеред українського народу!

Бо ж посеред тієї мряки, що нависла над світом, Церква Христова єдина може дати силу духовну, тепло душі, в [illegible] Сонці Правди, яке для всього світу засяло з народженням Христа Бога нашого.

Улюблені мої діти! Я глибоко [illegible], що й тепер духовна сила [illegible] Церкви наших прадідів, [illegible] творила душу нашого народу [illegible] синів і доньок від винародовлення [illegible] живі та буде єднати нас, [illegible] світі. Проминуть ті трудно[illegible] в церковному житті нашому, з [illegible] хто тішиться тепер надіями [illegible] життя вийде на широку [illegible] нашої Церкви, сповнення нею вик[illegible]го її призначення завжди на землі, а в часи народнього лихоліття особливо.

Обєднання наших Православних Церков минулої осени в Америці, зрозуміння потреби церковно-канонічних основ для унормування церковного життя в Канаді — радісні ознаки зростання в силі й значіння Української Православної Церкви на шляху до її повного обєднання в світі поза теперішньою залізною заслоною.

Вітаючи вас, Улюблені мої діти з цьогорічними Різдвяними Святами, молю Бога Слово, що "тілом стало і вселилося між нас" (Ів. 1,14), молю Царя Небесного, що "з людьми пожив" (Догматик 8 гол.), аби збережені були ми всі в Його небесній опіці та скріпилися взаїмною братерською любовію, щоб нам "єдиними устами і єдиним серцем славити і хвалити Пречесне і Величне Його імя". Амінь.

Дано Року Божого 1950 в м. Грудні, в м. Парижі, Франція.

ПОЛІКАРП
Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви.

НАЙДАВНІШІ НАШІ КОЛЯДИ

Українці почали давно складати коляди, щоби мали що вдома співати. Певно, що їх складали найбільше священики, дяки та взагалі письменні люди.

І ті коляди зачали вчені записувати від людей десь в 17-ім століттю, або скорше, і навбирали їх більше, ніж є в співаниках. Деякі коляди були зложені мовою церковною, інші українською, з домішкою слів церковних і польських. А нарід коли співав, то знов дещо нового додавав, дещо переіначував. Коли ж їх пізніше друкували, то також дещо виправляли і мову зміняли, польські або церковні слова заміняли нашими.

Тут для приміру подамо відому коляду "Нова радість стала", як вона була записана десь в 17-ім віку.

1. Нова радость стала, со небеси слава,
Над вертепом звізда ясна світу
[возсияла.
2. Где Христос родився, з Діви
[воплотився,
Як человік пеленами вбого уповився.
3 Пастушки з ягнятком перед тим
[Дитятком
На коліна упадають, Богу славу
[дають.
4 Видять чудо тайне, вигравають
[дивно,
На всі струни ударяють, Бога
[вихваляють.
5 Звізда возсияла, путь царем сказала,
І в Вифлием, подлой школи царей
[проводжала
6 І, з царі приходят і дари приносят,
[illegible] в поклон Ісусови, прощение
[просят
7 Ирод засмутився, же Бог народився,
Думає в утраті царства, з того
[зажурився.
8 А ми веселімся, Богу помолімся;
Рожденному в Вифлеємі Царю
[поклонімся.
Просимо тя Цару, предвічний
[Шафару,
Даруй літа, вік щасливий сему
[Господару.
10 І цілому дому, Дитятку малому,
Щастя, здравя, прожитіе живущим
[в сим дому.
11 З Рождества Христова продолжи літ
[многа,
Славити Тя непрестанно Всемогуща
[Бога.
12 По скінченню літи даруй лице зріти,
І з ангели непрестанно в царстві
[пісни піти.

Тут бачимо, яка ріжниця між колись співаною, а нинішною колядою. Знов в коляді "Бог предвічний" записано давно ще такі слова:

Людскость з боством в едном чуну
Ангели хвалили,
Христово славили
Народження.
Пастиріє вигравают,
Як Богу и Пану,
Благ вічних Гетману,
Дари дают.

Інтересно, що Христа звуть не тільки з польського "Паном", але також "Гетманом".

НЕВИБАГЛИВА ЖІНКА.

На латинське Різдво приїхала до Винипегу пані Симпсонова, щоби відвідати рідню. Має вона тепер 79 літ, а в Винипегу ще не була через 71 рік, хоч живе в Силвертон, Ман., 225 миль від Винипегу. Виїхала з Винипегу 1879 р., маючи 8 літ. Каже, що ніколи не мала часу до Винипегу їхати.

ЯК СВЯТКУВАЛИ В СТАРІМ КРАЮ

(Село Тяпча, пов. Долина, в Галичині.)

Різдвяний час починається від початку Пилипівки (посту) і тоді вже по хатах вечером колядують.

В день Святого Вечера піст більше строгий, як звичайно. Старші постять до Вечері, менші як можуть. І той цілий день вже вчасти святом і його треба поважно переводити. Уникати треба сварки і пустоти. День треба переживати поважно, побожно. Хлопці не повинні викрикати вулицями ні свистати.

З тим днем вяжуться деякі повіря. Не годиться чесати, ні граблями щобуть згортати, бо курі будуть драпати грядки. Не можна різати січки, бо миші будуть січи (їсти) збіжжа. Курок треба звати "сипучки", то будуть сипати яйця. На мак кажуть "зерната", щоби блохи не кусали.

Вечеру починають варити в полудне. Має бути 12 страв. Варять: пшеницю вар (овочі), рибу з юшкою, свіжу, або сушену, гриби, фасолю, пироги трояні, з маком, бараболями, капустою, або садовиною; голубці з рижу, або гречані, борщ, горох колочений, або цілий, хліб, овочі, оріхи.

Вечером господар вносить сніп, це "дід", і каже: "Добрий вечір!" І господиня питає: "З чим ти діду прийшов?" А господар: "З щастям, здоровлям, з житом, пшеницею". Тоді господиня: "Дякую красно! Щоби Бог дав, щобись дождав і нині за рік прийти з цим."

Господар ставить "діда" в кут, бере в горни "грани" (вогню), сипле ладану й обкурює довкола стіл. Господиня кладе на стіл сіно і накриває, а під стіл кладе солому. На столі ставлять свічку. З під обруса витягають стебла сіна, коли довге, то лен буде довгий.

Потім стають всі на коліна, батько говорить, або читає молитву з книжки, а всі за ним.

Починають їсти від пшениці. Господар їду благословить. Всі кушають трошки меду, щоби рік був солодкий. Коли пшениці покушали, господар кидає трошки куті на стелю, щоби велися пчоли і діти були здорові. Дальше господар відчиняє вікно і кидає пшениці три рази на двір і каже: "Горобчики, запрошую вас до вечері."

Зївши пшениці діти квокають під столом і кажуть: "Квок, квок, сто курок, а один когуток; коби тільки яечок, як на небі зірочок". Це так, щоби кури добре неслися.

Коли їдять, то господар кидає в окрему миску трошки кожної страви для "полазника".

По вечері колядують. Потім моляться. Дальше несуть "вечеру" до родини. Як прийдуть з вечерою, то кажуть:

"Вінчую вас Ісусом Христом, що народився в Вифлеємі. Щоби Христос поблагословив вас в щастю, в здоровлю ці свята опровадити! Христос ся раждає!" — А домашні відповідають:

"Славіте Єго!"

Рано приводять до хати вола ("полазника"), дають йому ті страви, що господар при вечері кидав в миску, а на ріг настромлюють "Колідник", хлібець на те спечений. Тоді ведуть вола до стайні, ділять "колядник" і дають усій худобі по кусочкови. Бо це така свята вечера, що треба нею з усіма поділитися.

В день ходить "цар" — це гурток колядників, з царем, жидом, з смертю. Вечером ходять церковні "братя" колядувати на церкву.

Другого дня палять у воротях частину "діда", а решту лишають до другого Святого Вечера.

Коли на Новий Рік діти сіють, то кажуть:

"Вінчую вас з цим Новим Роком, з щастям, здоровлям і много літ прожити, а по смерти вічну корону доступити, — чого вам зичу й вінчую."

ДОМАШНЕ СВЯТКОВАННЯ РІЗДВА

Тут подамо звичай святковання Різдвяних Свят вдома.

Родинне Свято — Різдво уважається родинним Святом, як і Великдень. На Святий Вечір і Різдво родина святкує більше сама з собою, крім колядників.

Святий Вечір — В день Святого Вечера піст повний, або частинний. Вечера пісна.

Вечером приносять до хати солому (дідух) і розстелюють по землі. В куті ставлять сніп збіжа. На стіл, а то й лавки (як були лавки) кладуть сіно. Дальше кладуть колачі, або книші, світять свічку, ставлять кутю і другі страви чи печива.

Перед Вечерою всі вмиваються, моляться, обкаджують стіл ладаном (такий звичай був від давна) і сідають. Перший раз всі беруть кутю з одної миски на знак родинної єдности, а хтось зі старших бажає всім з Різдвом, щоб здорові до другого Різдва дочекали. По вечері колядують. До церкви йдуть на Різдво дуже рано, або раньше, як звичайно.

Страви — Повинно бути 12 страв, або взагалі багато. Перша кутя (пшениця), дальше риба, капуста або борщ, гриби, пироги (вареники) з бараболь (з олием, з оливою), з капусти, зо сливок, голубці, сушеня (варені овочі, узвар), пампушки та ще що. Всего їдять потрошки. — Індик, що тут деякі українці мають на Різдвяні Свята, це затка взятя від чужих, яку ліплять до своєї багатої і гарної культури.

Дідух — Це звичайно та солома, чи сіно, що розстелюють по землі. Дехто дідом називає сніп збіжа, який ставлять в куті. Дідух виносять другого дня Різдва (Собор Богородиці) рано і палять. Сніп пригадує господарство та предків родини. Страви — 12 апостолів Христа. Сіно і солома нагадує місце, де родився Христос. Колач нагадує Христа. Свічка — звізду вифлеємську. Раннє Богослуження — ніч, коли народився Христос. Коляди — пісні, що співали ангели.

Другого дня Свят приходять „полазники" (відвідувачі), що віншують з святами. Звичайно приходить хтось з близьких, з рідні, або близькі добрі сусіди.

По Святій Вечері молоді сини, або дочки несуть, чи везуть Вечеру до родичів, що живуть дальше. Або посилають з Вечерою дітей, а ті прийшовши кажуть: „Просили вас тато і мама і я прошу на Вечеру". Це відновлювання Звязків родинних.

Колядники — Підчас Свят ходять по хатах колядувати головно для церкви, але і на інші важні народні цілі.

Це загальний огляд Різдвяних Свят. В декотрих сторонах було дещо відмінне, але назагал Різдвяні Свята мали всюди подібний зміст.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МАТИ, ДІТИ І СВЯТИЙ ВЕЧЕР

І знов до нас Різдво загощує. Те величаве Різдво, що голосить нам спасення, радість та нові надії.

Всі ми в своїх душах заховуємо пошану до Різдва, але нікому воно не таке радістне, як дітям. Різдво це їхній ідеал. Це така радісна днина, що приходить лише раз в році. З Різдвом приходить також св. Миколай, що роздає дарунки. І радіють діти, дуже радіють!

На Святий Вечер кожна мати дуже занята. Вона ж приготовляє 12 страв, що поважно мають стояти на столі в час Святої Вечері в кожнім Українськім Домі. Занята вона... Але дивлячись на дітей, вона пригадує свої діточі дні, які на Святий Вечер переживала.

Коли ж пригадує, то повинна тим поділитися зі своїми дітьми і розказати їм, як вона колись святкувала, як весело тоді було. Це навчить тих малих, як треба любити і поважати своє.

Окремо повинна мати розказати дітям про народження Христа. Це їх окремо заінтересує і Христос присниться їм в Різдвяну Ніч. Так засіє вона в їх душах те релігійне зерно, що виросте і буде цвисти релігійним цвітом ціле їх життя.

Це буде вихованням для дітей і добром для свого народу, бо ті діти колись будуть тісно зі своїм народом стояти. Будуть своє шанувати. А найперше будуть шанувати ту матір, що розуму їх навчила. Будуть її з пошаною згадувати. Вони будуть поважати і мову свою, і свої звичаї, і свою культуру. З них будуть гідні Українці й Українки.

Молодь, — це будучність народу. Коли молодь розумна і гідна, то будучність народу забезпечена. А щоби молодь живою була, то до того може дуже причинитися материна наука на Святий Вечер.

Олена Любов Негрич.

НАШ ДІДУХ.

В нашому селі на Українській Землі, де я родився, був звичай, що до хати приносили на Святий Вечер велику вязанку соломи і розстелювали від стола аж до порога. Це виглядало дуже по святочному. І хто хотів заснути, то лягав на тій соломі. Це цілком нагадувало те місце, де Христос народився.

Тут українці, що є з інших сторін, кладуть лише трошки сіна під стіл. Це виглядає мені на дуже вбоге. Коли Христос народився в стайни, то там всюди було потрохи соломи, чи сіна.

Одно і друге наш звичай, але мені здається, що звичай в нашому селі має в собі більше святочности.

Ану спробуйте так, як в нас було, а тоді скажіть, чи це не красше. Я певний, що ви потім будете нашого звичаю вживати. Можете тут принести сіна, бо тут сіна є багато.

Добре було би, коли б позбирати всі наші звичаї, що були в ріжних сторонах, а тоді вибирати з них ті, що найкращі.

З тим бажаю Читачам і Читачкам Відділу Молоді всего найкрасшого! Христос народився!

Старший Сумківець.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЯК ДВА БРАТИ НОСИЛИ ВЕЧЕРУ ДО ХРИСТА

(ЗА НАРОДНИМ ОПОВІДАННЯМ)

Українці носять Вечеру до своїх родичів, коли ті живуть дальше від них, — несуть самі, або дітей з Вечерою посилають. Хочуть бодай в таке Свято з родичами вечерою поділитися. Це знак родинних звязків.

Було раз двох братів, — один багач на все село, а другий на все село бідак. Тай сам він несильний, послабовує.

Багач не носив Вечері до родичів. Каже:

— Що я маю до них ходити, коли в мене є свої діти. І нащо їм тої Вечері? Хіба вони голодують. А коли я багач, то тому, що я не розносив, але приносив.

Не так бідак. Яка то в нього Вечера, але й своїм убожеством з родичами ділиться. Великий гріх був би не відвідати родичів з Вечерою. І несе він, що може, а родичі такі вже раді. І благословлять вони доброго сина.

Добрим сином був той бідак, отже і Христос його благословив.

І коли на Святий Вечер вертався бідний додому, зустрічає його невідомий чоловік (а то був ангел) і каже:

— Як прийдеш додому, то ще занеси Вечеру народженому Христови.

— А ти хто добрий чоловіче? — питає бідак.

— Мене Бог післав, щоби тобі таке сказати.

— Але куди ж я маю нести? Христос же в Вифлиємі народився, а то далеко...

— Так, так... Але Христос є всюди. Шукай Його, а знайдеш. Неси в поле ось туди, це недалеко... Така Божа воля...

— Та яку Вечеру я занесу, яка моя Вечера... Я бідний чоловік...

— Не журись. Христос також бідний. Він і тим втішиться.

Сказавши це чоловік зник.

Прийшов чоловік додому, все жінці оповів, а та каже:

— Неси... Може така Божа воля...

Взяв чоловік, що міг і несе в поле, та сам не знає, куди. Аж несподівано бачить якийсь будиночок. І де він тут взявся? Тут же будинків нема. А коло будинка якісь люди. І йде він туди. Прийшов, а ті питають:

— Куди ти чоловіче?

— Вечеру до Христа несу та не знаю де Він...

— Він тут. І ми до Нього йдемо. Йди до середини.

Увійшов він і бачить, що це стаєнка. А тут і молода жінка та старенький чоловік, а на вязаночці сіна лежить дитинка.

— Я приніс вечеру, — каже, — та що я міг принести... Я чоловік убогий...

Взяла та жінка ту Вечеру і каже:

— Добрий чоловіче. Дякую тобі, що ти нас відвідав, але грошей тобі не дам, бо ми самі бідні, і ми самі ще не вечеряли. А твоя вечера нас потішить. Дам я тобі хіба благословення мого сина. Ти візьми отсей клаптик сіна, а з ним буде наше благословення.

І подала йому жмуток сіна.

Подякував чоловік і несе та такий вже радий. Він сховає те сіно собі на памятку. Це ж те сіно, що сам Христос на нім лежав. Такого ніхто другий не має.

Та якже він здивувався, коли побачив, що його хата вже якась красша, ніж була, вже його стаєнка більша, а по подвірі ходять товсті воли, гарні корови і черідка овець. І подумав чоловік, що все те йому сниться.

Увійшов в хату, а тут все красше, ніж було. Глянув на стіл, а тут білий колач, та ще який великий. Глянув в миску, де була кутя, а тут золоті гроші, червінці.

Поклав він те сіно, що приніс, на стіл, а воно росте, вже на столі не змішається. І несе він його скоро надвір, щоби хати не заповнило. Та ледви його надворі поклав, як вже стала перед ним велика стирта того сіна.

— Може це те Боже благословення, що я з тим сіном приніс, — каже він собі, і дякує щиро Богу.

А як досвітком люди йшли до церкви то дивувалися, як то в того бідака зявилося таке велике господарство.

Побачив його і брат багач [illegible] ши з церкви заходить до бідн[illegible] брат[illegible]. Розпитує, а той щиро все [illegible] Слухає багач та думає:

— На другий Святий Вече[illegible] несу свою Вечеру Христови, [illegible] За неї я сто разів більше [illegible] Добре, що я знаю, як воно і [illegible] би таких Святих Вечерів [illegible] ри в році!

Прийшов другий Святий В[illegible] багач вже всего приготовив [illegible] вечеряв, а вже вибирається [illegible] до Христа. Вийшов на поле [illegible] стаєнка, про яку брат оповідав [illegible]

— Приніс я вам Вечеру...

— А ти в родичів вже був? — питає жінка (а то Мати Христова).

— Ще не був, бо в мене Х[illegible] перший. До родичів занесу [illegible] Я про них памятаю. Зрештою вони свою Вечеру мають.

— Ну, нехай! — говорить Діва Марія, — а за те я дам тобі клаптик сіна.

І подала йому жмінку.

— А може б ви мені більше дали, — каже багач.

— Дала б, але його так мало. На чім дитина буде лежати...

— Е, таки дайте ще трошки...

Подала Божа Мати ще жмуточок, а багач:

— А може б ще хоч кілька стебел більше.

І вже сам витягнув яких десять стебел.

— Це вже для жінки, — каже, — буде тішитися.

Біжить він вже додому і думає:

— І моя Вечера щось варта і сіна я більше взяв, то стану таким багачем, якого наше село ще не бачило. І ще братове господарство закуплю.

Але що ж? Ледви ввійшов на подвіря, як те сіно, що приніс, починає горіти. Такий огонь зробився, що запалилася хата, хліви, і ціле господарство згоріло. Ледви його родина вратувалася в тім, що на ній.

Такі Різдвяні Свята мав той багач. Ще добре, що другий брат забрав його до своєї хати.

Така кара прийшла тому багачови, що дбав за маєток, а не дбав про старих родичів.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН

Рідлайна, Саск. — В неділю пополудні, 12-го листопада 1950 р., в салі Укр. Нар. Дому влаштовано приємну несподіванку для п-ва Вас. Харуків з нагоди 25-ліття їх подружжя.

Господар принятти п. Ів. Зінчишин вказав на заслуги шановних ювілятів у місцевих українських товариствах, де вони щиро працювали. Далі покликав до слова слідуючих бесідників: заступника голови Укр. Народного Дому п. Василя Весоловського, голову Укр. Греко-Православної Громади Зіс. Святого Духа п. Мих. Грегорія, заступницю голови відділу Жіночого Товариства Доньки України пані М. Корпан, дочку п-ва Харуків Марію і п. Ів. Стратійчука з Саскатуну, Саск. а також п. Боназин і п. Каланча.

Господар п. Зінчишин не забув пригадати присутним гостям про Український Голос і Вістник. І на його заклик зібрано $15.00; з цієї суми призначено $10.00 на Український Голос, а $5.00 на Вістник. Всім жертводавцям щира подяка.

Місто-голова Жіночого Товариства Доньки України пані М. Корпан вручила шановним ювілятам дарунок та висловила щирі побажання, а їх діти від себе вручили дарунок [illegible] вали своїм родичам за при[illegible] виховання.

Присутний М. Г.

[illegible] НЕСПОДІВАНКИ на ПРЕСУ

[illegible], Саск. — Тут улаштовано [illegible] для пані Марії Ілюк і [illegible] в домі п-ва В. Ілюків [illegible] перекуски голова Г. Вара[illegible] [illegible] покликав до слова кількох [illegible] а потім заапелював до [illegible] гостей зложити жертви [illegible] вий фонд Українського [illegible] збіркою занялися пп. Ю [illegible] і Ф. Шипиляк. Гості ши[illegible] відгукнулися і зложили $17.50 [illegible] $7.50 призначено на Україн[illegible] Голос, а $10.00 на Катедру у [illegible] нипегу.

[illegible] $1.00 зложили: Ю. Федущак, [illegible] Шипиляк, І. Анака, Н. Марчук, [illegible] емпа, П. Ілюк, І. Шитковський, [illegible] ниця, Т. Гоземпа, С. Катар[illegible], М. Щерба, Т. Плавяк, В. Ілюк, [illegible] Гоземпа, Л. Слюзар; по 50 ц. [illegible] Марчук, В. Дисюк, І. Гевало, Р. [illegible]; по 25 ц.: І. Шловський, К. [illegible]. Жертводавцям щира подяка.

Гість.

НА ДОБРУ ЦІЛЬ

Вест Форт Вилиям, Онт. — Приятелі, знайомі і члени Української [illegible] ної Церкви св. Володимира, Вест Форт Вилиям влаштували [illegible] Мимоходові, довголітньому голові нашої церкви і заслуженому членові, несподіванку в його 67 роковини. Вона відбулася під проводом пані Бойко і п. Глуханюка, які занялися прийняттям. Присутні не забули про Український Голос і Вістник і зложили $10.00, які розділено по половині на обидва часописи. П-ві Іванові Мимоходові желаємо многих літ прожити, а Українському Голосові, щоб виходив щодня, і Вістникові, щоб давав провід нашій церкві. Щасти їм Боже!

Жертвували слідуючі: Ст. Гельмич $1.25; по $1.00: Іван Мимохід, Дмитро Глуханюк, Яків Гельмич, Григорій Бойко, Семен Юріїв; по 50 ц. Василь Олешевський, о. П. Гайський, С. Найдук, А. Музика, І. Труш, Ю. Тарабанка, С. Семенишин; В. Ткач 25 ц. Збіркою занялися Ст. Гельмич і С. Найдук.

Жертводавцям щира подяка.

Ст. Гельмич.

ЯРОСЛАВ КУНИНСЬКИЙ.

(Посмертна згадка.)

В понеділок, 11 грудня, 1950, помер в Винипегу добре відомий старший українець Ярослав Кунинський, проживши 68 літ. Заслаб на стріткарі і незадовго помер. В часах, коли "Український Голос" почав виходити, покійний належав до того гурта, що видаванням "Українського Голосу" клопотався. Він часто заходив до "Українського Голосу" і помагав кілько міг. Взагалі був чоловіком рухливим, живим і симпатичним.

Але в дальшім життю йому не щастилося. Його дружина почала слабувати і вже слабує понад 30 літ (частинний параліж), отже весь час забирали домашні клопоти, та все ж він стояв близько свого давного гурта.

До Канади прибув коло 1900 року. Був сином священика, а др. Січинський в Америці був мабуть його вуйком.

Похорон відбувся 14-го грудня, а хоронив о. Савчук. На похорон зібралося багато, головно ж тих, що знали його з Канади за давніших літ.

Зосталася його дружина, Анна, з роду Гуцуляків, два сини і дві дочки.

Нехай ця скромна згадка буде малеким памятником для особи Покійного. Зробив він добра, кілько міг, і треба вірити, що серед кращих обставин зробив би він багато більше.

Висловлюючи його родині співчуття побажаймо, щоби Господь приняв його до себе, і — Вічна Йому Память!

Бaлицький

ІВАН ГУДИМА.

(Посмертна згадка.)

Брендон, Ман. — В неділю, дня 10 грудня 1950 р., в годині 8-ій після полудня, в місцевому Загальному Шпиталі, після майже річної тяжкої недуги, помер добрий член Української Греко-Православної Громади в Брендоні, Іван Гудима.

Покійний народився 1881 року в селі Іродок, Буковина. Маючи 15 літ, виїзжає він зі своїми родичами 1896 р. до Канади. В 1902 р. одружується. Зі свого життя проживає він 12 літ в Саскачевані, опісля переноситься до Брендону, де працює повних 38 літ в шпиталі.

Покійний був примірним членом Української Греко-Православної Церкви в Брендоні, в якій він двократно очолював громаду як її голова. Вмираючи, полишив в смутку жінку Анну, 4 дочки і одного сина.

Похорон відбувся в четвер, 14-го грудня пополудні, який відслужив Всеч. о. В. Бойчук, якому асистував п. І. Касорак.

Хай покійному буде канадійська земля пером!

Учасник.

ЗА ПОКІЙНИХ ПОМОЛІМСЯ

Сарнія, Онт. — Дня 22 жовтня 1950 р. голова Української Православної Громади в Сарнія, Онт., п. Юрій Барбаза постановив спільно помолитися зі своїми кревними і приятелями за спокій душ свого батька Григорія і матері Марії. Того ж дня відбулася Літургія і Панахида. Після спільної молитви відбулося спільне принятя, підчас якого присутні висловлювали свої думки. Всеч. о. І. Пестун вказав на те, що треба завчасу привчати своїх дітей, щоб належно любили та шанували своїх батьків. І то не тільки тоді, коли вони в живих, але і після смерти.

Опісля забрав голос п. Ю. Барбаза, він дослівно сказав: „Мати моя вмерла підчас першої світової війни, а батько у другій війні. Я ввесь час бажав за них помолитися, але не було можливости. Першою перешкодою був брак священика в нас. Мене ввесь час переслідувала думка до якого часу маю відкладати виконання цього духово-морального обовязку? Дякувати Богові, всі ці перешкоди вже за нами. Маємо священика і приміщення для Богослужб. Сьогодні я почуваюся заспокоєним, бо Господь Бог сподобив мене помолитися за дорогого Батька і Матір".

Після цього пан-отець попросив присутних зложити добровільні датки на будову Катедри у Винипегу. Збірку перевела пані Новосад. Жертвували слідуючі особи: Юрій Барбаза 5 дол.; по 2 дол.: М. Кузь і В. Барбаза, по 1 дол.: І. Зазулик, Марія Зазулик, Г. Кузь, Й. Гаврилюк, Поля Гаврилюк, Ф. Сенина, Марія Харик, П. Мельничук, Ф. Новосад, І. Колотило, Г. Барбаза, С. Ковальчук, Всеч. о. І. Пестун; по 50 ц. і менше склали: І. Кузь, Ю. Кузь, М. Сарконик, Д. Оленюк. Разом $23.60.

о. І. Пестун.

НАЗАР ЗАГАЙКО

В Іст Селкирк, Ман., упокоївся в понеділок, 20-го листопада 1950 р., Назар Загайко. Належав до піонірів тої околиці, проживши там 48 літ. Там одружився і довший час працював на залізниці, де був якийсь час форманом. Був добрим членом Української Православної Церкви св. Михаїла, як також діяльним членом місцевого Народного Дому. Похорон відбувся в пятницю, 24-го листопада, зі Службою Божою, при численній участи рідні, приятелів і знайомих. Похорон відслужив о. Є. Грицина, дякував п. Шкрайбер обидва з Винипегу. При послідньім цілуванню, на заклик священика, зложили учасники похорону замість вінка на могилу — на Катедру в Винипегу $9.83. Оплакують його смерть — жінка Домна, сини Юрій і Павло та доньки Настя Лихач і Доріс Лихач в Симко, Онт., і Анна Чиборак в Іст Селкирк, як також 12 унуків.

Вічна Йому Память!

Учасник похорону.

ДІОНИСІЙ ВІНДЗЯК

(Посмертна згадка)

Шіго, Саск. — В неділю, 15 жовтня ц. р., в Ст. Кетеринс, Онт., несподівано помер на серцеву недугу гром. Діонисій Віндзяк. Покійний народився в Валеві на Буковині 19 січня 1889 р. До Канади прибув з родичами в 1903 р. Фармував в околиці Інсінгер Тідор, у Вест Брук Саск., до 1937 р. Від 1937 - 1944 р. замешкував в Порктоні, де працював як фахівець-будівничий. В 1944 р. переїхав до Ст. Кетеринс, Онт. де у власному домі замешкував до дня смерти. Воля покійного була щоб його поховано на тій землі, де він працював зі своїми родичами та де поховані також його родичі. І тому тіло покійного було перевезено з Ст. Кетеринс, Онт., до Вест Брук, Саск., 19 жовтня ц. р. Того ж дня о год. 14-ій в місцевій церкві у Вест Брук був відправлений похорон, на який зібралися родина покійного й велика кількість людей. Тут же похорон відправив місцевий парох окр. Шіго, Пр-пресв. о. Т. Яковкевич.

Після похорону всі присутні (до 200 осіб) були запрошені до Народного Дому на легку перекуску. Там о. Парох запропонував присутнім ушанувати память покійного Діонисія невянучим вінцем, зложити на будову катедри у Винипегу, де імя його буде записане в поменник як почесного братчика, а також на Український Голос, як ювілейний дар з нагоди його 40-ліття. Збірку перепровадили п. Федорчук і п. Гуцул, котра принесла $37.07.

Воля жертводавців була, щоб 25 дол. вислати на будову Катедри у Винипегу, а 12 дол. на Український Голос.

Покійний Д. Віндзяк залишив у глибокім смутку дружину Сантиру з д. Коропотницька і 6 дітей: Дмитро, Викторію, Володимир, Доротею, Борис і Емілія.

Покійний був добрим і дбайливим головою родини і щирим українським патріотом, був лагідної вдачі і цим придбав собі багато приятелів.

Спи, дорогий Мужу, Батьку, Брате і приятелю, вічним сном, хай легкою Тобі буде вільна канадійська земля!

Пр-пресв. о. Т. Яковкевич.

ОЛЕКСА ІЛЬКІВ

Мусидора, Альта. — Ділимося сумною вісткою, як [illegible] голос дзвона розніс[illegible] по кольонії містечка Мусидори [illegible] смерть бл. п. Олекси Ількова, який попрощався з цим світом в середу, 26-го липня, в 9-ій годині ранку, в Ту Гилс шпиталі. Прожив 66 літ. Походив з села Назірної, пов. Коломия. Перед 48 роками приїхав до Канади зі своїми вже покійними родичами, Василем і Василиною (з роду Мандрусяків), які замешкали в околиці Бівер Крік, де покійний [illegible] 17 років працював з родичами на гомстеді. По кількох літах набув свій гомстед, а 1908 року оженився з Марією, дочкою бл. п. покійних родичів, Федора й Анастазії Лизанчуків. У супружому стані прожив 42 роки. Виховали за той час 14 дітей, з того 7 синів і 7 дочок.

У пятницю вечером відбувся Парастас при великій участи людей, а в суботу, 29 липня, похорон зі Службою Божою, яку відслужив о. Ілля Швець з Миринам[illegible] спочиває на цвинтарі [illegible] Ту Гилс коло Григорія [illegible]

[illegible] всі любили і він був знаний [illegible] Лесь. Полишив у смутку жену Марію і дітей: Іван[illegible], Параску, Михайла, В[illegible], Андрея, [illegible] Софію, Вікторію, Естеру, Йосифа й Мирона, 13 внуків та братів Никифора й Андрія.

Всі учасники похорону вернулись з цвинтаря на обід, підчас якого переведено збірку, яка принесла $25.90, з чого призначено замість вінка на могилу покійного, на Український Голос $7.50, на Вістник $7.50, на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу $5.00.

Жертводавцям і учасникам похорону щире признання, а покійному мужеві, дорогому батькові, любящому нас дідуневі, вірному братові, сусідові й односельчанові Лесеві — земля хай буде легкою.

Учасник похорону.

ХТО ВИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТУ НА "ВІСТНИК"?

Адміністрація "Вістника" одержала грошевий переказ на суму $1.50 без підпису й адреси. На почтовій печатці подана почта РАМА, САСК., в датою 16 грудня. Проситься того, що вислав гроші, повідомити адміністрацію "Вістника" негайно.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвиннипеґського Округа

СІЧЕНЬ:

7. Неділя, Різдво: Брендон, год. 1-ша в ночі (о. С. В. Савчук).
Портедж ла Прері, год. 8-ма рано (о. С. В. Савчук).
Поплар Парк (о. В. Бойчук).
Тиндал (о. І. Дмитрів)
Гембна (о. Ф. Керницький.
8. Понед., Собор Пресв. Бог. — Стед.
14. Неділя, Новий Рік — Дуфрост.
19. Пятн., Богоявлення — Попларфілд.
21. Неділя — Брендон.
28. Неділя — Попларфілд.
Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ:

6. Субота. Св. Вечер, 10 год. — Тол[illegible]
7. Неділя. Різдво, 7 год. — Толстой 10 год. — Гарделтон.
8. Понеділок. Соб. Пресв. Богор. — Синьків.
9. Вівторок. Стефана — Роза.
14. Неділя. Новий Рік — Толстой.
18. Четвер. Щедрий Вечер. Водосвятя, 9. год. — Синьків; 11 год. — Роза.
19. Пятниця. Йордан. 7 год. — Гарделтон; 10 год. — Толстой.
20. Субота. Івана Хрест. — Синьків
21. Неділя — Роза.
28. Неділя — Гарделтон.
Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво Хр. — Гласлин.
8. Понеділок. 2-ий день Різдва — Редфілд.
9. Вівторок. 3-ий день Різдва — Гефорд.
14. Неділя Новий Рік — Витліс
19. Пятниця. Йордан — Крідор
21. Неділя Норт Батлфорд.
28. Неділя — Гефорд
Адреса: Box 51. Гефорд, Саск.
Телефон 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

7. Неділя, Різдво І. Христа — Йорктон, 7-ма год. рано.
8. Понеділок, Собор Пресв. Богор. — Горлиц.
9. Вівторок, Стефана — Мазепа.
14. Неділя. Новий Рік — Мелвил.
19. Пятниця, Йордан (Богоявлення) — Врокстон.
21. Неділя по Йордані — Сторновей.
28. Неділя — Йорктон (Річні Збори)
Тел. 796 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

СІЧЕНЬ:

7. Неділя, Різдво Христове — Леннард.
8. Понеділок, Собор Богородиці — Шелмердей
9. Вівторок, Стефана —
14. Неділя, Новий Рік — Гренджу.
19. Пятниця, Богоявлення — [illegible] місто.
21. Неділя — Шортдейл
28. Неділя — Гілберт Плейнс.
Адреса: Box 64, Роблін, Ман.
Телефон 54 r 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

СІЧЕНЬ:

7. Неділя, Різдво Христове — Санді [illegible]
8. Понеділок, Собор Пресв. Богор. — Оксборо.
9. Вівторок, Стефана — Вавта.
14. Неділя, Новий Рік — Росборо.
19. Пятниця, Йордан — Січ.
21. Неділя — Енгусвил.
28. Неділя — Оксборо.
Адреса: Оксборо, Тел. 120-31, Шел Лейк Евсч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

СІЧЕНЬ:

6. Субота, Святий Вечір — Айтуна.
7. Неділя, Різдво Христа — Айтуна.
8. Понеділок, Собор Богород. — Гудів.
9. Вівторок, Стефана — Фенвуд.
14. Неділя, Новий Рік — Василія — Ріджвайн.
18. Четвер, Другий Св. Вечер — Айтуна.
19. Пятниця, Йордан, Водосвяття — Гудів.
20. Субота, Івана Хрест. — Фенвуд.
21. Неділя — Фенвуд.
28. Неділя — Айтуна.
Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 73.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

СІЧЕНЬ:

6. Субота, Святий Вечір — 11 год. в ночі, Андрю
7. Неділя, Різдво Христове — 9 год. рано, Вилингдон.
8. Понеділок, Собор Пресв. Богор. — Лужани.
9. Вівторок, Первомуч. Стефана — Кагани.
14. Неділя. Новий Рік — Борівці.
18. Четвер. Навеч. Богоявл. — Лужани. Свячення Йорд. води — 2 год. по пол. Кагани, 3 год. попол. Борівці; 12 год. вночі Вилингдон.
19. Пятниця Йордан — 9. год. рано Андрю.
20. Субота, Івана Хрест. — Пено.
21. Неділя — Завале.
28. Неділя — Новий Прут.
ЛЮТИЙ:
4. Неділя — Вилингдон.
11. Неділя — Андрю.
12. Вівторок, Трох Святих — Лужани.
15. Четвер, Стрітення — Пено
18. Неділя — Кагани
Адреса: Box 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

СІЧЕНЬ

7. Неділя. Різдво Христове, 8 год. рано — Пайн Ривер
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор., 9 год. рано — Реннер.
9. Вівторок. Стефана — Богдан.
14. Неділя. Новий Рік — Етелберт.
19. Пятниця Богоявлення, 8 год. рано Пайн Ривер.
20. Субота. Івана Хрест — Пайн Ривер.
21. Неділя — Гарленд.
28. Неділя — Етелберт.
Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво Хр., 6 год. рано — Смокі Лейк.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Васел
9. Вівторок. Стефана — Бойн Лейк.
14. Неділя Нов. Рік. Василія — Спеден
18. Четвер. Велике освячення води: 10 год. Смокі Лейк. 12 год. — Белліс, 2 год. Спеден, 4 год. — Бойн Лейк, 6 год. Васел.
19. Пятниця Богоявлення. Йордан, 6 год. рано — Стрий
20. Субота Івана Хрест. — Ворспайт.
21. Неділя — Смокі Лейк.
28. Неділя — Белліс.
Адреса: Box 300, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

СІЧЕНЬ

6. Субота. Навеч. Різдва, 5 год. вечер Давфин
7. Неділя. Різдво — Давфин.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Дрифтинг Рівер.
9. Вівторок. Стефана — Венлав.
14. Неділя. Новий Рік. Василія — Порктон
18. Четвер, Навеч. Богоявл., 1 година попол., вечірня і освячення води — Давфин.
19. Пятниця. Богоявлення. По Св. Божій освяч. води — Ешвил.
20. Субота. Івана Хрест. — [illegible] Ривер.
21. Неділя — Сифтон.
28. Неділя — Косів.
Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 583W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

СІЧЕНЬ:

7. Неділя. Різдво — Ню Вестмінстер.
8. Понеділок. Собор Пресв. Богор. — Чилівек.
9. Вівторок. Стефана — Мишен Сіті.
14. Неділя. Новий Рік — Лулу Айленд.
18. Четвер. Свяч. Йорд. води. 2 год. попол. — Мишен Сіті, 4 год. попол. — Ерекія.
19. Пятниця. Йордан — Чилівек.
21. Неділя — Алдегров.
28. Неділя — Ерекія.
154 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

СІЧЕНЬ

7. Неділя. Різдво — Шіго місто.
8. Понеділок. 2-ий день Різдва — Едмор.
9. Вівторок. 3-ий день Різдва — Па[illegible]
14. Неділя. Новий Рік — Інсінґер полуд.
19. Пятниця. Йордан — "Коло Кущик".
20. Субота. Івана Хрест. — "За рікою".
21. Неділя — Фоум Лейк.
28. Неділя — Тафвел.
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

СІЧЕНЬ

5. Пятниця. Царські Часи, перед Різдвом Хр. — Вакав.
6. Субота. Навеч. Різдва. Свят-Вечір — Вакав
7. Неділя Різдво Христове. 12 год. в ночі — Єллов Крік.
7. Неділя Різдво Христове. 8 год. рано — Тернопіль.
8. Понеділок. Другий день Різдва — Вакав
9. Вівторок. Третій день Різдва — Кадворт
14. Неділя Новий Рік — Сват
18. Четвер. Навеч. Богоявлення. Водосвяття — Вакав
19. Пятниця Богоявлення — Ст. Джулієн
21. Неділя. Водосвяття — Алвіна.
28. Неділя — Вакав.
ЛЮТИЙ
4. Неділя — Тернопіль.
11. Неділя — Вакав.
12. Понеділок, Трох Святих — Кадворт.
15. Четвер. Стрітення Господнє — Єллов Крік.
18. Неділя — Ст. Джулієн
25. Неділя — Алвіна.
По Богослуженю катехизація.
Адреса: Box 155, Вакав, Саск.
Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

СІЧЕНЬ

7. Неділя. Різдво, 8 год. рано — Гасс.
8. Понеділок. Собор Богор. — Глен Елдер
9. Вівторок. Стефана — Свон Плейн.
14. Неділя. Йорд. Водосвяття — Гвайт Біч.
19. Пятниця. Йордан — Арран.
21. Неділя — Норквей.
28. Неділя — Стінен.
ЛЮТИЙ:
4. Неділя — Дорбен.
11. Неділя — Арран.
12. Понеділок. Трох Святих — Кобавр.
15. Четвер. Стрітення — Мейбрадж.
18. Неділя — Норквей
25. Неділя — Глен Елдер
Адреса: Box 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

СІЧЕНЬ:

7. Неділя, Різдво Христове — Вайта.
8. Понеділок. 2-ий день Р. Х. — Арбакка, Св. Апостолів.
9. Вівторок, Св. Первом. Стефана — Сірко.
14. Неділя — Новий Рік. Св. Василія — Сондави
18. Четвер, Навечеря Богоявлення — Вайта.
19. Пятниця, Богоявлення Господнє Йордан — Арбакка, Св. Апост.
20. Субота, Івана Хрест. — Сірко.
21. Неділя — Сондави
28. Неділя — Вайта.
Адреса: Вайта (Vita), Ман.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ — 1951.

1	П	19	*Грудень 1950.* Прор. Ілії Печ.
2	В	20	Священ. Ігнатія Богоносця
3	С	21	Муч. Юліянії Никомид.
4	Ч	22	Вмуч. Анастасії, Теодотії
5	П	23	10 муч. в Криті. Павла св.
6	С	24	*Святий Вечір* (Навеч. Різдва)
7	Н	25	*Різдво Ісуса Христа*
8	П	26	*Собор Пресв. Богородиці*
9	В	27	*Стефана перем.* Прп. Теодора
10	С	28	Св. 20,000 муч. в Никомидії
11	Ч	29	14,000 дітей убитих Іродом
12	П	30	Муч. Анисії діви.
13	С	31	Преп. Меланії Римлянки
14	Н	1	*Січень 1951. Новий Рік.* Вас.
15	П	2	Преп. Сильвестра Печерського
16	В	3	Преп. Малахія, муч. Гордія
17	С	4	Собор 70-ти Апост. Якова
18	Ч	5	*Св. Вечір перед Йорд.* Вес.
19	П	6	*Йордан (Богоявлення Госп.)*
20	С	7	*Собор Івана Хрестителя*
21	Н	8	*Н. по Йордані.* Преп. Григорія
22	П	9	Муч. Полієвкта й Неарха
23	В	10	Григорія єп. Нисского
24	С	11	Преп. Теодосія Вел.
25	Ч	12	Сави архієп. Серб.
26	П	13	Муч. Ермила і Стратоника
27	С	14	Св. ОО. вбитих в Синаї й Раїфі
28	Н	15	*Н. 30 рядова.* Преп. [illegible]
29	П	16	Поклонення вериг ап. Петра
30	В	17	Преп. Антонія Вел.
31	С	18	Атанасія і Кирила архієп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика

СІЧЕНЬ.

7. Неділя. Різдво — [illegible] год. 12.05 — Реджайна
7. Неділя Різдво — Св. Івана в 9.30 — Ґремонт
8. Понеділок. Собор Пресв. Богород. год. 9.30 — [illegible]
9. Вівторок. Стефана — 9.30 — Ритзотер
14. Неділя. Новий Рік 10 [illegible] — Тер[illegible]
14. Неділя Новий Рік [illegible] Васетна
19. Пятниця. Йордан [illegible] води — Сервіл
20. Субота Івана Хр. [illegible] Лейк
21. Неділя [illegible] — Гренвил
28. Неділя — Кринфелд
Адреса: Box 62 Тел. [illegible] 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

СІЧЕНЬ

6. Субота. Св. Вечір. Вечірня — Шіго місто
7. Неділя. Різдво — [illegible] місто
8. Понеділок 2-ий день Різдва — Шіго полуд.
9. Вівторок 3-ий день Різдва — Вест Бруп
14. Неділя. Новий Рік — "Коло Кущ[illegible] проритьких".
18. Четвер. Св. Вечер. Вечірня і освячення води — Шіго полуд.
19. Пятниця. Йордан — Дієра
20. Субота. Івана Хрест — Жутиків.
21. Неділя — Тідор місто
28. Неділя — Федвик.
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

Устав Церковний

СІЧЕНЬ — 1951

7. Неділя. *Різдво Христове* УВ Мат. 1: 18-25. Апост. Гал. 4: 4-7. Єван. Мат. 2: 1-12
8. Понед. *Собор Богородиці* УВ Мат. 1: 18-25. Апост. Євр. 2: 11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.
9. Вівторок. *Стефана.* Ап. Діян. 6: 8-15, 7: 1-5, 47-60. Єв. Мат. 21: 33-42
14. Неділя. *Новий Рік.* Гол. [illegible] УВ 11 [illegible] Апост. 2 Тимот. 4: 5-8. [illegible] Мар. 1: 1-8. Лука 2: 20-21, 40-52.
19. Пятниця. *Йордан* УВ Мар. 1 [illegible] 4-7 Мат. 3: 9-11. Апост. Тита 2: 11-14 [illegible] Мат. 3: 13-17.
20. Субота. *Собор Предтечі.* Ап. Діян. 19: 1-8. Єван. Івана 1: 29-34
21. Нед. по Йордані. Гол. 1. УВ 1. Ап. Ефес. 4: 7-13. Єван. Мат. 4: 12-17.
28. Неділя. Гол. 2. УВ 2. Ап. Колос. 3: 12-16. Єв. Луки 18: 18-27.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, [illegible]

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1951. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1951. ЧИСЛО (896) 2

ЦЕРКВА СВ. СОФІЇ В ЦАРГОРОДІ.

Вістка з Царгороду (Істанбулу) доносить про таку важну подію, що патріярх Атенаґорас відвідав церкву Святої Софії, яка є в руках турків. Це дуже давна і найкрасша з християнських церков, але коли турки забрали Царгород 1453 року, то переміняли ту церкву на свою мошею (турецьку церкву). Коли недавно Туреччина стала републикою, то церкву Св. Софії переміннла на світський музей. Тоді повідкривано дорогоцінні мозаїкові образи, які турки були позамалювали. (Мозаїка — образ викладаний дрібненькими ріжнобарвними камінчиками замість фарбів). Це найкрасші [illegible] на світі. Дехто сподієсь, що може прийти, що турки віддадуть ту церкву християнам.

[illegible] Кемаль Ататурк, засновник турецької републики, відсунув був релігію на дальше місце, а тепер релігія [illegible] набирає знов великої сили. Турецькій релігії вчать нині навіть в університетах. В турецьких звичайних школах [illegible] релігії 2—3 годні тижнево. Також [illegible] ських релігійних книжок багато [illegible] ться. Турки до своїх мошей ходять [illegible] ленніше, ніж перше

[illegible] контроля турків над християнами [illegible]. Вірменська Церква вже може вибирати церковний провід без турецької контролі. Протестанти таксамо правлять вже своїми церквами без турецького нагляду.

РЕЛІГІЯ В ТУРЕЦЬКИХ ШКОЛАХ.

Турецький уряд видав постанову, що в [illegible] початкових школах Туреччини має бути обовязкова наука релігії, розуміється магометанської. А наука релігії була [illegible] нана підчас недавної шкільної реформи.

СПОДІВАЛИСЯ КІНЦЯ СВІТА.

В Керемос, Б. К., 34 особі замкнулися [illegible] молилися та чекали кінця світа, [illegible] чогось такого, що мав наступити в вівторок, 9-го січня. Були чоловіки, жінки і діти. Сиділи там 15 днів. Але коли [illegible] не прийшло, то почали найперше випускати дітей до школи. Ті сектанти [illegible] бе "Дітьми Світла", а їх провідником [illegible] Ґрейс Карлтон, з Бирч Гил, Саск. Подібно вже нераз бувало, що сектанти [illegible] лися кінця світа, але їх вичікування нічим кінчилися. Забували, що в Святім Письмі сказано, що про такі справи не знають люди ні дня, ні години.

СИЛЬНА ІНФЛЮЕНЦА В ЕВРОПІ.

В Англії і західній Европі панує сильна інфлюенца (флу). В Англії за два тижні померло 200, а тисячі в шпиталях. Десята часть фабричних робітників слабує. Лікарі кажуть, що впродовж 15 літ в Німеччині це найсильніша інфлюенца. І там багато померло, а ще більше є слабих. Досвід говорить, що дуже певним ліком для хорих на інфлюенцу є — тримати їх в теплі і не давати нічого зимного їсти, ні пити. Нехай пють теплу воду.

ПАМЯТИ ЛОНГИНА ЦЕГЕЛЬСЬКОГО.

В Філаделфії, Па., помер 13-го грудня, 1950 р., др. Лонгин Цегельський в 76-ім році життя. Син священика, родився 1875 р. в Камінці Струмиловій в Галичині. Від молодости почав інтересуватися українськими політичними справами, став в ряді провідничих сил і працював в ріжних напрямах українських справ. Він то написав інтересну книжочку "Русь-Україна і Московщина". Був редактором "Молодої України", "Діла" і др. Був добрим бесідником. Він то 22-го січня, 1919 р., вручив на Софійській Площі в Києві документ злуки Західної України зі Східною. В 1920 році виїхав до Америки, де працював, як журналіст.

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА СВІТІ.

Виглядає, що крок за кроком йде до війни. В Кореї большевики забрали столицю полудневої Кореї, Сеул, і посунулися далеко на полудне. Сила їх більша, ніж їх противників

В Европі й Америці йдуть наради, що і як дальше робити. Стейти ставлять ся більше рішучо, щоби з большевиками не дуже панькатися, знов же Англія, Індія і ще дехто, стоять за тим, щоби таки якось з китайськими комуністами переговорювати, а навіть їх представників допустити до Обєднаних Націй

Силу Західної Европи скріпляють. Вже й Еспанію хочуть вчислити до оборонців Европи.

Західна Німеччина починає домагатися самостійности, використовуючи теперішний стан. Але тому найбільше противиться Франція. Також думають дати самостійність Японії, хоч з деякими обмеженнями

В Стейтах готовляться взяти 450,000 18-літних до війська і взагалі проголосити загальну мобілізацію. Всюди йдуть приготовання.

СВЯТА В ВИННИПЕГУ.

Коли виннипеґські українці сподівалися мати сильнє зимно на Різдвяні Свята, то якраз вийшло, що Свята були досить теплі. На Різдво було мабуть трошки низше зера, але цілком тихо, а дальше цілком потепліло. Добре було ходити колядувати

ПРИГОТОВЧІ ВИДАТКИ.

Нині всі державні провідники стоять на тому, що війна може не бути, але і може бути, і тому треба скоро приготовляти силу. А на те треба грошей найперше. Треба ж всякої зброї і для себе, і для Европи і ще для кого. В Канаді і Стейтах вже давніше були заяви, що треба піднести податки та всякі інші оплати, може навіть так, щоби це декого заболіло. Податки підносять й европейські держави. Коли загальне добро в небезпеці, тоді треба жертв грошевих, а то і життя.

В АНГЛІЇ ЗАМАЛО ВУГЛЯ.

Через брак вугля в Англії забороняють уживати електрики для неконечних виставових освітлень, щоби менше вугля зуживати в електровнях. Разом з тим панує пошесть інфлюенци і повени.

ВІД ОГНЮ ЗГИНУЛИ ЧОЛОВІК І ЖІНКА.

Сорок миль від Кенори, Онт., хотів чоловік розпалювати в хаті і взяв не нафту, але ґазоліну. Наступила експльозія і чоловік опинився в огни. Жінка хотіла чоловіка ратувати і також попеклася. На дворі було 30 низше зера. Обоє в шпиталі померли.

ЩО РОСІЯ ВИННА АМЕРИЦІ.

За поміч, що Америка давала Росії в минулій війні, Росія винна Америці 11 білонів долярів. Крім чого іншого Америка дала тоді Росії 585 великих кораблів та 96 менших купецьких, разом 681. З того Росія віддала Америці 28. Тепер Росія годиться переговорювати з Америкою про полагодження того довгу

ПООШУКУВАВ НА 20,000 ДОЛЯРІВ.

Фабричний аґент, Гендерсон, в Виннипеґу поошукував людей на 20,00 долярів і зник. Повиміновав багато підроблених чеків. Від одної фірми так взяв коло 15 тисяч долярів. Поліція шукає і порозсилала його фотографії по Канаді і Стейтах.

ЗА КРАДІЖ.

Двох молодих, 20-літного Бойота і 18-літного Флемінґа засудили в Виннипеґу — першого на три, другого на 6 місяців арешту. Вони прибули з Алберти в краденім автомобілі, а подорозі крали ґазоліну, та ще дещо.

КАЙ ШЕК ГОТОВИТЬСЯ.

Провідник китайських націоналістів Чіанг Кай Шек заявив, що він збирає силу, щоби піти проти большевиків в Китаю. Він з своєю армією на острові Формозі, 100 миль від берегів Китаю. Мабуть він сподіється дістати також поміч від західних держав.

ЗА ПРИЗНАННЯМ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КИТАЮ.

В Виннипеґу рабін Силвер, з Клівленд, говорив недавно, що американці в Кореї не повинні були входити до північної Кореї, та що Стейти повинні були признати большевицький уряд в Китаю так, як признала Англія

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ГРОШІ В ШВАЙЦАРІЇ.

Є вісти, що большевики складають міліони грошей в швайцарських банках, головно з Польщі і Чехословаччини. Ті гроші, як виходить, мали би бути на большевицьку роботу по всіх краях поза Росією, коли б почалася велика війна..

СТРАТИ ЧЕРЕЗ ОГОНЬ В КАНАДІ.

Минулого року страти огнів в Канаді виносили 65 міліонів і сто тисяч долярів. Всіх огнів було 55,000. З того причиною огнів були недбалі курці, таких огнів було майже 18 тисяч, а шкода від них 3,528,545 долярів. Недобрі печі і комини спричинили 5,473 огнів, а шкода 4,640,026 долярів. Дальше йдуть інші причини.

ДЕ ДІЙСНІ ПРИЧИНИ КЛОПОТІВ

III.

Одною з важних причин, що довели нашу Церкву до розриву з архіеп. Мстиславом було його відношення до головної засади нашої Церкви в Канаді — відношення до її незалежности від чужих.

Основою нашої Церкви в Канаді від початку її заснування 1918 р. було, що вона має бути самостійною, від нікого з чужих незалежною. На тій засаді вона дальше будувалася і від тої засади ніколи не відступала.

І вже на Надзвичайнім Соборі, коли арх. Мстислава поставлено в провід нашої Церкви, в резолюціях того ж Собору зазначено ще раз ту засаду незалежности Української Церкви, як основу, на якій лише можуть частини Укр. Прав. Церкви поєднатися. Там сказано:

"Собор... висловлює надію, що Американсько-Українська Православна Церква в Сполучених Державах і її Ієрарх дальше задержать в тому обєдианню (яке готовилося — В.) основну засаду, — автокефальність Української Православної Церкви в С.Д.А., бо вважає, що обєднання Українських Православних Церков у світі може відбутися лише на тій засаді." — Рез. 3.

А дальше говорячи про Українську Православну Церкву під проводом митр. Полікарпа, сказано що:

"Собор вважає її Церквою-Сестрою, рідною їй по духу і стремлінням, головною прикметою яких (обох Церков — В.) є основне бажання зберегти свою незалежність від чужих церковних центрів і впливів." — Рез. 4

Отже тут конечність засади церковної незалежности розтягається навіть поза Канадійську Церкву.

Однакож від часу, коли то арх. Мстислав відвідав грецького архиєп. Атенагораса в Америці, почало ставати [illegible] більше видним, що він починає йти в сторону залежности від чужих.

Собор в Алентавні в Америці відбувся 8—9 грудня, 1948 р., і він обрав архієп. Мстислава своїм епископом. В резолюціях того Собору говориться:

"Надзвичайний Собор Укр. Прав. Церкви в Америці приносить глибоку подяку Патріярху Атенагорасу за його піклування нашою Церквою впродовж сімнадцяти років, та просить дальшої опіки його Святости над нашою Церквою. — Рез. 3

"Надзв. Собор просить Його Святість Патр. Антенагораса оточити опікою і обдарувати любовю усі частини Української Православної Церкви на еміграції поза межами України, поневоленої безбожним займанцем. — Рез 3.

"Надзвичайний Собор однодушно просить Патр. Атенагораса піднести Укр. Пр. Церкву в Америці до стану Архидієцезії, а керування нею доручити одноголосно Собором обраного на становище правлячого архиєпископа Мстиславу, Архієпископу Української Греко-Православної Церкви в Канаді. - Рез. 4.

"Надзв. Собор просить благословити Архієп. Мстислава на становище правлячого Архієпископа Укр. Прав. Ц-ви в Америці і просить Його це обрання приняти...— Рез. 5.

Надзв. Собор просить благословити його (арх. Мстислава) на велику і відповідальну працю посеред православних українців в північній і південній Америці. — Рез. 6.

"Собор непохитно вірить, що ним обраний Правлячий Архиепископ поведе св. Православіе посеред українського народу в північній і південній Америці до буйного розквіту... — Рез. 6.

Наведені основні частини резолюцій показують ясно, що Церква в Америці була тоді залежною від патріярха та і дальше хоче бути залежною, і ту залежність хоче розтягнути на всі другі частини Української Православної Церкви.

Коли ж архієп. Мстислав згодився приняти вибір на епископа такої Церкви, то тимсамим і сам вже пійшов в чужу залежність. Не міг же він тоді обороняти в Канаді церковної незалежности, а в Америці робити заходи до поширення залежности всіх частин Церкви під патріярха. Для нього лишалося одно також тягнути Канадійську Церкву в залежність.

Що такі були його заміри, виявилося на засіданню Консисторії, коли він завзято накинувся на редактора "Вістника" за статтю "Чуже признання" ("Вістник", 15 грудня, 1948), що як міг редактор містити таку статтю без його дозволу. А в тій статті м. і. говорилося:

"Бесіда про те, що якийсь нарід чи Церква мусить конче бути признана кимсь другим, це бесіда панночих. Та коли нарід вже усамостійнює себе, він не може допускати думки про якесь чуже признання. Він мусить ставити своє власне признання вище всіх чужих признань. Бо ж він хоче стати самостійним Господарем і стояти побіч других, як рівний з рівними."

Цілею згаданої статті було якраз скріплення погляду на церковну незалежність, і коли архієп. Мстислав на редактора за ту статтю накинувся, то чи це не свідчить про те, що йому ходило не про церковну незалежність, але якраз про церковну залежність від чужих?

Накидаючись на редактора "Вістника" він ужив способу може практикованого в Европі, але непрактикованого і недопускаємого в Канаді та Америці: ужив застрашування; як іншим разом вживав того ж способу супроти другого члена Консисторії, Сирника, редактора У. Голосу, викрикуючи: "Ганьба! Ганьба!", за поміщення статті про еп. Саву, де говорилося

"До юрисдикції епископа Сави належали всі православні вояки якої б то не було народности, які служили в польській армії. Найгірше приходилося українцям, бо епископ Сава є відомий україножер і ніколи в їх обороні не виступав."

Отже за те були вигуки: "Ганьба! Ганьба!" на ширших сходинах, де були і визначніші світські православні українці.

Це той спосіб застрашування, якого тут ніхто не боїться і який всюди осуджується, як грубо некультурний, середновічний.

Другим після собору в Алентавні був в Америці Собор в Вилмингтоні 18—19 квітня, 1950 р. В резолюціях того Собору, які оголошено в "Цер. і Народі" не згадується про Царгородського Патріярха, тут виступає лише архієп. Мстислав, як епископ Американської Церкви. Однакож в дописі в тому ж числі "Ц. і Народу", ч. 5—6, читаємо, що:

"Перший параграф Статуту, що говорить про ідеольогію Церкви, постановляє, що УПЦерква в Америці є цілком незалежною в свому внутрішному управлінні, опертому на Св. Переданню, канонах 7-ми Вселенських Соборів та науці святих і богоносних Отців і Учителів Св. Вселенської Східної Православної Церкви. Цим самим УПЦерква в Америці остаточно стала на шлях незалежного життя."

Наведене показує, що Американська Церква є таки залежною від чужих. "Незалежність в церковному управлінні" це лише частинна незалежність [illegible] залежних, яку менше або більше мають всі залежні від чужих Церкви. [illegible] ще говориться:

"Далі Собор одноголосно потвердив ухвали попереднього Собору Церкви в Алентавні в грудні 1948 року..."

Це ще раз стверджує, [illegible] ська Церква і тут лишилася [illegible] лежною від чужих, якою [illegible] лентавського Собору, а [illegible] Мстислав лишився таким [illegible] від чужих. Хоч в той же [illegible] себе епископом незалежної [illegible] Церкви в Канаді.

Лютого 9-го, 1949 [illegible] Мстислав лист до еп. Б[illegible] же його, що той [illegible] архієп. Мстислав "[illegible] хотів загарбати епи[illegible] Америці." А дальше [illegible]

"Вінцем цього [illegible] зробити в цей самій [illegible] доверишили, себто [illegible] до тих самих осіб [illegible] ви свій архи[illegible] рити, що це моє жалання Ви виконаєте і не змусите мене шукати відшкодовання нанесеної образи перед судом епископів Вселенської Патріярхії."

Це [illegible] показує [illegible] М[illegible]ва, як і для еп. Б[illegible] ська Патріярхія (Ц[illegible] вищим начальством е [illegible] слав ставить тут Пат[illegible] власть над собою та еп. Б[illegible] має право їх розсуджувати

Згадаємо ще болючу [illegible] в Парижу, яка сталася [illegible] 1949 року. Перебрання [illegible] новий патріярх Атенагорас [illegible] до нього пійшла українська [illegible] на делегація з поздоровленням [illegible] грецький митрополит Гер[illegible] делегації, що делегати не можуть [illegible]тися з патріярхом, бо: "Ваша Церква не признана". Дальше про те [illegible] прот. Вишневський, член делег[illegible]

"Коли наш представник заявив, що ми з тієї Церкви, що і Архиепископ Мстислав, якого благословив Патріярх в Америці, то присутні змякли і освідчили, що завтра нам [illegible] авдієнцію".

А вже на авдієнції

"Патріярх каже, що він, як Архиепископ Америки, затвердив Архиепископа Мстислава, але повинен потвердити Патріярший Синод в Царгороді, але він є доброї думки про це" ("Укр. Прав. Вістник", ч. 4, 1949)

Чи треба до того ще яких небудь пояснень? Чи все те не показує, як справа з архієп. Мстиславом стояла?

Коли зведемо все сказане разом, то виходить ясне як сонце, що архієп. Мстислав, ставши американським епископом, піддався чужим. І це зробив він на власну руку, не повідомляючи про те Канадійської Церкви. А коли його про те запитувано і в Консисторії, і на ширших консисторських сходинах, і на Соборі, то він все збував довгими неясними балачками. Не сказав ясно і коротко: "Це так, чи не так". Хоч з того, що було відоме, дуже ясно виходило, де він опинився і що робить.

Коли б він був робив це явно, коли б сказав: "Я звязався з патріярхом, отже ви шукайте собі іншого епископа", то ніхто не міг би робити йому докору. Але коли він закривав свою роботу, то це вже інша справа. Наша Церква з такою роботою далеко не зайшла би.

КІЛЬКА ДРІБНИХ СПРАВ

"[illegible]єдинені про зединення"

Т[illegible]ий заголовок бачимо в недав[illegible]лицькій "Нашій Меті". Коли той [illegible]к перевести на гідну людську [illegible]ло би: "Православні про зе[illegible] Але католикам слово "право[illegible] не всмак, отже заступають його "[н]езєдинений", покинувши "дав[illegible]матик". Точно так, як поляки [illegible] Українців на Волині "тутешними". [illegible] Н. Меті" можна пригадати, що [illegible] кат. Церква "незєдинена", — вона поневолена. Поляки з Римом насильствами звязали її з Римом. Єї "католи[illegible] [illegible]рковна панщина [illegible] Римської Церкви, то вона [illegible] незєдинена", вона стоїть одни[illegible] [illegible]инена вона з Церквою Право[illegible] [illegible]о, незєдинена з протестантами. А [illegible]ить про це ширше "зединення", [illegible]инена з Церквами - - турецькою, [illegible]ою... А того, що вона тісно [illegible] Церквою Польською (з ко[illegible] замало!

[illegible] "Н. Меті" читаємо, що якийсь [illegible], що є редактором журналу "Україна і світ", і що сам є право[illegible] [illegible]здив з українською процесією [illegible] і подарував папі гарну касетку [illegible]ку) з написом: "Від православ[illegible] [у]країнців для Святішого Отця"

[Д]обре, тільки треба би ще знати [хто т]е Сапіга? Сапіги належали ко[лись до] української шляхти, але вони [спо]льщилися і більше про них між [украї]нцями не було чути. Почавши хоч [від 1]848 року дотепер, отже впродовж [illegible] між українськими народними [illegible]ми працівниками не подибуємо [illegible] Сапіги. Також в Шематизмах (о[illegible]рков), які маємо, не знаходимо [illegible]никами ані одного Сапіги.

[illegible] питання, чи Іляя Сапіга не є [illegible] звичайним поляком, що маскується, [illegible] його замасковують? І чому він [illegible] роботу між українцями зачинає від [з]єднання українців з Римом, — від того, чим завсіди клопоталися поляки? І хто саме з православних посилав його до Риму і поручив передати папі право[слав]ний дарунок.

"Наша Мета" повинна ту справу ви[illegible], бо без того можна буде думати, [що]она поляками заступається.

З "Укр. Вістей" довідуємося, що в Аргентині римо-католицькі теольоги монахів Селезіян познакомилися з греко-кат. обрядом, переписали Службу Божу латинськими буквами, зібрали церковні співи на ноти, і їх хор співав вже в українській церкві Службу Божу.

Та це не нове. В Канаді вже були римо-католики греко-католицькими священиками (піпи). За давної Польщі польські шляхтичі ставали греко-кат. (уніятськими) епископами і таксамо переписували собі Службу Божу польським (латинським) письмом. А за недавної Польщі поляки плянували навіть, щоби польські ксьондзи могли в костелі правити латинську "мшу", а в церкві нашу Службу Божу. Тоді, мовляв, один польський ксьондз буде обслугувати і поляків і українців. Словом, — всюди українці мають чужих, що раді їх в українській роботі заступити.

"Ц. і Нарід" переповідає лист, де говориться, що новоприбулий діякон М. просив Консисторію нашої Церкви, щоби включила його до духівництва УГПЦ, але дістав відмовну відповідь. Той же діякон говорив з о. Кудриком і той мав сказати: "Нажаль, — цього Консисторія не передбачала, а без ухвали і як такого, що працює фізично, ми вас допустити ніяк не можемо."

Тут треба дати кілька уваг. Консисторія не передбачала становища діяконів в тутешній Церкві, бо на вдержання сталих діяконів не було тут змоги, отже їх тут не було. Тут треба було клопотатися конечнішими справами. Діякони почали аж недавно з Европи сюди приїздити. Їх ставили діяконами на скитальщині маючи на увазі церковно-державний лад, якого вже ані на скитальщині не було, ані в Канаді нема. Тут церковний лад місійний, а не державний. І це свящ. Кудрик тому діяконови пояснив

Додатково треба згадати, що нам відомо, що вже на скитальщині з новопоставленими діяконами були клопоти.

Що ж до свящ. Кудрика, то він не міг казати, що: "ми вас допустити ніяк не можемо", бо свящ. Кудрик не має ані власти, ані сили таких справ вирішувати. Він же не є навіть членом Консисторії. Тому він якраз говорив, що справу діяконів може вирішувати лише Консисторія

І справді пізніше та справа на повнім засіданню Консисторії обговорювалася. І там вирішено, що коли громада і священик хочуть мати в себе діякона, то можуть його приняти. Але не вирішено, що хтось мусить діякона принимати лише тому, що діякон або Консисторія того хоче

Що ж до фізичної праці діяконів поза служенням в Церкві, то це питання зачіпає погляд громад на ту справу, а з тим зачіпає добро цілої Церкви. Бо і самі діякони вимагають тут такого, чого в церковно-держаному ладі в Европі не було. Це повинна би і "Ц. і Нарід" також памятати і не баламутити читачів

В "Будуч. Нації" є статейка "Послідний удар [illegible]", де говориться, що колишний греко-католик, а тепер православний редактор, оклевечує папів, а ті оклевечування "черпає з мало-вартних протестантських, російських і польських книжок".

Та коли б це було навіть правдою, то все ж як можна полякам не вірити, коли їм сам папа вірить? Невже ж і папа такий самий, як той редактор?

Там же ще говориться, що Доктор Пастор написав багато книжок про папів, і в них "вичисляє дуже багато папів римських добрих, яким найбільше сувора критика нічого злого закинути не може..."

Значиться, — були і злі папи! І якраз про тих ходить. Воно показує, що Римська Церква не є такою досконалою, щоби мати до неї повне довіря. Коли злі папи були, то і дальше можуть бути. І ті злі папи ширили деморалізацію в Римській Церкві і розбивали її, — вони створили протестантизм.

Чи були такі папи заступниками Христа і наслідниками Петра? А Римська Церква таки уважає їх заступниками Христа!

Та не про самих злих папів ходить (а їх було багато!). Коли голова була слаба, то і всі члени тіла були слабі (це ствержували римські Собори). Злим було ціле окруження папів, — їх помічники, кардинали, епископи, священики. Таким був цілий католицький провід. От про що ходить!

Але і деякі папи, що для Пастора є добрими, для українців могли бути найгіршими, коли були в спілці з ворогами Українського Народу!

Є в Канаді "Християнський Вісник", який видають "російські й українські баптисти". Цікава спілка, — росіян з українцями! З того можна висновувати, які-то українці ті українські баптисти. Спілка з москалями це те, що і спілка з поляками.

На місце "Дніпра", "Українського Вістника" та недавного "Українського Православного Вістника" почало від грудня виходити в Ню Йорку "Українське Православне Слово", як "Церковно-Народній Журнал для Православних Українців". Дотепер появилося дві числі, за грудень 1950 і січень 1951. Це урядовий орган недавно обєднаної там Православної Церкви".

НА УВАГУ НАШИМ СТУДЕНТАМ

При кінці грудня 1950 р. була в Винипегу конференція, де були представники жидівських студентів з пятьох університетів, канадійських і стейтських. Це тих студентів, що є студентами університетів і разом студентами жидівських шкіл "Фундації Гілера".

На конференції підносилося заклики, щоби студенти не боялися науки і громадно йшли до університетів, бо це часть жидівської культури.

"Поступ цивілізації залежний від читання і розуміння книжок", казав один промовець. — "Ви студенти будете якраз тими, що маєте дбати про синагогу (жидівську церкву, жидівську релігію). Ви маєте вдихати в неї свого духа, коли вона має бути не лише мармором і каменем."

З самого Манітобського університету було понад 200 студентів, що є активними членами "Фундації Гілера".

Редактор "Джуїш Посту", Мелвин Фенсом, говорив, що три найновіші напрями жидівської фільософії ставлять синагогу на перше місце серед жидівського життя. Вони признають молитві перше місце, а вже на дальшім місци стоїть малярство, література, архітектура (гарне будівництво) і танці.

Інший бесідник говорив, що: "Дерево Жидівства (жидівського народу) може лише тоді рости, коли коріння нашого покоління буде відживлятися знанням, а вже головно знанням Тори." (Тора — жидівський релігійний закон).

Це показує, як студенти висших шкіл інтересуються окремо справами свого народу, справами своєї церкви (синагоги) і взагалі будуччиною жидівства. Приготовляючись до фахової праці для хліба, вони рівночасно приготовляються на провідників свого народу і сторожів своєї будуччини.

(Гілель жив в часі Христа і його зачисляють до найбільших учителів жидівського народу.)

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3426, — WINNIPEG, MAN.

ПРО ПРАЦЮ І БОРОТЬБУ

Всі знаємо, що на світі все твориться працею. Але не всі памятають, що і боротьба є працею [illegible]

Хто вічно мріє [illegible] ма, той не розуміє життя, [illegible] для життя не приготований. Бо збудоване мирною працею треба ще захищати й обороняти.

"Мир вам брате [illegible] [illegible]

[illegible] Мир вам брате [illegible]

[illegible]

Християнство [illegible]

[illegible] те, але ми [illegible] завтра [illegible]

Берім [illegible]

[illegible]

І наша Церква в Канаді [illegible] самим мир [illegible] бор[illegible]

[illegible]

Погла[illegible] дразнити [illegible] з противниками треба дружно порозумітися, їх навчити, показати свою добру волю [illegible] Ним можна лише деморалізувати загал і прислугуватися противникам.

Є в нас приповідки: "Хто мовчить, той двох дурнів навчить" та "Розумний повинен дурному з дороги вступитися". Це розумні приказки, але їх не можна наосліп прикладати до широкого життя. Дурневи можна багато вибачити, але не можна вибачати ворогови, не можна злочинцеви. Бо злочинець може бути дуже мудрим і хитрим в своїм фаху, в своїй політиці.

Коли злодій закрадається до комори, то йому не вибачають, не мовчать, не вступаються йому з дороги. Коли хтось [illegible] з розмислом публично голосити: [illegible] в тій крамниці, бо там все зогниле, все забруджене ... Не йдіть до того лікаря, бо він по пяному лікарства [illegible] операції переводить, і через те багато його пацієнтів погинуло. Не приймайте того учителя, бо він [illegible] деморалізує дітей [illegible], то чи [illegible] вибачати і мовчати? Так [illegible] Церква. Коли противник почне [illegible] фальшувати церковну історію [illegible] буде ширити [illegible], коли почне голосити, що провідники чужої йому Церкви, це самі [illegible] кники, крутарі, які з народу лише [illegible], то чи можна все те бачити, чути і вибачати та мовчати? До чого така мовчанка доводила би? Якраз мовчанка в цім місци була би злочином!

Дурням і в суді можуть деколи вибачати, [illegible] злочинцям ні. Їх карають. Бо [illegible] хто вправився б [illegible], що злочинцям треба вибачати, [illegible]

[illegible]

[illegible] жертви. А [illegible] тими, що виють [illegible]

ЖИДИ, А КОМУНІСТИ

К[illegible] бо читаємо, що є жиди [illegible] жид є комуністом, [illegible] жид комуністом може бути. Чи жиди справді такі тумани, [illegible] комунізмі будуть шукати ро[illegible] [illegible] вний, що самі комуністи [illegible] новляються.

Я кажу, що жидів комуністів нема! "Я є жидом вже 4000 літ!" — може [illegible] жид, повторяючи слова [illegible] 4000 літ як мусів вирости жидівський розум і кілько досвіду мусів він набратися. Отже якого ще розуму може вчитися жид від того комунізму, що бачить свою силу в найнизшій і найменше свідомій клясі нежидів?

Жиди зуміли піднестися так, що в дійсности в них, як народі, нема тої найнизшої кляси. Бо коли між жидами були [illegible] бідаки, то все ж вони не є пролетарями в повнім значінню того слова. Вони свідомі своїх народних справ, вони зорганізовані; перед ними стоять їх власні великі ціли, справи й ідеали, що мають їх вивести з матеріяльного [illegible] жества.

Вони мають для себе своїх розумних учителів, політиків, провідників і державних мужів, що знають добре історію тисяч літ, і для яких наука Маркса і Леніна є краплею в морі їх знання.

Жиди уважають працю [illegible] ном життя, що все будує [illegible] духове здоровля людям, коли комунізм ставить ідеалом життя без[illegible] можливіші вигоди.

Жиди мають свою [illegible] большевики не мають ж[illegible]

Жиди є нарід, з яким числиться світ, коли большевики є збираниною, що повідпадала від ріжних народів.

Жиди знають ціну і силу матеріяльних вартостей, але рівночасно знають потребу і силу духового життя, силу життя релігійного, коли большевики мають на увазі лише матеріяльні справи.

Большевики нищать церкви, а жиди будують свої синагоги і захищають своє релігійне життя.

Жидівське життя збудоване на [illegible] тисяч літ [illegible] ся будувати життя на [illegible] оризованнях і способом [illegible] риментів.

В жидів все починається від розуму [illegible] в большевиків [illegible]

Жиди добилися [illegible] державі [illegible] самостійн[illegible]

В [illegible] жиди, — отже нема нічого такого, що могло би жидів захоплювати і до себе притягати. Жиди [illegible] може знаходити [illegible]

К[illegible] комуністами [illegible]

Інша річ, що жиди [illegible] вати я[illegible] комуністичним [illegible] кими іншими [illegible] не доказ, що вони [illegible] стами. Їм нема пощо комуністами ставати.

Над тим повинні би і наші комунізуючі застановитися.

Некомуніст

В ГАЛИЦЬКІЙ ЗЕМЛІ

В галицькій земли [illegible]
Зійшла зза моря [illegible]
Ясним проміниям т[illegible]
Людей збудила. — Дай Боже

Ой у Галичі красна невіста
Мов би Пречиста — Щасть Боже!
На руках носить як соколятко,
Красне дитятко. — Дай Боже!

Тота невіста, треба нам знати,
Вкраїнська мати — Щасть Боже!
На руках її красна дитина,
Вкраїнська родина. — Дай Боже.

А ти на небі, ясная зоре,
Не йди за море — Щасть Боже!
Но приязненько світи від нин
Вкраїнській родині. — Дай Боже!

Щоби нам скоро гожа зростала,
Лиха не знала — Щасть Боже!
Тай щоби в мирі всім нам прожити
Щасливо жити — Дай Боже!

Цеї колядки колись [illegible] Антоній Левицький в Ніжневі. Я замінив слова "Руський" на Вкраїнський.

о. К. Ж.

СВЯТА ПО РІЗДВІ ХРИСТОВІМ

НОВИЙ РІК — НАІМЕНОВАННЯ ХРИСТА.

Тиждень по Різдві, в той день, що і Різдво, маємо **Новий Рік**, що має разом Свято Наіменовання Христа (Обрізання) і св. Василія Великого.

В Старім Завіті в 8-ий день по народженню хлопця давали йому імя і це було подібне, як в християн хрещення. В церковних книжках звесь воно Святом Обрізання, але нині повинно воно зватись Святом Наіменовання.

Отже це свято пригадує, що й Ісус дістав своє імя 8-го дня по народженню.

З наданням імени уважалось, що хлопець стає членом релігійної громади.

Це свято згадується вже в церковній історії з 4-го віку по Христі, отже знак, що його почали святкувати вже перші християни.

СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ.

Св. Василій родився в Кесарії Каппадокійській. Батько його Василій, мати Емилія. Перше релігійне виховання [illegible] від своєї бабки Макрини.

[illegible] школі його щирим товаришем був [illegible] Григорій (св. Григорій Богослов), який оповідає: "Ходячи до школи ми знали лише дві дорозі, — до школи і до церкви." [illegible] Сам Василій говорить о собі: [illegible] не забував Бога. Те, що я ді[illegible] [illegible] бабки Макрини безнастан[illegible] ростало."

[illegible] [illegible]ншивши шкільні науки Василій пі[illegible] поклонитися святим місцям в Палестині і щоби там охреститися. Він до того часу не був ще охрещений, хоч [illegible] всі християнські обовязки. Та не [illegible] хрещенням, не міг принимати [illegible] В тих часах деякі християни [illegible] хрещення на пізніший час [illegible]

[illegible] Василій повідвідував також [illegible] пустинножителів в Палестині, Месопотамії і Єгипті. Вернувши ж в рідні [illegible] поселився в пустиннім місци [illegible] Ірісом, де пізніше оснував мо[illegible]. На другім березі ріки його мати і сестра (також звалася Макрина) оснували жіночий монастир.

Коли ж почала ширитися аріянська єресь, епископи покликали Василія до [illegible] правдивої науки, де він трудився дуже ревно. Він також помагав людям, чим міг. Тоді правилась Служба [illegible] зложив ап. Яков, а що вона була довга, то Василій скоротив її, щоби і ті, які занадто заняті працею, могли її [illegible].

[illegible] вибрали Василія епископом в Кесарії. В його праці помагав йому щирий його приятель з молодих літ, св. Григорій Богослов.

Цар Валентій старався привернути Василія до аріянства і сам до нього приходив, але Василій його не послухав.

Ще довго в Церкві були неспокої через аріян, аж за нового царя Ґраціяна настали спокійніші часи.

Передання говорить, що св. Василій був ростом високий, тілом несильний, слабовитий, похилий і вдачею лагідний. Мав довгу бороду. Розумом був дуже [illegible]. Помер 379 року, або скорше, [illegible] коло 50 літ. Церков зачислила його до великих Святих.

БОГОЯВЛЕННЯ — ЙОРДАН.

Коли Христос мав коло 30 літ віку, над рікою Йорданом перебував св. Іван (Хреститель), що був великим проповідником. Сюди сходилися люди і він закликав всіх до покаяння і гідного життя. [illegible] слухав щиро його науки, того [illegible] хрестив на знак, що той чоловік буде відтепер починати гідніше жити.

Одного дня приходить сюди Ісус, щоби також охреститися. Але Іван знав, що Ісусови не треба хрещення і сказав: Ти можеш мене хрестити, а не я тебе!, на що відповів Христос: Сповни, чого хочу, бо того треба!

Коли ж Іван хрестив Ісуса, то зявився над ним Дух Святий в виді голуба і почувся голос Бога Отця: Це син мій! Так при хрещенні Ісуса відкрилася людям тайна Святої Тройці, тому Йорданські Свята звуть також Богоявленням, або Просвіщенням. Бо Бог є світлом для людей. І давно в дені перед Йорданом хрестилися ті, що до хрещення приготовилися; тоді світили багато свічок на знак, що люди пізнали світло правди — Бога правдивого. Тому і нині при освяченню води світить багато свічок.

В початках Різдво і Йордан святкувалися разом, а пізніше їх розділено. Святковання Йордану належить до найдавніших християнських свят, бо згадується вже в 2-ім століттю, і воно належить до свят великих і багатих своїм змістом, своєю наукою.

В нас йорданською водою окроплюють доми просячи Бога, щоби благословив їх мешкання, їх життя.

"БЛУДНИЙ СИН"

Лука 15: 11-32.

II. Народно-виховавчий погляд.

Попередно була бесіда про господарсько-економічний погляд на Христову притчу про Блудного Сина. Тепер про народно-виховавчий погляд.

Народом можна назвати таку групу людей, що має багато спільного між собою поза фізичними потребами. Скажім, така група має ту саму мову, ту саму історію, ті самі свята, ті самі виховавчі і релігійні звичаї. А що до народности то вже Самий Господь так дав, що ще від Вавилонської Вежі є ріжні мови на світі, є ріжні групи людей, що витворили свої звичаї, чи інші ріжниці. І Христос казав висилаючи своїх учеників: "Ідіть в світ і навчайте всі **народи**" (Мат. 28 19).

Безсумніву, що — в тій притчі — батько і сини належали до якогось народу. Безсумніву, що в тій родині були домашні порядки, закони, звичаї, властиві тому народові, до якого родина належала. Або, ця родина мала своє народнє, національне виховання. І тільки така група людей, що має своє виховання, чи культуру, є дійсно народом. Бути вихованим, чи — по вченому — культурним членом якогось народу, значить: знати мову, пісню, історію, звичаї й обичаї, взагалі мудрість надбану предками того народу і заховувати те все, а також любити, шанувати й боронити те все перед ворогами.

Дальше — як казав Шіллер: бути культурним значить ще: "злучитися для спільної праці і йти разом до спільної мети". Послідовно, бути культурним українцем значить: знати, що найкращі і наймудріші українці сказали, лучитися разом з другими українцями розумом і духом, разом працювати і йти до спільної мети. "Культура падає тоді, коли люди надуживають, чи зловживають свого розуму, а знов через розум дорога веде до культури." (Шіллер.)

Блудний син надужив свого розуму, чи, як то люди звичайно кажуть, "стрілило йому щось до голови". Він лишає все те, що для него було природним, найкращим і найрозумнішим, йде в чужий край, між чужих людей, "по другу голову".

Притчі Христа правдиві для всіх людей, всіх часів. Отже, якби той блудний син був українцем, то від чого він відорвався, що він полишив? Він відорвався від того народу, на землі якого проповідував св. Андрій Первозванний Святе Христове Євангеліє; він лишив ту землю, по якій ходив св. Володимир Великий, його бабка, св. Ольга Мудра; святі Києво-Печерської Лаври Антоній і Теодосій, Преподобний Нестор перший наш історик, він відрікся високих могил, де поховані кости славних предків, що боронили свій народ і свою ві[illegible] від диких монголів, він відрікся сво[illegible] виховалелів Котляревського, Шевченка, Франка, Пчілки, Кобилянської, Федьковича, Воробкевичів і десятків других своїх культурних провідників. Він відорвався від Золотоверхого Києва, міста князя Льва, завзятих гірняків лемків, бойків, гуцулів, Срібного Закарпаття, Зеленої Буковини, багатого Поділля, золотистих ланів пшеничних Великої України, теплого Криму, розлогих степів Дону та Кубані.

А ще важніші духові якости ... Він, блудний син, позбувся своєї веселої і сумної пісні, гарних звичаїв: Різдвяних, Новорічних, Йорданських, Великодніх, — тої культури, без якої нема народу, нема нації. Він відрікся від своєї Церкви, того хреста, що Кониський так гарно оспівував в поезії: "Радуйся, Хресте, святий, трираменний". Блудний син понехав ті ідеї-ідеали, за які боролися предки його, ідеї, що творять підставу життя народу. А Христос каже: "Не може відорватися вітка від лози і жити". Отже — смерть грозить кожному, що лишає своє.

Де той син пішов? Між чужих. "У чужому краю не шукайте, не питайте того, що немає і на небі, а не тільки на чужому полі ... В своїй хаті своя правда, і сила, і воля" (Шевченко). Блудним синам, що своє понижають, легковажуть, до чужих йдуть по розум, по культуру, є наша рідна, культурна порада, а то: "Вчитись і знати своє". "Як би то вчились так, як треба, то і мудрість була би своя; а то залізете на небо: і ми — не ми, і я не я. І все те бачив, все те знаю: не має пекла, ані раю, немає й Бога, тільки я..." (Шевченко). Відцурався той син, не слухав, що "хто матір забуває, того Бог карає, [illegible] люди цураються, в хату не пускають". Чужі послали його на свої [illegible] пасти свині, зробили з него раба, підніжка ...

"Біда вчить розуму" ... Вернувся й розум блудному синові у біді. "Наймити в мого батька краще жиють, ніж я. Піду до батька, впаду до ніг і скажу: Согрішив я на небо і перед тобою ..." Вернувся і батько приняв його з радістю.

Вертайте й ви всі, що служите чужим. Вертайте до свого народу, своєї культури, і ваш рідний батько-народ прийме й вас обійме, і "усміхнеться заплакана мати".

Христос цю притчу сказав. Його слово вічно правдиве. Порада Христа вертати до своїх. Св. Апостол Павло каже: "... не покидаючи громади своєї, ... а один одного піддержуючи ..." (Жид. 10: 25). Вертайте ж, доки не пізно.

Прот. П. Мельничук.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

СВЯТОЧНІ СПОМИНИ

(НОВИЙ РІК і ЙОРДАН.)

Великий жаль, що в Канаді не може бути таких радісних святковань, як бували в Старому Краю.

От надходить Новий Рік і діти вже готовлять торбини на "насіння" і щоби було в що дарунки складати. А господині печуть балабушки, дехто навіть [illegible] як тонкі невеличкі варенички, щоби і тим сівачів обділяти.

А все те було в селі. [illegible]

[illegible]

[illegible] Ти прославиний козаче, За тобою Морозенку Вся Україна плаче

Це були українські [illegible] навчили. Але вже [illegible]

[illegible]

Входять до сіней не питаючи дозволу, бо тоді таке їх право, і кидаючи зерно кричать: "Сійся родися!" Або: "Сійся родися на щастя, на здоровля на новий рік, щоби вам більше вродилося, як вторік!" І тут домашні виносять з хати балабушків і роздають кожному сівачеві та сівачці по одному.

Деколи сівачі заходили і до хати, але тут робили клопіт, бо сіявши накидали зерна в муку в начиння.

В декотрих хатах виносили з хати до сіней сніп, що від Різдва стояв в куті (дід), тут перші сівачі оббивали його (молотили) і зерно забирали для сіяння.

Коли хтось зайде до близької рідні, то йому дають не балабушки але більші книшики.

Так від досвітку до дня повне село руху і гамору. Весело дітям, весело і старшим. Сумною була би хата, яку сівачі чомусь обминули би.

Пригадую як вчасним ранком вибрав я з молодшим братом [illegible]

[illegible]

Коли ж нема тут всего того [illegible] Новий Рік обсівали.

[illegible] і згадки про [illegible] Перед Йорданом [illegible]

[illegible] і свічками на став і тут священик святив воду. Люди брали свячену воду [illegible] додому.

І були такі часи, що коли йдеться по свячену воду, то на дворі так [illegible] потрошки топиться і в [illegible] ногами є вода. Коли ж знов приходить мороз, то вода виходить наверх, замерзає і коням тяжко на леді вдержатися. Ховзко.

Коли ж принесуть свячену воду додому, то найперше окроплюють нею хату в середині і роблять крейдою хрестики на дверах. Опісля окроплюють всередині всі інші будинки і там на дверах виписують хрестики.

Хто не ходив за свяченою водою, той вдома кушав свячену воду, а решту заховують, щоби свячена вода була в [illegible] до другого Йордану.

Вечером діти закладають [illegible] хрестики з соломи [illegible] були менші, як тут), а [illegible] діти ходять меншим щедрувати [illegible] там щедрувати [illegible]

Так виглядав Новий Рік [illegible] моїм селі. В деяких селах [illegible] додаткові звичаї, і добре було би дехто і старших їх описав. Іх можна і по святах згадати.

Іваншіє.

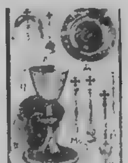

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

СВЯТКОВАННЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Церква Христова поволи [illegible] і прибирала сталі форми [illegible]

[illegible] Саме Свято Різдва [illegible]

[illegible]

Треба також зазначити [illegible] у IV-ому [illegible] Господнього [illegible] 6-го [illegible] віку Заходу [illegible] святкування [illegible] Христового 25 грудня.

Треба ще згадати [illegible] святкували Різдво Христове разом з Хрещенням Господним, [illegible] до кінця IV-го віку.

В цей спосіб свято Різдво Христове і Хрещення Господнє [illegible] святкувати при кінці IV [illegible] Вірменська Церква залишила у себе давний порядок святкування свята Різдва Христового разом з Хрещенням Господним (Йорданом) 6-го січня.

Св Григорій Назіянин [illegible] в Царгороді проповідь поетичним виразом:

"Христос народжується [illegible] славте! Христос з небес зустрічайте! Христос на землі величайте: Співайте Господеві вся земля . . ."

Ці слова вложено в перший різдвяний ірмос

о. Кость Желішкевич.

ПРИМІРНЕ ВІНЧАННЯ

Андрій Петрів і Ольга Г. Кучма

[illegible] Онт. — Дня 16-го [illegible] вінчалися молоді [illegible] Петрів і Ольга Гень [illegible] величаве [illegible] доверщив Всеч [illegible] церковним хором [illegible] Н. Г. Савентяк [illegible]

[illegible] Радиш і П [illegible] розподілено так [illegible] будівельного [illegible] на Український Голос [illegible]

[illegible] Бог дарує молодим многих літ [illegible]

Ще п. Нік. Марчук забирає слово й апелює до гостей, щоб при такім вибранню обдарувати і свої часописи, а це Український Голос і Вістник. Збіркою занялася пані А. Кут, [illegible] принесла $12.50. Всім жертводавцям щира подяка. На Укр Голос призначено $7.50, а на Вістник $5.00. На закінчення відспівано [illegible] в родині" і „Многі літа".

Присутний Н. М.

ЗБІРКА НА ВЕСІЛЛЮ

Виндзор, Онт. — Висилаю на пресовий фонд збірку, що була переведена на весіллю Олекси Золотки і Сицилії Добмаєр в [illegible] 18-го листопада 1950. Жертвували: Олекса і Сицилія Золотка (молоді) $2.00; по $1.00: І. Пришляк, [illegible] о. Запаринюк, Н. [illegible] і Илля и Терещук, пані [illegible] Бодехівський 50 ц. Разом $9.50. Цю суму призначено по [illegible] на Український Голос і [illegible] жертводавцям щира подяка.

Гість.

ВШАНУВАЛИ БАТЬКІВ

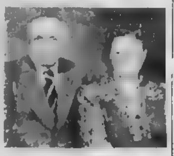

П-во Скварчуки

Дробот, Саск. — В суботу, 28-го жовтня, відслужено тут Службу Божу [illegible] Скварчуків [illegible] подружжя [illegible] М. Бодварчук [illegible] і його дружина, [illegible] походять з села [illegible] Буковина [illegible] до Канади 1904 року. Його дружина 1907 р. а подружилися 1910 року. Перед тим п. Скварчук ходив на зарібки по ріжних роботах, а по одруженню осілись в кольонії Дробот, де живуть до неї пори. В їхній родині є трьох синів і дві дочки. Григорій учителює коло Інсінгер, Юрій є книговодчиком у Гемилтоні, Василь має укінчений БіЕй і також учителює, Анна є кравчинею, а Софія також працює при книговодстві.

Це приняття для своїх батьків влаштували діти як несподіванку, зарядивши Службу Божу і запросивши гостей до участи. Після Служби відбулось благословення ювілятів, де священик звернув також увагу на примірне супружжє життя ювілятів, желаючи їм здоровля. Дальше відбувся обід в домі п-ва Скварчуків, а вечером приняття в Народнім Домі при церкві. Тут говорилося про те, що п-во Скварчуки є добрими членами Церкви від самих початків її заснування, є членами Народного Дому, передплатниками Українського Голосу й Вістника довгі роки, дарували $125.00 на будову Катедри у Винипегу і загально інтересуються щиро нашими рідними справами. Діти їх учащали до Інституту ім. П Могили в Саскатуні, коли побирали студії.

Діти дали дарунок родичам, а священик завізвав присутних, щоб зложили дар на будову Катедри у Винипегу, отже зібрано $65.40.

З цеї суми призначено $10.00 на Український Голос, $5.00 на Вістник, а решту грошей на Катедру Пресв. Тройці у Винипегу. Всім жертводавцям щира подяка, а п-во М. Скварчуків нехай Господь нагородить добрим здоровлям.

Такі ювілеї чи гостини повинні все починатися церковною відправою з подякою на устах. Багато людей сьогодні справляють коштовні балі чи оказії, але за найважнішу потребу, благословення церкви [illegible]

Гість.

ВШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНУ ГРОМАДЯНКУ

[illegible] Саск. — Членкині українського Товариства Дочок [illegible] і члени Українського [illegible] в Ріджайні влаштували несподіванку в день [illegible] Мойсюк. В [illegible] 1950 року, [illegible] число членів [illegible] а також діти, сини [illegible] невістки і дальша [illegible]

[illegible] Товариства пані [illegible] присутним значіння [illegible] до слова [illegible] Народного Дому [illegible] який у своїй [illegible] вказав на працю [illegible] Мойсюків за минув[illegible] Українськім Народнім [illegible] Громаді і Жіно[illegible] Дальше пані А. Кут [illegible] заступниця [illegible] Товариства пані М [illegible] неї промовляли п [illegible] пані М. Овадюк, пані [illegible] пані В. Гнатчук, п. Вас. [illegible] Бабчук, пані В. Мойсюк, п. Нік. Мойсюк [illegible] Корпан.

[illegible] була перерва і перекуска [illegible] відспівано кілька пісень [illegible] М. Овадюк вручила дарунок [illegible] пані В. Мойсюк від [illegible] присутних та побажала їй щастя [illegible] здоровля і многих літ прожити [illegible]

ВШАНУВАЛИ ПІОНІРІВ

Гардентон, Ман. — П-во Аркадій і Варвара Жиги відсвяткували тут золотий ювілей подружжя в день 18 листопада 1950 року. Як молоді люди, около 50 років тому розпочали своє господарство в цій околиці будучи в той час першими поселенцями цеї південної частини Манітоби. Вони були очевидцями й учасниками розвитку околиці як [illegible] фармерсько - господарської сторони так і громадсько - культурної. Благословив їх Господь щасливим життям. Виховали пять синів і шість дочок. Всі діти подружені, крім одного сина. Родина включає тепер крім синів і дочок та їхніх жінок і чоловіків, 28 внуків і 3 правнуків.

[illegible] Господарем приняття був найстарший [illegible] Магдарій Настюк з Форт Френсес. Він висловив щирі привітання і побажання для ювілятів. Дальші промовці також висловили теплі побажання. Між іншими привітами відзначається промова п. Манолія Ковалюка. Господар п. Настюк звернувся до присутних із закликом зложити дар на українські інституції. Це, сказав він, один із способів реально виявити пошану і любов до ювілятів та тих чинників, що причиняються до завершення [illegible] життя в родині й громаді. Такі чинники є Церква й преса. Він пропонував, щоб збірка була призначена на Українську Православну Катедру у Винипегу і на Український Голос.

Слідуючі зложили жертви: по $5.00: Магдарій Настюк, Олекса Жига, Георгій Жига, Василь Жига, по $1.00: Николай Стасюк, Василь Антонішка, М. Б. Ковалюк, С. Паничук, Петро Дикун, Аркадій Жига, І. Сидор 50 ц.; по 25 ц.: Михайло Шипіт, Дмитро Бадюк, М. Косован, Н. Малий, І. Г. Косован. Разом $27.75. Рішено призначити $20.00 на Катедру Пресвятої Тройці у Винипегу і [illegible] решту на пресовий фонд Українського Голосу.

Н. М.

СРІБНЕ ВЕСІЛЛЯ

Чилавек, Б. К. — Старанням двох дочок і сина п-ва М. Стефюків влаштовано їм 18 листопада приняття з нагоди їх „срібного весілля" щоб у той спосіб діти віддали належну пошану своїм родичам. П-во Стефюки з трьома малими дітьми приїхали сюди з Гроплин, Саск., в 1936 р. Маєтку великого не привезли бо не були тяжкі часи, але вже тут придбали гарну господарку і виховали своїх дітей на добрих і свідомих українців.

На приняття, що відбулося вечорі, прибуло багато гостей, приятелів п-ва Стефюків з Чилавек і Егесів. Господарем вечерка був Дмитро Свик. Перший промовляв Д. Свик, згадуючи заслуги Свиків в громаді, дальше Петро Равлик, дружба і довголітній приятель [illegible] „молодий". Ювіляти дістали [illegible] від гостей.

На закінчення Д. Свик сказав промову, в якій згадав між іншим, що Український Голос святкує 40-літній ювілей, про який ми не можемо забути, а також треба щось жертвувати на Катедру у Винипегу, що [illegible] будується. І так, зібрано $25.00, з чого $15.00 призначено на Катедру, а $10.00 на Український Голос.

[illegible] щире [illegible] Стефюкам здоровля і щоби [illegible] весілля.

Геня Свик.

БЛ. П. ЮРІЙ (ДЬОРДІЙ) КРИВЕНЧУК

Марiам Алта. — Жовтня 20-го 1950 [illegible] в 78-му році життя Юрій Кривенчук, один з перших піонірів [illegible] Фрунє, [illegible] коло Мусідора [illegible] Череш [illegible]

[illegible]

Покійний полишив у смутку вірну дружину Фрозину, з якою прожив у супружестві близько 52 роки, шість синів і одну дочку, яким дав гарне виховання і які в своїх заняттях примірно виявляються. Крім того ще тужать за своїм щиролюбним дідусем 25 внуків.

Жертводавцям і всім учасникам похорону щира подяка, а покійному [illegible] мужеві, дорогому татові, люблячому дідусеві, сватові, куманові, свекрові й незабутньому односельчанинові Юрієві (Дьордієві) вічний спочинок, а земля пером.

Свящ. Ілля Шевчук.

ПОДЯКА.

[illegible]

КОНЦЕРТ В АРБАЦІ, МАН

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ

[illegible]

Адреса: Box 71 Гафорд Саск. Телефон 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

СІЧЕНЬ:

18. Четвер, Св. Вечер, Вечірня і освячення води — Шіго поуд.

[illegible]

Адреса: Box 52 Шіго Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

СІЧЕНЬ:

18. Четвер, Навечірря Богоявлення — Вайта.
19. Пятниця. Богоявлення Господнє Йордан — Арбакка. Св. Апост.
20. Субота. Івана Хрест. — Сірно.
21. Неділя — Сондали.
28. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

СІЧЕНЬ:

18. Четвер. Велике освячення води: 10 год. — Смокі Лейк. 12 год. — Бельє. 2 год. Спедел. 4 год. — Бейв Лейк. 6 год. — Ваґлан.
19. Пятниця. Богоявлення. Йордан. 6 [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

СІЧЕНЬ:

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

СІЧЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Фика

СІЧЕНЬ

[illegible]

Адреса: [illegible] Телефон 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

СІЧЕНЬ

19. Пятниця. Богоявлення. По Св. Божій освят. води — Енвин.
20. Субота. Івана Хрест. — Валлі Ривер.
21. Неділя — Сифтон.
28. Неділя — Коси.

Адреса: Box 550 Давфин Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желіщкевича

СІЧЕНЬ:

[illegible]

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Термолоть.
11. Неділя — Вакав.
12. Понеділок. Трох Святих — Калворт.
15. Четвер. Стрітення Господнє — [illegible]
25. Неділя — Алвіна.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155. Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Південнипегського Округа

СІЧЕНЬ.

19. Пятн. Богоявлення — Понкарфілд.
21. Неділя — Бренток.
28. Неділя — Понкарфілд.

[illegible] Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Бознарчука

СІЧЕНЬ

[illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячиин.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ:

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

СІЧЕНЬ:

19. Пятниця. Богоявлення — Роблін [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Box 54. Роблін, Ман. Телефон 54. р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

СІЧЕНЬ:

19. Пятниця. Йордан — Сін.
21. Неділя — Евгусвіл.
28. Неділя — Оксборн.

ЛЮТИЙ:

[illegible]

12. Понеділок. Трох Святих — Сін.
15. Четвер. Стрітення — Глен Евен.
18. Неділя — Роєборн.

Адреса: Оксборн. Тел. 133-21, Шол Лейк Рвен.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

СІЧЕНЬ.

19. Пятниця. Йордан — Арран.
21. Неділя — Норквей.
28. Неділя — Стінен.

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Дорбен.
11. Неділя — Арран.
12. Понеділок. Трох Святих — Кобзар.
15. Четвер. Стрітення — Мейбрідж.
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Глен Елдер.

Адреса. Box 124. Арран. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

СІЧЕНЬ:

19. Пятниця. Йордан — "Коло Кущик".
20. Субота. Івана Хрест. — "За рікою".
21. Неділя — Фокс Лейк.
28. Неділя — Тафнел.

Адреса: Box 58, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ 1951.

16	В	3	Прор. Малахія, муч. Гордія
17	С	4	Собор 70-ти Апост. [illegible]
18	Ч	5	Св. Вечер перед Богоявленням [illegible]
19	П	6	*Йордан (Богоявлення Госп.)*
20	С	7	Собор Івана Хрестителя
21	Н	8	*Н. по Йордані* Прп. Григорія
22	П	9	Муч. Полієвка і Федора
23	В	10	Григорія еп. Ниського
24	С	11	Прп. Теодосія Вел.
25	Ч	12	Сави архієп. Серб.
26	П	13	Муч. Ермила і Стратоника
27	С	14	[illegible]
28	Н	15	*Н. 32 по Зісл.* Прп. Павла
29	П	16	Поклоніння вериг ап. Петра
30	В	17	Прп. Антонія Вел.
31	С	18	Атанасія і Кирила архієп.

ЛЮТИЙ

1	Ч	19	[illegible] Прп. Макарія
2	П	20	Прп. Евтимія Вел.
3	С	21	Прп. Максима Ісповідника
4	Н	22	*Н. 31 по Зісл.* Прп. Тимотея, Апостола
5	П	23	Св. муч. Климента еп. Анкир.
6	В	24	Прп. Ксенії, муч. [illegible]
7	С	25	Григорія Богослова архієп.
8	Ч	26	Прп. Ксенофонта і Марії
			[illegible]

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1951. ВИННИПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1951. ЧИСЛО (867) 3

НИНІШНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА СВІТІ.

Світ стоїть на порозі нової війни. Може вона тепер не бути, але може бути і дуже скоро. Не буде нині, то буде завтра. В усіх краях робляться воєнні приготовання.

Західні держави хотіли переговорювати з китайськими большевиками, але ті не хочуть і дальше воюють в Кореї. Америка стоїть за тим, щоби признати китайців напасниками (агресорами), але це був би початок війни з Китаєм, отже мабуть і з Росією. Англія заявляється за Америкою, хоч з деякими застереженнями. [illegible] застереженнями заявляється і Франція Бельгія й Австралія, а вчасти Канада.

В Обеднаних Націях справу відтягають, обмірковують, з чого дехто невдоволений. А тут мало би проголоситися, що китайські большевики напасники.

През. Трумен вкінци заявив, що Сталін, Гітлер і Мусоліні однакові, і що Сталін [illegible] поневолити звичайний нарід.

В Америці беруть до війська від 18 [illegible]. В Канаді була заява, що треба число війська збільшувати.

Деякі поодинокі визначні люди висловлюються, що проти китайців треба вжити атомічних бомб.

Що вийде, побачимо невдовзі.

НЕЗАЛЕЖНІ КАТОЛИКИ В КИТАЮ.

Є вісти, що римо-католики китайці оголосили свою Церкву незалежною, отже треба розуміти, що незалежною від папи. [illegible] Церква для китайців [illegible] числять там на 3 мільони. [illegible] протестантські Церкви, що там є, не признають чужої церковної залежности.

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКА.

В російській Німеччині засудили католицького священика на 8 літ тюрми за те, що помагав 18-літному студентови, який був проти большевиків. Студента розстріляли.

ЖІНКА РАБІНОМ.

В Меріліян, Місс., в Стейтах, помер рабин [illegible]рман, і його 57-літна жінка заняла в синагозі його місце з усіми рабинськими правами. Це мабуть перший випадок серед жидів. Синагога належить до групи "реформованих", що на дещо нове собі дозволяють.

ДАРУНОК ДЛЯ ЦЕРКВИ.

В Ковентрі, в Англії, німці знищили катедру і тепер її відбудували. Канадійська Колеґія органістів післала туди 21,000 долярів як дарунок на нові органи. Ще 5,000 готоляться вислати тутешні англійські церкви.

ІНФЛЮЕНЦА В АНГЛІЇ.

В 126 місточках і містах Англії впродовж тижня померло від інфлюенци 890 осіб, коли попереднього тижня вмерло 458. В фабриках зменшилось число робітників. В північній Ірляндії замкнули 130 шкіл. Сильна інфлюенца є в Німеччині та понад Середземне Море. Молодші люди менше слабують.

СТАСЕН ЗА УКРАЇНОЮ.

Січня 15-го говорив через радіо Гаролд Стасен, бувший кандидат на президента Америки і сказав, що Росію треба поділити і повинна би повстати Українська Держава, та за нею ще і другі. Треба висвободити народи, казав він, треба увільнити міліони невільників з большевицьких таборів. Дати людям можність триматись своєї релігії. Стасен заявляється за тим, що Америка повинна таким ладом вести свою заграничну політику. Для українців важне, що Стасен поставив Україну на перше місце між народами, які повинні мати свою державу. Його голос в будуччині може багато заважити.

ЖЕРТВА НЕВІДОМОЇ.

Часописи подають таку новинку: в Фордис, Арк., в Стейтах, касієр методиської Церкви зводив рахунки і бачив, що церква має великий довг. Нараз приходить незнана жінка, дає 1,000 долярів, і не давши свого імени, відходить. І касієр записав: А.З.Н. Опісля пояснив, що це значить: Ангел з Неба. І такі бувають жертводавці.

ВЕСІЛЬНІ ПОТОПИЛИСЯ.

В Бидгощі в Польщі заломився лід на озері, куди їхали весільні гості з молодим і молодою і так втопилося 16 осіб.

ПОМЕР НА ЦВИНТАРІ.

В Клівленд, Огайо, знайшли на цвинтарі 76-літного А. Барлка, що через 11 літ майже кожного дня приходив молитися на гробі своєї жінки. Тепер при молитві помер на її гробі.

ЯК ПОПЕЧЕНУ ВРАТУВАЛИ.

В Колумбус, Огайо, попеклася 9-літна дівчина так, що більша часть тіла була спечена. Це стан смертельний. Коли ж зроблено заклик за чужою шкірою, то арештанти зі стейтового арешту, — злодії, розбишаки, зголосилися що попеченій поможуть. І вони дали 640 квадратових цалів своєї шкіри (25x25 цалів) на [illegible] попеченого тіла дівчини і вратували життя. І дали добровільно, не вимагаючи винагороди. І не хочуть, щоби виявляти їх імена. З 4000 арештантів було зголосилося 1000, а вже з тих вибрали 10.

ЗГОРІЛО ШЕСТЕРО.

Коло Октага, Окла, в Стейтах, згоріли родичі і четверо дітей, коли в їх домі повстав огонь. Лише 11-літний син вискочив вікном.

ВІД НЕЩАСТЯ НЕ ВТЕЧЕШ.

З Селкирк, що на півночи від Виннипеґу, амбулянс віз слабого, Ф. Марша, до шпиталю в Виннипеґу. На дорозі амбулянс вдарився до телефонічного стовпа і слабий смертельно покалічився.

ЛІТАК ВПАВ — ЗГИНУЛО 10.

Пасажирський літак впав в стейті Вашингтон, отже згинуло 7 пасажирів і 3 з обслуги літака. Чому літак впав, годі знати.

ЖЕРТВИ БУР І ОГНІВ.

В кількох недавних днях згинуло на світі від бур й огнів понад 170 осіб. І так через великі сніговиці почав з Альпейських гір зсуватися сніг великими масами і позасипав багато сіл в сторонах Австрії, Італії і Швайцарії, і там згинуло найменше 137 осіб, а про інших невідомо. З того в Швайцарії 60, в Австрії 62, в Італії 15. Є і ранені. І боятьcя дальших обривів снігу. Засипані села відкопують.

В північній Норвегії була велика буря, що знищила 11 рибацьких суден й 8 осіб нема. В Франції впав великий сніг і згинуло 3. В західній Німеччині були великі повени.

Вибух вулькану гори Лямінгтону, в Новій Ґвінеї залив лявою 23 особі, а може більше.

ЗНАЙШЛИ ЗАМЕРЗЛУ ЖІНКУ.

В околиці Генлей, Саск., знайшли замерзлу жінку, Мей Гал, 45-літну, вчасти прикриту снігом. Коло неї були два пси, що з нею йшли і тут з нею зосталися. Один з них був вже замерз, а другий замерзав. Вірні товариші чоловіка!

ОБРАБУВАЛИ БАНК.

В Торонті чотирох замаскованих рабішників забрали з банку в Торонті 5,000 долярів. Поліція думає, що це ті, які в жовтни забрали з банку в Торонті 10,000 долярів.

ЗГИНЕ, А НЕ ПІДДАСТЬСЯ.

Коли недавно в російській части Німеччини судили 18-літного німця, Йосифа Фляде, він крикнув: "Я більше ціню свободу, ніж своє життя!" Його засудили на смерть. Його відвага так зворушила німецьку молодь, що другого дня були великі демонстрації проти засуду, отже виконання засуду відложено. Фляде попався в руки, коли роздавав летючки, де закликалося до спротиву большевикам.

МОНТҐОМЕРІ ЗА БАЖАННЯМ ВІЙСЬКА.

Маршал Монтґомері заявився за тим, щоби в усіх західних краях, що належать до Північного Атлянтійського Союзу, всіх [illegible] забирати до війська на дволітні вправи.

ЛЮЛЬКОЮ ЗАПАЛИВ ОДЕЖУ.

На Ст. Боніфасі, коло Виннипеґу, 84-літний Люїс Ґревелін курив люльку і так запалилася на нім одежа. Він дуже попікся і тепер в шпиталі.

РАДИТЬ ПІСТ ДЛЯ ЗДОРОВЛЯ.

Ще січня 3-го почав 56-літний Л. Соломон, в Монтреалі, постити і постить вже три тижні. Він пє лише теплу воду, по три шклянки три рази денно, або і більше. Каже, що почне їсти аж тоді, коли його тіло буде того домагатися. Вірить, що такий піст для здоровля конечний.

ЗГОРІЛА МАТИ З ДІТЬМИ.

В Альвадо, в Тексасі, згоріла мати і троє дітей. Мати хотіла діти ратувати, отже разом з ними згоріла.

[illegible]

Десятки літ йде спір про Йосафата Кунцевича. Одні кажуть, що він великий святий уніятський, руський, а навіть український, другі кажуть, що він є лише лялькою в руках католицьких політиків, та що в католицькім світі він зветься польським святим

Щоби справу посунути вперед, вдаймося до самого папи, що він каже. Він найвисший авторітет для католиків. Він непомильний. Люди своє говорять, але це якраз папа проголосив Йосафата святим і назначив йому місце між святими. Папа мусить найкрасше знати, хто Йосафат був. Папа все провірює, нім вирішить. Його не одуриш. Отже послухаймо, що папа про Йосафата говорить.

"Католик Реджистер" з Торонта був органом римо-кат. церкви в Канаді. І він в числі з 20-го грудня, 1923 р., помістив велику статтю про папську Енцикліку (папське письмо) присвячену Йосафатови в 300-ліття його смерти (1623 — 1923). Початок тої статті подаємо тут фотографічною знимкою, отже вірну копію того, що там писалося.

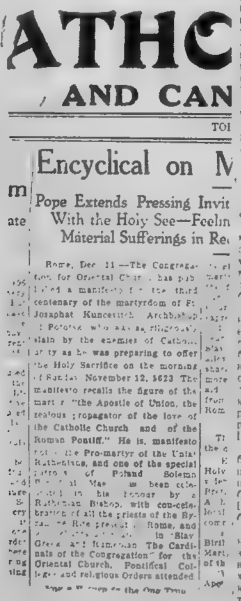
ATHC
AND CAN
TO
Encyclical on M
Pope Extends Pressing Invit
With the Holy See—Feelin
Material Sufferings in Re

Rome, Dec. 11.—The Congregation for Oriental Ch[illegible] has published a manifesto for the third centenary of the martyrdom of St. Josaphat Kuncevitch, Archbishop of Polotsk, who was [illegible] slain by the enemies of Catholic [illegible] as he was preparing to offer the Holy Sacrifice on the morning of Sunday, November 12, 1623. The manifesto recalls the figure of the martyr "the Apostle of Union, the zealous propagator of the love of the Catholic Church and of the Roman Pontiff." He is, manifesto [illegible] the Pro-martyr of the Uniat Ruthenians, and one of the special patrons of Poland. Solemn [illegible] Mass has been celebrated in his honour by a Ruthenian Bishop, with con-celebration of all the priests of the Byzantine Rite present in Rome, and [illegible] in Slav, Greek and Rumanian. The Cardinals of the Congregation for the Oriental Church, Pontifical Colleges and religious Orders attended.

По українськи це буде:

"Рим, грудня 11. — Конгрегація для Східної Церкви оголосила маніфест (заява, оповіщення) на тристаліття мучеництва св. Йосафата Кунцевича, Архіепископа Полоцького, що був по святокрадськи вбитий ворогами католицької унії, коли приготовлявся до принесення Святої Жертви в неділю, листопада 12, 1623. Маніфест (енцикліка — В.) пригадує особу (фігуру) мученика, "Апостола Унії", ревного ширителя любови Католицької Церкви і Римського Первосвященика". Він є, маніфест завважує, Перво-мучеником Уніятів Русинів И ОДНИМ ЗІ СПЕЦІЯЛЬНИХ ЗАСТУПНИКІВ (ПАТРОНІВ) ПОЛЬЩІ. (Підчеркнення наше — В.). Врочисту Первосвященицьку Службу Божу відправив в його честь Руський Епископ при співучасти всіх священиків Византійського Обряду що були в Римі, і зі співами на переміну словянськими, грецькими і румунськими. Кардинали Конгрегації для Східної Церкви, Папські Колегії і релігійні чини були присутні."

Отже чорне на білім! Автор статті окремо ще навіть звертає увагу, що це **папська Енцикліка зве Йосафата заступником Польщі**, [illegible] сам папа [illegible] ким його уважає! І проголошує це широкому світови. Отже і греки (католики) і румуни (католики) [illegible] **що Йосафат є спеціяльним заступником Польщі**, — одні лише "русини" [illegible] те ще не довідалися. Хоч і дивно, як це сталося, бо ж згадану Службу Божу правив Руський Епископ. [illegible] якось не [illegible] в Службі спеціяльного заступника Польщі [illegible] "русинів" є такі [illegible]

Та ми [illegible] що папа правду каже. [illegible] папи [illegible] — повірити [illegible] спеціяльним заступником Польщі.

КІЛЬКА ДРІБНИХ СПРАВ

В "Церкві і Народі" [illegible] 1951 [illegible]

[illegible]

[illegible] ма нічого й проте [illegible] вірні [illegible] домагаються [illegible] тя [illegible] бути [illegible]

[illegible] бувши для себе прав [illegible] них постанов [illegible] обороняє їх, а з ними [illegible] тові інтереси. Як це поблагі [illegible] корпорації. Лишається [illegible] ред ким єрархія ті права [illegible] Перед чужими людьми, чи [illegible] вірними Церкви?

Знов же вірні виступають [illegible] безправні, і так забуті [illegible] що аж мусять пригадувати, [illegible] що вони дарують, і [illegible] бодай дозволу працювати для добра Церкви. А без того і працювати для добра Церкви вони не мають права

Та надалі вірні домагаються в Церкві для себе дійсних прав, а не лише дозволу працювати. Прав для вирішування важних церковних справ разом з єрархією. Вони також можуть вважати себе корпорацією, що повинна мати права. Це так коротко!

Сербський православний епископ Зари Милаш, написав визначний твір "Церковне право Східної Церкви", однакож наведений цитат в "Ц. і Н." ледви чи говорить те, що "Ц. і Н." мала на увазі

Покликатись лише на те, що постановили Собори перед 1500 літами, тепер замало. Тоді була Византійська (грецька) держава, якої нема від 1453 року. Нинішне життя має нові потреби і нові історичний досвід, яких творці давних канонів не предвиджували.

Тепер треба брати під увагу і давне і нинішне. Хто живе ни[illegible] уявляє собі, що живе в Византійській державі, той для Церкви мало добра зробить.

В Ню Йорку появилася в листопаді 1950 книжочка "Посів Крови" видання Василіян, призначена для об[illegible] Кунцевича. Книжочка має 29 [illegible] друку. Там на 28 стор. говориться:

"Перед двома роками в Канаді появилася друком брошурою [illegible] пера відомого відступника [illegible] грубої неправди, очерненн[illegible] обкидав імя, особу, ідею най[illegible] на України [illegible] св. Йосафата

В відповідь порадимо тим [illegible] хочуть про Йосафата більше знати [illegible] собі згадану книж[illegible] Йосафата видану в Канаді. Ціна [illegible] має 188 сторін друку [illegible] більша, отже [illegible] Її можна дістати в Ко[illegible] Української Православної Це[illegible] Джанс Аве., Винипег, Ман. [illegible] мабуть продають [illegible] видавництва в Канаді [illegible] обі книж[illegible] другою [illegible]

[illegible] фактів [illegible] "Вістника" для доказу [illegible] Церкви [illegible]

[illegible] Митрополитом (27 [illegible] "Укр. Прав. Вістник" [illegible]

[illegible] Укр. Прав. Церкви [illegible] 200 [illegible] Українська Прав[illegible] Канади

Тамже на ст. 32 в [illegible] тростів церкви в [illegible]

"Складаю Вам гратуляції [illegible] і Вашу непохитну пост[illegible] держатись віри і святих традицій Східної Православної Церкви в єдності з архієпархією (грецькою) і Вселенським Патріярхом . . . Отже прошу Ва[illegible] непохитно при Вашому П[illegible]

Епископ Германос.

[illegible] Гундяк — провідник [illegible] в Америці. Коли ж [illegible] (в Картерет) звязана з патріярх[illegible] Церкви що виробляла п[illegible] канадійської Церкви [illegible] з патріярхом була звязана [illegible] тягнути нашу Церкву за собою

Крім наведених є ще інші факти, що [illegible] саме доказують.

УКРАЇНСЬКО-БІЛОРУСЬКО-ГРУЗИНСЬКИЙ КЛЮБ

Вересня 13-го, 1950 р. [illegible] в Мінхені, в Німеччині, місцевий клюб [illegible] з українців, білорусів і грузинів для вироблення культурно-наукових [illegible] звязків між тими народами. Ст[illegible] собі до того — реферати (відчити) спільна праця на основі християнського світогляду. Голова клюбу — проф. В. Щербаківський, заступник — проф. Мет[illegible] другий заступник — В. Тамошин, секретар — О. Калінник

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

I.

В "Вістнику" вже подавалися частинки зі споминів свящ. Пристая, а тепер подамо знов кілька образків, які в своїх споминах малює автор тих споминів

В духовнім семинари.

Оповідає свящ. Пристай, що не всі професори в семинари були однакові. Одні розуміли, як треба виховувати, інші не розуміли. Бо самі неоднаково були виховані. Дехто з них мав дуже багато книжного знання, але не розумів живого життя.

От був настоятелем семинара свящ. Мельницький. Дуже вчений, знав мови старословянську, сирійську, арабську, халдейську, але не знав звичайного щоденного життя. Це питомці семинара знали і строїли з нього жарти. Мав він титул "Світлійшого".

Бувало таке, — каже автор споминів, — що всі присутні в рефектарі (в [illegible]) питомці, а було їх понад двісті, крикнули враз: Світлійший! Світлійший! Світлійший!

"А світлійший немов вкопаний стояв [illegible] стіною рефектара, і схвильований бистро глядів на всі боки

[illegible] справи з практичного дійсного життя були загадкою для нього. По закінченню ферій (вакацій) питомці вернувши йшли до світлійшого й оповідали [illegible] творені речі.

Світлійші не мають поняття, — казали [illegible], — як дуже бідує нарід. Дощі [illegible], як з цебра, так, що всі [illegible] потонули в копицях.

Інший розказував:

Цього року розплодилося тільки [illegible], що зїли всю землю і люди не мають де сіяти пшениці.

Семинаристи на кожним кроці використовували вузькоглядність і безпорадність [illegible] вого настоятеля і виробляли вся[illegible] щоби з нього посміятися. От [illegible]:

[illegible] зборами перед Вечернею [illegible] на коритарях і поділившися [illegible]. Коли ж Світлійший зявився [illegible] ри, то на переді і ззаду повст[illegible] дикий вереск, що Світлійший [illegible] навіть не знав, звідкиля цей [illegible]. Він біг в один бік за збиточниками, [illegible] ті зникали, а водночас з другого [illegible] підносився несамовитий вереск. Ця облава тревала іноді чверть години

Це показує, до чого молоді люди спосібні. Це ж були хлопці понад 20 літ віку, на вигляд люди, але ще з діточим розумом. І каже автор:

"[illegible] було дуже прикре положення для [illegible] шувяного настоятеля. Неприємно це вражало також тих питомців, що дивились поважніше на справу. Не всім були на радість ті збитки, але годі було що зробити проти більшости. А робила це зріла й інтелігентна молодіж, що за кілька років мала бути "градом верху гори стоя" (містом, що стоїть на верху гори), тобто світлом для других. Тут каже Пристай:

"Признаюся, що зі сорому лупалося мені лице, коли я мусів приглядатися до тих видовищ, що нагадували щось африканське й дике . . . Пишу про те, щоби дати осторогу гридучому (тому, що приходить) нашому поколінню, що таких некультурних вчинків не повинні робити молоді люди . . ."

Автор має тут на гадці студентів-теольогів, однакож його осторога відноситься до всіх молодших. Всі вони є кандидатами на старших громадян, на громадських провідників.

І коли автор показує вибрики і некультурність в школі, то така сама некультурність може бути і поза школою. Чим є такі танці, де сходиться все без розбору, що лише вміє танцювати; де ніхто не питає про характер, про культурність тих, що танцюють; де є разом пиятика, крики, свисти, безконтрольне поведення. Які будуть з таких громадяни?

ЗНАЧІННЯ РЕЛІГІЇ В ЖИТТЮ

ЙОСИФ МАЦЦІНІ

До великих італійських патріотів і мислителів належить Йосиф Мацціні. Жив, коли Італія була порозбивана. В її визвольним русі Мацціні був великою розумовою силою. Коли він помер 1872 р., то лондонський "Таймс" писав

"Помер чоловік, що відограв велику ролю на сцені европейського театру. Чоловік, в якого характері було багато гарних і шляхотних прикмет і смерть якого повитають радо деякі короновані і позбавлені корони европейські пануючі."

Важне, що Мацціні в своїх писаннях побіч інших справ ставив на важне місце релігію. Він уважав її такою конечною, що без неї не можна створити на світі доброго і тревалого ладу. Тут ми подамо деякі вислови про Бога і релігію з його писань

Звертаючись до тих, що працювали для висвободження Італії, він казав:

"Проповідуйте в імя Боже. Вчені [illegible], та ви запитайте, що [illegible] зробили для свого краю?"

Говорячи окремо про Бога він говорить

"Бог існує. Не потребую і не хочу того доказувати; коли б я доказував, то не була би зневага Бога; коли б заперечав, то це була би дурнота. Бог живе в нашій совісти. Наша совість кличе його в найповажніших хвилях смутку і радости. Людство могло зневажати, але ніколи не змогло знищити Божого імени [illegible] Його усім своїм [illegible] законами

"[illegible] заперечав би Бога в зоряну ніч, [illegible] своїх найдорозших, або [illegible] мук, був би дуже нещасним [illegible] великим невдяхньком.

"Є люди, що вживають імени Бога для [illegible] чи оправдання своєї [illegible] але коли хмари закривають сонце, то хіба маємо заперечати сонце? Коли злочинні люди заводять безправство, то чи маємо зневажати [illegible]?

"Віра в Бога горить вічним світлом і пробивається через всі брехні і зілсуття, якими люди затемнюють Його імя. Брехні, зілсуття і насильства минаються, а Бог лишається

"Релігія править світом. Коли християни перед світом заявили, що всі люди є Божими дітьми і братами, то ніякі старання давних законодателів і фільософів не могли спинити висвободження людей з неволі".

Звертаючись до тих, що легковажили Бога і релігію, він говорить:

"З кожним поступом релігійної віри можемо показати вам рівночасний поступ в історії людства. А ви з своєю байдужністю до релігійних справ не покажете нічого іншого, як анархію (безладдя). Ви завсіди могли лише нищити, а не будувати. Заперечте це, коли можете!

"Коли б не було Найвисшого Розуму, що переважає всі людські розуми, то хто освободив би нас від насильства тих, що сильніші, ніж ми? Коли б не було Святого Закону, якого люди не створили, то як могли б ми судити, що добре, а що зле?"

Ось так говорив про Бога і релігію чоловік, на якого звертав очи широкий світ. Чоловік учений, великий працівник і невмирущий патріот свого народу. Тут подане, це лише частина з того, що він в своїх писаннях про Бога і релігію говорить. Він знав історію. Він знав людську натуру і розумів, що життя чоловіка є лише тоді здорове, коли чоловік живучи і працюючи, памятає твердо про Бога і Його вічний Закон. Коли живе і тілом і душею.

ЗЛУКА УКРАЇНИ 22 СІЧНЯ, 1919 РОКУ

Після революції в Росії на весні 1917 року, придніпрянські Українці почали організувати Українську Державу. Серед тодішних воєнних відносин не йшло це легко, та все ж крок за кроком справа Української Держави поступала і набирала сили.

Таксамо після розвалу Австрії почали організувати свою силу Українці в Галичині, на Буковині і Закарпаттю з тою постановою, що вони мають злучитися з Придніпрянщиною і так створити одну велику Українську Державу. В Галичині засновується Українська Національна Рада, як правлячий уряд для Галичини. На Закарпаттю вибрали Національну Раду для тамошних українських справ

Але це були воєнні часи. Коли на східну Україну наступали большевики, росіяни і поляки, то на заході проти Українців йшли Поляки, Чехи, Мадяри і Румуни. Положення для Українців було дуже важке

Та все ж Український Нарід вспів виявити перед світом свою волю

В середу, 22 січня, 1919 року, зібралися в Києві представники з усіх частин Української Землі і там на Софійській Площі якнайбільше врочисто проголосили злуку всіх українських земель в одну Українську Державу. Це сталося в присутности великого здвигу народу, війська і представників чужих держав. Делегатів з Галичини, Буковини і Закарпаття було 65

Такої видної події не було в українськім життю цілі віки, від часу як Володимир Великий злучив був всі українські землі в одну державну цілість. А тепер знов волею Українського Народу всі українські землі в одну Українську Державу злучилися.

Це великий історичний факт, який показує, **що Українська Держава в 1919 році дійсно знов існувала.** Тепер вже не треба аж на князівські часи покликатися.

Що вона не встояла, це інша справа. Проти неї стали з усіх сторін ворожі сили і її розбили. Але факт існування Української Держави, як великий свідок, зостався, і зосталась в души Українського Народу державна воля, як та невмируща сила, що і дальше добивається справедливости — бути Вільним Господарем на своїй землі.

Пригадує він також хто був ворогом Українського Народу і кого українці завсіди повинні мати на увазі

ДАЛЯЙ ЛЯМА ВТІК.

Тибетом правили монахи, яких головою, отже і правителем Тибету, був Даляй Лямa. Коли большевики недавно забрали столицю Тибету, Лясу, то Даляй Ляма крадьком виїхав 180 миль на полудне і замешкав в гірськім селі. Туди забрав він всі дорогоцінности і вартні річи, які нагромаджувано в Лясі 500 літ. Всего було 70 тон. Певна річ, що большевики все те забрали би. Даляй Ляма має 18 літ.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

З НОВИМ РОКОМ

Українці мають два календарі і два Нові Роки. Один з них загальний, щоденний, державно-політичний, який для вигоди в міждержавних зносинах приняли ріжні держави.

Другий Новий Рік, це наш український історичний Новий Рік, або як ми нині називаємо, — Церковний.

Перший загальний Новий Рік (в новім календарі) не має для нас особлившого значіння. Він є лише встановою державно-політичного ладу. З українською Історією, з українською Культурою він не має ніяких звязків.

Інше діло з нашим Українським Новим Роком і нашим Церковним Календарем. Він є визначною частиною Української Культури. **Він є живою і видною ознакою окремішности і культурної самостійности Українського Народу. Він свідчить, що Український Нарід має свої питоменні справи, має свої народні історичні права, належні його українському життю.**

Та це на світі не випадок не. Живи поза згальним Новим Роком і загальним Календарем мають також свій власний Календар і свій власний Новий Рік. Такий окремий (святочний) Новий Рік мають турки, хоч їх держава має загальний державно-політичний Новий Рік. Окремий Новий Рік мають китайці поза державно-політичним Новим Роком. Отже в усіх свідомих себе народів народний Новий Рік має велике значіння.

Українська Історія широко оповідає, як українці завзято і розумно обороняли право до свого Нового Року і свого святочного Календаря. Коли Польща всякими насильствами старалася накинути українцям новий Календар, а з ним польський Новий Рік, то вона знала, що новим Календарем вона ослабить українську силу. Позбавить українців одної ознаки їх окремішности і самостійности. Поза календарем Поляки силувалися заминити українське письмо латинським, намовляли будувати церкви на вигляд костелів і др.

Але українці справу розуміли і тому завзято обороняли свої права і тим вратували свій український ґрунт.

Заходи до зміни нашого Українського Календаря робилися весь час зі сторони католиків і робляться нині. Еп. Хомишин в Галичині силувався накинути греко-католикам новий календар, а коли не вдалося, то бодай сам Хомишин почав святкувати свята разом з поляками. Не зі своїми вірними. Такі заходи робляться постійно і в Канаді, і вже деякі малосвідомі греко-кат. громади святкують разом з поляками, з французами, — тільки не з своїм народом.

Однакож культурні люди розуміють вагу народного календаря і ставляться до нього з пошаною. В Канаді військові власти давали українським воякам відпустки на великі українські свята. В державних школах також українські великі свята мають на увазі. Відоме, як англійський учитель казав українським ученикам: "Ви чому прийшли до школи, коли в вас Різдво?"

Це все треба пригадати і памятати, що хто своє шанує, того всі розумні люди шанують, як свідомого і гідного.

[illegible] Господи, щоби цей 1951-ий Новий Рік приніс Українському Народові волю і красшу долю, а Читачам і Читачкам "Вістника" все чого добрим і гідним людям для життя треба.

КІЛЬКА УВАГ ДО "ВІСТНИКА"

"Вістник" почав виходити в квітни 1924 року, отже нині стоїть на порозі 27-го року свого життя. Коли брати загально, то дотепер всіх чисел "Вістника" було близько 900. Коли взяти, що кожне число має 8 сторін, то всіх сторін від початку дотепер було [illegible] 7000. Коли б з того зробити одну книжку, то вона була би около 12 цалів груба, або і грубша.

Чи не варта така книжка [illegible] плати, що старий читач "Вістника" [illegible] видав? Або чи це така [illegible] кожний чоловік [illegible] спромогтися?

Друга справа: [illegible] "Вістник" [illegible]

[illegible]

"Вістника" [illegible] Перечитайте [illegible] картку, чи [illegible]

Треба [illegible] "Вістник" [illegible]

[illegible] Вістник [illegible]

[illegible] "Вістник" [illegible] Церкви

Отже збирайте нових передплатників для "Вістника". Щоби в [illegible] число "Вістника" [illegible]

УКРАЇНСЬКІ УЧИТЕЛІ

Великую культурну працю виконали і тепер виконують українські учителі, що працювали головно на [illegible] в [illegible] школах. Але не в [illegible] коли їх заслуга. [illegible] в тих їх громад [illegible], що була [illegible] школою [illegible] "пермітників", що вчили за тимчасовим дозволом перед понад 40 літами.

За "пермітниками" приходили учителі з повними кваліфікаціями учительськими, а вже головно ті, що перебували в українських Інститутах в Саскатуні й Едмонтоні, і дістали там також підготовання до культурної громадської праці.

Розійшовшися по українських околицях вони поза шкільними заняттями посвячували багато часу на культурну працю. Приготовляли концерти, вчили дітей українського письма, допомагали церковному співови, сходилися з свідомішими українцями в околицях й обговорювали потрібні справи. Позатим вони час від часу сходилися з тими, що стояли в проводі загальних справ, щоби знати хід нашої загальної праці.

І так окремо причинилися вони до загального культурного піднесення українського загалу, а зокрема до зросту Української Православної Церкви.

Праця їх була велика, але тиха і скромна і нераз про неї далекий позаними наш світ мало знав. В[illegible] на щоденну звичайну працю [illegible] завсіди привязувано таку [illegible] яку вона мала.

Але була вона дуже велика. Це були ті "безіменні", чи мало відомі "плугатори", що орали ніким ще не зорану ниву, орали безплатно і тільки з почуття свого морального обовязку.

Нині те давніше забувається і тих учителів [illegible] бодай загально пригадати. Пригадати їх щиру працю і поставити її за примір новим [illegible] учителям і [illegible] учителям.

Це нині забувається. [illegible] знають, отже варта би зібрати [illegible] окремо приміри тої широї і завзятої праці для будучої історії [illegible] життя. Праця [illegible] дуже велика.

Б. У.

З КНИГИ МУДРОСТИ СИНА СИРАХА

(В[illegible] Книг[illegible]

[illegible]

Не бійся смертного [illegible] твоїх предків і потомків.

Негідному батькови будуть докоряти його діти, бо вони через нього терплять неславу.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

СВЯТА В ЛЮТІМ

ТРОХ СВЯТИХ.

До великих Святих належать Василій Великий, Григорій Богослов і Іван Золотоустий. Між християнами були повстали спори, котрий з тих Святих більший, були навіть групи Василіян, Григоріян і Іванитів.

Та раз в сні явилися ті Святі Евхаїтському епископові і сказали, що вони перед Богом всі рівні. Тоді встановлено одно свято для трох Святих.

Св. Василія за великий розум названо Великим.

Св. Григорія за розум і вченість названо Богословом.

Св. Івана за його захоплюючі промови названо Золотоустим. (Помер 402 р. вдорозі на засланні. Він був виступив проти цариці Евдоксії за її гуляще життя і та його покарала).

СТРІТЕННЯ.

Був закон, що по 40 днях мати приносила дитину (хлопця) до церкви, щоби посвятити її Богу. Багаті приносили тоді в жертву ягня, убогі голуби.

Коли Діва Марія принесла Ісуса, то в церкві був праведний старець Симеон і набожна 84-літна жінка Анна. Симеон взяв Ісуса на руки і сказав: "Нині, Господи, відпускаєш слугу твого за словом, бо мої очі побачили Твоє спасіння..."

Анна раділа, що побачила Христа і [illegible] про те людям.

[illegible] ай, що в церкві посвячують на [illegible] свічки. Їх посвячує священик [illegible], просячи Божого благословення [illegible] тих, що будуть ті свічки три[illegible]

[illegible] жертва Богу. Їх світло — [illegible], що освічує кожного чоловіка [illegible] є також для звеличання свята.

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ.

[illegible] тою неділею (18 лютого) починається приготовання до Великого Посту [illegible] же на Утрені співається Стихиру [illegible]у: "Покаяння двері відчини ме[illegible] подавче..."

[illegible] Євангелії читаються слова Христа [illegible] ик до церкви прийшов вчений [illegible] прийшов митар, якого всі вва[illegible] грішником. Фарисей став напереді і [illegible] гордо:

[illegible] кую Тобі Боже, що я не такий [illegible], як другі, як хоч би отой митар. Я [illegible], даю десятину..."

[illegible] Митар став при дверах, бо вважав [illegible] грішником, молився щиро, бив себе в груди і казав: "Боже, будь милостивий мені грішному."

[illegible] же Христос, що митар пійшов до[illegible] оправданий. Бо хто гордий, той перед Богом стоїть низько, а хто принижується, хто смирний, в очах Божих підноситься.

Пригадуючи це Св. Церков закликає всіх, щоби смирилися перед Богом, щоби щиро визнавали свої провини, коли хочуть в Бога їх прощення.

ГОРЕ МЕНІ...

Горе мені грішнику нині!
Як прийти мені до святині?
Як я перед Богом там стану?
Як на престіл Божий там гляну?

Одіж ясна темною стала,
Гідність моя низько упала,
Забуваю, що грішне діло
Понижає душу і тіло.

Що безвартне, те похваляю,
А на вічне я забуваю.

Що ж я буду тоді чинити,
Коли Господь прийде судити?

Стану перед Богом в цю хвилю,
У покорі голову схилю:
Було моє життя негоже,
Прости мені Предвічний Боже!

В. С.

СВЯТО "ДЗЯДІВ"

В білоруській газетці „Божим Шляхам" (Божим Шляхом), що видається в Парижу у Франції, є стаття „Дзяди".

Читаємо там, що від непамятних часів пізно в осени білоруси мали свято, що звали „Дзяди" — себто діди, дідусі, предки білоруського народу. Отже свято було призначене памяти померших предків, рідних, близьких, та і всіх предків.

Вечером стіл накривали білим настільником (скатертию), клали два боханці хліба на кінцях стола, та маленькі перепічки (хлібці) для памяти найдальших предків. Перед вечерою всі страви ставилися на лавку. Тоді всі домашні ставали з запаленими свічками кругом стола. Господиня обвинула свою свічку вишитим рушником й обходить з нею три рази кругом стола. Дальше господар починає говорити молитву, а з ним всі моляться.

Тепер всі сідають за стіл. Господар наливає чарку, і нім випити, просить Бога, щоби приняв в Царство Своє души всіх рідних, близьких померших і відливає з чарки трошки окремо. Таксамо відкладає потрошки кожної страви. Це для душ померших предків.

До того робить автор статті таку заввагу:

Певне, що души тих страв не потребують, але сама жертва і молитва їм потрібна...

Дальше застановляється він окремо над споминами предків. Каже він, що живі померших скоро забувають, а спомини померших, це великої ваги справа. Кілько нарід мав тих, що щиро для народу працювали і життя за нарід віддали? І хто ж їх спомяне, як не нарід?

На те ж і свята, — говорить дальше автор, — і всякі побожні звичаї, щоби відсвіжувати в памяти найважніші завдання життя і так краще їх виконувати...

Білориси — сусіди українців. Їх церковна історія та сама, що і наша, їх християнство з Києва. І вони разом з українцями були в Литовсько - Українській - Білоруській державі. Їх мова, це в дійсности українська мова, лише у виговір вчасти на лад московський, вчасти на польський, а в части мають ще і свій виговір. А слів, що до українських не подібні, дуже мало. І культура їх подібна до української. І їх доля така сама.

Спомини про предків є і в наших звичаях. На Різдво лишають на столі кутю і другі страви, — це для тих душ, що в свята нас відвідають. Це гідний спомини по предках. Так ми їх споминаємо, так їх память відновляємо. Так їх поважаємо. Предки не мертві, — каже один визначний письменник, — вони лише сплять, а коли їх споминаємо, вони пробуджуються і живуть з нами. І так воно є. Минувшина є живою для тих, хто минувшину споминає. В ній криється велика сила для сучасности і будуччини.

ТАКІ ТАКИМИ ЗАСТУПАЮТЬСЯ.

В Канзас Ситі, в Стейтах, арештували Лі Квінсберія за скору їзду. Він просив знакомих, щоби дали за нього запоруку. І двох з них так спішилися до суду, що зараз їх за скору їзду арештували.

ПОЛЬСЬКА КОЛЯДА

В В 1925 р. польська католицька ґазета "Дзвон Недзельни", що видавалась в Кракові, помістила нову коляду, яку низше українською мовою перекажемо:

**Гей дорогі людоньки, Господь Ісус
родиться,
Отже і старий дідусь до вас
приходить,
Бажання приносить, і коляди просить.
Гей коляда, коляда!**

**Так найперше Богу нехай буде слава,
Що Польща з неволі чудом з мертвих
встала,
Що зійшли на жебраків швабські і
руські гадини!
Гей коляда, коляда!**

(Послідний рядок по польськи: "Же зешли на дзяди швабске, руске ґади". — (Швабське — німецькі, руске — українські.)

Отже поляки тішаться, що українці під їх [illegible] панованням зійшли на жебраків.

Український часопис в Галичині, що передрукував був ту коляду, від себе додає:

"Ось як каже колядувати своїм "зьомком" (краянам) "католіцкі" часопис в день Свята Любови! А папа римський в своїй промові до тих "зьомкуф" назвав їх "повними католиками" в противенстві до греко-католиків."

Це може бути на науку і тим, що раді наш Церковний Календар зміняти, щоби святкувати разом з поляками та деякими їм подібними.

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ

Хліб [illegible] то всьому голова.

Хліб Божий — дар Божий; карай нас Боже ним до віку.

В хлібі роги і ноги. (В нім вся сила.)

Слинка — слинка, грушка — минуща (скоро минаюча річ), риба — вода, а хліб — голова.

Все тобі пригодиться, що на полі вродиться.

В дорозі і в гостині памятай о худобині.

Пошануй худобу раз, а вона тебе десять раз пошанує.

Божа скотина: і вона як тягає, то до Бога зітхне.

З добрим товаром зовуть паном. (Хто має добру худобу, той пан.)

Хто худоби позбувається — хліба позбувається.

Сіняним конем, а соломяним волом недалеко заїдеш. (Коневи давай вівса, а волови сіна.)

В гостях добре, а вдома лучше.

Корм (пожива) важніша, ніж кінь.

Піт є першим дощем для хліба. (Значить праця. Це чеська приповідка.)

ІТАЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИ В МОСКВІ.

Два італійські комуністичні провідники тайком виїхали до Москви, а то Люіджі Лонго і Петро Секкія, очевидно на наради. Головний провідник, Пальміро Толіяті, вже в Москві довший час.

ШУКАЮТЬ ЗАЧІПКИ.

Січня 17 з російської Німеччини перейшло до західної Німеччини, яку мають французи, 35 большевицьких вояків і заняли якесь місце. Подібно були [illegible] такий лад в жовтни зайшли до англійської Німеччини і забралися аж тоді, коли англійці загрозили зброєю. Так Росія шукає зачіпки.

ЛИЦАР І СМЕРТЬ

(НАРОДНЕ ОПОВІДАННЯ.)

Жив колись молодий лицар-воєвник, та дуже зарозумілий. Він все то знає, він не вірить в те, про що досвідчені люди говорять.

Була війна. І чує він, як вояки говорять, що і того і того смерть забрала.

— Що то у вас смерть і смерть... А хто смерть бачив? — каже він.

— Смерть є, — кажуть вояки, — Бог її наказує, кого вона має забрати.

Засміявся лицар та:

— Нерозумні люди! Скажіть мені, чи хто ту смерть бачив? Старий вмирає, бо він старий; кого вбють, то вбють, а молоді смерти не бояться. І як та смерть виглядає? Чи вже бачили?

— Не бачили, — кажуть, — але були такі, що бачили.

— Ну, то як же вона виглядає?

— Кажуть, що це така жінка суха, вбрана в лахи, і носить з собою косу, мотику і граблі. І нікому з дороги не вступається.

І мені не вступилась би?

Певно, що ні. Вона вже така... і від неї ні відпроситися, ні відмолитися.

Засміявся лицар і поїхав собі кудись. А дорогою думає:

— От дурні люди! Смерть та смерть... Щось собі дурне видумали. Кажуть, що Бог її посилає... Ще може й пирогів на дорогу дає, щоби не зголодніла...

Коли він так міркує, аж тут проти нього жінка, — худа, обдерта, і несе косу, граблі і мотику. Здивувався він та питає згорда:

— Ти хто така? Звідки?

— Мене Бог післав...

От маєш! — перебив їй лицар, — знов така знайшлася! Ти певно хочеш мені про смерть розказувати.

— Ні, — каже жінка, — я сама смерть. Мене Бог післав...

— Еге, Бог! Та я от сам за тобою шукаю.

— Ти шукав, а я до тебе сама прийшла, — і шукати мене тобі не треба.

Хоч і гордий був лицар, а таки вже ніяково йому стало. І чує він, що сила починає його опускати.

— Так куди ж ти йдеш?

Іду тебе забрати.

— Мене? А що тобі з мене. Ти ходи за мною, я тебе гарно вберу, будеш жити в мене в достатках. А ні, то борімось, в тебе тупа коса, а в мене острий меч. Побачимо.

І х...нув за меч, але чує, що вже втримати його не може.

Так ти за мною? — каже. — Я дам тобі, що хочеш, тільки лиши мене в спокою. Маєш багато старих, так їх забирай. Вони і так всім заважають.

Похитла смерть головою і говорить:

— Не знаєш ти мене. Старі не заважають, вони повадно доживають віку, ... м Бог назначив, їх треба ... ти, а ти заважаєш. Таких, як ти, ... світ не треба.

Вже цілком лицар охляв, трясеться.

Але ж я молодий, і тобі мене не жаль? — каже він.

Молодий, але що з того, коли такий гордий, буйний і зарозумілий. Старих не поважаєш, розумних людей не слухаєш, про Бога не памятаєш, доброго нічого не робиш...

— Але ж я міг би ще багато прожити...

— Так! Коли б ти був гідним чоловіком, то міг би... Я бачила в небі твій вік на сто і два роки, але що ти такий гордий, то Бог післав мене, щоби тебе зараз зі світа забрати. Бог сказав в Заповідях, що хто батька-матір поважає, то проживе на світі довго, а ти нікого не поважаєш.

Так сказавши смерть замахнула косою і лицар повалився мертвим на землю.

Другого дня знайшли його неживого і кажуть:

— Не вірив в смерть, хотів її побачити і побачив. І нащо йому тепер тая гордість здалася? І згадати добрим словом нема кого...

ВІДДІЛ МОЛОДІ

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

Всюди чуємо, що українці дуже співучий нарід. Що мають тисячі гарних пісень. Але в Канаді українці мало співають.

Молоді знають мало пісень, бо нема кому навчити. Старші не вчать, бо не розуміють значіння пісень. Десь-не-десь вчить хтось хору, але то не народний спів. То тільки для концерту. Тай звичайно співають такі пісні, яких нарід не знає.

Коли б самі дирігенти навчилися звичайних народних пісень і потім навчили других співати в один голос, то зробили би тим більшу роботу, ніж вчити лише для концерту. Тоді співаки дебудь самі співали би і вчили би других.

Любитель пісень.

ЧУЖЕ НЕ СВОЄ.

Я знав хлопця, що доки був між своїми, то своє легковажив. По свому не хотів говорити і все наше уважав за безвартне. Але як пійшов між чужих і був там довший час, то вже іншим вернувся. І тоді оповідав, як все чув себе там чужим і всі люди були йому чужі. Тоді вже своєю мовою говорив дуже радо.

Таких всіх треба би вислати на якийсь час між чужих.

Чуже треба знати і треба його поважати, але своє повинно бути перше. Бо своя мати і свій батько для нас найперші. А хто свого не поважає, того і чужі люди не будуть поважати.

А. П.

КІЛЬКО НАС Є?

Мені хотілось би знати, кілько на світі є всіх українців, кілько поляків, а кілько жидів. Я розумію, що українці, то великий нарід. Прошу мені пояснити.

Читач.

Відповідь: Всіх українців числили перед минулою війною на цілім світі на неповна 50 мільйонів. З того в північній і полудневій Америці було понад 1 мільйони. В минулій війні кількось ... та вже ж нині їх число сягає понад 40 міліонів. Минула війна багато українців порозкидала по світі так, що май... такої сторони, де не було б ...

Всіх поляків в Пол... війною було коло 20 м... ...

Перед минулою війною гов... жидів є на світі 15 до 16 мільйонів ... певна річ, що їх було більше. ... казав, що їх може бути ... 40 міліонів. Отже ... тяжко сказати.

ВІДДАЙ БОГУ, ЩО БОЖЕ.

Раз сказав Христос: Віддайте Богу, що Боже, а цісареви, що цісарське. А цісареве те, що і державне. За державну справу люди і життя дають.

Так треба віддавати і Богу. Коли обовязок кличе нас стати перед Богом, то повинні ми Богу все щиро і поважно віддавати. Як гідні Божі діти. Забути буденщину і стати перед Богом по святочному.

Свято, це Божий день і ми повинні проводити його так, щоби ніхто не зробив нам закиду, що ми той день зневажаємо. Отже святкуймо все щиро і поважно, а Бог запише нашу щиру волю в свою вічну книжку.

Читач Відділу Молоді.

Про одежу. — Жінки, що були вбрані по дуже модному, з прикрасами з дорогого піря, квіток і дорогих каменів, раз запитали розумного чоловіка:

— Чи в тім є що злого, що ми так вбралися?

На те чоловік сказав:

— Ані в одежі, ні в пірю, ні в дорогих каменях нема нічого злого. Це невинні річи. Але коли б в ваших головах і ваших душах було лише полотно, піря й каміння, то було би дуже зле.

Про пянство. — Коли раз священик говорив в церкві про гріх пянства, то пяний чоловік, що там був, почав свистати. Всі люди обурилися, але священик їх втихомирив і каже:

Це він мені помагає. Я казав вам що пянство, то лихо, і сором, ... а він вам показує, що я правду ... Це не чоловік свище, але пянство. В... ... шиться, що опанувало чоловіка. Воно свище і кричить всюди, ... вдома, і на дорозі, коли чол... вяже ... руки. Отже стережіться пянства.

СИН ВИГНАВ МАТІР.

(НАРОДНА ПІСНЯ.)

Що то в світі за новин...
Ой що ніг де правди ...
А в неділю пораненьк...
Посварився син із нен...
Іди нене геть від ме...
Завтра будуть гості в ме...
Будуть гості багати...
Будуть куми приват...
Будуть гості в карм...
А ти нене в сірачині.
Будуть вони тай пита...
А де твоя стара мати
Ой будуть тут чужі ...
Отож мені стидно буд...

Продай, сину, сірачину
Купи мені кармазину.
Як я тебе годувала,
Кармазину я продала.

Іде мати дорогою,
Здибається із дочкою.
Помагай Біг, доню моя!
А де ти йдеш мамо моя?
Іду, доню, тай до тебе,
Відогнав мя син від себе.

Не иди нене тай до мене,
Не гаразд ти буде в мене.
Я лихую долю маю, —
Нажене тя, добре знаю...

Треба доню заробляти,
Лихій доли догоджати...
Зароблю я хліба й соли, —
Не догоджу лихій доли.

Мати з дочков розмовляє,
А син конем здоганяє.
Вертай нене тай до мене,
Бо не гаразд десь в мене.
Найшла звідкись чорна хмара,
Впала на нас тяжка кара.
Грім за громом налітає,
Мою хату холітає.
Вбив він жінку і дитину,
Ще й худоби половину.
Я остався сиротою
Із малою дрібнотою.

Ой не грім то, рідний сину,
Убив жінку і дитину.
І не чорна тая хмара,
Але Божа прийшла кара.
Як я тебе покидала,
То я тебе проклинала.

Пояснення слів:

Не... ...
Кар... багатії — добірні, багаті.
Кар... ... дороге темно-червоне сукно
С... ... ого виробу просте сукно.
... ... чоловік
... ... — з дрібними дітьми.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ІЗРАЇЛЬ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІДШКОДОВАННЯ.

...ький уряд вислав домагання ... Америки, Франції і Росії, що ... західна Німеччина дала ... кодування жидам, що там по... ...ної маєтки. На подібний лад ... усіли б домагатися багато бі... ...и б повстала українська дер...

ЗБИРАЮТЬ І КРОВ І КОСТИ.

Нині громадять по шпиталях вже не тільки кров для слабих, але і кости. Тепер кости латають чужими кістками, чого ще донедавна не було. Кости для запасу беруть або з тих, що перед смертю на те згодилися, або з померших, що нікому невідомі. Оглядають, чи чоловік не мав заразливої слабости, чи кости здорові, потім їх ріжуть на більші і менші кусні і складають в зимні сховки. Вони добрі до шість місяців. І чоловік з латаними костями буває опісля здоровий.

ГЛИБОКА КОПАЛЬНЯ ЗОЛОТА.

В Лейк Шор в Канаді копальня золота глибока 7,850 стіп. Це найглибша копальня в цілій північній Америці.

СИЛА РОСІЇ.

Бригадир Мортон говорив в Саскатуні, що Росія має велику силу. Вона своєї армії не розпускала і зброю весь час приготовляла. Її ціль запанувати над світом. Вона має в невільничих таборах 20 міліонів робітників, отже має подостатком рук для приготовання. Вона диктаторська і ми дурили себе, коли думали, що вона лише комуністична.

ЗЛОЧИНЕЦЬ ЗЛОЧИНЦЕМ.

В Сан Дієго, в Каліфорнії, арештували 23-літнього В. Кука, який вбив шість осіб. Він захопив родину з пятьох осіб, віз їх і повбивав, а також застрілив ще одного чоловіка. Але це не був перший його вчинок, бо він вже передтим сидів в арешті. Виходить, що коли хтось раз зійде на манівці, то вже тяжко назад вернутися.

НАСЕЛЕННЯ АМЕРИКИ.

Послідні обчислення висказують, що населення Злучених Держав числить тепер 150 міліонів, 687 тисяч і 361 (150,687,361). За 10 літ населення Стейтів збільшилося понад 19 мільйонів.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПЛЯНИ.

Виявляється, що большевики в Стейтах, а певно, що і в Канаді та других державах мають точні пляни, як по фабриках і в усіх важних заведеннях в краю робити перешкоди, коли б з Росією почалася війна.

РОСІЯ НАСЛІДУЄ АМЕРИКУ.

В Кореї знайшли літак-бомбовик російського виробу, що подібний до таких же американських літаків, дуже скорих. Америка перед трома роками продала кілька таких літаків Росії і Росія на той же лад виробляє свої літаки.

ПОВИГАНЯВ РОДИНУ НА МОРОЗ.

В Дебден, Саск., А. Вандал справляв таку дику пиятику, що жінка з сімома дітьми втікла з хати, коли мороз був низше зера. Одна 7-літна дитина, що сиділа в корчах, повідморожувала руки і ноги і тепер в шпиталі. Вандала засудили на місяць арешту і два роки нагляду. До такого доводить пянство

ЗГИНУЛО 4,000 ВІД ВУЛЬКАНУ

На острові Нова Гвінея, що на північ від Австралії, почав вибухати вулькан Лямінгтон, який вважали вигаслим, отже від лави і гарячого попелу згинуло найменше 4000 людей. Це говорить вістка з 23 січня.

ДОМАГАЮТЬСЯ КОНТРОЛІ ЦІН.

Робітничі юнії в Манітобі виготовляють домагання, щоби оттавський парлямент відновив контролю цін та контролю над винаймом домів. Без того ціни можуть йти вгору так, що вийде безголовя

В кождій християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері. 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man

ДЛЯ о. КОСТЯ і д-ни ГАЛИНИ ЖЕЛІЩКЕВИЧІВ.

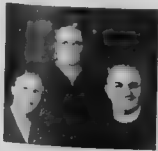

Стоїть д-ня Желішкевич. Сидять дочка Марія і о. Костя.

В Вакав, Саск., 26 жовтня, 1950, приятелі о. Кости Желішкевича і Добродійки Галини приготовили були несподівану гостину з нагоди 25-ліття їх подружжя. Були там: Дідухи, Луцюки, Носарухи, Т. Бабський, А. Бальон, В. Філіпчук, С. К...ко, Дм. Гнідий і Ю. І. Михайлюк. По вечері промовляв Іван В. Дідух а за ним і другі. При кінці п. Дідух вручив Юбілятам дарунки від присутніх, а п-во Носарухи від себе на... ...

Знов же 29 жовтня, 1950, о. Кость мав Богослуження в Блов Кріх, а коли вернувся додому, то застав гостей з Принс Алберт. Були Зюбраки, Павлюки, Літвінюки, була дочка о. Кости з Рі...ною, Марія і Бабські з Вакав. Доч... ва привитала гостей ... ...

Була тебе... ... ... Мас Зюбрак. Він то і передав ... як, був ... в громадській праці ... Желішкевич був в Принс Алберт, але при співпраці з о. Желішкевичем тогочасні побороли і ціла околиця набрала сили, — є Церковні Громади, Народні Доми. Закінчивши промову він висловив щирі бажання Юбілятам, а також висловлювали і другі.

Окрему гарну промову сказала дочка Марія. Зазначила, що вона нині розтвіє виховання, яке родичі їй дали. Завдяки їх зб...ти вона нині на посаді є членом Рідної Церкви, є українкою ... наших організацій. Це все завдячує своїм родичам.

При кінці промовляв ще п. Зюбрак і передав дарунок від присутніх.

Все закінчилося промовами Юбілятів.

Що переведено збірку, що принесла 16 долярів, з того 11 дол. для У.Г. і Вістника, а 5 дол. на Катедру в Винипегу. (П.)

ВШАНУВАЛИ БАТЬКІВ

Гронлид, Саск. — Дня 18 жовтня м. р. в салі Українського Народного Дому ім. Івана Франка в Гронлид влаштовано несподіванку для п-ва ... Сенів з нагоди 25-ліття їх подружнього життя. Принаття відбулося старанням родини і приятелів. Господарем вечерка був п. К. Копачівський, який привітав батьків і попросив за стіл. Були присутні їх діти: ст...рший син Борис і доньки Саверя та Соня. Промовляли члени родини і приятелі, складаючи щирі бажання.

Була тут і тітка П. Климечиха з Принс Алберт Саск. П. А. Гурський вручив від родини і приятелів малий дарунок, а також дала дарунок своїй тіті М. Арсен бажаючи п-ву Сеням щастя і здоровля. На заклик п. Копачівського зібрано на збірці $20.00, з чого $10.00 призначено на пресовий фонд Українського Голосу, а $10.00 на Українську Православну Катедру у Винипегу. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Сеням многих літ прожити. Гість.

ПРОЩАЛИ ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНІВ

Форт Вилям, Онт. — В неділю 26 листопада 1950 р. Українська Православна Громада ім. Принс Артур Бузинарда у Форт Вилям прощала заслужених членів Громади п-во Здебаків з сином Михайлом, які виїхали на сталий побут до Ве...ньвер. При цій нагоді Жіноче Т-во ім. Лесі Українки при церкві приготовило перекуску. При кінці перекуски голова Церковної Громади п. С. Чура пояснив ціль зібрання і покликав до слова бесідників: о. П. Гліського, п. М. Веньгера, п. Лангаска, п. М. Антонишина, п. І. Віктового, паню Сторожук. Також промовляла пані Віктова, голова Жін. Т-ва, і вручила дарунки для п-ва Здебаків. При закінченню п. Чура завізвав присутних зложити жертву на Катедру в Винипегу.

Жертвували: по $5.00: п-во Здебаки; по $2.00 П. Копечанський, Антонюк, В. Шиман; по $1.00: пані Т. Голота, пані Грицак, М. Веньгер, С. Чура, пані Віктова, пані К. Денис, А. Антонишин, о. П. Гліський, пані Горбачевська, Ч. Лантик, Я. Шургет, В. Микулак, М. Болнарчук, пані Селко, М. Антонишин, пані Е. Волинська; по 50 ц.: пані Веньгер, пані Павчук; по 25 ц.: пані Сторожук, пані Майданюк.

Рішено збірку розділити на Український Голос $5.00, на Катедру $23.50.

о. П. Т.

ВШАНУВАЛИ СТАРШИХ ГРОМАДЯН

Вілінгдон, Алта. — Дня 12 листопада м. р. влаштовано несподіванку для п-ва Івана й Марії Федоракія з нагоди 40-ліття їх подружжя. Принаття відбулося в їх домі ... одну милю від місточка Вілінгдон. Зійшлася родина і приятелі, запрошені

дітьми. Господарем був брат пані Федоракової Н. Шевчук. Він промовляючи передав дарунок на памятку п-ву Федоракам.

о. Василів згадав заслуги п-ва Федораків та побажав їм усього найкращого в їх життю і дочекати 70-літнього ювілею. П-во Федораки щиро всім подякували. Вони мають троє дітей: доньку замужну за п. С. Шевчуком і синів Онуфрія й Івана.

Під час веселої забави пп. Н. Макарецький і Н. Бабюк пригадали за нашого гостя, що до нас приходить щотижня і приносить нам новини з цілого світа, щоб і його чимось обдарувати, аби й він був веселий, а це Український Голос. За згодою гостей вони перевели збірку, яка принесла $14.25. З цієї суми призначено $10.00 на пресовий фонд Українського Голосу, а $4.25 на Вістник. Жертвували слідуючі:

І. Федорак $2.00; по $1.00: Н. Макарецький, Н. Бабюк, В. Шевчук, С. В. Шевчук, М. С. Шевчук, Н. С. Шевчук, А. Федорак, Ю. Ковальчук; по 50 центів: М. Федорак, І. О. Федорак, О. М. Федорак, М. Білий, Ю. [illegible], Г. Чепига, М. М. Гордей, В. Гуничак, І. Шандро 25 ц.

Усім жертводавцям щира подяка з п-вам Федоракам многих літ проживати.

Подав Н. Бабюк.

ВШАНУВАЛИ ГРОМАДЯН

Брендон, Ман. — Дня 4-го листопада м. р. громадяни Брендон влаштували несподіванку для членів п-ва Н. [illegible] з нагоди 25-ліття їх подружнього життя. Окрім громадян [illegible] були присутні їх батьки, сестри [illegible] а також несподівано гість з Вінніпегу, о. д-р С. В. Савчук [illegible] п. Барилюк [illegible]. [illegible] дарем був п. Шигетський [illegible] гостей [illegible] честь п-ва Н. [illegible] їм многая літа. По перекусці п. Шигетський [illegible] промовці, якими були голова Українського Народного Дому п. Скорий, голова Церковної Громади п. Седляк, о. д-р С. В. Савчук, п. Барилюк і п. І. Касюрак. Ще п. Шигетський зазначив [illegible] пресу й попросив пп. Шапку й Седляка занятися колектою. Вони зібрали на Український Голос і Вістник $9.30. Жертводавцям щира подяка.

Гість О. Шапка.

З НЕСПОДІВАНКИ НА РІДНУ ПРЕСУ

У неділю 26-го листопада рідня і знайомі влаштували несподіванку для п-ва Думанських з нагоди перенесення [illegible]. Біля 70 [illegible].

Жіноцтво приготовило гарну перекуску. По перекусці п-ву Думанським вручено гарний дарунок за їхні заслуги в громадському й церковному життю. Після перекуски всі гості гарно забавлялися. При тій нагоді Т. В. Коростенський згадав присутним про наших заслужених працівників [illegible] та духовному полі, а [illegible] Український Голос та Вістник [illegible] занялися пп. Іван Іжак і Никола Цибульський. Жертвували так:

По $1.00: Дмитро Думанський, Никола Цибульський, Орест Гудима, Т. В. Коростенський, Іван Сандул, Онуфрій Клейчук, В. Н. Керелюк, Іван Пасічняк.

По 50 ц.: Дмитро Н. Думанський, Дмитро Остапович Вушард, Іван Іжак, Олекса Сандул, Т. Апака, Н. Керелюк 30 ц.; Іван Губилет 35 ц.;

Бажаємо п-ву Думанським щастя і здоровля в новім домі, а жертводавцям щире спасибі.

Т. В. К.

МИКОЛА ГАВРИЛЮК.

Виндзор, Онт. — Листопада 28, 1950, помер Микола Гаврилюк, проживши 64 роки, з того в Канаді 26. Довго був властником ресторану. Походив з Жулина, пов. Стрий в Галичині. Зоставив дружину Параскевію, сестру в Виндзор, дві сестрі в Старім Краю, з яких одну вивезли на Сибір, а про другу нічого не знати. Покійний був інтелігентним [illegible] цікавився [illegible] народними правами, піддержував їх щиро. Він [illegible] був дуже гостинний. Причинився [illegible] до будування церкви, Нар. Дому і др. [illegible] щирістю і працею зєднав собі пошану й успіх в Виндзорі.

Похорон був 2-го грудня, з церкви на цвинтар відпроваджала покійного численна громада — приятелі, знакомі, члени церкви, члени товариств. На цвинтарі попрощав покійного від [illegible] і відчитав прощальний лист [illegible] Сіневича. Хоронив його о. Запаринюк.

Після похорону був обід, де пригадувано [illegible] працю покійного, а дальше переведено збірку, що принесла $85.15, яку розділено: 30 на будову Катедри в Винипегу, 30 на Колегію св. Андрея, по 10 дол. У. Голосови і Вістникови, решту на вироблення кліші. Від часу прибуття до Канади покійний був передплатником обох часописів.

Спи, дорогий мужу, брате, вуйку, приятелю спокійним сном. Ми довго будемо тебе згадувати.

о. П. З.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Різкайна.
11. Неділя — Гудів.
12. Понеділок, Трох Святих — Айтуна.
15. Четвер, Стрітення — Венділ.
18. Неділя — Різкайна.
25. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Толстой.
11. Неділя — Синьків.
12. Понеділок, Трох Святих — Толстой.
15. Четвер, Стрітення — Толстой.
18. Неділя — Роза.
25. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Сенді Лейк.
11. Неділя — Мені.
12. Понеділок, Трох Святих — Січ.
15. Четвер, Стрітення — Гам [illegible].
18. Неділя — Росборн.

Адреса: Оакборн. Тел. 183-81, [illegible].

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Брандон.
11. Неділя — Пеплар Парк.
18. Неділя — Іст Селкірк.
25. Неділя — Пашарфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Вилингдон.
11. Неділя — Андрю.
12. Вівторок, Трох Святих — Букавл.
15. Четвер, Стрітення — Памо.
18. Неділя — Калган.

Адреса: Бох 26, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желіщкевича

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Тернопіль.
11. Неділя — Вакав.
12. Понеділок, Трох Святих — Калворт.
15. Четвер, Стрітення Господнє — Блейн Крік.
18. Неділя — Ст. Джулієн.
25. Неділя — Алвіна.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Вільна.
15. Четвер, Стрітення Госп. — Спедден.
18. Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Бойл Лейк.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майбн

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Дорбен.
11. Неділя — Арран.
12. Понеділок, Трох Святих — Кебмар.
15. Четвер, Стрітення — Мейбридж.
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Ґлен Елдер.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Мадов Лейк.
11. Неділя — Норт Бетлфорд.
12. Понеділок, Трох Святих — Ґлеслин.
15. Четвер, Стрітення Господнє — Гефорд.
18. Неділя — Витків.
25. Неділя — Кридор.

Адреса: Бох 51, Гефорд, Саск. Телефон 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Шіго місто.
11. Неділя — Інсінгер пол., коло "Гайзи".
15. Четвер, Стрітення Госп. — Пасічники.
18. Неділя — Едкор.
25. Неділя — Шіго полуд.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛЮТИЙ:

4. Неділя — Бюкенан.
11. Неділя — Сандова.
12. Понеділок, Трох Святих — Канора.
15. Четвер, Стрітення — Дробот.
18. Неділя — Кемсак.
25. Неділя — Канора.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛЮТИЙ.

4. Неділя — Нортон.
11. Неділя — Горлік.
12. Понеділок, Трох Святих — Сторновей.
15. Четвер, Стрітення — Брокстон.
18. Неділя — Манвил.
25. Неділя — Манвил.

Тел. 706 — Нортон, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ

1	Ч	19	Січень. Прен. Макарія
2	П	20	†Прен. Евтимія Вел.
3	С	21	Прен. Максима Ісп.
4	Н	22	Н. 37 рад. Препмч. Анастасія
5	П	23	Св.мч. Климента еп. Анкир.
6	В	24	Прен. Ксенії, муч. Вавили
7	С	25	†Григорія Богослова архієп.
8	Ч	26	Прен. Ксенофонта і Марії
9	П	27	†Перенес. мощ. Івана Зол.
10	С	28	Прен. Ефрема Сир. митр.
11	Н	29	Н. 32 рад. Пер. мощ. Ігн. Бог.
12	П	30	Трох Святих. Вас. Грег. і Ів.
13	В	31	Никити еп. Новгородського
14	С	1	Лютий. Муч. Трифона
15	Ч	2	Стрітення Госп. Бернарда
16	П	3	Симеона Богопріїмця і Анни
17	С	4	Прен. Ісидора Пелусіота
18	Н	5	Н. Митаря і Фарисея. Агафії
19	П	6	Вукола еп. Смирн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЛЮТИЙ.

4. Неділя — Арбакли св. Николая.
11. Неділя — Арбакл, св. Ап. П. П.
15. Четвер, Стрітення Госп. — Сірас.
18. Неділя — Сонлави.
25. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Пайн Ривер.
11. Неділя — Етелберт.
15. Четвер, Стрітення — Бенито.
18. Неділя — Ворд.
25. Неділя — Пайн Ривер.

БЕРЕЗЕНЬ

4. Неділя — Рейвер.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Лячини

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Принц Алберт.
11. Неділя — Шипман.
12. Понеділок, Трох Святих — Вердейл.
15. Четвер, Стрітення Госп. — Принц Алберт.
18. Неділя — Принц Алберт.
25. Неділя — Сенберт.

Адреса: 554 - 7 Ст., Принц Алберт, Саск. Телефон [illegible].

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Ню Вестмінстер.
11. Неділя — Лулу Айленд.
18. Неділя — Мишон Сіти.
25. Неділя — Чиливек.

154 Rorsythe Rd., RR 13, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛЮТИЙ

4. Неділя — Давфин.
11. Неділя — Валлі Ривер.
15. Четвер, Стрітення Госп. — Дрифтинг Ривер.
18. Неділя — Венлав.
25. Неділя — Рофтон.

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

Устав Церковний

ЛЮТИЙ

4. Нед. 31. Глас 3. УБ 3. Ап. Тим. 1: 15-17. Єван. Луки 18: 35-43.

11. Нед. 32. Глас 4. УБ 4. Ап. 1 Тим. 4: 9-15. Єван. Луки 19: 1-10.

12. Понед. Трох Святих. УБ Ів. 10: 9-16. Ап. 2 Тим. 2: 11-19. Єван. Луки 18: 2-8.

15. Четв. Стрітення Господнє. УБ Луки 10: 24-32. Ап. Жид. 7: 7-17. Єван. Луки 2: 22-40.

18. Нед. Мит. і Фарисея. Глас 5. УБ 5. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Єв. Луки 18: 10-14.

25. Нед. Бл. Сина. Глас 6. УБ 6. Ап. 1 Кор. 6: 12-20. Єван. Луки 15: 11-32.

Український Релігійний по-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[redacted] [illegible]NNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1951. ЧИСЛО (888) 4

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ В МАНІТОБСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

Нині Манітобський Університет має [illegible] українських книжок. В англійській пресі читаємо, що є там понад [illegible] томів „словянських" книжок. [illegible] Рудницький подарував туди багато [illegible] українських книжок, які привіз з Европи. Тепер дістав університет 136 томів Львівського Наукового Т-ва Шевченка, [illegible] томів української літературно-[illegible] журналу, 26 томів Етнографічних матеріялів (описи життя на[illegible]) української літератури.

СПОМИН ПО ГАНДІЮ

Тисячі Гіндусів зібралися недавно до [illegible] в річницю замордовання їх великого [illegible] Гандія, що був вбитий [illegible] літами. Через місто [illegible] кужілем (куделя) президент Індії Раджендра Прасад. Звідси він з тисячами [illegible] пішов на прощу до Радж [illegible] Ганґесом, де тіло Гандія [illegible] спалене. Так Гіндуси шанують [illegible] великого провідника. (Кужіль — знак скромности в Індії. Ганді все мав з собою кужіль.)

В ВИНИПЕГУ ЗГИНУЛО ДВОЄ

[illegible] 21-літній син вернувся з роботи [illegible] застав батька, Маріяна Нарога, [illegible] і матір, 42 літ, мертвими. В [illegible] революьверова рана за ухом, [illegible] ніг лежав революьвер. Мати [illegible] сходів з двома ранами від [illegible] думають, що Нарог застрілив жінку, а потім себе. Сусіди чули [illegible] горячі сварки.

З МОСТОМ ЗГИНУЛО 8

Трі Риверс, Кве., є вістка, що на дорозі Дуплесіс завалився [illegible] автомобілі з людьми впали в [illegible] кажуть, що згинуло найменше [illegible].

ЗИМА В ПОЛУДНЕВИХ СТЕЙТАХ

Такої зими, як тепер, не було в полудневих Стейтах 50 літ. В Флориді падав дощ ледовий з сильним вітром [illegible] годин без перестанку, отже згинуло [illegible] 3,000 до 5,000 штук худоби, [illegible] на 1 мільйон долярів. Опівночі [illegible] зимно низше зера. Також [illegible] цілу добу була буря з заходу, [illegible] сила до 74 милі на годину, а з нею сніг, дощ і повени.

ЖИВ ПІД СНІГОМ 12 ДНІВ

[illegible] того, як сніги з Альпів позасипали [illegible] і села, знайдено чоловіка, [illegible] під снігом 12 днів. А мав на собі [illegible] сорочку і спідні штани. Його хату, [illegible] він спав, розбив сніг. Думають, буде жити.

ЗГИНУЛО 16 РОБІТНИКІВ

В Белфасті, в північній Ірляндії, згинуло 16 робітників, а 48 було ранених. [illegible] завалився міст, що провалив до [illegible] який будувався. На мості було [illegible] робітників, бо се була зміна черги. Робітники падали 50 стіп [illegible] які попадали в воду.

СТЕЙТИ МУСЯТЬ ПОМАГАТИ ЕВРОПІ

Ґенерала Айзенгавера призначено до Европи як команданта на випадок війни з Росією. Він недавно вернувся до Стейтів і заявив:

Америка мусить помагати Европі не тільки тому, що іншого виходу нема, але і тому, що коли б ми не помагали і стали на боці, то ми самі будемо нидіти. Наша співпраця з Европою буде рішати про долю нинішної цивілізації і про дальше існовання вільних держав.

Знавець міжнародних справ, Ґантер, каже, що коли б Росія забрала західну Европу, то і Стейти пропали б.

СИЛА АТОМІЧНИХ БОМБ

Тепер в полудневих Стейтах роблять проби з атомічними бомбами, далеко від людських осель. При послідних пробах великі віконні шиби повилітали в Лас Вегас. В Лос Енджелес, що на віддалі 300 миль, по вибусі вікна дрожали. Кажуть, що деколи силу вибуху можна почути 1,000 миль далеко. В Овкленд, 450 миль від Лас Вегас бачили огонь вибуху і кажуть, що се страшно виглядає. Дехто думає, що се проби з водними бомбами.

ХТОСЬ ХОТІВ ПОШКОДИТИ КОРАБЛЕВИ

Коли з Канади мав виїздити корабель Магнифісент, зауважено, що хтось хотів кораблеви пошкодити і понасипав до оливи піску та ще чого, щоби попсувати машини. Се великий корабель, що має возити літаки і він вибирається з двома военними кораблями на маневри до Бермудських островів на Атлянтійськім Океані. Покищо не вийшла шкода і зараз розпочали розшуки хто се міг зробити. Може бути, що хтось з залоги корабля.

ІНФЛЮЕНЦА В НОВІЙ СКОШІ

На сході Канади, в Новій Скошії, дуже слабують на інфлюенцу. В долині Анаполісу на 800 дітей майже половина не ходить до школи, бо слабі.

ЩО В КОРЕЇ

В послідним часі військо західних держав в Кореї посувається знов поволи на північ. Вже майже дійшли до столиці, Сеулу, а від 38-ої лінії (границі між полуд. і півн. Кореєю) 25 миль.

ПРИЗНАЛИ КИТАЙЦІВ НАПАСТНИКАМИ

В Обєднаних Націях признано 31-го січня китайських комуністів напастниками (агресорами). За тим стали 44 представники держав, отже і Канада та Британія. Проти було сім голосів — Індія, Бурма, Росія, Польща, Чехословаччина, Білорусь й Україна. Не голосували Афганістан, Єгипет, Індонезія, Пакістан, Швеція, Сирія, Ємен, Югославія, отже 9. Савді-Арабія не брала участи в голосованню.

Ще мають радитися, як поступати з китайськими комуністами, чи починати війну, чи як. Дехто думає, що може початися широка війна.

ЗГИНУЛО 82 — РАНЕНИХ 500.

Страшний випадок стався в Вудбридж, Н. Дж. (Стейти), коли залізничий поїзд вилетів з шин і вбитих є 82, а ранених 500. Ранений машиніст заявив, що їхав в тому місци 50 миль на годину, отже два рази скорше, ніж повинен, але тому, що не було сиґналу, щоби їхати поволіше. Се третій великий випадок. В 1918 р. було згинуло 115, в 1943 згинуло 80.

ТАКЕ ЗА ТАКЕ

В Мадярщині (Угорщині) уряд не позволяв англійським дипльоматам виїздити далеко поза Будапешт, отже тепер Англія заборонила мадярським дипльоматам виїздити поза Лондон дальше, як 18 миль. Подібно забороняє Росія виїздити членам англійської амбасади поза Москву, отже Англія каже, що подібну заборону приложить і до російської амбасади в Лондоні.

ПРИГОТОВАННЯ КАНАДИ

В пляні Канади є дати впродовж 3-ох літ 5 більйонів долярів на озброєння. Самих кораблів треба мати 100, деякі треба ще будувати. Старі направляють. Морську залогу треба збільшити з 10,000 до 20,000 людей. Треба 3000 літаків та ще чого.

БУДУТЬ НАРАДИ З РОСІЄЮ?

Росія заявила, що готова переговорювати з Англією, Францією та Америкою. Се відповідь на ноти тих трох держав з 23 січня. Але чи прийде до переговорів, не знати. А ще важніше — чи з тих переговорів була би користь.

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — ЗГИНУЛО 16

На Формозі розбився літак до гори і згинуло 16, отже всі, що були на літаку.

СТРАЙКИ

Великий залізничий страйк є тепер в Стейтах і деякі залізничі поїзди між Канадою і Стейтами припинено. В Австралії страйкує 17,000 вуглекопів, отже через брак вугілля багато роботи спинилося. Страйк мали підготовити комуністи.

ЖЕРТВИ ІНФЛЮЕНЦИ В АНГЛІЇ

В головних містах Англії згинуло від інфлюенци і запалення легенів за 11 місяців 9,212 осіб.

БОРОТЬБА БИКІВ В ФРАНЦІЇ

На боротьбу биків в Франції була поставлена заборона, а тепер уряд ту заборону усунув і люди можуть знов боротьбою биків тішитися. Уряд заявив, що такі видовища були давно, люди їх люблять, в них виявляється артизм, отже можуть вони відбуватися. Се показує культуру Франції.

ВТІКАЧІ З ШВЕЦІЇ ДО КАНАДИ

В Швеції є багато втікачів з Естонії, Латвії і з Литви, що тепер в руках Росії. З них приїздить тепер до Канади коло 500 місячно.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

Пощо нам знати Історію Уніятської Церкви — і чим є Уніятська Церква.

Може хтось сказати: "Чи треба знати православному Українцеві Історію Уніятської Церкви?" Відповідь може бути тільки одна. Треба знати!

Бо Уніятська Церква (гр.-католицька), **то вдійсности Українська Православна Церква,** хоч і чужими поневолена.

Бо уніяти (гр. католики), то Українці, сини Українського Народу. Чужі люди насильствами примусили часть Українців до унії з Римом.

Історія Уніятської Церкви покаже нам живими примірами, якими лютими ворогами Українців були католики Поляки впродовж сотень літ, та аж до нинішних часів.

Покаже, яким в [illegible] Українців був католицизм, кілько був [illegible] нім дійсного християнства, яке християнське та взагалі культурне виховання давав Рим і католицький Захід тим Полякам, що були під його наукою і впливами.

Вкінци покаже, як ще й нині оборонці Риму та унії, оскільки можуть [illegible], юють тих самих способів яких вживали завсіди Поляки, яких вживали Єзуїти щоби Українців баламутити.

Ось чому нам треба знати Історію Української Церкви.

Історія Уніятської Церкви [illegible] нашої загальної Церковної Історії [illegible] стина Української Історії взагалі. Н[illegible] жна з нашої загальної Історії викинути справи унії, — хто її заводив, як заводив і на що заводив. Не [illegible] які насильства заподіяли Поляки заводячи унію, та і вже під унією. Не можна не згадувати, як Українці [illegible] ронили. Не можна не згадувати, [illegible] роні Православної Церкви і [illegible] вало наше славне Козацтво.

Знати Історію Уніятської Церкви, знати точніше і ширше цілу нашу загальну Українську Історію.

Крім того Історія Уніятської Церкви ясно показує, чим був і є римський католицизм взагалі. Нам не треба шукати в книжках, що се Католицька Церква, бо ми маємо сильніше свідоцтво [illegible]. Українці бачили католицизм в живій роботі католиків ще від Казимира [illegible], отже впродовж 600 літ, а [illegible] того, що говорять католицькі книжки, бо католицькі балачки. Діла говорять!

Ось чому нам треба знати Історію Уніятської Церкви.

Нема Історії Уніятської Церкви.

Хоч Берестейська Унія [illegible] 1596 р. однакож досі [illegible] Історії Уніятської Церкви. Ані [illegible] "Історія Уніятської Церкви" [illegible] 1878-80 р. (подана по німецьки), ані "Начерк Історії Унії" з 1896 р. [illegible] ші такі Історії не є дійсною Історією Уніятської Церкви. Се однобічні, [illegible] викривлювані Історії й Історійки. Всі вони [illegible] джені на один польсько-римо[illegible] призначені на закріплення римського [illegible] новання над Українцями.

Вони оповідають головно про дуже гідну роботу і великі чесноти католицьких уніятських епископів [illegible] польських та Риму. Се з кожної сторони коли не цілі святі, то бодай пiвсвяті люди. А про те, що багато з тих епископів були польські шляхтичі, які влізли до Церкви, щоби збагачуватись її майном і не дати Українцям піднестися; про те, що деякі з тих епископів були з польських урядовців і дальше помагали Польщі нищити Українців — вони не згадують.

Не згадують, в якій погорді, убожестві і темноті жили таки вже під унією уніятські священики. В якій неволі, темноті і нужді жив вже уніятський нарід, і як польська повінь заливала українське життя.

В тих історіях все католицьке дуже добре, золоте, святе, біле, а все православне, грішне, гидке, чорне. Навіть Поляки досить добрі люди і приятелі Українців. Правда, деколи недогодять Українцям, але се хвилеве. А папи уніятів дуже любили, і завсіди були їх великими приятелями й оборонцями та помічниками.

Про те, як Уніятська Церква й уніятські Українці прийшли під Австрію обдертими, голими, босими, темними, не[illegible] самих себе самих, в тих Історіях хіба маленькими, неясними натяками згадується. Про те, що ще під Австрією уніятські епископи вживали в урядованню польської, або латинської мови, що проповіди в церквах (головно по містах) виголошували по польськи, не говорять.

Про те говориться багато в інших історичних матеріялах, але в Історіях Уніятської Церкви воно промовчується. Отже самі уніяти, оскільки вони ті Історії читали, не могли довідатися того, що вони повинні би перші знати.

Назви Уніятської Церкви.

Вже сказано, що Уніятська Церква, то Українська Православна Церква. Коли ж унію заводили і завели, то не було ще назви, як **Уніятська Церква.** Так звали її Українці, так звали Поляки. Тоді [illegible] ялося, що Уніятська Церква, то Церква Православна, яка є лише в унії (в єдности) з Церквою Католицькою. Отже побіч себе стояли дві Церкви: Православна Уніятська і Римо-католицька.

Церква Уніятська мала свій власний [illegible] зміст, свої права, свій [illegible]. **Уніят** — се був Українець, що мав Церкву. **Католик** — се був Поляк, що мав Костел з латинським обрядом. В унії не було католицизму, він був в Поляків.

Назвою "уніятська" українці відгороджувалися від костела і Поляків. Та назва показувала, що вони мають свою власну Православну Церкву, яка є лише в унії з папою.

[illegible] багато шкоди [illegible] аж під Австрією, придумано назву **"Греко-Католицька Церква"** й уніятів почали звати **"греко-католиками".** Се вже зводило українців з їх власного ґрунту й одночасно [illegible] на той ґрунт, на якім стояли [illegible] лише Поляки. За Уніятської Церкви [illegible] католицькім ґрунті стояв лише Поляк, а тепер вже став й Українець.

Але на тім не скінчилося. Недавними [illegible] почали закидати назву "греко-католик" і на її місце ставити **"українець католик",** що ще більше зводить Українців з їх власного ґрунту. Бо з назви "Українець католик" тяжко вже вгадати, чи той "Українець католик" належить до Церкви, чи до Костела. Ознаку приналежности тут знищено. Тепер легко сказати: "Коли тобі ще ходить про українство, то Українцем будеш, хоч будеш належати до костела і до римо-католицького обряду".

Побіч того були вже намагання звати греко-католиків **"римо-католиками грецького обряду".**

Так крок за кроком зводять Українців з їх власного ґрунту і ведуть на ґрунт чужий — неукраїнський.

Ознаки православія в унії.

Церква Уніятська, що почалася від Берестейської Унії, навіть в унії не перестала бути явно Православною. Найяснішим доказом того було [illegible] лася вона як Православна [illegible] церковних книжках до недавних часів, на Великім Вході в час Служби Божої священик голосив **"і всіх вас православних".** Ті слова аж недавно, бо перед якими 30 літами почали викидати з Служби Божої католицькі [illegible] не оглядаючися на вірних. А нарід обурювався на таку зміну.

Дальше будова церков [illegible], що в Українській Православній Церкві, ті самі обряди, той самий Церковний Календар, ті самі звичаї, [illegible] священичі ризи, та сама [illegible]. Одним одиноким католицьким [illegible] що вона урядово признав [illegible] їм найвисшим головою.

Але і в життю уніятів не [illegible] католицького. Нарід лише [illegible] сім, що мав в Православній Церкві. Коли він в "Вірую" говорив "від Отця і Сина", то всеодно для нього [illegible] догма, але звичайно [illegible]. Він на догмах не розумів [illegible] католицькі верхи дбали [illegible] перед ним розкладати догми [illegible] сти? Він же сотні літ був [illegible] католицьких панів, несвідомий [illegible] ний, затурканий. Йому [illegible] тися бо він мав бути [illegible] па, а не до книжки". [illegible] дово під власть папи [illegible] йому людських прав [illegible] худобою.

І тоді поневолений [illegible] того, що дала йому Церква. Її одного, [illegible] потрібне [illegible] йому не давав.

Навіть ті гр. католи[illegible] виховувалися на [illegible] ще після того, були лише [illegible]. Вони виховувалися [illegible] зані з Римом. Таким [illegible] кат священиками тих [illegible]. Качала (1815 — 1888 р.) великий-український [illegible] каже в своїй книжці [illegible] ків [illegible], що Кунцевич [illegible] українців. Те показує, [illegible] до католицизму. А таких [illegible].

І в народі жила завсіди [illegible] мість, що: "Ми всі були [illegible] того народу, що [illegible] ви, але [illegible] від своїх [illegible] прадідів. Тая свідомість [illegible] і тому уніяти (гр. католики) [illegible] до Православної Церкви.

Вертаються і свідомі [illegible] мо-католики зрозумівши [illegible] буками привести їх [illegible].

Буде тут на місци [illegible] примір [illegible] ник Н[illegible] ходив [illegible] до місцевої церкви. І раз [illegible] го на дорозі місцевий [illegible] Міхал Гарапіх:

— Чому тих ходиш до церкви?

- Бо я Русин, — каже запитаний.

— Адже ж ти римо-католик.

— Так! Однакож я Русин, в нас таке записано.

— Записано? Де записано?

— Так записано: коли була панщина, то ваш дід мому дідови буками на плечах записав, що ми Русини.

Більше Гарапіх не допитувався.

Все те взяте разом є свідоцтвом, що гр. католицька Церква, се Церква Українська Православна.

Що треба розуміти під унією взагалі.

Коли нині говориться про унію з Римом, то мається на гадці лише **Унію Берестейську,** коли то епископи Потій і Терлецький поїхали до Риму 1595 року і піддалися папі. І коли оборонці унії говорять, що унії не заводили ані Єзуїти ні Поляки взагалі, то вони також говорять лише про Берестейську Унію. З того виходило би, що перед Берестейською Унією Поляки про унію не думали, поза такою унією, як Берестейська, ніяка унія не може бути. Та се мильний [illegible].

Унія з **Римом,** — се взагалі злука з Римом тих, що перше з Римом не були звязані, без уваги на те, в якій формі ту [illegible] довершено.

Коли б українці були гуртом перешли на римо-католицизм (на латинство), то се була би також унія (злука) в повнім того слова значінню. Се була би [illegible] форма унії. Коли ж епископи 1595 [illegible] піддалися папі, але Церква лишилася Церквою, то і се також унія, лише в назверх іншім вигляді. Отже можна унію так означити:

1. **Унія Всенародна,** — коли то нарід [illegible] лишає свою Церкву і приймає Церкву Римську, латинську.

2. **Церковна Унія,** — коли Церква через епископів піддається Римові, але Церква залишується. Такою була Унія Берестейська.

[illegible] самих початків, коли Поляки почали приходити на українські землі, вони мали на увазі перший рід унії, [illegible] старалися перевести українців відразу на римо-католицизм. Коли ж побачили [illegible] не вдається, то придумали другий спосіб, — найперше піддати Римови Церкву, а тоді вже через Церкву переводити до римо-католицизму і так рівночасно [illegible] польщити Українців.

Уніятська Церква мала бути тимчасовим [illegible] містком, по якім уніяти мали перейти до повного латинства.

Надії один чи другий спосіб мав на [illegible] ту саму польську ціль, або як каже приповідка: "чи буком, чи палицею, то все однаково".

І тому коли хто каже, що Поляки були проти Берестейської Унії, то треба спитати: а як було передтим? Чи їх ціллю весь час не було завести унії? Чи справа унії починається аж від Берестя?

"Занепад Православної Церкви" перед Берестейською Унією.

Коли приходиться читати про заведення Берестейської Унії, то історики, а вже головно всякі католицькі історики, говорять, який то страшний занепад був в Православній Церкві перед унією. Не було ладу, не було карности. Епископи були негідні, священики темні, нарід непросвічений і забобонний. І той занепад могла усунути лише одна унія. Тому, мовляв, самі Українці, самі православні тої унії дуже прагнули, а вкінци таки її добилися.

Що занепад був, се правда! Але ті історики не кладуть натиску на те, що було причиною того занепаду. А без того виходить, що той занепад був з вини самої Православної Церкви — її недбальства, її бездушности.

Та надії се не був занепад, — се було знищення Церкви католиками Поляками.

Перейшовши під панування Поляків, Православна Церква опинилася в такім положенню, як евангельський Самарянин, якого розбишаки на дорозі напали, обрабували, покалічили і зоставили на загибіль. Чи можна казати, що той Самарянин був занепав? Таке було з Церквою, її обдирали і калічили Поляки. Як тоді можна говорити, що унія мала оздоровити Церкву, коли і та Церква і та унія мала і дальше лишатися в руках тих же Поляків?

І тому гола балачка, що Православна Церква була занепала і треба було унії, то се **осуджування невинної Православної Церкви і виправдування винних Поляків.**

Не унії було треба, але щоби Поляки з української землі забралися, а тоді Православна Церква була би і без унії піднеслася.

(Далі буде.)

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ГАРНИЙ ПРИМІР НА НАУКУ.

Недавно читала я таке оповідання:

Мати вдова мала доброго сина, але він дуже любив танці. І раз починає вговорювати його, щоби замість танців бавився, чогось вчився, добру книжку читав, чи що. Але син своє:

— А чому другі танцюють? Чи вони гірші, ніж я?

— Може і гірші, — каже мати, — але я хотіла б, щоби ти був лучший від них усіх; щоби ти висше став, ніж вони всі разом.

Подумав син і говорить:

— Я буду старатися висше стати. Буду красше і довше танцювати ніж другі і тоді всі мусять признати мені перше місце.

На те мати:

— Ні, синку. Я хочу від тебе одного: коли будеш на танцях, то добре порахуй кілько між танцюристами є думаючих, розумних і поважних. Добре приглядись, порахуй і мені скажи.

І пійшов син на танці. Коли вернувся, питає мати:

— А чи ти приглянувся, як я тобі казала?

— Приглядався...

— А кілько поважних та розумних знайшов?

— Ані одного! Хто при танцях про розум думає.

Тоді каже мати:

— Аж тепер ти став висше других, — не тим, що всіх перетанцював, але тим, що на них приглядався і знаєш, які вони. Ти своїм розумом став висше других.

Від того часу син вже більше уваги звертав на розумне і поважне. І де пішов то вже за розумним оглядався.

Такий примір може всім молодим придатися, тому його переповідаю.

П-на Т.

КИДАЙ! КИДАЙ!

Чув я недавно таке, що варто [illegible] переповісти.

Приїхав інспектор до [illegible] всі діти були українські крім одного хлопця, що був Скотлинець (Скотмен). Коли інспектор почув між [illegible] українську мову, то сказав, що в [illegible] лі вони повинні говорити по англійськи.

Але що діти поза наукою говорили між собою лише по українськи, то і скотляндський хлопець по українськи навчився і так з ними говорив.

В часі обіду хлопці забавлялися, кидали гадкою, й інспектор вийшов також подивитися. Та нараз чує, як скотляндський хлопець кричить:

— Кидай! Кидай!

Нічого інспектор не сказав, а тілько засміявся. Мабуть подумав:

— Що тут казати, коли вже і Скотляндець по українськи говорить!

Воно цікаве і навіть повчаюче.

Сумківець.

ДЕЩО ПРО МОДИ.

Є такі дівчата, що занадто дбають про моди. То в них найважніші справи. І коли б були гроші, то кожного тижня купували би нове убрання, нові черевики, а коли грошей замало, то беруть на виплат, хоч їм того цілком не треба. Вони хоч би кілько грошей мали, то змарнували би.

Не думають вони, що нові строї і нові моди виробляють ті, що хочуть більше продати. А тим, що купують, тих мод не треба.

Та от розкажу, що недавно писалося про священика в Англії, як він в Абердіні в церкві про моди говорив. Він казав:

— Тим, що дуже модами інтересуються, я розкажу звідки моди до Абердіну прийшли. Отже ж ви дістали моди з Глесґову, в Глесґові дістали з Едінбурґу, Едінбурґ дістав з Лондону, Лондон дістав з Парижа, в Париж дістав... від чорта.

Париж, то головне місце, де хитрі люди всякі моди придумують.

О. П.

Хрест, се знак терпіння. Всі люди мають свої хрести, хоч їх другі люди можуть не бачити.

Є давне оповідання, що одна християнка часто нарікала: „На нічию хату не спадає тілько лиха, як на мою".

Аж раз сниться їй, що бачить перед собою багато домів, а перед кожним стоїть хрест. Деякі великі, інші малі. Деякі вже попадали і розсипаються. Інші з землі ледви підносяться. А хрест перед її хатою менший від деяких других.

Тоді підходить до неї незнакомий і говорить:

— Бачила ті хрести? Це тобі показує, що кожний дім має свій хрест, хоч другим людям він невидний. А в кого хреста нині нема, для того хрест вже готовиться. Таке людське життя. Памятай, що і сам Христос ніс важкий хрест.

Від того часу жінка вже не нарікала і несла свої хрести спокійно.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Виннипеґу. — На гарнім книжковім папері. 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшим Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по інформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ДЕЩО ПРО ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Питання про [illegible] дуже важне [illegible] Не будемо питання про права [illegible] прикладом [illegible] життю [illegible]

[illegible]

[illegible] Потрібно [illegible] механіками [illegible]

[illegible] Син би [illegible] би багато [illegible]

[illegible]

[illegible] Ціл [illegible] громадських [illegible] ням громадських прав [illegible] тому, але він [illegible] знання він [illegible] іншого. І звичайно прав [illegible] знання домагається криком [illegible] розумом

[illegible] зробить так чоловік досвідний [illegible] тямний. Коли він по прийде [illegible] околиці, то він [illegible] знає він зблизька людей [illegible] тутешньої їх праці, не знає тутешніх обставин, не знає можливостей не знає настроїв людей, не знає їх досвіду. А все те входить в повний зміст місцевої справи

І коли б люди давали йому зараз якісь великі права, коли б ставили на візвічальне становище, то він сказав би:

"Мені найперше треба з вами і вашими справами познакомитися. Я сяду собі в послідній лавці і буду звідтам придивлятися що і як ви робите, як думаете, як справи розумієте. Мені треба познакомитися з вашим минулим, з людьми, з обставинами, з настроями, а тоді вже почну вам помагати ..."

А ще скорше сказав би так чоловік, що приходить з дуже далекої околиці, або з далекого і цілком іншого світа

Ми вже по першій війні бачили тут людей з Европи, які відразу ставили себе в провідничу лінію для ведення тутешніх громадських справ. В ролю „варягів", що прийшли тут всіми правити. Раді були [illegible] тутешніх на бік відсунути [illegible] їх думці ніхто тутешніх справ так не розуміє, як вони. Їм одним належиться громадський провід

Але час показав [illegible] це були претенсії [illegible] людей. Вони вміли робити [illegible] дивитися і дурниці тим спричинювати другим клопоти, а собі неславу. [illegible] побули тут довший час [illegible] навчитися [illegible] не виявили тільки знання, щоби могли бодай [illegible] людьми показатися. Їх самовпевність і короткозорість не дозволяла їм вчитися

Саме право, хоч би ким признане, не дає чоловікові довіря. Це якраз [illegible] здобуває чоловік [illegible] довіря. Розумного чоловіка [illegible] всюди потребують [illegible] за ним идуть, хоч би [illegible] ніяких писаних прав [illegible] довіря в людей в його розум [illegible] таких [illegible] [illegible] кромісти

Це найбільше [illegible] громадськім життю може мати

НЕДІЛІ ПЕРЕД ВЕЛИКИМ ПОСТОМ

Від **Неділі Митаря і Фарисея** починае Церква приготовляти вірних до Великого Посту [illegible] Воскресения Христа (Великодня)

[illegible] є **Неділя Блудного Сина.**

[illegible] **Неділя о Страшнім Суді.** [illegible] також **Мясопустною.** І тоді в Евангелії Матея 25: 31-46 [illegible]

[illegible]

Прийдіть [illegible] ви мене приняли, ви мене [illegible] слабого мене відвідали... І скажуть добрі:

Коли ж ми тебе бачили і помагали тобі? На те відповість Христос:

Кілько разів ви зробили добро другим людям то ви мені самому зробили

Скаже тоді до тих, що по лівій стороні (по лівиці)

Я був голодний, на чужині, неодягнений [illegible] а ви мені не помогли, отже [illegible] на вічну кару. І заговорять тоді [illegible]

Коли ж, Господи, ми бачили тебе і не помогли? І відповість Христос

Кілько разів ви не помогли другим, тільки мені самому не помогли

І пійдуть добрі до Царства Небесного, [illegible] на вічні муки

Наука з того ясна. Коли ми робимо добро людям, то се таке важне як коли б ми самому Богу те робили

Четверта є **Неділя Прощення,** або **Неділя Сиропустна.** По ній другого дня наступае Великий Піст. Тої неділі в Евангелії Матея 6: 14-21 читаються слова Христа:

"Коли прощати будете другим їх провини то й Отець небесний простить вам провини ваші".

Спаситель розумів се так, що треба прощати другим провини, коли вони зробили їх не зі злої волі [illegible] ті злочинці і розбишаки [illegible] чайну людську слабість [illegible] деколи докучить, ми другому [illegible] отже се треба забувати [illegible] до того великої ваги [illegible] а завтра треба помиритися [illegible] наше співжиття [illegible] спокійно, мирно

А те в іншім місці [illegible] коли хтось робить [illegible] тої [illegible] прощати [illegible] приймають [illegible]

Тут же говорив Христос

Коли постите [illegible]

[illegible]

Ш[illegible] кремо [illegible] ми не привязували [illegible] добр. забуваючи Каже він

[illegible]

Зло може бути [illegible]

[illegible] Августин [illegible]

Аж [illegible] якою мав Августин [illegible] роги, щоби [illegible] густин

Я [illegible] Божа [illegible] що я уважав злом, [illegible] чого добра. Воно в[illegible]

І від того часу [illegible] спокійно, думаючи, [illegible] значене для його [illegible]

Того досвідчили [illegible] склали приповідку, [illegible] добро не вийшло би [illegible]

АДРЕСИ

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

II.

Зі споминів Пристая можемо бачити, як нераз тяжко жилося священикам в Галичині, особливо тим, що не запобігали чужої ласки; тим, що на перше місце ставили справу свого народу, а не католицизму, чи власних вигод. Тих, що мали відвагу своєю власною працею для народу здобувати його довіря і його помич. Отже послухаймо, що він оповідає

Лагодівські гаразди.

Дня 18 грудня, 1898 р., ми висіли з поїзду в Глинянах (Пе[illegible]ишлянський повіт в Галичині) і звідти приїхали до Лагодова (на нову парохію). Фірман приніс з воза пачку з нашими річами, поставив і пійшов. А ми залишилися в холодних мурах. Грудень був лагідний, але була зимова пора. Нам дошкулював голод і холод. А в хаті ні патичка, ні кусника хліба

Було коло 4-ої години пополудни. Моя дружина сиділа на пачці в спальни і плакала. А я переглядав парохіяльні акти. Втім отворилися двері і зявилася се[illegible] Насилу промовила "Славайсу" і [illegible] лебедіти називаючи мене "ку[illegible]" Була дуже пяна. Моя дружина [illegible]плакалася ще більше. Жінка підійшла [illegible] дружини, почала цілувати та [illegible] не плачте, ми не кальвіни, [illegible]

Я прибіг і насилу відорвав ту жінку, [illegible] Заворотих

[illegible] неділю церква була набита. В ній [illegible] перепросила мене і присягну[illegible] до кінця життя не візьме до у[illegible] [illegible]ною. І сумлінно видержала

[illegible]

[illegible] товариства інтелігентних людей не [illegible] в Лагодові. Тому мені залишалася [illegible] книжка, часопис, а деколи відвідування [illegible] священика

Я взявся використовувати час для [illegible] парафіян Корнима здеморалізувало. Воно потапало в кромішній [illegible]ті. Проте нарід був з природи [illegible] Цей нарід ждав на своїх провідни[illegible] Я пригадую, що кілько було таких [illegible] що нічого не робили.

Я взявся до роботи й оголосив в це[illegible] що буду вчити церковного співу [illegible] [illegible] пісень. Першу пробу я призна[illegible] в своїй кухні. І в означений вечер [illegible] тільки молоді, молодих газдів і молодиць, що кухню заповнили. Навіть малі шкільні діти прийшли. Вони завадили, однакож я не виганяв їх з кухні, [illegible] що з ними буду співати в школі

Я всюди ставився до дітей обережно щоби не зранити молодого серця. Всі діти вельми амбітні й чутливі на кривду [illegible] і до смерти не забувають за неї. Тому дитина воліла б, щоби навіть вибити її, але без свідків.

Наука відбувалася точно, молодіж [illegible] щовечера. Навчилася співати [illegible] колядок і Службу Божу. Очевидно [illegible] про нотний спів не було й мови. Спів [illegible] простий, звичайний.

На Святий Вечер відправлялалася Повечірня в 9-ій годині вечером. Церква була набита моїми й латинниками. А як 50 молодих голосів і кільканадцять старших, добре вишколених, заспівали "З нами Бог, разумійте язици ...", то захопленню людей не було міри. Зокрема латинникам дуже подобалося, бо в них не було таких Богослужень

А в день Різдва, коли прийшли і всі латинники, то люди в церкві не поміститися

По Різдві Йордан, і треба пійти з свяченою водою, не обминаючи і латинників. Взяв я з собою дяка та пять хлопчиків і пять дівчат, що вміли співати "Явився еси днесь вселенній", та пійшов з кропилом. Всюди радо витали нас як свої, так і латинники.

Отверто признаюся, що я ще тоді не розумів вповні, яке велике значіння має релігійне виховання. Аж Америка відкрила мені очи. Перше я ставив се на друге місце. Побувши в Америці, я зрозумів слова Вилингтона: "Виховай людей без релігії, а зробиш з них лише хитрих сатанів"

Я працював цілий рік підготовляючи нарід і нарід зрозумів мене. Мав до мене довіря. І я постановив тепер заснувати читальню та на отворення запросив консисторського радника, о. Якова Сингалевича. Це було 19 грудня, 1899 року, в хаті молодого селянина Івана Возьного

Народу зійшлось дуже багато. На столі горіли свічки, а між ними стояв хрест. І з грудей поверх двіста людей залунало: "Царю Небесний". Я відкрив збори, а о. Яків виголосив гарячу промову

Ці перші збори були великим святом. Того вечера записалося 217 селян в члени лагодівської читальні "Просвіти". Сей початок радісно настроїв кожного. Филлотсон правильно висловлюється, що мало є у світі правдивої приємности, крім неї, коли робимо щось доброго й сповнюємо свої обовязки

В 1909 р. лагодівські селяни побудували читальняний дім. До того дуже причинився учитель Нуда. Це був щирий громадський діяч. За його учительовання Лагодів став зразком українського культурного села. В 1900 я оснував в Лагодові агенцію "Дністра"

Мій наслідник в Лагодові, о. Теодор Сахно, хоч Українець, був москвофільським діячем і старався ширити москвофільство між селянами

Між мною і Сахном було суперництво в тім, що ми оба старалися взяти парохію, перше в Ушні, потім в Лагодові і Сахно вийшов переможцем. Бо тут грало ролю і москвофільство. Польські дідичі скорше підписували презенти (згоду) на парохії москвофілам, ніж свідомим українцям. Тому всі кращі парохії в Галичині були обсаджені москвофілами

Зокрема львівська, а ще більше перемиська консисторія опікувалася москвофілами та всіми силами їм помагала. А по мачушиному ставилася до свідомих українських священиків.

Ще ним о. Сахно прийшов до Лагодова, [illegible] селяни випитувалися про нього на ярмарку в Руді. І довідалися щось поганого. А коли він обняв парохію і своєю поведінкою почав дразнити людей, то щораз більше зростала нехіть до нього. Підозрівали, що він при помочі староства поборює український рух. Так повстала непрохідна пропасть між парохом і громадою

Коли ж учитель Нуда з другим учителем взялися запопадливо до громадської праці, то о. Сахно уважав, що це проти нього. Також місцевим Полякам не подобалося національне відродження українського села, - це в них „гайдамацька агітація". Так дивилося і староство в Перемишлянах. Але в нього парох Сахно "пожондни рускі кьсьондз пробощ" (порядний священий парох). І староство накладало кари на читальню.

Пізніше Сахно навернувся до українства. Як же це сталося?

Як його діти повиростали та приходили до читальні і виробилися на добрих Українців. Син Роман був на українській війні. Син Степан був українським офіцером. І Ярослав здібний чоловік. Так діти примусили батька стати Українцем

Коли настала Польща, Поляки тримали Сахна в арешті поверх року. Забрали всю худобу.

"ВІСТНИК" І НАША СПРАВА

„Вістник" за 26 літ свого існовання зробив дуже багато для української церковної справи. Він видавався не для кляси самих інтелігентів, але для пересічного широкого загалу і свідомість того загалу значно підніс. Він мав на увазі загальну справу. Хто „Вістник" читав,, той вже був свідомішим, і ту свідомість він поширював між своєю громадою.

Нині деякі Українці хапаються нераз за справи, що в самій своїй суті не є найважнішими, за справи мистецькі, концертові, за велику політику, за питання великої науки, легковажучи те щоденне, в якім тревала сила народного життя

Бо не про те ходить, щоби загал перемнявся на мистців, на акторів, на геніїв, але про те, щоби він розумів свої важні справи, свої щоденні цінности свої важні цілі і вмів про них належно дбати. Се та середна, найздоровша і найсильніша лінія життя

„Вістник" тримався такої лінії і тому зробив дуже багато.

„Вістник" не був обемом великий, однакож давав читачам дуже багато. І хто читав його довший час, той хотів читати його і дальше.

Певна річ, що при більшім обемі міг би дати більше і більше ріжнородного, однакож і те, що давав, мало свою вартість

Нині ходить про те, щоби „Вістник" поширити поміж загал ще більше, а за короткий час його обем збільшиться, а тоді і його зміст буде ширший і більше ріжнородний. Тому всі повинні доложити старань, щоби "Вістник" поширити між тих, що його дотепер не читали

Се дасть змогу „Вістникови" поширити свій обем, а також се поширить ту свідомість, яку „Вістник" дає, а в недалекій будуччині може дати ще більше

КІЛЬКА СЛІВ ДОПИСУВАЧАМ

Канора, Саск. — Позволю собі зробити кілька уваг тим, що пишуть дописи, головно до Вістника, де треба рахуватися з місцем

І так можна залишити те, що десь „стіл угинався під смачними стравами", бо зрозуміле, що жінки стараються щоби страви були смачні

Обійшлося б без того, за кого повидавалися дочки і де вони тепер живуть, та чим їх чоловіки занимаються. Бо їх і так широкий загал не знає. Можна подати самі імена

Не конче треба згадувати всіх сторін, де чоловік за життя в Канаді працював, бо се маловажне. Важна його загальна громадська праця

Можна лишати те, що всі „дуже весело і дошпа забавлялися", бо зрозуміле, що не плакали

Можна лишати те, що і той, і той, і той, і та, і та комусь дуже дякували. І без того зрозуміле, що де треба то люди дякують, коли на те зберуться

Можна лишати і те, що в хаті була Панахида і там священик говорив і таке, і таке і таке. Зрозуміле, що при Панахидах всюди таке буває

Може і ще щось е таке. Треба би писати про те що важніше і за важнішим шукати, а коли не буде важнішого багато то кінчити на меншім. А короткі дописи, де сказано все важне, дуже добрі.

Читач.

"[illegible]"

III. Погляд релігійний: А. Загальний.

Немає на світі народу, а навіть одиниць без релігії. Велика більшість людей навіть не знає, що є "релігія" [illegible]

[illegible]

Прот. П. Мельничук.

ЕТ.II ПЕРЕД ЗАГАДКОЮ

[illegible]

ЩЕ РАЗ ПРО КОСТИ

[illegible]

СИЛА ІНКЛЮЗА

(оповідання)

Чи ви знаєте, що то таке "інклюз"? Спитайте своїх старих татів та дідів, а вони вам скажуть, вони знають.

[illegible]

...зумний і статочний хлопець... вдана та розумна, то ... ...мило і поважало.

Кінчився шестий рік, як ... священика Чмуд...

[illegible]

Кому брак...

[illegible]

ЗБІРКА НА ВЕСІЛЛЮ

Стефан Волос і Лилія Харук

... Саск. — Дня 24 листопада 1950 р. відбулося тут вінчання ... Волоса, сина Івана Волос, з Лилією Харук, ... Теодора й Вікторії Харук. ... відбулася в Українському Домі в Амстердамі, на якій гості гарно ... і не забули про наші ... Колегію. Зібрано ... рішено вислати $10.00 на ... фонд Українського Голосу ... $16.50 на Колегію св. Андрея ... щира подяка.

Присутній.

ВЛАШТУВАЛИ НЕСПОДІВАНКУ

Гафія і Николай Ткачук

... Саск. — В неділю, 29-го ... 1950 р. родина, сусіди і ... Николая і Гафії Ткачук ... влаштували їм несподіванку ... 25-ліття їх подружнього ... Пан Михайло Ткачук був ... , а пані Аксена Зелінська ... Брат пані Ткачук, п. Николай Наташак, передав гарний дарунок від братів, сестер і гостей та побажав п-ву Ткачукам щастя, здоровля і многих літ. Від дітей вручили дарунок найстарший син Юрко і донечка Анна. Потім весільний староста п. Наташак покликав до слова п. Петра Томашевського, який виголосив промову і побажав п-ву Ткачукам всякого добра. Слідуючою промовляла пані Оробко з Вотерфорд, Онт., а ... нею складали побажання інші гості. Ювіляти подякували гостям за привіти й побажання. П-во Ткачуки, які живуть у Брукебі довший час, подарували $20.00 на місцеву Українську Православну Церкву. Опісля п. Наташак запропонував перенести збірку на нашу пресу. Пан І. Антонійчук занявся збіркою, яка принесла $7.50. З цієї суми призначено $5.00 на Український Голос і $2.50 на Вістник.

З ВЕСІЛЛЯ НА НАРОДНІ ЦІЛИ

Айтуна, Саск. — Дня 22 жовтня 1950 р. відбулося в нашій церкві в Айтуні величаве вінчання двох пар: Володимира Кривого з Параскевією Брошко та Івана Смішнюка з Павлиною Ковалик. По Службі Божій, під час якої обі пари приступили до св. Причасти, відбулася тайна вінчання, яку доверишив наш парох о. Миколай Пахолків. У домі п-ва Кривих привитав молодих і гостей весільний староста п. Обух після старинних українських звичаїв. Просторий дім п-ва Кривих не міг помістити всіх гостей, тому по обіді влаштовано весільну забаву для молоді в міській залі, а старші забавилися вдома. При тім не забули про народні цілі. Переведена збірка принесла $10.00, з чого призначено $5.00 на Український Голос і $5.00 на Колегію св. Андрея. Щира подяка жертводавцям, а молодій парі довгого і щасливого життя.

Присутній.

З ВЕСІЛЬНОЇ ЗАБАВИ НА ПРЕСУ

Гронлид, Саск. — В церкві св. Вознесення о. С. Греділь звінчав тут 5 листопада м. р. Надію Копачівську і П... Щербія. ... Копачівські, є членами Української Православної Церкви й Українського Народного Дому, для яких вони працюють і виробили собі пошану в місцевій громаді. Примірно вони виховали свою доньку одиначку, яку тепер віддали заміж. Гостина ... весілля відбулося в ... Копачівських при великім ... гостей. Новозвінчані дістали ... свою церкву, обидвоє гарну мову й належать до організації СУМК. Вони брали ... участь в роботі української ... організацій і загально канадійських ... Молодий Йосиф Щербій є досі кореспондентом англійської газети "Мелфорт Джорнал".

На заклик зпоміж гостей на українську пресу жертвували по $10.00 п-во Шнобій, п-во Копачівські; І. Н. Щербій $5.00. Решта по 1 дол. ...

З зібраної суми призначено на Український Голос $12.00, на Катедру Пресв. Тройці у Винипегу $20.00. Жертводавцям щира подяка, а молодим довгі роки прожити.

НЕСПОДІВАНКА БАТЬКАМ

Коронадо, Алта. — Дня 25 листопада м. р. пані О. Мирун, одинока донька п-ва Ілька й Анастазії Хуцан, у порозумінні з вуйком Н. Горбаєм і тіткою К. Чокан запросила рідню, сусідів і знайомих, щоб зробити несподіванку своїм батькам з нагоди 25-річчя їх подружнього життя. Попиття відбулося в їх домі на фармі.

На вечері покликані до слова гості висловлювали побажання батькам та їх доньці вдові, якої чоловік згинув трагічною смертю від трактором, та двом онукам. Після промов дружба І. Василик вручив ювілятам дарунок від гостей і родини і другий дарунок від приятеля з Редвотер, який не міг прибути. Також вручив дарунок малий внук від себе.

Під час приємної забави не забули гості про ювілей Українського Голосу. Заклик до збірки зробив І. Василик, а Д. Мельник занявся збіркою, яка принесла $14.50. Цю суму рішено розділити по половині на Український Голос і на Вістник.

Щира подяка всім жертводавцям, а ювілятам хай Бог пошле щастя й здоровля на многі літа.

Учасник.

З ІМЕНИН НА ЦЕРКОВНО-НАРОДНІ ЦІЛИ

Айтуна, Саск. — З нагоди свята св. Дмитра уладила українська греко-православна церковна Громада в Айтуні милу несподіванку для одного з перших піонірів місцевої церкви, п. Дмитра Кіцули. Він був одним з тих, що своєю жертвенною працею та своїм майном найбільше причинилися до будови Храму Божого в Айтуні, так що сміло можна зачислити п. Д. Кіцулу до основників величавої церкви в Айтуні.

Щоб це задокументувати, члени церковної Громади враз із своїм парохом о. Пахолковим зібралися на фармі у п. Д. Кіцули, де зложили йому щирі побажання і вручили гарний подарунок — столовий годинник.

Не забули присутні про збірку на народні цілі, яка принесла $15.00, з чого призначено $10.00 на будову Катедри у Винипегу, а $5.00 на Український Голос.

Учасник.

ДОБРІ ДІЛА

Винипег, Ман. — В суботу, 30-го грудня 1950 р., минув рік, як відійшла від нас у вічність бл. п. Пелагія, дружина відомого Григорія Бугери. Того дня була заряджена заупокійна Служба Божа в церкві св. Михаїла при участи рідні, приятелів і знайомих. Службу Божу і Панахиду правили священики о. парох І. Дмитрів і о. Є. Грицина. При кінці о. Дмитрів сказав коротке зворушливе слово.

По Богослуженню відбулася перекуска в салі під церквою, після якої о. Грицина сказав кілька слів, вказуючи на похвальний звичай і обовязок справляти поминки по помершим, які практикуються серед нашого народу. При кінці промовець закликав зложити, на спомин по Померлій, жертви на Катедру Пр. Тройці, яка в теперішній час є одною найважнішою справою. Присутні зложили $35.30.

Хай Всемилосердний Господь Бог примістить душу бл. п. Пелагії в щасливім місці, а всім жертводавцям щира подяка.

Присутній.

ДОПОМОЖІТЬ ДОКІНЧИТИ НАШУ СВЯТИНЮ

Лашін, Кве. — На Сході Канади коло Монтреалу є мале французьке містечко Лашін. Там живе мале число українців, що походять з Буковини і Галичини. Українська православна громада св. Юрія ще в 1949 році почала будувати церкву, але з браку фондів будова була потім перервана. Та в цім році знову приступлено до дальшої будови. Пляни будови на викінчення, але нам потрібно фондів! Тому звертаємось до всіх українців доброї волі з гарячим закликом.

Дорогі брати українці! Допоможіть нам у святому ділі, складайте пожертви на викінчення будови нашої святині. Жертвуйте на діло Боже й діло народне. Памятайте, що даюча рука ніколи не збідніє.

Жертви прошу посилати на адресу:
Canadian Ukrainian Orthodox
St. George Church,
880 Antor Ave., Lachine, P. Que.

Очікуючи від вас, дорогі брати українці, пожертви, складаємо Вам сердечну подяку за поміч у святому ділі.

Михайло Маковійчук,
парохіянин

ДМИТРО ОЛІЙНИК

Гардентон, Ман. — Дня 11-го грудня м. р. помер тут Дмитро Олійник. Він народився в Онуті на Буковині 1852 р. До Канади прибув 1897 року й оселився в Гардентон, Ман., де в короткім часі поселенці збудували свою церкву, яка ще й досьогодні називається Онуцька. Покійний був в рішим ініціятором будови церкви. Коли пізніше повстала Українська Православна Церква в Канаді, покійний перший ужив свого впливу, щоб перейти до неї. І лишився вірним, щирим і жертвенним членом до останньої хвилини свого життя.

Похорон відбувся 14 грудня в Гардентоні зі старенької онуцької церкви. До вічного спочинку випровадив 92-літнього заслуженого члена й дідича громади місцевий парох о. П. Стефюк, а помимо сніговії було велике число громадян, які ... свого члена й порадника в тяжких піонерських часах в дорогу до вічности. При останнім цілуванню зложено $12.05 на будову катедри як невяну́чий вінок у память першого піоніра нашого церковного і громадського життя.

Вічна йому память!

Присутній.

ЛУКА БАТИЦЬКИЙ

В пятницю, 22 грудня 1950 р., помер у міському шпиталі в Брендоні, Ман., після операції бл. п. Лука Батицький з Овк Лейк, Ман. Походив з с. Скоморошева, пов. Ярослав. У молодих літах приїхав до Канади враз з своєю дружиною, поселився в Брендоні, де став працювати ... залізній дорозі. На тій позиції ... лишився до смерти і був формано...

Був свідомим українським патріотом. У Брендоні був активним громадським працівником, завсіди стояв у передових рядах і працював у Товаристві Народний Дім і парохії Української Православної Церкви довгі літа як режисер та вчитель української школи, чим чимало причинився для добра нашого народу. Від ряду літ був перенесений з Брендону ... і тоді його серце ... громадському життю.

Читав "Український Голос" ...

Похорон відправив о. Є. Грицина в середу, 27-го грудня. Ввечорі перед тим відбулася Парастас над тілом покійного в Народнім Домі. В середу рано була заупокійна Служба Божа в місцевій церкві в Брендоні. По обіді в 2-ій годині відбувся похорон при великім числі членів родини, приятелів і знайомих.

У Народнім Домі прощав покійного його друг п. І. Касюрак. При останнім цілуванню учасники похорону зложили на заклик о. Є. Грицини $16.50 на Катедру Пресв. Тройці у Винипегу замість вінка на могилу покійного. Оплакують ... покійного його дружина Йосифа з дому Павлюк, син Володимир

і три доньки: Ольга Рудик в Едмонтоні, Алта., Мирослава Герасимів у Порт Артур; [illegible] Бурт-ника у [illegible]

Хай земля [illegible] 6 де [illegible]

Учасник похорону.

ЛИЛИП ПОДОЛЬСЬКИЙ

[illegible]

Присутний.

МАРІЯ ДЯЧУК.

[illegible]

о. В. Мельничук.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛЮТИЯ

15 Четв. Стрітення Господнє [illegible]

18 Неділя Вита [illegible]

[illegible]

Адреса Бох 31 [illegible] Сасх.

Телефон 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

ЛЮТИЯ:

15. Четвер, Стрітення Госп. — Свидом.

18 Неділя — Смокі Лейк.

25 Неділя — [illegible] Лейк

БЕРЕЗЕНЬ.

4 Неділя [illegible]

11 Неділя [illegible] панахида по Т. Шевченкові [illegible] панахида по Т. Шевченкові

18 Неділя Смокі Лейк [illegible] панахида по Т. Шевченкові.

25 Неділя — Спедон. По Служ. Божій панахида по Т. Шевченкові.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Півдвиннипегського Округа

ЛЮТИЯ

18 Неділя — Ест Селкірк.

25. Неділя — Пайнфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве. Виннипег, Ман.

Телефон 51 97[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя Кавана

[illegible] Неділя Андру

БЕРЕЗЕНЬ

4 Неділя [illegible] Валентрон

11 Неділя [illegible] Андру

18 [illegible] Завала (Велика Свобода)

[illegible] Кавана (Вел. [illegible])

Адреса Бох 26, Валентрон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ЛЮТИЙ

15. Четвер. Стрітення — Мейбридж.

18 Неділя — Норквей.

25 Неділя — Глен Елдер.

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

[illegible]

Адреса Бох 54, Роблин, Ман.

Телефон 54 [illegible] 2

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича

ЛЮТИЯ

15. Четвер. Стрітення Господнє — [illegible]

18 Неділя — Сенді Ренідж.

25. [illegible]

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса Бох 536, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЛЮТИЯ

18 Неділя — Росборн.

25. Неділя — Оакборн.

БЕРЕЗЕНЬ.

4. Неділя Сенді Лейк.

11. Неділя — Ентусвиз.

18. Неділя — Виста (Свобода).

25. Субота — Оакборн (Свобода).

25. Неділя [illegible]

Адреса: Оакборн. Тел. 133-21, Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЛЮТИЯ.

15 Четвер. Стрітення Г.І.Х. — Принс Алберт.

18 Неділя — Принс Алберт.

25. Неділя — Сенборг.

Адреса: 554—7 Ст., Принс Алберт, Саск.

Телефон 3755

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Квасницького

ЛЮТИЯ

15 Четве, Стрітення Госп. — Гадсон Бей, Саск.

18 Неділя — Гадсон Бей.

25 Неділя Ендевер.

БЕРЕЗЕНЬ.

4 Неділя Флин Флон, Ман.

11 Неділя Гадсон Бей.

18 Неділя Ерурд

25 Неділя Прер. Ривер

Адреса Бох 65, Гадсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛЮТИЯ

15 Четвер Стрітення Госп. Гендон.

18 Неділя Гери Гил

25 Неділя Дарвит

БЕРЕЗЕНЬ

4 Неділя Бонан

11 Неділя Шипинц

17 Неділя Гери Гил

25 Неділя — Дарвит

Адреса Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЛЮТИЯ

15 Четве; Стрітення — Толстой

18 Неділя Роза

25 Неділя — Гардентон

Адреса Толстой Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ЛЮТИЯ

15 Четвер Стрітення Господнє — Близон Крик

18 Неділя — Ст. Джулієн.

25. Неділя — Альвена.

По Богослуженню катехизація

Адреса Бох 155 Вакав, Саск.

Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЛЮТИЯ

15 Четве, Стрітення Госп. — [illegible]

18 Неділя Сендвил.

25 Неділя Вайта.

Адреса Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЛЮТИЯ

15 Четвер Стрітення — Кенд ак.

18 Неділя Ріджвей.

25 Неділя Айчва.

Адреса Айчва Саск. — Тел. 73.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

ЛЮТИЯ

18 Неділя [illegible]

25 Неділя [illegible]

174 Rosevale Rd. RR 13

New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ЛЮТИЯ

15 Четвер Стрітення Госп. — Па-[illegible]

18 Неділя Ельмор

25 Неділя [illegible]

Адреса Бох 52 [illegible] Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛЮТИЯ:

15 Четвер Стрітення Гребот

18 Неділя Кеміак

25 Неділя Канора.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛЮТИЯ.

15. Четвер. Стрітення — Вроксвон.

18 Неділя — Меліна

25. Неділя — Малена.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛЮТИЯ.

15. Четвер. Стрітення Госп. — Драфтинг Ривер.

18. Неділя — Вендва.

25 Неділя — Рорктон

Адреса Бох 550 Давфин, Ман.

Тел 553W

Календар Українських Свят

ЛЮТИЯ

15 Ч 2 Стрітення Госп. Господнє

16 П 3 Симеона Богоприїмця і Анни

17 С 4 Прен. Ісидора Пелусіота

18 Н 5 Н. Митаря і Фарисея. Агафії

19 П 6 Вукола еп. Смирн.

20 В 7 Партенія еп. Ламп.

21 С 8 Вмуч. Теодора Стратилата

22 Ч 9 Прен. Панкратія [illegible]

23 П 10 Прен. Протерія Печерського

24 С 11 Муч. Власія еп. Севастійськ.

25 Н 12 Н. Бл. Сина. Мелетія еп. Ант.

26 П 13 Прен. Мартиніана. Зої

27 В 15 Рівноап. Кирила уч. Словян

28 С 15 Прен. Пафнутія Печерського

БЕРЕЗЕНЬ

1 Ч 16 [illegible] Муч. Памфіла [illegible]

2 П 17 Прен. Теодора [illegible]

3 С 18 Льва еп. Рим. [illegible]

4 Н 19 Нед. Масопусна [illegible]

5 П 20 Льва еп. [illegible]

6 В 21 Прен. Тимотея [illegible]

7 С 22 Муч. Маврикія [illegible]

8 Ч 23 [illegible]

9 П 24 [illegible]

10 С 25 Тарасія архиеп. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛЮТИЯ

15 Четвер Стрітення [illegible]

18 Неділя Вега

25 Неділя Пайн Ривер

БЕРЕЗЕНЬ

4 Неділя — Ривер

11 Неділя — [illegible]

18 Неділя Гарвей

25 Неділя Пайн Ривер

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса Пайн Ривер Ман

Устав Церковний

ЛЮТИЯ

15. Четв. Стрітення Господнє. УБ Луки 2: 25-32. Апт. Жид. 7 [illegible] Єван Луки 2: 22-40

18. Нед. Митаря і Фарисея. Гол. 3. УБ 5. Ап. 2 Тим. 3: 10-15. Єв. Луки 18: 10-14

25. Нед. Бл. Сина. Гол. 4. УБ 4. Ап. 1 Кор. 6: 12-20. Єван. Луки 15: 11-32

БЕРЕЗЕНЬ

4. Нед. Масопусна [illegible] Кор. 8 [illegible] Єван Мат. 25: 31-46

11. Нед. Сиропусна [illegible] Рим. 13: 11-14 Єван Мат. [illegible] 4-21

18. Нед. 1 Посту Гол. 1 УБ 9. Ап. Жид. 11: 24-26, 32-12 [illegible] Єван Івана 1: 43-51

25. Нед. 2 Посту Гол. 2 УБ 10. Ап. Жид. 1: 10-2; 3. Єван. Мар. 2: 1-12

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MA[N.]

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1951. ВИННИПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1951. ЧИСЛО (889) 5

Courtesy of the Ukr. Gr. Orthodox Church St. Johns Ave

ПРИЇХАВ ЕП. ПЛАТОН ДО КАНАДИ.

В неділю 20-го лютого, прибув до Торонта еп. Платон, запропонований на епископа Української Православної Церкви в Канаді. Має він 59 літ. Він вдовець і має в Торонті дві дочці, Анну і Ларису. На стації зустріли його дочки, оо. Самець і Фотій та багато Українців, а між ними і ті, що знали його ще в Европі. Було всіх коло 200 осіб.

Еп. Платон родився на Підляшу, в лівнічно-західній части України. Прияття епископів буде вирішуватись на Соборі Української Православної Церкви, який збереться, коли прийде відповідний час.

СТАН БУДОВИ КАТЕДРИ.

Будівельний Комітет рішив працю [illegible] у Виннипегу продовжати через [illegible]. Вже обшальовано кругом дошками з обох боків стіни і згодом середина [illegible]повниться цементом. Кладеться електричні проводи. Від улиці лагодиться [illegible] на сходи. Над першою частиною [illegible], що її буде прикривати тимчасовий дах. Коло Зелених Свят повинно бути посвячення угольного каменя і [illegible] Богослуження.

СВЯТОЧНА ЇЗДА ДАРМО.

В Бафало, Н. Й., Перевозова Компанія оголосила, що в часі посту і на Великдень всі, що рано їдуть до ріжних церков, можуть їхати дармо.

ПОЛЬСЬКУ ЦЕРКВУ СТИСКАЮТЬ.

На землях взятих від Німеччини Поляки мали пять своїх епископів. Тепер уряд оголосив, що відбирає їм право рудувати церковними (костельними) справами, отже їх відсуває і назначить для провозу своїх людей. Се відносить[ся] і до низшої церковної адміністрації та кількох сотень польських священиків.

ЗГИНУЛО ЧОТИРОХ.

Коло Виннипегу залізничий поїзд вдарив трок, що вивозив сміття, отже двох людей згинуло на місци, один вмер невдовзі, а один тяжко ранений вмер пізніше. Причиною була мабуть мрака.

МОЖУТЬ ОГОЛОСИТИ ПАПУ СВЯТИМ

Говорять, що папа Пій 10-ий вмер з розпуки, що не міг здержати першої війни. Також висувають дві чуді, що через нього мали статися, — вилічення двох монахів. Недавно Конгрегація Обрядів нараджувалася, чи того вистарчає, щоби оголосити його блаженним.

КІЛЬКО ПРИБУЛО ІМІГРАНТІВ.

Від закінчення війни до кінця 1950 року прибуло до Канади 352,451 імігрантів. З тих 92,533 були скитальці, що належать до ріжних народів. Послідними часами до Канади прибуває менше імігрантів.

В ВИННИПЕГУ ЗАМАЛО МОЛОКА.

Дооколичні фармері мають замало молока і треба домішувати спорошкованого молока. Треба, щоби збільшити плекання коров.

ЄГИПЕТСЬКІ ЖІНКИ ДОМАГАЮТЬСЯ.

Перед парляментом в Каїрі зібралося було коло 1,500 жінок і домагалися рівних прав з чоловіками, — права голосовання, заборони многоженства, права на працю і щоби розводові справи переходили через суд.

СІМ МІСЦЬ В НЕБЕЗПЕЦІ.

Військові знавці кажуть, що Канада має таких сім місць, де в випадку війни ворог може кидати атомічні бомби. Се очевидно більші міста, але котрі, не виявляють.

САМА СЕБЕ СПАЛИЛА.

В Гереке, в Туреччині, 20-літна Муневкер Кокер, перед своїм весіллям налила до ванни ґазоліни, розібралася, влізла і запалила. Вмерла в шпитали по 5 годинах не давши причини. Мабуть бачила, що смерть лучша, ніж будуче весілля.

ЗАПИСАЛА НА МУЗЕЙ 320,000 ДОЛ.

В Ню Йорку Грація Рейні Роджерс перед смертю записала на Музей Мистецтва 320 тисяч долярів. За ті гроші мають будинок музею побільшити.

ПОМЕРЛИ МАЙЖЕ РАЗОМ.

В Карлстадт, Н. Дж., помер бувший шеф поліції, Петро Раффо, в шпитали, а за годину пізніше померла його жінка в дочки. Вона здавна слабувала на серце. Отже померли майже разом.

НІМЕЦЬКА МОЛОДЬ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

З Берліну є вісти, що в східній Німеччині є молодечі німецькі організації, що звуться Ліґа Німецької Молоді. Вони зорганізовані в маленькі групки з кількох і мають прибрані імена. Сеї зими розкинули 500,0000 летючок, в яких кличуть, щоби населення противилося німецькому пановаппю. Вони по стінах вписують букву "Ф" (Фрайгайт — воля). Мають відділи по всіх більших містах. Їх провід є в західній Німеччині. Так вони піддержують протибольшевицький настрій серед загалу, а чого большевики не хочуть.

ФРАНЦУЗИ ВИСЛАЛИ 27 ЧУЖИНЦІВ.

Французькі комуністи робили демонстрації проти озброєння Німеччини, отже після того французький уряд вислав з Франції 27 чужинців. Се очевидно були большевицькі аґенти, що прибули до Франції для комуністичної роботи. Куди їх вислали, невідомо. В Франції робляться заходи, щоби сильніше взятися до комуністів.

ТРІЙКА МАЛОЛІТНИХ РОЗБИШАК.

В Виннипегу арештували трох малолітних розбишак, що довго лякали населення. Карлсон 18 літ, Гаріс 19, Гуд 19. Гуда вже судили, коли він мав 9 літ, отже він змалку був злочинцем. Тепер дістав 4 роки тюрми. Карлсон 3, а Гаріс 2 роки. Та чи такии поможе така кара. На них треб би іншої кари . . .

АМЕРИК. "УКР. ВІСТНИК" ВИХОДИТЬ

В нашім "Вістнику" при огляді американських церковних справ було сказано, що "Український Вістник", орган Церкви архіеп. Богдана, перестав виходити. На сім місци подану вістку спростовуємо, — бо "Православний Вістник" в Америці дальше виходить.

ЗНАЙШЛИ В СНІГУ РОБІТНИКА.

Коло Порт Артур, Онт., знайшли в сніговім насипі робітника, Артура Кока, Естонця. Як він туди попався, невідомо. Міг бути пяним, або була інша причина.

ПЕРЕКРАДАВ ДІЯМЕНТИ.

Лайзер Вайтман летів до Америки літаком з Австрії і мав в обцасах захова[н]і діяманти вартости 740,000 долярів. Американські урядовці се винайшли і Вайтмана арештували. Можуть до суду випустити за запорукою 100,000 долярів, та покищо нема ручителя

ДУЖЕ БАГАТО СНІГУ.

В Ревелсток, Б. К., є так багато снігу по боках вулиць, що малі школярі не бачать, де їх хати. Від листопада впало там 227 цалів снігу.

В КАНАДІ МАЛО МАСЛА.

На 16-го листопада було на складах в 9-ох канадійських більших містах 9,813,000 фунтів масла, а минулого року було в тім часі 29,000,000.

ЗЛОДІЙ І МАРНОТРАТНИК.

В Тексасі коло Ст. Антоніо 16-літний хлопець вкрав в своєї тітки 35,000 долярів і за 5 днів пропустив понад 5,000. Поліція зауважила його марнотратність й арештувала

НАЙМЕНША ЖІНКА.

Найменшою жінкою на світі вважають Лявону Іванс, 31-літну, в Лузіяні, в Монтані. Висока вона 24 цалі. Її чоловік високий 4 стопі, отже два рази більший від неї.

ФРАНЦІЯ ДУМАЄ ПРО КОМУНІСТІВ.

Премієр Франції заявився за зміною виборчого права, коли більшість парляменту буде з ним. Дотеперішний виборчий спосіб добрий лише до комуністів. В 1946 р. на 621 всіх послів комуністи вибрали 185, а се найбільша група в парляменті.

НЕПЕВНЕ РЕМЕСЛО.

В Садборі, Онт., два бандити, що їхали краденим автомобілем, захопили 397,0000 долярів Ніклевої Компанії, призначених на виплату робітникам. За кілька мінут поліція зловила рабівників і гроші відобрала.

ВЕЛИКІ І МЕНШІ МОЛИТОВНИКИ

Отсим подається до відома, що тепер великі Молитовники будуть продаватися по $2.75, а менші по 75 центів.

КОНСИСТОРІЯ.

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

II.

[illegible]

Чи Поляки нищили Православну Церкву перед Берестейською Унією.

[illegible]

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

[illegible]

Львові публично померших ховати, дзвонити, а навіть до хорих в Св. Тайнами йти. Коли тіло визначного Українця провадили через Львів з процесією, то польський уряд старших передових Українців арештував і засудив на кару 60 гривень. Заборону публичних українських похоронів видано 1578 року, отже небагато перед Берестейською Унією.

Львів був осередком української сили, отже Поляки мали його найбільше на увазі.

Львівський польський архієпископ Сулковський 1583 р. зорганізував гурт польських католицьких бандитів і на Різдво вночи післав по Львові. Бандити нападали на церкви, священиків били, нарід розганяли, а церкви замикали і запечатували. Не мали тоді Українці ні Різдва, ні Йордану. Аж коли Українці почали готовитись до кровавої розправи, Поляки настрашилися і церкви повідмикали

В 1550 р. забрав Жигмонт 2-ий церкву в Сяноці, а Українцям позволив збудувати церкву, але до трьох днів. Коли за той час не збудують, то втратять права. П Українці збудували. Купили стару деревляну церкву в Ясенові, працювали день і ніч, перевезли і збудували. Гідне подиву завзяття!

В 1511 р. Поляки почали заводити панщину, а 1520-го була вона вже загальною. Разом католицизм і панщина!

Король Баторий (1574-1586) забрав 14 ..., що належали до православних манастирів, і передав Єзуітам в Полоцьку. Таких забирань було всюди багато.

Коли в Львові дзвіниця при Волоській церкви була готова, Поляки не позволили завішувати дзвонів

Коли в Львові мурували церкву, то Поляки перешкаджали, і тоді вдавався Єремій, мультанський господар (князь) з просьбою до короля.

Українцям забороняли Поляки займатися торговлею, а також і деякими ремеслами

В 1449 р. Поляки запросили українських православних бояр на наради до Перемишля і там їх вимордували. Подібно хотіли зробити і з литовською шляхтою, але тут не вдалося.

Матеріял тут поданий взято з католицьких жерел, з „Політики Поляків" Ковалика, з Ліковського, з „Відношень Обрядових" та ще деяких. Там точно позазначувані автентичні (гідні віри) жерела, які про ті справи навіть ширше говорять.

Та і тут ми ще всего не вичерпали, однакож наведене вже ясно показує, які страшні насильства виконували Поляки над Українцями ще перед Берестейською Унією, отже понад 250 літ.

Але не можна забувати, що ті насильства виконувалися не тільки руками, чи волею королів, — але і польської шляхти, і польських епископів, і католицьких монахів.

А ще дальше ... Рим мав у Польщі своїх представників, які бачили, що діється і давали йому звіти, а що він навіть сам заохочував до нищення православних, показують наведені приміри. Отже і Рим був співучасником польської роботи

Впродовж сотень літ Українська Православна Церква була великою Мученицею; Український нарід великим Мучеником. А мучителями були католики Поляки.

І ми мусимо низенько схиляти голови перед гідністю наших предків, що серед страшних насильств не відступили від своєї Церкви і зберегли себе Українцями.

(Далі буде.)

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ДЕ ТІ ЗЛОЧИНЦІ НАБИРАЮТЬСЯ?

Молоді повинні застановитися чому нині між молодими тільки злочинців. Се важна справа.

Коли б ми добре подумали, то сказали би·

Вони вдома не мали доброго виховання.

Їм мусіли давати змалку багато розпуску, не тримали в руках.

Вони змалку товаришували з поганими товаришами і вчилися від них всего злого.

Ніхто змалку не вчив їх релігії і вони ніякої релігії не знають і про Бога не памятають. Вони не моляться. До церкви не ходять.

Вони змалку не навчилися працювати.

Тому вони злочинці.

Тому вони ані батька, ані матери, ані нікого не шанують.

І про тих злочинців багато пишеться в газетах, але ніхто ясно не каже, що заставило їх бути злочинцями.

Ану ви подумайте, чи воно не так. А коли не так, то скажіть як.

Старший Сумківець.

А ЧОМУ НАМ НЕ МОЖНА ТОГО?

Нераз малі діти кажуть матери чи батькови:

- Ви нам забороняєте робити щось, а чому другі роблять? А чому їм можна те робити?

Таке саме повторяють і деякі старші, вже не перед родичами, але перед всіми старшими.

- От чужі, і ті, і другі, і треті роблять се і те, отже яким правом може нам хтось забороняти так робити? Чи ми гірші?

І діти і старші раді наслідувати чужих гірших, а своїх не слухати. За чужими хочуть ити самопас.

Так за чужими пішов був євангельський Блудний Син, розволочився, промарнував батьківське майно, а потім в чужих пас свині. Так його чужі навчили і до того довели.

Чужі не є нашими учителями. Деякі з них не вміють і про свої справи дбати. Своїх не вміють навчити

І вже в тім одним, що хтось каже: „Чужим можна, а чому не можна нам?", показується великий нерозум.

Коли взяти на здоровий розсудок, то і чужим не можна дечого робити, бо воно до доброго не веде, але вони роблять. Як робив Блудний Син

Що зле, що дурне, що погане, що грішне, що шкідливе, того нікому на світі не можна робити. А коли люде таке роблять, то — як говорив Шевченко, — роблять лихо й лихом засівають. А вродиться ще більше лиха.

Мені страшно робиться за тих, які кажуть: „Коли чужим можна, то і нам можна". Се не наші! Се нерозумні! Се ті, що і себе нищать і всьому народови шкодять.

Українська молодь повинна оглядатися найперше на себе, на свою гідність, на свою справу. На свій Нарід. А свій Нарід важнійший, ніж ті чужі, що їм море поколіна. А треба розуму свого Нарфду слухати. І Шевченко казав; „У старих спитайте... Запитайте, чиї ми сини, яких батьків..." Шевченко так питав і тому став великим чоловіком.

Се моя порада нашим молодим, щира, сердечна порада!

Читач Від. Молоді.

УКРАЇНСЬКІ МАТЕРИ І ВІСТНИК

Нераз чуємо: „Нема літератури для дітей..." І тут би запитати: „Чи кожна мати використовує той матеріял для дітей, що є в „Вістнику"? Чи читає дітям щобудь з „Вістника", чи пояснює? А є там таке, що можна дітям прочитати і без пояснень, є таке, що можна прочитати з поясненнями.

А діти завсіди раді щось нове почути, чогось довідатись. Вони самі нераз домагаються, щоби їм щось розказувати.

Навіть звичайну новинку можна добре використати. Зробив хтось зле, вкрав щось, когось обрабував, отже тема до бесіди. Чому він вкрав? Чому обрабував? Чому він так робить? Видно, що батька-матери змалку не слухав, зі злими дітьми компанував, про Бога не памятав, не ходив до церкви, і так став злочинцем. А від того сором батькови та матери, журба, а його самого арештують, карають. А то можуть і смертию покарати.

Кілько добра можна дітей навчити. Тут живий примір перед очима, який діти запамятають і над ним застановлять-ся.

Згадується в іншім місци когось доброго, гідного, чесного, отже знов тема для бесіди.

Оповідав хтось про своїх сусідів Французів·

„Кілька разів було, що коли туди зайду, то бачу, що мати посадила дітей рядочком і щось їм говорить і говорить. А діти сидять й уважно слухають"

Се та мати, яка памятає, що вона має бути учителькою своїх дітей. Вона не спускається на те, що діти ходять до школи, то їх там чогось вчать. Вона має для дітей ще свою науку, якої в школі нема

Так повинна робити кожна українська мати.

Не вдоволятись тим, що діти по англійськи вміють говорити, бо і ті молоді злочинці, яких нині всюди повно, по англійськи говорять дуже добре, але яка з того користь?

Се повинні українські матери памятати

КАНАДА 6—7 ТИСЯЧ ДО КОРЕЇ.

Невдовзі Канада має вислати 6 до 7 тисяч війська до Кореї, так заявив міністер оборони Клекстон.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

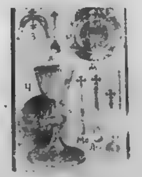

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ТУТ І КОМІТЕТ НЕ ПОРАДИТЬ

Справа культурности.

I.

[illegible]

... Церкву шал зита маминою, козацькою, самосвятською, новсвидуманою, свистунівською, халдейською ... „смердючим ідолом". [illegible]

II.

Дмоховський — Бойчук — Терешкун

Був у Перемишлі в Галичині перед ... Роман Дмоховський ... [illegible]

„Ваша Святосте! ... [illegible] ... Вашої Святости наш... о. Др. Авксентій Бой- [illegible]

... чука з запитом, чи се справді ... а той в відповідь ... Тоді Дмоховський ... перемиським „Українським ... року. А Бойчук, се ... духовну семинаря.

[illegible]

Роман Дмоховський
в Перемишлі.

[illegible]

о. Іван Терешкун.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

Противобольшевицькі ... [illegible] ... Корею ... [illegible]

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone 51 9..

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 562

„БЛУДНІ СИНИ"

Погляд Б. Частинний: Канонічний
Б. Частинний: Канонічний.

Нас обходить релігія нашого народу. Давним-давно це була релігія почитання природних сил: сонця, грому, дощу, води, опікунів домашнього скоту, чи осіб. Але також від часу повстання Християнської релігії наша історія, чи передання, подають підстави вірити, що Християнство в нас було від самих початків його, як не в нас, як українців, то на українській землі.

Що ж то є "Християнство"? Християнство — це наука Ісуса Христа. Він ще вибрав собі 12 учеників, вчив їх про тайни царства Божого, відкрив їм розум розуміти писання, чи то попереди предсказання-пророцтва про Себе, дав їм власть вязати і розвязувати, відпускати і задержувати гріхи, приносити Ним установлену Совершенну Жертву Нового Заповіту, аж доки знов прийде, творив чудні діла, а навіть воскрешав мертвих, вислав у світ своїх учеників вчити всі народи обіцявши бути з ними до кінця світа. Зіслав Святого Духа на своїх учеників, а Св. Дух просвічував і пригадував все, що Христос заповідав ученикам, а також тим наслідникам Св. Апостолів, з якими обіцяв бути до кінця світа.

Чого вчив Христос? Головні заповіді його ще: Люби Господа Бога твого ..., а ближнього як себе. Часть ... вої науки міститься в чотирьох ... піях: Матея, Марка, Луки і Йо... Продовження Христового діла маємо в Діях Апостольських. Апостольську науку маємо в листах-посланнях Апостолів, а дальше веде діло Христове ... Церква.

... але церков ми бачимо багато на ..., навіть „християнських", отже як можемо пізнати дійсну Христову Церкву? Правдиву Церкву Христову пізнаємо по тім, що Вона має наслідників апостольських в єпископах. Єпископи, мають повну власть передану Апостолам Самим Сином Божим, мають також і Святе передання усне, що є другою частиною науки Сина Божого. „Вам дано знати тайни царства Божого" (Мат. 13:11, Мр. 4:11, Єф. 1:9, 1 Кор. 7-8, ...), а іншим не дано (Мат. 13:10-23). Апостол Павло пише до Тимотея, першого рукоположеного епископа Єфесу: „О, Тимотею, хорони переказ..." (Тим ...20) і знова: „... що чув єси від мене, то передай вірним людям, котрі спосібні будуть і інших навчати." (2 Тим ...). Можна навіть сказати, що те, що писане, було лише додатком до того, що було передане усно. Христос не оставив нічого писаного, ні не передав нічого писаного своїм ученикам, бодай не маємо ніяких доказів про таке. Коли ж ученики-апостоли-посли Христові пішли в світ проповідувати Євангеліє, то проповідували тільки те, що чули від Христа, що бачили що знали. Можна певно сказати, що з дванадцяти перших Апостолів ні один не бачив повного Нового Завіту, значить, не бачив всіх книг Нового Завіту, як ми це маємо. Досліди вчених вказують, що аж на початку третього віку — по Рождестві Христа Східні осередки Церкви мали повні збірки Нового Завіту. Отже Церква Христова росла не на писанім слові, а ... усній проповіді. Апостоли вчили людей, спосібних вчили ще окремо, підготовляючи їх на своїх наслідників, потім їх рукополагали і передавали Духа Святого, як також ті права і власті, які одержали від Христа. Такий порядок продовжується до наших днів в Христовій Церкві. Це називається „преемство", чи „сукцесія", або й „Апостольська Сукцесія". От така то головна відзнака Христової Церкви. Котра Церква не має Апостольської Сукцесії, чи її не шанує, та не є, і не може бути, дійсною Церквою Христа Господа.

Церква українського народу — від часів передісторичних щодо писаних рекордів — це була Церква Христова, бо вона мала все те, що Христос установив і приказав Своїм ученикам. Ця Церква називається „Православною Церквою". Відки ж ця назва походить, як її немає в Новім Заповіті?

прот. П. Мельничук.

(Далі буде)

ВЕЛИКИЙ ПІСТ

Український нарід на Україні завсігди дуже побожно заховував Великий Піст. Вже в перший день Посту старанно обмивалися в хатах всі начиння, всі лави, столи чи скрині, щоби в часі Посту вони були чисті від того, чим вони забрудилися перед Постом.

Се можна вважати маловажним, однакож воно мало велике моральне значіння. Воно пригадувало людям, що вони в часі Посту повинні таксамо омивати своє життя, свою душу; що повинні омивати той грішний і нерозумний бруд, що опоганив їх людську гідність.

Замовкали тоді всюди веселі пісні, зупинялися всі забави і життя прибирало поважний вигляд. Увага всіх була звернена на обовязки, які на них Піст накладає.

І все те робилося не примусом, але почуттям обовязку перед своєю совістю і Богом.

Важною справою була в Великім Пості Великодна Сповідь. Всі тоді приступали до Сповіди з більшою побожністю, ніж перед Постом. А перед св. Причастям приходили одні до других ті, що гнівалися, що образили других, і просили прощення, щобн приняти Тіло і Кров Христову з чистим серцем, без злої думки, без злоби. Се був вчинок примирення з противниками.

На час Посту здіймалися прикраси і в церкві і вдома, які були перед Постом, отже все прибирало вигляд поважний, невибагливий. І вже те окремо настроювало людську душу до покори побожности і статочности. Якраз те, що до праведности потрібне.

А вже дуже строго заховували Піст послідного тижня перед Великоднем. Перші тижні Посту є в память 40-денного посту Ісуса Христа.

Коли Христос охрестився, то пійшов найперше в пустиню, на самоту, де 40 днів постив і молився і так приготовлявся до тої великої праці, яку мав почнати. Молитвою, постом і роздумуванням приготовлявся. Отже се поставлено і в примір християнам, щоби і вони так до гіднішого життя приготовлялися.

Послідний тиждень Великого Посту присвячений памяти страстей (терпінь) Христових. А се був час, коли страх, і смуток, оповив всіх близьких Христових. Вже при послідній Вечері прощається Христос зі своїми учениками і наповідає, що вони мають без нього робити. Він же відходить. Він ревно молиться в Оливнім саді. А дальше його забирають, зневажають, бють, судять, а там і розпинають.

Який тоді сум мусів налягти на усіх. Перша Мати Христова, — вона ж мати — що вона тоді відчувала. Яке горе тоді вона переживала. Дальше апостоли, та другі, що слухали Христа, і чоловіки і жінки. Ціла перша християнська громада. Був тоді сум, і журба і плач великий.

Чому ж би нинішні християне, що також є Христовими учениками, не мали поділяти тих переживань давних Христових учеників? Хиба ж Христос не той самий для нас, що і для них?

Окремо Великодня Сповідь. Якраз Христос при послідній Вечері взяв хліб і вино і сказав апостолам: Їджте сей хліб, бо він є тілом моїм. І приймайте те вино, бо воно є моєю кровю. Се знаки нового завіту, нового християнського життя. Се робіть на мій спомин.

Отже Великодна Сповідь і Причастя нагадує нам ту послідну Вечеру Христа з апостолами. Приймаючи Великодне причастя ми стаємо спільниками тої послідної Великої Святої Вечері.

Ось таке значіння має для нас Великий Піст, і тому повинні ми його заховувати по своїм силам з великою побожністю і повагою не тілько тілесним повздержуванням, але цілою своєю душею, і совістю, і розумом.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

III.

Я був любимцем парохіян в Лагодові. Вони і в пізніших листах до Америки свою любов виявляли.

Любили мене, але не за красу тіла, чи голосу, чи вимови, а тому, що я цілим серцем любив той нарід, з якого сам походив. В моїм серци загорілася любов до нього, бо він заслугував її, а небагато було тих, що щиро любили його.

Українському хлопови закидали підлість, безхарактерність і рабство, але тих примет багато мали ті, що закиди робили. Вони не бачили полїна в власних очи.

Те що я зробив в Лагодові за 15 місяців, повинен виконати кожний на моїм місци. А кому Бог дав більше сили, повинен більше зробити. Мене вчили і я сам доучувався, а нарід був непросвічений, однак показався шляхотнішим від неодного вченого.

В неділі і свята була в мене церква повна на Утрени, Службі Божій і на Вечірни. Нарід слухав мого голосу і поза церквою. Сходилися на проби церковного співу, хоч могли час провести на забаві, вдома, або в сусідів.

На Йорданські Свята я на санях привозив з села коляду а літом я не просив, але косарі самі до схід сонця скосили мою сіножать. Мене тільки повідомили. Це була щира вдячність.

Не робив я між людьми ріжниці. Чув я вдоволення, коли міг зробити добро і латинникови. На чемности ніхто не стратить.

В церкві я проповідував те, що до церкви належить. А з дружиною заходив я до читальні і там вже були інші розмови.

З селянами жив я добре. З панами було інакше, вони були Поляки. А в Українців був тілько „хлоп і поп". З місцевим дідичем, Залецьким, я жив не зле, хоч і був в нього рідко. Він був справді освічений, і призназав, що люде в Лагодові стали красші за моїм поводом. І перемишлянський староста не робив мені лиха.

Але польський парох з Вижлян, канонік Путальський, що мав в Лагодові 300 латинників і каплицю, хотів мене позбутися. Він рад був й Українців ба-

чити в своїй каплиці і хотів, щоби Українці помогли йому збудувати костел.

На Йордан пішов він з свяченою водою по хатах латинників, хоч в Поляків того нема, на проповідях ганьбив і викликав тих, яких не було в каплиці, але все ж багато римо-католиків приходило до мене до церкви. Його проклони не помагали. Тому він ненавидів мене і хотів, щоби я якнайскорше забрався.

Згадуючи як ворожо відносилися Поляки до Українців й української справи в недавній Польщі, каже Пристай:

По нашій програній визвольній війні прийшло лихоліття. Почалися переслідування наших людей і патріотів. Тоді впали жервою: о. Остап Нижанковський, о. Галібей, о. Сухаровський, о. Петрицький і десятки інших. Одних розстрілювали, а другі вмирали по тюрмах.

Також о. А. Пеленський мусів цілих два роки скриватися по селянських стайнях, стодолах й оборогах. Його вірна дружина часто навідувалася до нього, не зважаючи на мороз і сніговиці. Вона застудилася і захорувала. Автім одного разу донесли пані Мелані страшну вістку, що буцімто зловили її мужа. Не[illegible], вона пустилася вдорогу [illegible] щоби дістатися до мужа. Але заплатила за те своїм життям, бо недуга зламала її сили і вона по кількох днях розпрощалася з сим світом.

Я не був парохом в Лагодові, а тільки тимчасовим адміністратором, а парохом став згадуваний вже свящ. Сахно.

В лютім 1940 р. рознеслася в Лагодові вістка, що я маю покинути село. І [illegible] вірити. Та прийшов час розлуки.

Березня [illegible] я відправив послідну Службу Божу. В церкві було тільки людей як на відпуст. Прийшли і латинники. [illegible] стояла надвор [illegible] чути було придушений плач [illegible] я почав прощальну промову.

[illegible]! Прийшла пора нам розстатися! І хто знає, чи ще побачимося [illegible] горя.

Дальше не міг я говорити, бо нарід [illegible] заглушив мої слова. І я [illegible] склонивши голову попрощався з моїми вірними. Ще ніколи в життю не було мені так сумно, як тоді.

На другий день перед полуднем виїхала з Лагодова підвода, на якій сидів я [illegible]. А за підводою пішла ціла громада лагодівських газдів, газдинь, молоді і шкільної дітвори. Всі плакали немов за мерцем. І дорікали тим, що причинилися до нашої розлуки.

Віз покотився в напрямі Глинян, а нарід стояв як вкопаний доки віз не зник з очей.

ДОЗВІЛ ЙТИ ДО ЦЕРКВИ.

В Литві, Латвії й Естонії вірні мусять дістати від большевицької поліції дозвіл на вступ до церкви.

Замовляйте для своєї церкви
УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ
на Великдень.
Ціна $140.00
Пишіть на адресу:
REV. J. HYKAWY,
154 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, BC

ГОРДИЙ ЦАР

(Народне оповідання)

Жив раз дуже гордий цар. Ані з Богом, ані з людьми не хоче числитися.

Був він раз в церкві і чує, що священик читає таке, що цареви не подобалося.

— Як ти смів таке читати? — питає він священика.

— Читав, бо то Боже слово.

— Не смієш того читати!

— Якжеж? Не я його писав ...

— Я цар і ти повинен мене слухати!

— В усім послухаю, але не в Божім слові.

— Викинь те слово, що ти читав!

— Не смію. Не моя воля.

— Подумай! За три дні прийдеш і скажеш, що ти надумав. А то вбю!

Журиться священик, не спав цілу ніч. А коли ранком задрімав, сниться йому ангел і каже:

— Не бійся. Бог мене післав боронити тебе.

Другого дня цар виїхав на лови. Аж бачить оленя. Такий гарний. Цар женеться за ним, аж тут ріка. Олень в ріку. Цар скинув одежу і пливе за оленем. Думає: от-от дожену. Живого зловлю. Аж нараз оленя не стало. А то був ангел.

Оглянувся цар, а хтось вбирається в його одежу, сідає на коня і їде. Біда цареви. Голий зостався.

Йде, дивиться, аж в лісі куриться. Підійшов туди, а то робітники, рубачі. Думають, що хтось його обдер. Дали стару одежину, нагодували і питають, хто він, а той:

— Я цар ваш. Як вернусь, дістанете нагороду. От ті набили його і нагнали.

Ішов він знов, і прийшов до цегольні. Люде його нагодували і питають, хто ти?, а він: „Я цар ваш!" Всі сміються, а він лається. І ті його знов набили.

Прийшов до другої цегольні і вже не говорить [illegible]. Лиш питає, куди до[рога до] столиці.

Ішов він дальше, аж приходить до [я]кось містечка. Тут побачив його поліцай, такого обірванця, і питає:

Ти хто такий, звідки?

— Я з столиці, — каже, — я цар ваш!

Забрали його, повезли до столиці і посадили в тюрму. І там питають:

— Хто ти такий?

— Я цар ваш! — каже він.

Подумали ті і кажуть:

— Він дурний! Треба дурня пустити. І випустили.

Коли царя не було, то ангел зробився царем і ніхто не знає, що царя нема. Бо ангел такий точно, як той цар.

Третого дня приходить священик до царя і каже:

Я не можу Божих слів викидати, хоч би мав згинути.

Тішуся, що ти такий вірний і слів Божих бережеш, — говорить цар, — настановляю тебе найстаршим архиереєм.

Подякував панотець, а всі дивуються, що цар так змінився. А дійсний цар так бідує, що і сказати не можна. Так бідував він три роки.

Аж раз цар (ангел) оголошує, що буде великий обід і запрошує і багатих і найбідніших. Всі йдуть і прийшов також цар-жебрак. Коли ж розходилися, то цар дав кожному по гривні (такі гроші), а цареви-бідакови три. Такий самий другий обід був знов за три роки, а ще за дальших три роки знов. І року третого цар-ангел затримує дійсного царя і говорить.

— Бог покарав тебе за твою гордість. Але я був на твоїм місци і ніхто не знає, що тебе не було. Тепер обголися, вмийся, вбирайся в царську одежу і царюй. За девять літ ти вже розуму набрався.

Тут ангел зник. А цар вже правив державою дуже добре, та щиро Богу молився.

КІЛЬКА ДРІБНИХ СПРАВ

ЦЕРКОВНА СПРАВА ЗА МОРЕМ

В Англії є церковні клопоти. Свящ. Губаржевський з своєю групою вийшов зпід проводу митр. Полікарпа і мав піддатися під провід митр. Теодоровича в Америці. Але священики, що в Англії, лишилися під проводом митр. Полікарпа, а з ними велика більшість вірних. Губаржевський казав, що з боку митр. Полікарпа була диктатура, другі ж доказують, що Губаржевський вів церковну справу в Англії так, що непотрібно наробив Церкві багато непотрібних довгів і др.

Є також чутки, що в А[нглії] [illegible] справи з Губаржевським не обгов[орювали] [illegible] і не знали (очевидно [illegible]), отже покищо не знати, як [illegible] справа мається і як вона зак[інчиться].

Титулятура — В Ев[ропі] [illegible] ли велике значіння. Се бу[ли] [illegible] чести, а найбільше ознак[а] [illegible] ли даної особи. Не ко[нче] [illegible] вартости і еї дійсних засл[уг] [illegible] вали доступ і до матеріяльних [illegible] ків.

В нас до титулів прив[illegible] ваги, — хоч і тут є тит[illegible] вік, що має багато [illegible] підписується лише своїм [illegible] коли того треба, [illegible] хто він такий [illegible] тут самого чоловіка.

Недавно премієр Інд[ії] [illegible] титулу „пандіт" (в [illegible]) [illegible] дуючи се англійськ[illegible] „Коли він поведе свою р[illegible] „пандітськи", то всі будуть [illegible] пандіт — себто розумний [illegible].

Дістає Редакція „Ві[стника"] [illegible] листи, де говориться, що „Вістник" [illegible] багато такого, що треба би всім знати. Коли так, то треба, щоби [illegible] „Вістник" читали. Замало того, [illegible] один читає. Отже ті, що „Вістник" цінять, повинні його поширювати. Приєднувати других, щоби „Вістник" передплачували і читали, а тоді [illegible] і те, що „Вістник" подає. І ті нові читачі будуть вже однодумцями і співпрацівниками тих, які заставили їх „Вістник" читати. Того треба!

КАРА ЗА ГРІШНЕ ЖИТТЯ

Історик Бюкенан оповідає про даного епископа, Камерона, що був в Глесгові. Був він дуже немилосердний і лакомий на майно. Тих, над якими мав власть, обдирав майже до голого.

Коли ж лежав слабий, то почув голос, що кликав його перед Божий Суд. Епископ настрашився і поскликав слуг, щоби були коло нього. Тут же той самий голос дався чути ще сильніше. Вже і слуги пострашилися. Третий раз голос був дуже сильний. Тут епископ важко застогнав і його життя скінчилося. Сповнилися на нім слова Христа: „Нерозумний! Завтра душу твою заберуть, а що придбав — кому буде?"

Є вісти, що в цілій Італії багато комуністів, і то навіть передових, лишають комуністичну партію. Щиро, чи поверховно, покажеться колись.

З ЖИТТЯ В КАНОРІ І ОКОЛИЦІ

Канора, Саск.

Річні збори були 10-го грудня, 1960. Виявилося, що громада зросла числом, більше людей приходить на Богослуження. Нед. Школа збільшилась, хор поліпшувсь. При Гар[illegible] є Рідна Школа, є СУМК, Жін. Т-во, що багато помагає, є драматичний гурток. За минулий рік [було] понад 5.000 дох. обороту. Членів має громада 90. Набуто до церкви гарні речі.

Наука в Р. Школі регулярна, є понад 60 дітей, 3 класи. Вчать Л. Боднарчук, панна Єлисавета Кириљюк і [illegible]. Наука почалась 1-го вересня 4 рази тиждневно. Учитель — Іщук. Церк. хор під проводом Іщука. На спільнім фестивалі хор колядин здобув велике признання. Зарекордовано кілька коляд на радіостанції в Йорктоні. Літом хор виступав в кількох околицях. Були і драматичні виступи.

О[сінній] базар приніс чистих понад 900 [дол.]. Жінки приготовили вечерю для священиків на духовній конференції. Рішили підвисшити вкла[дки] [illegible] дещо для церкви [illegible].

[illegible] цюють згідно, та замало [illegible] роба і сходини. Життя [illegible] велике признання на[illegible]. Гідні люде!

Бюкенен, Саск.

[illegible] Громада св. Івана Хрестителя [збу]дувала новий церковний [дім] цього літа 54x28 стіп [коштом] $6.000. Богослуження вже [відправляються] в новій церкві. Народ[ний Дім] [за]кінчено і розмальовано [illegible]. Драматичний гурток час[то] [при]готовляє представлення [illegible] Л. Боднарчук цього літа від[illegible] [ва]кацію з дітьми. П. Ко[illegible] нову чашу до церкви.

Рама, Саск.

[illegible] Крисяк подарував [illegible] напрестольну для церкви. [illegible] дарував плащеницю. [illegible] помальовано знадвору [illegible] вставлено іконостас [illegible] укінченню. Церкву розмалював п. П. Заболотний, а різьбу [зробив] п. Л. Іщук. Не все коштувало понад $2.000. І майже всі члени [дали] свої жертви на цю ціль. Тепер робляться заходи, щоб вставити [illegible] рітта оливою в церкві, і вже зроблено [illegible] на лавки до церкви [illegible]. М. Боднарчук відбув катехизацію з дітьми в літних вакаціях.

Успенська, коло Канори

Церк[овн]а громада придбала новий фелон і напрестольну Євангелію.

Дробот, Саск.

До Народного Дому вставлено електричне освітлення тому, що це на фармах. Драматичний гурток працює при Народнім Домі і приготовляє виступи.

Тізія (Беленділ)

Церкву викінчено всередині, престіл вилагоджено і придбано кивот.

Маморнака

Збудовано дзвіницю і будинок обідн, бо це на фармах і нема прикоро церкви, де можна відбувати мщення при Народнім Домі.

Кемсек, Саск.

11-го грудня м. р. члени уряду п. В. Великоголова, І. Бобик, Корнилій Королюк, Ів. Франко занялись похороном бл. п. Івана Денеки, який за життя зарядив, щоб громада опікувалась його похороном, і на цю ціль призначив $710.00. Покійний прожив 81 років і розумно зарядив своїми останніми днями, маючи повне довіря до членів уряду цеї громади. Похорон відбуто з Службою Божою і за оставші гроші, після розходів похоронних, буде придбано електричний павук до церкви. Жіноцтво дало обід в церковній салі під час похорону і приготовляється те саме зробити на поминках. Признання належиться громаді, жіноцтву й урядові, що потрудились в такому випадку і по-християнськи зпопікувались і сповнили волю покійного, а Іванові нехай буде Вічна Память.

о. М. Б.

ПРОЩАЛИ СВОГО СВЯЩЕНИКА.

Січня 22-го Укр. Прав. Громада в Редвей, Алта., прощала свого священика, о. М. Фика, що обслугував ту громаду від 1958 року. Хоч дороги були погані, то прибув, хто лише міг.

З пп. Бочком і Юрковим та братами з Едмонтону, що прибули з своїми дружинами, о. Фик з Добродійкою зійшлись в Народнім Домі.

Переводили час на балачках, поки жінки заготовили перекуску, в часі якої п. Н. Венгер пояснив значіння сходин. Після того говорив учитель, п. Боднар про працю священика в громаді. Дальше говорила учителька, пані Савчукова, порівнуючи священика з учителем, що не має сталого місця.

П. М. Слабчук, голова Комітету Рідної Школи, дякуючи за працю о. Фика, згадав працю для Школи і збірання коло 70 дітей навіть з дальших околиць.

П. Юкін згадав, що Церк. Громада існує 30 літ, від грудня 1920 року, що о. Фик був 10-им священиком і був тут найдовше. За його стараннями побудовано резиденцію, побудовано іконостас, помальовано церкву й образи, зорганізував в околиці кілька нових громад й Окружну Раду, щоби всі громади працювали однозгідно. В тім передав о. Фикови дарунок від громади.

Пані А. Бочко вручила дарунок Добродійці від Церковного Сестринства, а учителька пані Боднарова від Жін. Т-ва, в якім пані Добродійка брала участь.

[illegible] [illegible] (з [illegible]) зав [illegible] СУМК [illegible] за працю [для] СУМКу.

Принципал з Редвей Школи, п. Таназюк дякував за участь о. Фика в „Лайонс Клюбі", де він був членом і секретарем.

[illegible] говорив о. Фик, згадуючи 12 літ його тут праці і між іншим сказав:

„Було всяке за той час, але одна тримало мене, а то любов і віра, що працюю для добра громади. Любов до вас [illegible]. Церкви давала мені силу. Любіть один одного, працюйте разом, а зробиться ще більше, як дотепер."

[illegible] закінчення відспівали: „Де згода в родині" та переведено збірку на Український Голос і Вістник, яку розділено пополовині.

Ф. Юкін.

З ПОСВЯЧЕННЯ ДОМУ НА ВІСТНИК

Сенті Ровізе, Алта. — Ся громада невеличка, але релігійна та добре зорганізована. Тут можна побачити [illegible] Служби Божої багато молоді, що є [illegible] вихована в релігійнім та національнім дусі. Всі поміж собою говорять своєю рідною мовою, чого не бачимо в інших громадах.

Ся громада за короткий час своїго [illegible] [illegible] збудувала прекрасний храм, що вже майже на викінченню.

Тан 21-го січня [illegible] П. Сапсин [illegible] Служба Божа. Співав гарно відомий хор, яким управляв [illegible] студент Колегії Семинарії п. Т. [illegible]. По Службі Божій на запрошення п. О. Куницького [illegible] [illegible] [illegible] відвідати п. О. Куницького на посвячення новозбудованого дому та на спільний традиційний обід.

Після посвячення й обіду була збірка на Вістник, що принесла $10.75.

Збірку переведе п. П. [illegible]. Всім жертводавцям щире Спасибіг, а п-ву Куницьким дай Боже здоровля і всего доброго в новім домі.

Присутній

ПОПРАВИНИ

Елов Крік, Саск. — З нагоди вінчання Ангелини Новак і Юрія Бальона, що відбулося 15-го жовтня м. р. у батьків молодої, п-во Йосиф і Марія Новак влаштували 25 жовтня в своїм домі поправини. Після принятта п. Н. Дорош за згодою господарів дому перевів збірку на будову Катедри у Винипегу. Жертвували по $1.00: Н. Дорош, І. Новак, В. Лесько, М. Попіль, М. Вербний, П. Новак, М. Новак, Ангелина Бальон, Юрій Бальон, В. Гой, І. Чарнецький, Є. Войціховський, С. Новак, Вол. Войціховський, Н. Пасічник, І. Гриневич; по 50 ц.: Ф. Стефанюк, Й. Дуль. Жертводавцям щира подяка.

Присутний.

КАТЕРИНА ЛЕСЬКІВ

Сведен, [redacted] — Листопада 12-го, 1960 померла в 55-ім році життя Катерина Леськів в шпиталі по короткій слабости, майже несподівано, що прибило ще більшим [redacted] [illegible] і близьких.

Приїхала з села Яструбич, пов. Сокаль, тут вийшла замуж і весь час жила в Сведен. Було троє дітей, Федор, Марія, Галя, обі учительки. Наймолодша Стефанка докінчує курс доглядачки хорих. Всі виховані на свідомих Українців і працьовитих громадян.

Похорон був 16-го листопада, і велике число народу відпроваджало рідну матір на вічний спочинок. Похорон провели оо. Кульчинський і Сенишин. Від Нар. Дому прощав покійну п. О. Матвійчук, а пані К. Пахолек від Жін. Т-ва, в якім покійна була діяльною членкою. Опісля був обід. Тут о. Кульчинський закликав до збірки на невянучий вінок і зібрано 46 долярів, з того по 5 дол. на У. Голос і Вістник, а 36 на Укр. Інститут св. Івана.

Нехай ці слова будуть щирим признанням заслуг покійної, як дійсної християнки, як дбалої матери, що виховала дітей на гідних людей, що заступлять еї місце.

Подяка жертводавцям, а покійну нехай прийме Господь до себе. — Вічна Їй Память!

Присутний.

[redacted] КОВАЛЬЧУК

Дауфін, Ман. — В грудню 1950 відійшла в вічність Евгенія Ковальчук, проживши 47 років, а з того 23 в Дауфіні. Покійна залишила дочку, що занялася похороном, дві сестрі і двох братів.

Похована на міському цвинтарі в Дауфіні. Хоронив її о. Олександер Новицький, на заклик якого присутні зложили замість вінка на домовину 5 дол. на поміч „Вістникови". Нехай Господь прийме покійну до Царства Свого. Вічна Їй Память.

Н. Н.

ГРИГОРІЙ ДОРОШ

Вайта, Ман. — Лютого 7-го упокоївся тут 83-літний Григорій Дорош. До Канади прибув з Галичини, з Залiщицького повіту, в 1901 році і життя своє прожив тут в окрузі Вайти.

Покійний належав тут до Української Православної Церкви, був добрим християнином і свідомим громадянином.

Врочистий похорон відбувся 11-го лютого в місточку Вайті. Участь в похороні взяло багато людей місцевих і дальших, побіч рідні покійного.

Залишилися: вдовиця покійного Олена, [illegible] синів, тринадцять внуків і [illegible] правнук.

Замість вінка на могилу покійного учасники похорону на заклик о. Георга зложили 35 долярів на Катедру Пресвятої Тройці в Винипегу, 6 долярів на Вістник і 5 долярів на Український Голос. По 1 доляреві зложили 28, по 50 центів 14. Ще дехто менше.

Жертводавцям щира подяка, а покійного нехай прийме Господь до свого Царства! Вічна йому Память!

Учасник.

НАД СВІЖОЮ МОГИЛОЮ

Лютого 13-го, упокоїлася в міському шпиталі в Ґилберт Плейнс, Ман., бл. п. Анна Дроздович. Народилася в с. Кривчу, пов. Борщів у 1861 р. До Канади прибула з мужом Олексою і трьома дітьми в 1899 р. до місцевости Сифтон, Ман. Згодом до околиці Ґилберт Плейнс, а по смерті мужа жила в цьому ж місточку.

Покійна була доброю матірю, щирою християнкою та належала до Української Православної Церкви від початку заснування. Полишила синів: Стефана, Павла, Василя і дочку Марію, 12 внуків і 2 правну[redacted].

Похорон відбувся дня 17 лютого при великому числі народу. Службу Божу відправив о. Є. А. Горбай. При послідному цілуванню, на заклик пароха, присутні зложили на Катедру Пресвятої Тройці у Винипегу 16.11 дол. як невянучий вінець на могилу покійної.

Щира подяка жертводавцям, а покійній Вічная Память!

Учасник.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Підвинипеґського Округа

ПОПЛАР ПАРК. — По 1 дол.: С. Миславчук, Д. Чарнецький, М. Вусатий, Д. Лисайчук, В. Овесько, С. Семенюк, Д. Марко, І. Марко, Катер. Сеница, Д. Вусатий, Н. Ціпевич, І. Керилюк, Н.Н. Дрібними $1.15.

ДУФРОСТ. — По 1 дол.: п-ві А. Чентайні, Д. Длеван, Т. Стадник, К. Кристюк, А. Мальчуженко, Н. Дирбалка, Н. Влах, І. Баскевич, І. Вугера, П. Кікал, Н. Ткачик, П. Ткачик, М. Ворбанський. Дрібними $1.50.

СТЕД. — По 1 дол.: Е. Прокопець. Дрібними 3 дол.

ТИНДАЛ. — По 1 дол.: п. Куцалай, Е. Карпець, В. Сабат, Л. Сабат. Дрібними [illegible].20.

БРЕНДОН. — Дрібними $5.19.

ПОПЛАРФІЛД. — Дрібними $4.85.

ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ. — Дрібними $4.15.

ПЕМБІНА (З.Д.). — По 1. дол.: П. Пастух, В. Сивак, М. Костюк, О. Андрусик, Й. Гуків, А. Кирилюк, Я. Данфорд, В. Сахарук, Д. Богач, В. Захара, Н. Клим, І. Він, І. Пастух. Дрібними $1.50.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

о. М. Тарновецького

ПРІЛЕНТ, Саск. — По 1 дол.: І. Т. Райчиба, А. Палинчук, С. Баран, С. Паличук, І. Чернецький, Ю. Товстий, М. Валик, Н. Доля, Ф. Скоробогач, Н. Божик, М. Черпецький, І. Фіцик. Дрібними $2.35.

ІТОНІЯ, Саск. — По 1 дол. П. Канасевич, І. Гарасимчук, М. Озрій, М. Гонда, П. Я. Бойчук, Ю. Гладич, Л. Капустяник, Д. Стасюк, С. Гуменний, М. Кучер, О. Гуменний, М. Бойчук, С. Пазимар, Н. Бойчук, В. Гуменний, Укр. Прав. Громада.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

о. О. Фляка

КЕЛҐАРІ, Алта. — Загальна збірка 12 дол.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

о. І. Дмитріва

ВИНИПЕҐ, Ман. (Громада св. Михаїла). — По 1. дол.: М. Залозецький, М. Воробець, пані Лесюк, Д. Соломон, Н. Копичанський, М. Гаврисишин, Н. Фотей, П. Ковтун, Н. Боднарчук, П. Бренкевич, Доця Гаврисишин, пані Р. Бурдейна, Н. Ковалюк, Д. Касіян, В. Шевчук, пан М. Богонос, пані Данильчук, Н. Касіян, пані Янчик, Анна Федорович, пані Грапко п. Цитаневич, М. Ка-

клевський, П. Магер, П. Олійник, В. Андрушко, пані М. Поліщ, пані Марія Даниляк, І. Рудовський, Гр. Бугера, пані Л. Каперович, Анна Новальковська, С. Малурак, пані В. Бетонос, В. Шрайбер, пані Міхацька, В. Батицький, Ю. Маріян, пані Медведюк, Н.Н. Дрібними $8.90.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. І. Шевця

Загальна збірка в окрузі $31.45.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. Ю. Цукорника

ГРІМСБІ Й ВЕЛЛАНД. — По $1.50: І. Троця. По 1 дол. І. Бабюк, Д. Почерева. П. Маштaлер. Дрібними $20.50.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. В. Олійника

ВОТЕРФОРД, Онт. — Загальна збірка $32.70.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. К. Квасницького

Загальна збірка в окрузі $32.50.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. С. Греділя

БРУКСБІ. — По 1 дол.: П. Ціпинник, Ю. Патищак, П. Кеверега, І. Оробко, І. Яремій, В. Панчук, А. Ціпинник, Г. Яремій. Дрібними $1.50.

ГРОНЛІД Північна. — По 1 дол.: І. Панчук, І. Пасьмений, П. Шаштеляник, Г. Добровольський, І. Даниляк, І. Панчук, К. Жук, О. Даниляк, В. Чорний, К. Панчук, Г. Тарнопольський, П. Щербій, А. Вабний, П. Щербій, Н. Швець, В. Щербій, Вас. Щербій, І. Пищ. Церковна каса.

ГРОНЛІД над річкою. — По 1 дол.: А. Козак, П. Сливарчук, І. Добровольський, К. Копатинський, С. Микотеж, А. Панчук, С. Добровольський, А. Яцишин, Г. Добровольський, П. Боднарчук, Н. Романко, П. Гапчак, І. Панчишин, В. Боднарчук, Вас. Боднарчук, П. Карпаш.

БАЛЕТ. — По 2 дол.: Т. Ргдей. По 1 дол.: В. Гудима, М. Романина, М. Бозгук, В. Гудима, В. Шевчук, М. Козгук, П. Григор, І. Григор, М. Дмитенко, В. Бозгук, П. Гапчаник, П. Магочта, П. Бозгук, М. Оболея, І. Юрча, І. Проскот, А. Юрча, М. Махорук, І. Смільчак, І. Зволенський, П. М. Ргдей, А. Бозгук, М. Волощишин, І. Глуханюк, Д. Шутер, В. Пренич, І. Шутер, В. Зволенський, П. Зволенський, Т. Чарапунчак. По 50 ц. А. Зволенська.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА
о. Ю. Туржанського

ПАЙН РИВЕР. — По 1 дол.: Церква, М. Топоровський, П. М. Кравчук, Іван Василюк, В. Цюник, С. Ляшк, Ів. Присяжнюк, Г. Марко, Ф. Василюк, Е. Хмільовський, Т. Басараба, Т. Гарболинський, Павло Цюник, Д. Васильців, Павло Кравчук, Т. І. Костюк, Г. Кравчук, А. Соловій, Павло Возьний, Н. Ф. Наконечний, пан. Яловіра, В. Присяжнюк. Дрібними $1.75.

ЕТЕЛЬБЕРТ. — По 5 дол.: М. Н. Гуторчук. По 2 дол.: Юрій Ткачик. По 1 дол.: Церква, Олекса Карпяк, Юрій Карпяк, В. Бурда, Н. Канфолій, Ст. Гарат, В. Григорук, Никифір Царюк, П. Н. В. Жерсвський, І. Бойсюк, М. Кревецький, пані В. Гончарюк, Н. Корнак, Н. Волощук, Я. Бурденюк.

РЕННЕР. — По 1 дол.: Іванчук, Т. Федорин, М. Топольовський, В. Возьнюк, Г. Михальчук, О. Цисинструк.

БОГДАН. — По 1 дол.: М. Бурда, Ф. Медвідь, М. Панькiв, В. Винничук, М. Ткачик, Д. Коновальчук. Гнат Бурденюк, Н. Бурденюк.

ГАРЛЕНД. — По 1 дол.: Ів. Ковалюк, Ів. Шевчук, А. Слиньовський. Дрібними $2.50.

КОЛЯДА
Переслав о. М. Юрківський

РЕЙНІ РИВЕР, Онт. — Від членів церкви св. апп. Петра і Павла 20 дол.

АТІКОКАН, Онт. По 1 дол.: Манолій Гудима, пані Марія Савчук, пані М. Почтар, пані І. Гуцуляк, Роман Ольховецький, Василь Бияк, Василь Пагорський, пані Л. Урбанович, пані М. Сандолович, Семен Ольховецький, Яків Юськів. Дрібними 1 дол.

ФОРТ ФРЕНСЕС, Онт. — По 2 дол.: Франко Мігайчук. По 1 дол.: Теодор

Андрушко, пані М. Поліщ, пані Марія Табінська, пані Катерина Вандмура, Николай Гуцуляк, Мат. Добранський, пані Олена Гринол, Кость Баран (Інтерсеменал Фалас), Олекса Кейцан, Георгій Гуцуляк, Іван Мельничук, Николай Вігнан, К. Пиетоцький, Йосип Добранський, Дмитро Котик, Анастазія Гуцуляк, Танасій Осадчук, Теодор Гуцуляк, Іван Кушак, Василь Стінка, Михайло Гуцуляк, Максим Олійник. Дрібними 2 дол.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Брендон і Портедж ла Прері.
11. Неділя — Понкар Парк і Дуфрост.
18. Неділя — Ходжін (Великодна сповідь).
25. Неділя — Поплярфілд.

Адреса: 7 Ст. Джонс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Нортон.
11. Неділя — Малета.
18. Неділя — Мелвил.
25. Неділя — Вронстон.

Тел. 798 — Нортон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

4. Неділя — Арбакла, св. Апостолів.
11. Неділя — Сірко.
18. Неділя — Сондали.
25. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Давфин.
11. Неділя — Сифтон.
18. Неділя 1 Посту — Етвуд (перед Богосл. сповідь).
24. Субота — Коєн (Сповідь дітей і Богослужения 8 год. рано).
25. Неділя — Неділя 2 Посту — Коєн (Перед Богослуж. Сповідь).

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Алдергров, Отер Ровд.
11. Неділя — Егасі.
18. Неділя — Ню Вестминстер (Валей Корнер).
25. Неділя — Лулу Айленд.

154 Rorsythe Rd., RR 18, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Якоккевича

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Шіго місто.
11. Неділя — "Коло Купих".
18. Неділя — Фоам Лейк.
25. Неділя — Шіго полуд.
28. Середа — Федаки. Великодна сповідь.
30. Пятниця — Св. Олексія — Пасічники. Великодна Сповідь.
31. Субота — Тідор. Велик. сповідь.

В ст. 29 — 23 березня (понеділок і пятниця. 1-ої неділі Вел. Посту) — Повечеріє з Вел. Каноном св. Андрія Критськ. в Шіго, місто, в 24. в суботу, 1-ої неділі Посту — позачергове Богослужения в тій же церкві і сповідь.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Толстой.
11. Неділя — Синьків.
18. Неділя — Роза.
25. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Бювенан.
11. Неділя — Канора.
18. Неділя — Кемсек.
25. Неділя — Канора.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Бювенан.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 87.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Гаас.
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Своп Плейн.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Гаас.
7. Субота. Благовіщення — Гвайтбіч.
8. Неділя — Арран.
15. Неділя — Норквей.
22. Неділя — Стінен.
29. Неділя — Великдень. (Порядок Великодних Свят буде проголошений пізніше.)

Почавши з неділю 25 березня у всіх парахіях в 9 год. рано Великодна Сповідь.

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Сенді Лейк.
11. Неділя — Енгусвил.
18. Неділя — Виста (Сповідь).
25. Субота — Оквберн (Сповідь).
25. Неділя — Оквберн (Сповідь).

Адреса: Оквберн. Тел. 183-31, Шол Лейк Екст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Глендон.
11. Неділя — Тиріен.
18. Неділя — Сенді Ренідс.
25. Неділя — Елк Пойнт.

Адреса: Box 536, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Шортдейл.
11. Неділя — Гілберт Плейнс.
18. Неділя — Гренвю (Великодна Сповідь.)
25. Неділя — Леннард (Вел. Сповідь).

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Роблин-місто (Великодна Сповідь).
7. Субота. Благовіщення — Шелвелей (Великодна Сповідь).
8. Неділя — Шортдейл (Вел. Сповідь).

Адреса: Box 54, Роблин, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Стрий. По Службі Божій панахида по Т. Шевченкові. Беліс. Ввечері о 6 год. Вечірня і панахида по Т. Шевченкові.
18. Неділя — Смокі Лейк. По Службі Божій панахида по Т. Шевченкові.
25. Неділя — Спедден. По Службі Божій панахида по Т. Шевченкові.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Гвесдин.
11. Неділя — Редфілд.
18. Неділя — Гефорд.
25. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Box 51, Гефорд, Саск. Телефон 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолків

4. Неділя — Гудів, по Сл. Божій Панахида і концерт по Т. Шевченкові.
11. Неділя — Айтуна, по Сл. Божій Панахида і академія в честь Т. Шевченка.
18. Неділя — Реджайна. По Сл. Божій Панахида по Т. Шевченкові, вечером концерт.
25. Неділя — Фенвуд. По Сл. Божій Панахида по Т. Шевченкові (Сповідь).

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Принс Алберт.
11. Неділя — Вірдейл.
18. Неділя — Принс Алберт.
25. Неділя — Сенборг.

Адреса: 554—7 Ст., Принс Алберт, Саск. Телефон 2785

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

1	Ч	16	Лютий. Мч. Памфила през.
2	П	17	Прен. Теодора мовч. Печ.
3	С	18	Льва еп. Рим., Флавіана патр.
4	Н	19	*Нед. Масоп.* Ап. Архипа
5	П	20	Льва еп., прен. Агатона
6	В	21	Прен. Тимотея архієп. Антіох.
7	С	22	Муч. Маврикія, Федора
8	Ч	23	Свщмч. Полікарпа, пр. Івана
9	П	24	1 і 2 знайд. голови Ів. Хрест.
10	С	25	Тарасія архієп. Констант.
11	Н	26	*Нед. Сироп.* Прен. Порфирія
12	П	27	Прен. Тита Печер., Григорія
13	В	28	Прен. Василія, Марина, Кира
14	С	1	*Березень.* Пренмч. Евдокії
15	Ч	2	Прен. Теодота еп. Киринеї
16	П	3	Свщмч. Евтропія, Клеоника
17	С	4	Прен. Герасима Йорд.
18	Н	5	*1 Нед. Посту.* Муч. Конона
19	П	6	Аморейських 42 мучеників
20	В	7	Свщмч. Херсонеських
21	С	8	Прен. Теофілакта Ісповід.
22	Ч	9	40 муч. Севастійських
23	П	10	Муч. Кондрата, Киприяна
24	С	11	Софронія патр. Єрусал.
25	Н	12	*2 Нед. Посту.* Теофана Ісповід.
26	П	13	Никифора патр. Царгор.
27	В	14	Ростислава князя Київського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Ренвер.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя — Пайн Ривер.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Драй Ривер.
7. Субота. Благовіщення 9 год. рано Сповідь — Ренвер.
7. Субота. 7 година веч. Великодна Сповідь — Етелберт.
8. Неділя 9 год. рано Сповідь і св. Причастя — Етелберт.
10. Вівторок 9 год. рано Сповідь і св. Причастя — Богдан.
11. Середа. 7 год. вечері сповідь — Пайн Ривер.
14. Субота 9 год. рано Сповідь шкільної молоді — Пайн Ривер.
7 год. вечір Великодна Сповідь — Пайн Ривер.
15. Неділя 9 год. рано Сповідь і св. Причастя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Квасницького

ЛЮТИЙ

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Флин Флон, Ман.
11. Неділя — Годсон Бей.
18. Неділя — Ґравд.
25. Неділя — Прері Ривер.

Адреса: Box 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Бонни.
11. Неділя — Шишинг.
17. Неділя — Гори Гил.
25. Неділя — Давнінг.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Неділя — Радвей.
11. Неділя — Осетин.
18. Неділя — Федора (Вел. сповідь).
25. Неділя — Редвотер (Вел. Сповідь).

КВІТЕНЬ

1. Неділя — Радвей.
7. Субота. Благовіщ. — Ґермонт.
8. Неділя — Осетин.

Всюди Великодна Сповідь починатиметься в 9-ій годині рано перед Заправом.

Адреса: Радвей, Алта. Тел. 10.

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ:

4. Нед. Масоп. Гол. 7. УБ 7. Ап. І Кор. 2- 8-9- 2. Еван. Мат 25: 31-46.

11. Нед. Сироп. Гол. 8. УБ 8. Ап. Рим 13. 11-14. Еван. Мат. 6. 14-21.

18. Нед. 1. Посту. Гол. 1. УБ 9. Ап. Жид. 11: 24-26, 32-12: 2. Еван. Івана 1: 43-51.

25. Нед. 2 Посту. Гол. 2. УБ 10. Ап. Жид. 1: 10-2: 3. Еван. Мар 2: 1-12.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1951. ЧИСЛО (890) 6

ЗГОРІВ МОНАСТИР

В Ст. Біп. Ман. згорів монастир Редемптористів, а шкоду числять на 175 тисяч. Притім тосить попікся священик, що зпочатку руками гасив огонь. Хлопця 19- літнього досить поранило скло, а також було поранених три фаєрмани. Згоріла велика бібліотека вартости 25 тисяч доларів. Огонь повстав мабуть через віпсутий електричний дріт.

ДОГАНА ТРУМЕНОВИ.

В часописах є вістка, що недавно американський президент Трумен в неділю рано не пішов до церкви, але пішов купатися. Тоді баптиський священик, Клайд Фрід, вислав Труменови таку телеграму: 1) Ти при кінци тижня увільняєшся від праці, коли наших хлопців висилають; 2) ти в святий день коло моря тішишся прохолодою, коли люде в Кореї замерзають; 3) ти проводиш Божий день на купанню, коли Бог [illegible] щоби Його величати, 4) слухаєш співу своєї дочки, коли [illegible] поклонятися Цареві Царів.

НОВА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ЧЕХІЇ

Кореспондент Ню Йорк Таймсу доносит [illegible] ський римо-кат. еп. Єлинек [illegible] нових священиків, що не будуть [illegible] до Рима. Подібне робить [illegible] єпископ Лазік. Отже буде [illegible] католицька Церква незалежна від Рима.

ПОПРАВЛЯЮТЬ ПАПСЬКУ МОЛИТВУ

Папа Пій 12-ий зложив на „Святий Рік" свою молитву, одначож з ріжних сторін світа почали приходити домагання, щоби ту молитву переглянути і дещо [illegible]. Отже папа дещо в тої молитви викинув. Так оголосив папський орган [illegible] Романо. Видно, що папа [illegible] люди мусять за ним поправляти.

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ.

Важних змін в Кореї нема. Назагал большевицьку силу поволеньки відсувають на північ, але се покищо не має надто великого значіння. І ген. МекАртур заявив, що так, як тепер справи стоять, нема виглядів, щоби одна чи друга сторона перемогла. Виходить, що хіба хід дальших загальних політичних подій зможе корейську справу вирішити.

ЗАСТРІЛИВ ІРАНСЬКОГО ПРЕМІЄРА.

В Тегерані, в Ірані (в Персії) в мошеї (в святині) згинув премієр Али Размара. Вбивник стріляв ззаду і премієр відразу згинув. Зараз премієром поставили Хамиля Фагімі. Вбивника зловили, але близших вістей про нього ще нема. Побоюються, що з того можуть бути політичні потрясення.

ЧИ БУДЕ ПОВІНЬ В ВИНИПЕГУ

Вже тепер дехто ставить питання, чи знов не повториться в Манітобі така повінь, як минулогоз року. Кажуть, що може не бути, а може і бути, залежно від того яка буде погода поки не почне сніг топитися, і кілько буде снігу та дощів.

СНІГОВІЇ ВСЮДИ

Вісти з 6-го березня доносять, що сніговії були на широких просторах і залізничі поїзди дуже поспізнялись. В декотрих сторонах вітер йшов 70 миль на годину. Сніговії були в Манітобі, Саскачевані, Алберті, в обох Дакотах, в Вайомінг, в Неваді. В Стейтах згинуло коло 20 осіб. Баси з людьми позастрягали. В полудневій Алберті застрягло два баси з 55 пасажирами і стояли 24 годині. Слабо пущені мотори піддержували тільки тепла, що пасажири не позамерзали. І всюди мороз був сильний.

ЗГИНУЛО ТРОЄ ДІТЕЙ.

В Винипегу 7-го березня залушилося троє дітей родини Королів, коли мати вийшла на хвилю до склепу і в хаті повстав огонь мабуть від печі. Коли прибули фаєрмани, діти були вже непритомні і їх не вдалося вратувати. Діти хлопці 3 і 4 літ, дівчина 13 місяців.

В ЗАМЕТІЛІ ЗГИНУЛА УЧИТЕЛЬКА

Шість миль від Бовсевен, Ман., в сніжній заметілі згинула учителька Ірма Челборн. Вона в часі сильної заметілі їхала автомобілем з Ирлем МкКосленом. Коли автомобіль застряг в снігу, обоє пустилися йти [illegible]. Снігу було [illegible] до пояса [illegible]. Учителька змучилась, отже Ирл ніс її доки міг. Тоді він її поставив і пішов до фармера за помочею. Коли звідтам прийшли до учительки, вона вже не жила. А Ирла взяли до шпиталю.

БАС В СНІГУ 20 ГОДИН

Підчас сніговії в Алберті 5-го березня, бас з 15-20 пасажирами стояв в снігу 20 години між Медисин Гет і Сафилд. [illegible] сильний вітер і сильний мороз. В Британ. Колюмбії впав великий сніг.

ЗГОРІЛО ПЯТЕРО ДІТЕЙ

В Тессалон, Онт., згоріло троє дітей, коли горів їх фармерський дім, а в Содбури, Онт. згоріло двоє, коли газолінова піч експльодувала. Оба випадки сталися 5-го березня.

ЦІНА СКОРО ПІДНОСИТЬСЯ

В Канаді ціна на все безнастанно підноситься, а разом з тим появляються щораз нові страйки. Багато вже було голосів за тим, щоби уряд занявся устаненням цін. Досить згадати, що в Винипегу одного тижня фунт масла можна було купити за 62 центи, а другого фунт коштував вже 79 центів, отже 17 центів більше.

ЗАКОЛОЛА ЧОЛОВІКА НОЖЕМ

В Торонті Марія Лопіс, 24-літна, заколола свого 26-літного чоловіка 8-цалевим різницьким ножем, коли між ними вийшла сварка. А сварка почалася мабуть перше при пиятиці.

ЧИСЛО КАТОЛИКІВ В СТЕЙТАХ

Католицькі статисти обчисляють, що в Стейтах є 27.766,000 католиків, отже 19 процент всего населення. А всіх родин є 38,500.

СТЕЙТИ ГОТОВЛЯТЬ АРМІЮ.

В Вашингтоні приготовляють закон, щоби його силою можна зібрати армію з 3 до 4 міліонів вояків. Багато думають, що три міліони не було би тягарем для держави, а чотири було би. І мабуть на три всі згодяться.

СВЯЩЕНИК ПРО ВІЙНУ

В Ню Йорку на синоді (на Соборі) говорив голова комісії Епископальної Церкви, Генрі, що війна була би меншим злом і вона не допустила би до більшого зла. Про Америку казав:

„Ми впали вниз і в військовій силі і в моральній. Ми вже не маємо ні одного приятеля в Китаю, нам не вірить Індія, нас ненавидять арабські народи, недовіряє західна Европа. І Церква зробить велике добро, коли освідомить людей, що треба годитись на військову службу, а більші податки і другі жертви, бо ми можемо обминути більше лихо."

ЧОТИРИ ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО НАРАД

В Парижі зібралися представники чотирьох держав Англії, Франції, Америки і Росії на наради. Росія хоче, щоби радитись лише над Німеччиною, другі хочуть щоби і всякі інші справи обговорити. Чим все скінчиться не знати [illegible] думка є всюди що наради скінчаться нічим, як кінчилися давніші наради.

МОРАЛЬНИЙ РОЗБІЙ

В Монтреалі Роберт Русіль зробив дві великі фігурі, голого чоловіка і голу жінку і поставив перед „домом мистецтва" [illegible] отже на вулиці. Люди [illegible], протестують, одначож „любителі штуки" кажуть, що добються, [illegible] будуть там стояти. Се дійсно моральний розбій, пляннова деморалізація, коли хтось напихає загалові те, чого загал не хоче. Чому ті „любителі штуки" не тримають її для себе?

ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ АМБАСАДОР ПОКИНУВ

В Індії був чехословацький амбасадор Богуслав Кратохвіль і він, не хотячи довше служити большевикам, відлетів до Англії, яка його приняла. Таке добро під большевиками, що й амбасадори тікають.

КІЛЬКО ЖІНОК АРЕШТУВАЛИ.

В Винипегу 1950 року попало до тюрми 679 жінок, отже між кожними 8 арештованими була одна жінка. Провини ріжні — їзда автомобілем на підпитку, аж до вломів і рабунків. З арештованих 94 були в віку 16 -20. Дальші 220 від 21 до 30. Були і старші, бо 16 були в віку 61 до 70, а навіть 80. Пяних жінок забрано з вулиць 151. Проти напиткового закону провинилося 106. Пяних на публичних місцях було 70. Ще дальші крали, була одна вбивниця, деякі когось поранили, фальшували чеки та ще дещо. Се дійсно можна вважати за ознаку занепаду культурности винішного життя.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

III.

ПОЛЬСЬКИЙ ПАТРОНАТ

Польським насильством, що від кореня нищило Православну Церкву, був польський **патронат,** отже **опікунство** над Православною Церквою.

Передтим митрополитів і епископів вибирали князі, бояри, духовенство і нарід, вважаючи хто був гідний такого становища. Свої вибирали для себе своїх.

Опісля польські королі присвоїли собі право настановляти епископів для Православної Церкви і власть над монастирями, — отже беруть в руки православні епископії і православні монастирі з усім їх майном і настановляють туди своїх людей, яких їм треба. Дальше польська шляхта стала **патроном** (опікуном) **православних церков** і назначувала православних священиків та виробляла з ними що хотіла. — Патронат називали також правом **„подання".**

Послухаймо, що про той польський патронат писала 1905 р. львівська „Нива", орган гр. кат. духовних в Галичині

„Користолюбна і неморальна Італіянка, Бона (мати Жигмонта І-го) користувалася правом „подання" зовсім самовільно. Вона не лише місця настотельські (парафіяльних священиків), але і епископські катедри не вагалася давати, або продавати своїм любимцям, більшою частиною людям неспосібним, розпустним, і гулящим.

„Жигмонт І-ший не вагався роздавати монастирі як нагороди за услуги оказані Річи Посполитій (Польщі). Архиепископи і епископи одержували від него манастир один за одним, як нагороду за свою добру службу, а не маючи можливости самі ними заряджувати, своєю чергою віддавали їх, або лишень монастирські церкви, в аренду світським особам

„Він то став роздавати монастирі і церкви не лише духовним, але і світським особам за услуги Річи Посполитій, **причім давав їм право суду і розправи над: „попами і монахами, черцями і цілим станом духовним",** через свого намісника, якого він мав був від себе поставити

„Вони одержавши від короля право бути опікунами монастиря, або лишень користуватися доходами з його маєтків, не ограничалися сим одним правом, а розпоряджалися монастирськими справами по свому, судили всіх, як хотілося їм або їх слугам, не звертаючи уваги ані на суди духовні, ані на канонічні постанови

„За Баторія і Жигмонта те зло дійшло до дуже широких розмірів. Богаті епископи і монастирі ставалися тепер предметом забігів на них стали глядіти, як на средство збогачення, розкішного і безжурного життя.

„Такими уганячами стають по більшій части люди світські, ніяк не приготовані до виповнення високих ерархічних (епископських) обовязків.

„Часто право на епископію король давав двом особам рівночасно і тоді межи двома кандидатами счинявся спір, що нераз переходив в отверту війну

„Ставшись управителями епархій, духовними пастирями, вони по кілька літ управляли ними в світськім стані, не приймали свячення (на епископа), з титулом назначеного епископа

„Навіть по принятю свячення вони **полишалися при попередних судейських і воєнних норовах, навичках,** забаганках, вели часті і нескінчені процеси по судах і счиняли нераз чисту війну на епископських престолах. З товпою узброєних гайдуків, з пушками, гаківницями і иншим огнепальним оружем вони йшли один на другого здобувати епископську резиденцію, робили наїзди на маєтки сусідних володільців, счиняючи розбої і грабунки на битім шляху".

Таке говорить орган гр. кат. духовенства. Тай польський еп. Ліковський в своїй книжці „Берестейська Унія" говорить, що — за прислуги для Польщі королі назначували настоятелями православних монастирів „людей світських", що: „жили в монастирях разом з жінками і дітьми".

Се був простий розбій, коли православним відобрано право до їх власности і тою власністю орудують Поляки, як їм захочеться. И орудують так, щоби Православну Церкву з усіх сторін нищити.

Коли ж таке діялося, то католицькі історики (головно нинішні) винують за „занепад Православної Церкви" головно самих православних, що нібито вони довели Церкву до занепаду. Та навіть православний історик, Орест Левицький (1849-1922) хоч вичисляє цілу купу польських насильств, всеж вину за „занепад Церкви" складає найперше на самих православних. Така вже нерозбірчивість!

Право „патронату" мали ще й під Австрією польські пани-дідичі, що своєю волею принимали до української парафії священика, який був їм наруку. Говорилося, що вони давали „презенти" священикам, себто дарунок-згоду. (Презента надання парафії). Тих панів звали також „колляторами" — опікунами, що мають право вибирати священика.

Так ж католицька „Нива" писала ще раз в 1913 р. про те право патронату під Австрією (писав гр. кат. священик), де читаємо.

„Чув я немало нарікань від старшої „братії" на право патронату. Коли прийшов мені час о парохію старатися коли я притім зазнав ріжних „приємностей" на власній шкірі, переконавем ся що слушні були нарікання старших священиків, і твержу, що **право патронату се щось так огидне, так понижаюче наш клир** (духовних), **так невідповідаюче духови нинішних часів, а притім се така велика тама** (перешкода) **у розвитку нашого народа, що всі без виїмку, кому лише добро нашої Церкви і нашого народа лежить на серци, повинні ужити всіх сил, щоби повалити се перестаріле право патронату.**

„Патрони наших церковних посад, се члени ворожої нам нації і то тої частини яка стремить до знищення нашого народа, до поневолення його, до пониження нашої Церкви, до спинення нашого поступу.

„Патронам наших церков не лежить зовсім на серци добро нашої Церкви, нашого народа. Єдина їх ціль, — щоби в еще більшу неволю взяти наш нарід"

Отже таким лихом був той польський патронат і під Австрією, що затримався з часів ще перед унією, і священики нераз на нього нарікали Однакож не було чути про те голосу гр. кат. епископів, — тих, що повинні були перші дбати про добро священиків і добро та повагу гр. кат. Церкви і народу.

Але на тім не кінець. Коли повстала недавна Польща і між папою і Польщею змайстровано договір, чи Конкордат (1925 р.), **то папа відновив той патронат для Поляків в повній силі,** — отже віддав гр. кат. Церкву цілком в руки Поляків. В Арт. 11-ім Конкордату говориться:

„Вибір архиепископів і епископів належить до св. Столиці. **Його Святість згоджується звертатися до президента польської республики перед призначенням архіепископів і дієцезійних епископів... щоби впевнитися, що президент не має проти того вибору замітів політичної натури".**

Так чорне на білім, що політика польського президента рішає, хто має бути гр. кат. епископом, а папа лише потверджує. Один чужий рішає, другий чужий потверджує, **а щоби запитати ще самих гр. католиків Українців, про те нема і згадки.** Про Українську Церкву рішають чужі без Українців.

Знов же в Арт. 19-ім сказано, що парафій не можуть дістати **„особи, яких діяльність суперечить з безпекою держави."** Значиться, щирий гр. католицький священик, який буде противитись польським насильствам над Українцями, не дістане парафії. Патронат на цілій лінії!

Що папський Конкордат був в користь Поляків, а на лихо Українцям, се ясне. Польський краківський „Час" тоді писав:

„Уніяти з Підляша (постанов [illegible] Конкордату) будуть відтепер [illegible] ти епископови латинському. Православні, що приймають католицьку віру, будуть принимані до рим. католицької церкви. Цею справою апостольська столиця дуже уважно інтересується..."

Все дотепер сказане показує значіння патронату, — **себто опікунство чужих над Українською Церквою,** — **православною, чи греко-католицькою.** А головна сила того чужого патронату спочиває в Римі. І Рим пильно дбає, щоби той патронат затримати.

РОЛЯ ЄЗУЇТІВ В ЗАВЕДЕННЮ УНІЇ

Коли не вдалося православних [illegible] тиницити, то Поляки придумали [illegible] унію

Церква буде, але коли вона належить до папи, то вона вже католицька. Така як костел. Уніяти вже можуть [illegible] ходити Поляки тепер [illegible] ніж православні. Православних треба обминати, ненавидіти, бо їх віра [illegible] шизматицька.

До приготовання нової унії взялися Єзуїти, відомі цілому світові [illegible] хитрости. От що каже про них католик, проф. Сушко в своїй розвідці [illegible]

„Ми твердимо, що Єзуїти незвичайно багато потрудилися та причинилися до так бистрого проголошення Унії на Берестейськім Соборі. Ми натиском підносимо, що єзуїтська рука ярко замітна у всіх фазах розвою ідеї Унії в доберестейській добі, [illegible] замітна **таксамо і рука польського правительства. Єзуїти в саму відповідну хвилю виступили на Литві і Руси з уніятськими гадками".** А дальше: Сміло станули **Єзуїти до борби з руською Церквою. Головними заборолами (головною силою) уніятської пропаганди були єзуїтські монастирі-колегії, що в короткім часі розсіялися по всій Руси та Литві, розсіялися немов гриби по дощи."** (Були в Вильні, Ярославі, Львові, Полоцьку, Несвіжу, Люблині). Подібно говорить і **Ліковський.**

Єзуїтів спровадив до Вильна польський еп. Валерiян Проташевич 1569 р. і вони поширилися і на українські землі під Польщею. І невдовзі: „Звернули виленські Єзуїти свою увагу на Русинів, а гасло до бою дав золотоустий Скарга." (За Сушком)

Петро Скарга (1536-1612) був завзятим польським Єзуїтом і написав книжку „О єдності **косьцьола Божего...",** в якій захвалював унію. Нею багатьох збаламутив і потягнув до костела.

Другим визначним езуїтом був Венедикт Гербест, що 20 літ волочився по українських сторонах й обговорював справу унії з визначнішими людьми. Таких було багато.

Унію приготовляв папський посол в Польщі Поссевін. За його порадою папа засновував школи для української і російської молоді, і такі школи повстали в Римі, Оломунци, Празі і Брунберзі. Там мали виховуватися прихильники католицизму. Заходами Поссевина видавалися книжки проти православних.

Головним способом Єзуїтів були їх школи, де православну молодь на свій лад виховували. В 1590 р. мали в Вильні 800 студентів. Тут причина, чому діти багатьох українських родин, що в тих школах вчилися, в дорослім віку переходили до Поляків. Сушко каже: „Вабили молодіж всякими штучками в роді величавих [illegible] процесій, драматичних [illegible] диспут."

А Ліковський говорить.

„Обмежувалися вони (Єзуїти) на захвалюванню унії в проповідях, в приватних розмовах, на народних місіях, в письмах, зі шкільних катедр (в своїх школах), а передовсім з катедр [illegible] академії"

[illegible] їх робота була така нахабна [illegible] 585 р. студенти з митрополичої [illegible] кидали їх каміням і вони на час [illegible] спинили

[illegible] визначними Єзуїтами були Лявицький, [illegible] і Каспер Нагай. Той Нагай був Татарином. Отже і Татарин працював для заведення унії між Українцями. Що говорить Сушко

Коли вкінци призначено синод до Берестя (де проголошено унію), тоді львівські патри (Єзуїти) розбрелися по всіх усюдах, йшли від села до села, скрізь розносили радісну вістку та **взивали русько-православних попів збиратися в Берестю на велику раду."**

Така була роля Єзуїтів в приготованню греко-католицької унії Про те можна сказати більше, та і згадане покаже, що унію приготовляли Єзуїти з рештою Поляків і [illegible] якими способами

Тут треба додати, що розвідка „Єзуїти" була поміщена в „Альманаху русько-українських богословів", а те надає їй більшої ваги.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим Історичком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

Замовляйте для своєї церкви

УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

на Великдень.

Ціна $140.00

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,

184 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, BC

КОНФЕРЕНЦІЇ ДУХОВЕНСТВА

Перший раз в історії нашої Церкви в Канаді відбуто чотири конференції для нашого духовенства. Були в нас конференція всього духовенства в однім місці, часто в Саскатуні, або рідше в Винипегу.

Вони були за коштовні для священиків.

І час, хоч і трядневний, був за короткий, щоби можна було обміркувати і обговорити всі питання чи проблеми, що виринали в житті нашої Церкви.

Приїзджали священики на наради і розїзджалися домів та жалували, що та чи інша справа не була зачеплена, або не висвітлено такого чи іншого питання, яке тут і там, нераз остро виринало.

Коли взяти час, — по два повних дні для чотирох конференцій, — і зложити його разом, дістанемо вісім днів. До того долучити треба час подорожі, який для багатьох священиків був досить значний. Певна річ, що на такий довший протяг часу не може собі дозволити священик з огляду на душпастирські обовязки. Але посвятити два дні це більш догідне і можливе.

Конференції були ділові. Були прочитані дуже цінні реферати; були звіти з місць, які дали образець нашого церковного і народного життя; були подані вказівки відносно певних справ; були широкі і доцільні дискусії і були ухвали, резолюції, які вказують напрям нашого дальшого поступовання і праці.

Такі були теми викладів: Теперішний стан нашої Церкви — Наше відношення до інших церков і громадських угруповань у Канаді — Роля священика в збудуванні жертвенности на церковні і народні потреби — Огляд церковних подій в Україні від 1921 р. і на скитальщині — Місійні завдання нашої Церкви — Ведення Недільних Шкіл — Приготовання Проповіди — Євангельський ідеал християнського пастиря — Співжиття священиків — Наші потреби — Душпастирство і Наш Регулямин

Були широкі дискусії про Дієцезіяльний Фонд, так особистий як і парохіяльний, Катедру Пр. Тройці і Колегію св. Андрея в Винипегу, Інститути в Саскатуні, Едмонтоні і Торонті, Теольогічний відділ при Колегії, „Український Голос" і орган нашої Церкви — „Вістник".

З названих тем як рефератів, так і дискусій видно, що було охоплене широке поле справ, над якими застановлялося наше духовенство на цих конференціях.

Треба відмітити, що всі реферати були глибоко обдумані і широкі змістом. Було приємно їх слухати, а щоби мати змогу нераз до них вернутися то рішено їх видати окремим збірником. Напевне такий збірник буде виданий і буде корисним додатком у бібліотеці кожного священика.

Додати ще треба, що при нагоді цих конференцій було заряджено в кожним місці в Едмонтоні, Кенорі, Винипегу і Торонті, окремі спільні наради священиків і мирян. Ці наради були завсіди чисельні і приємні. Світські люди мали нагоду прислухуватися, дораджувати, ставити запити і діставати пояснення, а вислід з того — більша поінформованість у церковних справах і дружне співжиття духовенства і вірних.

Взявши під увагу все згадане, як і те, що священики висловлювали побажання, щоби на будуче щорічно такі конференції заряджувати, то можемо твердити, що характер нарад є побажаний, корисний і менше коштовний; можемо отже сподіватися в будуччині таких конференцій і ще більше користей з них, так для самих священиків, як і для добра нашої Церкви.

о. Є. Грицина.

ПИСАНКИ.

(НАРОДНЕ ПОВІР'Я.)

З четверга темної нічки,
Без місяця і без свічки,
Оливна гора сіяє,
Бо там Син Божий
У слізоньках потопає,
К землі припадає,
І щиро благає:
"Не дай мене Отче
На ті муки тяженькії..."

— — — — — — — — — —

А бідна нещаслива мати
За Русалимом в крайній хаті
Сидить собі коло печи,
Восчик крає, в череп мече,
І в новенькім черепочку
Топить його на жарочку.
І восчику натопила,
Золоту кисточку купила,
Покладків біленьких узяла,
Воском уписала,
Ще й намалювала.
Відтак у кошик поскладала
Та до Пилата поспішала,
Писаночки носила,
Та благала-просила

Пилатію воєводо,
Славний государю,
Пусти мені мого сина,
Одного лиш маю.
Лиш одного мій паночку.
Лиш того одного,
А я красших ще напишу

Не плач, не плач Пречистая!
Його вже не має,
Його уже замучили

К землі повалилась,
Мов убита, — а писанки
У світ розкотились

Осип Федькович.

КАЖЕ — МОЖНА ЗНИЩИТИ РОСІЮ

Науковець Веневар Буш, один з тих, що почали виробляти атомові бомби, говорив в Вашингтоні, що тими бомбами можна знищити Росію. Вона може вислати армію для наступу з усіма силами, але поза тою армією не буде вже Росії, коли в ній все важне буде поніщене.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВИМІНА ДУМОК

Деколи говориться про „виміну думок", як важну і потрібну справу. Що ж се та виміна думок і нащо вона потрібна?

Виміна думок, се обговорювання важної справи чи важних справ більшим числом людей на те, щоби справа стала для всіх яснішою. Се спільна нарада, спільні досліди справи. Один чоловік може дуже гарно якусь справу виводити, однакож одній голові тяжко охопити всі питання, що зі справою вяжуться. Коли перед лікарем є хорий, якого слабість год точно зрозуміти й означити, то збирається лікарський збір — лікарська нарада. Кожний розглядає там слабість зі своєї сторони на основі свого досвіду і показує те, чого другий лікар не досвідчив, або над чим не застановлявся. Всі обмінюються поглядами, а тоді справа всім стає яснішою.

Таке саме з усіми людськими важними справами. На те люди сходяться на наради і спільно справи обмірковують. І поодинокі люди, працюючи над важною справою, додатково обмірковують ту справу з своїми приятелями, чи взагалі людьми, яких та справа може обходити і які на таких справах розуміються.

Бувають також в часописах дискусійні статті. Хтось виводить важну справу так, як вона йому представляється, як він її розуміє. Другі люди опісля висловлюють свої погляди, і так справа стає яснішою і для авторів стать і для тих, що ті статті читають.

Люди на провідничих становищах державних, партійних, чи церковних, мають своїх дорадників, бо знають, що лише за спільним обмірковуванням дані справи можуть бути належно вирішені. І тому нераз говориться, що такий то провідник, чи правитель, чи передовий політик, чи письменник, мав таких то добрих дорадників, або не мав їх.

Виходить, що кожна велика справа, чи праця є в дійсности ділом більшого числа людей, хоч назверх виглядає, що праця є ділом лише одного розумного чоловіка.

Крім того при обмірковуванню важних справ люди заглядають ще до книжок, де про такі справи говориться, — до тих книжок, що розбирають справу по лінії людей прихильних справі, а також і до книжок, що йдуть по противній лінії.

Се і є та виміна думок, що всюди така потрібна і конечна.

Та не всі люди розуміють, що виміна думок конечна. Вони просто не допускають виміни думок.

От читає чоловік книжку і бачить, що вона не так справу розуміє, як він хоче, як він любить. Замість брати се так, що він познакомлюється з відмінним поглядом, може навіть дуже щирим, або з поглядом ворожим, чоловік обурюється, і не докінчивши читати, книжку кидає.

Такий чоловік не виробить собі ширшого розуму, бо він не знає, що інші люди думають. Він замикається лише в тім своїм маленькім, що він знає, і що йому довподоби.

Таке і з часописами. Прочитав чоловік щось в часописі, що йому не довподоби і вже для нього часопис не добрий. Невдоволений чоловік, що хтось висловив відмінну думку. Хоч він же не мусить з тою думкою годитися. Він повинен з нею познакомитися, се важне, передумати, а тоді бодай тільки скористав, що чужий погляд знає.

Люди, які мають свої великі бібліотеки, мають не лише ті книжки, що їм довподоби, але і ті, з якими вони цілком не годяться. Там є книжки православні, католицькі, протестантські, большевицькі, жидівські, будийські, коли вони в зрозумілій їм мові. Вони все переглядають і на основі того виробляють свою власну думку. Так, як говорить приповідка: „Всіх слухай, а свій розум май".

Отсе і є — виміна думок!

МОЛИТВА ЗА ПОМЕРШИХ

Сорокоусти

Православна Церква в Службі Божій кожного разу молиться за померших там, де є призначені молитви. На Проскомидії перед Службою Божою священик кладе часточки (з проскурки) за живих і за померших. Одних померших вичисляє поіменно, інших загально згадує.

Є ще окремі Богослуження за померших, як Похорон, Панахида, Парастас, Заупокійна Служба Божа з Панахидою (з Парастасом).

Ще окрема була установа, що по померлим були поминки (споминки) третього дня по смерти (третини), девятого (девятини), сорокового (сорокоусти), а [illegible] споминки в день смерти, або недалеко того часу.

Що до 3-го, 9-го і 40-вого дня поминок по помершім були ріжні толковання, та ми спинимося на „Сорокоустах".

Сороковий день встановлено очевидно з уваги на число „40", яке вяжеться з важними подіями в Старім і Новім Завіті. Христос постив 40 днів; 40 днів по воскресенню вознісся на небо. Отже роблячи спомини (поминки) по помершім просимо Бога, щоби так, як вознісся Христос, Господь підняв душу помершого і дав йому місце між праведними.

Спомини 3-го і 9-го дня бувають нині хиба дуже рідко, але бувають в 40-вий день.

Сорокоустами називають також Парастаси чи Панахиди в Великім Пості, що бувають в середи і пятниці після Служби Божої „Преждеосвященної" в тижнях Посту перед Страсним Тижнем.

І в нас, що в Канаді, що є для нас більше місійною країною, Сорокоустами треба вважати кожну Панахиду в Великім Пості.

Перші тижні Великого Посту, без Страстного Тижня, пригадують 40-дневний піст Ісуса Христа, тому кожний день пригадує 40-вий день, отже і 40-ий день по смерти помершого. Тому й Панахиди в тім часі звуться „сорокоустами".

На Панахиду ставлять варену пшеницю з медом та кладуть ще овочі. Пшениця є знаком вічного життя. Посіяне зерно пшениці гине, але з него виростає збіжжя, життя. Казав Христос: „Коли пшеничне зерно не згине, то одним зостанеться; коли згине, то багато овочу приносить." Се пригадує, що по смерти помершний переходить до дальшого життя. А мід нагадує, що життя праведних радісне. Й овочі те саме пригадують.

„БЛУДНИЙ СИН"

Знаємо з історії Церкви, що римське право не дозволяло на ніяку нову релігію в своїй державі, до якої належала й Палестина, де Христос родився, жив і вчив. Те право боронило релігії своїх народів, яких римляне завоювали, але називало „релігіо ілліціта" (неправною вірою) всяку нову віру. Жиди, як авторітети Мойсеевої віри, назвали Христову науку „новою", отже неправною. „Він (Христос) не шанує суботи... Його ученики в суботу (сабат) зривають колоски; Він каже ліжко нести в сабат; Він називає себе Сином Божим; Він казав, що розвалить наш Храм..." Такі закиди жидівські були, а це все проти закону, отже нове, тому Він бунтівник, потягнув за собою народ, може бути повстання, тоді римляни зможуть прислати військо і нас побити. Тому ліпше, щоб Він самий помер, ніж би мало прийти до смерті народу... Так толкували жидівські провідники письмо Старого Заповіту і потреби свого часу, практичні потреби, після свого розуміння... Отже — оскаржили Христа і почалося переслідування послідувателів Христових, що тривало, з перервами, [illegible] За той час християни [illegible] вязись між собою не мали [illegible] розуміння, багато значних [illegible], а що вони мали свої погляди на ріжні справи життя і частинно їх вносили в християнство, тому повстали „секти", чи відламки, від правдивої [illegible] Христової. Аж коли цар Константин видав „Едикт Толеранції" (313 [illegible]) в [illegible] Медіоляні, в Італії, могли християне вийти на світ Божий і свобідно віддихати. Для упорядковання Церкви [illegible] від [illegible] фальшивих наук, чи єресей, зібрався Перший Собор в місті Нікеї 325 р., де було приявних 318 епископів [illegible] учителів церковних [illegible] уложено (частинно) „Вірую" для цілої Церкви, осуджено всіх, що не правильно вірили і названо правовірність „православієм".

В часі принняття Християнства нашими предками оця Православна Віра нікейського і слідуючих шести Соборів Церкви була вже доповнена. Наш народ приняв отже, віру християнську, як визнавав її цілий „Схід", як признавав її християнський світ. Хоч була тоді і „Західня Церква", латинська, в противенстві до Східньої-грецької, то посли св. Володимира вибрали „східній" спосіб Богослужб, обряду і всього, що відноситься до Христової Церкви.

Чи отже, Православіє [illegible] хоч нема про нього згадки в [illegible] Нового Заповіту? Певне, що так. Бо єпископи, як носії Благодаті Божої, як Пастирі, Учителі і Священики установлені Самим Спасителем, мали повне право в справах духовних Христової Церкви... „Йдіть і навчайте"... „це творіть на мій спомин, доки прийду..." „пасіть стадо Христове".... „Хто вас слухає, Мене слухає" і „по цім пізнають, що ви моїми учениками, як будете любити один одного." „Ви сіль землі", „ви світло світу", „Ви друзі мої".

Кожний православний є тоді православним, як вірить в усе скаване Христом, у все, вирішене Церковними Соборами — першими сімома Церковними Соборами, де рішилися справи Віри й Догми, справи духовні, справи християнської моралі, бо так вірить кожний дійсний православний не тільки українець, але й інший. Кожний українець, що лишив оцю віру Православну, або, що відкидає щобудь, чи по своєму вірить, а не як Церква приказує, той автоматично блудним сином і свого народу і віри свого народу, отже й віри Христової. Не конечно переходити до якоїсь іншої секти, щоби стати „блудним сином", вистарчить неправильно толкувати св. Письмо, або й „критикувати" своє священство, чи духовний провід, і вже людина стає неправославною. Вистарчить не сповнювати науки Христової Церкви Православної і вже людина відколюється від церковного дерева, стає відламком, чи сектантом. В Христа нема „[illegible]их", нема „літних" (Одкр. 3: 16), а є так: „Слово ваше нехай [illegible] може не так". Або прий[illegible] ми православні, або не [illegible] ми сектанти-блудні [illegible] сина з собою [illegible] воля стоїть. Чи з Христом Сином Бога Живого, чи з ким, чи з [illegible] Тільки та людина, що без [illegible] всяких скритих думок, [illegible] Христа [illegible] може бути членом Христової Православної Церкви, членом несквереного Тіла Христового*).

*) [illegible], як видно [illegible] має переходи на узаконені погляди, чи толкування одної сторони [illegible] Але є ще друга сторона, що нас [illegible] на справи зачеплені в сій статті. — Редакція.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
260 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862.

ЯК ЗЛИЙ ЧОЛОВІК СТАВ КОНЕМ

Народне оповідання

Каже раз Христос до апостолів:

— Я довго вчу людей, та не знати, чи [illegible] стали лучшими.

На те апостоли:

— Господи, треба тобі перебратися за бідного старця, пійти поміж них, а побачиш.

І Христос так зробив. Каже:

— [illegible] не буду брати, бо вас багато [illegible] (Христос дуже любив [illegible]) Матею, а побачимо.

От перебралися вони за старців, такі старі та бідні, що аж жаль дивитися. [illegible] вони до багача та просять:

— Може б ви нас переночували.

Подивився багач згорда і каже:

— [illegible] ораки ніколи в мене не ночували і ви не будете. Забирайтеся!

— Та ми дебудь, щоби дощ на нас не падав. От як гремить.

Покрутив чоловік головою та:

— Йдіть до тої хати, що небом накрита. Там ночують такі, як ви.

— А деж тая хата?

Показав господар рукою на світ і каже:

— От тая хата! Місця багато. Більше [illegible]

Т[illegible] Христос руку і чоловік той [illegible] Подав тоді Христос Іванови [illegible], той закинув на коня і повів.

Пізнїй вони і прийшли до бідного [illegible]

— Люди добрі, переночуйте нас, коли ласка.

— Добре, добре, — каже чоловік, — як не переночувати. В мене всі ночують. Але ми ще й коня маємо.

Похитав чоловік головою та:

— От біда! Сіна не маю. Та вже хоч соломи дам, бо є трошки.

Другого дня каже Христос:

— Бідний ти, отже візьми собі того коня. Ми без него обійдемося.

Чоловік зрадів. Буде чим виїхати, щобудь привезти.

Минуло трохи часу і той бідний став багачем.

Коли Христос знов колись так ходив з тими апостолами, то заходить до того вже багача і просить:

— Чоловіче добрий, може б ми в вас переночували.

Покрутив чоловік головою.

— В мене нема місця. Йдіть собі куди инде. Мій дім не для таких.

— Чоловіче добрий, — каже Христос, — будинків в вас багато, а нам хоч би в коморі... На дворі холодно. Ми старі. — На те чоловік:

— Еге! Будинків багато, але там нема місця, бо вони всі повні. В мене не так, як в ваших кешенях. Кутика порожнього нема. А в хаті... Ви хату забрудили би. Моя жінка вас не стерпіла би [illegible]

— Певно [illegible] хтось вам помагав, [illegible] Христос, що ви так забагатіли.

— Помагав? А хто мені мав помагати? Я все своїми руками і своїм розумом.

— [illegible] вам помагав.

— Е! [illegible] Господь не поміг би, коли б не мій власний розум. Ціла поміч, що [illegible] мені якийсь пройдисвіт сухореброго [illegible] Велика поміч! От він там під плотом стоїть.

Тоді Христос:

— Чоловіче! Се я дав тобі того коня і ти через нього забагатів. Тепер я коня заберу, а ти помагай собі власним розумом без Божого благословення.

Тут сам кінь підійшов до Христа і тоді Христос говорить:

— Кінь піде з нами, а ти доглядай своїх повних будинків.

Глянув чоловік, а через дахи його будинків видобувається вже дим. За хвилю все згоріло. А жінка, що хотіла щось [illegible] ратувати, так попеклася, що мало не померла.

А Христос пішов з апостолами до другого села, до жінки того, що став конем. Зайшли перед хату та:

— Матусю, може б дали нам води напитися. Спекота велика. Охляли.

— Добре, добре! — каже жінка, — [illegible] до хати а я вас і нагодую. Що вода.

— А чоловік ваш вдома?

— Чоловік [illegible] Нема чоловіка. Зайшли були до нас якісь святі люди а чоловік їх зневажив і вони перемінили його в коня. Кара Божа. Мій чоловік був дуже скупий і гордий. І я мала з ним клопіт. То я вже тепер так про бідних дбаю, щоби і за чоловікові гріхи Бога перепрошувати.

— А пізнали б ви свого чоловіка?

— Як жеж не пізнати? Пізнала би.

Тут Христос повів рукою і кінь став чоловіком.

Радла жінка, а чоловік каже:

— Тепер я вже зрозумів, що добре, [illegible] святі люди дякую, що [illegible] мені очи відкрили. Довго я бідив, але [illegible] не жалую. Мені таке належалося. Тепер я буду иншим чоловіком.

Коли ж Христос вертався з двома апостолами до других апостолів, то дорогою толкував їм, хто се ті люди, що лише про земне дбають, але перед Богом не багатіють.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО РОБИТИ В ЗИМІ

Вечери в зимі довгі. По роботі є багато вільного часу і треба з нього користати розумно.

Правда, є всякі розради, але чи на них давати вільний час? Буває, що молоді вільний час марнують на гру в карти, на пиятиці. А коли гра в гроші, то ще гірше. При таких сходинах бувають сварки, а то й бійки. До того ведуть карти і пиятика. Чи на те треба людям вільного часу? І чи не можна вжити часу на щось лучше?

Тут я пригадую кілька способів для використання вільного часу.

Коли старші скінчили роботу, повинні читати українські книжки вголос усім і тим заціхавити молодших. Коли ж молодші заціхавляться, то навчаться самі читати і будуть багато знати.

Старші можуть оповідати про старий край, що було, що бачили, що пережили. Так звяжуть увву молодих з усім нашим і покажуть, що українці мають багато свого власного і багато дорогого та гарного.

Старші повинні кожного вечера вчити дітей читати по українськи змалку, а не тоді коли вони вже старші. Тоді вже [illegible] пропало.

Старша молодь повинна приготовляти представлення, а при сходинах щось доброго перечитати. Можуть вчитися українських пісень, могли би вчитися грати на інструментах. Тут навчатися декламувати [illegible] вжити все своє. Де є можливість, то вчитися своєї граматики та історії. Котрі ж взагалі підуть до школи, то дбати про науку, хоби даремно хліба не їсти.

Коли так будуть робити, то будуть з них розумні люди й українська нація буде мати багато культурних провідників.

Робота, про яку говорю, дасть кожному правдиву і важну розвагу і вдоволення. Але старші повинні тут давати добрий приклад [illegible] і приготовляти молодших. Повинні змагати, щоби були розумними та культурними. Від того залежить повага і добробут Українського народу і визволення України в Европі. Від того навіть, що ми тут доброго зробимо.

Маруся Надія Негрич.

ЗА ПОШАНОВАННЯ СТАРИХ.

Є таке сербське оповідання. Була військова парада і зійшлося багато народу, щоби подивитися. Молода дівчина, що прийшла скорше, знайшла собі вигідне місце, звідки все добре було видно. Але нараз побачила стару жінку, що рада була все бачити, але не могла. І дівчина подумала:

— Я молода і ще нераз можу таке бачити, а та стара може і не побачить такого більше.

І дала старій жінці своє місце, а сама стала між гуртом, де треба було ставати на пальці, щоби дещо побачити.

Невдовзі підходить до дівчини офіцер і говорить:

— Дівчино, Її Величність просить тебе до себе.

Дівчина пійшла не знаючи, хто її кличе, аж опинилася перед королевою. І та сказала:

— Я бачила, як ти пошанувала стару жінку. Ти гідно зробила. Тепер сідай коло мене, а все будеш бачити.

І так дівчина за пошановання старої жінки сама здобула собі велику пошану.

ЩЕ РАЗ НА УВАГУ

Коли б „Вістник" хотів поміщувати всі дописи повним змістом, як їх люди надсилають, та ще з фотографіями, то се деколи забрало би майже половину „Вістника". Що можна в великому часописові, того не можна в „Вістникови".

І тому „Вістник" буде подавати дописи в скороченню, але подаючи все важне, про що в дописах говориться. Можна навіть бути певним, що короткий допис всі перечитають, коли довгий може перечитати не кожний.

Дотого ж коли допис та фотографія була вже в більшім часописі, то і годі вимагати, щоби малий „Вістник" все те в себе містив без скорочень.

Віримо, що читачі се зрозуміють і з „Вістником" згодяться.

Редакція „Вістника".

ЩЕДРА ПОЖЕРТВА НА НЕСПОДІВАНЦІ

Монтрез. — Дня 18 листопада м. р. влаштовано несподіванку для п-ва Теклі і Вавра Яськів з нагоди 50-ліття їхнього подружжя. Приняття відбулось в їх домі з тої причини, що п. Яськів не є здоровий, і зійшлась сама родина. Брат Сем Тимчак побажав їм щастя і здоровля і відспівано їм „многая літа". Після того інші гості висловлювали побажання. Брат Нестор Тимчак прислав побажання й дарунок із Саскачевану, о. прот. Є. Грицина прислав побажання й п-во Мудрі із Саскачевану прислали побажання й дарунок. Надія Тимчак, похресниця пані Яськів, вручила дарунок від гостей і від себе та побажала їм ще довго прожити. П-во Яськів приїхали до Канади в 1913 р. і пережили всі тяжкі роки але і добре.

Покликаний до слова п. Теодор М[illegible]инський вказав на потребу більшої церкви і згадав про довголітню працю Українського Голосу, що тепер святкує 40-літний ювілей. Разом зібрано $77.00. Ії цю суму п-во Яськів зложили $55.00, з чого $50.00 признали на церкву. З загальної суми передано $70.00 Церковному Комітетови на будову церкви, а $4.00 признано на Український Голос і $3.00 на Вістник. Усім жертводавцям щире спасибі.

М. Котик.

ГІДНЕ ВІШАНУВАННЯ.

Виллингдон, Алта. — Грудня 17-го 1950 було зібрання в домі п-ва Николая і Софії Бабюків для вшанування дня народження п. Бабюка.

Він прибув з родичами в Канаду, що мешкали в окрузі почти Витфорд. Молодий Никола пійшов на заробітки, научився англійської мови і тоді знайшов [illegible] працю. Поко[illegible] прожива з родиною [illegible] Заменкар коло Вилингдону, куди пізніше перенісся.

Тут довго зводив боротьбу з конкуренцією.

Він є власником фермерської фірми "Канкар", але вільні хвилі дає для громадських справ. Довго є заступником голови в Нар. Домі і старшим братом.

П-во Бабюки мають 5 синів і одну доньку.

Брат Николая Сидор, поведив збір [illegible], дальше промовляли о. Василів, а ще [illegible] Георгій Федорак та Іван Федорак і він прагадав Укр. Голос і Вістник які Николай довгі роки передплачує. Тоді о. Василів перевів збірку, що принесла $18.75.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Бабюкам довго прожити.

В РОЛФТОН, ОНТ.

Грудня 2—3, 1950, був в нас о. архимандрит Даниляк з Оттави. З ним прибув хор 10 осіб, з проф. Тонарюком, дириґентом.

В суботу була Вечірня. В неділю була Служба Божа, на якій були наші брати гр. католики і православні, других національностей.

Після Богослужения був спільний обід. Тут говорив п. Покровський про

переїзди православних від большевиків в послідних літах.

Наша громада зложила Церковному Зарядови в Оттаві 76 долярів на покриття подорожі і нової церкви в Оттаві.

Z.

ВІШАНУВАЛИ ПРАЦІВНИКІВ

Тиндал, Ман. — П-во Лев й Анна Сабати мали Богослуження, яке правив о. Грицина, і тут о. Грицина приділив щиру працю п-ва Сабатів для церкви. Того ж дня родина і приятелі зладили п-ву Сабатам в місцевій салі несподіванку, бо се ж 25-ліття їх подружжя.

Було поважне число гостей. Господарем свята пояснив причину зібрання, дальше говорив З. Г. Мороз, шваґер, та ще інші висловлювали побажання, а пані М. Кацалай вручила ювілятам дарунок.

Під час забави гості зложили $22.00 на нашу пресу. З сеї суми призначено $12.00 на Український Голос і $10.00 на Вістник. Жертви зложили: п-во Сабат $5.00; по $2.00: Семій Сабат (син), п-во Гнатюк, П. Гнатюк, п-во Кацалай, Т. Баврищин; по $1.00: З. Чирко, п-во Мороз, [illegible], Д. Ничарик, І. Мамчур, С. Мамчур, Г. Карпець. Усім жертводавцям щира подяка.

Гість.

ВІШАНУВАЛИ ПІОНІРІВ

Мусидора, Алта. — Дня 8 листопада 1950 р., на св. Димитрія, зійшлися ввечорі до Укр. Нар. Дому рідня, сусіди і приятелі п-ва Богайчуків, щоб ушанувати, їх несподіванкою з нагоди 25-ліття їх подружого життя. Несподіванка відбулася головно стараннями їх дочки Лікерії. Господарем вечора був п. Н. Ханасик. На вечері господар сказав кілька слів про заслуги п-ва Богайчуків, які належать до Товариства Просвіти в Мусидорі [illegible]. Ії [illegible] промовив М. Н. Ілків, який сказав кілька слів про примірне життя п-ва Богайчуків. Далі промовляли голова Церковної Громади А. Колісник, І. Богайчук (брат ювілята) і п. Бойда (вуйко ювілятки) які висловили побажання п-ву Богайчукам. По тім [illegible] з [illegible] з Швайца, що перебувала [illegible].

Пан І. Богайчук запропонував перевести збірку на Український Голос і Вістник. Збіркою занялись пп. Н. Ханасик і А. Колісник і вона принесла $25.00 [illegible] на Вістник (30 ц. на пересилку).

Жертводавцям [illegible] добре діло, а ювілятам Многих Літ.

Гість.

ВЕЧЕР НА КОЛЕГІЮ

[illegible] 20, 1950, за почином п-ва Перепелюків влаштовано в їх домі прощальний вечер [illegible] Мел[illegible]ченкови, що відїзджав до Колеґії св. Андрея [illegible] Мелянченко був діяльним працівником у громаді і став її членом. Співав в церкві, помагав [illegible].

Було багато гостей. В своїй промові п. Перепелюк зазначив, що п. Мелянченко своєю працею заслужив собі признання і щирі сімпатії. Другий говорив п. Киба, що випрошував п. Мелянченка по скінченню науки знов вернутись до сеї громади. Висловлювали щирі побажання й інші.

Ще п. Киба згадав Колеґію св. Андрея і на його заклик присутні

зложили 27 долярів. І п. Мелянченко закінчив зібрання, що всі свої сили віддасть на службу Богу і свому народови.

Присутній.

ЗБІРКА НА НЕСПОДІВАНЦІ

Редвотер, Алта. — Громада приготовила несподіванку п-ву Іванови і Марі Крайчий в їх домі з нагоди 25-ліття їх подружжа. Господар вечера п. М. Пикоти. Тут о. Фик відправили Молебен за здоровля господарів і їх родини. В часі перекуски говорив голова Нар. Дому п. Школьний. Дальше о. Фик говорив про заслуги ювілятів і вручив їм дарунок від членів.

При кінці о. Фик згадав про місцеву церкву, де [illegible] іконостас [illegible] образи, згадав і У. Голос, отже зібрано $27.25, які так розділено: 20 на місцеву церкву, а 7.20 рівно У. Голосови і Вістникови.

Ювілятам здоровля і щастя, а жертводавцям щира подяка!

Учасник.

ПАРАСКЕВІЯ ВАКАРУК

Бенк, Алта. — Грудня 8, 1950, померла Параскевія Вакарук, проживши 87 літ і два місяці. Родилася 1863 в Заваллю, пов. Снятин. До Канади приїхала з мужом і 10-літньою дочкою 1907. Муж її, [illegible], помер перед двома роками. Покійна жила при дочці і зятеви. Зоставила дочку, одну внучку, сім правнуків і одного пра-правнука.

Похорон 10-го грудня правив о. Кульчинський при великім числі зібраних. На поминальнім обіді на заклик о. Кульчинського зібрано 14 дол., які роздїлено по рівній части на Вістник і Укр. Голос.

Від найближчих Покійної щира подяка всім, що допомогли чимбудь у похороні, а Покійну нехай Господь прийме до Царства свого. Вічная їй Память.

ЕВФИМІЯ КУЦА

Шио, Саск. — Січня 14-го в окр. [illegible] померла [illegible] Евфимія, мати Дмитра Куцого. Приїхала з Буковини 1900 р. з мужем і двома донечками.

Службу Божу і Похорон правив о. Борис Яковкевич в хаті сина покійної, де чисельно зібралися рідня і знакомі, хоч зимно було велике.

Підчас обіду переведено збірку, що принесла $[illegible] [illegible] 5 дол. на Катедру в Винипегу, 5 на Укр. Голос, 1.76 на Вістник.

Нехай Отець Небесний прийме душу покійної до осель своїх, а земля нехай буде для неї легкою.

Присутній.

ГРИГОРІЙ ФЕРБЕЙ

[illegible], Алта. — [illegible] в [illegible] віку 27-літний Григорій Фербей, коли звалює в лісі дерево на нього впало. [illegible] Дмитра і [illegible] Фербеїв, що жили в Канаді.

Похорон відправив о. Василів 9-го січня в Канаді при великім зборі громади.

При Поклідинім Щлубщино присутні зложили $15.50 [illegible].

Покійний зоставив старих родичів, чотири брати і пять сестер. [illegible] вічним сном, а земля нехай буде тобі легкою!

Сусід.

ГРИГОРІЙ ЛИСАЙЧУК

[illegible] грудня 1950 р., помер у шпиталі в Селкирк, Ман., Григорій Лисайчук з Пайнар Парк, Ман. Покійний прибув до Канади 1901 [illegible], пов. Сокаль, осів на фармі в тій околиці й доробився невеликого майна, оженився [illegible] р., виховав родину й дожив там до кінця свого життя. 1937 року похоронив свою першу дружину Марію, 1941 р. оженився знову і прожив з другою жінкою до смер-

ти, маючи 66 літ. Був завзятої і товариської вдачі. Він то дуже цікавився громадськими справами, щиро працював коло православної церкви, де багато літ виконував обовязки члена заряду. При Народнім Домі був діяльний довгі літа. Потім довший час читав і передплачував Український Голос і Вістник. Також був шировцем Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, куди вислав був свого сина Дмитра, як одного з перших зі своєї околиці.

Похорон відправив о. Гринюк в середу 20 грудня, при великім числі зібраних, причім зложено $19.22 на Катедру Пр. Трійці в Винипегу. По похороні був обід.

Зісталися дружина [illegible], Марія, сини Дмитро, Михайло і Федь, дочки Ева, Катерина, Анна і Парасія; внуків 11; брат Василь, і сестри Юстина й Агафія.

Покійному Вічная Память!

О. Г.

НИКОЛАЙ АЛЕКСЮК

20 грудня 1950 року відійшов [illegible] одним із старших піонірів українських піонірів церковн[illegible] Ба[illegible] Николай Алексюк.

Покійний мав 74 літ. Народився 10 [illegible] в [illegible] Анталье на Буковині. До Канади прибув 1903 року й осілися в провінції Манітоба. Спочатку він мешкав в Арбакі, а від 1914 р. поселився з Сонлан. Тут і застала й[illegible] [illegible] роки, сім синів, чотири доньки та тридцять двох унуків і правнуків.

Похорон відбувся 22 грудня при численній участи співгромадян та родини покійного

Всеч. о. Герус у прощальному слові підкреслив заслуги покійного перед громадою та Православною Церквою на про[illegible] [illegible] Невянучий вінок. Зібрано $31.50 і призначено їх на Колеґію св. Андрея в Винипегу, де один внук покійного — Павло Алексюк виховувався, а другий внук (Павлів брат) Андрій виховується. Зложили по 1 дол.: о. С. Герус, [illegible] Н. Сафрюк, Г. Сафрюк, [illegible] Міщина, Г. Мушулюк, Ів. Соколюк Ів. Краснюк, В. Ілюк, [illegible] Алексюк, Мих. Алексюк, П. Алексюк, С. Алексюк, З. Алексюк, пані Стефанська.

о. С. Г.

„НЕВЯНУЧИЙ ВІНОК" НА КАТЕДРУ

СТЕПАН КОНЮВСЬКИЙ

В Ріжкайні 10-го січня помер Степан Конювський, проживши 49 літ. Прибув до Канади 1927 р. Родився в с. [illegible], пов. Теребовля. Був форманом на залізниці. Зоставив дружину Анастазію, доньку Геню і сина Ігоря, старенькy матір і брата Дмитра.

Був щирим чоловіком, не жалував жертв на загальні і церковні справи.

Похорон 13-го січня правили оо. Пахолків і Ковалишин. На вічний спочинок відпровадила його велика громада.

Після похорону був обід і збірка, що принесла $84.50. З того на будову Укр. Прав. Катедри у Винипегу призначено 74 доляри.

Жертводавцям щира подяка, а покійному Вічная Память!

Ів. Женчишин.

ПОДЯКА.

На сім місці складаю щиру подяку громадам: Редвей, Ретвотер, Еґремонт, Феєрв, Веселка, Торгілд, Войтоні, і Серебі, що влаштували прощальні вечори на нашім відході з тих громад.

Щиро дякуємо за грошеві дарунки від згаданих громад.

Через весь час побуту в тих громадах ми завжди відчували щиру прихильність всіх членів і знайомих. Коли ми їх відвідували, то почувалися в тім дому, як у своїм власнім домі. Через то було тяжко стискати руку один одному на відході.

Щиро дякуємо тим церковним зарядам, та одиницям, що займалися приготовлянням тих вечорів.

Нехай Господь Бог благословить всіх Вас здоровлям і щастям.

Свящ. М. Фик і родина.

СТЕФАН ХАНАСИК.

Плеза[illegible], Алта. — Грудня 10-го [illegible] в [illegible] році життя поважний син Українського Народу, Стефан Ханасик. Сла[illegible], що не занедбав дарованого віку.

Покійний родився в Витиничах, пов. Перемишль, в Галичині. До Канади прибув 1903 р. з жінкою Катериною і [illegible] дітьми й оселився в околиці Мусидори. Тут жив 24 літ. Належав до церкви за [illegible] Української Православної [illegible] був членом Т-ва А. [illegible] Вільному Товариству при першій візитації. Читав [illegible] історію України, [illegible] Український Голос і Вістник. Він служив до кінця життя. Вічно спокійний, поважний, ревучий.

Похорон 12-го грудня правили оо. [illegible] і Шведь в Нинефрі, [illegible] Похоронний по[illegible] [illegible] дружина.

Полишив 4 синів: Йосифа, Николая, Михайла, [illegible], шість дочок: Анну, Марію, Юстину, Теофілю, Розалію і Паланію. Дальше 87 внуків і 51 правнуків. Також 85-літнього брата Петра.

Підчас обіду переведено збірку ($20.75) — з неї на У. Голос $13.00 і на Вістник $7.00.

Жертвували: п-во Николай і Ксеня Ханасик $5.00; Йосиф Ханасик $2.00; по 1 дол.: пані Анна Тимчук, Юрій М. Саїк, пані Михайлина Нелючка, [illegible], Петро Гарасим, Іван Ямейко, Стефан Франко, Петро Нагрутка, Іван Гарасим, о. Ілля Шевц, Іван Богайчук, Митро Басик, Михайло [illegible], Василь Миронюк [illegible]; пані Ю. Саїк 75 ц.; по 50 ц.: Павло Ханасик, Митро Богайчук, пані М. Василів, Василь Гривул, Андрій Гайдук, пані Андріяна [illegible], пані Параська Ямейко; по 25 ц.: Стефан Кривих, пані Н. Ханасик, Франко Степанюк, пані С. Содол, Антон Саїк, пані А. Гайдук.

Жертводавцям щира подяка, а дорогому [illegible] Вічний Спокій і Вічна Память!

Учасник похорону.

РІЗДВЯНІ ЗБІРКИ.

о. П. Гаїцького:

ФОРТ ВИЛІЯМ, ОНТ. Загальна збірка $9.75.

ВЕСТ ФОРТ ВИЛІЯМ, Онт. — Загальна збірка 18 дол.

о. М. Тарновецького:

ОЙЕН, Алта. — По 1 дол.: В. Каян, М. Ганевич, Н. Файчук, Т. Кулик, І. Добровський, С. Друзяк, А. Андреечук, О. Ганевич, Н. Кулик, М. Файчук, І. Ганевич, Т. Кузнісевий, В. Седьків, І. Ганевич, Громада Ойен, М. Кулик.

о. М. Боднарчука:

РАМА, Саск. — По 1 дол.: А. Кальницький, С. Котик, Г. Котик, Церква, В. Грона. Дрібними $4.75.

СВИДОВА. Загальна збірка 2 дол.

[illegible] Загальна збірка $3.50.

[illegible] По 1 дол.: В. Т. Джаман. Дрібними $6.10.

[illegible] По 1 дол.: Марія Кудричковська, І. Горчиєвський, Марта Мартинюк, Парас. Кантимир, Василина Собестіянович, Анна Мажера, Д. Зубчин, Т. Месенюк, В. Волинголова, Н. Героголин, І. Франко, Громада. По 50 ц.: І. Бобик.

[illegible], Саск. — По 1 дол.: Н. Кащенецький, О. Василь, М. Рурик, Віра Олійник. Дрібними $6.70.

КАНОРА, САСК. — По 5 дол.: [illegible] [illegible] І. Христул, М. Кушнір, І. Куницький, Єпросинія Кирилюк, Н. Мельничук, І. Гопчьода, І. Романюк, Н. Хомин, Г. Серафійчук, З. Хулик. Дрібними $7.25.

о. С. Зузака:

ВЕНКУВЕР. Загальна збірка $69.10.

о. С. Геруса:

Окр. ВАЙТА. — По 1 дол.: П-и Ботин [illegible] Г. Стефюк, пан [illegible]. Дрібними $23.70.

о. П. Стефюка:

ТОЛСТОЙ. — По 1 дол.: о. П. Стефюк, Н. Нефенюк, П. Ткачик, Ол. Довгинюк, Н. Вачар, Б. Гарасим, Я. Ткачик, П. Олійник, М. Арсеній. Дрібними $12.50.

[illegible] По 1 дол.: Громада, Гр. [illegible] Дрібними $6.50.

[illegible] По 1 дол.: Н. Чубей, М. Сахач, С. Гринкевич. Дрібними 3 дол.

ГАРДЕНТОН. — Загальна збірка $10.50.

о. Е. С. Уляна:

НЕТРЕВИЛ, Алта. — По 1 дол. В. Сиук, Н. Карплюк, пані Мипна П. Жук, Н. Карплюк, І. Бережан, А. Гордей, В. Паскар, Н. Заврич, І. Паскар, І. Паднюк, Ф. Федорук, А. Гошко, І. Ма[illegible] [illegible], М. Вичинчук, З. [illegible], Ю. [illegible], Н. Даюзрак, І. Семотюк, Ю. Шевчук, А. Заврич, С. [illegible], Т. [illegible], М. Катман, Г. Харук, Н. Запорожан, П. Добур, Ф. Мулик. Дрібними 6 дол.

СТЧ-КОЛОНИЯ, Алта. — По 1 дол.: І. Семотюк, В. Калинкевич, Н. Гавришок, М. Іваник, М. Харук, П. І. [illegible], [illegible] Мих. Смітюк, Анна Бадюк, Н. Т. Воробець, А. Ваничук, Н. Лопушанський, І. Костюк. Дрібними 1 дол.

[illegible], Алта. — По 1 дол.: І. К[illegible], А. Котикам, П. Олійницький, Н. Ф. Іванів, С. Мулика, Г. Сачинський. Дрібними $1.25.

БРУДЕРГЕЙМ, Алта. — По 1 дол.: М. Сірінг, М. Іванук, В. Рутар, [illegible] Кочан, Церква. Дрібними 35 ц.

о. Л. Дячини:

ПРИНС АЛБЕРТ, Саск. — По 1 дол.: Д-р Савицький, С. Зірка. Загально Ф. Голуб, С. Струк. Дрібними 13 дол.

[illegible] По 1 дол.: Н. Палічар, Г. Бочан, Г. Налідьор. Церковна Громада. Дрібними 7 дол.

СЕМБОРС, Саск. — По 1 дол.: [illegible] Церковна Громада. Дрібними 5 дол.

ШИПМЕН, Саск. — По 1 дол.: В. Запаринюк, І. Король, М. Кучірка, Церковна Громада. Дрібними 6 дол.

ВІРТЕЙЛ, Саск. — По 1 дол.: В. Керпінський, Г. Олешнюк, М. Парук, Б. Беркач, В. Салар, Ф. Парук, П. Запаринюк, пані МекМилан, Церковна Громада. Дрібними $2.50.

МЕЙДАВЕЛ, Саск. — По 1 дол.: М. Мотрук, В. Павлів, Н. Гринюк, П. Печеровський. Дрібними 6 дол.

о. Т. М. Кісілюка:

ПРЕСТОН, Онт. — По 1 дол.: М. Кобасюк, Марія Ржевецька. Дрібними 8 дол.

БРЕНТФОРД, Онт. — По 1 дол.: Г. Осмак, С. Цебульський, Н. Іванець, І. Стефура, І. Бабійчук, П. Савицький, І. Завальський, П. Мороз, В. Пальків. Дрібними 1 дол.

НЮ ТОРОНТО, Онт. — По 2 дол.: П. Шингельський. По 1 дол.: М. Журавель, Ю. Адам. Дрібними 9 дол.

ОШАВА, Онт. — По 1 дол.: І. Тома, М. Калинка. Дрібними 8 дол.

о. О. Іванюка:

СТ. КЕТЕРИНС, Онт. — Загальна збірка 30 дол.

о. Ю. Пелешука:

СОДБОРІ, Онт. — Загальна збірка 15 дол.

о. Г. Василіва:

ВИЛИНГДОН, Алта. — По 2 дол.: Д-р В. Лазарук. По 1 дол.: Г. Слепошок, Н. С. Шевчук, Г. Матвей, І. Сембалюк, М. Карбашевський, І. Іваник, Г. Калотинюк, Д. Наталковський, Гр. [illegible], І. Татрин, М. Білий, І. Ковальчук, Л. Ходнар, Ф. Магера. Дрібними $8.21.

КАРПИН, Алта. — По 1 дол.: А. Антонюк, М. Шулько, І. Будзак, В. Нагачик, І. Шулько, Ст. Середа, Т. Середюк, Я. Матюшак. Дрібними $2.10.

ГЛЕНДОН, Алта. — По 1 дол.: О. Гуцуляк, [illegible] Масела, В. Антонійчук, Г. [illegible]. Дрібними $7.65.

БОРИНЦ, Алта. — По 2 дол.: п-во Жилавські. По 1 дол.: Г. Ковальчук, І. Жилавський, Н. Душинський, М. Мо[illegible], М. Г. Шевчук. Дрібними $1.05.

[illegible], Алта. — По 1 дол.: О. Стефанюк, А. Пузнак, Марія Лазарук. Дрібними $5.05.

ТЕНО, Алта. — Загальна збірка $6.50.

[illegible], Алта. — По 1 дол.: П. Во[illegible], П. Горобець, В. Гидин. Дрібними $1.20.

о. Т. А. Горбая:

ЛЕННАРД, Ман. — По 1 дол.: В. Миронюк, Т. Паламарчук, П. Олецький, Н. Фушпей, С. Ковальчук, П. Н. Столярчук, В. Башак, М. Башак. Дрібними $3.35.

[illegible], Ман. — По 1 дол.: Д. Н. [illegible], І. Пилюк, М. Ковальчук.

РОБЛИН місто, Ман. — По 1 дол.: І. Гаєвич, П. Горбай, пані Ф. Новосад, І. Мекдро, П. Барабаш, Д. Пурич, І. Бознар, П. Кулик, М. Слюсар, Н. Гавришук, Р. Шкварок. Дрібними 50 центів.

ШОРТДЕЙЛ, Ман. — По 5 дол.: І. Нерталюк. По 1 дол.: Д. Бутера, В. Мазепа, П. Хомишин, Г. Клапоушак, Церковна громада. Дрібними 1 дол.

[illegible], Ман. — Загальна збірка [illegible].

о. Є. Гринини:

ОШАВА, Онт. (св. Духа). — Загальна збірка $10.92.

о. М. Фика:

РЕДВОТЕР, Алта. — Загальна збірка [illegible] дол.

[illegible], Алта. — Загальна збірка $11.45.

[illegible], Алта. — Загальна збірка [illegible].

[illegible], Алта. — Загальна збірка $4.90.

ФЕЙТОРА, Алта. — Загальна збірка $17.50.

о. М. Пахолкова:

[illegible], Саск. — По 1 дол.: В. Миндзюк, І. Березюк, І. Павлюст, В. Семенюк, І. Коваль, І. Бурвиш, М. Пим, В. Кривий, Н. Левко, Д. Дальчин, Анна Лукин, В. Павлюст, М. Ящо, Гаол Ясній, Н. Мартинюк.

[illegible], Саск. — По 2 дол.: Ю. Павлюк. По 1 дол.: В. Пилипів, М. Пилипюк, І. Олійник, М. Кочій, С. Пилипів, І. Савчин, Ф. Богай, І. Павків, пані І. [illegible], Ф. Мигаля, пані М. Гребенюк, [illegible], І. Кошелий, В. Григорій, В. Скоробогач, В. Парфенюк, М. Мачула. Дрібними 15 ц.

РІЖКАЙНА, Саск. — По 1 дол.: В. Веселовський, В. Ілюк, Б. Палига, П. Мартеник, пані Олишко, п. Анилевич, Г. Корпан, В. Мойсюк, п. Тошкалюк, [illegible] Онищук, пані Чезик, І. Сереціюк, Н. Марчук, пані Герман, Г. Лужецький, І. [illegible], пані [illegible] Матрусяк, пані М. Григор, пані І. Стерджинська, В. Шкамаїв, пані Н. Н. Дрібними $1.80.

ФЕРВУД, Саск. — По 1 дол.: А. Пилипів, С. Столяр, А. Савчук, І. Пиякіш, В. Торанський, Н. Пилат, В. Коман. Дрібними $1.50.

о. К. Квасницького:

Додаткова збірка 9 дол.

о. П. Запаринюка:

ВИНДЗОР, Онт. — Загальна збірка 35 дол.

о. А. Хруставки:

ЕДМОНТОН, Алта. — Загальна збірка 45 дол.

о. В. Федака:

ГЕМИЛТОН, Онт. — Загальна збірка 25 дол.

о. Д. Ф. Стратійчука:

СЕНДІ ЛЕЙК, Ман. — По 1 дол.: П. Кострицький, П. Солонинчий, М. Левандовський, І. Федорків, А. Демчук, Т. Василенко, Л. Лободовський, Гр. Пилипота, О. Дідик. Дрібними 1 дол.

ОЛЕКТОРН, Ман. — По 1 дол.: С. Мельник, Н. Польовий. Дрібними $3.50.

РОСБОРН, Ман. — Загальна збірка $1.45.

[illegible], Ман. — Загальна збірка $1.75.

СІЧ, Ман. — Загальна збірка 2 дол.

МЕНЗІ, Ман. — Загальна збірка 1 дол.

ВИСТА, Ман. — Загальна збірка $1.00.

о. П. Сацевича:

[illegible], Алта. — По 1 дол.: о. П. Сацевич, В. Коштура, І. Онуст, В. Воляновський, Т. Батрич, пані Софія Волянська.

СЕНДІ РЕПИДС, Алта. — По 1 дол.: І. Горовій, М. Франчук, Н. Сараванський, П. Лиханок, О. Кучицький, І. Кацо, М. Болотник.

ТИГРИН, Алта. — По 1 дол.: Т. Боровець, І. Запаринюк, Г. Паладійчук. Дрібна збірка в окрузі 30 дол.

о. Ф. Кульчинського:

СМОКІ ЛЕЙК, Алта. — По 2 дол.: Вл. Сухолотецька. По 1 дол.: М. Гавінчук, І. Безещук, П. Гацей, К. Романюк, Д. Пальмарчук, М. Мерес, І. Лукій, Г. Предій, І. Вовк, Г. Заводюк, О. Курило. Дрібними 9 дол.

СПЕДЕН, Алта. — По 1 дол.: М. Кропут, Ф. Хесаків, Г. Лобай, К. Спрейк, С. Леськів, В. Романюк, В. Стащук, А. Матвійчук, Л. Запісоцький, Н. [illegible], В. Мазика, С. Павлюк, Г. Богачик, М. Капицький. Дрібними $3.75.

СТРИП, Алта. — По 1 дол.: В. Підлужний, Д. Климочко, І. Тіїр, І. Підлужний, О. Климчук. Дрібними 1 дол.

БЕЛІС, Алта. — По 1 дол.: П. Шевчук, К. Харук. Дрібними $2.40.

ВАСЕЛ, Алта. — По 1 дол.: Г. Фушпей, Г. Михайло, С. Російчук, Н. Гнатюк. Дрібними 3 дол.

БОНИ ЛЕЙК, Алта. — По 1 дол.: Г. Нагорський, Г. Жевівський, І. Садовський. Дрібними $2.25.

ВИЛНА, Алта. — По 1 дол.: В. Шапка, Ф. Слуйський, Ю. Чорногуз, К. Російчук, І. С. Павлюк, В. Бугай. Дрібними $1.05.

ВОРСПАЙТ, Алта. — По 1 дол.: А. Ванечко, В. Танасійчук, П. Лопатинський. Дрібними 65 ц.

о. І. Гикавого:

НЮ ВЕСТМИНСТЕР, Б. К. — По 1 дол.: Т. Станиччук, І. Коропатницький, Д. [illegible], І. Стап. Дрібними 25 ц.

ЧИЛАВЕК, Б. К. — По 1 дол.: І. Федорчук, пані Трайл. Дрібними 60 ц.

МИШОН СИТІ, Б. К. — Загальна збірка $3.12.

АЛДЕРГРОВ, Б. К. — Загальна збірка $2.20.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. А. Горбая

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Гренден (Великодна Сповідь.)
25. Неділя — Леннард (Вел. Сповідь).

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Роблин-місто (Великодна Сповідь).
7. Субота, Благовіщення — Шелвелей (Великодна Сповідь).
8. Неділя — Шортдейл (Вел. Сповідь).

Адреса: Box 54, Роблін, Ман.
Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Квасницького

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Ерву
25. Неділя — Прері Ривер.

Адреса: Box 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

18. Неділя — Ледвик (Великодна сповідь).
24. Субота — Поплярфілд (Вел. Сповідь для дітей і молоді).
25. Неділя — Поплярфілд.

Адреса: 7 Ок. Дживо Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

31. Субота — Брендон, Вечірня год. 7 вечері (Великодна Сповідь).

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Брендон (Великодна Сповідь).

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

18. Неділя — Мелвил.
25. Неділя — Бровстон.

Тел. 798 — Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Гикавого

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Ню Вестмінстер (Валей Корнер).
25. Неділя — Лулу Айленд.

164 Rorsythe Rd., RR 13, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя 1 Посту — Ешвил (перед Богосл. сповідь).
24. Субота — Косів (Сповідь дітей і Богослуження 8 год. рано).
25. Неділя — Неділя 2 Посту — Косів. (Перед Богослуж. Сповідь).

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Сенді Ренідс.
25. Неділя — Елк Пойнт.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Лессард, Великодна сповідь о 9 год. рано.
7. Суб. Благовіщення — Сенди Ренідс, Велик. сповідь о 9 годині рано.
8. Неділя — Ешмав-Боннивіл, Велик. сповідь о 9 год. рано.
15. Неділя — Глендон, Велик. сповідь о 9 год. рано.
22. Неділя Квітна — Тирієн. Велик. сповідь о год. 9 рано.
26. Страсний Четвер — Глендон, Страсті о год. 7.30 вечора.
27. Вел. Пятниця — Глендон. Богослуження і винос Плащениці, Тирієн год. 3 пополудні — свячення пасок, Лессард год. 9 ввечері свячення пасок.
28. Вел. Субота — Елк Пойнт, Богослуження і свячення пасок.
29. Великдень — Глендон, 12 год. вночі; Ешмав, 6 год. рано; Сенді Ренідс, 9 год. рано.
30. Світлий Понеділок — Тирієн.

ТРАВЕНЬ:

1. Світлий Вівторок — Сенді Ренідс.
6. Неділя — Глендон (Проводи).
13. Неділя — Тирієн (Проводи).
20. Неділя — Сенді Ренідс (Проводи).
22. Вівторок — Перенесення мощей св. М[illegible] Чудотворця [illegible]
27. Неділя — Лессард (проводи).

Адреса: Box 536, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Гефорд.
25. Неділя — Норт Бетлфорд.
4. Неділя — Принс Алберт.
11. Неділя — Вірдейл.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Гефорд.
7. Субота, Благовіщення — Витків.
8. Неділя — Мейфер.
15. Неділя — Гефорд (на фармах).
22. Неділя Квітна — Редфілд.

Адреса: Box 51, Гефорд, Саск., Тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Федора (Вел. сповідь).
25. Неділя — Редвотер (Вел. Сповідь).

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Радвей.
7. Субота, Благовіщ. — Еґрімонт.
8. Неділя — Осетна.

Всюди Великодня Сповідь починатиметься в 9-ій годині рано, перед відправою.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

БЕРЕЗЕНЬ

18. Неділя — Виста (сповідь).
24. Субота — Оакборн (сповідь).
25. Неділя — Оакборн (сповідь).
31. Субота — Сенді Лейк (сповідь).

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Сенді Лейк (сповідь).
7. Субота, Благовіщ. Пресв. Богородиці — Мензі (сповідь).
8. Неділя — Січ (сповідь).
15. Неділя — Розборн (сповідь).
22. Цвітна неділя — Ентусиля (сповідь).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Роза.
25. Неділя — Гардентон.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Толстой.
7. Благовіщення — Толстой.
8. Неділя — Синьків.
11. Середа, Поклони, 7 год. вечер — Толстой.
15. Неділя — Роза.
21. Субота Лазарева (служба для молоді) — Толстой
22. Неділя Цвітна, 7 год. — Толстой, 10 год. — Гардентон.
26. Страсний Четвер, 10 год. служба; 7 год. вечер, Страсти — Толстой.
27. Страсна Пятниця, плащениця 2 год. попол. — Гардентон, 5 год. попол. Толстой.
28. Страсна Субота — 10 год. перед полуднем — Роза, 2 год. попол. Синьків
29. Великдень, 6 год. рано — Гарденток. 9 год. рано — Толстой, 3 год. попол. Вел. Вечірня — Гарденток
30. Світл. Понеділок — Синьків

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Роза.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ:

28. Середа — Федаки, Великодна сповідь.
30. Пятниця Св. Олексія — Пасічники. Великодна Сповідь.
31. Субота — Тідор, Велик. сповідь.

Від 29 — 28 березня (понеділок і пятниця, 1-ої неділі Вел. Посту) — Повечеріє в Вел. Каноном св. Андрія Критськ. в Шіго, місто, а 24, в суботу, 1-ої неділі Посту — позачергове Богослуження в тій же церкві і сповідь.

КВІТЕНЬ.

1. Неділя Крестопокл. — Жучкани.
4. Середа — "Коло Купровських", сповідь.
6. Пятниця — "Коло Купит", сповідь.
7. Субота, Благовіщення — Інсінгер "коло гайвей"
8. Неділя — Шіго місто
10. Вівторок — Вест Брук, сповідь.
11. Середа — "Дьора", сповідь.
13. Пятниця — Жучкани, сповідь.
14. Субота — Шіго полудн., сповідь.
15. Неділя — "За рікою", сповідь.
15. Неділя — Федаки (о. Борис Яковкевич)
18. Середа — Едмор, сповідь.
19. Четвер — Фови Лейк, сповідь.
21. Субота — Шіго місто, сповідь учнів місцевої школи.
21. Субота — Інсінгер, "коло гайвей", сповідь, о. В. Яковкевич.
22. Неділя Вербна — Тідор місто.
22. Неділя Вербна — Інсінгер місто, сповідь, о. В. Яковкевич.
25. Середа — Тафиил, сповідь (посвячення [illegible]).
28. Субота — Федаки, сповідь і посвячення паски.
29. Великдень — Тідор місто, Вечірня, о. Борис Яковкевич.
29. Великдень — Вест Брук, Літургія, о. Борис Яковкевич.
29. Великдень, "Коло Купровських" Вечірня.
29. Великдень — Едмор, Літургія.
30. Світлий Понеділок — Шіго полудн.
30. Світлий Понеділок — Пасічники. о. Борис Яковкевич.

Посвячення Пасок в церквах усіх громад відбудеться у Великодну Суботу [illegible] вечора і протягом ночі.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Кенсел.
25. Неділя — Канора.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Бюкенан.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Свон Плейн.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Гвес.
7. Субота, Благовіщення — Гвайтбіч.
8. Неділя — Арран.
15. Неділя — Норквей.
22. Неділя — Стінен.
29. Неділя — Великдень. (Порядок Великодних Свят буде проголошений пізніше.)

Почавши в неділю 25 березня у всіх парафіях в 9 год. рано Великодна Сповідь.

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турчинського

[illegible]

18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя — Пайн Ривер.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Драй Ривер.
7. Субота, Благовіщення, 9 год. рано Сповідь — Ренвер.
7. Субота, 7 година вечір Великодна Сповідь — Етелберт.
8. Неділя, 9 год. рано Сповідь і св. Причастя — Етелберт.
10. Вівторок, 9 год. ранку Сповідь і св. Причастя — Богдан.
11. Середа, 7 год. вечері поклони Пайн Ривер.
14. Субота, 8 год. ранку Сповідь шкільної молоді — Пайн Ривер.
7 год. вечір Великодна Сповідь Пайн Ривер
15. Неділя — 9 год. ранку Сповідь і св. Причастя — Пайн Ривер.
17. Вівторок, 9 год. ранку Сповідь Ворд.
19. Четвер, 9 год. ранку Сповідь Драй Ривер.
21. Субота, 9 год. ранку Сповідь — Гарленд.
21. Субота, 8 год. вечір Всенічна і [illegible]чення Верби — Пайн Ривер.
22. Неділя Квітна — Богдан.
26. Четвер, Страсти 8 год. вечір Пайн Ривер
27. Пятниця — Винос Плащаниці: в 1 год. попол. — Богдан; в 2.30 год. попол. — Етелберт; в 4 год. попол. Пайн Ривер.
28. Субота — свячення пасок: 9 год. ранку — Ренвер, 11 год. ранку — Гарденд, 3 год. попол. — Ворд, 1.30 попол. — Драй Ривер, 7 год. вечір Богдан.
29. Воскресення — 3.30 ранку Св. Богослуж. [illegible] пасок — Етелберт, 8. год. ранку Утреня і свяч. пасок — Пайн Ривер
30. Світлий Понеділок — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя. — Смокі Лейк. По Службі Божій панахида по Т. Шевченкові.
25. Неділя — Спеден. По Службі Божій панахида по Т. Шевченкові.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Смокі Лейк.
7. Субота, Благовіщення Пр. Діви Марії — Стрий.
8. Неділя — Вільна.
11. Середа, Поклони, 6 год. веч. — Смокі Лейк.
14. Субота, Похвала Пресв. Богородиці — Васел.
15. Неділя — Веліс.
21. Субота Лазарева, 9 год. рано Веґревіл.
21. Субота, 5 год. веч. Утреня. Освячення верби — Смокі Лейк.
22. Неділя Вербна — Спеден.
26. Четвер Страсний, 9 год. рано — Смокі Лейк.
26. Четвер Страсний, 7 год. веч., Св. Страсті Господні — Смокі Лейк.

В усіх парафіях напередодні і в день Служби Божої — Великодня Сповідь.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

15	Ч	2	Прен. Теодота еп. Киринії
16	П	3	Свящм. Евтропія, Клеоника
17	С	4	Прен. Герасима Иорд.
18	Н	5	*1 Нед. Посту.* Муч. Конона
19	П	6	Аморейських 42 мучеників
20	В	7	Свящм. Херсонеських
21	С	8	Прен. Теофілакта Ісповідника
22	Ч	9	40 муч. Севастійських
23	П	10	Муч. Кондрата, Киприяна
24	С	11	Софронія патр. Єрусал.
25	Н	12	*2 Нед. Посту.* Теофана Ісп.
26	П	13	Никифора патр. Царгор.
27	В	14	Ростислава князя Київського
28	С	15	Муч. Агапія, Пуплія, Тимолая
29	Ч	16	Серапіона арх. Новгор.
30	П	17	Прен. Олексія чол. Божого
31	С	18	Кирила арх. Єрусалимського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

18. Неділя — Соцдвен.
25. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

БЕРЕЗЕНЬ

17. Неділя — Гера Гил.
25. Неділя — Давнінг.

КВІТЕНЬ

1. Неділя — Бренвілей
7. Благовіщення — [illegible]
8. Неділя — Шипинці
11. Середа — Поклони — [illegible]
15. Неділя — [illegible]
22. Неділя — [illegible]
26. Страсний Четвер — [illegible]
27. Страсна Пят. — [illegible]
28. Страсна Субота — [illegible]

В всіх церквах [illegible] годині 9-ій починається сп[illegible]

Адреса: [illegible] Тел. Р 214

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолків

4. Неділя — [illegible] Св. Божі Па[illegible]
18. Неділя — [illegible] Св. Божі Панахида по Т. Шевченкові, [illegible]
25. Неділя — [illegible] Св. Божі Панахида по Т. Шевченкові (Сповідь)

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 72. Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

БЕРЕЗЕНЬ

18. Неділя — Принс Алберт
25. Неділя — Сенберт

КВІТЕНЬ

1. Неділя — Принс Алберт (Рад. Школи)
7. Субота — Благовіщення — Гонеймун.
8. Неділя — Вірдейл
9. Понеділок — [illegible]
14. Субота, Сороченцин — Принс Алберт
15. Неділя — Принс Алберт (СУМК)
21. Субота (Лазарова) — Сенберт
22. Неділя Квітна — Сенберт
26. Четвер Вел., Служба Божа і Страсти — Принс Алберт
27. Пятниця Вел., винос Плащениці Принс Алберт
28. Субота Вел. — Служба Божа і свячення пасок — Меклакел.

По вище зазначених [illegible] відбудеться Великодна Сповідь.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК

28. Субота Вел., 7 год. вечір — Шипинен, 8 год. веч. — Вірдейл, 9 год. веч. — Гонеймун
29. Великдень, 12 год. вночі — Сенберт, 7 год. рано Служба Божа Принс Алберт
30. Світл. Понеділок — Гонеймун.

ТРАВЕНЬ

1. Світл. Вівторок — Сенберт

Адреса: 554 — 7 ст. [illegible] Тел. 3785 Принс Алберт Саск.

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Нед. 1. Посту. Гол. 1. УВ 9. Ап. Жид. 11: 24-26, 32-12: 2. Єван. Іван 1. 43-51
25. Нед. 2 Посту Гол. 2. УВ 10. Ап. Жид. 1: 10-2: 3 Єван. Мар. 2: 1-12

КВІТЕНЬ:

1. Нед. 3 Посту. Гол. 3. УВ 11. Ап. Жид. 4: 14-16 і 5: 1-6. Єван. Мар. 8 34-38 і 9. 1.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1951. ЧИСЛО (891) 7

БУДОВА КАТЕДРИ В ВИНИПЕГУ

[illegible] чині для всіх православних [illegible] в Канаді є — докінчення будови [illegible] Пресвятої Тройці в Винипе[гу] [illegible] місцева справа, але [illegible] це головна церква для [illegible] головна між всіми українськими церквами. І тому [illegible] кожний [illegible] Українка повинні [illegible] до тої будови, не відкла[даючи] [illegible] колись. Будова вимагає [illegible]

ПРОТИ ВІДВИДИН ПАПИ

[illegible] залучувала визв[illegible] протестанти вдалися [illegible] не позволив [illegible] використає, а англій[illegible] ним крайно невдоволе[ні]

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ

[illegible] зицькі війська в Кореї [illegible] що є границею [illegible] північною Кореєю [illegible] не вирішене, чи піти [illegible]

НЕСПОКІЙ В ІРАНІ

[illegible] Ірані [illegible] премієра [illegible] Зингасера, що вик[illegible] [illegible] Росія хот[ить] [illegible] є в Ірані [illegible] в англійських руках [illegible] би взяти їх в свої руки

ГРІЗНИЙ СТРАЙК У ФРАНЦІЇ

По Франції покотилася филя страйків [illegible] Вони можуть [illegible] життя Франції. Нін [illegible] і страйкарі домага[ються] [illegible] ті. Се загрожує жит[тю] [illegible] заявив премієр

КЛОПІТ З НІМЦЯМИ

[illegible] Німеччині, що в руках за[хідних] держав, є 47 мільйонів німців. І [illegible] сила їх [illegible] І вро[пейці] [illegible] хочуть до тої сили доста[ти] [illegible] нехай забереться від нас [illegible] щоби ми були свобідною [illegible] ті ми станемо з вами як [illegible] ними. Знов же ті, що мають [illegible] в руках, не хочуть на те зго[дитися]

ВОСИЛАЮТЬ БОМБИ ТІТОВИ

З Канади вислали великий запас [illegible] та вечких експльозивів до Югославії [illegible] озброювати Тіта проти Росії. [illegible] став тісно з західними державами [illegible] в Югославії такий, як в [illegible] питання, чи Тіто дійсно не [illegible] Росією.

ВТІК З ЛЬОКОМОТИВОЮ

[illegible] зелізничий інжінір захо[пив] [illegible] жінку між вуглям на льокомо[тиві] [illegible] виїхав до тої частини Трієсту [illegible] ежною. Він з жінкою там ли[шився] [illegible] льокомотиву відослали до [illegible]

ПОМЕР ДОРОШЕНКО І ВИННИЧЕНКО

[illegible] що в Франції помер проф. Дмитро Дорошенко, я[illegible] з Канади

Також помер в Франції Володимир Винниченко, відомий писменник, премієр в уряді Центральної Ради.

Про них більше в слідуючім числі "Вістника".

ПОМЕР ТЕОДОР СТЕФАНИК

Широко знаний старшим Українцям Теодор Стефаник, 71 літ, помер 21-го [illegible] в Винипегу. В давніших літах [illegible] в організаційнім українськім [illegible]

ВСЕ ДОРОЖЧЕ

[illegible] все підскочила більше [illegible] Фунт масла в Винипегу доходить до 62-63 центи. Маргарина 47 цен[тів] [illegible] і все друге. І годі [illegible] прийде

ЗГОРІЛО СЕМЕРО ДІТЕЙ

В Брентфорд, Онт., згоріло семеро дітей [illegible] Генрисів вчора північ, коли в домі повстав огонь. Діти від 1 року до [illegible]. Одно 14-літнє вискочило через вікно, отже врятувалося. Родичів не було в домі

ПРОПАВ ЛІТАК І 53 ОСІБ.

В [illegible] американський літак, на якому було 53 особи, летів з Америки до Англії, і серед мраки пропав, мабуть [illegible] Був на нім і бриґадир генерал. В Ірляндії [illegible] Вистав[ляли] [illegible] не найшли

ЗГОРІВ ФАРМЕР

В Герисей, Саск., згорів фармер, Арманд Креглінг. Дві його дочки, дівчата, повибігали з хати в нічнім одязі, а батько згорів.

І ТАКІ ПОМИЛЯЮТЬСЯ

В Д[illegible] Біч, Кал. Марія Мейсон, дістала від [illegible] компанії чек на $990 012 [illegible] зворот [illegible] секвровані [illegible]. Вона злинувалася і пішла до компанії. Показалося, що [illegible] належалося 12 тисяч, а не 990 тисяч

ВІДДАЮТЬ ГРЕКАМ ДІТЕЙ

Греки кажуть, що большевики захопили в Греції 9,000 дітей і перевезли їх до Югославії. Минулого листопада віддала Югославія Грекам групу дітей, а тепер знов віддала 53. А решта тримає

НА МІСЦЕ БЕВИНА

Міністром заграничних справ на місце Бевина став Герберт Морісон. Але є широке невдоволення з інших чотирох міністрів, — Шинвела, мін. оборони; Га[illegible], адміралітії; Гендерсона, воздушної сили; Стречея, воєнного державного секретаря. „Економіст" пише, що ворог їх не буде боятися, але можуть боятися Англійці.

ВЕЛИКІ ЗАМЕТІЛІ

В пятницю 16-го березня почалися великі заметілі в Саскачевані. Манітобі й Алберті, що позавівали дороги, пос[illegible] зелізничі поїзди і взагалі спинили весь рух на дорогах. Згинуло 9 осіб. Сила вітру була 30 миль на годину, а були короткі подуви в деяких сторонах на заході, що доходили до 80 миль. [illegible] від Винипегу застрягло в [illegible] 20 автомобілів і бас і треба було їх ратувати. В декотрих сторонах [illegible] снігу рівналися з верхами басів. Зелізничі поїзди до Винипегу поспізнялися на 30-35 годин. Деякі поїзди треба було відкопувати. Заметілі були і в Стейтах, в Норт Дакоті, в Мінесоті, Айові, та зачепили і другі стейти. В Мінесоті [illegible] до 1[illegible] снігу, в других сторонах більше

ЗА НАУКОЮ ЄВРЕЙСЬКОЇ МОВИ

В Винипегу говорив директор жидівської [illegible] Тел Авів, Розенфельд, що треба старатися [illegible] щоби єврейської мови вчили в канадських університетах, як вже вчать в стейтових

СТУДЕНТИ ДРІМАЮТЬ

Предсідник Манітобського Учительського Товариства Мурфі, говорив недавно, [illegible] студенти в школах дрімають, [illegible] Така заява була і в Торонта. Він казав, що родичі не дбають [illegible] позволяють своїм дітям робити, що другі роблять. Дають розпуск. Ниніш[illegible] відійшли від давнього прав[illegible] [illegible] Мурфі. Деякі родичі самі забав[illegible] і волочаться. І таких родичів [illegible] найбільше.

ЙДУТЬ НА УСТУПКИ БОЛЬШЕВИКАМ

Большевики в Польщі усунули пятьох єпископів і на їх місце назначили [illegible] адміністраторів. В „Америці" є ві[illegible] польські єпископи звернулися [illegible] щоби піддержували тих адміністраторів, щоби не обурювати большевиків. Се мало статися за згодою Риму. От і Рим йде на уступки перед [illegible]

ВЕРНУЛИСЯ ДО МАДЯРЩИНИ

57 Мадярів, що жили 25 літ в Канаді, [illegible] до Мадярщини. Очевидно під впливом комуністичної пропаганди. Будапештська газета „Сабад" каже, що Канадою невдоволені, бо тут багато молоді дорівнює нині американським „генгстерам"

40-ГОДИННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ

В манітобськім соймі посли Сі Сі Еф домагалися, щоби для робітників встановити 40-годинний тиждень праці, по 8 годин через 5 днів. Сойм се відкинув 11 голосами проти 7-ох. За 40 годинами голосувало шість сісіефців і з ними відомий Кардаш. Більшість стояла на тім, що нинішний час вимагає якнайбільше праці

Стейти дали дотепер 24 мільйони і 450 тисяч на поміч жидівським скитальцям. Ще мають дати 3,450,000. Інші держави обіцяли дати понад 11 мільйонів.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

IV.

Великі протести проти унії

В цілій унійній справі бачимо лише одну сторону, що готовить унію, — сторону польську. Сторона православна, сторона українська стоїть ціла проти унії. Уніятські єпископи стоять на польській стороні і не мають ані одної своєї церкви, ані одної громади. Се єпископи Поляків.

Вже 1595 р. Острожський видав був відозву до православних, що підняла між православними такий протестаційний рух, що король настрашився і не міг довго рішитися, чи Потія і Терлецького до папи посилати. Довго над тим нараджувався. Коли ж оба висланники до виїзду збиралися, то, — як каже Ліковський, — **„вже здалека доходив до них відгомін бурі, яка збиралася над їх го[illegible]".**

Навіть митр. Рагоза, хоч підписав заяву унії, хитався. А два єпископи, Балабан і Копистенський, від унії відступили й опісля проти неї виступали. Ціла унія, то були Поляки і тих кількох, яких згадував Острожський в своїй відозві.

Колиж Потій з Терлецьким з Риму верталися, то — як знов говорить Ліковський, — **„гірка доля зачалася тепер для ініціяторів унії".**

Відбувалися тоді земські соймики, що вибирали послів на варшавський сойм. Каже Ліковський:

> Не відбувся ні один соймик, на котрім би не заложено протесту проти злуки Русинів з Римом і на котрім би не [illegible] ручено послам, щоби жадали на соймі в Варшаві: усунути з уряду Потія і Терлецького і признати доверршений ними в Римі акт неістнуючим."

А на соймі 1596 р. був великий крик проти Потія й унії. Голоси Українців Поляки заглушували криком. Тод[і] Острожський виголосив перед королем промову про гнет зі сторони Поляків. Потій і Терлецький настрашилися і просили короля їх наново затвердити, що король і зробив.

Сильно виступало з протестом Виленське Братство і публично називало Потія і Терлецького зрадниками. Такі протести лунали від північних до полудневих сторін.

Поляки зі своєї сторони взялися до переслідування тих, що найголосніше протестували, а Потій з Терлецьким цупко трималися за польську полу.

Щоби вспокоювати нарід, король 14-го червня, 1596 р. проголосив, що унію вже заключено в імени цілого народу (хоч і без народу), і що 8-го жовтня, 1596 р. скликає Собор, на якім можуть бути лише ті духовні і світські, що прихильні унії.

Унійні помічники Поляків

Приготовляючи унію Поляки приготовляли передовиків для ведення наступу на Православну Церкву. Хто ж вони були?

Іпатій Потій. Зроду був він православний, потім протестант, дальше мабуть римо-католик, дальше знов православний, а вкінци уніят. Був королівським секретарем, був суддею, був каштеляном (високий шляхотський титул). В березні (марті) ще світський чоловік а в цвітни вже єпископ.

Каже Ліковський, що будучи весь час в польськім окруженню, мусів Потій стрічатися з папським нунцієм Коммендоном, з Замойським, Сапігою, Скаргою, Гербестом. Тут він перенявся справою унії і вдався з тим до польського єпископа Мацейовського. І в Мацейовського приготовлялися перші пляни унії.

Отже серед Поляків приготовлявся Потій на унійного робітника. І король дав йому каштелянство, щоби Потій міг бути сенатором і мав більшу силу в унійних приготованнях.

Ліковський згадує Потієві листи, коли той вже був єпископом, де є такі вислови про православних: **„великі лотри, неспокійна зволоч, хлопський народ, зрадливі, вигнанці, котрі поздихали в прокляттю, Наливайківська орда, галайстра, нерозумна худоба . . ."** Се свідоцтво його характеру.

Кирило Терлецький — був секретарем литовського скарбника Тризни. Потім випросив собі у короля дуже багате луцьке й острожське єпископство і почав відбирати майно тих єпископств, яке всякі шляхтичі порозтягали. В книжці „Іпатій Потій" читаємо:

> „Не вдавався на судову дорогу, але висилав озброєних людей і насильно відбирав. При таких наїздах не обійшлося без насильств, грабежей, проливу крови, а часто й убивств. Жалоби на ті насильства доходили до короля, але Терлецький вмів з кожної справи викрутитися. (Якже) почув, що під ногами тратить грунт, шукав способу приподобатися королеви і правительству польському, і длятого взявся до переведення унії.

> „Само собою розуміється, що він не був переконаний о правдивости ідеї унії, а діяв лише для власних користей."

В згаданій книжці є увага, що Терлецький не був таким гідним чоловіком як малює його Ліковський.

В унійних приготованнях нараджувався Терлецький з Мацейовським і другими Поляками, він вдавався до короля. Отже вся та робота провадилася на польськім ґрунті, між Поляками і разом з Поляками. (Подібно еп. Будка в Канаді видав свої тайні „Правила" 1915 р. по нараді з латинськими єпископами, але поза відомом Українців).

Історія згадує ще інші закиди, що були проти Терлецького, — він втопив священика Добринського, підробляв гроші, за ним були поважні неморальні вчинки . . .

Михайло Рагоза (Рогоза) — був вихованником Єзуїтів, був на польській службі. Патр. Єремія ставить його митрополитом на порученя короля. Сам Рагоза був чоловіком слабої волі, податливим. Для нього польські Єзуїти приготовили були інструкції, де було сказано, що він має робити. Говорилося там:

> „Вибір руських єпископів забраний з рук руської шляхти. Не треба звати на висше духовенство, ані на нікчемні бунти нарозумної черні. На священиків ставити простих, убогих і таких, що були би в повній залежности. Коли б же на пралатурах (місцях висших церковних достойників) були вперті, то їх позбуватися і ставити податливих.

> „Деканів поучувати, на попів накладати данини і вважати, щоби не відважувалися сходитися і мати наради. Непослушних замикати.

> „В церкві наглих змін не робити, можна буде змінятн потрошки. Треба з латинським костелом нібито сперечатися, щоби замилювати очи шляхті і загалови. До боротьби з народом явно не виступати, але поволи і скрито. Для руської молоді закладати школи, але не забороняти ходити до костелів, і щоби кінчили науку в Єзуїтів. Унії не згадувати. Надію покладаємо на короля, який має право роздавати духовні посади, і на решних державних достойників, які мають право патронату і будуть ставити (священиків) лише уніятів". (Про те в Качали „Політика Поляків . . .")

Се були ті найперші. До справи унії втягали і князя Острожського, але він хотів, щоби ціла Східна Церква про те рішала; він хотів Собору, де були би і світські вірні. З тим Поляки не годилися, отже зоставили Острожського на боці.

Йосафат Кунцевич — його вважають великим стовпом унії. Він родився 1580, зроду православний. В висших [illegible] не був, перенимався релігійним [illegible] читаючи релігійні книжки та [illegible] впливом того, що чув з польської [illegible]. Потій поставив його архимандритом монастиря в Вильні. В 1617 р. стає єпископом, помічником полоцького архієп. Брольницького, а по смерти [illegible] стає архієпископом.

Був він сліпим унійним фанатиком. **В листі до Сапіги писав, що треба православні церкви давати на посміх; писав, що йому вільно неуніятів топити, відрубувати їм голови . . .** В книжочці [illegible] Василіян „Жите Йосафата К[унцевича]" [illegible] 1902, читаємо:

> **Схизматиків любив, але для самої схизми не було в нього пощади. Всюди проти неї виступав на проповідях, усував схизматицькі книги, не давав схизматикам церков, священиків прихильних схизмі видаляв з своєї епархії."**

Се показує, що се був [illegible] свою роботу провадив [illegible] очевидно при допомозі [illegible] сили.

За заслуги для Польщі [illegible] лосив Кунцевича **спеціяльним заступником Польщі.** (Подрібно про роботу Кунцевича можна [illegible] книжки „Життя Йос[афата] [illegible]" виданої в Винипегу 1[illegible].

До перших стовпів унії [illegible] Рутський, та про нього [illegible].

Потій єпископом — моральний занепад в Польщі

Князь Острожський був [illegible] ленням Потія в єпископи. [illegible] митрополит Рагоза не був [illegible].

Король вже 4 березня, 1[illegible] дає Потієви всі маєтки володимирського і берестейського єпископства, хоч Потій не був ще єпископом. А вже 20-го березня каже Рагозі, щоби поставив Потія єпископом. Коло 30-го березня Потій став монахом, а в квітни єпископом.

Коли Острожський Потієві [illegible] писав, то з ним розійшовся.

Каже О. Левицький, що П[отій] був за тим, щоби нарід не мав [illegible] прав в церкві. Нарід має лише слухати єпископів і мовчати. Потій був проти Церковних Братств, де організувався свідоміший загал. Він казав:

> „Гірку кривду терпимо ми, руські владики, [illegible] і від кого? від простих посполитих (звичайних) людей, ремісників, що покинувши ремесло: дратву, ножиці і шило, та присвоївши собі власть належну в Церкві лише одним пастирям, своїх правних єпископів безчестять, неславлять і брешуть на них."

Се було проти ремісників, що в Братствах гуртувалися і які проти поганої роботи тодішних єпископів виступали. Левицький каже, що подібно, як Потій, думали і деякі другі, для яких вдійсности Церквою були їх особисті справи.

Страшний занепад був тоді і серед польської шляхти. Головні її гріхи були пянство, розпуста, тайні вбивства при [illegible] отруй, охота до поєдинків (дво[бій]), [illegible] забирання чужої власности, бучі [illegible] вбивства.

[Поля]ки ставили свій католицизм вис[ше пра]вославія, а разом з католицизмом [illegible] в них найбільша некультурність і [не]побожність.

[Т]аким же було і висше польське [духовенс]тво. Говорить тодішний письменник Міхальон:

> Єпископи жили, як розпущені си[барити] (люди розкошей), тримали [нало]жниць (жінок), одягалися пишно, [illegible] та бенкетували. Не вдоволялись своїми великими доходами [illegible], вони домагалися ще управи [illegible] церквами, котрі винаймали [illegible] людям і купцям"

[illegible] до того, що хутори [illegible] духовенства були [illegible] публичної розпусти.

В кожній християнській хаті повинна за[illegible]

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

IV

Нова парохія в Журові

[Бат]ько турівського дідича, Українець Юліян Тустановський, покинув свій [illegible] нарід і спольщився. Середущий [illegible] син, Степан, став властителем Жу[рова] [illegible] мав також Підмихайлівці, де [illegible] брат Степана, Михайло.

Михайло Тустановський був чоловіком щирим, поважним, без шляхоцьких [illegible]. Радо ставав до розмови з [illegible]. Інтересувався головою господарством. Але і політика не була йому [чужа] [illegible] а також українська. Передплачував [„Ді]ло". Серце в нього було ще українське і він обурювався на кривди, яких зазнавали Українці.

Жінка його, Полька, була культурною людиною. Дбала про дім, але і помагала людям. Бідним привозила лікаря, [illegible] за грішми.

Але була дуже остра проти безбожників, проти лінивих і пянниць. Її слуги Українці мусіли часто ходити до церкви, а Поляки до костела. Йшли за чергою одної неділі одні, другої другі. А як хтось без причини не пішов до церкви, то дідичка сама робила суд: казала класти на лавку й оперізувала нагаєм. Отже всі боялися, але й шанували ї[ї].

В 1905 році вибухнув у Східній Галичині рільничий страйк. Дідичі платили женцям 35 до 40 сотиків за 13 годин праці, косарям 50 сотиків. Був великий визиск. Позасновувалися страйкові комітети. До такого комітету і я належав.

Але між дідичами був один, що і дотепер платив робітникам більше, ніж другі, а ним був Михайло Тустановський. Отже треба було зробити, щоб страйк його обминув. І мені поручено з Тустановським поговорити.

Отже в неділю по Службі Божій поїхав я до Тустановського. Та дивно було, що Тустановська не показувалася. Я оповів йому все, він подякував і заявив, що він без страйку дасть робітникам тільки, кільки домагається страйковий комітет.

За час приходить дідичка, холодно привиталася і каже:

„А ксьондз пробощ орґанізують страйк проти . . ." — але дідич перебив:

„Не так воно погано. Якраз о. Пристай прийшов сказати, що в нас не буде страйку". А мені каже:

„Годжуся на підвищення платні і признаю, що домагання робітників слушні і справедливі. Зрештою: Ман мус лебен унд лебен ляссен (треба жити та і другим дати змогу жити).

В Михайлові й Михайлині (дідичці) Тустановських жила правда й чеснота, що в 20-тім віку є рідким явищем.

Журів (повіт Гогатин, в Галичині) ні село ні місто. Казали про нього: „Звідси вода і звідти вода, а в середині біда." Хліба не бракувало. Завсігди вродилося тільки, щоби дотягнути до нового. Журів подобав на місточко.

В 1789 навістила Журів велика пожежа, отже згоріла і церква, а через убожество люди нової церкви не будували, отже парох переселився до Підмихайлівців. Звідси парох їздив до Журова і відправляв в польськім костелі. А польський ксьондз нераз продовжував своє Богослуження, щоби наше занадто пізно починалося. Греко-католики, що були вже на польськім Богослуженню і помучилися, на своє не завсігди чекали.

Українці ходили на польські Богослуження, вчилися польських літаній, молилися з ружанців, носили шкаплерій і чимраз відвикали від рідної церкви і свого обряду. І надихувалися духом польського світогляду. Молодші помагали Полякам співати. Так Журів спольщився. Вже і говорили по польськи. А святкували і наші і польські свята.

В 1876 р. згоріло приходство і в Підмихайлівці, отже пізніше і Журів і Підмихайлівку деколи обслуговали священики з сусідних сіл. А львівська консисторія тим не цікавилася і не давала сталого священика.

Аж мабуть 1891 р. призначили до Журова о. Анд. Пеленського, що був відважний і добрий промовець. Але не застав він ні церкви ні приходства (мешкання для священика). А українці вже златинщилися. Але він завзявся мертве воскресити.

Замешкав у богача Івана Фарнеги. Це був темний і зарозумілий багатир і мав сварливу жінку. Вона немилосердно допікала Пеленським, дивилася на них як на комірників.

Почав Пеленський робити заходи до будови церкви. Розтолковував людям справу, освідомляв. А коли громада купила на школу дім, перенісся до старезної школи-ліплянки. Це була старезна, кривобока, попідпирана дручками будівля, до середини якої через дах лився дощ, але Пеленський не дбав. І не дбала його дружина. І зробив він тут більше за рік, ніж дехто за цілий вік. Заложив читальню, освідомив людей, заснувалася жіноча організація. І почала будуватися церква.

По нім прийшов о. Іван Созанський. Це був дбалий народний робітник, і він зробив тут багато добра. По нім був ще один священик, але той нічим не інтересувався, а жінка дуже панощилася.

Коли я прийшов до Журова, то замешкав у тій ліплянці. Вона навіть не була подібна на людську хату. Жебраки її обминали.

І поля журівських господарів були занедбані. Сіяли якбудь, а вже Бог нехай родить.

[illegible]

Замовляйте для своєї церкви

УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

на Великдень.

Ціна $140.00

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,

154 Forsythe Rd., RR 12, New Westminster, BC

ЄДИНИЙ РАТУНОК — СВ. ЗЄДНАННЯ

Катол. часописи часто малюють Православну Церкву на чорно і кличуть єднатися з „св. апостольським престолом, з Римом".

Писав катол. о. В. Тарнавський в „Укр. Вістях", я відповів в „Вістнику" і він обурився. Каже: моя стаття викликала „несмак і жаль" в православних.

Недавно знов він пише, де доказує, що Христос прийшов для спасения людей. Що вознісся на небо. Що оснував свою Церкву. Що хотів єдности Церкви. Але ми те і без таких доказів знаємо.

Ще дальше, що православні не мають Церкви, бо хто їх очолює? Очевидно нема папи. Можна догадуватись, що він має на гадці брак поєднання православних єпископів. Значить нема ла[ду].

А які лади були недавно в Галичині серед католиків? Який був лад між вірними і Хомишиним і Коциловським? між „Новою Зорею" і „Нивою". А що писав перемис. „Укр. Голос"?

А духовенство? Були москвофіли, були щирі українці і були польонофіли. Одні за целібатом, другі проти. Одні византійці, другі архикатолики. Чи се **лад?**

А в Канаді? Редемптористи, Василіяни і світські свяще[ники] [illegible] чи велика тут єдність?

Обряд . . . Одні проти іконост[асі]в, другі їх толерують. Одні шанують трираменний хрест, другі скр[illegible] [тр]ирамена обрізують. Одні хрестяться три рази, другі раз.

Взяти календар, — одні святкують з Поляками, другі з своїм народом.

Кличе нас о. В. Т. на шлях українських патріотів . . . що помогли через Берестейську Унію зєднатися з Римом. Але надії вони зрадники українського народу і його Церкви. Потії, Терлецькі і подібні наколи багато лиха Українцям. Смертельний гріх і нерозум було би за ними йти.

Годимося, що злука українському народову потрібна, але на його власнім ґрунті. Те саме з Українською Православною Церквою. Кругом неї треба Українцям збиратися, а не [коло] чужого Риму.

о. Є. Грицина.

РЕЛІГІЙНА МІШАНИНА

У Філядельфії, Па., побудували церкву для всіх вір („міжрелігійну"), зветься вона церквою „Чотирьох Капелянів", а присвячена „славі Бога, американській єдности, братерству і добрій волі". При врочистім відчиненню церкви був през. Труман і виголосив промову. Церква має три престоли — римо-католицький, жидівський і протестантський. Стоять вони на рухомій підставі, що може обертатися.

Певна річ, що та церква більше на показ, бо питання, чи в ній католики схочуть правити Богослуження. Жиди ще можуть деколи на показ. Що ж до протестантів, їм всеодно.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВЕЛИКІСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Нарід, що має великих людей і вміє їх споминати, є великим народом. Тоді їх величність на нього передається. А для Українців великим є Тарас Шевченко.

Від народження Шевченка минуло 137 літ, а від його смерти 90 літ рівно, але його память немиНаюча, невмируща. Він нині такий нам близький, ніби він вчера від нас відійшов.

Сам Шевченко великих Українців поважав і споминав. Увіковічнює він в своїм віршу память Котляревського, що дуже прислужився для української справи. Там каже він:

> Будеш батьку панувати
> Поки живуть люде,
> Поки сонце з неба сіє,
> Тебе не забудуть.

Він, як великий Українець, рад був, щоби і його споминали. Не для пустої слави, але на те, щоби в тих споминах він дальше жив з народом, для якого він давав своє життя. Він же гарячі свої слова звертав: **„До мертвих і живих і ненароджених земляків моїх в Україні і не в Україні сущих"**. До тих, що жили колись, що жили в його часах, і до тих, що колись будуть жити.

Він бажав, щоби поховали його в такому місци.

> Щоб лани широкополі,
> І Дніпро, і кручі
> Було видно, було чути,
> Як реве ревучий.

В последнім перед смертю віршу він уявляє собі, як він хотів би видітися на другому світі. Він каже, звертаючись до музи, богині поетів.

> . . . у раю
> В гаю, предвічному гаю
> Неначе над Дніпром широким,
> Поставлю хаточку, садочок
> Кругом хатини насаджу,
> Прилинеш ти у холодочок,
> Тебе мов кралю посаджу;
> Дніпро, Україну згадаєм,
> Веселі селища в гаях,
> Могили-гори на степах,
> Є веселенько заспіваєм

Був він таким великим Українцем, що навіть на другому світі хотів Українцем бути й Україну згадувати.

Шевченко не був Українцем лише свого часу. Говорячи про Україну він виводить нас на широке поле українського життя. Показуючи нинішне він рівночасно показує і минуле. Бо в нього минуле се нерозлучна частина нинішного. Висилає він в світ своїх „Гайдамаків", научає, а в той же час зявляються перед ним

> . . . отамани
> Й сотники з панами
> І гетьмани — всі в золоті.
> У мою хатину
> Прийшли, сіли коло мене,
> І про Україну розмовляють.
> Розказують: як Січ будували,
> Як козаки на байдаках
> Пороги минали . . .
> Я не одинокий, є з ким в світі жить!
> У моїй хатині, як в степу безкраїм,
> Козацтво гуляє, байрак гомонить . . .

Так далеко сягав його зір. Дивлячись на нинішне він бачив і вчорашне і передвчорашне, а разом глядів і в будуччину, що була лише продовженням нинішного.

Тим він такий великий. Він жив минулим, жив сучасним і готовив будуче.

А коли його зір сягав далеко в простір часу, то його душа підносилася до небесних висот.

Хто другий з відомих нам письменників звертався так до Бога в молитвою зі скаргою, з надією, як Шевченко? Вони понад землю мало підносилися. Ніхто з них не піднявся так, як Шевченко, до тих божеських висот, де перебуває Вічна Правда. От як в нього моляться бідні невільники

> О милий Боже України!
> Не дай пропасти на чужині
> В неволі вільним козакам!
> І сором тут, і сором там
> Вставать з чужої домовини,
> На суд Твій праведний прийти,
> В кайданах руки принести,
> І перед всіми у кайданах
> Стать козакові!

Який великий образ! Яка в нім могуча сила! Се більший образ від тих, що їх малювали Рафаел, Ван Дайки, Рубенси, Мікель Анджелі.

Він сам звертається до Бога

> Дай же Боже колинебудь
> Хоч на старість стати
> У тих горах окраденіх,
> У маленькій хаті

Він і других до молитви закликає

> Смирітесь, молітесь Богу,
> І згадуйте один одного,
> Свою Україну любіть!
> Любіть її во время люте,
> В останню тяжкую минуту
> За неї Господа моліть!

Не тільки свідомі українці, але і чужі розумні люди Шевченка дуже поважали. Словінський римо-католицький священик, Йосиф Абрам, що інтересувався українськими справами, казав:

„Першою моєю книжкою є Евангелія, а другою „Кобзар" Шевченка; красшого твору над „Гайдамаків" не знаю у світі.

Дивлячись на свою церковцю на горбі він деклямував з Шевченка про „Козацьку церкву невеличку", що „стоїть на пригорі з похиленим хрестом". І в проповідях наводив нераз думки Шевченка в словінськім переводі. А в його кімнаті лежав на столі „Кобзар" український, а побіч у словінському переводі.

Чому ж не мали би Українці поважати Шевченка, коли чужі люди так його поважали. Отже згадуючи нині великого Сина Українського Народу, мусимо до нього звернути слова:

> Будеш Батьку панувати
> Поки живуть люде,
> Поки сонце в небі сяє,
> Тебе не забудуть..

ХТО ВОЮЄ НЕПРАВДОЮ?

В ч. 14, 1951 р., є в катол. „Українських Вістях" стаття п. Ісаїва, п. з. „Як незєднані воюють неправдою!" Ходить про фотографічну відбитку з „Кетолік Реджистеру", де говориться, що Йосафат є **спеціяльним заступником Польщі.**

Каже Ісаїв, що він провірював папську енцикліку і не знайшов там вислову, що Йосафат є спеціяльним заступником Польщі. Можливо. Але питання: Звідки взяв „Кет. Реджистер" те, що він окремо зазначує, що Йосафат по словам енцикліки є спеціяльним заступником Польщі? „Кет. Реджистер" мусів мати про те додаткові відомости, повну енцикліку, якої Ісаїв не бачив. Годі думати, що в такім поважним католицьким органі, як був „Кет. Реджистер", люди писали отак собі. Вони мусіли знати, як справа стоїть, і тому ще окремо зазначують, **що се енцикліка говорить, що Йосафат є спеціяльним заступником Польщі.**

Каже Ісаїв, що може автор статті взяв назву міста Полоцька за „Полонія" (Польща), тільки ж звідки він взяв те, що **Йосафат спеціяльний заступник Польщі? Хиба з Полоцьком** [illegible] **нією" вяжеться** нерозривно [illegible] тво Польщі? „Кет. Реджистер" [illegible] ти в руках енцикліку, бо в св[illegible] статті дає цитати з енцикліки

Виходить, що енцикліка, [illegible] „Кет. Реджистер" була повн[illegible] [illegible] чив Ісаїв. З пальця не [illegible] [illegible] се вкрав енцикліку [illegible] [illegible] Йосафата, як заступника П[illegible] [illegible] Польщі, коли в енцикліці [illegible] [illegible] згадується, як каже Ісаїв.

Що Йосафат є заступн[illegible] [illegible] те є ще інши докази [illegible] [illegible] повстала, то [illegible] [illegible] фатову свічку Поляк[illegible] [illegible] Поляки влаштують з[illegible] [illegible] торжества. Чом[illegible] [illegible] до Львова? Ч[illegible] [illegible] Йосафата, папі Пол[illegible] [illegible] Тому він [illegible] [illegible] католикам [illegible] [illegible] цузьким, але П[illegible] Полякам, а не Укр[illegible] [illegible], коли Йосафат [illegible] [illegible] Се показує [illegible] [illegible] Йосафат власність П[illegible]

Чому Поляки в свої[illegible] [illegible] „Святий Йосафате [illegible] [illegible] б Йосафат був [illegible] [illegible] заставляли би чуж[illegible] [illegible] молитися? (Про ту [illegible]

[illegible] 1923 р. не заперечали [illegible] Реджистер [illegible] [illegible] воно не в шовідле п[illegible]

А коли вж нині „Кет Ре[illegible] [illegible] зазначує, **що се енцикліка** [illegible] **Йосафата „одним зі спеціяльних** [illegible] **ників Польщі,** то се таки [illegible] така енцикліка. Не покли[illegible] [illegible] його нема. Тому вони [illegible] [illegible] чують, що се енцикліка [illegible] Йосафата заступником П[illegible]

І тому замість сказати [illegible] [illegible] Реджистер" говорить непра[illegible] [illegible] се проти „незєдна[illegible] [illegible] розуміє православних [illegible] [illegible] в неправди, коли дав [illegible] [illegible] відбитку, але [illegible] [illegible] коли замість осуджувати „Ке[illegible] Реджистер", осуджує правосла[illegible]

Вкінци ж отте „незєднані", [illegible] [illegible] плюгавлення православни[illegible] [illegible] Поляки плюгавили нав[illegible] [illegible] ви називаючи їх „[illegible] [illegible] ницями", а униятів звали [illegible] [illegible] ми". А в недавній Польщ[illegible] [illegible] мами, лотрами . . . Того п[illegible] [illegible] собу тримаються і нинішн[illegible] [illegible] Йосафата,

---

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

В ВЕЛИКІМ ПОСТІ

Благовіщення Пресвятої Богородиці

До великих свят належить свято Благовіщення Пресвятої Богородиці. Се свято сягає апостольських часів. Письменники 3-го століття його вже згадують.

В Евангелії Луки читаємо, що до діви, яка звалася Марія, післав Бог ангела Гавриїла, зарученої поважному чоловікови, Йосифови, і сказав їй ангел:

Радуйся благословенна, Господь з тобою. Благословенна **ти між жінками!**

Марія [illegible] лася, і каже їй ангел:

Не [illegible] Маріє, бо ти знайшла в [illegible] станеш матірю і вродиш сина, і даси йому імя Ісус. Він буде великим, і Сином Найвисшого назветься. Дасть йому Господь престол Давида, [illegible]

[illegible] М[illegible]

Як [illegible] бути, коли в мене нема [illegible]

[illegible] ангел:

[illegible] зійде на тебе і сила Найвисшого [illegible] тебе; тому той, що вродиться [illegible] ся Сином Божим

[illegible] Господня. Нехай станеться [illegible] слову

[illegible] Марія до своєї родички [illegible] Єлисавети, і та побачивши [illegible]

[illegible] між жінками і благословенний [illegible] плід твоєї! І звідки мені [illegible] мати Господа [illegible] що увірувала, бо [illegible] сказано

[illegible] М[illegible]р[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Марія, як сказала, що [illegible] всі роди, всі народи [illegible] молимось Синови Діви Ма[illegible] [illegible] тій благословенній його [illegible] і величати [illegible] величнійша між всіми [illegible] роду. І вона є якра[illegible] [illegible] повагу жінок, як [illegible] [illegible] гже і наших поважних [illegible] і жінок, і дочок [illegible]

[illegible] ти в перших часах християн[illegible] вже церква в честь Благовіщення [illegible] пізніших часах почитателі Діви [illegible] или багато похвальних пісень [illegible] Благовіщення, які нині в церкві [illegible]

[illegible] Благовіщення таке важне, що [illegible] на день, коли має бути [illegible] „Преждеосвященна" (наперед освящених дарів), то правиться [illegible] Служба Божа.

Поклони

[illegible] вечером пятого тижня Великого [illegible] правиться окреме локаяння [illegible], яке звемо Поклонами [illegible] читається тоді Великий Канон св. Андрея Критського, що має 250 тропарів [illegible] кожнім тропари роблять зем[illegible]

[illegible] ві пригадують нам наші про[illegible] [illegible] Богом і закликають до по[illegible] [illegible] о кожним Тропари співаємо: [illegible] мя Боже, помилуй мя"

В першім Тропарі говориться: „Як зачну я оплакувати лихого мого життя вчинки; який початок дам я, Христе, нинішному моєму плачеви; але ти, як милосердний, дай мені гріхів відпущення".

Тоді пригадується і Марію Єгипетську, яка з великої грішниці стала великою праведницею і святою. Се для приміру, що кожний чоловік з грішного може стати лучшим, коли буде старатися.

Згадується і св. Андрей Критський, що описав життя Марії Єгипетської і уложив Покаянний Канон

Пісня покаяння

> О, Святий, Предвічний Боже,
> Хто байдужим бути може,
> Як глядить на Христа рани,
> Що він терням увінчаний,
> Невинний.
> О, городе ти преславний,
> Свідок ти для усіх явний,
> В тобі сам Христос Спаситель,
> Всіх нас грішних Ізбавитель
> Молиться
> Отче, чи ж се може бути,
> [illegible] чашу оминути,
> Терплю цілою душею,
> Але з волею твоєю
> Годжуся
> [illegible] ради [illegible] зібрались,
> В Юдині про Христа питались,
> Щ[illegible] би Його в руки взяти,
> [illegible] смерти Його віддати
> [illegible]
> [illegible] Пилата!
> [illegible] Його до Пилата
> [illegible] ни ти Марії сина,
> [illegible] Назарянина
> На хресті.
> [illegible] терен [illegible] всихали,
> Тверді скали розсипались,
> Сонце темрява покрила,
> І ніч землю оповила
> Того дня.
> Чоловіче, глянь й здрогнися,
> Тверде серце, прослезися,
> Все сумує, все ридає,
> Христос на хресті вмирає
> За тебе
> [illegible] зарізь настала,
> [illegible] стала,
> [illegible] зникла, темно всюди,
> [illegible] серце в груди
> З розпуки
> [illegible] хрест спливає,
> [illegible] умліває.
> Ми ж вірнимрні християни
> Обмиваймо Його рани
> Сльозами

ЗАКЛИК ДО ПРАВОСЛАВНИХ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Православні Українці міста Винипегу розпочали будову Катедри Пресвятої Тройці і провадять її до сьогодні. Кошти тої будови дуже великі, такі, що по[illegible] наших православних братів у [illegible] Винипегу.

[illegible] розпочато таку коштовну будову? Зроблено це на бажання цілої нашої Церкви, яка устами Соборів и 1946 і 1950 рр. вирішила, щоби будувати велику Катедру в місті Винипегу, яка відповідала б славу і велич нашої святої Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Ідучи за бажанням Церкви — таку будову розпочато, і тепер поручаємо [illegible] вірним доложити всіх можливих старань, щоби докінчити розпочате діло.

До кінця березня потрібна негайна поміч всіх православних українців у Канаді. Складайте жертви — датки на руки Всеч. Отців Парохів, або присилайте до канцелярії Катедральної Громади, 259 Church Ave., Winnipeg, Man. чи до Консисторії 7 St. John Ave., Winnipeg, Man.

Нехай не буде одної православної душі, що в такий важний час могла б злегковажити те велике діло, що його розпочато на славу Божу в Винипегу, — будову нашої Катедри!

Треба Вашої жертви! Присилайте сейчас!

Щирого, охотного жертводавця благословить Господь Бог.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ЧОМУ ТРЕБА ПОШИРЮВАТИ „ВІСТНИК"

Багато лиха виходить, коли в громаді є люди непознакомлені зблизька з церковними справами. Таких легко збаламутити, такі живуть фантазіями, на таких не можна покладатися, як на творчу силу в громадській праці. І вони нераз причиняються до клопотів. Не через злу волю, а через несвідомість.

Та звідки тої свідомости набратися.

Поки не було „Вістника", то церковні справи обговорювалися ширше в „Укр. Голосі". Було там багато статьей, які нині варта би пригадати. І ще від 1910 р. в „Укр. Голосі" були статі про церковні справи, яких авторами були і гр. кат. священики

„Вістник" („Православний Вістник") почав виходити 1924 року. Він освітлював події не тільки з життя Української Православної Церкви, але і дальші церковні справи. Отже хто довгий час читав „Вістник", той з церковними подіями є широко познакомлений. Хто ж не читав, той й в церковних справах менше розбирається. Вони для нього чужі

І тому кожний свідомійший повинен подбати, щоби церковну свідомість поширювати через „Вістник" між тими, що його ще не мають

Отже поширюйте „Вістник" між сусідами, між знакомими. Нині кожного вистарчить на те, щоби передплатив „Вістник". Чоловік тим не збідніє, але збогатить свою свідомість і піднесе свою повагу між громадою. Він стане свідомим помічником для всіх.

Отже — поширюйте „Вістник".

ЯК ДОВГО ТРЕБА ВЧИТИСЯ?

Мені казав один батько

Мої діти добре по англійськи вміють, а кілько часу треба, щоби вони навчилися по українськи? На те я йому сказав.

Треба один, або два дні.

То не може бути! — каже чоловік. От я колись вчився дуже довго, нім навчився по українськи читати. Бо українське дуже тяжке

— А по якому ви вже вміли читати, коли по українськи вчилися?

Та не вмів по якому.

Тут і причина, — кажу я, — що ви по ніякому не вміли. А хто вже вміє по якомусь, от хочби по англійськи, то він за день, або два по українськи буде читати.

Чоловік не хотів мені вірити і я йому сказав:

Я ваших дітей за два дні навчу.

І я почав його дітей вчити. Понаписував українські букви, все позазначував, дав книжку і кажу:

— Ану пробуйте читати!

І діти вже самі дошукувалися і бачили, що то не тяжко. Тогди я їм ще дещо показав. І за два дні діти вже поволи читали. А за тиждень вже таки читали добре.

Батько тішився, але і дивувався, хоч не було з чого. Бо хто раз знає спосіб читання, то всякого письма дуже скоро навчиться

Се нехай буде на науку і батькам і тим молодим, що чуже читають, а свого не знають.

Самоук.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

Берімось до писанок

День за днем втікає і це пригадує, що треба готовитися до Великодня — писати писанки.

Нажаль є такі, що писанки забувають, ту визначну галузь нашого мистецтва. Краса писанки стає їм байдужа, буденна.

Але нагадаймо, як чужі люди цінять красу українських писанок. Вони малюють їх в своїх журналах і часописах, пишуть, — отже пишуть і про нас. Чомуж нам писанок не цінити?

Писанки, се справа дівчат і жінок. Ми повинні знати, як писанки писати. Кожна мама повинна подбати, щоби дочка вміла писати писанки.

А що не кожна мати се знає, то старші жінки повинні до того причинитися. Повинні відложити по півдня два рази на тиждень і вчити дівчат.

Дівчата повинні радо приходити до такої учительки і вчитися. Се буде також сповнення обовязку перед своїм народом, перед своєю культурою.

Вміти писати писанки, се продовження сеї штуки і заховання писанок для будучости. Се також дає задоволення, виробляє смак до краси. І се загалом репрезентує життя українців, їх культуру, їх вмілість, — отже саму Україну.

Оленка Любов Негрич.

Маленький запит

Нераз родичі бояться, щоби від українського й англійського в голові дитини не помішалося, тому не хочуть по українськи вчити.

Але в школах вчать також мови французької, латинської, німецької. Та чи [illegible] коли ті родичі до учителя [illegible] казали „Не вчіть інших [illegible] [illegible] помішається"? Ні!

Виходить, що лише українська [illegible] така [illegible] в голові мішається, а в [illegible] других [illegible]. Чи се не [illegible]

Ще [illegible] Українець [illegible] говорить [illegible] українськи [illegible] [illegible] коли говорить по англійськи [illegible] українських слів не мішає.

Чому ж так? А тому, що до свого він [illegible] байдужий [illegible] [illegible] з зневагою [illegible] чужим [illegible] Чи се не [illegible] Скажіть!

Читач Відділу Молоді

Треба запрошати старших

Буває, що молодь [illegible] в товариство [illegible] старших [illegible] роботу. А [illegible] [illegible] молодь [illegible] можуть своїми [illegible] [illegible]

[illegible] треба [illegible] [illegible]

Їм треба [illegible] старших з відчиненими [illegible] молодим з старшими [illegible] [illegible] думав. Отже старші [illegible] [illegible] го не мають [illegible]

Правда, [illegible] старших може деколи [illegible] але й [illegible] родичів [illegible] однакож [illegible] від родичів. [illegible] родичів слухають, їх питаються, [illegible] радяться

Так повинні робити молоді і в своїх товариствах.

Ті, що не належать до товариств, думають лише про забави, а в товариствах треба про щось вартніше думати. Треба на розумних і поважних людей приготовлятися.

Отже треба старших до своїх товариств запрошувати

Старший Сумківець.

МІЙ ЗЛОЧИН

(Іван Франко)

Не можу довше видержати Мушу признатися до гріха, хоч на душі не буде вже легче.

[illegible] робиться, коли та подія виринає в моїй памяти.

Від того часу минуло багато літ, більше як тридцять. Я був тоді невеличкий сільський хлопчина.

Ми хлопці бігали, скакали, всюди заглядали.

— Пст! Пст! — засичали два чи три хлопці і обступили кущ (корч).

А що там таке? — запитав я
Птах! Не бачиш його?
Де він? Де?
Ось тут він! Ми ще такого не [illegible] бігає.

Я [illegible] і побачив [illegible] трав. Чи він був [illegible] але не втікав [illegible] Всі хлопці побігалися

[illegible]
[illegible] очи.
Такого пташка я ще не бачив
А який [illegible]

[illegible] був [illegible] пташок з [illegible] рідко показується [illegible] полиском [illegible]

[illegible]

Я [illegible] Там бігав [illegible]

Пташок [illegible] бігав та [illegible]

[illegible] Він лише дивився

Може [illegible] пташок і він аж в [illegible] казав я собі

Се мене заспокоїло. Побачу завтра. Так я і заснув. Коли рано я заглянув до пташка, то побачив, що він ані не доторкнувся до поживи Все дивився через вікно на широкий світ і похитував головою

Пусти його, пусти! кричало [illegible] Пощо його [illegible] з голоду

[illegible] звався другий голос в мені, — я мушу знайти, що він їсть. Принесу слимаків, хробаків, жабуриння

Побіг я на пасовисько, назбирав всього, приніс і положив пташкові. Але він не звертав на те уваги.

Того дня я мав якусь роботу і вернувся аж вечером. Але пташок нічого не їв, лише бігав. І я подумав, що може б його випустити, — але ж він ослаблений, кіт його зловить. Завтра ранком випущу.

Прийшов ранок і пташок нічого не їв. Я взяв його, він не боронився. Я виніс його надвір.

— А смачне мусить бути його мясо! стрілила мені думка. А що, коли б його спекти?

Пусти його, пусти! — щось шепче мені, — він же такий маленький.

— Але ж шкода його пускати! Я ж зловив його, — кажу я собі.

- Пусти його! — аж [illegible] кинувся голос. А пташок сидів тихо в моїй руці. Я отворив руку і він [illegible] летів.

— Бачиш, він сам не [illegible] Чому не вт кає'

— Він слабий, голодний, — говорило щось в моїй душі.

Ет що там! — [illegible] впертість, і я — відкрутив [illegible] малому пташкові [illegible] крилами і ніжками, а з [illegible] дві чи три крапельки кр[illegible]

[illegible] що я зробив [illegible] я [illegible] безсердечно [illegible] що зробив зло, як [illegible] Я [illegible] вечив без [illegible]

Я випустив нежив [illegible] [illegible] Я чув, ... [illegible] в душі

По кількох днях [illegible]

Минуло двадцять [illegible] важке лихо [illegible] в тюрмі, коли той [illegible] в моїй душі [illegible] [illegible] мені [illegible] я [illegible] як мій [illegible] той пташок

Моя весна [illegible] чим все скінчит[illegible]

Від тоді не можу позбутися [illegible] Він затроює [illegible] Він мучить [illegible] Я [illegible] може [illegible] я з пташком в моїх [illegible]

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі, Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ ОКРУГИ ДАВФИНУ

В Давфині, Ман., є резиденція, тут живе о. Олекс. Новицький. До сего округа належать громади: Косів, Сифтон, Ешвил, Велий Ривер, Вендил, Дрифтинг Ривер і Рорктон. Представники всіх тих громад творять Окружну Церковну Раду, якої головою на 1951 р. є М. Божило з Давфину.

Окр Рада під проводом о. пароха Новицького веде церковно-громадську роботу в цілім окрузі, де є сильніші і слабші громади, членом членів і матеріяльно. Найсильніший Давфин, понад 70 членів.

В жовтні відновлено в Давфині хор, що має біля 50 осіб, головно молодь від 14 років. Диригує і Рідну Школу веде досвідчена учителька, добродійка Ольга Новицька. З хором Громада в Давфині відсвяткувала Листопадовий Зрив, Свято Державности, а в Різдвяні Свята хор співав Коляди на радіо в Давфині, чим заінтересувалися й Англійці

Се завдяки співпраці в Давфині Союзу Українок, Нар. Дому, Т-ва Самостійників СУМК-у та Комітету Рідної Школи, вдалося відновити хор і провадити Рідну Школу, де вчащає [illegible] Хор мав концерти в Венлав [illegible] Ривер. Тепер готовиться до Шевченківської Академії і до Великодня, щоби співати на радіо.

Майже рівні членами Косів, Рорктон [illegible] Дрифтинг Ривер. Посідана [illegible] тепер будову церкви. Тре[illegible] що сини і внуки тих, що [illegible] дітьми побудували тут [illegible] побудують нині новв. Го[illegible] Дрифтинг Ривер п. Ілько [illegible]

[illegible] в минулім грудни Громада [illegible] Косові стала більше діяльна [illegible] там гарний, хоч і невеликий [illegible] проводом п. Гусака, що є [illegible] Другі Громади менше діяльні [illegible] давніше, бо багато членів [illegible]

[illegible] деяких громадах брак [illegible] старанням Окр. Ради при [illegible] Громаді зорганізовано [illegible] курси, де вчащає 8 осіб, [illegible] з околиці Давфину Було би добре, коли б кожна Церковна Громада [illegible] що не має досвідченого [illegible] одного зі своїх членів [illegible]

Н. Н.

ПРОЩАЮТЬ СВОГО ПАРОХА

Ендру, Алта. — В неділю, 25-го лютого Укр. Прав. Громада і Жін[illegible] влаштували прощальні сходини [illegible] Г. Василіву і його [illegible] обслугував громаду 5 [illegible] Тої неділі о. Василів [illegible] останнє Богослуження [illegible] зібралась до салі під церковию [illegible] зати признання праці [illegible] Він застав тут меншу [illegible] розпочатковану церкву, що [illegible] ще багато, та о. Василів [illegible] чимало порадами, заохо[illegible] ним Тепер церква викінчена, [illegible] більша, є Недільна Школа. [illegible] Розумів о. Василів, що наш [illegible] народною силою, народ[illegible] [illegible] і тому дбав про її [illegible] і релігійне і матеріяльне.

Господарем сходин був Іван В Гуцуляк. Промовці були: Николай [illegible] з Ендру, Василь Лазарук з [illegible] Василь Федейко, з Ст [illegible] всі вони згадували щирість витревалість і дбалість о. Василіва

[illegible] п. Дмитро Воробець, голова Церковної Громади, передав Василіву і його дружині дарунок від Громади і Жіночого Т-ва. Обдарував і їх двох хлопчиків. Побажання закінчились відспіванням „На многії літа".

Після того була перекуска, приготована Жіночим Т-вом.

Отець Василів відійшов обслугувати округ Редвей Сентер. І дай Боже йому сили працювати для добра околиці, до якої перейшов!

Іван. В. Гуцуляк
секретар Церк. Громади

ХРЕСТИНИ

Лондон Онт — В неділю, 4-го березня, п-во Михайло і Христина Ковалі охрестили свого першого сина — Григорія.

Чину хрещення довершив о. Іван Пістун з Сарній, Онт, що обслуговує і нашу православну громаду в Лондоні.

На святі хрестин переведено збірку, що принесла 12 доларів, а з того призначено на потреби місцевої громади 8 доларів, а по 2 долари на „Український Голос" і „Вістник"

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Ковалям і їх синови доброго здоровля, всего доброго і Многих Літ!

Один з Гостей.

ДМИТРО АНТИМІЙЧУК

Вакав, Саск. — Дня 27-го лютого помер Дмитро Антимійчук, проживши 46 років. Народився в селі Веренчанка, на Буковині. До Канади приїхав 1929 року. Працював в Онтеріо, а пізніше перенісся на фарму коло Вакав

Похорон відбувся дня 2-го березня з Української Греко-Православної Церкви у Вакав. Хоронив парох о. Кость Желіщкевич Підчас проповіді отець парох попросив зложити жертви на невянучий вінець покійного Українську Греко-Православну Колегію у Винипегу Присутні зложили 19 долярів

Тіло покійного похоронено на Українському Греко-Православному цвинтарі у Вакав, Саск.

Покійний лишив жінку і дітей Вічная йому память!

(к)

ТОМА ПОПІЛЬ

Єллов Крік, Саск. — Дня 1-го березня помер Тома Попіль, літ 81 Народився в селі Товстенькім, пов Гусятин, Галичина. До Канади приїхав 1913 р. і поселився в околиці Єллов Крік, де проживав до смерти. Був щиро релігійною людиною, так виховав і своїх дітей.

Похорон відбувся в Єллов Крік з Української Гр. Православної Церкви дня 3-го березня. Правив парох о. Кость Желіщкевич По проповіді отець парох попросив присутних зложити жертви на невянучий вінець покійного, — на Українську Православну Колегію Св. Андрея у Винипегу Присутні зложили 20 дол

Тіло покійного Томи зложено на Українському Гр. Православному цвинтарі в Єллов Крік

Покійний лишив дружину, пять подружених дітей, двадцять сім внуків і пять правнуків

Вічна й йому память!

(к)

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

о. К. Желіщкевича:

ВАКАВ, Саск. — По 2 дол [illegible] По 1 дол [illegible] Михайлюк [illegible] [illegible] Костик [illegible] Кінграчук [illegible] [illegible] Костинюк [illegible] [illegible] А. Романчук [illegible] Дрібними $4.50.

АЛВІНА, Саск. — По 1 дол: [illegible] фанюк, О. Бойчук, Г. Сорохан, [illegible] Стадник, В. Стефанюк, С. Гаврилюк, [illegible] Антонюк П Сорохан, І. Михайлюк, М. Боднар, І. Бокшован, В. Бокшован, М. Сенюк, О. Стадник, М. Кіндрачук, П. Юзик

СТ. ДЖУЛІЄН Саск — По 1 дол.: [illegible] Михайлюк, [illegible] Сорохан [illegible] Кінграчук, М. Ілтак, С. Михайлюк, [illegible] Хомин, М. Чугаюк, Г. В. Михайлюк, І. Петрушин, П. Мисюра, П. Михайлюк, П. Зукаш, В. Бубнюк, [illegible] Михайлюк, С. Бокшован.

ЄЛЛОВ КРІК, Саск. — По 1 дол.: В. Войцішевський, В. Лесько, А. Войцішевський, Т. Вічняловський, В. Кутия, Ю. Кутия, В. Зіп, В. Лопош, В. Гой [illegible] Кіндрачук, Г. Романюк, [illegible] Сенюк, М. Вербицький, В. Савчук, Ю. Кутия

КАДВОРТ Саск — По 1 дол.: [illegible] Глинюк, пані Мевр, Г. Сарчук, [illegible] Івашишин, С. Трінчук, В. Гринюк, В. Ратушняк, С. Струтин, І. Котелко, В. Струтин, Я. Кіндрачук, В. Табачнюк, П. Трінчук, В. Коваленко, П. Гринюк.

СМАТС, Саск. — По 1 дол.: І. Кельонтанна, М. Кінар, І. Кінар, І. Копак, В. Кінар, Г Малько, М. Щербанюк, Д. Забач, П. Магус, П. Кінар, І. Гринів, І. Щербань.

ТЕРНОПІЛЬ Саск. — По 1 дол.: В. Савчук, Л. Войцішовський, Д. Гнатюк, І. Півчик, І. Сенчина, Н. Войцішевський, С. Сенчина, В. Лесняк, І. Заводяк, С. Паців, Т. Стефанюк, І. Стельмащук, І. Щербань.

о. В. Мельничука:

ВИНИПИЦІ, Алта. — Загальна збірка 3 дол.

ГУМЗИН, Алта. — По 1. дол.: С. Іванюк. Дрібними $3.25.

БРЕНЗЛЕЙ, Алта. — Загальна збірка $1.85

[illegible] Алта. — Загальна збірка $2.70.

[illegible]РИНГИЛ, Алта. — Загальна збірка 5 дол

о. О. Новицького:

ДАВФИН, Ман. — По 1 дол.: Павло [illegible] Галан, Гринків, Дроздович, Сет[illegible] Дрібними $10.50.

РОРКТОН, Ман. — Загальна збірка $[illegible].50

[illegible] РИВЕР, Ман — Загальна збірка [illegible]

[illegible] Ман. — Загальна збірка [illegible]

[illegible] Ман. — Загальна збірка $2.25

[illegible] Р. РИВЕР, Ман. — Загальна збірка $1.25

СИФТОН Ман. — Загальна збірка [illegible]

[illegible] Ман. — По 1 дол: А. В. Г[illegible] Сумми $3.50

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая
КВІТЕНЬ

1 Неділя — Роблін-місто, сповідь
7 Субота Благовіщення — Шелведей (Великотна Сповідь)
8 Неділя — Шортдейл (Вел. Сповідь)
15 Неділя — Гілберт Плейнс, сповідь.
21 Субота — Роблін-місто, сповідь шкільних дітей.
22 Неділя Цвітна — Роблін-Зелена сповідь
26 Вел. Четвер — Петлюра, сповідь.
27 Вел. Пятниця — Вечірня, винос Плащениці Шелведей 1 год. попол.; Гілберт 8 год. попол
28 Вел. Субота. Свячення пасок: Гілберт Плейн 4 год. попол., Гренджер [illegible]
29 Великдень — Шелведей 3 год. вночі Сл. Божа і паски. Гренджер Утреня і паски [illegible] год. рано; Роблін-місто паски 7 год.; Роблін-Зелена Утр і паски 7.30; Шортдейл Утр. і паски 9.30; Петлюра Утр. і паски 11 год
30 Світл. Понеділок — Гренджер

Адреса: Вох 51 Роблін, Ман.
Телефон 54, р. 2

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщкевича
КВІТЕНЬ

1 Неділя — Тернопіль Вел. сповідь
4 Середа — Вакав Служба Божа Рано [illegible] Вел. сповідь
7 Субота Благовіщення — Сматс [illegible]
8 Неділя — Алвіна Вел. сповідь
11 Середа Поклони
13 Пятниця Служба Божа Рано [illegible] Вакав Вел. сповідь
15 Неділя — Кадворт Вел. сповідь
20 Пятниця Служба Божа Рано [illegible] Вакав Вел. Сповідь
22 Неділя [illegible] Ст. Джуліен Вел. [illegible]
25 Вел. Четвер — Єллов Крік Вел. сповідь
26 Вел. Четвер. Страсти — Тернопіль
27 Вел. Пятниця — Кадворт
28 Вел. Субота Сповідь молодих дітей Вакав
29 Великдень [illegible] вночі (як [illegible])
29 Великдень 9 год. рано — Вакав
30 Світл. Понеділок — Єллов Крік

ТРАВЕНЬ

1 [illegible] — Тернопіль
6 Неділя Провідна. Панахида на цвинтарі — Єллов Крік
13 Неділя — Вакав
20 Неділя — Кадворт
21 [illegible] Служба Божа за померших [illegible] на цвинтарі — Сматс
27 Неділя — Сматс
[illegible] Богослужения катехизація

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск.
Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Норктон.
7. Субота, Благовіщення — Вроксток.
8. Неділя — Гордін.
15. Неділя — Мелвил.
22. Неділя — Мазепа.
26. Стр. Четвер — сповідь і Сл. Божа в Стерновей.

В часі Богослужень буде рано сповідь. З огляду на те, що дороги ще не певні, свячення пасок і Великдень оголоситься в Вістнику з 15 квітня.

Тел. 798 — Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
КВІТЕНЬ

1. Неділя — Принс Алберт (Рідної Школи).
7 Субота — Благовіщення — Гонеймун.
8 Неділя — Вірдейл.
9 Понеділок — Шипмен.
14. Субота, Сорокоусти — Принс Алберт.
15 Неділя — Принс Алберт (СУМК)
21 Субота (Лазарова) — Сенборг.
22 Неділя Квітна — Сенборг.
26 Четвер Вел., Служба Божа і Страсти — Принс Алберт.
27 Пятниця Вел., винос Плащениці — Принс Алберт
28 Субота Вел. — Служба Божа і посвячення пасок — Мендавел.

По више згаданих громадах відбудеться Великодна Сповідь.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК·

28. Субота Вел., 7 год. вечір — Шипмен, 8 год. веч. — Вірдейл, 9 год. веч. — Гонеймун.
29. Великдень, 12 год. вночі — Сенборг, 7 год. рано Служба Божа — Принс Алберт.
30. Світл. Понеділок — Гонеймун

ТРАВЕНЬ·

1. Світл. Вівторок — Сенборг

Адреса: 554 — 7 ст., — Іст. Тел. 3765. Принс Алберт, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
КВІТЕНЬ.

1 Неділя — Толстой.
7 Благовіщення — Толстой.
8 Неділя — Синьків
11. Середа. Поклони, 7 год. вечер — [illegible].
15 Неділя — Роза.
21 Субота Лазарева (служба для молоді) — Толстой
22 Неділя Цвітна, 7 год. — Толстой 10 год. — Гардентон.
26. Страсний Четвер. 10 год. служба; 7 год. вечер, Страсти — Толстой.
27 Страсна Пятниця, плащениця 2 год. попол. — Гардентон, 5 год. попол. Толстой
28 Страсна Субота — 10 год. перед полуднем — Роза. 2 год. попол. — Синьків
29 Великдень 6 год. рано — Гарденток. 9. год. рано — Толстой, 5 год. попол. Вел. Вечірня — Гарденток
30. Світл. Понеділок — Синьків

ТРАВЕНЬ

1 Світл. Вівторок — Роза

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука
КВІТЕНЬ

1 Неділя — Сенді Лейк (сповідь).
7 Субота, Благовіщ. Пресв. Богородиці — Менді (сповідь).
8 Неділя — [illegible] (сповідь)
15. Неділя — Розборн (сповідь).
22. Цвітна неділя — Еигусвил (сповідь).

Адреса: Озиборн, Ман. Тел. 213 - 21. Шол Лейк Енсч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Бюкенан
7. Субота, Благовіщення — Свидова
8. Неділя — Канора
11. Середа, Поклони — Дробот, 7 30 вечер сповідь.
12. Четвер — Дробот, сповідь
15. Неділя — Кемсак.
22. Неділя — Рама
29 Великдень — Канора 7 30 рано

Адреса: Канора Саск Тел. 67

ЧЕРЕЗ РАДІО З ДАВФИНУ.

На Великдень 29-го квітня, в 8-ій годині рано буде передана через давфинське радіо Великодна Утреня, яку буде співати місцевий хор. Жертви на продовжування такої передачі слати до в. Гринькова в Давфині.

Окружна Церк. Рада в Давфині.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Півдвинипегського Округа

КВІТЕНЬ:

1. Неділя. — Брендон. Великодна сповідь.
7. Субота. Благовіщення. — Каплиця в Колегії св. Андрея. Великодна сповідь.
8. Неділя. — Пембіна. Великодна сповідь.
Пайлар Парк. Великодна сповідь.
15. Неділя. — Дуфрост. Великодна сповідь.
Тиндал Великодна сповідь.
22. Неділя. — Іст Селкірк. Великодна сповідь.
Портедж ля Прері. Великодна сповідь.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

1. Неділя Хрестопоклінна — Радвей.

КВІТЕНЬ:

7. Субота Благовіщення — Егремонт. Вечірня 8 год. веч. і сповідь Осетна.
8. Неділя Осетна.
11. Середа. Поклони — Егремонт.
14. Субота — Торгилд (шкільна молодь).
15. Неділя — Торгилд.

Адреса Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Квасницького

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Флин-Флон, Ман. (сповідь)
7. Субота. Благовіщення — Ендервер (сповідь)
8. Неділя Ендервер-місто (сповідь)
15. Неділя — Сторджис (сповідь)
22. Неділя Цвітна — Годсон Бей (сповідь)
29. Великдень — а) Ендевор 5 година рано. б) Годсон Бей 9.30 рано

В Ендевор Великодна Утреня і посвячення пасок. В Годсон Бей Утреня Служба Божа і посвячення пасок. В інших церковних громадах посвячення пасок з умовами по можливости.

Адреса: Box 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Арбакка, Св. Апостолів сповідь
7. Субота, Благовіщення — Сондаон Великодна сповідь.
8. Неділя — Арбакка, Св. Миколая сповідь.
11. Середа — Поклони
14. Субота Похвальна — Вайта. Сповідь шкільної молоді.
15. Неділя — Вайта. Великодна сповідь.
21. Субота Лазарева — Сірко. Великодна сповідь.
22. Неділя Вербна — Сірко. Великодна сповідь.
26. Вел. Четвер — Вайта. Страсти, 7 год вечора.
27. Вел. Пятниця Плащениця: Арбакка св. Миколая, Вайта, Сондаон.
28. Вел. Субота — Вайта.

Початок Великодної Всенічної о год 12 ночі в церкві св. Миколая на Арбакці і освячення пасок за таким порядком. Арбакка Сірко, Сондаон і Вайта (Літургія)

2-ий день Великодня — Сондаон.

3-ий день Великодня — Арбакка Св. Апостолів

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Чилавек.
8. Неділя — Мишон Сіті.
15. Неділя — Алдергров (Отер ровд)
22. Неділя — Ню Вестмінстер (Валей).
29. Великдень — Чилавек.
30. Світл. Понеділок — Ню Вестмінстер (Валей).

154 Rorsythe Rd., RR 13, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ:

31. Субота Давфин. о год. 8. рано сповідь шкільної молоді, причастя дітей.

КВІТЕНЬ:

7. Субота, Благовіщення — Дрифтинг Ривер, сповідь о год. 9 рано.
8. Неділя — Венлав. сповідь о 9 рано.
14. Субота — Ешвил. сповідь о 9. рано.
15. Неділя — Велий Ривер, Сповідь о 9 год. рано.
21. Субота — Сифтон. сповідь о 9 рано.
22. Неділя — Давфин, Страсті о год. 7 вечер.
26. Четвер — Давфин. Страсти 7 год. веч.
27. Страсна Пятниця — Давфин. винос Плащениці о год. 1 попол.
29. Великдень — Косів, о год. 8.30 рано Служба Божа і посвячення пасок
29. Великдень — Давфин. о год. 8-ій рано Світла Заутреня, яка буде подаватися через радіо в Давфин. По Богослуженню свячення пасок.
30. Світлий Понеділок — Венлав.

ТРАВЕНЬ:

1. Світлий Вівторок — Дрифтинг Ривер.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК:

27 квітня, пятниця, о год. 8.30 вечора Рорктон

28 квітня субота: Дрифтинг Ривер о год. 12 пол.; Венлав о год. 2 попол.; Сифтон о год. 4 попол.; Велий Ривер о год. 6-ій попол.; Ешвил о год. 8 вечора.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ:

28. Середа — Федани, Великодна сповідь.
30. Пятниця Св. Олексія — Пасічнаки. Великодна Сповідь.
31. Субота — Тідор, Валин. сповідь

Від 29 — 28 березня (понеділок і пятниця 1-ої неділі Вел. Посту) — Повечерія з Вел. Каноном св. Андрія Критського, в Шіго, місто, а 24, в суботу, 1-ої неділі Посту — повечерове Богослуження в тій же церкві і сповідь.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя Крестопокл. — Жучкани.
4. Середа — "Коло Купровських", сповідь
6. Пятниця — "Коло Кущих", сповідь.
7. Субота, Благовіщення — Інсінгер "коло гайвей".
8. Неділя Шіго місто
10. Вівторок — Вест Брук, сповідь.
11. Середа "Льора", сповідь
13. Пятниця Жучкани, сповідь
14. Субота — Шіго полудн., сповідь
15. Неділя — "За ріжою", сповідь.
15. Неділя — Федани (о. Борис Яковкевич).
18. Середа — Едмор, сповідь.
19. Четвер — Фоми Лейк, сповідь.
21. Субота — Шіго місто, сповідь учнів місцевої школи.
21. Субота — Інсінгер, "коло гайвей", сповідь, о. В. Яковкевич.
22. Неділя Вербна — Тідор місто.
22. Неділя Вербна — Інсінгер місто, сповідь, о. В. Яковкевич.
25. Середа Тафнел, сповідь (посвячення пасок).
28. Субота Федани. сповідь і посвячення пасок.
29. Великдень — Тідор місто. Всенічна, о. Борис Яковкевич.
29. Великдень — Вест Брук. Літургія. о. Борис Яковкевич.
29. Великдень, — "Коло Купровських" Всенічна
29. Великдень — Едмор, Літургія.
30. Світлий Понеділок — Шіго полудн.
30. Світлий Понеділок — Пасічнаки. о. Борис Яковкевич

Посвячення Паски в церквах усіх громад відбудеться у Великодну Суботу з вечора і протягом ночі

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Гефорд.
7. Субота, Благовіщення — Витнія.
8. Неділя — Мейфер.
15. Неділя — Гефорд (на фармах).
22. Неділя Квітна — Редфілд.

Адреса: Box 51, Гефорд, Саск., Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя — Пайн Ривер.

КВІТЕНЬ:

1. Неділя — Драй Ривер.
7. Субота, Благовіщення. 9 год. рано Сповідь — Ренвер
7. Субота. 7 година вечір Великодна Сповідь — Етелберт.
8. Неділя. 9 год. рано Сповідь і св. Причастя — Етелберт.
10. Вівторок. 9 год. рапку Сповідь і св. Причастя — Богдан.
11. Середа. 7 год. вечорі поклони — Пайн Ривер.
14. Субота. 8 год. ранку Сповідь шкільної молоді — Пайн Ривер.
7 год. вечір Великодна Сповідь — Пайн Ривер.
15. Неділя — 9 год. ранку Сповідь і св. Причастя — Пайн Ривер.
17. Вівторок. 9 год. ранку Сповідь — Ворд.
19. Четвер. 9 год. ранку Сповідь — Драй Ривер.
21. Субота. 9 год. ранку Сповідь — Гарленд.
21. Субота. 8 год. вечір Всенічна і свячення Верби — Пайн Ривер.
22. Неділя Квітна — Богдан.
26. Четвер. Страсти 8 год. вечір — [illegible] Ривер.
27. Пятниця — Винос Плащаниці: в 1 год. попол. — Богдан! в 2.30 год. попол. — Етелберт; в 4 год. попол. Пайн Ривер.
28. Субота свячення пасок: 9 год. ранку Ренвер, 11 год. ранку — Гарленд. 2 год. попол. — Ворд. 4.30 попол. Драй Ривер, 7 год. вечір Богдан.
29. Воскресення 3.30 ранку Сл. Божа і свяч пасок Етелберт. 8. год. ранку Утреня і свяч пасок Пайн Ривер
30. Світлий Понеділок — Пайн Ривер

ТРАВЕНЬ

1. Світлий Вівторок Гарленд.
6. Неділя Ворд
13. Неділя Етелберт
20. Неділя Ренвер
27. Неділя Пайн Ривер

Адреса: Пайн Ривер. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

БЕРЕЗЕНЬ

17. Неділя Гера Гил
25. Неділя — Давнінг

КВІТЕНЬ

1. Неділя — Бреназей.
7. Благовіщення — Іспас
8. Неділя Шипинці.
11. Середа. Поклони — Вояни
15. Неділя — Гемлин
22. Неділя — Вояни.
26. Страсний Четвер — Кейденд
27. Страсна Пятниця Вояни, о год і винос плащениці.
28. Страсна Субота — Герміс.

У всіх церквах точно в годині 9-ій починається сповідь.

29. Великдень [illegible] 12 год ночі посвячення пасок: Герміс о 3 годині; Кейденд о 4 годині; Шипинці о 5 годині, Іспас о 6 годині, Гемлин о 7 годині, Давнінг о 9 годині
30. Світлий Понеділок Гемлин

ТРАВЕНЬ

1. Світлий Вівторок Бреназей.

Адреса: Ніпінедон Box 26 Тел Р 316

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

КВІТЕНЬ:

1. Неділя Смокі Лейк
7. Субота, Благовіщення Пр. Діви Марії — Стрий
8. Неділя — Вільна.
11. Середа, Поклони, 8 год. веч. — Смокі Лейк
14. Субота, Похвала Пресв. Вібтородиці Пасел
15. Неділя — Бедіс.
21. Субота Лазарева, 9 год. рано — Перепайт
21. Субота, 5 год. веч Утреня Освячення верби Смокі Лейк
22. Неділя Вербна — Чіпмен.
26. Четвер Страсний, 9 год. рано Смокі Лейк.
26. Четвер Страсний, 7 год. веч., Св. Страсті Господні — Смокі Лейк.

В усіх парафіях напередодні й в день Служби Божої — Великодна Сповідь.

Адреса: Box 809, Смокі Лейк.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	Н	19	*Березень. 3 Нед. Пост.*
2	П	20	Отців Івана, Сергія, Пат...
3	В	21	Ап. Якова, Хома пр. ...
4	С	22	Свящм. Василія прес. Ан.
5	Ч	23	Преп. Никона Цесар.
6	П	24	Преп. Артемона св. Селевкій
7	С	25	*Благовіщення Прес. Богород.*
8	Н	26	*4 Н. Пост. Соб. Арх. Гавр.*
9	П	27	Матрони Солунської
10	В	28	Преп. Іларіона Ісповідника
11	С	29	*Поклони.* Муч. Марка єп.
12	Ч	30	Преп. Івана Лєствичника
13	П	31	Преп. Іпатія півт. Петер.
14	С	1	*Квітень.* Марії Єгипетської
15	Н	2	*5 Нед. Пост.* Преп. Тита
16	П	3	Преп. Никити Ісповідника
17	В	4	Преп. Йосифа Многоболезн.
18	С	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	Ч	6	Евтихія арх. Конст. Методія
20	П	7	Юрія єп. Мелетинського
21	С	8	Ап. Ір[illegible] Руфа
22	Н	9	Нед. Цвітна. Муч. Евпсихія
23	П	10	Муч. Терентія Максима
24	В	11	Свящм. Антипа єп. Пергам.
25	С	12	Василя [illegible] Пар.
26	Ч	13	Свящм. [illegible] прес.
27	П	14	Мартина [illegible]
28	С	15	Ап. [illegible]
29	Н	16	*Великдень* [illegible] *Воскресення Іс.*
30	П	17	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сапевича

КВІТЕНЬ

[illegible]

ТРАВЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

КВІТЕНЬ

1. Неділя Гас[illegible]
7. Субота Благовіщ[illegible]
8. Неділя Арран
15. Неділя [illegible]
22. Неділя [illegible]
29. Неділя Великдень. (Порядок Богослужень [illegible] проголошений пізніше.)

Починаючи в неділю 25 березня у всіх парафіях в 9 год. рано Великодна Сповідь.

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

Устав Церковний

КВІТЕНЬ

1 Нед. 3 Посту [illegible] Жид. 4: 14-16 [illegible] Єван. Мар. 8: 34-38 і 9: 1

7 Суб. Благовіщення Пр. Бог. [illegible] Луки 1: [illegible], 56 [illegible] Жид. 2 11-18 Луки 1: 21-24

8. Нед. 4 Посту [illegible] Жид. 6 13-20 [illegible] Мар. 9 17-31

11 Середа. Поклони [illegible]

15. Нед. 5 Посту [illegible] Жид. 9 11 14 [illegible] Мар. 10 32-45

22 Нед. Цвітна [illegible] Мар. 21 [illegible] 15-17 Іст. Филип. 4 4-9 Єван. Івана 12 1-18

29 Великдень [illegible] Івана 1: 1-8. Єван. Івана 1 1-17

30, Світ. Понеділок. Ап. Дія 1 12-17, 21-26. Єван. Івана 1: 18-28.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1951. ЧИСЛО (892) 8

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Христос воскрес! Христос воскрес!
Радість з неба сяє ясна,
Завитала Пасха красна:
Радуйтеся щиро нині,
Бог дав щастя всій родині,
Бог дав радість нам з небес!
Христос воскрес! Христос воскрес!

Христос воскрес! Христос воскрес!
Радуйтеся, Божі люде,
Най між вами гнів не буде:
Най цвите любов та Божа,
Чиста щира, як цьвіт-рожа,
Бо любов прийшла з небес!
Христос воскрес! Христос воскрес!

Нехай воскресне Бог і розсиплються вороги Його і нехай біжать від Нього ненависники Його!

Як зникає дим, нехай щезнуть, як тане віск від огню!

Нехай так згинуть грішники від лиця Божого, а праведники нехай звеселяться!

Се день, що створив його Господь, — радуймося і веселімось у сей день!

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим, що у гробах, життя дарував.

З ВЕЛИКИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Редакція Вістника пересилає щирі Великодні Поздоровлення Читачам і Читачкам Вістника — а разом і Цілому Українському Народови: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

АРХИЕПИСКОП МИХАЇЛ ПРИЇЗДЖАЄ ДО КАНАДИ

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді отримала повідомлення від Високопреосв. Архиепископа Михаїла, що він на 2-го травня ц. р виїздже з Бельгії до Канади й сподіється прибути до Виннипегу 14 або 15 травня. Архиеп. Михаїл приїздже до Канади на запрошення Консисторії, якій Десятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді припоручив відшукати кандидата на правлячого Єпископа тої Церкви.

ЩО ДІЄТЬСЯ В БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ТАБОРАХ

Міжнародна Федерація Вільних Робітничих юній доручила Обєднаним Націям документи про те, що в Росії є нині в невільничих таборах може і 20 мільйонів невільників. Їх годують гірше, ніж собак, які їх стережуть. Невільники голодують. І Англія та Америка домагаються, щоби Росія дозволила ту справу розслідити. Коли відмовиться, то знак, що воно так є.

ПЕС ВРАТУВАВ ЖИТТЯ

В домі Голірів, коло Виннипегу ночею повстав огонь. Хата була в корчах. Нараз почав собака дуже гавкати і розбудив жінку. За дверми вже був огонь. Обоє повтікали в чім були і босі. Коли б не собака, могли б погоріти.

СЕРЕДЗЕМНІ ДЕРЖАВИ

Ген. Айзенгавер говорив в сенаті, що треба втягнути до Північно-Атлянтійської групи середземні краї — Еспанію, Турцію, Грецію і Югославію. Греки і Турки вже за тим заявилися. Але західні держави покищо не згодилися. Що до Еспанії, то важна своїм положенням коло Гібральтару і має сильну армію. Злука тих держав дала би західним багато нової сили

НА ЩО ЗАПИСАВ ГРОШІ

В Порт Артур, Онт помер купець Аксель Кнутсон, і з свого майна записав на англійську Злучену Церкву 2,500 долярів і 2,500 на шпиталь для помочи в вихованню норс. Решту зоставив жінці та дальшій рідні.

СИЛА РОСІЙСЬКИХ БОМБ

Др. Леп, атомічний науковець в Америці та Елсот оголосили, що коло 1954 р. Росія зможе кинути на Стейти 75 атомічних бомб на 30 американських міст. Від того може згинути шість міліонів людей, а других шість міліонів може бути ранених.

Нинішна одна бомба російського виробу може мати силу 50,000 тон сильного вибухового матеріялу, коли та, яку кинено на Гірошіму в Японії, мала силу 20,000, говорять оба згадані. Виходить, що до того часу Росія зможе тільки таких бомб наробити.

ПРОПАЛО 22 З ЛІТАКОМ

З Санта Барбара, Кал. є вістка, що пропав літак з 22 собами, було 19 пасажирів і 3 з обслуги літака. Або розбився в горах, або впав в море.

МЕКАРТУР УСУНЕНИЙ

Квітня 11-го президент Трумен усунув ген. МекАртура зі становища коменданта не тілько в Кореї, але взагалі на далекім Сході. МекАртур приняв вістку про те дуже спокійно. На його місце Трумен назначив ген. Ридгвела.

Та подія зачепила широкий світ. В Англії, Франції, Індії, вчасти в Америці та ще де тішаться з усунення МекАртура, в інших місцях та подія викликала занепокоєння. З тим усуненням може прийти зворот у світовій політиці. Англія стоїть на тому, щоби з Росією та китайськими большевиками дальше переговорювати в справі мира; радить, щоби другі признали большевицький китайський уряд; щоби дати китайським большевикам остров Формозу, де знаходиться Кай Шек зі своїм військом. Знов же занепокоєна Японія, а певно й Австралія. В Стейтах МекАртур має багато прихильників і ті запрошують МекАртура, щоби прибув і справу публично вияснив. Другі ж є проти того.

Ціла та подія може мати поважні наслідки і час покаже, хто мав слушність.

ЯК МОЇ РОДИЧІ ЗАХОВУВАЛИ ВЕЛИКИЙ ПІСТ

(Спомин)

Перед Мясним Пущенням в суботу несли хліб, або колачі до церкви і там була Панахида, чи Парастас. В нас ту суботу звали „Задушною" — на спомин душ померших з родини.

Коли тато і мама прийшли з церкви, то зараз ми, діти, розносили до найбідніших в селі „паляницю" (білий хліб), студенець, сир, масло: Коли ми принесли до бідної хати, нас питали за кого мають помолитися. Ми казали: за дідуся, за бабку, чи ще кого з родини. Тоді кажуть „Пада прости" (Бог да простить, нехай простить), а ми відповідали: „Нехай Бог прийме". Се я запамятав і хочу передати дальшому поколінню.

Другий день Мясне Пущення і всі йшли до церкви. З церкви родичі брали бідніших на обід. На столі свічки, стіл обкаджували. Був і священик, або дяк що співав Парастас. Запрошеним давали колачик і яблоко, тоді всі сідали до обіду і тут говорили про свої справи і лишались до вечері.

Вечером тато наймали дяка, або іншого чоловіка, щоби читав Псалтирю Опісля була вечера і тоді розходилися Світло горіло цілу ніч за впокій померших.

Цілий тиждень мама мяса нам не давали, але молоко, сир, яйця. Сирне пущення було без мяса

В понеділок, як піст починався, мама мили всі миски, тарелі, щоби нічого скоромного не було. Вечером при молитві тато, мама і діти били поклони і молилися. Ми вже так приготовлялися до посту

Тато давали нам ще науку, розказували, що коли постимо, тоді Бог насолоджує людину здоровлям. Треба також з постом залишити співи, танці; треба дбати, щоби нікого не образити. не сваритися, не пити, свою совість обернути в справедливість. Тоді чоловік стане красшим, буде розумно думати, розумно все робити. І в церкві такий буде розумно і поважно молитися. Таких Бог буде благословити.

Так нас тато научали і я розумів, що се була велика наука. І ми її приймали. В піст ми нікому лихого слова не сказали, в школі поводилися примірно, ходили на сорокоусти, на Поклони, в неділю до церкви на Катехизм. Ми знали, що в пості треба так робити і робили щиро. Піст був для нас великою наукою.

Не те бачимо в Канаді. Діти ростуть в розкошах, в життю є багато непотрібного. Церкви не шанують, моральні обовязки легковажать.

Тут в Канаді раз питає мене Англієць, чому я так поважно себе тримаю. Я сказав, що в мене час посту і я повинен тримати себе в руках, як мої родичі мене вчили і як самі робили. Йому се було інтересне.

Родичі їли пісні страви, а в пятницю нічого не їли і се не шкодило. Та я дальше на собі переконався.

Я слабував на жолудок, на крижі, і не працював три роки. Лікарі не помагали. Та знайшовся лікар, який назначив, що маю їсти й один день в тижни не їсти нічого і пити багато води. Я так робив в Великім Пості і на Великдень був вже здоровий і здоровий дотепер. Працюю в елевейторі, де багато порохів, але мені не шкодить.

Вернуся ще до давного. В Лазарову Суботу йшли ми до церкви. Священик читав молитву, по якій ми сповідалися По сповіди ми прощалися в усіма. Приходжу до когось і перехрестившись кажу: „Прости мені", а той відповідає: „Нехай Бог простить". Так три рази. Тогди витаємося, або цілуємося. Перед Причастям священик читав молитву і ми з великою побожністю причащаємося

І стає легко на душі, нове красше життя починається. Нема вже гніву до нікого. Всі думки стають чисті. Чоловік стає красшим

Тут якраз велика наука, якої не дають наукові інституції. Тут люди лучаться душею, одною думкою, і так твориться та одна велика громада Христових вірних. Тут сповнюється закон: „Люби ближнього, як себе самого."

Приходить головний тиждень Великого Посту. Цілий тиждень була відправа в церкві. Старші вчащали на всі відправи, дехто ще сповідався Молодші робили лад коло церкви

Страсти — се була дуже врочиста відправа для старших, середних і дітей. Поставлено 12 свічок для кожної Євангелії і по прочитанню Євангелії одну свічку гасили і дзвонили. Так шість разів. При читанню других шістьох Євангелій паламар таракхав в дошку

В пятницю о 2-ій годині виносять Плащеницю. Багатьох в той день цілком постить. Були і такі, що як їли в четвер вечером, то знов аж в неділю свячене. Таких було мало

Дівчата і хлопці цілий тиждень все готовили, щоби гарно виглядали. Дівчата вишивали сорочки, готовили спідннички, що їх в нас звали „фоти". Їх вбирали лише на врочисті свята. Кожного дня носили горботки.

В пості навіть одіж була скромна, зате на Великдень як всі чепурно вбиралися

Північна Буковина мала свої гарні звичаї, яких нема ні в Галичині, ані на Придніпрянщині, але вони наші українські, вартні. Їх треба би знати і науку з них брати.

А писанки ... Дівчата сходилися від половини посту писати писанки та красити галунки. Така була наша народна культура, що з постом вязалася.

Нині приходиться все те лише згадувати, бо ворожа рука понищила нам наше життя.

Що до великодних звичаїв, то напишу пізніше. Тепер же даю те, що я запамятав про піст.

Стефан Ґельмич.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

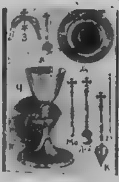

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

V.

Нова парохія в Журові

Будучи в Підгірцях я мав лише двох сусідів священиків, що народними справами інтересувалися. Інші були до всього байдужі. А про москвофілів і не згадую. Вони казали, що хлоп доти добрий, доки темний. А в Гологорах і Лагодові я не мав ані одного щирого сусіда священика.

Приїхавши до Журова я опинився серед щирих і патріотичних священиків, від яких міг багато навчитися. Це були Пеленський, Созанський, Петрицький і другі

В Журові був польський священик Боньковський. Він неприхильно ставився до українських священиків, хоч вони були католики, як і він. І тому проти моєї волі ми стали ворогами. А польські монахині Феліціянки перебрали в свої руки школу, хоч дітей латинників була лише пита часть.

На св. Станіслава був в Журові в костелі відпуст і тоді Боньковський запрошував греко-католицьких священиків, щоби помагали тут і гр. католиків сповідати і для них також відправляли. А вибирав таких, що хоч з них сміявся, але їм було байдуже

А що всюди говорилося ... українське і польське, то всеодно. ... Українці навіть з далеких сторін великим числом приходили і приїздили на той відпуст. Не знали, що тим піддержують чужу справу.

Проти польської сили я був тут сам один. Крім деяких вже свідомих селян я не мав нікого до помочи. Та я подумав, чому церква не може також мати відпусту в день св. Станислава коли тоді припадає в нас св. Євангелиста Марка? Отже я звернувся до митрополита і до Риму за дозволом, щоби наша церква мала в році три відпусти на еванг. Марка, на Успения Богородиці і Дмитрія. І по році дістав я на те дозвіл.

А тоді вдалося управі читальні купити великий заїздний дім, його виладити і тут була читальня, саля на концерти читальняна крамниця, каса Райфайзена

Тепер ми почали готовитися до відпусту на ап. Марка, 8 травня. Запросив я довколичних священиків, які повідомили людей про відпуст і все друге приготовив.

Прийшов день вудпусту. Все прибрано, як на Великдень. Читальняний будинок окремо звертав на себе увагу. Повівали українські прапори.

І ранком прийшли процесії з Колоколина, з Григорова, з Підмихайлівців, з Чернева, з Букачівців, з Вишнева, з Воскресінець. Повно було народу, як ніколи дотепер.

В церкві почали правити три священики і два діякони. Співав вишколений хор. Друга Служба Божа правилася на дворі, бо люди в церкву не вміщалися. А по ній почувся заклик:

„Виходіть надвір! Буде проповідь під голим небом. А по ній підемо з процесією на посвячення читальні „Просвіти" і читальняної крамниці."

Залопотіло на вітрі кількадесять церковних хоругов. Рушила процесія, яку щиро вітав жовтоблакитний прапор з будинку читальні. Вона ось там, наче справжна твердиня, а кругом неї ціпкий мур з живої маси народу.

Скінчилося водосвяття і наступила церемонія посвячення. Отець А. Пеленський з Кнігинич, бувший завідатель Журова і перший поважний організатор сеї громади та будівничий нової церкви, заговорив. І поплила по цілому майдані течія палких і зворушливих слів:

„Возвеселитися та возрадуватися нам, що брат твій мертвий був й ожив, загинув тай знайшовся! Поверх тридцять років не було в Журові української церкви. Нарід ходив до костела. Співав там польські літанії. Забув свій обряд. І винародовлювався. А тепер вернувся до своєї рідної церкви і прирікає, що вже ніколи не залишить її..."

В ту саму пору закінчилася Служба Божа в костелі. З нього вийшло не більше, як 50 людей, виключно кольоністи. Бо місцеві латинники не пішли до костела на відпуст св. Станислава, а до церкви на відпуст св. Марка.

Потім вийшло з костела пять римо-католицьких священиків, що стали в гурті своїх небагатьох земляків — кольоністів з західної Галичини, та пригляда... до небувалого здвигу народу біля української церкви.

Глипнув я в напрямі наших сусідів і поміркував собі якто у світі все може змінитися. Зрештою так і повинно бути, щоб у своїй хаті була своя правда і воля!

В кожній християнській хаті повинна ...

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написала відомим історіком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Виннипегу. — На гарнім ...вім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти а гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Дальша робота Потія

V

Першою роботою Потія і його помічників мусіло бути **забирання православних церков,** бо своїх церков уніяти не мали. Треба було рабунком забирати чуже. Найперше до унії прилучували православні церковні будинки і церковне майно.

Поляки усували Потієвих противників, кого могли, але не могли усунути Острожського, бо він був надто сильний. І коли вийшов бунт польської шляхти проти короля і той був в клопотах, то Острожський примусив короля до заяви, що буде обсаджувати церковні достоїнства духовними „чистої грецької релігії". Але бунт скоро скінчився, Острожський 1608 р. помер і все по давньому залишилося.

Найбільшою тепер силою православних були міщани і Церковні Братства А до тих Братств належали не тільки ремісники, але й визначні православні.

Дуже сильним було Братство Св. Духа в Вильні, був і монастир Пресв. Тройці, отже туди звернув очи Потій. Кунцевича, а потім Рутського всунув туди за архимандрита. Забрав в місті десять православних церков і катедру. Православним осталася лише одна одинока церква.

Зрозуміло, що Потій не виконував того рабунку сам один голіруч, він послугувався всюди збройною польською силою. Коли православні судовою дорогою домагалися звороту своєї власности і трибунал слушність їм признав, то король рішення трибулану уневажнив.

Можна собі уявити, яка велика розпука була в православних і яка ненависть до розбійників. Говориться, що коли Потій по забранню церкви вертався додому, то один православний напав на нього з шаблею і поранив.

Таке було всюди. В 1596 р. Потій вдерся з озброєними людьми до церкви св. Ілії в Володимирі, позривав власними руками все з престолу і знищив Антимінс, на якім правилася Служба Божа.

Таке і подібне згадують самі католицькі історії, лише виправдують ті розбої тим, що правдива уніятська віра мала право нищити віру „шизматицьку".

Потій казав зловити священика Павла, який йому противився і замкнув до вязниці. Він непослушним священикам голив бороди і голови, инших виганяв.

Коли 1599 р. король поставив Потія митрополитом, піднялись великі протести зі сторони православних. Обороняючи себе в соймі казав Потій:

„Нас водять по судах так, якби ми були світськими людьми. Простим людям в Братствах дали нечувану власть, противну церковному праву й увільнили їх від епископскої власти, вдійсности дали їм епископську власть **Отже хлопия в своїй простоті присвоїла собі таку управу, що ані на епископів, ані на панів не зважає".** (Ліковський).

Потій виявив тут вповні свою диктаторську політику і хотів, щоби нарід не мав права перед насильствами оборонятися.

В памфлетах виленських православних з 1608 р. писалося:

„У Потія все зі срібла і золота, тарілки, таци, полумиски, а піп — його брат, хліба не має. Потій має килими макати (шовкові матерії), — а вівтарі неукрашені, стіни в церкві нагі."

Що Потій чув себе паном, се він висловив в іншим місци, де каже, що він без місця в сенаті (тепер) чує себе рівним кожному панови. Що ж до його домашної обстанови, то се нагадує й обстанову в домі Кунцевича, де рівнож були золоті і срібні начиння, були бочки з вином і пивом. (Життя Кунцевича, вид. Василіян в Жовкві). Видно, що уніятським епископам під польською опікою жилося дуже добре. А поза тим по всіх сторонах нарід терпів і підносив крики.

Замовляйте для своєї церкви

УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

на Великдень.

Ціна $140.00

Пишіть на адресу:

REV. J. HYKAWY,

154 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, BC

НЕ МОГЛИ ПОРОЗУМІТИСЯ

Питає Українець Москаля.

Коли в вас Великдень?

В нас найбільший день в Петрівку, — відповідає Москаль

А коли в вас Воскресення?

— В нас кожного тижня („каждую неделю") воскресеніе

И Українець не допитався.

Бо в Москалів Великдень, це „Пасха". Тиждень вони называють неділею, а неділю „воскресеніе".

В Поляків Великдень називається „Вельканоц" — велика ніч.

В Болгар — Пасха, Велікден, Светло Вскрсене.

В Сербів і Хорватів — Ускрс, Васкрс, Вазам.

В Чехів — Веліконочні Сватки.

ЖЕРТВИ І ЛИСТИ ДО КАТЕДРИ

Тут кілька примірів, як люди присилають жертви на будову Катедри і що пишуть.

Відділ Союзу Української Молоді Канади в Форт Виліям, Онт., прислав на будову Катедри 105 долярів зібраних підприємством.

П-во Семен і Катерина Войцюки з Брендону прислали 105 долярів і пишуть:

„Жертвуємо 105 дол. на спомин по нашім одинокім синови, Володимирови, що згинув 1944 року в Англії, як офіцер, і там похований, на Канадійськім Військовім Цвинтарі.

Відділ Союзу Українок Канади ім. св. Ольги, в Содборах, Онт., пише до Катедри:

„Наше Жіноче Т-во числом невелике, та всеж бажаємо доложити і нашу цеголку під Святиню, яку ви почали будувати. Залучаємо 25 долярів. Нехай Всевишний помагає вам докінчити Катедру на славу Божу і радість нашого народу. Бажаємо витривалости в вашій праці."

Коли наш загал на подібний лад поставиться до справи Катедри, то на другий Великдень вже в Катедрі буде співати **Христос Воскрес!**

ПОЇЗД ВДАРИВ ДВА БАСИ

В однім ході зелізничний поїзд в Мексику вдарив два баси з людьми. Один бас не міг стати, бо щось попсувалося, отже вдарився до поїзду, — поранилося 21. В другім місци той же поїзд розбив бас і там 6 згинуло, а 21 було ранених.

БІЙКА ЖИДІВ З НІМЦЯМИ

В Зальцбургу, в Австрії мала в театрі виставлятися штука, з якої Жиди не були задоволені, отже на дворі коло театру вийшла бійка, в якій 26 жидів було ранено.

ПОКАРАЛИ ЗА ГОРІВКУ

В Виннипегу поліція арештувала з Инвуд чоловіка, що мав 8 гальонів горівки своєї роботи, отже його засуджено на 700 долярів кари

З РОДИННОЇ ІСТОРІЇ

В Неровз, Ва., в Стейтах, 37-літна Рахеля Гуфер побила свого чоловіка по голові так, що він невдовзі помер. Побивши його сама пішла до театру Вона каже, що він дуже пив і в сварці хотів її вдарити.

ВИГРАВ 147 ТИСЯЧ

Ерні Рід, 26-літний іміграційний інспектор з Емерсону, Ман., виграв 147 тисяч на білет (тикет) ірляндських кінських перегонів (свіпстейк). Се найбільша виграна. Дальше Двайт Брус з Оттави виграв 28,000. Тих білетів не дозволяють тут продавати, але коли хто виграє, то гроші дістає

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:

Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВЕЛИКОДНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

З ЛАСКИ БОЖОЇ
смиренний ПОЛІКАРП
Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви, Голова Собору Єпископів і Синоду її.

До Преосвященних Архипастирів, Всечесного Духовенства, Преподобного Чернецтва і всіх боголюбивих вірних

Христос Воскрес!

Любі діти! Найулюбленіший ученик Господа Ісуса Христа, св. Апостол Іоан Богослов пише: „Що було від початку, що чули ми, що бачили нашими очима, що оглядали й чого руки наші доторкалися, про Слово Життя: бо Життя явилося і ми бачили й свідчимо і звіщаємо вам Життя вічне, що було в Отця й явилось нам . . ." (Іоан. 1, 1-2).

Яка сила, яка твердість і яка непохитність свідоцтва про Воскресення і Явлення Господа по воскресенні заключені в цих словах св. Апостола! „І оце пишемо вам" — продовжує він — „щоб радість ваша була повна." (Іоан. 1, 4).

Повнота, звершеність діла Месії — Христа на землі, після Його служіння людству, як Учителя і Пророка, після Його страждань і смерти на хресті — як Первосвященика, наступила в Його воскресенні з мертвих, як Царя, Переможця і над смертю. Тому для християнин. нема більшої радости, як радість Пасхальна, нема більш радісного привітання, як пасхальне — „Христос Воскрес"!

Тому в житті окремих людей-християн, в житті християнських народів бувають моменти, коли перемогу добра над злом, перемогу правди й справедливости в їхній долі вітають вони в радості й побожному настрої, як ніби на Великдень, оцим пасхальним один до одного привітанням: „Христос Воскрес"!

Любі мої діти! УАПЦерква, очолювати яку сподобив мене Всевишній, вже восьму Пасху Христову, святкує на чужині. За цей час немало горя перенесено, немало сльоз пролито, немало змін перейшло в нашому скитальництві. Але ж в тій нашій невідрадній долі як же скріплювала нас на душі наша Церква, а особливо в дні Світлого Христового Воскресення з його урочистими, радісними, переможними церковними співами про Воскресення Христа, так зворушливими для нас, близькими нашому серцю від дитячих років. Нині наше розсіяння по світах доходить до кінця . . .

Нехай оце моє Архипастирське батьківське привітання з пасхальною радістю „Христос Воскрес" донесеться до всіх вас по далеких чужих сторонах розсіяних. На нових землях вашого поселення знаходите ви братів по крові, братів по вірі, що давно вже осіли на тих землях, а багатьох, що і народились там.

Я вітаю всіх пасхальним привітом: „Христос Воскрес!"

Благодать від гроба Воскресшого Спасителя нашого нехай поможе вам усім піти по шляху взаємного зближення, духовного єднання вас, синів і дочок єдиного українського народу.

Не забувайте тих своїх братів, що не можуть з ріжних причин переселитися в землі зараз безпечніші, ніж старі землі християнської цивілізації. Пам'ятайте, щоздебільшого це люди немічні, хворі, старші віком, а часто і з великими заслугами перед своїм народом, — помагайте їм!

Молю Воскресшого Господа, щоб кріпко й твердо стояли ви у православній вірі своїх прадідів, яка духовно в'яже нас всіх з поколіннями нашого народу і віках минувшини. А зберігаючи це духовне наслідя в приналежності до Рідної своєї Православної Церкви, будемо мати непохитну надію, що Господь змилосердиться над нами, бо ж в Його руках доля народів.

„Коли б твої вигнанці були й на самому кінці неба, то і там позбірає тебе Господь Бог твій, і звідтам покличе тебе; і Господь Бог твій приведе тебе в землю, що нею орудували батьки твої, і ти матимеш її," (Второз. 30, 4), — казав Мойсей до народу ізраїльського, обумовлюючи здійснення Божої обітниці вірністю народа Богові.

Так і для нас, любі мої діти, тільки тоді настане всенародне наше воскресення і ми матимемо в посіданні нашу землю, коли національну правду нашу не потьмаримо незгодою з Божим законом, з Божою Правдою, коли вона буде овіяна християнськими ідеями, осяяна світлом Правди Переможця над смертю Воскресшого Христа Бога Нашого, коли з перемогою її зможемо з чистим серцем привітати один одного: „Христос Воскрес!"

Отже „ростіть у благодаті та пізнанні нашого Господа й Спаса Ісуса Христа. Йому слава й нині й по вічний день. Амінь." (2 Петр. 3, 18).

ПОЛІКАРП
Митрополит Української
Автокефальної Православної
Церкви.

Дано Року Божого 1951
в місяці Квітні
в Парижі, Франція.

ОБХІД З ПЛАЩЕНИЦЕЮ

Як обходити з Плащеницею, на те є більше звичаїв і толковань, з яких треба вибирати що відповідніше.

Закарпатський Типикон Микити каже, що в Велику Пятницю священик виносить Плащеницю з вівтаря на голові і так обходить церкву. А два чоловіки держать долішну часть Плащениці, що звисає на плечах священика. Але се і незручно і таки неповажно. Чому нести на голові? І з вівтаря найкрасше виносити звичайно, але дбало, не на голові, як святий образ. І кругом церкви нехай несе чотирох людей, держачи побіч себе за роги Плащениці

Є звичай, що Плащеницю на Великдень обносять кругом церкви; знов інші йдуть без Плащениці. Дехто толкує, що Плащениця нагадує смерть і гріб, то як її тоді нести. Говорять, що треба нести образ Воскресення. Се мабуть новітне толковання. Такого твердого звичаю Церква не витворила, тому і такого святочного образа Воскресення не постаралася, подібного, як Плащениця.

Обхід з Плащеницею на Великдень надає більше поваги. І тоді люди навіть в Плащениці бачать вже Воскресення. І хрест нагадує муки і смерть, але його в поході несуть і се нікого не разить. І хрестів в церкві на Великдень не ховають. Тоді і хрест є знаком Воскресення.

Православний Типикон Антимовича говорить про обхід церкви на Великдень з Плащеницею, яку несуть чотири чоловіки. Хоч і він зазначує, що в деяких церквах обходять церкву без Плащениці. Він додає, що хоч самий обхід на Великдень не є твердим правилом, але „загальний звичай обходу давно став правилом, хоч і не писаним, однакож його виконують." Антимович є за обходам з Плащеницею на Великдень.

ПРИВІТ З ВЕЛИКОДНЕМ

Усім, усім святих небес
Шлю вам привіт: Христос воскрес!
Його ангели возвіщали,
Апостоли себе витали.
Літа минали, сотні літ,
Зявлявсь й зникав найкращий цвіт,
Бували бурі і митарства,
Царі зникали і їх царства,
Не зник лише святих небес
Отсей привіт: Христос воскрес!
Прапрадіди і дідусі,
І батьки наші — всі і всі
Із року в рік в час днів святих
Витали так одні одних.
Благословенні будьте ви,
Що той привіт передали
І дочкам вашим і синам,
Усім, усім — і їм і нам!
Благословенні! В дальший світ
Ми понесем той ваш привіт,
І з тим воскресним святим днем
Вас з Великоднем спомянем.
Все пережите, давні сни,
Як світ під подихом весни
Все оживає у той час,
Все воскресає тоді в нас.
Все знов живе, — і я не сам!
Усіх я бачу . . . І всім Вам
Благословення із небес!
Здоровля вам! Христос воскрес!

(За Г.)

ВЕЛИКДЕНЬ

„Чому нині по всіх хатах
Огні не згасають?"
У старенького дідуся
Внучата питають.
„Чому дзвонять серед ночи
Чути голос до небес?"
Дідусь каже, що Великдень,
Що в той час Христос воскрес.
„Нині свято превелике,
Свято — й чудо із чудес
Йдімо в церкву, там почуєм
Величне: Христос воскрес!"
І зібралися внучата,
Не береться вже їх сон,
Ідуть діти із дідусем,
Ідуть люди з всіх сторон
Всі веселі і щасливі,
Свято чуда із чудес,
І внучата відчувають,
Що в той день Христос воскрес.
По зимі все оживає,
Віє подихом весни,
І воно всім нам голосить,
Що воскреснем також ми.
Бо Христос воскресши з мертвих
Відкрив двері до небес,
Тільки вірмо щиро в тее,
Що в день третій він воскрес
Гідно й щиро проводімо
Свято чуда із чудес,
Та поважно заспіваймо
В світлий день: Христос воскрес!

М. К-ий.

Маю в українськім стилю церкви, Плащениці, хоругви, вставки до хоругов і хрести запрестольні та виносні. Замовлення прошу слати на адресу:

J. BARTOSZUK
806 Main Street Winnipeg, Man.

ВЕЛИКОДНА ЄВАНГЕЛІЯ

Івана 1 : 1 — 17.

На початку було Слово, і Слово було в Бога і Бог було Слово.

Воно було на початку в Бога.

Все ним сталося; і без Нього не сталося нищо, що сталося.

У нім життя було; й життя було світлом для людей.

А світло в темряві світить і темрява не обняла його.

Був чоловік від Бога післаний, імя його Іван.

Він прийшов на свідоцтво, щоб посвідчити про Світло, щоби всі повірили через нього.

Він не був Світлом, але щоби свідчити про Світло.

Світлом правдивим був Той, що освічує кожного чоловіка, який приходить на світ.

Він на світі був, і світ Ним настав, але світ Його не пізнав.

До своїх прийшов і свої не приняли Його.

Котрі ж Його приняли, тим дав власть дітьми Божими стати, що вірують в імя Його;

Що не від крови, ані не з пожадливости тіла, ані не з волі мужа, але від Бога народилося.

І Слово тілом сталося і перебувало між нами, повне ласки і правди; і ми бачили славу Його, славу як Єдинородного від Отця.

Іван свідчив про Нього і кликав кажучи: „Се той, що про Нього я говорив: Він прийде за мною, а був передомною, бо був перше, ніж я.

І з Його повноти ми всі приняли, благодать за благодать.

Бо закон через Мойсея був даний, а благодать і правда через Ісуса Христа сталася.

„НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО"

Кожна неділя присвячена памяти Христового Воскресення і тому на Утрені читаються Євангелії про Христове Воскресення. А Великдень є найбільшим святом в память Воскресення Христового, однакож тоді Євангелія про Христове Воскресення не читається.

Читається тоді Євангелія Івана, що починається:

„На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Богом було Слово" А дальше: **„І Слово тілом сталося і замешкало між нами."**

Чому ж не читається Євангелія про Христове Воскресення на Великдень?

Се тому, що коли в Воскресних Євангеліях ми чуємо лише про одну окрему подію, то в Євангелію „На початку було Слово . . ." ми бачимо Христа у повній Його Божеській величі. Тут він виступає як той, що приняв на себе людське тіло, жив між людьми, давав їм науку, чуда творив, терпів, умер і третого дня воскрес.

Своїм воскресенням він дав найбільший доказ хто він був і хто він є. Великдень ставить перед нами Христа в цілій Його Божеській повноті, від Народження до Воскресення.

Се ставить нам перед очи Великодна Євангелія. А вже поза тим ціле Богослужения присвячене памяти славного Христового воскресення, тої найважнішої події, якою завершується все друге. Каже апостол Павло, що коли б Христос не воскрес, то даремна була би вся проповідь і вся віра наша.

Але він воскрес і тим показав, що померші воскреснуть. Що життя наше не кінчиться з сим світом.

А що він воскрес, на те були свідки — його Апостоли. Вони ж бачили його по його воскресенню, говорили з ним багато разів. І се заставило їх до того, що посвятили ціле своє життя на проповідування науки Христової.

„Слово" в мові грецькій має ширше значіння, ніж нині в нашій мові. Там означає воно велику думку, велику справу, велике поняття, яке можна словами виповідати. І коли Євангелія зве Христа Словом, то в тім Слові міститься вся Божеськість Христа. Христос-Слово!

Так обнявши словами Євангелії ціле Божество Христа, великодне Богослужения вже дальше нам пригадує, що Великдень, се „Воскресення день", що се „Свято із свят, і торжество (величність) із торжеств", і закінчує радісною піснею —

„Христос воскрес із мертвих, смертю смерть переміг, і тим що в гробах, життя дарував".

ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ

Неділя Цвітна

Надходило Свято Пасхи і Христос з учениками пішов до Єрусалиму та говорив їм, що лихі люди його замучать і він третого дня воскресне.

Коло Єрусалиму він усів на осла і віздив до міста. Народу зібралося багато і витали його більше величаво, ніж витають царів. Дехто стелив одежу, інші кидали пальмове гілля та кликали: „Благословенний, хто приходить в імя Господнє!"

І на спомин того свята Христового візду присвячена Неділя Цвітна (Вербна, Шуткова, Лозова), що в давних церковних книжках зветься „Неділею Вай" (галузок, лози).

На ту память посвячує в церкві священик галузки лозини, чи верби і вірні несуть ті галузки врочисто додому, та їх заховують.

Послідна Вечера

В Єрусалимі ученики прилагодили Святочну Вечеру, і тут Христос довго напоминав і вчив апостолів. Тут він поблагословив хліб і сказав: „Беріть і їджте, се тіло моє". Поблагословив і вино кажучи: „Пийте, се кров мая Нового Завіта. Се робіть на мій спомин." Так встановив Христос Тайну Евхаристії (Причастя).

Після Вечері пійшов Христос з учениками до Оливного Городу молитися. Сюди прийшов Юда Іскаріот (що відлучився від апостолів) і поцілунком вказав, кого серед темної ночи озброєний гурт має брати.

І повели Христа до архиєрея (найпершого священика), тут били і знущалися над Христом. Опісля повели до Пилата, що був римським намістником. Він уважав Ісуса невинним. Був звичай, що в таке свято одного злочинця пускали на волю, отже Пилат запитав товпу: „Кого випустити, — Вараву чи Ісуса". І товпа закричала: Вараву! Тоді Пилат віддав Ісуса на смерть.

Знов Ісуса били, зневажали і наложили терновий вінок на голову, а дальше розпяли на хресті.

Коли ж Христос вже не жив, то два праведні мужі, Йосиф і Никодим, зняли тіло з хреста і похоронили. А коло гробу стала сторожа, щоби апостоли не могли тіла забрати.

Страстний Четвер і Пятниця

В Страсний Четвер вечером правляться в церкві „Страсти" (страсть — терпіння), де читаються місця з Євангелій, де оповідається про Послідну Вечеру, муки і смерть Христову. При кінци „Страстей" не дзвонять, але калатають. Се на пригадку, що коли давно в церквах не було ще дзвонів, то були дошки, в які били довбеньками, як нині дзвонять в дзвони.

В Страсну Пятницю виносять образ Христа в гробі (Плащеницю), кладуть серед церкви і вірні приходять, бють поклони і Плащеницю цілують. В старому краю від того часу була церква відчинена весь час, вдень і вночи. Хтось був цілий час, доглядав свічок, а вірні і пізною ночею приходили молитися.

Був звичай („субітка"), що вечером в суботу коло церкви палили огонь на памятку, що коли Христа судили і зневажали, то ночею люди оподалік розкладали гонь, щоби грітися та щоби було видніше.

Між вірними були в старому краю одиниці, що цілу пятницю і суботу цілком постили чекаючи на „свячене".

В церкві читають „Діяння Апостолів". Читачі міняються. Великодне Богослужения починається опівночи, або і пізнійше, але раньше, як звичайно. В Канаді робиться так, як можливо.

Тиждень перед Великоднем уважається дуже важним і вірні заховують піст строгіше, як передтим.

ПОЛОЖЕННЯ НА СВІТІ

Недавно американський секретар оборони, Маршал, заявив, що теперішне політичне положення на світі грізніше, ніж було дотепер.

Дехто вірив, що переговори Англії, Франції й Америки з Росією доведуть до якогось ладу, але хоч ті переговори давно почалися, з них нічого не вийшло. Росія домагається від західних держав, щоби вони зменшили свою збройну силу, якраз те, чого Росії треба. Тому ставиться питання, чи Росії справді ходить про те, щоби обминути нову війну

В Кореї полудневі обєднані війська перейшли 38-му лінію, що є границею між північною Кореєю, без сильного большевицького опору. Хоч є вісти, що в північній Кореї большевики можуть вже мати 7 — 8 тисячну армію. Перехід 38-ої лінії не був точно вирішений Обєднаними Націями, отже се робиться вчасти поза ними.

Генерал МекАртур, що є на Сході, критикує неясну і нерішучу політику Америки. Проти нього підносилися голоси, щоби він до політики не мішався, але він мав і своїх оборонців. Тепер през. Трумен його усунув

Серед світового неладу Японія увільняється зпід чужої контролі. Буде знов самостійною державою, хоч з певними обмеженнями. Також в західній Німеччині йде до того, що може встановитися німецька держава, хоч би й обмежена.

Піднимаються в Стейтах голоси, що треба дати Еспанії військову поміч, щоби на випадок війни з Росією вона могла стати в ряді других до оборони.

Є вісти, що повстанча сила щораз більше організується на Україні, в Польщі, в Румунії, а в части і в Болгарії. Повстанчий протикомуністичний рух виявився тепер сильно в Альбанії. Певна річ, що в Німеччині, яка є під Москвою, Німці не є за Росією. Се все може дуже заважити, коли б нова війна почалася.

В Канаді важною справою є безнастанне підношення цін на всьому, отже щораз більше підноситься домагання, щоби уряд се спинив.

ПО СМУТКУ РАДІСТЬ

Надходило найбільше свято жидівського народу — Свято Пасхи. Встановлене воно було на памятку виходу жидів з египетської неволі. Отже свято великої події в життю народу — виходу його на волю.

Кожний мужчина мав обовязок іти тоді до Єрусалиму, де була головна святиня, щоби там разом з другими се велике свято перевести.

І тому й Христос прийшов на се свято до Єрусалиму з апостолами.

Та коли цілий жидівський нарід радів з приходу великого свята, то перша християнська громада в той час переживала найбільше горе. Її великого учителя судили, зневажали, а там і розпняли на хресті. Се був час найбільшого суму. Вони все полишали і йшли за ним, а тепер вони лишаються самі. Ще не прийшов час, щоби вони бачили те, що має наступити.

Вони не розуміли, що в часі їх болючого смутку для них радісне свято готується.

Жидівський нарід з приходом свята споживав величаву історичну Вечеру, що нагадувала вихід з Єгипту їх предків, — споживали неквашений хліб (мацу) й одноліт(н)е ягня з гіркою приправою.

Але в той же час готовилася друга Вечера для християн, — Вечера Нового Завіту, нового християнського життя. Се була Вечера Християнської будучої Радости, цілком нова Вечера. Христос подаючи Апостолам благословенний хліб і вино, сказав, що від тепер починається нове життя. Вже не вихід з Єгипту треба згадувати, але те, що тепер стається і станеться. Нову Вечеру владжуйте вже на мій спомин!

Коли се на очах Апостолів творилося, їх очи на будуче були ще закриті. Вони були в розпуці, вони сумували разом з другими учениками Христовими не знаючи, що поки свято скінчиться, їх смуток в радість переміниться.

Читаємо в Євангеліях, що вдосвіта щирі жінки вибралися до гробу свого Учителя, щоби віддати йому послідну прислугу, — тіло його намастити дорогою оливою і поплакати. Що більше могли вони зробити?

Та коли прийшли до гробу, несподівано довідуються, що їх Учитель вже не мертвий, — він воскрес, він живий! Нараз зникає з їх сердець смуток і на його місце приходить радість велика.

Біжать вони тоді до Апостолів, і перші їх слова були: „Христос воскрес! Христос воскрес!"

І так вже нове радісне, християнське свято почалося, що тривало 40 днів, доки Христос не вознісся на небо. Він в тім часі зявлявся ученикам, з ними говорив, давав їм свою науку, обіцяв їм силу Святого Духа, і перед їх очима вознісся на небо.

І тая велика радість перших християн передавалася з покоління в покоління, з однаковою силою, а вкінци і ми її одержали. І для нас нині Великдень се найбільше радісне, найвеличавійше з усіх свят в році. Се свято із Свят і Торжество із Торжеств. Се Великдень - Великий Святий День!

І яку велику науку те свято нам дає! Коли Христос воскрес, то показав, що і ми з ним воскреснемо. Воно показує нам, що коли неправда розіпне правду на хресті і заповнить людське життя болем і сумом, то не треба зневірюватись, бо правда воскресне і принесе радість, а тоді сумом покриються ті, що правду розпинали.

З такими думками святкуймо те Велике Свято, — гідно, побожно, і з великою вірою, що Христос не полишить і нас безпомічними, як не полишив своїх давних учеників. Він і нас бачить, як бачив їх.

І так святкуючи поздоровляймо одні других, і звіщаймо одні другим вістку, яку принесли Апостолам Жінки Мироносиці, що —

Христос воскрес!

НАШ ПЕРШИЙ ВЕЛИКДЕНЬ В КАНАДІ

Ми виїхали з Старого краю на початку квітня 1899 року, отже перед Великоднем. Виїхало нас сім родин односельчан. На самий Великдень вечером ми приїхали до Винипегу. Розуміється, що в нас тоді не було Великодня. Ми лише нагадували, що там в Старім краю люди Великдень святкують. Але наші думки були розбиті. Вони були і в рідному селі і тут. Ми були в незнаному краю і не знали, що нас чекає.

Та незадовго ми вже були на фармах в лісі, де вже було кілька наших односельчан, що приїхали рік тому назад. Був дехто і з других сіл, що ще скорше приїхав.

Ми в наших односельчан примістилися. Невдовзі вибрали собі гомстеди і почали будуватися. Як? А так, щоби було де від дощу сховатися. І почали городці робити, щоби хоч щобудь посадити. А ліс був повигарував місцями, отже там були наші перші городи. Тут ми вже посадили дечого потрошки, що могли дістати.

Багато треба оповідати, як ми бідували, як за роботою шукали, як дещо робили. Я був ще молодий і вся журба спадала на моїх родичів. Але і я з ними журився.

Так рік минав. Зимою помагали ми собі тим, що ловили заяців, то вже деколи було мясо. Пережити можна.

Та от приходить Великдень. Люди тоді часто сходилися, а до нас сходилися найбільше. А як Великдень наближався, то почалися балачки про Великдень. Церкви нема ані в нас, ані в цілій околиці. Та всеж треба якось Великдень відсвяткувати.

Пригадую, коли одного вечера так балакали і ніхто не мав думки що робити, почав Дмитро Присташ:

— Треба мати Великдень! І ми будемо мати. Ми ж християни...

Як же і що робити? — запитало кілька голосів.

Я вже маю плян, — говорить дальше Присташ, — а ви подумайте. Ви знаєте, що при війську правлять полеве Богослуження під голим небом, і воно таке Богослуження, як в церкві. Бог є всюди. І небо над нами, то Боже небо. А я читав, що колись християни збиралися на гроби мучеників і там Богослуження відправляли. Також під голим небом.

— Та як же? — почали допитуватися

Зробімо так: подальше від моєї хати є гарний горбок, де можна колись церкву побудувати. Я для церкви місця не жалую. Поставмо там хрест, то вже буде початок нашої церкви. В Страстну Пятницю поставимо там стіл, покладемо Плащеницю, а в неділю відсвяткуємо там Великдень.

А скажу, що Присташ був колись дяком в старім краю і був свідомішим від других.

Де взяти Плащениці? — почали питати.

— Зробимо, — каже Присташ, — зробимо. Я привіз образ, де Христос в гробі, отже се буде наша Плащениця. Положимо, відспіваємо, що треба. Я книжки маю, отже вже буде все як треба. А той образ я дам до церкви як нашу першу Плащеницю.

— А як буде дощ, тоді що? — запитав хтось.

— Тоді зробимо в моїй хаті. А на Великдень знов зійдемося і відспіваємо Утреню, заспіваємо „Христос воскресе", то вже буде наш Великдень. Поприносіть, що хто має, а як заспіваємо „Христос воскресе", то нам Бог посвятить. Бог знає, що ми інакше не можемо. То вже буде початок нашої церкви.

Всі на те згодилися і порадилися, коли мають зійтися і все прилагодити. І розійшлися вдоволені, що вже будуть Великдень святкувати.

До Великодня було ще мабуть півтора тижня. Була непогода, але потім вияснилося. В середу, або в Страстний Четвер посходилися люди і місце прочистили та хрест поставили. В пятницю поприходили і жінки. Присташ поставив якийсь стіл, гарно накрили, поклали образ і вже виглядало цілком по християнськи. Так ніби мала церква.

Присташ відспівав, що треба, люди образ цілували вже всі були вдоволені.

На Великдень погода була гарна, було тепло. То було в квітни, мабуть коло 20-го. Присташ заповів, щоби перед сходом сонця всі зійшлися, отже всі прийшли на час. І старші і діти. І поприносили що хто мав.

Коли Присташ почав співати, то між жінками почувся ревний плач. Їм пригадалося, що ще недавно в [illegible] кували. Там була церква, [illegible] були свої люди. Се був ту[illegible] і сумний Великдень і веселий і [illegible] сумний. Веселий, бо се вж[illegible] Великдень і початок до красшого, а з другої сторони дика пустиня, на я[illegible] люди як сироти. Тільки всього, що [illegible]

Коли Утреня скінчилася [illegible] ли „свячене" разом і засп[illegible] „Христос воскресе". І тоді жінки ще [illegible] заплакали.

Після того не зараз розходилися, але ще довго говорили. Присташ сказав ще кілька слів, що се вже початок нашої церкви, що се перша підвалина, яку ми поклали і лише треба дальше поволи добудовувати. А колись буде все так, як ми мали в Старому Краю. І поздоровив всіх словами „Христос воскрес!"

Се людей вдоволило і всі стали веселіші. Всі відчули, що се вже справді в них Великдень і розходилися веселі.

Що до церкви, то поставили на тім місци церкву аж третого року по тім. Слідуючого року лише трохи дерева позвозили, хто мав чим привезти. Але і се вже була будова.

Кожного року, коли Великдень приходить, то мені той перший Великдень з 1900 року пригадується. І все мені здається, що той перший Великдень був найсвятійший, так щиро його люди святкували. Разом і тішилися і плакали; і плакали і тішилися і красшого сподівалися. Які святі і щирі були тоді їх почування. І певно Бог записав ті святі їх почування в свою вічну книгу як найбільшу жертву і воскресший Христос був між ними і поблагословив їх, як своїх найвірніших учеників.

Такий був той перший Великдень і я вам про нього оповідаю. Вже 50 літ, як я той Великдень святкував. Вже нема багато з тих, що той Великдень святкували, але він не забувається. Дав би Бог, щоби ми нині так щиро святкували Великодні Свята, як святкували ми того першого Великодня.

С. Погребинський.

ЕВГЕНІЯ ЗАЛУСЬКА

Монтреал, Кве. — Майже несподівано померла в Монтреалі 10-го січня дуже щира громадянка, Евгенія Залуська. Довго послабовувала, але не поддавалася слабости. В день смерти запрячталася, зробила порядок майна між мужом і дітьми почала тратити силу і життя скінчилося. Не вгадав лікар, що вона ще поживе якийсь час.

До Канади прибула 29 квітня 1929 року з Любянок Висщих, пов. Збараж, у Галичині. Тоді був час безробіття і приходилося з мужем і дітьми переживати тяжкі недостатки. Але вона вміла з недостатками боротися.

Незважаючи, — все вона вступає до Жіночого Т-ва Доньки України, виконує щиро кожну працю, товариську чи церковну. В неї завсігди була добра воля та і других заохочувала. Коли треба було що дати, то казала: „Даваймо, бо хто дасть, як не ми? В нас нема держави. Даваймо що можемо"

До Жіночого Т-ва Доньки України належала 12 літ. Потім була в Жіночім Допомоговім Комітеті, що помагав воякам. А кілько українських вояків, що були в Монтреалі на вишколі, гостили в її домі. Говорила, „Погодую чужих дітей, то може хтось дасть ложку страви моїм дітям". Її два сини були в канадійськім війську за морем. І певно не один вояк згадає її незлим тихим словом.

Кілько пакунків з поживою переслала до військової домівки. Вла[д]жувала в себе чайні вечорі, щоби придбати дещо для Комітету на оплату почти.

Кінчиться війна і вона дальше журиться даванням помочі — харчами, одягом для втікачів. Владжує вечорі, збирає харчі, одяг, гроші. Ані сніг ні мороз її не спиняв. Днем помагає мужові в торговлі барабольки, а вечером йде до Комітету.

Всі бачили її щирість і поважали її. Згадати, що за три вечорі і два дні прийшло відвідати її 400 близьких і знайомих. Була її родина з Ню Йорку, Дітройту і Торонта. Була зятева родина з Содбурі.

Похорон був 13 січня. Народу було дуже багато. За домовиною ішли сини, родина і поверх сто жінок. Дальше чоловіки. Муж покійної не мав сили і їхав з донькою до церкви.

В церкві священик підчас проповіди присвятив багато уваги заслугам покійної.

На цвинтар провадив тіло покійної довгий ряд автомобілів.

З церкви пані Катерина Валентин забрала жінок до дому покійної для приготовання перекуски для учасників похорону. При перекусці зібрано жертви на невянучий вінок заслуженої громадянки — 42 доляри, з того половину на укр. прав. церкву св. Софії, а другу на пресовий фонд Українського Голосу.

Покійна зоставила мужа Григорія, синів Василя і Семена, доньку Славку (Яцишину), онуків Денниса й Евгена і невістку.

На сім місци щире співчуття родині покійної; покійній признання за її щиру працю і нехай земля буде їй легкою. Вічна їй Память!

Катерина Вепрук.

ГРОМАДСЬКА ПРАЦЯ В ОВКБОРН І ОКОЛИЦІ

Наогал громадська праця йде вперед. В Овкборн увага звернена на викінчення церкви всередині. Дещо зроблено в минулому році. Дали на стіни і баню „донакону" і помалювали. Набули дубові дошки на підлогу. Т-во СУМК набуло електричний павук за 200 дол.

Церковний уряд — пп. С. Бородій, М. Бородій, А. Слонь, І. Грицак, — гарно кооперує з парохом, о. Стратійчуком, і дбає, щоби все робити найкраще.

Є Рідна і Недільна Школа під проводом о. Пароха. Спів у церкві провадить дяк М. Матієшин.

Жіноцтво активне. Дотепер були Відділ С.У.К. і Сестрицтво при церкві, а з початком року злучилися в одно Т-во і воно належить до Союзу Українок Канади. Сестрицтво ограничуєсь до трох осіб.

Мущини зорганізовані в ТУС, є 20 членів. Відділ ТУС викликав на дебату Сенді Лейк і дебата була, а тема, Рішено, що жінки діяльніші, ніж чоловіки в розвитку і досягненцях наших організацій в Канаді.

Життя тут доповнюєсь молодечою організацією СУМК. Члени працюють над собою і для громади, помагають старшим в підприємствах для церкви павук.

Сенді Лейк. Громадяни заплатили вже довг, що був на церкві, яка коштує коло $25.00. Тепер дбають про річи і прикрасу церкви. Плян: збудувати гарний престол і лавки, що буде коштувати коло 2 500 долярів. Члени активні, як Диків, Чайковський, Сторожук і другі, що не бояться труднощей. Багато помагають учителі І. Пиніота, І. Бойчук. Пан Пиніота, принципал місцевої школи, провадить Недільну Школу.

Жіноче Т-во робить велику роботу, морально і матеріяльно користну. Є також Т-во ТУС.

Росборн — Се наймолодша громада в околиці і лише 1950 р. збудувала церкву в місточку Росборн. Будинок ще не викінчений, але з весною будуть в нім відбуватися Богослуження.

Люде не багаті, але щирі. Роблять щиро все, що лише можуть.

Енгусвил. — Громада невеличка, але члени добре тримаються. Мають гарну церкву, придбали вже лавки. Дальша ціль — прикраса церкви.

Мензі. — Се найстарша громада в околиці. Члени солідні, свідомі, побожні. Мають все, що життя громади заокруглює. Церква артистично розмальована, гарний спів в церкві провадить п. І. Пелешок; є діяльне Жіноче Т-во, що під проводом пані М. Чвалюкової провадить гарну роботу. Є активний СУМК. Сумківцям багато помагають пані Чвалюкова і п. І. Пелешок.

Глен Елмо, Виста і Січ — мають гарні церковні будинки, але вони поза місточками. Тут робота трудніша, — але є і тут свідомі, побожні і діяльні члени.

Се огляд життя і праці згаданих православних околиць. Сподіюсь що і други громади розкажуть в часописи про своє життя, а нам треба знати одним про других. Будемо одні других близше знати, одні від других вчитися, тай широкому загалови буде се інтересне.

Громадянин.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

Монтреал, Кве. — Загальна збірка 50.00 дол.

о. В. Сеницина

Загальна збірка 30.20 дол.

Торонто, Онт. Загальна збірка 78.00 дол.

о. С. Гребенюка

Загальна збірка в окрузі 32.50 дол.

о. В. Апонюка

Гефорд, Саск. — По 1.35 дол. А. Токарик; по 1.00 дол.: М. Заячковський, п-ні Гвида, Й. Щербань, Ю. Симчич, М. Симчич, А. Табинський, В. Бурик, Д. Семко.

Витків, Саск. — По 1.00 дол.: І. Бойн, Н. С. Никифорук, В. Д. Никифорук, П. Котик, В. Палійчук, М. Івачук, Й. Войтюк, Е. Харко, В. Свистун.

Кридор, Саск. — По 1 дол.: Д. Михайлюк.

Глеслин, Саск. По 1.00 дол.: — В. Пилат

Норт Бетлфорд, Саск. — По 1.00 дол.: І. Богданський, І. Іванчук, В. Бітик.

о. І. Дмитріва

Винипег, Ман. — (св. Михаїла додаткова збірка): По 2 дол.: п-во Таскі, п-ні Марія Фещук. По 1 дол.: Ю. Ілюк.

о. І. Пестуна

Сарнія, Онт. — По 1 дол.: Ю. Барбаз, М. Кузь, Т. Новосад, Марія Григорська, І. Войтович, Анна Ямчишин, Д. Харик, І. Зазулик, Й. П. Гаврилюк, М. Барбаз, В. Олійник, В. Барбаз

Лондон, Онт. — По 1 дол. М. Кудловський, В. Дикий, Ф. Королюк, М. Пилют, О. Іванчук, І. Міщен.

Четим, Онт. — По 1 дол. О. Хортів, Т. Менкис, Ю. Торошенко, І. Мамот.

Дрібна збірка 10 дол.

о. Т. Яковкевича

Загальна збірка в окрузі 40 дол.

о. П. Мельничука

Вернон, Б. К. — Загальна збірка 13.50 дол.

о. М. Фика

(Загальна сума була поміщена в 6 ч. „Вістника")

Редвей, Алта. — По 1 дол. Я. Бойко, Н. Онищук, І. Литвин, Н. Набожинський, П. Литвин, М. Тарафенко, Д. Веньгер, І. Мартин, Г. Возимирський, А. Савка, О. Торончук, А. Тарафельський, І. Онищук, М. Гарапник, Б. Татарин

Редвотер, Алта. — По 1 дол.: М. Попіль, І. Василик, С. Федорак, І. Струк, пані Богайчук, І. Михайлюк, Н. Павленко, Ф. Хаба, Н. Горбаль, І. Вигонюк, М. Салижин, І. Крайчий, пані Никитюк, К. Івашків, С. Хаба, П. Лис, І. Худа, А. Домилий, В. Савка, І. Онучко, І. Кочан, Н. Крайчий, О. Мирун, В. Пасічний, Н. Школьний, Н. Сиранш, І. Кіріяк, Д. Салижин.

Федора, Алта. — По 1 дол. Й. Крищук, С. Білик, М. Комарницький, П. Фик, Н. Бабій, Т. Фербей, О. Фербей, А. Варварук, Н. Михальчук, Н. Бойко, Ф. Лучка, М. Ожібко, П. Ласкіаський, В. Костюк, М. Кузик, П. Магера, І. Боєвідка

о. М. Фика

Загальна збірка в окрузі 13 дол.

о. І. Майби

Загальна збірка в окрузі 38.50 дол.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
КВІТЕНЬ:

22. Неділя Вербна — Сірко. Великодня сповідь.
26. Вел. Четвер — Вайта. Страсти, 7 год. вечора.
27. Вел. Пятниця. Плащениця: Арбака св. Миколая, Вайта, Сондави.
28. Вел. Субота — Вайта.

Початок Великодної Всенічної о год. 12 ночі в церкві св. Миколая на Арбаці і освячення пасок за таким порядком: Арбака, Сірко, Сондави і Вайта (Літургія).

2-ий день Великодня — Сондави.

3-ий день Великодня — Арбака Св. Апостола.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.
КВІТЕНЬ.

22 Неділя — Давфин, Страсті о год. 7 вечер.
26 Четвер — Давфин. Страсти 7 год. веч.
27 Страсна Пятниця — Давфин, винос Плащениці о год. 1 попол.
29. Великдень — Косів, о год. 8.30 рано Служба Божа і посвячення [illegible]
29 Великдень — Давфин, о год. 6-ій рано Світла Заутреня, яка буде передаватися через радіо в Давфин. По Богослуженю свячення пасок.
30. Світлий Понеділок — Венлав.

ТРАВЕНЬ:

1 Світлий Вівторок — Дрифтинг Ривер.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК:

27 квітня, пятниця, о год. 8.30 вечора — Роритон.
28 квітня, субота: Дрифтинг Ривер о год. 12 пол.; Венлав о год. 2 попол.; Сифтон о год. 4 попол.; Валей Ривер о год. 6-ій попол.; Етвина о год. 8 вечора.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Квасницького
[illegible]

22. Неділя Цвітна — Годсон Бей (сповідь).
29. Великдень — а) Ендевор 5 година рано, б) Годсон Бей 9.30 рано.

В Ендевор Воскресна Утреня і посвячення пасок. В Годсон Бей: Утреня, Служба Божа і посвячення пасок. В інших церковних громадах посвячення пасок за умовою і по можливості.

Адреса. Box 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
КВІТЕНЬ:

22 Неділя Квітна — Тиріен, Велик. сповідь о год. 9 рано.
26. Страсний Четвер — Глендон, Страсти о год. 7.30 вечора.
27. Вел. Пятниця — Глендон, Богослуження і винос Плащениці; Тиріен, год. 3 пополудні — свячення пасок; Лессард, год. 9 ввечері — свячення пасок.
28. Вел. Субота — Кик Пойнт, Богослуження і свячення пасок.
29. Великдень — Глендон, 12 год. вночі; Бишоп, 6 год. рано; Сенді Ренідс, 9 год рано.
30. Світлий Понеділок — Тиріен.

ТРАВЕНЬ:

1. Світлий Вівторок — Сенді Ренідс.
6. Неділя — Глендон (Проводи).
13. Неділя — Тиріен (Проводи).
20. Неділя — Сенді Ренідс (Проводи).
22. Вівторок, Перенесення мощей св. М. Чудотворця — ?.
24. Неділя — Лессард (проводи).

Адреса: Box 536, Гленд[о]н, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
КВІТЕНЬ:

22 Неділя — Вонни.
26 Страсний Четвер — Кейленд.
27 Страсна Пятниця — Вонни, о год. 3 винос плащениці
28. Страсна Субота — Геригін.

У всіх церквах точно в годині 9-ій починається сповідь.

29. Великдень — Вонни, о 12 год. ночі, посвячення пасок; Геригін о 3 годині; Кейленд о 4 годині; Шипиці о 5 годині, Ісвиє о 6 годині, Генлин о 7 годині, Давлінг о 9 годині.
30. Світлий Понеділок — Генлин.

ТРАВЕНЬ:

1. Світлий Вівторок — Бренлей.

Адреса: Велінгдон, Box 26. Тел. P 216.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
КВІТЕНЬ:

22 Неділя Цвітна — Бойл. О 3 год. попол. Вечірня і сповідь в Сірейл.
23. Понеділок — Сірейл
26. Страсний Четвер — Крейгенд. Вечером 7 год., Страсти — Бойл.
27. Вел. Пятниця, винос. Плащениці — Сірейл; свячення пасок — Сірейл, Грегленд і Бойл Попол. Винос Плащениці 3 год. — Егрімонт, 5 год. Редвотер, 7 год. — Радвей.
28. Вел. Субота — Пено. Свяч. пасок пополудні: 1.30 год. — Восетна. 2.30 — Візел Крік, 5 год. — Торгилд 7 год. веч. — Егрімонт, 8 год. Федора.
29 Великдень — 12 год. вночі — Редвотер 7 год. рано — Радвей Вечірня 2.30 попол. — Торгилд, 8 год. веч. — Восетна.
30 Світл. Понеділок — Егрімонт (Парастаси на гробах).

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Федора (Парастаси на гробах).
6. Неділя — Торгилд. Пополудні парастаси на гробах — Тудор.
13. Неділя — Грегленд. Попол. Вечірня і парастаси на гробах — Сірейл
20. Неділя — Радвей. Вечірня і парастаси на гробах — Пено.
27 Неділя — Редвотер. Вечірня і парастаси на гробах — Візел Крік.

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Восетна. Парастаси на гробах — Ендорина.
7 Четвер. Возн. Госп. — Радвей (храм).
10. Неділя — Торгилд.
17. Неділя. Зелені Свята — Редвотер (храм).
18. Понед., Св. Духа — Пено (храм).
24. Неділя — Федора.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ЧЕРЕЗ РАДІО З ДАВФИНУ.

На Великдень 29-го квітня, в 8-ій годині рано буде передана через давфинське радіо Великодна Утреня, яку буде співати місцевий хор. Жертви на продовжування такої передачі слати до п. Грицькова в Давфині.

Окружна Церк. Рада в Давфині.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

КВІТЕНЬ:

22. Неділя Вербна — Тідор місто.
22. Неділя В[illegible] — Інсінґер місто, сповідь, о. Б. Яковкевич.
25. Середа — Тафиза, сповідь (посвячення паски).
28. Субота — Федаки, сповідь і посвячення паски.
29. Великдень — Тідор місто, Весвічна, о. Борис Яковкевич.
29. Великдень — Вест Брук, Літургія, о. Борис Яковкевич.
29. Великдень, — "Коло Купровських" Весвічна.
29. Великдень — Едмор, Літургія.
30. Світлий Понеділок — Шіго полудн.
30. Світлий Понеділок — Пасічники, о. Борис Яковкевич.

Посвячення Паски в церквах усіх громад відбудеться у Великодну Суботу в вечора і протягом ночі.

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Інсінґер, "коло гайвей".
6. Неділя — Тідор місто
13. Неділя — Вест Брук.
20. Неділя — Фомм Лейк.
22. Вівторок, св. Миколая — "коло Куциx"
27. Неділя — Тафиза.

По Богослуженні катехизація для дітей.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

КВІТЕНЬ:

22. Неділя Цвітна — Ритусвил, сповідь.
23. Понеділок — Глен Елмо, сповідь.
26. Четвер — Овкборн.
26. Четвер — Меваі, 7.30, Страсти
27. П'ятниця — Винос Плащениці: в 1 год. Овкборн, 3 год. — Сенді Лейк.
28. Субота. Свячення пасок 11 год. Виста; 12 год. — Росборн; 1 год. Глен Елмо 3 год. — Ентусвил.
29. Великдень 12.10 год. — Овкборн, 5 год. — Січ, 7 год. — Меваі; 8.30 — Сенді Лейк, 3. год. Росборн, Вечірня.
3 год. — Росборн, Вечірня.
30. Світлий Понеділок — Овкборн.

ТРАВЕНЬ

1. Світлий Вівторок — Січ (спільне свячене).
6. Неділя — Меваі.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

КВІТЕНЬ

22. Неділя — Стінен.
23. Понеділок — Глен Ейвер, сповідь.
24. Вівторок — Торбен, сповідь.
25. Середа — Кобзар.
26. Четвер — Арран. Сл. Божа о 10 год. Страсти 7 год веч.
27. П'ятниця — Арран. Плащениця 10 рано. — В Кобзар о 1 год.
28. Субота — Мейбридж. Сповідь і паски
29. Великдень — В Гвайтбіч паски 12 вночі. В 6-ій рано — Арран. В Кобзар — 8 год. В Дорбен — 10 рано. В Гасе — Вечірня 7 вечером
30. Світл. Понеділок — Норкей.

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Свон Плейн.
6. Неділя, Юрія — Гасе. День Матери.
13. Неділя — Арран. День Матери.
20. Неділя — Мейбридж. День Матери.
27. Неділя — Кобзар. День Матери.

Всюди сповідь в 9 год. рано і приїду своїм автомобілем, як буде сухо.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Гикавого

22. Неділя — Ню Вестмінстер (Валей).
29. Великдень — Чілавек.
30. Світл. Понеділок — Ню Вестмінстер (Валей).

154 Rorsythe Rd., RR 12, New Westminster, B.C.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

КВІТЕНЬ:

10 год. — Гардентон.

26. Страсний Четвер, 10 год. служба; 7 год. вечер, Страсти — Толстой.
27. Страсна П'ятниця, плащениця 2 год. попол. — Гардентон, 5 год. попол. Толстой.
28. Страсна Субота — 10 год. перед полуднем — Роза, 3 год. попол. — Синьків.
29. Великдень, 6 год. рано — Гардентон, 9. год. рано — Толстой, 3 год. попол. Вел. Вечірня — Гардентон.
30. Світл. Понеділок — Синьків.

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Роза.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

КВІТЕНЬ:

22. Неділя — Рама.
29. Великдень — Канора, 7.30 рано.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

КВІТЕНЬ:

22. Неділя. — Іст Селкірк. Великодна сповідь.
Портедж ля Прері. Великодна сповідь.
26. Страсний Четвер. Страсти год. 7.30 вечер — Брендон; год. 8 ввечері — Поплар Парк.
27. Велика П'ятниця. Год. 2 попол. — Гонор; год. 3 попол — Брендон; год. 7 ввечері — Вел. сповідь — Брендон.
28. Велика Субота. Сповідь і Служба — Брендон. Свячення пасок, год 11 перед обідом — Поплар Парк, год 1 попол. — Стед; год. 3 попол — Сендгрл; год. 4 попол. — Тиндал; год. 5 попол. — Септон; год. 6 вечером — Іст Селкірк
29. Великдень. Год 1 вночі — Брендон; год. 5 рано — Портедж ля Прері; год. 9 рано — Гонор; год. 7 рано — Пембіна, год 10 рано — Іґфрест; год. 6 рано — Поплар-філд, год 10 рано — Ледвин.
30. Світлий Понеділок — Сендгрл, Септон, Стед.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

КВІТЕНЬ:

26. Страсний Четвер — Глеслин.
27. Вел. П'ятниця — Глеслин.
28. Велика Субота — Витків — 2 год. попол. свяч. пасок; Редфілд — 4 год. попол. свяч. пасок.
29. Великдень — Гефорд 7 год. рано; Норт Бетлфорд — 10 год. рано.
30. Світл. Понеділок — Витків.

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Гефорд.
6. Неділя — Медов Лейк.
13. Неділя — Кендо.
20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Витків.

Адреса: Бох 51, Гефорд, Саск., Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

КВІТЕНЬ:

21. Субота — Фенвуд.
22. Неділя Квітна — Фенвуд.
26. Стр Четвер — Ріджвайна.
27. Велика П'ятниця — Ріджвайна.
29. Великдень — досвіта Фенвуд і Будів, 10.30 Сл. Божа — Айтуна.

Всюди в суботу сповідь дітей і причастя, вечером в суботу сповідь старших.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 79. Телефон 8785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Ільора.
6. Неділя — "Коло Купровських".
13. Неділя — Едмор.
20. Неділя — Інсінґер місто.
22. Вівторок, св. Миколая — Жучвилі.
27. Неділя — Шіго полудн.

По Богослуженні катехизація для дітей.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

КВІТЕНЬ:

22. Неділя Цвітна — Роблін-Зелена, сповідь.
26. Вел. Четвер — Петлюра, сповідь.
27. Вел. П'ятниця — Вечірня, винос Плащениці: Шелволей 1 год. попол.; Леннард 3 год. попол.
28. Вел. Субота. Свячення пасок: Гілберт Плейн 4 год. попол., Грендвю 5 год. попол.
29. Великдень — Шелволей 3 год. вночи Сл. Божа і паски; Леннард Утреня і паски 5 год рано; Роблін-місто паски 7 год.; Роблін-Зелена Утр. і паски 7.30; Шортдейл Утр. і паски 9.30; Петлюра Утр. і паски 11 год.
30. Світл. Понеділок — Грендвю.

Адреса: Бох 54, Роблін, Ман. Телефон 54, р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

КВІТЕНЬ:

22. Неділя Цвітна. Ст. Джуліен, Вел. сповідь.
26. Вел. Четвер — Елков Крік. Вел. сповідь.
26. Вел Четвер, Страсти — Тернопіль.
27. Вел П'ятниця — Калворт.
28. Вел. Субота. Сповідь молоді і дітей — Вакав.
29. Великдень. 1 год. в ночі (як буде їзда автом).
29. Великдень, 9 год. рано — Вакав.
30. Світл. Понеділок — Елков Крік.

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Тернопіль.
6. Неділя Провідна, Парастас на цвинтари — Елков Крік.
13. Неділя — Вакав.
20. Неділя — Калворт.
24. Четвер. Служба Божа за померших і парастас на цвинтарі — Свате
27. Неділя — Свате

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Телефон 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

22. Неділя — Малена.
26. Стр. Четвер — сповідь і Сл. Божа в Сторновей.

В часі Богослужень буде рано сповідь.

Тел. 798 — Нортон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

22. Неділя Квітна — Сенборг.
26. Четвер Вел., Служба Божа і Страсти — Принс Алберт.
27. П'ятниця Вел., винос Плащениці — Принс Алберт.
28. Субота Вел. — Служба Божа і посвячення пасок — Мендавов.

По вище згаданих громадах відбудеться Великодна Сповідь.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК:

28. Субота Вел., 7 год. вечір — Шипмен, 8 год. веч. — Вірдайз, 9 год. год. веч. — Гонейнун.
29. Великдень, 12 год. вночі — Сенборг, 7 год. рано Служба Божа — Принс Алберт.
30. Світл. Понеділок — Гонейнун

ТРАВЕНЬ:

1. Світл. Вівторок — Сенборг.

Адреса: 554 — 7 ст., — 1ст. Тел. 2785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

22. Неділя Квітна — Богдан.
26. Четвер. Страсти 8 год. вечір — Пайн Ривер.
27. П'ятниця — Винос Плащаниці: в 1 1 год. попол. — Богдан і в 2.30 год. попол. — Етелберт; в 4 год. попол. — Пайн Ривер.
28. Субота — свячення пасок: 9 год. ранку — Ренвер, 11 год. ранку — Гарленд, 2 год. попол. — Ворд. 4.30 попол. — Драй Ривер, 7 год. вечір — Богдан.
29. Воскресення — 3.30 ранку Сл. Божа і свяч. пасок — Етелберт, 8. год. ранку Утреня і свяч. пасок, — Пайн Ривер.
30. Світлий Понеділок — Пайн Ривер.

ТРАВЕНЬ:

1. Світлий Вівторок — Гарленд.
6. Неділя — Ворд.
13. Неділя — Етелберт.
20. Неділя — Ренвер.
27. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

15	Н	2	5 Нед. Посту. Преп. Тит
16	П	3	Преп. Никити Ісповідника
17	В	4	Преп. Йосифа Многоболізного
18	С	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	Ч	6	Евтихія арх. Конст. Мефодія
20	П	7	Юрія еп. Мелетинського
21	С	8	Ап. Іродіона, Агава, Руфа
22	Н	9	Нед. Цвітна. Муч. Евпсихія
23	П	10	Муч. Теренція. Максима
24	В	11	Свщмч. Антипа еп. Пергам.
25	С	12	Василя Ісповідника Паріє.
26	Ч	13	Свщмч. Артемона пресв.
27	П	14	Мартина ісповід. муч. Авва
28	С	15	Ап. Аристарха, Трохима
29	Н	16	Великдень — Воскресення Хр.
30	П	17	Світл. Пон. Свщмч. Симеона

ТРАВЕНЬ

1	В	18	Квітень. Світлий Вівторок
2	С	19	Преп. Івана Ветхопечерника
3	20	Ч	Муч. Гавриїла отрока
4	П	21	Свщмч. Теодора Фалкії
5	С	22	Теодора Сикеота
6	Н	Н	Том. Провідна Георгія (Юрія)
7	П	24	Преп. Сави II черського
8	В	25	Ап. Марка Малкаса і муч.
9	С	26	Свщмч. Василя еп.
10	Ч	27	Преп. Стефана еп. Велик.
11	П	28	Ап. Ясона і Сосипатра
12	С	29	Муч. 9 в Кизику. Теогніда
13	Н	30	Н Мирон. Ап. Якова Завед.
14	П	1	Троєчн. Свщмч. Макарія

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

КВІТЕНЬ:

21. Субота — [illegible] 9 рано. Смокі Лейк — [illegible] попол. Утреня, свяч. верби.
22. Неділя Вербна — Сведен.
26. Четв. Страсний — Смокі Лейк. Сл. Божа рано — 7 год. вечером Страсти
27. Вел. П'ятниця — винос Плащениці: в Смокі Лейк 2 год. попол.; Бел [illegible] 4.30 — Сведен 6.30
28. Вел. Субота — [illegible] Лейк. Сл. Божа 8 год. рано
[illegible] і в день Сл. Божої сповідь.
28. Велика Субота, свячення пасок: Бойн Лейк 10 [illegible] Мерей 12 Стрий 3 [illegible] 5 год. Белліс 6.30, Нортпойнт 8.30.
29. Великдень — Сведен Утреня і свяч. пасок 5.30 рано; Смокі Лейк Сл. Божа і свяч. пасок 9 год. рано
30. Світл. Понеділок — Стрий.

ТРАВЕНЬ

1. Світл. Вівторок — Мерей.
6. Неділя — Белліс. Проводи.
13. Неділя — Смокі Лейк. Проводи.
20. Неділя — Вільна, Проводи; 3 год. попол. — Сведен Проводи.
27. Неділя — Сведен. Проводи.

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Бойн Лейк
7. Четвер, Вознесення Госп. — Смокі Лейк. храм.
10. Неділя — Пасел
15. П'ятниця — св. Івана Сучавського — Белліс — храм
17. Неділя, Зелені Свята — Смокі Лейк.
18. Понеділок, День св. Духа — Стрий, храм.
24. Неділя — Сведен.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк.

Устав Церковний

22. *Нед. Цвітна.* УС Мат. 21: 1-11, 15-17. Літ. Филип. 4: 4-9. Єван. Івана 12: 1-18.

29. *Великдень.* Ап. Діяння 1: 1-8. Єван. Івана 1. 1-17.

30. *Світ. Понеділок.* Ап. Діян. 1: 12-17, 21-26. Єван. Івана 1: 18-28.

ТРАВЕНЬ:

1. *Світл. Вівт.* Ап. Діян. 2: 14-21. Єван. Луки 24: 12-35.

6. Нед Томина. *Юрія.* Гал. 1. УС 1. Літ. Діян. 5: 12-20. Єван. Івана 20: 19-31 і Івана 15: 17-16: 2.

13. Нед. Мироносиць. Гол. 2. УС 2. Літ Діян. 6: 1-7. Єван Мар. 15: 43-47 і 16. 1-8.

20. Нед. Розслабленого. Гол. 3. УС 4. Літ. Діян. 9: 32-42. Єван. Івана 5. 1-15.

27. Нед. Самарянки. Гол. 4. УС 1. 1-10 (7). Літ. Діян. 11: 19-26, 29-30. Єван. Івана 4: 5-42.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1951. ЧИСЛО (893) 9

ВЕЛИКДЕНЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ ПРЕСІ.

Винипеґські англійські газети з 30 квітня подали образки свячення пасок, зроблені їх фотографістами, і подали ще деякі подрібні вісти про великодні приготовання. Певна річ, що таке заінтересовання було і деінде, а се знак, що Українці мають такі релігійні вартости, таку святочну культуру, яка звертає на себе увагу других людей. І можливо, що дехто може завидувати та казати "От коли б в нас таке було!" А з того Українцям пригадка: Бережіть все своє, бо воно цінне!

ТРЕБА 20,000 СВЯЩЕНИКІВ

Вістка зі Стейтів говорить, що в американських церквах велика недостача священиків, очевидно протестантських. Число вірних так збільшилося, що нині треба 20,000 священиків, головно до менших церков поза містами.

АРЕШТУВАЛИ ЕПИСКОПА

Китайські комуністи арештували єпископа Боатеріна, що був в провінції Шенсі. Йому закидають шпіонажу Се вже четвертого римо-кат. єпископа китайські большевики арештували.

В КОРЕЇ ВІДСТУПАЮТЬ

Великий напір большевицької армії з півночи відсуває військо полудневої Кореї на полудне. Вже відсунули поза 38-му лінію Большевицька сила кілька разів більша Питання, чи вдасться большевиків стримати.

ЧЕТВЕРО ВТОПИЛОСЯ.

Коло Гоней Гарбор, Онт., втопилося четверо з одної родини, чоловік, син, внук і сестрин чоловік Кетліни Стовкс, визначної органістки.

БУДУТЬ ЗНОВ ПРОБИ З БОМБАМИ.

ВАмериці знов приготовляють пробу з новими бомбами, яка відбудеться четвертий раз на островах Енівесток. Се буде більша проба, ніж була дотепер, однакож думають, що проба буде лише зі звичайними атомічними бомбами нового виробу, а не з водною (гидрогенною).

І ЙОМУ ЗАХОТІЛОСЬ ЛІТАТИ.

В. МкІнтош, якому тепер 93 роки, дотепер не був на літаку, але вкінці захотілося і йому політати. Отже прилетів він до Винипеґу з своєю дочкою. Каже, що їзда літаком подобалася.

БУРЯ ПРИЧИНОЮ НЕЩАСТЯ.

В Індіяні, в Америці, літак впав на поле, при чім згинуло 11 осіб. Причиною була буря з громами. Вітер дув навіть 85 миль на годину.

ЗГИНУВ БАТЬКО 19-РОХ ДІТЕЙ

В Шол Лейк, Ман., згинув Р. Ваврик, фармер з тої околиці, батько 19-рох дітей Ваврик з другим, Іващициним, хотіли перейти улицю, коли трок, що тут стояв, рушив нараз і переїхав Ваврика так, що той за дві годині помер, а Іващицина трохи покалічив. Троком їхав М. Стадник, з Шол Лейк.

ЗНАЙШОВ 1,570 ДОЛЯРІВ І ВІДДАВ

Молодий 16-літний Вілям Байдер, знайшов на вулиці в Винипеґу 1,570 долярів і віддав Пані Фелі заховала була гроші в рукав убрання і забула Тепер казала молодшій дочці завезти те убрання до старшої дочки Коли ж та везла, гроші вилетіли з рукава на дорогу.

РОЗБИВСЯ ЛІТАК — 11 ЗГИНУЛО

На Азорських островах (800 миль на захід від Португалії) розбився американський літак, отже 11 згинуло, а 5 є дуже поранених.

ЗМАРНУВАЛИ 800 ДОЛЯРІВ

Недавно дві дівчини в Едмонтон, 12 і 15-літна, взяли 900 долярів в матері одної з них, і поїхали в світ. Зараз поліція почала за ними шукати по цілій Канаді і вкінці знайшла в Портедж Ля Прері, в Манітобі. Їх знайшла, але вони мали вже лише коло 100 долярів За короткий час 800 долярів пропустили. Се мабуть той „селф-експрешин", який тутешні вихователі захвалюють (Селф-експрешин вияв себе.)

ЕКСПЛЬОДУВАВ КОРАБЕЛЬ

В Гібральтарі, що є великою англійською твердинею, виладовували амуніцію, і та, що вже виладувана, почала експльодувати. Від того повстала аж хвилю експльозія на кораблі і корабля не стало Покищо відомо, що 8 згинуло, а 1,000 є ранених Думають, що се може бути саботаж.

ПОМЕРЛА 116-ЛІТНА ЖІНКА

В Новій Зеляндії померла 116-літна жінка, Іріпера Патувас. Вона належала до місцевого населення Маорів. Майже до смерти ходила.

АРЕШТУВАЛИ ГОЛОВУ КОМУНІСТІВ.

В Пакістані (магометанська Індія) арештували провідника пакістанських комуністів, Загіра, з фаху адвоката, який вчився в Англії. Він працював для комунізму тайком і було призначено 3,000 долярів нагороди тому, хто його знайде. Сам він походить з визначної родини.

РОБІТНИКИ СТРАЙКУЮТЬ.

В Токіо, в Японії, застрайкувало 50,000 робітників при металевих роботах, а 15,000 готовиться до страйку. Домагаються більшої платні. В Менчестер в Англії застрайкували портові робітники і не допускають до виладування 20-ох кораблів, які чекають вже на виладування цілі дні

КІЛЬКО АВТОМОБІЛІВ В АМЕРИЦІ

Всіх автомобілів в Америці є нині 40,315,175, отже на кожних 4 особі один автомобіль. А всіх з троками є понад 49 міліонів.

60 БІЛІОНІВ НА ОЗБРОЄННЯ.

През Трумен предложив сенатови буджет на оборонні приготовання на 60 білонів і 679 міліонів долярів (60,679,-414,690. Він також заявив, що Росія поставила світ на берег загальної війни

ЯК ЖИВЕТЬСЯ В ЮГОСЛАВІЇ.

В Нац. Геогр. Магазині оповідає Г. В. Лонг, що звичайний робітник заробляє в Югославії 60 до 80 долярів місячно А чоботи коштують на тутешні гроші 40 до 80 долярів Убрання 240; ярд бавовняної матерії 34, чоловіча сорочка 20 долярів Гребеня, ґудзиків, шнурків до черевиків, тяжко дістати Хоч Югославія ніби не з Росією, але лад такий, як в Росії. Образів Сталіна нема, але є Леніна і Маркса Тіта всюди величають, як Сталіна в Росії.

РЕҐІМЕНТУ МАЙЖЕ НЕ СТАЛО.

З Токіо є вістка, що зі славного англійського полку (реґіменту), Глосестер, в Кореї за два дні мало зосталося. З 1000 вояків є нині 100. Проти полку стояла 16 разів більша большевицька сила, але Англійці билися дуже витревало.

КАРА ЗА ПОМІЧ БОЛЬШЕВИКАМ.

Стало відомим, що мешканці місточка Пусинг на Маляйських островах помагають большевицьким бандам, отже англійські власти, які там є, скликали 3,000 мешканців і заявили, що коли будуть дальше помагати, то не минуть належної кари. Подібно робили і мешканці села Єндерам, отже всіх мешканців з села забрали і рішили село спалити.

БОЛЬШЕВИКИ БЕРУТЬ НАФТОВІ ЖЕРЕЛА.

До Гонг Конгу прийшла вістка, що китайські большевики забирають нафтові жерела в Китаю, які належать до англійської нафтової компанії Вістка дуже занепокоїла Англійців. За тим большевики можуть забирати дальші англійські посілости в Китаю, як вже позабирали американські.

ВИКРИЛИ ВЕЛИКІ ОБМАНСТВА.

Сенатська слідча комісія в Вашинґтоні оголосила, що викрила ґрупу обманців в Стейтах, до якої належать також люди поважних становищ. Се зачіпає й О'Дваера, бувшого мейора Ню Йорку.

МАЛЕНЬКА ЧИСТКА.

През. Трумен поширив закон про увільнення з державної служби непевних, або підозрілих осіб, отже можуть тепер усунути ще деяких. Від 1947 р усунено таких 308, а 3,193 самі лишили державну службу, коли почалися досліди, хто вони такі.

ПОМАГАЮТЬ ІНДІЇ

В сенаті в Вашинґтоні зроблено внесок, щоби Америка в слідуючім році дала Індії 75 мільйонів бушлів зерна, щоби не допустити там до великого голоду. З того половина буде як позичка, а половина дарунок Але і китайські большевики оголосили, що висилають Індії 50 тисяч тон рижу. Про що їм ходить, можна знати. Але були вже вісти, що вони позабирали поживу з деяких своїх околиць і люди голодують.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(До історії греко-католицької церкви)

VI

Митрополит Велямин Рутський

[illegible]

Навіть краківські ка[illegible] старші ксьондзи, [illegible] ми від руських єпископів, і на похороні Жигмонта III не хотіли їм позволити [illegible]

Шляхта [illegible] (руських) священиків і по судах водила, [illegible]

[illegible] грунт для ще більшого польського насильства [illegible] і явна поміч польським розбоям.

З чим вдається Рутський до Риму

Хоч як Поляки зневажали уніятів, але ті, як вірні раби, не гнівалися. Пише Рутський лист до Риму 1624 р. і каже:

[illegible] щоби ми мали до [illegible] і видно, що є людськими, не є вам чуже. Дякувати Богу, що [illegible] не відвернуло нас від святої Унії [illegible]

[illegible]

Отже від самих початків в уніятській церкві не було ладу, та і не могло бути. [illegible] роки укра[illegible]

Унія була уплянованим неладом Поляків і Риму, щоби там неладом знищити Українців.

[illegible] що коли б не натягання Рутського, то Апост. Столиця [illegible]

Коли папа перехід на латинський обряд [illegible] король спротивився [illegible] зробив так, як Поляки хотіли [illegible]

Відношення Риму до Українців і їх Церкви

Що Поляки ставилися ворожо до Українців і їх Церкви, те мало хто вже заперечає, але що до Риму, то оборонці унії стають на тому, що Рим був великим приятелем Українців, обороняв їх перед Поляками, бажав їм завсігди добра, заступився за їх Церквою й обрядом, домагався для них політичних прав...

Але все те неправда, бо історія доказує, що [illegible] для Українців.

Історик Ранке написав "Історію Папів" [illegible]

[illegible] радина Жигмонтова III, щоби заняти право займати місця [illegible] рядах лише католикам. [illegible]

[illegible] сувати на урядові [illegible] католиками [illegible]

[illegible] нату не допускати, хоч там [illegible] належалися.

Рим точно знав, що в [illegible]

[illegible] Вони твердять, що багато легче було би переводити шляхту поодиноко, родину за родиною, до Католицької Церкви (значить до римо-католицької, до костела). На доказ того наводять, що ті, які поодиноко покинули грецький обряд, твердо тримаються нашої (римо-кат.) Церкви."

Отже ясне як сонце, що пани були з [illegible] в той час уняти вдавалися [illegible] боронив їх перед латинізацією. З якою погордою мусів Рим на таких дивитися [illegible]

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

VI

По відпусті прочани розійшлися, але всім їм залишився приємний спомин. Зокрема Журівці були горді, що їх заходи увінчалися таким гарним успіхом. Вони дали примір, що не плачем і наріканням, але щирою посвятою і трудом можна виконати велике діло.

[illegible] варта нарікати, що беруть нам землю з-під ніг і зневажають наш обряд та церкву, коли ми своєю байдужістю і лінивством запрошуємо ворога до себе?

В журівській церкві почали відбуватися три відпусти на рік. Крі[illegible]ого читальня „Просвіти" мала вже в[illegible]у хату. Був церковний хор, читальняний аматорський гурток.

Так повіяло в Журові й околиці здоровішим воздухом. Всі журівські Українці без вимку ходили до церкви і відвикали від костела. Навіть римо-католики радо приходили до церкви, їх притягав наш спів.

[illegible]ядз Бонковський накидався на [illegible] лайкою, що братаються з нами в церкві і читальни. Також сестри (монахині) Фелиціянки почали тратити впливи серед нашого жіноцтва. Їх заклики, [illegible] наші діти ходили до них на „пачірки й рожанці" не мали тепер успіху. [illegible] відчули також на своїй жебранині.

[illegible] відпусту в костелі зачепила [illegible]овського. На другий рік він покинув Журів. На його місце прийшов кс. Свйонтковський. З ним я жив так, — щоби не впріти і не змерзнути. Ми зустрічалися, вгощували себе папіросками, жартували. Релігійних і національних [illegible] не зачіпали.

До моєї парохії належав Журів, що [illegible] душ, і Підмихайлівці, 600 душ. [illegible] дяки самоуки [illegible] доброго [illegible] церковний спів був вбогий. Я [illegible] щоби всі співали, однакож [illegible] майже що неділі зміняли напіви і [illegible] розгублювалися.

[illegible] дяки не хотіли, щоби хтось [illegible] дяківства. Хоч і платня була [illegible], але все ж... Головно по [illegible] Богородиці люди наймали Служби Божі, були поминки. Зі Служби Божої прийшло 20 крейцарів (центів). З Парастасу книш (колач). На Сорокоусти кілька книшів і півкопи яєць. Отже сердега латав біду, як міг. Тому кожний дяк стеріг свого ремесла. Поза тим мав якесь господарство.

Отже я рад був мати іспитованого дяка, що провадив би гарний спів. Мислитель Гилс каже, що всі проповіді [illegible] гарний спів школи.

Але іспитованого дяка треба утримувати, отже чи люди схочуть? Та я так міркував: навіть жонатий дяк може мешкати в читальнянім будинку. Дяк міг би вести читальняну крамницю, тут деколи заступила б його жінка. Міг вести касу Райфайзена. З хором можна би дебуди виступати. Все те давало би прихід. І [illegible] я дати від себе три морги церковного поля.

Я порадився з людьми і дали оголошення до газети. Зі зголошених ми вибрали одного жонатого. Люди готові [illegible] по ринському від родини (коло 200 ринських), а крамницю 120 ринських. Проби хору 2 рази тижнево в Журові, раз в Михайлівцях.

В Галичині так водилося, що коли хлопець хоч трошки лизнув науки, то мав вже бути паном. Іноді хлопець не міг закінчити гімназії, та не дай Боже, щоби він вертався на село до ріллі та став культурним господарем. Він вже пан. Радше прив'язати собі камінь до шиї і скочити в воду, ніж опоганювати свою панську руку чесним трудом.

Таке було з дітьми міських робітників, ремісників, підурядників. А діти священиків, урядників, лікарів, учителів, адвокатів і т. п. з природи самої речі мусіли бути панами. Так наказувала чудернацька етика.

А пана рівняли зі звичайним дармоїдом, що вміє добре панувати і приказувати, смачно їсти, порядно пити, гарно курити, елегантно одягатися, донесхочу забавлятися і загонисто витрачати гроші. Робити такий пан не потребував, бо се належало до простого народу.

До тої категорії великих панів належало чимало іспитованих дяків в Галичині, а тимбільше на еміграції в Злучених Державах, і про них треба буде розповісти. А покищо вернемося до нашого дяківського панства, що було вірне „великопанським" принципам.

СКАСОВАННЯ ПАНЩИНИ 1848 РОКУ

Вільний чоловік може не уявляти собі ваги неволі, як завсігди ситий не уявляє голоду. Каже Шевченко:

> Немає гірше, як в неволі
> Про волю згадувать. А я
> Про тебе воленько моя
> Отсе нагадую. Ніколи
> Ти не здавалася мені
> Такою свіже молодою,
> І прехорошою такою,
> Як на далекій чужині,
> Та ще в неволи...

Минає 103 роки, як в Галичині, на Буковині і Закарпаттю скінчилась панщина. В Галичині 15-го травня, а на Буковини в осени.

Під Польщею панщина почалася з кінцем 14-го століття. Її заводжено поволи. Наперше накладали один день примусової праці в тижни, дальше два, а там вже цілий тиждень. Так вся земля почала вважатися панською, а люди робочою панською силою. Пан приказував, що треба робити, судив, карав, продавав людей.

Тому нарід зустрів волю як Боже благословення. На ту памятку нарід будував по селах гарні камінні фігури, ставив хрести і впродовж десятків літ святкував день знесення панщини як день святий. Йшов до церкви, а перед поставленим хрестом був молебен. Діти того дня не йшли до школи, але до церкви.

Коли б тодішні передові Українці були розуміли значіння такого свята, то воно стало би постійним великим святом народнім з святами церковними. Але не розуміли і тому занедбали. Хоч декотрі розуміли, але тих було мало. І так виникла велика шкода.

Від скасовання панщини починається відродження українського життя. Тоді австрійським цісарем був Фердинанд І-ший. Що панщина скінчиться, про те була вістка скоріше, отже вже 2-го травня 1848 р. засновується у Львові "Головна Руська Рада" при участи понад 300 Українців. Прийшли були і Поляки, щоби перешкаджати, але мусіли забратися. Тодішна історія каже, що учасники зборів „з радости при розході цілувалися, а старці тішилися, як діти, бо надія і ціла молодість стала перед ними".

Травня 15-го появилась відозва Ради до народу, де говорилося:

„Ми Русини Галицькі належимо до великого руського народу, що говорить одною мовою і числить 15 мілїонів. Той нарід був колись самостійним, рівнався славою найсильнійшим народам Европи, мав своїх князів..."

Се вже говорило людям, хто вони і до якого народу належать.

Дальше говорилося на чім Рада стоїть. Треба поставити Церкву на належнім становищу; треба українську мову завести в школах, треба обороняти права українського народу...

Се був початок самостійної української праці. В 1848 р. галицькі Українці вибрали вже до парляменту 35 своїх послів, — 23 селян, 8 священиків і 4 з світської інтелігенції. Буковинці вибрали своїх 5.

Розуміється, що Поляки весь час шкодили Українцям, але української праці не спинили. І коли б не війна 1914 року, то нині Українці мали б велику силу. І нинішна українська свідомість виросла з тих зерен, що були засіяні 1848 року.

Галичина прийшла з під Польщі під Австрію 1772 р. — гола і боса. Церковні верхи спольщені, священики бідні і невчені, нарід в неволи, шкіл не було, світської інтелігенції не було.

Та вже на початку цісар Йосиф 2-ий старався дати панщизнякам деякі права і полегчити їх долю. По його смерти Поляки ті права нехтували, та все ж не могли цілком знищити.

Народна свідомість почала поволи проявлятися. В 1831 р. три студенти — Маркіян Шашкевич, Вагилевич та Головацький звязуються в „Руську Трійцю", щоби працювати для піднесення народу. Вони видають першу українську книжку „Русалку Дністровую" 1834 р., вони стараються здобути права для української мови. Хоч за те прийшлось їм багато терпіти, головно ж Шашкевичеви, що довело його до передчасної смерти.

Але їх праця не пропала. Вона розбудила українську свідомість так, що в 1848 р. було вже кому взятися до праці.

Се був би побіжний огляд того, що принесло скасовання панщини.

В Росії скасували панщину аж 1861 р. навесні. Шевченко помер перед проголошенням волі. Там скасовання панщини не мало мабуть такого значіння, як в Галичині, бо українська свідомість і до того часу там більше проявлялася. А що скасовання панщини в обох краях було на весні, то се можна би зводити легко до одного спільного народного свята.

ПОКЛИКАВСЯ НА БІБЛІЮ.

В Бофало, Н. Й., військові власти покликали резервіста моряка до служби, але той відповів словами Святого Письма: "Я оженився і тому не можу прийти". На те відповіли йому також словами Святого Письма: "Я також чоловік під властею, і маю під собою моряків; і скажу одному: Йди! і він йде, другому скажу: Прийди! і він приходить". Се значить: і ти мусиш прийти.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone. 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

„ВІСТНИК"
[illegible]
HERALD
[illegible]
The HERALD, [illegible] — WINNIPEG, MAN.

ПОЛІТИКА ОБЄДНУВАННЯ

[illegible]

Така [illegible] політика видна в [illegible] Світова Рада Церков [illegible] Рада [illegible] Світовий День Молитви [illegible]

[illegible] на Світовий День Молитви [illegible] Такий день молитви [illegible] мав би бути в [illegible] вірні різних Церков мали би ставати до спільної молитви. Се був би ознакою християнської єдности.

Чого ж в такій загальній молитві в Бога просити? Кажуть: молитись за здоровля, за дітей, за мир на світі, за місії... Але се або занадто дрібні, щоденні справи, або не загальні. Перед багатьома Церквами і народами є нераз важніші великі справи, їм одним властиві, яких другі не розуміють.

Українці й Українська Церква впродовж року молиться і за дрібні і великі всесвітні справи. В Великій Єктенії Служ-

[illegible]

Коли ж ходить про всесвітнє християнство [illegible] людии мають на увазі

[illegible]

ГЕН. МЕК АРТУР ЩЕ МОЛОДИЙ

[illegible]

СТАЛІН МОЖЕ ВІЧНО ЖИТИ.

Були вже вістки [illegible]

[illegible] Сталін родився 21 [illegible] Грузії. Від 1902 до 1913 [illegible] він арештований [illegible] 1917 році став провідник [illegible] цької партії

НЕДІЛІ ПО ВЕЛИКОДНІ

Неділя Томина.

Хоч Апостоли вже чули, що Христос воскрес, та всеж могли бути в них сумніви. І тому Христос показувався опісля Апостолам, щоби утвердити віру їх.

Читаємо в Євангелії Івана, що першого дня тижня (в нашу неділю) вечером, коли Апостоли зібралися і двері були замкнені, став перед ними Ісус і каже. Спокій вам! І показав їм свої руки і бік свій. І втішилися Апостоли побачивши Христа.

Але між Апостолами не було Томи. Коли ж опісля сказали Апостоли, що Христа бачили, каже Тома: Доки не побачу ран на його руках і не вложу пальця в бік його, то не повірю.

По восьмох днях знов зявився Христос Апостолам, коли вже і Тома був між ними. Знав Христос невірство Томи і [illegible]: „Подай палець твій і по[illegible] мої рани, і не будь невірний, [illegible]"

[illegible] Ісуса каже Тома: Ти Господь [illegible] На те Ісус: Ти увірував, бо [illegible]; щасливі ті, що не бачили [illegible]

[illegible] тих, що не бачили Христа, але [illegible] належимо нині і ми. Що Христос [illegible] й Апостоли бачили його по [illegible], переконує нас праця Апо[illegible] бн вони були своє [illegible] проповідання Христа, коли б [illegible] переконані, що Христос дійсно [illegible] Що заставило би було тоді їх [illegible] великої жертви? Коли ж вони [illegible] своє життя для ширення Христо[illegible] то се найбільше свідоцтво, [illegible] було сумніву. Вони знали, [illegible] воскрес

[illegible] вних часах приготовані до хре[illegible] ились в передодень Великод[illegible] вали білі одежі і ходили в них [illegible] Аж в неділю Томину скидали [illegible] чуттям, що тепер чистою ли[illegible] душа, як чистою була біла [illegible] приняли з хрещенням.

Неділя Мироносиць.

[illegible] неділя присвячена жінкам, [illegible] ранком пішли до гробу Хри[illegible] щоби намастити дорогим ми[illegible]. Вони були вірними учени[illegible] Христовими весь час. Вони радо [illegible] його науки; вони ішли з ним [illegible] і плакали; вони стояли під [illegible] Коли ж умер, то хотіли віддати [illegible] послідну прислугу, вибрали догід[illegible] вчасний ранок, коли ще люде [illegible] нулись зі сну, і пішли до гро[illegible] велика щирість буда в них до [illegible] Учителя!

[illegible] вони перші удостоїлися того, [illegible] вони мали довідатися, що [illegible] воскрес. Як високо поставив їх [illegible] за їхню щирість! В їх душах [illegible] був великим і за життя його і [illegible] ти. Їх душі відчували його Бо[illegible]. Вони були великими Ученицями Христовими.

Коли ми уважаємо Христовими уче[illegible] Апостолів, то мусимо памятати, [illegible] жінки були рівнож Христовими [illegible] ницями. Від них, як від жінок, Христос не вимагав; щоби вони пішли в світ проповідувати його науку, але коли в них є велика віра апостольська, то во[illegible] можуть проповідувати Христа в сво[illegible] своїм дітям, можуть в своїм [illegible]. Тут їх робота така ж вели[illegible] робота Апостолів. Апостоли вчи[illegible] них, а вони можуть молоде по[illegible] виховувати на добрих християн. [illegible] велика апостольська праця!

[illegible] свята Церков споминає їх, як [illegible] Христових. їх велику відданість [illegible], і на науку жінкам, що і до [illegible] лежить свята апостольська праця.

ВІЧНІ РУТЕНИ!

Український нарід довго добивався права на вживання свого імени. Москалі звали Українців „малоросами", Поляки вперто затримували імя „русини". Україну звали Москалі „Малоросією", Поляки звали українські землі „Малопольською" і „кресами". Ніхто не хотів признати перед світом, що живе Український Нарід, властитель своєї Української Землі.

Лише греко-католицька Церква не добивалася українського імени для себе й українського народу. Вона була і лишилася „рутенською". Такою зве її Рим, такою знає и католицький світ. Вона „рутенська", а її вірні — „рутени". Таке було „таке і дальше тягнеться.

„Принс Алберт Дейлі Гералд" з 9-го квітня подав новинку з Риму (з „Ватикан Ситі") про те, що: „Свята конгрегація для Східної Церкви створила новий апостольський екзархат Рутенських вірних Саскачевану, з території, яка була в екзархаті для Рутенських вірних в центральній Канаді".

Дальше говориться, що папа іменував еп. Андрія Роборецького „апостольським екзархом для Рутенських вірних в Саскачевані". Дотепер Роборецький (титулярний єпископ Танаїсу) є помічником монсіньора (його Високости) Василя Ладики, „екзарха для Рутенських вірних Манітоби".

В новинці пять разів згадуються Рутенські вірні. Рим не знає Українців, а тілько Рутенів, і голосить про тих Рутенів цілому світови

Нині назва „Рутенці" не має поважного значіння. Ту назву „Українська Енциклопедія" так пояснює:

„Рутенці від лат. назви Українців (Рутені), — призирлива (зневажлива) назва австрійських Українців для означення назадництва й льокайської відданости урядови; відповідає до деякої міри назв. „малорос". Їдкі сатири на рутенців писав Ів. Франко."

Отже „рутенець" се чужий прислужник, чоловік без почуття власної гідности, [illegible] лише вміє жебрати чужої ласки [illegible] за чужі плечі ховається

Назву „рутенської" має в урядовій мові Риму також гр. кат. Церква, а її вірні [illegible] Рутенці. Звичайно представники тої „Рутенської Церкви" перекладають папську мову на український вигляд, слово „Рутени" переменюють для своїх вірних на „Українці", але се справи не зміняє. Католицький світ знає лише „Рутенів".

—

По першій війні приїхав був до Галичини папський представник Дженоккі. Гр. кат. верхи в Галичині голосили, що се великий приятель Українців. Він про все розвідається, донесе Римови, а Рим, який завсігди дуже любив Українців, заборонить Полякам Українців кривдити. Дженокія дуже радо витали.

Та показалося, що Рим вислав не приятеля Українців, але їх ворога. Дженокк нараджувався то з Поляками, то з польськими прислужниками, а Українцям казав: Ви винні, а не Поляки! Тоді вже й самі греко-католики не мали лиця Дженоккія обороняти

Про ті великі рутенські привіти Дженокія писав попри інших Андрій Чайковський (звісний письменник, адвокат) в своїй книжочці „Жонате чи безженне священство", де він каже:

„Монс. Дженоккі, якщо він знав би латину Енеїди Котляревського, міг на підставі своїх помічень скласти Римови про нас таку реляцію:

Рутенус ест таліс каніс,
Квем ліцет габере за ніц,
Куі потест в лице плюваре,
Кві семпер буде манум лизаре.

(Рутенець то така собака, яку можна вважати за ніщо, котрій можна в лице плювати, котра буде все руку лизати).

Дальше каже Чайковський:

„Коли прочитаєш про ті паради, з якими стрічано римського висланника-спасителя, та уявиш собі, як наївна (дурненька) рутенія цілувала його пухеньку ручку, то іронія і сатира так аж пхається під перо."

Певна річ, що Чайковський не мав на гадці звичайного гр. католицького загалу, бо загал тут в нічому не винен. Він на політиці рутенських провідників не розуміється. Чайковський мав на гадці висшу рутенію, представників та політиків „Рутенської Церкви". Він розумів, що їм можна в лице плювати, а вони будуть руку лизати.

Але ми не віднині чуємо, що аж гр. кат. Церква є дійсною Церквою українського народу, одинокою патріотичною його представницею з релігійної сторони. Що та Церква український нарід вратувала від загибели, освідомила, підне[illegible]ла, поставила на тривкий ґрунт. І як така, вона має право закликати православних Українців: „Ходіть до нас! З нами звяжіться під покровом Апостольського Престола..."

Але се пусті слова! Український нарід в Галичині вратувала українська свідомість, проти якої виступали нераз дуже завзято греко-католицькі і римо-католицькі церковні верхи. Гр. кат. Церква не подбала навіть за себе, щоби перед католицьким світом зватися „українською". Вона як була „рутенською", так „рутенською" дотепер лишається

Отже й заклики: „Ходіть до нас", зводяться до того, що: „Ходіть до нас, а будете "рутенами" як ми. Більше нас „рутенів" буде. Будуть і нам і вам в лице плюваре", а ми будемо руку „лизаре".

ПОМІЧ КОРЕЇ І ПАЛЕСТИНІ

Канада переслала Обєдиним Націям чек на поміч в Кореї і Палестині. — Кореї 7,250,000, Палестині 750,000 долярів

БОЛЬШЕВИКИ РОЗСТРІЛЯЛИ 2000

З Тайпег доносить, що комуністи в провинції Гунан розстіляли 2000 осіб Люди голодують, бо большевики вивезли з провинції 80,000 тон рижу.

ПОВЕНИ В АМЕРИЦІ

Ріка Місісипі в Стейтах позаливала великі простори. В стейтах Айова, Ілінойс і Місурі 7,400 людей забралося з домів Може ще забратися 24,000, коли повінь піде дальше

ВІДКРИЛИ СИЛЬНІ ВІТРИ

Нові досліди показали, що від 6 до 10 миль понад землею віють сильні вітри з заходу на схід, які доходять до 300 миль на годину. Струї того вітру широкі коло 300 миль. Вони є причиною бур на землі: Такий вітер зі скорістю 150 миль на годину перейшов понад Стейтами минулого листопада, а три дні пізніше велика буря наробила на землі школи на 400 мільйонів долярів і згинуло 278 осіб

Малюю в українськім стилю церкви, Плащениці, хоругви, вставки до хоругов і хрести запрестольні та виносні.
Замовлення прошу слати на адресу:
D. BARTOSZUK
806 Main Street Winnipeg, Man.

Я УКРАЇНЕЦЬ! УКРАЇНКА!

[illegible]

Старший Сумківець

ЧОМУ НАШИХ ІМЕН ВСТИДАТИСЯ?

[illegible]

Мирослава П.

ХОЧУ ЗНАТИ ДЕЩО ПРО УКРАЇНЦІВ

[illegible]

Цікавий

Відповідь:

[illegible]

Всіх Українців на світі числили в [illegible] около 45 мільйонів, а тепер можна їх числити на 50 мільйонів. [illegible]

[illegible] належать до Славянських [illegible] Сербии Хорва- [illegible]

З ПОЕЗІЇ ІВАНА ФРАНКА

[illegible]

ЯК ХРИСТОС ПОКАРАВ НЕМИЛОСЕРДНОГО

[illegible]

Замовляйте для своєї церкви
УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ
на Великдень.
Ціна $140.00
[illegible]
REV. J. HYKAWY
[illegible] Forsythe Rd., RR 1, New Westminster, BC

.. Казав я вам про те зерно, що впало на добру землю і видало плід сторицею (сто разів більший). Отсе вам та добра земля, свята земля благословенна.

Рано, коли подорожні мали відходити, подала їм жінка хліба та ще чого на дорогу і каже:

Такі старці, як ви, були колись в мене і зоставили двох ослів. Казали, що зайдуть по них, та їх нема. А в моїх руках чуже добро. Правда, я їх доглядаю, але гріх чужим послугуватися.

Тоді Христос:

Добра жінко! Се ми тих ослів тобі зоставили, а з ними наше благословеннє. А що ти завсігди про Бога памятала, то Бог твою працю благословив. Памятай же, і дальше про Бога, а він буде тобі помагати. Тих ослів тобі вже не треба, ти приведи їх сюди.

Жінка не знала вже що й казати. Коли ж ослів привела, Христос підніс руки й осли стали знов людьми. І каже [illegible] них Христос:

Се була для вас наука. Ви бачили, як та жінка живе і що вона робить, отже йдіть додому і робіть таксамо. Вона більше своїм майном тішиться, ніж ви колись, бо вона і для себе має і людям помагає. Вона має і звичайне майно [illegible] добрі діла. Лише таким людям майно [illegible]житься

[illegible] Христос пішов дальше з своїми учениками, то подорозі толкував ім:

Я говорив вам, що багачеви тяжко Царства Небесного дістатися, а [illegible] ви бачите чому воно так. Се не [illegible], що люди багаті, але тому, що [illegible] во робить їх дуже часто гіршими [illegible] причина, чому багатому тяжко до [illegible] Небесного дістатися. А та жінка [illegible] багата, але її добрі діла Царство Небесне для неї готують. За нею стане [illegible] Богом багато свідків, що вона на Царство заслужила

[illegible] ж Христос вернувся до других [illegible] то і їм оповідав, яку добру [illegible] бачив

ДІЙСНЕ ЗНАЧІННЯ ПРОРОКІВ

[illegible] мало зрозуміле дійсне значіння [illegible]ів! В грецькій мові „профетес, [illegible] значить той, що говорить за [illegible]. Пророки говорили в імени Го[illegible] перетолковувано так, що про[illegible]ти, що предсказували будучі по[illegible] ніби найважніше. Ніе дальше при[illegible] простий погляд між людьми, що [illegible] того роду ворожбити. Вони знали, [illegible] буть війни і т. п. На такий лад по[illegible] пророками біблійники, его[illegible]ючи, що тим нарід захоплять. [illegible] ворожбитами інтересується.

[illegible]ки не були ворожбитами. Чи[illegible] слова, а побачите, що вони бу[illegible] сторожами свого народу, найбіль[illegible] його патріотами, його великими [illegible]ми, його провідниками

[illegible] їх увага звернена була на життя і [illegible] їх народу. Коли він легковажив За[illegible] Божий, коли ледащів і байдужів, [illegible] засипляла його совість, коли неправда і дурнота заливала його життя, – тоді пророки підносили голос. Вони робили народови докори, вони говорили гірку правду в очи всім, не минаючи [illegible], і священників, і самих царів. Вони ставили перед очи ті страшні наслідки, що принесе народови його моральний занепад

Говорить Христос:

„Так бо переслідували пророків." (Мат. 5:12).

Ви сини тих, що вбивали пророків." (Мат. 23:31).

Єрусалиме, що повбивав еси пророків." (Мтв. 23:37).

Коли б пророки були лише тими, що предсказують будучі події, то хиба їх за те хто вбивав би? Хиба се злочин? Хиба се кому шкодить? Се може бути навіть інтересне.

Ні! Пророків вбивали за те, що вони кожному говорили правду в очи. Нікого не щадили, на нікого не оглядалися. Ось що голосить пророк Ісаія:

„О горе, народе грішний, народе привалений беззаконностями, роде лиходіів, сини погибелі. Покинули Бога... То ж буде земля ваша опустошена, міста ваші огнем спалені, все опустіє спустошене чужинцями.

„Обмийтесь, станьте чистими, відкиньте ледачі вчинки ваші; навчіться чинити добро, шукайте правди, ратуйте придавленого, обороняйте сироту, заступайте вдову.

„Гнобителі народу мого (каже Господь), -- недоростки і жіноцтво правлять ними.

„Виступає Господь на суд проти голов народу свого і князів його: ви спустошили виноградник; загарбане в бідного по дворах ваших

„Горе тим, що на суді за хабарі виправдують винного, а невинному відмовляють справедливости

„Тоді як Господь накликав (до опамятання), щоб плакали та голосили, тоді у вас веселощі та радощі були: ви кололи бики, різали овець та попивали вино."

Се примірі як і про що говорили пророки! Се не була ворожба, — се був докір, був осуд і пригадка, що за ледачість прийде страшна кара. За те ж їх ненавиділи і вбивали ті, що лихо робили і не хотіли перестати його робити.

Окрему увагу звертає Ісаія на ледачість і нерозум жіноцтва. Ось що він казав.

„За те, що дочки Сіонські (жидівське жіноцтво) ходять горді і побрязкують бляшечками на ногах: оголить Господь їх голову, забере бляшочки, і гудзички, сережки (кульчики), посудинки з пахощами (з перфумами), перстені, торбинки, зеркальця,

І буде замість пахощів смердота, замість пояса мотузок, замість звоів волосся пліш, замість широкої обгортки вузка верітка

„Мужі твої поляжуть під мечами, а хоробрі твої на війні."

Се відноситься очевидно до багатіших жінок, які думали лише про те, щоби гарно вбиратися, а не про те, щоби бути стоточними і дітей розумно виховувати. Діти таких виростали на таких же ледачих, як їх матери.

Отже і ті жінки, а за ними і їх чоловіки мусіли ненавидіти пророків. Іван Хреститель був також пророком і його вбито за те, що він докоряв Іродови за Іродіяду

Ось такими були пророки і в тім їх головне значіння. Не в ворожбитстві! Розуміється, що вони мали на увазі лише свій нарід, Жидів, але їх слова до всіх відносяться. Закони життя, се Божі вічні закони. На всякого, що їх не слухає, мусить прийти страшна кара. Хто дітий зле виховає, буде мати злочинців. Хто не схоче працювати літом, буде голодувати зимою. Хто не буде про своє господарство дбати, воно пропаде.

Кажемо, що Шевченко був пророком свого народу. Так! Він говорив пророчими словами. Він осуджував кривдителів, він закликав до опамятання. Він казав, що „потече сто ріками кров у Синє море дітей ваших... Обмийтеся, образ Божий багном не скверніте." А коли опамятаетесь, тоді: „оживе добра слава, слава Уркаїни; і світ ясний, невечерний новий засіяе."

Ось так треба розуміти пророків. Се найбільші сторожі й учителі народу і найстрогіші судії лиходіїв. І за те лиходії їх вбивали.

І щасливий нарід, котрий має великих пророків.

Тимотей.

СКОТЛЯНДСЬКЕ ТОВАРИСТВО

Інтересно, що Скотляндці (Скачмени), яких може декто вважати Англійцями скотляндського походження, вважають себе окремим від Англійців народом. В Впг. Фрі Прес, 9-го квітня, 1951, бачимо новинку про скотляндське товариство в Виннипегу, де вибирали новий заряд. Була і ширша програма, де співали англійські і скотляндські пісні, отже своєю мовою (гелик), яка належить до групи мов ірляндської, валійської (велш) і нормандської (в Франції). В новинці бачимо скотляндські імена: МекЛеннан, Мекіннес, МекДовел, МекРей, Шеіля, МекКей, МекЛейн, Шаннон і др. Багато з тих імен можуть вибрати ті Українці, що раді своїм дітям чужі імена давати.

ЗАБОРОНИЛИ „МИРОВУ" ОРГАНІЗАЦІЮ

В Франції заборонили „мирову" організацію, большевицьку, яка голосила, що не треба зброїтися і з Росією треба годитися. Там до тої організації належав бувший голова атомічної комісії в Франції, Куріє, що дістав тепер від Сталіна нагороду за свою роботу.

Сталін дав нагороду також високому достойникови Англіканської Церкви в Англії, деканови Гюлетови Джансонови, а то 25,000 доларів. Джансон каже, що дасть ті гроші на поширення „мирової" праці, отже на большевицьку пропаганду. Так достойник Англіканської Церкви помагає Сталінови і Церква з того нічого собі не робить

КІЛЬКО ТРЕБА ДЛЯ НЮ ЙОРКУ

Міська рада Ню Йорку підвисшає видатки на 1951-1952 рік на 50 мільйонів. Отже річні видатки міста Ню Йорку будуть виносити 1 більйон і понад 254 мільйони ($1,254,431,504)

ЕКСПЛЬОЗІЯ НА КОРАБЛИ

В Неаполю, в Італії, експльозія розірвала корабель на двоє. Згинуло 10, а ранених є 51, з тих 20 в шпиталю.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЖАЛІБНА АКАДЕМІЯ ПО бл. п. Д. ДОРОШЕНКОВІ У ВИНИПЕГУ

КОМУНІКАТ

КАРНАВАЛ В ОШАВІ

КАРНАВАЛ

ОЛЕНА ОЛЕКСИН

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Пд.-Винипеґського Округа

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Аксенюка

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желіховського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туркевича

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчицького Скокі-Лейк Округа

Календар Української Православної Церкви

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Бо...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Ва...

Устав Церковний

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1951. ЧИСЛО (894) 10

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА КАТЕДРУ

Поможіть збудувати Українську Православну Катедру в Винипегу.

В Винипегу будується величава Церква-Катедра, що має бути серцем Української Православної Церкви в Канаді.

Обовязком кожного Українця й Українки причинитися до сеї будови щедрою жертвою.

Катедра будується, отже помочи зараз треба.

Чи ви вже дали свою частку?

Шліть жертви не відкладаючи на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral. 250 Church Ave., Winnipeg, Man.

РЕВОЛЮЦІЯ В ПАНАМІ

Проти президента Аріяса вибухло повстання в републиці Панамі в середній Америці. Причина, що Аріяс розпоряджався на власну руку забагато. В ... вбито 14, сотки є ранених, а ... арештованих. Аріяс замкнувся в палаті і не хотів піддатися. Вкінци ... двох міністрів арештували. На ... місце президентом поставили Ароз...

ДУХОБОРИ ЗАПАЛИЛИ ТЮРМУ

В Ню Вестминстер, Б. К. сидить в тюрмі коло 240 духоборів, і тепер вони в двох тюремних будинках почали палити матераци та ще дещо. Розуміється, ... погашено.

ШІСТЬ ТАНЦЮРИСТІВ ЗГИНУЛО

Коло Бленгайму, Онт., їхало семеро молодих на танці і фрейтовий поїзд розбив їх автомобіль. Шестеро згинуло, а ... особа тяжко покалічена.

ЩО ДІЄТЬСЯ В КОРЕЇ

Большевики відступили дальше на північ і видно, що збирають силу, щоби ... зробити наступ. Щоби не було видно, де ту силу громадять, то цілі околиці закурюють димом. Отже нового большевицького наступу всі сподіються впродовж 10 днів. Мають коло 500,-000 війська.

ШУКАЮТЬ СУБМАРИНИ

Дотепер ще не знайшли субмарини, що затонула коло Англії з 75 людьми. Шукання йдуть на 14-милевому фронті, ... за цалем, щоби її не проминути. Ходить про те, щоби видобути погибших і побачити, що сталося з субмариною, коли ніхто з людей не вратувався.

ЗАВАЛИВСЯ МІСТ

В Лейк Ковічан, Б. К., завалилася середня частина мосту через ріку після того, як через міст переїхали баси, що везли 150-ро шкільних дітей. Діти мають щастя

ДАРМУЄ 60 КОРАБЛІВ

В Австралії застрайкувало 5,500 портових робітників, отже 60 кораблів стоять дармо. Причина страйку та, що суд не хоче випустити засудженого юнійного урядовця.

АРХІЕПИСКОП МИХАЇЛ В ВИНИПЕГУ

В понеділок 14 травня перед полуднем прибув з Бельгії до Винипегу Впреосв. Архіеп. Михаїл (Хороший), як кандидат на будучого правлячого епископа Української Православної Церкви в Канаді.

Зустріли його на сіенарськім двірци священики: Савчук, Грицина, Бойчук, Керніцький, Дмитрів і Кудрик, а крім них громада вірних, що були вільні від праці. Було видно, перемучений він по-праці. Було видно, перемучений дорогою. З двірця удався до консисторського дому, де живе тепер о. Грицина.

Владика Михаїл мав би бути правлячим епископом нашої Церкви в Канаді, а другим кандидатом на помічника-епископа є Владика Платон (Артемюк), що прибув до Канади давніще на власну руку і перебуває покищо в Торонті.

Так на будучім Надзвичайнім Соборі, що відбудеться сего літа, вирішиться справа епископату Української Православної Церкви в Канаді. Та справа віддавна була на увазі.

ЛІСОВІ ОГНІ В КАНАДІ

Вістка з Торонта 10-го травня доносить, що в Онтаріо ліси горять в кільканайцятьох місцях. В одній місци огонь покрив 700 акрів і ще не вдалося його спинити. В другім місци є в огни 640 акрів і тут його спиняють. Інші огні менші. Є думка, що огонь спричинюють рибачі.

ЗАБРАЛИ 9,600 ДОЛЯРІВ

В Торонті три замасковані рабівники взяли з банку 9,600 долярів. Під руками було більше грошей, та вони квапилися, отже не взяли.

СТРАТИ АМЕРИКАНЦІВ В КОРЕЇ

Дотепер в Кореї було 9,765 Американців вбитих, 43,350 ранених, 10,940 пропало в битві.

ЗА ПЕРЕДАВАННЯ ГРОШЕЙ ДО СТЕЙТІВ

Петра Ждана, з Транскони, Ман., засудили на заплачення 500 долярів за те, що без дозволу уряду передав 10,000 долярів до Детройт в Америці, де купив уділи в компанії, що виробляє запальники (спарк плаґс) до автомобілів. На вивіз грошей поза Канаду треба дозволу канадійського уряду.

ІНТРОНІЗАЦІЯ ЕП. РОБОРЕЦЬКОГО

Інтронізація, чи введення на епископський престіл гр. кат. епископа Андрея Роборецького, відбулося в Саскатуні, Саск., 3-го травня, як епископа новоствореної дієцезії. На торжестві, як подають католицькі ґазети, були, з української сторони еп. Ісидор зі східної Канади, архіеп. Василій з Винипегу, еп. Ніль та священики. З латинських епископів були: архіеп. Жорж Кабана з Ст. Боніфасу, архіеп. М. С. О'Ніл з Ріджайни, еп. П. Ф. Покок з Саскатуну, еп. І. М. Лемію (еп. Гравельбурґу) й аббат (ігумен) С Герткен з Мінстер. Службу Божу правив еп. Роборецький і відчитав папську булю про новий екзархат; по латинськи читав її Кабана, а по англійськи О'Ніл. Проповідь виголосив еп. Покок. Ціле торжество було дуже величаве.

ХОРА 10 ЛІТ В ШПИТАЛИ

В винипеґськім шпитали лежить Ліна Баркер вже 10 літ. Вона заслабла на діточий параліж, коли мала 19 літ. Тепер вона майже ціла спаралізована і перебуває через ніч в приладі, що дає їй змогу віддихати. Без того не жила би. Та інтересне, що вона не нарікає. Рада, коли її відвідують. Каже, що її добре доглядають і вона вдоволена. Побіч неї лежала така ж друга слаба цілих 15 літ, та вона померла в березни і вже Ліна не має товаришки.

ШІСТЬ РАЗІВ ПЕРЕВЕРНУЛИСЯ

Коло Овк Лейк, Ман., їхали три хлопці, один 17, а два по 18 літ. Очевидно їхали дуже скоро, бо автомобіль перевернувся з ними шість разів. Отже 18-літній Робсон згинув, а два другі покалічилися. Робсона знайшли 60 стіп від автомобіля, так ним кинуло. Їхали до Ванкуверу.

КІЛЬКО МОЖЕ ЛІТАК ПІДНЕСТИ

Силу і величину нинішних літаків можна бачити з того, що в Америці військовий літак взяв набору 105 тон, перелетів 1,000 миль, набір там покинув і вернувся назад не беручи на дорозі опалу

НЕ ЗНАЛА ПРО РОЗВІД 12 ЛІТ

В Ванкувері помер Симпсон і його жінка по його смерти довідалася, що він розвівся з нею перед 12 літами, сім місяців по слюбі. Але вони жили разом дотепер. Симпсон лишив майна на 275 тисяч долярів. Коли суд рішить, що вона розведена, то вона нічого не дістане; коли рішить, що не розведена, то дістане частину майна

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

VII

Як Потій і Терлецький піддавалися папі

З Кракова виїхав Потій з Терлецьким до Риму 26-го вересня, 1595 р., а з ними Поляки духовні і світські. Їхали сім тижнів і 15-го листопада були вже в Римі.

Папою був тоді Климентій 8-ий (1592 до 1605), бувший папський представник в Польщі

Підданча церемонія відбулася 23-го грудня, 1595 р дуже величаво Потій і Терлецький низько кланялися папі, навіть цілували папські ноги Поляк Волович читав перед папою грамоту, якою вони папі піддаватися. Також Волович і другий Поляк, Лука, читали їх присягу папі Польських достойників було багато, як от Алберт, Волович, Лука, Вартоломей, Фірлей, Опалінський та інші польські духовні

Було багато Поляків, а з Українців, що ніби представляли Православну Церкву, був мабуть лише Потій з Терлецьким бо хто ще міг бути? Отже два як сироти в окруженню Поляків та інших чужинців Вони два піддаються і просять папу, щоби був ласкав лишити їх Церкві її обряди і церемонії.

Се була найбільша зневага для Українського народу! Ті, які з народом не радилися, але з його ворогами, їдуть з тими ж ворогами до дальших чужих і заявляють, що дають той нарід в чужу залежність.

Яке право мало кількох людей рішати про Церкву яку покидати; про Церкву того народу, якому не хотіли виявити, що вони задумують? Церкву того народу який протестував проти їх роботи, оскілько про неї знав. Чи се було по християнськи? Чи згідне з розумінням справедливости? **Се була продажа і купно чужого майна без відома його властителя! Рівне тому, як патріярх продав Українську Церкву Москві не спитавши про те Українців.**

Але Потій і Терлецький не були рабами. Се були люде горді, що самі любили панувати над другими. Вони не хотіли з народом числитися. І їх робота вдійсности не була релігійною, хоч закрашена релігійними церемоніями. Се була політика

Затримання обрядів, се тактика. Не треба народу дразнити. Зміна обрядів зробиться пізніше, як про се писали Єзуіти Рагозі. Але на зміну Календаря годилися. І просьба, щоби не заводити свята "Божого Тіла" була лише тактикою. Поляки те свято силою накидали, отже нарід був проти нього. Хоч пізніше заведене воно до уніятської Церкви як свято "Евхаристії".

Під грамотою було 9 підписів, хоч з тих Балабан і Копистенський вже були унії відреклися. В грамоті ті підписані кажуть папі:

"Длятого то за відомом і волею нашого Пана Жигмонта Третого... котрий занявся тим ділом, посилаємо до Вашої Святости..."

Отже не за відомом і волею православного народу, але за відомом і волею польського короля, ворога православних, вони післали Потія і Терлецького.

По всім тім порозсилав папа листи до короля, до польських епископів і державних польських достойників, щоби опікувались уніятськими епископами і допустили їх до сенату. Папа показав добру міну, а Поляки папу розуміли і вступ уніятським епископам до сенату заборонили. Так відразу Поляки уніятів пошанували!

З початком лютого 1596 р вибрався Потій з Терлецьким з Риму, а з початком березня були вже вдома. І тут на радощах польський епископ Мацейовський править врочисте Богослуження з подякою Богу за довершену унію.

Тепер приходить черга на проголошення унії, — але перша трудність в тім, що де Церква тих епископів уніятів? Є уніяти епископи, але нема уніятського народу. **Уніятські пастирі були пастирями без овець.** Одні, що за ними широкою лавою стояли, то Поляки

Вони піддавали папі Церкву, якої не мали, отже чужу їм Церкву, а та Церква була проти них, як ми вже бачили і побачимо дальше, - отже треба було ту чужу їм Церкву здобувати рабунком І той рабунок почався

Сироти — Пропаганда — Зміни

"Пропаганда"

Піддаючись папі Потій і Терлецький ставили будучих уніятів в положення круглих сиріт Коли їх зведено з рідного ґрунту, то вони вже безрадні і з ними можна робити все як з сиротами

Папа накладає на Поляків обовязок мати унію під своєю охороною

Папа дає уніятів під власть тої Пропаганди (міністерства в Римі), що має навертати поган, вона звалась **"Конґреґаціо де пропаґанда Фіде"**. Папа зачислив уніятів до поган

Так цілий час, і давно і донедавна римокатолики вважали уніятів поганами яких треба навертати до правдивої римо-католицької віри В них дійсний католик, се римо-католик Досить пригадати слова папського делегата в Америці. Сатоллія, який казав греко-католицькому священикови

"Доки в вас Русинів співається "Господи помилуй", то ви ще схизмою тхнете. Ви вже давно повинні розуміти, що повинна бути не лише одна віра, але й один обряд".

Той же священик оповідає, що коли він зайшов в Америці до лиценцияльного [illegible] римо-кат. епископа, той не хотів признати його католицьким священиком. Признав аж по довгих переговорах. Тоді показує йому лист від "Пропаганди з Риму", де сказано

"Коли до тебе колись зайшов би якийсь священик-Русин з австрійської Галичини, званий греко-католиком, викинь його!" — ("Нива",1908).

Яка зневага! А воно тягнеться від самого заведення унії, від 1595-6 року дотепер. І ті зневажувані і погорджувані тішаться нині, що вони греко-католики, що вони лучші від православних

Отже папські слова про задержання обрядів і ціла папська оборона, се були облудні слова, як показує ціла довга історія

Зміна обряду

Завести всюди римський обряд, се ціль Риму. Папа Сикст 5-ий (1585-1590) заснував на те **"Конґреґаціо Сакрорум Рітуум"** — конґреґацію святих обрядів. Вона має де вдасться, другі обряди нищити і заводити римський обряд, отже і в уніятській Церкві. Се пригадував і Сатоллі.

Минуло трохи часу і багато в Уніятській Церкві (гр. католицькій) змінили. Змінили обхід кругом Церкви в праву сторону. Замість трираменного хреста ставлять високий римський. Трираменний нагадує ап. Андрея, що був на київських горах, а не в Московщині і той вони викидають. Вже потрошки почнали вживати "Пан Ісус". [illegible] польське "Пан Єзус". Зміняють Церковний Календар Наблизили крій священичих риз до латинського крою Завели фани замість хоругов. Ввели свято "Божого Тіла" назвавши його святом "Евхаристії". Заводять "корунки" ("вервиці"), як в Поляків. Ввели "монстранцію". Вже заводили звичай хреститися раз і цілою рукою, як в Поляків.

Віддавна мали в пляні викинути іконостас, ту важну частину й ознаку Церкви. Вже 1720 р. на Замойськім Соборі рішили іконостаси викидати, але боячись протестів, відложили на пізніше Та вже в Галичині були випадки, де дороги іконостаси викидали. Т[illegible] й еп Будка в Канаді в тайних "Правилах" з 1915 р поставив, що на іконостас треба вже окремого дозволу

Дуже важною зміною і [illegible] правами Уніятської (гр кат) Церкви був насильне введення целібату [illegible] роках, проти чого були в Галичині великі протести зі сторони гр. кат. священиків і вірних Целібат завели [illegible] кат епископи наперекір [illegible] священиків і гр кат загалу, [illegible] троцей, брехонь і насильства [illegible] деякі зміни

А хоч ті зміни такі види[illegible] то латинізатори голосять [illegible] змін нема От видали Вас[illegible] в Жовкві книжочку **"Митрополит Йосиф Велямин-Рутський"**, де [illegible]

"Приречення дане [illegible] нам при заключенню М[illegible] кою Церквою [illegible] не ненарушений, додерж[illegible] ся Стоградя до сьог[illegible]

Чи може бути більша [illegible]

Разом з тим усім видно [illegible] тамдх за тим [illegible] католиків [illegible] [illegible] Українців [illegible] більш [illegible] проти [illegible] [illegible] закриваючи [illegible] Та вже і [illegible] [illegible] латинізм [illegible] на греко-католицьку Церкву [illegible] Те саме [illegible]

ЧИ АНГЛІЯ РОЗІЙДЕТЬСЯ З КОМУНІСТАМИ

Політичні круги думають [illegible] розійдеться з китай[illegible] Вона признала їх у [illegible] 1950, але большевики в [illegible] не мисляться

Ечисона хочуть усунути

Справа усунення америк[illegible] кінного секретаря давній[illegible] [illegible] усунути Пому давно закид[illegible] ням Проти Ечесона є не [illegible] иканців, але і частина демократів кажуть, що треба спинити йог[illegible] або не дати грошей державн[illegible] департаментови, а през. Трумен [illegible]

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим Істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу — На гарнім книжковім папері. 160 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

VII

По кількох місяцях бачимо, що наш "іспитований" дяк погорджує роботою. Йому на гадці панське життя. От не прийшов на пробу співу. Співаки огірчені розійшлися і почали також не приходити. І дальше він неточністю знеохочував співаків.

Таке було і з крамницею Коли я з дяком їду до Перемихайлівець і беру дяка, то крамниця замкнена Його мала б заступати дівчина, але вона собі висипляється Отже люди підуть до Жидів. Хиба варта через дурний крейцар покидати теплу постіль?

Розвіялися гарні заміри, що "іспитований" дяк допоможе в церковній і громадській праці.

Мені було соромно перед старими дяками самоуками за "іспитованого", [illegible] показався звичайним негідником. [illegible] рад я був вернутися до моїх старих дяків

Читальняну крамницю (склеп) ми винаймили журівському господареви. Сам я був переобтяжений працею в церквах, в читальні, в [illegible] шкільнім [illegible], в по[illegible] Часто мусів виїздити до [illegible] А тут і своє господарство.

[illegible] крамниця почала занепадати [illegible] господар пішов в поле, [illegible] сина Се був молодий [illegible] вченим, легкодушний [illegible] цікавився хлопчачими [illegible] батьковою крамницею [illegible] не було дива Він за[illegible] пішов шукати розрив[illegible] на дворі і здалека [illegible] замкнений! Ходить [illegible]

Кри[illegible] давав на борг Не ро[illegible] а ще кепським [illegible] крамницю. А люди, сво[illegible] віддавали боргів. І госпо[illegible] крамницю і її перебрала чи[illegible] крамниці порожні полиці. Т[illegible] почати наново. Се було не [illegible] й не було багато. А на [illegible] хотіли купувати, ані про[illegible] [illegible] ним людям.

В [illegible] часто, що як тревога, [illegible] тревозі забув о Бозі. [illegible] тоді чоловік шукає при[illegible] [illegible] ся перед ним в чотири [illegible] ває рідним татом, хоч сам [illegible] Важне, щоби позичи[illegible] і "рідний тату" впімнути[illegible] вик віддав, тоді не будеш [illegible] гіршим вітчимом, тяжким [illegible]

Коли [illegible] гуси, а ворона вхопила [illegible] був винен. Так, як генерал [illegible] у війська. Тепер я винен [illegible] крамниць.

Хоч я [illegible] відривав коні від роботи. [illegible] купувати товари, бігав від складу до складу, щоби танше купити. [illegible] було коли, хоч до того при[illegible] Чим [illegible] помагав мені селянин, Йосиф Озарко, що також нераз безплатно їздив за [illegible] Він був щирим помічником в кожнім патріотичнім ділі.

Озаркова вибрали війтом, що мав поверх 30 років, і він тішився повагою у всіх. Він був зразковим мужем, батьком і народним діячем. Мав гарну вдачу З кожним жив у згоді. Порога коршми не переступив. Навіть худобині не закляв. Дуже шанував свою мову. Дуже ввічливо ставився до своєї дружини Був в уряді читальні і каси, головою аматорського кружка. З ним працювалося дуже приємно. Був для мене наче рідним братом. Хоч він зі своєї сторони не старався бути за пан-брат зі мною.

Так жили ми в дружбі 8 років, тому в мене залишився про нього милий спогад. Та і він по 20-ох літах розлуки написав мені до Америки такого сердечного листа, який мимохіть витиснув мені сльози з очей.

СВ. ЄДНАННЯ — З КИМ?

Часто накликають гр. кат. провідники православних, щоби православні з ними єдналися, бо нема кращої Церкви як їх; там лад, порядок і спасення, а більше ніде.

Тільки не згадують, що їх Церква в її верхах чужа Українцям від початку до кінця, чужа вона була для нас на протязі свого існовання Чужі накидали й силою нашим предкам, чужою є вона і нині для українського народу й української справи

Хочете доказів?

Доказом недавнє отворення греко-католицької катедри св Володимира і Ольги в Винипегу Писали, оголошували і говорили про отворення української греко-католицької катедри, а виходить, що це відбитка французької катедри в Ст. Боніфасі.

Її отворив римо-католицький кардинал МекҐвіґен з Торонта Асистували йому інші католицькі достойники архп Кабана, архп Онт[illegible] архп Моррей, еп Леджинс, еп Пакок, монсиньор Зельонка (Поляк з Винипегу) і Мекдоней з Торонта.

Українська катедра! Найбільша в світі! За десять тисяч справлено машину, яка заступає дзвони! Катедра коштує пів мільона [illegible]! А пошукайте в ній іконостаса! А в українських катедрах вельмивих, у Києві чи Львові, були іконостаси!

Одні часописи назвали велитнем цю [illegible], що Софія в Києві, чи Юра у Львові мовчать, отже ця буде говорити; що саме буде вона говорити і кому і пощо? Чия се катедра? Чужі її отворили, тільки Українці гроші складали

З ними лучитися було б самовбивством Вже будемо в своїх рідних церквах і катедрах (може й менших) молитися, а чужі най служать чужим! Зеднання з чужими нам не треба Українці вже знають, яка сильна Українців з чужими Сама громада Володимира й Ольги була вже колись в спілці з Кулявими (Поляками), то як на тім вийшла? Отже думаємо, що таке може бути і з Кабанами і з Зельонками

Православний.

КАНАЛ БАЛТИК — ЧОРНЕ МОРЕ

Віддавна большевики будують великий канал, що має лучити Балтійське море з Чорним морем. При його будові працювали полонені Німці, а пізніше всякі большевицькі невільники. Так кораблі з Балтійського моря зможуть переїздити до Чорного моря, не потребуючи їхати через море Середземне. Канал буде переходити через Москву. В 1952 р. він буде скінчений

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
260 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

І ШЕВЧЕНКА БОЛЬШЕВИЧАТЬ

Видали большевики недавно в Києві Твори Шевченка в кількох книжках і там Шевченко вже такий большевик, як Сталін, як Ленін, як Маркс. І з Москвою тісно звязався, і вже в своїх нових виданнях пише „бог, господь", а не по давному „Бог, Господь". Шевченка скомунізували

Але Шевченко не був таким, як большевики кажуть Він був проти царського „деревляного плота", а не за тим, щоби нарід „залізною куртиною" обгороджувати Він працював для України, а не для „неделимої" Росії Для нього Бог був тим найвищим Єством, перед яким він клонився, молився і других заставляв молитися. Шевченко був найбільшим українським націоналістом, — Пророком України

Перед він звертався до Бога, як до найвисшого Авторітету, Судії і Карателя лихих людей Говорить він:

> Свою Україну любіть!
> Любіть її во время люте,
> В остатнюю тяжку минуту
> За неї Господа моліть

Для Шевченка Бог був чимсь Найбільшим, до якого він в своїх найвисших стремліннях звертався, а большевики в Шевченкових творах пишуть ім'я Бога, того Найбільшого малою буквою Чому би тоді й імени Шевченка, як меншого, малою буквою не писати, [illegible] тарас шевченко Вони і се зробили би, але не зручно Бояться

Вже на вступі 1-го тому Шевченкових творів пишуть вони „Вільний [illegible] радянський народ став єдиним [illegible] і спадкоємцем усіх надбань [illegible]. Отже „вільний", тільки що замкнений такою „залізною куртиною", що ані він світа, ані світ його не бачить

Шевченко належить „українському трудовому народу", говорять там большевики, хоч надалі Шевченко належить цілому українському народови

„Трудящий народ" в Росії, се ті невільники, що дістають „прожиточний мінімум", про який писав Ірчан в УРВістях

Шевченко говорить про волю України взагалі, а не про „трудовий народ" Шевченко був проти царської „куртини", що була таки більше проходима, ніж большевицька, отже що він сказав би нині про большевицьку? З царської Росії міг чоловік виїхати, коли хотів, міг до Росії поїхати, міг туди і звідтам писати, а що нині з большевицькою Росією? Ще кажуть большевики в згаданім виданню

„Шевченко ненавидів українських панів-лібералів, націоналістів, які намагались відірвати геніального поета від передових людей російського народу"

Але не так воно було! Шевченко стояв близько з тими Москалями, що добивалися людям ширшої волі, але він був за тим, щоби Україна була вільна від Росії. „В своїй хаті своя правда, і сила, і воля", писав він. І не закликав він Українців, щоби за Росію молилися, але за свою Україну, бо каже: „Свою Україну любіть, за неї Господа моліть".

Шевченко поважав всіх на світі, хто був проти тиранії, хто був проти насильства, всіх, а не тільки Москалів, але дійсними його однодумцями і помічниками в його праці були лише Українці. Він лише з ними ділився своїми задушевними думками

Шевченко був найбільшим з усіх українських націоналістів, отже не міг бути проти українських націоналістів і лібералів. Він якраз безпощадно осу-

(Докінчення на 7-ій стороні)

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3426, — WINNIPEG, MAN.

ПРО ЦЕРКОВНЕ РОЗБИТТЯ

Зі сторони Рутенів, а може і наемних людей, чуемо нині багато про розбиття в Українській Православній Церкві; вслід за тим йде порада, щоби православні Українці піддалися папі, а тоді буде лад і спокій. Се заставляе нас сказати дещо про "церковне розбиття".

В кожній Церкві може бути якийсь час непорозуміння, але може бути і розбиття. Але непорозуміння і розбиття, то дві ріжні справи.

Розбиття Церкви наступае, коли якась група відриваеться від Церкви і творить іншу Церкву, з новою наукою, з новими догмами. Тоді з одної Церкви повстае дві відмінні Церкві. Коли таке правило приклаcти до Української Православної Церкви, то в ній розбиття нема. Те, що є, то лише непорозуміння між деякими епископами в справах меншого значіння, а не в основних питаннях. Церква в основі лишаеться одна неподільна.

Але коли Римська Церква відорвалася від Східної, первісної (1054 р.), то се вже було церковне розбиття. Римська Церква почала вводити в себе основні, догматичні зміни, отже стала іншою Церквою. Вона почала голосити іншу науку, відмінну від науки Східної Церкви.

Коли Римська Церква своїм моральним занепадом привела до того, що велике число її вірних від неї відпало і створило протестантську Церкву, то се вже було розбиття Римської Церкви.

Римська Церква через Польщу силувалася розбити Православну Церкву унією, накидаючи "уніятам" свою римську церковну науку. Тут вона розбивала не тільки Православну Церкву, але й Український нарід взагалі, настроюючи уніятів проти православних, звучи православних схизматиками, поганами, неедиными, грішниками.

І та Римська Церква, що сама розбиття започаткувала і дальше ширила, дотепер з того розбиття не вийшла. Бо ані зо Східною Церквою не поедналася, ані протестантів до себе не привернула. Розбитою вона зостаеться.

А хоч словами голосить вона, що в неї лад, а наділі видно її безсилість. Послідними часами багато її вірних відорвав від неї большевизм і вона не мала сили того спинити. Питання — кілько дійсних католиків мае вона нині в Італії та Франції? Се ніщо, що Італія і Франція звуться на папери католицькими.

Коли царська Росія поневолила була Українську Церкву, то Церква лишилася і дальше православною. Се не було розбиття, але неволя. Зміна була лише в якости церковних правителів, в адміністрації. Треба було лише увільнятися з неволі.

Дотого ж і в Римській Церкві були великі непорозуміння серед епископів. От еп. Штросмаер на Ватиканськім Соборі перед 800 епископами говорив, що апостол Петро не був ніколи в Римі, отже папа не е його наслідником; що Христос не поставив Петра старшим; що папи були помильні, а то й злочинці. І Штросмаер мав за собою коло 200 епископів. Нераз римо-католицькі духовні підносили домагання, щоби священики були жонаті. Тай чимало подібного бувало.

Нині в Українській Православній Церкві, як Церкві, розбиття нема. Є лише адміністративний поділ, доки епископи не порозуміються, не зговоряться. Непорозуміння не зачіпае догм, а лише деякі справи меншої ваги, що мають другорядне значіння.

До непорозуміння причинюються нині і привички до ладу в якім епископи жили, й особиста вдача. А вкінци новий світ, в якім вони поневоли опинилися, нові відносини і непевне завтра. Серед всего того годі було дотепер знайти під ногами твердий грунт. Церковні провідники се також тільки люди. Вони можуть милитися; одні можуть не знати того, що другі знають, однакож час може вирівнати погляди всіх і поставити їх на спільний грунт.

Вже давніше піднесено справу обеднання всіх окремих частин Української Православної Церкви і сеї справи не занехуеться. Треба лише пождати, поки справа не дозріе і не стане ділом. Те, що потрібне, поволи будуеться і прийде час, що буде одна обеднана Українська Православна Церква.

Не те з підданням себе папі. Тоді православні пішли би тою стежкою, якою пішла колись українська шляхта, — піддалася папі і спольщилася. Піддаватися папі, се піддаватися Полякам, які й нині рисують пляни на панування над Україною. І нема сумніву, що за підданчою пропагандою стоїть нині не тільки римська, але і польська рука.

Так ставати з папою, се ставати разом і з Поляками, що були смертельними ворогами Українців цілі століття. Творити "вшистко едно".

Ставати з папою, се відрікатися тих православних Українців, які папі не піддадуться, кидати болотом на Історію України і зневажати тих славних предків, що клали свої голови в обороні українського народу перед польською неволею і польськими католицькими насильствами.

Ставати з папою, се виправдувати папів, які завсігди стояли тісно з Поляками і накликали їх, щоби не жалували ані огню, ані меча проти православних.

Чи може свідомий і шануючий себе Українець на таке пуститися?

ДО „ВІДКРИТОГО ЛИСТА"

І знов заклик, щоби піддаватися папі. Сим разом маемо лист Ігоря Костецького, поміщений в "Америці" п. з. "Відкритий лист до . . . митр. Теодоровича". Лист довгий і в нім Костецький закликае Теодоровича, щоби той надумався і піддався Римови. Бо і так в Укр. Прав. Церкві нелад, а під Римом, очевидно, буде ладу досхочу.

Та виходить, що або Костецький цілком не знае Церковної, Папської, а зокрема Українсько-Католицької Історії, або щось гірше. Закликае він також, щоби другі часописи його Лист передрукували, отже ми бодай зробимо до нього кілька уваг.

Говориться в Листі про "Розпад Української Православної Церкви", хоч наділі в Церкві розпаду нема. То лише епископи не зговорилися покищо.

"Болючим е невизнання самостійної УАПЦ від Царгороду", — каже Костецький. Кому ж болюче тай чому? Важне, якою сама Церква себе визнае, а не чужі Царгороди. От унію визнавали папи, але унія була пеклом для Українців.

Про Галичину і Закарпаття говориться в Листі, що там "гвалтовна православізація за допомогою московських багнетів". Так! Але й унія в Галичині і поза нею заводилася польськими багнетами — католицькими.

Каже Лист: "Єдиний вихід для Укр. Прав. Церкви в еднанню з Римом", — але се ніякий вихід. Нині українські епископи можуть порозумітися, зговоритися, а піддача Римови, се вічна неволя.

Покликуеться Костецький на Короля Данила, митр. Ізидора, Потія, Кунцевича, Шептицького і др., як тих славних, що дорогу до Риму промощували Українцям. Але Історія каже, що Данило не дбав про папу; що Ізидор був Грек і йому ходило про ратування грецької держави, а не про Рим; що робота Потія, Кунцевича і др. була в користь Польщі, а на лихо Українцям. Шептицький був великим Українцем в "Рутенів" і тих, що про нього здалека чули, але в його роботі не було українського патріотизму.

"Петро заклав першу Христ[illegible] Церкву (в Римі) і тут прийняв [illegible] Але нема доказу, що Петро [illegible] в Рим[illegible] На Ватиканськім Соборі 18[illegible] католицькі епископи говорили [illegible] Римі ніколи не був. А Церк[illegible] ли всі Апостоли і не в Рим[illegible]

Щоби піднести ваг[illegible] Костецький паломників, [illegible] пами йдуть до Риму, [illegible] жовті, Европейці, Азій[illegible] Йдуть! Ходили й Украї[illegible] на Поляків, — трава на[illegible] росла, куди вони ходили [illegible] Рим не давав. Дармо чоб[illegible]

Та коли до Риму йду[illegible] то самі Італійці больш[illegible] ни папу краще знають [illegible] ті.

Костецький розуміє [illegible] ство папі, бо каже. "Якби [illegible] годився залишити недото[illegible] ський обряд . . ." Костец[illegible] папа може вимагати зни[illegible] ського обряду, але [illegible] на його задержання, та [illegible] шло би, а Рутенці, як р[illegible] все погодитися.

Вже наведені уваги по[illegible] тоні написаний Лист. Вс[illegible] того, щоби всіх Українців [illegible] гом папи, а се було би пр[illegible] християн цілого світу". Р[illegible] папи привернули би, [illegible] була би!

Нині покликів багат[illegible] славні Українці піддав[illegible] але ніхто не каже ясно, х[illegible] Яка за ним минувшина. К[illegible] було. А що важне, — кілько добра з[illegible] бив Рим уніятам Українцям. Про це мов[illegible] чать. Досить того, що папа заступник Христа і наслідник Петра. А про р[illegible] не питайте!

З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА

Слухай сину мій і будь м[illegible] справляй твое серце на праву дорогу.

Не бувай між тими, що в[illegible] вином.

Послушний будь свому [illegible] не легковаж матери, хоч в[illegible]

Батько, що мае гідного сина, веселиться і хто мудрого виховав, радуеться.

Нехай же радіе і батько твій і мати, що тебе виховали і нехай веселяться.

Нехай тебе до злих людей не тягне, ані не бажай товаришувати з ними.

Не забудь дитину карати; ти покараеш її прутом, а душу еї спасеш від погибели.

Безбіжний чоловік не мае встиду, а праведний не зійде зі своеї дороги.

Дурний син — гризота батькови, а сварлива жінка — як вода, що через дах тече.

НЕДІЛІ ПО ВЕЛИКОДНИ

Неділя розслабленого

Було жидівське свято — або Зелені Свята, або Свято Пасхи, і був тоді Ісус в Єрусалимі. А було в Єрусалимі місце з цілючою водою, а коло неї будинок, де перебували слабі.

Сказано, що час від часу ангел зворушував тут воду, а хто перший після того в воду ввійшов, ставав здоровим.

[illegible] побачив Ісус чоловіка, що 38 літ слабував, і каже: "Хочеш бути здоровим?" На те чоловік: "Хочу, але нім до води прийду, вже хтось інший там є". Тоді Ісус: "Встань, бери постіль і йди!" І чоловік поздоровів і пійшов з тим, що мав.

А що се була субота, то дехто казав чоловікови: "Не годиться в суботу носити чогонебудь". На те чоловік: "Той, що оздоровив мене, сказав: "Бери постіль і йди". Але чоловік не знав, хто се йому сказав.

Опісля побачив його Ісус в церкві і говорить: "Ти здоровий, отже не гріши [illegible] гірше з тобою не бу[illegible] чоловік сам був винний [illegible] ість. Тепер чоловік пізнав, [illegible]

[illegible] го: Тут Ісус виявив свою [illegible] Пригадав, що грішне [illegible] людям лихо. Показав, [illegible] ба робити і в свято, бо [illegible] ділами людей святі дні [illegible]

Неділя Самарянки

[illegible] елію Івана оповідаеться, [illegible] див через околицю, де [illegible] Вони прийшли сюди з [illegible] гамії, приняли вчасти жи[illegible] о але затримали і багато [illegible] иди з ними цілком не сходячи їх поганами.

[illegible] ений сидів коло керниці, [illegible] пійшли до міста, щоби [illegible] ін. Тоді приходить Сама[illegible] ю і каже їй Ісус: "Жінко, [illegible] напитися".

[illegible] ся жінка і говорить: "Ба[illegible] отже як се, що ти хочеш [illegible] и? Адже ж Жиди не сходять[illegible] ими". І каже їй Ісус: "Коли [illegible] з тобою говорить, то [illegible] він дав би тобі води [illegible]

[illegible] Керниця глибока і не [illegible] дістати, то де візьмеш [illegible] овів Ісус: "Вода моя така, [illegible] напеться, то більше не схо[illegible] ворить тоді жінка: "Дай ме[illegible] щоби я не мусіла за водою [illegible] Жінка брала се в простім [illegible] і каже Ісус: "Йди і поклич [illegible] ка", на що жінка відповіла: [illegible] маю".

[illegible] говорить: "Ти мала вже [illegible] ків, а тепер не маеш". Се зди[illegible] у і вона говорить: "Бачу, що [illegible] що ти все знаеш".

[illegible] жінка сказала, що не знае [illegible] чи в Єрусалимі, чи на [illegible] а самарянська святиня, але [illegible] Христос, Божий Помазан[illegible] я), то він се виясить. На те [illegible] истос: "Се я той, про кого ти го[illegible] знай, що прийде час, коли лю[illegible] ть на кожнім місци покланятися [illegible] ухом, щирим серцем і правдою".

Після того жінка покликала більше людей з міста, щоби послухали Христових слів, і Христос перебув тут два дні.

Наука з того: Коли Жиди думали, що лише їх одних Господь любить, то Ісус показав, що Бог не дивиться, до якого народу хто належить, але який він чоловік. Чи в нього е "дух і правда". Тому Христос посилав учеників до всіх народів.

Дальше бачимо в Самарянці щиру жінку. Коли Христос звернув їй увагу на еї життя, вона приймае се за слушне, не ображуеться. Вона і людям в місті говорила: "Він сказав мені, що я в життю зробила; він знае". Христове зерно на добру землю впало. Такі люди, се добрі люди. Побачивши, що помилися, вони готові робити красше. До таких й Апостол говорить: "Сплячий вставай, а хто мертвий (душею) воскресни, а освітить тебе Христос".

З ІСТОРІЇ СВЯТИХ МІСЦЬ

Бог вложив в людське життя такий закон, що люди мусять шукати святости.

До часів Христа в жидів великою святощею була їх Церква в Єрусалимі. По окремих місцях могли бути маленькі церковці, місцеві доми молитви, але найсвятійша церква була для всіх в Єрусалимі. Туди сходилося багато народу, щоби тут великі свята переводити.

Се була найкрасша церква своею будовою. Тут були великі Богослуження. Були заведення для виховання народних провідників. Тут виховувалася і Діва Марія. Тут були наймудріші церковні провідники. Тут були зібрані історичні памятки з життя жидівського народу. Тут було зібране все, що творило релігійно-культурну, а з тим і політичну силу народу.

Для Християн найважнійшими святими місцями були Вифлеєм, Йордан і Єрусалим, де Христос родився, хрестився, вмер і воскрес. З широкого християнського світа збиралися тут паломники, щоби святим місцям поклонитися і бути на тій земли, по якій ходив Христос й Апостоли.

І народи инших вір мають свої святощі. Для Гіндусів найбільшою святощею є ріка Гангес, куди з цілої Індії сходяться паломники. Для Магометан найсвятійшим місцем е місто Мекка в Арабії, де родився Магомет, і сюди з цілого магометанського світа сходяться паломники.

Великою святощею для Українського народу був Київ з церквою Святої Софії (Божої Премудрости), що збудована була коло 1036 року. Коли Святу Софію вже збудовано, як церкву українських митрополитів, то князь Ярослав убдарував її золотом, сріблом, дорогоцінним камнням, коштовним посудом . . ." Тут же були і славні печери побожних черців; писалася перша Історія України . . .

Дальше в Києві було багато других величавих церков, отже так цілий Київ став славним святим місцем для українського народу. Каже і Шевченко: "І весь святий Київ". І сюди Українці з далеких сторін йшли на прощу.

Були і по других місцях України святі місця, навіть дуже широкого значіння, як приміром Почаїв на Волині.

Се все буде на місци пригадати тепер, коли в Виннипегу будуеться нині Українська Православна Катедра.

Наша Українська Православна Церква в Канаді е нині одинокою, що мае найтвердший грунт. Еї вірні в великій більшости стало осілі, по фармах; Українців в Канаді е поважне число; Українці мають тут свої інституції, організації. Українська Прав. Церква в Канаді мае за собою 30 літ існування і виробила собі свій світогляд, здобула багато досвіду, і не подалася під напором противників.

Коли ж тепер будуеться в Виннипегу Українська Православна Катедра, то вона мае бути осередком всего українського православного життя в Канаді. Тут буде архіепископ, може бути пізніше митрополит. Тут треба мати головну бібліотеку, де були би зібрані всі важні книжки і взагалі матеріяли, що відносяться і до Церкви і до загальної Української Історії. Сюди треба би позбирати всі книжки, які на Українських землях поницені і взагалі все, що належить до Історії і Культури Українського Народу. Тут повинен би бути Український Музей.

При таких засобах могла би тут легко приготовлятися і церковна література і загально-культурні та взагалі наукові праці потрібні українському життю.

Тут знайшли би бажані матеріяли і чужі, які Українською Церквою й Українським Народом інтересуються. А вже кожний Українець міг би тут познакомитися з тим українським, що Українці мали вдавнині і мали та мають ще тепер, а чого деінде не можна побачити.

Отже бачимо, чим може бути Катедра в Виннипегу для цілого дальшого українського життя в Канаді.

Маючи все те перед очима український православний загал в Канаді жертвуе на будову Катедри і ту жертвенність повинен поширити до послідних границь, бо тим збудуеться та сила, що потрібна цілому народови. Коли держава мае кілька сильних твердинь, то в них е забезпека для цілої держави. Те саме і з народом, з Церквою, з його культурою, і його життям.

І тому кожний Українець й Українка повинни приложити рук, і серця, і взагалі щедрої підмоги для збудування Катедри. Се ж буде спільна Святиня, спільна власність, спільна сила всего народу.

БОЛЬШЕВИКИ УСУВАЮТЬ ЧУЖИНЦІВ

В Китаю були католицькі і протестантські місії і вони мали там свої інституції, як сиротинці, добродійні організації, школи. Тепер большевики перебирають все те в свої руки і всіх чужих або виганяють, або арештують. Дотепер забрали найменше вісім католицьких сиротинців, а 5 римокатолицьких монахинь, що походили з Канади, арештували і покищо невідомо де вони і чи живуть. З імен видно, що це француженки. Подібно роблять і з протестантами.

ДОРОГИЙ НАГЛЯД НАД НІМЕЧЧИНОЮ

Над Західною Німеччиною мають нині контролю Америка, Англія і Франція і та контроля коштуе річно разом один більйон і 540 мільйонів. Тепер починають над тою дорогою контролею застановлятися.

ГОРЯТЬ НАФТОВІ КЕРНИЦІ

В Австрії перед двома тижнями почали горіти нафтові керниці і трохи їх були пригасили. Тепер огонь знов вибухнув з великою силою, до висоти 150 стіп. Керниці належать мабуть до большевиків.

ДОРОГА ДІТОЧА ЗАБАВКА

В Петерборо, Онт., 7-літний Роджер Меслей кинув фаерверк (фаеркрекер) в шопі коло хати. Від того запалилася газоліна, що там була і погоріло багато поскладаних там вартних річей. Хлопцеви не сталося нічого, але родичам страта на яких 3,000 долярів.

Малюю в українськім стилю церкви, Плащениці, хоругви, вставки до хоругов і хрести запрестольні та виносні. Замовлення прошу слати на адресу:

D. BARTOSZUK
806 Main Street Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК Я ВЧИВСЯ ЧИТАТИ

ВІДДІЛ МОЛОДІ

Тут розповім коротко, як я вчився читати.

Мій брат був старший, мав може шість літ, як його зачали мама вчити читати. Я мав тоді пятий рік, але мене ще не вчили.

Отже коли брата вчать, то я дивлюся і все запамятую. А братови чомусь було тяжко запамятати. То я вже гордий, що я ліпше знаю як він і можу за ним поправляти.

Так хоч мене не вчили, а я вже навчився і скорше читав, ніж мій брат.

Нині я розумію, що вчити читати можна і малу дитину, тільки треба вчити потрошки, щоби не перемучувалася. Треба вчити і хвалити, а вона буде рада вчитися. А ще як чужі її похвалять, то більше їй і не треба.

Я дуже малим вже читав пісні в співанику. Воно мене тішило, що то пісні. А друге, що я любив читати, то Сонник. Там все коротке було і мені зрозуміле.

А вже що дальше, то читав довші оповідання. І тому, що я таким малим навчитися читати, я потім перечитав багато книжок.

З того нехай буде наука, що треба вже малих вчити читати.

Старший.

ЩО МОЖЕ ЗРОБИТИ ДОБРА ЖІНКА

Коли ти добра сестра, то можеш наклоняти брата до всего доброго. Коли ти добра дочка, то здобудеш пошану твому батькови і матери. Коли здобудеш поважне імя жінки і матери, то можеш мати благодійний вплив на твого чоловіка і можеш виховувати діти на гарних, розумних і поважних людей.

Не кажи, що коли ти жінка, то твоя сила дуже мала. Ти провадиш човен дальшого життя. Можеш повести його тихою водою в розкішну країну; коли ж не подбаєш, то човен понесе і тебе і дітей твоїх на скали. Ти можеш виховати дітей на святих, а коли занедбаєш, з них можуть бути великі злочинці.

От яка твоя велика сила!

Вайс.

ЧУЖІ ПО УКРАЇНСЬКИ ВЧАТЬСЯ

Проф. Рудницький провадив в Манітобськім університеті курси науки української мови і були на тих курсах англійські чоловіки і жінки, була мабуть Француженка, були Жиди. Виходить, що є люди, які і своє знають і ще чужого хочуть вчитися. Відомий професор Саскачеванського університету, Симпсон, читає українські книжки і навіть по українськи промовляв свого часу в Інституті Петра Могили.

Коли ж по українськи вчаться навіть чужі, що ж сказати про такого Українця й Українку, що про своє українське не дбають, не хочуть його знати, по українськи не говорять, не читають, не пишуть і не раді до українства признаватися? Як на них чужі розумні люди дивляться?

Недавно оповідав студент з Колегії св. Андрея в Винипегу; що в школі деколи жидівські студенти щось пишуть на таблицях, але він не знає, що воно, бо не знає жидівського письма.

Виходить, що жидівські студенти не тільки знають жидівське письмо, але з ним не ховаються, ним величаються. Таке і в нас повинно би бути. (Згаданий студент своє знає і своїм інтересується).

З усего того повинна бути для Українців добра наука, — і для молодих і для їх батьків та матерей.

Читач Від. Молоді.

ГАРНІ ПРИМІРИ

Як діти йшли до Ярослава Мудрого.

Ярослав Мудрий, син Володимира Великого і Рогніди, був дуже розумним і тому назвали його Мудрим. Жив він у Києві. Родився 978 року, а помер 1054 року. Був він і дуже добрий, тому всі Українці багато про нього говорили і дуже його хвалили.

І сталося раз, що двоє дітей, хлопець і дівчина, брат і сестра, наслухалися багато оповідань про Ярослава і захотіли його побачити. Дівчинка була старша, і бере вона меншого братчика і йдуть до княжого двора. Так колись малий Тарас Шевченко вибирався до тих стовпів, що підпирають небо, коли наслухався про них від своєї сестри.

І так приходять вони до палати, а там стоїть сторож.

— Чого ви хочете? — питає він дітей.

— Хочемо бачити нашого князя.

— Нащо він вам?

— Хочемо на нього подивитися, який він.

Сторож засміявся і нагнав дітей.

Діти вертаючись почали плакати. І з жалю, що не побачили князя, і з досади, що сторож з них сміявся.. Адже вони нічого злого не зробили і не хотіли зробити.

Нараз побачив їх княжий боярин і запитав, чого вони плачуть. І діти все оповіли. Тоді говорить їм боярин:

— Ходіть зо мною, а я покажу вам князя. І будете з ним говорити.

І завів їх до княжого двора.

— Що ж ви мені скажете? — питає князь.

Ми хотіли вас бачити, — кажуть діти.

— А чому ви хотіли мене бачити?

— Тому, що вас всі хвалять. Тому ми хотіли вас бачити які ви.

Князеви подабалася така діточа цікавість і щирість, і він з ними довго говорив. Завів їх і до княгині і показав все, що було в його палаті. А коли відходили, дав їм щедрі дарунки.

Опісля він нераз при нагоді згадував, що він лише раз в життю мав таких великих і гідних гостей. Він казав.

Хотів би я, щоби на нашій землі всі діти були такими, а ми мали би розумний і сильний нарід.

А наука з того? Чого діти змалку наслухаються, про те вони думають і того шукають. Наслухаються злого, то шукають за злим; наслухаються доброго, то шукають доброго. Що в діточу душу засіється, те буде рости і такі плоди буде приносити через ціле їх життя.

Сковорода і пасічник

Є оповідання, що український мудрець, Сковорода, зайшов одного разу до пасічника, який мав пасіку коло широкої дороги. Туди багато людей їздило. Їздили і чумаки. Багато людей йшло пішки.

Старий був той пасічник, може було йому коло 80 літ, але здоровий і сильний. Тільки борода сива, аж біла. Така борода то повага старого чоловіка.

Дуже побожним був пасічник. Збудував він собі каплички, ніби малу церковку, і тут молиться, коли вільний час, побожні книжки читає, побожні пісні співає.

А розвів він і садок, черешні, вишні, яблінки, груші. Самий він, а в нього наче в селі, — і церковця, і пасіка, і сад. Ціле господарство. Пилип звався той пасічник.

Коли Сковорода зайшов, то бачить, як старий збирає ті яблока і грушки, що падають на землю, і відносить та кладе край дороги.

— Що се ти брате Пилипе робиш? — питає Сковорода.

— Що? Людям помагаю. Зародив Бог, то і мені і людям. Кладу там, а хто йде, то забирає. Хиба ж я зле роблю?

— Боже діло робиш, тільки ж твій вік... Досить тобі про пасіку дбати, а ти ще ходиш і ходиш. Хиба се тебе не втомляє?

— Ні, — каже Пилип, — не втомляє. Хиба може чоловік втомитись, коли добре діло робить? Я власне заглядаю, щоб те, що дозріло і впало, підняти і на добро людям передати.

— Дивний ти чоловік, брате Пилипе.

Чому дивний? Що здорове і дозріле, те треба підняти. Воно не повинно пропасти. От і я... І я вже дозріваю, а коли впаду, то хотів би, щоб Господь підняв мене і поставив у своїх дворах Господних. На такім місци, де нема ні болізни ні печали.

— Коли ж тобі така думка прийшла, брате Пилипе?

— Коли? Так мене з малку виховували. Таке мені змалку говорили і я се ще тоді зрозумів. Мої батько і мати були праведні люди. Я збудував собі капличку, бо в нас вдома була капличка і ми всі там молилися. Я наслідую у всім свого батька і матір. За їх приміром йду.

Пробув там Сковорода мабуть цілий тиждень, опісля ж нераз заходив до Пилипа. А згадуючи його казав

— В школах не дають такої науки, як треба бути гідним чоловіком. Я сам багато від Пилипа навчився. З тим чоловіком сам Бог живе. А коли він упаде, як дозрілий овоч, то я вірю, що Господь його підойме і поставить на [illegible] сци в своїм Царстві.

Такі праведні люди були [illegible]

ВЕСНУ ПРИНЕСЛИ

Чи гостиниця ви принесли
Бідній сироті
З чужиноньки далек[illegible]
Ластівки мої?
Може серцю [illegible]
Принесли ви [illegible]
Що просив вас, як [illegible]
Від нас ви торік [illegible]
Ми принесли [illegible]
Божую весну,
Вона в душу наболілу
Змучену й сумну
Влиє ліку. Мороз зими [illegible]
Щезне вся зима
І знов верне в твоє се[illegible]
Бажана весна.

Ізидор Воробкевич.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

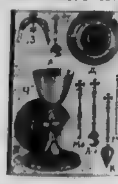

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

І ШЕВЧЕНКА БОЛЬШЕВИЧАТЬ

(Докінчення з 3-ої стор.)

[illegible]давав між Українцями тих, що не були ані націоналістами, ані ліберaлами. Таким він казав

За шмат гнилої ковбаси
У вас хоч матір попроси,
То оддасте...

Казав він таким, як нинішні українські большевики, що за большевицький пайок затуманюють Українців в користь большевицької Росії. А дійсних українських націоналістів він поважав. Він хотів, щоби всі Українці стали добрими націоналістами, а тоді:

Оживе добра слава,
[illegible] України
І [illegible]ясний, невечерний
Тихенько засяє...

Оживе добра слава України, а не Росії. Нехай самі Росіяни своєю Росією клопочуться.

Чужі свободолюбці, се були одиниці. [illegible] Чехи, Німці, Французи, чи де хто, з якими Шевченко деячим годив[illegible] [illegible]нав, що доля України не була для них [illegible] їхньою справою. Не [illegible] він ні Герцена, ні Чернишев[illegible] Добролюбова, яких большевики [illegible], але величає Українця, [illegible] Обременка за те, що [illegible] салдатського життя [illegible] своїй прекрасній націо[illegible] [illegible]ється він до Господа [illegible] Матери, щоби помогли Обе[illegible] вернутися на Україну, — „на[illegible] [illegible]лої Дніпрової води і вдих[illegible] повітря нашої прекрасної, [illegible]

[illegible] для нього була не вода [illegible] Неви; живущим для нього [illegible] повітря України, а не тої [illegible] належав Герцен, Черни[illegible] Добролюбов

[illegible]вики висувають те, що Шев[illegible] по московськи [illegible] знав московську мову, але [illegible] нього чужою. Він журить[illegible] [illegible] От пише він до [illegible]

[illegible] напиши до мене так, як [illegible] не по московському, а [illegible] мені вже й так остогидли [illegible]

[illegible] скали чужі люде,
[illegible] з ними жити,
[illegible] з ким поплакати,
[illegible]ворити
[illegible] же я хоч через папір почую [illegible]

Він дорікає Українцям-писарчукам, що не хочуть по українськи говорити:

Пявки, пявки! Може батько
Останню корову
Жидам продав, поки вивчив
Московської мови

Чи радів би таким висловом хочби який „передовик" російського народу?

Коли ж Шевченко по московськи і писав, то писав раз тому, що обставини примушували, а друге, він писав для Москалів, щоби показати, що він хоч Українець, але не такий неук, як могли би вони сказати. Знає своє і знає чуже.

Але до своїх приятелів пише він листи по українськи, хоч вони також московську мову знали. Він найсильніші і найважніші свої думки вкладає в українські вірші, не в московські. Він каже, що затремтів, коли почув від Обеременка свою рідну, непопсовану мову. А не каже, що московська мова його зворушувала.

Він бачив цілу Україну, а не большевицьку „трудову". Він мав на гадці цілий нарід. Він нагадує славні минулі часи України і бажає привернення тої давної слави. Він молиться до Бога: „Донеси на мою Вкраїну мої сльози, бо я, Боже, я за неї гину". Отже гине він за Україну, не за Московщину з Герценами. Ані за якусь московсько-українську мішанину.

Він дає заповіт, щоби поховали його „на Вкраїні милій", а не в країні Гер[illegible] чи Добролюбова. Він закликає Українців: „Вставайте, кайдани порвіте", отже московські кайдани. Він каже, щоби його спомянули „в сімі великій, сімі вольній, новій", в великій українській родині, а не в московсько-українськім колхоз[і].

З приходом Різдва Шевченко журиться на засланню

На дворі, бач,
Наступає свято
Тяжко його, друже-брате,
Самому стрічати
У пустині. Завтра рано
Зоревуть дзвіниці
В Україні; завтра рано
До церкви молитись
Пійдуть люде.

І що сказав би Шевченко нині, коли большевики понищили церкви і дзвіниці, коли висмівають християнські українські свята? Коли і хрест, що був на його могилі, знищили.

Шевченко був великим Українцем, а не московським обєдинительним інтернаціоналістом. Але большевики думають, що одурять український нарід, коли вберуть Шевченка в московсько-большевицький кожух. Таким вже давно сказав Шевченко:

Теплий кожух, тільки шкода —
Не на мене шитий,
А розумне ваше слово
Брехнею підбите!

Українець.

СПІВПРАЦЯ З ЧУЖИМИ

Нераз чуємо "Для добра загальної української справи" треба співпрацювати з католицькими провідниками...

Та нехай би хтось сказав: „для добра української справи працюймо з українськими комуністами", — то дістав би таку відповідь

„Хиба ж таке можливе? Комуністи залежні від Москви. Вона їм приказує, їх контролює Москва — господар, вони — наймити. Як можна співпрацювати з наймитом обминаючи господаря?

Тасамо і Рим є господарем, а всі други, що з ним звязані, виповняють його прикази. Навіть священики, навіть єпископи. Рим їм приказує, він їх роботу контролює, він їх карає, коли хоче. Отже як можна з ними співпрацювати не оглядаючись на їх господаря?

Вони з українського роду і по українськи говорять, але те саме і з большевиками.

Коли для співпраці порозумiватися, то впрост з господарем, а тоді побачиться, яка співпраця можлива і чи можлива.

Українська справа вимагає наперше свого твердого, ясно означеного [illegible] на таким становищі, а не співпраці з тими, для яких треба багато промовчувати, робити уступки, хотіти помиж лоц в користь других. Се не співпраця але ослаблювання власної праці.

ДІСТАЛИ ПО 17 ЛІТ

Два брати, Кенет і Алберт Вингфілди, засуджені на довгу тюрму за 17 нападів і рабунків, виконаних сего року. З ними засуджено їх помічницю на 2 роки. При засуді всі троє плакали.

Замовляйте для своєї церкви
УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ
на Великдень.
Ціна $140.00
Пишіть на адресу:
REV. J. HYKAWY.
154 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, BC

ВІСТНИК ДЛЯ МАТЕРЕЙ.

[illegible] багато доброго але [illegible] слів про те, що "Вістник" [illegible] матери [illegible] короткі оповідання і [illegible] читано і поясню, а старші [illegible] щоби самі читали [illegible] дітям і новинки, головно ті, [illegible] може бути для дітей наука. От [illegible], що там хтось вкрав, що рабунок [illegible] то засудили на тілько, от[illegible] дітям, чому таке робиться. [illegible] виходить і другим людям [illegible] шкодять, і їх родичам і [illegible]

[illegible] або молоді заподіять [illegible] коли поводяться погано, то [illegible] за кару, як діти і молоді [illegible]

[illegible] добре зробив, то [illegible] дітям те за примір.

Та [illegible] другого писання дає [illegible] що мати з дітьми що говорити [illegible] А старших заставляє [illegible] самі читали.

Отже [illegible] "Вістник" подає мені багато [illegible] дітей, і вірю, що кожна мати [illegible] таку поміч, коли схоче бути [illegible] дітей доброю виховательницею [illegible] учителькою.

І тому кожна мати повинна передплачувати "Вістник". Коли б її чоловік про "Вістник" не дбав, то сама мати повинна його передплачувати. [illegible] передплату кожна жінка [illegible]. Нині таких бідних нема [illegible] спроможуться. А користь [illegible] мати велику.

Українська Мати.

ЗБІРКА НА ПРЕСУ.

Борівці-Вільна, Алта. — В день Юрія, 6-го травня, зібралися родина, сусіди і приятелі в п-ва Купчів що [illegible] іменини п. Юрія Купчі [illegible] гості згадали і нашу пресу і зложили датки отсі особи:

Олійничук Мих 3 дол., Гунчак Вас. 2 дол. По 1 дол.: о. Тріска, Бушир Ол., Мокрицький Ник., Лазарук Хома, Гордійчук Лазар, Горак Іван, Купій Юрій, Несторук Ол., Радим Ник., Стряматка Григ., Євтенич Мих., Федорук Онуфрій.

Разом 17 долярів. З тих по 7 дол. Українському Голосови і Вістникови, а 3 дол. К. Фармерови. Всім жертводавцям щира подяка! *Гість.*

СПІЛЬНИЙ ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

В Ст. Катеринс, Онт., відбувся 8-го квітня спільний Шевченківський концерт силами православних і греко-католиків. Співали три хори [illegible] [illegible] церкви [illegible] СУМ-у [illegible]

[illegible] Реферат про Шевченка [illegible] Дума моя. Зійшов місяць [illegible] Повет шер [illegible] діти прав. церкви [illegible] Вала Мороз: "Причинна" Марія Титенкова: [illegible] Іванюк [illegible]

Се перший концерт, що [illegible] спільними силами трох хорів. Хор СУМ-у і прав. церкви провадив проф. Павло Калавійський, хором гр. кат. церкви ві дирикент [illegible] *Учасник.*

ДЕНЬ МАТЕРИ.

В Ст. Кетеринс, Онт., при укр. пр. ве церкві св. Юрія відбулося Свято Матери. Вступне слово — о. Іванюк. Святочна промова — учениця Валя Мороз. "Український живці" Микола Кравченко; "Привіт нашій мамі" Ніна Головань; "Свято Матери" Валя Мороз; "Замість китиці цвітів" прочитав Микола Кравченко.

Слово подяки виголосила пані Віра [illegible] [illegible] матери в мата робітниця [illegible]

[illegible] о. Парох сказав, що [illegible] бути нашим матерям [illegible] родичам за все добро, як [illegible] *Н. Н.*

В ПАМЯТЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

[illegible] 2-го відбулося в Ст. Кетеринс, Онт., відсвяткування памяти Лесі Українки.

Програма: Вступне слово — Віра Ка[illegible], секретарка Т-ва Лесі Українки.

Реферат про Лесю Українку прочитала Анна Титенич.

Хор СУМ-у відспівав кантату [illegible] під проводом Павла Калавійського [illegible] Кайданами, Зруйнований [illegible] Козака несуть, Гей степами, темними ярами, Рум рум, Світить місяць.

Анна Шоцька деклямувала "Геть [illegible]" а Марія Ковальчук "На [illegible] товаришкам".

Заключне слово о. Іванюк. Людей було багато. Се перше таке свято в Ст. Кетеринс. *Учасник.*

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Брендон. Панахиди на гробах по обіді.
Поплар Парк — по Богослуженню Панахиди на гробах.
7. Четвер, Вознесення — Гонор.
10. Неділя, Портедж ла Прері і Тиндал.
17. Неділя, Зелені Свята — Брендон (храмове свято); Поплярфілд (храмове свято).
18. Понеділок, Св. Духа — Сендрил (храмове свято); Поплар Парк (храмове свято).
24. Неділя — Дуфрост і Пембіна.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ТРАВЕНЬ

20 Неділя — Глен Елмо.
27 Неділя — Оакборн.

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Сенді Лейк.
7. Четвер. Возн. Господ. — Мевал.
10. Неділя [illegible] Храм
17. Неділя, Зел. Свята [illegible] Храм
18. Понеділок [illegible]
24 Неділя Оакборн.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Глен Елмо

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ТРАВЕНЬ

20. Неділя — Гефорд.
27. Неділя — Вилна.

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя [illegible]
7 Четвер, Вознесення [illegible]
10 Неділя [illegible]
17 Неділя [illegible] храм
18 Понеділок [illegible] храм

Адреса: Бох 51, Гефорд, Саск. Тел. 55

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ТРАВЕНЬ

20 Неділя [illegible]
27 Неділя Арбакла [illegible] Миколая.

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя [illegible]
7 Четвер Вознесення [illegible] Арбакла [illegible]
10 Неділя — Вайта.
17 Неділя День св. Тройці — Вайта (храм)
18 Понеділок, День св. Духа — Сірко.
24 Неділя Арбакла св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

ТРАВЕНЬ

20 Неділя [illegible] місто.
22 Вівторок, св. Миколая — Жучка.
27 Неділя Шіго полудн.

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя [illegible], коло Льорн.
7 Четвер [illegible] Пасічняки
10 Неділя [illegible]
17 Неділя Зел. Свята [illegible] місто
18 Понеділок [illegible] Шіго храм
24. Неділя — Тафнел, храм

Адреса: Бох 52. Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ:

20. Неділя — Фоам Лейк.
22. Вівторок, св. Миколая — "коло Куцих".
27 Неділя Тафнел.

ЧЕРВЕНЬ

3. Неділя Фелаки.
7. Четвер, Вознесення — Вест Брук, храм.
10. Неділя — Вадор.
15. Пятниця, св. Івана Сучавського "Коло Куцих" храм
17. Неділя, Зелені Свята — Іселінгер-місто, храм.
18. Понеділок, Св. Духа — "За рікою"
24. Неділя — Шіго полудн.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

КАРНАВАЛ В ОШАВІ

В днях 6—7 липня 1951 року, при Українській Православній Громаді св. Івана в Ошаві, Онт., відбудеться

КАРНАВАЛ

під час якого буде розіграно особове авто "Понтіак" 1951 р.

Вартість квитка 25 центів. Одна книжка 5 квитків 1 долар.

Всіх, хто бажав набути квитка, проситься звертатися на адресу:
Secretary of Building Fund,
[illegible] Bloor St. East, Oshawa, Ont.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ТРАВЕНЬ

20 Неділя Принс Алберт
27 Неділя Гонейнун.

ЧЕРВЕНЬ

3. Неділя — Принс Алберт
7. Четвер, Вознесіння — Мендавал, храм.
10. Неділя — Вірдейл
17. Неділя Св. Тройці — Сенборг, храм
18. Понеділок. Св. Духа — Шипмен, храм
24. Неділя — Гонейнун.

Адреса: 554 — 7 ст., — 1ст. Тел. 3785 Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ТРАВЕНЬ

20 Неділя [illegible]
27 Неділя — Давфин

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя Рорктон
7 Четвер Вознесення [illegible] храм
10. Неділя Веллан
17 [illegible] Свята Сифтон, храм.
18 Понеділок Св. Духа Велий Ривер храм
24 Неділя Цифтинг Ривер

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ТРАВЕНЬ

20. Неділя — Кадворт
24. Четвер. Служба Божа за померших і парастаси на цвинтарі — Смате.
27 Неділя Смате.

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя [illegible]
7 Четвер [illegible] Ст. Джулієн.
10 Неділя [illegible]
17 Неділя [illegible] Свята [illegible] храм
18 Понеділок [illegible] Тернопіль храм
19. Вівторок — Вакав. Парастаси на цвинтарі
24. Неділя — Алвіна. храм.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Ст. Джулієн. Парастаси на цвинтарі
7 Субота [illegible] Івана Хрест [illegible]
8. Неділя — Вака
12 Четвер Ап. Петра й Павла [illegible] храм
15. Неділя — Тернопіль. Парастаси на цвинтарі
22 Неділя [illegible]
28. Субота. Св. Князя Укр. Володимира [illegible] Кадворт
29 Неділя Кадворт. храм
[illegible] катехизація

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби

ЧЕРВЕНЬ

3. Неділя Гасе
7. Четвер, Вознесення, — Кобзар (храм).
10. Неділя Норквей.
17. Неділя, Зелені Свята — Арран храм
18. Понеділок, Св. Духа — Гвайтбін храм.
24 Неділя [illegible] храм

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Глен Елдер.
7. Субота, Різдво Ів. Хрест. — Гасе, храм
8 Неділя [illegible]
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Свон Плейн (храм).
15. Неділя — Норквей (храм)
22. Неділя — Гвайтбін.
29. Неділя — Глен Елдер (храм).

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ТРАВЕНЬ:

20. Неділя — Рекнер.
27. Неділя — Пайн Ривер.

ЧЕРВЕНЬ:

3. Неділя — Драй Ривер.
7 Четвер, Вознесення Богдан.
10. Неділя — Етелберт.
17 Неділя Пресв. Тройці — Гарленд.
18. Понеділок Св. Духа — Пайн Ривер.
24 Неділя — Рекнер

ЛИПЕНЬ.

1 Неділя — Ворд.
7. Субота, Св. Ів. Хрест. — Гарленд празник
7. Субота, Св. Ів. Хрест. Драй Ривер празник (Всеч. о. С. Гребенюк).
8 Неділя — Пайн Ривер.
12 Четвер, Ап. Петра і Павла Етелберт, празник.
15. Неділя — Богдан.
22 Неділя — Етелберт
29 Неділя Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа

ТРАВЕНЬ

20 Неділя Вільна. Проводи.
3 год. попол. Стрий. Проводи
27 Неділя — Сполен. Проводи

ЧЕРВЕНЬ:

3 Неділя [illegible] Лейк
7 Четвер Вознесення Госп. Смокі Лейк храм
10 Неділя Васел
15 Пятниця св. Івана Сучавського Белліс, храм
17 Неділя Зелені Свята Сполен.
18 Понеділок День Св. Духа — Стрий храм
24 Неділя Смокі Лейк.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ТРАВЕНЬ

20 Неділя Брокетон
27 Неділя — Малена

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя Норктон
7 Четвер, Вознесення [illegible]
10. Неділя — Мелвил.
17 Неділя Зелені Свята (храм) Малена
18 Понеділок Св. Духа Норктон
24 Неділя Гордин

Тел. 798 — Норктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

20. Неділя — Сенді Ренидс (Проводи).
22 Вівторок, Перенесення моще св. М. Чудотворця — ?.
24 Неділя Лессард (проводи).

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя Тирьон
7 Четвер Возн. Госп. [illegible]
10 Неділя Елк Пойнт.
17 Неділя Зелені Свята храм — Глендон
18 Понед., День Св. Духа Глендон
24 Неділя, Всіх святих, храм Сенді Ренидс

ЛИПЕНЬ

1 Неділя Тирьон.
7 Субота, Різд. Ів. Хрест. Лессард
8 Неділя Лессард
12 Четвер Ап. Петра й Павла, храм Іфорт.
15 Неділя Глендон.
22 Неділя Сенді Ренидс
28 Субота Св. Вел. Князя Володимира храм Елк Пойнт.
29 Неділя Елк Пойнт.

Адреса: Бох 536, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ТРАВЕНЬ

20. Неділя — Роблін-місто.
27 Неділя Петлюра (Проводи).

ЧЕРВЕНЬ

3. Неділя Роблін Зелена (Проводи)
7 Четвер. Вознесення Шелелей (Проводи)
10. Неділя — Гілберт Плейн.
17. Неділя, Зелені Свята — Ленпард (храм).
17 Неділя, Зелені Свята — Шортдейл (храм).
18 Понеділок, Св. Духа Петлюра (храм)
24 Неділя, Всіх Святих — Грендвю (храм).

Адреса: Роблін, Ман. Тел. н. 304 Р. 2.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ

15	В	2	Перенес. мощ. Бориса і Гліба
16	С	3	Смерть преп. Теодосія Печерського
17	Ч	4	Пелагії діви, свщмч. Сильвана
18	П	5	Муч. Ірини, муч. Неофіта
19	С	6	Преп. Йова [illegible]
20	Н	7	*Н. Розслабл.* Зах. Чес. Хреста
21	П	8	†Ап. Івана Богослова, Арсенія
22	В	9	Перен. мощ. св. Ник. Чудотв.
23	С	10	Ап. Симона Зилота
24	Ч	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	П	12	Епифанія еп. Кипру
26	С	13	Муч. Глікерії діви і Лаодикія
27	Н	14	*Н. Самарянки.* Ісидора
28	П	15	Пахомія Великого [illegible]
29	В	16	Преп. Теодора освященного
30	С	17	Ап. Андроника з 70-ти
31	Ч	18	Муч. Глікерія [illegible] і Лаодикія

ЧЕРВЕНЬ

1	П	19	*Траєнь* Свщмч. Патрикія еп.
2	С	20	Муч. Талалея [illegible]
3	Н	21	*Нед.* [illegible] Константина
4	П	22	Муч. Василиска, Маркела
5	В	23	Преп. Михаїла [illegible]
6	С	24	Преп. Симеона [illegible]
7	Ч	25	*Вознесення Г[illegible]*
8	П	26	Ап. Карпа [illegible] 70-ти
9	С	27	Свщмч. Терапонта [illegible]
10	Н	28	*Нед.* [illegible]
11	П	29	Преп. Те[illegible]
12	В	30	Преп. [illegible]
13	С	31	Ап. [illegible]
14	Ч	1	[illegible]
15	П	2	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ТРАВЕНЬ

20. Неділя [illegible] Флак [illegible]
27 Неділя [illegible] Боднар [illegible] Флак [illegible] цький

ЧЕРВЕНЬ

3 Неділя [illegible]
7 Четвер [illegible] (храм) [illegible] Канецький
17 Неділя [illegible] (храм)
18 Понеділок [illegible] (храм)
24 Неділя [illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васнліва

ТРАВЕНЬ

20 Неділя [illegible] парастаси на гробах
27. Неділя [illegible] парастаси на гробах [illegible]

ЧЕРВЕНЬ

3. Неділя — Восет [illegible] гробах [illegible]
7 Четвер. Возн. Г[illegible] (храм)
10 Неділя Торнгіл
17 Неділя Зелені Свята (храм).
18 Понед., Св. Духа [illegible] храм
24 Неділя [illegible]

Адреса: Радвей, Алта. Тел. 10

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ.

20. Нед. Розслабленого. Гол. 3. Ув 4. Літ. Діян. 9: 32-42. Еван. Івана 5: 1-15.

27. Нед. Самарянки. Гол. 4. Ув Ів. 20: 1-10 (7). Літ. Діян. 11: 19-26, 29-30. Еван. Івана 4: 5-42.

ЧЕРВЕНЬ:

3 Нед. Сліпорожд. Гол. 5. Ув Ів. 20 11-18 (8). Літ. Діян. 16 16-34. Еван. Івана 9 1-38

7 Четвер. *Вознесення.* Ув Мар. 16 9-20. Літ. Діян. 1: 1-12 Еван. Луки 24 36-53

10. Нед. Св. Отців. Гол. 6. Ув Ів. 21 1-14 (10) Літ. Діян. 20 16-18, 28-36. Еван. Івана 17 1-13

15. Пятниця. *Івана [illegible]* Ув Ів. 20 1-10 Літ. 2 [illegible] Еван. Івана 10: 25-27 і 21: 24-25.

17. *Зелені Свята.* Гол. 7 Ув Івана 20: 19-23. Літ. Діян. 2 1-11. Ев. Івана 7 37-52 і 8. 12.

18. Понед. *Св. Духа* Літ. Ефес. 5 9-19. Ев. Мат. 18: 10-20

24 Нед. 1 Всіх Святих Гол. 8. Ув [illegible] 1 Літ. Жид. 11: 33-40 12 1-2 Еван. Мат. 10 32-33, 37-38 19 27-30.

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church [illegible] St. Johns Ave [illegible] HERALD [illegible] W[illegible] ЕG, MAN.

РІК XXVII. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1951. ЧИСЛО (805) 11

ЦЕРКОВНА СПРАВА В АВСТРАЛІЇ

Українська газета в Австралії — "Єдність" подає вісти про Богослуження, і там читаємо, що в церкві св. Атаназія Лубенського є Богослуження кожної неділі під настоятельством православного єпископа Сильвестра. При церкві є два священики і два діякони.

В Брізбені православне Богослужения відправляється в анґліканській церкві.

Парафіяльна Церковна Рада в Перті надрукувала Відозву, де закликає всіх, щоби коло церкви гуртувалися і сильно при церкві стояли. Говориться там, що є і такі Українці, які ще в церкві не були і не знають навіть, де церква.

Є також українська православна парохія в Мелбурні

Греко-католицькі Богослужения відправляються в Аделяйді в церкві св. Патрика.

ХРИСТІЯНИ В КОРЕЇ ЗАСУДЖЕНІ НА СМЕРТЬ

Місіонарі, що повиїздили з Кореї, кажуть, що там большевики вважають християн найбільшими ворогами комунізму, отже їх винищують. Ті що стали там християнами, культурно піднеслися і стають вперто проти всякого насильства. Вже тим, що хтось християнин, в комуністів він заслугує на смерть. В полудневій Кореї є 8 міліонів втікачів.

БЕВИНА ПОХОВАЮТЬ МІЖ КОРОЛЯМИ

Недавно помер в Анґлії Ернест Бевин, секретар заграничних справ. Тепер його тіло перенесуть і поховають там, де поховані анґлійські королі, королеви, державні мужі і великі поети. Бевин був сином фармерського робітника, не мав великих шкільних наук, але мимо того вибився на становище державного мужа.

ДОРОГЕ СВЯТО

Америка мала 30-го травня День Спомину і під час того свята згинуло 111 осіб. При таких святах таке є звичайним явищем. Тим такі свята відріжняються від свят релігійних.

НЕВІДОМИЙ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ

В Монтреалі хтось вкинув до церковної скринки, де збиралися жертви на поміч бідним, коверту, в якій було 2,600 долярів. А хто вкинув, не знати, бо жертводавець не підписався. Все, що було написано, то: " Для бідних церков". Є і такі жертводавці.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В КОПАЛЬНИ

В Ессен, в Німеччині, експльодував в копальни ґаз і загородив вихід 14-ом робітникам, а 20 є ранених. Думають, що тих 14 тяжко вратувати. Експльозія повстала, коли робітники гасили в копальни огонь

ВЕЛИКЕ ЗІЗНАННЯ МЕК АРТУРА

Обчисляють, що дотепер всі зізнання МекАртура в сенаті обнимають 1 міліон і 25 тисяч слів. Велика була би з того книжка.

ШЕВЧЕНКО І ШЕКСПІР

Комуністи не тільки Шевченка переробляють на комуніста, але переробляють вони і Шекспіра. В східній Німеччині приготовляють вони вистави Шекспірових драм на такий лад, що ніби і Шекспір по большевицьки думав. Померших легко робити комуністами. Та і живих не забувають. От в Канаді готовлять 60-літний ювилей прибуття до Канади перших Українців, хоч се не їх ювилей. Комуністи прибули до Канади перед 34 роками, коли не стало царської Росії. Отже будуть святкувати чужий ювилей

ДАВ ПОРАДУ КОМУНІСТАМ

Французький вчений і большевик Куріє, звернувся до Обєднаних Націй, щоби приняли делеґацію "Світової Мирової Ради", де вона буде обороняти свою програму. Головний стейтський делеґат в Обєднаних Націях, Австін, дав таку відповідь Куріеви: "Коли твоя делеґація хоче мира, то нехай їде до Москви і спонукає тамошних правителів, щоби додержували тих обіцянок, до яких зобовязалися".

КОМУНІСТИ ЗАБИРАЮТЬ ТИБЕТ

Китайські комуністи оголосили, що заключили договір з Тибетом, силою якого Тибет буде в їх руках. Обіцяють багато добра: релігії не зачеплять; тибетанці під проводом китайських комуністів будуть правити Тибетом. Але большевицьке військо має бути в Тибеті Тибетське військо зачислиться до червоної армії. Китай перебере заграничні справи Тибету і торговлі. На місце дотеперішного релігійного правителя, Далай Лями, поставлять Китайця Панчена Ляму. — Се небезпека для Індії, бо Тибет в сусідстві, а його простір, як Франція з Німеччиною.

ДУМАЮТЬ ЩО ДУХОБОРИ

На залізничній сіпіарській лінії в Бритиш Коломбії недавно хтось в двох місцях бомбами порозривав зелізничі шини. Сподіються, що се робота громади духоборів, що звуть себе "Синами Свободи".

ЗГОРІВ В ФАБРИЦІ ПАПЕРУ

В Еверет, Ваш., Вернер Фриск, працював в папірни там, де непотрібні частини дерева відходили до печі. Він стратив рівновагу, пійшов під ножі, що дерево рубали, а дальше і до печі. Певна річ, що згинув вже під ножами.

ВІД СМІТТЯ ВЕЛИКИЙ ОГОНЬ

В Палмирі, Ілл., підчас великого вітру почала горіти купа сміття. Огонь перекинувся на будинки і згоріла значна частина міста. Шкоду числять на один міліон.

ПОДІЇ В КОРЕЇ

Нового в Кореї нема. Полудневі війська поволеньки посуваються на північ, большевики не ставлять великого опору. Але є думка, що за якийсь час вони прилагодять знов сильний наступ.

ДВА ЗГИНУЛО — 5 РАНЕНИХ

В Мидлчорч, Ман., зударився автомобіль з троком, причім згинув Карло Вишнорський 3[illegible] літ і М. Ковалик 24 роки, оба з Винипеґу. А пять осіб було ранених. Ідучі хотіли обминути чужий автомобіль і вдарилися до трока, що проти них їхав.

СКАВТИ НАРОБИЛИ ШКОДИ

Скавти, се молодеча організація. Недавно скавти наробили в Шікаго багато шкоди. Громада скавтів, коло 150, поділилася, — одна половина ввійшла до дорогого будинку МкКорників, а друга половина ніби почала на них нападати. Перші почали боронитись і кидали, чим лише могли, великими урнами, статуями (фіґурами), порозбивали сотні шиб. Наробили шкоди на 40,000 дол. Така дика організація. Справа опинилася в суді.

ДУЖЕ ДОРОГА КНИЖКА

До Америки привезли недавно Біблію, яку надрукував Іван Ґутенберґ (1450 —1468). Се перша Біблія друкована рухомими черенками, які Ґутенберґ видумав. Давнійше таку Біблію продавали за 106 тисяч долярів, а ціна згаданої значно більша. Таких Біблій є нині на світі 46, — в Америці є 13, в Анґлії 9, в Франції 4, в Італії й Еспанії по дві, в деяких других краях по одній. Таких Біблій Ґутенберґ був надрукував коло 180.

ОДНА РОСІЯ НЕ ХОЧЕ

В Европі міжнародна комісія створила трибунал, що має розсліджувати невільничу працю в ріжних країнах. Мається на увазі Еспанію, Грецію і Югославію та Росію. Отже Греція, Еспанія і Югославія заявили, щоби в них на місци тую справу прослідити. Одна Росія заявила, що в себе на ніякі розсліди не дозволить.

ЯК ВРАТУВАВ ДИТИНУ

В Барцельоні зауважив машиніст, що перед його льокомотивою бавиться дволітна дитина. Він почав льокомотиву здержувати та всеж вона не могла спинитися перед дитиною. Тоді він скочив на землю, побіг вперед, забрав дитину і вратував її від смерти.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА КАТЕДРУ

Поможіть збудувати Українську Православну Катедру в Винипеґу.

В Винипеґу будується величава Церква-Катедра, що має бути серцем Української Православної Церкви в Канаді.

Обовязком кожного Українця й Українки причинитися до сеї будови щедрою жертвою.

Катедра будується, отже помочи зараз треба.

Чи ви вже дали свою частку?

Шліть жертви не відкладаючи на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral, 250 Church Ave., Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

VIII

ДВА БЕРЕСТЕЙСЬКІ СОБОРИ 1596 РОКУ

Звичайно говориться, що в 1596 році був в Берестю Собор, на якім проголошено унію, та надії було два Собори

1. Уніятський Собор — се був Собор **польський, чи польсько-римський. Поляки його приготовляли і він відбувся за волею й участю Поляків. Вони на нім лише заступалися жменею уніятів, які їм прислугувалися.**

2. Православний Собор — се був Собор Українців — Український Собор

Оба Собори відбувалися окремо скликані окремими людьми

УНІЯТСЬКИЙ СОБОР

Були на тім Соборі митр Рагоза, дальше епископи Потій, Терлецький, Гермоген Гоголь Збірийський і мабуть Загоровський. Дальше три архимандрити і деякі священики. Хто не хотів унії, **не міг тут бути. А вичислені, се ті, що** покинули Православну Церкву і нарід і пішли за Поляками

З Поляків були архиеп Сулковський епископи Мацейовський і Гомолинський Євстин Сапрга, Роб Лятоцкий Ногай (Татарин) Королівські комісарі Радивил Сапіга і Галецький та багато визначної польської шляхти

Верх на Соборі мали Поляки Українці були як причепи.

ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР

На видному місци був тут князь Острожський з сином, бо він стояв на переді протиунійного руху

Були православні епископи: Балабан і Копистенський Був архимандрит Печерської Лаври, Тур, де інші архимандрити та багато священиків Були заступники двох патріярхів Никифор і Люкаріс та ще дехто з дальших

Було 23 послів з православних округів та представники 14-ох Братств З православної шляхти князь Полубенський, **Боговитин, стольник волинський**, Чаплич, судія; Павлович, судія і багато інших

Отже се був Собор Православної Церкви і народу А другий Собор був Собором Поляків, що всадовилися на українській землі

Закиди Острожському і православним

Католики закидають що Острожський з своїми прибув на Собор з озброєними людьми, а дехто привів і Татар та гармати

Та коли озброєні люди взагалі були, то се показує як завзято православні оборонялися Дотого ж православні памятали що Поляки були для них завсіди гірші від Татар і Турків, що Поляки були проти Українців завсігди озброєні і кожної хвилі могли вжити своєї сили Се ж ті Поляки, що давнійше вимордували в Перемишли українських боярів за просивши їх на наради

Треба жалувати що тоді православні так не озброїлися, щоби прогнати Поляків з своєї землі назавсігди.

Другий закид роблять католики, що православні вязалися з протестантами Але ж се природне бо і для православних і для протестантів Поляки були однаковим ворогом **Онакож православні не ставали протестантами, — вони лише свою Церкву обороняли перед тими, що були гірші від протестантів.** Судячи по ділах, то Поляки не були християнами

Третій закид, що Острожський, як **світський чоловік, клопотався Церквою так, ніби він голова Церкви. Але ж треба було комусь клопотатися, а се ж була його Церква.**

Та яким правом польський король, що був також світським і чужим для Церкви, орудував чужою йому Церквою? Яким правом чужою Церквою орудували польські шляхтичі? Тай яким правом Православною Церквою орудували всі Поляки разом? Всі вони, і їх духовні, до Православної Церкви не належали, отже і вони були для православних світськими і чужими людьми.

ЯК ВІДБУВАЛИСЯ ОБА СОБОРИ

Поляки з уніятами мали Собор в забраній Церкві, православні в іншім будинку. Православні робили заходи, щоби притягнути до себе митр Рагозу, уніяти ж хотіли притягнути Острожського. Але обом не вдалося Тоді уніяти проголосили православних грішниками, а православні уніятів зрадниками.

Ліковський каже, що по проголошенню унії **"кинулися латинські і руські епископи в обійми і на знак едности руської Церкви з латинською пішли походом до латинської церкви** (до костела), **де співали спільно: Тебе Бога хвалимо". А Скарга виголосив промову.**

Уніяти не могли зробити кроку без Поляків

Знов же православні 9-го жовтня проголосили протест, де закликали всіх православних проти унії боротися Острожський від себе і всіх зібраних розіслав відозви до соймиків, щоби при виборі послів до сойму вкладали на них **обовязок протестувати проти унії. А такий же заклик видав Никифор до священиків і дяків**

Король Никифора арештував і він помер у Мальборському замку. Про нього **Потій згадував, що "здох на Мальборку"**

Таким ладом унія заводилася В книзі "Нариси Історії Унії" читаємо

"Так отже, як бачимо, реальної (лисної) **користи під зглядом суспільно-політичним католицька** (уніятська) **Церква не мала жадної"**

Після проголошення унії Поляки починають нові насильства, щоби примушувати православних до унії Вони давали уніятам оружну поміч, щоби забирати православні церкви і нарід до унії приганяти

Боротьба літературна і політична

Боротьба літературна

З унією почалася літературна (письменницька) боротьба з обох сторін Тут треба згадати визначніших

За унією писали Поляк **Скарга, Потій, Рутський.**

Проти унії **Христофор Блонський** (Филарет) написав "Апокрисис", де обороняє права вірних в церковних справах **Юрій Рогатинець** (нап "Перестороги") Архиеп **Мелетій Смотрицький** ("Тренос" і інші) Він опісля став уніятом, але його перші писання сильні. **Захарія Копистенський** ("Палинодія" від-клик). **Галятовський,** ректор Київської Академії та архіеп. **Лазар Баранович, який також був за автономією України.**

Окремо визначився тут монах **Іван Вишенський.** Він перебував на Атонській Горі, але коли почалося заводження унії він вернувся був на Україну, щоби обороняти Православну Церкву Написав коло 20 Послань, що назагал дуже сильні.

Писав в обороні Православної Церкви митр. **Петро Могила** ("Літос або Камінь").

Так Поляки і їх помічники обороняли унію і понижували Православну Церкву, а православні доказували, що не Римська, але Православна Церква стоїть незмінно на первісних апостольських основах і що вона є Церквою українського народу.

Політична боротьба

Православні могли сяк так оборонятися в варшавськім соймі, де мали послів, але в сенаті був лише один Острожський

Та коли в Польщі час від часу починалися великі неглади, коли Польща була в клопотах, тоді православні ставили твердо свої домагання і на якийсь час потрохи свого добивалися. Так примiром на соймі 1603 р. добилися того що король віддав київський Печерський **монастир православним.**

Правда, коли клопоти минулися, то Поляки знов старалися робити по давному.

Головна польська сила стояла на Заході, де близько жив [illegible] за гал, де жив король, був сойм і сенат Тут польська рука найбільше тяжила над **Українцями.**

Знов же головна українська православна сила була на Сході де було православне козацтво і куди [illegible] рука менше досягала Тут [illegible] свою силу свобідніше організувати [illegible] в війнах Хмельницького [illegible] кожній перемозі козацтва [illegible] знищення унії, а то й само [illegible] чужих ширителів унії [illegible] землі.

Але Польща причинилася до того що Хмельницький був [illegible] зватися з Москвою 1654 [illegible] і польськими розбоями [illegible] так вичерпалася, що вже тяжко було тим розбоям ставити опір Коли ж Хмельницький з Москвою [illegible] се вже була для Польщі [illegible] частини України Тут же [illegible] Росії з Польщею, [illegible] Але коли [illegible] взялися знов завзято [illegible] Вона заводить унію в Галичині, забирає Луцьке православне епископство.

Жабокрицький не хо[illegible] як кандидат на епископа [illegible] не годився Але [illegible] посторонньої помочи [illegible] Київський православний митрополит [illegible] ти його епископом і в Києві [illegible] тися однакож московсь[illegible] тому противився, бо Жабокрицький в світськім стані був жонатий [illegible] церковні Канони на те [illegible] Для патріярха Канони були [illegible] справа Церкви і народу [illegible] ніж навіть Церкви не бачив Се причинилося до того, що православна Луцька епископія стала уніятською 1702 року

Так Поляки господарили на тих українських землях які мали [illegible] руках, аж до упадку [illegible] тоді їх панування над Українцями в цілком закінчилося бо Р[illegible] не виступала проти унії [illegible] розбоєм Польщі і давала Полякам волю в уній**ній справі. А таксамо і під Австрією польська рука мала багато сили над Українцями.**

Замовляйте для своєї церкви

УКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

на Великдень.

Ціна $140.00

Пишіть на адресу

REV. J. HYKAWY.

154 Forsythe Rd., RR 13, New Westminster, BC

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

VIII

Доси читали ми про переживання і працю Пристая, коли він був священиком, а тут повернемося до його оповідання з тих часів, коли він ще й не думав, що священиком буде.

Каже він, що в нього змалку був нахил до священичої праці, або сказати інакше, — такий був в нього талан від Бога. Послухаймо ж, що він оповідає.

Нахил і призначення

Всі труднощі, яких була тьма, що стояли до закінчення гімназії та до вступу до Духовної Семінарії, показалися немов павутина Ніщо не могло зупинити мого призначення, щоби я був проповідником слова Предвічної Правди

Се було призначене мені небом і [illegible] Тому я ще малим хлопцем [illegible] напамять церковних пісень і [illegible] їх виспівував, коли ж був [illegible] учеником, то виголошував [illegible] "проповіди" — до полукіпків в поли.

Се було, коли я був у низшій гімназії в часі [illegible] помагав родичам в поли [illegible] ранком воли на облогах [illegible] по межах та стернях І [illegible] охота ставати перед [illegible] (копиця з 30-ти снопів) і ви[illegible] "проповіди"

Я [illegible] проповіди мусіли бу[illegible] як і їх проповідник Та [illegible] вони моїм слухачам, але і не помагали Я проповідував, розкладав [illegible] та робив ріжні ми[illegible] що не було тоді ні[illegible] фотографував би ту небувалу мію. Гарний був би образок — "місіонаря" і його глухонімих "вірних", [illegible] німих полукіпків

[illegible] був приватним учителем [illegible] і щонеділі йшов на [illegible] були лани дідича Не[illegible] них тисячі полукіпків [illegible] промовляти коли б тіль[illegible] хотіли слухати і захоплювалися.

Прийшовши до тих "парохіян", я найперше розглядався, чи нема поблизу живої душі. Потім ставав на одному з [illegible] перші мої парохіяни, [illegible] Вже інший не були такі [illegible] три рази, як обряд [illegible] проповідувати слово Боже [illegible], навчав, а деколи так [illegible]

В селі Т[illegible]арові, Жидачівського по[illegible] о Волянський, шва[illegible] В родині Синга[illegible] як серед своїх рідних От[illegible] їхали до Тейсарова [illegible] то брали мене з собою В [illegible] до охрищення Опісля [illegible] пароха з гостями По обіді [illegible] говорили собі в одній кімнаті [illegible] в другій Та я не мав [illegible]

По [illegible] обіді я йшов в поля [illegible] вже не було; лишилися тільки панські стирти. А з ними було досить незручно. Коли я стояв на полукіпку, то дивився на полукіпки згори. Стирти були високі і я мусів дивитися вгору. Крім того треба було добре кричати, до тих великанів, хоч їм однаково, — кричи, не кричи Як полукіпки, так і стирти [illegible] стали мудрішими від моїх проповідей

Скінчивши гімназію я міг записатися на який небудь факультет (відділ університету) однакож я постановив вписатися до Духовної Семинарії. Духовний стан припав мені найбільше до серця. Коли б тодішний австрійський цісар Франц Йосиф І хотів був покликати мене на свойого міністра, щоби тільки я не був священиком, то я напевно подякував би йому за його ласку. Я відрікся б чести бути цісарським міністром, щоби лише стати священиком.

Робота чорного інтернаціоналу

(Спомин з Волині)

Є нині червоний большевицький інтернаціонал. Він поневолює, або винищує народи, де може, а в других місцях готовить поневолення.

Але є і чорний інтернаціонал, польсько-католицький, що робить подібно як і червоний Він виявив свою чорну краску, коли повстала недавна Польща.

До 1939 р. в Старо-Олексинецькому районі на Кремянеччині (Волинь) не було польських сіл, а лише кілька польських поміщиків та з десяток кольоністів. А в старому Олексинці кілька десятків урядовців присланих з корінної Польщі.

Щоби Волинь спольщити, Поляки почали творити "шляхту загродову" і нищити церкви Весною 1938 р священик старо-олексинецької парохії одержав від старости з Кремянця наказ, щоби скликати людей і церкву опорожнити, бо в ній має бути костел. Казали, що церква є власністю польської шляхти з давних часів.

Але в церковнім архіві були документи, які показували, що церква костелом ніколи не була Ще за панщини польський граф Ржещевський побудував був каплицю для своєї родини. По панщині та родина зникла, то вимерла, то виїхала І сам Ржещевський подарував каплицю православним Вони зробили добудову так, що тище частинно вівтар стоїть на місци каплиці, а решта церкви стоїть дальше, і церква в українськім стилю

Українці не хотіли церкви дати Полякам, бо за Українцями була слушність. Але Поляки на слушність не дивилися. Повітова польська влада порозумілася з місцевими Поляками прислала з Кремянця арештантів, церкву окружила озброєна поліція і почала церкви нищити Викинули іконостас, престіл, образи, хоругви і скинули баню з церкви Все знищили, а в церкві були святі цінні речі

Ще дальше, Поляки заборонили Українцям будувати церкву Українці два рази зверталися за дозволом, але Поляки казали що плян на занадто велику церкву Згодом Поляки зробили плян на маленьку церкву але сказали, що коли до шести тижнів церква не буде збудована, то спинять будову і більше дозволу не дадуть

І люди збудували Між старими липами, де перед 100 літами була деревляна церква, а де був престіл, стояв хрест, в осени 1938 р старо-олексинецька громада, при допомозі людей з доокличних сіл, продовж пяти тижнів збудувала маленьку українську православну церкву.

Так рука чорного інтернаціоналу нищила все що українське, забуваючи, що рівночасно видають присуд на себе. Колись таке робили Турки і Татари а вже в 20-ім столітю їх роботу продовжують Поляки і большевики Не інші ми були і Німці в останній війні

Та не вернутися вже Полякам в багатий чужий край!

Парохіяни з Старого Олексинця.

О. Н. і О. Ш.

ПЕРЕД НАМИ ВЕЛИКА СПРАВА

Православні Українці в Канаді збудували вже в своїх громадах багато **менших, більших і великих церков і дальше будують. І через те ніхто не збіднів, ані одиниці, ані громади.**

Але були би збідніли, коли б церков цілком не будували, коли б церквами не клопоталися. Тоді не було би церков. Не було би церковних громад. Не було тої церковно-моральної культури, яку ширить і піддержує Церква. Всюди була би крайна некультурність. Було би хиба поле для всяких чужих сект. І чужі люди дивились би на Українців як на дикунів.

А може тоді Українці мали би бодай більше грошей .. Ні! Де некультурність, там гроші ще скорше розходяться А хто і мав би гроші, то що варта гроші в руках некультурного чоловіка?

Коли ж Українці могли побудувати церкви в своїх громадах і не збідніли, то можуть всі разом збудувати і спільну для всіх церкву — Катедру, і не збідніють. А нині Українська Православна Катедра в Винипегу будується

Будова Катедри поступає, але ще скорше поступала би, коли б було досить капіталу Православні з Винипегу дали вже багато, багато прийшло з поза Винипегу, але ще не всі дали, що можуть дати Отже тут і заклик до фармерів, робітників, професіоналістів, бизнесменів, до всіх старших і молоді, — щоби всі щиро, совісно і негайно сповнили свій **великий обовязок. Се Ви Всі будуєте ту Катедру, отже подбайте, щоби якнайскорше докінчити її будову!**

Є. Г.

НЕБАЧЕНИЙ СУДІЯ

(З білоруського "Божим Шляхам")

Перед першою світовою війною була в Італії славна артистка Тиio Ровіда В розцвіті скоро минаючої слави вона раз переїзджала автомобілем по людних улицях Фльоренциї з Гастоном Лісе з французької газети "Фігаро"

Коли спинилися на площі Дуомо, підійшла до них стара жебрачка і просила милостині Але Ровіда так остро її відтрутила, що жебрачка заплакала Однакож Гастон щедро обдарував жебрачку і казав шоферови дальше їхати

Від того часу минуло більше літ, коли знов Гастон був в Фльоренциї і їхав в товаристві німецького кореспондента Рудольфа Уча Вони спинилися на тім місци що колись з Ровідою, коли знов підійшла до них жебрачка і просила милостині

Гастон знов хотів дати кілька лір, та коли приглянувся, то пізнав, що то його давна знакома, Ровіда Він дав їй 1,000 лір і зараз відїхав

Оповідаючи про те Уч каже: "На особі тої жебрачки я відчув силу Небесного Судії"

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим історіком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу — На гарнім книжковім папері. 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

Українська Православна Церква в Канаді

Перші початки заснования Української Греко-Православної Церкви в Канаді належать до 1918 року. І заснувалася вона не за впливом подій на Україні 1917 року, але цілком незалежно, — силою тутешних обставин і потреб життя. Коли числити від 1918 року, то Українська Православна Церква в Канаді істнуе вже 33 роки.

Маючи на увазі те, що церковна залежність ніколи не виходила на користь тих, що були від чужих залежними, канадійські Українці відразу стали на тому, що Українська Православна Церква не мае бути від чужих залежною і на тій засаді стоїть вона донині. Не чужі цю Церкву зорганізували, і не дали навіть поради до її зорганізовання. Не знали вони і дотепер не знають потреб тутешних Українців. Не причинилися вони нічим до зросту нашої Церкви, а противно старалися її повалити. Самий Український нарід Церквою клопотався, думав, працював для неї. Се будова його думки і праці.

Засада церковної незалежности від чужих виявилася якраз в греко-католицькій Церкві. Коли римо-католицькі (айриські) епископи в Америці почали переслідувати залежних від себе гр. кат духовних, а то і наганяти, і Рим ані словом не став в їх обороні, тоді ті духовні скликали з'їзд, об[illegible] орили заподіяні їм кривди і в статті, поміщеній в "Свободі" 1902 р., піднесли клич: **"Проч з Римом!"**

Се перенеслося і до Канади, бо канадійські Українці, не маючи тутешної своєї преси, читали "Свободу". Опісля показалося, що і в Канаді чужі хочуть також по своему господарити в гр. кат. Церкві, отже і тут почали підноситися провести проти нахабности чужих. Так чужі своею роботою переконали Українців, що залежність Церкви від чужих є лихом.

Ще більше скріпили думку про церковну незалежність тайні "Правила" еп. Будки (з 1915 р.), коли 1917 року вони перестали бути тайними. А ті "Правила" були зложені на нарадах еп. Будки з латинськими епископами, як се в "Правилах" згадуеться.

Таку історію мае за собою ідея церковної незалежности.

Не було би в 1918 р. тої основної засади церковної самостійности, а нашої Церкви нині не було би.

Церковна самостійність, се нерозлучна частина загальної української самостійности. Коли нарід хоче бути самостійним, то мусить дбати, щоб і його Церква була самостійною, незалежною від чужих

Ставши на засаді церковної самостійности Українці приняли, що відношення їх Церкви до інших Православних Церков мае бути — як рівної з рівними. Можна бути з ними в порозумінню, обмінюватися з ними тим, що ми робимо і зробили, а вони з нами тим, що в них робиться, в потребі можна навіть спільно працювати, але се не може нарушувати нашої незалежности.

Вже в початках заснования нашої Церкви відкинено думку про конечність "признання" нашої Церкви чужими, бо се якраз ставило би нашу Церкву в чужу залежність. Самостійна Церква сама за себе рішае, а не чужі. Хоче з нею хтось стояти, як з рівною собі, тоді і вона може вирішувати, чи їй з ним стояти. Московська Церква може нині хотіти, щоби наша Церква стояла з нею як бодай з рівною, але се вже воля нашої Церкви вирішуе, чи їй стояти з Московською Церквою. Таксамо і з другими Церквами. Вона вибирае з ким їй можна стояти, з ким ні.

Наша Церква в Канаді належить нині до найсильніиших між частинами Української Православної Церкви поза межами України. Єї вірні в найбільшій мірі, се фармері, отже люди стало осілі. Більших міст в Канаді небагато, і на них фармерський світ мае сильний вплив. Хто переходить з фармів до міста, той несе з собою настрій і світогляд фармерських громад.

Важне і те, що в часі 30 літ в нашій Церкві не було розколів, чи поділів. Єї розвій ішов одностайним рівним ходом. Нині мае вона понад 200 громад і 60 священиків.

Від самих початків нашої Церкви було на увазі створення повного епископату — з трох епископів, а тоді наша Церква буде вповні забезпечена. Та справа нераз підносилася, обговорювалася, але доперва тепер приходить можливість сю думку здійснити.

Нині маемо вже двох кандидатів на будучих епископів для нашої Церкви, — Впреосв. Архіеп. Михаїла і Еп. Платона. Коли будучий Надзвичайний Собор згодиться їх приняти, то се вже на якийсь час дасть нашій Церкві забезпечення. Якже після того дістане вона третого епископа, то се завершить те, що віддавна було на увазі.

Коли саме відбудеться Надзвичайний Собор, годі точно сказати, та відбудеться він сего літа. Треба ще багато приготовань, які робиться; треба справити Статут відповідно до нових потреб; треба багато справ обговорити і переговорити; треба, щоб нові Владики познакомилися з тутешними обставинами, потребами, можливостями, з тутешним світоглядом вірних нашої Церкви. Без таких підготовань Собору скликати не можна. Красше все підготовиться, успішніше піде дальша праця.

Згадати б також, що наша Церква мае перед собою широке поле до поширення. Вже нині треба би більше священиків, ніж маемо. І певне, що за час треба буде ще більше. Поле перед Нашою Церквою широке, і коли буде щира воля і готові до праці руки, то перед нашою Церквою стоїть велика будучність.

В ГРУЗИНСЬКОГО ПАТРІЯРХА

Кореспондент Н. Й. Таймсу оповідае, як він відвідав у Тифлісі грузинського патріярха Калістрата Цінцадце. Грузія під Росією.

Патріярх мае 85 літ, з білим волосям і білою бородою. Мае гарне приміщення на першім поверсі. Стіни канцелярії, де патріярх працюе, обвішані релігійними образами. На одній полици стоїть сім слонів з уральського каменя, — се для росіян знак щастя. А в тій же канцелярії стоїть голе ліжко. Хвалився патріярх, що йому подарували новий автомобіль — Зим.

Казав патріярх, що в Грузії е понад 100 церков отворених, а тепер буде старатися, щоби уряд відновив Духовний Семинар для виховування священиків. Росіяни мають великий Семинар у Загорську. Уряд до Церкви добре відноситься.

Вкінци патріярх висловив гаряче бажання, щоби не допустити до війни між другими державами і Росією, і сказав "Я зроблю все, що зможу, і молюся, щоби Америка все зробила для задержання мира".

Тепер розберімо, що кореспондент чув і бачив.

Канцелярія ("офіс") для праці і ліжко... Виходить, що партріярх живе в одній кімнаті, тут і спить і працюе. Поважають патріярха! Гарне приміщення!

Стоять російські слоні, знак щастя для Москалів... Не грузинського щастя!

Понад 100 церков відчинених, з того 11 в Тифлісі... А решта? Коли е відчинені, то е і зачинені.

Автомобіль... Пощо тому автомобіля, що в одній кімнаті і спить і працюе? Дотого ж 85-літний старець. Чи дають йому шофера, коли не дали навіть другої кімнати для спання? І мабуть подарували автомобіль, щоби зараз забрати, коли кореспондента не стало. Таке виходить з того, що кореспондент оповідае.

Патріярх говорив, що міг і що мусів Там всі мусять говорити, що все добре всі вдоволені, всі проти війни... Але певне, що патріярх сказав би більше колиб видістався на вільний світ

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ

Бог не трубить, коли губить. — Бог потихо людей карае, але больно.

Як тревога, то до Бога; по тревозі забув о Бозі. — Бувають [illegible] що про Бога памятають, коли їм зле, а коли добре, то про Бога забувають

Бог дав, — Бог взяв. Все, що діеться, то за волею Бога

Памятай про Бога, то Бог буде і про тебе памятати.

І Бог не поможе тому, хто сам собі не помагае. — Як недбалому помагати?

Хто з Богом — Бог з ним

Чи вдома, чи вдорозі — памятай о Бозі.

Від людей сховаешся, а від Бога ніколи.

Хто милий Богу, той милий і людям

БІЛОРУСИ Й УКРАЇНЦІ

Білоруси розкинені нині по цілому світі, як й Українці. В березни білоруські громади по світі святкували врочисто день 25-го березня (25 сакавіка), коли була проголошена білоруська держава. В деяких місцях на таких святах були представники від Українців. Свята такі починалися, де було можна, Молебнами за Білорусь з відповідною промовою. Білорусів буде коло 9 міліонів, а Білорусь нині в руках большевиків. Назагал Білоруси нарід національно дуже свідомий.

ГОТОВЛЯТЬ ЖІНОК ДО ВІЙСЬКА

В Канаді готовляться до принимання жінок до військової служби, — до такої, яку жінки можуть виконувати. Мають на увазі незамужних до 29 року життя. Ті, що були вже на такій службі, будуть приниматися до 40 літ віку.

НЕДІЛІ ПО ВЕЛИКОДНИ

Неділя Сліпороджденого. — Була субота, святий день для Жидів, коли Христос побачив сліпого чоловіка. І запитали ученики: "Хто згрішив, що він сліпим родився, — він, чи його родичі?" На те Ісус: "Ні він, ні родичі, але щоби слава Божа на нім явилася." Тоді Христос плюнув на землю, зробив трошки болота, поклав на очи сліпому і каже: "Йди і вмийся в Силоамській керници.

Дивувались люди і питали чоловіка, як він прозрів і чоловік все оповів. Почули про те і Фарисеї і кажуть: "Не від Бога той, що тобі очи відкрив, бо він суботи не шануе. Нині е субота, а він таке робить. Ми його не знаемо." На те чоловік.

"Дивно, що його не знаете, а він мені очі відкрив. Коли б він не від Бога, він не міг би такого робити".

Коли знов Ісус побачив того чоловіка, то питае: "Чи віруеш в Сина Божого?" На те чоловік: "Хто ж він такий?" І каже Ісус: "Се той, що говорить з тобою". І говорить чоловік: "Вірую Господи". І поклонився Ісусови. Каже тоді Ісус: "Прийшов я, щоби темні бачили, а видючі, щоби стали сліпими". Ісус розумів тут людський розум, що і він може бути сліпим.

Кажуть тоді фарисеї: "То хиба ж і ми сліпі?" І відповів Ісус: "Коли б ви були сліпі, то гріха не мали би. Коли ж кажете, що ви видючі, то за вами е гріх"

[illegible] розумів, що вони сліпі розумом, [illegible] уть розумно думати, і тим грішать

Свято Вознесення. — багато разів являвся Ісус по своїм воскресенню [illegible] Петро: "Ми з ним їли і пили по [illegible] нню" Коли ж прийшов час, то вивів апостолів на гору до Вифтанії і каже: "Дана мені всяка власть на небі і на земли. Ідіть і голосіть мою науку всім народам, і хрестіть їх в імя Отця, і Сина і Святого Духа, і вчіть, щоби берегли все, що я заповім вам, а я буду з вами до кінця світа".

Сказавши се Христос поблагословив їх і піднісся на небо.

Жиди не вчили своеї релігії других народів. Вони казали, що Бог любить лише Жидів і лише ними клопочеться. А Ісус обявив, що всі народи е діти Божі і всім їм треба вчитися Божого Закону і хоронити його. Бог всіх добрих любить, всіх добрих благословить, а не тілько одних Жидів. І тому Ісус Христос приказуе апостолам вчити всі народи і на знак їх вірности Богу хрестити їх в імя Трох Осіб Пресвятої Тройці.

Свято Вознесения сягае апостольських часів. Певно, що вже апостоли день Вознесення святкували, бо ж се був для них великий день. І вже перші христіянські письменники той день загадують, як давно встановлене свято.

Неділя св. Отців — е на памятку першого Вселенського Собору 325 року по Христі, на якім було 318 епископів. Тоді Арій почав ширити свою баламутну науку і розбивати єдність Церкви. Собор зібрався, щоби Арія науку обговорити й осудити. Був там також Арій. І коли він уперто свою науку обороняв не зважаючи на докази, то св. Отець Миколай, не можучи такої впертости терпіти, Арія вдарив

Важний той Собор був і тим, що там було багато тих, що ще недавно терпіли муки за Христа. Були там ті, що їх погани каліками поробили, були сліпі, покалічені. Се так зворушило було царя Константина, що він підходив до тих калік і цілував їх, як великих оборонців Христової науки.

Та неділя пригадуе і нинішним христіянам, що де треба обороняти правду Божу, де треба обороняти святість, там і вони повинні твердо стояти, як стояли ті, що на Собор були зібралися. Бо лише їх витревалість довела до того, що христіянська віра ширилася і перемогла поганство.

Згадуючи тих праведників, ми також їх поважаемо і ставимо собі за взір їх велику віру і посвяту для Христової науки.

ЦЕРКВА І РАДІО

Вже давніише в деяких американських церквах заводжено рід танців, щоби тим притягати більше людей, головно молодших. Нині про такі танці не чути, знак, що вони не мали успіху.

Недавно піднято в Англії питання, чи не можна би завести радія до церков. Питання почала розглядати "Британська Рада Церков". Справу радія в церкві так дехто представляе: радіо мае служити не тільки для Богослужения, але і до розяснювания спірних справ. Це притягне людей. А тому спротивився епископ Йорку, Герберт кажучи:

"Ми маемо багато способів вести суперечки і без радія. Пощо витягати все на вулицю, яка на тім і так не розуміеться і буде на свій лад перекручувати".

І дійсно, тягнути радіо до церкви, се витягати церкву на улицю. Релігійність треба відокремляти від улиці. Релігію треба підносити й оживляти не машинами, але гідними примірами і з життя минулого і з життя тих, що нині церковну працю ведуть.

Колись визначний Англієць (мабуть Друмонд), що застановлявся над технічним (машиновим) поступом, сказав: "Маемо залізниці, парові кораблі... однакож релігію можна скорше занести до поган пішки та ще й босими ногами".

Релігія, се гідне, щире праведне життя, і релігію можна лише щирим і праведним життям передавати і других вчити.

В часах апостольських (тай зараз по Апостолах) не було церков, або дуже убогі, ані величавих співів, але була велика щирість, була велика посвята, і в тім була сила христіянства. Тоді була щира молитва, готовість робити добро, було почуття обовязку; була глибока віра, були щирі христіянські серця, взірцеві христіянські доми, що добре дітей виховували. Наука Христа була записана в кожній душі, тому христіянство було таке сильне.

Тоді були великі праведники, були дуже щирі люди, і вони були світлом, були примиром для других. Були проповідники з малими науками, але вони сказали кожному більше, ніж нераз скаже вчений. Вони серцем до серця промовляли. Говорили про те, що всім потрібне і що всі повинні робити.

Нинішна наука вміе виробляти славні машини, але не вміе виховати добрих, щирих, праведних людей. Вона не вміе дати людям релігії.

А релігію можна передавати, можна підносити лише релігійною силою.

У. П. С.

ВИНИЩУЮТЬ НА ПІВНОЧИ ВОВКІВ

Дуже багато вовків розвелося на канадійській півночи і вони нищать не тільки менші сотворіння, але і мусів. Тепер виповіджено вовкам війну і вже більшу частину їх винищили. А нищать лапками, отруею, стріляють та ще що. Тепер муси безпечно ходять. Нищать на просторі 170,000 квадратових миль (понад 400 Х 400 квадратових миль).

НАУКА ЗАСУДЖЕНОГО НА СМЕРТЬ

В Ванкувері повісили 23-літного Джоз. Артура Олета, який вбив двох Китайців. Та важне, яку науку він зоставив молодим людям на письмі і словом. Перед смертию був спокійний. Йдучи на шибеницю усміхався до сторожів і дякував, що добре з ним обходилися.

Перед смертию багато говорив і писав. Ось що він полишив:

"Мое життя кінчиться, а се лишаю на науку, щоби хтось знав, що добре, а що зле. Я почав молодим. Найперше я вкрав пару лижвів (до совгання по леді), за тим пішло дальше і прийшло до того, що я маю кілька днів жити. Уважайте, хлопці! Коли бавитесь, мусите за те платити на земли, але і Господь вас покарае, коли не слухаете Його закону.

"Коли хочете грошей, то найлучший і найлегчий спосіб заробити їх працею. Тоді будете сто процент більше тішитися, ніж заглядати, чи поліція за вами не шукае.

"Нині жалую, що я ніколи не думав про Бога і не молився. Може я тоді не кінчив би так свого життя

"Смерть ніщо, але ждеш і не знаеш, чи підеш до неба, чи до пекла. Я жив, як попало і не думав, який я поганий. А ви не волочіться з револьверами чи ножами, а то згинете як я, або решту життя переведете за залізною решіткою..."

Олет сидів 18 місяців, поки дочекався шибениці. Можна думати, що його наука досягне декого з тих, що не чують проповіди в церквах

ХТО БУЛИ САМАРЯНИ

Коло 600 літ перед Христом напав цар Навуходоносор на Палестину і забрав багато народу в неволю, а в палестинські сторони прибуло багато кольоністів з Сирії. Вони приняли частину гебрейської релігії (5 книг Мойсея), але вчасти затримали свої поганські звичаї. Коли Жиди вважали Єрусалим святим місцем, то Самаряни збудували собі святиню на горі і тут була їх найбільша святість.

Жиди з Самарянами не сходилися. З одної посудини Жид не напився води з Самарянином.

Аж Христос зрівнав Самарян з Жидами. Він говорив при керници з Самарянкою; ставить милосердного Самарянина висше немилосердного жидівського левита і священика

Нині Самарян е мало, ледви кілька тисяч, але дотепер заховують свої звичаї якнайбільше строго. Велике Свято Пасхи святкують дуже врочисто на горі Хоразині. Люди вони дуже мирні і моральні

НА ЧИЮ СЕ КОРИСТЬ?

Недавно допитували ген. Бредлея в справі МекАртура і він там заявив, що Америка разом з Европою не стримае нині натиску Росії. Се заставило англійську пресу до запиту: Пощо було Бредлея про те питати? Чи його відповідь поможе Америці й Европі,що готовиться до оборони. Хто з того скористае крім Росії? Коли таке говорить найвисший американський знавець військових справ, то Росія може нині сміло починати наступ на західну Европу

ІРАНСЬКА СПРАВА

Уряд Ірану (Персії) стоїть твердо за націоналізацію своїх нафтових жерел. Англія поставилася з погрозами й Іран каже, що готов робити з Англією переговори. Та певне, що Росія мае апетит на ті жерела хочби на те, щоби позбавити Англію й Америку іранської нафти.

[redacted]

Я ЛЮБИВ БИ...

Вже про те давніше писалося, а тепер я ще згадаю.

Англійське "Ай вуд лайк" не значить "Я любив би", але "Я хотів би", я бажав би, я рад би, мені хотілось би". "Я любив би почути, що він скаже..." А звідки я знаю, що "я любив би"- Він може таке сказати, що буде болюче, гірке, не-[redacted]

"Любити" можна щось певне. "Я любив би пироги зо сметаною", се певне, бо я завсігди пироги зо сметаною люблю. "Я любив би його, коли б він не пив", се певне, бо я завсігди люблю тих, що не пють. "Я любив би її, коли б так не верещала", се певне, бо я ніколи не люблю вереску.

На те повинні би всі ввражати, а вже головно молоді, і говорити так, як в українській мові красше.

К. П.

ВАРТІСТЬ СКРОМНОСТИ

Є оповідання, що зібралися жінки на якімсь балю, всі повбирані по модному, — поначіплювали на себе всего, що потрібне і непотрібне. Але одна була між ними вбрана цілком скромно, без вибагів, не по модному. І якраз вона всім найбільше подобалася. Всі звертали на неї увагу, на журбу всім другим.

А чи знаете, чому вона подобалася? Тому, що всі виділи найперше її, як особу, розумну, скромну, невибагливу. А в других найперше бачили модні капелюхи та сукні, всякі прикраси то що.

Найважніша людська голова і те, що в голові і в душі, а не те, що на голові.

Павлова Тетяна.

КІЛЬКА ПИТАНЬ

Прошу мені пояснити отсі справи:

1. Яке найважніше Богослуження в нашій Церкві.
2. Кілько є церковних голосів.
3. Коли Українці стали християнами.
4. Яку віру мали вони передтим.
5. Яка Церква тепер на Україні

Сумківець.

Відповіди:

1. Найважнішим Богослуженням є Служба Божа (Свята Литургія), бо на ній згадується життя і смерть Ісуса Христа і в тім Богослуженню переміняється хліб в Святе Христове Тіло, а вино в Його Святу кров. І ним люди причащаються

2. Церковних голосів є багато. Тропарі мають 8 голосів, Кондаки 4, Прокімени 8, Самогласних є 8, Болгарських 7. А є ще Подобні та багато інших. Але хто знав би найважнійші, то без тих других може обійтися, коли їх не знае

3. Українці стали християнами 988-го року за князя Володимира Великого, отже перед 963 літами.

4. Українці мали поганську віру, але про неї мало знаемо. Вони вірили в багато богів. Найперший бог звався Перун, він був богом громів. І тепер кажуть: "Перун (або Перон) би тебе забив". Ще були боги Велес, Хорс, Дажбог і другі. Богиня смерти звалася Морена, або Мара. І тепер кажуть: "Мара б тебе взяла ... Мара тебе знае ... Йди до Мари ..."

5. На Україні є Церква більше на показ, ніж для людей. Большевики звуть її православною. Вона така, як большевики прикажуть. Але большевики стараються зробити з людей безбожників і релігійних людей переслідують.

ЗАГРАЙ ЦИГАНЕ...

Загрий ти Цигане старий
Такої, як гадаю;
І грошей дам, вина ти дам,
І всего, що лиш маю.
Бо лютий біль отут горить
І груди розпирае,
А бідне серце так болить,
Що гине—умлівае.

Заграй старий отую пісню,
Що то колись співала
Старая ненька, як мене
В колисці колисала.
Чаруй мені минувші дні,
Літа, ті молодії,
Прегарні золотії сни,
Той рай і ті надії.

Заграй старий! Як потечуть
Дві сльози по личеньку,
То легче стане на душі,
І легче на серденьку.
Заграй ти Цигане старий
Такої, як гадаю, —
І грошей дам, вина ти дам,
І всего, що лиш маю.

Іздор Воробкевич.

ЯК ДІВЧИНА ПРОДАЛА ВОЛОССЯ

(Швайцарське оповідання)

Подія тая сталася в місті Женеві, в Швайцарії.

Заходить до голяра незнайомий чоловік саме тоді, коли голяр торгується з дівчиною за її волося. А се було в тих часах, коли ніяка дівчина ані жінка свого волося заніщо не втяла би. Аджеж Господь дав жінкам довге волося для прикраси.

Знов же були люди, що купували жіноче волося, де вдалося, і робили з нього перуки.

Було видно, що дівчина розумна, добра, чемна, але збідована. Одежа на ній вже не нова, хоч і чистенька. І черевики виходжені. Коли ж торгувалася, то сльози блестіли в її очах. Видно, що жаль їй було свого волося.

Твое волосся не є з найдорожших, бо я на тім розуміюся, — сказав голяр, — і я не можу за нього більше дати, як 60 франків

А мені всі кажуть, — говорила дівчина, — що мое волосся належить до найкрасших і я хочу за нього 120 франків.

Коли голяр торгувався, незнайомий пильно прислухувався і приглядався до дівчини. Він бачив, що се було найкрасше волося, яке рідко можна знайти; з поведення голяра можна було зауважити, що він хоче дорогу річ за щобудь купити і подвійно скривдити дівчину; а в дівчині бачив він і гідність, і повагу, і заховану в душі журбу, яка проявлялася в еї бесіді, в еї очах і цілім виразі лиця.

Довго голяр торгувався, а коли дівчина побачила, що голяр не дасть більше, згодилася продати за 60 франків свое волосся.

Втішений голяр взяв вже ножиці, щоби волося втинати, коли нараз встае незнакомий і каже:

Ні, ти не можеш еї волося втинати, бо воно багато дорозше, ніж ти кажеш. Ти хочеш дівчину скривдити. Я на волосю розуміюся:

Голяр спинився, бо і не знав, хто се той незнакомий. Тимчасом же чоловік почав питати дівчину, чому вона волося продае.

— Чи не жаль тобі такого гарного волося? — запитав він її.

Дівчина заплакала і каже:

— Дуже жаль, але мушу продати.

— Чому ж мусиш? Що тебе примушуе.

І тут дівчина почала оповідати, як еі родина бідуе.

— Мій батько був ковалем, говорила вона, — і нам не зле жилося. Але прийшло нещастя: почала серед ночи горіти наша хата. Мати дуже попеклася, отже і дотепер слабуе. Батько менше попікся, але так потовкся, що працювати йому дуже тяжко. Що було заощаджене за добрих часів, те розійшлося і тепер вони дуже бідують. І те бідовання примушуе мене продати волося, щоби помогти родичам.

Задумався незнакомий, а там каже

Твое волосся варта багато більше, - навіть більше, ніж ти за нього хочеш Я в тебе його куплю, коли згодишся продати, бо я за таким волосям якраз шукаю.

Добре, - говорить дівчина, продам. — І вже наче повеселішала, що дістане більше.

Тут незнакомий добув півтори тисячі франків, і даючи дівчині, каже

— Твое волося тільки варта!

Але дівчина не брала. Вона не хотіла вірити, що се правда. Думала, що чоловік з неї сміється. Тоді чоловік.

— Бери, добра дівчино. Тепер зможеш помогти батькови і матери. А поживеш, то дасть Бог, що будеш мати знов гарне волосся.

Коли дівчина гроші взяла, каже тоді незнакомий:

А тепер вже я втну собі твого волосся

Він взяв ножиці, вибрав [illegible] найдовших волосків і втяв. Тільк[illegible] всего Втяв, зложив, положив в книжк[illegible], що мав в кишени, і говорить

— Твое волоси таке доро[illegible] дин волосок тільки коштуе, к[illegible] А тебе, добра дитино і добра[illegible] нехай Господь благословить, [illegible] родичам нехай Господь пода[illegible] здоровля. Поздорови їх від мене!

Так хто ж ви такі? скрикнула дівчина, хопивши незнакомого за руки Кому всі ми маемо дякувати? На те незнакомий:

Будь здорова дівчино! Що варта саме імя? Я буду тебе згадувати, хоч і не знаю твого імени, — буду згадувати, як добру дочку. А ти мене також не забудеш. Чи того не досить?

Він стиснув руку дівчини, сказав ще раз: "Будь здорова добра дівчино!" і вийшов.

І дівчина не довідалася хто він і звідки.

(П. К.)

РОСІЯ НЕ ВИПУСКАЄ ЯПОНЦІВ

Японський уряд заявляе, що Росія тримае в себе 369,382 Японців, головно бувших вояків, і не хоче їх випустити Вона тримае їх на Сибірі, в Манджурії, північній Кореї і Сахаліні, очевидно як робітників.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ВИТАЛИ СВОГО ПАРОХА.

Редвотер, Алта. — В суботу, 5-го травня члени Української Православної Церкви зійшлися до Народного Дому в 8-ій годині вечером, щоби привитати свого нового пароха, о. Г. Василіва і його Добродійку. Тепер о. Василів буде обслуговати нашу Громаду.

Голова Церковної Громади, п. В. Павлечко, пояснив ціль, для якої всі зібралися і тоді почалася маленька привітальна гостина. О. Василіва і Добродійку попрошено за стіл, на якім була приготована перекуска, приготована Сестрицтвом церковним. Як о. Парох поблагословив, почали всі закушати.

Підчас перекуски голова громади попросив до слова отих добродіїв: Півату, Шкевного і Василика. Вони висловили свої побажання о. Василіву на його дов. працю в нашій громаді, а що о. парох сердечно їм дякував.

Не забули браві і нашого доброго "Вістника" [illegible] зложили і йому припис [illegible] що виносить $7.10

На [illegible] я ще раз висловлюю щирі бажання о. Василіву, а на прилог Вістникові жертводавцям щиро дякую!

М. Пихота, член Громади.

ПОДЯКА.

Парафіянам Української Православної Церкви в Редвотер, Алберта, складаю щиру подяку, за вечерок, який вони устроїли мені з родиною, в прибуттях нас до Радвейської Округи.

[illegible] дякую і за ту грубу коперту [illegible] того вечерка вручив [illegible] голова громади пан Павлечко.

Хай Всемогучий Господь Бог всіх нас береже в своїй опіці та нагороджує щедро.

Григорій Василів з родиною.

З ДІЯЛЬНОСТИ НОВОЇ ГРОМАДИ.

[illegible] Онт. — За стараннями [illegible] Володимира в Торонто [illegible] протестанську церкву [illegible], при якій зорганізувалася [illegible] греко-православна громада св. Андрея Первозванного. Церква положена в осередку [illegible] українського населення тої частини [illegible] находиться на дуже гарній [illegible] площі. Отворення і посвячення [illegible] відбудеться [illegible] цього літа [illegible] відновлення [illegible] посвячення його згідно з [illegible] вимогами [illegible] справи с. р. громада [illegible] гарну імпрезу в [illegible] якої був призначений [illegible] урядження церкви [illegible] з концертово-реліг[illegible] яку виконав церковний [illegible] Володимира; промовляли [illegible] Преосв. Еп. Платона про [illegible] Православну Церкву та її [illegible] життю українського народу [illegible] просвітньої частини [illegible] СУМК-у, а то — декламації [illegible] змістовним словом [illegible] в закінчене словом щирої [illegible] по адресі всіх виконавців [illegible] тих, що відвідали її. [illegible] громади св. Андрея.

Присутній.

ХТО ЗАВІВ УНІЮ?

Вірив я що уніію завели самі Українці, а Йосафат був великим святим, що працював для поширення унії і я думав, що так воно є. Але закортіло мене про ту справу близше розвідати. Я позичив собі книжочку "Життя Йосафата Кунцевича", православне видання. Я перечитав її два рази [illegible] добре все зрозуміти і запамятати. І я побачив, що воно не так, як дехто балакав. Кунцевич не був таким, як його малюють.

Його найвизше змальовал Сапіга у своїм листі, але того листа в гр. католицьких книжках і газетах, які я читав, я не бачив. Про нього і не згадують. [illegible] нещасний. Дуже важне, що Сапіга наводить слова Кунцевича, отже з того бачимо, що за чоловік був Кунцевич. Він може бути польським святим, бо він так робив, як Поляки робили, але для нас він є мучителем [illegible]

[illegible] я перечитав книжочки "Чужа Віра" й "Історичні Матеріали" і тоді мені вся справа стала ще ясніщою. Від того часу я читаю "Вістник" і все чогось нового довідуюся. Тепер мене зацікавили статті "До Історії Унійської Церкви". Се цінний матеріял, якого дотепер я не знаходив. Я вважаю важним те, що там багато береться з католицьких джерел. Я рад би щоби ті статті надрукувати книжкою, а тоді вони мали би ще більшу вартість. Бо книжка може йти в руки до рук.

І тому я скажу, що "Вістник" повинен читати кожний Українець, не тільки православний, але і греко-католик. Тогди він буде знати як і що було. І ті книжочки, що я згадую, повинен кожний мати в своїй хаті. Я їх вже маю.

Матейко.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВІСТНИКА"

ШІГО, САСК. — Збірка з нагоди 50-літнього ювілею подружжя панства Івана і Докії Купровських; переслав п. Іван Копан $10.00

КОРОНАДО, Алта. — З привітального принаття для нового пароха Всеч. о. [illegible] Василів, збірку переслав п. М. Пихота 7.40

[illegible], Алта. Збірка з нагоди гостини п. Юрія Кушіна, переслав Всеч. о. Я. Трійка 7.00

ГАРДЕНТОН, Ман. — Збірка на похороні бл. п. Манолія Кульбаби 6.00

ВЕСТ БРУК, Саск. — Збірка на похороні бл. п. Степана Половника переслав Всеч. о. Т. Яковкевич 2.00

[illegible] Саск. [illegible] 2.50

[illegible] Онт. [illegible] Анна Макарчук 2.00

БРЕНТФОРД, Онт. п. [illegible] Цибульський 1.00

ТОРОНТО, Онт. — п. Михайло Мандзюк 1.00

ОШАВА, Онт. — п. К. Мельничук 1.00

МУСЕЙОРА, Алта. — п. Е. Ведмедовський 1.00

Щиро дякуємо всім тим, що переправляють збірки на пресовий фонд "Вістника" і щиро тязуємо всім жер[redacted] а їх дари

Адміністрація ВІСТНИКА

ВЕЛИКОДНЯ ЗБІРКА

о. С. В. Савчука

Брендон, Ман.: По 3.00 дол п-ні Федорак по 2.00 дол І. Ско[illegible], п-ні Шмигельська; По 1.00 дол.: Н. Щурко, Вол Щурко, М. Корпит П. Кардаш, С. Войцюк, п-ні Почек Ф. Личка, С. М. Олексин, Г. Барнюк, А. Приведа, Ол. Гнатишин Н. Бурачок, А. Халанчук, Анна Паскевич, А. Остапюк, М. Павлишин, П. Бичок, І. Касюрак, І. Джеско, І. Щесник, п-ні Привода, П. Паркалюк, Д. Щурко, В. Бобик, А. Масловська, А. Халанчук, П. П. Савчук І. Гаркот М. Барилюк, Марійка, Люба Скоробогач, С. Халанчук, п-ні Касюрак Б. Бобик, Г. Сосник, Г. Осьмак Д. Барилюк, п-ні Мазур, С. Комарниця М. Пастушин, А. Вадь, Г. Будзінський, В. Зік, п. Косьмак, А. Зводенький, Г. Місько, І. Халанчук, В. Будзінська, П. Ґлеган, І. Ганулa, А. Петрас, М. Данкевич, В. Тікла, Н. Н., М. Повшак, К. Шевчук. Дрібними 8.67 дол

Портедж ля Прері, Ман.: По 2.00 дол.: С. Муха; По 1.00 дол С. Макійчук, М. Задорожний Т. К. Ткачук С. Петік М. Антонюк І. Цуркан Настя Тимощук, Н. Шанк А. Цуркан, А. Тимощук, Н. Гайовський, С. Бакуска, І. Кушнірик, Н. Н. Дрібними 5.95 дол

о. Є. Грицини

Дуфрост, Ман.: По 2.00 дол Н. Дирблакa; По 1.00 дол.: І. Бугера Н. Ткачик, п-ні М. Влад, п-ні Ф. Бугера, М. Барганський і дружина, Н. Влад, Борис Влад, М. Манчуленко В. Волошин, Орися Влад, Л. Дишник П. Ткачик, Т. Влад, М. Шинко, П. Кінах, І. Билина, п-ні Г. Манчуленко, М. Германюк Дрібними 4.75 дол

Пембіна, ЗДА.: По 2 дол. Басмісія Климова; По 1.00 дол.: Н. С. Клим Н. Кирилюк, І. Пастух, В. Кропельницький, О. Гузій, П. Пастух, М. Костюк, Г. Кендзерський, Н. Н., М. Деминщин, А. Кирилюк, Ольга Богач, Марія Транберг, Анна Деминщин, Анна Сивак, В. Загарія, І. Борденюк, Людвіна Мединська. Дрібними: 3.00 дол

Сенґгил, Ман.: По 1.00 дол.: Ф. Кульбаба, І. Салюк, Текля Салюк, Б. Кульбаба, А. Ґудима, Т. Ґодовський, п-ні М. Ґодовська, Теодозія Кульбаба, І. Ґудима, Текля Тарваська, Захарко Вихрещук, І. Кульбаба, Л. Кульбаба. Дрібними 2.01 дол.

о. В. Бойчука

Паппарфілд, Ман.: По 2.00 дол.: Н. В. Бачинський, М. Гривінський, По 1.00 дол.: Марія Уруска, Д. Канка, М. Лапка, Н. Жук, М. Жук, Н. Жовкевич, Михайлина Леочко, М. Трощук, В. Гривінський, Василь і Анна Процюки, Г. Засідко, пан і п-ні Перепаровські, В. Копис, Юстина Кучма, Клавдія Засідко, А. Антончук, п-ні Бачинська, С. Леочко О. Трощук; Дрібними: 5.05 дол.

Ледвин, Ман.: По 1.25 дол.: В. Голик; По 1.00 дол.: М. Стець, Г. Божик, І. Бойко, п. Мирович, П. Онисько, О. Григорчук, Т. Стець, К. Зінковська, Д. Стець, І. І. Роборецький, Р. Росляк, Д. Зінковський, Н. Н.; Дрібними: 3.27 дол

Стед, Ман.: По 1.00 дол.: Д. Півсик, Ваврик Довгань; Дрібними: 2.20 дол

Тиндалл, Ман.: По 1 дол.: Н. Чирко, С. Причун, п. Вавришин, С. Мамчур, Л. Сабат, В. Луговий, Е. Карпець, М. Гнатюк, Ів. Мамчур, З. Сабат, П. Кацалай, А. Причун.

Паплар Парк, Ман.: Загально: 55 цт.

о. Т. Ковалишина

Саскатун, Саск.: По 2.00 дол.: Марія Бурак; По 1.00 дол.: М. Козак, Марія Васкул, п-ні Климок, Катерина Никифорук, Ю. Стечишин, В. Михайлюк, М. Павлюк, А. Король, І. Луцюк, Н. Рак, В. Івасюк, Петрусся Михайлюк, Г. Никифорук, П. Калин, Ю. А. Деркач, П. Чуприна, Е. Стефанюк, І. Король, Н. Притула, Н. Кравчук, І. Завісюк, І. Ковальчук, п-ні В. Е. Калин, Параскевія Кіндрачук, А. Воробець, Ольга Панас, К. Сеник, М. Гарасимчук, А. Рурик, Т. Бабський, І. Козович, С. Чорний, Н. Тріщук, М. Пігач, А. Шпифонтюк, п-ні Ковлюк, Д. Свірський, Б. Кіндрачук, В. Салинюк, А. Лестик, К. Хрістіян, Ф. Крутій, І. Теслик, І. Турецький, п-ні С. Кортес, п-ні Регуш, Павлина Залещук, І. Токей, п-ні І. Кронс, М. Лошка, Л. Новосад, І. Мисак, П. Ткачук, Марія Н. Н., Н. Н., Н. Н. Дрібними: 6.95 дол

о. Т. М. [redacted]

Ню Торонто, Онт.: По 1.00 дол.: М. Журавель, Катерина Дяк, С. Школьний, Докія Ілащук, В. Порозник, Ю. Козуб, Василина Костюк, П. Зак, п-ні Козуб, В. Гаврищук, Т. Бабан, Катерина Кидик, Ліна Романік, С. Коропецький, Розалія Романко, Іомка Гусак, Раїфта Мороз, Розалія Слонь. Дрібними 1.00 дол.

Брентфорд, Онт.: По 5.00 дол., С. Цибульський; По 2.00 дол Анна Фелан По 1.75 дол.: Розалія Осьмак; По 1.25 дол.: Н. Т. Іванець, Марія, О. Е. Іванець; По 1.00 дол.: Ю. Горбуль, Анна Горбуль, Ф. Кононюк, Ю. Лоф, п-во Бюзик, Г. Ковальський, І. Бабійчук, Т. Довгоніс, В. Паньків. Дрібними 60 цен

Ошава, Онт. (Пр. Богородиці): По 2.00 дол.: В. Варварук; По 1.00 дол.: К. Мельничук, п. Голубенко, Евгенія Павленчук, Марія Толкачов, Анна Василик, О. Кашуб, І. Тома, Лікерія Кокурин, Л. Краут, І. Павленчук, Марія Цибуляк М. Калипка, І. Кокурин, Н. Хащевський, С. Ренега, Д. Кирилюк, Т. Мельник, Марія Лущик, І. Лущик.
Дрібними: 1.75 дол.

Престон, Онт.: По 1.00 дол.: Р. Нич, М. Шморгун, О. Нич. Дрібними 40 цен.

о. Т. А. Горбея

Роблін-Місто, Ман.: По 1.00 дол.: П. Горбай, В. Барабаш, п-ні Барабаш, С. Гаврилюк, Р. Шкварок, М. Онучуленко, Н. Швайківський, П. Піць, Д. Пурич, І. Гадевич, Ю. Піць, С. Куляк, Анна Швайківська, О. Швайківський, І. Мандро, В. Боднарук. Дрібними: 3.20 дол.

Шелвелей, Ман.: По 1.00 дол.: О. Прокопець, І. Бриндзан, С. Піць, З. Гора, О. Миронюк, Д. Прокопець Дрібними 4.50 дол

Гілберт Плейнс, Ман.: По 1.00 дол.: Н. Міщук, І. Кошманюк, М. Михайлюк, О. Скоморовський, А. Мандрик, С. Бабюк, М. Гаврилишин, Н. Журковський, Н. Ярема, П. Гуцуляк, М. Міхалюк, П. Стадник, І. Росоловський, В. Дроздович. Дрібними: 75 ц.

[redacted], Ман.: По 1.00 дол.: В. Стадник, Г. Мацьків, М. Бахтрох, П. Кузик, п-ні Т. Кузик, С. Пресняк, П. Костюк, М. Борискевич, Н. Мись, М. Мужиловський, П. Шовдра, М. Сімчич, Ф. Сідляр, В. Симчич, Н. Сідляр, Н. Протасевич. Дрібними: 1.75 дол.

Леннард, Ман.: По 1.00 дол.: В. Миронюк, М. Гаричук, В. Столярук, С. Ковальчук. Дрібними: 1.25 дол.

Грендвю, Ман.: По 1.00 дол.: Г. Костюк, С. Яніцький, Г. Тісногуз, П. Комар, Д. Пуляк, Д. Ковальчук, М. Робак, Н. Ярема, Г. Пуйда, Д. П. Демчук, п-ні А. Міщук. Дрібними: 50 цен

Роблин-Зелена, Ман.: По 1.00 дол.: О. Гавриляк, І. Сорочук, Г. Новосад, Д. Куляк, п-ні Марія Стиба, П. Бутера Дрібними 75 цен

Шортдейл, Ман.: По 2.00 дол В. Малюта, По 1.00 дол Г. Клапоущак, Г. Ясентюк, М. Петрів, Н. Перхалюк, М. Герман, Мих Петрів, п-ні І. Яловега Р. Перхалюк, В. Яловега, Ф. Фаріон, П. Ящук, А. Стефанів, Ів. Фаріон, п-ні В. Банасюк, П. Яловега; Дрібними: 2.35 дол.

о. Д. Ф. Стратійчука

Овкборн, Ман.: По 1.00 дол.: І. Манулик, І. Мандзюк, Г. Маланчук І. Гринак, В. Бойчук, Н. Зюбрак, С. І. Герелюк, А. Друль, Ю. Карасевич, Н. Будівський, А. Ковальчук, П. Матвійчук С. Мельник, М. Бордій, Д. П. Коваль, Н. Польовий, С. Бородій, А. Слонь; Дрібними: 3.00 дол.

Сенді Лейк, Ман.: По 1.00 дол.: І. Ярема, О. Дидик, М. Левандовський, Д. Гнатюк, А. Демчук, М. Колійовський, Т. Мулявка, п-ні З. Демчук, п-ні А. Залещук, п-ні К. Колтуцька, П. Колтуцький, Є. Мулявка, Н. Солонічний, Т. Василинка, І. Федорків, Г. Пиюта; Дрібними: 3.25 дол

Елфинстон, Ман.: По 1.00 дол М. Тесарський, В. Матійовський.

Січ, Ман.: По 1.00 дол.: І. Сторожук, п-ні А. Сітко, П. Курчаба, М. Манулик, п-ні І. Процак, С. Манулик, В. Манулик

Росборн, Ман.: По 1.00 дол.: В. Стринадка, І. Кізь, М. Ядайський, І. Кармазинюк, Г. Совтус, К. Котик, І. Мамалиґа, п-ні Н. Слободецька, п-ні К. Іванчук, В. Танасійчук, М. Танасійчук, І. Антонійчук, С. П. Нагірний, М. Лесюк, Ф. Курчаба, Г. Ядайський

Мензі, Ман.: По 1 дол.: І. Грошок, І. Ф. Друль А. Скочеляс, П. Друль, С. Чвалюк, І. Скочеляс, П. Друль, І. Пелешок, пані А. Чвалюк, М. Пелешок П. Чучман, О. Друль, Н. Друль, О. Грошок.

Мензі, Ман.: По 1.00 дол.: І. Грошок І. Ф. Друль, А. Скочеляс, П. Друль, Н. Друль, О. Грошок.

Енгусвил, Ман.: По 1.00 дол.: Г. Кобилюк, п-ні С. Карпюк; Дрібними: 2.50 дол

Виста, Ман.: По 1.00 дол.: М. Білінський, В. Ничик, П. Старенький.

о. Ю. Туржанського

Пайн Ривер, Ман.: По 1.00 дол.: М. Топоровський, Г. Гарболінський, П. М. Кравчук, Я. П. Цюник, В. Присяжнюк, В. Румак, І. Топоровський (Голсон Бей Парк), П. Кравчук, Г. Кравчук, А. Маюк, П. Возьний, В. Цюник, І. Румяк, І. Напастюк, Г. Боячек, В. Бойчук (Слейтер), А. Соловей, П. Арсенчук; Дрібними 1.25 дол.

Етелберт, Ман.: По 5.00 дол.: М. Н. Григорчук, Н. А. Григорчук; По 2.00 дол.: С. і М. Івусяк; По 1.00 дол п-ні А. Григорчук, А. Царук, Ю. Карпяк, В. Бурдейний, І. Панько, Н. Н. М. Карпяк, І. Бурла, Варвара Джаман, М. Федорчук, О. Фенуда, М. Яремко, Д. Івусяк, Ю. Джаман, Д. Бейлюк, П. Кіндзерський, Н. К. Савчук, І. Снятенчук, М. Креніцький, п-ні П. Карпяк, Н. Царюк, І. Джаман, Т. Репко, І. Жура, Є. Лепко, М. Сеник, Д. Пелехатий; Дрібними 1.00 дол.

Ґарленд, Ман.: По 1.00 дол.: Я. Слоньовський, Олена Гарасимчук, А. Карпяк, В. Карпяк, Г. С. Шевчук, М. Теленко, О. Карпяк, Дрібними 1.50 дол

Ренвер, Ман.: По 1.00 дол Н. Тополевський, Я. Кічук, Г. Михальчук, М. Колісник, Г. Тополевський Я. Іванчук, П. Іванчук, О. Цихміструк, В. Вовняк, Н. Колісник.

Богдан, Ман.: По 1.00 дол.: Д. Ковальчук, М. Джаман.

Драй Ривер, Ман.: По 1.00 дол.: Г. Костишин, Н. Момотюк; Дрібними: 35 ц.

Ворд, Ман.: По 1.00 дол.: П. Дудар; Дрібними: 75 ц.

УВАГА! УВАГА!
ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ В АЛЬВІНІ

В НЕДІЛЮ, 24-го ЧЕРВНЯ.
Українська Православна Церква в АЛЬВЕНІ, САСК., відсвяткує свій
10-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

Богослуження відправить о. *К. Жемикевич*. Співати буде церковний хор з Вакав, під проводом учителя *П. Ю. Кіндрачука*. По Богослуженню спільний обід. Святочні промови.

На се свято запрошуємо Українців з околиць.

Заряд Укр. Греко-Прав. Церкви.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесіння — Мендавал, храм.
10. Неділя — Вірдейл.
17. Неділя Св. Тройці — Сенборг, храм.
18. Понеділок, Св. Духа — Шипмен, храм.
24. Неділя — Говейнун.

Адреса: 554 — 7 ст., — 1ст. Тел. 3785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення — Енвал. храм.
10. Неділя — Венлав.
17. Зелені Свята — Сифтон, храм
18. Понеділок, Св. Духа — Велий Ривер, храм
24. Неділя — Дрифтинг Ривер.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер Вознесення — Богдан.
10. Неділя — Етелберт.
17. Неділя Прес. Тройці — Ґарденз.
18. Понеділок Св. Духа — Пайн Ривер.
24. Неділя — Ривер.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Ворд.
7. Субота, Св. Ів. Хрест — Ґарденз праздник
7. Субота, Св. Ів. Хрест — Храй Ривер, праздник (Всеч. о. С. Гребенюк)
8. Неділя — Пайн Ривер.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Етелберт, праздник
15. Неділя — Богдан.
22. Неділя — Етелберт.
29. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер Вознесення — Сторновей.
10. Неділя — Мелвил
17. Неділя. Зелені Свята (храм) — Мазепа
18. Понеділок, Св. Духа — Йорктон.
24. Неділя — Горліц.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер. Возн. Госп. — Х.
10. Неділя — Елк Пойнт
17. Неділя. Зелені Свята, храм — Глендон
18. Понед., День Св. Духа — Глендон.
24. Неділя. Всіх святих, храм — Сенді Репідс.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Туріан.
7. Субота, Різд. Ів. Хрест — Лессард.
8. Неділя — Лессард.
12. Четвер Ап. Петра й Павла, храм Піфорт
15. Неділя — Глендон.
22. Неділя — Сенді Репідс.
28. Субота, Св. Вел. Князя Володимира храм — Елк Пойнт
29. Неділя — Елк Пойнт.

Адреса: Box 586, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення — Пасічанка.
10. Неділя — Цесингер, коло тайней.
17. Неділя, Зел. Свята — Тідор-місто.
18. Понеділок, День св. Духа — Шіго, храм.
24. Неділя — Тафнел, храм.

Адреса: Box 57, Шіго, Саск.

КАРНАВАЛ В ОШАВІ

В днях 6—7 липня 1951 року, при Українській Православній Громаді св. Івана в Ошаві, Онт., відбудеться

КАРНАВАЛ

під час якого буде розіграно особове авто "Понтіак" 1951 р.

Вартість квитка 25 центів. Одна книжка 5 квитків 1 долар.

Всіх, хто бажає набути квитки, проситься звертати на адресу:

Secretary of Building Fund,
30 Bloor St. East, Oshawa, Ont.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення — Борденс (храм); Маморинця — о. прот. К. Кавсинцький.
10. Неділя — Канора, о. М. Боднарчук; Бюкенан — Всеч. о. прот. М. Флак.
17. Неділя Зел. Свята — Дробот Скляруки — о. М. Боднарчук; дома о. прот. Терновецький.
18. Понеділок, Св. Духа — Коло Скляруки — о. М. Боднарчук; Успенська, коло Канори — о. прот. Терновецький.
24. Неділя — Кемсек (храм).

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Возн. Госп. — Бонни.
10. Неділя — Шиппиці.
17. Неділя, Прес. Тройці — Бренлей (храм).
18. Понеділок, Св. Духа — Кейлейд.
24. Неділя — Гомлин.

Адреса: Вилліндон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер Возн. Господ. — Менні.
10. Неділя — Енгусвил. Храм.
17. Неділя, Зел. Свята — Васта. Храм.
18. Понеділок, Св. Духа — Січ.
24. Неділя — Оакборн.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Оакборн. Окружний з'їзд.
7. Субота, Івана Хрест. — Глен Елмо.
8. Неділя — Сенді Лейк (храм).
12. Четвер Св. Петра і Павла — Січ (храм).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 312—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер. Возн. Госп. — Ст. Джуліен.
10. Неділя — Ґлен Крік.
17. Неділя. Зелені Свята — Смалс, храм
18. Понеділ. Св. Духа — Тернопіль, храм
19. Вівторок — Вакав. Парастас на цвинтарі
24. Неділя — Алвіна, храм.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Ст. Джуліен, Парастас на цвинтарі
7. Субота — Різдво Івана Хрест. — Смалс
8. Неділя — Вакав.
12. Четвер, Апп. Петра і Павла — Ґлен Крік, храм
15. Неділя — Тернопіль. Парастас на цвинтарі
22. Неділя — Х.
28. Субота, Св. Князя Укр. Володимира — Кадворт
29. Неділя — Кадворт, храм.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Телефон 48.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення — Шелвелей (Проводи)
10. Неділя — Ґілберт Плейн.
17. Неділя, Зелені Свята — Леонард (храм)
17. Неділя, Зелені Свята — Шортдейл (храм).
18. Понеділок, Св. Духа — Петлюра (храм).
24. Неділя, Всіх Святих — Грецдю (храм).

Адреса: Роблін, Ман. Тел. н. 304 Р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер. Возн. Госп. — Новий Прут (храм).
10. Неділя — Андрю.
15. Пятниця, Івана Сучавського — Кагани.
17. Неділя, Зелені Свята — [illegible] (храм).
18. Понеділок, Зел. Свят. — Виллингдон (храм).
24. Неділя — Лужани.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Виллингдон.
7. Субота, Івана Хрест — Сучава (храм).
8. Неділя — Завала.
12. Четвер, Петра і Павла — Андрю (храм).
15. Неділя — Лужани.
22. Неділя — Кагани.
28. Субота, Володимира — Виллинг- [illegible]
29. Неділя — Борівці.

Адреса: Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЧЕРВЕНЬ:

17. Неділя. Зелені Свята — Радвотер (храм).
18. Понеділок, Св. Духа — Бойл (храм)
18. Понеділок, Св. Духа — Пено, о. Хрустяка (храм).
19. Вівторок, муч. Висаріона — Кеддин.
24. Неділя Всіх Святих — Федора.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Радвей.
7. Субота, Різдво Івана Хрест — Еґрімонт (храм).
8. Неділя — Гревленд.
12. Четвер, Петра і Павла — Сірейл (храм).
15. Неділя — Торгилд.
22. Неділя — Редвотер.
29. Неділя — Восетна.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Радвей
12. Неділя — Редвотер.
19. Неділя — Преобр. Госп. — Еґремонт.
26. Неділя — Торгилд.
28. Вівторок, Успіння Пресв. Богор. — Федора.

Адреса: Радвей, Алта.
Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Майби
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення, — Кобзар (храм).
10. Неділя — [illegible].
17. Неділя, Зелені Свята — Арран храм
18. Понеділок, Св. Духа — Гавйтбіч [illegible]
24. Неділя — Дорбен, храм.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Мейбридж.
7. Субота, Різдво Ів. Хрест. — Гвес. храм.
8. Неділя — Стінен.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Свон Плейн (храм).
15. Неділя — Норквей (храм).
22. Неділя — Гвайтбіч.
29. Неділя — Глен Елдер (храм).

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення Госп. — Смокі Лейк, храм.
10. Неділя — Васел.
15. Пятниця, св. Івана Сучавського — Беліс, храм.
17. Неділя, Зелені Свята — Сведон.
18. Понеділок, День Св. Духа — Стрий, [illegible]
24. Неділя — Смокі Лейк.

Адреса: Box 209, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення Господнє — Арбакка св. Апостолів.
10. Неділя — Вайта.
17. Неділя, День св. Тройці — Вайта (храм).
18. Понеділок, День св. Духа — Сірко.
24. Неділя Арбакка св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

Календар Українських Свят
ЧЕРВЕНЬ:

1	П	19	*Травень.* Свящм. Патрикія зі
2	С	20	Муч. Талалея, Александра.
3	Н	21	*Нед. Сліпородж.* Константина
4	П	22	Муч. Василиска, Маркіана
5	В	23	Преподоб. Михаїла Чорноризця
6	С	24	Преп. Симеона дивногорця
7	Ч	25	*Вознесення Господнє*
8	П	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	С	27	Свящм. Терапонта Сард.
10	Н	28	*Нед. св. Отців I Всел. Собору*
11	П	29	Преп. Теодосії діви
12	В	30	Преп. Ісаакія Далматського
13	С	31	Ап. Ерма з 70-ти Мч. Ермія
14	Ч	1	*Червень.* Муч. Юстина філ.
15	П	2	*Великм. Івана Сучавського*
16	С	3	Муч. Лукіяна і з ним Клавдія
17	Н	4	*Зелені Свята — Прес. Тройці*
18	П	5	*День Св. Духа.* Константина
19	В	6	Муч. Висаріона Єгип.
20	С	7	Муч. Теодота Анкирського
21	Ч	8	Ефрема патр. Антіох.
22	П	9	Кирила арх. Александр.
23	С	10	Преп. Силуана схимника
24	Н	11	*1 Н. по З. Св.* — *Н. Всех Св.*
25	П	12	Преп. Онуфрія Великого
26	В	13	Муч. Акилини преп. Анни
27	С	14	Смерть князя Мстислава
28	Ч	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	П	16	Преп. Тихона Лудовського
30	С	17	Муч. Мануїла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа
ЧЕРВЕНЬ:

7. Четвер, Вознесення — Гонор.
10. Неділя, Портедж ла Прері і Тиндал
17. Неділя. Зелені Свята — Брецію (храмове свято); Понзарфілд (храмове свято).
18. Понеділок, Св. Духа — Сенрук (храмове свято); Поплар Парк (храмове свято).
24. Неділя — Дуфрост і Пембіна. з

Адреса: 7 Ст. Джамс Аве., Виннипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЧЕРВЕНЬ.

7. Четвер, Вознесення — Вест Брук. храм.
10. Неділя — Еллор.
15. Пятниця, св. Івана Сучавського — "Коло Куциих" храм
17. Неділя Зелені Свята — [illegible] місто, храм
18. Понеділок, Св. Духа — [illegible]
24. Неділя — Шіго [illegible]

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Анонюка

7. Четвер, Вознесення — Гефорд фарми.
10. Неділя — Редфілд
17. Неділя, Пресв. Тройці — Гефорд храм
18. Понеділок, Св. Духа — Витиіа храм

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Медон Лейк
7. Субота, Різдво Івана Хрест — Витин
8. Неділя — Норт Бетлфорд (храм)
12. Четвер, Петра і Павла — Гасин (храм).
15. Неділя — Крідор (храм)
22. Неділя — Гефорд
Вечірня — Вілвин, поч. 3 год. пополудні.
29. Неділя — Редфілд (храм)

Адреса: Box 51, Гефорд, Саск., Тел. 55.

Устав Церковний
ЧЕРВЕНЬ

7. Четвер, *Вознесення.* УБ Мар. 16: 9-20. Літ. Діян. 1: 1-12. Єван. Луки 24: 36-53.

10. Нед. Св. Отців. Гол. 6. УБ Ів. 21: 1-14 (10). Літ. Діян. 20: 16-18, 28-36 Єван. Івана 17: 1-13

15. Пятниця *Івана Сучавського.* УБ Ів. 20 1-10. Літ. 2 Петра 3 1-18. Єван. Івана 19 25-27 і 21: 24-25

17 *Зелені Свята.* Гол. 7. УБ Івана 20: 19-23. Літ. Діян. 2: 1-11. Єв. Івана 7: 37-52 і 8: 12.

18. Понед. *Св. Духа.* Літ. Ефес. 5: 9-19. Єв. Мат. 18: 10-20.

24. Нед. 1. Всіх Святих. Гол. 8. УБ 1. Літ. Жид. 11: 33-40; 12. 1-2. Єван. Мат. 10: 32-33, 37-38; 19. 27-30.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD [illegible] WINNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1951. ЧИСЛО (896) 12

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦІЛОЇ КОНСИСТОРІЇ

В вівторок і середу, 12-13 червня відбувалася в Колеґії св. Андрея в Винипеґу конференція повної Консисторії в складі 12 ей членів. Найдальшим зі Сходу був о. Слюзар з Монтреалу; з Заходу з Едмонтону був др. Верхомин. З Торонта був о. Самець й адв. Орищак. Крім членів Консисторії були два Владики, Михаїл і Платон. Крім того було кілька осіб зпоза Консисторії.

Обговорено багато справ, вияснено багато питань відносно нашого сучасного положення, дальшої нашої церковної праці, пристосування Статута до нових церковних потреб і справу надходячого Собору. Час Собору урядово проголосить Консисторія.

Владика Платон прибув до Винипеґу з Торонта. Перед відїздом до Торонта [illegible] "Український Голос".

Наради Консисторії відбувалися дуже гармонійно. Другого дня нарад Катедральна громада приготовила вечерю для всіх учасників Конференції.

ЗГОРІЛО В СИРОТИНЦИ 40.

В пятницю 15-го червня згорів в Монтреалі 5-поверховий католицький сиротинець, и в нім коло 40 осіб, а може і більше. Було в сиротинци коло 200 дітей-сиріт і покинутих, а також 200 старих жінок і чоловіків. Між старими було коло 12 сліпих. Зі старих більше згоріло [illegible] 2 монахині. Ще всіх по[illegible] відшукали. Деякі так зго[ріли, що] не можна пізнати хто вони. [illegible] в сиротинци були, також [illegible], що огонь почався, коли [illegible] елевейтора впала машинка-жа[illegible] ("блов-торч"), очевидно з газо[illegible]. [illegible] за кілька днів точне число [illegible] их буде відоме.

ЯК ЛЮДИ ОЦІНЮЮТЬ ПРАЦЮ

Др. [illegible] ерик Евелин, що був в окру[зі] [illegible] Ман., через 25 літ доглядав [illegible] ,000 слабих. В березни він [illegible] поважну операцію, а коли вернувся [illegible] то довідався, що тут [illegible] на те, щоби Евелин з жінкою [illegible] на два місяці на Бермудські [острови] на Атлянтийськім океані, де [illegible] гарний, і там приходив до [здоровля]. А коли звідтам вернувся, то [illegible] дарунок — новий автомо[біль].

ЗАБЕРУТЬ МАЙНО СВЯТИНЬ

В Мадрасі, полудневій провінції Індії, є 50,000 святинь, де наскладане велике майно, з якого нема нікому користи. Тепер, коли в Індії велика економічна [illegible], те майно може придатися. [illegible] президент Індії, Раджендра Прасад [illegible] введе закон, щоби майно святинь, [що] лежить без користи, забрати, видаючи бонди, і будувати шпиталі, медичні інституції, школи і друге на загальну користь всіх.

ЗГОРІВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО СІМ

В Флориді впав військовий літак в мочаристім лісі і згорів. Згоріло сім осіб, а дві є ранені.

АНГЛІКАНИ ЗА ДЕСЯТИНОЮ

На дієцезальним синоді (соборі) Англіканської Церкви в Калгарі піднесли думку, щоби приверну́ти давний звичай, — щоби члени Церкви давали десятину з свого доходу для церковних справ. Та справа мала би вирішитися на головним Соборі Англіканської Церкви.

Десятину від свого прибутку давали давні Жиди: найбільше левитам (низшим церковникам), а ті частину з того передавали священикам. [illegible] всякими річами, або грішми. Нині є деякі християнські секти, яких члени дають десятину [illegible]

ПОЛОЖЕННЯ В КОРЕЇ

Змін великих в Кореї нема. Комуністи потрошки відступають, а полудневі війська поволи посуваються, але думають, [illegible]

РАТУВАЛА ЛЯЛЬКУ — ЗГОРІЛА

В Шікаго згоріла хата Гузиків, з якої вратували четверо дітей. За хвилю 4-літна дитина крикнула: "А моя лялька!" і побігла до горючої хати. Коли фаєрмани її винесли, вже не жила, — димом вдушилася.

ЗГИНУВ В КОПАЛЬНИ

В никлевій копальни в Солбурі, Онт. згинув 27 літний Йосиф Гуменюк, коли на нього впав камінь. Він син В. Гоменюка з Ґрендвю, Ман. Його жінка з родини Богдановичів.

ВТОПИЛАСЯ НА ФАРМІ ДИТИНА

Коло Емерсону, Ман. втопилася 20-місячна дитина родини Шварків. Впала в викопаний ставок, де худоба напувалася.

ЗНАЙШЛИ ЗАТОПЛЕНУ СУБМАРИНУ

Вже знайшли субмарину, що затопилася 16 го квітня з 75 моряками. Вона лежить понад 200 стіп під водою. Тепер будуть її підіймати.

ЗГИНУЛО НА КОРАБЛІ 26

Коло Кореї американський воєнний корабель вдарився до міни, що експльодувала і вбила 26 моряків а сім ранила. Хоч пошкодила корабель, однакож міг дальше плисти своєю силою.

ПО 5 ДНЯХ ЗНАЙШЛИ ЖІНКУ

З Мінітонас, Ман. 45-літна Кемпбелова пустилася додому в Дак Бей і в мочаристій, зарослій корчами околиці заблудила. По дорозі трохи дещо зїла в фарм[ер]ськім домі і знов пішла. Дальше блукала три і пів дня поки її знайшли. Шукала її поліція з псами і Індіяни. Дуже ослаблена, але чується не найгірше.

АДМІРАЛА ПОХОРОНИЛИ В МОРІ

В середу 13-го червня помер адмірал Перси В. Нелс, під начальством якого була канадійська фльота минулої війни. Після похорону його тіло спустили в морські глибини.

З АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

В політичнім життю Америки різко виступили нові два противні собі табори, — один з президентом Труменом, другий з генералом МекАртуром, який каже, що дотеперішна політика Трумена, се політика зацитькування (Росії), політика догоджування, а в ній виявляється нерішучість у справах супроти Росії. Се якраз може спонукати Росію до війни. Про Корею каже він, що протягнення війни в безконечність, се ознака слабости. Треба там війну скоро закінчити, вживши всіх способів.

На стороні МекАртура стоїть ґен. Ведемеєр, який каже, що треба бомбами нищити в Манджурії російсько-китайську залізницю, хоч би се мало довести до загальної війни. Тою залізницею Росія достарчає китайським комуністам воєнний матеріял. Знов же през. Трумен зі своїми обороняє своє становище.

І ПАПІР ДОРОЖІЄ

Що дальше, то ціна підноситься на хліб, масло, одіжи і всім. Дорожіє те, що люди купують і що продають. Дорожіє і газетний папір. Вже одна папірня оголосила, що підносить ціну паперу на тону на 10 долярів. Так тона ґазетного паперу буде коштувати 112 долярів. Для видавництва, се значна сума. Для всіх читачів часописів разом се сума невелика.

ЗРАБУВАЛИ 42,000 ДОЛЯРІВ

В Ворен, Огайо, чотирох бандитів спинили на улиці автомобіль, що віз гроші сталевої компанії на виплату робітникам і забрали 42,000 долярів.

СЛІПИЙ ІДЕ НА БАЙСИКЛИ

В Гор Бей, Онт. є 20-літний Індіянин, Дени Меґван, що сам їздить байсиклем і точно знає куди їхати, куди скручувати. Він стратив зір, коли мав три роки, та в його памяти залишилася точна мапа околиці. Їде коло 15 миль на годину. Думають, що він має окремий змисл, близше видючим людям невідомий.

КАРА ЗА ГОДИННИКИ

До Канади приїхав мадярський конзулярний урядник, Селле, і привіз 264 мали годинники, але не сказав, що везе. Коли виявилось, заплатив 400 долярів кари. Казав, що він думав їхати до Бразилії і там продавати.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА КАТЕДРУ

Поможіть збудувати Українську Православну Катедру в Винипеґу.

В Виниіеґу будується величава Церква-Катедра, що має бути серцем Української Православної Церкви в Канаді.

Обовязком кожного Українця й Українки причинитися до сеї будови щедрою жертвою.

Катедра будується, отже помочи зараз треба.

Чи ви вже дали свою частку?

Шліть жертви не відкладаючи на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral, 259 Church Ave., Winnipeg, Man.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

Замойський Собор

В 1720 р., скликав уніятський митрополит Лев Кишка (1714 - 1729) Собор (Синод) до Замостя. Був там також папський нунцій Грімальді, було 7 епископів, архимандрити і 129 священиків.

Говорили про виховання свідомих священиків, про духовні семинарі, про народну просвіту, хоч на тій бесіді все скінчилося. Говорили, але нічого не зробили. Рішили впровадити тиху (читану) Службу Божу ("ціху мшу"), рішили викидати Іконостаси і поробити ще деякі зміни в грецькім обряді.

Собор той гідний уваги ще тим, що по нім 1722 року, видав Кишка книжку п. з. **"Собраніе Припадков"**, се підручник для уніятських священиків. Та книжка показує, якими темними були тоді уніятські священики. Ось з неї кілька примірів . . .

Розділ про церковних служителів починається від "Вратара", чи дверника, і там говориться:

"Уряд Вратара есть двери церковні відмикати і замикати, але в нинішних часах се робота світських людей (паламарів); крім того Вратар доглядає священичих одеж, Жидів, Єретиків і Людей виклятих з церкви виганяє і до церкви не допускає, дзвонить до церкви, з церкви псги виганяє" . . . (Стор. 52 на обороті).

Отже церкву змальовано тут як місце, куди хмарою лізе всяка погань, і треба окремого чоловіка, щоби ту погань виганяв і її недопускав. Наче б та погань цілий час чередою стояла перед церквою і лише ждала нагоди, щоби до церкви влізти. Се було плянове оплюгавлювання церкви перед уніятськими священиками, для яких та книжка була призначена. Мовляв, — бачиш, яка твоя церква? Йди до костела, там такої погани нема. Там погань не лізе.

В іншім місци говориться, чи священик під гріхом смертельним має кожного дня відчитувати Полуночницю, Утреню і др., і тут сказано.

"Римляне (Поляки) повинні під гріхом смертельним, але Грекове і Русь не повинні під гріхом смертельним, бо — Римляне мають доходи великі, а Русь (уніятські духовні) мусить сама собі хліба зароблят; Римляни мають Пацери (молитви) малі, а Руская Полунощниця, Утреня, Часи, Вечерня і Повечерня довгі . . ." (Стор. 56 на обороті).

Ясне, про що тут ходить. В церкві маєш довгі молитви, а доходів нема; в костелі молитви малі, а доходи великі. Йди до костела! Бо то ж "вшистко едно".

Щоби піднести якнайвисше папу як наслідника Петра, говориться там

"Священиків посвятив сам Господь Наш Ісус Христос при послідній Вечері, на котрій і запричастив Апостолів Тілом і Кровію своєю. Але на епископа посвятив тільки Святого Апостола Петра, коли Ангели на воздусі співали три рази: Аксіос! (гідний), як Про те в стародавних книгах пишуть Сирійці." — (Стор. 63 і на обороті).

(Давно в книжках числили не сторони, але картки. Друга сторона картки, се був "оборот").

З наведеного найперше бачимо, які люди правили тоді церквою. Се були латинізатори і польонізатори, для яких не було перебору в способах, щоби Церкву оплюгавити, знищити і завести костел.

Бачимо дальше, якими темними були тодішні уніятські священики, коли аж такими книжками треба було їх просвічувати. Їм можна було казати, що Апостоли, крім Петра, були лише дяками, або паламарами, і вони повірили б. А памятаймо, що се було 126 літ по проголошенню унії. Так їх католики Поляки тою унією просвітили!

Як православні до своєї Церкви верталися

Говорилося тоді, що коли епископ став уніятом, то вже ціла його діецезія уніятська, але се не було правдою. Загал мовчав, бо мусів, але вся його свідомість, його душа була православна. На доказ того візьмімо кілька примірів.

Перший розбір давної Польщі був 1772 року і тоді Галичина прийшла під Австрію. Польщу тоді трохи обкроїли. Другий розбір був 1793, а третий 1795 року, і тоді Польщі цілком не стало.. Отже гляньмо що було, коли Польща гинула?

В Київській діецезії, що належала тоді до Польщі, було 32 уніятські деканати (округи), кожний деканат мав понад 60 церков. З тих до березня 1773 р. лишилося в руках уніятів лише 9 деканатів. Інші вернулися до православія. Так унія стратила 23 деканати впродовж одного року.

Еп. Віктор Садковський в Слуцьку мав 1785 р. 94 церкві на Литві (в сторонах, що колись до Литви належали), а вже 1787 р. належало до нього 300 церков. Отже за два роки.

Коли уніят.. архіеп полоцький Смогоржевський перенісся з Вильна 1779 р., то перейшло від унії до православя 800 церков парафіяльних і понад 100,000 народу. До костела було перейшло 24 парафії, але й вони невдовзі до православія вернулися.

В діецезіях Київській, Камінецькій, Луцькій і Володимирській до 1796 року, тільки 200 парафій лишилося при унії. Так від першого розбору Польщі (1772) до 1796 р. покинуло унію 8 мільйонів вірних в 9,316 парафіях і 145 Василіянських монастирів. (Про те говорить Качала, де подає джерела звідки він се бере).

Отже бачимо, що коли на верхах була унія, то на долині, між народом її не було. І треба зазначити, що тут не було ніякого примусу, бо прим. Росія поставилася ворожо до унії аж багато пізніше. Вона зпочатку дала була уніятів під заряд римо-католицької колегії, що була в Петербурзі. Цар Николай встановив 1828 р. гр. кат. колегію для уніятів і заложив для них семинар в Жировицях. Все те використовували Поляки під Росією і ще більше намагалися переводити уніятів, які ще були, до костела, з чого повставали спори, головно між світськими уніятськими священиками і монахами.

Таке нахабство Поляків довело до того, що 1839 р. зібралися в Полоцьку (столиця Кунцевича) уніятські епископи, зложили меморіял, де вичисляють польські кривди, і прилучилися до Православної Церкви.

А Росія звернула пильнішу увагу на унію аж з польським повстанням 1831 р., коли побачила, що унія має для Поляків політичне значіння.

Сила Церковних Братств

Українці не мали під Польщею організацій на лад нинішний. Представниками народу вважалися багаті — князівські та шляхотські родини. Вони були багаті і в тім була їх сила; вони мали широку шкільну освіту, се була друга їх сила. Але і ті багаті родини не творили між собою тісної організації. Ґрунтом, що їх вязав між собою та з народом, була Православна Церква. Вона була спільним ґрунтом для всіх. І давна українська шляхта, що давніше звалася "боярами", дуже щиро дбала про церкви і монастирі.

Але коли Поляки стали "патронами" Церкви, то взяли Церкву в свої руки і почали в її проводі ставити людей свого вибору, отже провідна сила Церкви ослабла. Окремо почали Поляки українську шляхту латинізувати і польщити. Тоді головна і тверда сила Православної Церкви лишилася головно в народі, в селянах та міщанах, а вже лише частинно в багатих родинах.

І тоді починається організувати нова сила в Церковних Братствах по містах. Ті Братства мали в початках на увазі вузкі церковні справи, [illegible] церковний будинок і лад при церкві, дальше — давати братчикам матеріяльну поміч ітп. Але напір Поляків примусив Братства до ширшої церковно-[illegible] ної діяльности. Так почин[illegible] виступати проти самовол[illegible] скопів і починається між [illegible] епископами боротьба. [illegible] Братствами слушність, па[illegible] Братства зпід влади [illegible] під свою власть і каже [illegible] рожі Церкви. Такі Брат[illegible] Ставропігійськими

Братства починаю[illegible] просвітними справами [illegible] Братство заснувало таку [illegible] ди приїздили вчитися [illegible] чужих країв. Мабуть і П[illegible] знаний славний київськи[illegible] тут якийсь час вчився. Бра[illegible] ганізована сила, засилают[illegible] го уряду домагання та пр[illegible]

Так в Братствах поза[illegible] щанами, ремісниками, [illegible] Українці доброї волі [illegible] Досить згадати, що на[illegible] гайдачний записався б[illegible] Братства разом з [illegible] Братства набирали види[illegible] ли.

Найстаршим Братств[illegible] ське. Сильне Братство [illegible] Києві. Та всюди було ба[illegible] в Гологорах, Рогатині [illegible] стю, Луцьку, Перемиш[illegible] сноставі, Комарні та ще в других міс[illegible] Львівське Братство набрало велик[illegible] ли і значіння, коли заснувало [illegible] друкарню. В тих часах дру[illegible] рня мала велике значіння

Братства були тоді представниками Православної Церкви і народу; були наче парляментами українських справ, тому проти них звертається польська сила і ширителі унії взагалі, як проти сили, що твердо стояла проти заводження унії.

ПОЛОЖЕННЯ УНІЯТІВ ПЕРЕД ПОДІЛОМ ПОЛЬЩІ

Робота польських епископів

Гляньмо, яке було відношення польських епископів до епископів уніятських, отже і до Уніятської Церкви. Беремо з католицької книжки "Начерк Історія Унії".

"Опір, неохота и [illegible] латинських епископів до уніятських були причиною, що нашим владикам відмовляли аж до послідних літ перед поділом Польщі участи в сенаті Церква не мала своїх власних бесідників й оборонців.

"Мимо запоручення рівноправства з латинським духовенством, спадали на уніятське духовенство заледви окрушини тих прав і привилеїв, які мало духовенство латинське.

"На посліднім провінціяльнім синоді в Варшаві видав польський епископат таку уставу:

1. Св. Синод упоминає (уніятів), щоби не присвоювали собі привілеїв і прав епископів римського духовенства.

2. Щоби не вживали титулу Преосвящений, а золотого ланцюха щоби вживали тільки при Богослуженню.

В такім пониженню були весь час уніятські епископи, чи уніятський епископат взагалі. Розуміється, що уніятські епископи латинізатори і польонізатори [illegible] не терпіли, бо їх Поляки наділяли всякими достатками.

Робота уніятських Василіян.

[illegible] говориться в тій книжці про [illegible] Василіян, що складалися в [illegible] дійсних Поляків. Василіянами [illegible] Поляки, щоби перебирати [illegible] монастирі та епископії з [illegible] і вести Церкву до загибели

[illegible] Собор навіть поручив [illegible] виховання уніятського духовенства. Послухаймо дальше, як ті Василіяни [illegible] вали

[illegible] щоби з того духовен[illegible] мужі, котрі стали би [illegible] висшими достоїнками, [illegible] дбали про образования [illegible]

[illegible] досить того: деякі епископи, [illegible] з Василіян, ставили на [illegible] своїх (з Василіян), не хо[illegible] допустити до ревної пра[illegible] нованням світського духо[illegible]

[illegible] Василіяни дбали, щоби [illegible] духовні були темні. Се тоді, [illegible] чуємо, що унії було треба [illegible] освіту серед Українців. [illegible] в тій книжці, що папи [illegible] про унію і забороняли По[illegible] уніятів, **однак Поляки папів не слухали.** Пощо ж було тоді тих [illegible] коли з них не було ніякої ко[illegible] чи такі заборони можна забо[illegible] вати? Яке добро було з тих за[illegible] щим?

[illegible] Рим стояв тісно з Поляками [illegible] їх робота в його користь, а [illegible] заборони були лише для замилювання очей уніятам.

Що [illegible] читаємо.

"П[illegible] над знищенням унії поступала скоро також за панування Августа 3-го (1735 — 1763), але відбувала більше тайно. За Понятовського (1764 — 1795) зачалась вже явна боротьба проти русько-католицької Церкви. **Поляки на кожнім кроці старались перешкодити змаганцям владик коло добра руської Церкви."**

Такий був стан унії в Польщі до її упадку. Та не диво. Унія була польським твором, а для Українців унія була панщиною. І коли нині греко-католики боронять унію (греко-католицизм) як свою святу власність, **то надії боронять вони польську власність.** Се те саме, що хтось обороняв би панщину, як свою власність, хоч ту панщину поклали Поляки насильствами на українську шию.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

IX

В рідному селі називали мене "Пристаєвим попиком", але я либонь був вроджений попик. Я мав велике замилування до співу, ходив залюбки до церкви, там співав і пильно стежив за священиком. Мене цікавили всі церковні обряди, а зокрема поведінка священика. Тому на латинські свята я забігав і до костела

Мою увагу притягали рухи священика, як він стояв при вівтари, як обертався до людей і благословив їх, як кадив вівтар й образи.

Іноді дещо подобалося мені, тоді я радів й обіцяв собі, що так буду робити колись. Коли ж не подобалося, я морщив чоло. Небагато бракувало, щоби побігти до священика і шепнути, що так не слід робити

Незручні рухи при відправі, а також його груба поведінка супроти людей, те все вражало мене. Того я ніяк не міг забути. По довгих роках відновлялися в споминах ті неприємні спостереження

На всі недомагання священика я був дуже вразливий, бо сам хотів бути священиком, а ще й добрим, правдивим майстром і слугою Бога. Не хотілось мені бути полатанком

Вступивши до Духовної Семинарії я тішився, що тут навчуся того, що треба душпастиреви. Сподівався, що навчать, як маю відправляти Службу Божу, як маю стояти при престолі, як благословити вірних, як кадити, як сповідати, проповідувати; як ставитися до людей при ріжних нагодах, зокрема до старших, до молоді, до шкільної дітвори. Я надіявся, що в Семинарії є майстри людських душ.

В Семинарії у Львові було біля 250 питомців, що походили з усіх суспільних верств. Сини бідноти мали красшу шкільну підготовку, зате сини заможнійших були менше підготовані, бо чимало з них закінчувало гімназію при помочи підкупства професорів. Але в них була красша товариська оглада. Назагал багато з питомців ні з батьківської хати, ні з школи не виносило скристалізованих характерів. Щойно Семинарія мала виконати се завдання

Питомці, се дозрілі юнаки (молодці), в яких вже вкоренилися ріжні нахили. Вони не були вже чистою, незаписаною таблицею, але і далеко було їм до готових громадян і до правдивих душпастирів. Їм треба було доброї і досвідченої майстерської руки, що могла би їх виховати на непохитного воїна. Однакож тих майстрів було в нас завсігди мало.

Вбйна молодь не чула за собою розумного і рішучого авторітету. Деякі отці (настоятелі) були такі, що їх питомці легковажили. З о. Мельницьким ("світлиним") бавилися як кіт з мишею. Признаюся, що зі сорому лупилося мені лице, коли я мусів приглядатися до тих видовищ, як наприклад питомці насміхалися і робили собі жарти зі свого настоятеля, що був і старшою людиною і священиком.

Красше б не згадувати про ті "облави" на о. Мельницького, що нагадували собою щось африканське і дике. Пишу тільки тому, щоби дати осторогу грядучому (надходячому) нашому поколінню, що таких некультурних вчинків не повинні робити молоді люди, які хочуть бути духовними провідниками свого народу.

МЕШКАНЦІ ОСТРОВА БАЛІ

Турист-фотограф Нат описує життя мешканців острова Балі і дещо інтесне говорить про їх релігію.

Балі належить до Маляйських островів, що на полудне і схід від полудневої Азії. Остров 90 миль довгий, а 30 до 50 миль широкий. Нарід там здоровий, гарний, а про жінок говорить, що вони може найповажніші і найкрасші між всіми жінками на світі.

Мешканці острова мають гіндуську релігію. Всюди там стоять великі і малі гіндуські святині. Релігія проникає в усі частини їх життя. В усім, що лише роблять, є частина релігії

Христіян між ними нема цілком, ані магометан. Був там колись христіянський місіонар, але навернув до христіянства лише одного чоловіка. Коли ж Маляйці того чоловіка збойкотували, то він вернувся до своєї релігії.

Там найбідніша хата має свою окрему святиню, — малий будиночок, покритий соломою, і там родина приносить релігійні жертви. На всіх красших місцях, на побережах, понад ріками, в лісах є будиські святині. На найкрасшім місци стоїть родинний престіл, де властитель приносить жертви своїм богам

Жертви приносять в гарних, артистично викінчених формах. Священики моляться сидячи, причім роблять руками всякі гарні, геометрично викінчені рухи. Що вони значать, Нат не довідався.

Бувають коло святинь хороводи (як наші гаївки) і ніби театральні вистави, але мова грачів, се старинна мова кави з домішкою мови санскритської. Очевидно зміст бесід має також релігійний підклад.

В святинях мають свячену воду, дзвінок, в також бубни ("гонґи"). Є там і такі маляйці, що кожного дня годинами читають історію, теольоґію (релігійні писання) і поезію гіндуської літератури

Мешканці острова люди з природи певні себе, поважні, розумні, всюди виявляють свою гідність. Вони простими приладами виробили такі наводнення землі, що голяндські інжинири не мали що до того додати, коли їх [illegible] оглядали

Від тих людей можна багато чого навчитися, каже Нат

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

БЕЗ ЧУЖОЇ ДОПОМОГИ

Багато людей бажає чужої допомоги. І не конче тому, що самі дуже безсильні, але тому, що коли б чужі їм помогли, то вже вони самі того не будуть робити. Та ми поставмо собі перед очи два відомі образки: працю при чужій допомозі і працю власними силами.

Коли помер французький архієпископ Лянжвін, то католицька преса згадувала, що він за свого життя дав 100 тисяч долярів на роботу між Українцями.

Давали і другі. З приїздом еп. Будки "Християнські Брати" дали друкарські машини, якими друкувався "Канадійський Русин".

Римокатолики помагали і в будові деяких гр. кат. церков, як про те писав "Католик Реджистер". Звичайно помагали сумою 500 долярів.

В тім же "К. Реджистері" були часті подяки гр. кат. всщеників за чеки, які вони діставали від римо-католиків на Служби Божі. Спершу в подяках згадували і суму, а пізнише лише число чека.

Отже гр. кат. сторона діставала широку чужу допомогу.

Не так було на стороні самостійницькій, яку звуть і православною.

Заснувався "Український Голос" 1910 року, і почав 1924 р виходити "Вістник" без чужої допомоги.

Заснувалася була "Бурса Коцка", та ще деякі, без чужої допомоги.

Заснувалися Інститути в Саскатуні и Едмонтоні без чужої допомоги.

Заснувалася Українська Православна Церква без чужої допомоги.

Вдержуються українські православні священики без чужої допомоги.

Все те збудувалося і будується лише самостійною працею, жертвами і доброю волею тих, що чужої допомоги не хотіли і вірили, що вони все потрібне можуть собі самі збудувати.

І тому нині ніхто з чужих не може сказати, що в нашій будові є його цеглина, за яку маємо йому дякувати. Ніхто з чужих не може приписувати собі права мішатися в наші справи тому, що його поміч дає йому таке право.

Се показує, яку велику силу має нарід, коли в нього є свідомість своїх справ і віра в свою силу і працю.

Така свідомість виявилася вже перед 40 літами і від того часу вона постійно росла і захоплювала щораз більші круги українського загалу. Люди починали щораз більше розуміти, що саме життя вкладає на них обовязки громадської праці; що вони мають безнастанно трудитися, жертвувати, клопотатись усім тим, що має бути їх народним добром.

Тілько віра в свою силу і працю може гори переносити, чуда творити; а чужа поміч розлакомлює людей на жебранину і звязує руки.

Були і є в нас такі жертводавці навіть з "простих людей", що давали більше, ніж можна було вимагати, і якраз їх свідомість і жертвенність показала, що люди ті належать не до "простих" малих людей; вони великі своєю свідомістю, своєю ідейністю. Їх імена залишаться в Історії Канадійських Українців між Великими Українцями.

Хоч може були і такі, що могли багато зробити, а не зробили, і тепер їх черга ставати в ряд до праці коло того, що вже зроблене. Повинні надолужувати те, що занедбали

Треба поставити собі перед очи ще одно питання: чи сторона, яка своєю силою будувала свою культурну справу, збідніла, а та, що діставала чужу поміч, забагатіла? Ні! Якраз противно. Перша сторона збагатила своє культурне життя, піднесла свою свідомість і матеріально цілком не збідніла. Якраз вона і поза згаданим безнастанно дає щедрі жертви на всякі українські справи. А чи на другій стороні таке саме? . . .

Так лише віра в себе, в свою працю все будує, а не чужа допомога. Се завсігди диктував сам життевий досвід, тому складено приказку: "Не поможе і Бог тому, хто сам собі не хоче помагати".

КОЛИ БРАТИ НА ЗДОРОВИЙ РОЗСУДОК

Українська Православна Церква бачить перед собою два наступи, — римсько польських політиків і митр. Іларіона. Політика перших ясна, а політика митр. Іларіона девчім загадочна Одно в ній ясне, що він через "Слово Істини" дає матеріял латинизаційним політикам.

Ще на статтю **"Бережімо свою Церкву"**, що була в "Слові Істини" за березень, 1951 р, "Вістник" був приготовив кілька уваг п. з. **"Не в Канонах клопіт"**, але їх облишив на друкарськім столі, [illegible] може митр. Іларіон на тій статті закінчить свою каноністику [illegible] "Вістник" мусів сказати [illegible] потрібним

[illegible] залишені, були так.

Виходить, що „Слово Істини" вида[illegible] лише для оборони церковних Канонів. В 5 числі "Слова Істини" читаємо. "Кожен Єпископ, кожен Священик [illegible] критикує Канони, або сумнівається [illegible] ьности вселенських Канонів [illegible] не Єпископ, не Священик [illegible], яку подають нам Канони [illegible] мент церковного життя".

Та пощо ті Канони критикувати? Що вони кому винні? То критикується тих каноністів, що свої особисті інтереси Канонами заступають, або тих, що поза Канонами світа Божого не бачать і пхають Канони там, де їм нема місця

Про Канони говориться лише [illegible] деякі з них давно стратили своє значіння, бо життя змінилося То все. Так проф. Огієнко (нині він митр. Іларіон) [illegible] колись слова сербського священика Димитрієвича, де той казав, що: „К[illegible] и б сьогодні судити по тих Канонах, то не мали б ні одного епископа, ні одного священика, ні християнина". („Свівий рух"). І не зробив тоді Огієнко і натяку в оборону Канонів.

Не достроюється до Канонів й митр Іларіон. Канон каже, що монах не може бути епископом, а митр. Іларіон разом і монах і епископ. А того Канону не викинули зі складу Канонів.

Епископ тратить сан (уряд) коли ламає Канони Але чи всі епископи Московської Церкви не поламали Канонів, коли взяли в руки Українську Церкву, кліену неправдою і вживали її злочинно на нищення Українського Народу? Чи Канонів не поламала Вселенська Церква, коли тих епископів вважала добрими благодатними?"

Коли прикладати строгу міру Канонів, то московські епископи не були епископами, отже не могли поставляти правдивих епископів. Се ясне, але куди воно веде? . . .

Не в Канонах лихо, але в каноністах, що заступаючись Канонами, лихо роблять. І може прийти до того, що коли хто почне дуже на Канони покликатися, то люди скажуть: „Се знак, що йому не можна вірити".

Канони зміняли і Вселенські Собори, коли було треба, — поступали як розумні люди.

І не Канони є цементом [illegible] яку нарід має. При заводженню унії нарід найсильніше обороняв Церкву, а він на Канонах не розумівся

Тепер "Вістник" згадає ще деякі статті в "Слові Істини" за березень.

Є там закид "Вістникові" (не згадуючи його по імени), що він Пастирського Листа архієп Григорія, позбавленого сану, помістив на 1-ій сторінці (а вдійсности на 2-ій!), "а Послання свого Митрополита на 4-ій" (вдійсности на 5-ій. Вістник ч. 18, 1951).

Але се собі балачка . . . Лист Григорія був під заголовком **"Церковне становище архієп. Григорія"**, отже ходить про його ідеольогію, як він [illegible] пав, а не про те, чи він в сані [illegible]. Коли ж про сан (уряд) ходить, то свого ча[illegible] Іларіон заявляв, що і ми[illegible] позбавлений сану, бо його [illegible] **Московський патріярх.** [illegible] не по тій лінії митр І[illegible] прийти до того, що Мо[illegible] ярх кине клятву на [illegible] і прийдеться митр[illegible] визнати, що український [illegible] ний. Москва так рішит [illegible] нема!

Дальше в тій же [illegible] колонии, що який то в Ц[illegible] лад, як то круго[illegible] і Канони", [illegible] Церкви розликові закони [illegible]

"Пора обєднитися [illegible] свої [illegible] Української Церкви [illegible] зламають [illegible] і відійдуть. Треба, що[illegible] Духовенство і благ[illegible] взяли справу ратування [illegible] Церкви в свої руки"

Перед ним якраз ту [illegible] вгадуйте, коли [illegible] розглянете, до чого [illegible] "Слові Істини" зводиться [illegible] "Піддайтеся всі митр. Іларіонови, а він і Догмати і Канони вратує".

Ясне, що така писанина в "Слові Істини" є водою на млин латинізаторів, вони б за неї і заплатили Мають на що покликатися. Се ж пише широко відомий Огієнко-Іларіон, а він знає, що пише, а пише він, що в Укр. Прав. Церкві розбиття хаос, Догмати й Канони [illegible] все стоїть на березі пропасти [illegible] Ратуйте! Ратуйте! — кричить він. Так ще ставить свої ратунк[illegible] заголовок: "Господи, доки?

Так! Для латинізаторів така писанина, то хліб з маслом та [illegible]ом. Мусять бути митр. Іларіонові дуже вдячні.

В дальшій статті спинимось на дальших числах "Слова Істини"

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Наступили Зелені Свята невдовзі по Вознесенню Христа. Відходячи Христос казав Апостолам дожидати Святого Духа, якого він їм пішле.

Були жидівські Свята і тоді Апостоли зібралися разом в домі, певна річ, на молитву. Нараз почувся шум і над головою кожного Апостола появилась полумінь й Апостоли почули нову силу і навіть могли говорити чужими мовами

Були тоді в Єрусалимі чужі люде и Апостоли почали промовляти до них їх мовами, голосячи науку Христа. Так одна бесіда ап. Петра навернула до Христа 3,000 людей. Тут почали Апостоли свою працю.

Жидівські свята були для подяки за врожай і за Закон, який Бог дав їм через Мойсея. Тепер наступали свята Нового З[illegible] нового ладу, нового Закону, який [illegible] людям Христос. Старе кінчиться, н[illegible] починається.

Коли [illegible]таємо, що всі Апостоли [illegible] то їх відвагу і посвяту [illegible] можемо зрозуміти лише тим [illegible]ий дав їм таку відвагу і ви[illegible]

[illegible] завсігди святкували Зелені [illegible] ичаво — замаювали ха[illegible] приносили пахучого зілля [illegible] церкви, і се надавало Свя[illegible] величавости

[illegible] дня Свят обходили з [illegible] вщеником засіяні поля, [illegible] щоби Бог поблагословив їх [illegible] ж був великий обряд Зе[illegible]

„АМЕРИКАНСЬКІ" МАНІВЦІ

[illegible]рійська "Америка" в 96-ім [illegible] "Болюча річниця" переповіла [illegible] грецький патріярх про[illegible]ську Церкву Москві. Запла[illegible] соболевими шкірами и грішми [illegible] ті гроші і єрусалимс[illegible] "Америка" ту подію "[illegible] слушно. Але зараз [illegible] на манівці, каж[illegible] ганебну подію ледви чи [illegible] докладно від наших вчених [illegible] аж стараються промов[illegible]

[illegible] Які вчені? Котрі? [illegible] Америка" промовчує.

[illegible] знаємо, що проф. Огієнко пи[illegible] ажу ясно в книжці **"Українська культура"** (стор. 189). Пише він [illegible] емо в книжочках виданих 1921 [illegible] року. А вже недавно пише він [illegible] Іларіон) про те в книжочці вида[illegible] А того вже досить, щоби [illegible] справу знав. Про те ходить! [illegible]ник" писав про ту подію впро[illegible] лих літ показуючи, що залеж[illegible] від чужих приносить лихо. Чужі [illegible] завсігди торгують. "Америка" [illegible] за те "Вістник" похвалити. Але "Вістник" писав більше, він показ[illegible] що залежність від Риму лихо приносить. Се вже болить "Америку" і во[illegible] починає

Але натомість скільки писалося і [illegible]ться ще й тепер, що "унія — це польська інтрига" (хоч самі Поляки цю свою "інтригу" огнем і мечем випа[illegible]ювали з Українців), скільки кидають наклепів на "папський Рим", який "зав[illegible] тягнув за Поляками", скільки по[illegible] і бруду виливається на світляні постаті наших мучеників, що їх колись і тепер і в майбутньому і завжди очолюватиме Вселенський Святий, св. Йосафат.

[illegible] вже лише самі манівці, на які "Америка" веде читачів

В католицькій книжці еп. Ліковського [illegible] Василіянами, бачимо присвяту: **Памяти короля Жигмонта, канцлера Замойського, кардинала Мацейовського, Потія і Терлецького, Головних Творців Берестейської Унії".** Перші три, то Поляки, що мали силу, послідні два були на ласці Поляків. Отже ясне, хто був творцем унії.

Дальше в тій книжці читаємо: "Польща не була певна Руси, як довго була вона (Русь) неуніятською" (стор. 3). "Найревнійшим подвижником гадки унії був Петро Скарга" (стор. 62). А той Скарга був завзятий Поляк! Отже хто [illegible] унію? Кому про унію ходило?

[illegible] Рим Щоб опрокинути закиди [illegible] Риму, "Америка" повинна була сказати **коли Рим зробив яке добро бодай уніятам.** Та не тілько "Америка", але і католицькі вчені того добра дотепер не показали. Чому-ж? А що Рим був ворогом Українців, на те Історія дає багато доказів. Рим і недавно віддав гр. кат. Церкву в Галичині в залежність Поляків так, як патріярх в залежність Москви.

Про Йосафата нехай "Америка" передрукує лист Сапіги до Кунцевича, він [illegible]ачів заінтересує і переконає, що Йо[illegible] ат святий. А той лист католицькі вчені [illegible] промовчують. Такими, як Йо[illegible] [illegible] світляні постаті", які [illegible]

[illegible] були проти унії, а Українці [illegible] . . . Ані одно, ані друге! **Поляки були проти Української Церкви, як Церкви, а Українці обороняли Церкву** як Церкву. Поляки хотіли завести [illegible] Українці хотіли Церкву Цер[illegible] гричати. Про те одно ходило, — про унію!

Се баламутний вислів, що Українці [illegible] унію "Унія", се злука з Ри[illegible] [illegible]гу унію Українці мали би і в Ко[illegible] коли про унію їм ходило. Українцям ходило про Церкву

[illegible] вцями йде "Америка" до кінця

Каже, що "милостинями" Москва деморалізувала нашу Церкву, але про[illegible] будівничі унії брали "ми[illegible] Поляків і папи, і за те ни[illegible] ід і його Церкву. І папа взяв [illegible] золотих від Поляків недавно, [illegible] "легалізував" нищення православ[illegible] Але католицькі вчені ту [illegible] промовчують

[illegible] ворить "Америка", що: Като[illegible] [illegible] Церкви врагу[illegible] [illegible] Унія". але "Америка" [illegible] "Берестейську Унію" [illegible] Церкви Унія при[illegible] [illegible] розбої", як казав като[illegible] вчений В. Щурат. Нехай "Америка" подає своїм читачам дещо з [illegible]ського, а вони побачать як унія [illegible] Коли ж уніяти прийшли під Австрію 1772 р., то вже на ладан дихали.

"Наші вчені" промовчують справу з [illegible]ярхом, а "Америка" промовчує ка[illegible] [illegible]кі побої і розбої, виправдує Поляків і папів, та [illegible] постатями" [illegible] наших польських прислужників На [illegible] користь вона те робить? За чим по[illegible]ом?

Се великі манівці, або і щось гірше

ЗВЕ ГР. КАТ. СВЯЩЕНИКА — РАБІНОМ

Се було в Галичині 1937 р., в Скнилові коло Львова. Помер там 24-літний Йосиф Луцишин. Був римо-католиком, але ходив і до гр. кат. церкви. Вмираючи просив, щоби разом з польським ксьондзом Жаком ховав і гр. кат. священик Ковалюк

Коли сиволосий опікун померщого, Ант. Лінський сказав про те Жакови, той заявив, що не буде ховати разом з **"рабіном".**

Отже "рабіна" (свящ. Ковалюка) не було. Се обурило людей проти Жака і коли Жак похорон скінчив, люди занесли домовину під церкву (церква була замкнена) і сам Лінський (римокатолик) казав, щоби люди відмовили тут "Отченаш" і "Богородице Діво". Жак протестував, але люди не слухали. Ще проти Жака підносились оклики обурення. А римо-католиків було на похороні найбільше.

Тоді Жак пішов на поліцію і заявив, що се "людносьць українська" збезчестила похорон. Почався суд, куди потягнено сімох селян. Там перший 75-літний Лінський заявив, що і мати помершого хотіла, щоби на похороні був і гр. кат. священик, і сам Лінський хотів, щоби домовину занесли також до церкви

На суді Емілія Рілінґ, римо-католичка, заявила, що коли Жак відмовив молитву над гробом, вона з жалю сказала: "Той чоловік міг бути інакше похований. Його несли поза церкву мов повішеного. А він ходив і до церкви і до костела, перед смертю висповідався, а по смерти так його ховали"

Другі обвинувачені казали, що люди кричали, "щоби домовину занести до церкви, бо покійний не був жидом"

Ще слово . . . Жак був вихованком католицької теольоґії, був під проводом католицьких епископів, а через них під проводом папи. Але що се помагало? Він прозиває гр. кат. священика "рабіном". Так навчили його католицькі теольоги. Та се не одинокий випадок, бо впродовж сотень літ польські провідники проповідували, що навіть гр. кат. церкви, се "божниці" і "синагоги". Але се нічого не навчило гр. кат. провідників Вони і дальше з польським духовенством сходяться, разом відправляють, радяться тай тішаться, що вони такі католики як і Поляки. Кажуть: "За те світ нас поважає!" Поважає . . . "рабінів" з "синагог".

А нині ще идуть і заклики: "Ви православні ходіть до гр. кат. Церкви, честь велика вам буде, добро велике. Будете такі католики, як ми, як Поляки Рутени, тай тілько!"

Старший священик.

ПАЛОМНИЦТВО ДО МЕККИ

Мусулмани (магометани) кожного року сотками тисяч йдуть на відпуст до Мекки, де народився їх пророк, Магомет. Тепер Всесвітна Організація Здоровля робить заходи, щоби підчас таких вандрівок соток тисяч людей не поширювалися пошести Мекка знаходиться в Арабії. Кожний магометанин зобовязаний бодай раз за свого життя відвідати Мекку

ЦУКОР НИЩИТЬ ЗУБИ

Др Логвід заявив в Винипегу, що зуби дітей псуються від того, що дітям дають багато цукорків, содової води (софт дринкс) та айскріму. Цукор нищить зуби. В Винипегу від лютого сего року дотепер дентисти оглянули 9,266 школярів початкових шкіл, а з тих 7,284 мали попсовані зуби.

ПРОБИ З БОМБОЮ

Знов були проби з атомічними бомбами. На островах були побудували будинки і сховки, щоби бачити, які будуть наслідки. Бомбу завісили на залізній вежі і вона при вибуху зникла. Все понищилося, лише кілька обпалених пнів з пальмових дерев зосталося.

ВІЙНА КАНАДИ З НІМЕЧЧИНОЮ СКІНЧИТЬСЯ

Дотепер справа так стоїть, що між Канадою і Німеччиною є ще війна. Та се може дуже скоро закінчитися і тоді Канада пішле до Німеччини свого консуля Не будуть ворогами

ВІДДІЛ МОЛОДІ

СУМКІВЦІ НА ЗІЗДІ.

Окружний Зізд СУМК-у відбувся 9—10 червня в Редфілд, Саск. Участь брали Сумківці відділів з Гефорд, Витків і Редфілд. Зізд отворив голова Окружної Ради Ярослав Котик.

В неділю Богослужения правив о. Апонюк, в якім Сумківці брали повну участь, — тримали світло, обслуговували коло престола, тримали хоругви, дівчата тримали образ, ходили з тацою і помагали співати.

І се не випадокове, бо в Редфілд часто ведення дяківства припадає на члена, чи членку СУМК-у.

Так СУМКівці вже стають діяльними молодими громадянами, що втягаються в те загальне громадське життя, яке провадять старші. Якраз того треба!

А. Ф.

ДЕ УКРАЇНА.

В Географії Україна є в Европі.

В народнім життю Україна там, де є добрі, щирі, розумні Українці. Дійсна Україна починається від Українців, а не від землі. Де є добрі Українці, там в них є ціла Україна, — з Дніпром, з Київом, з Львовом, з Чернівцями, з Луцьком, з Холмом, з Шевченком, Франком, Федьковичем...

Вона є в їх свідомости, в їх душах, в їх хатах, в їх церквах, в їх Народних Домах, в їх життю. Се жива Україна!

Читач Від. Молоді.

ПРОПОВІДЬ ДЛЯ МОЛОДИХ.

Один з святих проповідників, Августин, нераз в часі проповіди спинявся і звертаючись до молодих казав: "Молоді люде! Памятайте, що я говорю се для вас".

Той один примір найперше показує, що молоді повинні памятати, що все добре, яке вони чують, повинні вони для себе заховувати. Дальше, — що проповіди і бесіди треба до молодих звертати і пригадувати, що се для них.

ЯК НА ЧУЖИНІ ДІМ НАГАДУЄТЬСЯ

(За споминами Я. Окуневського.)

Вернувся я з Пекіну на мій корабель. Порозвішував по стінах миски і тарелі, що купив в Китаю і Японії на памятку. Таке купують всі моряки.

Глянув, а вкуті стоїть моя найдорозша миска, з піском, яку я купив в Китаю. І каже мій послугач, Юре (Альбанець):

Се я для "мачки"...

Якої "мачки"? — питаю.

И оповідає мені Юре, що він знайшов котика. Глянув я, — сидить на моїй постелі мале котеня і недовірчиво на мене дивиться.

Та уважай, щоби не було ніякої нечистоти.

Воно чистеньке, — каже Юре, от піску я приніс...

А як його назвемо?" — питаю

"Мачка" тай усе, — говорить Юре

По вашому кожний кіт зветься "мачка", — кажу, — але назвім його "Мручок".

І назвали. Але Юре кликав його "Мручка"

Ми довго плавали і кіт до мене привязався. Пишу я, а він сідає на столі, дивиться і мру-мру-мру... Се нагадує мені рідних вдома і нашого там котика.

Вже двайцять днів, а я не мав з дому листа. Два місяці йде сюди почта. Я тут, а моя думка там... Все давнє нагадується... Коли я ще був дитиною. Все те я бачу...

Зима, сніговиця. Вікна снігом замело.

А в пекарни тепло. Бабуня в кухни, а стара Анна казки мені оповідає. Коло нас і великий кіт також казок слухає та все мру-мру... Дальше чуємо:

— Діти! Час уже спати... Се бабуня.

— Ідемо, бабуню!

— "Отченаш", діти... Ставайте! Говоріть...

— "Оце нас іже еси на небесіх..."

— Бабуню, я вже "Вірую" знаю! "Вірую во единого Бога Дерзителя при Понтийськім Пилаті..."

— Бабуню, правда, що Николка буде в неділю на всю церкву "Апостола" читати?

— Буде! Він уже в школі вчиться, він вже великий. Йдіть діти спати...

— "Дай Боже здоровля дідусеви і бабуни, і татови і мамі, і мені дай Боже вирости і бути добрим, послушним хлопцем — амінь!"

— Бабуню, а чи можна котика взяти спати?

— Спи синку так, спи.

Школа в Яворові була на горбку. Вся наша рідня там вчилася. Тепер вчаться внуки. Учитель звався Цюцюра, він мав довгі звисаючі вуса.

Вуйцю, а чи в мене будуть такі вуса, як виросту?

— Будуть, синку.

— А чому в дідуся вусів нема?

— Бо дідусь декан (старший священик)

"Буки-аз — ба, буки-аз — ба" вчилися ми в школі, а в неділю тоненькими голосами співали на крилосі в церкви "Іже Херувими". Потім заходимо до діда і дістаємо по крейцару (по центови) за те, що добре співали.

— Тепер іншої заспіваємо, — говорять дідо, — і починаємо тої, як "женить-ся горобець".

Дідуню, заграйте нам "зайчика".

І дідуньо брали скрипку та грали, як зайчик по степу скаче, як стрілець його пострілив, як зайчик плаче.

Пригадується, як прийшов "тяжкий рік", — слабість, голод і смерть на люде. [illegible] збиралися люде, ви[illegible] Дідо роздавали "запомогу". З школи зробили трупарню. А ми раді, що школи нема. "Тяжкого року" умерли дідо, умер учитель Цюцюра.

Все те мені на далекій чужині, на широкім морі пригадалося.

Приїхали ми до порту. Дістав газету і читаю "Упокоїлась в Бозі праведна і щира Українка Марія Магдалина, окружена синами, доньками, внуками і правнуками. В. І. п."

І лист був з дому.

"Бабуня умерли і тебе згадували перед смертю, казали: два внуки були в мене, котрих я любила найбільше, а з них один десь в Босні, а другий, — Бог знає по якім морі плаває..."

Таке мені серед далекого моря пригадалося. Такими стежками наше життя переходить...

КІЛЬКО ПРОПУСТИЛИ ТУРИСТИ

Туристи, се люди, що подорожують по світі без конечних причин, для розваги, для відвідин. Минулого року туристи видали канадійських долярів поза Канадою 226 міліонів. З того в Стейтах видали коло 193 міліони, а 33 міліони за морем.

Розуміється, що до Канади приїздять туристи з других країв, що тут привозять гроші.

ШУКАЮТЬ ЗАЧІПКИ

Сім румунських вояків почали через границю стріляти до вояків югославських і вбили одного, що наладовував вугля. Видно, що шукають зачіпки.

ВАРТА ПРИГАДАТИ

Галицька преса в 1937 р. подавала вістку, що 10-го січня того ж року гр. кат. свящ. Боский правив гр. кат. Богослужения в Вестминстерській каплиці в Лондоні, в Англії. А там він Евангелію читав **"народною мовою"**, себто по українськи. **"Апостола також народною мовою читав др. В. Ю. Кисілевський".** Дальше відправляв Боский в Кембриджі і там на проскомидійнім столі **"стояв трираменний хрест, пять просфор. При Сл. Божій збережено обряд теплоти Св. Духа."** Також в Менчестері на Великдень читав Боский Евангелію **"народною мовою".**

Се очевидно той Бельгієць, що в Канаді був гр. кат. священиком і в "Норт Вест Ревю" писав 1921 р., що [illegible] католиків треба латинщити, але про [illegible] не багато говорити, бо повтікають до Православної Церкви.

Та пригадка багато говорить. В Галичині гр. кат. священики не [illegible] того, щоби не то Богослужен[illegible] дай Евангелію й Апостола [illegible] українськи, хоч того добивали[illegible] того і в Канаді в гр. кат. Церкв[illegible] ка ще в 1915 р. в тайних "[illegible]" ставився проти трираменно[illegible] в Англії Боский має трираменн[illegible] і Евангелію читає по українськи.

Окремо вживає Боский пять [illegible] фор, хоч в гр. кат. Церкві вжив[illegible] одної. Пять вживають в Пр[illegible] Церкві. Вживає він і "теплоту" (тепл[illegible] воду), якої не має гр. кат. Ц[illegible] колись була, але її усунен[illegible] Замойськім Соборі ще [illegible]

Певна річ, що Українц[illegible] ків в Англії не було тод[illegible] на Богослуженню мусіло [illegible] Англійців, і Боский хвалив[illegible] ми тим, що гр. кат. нача[illegible] викидає та чого не допус[illegible] числив і на кілька право[illegible] гли там бути. Мовляв [illegible] у вас.

Се очевидно політика [illegible] вона видало було гр. кат. [illegible] Галичині Требник з прав[illegible] [illegible] для навертання пра[illegible] "урядову унію". Ходіть [illegible] нас все те, що у вас... пок[illegible] даємо.

Так і протестанти в Га[illegible] й газеті "Віра і Наука" [illegible] мало хрестів для баламучення [illegible] їх до протестантизму тягну[illegible] в Канаді ті самі проповідували, що [illegible] то шибениця.

Таку двобоку політику провадять люди!

СТРАТИ БОЛЬШЕВИКІВ В ІТАЛІЇ

Большевики і їх спільники соціялісти в Італії стратили в минулих виборах 1,043 містів і містечок, де [illegible] бути їх сила при виборах. Коли брати муніципали, де вони верховодили, то стратили вони 4,667 муніципалів.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим Істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

НАЙВИСША ГОРА ПІДНЕСЛАСЯ

Найвисшою горою на світі є Еверист в Гімалайських горах в північній Індії. Її висота 29,002 стіп, як показують обчислення з віддалі. До верха гори ще не вдалося вийти нікому.

Коли ж 15 вересня, 1950 р. був там великий землетрус, то гора ще піднеслася. В тім землетрусі згинуло 1,526 людей, цілі околиці були знищені і прибрали інший вигляд.

З ОЛИВИ ВСЕ РОБЛЯТЬ.

В Англії вже роблять з олив, з кита сметану і масло, коли звичайне молоко йде на виріб сира.

ВЖЕ ВІРИТЬ В БЕЗСМЕРТНІСТЬ

Є вісти, що Ференц Мольнар, жидписьменник, недавно виголосив промову до жидів через „Голос Америки", в якій сказав: „Маю вже понад 70 років. З того 60 літ я жив в безвірстві, а тепер починаю вірити в безсмертне життя"

Говориться, що він перше голосив безвірство, але Жиди його вважали завсігди своїм

ЯК СКОРО ЛЕТЯТЬ

Капітан Блейр перелетів з Ню Йорку до Лондону в Англії за 8 годин і 48 мінут. Перелетів 3,500 миль, пересічно 450 миль на годину. Мав [illegible] бою 865 гальонів газолини

ДИКА СТУДЕНТСЬКА ПАРАДА

В Ню Вестминстер, Б. К., 500 студентів висших шкіл владили параду в день св. Патрика. Вони в школах вибивали вікна, перевертали столи, лавки, скидали з стін образи, все нищили і такі двi параді перевели по місті. Поліція чотирох провідників арештувала. А решта... Таке нині виховання!

РОСІЯ НЕ ХОЧЕ ВІДДАТИ

Росія заявила, що не віддасть Америці тих 670 кораблів, які вона за минулої війни від Америки дістала. Америка каже, що дальше буде віддачі домагатися

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА

о. О. Фляка.

Калгари, Алта.: По 5.00 дол.: Д. Кобильник, П. Стодола; По 2.00 дол.: І. Андріїшин, І. Петращук, п. Підгорний, Л. Сарчук, О. Бойко, І. Ко[illegible] [illegible]чук, М. Андріюк, П. [illegible] А. Зайчук, А. Середа; [illegible] О. Фляк, Анна Дани[illegible] [illegible]стали Світик, І. Світик, [illegible] А. Лозовський, В. Сте[illegible] [illegible] Гордійко Зеновія [illegible] Стройч, Г. Костів, І. [illegible] Підгорецька, М. Да[illegible] [illegible] Петрук, П. Бзовий, І [illegible]нищук, О. Бедрило, І. [illegible]чинила, О. Комарницький, Катерина Білява, [illegible] Григорів, П. Кіндрат, [illegible] Мельничук, І. Марти[illegible] [illegible] Олена Будник, Ма[illegible] Василина Бурак, В. [illegible] Рошко, Ф. Ткачук, І [illegible] Курчаба, Ф. Олійник, [illegible]рницька, К. Малярчук [illegible] Незнаний, Незнаний, М. Комарницький, С. Смель [illegible] М. Мегела, А. Гер[illegible] [illegible], Н. Роляк, І. Тівкало, [illegible] І. Заяць, П. Спраь[illegible] [illegible] М. Кривонiс, [illegible] Ольга Фальковська [illegible] І. Дук. Дрібними 5.17

о. Ф. Кульчинського

Смокі Лейк, Алта.: По 2.00 дол [illegible] по 1.00 [illegible] Стогрин, др. П. Курило, [illegible] Параскевія Палилик, С. [illegible] В. Пелюшкевич. [illegible], П. Мороз, Д. [illegible]патинський, І. Луців, [illegible] Г. Сухолотоц[illegible] [illegible]нюк, М. Галіцький, О. [illegible] Дрібними 1.70 дол.

Смедлен, Алта.: По 1.00 дол.: В. [illegible] Романчук, Я. Леськів, [illegible] В. П. Сироїд, М. Куташ, [illegible] Р. Гордей, І. Яхолок, [illegible] Романчук; Дрібними [illegible]

[illegible], Алта.: По 1.00 дол. [illegible] [illegible] Палужний, П. Коро[illegible] [illegible] В. Качмчук, І. Під[illegible] [illegible] Д. Климочко, Л. [illegible] Ґхір, Н. Теленко

Бел[illegible], Алта.: По 1.00 дол.: І. Во[illegible] [illegible], М. Садовий, І. Чер[illegible] Чорнолюк, Н. Н., Н. Шев[illegible] [illegible]ярюк, Дрібними 1.50 дол.

Бойн Лейк, Алта.: По 1.00 дол. О. [illegible] І. Бойчук, П. Рома[illegible] [illegible] І. Завадний, С. Поз[illegible] Дрібними: 1.50 дол.

Вільна, Алта.: По 1.00 дол.: В. Шап[illegible], Г. Чернівчан, Марія Бігус, П. Па[illegible] [illegible] Чернівчан, Т. Російчук, М. [illegible] 20 шт.

Васе[illegible], Алта.: По 1.00 дол.: О. Во[illegible] Російчук, Анна Російчук; Дрібними 2.25 дол.

Ворспайт, Алта.: По 1.00 дол.: В. [illegible]нищук, Юлька Лотоцька, Анна [illegible], Марія Капій, Л. Слободян, І. [illegible]; Дрібними: 1.25 дол

о. М. Фика.

Отава, Онт. (св. Івана): По 2.00 дол. Кат. Божеско, Вол. Дубіна, Г. [illegible]; По 1.00 дол.: О. Лучка, І. [illegible] Сабат, О. Чередарик, М. [illegible], Н. Котуцький, Ю. Романчук, Н. Хомин, І. Костюк, Оля Марчук, Е. Лисан, В. Аполійчук, Д. Бабій, Т. Мачиха, О. Коханський, В. Корчин, Дрібними [illegible]

о. П. Запарнюка

Віндзор, Онт.: Загальна сума 20.00 дол.

о. М. Фляка.

Ватсон, Саск.: По 2.00 дол.: Д. Глек, По 1.00 дол.: Т. Романюк, В. Процко, І. Процко, Г. Загвольський, П. Загвольський, П. Стрілець, [illegible] Стрілець, М. Секундяк, О. [illegible] С. Войтило, Л. Полович, [illegible] С. Ольховський, Г. Хома, Дрібними 1.00 дол.

Вимер, Саск.: По 5.00 дол. Укр. Православна Громада Вимер; По 1.00 дол. Т. Кевондяна, М. Охітва, Л. Токарчук, Г. Кудрик, [illegible] В. Романюк, М. Токар[illegible] [illegible]ка, М. Мартинюк, П. Б[illegible] [illegible]гас; Дрібними 3.00 дол.

Кнін, Саск.: По 2.00 дол.: М. Ко[illegible]; По 1.00 дол.: В. Лемко, С. Гашкевич, П. Ганкевич, В. Пилатюк, О. [illegible]

Клер-місто, Саск.: [illegible] 1.00 дол. Ю. Куренк[illegible] В. Демк[illegible] [illegible] Дрібними. 1.25 дол.

о. М. Боднарчука.

Тизіс, Саск.: По [illegible] дол. [illegible]; По 1.00 дол.: Ю. Томчишин, М. Ярема, П. Ленюк.

Мармонпіль, Саск.: По 1.00 дол. І. Олійн[illegible] [illegible] Н. Юник [illegible] Дрібними 2.50 дол.

Дробот, Саск.: [illegible] Загарія, М. Скв[illegible] Дрібними 4.95 дол.

Борджис, Саск.: По 1.00 дол.: І. Т. Кічен, Н. Куницький, П. Матійчук, В. Кічен, В. Т. Джаман, М. Тирон, п-ні І. Кічен; Дрібними 2.15 дол.

Канора, Саск.: По 5.00 дол. [illegible] А. Данильчук; По 1.00 дол.: П. Смутило, Н. Мельничук, Р. Стратійчук, Г. Козоріс, Н. Сушельницький, п-ні Бориславa Кусий, Г. Стратійчук, Г. Реваковський, П. Хохоляк, В. Кітар[illegible], Е. Кушнірук, П. Оршинський, [illegible] Романюк, [illegible] Джаман, І. Додба, А. Свiнорчук, [illegible], Л. Худяк, К. Трембач, П. Трембач, В. Баран, М. Сушельницький; Дрібними 6.60 дол.

Бюкенин, Саск.: По 1.00 дол.: В. Мисак, С. Скорець, М. Рурак, Е. Васьків, В. І. Каменецький, Н. Дороненко. Дрібними 2.35 дол.

о. Ю. Цукорника

Велланд і Гримсбі, Онт.: По 5.00 дол.: І. Данилюк, Марія Золубиши[illegible]; По 2.00 дол.: Р. Гуцуляк, М. Кравчук, І. Пуйда, І. Семенців, Меланія Гарасимчук, Олександра [illegible] ська, Г. Будз, Ю. Кеч, [illegible]; По 1.00 дол.: Р. Шипитковський, К. Шипитковський, П. Куз, І. Будзак, Н. Миронюк, В. Ленко, М. Ройк, А. Кесилиця, М. Безвєсний, Л. Шувера, В. Чорний, Н. Романюк, Ф. Декон, П. Грох, С. Яловега, І. Несторович, Параска Ткач, С. Якубовський, П. Якубовський, К. Марійчук, В. Мельник, О. Бабій, П. Криця, В. Швець, М. Якубовський, Дрібними 1.25 дол.

о. Г. О. Василіва

Торгилд, Алта.: По 2.00 дол. С. Боднарчук; По 1.00 дол.: І. Микитей, Д. Гавалко, Г. С. Томнюк, В. Надурак, К. Білак, А. Остафійчук, П. Радомський, Дж. Садляк, А. Колодинський, І. Олійник, А. Проданюк, Г. Д[illegible]ко, І. В. Олійник, Д. Борко, Р. Теленко, п-ні К. Довгань, І. Горецький, [illegible] Боднарчук, І. Надурак, І. Клим[illegible], Г. Розак, О. Свиница, Л. Касов[illegible], [illegible] А. Матійко, П. [illegible], І. Процишок, Дрібними [illegible]

Редвотер, Алта.: По 1.00 дол.: В. [illegible], Н. Крайний, С. Феторак, [illegible] І. Хаба, І. Худа, С. По[illegible], П. Герман, І. Онушко [illegible] В. Шумський [illegible] Н. Горбаль [illegible] Чернявський, І. Ху[illegible]

Сірейл, Алта.: По 1.00 дол. А. С[illegible] В. Николів, Ден Швець, В. [illegible] Музяк, А. Гевко, П. Гев[illegible] [illegible] М. Овсяний, М. Гре[illegible] [illegible] Марія Кмець, Н. [illegible] Ковалик, А. Гевко. Дрібними [illegible]

Радвей, Алта.: По 2.00 дол.: Н. [illegible] М. Снайчук, Н. [illegible] (Едмонтон), О. [illegible] С. Бойко, І. Онисчук, М. Кі[illegible] Дрібними 8.80 дол.

Восетна, Алта.: По 1.00 дол. [illegible] Чорний, Г. Вірун, О. Денес[illegible] Т. Швець, Р. Вірун, П. Музяк, [illegible] Деголь, В. Зінник, І. Муляк, М. Павел[illegible] чук, А. Карпюк, [illegible] Рипка, К. [illegible] Дрібними 1.86 дол.

Пено, Алта.: По 1.00 дол. В. Онишко, Н. Рулько, С. Мацюк, Т. Ми[illegible]чук, п-ні Анастазія Рулько, В. [illegible]винко, Н. Тимчак, Н. І. Михай[illegible]. Дрібними [illegible]

Егрімонт, Алта.: По 1.00 дол. М. [illegible]нзюк, П. Павлюк, М. Лукасевич, Н. Богай, П. Чернецький, В. Гринюк. Дрібними 3.45 дол.

Бойл, Алта: По 1.00 дол. П. Некит[illegible], С. Пипець, М. Лазарук, Ф. Пи[illegible], М. Дубенський, М. Скорейко, Дрібними 0.95 дол.

Грейленд, Алта.: По 1.00 дол.: Д. Садовник, Д. С. Семенюк. Дрібними 1.10 дол.

ЄЛИСАВЕТА ПАНАС.

[illegible]

Шира подяка жертводавцям в Покійній Вічна Память! о. Ф. Б.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

ЧЕРВЕНЬ:

24 Неділя Всіх святих, храм — Севн Ренидс

ЛИПЕНЬ:

1 Неділя — Тривін.
7 Субота, Різд. Ів. Хрест — Лессард
8 Неділя — Тевара.
12 Четвер, Ап. Петра й Павла, храм Гіфорт.
15 Неділя — Глендон.
22 Неділя — Севн Ренидс
28 Субота, Св. Вел. Князя Володимира, храм Елк Пойнт
29 Неділя — Елк Пойнт

Адреса: Box 586, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа

ЛИПЕНЬ

1 Неділя — [illegible] Комітету)
7 [illegible] Рідзво [illegible] Івана Хрест [illegible] (храм)
8 Неділя — Смокі Лейк
12 Четвер, Ап. Петра і Павла [illegible]
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — Смокі Лейк
29 Неділя — [illegible]

Адреса: Box 809, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЧЕРВЕНЬ

24 Неділя Всіх святих — Федора

ЛИПЕНЬ

1 Неділя — Радвей
7 Субота, Різдво Івана Хрест. Егрімонт (храм)
8 Неділя — Грейленд
12 Четвер, Петра і Павла — Сірейл (храм)
15 Неділя — Торгилд
22 Неділя — Редвотер
28 [illegible] Володимира [illegible] (храм)
29 Неділя — Восетна

СЕРПЕНЬ

5 Неділя — Радвей
12 Неділя — Редвотер
19 Неділя, Преоб. Госп. — Бельвил
26 Неділя — Торгилд
28 Вівторок, Успіння Пр. Богор. — Федора

Адреса: Радвей, Алта

Адреса. Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЧЕРВЕНЬ.

24 Неділя — Лужани.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Вилингдон
7. Субота, Івана Хрест — Стравка (храм).
8. Неділя — Завали
12. Четвер, Петра і Павла — Андрю (храм).
15. Неділя — Лужани
22. Неділя — Калини
28. Субота — Володимира — Вилингдон.
29. Неділя — Борівці

Адреса: Вилингдон, Алта

ЗБОРИ КАТЕДРАЛЬНОЇ ГРОМАДИ В ВИНИПЕГУ

Квартальні Збори Катедральної Громади у Винипегу відбудуться в понеділок, 25 червня, в Колегії св. Андрея, в годині 8:30 вечером. Будуть звіти, огляд праці при будові. Недільна Школа, а зокрема справа посвячення Угольного Каменя та надходячий Собор, що мав би відбутися в салі Катедри.

За КАТЕДРАЛЬНУ ГРОМАДУ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ:

П. Боднарчук, голова.
П. Кривакевич, секретар.
о. Ф. Кернiцький, парох.

ПРИМІТКА: Властитель Вишневого Садка, п. С. Юськів, призначив на поважну суму овочевих деревець — щеп, для допомоги Катедрі. Хто потребує таких деревець, нехай звертається за інформаціями та з замовленнями до:

Sadok Nursery,
R. R. 1. Winnipeg, Man.

КАРНАВАЛ В ОШАВІ

В днях 6-7 липня 1951 року, при Українській Православній Громаді св. Івана в Ошаві, Онт., відбудеться

КАРНАВАЛ

під час якого буде розіграно особове авто "Понтіак" 1951 р.

Вартість квитка 25 центів. Одна книжка 5 квитків 1 долар.

Всіх, хто бажає набути квитки, проситься звертати на адресу:

Secretary of Building Fund,
30 Bloor St. East, Oshawa, Ont.

УВАГА! УВАГА!

ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ В АЛЬВІНІ

В НЕДІЛЮ 24-го ЧЕРВНЯ.
Українська Православна Церква в АЛЬВЕНІ, САСК., відсвяткує свій *10-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ*

Богослуження відправить о. К. Желiшкевич. Співати буде церковний хор з Вакав [illegible] учителя *П. Кн. Кандрачука*. По Богослуженню спільний обід. Святочні промови.

На це свято запрошуємо Українців з околиць.

Заряд Укр. Греко-Прав. Церкви.

НА ПРОДАЖ

[illegible] товар [illegible] разом [illegible] в місточку [illegible]. Дуже умірковано на виплат або за готівку. Для спроможного торговця високий прибуток. Писати до
Box 171. Rainy River, Ont.

СПІЛЬНЕ ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

коло *Джон Лейк (Боні Бен)*, близько *Вима, Альберта* відбудеться

в неділю, 15-го липня, 1951.

ПРОГРАМА

10:00 рано — Соборна Служба Божа. Всеч. о. В. Сенишин і місцевий парох.
12:00 в полудне — перекуска — обід
2:00 пополудні — промови
3:30 пополудні — коронація королевої, пописи [illegible] розривки в перегонах й ігри.
6:30 вечером — перекуска, загальний спів і вручення нагород.

На площі буде буфет, атракції, а також пиво [illegible].

Церковна Окружна Рада запрошує українське громадянство взяти участь.

КОМІТЕТ ОКРУЖНОЇ РАДИ СМОКІ ЛЕЙК
о. прот. Ф. Кулачинський, парох
Василь Дзюрак, управитель.
П. В. Гавриляк, секретар.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ.

Цього року заходами жіночого товариства відбулося спільне свячене в таких громадах Вайтської округи: Вайта, Сірко, Арбакка (св. Миколая) і Сондаля.

Велияй акт цей відбувся врочисто з відповідними промовами о. Пароха, поважних громадян і гостей.

В Вайті на спільнім свяченні були присутними увесь персонал місцевого шпиталю (Англійц.). Всі вони одержали на памятку по писанці, роботи пані Песміструкової, надзвичайно артистично виконаної.

о. С. Г.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Су Лукаут, Гонор, Поплар Парк.
7. Субота, Різдво Ів. Хрест. — Стед (храм).
8. Неділя — Сантон, Портедж ла Прері.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Ст. Мартин, Поплярфілд.
15. Неділя — Тиндал (храм), Дуфрост.
22. Неділя — Гонор, Пембіна.
29. Неділя — Поплярфілд, Леданн.

Адреса: 7 Ст. Джанс Ава., Винипеґ, Ман.
Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Роблін-місто.
7. Субота, св. Івана — Х.
8. Неділя — Шелвелей.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Роблін-зелена (храм).
15. Неділя — Шортдейл.
22. Неділя — Леннард.
29. Неділя — Ізаберт Плейнс (храм).

СЕРПЕНЬ

5. Неділя — Гренвю.
12. Неділя — Шелвелей.
19. Неділя — Петлюра.
26. Неділя — Леннард.
28. Вівторок, Успіння Богор. — Роблін-Зелена.

Адреса: Роблін, Ман. Тел. н. 304 Р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЧЕРВЕНЬ.

24. Неділя — Гардентон.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Толстой.
7. Субота, Івана Хрест. — Толстой.
8. Неділя — Сеньків.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Арбакка.
15. Неділя — Рона.
22. Неділя — Гардентон.
28. Субота, Володимира Великого — Толстой.
29. Неділя — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Сондаля.
8. Неділя — Вайта.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Сондаля (храмове свято).
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Арбакка (храмове свято).
15. Неділя — Вайта.
22. Неділя — Сірко.
28. Субота, Св. Вел. князя Володимира — Х.
29. Неділя — Арбакка, св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Сифтон.
7. Субота, Різдво Івана Хрест. — Гріфтинг Ривер (храм).
8. Неділя — Давфин (з'їзд СУ братств, сестрицтв).
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Коси (храм).
15. Неділя — Нептун.
22. Неділя — Ронтон.
29. Неділя — Давфин.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Етвил.
12. Неділя — Давфин (Полеве Богослуження).
19. Неділя — Велий Ривер.
26. Неділя — Гріфтинг Ривер.
28. Вівторок, Успіння Бог. — Коси.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман.
Тел. 553 W.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЧЕРВЕНЬ

24. Неділя — Реннер.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Ворд.
7. Субота, Св. Ів. Хрест. — Гарленд, празник.
7. Субота, Св. Ів. Хрест. — Драй Ривер, празник (Всеч. о. С. Гребенюк).
8. Неділя — Пайн Ривер.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Етелберт, празник.
15. Неділя — Богдан.
22. Неділя — Етелберт.
29. Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЧЕРВЕНЬ:

24. Неділя — Оакборн.

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Оакборн. Окружний з'їзд.
7. Субота, Івана Хрест. — Глен Елмо.
8. Неділя — Сенді Лейк (храм).
12. Четвер, Св. Петра і Павла — Січ (храм).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 318—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Норитон.
7. Субота, Св. Івана — Драй Ривер, Ман. (храм).
8. Неділя — Провстон.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Горліц (храм).
15. Неділя — Сторновей (храм).
22. Неділя — Мелвил.
29. Неділя — Мачепа.

Тел. 798 — Норитон, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Принс Алберт.
7. Субота, Різдво св. Івана Хрест. — Вірлейн (храм).
8. Неділя — Сенборг.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Гонеймун (храм).
15. Неділя — Шипман.
22. Неділя — Сенборг.
29. Неділя — Принс Алберт (празник).

Адреса: 554 — 7 ст. [illegible] Тел. 3785. Принс Алберт, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ:

1. Неділя — Канора — о. М. Боднарчук; Рама — о. М. Тарновецький.
7. Субота, Івана Хрест. — Гліп (храм).
8. Неділя — Боженая (храм).
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — [illegible]
15. Неділя — [illegible] Мамбринна — прот. М. Фляк.
22. Неділя — [illegible] М. Боднарчук; Свидова — о. прот. М. Фляк.
29. Неділя — [illegible] — о. М. Боднарчук; [illegible] — о. К. Желiшкевич.

Адреса: Канора, Сасн. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желiшкевича

ЧЕРВЕНЬ:

24. Неділя — Альвена, храм.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Ст. Джулієн. Парастас на цвинтарі.
7. Субота, Різдво Івана Хрест. — Смат.
8. Неділя — Вакав.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Сідар Крік, храм.
15. Неділя — Тернопіль. Парастас на цвинтарі.
22. Неділя — Х.
28. Субота, Св. Князя Укр. Володимира — Калворт.
29. Неділя — Калворт, храм.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155, Вакав, Сасн.
Телефон 46.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

24. Неділя — Торбей, храм.

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — Менфредж.
7. Субота, Різдво Ів. Хрест. — Гавс, храм.
8. Неділя — Стинен.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Своп Плейн (храм).
15. Неділя — Пожний (храм).
22. Неділя — Гвайтбоч.
29. Неділя — Глен Гадер (храм).

Адреса: Box 124. Арран, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:

24. Неділя — Шіро полудн.

Адреса: Box 52, Шіро, Сасн.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

24. Неділя — Тафнев, храм.

Адреса: Box 52, Шіро, Сасн.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

24	Н	11	*1 Н. по З. Св. — Н. Всіх Св.*
25	П	12	Прен. Онуфрія Великого
26	В	13	Муч. Акилини, прен. Анн
27	С	14	Смерть князя Мстислава
28	Ч	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	П	16	Прен. Тихона Луховського
30	С	17	Муч. Мануїла, Савела

ЛИПЕНЬ:

1	Н	18	*Червень. Н. 2 по З С.* Леонтія
2	П	19	†Ап. Юди брата Господ.
3	В	20	Память угод. Зенки Волинськ.
4	С	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	Ч	22	Свящм. Евсевія
6	П	23	Муч. Агрипини діви
7	С	24	*Різдво Івана Хрестителя*
8	Н	25	*Н. 3 по З.С.* Прен. Февронії
9	П	26	Прен. Давида [illegible] Івана
10	В	27	Прен. Сам[illegible]
11	С	28	Прен. Сергія і Германа
12	Ч	29	*Св. Петра і Павла* [illegible]
13	П	30	Собор 12 ти [illegible]
14	С	1	[illegible]
15	Н	2	*Н. 4 по З.С.* [illegible]
16	П	3	Муч. Акакія [illegible]
17	В	4	Андрея архиєп. [illegible]
18	С	5	Прен. Атанасія [illegible]
19	Ч	6	Прен. [illegible]
20	П	7	Прен. [illegible]
21	С	8	Вмуч. [illegible]
22	Н	9	[illegible]
23	П	10	Прен. Антонія Печерського
24	В	11	Смерть укр. княгині Ольги
25	С	12	Муч. Прокла [illegible]
26	Ч	13	Собор [illegible]
27	П	14	[illegible]
28	С	15	[illegible]
29	Н	16	[illegible]
30	П	17	[illegible]
31	В	18	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛИПЕНЬ.

1. Неділя — [illegible]
7. Субота, [illegible] Ватк[illegible]
8. Неділя — [illegible]
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — [illegible] (храм)
15. Неділя — [illegible]
22. Неділя — [illegible] Вечірня — Білина, поч. 3 год. пополудні.
29. Неділя — [illegible]

Адреса: Box 51 [illegible] Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЧЕРВЕНЬ:

24. Неділя — Гемаян

ЛИПЕНЬ

1. Неділя — [illegible]
8. Неділя — [illegible]
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Кендеот (храм)
15. Неділя — [illegible]
22. Неділя — [illegible]
29. Неділя — [illegible]

СЕРПЕНЬ

2. Четвер, [illegible] (храм)
5. Неділя — [illegible]
12. Неділя — [illegible]
19. Неділя — [illegible]
26. Неділя — [illegible]
28. Вівторок, Усп. Богор. — [illegible]

Адреса: Вилінгдон, Алта.

Устав Церковний

24 Нед. 1. Всіх Святих. Гол. — УС 1. Ап. Жид. 11 33-40; 12 1-2. Єван. Мат. 10 32-33; 37-38; 19 27-30.

ЛИПЕНЬ

1 Нед. 2. Гол. 1. УС [illegible] Ап. Рим. 2, 10-16. Єван. Матея 4 18-23.

7 Субота. *Різдво І*[illegible] УС [illegible] Ап. Рим. 13, 11-14; [illegible] 1, 24-25, 57-68; [illegible] 76-80.

8 Нед. 3 Гол. 2 [illegible] Ап. Рим. 5 1-10. Єван. Мат. 6 [illegible]

12 Четвер. [illegible] *Петра і Павла*. УС [illegible] 11 21-33 [illegible] 12 1-9. Єв. Мат. 16 13-19.

15 Нед. [illegible] УС 4. Ап. Римлян 6: 12-23. Єван. Матея 8, 5-13.

22. Нед. 5. Гол. 4. УС 5. Ап. Рим. 10: 1-10. Єван. Мат. 8 28-34; 9 1.

28 Субота. *Володимира* [illegible] України. УС Івана 10 9-16. Ап. Гал. 1 11-19. Єв. Івана 10: 1-9.

29. Нед. 6. Гол. 5. УС 6. Ап. Рим. 12 6-14. Єв. Матея 9 1-8.

Український Релігійний два-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК

THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
WINNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church [illegible] Johns Ave

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., July 1, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1951. ЧИСЛО (897) 13

НАДЗВИЧАЙНИЙ СОБОР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що згідно з Уставом і Статутом Української Греко-Православної Церкви в Канаді та за благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді скликає НАДЗВИЧАЙНИЙ СОБОР тої Церкви, який відбудеться **в середу і четвер, 8 і 9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Ман.**

Наради Собору **відбудуться в конференційній салі** готелю Роял Александра **(Royal Alexandra Hotel), на розі** вулиць Мейн і Гиггинс, коло сіпіярської стації.

Наради Собору попередить Архиєрейська Служба Божа, яку відслужать Високопреосв. Архиеп. Михаїл і Преосв. Еп. Платон при асисті духовенства, в церкві св. Михаїла, під ч. 110 Дизраелі Стр., в годині 9.00 рано, першого дня Собору.

ПРОГРАМА СОБОРУ:

1. Реєстрація делегатів і гостей на Соборі:
   (а) Від год. 10.30 до 12.00 рано, першого дня Собору, 8 серпня, 1951, в салі при церкві св. Михаїла.
   (б) Від год. 1.00 до 2.00 пополудні при вході на залю нарад Собору в готелі Роял Александра.
2. Молитва Царю Небесний і відкриття Собору Прот. С. В. Савчуком, Адміністратором Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — в год. 2.00 пополудні.
3. Вибір Президії і покликання секретарів Собору.
4. Затвердження Реєстраційної Комісії та вибір Комісій на час Собору: Верифікаційної, Резолюційної, Розметової [illegible].
5. Доповідь Адміністратора о. С. В. Савчука про стан Церкви від послідного Собору.
6. Вступні заввагги до проекту зміни Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — суддя Я. В. Арсенич.
7. Розгляд проекту зміни Статуту та його приняття.
8. Створення Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
9. Вибір Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
10. Вибір других членів Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
11. Вибір Консисторії на підставі нового Статуту.
12. Становище Української Греко-Православної Церкви в Канаді у відношенню до цілої Української Православної Церкви і до инших Православних Церков.
13. План забезпечення священиків на старші літа та на випадок слабости.
14. Церква і Школа — Проф. Л. Білецький.
15. Справа Катедри Пресв. Тройці в Винипегу.
16. Справа Колегії св. Андрея в Винипегу.
17. Буджет Української Греко-Православної Церкви в Канаді й утримання Єрархії та адміністративного апарату.
18. Приняття Резолюцій.
19. Закриття Собору.

Згідно з пар. 5-им Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді до складу Собору входять:

а. Єпископи Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

б. Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді всіх степенів, з виїмком осіб, які знаходяться під церковною суспензою;

в. Делегати поодиноких громад, парафій і місій в пропорції одного делегата на кожних 25 дійсних членів, або більше як половину того; коли в громаді, місії чи парафії є менше як 25 членів, їм все одно прислугує право одного делегата. Делегат мусить бути дійсним членом громади, яку він репрезентує;

г. Члени Консисторії, члени постійних комісій, створених Собором, і редактор офіціяльного органу Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

д. Два представники від Колегії св. Андрея у Винипегу, делеговані дирекцією і професорським складом Колегії.

Делегатів на Собор вибирають збори повноправних членів громади, місії чи парафії. Ці збори також вибирають по одному заступникові для кожного делегата. Вразі, коли б делегат не міг з будь яких причин на Собор поїхати, на його місце їде заступник.

Уряди громад мають повідомити Консисторію про вибір делегатів найпізніше до 1-го серпня, 1951, виповняючи та висилаючи до Консисторії формуляр "Повідомлення про вибір делегатів", який уряди громад отримали від Консисторії.

Делегати на Собор мусять привезти з собою посвідчення від своїх громад, що вони є дійсно їх делегатами. Форму такого посвідчення Консисторія розіслала урядам всім громад.

Всі делегати на Собор мають бути в Винипегу в середу рано, 8-го серпня, 1951, і мусять бути присутні на всіх сесіях Собору від початку до його закінчення.

На кошти делегатів на Собор буде зроблений розмет так, що кошти кожного делегата будуть рівні без огляду на те, як далеко він їхав. Розмет буде зроблений тільки на кошти подорожі, тобто на кошти залізничих білетів та евентуально на кошти їзди автом, а не також на кошти харчів і нічлігу.

Консисторія поробила зарядження з залізничими компаніями, згідно з якими **учасники Собору, — делегати й гості, — можуть їхати на Собор по зниженій ціні.** Для цього вони роблять слідуюче:

(а) Купують білети (тикети) лише в один бік, — тобто з дому до Винипегу.

(б) Купуючи білети повідомлять агента, що вони їдуть на Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді (по англійськи General Council of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada) та просять, щоби їм видав цертифікат або посвідку, яка по англійськи називається Standard Convention Certificate (Form 24W). Цей цертифікат вони опісля віддадуть Реєстраційній Комісії Собору, яка його підписує та стверджує, що дана особа справді була учасником Собору. Маючи такий цертифікат, учасник Собору зможе купити поворотний білет з Винипегу до дому **за половину звичайної ціни.**

(в) На тикети по зниженій ціні делегати й гості на Собор із Західної Канади, — тобто на захід від Винипегу, — можуть виїздити з дому від 4 до 7 серпня включно, а делегати на схід від Винипегу — від 2 до 7 серпня включно.

З Винипегу до дому можуть виїхати не пізніше, як в понеділок 13-го серпня.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх оплачують самі громади, в злуці з Собором будуть поважні загальні кошти, які мають бути покриті з загального фонду Церкви. На покриття таких коштів кожна громада складає від себе добровільну жертву, висилаючи її до Консисторії ще перед Собором, або передаючи її своєму делегатові, щоб зложив її на Соборі.

На правну участь в Соборі, — у дискусіях, голосуванню і т. п., — мають право тільки повноправні делегати та взагалі правні учасники Собору, одначе присутними на Соборі можуть бути також гості, — вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Щоби забезпечити собі допущення на Собор, **гості повинні мати посвідчення від свого парафіяльного уряду або пароха,** що вони дійсно є членами Церкви.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,

Прот. С. В. Савчук, голова.
Свящ. В. Бойчук, секретар.

Проєкт зміни Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Згідно з параграфом 93 Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді слідуючі зміни Статуту згаданої Церкви будуть запропоновані на Надзвичайнім Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді, який відбудеться 8 і 9 серпня, 1951, в Винипегу, Ман.

(УВАГА: Параграфи теперішнього Статуту, яких в цім проекті не згадується, остаються незмінені).

Заголовок: СТАТУТ І ПРАВИЛА УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

1. Вступ.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді є едина, неподільна і самоуправна церковна організація українських православних християн на терені Канади; вона є частиною Єдиної Святої Православної Соборної Апостольської Східної Церкви і визнає віру, науку і догми встановлені і приняті першими сімома Вселенськими Соборами Християнської Церкви, і управляється у всіх дочасних і духовних справах своїм Чартером, який становить 98 Розділ Статутів Домінії Канади, 1929, своїм Статутом, ухваленім на підставі і згідним зі згаданим Чартером, і своїми Правилами, — як понизше подано.

Параграфи 2 і 3 викинути, а на їх місце вложити: 2. Українська Греко-Православна Церква в Канаді заховує догматичну єдність з усіма православними автокефальними Церквами; вона є рівна в правах з ними і незалежна у своїм устрою та управлінню, і провадить своє життя на основі Слова Божого, в Святім Письмі поданого, та Св. Передання, заключеного в правилах і постановах 7-ох Вселенських Соборів.

(а) Щодо правил і постанов 7-ох Вселенських Соборів, то Українська Греко-Православна Церква в Канаді стоїть на тому самому становищі, що і всі інші східні Православні Церкви, а коли виринає специяльне канонічне питання, непередбачене в згаданих правилах і постановах, його передається Консисторією або Собором на розгляд і вияснення Соборові Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а коли б такого в данім часі не було, то знавцям, покликаним в тій ціли Собором або Консисторією, після чого Собор або Консисторія виносить своє рішення

До пар. 4: (1) По словах "в Канаді", в третім рядку згори, викинути всі дальші слова і на їх місце вложити: "у всіх її дочасних і духовних справах є її Собор; не ограничуючи компетенції Собору, він застановляється і виносить рішення в таких справах":

(2) По під-пар. (б) вложити новий під-пар. "(в) творення власних правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді для таких справ і потреб Церкви, які не є передбачені в правилах 7-ох Вселенських Соборів; такі правила не можуть розходитися з основними засадами Православної Церкви"

(3) В під-пар. (д), в 1-ім і 2 рядках слово "вибір" заміннти словом: "приняття".

До пар. 5 (д): Викинути при кінці пар. слова: "оскільки такий є чинний".

До пар. 6: (1): В 4-ім рядку згори, замість слів "три роки від 1950 почавши", вложити: "пять років від 1955 почавши".

(2) В 7-ім рядку по слові "епископа" додати: "або Собору Єпископів".

До пар. 8: В 1-ім і 2-ім рядках викинути слова: "і доповіді на Собор", а при кінці пар. додати: "за згодою Собору".

До пар. 12: При кінці пар. додати: "Сесіями Собору провадить голова президії Собору, а в його відсутности, або на його доручення один із заступників голови президії, по черзі їх вибору".

До пар. 16: Викинути цілий третій рядок, а на його місце вложити: "працюють в часі Собору між його сесіями, та в часі".

Новий пар. (по пар. 16, як перший параграф розділу про Єпископів): Єпископів або кандидатів на епископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді вибирає Собор, який рівнож рішає їх титули та визначує розподіл їхньої праці в лоні Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

(а) Кандидатів на епископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — без огляду на те, чи вони вже мають епископські священня, чи ні, — намічує і предложує Соборові Церкви Консисторія, за порозумінням і згодою правлячого епископа та Собору Єпископів, як що такий є.

До пар. 17: При кінці пар. додати: "із таким титулом, як Собор вирішить".

До пар. 17: (б): В другім рядку по слові "чинностей" додати: "в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді".

До пар. 17 (б), в 2-ім рядку згори на стороні 8, по слові "епископи" додати: "за ухвалою Собору", а в 3-ім рядку на ст. 8, по слові "діяконів" додати: "після оформлення Консисторією".

До пар. 17 (в): В 1-ім рядку по слові "Архипастир" додати: "і голова Консисторії", а в 3-ім рядку по слові "Статута" додати: "і правил"; в 5-ім рядку по слові "Канаді" викинути всі дальші слова до кінця параграфу.

До пар. 18: В 4-ім рядку по слові "в Канаді" додати: "або доручити епископові вікарієві".

До пар. 20 (а): При кінці пар. [illegible] слів "Церковного Суду" [illegible] ство"

До пар. 20 (б): (1) В третім рядку по слові "рішення" викинути слова: "на затвердження Консисторії і проголошення правлячому епископові", а на їх місце вложити слова: "Консисторії на її затвердження і проголошення".

(2) В рядку 7-ім цього пар. по слові "Судом" додати: "і за потвердженням Консисторії".

(3) При кінці пар. додати: "зглядно Собору Єпископів".

До пар. 21: В 2-ім рядку викинути слова: "з власної ініціятиви або на внесок" і на їх місце вложити: "за згодою". В 4-ім і 5-ім рядках викинути слова: "благословенних грамот чи інших відзначень світським вірним".

До пар. 22: Цілий параграф викинути.

До пар. 23: В першім рядку по слові "благословляє" додати: "на рішення Консисторії". Також додати **новий під-параграф:**

(а) Правлячий Єпископ, на рішення Собору, благословляє заснования монаших чинів і церковних інституцій Української Греко-Православної Церкви в Канаді

До пар. 24: Цей параграф змінити, щоб звучав, як слідує: Собор може своїм рішенням, для помочі правлячому епископові, вибрати в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді епископа-вікарія, або в разі потреби більше епископів-вікаріїв, і окремим реглямінoм означити розподіл їхньої праці.

Новий пар. (по 25-ім пар.): Хиротонія кандидатів на епископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбувається за рішенням [illegible] Церкви.

До пар. 26: При кінці [illegible] "подаючи перше свою р[illegible] Консисторії, або самому Со[illegible]

До пар. 28: В 2-ім [illegible] кинути слова: "з його дор[illegible] рядку, по слові "[illegible] важних". Рядок 7-ий [illegible] го місце вложити: "[illegible] чого епископа, вибр[illegible] коли і заступник [illegible] не міг би з буд[illegible] вати своїх обовяз[illegible] ням Консисторії [illegible] епископа".

До пар. 29: В 1[illegible] "Адміністратора [illegible] сить бути духовна [illegible] замісць слів [illegible] ків"

До пар. 29 (а): Цілий [illegible]

До пар. 30: Цілий п[illegible] ти, а на його міс[illegible] духу єдиної [illegible] Греко-Православ[illegible] помимо всего іншо[illegible] цім статуті й прав[illegible] правлячим і виконавчи[illegible] їнської Греко-Прав[illegible] наді у всіх її дочас[illegible] вах є Консисторія на[illegible] епископом як "[illegible] бирає Собор на пять[illegible] дуючого Звичайного Со[illegible]

Пар.: 31—36 викинути [illegible] вложити

31. Консисторія [illegible] 9 духовних і 9 сві[illegible] Собором, і всіх епископів [illegible] Греко-Православної Церкв[illegible] кі входять в склад Конси[illegible] свого становища

(а) Правлячий епи[illegible] головою Консисторії силою свого становища.

(б) Одного з духовних членів Консисторії Собор вибирає [illegible] Президії Консисторії

32. Засідання Консисторії відбувається в міру потреби, але не менше, як раз у рік, і скликується правлячим епископом через Президію Консисторії

33. Консисторія на своїх засіданнях:

(а) заслухує звіт Президії Консисторії за минулий час та полагоджує справи не узгіднені на Президії Консисторії

(б) полагоджує всі справи [illegible] ки адміністративної, церк[illegible] чої, церковно-богослу[illegible] освітної, видавничої, судової та всі інші справи, або доручає їх полагодження Президії Консисторії; робить заввагу та дає вказівки Президії Консисторії в її праці

34. Засідання Консисторії є правосильне, коли на ньому є більшість членів Консисторії.

(а) Постанови Консисторії западають більщістю голосів присутних членів на засіданню Консисторії.

35. Протоколи засідань Консисторії підписує правлячий епископ, як голова Консисторії, і секретар, вибраний для даного засідання Консисторії.

36. Членів Консисторії вибирає Собор на термін до слідуючого звичайного Собору

(а) На випадок смерти, уступлення, постійної слабости або усунення члена Консисторії, на його місце оставші члени Консисторії покликують нового члена до докінчення речинця відпавшого члена Консисторії.

37. Президія Консисторії є виконавчим органом Консисторії і складається з [illegible] чотирох членів — двох духовних і [illegible] світських.

(а) [illegible] Президії Консисторії ви[illegible] згідно з пар. 31 (б) цього [illegible] членів Президії вибира[illegible] бе члени Консисторії, при[illegible] рівночасно їх уряди в Президії.

[illegible] духовних членів Президії [illegible] м голови, а другий се[illegible] идії Консисторії.

[illegible] світських членів Прези[illegible] заступником секре[illegible] Консисторії, а другий ка[illegible] орії.

[illegible] голова Президії Консисторії [illegible] причин не міг даль[illegible] своїх обовязків, Конси[illegible] його місце іншого, до [illegible] відпавшого голови [illegible]

[illegible]

[illegible] Консисторії переводить [illegible] доручення Собо[illegible] полагоджує всі бі[illegible] з вимогами Чартеру [illegible] Греко-Православ[illegible] справи, що вима[illegible] Консисторії. Президія [illegible] в порозумінню і за [illegible] вячого епископа, як голови [illegible] і передає для [illegible] ення Консисторії.

[illegible] дія Консисторії дає звіт зі [illegible] на засіданнях Консисторії та [illegible] вирішення такі справи, яких [illegible] сама узгіднити, або які [illegible] компетенції.

[illegible] нови Президії Консисторії [illegible] більшістю голосів членів [illegible]

[illegible] протоколи президії Консисторії [illegible] голова й секретар Президії.

[illegible] пис своїх протоколів Президії [illegible] правлячому епископові.

41. [illegible] виконання рішень Консисторії, [illegible] Консисторії і т. п. відповідає голова Президії Консисторії.

До пар. 37: Перший рядок пар. викинути, а на його місце вложити: "Консисторія в разі потреби і Президія Консисторії може своєю ухвалою призначувати".

До пар. 38: Перший пар. викинути, а на його місце вложити: "Консисторія, а в разі потреби і Президія Консисторії може".

До пар. 39: (1) В першім рядку пар. викинути слово "споряджує", а на його місце вложити: "виготовляє".

(2) Додати новий під-параграф: "(а) Проект буджету виготовляє Президія Консисторії".

До пар. 40: Ціле перше речення параграфу викинути, а на його місце вложити: "Важне листування Президії Консисторії і урядові документи в імени Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з її Чартером, підписує голова і секретар Президії Консисторії."

До пар. 41: Цілий пар. викинути, а на його місце вложити:

"Президія Консисторії дає звіт зі своєї діяльности за кожний минулий рік перед Консисторією, який то звіт становить матеріял до звіту правлячого епископа, як голови Консисторії, зі стану Церкви перед Собором".

Новий Розділ:

VI. СОБОР ЄПИСКОПІВ.

1. Для регулювання і рішення духовних справ, що перебільшують обсяг уповноважень і компетенцій окремих епископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді в часі між Соборами Церкви, а рівнож для справ Духовного Суду, згідно з пар. 47 (б) цього Статуту, існує Собор Єпископів.

2. Собор Єпископів складається найменше з трох епископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді

3. Головою Собору Єпископів є первоєрарх Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а секретаря Собор Єпископів вибирає зпосеред своїх членів.

4. Засідання Собору Єпископів скликає голова Собору в міру потреби, а найменше раз у рік

5. Постанови Собору Єпископів приймаються більшістю голосів, а в випадку рівности голосів рішає голос голови Собору

6. До обсягу діяльности Собору Єпископів належать справи:

I. В церковно-релігійній ділянці

(а) обговорення питань віри й методів місійної праці в Церкві;
(б) вияснення церковних правил;
(в) уоднозгіднення церковних відправ;
(г) благословення нових богослужб, молитов і церковних пісень.
(ґ) піклування про переклади й апробата українських перекладів св. Письма й богослужбових чинів для вжитку в Церкві;
(д) догляд чистоти обрядів та церковного малярства, а зокрема церковних образів, і взагалі прикрас церковних;
(е) апробата підручників для навчання Закону Божого;
(є) опіка над належним вихованням й освітою кандидатів на священиків і церковнослужителів.
(з) встановлення приписів щодо обовязків духовенства і чернечого чину.

II. В церковно-судовій ділянці:

(а) розгляд скарг на епископів; вияснення непорозумінь поміж ними;
(б) судівництво першої інстанції над епископами, згідно з параграфом 55 цього Статуту; і над духовенством згідно з пар. 47 (б) (новий).
(в) рішення в справах позбавлення сану духовних осіб на підставі внесків Церковного Суду, згідно з пар. 20 (б) цього Статуту;
(г) рішення в справах відлучення від Церкви.

7. Собор Єпископів може виносити постанову про скликання Надзвичайного Собору Церкви, згідно з пар. 6 цього Статуту.

8. Собор Єпископів у важних випадках у життю Української Греко-Православної Церкви в Канаді видає соборні Архипастирські Послання.

До пар. 42: По слові "покликує", в 6-ім рядку, викинути всі дальші слова і на їх місце вложити: "на термін до слідуючого Собору, Церковний Суд з трох членів, — двох духовних і одного світського. Собор також вибирає на той же термін двох заступників членів Церковного Суду, — одного духовного і одного світського, — які вступають у виконання обовязків в разі вибуття кого з членів Церковного Суду".

Новий під-пар. (до пар. 42): (а) Поповнення складу Церковного Суду поза вище вказаним порядком переводиться шляхом обрання нового члена чи членів до часу Собору Консисторією.

До пар. 43: Цілий пар. викинути.

До пар. 44: Цілий пар. викинути.

До пар. 46: В 3-ім рядку, по слові "Соборів" додати: "та згідно з правилами".

До пар. 47: (1) В під-пар. (а), в рядках 1-ім і 3-ім слово "Консисторія" замінити словами: "Президія Консисторії"

(2) По під-пар. (а) додати новий під-параграф: "У випадку закидів про нарушення моральних засад членом духовенства Президія Консисторії передає справу Соборові Єпископів, як першій інстанції Суду, коли ж Собор Єпископів не існує, то передає правлячому Єпископові".

(3) В під-пар. (б), в 1-ім рядку, слово "Консисторія" замінити словами "Президія Консисторії"

До пар. 48 (а): Рядок 6-ий викинути, а на його місце вложити слова: "і для проголошення".

До пар. 55: (1) В 4-ім рядку, по слові "епископів-вікаріїв", вложити слідуючі слова: "розглядаються Собором Єпископів, як що такий є, як першою судовою інстанцією, а коли б Собор Єпископів передавав справу Консисторії для дальшої акції, тоді закиди"

(2) В рядках 10 і 11 викинути слова "додаткове переслухання".

Тут дати новий параграф: "Відклик від рішення Собору Єпископів є до Собору Церкви. Право відклику прислугує Консисторії і спорячим сторонам"

До пар. 58: (1) В 1-ім рядку слово "Консисторія" замінити словами: "Контрольна комісія".

(Докінчення на стор. 5)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК“
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб“
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box [illegible], — WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКВА-СИЛА ЖИТТЯ НАРОДУ

Коли вже перші українці почали до Канади приїздити, то не везли вони в скринях грошевого майна, але везли в своїх душах справу своєї Церкви, — отже везли свою Церкву. І як лише десь примістилися, то зараз починали будувати церковний дім й організувати своє церковне життя, свою релігійну громаду.

Се не випадкове явище. Так всі робили. Подібно робили в себе також іміґранти інших народів. Так всім приказував робити вічний закон релігійности.

Що Церква є для народу великою справою, показує політична історія. Хто хотів над другим народом запанувати, то завсігди нищив також його Церкву

Царська Росія забираючи в свої руки Україну, забирає окремо під свою контролю і її Церкву. Подібно робила і колишна Польща. Не залишили Української Церкви і большевики. Вони і тепер в пізнійше забраних краях переслідують і нищать церковний провід тамошних народів. Се показує, що Церква є великою справою

Кажуть історики, що релігія править народами. Де релігійне життя народу підноситься, там підноситься ціле життя народу; де релігія занепадає, там занепадає ціле життя з усіх сторін.

Живий примір, яку силу для життя має Церква, дає нам наше життя в Канаді. Багато праці дали тут православні Українці для своєї власної, від чужих незалежної Церкви, і по десятках літ бачимо, чого вони досягнули. Разом з тою церковною працею піднеслася високо їх загальна свідомість, а з нею поширилася всяка громадська організаційна культурна праця і ціле громадське життя набрало повнійшого культурного змісту.

І матеріяльна сторона життя через те не потерпіла. Одиниці і громади, що щиро дбали про справу Церкви, не зубожіли; назагал вони належать до матеріяльно забезпечених. Се тому, що свідомі люде вміють розумно вести і свої особисті господарства.

Але позаді лишилися громади, що мало і вузько церковною справою інтересувалися. Найперше — вони зосталися на культурних низинах. Їх свідомість не піднеслася, — а свідомість є найважнійшим і найвиднійшим майном людей. Захованих грошей не видно, але всім видно, чи хтось свідомий, чи несвідомий Бо несвідомий не є громадською силою. Дотого ж його кожний чужий легко збаламутить і поведе за собою.

Таке з громадами, таке з одиницями. Вони або мертві для народного життя взагалі, або матеріял для чужих.

Все згадане показує, що дбати щиро про церковну справу, се — дбати про загальну народну справу, а разом з тим дбати і про свою свідомість, свою вартість і свою гідність між своїм народом і перед дальшим світом.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

СВІДОЦТВО ПЕТРА КАМІНСЬКОГО

Треба згадати одного великого свідка унійного положення під Польщею, а то Василіянина, Петра Камінського. Він був авдітором (членом церковного суду) при уніятськім митрополиті Кипріяні Жоховськім (†1693). Камінський коло 1685 р. написав розвідку про тодішне положення Уніятської Церкви під Польщею, отже 90 літ по проголошенню унії.

Його рукопис видав 1929 р. В. Щурат в Львові книжкою п. з. **"В обороні Потієвої Унії"**. Камінський широко змальовує той пекольний гнет Поляків, який тяжів на Уніятській Церкві, і ми тут подамо дещо з того, що Камінський каже. Він великий свідок того, що було. Говорячи, як польські єпископи присвоювали собі право вибирати єпископів для уніятів, каже Камінський:

"Як можуть вибирати вони чужого єпископа проти усіх прав, яких ніколи дотепер не мали, бо ріжняться від нас обрядом і релігійними практиками. Латинникам єпископа не треба, то і не треба їм його вибирати. Коли прийдеться вибирати, то виберуть мабуть латинського; а Русь вибере собі Русина, якого нам треба".

Каже він, що поки візьмуть добре в руки, то:

„Не залишають нас притягати лагідними словами; особливо їх митр. Жоховський, котрий навертає нас до віри, покликуючись на принадливі обіцянки привілеїв виданих св. Отцем. Вказує на папери, що впродовж 85 літ зробив для уніятів св. Отець

"Тут поспитатись би в митрополита: коли та постанова (папська) і те гаряче поручення увінчалось успіхом? Николи! ·

Значиться — папи не жалували паперу, на якім писали смачні обіцянки уніятам, але з тих обіцянок впродовж 90 літ не було ніякої користи.

Згадує він, що хоч силою тих папських обіцянок уніятські єпископи мали засідати в сенаті, то до сенату Поляки їх цілком не допустили. Дальше каже, що навіть польський найнизший єпископ уважав себе важнійшим від уніятського митрополита. Коли ж справа за те опинилась в Римі, то там аж **"по зрілім розваженню справи"** признали першенство митрополитови. І говорить Камінський.

"Гей, милий Боже! Київський (уніятський) митрополит, котрого юрисдикція (власть) на 500 миль, приступленням до Римської Церкви заслужив, що аж завдяки римському декретови доступив бідного першенства перед одним (польським) суфраганом (низшим єпископом). Маєш ізза чого отче митрополите тріумфувати! Відай дарма наша надія!

"Коли єпископи сенатського крісла не доступлять, то грецький обряд загине скорше, ніж коли б вони не були в унії"

Окремо оповідає Камінський, як Поляки обряд нівечать. Каже він:

"А що маємо тепер трохи свободи в обряді, так се тінь свободи. Все, що Русь має, обряд і церемонії, все бажають викоренити. Прислухатися в школах, як латинську (польську) молодь проти руського народу юдять, яке там глузування з самих уніятів. Коли посміятися, то над Русином. "Кобусниками" (ковбасниками) їх називають, так, що неодин мусить покинути школи. Інші криються з тим, що вони Русини.

„А що за безбожні зневаги висилують на Богослуження! Церкви [illegible] ще, як божницею не називають; [illegible] можна, то і з опаратів (церковних риз) на комедіях сміхи творять; по улицях за духовними "Господи помилуй" кричать, і хлопами називаючи, камінням за ними кидають. Студентів Русинів на Службу Божу не пускають, але кажуть їм бути на своїх Богослуженнях. Коли не буде, то й різками дадуть, що й волить обряд змінити.

„Нехай би в найменшім їм не догодив, зараз охрестять схизматиком Вкінци щоби Русь ставалася Поляками, церкви на костели відбирають. Коли б сказав щонебудь, то зроблять його бунтівником, козаком, що й життя не буде певний".

Так виглядав той польський розбій на гладкій дорозі, що був 90 літ по заведенню унії.

Камінський мусів тодішні відносини знати подрібно, бо се був бувалий і совісний чоловік, і журився тим, що бачив.

Оповідає Камінський, як в місточку Тиличу уніятську церкву Поляки забрали. Поляків в Тиличу не було, хиба урядники. Люди були Українці, уніяти Для урядників передше зб[illegible] Поляки костел, а в тій будові [illegible] уніяти Каже Камінський

"Староста з плябаном (польським парохом) прийшов до церкви з озброєними людьми і вив[illegible] лою. Плебан казав [illegible] (помічникови священи[illegible] св. Тайни до костела. П[illegible] бан порубав престі[illegible] рази, мальовані на [illegible] Стружку (річку), і п[illegible] ш. виносили інші р[illegible] нах сокирою обте[illegible] рази в дійници поп[illegible] бан добув фляшку [illegible] до капеляна, кажучи [illegible] даж вам Боже здор[illegible] каплиці!" І так церк[illegible] збудована, оберну[illegible] дорогою насильств[illegible] „єдність свята"

Тут Камінський пере[illegible] лися до того польськ[illegible] яти

"Яке там нарікання [illegible] счинили люди руськог[illegible] оповісти Жінки і діти [illegible] улицях, кидалися на землю і голос аж до неба підносили; не було душі, що сльозами не залився б. Були і на торзі лютри, Угри з Бардієва то й вони плакали, видячи такий пересл убогого люду. І всі дуже дивувалися, що уніятам відбирають церкву"

Зверталися тиличани з тою справою до еп. Малаховського, і до короля, і до папського представника, але все стало на тім, що:

„Або тиличани уніяти, або не уніяти. Коли уніяти, то нехай ходять до костела, бо єдність свята. Коли вони не уніяти, то їм, як схизматикам, вільно відібрати церкву. Коли одним задля унії, другим задля неунії відбирають церкви, — одно лихо".

Говорить Камінський, що таке було і в Ярославі. За намовою Єзуїтів церкву викинули з міста, і наложено великі кари на тих, що впроваджували б до Ярослава православіє. Також забороняли уніятам в суботу їсти мясо, отже:

"Ходили гайдуки по хатах, а де в суботу знайшли мясо, забирали і віддали псам, а господарів карали бридко".

(Дальше буде)

Проєкт зміни Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді

(Докінчення зі сторони 3-ої)

(2) В 2-ім рядку, по слові "акавтента" додати: "на кошт Консисторії".

(3) В 4-ім рядку по слові "дав" додати: "її".

(4) В 5-ім рядку викинути слова "до Консисторії".

(5) Останнє речення в цім параграфі випустити.

До пар. 59: Цілий параграф викинути, а на його місце вставити новий: "По отриманню такого звіту від акавтента Контрольна Комісія може, коли вважає за відповідне, додатково переглянути всі книжки та рахунки Консисторії, і є зобовязана поробити свої заввагн, поради чи рекомендації у формі писемного звіту і передати це разом зі звітом акавтента Консисторії"

До пар. 60: (1) В 1-ім рядку викинути [illegible] "звіт Контрольної Комісії за [illegible]" і замінити їх словами: "Звіт ак[illegible] разом з порадами, заввагами [illegible] рекомендаціями Контрольної Комісії"

[illegible] В 2-ім рядку викинути слово "Консисторія" і дати: "Президія Консисторії"

До пар. 61: Замінити цей параграф [illegible] Контрольна Комісія представ[illegible] рові справоздання зі своєї кон[illegible] фінансово-господарського ста[illegible] ри та керованих нею інших [illegible] установ, на підставі річних [illegible] лий період між Соборами"

До пар. 64: В рядку 4-ім, по слові [illegible] додати: "і правил"

До пар. 65: В рядку 4-ім по слові [illegible] додати: "і правила"

Новий параграф: (перший до "IX [illegible]"): "Служити Богослужен[illegible] взагалі виконувати обовязки свя[illegible] телів в Українській Греко-[illegible] ній Церкві в Канаді можуть [illegible] які були формально при[illegible] і священослужителів Украін[illegible] Греко-Православної Церкви в Канаді

[illegible] Консисторія, а також Президія К[illegible], за порозумінням і згодою [illegible] го єпископа, може у незвичай[illegible] падках дати дозвіл служити в [illegible] ій Греко-Православній Церкві [illegible] священикам з інших Православних Церков, як гостям, перевіривши [illegible] чи вони знаходяться в добрім [illegible] в своїй власній Церкві"

До пар. 73: В рядках 5, 6 і 7 викинути [illegible] на бажання правлячого єпископа [illegible] відпускну грамоту від свого єпископа

До пар. 75: В 5-ім рядку, по словах [illegible] додати: "в складі". В 7-ім рядку [illegible] "Статуту" додати "правил"

До пар. 76: В рядку 4-ім, по слові "єпископа" викинути слово "і" і вставити слова "в складі".

(2) В рядку 6-ім по слові "Статуту" додати "правил".

(3) В послідньому рядку викинути слова "Консисторією" і натомісць вставити "в складі Консисторії"

До пар. 77: В 4-ім і 5-ім рядках викинути слова "з його ініціятиви або на рекомендацію" і вложити слова: "в складі"

До пар. 79: В 3-ім рядку викинути слово "може" і на його місце вложити слова: "має право".

До пар. 80: В 4-ім рядку по слові "має" викинути слово "Консисторія" і натомісць вставити слова: "правлячий єпископ"

Розділ: "X. Духовні Конференції й Церковні Зїзди", на стороні 26-ій змінити на: **X. Єпархіяльні, провінціяльні і окружні Церковні Зїзди та Духовні Конференції.**

До пар. 84: Перше речення параграфу змінити, щоби звучало, як слідує:

Для поширення й поглиблення праці Церкви, Консисторія, зглядно Президія Консисторії за згодою і благословенням правлячого єпископа скликає єпархіяльні, провінціяльні і окружні Церковні Зїзди та Духовні Конференції.

Новий пар.: Єпархіяльні Церковні Зїзди відбуваються у вікарних єпархіях, а також у єпархії правлячого єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді і скликаються Консисторією, зглядно Президією Консисторії за згодою і благословенням правлячого єпископа та в порозумінню або на бажання єпископа дотичної єпархії

Новий пар.: Участь в єпархіяльнім Церковнім Зїзді беруть

(а) Правлячий єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді [illegible] представник або представники Консисторії.

(б) Єпископ і духовенство даної єпархії

(в) Делегати від поодиноких церковних громад, місій і парафій [illegible] єпархії за таким ключем [illegible] делегатів, як поданий в параграфі [illegible] (в) [illegible] Статуту

(г) Члени Єпархіяльної Ради [illegible] єпархії

Нові параграфи: Програму Єпархіяльного Церковного Зїзду підготовляє Консисторія, зглядно Президія Консисторії за згодою і благословенням правлячого єпископа та в порозумінню з єпископом дотичної єпархії

Зїзд застановляється над [illegible] і церковно-громадського життя, які [illegible] тикають даної єпархії, та [illegible] хвали і постанови, як рекомендації [illegible] личному і єпархіяльному єпископам та Консисторії в часі між Соборами Церкви, або Соборові Церкви

(а) Зїзд також вибирає Єпархіяльну Раду, як дорадче тіло при єпархіяльним єпископі, на термін до слідуючого Зїзду

До пар. 85: В 2-ім рядку вилишити слово "чинні"

До пар. 89: Додати новий під-параграф: Всі фонди на загальні і єпархіяльні потреби У.Г.П.Ц в Канаді вплинють на руки Консисторії, яка ними завідує і розпоряджає згідно з рішенням Собору

Проєкт зміни Статуту Церковної Громади.

До пар. 34: (1) В 3-ім рядку викинути слово "може" і вложити: "має право"

2) Під-параграф (а) викинути

Перенумерувати параграфи, [illegible] параграфи та розділи відповідно до запропонованих змін.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА КАТЕДРУ

Поможіть збудувати Українську Православну Катедру в Винипегу.

В Винипегу будується величава Церква-Катедра, що має бути серцем Української Православної Церкви в Канаді.

Обовязком кожного Українця й Українки причинитися до сеї будови щедрою жертвою.

Катедра будується, отже помочи зараз треба.

Чи ви вже дали свою частку?

Шліть жертви не відкладаючи на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral, 258 Church Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

X

Пригадуються часи, коли я був сільським хлопцем та гімназійним учеником.

Було се 1885 р., коли я вибрався з шкільним товаришем, Василем Гавриловим, до його села Стриганців. Ми йшли пішки через село Татарське і коло церкви були коло 10-ої год. рано. Се були Зелені Свята. І хоч квапились, але вступили до церкви, де якраз почалася Служба Божа, її правив о. Колесса. Людей було ще мало.

Тут ми почули гарний і мельодийний баритоновий голос, що прикував нашу [illegible]гу. Ми забули, що нам спішно до Стриганців, т[illegible] нас захопив спів простого дя[illegible]. Але ж він співав з таким чут[illegible] і з [illegible] правдивою побожністю, [illegible] було [illegible] лишити церкву. Тому були ми і на Службі Божій і на Парастасі Ми радо співали з тим дяком, що причаровував нас своїм голосом.

Сьогодня не памятаю, що я [illegible] пив у [illegible]цях, але до смерти не забуду тої [illegible] правдивої Служби Божої, що підчас неї [illegible] вав той дяк.

Глибоко записалися мені в памяти [illegible] Богослуження підчас відпустів, пра[illegible], похоронів і др., де було більше [illegible]

[illegible] співає в лісі багато пташків [illegible] побожности, хоч голо[illegible] тому, що кожний птах співає [illegible] природним голосом

Пригадую, як [illegible] соборних похоронах [illegible] священики [illegible] як [illegible] куди хто хотів [illegible] розмовляли, розкладали руками, [illegible] Вечером йдуть з [illegible] як хто хоче [illegible] Дивно було би, коли [illegible], або женці маширували як вояки. Але разить, коли священики на похорони йшли як косарі

А буває, [illegible] священик [illegible] в воз[illegible] кропилом. Таке можна [illegible] при йорданськім обходженню [illegible]

[illegible] з тим пригадуєсь, як я йшов [illegible] сповіди. Мав я тоді вісім [illegible] в Великім Пості і [illegible] мені час сповідатися. На[illegible] картку для сповіди

[illegible] я пішов зі страхом і з трепе[illegible] сповіди. Тремтів я мов [illegible] рядом з другими ждав в [illegible] черги. Отець парох був сер[illegible] сповіди кричав на людей [illegible] таки добре вилаяв. І мене [illegible] що и мені [illegible], я помало висунувся з церкви і [illegible] мабуть не сповідався. Герцював з хлопцями

Ще [illegible] було в Кохавині під Жидачевом. Польський священик сповідав там [illegible] „ґрунтовно" якогось прочанина (відпустовця), що той врешті встав від сповідальниці, неговорив панотцеви торбу [illegible]уриць, вилаявся, сплюнув і вийшов з церкви

Не забув я місії в костелі в Дрогобичі. Тоді відправляв там Службу Божу молодий ксьондз, що був справденним „підскакувачем". Він підчас відправи підскакував, вигинався, викручувався немов танцював лансієра. Крім того робив руками комедіянські рухи, вимахував головою, а його очі, — як лише обернувся до народу, — бігали як на пружинах. Годі було здержатися від сміху, хоч се було в Божім домі. Се ж не була відправа, але комедія.

ЯК ХЛОПЕЦЬ ПРОДАВ СВОЮ ПІСНЮ

Славна співачка Марія Малібрана родилася в Франції 1808 року. Славна була співом і славна добротою.

В бідній хатині в Лондоні жила французька жінка, вдова з синком, що звався Пер. Мати довго слабувала і хлопець як лише міг, так матір доглядав. Було йому 11 літ.

Убожество в них було таке, що часто цілком голодували. Випросить Пер хліба, дасть матері і каже, що він вже наївся [illegible] вже мати їсть, а в дійсности він голодує. А щоби голод менше чути, він сам зложив собі пісню, склав до неї голос і співає. Тоді голод не так докучає.

Раз такого голодного дня довідався Пер, що вечером буде в театрі співати славна співачка, Малібрана, вона і гарно співає і сама дуже добра. І каже він собі:

— Чув я, що пісню можна продати. Є такі, що пісні купують, отже може б і мою хто купив. Тоді ми мали б і хліб і все. Може та співачка мені помогла б.

Подумав, списав свою пісню на папір і пішов до готелю, де співачка мешкала.

— Якийсь хлопчина хоче вас бачити, — сказала служниця співачці, — невеличкий хлопчина. Говорить, що має вам [illegible] сказати.

— Що мені скажеш? — питає співачка Пера, коли він увійшов.

— Я хочу свою пісню продати, — каже хлопець, — бо нам дуже грошей треба.

— [illegible] ж вам гроші? І кому?

— Мамі треба, бо вони довго слабують [illegible] що їсти... Ми бідні.

Малібрана розпитала хлопця про все [illegible] говорить:

— А ти маєш свою пісню?

— Маю, — говорить хлопець, — я [illegible]

— Ану заспівай!

[illegible] подав співачці написану пісню [illegible] співав напамять. І гарно співав [illegible] були дуже гарні.

— [illegible] пісня! Чи ти хочеш мені її [illegible]

— Ні! Я чув, що є такі люди, що пісні купують...

— Отже чого ти хотів би?

— [illegible] в театрі [illegible]

[illegible]

— Добре! Прийди вечером до театру [illegible]

— Не можу, — говорить хлопець, — [illegible] мами самих лишати. Та й без [illegible] до театру не пустять.

Каже тоді Малібрана:

— Тут маєш гроші і за них купи за[illegible] мамі їсти, а вечером я пішлю когось [illegible] мами, щоби ти міг до театру [illegible] з отсею карточкою тебе впустять.

[illegible] співачки. Яка ж була його радість, коли почув, що Малібрана його пісню співає. Тай як гарно! Оглянувся, а люде сльози втирають. Бо і справді в тій пісни була вся велика журба доброго хлопця.

Прийшов хлопець додому і вже про гроші не думає. Досить йому того, що там його пісні люди слухали.

Другого дня заходить Малібрана до хати хлопця і каже:

— Твою пісню купив вже один чоловік. Вгадай, кілько він дав...

— Не знаю, — говорить хлопець, — може доляра, а може і два... Що така пісня варта.

— Не вгадав, — каже співачка, — він дав тисячу і сто долярів; ось тобі ті гроші. А як надрукує і буде продавати, то ще додасть. — А звернувшись до матери говорить: — Ви добре виховали сина, а Бог дав йому великий талан за вашу дбалість. Його пісня всіх очарувала. Се цінна пісня!

Тут хлопець нахилився до матери і каже напівголосно:

— Мамо, будемо молитися за здоровля тої доброї жінки і того чоловіка, що мою пісню купив.

Се ще більше зворушило співачку і вона говорить:

— Я вам ще від себе даю дарунок і нехай Господь доломоже вашому синові стати поважним чоловіком.

Так воно і сталося. Славний композитор Пер, се був той колишній добрий хлопець, що так щиро дбав за свою матір.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

ДЕЩО МИМОХОДОМ

ЦЕРКВА - МУЧЕНИЦЯ

На 29-30 червня і 1-го липня гр.-католики проголосили свій Євхаристичний Конгрес в Винипегу, і в його програмі читаємо, що там буде доповідь на тему: **„Українська католицька Церква Велит-Мученик на рідних землях".**

Велика тема, велика справа! Гр. кат. Церква є великою мученицею на рідних [illegible] від 1596 р., коли Поляки її створили, отже впродовж 343 літ. Римо-католики мучили її всякими муками, — були побої і розбої, насміхи, рабунки, [illegible] можливі насильства і засуди на [illegible]. Зокрема перебула вона недавно [illegible] мученики) великі муки на рідних землях в Галичині, від 1920 до 1939 року [illegible] римо-католиків.

[illegible] християнська Церква терпіла [illegible] від смерти Христа до 313 року (280 літ), і то з рук поган, а гр. католицька терпіла від християн римо-католиків. Справді вона Велика Мучениця!

НА ПОЛЬСЬКІМ ШНУРКУ

Галичина одинока на світі, де розуміли, що коли греко-католик приймав римо-католицький обряд, то він вже мусить бути Поляком. Так в одним переході було два переходи — 1) на римо-католика і 2) на Поляка. Раз вдарив, а два [illegible] зробив.

Поза Галичиною було інакше. Білоруси були одні православними, другі римо-католиками, але всі вважали себе Білорусами. Римо-католиками були Французи, Італійці, Німці, Мадяри, але не були Поляками. Лише Русинови припала така сумна доля, що коли римо-католик, то Поляк.

Ясно, що се була обрядово-польонізаційна політика Поляків, але чому гр.-кат. церковне начальство проти тої політики не виступало? Чому годилося з тим, що Українець ставши римо-католиком має вже бути Поляком?

Воно ж могло сказати: Обряд — одно, українство — друге! Українці римо-католики є і дальше Українцями. Вони повинні мати свою римо-католицьку українську церкву (а не польський костел!) повинні там співати пісні по українськи; повинні по українськи молитися; а що важне — їх священиками повинні бути Українці римо-католики. Так, як буває в других римо-католицьких народів.

Тоді і греко-католики і римо-католики Українці були би одним народом. Перехід до латинського обряду не був би тоді стратою для Українців, а Полякам не було б користи. Тоді не було би з польської сторони перетягання до латинського обряду. Се ж таке ясне і зрозуміле.

Але греко-католицьке церковне начальство достроювалось до польської політики. Звало себе українським, а Полякам помагало.

Нині в Канаді маємо багато римо-католиків Українців, що живуть українським життям, але вважають себе Поляками і помагають будувати польську силу. Коли б же гр.-кат. церковний провід був обрядовою справою належно заінтересувався, то нині і в Канаді багато римо-католиків вважало би себе Українцями і стояло би не з польським, але українським народом.

В КОРЕЇ ЗНОВ ПОЧИНАЄТЬСЯ

25-го червня рік, як в Кореї почалася війна. Тепер якийсь час не було великих битв, а навіть почали поширюватися балачки, що прийде до замирення [illegible] в Кореї большевики мали [illegible] втрати і Росія може хотіти миру. Тимчасом же большевики в Кореї знов почали 25-го червня новий сильний наступ, що миром не пахне.

Побіч того знавці теперішного світового положення кажуть, що те положення таке, що Росія може в найблизшім часі почати трету велику війну. Ще говорять, що мабуть Стейти мають нині більше атомічних бомб, ніж Росія, але коли б війни не було, то за час вона може більше бомб мати, ніж Стейти.

ТРЕБА БУЛО БОМБ НА МАНДЖУРІЮ

Сенат в Вашингтоні розбирав 42 дні справу усунення ген. Мек Артура і по закінченню ген. Еммет заявив: „Ми зробили зле, що не кидали бомб на комуністичні місця в Манджурії і тепер за те платимо". Ціле написане переслухання справи МекАртура має 1,834,500 слів, отже два рази таке велике як Біблія.

ДОРОГІ ПРОГУЛЬКИ ТРУМЕНА

В Вашингтоні посол Скрівнер пізнав недавно, що прогульки през. Трумена при кінци тижня коштують річно понад 600,000 долярів. Для нього є призначене окреме судно (яхт, малий корабель), яким він виїзджає на прогульку. Для безнастанного догляду яхту призначено 8 офіцерів і 156 моряків.

В книгарні християнської хаті [illegible] находитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством [illegible] св. Андрея в Винипегу. — На гарнім [illegible] папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до:

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД МОЛОДІ

В Ванкувері 6 хлопців і 6 дівчат владили собі „твердиню" під лавками забавового підвисшення, там сходились і своє добро складали. Поліція знайшла там 16 крадених крісів, амуніцію, горівку, цигарети, поживу й одіж.

В Вашингтоні, в Стейтах, розслідують справу ширення між малолітними, між школярами, наркотиків (опіюм і др.). Се відбуваєсь на великі розміри. Коло шкіл волочаться продавці наркотиків і від них дістають навіть 9-літні. Один лікар говорив перед слідчою комісією, що треба карати смертю тих, які наркотиками торгують.

БОЛЬШЕВИКИ СУДЯТЬ АРХІЕПИСКОПА

Наслідником Міндсентія став в Мадярщині архієп. Йосиф Грос. Тепер большевики його судять разом з пятьма священиками і трома світськими. Кажуть, що архієпископ признаєсь до вини і просив милосердя. І другі признаються, як на всіх большевицьких судах буває. Мадяр Понграц, що в американській службі, каже, що він вірить, що судженим [illegible] якоїсь отруї, або іншими способами доводять до того, що всі [illegible] говорять те, чого большевики [illegible].

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ РОСІЇ

В неділю пополудни 24-го червня була в Винипегу демонстрація проти насильств Росії над поневоленими нею народами. В демонстрації брали участь Естонці, Лотиші, Литовці, Білоруси, Українці, Мадяри, Хорвати. Перейшовши вулицями міста демонстранти зібралися в Плейгавз театрі, де виголошували промови і приняли резолюції проти большевицьких насильств. В демонстрації несли свої прапори, а українці також напис, що без вільної України не буде на світі спокою. Зібралося було коло 1,500 осіб.

ОБОЖАТЕЛЬКА МАЙНА

В Едмонтоні вмерла з голодовання і старости 80-літня Лидія Джефері, полишаючи майна на 50,000 долярів. Щоби не платити за світло, вона довгий час вечерами не світила, ані не вживала газу для варення. Коли вмерла, в її домі не було жадної поживи. Виходить, що жила лише молоком. А мала в Едмонтоні 4 доми. Вмираючи важила всего 55 фунтів. От як люде більше цінять майно, ніж себе самих.

СНІГ В АЛБЕРТІ І САСКАЧЕВАНІ

Червня 26-27 був в Алберті і Саскачевані дощ і сніг. В Летбридж, Алта., було три цалі снігу, був і в Калгарі. В Саскачевані був в Норт Бетлфорді і Саскатуні. Температура з 70 зійшла до 32, отже до точки мерзнення.

БОЛЬШЕВИКИ А ПОЛЯКИ

При заняттю большевиками східної Німеччини було там 20,000 католицьких священиків. Католики [illegible] від того часу донині 65 священиків згинуло в арештах перед судом; 36 засуджено на смерть; 644 засуджено на довгу тюрму; 790 на домашний арешт. Дальше 1,027 дістали грошеву кару, [illegible] позбавлено волі; 466 большевики вигнали з парафій; 93-ом заборонили проповідувати; ранили 419 священиків; опоганили 140 церков перериваючи Богослужения. Робили труси в домах священиків 1,006 разів.

Треба вірити, що так було. Але [illegible] пригадує, що ще недавно на подібний лад поводилися католицькі Поляки з Українцями, з їх священиками, церквами, Богослуженнями. Лише в роках 1919-20 арештували в Галичині 375 гр. кат. священиків, 44 монахів, 41 монахинь і 6 богословів. А що було дальше? А сотні церков знищили. Чим тоді католики красші від большевиків? І як можуть нині католики на большевиків нарікати?

БУВ НЕСВІДОМИМ 106 ДНІВ

В Ворсестер, в Англії, помер 2-літний хлопець родини Алдерслеїв, що був несвідомим 106 днів. Він лише деколи трошки отвирав очи. Се сталося від удару коня в голову. В шпитали годували його штучно.

АТОМІЧНІ БОМБИ В РОСІЇ

Міністер оборони, Клекстон, говорив в Отаві, що Росія може мати нині 25 атомічних бомб, або і більше. В Канаді є сім місць, де Росія може такі бомби кидати. А пригадуєсь, що през. Трумен говорив, що Росія аж 1952 р. може мати атомічну бомбу.

ЗНАЙШЛИ НА КОРАБЛИ ЗОЛОТО

На кораблю, що мав відплисти з Гонг Конгу до Сінгапору, знайшли захованого золота на понад чверть міліона долярів. Воно було для большевиків. Його сконфіскували.

ДОМАГАЄСЬ 51,000 ДОЛЯРІВ

Коло Бозижур, Ман. їхав [illegible] байсиклем 16-літний Дженнер [illegible] Пеланд їхав автомобілем і спинив на дорозі та отворив двері автомобіля [illegible] зачепили Дженнера [illegible] руку, що треба було відтяти. Тепер батько Дженнера домагаєсь від Пеланда 51,000 долярів відшкодовання.

ЗГОРІЛО 80 ОСІБ

В Бразилії зударився залізничий поїзд з троком, що віз газолину, отже згоріло 80 осіб, а 50 є ранених.

ЛІТАК РОЗБИВСЯ — ЗГИНУЛО 40

В Африці розбився літак [illegible] в часі дощу, отже згинуло 31 пасажирів і 9 з прислуги, разом 40 осіб. Літак був вдорозі з Йоганесбургу до [illegible]. З канадийців згинув урядовець Форд Мотор Компанії з Виндзору, В. Р. Ст[illegible]

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА

о. В. Семенюка

Калмар, Алта: По 5.00 дол.: В. Щурко; По 2.00 дол.: Н. Щурко; По 1.00 дол.: С. Мриглод, В. Лаба, В. Сич, С. Олекшій, І. Хариш, В. Янищ, М. Фішович, П. Гулин, Н. Сич, Ю. Васюта, І. Лаба, М. Олекшій, С. Рубаш, І. Оськмак, М. Воркун, І. Захарко (Сонтбрук), І. Яремко, А. Манчак; Дрібними: 0.75 дол.

Торсбі, Алта: По 2.00 дол.: п-ні А. Попік; По 1.00 дол.: І. Хариш, Т. Алмеця, М. Бабик, Д. М. Бабик, [illegible] А. Бабик, М. Фаращук, [illegible] О. Хрупик, п-ні В. Попек, Н. [illegible] п-ні А. Кіяшук, І. Ро[illegible], [illegible] Кіяшук, Ф. Сенечка, П. [illegible] Пирч, М. Бендза, М. Шиманський (Бюфорд), П. Фаращук, Н. Свиндик, А. Храновський; Дрібними: 2.00 дол.

Оновей, Алта: По 1.00 дол.: В. Чернига, М. Омельчук, О. Шабада, П. Артинюк, І. Шабада, В. Шабада, І. Шабада, П. Тищук, В. Тищук, П. Янчар, п-ні А. Козар, Д. Німенко, І. Німенко, Ф. Антонюк (Найкум), А. Венгренюк, В. Савка (з Гон); Дрібними: 25 шт.

Рімонд Парк, Алта: По 2.00 дол.: А. Волчанський; По 1.00 дол.: Т. Хрущ, В. Хрущ, П. Качаровський, В. Вольчик, П. Кравець, п-ні А. Ла[illegible]; Дрібними: 50 шт.

Бирчіл, Алта.: По 1.00 дол.: Г. Сторчинський (Латин), В. Бугнда (Вега), А. Майоров (Топленд), А. Гобанк (Фрізом), С. Кавулич (Роснтгей), О. Охрамчук (Блусбурі), Г. Савчук (Шолкрік), Г. Гаврищук (Лейк Мадж).

о. Т. Яковкевича

Шіго, Саск.: По 1.00 дол.: В. Федак, Н. Кирилюк, П. Копан, Д. Заїкальський, Н. Некорак, Є. Вакал, В. Купровський, В. Кирилюк; Дрібними: 1.75 дол.

Тідор - „за Рікою", Саск.: Дрібними: 1.87 дол.

Винярд, Саск.: По 2.00 дол.: Анастазія Стечишин, Т. Апака; По 1.25 дол.: Ю. Рінак; По 1.00 дол.: В. Скутельний, М. Мартиїв, Ю. Дмитрук, Д. Кравчук, П. Мачульський, Н. Кравчук; Дрібними: 1.00 дол.

Фом-Лейк, Саск.: По 1.00 дол.: І. Кирилюк, І. Остапович, І. Горлець, А. Сенчук, Ф. Дмитрічук, Г. Вайчук; Дрібними: 2.50 дол.

Інсінгер-місто, Саск.: По 1.00 дол.: Г. Кошман, М. Іванович, П. Кошман, С. Молдаван, В. Руснак, В. Кирилюк, С. Савчук, Дрібними: 2.40 дол.

Інсінгер „Льори", Саск.: По 1.00 дол.: І. Гаро; Дрібними: 1.65 дол.

Інсінгер - „Коло Кулих", Саск.: По 1.00 дол.: Н. Скігар, В. Двернчук, Р. Держач, М. Пелехатий, Д. Куций, І. Скігар, І. Половик, Ф. Кицул, Дрібними: 1.00 дол.

Едмор, Саск.: По 1.00 дол.: Н. Еленюк, І. Андрусяк, І. Фостій, М. Стрілець, М. Кизюк, В. М. Рокочій, О. Лорнай; Дрібними: 1.50 дол.

Тідор-місто, Саск.: По 1.00 дол.: Ф. Король, Ф. Гуцул, Н. Маріянчук, М. Шмелинський, І. Радиш, І. Король, С. Пушняк, А. Кіцул, С. Франко, М. Данилюк, С. Рожко, І. Герасимюк, Дрібними 2.25 дол.

Вест-Брук, Саск.: По 1.00 дол. Марія Лисак; Дрібними, 1.00 дол.

Інсінгер „Коло Гайней", Саск.: По 1.00 дол.: С. Молдаван, п-ні А. Середюк, Г. Гнатюк, М. Мельничук, С. Гуцуляк, Дрібними 1.06 дол.

„Листвини": По 1.00 дол. Т. Чорний, В. Сонаха; Дрібними 3.00 дол.

„Коло Купровських": По 1.00 дол. Ф. Семенюк, І. Купровський, Дрібними: 1.50 дол.

о. Л. Дячина

[illegible] Альберт, Саск.: По 1.00 дол. І. Ружніцький, д-р М. Савіцький, В. [illegible]тах, М. А. Зибрак, О. Бендас, М. [illegible]лах, С. Луцюк, А. Міскан, Ф. Кондрачук, Н. Мантика, Ф. Голуб, І. Марковський, М. Саника, А. Фучко, І. Є. Марковський, М. [illegible], Антон, Метро Кішкан, І. [illegible] (Педоквуд), Т. Жутаєвич, В. Гопяк, В. Оришин, І. В. Анака (Сторджен), Ф. Маруськ, М. Павлишин, А. Злинко, І. Ружницький, Н. Ларюшк (Дейвис), Г. Клименко, п-ні А. Павлишин, П. Гучковський, І. Скоропад (Спрус Гом); Дрібними: 4.35 дол.

Гоней Мун, Саск.: По 1.00 дол.: В. Палидвор, Г. Палидвор, М. Гринев[illegible]ко, Т. Дзюра, А. Давискиба, П. [illegible]скиба, А. Павлишин, Н. С[illegible], І. Давискиба, П. Сарабин, Г. [illegible], П. Палидвор, А. Сарабин, Дрібними [illegible] дол.

Шипмен, Саск.: По 1.00 дол. І. Ковач, Марія Запарнюк, Василина Боднарчук, В. Копач, І. Миронюк, В. Гловацький, В. Сопатюк; Дрібними 4.80 дол.

МекДавел, Саск.: По 1.00 дол.: В. Ф. Слійчук; Дрібними: 3.96 дол.

о. В. Апошюка

Крилор, Саск.: По 2.00 дол.: М. Ткачик; По 1.00 дол.: Я. Корпан, Анна Гліб'чук, П. Тваринський, В. Мартинович, В. Злачковський, З. Драган, І. Михайлюк, А. Марко, П. Човганюк, В. Зарічний; Дрібними 1.50 дол.

Редфілд, Саск.: По 1.00 дол.: С. Никифорук, Я. М. Котик, М. Дмитрук, А. М. Токарук, Р. Гомбія, п-ні К. Матвійчук, М. Ничик, С. Півоварський, О. Заболотний, А. Никифорук, П. Ковальський, Т. Дмитрук; Дрібними 2.50 дол.

Мевов Лейк, Саск.: По 1.00 дол.: Ю. Квасник, В. Павлишин, О. Павлишин, М. Кульчицький, Н. Кульчицький, А. Кульчицький; Дрібними: 4.00 дол.

Норт Бетлфорд, Саск.: [illegible] Я. Федейко, С. Кид[illegible]ський, Лоця [illegible] п-ні П. Никиф[illegible] [illegible] М. Кучирка [illegible] Савченко, [illegible] 2.00 дол.

Кенво, Саск.: [illegible] Левченко; По 1.00 дол.: Н. [illegible] Марія Соломка, І. Черняк, Ф. М[illegible], Н. Черняк, [illegible] 2.00 дол.

Витвіл, Саск.: [illegible] Дрібними [illegible] дол.

о. І. Пестуна

Ватерфорд, Онт.: По 1.00 дол.: Г. Сторощук, Д. Ніваньський, П. [illegible], С. Гулька, Д. Іванків, [illegible], М. Томека, К. Фетірчук, С. [illegible]; Дрібними 2.95 дол.

Сарнія, Онт.: По 1.00 дол.: Ю. [illegible] Дрібними 2.50 дол.

Лондон, Онт.: По 5.00 дол.: [illegible] По 1.00 дол.: О. [illegible] Н. Паско; Дрібними [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. І. Майби

липень

[illegible] Субота [illegible]
6 Неділя — Сіфтон
12 [illegible] Бабя (свято)
15 Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — Грабівка
29 Неділя — [illegible]

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

КАРНАВАЛ В ОШАВІ

В днях 6—7 липня 1951 року, при Українській Православній Громаді св. Івана в Ошаві, Онт., відбудеться

КАРНАВАЛ

під час якого буде розіграно особове авто "Понтіяк" 1951 р.

Вартість квитка 25 центів. Одна книжка 5 квитків 1 долар.

Всіх, хто бажав набути квитки, проситься звертати на адресу:

Secretary of Building Fund,
30 Bloor St. East, Oshawa, Ont

СПІЛЬНЕ ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

Джек Лейк (Бойн Бей), близько Вайта, Алберта — відбудеться

в неділю, 15-го липня, 1951.

ПРОГРАМА

10.00 рано — Соборна Служба Божа. Всеч. о. В. Сенишин і місцеві пароха

12.00 в полудне — перекуска — обід.

2.00 пополудні — промови.

3.30 пополудні — [illegible] королеви, [illegible] розігравка [illegible] в перегони й гри.

6.00 вечером — [illegible], загальний [illegible] вручення нагород.

На [illegible] буде буфет, атракції в [illegible].

Церковна Окружна Рада запрошує українське громадянство взяти участь.

КОМІТЕТ ОКРУЖНОЇ РАДИ СМОКІ ЛЕЙК

[illegible] Ф. Кульчинський [illegible]
Василь Залоруй [illegible]
Н. В. Гаври[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

ЛИПЕНЬ

1 Неділя — [illegible]
7 Субота [illegible] Івана [illegible] (храм)
8 Неділя [illegible]
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Ст. Мартин [illegible]
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
29 Неділя — [illegible]

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 973.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Квасницького

ЛИПЕНЬ

8 Неділя — [illegible] (храм)
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
29 Неділя — [illegible], Саск.

Адреса: Вох 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолків

ЛИПЕНЬ

7. Субота, Різдво св. Івана Хрестителя — коло Пилипович
8 Неділя — Гуми
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — [illegible] (храм)
15 Неділя — Айтуна.
22 Неділя — Ієвдик.
28 Субота, Св. Вел. Князя Володимира — Айтуна.
29 Неділя — Вимарт

СЕРПЕНЬ

2. Четвер, Пр. [illegible] — коло Пилипович (храм)
5. Неділя — [illegible]
12 Неділя — [illegible]
19 Неділя [illegible] — Фенвуд
26 Неділя — Айтуна
28 Вівторок, Успіння Пресв. Богор. — Габбард.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 73. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Кульчинського
Смокі Лейк Округа

ЛИПЕНЬ

[illegible] го Комітету).
7. Субота, Різдво св. Івана Хрест. — Воргнайт (храм)
8. Неділя — Смокі Лейк.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Спедев.
15. Неділя — Соборне Полеве Богослуження коло озера — Віліа.
22. Неділя — Смокі Лейк.
29. Неділя — Спедев.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

ЛИПЕНЬ:

8. Неділя — коло Федякія.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — коло Пастичанів (храм).
15. Неділя — коло Будих.
22. Неділя — Едмор.
29. Неділя — Тідор.

Адреса: Вох 52, Шіро, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИПЕНЬ.

7 Субота, Івана Хрест. — коло Ріки (храм)
8 Неділя — Вест Брук
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Інтерпр. Гаивен
15 Неділя — Фоем Лейк.
22 Неділя — коло Купровських.
29 Неділя — Ін[illegible] місто

Адреса: Вох 52, Шіро, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича

ЛИПЕНЬ.

7 Субота, Різд. Ів. Хрест. — Лессард.
8 Неділя — Тессар[illegible]
12 Четвер, Ап. Петра і Павла, храм [illegible]форт
15 Неділя — Глендон
22 Неділя — Сенд Ревидс.
28 Субота, Св. Вел. Князя Володимира — Елк Пойнт.
29. Неділя — Елк Пойнт

Адреса: Вох 5?6, Гленлон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛИПЕНЬ:

7 Субота, Різдво Івана Хрест. — Ермонт (храм).
8. Неділя — Гредлена.
12. Четвер, Петра і Павла — Сірейк [illegible]
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
28 Субота, [illegible] Володимира Вел. [illegible]
29 Неділя — [illegible]

СЕРПЕНЬ

5 Неділя — [illegible]
12 Неділя — [illegible]
19 Неділя — [illegible] — Кедана.
26 Неділя — [illegible]
28 [illegible] Успіння Пр. Богор.

Адреса: [illegible] Алта. — Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЛИПЕНЬ:

7 Субота, Івана Хрест. — Суказа (храм)
8 Неділя — Засказ
12 Четвер, Петра і Павла — Амиро (храм)
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
28 Субота, [illegible] — Валингі
29 Неділя — [illegible]

Адреса: Галлингтон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛИПЕНЬ.

7 Субота, Різдво Івана Хрест. — [illegible]
8 Неділя — Норт Бетлфорд (храм).
12 Четвер, Петра і Павла — Гаслинк (храм)
15 Неділя — [illegible] (храм)
22 Неділя — Гефорд
[illegible] [illegible] в 8 год. пополудні
29 Неділя — Ребфил (храм)

Адреса: Вох 51, Гефорд, Саск., Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЛИПЕНЬ.

8 Неділя — Шипинні
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — [illegible] (храм)
15 Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
29. Неділя — [illegible]

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер, Пророка Ілі — Даннинг (храм)
5. Неділя — Боини.
12. Неділя — Шинанні.
19. Неділя — Кейленд.
26. Неділя — Іонас.
28. Вівторок, Усп. Богор. — Бренвеєї.

Адреса: Валлингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. А. Горбая

ЛИПЕНЬ:

7. Субота, св. Івана — X.
8. Неділя — Шелвелей.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Роблін-залела (храм).
15. Неділя — Шортдейл.
22. Неділя — Леннард.
29. Неділя — Гілберт Плейнс (храм).

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Грендаю.
12 Неділя — Шелвелей
19. Неділя — Петлора.
26. Неділя — Леннард.
28 Вівторок, Успін. Богор. — Роблін-Зелена.

Адреса: Роблін, Ман. Тел. н. 304 Р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ЛИПЕНЬ

7. Субота, Івана Хрест. — Толстой.
8. Неділя — Сиязія.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Арбакка.
15. Неділя — Роза.
22. Неділя — Гарденток.
28 Субота, Володимира Великого — Толстой
29 Неділя — Толстой.

Адреса: Толстой, [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ:

8 Неділя — Вайта.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Сондави (храмове свято).
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Арбакка (храмове свято).
15. Неділя — Вайта
22. Неділя — Сірко.
28. Субота, Св. Вел. князя Володимира — Х.
29. Неділя — Арбакка, св. Миколая.

Адреса Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЛИПЕНЬ:

7 Субота, Різдво Івана Хрест. — Трифтинг Ривер (храм)
8 Неділя — Давфин (з'їзд СУС і братніх організацій)
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Ко[illegible] (храм)
15. Неділя — [illegible]
22 Неділя — [illegible]
29 Неділя — Давфин

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Евнал.
12. Неділя — Давфин (Полеве Богослуження)
19 Неділя — Ведий Ривер.
26 Неділя — Трифтинг Ривер
28 Вівторок, Успіння Бог. — Косів

Адреса. Вох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИПЕНЬ:

7. Субота, Св. Ів. Хрест. — Гарленд праздник.
7. Субота, Св. Ів. Хрест — Драй Ривер, праздник (Всеч. о. С. Гребенюк)
8 Неділя — Пайн Ривер.
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Етелберт, празник.
15 Неділя — Богдан.
22 Неділя — Етелберт
29 Неділя — Пайн Ривер.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ЛИПЕНЬ

7. Субота, Івана Хрест. — Глен Елмо.
8. Неділя — Сенді Лейк (храм).
12. Четвер, Св. Петра і Павла — Січ (храм).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ.

7 Субота, Св. Івана — Драй Ривер, Ман. (храм).
8 Неділя — Прокстон.
12. Четвер, Ап. Петра і Павла — Горліц (храм).
15. Неділя — Сторновей (храм).
22. Неділя — Малиж.
29. Неділя — Малеза.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ

1	Н	18	Червень. Н. 2 по З. С. Леонтія
2	П	19	†Ап. Юди брата Господ.
3	В	20	Память угод. Землі Волинської
4	С	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	Ч	22	Свщм. Евсевія
6	П	23	Муч. Агрипини діви
7	С	24	Різдво Івана Хрестителя
8	Н	25	Н. 3 по З.С. Преп. Февронії
9	П	26	Преп. Давида Солун. Івана
10	В	27	Преп. Самсона страннопрям.
11	С	28	Преп. Сергія і Германа
12	Ч	29	Св. Петра і Павла Апостолів
13	П	30	†Собор 12-ти Апостолів
14	С	1	Липень. Косми і Дамяна
15	Н	2	Н. 5 по З.С. Пол. Ризи Д. М.
16	П	3	Муч. Акинта, Марка
17	В	4	Андрея архієп. Критського
18	С	5	†Преп. Атанасія Атон.
19	Ч	6	Преп. Сисоя схим. Печер.
20	П	7	Преп. Томи Малеїна і Акакія
21	С	8	Вмч. Прокопія [illegible] Феодосія
22	Н	9	Н. 9 по [illegible]
23	П	10	†Преп. Антонія Печерського
24	В	11	Смерть укр. княгині Ольги
25	С	12	Муч. Прокла і Іларія
26	Ч	13	Собор арх. Гавриїла
27	П	14	Ап. Акили з 70-ти
28	С	15	†Володимира [illegible] України
29	Н	16	Н. [illegible]
30	П	17	Вмч. Марини преп. Леонія
31	В	18	Івана і Пимена затвор. Печ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ

7 Субота, [illegible] — Брудей (храм)
8 Неділя — [illegible]
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Гейнун (храм)
15. Неділя — Шп[illegible]
22 Неділя — [illegible]
29 Неділя — [illegible]

Адреса: 551 [illegible]

Принс Алберт [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ

7 Субота, Івана Хр[illegible] (храм)
8 Неділя — [illegible]
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Тробет
15 Неділя — [illegible] Мамерних — [illegible] Фалк
22 Неділя — [illegible] М. Боднарчук [illegible] М. Фалк
29 Неділя — [illegible] варчук, Кем[illegible] кий
1 Неділя — Канора — [illegible] чук, Рама [illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіховича

ЛИПЕНЬ

7 Субота, Різдво Івана Хрест. — Смаус
8 Неділя — Вакав
12 Четвер, Ап. Петра і Павла — Бізон Крік, храм
15. Неділя — Терн[illegible] цвинтарі
22. Неділя — Х.
28. Субота, Св. Кн. Вол. Володимира — Калворт
29. Неділя — Кадь[illegible]

По Богослуженнях [illegible]

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ

1 Нед. 2 Гол. 1 [illegible] Ап. Рим. 2: 10-16 Єван Матея 4: 18-23.

7 Субота, Різдво Ів. Хрест. УБ. [illegible] 1: 24-25, 57-68. [illegible]

13 11-14 4 [illegible]

8. Нед. 3 Гол. 2 [illegible] Рим. 5: 1-10 Єван Матея 6: 22-23

12 Четвер Ап. Петра і Павла. УБ. Ів. 21: 15-25. [illegible] 11: 21-33 [illegible] 12: 1-9. Єв. Мат. 16: 13-19.

15. Нед. 4 Гол. 3 УБ. 4 [illegible] Ап. Римлян 6: 18-23. Єван. Матея 8: 5-13

22. Нед. 5 Гол. 4 УБ. 5 [illegible] Рим. 10: 1-10. Єван. Мат. 8: 28—9: 1

28. Субота Володимира Вел. князя України. УБ Івана 10: 9-16. Ап. Гал. 1: 11-19. Єв. Івана 10: 1-9

29. Нед. 6. Гол. 5. УБ 6. Ап. Рим. 12: 6-14. Єв. Матея 9: 1-8.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible]E & HERALD
Box 3626
[illegible]NIPEG, MAN.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., July 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1951. ЧИСЛО (898) 14

РУМУНСЬКИЙ ЕПИСКОП ЗІ СКИТАЛЬЦІВ.

Вістка з Шікаго доносить, що на нарадах румунського православного епископату в Шікаго, яка була 1—3 липня, вибрано д-ра Віореля Тріфу епископом. Він має стати на місце епископа Полікарпа Моруску. Член епископської ради Барбулеску пояснив, що еп. Моруска поїхав до Румунії 1939 р. і не міг вернутися через війну, а дальше через большевиків. Його держали в "домашнім арешті". Тепер на його місце вибрали Тріфу, який прибув до Америки з Італії [illegible] роком.

НОВІ ТИТУЛИ ЕП. БУЧКА.

Католицький епископ Бучко, що є [illegible] (папським) Візитатором [illegible]-католиків в західній Европі [illegible] від папи нові титули, а то [illegible] Папського Трону, Папського [illegible] і Дворянина, а [illegible] Питання, чи ті титули [illegible] обдаровують Українця [illegible] на добро. За чуж[illegible] чужим служити. На чиїм [illegible] того пісню співаєш.

БЛУКАЛА 13 ДНІВ.

[illegible] Лорімор, 22-літна норка [illegible] гористій і лісистій околиці 13 днів без поживи. Пила [illegible] гірських річок. Деколи чула людські голоси, тоді [illegible] кричилося. Може бути [illegible] причувалося. А було, що чули [illegible] що дійсно за нею шука[illegible] могла кричати. До посту 6 [illegible] ринкла в школі, то може і т[illegible] В часі вандрівки стратила ваги. Блукаючи безнадійно [illegible]ася. А до вандрівки бу[illegible] охота, хоч і не до таких [illegible] їй нічого не стало. Се було в Севірвил, Тенн.

КОРЕЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ НЕПЕВНІ.

Вже почалися в Кореї переговори між большевиками і представниками [illegible] держав, щоби закінчити коре[illegible] війну. Покищо кореспондентів [illegible] пускати. Однакож захід пі[illegible] большевикам лиш про те [illegible] щоби переговорювати і в той [illegible] нову силу або для Кореї [illegible] цілей, які в них на увазі. З пе[illegible] може вийти і та школа, що [illegible] держави можуть переста[illegible] зброїтися, надіючись на мирні часи. Взагалі не вірять в щирість Росії з її большевиками.

ШКОДИ СИЛЬНОГО ВИХРУ.

В Лоуток, Окла., був сильний вихор, [illegible] йшов зі скорістю до 100 миль. Він [illegible] 27 вояків, з тих чотирох тяжко [illegible] 30 літаків і поперевертав [illegible] будинків, вбив ре[illegible] і перевернув два залізничі вагони.

РОЗБИЛОСЯ 45 ВАГОНІВ.

Коло Панами, Айова, вискочив з шин [illegible] тягаровий поїзд, отже порозбивалося 45 вагонів. В пятьох була амуніція, але не експльодувала.

КОНКУРС

на

ПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТІВ ТЕОЛЬОГІЇ до Колегії св. Андрея в Винипегу на рік 1951-52.

1. Наука на Теольогічнім Факультеті при Колегії св. Андрея в Винипегу, Ман., Канада, на рік 1951-52 розпочнеться 1-го жовтня, 1951.

2. Зголошуватися можуть студенти, що покінчили одинадцяту або дванадцяту клясу середньої школи ("Гай скул") в Канаді або в Злучених Державах Америки, або студенти, що мають подібний академічний степень з Европи; що числять найменше 18 років життя, є української народности, православного віроісповідання і доброго характеру та обичаїв. — Зголошуватися можуть також православні студенти інших народностей, оскільки вони розуміють по-українськи та готові слухати викладів в українській мові [illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді і повинні мати [illegible] церковних властей.

3. Студенти Теольогічного Факультету при Колегії св. Андрея в Винипегу вважаються кандидатами на священників Української Православної Церкви, з виїмком студентів інших народностей, як зазначено повище.

4. Теольогічний курс для студентів, що покінчили XI клясу [illegible], триває чотири роки, для студентів, що покінчили XII клясу — три роки. Скінчивши курс та відбувши один рік священичої практики, абсольвенти теольогії отримують степень B.D. (Bachelor of Divinity).

5. Аплікаційні форми та близщі інформації [illegible] оплати та інші відомости будуть подані аплікантам листовно. Аплікації треба надсилати найдалі до 10-го вересня, 1951.

6. Листи адресувати до:

**DEAN OF THEOLOGY,
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave.,
Winnipeg, Man., Canada.**

І СЛІПІ ВЧАТЬСЯ

В Інституті для Сліпих недавно 12 учнів покінчили науку, з того 5 дівчат і 7 хлопців. Дальше будуть побирати колегіяльну науку, щоби приготовити себе до самостійної праці для життя.

ШКОТЛЯНДІЯ ХОЧЕ ПАРЛЯМЕНТУ

Шкотляндські націоналісти поставили тепер домагання, щоби Шкотляндія мала свій власний парлямент для своїх справ, а не щоби парлямент в Лондоні рішав про їх справи.

ПАРАШУТИ НЕ ПОМОГЛИ

В Тексасі попсувався літак і 8 осіб, що там були, хотіли ратувати себе парашутами. Але трох з них заскоро отворили парашути отже зачепились за літак, і ті згинули, коли літак експльодував. Другі пять спустилися на землю.

КІЛЬКО КАТОЛИКІВ ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ

Католицька газета в Німеччині "Петрус Блят" подає, що нині в руках Росії є 64 мільйони 473 тисячі і 519 католиків (64 173,519). На засланню, арештованих, або вбитих епископів числить на 77, а 58 епископств є без епископів. Газета подає імена деяких засланих епископів, а між тими й одного Хмишина, якраз того, хто в Українців найменше заслугує на згадку.

Щож до країн, то газета подає таке число католиків: Альбанія 104,216, Болгарія 257,122, Чехословаччина 9,967,555, Естонія 3,000, Фінляндія 2,000, Югославія 5,806,000, Латвія 3,000,000, Польща 22,317,113, Румунія 2,736,979, Росія 8,000,-000, Мадярщина 6,024,036, Китай 4,154,-000, Литва 2,100,000.

Про Галичину окремо нема згадки, її мабуть вчислено до Польщі. Але коли скажемо, що в Галичині було 3 мільйони греко-католиків, тоді число Поляків [illegible] 19 мільйонів.

ЗА 16 ДОЛЯРІВ ВТОПИЛИСЯ.

В Вашингтоні 4 хлопці, кожний маже 13 літ, вкрали 16 долярів. Коли поліція почала за ними гнати, вони поскакали в воду, щоби мабуть плисти, але почали кричати, щоби їх ратувати. Нім поліція прийшла, вони потопилися.

ПЯНСТВО В АМЕРИЦІ.

В 30-ох американських стейтах робляться заходи спиняти пянство, що дуже там поширилося. Числять, що в цілій Америці є 65 мільйонів осіб, що досить пють, але ще від пиятики не слабують. Налогових пияків, а богато слабих від алькоголю є 4 і пів міліона, а 750 тисяч пияків, яких здоровля цілком знищене.

ВЗЯЛИ ПАКІСТАНОК ЗА ЦИГАНОК

В місті Вестчестері, в Стейтах, три Пакістанки (гіндуські магометанки) щось в склепі купували, а що були вбрані по пакістанськи, то детективи взяли їх за циганок і завели на поліцію. Се була жінка і дочка пакістанського представника в Обеднаних Націях, і жінка секретаря пакістанського представництва. З поліції їх зараз випустили, бо за ними і так є право недоторканости. Тоді гіндустанський уряд запротестував й американський уряд його перепросив і заявив, що на будуче буде старатися, щоби такого не було.

НА 5 ЛІТ І 10,000 ДОЛЯРІВ.

В Лос Енджелес засудили Мікея Когена на 5 літ тюрми і 10,000 долярів кари за те, що сфальшував рахунки своїх доходів, щоби платити менше доходового податку.

БІДНИЙ БАГАЧ

В Ню Йорку впав на улиці 70-літний Джан Менсфілд, вбраний майже в лахи і дуже зморений. Він мав при собі 400 долярів готівкою і шість банкових книжочок на 29,000 долярів. Того було йому замало, щоби хоч міг подостатком наїстися. Його взяли до шпиталю.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

СВІДОЦТВО ПЕТРА КАМІНСЬКОГО

(Продовження)

Послухаймо, як Поляки знущалися над уніятськими священиками:

"Духовні мусять самі собі купувати грунт на так довго, доки духовний жие. Другий по нім знов мусить купувати. Поки хтось дійде висвячування, мусить заплатити панови за презенту (дозвіл). І так духовні є вічними невільниками.

"Раз ішов уніятський духовний зі Служби Божої, коли їхав пан на польовання(на лови). І звелів йому пан вивернути козла три рази перед собою (перевернутися на земли через голову), що духовний зі страху перед насильством мусів зробити. Слуги римського обряду всміх, а Русь вплач. До такого поважання прийшли духовні будучи в едности (в унії). А приводом до такого гнету є найперше клир (духовні) латинського обряду"

Поляки примушували уніятських священиків з цілого округу збиратись на їх процесії на свято Божого Тіла. Каже Камінський

"А на процесіях що за сміх з духовенства -- Боже ти бачиш! Що грецькому обрядови до латинських процесій? Чи для них то установлено? Ксьондзи міркують, що коли б Руси не було, то вони мали би більші доходи. О доходи тут йде, а не о чиесь спасення"

Окремо говорить Камінський про Василіянські монастирі, до якого стану вони під унією прийшли

"Кулемчинський на нішо зведений Від Дубенського значні посілости відірвано. Троцька архимандрія лежить пусткою, бо її добра хто інший загорнув. Лавришівський терпить багато кривд. Виленському відібрано маеток Спякло. Іншим другі шкоди діються, дарма, що є були від св. Отця (папи), котрі найменшого наслідку не мали"

Тут Камінський подає, що по аж 90 літах під унією в Римі вирішили: **"що руські уніятські епископи є епископами і так треба їх титулувати й узнавати".** До того часу вони для папи не були епископами

Дальше говорить ще про монастирі, що уніятський митрополит Суша (Поляк) забирає доходи з маетностей багатьох монастирів, а монахів є в них по кілька, або жадного.

"В Городні був славний монастир, а тепер з чернечих келій сліду нема Церква (монастирська) від кількадесяти літ пусткою стоїть; в ній хвалу Богу воробці цьвірінькaнням приносять

"В Кобринськім жадного монаха нема. Служба Божа буває раз в році, на відпуст. Всі доходи забирає володимирський еп. Заленський (уніят), бо треба йому великого кошту на незмірну громаду псів. Сам він з трубкою їздить (на лови).

"Лавришівський монастир. Нема монахів, а мешкає світський священик задля фільварку. Недавно там мешкав рідний брат епископа з жінкою.

"Лешинський монастир. Через 10 літ не було Богослуження. Церква стояла пусткою. Над великим престолом був голубник. Нарікання й Поляків примусили дати сюди побожного старця і той обхарив церкву і престіл, але зробив собі з нього магазин і ховав там горох, сало. А сало висіло на престолі."

Говорить Камінський, що всіх монахів було в монастирях коло 150, а брехали перед папським нунцієм, що 600. Загально монастирі були в польських руках. А на нових монахів виховували:

"Німців, Чехів, Жмудинів, Литовців, Поляків, Мазурів." — А ті (монахи), що вернулися з висших наук, — "на на сплетнях і пятиках бавляться поза північ".

Монахи робили заходи, щоби Богослужения правити по латински, та щоби завести латинський обряд

Се лише частинка того, що говорить Камінський про тодішні уніятські Василіянські монастирі, над якими Поляки панували.

Ще послухаймо,як виглядали в Польщі уніятські церкви по селах.

"На кілька миль одна від другої. Інші або зогнилі вже, або й перевернулись. По інших знаку нема. А в тих, що є, ладу не питай: ані свічок, ані обрусів, ані чаші, ні кадила, ні кропила. Люди отченашу не вміють. Умирають, як звірі, погребуються без духовних Так то всякі дезертири з латинського обряду (Поляки) хазяйнують в чині св. Василія, такі чудеса творять на руськім хлібі. Самі уніяти плачуть і нарікають, ходять, як заблукані вівці Ходять, як поварені, лементують, плачуть, нарікають"

Камінський се великий свідок тих насильств, що католики Поляки на Украïнцях виконували. Голос Камінського тим важніший, що сам він уніят, тай ще чоловік високого становища. І з того опису видно, що його, як широго чоловіка, дуже боліло те, що кругом діялося А воно діялося під папським покровительством

СВІДОЦТВО ГЕОРГІЯ КОНИСЬКОГО

Визначним православним епископом був Георгій (Юрій) Кониський (1718 1795) в Могилівській епархії (діецезії), якої до упадку Польщі не вдалося Полякам вповні перевести на Унію. Кониський був дуже розумним чоловіком, діяльним, і щирим оборонцем Церкви Він працював багато і по нім залишилося коло 80 проповідей і промов ("Слів"), де він змальовує, що тоді католики Поляки з православними виробляли. Тут маемо дещо з того, що Кониський говорить:

"Духовні при допомозі світських гонять православний нарід, як овець, до костелів й уніятських церков, гонять не тільки з домів, але і з наших церков. В часі читання Євангелії заходить приказчик, бе нарід нагайкою, виганяе немов худобу з хліва, як се діялося недавно коло самого Могилева.

"Відлучаючи дітей від матерей, а матерей від дітей, — дітей перед очима матерей бють, а матерей перед очима дітей. Тут лемент і ридання, які хіба вчасі катовання дітей Іродом можна було почути.

"Се сталось в місточку Улі. На моїх очах сікли дівчинку, зпочатку різками, потім шипшиною (дика рожа, свербивус), щоби відреклася нашої віри, — але не відреклася!

"Жінку з дитиною півроку тримали в вязниці і дитина там вмерла, а чоловік вмер від побоїв. Жінці палили пальці, щоби нашої віри відреклась, — однакож не відреклася!

"Інша в місточку Невлі була закована в "куницю" (рід кайдан на шию), і тою куницею задавлена на смерть".

В 1765 р. поїхав Кониський до Варшави і 27-го липня виказував королеви терпіння православних, де говорив:

"Віра наша, то одинокий злочин, за який нас обвинувачують. Ми християне, але від християн терпимо. Запечатано наші церкви, а жидівські синагоги незачеплені. Осуджують нас на замкнення до вязниці, на рани, на сором, кару і спалення . . ."

Промову виголосив по латински так блискучо, що гонорова польська шляхта дивувалася

Оповідає Кониський, як 171[illegible] р. забороняли Поляки будувати нові церкви, а старі поправляти. Відобрали православним право на соймиках вибирати депутатів (послів). А р. 1733 р. позбавлено православних мати [illegible] громадський уряд. До того П[illegible] в спону кували ще папи і їх епископи (Про те є: "Лісти жимске в інтересе унії")

І почався страшний похі[illegible] православних. Їх висмівали в [illegible] висками, православну в[illegible] ською, аріянською, собач[illegible] Білорусь звали "парте[illegible] сторони безвірних. Ка[illegible]

"Хрести наші нави[illegible] образи святі кидают[illegible] ногами топчуть, як то[illegible] чині". — А про пере[illegible] славних священиків [illegible] ський: "Кілько їх пов[illegible] кілько тримали по [illegible] глибоких; в псярня[illegible] були позапирані, годо[illegible] морені, сіном корилен[illegible] мерть."

Могилевський епи[illegible] сав, що від 1721 до 17[illegible] забрали рабунком [illegible] церков

В місточку Костюков[illegible] ський з гарматою і воя[illegible] кву. Каже Кониський

"Були випадки, що [illegible] силували до унії, а [illegible] ки оборони, то з пла[illegible] бігли на цвинтар, обій[illegible] холодні могили близьких і клика[illegible]: "Щасливі ви, що померли в православній вірі!"

В червни 1759 р. в Орші католицька озброєна товпа мало [illegible] Кониського не вбила. Він виїхав з Орші прикритий гноем, щоби не довідалися. В 1761 р. домініканський монах, Зенович, узброїв езуїтських студентів, ті вперлись до дому Кониського, все били, ломали, а його не знайшли, бо заховався в льоху

Кониський сходився з Львом Шептицьким, який був 30 років львівським уніятським епископом, опісля ж митрополитом, й історія подає слова Шептицького, які він сказав Кониському:

"Ми уніяти живемо ще за вами (за православними). Коли католики (Поляки) вас догризуть, то заберуться й до нас. Вже і тепер в сварках називають нас, як і вас, схизматиками".

В кожній християнській хаті повинна находитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЩО ПОДАЄ В. АНТОНОВИЧ.

Таке виробляли Поляки не тільки в західних сторонах України, що близше Польщі, але й в східних, що ближче до Киева і Дніпра. Як тут вони робили, треба навести кілька примірів з книжки історика В. Антоновича: **"Нарис становища Православної Церкви на Україні від половини XVII до кінця XVIII ст."** Подаючи приміри польських розбоїв Антонович в книжці всюди зазначує історичні джерела, з яких він бере. І так

В Камінці (на Поділлю) запечатано всі православні церкви, а одну віддано уніятам.

В [illegible] до 1751 польські шляхтичі [illegible] маетности Київського Братського Монастиря понад 20 разів (в 24 роках)

В [illegible] шляхтич Щеневський ран[illegible] з товпою на село Андріївку; [illegible] стріляла хто попався, [illegible] монаха Боньковича, пору[illegible] ирських слуг і нарабувала [illegible]на.

В [illegible]инах польські вояки виломили [illegible] православної церкви і за[illegible] майно.

[illegible] Чехонська забрала зем[illegible] кого монастиря, била ігу[illegible] ого за бороду.

[illegible] блівцях, коло Камінця, [illegible]ький хопив священика за [illegible] вув за село, там бив і пора[illegible] священика, що прибігла,

[illegible] шляхтич Прушинський при [illegible] священик мае відправляти, [illegible] не послухав, бив його кіль[illegible] церквою, заложив кайдани [illegible] голодом і холодом два тижні

[illegible] Вельбувне їхав в часі пра[illegible] Манецький з двораками [illegible] людей, повалив священика [illegible] на землю і бив шаблею [illegible] виділи священика додому. [illegible] гули поїхав та почав стрі[illegible] через вікно, аж одна стріла [illegible] ші священика, від чого він [illegible]

В [illegible] Ласках польські вояки в цер[illegible] престола розтяли священикови [illegible]

[illegible]ий протоєрей Мартишевич вишов рано з Камінця до села Должок на від[illegible]. Його покликав до себе Лянцкоронський, присилував пити горівку, потім казав слугам завести Мартишевича до коршми і там ще напувати.

Ось що писав російський резидент (представник держави) Голембйовський, в урядовім листі до польського примаса (головного епископа):

"Забувши страх Божий вони вбігають верхом (на конях) в церкву, стріляють в вівтар й образи, рвуть їх, ломлять хрести; на духовних і світських вони нападають в церквах і на [illegible] вбивають; вони викидають черн[illegible] (монахів) з монастирів, — а в жіно[illegible] монастирях, на посміховище, [illegible] черниць до голого і так [illegible]; майно забирають, церкви [illegible] бють в них вікна, зривають [illegible] образи Спасителя нищать ногами, [illegible] і пробивають ножами, тягнуть [illegible] ицями промовляючи безбожно: "Шизматицький Боже! Невже ж ти не станеш за свою кривду".

Коли високий державний урядник таке писав, то певна річ, що він найперше мусів мати точно зібрані випадки, які згадує, де вони були, коли і хто там що робив.

Подібного, як тут згадано, в книжці Антоновича є багато більше.

Дотепер ми мали перед собою два описи польських насильств, **перший уніята Камінського,** другий **православного Кониського,** з додатком фактів поданих Антоновичем. І як точно ті описи сходяться! Уніят і православний показують Поляків\ однаковими, отже мусить бути правдою, що вони кажуть.

Коли нині говориться про насильства большевиків, то чи польські насильства не були точно такі, як і большевицькі? Та ні! — вони були страшніші, більше злочинні! Большевики явні безбожники, а Поляки звали себе християнами. І ще не те, гідними християнами вважав їх папа і цілий католицький світ. **Виходить, — що цілий католицький світ був співучасником тих насильств, які Поляки над Українцями сотні літ виконували.**

А все те папи знали, бо вони ж мали в Польщі своїх представників, які їм про все доносили. Окремо доносили папі про всі кривди самі уніяти, що кілька разів кожного року заносили до Риму скарги на польські розбої.

Але на давних Поляках не скінчилося Співучасниками тих дальших польських насильств можна нині вважати всіх тих, що польські розбої промовчують перед Українцями, самі з Поляками сходяться як з "братнім народом" і дозволяють греко-католикам сходитися, а з Богу духа винними православними сходитися забороняють; ті, що папів звуть добродіями і спасителями Українців, хоч історія ясно показує, що папи завсіди стояли тісно з Поляками та ще і поручали їм нищити Українців

ДЕЩО ДО ПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

В "Н. Шляху" Ст. Пелешок поставив був ряд питань, на які "Н. Ш." відповів На ті питання окремо відповідає о Оленчук в "Укр. Вістях", а ми до всего того [illegible] кілька своїх увал

Каже о. Ол. що з церковними питаннями треба вдаватись не до редакторів, але до священиків. - І се до якоїсь міри слушне. Але є церковні справи ширшого значіння, які треба обговорювати публично

Тайні латинізаційні "Правила" ст. Будки виніс на світ греко-кат. священик, знаючи, що лише публично можна таку церковну справу обговорювати. І хоч про ті "Правила" писалося багато в "У. Голосі", наводилося з них частини, але ані орган еп. Будки "Кан Русин", ані сам еп. Будка, ані о. Оленчук (він тоді мабуть вже був) не дали ніяких пояснень. І на публичний запит, чи такі "Правила" є, нічого не відповіли

Гр.-кат. духовні, яких римо-католицькі епископи в Америці переслідували, вдавалися зі скаргами потихо до папських властей, але без успіху. Аж коли написали в "Свободі" (1902 р.) "Проч з Римом", то дечого добилися

Був публичний запит про 2,500,000 золотих, що Поляки дали папі, а які вяжуться з нищенням церков, але і дотепер католики справи не вияснили Збували баламутною балачкою. Значиться, - треба поза ними справу вияснювати

Каже о. Ол., що прийняття нового календаря "не було б ніякою латинізацією". Але чому ж Поляки навіть жорстокими насильствами Українців до зміни календаря змушували? Чи не для латинізації?

Ще говорить о. Ол., що кард. Мек-Ґвіген і всі укр. катол. епископи закликають Українців католиків триматись твердо українського церковного обряду і не хотять латинізувати нашої Церкви. Се собі пуста балачка. Вже перед війною гр. кат. священики в Галичині підносили крик, що латинізм йде наступом на Церкву. А до чого в Канаді ведуть тайні "Правила"? А хіба Воский не писав, що гр. католиків треба златинщити?...

В прав. Церкві є нахил до протестантизму, — каже о. Оленчук. Так він думає. Але в католицькій видно нахил до большевизму' Чим насильства Поляків над Українцями не такі, як большевицькі? А "Ніч св. Вартоломея"? А Інквізиция?

Неможливе, щоби кард. Тіссеран говорив до Українців "Меї Рутені", -- каже о. Оленчук, — бо ж і: "найвисші ватиканські урядові чинники вживають назв: Україна й український".

Хтось о. Оленчука одурив, бо в Римі звуть Українців "Рутенами". В 1945 р видав папа по латински Енцикліку (Лист, Письмо) в 350-ліття унії Її видано в Римі також по українськи і там є пояснення, в якім говориться:

"Назва "Русини", "руський" ужита в урядовому латинському тексті **Енциклики, згідно з давним звичаєм, — у цьому перекладі заступається назвою "Українці, український".**

Маете чорне на білім, що папа зі своїми ще Українців "Рутенами". Чи Тіссеран в якійсь українській громаді звав Українців "Рутенами", се менше важне, але важніше, що сам папа, "згідно з давним звичаєм", зве Українців "Рутенами", коли говорить до широкого світа. Отже за папою і світ українців "Рутенами" називає.

СПРАВА В ІРАНІ

Іран забирає на власність державн жерела нафти, що були в руках англійської компанії і тепер відносини там дуже грізні. Англія не хоче згодитися на те, що сталося, а Іранці стоять на своїм. Англія вислала знов в сторону Ірану воєнний корабель. Вже з Ірану забираються Англійці, які там є, бо стає небезпечно там бути. Але тепер ніби йде до кращого

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК РОСЛА УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Українська Православна Церква в Канаді почалася з маленького гірчичного зерна, про яке говорив Христос. Маленьке воно було, але з нього стала велика рослина.

Засновниками нашої Церкви були самі вірні, без священиків, без єпископів — заснувалась вона на Довірочних Зборах 18—19 липня, 1918 року, де були представники з трох провінцій. Отже на початку се була Церква самих вірних.

На 1-ім Соборі 1918 року були вірні і 4 священики, як гості, з Російської Церкви.

Аж на 2-ім Соборі 1919 р. був вже митр. Германос, якого тут обрано епископом нашої Церкви і він був ним 5 літ.

3-ий Собор відбувався без епископа, а лише за його благословенням.

На початку 1924 р. прибув до Америки архіеп. Теодорович і він був на нашім 4-ім Соборі в Йорктоні 16—17 липня, 1924, де обрано його епископом нашої Церкви. Се був в нас перший епископ Українець. Тоді наша Церква вийшла зпід проводу архіп. Германоса, він же і заявляв, що буде помагати нам, поки не будемо мати епископа Українця.

Митр. Германос розумів нашу Церкву так, як ми її розуміли. Мабуть він памятав, що Греки, які були Антіохійськими патріярхами, не зробили тілько добра його народови, як вже перший патріярх з Сирійців. Греки були чужими. Тому митр. Германос одобрював наші змагання мати нашу Церкву незалежною від чужих.

І він не узалежнював нашої Церкви ні від свого патріярхату, ані від своєї американської дієцезії, — його поміч нам була чисто особиста.

В нього наша Церква була Українською, що має служити потребам Українців. На Соборі 1919 р. він заявив: "Бажаю, щоби ваша Церква була такою демократичною, щоби недемократичний чоловік не мав в ній місця".

Архіеп. Теодорович був епископом нашої Церкви 23 роки, до приходу архіеп. Мстислава 1947. І пригадую я його слова з Собору 1924... На питання: Що буде, коли наша Церква буде і велика і сильна, але чужі її не признають?, він відповів: "Побудуйте хату, а потім просіть сусідів, щоби признали, що то ваша хата". Значить: Нащо чужого признання до того, що ви самі збудували? А ще більше в Канаді, де держава Церквою не інтересується, отже міжцерковні звязки якоїсь Церкви, беручи в загальному, не мають для держави значіння.

Коли архіеп. Теодорович мав дві дієцезії, в Америці і в Канаді, і до Канади приїздив лише літом, то в 1947 р. архіеп. Мстислав став виключно епископом нашої Церкви в Канаді. Він був тут несповна три роки, бо після Собору в липни, 1950, він відійшов до американської Церкви і наша Церква пійшла під тимчасовий покров митр. Полікарпа.

Собор 1950 р. поручив Консисторії подбати про створення повного епископату для нашої Церкви в Канаді, а тоді Церква буде цілком для себе забезпечена. Ся справа нераз обгорювалася, але доперва тепер наближаєсь вона до здійснення. Виповнюючи поручення, Консисторія знайшла покищо двох кандидатів на епископів нашої Церкви, а то то архіеп. Михаїла і еп. Платона, отже їх приняття повинен вирішити Надзвичайний Собор, що має відбутися 8—9 серпня в Виннипегу.

Вже і два епископи забезпечують церковну справу на якийсь час, однакож на тревале забезпечення треба трох епископів, отже ся справа буде могла обговоритися додатково на надходячім Соборі.

Мати епископат з трох епископів, се було би завершенням тої праці, що почалася перед 33 роками, бо се дало би завсіди змогу відповісти церковному правилу, що два епископи ставлять третого. Тимто і надходячий Собор має для нас окремо важне значіння.

Церква наша почала будуватися не рішенням, чи волею церковного чи державного начальства, не заходами священиків, але волею самих вірних, і в тім був успіх тої будови, в тім еї сила. Вірні були місіонарами Церкви, вони були еї сторожами, еї будівничими, — а воля народу се найтвердіший грунт, на якім всяка справа, отже і церковна, може встоятись. Загал вірних се дійсна Церква.

Що ж до надходячого Собору, то він повинен окремо заинтересувати всіх тим, що на нім буде вирішуватися справа, яка від давна обговорювалася, а яка доперва тепер може здійснитися.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА В ЛИПНІ

Різдво Івана Хрестителя. — В Евангелії Луки говориться, що був в Єрусалимі побожний священик Захарія, а жінка його Єлисавета. Старі були, але не було в них дітей, чим дуже журилися. Коли ж раз Захарія кадив, зявляється [illegible] Господь почув твої [illegible] жінка твоя народить сина, а ти назви його Іваном. Він буде великим в Господа.

І каже Захарія: Як се, коли ми старі? На те ангел: Я Гавриїл, післанець до тебе, а що ти не повірив, то будеш німим, доки син не народиться. І так сталося.

Та прийшов час і народився син. Коли всі радились, яке імя йому дати, Захарія написав, що має звтися Іван. Зараз він почав говорити і сказав: Ти дитино пророком Найвисшого назвешся, бо будеш ходити перед Господом, щоби приготовити Йому дорогу, щоби приготовляти дорогу тим, що перебувають в темряві.

І якраз Іван був тим, що приготовляв людей для приходу Христа. Він закликав їх до праведного життя і предсказував прихід Ісуса Христа. Він кликав:

"Готуйте дорогу для Господа, рівнайте стежки Йому. Нехай кожна долина наповниться, а гора приниэиться; що нерівне, нехай випростується, а вибоїсті дороги нехай стануть гладкими. Тоді кожний чоловік побачить Боже спасення".

Іван Хреститель належав до найбільших з Пророків, бо Христос сказав, що не народився ніхто більший від Івана Хрестителя. І на тім закінчується Старий Завіт і настає Новий, бо якраз він приготовляє дорогу Христови.

Петро і Павло. — Між Апостолами було двох, що визначилися більше, ніж другі. Апостол Петро визначався великою щирістю і готовістю. Коли Христос щобудь запитував Апостолів, то Петро перший давав відповідь, в чім виявлялася його велика щирість.

Другим був апостол Павло, що не належав до числа 12-ти Апостолів. Він ще був проти Христової науки, коли камінували первомученика Стефана. І коли він вибрався до Дамаску, щоби переслідувати там християн, зявляється йому Христос і каже: "Савле [illegible] мене переслідуєш?" (Він [illegible] Саул, або Савло). На запит, хто се говорить, каже Ісус: "Я той Ісус, якого ти переслідуєш". "Що ж мені робити?" запитав Павло. "Иди до Дамаску, — сказав Ісус, — там довідаєшся".

А був в Дамаску праведний християнин Ананія і Господь в [illegible] йому, щоби навчив Павла [illegible]. Відтоді Павло став ревним А[illegible] Христа і визначився більше, ніж [illegible] Апостолів. Каже св. Іван Золотоустий, що Павлови ніхто не дорівняв, ніхто його не перевисшив.

Ап. Петро був звичайним [illegible] рибаком, а Павло був чоловіком [illegible]. Він написав 14 Послань, що мають 100 розділів (голов), коли Петро написав 2, що мають лише 8 р[illegible].

Про працю ап. Петра [illegible] відомостей, а праця ап. Павла шир[illegible] записана. Бував він в багатьох краях, перебув багато трудів і помер в Римі мученичою смертю [illegible] 67 р. по Христі.

Те саме помер [illegible] Римська Церква [illegible] помер в [illegible] заперечує [illegible] Церкви були визначі[illegible] Що Петро в Римі був Римський [illegible] хотять про [illegible] папа є наслідником П[illegible].

ХТО ПЕРЕХОДИТЬ ДО СЕКТАНТІВ

Сектанські "місіо[illegible] звичайно до найтемніших [illegible] тих, що стоять поза всякої гро[illegible] сько. праці, нічим не поваж[illegible] ються, нічого поваж[illegible] самостійно не вмють [illegible] свідомі люде є матеріа[illegible] тів. І коли такий темний [illegible] сектантом, то думає, що [illegible] розуми, які є на світі. А [illegible] він старається бути так[illegible] тантом, що навіть роз[illegible] нього сміються. Мені [illegible] кі баптисти казали про [illegible] тів Українців, які до баптизму [illegible] йшли, що се "дурні, неку[illegible]". Чув я таке і від англ[illegible]. Передовий з них, дуже освічений чоловік, говорив: "Дурні вони, а ще гірше, що навіть не знають, що вони дурні. Тай ще мене забираються Біблії вчити, хоч ледви читати вміют".

Але відомо мені, як баптиський священик, чоловік з відповідною освітою, був на православнім похороні, чемно брав участь в похороні, тримав в церкві свічку, вклякав разом з православними. Як розумний чоловік! І ні словом не згадував, що в церкві є якісь забобони, або ідолопоклонство.

Є таке правило, що ті, яких діди і прадіди були сектантами, є людьми зрівноваженими, розумними. Але [illegible] що недавно до сектантів перейшов, тратить навіть той малий розум, який мав. Він всюди так своє сектанство висуває, що аж гидко стає, — з усіма сперечається.

(Докінчення на 5-ій стороні)

НАДЗВИЧАЙНИЙ СОБОР
Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Цим повідомляється всіх заінтересованих, що згідно з Чартером і Статутом Української Греко-Православної Церкви в Канаді та за благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді скликає НАДЗВИЧАЙНИЙ СОБОР тої Церкви, який відбудеться в середу і четвер, 8 і 9 серпня, 1951, в місті Виннипегу, Ман.

Наради Собору відбудуться в конференційній салі готелю Роял Александра (Royal Alexandra Hotel), на розі вулиць Мейн і Гиггинс, коло сіпіярської стації.

Наради Собору попередить Архиєрейська Служба Божа, яку відслужать Високопреосв. Архиеп. Михаїл і Преосв. Еп. Платон при асисті духовенства, в церкві св. Михаїла, під ч. 110 Дизраелі Стр., в годині 9.00 рано, першого дня Собору.

ПРОГРАМА СОБОРУ:

1. Реєстрація делегатів і гостей на Соборі:
   (а) Від год. 10.30 до 12.00 рано, першого дня Собору, 8 серпня, 1951, — в салі при церкві св. Михаїла.
   (б) Від год. 1.00 до 2.00 пополудні — при вході на салю нарад Собору в готелі Роял Александра.
2. Молитва Царю Небесний і відкриття Собору Прот. С. В. Савчуком, Адміністратором Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — в год. 2.00 пополудні.
3. Вибір Президії і покликання секретарів Собору.
4. Затвердження Реєстраційної Комісії та вибір Комісій Собору: Верифікаційної, Резолюційної, Розметової.
[illegible] Звіт Адміністратора о. С. В. Савчука про стан Церкви від послідного Собору.
[illegible] і завваги до проекту зміни Статуту Української [illegible] Православної Церкви в Канаді, — суддя Я. В. [illegible]ич.
[illegible] проекту зміни Статуту та його приняття.
[illegible]ня Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
[illegible] Вибір Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
[illegible] других членів Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
[illegible] Консисторії на підставі нового Статуту.
[illegible]нище Української Греко-Православної Церкви в [illegible] у відношенню до цілої Української Православної Церкви і до инших Православних Церков.
[illegible] печення священиків [illegible] [illegible]бости.
[illegible] Школа Проф. Л. Білецький.
[illegible] Катедри Пресв. Тройці в Виннипегу.
[illegible] Колегії св. Андрея в Виннипегу.
[illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
[illegible]ня Єрархії та адміністративного апарату.
[illegible]й Резолюцій.
[illegible]ття Собору.

[illegible]но з пар. 5-им Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді до складу Собору входять:
[illegible] Єпископи Української Греко-Православної Церкви в [illegible]
[illegible] Духовенство Української Греко-Православної Церкви [illegible] всіх степенів, з виїмком осіб, які знаходяться під [illegible]ною суспензою;
[illegible] Делегати поодиноких громад, парафій і місій в пропорції одного делегата на кожних 25 дійсних членів, або більше половину того; коли в громаді, місії чи парафії є менше як 25 членів, їм все одно прислугує право одного делегата. [illegible]легат мусить бути дійсним членом громади, яку він [illegible]тує;
[illegible] Члени Консисторії, члени постійних комісій, створених Собором, і редактор офіціяльного органу Української Греко-ко-Православної Церкви в Канаді;
д. Два представники від Колегії св. Андрея у Виннипегу, делеговані дирекцією і професорським складом Колегії.

Делегатів на Собор вибирають збори повноправних членів громади, місії чи парафії. Ці збори також вибирають по одному заступникові для кожного делегата. Врязі, коли б делегат не міг з будь яких причин на Собор поїхати, на його місце їде заступник.

Уряди громад мають повідомити Консисторію про вибір делегатів найпізніше до 1-го серпня, 1951, виповняючи та висилаючи до Консисторії формуляр "Повідомлення про вибір делегатів", який уряди громад отримали від Консисторії.

Делегати на Собор мусять привезти з собою посвідчення від своїх громад, що вони є дійсно їх делегатами. Форму такого посвідчення Консисторія розіслала урядам всім громам.

Всі делегати на Собор мають бути в Виннипегу в середу рано 8-го серпня 1951, і мусять бути присутні на всіх сесіях Собору від початку до його закінчення.

На кошти делегатів на Собор буде зроблений розмет так, що кошти кожного делегата будуть рівні без огляду на те, як далеко він їхав. Розмет буде зроблений тільки на кошти подорожі, тобто на кошти залізничих білетів та евентуально на кошти їзди автом, а не також на кошти харчів і [illegible].

Консисторія поробила зарядження з залізничими компаніями, згідно з якими **учасники Собору, — делегати й гості, — можуть їхати на Собор по зниженій ціні.** Для цього вони роблять слідуюче:

(а) Купують білети (тикети) лише в один бік, — тобто з дому до Виннипегу.

(б) Купуючи білети повідомлять агента, що вони їдуть на Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді (по англійськи General Council of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada) та просять, щоби їм видав цертифікат або посвідку, яка по англійськи називається Standard Convention Certificate (Form 24W). Цей цертифікат вони опісля віддадуть Реєстраційній Комісії Собору, яка його підписує та стверджує, що дана особа справді була учасником Собору. Маючи такий цертифікат, учасник Собору зможе купити поворотний білет з Виннипегу до дому **за половину звичайної ціни.**

(в) [illegible] зниженій ціні делегати й гості на Собор [illegible] тобто на захід від Виннипегу, — можуть [illegible] 4 до 7 серпня включно, а делегати на схід від Виннипегу [illegible] 2 до [illegible] серпня включно.

З Виннипегу до дому можуть виїхати не пізніше, як в понеділок 13-го серпня.

Крім коштів подорожі делегатів на Собор, що їх оплачують самі громади, в злуці з Собором будуть поважні загальні кошти, які мають бути покриті з загального фонду Церкви. На покриття таких коштів кожна громада складає від себе добровільну жертву, висилаючи її до Консисторії [illegible] перед Собором [illegible] передаючи її своєму делегатові, щоб зложив її на Соборі.

На правну участь в Соборі, — у дискусіях, голосуванню і т. п., — мають право тільки повноправні делегати та взагалі правні учасники Собору, одначе присутними на Соборі можуть бути також гості, — вірні Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Щоби забезпечити собі допущення на Собор, **гості повинні мати посвідчення від свого парафіяльного уряду або пароха,** що вони дійсно є членами Церкви.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,
Прот. С. В. Савчук, голова
Свящ. В. Бойчук, секретар.

(СЕКТАНТИ, докінчення з стор. 4-ої). [illegible] доказує, що вони Евангелія не розуміють так добре, як він.

Знаю випадок: Став чоловік суботником, і вже суботу святкує, а в неділю [illegible] гримає, щоби ціла околиця чула, [illegible] він в неділю щось робить. І люди [illegible] кажуть: "Се Іван так стукає, щоби всі знали, що він дурний". Знаю інший випадок:

Став чоловік баптистом і намовляє другого, щоби баптистом ставав, каже: "Коли я був православним, я курив, пив, я навіть воли крав, а тепер ні!" На те другий: "То ти. Але пощо мені баптистом ставати, коли я ані не пю, ані волів не краду..."

Звичайно діти таких нових сектантів так сектанством не одушевляються. Вони стають байдужими до всякої віри і Церкви. Причина в тім, що коли їх батько став сектантом, то відорвався від своєї Церкви, від своєї громади, від свого народу, від своєї народної культури. Від своїх відійшов, до чужих притулився лише дуже поверховно. Своє лишив, чужого взяв дрібочку та і того не розуміє. Перейшов на ніщо. Тут і причина, що він, як збаламучений чоловік, не може дати дітям ніякого розумного виховання. Вони виростають як сироти.

Хоч знаю ще і таке: Захопився чоловік одною сектою, за час пійшов до другої, до третої "правди шукати", а вкінці каже: "Вони всі брешуть і мені не треба ніякої віри..."

До того веде перехід до сектанства.

Обсерватор.

ЗНАЧІННЯ СВОЄЇ ПРЕСИ

Настав нині час, що все щораз більше дорожіє, — і те, що люди купують і що продають. Коли хтось більше платить за те, що купує, то і за свою працю більше числить. Що такий стан нездоровий, то всі бачать, але доки він є, то з ним треба числитися.

Між тим дорожіють і часописи. От вже давніше Фрі Прес і Трибюн в Винипегу оголосили, що підносить передплату. Самий же папір подорожів 10 долярів на тоні і тепер тона паперу коштує 112 долярів.

Та коли ходить про пресу, то треба ще дещо пригадати. Мати свою власну пресу, читати свої газети, піддержувати їх, се важна народна справа. Коли давно в Галичині не було української преси, то свідомі Українці давали гроші, давали працю свого життя, щоби мати свою пресу. Давали не передплату, але такі суми, на які хто спромігся.

Таке було і на Придніпрянщині. Чикаленко мав дати 30,000 рублів (дав, а не позичав!) коли почала видаватися "Рада" (денник), давали і другі. А пізніше продавав поле, щоби видаванню "Ради" помагати.

При заснованню Українського Голосу в Канаді люде давали більші суми, щоби мати свою пресу, давали десятки а то і більше. І не на те давали, щоби колись відобрати, та ще з процентом, а на те, щоби мати свою пресу. Про відбирання не думали. Се давали вони на народну роботу.

Коли нарід не має своєї преси, він культурно бідний. Хто не читає своєї преси — він або нічого поза тим не читає і тоді він дуже несвідомий, або читає чужу пресу, а та не дасть йому тої свідомости, яку Українець повинен мати. Бо чужа преса чужим інтересується і на чужий лад.

Отже коли свідомі Українці давали більші суми, щоби свою пресу мати, то добрий і свідомий Українець не скаже, що [illegible] коли передплата трошки підноситься, то він не хоче своєї газети мати. Се виходило би, [illegible] в нього маленька сума грошей має більше значіння, ніж своя преса. Се показувало би, [illegible] він дуже вузькоглядний чоловік.

Преса не є для грошей, але для тої свідомости, для того власного світогляду, якого чоловік набуває через свою пресу. Своя преса виховує людей на добрих громадян, на добрих Українців, на гідних синів свого народу. Таке в кожного свідомого народу і тому кожний нарід дбає, щоби мати і піддержувати свою пресу.

Се треба памятати, коли і передплата на свою газету збільшується.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК НАС ВДОМА ВЧИЛИ.

Нас вдома було шестеро: 2 хлопці і 4 дівчини. Мама не вміли читати, а тілько тато. Кожного з нас починали вчити по українськи читати, коли нам було 5—6 літ. Ми мусіли вчитися чи ми хотіли, чи ні. Нас не просили, але приказували. І нім ми пішли до державної школи, то вже добре вміли по українськи читати і писати і деякі невеликі книжки вже перечитували.

Коли ж ми вчилися в школі по англійськи, то всеж мусіли кожного вечера трошки по українськи читати і писати. І не можна було від того викрутитись, ні випроситись, коли б навіть хотіли. Але нам пояснювали, що так треба, отже і ми розуміли, що треба і тому не противились.

А деколи тато самі нам щось читали і пояснювали, а ми слухали й інтересувалися.

Тому з нас тепер такі Українці, як треба. Добре знаємо своє і добре знаємо чуже. І дякуємо татови, що так нас вчили. Ми більше знаємо, ніж деякі другі.

Се я пишу не тілько для молодих, але і для старших, для родичів, щоби і вони так і своїх дітей вчили. Тоді і їх діти добрим словом їх згадають.

Старший Сумківець.

АЗ — БУКИ — ВІДИ ...

Треба нам знати, як колись Українці вчилися читати. Тепер Українці мають найлекший спосіб до науки письма, а колись був тяжкий спосіб.

Колись кожна буква мала окрему довгу назву. А звалося — Аз; Б — Буки; В — Віди; Г — глагол; Ґ — ґама; Д — Добро; Е — Есть; И — Ия; К — Како; Л — Люде; М — Мисліте; Н — Наш; О — Он; П — Покой; Р — Рци. І так до кінця Азбуки. І слово "Азбука" походить від того, що перші букви А—Б звалися: Аз — Буки.

Назва Альфабет" походить від того, що в грецькім письмі перші букви звалися: Альфа — Бета (А—Б).

Тоді було тяжко вчитися складати букви. Треба було зрозуміти, що "Аз-Наш-Наш-Аз" буде Анна (А-н-н-а); "Мисліте-Аз-Рци-Како-Он" буде Марко (М-а-р-к-о). "Буки-Аз-Буки-Како-Аз" буде Бабка (Б-а-б-к-а).

Тоді думали, що коли буква має довгу назву, то скорше можна її запамятати. Назви букв виробилися десь в Болгарії, а звідтам взяли письмо Українці. "Аз" в болгарській мові значило наше "Я", "Буки" — мабуть від буків, якими бють; "Віди" — від відати, знати; "Глагол" — по болгарськи: слово, бесіда...

Нині Українці мають найлекший спосіб вчитися читати по українськи. А хто вміє читати по англійськи, той за 2—3 дні може вже досить добре читати по українськи. Але найкраще коли діти вчити свого письма нім підуть до англійської школи.

К. П.

КІЛЬКА ПРИКАЗОК.

Без муки нема науки.

Коли Івась не навчиться, то Іван не зможе, молоденький вік минає скоро, мій небоже.

Аз-буки, бери письмо в руки.

Будеш радо вчитися, то не будеш журитися.

А мене хоч били... Добре били та дечого доброго навчили. (Шевченко)

Чого навчишся, того ані злодій не вкраде, ані огонь не спалить.

Аз буки віди [illegible] до комори іде. (Приказка дітям, і воно значить: коли навчишся, то та наука приведе тобі добро).

Від того, що знаєш, голова не болить.

Видно, що бита голова! (Вчена)

Розумний був би хлопець, коли б були його дали вчити. (Значить, дід був би мудрим, то навчив би свого сина, а вже той сина свого [illegible] дідового внука).

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ЗІ СПОМИНІВ О. [illegible]

XI

Року 1884 приїхав я до Трускавця на вакації і в неділю пішов до церкви. І багато куплевих гостей до церкви заходило.

По Утрени пійшов отець парох одягатися до Служби Божої, а люди сходилися, вклякали, молилися. А були такі, що по Утрени виходили надвір напитися води, або покурити. Вийшов і я.

Перед дверми запитує мене якийсь польський чернець де священик. Я сказав, що він у захристії.

"Идіть до него, — сказав мені той чернець з Кракова, — і скажіть нехай прикаже органістови (тут дякови), щоби щонебудь співав. Се заціцавить людей і не будуть розходитися з церкви"

Я пійшов, сказав, і мені було прикро, що чужий поучував нашого старого пароха, що треба робити. Між двома відправами треба співати пісні. Ту науку я завсігди мав на тямці, коли по Утрени одягався до Служби Божої.

Другого року приїхав до Трускавця народний учитель Григорій В[illegible] лічитися. Зараз по приїзді звернувся до пароха, щоби молодь сходила [illegible] рази в тижни до громадської [illegible] на науку співу. За тиждень [illegible] коло 50 співаків, — молодих [illegible] ків, молодиць і дівчат. [illegible] знав добре ноти, мав гарний [illegible] напамять Тропарі, Кондаки, Прокимени і всі другі голоси, як іспитований дяк. За два тижні співали Службу Божу в чотири голоси. Се притягало і місцевих людей і гостей, і церква не могла всіх вмістити. Таке було доки він не відїхав.

Пізніше Врецьона учителював у Підгірцях, де пізнійше і я був [illegible] ком. Він перед моїм приходом [illegible] шов. Він і тут працював на [illegible] ян, вишколив церковний [illegible] по собі гарний спомин. Довго [illegible] дували.

В 1896 р. запросив я його [illegible] ття читальні в Підгірцях. Він [illegible] чився з своїми давнішими [illegible] з яких багато було вже газдами [illegible] нями. Говорив з ними [illegible] до освітної праці. На відкриттю він [illegible] гарну промову. А перед [illegible] поприносили йому багато [illegible] яких навіть не міг забрати з собою.

Се так по щирому віддячувалися йому його бувші школярі. Імя добрих людей не вмирає в громаді, де вони жили і працювали для загального добра і переходить від одного покоління до другого як гарна памятка минулих часів.

Мабуть вже давно зітліли в могилі кістки Врецьони, але в Підгірцях напевно ще довго-довго будуть згадувати його імя. Не знаю, з якого матеріялу є памятник на могилі Врецьони, та коли б був і з мармору, то всеж зуб часу його знищить. Але той памятник, що народний учитель Врецьона збудував своєю працею в серцях підгорецьких селян, буде завсігди тревалий і живий. Його буде передавати в спомині одно покоління другому.

ПОМІЧ ТІТОВИ — ВИСЕЛЮЮТЬ

Від травня дотепер Америка вислала на поміч Тітови до Югославії на 3 міліони долярів зброї, [illegible] машинових країв і др. Є вісти, що большевики в Румунії з 30-милевої смуги попри югославську границю вивозять населення жорстокими способами. Забирають цілі села Румунів і Сербів, яких є трохи в Румунії.

ЧОРТІВ КАМІНЬ

(За Климом Поліщуком).

Не то гора, не то скала... Величезний камінь лежить собі серед цвитучої долини. Один одинокий! Літом довкруги дуже гарно, але камінь сумний, незвичайний. Бачили той камінь давно приїзджі з Німеччини подорожні, казали, що се "метеор", але Бережанці тому не вірять і говорять що, се "Чортів Камінь". Таке оповідали і черці монастиря, що тут колись був.

Давними літами приходило і приїздило сюди багато прочан (відпустовців), і везли плоди своєї землі, щоби зложити їх перед чудодійним образом Спаса.

Є між людьми таке оповідання:

Ще коли Татари нападали на Україну, сталося велике чудо. Горстка галицьких лицарів, що билася з Татарами, заховалася в монастири, що був в ції в такій гущавині, куди ворогам тяжко було дістатися. Може ворог знищити цілі Бережани, але того замало, бо в монастири скривалася головна сила. Треба конче монастир знищити.

А в Хотині був великий татарський чародій і до нього вдалися Татари. Все [illegible] тоді говорить чародій:

[illegible] Я знищу монастир так, що сліду [illegible].

І [illegible] почав він думати, ворожити. До [illegible] лися злі духи і він наказав [illegible] монастир знищили.

Довго злі духи радилися, якими способами можна знищити святе місце.

— Водою монастиря не залити, — каже один злий дух.

— Вогнем не спалити, — каже другий.

— Але каменем завалимо, — сказав [illegible] більше бувалий.

[illegible] чародій і говорить

[illegible] як знаєте, але щоби було [illegible].

[illegible] злі духи коли надійде свято [illegible] буде коло монастиря багато [illegible] тоді можна буде знищити і по[illegible] людей і черців (монахів).

[illegible] самим святом Спаса зібралося [illegible] духів в Карпатах, викопали [illegible] скалу, і як свято наставало, [illegible] скалу до Бережан і на той [illegible]. А куди несли, то полумя [illegible] тою дорогою.

[illegible] побачили той огонь, а дальше [illegible] великий шум, ніби гук багато [illegible] нараз. І шум той щораз наближався. Всіх обняв страх і всі думали [illegible] спинив їх старенький ігумен.

— Молиться перед образом Спаса [illegible] — сказав він, — і тут вся наша [illegible].

Черці і всі люди, де хто стояв, припали чолом до землі і почали щиро молитися. А шум ставав вже таким страшним, що земля дрожала. Нараз здавалося всім, що вдарив страшний грім, блиснув страшний огонь. Всі так перелякалися, що довго ніхто не рушився з місця.

Так до самого ранку люди молилися, не знаючи, чого ще сподіватися. Аж як день настав, побачили недалеко величезну скалу, якої тут перед тим не було. Обсмалена огнем, а на ній були витиснені лапи злих духів, які ту скалу несли. Навіть обсмалену шерсть злого духа знайшли на скалі, проти якого стала Божа воля.

Кинулися тоді нарід до святого образа Спаса (Спасителя) з вдячними молитвами, і в той день, як говорять перекази, багато калік і недужих стало здоровими.

А на знак того Божого чуда камінь той освятили на славу Богу, вирізбили на нім образ Христа розпятого, і від того часу кожного року на свято Спаса ставили тут багато свічок на подяку Богу і на спомин того що колись було.

Вже зовсім нема людей, що те чудо бачили, вже нема і монастиря того, — лише місце показують, де він був, але внуки і правнуки тих давних побожних людей переказують дальшим поколінням про ту велику подію. Тільки скала тая осталася як незнищимий свідок ворожої даремної сили і Божої всемогучости.

ДОБРІ РАДИ

По дорозі життя обережно іди,
Мудрагелем не будь, обережно суди
Як не знаєш — учись, бо не вчитися гріх,
Та мудреця не вдавай, щоб не датись на сміх.

Коли треба — мовчи, як питають — кажи,
А повірених тайн мов життя бережи.
Тверду постіль стели, — витревалість будуй,
Враз з зорею вставай, довгим сном все гордуй.
Силу волі стали... Переможець в борбі,
Хто навчиться найперш покорятись собі.
Помірковано жий: і в їжі і в питтю
Будь примірним для всіх в цілім твоїм життю.

А як лихо важке бурею загуде —
Не подайсь, бо воно зашумить і пійде.
Чи в добрі, чи в біді щоб у тебе чоло,
Мов небесна блакить, все спокійне було.
Чи їсиш пироги, лободу, чи книші,
Пощо знати кому, що тобі на душі?
І дружися в життю лише з рівним собі;
Щиру поміч неси, хто знайшовсь у біді.
І розумно молись, а молитва тебе
Поміж лихо життя до добра заведе.
Терпеливість подасть, і надію внесе,
Бога в тім припоне, від недолі спасе.
Батька матір шануй! Їх молитва сильна
До небес досягає, і до морського дна
Їх прокляття на души будеш чути весь вік.
Пожаловать добра [illegible] ти щасливий чоловік.
Власну гідність над все у життю бережи,
Свій народний прапор якнайвисше держи.

Маєш власне імя, в тебе нарід є свій,
Бережи ти його, тісно з народом стій.
Шукай всюди за тим, що розумне й святе,
А лишай, що гидке, нерозумне й пусте.
Коли так проживеш всі дні твого життя,
Твоє гідне імя не пійде в забуття.
Твої вчинки підуть спомином між людьми,
Подивом для старих, примірам між дітьми.
І до неба злетять добрі вчинки твої,
І прийме тебе Бог в святі двори свої.

УПВ.

ПІСТ ЯК ЛІКАРСТВО.

До Джерзі Сити прибув з Єгипту спеціяліст лікар, д-р Барлов, 75-літний, що постив на кораблі 19 днів. На свій вік він здоровий і каже, що се тому, що він багато постив. Впродовж 15 літ він постив по два, або три тижні що 18 місяців. Коли всів тепер на корабель 3 червня, то через 19 днів пив лише горня горячої води і дві склянки зимної води. Він каже, що в часі посту відпочивають всі органи травлення, а також серце, отже опісля вони сильніші. Певна річ, що постом не може лічити себе той, хто слабий, чи дуже ослаблений.

АНГЛІЙСЬКІ ГАЗЕТИ ДОРОЖІЮТЬ

Англійська газета „Трибюн" оголосила, що в Винипегу підносить тижневу ціну на 5 центів, отже майже 1 цента денно. Се на числах, що доручують до домів. І другі англійські часописи подібно роблять, бо папір дорожіє.

ПРО БАЛАМУЧЕННЯ УКРАЇНЦІВ

(Лист з Алберти)

Дістав я Ваше видання "Життя Йосафата Кунцевича" і думав, що се таке, як було видане колись в Галичині. А я колись читав його яких три рази, від дошки до дошки. Там були описані муки Йосафата, бичовання, биття каменем в груди, страждання на морозі, волосяна сорочка, ночами горячі молитви, пости і т. п.

І мене вже колись, 12-літного хлопця дивувало, чому тої книжочки не дав мені наш священик, але Поляк україножер. Як не милюся, то дістав я ту книжочку 1890-го року від інспектора школи. Була вона в синій обгортці. Мені тоді вже здавалося дещо неясним, але що тоді міг школяр більше знати та ще на селі. Аж там о. Г. Панчишин, а дальше Іван Франко розбудили більше людей до думання.

Отже і нині гр. католики повинні тут вже застановитися над тими Йосафатовими бочками, що то Вітебщани викочували з його пивниці, над срібним начинням "мученика". Як могли святі жити в таких розкошах, серед бочок і дорогого начиння? Волосяниця, бичовання, а з тим і пугар(чарка) в руці.

Нині я розумію, що католицькі провідники замилювали людям очи, а несвідомі люди помахували головами, як і нині деякі тут помахують, хоч тут мають можність довідатися де правда, а де неправда.

Для таких книжка "Життя Йосафата Кунцевича" тутешного видання дуже болюча, але щож... Камінь вдарить настирливого собаку, той його обзирає, але вкусити не може.

Кажуть, що Апостоли не були жонаті, але вони й бочками і сріблом не обкладалися. Виходить, що нині є такі, що хоч наслідниками Апостолів себе називають, але вони є скорше наслідниками фарисеїв. Се навіть з Українців. Лижуть руку, яка їх бє.

С...

ПОМАГАЄ ШКОЛІ, ДЕ ВЧИВСЯ

В Нортфілд, в Америці, Г. Петерсон подарував університетови 100,000 долярів на краще вплаждення університетського будинку. Се він дав тому університетові, в якім він 1909 року сам скінчив науку. Так розумні люди дбають про інституції, в яких виховувалися.

ЖЕРТВИ ОБСУНЕННЯ ЗЕМЛІ.

Коло Джеспер, Алта., 28 осіб їхало в бас, щоби оглядати околиці. Коли бас обминав стрімкий трок, дорога обсунулася і бас впав 25 стіп вдолину. Згинуло 2, а ранених є 5 осіб. — В Кюшу в Японії обсунулась земля і присипала 52 особи, а з тих 28 згинуло. Великі дощі були причиною, а мабуть там гори [illegible]

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА КАТЕДРУ

Поможіть збудувати Українську Православну Катедру в Винипегу.

В Винипегу будується величава Церква-Катедра, що має бути серцем Української Православної Церкви в Канаді.

Обовязком кожного Українця й Українки причинитися до сеї будови щедрою жертвою.

Катедра будується, отже помочи зараз треба.

Чи ви вже дали свою частку?

Шліть жертви не відкладаючи на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral, 250 Church Ave., Winnipeg, Man.

УВАГА! — ДАВФИН И ОКОЛИЦЯ!

Старанням Окружної Церковної Ради в Давфині, відбудеться

Полеве Богослуження

коло "Виставової Площі" (Фейр Ґраундс), *в неділю, 19 серпня*, на Спаса), в програмою:

1. Зустріч Владики і Служба Божа з другими священиками.
2. год. 12—2 спільний обід.
3. год. 2 — 4 промови.
4. Год. 4 — коронація КОРОЛЕВИ Давфинської Окружної Ради.

Проситься громадянство Давфину, а також з околиць взяти участь в нашому святі. Коли б непогода, то Богослуження буде в церкві, а все решта в Народнім Домі.

М. Бажило, голова Окр. Ради
Ф. Чайковський, секретар
Свящ. О. Новицький, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Х.
28. Субота, Св. Князя Укр. Володимира — Кадворт.
29. Неділя — Кадворт, храм.

СЕРПЕНЬ

2 Четвер Прор Ілі — Тернопіль.
5. Неділя — Ст. Джуліен
12 Неділя — Блов Крік.
14. Вівторок, Зн. Чесн. Хр.; Хрещення України — Вакав.
19. Неділя, Преображення Господнє — Кадворт.
26. Неділя — Смате.
28. Вівторок, Усп. Богородиці — Вакав (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Алвіна.
9. Неділя — Тарнопіль.
11. Вівторок, Усік. Голови Ів. Хрест. Смате.
16. Неділя — Кадворт.
21. Пятниця, Різдво Богородиці — Блов Крік.
23. Неділя — Вакав.
27 Четвер, Воздвиж. Чесн. Хреста Ст. Джуліен.
30. Неділя — Смате.

По Богослуженню катехизація
Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЛИПЕНЬ

22. Неділя — Ґардентон.
28. Субота, Володимира Великого — Толстой.
29. Неділя — Толстой.

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер, Прор. Ілії — Толстой.
5. Неділя — Толстой.
12. Неділя — Синьків.
14. Вівторок, Хрещення України Толстой.
19. Неділя, Преображення — Роза.
26. Неділя — Ґардентон.
28. Вівторок, Успіння Богородиці — Роза (храм).

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ:

22. Канора — коло Скляруків о. прот. М. Терновецький; Свидова — о. прот. М. Фаля.
29. Неділя — Успенська — о. М. Боднарчук; Кемсек — о. К. Квасницький.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Канора.
12. Неділя — Рама.
19. Неділя, Преобр. Госп. — коло Скляруків (храм)
26. Неділя — Кемсек, Канора.
28. Вівторок, Успіння Богородиці — Успенська; Маноринця.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Едмор.
29. Неділя — Тіґор.

СЕРПЕНЬ

5. Неділя — Шіґо місто.
12. Неділя — "Коло Купих"
19. Неділя, Спаса — Інсінґер, коло [illegible]
26. Неділя — Тафнел.
28. Вівторок, Успіння Прев. Богор. — "Льора" (храм)
28. Вівторок, Успіння Прев. Богор. — "Коло Купровських" (храм), о. Гребенюк.

Адреса: Вох 52, Шіґо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Ґвайтбіч.
29. Неділя — Ґлен Елдер (храм).

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Ґаес.
12. Неділя — Арран.
19. Неділя Преобр. — Норквей.
26. Неділя — Ґвайтбіч.
28. Вівторок, Успіння — Мейбридж (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

2 Неділя — Ґаес.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
21 Пятниця, Різдво Богород. — Ґвайтбіч.
23 Неділя — Дорбен.
27. Четвер, Чес. Хреста — Кобзар.
30. Неділя — Мейбридж.

Адреса: Вох 134, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Калвин.
28. Субота, Володимира — Вилинґдон.
29. Неділя — Борівці.

СЕРПЕНЬ

5. Неділя — Вилинґдон.
12. Неділя — Андрю.
14. Вівторок, св. Макавейських Мучеників — Калвин.
19. Неділя — Новий Прут.
26. Неділя — Лужани.
28. Вівторок — Успіння Прев. Богородиці — Завали.

ВЕРЕСЕНЬ:

2 Неділя — Вилинґдон.
9 Неділя — Андрю.
11 Вівторок, Усікн. Гол. св. Івана — Лужани.
16. Неділя — Калвин.
21 Пятниця, Різдво Прев. Богород. — Ісвас.
23 Неділя — Сучава.
27 Четвер, Воздвиж. Чесного Хреста — Андрю.
30. Неділя — Завали.

Адреса: Вилинґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛИПЕНЬ

22. Неділя — Етелберт.
29. Неділя — Пайн Ривер.

СЕРПЕНЬ

2. Четвер, Прор. Ілії (братська Служба) — Борд.
5. Неділя — Ревнер.
12 Неділя — Етелберт.
19 Неділя — Преображення — Пайн Ривер (празник).
26 Неділя — Ґарленд.
28 Вівторок, Успіння Прев. Богор. — Богдан (празник).

ВЕРЕСЕНЬ:

2 Неділя — Борд (празник).
9 Неділя — Етелберт.
11 Вівторок — Усікновення Гол. Івана Хрест. — Ґрай Ривер.
16. Неділя — Пайн Ривер.
21 Пятниця — Різдво Пр. Богород. — Богдан.
23 Неділя — Ревнер (празник).
27 Четвер, Воздвиж. Чес. Хреста Пайн Ривер (празник).
30 Неділя — Ґарленд.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Півдвинипеґського Округа

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Іст Селкирк.
29. Неділя — Гонор і Поплярфілд.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Брендон; Поплар Парк; Зелена.
12 Неділя — Тинлал. Пембіна.
19 Неділя, Преображення — Ду-Крест; Портедж ла Прері.
26. Неділя — Гонор; Поплярфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Гефорд. Вечірня — Бланки, поч. 3 год. пополудні.
29. Неділя — Редфілд (храм)

СЕРПЕНЬ:

5 Неділя — Ґаслин.
12 Неділя — Норт Бетлфорд.
19. Неділя — Витків.
26. Неділя — Медов Лейк.
28. Вівторок, Успіння Прев. Богород. Бланки.

Адреса: Вох 51, Гефорд, Саск., Тел. 56.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — коло Купровських.
29. Неділя — Інсінґер місто.

СЕРПЕНЬ

2 Четвер, Прор. Ілії — Жуковин.
5. Неділя — "За Рікою".
12. Неділя — Федани.
19. Неділя, Спаса — Вест Брук.
26. Неділя — Інсінґер місто.
28. Вівторок, Усп. Прес. Богород. — Едмор (храм).
28. Вівторок, Усп. Прес. Богород. — Шіґо полудн. (храм), о. Новицький.

Адреса: Вох 52, Шіґо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЛИПЕНЬ.

22. Неділя — Менві.
28. Субота, Св. Володимира Вел. Оквборн.
29. Неділя — Оквборн (храм).

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Росборн (храм)
12. Неділя — Сенді Лейк.
19. Неділя, Преобр. — Менві (храм).
26. Неділя — Оквборн.
28. Вівторок, Успіння Прес. Богор. Ґлен Елмо (храм).

Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Експ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЛИПЕНЬ:

22 Неділя — Кендвк.
28 Субота, Св. Вел. Князя Укра. Володимира — Айтуна.
29 Неділя — Вишарт.

СЕРПЕНЬ:

2 Четвер, Прор. Ілії — коло Пилипових (храм)
5 Неділя — Ріджвайв.
12 Неділя — Ґудів.
19. Нед. Преобр. Госп. — Фенвуд.
26 Неділя — Айтуна.
28 Вівторок, Успіння Прев. Богор. Гиббард.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 73. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сапенича

22. Неділя — Сенді Репидс.
28. Субота, Св. Вел. Князя Володимира храм — Елк Пойнт.
29. Неділя — Елк Пойнт.

Адреса: Вох 536, Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЛИПЕНЬ

22 Неділя — Редвотер.
28 Субота, Св. Князя Володимира Вел. Восетна (храм).
29 Неділя — Восетна.

СЕРПЕНЬ:

5 Неділя — Радвей.
12 Неділя — Редвотер.
19 Неділя, Преобр. Госп. — Келвин.
26 Неділя — Торонд.
28. Вівторок, Успіння Прес. Богор. — Федора.

Адреса: Радвей, Алта.
Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛИПЕНЬ:

15 Неділя — Геригил.
22 Неділя — Давнінґ.
29 Неділя — Гемлин.

СЕРПЕНЬ:

2. Четвер, Пророка Ілії — Давнінґ (храм).
5 Неділя — Бонни.
12 Неділя — Шипинць.
19. Неділя — Кейленд.
26 Неділя — Ієнас.
28. Вівторок, Усп. Богор. — Бранцдеїл.

Адреса: Виллінґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Сірко.
28. Субота, Св. Вел. князя Володимира — Х.
29. Неділя — Арбакка, св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Мелвил.
29. Неділя — Мазепа.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

15	Н	2	*Н. 5 по З.С.* Пол. Ризи Д. М.
16	П	3	Муч. Акинта, Марка
17	В	4	Андрея архієп. К[illegible]
18	С	5	†Прен. Атанасія Атон.
19	Ч	6	Прен. Сисоя схим. Печер.
20	П	7	Прен. Томи Малеїна й Аркадія
21	С	8	Вмч. Прокопія [illegible] Теодосії
22	Н	9	*Н. 9 по З.С.* [illegible]
23	П	10	†Прен. Ант[illegible] Печерського
24	В	11	Смерть укр. княгині Ольги
25	С	12	Муч. Прокла й Іларія
26	Ч	13	Собор арх. Гавриїла
27	П	14	Ап. Акили [illegible]
28	С	15	†*Володимира Вел.* [illegible] України
29	Н	16	*Н. 6 по З.С.* Атиногена
30	П	17	Вмч. Марини, [illegible] Леонда
31	В	18	Івана і Павла [illegible] Печ.

СЕРПЕНЬ

1	С	19	*Днина.* Прен. Макрини
2	Ч	†*Ілі пророка.*	
3	П	21	Прен. Онуфрія [illegible]
4	С	22	Рівноап. Мар[illegible] Магдалини
5	Н	23	*Н. 7 по З.С.* [illegible]
6	П	24	†Муч. [illegible]
7	В	25	†Успення [illegible]
8	С	26	Прен. Мойсея [illegible] Печ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

ЛИПЕНЬ

22 Неділя — Смокі Лейк [illegible]
29. Неділя — [illegible]

СЕРПЕНЬ

5. Неділя — Смокі [illegible]
12 Неділя — [illegible]
19 Неділя — [illegible]
26. Неділя — [illegible]
28 Вівторок [illegible]

Адреса: Вох 399 Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Квасницького

ЛИПЕНЬ.

22 Неділя — Прері Р[illegible]
29 Неділя — [illegible]

Адреса: Вох 85, Годсон [illegible] Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ

22 Неділя — [illegible]
29. Неділя — [illegible] празник
Адреса: 554 — 7 [illegible] Тел. 3792
Принс Альберт [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛИПЕНЬ:

22. Неділя — Ропртон.
29. Неділя — Давфин.

СЕРПЕНЬ:

5. Неділя — Кинкл.
12. Неділя — Велий Ривер.
19 Неділя, Полеве Богослуження — Давфин.
26. Неділя — Драйфінг Ривер.

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ

22. Нед. 5. Гол. 4. [illegible] Рим. 10: 1-10. Єван. Мат. [illegible]
28. Субота [illegible] Вел. князя України. [illegible] 9-16. [illegible] Гал. 1: 11-19. [illegible]
29. Нед. 6. Гол. 5. [illegible] Рим. 12: 6-14. Єв. Мат. 9: 1-8.

СЕРПЕНЬ

5 Нед. 7 Гол. 6. [illegible] Рим. 15: 1-7. Єван. Мат. [illegible]
12. Нед. 8. Гол. [illegible] 1 Кор. 1: 10-18. Єван. Мат. 14: 14-22.
19. Нед. 9. Преображення. Гол. 8 [illegible] 2 Петра 1 [illegible] Мат. 17: 1-9.
26. Нед. 10. Гол. 1 [illegible] 1 Кор. 4: 9-16. Єв. Мат. 17: 14-23.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
WINNIPEG, MAN.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave

Рік XXVIII. WINNIPEG, MAN., August 15, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 15 СЕРПНЯ, 1951. ЧИСЛО (899-900) 15-16

АРХІЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

Громади Середньої і Західної Епархії Канади, які бажають витати в себе Високопреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА, зволять зголоситися до Консисторії, подаючи рівночасно дату, коли бажають мати візитацію.

Громади Східної Епархії Канади, які бажають витати Високопреосвященого Архиєпископа МИХАЇЛА, зголосяться впрост до ВПреосв. Владики на адресу: 589 Беторст Ст., Торонто, Онт., подаючи при тім дату, коли хочуть мати візитацію.

За КОНСИСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ:
о. Є. Грицина.

ПОДВІЙНЕ ЧИСЛО "ВІСТНИКА".

Теперішнє число "Вістника" виходить [illegible], з 1-го і 15-го серпня, [illegible] 15-16. Причиною того були приготовання до Собору, а також і те, [illegible] друкарі У. Голосу, де "Вістник" друкується, мали вакації.

Ред. "Вістника".

БАЛЬОНОВА ПОЧТА ПОНАД "КУРТИНУ".

[illegible] до Чехословаччини з західної Европи перелетіло 2,000 бальонів, перенесли туди два міліони летючок. Коли большевики звичайних листів не допускають, то бальонів не стримають. В летючках між іншим говорилось: "Новий вітер повіває! Вільний світ вас думає щоденно і з вами вяжеться". Се очевидно новий спосіб слати [illegible] тим, з якими годі порозумітися. І для бальонів "залізна куртина" за низька, щоби їх спинити.

ЗЕМЛЕТРУС В ТУРЕЧЧИНІ.

Серпня 14 був в північній Туреччині сильний землетрус. Пять сіл цілком знищені. Покищо знайшли 100 вбитих, однакож ще багато під румовищем розвалених будинків.

РОЗКИДАЮТЬ З ЛІТАКА ЛЕТЮЧКИ.

На Детройт й околицю невідомий літак кидав два рази летючки звернені проти жидів. На картці був рисунок, де Жид скидає з скали Вуйка Сема (Америку). Покищо не вдалося розшукати, що се за літак, а се очевидно літак приватний.

АЛІҐАТОРИ В РЕД-РИВЕРІ.

Деякі мешканці Винипеґу говорять, що бачили в Ред-ривері (Червоній ріці) [illegible] потвору. Можливе, що підчас великої повени в Стейтах кілька аліґаторів дісталося з Місісіпі ріки до Ред-риверу. Аліґатор се рід крокодиля, але трохи менший, та все ж небезпечний і може заподіяти лихо.

ЗГОРІЛА МАТИ І СИН.

В околиці Ловленд, Ман., згоріла мати, Роговська, 69 літ, і 31-літний син [illegible]. Вони розпалювали рано огонь в печі газоліною.

Високопреосвященний Архієпископ МИХАЇЛ,
заступник Митрополита Іларіона.

Високопреосвященніший ІЛАРІОН,
Митрополит Винипеґу і всієї Канади.

ЗАСУДИЛИ ЧОТИРОХ В РУМУНІЇ.

В Букарешті засудили на смерть чотирох, закидаючи їм шпіонажу в користь Англії. Засуджені Михаїл Романеску, бувший ґенерал Юрій Мицунешті, поважний торговець; Михаїл Босоанка, бувший полковник й Александер Лучіо

ЗАТІСНО В ВОЗДУСІ.

В Гадсвел, в Англії, зударились в воздусі два військові літаки, отже згинуло 8. Один спустився парашутом, але треба було взяти його до шпиталю. Отже і в воздусі стає вже затісно.

ШУКАЮТЬ МАТЕРІЯЛУ НА БОМБИ.

В західній Німеччині зловили 13-ох російських шукачів урану, з якого виробляють атомічні бомби. Зловлені 3 Росіяне і 10 Німців. А три втікли до російської Німеччини. Зловлені кажуть, що в східній російській Німеччині видобувають уран і висилають до Росії. Росії хочеться знати, чи і західна Німеччина не має урану

ТЯЖКО ІМ ВИЖИТИ.

Судія найвисшого суду стейту Висконсин, Г. Гюз, зрезиґнував через родинні матеріяльні недостачі. Він заявив, що годі служити державі і задоволяти родину. Річно він діставав 10 тисяч долярів.

ЗАДУШИВСЯ ПОЖИВОЮ.

Заступник спікера в англійськім парляменті, лорд Голден, помер при їді, коли грудка рака; якого він їв, залетіла в віддихову трубку і загородила доступ воздуха до легких. Він був в домі товариша. Мав 51 рік. І так несподівано можна вмерти.

БЛУКАЛИ — ГОТОВИЛИСЬ ВМИРАТИ.

Два брати, Валші, проспектори (шукачі), заблудили в дикій околиці 350 миль на північ від міста Квебеку, і блукали 24 дні. В деннику записали, що вже готовляться на смерть. Їх знайшов ветеран Колин, що розслiджував тамошні сторони пливучи рікою. Побачив на дереві червону сорочку одного з Валшів, почав шукати і знайшов заблуканих. Вони були такі ослаблені, що послідні три чверти милі йшли шість годин. Колин їх забрав в човен, дальше забрали їх літаком до міста, де приходять до здоровля. Коли їх знайдено, вони найперше сказали: "Бог нас не забув".

ВПАЛА З ТРЕТОГО ПОВЕРХА.

В Винипеґу 19-літна Іванна Вензаска не могла заснути, вийшла на ратунковий від огню вихід і тут сіла. Се було на третім поверсі. Звідси впала і переломила хребет. Мабуть задрімала.

ЛІСОВІ ОГНІ ПРИГАСАЮТЬ.

В Бритиш Коломбії шаліли довгий час лісові огні. В однім місци вигоріло понад 8,000 акрів ліса, де був добірний матеріял. Люде гасили огні більше як тиждень. Тепер почали перепадати дощі і похолодніло, отже огні не поширюються.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

ПОЛЬСЬКА ПАЦИФІКАЦІЯ 1789 РОКУ.

Поки підемо дальше, зупинимось на польській "пацифікації", що була 1789 р., а про яку в звичайній "Історії України" не згадуєсь. А та пацифікація була з страшними насильствами, муками, вішаннями і втинаннями українських голов. (Про те В. Антонович "Волинская тревога" і Бродович "Відок пшемоци...").

Перший розбір Польщі був 1772 р. По розборі 16 літ Поляки встановили т. зв. "чотирολітний сойм", щоби в незабраній Польщі заводити лад.

Найпершою справою сойму було: не випустити українських земель зі своїх рук. А що Поляки боялися відплати Українців за заподіяні їм лиха, то серед того страху поширились вісти, що Українці готовляться до повстання. Говорили, що московські переїзжі купці (маркитане — "педлерс") тисячами розвозять зброю і гроші, головно українським священикам. Тими купцями бути російські старовіри — "пилипони", але їх наділі було мало і се були невинні люде.

Сойм встановив "комісії ладу", щоби розвідувались про все, арештували, судили і карали. Так почалися арештовання пилипонів, священиків і народу. Сойм видав також відозву, де говорилося:

"Кожний хлоп обовязаний слухати свого пана. Се правило освячене религією. Тому надіємось, що кожний підданий буде дбати, щоби земля, яку зрошує своїм потом, не зачервонилася його кровію".

Окремо мали на увазі священиків. Коли священик жив з громадою добре, то він вже бунтівник. Досить було доносу одної особи, щоби чоловіка повісили. Офіцери розїздів (військових патруль) впадають до домів священиків, віби шукають зброї, забирають гроші коли знайдуть, лякають арештом і домагаються викупу.

На допитах арештованих страшно катували, а то і замучували на смерть. Коли хтось одним словом виявів невдоволення з польського панованя, він вже повстанець. Тут маємо кілька примірів з тодішних подій.

Посесор Вільчинський зробив донос на селян з Любча, що вони повстанці і мають зброю. А стрільби вони віддавна мали, бо околиця була лісиста і вони мали право стріляти дичину. Крім Вільчинського не було інших свідків, однакож суд казав одного з селян повісити. Других мали відпровадити з місця суду до Любча і подорозі в кожнім селі дати кожному 100 буків. А що подорозі було 11 сіл, то кожний з тих селян дістав тисячу і сто буків (1,100).

Другого дня після повішення любчанського селянина, повісили Семена Яроцького, дяка з Жукова, який по пяному балакав, що "буде різати ляхів і жидів". Оба повішені висіли 4 тижні.

За тиждень по тім повісили коваля з Квасова й селянина з Острожця, що по пяному говорили проти Поляків. Ще хотіли повісити селянина з Кроватки, але за ним ставився епископат, бо в нього діти і без батька погинуть з голоду. Його помилували так, що відтяли праву руку і повісили її на шибениці. А він калікою пішов додому і за тиждень помер.

В Куриловці молоді господарі в Різдвяні Свята пішли з колядою до дідички Прушинської. А що вона думала вже йти спати, то приказала розігнати колядників буками. Тоді один з колядників сказав: "Неласкава наша пані. Добре було би, щоби син Ґонти навчив її польських обходитися з людьми".

Дідичка про те довідалася, арештувала кількадесять есляи і комісія засудила 13-ох на кару смерти (одних повішано, другим втяли голови), а решту катували нагайками раз в Дубні, а другий раз в Куриловці для постраху.

Сотні селян судили, але доказів не було, що бунт готовиться. Чіплялися за щонебудь. Селянин Химич журився, що польське військо до села приходить, отже винен. Селянин Василь Возьний замовив великий ніж в коваля, се вже повстанець. Антон Булат двозначно жартував з Жидом. Селянин з Чарторийська переночував в себе пилипона (торговця), отже дістав кару — 100 буків. Селян — Новака, Савицького і Познанського посадили в тюрму за те, що віддалилися від дому.

Поповичів Братковського і Лукашевича, кандидатів на священиків, тримали коло три місяці в тюрмі за те, що виїхали з дому шукати для себе парохій. Міщане в Колках виталися поданням руки, се був знак бунту в очах Поляків, отже засудили 7 міщан на тюрму від 1 до 3 літ і 20 до 300 буків.

Дідич Рабіївки, Ястрембський стрінув Кирила Пундика, робітника з млина, який видався йому передягненим запорожцем. Пундика арештували, допитували, страшно мучили, і він, щоби звільнитися від мук, видумував несотворені річи, — що є вже 5,000 повстанців, до змовників втягнув коло 80 сіл і коло 500 осіб, яких коли бачив, або про них чув. Отже пішли арештовання, допити муки.

Коли опісля Люблинський трибунал розглядав справу "пундиківців", то сам признав, що при допитах "арештованих жорстоко бито і їх зізнання вимушені побоями", і ще: "їх зізнання суд перекручував". Деякі особи, а головно Пундик, постійно зміняли свої зізнання, бо очевидно забули, що перше говорили, отже: "такі оповідання не можуть служити за судовий доказ..." Але кілько народу перетерпіло тоді страшні тортури!

Судова комісія заборонила священикам перед Великоднем сповідати, щоби нібито не ширили бунту. Шляхтич Соболевський з Шипра поарештував українських священиків з околиці і забрав до Луцька. Там на ринку бере від одних хабарі і пускає, а других, що не мали грошей, саджає в тюрму.

Переслідуваний невинно і держаний в тюрмі свящ. Карповський, не маючи від нікого оборони, старався дістати отруї і згинути, але се виявилося і суд засудив його на три роки тюрми, а дальше на замкнення в монастирі.

В Камянци сиділо кількадесять арештованих священиків на гавптвасі (в тюрмі головної сторожі) і в двох тюрмах при Домініканськім монастирі. За час камянецькі тюрми так переповнилися, що Полякам стало страшно, коли б арештовані видобулись, то Поляки не дадуть з ними ради. І магістрат (міська рада) просить комісію, щоби всіх арештованих вирубала. А хоч не було доказів, що арештовані змовлялись до повстання, то все ж і дальше в Камянці сиділо 70 осіб, а між ними 14 священиків.

Всюди йшли доноси, — і з пімсти на когось, і щоби показати себе патріотом, і щоби на тім особисто заробити. Арештованих страшно катували, а ті в болях признавалися до того, чого на світі не було, та і на других видумували хто знає що. А судови було того досить.

Полякам же тут ходило не тільки про самий бунт, але також щоби винищувати українську силу, головно ж духовних, бо доки вони були, доти була Церква. І для того **на українських землях тюрми заповнилися тисячами невинних жертв, доносів,** грабовань; **скрипіли шибениці, блискали мечі катів, свистали нагайки гайдуків** як в історії про те говориться.

Наша уява здрігаєсь, коли таке читаємо, а се лише частинка того, що говорить історія. Кругом насильство, а помочи нізвідки, бо самі суди приказували виконувати насильства. А хоч Поляки були частиною загальної католицької Церкви з папою, однакож папі і всім з ним ті насильства були байдужі.

Чи не красше, щоби Поляки були зороастрівцями (поклонники огню), браманами, буддистами і були [illegible] людьми, ніж з імени християнами католиками, а разом мучителями християн Українців?

Подібна "пацифікація" [illegible] українських землях під Пол[illegible] давній першій війні, а головн[illegible] Галичині, але і тепер і папа [illegible] толицький світ мовчав. Н[illegible] ко-католиків щоби їх ратув[illegible] папа комусь, що буде з[illegible] ся. Велика поміч! І про [illegible] пацифіковані довідалися [illegible] місяцях.

Та хоч Поляки були [illegible] Українців сотні літ; хоч польс[illegible] ні сотні літ виявляли як[illegible] рожнечу і погорду до украї[illegible] роду, між греко-католиц[illegible] никами, є і нині такі. [illegible] ків "братним народом" [illegible] ляками сходяться і пр[illegible] гослуження, а на Богу [illegible] вославних Українців кил[illegible] Як таку роботу назвати? [illegible] веде самих греко-католик[illegible]

ЗНАЙШЛИ КОСТИ ВЕЛИКОГО ЗВІРА.

Коло Морден знайшли [illegible] них морських звірів з р[illegible] Ш[illegible] ка того звіра довга 40 ца[illegible] гі 2 цалі. Такі звірі жили [illegible] мільйонів літ тому назад, [illegible] Манітоба, було море. Звір так[illegible] довгий найменше 30 стіп, але дехто, що міг бути і більший. Видно, що найдені кости не є з одного звіра. [illegible] багато і тепер їх розділюють.

В Біблії сказано, що Бог сотворив світ в шістьох днях, але [illegible] теольоги кажуть, що се могли [illegible] дні, але Божі, великі, що [illegible] ни літ. Сказано ж в Святім Письмі: перед Богом 1000 літ так скоро проминає, як наш один день.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XII.

"Першим законом неба є порядок", каже Поп, але наш парох не мав точно визначеного часу для Служби Божої. Приходив до церкви в 10-ій, а навіть в 11-ій. Люде ждали, але не всі, бо були і нетерпеливі. Такі ходили коло церкви, заглядали, поволи відходили і вже не верталися.

Се [illegible]вало часто і люде слухали докорів священика, що занедбують Службу Божу, а наділі парох заслугував на догану. В нього не було порядку.

А ті, що і не відходили, сідали на мураву, курили, парубочі часи нагадували. А в карпатському селі, Рожанці, люде, очікуючи пароха, розкладали навіть ватру (огонь) біля церкви. Тому їм люльки не вигасали.

Не диво, що коли я був там на приватній лекції, парох "питлював" (дуже скоро відправляв), Службу Божу. Не сміла довше тревати як пів години, а найдовше 45 мінут. Тому панотець не був р[illegible]ий, коли я став в крилосі співати, [illegible] я не міг здогонити старого дяка Гри[illegible], що був привчений до швидкого співу. Крім того я заохочував людей до повільного й поважного співу.

Таких порядків в Богослуженнях було чимало по наших селах. Хоч і були сумлінні панотці, але з тих деколи [illegible]

[illegible] в Євангелію Матея, що не [illegible] скритися місто, яке стоїть на вер[illegible] А чи священик підчас Служби Бож[illegible] стоїть на самому переді і на [illegible] місци? Священик при вів[illegible] містом. На нього дивляться [illegible] йому нікуди скритися.

[illegible] буває, що священик стоїть згорблений, або похилений в один бік. Деколи мов приліплений до одного рога престола, або бігає з одного кінця [illegible] Деякі священики стоять ко[illegible] [illegible]тола і разом голосно розмов[illegible] церковною прислугою, наче в [illegible], або на подвірю. Буває на[illegible] священик вилає дяка, або па[illegible] просто від престола і підча[illegible]

Бували також панотці, які не знали куди подіти їм руки, та як слід коло престола стояти. Деколи ризи звисають на свящ[illegible]никови як на стовпі, з одної [illegible] вище, з другої низше. Фелон одним кінцем сягає до землі, а другий кінець високо.

Коли б в театрі вийшов артист невідповідно вбраний, або не знав, що має [illegible], його нагнали би. Але театр [illegible], коли церква є святинею Бога і шпиталем людських душ. Церква [illegible] де відбуваєсь розмова людей з їх Сотворителем. При такім же недбальстві вірні не можуть лічити своїх душ.

Нещасливий лікар, що з його шпиталю виходять слабі ще слабшими. Було би красше, коли б такий лікар пошукав собі такого заняття, що йому відповідало би. Він тоді не потребував би нарікати на невдачі, на "злі часи" і на людську невдячність. Також людям вийшла би корисність.

Душі терплять більше, як тіло, тому потребують сумлінних і дбайливих лікарів, якими є добрі і правдиві душпастирі, що йдуть за прикладом першого Лікаря людських душ.

ДІСТАВ СВОЮ КРОВ.

В Гавтон, в Тексасі, Джан Бравн дав пів кварти своєї крови для шпиталю. За кілька днів косарка покалічила Бравнові ноги і треба було дати йому крови, отже дістав назад ту кров, яку дав.

ЯК ПРО НАС ГОВОРИТЬ РИМ

Кругом йдуть заклики зі сторони католиків, щоб православні Українці піддавалися папі. Там спасення Українців. Рим відносився завсігди дуже добре до Українців, головно униятів, наділяв їх всякими благами, він наділить і тих, що йому тепер піддадуться.

Але про те, що католицизм був для униятів і для православних пеклом, вони не споминають. Промовчують, або перекручують факти історії...

В "Українських Вістях" з Европи, з 26-го липня, 1951 р., є статейка п. з. **"Нехристиянський дивовижний факт"** і ми дещо з неї тут наведемо.

"Ватиканська друкарня, — говориться там — щорічно випускає італійською мовою "Аннуаріо Понтіфічіо" — "Папський Річник". На 1420 сторінках знаходимо дані про організацію і сучасний стан Католицької Церкви в світі.

"Та яке ж здивовання огорне вас, коли шукаючи за українцями-католиками, — не знайдете їх.

"Річник, йдучи слідами брехливої московської й польської пропаганди, **вживає тільки назви "рутенці",** — хоч слово "українці" вживається в італійській мові без винятків уже три десятки років.

"Українські греко-католицькі єпископи приділяються (причисляються) **до Польщі,** не зважаючи на те, що вони, хоч і під окупацією Москви, становлять нероздільну частину України від 1939 р.

"Коли прим. про римо-католицьку епархію в Камянци Подільському подаються просторі дані (відомости), хоч вона перестала існувати ще 1932 р., називають її адміністратора, українські епархії згадуються крапками ((....)), стор. 269, 311, 366 (Перемишль, Станиславів, Мукачів).

"Таке дивовижне явище не може не бентежити не тільки кожного Українця-католика, а й кожного Українця взагалі..." (В повисшім підчеркнення "Вістника").

До того дамо кілька уваг. Наділі те, що папа називає Українців греко-католиків "рутенами", не належить до "дивовижних" фактів, бо Рим завсіди звав греко-католиків "рутенами". Не "дивовижа" і тому, що папи завсіди стояли і стоять тісно з Польщею. Аджеж хіба папи не заявляли послідними літами, що Львів повинен належати до Польщі? Папська і польська політика, то одна політика.

Аджеж і в Енцикліці (1946) 300-ліття унії звуть греко-католиків також "рутенами". Дивовижа була би, коли б почали звати Українцями.

Коли ж Львів в папів мае належати до Польщі, то і ціла Галичина, а з нею і греко-кат. галицькі епископи до Польщі належать.

Коли заглянути в історію, то приходиться дивуватись не папам, але багатьом Українцям, що вони починають бачити папське "нехристиянське" відношення до Українців аж від теперішнього часу. А воно було нехристиянським ще від Казимира і Ягайла, отже 600 літ.

Та добре, що і сей новий факт занотовано. Се покаже багатьом греко-католикам, що вони в папів донині "рутени", отже імя не дуже почесне. В Галичині звали "рутенами" або людей податливих, що готові хочби кому прислугуватись, людей безхарактерних, або дуже несвідомих.

НЕ БУЛО ДОЩУ ДВА МІСЯЦІ.

На низинах Бритиш Коломбії не було дощу 59 днів, отже два місяці. Доперва 12-го серпня упав там дощ.

ПОДІЯ В СЕЛІ СПАСОВІ

Село Спасів в Сокальськім повіті в Галичині, і тут розкажу про одну подію з того села. Моя братанка приїхала недавно до Канади й оповідає, що ділось 1939 року.

Одного вечера був в мого брата Петро Іванчук, син Семена, їх звали Іванисеві. Коли Петро вертався додому дорогою, польські розбишаки напали на нього коло Павлючка, саме там, де над дорогою є яблоня. Вони були озброєні як вояки, з байнетами, і почали над Петром знущатися.

Нещасний крикнув: "Люде, ратуйте!", і почали люде збігатися, а Поляки стали проти людей. Люде не могли приступити і побігли позагороди до церкви і почали дзвонити на тревогу. Більше людей збіглося, але що не мали нічого, то годі було приступити. І Поляки розпороли Петрови живіт байнетами.

Також не дали родичам забрати Петрового тіла і самі поховали не в Спасові, а в Тартакові. Аж як Німці прийшли, то родичі перевезли тіло сина до Спасова і тут поховали.

Таке Поляки виробляли з Українцями сотні літ на українській земли, таке виробляли і за недавної Польщі, отже чи диво, що Українці і Полякам відплачувалися? Що ж мали робити?

Та диво, що греко-католицькі передовики хочуть затерти ті кроваві польські розбої. Є навіть священики скитальці, що накидаються на Православну Церкву, а з Поляками єднаються. Поляки "браця". Та є і несвідомі звичайні люде, що помагають своїми грішми будувати костели та Народні Доми чи підприємства, щоби Полякам помогти.

І коли звичайні вірні підуть на православний похорон, то потім з того гріха сповідаються, бо їм кажуть, що то такий великий гріх, що треба аж до папи писати за розгрішенням. Таке тепер діється.

Б. М.

ЛЕНІНА НЕ БУДУТЬ СВЯТКУВАТИ.

В Росії проголошено, що свята смерти Леніна (22 січня, 1924) не будуть більше святкувати. Се відтепер буде звичайний робучий день.

З БАСОМ ВТОПИЛОСЯ 37.

В Італії бас з людьми заїхав в озеро Веноста, отже згинуло 37 осіб. Лише одна жінка вратувалася.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

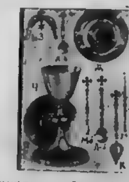

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПО НАДЗВИЧАЙНІМ СОБОРІ

В днях 8—9 серпня 1951, відбувся в Виннипегу Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви, який започаткував нову добу в церковнім життю. Дотепер наша Церква мала лише одного епископа, а від тепер має вже двох; кандидат на третього епископа вже намічений.

І так Собор обрав Високопреосв. Митрополита Іларіона (Огієнка) правлячим епископом нашої Церкви, а Високопреосв. Архіеп. Михаїл (Хороший) став його заступником. Як кандидата на третого епископа Собор намітив свящ. В. Кудрика, хоч він покищо не дав ще повної на те згоди. Його справа має вирішитися до трох місяців

Українську Православну Церкву поділено на три дієцезії: середна з Виннипегом, де має перебувати Владика Іларіон; східна з Торонтом, що буде осідком Владики Михаїла і, Західня з Едмонтоном.

Собор почався Архієрейською Службою Божою в церкві Архистр. Михаїла Всіх делегатів і гостей було на Соборі понад 500, а делегати були з громад від Монтреалу до Венкуверу. З священиків не було кількох, що через перешкоди не могли прибути. Почався Собор в готели Роял Александра пополудни, коли увійшов Владика Михаїл і свящ. Савчук, Адміністратор, відкриває Собор і просить Владику Михаїла, щоби відчитав привіт Митр. Полікарпа Соборови. З привітом Митр. Полікарп благословляє Собор та вказує на велике значіння Собору тим, що сей Собор веде до створення повного епископату (ерархії) Української Православної Церкви в Канаді.

До Президії для переведення Собору вибрано оо. Савчука, Самця і Стратійчука та адвокатів Лазаровича з Едмонтону і Гуменюка з Торонта.

Після того о. Савчук дає звіт з праці і подій від минулого Собору дотепер. Консисторія старалася дбало виконати поручення минулого Собору щодо створення повної ерархії і зробила все, що було можливе. Поробила звязки з митр. Полікарпом і Владикою Михаїлом і спровадила його до Канади як кандидата на правлячого епископа. Другим кандидатом був Владика Платон, що самий прибув до Канади, та Господь покликав його скорше, ніж можна було сподіватися. Пороблено також звязки з митр. Іларіоном, як новим кандидатом на епископа нашої Церкви.

Наступною справою було доповнення Статута новими конечними змінами і його приняття.

Важною справою було тепер приняття нових Владик. До салі входить архіепископ Михаїл і митрополит Іларіон, повитані голосними оплесками. Дальше вже в їх неприсутности о. Савчук дає подрібні пояснення, за тим наступив вибір, де оба Владики підписали відповідні документи. Митр. Іларіон має бути правлячим епископом, а Архіеп. Михаїл його заступником і перебувати буде в Торонті.

Для повної ерархії треба трох епископів, отже Собор намітив свящ. Кудрика як кандидата на третого епископа. Але сю справу відложено до вирішення за три місяці. Свящ. Кудрик остаточної згоди ще не дав.

Дальше прийшла справа вибору нової Консисторії і тут на видне місце поставлено особу о. Савчука як того, що десятки літ був провідною особою в Церкві і тепер довів до близького здійснення того, що наша Церква віддавна мала на увазі. Як вияв великої і щирої пошани для особи о. Савчука були невгаваючі оплески. Та коли о. Савчук становища голови Президії Консисторії не приняв, Собор признав йому відпустку на цілий рік з повною винагородою, розуміючи, що після належного відпочинку він знов вернеться до повної церковної праці.

До нової Консисторії вибрані: оо. Ф. Керніцький; Д. Ф. Стратійчук; М. Боднарчук; П. Самець; Т. Ковалишин; П. Мельничук; а з світських: проф. Л. Білецький; проф. П. Кондра, І. Г. Сирник, редактор У. Голосу; суддя Я. В. Арсенич; д-р І. Верхомин, лікар; Ю. В. Стечишин, адвокат; Л. Томашук, А. Орищак, адвокат; ген. М. Садовський.

На голову Президії Консисторії вибрано о. Є. Грицину.

Крім згаданих до складу Консисторії силою свого становища входять епископи Української Греко-Православної Церкви

Другого дня Собору проф. Л. Білецький виголосив доповідь про значіння Рідної Школи і про працю для її широкого зорганізовання і поставлення на твердий грунт.

Обговорено справу забезпечення священиків на старші літа, дальше назначено буджет та принято ряд резолюцій

Рівнож піднесено справу Катедри в Виннипегу і зібрано на допомогу в будові понад 4,000 долярів.

В пятницю рано 10-го серпня оба Владики відправили спільне Богослуження в церкві Архистратига Михаїла, що було врочистим завершенням їх вибору і поставлення на назначені їм становища в нашій Церкві.

Пополудні того ж дня нова Консисторія на своїх нарадах назначила Президію Консисторії, якої головою є о Грицина. Другі члени: о. І. Дмитрів заступником голови Консисторії, о. Ф. Керніцький секретарем, проф. Л. Білецький заступником секретаря, проф. П. Кондра касієр.

Се був би побіжний опис Собору, як він переводився і що на нім вирішено. Та деякі справи треба ще окремо зазначити.

Учасників Собору було більше число, ніж можна було надіятися, а се показує, що церковна справа є дуже близькою души наших вірних.

Собор відбувався якнайбільше взірцево, поважно, гідно й однодушно.

На Соборі вирішувалися справи ширшого значіння ніж на попередних Соборах, — справи, що ведуть нашу Церкву до тревалого її самостійного канонічного забезпечення. Коли ж митр. Іларіон увійшов до нашої Церкви, то се набирає ще окремого значіння. Що ж до громади, в якій митр. Іларіон дотепер був, то вона впродовж шести місяців по Соборі може вирішувати, чи схоче прилучитись до нашої Церкви.

Лишаєсь ще сказати, що коли нагадати часи, коли наша Церква заснувалася, коли було в неї ледви кілька священиків і небагато громад, і порівнати се з нинішним станом нашої Церкви, то бачимо, що добра воля і щира праця, а то і велика посвята для церковної справи не пропала марно, — вона видала великі овочі. Ми нині маємо чим тішитися, чим похвалитися. На наші здобутки і чужі люде з пошаною і подивом глядять.

Се лише вказує, що треба і дальше продовжувати ту нашу щиру працю, а перед нами розтягаєсь широке поле, що потребує дбалих рук і щирих робітників. Дотепер ми просто йшли і можем сказати, що ми не лишили "зерна не правди за собою", отже Господь благословив нашу працю. З свідомістю того, нам треба витревало дальше працювати.

ВЕЛИКИЙ ДІТОЧИЙ РОЗУМ

Кожна дитина може змалку багато більше навчитися, ніж її вчать. Звичайно лишають нехай росте, а вчити будуть, коли стане старша

Розум дитини се ще незаписана картка і дитина рада, щоби картку чимсь записувати. Вона до всього приглядається, прислухується, допитується і все то на тій картці ії розум [illegible]

Але люде лишають дит[illegible] на те [illegible] самo попадеться, чи [illegible], чи безвартне, розумне, чи дур[illegible] [illegible] ти чогось потрібного, [illegible] дитина [illegible] те брала би і тут ії розум [illegible] би

Але бували випадки, [illegible] розум дитини розвивався скорше, [illegible] звичайних людей Се були [illegible] Таким був Блейз Паскаль, що род[illegible] 1623 [illegible] в Клермонті.

Сам батько його вчи[illegible] [illegible] мав 12 літ, то вже сам [illegible] геометричні правила, [illegible] вчені [illegible] Дальше вчився мо[illegible] літ, скомпонував [illegible] математичну розвідку. Коли мав 1[illegible] [illegible] рахункову машину, [illegible] Дальше розкривав [illegible] питання. Коли мав 21 [illegible] інтересувався релігією

Дивною дитиною був Христіян Генрик Гайнекель. Жив 4 [illegible] Р[illegible] 1721, помер 1725 Коли мав 10 місяців вже говорив і його почали зараз вчити Коли скінчився йому рік, він знав важні події з перших пятьох книг Біблії. Коли мав 13 місяців, вже знав історію Старого Завіту В 14-ім місяці знав історію Нового Заповіту, історію старинних народів, географію, анатомію, мапи, а також коло 8,000 латинських слів

Перед третим роком життя знав добре історію Данії і родовід пануючих в Европі. В 4-ім році знав вже основні правди релігії, церковну історію, 200 пісень і їх голоси, 80 псальмів, цілі розділи з Біблії, 1,500 латинських речень. Тоді на королівськім дворі виголосив 12 промов Вже говорив по латинськи французьки і голяндськи

Се був геній природи. Але коли б його були не вчили, але сказали "Нехай собі росте", то і той геній не багато б навчився. Бо звідки?

Подібним був Іван Людвик Кендик, що родився 1719 в Франції. Ще в колисці вчили його письма і він вже знав букви свого імени, а коли мав 13 місяців, вже знав всі букви. Коли мав три роки, то читав по латинськи, а в четвертім вже міг перекладати з латинської мови на французьку. Коли мав шість літ, читав по еврейськи і грецьки, знав основи математики, історії, географії і читав літературні твори. Помер підчас заворушень 1726.

Тут знов бачимо, як малу дитину зачинають вчити і як ії розум постійно розвився.

Інтересним був Іван Пилип Баратієр, що родився коло Нірембергу. Був сином священика. Мати була Французька і говорила до дитини по французьки з домішкою німецької мови. Батько говорив до сина по латинськи. Коли хлопець мав 4 роки, то говорив до матери по французьки, до батька по латинськи, а до прислуги і сусідських дітей по німецьки. В пятім році вже знав трохи грецьку мову. За 15 місяців так навчився грецької мови, що робив переводи на латинську мову.

Коли мав 5 літ і 8 місяців, почав вчитися по еврейськи і за час міг робити переводи з латинської чи французької мови на еврейську. Познакомився також з мовою халдейською, сирійською й арабською. Подібного можна сказати про нього ще більше.

Інтересним був Іван Смітон. Змалку познакомився з механікою, з машиновими правилами і він знав їх досить добре, коли було йому несповна 6 літ. Пізніше був визначним інжиніром.

Може се були діти з виїмковими талантами, але важне, що їх починали вчити від колиски. Кожна дитина має більший талан, ніж думаємо, і коли б її від колиски вчити, то з неї був би багато ліпший чоловік, ніж він буде без такої науки.

ФУТБАЛ НЕ ПОМАГАЄ.

Вістка з Вашингтону говорить, що в військовій академії Вест Пойнт мають судити 90 кадетів (кандидатів на офіцерів), які там вчилися, за те, що при іспитах вживали всяких крутарських способів, щоби перейти іспити. Але на [illegible] не кінчиться. Дотепер в академії до важних справ зачисляли і футбал й кадети так футбалом захоплялися, що не [illegible] вало охоти на науку. Коли ж прийшли [illegible], то треба було помагати собі крутнею.

Отже тут вина й академії, чи ії учителів, що клали завелику вагу на футбал Тепер показуєсь, що футбал в науці не тілько не помагає, але шкодить. Кожного року є слабші кадети, що перепадають при іспиті, але такого числа, як тепер, не було впродовж 149 літ Це наслідки футбалу.

Показуєсь, що якраз ті, що в футбалі найбільше вигравали, ті, що були передовими, в науці стояли найгірше, отже вживали хитрощей, щоби перейти. І ту справу має розбирати конгрес.

Нині всюди вважають спорт чимсь важним, а наділі спорт всюди приносить такі наслідки, як в академії. Се веселе марновання часу, отже спортовці воліють завсіди інтересуватися спортом, а не поважними справами.

НОВЕ ЛІКАРСТВО.

Винайдено нове лікарство зване "гепарин", яке розріджує кров. Воно може бути помічним в слабости серця, коли там творяться клаптики стверділої крови, а також в випадках відмороження, коли треба відморожену частину рук, чи ніг відтяти. При відмороженню кров також згущуєсь і зупиняє доплив свіжої крови, через що частина тіла завмирає. Коли б же згуслу кров розрідити, то не треба би відморожених частей відтинати.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В ІНДІЇ.

В Ассамі в Індії була велика повінь, що знищила засіви волокнистої рослини з роду конопель вартости 12 міліонів долярів. З волокон тої рослини виробляють шнури, шпагат і другі подібні річи.

ЕПИСКОП ПЛАТОН

В неділю 5-го серпня в Торонті упокоївся в Бозі Преосв. Владика Платон, в годині 12.15 дня. Як кандидат на будучого епископа Української Православної Церкви в Канаді він був в Виннипегу на повнім зібранню Консисторії 12—13 липня і виглядав цілком здоровим, та вже невдовзі Воля Господня покликала його до себе.

Похорон відбувся в середу 15-го серпня при участи Архієп. Михаїла, що виїхав до Торонта після Собору, а також владик з Америки. Покійний Владика був вдівцем і мав в Торонті дві доньці, Ганусю і Лесю, до яких прибув з Европи, та довелося скоро з ними розійтися.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

Про похорон подамо в слідуючім числі Вістника.

ДРІБНІ ВІСТИ.

Мирові наради в Кореї стоять майже там де стояли — не поступають.

В вересни має бути в Сан Франсиско підписаний мировий договір з Японією при участи представників 50 держав. Се буде мабуть без Росії.

Через полудневу Манітобу перейшов 15-го серпня сильний дощ. В Виннипегу впало його коло 2 цалі. Але тепер мало він поможе, бо посуха знищила багато засівів.

Війна в Кореї дальше ведеться, хоч жадна сторона не дуже перемагає.

Спори за нафту в Ірані ще не скінчені і переговори з Англією ведуться дальше

НЕ СТАВ ДЕ ТРЕБА — 75 ДОЛЯРІВ.

В Виннипегу Н. Ступак їхав занадто скоро і не став перед червоним світлом, отже заплатив 75 долярів. Правда він став, коли вдарився до іншого автомобіля.

КАЖЕ ЩО ГІТЛЕР В АРГЕНТИНІ.

Німецький священик в Торонті Шілдс, недавно говорив, що він цілком певний, що Гітлер живий і перебуває в Аргентині. Дві німецькі субмарини мали піддатися прибувши до Аргентини і мали б там привезти Гітлера.

ЗГИНУВ ПІД ТРЕКТОРОМ.

Пів милі поза Сифтоном, Ман., згинув Іван Ярема, 59-літний під новим тректором, який купив і їхав ним додому. Тректор перевернувся в рів і Ярема згинув відразу. До Канади прибув Ярема дитиною перед 55 роками

ЯК ЗДОБУВАЄТЬСЯ ВАРТІСТЬ

Коли зелізну штабу, що варта 5 дол., переробити на кінські підкови, вона варта кільканадцять долярів. Перероблена на голки вона варта 400 долярів. На ножики — варта понад 3,000 долярів. На годинникові пружини — коло 300,000 долярів.

Чому ж воно так? Тому, що коли більше праці прикладено до того зеліза, то воно дорозше. Його треба було кувати, ділити, пускати через всякі машини, вигладжувати. Тоді воно спосібне для вартісних цілей

Таке і з людьми. Більше чоловік працює над собою, більше вчиться, застановляється, то стає вартнішим і для кращої праці відповідним.

КОНКУРС

на

ПРИНЯТТЯ СТУДЕНТІВ ТЕОЛЬОГІЇ до Колегії св. Андрея в Виннипегу на рік 1951-52.

1. Наука на Теольогічнім Факультеті при Колеїї св. Андрея в Виннипеу, Ман., Канада, на рік 1951-52 розпічнеться 1-го жовтня, 1951.

2. Зголошуватися можуть студенти, що покінчили одинадцяту або дванадцяту клясу середньої школи ("Гай скул") в Канаді або в Злучених Державах Америки, або студенти, що мають подібний академічний степень з Европи; що числять найменше 18 років життя, є української народности, православного віроісповідання і доброго характеру та обичаїв. — Зголошуватися можуть також православні студенти інших народностей, оскільки вони розуміють по українськи та готові слухати викладів в українській мові. — Студенти зпоза Української Греко-Православної Церкви в Канаді повинні мати згоду своїх церковних властей

3. Студенти Теольогічного Факультету при Колегії св. Андрея в Виннипегу вважаються кандидатами на священиків Української Православної Церкви, з виїмком студентів інших народностей, як зазначено повище

4. Теольогічний курс для студентів що покінчили XI клясу гай-скул, триває чотири роки; для студентів, що покінчили XII клясу — три роки. Скінчивши курс та відбувши один рік священичої практики, абсольвенти теольогії отримують степен B.D. (Bachelor of Divinity)

5. Аплікаційні форми та блищі інформації про оплати та інші відомости будуть подані аплікантам листовно. Аплікації треба надсилати найдалі до 10-го вересня, 1951.

6. Листи адресувати до:

DEAN OF THEOLOGY,
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave.,
Winnipeg, Man., Canada.

ДЕЩО ПРО КАНАДУ

В Канаді на одну квадратову милю припадає 3 особи і 32 сотних (3.32), себто на 100 квадратових миль 332 особ. В Стейтах на одну милю припадає 507 24 Північна Канада [illegible] ще незаселена

В Канаді виробляється більше газетного паперу і добувається ніклю, радія платини й азбесту, ніж в іншім краю на світі

Канада дала в 1950 р. на вдержання Обєднаних Націй 3.25 процент. Злучені Держави 39.79 проц., Англія 11.37, а Росія 6.34. Крім того дають інші краї.

Ріка Мекензі в Канаді довга 2,514 миль.

Японців до Канади покищо з Японії не впускають

Границя між Канадою і Стейтами довга 5,527 миль.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО СТУДЕНТИ ПОВИННІ ПРИНОСИТИ.

Маю на гадці тих, що були на літних курсах. Родичі післали на курси, щоби діти чогось доброго навчилися і те добре принести в свою околицю. Щоби вернулися мудрішими і більше примір[illegible]

Звичайно студенти вдоволяються свідоцтвами. Добре свідоцтво, то вже все добре. Але треба чогось більше. Треба, щоби студент сам собою на кожнім кроці показав, що став поважнішим, розумнішим. Таке всі люде побачать.

Що ж курсанти могли би найважнішого принести? Найважнішим було би коли б показали, що вони більше шанують свою мову, ніж передтим — всюди нею говорять. Се зараз побачили би і родичі, і сусіди і ціла громада. Се стало би наукою для всіх, а студентам була би пошана від усіх. І в дальшім їх життю ота їх наука ставила би їх всюди напереді.

Се повинні памятати ті, що вчаться.

З Курсантів.

ШАНУЙМО РІДНУ МОВУ.

Мова — це підстава народної культури. Тому, що народна культура ріжнить один нарід від других, мова є найважнішою частиною культури, яка відділює народи.

Мову, як і другі галузи культури, нарід може стратити через недбальство, а на їх місце приходить чуже. Коли це стається, народна культура загибає, а з нею пропадає і нарід.

Розуміючи се, кожний нарід старається всіма силами розвивати свою рідну мову і жити нею. Примір того Жиди. Блукаючи по світі без своєї держави вони своєї мови не легковажили. Заховання рідної мови дало їм змогу зберегти всю свою культуру з тою великою пошаною до всего свого, вони врешті добилися своєї держави.

Але бувають в Канаді Українці, що до свого ставляться байдужо. Забуваючи рідну мову і взагалі свою культуру вони нищать життя свого власного народу.

Таке вони роблять! Їм байдуже, що українська мова числиться на світі до найкращих і чужі розумні люде її поважають. Й українська культура належить до дуже багатих культур. Такі не думають, що коли чужі наше поважають, то оскілько більше повинні поважати своє самі Українці.

Над тим повинні поважно призадуматись старші, особливо батьки дітей і почати працю для захисту всего свого, бо може прийти час, коли буде запізно.

Коли б всі ми розуміли велику вартість нашої мови, то ми б нею гордилися. Ми чули би її тоді в кожнім українськім домі, в кожнім українськім гуртку. Тоді наша культура і будучність українського народу була б забезпечена.

Українка.

ЗБЕРІГАЙМО НАШІ ІМЕНА.

Український нарід має гарні історичні імена, передані нам історією і нашими предками. Такі імена як Олег, Володимир, Святослав пригадують наших славних князів, що були першими будівничими української держави, яка існувала сотні літ.

Інші імена, як Петро, Богдан, Іван і другі нагадують нам православну козацьку Січ, де були наші славні гетьмани з такими іменами, наші відважні козаки. А вони якраз відновлювали українську державу, яка занепадала, коли під напором ворогів українська держава ставала безсилою.

І тому, що ті імена пригадують нашу минувшину і наших славних предків, ви повинні їх зберігати.

Та є родичі, що не дають дітям наших імен, але чужі, або модерні дебудь нахапані, які ніяких звязків з нашим народом не мають. Так губиться тут наша традиція, яка вяже нас з нашими предками.

Чи другі народи дають своїм дітям чужі імена? Ні! Отже і ми їх наслідуймо. Ми не повинні малпувати несвідомих і робити так, що нам виходить на шкоду і навіть чужі мусять з нас сміятися.

Ми повинні зберігати все наше і заховувати наші народні традиції. Коли самі про себе не подбаємо, то ніхто з чужих за нас не подбає.

Маруся Н.

"ВІД ДОШКИ ДО ДОШКИ"

Нераз чуємо, що хтось перечитав книжку "Від дошки до дошки", отже як се пояснити?

Тепер книжки є звичайно малого обему (формату), а давно обем був звичайно дуже великий, а вже головно книжки церковні. Але також і світські. Книжка могла бути коло 15 цалів довга, а 9 до 10 широка. А що папір був також досить грубий, то книжка була велика.

Окладинки до таких книжок робили часто з тонких дошок, які обкладали шкірою, на якій були всякі гарні витиски, нераз визолочені. Взагалі давно дбали про гарний вигляд книжок, як всередині, так і зверха.

Отже тоді розуміли, що окладинки, то дошки, і звідси пішла поговірка, що "перечитав від дошки до дошки", — від початку до кінця. Від першої окладинки до послідної.

К. П.

ЗЕЛЕНА КРИНИЦЯ І ДУБ КУЧЕРЯВИЙ

(За Климом Полищуком).

Галичина — край терпіння... Але які пісні вона має, які перекази!

На дорозі зі Скалату до Коломиї (1921 р.) зайшов я до пасіки в гайку. Там старий пасічник з довгими вусами розговорився зо мною. А чоловік він був освічений, в життю читав багато.

— Чи знаєте про Зелену Керницю і Дуба Кучерявого? — питає.

— Не знаю, — відповів я.

— А про них всі знають...

— Що ж то за керниця?

— Споконвічна! Відколи Київ та Галич...

— Цікаво б послухати, — кажу, — але мені спішно щоби до Збруча...

— Жнива, праця, а ви через Збруч крадетеся...

— Мушу, там моє поле...

— Нащо ж ви його покинули?

— То воно мене покинуло...

— Е, як може поле покидати?

— Може. Поле покидало галицьких ґаздів, коли їх москалі на Сибір гнали...

— Се правда! Але та Керниця... Сідайте, я оповім.

Пасічник закурив і почав:

Се було тоді, коли князь Володимир розіслав по Україні людей ширити християнство. Він і сам поїхав поміж людей, щоби їм пригадати, що вони один нарід. В Галичині було тоді поганство.

"Вертаючи до Києва він спинився над Збручем. Коли він задумався, перед ним стає в воздусі золота чаша і чує він голос:

— Володимире! Закопай ту чашу тут, де стоїш. Се чаша терпіння. Будуть з неї люде терпіння пити, а як покажесь золоте дно, то лихо минеться.

"Як тільки Володимир чашу закопав, зараз стала вода і велика керниця. Побачивши чудо Володимир помолився, щоби вода давала і силу і здоровля його народови.

"Коли вістка про те рознеслася, почали люде сходитися, дивувалися, воду пили. І диво, що вода одним була солодка, другим гірка, а третим як вино. Але хто напився, то починав все своє більше любити і шанувати свій нарід.

"По смерти Володима князі ворогували і так Україна ослабала. Почали нападати Татари і Литовці. Хан татарський зайшов аж до тої керниці, а коли хотів напитися води, вона стала зеленою і гіркою. Тоді каже він:

— Коли вода вже така гірка, то до Галича не йдемо. (А там був князь Данило.)

"І казав хан керницю засипати [illegible] конем і поставити [illegible] Але невдовзі знов повстала [illegible]

Таке було і з литовським князем, що з військом туди пішов, — вода стала зелена і гірка. Отже й Л[illegible] цю закидали і поставили свій пал[illegible]

За час проти ворогів вирушив Данило і спинився, де була к[illegible] тільки він тут став, зараз п[illegible] ла. Се був добрий знак [illegible] чужих і своїх ворогів — Болохівців. (Се були Українці, що хотіли [illegible] новаіним Татар.)

"Вертаючись побачив Данило, що коло керниці є вже три палі і кінця води нема. Якже він задумався, зявляєсь перед ним старець і ка[illegible]

— Керницю засипали Болохівці. А я дам тобі золотий жолуд [illegible] го тут. З нього виросте дуб і він буде пригадувати давну славу українського народу. Коли українська [illegible] дуб всохне, коли [illegible] красше — дуб буде розви[illegible] буде, доки Українці [illegible] народом.

"Старець се сказав і з[illegible]

"Як Данило жолудь посадив, [illegible] чав скоро рости, — розвивався [illegible] було Галицьке Князівство; [illegible] ня Польщі почав всихати. Коли Хмельницький побив Поляків, дуб знов розвився і показалася вода. А [illegible] е лише пень побіч других палів [illegible] ставила дальше то Австрія, то Росія.

"Але і дубовий пень стоїть. Стовбур сухий, а коріння живе... Та коли йдете, то по дорозі покажу вам того дуба...

І ми пійшли... Підходив я дальше до Збруча і думав: "Все дарма, бо дуб кучерявий не згинув. Він міцніший за всі палі...".*)

*) **Чаша**, — се переживання українського народу.

Керниця — загальне українське життя.

Кіпці, палі, — знаки чужих границь, чужого панування на українських землях.

Дуб, — невмируща і незнищима сила українського народу.

РАФІНЕРІЯ КОЛО ВИНИПЕГУ

„Імпіріял Ойл" компанія побудувала коло Винипегу рафінерію нафти за 10 міліонів долярів і 25-го червня почалася в рафінерії робота. Денно має рафінерія видавати 378 тисяч ґальонів всего, що з нафти виробляють, отже річно коло 50 міліонів ґальонів.

ОДНИХ ВРАТУВАЛИ, ДРУГІ ЗАГИНУЛИ.

Шведський тяговий корабель захопила буря на Північнім Морі (між Англією і Норвеґією), отже він перевернувся. З людей вратовано 9, знайдено двоє втоплених, а 20 нема, очевидно втопилося. Кількось було перейшло в ратунковий човен, але коли корабель доринав, то і човен з людьми потягнув за собою.

БОЛЬШЕВИКИ СУДЯТЬ ПОЛЯКІВ.

В Варшаві большевики засудили 4 польських ґенералів на досмертну тюрму, 3-ох полковників по 15 літ, майора на 12 літ, лейтенанта на 10 літ. Крім того конфіскували їх майно. Їм закидають, що хотіли знищити большевицький уряд. Дальше готовлять суд над іншими, до яких належить бувший заступник премієра, Владислав Ґомулка.

ЛІТАК ВПАВ НА БУДИНОК.

В Сіятел, в Каліфорнії, бомбовий 4-моторовий літак впав на триповерховий будинок, де жило 64 особі. З обслуги корабля згинуло 6 осіб, а по пригашенню огню видобули пять мертвих з мешканців дому. Сподіються, що згинуло більше. Кільканайцять є попечених і ранених. Літак мав коло 4,000 ґальонів ґазоліни й оливи, отже при ударі все те порозливалося і запалилося. Огонь гасили 5 годин.

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА.

о. П. Самеевича.

Ґлендон, Алта: По 2.00 дол.: Н. Горбай, по 1.00 дол.: Р. Кушнірик, В. Кидракевич, Н. Павлій, І. Ошуст, проф. А. Шандро, Г. Спасюк, О. Особа, П. Бойків, О. Стасик, І. Гнишка, А. Н[illegible], Н. Филипчук, П. Лукан, В. Мак, В. Коштура, В. Лукан, п-ні Є. Даниллюк, Т. Ватрич, Д. Семенюк, Б. Меферук; Дрібними: 65 ц.

Тиріен, Алта: По 1.00 дол.: А. Горачка, В. Горачка, І. Горачка, Н. [illegible] Боровець, П. Н. Ярмиш; [illegible] 1.50 дол.

Лесарл, Алта: По 1.00 дол.: М. Федюк, І. Никула, І. Чубей, Н. Гоков, Дрібними 85 ц.

Сенд Репидс, Алта: По 1.00 дол.: М. Ткачук, М. Карась, І. Куніцький, Ч. Фетязк, Дрібними: 3.25 дол.

о. П. Мельничука

Вернон, Б. К.: По 1.00 дол.: М. Ко[illegible], Д. П. Лучак, Н. [illegible] Лакман, П. Василик, Н. [illegible] Мазій, І. Ос[illegible] С. Предій, [illegible] П. Лучак, С. В. Ми[illegible] 7.30 дол.

о. Є. Чижова

Івани, Кв.: 10.00 дол. зложив п. Георгій Товстюк; Загальна збірка [illegible] 20.00 дол.

о. І. Дмитрова

Винипег, Ман. (св. Михаїла): По [illegible] п-ні А. Михальчук, М. Ко[illegible] Фищук; По 3.00 дол.: п-ні [illegible] По 2.00 дол.: М. Коз[illegible] Калинчук, Н. і До[illegible] Єфрозина Комарніцька, [illegible] Остришинюк, Юлія [illegible] Гаский, Ф. і Ева Ма[illegible] дол.: Т. Гладій, А. Бод[illegible] Н. Ю. Тирни, В. Попович, [illegible] Яворська, [illegible] Кирилюк, п-ні Фелемина [illegible] Пузняк, панна Оля Дмитрук [illegible] Грубинський, В. Копиця, [illegible] Челагуб, І. Ярема, п-ні Марія Мендрус, К. Гоцюк, Уляна Ткачук, Н. Бодзарчук, М. М. Русин, П. Крипякевич [illegible] Давидюк, Катерина Клим, [illegible] Ринковська, І. Сорока, [illegible] С. Мазуран, Доця Гаврилишин, Н. Калушка, П. Клим, [illegible] Клим, п-ні Яремко, п-ні [illegible] П. Кудрик, п-ні М. Боговіс; [illegible] 25 дол.

о. І. С. Улина

Ветрани, Алта: По 2.00 дол.: В. [illegible] По 1.00 [illegible], Н. Кирилюк, Ю. П. [illegible] П. Семотюк, І. Семотюк, [illegible] Загубій, В. Сорохан, [illegible] Никифорук, [illegible] Ячук, В. Кири[illegible] 50 ц.

Сн-Коломия, Алта: По 1.00 дол.: [illegible] Н. Т. Петрук, Н. Цар, [illegible] В. Колодкевич, В. Гав[illegible] Дрібними: 1.50 дол.

Ту Гилс, Алта: По 1.00 дол.: Н. [illegible], М. Понич, С. Мулька, А. [illegible], П. Олійник, П. Шевчук, [illegible], Дрібними: 4.00 дол.

Брудергайм, Алта: По 2.00 дол.: В. Р. Рудько; По 1.00 дол.: М. Сиринг, п-ні П. Сірінг, М. Іващук, В. Рутар.

о. О. Іванова

Ст. Кетеринс, Онт.: Загальна збірка 56.00 дол.

Винипег, Ман. (Св. Тройці): По [illegible] І. Сивичі; По 3.00 дол.: [illegible] Рудевські; По 2.00 дол.: [illegible] Пиканевичі.

о. М. Пахолкова

Айтуна, Саск.: По 1.00 дол.: В. [illegible] Ю. Левко, І. Громик, М. Де[illegible] Павлюст, Ю. Павлюст, В. [illegible] М. Базюк, К. Швел, І. Гаухман, В. Мартинюк, М. Лицюк, В. Мандзик, Д. Давидюк; Дрібними 1.00 дол.

Ґудів, Саск.: По 1.00 дол.: Ю. Павлишин, І. Олійник, Р. Вінтоняк, П. Богай, Ф. Мачула, Д. Лумка, С. Пилипів, В. Савчин, В. Пилипів, В. Паньків, Ю. Гребенюк, [illegible] П. Орищак, Олена Павлишин, Дрібними 1.00 дол.

Фенвуд, Саск.: По 1.00 дол.: І. Пилипів, Н. Конюк, П. Козій, М. Лутчишин, М. Козій, І. Харлин (Ґабарт), В. Ригус (Келнер), І. Бурлик (Джесмін), І. Березюк (Гомефілд), В. Ковман (Бірмингем), п-ні Г. Огризло і С. Столяр 1.50 дол.; Дрібними 1.00 дол.

Вишарт, Саск.: По 2 дол. Г. Шевчук; По 1.00 дол.: К. Чибиряк, п-ні Наконечна, В. Сеньків, п-ні Гусак, п-ні Параска Мельничук, п-ні [illegible] Чибиряк, п-ні Анна [illegible] Мельничук, П. Сеньків, О. Савчук, [illegible] Стефанишин, В. Зродлюк.

Кендаль, Саск.: По 1.00 дол.: В. Баринин, В. П. Бюк, Ева Шишковська, П. Шиштяк, І. Бариний, І. Шишковський, Дрібними 2.05 дол.

Ріджвайн, Саск.: По 1.00 дол.: П. Марчук, В. Весоловський, М. Григорій, О. Паска, Н. Бучковський, Н. Марушак, А. Павлів.

о. В. Ановнока

Ґефорд, Саск.: По 5.00 дол.: М. Завяловський, По 2.00 дол.: А. Токарик, Н. Лесько, Я. Завяловський; По 1.00 дол.: М. Калин, Т. Лазарович, В. Медвідь, [illegible] Калин, П. І. Ошинок, [illegible] М. Барабан, П. Щербан, [illegible] О. Котельо, А. Бой[illegible] ський, Т. Дишко, Ф. Андр[illegible] Лазарович, А. Дроздь, М. [illegible] п-ні Клапоущак, п-ні Бай[illegible]

Мейфер, Саск.: По 2 дол. [illegible] рамчук, По 1.00 дол. Анна [illegible] Павлина Плюта, Дрібними 1[illegible]

Витків, Саск.: [illegible] Кишарчук [illegible] Г. Гонів [illegible] Текля Сарачук, [illegible] В. Никифорук, А. [illegible], Н. С. Никифорук, Г. Іванюк, [illegible] 1.19 дол.

Ґаеслин, Саск.: По 1.00 дол.: [illegible] М. Чуй, С. Ба[illegible] В. Левчук, М. [illegible] Гаврилів, Н. Мачик, [illegible] Дмитришин; Дрібними 15 [illegible]

о. К. Квасницького

Ґодсон Бей, Саск.: По 1.00 дол.: Б. Стрільчук, [illegible] Ревуський, [illegible] Я. Гом[illegible] 4.50 дол.

Флин Флон, Ман.: По [illegible] В. І. [illegible] Галятовський, [illegible] А. Добриорський, п-ні А. Ал[illegible] Дрібними: 75 ц.

Ерлуд, Саск.: По 2.00 дол.: С. Чемків, По 1.00 дол.: І. Ленків, А. Чемків, П. Іжак, Дрібними: 2.05 дол.

Прері Рівер, Саск.: По 1.00 дол.: П. Гвозда, С. Васковець, Р. Сорока, В. Тарновецький, Дрібними: 2.55 д.

Сторджіс, Саск.: По 1.00 дол.: І. В. Аназа, П. Грушка, Д. Солтис, П. Кулік, Н. Клубок, К. Калинчук, М. Кулик, Г. Кожушко, І. Басараб, І. Хішка, С. Кеверига, С. Іванів; Дрібними: 3.85 дол.

о. В. Феляка

Гемилтон, Онт.: По 4.00 дол.: С. Римар; По 2 дол.: Д. Вестюк, М. І., п-ні Подворні, По 1.00 дол.: Марія Стасюк, Н. Пилипів, І. Новаковський, Л. Кузь, Т. Олексюк, М. Савчук, І. Цибак, П. Радчук, П. Фарбатюк, А. Стецин, П. Мельник, Н. Роман, п-ні А. Кучма, В. Ткач, Ольга Свистун, Наталія Кодак, Катерина Шмидовська, Г. Короленчук, А. Ведмідь, А. Баран, П. Остапович, В. Тонний, А. Дах, М. Ковшун, М. Вовкобецький, п-ні М. Ковальчик, В. Ва[illegible] І. Даниллюк, [illegible] Раз[illegible]

о. М. Тарновецького

Прісейт, Саск.: По 1.00 дол.: п-ні [illegible] Скрипець, [illegible] Фіник, М. [illegible] Ф. Скоробогач, п-ні А. Фіник, Н. Долн, Ф. Скоробогач, І. Т. Райчиба, Марія Сяник, І. М. Райчиба, Ксеня Чарнецька, І. Фіник, Дрібними: 1.00 дол.

Ойен, Алта: По 5.00 дол.: [illegible] вич, По 1.00 дол.: А. Кутик, [illegible] Дремлик, С. Лупуляк, В. [illegible], Дрібними: 3.00 дол.

Ітонія, Саск.: [illegible] М. Ку[illegible] чер; По 2.00 дол.: М. Охрій, Н. Бойчук, М. Бойчук; По 1.00 дол.: К. Бойчук, П. Бойчук, В. Охрій, Л. Капустинин, [illegible] Гуменний, [illegible] (Сих грошей $.... призначено на Катедру).

о. О. Новицького

Венлав, Ман.: По 1.00 дол.: [illegible] Марія Мусій, Т. Дан[illegible], М. Савчук, п-ні М. Савчук, [illegible] М. Барби, О. Притула, С. [illegible] Даниллюк, І. Батрин, [illegible]

Ґрифтинг Ривер, Ман.: По 1.00 [illegible] Дрібними 25 ц.

Косів, Ман.: [illegible] С. Буртник [illegible]

Ґанфин, Ман.: По 5.00 дол. [illegible] Я. Ковбуз [illegible] По 1.00 [illegible] М. Гаши [illegible]

о. С. Геруса

Сондани, Ман.: По 2.00 дол.: [illegible] По 1.00 дол. В. Білик, Г. [illegible] А. Білянчук, [illegible] О. Виренко, [illegible] М. Качуровська, В. Со[illegible] Т. Ілюк, І. Ілюк, [illegible] 4.70 дол.

Вайта, Ман.: По 2.00 дол. [illegible] О. Дякун, По 1.00 дол.: [illegible] Г. Божик, [illegible] А. Негрич, М. К[illegible] Кадинюк, М. Кадинюк, О. А. Тесарський, Л. [illegible] рубський, М. [illegible] С. Тимчук, М. М. Ста[illegible] І. Шевчук, І. Маковецький, Т. Ткачик, Н. Лукіянчук, К. Бузера, Л. Бурий, п. Совсун, [illegible] Винтон (Winner), [illegible] Дрібними 1.00 дол.

Арбакка, Ман.: По 1.00 дол.: Т. Давидюк, І. Давидюк, В. Давидюк, І. Древник, Г. Ілюк, Є. Базюк, Дрібними: 50 ц.

Сірко, Ман.: По 1.00 дол.: Г. Чоботар, Н. Дубик, Дрібними 2.00 дол.

о. П. Самця

Торонто, Онт.: По 5.00 дол. [illegible] А. Орищак, п-ні Василина Спельчук; По 3.00 дол. А. Лазарович; По 2.00 дол.: [illegible] П. Самець, [illegible] Л. Фотій, Г. [illegible] Царичук, [illegible] Т. Гу[illegible] Левицький, В. С. Габяк [illegible] 98.00 дол.

о. С. Зуляка

Венкувер, Б. К.: По 5.00 дол.: В. [illegible]; По 4.00 дол.: Ф. Богдан, [illegible] Н. Сліворський, В. [illegible], В. Новосад: По 1.00 [illegible] С. Стефа[illegible] Москаль, Н. Клю[illegible] В. Москаль, Я. [illegible] Н. Фігун [illegible] Т. Стечишин, І. [illegible] Гомола, М. [illegible] Н. Швай[illegible] Е. Кроль [illegible]

(Далі буде)

ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ В АЛВІНІ, САСК.

[illegible] 24 червня Громада церкви [illegible] в Алвіні (Alvena) [illegible] Церкви [illegible] Кедмишин. І почв[illegible] Н. Ю. Кондратюк [illegible] Іменини Церкви [illegible] речено представ[illegible] Православної Цер[illegible] Громада [illegible] Ширла [illegible] Коланчуков [illegible]

ПОШАНУВАЛИ ЗАСЛУЖЕНОГО ЧЛЕНА.

Ва[illegible], Саск. — [illegible] Православна Громада [illegible] Івана [illegible] Олександра [illegible] Подружжя.

І. Лупюк [illegible] Олександра [illegible]

вони дітей на добрих і релігійних Українців. Народних літ замикає в кухіцькалі найвисші уряди.

Але інтересувався вхфе і своїми справами. Кловотався з другими будовою церкви, а що російська місія мирила москвофільство, то коли 1918 р. повстала Українська Православна Церква, він з другими переходить до Української Церкви. Тоді починаєсь в Ваках українське життя. Будують Народний Дім, а тепер побудували церкву в місточку.

Обізналися щирт право Івана Лущока громада і приятелі владили свято для вшанування його і його дружини. Прибули Українці також з Принс Алберт, Калверт і ін. Господарем свята був п. Н. Гауз з Принс Алберт. При обіді побали присутні гості.

По обіді передано ювілятам дарунок від гостей, а син ювілятів, Іван, вручив дарунок від дітей. Дальше промовляли піонірі-співробітники: В. Дідук, Д. Баср і В. Чопик. Всі вони організували перше громадське життя в Ваках, отже промови були інтересні.

Привіти зложила пані Ф. Лущакова від Жін. Товариства і п. Семен Михайлюк з Принс Алберт.

В. Чопик пояснив значіння нашої Катедри в Винипегу [illegible] Українськии [illegible] Вістник і попросили зложити деряки. Так зложено 46 дол., які розділено 30 [illegible] на Катедру, а 16 на Українськии [illegible] Вістник.

[illegible] Желішкевич. Він [illegible] праце [illegible] а [illegible] мірі для місцевої громади, для [illegible] давали вільний час і працю [illegible] що дехто міг їх [illegible] Вони твер-то [illegible] а добре [illegible] сказав, що [illegible] несподіванка залишиться як єдиний спомин.

[illegible] Многих Літ, а жертводавцям [illegible] Спасибіг!

Гість.

МАРІЯ САВИЦЬКА.

[illegible] 15 липня [illegible] Марія Савицька [illegible] прожила 23 роки [illegible] і виховалась в Алвині [illegible] вийшла заміж за Ярослава Савицького.

[illegible] 17 липня [illegible] Української Православної Церкви в Алвині [illegible] Служби Божі і поховання [illegible] Желішкевич [illegible] п. М. Шпач. [illegible] на [illegible] Катедру [illegible] Вістник.

[illegible] на Українськім [illegible] на Цвинтарі в Алвині.

[illegible] горем прибитих [illegible] дітей, родичів, [illegible]

[illegible] Вічна Память. о. К. Ж.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

СЕРПЕНЬ:

26. [illegible] Гонор; Поплярфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

СЕРПЕНЬ.

26. Неділя — Оксборо.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. Глен Елмо (храм)

Адреса: Оксборо, Ман. Тел. 318—21 Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

СЕРПЕНЬ.

26. Неділя — Іспа
28. Вівторок Усп. Богор. — Бреналей.

Адреса: Веллінґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

СЕРПЕНЬ.

26. Неділя — Гарденток
28. Вівторок. Успіння Богородиці Роза (храм).

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Кемсек; Канора.
28. Вівторок. Успіння Богородиці Успенська; Маморнита.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Малена.
28. Вівторок. Успення Пресв. Богород. — Коло Купровських (храм).

Тел. 706 — Норквей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Гвайтбіч.
28. Вівторок. Успіння — Мейбридж (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Гасс.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
21. Пятниця. Різдво Богород. — Гвайтбіч.
23. Неділя — Дорбен.
27. Четвер. Чес. Хреста — Кобзар.
30. Неділя — Мейбридж.

Адреса: Box 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Сиапт
28. Вівторок. Усп. Богородиці — Вакав (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Алвина.
9. Неділя — Тарнополь.
11. Вівторок. Усік. Голови Ів. Хрест. Сиапт
16. Неділя — Кадворт.
21. Пятниця. Різдво Богородиці — Елов Крік.
23. Неділя — Вакав.
27. Четвер. Воздвиж. Чесн. Хреста — Ст. Джулєн.
30. Неділя — Сиапт.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

СЕРПЕНЬ

26. Неділя — Тафилд.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. "Тора" (храм)
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. — "Коло Купровських" (храм), о. Гребенюк

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Шіго місто
9. Неділя — "Коло Купих"
11. Вівторок. Усікн. Гол. Ів. Хрест. — Федаки
16. Неділя — Фоам Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богород. Бет Брук
23. Неділя — Інсінгер коло Гайвей.
27. Четвер. Воздвиж. Чес. Хреста — Шіго полуд.
30. Неділя — "Коло Купровських".

Адреса: Box 52. Шіго. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Інсінгер місто.
28. Вівторок. Усп. Пресв. Богород. — Едмор (храм).
28. Вівторок. Усп. Пресв. Богород. — Шіго полудн. (храм) о. Новицький

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — "За Ріков".
9. Неділя — Жучкави.
11. Вівторок. Усікн. Гол. Івана Хрест. Посічники
16. Неділя — Тідор-місто.
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богород. — Зьора
23. Неділя — Вишара
27. Четвер. Воздв. Чесн. Хр. — Едмор.
30. Неділя — Інсінгер місто.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Стрий.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. — Спеден

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Смокі Лейк
9. Неділя — Ворєнайт
11. Вівторок. Усікн. голови св. Івана Смокі Лейк (позачергова Сл. Б.).
16. Неділя — Смокі Лейк
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богород. — Васел.
23. Неділя — Вільна.
27. Четвер. Воздвиж. Чесного Хреста — Бойн Лейк (храм).
30. Неділя — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апошюка

26. Неділя — Медов Лейк.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богород. Бідних.

Адреса: Box 61, Гафорд, Саск., Тел. 55.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Принс Алберт.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богород. — Сенборг.

ВЕРЕСЕНЬ

2. Неділя — Принс Алберт.
9. Неділя — Гонейвуд.
11. Вівторок. Усік. Голови св. Івана — Шипмен.
16. Неділя — Принс Алберт.
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богород. Шипмен.
23. Неділя — Вірдейл.
27. Четвер. Воздв. Чесн. Хреста — Принс Алберт.
30. Неділя — Сенборг

Адреса: 554 — 7 ст., — 1ст. Тел. 3785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

СЕРПЕНЬ

26. Неділя — Леннард.
28. Вівторок. Успін. Богор. — Роблин-Зелена.

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Роблін місто.
9. Неділя — Шортдейл
16. Неділя — Гілберт Плейнс.
21. Пятниця. Різдво Богород. — Шелмонт
23. Неділя — Гренвю.
27. Четвер. Воздв. Чес. Хреста — Леннард.
30. Неділя — Петлюра.

Адреса, Роблин, Ман. Тел. н. 304 Р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Квасницького

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Сторджис
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богород. Амеранд

Адреса: Box 85, Годсон Бей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

СЕРПЕНЬ

26. Неділя — Федора (свячення церковних річей, обід і церковний пікник).
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богород. — Лепіоб.

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Лаклабич (збори сусідних церковних громад)
9. Неділя — Торглд (посвячення угольного перк. каміня)
11. Вівторок. Усік. Гол. Івана Хрест. — Кедлин
16. Неділя — Егремонт
21. Пятниця. Різдво Пресв. Богород. — Редвотер.
23. Неділя — Радвей.
27. Четвер. Воздв. Чесн. Хреста — Торглд.
30. Неділя — Восетна.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Арбака св. Миколая.
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богород. Сірко.
29. Неділя — Арбакка, св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Дрифтинг Ривер.

ВЕРЕСЕНЬ:

2. Неділя — Вешпак.
9. Неділя — Давфин
11. Вівторок. Усікновення Гол. Івана Хрест. — Дрифтинг Ривер.
16. Неділя — Етвал.
21. Пятниця. Різдво Богород. — Роритон (храм)
23. Неділя — Велий Ривер.
27. Четвер. Воздв. Ч. Хреста — Коста.
30. Неділя — Давфин.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Етвал
14. Неділя — Роритон
21. Неділя — Давфин.
28. Неділя — Сифтон.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 550W

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

19	Н	6	*Преображення Госп.* — Спас
20	П	7	Прес. Дометія, прес. Пимена
21	В	8	Прес. Емілiяна Ісповід.
22	С	9	†Ап. Матея, муч. Юліяна
23	Ч	10	Муч. архид. Лаврентія
24	П	11	Примуч. Василія і Теодора
25	С	12	Муч. Фотія, Аникиты
26	Н	13	*Н. 10 по З.С.* Максима Ісповід.
27	П	14	Прор. Михея
28	В	15	*Успення Пресв. Богородиці*
29	С	16	†Нерук. образ Ісуса Христа
30	Ч	17	Прес. Алипія іконоп. Печер.
31	П	18	Муч. Флора і Лавра

ВЕРЕСЕНЬ.

1	С	19	*Серпень.* Муч. Андрея Страт.
2	Н	20	*Н. 11 по З.С.* Прор. Самуїла
3	П	21	Прес. Авраамія, ап. Тадея
4	В	22	Муч. Агатоника. Зотика
5	С	23	Сщмч. Іринея еп. Ліон.
6	Ч	24	Пер. мощ. Петра митр. Київ.
7	П	25	Ап. Тита і 70-ти і Варфол.
8	С	26	Муч. Адріяна і Натал.
9	Н	27	*Н. 12 по З.С.* Прес. Пимена
10	П	28	†Знайд. мощей Йова Поч.
11	В	29	*Усікнов. голови Івана Хрес.*
12	С	30	Александра, Івана і Павла
13	Ч	31	†Пол. Пояса Богор.
14	П	1	*Вересень.* Поч. Церк. Р. ср.
15	С	2	Муч. Маманта, Івана [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

СЕРПЕНЬ:

26. Неділя — Лужани
28. Вівторок — Успіння Пресв. Богородиці — Завала.

ВЕРЕСЕНЬ

2. Неділя — Вилингдон
9. Неділя — Андрю
11. Вівторок. Усікн. Гол. [illegible] Лужани
16. Неділя — Калини.
21. Пятниця. Різдво Пресв. [illegible] Іспас
23. Неділя — Сучава.
27. Четвер. Воздвиж. Чесн. Хреста — Андрю
30. Неділя — Завала

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ

26. Неділя — Гарденз
28. Вівторок. Успіння Пр. [illegible] Богор. Богдан (празник)

ВЕРЕСЕНЬ

2. Неділя — Ворд (празник)
9. Неділя — Етелберт
11. Вівторок. Усікновення [illegible] Івана Хрест. — Драй Ривер
16. Неділя — Пайн Ривер
21. Пятниця. Різдво Пр. [illegible] — Богдан.
23. Неділя — Ренвер (празник)
27. Четвер. Воздвиж. Чесн. Хреста — Пайн Ривер (празник)
30. Неділя — Гарденз

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

СЕРПЕНЬ

26. Неділя — [illegible]
28. Вівторок. Успіння Пресв. Богор. — Габбард.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78. Телефон 3785

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ

26. Нед. 10. Гол. 1. УС 10 Літ. Ап. 1 Кор. 4: 9-16. Єв. Мат. 17: 14-23.

ВЕРЕСЕНЬ

2 Нед. Гол. 2. УС 11. Літ. 1 Кор. 9. 2-12. Єван. Мат. 18: 23-35.

9 Нед. Гол. 3. УС 1. Літ. 1 Кор. 15: 1-11. Єван. Мат. 19: 16-26.

11. Вівторок. Усікн. голови Ів. Хрест. УС Мат. 14: 1-13. Літ. Дія. 13: 25-32. Єван. Мар. 6: 14-30.

16. Нед. Гол. 4. УС 2. Літ. 1 Кор. 16: 13-24. Єван. Мат. 21: 33-42.

21. Пятниця. Різдво Богородиці. УС Луки 1: 39-49 і 56. Літ. Фил. 2: 5-11. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

23. Нед. Гол. 5. УС 3. Літ. 2 Кор. 1: 21-2: 4. Єван. Мат. 22: 1-14.

27. Четвер. Воздвиж. Чесн. Хреста. УС Івана 12: 28-36. Літ. 1 Кор. 1: 18-24. Єван. Івана 19: 6-11, 13-20, 26-28, 30-35.

30. Неділя. Гол. 6. УС 4. Літ. 2 Кор. 4: 6-15. Єв. Мат. 22: 35-46.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE H[illegible] Box [illegible] WINNI[illegible] [illegible]AN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., September 1, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1951. ЧИСЛО (901) 17

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

ЗАКАРДОННА РУМУНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Занявши Румунію большевики взяли в руки і румунську Православну Церкву. Є там патріярх Юстиніян, але він цілком залежний від патріярха в Москві. І тому поза межами Румунії повстала Румунська Закордонна Православна Церква з митрополитом Висаріоном. Вона від румунського патріярха незалежна.

НИЩЕННЯ РЕЛІГІЇ В РОСІЇ

Сильні походи проти релігії були в Росії в роках 1921-23, 1929-1930 і 1937-1938. В тих роках большевики знищили коло 88,000 церков, або перемінили на гаражі [illegible]. В великих промислових містах [illegible] ані одної церкви. В часі минулої війни релігію менше нищили, але [illegible] сильне нищення релігії почалося [illegible] большевики знищили коло [illegible] священиків. Таке говорять [illegible] за роботою комуністів в Росії.

ЗАНЕЧИЩУЮТЬ ОБРАЗИ

На острові Кипрі, на Середземнім морі [illegible] в православних церквах [illegible] жінкам, які малюють уста. Тим малюванням вони занечищують образи, а це для релігійних річей не є позволено.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЛАТИНСЬКА ЦЕРКВА

З Відня в Австрії є вістка, що большевики [illegible] для римо-католиків в Чехословаччині заснувати Православну Церкву Латинського Обряду. Розуміється, що буде вона залежною від московського патріярха.

БІНГО І ДРУГІ ГРИ ЗУПИНЕНО.

В латинській архідієцезії шикаґовській церковні власти зупинили бінго і другі [illegible] гри, якими здобуваються гроші для церкви.

НАЙБІЛЬША ЦЕРКВА В СВІТІ.

В Сан Павло в Бразилії будують катедральну церкву, в якій поміститься 12 тисяч [illegible]. Її вежа буде висока 370 стіп. Дотепер найбільшою вважали церкву св. Петра в Римі.

ПО 4 МІНУТАХ ОЖИЛА.

Торонті підчас операції Едити Би[illegible] серце перестало битися. Лікар заразом розкрив груди, почав натирати серце, по 4 мінутах воно знов почало битися. Коли по операції вона запитала, чому на грудях є рана, їй сказали, що вона вже була померла.

ПЯТЬ ЗГИНУЛО ВІД НАПИТКУ.

В Порт Клинтон, Огайо, згинуло 5 переїжджих робітників, коли напилися якоїсь алькоголічної мішанини.

РОСІЯ ЗБИРАЄ СИЛУ В ПРУСІЇ.

Втікачі з російської Німеччини кажуть, що Росія збирає велику військову силу в Прусії. Напливає богато війська, як видно, то Монголи, або Татари.

В Індонезії почав сильно вибухати вулькан Келют, який 1919р. знищив тисячі людського життя. Відтоді не вибухав.

СВЯТО ПЕРШИХ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ.

Вересня 7-го почнеться в Винипегу свято-ювилей 60-ліття прибуття перших імігрантів Українців до Канади. Ними були — Василь Елиняк, нині 95-літний, та Іван Пилипів, що помер 1936р маючи 77 літ. Вони прибули до Монтреалу 7-го вересня 1891 року, отже перед 60 літами, з Небилова, пов. Калуш, в Галичині. Оба разом привезли до Канади 200 долярів. Опісля фармерували в Чипман, Алта.

Свято владжує Комітет Українців Канади (КУК) під покровом губернатора Канади Вайконта (Князя) Александра і його Дружини. Присутним буде й Елиняк.

БОЛЬШЕВИЦЬКА РОБОТА В КИТАЮ

Преса подає багато вісток, які звірства діються нині в Китаю. В Чу-Конгу на віче студентка Чен-ьао-изен домагалася кари смерти для своєї матери, казала, що мати є агенткою капіталістів.

В Квантунгу батько видав комуністам сина кажучи: „Він ворог народу, його треба застрілити".

Студент Кантонського університету Чов-ін-фу, помістив в журналі заяву про свого батька, якого розстріляно: „Його давно треба було вбити, бо він ворог нового життя. Я радий, що він згинув". Таке роблять збаламучені комуністами люде.

І всюди нищать людське життя. В Шангаю і Нанкіні розстрілювали денно по 300 і 400 людей. Большевицький міністер Чу-ен-лай заявив, що вже знищили один мілон ворогів комунізму і починають нищити другий мілон.

ПОНАД 25 БІЛІОНІВ ВЕТЕРАНАМ

Стейти виплатили дотепер понад 25 біліонів долярів ветеранам по недавній війні, або їх родинам.

МАЙЖЕ МІСЯЦЬ НЕСВІДОМИЙ

Трилітного синка Рашфортів, в Ерикселм, Ман., вдарив кінь в голову і хлопець стратив свідомість і можність руху. І так несвідомий лежить в шпиталі майже місяць.

ВЧАТЬ ГЛУХИХ ДІТЕЙ

В саскатунській школі для глухих дітей є тепер коло 40 дітей, починаючи від 6 літ віку. І з Манітоби виїхали туди деякі. Так пр. 6-літна дочка Роисереів родилася глухою. 10-літна дочка Диків з Ниверви, Ман., чула і говорила до 4-ох літ, поки не заслабла. Тоді стратила слух. Але з родичами могла сяк так говорити.

МАЛИ ДОСТУП ДО ВСЕГО.

Бувша комуністка Бентлі заявила в Вашингтоні, що в часі послідної війни комуністичні агенти мали доступ і до Білого Дому (осідку президента), і до уряду скарбу та бюра военної служби. Вона сама була шпіонкою і знала що робилося. Вона подала імена богатьох осіб, що були на визначних державних становищах і робили шпіонську роботу.

ПРОПАЛО 9 ЛІТАКІВ.

В Алясці за шість тижднів пропало 9 літаків, а з ними 85 осіб.

ЧИ МАЮТЬ НА ГАДЦІ І РОСІЮ?

Правники з 15-ох країв, зібрані в Женеві, виробили начерк закону для міжнародного суду, що мав би судити военних злочинців, злочинців проти людства і проти спокою. Його передадуть Обединеним Націям. Питання, чи і Росію вони мають на увазі, а її можна судити за три злочини нараз.

НЕ ПАМЯТАЄ ХТО ВІН.

В Летбридж, Алта, чоловік впав на улиці взяли його до шпиталю. Хоч прийшов трохи до памяти, але не може пригадати свого імени, ані своєї минувшини, отже годі знати хто він такий.

СУДІЯ ЗА БОЛЬШЕВИКАМИ.

В. О. Доглес, судія найвисшого суду в Америці, в сенаті, заявив що треба признати китайських большевиків. Сам він недавно подорожував по полудневих сторонах Росії і Китаю. Ніхто за ним не потакнув, але дехто назвав його вислів дурним. Сенатор Конали сказав: „Доглес повинен сидіти в дома і не волочитись по світі, щоби опісля дурне говорити. Аджеж ми нині воюємо з большевицьким Китаєм".

РАНЕНИЙ ДІСТАВ 18,000.

Перед трома роками 8-літний Майкел Шісгрін, з Лейдисмит, Б. К. в випадку на дорозі стратив ногу. Тепер суд признав йому 18 тисяч долярів відшкодування, що мають заплатити два Морґани, винні за його каліцтво.

РОСІЯ МАЄ БОГАТО БОМБ.

Посол, Брайс, член атомічної комісії говорив в парляменті в Вашингтоні, що нема сумніву, що Росія має більше атомічних бомб, ніж можна було сподіватися, і що вони більші і сильнішi, ніж перше думалося

ЧИСЛО НАРОДИН В АНҐЛІЇ ЗМЕНШАЄСЬ.

В перших трох місяцях сего року народилося в Анґлії 176,299 дітей, а се найнизше число за послідних девять літ. Супруж було 109,187, а смертий 205,771, одже найбільше число від 1940 року.

ЖЕРТВИ ЗЕМЛЕТРУСУ В ТУРЕЧЧИНІ

Обрахунки по недавнім землетрусі в Туреччині показують, що згинуло 74, тяжко ранених було 160, легко ранених 450. Понад 9000, будинків так понищені, що не можна в них жити.

ЛІТАК РОЗБИВ ТРОКА.

В Форт Дикс, Н. Дж. літак запалився в воздусі і впав на військовий трок, де були вояки. Повстав великий огонь. Згинули два летуни і 9 вояків, що були на троку.

КАЖЕ ЕЧЕСОНА СУДИТИ

Сенатор Мк Карти домагався, щоби поставити перед суд американського державного секретаря Ечесона, та амбасадора Джесопа. Мк Карти каже, що Ечисон дає захист комуністам в державнім департаменті, а проти Джесапа має також богато поважних закидів.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

ЯК ЗАВОДИЛИ УНІЮ В ГАЛИЧИНІ

Йосиф Шумлянський.

Коли в північних сторонах почали унію заводити 1596 року, то в Галичині завели її аж сто літ пізніше. Одначож і тут православіе частинно було аж до 1786 року, отже коло 190 літ від часу, як почали унію заводити.

По еп. Атаназію Желиборськім волею Поляків вибрано Львівським епископом офіцера польського війська, Івана Шумлянського, що назвав себе Йосифом. Король потвердив його вибір 26 червня, 1668 року.

З того, що говорить Історія, видно, що не Церква, але церковне майно було в Шумлянського на гадці. Він вже 1677р. заявив папському нунцієви, що прийме унію, коли йому дадуть маетности Київської Митрополії і маетности Львівського епископа; дальше коли папа дасть грошеву пенсію. Домагався також доходу з маетностей Києво-Печерської Лаври, що були в межах Польщі.

Дальше Шумлянський зібрав гурток визначніших осіб, які за польські нагороди готові перейти на унію, як—Інокентій Винницький, Іван Малаховський, Сильвестер Твардовський, Варлаам Шептицький і другі, і-він їх Полякам доручив, як унійний матеріял.

Шумлянський став православним Епископом 1676р. а вже слідуючого року заявив в Варшаві, і повідомив папу, що принимае унію, але це мало бути тайною. Нарід не мав про те знати. І так 23 роки вдавав він перед людьми православного, поки виявив, що він уніят.

Свою унію він виявив на свято Петра і Павла 1700 року. Заповів він Богослуження в Успенській Церкві у Львові і запросив польського гетьмана Яблоновського, дорадників польського архиепископа, міську раду і своїх прихильників шляхтичів. Члени Ставропигійського Братства розуміли до чого йде і церкву та всі брами позамикали. Вийшло замішання. Тоді Шумлянський просить Яблоновського, щоби казав воякам відчинити церкву. Військо через дахи увійшло до церкви, сокирами двері відчинило і всіх впустило.

Тут Шумлянський відправив Службу Божу, а польський Домініканець виголосив проповідь про унію.

Так заводили унію в Галичині. („Унія в Львівській Епархії", гр. кат. священника І. Рудовича).

Братство вдалося зі скаргами до короля і той лише сказав Шумлянському, щоби не нарушував прав православного Братства, але унія вже була

Шумлянський почав Братство вспокоювати, говорив, що в унії „лише папу згадують", а все друге буде як було, хоч Шумлянському не вірили. Та поки таке було, на Братство впало нове лихо, коли 1704р. Шведи здобули Львів, наложили окуп й обдерли Братство з усего майна. Тай з патріярхом Братство не могло порозумітися, отже виходу не було — і так 2-го травня, 1708р. Братство заявилося також за унією. Мусіло.

Тут треба пояснити ще одно насильство Поляків.

Братства були одинокою організованою силою православія, бо не були залежні від місцевих епископів. Вони були залежні від патріярха. Отже на соймі 1676 року Поляки заборонили Братствам порозуміватися з патріярхом. Сойм рішив, **що колиб хтось без дозволу уряду виїхав поза границі Польщі, або хтось чужий приїхав, то за те буде конфіската майна і смертна кара. Точно так, як під правлінням большевиків!**

Все зводилося до того: коли не стане православних епископів, то православні нових епископів нізвідки не дістануть. Нікому буде висвячувати православних священників, і тоді загал мусить піддатися унії. Такий був польський унійний розбій на гладкій дорозі!

Ще скорше приняв унію перемиський еп. Інокентій Винницький. Він, як уже згадано, належав до того православного гурта, що і Шумлянський. В 1681р. він в Варшаві заявив Полякам, що став уніятом, але перед народом таксамо таївся з тим 10 літ, поки не виявив. Луцький еп. Жабокрицький в 1702р. став уніятом.

Тепер православними залишилися в Галичині лише два Монастирі, Угорницький та Скит Манявський. Коли Угорницький монастир приняв унію 1724р. то зостався Скит Манявський, що був ще і під Австрією. Його скасував в 1786р. циркулярний (окружний) станиславівський уряд, що складався з Поляків, хоч тому і цісар Йосиф 2-гий був противний.

Зі Скитом Манявським закінчилося православіе в Галичині. Але свідомість Галицьких Українців, що вони були православні, жила дальше, аж до наших часів. І на тій свідомости відновлялось православіе в Галичині, хоч москвофільське.

Галичину мали давно на увазі.

Галичина була важна. Там був Львів з сильним Церковним Братством.

В часі проголошення унії 1596р. Львівським епископом був Гедеон Балабан (1569-1607). Він був став з уніятами, але скоро унію лишив і боронив дальше православя. Не допустив до зміни Церковного калєндаря Заснував друкарню. Хоч і провадив боротьбу з Братством.

Треба пригадати, що вже 1604р. прибув Потій до Львова і хотів заїхати до Святоюрського православного Монастиря як до свого, однакож декан Негребецький його не впустив, бо еп. Балабан впустити не дозволив. Се зі сторони Потія було нахабство, бо ж він був уніят, а монастир був православний. Потій потягнув Негребецького і Балабана до суду, але всеж мусів зо Львова забратися.

Та хоч уніятів в Галичині не було, то всеж Потій назвав Рутського галицьким епископом. Був опісля ще один такий титулярний епископ, Корсак, але на нім скінчилося, бо

„Був опір народу і духовеньства, котре бачило, що унію підтримуе католицька (польська) шляхта, а вона все була для народу синонімом (однозначністю) гнету і неволі. Компромітували (безчестили) справу унії промахи католицької шляхти і латинського духовеньства, котре уніятів перетягало в латинство ще більше, ніж православних", — (Рудович за Сушою).

Отже для уніятів польські насильства то лише „промахи", але зате оборона православних перед Поляками, се страшні злочини, варварство. Дальше там говориться, що:

„Козацькі побіди і вандрівні монахи (православні) підюджували нарід до опору, до боротьби за свободу, не перебирали в способах І так опоганювали унію. Куди перейшли полки козацькі, там певно унія не встоялась. Нарід нераз сам вертався до православія".

До боротьби за свободу треба було аж „підюджувати нарід". В гідних людей підюджується лише до злого, а до доброго заохочується, а в католиків до доброго підюджується, а до злого, очевидно, заохочується.

Так по першій пробі Потія Львів аж 96 літ пізнійше був примушений силою прийняти унію.

КОНКУРС

на

ПРИНЯТТЯ СТУДЕНТІВ ТЕОЛЬОГІЇ до Колегії св. Андрея в Винипегу на рік 1951-52.

1. Наука на Теольогічнім Факультеті при Колеії св. Андрея в Винипеу, Ман., Канада, на рік 1951-52 розпічнеться 1-го жовтня, 1951.

2. Зголошуватися можуть студенти, що покінчили одинадцяту або дванадцяту клясу середньої школи ("Гай скул") в Канаді або в Злучених Державах Америки, або студенти, що мають подібний академічний степень з Европи; що числять найменше 18 років життя, е української народно... православного віроісповідання і до... характеру та обичаїв. — Зголошуватися можуть також православні студенти ін...их народностей, оскільки вони ... по українськи та готові слухати викладів в українській мові. — Студенти злоза Української Греко-Православної Церкви в Канаді повинні мати згоду своїх церковних властей.

3 Студенти Теольогічного Ф... тету при Колегії св. Андрея в Вин..., вважаються кандидатами на священиків Української Православної Церкви, з виїмком студентів інших н..., як зазначено повище

4. Теольогічний кур... що покінчили XI клясу ... чотири роки; для студен... чили XII клясу — три ро... курс та відбувши один ... практики, абсольвенти т... муують степен B.D. (Bachel...

5. Аплікаційні форми ... формації про оплати т... будуть подані аплікант... Аплікації треба надсилати ... 10-го вересня, 1951.

6. Листи адресувати до:

DEAN OF THEOLOGY,
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave.,
Winnipeg, Man., Canada.

ФОТОГРАФІЇ З СОБОРУ

У.Г.П.Ц., що відбувся у Винипегу в днях 8 — 9, серпня н. р. можна набути по ціні 35 ц. за штуку, або три за доляра. Пишіть до

GAVINCHUK STUDIO
Drawer D
Smoky Lake, Alta.

В кожній християнській хаті повинна знаходитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком **Проф. Д. Дорошенком.**

Видана науковим Товариством при Колегії св. Андрея в Винипегу. —На гарнім книжковім папері, 100 сторін друку.

Ціна з пересилкою — 50 центів.

Замовляти й гроші висилати до-

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XIII

Непомітно увійшов я до будинку Львівського Духовного Семенара як питомець на удержанню Релігійного Фонду. Отже мені належалося ціле удержання,-харч, мешкання і одіж. Так зникли передомною всі життеві турботи.

Мені належалася і ряса , чи реверенда Се був вершок моеї радости. Рясу я вважав найважнішою одежою. Мав прийти семинарський кравець, Кобільник, взяти міру і вшити. Але Кобільник не спішився ... узяв міру. Минув тиждень, другий а я ждав і мучився. І зайшов я до Кобільника, просив, грозив, але не помагало. Він мав богато таких як я і не міг усіх задоволити. Він на початку року мав вшити понад 200 ряс „фундушевих" та ще деякий одяг. В нього замовляли і зпоза семинарії.

Та ... вийшов по місяцеви щасливий день ... мав вже рясу. Я вдягнувся і кілька ... проходжувався по семинарських ... Товариші казали, що мені ... лиця". Я дістав і фільцовий ... капелюх. На шиї біленький обойчик (ковнірець). Я вже правдивий егомосць .

... вався. Хотілось мені поїхати ... вця і показатись батькови ... не було), братови, сестрам, ... чанам, а врешті війтови, що ко... ... ливо віщував, що я син ... можу „вихрапатися в люди

... моя радість мала свою тінь, ... ик придавив мене. Се було ... ед Різдвом. Пішов я з питомцями на прохід на Високий Замок. Воз... ... гідний, хоч був морозець. Та ... атку я був наче не свій. Вер... ...зув, що мої крижі ніби від... Вечером я не міг піти до ... і голові шуміло.

... ли Вечер заспівали питомці ... ...лини", а вони вміли співати ... ...ки заходили слухати їх спі... ...иво в Велику Пятницю Псаль...

... лнитаю мого першого Святого ... в Семинари. Товариші оповідали, ... говорив недоладу, кричав, щось ... Се була сильна інфлюенца, а за ... ...лення легенів Семинарського ... було, а мене взяли до семинарського шпиталю

... лікар приїхав, то сказав, що ... минула, записав фляшку ви... ...чив „інфірмарникам" (доглядачам) ...нови і Гриньковм (оба питомці) ... вони давали мені його пити. ... „самаряни" дали мені всего ... і решту самі випили на здоровля ... пов належав до „твердої" (московської) партії, і будучи священиком ... в боротьбу з українським громадянством

... місяць мені полекшало і мене перенесли до кімнати виздоровців. Тут застав я Онуфрія Чубатого, питомця третього року. Нас в кімнаті було лише двох. І спільна доля збдизила нас. Ми гуторили ... курили і помалу стоваришувалися Лікар сказав, що ніякої небезпеки нема

А... двох місяцях лежання я підвівся з постелі. Думав, що лиху кінець, та ... так складається, як гадається. Прийшов для мене новий клопіт, який щоправда закінчився для мене без шкоди.

Памяти пок. Епископа Платона

Еп. Платон (хрестне імя Павло), що помер в Торонті 5-го серпня, 1951 р., був сином селянина, Федора Артемюка, на Підляшу, отже в найдальшій західній частині України. Першою була для нього учительська праця в школі ім. Стороженка в Берeсті, де був директором. Позатим працював в "Просвіті", помагав в копеaративнім русі, дбав про освідомлення загалу . . .

В 1935 р. Поляки школу замкнули, що була там одинокою українською, отже Павло береться до кооперативної праці.

Священиком став Павло 1935 р. і був парохом в Новоставці, Рівенського пов. на Волині сім літ. Тут праця була важкою. Та він щиро працював.

В 1941 р. Вмирае його дружина й лишае три малі донечки. Се був новий хрест в його життю.

В 1942 р. стае монахом, прибирае імя Платона і вивсячуеться на епископа Заславського, а пізніше стае епископом Рівенським на Волині. І тут довелось багато лиха пережити від чужих людей, аж вкінци треба було покидати рідну землю.

На еміграції був він секретарем Синоду і Собору епископів, клопотався виданням релігійної літератури, переведенням організаці церковного життя.

До Торонта прибув з Німеччини 20-го лютого, 1951 р., до своїх доньок, Анни і Лариси (трета невідомо де), що приїхали до Канади вже передше. Знаючи, що він мае до Канади прибути, Консисторія Української Православної Церкви ще в жовтни 1950 р. намітила його як кандидата на другого епископа нашої Церкви побіч Архіеп. Михаїла, якого сама Консисторія спровадила до Канади.

Шоби познакомитись з Винипегом і повною Консисторією, прибув еп. Платон до Винипегу на наради Консисторії, що були 12-13 липня, 1951, відвідав також Український Голос, і виглядав ще здоровим і сильним. Однакож Воля Божа рішила інакше, не довелось йому вже бути обраним на епископа нашої Церкви. Та всеж його імя залишиться в Історії нашої Церкви між іменами еї епископів

Тепер про його похорон

Тіло еп. Платона було в похорон. заведенню Кардинала і там щовечера правились Панахиди при численній участи вірних. В неділю пополудни 12 серпня тіло перенесено до церкви св. Володимира. У вівторок прибув з Винипегу еп. Михаїл, а зі Стейтів: архіеп. Генадій, еп. Володимир, архіеп. Мстислав і священики та миряни. Того ж дня згадані Владики з 10 священиками відправили поминальну Службу Божу, на яку зібралось коло 300 вірних. Всеношну відправив о архиман. І. Данилюк з прот. Л. Долинським і о. Ю. Цукорником

В середу 15-го серпня знов Владики правили Службу Божу з 24 священиками. Народу було повно. Священики обнесли домовину кругом престола поки понесли поміж два ряди хоругов та прапорів до погребного воза. Вінків було богато. З співом "Святий Боже" процесія поступала далеко, поки учасники походу посідали до автомобілів і поїхали на цвинтар "Проспект".

На цвинтарі еп. Михаїл промовив від православних вірних, проф. Власовський від громадян, а ґен. Садовський від ветеранів. Підчас відправи співав хор Катедральний під проводом Білошицького, з співаками Ярошевичем, Тагаевим, Сушком і др.

Покриту цинковою бляхою домовину поставили в цементовий склеп, звідки можна буде перенести її на рідні землі, коли прийде пора. Тут же близько спочивають визначніші громадяни — дириґент Гасан, брат Петлюри і другі.

В салі церковній був обід по похороні і тут промовляли Владики, згадуючи Покійного як чоловіка ідейного, глибоко релігійного, працьовитого. З світських промовляв письменник У. Семчук, що жив в одному домі з Владикою.

Так відійшов від нас той, що вже богато і щиро працював на рідній земли, а тепер готовився тут свою працю продовжувати, але Господь покликав його до себе скорше, ніж можна було надіятися. Та Господь краще знае що повинно бути. Се пригадуе причту Христову про господаря, який однаково заплатив і тим, що довше працювали на його полі, і тим, що коротше.

Вже те що ми знаемо про щиру працю Покійного на рідних землях для наших братів і сестер, серед труднощів і ворожих напастей, каже нам схилити низько голову перед Тим, що відійшов від нас, і щиро повторити слова:

„Память праведного з похвалами".

400 МІЛІОНІВ ДЛЯ ЖЕРТВ ПОВЕНИ.

През. Трумен представив конґресови, щоби той призначив 400 міліонів долярів на те, щоби знов поставити на ноги тих, що потерпіли в Стейтах від повени.

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ.

Що ніч зробить, то день покаже.

Чого мудрий встидаеться, тим дурний величаеться

На язиці мід, а під язиком їдь.

Прийде така неділя, що і в нас буде весілля.

І на печі напасть чоловіка знайде.

Затягнеш пером, а не витягнеш волом

Два рази мір, а раз тни.

Не спитавши броду, не лізь в воду. (Брід - мілке, не глибоке місце).

Наймають до телят, а роби, що велять

Хорони мене Господи від моїх приятелів, бо з ворогами я сам дам собі раду. (Нещирі приятелі гірші від явних ворогів)

Бог кожному дае драбину: одному в гору, а другому в долину.

Дурний і в Києві не купить розуму.

Ліпший Жид як жидівський послугач.

До Бога нікому дорога не заперта.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня":

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЛОВО ЕПИСКОПАТУ УГПЦ

до Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх Боголюбивих вірних Української Греко-Православної Митрополії в Канаді, —

"Церква Бога живого — стовп і підвалина Правди" (1 Тим. 3. 15).

З Божої ласки і надхнення Духа Святого Всеканадійський Церковний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді 8-серпня 1951-го року довершив велике історичне діло, славне в основі своїй, — одноголосно обрав для себе вищу церковну Ієрархію, як завершення свого церковного будівництва, а саме: правлячим Митрополитом обраний Високопреосвященніший Іларіон, з титулом: Митрополит Вінніпегу й всієї Канади, а його заступником — Високопреосвященніший Михаїл, як Архиепископ Торонта й Східньої Канади. Ці Архиереї творять відтепер Ієрархію Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка пізніше буде поповнена ще третім Єпископом.

Довершилася велична історична сторінка плідного розвою Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що за останніх 30 літ свого життя ішла все вперед, розвиваючись і в числі своїх вірних, і в духовій якості свого життя, — наша Церква має тепер близько 300 Громад і близько 70 Священиків. Нарешті Милосердний Господь щедро поблагословив свою Церкву, і вона стала Святою Митрополією, одержавши свою власну церковну Ієрархію. Завершилася канонічна повнота церковної організації, на що більше 30-ти літ терпеливо чекав наш народ.

Велична історична подія в нашій Церкві весняним громом облетіла всю Канаду, скрізь викликуючи щиру радість та великодній спів: "Це день, що його сотворив Господь: возрадуємся і возвеселімся цього дня!" Загальна всенародня радість своїми могутніми хвилями охопила й іншоцерковних православних українців у Канаді, і вони спішать об'єднуватися з нами, радісно кличучи: В Канаді відтепер тільки Українська Православна Церква!

Наша Церква, за 34 Апостольським Правилом, як Церква окремого народу в суверенній державі, є Церква ні від кого незалежна в своєму управлінні. Ця незалежність конче потрібна кожній окремій Православній Церкві, в тому числі й нашій, потрібна на те, щоб повно виконувати своє найперше завдання: міцно християнізувати своїх вірних, що звичайно робиться глибше й ширше при свойому національному керівництві. Український народ уже від віків прагне бачити свою Церкву незалежною, бо давно вже пересвідчився, що тільки в повній своїй незалежності вона зможе плідно розцвісти Богові на славу, а нашому народові на спасіння.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді є соборноправна, цебто нею правлять Собори, складені з Єпископату, Духовенства та вірних. Церковний Собор у нашій Церкві, як і в кожній іншій, за наукою Православної Церкви, — це канонічний господар її, а церковна Ієрархія з відповідними установами — виконавець його постанов. Церковний Собор рядить нашою Церквою, встановляє її правила життя, як Церкви окремого краю, але "такі правила не можуть розходитися з основними засадами Православної Церкви" (Статут III. в.). Соборноправність, у належних їй канонічних формах, це високоплідна істота нашої Української Православної Церкви, і ми мусимо бережно плекати її в Канаді на користь Святій нашій Церкві. Отож нашою Православною Церквою в Канаді канонічно править увесь вірний народ в особах її Єпископату, Духовенства та обранців від Громад.

Хоч Православна Церква в Канаді й незалежна ні від кого в свойому управлінні, проте ми пам'ятаємо, що "вона є частиною Єдиної Святої Православної Соборної Апостольської Східньої Церкви", цебто вона є рідною сестрою всім іншим Церквам у Вселенській Православній Родині, і тому вона, як і всі інші Православні Церкви світу, "визнає Віру, Науку й Догмати, встановлені й прийняті першими сімома Вселенськими Соборами" (Статут, п. I). Ми Церква чисто Православна, якою була Церква і в Україні всі довгі віки свого життя, від князя Володимира Святого починаючи, і чисто православною буде й надалі в усьому нашому церковному житті, в чому нам допоможе Господь. Усі інші Церкви вільного Православного світу вважаємо за своїх рідних сестер, і з усіма ними прагнемо бути в молитовному єднанні

Цим нашим Соборним Посланням звертаємося до всього Українського Православного Духовенства й Народу в Канаді й кличемо його велично подякувати Господеві, що в своїй безмежній милості Він подав нашій Церкві достойне Ієрархічне закінчення, і гаряче помолитися, щоб Милосердний допоміг нашій Церкві належно розквітнути Йому на славу, а Народові Українському на добро й на спасіння!

"Благодать Господа нашого Ісуса Христа зо всіма вами!" (I Кор. 16. 24).

† Смиренний Іларіон, Митрополит Вінніпегу й усієї Канади.

† Смиренний Михаїл, Архиепископ Торонта й Східньої Канади

Року Божого 1951-го, серпня 10-го дня

КАНОНІЧНИЙ СТАН Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Частина української преси, в зв'язку з останнім Надзвичайним Собором Української Греко-Православної Церкви в Канаді й обранням Високопреосвященного Митрополита Іларіона на чоло її, подала неправдиві відомості про канонічний стан цієї Церкви. Наводимо тут дослівні уривки з Статуту цієї Церкви, ухваленого останнім Собором, які показують канонічний стан її.

I. Вступ.

"Українська Греко-Православна Церква в Канаді є єдина, неподільна і самоуправна церковна організація українських православних християн на терені Канади. Вона є частиною Єдиної Православної Соборної Апостольської Східньої Церкви, і визнає Віру, Науку і Догми, встановлені й приняті першими сімома Вселенськими Соборами Християнської Церкви".

II. Загальні постанови.

"1. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частиною Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос".

"2. Українська Греко-Православна Церква в Канаді заховує догматичну єдність з усіма православними автокефальними Церквами. Вона є рівна в правах з ними і незалежна в своїм устрої та управлінні, і провадить своє життя на основі Слова Божого, в Святім Письмі поданого, та Св. Передання, заключеного в Правилах і Постановах 7-ох Вселенських Соборів."

"2а. Щодо Правил і Постанов 7-ох Вселенських Соборів, то Українська Греко-Православна Церква в Канаді стоїть на тому самому становищі, що і всі інші східні Православні Церкви, а коли виринає спеціяльне канонічне питання, непередбачене в загальних Правилах і Постановах, його передається Консисторією або Собором на розгляд і вирішення Соборові Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді."

"3 в. Власні правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як встановляє її Собор, "не розходяться з основними засадами Православної Церкви".

"17. Правлячий Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді є першим і найвищим її Учителем"

"17 а. Правлячий Митрополит дбає про чистоту Православної Віри та працює для її поширення"

"17 в. Як Архипастир і голова Консисторії, правлячий Митрополит править, через Консисторію усім церковним життям Української Греко-Православної Церкви в Канаді".

На основі цих постанов останнього Надзвичайного Всеканадійського Собору Православна Церква в Канаді є Церква чисто православна, яка визнає Догмати й Канони сімох Вселенських Соборів, і яка є рідною сестрою всім Православним Церквам у Вселенській Родині

З Митрополичої Канцелярії.

ЗНИЩИВ ВОРОГІВ

Коли давній Китайський цар, Сінг Гу довідався, що в одній провінції почалось проти нього повстання, сказав:

Піду з військом і всіх їх знищу

Якже туди цар наблизився, повстанці втихомирились. І цар пішов між них і говорив про справи, які їх клопотали, наче б говорив з приятелями. І сердечно з ними розпращався.

Тоді дорадники царев. сказали:

Ти цар, а не дотримав слова, — казав, що всіх знищиш, а не знищив. — На те цар:

Я слова дотримав, бо я ворогів знищив. Тепер їх вже нема, а є лише мої приятелі.

ТРЕБА БУТИ СПРАВЕДЛИВИМ

Коли давній перський цар, Нуршерван, був на ловах, то забажав живитися мясом дичини в поли. Щоби мясо не псувалося, його дружинники принесли з села соли. А сіль була дорога.

Коли цар запитав, чи за сіль вони заплатили, ті сказали, що ні, бо се ж для царя. Так взяли. Тоді цар:

Підіть і заплатіть подвійно. Се велика справа. Коли цар почне брати від людей дармо мале, то ще скорше візьме велике. Се вже не буде цар, а рабівник". Таких царів не треба

І зараз дружинники пішли і заплатили за сіль подвійно.

ВІДГУКИ ПО СОБОРІ

Надзвичайний Собор Української Православної Церкви, що відбувся 8-9-го серпня, 1951 р. в Винипегу, в Канаді, заінтересував, оскілько знаємо, не тільки православних, але і не православних Українців. Се був Собор, що заважує на цілім українськім життю.

Заінтересувалась і преса згаданим Собором більше, ніж можна було надіятися. Знак, що Собор вирішував справи широкого українського значіння.

Але в пресі попадаються і мильні інформації і про Собор і про нашу Церкву. Так прим. в „Новім Шляху", ч. 66, є дещо таке, що треба виясинти, чи справити. Починаєсь там від того, що дотепер в Укр. Прав. Церкві було розеднання, був хаос. Се виходить на той лад, як писала довгий час противна православним преса закінчуючи: „Піддавайтесь Палі!"

Розеднання в Укр. Прав. Церкві було, але було воно лише на верхах, в одиниць. Не в Церкві, не в основах Церкви. І те розеднання створили обставини від Українців незалежні. Те розеднання повстало тоді, коли Українці мусіли з рідних земель забиратися. Ціле життя тоді розбилося, розеднялося, починаючи від розбиття родинного, громадського. Розбилася громадська праця, розбилася українська [illegible]ника, розбилася і Церква. І [illegible] прийшлось на чужині привертати розбите життя до якогось одного ладу, [illegible] легко се вдається.

[illegible] оди, таке в Церкві. Чужий світ [illegible] обставини і вимоги, незрозумілі [illegible] нього прийшли. Люди радіб [illegible] держати таким, яким воно було [illegible] Та і в дома не всі були одної [illegible] вийшли з одної школи, не [illegible] цілковий досвід, а все те в чужім світі яркіше виявляється. Дехто занадто привязаний до традиції, і в усім оглядається поза себе; інші відважнійші дивляться вперед, на вимоги нинішної конечности.

Тут головна причина церковного розеднання. Але в основних церковних справах розеднання нема. Церква зосталася [illegible]. Се треба мати на увазі, коли говориться про церковне розбиття. Во[illegible] верхах, як розхитана поверхня моря, коли глибини спокійні, непорушні [illegible], не таке розбиття, як вийшло було в Римській Церкві за Лютра.

Є в „Н. Ш." хибний вислів, що коли митр. Іларіон прийшов до нашої Церкви, то піддався митр. Полікарпови. На ділі митр. Іларіон нікому поза нашою Церквою [illegible] піддався. Опіка митр. Полікарпа над нашою Церквою з кінцем Собору скінчилася. Митр. Іларіон є нині самостійним головою нашої Церкви, від нікого дальшого незалежним.

Наша Церква від самих початків стала на тому, що вона має бути самостійною і на тім хоче дальше стояти; колиб же її Голова піддався комусь, то і Церква перестала би бути самостійною. Нині Церква митр. Полікарпа і наша вважають себе Церквами—Сестрами, рівними одна другій, і як такі, є вони лише в „молитовнім поєднанню". Духовні обох тих Церков можуть разом ставати до Богослужения

Ще сказано в "Н. Ш.", що треба би перевести: „повну Консолідацію й поєднання під єдиною юрисдикцією Української Православної Церкви. Щоб усі православні Українці були в молитовному поєднанню"

Тут змішано дві окремі поняття. Єдина юрисдикція (правління) — се одно, а молитовне поєднання-друге. Одна юрисдикція, се бувби один церковний правитель для всіх частин Церкви, але всеж власть такого правителя була би хиба номінальною (на словах, не дійсна), бо як може хтось правити тим, що віддалене від нього тисячі миль і серед обставин йому невідомих.

Знов же „молитовне єднання", се призвання других частин нашої Церкви (чи і других православних Церков) рівними собі. Тоді, порозумівшись, можуть їх представники сходитися, разом молитися, нараджуватися, а в потребі, коли можна, спільно працювати. Так „молитовне поєднання" творило би загальне поєднання цілої Української Церкви, хоч і не під одною юрисдикцією

Що ж до Церкви митр. Полікарпа, то в резолюції принятій Собором сказано, що коли наша Церква увійшла з нею в молитовне єднання "рішенням Надзвичайного Собору 12-13 листопада, 1947р. то вона остає в молитовним єднанню і надалі".

Се поки що були би наші завваги для тих, для яких зачеплені тут справи не були би ясними

Коли ж до тепер не всі частини Української Православної Церкви молитовно поєдналися, то треба вірити, що час доведе до такого поєднання. Можна сподіватися, що і те, що в Канаді сталося, може до поєднання ще непоєднаних причинитися. Про те ж і в резолюції, принятій на нашім недавнім Соборі говориться. „Собор висловлює гаряче бажання, щоби в межах кожної держави, де живуть православні Українці, вони обєдналися в одну Українську Православну Церкву, а не ділилися на ріжні формації".

Минулий наш Собор поклав нові підвалини для нашої церковної розбудови, поширив простір для нової будівлі, хоч та будівля ще не завершена. Треба ще дальшої праці і часу, і та будівля може вийти навіть більшою, ніж нині можна собі уявляти. На неї можуть оглядатися і другі православні Церкви

Але вже і те, що на нашім недавнім Соборі створилося і вирішилося, є поважним кроком на шляху життя нашої Церкви.

60-ліття Українців в Канаді

Святкується сего року 60-ліття прибуття перших українців до Канади. Таке святкування, се ознака української свідомости, що живучи пише свою історію; числить милі, якими українське життя перейшло.

І не те важне, що українці живуть в Канаді 60 літ, а те, що вони весь час жили дуже гідно. Опинившись серед дикої, необробленої країни, вони спускалися лише на свою працю, не вимагаючи державної допомоги. Не були тягарем, нікому, не докучали. Се їх витревала праця повикорчовувала ліси, поорала степ, з пустарів зробила багату культурну країну.

Можуть українці нині і тим тішитися, що за ними не лишилося лихої слави людей низької моралі. Давнійші торговці, склепарі нераз заявляли, що за Українця страху нема, коли він винен, то певно віддасть. Українська культурність, яку українці привезли до Канади, не дозволяла їм на хитровання. Вони йшли простою дорогою.

Хоч матеріяльно ще убогі, вони не стали матеріялістами, — будували церкви і дуже дбало охороняли свою релігійність.

Розуміючи значіння вищої освіти, вони власними засобами давали своїх дітей до висших шкіл і нині багато українців стоїть на видних становищах в канадийському життю.

Рільниче господарство українців в Канаді стоїть нині на значній висоті, а ще більше, коли зважиться, що починалося воно від лопатки (рискаля) і сокири, від одної корови, від пари волів, від будя замість хати.

Все те, що нині є, збудувала піонірська самостійна витревала праця. Вартість всего того зрозуміємо, коли уявимо собі, що все те, що українці за 60 літ тут зробили, нараз зникло би, — і знов були би давні ліси, мочарі, неораний степ, брак доріг, і брак тих щорічних доходів для держави, які приносить 60-літня праця українців. Значиться, — українці з своєю працею є для Канади великим капіталом. Те, що вони англійської мови не знали, а старші і нині мало знають, не обнижало і нині не обнижає їх вартости. Не мова, але їх щира праця, їх характерність є дійсними вартостями.

Згадуючи дотеперішне українці повинні також глянути вперед, де треба дальшої їх української праці, української характерности, української самопошани, української культурности. Треба такої праці, щоби могли вони і друге 60-ліття (120-ліття) святкувати ще величавійше, як гідні українці і гідні канадийські громадяни.

КІЛЬКА РОЗУМНИХ ОБРАЗКІВ

Виховання в Китайців.

Є оповідання, що до англійського місійного будинка в Ганкові лідійшов 7-літний хлопець і каменем розбив шибу. Коли батькови хлопця дали знати, він з хлопцем приходить до начальника місії і каже.

— Я за вікно заплачу, бо я винен за те, що хлопець таке зробив

Як ти винен? — питають

А так, — говорить Китаєць, — що я хлопця добре не виховав. Колиб був добре вихований, то того не зробив би.

Оповідаючи про те начальник каже:

Мені стало дивно, бо в нас нема батьків щоби таку вагу привязували до батьківського виховання. І стало соромно, бо ми їх вчимо, а самі не знаємо тілько про виховання, як вони знають.

Перська культура

Европеєць, що бував в Персії, оповідає.

Зайшов я до крамниці в Тегерані і не застав продавця. За хвилю увійшов чоловік щось купувати. Він відмірив кількось полотна, відтяв, завинув, положив гроші і хотів вийти, та я його спинив.

А що, коли гроші хтось візьме? — кажу.

— Ми не Европейці, — сказав він, — в нас чужого ніхто не бере

А я власне був тим Европейцем, про якого він говорив і мені стало ніяково, — признаєсь Европеєць.

ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ, УЧИТЕЛІВ І ДОМІВ

Вже вийшла гарна книжочка з образками, потрібна Недільним Школам, Учителям і Домам, а то:
Біблійні Оповідання Старого Завіту
Зладив прот. о. П. Мельничук
Ціна 75 центів.
Замовляти в Консисторії.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

Зустріча Високопреосв. Митр. Іларіона в Давфині, в часі візитації 19 серпня, 1951.

З ліва на право: 1. Анна Проць, з Косова, королівна. 2. [illegible] Сифтону, королева. 3. Ольга Іванчисько, з Давфину, ко[illegible] 4. Люба Робак, з Дрифтинг Ривер, королівна.

Перша Візитація Митр. Іларіона в Давфині

Старанням Окр. Церк. Ради округи Давфину, Ман., в неділю 19-го серпня, відбулося полеве Богослуження, очолене Високопреосв. Митроп. Іларіоном, в сослуженню оо. Керницького і місцевого пароха Новицького.

Коло парку, де мало бути Богослуження, перед 10-ою год. зібралися діти, ученики Рідної Школи, братчики та сестриці, і багато вірних з околиці.

В 10 год. прибув Впреосв. Владика і тут перші витають його діти, а 5-літна Даруся Бабій підносить йому китицю цвітів. Дальше хлібом і сіллю витає Владику Голова Давфинської Громади п. В. Гродзік, і висловлює віру, що під проводом о. Владики зберуться в Православній Церкві всі щирі Українці.

Дальше витає о. Владику парох Новицький. Дорогу від брами до престола дівчата посипали цвітами.

Кругом престола під деревами зібралось багато народу. Вірні щирою душею молилися разом з о. Владикою, вірючи, що Божа Рука [illegible] благословить [illegible] Церкву і вірних. Співав хор давфинської Церковної Громади під проводом добр. Ольги Новицької. В[illegible] Служби Божої о. Владика висловив глибоко змістовне Слово на тему любови Бога і народу, наводячи вислови Святого Письма і приміри з нашої історії.

По обіді, що був під голим небом, голова Окр. Церк. Ради п. Бажило, в імени округа зложив привіт Впреосв. Голові нашої Церкви, підкреслюючи велике значіння створення ei єрархії.

О. Керницький промовляючи вказав на окреме значіння Церкви для збереження нашого культурного життя. Дальше коронував він Королеву Давфинського Округа, панну **Савелю Кузик, з Сифтону** і трох королівен: **Анну Проць з Косова, Ольгу Іванчисько з Рорктону і Любу Робак з Дрифтинг Риверу.** Вони були тут поважними представницями 8-ох громад, що в наш Округ входять.

Опісля була подяка о. Новицького о. Митрополитови, що зволив сюди прибути і принести нам своє щире слово, розумну науку і з нами помолитися.

Одушевлений нарід розходився з надією, що завтра знов зійдеться до Народного Дому, де о. Владика виголосить відчит на тему: "Ідеольогія Української Православної Церкви". Та другого дня не всі прийшли, бо цілий день падав дощ. Все ж зібралася поважна громада і вислухала уважно двогодинної промови о. Митрополита. Найперше Достойний Промовець зазначив, що наша Церква **Апостольська, Первозванна й Автокефальна.** Дальше, що наша Церква за весь час існування, незалежного від Москви, була **Соборноправною.** Як [illegible] найвисшим керівним органом нашої Церкви є Собор. І наша Церква, будучи членом Загальної (Вселенської) Церкви, **якої Головою є Ісус Христос,** є також **Церквою Українського Народу.**

Вона завсігди була [illegible] нашого Народу; ei духо[illegible] щиро Богу і своєму на[illegible]

Кінчаючи, в імени [illegible] і другої днини, складаю [illegible] ру подяку Окружному [illegible] старання для влаштування [illegible] ства; щира подяка [illegible] Владиці за прибуття до [illegible] що нам привіз. А ласть [illegible] го раді будемо і слідуюч[illegible] кого Гостя в себе витати [illegible]

О. Н-ко.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В БЕЛЬГІЇ

Православні Українці в Бельгії приготовляються до будови [illegible] в місті Льєж чи Ліеж. Будування [illegible] "Інформатиний Лист" [illegible] справа церкви подрібно обговор[illegible]

Українці в Бельгії [illegible], однакож лишаться старі [illegible] можуть [illegible] [illegible] тини. Їм нема куди виїхати [illegible] тже для них треба церкви. А Ліеж є осередком для тих, що в Бельгії зостануться.

Церкву можуть почати будувати за кілька місяців, коли збересь відповідна сума на будову, і тоді можна буде бачити, яка церква може бути [illegible] при церкві мати і місце на сходини, реферати, бесіди, і школу для дітей.

Дотепер примішуються за оплатою в чужій церкві, де є всякі невигоди і перешкоди. Перше уряд не давав місця на будову церкви, [illegible] а через чотири роки відповідного місця не можна було знайти.

Своя церква була би осередком, кругом якого українське життя Українців в Бельгії збиралось би і підтримувалось, отже та церква мала би більше значіння ніж місцеве. Се була би всеукраїнська Православна Церква в Бельгії.

Дальше є просьба за помочею до тих, що можуть до будови церкви причинитися, посилаючи жертви на адресу:

Archipretre N. Owtscharenko,
19 rue Pepin,
Herstal les Liege, Belgium

ОКРУЖНА ЦЕРКОВНА РАДА В ДАВФИНІ.
Сидять з ліва на право: В. Гродзік, голова; о. О. Новицький, парох Давфину; Митр. Іларіон; о. Ф. Керницький, добр. Ольга Новицька. Стоять з ліва на право: А. Білецький, М. Цибій, А. Гаїборда, А. Бераховський, Росоловський, М. Свичук, Д. Грицьків, Посподіта, П. Кендзерський, І. Дух, Мусій Сафат, Робак, М. Бажило.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

НАША КУЛЬТУРА В КАНАДІ.

Коли Українці — піоніри їхали до Канади, то не везли грошевого майна, але везли інше майно — свою культуру. Вони мали її в своїх щирих думках. З боку господарського вони опинились, тут як на пустині, але працювали, дбали, на Божу поміч надіялись і за десятки літ дочекалися кращого життя.

Але і культуру свою піддержували, тому за час дочекалися шкіл, своїх учителів, церков, провідників, Народних Домів. Вони вчили своїх дітей своєї культури — мови, письма, пісні, побожности...

Нині є наша Колегія і наша молодь може з неї користати. Та не всі хочуть користати. Для деяких українська справа, се "олд фешон", стара мода. Є і такі вернувні! Вони цураються своєї мови і всього свого, раді, щоби все українське загубилося.

Такі забувають свою мову, змінюють імена на чужі, покидають свою церкву і все друге. Але і розумні Українці їх відцураються, а тоді ті байдужі лишаться на бездорожу.

Українські батьки повинні якнайскорше дбати, щоби діти знали своє, жили своїм і цінили його. Коли про те не подбають, то кому буде користь з наших церков і шкіл. Чужі люди їх заберуть. І скажуть: „Не дбав за себе нарід, тому пропав".

Маруся Н.

ДЕЩО ПРО „КОМИКИ".

Деякі батьки раді, що їх діти читають „комики". Але батьки, що хочуть виховати дітей на культурних людей і гідних Українців, повинні заборонити читати „комики", бо вони приносять зло. Дітям треба щось лучше давати.

„Комики" мають шкідливий вплив на думання, на уяву, на цілий світогляд. Діти захоплюються, заінтересовуються, але не думають, отже до думання стають лениві.

Оповідання і герої з комиків, можуть так захопити дітей, що більше ніщо їх не цікавить. Все українське для них сухе, непотрібне і безвартісне. З таких не будуть гідні Українці ні поважні люде.

Діти в вільних хвилинах багато навчилисьби з розумних книжок, колиб їм таких книжок постаратися і колиб „комики" не перешкаджали. Тому то треба комики заборонити, а щось добре і розумне давати, щоби діти не давали на марне вільного часу.

„Комики" забирають і час і гроші. Переглянуть їх діти і кидають і хочуть других. Гроші видані на "комики" можна вжити на купно добрих наших книжок.

„Комики" все забирають, а нічого доброго не дають, тому їх треба викидати, а за гроші, що пішлиб на „Комики", купувати дітям книжки і будувати домашню бібліотеку. Який дім так буде робити, то з нього виндуть гарні члени нашого народу.

Українка.

ВЕЛИКОДНА ЗБІРКА.

о. І. Майби.

Арран, Саск.: По 1.00 дол.: В. С. [illegible] І. Пасека, П. Котик, [illegible] П. Грицай, [illegible] Тимофійчук; Дрібними [illegible]

Гаес, Саск.: [illegible] М. Королюк, Г. [illegible] 5.29 дол.

Мейбридж, Саск.: По 1.00 дол.: Я. Задубець, В. Сич, О. Губій; Дрібними [illegible]

Кобзар, Саск.: По 1.00 дол.: Г. Федчун, Малина Яремко, Анна Гоголь, Софія Балига, В. Несторук; Дрібними 1.65 дол.

Норквей, Саск.: По 1.00 дол.: О. [illegible] Дрібними 2.40 дол.

о. П. Гляцького.

Вест Форт Виліям, Онт.: По 5.00 [illegible] Сурмай, В. і Н. Мирко [illegible] Г. Яремій; По 1.00 [illegible] р. Юлефа Чепесюк, [illegible] Анна Крак, [illegible] Губик, Ч. Стеблін[illegible] П. Чорнобай, П. [illegible] Ф. Ричук, [illegible] М. Кохалик, [illegible] Великий, Н. Юрик, [illegible] Семенюк; Дрібними: 50 ц.

Форт Виліям, Онт.: По 2.00 дол. [illegible] По 1.00 дол.: І. Ландик, Текля Данилюк, Г. Майданюк, Т. [illegible] Кат. Дутка, М. Боднар[illegible] Я [illegible] П. Андрус, [illegible] Чула, М. Веньгер. [illegible]

о. В. Слюзара.

Монреал, Кве.: Загальна збірка [illegible]

о. М. Юрківського

Форт Френсес, Онт.: По 5.00 дол. [illegible] Литвинка. По 2.00 дол.: М. Олійник, Я. Винниченко, Г. М. Гушуляк, Галина Гринол, М. [illegible] Марія Демянів, М. Євчин [illegible] пання Мирослава Якимчук, В. Дикий, По 1.00 дол.: Марія Андрусишо, В. Осадчук, М. Гогоша, [illegible] К. Пшетоцький [illegible] Марія Табінська, [illegible] Г. Онийчук, Ф. Лалюк, І. Гогожа, І. Кушак, І. Демянів, М. Настюк, С. Долина, С. Майданюк, Катерина Дрозда, Т. Гушуляк, Д. Кіцул, Д. Бадюк [illegible] І. Була, І. Андрушко, І. Койнан, В. Квестанович, В. [illegible] М. Ф. Гушу[illegible] В. Т [illegible] С. Грабовський, І. Сокіл, Т. Осадчук, Д. Шміт, М. Журковський (США): Дрібними: 2.50 дол.

Рейні Ривер, Онт.: По 1.00 дол.: Я. Турковський, п-ні І. Комарніцька, В. [illegible] І. Жучкан, Г. Закіпний, Є. Карай, Г. Турецький.

Атікокан, Онт.: По 2.00 дол.: Іван Українець.

о. П. Стефюка.

Толстой, Ман.: По 3.00 дол.: о. П. Стефюк, По 1.00 дол.: В. Фостій, В. Воронюк, Ма Біяк, М. Данилейко, О. Доліщук, М. Зюлковський, М. Горбуль, В. Велищин, О. Матійчук, І. Соколінський, Н. Антонішка, В. Арсений, П. Олійник, Романюк, П. [illegible], А. Школьний, В. Касіян, Я. Ткачук, Дрібними: 1.75 дол.

Роза, Ман.: По 2.00 дол.: Т. Чубей; По 1.00 дол.: М. Чубей, Ф. Шимко, П. Чубей, І. Танчак, І. Барон, Я. Чубей, І. Когут, А. Чубей.

Сиьків, Ман.: По 5.00 дол.: С. Когут (з Сурис, Ман.); По 1.00 дол.: В. Сторощук, С. Гавронський, п-ні Андрусик, А. Саламандик, Г. Антонюк, І. Рибух, Л. Рибух, В. Пупеза, Г. Лакуста, В. Смук, Н. Саламандик, І. Кантемір, С. Рибух, І. Саламандик, Дрібними: 2.65 дол.

Гардентон, Ман.: По 1.00 дол.: Є. Халатурник, М. Салач, Г. Онисько, В. Крилатий, Д. Танчак; Дрібними: 5.55 дол.

о. А. Хруставки.

Гамонтон, Алта.: По 10.00 дол.: К. Л[illegible], По 5.00 дол.: Др. І. Верхомин, Марія Мичко, По 2.00 дол.: Др. С. Л. Яремчук, В. Палидиць, А. Цимбал, Г. Сліпченко, В. Чоботар, Н. Байдала, Л. Маршнюк, п-ні М. Василишин, Н. Охітва, Н. Стефанець, П. Веретільник, М. Ревун, о. А. Хруставка; По 1.05 дол.: О. Черненький, По 1.00 дол.: Є. Войтович, В. Біда, Л. Лахман, І. Давидюк, М. Лукомський, І. О., С. Стельмарчук, І. З. А. Блахарович, М. Саковський, І. Гах, Т. Федорук, Н. Маляцький, М. Лизенчук, М. Жмурко, [illegible] А. Мей, Г. Білей, С. Олекшій, Винтоник, Л. Голубіцький, М. Н., Н. Бар[illegible] [illegible] П. Шпака, [illegible] Кирияк [illegible] Р. Остр[illegible] [illegible] В. Коротко [illegible] М. [illegible] М. Процько [illegible] А. Тодрук [illegible] Кутнак, [illegible] А. Пітхоал [illegible] В. Бойко [illegible] С. Ковоть, Н. Мельник, А. Маврівський, Л. Охотва, Пихота, В. Симотюк, В. Охітва, М. Кусюк, [illegible] А., Г. Яшшевська, В. Кривко, К. Скакун, С. Гладун, Пловюк, С. Костик, М. Карепко, П. Малик, М. Фляк, І. Василишин, А. [illegible] М. [illegible] Чеглей, М. Бадюк, О. Барчко, Н. Маньчук, М. Фербей, З. Паранич, Г. Фарина, Т. Лазарук, С. Невчас, А. Перун, М. Гошовський, П. Тімо, В. Тімо, М. Кругляк, І. Стус, М. Сідор, Анна Шевчишин; Дрібними: 5.85 дол.

о. Я. Трієки.

Віллінгдон, Алта: По 1.00 дол.: Ф. Магера, М. Шевчук, І. Цимбалюк, о. Трієка, М. Шевчук; Дрібними: 2.10 дол.

Ендрю, Алта: По 1.00 дол.: І. Лакуста, [illegible] Воробець, Н. Воробець, Г. Лакуста, П. Лакуста; Дрібними: 1.30 дол.

Кагвін, Алта: По 1.00 дол.: Я. Матушак, П. Жуковський; Дрібними 25 ц.

Завале, Алта: По 1.00 дол.: Винничук, В. Никифорук, І. Матійчук, П. Воробець, П. Сорохан, С. Сорохан, Ю. Мойсей, А. Івасюк, І. Никифорук, С. Дюбот, І. Грунеп, Дрібними: 2.35 дол.

Норма, Алта: По 1.00 дол.: В. Гуцька.

Лужани, Алта: Дрібними: 25 ц.

Борівці, Алта: По 1.00 дол.: І. Кузик, І. Федорак, К. Шевчук, В. Шевчук, І. Жуківський, В. Федорак; Дрібними: 3.95 дол.

Прут Новий, Алта: По 1.00 дол.: В. Лакуста, І. Ткачук.

о. С. Гредіна.

Гронлид-Північна, Саск.: По 1.00 дол.: В. Щербій, В. Петрів, І. Письменний, П. Калин, П. Кадучок, І. [illegible] Т. Вахняк, Г. Добровольський; П. Швець, К. Панчук, О. Данилюк, П. Бичь, К. Жук, М. Герлін, А. Гурський, М. Конколь, Т. Грицюк, В. Н. Щербій, Г. Тарнопольський, П. Щербій, Вікторія Щербій, В. Кобилянський; Дрібними: 5.80 дол.

Гронлид-Річка, Саск.: По 1.00 дол.: С. Добровольський, І. Добровольський, [illegible] В. Запорожан, [illegible] Бондарчук, М. Данильчук, [illegible] П. Ган[illegible] С. [illegible] В. Боднарчук, Ю. Николюк, Г. Добровольський, П. Слюсарчук, М. Романко, К. Копачівський, Н. Н., Дрібними: 1.75 дол.

Брукбі, Саск.: По 1.00 дол.: Ф. Димидас, П. Кеверета, М. Погорецький, С. Возняк, В. Панчук, Д. Яремій, А. Шишник, Г. Ярема [illegible] 75 дол.

Кадет, Саск.: По 1.00 дол.: В. Стахник, М. Романишин, І. Кушнірук, [illegible] Дрібними 9.15 дол.

о. Т. Яковкевича.

(додаткова)

"Коло Феланів", Саск.: По 1.00 дол.: [illegible] С. Возниціюк, Р. [illegible] А. Фелак; Дрібними: 50 ц.

о. Ю. Пелещука.

Содбурі, Онт.: По 2.00 дол.: І. Бавар, Т. Місюга; По 1.00 дол.: Я. Запаринюк, М. Боднар, Катерина Довга, Ф. Степанчук, Анна Дворник, П. Деркач, І. Непран, М. Корнійчук, [illegible] К. Щербій, Наталія Сталник, Анна Конючковська, Ольга Тимирівська, М. Валинський, П. Семенчук, В. Ганіт, Г. Сидловський, Марія Кукарчук, Д. Шкраба, І. Єлензер, М. Коваленко, С. Ємчук, Д. Іванів, С. Павюк, Т. Підгайний, Настасія Ситник, В. Шкрабик, В. [illegible] П. Ковальчук, [illegible] М. [illegible] О. Макаренко, [illegible] манюк, М. Бабюк, В. Злочевський, С. Колісник, В. Макаренко; Дрібними: 50 ц.

Кіркленд Лейк, Онт.: По 1.00 дол.: Г. Черепаха, С. Черепаха, М. Грошок, Анелька Грошок, Я. Грошок, Марія Антонюк, І. Завгородний, М. Ющенко, Е. Антонюк, В. Яковищенко, Марія Радул, М. Воробей, Г. Танцюра, Захарій Волянюк, М. Сусла, Г. Гупка, п. Шумейко, С. Киріченко.

о. Л. В. Дячини.

(додаткова)

Вірден, Саск.: По 1.00 дол.: Ю. Косован, п-ні Молитвеник, п-ні Г. Стецій, Анна Беркач, В. Костинюк, Г. Косован, [illegible] М. Нарук, п-ні Сасс, п-ні К. Мекмилан, п-ні Нарук, п-ні Присяжна, Дрібними: 1.70 дол.

Гоні Мун, Саск.: По 1.00 дол.: П. А. Доскач, п-ні В. Антонюк, П. С. [illegible]

о. Е. Шевця.

Миринам, Алта: По 1.50 дол.: С. Митрунець, По 1.00 дол.: І. Максимюк, Ф. Шимко, В. А. Саковський, Ю. Гунька, В. Щербань, Н. Беднарський, П. Кондрачук, В. Чорний, п-ні Настя Митрунець, В. Котишин, М. Яремчук, О. Маянчук, П. Яремчук, А. Боков, В. Лопатнюк, І. Котишин, О. Одинський, С. Франко, Я. Котишин, К. Новальковський, Ф. Мишенюк, В. Мельник, п-ні Палагна Шинка, п-ні Текля Яремчук, п-ні Марта Тащук, п-ні Ксеня Хвасюк, М. Бойко, В. Спиріпа, К. Тимчук, В. Чайковський, Г. Чайковський, Дрібними 2.75 дол.

Грец, Алта: [illegible] Мазепа, Н. Яремчук [illegible] І. Ан[illegible] Марія Липов[illegible] В. Вовк; Дрібними [illegible]

Мусидора, Алта: [illegible] Дрібними 5.80 дол.

Топорівці-Лужани, Алта: [illegible]

Полуднева Слава, Алта.: По 1.00 [illegible]

Норкемб, Алта: [illegible] 1.65 [illegible]

о. І. Данилюка.

Оттава, Онт.: По 5.00 дол.: Г. Монюк; По 2.00 дол.: М. Титор, По 1.50 дол.: І. Москалик, По 1.00 дол.: [illegible] Ганька, А. Штефюк, І. Токарчик, Я. Левицький, Д. Костинюк, Г. Крокош, М. Костащук, В. Константинюк, Дрібними: 2.00 дол.

ПРИВІТ „ВІСТНИКОВИ"

Будучи на освяченні Непорочної [illegible] Соборі Укр. Прав. Церкви в Вінніпегу п. Петро Фігуш з Ванкуверу передав 1 дол. на передплату Вістника й 4 дол. на Прес. Фонд Вістника, а разом з тим —

Щирі побажання "Вістникови" за його працю для добра Української Православної Церкви й українського народу від Українців з Ванкуверу, які оцінюють працю "Вістника".

Видавництво "Вістника" щиро дякує за щирий привіт всім тим, які оцінюють ту роботу, яку "Вістник" по своїй змозі виконує і буде старатися дальше виконувати.

Редакція "Вістника".

ПАМЯТИ ЕП. ПЛАТОНА

Ванкувер, Б. К. — Українська Прав. Громада Прес. Тройці, в Ванкувері, [redacted] відчула смерть еп. Платона що мав бути Архипастирем нашої Церкви на Заході.

В неділю 12-го серпня оо. Симчич й Гнаний відправили Панахиду по бл. п. еп. Платонови. На заклик о. Симчича присутні зложили жертви на "невянучий вінець" на могилу, і тим започаткували збірку на памятник на могилу Покійного.

Дальше наша Громада звертаєсь до других громад, щоби перевели збірки в себе і зібрані гроші пересилали до Консисторії зазначуючи, що се жертви на памятник.

В нас жертви зложили:

По 2 дол.: О. Клюкевич, М. Гомола.

По 1 дол.: М. Бабюк, В. Лака, В. Боднар, пані І. Шевчук, С. Мощак, Т. Гузяк, Пашко, І. Торупка, І. Герман, пані Швайківська, Мир. Гомола, П. Фіґуш, В. Гуцуляк, С. Киретюк, І. Лукач. Срібна колекта $16.00. Разом $35.00.

Іван Лукач, фін. секр.

20-ЛІТТЯ ЦЕРКВИ В КЕНДІЯК

В тому самому домі пані Шепелякової, де перед 20 літами зібралося було 13 членів щоби зачати почин до будови української православної церкви в Кендіяк, Саск., знов 22-го липня, 1951 р. зібралася церковна громада на відсвяткування 20-літнього свого ювілею.

По службі Божій, яку відправив парох о. Пахолків, всі пішли до дому пані Марії Шепелякової, де сестрицтво зготовило обід.

По обіді голова громади Василь Хорт, отворив збори і попросив перших засновників, щоби пригадали всім тяжкі обставини в початках істновання нашої Церкви в Канаді окремо ж в Кендіяк — та ще в час загальної депресії.

Тут найперше на внесок п. Ілюка хвилевою мовчанкою віддано пошану тим основникам, що відійшли від нас на вічний спокій.

Дальше п. А. Шепеляк, що тепер живе в Ріджайні, переповів початки будови церкви в Кендіяк. Його спогади доповнили пп. Іван Ометюк і Петро Пашіґевич; дяк. За ними п. В. Ілюк стверджує ту витревалість перших засновників для добра Церкви і народу і вносить, щоби бодай оплесками нагородити їх за їх щирість.

Вкінци о. Пахолків вивів порівнання повстання місцевої церкви з розвоєм Української Православної Церкви в Канаді.

На заклик голови Церк. Громади п. Хорта, зібрані жертвували на будову Катедри і Вістник $21.30. Жертводавці:

По 2 дол.: І. Варениця, А. Шепеляк.

По 1 дол.: В. Ілюк, П. Намісник, В. Хорт, А. Шепеляк, свящ. Пахолків, І. Шишковський, Ю. Федущак, А. Барабаш, М. Щирба, П. Ілюк, І. Ф. Шепеляк, пані М. Шепетикова, П. Гелевич, С. Хорт, П. Шепеляк, І. Чорнейко, по 50 ц. І. Ометюк, І. Кулинич, І. Гевало 50 ц.

Учасник.

З ВЕСІЛЛЯ НА БОЖЕ ДІЛО

Липня 22-го відбулося вінчання Ореста Віндяка і Марусі Ковальчук, яких вінчав о. Цукорник в Ґримсбі, Онт.

При весіллі сватів зібрані не забули, що є ще інші важні справи, отже на важну справу зібрано $9.25 — я то на допомогу в будові Катедри Прес. Тройці в Винипеґу. Жертводавці:

Орест Віндяк 2 дол. По 1 дол.: І. Титанек, І. Гейко, Ф. Ковальчук, В. Віндяк, В. Тисон, С. Віндяк.

По 50 ц.: Д. Петрук, І. Романовський, а Е. Токарик 25 ц.

Щира подяка тим, що жертви дали і тим, що збирали, а Молодим щасливо довгі літа в здоровлю прожити.

Гість.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Пенбіна.
21. Пятниця, Різдво Богород. — Стед.
23. Неділя — Сентон.
30. Неділя — Понларфілд

Адреса: 7 Ст. Джаяс Ав., [redacted]

Телефон 51 078.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Норквей, 7 [redacted]. — Свон Плейн. Вечірня
21. Пятниця, Різдво Богородиці — Ґрейтбоч
23. Неділя — Дорбен.
27. Четвер, Чесного Хреста — Кобзар.
30. Неділя — Мейбридж, 7 год. веч. вечірня в Ґлен Елдер.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Медвид.
21. Пятниця, Різдво Богородиці — Сторнвей.
23. Неділя — Вронстон
27. Четвер, Чесного Хреста — Малена.
30. Неділя — Радимно.

Тел. 706 — Норквей, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Бюкенан.
21. Пятниця, Різдво Богородиці — Канора
23. Неділя — Камсак
27. Четвер, Чесного Хреста — коло Скларуки
30. Неділя — Канора, День Піонерів

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Вайта
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богородиці — Вайта
23. Неділя — Гірко.
27. Четвер, Чесного Хреста — Вайта
30. Неділя — Арбакка і Миколаїв.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Сеннвин
14. Неділя — Вайта (День Подяки).
21. Неділя — Арбакка Св. Апост.
28. Неділя — Гірко

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Енґусвил.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Діви Марії — Виста
23. Неділя — Січ.
27. Четвер, Чесного Хреста — Оакбори
30. Неділя — Ро[illegible]бори

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Сенді Лейк.
14. Неділя — Менал.
21. Неділя — Січ.
28. Неділя — Оакбори.

Адреса: Оакбори, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Пайн Ривер.
21. Пятниця, Різдво Пр. Богород. — Боґдан
23. Неділя — Ренвер (празник).
27. Четвер, Воздвиж. Чес. Хреста — Пайн Ривер (празник).
30. Неділя — Ґарленд.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Драй Ривер.
14. Неділя — Етелберт
21. Неділя — Пайн Ривер.
28. Неділя — Ґарленд.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Ренвер.
8. Четвер, Димитрія — Борд.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Пайн Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Драй Ривер
25. Неділя — Ґарленд.

В місяці жовтні буде окрема Богослужения в кожній громаді, як День Подяки.

По Богослуженю катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Фавлуд
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богородиці — Вапарт
23. Неділя — Кендіяк.
27. Четвер, Чесного Хреста — Ґудів.
30. Неділя — Айтуна.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Ріджайна.
14. Неділя — Ґудів.
21. Неділя — Вапарт.
28. Неділя — Айтуна.

А[redacted] Айтуна, Саск. — Тел. 73. [redacted]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Фолк Лейк.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богород. — Вест Брук.
23. Неділя — Інсінґер коло Ґайвей.
27. Четвер, Воздвиж. Чес. Хреста — Шіго попуд.
30. Неділя — "Коло Куприєвських".

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Пасічники.
14. Неділя — Шіго-місто.
21. Неділя — Ґенор.
28. Неділя — Інсінґер-місто.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Кульчинського Смокі Лейк Округа

ВЕРЕСЕНЬ

16. Неділя — Смокі Лейк.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богород. — Васел
23. Неділя — Вільна.
27. Четвер, Воздвиж. Чесного Хреста — Бойн Лейк (храм).
30. Неділя — Споден.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Кадворт
21. Пятниця, Різдво Богородиці — Блэк Крік.
23. Неділя — Вакав
27. Четвер, Воздвиж. Чесн. Хреста — Ст. Джуліен
30. Неділя — Смате

По Богослуженю катехизація

Адреса: Бох 156, Вакав, Саск. Телефон 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Принс Алберт.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богород. — Шипмен.
23. Неділя — Вірдейл.
27. Четвер, Воздв. Чесн. Хреста — Принс Алберт.
30. Неділя — Сембор.

Адреса: 554 — 7 ст., — 1ст. Тел. 2785. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Ґілберт Плейнс
21. Пятниця, Різдво Богород. — Шевелей
23. Неділя — Ґрендвю.
27. Четвер, Воздв. Чес. Хреста — Леонард
30. Неділя — Петлюра

Адреса: Роблін, Ман. Тел. ч. 304 Р. 2.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ:

16. Неділя — Кремонт.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богород. — Редвотер.
23. Неділя — Радвей.
27. Четвер, Воздв. Чесн. Хреста — Торгілд.
30. Неділя — Восетиа.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ВЕРЕСЕНЬ

16. Неділя — Каганн.
21. Пятниця, Різдво Пресв. Богород. — Іенас
23. Неділя — Сучава.
27. Четвер, Воздвиж. Чесного Хреста — Андрю.
30. Неділя — Вавала.

Адреса: Вилинґдон, Алта.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ

1	С	19	Серпень. Муч. Андрея Страт.
2	Н	20	Н. 11 по ЗП. Прор. Самуїла
3	П	21	Прен. Апостола ап. Тадея
4	В	22	Муч. Агатоника Зотика
5	С	23	Свящ. Іриней еп. Ліон.
6	Ч	24	Пер. мощ. Петра митр. Київ
7	П	25	Ап. Тита і [illegible] Варфол.
8	С	26	Муч. Адріяна і Натал.
9	Н	27	Н. 12 по П. Прен. Пимена
10	П	28	Знайд. мощей [illegible] Поч.
11	В	29	Усікнов. голови Івана Хрест.
12	С	30	Александра, Івана і Павла
13	Ч	31	Пол. Поясу Богород.
14	П	1	Вересень. Поч. Церков. Року
15	С	2	Муч. Маманта Івана пост.
16	Н	3	Н. 13 по П. [illegible] Антима
17	П	4	Свящ. [illegible] Анфис.
18	В	5	Правед. Захар. і Єлисавети
19	С	6	Чудо Арханг. Михаїла
20	Ч	7	Предпр. Різдва [illegible]
21	П	8	Різдво Пресв. Богородиці
22	С	9	Богоот. Якима й Анни
23	Н	10	Н. 14 по П. Муч. Минодори
24	П	11	Прен. [illegible]
25	В	12	Свящ. [illegible]
26	С	13	[illegible] Хр.
27	Ч	14	Воздвиження [illegible] Хр. Госп.
28	П	15	Велим. [illegible]
29	С	16	Велим. [illegible]
30	Н	17	Н. 15 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ

16. Неділя — Ключ[illegible]
21. Пятниця, Різдво [illegible] — Р[illegible]тон (храм)
23. Неділя — [illegible]
27. Четвер — [illegible]
30. Неділя — [illegible]

ЖОВТЕНЬ

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Бох 550 Давфин, Ман. Тел. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

16. Неділя — Тідор[illegible]
21. Пятниця, Різдво П[illegible] Богород. — Льора
23. Неділя — [illegible]
27. Четвер — [illegible] Ґімр.
30. Неділя — [illegible]

ЖОВТЕНЬ

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Бох 52 Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ВЕРЕСЕНЬ

16. Неділя — Роза
21. Пятниця, Різдво [illegible] Богородиці — Синьків [illegible]
23. Неділя — [illegible]
27. Четвер — [illegible] Толстой
30. Неділя — [illegible]

ЖОВТЕНЬ

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — Ґардентон

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ

2. Нед. Гол. 2. УБ 11. Ап. 1 Кор. 9: 2-12. Єван. Мат. 18: 23-35.

9. Нед. Гол. 3. УБ 1. Ап. 1 Кор. 15: 1-11. Єван. Мат. 19: 16-26.

11. Вівторок. Усікн. голови Ів. Хрест. УБ, Мат. 14: 1-13. Ап. Діян. 13: 25-32. Єван. Мар. 6: 14-30.

16. Нед. Гол. 4. УБ 2. Ап. 1 Кор. 16: 13-24. Єван. Мат. 21: 33-42.

21. Пятниця. Різдво Богородиці. УБ Луки 1: 39-49 [illegible] Ап. Фил. 2: 5-11. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

23. Нед. Гол. 5. УБ 3. Ап. 2 Кор. 1: 21-2. 4. Єван. Мат. 22: 1-14.

27. Четвер. Воздвиж. Чесн. Хреста. УБ Івана 12: 28-36. Ап. 1 Кор. 1: 18-24. Єван. Івана 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

30. Неділя. Гол. 6. УБ 4. Ап. 2 Кор. 4: 6-15. Єв. Мат. 22: 35-46.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

[illegible] XXVIII. WINNIPEG, MAN., September 15, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1951. ЧИСЛО (902) 18

СВЯЩЕНИК РОЗБИВ БОЛЬШЕВИЦЬКУ ПАРАДУ

В Отаві большевики зібралися коло парляменту щоби протестувати проти [illegible] Було їх коло 50, чоловіки і жінки. [illegible] написи з домаганиям, щоби спинити війну в Кореї, не збройтися [illegible] зібралося коло 1,000 противників. Нараз кинувся на кому[illegible] пресвитеріянський священик, Го[illegible], що приїхав зі Стейтів, і розбив большевицьку демонстрацію. Большевики мусіли забратися.

КОРОЛІВСЬКІ ГОСТІ В ВИНИПЕГУ.

[illegible] прибуде до Винипеґу [illegible] і Князь Единбурґу [illegible] мати день свята. Коли [illegible] побуту в Канаді слабості [illegible] приплися, вони [illegible]

ВИНИЩИЛИ 11 ЕПИСКОПІВ

[illegible] литовський церковний [illegible] недавно в Ню[illegible] їзду „Литовських Лицарів" [illegible] організація), які відомі [illegible] Литви Трох римо-кат. [illegible] в тюрмі, а 8 „зникло". З [illegible] ків є нині лише 200, [illegible] на Богослужения [illegible] вони не Богослужения [illegible] 2,000 — багато [illegible] деякі криються. З ші[illegible] минарів нема ні одного [illegible] вивозять всіх свідоміших [illegible] з домів ночею в 2 [illegible] по півночи.

РАДИТЬ ПАЛИТИ ПОМЕРШИХ

Міністер земельних плянувань в Анг[illegible] заявив недавно, що він [illegible] землі не давати під цвинтарі, а тіла померших палити. Казав, що треба більше землі для будови домів, фабрик, шкіл, забавових площ. Питання, чи загал з тим згодиться. Цвинтарі, се також частина життя живих. Їх культури, традиції, релігійних почувань, хоч для соціялістичного уряду се може бути байдуже.

ПАПА ЗАКЛИКАЄ ПОЛЯКІВ

Папа Пій 12-ий видав заклик до Поляків в Польщі, щоби трималися сильно при католицькій вірі, яку мають вже 1000 літ. Також є вістка, що большевики в Будапешті мають знищити величаву церкву і поставити там статую Сталіна.

АРҐЕНТИНА ПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

[illegible] вісти, що арґентинський уряд ставиться ворожо до Українців. При кінці травня був в Буенос Айрес (столиця) Український Конґрес, де було коло 100 делегатів від товариств і парафій, і полі[illegible] вимагала, щоби всі наради провадилися урядовою еспанською мовою, хоч багато делеґатів не знає тої мови добре.

ЗНАЙШЛИ ДУЖЕ ПОБИТУ ЖІНКУ

В Торонті, Онт., знайшли на бічній вулиці дуже побиту жінку, Милдред Дейвл, [illegible] Була не[illegible] цілком подерта. Розбита голова [illegible] розби[illegible] Торбинки з 10 долярами [illegible] нема. Стан її грізний.

ЛІСОВІ ОГНІ В БРИТ. КОЛЮМБІЇ

В неділю 16-го [illegible] 400 людей гасили [illegible] огонь, 10 миль на північ від Ванкувер. Огонь покрив 100 акрів і годі було його спинити. Вже зрубаного готового дерева було там 2 мілони фітів.

УКРАЇНЦІ В БОЛЬШЕВІЇ СПІВАЮТЬ.

[illegible] Росію [illegible] техника. [illegible] до України [illegible] найбільше [illegible] хто в тій [illegible] і чому та [illegible]

КОРОЛЬ ЮРІЙ НЕЗДОРОВИЙ

Король Юрій VI послідними часами занедбав на здоровлю. Тепер лікарі заявляють, що в грудях бачать деякі зміни, отже він мусить відмовитись від виїздок і лічиться. Які се зміни, невідомо. Виходить, що слабість поважна, бо Королева Єлисавета скоро вернулася домув зі Скотляндії.

ДОРОГА ФАБРИКА БОМБ.

В Стейтах готовляться до будови фабрики до виробу водневих бомб, що багато сильніші від атомічних. Будова буде коштувати понад біліон долярів (більше 1000 міліонів). І матеріял на виріб дорогий, бо т. зв. трітіюм, головний для [illegible] бомби, коштує пів міліона до[illegible] фунт.

ВОМЕР 121-ЛІТНИЙ ЧОЛОВІК

В Йоганесбургу, в полудневій Африці, вомер Петро Принґл, проживши 121 рік.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В РАФІНЕРІЇ

В Руд Ривер, Ілл. підчас чищення рафінерії, де переробляють нафту, наступила експльозія, в якій 12 згинуло, а коло 20 тяжко ранені.

В КАБАРЕТІ ЗГИНУЛО 14

В місті Мексику експльодувала ракета в кабареті (забавовім домі) і спричинила огонь. Згинуло 14 від огню, або їх затоптали. А 90 є ранених.

ПОКУСАЛИ ОСИ І ЖИЄ

В Ванкувері 17-місячний хлопець зайшов на гніздо осів і з тих 477 його пожалило. Доктори дивуються, що він жиє. Через 10 мінут був спаралізований. Тіло так напухло, що було два рази більше. Не чув. Очи повиходили були наверх. Стратив половину крови. Але не вмер.

ВИРОБЛЯЄ ЕЛЄКТРИКУ ВІТРОМ

В Анґлії в Барнборов, Артур Кепс виробляє вітраком тільки електрики, що дає світло й огріває хату. Вітрак на даху. Може се початок до того, що кожний господар буде мати тільки своєї електрики, коби лише був вітер.

МІНА ВДАРИЛА КОРАБЕЛЬ

Коло Індохін французький корабель наїхав на большевицьку міну, отже згинуло 68 вояків, а ранених є 56.

ЛІТАК ВПАВ НА ЛЮДЕЙ

В малім місточку, Флеґрер, Коло. (Стейти), зібралися були люди подивитися на літничі штуки. Та сталося, що літак впав між зібраних людей, отже 20 згинуло, а 17 є ранених. Між погибшими є 13-ро дітей. Понищив багато автомобілів.

ДОБРЕ НАВОРОЖИЛИ

Давид Бек мав з собою 1,000 долярів, коли йшов в Торонті до Циганів, щоби йому поворожили. Коли вийшов, то мав вже лише 300. Він вернувся за рештою грошей, але дві дівчині його викинули і вже лише 150 дол було в його торбі. Коли ще раз вернувся, вийшов чоловік і віддав йому 150 долярів. Бек скаржить циганів за крадіж.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК В ІТАЛІЇ.

На короткий але великий страйк вийшли в Італії державні робітники і так спинилися державні залізниці, почта, телефони і [illegible] Застрайкував один міліон робітників. Се 24 годинний страйк. Домагаються більшої платні. До страйку стали некомуністи з комуністами.

ЗАСУДИЛИ БАНКОВИХ РАБІВНИКІВ

В Саскатуні засудили Кароля Беррика (на ділі Петра Мельника) на 9 літ за банковий рабунок і на 2 роки за крадіж автомобілю, також його спільника, Дж. Ф. [illegible] 2 роки за те саме.

ПІВМІЛІОНА НА УНИВЕРСИТЕТ

Пані Ґаріета Милер записала в завіщанню 500,000 долярів для МкҐил университету. З того 10,000 на поміч найспосібнішим студентам.

В ІРАНІ НЕСПОКІЙ

Через нафтову справу в Ірані поважний неспокій. Є ґрупа, що проти прем'єра Моссадеґа, який відсуває Анґлійців від нафти, отже почались широкі арештовання передовиків з тої групи. Стейти пробують помирити Іран з Анґлією.

В КОРЕЇ ОДНАКОВО

Завзяті битви йдуть в Кореї, але поки що жадна сторона другої поважно не перемогла. Хоч сподіються поважного большевицького наступу. Союзні війська трошки поступили на північ.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

ПРИЧИНИ РОЗБОРУ ПОЛЬЩІ

Польща зникала помало, її розбирали три рази, поки всю розібрали (1772, 1793 і 1795).

Причиною її загибели були не так злі сусіди, як власні її гріхи. В Польщі ніколи не було ладу, тому самі Поляки казали, що "Польска нежондем стоі" (неладом стоїть).

Нарід був панщизняком. Кожний шляхтич поводився як самостійний король. Шляхтичі дерлися між собою, робили збройні напади (наїзди) один на другого, а то і проти короля робили бунти, коли чим невгодив.

А вже один великий злочин тяжів на Польщі аж до її упадку, — Поляки завзялися були забрати Україну й Українців або винищити або спольщити, отже не переривалися ніколи насильства над Українцями на тих українських землях, що були під Польщею. Поляки забирали чуже, щоби мати Польщу від моря Балтицького до Чорного („од можа до можа") і привели до того, що стратили і своє власне.

Польща була римо-католицькою, будучи великим повалі в папів, і при співучасти Риму завзялася знищити Українську Церкву і на її місце поставити Костел. Українці мали стати римо-католиками і Поляками.

Поляки знали, що душею українства є Церква, [illegible] за нею є історія, вона звязана тісно з українською культурою, з цілим українським життям, отже проти Церкви звернули всю свою силу.

Першим способом для знищення Церкви було звичайне насильство, але український опір був непереможний. Коли вже потягнули до себе багато передових багатих родин, то звичайний нарід стояв твердо при своїй Церкві.

Бачучи це Поляки вжили нового способу, — підступу, хитрощей, брехні і разом насильства.

До Православної Церкви Поляки не мали правного доступу, бо се була чужа їм Церква. Вони могли нищити її насильствами зверху, але лізти до середини було тяжко. Коли ж до Церкви причепили "унію", причепили папу, то вже церковні двері для них отворилися. Бо уніятська Церква се вже Церква католицька, — казали вони, — отже рівна польському Костелови. Головою уніятської Церкви, як і Костела, є той же папа, отже уніяти такі вже католики, як і Поляки, "вшистко єдно". З уніятської Церкви перехід до Костела вже легкий, бо католицизм і папою є і тут і там.

Полякам ходило про те, **щоби знищити Українську Церкву взагалі, всеодно чи вона православна, чи уніятська,** бо доки буде Церква, доти будуть Українці. Церква, се ознака українства, як Костел ознака польскости. Церква, се українська твердиня, українське релігійне господарство, а Українці є в нім господарями. Костел же господарство польське, і в Костелі Українці будуть наймитами. Се Поляки знали.

Звязавши Українську Церкву унією, Поляки обсадили українські монастирі Поляками, що позірно ставали Василіянами, а дальше введено правило, **що греко-католицьким єпископом може бути лише Василіянин-монах.** Так польські шляхтичі, що переходили через Василіянські монастирі, ставали греко-католицькими єпископами. Маючи за собою і польську шляхту, і уряд, і польське духовенство, вони в уніятській Церкві верховодили. Коли ж були ще і деякі гідніші Українці в церковнім проводі, то вони не мали вже сили.

Який був тоді провід уніятської Церкви покаже нам вислів католицької книжки "Начерк Історії Унії" (Львів, 1896), де говориться:

"Межи латинським духовенством стрічалися такі монахи і священики, що принимали віру лютерську, щоби приподобатися Шведам, або схизму, щоби позискати ласку Москви, — **але ані один Василь[illegible] не зрадив свого обовязку;** багато [illegible]колів і вельмож польських лучилося з ворогами Польщі, **но жаден уніятський владика або монах не оказався невірним королеви".** (Стор. 64)

Тут ясно бачимо, чим було православіє, а чим унія. Православне Козацтво, православні єпископи і монахи стоять завзято проти Польщі, як гнобительки України, знов же уніятські єпископи і монахи служать Польщі ще вірніше ніж польські єпископи і монахи. Православні раді вигнати з України Поляків, а уніятські помагають Полякам ще сильнійше вседовлятися на Україні. Така була між ними різниця. Таким добром була унія для Українців!

І та вірна служба Полякам залишилася в уніятських (гр. католицьких) верхах дотепер. І нині уніятські верхи з Поляками сходяться, разом моляться, нараджуються, нарадують, а вірним кажуть: „Ліпше до костела, коли нема греко-католицької Церкви". Виходить, що унія (греко-католицтво) се служба Полякам.

Коли ж давні уніятські єпископи і монахи так щиро служили Польщі, то в той час польські єпископи домагаються, щоби Рим віддав уніятів під власть польських єпископів **поки уніятів не златинщать.** (Кс. Калинка „Живот С. Йозафата")

Такою безбожною і злочинною була політика Поляків в відношенню до Українців. Сама виконувала насильства, обрабовувала Українців на всі боки, та ще і між Українцями виховувала відступників, виховувала зрадників собі на помічників, і та лиходійна робота довела до того, що сама Польща пропала. Готовила другим загибіль, а сама загинула.

І велике щастя, що так сталося. Коли б Польща не була згинула, то нині вже не було би Галичан греко-католиків, і не було би взагалі Українців на тих землях, над якими Польща панувала: не було би Церкви, а був би лише Костел і Поляки. Смерть Польщі вратувала Українців від смерти.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XIV

Семинарські і ріжні вводини.

Здавна водиться, що високошкільна молодь має свої організації, — професійні, освітні, політичні, спортові і другі. Молодь потребує і розривки. Молода кров — не вода. Вона горяча, бистра мов гірський потік.

Але деколи бешкетує забагато. В Америці університетська молодь робила такі бешкети, що поліція мусіла спиняти.

І питомці духовного семинара були молоді люде і мали свої вигадки, жарти та збитки. Був тут старий звичай — „гусак", в честь „ґешихти", себто тих, що перший раз прийшли до семинаря. Се було своєрідне „хрещення". Але всюди „хрестять" тих, що їх приймають до якогось гурта.

В Дрогобичі приймали до шевського „цеху" (товариства) терминатора, що вшив найкрасші чоботи. Се був іспит, і терминатор ставав вже „челядником", хоч ще не цілим шевцем. Все те завершувалось „бібацією" (пиятикою) в честь „новохрещеника", розуміється, на його кошт.

В Трускавци приймали невістку до хати з парадою, але неприємною. Другого дня по приході мусіла молодиця рано починати господарку від замітання хати. Вона замітає, а челядь робить їй пакости, кидає поза неї сміття на замітену вже долівку. Сердешна молодиця крутиться, вертиться на всі боки, та годі впоратися. Замітає до розпуки, а сміття все є. А всі немилосердно регочуться. Буває, що молодиця розплачеться, кидає мітлу і втікає заплакана до своєї матери.

В селі Чесниках, Рогатинського повіту, був звичай прийому молодого парубка в косарі. Спершу він [illegible] готовився „приватно" до „іспиту". Треба було мати силу, зручність, витревалість і притомність духа.

Косарського кандидата [illegible] коса[illegible] поміж себе, оглядали і ставили на самий перед. Сплюнувши в долоні, [illegible] починали мов несамовиті махати [illegible]. Сердешного новика напереді мусів [illegible] [illegible]. Він не міг ставати, [illegible] [illegible]. Один на другого [illegible] немилосердно наступали на новика.

Бувало таке, що хоч [illegible] була би найбільша [illegible] склав „іспит", то [illegible] першe мати витала [illegible] Радила і його дівчина [illegible] має такого моторного [illegible] [illegible] чення було вечером [illegible] музи[illegible].

Свого роду хрещення [illegible] в семинарі, що звал[illegible] „Лисом". Його звали [illegible] „ланхенцуг", себто [illegible].

КІЛЬКО КОНЕЙ В МАНІТОБІ.

В 1939 р. було в Мані[illegible] [illegible],000 коней, в 1950 було 165,[illegible], сего року є коло 150,000. Більше машин, менше коней.

ЕСПАНСЬКЕ РАДІО ПО УКРАЇНСЬКИ

Ще від кінця квітня [illegible] національне радіо подає вісти [illegible] Європи також по українськи. Передають три рази в тижни, [illegible] в [illegible] четвер і суботу.

ФОТОГРАФІЇ З СОБОРУ

У.Г.П.Ц., що відбувся у Винипегу в днях 8 — 9, серпня ц. р. можна набути по ціні 35 ц. за штуку, або три за долара. Пишіть до:

GAVINCHUK STUDIO
Drawer D.
Smoky Lake, Alta.

В кожній християнській хаті повинна находитися книжка

„КОРОТКИЙ НАРИС ІСТОРІЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ"

написана відомим істориком

Проф. Д. Дорошенком.

Видана науковим Товариством при Колеґії св. Андрея в Винипегу. — На гарнім шкільнім папері. 100 сторін друку

Ціна з пересилкою — 50 centів.

Замовляти і гроші висилати до

Ecclesia Publishing Co.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВЕЛИКА ПОСТАНОВА МАЛОГО ХЛОПЦЯ

З скотляндського життя

Се було в місті Глесґові, в Скотляндії десь коло 1857. Стояв тоді на вулици 8-літний хлопець, що звався Квартієр. Був сиротою. Ні дому, ні родини, ні нікого з близьких. Сам один на світі. Живе тим, що хто з милосердя дасть. Спить, де вдасться. Гірке життя.

І бачить він, що в других дітей є батько, мати, сестри, брати, а в нього нікого нема. Другі діти мають дім, а він дому не має. Про других дітей хтось дбає... А він же такий ще малий, що йому треба, щоби хтось про нього дбав, пригорнув, одягнув, нагодував, але нікого нема.

І малий Квартієр все те вже розуміє, думає. Не нарікає на нікого, бо і на кого ж нарікати, а тільки знає, що він самий [illegible]. Хіба подумає, що добре було би, коли б знайшовся хтось такий, що за нього подбав би. Терпить, мовчить і думає.

А знав він ще кількох хлопців таких же бездомних і безрідних, як він. Вони йому близькі.

Раз коли він про все те думав, зродилась в нього така велика думка:

К[illegible] я виросту, то буду щиро працювати, [illegible]тити, стану багатим, а тоді буду [illegible] таких бідних хлопців, як я [illegible] за них так дбати, як дбають батьки та матери.

[illegible] велика постанова 8-літного [illegible] життя привело його до та[illegible] думки.

[illegible] він тої думки ніколи [illegible] ним росла.

[illegible] шукає праці. Зайшов до шевця [illegible]

[illegible] в вас робити.

[illegible] ти будеш робити? — пита[illegible]

[illegible] що скажете.

[illegible] стався. І вже так дбає, так [illegible] всі його полюбили. Тай він [illegible] вже є дім, хоч і чужий.

За час почав швець вчити його шевства ([illegible] шевці нові чоботи робили). І [illegible] і шевцеви став в шевстві [illegible]. За час вже знає що і як робити. [illegible] швець.

[illegible] той був добрим чоловіком [illegible]

[illegible] щиро робить, отже я повинен йому платити.

І Квартієр вже тішиться. Його всі [illegible] вже старший, він вже шевство [illegible] вже йому платять. Невелика то була платня, але всеж платня. Він вже не той, що колись на вулици стояв, нікому не потрібний, безпорадний і нещасний.

Минуло знов кількось часу і почав Квартієр на власну руку шевцювати. Добре йому йде, дбало працює, щадить. Люде його люблять і роботу дають.

Коли вже трошки грошей назбиралося, винаймив він домок і починає збирати таких нещасних хлопців, яким колись сам був. Годує їх, вчить, одягає, в себе спати кладе. Аджеж він колись на вулици рішив, що буде так робити. Бачать люде все те і почали йому окремо помагати.

Вже в нього таких сиріт-хлопців багато і треба більшого дому...

Минуло від того часу 14 літ і він заложив славний Сирітський Дім коло Глесґов, де було 600 сиріт. Тоді дістав він сто тисяч (100,000) фунтів штерлінгів для провадження того Дому.

Ось таку велику святу роботу зробила та велика постанова, що зродилася на вулици в 8-літного хлопця-сироти.

ЦЕРКВА З ПІВМІСЯЦЕМ

В „Українськім Голосі" з 18 жовтня, 1950 р. побачив я знимку православної церкви в Едмонтоні. Побачив я і трираменний хрест, та ще з півмісяцем. Отже чи може бути хрест з півмісяцем?

Чув я таке: коли Москалі перемогли Запорожців, то частина козаків забралася під Турків. І там турецький володар дав їм волю, але вимагав, щоби поставити і турецький півмісяць на хресті. Коли б так, то півмісяць на хресті не повинен бути.

В. Вол.

Увага до повисшого. Що до півмісяця, то його ставили на споді хреста на знак перемоги хреста над півмісяцем. Коли б Турки приказували ставити місяць на хресті, то очевидно вимагали б, щоби ставити його на самім верху, а не на долині.

Нині хрест з місяцем може пригадувати давні часи, коли козацтво воювало з Турками і не допустило, щоби магометанська віра залила України. Не допустили місяця й оборонили хрест.

Давніше Українці на хрестах, чи при хрестах вималювали ще інші річи, що пригадували події з часу Христової смерти. Так причіпляли маленьку драбинку, молоточок, кліщі (обценьки), копіє (піку), ратище, губку, терновий вінок, а то і когута, що мабуть нагадував того когута, який запіяв, коли Петро Христа відрікся. І нині Українці ще поставили [illegible] на спомин ап. Андрея, який був на Україні, і який помер на [illegible]скім хресті.

Такі річи пригадували ширше історію подій, що з хрестом і з християнством [illegible]. А без всего того хрест пригадує в[illegible] лише одно — смерть Христа. Видно, що практична потреба казала людям ще інші річи з Хрестом звязувати. Нині ж воно може нам окремо пригадувати нашу українську минувшину, наших предків, нашу давню релігійну культуру.

В-к.

ОКРЕМО ЗВЕРТАЮТЬ УВАГУ НА РОСІЮ.

Генерал Ванденберг заявив в Вашингтоні, що коли Америка не приспішить розбудови воздушної фльоти, то Росія її випередить. Вона нині виробляє більше літаків, ніж Америка, а також виробляє й атомічні бомби. Є голоси і других, що коли Америка збройться, то і Росія не [illegible], а все зводиться до того, що коли Росія відтягає війну, то на свою користь.

В АВСТРАЛІЇ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Уряд в Австралії хотів вже поставитись до большевиків остро, але було багато спротиву. Тепер уряд віддасть справу під загальне голосування (референдум), і коли загал одобрить, то уряд буде мати повну силу рішати як схоче. А в його плані є поставитись якнайострійше.

БУДУТЬ ВИБОРИ В АНГЛІЇ.

Неурядові, але майже певні є вісти, що вибори в Англії будуть 25-го жовтня. Колиб консервати перемогли, то на місце Етлія став би Чорчил. Політика робітничого уряду не дала того, чого робітники сподівалися.

30 МІЛІОНІВ НА ПЕРЕСЕЛЕННЯ.

Церкви в Стейтах добилися того, що уряд готовиться дати 30 міліонів долярів на розселення скитальців, які є в Европі і для еміґрантів з країв, де народу забагато, як Італія, Голяндія, Греція. З того нищо не має йти краям, що під Росією.

ОБГОВОРЮВАЛИ СПРАВУ РОЗВОДІВ.

Нині всюди багато розводів і вони вже стали звичайним явищем. На річних Адвокатських Зборах в Торонті широко обговорювано справу розводів. Багато було за тим, щоби розводи ще зробити легчими, але більшість заявилася за тим, щоби дотеперішних законів не змінити.

ПРОТИ РОЗВОДІВ

Архиєпископ Йорку, в Англії, закликає Англію, щоби верталася до давнішого примірного життя. Треба відновити святість дому, родини. Нинішні легкі розводи родини не підносять. Оскільки легче розводитися, остільки більше є готових до розводів, каже він.

НЕДОСТАЧА КАНАДІЙСЬКИХ ШКІЛ

Окрема шкільна комісія, що розглядала якість науки в канадійських школах, заявила, що вихованки тих шкіл дуже слабо стоять в читанню, писанню і рахунках. Багато фірм нарікає, що коли беруть бувших студентів до роботи, то бачать, що їм бракує дуже багато з того, що їм треба знати. Се відноситься до студентів від 7-ої кляси до часу, коли можна йти на університет.

В ПОВЕНИ ЗГИНУЛО СТО

В північнім Ірані повінь залила село Руцар і згинуло сто осіб.

5. ВЕЛИКИЙ УЧИТЕЛЬ.

Давні Греки мали багато великих, розумних і славних людей. Їх нині світ споминає. Се були люде, що дбали, шукали правди, розвивали свій розум, вчилися і багато розумного передали дальшим поколінням.

І так Питагор до 70-го року життя прислухувався до науки наймудріших людей, які тоді були. Демокріт 80 літ вчився і вчився. Плятон слухав науки Сократа, Архита і Еврита впродовж 40 літ. Аристотель слухав науки Плятона понад 20 літ. Се були завзяті ученики, що шукали якнайбільшого розуму.

Однакож найбільшим Учителем був Христос. Про тих давних великих учителів знають нині [illegible], знають студенти вищих шкіл, а науку Сина Божого знають міліони людей впродовж майже 2000 літ. Нею живуть, життя своє до неї достроюють. Яка се велика наука!

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

Смиренний Іларіон,

з Божої ласки Митрополит Винипеґу і всієї Канади, до Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх Боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, —

"Це день, що його сотворив Господь, — возрадуємся і возвеселимся цього дня!"
"Служімо безстрашно Йому у Святості й Справедливості перед ним по всі дні життя нашого!" (Лука 1: 74-75).

Божому Провидінню вгодно було поставити мене на чоло Української Греко-Православної Церкви всієї Канади, бо Собор її 8 серпня 1951-го року одними устами й одним серцем обрав мене правлячим Митрополитом цієї Церкви. Це велике однодушне обрання я смиренно прийняв, нічесоже вопреки глаголя. Я смиренно прийняв, бо глибоко вірю, що устами Всеканадійського Собору Сам Господь покликав мене на самовіддану службу Йому та всьому Українському Народові в Канаді.

Я цілком свідомий тієї великої відповідальної праці, яку Господь руками Собору поклав на мої старечі плечі. Свідомий я тягару цієї праці, але глибоко вірю в щедру допомогу Милосердного Господа, що й через немічні людські сили творить чуда великі, вірю вірю також і в допомогу всієї нашої Церкви.

Перше слово моє до Вас, Всечесні Отці, — пильно й самовіддано ставайте разом зо мною, як мої помічники, до Божої роботи в Його святім Винограднику, розбудовуйте парафіяльне життя Богові на славу, а людям на спасіння. Твердо памятайте, що Господь позоставив нам свою неписану заповідь: "Служити народові — то служити Богові", а тому не шкодуйте своєї праці для духового піднесення вірних. Ревно служіть українському народові в Його Церкві та на культурно-освітній ниві його. Наша Церква — Церква національна, українська, і на Духовенство падає великий і відповідальний обовязок конче провадити Рідну й Недільну Школу, защеплюючи нашій молоді основи Православної Віри й української свідомости, і всіх навчаючи рідної української мови. Працювати над релігійним і національно свідомим вихованням молоді, — це перший обовязок нашого Духовенства, обовязок, на який я звертаю Вам особливу увагу, бо наша Церква буде в небезпеці, якщо ми не виховаємо лави своїх національно свідомих заступників серед нашої молоді.

Звертаюся тут і до української інтелігенції, щоб вона міцною лавою стала коло своєї Української Греко-Православної Церкви. Згадайте наші славні стародавні часи, коли українська інтелігенція, дружньо взявшися за руки зо своїм Духовенством і всіма вірними була найміцніше звязана зо своєю Православною Церквою. Станьте ж муром коло своєї Церкви й тепер, і творіть всенаціональні духові цінності разом з Нею й при Ній! Нехай не буде в Ваших рядах таких, що цураються своєї Церкви або звисока до неї ставляться. Церква — це наша всенаціональна рідна духова Мати, яку ми всі обовязані любити й шанувати, й гуртуватися коло Неї, як коло рідної неньки в здоровій родині. Церква — це головна основа всього нашого життя, і духового, і громадського, та основа, на якій виростає ввесь наш народ. Ставайте разом зо своїм добрим народом, щоб він не почувався самотнім на церковній ниві.

Дорогі наші трудолюбиві Фармері, що нашу любу Канаду за 60 літ свого трудового життя густо потом оросили і вже чудес праці доказали, — ставайте міцною стіною коло своєї Української Православної Церкви, коло свого Православного Духовенства, й щиро помагайте йому розбудовувати наше церковне життя. Ви трудова основа Канади, ви й реальна живна основа нашої Святої Церкви, — почуйте цей мій батьківський заклик, і лавами ставайте біля нашої Української Православної Церкви! Скрізь творіть міцні Православні Громади, подвоюйте скрізь свої ряди, — стара Прабатьківська Православна Церква, Церква давньої України-Руси, стара Церква козацька кличе до вас усіх: Збирайтеся всі в святі мури Української Греко-Православної Церкви в Канаді! Свята українська княгиня Ольга й святий український князь Володимир Великий, що охрестив Україну в Віру Православну, з нашого Києва, з прастарої "матері городів руських" голосно кличуть до вас усіх: Бережіть і помножуйте Православну Віру, бо вона вже десять віків готова на основа нашого українського духового і національного життя! І міцно памятайте всі: правдивим українцем ти будеш тільки при Вірі своїх прадідів, при Вірі Православній!

І до тебе, українське Робітництво, [illegible] батьківське слово [illegible] Церкви [illegible] Православна Церква [illegible] лина нашого життя. Ставайте густими лавами біля своєї стародавньої прабатьківської Української Православної Церкви, усі разом працюймо на добро її, — і вона заспокоїть вас і духово, і національно. Хіба ж то не Православна Церква перша в світі належно вирішувала всі соціяльні робітничі потреби? Хіба ж то не наш Господь Ісус Христос закликав "Прийдіть до Мене всі, працею змучені та перетяжені, — і Я дам вам спочинок!" (Мат. 11. 28). Хіба не не Апостол Павел перший сказав всьому світові: "З мя робить [illegible] хто не [illegible]" (Єф. [illegible]) [illegible] Вас [illegible] Церкви [illegible] поза Нею! Церква Вас [illegible], Вона Вас заспокоїть у смутку, тільки Вона вкаже Вам правдиву путь і до щасливого життя у цьому світі. В інтернаціоналізмі не знайдете заспокоєння, бо тільки при національній свідомості людина має духову повноту.

І до вас усіх, українські установи та організації, а також Боголюбиві церковні Братства та церковні Сестрицтва, до вас усіх моє Архипастирське слово: подвоюйте свою працю й якнайтісніше єднайтеся зо своєю Церквою, працюйте для Неї, і всією своєю силою підпирайте її! Міцна буде Церква, міцні будемо й [illegible] ввесь наш народ.

І до тебе, українська Молоде, моє батьківське слово. Гуртуйтеся коло своєї Церкви і бережіть її, як свою найдорожчу святиню. Церква — душа нації. Ставайте ж біля старших, і всі разом працюйте, щоб ця душа була справді живою і величною, щоб вона справді достойно оживляла й духово годувала ввесь наш український народ. Ставайте вірними синами своєї Церкви, а вона буде Вам найріднішою матір'ю. Усі навчайтеся своєї рідної української мови, і добре памятайте, що без неї та без рідної Церкви ваше виховання буде криве й однобоке, а це помститься на вашому житті в старших літах. Нехай уся наша молодь вступає до Рідних Шкіл і працьовито навчається в них [illegible] національної свідомости, бо це перший обовязок. Мої дорогі батьки та матері! Ви робите велику кривду [illegible] дітям, і Українському Народові, і своїй Церкві, коли не посилаєте своїх дітей до Школи Рідної чи до Школи [illegible]!

Наша стародавня [illegible] Православна Церква [illegible] ясною зіркою сяяла [illegible] Православній Родині [illegible] працю всі народи [illegible] наша Церкву, власне цим вона [illegible] собі заслуженої слави. Щоб хоч здалека наслідувати цю стародавню вікову нашу традицію, і щоб достойно виконувати високе завдання правлячого Митрополита Православної Церкви в Канаді, — бути "першим і найпильнішим [illegible] Церкви [illegible]" (Статут, п. 17), уже закладається Видавництво [illegible] за книжкою, щоб [illegible] Істини та щоб дати до рук усій нашій Церкві необхідну духову поживу. [illegible] великі.

Разом з дотеперішніми виданнями УГПЦеркви в [illegible]

[illegible] ня, а її Духовенство [illegible] високим авторитетом. Закликаю всіх відновити [illegible] наші датки на церковні потреби, бо цих потреб у нас багато, і всі вони невідкладні. Нам необхідно в скорому часі докінчити величну будову нашої Всеканадійської Катедри Пресв. Тройці в Винипеґу. Необхідно зараз таки належно упорядкувати Колегію Св. Андрія, й наші вже всім відомі Інститути, в яких наша молодь знайде собі добру освіту й за [illegible] [illegible] щедрими жертводавцями, бо без належної матеріяльної основи нема плідної праці.

Голосно [illegible] Духовенство в нас малоплатне, а так бути не може: тільки від належно оплаченого Священика можна вимагати [illegible]. Оточім усе наше Духовенство повним довірям, усі дбаймо про його високий авторитет у народі, [illegible] Церква стане справді могутньою, якою вона була всі довгі віки свого історичного життя.

Отож, гаряче й по-батьківськи закликаю вас усіх, Всечесні Отці, українська інтелігенціє й [illegible] трудолюбиві фармері, і тебе, українське робітництво та українська молоде, — усі дружньо ставаймо густою лавою до спокійної творчої й радісної праці на Божій ниві, бо праці цієї аж надто багато! Не біймося тягару цієї праці, не лякаймося многоти її, бо Сам Господь допоможе нам!

Ревно й гаряче я буду молитися Господеві, щоб Він благословив Свою Українську Греко-Православну Церкву в Канаді та ввесь Боголюбивий Український Народ усіма Своїми щедрими ласками! Гаряче і завжди моліться про це і ви всі і працюйте в спокої та з радістю!

І нехай будуть милості Великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа зо всіма Вами!

† Іларіон,
Митрополит Винипеґу і всієї Канади.
Року Божого 1951-го, серпня 10 дня.

СВЯТА В ЖОВТНІ

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

[illegible] свято Покрова Богородиці [illegible] менших свят, однакож дав[illegible] святкували дуже врочисто [illegible] свято затримало в українського народу окрему пошану. Багато церков є присвячених Діві Марії, яка в народі зветься „Покровою".

Початок свята належить до 911 року, коли Сарацени (магометани) нападали на Грецію і тяжко було оборонитися. Т[illegible] зібралися до Влахернської [illegible] гала в Бога помочі. Нараз явилася тут [illegible] Діва Марія, що покривала вір[illegible] омофором [illegible] дало їм нову силу і вони Сараценів прогнали.

[illegible] Марія була завсігди в великій [illegible] дні, де вона розпростирає свій омофор над козаками.

Дуже поважаною в Українців була [illegible] помочю. Широко знана [illegible] „[illegible] пастирі вівці на горі", де оповідається [illegible] Діви Марії [illegible] Почаїва Турками [illegible] говориться, що Турки побачили Діву Марію на воздусі з військом, а тоді Турки:

З Почаїва утікають,
Невільників оставляють,
Марії сила
[illegible].

Є інтересна пісня: „Нині прославися Почаєвска скала", де подрібно розказується, як 1770 року була страшна моровиця на Волині, на Поділлю і в Га[illegible] [illegible] Божої Матери [illegible] Покуття [illegible] Товстенське [illegible] Судобичі, Ярмолинці...

По ріжних сторонах України було багато славних, чудотворних образів Діви Марії, що були в великій пошані серед народу.

РОМАН СЛАДКОПІВЕЦЬ.

В день свята Покрови згадується також св. Роман Сладкопівець. Був він діяконом в Емисині в Сирії. Чоловіком був великої побожности, але мало вченим (Тоді діякони не мали того значіння, що пізнійше).

А був звичай, що монахи складали [illegible] пісні і їх в великі свята в церкві [illegible]. Хотів і Роман [illegible] пісню [illegible], але не відважився. Та коли молився перед образом Богородиці, побачив, що вона дає йому звиток паперу і каже: „Зїдж його". Нараз почув він силу, якої перше не мав. І зложив тоді пісню — Кондак, що і нині співають на Різдво: „Сьогодні Діва Предвічного народжує" (Дєва днесь Пресущественнаго раждает).

Коли Роман заявив, що хоче свою [illegible], йому не хотіли дозволити, бо не вірили, що [illegible] може щось [illegible]. Та коли він [illegible], то [illegible] дуже [illegible]. І з тоді той Кондак [illegible] в церкви співається.

Роман опісля склав багато других пісень, а що були вони дуже милі, то назвали його Сладкопівцем — солодким співаком. Він помер 510 р. по Христі.

ОБОРОНЕЦЬ КАНОНІЧНОСТИ

Є в Винипеґу церква св. Івана Сучавського, що належить до архієп. Богдана [illegible] П. Швалюк [illegible] вересня промовляв тут свящ. Сагайдаківський [illegible]. Мав він говорити на такий лад:

Підчас Собору 8-9 серпня в Винипеґу [illegible] митр. Іларіон по зрадницьки зламав священичу й єпископську присягу, перейшов до неканонічної канадійської Церкви.

Дальше згадував давну боротьбу з ересями, а ересі і тепер треба поборювати, бо Українці як діти, що люблять [illegible] треба догляду, опіки і кари.

Нас опанувала тепер, — казав він, — [illegible] єднання, але єднання з неканонічними Церквами не дасть користи.

Ще перед Собором наші священики [illegible] говорити з митр. Іларіоном [illegible] те єднання і стали на тому, що [illegible] коли митр. Іларіон зостанеться на своїх канонічних засадах. Тепер архієп. Богдан і його священики з ним не єднаються.

Ще [illegible] парафіян, що тримаються [illegible], і закликав, щоби тримали [illegible] архієп. Богдана й о. Шалюка, [illegible] і зазначив, що [illegible] „[illegible] небної подяг". Але, як переказують, свідоміші [illegible] осуджували те пояснення.

[illegible] що беседа [illegible] тут переказане не вповні точне, ми готові справити, коли хтось дасть справки.

Що ж до о. Сагайдаківського і його „канонічности", про яку говорив, то в Канаді є нині люде, що знали його близь[illegible] в Европі, отже нема дива, що в нього наша Церква неканонічна.

Коли ж він говорив, що архієп. Богдан і його священики провадили розмови з митр. Іларіоном про поєднання ще [illegible] Собором, то коли не милимось свою заяву прилучення до нашої Церкви підписали вони вже по Соборі, отже коли митр. Іларіон був в нашій Церкві.

Ще про „канонічність". Слово те загалови цілком незрозуміле, та ледви чи має воно нині ясне практичне значіння. Коли є дві сторони й одна другій закидає „неканонічність", то знак, що красше на канонічність не покликатися.

„Канонічний" дословно значить: згідний з церковними законами, чи з канонами Самих Соборів. Тільки біда, що не всі люде однаково церковні закони розуміють.

Та деякі каноністи вже казали, що „канонічним" є все те, що розумне, добре, справедливе, гідне і користне для Церкви і її вірних. Се ще найкраще пояснення.

ДО ВПРЕП. ОТЦІВ І ДО ШАНОВНОГО УЧИТЕЛЬСТВА НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ:

Видавнича спілка „Еклезія" недавно видала „Біблійні Оповідання Старого Завіту" для дітей Недільних Шкіл. Ось тут подаю суґестії, як їх вживати.

1. Кожна наша родина купує бодай [illegible] примірник цих Оповідань, а також зошит.

2. Священик, чи учитель (ка) прочитує [illegible] вибрану лекцію і пояснює [illegible] чи фрази.

3. Діти ще раз прочитують лекцію в дома і відповідають на питання в своїх зошитах.

4. Відповідь поправляє учитель, як [illegible].

5. Ці лекції можуть читати діти від девять літ і вище.

Автор.

ЯК ДВА БРАТИ ПІЗНАЛИСЯ.

В Мелвил Крік, Саск. помер самотний Генри Дор і оставив майна на 10.000 доларів. Трост Компанія шукала свояків [illegible] в Англії і зголосилося двох, що ріжно називаються. Виявилося, що се рідні брати, але виховувалися в сиротинці [illegible] не знав одін за другого. Та [illegible] Аж жили в Лондоні недалеко себе. Аж спадок по свояковн по 35 літах звів їх разом.

НОВІ БОЛЬШЕВИЦЬКІ „РЕСПУБЛІКИ".

Є вже познаки, що Росія готовить [illegible] Болгарію, Румунію і Мадярщину на свої „республіки", щоби взяти їх [illegible] в руки [illegible] 1940 р. Литва, Латвія й Естонія заявили, що хочуть увійти в склад Росії, як її „республіки". Тепер Москва веде до то[illegible] чотири [illegible] 17, 18, 19, 20 та додатково [illegible]. На черзі є очевидно Чехо[illegible] [illegible] можна покінчити [illegible].

МОЖУТЬ КИДАТИ БОМБИ НА МАНДЖУРІЮ.

[illegible] ні війська [illegible] треба буде бомбардувати і Манджурію. Очевидно се могли би бути приводом до [illegible] війни.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАБРАЛИ ЛЯСУ.

Китайські большевики проголосили, що їх військо ввійшло до столиці Тибету [illegible]. Значиться — Тибет цілком в їх руках.

ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ ШКІЛ, УЧИТЕЛІВ І ДОМІВ

Вже вийшла гарна книжочка з образками потрібна Недільним Школам, Учителям і Домам, а то

Біблійні Оповідання Старого Завіту
Зладив прот. о. П. Мельничук
Ціна 75 центів.
Замовляти в Консисторії

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ШАНУЄШ СЕБЕ — ЛЮДИ ТЕБЕ ПОШАНУЮТЬ

Світ шанує тих, які себе і своє шанують. Про те вже говорив Українцям Губернатор Твідсмюр: "Коли будеш добрим Українцем, то будеш добрим Канадійцем". Значить: Шануй своє, то й Канада буде мати до тебе довіря!

Проф. Симпсон наказував українським студентам в Саскатуні, що повинні знати своє так добре, як й англійське, а тоді будуть мати дві жерелі, з яких будуть черпати розум.

Шевченко так шанував свою мову, що пише до брата Микити: "Напиши до мене, але по нашому, не по московськи . . ." А Шевченко був тоді в Петербрузі, де з Москалями говорив по московськи.

В Деннику Шевченко хвалить Андрія Обеременка, засланця, за те, що він будучи між Москалями довгі літа, не відцурався своєї української національности.

Коли в Галичині проповіди в церквах говорилися по польськи, тоді молоді студенти, — Маркіян Шашкевич (1811-1843), Яків Головацький, і Іван Вагилевич і ще деякі, рішили йти перебоєм і вводити українську мову в проповіди і в книжки. І вони перші виголошують проповіди по українськи, видають книжку — "Русалку Дністровую" по українськи. Се довело до того, що і спольщені старші Українці опамяталися і почали вживати української мови

Священик з часів Шашкевича, Антоній Могильницький, в своїх писаннях каже: "Я самоук. Я в школі не вчився по українськи, отже сам поза школою мусів вчитися . . ." І він сильно накликає, щоб Українці свою мову шанували і її вживали.

Був випадок, що їде возом Українець, а з ним Жид. І несвідомий Українець не перехрестився коло церкви, як був звичай, бо соромився Жида. Тоді каже Жид:

— Коли ти своєї церкви не шануєш, то я боюся з тобою їхати. Ти поганий чоловік. Ти можеш мене вбити

Зліз з воза і пійшов.

Коли недавним часом до папської бібліотеки просили жидівського вченого щоби там помагав, він сказав: "Пійду, але хочу святкувати свої сабаші (суботи) і свята; хочу мати 10 Жидів для моїх Богослужень і хочу мати жидівську кухню.

Ті приміри показують вартість всего свого. Се приміри для молодих, а старші повинні се дітям і молоді читати і пригадувати.

К. П.

КІЛЬКИ Є УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ.

Мені цікаво знати кілько є українських народних пісень, колиб їх порахувати. І чи вже хто їх порахував. Я знаю старших людей, що знають пісні, яких в співаниках нема і ті пісні дуже гарні. А шкода, що ті пісні забуваються.

Сумківець.

Багато пісень позаписувано, і слова і ноти, та вони є в таких книжках, що тепер тяжко їх дістати. Хоч мабуть таки не всі записані. З того, що відоме, можна вгадувати, що всіх довших пісень буде кілька тисяч. А коротких "коломийок" дуже багато. Є збірник Бажанського, де є 1000 голосів і початкові слова пісень, але він обіцяв видати ще 3,000. — Давні пісні дуже гарні і їх треба би позаписувати, а то забудуться. Добре, колиб і голоси позаписувати. — Редакція "Вістника".

ЧОМУ НЕ МОЖУТЬ?

Чую я, як деякі матері говорять: "Тут не можна дітей виховати на добрих Українців . . ." І то такі матери, що беруть участь в громадській роботі.

Але воно не так! Я знаю доми, де дітей виховують так, як треба. В нас вдома виховали нас на добрих Українців. Знаю других таких.

А чому виховали? Бо хотіли. Бо старалися і дбали. А хто не дбає, той не виховає. Такі і на Україні добре не виховали би.

А чому другі люди можуть виховати, як Французи, Жиди?

Бо в них дім є школою, а батько і мати учителями. Вони дбають.

Таке і в нас буде, коли родичі подбають. І тогди будуть дітьми тішитися і гордитися. Але треба завзятися і самим добрий примір дітям показати.

З Саскачевану.

ТИМ, ЩО СВОЮ МОВУ ШАНУЮТЬ

Дайте руки юні други,
Серце к серцю най припаде,
Най щезають тьмяні туги,
Радість в душу най засяде.
Разом, разом! Хто сил має,
Гонїть від нас мраки тьмаві, —
Най ніщо нас не спиняє,
Ідім до світла, други жваві!

Маркіян Шашкевич.

Цигане, питає хтось Цигана, — якої ти віри?

А якої тобі треба? відповідає Циган

Других він готов вдоволити, але для своїх він завсігди свій.

ВЕЛИКА ПАТРІОТКА.

Колись і спартанки були великими патріотками. Є оповідання, що до матери, якої пять синів було на війні, приходить військовий післанець і вона, стоячи в воротях, пит[illegible]

Які маєш вісти?

Всі твої сини погинули, говорить післанець

[illegible] кaже жінка, [illegible] з винoю.

Ми перемогли! Спарта вратована!

Коли так, то подякуймо богам, — говорить жінка, бо хоч я стратила синів, але ми не стратили волі. Ворог не буде нас поневолювати.

ТАМ МЕНЕ НЕ ПИТАЛИ.

Раз, коли збиралися гроші на важну справу, звичайний робітник приніс, як на нього, значну суму. Той, що гроші збирав каже:

— Чи се не забогато від тебе? В тебе ж є родина. Думаю, що ми не повинні від тебе тільки взяти. Може твоя щирість більша, ніж твоя можність.

На те чоловік:

Я працюю, ми всі працюємо, щадимо, для себе заробляємо, та ще дещо защаджуємо Я можу дати тільки, кілько даю. Але колись я любив пити. Тоді також всі ми працювали і нам не вистарчало. А ті, де я ходив пити, ніколи мене не питали чи я тим не кривджу моєї родини. Вони раді були все забрати. Від коли ж я перестав їм носити, то і сам маю, і сюди маю що принести.

І ТАКЕ БУВАЄ.

Йде двох чоловіків проти себе і вже здалека махнув один до другого рукою як до знакомого. Колиж прийшли близше, то побачили, що вони не знакомі. Тоді каже один з них.

Ти думав, що то я, а я думав, що то ти, а воно вийшло, що то ані я, ані ти.

Питає лікар чоловіка

— Ти такий здоровий і сильний, отже скажи мені як ти живеш. Чому завдячуєш твоє здоровля?

— А тому, — каже чоловік, — що я ніколи не переїдаюся. Я їм лише один раз на днину.

Задумався лікар і каже:

— Я дам тобі добру лікарську пораду: ти і дальше їдж лише один раз на день, але людям того не кажи, бо тоді ми лікарі посліпли би.

Колись зелізничі поїзди дуже гримали, коли починали їхати, або ставали. І раз їде чоловік і на лавці в поїзді заснув. Нараз поїзд стає і як гримне то назад то наперед, — аж чоловік впав на долину. Подивився і каже:

— Ото я гримнув, що аж колія стала!

Як тільки автомобілі появилися, дивується чоловік:

— От тобі німина!. І дишля не має, а їде і куди хоче навертає! Такого ще не було!

Їхав Жид візком одним конем, а другий кінь був привязаний ззаду до візка Але кінь, що тягнув візок, був старий худий, що ледви ноги волочить. Підганяє його жид та каже:

І тобі не встидно? Ти [illegible] так поволи рухаешся, а як чує [illegible] той, що з заду пішки йде?

В компанії і смерть [illegible] кажуть люди.

Вішали раз десь багa[illegible] Бачить циган, приглядає[illegible] каже

Коли так, то вже [illegible]

В часі великого дощу [illegible] Жид до торговлі, де продають м[illegible] шинки приглядатися (а Жи[illegible] їсти свинячого мяса). При[illegible] і руку простягнув, щоби [illegible] помацати. Та ще й не д[illegible] нараз загремить. Відскочив Жи[illegible] каже

Ну, ну! То воно так[illegible] не можна його поруха[illegible]

Було таке, що звернувся [illegible] поїзд і дехто трохи [illegible] Жид нароби́в крику.

— Ой, ой, я потовкся, м[illegible] компанія мусить заплатити

Були там і два „малоро[illegible] пан та Івач, що також боки соб[illegible] вали Вилізли і каже Степан:

Іване, тікаймо, бо [illegible] водити. Скажуть, що ми оба [illegible] бо[illegible] сидили, тому поїзд перевернувся

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ

Пхай біду наперед, коли з заду не мож лишити.

Чуже святе, своє найсвятіше

Шануй своє, то і люди твоє пошанують

І ми не з тих, що нічого з них

Не лакомся Грицю на дурницю.

Гірко запрацюєш, то солодко вїсиш

Казав Циган: Нема правди - тільки в мені, тай в Бозі трошки.

Хто не вміє молитися, нехай їде на море вчитися.

Чи в дома, чи в дорозі памятайте о Бозі.

Бога взивай і руки прикладай.

Коли не пиріг, то і не пирожися.

Ліпше з розумним загубити, як з дурним знайти

Не святі горшки ліплять. (Вчися щось робити, а зробиш).

Застав дурного поклони бити, а він собі голову розібе.

Вчися не до старости, але до смерти.

Молодість — мід, а старість — хліб

Дотанцював до того, що не може ходити.

Крути верти — треба вмерти. (Від смерти не викрутишся).

РИМОКАТОЛИКИ УКРАЇНЦІ

В Галичині всюди було багато римокатоликів. Греко-католики вважали їх Поляками, отже і ті римо-католики себе Поляками вважали. Хоч се від ніг до голови були Українці. Вони по українськи говорили, ціла їх культура була українська. Ріжнилися вони від греко-католиків лише тим, що говорили молитву по польськи і були членами польського костела.

Якже зявилися в Галичині римо-католики? Чи всі прийшли вони з Польщі? Ні! Се були місцеві Українці, яких в часі панщини польські пани златинщили, або польські ксьондзи до костела перетягнули. В історії знаходимо, що деякі польські пани примушували ціле село до переходу до костела. А се було остілько легче, що мовляв, — наше і наше, то "вшистко едно". Та сама католицька віра, той сам папа наш і ваш.

А вже окремо латинщили тих, що належали до панської прислуги, що були наставниками при панських господарствах

Тут Катерина звалася вже Касею, Івана звали Яном. Будучи на близькій панській службі, де таким легче жилося, [illegible] за волею своїх панів і вже [illegible] своїх дітей в костелі, де їх [illegible] Казімежами, Яськами, Томашами, Ядвігами. Так ті нові Поляки по[illegible]вали. Переміняли і їх родинні назви. З Козака робили Козачека, або Козачковського, з Коваля Ковальського.

А коли чиєсь родинне імя вже перед ним кінчилось на "ский", чи "цький", то к[illegible]и: "Ти маєш польське імя, а [illegible] що ти Поляк". І чоловік вірив.

[illegible] ви, що кінчаться на "ский", "цкий", не є польські. Їх мають Поляки, [illegible] мають Українці, се прикмети української мови таксамо як і польської. Ка[illegible]цький, український, волин[illegible] [illegible]вівський, козацький, князів[illegible] [illegible]ський, київський . . . Хіба [illegible] вже польські? Ні! Се українські [illegible]анська мова має лише та[illegible] на означення звязків чоловіка [illegible] з якого він походить, або зі [illegible] з якою він вяжеться.

[illegible]бний лад творилися інші по[illegible] Хлібецький, Городецький, [illegible], Топорівський, Цибульський [illegible] Закінчення на "ський", "цький" [illegible] в Українців нічого спільного з Поляками

[illegible] Поляки се використовували, а [illegible] Українці не застановлялися як [illegible] отже легко було Полякам повірити

[illegible] ще одна справа неясна. Був по[illegible] кожний шляхтич, се Поляк. А [illegible] між селянами і міщанами були в Галичині "шляхтичі" ще за панщини Вони мали більше волі, мали більші права, ніж звичайні панцизняки. Отже був погляд, що вся та шляхта, то Поляки.

Надії воно було не так. Давно була українська шляхта, але вона звалася "боярством". Бояри під Польщею закинули свою назву "бояр" і взяли польську назву "шляхтичі". Однакож і за давної Польщі українські шляхтичі уважали себе Українцями. Так під Польщею були шляхтичі польські і шляхтичі українські.

Боярські, чи шляхотські родини були колись багаті, освічені і мали більше прав, як звичайний нарід. Але багато з тих родин зубожіло, та все ж і ті зубожілі свої права задержували бодай до якоїсь міри. Так повстала "шляхта ходачкова", така, що вже не мала чим їздити, а тілько пішки мусіла ходити, але вважала себе шляхтою. І такі легко польщилися, бо не розуміли, що їх "шляхетство", то давнє українське "боярство".

Та головне, що Поляки сотні літ тягнули, намовляли і примушували Українців до переходу на латинство. Так пр. 1788 р. дідич Франц Кушель примусив цілу громаду Вирів перейти до костела.

Історія каже, що коли Єзуїти в 1841 році провадили місії в повітах Тернопільськім, Чортківськім і Золочівськім, то перетягнули багато греко-католиків на латинство.

В Львові навіть перед першою війною греко-католики під польським натиском переходили сотнями на латинство.

А ще давніше Поляки перетягнули багато українських багатих родин на латинство, як Острожських, Вишневецьких, Заславських, Збаражських, Шептицьких, Сапігів, Виговських. Жолківських і багато других.

Коли в Галичині були дійсні Поляки, що прийшли з Польщі, то їх було дуже мало. Се хіба були урядовці, що їх Польща сюди насилала. та двірська прислуга, що польські пани, коли приходили на українські землі, з собою з Польщі забирали

Отже назагал галицькі римо-католики, які є нині в Канаді, се дійсно Українці, яких батьків, дідів, чи прадідів Поляки до костела затягнули.

Кажуть, що митр. Андрей Шептицький пригадав собі, що його предки були Українці, отже до Українців вернувся Добре! Але на такий лад повинні галицькі римо-католики до Українців вертатися. Їх предки були православні, пізніше Поляки накинули унію, а ще пізніше потомків тих давних православних завели до костела.

Отже ясне, що і ті римо-католики повинні до свого вертатися. Ще більше і тому, що Польща завсіди була такою, що нині навіть дійсний Поляк може подумати: "Красше було б аби я не був Поляком".

А що має сказати той, що його предки були українцями?

Бувший римо-католик.

В АМЕРИЦІ ПОЧТА ПОДОРОЖІЛА.

Дотепер в Стейтах на лист [illegible]вали 3-центову марку, а тепер треба буде 4-центової. На почтові картки треба буде 2-центової. Листи воздушною почтою піднесено з 6 на 8 центів. Поспішні листи (спешил деливері) з 14 на 20 центів Також оплата газетних посилок підноситься Зменшено вагу пакунків посиланих почтою. І листоноші будуть приносити листи раз денно, а не два рази

ПАНЧУК В СТОКГОЛЬМІ.

Відомий з Канади Богдан Панчук, що перебуває тепер за морем, був недавно в Стокгольмі в Швеції на конференції де були представники балтійських народів та представники шведської преси Шведська преса багато писала про Українського делегата Панчука Поза тим Панчук зробив ряд візит (відвідин), був в Канадийського посла і в Канадийського Консуля, причім порушив справу еміграції Украинців зі Швеції до Канади.

АЗІЯТИ В КАНАДІ

До Канади прибули делегати урядів з Азії, — з Індії, Пакістану і Сіяму, щоби розвідались про тутешнє життя і працю, головно в рільничо-господарській частині. Що тут сіють, як працюють, як продають і т. п. Канадійські способи можуть і їх краям придатися.

ЖНИВА В КАНАДІ Й АНГЛІЇ.

Засіви в Канаді багато потерпіли від посухи, що була в деяких сторонах, а в часі жнив від дощів. Також в Англії безперестанні дощі понищили багато збіжжя на пни, багато позростало. Шкоди багато

ЗНОВ ПЕРЕГОВОРИ В КОРЕЇ.

Большевики перервали переговори з аліянтами майже місяць тому назад, а тепер знов готові переговорювати. Однакож ті, що знають большевиків, не дуже вірять, що і з тих переговорів щось вийде

ЗАНЕПОКОЄНІ СЛАБІСТЮ КОРОЛЯ.

Перед королівською палатою в Лондоні збирається багато людей, що раді знати про стан здоровля Короля. В неділю 23-го вересня мав він операцію, та аж по кількох днях побачиться як буде.

КІЛЬКО БУДЕ ПШЕНИЦІ В КАНАДІ.

Обчисляють, що сего року Канада буде мати 546 міліонів бушлів пшениці. Коли б була гарна погода, то було би 10 міліонів бушлів більше. В Манітобі буде 50 мільйонів бушлів, в Саскачевані 334; а в Алберті 162 міліони

МАНЕВРИ В НІМЕЧЧИНІ.

Тепер в Німеччині провадяться великі маневри військ, що там є. І британська команда запросила бувшого німецького генерала, Гіза, і сім офіцерів, щоби були присутні на маневрах. Такого дотепер не було. Поволи Німеччина здобуває давний грунт

СЕЛЯСІ В КЛОПОТІ.

В Етіопії, де панує відомий вже Селясі, тепер неспокої. Викрито заговірників, що хотіли Селясія вбити і завести републиканський лад. Після викриття заговірників хтось кинув бомбу на палату наслідника престолу, Асфу Вассана. Кажуть, що причиною неспокою є загальне убожество населення, але можуть бути і посторонні чужі впливи. Багато осіб там поарештовано

ЯПОНІЯ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

В Японії приготовляють окрему поліцію, що має слідити за роботою комуністів в краю

В ШВЕЦІЇ МОЖЕ ЗМІНИТИСЯ.

Дотепер Швеція має соціялістичний уряд, як й Англія, і стан життя там подібний до англійського. Уряд над всім має контролю, як в Англії І шведський соціялістичний уряд не хоче мішатися в нинішну світову політику. Та виглядає, що при будучих виборах може вийти інший уряд і тоді Швеція прилучиться до тих держав, що нині готовляться оборонитися перед наступом Росії

КАРАЮТЬ І ВЧАТЬ.

Давно люде розуміли, що злочинця треба лише карати, — замкнути в арешті і тримати. Тепер розуміють, що злочинця треба і вчити, а він може стати добрим чоловіком

В Канаді є тепер сім арештів, де сидять злочинці засуджені на довшу кару, в яких є коло 2,000 таких засуджених, що беруть ріжні кореспонденційні курси, отже вчаться. І певно, що з таких будуть вже красші люде.

Тепер переглядали життя бувших злочинців з Колинс Бей тюрми в Онтарії, і виходить, що 80 процент з тих, що в тюрмі чого будь вчилися, тепер дуже гідні люде

Розуміється, що і між злочинцями є ще такі, що їм ніщо не поможе хіба бук

ПОДЯКА.

Складаю щиру подяку громадянам в Ню Торонто, що в неділю 26-го серпня прощали мене при відході на іншу парохію. За прощання і переданий мені дар нехай Господь обдарує їх всім добром.

Знов в неділю 9-го вересня в Брендфорді і Престоні громадяне влаштували прощальну несподіванку моїй дружині і донечці і дали їм дарунки. Я не міг бути, щоби особисто подякувати, отже тут моя щира подяка і нехай Господь нагородить їх за їх щирість. Я прилучую свою подяку до подяки дружини.

Також громаді в Ошаві, якої не міг попрощати, щира подяка за співпрацю в часі моєї обслуги.

А всім разом здоровля, довгого життя та всього добра.

о. Т. М. Кисілюк.

НЕСПОДІВАНКА І ДОБРЕ ДІЛО.

Коренадо, Алта, — В суботу вечером 1-го вересня, рідня і сусіди приготовили несподіванку п-ву Горбаям в їх таки домі, для відзначення 25-ліття їх подружжя. Господарем вечера був п. Василик, і промовляючи попросив ювілятів до гарно прибраного стола. Дальше все гарно йшло святочним ладом, з промовами і побажаннями. На кінці передано дарунок від рідні і присутних.

Ювіляти походять з села Волощини, пов. Бібрка, в Галичині.

Між зібраними виринула також думка зібрати хоч малу жертву на дорогий наш "Вістник", отже зібрано $6.70.

Жертводавцям щира подяка, а ювілятам в здоровлю і гаразді дочекати золотого ювілею.

М. Пілюта.

ЦЕРКОВНА ГРОМАДА В ТОРГИЛД

Торгилд, Алта, — Громада наша [illegible] але при [illegible] і наших священиків побудувала церкву і потроха [illegible].

Гарного [illegible] дня 9-го вересня 1951 було торжественне посвячення угольного камени під церкву, а посвячували парох о. Василів та о. Сенишин з Едмонтону.

Церковна громада зорганізувалася 1[8] березня (марта) 1945 року. Перша відправа була в школі 1-го липня. 1945 і 1946 р. почалася будова церкви. Нині церква досить прибрана, а громада зросла з 16 членів на 40.

Хоч в нас є багато своїх видатків, але громада інтересується і ширшими справами поза собою. Вона висилала делегата на Собор минулого року, а також і цего року висилала. Він розказав, як Собор відбувався і що вже наша Церква буде мати повний єпископат.

Ми тому дуже раді, отже певне, що наші вірні будуть ще ра[зніше] підтримувати Церкву і Консисторію.

Церква, се наша Духова Мати отже наш обовязок щиро дбати, щоби вона якнайкрасше розвивалася.

Д. М. Якимець.

НОВА ЦЕРКОВНА ГРОМАДА.

Лаклабіч, Алта. — Се місто понад 150 миль на північний схід від Едмонтону. Перед 10 літами Українців тут було мало і ходили до церкви в Крейгенд. Нині є тут багато Українців, і мають навіть свого посла, Лобая.

Перше Богослуження мав тут о. Керніцький при кінци січня, друге о. Василів 2 вересня 1951 р. в англіканській церкві. І по Богослуженню священик заговорив про конечність мати тут свою церкву. Справу обговорено так, що Лаклабіч має стати осередком нашого церковного життя на півночи і в будучині повинен тут мешкати священик.

Знов мала відбутися ширша нарада делегатів з сусідних громад — Грезленд, Сарейл, Бойл, Кєллин, Бондерингг Ривер і Крейгенд, але через дощі не прибули. Лише громадяне з Крейгенд були.

Деякі громадяни дали вже поважну кількість будівельного матеріялу і грошей, отже дім для священика мусять спільно вирішувати, в голоси, що найкрасше мешкати священикови в Лаклабіч, бо розїзд на околиці легкий чи поїздом, чи басом.

Свящ. Василів проголосив Богослуження на 14-го жовтня в Бойл і повідомить другі громади, нехай вишлють туди делегатів, щоби обговорити справу і взятися до будови мешкання для священика, що Консисторія в будучині призначить на той округ.

До Заряду Церковної Громади в Лаклабіч вибрані: голова — Василь Гордійчук; заст. голови — Федько Варава; секретар-касієр — Ілія Ткачук; господар — Василь Салогуб; старший братчик — Петро Іванчук. Контрольори: Григорій Кирильчук, Михайло Кирильчук, Іван Іванчук.

Треба побажати новому Церковному Заряддови успішної праці для нашої Святої Української Православної Церкви.

В.В.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвиннипеґського Округа

30. Неділя — Поплярфілд.

ЖОВТЕНЬ:

14. Неділя — Брендон і Попляр Парк.
21. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
28. Неділя — Говор і Поплярфілд.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Брендон і Попляр Парк.
8. Четвер, Св. Димитрія — Тиндал.
18. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
21. Середа, Арх. Михаїла — Іст Селкирк (храм).
25. Неділя — Поплярфілд і Говор.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Гадимво.

Тел. 798 — Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Росборн.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Сенді Лейк.
14. Неділя — Менa.
21. Неділя — Січ.
28. Неділя — Оквборн.

Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ

30. Неділя — Гарленд.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Драй Ривер.
14. Неділя — Етелберт.
21. Неділя — Пайн Ривер.
28. Неділя — Гарленд.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Ренвер.
8. Четвер, Димитрія — Ворд.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Пайн Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Драй Ривер.
25. Неділя — Гарленд.

В місяці жовтні буде вкрема Богосложення в кожній громаді, як День Подяки.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Айтуна.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Ріджвайн.
14. Неділя — Тудів.
21. Неділя — Вишарт.
28. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Посетна.

ЖОВТЕНЬ:

6. Субота, Зач. Ів. Хрест. — Федора.
7. Неділя — Радвей.
9. Вівторок, Івана Богосл. — Пево.
13. Субота, Михаїла і свящ. Григорія — Сірела.
14. Неділя, Покрови — Бойл (збори Окружної Ради).
20. Субота, муч. Сергія — Егремонт.
21. Неділя — Редвотер.
27. Субота, преп. Параскевії — Деньюб.
28. Неділя — Посетна.

Увага: Всюди буде свято "Дня Подяки" з молебнем.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. І. Майби

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Мейбрадж; 7 год. веч. вечірня в Глен Елдер.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Канора, День Піонірів.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, округ Гефорд, Саск.

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Крайдор.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Медов Лек.
14. Неділя — Витків.
21. Неділя — Гефорд.
28. Неділя — Мейфер.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Біллан.
8. Четвер, Димитрія — Витків.
11. Неділя — Редфилд.
18. Неділя — Гефорд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендо.
25. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Смокі Лейк.
14. Неділя — Беллис.
21. Неділя — Смокі Лейк.
28. Неділя — Спеден.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Йосифа Тріски

ВЕРЕСЕНЬ.

30. Неділя — Завале.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Вілингдон.
14. Неділя, [illegible] — Борівці (храм).
21. Неділя — Андрю.
28. Неділя — Новий Прут.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Вілингдон.
8. Четвер, Димитрія — Лужани (храм).
11. Неділя — Андрю.
18. Неділя — Катерін.
21. Середа, Арх. Михаїла — Завале (храм).
25. Неділя — Сучава.

Адреса, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

30. Неділя — Свате.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Гвес.
14. Неділя, Покрови — Арран.
21. Неділя — Норквей.
28. Неділя — Гвайтбіч.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Гвес.
8. Четвер, Димитрія — Стінен (храм).
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
21. Середа, Арх. Михаїла — Мелвіл.
25. Неділя — Гвайтбіч.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Гвес.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Глен Елдер.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
19. Середа, о. Миколая — Свон Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобвер.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Гвайтбіч.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Семборг.

Адреса: 554 — 7 ст., — Іст. Тел. 3785. Принс Аберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Дафин, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя — Дафин.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — Ешвил.
14. Неділя — Роритон.
21. Неділя — Дафин.
28. Неділя — Сифтон.

Адреса: [illegible], Дафин, Ман. Тел. 558W

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

1 П 18 Вересень. Преп. Евменія
2 В 19 Муч. Трохима, Савватія
3 С 20 Вмч. Евстафія Плакиди
4 Ч 21 Ап. Кондрата з 70-ти
5 П 22 Преп. [illegible] Антонія
6 С 23 Зач. св. Івана Хрестителя
7 Н 24 Н. 16 по З. С. Првмч. Теклі
8 П 25 Преп. Евросинії Александ.
9 В 26 Івана Богослова муч. Хрис.
10 С 27 Муч. Калістрата і 39 воїнів
11 Ч 28 Муч. Харит[она] [illegible]
12 П 29 Преп. Киріяка [illegible]
13 С 30 [illegible] Київського
14 Н 1 Жовтень Н. 17. Покрови
15 П 2 Андрея Христа [illegible]
16 В 3 Преп. Діоніс[ія] [illegible] Печ.
17 С 4 [illegible] Володимира
18 Ч 5 Муч. Харит[ини] [illegible]
19 П 6 Ап. Томи [illegible]
20 С 7 Муч. Серг[ія] [illegible]
21 Н 8 Н. 1[8] [illegible]
22 П 9 Ап. [illegible] з 12-ти
23 В 10 Муч. [illegible]
24 С 11 Ап. Филипа [illegible]
25 Ч 12 Муч. [illegible]
26 П 13 Муч. [illegible] Печ.
27 С 14 Преп. [illegible]
28 Н 15 Н. [illegible]
29 П 16 Муч. [illegible]
30 В 17 [illegible] Соб.
31 С 18 Ап. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ВЕРЕСЕНЬ

30. Неділя — [illegible] Маковик
7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. А. Горбая

30. Неділя — [illegible]

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

30. Неділя — "[illegible]"

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Бох [illegible] Саск.

о. В. Апонюка

Адреса: Бох 51, Гефорд, Саск. Тел. 53.

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible] (храм)
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

30. Неділя — [illegible]

ЖОВТЕНЬ

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Бох 52, [illegible], Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ВЕРЕСЕНЬ.

30. Неділя — Толстой.

ЖОВТЕНЬ.

7. Неділя — [illegible]
14. Неділя — [illegible]
21. Неділя — [illegible]
28. Неділя — [illegible]

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ:

30. Неділя. Гол. 6. УВ 4. Літ. 2 Кор. 4: 6-15. Єв. Мат. 22: 35-46.

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя. Гол. 7. УВ 5. Літ. 2 Кор. 6: 1-10. Єван. Мат. [illegible]
14. Неділя [illegible] Євр. 9: 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.
21. Неділя. Гол. [8]. УВ 7. Літ. 2 Кор. 9: 6-11. Єван. Луки 5: 1-11.
28. Неділя. Гол. [illegible] УВ 9. Літ. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 6: 31-36.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

TH[E HER]ALD [illegible] 526 WI[NNIPE]G, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., October 1, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1951. ЧИСЛО (903) 19

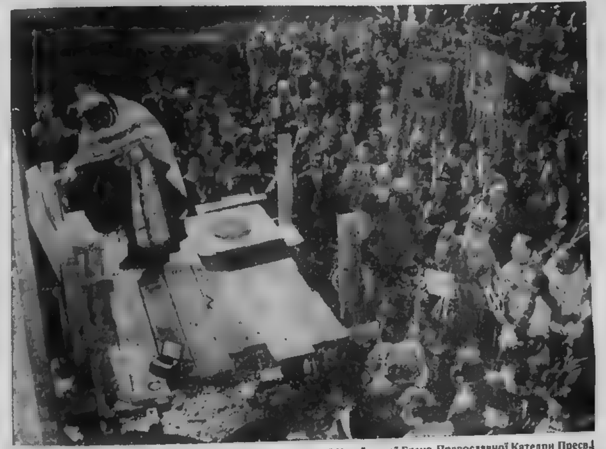

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ Всеканадійської Української Греко-Православної Катедри Пресв. Тройці у Винипегу відбулося 30-го вересня. На підвищенню о. д-р С. В. Савчук помазує камінь свяченою оливою в присутности духовенства і вірних. Зправа видно Впреосв. Митрополита Іларіона та священиків, що брали участь в Архиерейській Службі Божій.

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕННЯ КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ В ВИНИПЕГУ.

Понад тисячу православних українців Винипегу й околиць були свідками великої події в життю Української Православної Церкви в Канаді, що сталася в неділю 30-го вересня у Винипегу.

Того дня Владика Іларіон — Митрополит Винипегу і всієї Канади — посвятив угольний камінь Всеканадійської Катедри Пресв. Тройці, долішна частина якої вже на викінченню. Посвячення наріжного каменя попередила Архиерейська Служба Божа в сослужінню чотирьох священиків: д-ра С. В. Савчука, Є. Грицини, І. Дмитрова, Ф. Керницького. Гарно співав недавно зорганізований Катедральний Хор під дириґентурою Володимира Богоноса.

Владика Іларіон виголосив повчаючу проповідь про те, як треба любити Бога й Його Церкву. При кінці Служби Божої Владика промовляв про ролю, що її Українська Православна Церква відограла в історії нашого народу та яку велику вагу прикладали до Неї українські князі, бояри, гетьмани, міщанство і селянство, взагалі весь боголюбний український нарід. Історія Нашої Церкви, це історія української нації, говорив Владика і закликав, щоб православні українці Канади допомогли завершити будову Катедри пресв. Тройці.

Після посвячення відбувся обід, який приготовило Жіноче Товариство ім. Л. Українки (відділ Союзу Українок Канади).

Загальна збірка принесла понад три тисячі долярів на фонд будови Катедри.

Погода надзвичайно сприяла і на торжестві були люди з деяких дальних околиць. Були й гості зі Зєдинених Держав.

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ В ВИНЯРД.

В неділю, 23 вересня ц. р., відбулося врочисте отворення ново-збудованої Української Православної Церкви в Винярд, Саск. Архиерейську Службу Божу відслужив Владика Іларіон, Митрополит Винипегу й всієї Канади, а співав церковний хор з Саскатуну, під дириґентурою п. О. Єфимчука. Пополудні того ж дня цей хор також дав прекрасний Концерт в місцевім театрі, на нім були також чужинці, які опісля не могли нахвалитися красою української пісні та виконанням хору.

Православним українцям у Винярд належиться щире признання за те, що вони в короткім часі та при розмірно малих силах доконали такого великого діла, як побудовання своєї рідної святині.

ЗІЗД КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ У ВИНИПЕГУ

Зізд Колеґії св. Андрея і складових [illegible] Союзу Українців Самостійників [illegible] в Винипегу в пятницю, [illegible] 11 листопада ц. р. [illegible] Комітет приготовляє багату й [illegible] програму. Сесії зїзду будуть відбуватися в Колеґії та в салі під церквою св. Михаїла, а послідна сесія, в неділю пополудні відбудеться в салі Українського Національного Обеднання. Тут також відбудеться величавий концерт в неділю ввечір. В концерті візьме участь також великий мішаний хор Катедри Пресв. Тройці в Винипегу, під управою загально відомого дириґента п. В. Богоноса. Цей хор вперше виступив підчас Архиерейської Служби Божої в день посвячення угольного каменя Катедри Прв. Тройці в неділю 30-го вересня, й пописався якнайкраще.

Докладна програма Зїзду буде наперед оголошена в пресі.

Побажаним є, щоби наш загал в Манітобі взяв у зїзді масову участь.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(ДО ІСТОРІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ)

ГАЛИЧИНА ПЕРЕХОДИТЬ ДО АВСТРІЇ.

Українці голі і босі.

При першім розборі Польщі 1772 р Австрія забрала Галичину. Уніяти прийшли сюди крайними жебраками.

Нарід поневолений, приголомшений; нема шкіл; нема української інтелігенції; нема багатого міщанства; нема українських організацій; нема української літератури. Священики бідні, несвідомі. Коли 1783 р. австрійський референт (справоздавець) оглядав Галичину, то ствердив, що на 30 священиків один мав сяку-таку освіту, а деякі і не вміли писати. Читати ще мусіли вміти.

Досить пригадати, що 5 літ по прилученню Галичини до Австрії австрійський уряд **заборонив польським панам** (інших не було) **гнати греко-кат. священиків на панщину.** І священики були панщизняками. Каже історія:

"Сільський священик мало ріжнився від селянина. Жив в нуждённій хатині, орав, пив, бідував. Можна було бачити, як священик в подертій одежині, з обойчиком (ковнірцем) на шиї, з люлькою в роті, з батогом в руках йшов коло своїх коней, або волів". (Возняк: "Як пробудилося українське життя . . .")

Не було шкіл для виховання греко-кат. священиків, отже щоби мати хоч якихнебудь, тому єпископи в Перемишлі та Луцьку брали писарчуків та дяків, що знали письмо польське і церковне, і підучували на священиків. Ті кандидати днем ходили на зарібки, а вечером вчилися, і по кількох місяцях ставали священиками. Жартом звали їх "лущаками". Чи могли ті малосвідомі священики бути якоюсь українською силою?

А яким був церковний висший провід? Він складався коли не з цілих Поляків, то зі спольщених Українців. Його мовою була лише польська мова і в бесіді і в письмі. Він поводився по польськи, знав лише польський лад, думав по польськи.

Від народу він стояв далеко і з ним стрічався лише посередно, через Церкву. Адже нарід був власністю польських панів-дідичів (інших і не було); нарід був панщизняним матеріялом. Рабами.

Навіть красші з церковного проводу не могли знайти під ногами широкого і твердого українського ґрунту. І як передтим церковний провід служив без застережень польському урядови, так з переходом під Австрію він готовився служити урядови австрійському, і служив.

Нарід і його доля не був журбою церковного проводу. Коли і згадувалося, що йому треба освіти, то розумілося головно вузько релігійну освіту. Про широку національну освіту не було і думки. Та і не диво. Те начальство вийшло з польських шкіл, з польського окруження, з польського ладу. Се були вдійсности Поляки греко-католицького обряду, хоч вони і вийшли з українського роду. Поза обрядом вони дуже мало були Українцями. В їх розумінню коли народови було чого треба, то хіба Катехизму церковною мовою, або церковно-польсько-українською мішаниною.

Воно до якоїсь міри мало на увазі долю й освіту низших духовних, бо духовенство безпосередньо входило в круг його справ. Взагалі ж Церкву, як інституцію, воно обороняло як свою посілість, як річ йому потрібну, і доказувало Полякам, як висшим від себе, що воно має до Церкви право, бо до "схизми" не хилиться. Се був одинокий доказ на свое право до Церкви. Українство їхньої Церкви не мало в них великого значіння.

Важні справи, які те начальство мало на увазі і під Польщею, а дальше і під Австрією, були такі:

1. Рим, папа. Він голова всьому. Він має вирішувати справи їх Церкви, а не вони.

2. Державний уряд. Від нього залежить багато їх особистих справ, а також і церковні справи в великій мірі.

3. Поляки, — як довголітні їх учителі і наставники. Як ті, що і папа з їх голосом числиться більше, ніж з їх голосом. Отже на Поляків треба оглядатися, з ними числитися.

Взагалі вони не вважали себе повними господарями в Церкві як Українці, ані Церкви не вважали дійсною власністю українського народу, до якої чужі не мають права.

Коли глянути дальше, то всюди було не красше. Проповіди в церквах виголошувалися по польськи, крім хіба деяких церков по селах. Мова в священичих домах була польська. Так, що дійсне українство залишилося лише в безпросвітних панщизняків селян. До такого стану довели католики Поляки з папами український нарід накинувши йому унію.

Такою була уніятська Церква, коли Галичина прийшла під Австрію. Сюди перенісся і той лад, що був під Польщею. Поляки і тут стараються затримати свою висшість і власть над Українцями і їх Церквою. Як воно тут було, послухаймо, що каже католицький "Начерк Історії Унії":

"Коли Галичина прийшла під панування Австрії, відносини між гр. католиками (зн. Поляками!) не змінилися на лучше. Мимо виразних і повторних заборон Ап. Престола (папи) підтримувано перехід католицьких Русинів на обряд латинський. Вірні греко-кат. обряду і їх душпастирі находились в погорді і вважались в суспільнім життю чимось низшим. Руським Богослуженням і процесіям ставлено ріжні перешкоди. Віроісповідників Унії називано нераз "схизматиками", а їх церкви "синагогами". А крім того були змагання зі сторони латинського клира (духовенства) і ерархії (епископів) підчинити гр. кат. духовенство і вірних під власть і юрисдикцію латинських епископів". (Стор. 91).

Таке було під Польщею до 1772 року, і таке, як бачимо, Поляки почали ще продовжувати і під Австрією. Коли ж згадуються повторювані папські заборони, то питання: пощо папа ті заборони видавав, коли Поляки папських заборон ніколи не слухали? Очевидно видавав на те, щоби затримати в уніятів імя їх оборонця і щоби латинізатори мали на що покликатися; а цілком певне, що Полякам папа казав: "Робіть як лише можете! Ті заборони вас не повинні обходити."

Але таке робили не лише явні Поляки. Перемиський гр. кат. епископ Максим Рило (1785—1794), сам дійсний Поляк, вводив до Церкви багато дечого з латинського обряду, намовляв до переходу до костела, і казав свому деканови, що хотів би, щоби всі уніяти перейшли до костела і спольщилися, а він піде за ними. ("Відношеня Обрядові . . .").

Та знаходилися і красші одиниці між висшими духовними, що бачили лихо, журилися, але були безрадні. Так 1773 р. писав (по польськи) львівський консисторський офіціял (судовик) Левинський до архидіякона Левинського в Варшаві

"Я вже зжився з думкою, що швидше Русь згине, ніж ми чим будемо. Шкода велика, що ми вчилися чогось, бо коли б ми були так, як наші батьки, нічого не вміли й не знали, ми не відчували би тих кривд, які терпимо невинно; і не тільки те пониження не було б для нас таке прикре, але й відбування підвод (фірманок) так, як наші батьки їх відбували; а нарешті і наказ робити панщину не був би для нас такий прикрий, як теперішня недоля. А коли б нам надоїли панщина й підводи, то як православні селяне, легко могли б ми знайти опіку в Московщині . . . І певно швидше знайшли б її там, ніж в Римі . . . Шкода, що конфедератам (польській шляхті) не повелося: були б нас може вже вирізали й тим були би вспокоїлися, а так бють нас, бють, а не повбивають." (Возняк).

Отже і красші одиниці були стратили вже віру, що Українці, як нарід, можуть ще піднятися на ноги і жити. Та важне, що причину української недолі бачать вони не тільки в Поляках, але і в Римі, в папах, від яких тяжче добитися помочи, ніж від Москви. Знали вони, якто папи спішаться з помочею [illegible]

Від заснования унії, [illegible] Українці прийшли під Австрію, минуло вже було 176 літ, а від заведення унії в Галичині 70 літ, і за той час католицька Польща з папами так ущасливили уніятів, що лишалася [illegible]

Де ж тут була та [illegible] саюча сила католицизму [illegible] поміч, яку латинізатори [illegible] ють? Але на те є ла[illegible] робити з чорного бі[illegible] Українців, вихвалюючи [illegible] В згаданім "Начерку Істор[illegible] ці про Замойський Со[бор] (1720) говориться:

"Аж тепер двигнула [illegible] лицька Церква з кілька[illegible] і зажила новим свіжим [illegible] перва від Собору З[illegible] тася правдиво спо[illegible] Церквою Христовою".

Виходить, що від 1596 р. [до] 1720 (124 роки) уніятська Церква [illegible] Христовою Церквою пр[illegible] Та невже ж ходила вона [illegible] го ж Потій з Терлецьким [illegible] Рим 1595 року? І чому аж 1722 р. [illegible] ся з сну? Чому унія і папи [illegible] Церкви не пробудили?

Також — в чім вона двигнулася? До чого пробудилася? Адже при переході під Австрію вона була вже напів мертва. А Замойський Собор побалакав і розійшовся з тим, що рішив викидати з церков Іконостаси та ще дещо.

Та хоч латинізатори перекручують історію, але правди закрити не можуть. Хоч як подерте обертають, а діри видно, коли здоровими очима приглянутися.

З того, що латинізатори оповідають, видно, що Австрія знайшла уніятську Церкву в такім стані, як був евангельський подорожний, якого розбишаки обдерли, побили і зоставили при дорозі, щоби згинув. Для неї, як і взагалі для Українців, вже гріб був викопаний і хрест приготований. Лише Рука Божа вратувала Українців від загибели.

ФОТОГРАФІЇ З СОБОРУ

У.Г.П.Ц., що відбувся у Винипегу в днях 8 — 9, серпня ц. р.
можна набути по ціні 35 ц. за штуку, або три за доляра. Пишіть до:
GAVINCHUK STUDIO
Drawer D
Smoky Lake, Alta.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XV

"Гусак" в семинари.

Се було при кінци падолиста, або на початку грудня 1890 року. В семинари говорилося щось про якогось "гусака", але ми новики, себто "ґешіхта", нічого докладно про нього не знали.

Була ніч. Наше 45-те число (число кімнати 45) спало твердим сном, як се буває в молодих безжурних людей. Минула північ. Ми лежали як непорушні колоди. Аж нагло піднявся в нашій спальни несамовитий пекольний крик та вереск, що змішувався з пронизливим свистом, з гомоном бубна і з дивним ляскотом.

Розуміється, що се нас відразу розбудило. Ціла кімната була в червоних полумях яркого огню. Крім того я почув немилосердні удари по моїм тілі. Вони були тим болючіші, що покривало було зняте з мене. А над собою я побачив чорного і рогатого чорта з довгим хвостом. Сей чорний чорт видихував з рота огонь і перщив мене нагайкою.

По якімсь часі зникли з нашої кімнати всі чорти, залишивши по собі густі хмари смердючого диму.

[illegible] дня сміялися з нас старші [illegible] робили ріжні глумливі натяки [на] "ґешіхта", мовчали, бо й не було [що] відповідати. Зате вже тепер [illegible] заміри реванжу (відплати), [illegible] им "чортам", що в ночи знущалися над нами, тільки на другий рік [illegible] невинній "ґешіхті", якою тепер ми були.

Ось так "хрестили ґешіхту" в семинари. [В] той спосіб приймали її питомці [illegible] пеху.

[illegible] назва "гусак" пішла від того, [illegible] ні за чортів питомці з друг[ого року на]уки ставали гусаком перед [illegible] ..нати. В такім порядку вхо[дили] [illegible] і нападали "ґешіхту" [illegible] "[Ґеші]хтою" називали старші питомці [св]оїх молодих товаришів мабуть [тому, що] колись на першому році вчили [illegible] церковної історії, а по німецьки [вона н]азивається — "Ґешіхте"

Молодість має надмір енергії, яку [треба] [illegible] зужити, себто вона потребує [illegible] змагань, і діяльности. Коли [illegible] [дорого] доброго, то завзято робить і [illegible] би тільки надмір своєї сили на [illegible] ..бити.

ВМІВ ПОЯСНИТИ.

[Кажуть, щ]о в Італії та в Франції в монастирях і церквах було багато нібито давних святих річей, яких вже нині не показують так, як давно. Часом та сама річ була нараз в кількох місцях.

Є оповідання, що в одній церкві показують голову св. Івана. Відпустовці оглядають, а один з них каже:

Але ж я вже бачив голову св. Івана там і там . . .

Той, хто показував, подумав і каже:

Е, там є голова св. Івана, коли він був ще молодий, а тут, коли він був вже старший.

ЯК ВІН ГОВОРИВ БИ.

Був чоловік перший раз на якомусь поважному зібранню і слухав бесіди визначного промовця. Опісля говорить хтось чоловікови, що той промовець дуже вчений чоловік.

Чоловік призадумався і каже:

Бачу, що не дуже він вчений, коли так говорить, що його й дитина зрозуміє. Коли б він був великим вченим, то говорив би так, що його ніхто не зрозумів би.

КЕРНИЦЯ МОЛОДОСТИ.

Давна бувальщина.

Старинна історія оповідає про багатьох давних мудрців, як вони цілими літами по світі подорожували. Хотіли бачити інші народи, інші звичаї, інші державні лади.

І так раз старший вже професор, високої і дуже славної школи, вибрався в світ, як от і наш славний мудрець Сковорода, що три роки пішки вандрував по західній Европі.

А мав той професор двох щирих товаришів професорів і старшу поважну професорку.

Не було тоді залізниці і професор вибрався пішки. А [illegible] розмови взагалі не [illegible] так ще скора. Розум [illegible] Він до штрогонів не на[illegible] Він йде [illegible] ногою, розглядається, говорить з людьми, розпитує, розвідується. Вчиться. Тому він розум.

Минув рік, другий, а на кінци третього професор той вертається домів. І зараз приходять до нього тих троє старших його товаришів, та

Тепер розказуй, що ти бачив, що чув. Ми дома [illegible] ... Та слава Богу, [illegible] здор[ові] [illegible] Багато [illegible] розуму [illegible] ся тим з нами

Бачив і чув тільки, — каже професор, — що і не знаю від чого вам починати

Починай від найцікавішого, кажуть.

І почав професор оповідати

Найінтересніше, то хіба керниця з такою водою, що людей відмолоджує

А ти і таку керницю бачив, питають, — пив з неї воду?

Так, бачив, і бачив, як люде тую воду пили і молодими ставали, але сам тієї води не пив . . .

Чому ж не пив?

Не хотів! Та слухайте, я все розкажу. Зайшов я між великі гори. Верхи їх [illegible] сягають. А між ними долини, прірви [illegible] пропасти. А в скалах печери, [illegible] знає куди вони ведуть. І між тими горами знайшов я тую керницю. [illegible] віки, жінки . . . Пють тую воду, молодіють

А яким молодим можна стати?

Яким? Можна допитися до того, що [illegible] І принис тієї води з собою, ось вона!

І поставив на столі велику посудину з тією чудесною водою

Почали зібрані оглядати, — вода як вода. Чиста, прозора. І не хочеться їм вірити, що в ній така чудесна сила

Покушайте, — каже професор, — а побачите

Налив їм в чарки, як от наперстки

Ледви покушали, а вже чують, що се не звичайна вода. Наче весняним вітерцем повіяло. Нібн нова сила в них вступила. Випили ще раз і вже лице їх гладше, вже сивий волос чорніє. Ще випили, і ще, і ще, і бачать, що вони вже молоді, по двадцять і кілька літ кожному. І жінка стає вже молоденька. Стала перед зеркалом, зачісуєсь, чепуриться, волосся поправляє, оглядає себе з усіх боків.

А ті два професори, що прийшли, за молодих літ, сварилися за ту дівчину. Отже і тепер все те вернулося. Сказав один другому образливе слово, почали чертися, аж вкінци перевернули стіл. Посудина з водою впала і розбилася. І дорогоцінна вода пропала. І каже тоді старий професор.

— Тут вам і причина, чому я тієї води не кушав. Коло тієї керниці таке безголовя виробляєсь, як тут нині. Люде помолодівши по молодому поводяться, — бігають, кричать, по деревах лазять, по скалах, бються, або друться між собою як ви тепер. Отже я казав собі: "Красше бути старим і розумним, ніж молодим і дурним".

До сходу сонця сиділи ті приятелі, а тоді бачать, що вони знов старші стають. Треба би знов тую воду пити, та її вже нема. А як вже вернулися до свого звичайного віку, то говорять:

Правду ти казав! В молодих є тілесна сила, є втіха, є очайдушне завзяття, але розум їх діточий. Тілом великі і сильні, але розумом малі і слабосилі. Знак, що тіло скорше росте, ніж розум. Тепер вже і ми тієї води більше не кушали би. Розум, се правдива животворна вода

Багато ще оповідав їм той професор, коли знов сходилися, що він бачив і чув, а про ту керницю більше не допитувалися.

Пісня про Покров Богородиці

Голосимо радість усім вірним нині:
Діва Богомати в Влахериській святині
Святі свої руки над всіми підносить,
І помочи в Сина для всіх вірних просить

Рівно з Святими і Ангельським Хором
Зявилася Діва з своїм омофором;
Наче сонце ясне омофор сіяє,
І ним Богомати вірних покриває.

Андрей Тебе бачив своїми очима,
Як Ти заносила молитви до Сина,
А дальше всі вірні Тебе оглядали
І помочи в Тебе, Пречиста, благали.

Тому і ми нині думкою злетімо,
І Діву Покрову сердечно просімо,
Щоб своїм покровом і нас покривала,
Від всякого лиха нас охороняла.

На нарід наш ґрізно ворог наступає,
Кайдани на шию важкі закладає,
Заступає сонце і звязує руки,
Веде в неволю, завдає нам муки.

Заступи ж нас, молим, Свята наша Мати,
Не дай нам в неволі, в нужді загибати,
Щоб ми на волі Тебе прославляли,
А по смерти в небі Тебе величали

(За Богогласником.)

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Діставьте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте: — Address:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

З ЛАСКИ БОЖОЇ

См. МИХАЇЛ, Архиепископ Торонтонський і Східньої Канади

АРХИЄПИСКОПСЬКЕ ПОСЛАННЯ

До Високопреподобного Духовенства та Вірних УГПЦ Східної Канади.

Улюблені у Господі Отці-мої сопастирі і Ви мої Дорогі Брати і Сестри!

Благодать Духа Святого, мир і радість, нехай намножеться в серцях ваших

З волі Божої на Всеканадійському Надзвичайному Соборі УГПЦеркви, що відбувся 8-9 серпня ц. р. в місті Виннеґу, сталася велика і радісна подія, а саме: Сталося Ієрархічне завершення нашої УГПЦеркви в Канаді. Собор обрав на Правлячого Єпископа УГПЦ Високопреосвященнішого Владику Митрополита Іларіона, що тепер іменується „Митрополит Виннеґський і всієї Канади", а на Заступника Митрополита і Єрархального Архиерея Східньої Канади Собор обрав мене недостойного з місцем осідку в місті Торонті та з титулом: „Архиепископ Торонтонський і всієї Східньої Канади". Таким чином наша Свята Православна Церква в Канаді дійшла до повного завершення. Вона стала рівною і рівноправною сестрою інших Православних Церков світу.

Сповіщаючи про цю велику й радісну подію, я, як Архипастир ваш, здоровлю вас та кличу вас усіх віддати славу Богу, що після довгих зусиль з вашого боку сподобив Святу Церкву нашу дійти до повного організаційного та ієрархічного завершення.

Разом з цим Господь допоміг нашому Соборові упорядкувати і внутрішне управління нашої Святої Церкви. Воно побудоване так, що вже немає розділу влади; тепер і Єпископат і Консисторія складають одно управління під головуванням Митрополита, а в Єпархіяльних з'їздах та конференціях духовенства — під головуванням Єпархіяльних Єпископів. Отже, всі дочасні справи церковні будуть вирішуватися доброю волею та згодою всієї Церкви, як духовних так і мирян.

Слава Богу, що так допоміг нам!

Тепер перед нами встали почесні інші завдання, але для того, щоб знати що нам робити, треба нам згадати наших дідів та прадідів, починаючи від нашого святого й великого князя Володимира, як вони тримали свою Православну віру і як міцно стояли навкруги своеї рідної Православної Церкви. Також згадати чого вони могли досягти під її теплим проводом; бо вони лишили тисячолітню славну історію нашого народу, з такими досягненнями, з якими не соромно показатися між люди. Тож маємо славну тисячолітню традицію, з якої можемо і повинні ми навчатися.

Історія наша показує, що душею нашого народу завжди була православна віра та рідна Православна Українська Церква. Вона обєднювала та давала йому всебічне надхнення до великих духовних та й церковно-культурних чинів, які стали світильником не тільки для України, а й для майже всіх словянських народів.

Якщо лиха доля на деякий час припинила ті чини, то не знищила, бо бачимо, що вогонь віри і любови до Бога не погас у ваших серцях, він горить і гріє і світить, і саме тим, пояснюється те, що й ви опинившись поза Батьківщиною і навіть за океаном не тільки не розпорошилися, а навпаки, виросли в цілу Церкву та побудували і будуєте такі величні храми, що стають славою нашого народу серед чужинців. Цим ви показали, що ви гідні сини свого народу і прапор його гідности тримаете високо і міцно.

То ж, нехай не буде між вами тих, що втрачають, або, міняють свою віру. Нехай ніякі земні справи не розєднують вас, бо саме Свята Православна віра завжди єднувала наш народ, а рідна Православна Церква, то була його рідна мати, що про кожного від самого народження піклувалася, потішала в тяжких обставинах, а в старості ласкавою теплою рукою з сльозами проводжала до вічного життя.

Шануйте свою Матір Церкву! Немае на світі ордену, яким би можна було її достойно прикрасити за її заслуги перед нашим народом. Вона, як і Христос, облита кровю її кращих синів за добро і спасіння нашого народу. Станьте навкруги неї, як вірні діти. Нехай нікого небуде осторонь. [illegible] ви, молодь, не тікайте від неї, ви маєте заступити ваших батьків. Ваше ж життя попереді: Ви мрієте бути щасливими, але без Бога немає щастя, бо воно в серці поруч з Богом і вселяться в серця людей тільки в Церкві. Учіться, навчайтесь, навчайтесь чужого, але свого не цурайтеся. Не забувайте рідної мови, щоб розуміли науку Божу в рідній Церкві, бо немае вищого знання, як Богопізнання. (Ів 17, 3). Нехай небуде між вами поділу на давніх і новоприбулих. Всі вписуйтеся до [illegible] рідної Церкви, бо всі ви сини й [illegible] одного народу. Всі ви однако зазнали горя, у всіх вас одна мета — це добро нашого народу, де б він не був.

[illegible] усі рідній Церкві, хто чим може. [illegible] співайте, хваліть Бога рідним [illegible] вінок до ніг Христових із [illegible] рідного співу. Передавайте цей [illegible] пісня [illegible] дальше у віки. Ви мистці розмальовуйте святі храми так, щоб кожний хто зайде в нього почув себе, що він справді в Божому храмі та мимоволі [illegible] молитися. Ви архітекти будуйте [illegible] храми так велично, як то було в святому Києві, щоб світ знав, що Бог дарував нашому народові немалі таланти, і що сини його тих талантів не закопали.

Вас моїх Братів-Сопастирів молю: пасіть доручену Богом вам паству з любов'ю, [illegible] духовні батьки й брати; робіть це з [illegible] ради Бога. А вас мої Брати і Сестри [illegible] шануйте своїх пастирів, як духовних батьків, бо ж вони моляться за вас і за дітей ваших, аби мали щастя. Нехай вони це з радістю роблять, а не зідхаючи, бо те не корисне для вас (Євр. 13, 17).

[illegible] так у згоді та любові всі до святої праці на славу Бога та нашого народу, якому ви мусите духовно допомогти. Все це покаже, що ви достойні громадяни канадійської держави і матимете пошану і у влади і в громадян.

Нехай же благодать Духа Святого обєднує вас і підкріплює. Моліться за мене, вашим Архипастирем, а я буду молитися щоб Господь умудрив мене бути добрим [illegible] вас. Богові ж нашому нехай буде слава на віки вічні.

Амінь

Дано року Божого 1951, місяця серпня 20-го дня, в місті Торонто в Катедрі Св. князя Володимира.

30-ЛІТТЯ ВІДРОДЖЕННЯ ЦЕРКВИ НА УКРАЇНІ

(Ця стаття, надіслана зі Злучених Держав, через брак місця в Вістнику, скорочена остільки, щоби не ослаблює значіння великої події, яка сталася на Україні 1921 року, коли Українська Православна Церква увільнила себе від залежности Московської Церкви, проголосила себе самостійною і висвятила свій єпископат. — Ред. "Вістника".)

Минае 30 років, як Собор в Києві 23 жовтня, скинув московські пута й утворив Українську Автокефальну Православну Церкву.

Хоч від Володимира Українська Церква була звязана з царгородським патріярхом, то надалі вона була самостійна. Звязки з патріярхом були дуже слабі.

Та коли Переяславським договором 1654 р. Україна звязалася з Москвою, царі договір знехтували і почали Українців нищити. Окремо звернули увагу на нашу Церкву.

І так 1686 р. посилае цар до патріярха посла з дарунками і купує для себе Українську Церкву. Тому помогли і Турки, а патріярх Діонісій дістав 120 соболевих шкір і 200 червінців [illegible] в дарунок і Єрусалимський патріярх [illegible] Москва орудувати Українською Церквою на свою користь [illegible] Українцям.

По 1917 р. почала Церква [illegible] від Москви відвязуватися [illegible] голос за тим піднів [illegible] ського Собору в Києві [illegible] Василь Липківський. І за [illegible] йшов український нарід.

В 1921 р. наближався [illegible] широка приготовча пра[illegible] би від Москви цілком від[illegible] рити свій єпископат [illegible] вав провідний і [illegible] ського.

Вкінці зібрався Собор [illegible] фії Тут радились, широко об[illegible] ли, і по триденній молитві і пості 23-го **жовтня, 1921 р. проголошено відновлення Української Автокефальної Православної Церкви та її єрархії,** для проводу **якої висвячено Василя Липківського, як Митрополита Київського і Всієї України.**

Яка радість була і на [illegible] маси народу на майдані, [illegible] Всі відчували те, що ска[illegible] Шевченко "Розвалиться дом [illegible] з неї встане Україна... І помоляться на волі невольничі діти".

Та радість перенеслась в усі закутки України. А працю в усім вів Митрополит Василь. І він один готовий був на таке, на що інший не відважився б, коли "сильні віку" вели страшну протирелігійну пропаганду. Коли [illegible] лися, він явно закликав нарід, щоби твердо стояв при своїй Церкві. Митрополита арештували, випустили, знов арештували, але він не мовчав.

Вкінци приходить наступ комуністичної сили. Митрополита і йому близьких звуть "самостійниками", "націоналістами", "петлюрівцями", себто державними злочинцями.

І простелився тернистий шлях переслідувань і страждань. Але Митрополит не піддався. Не дивлячись на свій вік, 70 років, він ревно працював, ніби нічого не сталося. Його щирість, лагідність і розум привязував до нього тісно єпископів і мирян, між якими виділи, — Ол. Ярощенко, Степан Орлик, Йосиф Оксіюк, Микола Борецький. Переможцем в диспутах з безбожниками виходив еп. Теодорович, тепер Митрополит в Америці, Володимир Чехівський і другі.

Вкінци влада почала вимагати уступлення Митрополита. В 1927 р. був другий Собор. Посилано делегації до уряду, щоби Митрополит зостався, але не помагало. На Соборі агент ГПУ Корін, питае Митрополита, чи можливе тепер йому провадити Церкву. На те Митрополит:

"Христос будував Церкву не лише тоді, коли вільно проповідував, але і тоді, коли на хресті страждав. Я вважаю керівництво Церквою можливим при всяких умовах, коли на те буде воля Христова і Церкви".

Знов ходили делеґації, але дармо. Бачучи се, Митрополит сказав затревоженим зібраним:

"Чого злякалися? Кого крім Бога маємо боятися? Боятися може хто ради втіхи тіла готовий занедбати душу. Не звертайте на побічні шляхи. Тільки простий шлях найблизший до Бога..."

Більшість на Соборі пійшли за словами Митрополита, пійшли на муки і смерть. Всі вони з Митрополитом освятили кровю нашу Церкву, і заслужено ввійдуть в історію нашої Церкви як праведники і як святий примір для будуччини.

Наступником митр. Василя був Микола Борецький, гідний свого попередника і перший загинув як мученик в північних тундрах.

Митр. Липківського арештували 1924, 1925 — 26 і 27 року (час Єжова), а дальше його не стало. Не стало багато єпископів і вірних.

Згадуючи всіх їх мусимо схилити голови перед ними, як мучениками за нашу Українську Церкву і стреміти до того, щоби всі Українці зібралися коло своєї Української Незвалежної Православної Церкви.

о. В. К.

НАВІЩО РОЗКОПУВАТИ ЗБРУЧ?

В "Українських Вістях" з Німеччини, з 23 серпня, є такий допис:

"Навіщо розкопувати Збруч?" Я прочитала в "Християнському Голосі" з 15. [illegible] статтю: "Етапи розвитку української католицької церкви в Канаді" і [illegible]ся, бо там названо ворогом католицької церкви **поширення православія**, а православну церкву в Канаді названо образливо "свистунською" — від імени Василя Свистуна, одного з ініціяторів української православної церкви в Канаді.

"Прошу Вас, пане редакторе, вплинь[illegible] редакторів-християн з "Християнського Голосу", щоб вони були толерантнішими, а головне, щоб не розкопувати Збруча. Бо й справді — навіщо його далі розкопувати? Колись Гоголь писав, що "рідко котра птиця долетить до середини Дніпра", а у нас сьогодні Збруч набагато ширший від Дніпра... Шкода.

Марія Дубняк,
Бельгія.

"Розкопувати Збруч", се поширювати ненависть греко-католиків до православних Українців. А її католицькі політики поширюють не тільки в Европі, як з повисшого бачимо, але розтягають ту ненависть і на Українську Православну Церкву в Канаді, прозиваючи її "свистунською".

Висмівання, в культурних людей, се робота вуличників, людей без лиця, але католицькі політики люблять висміванням послуговатися. Ще від встановлення унії 1596 р. звали вони Православну Церкву "шизматицькою" і розбуджували до неї ненависть уніятів. Єзуїти розкидали летючки, де Православну Церкву висмівали. Кунцевич писав до Сапіги, що треба давати православні церкви на посміховиско ("на урангане"). Поляки католики звали і православні й уніятські церкви "синагогами", "божницями", а еп. Лев Шептицький доносив Марії Тересі, що уніятів (гр. католиків) звуть "собаками", а їх віру "собачою". Після недавної першої війни навіть польські ксьондзи звали греко-католицьких священиків хотрами, розбишаками, злочинцями, гайдамаками...

Положення греко-католиків таке, що найперше розбуджують в них погорду і ненависть до православних Українців, а вже окремо підкопують і греко-католицьку Церкву всіми способами, щоби її знищити і перевезти греко-католиків на латинство. Еп. Будка видав був в Канаді окремі тайні "Правила" (1915), як перетягати греко-католиків до латинства. Свящ. Боский (гр.кат. Бельгієць) писав явно в ґазеті, що канадійських греко-католиків мається перевести на латинство...

Отже "впливати на редакторів-християн" даремна праця. Треба освідомляти греко-католицький загал, треба розкривати перед ним роботу католицьких політиків, — се одно може мати успіх. Се одно може звужувати береги Збруча.

НОВІ СВЯЩЕНИКИ

В останнім часі ряди духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді збільшилися чотирма новими священиками. Ними є:

Ієромонах Йов Скакальський, який недавно прибув з Англії.

Ігумен Олександер Щербань, — прибув до Канади з Німеччини в травні цього року.

Свящ. Олександер Хомяк, Курокі, Саск., приєднався до УГПЦ в Канаді разом з громадою. Давніше о. Хомяк був греко-католицьким священиком.

Свящ. Михайло Кулинич з Райн, Саск. Він перейшов з місії еп. Богдана.

ЧИСЛО СВЯЩЕНИКІВ В АНҐЛІЇ ЗМЕНШУЄТЬСЯ

Англійський Тижневик „Спектейтор" вказує на зменшення кількости священиків в Англії. Перед вибухом першої світової війни англійська Церква мала 22 тисячі священиків. Сьогодні вона має 13 тисяч священиків, а в 1960 буде мати тільки 10 тисяч. „Спектейтор" робить висновки, що за 10 років та церква буде мати стільки священиків, скільки мала в початках 18 віку, коли населення виносило 10 мільйонів душ. Про причини такого зменшування числа священиків згаданий тижневик не говорить.

РАХОВАННЯ МІСЯЦІВ ПО УКРАЇНСЬКИ.

Є український спосіб рахування кількости котрий місяць має днів, а спосіб той легкий до запамятання. І так:

По 31 дневи мають, числяти від Нового Року: 1, 3, 5, 7, отже непаристі; зараз за ними йдуть паристі: 8, 10, 12. Коли взяти всі один за другим, то вийде 1, 3, 5, 7 8, 10, 12

Всі решта крім лютого мають по 30 днів. Се легкий спосіб до запамятання.

АЛЕ Ж ТО ЧИТАВ!

Пійшов хтось на празник в другу околицю, а коли вернувся, то оповідає.

— Але ж то дяка нині мають, що раз дяк! Як почав читати Апостола, так вам читав скоро, що ані одного слова не можна було зрозуміти. Але читав!

КІЛЬКО МАВ ЛІТ.

Оповідає батько малому синови, як Бог сотворив Адама. Слухав хлопець, думає, а так:

— А кілько літ мав Адам, коли його Бог сотворив?

Кінь на чотирох ногах, а спотикнеться.

І Бог тому не поможе, хто не хоче собі помагати.

Роби небоже, то й Бог поможе.

ПОПОВНЮЙТЕ СВОЇ БІБЛІОТЕКИ ЦЕРКОВНИМИ ВИДАННЯМИ

"Хата без книжки, як тіло без душі".

Любі Батьки й Матері та всі щирі опікуни нашої Молоді.

Людство здобуло собі дві великі речі, це огонь і книжку. При допомозі огню ми опановуємо природу, а при допомозі книжки карбуємо людське знання, щоб передати майбутнім поколінням. Читайте самі і привчайте до читання своїх дітей. Тому ми закликаємо Вас поповнюйте свої бібліотеки, або закладайте нові, свіжими церковними виданнями, які можете набути в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, по нищеподаній адресі:

1. Приятель дітей — молитовник для молоді $0.75
2. Добрий Пастир — молитовник для всіх 2.75
3. Вифлеєм — Катехизм для дітей .. 0.20
4. Поминик померших — для родин 0.50
5. Авор — оповідання з часів Ісуса Христа для молоді 0.15
6. Свята Христина — життя та діла 0.10
7. Десять Біблійних Оповідань — для всіх [illegible]
8. Життя Йосафата Кунцевича — доказові матеріяли 0.50
9. Оповідання з життя Ісуса Христа 0.25
10. Біблійне оповідання Старого Завіту 0.75
11. Історичні матеріяли до справ Унії 0.50
12. Чужа рука — причинки до історії Церкви 0.50
13. Діла чорної руки, або хто руйнує нас у Канаді 0.25
14. Коротка наука Закону Божого — Старий Завіт 0.30
15. Короткий нарис історії Християнської Церкви 0.50
16. Велик. Роковини — памятн. хата УГПЦ в Канаді 0.50
17. Протокол Сьомого Собору УГПЦ в Канад. 1.00
18. Котру віру приняв Володимир Великий 0.25
19. Служба Святому Володимирові Великому 0.75
20. Церковні пісні для академій на нотах (мімеограф) 1.00
21. Церковний спів — Служба Божа на нотах (мімеограф) 1.00
22. Порядок служб при архиєрейських заходинах 0.25
23. Чартер і Статут УГПЦ в Канаді 0.25

Замість дарунків на христини, імянини чи інші оказії — краще замовте видання Консисторії. Робіть своїм приятелям несподіванку. Пришліть належитість та спис книжок, які бажаете і подайте адресу кому вислати. Консисторія це зробить у вашому імені і це буде для вашого приятеля подвійна радість, а ви зробите подвійне добро, бо поширите книжку і допоможите Консисторії, а тим і цілій Церкві, а особливо замість ріжної чужої тандити — дасьте свому приятелеві рідну книжку.

Від одноразового замовлення щонайменше 10 книжок, даємо 10% опусту. При більших замовленнях і більше.

Книжки замовляйте в:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK/ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Винипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

ПРОГРАМА СОБОРУ.

1. Реєстрація делеґатів і гостей на Соборі.
2. Молитва Царю Небесний і відкриття Собору прот. С. В. Савчуком, Адмiнiстратором Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — в год. 2.00 пополудні.
3. Вибір Президії і покликання секретарів Собору.
4. Затвердження Реєстраційної Комісії та вибір Комісій на час Собору: Верифікаційної, Резолюційної, Розметової та інших.
5. Доповідь Адмiнiстратора о. С. В. Савчука про стан Церкви від послідного Собору.
6. Вступні завваги до проєкту зміни Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді, — суддя Я. В. Арсенич.
7. Розгляд проєкту зміни Статуту та його прийняття.
8. Створення Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
9. Вибір правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
10. Вибір других членів Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
11. Вибір Консисторії на підставі нового Статуту.
12. Становище Української Греко-Православної Церкви в Канаді у відношенню до цілої Української Православної Церкви і до інших Православних Церков.
13. Плян забезпечення священиків на старші літа та на випадок слабости.
14. Церква і Школа, — проф. Л. Білецький.
15. Справа Катедри Пресв. Тройці в Винипегу.
16. Справа Колеґії св. Андрея в Винипегу.
17. Буджет Української Греко-Православної Церкви в Канаді й утримання Єрархії та адміністративного апарату.
18. Прийняття резолюцій.
19. Закриття Собору.

У Соборі взяли участь Митрополит Іларіон (Огієнко), Архиепископ Михаїл (Хороший), сорок девять Священиків, члени Консисторії, члени Церковного Суду, члени Контрольної Комісії, і сто тридцять два делеґати від громад УГПЦ в Канаді.

Крім того було 361 гостей з цілої Канади, а також зі Злучених Держав Америки, між ними один священикк.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ СОБОРУ.

Середа, 8-го серпня, 1951.

В год. 9.30 рано Архиепископ Михаїл відслужив Архиєрейську Службу Божу в церкві св. Михаїла, при Дізраелі вулиці, з ним служили чотири священики. Співав хор під проводом п. В. Богоноса.

ПЕРША СЕСІЯ.

Година 3-а пополудні. У супроводі Духовенства до салі нарад Собору входить Впреосв. Архиеп. Михаїл; присутні встають, Владика їх благословляє; співають "На многі літа ..."

Адмiнiстратор Впреп. о. Мітрат С. В. Савчук відкриває Собор, витає делеґатів і гостей та взиває проспівати молитву "Царю Небесний ..."

Далі зазначує, що між нами нема нашого духовного покровителя, Впреосвященного Митрополита Полікарпа, тому просить Впреосв. Архиепископа Михаїла передати від імени Впреосв. Митрополита привіт і благословення Соборові.

Архиеп. Михаїл читає:

З ласки Божої
"Смиренний ПОЛІКАРП, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви на скитальщині.

До Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, в місті Винипегу, 8—9 серпня 1951 року.

УЛЮБЛЕНІ У ХРИСТІ!

Пройшов рік, як на просьбу Десятого Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, я взяв на себе обовязок духовно заопікуватися вашою Церквою, бо ж Церква залишилася тоді без Єпископа. Тією просьбою Собор ствердив вірність свою Церковному Переданню від перших віків християнства, про які Отець Церкви 3-го віку, Св. Киприян Карфагенський, висловився так: "Хто не з Єпископом, той не в Церкві".

Не міг я, через дальність, тяжкої для моїх похилих літ путі, прибути до вас, щоб "устами до уст поговорити" (2 Іоан. І. 12). Але ж відсутній тілом, я завжди духом був з вами, болів болями вашої Церкви, слідкував за повільним замиренням розбурханих в житті її пристрастей, втішався перемогою здорових напрямків в поглядах на лад у Церкві, подавав поради, щодо впорядкування на будуче канонічного устрою Церкви, благословив Єрархам УАПЦ, Архиепископові Михаїлу і Єпископові Платону, прийняти запрошення Консисторії УГПЦ в Канаді бути кандидатами на Єрархів Канадійської Церкви.

Нині, Господу Милосердному дякуючи, я маю радість вітати всіх вас, що зібралися на цей [illegible] Собор Канадійської Української Греко-Православної Церкви. Перед вами [illegible] надзвичайне — "впорядкувати, по слову Св. Апостола, недокінчене" (Тит. 1. 5.). Цей Надзвичайний Собор має в програмі найважливішу справу: "створення Єрархії УГПЦ в Канаді" (точ. 8.), щоб бути цій Церкві, маючи свою власну ерархію, канонічно православною Церквою. Історичним є цей акт у житті вашої Церкви. З ним тісно звязані й зміни в Статуті Церкви. Устрій Церкви повинен відповідати православним засадам соборноправности в Церкві, при яких одночасно заховується ерархічна засада в церковному управлінню, як було то в нашій давній Українській Православній Церкві за часів наших Князів і Гетьманів. Вірна основним традиціям Православної Церкви бiтьки [illegible] Свято[го] Князя Володимира, УГПЦерква в Канаді буде сильною, щоб створити духовні цінности в українськім народі в Канаді, як впродовж сторіч творила Православна Церква ті цінности на українських землях, коли була Церквою національною. Там були і часи поневолення її, ви[illegible].

В Канаді Церква живе в умовах релігійної [illegible] в таких умовах повинна бути [illegible] внутрішня духовна її сила, щоб при виливах і спокусах у вільному змаганні інших вір і культур, зберегти свою [illegible], виховати молоді покоління в любви до Рідної Церкви, а з тим і до рідного народу.

Рідна Церква в добі сучасних світових катаклізмів є для нас, не тільки в Канаді, а і скрізь, по краях розсіяння нашого народу — як той корабель, на якому перебуваючи, можна не потопитися нашому народові в чужому морі.

Я вірю, що розуміння цієї ролі Рідної Церкви наповнить серця всіх членів цього Надзвичайного Собору і це розуміння виллється в згідні, однодушні, в правді і любові, постанови Собору по всіх справах, для вирішення яких Собор скликано.

Нехай же "Отець милосердя і Бог усякої потіхи, що потішає нас у всякім горі нашому" (2 Кор. 1. 3-4) надхне вас благодатію Святого Духа.

Призиваю вседіюче Боже Благословення на Соборну вашу працю і бажаю повного успіху в ній, на добро і славу УГПЦеркви. Добрі вістки про мир, згоду та достойне вирішення всіх справ, для чого і зібрався Собор, дадуть і мені, на заході життя мого, велику втіху і радість духовну.

Бог миру і любові нехай буде зо всіма вами.

Митрополит ПОЛІКАРП.

Місяця серпня, 1 дня, Року Божого 1951.

Париж Франція.

Всі встають і співають "На многі літа ..."

Прот. С. В. Савчук: закликає до вибору Президії Собору й Комісій та пояснює, що згідно з [illegible] Президія складається з пятьох осіб, а саме з Правлячого Єпископа [illegible] Адмiнiстратора, і чотирьох [illegible] Президії, двох священиків та двох світських. Просить іменувати кандидатів до Президії.

Свящ. Т. Ковалишин: Вносить прот. П. Самця і прот. Д. Ф. Стратійчука до Президії, підкреслюючи, що згадані священики належать до найстарших священослужителів нашої [illegible] вибором виявиться [illegible] пропонує на світських членів Президії П. І. Лазаровича і Т. Гуменюка. Внесок піддержує Н. Боднарчук.

Свящ. Т. М. Ки[illegible] Вносить [illegible]

Принято одноголосно [illegible] Президії занимають свої місця.

Голова Президії Собору, о. С. В. Савчук, покликає секретарів Собору — о. Т. Ковалишина й І. Гуцуляка.

Оголошує, що Консисторія призначила до Реєстраційної Комісії о. М. Боднарчука, о. В. Сенишина, о. Е. С. Уляна і Н. Боднарчука; просить її в такім складі затвердити.

І. Горецький і д-р О. Данильчук: Вносять **Реєстраційну Комісію**, [illegible] покликаними Консисторією [illegible] затвердити. Принято одноголосно.

В. Фастрига і о. Г. Василів: вносять о. В. Федака, о. Ф. Керницького і І. Гуменюка до **Верифікаційної Комісії**. Вибрано одноголосно.

Др О. Данильчук і М. [illegible] Вносять П. Ковтуна і В. Т[illegible] до **Розметової Комісії**. — Вибрано одноголосно.

Ю. Стечишин і П. Ткачук вносять до **Резолюційної Комісії** слідуючих: о. С. В. Савчука, суддю Я. В. Арсенича, П. І. Лазаровича, І. Г. Сирника, Т. Гуменюка, о. Є. Грицину, о. Ф. Кульчинського, о. В. Слюзарчука і А. Оришака. — Вибрано одноголосно.

Предсідник подає, що згідно з оголошенням у пресі і на основі Статуту, який має бути змінений цим Собором, треба вибрати новий склад Консисторії і Контрольної Комісії, отже треба вибрати **Номінаційну Комісію**, яка була б помічна Соборові.

Свящ. П. Самець і П. І. Лазарович вносять до Номінаційної Комісії слідуючих: прот. С. Гребенюка, о. І. Дмитріва, д-ра С. Клімашка, Ю. Стечишина і Р. Соломона й І. Г. Сирника. — Вибрано одноголосно.

І. Р. Соломон і М. Понич вносять, щоби вибрати **Комісію Церковних Ви**-

дань з таких осіб: І. Г. Сирника, прот. П. Мельничука, прот. Ф. Кульчинського, о. Т. Ковалишина і Ю. Стечишина. — Вибрано одноголосно.

Суддя Я. В. Арсенич пропонує, щоб Комісія Церковних Видань добре перестудіювала видавничу справу нашої Церкви і ще цьому Соборові подала свої рекомендації.

Прот. Ф. Кульчинський запитує, чи Комісія Церковних Видань діє тільки в часі Собору?

Прот. С. В. Савчук відповідає, що так, і просить прот. П. Самця заняти місце предсідника Собору.

Прот. П. Самець підчеркує, що йому як і прочим членам Президії, припала велика честь проводити нарадами цього Собору, тому бажає, щоб Собор і його ухвали вийшли на користь Українській Греко-Православній Церкви в Канаді і Богови на славу. Витає Впреосв. Архиепископа Михаїла, членів Президії і всіх учасників Собору [illegible] твердить, що наша Церква [illegible] як евангельське гірчичне зерно [illegible] покриває широку канадійську землю від океану до океану. Були на початках у нас скромні сили, але дякуючи Божій Волі, нашій відданій праці, [illegible] і непохитній волі мати свою Рідну Церкву — маємо видимі успіхи. Взиває всіх учасників [illegible] провадити наради та одно думати — про славу і добро нашої святої Церкви. Просить Адмiнiстратора [illegible] С. В. Савчука дати свою доповідь про стан нашої Церкви від останнього Собору, 1950 р.

Мітрат С. В. Савчук подає звіт, в якому між іншим зазначує, що Десятий Собор [illegible] 1950 р., ухвалив таку р[illegible] з огляду того, що [illegible] гнації Впреосв. Архиеп. Мстислава і не прийняття оцим Собором, Впреосв. Арх. [illegible] став бути Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді [illegible] оцим приторучає Консисторії [illegible] бути негайно всі потрібні заходи в справі запрошення нового Єпископа для Української Греко-Православної Церкви в Канаді в першій мірі з Єрархії Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції в Европі під головуванням Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа. Собор рівночасно заявляє, що до часу заповнення місця Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Українська Греко-Православна Церква в Канаді [illegible] своим духовним покровителем Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа, який тепер являється найвищим Єрархом Української Автокефальної Православної Церкви, і Собор [illegible] всьому Всечесному Духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді споминати Впреосвященнішого Митрополита підчас Богослужень . . ."

Згідно з тією ухвалою Консисторія 22—24 жовтня, 1950 р. винесла таку постанову:

"Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді на своїм засіданні 24—25 жовтня, 1950 р., відчитавши кореспонденцію між нею і Впреосв. Митрополитом Полікарпом у справі кандидата на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як рівнож відчитавши листа Митрополита Полікарпа з 23-го серпня 1950 р. в справі створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді щонайменше з трох Єпископів, постановляє.

1. Консисторія в засаді погоджується на створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді з трох Єпископів з тим, щоби двох Єпископів запросити зпоміж теперішніх Єрархів в Европі на еміграції, а третього кандидата пошукати в Канаді.

2. З огляду на те, що з чотирох Єпископів яких Впреосв. Митрополит Полікарп подав у листі з 28-го серпня, 1950 року, як можливих кандидатів на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а то Архиепископа Генадія, Єпископа Платона, Єпископа Володимира і Єпископа Вячеслава, — один із них, а саме Архиеп. Генадій вже знаходиться в Злучених Державах [illegible] Єп. Платон, приїзджає з власної ініціятиви до Канади до своїх дітей; як рівнож з огляду на те, що про Єп. Володимира і Єп. Вячеслава Консисторія не має близших інформацій, а натомість чує багато [illegible] про особу Високопреосвященнішого [illegible] Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді і рівночасно оцим просить Високопреосвященнішого Архиепископа Михаїла [illegible] кандидатуру прийняти.

3. Віносно Єпископа Платона Консисторія [illegible] з Єпископів-вікаріїв Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

4. Прохаючи Високопреосвященнішого Архиепископа Михаїла стати кандидатом на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Консисторія оцим ставить передумову, [illegible] Архиепископ Михаїл [illegible] на основі засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді а зокрема [illegible] автокефалії [illegible] правности, так як ці засади є виложені в перших пятьох уступах (параграфах) Статуту Української Греко-Православної Церкви в Канаді, ухваленого Десятим Собором згаданої Церкви, 18—21 червня, 1950, а саме:

"1. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частиною Єдиної, Святої Соборної і Апостольської Церкви головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос.

"2. [illegible] ну єдність з усіми православними автокефальними Церквами. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є [illegible] устрою та управлінню.

"3. Українська Греко-Православна Церква в Канаді провадить своє життя на основі Слова Божого (св. Письма) і Св. Передання, заключеного в правилах і постановах 7 Вселенських Соборів, і управляється [illegible] Чартеру, Статуту та ухвал Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

"4. [illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді є [illegible] Чартером Української Греко-Православної Церкви в Канаді [illegible] сить рішення в таких справах:

а) правління Церкви;

б) заховування віри та устрою церковного;

в) змінення і розвитку церковного життя,

г) [illegible] над всіма адміністраційними, духовно-освітними и маєтково-господарськими справами Церкви;

ґ) справах судових і судових відкликів;

д) вибір і звільнення епископів і вибір кандидатів на епископів;

е) взаємовідносини і співучасть у діях з Православними Церквами та іншими християнськими церквами в Канаді і поза Канадою.

"5. До складу Церковного Собору входять:

а) Єпископи Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

б) Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді усіх ступенів, з виїмком осіб, які знаходяться під церковною суспензою;

в) делеґати поодиноких громад, парафій і місій в пропорції одного делеґата на кожних 25 дійсних членів, або більше, як половину того; коли в громаді, місії чи парафії є менше як 25 членів, їм всеодно прислуговує право одного делеґата; делеґат мусить бути членом громади, яку він репрезентує.

г) члени Консисторії, члени постійних комісій, створених Собором, і редактор офіційного органу Української Греко-Православної Церкви в Канаді,

д) два представники від Колеґії св. Андрея у Винипеґу, делеґовані дирекцією і професорським складом Колеґії з тим, що один має бути від теольогічного відділу, оскільки такий відділ є чинний."

5. Вибір кандидата на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як рівнож справу створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді вирішить найблищий Собор згаданої Церкви.

6. Консисторія дальше постановляє повідомити Високопреосвященнішого Митрополита о. Полікарпа про [illegible] висилаючи йому [illegible] коміях, ствердженних підписами всіх присутних членів Консисторії на цім засіданню з проханням доручити одну копію Високопреосвященнішому Архиепископові Михаїлу."

Далі о. Савчук говорить: Архиеп. Михаїл перший дав свою згоду кандидувати на правлячого Єпископа У. Г. П. Ц. в Канаді й Консисторія спровадила його сюди з Бельгії. Владика Платон дав свою згоду вже після того, як прибув до Канади, а Митрополит Полікарп відпустив їх та благословив на працю в нашій Церкві, як її ерархи. Перед цим Собором Консисторія узгіднила з ними обома Статут і ще дещо, але з Божої волі ставося, що Єпископ Платон несподівано [illegible] помер 5-го серпня ц. р. (Всі встають і співають "Вічная память . . ."). Тому ми маємо тепер тільки одного кандидата на Єпископа нашої Церкви — а це Архиепископа Михаїла.

Перед нами стоїть тепер питання чи, як ми повинні тепер створити свою Єрархію?

В останніх днях сталася дуже важна подія. Тиждень тому мені було донесено, що Митрополит Іларіон виявив велике бажання приєднатися до нашої Української Греко-Православної Церкви в Канаді (Оплески.) До цього часу він стояв від нас на боці, коли ж тепер виявив бажання приєднатися то Консисторія [illegible] своїм обовязком справу [illegible] Митрополит Іларіон дав певні приречення на письмі, й Собор, запізнавшись з ними, має рішити, чи годиться на його приєднання.

Та хоч Собор і погодиться, щоб нашими Єпископами були Владики Михаїл і Іларіон, то це ще не буде завершенням справи, наша Єрархія повинна складатися що найменше з трох Єпископів, отже Собор повинен вибрати ще третього кандидата на Єпископа. (Оплески.)

(Далі буде)

ЖЕРТВИ
на покриття коштів Надзвичайного Собору УГПЦ в Канаді, 8—9 серпня 1951.

ПО 50 ДОЛ.: У. Г. П. Громада св. Володимира в Торонто, Онт.; У.Г.П. Громада св. Івана, Едмонтон, Алта, Катедральна Громада Пресв. Тройці в Винипегу, Ман., У.Г.П. Громада св. Михаїла в Винипегу, Ман.

ПО 25 ДОЛ.: В. І. Перепелюк, Флін Флон, Ман., У.Г.П. Громада, Форт Вилиям, Онт. (М. Сторож), У.Г.П. Громада, Оакборн, Ман. (І. Бородій); У. Г. П. Громада, Вакав, Саск. (В. Чашюк), У. Г. П. Громада, Вест Форт Вилям, Онт. (М. Котилик); У. Г. П. Громада, Брендон, Ман. (Н. Скоробогач); У. Г. П. Громада, Келґарі, Алта.; У. Г. П. Громада, Давфин, Ман. (Н. Вашило); У. Г. П. Громада, Ст. Кетеринс, Онт. (І. Петраничний); У. Г. П. Громада, Сенді Лейк, Ман.; У. Г. П. Громада, Веґревил, Алта.; У. Г. П. Громада, Виндсор, Онт.; У. Г. П. Громада (підпис не читкий).

ПО 20 ДОЛ.: У. Г. П. Громада, Монтреал, Кве. (М. Юрійчук); У. Г. П. Громада св. Івана, Оттава, Онт. (І. Тимочко), Петро і Катря Качмар, Ст. Пол, Мин., ЗДА; В. Гаврищ, Бест, Ман., У. Г. П. Громада, Едмор, Саск. (І. Остапович); В. Малюта, Шортдейл, Ман.

ПО 15 ДОЛ.: У. Г. П. Громада, Пембина, ЗДА; У. Г. П. Громада, Канора, Саск.; У. Г. П. Громада, Бетлфорд, Саск.; У. Г. П. Громада, Малепа (Микадо), Саск. (М. Ортинський); У. Г. П. Громада, Гемилтон, Онт.; У. Г. П. Громада, Мензі, Ман.; У. Г. П. Громада Пресв. Богородиці, Оттава, Онт. (о. Т. М. Квасюк), У. Г. П. Громада, Велланд, Онт. (о. Ю. Цукорник); У. Г. П. Громада, Сенді Лейк, Ман. (І. Федорків).

ПО 14 ДОЛ.: У. Г. П. Громада, Роза, Ман.

ПО 10 ДОЛ.: У. Г. П. Громада, Гримсбі, Онт. (о. Ю. Цукорник), У. Г. П. Громада, Ріджей, Алта. (І. Винтер), У. Г. П. Громада, Ве[illegible], Алта., У. Г. П. Громада св. Михаїла, Вимарт, Саск.; У. Г. П. Громада Св. Духа, Грідів, Саск. (В. Скоробогач); У. Г. П. Громада Вознесення, Виннер, Саск. (М. Романюк), Михайло і Марія Романиця, Нипавин, Саск.; У. Г. П. Громада, Ту Гилс, Алта. (М. Понич); У. Г. П. Громада св. Володимира, Гілберт Плейнс, Ман.; П. Ортинський, Веригін, Саск.; У. Г. П. Громада Успення П. Б., Оттава, Онт. (В. Сидор); У. Г. П. Громада, Арран, Саск. (П. Лабюк); В. Гургула, 1477 Кедилак Ст., Виндзор, Онт.; С. Соломон, Тулон, Ман.; С. Юсипчук, Торонто, Онт.; І. Тркевич, Винипег, Ман.; А. Керелюк, Гал[illegible], Мінн., ЗДА; У. Г. П. Громада, Ню Торонто, Онт.; У. Г. П. Громада, Вотерфорд, Онт.; У. Г. П. Громада, Косів, Ман.; І. Симчич, д-р А. Данильчук, Канора, Саск.; І. Г. Мандюк, Саскатун, Саск.; А. Оришак, Торонто, Онт.; У. Г. П. Громада, Кадет, Саск. (П. Глуханюк), У. Г. П. Громада, Інсинґер, Саск. (І. Кушнарук); І. Горецький, Торгилд, Алта.; У. Г. П. Громада, Ґефорд, Саск.; У. Г. П. Громада, Брокстон, Саск.; У. Г. П. Громада Св. Духа, Вайтбіч, Саск.; У. Г. П. Громада, Форт Френсес, Онт.; У. Г. П. Громада, Січ-Коломия, Алта.; У. Г. П. Громада, Вилингдон, Алта. (С. Склепович), П. І. Лазарович, Едмонтон, Алта., У. Г. П. Громада, Дуфрост, Ман.; У. Г. П. Громада св. Духа, Ред[в]отер, Алта.; У. Г. П. Громада, Вест Торонто, Онт. (В. Дудар), У. Г. П. Громада, Норктон, Саск.; У. Г. П. Громада, Снеден, Алберта, У. Г. П. Громада, Р[ад]жайна, Саск., У. Г. П. Громада, Редфілд, Саск., У. Г. П. Громада, Етелберт, Ман.; У. Г. П. Громада, Толстой, Ман.; У. Г. П. Громада, Килмар, Алта.; Т. Валс, Гримсбі, Онт.; У. Г. П. Громада, Слов Крік, Саск., У. Г. П. Громада (нечитко написано), У. Г. П. Громада, Сеньків, Ман.; У. Г. П. Громада, Карвін, Алта., У. Г. П. Громада, Ендрю, Алта.

ПО 37.25: У. Г. П. Громада, Бергед (Шол Крік), Алта.

По 6 ДОЛ.: У. Г. П. Громада, Кенцо, Саск.

ПО 5 ДОЛ.: В. Ткач, Вест Форт Вилям, Онт.; У. Г. П. Громада, Рорктон, Ман. (П. Кіндзерський); І. Пастух; У. Г. П. Громада, Глен Елдер, Саск.; У. Г. П. Громада, Стилен, Саск.; У. Г. П. Громада, Тарнополь, Саск., Анна Підручна, Веґревил, Алта., Ф. Тутвалюк, Оакборн, Ман., пані К. Лабюк, Арран, Саск.; В. Іванко, П. Герелюс, Оакборн, Ман.; Т. Білецький, Д. Похович, Ватсон, Саск.; Н. Лисак, Винярд, Саск.; М. Клим, Пембіна, ЗДА; Г. Стратійчук, Канора, Саск.; Василина Григорій, М. Савчук, Гемилтон, Онт., У. Г. П. Громада Вознесення, Арран, Саск., У. Г. П. Громада, Завале, Алта. (Т. Лакуста), І. Басараб, Сторджіс, Саск.; А. Павлик, Винипег, Ман., П. Кондра, Винипег, Ман.; І. Гуменюк, Торонто, Онт.; Т. Гуменюк, Торонто, Онт.; П. Друль, Мензі, Ман.; І. Василик, Редвотер, Алта.; П. Ортинський, Канора, Саск.; У. Г. П. Громада, Лашин, Кве.; Н. Байдала, Веґревил, Алта., У. Г. П. Громада, Шіго Північна, Саск.; У. Г. П. Громада, Шіго Пол., Саск.; У. Г. П. Громада, Пайн Ривер, Ман.; У. Г. П. Громада, Богдан, Ман., С. Синайко, Виндзор, Онт.; пані Г. Фарина, Едмонтон, Алта.; У. Г. П. Громада, Вернон, Б. К.

ПО 3 ДОЛ.: В. Ковалишин, Райн, Саск.

ПО 2 ДОЛ.: І. Кушпірук, Норктон, Саск., пані О. Боренчук, Дітройт, ЗДА; Н. Трофименко, Брокстон, Саск.; Д. Іщук, Канора, Саск., М. Гнатюк, Винипег, Ман.; Марія Марко, Винипег, Ман.; А. Рубачевський, Арран, Саск.; Анна Сидор, Гілберт Плейнс, Ман.; А. Кле[п]ушак, Шортдейл, Ман.; Г. Кудрик, Квіл Лейк, Саск.; І. Друль, Росборн, Ман.; М. Троздонський, І. П. Карпець, Винипег, Ман.; П. Подольський, Вайта, Ман.; М. Калинюк, Вайта, Ман.; І. Пелешок, Мензі, Ман., Н. Друль, Мензі, Ман., Марія Друль, Мензі, Ман.; М. Бобик, Портедж ла Прейрі, Ман.

ПО $1.50: П. Коваль, Оакборн, Ман.

ПО 1 ДОЛ.: Пані А. Бодна, Торолд, Онт.; В. Паньків, Гудів, Саск.; пані П. Чутмая, Н. Котелко, Ворен, Ман., М. Друль, Мензі, Ман.; Рубашевський, Виндзор, Онт.; І. Геник, Торонто, Онт.; пані А. Романюк, Ватсон, Саск.; В. Фа[р]инга, Гемилтон, Онт.; А. Павлос, Ст. Павл, Мінн.; пані М. Котелко і М. Котелко, Ворен, Ман.

Консисторія.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Брендон і Поплар Парк.
21. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
28. Неділя — Гонор і Поплярфілд.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Брендон і Поплар Парк.
8. Четвер, Св. Димитрія — Тиндал.
18. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
21. Середа, Арх. Михаїла — Іст Селкирк (храм).
25. Неділя — Поплярфілд і Гонор.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Етелберт.
21. Неділя — Пайн Ривер.
28. Неділя — Гарленд.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Ролнер.
8. Четвер, Димитрія — Ворд.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Пайн Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Драй Ривер.
25. Неділя — Гарленд.

В місяці жовтні буде відправа Богослужения в кожній громаді, як День Подяки.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:
13. Субота, Михаїла і свящ. Григорія — Сірейд.
14. Неділя, Покрови — Войл (збори Окружної Ради).
20. Субота, муч. Сергія — Вірмонт.
21. Неділя — Редвотер.
27. Субота, преп. Параскевії — Даноб.
28. Неділя — Восстна.

Увага: Всюди буде свято "Дня Подяки" й молебен.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Гудів.
21. Неділя — Винярд.
28. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 79. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, округ Гефорд, Саск.

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Витків.
21. Неділя — Гефорд.
28. Неділя — Мейфер.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Білка.
8. Четвер, Димитрія — Витків.
11. Неділя — Рохфілд.
18. Неділя — Гефорд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендо.
25. Неділя — Норт Ветлфорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Белліс.
21. Неділя — Смокі Лейк.
28. Неділя — Спеден.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Смокі Лейк.
8. Четвер, Димитрія — Вільна, храм.
11. Неділя — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Белліс.
25. Неділя — Спеден.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя, Покрови — Борівці (храм).
21. Неділя — Андрю.
28. Неділя — Новий Прут.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Вилингдон.
8. Четвер, Димитрія — Лужани (храм).
11. Неділя — Андрю.
18. Неділя — Кагвін.
21. Середа, Арх. Михаїла — Завале (храм).
25. Неділя — Сучава.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя, Покрови — Арран.
21. Неділя — Норквей.
28. Неділя — Гвайтбіч.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — Гасс.
8. Четвер, Димитрія — Стінен (храм).
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
21. Середа, Арх. Михаїла — Мейбридж.
25. Неділя — Гвайтбіч.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Гасс.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Глен Елдер.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
19. Середа, о. Миколая — Свон Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобзар.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Гвайтбіч.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Вайта (День Подяки).
21. Неділя — Арбакка Св. Апост.
28. Неділя — Сірко

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Шіго-місто.
21. Неділя — Едмор.
28. Неділя — Інсінґер-місто.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — "За Ріков".
8. Четвер, Димитрія — Інсінґер коло Гайнол.
11. Неділя — Тідор місто.
18. Неділя — Винярд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Вест Брук.
25. Неділя — Шіго місто.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ:

11	Ч	28	†Муч. Харитона ісп.
12	П	29	Преп. Кирiяка отшел.
13	С	30	Михаїла 1-го митр. Київського
14	Н	1	*Жовтень. Н. 17 Покров*
15	П	2	Андрея Хр. та ради прод.
16	В	3	Преп. Діонисія затвор Печ.
17	С	4	Свящ. Еротея Володимира
18	Ч	5	Муч. Харитини, преп. Даміяна
19	П	6	Ап. Томи з 70-ти
20	С	7	Муч. Сергія і Вакха
21	Н	8	*Н. 18 по З.С.* Преп. Пелагії
22	П	9	†Ап. Якова Алфеєвого з 12-ти
23	В	10	Муч. Евлампія й Евлампії
24	С	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	Ч	12	Муч. Прова, Тараха
26	П	13	Муч. Карпа, Веніямина Печ.
27	С	14	Преп. Параскеві Серб.
28	Н	15	*Н. 19 по З.С.* Преп. Евтимія
29	П	16	Муч. Лонгина сотника
30	В	17	Память Отців 7-го Всел. Соб.
31	С	18	†Ап. Луки з 70-ти, Юліяна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя, Покрова — Рима о. М. Боднарчука, [illegible] Т. Горбат
21. Неділя — [illegible] Митрополита.
28. Неділя — Кемсек.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Мензі.
21. Неділя — Сіф[illegible]
28. Неділя — Оакборн

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Федани.
21. Неділя — Вест-Брук.
28. Неділя — Шіго-полуд.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — "Коло Кузин".
8. Четвер, Димитрія — "Коло Купровських"
11. Неділя — Тафнел.
18. Неділя — Фомм Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Едмор.
25. Неділя — Інсінґер місто.

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя, Покрови — Ст. Джуліен (храм).
21. Неділя — Каморе
28. Неділя — Вакав.

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Рорктон.
21. Неділя — Давфин.
28. Неділя — Сифтон.

ЛИСТОПАД:
4. Неділя — [illegible] Ривер
8. Четвер, Димитрія — Ґерброн.
11. Неділя — Давфин.
18. Неділя — Велий Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Венвел, храм.
25. Неділя — Етвал.

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЖОВТЕНЬ:
14. Неділя — Сипків
21. Неділя — Роза.
28. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ:

7. Неділя. Гол. 7. УЄ 5. Літ. 2 Кор. 6: 1-10. Єван. Мат. 25. 14-30.

14. Неділя. Покров Богородиці. Гол. 8. УЄ 6. Літ. Жид. 9. 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

21. Неділя. Гол. 1. УЄ 7. Літ. 2 Кор. 9: 6-11. Єван. Луки: 5: 1-11.

28. Неділя. Гол. 2. УЄ 8. Літ. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 6: 31-36.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible]ERALD [illegible]x 3626 [illegible]PEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

Рік XXVIII. WINNIPEG, MAN., October 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1951. ЧИСЛО (904) 20

Приїзджайте на Зїзд Колеґії св. Андрея
і Складових Орґанізацій Союзу Українців Самостійників у Винипеґу
9, 10, 11 Листопада, 1951.

ПРОГРАМА ЗЇЗДУ.

ПЯТНИЦЯ, 9 ЛИСТОПАДА:

(В салі під церквою св. Михаїла, 110 Дизраєли вул.)

2-га година пополудні:

1. Реґістрація учасників Зїзду.
2. Відкриття Зїзду — о. С. В. Савчук.
3. Вибір президії Зїзду і комісій.
4. Ділові справи Колеґії:
   (а) Звіти: Освітно виховавчий — принципал Колеґії п. Ю. Волошиновський.
   Богословського відділу.
   Господарсько-фінансовий.
   (б) Вибір членів дирекції Колеґії.

8-ма година вечер (загальна сесія):

ПРИВІТИ:

(а) Представник Інституту ім. П. Могили в Саскатуні.
(б) Представник Інституту св. Івана в Едмонтоні.
(в) Представник Студентського Кружка Колеґії.

РЕФЕРАТИ:

Передумови нашого розвитку в Канаді — Прот. Є. Грицина.

Промова пані О. Войценкової, голови Союзу Українок Канади.

Книгозбірня і Архів Колеґії — панна Е. Михайлинка.

Субота, 10 листопада:

9-та год. рано: Окремі наради складових орґанізацій СУС в Колеґії св. Андрея.

2-га год. пополудні (загальна сесія в салі під церквою св. Михаїла):

ПРИВІТИ:

Від Союзу Української Молоді в Канаді і інші.

РЕФЕРАТИ:

Колеґія св. Андрея як українсько-канадійська виховавча інституція — адвокат Н. І. Мандзюк

Меценати Української Культури — п. Н. Залозецький.

Колеґія як необхідна установа в життю і розвитку нашої Церкви — Прот. С. В. Савчук.

8-ма година ввечері. — Вечір Соза Української Молоді

(В Читальні Просвіти, Флора і Мекензі вул.)

1. Промова п. І. Сирника, голови СУС.
2. Коронація Королеви СУМК на цілу Канаду і Королівни на Манітобу.
3. Товариська забава

НЕДІЛЯ, 11 ЛИСТОПАДА:

9.30 год. рано: Архиерейська Служба Божа в церкві св. Михаїла; відслужить Владика ІЛАРІОН, Митрополит Винипеґу й всієї Канади.

Панахида за поляглих вояків.

12.00 год. — Спільний обід в салі під церквою св. Михаїла.

2.30 год. пополудні (в салі УНО, 935 Мейн Стр.):

1. Реферат Митрополита Іларіона на тему: "Віковічна слава Української Церкви".
2. Реферат Ю. Стечишина з Саскатуну.
3. Концертові точки.

8-ма год. вечера: КОНЦЕРТ (в салі УНО):

1. Промова п. В. Сарчука.
2. Хорові співи, соля, деклямації, народні танки й інші точки.

(Виступатиме хор Катедри Пресв. Тройці в Винипеґу під диріґентурою п. В. Богоноса)

УРЯДОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

I.

Проситься всі Уряди Церковних громад Української Греко-Православної Церкви в Канаді якнайскорше присилати на Дієцезальний Фонд так від Богослужень як і від поодиноких членів.

З випадком Надзвичайного Собору, що відбувся 8—9 серпня ц. р. збільшилися видатки нашої Церкви. Просимо перевести одноразову збірку ще перед кінцем року і вислати до Консисторії.

Кожна громада нашої Церкви, менша і більша повинна підтримати церковну роботу.

Просимо поспішати з допомогою.

II.

Розметова Комісія Надзвичайного Собору звертала в ковертах гроші делегатам в часі нарад. Коли в тім часі не було на салі даного делегата, тоді хтось з його приятелів чи знайомих відбирав коверту, щоб опісля йому доручити.

До цього часу делеґат Василь Чо[illegible] з Вакав, Саск., не одержав своєї коверти. Хто з його знайомих або приятелів відобрав його коверту, хай відошле негайно до Консисторії

За КОНСИСТОРІЮ У.Г.П.Ц. в КАНАДІ:
о. Є. Грицина.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ СТАРЕЧОЇ ПЕНСІЇ

Від першого січня слідуючого року увійде в силу новий закон про старечу пенсію, згідно з яким пенсію будуть отримувати всі особи, які на 1-го січня, 1952, мати 70 років життя або більше, **без огляду на їх маєтковий стан.** Новий закон ріжниться від старого власне тим, що дотепер пенсію отримували лише особи, які не мали жадного иншого доходу та для яких пенсія була одиноким средством для життя, а від Нового Року її будуть отримувати всі сімдесятьлітні особи, без огляду на те, чи вони мають яке майно (хату, землю, гроші в банку і т. п.), чи не мають. Їх фактично тепер ніхто про це навіть не буде питати, і все, що вони мають перед урядом доказати то те, що їм на 1-го січня, 1952, дійсно буде не менше, як 70 років, та що через послідних 20 років вони жили в Канаді.

Згідно з цим домініяльний уряд вже від довшого часу широко оголошує, щоби особи, яким вже скінчилося або яким на 1-го січня, 1952 року скінчиться 70 років життя, а які дотепер пенсії не отримували, щоби вони найдалі до кінця цього року виповнили й вислали до Оттави свою аплікацію. Форму аплікації можна набути на кожній почті.

Щодо виказу про вік, то найкращим доказом є метрика уродження, або хрещення, але коли цього нема, то можна покликатися на инші документи, — як на метрику вінчання, горожанські папери, військову книжку, пашпорт, полісу від асекурації на життя, або на який інший документ, в якім є згадка про вік аплікантa. Такі документи чи документ треба вислати до Оттави разом з аплікацією. Коли ж хто не має жадного документу, то хай все одно аплікацію вишле, а з Оттави його повідомлять, що він має зробити, щоби свій вік доказати. Зрозуміла річ, що аплікацію треба виповнити в англійській мові, отже коли хто не знає добре по англійськи, хай попросить когось, щоби для нього аплікацію виповнив.

Особи, які вже отримують пенсію, хоч би і неповну, нової аплікації не вносять. Вони і без того почнуть отримувати повну пенсію з початком Нового Року.

Перші чеки на підставі нового закону будуть вислані пенсійникам з кінцем січня, 1952.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

РОДИНА ШЕПТИЦЬКИХ — ЛЕВ ШЕПТИЦЬКИЙ

Коли Галичина прийшла під Австрію 1772 р. Львівським єпископом був Лев Шептицький. В 18-ім віку Львівськими єпископами були три Шептицькі один за другим: 1 Варлаам Шептицький (1710-1715); 2. Атанасій Шептицький (1715-1746); 3 Лев Шептицький (1749-1779) Також ще один, Атанасій Шептицький (1762-1779), був єпископом Перемиським.

Зі згаданих Львівських Атанасій і Лев Шептицький були також Київськими уніятськими митрополитами. А Лев Шептицький був найгіднійшим з тодішньої родини Шептицьких

Рід Шептицьких, се був колись український боярський православний рід, що мав свою назву від Шептиць, в Перемищині, в Галичині, де Шептицькі проживали. В 18-ім віку чотирох з тої родини є ще уніятськими єпископами, а дальше рід Шептицьких зникає з українського життя. Дальші Шептицькі, се вже дійсні цілі Поляки, польські графи. (Титул графів дала Шептицьким вже Австрія).

Аж 1888 р. зголошується граф Роман Шептицький (пізніший митрополит Андрей) до монастиря Василіян в Добромили; дальше стає він Станиславівським, а вкінци Львівським митрополитом Отже аж 108 літ по смерти Льва Шептицького являється знов Шептицький між Українцями

Коли судити по роботі, яку Андрій Шептицький провадив, то виходить, що його прихід до Української Церкви був подиктований польською політикою Полякам треба було мати свого чоловіка на визначнім українськім церковнім становищі, як се бувало і давнійше Найважнійша його робота зводилася до **поширення унії** на Україну, як се нераз зазначували самі греко-католики. Він фігурує на „Велеградських Унійних Зіздах". Він наперекір волі галицького духовеньства, наперекір протестам богословів і цілого українського загалу заводить в Галичині целібат. Він не виступає проти москвофільства, що було в його Церкві, потурає йому. Він не стає в обороні українських справ тоді, коли того було конче треба, і коли його голос, як митрополита, міг найбільше заважити А знаємо як польські єпископи і з Римом, і з папою, і з ніким не числилися, коли треба було обороняти польські інтереси. Він мовчки принимає Конкордат, яким греко-католицьку Церкву віддав папа в руки Полякам Отже там, де ходило про життя і смерть українського народу, Шептицького не було. А[illegible] як кажуть „У світську політику не встрявав".

Та і в церковних справах провадив „глухо-німу політику", (перем. „Укр Голос") коли виринали церковні питання великого національного значіння. Висилав своїх теольогів на науку до Відня, Інсбруку, Риму, але з кругів гр.кат. духовенства нераз чулося, що ті вихованки чужих шкіл належали якраз до латинізаторів.

Правда, він заснував Український Музей, але се другорядна справа Коли б Поляки Церкву знищили й Українців спольщили, до чого вони всею силою стреміли, то нашо і кому той Музей потрібний? Він для Українців не був би **Музеєм, але Мавзолеєм** (надгробним будинком). І все друге, що Андрій Шептицький засновував, чи підпомагав грішми, було другорядного значіння, бо зі смертю Українців воно опинилось би в польських руках.

Робота Андрея Шептицького і близьких йому була такою, що її нераз натяками осуджувало гр. кат. духовенство; а був час, коли проти його роботи піднимались масові протести широкого греко-католицького загалу.

Але не такою була праця давного Льва Шептицького, що відкрито обороняв право українського народу на самостійне життя

Лев Шептицький.

Польська шляхта і польське духовенство хотіло і під Австрією панувати так над Українцями, як панувало в Польщі Вже 1774 р. польський архієп. Венцель Сіраковський робить донос на греко-католицьких духовних, де їх в найчорнішім світлі представляє. Він просить, щоби греко-кат. єпископами ставити і дальше лише Василіян, яких він вихваляє знаючи, що ті Василіяне Поляки.

Марія Тереса відповіла, що се все справа уряду, а єпископами можуть тепер бути і немонахи.

Сіраковський знов звертаєсь до Марії Тереси і представляє, що уніяти склонні до „схизми" (до православія), отже прихильні Росії, і тому радить греко-католицький обряд замінити латинським

Цісарева знов відповіла 3-го серпня, 1776 р., що про гр. кат обряд треба питати гр кат єпископів, і наказала ґуберніяльним властям в Галичині дбати щоби гр кат обрядови не діялася кривда І знов проти тих постанов сильно виступили Василіяне, що переважно були Поляками

Тут єп Лев Шептицький посилає цісаревій свого представника, каноніка Івана Гудза з письмом яке Ґудз доручив 17-го липня, 1774 року Там єпископ доносить цісаревій про тяжкі кривди, що Поляки і Василіяне заподівають Українцям, а то:

1. Перетягають греко-католиків на латинський обряд Від 1758 до 1765 року (7 літ) перетягнули самих визначнійших 1200

2 Латинські духовні обходяться з українським духовенством негідно, погорджують і заподівають всякі кривди.

3 Українців звуть собаками, а їх віру собачою

4. Українських священиків до гробівців межи трупи замикають

5 Коли латинник сповідався в греко-кат священика, йому відмовляють похорону.

6. Не позволяють гр. кат. духовним і Богослуження відправити.

7. Коли український Великдень не разом з польським, то не позволяють Українцям на Великдень дзвонити

8 Польські священики не слухають навіть наказів своїх єпископів (в справах, що відносяться до Українців)

9. Пани-дідичі зневажають українські свята і своїм підвладним кажуть зневажати (З Літопису Гарасевича)

Щоби польське панування над Українцями обороняти, архієп. Сіраковський 1775 р їде сам до Відня і там знов малює Українців найчорнійшими красками, і просить дозволу перетягати греко-католиків до латинства.

Лев Шептицький доказував урядови, що Українці є самостійним народом, окремим від Поляків; він дбав про заснування духовного семинаря у Львові, щоби виховувати освічених священиків, за його стараннями уряд проголосив, що греко-католицька Церква рівна латинській; уряд завізвав Поляків, щоби жили в згоді з Українцями; постановив, що гр кат. духовним належиться така пошана (титули), як і польським. Греко-кат. духовенство було дуже убоге, отже виєднав йому в уряду поміч.

Він то також вже 1774 р. домагався, щоби відновити галицьку Митрополію, а тоді гр. кат. Церква стала би цілком незалежною від Поляків, бо мала би свій високий провід, набрала би більшої поваги і моглаби більше дбати про нарід. Правда проти відновлення Митрополії були Поляки, і папські булі (постанови) в справі Митрополії прийшли з Риму аж 1807 року (33 роки пізнійше) Папа не квапився. Се якраз Лев Шептицький казав православному єпископови Кониському, що „Тепер вас (православних) Поляки гризуть, а як догризуть, то почнуть нас загризати". Він розумів, що цілею Поляків було — знищити український нарід.

В тім часі праця Льва Шептицького була велика і потрібна Пом[illegible] ходило про збереження життя українського народу, а се було важнійше, ніж засновувати Музеї тоді, коли польський убійчий наступ йде повною силою на життя народу, як було за Андрея Шептицького

Яке виховання така заплата

Чула я таке коротке, але повчаюче оповідання:

Стоїть коло шибениці розбишак. Ще хвилина і він на шибениці [illegible] Тут підступає до нього мати, щоби [illegible] не попрощатися з сином [illegible] Син замість теплого [illegible] відвернувся від неї і каже

„Коли б ви мене були [illegible] як треба, коли б тримали в руках, т[illegible] [illegible] на шибениці"

Се [illegible] наука батькам [illegible] Вона пригадує, що як [illegible] дітей виховають, таку [illegible] тають

Наведений примір [illegible] до поважної застанови [illegible] [illegible] дітей [illegible] „комики", замість доброго домашнього виховання мають вулицю з її збіговиськами — вулицю, яка є [illegible] церквою, і школою.

Батьки повинні памятати, що коли молодь не має чогось [illegible] то сходиться з тими, що собі [illegible] [illegible] курять і взагалі неку[illegible] поводяться З таких нема [illegible] молодих людей і не буде поважних громадян З таких виходять злочинці Такі не тільки самі не належать [illegible] але ще приносять встид [illegible] батькам

Наведений примір повинні запамятати батьки, які не дбають про науку свого рідного. Такі батьки нищуть ідеали й умовий розвиток своїх дітей, і будучність свого народу [illegible] дітей, що пізнійше нарікають [illegible] родичів, що ті не дбали про [illegible] своєї мови і всего свого Отже [illegible] нарікають, а другі знов цураються [illegible] рідного, а з тим цураються і [illegible] батьків, бо вони „олд фешин".

Так, що батьки дали дітям, або не дали назад до батьків вертається, або добром, або злом Батьки дістають повагу, або догану.

А молоді всі повинні би бути поважними і розумними людьми І будуть, коли за них належно подбати

Гідним побачити світ повинно бути лише те, що служить здоровому релігійно-етичному вихованню народу Бо народи гинуть не через [illegible], не через поневолення та знищення, а через власні гріхи. Через занепад моралі і власну нікчемність.

Т. Савойка.

На віку буває як на довгій ниві.
Бог знає з неба, що кому треба.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XVI.

Клопоти в семинарі.

Остап Нижанковський, пізнійший відомий композитор, був дириґентом хору, отже мусів часто бачитися з о. ректором [illegible] По Семинари пішла чутка, що Нижанковський „фаґасує", робить доноси на питомців А були такі питомці, що не мали чести й совісти. Такі були тут „революціонерами". Се були головно питомці багатих родин, яким лиха доля не заглядала ні до колиски, ні до миски бійні голови.

І такі [illegible] би ратувати „честь семинаря", скликали питомців на віче. І тут завсіди [illegible] як раз демагоги, яких [illegible] була в голові, то була в язиці. П[illegible] промовах приняли резолюцію [illegible], щоби Нижанковського виключити з Семинари, а коли того не буде, то всі питомці з Семинаря виступлять.

Пі[illegible] до ректора делеґація І він чу[illegible] про вигнання Нижанковського [illegible], щоби питомці пильну[illegible] По звіті делеґатів почали [illegible] промови. Домагалися навіть усунення ректора.

По промовах рішили покинути Семинар, а хто залишиться, того бойкотувати. Се було для більшости питомців як грім [illegible] а вже мене вразило воно [illegible] багато питомців цілком ли[illegible] прийшли сюди, щоби [illegible] бути священиками а тут [illegible] разом з ворохобниками і [illegible] Семинар і священство, або [illegible] заслужити собі на погорду і [illegible] безхарактерного

[illegible] товариші рішили доста[illegible] вчитися, хоч їх уваги кру[illegible] то, що діється А питомці [illegible] вилися йти до ректора і [illegible] свої пояси, се значило, що [illegible] виступають Першими [illegible] що Семинар був для них за тісний, вони хотіли досхочу забавлятися у Львові, де були їх своячки, знакомі, [illegible] каварні Другі тужили за полюванням, за весіллями, прогульками. Се були головно сини багатійших, що не [illegible] І почали пояси віддавати

[illegible] було страшне, що я мав би [illegible] богословський пояс Се [illegible] се рівналося самогубству [illegible] я вийшов на город і [illegible] роздумував, що мені робити. Я [illegible] пас гуси і все, що завело [illegible] Семинаря Згадав, як я відвідав батьків будучи питомцем, як мене всі витали. А тепер моє щастя могло розвіятися.

Я переживав велику душевну боротьбу і [illegible] як не свій Врешті рішив [illegible] і пустився до брами. Я вже [illegible] двері як проти мене надбіг [illegible] почав дзвонити. Нерозуміючи [illegible], я побачив перед собою кардинала Сильвестра Сембратовича.

„До музею другого року!" — почулися слова.

[illegible] питомці сходитися, прийшов Сембратович. Він не був бесідником, [illegible] щиро як батько Не сердився [illegible] по батьківськи спокійно

Питомці вислухали, заспівали Сембратовичеви „Многая літа" і гарненько [illegible] А ті, що віддали пояси, почали [illegible] відбирати. На тім закінчився страйк, який викликали буйні пустоголови

Бо [illegible] що кому дати.
В [illegible] як мід, то вже й ложкою.
[illegible] що всі розуми поїв
Дурнота кричить, а розум мовчить.
Спустивси дід на мід, — без вечері спати ліг.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПОБАТИМОВИ

Посилаючи йому українські пісні.

Оттак Николаю, вкраїнські вірлята
І веселять душу й серце загрівають,
Оттак, Николаю, пісні соколята
То вголос, то стиха матери співають.
Аж мило згадати як то серце беться,
Коли з України нашая пісенька
Так мило-солодко коло серця веться,
Як коло милого дівка русявенька . . .

— — — — — — —

Аж тут небавком буйний вітер повіне,
Гостинець вже пишний, нову думку несе.
Несе й каже: Сю ніч степами гуляв я,
Нагулявшись доволі, по могилах лягав я,
Буцім то спочити, а то підслухати,
Як то стара бувальщина буде розмовляти:

Про довгі літа,
Про давні часи,
Як слава гула
Світом довкруги
Про наших батьків,
Боярів, князів,
Про гетьманів й козаків.
І знов повідає тобі голосніше,
Застогне заплаче щораз то сумніше,
А там ще страшнійше гукне, засковиче,
Зпід могили, казав бись, старих людей кличе,

Щоби поспитати
Про спис, про шаблюку,
Щоби розвідати про орду канюку

Як нашим тілом годувалася,
Як нашою кривцею напувалася,
Як наша шаблюка все ю витала,
Як криним дубом серце добувала,
В пущі вигідненько на нічлиг стелила,
В воду, під могилу спати кладовила.

— — — — —

І знову комусь то десь-там повідає,
Як все в нас колись то красою засяє:

Як при Чорнім морі
Себе заквітчає,
В степах на просторі
Весело заграє;
Як в водах Днипрі
Зинесь, прибереться,
Летенькими крильцем
На Дністр занесеться,
В тихенькім Дністрі
Собі приглянеся,
Крилоньками сплесне,
Стрясе, злопотить,
Під небо до сонця
Ґень-ґень полетить,
Під небом край сонця
Сонцем повисне;
І буде літати,
І буде співати,
І о нашій славі
Скрізь світу казати.

Маркіян Шашкевич.

Пояснення: Маркіян Шашкевич родився в Галичині 1811 р, був священиком, помер 1843 Він будучи ще студентом постановив з своїми приятелями працювати для освідомлення українського народу, — видвигнути українську мову на належне їй місце і піднести нарід до самостійного життя І якраз від Маркіяна починаєсь відродження українського життя.

Наведений вірш (з пропусками) зложив Маркіян, коли дістав з України народні пісні і посилав їх Николаєви Устияновичеви Тут бачимо як він ними захопився. (В віршу зроблено маленькі поправки, що не зміняють змісту).

А ВИ ЧОМУ НЕ ПОДБАЛИ ЗА МЕНЕ.

Пригадуєсь мені і ніколи не забудеш такий нібй маленький випадок.

В сусідів, де я часто бував, була добра чемна дівчина, що дуже радо мене в усім слухала. Я мав її на увазі, бо цінив її як гідну і щиру дівчину, і памятав, що з таких бувають добрі люде.

Та одного разу я звернув її увагу, що в чомусь вона не так поводиться як повинно бути. Дівчина приняла се спокійно, подумала, а там каже мені:

— А чому ви дотепер не подбали, щоби я знала як повинно бути?

Се був мені докір, і цілком слушний з її сторони. Я приняв його як докір заслужений Може я дійсно передтим не звертав уваги на ту справу, про яку тепер ходило А я повинен був. Я ж старший, більше досвідчений, ніж молода дівчина Я був її учителем Мені належався докір, а не тій дівчині.

Нині вона вже замужня і живе подаль ще від мене Я рідко з нею бачуся. Але в моїй уяві вона завсігди стоїть коло мене Я чую її слова. „А чому ви дотепер не подбали, щоби я знала як повинно бути".

Вона добра жінка, добра мати і я тим радію. Але завсігди думаю, що я міг дати їй ще більше доброї науки, ніж я дав Вона ж так щиро принимала мої поради й уваги

Та кілько є тих добрих і щирих дітей і молоді, що про них цілком ніхто не дбає Що ніхто не дає їм порад і не звертає на них уваги Кілько слушних докорів моглиб вони зробити і своїм родичам, і сусідам, і знакомим, і взагалі старшим від себе

— Ви винні, — можуть вони сказати, що ми не такі, як повинні бути! Наш гріх, се ваш гріх найперше! Ми через вас терпимо . І коли б нас карати, то найперше карати тих, що нас не навчили.

Над тим повинні старші призадуматись

Приятель молодих.

СЛОВА ТОМИ З КЕМПУ

Ти не станеш святішим, коли будуть тебе хвалити, ані не станеш менше вартним, коли будуть тебе ганити Ти є таким, яким ти є. Не словами станеш ти більшим, а тим, яким покажеш себе перед лицем Бога.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПРИГАДКА „НАШІЙ МЕТІ"

На увагу гр. кат. священикам.

Відповідаючи „Новому Шляхови" на його навагал оправдані заввагі, „Наша Мета" зачепила й Укр. Прав. Церкву та „Вістник" на такий лад, що робить з білого чорне. Говорить вона:

„Знаємо, що в Укр. Прав. Церкві на еміграції, і в Канаді, і в Америці, і в минулому, і в цьому році не все було гаразд. Але ми тільки не розмазували злорадно скандалістики(!) у цій Церкві, але навіть не подаємо вісток про ті непорядки.

„До т. зв.(!) УГПЦ в Канаді, хоч знаємо як і коли вона повстала і хто був її духовним батьком, та яку духово-моральну силу вона представляє, ставимось вправді холодно, але культурно. І хоч орган тієї Церкви „Вістник" у кожнім числі нашу церкву паплюжить і нас провокує, ми не даємо себе вивести з рівноваги, бо хочемо, щоби серед української національної спільноти панувала згода і мир".

Як бачимо, то в очах „Н. Мети" в Укр. Прав. Церкві є багато „скандалістики", і „Н. М." ту „скандалістику" згадує 5 разів прямо, а 2 рази непрямо. Нехай люде знають, що в Укр. Прав. Церкві не так все добре, як в гр. католицькій. Бо каже „Н. Мета":

„Цей орган (Н. Шлях) Кат. Церкву бє і зневажає за її працю, яку вона веде від 60-ти років для дочасного і вічного щастя народу.

„Його (Н. Ш.) болить, що наша Церква проповідує любов і мир серед народу.

„Укр. Греко-Кат. Церква працювала і творила духові і культурні цінності нашого народу в Канаді від самого початку нашого поселення тут. . ."

Отже чуємо, що впродовж 60 літ на стороні гр. кат. Церкви була лише робота. Певне, що „скандалістики" не було там і на показ. Але як воно було ми „Н. Меті" пригадаємо.

Закид, що „Вістник" гр. кат. Церкву паплюжить, неслушний. "Вістник" стоїть на тому, що гр. кат. Церква, се Укр. Прав. Церква чужими поневолена, і ті чужі віддавна готовлять їй загибіль. Що „Вістник" робив, то обороняв її. . . перед чужими! „Вістник" виступав лише **проти політики чужих** провідників гр. кат. Церкви, оскільки та політика була проти добра Церкви й українського народу.

А в ту чужу політику входить і хитра тактика тих чужих: коли їх політику зачепити, вони ховаються зараз за Церкву і кричать: „Люде, вони на вас і на вашу Церкву нападають!" Хоч людей і Церкви ніхто не зачіпає.

Впадає в очі висказ „Н. Мети": „**До т. зв. УГПЦ в Канаді. .**" Се значить, що для „Н. Мети" Укр. Прав. Церква не є дійсною Божою Церквою, а лише „так званою" (т. зв.), себто якоюсь богопротивною, грішною сектою. Православні Українці в очах „Н. Мети" належать до невірних, але якже тоді „Н. Мета" може дбати про мир і згоду між українським загалом? „Яка спілка вірних з невірними? — говорить Св. Письмо, отже як можна вірних з невірними єднати? Аджеж католицькі провідники свого часу в Лежайську голосили на відпусті: „Коли батько твій православний, відречись його!" Отже балачка про єднання "так званих" з "не так званими" се пуста балачка.

Каже „Н. Мета", що знає, як „т. зв. УГПЦ в Канаді" повстала, хто був її духовим батьком і яка її духово-моральна сила. . . На те скажемо: коли її редактори з молодих, то не знають, коли зі старших, то знають, але не кажуть того, що знають.

Та і ми знаємо, отже пригадаємо тим, що не знають:

1. Від початків гр. кат. Церква в Канаді була призначена на матеріял для тутешних римо-католиків. І тому вислано до Галичини Французів і Бельгійців на науку української мови, щоби вони були тут гр. кат. священиками замість дійсних Українців. Гр. кат. свящ. Роздольському (вдівцеви), що тут був, Французи не дозволили опровадити дочок, та казали: „чого ви (Українці) тут до нас лізете?"

2. Хотіли поставити француза епископом для гр. католиків, як про те говорив еп. Будка.

3. Еп. Будка видає 1915 р. тайні "Правила" своїм священикам, (виявились 1917 р.) як греко-католиків латинщити.

4. Вже 1910 р. появився тут „Український Голос", а орган еп. Будки, що появився пізнійше, зве себе „Канадийським Русином". Треба було „рутенство" підтримувати.

5. Еп. Будка голосить, що Колегія св. Йосифа в Йорктоні се „Українська Дієцезальна Колегія" і старається зібрати для неї 350,000 долярів. Пізнійше виявилося, що Колегія є власністю цілком чужих людей.

6. Греко-кат. свящ. Боский (Бельгієць) пише в англійській катол. газеті, що греко-католиків мається златинщити, але про те не треба багато говорити, бо повтікають до Укр. Прав. Церкви.

7. "Канад. Українець" (бувший "Кан. Русин") розголошує брехні про Укр. Прав. Церкву, справа опиняється в суді і суд каже заплатити 7,000 дол. кари за ширення брехонь.

8. За час брехні повторюються, а щоби не мати знов судового клопоту, "Кан. Українець" містить "спростовання", де признається, що те **що він давно і тепер писав про православних, не є правдою.**

9. Гр. кат. газети безнастанно осмішують Укр. Прав. Церкву всякими прозвисками, звуть: **Маминою, козацькою, повидуманою, свистунівською, сирійською, халдейською, самосвятською, неоправославною** ітп., по рецепті Кунцевича: „Оддаваць церкве на уронґане" (давати церкви на посміховисько).

10. Разом з тим ідуть заклики, щоби гр. католики з православними не сходилися (з Поляками сходитися ніколи не забороняли!).

11. А вже по „Конгресі Українців Католиків" катол. „Будучність Нації" зве Укр. Прав. Церкву **„смердючим ідолом"**, „якому 200,000 Канад. Українців не поклонилися". Звуть і **гадом:**

„Таким гадом і фальшивим божком кількох тисяч українських душ стала автокефалія. . . І треба було аж проф. Чубатого (на Конгресі) **щоби той гад православної московської пропаганди здох і тріс, а його сморід понісся через усі сторінки „Вістника"** („Буд. Нації", ч. 17, 1946).

Ось така робота виконувалася на гр. Кат. стороні впродовж 60 літ „для дочасного і вічного щастя народу". „По закону апостола", — як каже Шевченко.

Недавно прибулим до Канади гр.-кат. священикам все те може бути невідоме, і певно є такі, що раді би те знати, — отже нехай перечитають правос. видання **„Чужу Руку", „Життя Йосафата Кунцевича" й Історичні Матеріяли"**, а там про згадані справи є сказано подрібнійше. Ті видання можна дістати в Консисторії Грк. Прав. Церкви, або в книгарни „Укр. Голосу".

Добре, колиб перечитали річники „Вістника" та давнійші річники „Укр. Голосу", де є про ті і подібні справи багато матеріялу.

Каже „Н. Мета", що на писання „Вістника" мовчить, але не диво. „Вістник" подає факти, яких годі заперечити.

Знає „Н. Мета" яка духово-моральна сила в Укр. Прав. Церкви, тай як не знати? Аджеж не одиниці, але цілі греко католицькі громади попереходили до Укр. Гр. Прав. Церкви, а то і свідомі римо-католики.

На православній стороні ніколи не було старань, щоби православні не читали гр. кат. видань, але гр. кат. священики запопадливо відбирали від своїх вірних „Життя Йосафата Кунцевича" православного видання [illegible] казує де духово-моральна си[illegible]

Ще одно каже „Н. Ме[illegible]

Якби наші національ[illegible] поставили свою працю [illegible] текторат Христа, тоді [illegible] в Канаді зовсім инакше вигля[illegible]

Так! Того треба! Але т[illegible] гр. кат. провідники мусіли б вийти [illegible] торату папи і стати під [illegible] Христа. Мусіли б відректи[illegible] як відвічних мучите[illegible] роду.

Але згадка в „Н. М[illegible] Христа несподівана, бо катол[illegible] сигди закликають прав[illegible] протекторат папи, а не Х[illegible]

Укр. Прав. Церква ст[illegible] авторітет Христа, а коли [illegible] ники говорять про неї [illegible] звуть ідолом і гадом, т[illegible] що вони самі не є під [illegible] Христа

Се наші пригадки до [illegible] рить „Наша Мета".

ДУЖЕ ДОРОГА КНИЖКА

До Америки привезли [illegible] Біблію, яку надрукував Іван Ґутенберг (1450-1468). Се перша Біблія друкована рухомими черенками, які Ґутенберг видумав. Давніше таку Біблію продали за 106 тисяч долярів, а ціна [illegible] по більша. Таких Біблій є нині на світі 46, — в Америці 13, в Англії 9, в Франції 4, в Італії й Еспанії по дві, в деяких других краях по одній. Таких Біблій Ґутенберг був надрукував коло 180.

ХЛІБ І СІЛЬ

Нині в нас витають поважного гостя хлібом і солею. Се ознака гостинности. Хліб - найважнійша пожива, а сіль - необхідний додаток до хліба і всякої поживи. А навіть більше, бо сіль також хоронить поживу від зіпсуття, як мясо, рибу.

Сіль і в давних східних народів мала таку пошану, що її приносили в святинях як жертву. Вживалися також вислови: "дружба соли", що означало нерозривну товариську звязь, щирість, відданість, посвяту.

В нас нині привіт з хлібом і солею означає: даємо тобі всего, щоби ти міг між нами жити.

Незавидна доля поневолених народів: **для своїх упрямість (впертість), для чужих схильність (податливість).** В бік своїх — горда постава, в бік ворогів — низький поклін. (Такими робить доля людей, що від чужих залежні)

Тео. Савойка.

КОЛИ МИ ПІДДАМОСЯ ПАПІ?

Католицькі газети пишуть якто греко-католики в Галичині терплять обороняючи Католицьку Церкву. Але се фантазовання. Коли греко-католикам ходить про оборону Церкви, то тому, що вона їх Українська Церква, а не тому, що вона католицька, отже папська.

Поляки-католики не були красшими від большевиків, вони ж сотні літ нищили Українську Церкву. І тоді Українці свою Церкву також обороняли тому, що вона їх Церква.

По першій війні Поляки нищили Українську Церкву нарівні з большевиками, — і на Волині та Холмщині, і в Галичині. Большевики нищили на Придніпрянщині, а Поляки в себе, отже большевикам помагали. Поляки для Українців завсігди були безбожними большевиками.

Але католицькі газети про нищення Церкви Поляками не згадують. Нехай П[illegible] Церкву нищать, коби не большевики. Т[illegible] ще і православних заклика[illegible] ставали в однім католицькім [illegible] м з Поляками. Чести наберуться[illegible]

Я [illegible] православний, скажу: ми право[illegible] дамося папі, але нехай він най[illegible] голосить світови, що Поляки [illegible] ями Українців і нищили їх [illegible] тні літ. Дальше нехай відлу[illegible] ків від Церкви, як мучителів [illegible] християнського народу. Се [illegible] папа стоїть за справедливіс[illegible] можна буде йому вірити.

[illegible] був би сором перед людьми і [illegible] Богом ставати в однім като[illegible] лі з нашими мучителями Поляками. Ми не хочемо таких товаришів, [illegible] були для Українців іншими, [illegible] ові товариші.

[illegible] Поляки були сотні літ мучителями Українців, се і греко-католицький [illegible] Однакож греко-католицькі провідники від 1595 р. і до[illegible] Поляками товаришують, сходяться, нараджуються, пара[illegible] Для них Поляки добрі. З того [illegible], що ті гр. кат. провідники їдуть на двох конях, — **є вони на українськім хлібі, а на польській службі.** Коли б же православні піддалися папі, то таксамо мусіли би товаришувати з Поляками. Чи того ще Українцям недостає? Лиха та сорому?

Скажу ще раз: нехай папа напятнує Поляків, як відвічних кривдителів і мучителів українського християнського народу, нехай відлучить їх від своєї Церкви, а вже ми тоді папі повіримо. А без того — ніколи!

Чи годяться не то гр. кат. газети, в яких є заклики щоби православні з папою вязалися? Коли годяться — нехай скажуть. Коли ж не годяться і жаль їм Поляків, нехай таксамо скажуть. Тоді будемо знати хто вони такі.

Прав. Українець.

З ДУМОК ДРУМОНДА

Тверезість — Повздержання від напитків, се лише частина повздержання. Чоловік повинен старатися, щоби був здержливий в усім, що можна злим назвати. Христос розумів здержливість від всего злого, коли казав: "Коли око твоє зводить тебе, вирви його; коли рука твоя веде до злого, відотни її".

Все друге додасться — Дехто думає, що шукати Царства Божого, се відрікатися світа і життя. Але не так говорив Христос. Він наказував шукати найперше Царства Божого, отже бути гідними, чесними людьми, а тоді все інше їм додасться.

ПОНИЩЕНІ В КИЄВІ ЦЕРКВИ

Гляньмо які церкви і монастирі большевики понищили до 1927 року.

Собор Св. Софії переміняли на музей. А будова того Собору має за собою понад 900 літ.

Михайлівський Монастир зруйнували. Зрівняли з землею його білі мури і старинну браму князя Острожського. З тим монастирем вязалися важні історичні події. Там збудовано урядовий будинок.

Трьохсвятительську (Василівську) знищили і цеглу з неї взяли на державні будівлі.

Андріївську церкву переміняли на музей.

Десятинну церкву знищили. Найперше примістили там большевицький клюб, а потім цілком знищили і побудували свої будинки. А та церква мала за собою найстаршу історію.

Братський монастир, де була школа бурса, з якої „бурсацтво мовчки виглядало' — як згадує Шевченко, переробили на ткацьку фабрику.

Церкву Кирилівського монастиря переробили на музей.

Вознесенську церкву з цвинтарем цілком знищили і те місце заб[illegible]

Жіночий Покровський монастир перебудували на „містечко токарів". З цвинтаря зробили парк. Викинули з відси все церковне, викинули і школу, що звалась „перша школа імени Шевченка".

Залізну церкву цілком знищили.

Володимирський собор (катедру) перетворили на музей церковного нового малярства. Тут залишили великий дзвін, щоби ним звіщати про напад літаків.

Іллінську, Благовіщенську і Троїцьку зруйнували.

Микольський (Слупський, „Микола Малий") монастир переробили на мешкання.

Собор „Великий Микола", що збудував Мазепа, стоїть (в 1927 р.) з забитими дверми та вікнами, а що лишилося в середині, невідомо.

Миколаївську церкву знищили і всі могили, що там були, все перекопали, щоби поставити театер.

Лаврівська дзвіниця, дуже висока, стоїть, але дзвонів не чути. Тут українські вельможі будували церкви. Сюди сходилися Українці на прощу (відпуст) 28-го серпня, з усіх сторін України. Тепер тут „музейне містечко", де переконують людей, що релігія то опіюм.

Церкву Спаса на Берестові прилучили до того „містечка".

Видубицький і Йонівський монастир з їх церквами знищили.

Була маленька **гр. кат. Церква** збудована 1915 р. для полонених, де правив свящ. Щепанюк. Та він зник в процесі „Спілки Визволення України", а церква стала місцем забави для червоноармейців.

Так знищили два десятки церков і монастирів з їх церквами. Знищили те що мало вартість історичну, культурну, і що було релігійно-моральною силою українського народу.

Чужі наїздники знищили!

СЛОВА СОКРАТА

Я нічого більше не проповідую молодим і старшим, між вами, як те, що обовязком чоловіка є найперше не те, щоби клопотатись тілом і багацтвами, але щоби клопотатись душею, — щоби піднести її до найвисшої досконалости. Кажу вам, що чесноти (гідности) не здобуваєсь багацтвами, але що люде здобувають приватне, особисте і публичне благословення чеснотою.

Господь Цар світа

Хваліте Господа велично,
Він бо царює над всім предвічно.
Він своїм словом сотворив море,
Землю широку, долини й гори,
І небо, й звізди і чоловіка,
Йому честь-хвала днесь і до віка!

В Його послугах духи Ангели,
На Його голос ждуть Архангели,
І величають всі Херувими,
Славу голосять всі Сарафими;
Його Святії всії прославляють,
Пісні похвальні Йому співають.

Світа простори всі безграничні,
Сонце і місяць, зорі величні,
Хмари дощеві, ранні роси,
Жниво доспіле, снопи покоси,
Величність Творця усе голосить,
Благословення у нього просить.

Слово сказав Він й усе створилось
Що не бувало разом зявилось;
Землю покрив Він неба покровом,
Волі своєї могучим словом,
І положив Він закон у всьому,
Він бо Владитель свойого Дому.

Води широкі, сніжнії гори,
В тер могучий, филі на морі,
Череви пишні, трави і цвіти,
Все Його волі люби[illegible] діти
В своїй опіці усіх їх має,
І про всіх них Він один знає.

Звір, що на поли, звірі і птиці,
Все діло сили Його правиці.
Літо з весною, осінь з зимою,
Все Він своєю веде рукою.
Знає Він мудро де що покласти,
І життя наше у Його власти.

Господь Цар світа над всім величний,
А Його воля — Закон нам вічний
Бачить, що було і бути має,
Від первовіку Він усе знає.
Й тому надіймось щиро на Нього,
Він нас заступить від всего злого.

РОЗУМНІ РІЧИ

Молодість не звертає уваги на людські звичаї, бо звичаї "річ стара", а молодість не має одного серця зі старістю Річ старших будувати, зберігати й направляти; а річ молодих — мешкати, ужиткувати і нищити. Річ старших: служити світови; річ молодших: щоби їм світ служив... Час се приніс (коли я вже старший), що я тепер тим журюся роздумую про те.

Г. Ковтельник.

На тобі небоже, що мені негоже
Де нема лиця, там нема встиду.
Старий збирає, молодий розкидає.
Де Бог церкву ставить, там злий дух коршму.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man
Phone: 596 8[illegible]

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ. СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Винипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

(Продовження)

Морально-духовий стан нашої Церкви, так згідно з моїми власними спостереженнями, як і згідно з інформаціями в Консисторії, є добрий. Але не забуваймо, що переживаємо переломову добу; від цього Собору почнемо нову добу (оплески), а якою вона буде — це буде залежати від нас самих, від наших Владик, від того, як наше Духовенство, як наші громади, як кожний член і членкиня громади вив'яжуться у своїх завданнях; від цього всього буде залежати будучність нашої Церкви. Щодо мене, то я гляджу на будучність нашої Церкви з великою вірою, надією і оптимізмом. (Оплески).

Предсідник висловлює віру, що почнеться справді нова, добра доба в життю нашої Церкви, й просить суддю Я. В. Арсенича подати вступні заввагп до проєкту змін Статуту У.Г.П.Ц. в Канаді.

Суддя Я. В. Арсенич: [illegible], що Українська Греко-Православна Церква в Канаді зможе дати примір українцям в різних державах, бо нема сенсу, щоб українці в кожній державі, де вони живуть, не створили одної Церкви, замість кількох церковних формацій. (Оплески). Створення Єрархії з трьох епископів — це крок вперед. Правда, при цьому сходиться різні церковні формації і є вигляд на певне ризико, однак треба взяти те ризико і зліквідувати бодай на канадійській землі розбіжности в Церкві. (Оплески). Створення Єрархії нашої Церкви в Канаді повинно бути для всіх формацій правосильним. Питання не в Патріярхові, — це питання, щонайменше, маловтности й тому наші епископи повинні забути за нього; справа Патріярха, на якій наші церковні формації розбивалися, повинна бути забутою так нами самими, як і нашими церковними достойниками. Справу Патріярха можливо буде розвязати не одною Церквою, а всіма Українськими Церквами, і тому до цього питання потрібно ставитися з резервою, бо дискутуючи про це, ми непотрібно гарячимося.

Підшукуючи кандидатів на епископів, маємо труднощі через безженність Єпископату; це утруднює справу в Канаді тепер, і, можливо, буде утруднювати й на будуче. Тому треба це забути й приняти стан безженних епископів, бо інакше можемо ще більше утруднити справу злиття ріжних церковних формацій в одну Церкву. Проєкт зміни Статуту затримує незмінність щодо кваліфікацій кандидатів на епископів; ми [illegible] приняти засади, що їх [illegible] не підносити цього питання на цім Соборі.

Наша засаднича справа — це [illegible] но обговорити поняття устрою Церкви, ми повинні застановитися, чи в нашій Церкві має бути правління епископальне — чи соборноправне? Бо на тлі цього питання виринули непорозуміння з попереднім епископом, а далі — і його резиґнація. Минулий Собор 1950 року проминув це питання, бо в розгарячінню забув, що в тих непорозуміннях грали ролю не особисті [illegible]ави, як дехто думав, а засадниче питання — яке має бути правління нашої Церкви: епископальне чи соборноправне.

Римська Церква управляється згори; Собори священиків і мирян там не мають місця, як це є в нас. Така практика виросла там віками; це монархічний спосіб правління і має прихильників мабуть в особах всіх епископів. Такий спосіб правління в Церкві закорінився і на наших українських землях, однак він не повстав з волі українського народу, а з волі держави, бо наш український нарід не мав можности сказати своє слово і проявити свою волю не тільки на церковній ділянці, але взагалі на всіх ділянках свого життя.

В Канаді ми найшлися в відмінних обставинах і для нас, старших, ця монархічна форма правління зрозуміла, а для молодших — ні, бо вона не йде в парі з формою державного правління, з волею більшости. (Оплески). За яким же правлінням заявиться цей Собор? Коли ми рішимо, що в нас має бути епископальне правління, то меншість мусить покоритися більшости й погодитися на те, щоб самий тільки епископ управляв Церквою.

Католицька Церква тішиться "миром". Але велика більшість католиків відійшла від цієї Церкви. Коли будемо мати епископальне правління в Церкві, то нам не буде потрібно ні Статуту, ні Соборів, бо всіми справами будуть заряджувати епископи, а ми тільки будемо слухати, — хто захоче слухати.

Я особисто є за правлінням соборноправним у нашій Церкві, бо воно є для добра самої Церкви, для її священиків, для мирян і для всього Православія. (Оплески). Та коли воля більшости цього Собору вирішить одно чи друге правління в нашій Церкві, я погоджуся з більшістю. Коли Собор рішить, що в нашій Церкві дальше остає соборноправність, то всі, що бажали епископального правління, нехай підчиняться волі більшости, [illegible] за епископальне правління, і тоді всі разом приступаймо до розбудови соборноправного Статуту. Коли ж рішимо приняти епископальне правління, тоді Статут нам зовсім непотрібний, бо це правління твердої руки; є багато прихильників цього правління, але воно не є приняте в демократичних [illegible], в демократичному світі. В [illegible] треба памятати, що тільки на [illegible] є завершена мудрість, вічність, звершенність, — а на землі цього нема.

Я стою за соборноправним устроєм в нашій Церкві, і треба, щоб кожний ясно розважив, за чим він стоїть. Ми на передодні важного кроку. В структурі проєктованого Статуту сказано, що церковним життям править Консисторія з Правлячим Єпископом на чолі; але епископ може не годитися з рішенням Консисторії і тоді ці рішення неважні. Коли ж не буде згоди Консисторії з епископом, тоді ці справи ставиться на Соборі, — хай рішає воля Собору. В такий спосіб збережеться гідність наших церковних достойників.

Перерва 10 мінут.

Прот. П. Самець оголошує продовження нарад і просить п. П. Лазаровича заняти місце предсідника Собору.

П. І. Лазарович: Дякує учасникам Собору за вибір до Президії і запрошує о. [illegible] Савчука реферувати зміст Статуту.

Прот. Савчук: Ставить запит чи всі мають Статут і пояснює, що в надрукованім проєкті Статуту подані тільки зміни; коли яка точка теперішнього Статуту не є згадана в проєкті, то вона остає без зміни.

Предсідник: Проголошує, що суддя Арсенич має подати резолюцію.

Я. В. Арсенич: Подає, що в своїм докладі він поставив питання: яку форму правління ми виберемо? Без рішення цього питання ми не можемо приступати до розгляду Статуту, тому ставить слідуючу резолюцію перед Собор:

"Надзвичайний Собор У.Г.П.Ц. в Канаді рішає, що правління Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як цілости, є соборноправне; воно є виявом волі більшости Собору, і є з одним правлінням — тобто Консисторією, в яку входять усі епископи У.Г.П.Ц. в Канаді силою свого становища і члени, вибрані Собором. Рішення Консисторії западають більшістю голосів. Коли Правлячий Єпископ не годиться з рішенням Консисторії, таке рішення не входить в силу, а невдоволена сторона має право відклику до Собору Церкви. Рішення Собору є остаточним".

П. Ткачук: Піддержує цю резолюцію.

Свящ. Дмитрів: Заявляє, що після його думки, нема що розводитися над цією резолюцією; не вірить, що хтось ставив би якусь іншу резолюцію. Пропонує поставлену резолюцію прийняти так, як вона була прочитана, бо іншої резолюції не може бути. (Оплески).

І. Г. Сирник: Просить іще раз прочитати резолюцію

П. Гайовський: Питає, чи резолюція відноситься тільки до адміністративної форми правління, чи і до кан[illegible] ковних правил?

Суддя Арсенич: Пояснює, що [illegible] правне правління включає в[illegible] тут і Правила включають [illegible] порації і членів Церкви. [illegible] що Собор має право рішати [illegible] ні справи. Основні правила [illegible] Церкви ми прийняли. Коли [illegible] ся про теольоґічні питання, [illegible] вдаємося до Собору Єпи[illegible] подадуть свої рекомендації [illegible]

Проф. Ф. Кульчинський [illegible] соборноправність, як вон[illegible] Статуті і Правилах, [illegible] життя Церкви.

Др. В. Жінчишин: Вислов[illegible] щоб церковними справами [illegible] компетентні люди, себто [illegible] правники.

Суддя Арсенич: Заявляє, [illegible] не зовсім зрозумів думку [illegible] промовця. Але думає, що [illegible] Жінчишина, грубо говорячи, [illegible] до того, що "нехай шевць [illegible] до кравецтва і навпаки". [illegible] нашого церковного життя у нас не виникло будь яке теольоґічне питання; виринало тільки питання, хто має право вдаватися до Патріярхів… Від тепер у нашій Церкві буде більше епископів і нашою ціллю повинно бути [illegible] одно правління, один провід у [illegible] Коли виринуть теольоґічні питання, то ми вислухаємо наших Владик і, вислухавши їх пояснення (інтерпретацію), будемо рішати; напевно рішення буде правильне, бо буде рішати більшість.

Прот. М. Фляк: Йому здається, заявляє він, що більшість присутних [illegible] розуміють ріжниці між епископальним і соборноправним правлінням Церкви. Суддя Арсенич висловив думку, що Церква в своїм управлінню повинна достосовуватися до державного устрою; це не льоґічно; наприклад коли запанує комунізм в якійсь державі, то як тоді повинно бути? Страшать нас забагато епископом, а священики повинні якнайбільше боятися епископа. А йому здається, що епископ, як син свого народу, що має бути батьком і первоучителем, не може бути тим страшним вовком для нас, тому ж ніяк не погоджується ні з думкою, ні з висловом пана судді. Приймаємо все від Вселенської Церкви. Правління епископальне і соборноправне, — кожне зокрема, має свої недоліки. А устрій, що його визнає Вселенська Церква, не повинен нас лякати. Нам належить з довір'ям і пошаною відноситися до свого епископату.

Предсідник: Резолюція є формальна, в ній ми не рішаємо про права епископів, чи Собору; перед нами питання, чи Собор уважає прийняти одну чи другу форму правління. Прошу ще раз прочитати резолюцію.

Суддя Арсенич: Читає резолюцію.

Голосування: Одноголосно принято прочитану резолюцію.

Слідувало читання Статуту і Правил з поправками і доповненнями. Після закінчення цього:

Суддя Арсенич: Вношу слідуючу резолюцію: "Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді 8—9 серпня, 1951, оцим рішає, що Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді від першого параграфу до 111-го параграфу включно, перечитаний, дискутований, і прийнятий цим Собором є від тепер обовязуючим для Української Греко-Православної Церкви в Канаді".

Свящ. Улян: Піддержує внесок-резолюцію.

Голосування: Прийнято одноголосно.

Прот. С. В. Савчук: Читає запропоновані зміни до Статуту Церковних Громад [illegible] запропоновано і ухвалено та[illegible]

[illegible] на статуту має бути така: "ЗРАЗКОВИЙ СТАТУТ ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ."

Після назви статуту подати таке по[illegible] Це є тільки зразковий статут. [illegible] буде його приймати, мо[illegible] в ньому такі зміни і доповнення, які потрібні та яких вимагають [illegible] обставини, одначе такі зміни та [illegible] я не можуть противитися загальному Статутові і Правилам та осн[illegible] засадам Української Греко-Православної Церкви в Канаді".

[illegible] параграфу 5. додати уступ: "Коли [illegible] громади відмовився якого [illegible] члени громади приняти, та[illegible] має право відклику до [illegible] Зборів Громади."

[illegible] уступі до параграфу 6-го додати [illegible] ом цеї громади може бути [illegible] хто визнає віру і науку Української Греко-Православної Церкви в Канаді."

4. У 7-ім параграфі, в другім рядку викинути слово "звичайні."

5. В параграфі 34. (а) В 3-ім рядку викинути слово "може" і вставити на це місце "має право". (б) При кінці параграфу, після слова "уряду" додати слідуючі слова: „і брати участь, як дорадник громади". (в) Підпараграф "в" викинути.

На внесок о. Запаринюка — Ю. Стечишина повищі зміни були одноголосно приняті.

Прот. С. В. Савчук: Ознайомлює учасників Собору з запропонованою резолюцією в справі „Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді". По вичерпуючій диску[illegible] внесок [illegible] Собор приняв одноголосно слідуючу постанову про Єрархію У.Г.П.Ц. в Канаді:

ЄРАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8—9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Манітоба, постановляє:

1. Українська Греко-Православна Церква в Канаді є одною Митрополією, а під територіяльним оглядом ділиться [illegible] яких встановляються і змінюються постановами її Собору.

2. На чолі Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді стоїть Правлячий Єпископ, як Первоєрарх Церкви, якого обирає Собор і який носить титул Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді, хіба що Собор з будь яких причин вирішить інакше.

3. Митрополит репрезентує цілу Українську Греко-Православну Церкву в Канаді на зовні, а у внутрішньому житті він дбає про добро цілої Української Греко-Православної Церкви в Канаді та піклується нею згідно з вимогами Чартеру, Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а саме:

(а) головує на Соборі Церкви, на Соборі Єпископів і в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з постановами Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді;

(б) піклується про обсадження епископських катедр і висвячує, разом з іншими Єпископами, кандидатів на Єпископів, обраних Собором;

(в) звертається до всієї Української Греко-Православної Церкви в Канаді з посланнями та Архипастирськими відозвами;

(г) дбає про забезпечення Церкви св. Миром і Антимінсами;

(ґ) уділяє Єпископам братерських порад щодо особистого їх життя й проходження архипастирського служіння;

(д) приймає скарги на Єпископів і відповідно скеровує їх;

(е) в порозумінню з Консисторією уділяє епархіяльним Єпископам коротко-термінові відпустки;

(є) на внесок Консисторії та епархіяльних Архієреїв уділяє похвали і нагороди Духовенству за їх заслуги для Церкви;

(з) звітує про стан Церкви на Соборі;

(ж) має свою печатку виготовлену в порозумінню з Консисторією і затверджену Собором.

4. У часі ваканції на Митрополичому Престолі, або у випадку відсутности, слабости чи інших причин, через які Митрополит, як Правлячий Єпископ, не міг би виконувати своїх обовязків, його заступає заступник, зглядно Адміністратор, згідно з пар. 29-им Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

5. Імя Правлячого епископа споминається в усіх церквах Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

6. Інші члени Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді є епархіяльними Єпископами або Єпископами-вікаріями, які очолюють такі епархії та носять такі титули, які Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді вирішить.

7. Епархіяльний Єпископ має право:

(а) рукополагати священиків і діяконів після оформлення Консисторією, згідно з пар. 17 (б) Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді, та на припоручення Правлячого Єпископа;

(Далі буде)

ЩЕ ОДНА УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Українська Православна Церква в Винярд, Саск.

В місцевості Винярд, Саск., де проживає невелика група наших православних українців, старанням і заходами кількох свідомих одиниць побудовано прегарну церкву на честь Різдва Пресвятої Богородиці. Будували та викінчували самі свої люди. Сходились вечорами, працювали щиро кілька місяців. [illegible]

[illegible] В притворі [illegible] всі привітання Владика відповів теплими батьківськими словами. Далі, при [illegible] прекрасним співі архиєрейського "До[illegible]" (співав хор з Саскатуна [illegible] диригентурою п. Єфимчука) — Владика [illegible] духовенство, о. Т. Ко[illegible] трополита. [illegible] столи, щоб споживати приготований місцевим жіночим товариством обід. При вступі до Народного Дому Владику привітав голова п. Остапович. Під час обіду говорив суддя М. Стечишин,

...мейор міста, а в імени жінок привітала Владику пані Анастазія Стечишин.

Отець Б. Яковкевич проголосив про концерт саскатунського хору, в салі міського театру, як рівнож повідомив присутніх про нагоду набути цінних книжок — твори митр. Іларіона. На місці буде відзначити, що особливе заінтересовання викликала книжка під назвою "Трираменний Хрест". [illegible] було цікаво довідатись, чому саме наш хрест має три рамена. На це питання як раз і дає вичерпуючу відповідь Вл. Іларіон.

Концерт мішаного хору під проводом п. Єфимчука був незрівнянним закінченням свята у Вапирд. Прекрасна акустика салі міського театру дала змогу належно оцінити красу й силу саскатунського хору. В перерві поміж релігійною і світською частинами концерту Високопреосв. Митр. Іларіон виголосив доповідь на тему: Ідеологія давньої Української Церкви. З [illegible] Митрополита [illegible] що наша Церква відзначалася такими прикметами, як церковзанність, незалежність, соборноправність, [illegible], народність, що вона була [illegible] культурна і [illegible] для [illegible] та церкви.

Господарем концерту був п. І. Стра[illegible] церковного заряду в Саскатуні, Всечесному о. Т. Ковалишину громада у Вапирд незмірно вдячна за збірку, яку він перевів в салі театру на користь місцевої церкви і яка принесла [illegible] Перших 50 дол. вложив [illegible] хор через руки о. Ковалишина.

[illegible] М. Стечишин розповів присутнім про особу митрополита Іларіона, про його працю на народній та церковній нивах.

Кінцеве слово мав отець Б. Яковкевич. Подяку від цілої громади зложив і передовсім Вл. Митрополитові Іларіонові [illegible] присутністю звеличали наше велике свято у Вапирд.

М. С.

ВАСИЛЬ НЕСТОРУК.

(Посмертна згадка.)

Арран Кобзар [illegible] — Чет 21 вересня ц. р., упокоївся в Бозі Василь Несторук, проживши 77 років. Перед смертю приняв Св. Тайни Сповіди і Св. Причастя. Покійний родився на Буковині [illegible] Катубиці. До Канади прибув 1907 року й оселився в околиці Арран [illegible], жив до смерти.

[illegible] Від першого [illegible] заснування тут Української Греко-Православної Церкви він інтересувався і працював для неї. Так [illegible] Покійний перед смертю пожертвував до церкви в Кобзар Плащеницю і Кадильницю, так що церква втратила доброго жертводавця і члена.

Похорон відбувся 28 вересня. Службу Божу і Похорон відправив парох о. К. Желішкевич. На проповіді виголосив заслуги Покійного для Української Греко-Православної Церкви. Присутні на заклик о. пароха зложили на невинуючий вінець [illegible] на Катедру Пресвятої Тройці $7.70.

[illegible] тіло похоронено на Українському Православному Цвинтарі в Кобзар.

Покійний Василь лишив горем прибитих Дружину, одного сина, внуків і правнуків.

Вічна Йому память.

о. К. Ж-ч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипегського Округа

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Гонор і Поплярфілд.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Брендон і Поплар Парк.
8. Четвер, Св. Димитрія — Тиндал.
18. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
21. Середа, Арх. Михаїла — Іст Селкирк (храм).
25. Неділя — Поплярфілд і Гонор.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, Округ Гефорд, Саск.

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Мейфер.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Віхвин.
8. Четвер, Димитрія — Виків.
11. Неділя — Редфілд.
18. Неділя — Гефорд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендо.
25. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Айтуна.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Ріджайна.
8. Четвер, Димитрія — Вишарт.
11. Неділя — Гудів.
18. Неділя — Фенвуд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендіяк (храм)
25. Неділя — Айтуна.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Ріджайна.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богород. — Вишарт.
9. Неділя — Гудів.
16. Неділя — Кендіяк.
19. Середа, Миколая — Габбарт.
23. Неділя — Фенвуд.
30. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. Тел. 73. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Кемсек. Бюкенан. Молебень Подяки — 6 год. вечір

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — [illegible] коло Канори.
11. Неділя — Канора.
18. Неділя — Бюкенан.
21. Середа, Михаїла — Рама, храм.
25. Неділя — Кемсек.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Лячини

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Сторновей.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Йорктон.
8. Четвер, Димитрія — Бровстон.
11. Неділя — Мазепа.
18. Неділя — Йорктон.
21. Середа, Михаїла — Сторновей.
25. Неділя — Мелвил.

Адреса: 110 Велінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Оакборн.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Сенді Лейк.
8. Четвер, Димитрія — Росборн.
11. Неділя — Ентусвуд.
18. Неділя — Вита.
21. Середа, Арх. Михаїла — Сенді Лейк.
25. Неділя — Оакборн (храм).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Гарленд.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Ренвер.
8. Четвер, Димитрія — Ворд.
11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Пайн Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Драй Ривер.
25. Неділя — Гарленд.

В місяці жовтні буде окрема Богослужения в кожній громаді, як День Подяки.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Сірко.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Восетна.

Увага: Всюди буде свято "Дня Подяки" з молебном.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Торгилд (збори Окр. Ради).
8. Четвер, Димитрія — Крейгенд (храм)
10. Субота, Муч. Параскеві — Кеплин.
11. Неділя — Сірейв.
18. Неділя — Еґрімонт.
21. Середа, Арх. Михаїла — Радвей.
25. Неділя — Редвотер.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Спеден.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Смокі Лейк.
8. Четвер, Димитрія — Вільна, храм
11. Неділя — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Беліс.
25. Неділя — Спеден.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Новий Прут.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Віліндон.
8. Четвер, Димитрія — Лушанк (храм).
11. Неділя — Андрю.
18. Неділя — Кагвін.
21. Середа, Арх. Михаїла — Завале (храм)
25. Неділя — Сутана.

Адреса: Віліндон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

28. Неділя — Гвайтбіч.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Гасс.
8. Четвер, Димитрія — Стінен (храм).
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
21. Середа, Арх. Михаїла — Мейбридж.
25. Неділя — Гвайтбіч.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Гасс.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Ґлен Елдер.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
19. Середа, о. Миколая — Свон Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобзар.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Гвайтбіч.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Вакав.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Єлов Крік.
8. Четвер, Димитрія — Ст. Джуліен.
11. Неділя — Терпопіль.
18. Неділя — Кадворт.
21. Середа, Арх. Михаїла — Сиитс.
25. Неділя — Вакав.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Єлов Крік.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. Алвена.
9. Неділя — Ст. Джуліен.
16. Неділя — Кадворт.
19. Середа, Миколая — Алвена.
22. Субота, Зач. Пресв. Богородиці — Вакав
23. Неділя — Ст. Джуліен.
30. Неділя — Сиитс.

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

28. Неділя — Іпсінтер-місто.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Вапирд.
8. Четвер, Димитрія — Іпсінтер коло Гайвей.
11. Неділя — Тідор місто.
18. Неділя — "За Рікою".
21. Середа, Арх. Михаїла — Вест Брук.
25. Неділя — Шіго місто.

Адреса: Вох 53, Шіго, Саск.

ВІЗИТАЦІЯ

Високопреосвященнішого

МИХАЇЛА

Архієпископа Торонто і Східної Канади відбудеться

в ОШАВІ, ОНТ.,

в неділю, 4 листопада, 1951.

На це свято запрошуємо довколичні громади, як: Торонто, Ню Торонто, Вест Торонто, Гамилтон, Грімсбі, Ст. Кетеринс, Велленд і громаду Пресв. Богородиці в Ошаві, Онт.

Після Служби Божої буде спільний обід.

Свящ. М. Фик, парох.
Іван Свелик, голова.
Дмитро Бабій, пи ар.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ

21	Н	8	*Н. 18 по З.С.* Преп. Пелагії
22	П	9	†Ап. Якова Алфеєвого з 12-ти
23	В	10	Муч. Євлампія і Євлампії
24	С	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	Ч	12	Муч. Прова, Тараха
26	П	13	Муч. Карпа, Веніаміна Печ.
27	С	14	Преп. Параскеві Серб.
28	Н	15	*Н. 19 по З.С.* Преп. Евтимія
29	П	16	Муч. Лонгина сотника
30	В	17	Память Отців 7-го Всел. Соб.
31	С	18	†Ап. Луки з 70-ти, Юліана

ЛИСТОПАД

1	Ч	19	*Жовтень*. Блаж. Клеопатри.
2	П	20	Вмуч. Артемія, [illegible]
3	С	21	Преп. Іларіона Вел.
4	Н	22	*Н. 20 по З.С.* Рівноап. Аверкія
5	П	23	Ап. Якова брата Госп.
6	В	24	Преп. Арети, Сисоя і Теофіла
7	С	25	Муч. Маркіяна і Мартирія
8	Ч	26	*Димитрія Велик.*
9	П	27	Преп. Нестора Літописця
10	С	28	Муч. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Шіго-погр.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — "Коло Куцих".
8. Четвер, Димитрія — "Коло Купровських".
11. Неділя — Тафнел.
18. Неділя — Фоим Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Едмер.
25. Неділя — Іпсінтер місто.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Сифтон.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя — Драйфтинг Ривер
8. Четвер, Димитрія — Роритон.
11. Неділя — Давфин.
18. Неділя — Велий Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Вінип. храм.
25. Неділя — Еммин.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Давфин.
4. Вівторок, Введ. в храм Пресв. Богородиці — Косів.
9. Неділя — Роритон.
16. Неділя — Сифтон.
19. Середа, Миколая — Драйфтинг Ривер.
23. Неділя — Давфин.
30. Неділя — Косів.

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ

28. Неділя. Гол. 2. УЄ 8. Літ. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 8: 31-36.

ЛИСТОПАД:

4. Неділя. Гол. 3. УЄ 9. Літ. Галат 1: 11-10. Єван. Луки 7: 11-16.

8. Четвер. Димитрія. УЄ Мат. 10: 16-22. Літ. 2 Тим. 2: 1-10. Єв. Івана 15: 17-27 і 16: 1-2.

11. Неділя Гол. 4. УЄ 10. Літ Галат 2: 16-20. Єван. Луки 8: 5-15.

18. Неділя. Гол. 5. УЄ 11. Літ Галат 6. 11-18. Єван. Луки 16: 19-31.

21. Середа. Михаїла. УЄ Мат. 13: 24-30, 36-43. Літ. Жид. 2. 2-10. Єван. Луки 10: 16-21.

25. Неділя. Гол. 6. УЄ 1. Літ. Ефес. 2: 4-10. Єван. Луки 8: 26-39

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Courtesy of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

XVIII. WINNIPEG, MAN., November 1, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1951. ЧИСЛО (905) 21

ЗІЗД В ВИНИПЕҐУ, МАН.

Зізд Колегії св. Андрея і складових організацій Союза Українців Самостійників (ТУС, СУК і СУМ) відбудеться в [illegible] 11 листопада ц. р.

В програму зізду входять, звіти з діяльности Колегії та вибір членів дирекції Колегії, наради складових організацій СУС, реферати та дискусії. В неділю рано, 11 листопада, відбудеться Архиєрейська Служба Божа, яку відслужить Митрополит Іларіон в церкві св. Михаїла, та Панахида за поляглих вояків.

Зізд закінчиться величавим концертом в салі МНО, в неділю вечір. На концерті буде співати хор Катедри Пресв. Тройці в Винипеґу під дириґентурою п. [illegible] Богоноса.

ЗІЗДИ В САСКАТУНІ Й ЕДМОНТОНІ

[illegible] Інституту св. Івана в Едмонтоні [illegible] 10-12 листопада, а [illegible] Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні 16-18 листопада ц. р.

Оба зізди багаті програмою, так під оглядом рефератів, як і справ до обговорення, й треба вірити, що наш загал в Саскачевані й Алберті візьме якнайчисельнішу участь у своїх зіздах. З головних промовців будуть на зіздах говорити ВІІреосв. Митрополит Іларіон в Саскатуні, й спікер Манітобської Леґіслятури п. Н. Бачинський в Едмонтоні.

Союз Української Молоді Канади бе[ре] активну участь в обох зіздах.

ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ЗІЗДИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Цьогорічні провінціяльні зізди Союзу Українок Канади в Манітобі, Саскачевані та Алберті відбудуться рівночасно з провінціяльними зіздами Союзу Українців Самостійників, на яких Союз Українок буде мати свої окремі сесії.

Бажаним є щоби наше жіноцтво взяло якнайчисельнішу участь у своїх зіздах.

ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ СПРОВАДЖЕННЯ ХЛІБА З СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ

Джон Стюарт, голова Скотляндської Ліґи Европейської Свободи, листом до [illegible] щоденника "Ді Скотсман", запротестував проти того, щоби Британія спроваджувала совітське збіжжя. [illegible] Стюарт написав:

"[illegible] прохарчування лейбористського уряду, в промові підкреслив як великий успіх спровадження 800 тис. тон збіжжя з СССР в минулому році та проект спровадити в цьому році ще більше. Це просто неймовірне, що міністерство прохарчування не здає собі справи з жахливих умов, в яких це збіжжя продукують невільничі робітники... Урядови нема чим пишатися, якщо він мусить знати, що забирає від уст совітських невільничих робітників хліб, аби можна було набути "дуже потрібне збіжжя для нас".

ПРОТ. В. КУДРИК НА ВІДПОЧИНКУ

Прот. В. Кудрик, редактор "Вістника", виїхав в перших днях місяця жовтня до Східньої Канади на короткий відпочинок. Там він має багато приятелів і знакомих із Західньої Канади. Окрім Торонто відвідає такі місцевости, як Гамилтон, Ніяґра Фолс, Ватерфорд, Брентфорд та Виндзор. Також поїде на [illegible] до рідних і знакомих в Детройті, та в поблизьких околицях.

КНЯЖА ПАРА ВІДВІДАЛА КАНАДУ

Престолонаслідниця Британського трону, принцеса Єлисавета, та її муж, князь Единбурґу, від 9-го до 31-го жовтня відвідували Канаду. За той час вони літаком і потягом переїхали Канаду від Монтреалу до Венкуверу і назад та відвідали багато важніших міст і осередків. Населення Канади витало їх всюди з якнайбільшим ентузіязмом, зїжджаючись десятками тисяч, щоб поглянути на свою будучу королеву. З Канади княжа пара виїхала на два дні до Злучених Держав, куди запросив їх до себе в гості президент Трумен.

ПОСВЯЧЕННЯ ІКОНОСТАСУ

В неділю, 28-го жовтня ц. р., відбулося посвячення нового гарного іконостасу в українській прав. церкві Пресв. Тройці в Паплярфілд, Ман. Чину посвячення доконав о. С. В. Савчук. Іконостас побудував п. Кіпран з Винипеґу, а розмальовувала п-на Семенців, теж з Винипеґу.

По Богослуженню в місцевім Народнім Домі відбувся спільний обід, після якого промовляли до зібраних о. С. В. Савчук, п. І. Сирник, редактор "Українського Голосу", п. Н. Боднарчук, голова катедральної парафії Пресв. Тройці в Винипеґу і п. спікер Н. В. Бачинський, який має тут свій дім і є членом парафії від самого її заснування.

Парафія в Паплярфілд, яка відзначається своєю тихою, але плановою та позитивною працею, заслуговує на повне признання за її дотеперішні досяги.

ВИКЛАДИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ.

В Колеґії св. Андрея в Винипеґу відбуваються від 30-го жовтня ц. р. виклади української літератури. Вони відбуваються два рази на тиждень, у вівторок і середу вечер, і є [illegible] для слухачів знова студентів Колеґії. Викладає звісний літературознавець проф. Л. Білецький.

ПРОВАЛИВСЯ КОМУНІСТИЧНИЙ АЛДЕРМАН

При цьогорічних міських виборах в Винипеґу провалився довголітній комуністичний алдерман з північного Винипеґу, Форкін, який цього року знова кандидував на дво-річний термін. Він провалився чотирма голосами й заявив, що буде домагатися нового перечислення голосів.

ПАПА СТАВ "СВЯТИМ" ЗА ЖИТТЯ.

В давніших часах стати святим в католицькій Церкві не було легко. "Католицький Народний Катехизм" Шпіраґи [illegible] наступити найскорше в 50 літ по смерти святого" та що через канонізацію [illegible] "що [illegible] по святому (як [illegible] над його життям), що знаходиться вже в небі, (як стверджують доказані чуда), і що тому належиться йому публичне почитання в Церкві". Та це було колись, а тепер зовсім не так. Ось читаємо в едмонтонських "Укр. Вістях", що "з добре поінформованих джерел Ватикану повідомляють, що державний секретаріят Апостольської Столиці приготовляє обємистий збірник "чудесних фактів" (отже чудес!), що заіснували за посередництвом Папи Пія XII, який тепер засідає на папськім престолі. Разом з тим кардинал Федеріко Тедескіні [illegible] очевидно не без ві[illegible] Божої Матері.

Що [illegible] "життя сонця [illegible] Марії" [illegible] дало вікарієві Христа [illegible] німі, але вимовні послання". Що саме католицька теольоґія розуміє під "життям сонця", нам невідомо, але можна припускати, що це сила, яка сонце створила і його підтримує, отже хіба сам Бог. А як так, то виходить, що то сам Бог дав папі "німі, але вимовні послання". Тільки чому тоді "життя сонця" знаходиться [illegible] Матері"?

[illegible] "Укр. Вісти" у свій час все це вияснять, а покищо цікаве те, що коли заяву кардинала Теде[скіні] [illegible] раз перед катедрою св. Петра в Римі зібрались [illegible] римського населення та підносили оклики: "Хай живе Святий Папа!"

ДАР МАНІТОБИ ДЛЯ ЄЛИСАВЕТИ.

Коли престолонаслідниця Єлисавета зі своїм чоловіком, князем Единбурґ відвідали 16 жовтня Винипеґ, уряд Манітоби вручив їй в дарунку чек на 5 тисяч долярів. Ці гроші принцеза Єлисавета передасть на добродійні цілі в Англії.

УКРАЇНЦІ В АНГЛІЇ МОЛЯТЬСЯ ЗА ЗДОРОВЛЯ КОРОЛЯ

Англійська преса в Англії доносить, що тамошні православні українці відправили Богослуження за здоровля короля Юрія з приводу його недуги. Таке Богослуження відбулося між іншим в Болтоні, яке відслужив о. А. Мирошниченко, який в той самий день відслужив Панахиду за спокій душ вимордованих безбожною Москвою українців голодом в 1923-33 роках.

О. Мирошниченко сказав, що українці щиро моляться за здоровля короля, що під його маєстатом народ має внутрішний мир, порядок, добробут і свободу вірувати в Бога.

З ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

АВСТРІЙСЬКИЙ УРЯД И УКРАЇНЦІ

Діставши Галичину австрійський уряд побачив, що тут живуть і Поляки й Українці, і звернув на Українців увагу. Він зрозумів, що перш усього треба дати гр. католицькій Церкві освічених провідників. Так 1774 р. цісарева **Марія Тереса** (1740-1780) засновує в Відни при церкві св. Варвари школу, т. з. „Барбареум" (Варвареум), для молодих людей з Угорщини, Семигороду, Хорватії і Галичини, які мали б діставати тут високу богословську освіту. Туди з Галичини мали взяти по шість студентів з Перемиської і Львівської епархії (дієцезії) і 2 з Василіян, разом 14.

Читаємо в „Начерку Історії Унії", що: „Заведення те було для рус. кат. Церкви, **по довгих віках тьми і неволі** (Під Польщею), **угольним каменем відраднішої будучности"**. Звідси вже вийшли визначніші церковні достойники, хоч розуміється, що чужа школа не дала їм того конечного знання, яке потрібне їм було як Українцям.

Вже згадувалося, що Марія Тереса заборонила гонити священиків на панщину; що постановила, що епископи можуть бути і з немонахів; (з „білого духовенства"); що відкидала домагання Поляків, які хотіли взяти Церкву в свої руки та дати Українцям латинський обряд.

Якраз за її панування рішено, що уніятську Церкву треба звати **греко-католицькою** і священиків не звати **„попами"**, як Поляки зневажливо називали. Було також рішення, що гр. кат. Церква і її духовні рівні рим. кат. Церкві і її духовним і мають такі самі права.

А вже багато добра зробив син Марії Тереси — цісар **Йосиф 2-ий** (1780-1790). Він нім став цісарем, відвідав Галичину і побачив її злидні. „Без духовенства, — писав він до матери, нічого не можна тут зробити для просвіти народу".

Ставши цісарем він заснував 1783 р. у Львові духовний семинар на европейський лад; заснував університет, а також науковий іститут (студіюм рутенум), щоби виховувати ще окремо свідоміших священиків без латинської мови.

Так хотів приспішити число свідоміших священиків. В тім інституті, що правда, вчили не народною українською мовою, але тодішною книжною.-мішаниною церковної з народною.

Се вже для Українців був крок вперед. Про той інститут писав наочний свідок, Іван Гарасевич:

„Перший день місяця листопада, 1787 р., буде памятним в народнім життю галицького Українця: на Фільософії й теольоґії відозвалися професори „народним церковно- руським язиком"" а три рази що місяця вправлялися наші кандидати в українській мові. З захопленням прислухувалися (професори), як молоді таланти виявляли бистрість свого розуму в рідній мові та які знамениті поступи робили в справі освіти".

Так українське життя відроджувалося, воскресало і набирало сили, хоч ще українські очі не цілком отворилися. Але вже почали отворатися.

Ще одно важне зробив Йосиф 2-ий. він обмежив власть дідичів над панщизниками, хоч по його смерти дідичі знов робили по давньому. А ще за його матери відобрано від польських панів право мати власне військо, як було в Польщі. Так Поляки тратили грунт, а укра-їнці здобували, хоч і поволи.

Треба ще згадати, що Йосиф 2-ий позносив (позамикав, покасував) багато монастирів, а з їх маєтків створив „Релігійний Фонд" на допомогу священикам: звичайний священик діставав річно 300, а сотрудники і знемощілі по 150 золотих Се вже була значна поміч.

Він постановив, щоби жебраки коло церков тихо заховувалися; в порозумінню з еп. Петром Білянським Йосиф 2-ий приказав, щоби Святі Дари не в монстранції, але в пушці виставлялися; щоби коршми в часі Богослужень були замкнені. . .

Він то 1781 р. піддав Василіян під власть епископів, отже обмежив їх права. А Василіяне, переважно Поляки, наслідували монахів польських, вже звали себе „аббатами" і „пріорами", а не архимандритами й ігуменами; змінили одіж на латинську і приняли цілий латинський лад

Силою постанов Йосифа 2-го засновано також Львівську та Перемиську Консисторію (епископську раду), платну з релігійного фонду.

Дальші австрійські цісарі небули вже подібні до Йосифа 2-го, але і вони потверджували те, що Йосиф 2-ий в користь греко-католицької Церкви постановив. Поляки ж і дальше домагалися своїх давних прав і панування над Українською Церквою, але вже не могли добитися того, що хотіли.

Зі сказаного дотепер бачимо, як під Австрією українська справа постійно набирала сили, коли під Польщею з кожним днем українство наближалося до загибели. І під Австрією не все йшло гладко, бо Поляки і тут не спали; і гр. кат. духовні Українці не були ще цілими Українцями, та всеж вони вже не були в такій польській залежности, як було під Польщею; вони твердше стояли бодай на своїм церковнім ґрунті, коли ще не на загально народнім. Вони мали ширшу освіту, хоч ще з під польських вплнвів не отряслися. Ще довго їх мовою була мова польська, але в декого вона вже тратила давне значіння. Бодай дехто з них, хоч і нерішучо, оглядався вже на нарід, на його потреби, на його мову, на конечність його освіти

Та іскра українського життя, що під Польщею вже догасала глибоко під попелом, тепер починає розжарюватися Були ще і такі гр. кат. церковники, що її гасили, але вона вже не гасла. Гасили в одним місци, а вона розжарювалася в місци другім, аж поки не загорілася ясним українським огнем, коли той попіл відважно розгорнув молодий український богослов, Маркіян Шашкевич з своїми молодими товаришами.

І тоді ще церковне начальство, що не перенялося духом широкого українського життя, стараєсь гасити той український, незрозумілий йому огонь, але він вже не тлів а горів щораз більше ясною полумінею.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 863

РЕЗОЛЮЦІЇ НАДЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УКАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

8-9 СЕРПНЯ, 1951, В. МІСТІ ВІННІПЕГУ МАН.

I.

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Вінніпегу, Ман., стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді повстала на терені вільної Канадійської Держави волею українського населення в Канаді, як його внутрішня потреба, без посторонних впливів і допомоги, а так, як творилися Церкви в перших християнських віках, і тому має повне право й конечну потребу на самостійне існування і розвиток на засадах повної автокефалії. Згідно з цим цей Надзвичайний Собор постановляє:

1. Обрати власну Єрархію Української Греко-Православної Церкви в Канаді найменше з трьох Єпископів;

2. Проголосити, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді в своїх відносинах до інших Православних Церкав є АВТОКЕФАЛЬНА

II.

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді 8-9 серпня, 1951, в місті [illegible], Ман. оцим заявляє, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді [illegible] ше вважає себе рівною [illegible] Православних Церков вільного світу бажає бути з ними в молитовному єднанні

III

Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Вінніпегу, Ман., оцим заявляє, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді, що увійшла в молитовне єднання з Українською Автокефальною Православною Церквою на еміграції в Европі рішенням її Надзвичайного Собору, 12-13 листопада, 1947, остає в молитовнім єднанню з Українською Автокефальною Православною Церквою і на далі

IV.

Не маючи наміру втручуватися в внутрішні справи Українських Православних Церков по иниших державах за межами Канади, але беручи під увагу політичні і релігійні визвольні змагання українського народу, Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Вінніпегу, Ман., висловлює гаряче побажання, щоби в межах кожної держави, де живуть православні українці, вони обеднувалися в одну Українську Православну Церкву, а не ділилися на ріжні формації.

V.

Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді рішає, що правління УГПЦ в Канаді, як цілості, є соборноправне; воно є виявом волі більшости Собору, і є з одним правлінням, тобто Консисторією, в яку входять усі Єпископи УГПЦ в Канаді силою свого становища, і члени, вибрані Собором.

Рішення Консисторії западають більшістю голосів. Коли правлячий Єпископ не годиться з рішенням Консисторії, такі рішення не входять у силу, а невдоволені сторони мають право відклику до Собору Церкви.

Рішення Собору є остаточни

VI.

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Вінніпегу, Ман., постановляє.

1. В цілях місійних і для кращої організації й розвитку церковного життя по місцях, а також і в цілях адміністративних, Собор оцим [illegible] епархії Української Геко-Православної Церкви в Канаді, якими є: а) Єпархія правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка обіймає провінції Саскачеван, Манітобу і західню частину провінції Онтеріо, а саме від її західньої границі на схід до Су Сейнт Марі, Френц і Гирст, Онт. включно; осідок правлячого Єпископа місто Вінніпеґ, Ман. б) Єпархія східньої Канади, яка простягається на схід від Су Сейнт Марі, Френц і Гирст, Онт. [illegible] кого океану, та якої осідком є місто Торонто, Онт. в) Єпархія [illegible] Канади, яка обіймає провінції Алберту і Бритиш Колумбію та якої [illegible] Едмонтон, Алта.

[illegible] Правлячий Єпископ Української [illegible] славної Церкви в Канаді [illegible] осідок-катедру в мі[illegible] Єпископ східньої Канади [illegible] Єпископ західньої Канади [illegible]

[illegible] обсадження з будьяких [illegible] пархії, нею управляє прав[illegible] Української Греко-Пра[illegible] Церкви в Канаді.

VII.

[illegible] Собор Української [illegible] Церкви в Канаді, [illegible] 51, в місті Вінніпегу, Ман., [illegible] привіт Високопреосвящен[illegible] Митрополитові Полікарпові, та [illegible] глибоку подяку за його ар[illegible] і братерську опіку над [illegible] Греко-Православною Цер[illegible] час від її останнього [illegible] 1950, та молить [illegible] би Він зберіг його в здо[illegible] роки для добра Украін[illegible] Церкви.

VIII

[illegible] Собор Української [illegible] Церкви в Канаді, [illegible] 1951, в місті Вінніпегу, Ман., [illegible] смутком довідавшись про [illegible] Єпископа Платона (Артемюка), секретаря Св Синоду [illegible] Автокефальної Православної Церкви на еміграції в Европі і [illegible] одного з Єрархів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, [illegible] наступила в неділю, 5-го серпня, 1951, в Торонті, Онт., оцим висловлює [illegible] співчуття Високопреосвященнішому Митрополитові Полікарпу, Голові Священого Собору Єпископів і Священого Синоду, а також Єпископатові [illegible] Українській Автокефальній Православній Церкві, з приводу такої тяжкої втрати.

Разом із тим Собор висловлює щирі співчуття також Родині бл. п. Єпископа Платона

IX.

Останніми часами Українська Греко-Православна Церква в Канаді набрала великої сили, зросла й поширилася, через що треба було збільшити число працівників у канцелярії Консисторії.

Також через завершення її автокефалії й створення власної Єрархії виринули більші фінансові потреби, і тому Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, постановляє вдвоє збільшити оплату на Дієцезіяльний Фонд від Богослужень, що його складають Громади, чи Парохії, і від поодиноких членів церковних Громад, і від Духовенства, — від 1-го січня 1952 року.

Далі цей Собор постановляє, що Дієцезіяльний Фонд обовязані вплачувати не тільки голови родин, але також і діти, від 18-ти літ життя вгору, які мають працю і дістають платню, та взагалі всі, хто вчащає до церков на Богослужения і користає з духовної обслуги священиків нашої Церкви.

X

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в Вінніпегу, Ман., взявши під увагу велике значення Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпеґу, яка тепер будується та в якій буде служити Митрополит всієї Канади, а також пригадуючи постанови Десятого Собору, 1946, що половину коштів будови Катедри мають понести вірні і Громади Української Греко-Православної Церкви з-поза міста Вінніпеґу, оцим закликає всіх вірних та всі Громади і Парафії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, щоб вони щиро відносилися до справи Катедри та підтримували її будову щедрими пожертвами

Цей Собор накладає обовязок також на Всечесних Отців Духовних та на парафіяльні уряди, щоб вони занялися перепроваджуванням збірок на ціль будови Катедри по всіх Громадах і Парафіях, а зокрема Собор постановляє, щоб кожного року, доки не закінчиться будова Катедри, кожна українська православна парафія і громада в Канаді давала одноразову тацову збірку на ціль будови Катедри. Збірка має бути переведена в такий час і спосіб, як вирішить Консисторія

XI.

Колеґія св. Андрея у Вининеґу, як виховавча інституція української молоді, яка знаходиться під опікою УГПЦ в Канаді, з Теологічним Відділом для виховання Священиків, є одинокою того роду українською институцією у світі; Колеґія св. Андрея є конечною для духовно-національного життя православних українців в Канаді, а зокрема для молодого покоління, даючи йому потрібне виховання.

Колеґія св. Андрея підносить повагу цілої Української Греко-Православної Церкви в Канаді в очах чужих народів, а для Церкви виховує добрих Священиків.

Собор закликає ввесь український загал щедро піддержувати єдину Українську Православну Колеґію морально й матеріяльно, щоб вона в будуччині заступила давню Київську Могилянську Академію, та давала Богословську освіту для православних українців і поза Канадою

XII.

Тому, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді мусить дбати за своїх священослужителів, Архиєреїв і Священиків, що посвятили себе на службу Церкві й народові, і забезпечити їх та їхні родини на випадок слабости й смерти, Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, постановляє завести для всіх священослужителів **обовязкову групову асекурацію** на життя і забезпечення проти слабости з тим, що половину оплати щорічних премій платять самі священослужителі, а другу половину Громади.

Ті оплати мають вносити як Священослужителі так і Громади до Консисторії такими ратами, як вирішить Консисторія.

Згідно з тим Собор накладає обовязок на Консисторію перевести цю ухвалу в життя і визначити висоту оплати на покриття цього забезпечення.

Собор дальше постановляє, що так Священослужителі, як і Громади мають обовязок вносити свої оплати на вищезгадані обезпечення, **вповні і на час,** згідно з зарядженням Консисторії.

XIII.

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді вважає, що Українська Школа в житті й розвиткові Української Греко-Православної Церкви відограє найповажнішу ролю, як її основа в підготовці добрих і свідомих членів її, й збереження в ній надалі української мови, національної традиції та української культури.

Надзвичайний Собор закликає все Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді і всіх її парафіян всіма засобами, як моральними так і матеріяльними, підтримувати Раду Української Школи, як керівний орган школи, допомагати їй у розбудові українського шкільництва в Канаді, щоб у кожній православній Громаді була своя школа, і щоб українські православні діти до неї конче ходили

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви якнайгарячіше закликає православних родичів виховувати своїх дітей в дусі української національної традиції і православної побожности, щоб діти від найменших літ знали українську мову і вільно володіли нею, і щоб кожний батько і кожна мати конче посилали своїх дітей до української школи

Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді звертається до всього Духовенства, щоб воно конче проводило Недільні Школи з Українською Мовою навчання по всіх своїх Громадах

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ. СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

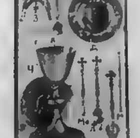

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте.
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКОВНА ОДНОСТАЙНІСТЬ І НЕОДНОСТАЙНІСТЬ

Від декого, що приїхав з Европи, чуємо, що тутешна наша Церква не така православна, як повинна бути, бо не така точно, як була на Україні. Тому треба тут заводити все те, що там було.

Думка щира, але поверхoвна. Бо православіє не в одностайности всего до подробиць, але в основних справах **та в почуттю організаційної едности, без уваги на неодностайність в менших справах.** Колись Західна Церква нaверх дуже різнилася від Східної, але обі вважалися одною Церквою

Треба мати на увазі, що „там" церковний лад і ціле життя будувалося віками і переживаннями багатьох поколінь. Дотого ж там Церква була під опікою держави, що давало можність збудувати лад, який там був.

Та треба памятати, що [illegible] загальна Православна Церква не мала одностайности в усіх формах аж до подробиць. Се і неможливе і [illegible]. Поставити Церкву в стан [illegible] одностайности, се спинити творчість в церковному життю, не допускати до поліпшення, а се був би [illegible] закаменілости. Мертвоти.

Коли ж нині Церква має те, [illegible] то воно росло, розвивалося, [illegible] будувалося віками і працею [illegible] передових людей і поколінь

Берімо спів, про який [illegible] найперше ходить, чи може бути він одностайний? Адже кількі є нині хорових композицій до одних і тих [illegible] богослужбових пісень, а такі композиції і дальше складаються

Візьмімо спів звичайний (дяківський, народний, самоліжку, обиход), то чи може він бути і чи був одностайним бодай в Росії, бодай на українських православних землях?

В російськім підручнику „обиходного" (звичайного дяківського) співу бачимо, що до одного „Прийдіте поклонімось", подані в нотах голоси: 1) Звичайний (обичний), 2) Гр[illegible], 3) Величавий (знаменний) і 4) Київський. При інших піснях знаходимо [illegible] голоси: Болгарський, скорочений Г[illegible]кий і скорочений Київський та "Ще інший" (без точної назви). Се виглядає на велику неодностайність, а надділі се лише — ріжнородність. І в ній є ще мі[illegible]це для співу Волинського, Галицького, Буковинського, чи ще якого.

Але хто звик до одних голосів і других не знає, то всі другі голоси чи „напіви" можуть здаватися чужими, негарними, отже і не „православними". Хто не вміє їх співати, тому з ними клопіт. Колиб же їх знав, то сказав би, що всі вони є співацьким майном Православної Церкви.

Таке і в загальній Православній Церкві. Неоднаково співає кожний православний нарід. Вдавнині Богослужбовий Устав був малий, церковних голосів було мало, були вони прості,мало вироблені, а пізнійше їх змiняли, прикрашували новими додатками і творили нові голоси. Так кожний нарід переробляв давний церковний спів відповідно до свого смаку, своїх настроїв, до своєї культурної висоти і якости. Кожний нарід має свій смак, свою співацьку культурну лінію, по якій йде спів [illegible] його розвій.

Загальна одностайність є в складі важнійших Богослужень всіх Православних Церков (Вечірня, Всеночне, Утреня, Служба Божа), однакож в способах їх співання є ріжнородність.

Такої ріжнородности нема в Римській Церкві не тому, що там все зведене до одних форм, зцентралізоване, а просто тому, що там нема таких [illegible]ких і багатих змістом Богослужень, [illegible] в Православній (і гр. кат.) Церкві. Там навіть в Службі Божій нема місця для участи народу в співі, отже час заповняєсь грою на органі і співанням побожних пісень, які не є складовою [illegible] Служби Божої.

Звертають також увагу, що в Канаді не виконують точно Богослужбового У[illegible]. Так! І в Европі не виконували. Найбільше виконували в монастирях, менше в міських церквах, а ще менше в сільських. Як де було можна. Таке в Канаді. Але Церква була всюди од[illegible] православною.

Берімо інше. Українськa Церква [illegible] вна мала деякі свої окремі звичаї [illegible] обряди, відмінні від Православної Церкви Московської. В тім Москалі бачили неодностайність і нищили українські звичаї й обряди, як „ересь", як ось неправославне. Може й поганe.

Нищили те, що було відмінне і на[illegible] вое; нищили, чого в них не [illegible], пишали порожнечу і вва[illegible] [illegible] православним „благоче[illegible]" [illegible] був [illegible] вузькогляд[illegible] [illegible] що виявлявся глу[illegible] [illegible]ством

[illegible] патріярхи [illegible] [illegible] з патріярхами не го[illegible] [illegible] буква, за яку хопилися, стояла [illegible]них вище живого розуму. І певне, що [illegible]ських на иньтих реформ [illegible] нищилося може цекому [illegible] також суто православним та українським

Згадати б наше величаве „Свячення Пасок" на Великдень. І сей наш об[illegible] обрядом загальної Православ[illegible] Ц[illegible]ви. Се обряд нашого народу. [illegible] грецький патріярх, беручи [illegible] дуже вузко і непрактично, українське "Свячення Пасок" осуджу[illegible] [illegible] покинути. За патріярхом й [illegible] інші епископи се прика[illegible] український нарід з духо[illegible] той обряд затримав і добре [illegible] величавий святочний православний український обряд!

В Історії Церкви написаній недавно Греком (про те було давнійше в „Вістнику") говориться, що греки мають на увазі упрощення Церковного Уставу та ще деякі зміни відповідні вимогам нинішнього життя. Розуміється вимогам життя Греків, а не загальної Православної Церкви. І вони розуміють, що і з тими змінами їх Церква буде такою ж православною, як була. Руководяться здоровим розсудком.

Однакож в загальній Православній Церкві є одностайність в важних справах! Є вона в догмах і загальному навчанню віри, в правдах віри. Є в богослужбовім устрою (Вечірня, Утреня, Служба Божа і др.). Є в зверхнім, а вже головно внутрішнім устрою Церкви (Іконостас, Царські чи Райські Двері...). Є в признаванню Канонів (Правил) Святих Соборів і в прикладанню їх до життя Церкви оскільки вони можуть мати практичне приміненя. Є в вигляді і складі священичих риз і ще дечім. Се важна одностайність Православної Церкви.

Але нема одностайности в мові Богослужень, бо національна якість вірних неоднакова. Нема одностайности в співі та в народно-церковних звичаях менше важних обрядах. Згадати б, що коли Московська Церква забороняла в своїх Церквах і на Придніпрянщині співання в церкві коляд, то на Волині [illegible] Холмщині в православних церквах коляди чи інші побожні [illegible] співали. Був навіть виданий в Почаєві малий православний „Богогласник" з колядами і другими побожними піснями. Навіть в російськім „Воскресном Чт[illegible]" [illegible] пісні з нотами поміщували. Пра[illegible] Москалі і тут (як ар[illegible]) [illegible] ровін, Антоній Храпов[illegible] кі „ереси" також [illegible] українську Церкву [illegible]

Отже в важних [illegible] Православних Ц[illegible] а в менших [illegible]

Що ж до Церкв[illegible] ще в стані будови, [illegible] неї вимагати того, [illegible] ми будувало[illegible] [illegible] ім складом [illegible] тер місцевих сторін, [illegible] ще треба робити так [illegible] хотілосьби

Тих кілька при[illegible] увагу тим, що хотіли [illegible] православне [illegible] [illegible]

ЦЕРКВА ДЛЯ ОДНОЇ РОДИНИ

[illegible]

Було се в [illegible] [illegible] Аз[illegible] [illegible] християни, М[illegible] і поселився [illegible] [illegible]ство

[illegible] Христа [illegible] багато людей [illegible] [illegible]ним кидали. Але [illegible] цілком спокійно. А [illegible] своїм городі і малу [illegible]

Пошо ж т[illegible] дому жінка, [illegible]

Як нема, [illegible] ба ми не християни?

— Але ж нас так [illegible]

— А хиба як ма[illegible] [illegible] треба? Я будую [illegible] що до нас прийдуть [illegible] прийшли би, коли б [illegible]

Минуло від того ч[illegible] село було вже христ[illegible] поведення і щирі сло[illegible] ви привели до христи[illegible]

Місіонарами були [illegible]

З ДУМОК ДРУМОНДА.

Генри Друмонд (1851-1897), англійський вчений, письменник, що присвятив багато уваги християнській науці. Визначний його твір "Природний закон в духовім світі".

Нерозуміння — Х[illegible]ова наука мусить більше терпіти від тих, що її зле розуміють, ніж від тих, що стоять проти неї. Більше терпить від тих, які не розуміють слів Христа [illegible] "духове народження".

Дасть Бог, що і в наше віконце засвітить сонце.

ЗІ СПОМИНІВ О. ХРИСТАЯ

XVII.

Спосіб навчання в семинари

Спробую описати спосіб навчання, що були в мої часи.

В гімназії втовкмачували в нас мертві мови, особливо непотрібну грецьку, вищу математику і другі недоцільні предмети, з яких третина учеників не мала користи в практичному житті. Нас „тресували" так, як капралі рекрутів. По закінченню школи не залишилося ні сліду по всіх тих льоґаритмах, синусах, косинусах, грецьких граматичних формах. Професори, крім кількох, були [illegible]ями в циліндрах, що місячно брали [illegible], а в школі давали двійки і трійки (недостаточно і дуже недостаточно)

[illegible] не було на університетах, хоч би [illegible]ві на богословському факультеті). Там викладали польські [illegible] латинською мовою. Отець Ма[illegible] вимагав, щоби вчитися напамять латинських цитатів; хто їх добр[illegible] й на думку Мазуркевича не [illegible] нічого поклинання. Вчили на[illegible] кілько ангелів зміститься на то[illegible] [illegible]чику голки. З латинськими [illegible] ми мали йти між нарід і про[illegible] [illegible] йому, хоч швидко по їсни[illegible] [illegible]. Про сумнівну вартісті [illegible] я переконався виїхавши [illegible] далекий світ (до Америки)

[illegible] ходили на виклади пере[illegible] не всі. Деякі йшли до м[illegible] [illegible]сь „справою", інші вза[illegible] [illegible] слухати сухих виклад[illegible] [illegible] слухали, записували [illegible] переставали. Деякі проф[illegible] скоро, аж задихув[illegible] [illegible] слухати не хотілося, тому слух[illegible] книжки, говорили, або [illegible] професор, Вартошевський, [illegible] слухачів

[illegible] вимагали, щоби ми все [illegible] та не у всіх память бул[illegible] була пересічна. Отже [illegible] [illegible] входячи в значіння [illegible] [illegible] опісля скоро з бу[illegible] [illegible] питомець [illegible] або небагато

[illegible] отже [illegible] [illegible] не вчився [illegible] ке з практики. Він вишколю[illegible] практиці, щоби стати добрим [illegible]. Так і лікарі, адвокати і др. му[illegible] [illegible]бувати практику. Зате в Христо[illegible] [illegible] не вважали потрібним прак[illegible] [illegible]

[illegible] на третому році теольоґії, знав [illegible] латинських цитатів, знав трохи на[illegible] [illegible] отців, дещо з педаґоґіки і сла[illegible] [illegible] Треба було ще познакомитися з [illegible] правом і кільки саме ангелів [illegible] кінці голки. З такими теоре[illegible] [illegible] мали ми йти між нарід [illegible] знали навіть, як взяти до рук ка[illegible] [illegible]. Не знали, як має священик [illegible] повертатися коло престола, як [illegible] тримати хрест, як благословити ві[illegible] [illegible] промовляти до народу, як спові[illegible] Се було нам невідоме

[illegible] деяким богословам було се байдуже [illegible] найшлося нас 12 таких, що тим жу[illegible] [illegible] Ми постановили самі приготов[illegible] [illegible] Ми почали три рази в тижни схо[illegible] [illegible] до „музею" і вправлятися в обря[illegible] [illegible] в проповідях, в переведенню спові[illegible] [illegible] Отже ми виголошували проповіди і [illegible] конечнім вправлялися. Се були на[illegible] [illegible]айні сходини і тут вийшла пригода [illegible] було коло 12-ої вночи. Богослов [illegible] поставив крісло на стіл, виліз ту[illegible] почав виголошувати до нас палку [illegible]мову. Нараз отвираються двері і зявився о. Мельницький. Прискочив до [illegible] сиділи, і закричав:

„Зловив, зловив! Покажіть карти"

Ми видивилися, а дальше вказали на нашого проповідника. Ми запевнили його, що нас сатана не опанував, а Святий Дух зійшов на нас. Всеж Мельницький не довіряв і нагнав нас спати кажучи, що ми повинні йти на спочинок вже о 9-ій годині.

ПРЕПОДОБНА МАТИ ЕВФРОСИНІЯ

Жовтня 8-го (25 вересня церк.) припадає память Преподобної Евфросинії. Жила вона в 5-ім віку по Христі в Александрії, в Єгипті. Єї родичі були християнами, а батько звався Пафнутій.

Виховали вони дочку дуже побожно, а коли була вже старшою, хотіли видати її замуж за дуже доброго і поважного молодця. Однакож оден старець порадив її, щоби вступила до женського монастиря

Пішла вона з дому не кажучи родичам нічого, але боялася, що в женськім монастирі батько її віднайде, отже перебралася в мужеську одіж і вступила до монастиря мужеського.

Коли побула там якийсь час як монах, почали ії всі дуже поважати за її побожність і [illegible]. Про неї довідались і другі [illegible] як про великого праведника

Довідав я про неї і єї батько і зайшов, щоби поговорити і розказати свої клопоти. Евфросинa зараз його пізнала, але батько не пізнав дочки. Він і не сподівався, щоби тут могла його дочка бути. Батько оповідав, що в [illegible] була [illegible] і десь зникла, й Евфросинія мусіла відчувати батькову [illegible], але не дала себе пізнати. Вона [illegible] потішала, казала, що нехай на Господа надієсь, а він ще зможе свою дочку побачити.

Батько дуже сподобав собі побожного монаха і часто заходив до нього, [illegible] наговоритись. Батьківське серце [illegible] відчувало, що той монах йо[illegible] [illegible] близький

Так прожила вона там 38 літ.

Коли почала ослабати і відчувала [illegible] смерть, казала покликати свого [illegible] і доперва тепер відкрила йому, [illegible] вона його дочка

Великою несподіванкою було це [illegible] і смуток і радість. Смуток, що дотепер не говорив з нею, як з дочкою, а радість, що бодай тепер свою дочку побачив

Евфросинія сказала батькови, що коли вона помре, щоби він самий прибрав її в похоронну одежу. Свою волю про те заявила і всім другим не подаючи причини

І батько сповнив волю дочки. А всі ховали її, як праведного монаха, один лише батько знав, що його дочку [illegible] ховають.

Тепер батько чувся ще більше самотним, бо нікого більше побіч себе не мав, отже і сам вступив до монастиря, [illegible] ще десять літ.

СВ. АПОСТОЛ ТОМА

(19 жовтня, 6-го церковного).

Був він родом з Галилеї і занимався риболовлею. Послухавши голосу Спасителя, він пійшов за Ним і вже з Ним не розлучався.

Та сталося, що коли Христос зявився Апостолам, тоді Томи між ними не було. Якже Апостоли почали оповідати, що бачили Христа, то Тома сказав:

— Доки не побачу його сам і не диткнуся його, то не повірю.

Невдовзі по тім знов зявився Христос Апостолам і каже тоді до Томи:

— Приступи і доторкнись до мене і не будь невірним, але вірним.

Тоді каже Тома:

— Ти Господь мій і Бог мій.

На те відповів Христос:

— Ти побачив мене і повірив. Та щасливіші ті, що не бачили мене, а повірили.

По тім, як Дух Святий зійшов на Апостолів, вони порозходилися по всіх сторонах світа. І Тома проповідував Христову науку в Етіопії, в Персії, в Індії, а навіть в Китаю.

Коли ж брамани побачили, що нарід опускає їх святині, убили Тому, в 75-ім році по Різдві Христовім.

Християне знайшли його тіло і похоронили в церкві, яка була побудована за його старанням.

ВИЗНАЧНІ ЖІНКИ ПО СВІТІ

Коли жінкам дати відповідне виховання то вони можуть стати в усім дуже високо. Тут кілька примірів з наукових здобутків

Давнійша англійська королева Елисавета так добре знала грецьку і латинську мови, що ледви хто з вчених професорів міг їй дорівнати

Була в Англії Іванна Грей, що знала добре мови — грецьку, латинську і еврейську

В 16-ім віку жила на Шлезьку Марія Куниц, що знала мову німецьку, французьку, італійську, латинську, грецьку і еврейську.

В Ірляндії жила Констанція Ґрірсон, що добре знала мову латинську і грецьку, а також знала добре історію, богословіє, фільозофію і математику. В тих науках вона визначалася тоді понад других

Скотляндська королева Марія, говорила мовами — латинською, французькою, [illegible] й еспанською як своєю рідною

Були жінки, що визначалися іншими великими прикметами Жінка визначного французького вченого Будея (род. 1467) була такою великою помічницею в його науковій праці, що без неї він не міг би тільки зробити, як він зробив Вона завсігди була коло нього, а коли він зневірювався, вона піддержувала і заохочувала його. Він казав, що вона не тільки товаришка його життя, [illegible] його праці.

Таких завсігди було багато на всіх степенях життя, і між вченими і звичайними людьми Таких жінок треба в кожнім [illegible]

Один давний письменник говорить про жінок та і про чоловіків

„Що ми в вас поважаємо? Не вашу одежу, бо і звіра можна гарно прибрати. Не самі розумові прикмети, поза якими може бути безхарактерність. Ми поважаємо в людей гарні почування, товариські настрої, обережний розсудок, чутливість серця, співчуття до нещасних, обовязок для приятелів, готовість помагати в потребі і щиру та розумну релігійність.

Се прикмети, які підносять до найдальших висот всіх людей, а вже окремо жінок. Коли є в них такі прикмети, то се найкращі жінки на світі".

Забудеш за Бога, то Бог за тебе забуде

Хто високо літає, той низько сідає

Не такий чорт страшний, як його малюють. (Дехто уявляє собі щось гіршим, ніж воно є)

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Винипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

(Продовження)

(б) посвячувати церкви й цвинтарі в своїй епархії. Єпископ має право припоручити священикові посвячення цвинтара або церкви, однак таке посвячення церкви має бути без єпископського посвячення престола, що належить виключно до Єпископа.

(в) візитувати церковні громади й парафії в своїй епархії;

(г) в потрібних випадках репрезентувати Українську Греко-Православну Церкву в Канаді на території своєї епархії;

(г) ставити внески до Консисторії і Правлячого Єпископа в справі скликання епархіяльних і окружних церковних зїздів та духовних конференцій в своїй епархії;

(е) благословляти заснування місцевих Братств і Сестрицтв та інших добродійних і духовно-освітних установ при церквах своєї епархії, в порозумінню з Правлячим Єпископом, згідно з пар. 22 Статуту і Правил УГПЦ в Канаді.

(є) робити внески до Консисторії і Правлячого Єпископа про нагороди Духовенству в своїй епархії, згідно з пар. 21 Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

8. Єпархіяльному Єпископові прислугує право, в його епархії, напімнення і назначення покути священослужителям у випадку провини, що потребують архипастирського вмовлення та епітимії.

9. Єпархіяльний Єпископ є, силою свого становища, членом Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

10. Єпархіяльний Єпископ має свою печатку, зміст якої має бути апробований Правлячим Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

11. Єпархіяльний Єпископ звітує про свою діяльність та про стан церковного й церковно-громадського життя, в дорученій йому епархії Правлячому Єпископові. Таке звітування відбувається щороку, а в разі потреби, або на бажання Правлячого Єпископа — частіше.

12. Засоби і джерела утримання Єпархіяльного Єпископа та епархіяльної канцелярії ухвалює Собор або з його доручення Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

13. Для помочі Єпархіяльному Єпископові існує Єпархіяльна Рада, як дорадче тіло, яку вибирає Єпархіяльний Церковний Зїзд дотичної епархії в такім числі і складі, як Єпархіяльний Церковний Зїзд вирішить. Головою Єпархіяльної Ради являється Єпархіяльний Єпископ.

14. Імя Єпархіяльного Єпископа споминається в його епархії в Богослуженнях, після імени Правлячого Єпископа.

15. Обсяг ділання Єпископа-вікарія опреділює Правлячий Єпископ в складі Консисторії."

Прот. С. В. Савчук: Читає проект поділу Української Греко-Православної Церкви в Канаді на епархії. Після дискусії, на внесок В. Дудара — М. Лапки Собор прийняв одноголосно слідуючу постанову:

ЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8—9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Манітоба, постановляє:

1. В цілях місійних і для кращої організації й розвитку церковного життя по місцях, як рівнож у цілях адміністративних Собор оцим встановляє Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, якими є

а) Єпархія Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка обіймає провінції Саскачеван, Манітобу і західню частину провінції Онтеріо, а саме від її західньої границі на схід до Су Сейнт Мері, Френц і Гирст, Онт., включно; осідком Правлячого Єпископа є місто Винипег, Ман.

б) Єпархія Східньої Канади, яка простягається на схід від Су Сейнт Мері, Френц і Гирст, Онт., до Атлянтійського океану, та якої осідком є місто Торонто, Онт.

в) Єпархія Західньої Канади, яка обіймає провінції Алберту і Бритиш Колюмбію, та якої осідком є місто Едмонтон, Алта.

2. Правлячий Єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді має свій постійний осідок-катедру в місті Винипегу; Єпархіяльний Єпископ Східньої Канади в Торонті, а Єпархіяльний Єпископ Західньої Канади — в Едмонтоні.

3. В разі необсадження з будь яких причин якої Єпархії, нею управляє Прав[illegible]ий Єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Перерва 10 мінут.

Год. 10:30 — наради продовжуються

Прот. о. Савчук оголошує, що за хвилю до салі нарад увійдуть оба Владики.

До [illegible] входять Владики ВПреосв. Митрополит Іларіон і ВПреосв. Архиеп. Михаїл, в супроводі духовенства. Всі встають. Владики приходять наперед, коло Президії, обертаються і благословляють присутних; всі співають "На многі літа . . .

Прот. о. Савчук: Заявляє, що в своїм звіті він повідомив учасників Собору, що на Соборі будуть присутні Владики, [illegible] Церкви, а іменно ВПреосв. Митрополит Іларіон і ВПреосв. Архиеп. Михаїл. Просить до слова ВПреосв. Архиеп. Михаї[illegible].

Архиеп. Михаїл: Відчитує заяву слі[illegible] змісту:

"Священний Соборе!

"Після освітлення Отцем Мітратом Савчуком заходів, яких вжила Консисторія в справі спровадження мене до Канади, маю заявити слідуюче:

"На запрошення Консисторії я дав свою згоду, з благословення ВПреосв. Митрополита Полікарпа, кандидувати на Правлячого Єпископа УГПЦ в Канаді і для того прибув. Разом зі спочилим тепер Владикою Платоном ми поставили собі за мету внести заспокоєння у вашу Святу Церкву та послужити в ній на змінцення її та завершення на славу Божу та добро і спасення нашого народу. Але сталося інакше; з волі Божої Владика Платон несподівано спочив у Господі. Це принесло не тільки сум, а й велике замішання в наших, з Консисторією, плянах. Тимчасом Господь діяв за Своїм пляном. Він поклав на серце ВПреосвященнішому Митрополитові Іларіонові ввійти в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді, щоб покінчити з тими розбіжностями, які так довго турбували нас. І ось тепер ВПреосв. Митрополит Іларіон серед нас.

"Зваживши все, я прийшов до висновку, що для добра Церкви краще буде коли на чолі її стане більш заслужений, ніж я, Митрополит Іларіон. Це потрібно й для миру церковного. Тому я уступаю йому своє місце, а свою кандидатуру на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, знімаю.

"Разом з цим, перед лицем Священного Собору заявляю ВПреосвященнішому Митрополитові Іларіонові: коли ми стояли на різних церковних позиціях то по різному, може й невигідно, могли один про одного думати. Коли ж Ви, Владико, задля слави Божої над усім минулим поставили хреста і вийшли як Брат, та зєдналися в рідній нам Православній Церкві, з однаковими думками і намірами послужити в Ній Богу, то розбіжностей уже нема. Між нами є лише Архипастирське в Господі Братерство. Тому я за минуле прошу пробачення, а на знак мира і згоди подаю Вам, Владико, мою братерську руку. Щасти Боже!

† **Архиепископ Михаїл** (в.р.)

Серпня, 8. 1951 року. На Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Винипег, Канада."

Владики подають собі руки і цілуються.

Прот. о. Савчук: Величний [illegible] ку ВПреосв. Архиеп. Михаїла [illegible] показує, що Консисторія [illegible] ся, коли запросила його на П[illegible] Єпископа. (Оплески). Зап[illegible] Правлячого Єпископа, ВПр[illegible] еп. Михаїл мав повне п[illegible] від нас, щоб ми додержали [illegible] Але ВПреосв. Архиеп. Михаїл [illegible] добро Церкви вище своєї [illegible] тим залагодити розбіжности і [illegible] всьому народови, як треба [illegible] треба забувати все, а обєди[illegible] не про людське око, а перед [illegible] Богом, і спільними силами [illegible] но велике діло. На поручення Консисторії маю дещо додати. Дотепер були розходження між ВПреосв. Митрополитом Іларіоном та Єпископатом Української Автокефальної Православної Церкви з ВПреосв. Митрополитом Полікарпом на чолі, й ці розходження стояли на дорозі до обєднання. З нинішним днем всі різниці забуваються (оплески) і ми є обєднані. Зараз прочитаю документ "Засади Приєднання Високопреосвященого Митрополита Іларіона до Української Греко-Православної Церкви в Канаді", який був підписаний Консисторією і ВПреосв. Митрополитом Іларіоном. (Читає):

"Взявши під увагу заяву Митрополита Іларіона (Огієнка), зроблену на нарадах між ним і Високопреосвященим Архиепископом Михаїлом (Хорошим) дня 3-го серпня, 1951, в присутности Прот. С. В. Савчука, Прот. о. Мете[illegible], Прот. Є. Грицини і Проф. Л. Білецького, що він готовий приєднатися до Української Греко-Православної Церкви в Канаді та увійти в склад її Єпископату, як Правлячий Єпископ тої Церкви, Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з відома й за порадою Архиепископа Михаїла, оцим зясовує засади приєднання Митрополита Іларіона до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як передумову виставлення його кандидатури на Надзвичайнім Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді 8-9 серпня, 1951, на Правлячого Єпископа тої Церкви:

1. Митрополит Іларіон вповні годиться і признає основні засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а зокрема засади її автокефалії та соборноправности так, як вони є виложені в Чартері, в Статуті і Правилах та в рішеннях Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а між іншим . . ."

(Далі слідують перших чотири параграфи Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді та інші точки, яких, щоб заощадити місця, не наводимо всіх, ні вповні, а подаємо лише важніше. — Ред.)

Митрополит Іларіон признає канонічність Єрархії Української Автокефальної Православної Церкви на чолі з Митрополитом Полікарпом і погоджується разом з Архиепископом Михаїлом, який походить з тої Єрархії, та з іншими Єпископами, яких Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді може вибрати, без будь яких застережень творити Єрархію Української Греко-Православної Церкви в Канаді, як Церкви Автокефальної, при чім Митрополит Іларіон стає Правлячим Єпископом, а Архиепископ Михаїл Заступником Правлячого Єпископа. Митрополит Іларіон, приєднуючись до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка є в молитовному єднанні з Українською [illegible]фальною Православною Церк[illegible] Митрополитом Полікарпом на [illegible], тим самим входить в молитовне [illegible] зі згаданою Українською Авто[illegible] Православною Церквою та [illegible] Єпископатом.

Митрополит Іларіон визнає канонічн[illegible] усіх священиків Української Гре[illegible] Православної Церкви в Канаді та [illegible] з ними в молитовне єднання.

Митрополит Іларіон, ставши Правля[illegible] Єпископом Української Греко-Пра[illegible] Церкви в Канаді, обмежує [illegible] хипастирську діяльність виключ[illegible] Канади, як Первоєрарх Українсь[illegible] Греко-Православної Церкви в Кана[illegible] такий, він може мати звязки або [illegible] в порозуміння з іншими Церк[illegible] Церковними Властями тіль[illegible] згодою і за рішенням Собору [illegible]нської Греко-Православної Церк[illegible] в Канаді, згідно з параграфом 3(з) її [illegible] Правил.

Митрополит Іларіон носить титул, [illegible] Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді йому надасть, [illegible] який по думці Консисторії повинен бути: "Митрополит Винипегу і всієї Канади".

Коли Митрополит Іларіон стане Правлячим Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді, тоді його юрисдикція і духовна опіка над тими священиками поза Канадою, які у нього дотепер могли бути, кінчається, а тим священикам він дає волю ввійти до тої юрисдикції, до якої вони захотять піти.

Священики Митрополита Іларіона, які знаходяться тепер у Канаді, можуть приєднатися до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, поступаючи при тім згідно з постановами Статуту і Правил Української Греко-Православної Церкви в Канаді, які відносяться до приняття священиків; коли б який священик відмовився приєднатись до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, або коли б Українська Греко-Православна Церква в Канаді з будь яких причин відмовилася його прийняти, юрисдикція Митрополита Іларіона над такими священиками кінчиться найдалі по двох місяцях від часу Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня ,1951 року.

Церковні Громади в Канаді, які тепер знаходяться під юрисдикцією Митрополита Іларіона, можуть до двох місяців від вище згаданого Надзвичайного Собору внести прохання про прийняття їх у склад Громад і Парафій Української Греко-Православної Церкви в Канаді, при чим вони поступають згідно з вимогами Чартеру і Статуту тої ж Церкви, які відносяться до прийняття нових Громад. Щодо Парафії св. Покрови в Винипегу, в якій Митрополит Іларіон має тепер свій осідок, то з огляду на особливі відносини, які в ній існують, Консисторія [illegible] продовжити речинець її переходу до Української Греко-Православної Церкви в Канаді до шістьох місяців від дати вище згаданого Надзвичайного Собору. Якщо по упливі шістьох місяців та Парафія не ввійде в склад Громад Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Митрополит Іларіон після згаданого речинця перестає нею опікуватися . . .

Прот. С. В. Савчук (продовжує): Ці засади були обговорені й апробовані Консисторією в повнім її складі вчора [illegible]; вона рішила предложити Соборови кандидатом на Правлячого Єпископа нашої Церкви ВПреосвященого Митрополита Іларіона. Звертаюся до Вас, Владико: Чи Ви, Вреосв. Митрополите Іларіоне, погоджуєтеся бути кандидатом на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді?

Митрополит Іларіон: Заявляє, що погоджується.

Мітрат С. В. Савчук: Проголошує, що вибори на Правлячого Єпископа відбудуться в неприсутности кандидата. (ВПреосв. Митрополит виходить у супроводі священиків; всі встають).

Дальше подає, що заки приступимо до вибору Єпископів, Собор повинен перше ухвалити резолюцію про створення нашої власної Єрархії з трох Єпископів та про Автокефалію нашої Церкви. (Читає):

"Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9, серпня, 1951 р., в місті Винипегу, Ман., стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді повстала на терені вільної канадійської держави волею українського населення в Канаді, як його внутрішня потреба, без посторонніх впливів і допомоги, а так, як творилися Церкви в перших християнських віках, і тому має повне право і конечну потребу на самостійне істнування і розвиток назасадах повної автокефалії. Згідно з цим цей Надзвичайний Собор постановляє:

"1. Обрати власну Єрархію Української Греко-Уравославної Церкви в Канаді найменше з трох єпископів;

"2. Проголосити, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді в своїх відносинах до інших Правосл[а]вних Церков є автокефальна."

Внесок зроблений о. Т. М. Кислюком — П. Ткачуком; голосовання: прийнято одноголосно.

Дальше предсідник пояснює, що коли виберемо обох Владик, вони спільно повинні відслужити Архиерейське Богослуження в пятницю рано, 10-го серпня, ц. р. і так ввійти в молитовне [illegible].

Д. Гунькевич: Запитує, чи з вибором двох Єпископів будемо мати повну Єрархію? Чи будемо тут обговорювати третього кандидата на Єпископа? Чи делегати Собору мають право ставити кандидата на Єпископа?

П. І. Лазарович: Ставить запит, чи треба буде ще раз скликати Собор Церкви на потвердження Єпископа, коли його, як третого кандидата вибере цей Собор?

Ю. Стечишин: Пояснює, що канди[illegible] Єпископа предкладає Соборови Консисторія, яка провіряє всі дані про нього. Тому імя кандидата треба перше подати Консисторії, вона все розслідує, рішає його кандидатуру і аж тоді ставить на Собор.

О. Майба — П. І. Лазарович вносять: "Обрати ВПреосв. Митрополита Іларіона на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді з титулом "Митрополит Винипегу і всієї Канади", з осідком у Винипегу з тим, що він входить у свій уряд після Архиерейської Служби Божої і інтронізації в пятницю рано, 10-го серпня, 1951 року."

Прийнято одноголосно.

(Далі буде)

ОДИН ДЕНЬ В ОШАВІ

В неділю, [illegible]-го жовтня ц. р. було надзвичайне свято в церкві Св. Івана Хрестителя в Ошаві, Онт.

Як іншими неділями, так і цей, [illegible] члени і прихильники до [illegible] на Службу Божу, але [illegible], що цеї неділі є також свято Св. Покрови, котре є храмовим святом сестрицтва при цій громаді, то тим більше людей прийшло до церкви. Ново збудована церква була по береги заповнена.

Коло 10.15 год. рано наш парох, Всеч. о. Фик, почав відправляти Службу Божу. Мішаний хор під дириґентурою пана Анд. Лойка гарно приспівував. По прочитанню Св. Євангелії, діти Недільної Школи, яких є около 45 зі своїми учительками, панею О. Куць і панною А. Сабат, тихо вийшли на свої лекції, а священик почав говорити науку. Його тема була про значіння свята Покрови. Він перелповів, як Українці в давнині молилися до Пречистої Діви Марії, коли треба було боронити свою державу [illegible] від турків і татар. Також згадав про славну Запорізьку Січ котра мала церкву в честь Св. Покрови. Козаки мали сильну віру, і тому вони були морально сильними. По сьогоднішний день Українці почитають Св. Покрову й досі будують [illegible] церков по цілій Канаді на її честь.

Це свято вибрали сестриці нашої громади, за своє храмове свято та його славно шанують.

Після Служби Божої відбулася панахида за сестрицю, що відійшли з цеї громади на вічний спочинок. Відтак о. Парох запросив всіх на спільний обід. Цікаво було довідатися, що цей обід був приготований виключно чоловіками. Що в суботу рано можна було зауважити рух самих чоловіків коло салі. Один за одним спішили до салі. Там, під головним кухарем Паном М. Гадиком одні оббирали барабулі, одні чистили моркву, а інші приготовляли курі. Вечером ще більше [illegible] було. Ще більший рух [illegible] був в салі. Тепер приготовляли столи та їх вбирали. В неділю після відправи, як жінки увійшли до салі, то здивувалися, що тут був такий порядок.

До обслуги коло столів було призначено десять чоловіків. Були вони вбрані в білі сорочки, чорні краватки й білі фартушки. З першу, вони запровадили заряд сестрицтва за головний стіл. Між ними був і о. Парох. Відтак заносили решта гостей. За короткий час на столах була вся тепла страва. Це вони робили дуже спритно. Предсідатель громади покликав о. Пароха, щоби провів молитву. Всі смачно заїдали, що було на столах, і кожний чувся веселим.

Після обіду пані М. Біловус, що є предсідателькою сестрицтва, сердечно подякувала зарядчикам обіду, а особливу подяку склала панові Гадикові. Вона покликала до слова решту членів заряду, а потім о. Пароха. Від церковного заряду говорив пан І. Стецик. Він також подякував всім, що прибули на обід і зробив заклик, щоби всі спільно працювали коло церкви.

Як обід і ці промови скінчилися, чоловіки почали забирати начення з столів, а сестриці вийшли на двір брати знимки. Відтак майже половина з них поїхали на цвинтар, що би зложити вінки на могилах, де сестриці з тої громади спочивають.

Коли вернулися до салі, то чоловіки ще дали вечеру. По вечері ще довго говорили про різні справи, а найбільше про цей обід. Деякі жінки дивувалися, що їхні чоловіки можуть так спритно робити хатну роботу. Дуже можливо, що не одна жінка віднайшовши схований талант свого чоловіка, буде заставляти його до подібної праці в дома.

Вірю, що спомин про цей день лишиться на довго в памяті сестриць, а також всіх присутних. Дійсно, це був великий день в парафії Св. Івана в Ошаві.

Гість.

ЗАХІДНЕ ТОРОНТО.

Дня 2-го вересня ц. р. зійшлися члени і членкині Української Греко-Православної Громади св. Андрея в Зах. Торонті до салі УНО, щоб привитати Всеч. о. мітрата Юрія Пелешука, який прибув до нас, як сталий парох. Засівши до столів п. В. Дудар, як господар цього приняття, попросив насамперед до слова Всеч. о. протоєрея П. Самця, пароха церковної громади в Торонті (місто). Всеч. о. П. Самець розповів коротким словами про значіння і вагу Української Прав. Церкви для нашого народу. В дальшім тягу бесіди він зазначив, що вже прийшов час і нагода, що і в західнім Торонті православні українці мають свою власну новоосновану паро[х]ію. Працюючи в ній і приєднуючи нових членів причинимося до загального піднесення і розвитку Української Прав. Церкви в Канаді. Дальше був покликаний до слова Всеч. о. Ю. Пелешук, який в своїй вправній бесіді представив правдивий образ відродження нашої Церкви на Україні від самих її початків аж до тих часів коли то безбожницька московська влада взялася до нищення нашої Церкви а її священиків та спископів посилала на каторги в далекий Сибір. Та про те московські властителі дуже помилилось. Їм здавалось що наша Церква вже цілком знищена. Доказом їх помилки було то, що коли большевики мусіли уступити з українських земель, наша Церква відродилась до нового життя, як на початку її відродження коли увесь був московський царат. І наша Церква не є знищена, бо її ніхто не є в силі знищити. Скорше пропадуть ті, що пробують її знищити. Так було в минувшині, так буде і в будучині. Дальше промовляли члени заряду і члени парохії, бажаючи своєму парохові кріпкого здоровля і успіхів в праці на новому місці. При кінці п. Дудар попросив присутних зложити свої жертви, щоби нинішне приняття для нашого священика було записане в історії. Присутні радо відгукнулись і зложили $50.00, що було розділено $25.00 на церкву, а $25.00 на „Вістник". Слідуючі особи зложили жертви: По 5 дол. В. Тудар, П. Гошовський, пані Анна Коропецька, В. Матусяк, Ю. Левицький. По 2 дол. Н. Сакалюк, Ів. Босий, С. Удин, Ів. Галайтовський, В. Лащук, П. Гаврилюк, о. мітр. Ю. Пелешук, М. К[illegible]ський, В. Бо[illegible]. По 1 дол. пані Марія Гу[illegible], пані В. [illegible], І. Радкевич, П. М[illegible], Анна О[illegible]леський, І. Павлюк, о. П. Самець.

Усім жертводавцям щира подяка

В. Б.

МИКОЛА ЯРОВИЙ.

(Посмертна згадка)

Етелберт, Ман. — В суботу, 13 жовтня 1951 р. рознеслась сумна вістка про передчасну смерть бл. п. Миколи Ярового.

Покійний народився в м. Скала, Борщівського повіту. В 1904 році прибув з Канади. В 1908 році у м. Сифтон, Ман. оженився з Параскою Нижник і перетхав на свою фарму в Ворт, Ман. Бл. п. Микола прожив з своєю дружиною 43 роки виховуючи 12 дітей. Живучи на фармі, покійний дуже любив свою рідну церкву, бо 35 років був у ній старшим братом.

Похорон відбувся 16 жовтня 1951 р. у Ворт, Ман. Не дивлячись на погану погоду, зі всіх сторін позїджалась родина та знайомі, щоб загально любимому покійному віддати останню пошану. Похоронну відправу довершив місцевий парох Всеч. о. Юрій Туржанський.

Під час послідного цілування о. парох звернувся до учасників похорону з гарячим закликом, щоб склали свої пожертви на невянучий вінок, на будову Катедри у Винипегу, щоб по покійнім, який на протязі 35 років був старшим братом біля церкви, щоб і по смерти лишився по нім спомин у нашій Всеканадійській Святині. Присутні зложили 21 долярів.

Всім жертводавцям сердечна подяка, а бл. п. Миколу нехай Господь оселить у своїх оселях. Вічна Йому память!

Учасник похорону.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипегського Округа

ЛИСТОПАД:

8. Четвер, Св. Димитрія — Тиндал.
18. Неділя — Дуфрост і Пембіна.
21. Середа, Арх. Михаїла — Іст Селкирк (храм).
25. Неділя — Попларфілд і Говор.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Сондавн.
18. Неділя — Вайта.
21. Середа — Арх. Михаїла — Арбакка св. Апостолів.
25. Неділя — Сірко.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Арбакка св. Миколая.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Бог. — Вайта.
9. Неділя — Сондавн.
16. Неділя — Вайта.
19. Середа, св. Миколая — Арбакка (храм).
23. Неділя — Сірко.
30. Неділя — Арбакка св. Апостолів.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД.

11. Неділя — Етелберт.
18. Неділя — Пайн Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Драй Ривер.
25. Неділя — Гарденц.

В місяці жовтні буде вокресна Богослужения в кожній громаді, як День Подяки.

По Богослуженню катехизація дітей.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Пайн Ривер.
4. Вівторок, Введ. Пр. Богородиці — Ренвер.
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Драй Ривер.
19. Середа, св. Миколая — Богдан.
21. Субота, Зачаття — Гарденц.
23. Неділя — Пайн Ривер.
30. Неділя — Етелберт.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, округ Гефорд, Саск.

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Редфілд.
18. Неділя — Гефорд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендо.
25. Неділя — Норт Бетлфорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЛИСТОПАД

11. Неділя — Гудів.
18. Неділя — Фенвуд.
21. Середа, Арх. Михаїла — Кендіяк (храм).
25. Неділя — Айтуна.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Ріджвіль.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богород. — Вишарт.
9. Неділя — Гудів.
16. Неділя — Кендіяк.
19. Середа, Миколая — Габбарт.
23. Неділя — Фенвуд.
30. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 73. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ЛИСТОПАД

11. Неділя — Тадор місто.
18. Неділя — "За Ріко[ю]".
21. Середа, Арх. Михаїла — Вест Брук.
25. Неділя — Шіго місто.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Шіго подруги.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. "Коло Курпоньских"
9. Неділя — Вест Брук.
13. Четвер, св. Ап. Андрея Первозв. Соборне Богослуження при участи трьох священиків в Шіго місто: оо. Т. і Б. Яковкевичі і о. Новицький.
16. Неділя — "Льорн".
19. Середа, св. Миколая — Федаки.
23. Неділя — Інсінгер місто.
30. Неділя — Тадор місто.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Шипинці.
18. Неділя — Ісвео.
21. Субота, Зачаття — Гарленд.
25. Неділя — Даншіт.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Вохин.
4. Вівторок, Введ. Пр. Богородиці — Врешлей.
9. Неділя — Шипинці.
16. Неділя — Геригни.
19. Середа, св. Миколая — Ісвео.
23. Неділя — Даншіт.
30. Неділя — Гемяни.

Адреса: Виллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Канора.
18. Неділя — Букенан.
21. Середа, Михаїла — Рама, храм.
25. Неділя — Кенсен.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Тафней.
18. Неділя — Фоом Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Едмор.
25. Неділя — Інсінгер місто.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — "Коло Куціна"
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. — Інсінгер "коло Гайней".
9. Неділя — Жучкани.
16. Неділя — Виниярд.
19. Середа — Паліччаки.
23. Неділя — Едмор.
30. Неділя — "За Ріко[ю]".

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Терновіль.
18. Неділя — Кадворт.
21. Середа, Арх. Михаїла — Сиатс.
25. Неділя — Ваках.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Сімон Крік.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. — Алвена.
9. Неділя — Ст. Джуліен.
16. Неділя — Кадворт.
19. Середа, Миколая — Алвена.
22. Субота, Зач. Пресв. Богородиці — Ваках.
23. Неділя — Ст. Джуліен.
30. Неділя — Сиатс.

Адреса: Box 155, Ваках, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желіннкевича

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей.
21. Середа, Арх. Михаїла — Мейбридж.
25. Неділя — Гвайтбіч.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Гасс.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Глен Елдер.
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей.
19. Середа, о. Миколая — Свон Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобзар.
23. Неділя — Дербен.
30. Неділя — Гвайтбіч.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛИСТОПАД

11. Неділя — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
21. Середа, Арх. Михаїла — Белліс.
25. Неділя — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:

ЛИСТОПАД:

10. Субота, Муч. Параскеві — Казлин.
11. Неділя — Сірейк.
18. Неділя — Егрімонт.
21. Середа, Арх. Михаїла — Радвей.
25. Неділя — Редвотер.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

1	Ч	19	*Жовтень.* Влам. Клеопатри.
2	П	20	Влмч. Артемія, муч. Квора
3	С	21	Преп. Іларіона Вел.
4	Н	22	*Н. 20 по З.С.* Рівноап. Аверкія
5	П	23	Ап. Якова брата Госп.
6	В	24	Преп. Арета, Сисоя і Теофіла
7	С	25	Муч. Маркіяна і Мартирія
8	Ч	26	*Димитрія Велики.*
9	П	27	Преп. Нестора Літописця
10	С	28	Муч. Терентія й Неоніли
11	Н	29	*Н. 21 по З.С.* Анастасії Рим.
12	П	30	Муч. Зиновія і Зиновії
13	В	31	Преп. Спиридона й Никодима
14	С	1	*Листопад.* Косми і Даміяна
15	Ч	2	Муч. Акиндина. [illegible]
16	П	3	Муч. Акепсима [illegible] Йосифа
17	С	4	Преп. Іоаникія Вел.
18	Н	5	*Н. 22 по З.С.* [illegible] Галактіона
19	П	6	Павла архієп. Цар[illegible]
20	В	7	Св. 33 муч. в Мелитині. Ерона
21	С	8	*Собор Архистр. Михаїла*
22	Ч	9	Онисифора ісповід. печер.
23	П	10	Ап. з 70-ти: Ераста еп.
24	С	11	Муч. Мини [illegible]
25	Н	12	*Н. 23 по З.С.* [illegible] Милост.
26	П	13	†Івана Золотоуст. [illegible] Пар.
27	В	14	†Ап. Филипа. [illegible]
28	С	15	*Поч. Пилипівки.* Муч. Гурія
29	Ч	16	Ап. і еван. Матея
30	П	17	Григорія еп. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Андрю.
18. Неділя — Кагвин.
21. Середа, Арх. Михаїла — Заваль (храм).
25. Неділя — Сутара.

Адреса: Виллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Давфин.
18. Неділя — Велий Ривер.
21. Середа, Арх. Михаїла — Полтав, храм.
25. Неділя — Ешвил.

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Давфин.
4. Вівторок, Введ. в храм Пресв. Богородиці — Косів.
9. Неділя — Ріркі.
16. Неділя — Сафтон.
19. Середа, Миколая — Драфтинг Ривер.
23. Неділя — Давфин.
30. Неділя — Косів.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЛИСТОПАД:

11. Неділя — Ругусвіл.
18. Неділя — Вита.
21. Серед. Арх. Михаїла — Сенді Лейк
25. Неділя — Оакборн. (храм).

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 316—21. Шол Лейк Екст.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ:

28. Неділя — Сторноуей.

ЛИСТОПАД

4. Неділя — Норквей.
8. Четвер, Димитрія — Грейсон.
11. Неділя — Мелвіл.
18. Неділя — Йорктон.
21. Середа, Михаїла — Сторноуей.
25. Неділя — Мелвіл.

Адреса: 110 [illegible] Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД

4. Неділя. Гол. 3. УБ. 9. Літ. Галат 1: 11-19. Єван. Луки 7: 11-16.

8. Четвер. Димитрія УБ. Мат. 10: 16-22. Літ. 2 Тим. 2: 1-10. Єв. Івана 15: 17-27; 16: 1-2.

11. Неділя. Гол. 4. УБ 10. Літ. Галат 2: 16-20. Єван. Луки 8: 5-15.

18. Неділя. Гол. 5. УБ 11. Літ. Галат. 6: 11-18. Єван. Луки 16: 19-31.

21. Середа. Михаїла УБ Мат. 13: 24-30, 36-43. Літ. Жид. 2: 2-10. Єван. Луки 10: 16-21.

25. Неділя. Гол. 6. УБ 1. Літ. Ефес. 2: 4-10. Єван. Луки 8: 26-39.

Український Релігійний двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church St. Johns Ave.

Рік XXVIII. WINNIPEG, MAN., November 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15 ЛИСТОПАДА, 1951. ЧИСЛО (906) 22

УСПІШНИЙ ЗЇЗД КОЛЄҐІЇ СВ. АНДРЕЯ І СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС

Зїзд Колегії св. Андрея в Винипегу і складових організацій СУС, який відбувся 9-11 листопада ц. р. в Винипегу, можна сміло назвати одним з найбільш успішних наших зїздів, які дотепер у нас відбувалися.

Головна увага зїзду була звернена на справи Колегії св. Андрея, як науково-виховної інституції, отже й більшість промов і рефератів, виголошених на загальних сесіях зїзду, [illegible] до цих справ. Адв. І. Мандзюк з Овкбори, Ман. виголосив змістовний реферат на тему "Колегія св. Андрея як українсько-канадійська виховна інституція", після якого була [illegible] інтересна та оживлена дискусія, в наслідок якої Зїзд вибрав комісію з пятьох осіб, яка має познайомитись з працею й системою інших деномінаційних Колегій і дати свій писаний рапорт, разом з рекомендаціями, дирекції Колегії св. Андрея найдалі до 1-го березня, 1952. До комісії вибрано слідуючих осіб: п. В. Сарчука, пані Соломон, п. Н. І. Мандзюка, проф. С. Кондру й студента університету Присяжнюка.

Другий важний реферат був виголошений п. Н. Залозецьким на тему "Меценати Української Культури". В нім референт вказав на головніших меценатів в українській історії та вияснив, в який спосіб вони підтримували своїми фундаціями українську культуру, — отже церкви, монастирі, школи та видавництва. Як висновок, п. Залозецький висунув думку, що й між канадійськими українцями мусять знайтися меценати української культури, інакше ми не тільки, що не зможемо, належно поступати вперед, але з часом можемо втратити й те, що в Канаді дотепер здобули. В наслідок реферату п. Н. Залозецького Зїзд вирішив оснувати в Канаді Товариство Прихильників Колегії св. Андрея в Винипегу та доручив дирекції Колегії перевести цю ухвалу в життя.

На послідній загальній сесії Зїзду, в неділю пополудні, учасники Зїзду мали нагоду вислухати дві цінні промови, які виголосили Впреосв. Митрополит Іларіон та адвокат Ю. Стечишин з Саскатуну. Митр. Іларіон говорив на тему "Віковічна слава Української Церкви", підчеркуючи, що коли Українська Православна Церква була вільною, вона сильно плекала українську культуру й науку та відзначалася високо-освіченим вищим і нижчим духівництвом. З писаних праць Української Церкви та з її шкіл, як пр. Могилянської Академії, користали й інші [illegible] слави Церкви та народи.

П. Ю. Стечишин говорив на тему 60-літнього побуту Українців в Канаді та їх осягів, при чім підчеркнув замітніші події, які скерували розвиток нашого життя в Канаді на правильний шлях. Між іншими тими подіями були: 1) Перші спроби зорганізувати Українську Церкву, яка була б незалежна від чужих, тобто від римо-католиків і Москалів. 2) заложення урядових семинарів, з яких вийшли перші українські учителі, які положили перші основи під дальший розвиток українського життя в Канаді. 3) Заложення "Українського Голосу". 4) Заложення Бурсів та Інститутів. 5) Основання Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

На Зїзді були також представники наших Інститутів: п. П. Ткачук від Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, та п. О. Чорнецький від Інституту св. Івана в Едмонтоні. Оба вони виголосили глибокі змістом промови та брали активну участь в нарадах і дискусіях Зїзду.

ТЕОЛЬОҐІЧНИЙ ВІДДІЛ ПРИ КОЛЄҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

Цього року знова відкрито теольоґічний відділ при Колегії св. Андрея в Винипегу, на який записалося 10 студентів. Ректором відділу є Впреосв. Митрополит Іларіон, а науку викладають слідуючі:

Впреосв. Митрополит Іларіон: Історія Української Церкви, Поділ Християнської Церкви і перші спроби її поєднання, та Практична складня української мови.

Свящ. Г. Метюк: Інтродукція до Старого Заповіту, Старий Заповіт, і Історія Християнської Церкви.

Свящ. Є. Грицина: Літурґіка.

Проф. Л. Білецький: Українська мова й література.

Принципал О. Волошиновський: Історія Канади.

Д-р Ю. Мулик-Луцик: Психольогія.

В. Богонос: Церковний спів.

Крім цього теольоги беруть пять годин тижнево англійської мови.

УКРАЇНЕЦЬ МЕЙОРОМ ЕДМОНТОНУ

В цьогорічних міських виборах в Едмонтоні п. Василь Гавриляк був вибраний мейором міста. Проти нього було двох інших кандидатів, — один з них давний мейор, — але він дістав два рази стільки голосів, як вони оба разом. Це перший раз в Західній Канаді канадієць українського походження був вибраний мейором одного з більших міст. В Східній Канаді українець є мейором міста Ошави, ним є п. Михайло Старчевський. Оба вони є членами місцевих українських православних громад.

УСПІШНА ГОСТИНА КНЯЖОЇ ПАРИ В ВАШИНҐТОНІ

Гостина престолонаслідниці Британського трону, принцеси Єлисавети, та її мужа, князя Единбурґа, — в президента Трумена та взагалі в місті Вашингтоні, випала з якнайбільшим успіхом. Молода княжа пара в зразу полонила серця американців, та здобула для себе лише самі похвали. Це треба сказати головно про принцесу Єлисавету, яка подобалася всім своїм природнім і тактовним поведенням. Як сказав один обсерватор: "Ще кілька таких відвідин і багато американців стали б з републиканців монархістами"

АМЕРИКАНЦІ ПРОТИ ПРИЗНАЧЕННЯ АМБАСАДОРА ПРИ ВАТИКАНІ

Недавно президент Трумен оголосив, що він іменував амбасадора Злучених Держав Америки при Ватикані, в особі Генерала Марка Кларка, члена Єпископальної Церкви (те, що в Канаді Англіканська Церква)

Проти цього рішення Трумена піднялася буря спротивів з боку американських протестантських Церков, які добачують в нім нарушення принципу віддлення Церкви від держави, і фаворизування Католицької Церкви. Перша з протестантських Церков запротестувала Церква Баптистська, до якої належить сам Трумен. Протести посипалися також з боку поодиноких людей, які вислали й дальше висилають до Трумена десятки тисяч протестаційних листів тижнево. Одинокі, що приняли рішення Трумена з радістю, це, очевидно, католики. Політичні противники Трумена закидають, що він зробив це головно для того, щоби позискати собі голоси католиків при слідуючих виборах президента, які відбудуться за рік від тепер.

В наслідок великого протесту Трумен заявив, що він не вишле Генерала Кларка до Ватикану, аж поки його номінації не затвердить Сенат, який має розпочати свою сесію в січні наступного року.

Слід зазначити, що в наслідок рішення Трумена, католицькі кола в Канаді почали домагатися від канадійського уряду, щоб і Канада мала свого амбасадора при Ватикані. Вісти з Оттави говорять, що бодай деякі члени (міністри) канадійського уряду ставляться до цеї пропозиції прихильно.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ВЕНЕСУЕЛІ В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ

В Каракасі в 1949 р. засновано організацію Українців під назвою "Центр для вивчення культури Венесуелі і України", цілію якого було зберігати українських робітників та хліборобів від комуністичних впливів та плекати національну культуру.

Це товариство відбуло дотепер Шевченківську академію, академію памяті борця за волю Венесуелі, генералісимуса Міранди, академію памяті проф. Д. Дорошенка та багато інших національних свят і ріжних імпрез.

Крім цього в Каракасі збудовано Народний Дім, в якім тепер провадиться вся культурно-освітня та політична праця наших поселенців у тій далекій країні.

ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ ПРИЄДНАЛАСЯ ДО УГПЦ В КАНАДІ

В неділю 4-го листопада ц. р. парафія при Соборі св. Покрови в Винипегу відбула свої Надзвичайні Збори, на яких одноголосно вирішила назад приєднатися до Української Греко-Православної Церкви в Канаді, від якої вона була відступила пятнадцять років тому в наслідок афери з її тодішним священиком П. Маєвським

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ВІДНОВЛЕННЯ ГАЛИЦЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ

Хоч по смерти Йосифа ІІ-го не так вже прихильно ставилося австрійське правительство до Українців, але всеж українське життя підіймалося

Нова сила народного руху виходить не від висшого церковного проводу, але з низів, від студентів і поодиноких священиків. Вони не оглядаються на "власть імущих" (маючих власть), але на нарід, хочуть йому волі, освіти, належних йому прав, хочуть створити літературу в його живій мові, хочуть для нього шкіл. Не Рим, не уряд, не Поляки, не унія, в них були важні, але нарід. Вони йдуть перебоєм, хоч і терплять за те. Вони осуджують церковний провід, який за нарід не дбає.

Се вже був той рух, що його спинити не було можна.

Важною справою було відновлення Галицької Митрополії. В Галичині були давно митрополити (православні), але пізнійше Митрополію Поляки скасували. Так Церква не мала тут свого найвисшого проводу, що було Полякам на руку.

Ще Лев Шептицький домагався 1774 р. відновлення Галицької Митрополії, але проти того були Поляки, а за ними і папа. Він своє рішення в тій справі прислав аж 1807 р., коли вже годі було дальше відтягати. Так 1808 р. відновлено Галицьку Митрополію, отже Церква стала на свій власний український самостійний ґрунт. Се мало і для церковного і для загального українського життя велике значіння.

Немало прислужився до відновлення Галицької Митрополії генеральний вікарій Михайло Гарасевич (1763-1836). А першим галицьким митрополитом став **Антоній Ангелович,** 1808 року.

Та в якому ще стані тоді Церква знаходилася, покаже нам хочби те, що при вїзді Ангеловича на Святоюрське подвіря привитав його Гарасевич латинською промовою. А в церкві говорив по польськи. Він казав:

"Пять століть минає від тої пори, коли зникла гідність галицького митрополита. Ріжні події зложилися на те, що ту епархію (Галицьку) прилучено до Київської епархії. Майже через три століття не мав сей край свого архипастиря, щойно 1539 р. на бажання клиру й народу назначено митрополичим заступником у Львові Макарія Тучапського. За ним слідувало в 266 літах 13 архипастирів: Арсеній Балабан, Іван Осталовський, Арсеній Желиборський, Атанасій Желиборський, Єремія Свистельницький, Йосиф Шумлянський (він вже уніят), Варлаам Шептицький, Атанасій Шептицький, Лев Шептицький, Петро Білянський і Микола Скородинський, — всі підчинені митрополитові київському, а заразом і галицькому".

В цілім тім святі ніхто не чув українського слова: урядові промови латинські; проповідь в церкві польська; новий митрополит видав своє Послание по польськи; а вихованки духовного семинара витали митрополита також польською мовою. Се показує як церковні верхи далеко стояли від українства.

МИХАЙЛО ГАРАСЕВИЧ І МИТР. А. АНГЕЛОВИЧ

Про Михайла Гарасевича треба більше сказати. Родився 1763 р. в Яхторові в священичій родині Українську і церковну мову знав вже з дому. Богословіє студіював в Відні. Мав 24 роки, коли 1787 р. став учителем богословія у Львові Пізнійше вчив в українськім богословськім інституті Помер 1836 р

Гарасевич в роках 1792-1794, був редактором польського Денника патріотичних Поляків, отже стояв тісно з Поляками Та зайшли події, що наблизили його до свого народу.

В 1809 р. Наполеон забрав Відень, а польське військо ввійшло до Галичини і забрало Львів. Поляки готовились відбудувати Польщу при допомозі Наполеона Положення австролюбів ставало грізне.

За впливом Гарасевича рішився митрополит стояти при австрійськім уряді і приказав духовенству згадувати цісаря, а не Наполеона, який помагав Полякам. Він не хотів виконувати польських приказів.

Тоді Поляки розпустили поголоску, що митрополит з Гарасевичем закуповує зброю, щоби знищити польське військо і вирізати всіх Поляків. Митрополит побачив небезпеку і тайком вибрався до Карпат, щоби дістатися за Карпати. По дорозі дехто давав їм поміч, а вже в Карпатах треба було тікати пішки. В околиці Сенечола цілком ослабли, головно ж митрополит. Тут стрінули вівчарів і попросили жентиці (сироватки з овечого молока). Пастухи пожаліли голодних і погостили їх мясом.

Звідси зайшли до сенечівського пароха, та тут начальник громади, багач, злакомився на нагороду, яку Поляки обіцяли за зловлення митрополита і Гарасевича, видав їх Полякам, і ті відвезли зловлених до Стрия. Але того ж дня прийшла вістка, що Львів заняло австрійське військо і так митрополита і Гарасевича пустили на волю.

Ті переживання віддалили Гарасевича від Поляків і привернули близше до Українців. Тільки не митрополита. По пятьох роках він помер, 1814 р., маючи 55 літ, не зазначивши нічим свого українства. Свої брошури і Послания писав по французьки, по німецьки, по латинськи, по польськи, тільки не по українськи. Був чужим українству і не знати навіть де він похований.

Що ж до Гарасевича, то хоч лишився він дальше щирим австрофілом, однакож стояв вже близше українства.

Знаючи про його вченість, папський представник (нунцій) в Відни поручив Гарасевичеви, щоби написав історію української уніятської Церкви. І він справді написав по латинськи цінний великий твір — "Літопис Руської Церкви", де зібрав багато цінних відомостей і подає багато документів. Він і другими своїми писаннями причинився до розбуджування народної свідомости серед вихованків духовної семинарії. Гарасевич належить до визначних істориків Української Церкви.

Він виготовив також Письмо австрійському урядови, де доказував, що не можна піддавати шкільництва в Галичині під заряд польських Єзуїтів, на що тоді заносилося. Хоч вже і поза Гарасевичем дехто з духовенства підняв голос проти Єзуїтів.

Не літа, ані місяці зостаріли мене, — це з робив мій невірний приятель. Він, а не мій вік, поклав на мої плечі великий тягар старости.

Дякую Богу, що всюди, де я просив чогось оправданого, Бог мені його дав.

ВАРТА ПРИГАДАТИ

Українська преса в Галичині 1937 року подавала вістку, що 10-го січня того ж року гр.-кат. священик Боский (редемторист) відправив гр.-кат. Богослуження в Вестмінстерській катедрі в Лондоні, в Англії. Але важне те, що Євангелію читав **"народною мовою", отже по українськи "Апостола також народною мовою читав др. В. Ю. Кисілевський".**

Відправляв він і в Кембриджі в день українського Нового Року, і там на проскомидійнім столі **"стояв трираменний хрест, пять просфор. При Службі Божій збережено обряд теплоти Св. Духа".**

Боский, се очевидно той Бельгієць, що був в Канаді гр.-кат. священиком.

Та пригадка дещо говорить. В Галичині не добилися священики того, щоби не то Богослуження правити, але бодай Євангелію й Апостола читати по українськи, хоч і добивалися. Нема того і в Канаді в гр.-кат. Церкві. Єп. Будка в тайних "Правилах" ще 1915 р. поставився проти трираменного хреста. А Боский Євангелію читає по українськи й Апостола таксамо.

Окремо вживає він пять просфор, а також "теплоту", себто теплу воду, якої вживає Православна Церква. А "теплоту" казав усунути з Служби Божої в гр.-кат. Церкві ще Замойський Собор 1720 року.

Українців в тих часах не могло бути багато в Англії і на Богослуженню мусіло бути багато Англійців. Перед ними Боский [illegible] ква повинна би мати. А може числив і на кількох православних, що могли там бути, щоби й вони бачили, що гр.-кат. Церква має все те, що і Православна.

Але в самій гр.-кат. Церкві власний її провід є проти того, що Боский там показував. Євангелію й Апостола читають не по українськи. Про "теплоту" нема і спомину...

Згадати б, що по першій війні видав був гр.-кат. церковний провід і Требник з православними обрядами для навертання православних до "ужендової унії". Мовляв — ходіть до нас, бо в нас все те, що й у вас... поки не змінимо.

А по останній війні в [illegible] Молитовник, в якім вміщено православний Символ Віри!

Така двобока політика!

З ПЕРСЬКОЇ МУДРОСТИ

Гарна околиця може пригадати тобі Рай.

Не бійся болю, коли через нього здобудеш здоровля.

Не сумуй, коли не можеш зрозуміти всіх тайн життя. Поза тим, що ти розумієш, заховано багато радощей.

Приймай без нарікань, що життя тобі дає. Хто працює, того всюди заставляють до праці.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596.862

ЗЇЗД ПРО КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

Зїзд Колеґії св. Андрея в Винипеґу й складових організацій СУС, який відбувся з великим успіхом 9-11 листопада ц. р. в Винипеґу, і який присвятив головну частину своїх нарад справам Колеґії, виніс про Колеґію такі резолюції:

1. Зїзд ще раз із великим вдоволенням підкреслює, що Колеґія св. Андрея в Винипеґу все більше і більше набуває авторитету не лише серед українців, а також і серед всієї людности Канади й Америки. Дотепер кожного шкільного року один або більше студентів Колеґії здобували високі нагороди-стипендії (сколаршипс) за оцінки в кінцевих іспитах, що свідчить про високу кваліфікацію учителів Колеґії та про їх уміння передавати знання студентам. Це також свідчить про добру й уважну опіку над студентами збоку проводу Колеґії, та стверджує, що українські студенти є здібні й працьовиті молоді люди.

2. Зїзд стверджує, що цьогорічні Літні Курси при Колеґії позначилися великим числом учасників та добрими успіхами студентів у предметах Курсів. Зїзд констатує, що діяльність Літних Курсів при Колеґії є спрямована в сторону духового й морального розвою нашої молоді для національного й горожанського скріплення українського населення в Канаді та для піднесення християнської й демократичної свідомости [illegible] українського загалу. Й тому завзиває український загал підтримувати Літні Курси та посилати на них своїх дітей.

3 Зїзд з приємністю вітає відкриття цього року Богословських Студій при Колеґії св. Андрея в Винипеґу й вірить, що Богословські Курси дадуть нашому побожному православному народові в Канаді нових працівників на поширеній і зростаючій церковній ниві в Канаді.

4. Оцінюючи велику виховавчу працю Колеґії св. Андрея, як також беручи під увагу, що Колеґія, як і всі інші подібні інституції, не може існувати ли[illegible] оплат, цей Зїзд закликає православних українців Канади [illegible] помагати Колеґії св. Андрея матеріяльно й морально.

5. [illegible] доклад п. [illegible] кого н. т. "Меценати Української Культури", Зїзд постановляє покликати до життя Всеканадійське Товариство Приятелів Колеґії св. Андрея в Канаді й оцим припоручає дирекції Колеґії якнайскорше перевести цю постанову в життя.

6. Визнаючи велику вартість і необхідну потребу книгозбірні (бібліотеки) та архіву при такій науково-виховавчій інституції, як Колеґія св. Андрея в Винипеґу, цей Зїзд закликає українське громадянство допомогти створити при Колеґії багату книгозбірню та архів, а то через дарування або випозичення Колеґії книжок та архівних матеріялів, як також зложення пожертв на доповнення бібліотеки Колеґії новими виданнями.

Примітка: При Колеґії вже давніше започатковано архів, для якого призначено спеціяльну кімнату та пороблено потрібні зарядження, щоби архів був забезпечений. Хто отже має важні історичні матеріяли, як книжки, журнали, листи, фотоґрафії і т. п. і бажає зложити їх в безпечнім місці, може їх прислати до архіву Колеґії на таку адресу:

ST. ANDREW'S COLLEGE,
259 Church Avenue, Winnipeg, Man.

РУКА БОЖОГО ПРОВИДІННЯ

Ділося се в 2-ім віку по Христі.

Жив в однім селі дуже ревний священик, Серапіон. В селі було мало християн, але він не мав відваги їх лишити. Він казав:

— Коли стадо мале, то хиба може пастир лишати його на загибіль? Добрий пастир навіть за одною вівцею шукає.

Лихо було лише в тім, що селяне, які були поганами, робили йому всякі пакости. А родина його складалась з шестерох душ, він з жінкою і четверо дітей А також жила з ними вже старша жінка, вдова, Марта, бездітна і безрідна, яку приняли вони до себе, щоби дати захист.

Аж раз прийшло до такого, що вже і їсти нема чого. І каже Серапіон Марті:

— Зайди до того то чоловіка і проси, щоби позичив мені таку то невеличку суму грошей...

І Марта пішла. Та ледви вступила до чоловіка, як він говорить:

— Добре, що ти зайшла. В мене ночував подорожний і передав панотцеви Серапіонови ось таку суму грошей...

— А хто він, звідки, як зветься? — питає Марта.

— Того не сказав. Я питав, а він: „Не треба, — каже, — нехай ліва не знає, що дає права."

Прийшла Марта, розказала, гроші [illegible]

Вже легче стало жити. Але прийшла Серапіонови така думка: „Поїду, роздивлюсь, познакомлюся з дальшими моїми братами".

Зоставив гроші, які ще були, родині, а сам одного ранку сідає на коня і їде. А куди? Хіба не всеодно? Цілий світ Божий і Господь всюди його бачить. Він і дорогу покаже.

І пустив коня нехай везе його куди захоче.

Був вже вечер, коли кінь зайшов перед хату незнакомих людей в далекому селі. Вийшла жінка і говорить їй Серапіон:

— Будь ласка, переночуйте нас, мене і коня. Коневи попрошу сіна, а мені досить буде спокійного кутка, щоби [illegible]

Вийшов і чоловік. Почувши чого подорожний [illegible] завів коня до стайні, а подорожного попросив до хати. Тут жінка почала зараз готовити вечеру.

— Не трудіться, добрі люде, — говорить подорожний, — мені досить того, що маю де ніч перебути. — Але жінка не слухала.

По вечері почали розпитувати подорожного хто він, звідки.

— Я з такого то села, — каже Серапіон.

— З такого? — допитується чоловік. — Я там колись жив... — І почав розпитувати про знакомих людей. А дальше говорить:

— Оповідають люде, що там живе священик, Серапіон. Одні хвалять, другі [illegible] чи знаєш ти його, добрий чоловіче?

— Знаю, — каже Серапіон.

— А який він, гідний чоловік, чи ні? Я радби знати.

— Не хочу я людей судити, — відповідає подорожний, — не моя річ...

Дальша бесіда привела до того, що Серапіон признався хто він такий Згадав і про своє убожество. Тепер господарі заінтересувалися ним, як великим гостем. І каже тоді господар:

— В нас громада християн вже велика, та нема в нас священика. Був старий священик, та помер. Час ще не пізний і я покличу сюди наших братів..."

Невдовзі назбиралося багато вірних. Серапіон помолився з ними, поговорив з ними, як з близькими, і всі дуже раділи, що мають між собою такого гідного чоловіка. Коли ж довідалися від господаря про убожество Серапіона, то зложили для нього тільки жертв, що він вже мав з чим додому вертатися. А дякуючи за відвідини сказали:

— Божий чоловіче! Тебе ми не забудемо. Коли зможеш, відвідуй нас, а ми завсігди тобі поможемо.

І вертався Серапіон додому з великою вірою, що се Господня Рука простягнулася до нього, щоби помогти йому в його трудностях.

Таке оповідають нам записки з тих давних часів

КАРА ЗА ПРАЦЮ

Жив в Валії священик, що мав велику родину — десятеро дітей. Отже щоби їх виховати, він поза церковними обовязками провадив іншу працю — лагодив годинники і тим дещо заробляв

А жив там багатий пан, що вважав таку працю священика зневагою священичого стану і заскаржив священика до епископа дієцезії св. Асафа

Вислухав епископ скарги і каже:

— Се справді злочин. Я того священика строго покараю. Я зараз його покличу

Коли священик став перед епископом, той питає:

— Ти священик, отже чому лагодиш годинники?

— А тому, — відповідає священик, — що треба прогодувати жінку і десятеро дітей

— Того більше не має бути! — сказав рішучо епископ, — я положу тому кінець! Я покараю тебе так, що більше не будеш того робити!

І сейчас покликав свого секретаря і казав, щоби дав священикови зараз 150 фунтів, і щоби кожного дальшого року по тільки священикови виплачував. (Фунт недавно рівнався 5 долярам)

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
THE HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКОВНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ В МИНУВЧИНІ

Церковна залежність від чужих не є релігійною справою. Залежність не є ознакою церковної єдности. Залежности вимагають від других "властолюбці", жадні панования, щоби других використовувати.

І тому вже в давній Українській Церкві були спроби увільнитися від царгородської залежности.

Церковні історики думають, що Українська Церква від самих початків була "автокефальною", самостійною, незалежною від царгородського патріярха. Се виводять з того, що перших митрополитів київських називали тоді також архиепископами, а в грецькій практиці було і таке, що архиепископи були цілком незалежними від патріярха.

Але в початках не було відповідних людей для проводу Церкви і може тому патріярхи почали присилати Греків на київських митрополитів. Та виходить, що Українці не були тим вдоволені. Грек був чужим чоловіком, не знав зблизька душі і потреб народу. А того, що він митрополит, замало.

Отже за князя Ярослава Мудрого, в 1051 р. Собор в Києві вибрав митрополитом Іларіона, Українця. І не їхав Іларіон до Царгороду за патріяршим свяченням, але поставили його місцеві епископи.

Деякі історики думають, що приводом до того було те, що по смерти митрополита Теофана (Грека) патріярх понад два роки не присилав нового митрополита. Коли б же і тут була причина, то се показувало би, як патріярхови було байдуже те, що було важне Українцям.

Другі історики говорять, що Ярослав хотів відновити ту церковну незалежність, що була на початку. Іларіоном всі були вдоволені і літописець каже, що: "сам Бог вложив князеви в серце" поставити Іларіона.

Правда, князь опісля вдався до патріярха, щоби той поблагословив Іларіона, але патріярх образився і благословення не дав. Розуміє́сь, що Українцям се не шкодило.

Але по смерти Ярослава, а дальше й Іларіона, патріярх знов прислав Грека, Ефрема. Проти нього почалися протести, головно ж сильно протестував новгородський еп. Лука Жидята. Ефрем покликав Жидяту на суд 1055 р. Не записано за що саме, але історики догадуються, що причиною було невдоволення Луки митрополитом . Греком. Знов дальше митрополитами були Греки.

Року 1145 митр. Михаїл виїхав до Царгороду, бо між ним і князем було непорозуміння. Виїзджаючи заборонив епископам в церкві св. Софії в Києві без нього служити. Коли ж князь, Всеволод, помер 1146 р., то і тоді митрополит не приїзджав, з чого видно, що і з епископами він не жив в злагоді.

В 1147 р. князем став Ізяслав, син Мстислава, і він без порозуміння з патріярхом поставив митрополитом вченого монаха, Климента (Клима) Смолятича.

Тут знов деякі історики думають, що князеви ходило про те, щоби Українська Церква була незалежною від Греків

За Смолятичем було шість епископів, а проти нього два, з тих Ніфонт, який обороняв Греків може і тому, що бував в Греції і мав з Греками близькі знакомства. Невдоволені доказували, що самі епископи не мають права поставляти митрополита, бо се йде проти довголітного звичаю.

З усего, що тоді діялося і говорилося на Соборі, видно, що епископи не хотіли, щоби чужі люде присилали їм митрополита.

Патріярх поставився дуже ворожо і грамотами закликав до боротьби з національним церковним рухом на Україні. А Ніфонта зрівнав з святими. (В Москалів він числиться до святих). І прислав від себе митрополита Климента

Отже вийшов в Церкві нелад. Одні епископи були за Смолятичем, другі за Климентом і Климент вів довгу боротьбу з противниками.

По нім другий митрополит Грек, Константин продовжав боротьбу з тими, що не хотіли Греків, і з епископами Греками прокляв Смолятича, а також помершого князя Ізяслава.

Дальше вийшло ще раз, що коли патріярх прислав свого митрополита Івана, то князь Ростислав його не приняв і той додому вертався. Та вже дальше вдалося патріярхови приєднати собі князя дарунками, і той погодився на митрополита Грека, хоч деякі історики знов мають причину думати, що князь таки застеріг Українській Церкві деякі права.

***

З того бачимо як Греки намагалися панувати над Українською Церквою, а знов Українці старалися від того чужого панования Церкву увільнити. Українці бачили, що залежність від чужих на добро їм не виходить.

Залежність від чужих ніколи не була користною, — ні церковна залежність, ні політична. Ні в Українців, ні в других народів.

Українська Церква була пізнійше залежною від Московської Церкви, і чи се було добром для Українців? Була залежною від Риму і Поляків (унія) і кілько лиха Українці через те натерпілися. Була залежною від румунів і знов те саме. Подібне було і з другими народами, і тому всі залежні старалися завсігди з тої залежности увільнитися.

РЕЛІГІЯ — ЧАСТИНА ЖИТТЯ

Англійський політик і письменник, Местермен, в своїй книжці "Стан Англії", оповідає, що в час королеви Вікторії деякі вчені почали були засновувати "Салі науки". Думали вони, що люде, які релігією не інтересуються, будуть в тих салях науковими викладами інтересуватися. Але показалося, що тих безрелігійних і наука не інтересувала.

Местермен приглядався на життя людей, які ставилися до життя байдуже, і каже він: "Ті люде не гірші від других, але всім видно, що в них нема соли життя." Отже видно недостаток. Як недостаток є в хлібі чи страві, де нема соли.

Чому ж воно так? А тому, що в людськім життю є одно місце призначене виключно для релігії. І того місця нічим іншим заповнити не можна. Його можна лише довести до того, щоби воно було порожне. Як ока не можна нічим другим замінити, але можна довести до того, щоби око було порожне, — отже щоби не бачило. Щоби світло до нього не доходило.

Людське життя можна поділити на ріжні части, відповідно до ріжних потреб, відповідно до ріжних бажань, потреб і настроїв. Є часть для поважної думки, а є часть для жартів. Є часть для радости, а часть для смутку. Є часть для буденщини, а є часть для Бога, для святощів, для молитви, для побожних настроїв, для взнеслих ідеалів. Є часть для будних днів, а є для святочних.

І кожну часть треба заповняти лише тим, для чого вона признач[illegible] окреме місце для співу, окреме м[illegible] для науки, окреме місце для ручної [illegible] окреме місце для забави, окрем[illegible] співчування, окреме місце [illegible] всего гідного, окреме місц[illegible] нови над самим собою

З таких ріжних міс[illegible] них потреб людське життя [illegible] І кожне те місце можна зап[illegible] тим, чого те місце потр[illegible]

Одним з таких місц[illegible] є потреба релігійна і [illegible] велика і широка. Вчені [illegible] чверти життя підходит[illegible] гиности.

І тому релігійного м[illegible] требами не можна з[illegible] воно є частиною самого [illegible] можна нічим иншим [illegible] коче лише релігійного [illegible] Як [illegible] голодного [illegible] Можна [illegible] пративного хлібом

До того ж релігій[illegible] життя контролюючою і провід[illegible] життя. Забракне тої сили, життя сходить на манівці

Ось чому треба [illegible] бути людьми релігійними

КОНСТАНТИН ВЕЛИКИЙ І СКУПАР

Є оповідання, що [illegible] Великий говорив з ба[illegible] скупарем і сказав, що може скуп[illegible] би якусь суму грошей для якоїсь важної справи

— Не можу, — відповів скупар, — ніяк не можу.

— Чому ж не можеш?

— Не можу, бо мої пляни дуже широкі. Думаю закупити купецькі човни, щоби поширити мою торговлю далеко, а на те треба багато грошей

— А що буде, коли торговлю пошириш?

— Тоді докуплю більше човнів..

— А дальше?

— Дальше ще більше човнів куплю, або збудую...

Взяв тоді Константин списа, обрисував на землі тільки місця, кілько треба помершому і каже

— Ти нині заложи майном цілу сю року площу, накладай гори всякого добра, а завтра вмираєш і з усього, що назбирав, лишаєсь тобі ось тільки землі. Тільки як і тому, що жив лише з праці рук. Отже нащо ж ти так запопадливо збираєш?

Не провадь свого життя так, щоби при твоїй смерти не можна більше сказати понад те, що: "ти вмер".

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРОСТАЯ

XVIII. ПЛЯНОВАННЯ ПИТОМЦІВ

Розгубив я свої роки на пасовиську біля гусей, волів, коров, при праці в господарстві, в народній і середній школі, змарнував один рік по матурі, а решту провів в Духовнім Семинари. Закінчивши його я мав повних 30 літ. Не хотів марно тратити часу, отже постановив по закінченню третого року шукати товаришки життя.

Та се не легка справа. Я був хлопським сином і хотів знайти дружину, що була би довподоби і з якою міг би щасливо прожити вік. А серед галицької інтелігенції було упередження до хлопських синів. І я не бував в домах інтелігенції. Не їздив по празниках, по весіллях, — не було в чім і з чим, не було до кого.

Не був я знакомий і з панськими [illegible] родинами, з панами і пан[illegible]. Ся верства була мені чужою. А[illegible] треба було познакомлюва[illegible]

[illegible] почанали тоді щойно від [illegible] рахувати за людей. Також для [illegible] інтелігенції гідні уваги люде по[illegible] гімназийного суплента [illegible] учуителя), адвокатського [illegible] (практиканта), податкового [illegible] (урядника), або лейтнанта [illegible] мало було нашої ст[illegible] інтелігенції, тому міркою людей [illegible] уваги вважали питомців четвертого року (що невдовзі стануть священиками). Тут були степені...

[illegible] питомцем першого року погорджували [illegible] питомця другого року не [illegible] особливої уваги; з питомцем [illegible] року вже рахувалися; а питомець четвертого року був вже чоловік [illegible] звали „господином", запрошували на празники і на інші гостини. [illegible] нему кури й гуси, показували [illegible] збіжа і стелили йому на ніч [illegible] постіль, а під голову давали [illegible] подушечки. Біля нього скакали не[illegible] кругом свого рабіна.

[illegible] тоді, коли я ще був в 8-ій [illegible]. На вакаціях я перебував в [illegible] опікуна о. Якова Сінгалевича. [illegible] з ним поїхав я раз на гостину до [illegible] дому коло Стрия (місто [illegible]). Там були чотири попадянки, [illegible] на відданню.

Я вийшов в садок і любувався вечірнім [illegible]. Нараз чую на подвірю [illegible] голос:

— Палазю, злови-но курку. Та скоро, [illegible] приїхали гості.

— А яку, прошу їмості, чубату, чи нечубату?

— Чубату, чи нечубату, всеодно, тільки швидко, бо до нашої Ольдзі приїхав дзеканів (деканів) панич, Славко

Ось воно як! — „Наша Ольдзя" і „дзеканів панич", питомець четвертого року. Серця старих родиців були сповнені щастям. Сумовитий отець повеселів [illegible] він ходив з кута в кут наче студент перед іспитом, робив чудернацькі рухи.

А імость заходилася немов курочка, крутилася коло кухні. А очи палали радістю. Вона така щаслива, як перед 20 [illegible]. Тоді був приїхав до еї родичів [illegible] питомець; а теперішний еї муж. Нинішний день цілком подібний до того давного. Лише особи змінилися. Тоді була вона молода, а нині є еї дочка. А вона нині там, де була еї покійна мати Все інше те саме. На оборі і тоді і тепер гегають гуси; кудкудакають кури...

Не так гладко йшло питомцям, що були синами селян, міщан, ремісників. Але й вони не могли лишитися позаді. Тому і я на третому році замовив собі нову рясу і загортку. А 150 ринських буду сплачувати по висвяченню.

Се були лише пляни. Поїхав я до Трускавця, щоби роздобути дещо грошей і пуститися в мандрівку до Рогатинського повіту. Головна мета була — шукати товаришки життя.

КОМУ ЦЕ ПОТРІБНЕ?

Під таким наголовком є в "Укр. Вістях", ч. 19, стаття Романа Підгірного. Питає він, кому се потрібне, що "Вістник" пише про гр.-кат. Церкву, Йосафата, папу

Але ж і гр.-католики пишуть про гр.-кат. Церкву, Йосафата, папу, отже також питання: Кому се потрібне?

"Вістник" розуміє, що всім Українцям треба знати свою Історію, а до неї належить і гр.-кат. Церква. З нею вяжеться і Кунцевич і папа, отже чому про те не написати? Будуть Українці знати свою Історію, то ніхто їх не збаламутить ані Йосафатами, ані папами.

Каже Підгірний, що в "Вістника" є ненавість до гр.-кат. Церкви, Йосафата і папів, але воно не так. Гр.-кат. Церква, се Українська Прав. Церква, поневолена чужими, — то защо її ненавидіти? Не треба ненавидіти і Йосафата з папами, а тільки показати хто вони такі. То і все

Закид робить Підгірний, що писання "Вістника" не веде до обєднання Українців, але і тут воно не так! "Вістник" веде до обєднання, а гр.-кат. провідники до розєднання. Бо вони наклинають гр.-католиків, щоби з православними не сходилися; вони звали Українську Прав. Церкву маминою, халдейською, козацькою і др., а вкінци "смердючим ідолом".

Чи се веде до зєднання?

Ставить Підгірний різке питання: **"Чи до священства треба апостольського наслідства?"** Православна Церква каже, що треба, але питання на тому не кінчиться. До Ап. Наслідства треба ще апостольської праці. Самого Ап. Наслідства, як печатки, замало, а виходить, що Підгірний лише те одно має на увазі. Так мабуть в католицькім світі Ап. Наслідство розуміють. Признаєш його формально, тоді: "ріж хоч брата, окроме папи і ченця, і в рай іди — кінець кінцям".

Але таке поняття незгідне з духом християнства. Де нема Апостольської праці, там нема Апос. Наслідства. Хто повірить, що з такими панами, як Александер 6-ий, Лев 10-ий, Іван 23-ий було Ап. Наслідство? Чим вони Апостолів наслідували? А хочби еп. Хомишин. А польські епископи, що були лютими ворогами українського народу. А ті галицькі епископи, що насильствами заводили целібат. А Кунцевич, що насильствами заводив унію... Чи було з ними Ап. Наслідство?

Православна Церква навіть побожних жінок, що не були епископами, зве "рівноапостольними" за їх апостольську працю, не питаючи, чи їм формально було передане Апостольське Наслідство. Бо таке "наслідство" було в їх роботі. Вони своєю працею те Наслідство здобули.

Винує Підгірний православних, що деякі Волиняки пішли до біблійників. Але ж ті Волиняки є потомками тих, що їх католицька Польща перевела на унію. Се нині — наслідки католицького виховання. А в Канаді ті Волиняки до Української Православної Церкви не належали. Гр.-католики могли їх забрати, як уніятських потомків, а чому не забрали?

Та ще не те. В Канаді греко-католики переходили до біблійників і протестантів. В Галичині вже давнійше переходили до російського Православія. Нинішні протестанти на світі походять з католиків. Італійські і французькі большевики, се бувші католики. Шкода, що не було там Підгірних, а вони були б їх спинили.

Підгірний, як совісний чоловік, питає: **"Яка совість тих Українців, що понижують те все, що дороге Українцям греко-католикам"?** А ми запитаємо: **"Яка совість тих, що понижують те все, що дороге православним? Яка совість тих, що звуть Православну Церкву схизматицькою, незединеною та "смердючим ідолом"?** Чи їх совість не зобовязує? В Підгірних інша міра: "що можна панови, того не можна Іванови."

Ще питає Підгірний, де національна совість тих, які кидають болотом на те (на гр.-кат. Церкву!), що помогло Галичині стати Піємонтом (твердинею, силою). Се викривлене питання! Витворенню української сили помогло те, що Австрія не була надто католицькою і тому більше по християнськи ставилася до Українців, ніж дуже католицька Польща. А збудували ту силу не верхи гр.-кат. Церкви, але ті свідомі і чесні Українці з низів, — священики і світські, — які осуджували і кард. Сембратовича, і Хомишина, і Коциловського, і Шептицького за їх "глухо-німу" політику; які осуджували і Рим з його "камарилею" (дорадниками папи). Вони збудували Піємонт!

Коли ж ходить про папів, то нехай Підгірні скажуть раз — **коли папи помагали Українцям і як?** Людям папська поміч невідома

Ще питання: **Де українська совість тих, що забороняють греко-католикам сходитися з православними Українцями, а не забороняють сходитися з Поляками і католицькою камарилею?**

Хто Підгірний, не знаємо. Він може знати одно, а говорити друге; коли ж він незнайко, то писання "Вістника" йому першому потрібне

ІНТЕРЕСНЕ З ЖИТТЯ ПТАХІВ

Дослідники пташачого життя багато інтересного оповідають з життя птахів.

Є маленький пташок, що по англійськи звуть "Гріб". Він будує гніздо на воді і воно по воді плаває. Молоді ледви лишать шкаралупу, як вже пливають дуже зручно. А старші птахи їх стережуть. Коли завважають, що до них наближаєсь велика риба, забирають молодих на свій хребет і скоро відпливають. Коли знов грозить їм який птах, то старе з молодими поринає в воду і вириває багато дальше. А молоді тримаються хребта.

Молоді лебеді також люблять їздити на хребті старших лебедів.

Та є ще один інтересний птах, "Гілемот". Він виводить лише одно молоде. Гніздо будує на скалах високо над водою.

Доки молоде не може літати, то старі беруть його на хребет і заносять на воду, де воно може добре і безпечно плисти. Потім знов заносять його до гнізда.

Отже не диво, що між людьми матері, або старші діти молодих на плечах носять.

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Виннипегу, Ман., в салі Роял Александра Готел.

(Продовження)

До салі входить ВПреосв. Митрополит Іларіон, окружений священиками. Всі встають.

Мітрат С. В. Савчук: Урочисто запитує ВПреосв. Митрополита Іларіона чи годиться він прийняти вибір на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з титулом "Митрополит Виннипегу і всієї Канади"?

Митрополит Іларіон. "За тисячелітнім, стародавнім українським звичаєм відповідаю "Приємлю, і ничтоже вопреки глаголя".

Мітрат С. В. Савчук. Прочитує, на внесок о. І. Манби — П. І. Лазаровича, принняту Собором "Грамоту вибору Правлячого Єпископа".

"Вислухавши звіту Консисторії в справі підшукання нею кандидата на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з ухвалою Собору тої ж Церкви, що відбувся 18-21 червня, 1950 р. в Саскатун, Саск., як рівно ж вислухавши звіту Консисторії про підготовчі кроки в напрямі створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, згідно з чим Консисторія підшукала кандидата на Правлячого Єпископа в особі Високопреосвященого Митрополита Іларіона (Огієнка), Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951 р. в місті Виннипегу, оцим

"1. Апробує пороблені Консисторією кроки в справі підшукання кандидатів на Єпископів та в справі створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

"2. Стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді є частиною Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос, що вона заховує догматичну єдність з усіма Православними Автокефальними Церквами, є рівна в правах з ними і незалежна у своїм устрою та правлінню, що вона провадить своє життя на основі Слова Божого, в Святім Письмі поданого, та Святого Передання, заключеного в Правилах і Постановах Сімох Вселенських Соборів, і управляється у всіх дочасних і духовних справах своїм Чартером, своїм Статутом і своїми Правилами, як все це є виложене в "Статуті і Правилах Української Греко-Православної Церкви в Канаді, затверджене цим Надзвичайним Собором, 8-9 серпня, 1951 р.

"3. Стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді стояла, стоїть і буде стояти непохитно на засадах повної автокефалії і соборноправности, які лягли в основу її устрою та управління і які є виложені в її Чартері та у вище згаданім Статуті і Правилах.

"4. Заявляє, що лише особи, які вповні годяться і без застереження приймають всі основні засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді, можуть бути її священослужителями від дияконів до Єпископів включно.

"5. Стверджує, що Високопреосвящений Митрополит Іларіон, даючи свою згоду бути кандидатом на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, рівночасно погодився вповні на основні засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а зокрема на засади Автокефалії та Соборноправности так, як вони зясовані в документі "Засади Приєднання Високопреосвященого Митрополита Іларіона до Української Греко-Православної Церкви в Канаді", який то документ був підписаний Консисторією і Митрополитом Іларіоном, 4-го серпня, 1951, в місті Виннипегу, Ман.

"6. Взявши все вище під увагу, як також згоду кандидата управляти Українською Греко-Православною Церквою в Канаді згідно з її Чартером, Статутом і Правилами та ухвалами Соборів, Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Виннипегу, Ман., оцим обирає Високопреосвященого Митрополита Іларіона (Огієнка) Правлячим Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з титулом "Митрополит Виннипегу і всієї Канади".

[illegible] Високопреосвященого Митрополита Іларіона [illegible] вибір прийняти [illegible] на знак згоди підписати цю Грамоту.

"Дано в місті Виннипегу, Ман., дня 8-го серпня, Р. Б. 1951."

Мітрат С. В. Савчук в імени Собору, [illegible] Грамоту до підпису ВПреосв. Митрополитові Іларіонові, який підписав так: "Глибоко вірю, що Господь мені допоможе.

✓ † Митрополит Іларіон".

Дальше грамоту підписав о. Мітрат С. В. Савчук як Голова Собору, а в кінці Т. Ковалишин як секретар Собору.

[illegible] Мітрат С. В. Савчук [illegible] Архиєпископа Михаїла [illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді?

[illegible] Архиєп. Михаїл [illegible] вибір [illegible] Собору [illegible] "Все вдалося".)

Мітрат С. В. Савчук Подає [illegible] Вреосв. Архиєпископа Михаїла на [illegible] Правлячого Єпископа нашої Церкви. Вибираючи його мусимо рівночасно призначити йому [illegible] тепер у нас три [illegible] Торонті, [illegible] Едмонтоні, і [illegible] у Виннипегу [illegible]

Др. О. [illegible] Вирео. Архиєп. Михаїла [illegible] Правлячого Єпископа, а [illegible] Консисторії.

О. Манба [illegible]

М. [illegible] Вирео. Архиєп. Михаїла обрати заступником Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, з титулом "Архиєпископ Торонту і Східньої Канади", з осідком у Торонто.

Т. Гуменюк підтримує внесок М. Дроздовського.

Ю. Стецишин [illegible], що може [illegible] Єпископів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, має право призначити тільки Собор.

Мітрат С. В. Савчук: Зазначує, що таким чином пропозиція Дра О. Данильчука—О. Майби відпадає.

Т. Гуменюк: М. Дроздовський зробив внесок, а І. Гуменюк той внесок підтримав. Скажу дещо про Торонто. Ми маємо гарну церкву й сподівалися, що скорше чи пізніше буде призначений Єпископ для Східної Канади, з осідком у Торонті. Правда громада ще не вповні приготована Владику належно прийняти, але коли Вреосв. Архиєп. Михаїл дасть свою згоду на перебування в Торонті, то напевне всі члени громади будуть тому дуже раді. Вірімо, що коли Собор призначить Вреосв. Архиєп. Михаїла для Східної Єпархії, а він на це погодиться, то церковна справа на сході Канади піде вперед.

Мітрат С. В. Савчук Пояснює, що то Собор призначує осідок для Єпископів. Схід Канади зовсім певно погодиться прийняти Вреосв. Архиєпископа Михаїла, Владика певно погодиться також, тому ставить внесок М. Д[illegible] І. Гуменюка під голосування.

Внесок під голосування Прийнято одноголосно.

Вир[illegible] Вреосв. Архиєпископа Михаїла [illegible]

Мітрат С. В. Савчук [illegible] Владику про його вибір [illegible] сить його вибір прийняти.

Вреосв. Архиєпископ [illegible] урочисто [illegible]

Мітрат С. В. Савчук [illegible] вибору Заступника Правлячого [illegible] Української Греко-П[illegible] Церкви в Канаді."

"Вислухавши звіту Консисторії в праці підшукання нею [illegible] Правлячого Єпископа [illegible] [illegible] Єрархії Української [illegible] [illegible] Церкви в Канаді, [illegible] [illegible] то Єпископа з Єрархії Української Автокеф. Прав. Церкви на еміграції в Європі, в особі Високопреосвященого Архиєпископа Михаїла (Хорошого) [illegible] Собор Української [illegible] славної Церкви в Канаді [illegible] 1951, в місті Виннипегу, [illegible]

1. Апробує пороблені Консисторією кроки в справі підшукання [illegible] на Єпископів та в справі створення власної Єрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

2. Стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді є [illegible] Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви, головою якої є Господь Бог наш Ісус Христос, що вона [illegible] догматичну єдність з усіма Православними Автокефальними Церквами, є рівна в правах з ними і незалежна у своїм устрою та управлінню, [illegible] провадить своє життя на основі Слова Божого, в Святім Письмі поданого, та Святого Передання, заключеного в Правилах і Постановах Сімох Вселенських Соборів, і управляється в усіх дочасних і духовних справах своїм Чартером, своїм Статутом і своїми Правилами, як все це є виложене в "Статуті і Правилах Української Греко-Православної Церкви в Канаді", затверджене цим Надзвичайним Собором, 8-9 серпня, 1951.

3. Стверджує, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді стояла, стоїть і буде стояти непохитно на засадах повної Автокефалії і Соборноправности, які лягли в основу її устрою та управління і які є виложені в її Чартері та в вище згаданім Статуті і Правилах.

4. Заявляє, що лише особи, які вповні годяться і без застереження приймають всі основні засади Української Греко-Православної Церкви в Канаді, можуть бути її Священослужителями від дияконів до Єпископів включно.

5. Стверджує, що Високопреосвящений Архиєпископ Михаїл (Хороший) заявив свою згоду в двох листах до Консисторії (з 5-го листопада, 1950 р., і 12-го січня, 1951 р.) бути кандидатом на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді, одночасно погодився вповні на основні засади Греко-Православної Церкви в Канаді, а зокрема на засади Автокефалії та Соборноправности так, як вони виложені в ухвалі Консисторії з 24-го [illegible] 1950 р., яка то ухвала була пе[illegible] через Високопреосвященого Митрополита Полікарпа [illegible] Владики Михаїла стати кандидатом на Правлячого Єпископа Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

[illegible] тим, що Високопреосвящений Митрополит Іларіон виявив [illegible] до Української Греко-Православної Церкви в Канаді і [illegible] Собор прийняв, Архиєп[illegible] Собор [illegible] Правлячого [illegible] Української Греко-Православної Церкви в Канаді так, щоб [illegible] на Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді був одного[illegible] Митрополит Іларіон [illegible] Архиєпископ Михаїл [illegible] кандидатом на заступника Ми[illegible] Єпархіяльного [illegible]

[illegible] все вище згадане [illegible] Української Греко-Православної Церкви [illegible] згідно з її Чартером, Статутом і Правилами та Ухвалами Соборів, [illegible] Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951 р., в місті Виннипегу, [illegible] обирає Високопреосвященого Архиєпископа Михаїла (Хорошого) [illegible] Правлячого Єпископа [illegible] Греко-Православної Церкви [illegible] з таким титулом, який [illegible] дасть, і просить Високопреосвященого Архиєпископа Михаїла [illegible] і на знак згоди підписати цю Грамоту. Дано в місті Виннипегу, Ман. [illegible] серпня Р. Б. 1951."

[illegible] підписують Вреосв. Архиєп. [illegible] Мітрат С. В. Савчук, як голова [illegible] і о. Т. Ковалишин, як секретар Собору.

[illegible] Співають "На многії літа".

[illegible] П. Самець Занимає місце [illegible] Собору і просить Вреосв. Митрополита Іларіона до слова.

Митрополит Іларіон: Всечесніші [illegible], Ваше Високопреосвященство, [illegible] Всечесні Отці і Достойне Громадянство!

Складаю Вам свою сердечну подяку за ту високу честь, яку-ви зробили мені, [illegible] мене на чоло Української Греко-Православної Церкви в Канаді. [illegible] відповідних слів, щоб ними [illegible] висловити свою гарячу подяку [illegible] всіх своїх [illegible] церковними [illegible] Вірю, що вашими устами [illegible] кличе мене.

Я вповні здаю собі справу, що яке [illegible] відповідальне становище ви обрали мене, поставивши мене Митрополитом Української Греко-Православної Церкви всієї Канади і зробили [illegible] в той час, коли в Церкві нашій [illegible] роботи. [illegible] і не перелякуюся [illegible] Господь Милосердний, і Він Своєю щедрою Десницею [illegible] допоможе мені [illegible] допоможе мені і все наше Духовенство, допоможе і ввесь православний народ. Без [illegible] я не [illegible] тягару, [illegible]

[illegible]

[illegible] щоб найкращі якости [illegible] Церкви [illegible] Господь [illegible]

[illegible] Українська Православна Церква в Канаді має право, як Церква окремого народу в незалежній державі бути Церквою [illegible] управління Авто[illegible] як повітря по[illegible]

[illegible] свою Церкву незалежною, бо тільки в [illegible] найкраще [illegible] ярема.

[illegible] оцінка Української Православної [illegible] Церкви [illegible] Собор, складений з Єрархії, Духовенства та вірних рядить Церквою, встанов[illegible] як Церкви окре[illegible]

[illegible] на церковні Собори приходив і вірний народ, і тим реально й міцно підтримував працю своєї Єрархії. Соборноправність, у належних їй канонічних формах, це високовладна істота нашої Української Церкви, і ми мусимо бережно плекати її в Канаді на користь нашої Православної Церкви.

Наша Церква з давнього часу є Церква національна, українська, як національною є кожна Православна Церква. Посилаючи Своїх учнів на проповідь, Ісус заповів їм: "На путь до поган не ходіть, і до самарянського міста не входьте, але йдіть радніш до овечок загинулих дому Ізраїльського" (Мат. 10. 5-6). І ось цей наказ Христа Своїм учням став наказом і нам усім, усьому Духовенству християнського світу, щоб найперше спасати загинулі овечки свого рідного дому. "Я посланий тільки до загинулих овечок дому Ізраїльського" (Мат. 15. 24), — це стало Господнім наказом кожній Церкві бути Церквою національною, своєму народові рідною. І справді, тільки в національним [illegible] ми глибше сприймаємо Свого Господа, тільки в своєму рідному [illegible] ми цілком зливаємося з Ним. Ось тому наша Українська Греко-Православна Церква в Канаді мусить бути українською своїм Церковним Переданням, своїми обрядами й звичаями, своїм мистецтвом, своєю мовою [illegible], бо [illegible] покажуть і випрямлять дорогу [illegible] спасіння. Наша Православна Церква живе вже близько тисячі літ, і [illegible] собі велике національне добро, і ми мусимо берегти його, як душу свою.

"Служити народові — то служити Богові", — це життєвий заповіт Господа нашого Ісуса Христа (Мат. 22. 11. 26, 31, 35. 28. 20. Лук. 22. 27 і ін.), який завжди виконувався в Українській Православній Церкві. Історія зробила нашу Церкву глибоко народньою, і такою бу[illegible] незалежного [illegible] Церкви [illegible] Православна Церква завжди переживала разом зо своїм народом, а тому була [illegible] з історія [illegible] в Канаді, при її глибокому [illegible] устрої, наша Українська Греко-Православна Церква мусить бути Церквою широ народньою, міцно пов'язаною зо своїм народом, як своєю основою.

Українська Церква за довгі віки свого життя все була Церквою високоосвіченою. Це наша Православна Церква [illegible] українська духовна культура, бо наше Духовенство, особливо ж [illegible] все визначалося своєю [illegible] І це наша Церква [illegible] наших перших наук, першої літератури [illegible] матеріяльне життя. Це Українська Православна Церква [illegible] систему Православної віри, принципу [illegible] в [illegible] православному світі. Вона [illegible] Українська Церква ясно сяяла всі свої віки в Православній Вселенській Родині. Глибоко вірю, що багато з цього [illegible] доброго може бути [illegible] нашій Українській Греко-Православній Церкві в Канаді, щоб во[illegible] нашої давнішньої церковної слави.

(Далі буде)

Час, як розбишака, ніколи не спить. Коли ти від нього тікаєш і його марнуєш, він колись здожене тебе і покличе на суд.

СТАРИННА ЗНАХІДКА

На острові Кипрі на Середземнім морі знайшли в земли меч з 7-го століття перед Христом. Він був в давнім гробі побіч людських костей. Знайшли там також глиняні горшки з прикрасами. Меч довгий 31 цалів. Се з тих часів, коли над Кипром панували Асирійці.

СТАЛІНОВІ СТАТУї

Є вістка, що робляться приготування до будови трох великих статуй (фіґур) Сталінові. Одна має стояти коло каналу між Волгою і Доном, і буде висока 230 стіп (фітів); друга в Мадярщині, а трета в Чехословаччині, також дуже високі. Так колись будували свої статуї египетські фараони руками невільників.

УВАГА! КУРОКІ, САСК.

Повідомляємо всіх парохіян Української Греко-Православної парохії св. Духа в Куроках, та людей з поза Куроків, що [illegible] на дуже [illegible] цьогорічний наш парохіяльний [illegible] перенесено на 4 грудня 1951 р.

Коли б ще хто мав базарові тикети, просимо надіслати нам найдальше до 4 грудня 1951 р.

Управа парохії в Куроках, Саск.

СПРАВКА

У виказі жертв на покриття видатків Надзвичайного Собору УГПЦК, що був поміщений в "Вістнику" з 1-го жовтня, було пропущено імя "У. Г. П. Громада, Смокі Лейк, Алта.", що зложила 25 долярів.

Цю помилку справляємо, а жертводавців щиро просимо пробачити.

Консисторія У.Г.П.Ц.К.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Попларфілд і Ґонор.
2. Неділя — Брендон і Поплар Парк.
16. Неділя — Дуфрост.
19. Середа, Николая — Ґонор.
23. Неділя — Портедж ля Прері, храм.
30. Неділя — Ґонор і Попларфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Сучава.

Адреса: Виллинґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ЛИСТОПАД:
26. Неділя — Ґвайтбіч.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ґасе.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Ґлен Елдер.
9. Неділя — Аррав.
16. Неділя — Норквей.
19. Середа, о. Миколая — Свон Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобзар.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Ґвайтбіч.

По Богослуженню катехизація.

Адреса: Вох 124, Аррав, Саск. Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Еммна.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Давфин.
4. Вівторок, Введ. в храм Пресв. Богородиці — Косів.
9. Неділя — Ророктон.
16. Неділя — Сифтон.
19. Середа, Миколая — Дрифтинг Ривер.
23. Неділя — Давфин.
30. Неділя — Косів.

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман. Тел. 555W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Мелвил.

Адреса: 110 Велінгтон Аве. Тел. 796 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЛИСТОПАД.
25. Неділя — Вакав.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Свон Крік.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор — Алвена.
9. Неділя — Ст. Джуліен.
16. Неділя — Медверт.
19. Середа, М[illegible] — Алвена.
22. Субота, Зач. [illegible] Богородиці — Вакав.
23. Неділя — Ст. Джуліен.
30. Неділя — Сиатс.

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

25. Неділя — Шіго місто.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Шіго полуди.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. — "Коло Купровських".
9. Неділя — Вест Брук.
13. Четвер, св. Ап. Андрея Первозв. Соборне Богослуження при участи трьох священиків в Шіго місто: оо. Т. і Б. Яковкевичі і о. Новицький.
16. Неділя — "Льора".
19. Середа св. Миколая — Федаки.
23. Неділя — Інсінґер місто.
30. Неділя — Тідор місто.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Давніпт.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Белли.
4. Вівторок, Введ. Пр. Богородиці — Бреплаей.
9. Неділя — Шипинці.
16. Неділя — Ґеруґна.
19. Середа, св. Миколая — Ісиас.
23. Неділя — Давніпт.
30. Неділя — Гемлин.

Адреса: Виллинґдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Редвотер.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Восетна.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Ернемонт.
9. Неділя — Радвей.
16. Неділя — Редвотер.
19. Середа, Николая Чуд. — Торгиял.
22. Субота, Зач. Пресв. Богор. — Сірейк.
23. Неділя — Ґресленд.
30. Неділя — Федора.

Адреса Радвей Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Ґарденд.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Пайн Ривер.
4. Вівторок, Введ. Пр. Богородиці — Ренвар.
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Драй Ривер.
19. Середа, св. Миколая — Богдан.
21. Субота, Зачаття — Ґарденд.
23. Неділя — Пайн Ривер.
30. Неділя — Етелберт.

СІЧЕНЬ:
6. Неділя, Навечірря Різдва Христового — Ренвар.
6. Неділя, Навечірря Різдва Христового, 7 год. веч. Повечірря і Утр. — Пайн Ривер.
7. Понеділок, Різдво — Етелберт.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Пайн Ривер.
9. Середа, 3-ій День Різдва Христ. — Ґарденд.
13. Неділя — Драй Ривер.
14. Понеділок, Новий Рік — Богдан.
18. Пятниця, 11 год. рано свячення води — Пайн Ривер.
19. Субота, Богоявлення Господнє, 9-та год. рано — Ворд.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Інсінґер місто.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — "Коло Буцяк".
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богор. — Інсінґер "коло Гайвай".
9. Неділя — Жучкани.
16. Неділя — Виньярд.
19. Середа — Пасічники.
23. Неділя — Едмор.
30. Неділя — "За Рікою".

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, округ Гефорд, Саск.

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Норт Бетлфорд.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ґлеслин.
4. Вівторок, Введ. в храм Пресв. Бог. — Бридор.
9. Неділя — Витків.
16. Неділя — Гефорд.
19. Середа, св. Николая — Редфілд.
22. Субота, Зачаття св. Анною — Гафорд на фармах (Шевлинців).
23. Неділя — Норт Бетлфорд.
30. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Кемсек.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Канора, Річні Зборн.
4. Вівторок, Введення — Борджес.
9. Неділя — Дробот.
16. Неділя — Кемсек.
19. Середа Николая — Санкова, Річні Зборн.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ЛИСТОПАД
25. Неділя — Айтуна.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ріджвайна.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Богород. — Вишерт.
9. Неділя — Їуди.
16. Неділя — Кендак.
19. Середа Миколая — Габбарт.
23. Неділя — Фенвуд.
30. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 73. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

25. Неділя — Сірко.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Арбакка св. Миколая.
4. Вівторок, Введ. в храм Пр. Бог. — Вайта.
9. Неділя — Сондаин.
16. Неділя — Вайта.
19. Середа, св. Миколая — Арбакка (храм).
23. Неділя — Сірко.
30. Неділя — Арбакка св. Апостолів.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Іова Скакальського

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Ґлендон.
4. Вівторок, Введ. в храм Пресв. Богородиці — Сенді Репидс.
9. Неділя — Тиріен.
16. Неділя — Сенді Репидс.
19. Середа, св. Миколая — Тиріен.
23. Неділя — Лесард.
30. Нед. — Елк Пойнт.

Адреса: Вох 46. Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сивевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛИСТОПАД:
25. Неділя — Еведен.

ГРУДЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк.
4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор.
9. Неділя — Веліг.
16. Неділя — Смокі Лейк.
19. Середа, о. Миколая — Стрий.
23. Неділя — Ворспайт.
30. Неділя — Еведен.

Тел. 32.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

25	Н	12	Н. 23 по З.С. Св. Івана Милост.
26	П	13	†Івана Золотоуст. арх. Цар.
27	В	14	†Ап. Филипа з 12-ти
28	С	15	Поч. Пилипівки. Муч. Гурія
29	Ч	16	Ап. і єван. Матея
30	П	17	Григорія єп. і чудотв.

ГРУДЕНЬ

1	С	18	Листопад. Св. муч. Платона
2	Н	19	Н. 24 по З.С. Прор. Авдія
3	П	20	Преп. Григорія Декаполіта
4	В	21	Введення в храм Пресв. Бог.
5	С	22	Ап. Филимона і з ним Архипа
6	Ч	23	Амфілоха єп. Іконійського
7	П	24	Вмч. Катерини. Порфирія
8	С	25	Климента єп. Рим.
9	Н	26	Н. 25 по З.С. Преп. [illegible]
10	П	27	Муч. Якова Перс. [illegible]
11	В	28	Препмч. Стефана [illegible]
12	С	29	Муч. Парамона [illegible] 370
13	Ч	30	†Андрія Первозв. [illegible]
14	П	1	Грудень. Прор. На[illegible]
15	С	2	Прор. Аввакума [illegible]
16	Н	3	Н. 26 по З.С. П[illegible]
17	П	4	Велмч. Варвари і Юліянії
18	В	5	†Преп. Сави Освященого
19	С	6	Николая Чудотворця
20	Ч	7	Амвросія єп. Медіол.
21	П	8	Преп. Потапія
22	С	9	Зач. Пресв. Богор. [illegible]
23	Н	10	Н. 27 по [illegible]
24	П	11	Преп. Дан[illegible]
25	В	12	Преп. Спир[illegible]
26	С	13	Муч. [illegible]
27	Ч	14	Муч. [illegible]
28	П	15	Свщмч. [illegible]
29	С	16	Прор. [illegible]
30	Н	17	Нед. Праотц. [illegible]
31	П	18	Муч. Севастіяна [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ЛИСТОПАД
25. Неділя — Оакборн (храм)

ГРУДЕНЬ
2. Неділя — [illegible]
4. Вівторок [illegible]
9. Неділя [illegible]
16. Неділя [illegible]
19. Середа [illegible]
22. Субота, Зач. [illegible]
23. Неділя [illegible]
30. Неділя — Оакборн.

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 13 21 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Коленича

ЛИСТОПАД
21. Середа, А[illegible] Михаїла [illegible]
25. Неділя [illegible]

ГРУДЕНЬ
2. Неділя — Ґилберт Плейнс.
4. Вівторок, Введ. в храм [illegible] — Ленард.
9. Неділя — Райн.
16. Неділя — Петлора.
19. Середа, Миколая Чуд. [illegible] Зелена.
22. Субота, Зач. Пре[illegible] Шорт Лейк.
23. Неділя — Ґренджер.
30. Неділя — Ленард.

Адреса: Ґилберт П[illegible] Ман.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД

25. Неділя. Гол. 6. УВ 1. Ап. Ефес. 2: 4-10. Єван. Луки 8: 2[illegible]

2. Неділя. Гол. 7 [illegible] Ап. Ефес.

ГРУДЕНЬ

2: 14-22. Єван. Луки: 8: 41-56.

4. Вівторок, Введення. УВ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Жид. 9: 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-2[illegible]

9. Неділя. Гол. 8 [illegible] Ап. Ефес. 4: 1-16. Єван. Луки 10: 25-37.

16. Неділя. Гол. 1. УВ 1 [illegible] Ап. Ефес. 5: 9-19. Єван. Луки 10: [illegible] 21

19. Середа. Ник[illegible] УВ Івана 10: 9-16. Ап. Жид. 13: 17-[illegible] Єван. Луки 6: 17-23.

22. Субота. Зачаття Богор. УВ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Гал. 4: 22-31. Єван. Луки 8: 16-21.

23. Неділя. Гол. 2. УВ 5. Ап. Ефес. 6: 10-17. Єван. Луки 13: 10-17.

30. Неділя Праотц. Гол. 3. УВ 6. Ап. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., December 1, 1951. ВИНИПЕҐ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1951. ЧИСЛО (907) 23

В НІМЕЧЧИНІ ВШАНОВУЮТЬ ПАМЯТЬ ТВОРЦІВ У.А.П.Ц.

"Укр. Вісті", що виходять в Новім Ульмі, Німеччина, в числі з 15 жовтня ц. р. доносять:

З нагоди 30-ліття Української Автокефальної Православної Церкви (1921-1951) в українській православній церкві в Мюнхені відбулася 14 жовтня урочиста Служба Божа, що її відправив Високопреосв. Архиеп. Ніканор за співучастю чисельного духівництва, а також молебен за спокій душ всіх, що згинули від большевицьких переслідувань Української Православної Церкви та за здоровля тих її духовних і вірних, що ще живуть.

Архиеп. Ніканор зворушливими словами [illegible] мучеників У.А.П.Ц. Для українського народу, — сказав владика, [illegible] добре, що ця Церква повстала і має [illegible] єрархію.

В АНГЛІЇ ПИШУТЬ ПРО ШЕВЧЕНКА

"Українська Думка", що виходить в Лондоні, Англія, подає, що лондонський [illegible] поважніший щоденник "Таймс" [illegible] рецензійну нотатку на брошуру В. К. Метюса, п. з. "Тарас Шевченко [illegible] тина і символ". В рецензії між іншим [illegible] сказано:

"Українські справи в цій країні мало [illegible] а українців у загальному помилково трактується як "росіян". А все ж вони належать до найбільш "національно свідомих" народів у східній Европі. Вони дуже горді своєю мовою, яка зовсім відмінною від російської, як [illegible] своєю літературною традицією, найвидатнішим представником якої є поет Тарас Шевченко, уроджений як кріпак в 1814 р. та померлий 1861 р."

ХРАМ В ЦЕРКВІ СВ. МИХАЇЛА

В неділю, 25 листопада, парафія св. Михаїла в Винипеґу обходила своє Храмове Свято. Рано того дня Впреосв. Митрополит Іларіон відслужив архиерейську Службу Божу при асисті пароха, о. Дмитрова, й о. С. В. Савчука, а зараз по Службі Божій Панахиду по померлих членах і членках парафії.

По тім відбувся спільний обід в церковній салі після якого були промови й привіти. Перший говорив п. Г. Маріян, який переповів коротко історію громади, а по нім о. С. В. Савчук, який між іншим підчеркнув важну ролю, яку громада св. Михаїла відограла в життю Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Вслід за тим були привіти від Катедральної парафії Пресв. Тройці, Рідної Школи ім. Шашкевича, Собору св. Івана Сучавського, Собору св. Покрови, від Братства св. Михаїла та від Жіночого Тов. ім. Ольги Кобилянської. Після цього довшу промову виголосив Впреосв. Митрополит Іларіон, в якій закликав всіх до любови та широкого співжиття. Всеч. о. І. Дмитрів, парох громади, закінчив цю частину Свята подякою для всіх, які взяли в ньому участь.

Господарем обіду був п. В. Таский.

ЩЕ ПРО ЗІЗД КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

В останньому числі "Вістника" була згадка про успішний Зізд Колеґії св. Андрея в Винипеґу та складових організацій СУС який відбувся 9-11 листопада ц. р. в Винипеґу. До того, що вже було подано, слід додати, що на зізді, крім вже попередно згаданих відчитів, були виголошені ще два важні відчити на теми, які тісно вяжуться з нашими загальними справами. Один з них виголосила пані О. Войценко, голова Союзу Українок Канади, на тему "Піонери й ми", в якім вона, давши належне признання нашим піонірам в Канаді за їх осяги на ріжних ділянках нашого життя, намітила дальші напрямні нашої праці, як канадійських горожан українського походження.

Другий відчит виголосив Впрев. о. Прот. Є. Грицина, голова президії Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді, на тему "Передумови нашого розвитку в Канаді". В нім він вказав на вагу рідної мови та підчеркнув велику потребу Української Школи. Внаслідок відчиту о. Прот. Є. Грицини зізд ухвалив резолюцію, в якій закликає український загал підтримувати Раду Української Школи та основувати Українські Школи по місцях.

ПЕРШИЙ ПОСОЛ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ В ОНТАРІЮ

В онтерійських провінціяльних виборах, що відбулися 22 листопада ц. р., перший раз в історії тої провінції вибрано українця послом. Є ним адвокат Іван Яремко, вибраний в окрузі Белвудс в Торонто. Його перемога є тим більше значуча, що він повалив дотеперішнього посла і лідера прогресивної (комуністичної) партії в провінції Онтеріо.

П. Яремко вийшов послом з рамени консервативної партії, яка здобула 79 послів на всіх 90.

В цих виборах кандидував ще один українець, п. Старчевський, мейор міста Ошави, який хоч і не зістав вибраний, то був другим згори й дістав близько десять тисяч голосів. Він також кандидував з рамени консервативної партії.

Слід підчеркнути, що так на п. Яремка, як і на п. Старчевського голосувало велике число горожан неукраїнського походження, бо в обох тих округах нема стільки канадійських українців, скільки вони отримали голосів.

ВИШИНСЬКИЙ НЕ ДУЖЕ БІДУЄ

Є вістки в пресі що відомий большевицький дипльомат, Вишинський, дістає місячно міністерської платні 15,000 рублів, або 3,700 долярів.

Як член Академії Наук, дістає він 25,000 рублів, себто 6,000 долярів місячно.

Дістає гонорари за свої писання.

Обчисляють, що річно дістає 125,000 долярів.

Має гарний дім над рікою Москвою.

Має державний автомобіль, шофера і яхт (малий кораблик).

ПРОТИ НАЗНАЧЕННЯ ПОСЛА З КАНАДИ ДО ВАТИКАНУ

В останнім ч. "Вістника" було подано, що внаслідок рішення президента Трумена назначити амбасадора Злучених Держав Америки при Ватикані, католицькі кола в Канаді почали домагатися, щоби Канада також вислала свого амбасадора чи посла до Ватикану. Ці католицькі домагання вже викликали реакцію з боку не-католиків.

Канадійська Рада Церков, яка репрезентує майже всі протестантські церкви та яка недавно відбула свою чотириденну конференцію в Монтреалі, ухвалила резолюцію, якою протестує проти назначення канадійського посла до папської столиці, бо, каже, римо-католицька церква не є політичною організацією і тому не можна признавати за нею прав держави.

ЮВІЛЕЙ УЛАСА САМЧУКА

В Торонто зорганізувався Комітет для вшанування 25-ліття творчости письменника Уласа Самчука, автора славнозвісної тритомової повісти "Волинь" і ряду інших видатних творів, та визначного діяча в ділянці українського літературного життя.

З нагоди ювілею Комітет має на ціли перевидати "Волинь" та по змозі видати інші, ще досі недруковані праці п. Самчука, який проживає під цю пору в Торонто, Онт.

ПЕРШИЙ ЗІЗД ДУХОВЕНСТВА Й МИРЯН

Східньої Єпархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді та Духовна Конференція відбудуться в днях 7, 8 і 9-го грудня ц. р. в м. Торонто, Онт.

Конференція відбудеться в пятницю, 7-го грудня з 10 години ранку, в будинку Катедральної Громади, вул. Беторст 404. А Зізд в суботу, 8-го грудня з 10 години ранку в тому ж приміщенні.

На Зізд, 8-го грудня ранку, прибуває Високопреосвященніший ІЛАРІОН, Митрополит Винипеґу і всієї Канади з іншими гостями із Консисторії.

9-го грудня в неділю, о 10-ій год. має відбутися урочиста зустріч Владики Митрополита при Катедрі Св. Володимира в Торонті і урочиста Архиерейська Служба Божа обох Владик; в співслуженні Духовенства та в присутности членів Зізду.

Після того обід на честь Владики Митрополита і першого церковного Зізду Східньої Єпархії.

В суботу, в 8-ій год. вечера відбудеться Духовний Концерт, на якому Високопреосвященніший Владика Митрополит виголосить історичну доповідь про нашу рідну Православну Українську Церкву.

Проситься всіх православних українців масово відзначити своєю присутністю силу нашої Рідної Православної Церкви в цих важливих днях.

Архиепископська Канцелярія.

З ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

УНІЯ ТРИМАЛА НАРІД В ТЕМНОТІ

Стан народної освіти

Хоч при заводженню унії голосилося, що вона дасть Українцям освіту, якої не давало православіє, то на ділі під унією старалися тримати український нарід в темноті. І не тільки нарід, але і священиків, бо коли б священики були освічені, то хотіли б мати й освічений нарід. А свідомий нарід, то загроза По-[illegible]

Коли Галичина прийшла під Австрію, то народних шкіл майже не було. В звіті львівського старости Мільбахера з 1774 р. говориться, що в Бобрецькім окрузі не було жадного учителя. В Заліщях парох удержував школу, що мала 4 ученики. В Озірній вів школу грамотний писар, але вчити не мав охоти і батьки про науку дітей не дбали. В Золочеві і Бережанах не було сліду зі школи. В Львівськім окрузі (Рава, Камінка, Городок, Бібрка, Броди, Зборів, Заліщі, Бережани і др.) було ледви 10 дійсних учителів. Згадані, се міста і місточка, а про села і не говорити. Так просвічували уніїні провідники!

Ще Йосиф 2-ий клав натиск на конечність просвіти, але дальші цісарі вже про те майже не дбали, — аж до 1848 року. Польським панам і польському духовенству свідомість українського народу була страшною. Єзуїти домагалися, щоби шкільну справу в Галичині дати їм в руки. Поляки знов набрали великої сили і власти.

З епископів ще найбільше клопотався справою шкіл **Петро Білянський** (1736-1797), львівський епископ, що закликав священиків, щоби в кожній парафії постаралися про вчителя, щоби на проповідях говорили про конечність школи. Він боронив прав українського народу та його мови, а в Посланіях вживав не тільки польської, але і тодішної книжної української мови. Його є за що згадати добрим словом.

За ним гр. кат. львівським епископом був **Микола Скородинський** (1798-1805), Поляк, що навіть не вмів по українськи, і він був прихильником всего польського. Не клопотався просвітою народу й **Антоній Ангелович** (1808-1814), перший Галицький митрополит. Навіть католицькі історики про його освітну працю не мають що сказати.

А що не було учителів і підручників, то шкільна справа мало посувалася. Декуди вчили дяки з церковних старих книжок, і навчили читати Псалтир та Апостола. В усіх містах було тільки дві школи, де вживали тодішної української мови, — в Львові в Братській школі і в Дрогобичи при Василіянській гімназії. До того ж уряд дав 1805 р. звичайні народні школи під нагляд польської Консисторії.

А польські пани-дідичі окремо дбали, щоби українських шкіл не було. Дяків, які бралися вчити дітей, забирали до війська, хоч був закон з 1778 р., що забороняв дяко-учителів до війська брати. А то і забирали шкільні будинки на свої власні потреби. Їм помагало нищити українські школи й польське ду-[illegible]

Що пани-дідичі виробляли,, покаже просьба селян з Залуча 1840 р. до городенського шкільного надзорця. Там кажуть селяне:

1. Громада побудувала школу й обіцяла платити учителеви і платить. Як прийшли В.В.П. Айвас, казали зловити Григора Воєвудку, що в Княжу дякував і дітей почав вчити. Казали зловити з рекрутами, хоч він горбатий.

2. Сего року на нашого учителя Данііла Воєвудку, що вже 4 роки вчив, післав двірських слуг з війтом вночи, запровадив в двір і рано межи рекрути закував. А вже його три брати жовнірами.

3. Хлопців, що вміють читати, беруть до плуга і кажуть: забудеш азбуку! А від плуга до церкви не пускають.

4. Ми позабували Отченаш, отже завелисьмо школу, а тепер хочуть, щоби і ті, які вміють читати, і те забули.

5. Нас відай ніколи недопустять, щоби вміли хоч читати, щоби Бога і царя вміли чтити (поважати).

6. Чуємо, що глухих і німих вчать читати, а ми ні глухі, ні німі, і самі платимо за школу.

7. Не знаємо чому наш духовний і наш снятинський намістник про те мовчать. Нам здається, що наші духовні повинні за нами впімнутися.

Просимо причиніться за нами до високої зверхности духовної, щоби нас поратували, щоби наука в школі наших дітей завсігди була. —

Отже бачимо, що нарід хотів освіти, готов для неї жертувати що треба, але навіть українські церковні верхи (інших не було) або мало дбали, або і цілком не дбали. Ті, що дбали, то були одиниці і мало їх.

Зате польські католицькі пани і польське католицьке духовенство всіх сил докладало, щоби Українці не мали шкіл, щоби були навіки темними. Такою була католицька політика в відношенню до Українців.

Заходи коло просвіти і Рим.

В Перемишли заснувалося було Товариство гр. кат. священиків, і воно виготовило Статут, який затвердив еп. Михайло Левицький, а 5 липня 1816 також цісар. Статут мав на ціли видавати релігійні книжки мовою уживаною по селах. Ходило головно про науку християнських чеснот. Мали на увазі й книжки про господарство і др. Статут вичисляє також гріхи селян панщизняків селянин дивиться на дідичів, віднаємців і мандаторів (панщизняних судіїв) як на "якихсь тиранів і своїх гнобителів"; відмовляєсь від панщизняних обовязків; панські достатки вважає плодом поту свого лиця і тому потайки забирає; "не завагається пустити з димом маєтку панів і їх урядовців..."

Головою Товариства був надзорець парохіяльних шкіл перемиських і референт (справоздавець) декан Іван Могильницький.

Можливо, що Товариство лише замасковувало свою роботу згадуючи гріхи селян, і розуміло, що просвічений нарід дасть собі скорше раду і з панщиною, але Поляки з Римом своє думали.

Ледви ще забирався еп. Левицький перемиським священикам дати знати про Товариство, як вже дістав з Риму від кардинала Северолі письмо з датою 24-го лютого, 1817 р., де кардинал критикував Статут. Він казав, що через таку роботу вийдуть спори між українським і польським клиром (духовними). Ще робив і такий нахабний закид, що **епископ титулував себе тільки епископом з Божої ласки без додатку ласки Риму,** та ще дещо.

На те письмо Левицький відповів, а тоді папа власноручно висловив своє невдоволення.

От що значить залежність від Риму, чи взагалі від чужих! А так трактував **Рим уніятську Церкву й Українців цілими віками.**

В ту справу вмішався уряд в Відні і хотів виснення від Левицького. І Левицький, що був вже митрополитом, писав урядови:

"Се кульгаве донощицтво вийшло від черців Василіян і від Поляків. Василіянський провінціял, ігумен Святоюрського монастиря Доротей Михальський (Поляк), член польського "уряду народового" в Галичині в 1809 р., бажав бути митрополитом, а Модест Гриневецький перемиським епископом. Полякам же не подобалося Товариство гр. кат. священиків, що має за ціль укладати українські популярні (приступні народови) книжки. Так ті черці Василіяне за підмогою Поляків підюдили кардинала Североля написати те письмо." —

Уряд тим вдоволився.

Тут знов бачимо, що Рим, який знав уніятів Українців від заснування унії, бо нераз діставав від них скарги на Поляків, числиться не з Українцями, що на своїй землі живуть і свої народні справи заступають, — він і дальше числиться з Поляками, заступає їх справи а осуджує Українців. Він стоїть з Поляками, які є відвічними ворогами Українців.

ДРІБНІ РЕЧІ

Робітник любив часто [illegible] Цілим пияком не був, але багато гроша йшло на пиятику. Вкінци став він цілком тверезим чоловіком.

Се другі робітники завважили і кажуть:

- Ти слабодух, коли тебе хтось відмовив від того, щоби забавлятися В тебе нема мужеської сили.

На те робітник:

— Якраз тепер в мене сила [illegible] Перше я не міг доляра перенести [illegible] коршму і йти просто додому, [illegible] несу 20, 30, 50 долярів і можу [illegible] занести. От яка тепер в мене сила! Я можу тепер і мішок золота нести

КАЗАВ РОЗУМНИЙ УПРАВИТЕЛЬ

— Коли принимаю молодого чоловіка до праці, то хочу найперше знати з якого дому він вийшов. Чи той дім статочний, релігійний. Дальше хочу знати, чи той молодий чоловік належить до церкви. Хочу знати з ким він товаришує і в яких товариствах буває Уважаю, чи він вміє чемно і поважно поводитися. Хочу знати, чи він любить пити і в карти грати. Все те рішає, чи я можу його приняти, чи ні.

Є люде, для яких неробство є ідеалом життя. Тільки ж неробство, це вже смерть перед смертию.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕГІЇ. СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XIX.

Непрошений сват.

Трускавецький парох не мав дітей. Була в нього сестрінка, старша панна, але не для мене. В околиці я не мав знакомих священиків. До того ж папотці Дрогобицького повіту були здебільша москвофіли, належали до "твердої партії". Нас Українців, а ще й хлопських синів, не любили і не хотіли за нас віддавати своїх дочок.

Був купелевий час. В Трускавци було багато гостей, а між ними панок, ніби управитель дібр на Поділлю. З ним я був знакомий. Казав, що він Українець, хоч в бесіді послугувався і польськими словами. Зрештою таке було тоді в деяких Українців.

Той панок зробив мені пропозицію, що можу оженитися з дочкою Бориславського багача-нафтяра. Панна була ідеальна, — висока, струнка, бльондинка з синими очима, а придане — 20,000 австрійських корон. Все було б гаразд, коли б не одно "але", але без "але" ніщо не обійдеться.

Мій "сват" настоював, щоби я поїхав з ним до родичів тієї панни. Треба його повідомити, а він пришле по мене [illegible]. Так щастя само прилізло до мене і кинулося мені на шию. Воно так заслiпило мене, що я не бачив світу божого. Щастя! З бідака зробитися дуринчкою, таким грошевитим паном. Се не трапиться кожному... Та я всеж спитав мого свата:

"А що се за пани, якої народности вони і вся родина?"

"Це дуже гарні і дистинговані панські пани, — сказав він, — а властиво вони Поляки, але були б раді мати в своїй родині за зятя руського священика, бо польським не вільно женитися. [illegible] дуже люблять Руснинів. Іноді навіть руські пісні співають. А сама панна Вандзя просто пропадає за руськими співанками. Вона завсігди виспівує особливо ту пісню, що навчилася в Дрогобичі на концерті мандрівного хору "Дванадцятки". Голос має чудовий немов ангел. Любо послухати як співає ту пісню "В гаю зеленім". Панна Вандзя є правдивий херувим і серафим."

Мене пройняла дрож на згадку "любих" тих херувимів і серафимів, якою вони ощасливлюють нас. Пригадалися мені мої шкільні бородаті херувими. Пан Гарлендер, управитель школи, "щиро" радив руському хлопови не відривати сина від батога і гралей. (Граблі, що є в Канаді з чотирма ріжками для викидання гною).

Пригадалися інші "добродії" української молоді, педагоги (вихователі), як Аполинарій Поляк, Тедеуш Турчинський, Урбаніцький і др. Не забув я дрогобицького **проф. Барона,** що оженившись з Українкою, Попелівною, заборонив їй ходити до церкви. Мусіла йти до костела. І приневолив, що покинула віру предків і свою національність:

Які то були "херувими" пригадала мені життєва трагедія проф. Костя Горбаля, робітника Петра Олійника, та одного урядника в Стемнику. Вона довела його до розпуки і він повісився.

Се було більше, ніж десять відер зимної води на голову. 20,000 корон зникло, а з ними зникла бльондинка з херувимським голосом. Моє хлопське походження, моя національна свідомість і любов до всего рідного стояла в мене вище всего. Чи можна продавати мої святощі за обіцювані золоті гори? І досвід інших показував, що се було би для мене моральним каліцтвом. Я був би живим трупом.

І я від гостини викрутився браком часу. А згаданим професорам був вдячний, що навчили мене тверезо думати.

ГРЕКО-КАТ. СВЯЩЕНИКИ В КАНАДІ

Чи всі гр. кат священики вдоволені нині з гр. кат. Церкви, або її політики, не беремось вирішувати, але знаємо, що в минувшині не всі були вдоволені.

Першим, про якого знаємо, був свящ. Роздольський, що перебував тут перший раз ще до приходу еп. Будки. Він був вдівцем і мав в Галичині дочки (мабуть ще незамужні), які хотів сюди забрати, однакож Французи, які правили гр. кат. Церквою, тому противились кажучи, що: "Сором буде, що в католицького священика є діти".

Він помістив тоді в "Українськім Голосі" ряд стать (розуміесь без свого підпису), де висловлював скарги на французьких церковних правителів і показував злиденне положення тутешньої гр. кат. Церкви. Коли ж відїзджав з Канади, то говорив:

"Чому діти мають бути соромом? А коли я батько дітям, то чому мені не вільно дітей сюди забрати? Це ж мій обовязок ними клопотатися і можу тут дати їм все, чого буде треба... Та вони мені просто в очі кажуть: Чому ви сюди до нас лізете!"

Коли ж він другий раз вернувся до Канади, і дехто з давніших його знакомих казав: Отче, тепер не те, що колись було, отже йдіть до Української Православної Церкви..., він відповів:

"Так, так! Але я вже старий... Взяли моє тіло, то нехай беруть і мої кости".

Другим був свящ. Красіцький, що до приходу еп. Будки був парохом "Малої Церкви" (напроти василіянської) в Винипегу. Поки еп. Будки не було, він не хотів французам піддаватися і стояв як незалежний гр. кат. священик Розуміесь, що і громада годилася свідомо з його становищем і його піддержувала. Аж коли еп. Будка приїхав, він пійшов під його юрисдикцію, як вже свого українського епископа.

Оба згадані священики нині покійні.

Невдоволеним був і еп. Будка з французького начальства, як висловлювався в приватних бесідах.

Невдоволений був з латинізаційної політики в Канаді той гр. кат. священик, що видав на світ тайні "Правила", надруковані 1915 р., де вказувалося, як гр. кат. священики мають затягати греко-католиків до латинства.

Коли після 1917 р. будувалася Українська Держава, то один з гр. кат. священиків писав в "Українськім Голосі", що коли українці будуть мати свою державу, то всі греко-католики повинні вернутися до Української Православної Церкви. (Оба вище згадані священики мабуть не жиють).

Можна би згадати ще деяких гр. кат. священиків, що рівнож виявляли невдоволення з гр .кат. Церкви, якою орудує чужа рука, і в приватних розмовах не крилися з тим, що в них на думці.

Це все було давнійше...

БАГАТІ ЖЕБРАКИ

Дивно нам, коли читаємо, що якийсь чоловік, чи жінка мали майна на 50, 100, 150 тисяч долярів, а ходили в лахах, жили в брудних, запущених кімнатах, в яких не палили, не світили, щоби не видавати грошей на світло і паливо, їли самий хліб і померли з голоду, холоду і невигод. Самі вони не вважали себе вартістю. Їх здоровля, їх життя не було для них вартістю. Вся вартість була побіч них, поза ними — в грошевім майні, з якого вони не користали. Вони його складали в банках, в сінниках, закопували в землю, де воно і для них і дуля других було мертвим. І коли б вони його цілком не мали, їх життя не було би більше нужденним.

Се найнизшого степеня багаті жебраки.

Другі за ними йдуть ті, що мають більше майно і беруть з нього лише тільки, щоби мати вигідну теплу хату, з гарною обстановою, потрібну поживу і поза тим ще деякі вигоди. Решту майна вони складають на те одно, щоби його збільшати і збільшати і збільшати в безконечність.

Їх майно також закопане. Воно не приносить користи ані їм самим (крім втіхи, що вони його мають), ані взагалі людському життю. В відношенню до справ громадських, до справ свого народу вони є жебраками. З мусу, для відчіпного вони деколи з болем серця жертвують дрібочку, а бувають і такі, що ставши цілком поза громадою, нічого не жертвують. Все що мають, має бути лише для них і їх дітей, які будуть точно такими багатими жебраками, як і їх батьки.

Се ті, що сіють багато кукурузи, щоби можна багато свиней тримати; тримають ще більше свиней, щоби можна ще більше кукурузи сіяти і мати ще більше свиней. Ціль їх життя в свинях і кукурузі.

Про таких говорить Христова притча про багача, що складав на літа многи і про якого сказано: "завтра душу твою візьмуть від тебе, а що придбав, кому буде?"

Доперва треті не є жебраками. Се ті, що з своїх прибутків дають можливу частину на поміч громадській праці свого народу. Се дійсні члени громади, се живі члени свого народу. Се дійсні гідні, варті люде.

Канада для англійця є його домом, а для українця "батьківщиною". Що з тих двох розумнійше і більше природне?

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

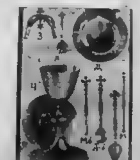

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

ПОГЛЯДИ НА ЦЕРКВУ

Давно вже хтось казав, що коли великі і сильні держави мають дві, чи три політичні партії, то малі і слабосильні держави мають десятки партій. І та хмара партій показує їх молодечу політику, якій бракує великого розуму і великого досвіду. Там є багато теоретиків, які не мають практичного політичного знання, і вважають свої теорії верхом політичної мудрости.

Кожний такий теоретик на свій лад думає і висуває свої пляни... перед загал, з чого виходить між загалом багато баламутства і неладу.

Кожна теорія виглядає доброю і можливо для тих, що лише теоризують; вона може здаватися доброю і безкритичному загалови, однакож не кожна теорія може бути доброю і можливою в практиці. Яка теорія можлива, може показати лише досвід. Що можливе, а що неможливе, знають найкраще ті, що самі вже працювали як відвічальні за працю і справу люде.

Таке теоризовання відноситься і до церковних справ.

Були і нині знайдуться люде, яким здається, що коли б лише добра воля з української сторони (головно з української!), а можна Українцям завести мирне братерське співжиття з усіми другими Церквами, з усіми "українськими" сектами. Були, або і є українські групи, організації, чи партії, які голосять, що готові піддержувати всі "українські" релігійні Церкви, чи секти, бо ж вони "українські", і будуть їм помагати і з ними співпрацювати.

Гарні теорії, може навіть дуже щирі, але діточі. Не знають такі, що кожна церковна група веде також свою церковну політику, обчислену на захист своєї справи, і тої політики змінити не можна голословним теоризованням. Казав хтось з визначних англійських мислителів: "Легко можна змінити мої погляди (теоретичні), але не можна змінити моїх інтересів". А ті свої інтереси має і кожна Церква. Се природне, необхідне.

Чи може Українська Церква жити по братерськи з Польською Церквою, або Московською царською, чи большевицькою?

Чи може жити мирно Українська Православна Церква з верхами гр. кат. Церкви, які звуть Українську Прав. Церкву схизматицькою, незединеною, "так званою", звуть "смердючим ідолом", отже найгіршою поганською, та забороняють греко-католикам з православними сходитися як з прокаженими?

Чи може Українська Прав. Церква брататися з Українцями-протестантами, які звуть хрест шибеницею, а церковні обряди і святощі забобонами? Самі ж вяжуться з чужими людьми і чужими справами.

Теоретики про те не думають і тому готові з усіми співпрацювати і всім помагати, — на ділі хиба одним проти других, а всім проти всіх.

Співпрацювати можна лише з тими, що мають спільну ціль, спільні погляди, однакове розуміння справ, про які ходить. Але люде розбіжних цілей і поглядів спільно ніколи не працюють, бо се неможливе, неприродне, противне здоровому розумови.

Люде досвідчені знають, що і наша Церква має ворогів, і вони воротами "братерської співпраці" можуть заходити до нашої Церкви, щоби робити тут нелад на свою користь. Добру волю і довірчивість українців будуть використовувати Українцям на шкоду.

Ще в 1848 р. хотіла група польських шляхтичів прийняти греко-католицький обряд і ввійти до гр. кат. Церкви в Галичині, але тодішний епископ (Яхимович) розумів їх підступні заміри і сказав: "Ми шляхти не маємо і її не потребуємо". Себто: "Ви наші вороги і ваші слова брехливі."

Так сказав не теоретик, але досвідчений чоловік.

Недавні ще часи, коли українські теоретики-політики голосили, що уряд будучої Української держави буде співпрацювати з усіми церквами на Україні на основах "християнізму". Певна річ, що представники чужих Церков і політики чужих держав з того лише сміялися, як з дітвацтва. Бо в практичнім життю є окремі Церкви, а не "християнізм". Але молоді політики того не знали.

Відоме теоризовання, що нарід може мати багато вір, сект і Церков і се йому не пошкодить. В практиці се зводилось би до того, що батько може бути православний і святкувати неділю, мати суботничка буде суботу святкувати, діти підуть до єговістів, що проповідують жидівське панування над світом, і по словах теоретиків в такій родині може бути найкрасша згода і співпраця (батько святкує Великдень, а мати пере шмаття).

Такою ж родиною є і нарід, тільки більшою. А яку силу має релігія в життю народу, бачимо на Сербах і Хорватах, що вдійсности є одним народом, але релігійні ріжниці розбили їх на два окремі і ворожі народи (Серби православні, Хорвати римо-католики). Подібно релігійні ріжниці поділили Індію на дві державі, — магометанську (Пакістан) і гіндуську (Індія).

Чували ми проповіди, що релігія є приватною, чи особистою справою, хоч історія вже тисячі літ показує і доказує, що релігія є справою громадською, народною. Саме слово "церква" означає громаду вірних, збір вірних. І не було ще випадку, щоби один чоловік створив для себе одного релігію. Коли ж хто творив, то для загалу.

Були теоретики (як прим. Драгоманів), які казали, що ніякої релігії ні Церкви не треба, — на такий лад, як нині проповідують большевики. Але щоденне життя на кожнім кроці показує кілько варта безрелігійні люде. Всі злочинці є безрелігійні, де вони не були би. Та вже окремо виявили свою безрелігійність большевики, замучуючи і поневолюючи міліони людей. Страшні овочі безрелігійности!

До таких теоретиків звертався великий мислитель, Мацціні, так:

"Релігії правлять народами. Підноситься релігія, то підноситься нарід; занепадає релігія, то нарід в усім занепадає.

"Се показує нам історія! І ви з своїм атеїзмом (безрелігійністю) вмієте лише знищити, а не будувати. Докажіть, що се неправда!"

Ще один примір теоретизовання і практики...

Було в Англії двох професорів ("Вістник" свого часу про те писав і подавав їх імена), що постановили були спільно написати книжку проти релігії. Та всеж вони були думаючі люде і тому нім братися до такого діла, почали найперше релігію студіювати. Не хотіли голословно її осуджувати. Як розумний суддя: перше всі сторони належно вислухає, а тоді видає рішення.

І що ж вийшло? Вийшло таке, що приглянувшись до релігії, написали твір в обороні релігії.

Так роблять розумні люде йдучи за правилом приповідки: "Не спитавши броду не лізь в воду." І ті два найперше "броду питали".

Та є багато теоретиків, що броду (мілкого місця) не питають, але лізуть та ще і других за собою кличуть. І в справах ширшої політики, і в справах церковних, і дрібнійших громадських. Замість найперше холодно прослідити справу, вони вдоволяються своїми теоріями, своїми хвилевими мріями, захоплюються ними, і завзято їх проповідують, аж поки не покажесь, що самі залізли на глибоке і ще других нерозважних за собою потягнули. До таких належав і гурток галицьких інтелігентів, що поїхали до большевії фантазуючи, що там добро. Не прослідживали холодно справи, але наслiпо вірили своїм фантазіям, а кінець був такий, що большевики їх замучили "зліквідували".

Коли ж таких теоретиків не зліквідують большевики, то життя їх зліквідує. Побачивши, що опинилися на манівцях, на бездорожах, вони не мають лиця до помилок признатися і на праву дорогу вже не вертаються. Стають відлюдками і безславно пропадають. Хиба не відомі такі і в Канаді? Коли б же були "питали броду", то не залізли би наосліп на глибоке, і були би гідні люде, а може і повагу велику здобули би. Добра багато зробили би. А без того — за життя погинули.

З того може бути наука молодим, недосвідченим людям, молодим теоретикам, щоби — не спитавши броду, не лізли в воду.

ВИРОК СПЛЯЧОГО СУДІ

Филип, Македонський король, що жив перед Христом, переводив над кимсь суд. Але коли його помічники справу розбирали, він задрімав. Якже прийшлось видати вирок, то він видав вирок несправедливий.

— Я з тим не годжуся! — крикнув покривджений чоловік, — я роблю відклик до висшого суду!

— Де ж тут є висший суд від мого? — питає Филип, — адже я король.

— Я се знаю, — каже тоді чоловік, — але коли мене тепер судить сплячий король, то я роблю відклик до того короля, що підчас суду не буде спати.

Филип подумав і каже:

— Ти добре сказав. Твою справу вислухає ще раз той король, що не буде спати. Він висший від того, що спить.

І при новім переслуханню Филип чоловіка признав невинним.

Хтось з розумних людей казав, що бажанням старших є все збирати, а бажанням молоді все розкидати. От чому буває незгода між старшими і молодшими...

ЯКУ СИЛУ МАЄ РЕЛІГІЯ І МОЛИТВА

Чи зрозуміло тобі читачу і читачко, яке велике значіння має в життю духова, релігійна, моральна сила?

Була убога дівчина, але високо моральна, характерна і глибоко релігійна. На еї лици була краса не тільки молодого віку, але і краса еї духовних прикмет, — повага, скромність, почуття своєї гідности, щира побожність. Коли ж з нею хотів подружитися багатий, спосібний але безрелігійний хлопець, вона сказала:

— Ні! Такого чоловіка мені не треба. Я віддамся за убогого, але релігійного. А коли ходить про майно, то ми його тільки здобудемо, кілько до життя потрібно.

Таке велике значіння має релігія для здорового життя.

Коли жиди були в вавилонській неволи, то Данаїл (пророк) три рази денно заходив до своєї кімнати і щиро молився за визволення свого народу. Він був великим патріотом свого народу і працював для його визволення. А та його молитва доказує, яка в нього була велика журба за долю свого народу і яка щира була його праця. Він надіявся не лише на свою силу, але звертався до Того, в руках якого є вся сила світа, щоби дістати від Нього окрему поміч, окремий більший розум для великої праці. І тому його праця була така велика, така сильна. Минуло кількось часу і його нарід вернувся на свою землю.

Подорожні оповідають, що коли сонце заходить і день кінчиться, то побожні швайцарські пастухи на Альпейських горах, беруть свої трубки і грають побожну пісню, якою дякують Богу за пережитий день. Ледви почувся голос одної трубки, як нараз на широких просторах гір чути побожну музику для подяки Богу. Вона розноситься і по селах порозкиданих по долинах. Тоді один побожний настрій, одна побожна думка звязує в одну цілість багато людських душ, творить одну спільну душу й одну силу.

Коли б хтось хотів заборонити ту побожну музику, то проти нього нараз стали би всі ті, що виконували ту музику і ті, що до неї прислухалися. Такий спротив вийшов би без окремих закликів, без мобілізації, бо тоді кожна душа протестувала би. От яка могуча релігійна сила!

Коли надходила неділя, а ще більше такі великі свята, як Різдво, Йордан, Великдень, Зелені Свята, то нараз міліони Українського Народу перенимались одними почуваннями, одними настроями, одною побожною думкою, всі прибирали свої доми і свої душі по святочному, спішили до церков, щоби занести свої почування і свої молитви перед Бога. Нараз цілі міліони народу. І се повторялося кожної неділі, кожного свята з покоління в покоління.

Чи є якась наукова справа, що так постійно звязувала би нарід в одну цілість? Чи така патріотична справа? Нема! Се може зробити лише релігія.

І тому нарід так завзято обороняв свою Церкву, а разом з тим свою загальну народну справу. Церква вязала людей в один нарід.

Шевченко був великим сином свого народу, його Пророком. І завсігди коли його настрої найвисше підносилися, він звертається до Бога, він молиться. І тому його праця має таку силу і вона невмируща. Він тим став на такій висоті, до якої не піднявся ніхто другий.

Лише дійсні Пророки і щиро працювали і горячо молилися. Тому вони Пророки.

Відомий випадок, що багатий француз, який довго жив між арабами-магометанами, став магометанином. Коли знакомі питали його, чи він переконався, що Коран (турецька біблія) стоїть висше, ніж наука Христа, він сказав:

Ні! Не Коран, але молитва арабів привела мене до магометанізму. Вони моляться щоденно кілька разів і тоді відкладають всі інші справи і цілою душею затоплюються в молитві. Се така сила, що я не міг їй опертися. Мені хотілося з ними молитится.

Оріген (185-253) належить до великих учителів Церкви. Та коли погани грозили йому муками, як не поклониться поганським богам, він їм поклонився. Опісля жалував того і казав, що причиною його слабости було те, що він того дня щиро не молився.

Наведені приміри показують (а їх можна навести більше), яке велике значення для життя має релігія, молитва і церква. І тому чоловік, який стоїть поза релігійною громадою, подібний до дезертира, що полишив армію і ходить самопас по бездорожах.

СОКРАТОВІ СТАТУЇ

Великий грецький мудрець, Сократ, був в якійсь глухій стороні Греції і зайшов там до святині. Там побачив він три статуї (фігури) грецьких богів чи богинь, але дуже невміло зроблені. Ніякої в них краси.

Вернувши додому він подумав зробити три гарні статуї і подарувати їх тій святині на місце тих, що там бачив. Коли ж були готові, повіз їх туди і говорить старенькому там священикови:

"Ось вам від мене дарунок вам і жертва богам."

Глянув священик на Сократові статуї і каже:

"Я не можу їх приняти і в святині поставити."

Здивувався мудрець і питає:

"Чому ж ні? Мої ж статуї красші..."

"Так, твої красші, — відповів священик, — і тому я не можу їх приняти. Твої статуї красші для ока, а наші красші для душі. Коли люде на твої статуї задивляться, то і за богів забудуть, а наші статуї людям богів пригадують. Люде глянувши на ті прості статуї, догори очі підносять, богів споминають, і ті гарні небесні простори, де боги перебувають, а коли на твої статуї задивляться, то за небесних забудуть. В твоїх статуях є пожива для ока, але нема поживи для душі. Святиня ж призначена для душі найперше, — щоби ми в ній божество відчували і душевними очима красу вічного неба оглядали.

І Сократ вповні згодився зі словами священика. Він сказав:

"Ти відкрив мені правду, якої я перше не бачив. Справді святиня повинна промовляти найперше до серця і совісти, а не до ока та уха. Святиня, се вікно до небесних. Через святиню вони нас найкрасше бачать, а ми їх."

І забрав Сократ свої статуї додому радіючи, що здобув нову науку.

З того для нас є багато доброї науки. Ми повинні йти до церкви головно щоби стати перед Богом, якого там найбільше душею відчуваємо. Адже ж церква — се Дім Божий. Стати перед Богом і в щирій молитві покласти перед Ним все наше життя, всі наші потреби і труднощі, і висловити подяку та прославити велич Божу.

Хто йде лише з тим одним заміром, щоби доброго хору послухати, той йде на Сократові статуї дивитися. Не буде їх, так він і до церкви не прийде.

Для побожних людей величавою цінністю є вже сама церковна будівля з еї призначенням, хоч яка вона була би убога і скромна. Адже ж Бог дивиться на серця вірних, а не на їх одежу..

Се велика правда. І коли вона Сократови відкрилася, то він радів, що збагатив своє розуміння новою правдою.

ПОПОВНЯЙТЕ СВОЇ БІБЛІОТЕКИ ЦЕРКОВНИМИ ВИДАННЯМИ

"Хата без книжки, як тіло без душі".

Любі Батьки й Матері та всі щирі опікуни нашої Молоді.

Людство здобуло собі дві великі речі, це огонь і книжку. При допомові огню ми опановуємо природу, а при допомозі книжки карбуємо людське знання, щоб передати майбутнім поколінням. Читайте самі і привчайте до читання своїх дітей. Тому ми закликаємо Вас — поповнюйте свої бібліотеки, або закладайте нові, свіжими церковними виданнями, які можете набути в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, по нищеподаній адресі

1. Приятель дітей — молитовник для молоді $0.75
2. Добрий Пастир — молитовник для всіх 2.75
3. Вифлеєм — Катехизм для дітей 0,90
4. Пожинки поверхах — для родин 0.50
5. Азор — оповідання з часів Ісуса Христа для молоді 0.15
6. Свята Христина — життя та діла 0.10
7. Десять Біблійних Оповідань — для всіх .. 0.25
8. Життя Йосафата Кунцевича — докази, матеріяли 0.50
9. Оповідання з життя Ісуса Христа 0.25
10. Біблійне оповідання Старого Завіту 0.75
11. Історичні матеріяли до справ Унії 0.50
12. Чужа рука — причинки до історії Церкви 0.50
13. Діла чорної руки, або хто руйнує нас у Канаді ... 0.25
14. Коротка наука Закону Божого — Старий Завіт 0.30
15. Короткий нарис історії Християнської Церкви 0.50
16. Великі Роковини — памятні дати УГПЦ в Канаді 0.50
17. Протокол Семого Собору УГПЦ в Канаді 1.00
18. Котру віру приняв Володимир Великий .. 0.25
19. Служба Святому Володимирові Великому .. 0.75
20. Церковні співи для академій на нотах (міміограф) 1.00
21. Церковний спів Служба Божа на нотах (міміограф) 1.00
22. Порядок служб при архирейських звичаях 0.25
23. Чартер і Статут УГПЦ в Канаді .. 0.25

Замість дарунків на христини, іменини чи інші оказії — краще замовте видання Консисторії. Робіть своїм приятелям несподіванку. Пришліть належитість та спис книжок, які бажаєте і подайте адресу кому вислати. Консисторія це зробить у вашому імені і це буде для вашого приятеля подвійна радість, а ви зробите подвійне добро, бо поширите книжку і допоможете Консисторії, а тим і цілій Церкві, а особливо замість ріжної чужої тандити — дасьте свому приятелеві рідну книжку.

Від одноразового замовлення щонайменше 10 книжок, даємо 10% опусту. При більших замовленнях і більше.

Книжки замовляйте в:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Винипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

(Продовження)

Хоч Українська Греко-Православна Церква в Канаді Автокефальна, цебто незалежна ні від кого в свойому управлінні, проте "вона є частиною Єдиної, Святої, Православної, Соборної, Апостольської, Східної Церкви", цебто вона є рідною сестрою всім іншим Церквам у Вселенській Православній Родині, і тому вона "визнає Віру, Науку й Догмати, встановлені й прийняті першими сімома Вселенськими Соборами (Статут пар. І.). Ми Церква чисто Православна, якою була наша Церква і в Україні всі довгі віки свого життя, і чисто Православною Церквою будемо і надалі в усьому нашому житті, в чому нам допоможе Господь.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді вважає за потрібне не вмішуватися в життя інших Українських Православних Церков; — нехай вони творять самостійно своє власне церковне життя. Усі вони рідні сестри нашої Церкви, з усіма ними ми знаходимося в молитовному єднанні. Але ми будемо завжди гаряче молитися, щоб Милосердний Господь обєднав усі Українські Церкви в Церкву одну, — Єдину, Святу, Соборну й Апостольську Церкву, — так щоб було в Ній "Єдине стадо й один Пастир". Цього прагне ввесь український народ!

Всеканадійський Соборе, — твоя воля, це наказ мені, бо воля народу, то воля Божа. Тому твоє обрання мене Митрополитом Української Греко-Православної Церкви всієї Канади "приемлю, і ничтоже вопреки глаголя".

Ще раз гаряче дякую Вам усім за Ваше велике довіря до мене, й за ту високу честь, яку ви мені зробили, обравши мене на чоло вашої Церкви. Велике й тяжке завдання передо мною, але — "Господь моє світло й спасіння моє, кого буду боятися? Господь — то твердиня мойого життя, кого буду лякатися?" (Пс. 26: 1).

Нехай же буде наша Церква Богові на славу, а народові на спасіння." (Оплески).

Прот. П. Самець: Складає подяку Впреосв. Митрополитові Іларіонові за промову і просить Впреосв. Архиепископа Михаїла до слова.

Архиеп. Михаїл: Зазначує, що не має що додавати до сказаного Впреосв. Митрополитом Іларіоном. Дякує за честь, що йому немічному уділили; перед добром Церкви нашого народу треба відсунути на бік особисті справи. Розуміє цей історичний момент і для Церкви і для народу; зробив так, як звелів йому Господь; коли творимо велике діло, тоді стаємо всі великими і нехай великими будуть не тільки ті, що на верху, але й ті, що в низу; хочемо жити для слави Бога ми, нащадки славних прадідів і дідів і цю славу мусимо підтримувати.

Сини Українського Народу! Кличу Вас іти одною дорогою, до одної цілі і щоб ви розуміли і знали вашу ціль.

Дякує від серця всім за честь, яку йому зроблено, і буде щасливий, коли своєю працею для нашої Церкви виправдає довіря Собору.

Прот. П. Самець: Заявляє, що бути учасником сього Собору — велике щастя, бути присутним при таких важних і історичних діях — надзвичайна Божа ласка; дякує всім за участь, і закликає відспівати молитву "Достойно є..."

Наради вечірньої сесії Собору закінчено — о год. 12:30 вночі.

ДРУГИЙ ДЕНЬ НАРАД
Серпень, 9. 1951 року.
Година 10-а, рано.

Входять на салю нарад оба Впреосв. Владики. Всі встають. З підвищення Впреосв. Владики благословляють учасників Собору. Всі співають молитву "Царю Небесний..."

Прот. Д. Ф. Стратійчук (виконує обовязки предсідника): Заявляє, що вчора члени Президії Собору, які виконували волю Собору і проводили його нарадами, дякували за вибір на це місце і честь; сьогодні він теж мусить за це подякувати. Їхав на Собор з надією, що тут має відбутися велика подія; дійсно вчера тут відбулося велике святе діло, на яке наша Церква чекала довгі літа. Починали ми працю для нашої Церкви в Канаді малими силами, але вірили в Божу допомогу і це нас не завело. Наша Єрархія твориться; маємо вже двох владик; вірю, що будемо мати і третього Єпископа. Вчера почули ми могутні слова наших новообраних Владик ВПреосв. Митрополита Іларіона і ВПреосв. Архиепископа Михаїла. Слова їхні глибоко запалили наші душі, і ми ще з більшою ревністю і з а в з я т т я м будемо працювати дальше на ниві Христовій під теперішним, новим Проводом. Просить Мітрата С. В. Савчука зреферувати справу третього Єпископа.

О. Процюк. Заявляє, що вертається до Статуту. Пар 23-ий Статуту є дуже загальний, отже мусить бути докладніше вияснений. Тому пропонує вибрати нову Статутову Комісію, яка ще раз уважно розглянула б Статут і подала б до нього відповідні поправки

Сюдля Я. В. Арсенич: Подає, що Статут уже прийнятий; та коли є в кого які думки до Статуту, хай подасть їх до Резолюційної Комісії.

Мітрат С. В. Савчук: Заявляє, що Консисторія, на нарадах у своїм повнім складі, поручила певним особам прослідити справу третього Єпископа і зреферувати на Соборі; до цього часу нема відомостей від тих осіб. Пропонує цю справу пересунути на пізніше, а тепер переслухати й приняти деякі резолюції. (Читає).

Георгій Маріян - П. Гайовський: Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8 - 9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Ман., оцим заявляє, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді, що увійшла в молитовне єднання з Українською Автокефальною Православною Церквою на еміграції в Европі, рішенням її Надзвичайного Собору, 12-13 листопада, 1947, остає в молитовному єднанні з Українською Автокефальною Православною Церквою і надалі.

Прийнято одноголосно.

Прот. П. Мельничук — Н. Боднарчук: Не маючи наміру втручуватися у внутрішні справи Українських Православних Церков по інших державах за межами Канади, але беручи під увагу політичні і релігійні визвольні змагання українського народу, Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Ман., висловлює гаряче побажання, щоб у межах кожної держави, де живуть православні українці, вони обєдналися в одну Православну Церкву, а не ділиться на ріжні формації.

Прийнято одноголосно.

Свящ. Дячина — І. Рижак: Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951. в місті Винипегу, Ман., оцим заявляє, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді і надальше вважає себе рівною сестрою всіх православних Церков вільного світу і бажає бути з ними в молитовному єднанні.

Принято одноголосно.

Дальше прочитує привіти.

"Українська Автокефальна Православна Церква. Генеральне Церковне Управління на Велику Британію. Лондон.

"До Високодостойного о. Прот.. Симона Савчука, Адміністратора Української Греко-Православної Церкви в Канаді. 7. Ст. Джанс Евню, Винипег, Ман., Канада. — 27 липня, 1951 р.

"Високодостойний Отче Мітрате: —

"В імени Ген. Церковного Управління УАПЦ в В. Британії, Духовенства і Вірних складаю на Ваші руки привітання Надзвичайному Соборові Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що має відбутися 8 і 9 серпня 1951 року.

"Ми всі православні українці в В Британії обєднані навколо своєї Української Автокефальної Православної Церкви молимо Всевишнього Господа Бога, щоб Він зіслав своє благословення на Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді і дав мудрість і силу всім членам Собору успішно розвязати всі ті важливі справи, які стоять перед Собором.

"З братньою любовю в Христі (—) Прот. С. Молчанівський, Адміністратор УАПЦ в Великій Британії."

"Його Високопреосвященству Архиепископу Михаїлу і Соборові Української Греко-Православної Церкви в Канаді

"В історичні дні життя Української Греко-Православної Церкви в Канаді шлемо Соборові, на чолі з Дорогим нам Владикою Високопреосвященнішим Архиепископом Михаїлом, побажання успіху в роботі, мудрости в рішеннях на славу Бога і нашої Христової Церкви, на добро нашого народу і нашої Батьківщини.

"Віримо, що рішення Собору будуть сприяти скликанню Всеукраїнського Собору на еміграції, Собору нашого поєднання в одну духовну родину — Св. Украенську Автокефальну Православну Церкву.

"З любовю у Христі — Парафіяни Св. Миколаївської Церкви в оселі Рессе, Бельгія.

4-го серпня, 1951. Єрей (—) Архангельський."

(Слідують 29 підписів).

"Високопреосвященнішому Владиці Архиепископу Михаїлу, голові Собору Греко-Православної Церкви в Канаді.

"Ваше Високопреосвященство!

"Ваші духовні діти — парафіяне Св. Покровської Церкви оселі Мораж, Бельгія, сердешно вітають Вас, Ваше Високопреосвященство, і Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді. В історичні дні життя У.Г.П.Ц. в Канаді бажаємо Вам і Соборові помочі від Бога на славу Бога, на славу Його Святої Церкви в Канаді і на добро нашого народу; синів і дочок Многострадальної Нашої Матері України.

"З любовю у Христі, — парафіяне Св. Покровської Церкви: Єрей (—) Архангельський.

5 серпня, 1951 року, Моріж, Бельгія."

(Слідують підписи 28-ох осіб).

"Президент Української Народньої Республіки, 30 липня, 1951 р.

"До Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

"Прошу прийняти мої найщиріші привітання для всіх представників Духовенства і мирян, які зібралися на Собор. Молю Бога, щоб праці Собору були однозгідними, і щоб Собор обрав Найдостойніших Єрархів для очолення Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка обдарувала захистом і вільною волею наших патріотів.

"Певен, що Ваша св. Церква памятає про "старий край" і буде молитися за визволення нашої Соборної України від московського безбожного панування

"В надії на Ваші святі молитви (—) Андрій Лівицький."

"До Президії Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбуватиметься 7-8 серпня, 1951 р. в м. Винипег, Канада.

"Зїзд Братств і Сестрицтв Української Автокефальної Православної Церкви в Великій Британії, що зібрався з благословенства Його Високопреосвященства Високопреосвященнішого Митрополита Полікарпа в м. Олдгам, Англія, 28 липня, 1951 р. вітає Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді і висловлює щире побажання успішної праці Собору і виконання ним тих важливих завдань в справі організаційно-єрархічного оформлення і зміцнення Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що перед ним стоять.

"Віримо, що зміцнена Українська Греко-Православна Церква в Канаді прискорить і скликання Всеукраїнського Православного Церковного Собору на еміграції для обєднання в спільному чині всіх Українських Православних Церков у світі в Єдину Українську Православну Церкву.

"За Президію Зїзду — підписи: Прот. С. Молчанівський, Свящ. Л. Опока, Протодиякон М. Галицький, полк. Г. Сосідко, інж. Г. Кагулко, Р. Суржикова і Мирошниченкова.

"2-го липня, 1951 року. М. Олдгам, Ланкс, Англія."

"Бриджпорт, Конн., ЗДА. Серпень, 9, 1951.

"ВПреп. о. С. В. Савчук, 7 Ст. Джанс Евню, Винипег.

"В імени Єпископату, Духовенства, і Мирян Української Православної Церкви Злучених Держав Америки витаю Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді і бажаю успіхів у Ваших підприняттях.

"Архиеп. Мстислав, канцлер."

"Товариство Студентів-Богословів Української Православної Церкви

"Ню Йорк, серпень, 1951.

"До Хвальної Президії Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Винипег, Канада.

"Від імени членів Товариства Студентів-Богословів Української Православної Церкви, посилаємо учасникам Надзвичайного Собору УГПЦ в Канаді свій щирий християнський привіт.

"Ми з великою увагою стежимо за розвитком і життям Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що несе світло віри Христової в маси православних українців у Канаді. Ми твердо віримо, що Собор з честю виконає поставлені перед ним високі завдання в напрямку до дальшого піднесення і розвитку Церкви. Ми твердо віримо, що наслідком Собору буде ще один дальший крок в напрямку до здійснення найвищої мети всіх нас: обєднання всіх православних українців у світі в Єдину, Святу, Українську Православну Церкву.

"Щоб усі були одно" (Ів.: 17, 21). — Ці слова Божественного Спасителя, дорогі і близькі серцю кожного відданого віруючого православного українця... Ці слова є дороговказом і в праці нашого Товариства. Створене в Сполучених Штатах Америки після переїзду туди і до Канади більшости студентів Богословської Академії в Мюнхені, Німеччина. Товариство Студентів-Богословів Української Православної Церкви поставило собі за мету працю над готуванням і удосконаленням своїх членів для майбутнього служіння Українській Православній Церкві, а одночасно — сприяти всім заходам для піднесення релігійно-духовного рівня православних українців. При цьому особливу увагу в усій діяльності Товариство звертає саме на питання єдности, прагнучи своєю працею принести і свій скромний вклад до цієї великої і святої справи.

"Вітаючи, в ці визначні для УГПЦеркви і всієї Української Православної Церкви дні, учасників Надзвичайного Собору, ми щиро бажаємо повного успіху в їхній відданій і наполегливій праці і досягнення поставленої перед ним мети, на славу Божу, користь Рідної Церкви та українського народу.

"За Управу і членство Товариства:

"Голова: (—) Т. Міщенко, вр. Секретар: (—) Ол. Воронин вр."

"Шікаго, Ілл. Серпень, 9, 1951.

"Вітаю Світлий Собор. Хай Вам Бог допоможе служити вірно святим ділам, Богові, Україні, Канаді.

В. Авраменко."

Після прочитання привітів Мітр. С. В. Савчук покликає Прот. Є. Грицину зреферувати справу забезпечення Священиків УГПЦК на випадок слабости або смерти.

Прот. Є. Грицина: Зреферував справу обезпечення Духовенства нашої Церкви на випадок слабости або смерти, після чого розвинулася широка дискусія, в якій брали участь: Прот. В. Слюзар, Прот. П. Мельничук, Прот. П. Самець, Прот. Д. Ф. Стратійчук, І. Горецький, П. Гайовський, Г. Шевчук, В. Дудар і В. Лазаровнч.

Після дискусії була внесена резолюція І. Гуменюком — Л. Томащуком слідуючого змісту:

"Тому, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді мусить дбати про своїх Священослужителів, Архиереїв і Священників, що посвятили себе на службу Церкві і народові, і забезпечити їх та їхні родини на випадок слабости і смерти, — Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951 р., постановляє завести для всіх Священослужителів обовязкову групову асекурацію на життя і забезпечення проти слабости з тим, що половину оплати щорічних премій платять самі Священослужителі, а другу половину Громади.

"Ці оплати мають вносити як Священослужителі, так і Громади до Консисторії такими ратами, як вирішить Консисторія.

"Згідно з тим Собор накладає обовязок на Консисторію перевести цю ухвалу в життя і визначити висоту оплати на покриття цього обезпечення.

"Собор дальше постановляє, що так Священослужителі, як і Громади мають обовязок вносити свої оплати на вищезгадані обезпечення, вповні і на час, згідно з зарядженням Консисторії."

Прийнято одноголосно.

На заклик Мітр. С. В. Савчука учасники Собору зложили на покриття коштів Собору $1,471.15

Після збірки покликано до слова проф. Л. Білецького, який виголосив реферат на тему "Церква і Школа".

Прот. Д. Ф. Стратійчук: дякує за знаменитий реферат і дає слово Т. Гуменюкові.

Т. Гуменюк: В справі української Школи ми в Торонті дещо робимо. Дали вже на ту ціль $100.00. Такі люди, як проф. Л. Білецький дуже цінні й нам необхідні. Ми щасливі, що маємо таких людей. В справі Української Школи Священики можуть багато зробити в своїх громадах. Програму Школи виготовлену проф. Л. Білецьким, яка коштує $1.00, необхідно придбати кожному. Необхідно, щоб справа Української Школи була поширена по всій Канаді. Друге — п. Ю. Стечишин виготовив знаменитий англійський підручник української граматики й мови. Закликаю всіх придбати собі цей підручник.

(Далі буде)

НА ДОБРУ ЦІЛЬ.

На Вмч. Димитрія, відбулося храмове свято в Крейґенд, Алта., на яке завітав Всеч. о. Г. Василів з Радвей, та багато вірних, так що на той раз церковця показалася замалою.

По Службі Божій відслужено Панахиду за полеглих українських вояків, першої й другої війни, з відповідною наукою виголошеною пароxом, опісля було свячення води і миропомазання.

В нас такі звичаї що обходять по нашому традиційному звичаю, що опісля кличуть на обід тих гостей, що були в церкві. А що я трохи співав в церкві, отже зо священиком опинився в щирого парохіянина, п. Дмитра Кулика, на обіді, чи радше, як в нас говорять, на храмі. Пан Кулик разом з родиною того дня святкував свій день народин, отже хтось з гостей підніс, щоби зложити ювілятові дарунок. Ювілят на це не згодився, а противно відповів, щоби дати на добру ціль, жертвуючи 1 доляр. За ним пішли Ілля Сімйонович Кривецький, Яків Деревинка, Микола й Алексій Чижевські з Ст. Валборґ, Саск., Ілля Григорович, Степан Павлюк, о. Г. Василів і 50 ц. Генрі Геппер. Разом було $8.50. Гроші переслано до нашої Консисторії у Винипегу. *Гість.*

НА ДОПОМОГУ РІДНІЙ ЦЕРКВІ

Дня 10-го вересня 1951 р. рознеслася сумна вістка в околиці Калмар, Алта., бо не стало в живих українського піонїра бл. п. Івана Манчака.

Покійний прибув до Канади в 1901 р. зо села Язви, ярославського повіту, маючи 18 років життя. Осілився в околиці Калмар і там прожив пятьдесять років. На початках довелося зазнати чимало горя, але трудолюбивий піонїр своєю працею все перевів. Доля наконец піонїрові полегчилася, коли віддав він на його фарміі сину. Це дало йому змогу відпочити на старші літа.

Дружина покійного відійшла у вічність в вересні 1944 р. а сім років пізніше покликав Бог до себе і її мужа — Івана.

Похоронна Служба Божа відбулася 13 вересня в Українській Греко-Православній Церкві в Калмар, де при послідніім цілуванню, на заклик о. пароха, вірні зложили $37.70 на потреби нашої Рідної Церкви.

Щира подяка жертводавцям, а покійного нехай Бог прийме до осель праведників. *о. В. С.*

ПРОЩАЛЬНА ВЕЧЕРЯ ДЛЯ о. ГРЕБЕНЮКА В МАЗЕПА.

В неділю, 2 вересня 1951 року громада в Мазепі, Саск., прощала свого пароха о. С. Гребенюка. В 4-ій годині була Вечірня. По вечірні всі пішли до Народного Дому, де в шестій годині всі засіли до вечері. При вечері голова громади А. Ягольницький сказав, що ми зійшлися попрощати нашого о. пароха, котрий услугував нашу громаду 8 роки. Далі сказав, що о. Гребенюк є неначе нашим батьком, бо коли нашої церкви ще не було, о. Гребенюк правив Богослуження під голим небом на цвинтарі. Отець Гребенюк нікого не образив, був улюблений всіми членами. Проповіди його є глибокого змісту. Він учив дітей катехизації і діти любили його науку.

Далі говорили: Петрунька Пацеренюк від жіночого Товариства, Евген Ягольницький, диріґент світського хору, Іздор Свитинський від церковного хору, Федь Ясінько, бувший диріґент церковного хору, Йосиф Ременда з Міньдо і Никола Стратійчук з Йорктону.

Відтак присутні відспівали пароxові

"На многі літа", а голова громади А. Ягольницький вручив дарунок парохови, заявивши, що дарунок хоч скромний, але щирий.

Отець Гребенюк подякував громаді за щире відношення до церкви і до нього, заявивши що його побут в памяті громаді лишиться в його памяти на довгий час.

Учасник.

ПОДЯКА

Почуваюся до милого обовязку зложити прилюдну подяку громадянам роблинського округа, в котрих я пережив будучи їхнім парохом, через 13 років. За той час пережилося багато дечого, однак сміло і з вдоволенням можу зазначити, що ні в одній громаді на протязі всього часу не було клопоту між мною а громадою, а як часом одиниця в чімсь не годилася з парохом, або громадою, то громада моя би не виділа, що хтось невдоволений і це витодило на користь громаді.

Я вдячний Божому Провидінню, що довелось мені служити як парох між такими згідливими тай щирими християнами. Нехай Всевишний нагородить вас за те, що так уміло кооперували зо мною в часі нашої спільної церковно-народньої праці в кожній громаді.

Неділя 28 жовтня лишиться в моїй памяті приємним споминoм на ціле життя; це був день мого прощання з цьвкома громадами разом. Пан Демчук з Грендвю потрудився і запросив кілька громад на їхнє служення що відбулося в церкві в Грендвю. Хоч сніг падав цілий день то церква була переповнена вірними. Службу Божу правили я і Всеч. о. Кузьмич. По Службі Божій пішли всі до англійської галі на спільний обід, який приготовили сестриці при церкві в Грендвю. По обіді були промови на тему дня, бо зібрані прощали мене і заразом витали Всеч. о. Кузьмича, нового пароха.

Щира подяка вам, за такий цінний дарунок, яким ви обдарили мене згаданого дня.

Громади Шортдейл, Шелвезей, Лепард, далі дарунки особисто підчас последнього мого Богослуження в них. Щира подяка за дарунки.

Особлива подяка громаді і жіночому товариству в місті Роблин, що в четвер 1 листопада, зробили для нас вечеру в Меморіял Гал і запросили гостей на ту вечерю з Грендвю і Гілберт Плейн. Вечерок відбувся дуже гарно, мов одна родина. Перед вечерою заспівали кільканадцять пісень гуртом, а по вечері були промови на тему вечерка. На кінці пані П. Піць, голова жіночого товариства вручила гарний дарунок дружині від товариства, в котрім вона була членкою, а пан П. Барабаш передав дарунок для мене.

Помимо того, що роблинська громада (місто) дала свою часть до дарунку в Грендвю, то не менше вартісним дарунком обдарували нас в себе в Роблин.

Нехай Господь Бог нагородить Вас всіх сторицею за Ваше щире тай тактовне співжиття з нами і за щиві дарунки.

о. Т. А. Горбай з дружиною.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипеґського Округа

ГРУДЕНЬ:

16. Неділя — Дуфрост
19. Середа, Николая — Говор
23. Неділя — Портедж за Прер. храм
30. Неділя — Говор з Попларфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Болнарчука

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Дробот.
16. Неділя — Кемсек.
19. Середа, Николая — Сандова.
22. Субота, Анни — Канора.
23. Неділя — Домвел, коло Скларука.
30. Неділя — Канора.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Кемсек
6. Неділя, опівночі — Канора
7. Понеділок, Різдво — Бюкенен, 7-ма година рано.
8. Вівторок, Собор Богор. — Рама.
9. Середа, Стефана — Тюлін.
13. Неділя — Дробот.
14. Понеділок, Новий Рік — Манорниця.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолків

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Гудів.
16. Неділя — Кендлак.
19. Середа, Миколая — Габбарт.
23. Неділя — Феннді.
30. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78. Телефон 3785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Белліс.
16. Неділя — Смокі Лейк.
19. Середа, о. Миколая — Стрий.
23. Неділя — Воргрейт.
30. Неділя — Спеден.

Тел. 33.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Іова Скакальського

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Тирісн.
16. Неділя — Сенд Ривдс.
19. Середа, св. Миколая — Тирісн.
23. Неділя — Лесард.
30. Неділя — Гек Пойнт.

Адреса Box 46, Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького, округ Гефорд, Саск.

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Ватьв.
16. Неділя — Гефорд.
19. Середа, св. Николая — Редфілд
22. Субота, Зачаття св. Анною — Гефорд на фармах (Писканицах).
23. Неділя — Норт Бетлфорд.
30. Неділя — Медов Лейк.

Адреса Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Сондаль.
16. Неділя — Вайта.
19. Середа, св. Миколая — Арбакка (храм).
23. Неділя — Сірко.
30. Неділя — Арбакка св. Апостолів

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Сенд Лейк.
16. Неділя — Енгусвіл.
19. Середа, св. Миколая — Вистл.
22. Субота, Зач. Пресв. Д. Марії Сьт
23. Неділя — Росборн.
30. Неділя — Оввборн.

Адреса: Оввборн, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Коленича

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Райн.
16. Неділя — Петалра.
19. Середа, Миколая Чуд. — Роблин-Зелена
22. Субота, Зач. Пресв. Діви — Шорт Лейк
23. Неділя — Грендвю
30. Неділя — Ленард

Адреса Гілберт Плейнс Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Жечкаин.
16. Неділя — Виперд.
19. Середа — Пасічняка.
23. Неділя — Ґукор
30. Неділя — "За Рікою".

Адреса Box 52 Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Л. В. Дячини

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Прайтон.
16. Неділя — Норктон
19. Середа, св. Миколая — Мазепа.
22. Субота, св. Анни — Порктон.
23. Неділя — Мелвил
30. Неділя — Сторновей.

Переведення катехизму з дітьми по всіх громадах.

Адреса 110 Веллінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ГРУДЕНЬ:

9. Неділя — Синьків.
16. Неділя — Роза
19. Середа, Николая — Толстой.
23. Неділя — Гардентон.
30. Неділя — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ГРУДЕНЬ:

16. Неділя — Лужани
19. Середа, св. Николая — Борівці.
23. Неділя — Новий Прут.
30. Неділя — Заваль

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Борівці.
7. Різдво — Вилингдон, 12 год. в ночі Всенічна.
7. Понеділок, Різдво — Ендрю, 7 рано Служба Божа.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богородиці Катинки.
9. Середа, св. Стефана — Лужани.
13. Неділя — Новий Прут.
14. Понеділок, Новий Рік — Заваля.

Адреса Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ГРУДЕНЬ:

2. Неділя — Сембург
9. Неділя — Принс Алберт
15. Неділя — Шипмен.
19. Середа, св. Николая — Гонебмун.
22. Субота — Зачаття — Твей, в місьвій школі
23. Неділя — Принс Алберт
30. Неділя — Вердей

Адреса Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ГРУДЕНЬ.

9. Неділя — Грартон.
16. Неділя — Сифтон.
19. Середа, Николая — Драфтинг Ривер
23. Неділя — Давфин.
30. Неділя — Косів.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Радвей
16. Неділя — Редвотер
19. Середа, Николая Чуд. — Торенлу
22. Субота, Зач. Пресв. Богор. — Грейн
27. Неділя — Гресленд
30. Неділя — Федора

Адреса Радвей, Алта.

Адреса Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Етелберт
16. Неділя — Драй Ривер
19. Середа, св. Миколая — Богдан.
21. Субота, Зачаття — Гарленд.
23. Неділя — Пайн Ривер
30. Неділя — Етелберт.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя, Навечір'я Різдва Христового — Ренвер
6. Неділя, Навечір'я Різдва Христового 7 год. веч., Повечір'я і Утр. Пайн Ривер.
7. Понеділок, Різдво — Етелберт.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Пайн Ривер
9. Середа, 3-ий День Різдва Христ. Гарленд
13. Неділя — Драй Ривер
14. Понеділок, Новий Рік — Богдан.
18. Пятниця, 11 год. рано свячення води — Пайн Ривер.
19. Субота, Богоявлення Господне, 9-та год. рано — Верд.
20. Неділя — Етелберт
27. Неділя — Пайн Ривер.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Шипинці.
16. Неділя — Гериткл.
19. Середа, св. Миколая — Іенас.
23. Неділя — Іванинг
30. Неділя — Гемлин

Адреса, Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

1	С	18	*Листопад.* Св. муч. Платона
2	Н	19	*Н. 24 по З.С.* Прор. Авдія
3	П	20	Преп. Григорія Декаполіта
4	В	21	*Введення в храм Пресв. Бог.*
5	С	22	Ап. Филимона і з ним Архипа
6	Ч	23	Амфілоха еп. Іконійського
7	П	24	Вмч. Катерини, Порфирія
8	С	25	Климента еп. Риму
9	Н	26	*Н. 25 по З.С.* Преп. Якова
10	П	27	Муч. Якова Перс., пр. Романа
11	В	28	Препмч. Стефана нового
12	С	29	Муч. Парамона і з ним 370
13	Ч	30	†Андрія Первозв., Фрументія
14	П	1	*Грудень.* Прор. Наума
15	С	2	Прор. Аввакума, Атанасія
16	Н	3	*Н. 26 по З.С.* Прор. Софронії
17	П	4	Вмучц. Варвари і Юліяні
18	В	5	†Преп. Сави Освященого
19	С	6	*Николая Чудотворця*
20	Ч	7	Амвросія еп. Медіол.
21	П	8	Преп. Потапія.
22	С	9	*Зач. Пресв. Богор. від Анни*
23	Н	10	*Н. 27 по З.С.* Муч. Мини
24	П	11	Преп. Никона, преп. Даниїла
25	В	12	Преп. Спиридона еп. Триміф.
26	С	13	Муч. Авксентія
27	Ч	14	Муч. Фірса, Левкія
28	П	15	Свщмч. Елевтерія
29	С	16	Прор. Аггея бл. цар. Теофанії
30	Н	17	*Нед. Праотців* Пр. Даниїла
31	П	18	Муч. Севастіяна і воїнів його

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Ватсон
16. Неділя — Вадена
19. Середа, о. Николая Чуд. — Вишн.
22. Субота, Зачаття — Кайбр Бай
23. Неділя — Фостон.
30. Неділя — Ватсон.

Адреса: Box 63, Курос Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ГРУДЕНЬ

4. Вівторок, Введення в храм Пресв. Богор. — Глен Елдер
9. Неділя — Арран.
16. Неділя — Норквей
19. Середа, о. Миколая — Сван Плейн.
22. Субота, Зач. Анни — Кобзар
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Гвайтбел

По Богослуженню катехизація.

Адреса Box 124 Арран, Саск. Телефон 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Яковкевича

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Вест Грук
13. Четвер, св. Ап. Андрея Первозв. Соборне Богослуження при участи трьох священиків в Шіго місто: оо. Т. і Б. Яковкевичів і о. Немецький.
16. Неділя — "Льера"
19. Середа, св. Миколая — Федика.
23. Неділя — Інсингер місто
30. Неділя — Тідор місто

Адреса Box 52 Шіго Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ГРУДЕНЬ

9. Неділя — Ст. Джуліен.
16. Неділя — Калворт
19. Середа, Миколая — Альвена.
22. Субота, Зач. Пресв. Богородиці — Вакав.
23. Неділя — Ст. Джуліен
30. Неділя — Сміт.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ.

9 Неділя. Гол. 8 УG. 3. Літ. Ефес. 4: 1-16. Єван. Луки 10. 25-37.

16. Неділя Гол. 1 УG. 4. Літ. Ефес. 5: 9-19 Єван. Луки 10. 16-21

19. Середа. *Николая.* УG Івана 10: 9-16 Літ. Жит. 13: 17-21. Єван. Луки 6. 17-23

22 Субота. *Зачаття Богор.* УG Луки 1. 39-49. 56. Літ. Гал. 6: 22-31. Єван. Луки 6. 17-23

23. Неділя. Гол. 2. УG 5. Літ. Ефес. 6: 10-17. Єван. Луки 13. 10-17.

30. Неділя Праот. Гол. 3. УG. 6. Літ. Колос. 3. 4-11. Єван. Луки 14. 16-24.

Український Релігійний Двотижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 Winnipeg, Man.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXVIII. WINNIPEG, MAN., December 15, 1951. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1951. ЧИСЛО (908) 24

СПІР ЗА ЛАТИНСЬКІ СВЯТА

В Монтреалі введено закон, щоби в часі чотирох римо-католицьких свят всі склепи (крамниці) були зачинені. Ті свята: Трох Царів, Вознесення, Всіх Святих і Непорочне Зачаття Діви Марії. Монтреал в великій більшости римо-католицьке місто і за введенням того закону було 61 проц. голосуючих. Проти нього протестують головно протестанти. В день Непорочного Зачаття, 8 листопада, понад 500 склепів були отворені, отже справа піде перед суд.

ПОЛОЖЕННЯ В ГРЕЦІЇ

Заступник грецького премієра, Венізельос, заявив, що Греція ще конче потребує помочи для озброєння. Нині Греція дає 45 проц. зі свого буджету на озброєння, отже більше, ніж котра інша держава. Війська має 150,000, отже два рази більше, ніж в мирнім часі. Тепер обговорюють справу приняття Греції до групи північно-атлянтійських держав

ПОНТЕКОРВО В КИТАЮ

В жовтні 1950 р. зник англійський атомний науковець Понтекорво. Він працював в Гарвел, в Англії, а в часі війни, в Канаді. Родився в Італії, зазнало про, але лишаєсь питання: до якої держави він належить? Тепер є вістка, що він працює в Тігві, в Китаю, при виробі матеріялу на атомічну бомбу. Кажуть, що він і в Англії та Канаді працював для большевиків.

В ВІДНИ ЗНИКАЮТЬ ЛЮДЕ

Большевики відомі з того, що нищать визначніших, а небажаних їм осіб. Так в одним Відни за недовгий час зникло кілька осіб. В вересни зник там американський турист Сильвестер і слідів по нім не знайдено. В жовтни минулого року зник американський студент Вінтер. В січні 1951 р. зник Честер Вилсон з Каліфорнії. Вийшов з готелю, де мешкав, і слід по нім загинув. Загадочно згинув в Відни Ірвінг Рос, американський дипломат. Хтось викинув в ночи з поспішного поїзду американського капітана Евгена Карпа.

НЕ ВІДДАЮТЬ ГРЕЦЬКИХ ДІТЕЙ

В часі боротьби Греків з большевиками, що нападали з Югославії, большевики захопили з Греції 12,172 грецьких дітей. Відколи большевики спинили напади, Югославія звернула Грекам 289 дітей. Очевидно решту дітей большевики виховують на яничарів, себто 11,833 дітей.

ЗАМІНЯЛИ КРОВ

В Вроцлаві лікарі перевели незвичайну операцію. З жил слабого випустили майже всю його кров, а на її місце дали чужої. Було 25 тих, що давали кров. З одної руки випускали поволи кров слабого, а до другої впускали кров здорових і то тривало 13 годин. Так дали слабому коло 10 літрів чужої крови. І слабий почав скоро приходити до здоровля.

ТИСЯЧІ ЖИДІВ В ТАБОРАХ...

В англійській пресі появилася вістка, що Американський Жидівський Комітет каже, що "тисячі Жидів, з тих двох міліонів, які ще є в Росії, знаходяться в невільничих совітських таборах..." Комітет каже, що такі вістки він дістав з большевицьких жерел, від чужоземних дипльоматів, втікачів і т. п.

Коли прикласти до того здоровий розсудок, то виходить, що се щонайменше — п л я н о в а п р о п а ґ а н д а. Комусь треба такі вістки розголошувати. Самі Жиди, як виходить з їх поведення, в ті вістки не вірять.

Жиди розумні для себе люде, і коли їм кривда, то піднимають сильний крик в своїй обороні. І коли б там Жиди були дійсно в невільничих таборах, то цілий жидівський світ піднимав би крик, осуджував би комуністів на кожнім кроці, домагався б строгих законів проти комуністів, а Сталіна ставив би нарівні з Гітлером. Але такого нема. Отже виходить, що такі вістки то пропаґанда для якихсь цілей.

НІМЦІ ЗАГРОЖУЮТЬ ПОЛЬЩІ

Польська преса подала недавно вістку, що канцлер західної Німеччини, Конрад Аденавер сказав, що важною справою його уряду є зеднати всі німецькі землі, отже і ті, які по минулій війні від Німеччини забрала Польща на заході, за ріками Одрою і Нісою. "Ми тепер близше тої цілі, ніж перед роком", казав Аденавер. І Поляки побоюються, що Америка буде в тім більше помагати Німцям, ніж Полякам.

СИЛА ЕСПАНІЇ

Коли до групи держав, що мали б ставати проти наступу Росії на західну Европу втягають малі, слабші держави, то Еспанію обминають. А сила Еспанії поважна. Має вона нині 22 дивізії війська (400,000 осіб), 35,000 летунів. Коли б почалася війна, то за 2 тижні може зібрати армію з одного міліона, а по двох місяцях два міліони. Також еспанська фльота має значне число воєнних кораблів. Має Еспанія важні морські пристані в Кадис, Картаґіні, Валенциї, на Канарийських островах й Азорах.

ЯК СЛІПА ПРОЗРІЛА

Перед 11 літами стратила зір пані Серра, в Скрентоні, Па., коли народився її син. Лікарі сказали, що вже не буде бачити. Аж сего року вона прозріла. Коли пробудилась видючою, то настрашилася, думала, що се лише мара, або сон. Але показалося, що се дійсність. Каже вона, що цілі 11 літ щиро молилася і Бог вислухав її молитву.

ЯК ГРОШІ НАРОСЛИ

В 1858 р. парох громади в Ґрінав Гил, в Англії, зложив в банку 43 фунти штерлінгів (коло 172 доляри на теперішну вартість) на поправу церковного будинка. За ті гроші забуто. Аж тепер їх пригадали і довідалися, що їх є вже 784 фунтів, себто коло 3,136 долярів. До такої суми піднеслися вложені гроші за 94 роки.

В ЧАСІ РІЗДВА ХРИСТОВОГО НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗА КОЛЕҐІЮ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

Колеґія св. Андрея в Винипеґу звертається зі щирою просьбою до своїх членів та взагалі до українського православного загалу в Канаді, щоби в часі надходячих Свят Різдва Христового вони не забули прислати свою коляду на ціль Колеґії. Зокрема Колеґія звертається з просьбою до всіх своїх бувших питомців, — студентів звичайних і Літніх Курсів, — щоби вони занялися переведенням коляди на ціль Колеґії по своїх місцевостях, а Всечесних Отців Парохів проситься допомогти їм в цьому своїми порадами, заохотою та впливами.

До деяких місцевостей в Манітобі виїдуть колядувати студенти Колеґії та питомці її Теольоґічного Відділу, й управи Кольґії. Оцим щиро проситься Всечесних Отців Духовних, як і загал вірних в дотичних околицях приняти щиро колядників Колеґії та нагородити їх щедрою колядою. Імена жертводавців будуть оголошені в пресі.

Коляду слати на адресу:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
259 Church Avenue, Winnipeg, Man.

РОСІЯ І ТУРЕЧЧИНА

Росія звертає увагу Туреччині, щоб не приставала до Атлянтійського Союзу західних держав, бо той Союз є проти Росії, а Туреччина сусідка Росії. Дипльомати сподіються, що невдовзі Росія буде домагатися права до Дарданельського проливу, який є в руках Туреччини.

130,000 ІМІҐРАНТІВ

З Оттави повідомляють, що за 9 місяців, від січня, до Канади прибуло всіх іміґрантів з ріжних сторін 130,000. З Англії прибуло 22,000, 6,000 з Америки, коло 46,000 з північних країв Европи, і понад 51,000 з інших країв. Жінок 80,081, чоловіків 49,804. В Онтаріо лишилось 72,015.

ВИПУСТИЛИ 330 ДУХОБОРІВ

Всіх духоборів засуджених до Ню-Вестминстерської тюрми було 400. З того 330 вже випустили, а сидить ще 70. Засуджено їх головно за підпали і за те, що ходили голі.

НЕЗВИЧАЙНА СКОРІСТЬ ЛЕТУ

Англійський джет-літак перелетів з Лондону до Карачі (4,350 миль) за 10 годин і 37 мінут. На годину летів понад 414 миль.

ЛІТАКИ І ГОРИ

Недавно в Стейтах два науковці шукали за причинами розбивання літаків до гір. А вже було багато випадків, що літаки до гір розбиваються. Виходить, що коло гір бувають окремі вітри в формі вихрів, що крутяться, — "дикі вітри", і бувають вони незвичайно сильні, отже думають, що ті вітри є причиною, що літаки розбиваються.

СПРАВА РОЗВОДІВ

В сенаті в Оттаві підніс недавно справу розводів сенатор Евелтайн. Він домагаєсь створення "Королівської Комісії", яка розглянула би розводові закони. Каже він, що нинішні закони занадто стародавні, перестарілі, і не відповідають нинішним потребам.

Дотепер головною причиною до розводів уважають супружу невірність, а сенатор доказує, що справжних причин до розводів є багато більше. І тому, що ті другі причини легковажиться, буває багато вбивств в супружому життю. Коли годі розійтися з небажаною особою, бо суд не признає достаточної причини до розводу, одна чи друга особи шукає нераз способу позбутися противної сторони, чи вбивством, чи якими не було би способами. Окремо буває багато дезерцій, коли жінка чи чоловік кудись їде і більше чутки про них нема Так нині є в Канаді 20,000 випадків дезерції чоловіків і жінок, які не могли дістати розводів. Деякі їдуть до Стейтів, щоби там дістати розвід, однакож в Канаді тих розводів не признають. А буває також, що коли супруги розійдуться без розводу, то вяжуться для життя з іншими особами, отже їх діти вважаються незаконними.

Се все показує, що дотеперішний вузький розводовий закон треба поширяти, бо він не бере під увагу інших причин, які роблять людське нормальне співжиття неможливим. Коли ж законними рішеннями не помогти життю вийти з трудного положення, то воно все таки не вспокоїться, але шукає виходу.

Так виводив справу згаданий сенатор і його становище в піднятій справі має багато слушности. Життя має свої природні закони і ніякі людські закони не мають сили тих природних законів уневажнити.

⁂

На справу розводів треба глянути ще з іншої сторони.

Занадто вузькі розводові закони не вдоволять слушних життевих потреб, однакож і дуже широкі закони самі собою не принесуть бажаного добра. Коли б найменшу примху вважати слушною причиною до розводу, то се довело би до такого безладдя, що треба би супруже життя, треба би родинну інституцію вважати дуже маловажною справою і не піддавати її під законну контролю. Отже і ширші закони мусять ставити здоровий розсудок висше людських примх.

Однакож є одна неминуча конечність, яку треба ставити в основу родинного співжиття, а то розумне виховання для такого співжиття. І коли нема такого розумного виховання, то тут є властива причина до того лиха, для якого треба розводових законів.

Багато людей цілком не думає, що брак відповідного виховання є причиною родинних непорозумінь. Справу беруть дуже поверховно: сподобало собі одно другого, отже побираються. А як дальше буде, побачимо...

Для здорового життя треба не лише хвилевого захоплення, але тревалого здорового розуму тих, що побираються. Треба молодих освідомляти, що родинне життя се важна справа цілого життя, а не хвилеве захоплення. Для такого життя не вистарчає того, що одно другому подобалося. Нині подобалося, а завтра може відподобатися.

Треба розму. Треба молодим наперед знати, що в спільнім життю є також трудноші і треба вміти їх обминати. Молодих треба освідомляти, що від того, якими вони самі є і якими будуть, буде залежати їх щасливе, або нещасливе життя. Коли будуть вони людьми розсудними, розважними, далекоглядними; коли в них буде розуміння обовязків; коли молоді будуть добирати собі пару не на танцях, при музиках і забавах, але при довшім щоденнім знакомстві зрозуміють вдачу і якість тої особи, з якою можуть побратися, тоді ніхто не скаже: я не знав, що він такий, що вона така... Се треба наперед знати.

Старші обовязково повинні наперед вказувати молодим на причини, які ведуть до родинного неладу, — як примховатість, впертість, вибагливість, самолюбство, зарозумілість, недумаючість, некультурність, безбожність, жорстокість...

Треба і добору вдач. Самі природні неоднакові вдачі двох осіб можуть бути причиною безнастанного невдоволення, а тих вдач на танцях зрозуміти не можна.

Про такі справи треба говорити наперед, а не тоді вже, коли мають завтра побиратися. Треба наперед, від малку, освідомляти молодих, що супруже не є забавкою, але важною справою життя і до неї треба розумно приготовлятися

Але є родичі, що про те не думають. Їм важне, щоби дочка так віддалася (байдуже за кого), щоби нічого не робила, щоби мала наймичку, щоби чоловік заробляв багато грошей і його жінка могла задоволяти всі свої найдурніші примхи. Не думають родичі, що з тим, чого вони хочуть, їх дочка сама собою не буде нічого варта і може бути нещастям для думаючого чоловіка.

Таке деколи буває і з синами: женися, бо там є готове майно... з майном женися... І се тут в Канаді, де молоді люде можуть самі своєю працею і дбалістю здобути собі потрібне для життя майно і не спускатися на те, що дасть їм батько, або дістануть за жінкою чи чоловіком.

Люде розуміють вартість майна аж тоді, коли вони його своєю працею здобули, отже і діти нехай самі його здобувають.

⁂

Є ще одна важна справа, що веде до родинного нещастя, а то і до розводів, а тим є — подруже з чужими.

Бувають нерозумні люде, які думають, що дружба з чужими, се великий здобуток, — до панів притуляться, з панами посвоячаться, то і самі панства наберуться. Повагу здобудуть... Та воно якраз противно

Чоловік лише на своїм ґрунті (економічнім чи культурнім) є господарем і поважним чоловіком, а не на ґрунті чужім. Там він є приблудою, наймитом, зайдою. І за такого його там уважають, хоч в очи йому того не скажуть. І він безнастанно чує там, що він між чужими. Чужі своїх важних справ йому не відкриють, будуть перед ним ховатися, і він се завважить. Він буде їм завадою, — добрий хиба на звичайного робітника. Тут готове невдоволення, тут також причина до розводів.

Се завважили вже й Англійці, які перше дуже захвалювали мішані подружа. Відомі вже приміри, де в англійських школах перед учениками учителі висувають думку, що **молоді кожного народу, який в Канаді живе, повинні дружитися лише зі своїми, бо мішані подружа є причиною багатьох розводів.** Значиться: коли хто залізає між чужих, то приносить їм клопіт; а собі також і клопіт і зневагу.

Коли ж самі молоді наперекір родичам дружаться з чужими, то кілько журби спричинюють вони також родичам і всій своїй родині.

Є ще одно лихо, яке з мішаних супруж виходить, а то, коли супруже релігійно неоднакове. Або одно силуєсь перетягнути другого до своєї церкви, з чого повстає невдоволення, або занехують церковну справу і виховують дітей без ніякої релігії, отже на безрелігійних, на безбожників. Мовляв — нехай не буде ні по твому, ні по мому. Такі мішані подружа збільшають також число безбожників.

⁂

З таких сторін треба пригдядатися до справи супружого життя, щоби її добре зрозуміти і до неї молодих підготовляти. Щоби обминати непотрібні клопоти і терпіння, які нераз ведуть до повного розвалу дому — до розводу.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Увага православні українці Полудневого Саскачевану!

Оцим подаємо до загального відома усіх православних українців в околиці Ріджайни та інших місцевостей полудневого Саскачевану, що Українська Греко-Православна Церква св. ... в Ріджайні має уже свойого ... священика — пароха замешкалого в Ріджайні. Хто бажав би мати ... богослуження, або потребував ... духовної обслуги — просимо звертатися на адресу: 1849 Winnip... St. Regina Sask. — Телефон 21119

О. Пасека, голова ...
о. Ю. Ференсів, парох

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ. СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

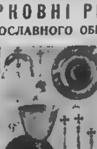

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XX.

Що було дальше

По перемозі над настирливими спокусами, і розійшовшись з непрошеним сватом, я лекше віддихнув і щиро дякував Богу та мойому Ангелови Хоронителеви, що вратував мене від 20,000 корон (4,000 долярів). Але невдовзі прийшла нова пригода, про яку оповім дальше. А покищо оповім про що інше.

Було так, що мій щирий парох, о. П. Кошалькевич, щонеділі запрошував мене до себе на обід. Він був самітний, як билина в полі, а ще й старий, отже бажав хоч в неділю мати когось коло себе, щоби, — як кажуть, — перекинутися кількома словами.

Взагалі старші люде люблять товариство. Для них навіть дитина є любим гостем. Пригадую собі, що 60-літний Лев Бориславський, син священика, нежонатий, що був в Трускавци, завсігди кликав мене до себе. Як лише спостеріг, що переходжу, то не пускав і запрошував до хати. Цілував як власну дитину, садовив біля себе й оповідав цікаві історії.

Інша річ, що я нетерпеливився, бо мене тягнуло до моїх ровесників. Я був юнаком, в низшій ґімназії, тому не хотілося з старим дідусем сидіти. І я дивувався, чому старі поважні люде люблять мене.

Що ж до отця пароха, то випитував мене про хлопячі справи, про студентське життя і професорів. І сам оповідав ... про свої студентські часи та переживання.

Дивувався я, бо тоді не розумів душі старих людей. Вони любили мене за мою молодість, бо я пригадував їм їхні ... Вони ж були молодими і ... мали радісні хвилини. А що не ... завернути, то кликали мене до ... вносив їм до хати спомини їх ... молодости. Вони гуторили з ... (молодим хлопцем) і вели гу... власними молодими літами.

Думками вони верталися кількадесять літ назад, бо слухаючи, що їм оповідав ... про себе, забували на хвили ... забували свій старий вік. ... переживали буйні часи власної молодости і хвилину були знов щасливі.

Їхню душу я зрозумів аж тоді, коли сам на далекій чужині і постарівся й осамотів.

Тепер я мав знов вибиратися в мандрівку шукати мого щастя. Була неділя. Я вернувся від отця пароха, і сів під грушею і почав щось читати. На дворі була гарна погода, мило було посидіти. Нараз прибігає до мене дівчина та:

"Отець канонік просили, щоби ви прийшли до них, бо приїхали якісь гості."

Се було звичкою о. Кошалькевича запрошувати мене, як тільки які гості приїхали. Почувши се я встав і ще запитав дівчини:

"Які гості, панове, чи пані?"

Передягатися не потребував, бо се була неділя. Зрештою не мав навіть в що передягатися, бо на свята й неділі була в мене тільки одна ґардероба, яка служила мені також на візити (відвідини).

Зі мною була така історія, як з моїм сестрінком Юрком. По весіллю я приїхав до Трускавця і ми пішли до моєї сестри Каськи. Йдучи побачили перед собою сестриного 5-літного синка Юрка. Мав на собі тільки сороччину і капелюх, що ледви держався купи.

"Щось ти, Юрцю, маєш дуже пірваний капелюх", — сказала моя дружина.

"То на будний день", — відповів Юрко.

"А на неділю маєш інший?"

І певний себе хлопець признався:

"Як прийде неділя, то він вистарчить і на неділю."

Таке було і зі мною.

ПРИГОДА НА ЗАЛІЗНИЦІ

Залізниці річ недавна. Вони повстали за наших дідів та прадідів. І читав я колись давно оповідання про одну подію, що сталася в тих часах, як тілько залізниці повстали.

Не памятаю, чи се було в Франції, чи Німеччині, чи на Балкані, але добре памятаю цілу подію.

Околиця була лісиста і гориста і крилося там багато рабівників та розбишак. І на поїзді пішла балачка про тих розбишак, як вони пасажирів обшукують, як гроші забирають. І говорить тоді молода жінка:

— Я їду туди і туди і маю з собою тисячу грошей (скажімо, що се були доляри), маю тисячу долярів, але я заховала їх в свої черевики так, що розбишакам і на гадку не прийшло би... Я не боюся.

Всім стало дивно, що жінка все так оповідає, бо нащо людям знати де її гроші.

За час підійшов до тої жінки поважний старший чоловік, почав з нею балачку і записав собі її імя й адресу. А він їхав до того міста, що і та жінка.

Коло півночі поїзд зупинився. Се розбишаки почали махати ліхтарем, нiби є якась небезпека, і поїзд став. Тоді розбишаки почали обрабовувати тих, що їхали. Шукали по кишенях, гроші забирали, а там кажуть:

— Нам всего того замало. Зложіть нам таку то суму, коли ж ні, то будемо все перешукувати і все заберемо.

На всіх напав ще більший страх, бо багатьох мали позаховувані гроші. Тоді встає той чоловік, що з жінкою говорив і каже:

— Коли хочете більше грошей, то ось тая жінка має навіть більше, ніж ви хочете, вона має тисячу долярів захованих в черевиках. Вона сама нам таке казала.

Тут розбишаки кинулися до жінки, взяли черевики, подерли, гроші взяли і забралися.

Коли поїзд рушив дальше, подорожні накинулися на чоловіка, що все виявив.

— Ти сякий такий! — кричали всі, — ти може і сам до тих розбишак належиш. Ти негідний, ти сякий і такий! Ми тебе з поїзду серед ліса скинемо...

Але чоловік слухав всего того і мовчав. Заховувався зовсім спокійно. Мабуть знав, що коли б почав оборонятися, то ще і побили би. А жінка, якої гроші розбишаки забрали, була в великій розпуці. Се ж було ціле її майно. Багато літ вона працювала, поки те майно придбала.

Та от вже і місто. Подорожні порозходилися, пішла і та обрабована жінка.

За день, чи два дістає вона лист, де говориться:

"Хочу тобі подякувати, що ти мене вратувала, а тепер мій обовязок тобі віддячитись. Я задав тобі багато болю, коли сказав, де ти заховала гроші, але я знав, що це не на довго. Тут я посилаю тобі твою тисячу, а крім того ще дві тисячі від себе, отже маєш разом три тисячі.

"Ти везла тисячу, а я віз чотириста тисяч, отже коли б не ти, я був би все те стратив, коли б рабівники були мене перешукали. Та Бог післав тебе на мою оборону. Я тобі вдячний і винагороджую тебе за ту журбу, що ти переживала тих кілька днів. Окремо дві тисячі даю ще на сиротинець і записую дарунок на твоє імя. Там розуміють, що се ти дала ті гроші...

Можна собі уявити, яку втіху мала тепер та жінка. І не тілько те, що її гроші вернулися, і що вона дістала додаткових дві тисячі, але і те, що яким чудним способом до того прийшло. Що здавалося злом, вийшло на добро і її самій, і тому чоловікови, і сиротинцеви.

Про те ж і в Святім Письмі Господь говорить: "Ваші пляни — не мої пляни, і ваші заміри — не мої заміри". А народна приповідка каже: "Нема зла, щоб не вийшло би на добре". І друга: "Чоловік стріляє, а Бог кулі носить".

ПАПСЬКІ ПРИВИДИ

Папська газета "Оссерваторе Романо" оповістила, що минулого року, коли то папа проголосив догму (1-го листопада), що Діва Марія була взята до неба з тілом, папа мав дивні звища. І так, коли проходжувався по своїм саді, бачив, що сонце крутилося і летіло. Такий привид був 30 і 31 жовтня, та 1 і 8 листопада.

Казати, що папа не мав таких привидів, не можна, він міг їх мати. Однакож відомо, як в Папській Церкві нераз проголошувано таке, що опісля показалось неправдою. Проголошувано за правду фальшиві Папські Постанови (Ізидорові Декреталії). Проголошують, що папи скликали Вселенські Собори; що папи завсігди панували над Східною Церквою, хоч історія се заперечує. Голосять, що папа є заступником Христа і наслідником Петра, хоч навіть визначні особи з Римської Церкви се також заперечували. Голосять, що в Римській Церкві був завсігди лад "під проводом Апостольського заступника", хоч історія показує, які там були страшні нелади, який моральний занепад. (І Хомишин голосив, що Христос казав йому заводити целібат).

Але не чули ми, щоби папам привиджувалися ті насильства, які Поляки виконували сотні літ над українським народом, а се були вчинки кличучі до неба о пімсту. Се були каїнові вчинки, і папи, як Христові заступники, повинні були робит так, як Христос. А він виганяв буком з церкви тих, що в церкві торгували; звав фарисеїв облудниками, родом гадючим, лицемірами...

Папам польські насильства не уявлялися Та уяві можна би недовіряти, але папи мали своїх представників в Польщі, які знали що Поляки виробляли. А й самі українці також безнастанно заносили скарги до папи. Однакож "Христів заступник" про польські насильства мовчав.

Мовчав папа і про польську недевну "пацифікацію". Мовчав і тоді, коли 1938 р. Поляки знищили 110 українських церков, та ще взяв від Поляків 2,500,000 золотих.

Такі "Христові заступники"! А папські політики накликають православних Українців щоби піддавалися таким "Христовим заступникам". Чи се не подібне до фарисейства?!

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

БУДУЙМО КАТЕДРУ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВИНИПЕГУ

До Всечесного Духовенства та всіх вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Високопреподобні Отці і дорогі мої Брати і Сестри!

З волі Соборів Української Греко-Православної Церкви, що відбулися 1946 р. і 1950 р. в Саскатуні, повстала Катедра Пресвятої Тройці у Винипегу. Це буде величавий Божий Храм, який будується з добровільних жертв побожних та віруючих православних українців Канади. Це буде Катедра Митрополита нашої Церкви, і як така, вона мусить бути найкращим нашим Храмом на всю Канаду. Будується вона на гарній площі при головній вулиці, і буде манити очі тисячів народу, що біля неї будуть щоденно проходити. Побудована в правдиво українському стилі, на взір Храму св. Миколая у Києві, ця Катедра Пресвятої Тройці стане цінним памятником українського архітектурного мистецтва в Канаді. Це буде Храм Божий, в якому повсякчас будуть лунати молитви до Всевишнього Господа за щастя й долю всього нашого народу і вічно за тих, що своїми дарами помогли його збудувати.

Але на будову нашої церкви потрібні великі фонди. Вже багато зроблено, але потрібні дальші суми для успішного закінчення того Храму.

Цим Пастирським Листом своїм звертаюся до всього українського народу в Канаді зі щирим проханням: **Допоможіть побудувати цю нашу Катедру!**

Гаряче звертаюся до всіх українських установ та організацій, до всієї нашої інтелігенції, до всіх наших фармерів та нашого робітництва, до всієї нашої молоді, взагалі закликаю ввесь український народ у Канаді: **Складайте жертви на будову Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу,** — по всіх парафіях та громадах, по всіх родинах! Закликаю складати жертви на ту ціль при всякій святочній нагоді, — на празниках, весіллях, хрестинах і т. ін.

Нехай не буде ані одної людини, ані одної установи чи родини по всій Канаді, які не поклали б і своєї, хоч найменшої цеглини на будову нашої величавої Катедри Пресвятої Тройці в Винипегу, бо ж "Усяке даяння добре" (Яків 1. 17), "Дайте, і дається Вам!" (Лук. 6. 38), "Нехай кожний дає, як серце йому призволяє, не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того хто охоче дає!" (II. Кор. 9, 7).

За щедру жертву Господь Бог і Опікунка нашого Українського Народу, Пречиста Діва Марія заплатить кожному стократно, і рука жертводавця ніколи не вичерпається, ніколи не збідніє! Кожен жертводавець буде мати правдиву радість, що сповнив свій національно-церковний обовязок і причинився до збудування Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу.

Кличу Боже Благословення на всіх побожних і щедрих жертводавців!

Іларіон (в/р.),
Митрополит Винипегу і всієї Канади.

Дано в місті Винипегу,
Року Божого 1951-го,
місяця листопада 27-го,
на день Св. Апостола Филипа.

ПЕРЕДРІЗДВЯНІ ДУМКИ

Зима. Почався вже передріздвяний піст — Пилипівка. Вже недалекий час, коли щирі і гідні Українці почнуть в Канаді готовитися до свят. А разом з тим насувається ряд думок звязаних з недалекими Святами.

Різдвяні Свята, се свята цілого християнства. Початок їх сягає майже 2,000 літ назад, коли народився Христос, — той Великий Учитель, що приніс на землю таку науку, якої до того часу світ не знав. І ту науку приняли міліони людей і йшли за нею десятки поколінь. І та наука дала новий світогляд, нову мораль, нову культуру багатьом народам.

Для нас Українців Різдвяні Свята мають ще окреме народне значіння, — українське культурне значіння. Створилися окремі українські святочні домашні звичаї, створилися обряди, створився широкий лад домашнього і громадського, і всенародного українського святкування, а все те ставить Українців твердо на український історичний грунт, — вяже кожне нове покоління з давнійшими поколіннями, що ті звичаї й обряди молодим поколінням передали.

"Робіть, як ми робили; шануйте, що ми шанували; передавайте вашим дітям і внукам те, що ми вам передаємо", — промовляє в часі Свят голос наших предків.

"Ми все шануємо, пильно зберігаємо, і молодим передаємо; вчимо їх, щоби і вони все те зберігали і своїм потомкам передавали", — говорять гідні Українки й Українці святкуючи ті Великі Свята.

Але бувають і такі, що не слухають предківських заповітів і не шанують того, що дістали від своїх батьків і матерей, від своїх дідів, прадідів і прабабок. Се вже Блудні Сини і Блудні Дочки, що полишають батьківський дім і промарновують на бездорожах батьківське майно. І не думають про те, що за час лишаться голими, босими і голодними. І чужі люде заставлять їх, як некультурних, доглядати своїх свиней.

Блудні Сини всюди шукають виправдання, коли йдуть на манівці. Шукають викрутів. Вони мудріші, ніж їх батьки, — кажуть вони. Без того, що батьки їм дали, вони обійдуться. От чужі люде такого не мають як Українці і жиють. Пощо нам такого, якого чужі не мають? А чому нам не взяти чужого, коли воно нам подобається, а свого не викинути? Залишимо своє то буде менше клопоту...

Таких викрутів та виправдань вживають Блудні Сини, але кожний розумний чоловік бачить, що се викрути.

Досить глянути на тих, що вже занедбали своє і запитати: Які вони? Що є в їх хатах в часі українського Різдва? До якого народу, до якої громади вони тепер належать? Яку гідну науку полишить їх дітям святочний час? Які милі спомини залишить в життю Блудних Синів той час, який Українці поважно святкують? Нічого не знайдете. Сама порожнеча.

***

Тепер спинімось на кількох примірах, що вказують дорогу Блудних Синів.

Церковний Календар... Є в Канаді Українці, що вже позбулися свого Церковного Календаря і святкують не з своїм народом, але з чужими. Їх батьки і діди вже не могли би бути в них на святах. Їх рідні брати і сестри, які своє шанують, не можуть вже бути їх святочними гостями. Такі вже злегковажили своє гідне імя, свою культуру, свою історію, свою традицію, свої народні обовязки, свій нарід, і пішли дорогою Блудних Синів.

Є такі, що злегковажили різдвяну "кутю" і другі святочні українські страви і ставлять на свій стіл чужого індика, не думаючи, що тим неславу собі приносять. Відомий такий випадок: розумна англійська родина хотіла бути в Українців на святах, щоби побачити їх звичаї, їх обряди, їх страви і цілий спосіб їх святкування. Та як вони здивувалися, коли побачили на українськім столі індика і всі другі англійські страви. Українського не було нічого. Опісля було відомо, як англійці казали: "Ми хотіли бачити їх свята, а вони нам наші свята показали". Яка се зневага для таких недумаючих Українців, коли б вони се розуміли!

В Українців на Різдво повинно бути сіно в хаті, як знак того сіна, [illegible] в яслах, де Христос народився [illegible] того сіна буде і невеличка га[illegible]ночка, хочби і жменя, коли б н[illegible]ше, але повинно воно бути. [illegible] є вже Українці, що сіна не [illegible], бо: "з сіном порох нан[illegible]. Бо без того можна обійтися. [illegible]жі люди не мають сіна...

Чому ж не подумати, [illegible] то святочний порох. Адже [illegible] Божий того пороху не боявся [illegible] яслах, то чому Українець має т[illegible] роху боятися? Чи той Українець [illegible]рійший від Христа? Такий і сам [illegible] того Христа не приняв би [illegible], бо казав би: "Пороху мені наней[illegible]

А гідні Українці того свят[illegible]ху чекають як великої варто[illegible] просять Бога, щоби дозволив [illegible] і доторкнутися до того святочного сіна і того святого пороху.

Коли хтось не поклав [illegible] красшого він на те місце п[illegible] Чи має він що покласти? Ні! Місце [illegible]ється порожним, — отже люде порожнечу заводять. І та порожнеча поширюєсь на ціле їх життя, — порожнеча в їх розумі, порожнеча в душі; порожнеча в цілім їх духовнім і культірнім життю.

***

Так нерозумні люде все своє лишають, легковажать, а то і явно зневажають.

Легковаження свого, се моральне банкроцтво. Нині позбудуться одного, завтра другого, позавтра третого, а за час приходить повне банкроцтво. З того, що було, нічого не залишається. А банкроцтво не є честию перед розумними людьми. Таке пятно на чолі банкрота, се пятно Каїна, що для примхи, зависти, скупости і лакомства позбувся свого брата.

Таке банкроцтво веде не до Бога, але від Бога; не до свого народу, але від народу; не до гідности, але до неслави; не до культурности, але до некультурности. Воно веде дітей таких родичей на дороги ледарства, отже приходить ціла родинна руїна.

Чужі таких осуджують, як нерозумних і негідних. Відомі вже приміри, де думаючі діти дорікають власним родичам, що ті свої легковажать.

Згадати б ще один відомий примір з Алберти. Давнійше англійський учитель був в українській родині на Святий

Вечер, вечеряв, і пійшов раненько до церкви, а тоді сказав:

"Ви щасливі, що маєте такі святочні обряди та звичаї. Се великі культурні вартости, отже затримуйте їх. Коли вони пропадуть, то вже не завернете. І ми мали свої гарні святочні звичаї, але вони пропали і тепер лишилася порожнеча..."

Ось такі думки зявляються, коли наші Свята наближаються. Варта всім про те подумати.

З ІСТОРІЇ ЦЕРКОВНОГО СПІВУ

Звичайні розумові [illegible]ави люде переповідають звичайно[illegible] бесідою; знов же справи, що тісно вяжуться з людськими почуваннями, з настроями, люде передають співом. Отже спів, — се мова почувань, мова настроїв.

В усіх релігіях світа був спів, які ті релігії не були би. В Старім Завіті спів стояв на поважнім місці. Цар Давид призначив був 4,000 співаків і музикантів і поділив їх на 24 групи. А найвисше [illegible] піднісся за Соломона.

Читаємо, що Христос при Послідній Вечері співав з Апостолами.

Певна річ, що в перших християнських часах співалися головно Псальми, що вже були до співу приладжені і перші християне знали, як їх співати. Доперва зчасом християнське Богослужен[illegible] поширялося. Творилися нові пісні і [illegible] голоси (мельодії).

В давних християнських церквах було кілька способів співання і так:

1. Співали всі зібрані одним голосом, [illegible]ловіки і жінки, як нині співають прим. [illegible]ду "Бог предвічний", яку всі добре знають, або "Христос воскрес". Се [illegible] найдавнійший спосіб співання і мо[illegible] найбільше відповідний, бо тут всі зібрані брали участь. Кожний співав і для себе і для всіх. Не було тих, що ли[illegible] слухають. Всі були заняті співом

2. В єгипетських монахів один співав, [illegible] другі лише слухали. Такий спів ши[illegible] не принявся.

[illegible] Спів антифонний, перемінний. Тут [illegible] ділилися на дві групі і кожна група співала по однім стиху, отже співали на переміну. А час від часу обі групи співали разом. Се надавало співови окремої величавости.

Такий спів почався на Сході між Сирійцями, а дальше запровадив його св. Іван Золотоустий в Царгороді. Се тоді, коли аріяне хотіли таким співом притягати вірних до своїх церков. А ще пізнійше запровадив такий спів св. Амврозій в Медіоляні, в Італії.

4. Співав один співак якийсь стих, а кінець стиха доспівували всі вірні на той лад, як священик співає нині "Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав", а люде докінчують: "і тим, що в гробах, життя дарував".

Або співак співав один стих, а другий стих всі співали разом.

Давний спів був дуже простий, "рецитований", що не занимав багато тонів, подібно, як нині читаєсь (не співаєсь) "Вірую". Пізнійше спів набирав ріжнородности в тонах, отже більше подібно до того, як тепер співають. Дальше спів ще більше розвився, т. з. фігуральний. На Сході засновувалися школи для вивчення співаків, і тут дуже заслужився св. Василій Великий, св. Іван Золотоустий, св. Єфрем, св. Атаназій, св. Іван Дамаскин і другі.

Українці приняли церковний спів з Греції, чи властивійше з Болгарії. В 1054 р. прийшли були на Україну три грецькі співаки і запровадили тут 8-голосовий спів (Осмогласник). Пізнійше той спів девчім перероблено і списано в Ірмологіон (Ірмолой).

Згадати б, що кожний нарід до якоїсь міри переробляв церковні голоси відповідно до своєї вдачі і культури та до співацького розвою.

Найновійший спів, се хоровий чотиро-голосовий. Він захоплює, однакож широкий загал не може брати в нім участи. І тут завсігди треба окремого дириґента, коли спів звичайний знаний загалови, і тут більше може бути тих, що його знають. До того ж деякі частини Богослужень треба співати звичайним співом. Виходить, що спів звичайний мусить лишитися основним для Богослуження. Коли ж спів звичайний вірним відомий, то його легко співати і може він бути дуже величавим.

На сході музичних інструментів до Церкви не впроваджено, щоби всі вірні співали, а не тільки слухали музики. Але до Західної Церкви коло 8-го століття впроваджено органи. Зрештою латинське Богослуження не є таке ріжнородне, як в Східній Церкві і на латинській Службі Божій вірні не мають що співати

А. Б.

ЯК ДІТИ НАСЛІДУЮТЬ

СПРАВА ВИХОВАННЯ

Треба памятати, що діти вчаться наслідуванням. Се перша основа виховання.

Діти вчаться мови наслідуванням. Як старші говорять, так діти вчаться говорити. Мова старших стає мовою дітей.

Діти наслідують спосіб говорення. Коли старші говорять лагідно, мило, то і діти вчаться так говорити. Коли старші говорять крикливо, недбало, то і діти їх наслідують.

Коли старші люблять кричати, злоститься, то і діти так роблять. Коли ж старші говорять поважно, лагідно, уважно, то і діти так говорять.

Коли старші співають, то і діти їх наслідують, — вчаться співати на такий лад, як старші.

Коли старші кленуть, то і діти вчаться клясти. Коли старші проклонів не вживають, то і діти вважають проклони чимсь поганим і їх не вживають.

Коли старші поважно над всякою справою застановляються, то і діти вчаться поважно застановлятися.

Коли старші скупі, то і діти вчаться бути скупими. Коли старші щедрі, то й діти вчаться бути щедрими.

Кол старші побожні, то і діти будуть побожні, — вони старших наслідують. Коли старші безбожні, то і діти їх безбожність наслідують.

Коли старші все своє поважають, то і діти своє поважають; коли ж старші все своє легковажать, то і діти вчаться своє легковажити.

Коли старші дійсні розумні патріоти, то так вчать дітей, отже і діти патріотами будуть. Коли старші непатріоти, то і діти на патріотів не виховуються.

Коли старші перозважні, жорстокі, люті, то і діти такими будуть.

Коли старші говорять по українськи, то і діти вчаться від них української мови і їх наслідують. Коли ж старші Українці почнуть говорити до дітей не своєю, але чужою мовою, то діти рівно ж їх наслідують, чужої мови вчаться і не по свому, а по чужому будуть говорити...

***

Наведені приміри показують, що діти вчаться наслідуванням. Що чують, що бачать в старших, те перебирають і в своїм життю його вживають, ним послугуються.

Се показує, яка велика відвічальність лежить на старших. Які вони, такі будуть їх діти. Будуть старші поважні, добрі, розсудні, то і діти такими будуть. Будуть недбалі, байдужі, то і діти будуть такими.

Будь старші добрими і дбайливими українцями, то українцями будуть їх діти. Коли ж старші такими не будуть, то і їх діти не будуть.

Так діти показують, якими є, чи якими були їх родичі, якими було їх окружене.

І коли старші нарікають, що їх діти не такі, як треба, то треба запитати: "А якими ви були, коли їх виховували? Чого їх вчили? Який примір їм давали? Що ви їм пригадували? Як ви їх напоминали і до чого? Дбали ви про них; вчили їх якими повинні вони бути; поясняли їм, що добре і гідне? Чи може лишали їх, нехай вчать їх чужі чого хочуть; нехай вчить їх вулиця? Коли випускали дітей самопас, то не діти, але ви самі винні, коли діти не такі, як повинні бути."

І самі діти мають право сказати: "Не ми винні за наші гріхи, але наші родичі! Не нас треба судити, а тих, що нас виховували.

Від старшого покоління залежить будучність народу. Як старші виховають молодих, таким буде дальший нарід. Буде розумним, сильним, славним, коли старші дадуть йому добре виховання. Буде безсилим, ледачим, або і згине, коли старші не дадуть доброго виховання

От яка відвічальність і які обовязки лежать на старших! Старші відповідають за те, що буде після них. І старших будучність буде осуджувати, коли та будучність буде переживати лихо та сором

Нехай старші про те памятають!

А. Б.

СЕРБСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В АМЕРИЦІ

Православних Сербів в Америці буде коло 100,000. Єпархіяльним Єпископом Сербської Православної Церкви в Америці є еп. Дионисій, що живе в сербськім монастири св. Сави в Либертивил, Ілл.

Всіх церков в Америці, де служать сербські священики, є 42. Крім них в сербських церквах в Пюебло, Кол., в Портленд (Орегон), в Денвер (Колор.) та в Джуно (Аляска) служать російські священики. Сербська Церковно-Шкільна громада є також в Синсинаті (Огайо), і Церковна Громада в Гальвестоні (Текс.)

В Канаді є сербська церква в Ріджайні, де священиком є Никанор Палич. Дальше в Виндзорі, Онт., свящ. Джура Вучкович. Є також серб. прав. громада в Торонті, мабуть в Гамільтоні.

В Америці і Канаді буде коло 50 сербських громад.

В Пітсбургу, Па., виходить орган Сербського Народного Союзу, "Американскі Србобран", найстарша сербська газета, денник. В Виндзорі, Онт. виходить тижнева сербська газета "Глас Канадскіх Срба", одинока сербська газета в Канаді. В Шікаго виходить [illegible] газета "Єдинство", латинкою. [illegible] почав в Торонті виходити "Канадскі Србобран".

[illegible] С[illegible] казав [illegible] ний чоловіче! Завтра [illegible] забе[illegible]руть від тебе, а що назбирав — кому буде?

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8—9 серпня, 1951 року, в місті Винипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

(Продовження)

О. Стратійчук читає резолюцію в справі Української Школи:

"Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді вважає, що Українська Школа в житті й розвиткові Української Греко-Православної Церкви відограє найповажнішу ролю, як її основа в підготовці добрих і свідомих членів її, й збереження в ній надалі української мови, національної традиції та української культури.

"Надзвичайний Собор закликає все Духовенство Української Греко-Православної Церкви в Канаді і всіх її парафіян всіма засобами, як моральними так і матеріяльними, підтримувати Раду Української Школи, як керівний орган Школи, допомогти їй у розбудові українського шкільництва в Канаді, щоб у кожній Православній Громаді була своя школа, і щоб українські православні діти до неї ходили.

"Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви якнайгаряче закликає православних родичів виховувати своїх дітей в дусі української національної традиції і православної побожности, щоб діти від найменших літ знали українську мову і вільно володіли нею, і щоб кожний батько і кожна мати посилали своїх дітей до української школи

"Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді звертається до всього Духовенства, щоб воно конечно провадило Недільні Школи з Українською Мовою навчання по всіх своїх Громадах."

Пан Дудар. Чи будуть вислані всі резолюції Собору на місця, щоб їх можна було провести в життя? Якщо резолюції будуть друковані лише в "Вістнику" й "Українському Голосі" — цього замало.

о. Савчук: Резолюції будуть вислані.

Пан В. Дудар робить внесок, п. М. Кохалик піддержує, щоби резолюцію в справі Української Школи прийняти.

Прийнято одноголосно.

Оголошується перерву до 2.30 пополудні.

Сесія продовжується з год. 3-ої.

Місце предсідника займає п. Т. Гуменюк.

п. Т. Гуменюк: Продовжуємо сесію Собору. Просимо членів Розметової Комісії поінформувати про свою працю.

Пан П. Ковтун (член Розметової Комісії) інформує про працю Комісії й повідомляє, що за обчисленням виходить витрат на кожного делегата $28.50.

Приступають до роздачі делегатам коверт із грішми.

П. Т. Гуменюк просить різні Комісії підготувати свої матеріяли й бути готовими до звіту та просить о. Грицину зреферувати наступну точку нарад - справу буджету УГПЦ в Канаді.

о. Є. Грицина: У 1930 році була винесена ухвала на Соборі про дієцезіяльний фонд. В ті часи цього фонду було досить, але тепер ми пішли далеко вперед. Фінанси ж наші зараз дуже слабі, й тому Консисторія рішила поставити фінансову справу перед Собором, а ви маєте знайти розвязку: Фінансовими справами повинні клопотатися всі ми, бо справа Церкви дорога усім. До цього часу ми одержували дієцезіяльний фонд, що складався по $1.00 від Богослужб, по $1.00 річно від поодиноких членів та по $15.00 від священиків, а також з різних збірок (коляда, писанка) та з церковних видань (Молитовники тощо). Збірки дуже допомагають, хоча вони не є такі, як повинні бути, церковні видання приносять також мало.

Витрати ж у 1951 році, в порівнанні з 1930 роком, сильно піднеслися. Нас дуже багато коштує почта, організаційні справи, оплата приміщення, удержання персоналу Консисторії. Настоюю на тім, щоб Собор змінив систему фондів для потреб Церкви та щоб делегати на місцях провели в тій справі певну роботу. Та заки ми перейдемо до застосовання твердого буджету; заки ми підготовимо до нього загал, вважаю необхідним триматися випробуваного способу збирання дієцезіяльного фонду, з тим, щоб оплати від Громади, від Богослужб і від Священиків — подвоїти, та його поширити і на вірних, які з різних причин (через віддаль тощо) не належать до громад і не платять членської вкладки. Я певний, що ви всі дорожите Церквою й хочете, щоб вона була славною й великою, але без фондів вона такою не буде. В тій справі маю резолюцію.

о. Д. Ф. Стратійчук: Справа буджету дуже важна. Над нею необхідно застановитися й вирішити її так, щоб вона була справедлива для всіх. Думаю, що було б справедливо, коли б той, що має більше, більше і давав. Нехай дають 1% або 2% від своїх доходів. Я за тим, щоб Консисторія сказала, скільки має зложити кожна громада, але я проти цього, щоб Священики всі в ряд давали подвійну суму, тобто по $30.00 на рік

п. Т Гуменюк: Коли б на буджет ішло від величини приходу — це було б тяжко здійснити, бо для правдивого визначення приходу потрібна велика свідомість

п Кодак: Буджет Консисторії повинен бути постійним. Чому не зробити так, що ті громади, які мають у банку гроші й мають із них певний процент, щоб із цього проценту давали відповідну суму на буджет. Друге — коли громади мають потребу в грошах, нехай вони роблять позики в тих громадах, які мають гроші

п. Ткачук: Чи чоловік, жінка і діти від 18-ть літ повинні кожен зокрема в родині платити по $2.00 річно?

о. Є. Грицина: Так. Це не таке страшне.

п. Дроздовський: Може було б добре призначити певну квоту буджету для громади, а вона нехай вишукує заходи до сповнення тієї квоти.

о. М. Юрківський: Минулого року на Соборі було рішено про оподаткування громад. Вношу, щоб цю резолюцію відновити.

о. Є. Грицина: Поки ще прийде до заведення буджету, треба ухвалити подвоєння дієцезіяльного фонду.

п. Друль: Скільки кожний член громади мав би платити членської вкладки? Чи чоловік, жінка й дитина повинні кожне зокрема платити по $2.00 на дієцезіяльний фонд?

о. Є. Грицина: Коли хочемо направити наші фінанси, треба, щоб кожен вплачував членську вкладку.

п. Н. Байдала: Вношу, щоб замкнути дискусію.

п. І. Перепелюк (Флин Флон, Ман.): Ми вчора довершили великого діла, тому мусимо прийняти прочитану резолюцію, а вдома наложити на себе податок і вислати його до Консисторії.

о. І. Майба: Пропоную, щоб подвоїти дієцезіяльний фонд від члена й Богослуження, а від дітей лише тих, що на становищі.

о. П. Мельничук: Пропоную, щоби Священики платили 1% від своїх приходів, але не менше як $15.00 на рік.

Внесок о. П. Мельничука піддержує д-р І. Верхомин.

п. Фіґуш: Вношу дискусію замкнути, п. П. Демчук піддержує. Внесок перейшов.

Слідує голосування над резолюцією, прочитаною о. Є. Грициною, з поправками, яка звучить:

"Останніми часами Українська Греко-Православна Церква в Канаді набрала великої сили, зросла і поширилася через що треба було збільшити число працівників у канцелярії Консисторії.

"Також через завершення її автокефалії і створення власної Єрархії виринули більші фінансові потреби, і тому Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 1951 р., постановляє вдвоє збільшити оплату на дієцезіяльний фонд від Богослужень, що його складають громади, чи парафії, і від поодиноких членів церковних громад, і від Духовенства, — від 1-го січня, 1952 р.

"Далі цей Собор постановляє, що дієцезіяльний фонд обовязані вплачувати не тільки голови родин, але також і діти, від 18-ти літ життя вгору, які мають працю і дістають платню, та взагалі всі, хто вчащає до церков на Богослуження і користає з духовної обслуги Священиків нашої Церкви

Резолюцію вніс о. І. Майба, піддержав д-р І. Верхомин. За резолюцією голосувала більшість, проти було 7 голосів.

Д-р І. Верхомин: У справі наших фінансів маю таку пропозицію: вибрати комітет, який би винайшов спосіб збирання фінансів для Церкви. Пропоную таких осіб: І. Юрків, П. Ткачук (Саскатун), Т. Гуменюк (Торонто), П. Фіґуш (В.К.) і д-р І. Верхомин (Едмонтон). Цей Комітет повинен виробити для кожної провінції окремий плян і найти способи збирання фондів для Церкви, підбираючи відповідних людей для здійснення цього пляну.

п. І. Захаров: Піддержую цей внесок. Внесок перейшов одноголосно.

п. Т. Гуменюк: покликає до слова о. Ф. Керницького.

о. Ф. Керницький: — виголошує короткий реферат і вносить резолюцію в справі Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу, а саме:

"Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 8-9 серпня, 7951, в Винипегу, Ман., взявши під увагу велике значення Катедри Пресвятої Тройці у Винипегу, яка тепер будується та в якій буде служити Митрополит всієї Канади, а також пригадуючи постанови Десятого Собору, 1946, що половину коштів будови Катедри мають понести вірні і громади Української Греко-Православної Церкви з-поза міста Винипегу, оцим закликає всіх вірних та всі громади і парафії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, щоб вони щиро відносилися до справи Катедри та підтримували її будову обильними жертвами.

"Цей Собор накладає обовязок також на Всечесних Отців Духовних та на парафіяльні уряди, щоби вони занялися перепроваджуванням збірок на ціль будови Катедри по своїх громадах і парафіях, а зокрема Собор постановляє, щоби кожного року доки не закінчиться будова Катедри, кожна українська православна парафія і громада в Канаді давали одноразову тацову збірку на ціль будови Катедри. Збірка має бути переведена в такий час і спосіб, як вирішить Консисторія."

Резолюцію підтримує п. Підлубний, яку одноголосно прийнято.

п. І. Р. Соломон — закликає до практичного здійснення ухвали в справі Катедри й повідомляє, що бл. п. Г. Буґера лишив на Катедру чека на $500.00, а його зять п. В. Касіян передав чек на $100.00. Від себе п. І. Р. Соломон, крім зложених уже на Катедру $1,000.00 вносить тепер ще $200.00 і відкриває збірку. Збірка принесла $2,412.65 готівкою, а деклярацiями — $1,111.00.

п. Т. Гуменюк просить о. С. В. Савчука зайняти місце предсідника.

о. Савчук: Переходимо до наступної точки — "Вибір других членів Єрархії УГПЦ в Канаді". Вчора ми вибрали двох Єпископів, а в справі третього Єпископа має подати звіт о. Самець.

о. Самець: Справа Церкви дуже важлива. Уже минуло 32 роки і ми все більше розуміємо вагу Церкви. Творення нашої Єрархії теж надзвичайно важлива справа. Давно говорилося про третього кандидата на Єпископа, який мав би бути з канадійців і нарешті ми таку кандидатуру знайшли — це о. прот. В. Кудрик. Ми всі захопилися тією кандидатурою. Але після розмов із Владиками і самим о. В. Кудриком, ми побачили, що це не така легка справа. Прот. В. Кудрик сказав нам: "Дайте мені часу надуматися". Тому ми після довших міркувань прийшли до такої резолюції: "На рекомендацію Консисторії Собор оцим вибирає о. прот. В. Кудрика на кандидата Єпископа, як третього члена Єрархії УГПЦ в Канаді. Тому що згаданий кандидат тепер не є готовий дати своєї згоди, Собор дає йому три місяці часу рішитися. Коли кандидат погодиться прийняти сан Єпископа, Собор просить наших Владик довершити хиротонію о. Кудрика згідно з обовязуючими правилами нашої Церкви."

Цю резолюцію вносить п. д-р Данильчук (Канора, Саск.), піддержує о. І. Майба (Арран, Саск.) — Принято одноголосно.

о. С. В. Савчук читає слідуючі резолюції:

а) "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді, 8-9 серпня, 1951 р. в Винипегу, Ман з глибоким смутком довідавшись про смерть Преосвященого Єпископа Платона (Артемюка), секретаря св. Синоду УАПЦ на еміґрації в Европі й кандидата на одного з Єрархів УГПЦ в Канаді, яка наступила в неділю, 5 серпня, 1951, в Торонті, Онт., оцим висловлює глибоке співчуття Високопреосвященішому Митрополиту Полікарпу, голові свящ. Собору. Єпископів і свящ. Синоду, а також Єпископату і цілій УАПЦ з приводу такої тяжкої втрати. Разом із тим Собор висловлює щирі співчуття також родині бл. п. Єпископа Платона".

Вносить о. Улян піддержує о. П. Стефюк. — Принято одноголосно.

б) "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді, 8-9 серпня, 1951, в місті Винипегу, Ман., шле щирий привіт Високопреосвященішому Митрополиту Полікарпу, висловлює глибоку подяку за його Архипастирську і братерську опіку над УГПЦ в Канаді за час від її останнього Собору 18-21 червня, 1950, та молить Господа, щоб Він зберіг Його в здоровлі на довгі роки для добра Української Православної Церкви."

Вносить п. С. І. Микитюк, підтримує о. В Федак - Принято одноголосно.

в) "Колеґія св. Андрея у Винипегу, як виховавча інституція української молоді, яка знаходиться під опікою УГПЦ в Канаді, з Теольоґічним Відділом для виховання Священиків, є одинокою того роду українською інституцією у світі; Колеґія св. Андрея є конечною для духовно-національного життя православних українців в Канаді, а зокрема для молодого покоління, даючи йому потрібне виховання.

Колеґія св. Андрея підносить поваґу цілої Української Греко-Православної Церкви в Канаді в очах чужих народів, а для Церкви виховує добрих Священиків.

Собор закликає ввесь український загал щедро піддержувати єдину Українську Православну Колеґію морально й матеріяльно, щоб вона в будучині заступила давню Київську Могилянську Академію, та давала Богословську освіту для православних українців і поза Канадою."

Вносить п Фіґуш, піддержує п-ні добр. Улян Резолюцію Собор приймає одноголосно.

Місце предсідника займає п. Т. Гуменюк і покликає до слова п. Ю. Стечишина, члена Номінаційної Комісії.

п. Ю. Стечишин: Номінаційна Комісія поділила свої внески на дві частини: 1) кандидатів на членів Консисторії й 2) кандидата на Голову Президії Консисторії

Цей Собор є дуже великої ваги, він робить перелом. За 32 роки ми дбали, щоб поставити нашу Церкву на сильний ґрунт. Церква зросла, робота йде добре, загал підтримував її. Тільки тому, що Церква наша стала на власному ґрунті, вона потягла багато людей, і так стала частиною української історії. (Оплески). Такий добрий стан Церкви треба завдячувати тому, що до Церкви приступили добрі люди, що Церква стала соборноправною, а головне, що ми дістали для здійснення цієї ідеї чесних провідників, які посвятилися справі Таких людей ми знайшли. Тих людей, що посвятилися справі є тисячі, та їх годі всіх вичислити. Фармері - основа нашої Церкви, — багато прислужилися. Безіменні ж плугаторі на цій ниві — це наші вчителі. Та ми всі світські люди були, так би мовити, технічними робітниками на цім полі, а правдивими робітниками тут були наші Священики — перші піонірі, дійсні місіонарі. Між ними перший знайшовся о. д-р. С. В. Савчук. а тоді пішли в Священики о. Самець. о. Стратійчук Коли Церква зорґанізувалася, головний тягар і працю ніс о. С. В. Савчук, який відограває у ній головну ролю. Тому головою Президії Консисторії повинен бути о. С. В Савчук. (Гучні оплески). о. С. В. Савчук знає всі дороги, всіх провідних людей в громадах На минулорічному Соборі ми не мали часу довше застановитися над цією справою, а залишити о. С. В. Савчука на боці — було б нерозумно.

о. С. В. Савчук: п. Ю. Стечишин зробив мені велику несподіванку й прикрість. На Соборі минулого року я погодився бути Адміністратором лише до часу, коли дістанемо Правлячого Єпископа. Тепер ми маємо двох Владик. Тоді я щиро і твердо заявив, що довше залишатися в проводі Церкви не можу, і тому вже завтра, після Архиєрейського Богослуження, я вважаю себе звільненим від несених дотепер обовязків. Я просив Номінаційну Комісію, щоб вона мене не вносила. Завжди, і скільки я міг, я дотримував свого слова. Прошу й тепер не змушувати мене зламати своє слово. Щиро вірю, що справа й добро нашої Церкви вимагають, щоб я дотримав свого слова. Я відхожу без жалю і нарікань і ще раз рішуче заявляю, що я ніяк не можу погодитися з рішеням Номінаційної Комісії. Я потребую довшого відпочинку, а коли відпочину — без вагань візьму ту працю, яку дасть мені Церква. Вас же усіх прошу ще раз — не робіть мені зайвих прикростей своїми просьбами і умовленнями.

п. А. Орищак: Попираю з приємністю ухвалу Номінаційної Комісії. Наші думки не ріжняться, чи ми зі Сходу чи з Заходу. Хочемо взяти Вас назад, отче. Ми повинні бути горді з того, що маємо таких людей. Нехай владики знають, яку опору вони матимуть у нас. Але без таких людей, як о. Савчук, і Владикам буде трудно. Апелюю до о. Савчука і прошу зняти свою резиґнацію, бо зараз це найважливіше.

(Кінець буде)

БІБЛІОТЕКАР КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГУ

П-на Олена Михайленко

Дирекція Колеґії св. Андрея в Винипеґу, на своїм засіданню 27 листопада ц. р., назначила п-ну Олену Михайленко бібліотекарем Колеґії з тим, що вона має поклясифікувати й зарекордувати всі книжки в бібліотеці після системи, принятої всіми більшими бібліотеками, як рівно ж має занятися дальшим збагаченням бібліотеки додатковими працями. Тепер бібліотека Колеґії має понад дві тисячі томів.

П-на Олена Михайленко походить з Саскатуну, Саск., де живе її мама, а також брат Андрей, що є професором Саскачеванського університету. На тім же університеті п-на Михайленко здобула науковий степень з домашнього господарства (B.H.Sc.), а тепер є студенткою Манітобського університету, де спеціялізується в словянській, а при тім українській історії.

Покінчивши студії на Саскачеванськім університеті, п-на Михайленко деякий час працювала, як "Сошал воркер", а в послідних часах працювала в бібліотеці Манітобського університету, де набула практику бібліотекаря.

Поза свої студії п-на Михайленко цікавиться загальними українськими справами й присвячує їм багато часу, зокрема бере активну участь в ... ському студентському кружку Альфа ... при Манітобськім університеті

Працьовитість, енергійність та ... свід п-ни Михайленко є запорукою, що Колеґія св. Андрея в Винипегу здобула в її особі додатну силу.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвиннипеґського Округа

ГРУДЕНЬ:

23. Неділя — Портедж ла Прері, храм.
30. Неділя — Гонор і Поплярфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ГРУДЕНЬ:

22 Субота, Зач. Прес. Богородиці — Вакав.
23. Неділя — Ст. Джуліен.
30. Неділя — Сиатс.

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ГРУДЕНЬ:

22 Субота, Зач. Прес. Д. Марії — Січ.
23. Неділя — Росборн.
30 Неділя — Оакборн.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк.
7 Понеділок, Різдво — Оакборн.
8 Вівторок, Собор Прес. Богор. — Мен[illegible].
9. Середа, Стефана — Січ.
13 Неділя — Росборн.
14 Понеділок, Нов. Рік — Клен Елмо.
19 Субота, Йордан — Нетта.
20 Неділя — Ґнгусвил.
27 Неділя — Оакборн.

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Екс.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ГРУДЕНЬ:

23 Неділя — Новий Пруг.
30 Неділя — Заваль.

СІЧЕНЬ

6 Неділя — Ґерва[illegible].
7 Різдво — Велингдон, 12 год. в ночи Вечірня.
7 Понеділок, Різдво — Ендрю, 7 рано Служба Божа.
8 Вівторок, Собор Пресв. Богородиці Катеми.
9 Середа св. Стефана — Лужани.
13 Неділя — Новий Пруг.
14 Понеділок, Новий Рік — Заваль.
18 Вівторок, Навечір'я Хрещ. [illegible] Велике Водосвяття [illegible].
19 Середа, Йордан — [illegible].
20 Неділя — Івання.
27 Неділя — Катеми.

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ГРУДЕНЬ

23 Неділя — Мелвил.
22 Субота, св. Анни — Йорктон.
30 Неділя — Сторновей.

Нав[illegible] катехизми з дітьми по [illegible].

СІЧЕНЬ

6 Неділя — Горлин.
7. Понеділок, Різдво — Йорктон.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Сторновей.
9. Середа, Стефана — Броксток.
13. Неділя — Мазепа.
14. Понеділок, Новий Рік — Мазепа.
19. Субота, Йордан — Йорктон.
20. Неділя — [illegible]тон.
27. Неділя — Мелвил.

Адреса: 110 Велингтон Аве. Тел. 798 Йорктон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ГРУДЕНЬ:

23. Неділя — Лесард.
30. Нед. — Елк Пойнт.

СІЧЕНЬ.

6. Неділя, Навечір'я Різдва — Глендон.
6. Неділя, Повечір'я і Утреня, 7 год. вечір — Глендон.
7 Понеділок, Різдво — Глендон.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Сенді Репидс.
9 Середа, Стефана — Тарінс.
13. Неділя — Елк Пойнт.
14. Понеділок Новий Рік — Елк Пойнт.
18 Пятниця, 11 год. рано свячення води — Сенді Репидс.
19. Субота, Йордан, 9 год. рано — Глендон.
20. Неділя — Тарен.
27. Неділя — Лесард.

Адреса: Бох 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ГРУДЕНЬ:

22. Субота — Зачаття — Твей, в місцевій школі.
23. Неділя — Принс Алберт.
30. Неділя — Вірдей.

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Дафин, Ман.

ГРУДЕНЬ:

23. Неділя — Дафин.
30. Неділя — Косів.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя, Навеч. Різдва. О год. 10.30 рано Служба Божа, а о год. 7 веч. Велика Вечірня зі співом колядок, що передаватиметься через місцеве радіо — Дафин.
7. Понеділок, Різдво — Ешвил.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Косів.
9. Середа, Стефана — Сифтон.
13. Неділя — Дафин.
14. Понеділок, Нов. Рік — Велий Ривер.
18 Пятниця, 11 год. рано свяч. води Дафин.
19. Субота, Йордан — Дрифтинг Ривер. Велике освячення води.
20. Неділя — Венлав.
27. Неділя — Роритон.

Адреса: Бох 550, Дафин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ГРУДЕНЬ:

9. неділя — Синькін.
16. Неділя — Роза.
19. Середа, Николая — Толстой.
23. Неділя — Гардентон.
30. Неділя — Толстой.

СІЧЕНЬ:

6 Неділя — Толстой
7 Понеділок, Різдво — 7.30 Гардентон, 10 год. — Толстой
8 Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Роза.
9. Середа, Стефана — Синькін.
13. Неділя — Синькін.
14. Понеділок, Новий Рік — 7.30 Толстой, 10.30 — Гардентон.
18 Пятниця: Щедрий Вечер, Водосвяття — 10 год. Роза, 11 год. — Синькін.
19 Субота, Йордан — 7.30 год Гардентон, [illegible] Толстой
20 Неділя, Івана Хр. — Роза.
27 Неділя — Гардентон.

Адреса. Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

ГРУДЕНЬ:

19. Середа, св. Миколая — Фезанн.
23. Неділя — Інсіґнер місто.
30. Неділя — Тіґер місто.

СІЧЕНЬ

6 Неділя перед Різдвом — Шіломісто.
7 Понеділок, Різдво — Шіло полугн.
8. Вівторок, 2 день Різдва — Жучкани.
13. Неділя — Інсіґнер гайвей.
14. Понеділок, Новий Рік — "Коло Льора".
18. Пятниця, свячення води — Шіло місто.
19. Субота, Йордан — Пасічники.
20. Неділя — Тідор.
27. Неділя — "Коло Ріки".

Адреса: Бох 52, Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ГРУДЕНЬ:

23. Неділя — Елмор.
30. Неділя — "За Ріков".

СІЧЕНЬ:

7. Понеділок, Різдво — Вест Бруж.
8. Вівторок, 2 день Різдва — Коло Кулик.
9. Середа, 3-ий день Різдва — "Коло Купровських"
13. Неділя — Тафнел.
14. Понеділок, Новий Рік — Федаки.
19. Субота, Йордан — Елмор.
20. Неділя — Винард.
27. Неділя — Інсіґнер місто.

Адреса: Бох 52, Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахоліва

ГРУДЕНЬ:

19. Середа, Миколая — Габбарт.
23. Неділя — Феннуд.
30. Неділя — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск. — Тел. 78. Телефон 8785

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
округ Гефорд, Саск.

ГРУДЕНЬ:

22. Субота, Зачаття св. Анною — Гефорд на фармах (Пасклинцах).
23. Неділя — Норт Бетлфорд.
30. Неділя — Медов Лейк.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя перед Різдвом — Норт Бетлфорд.
7. Понеділок, Різдво — Гефорд.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Крідор.
9. Середа, Стефана — Гефорд на фармах (Пасклинцах).
13. Неділя — Витків.
14. Понеділок, Новий Рік — Канда.
19. Субота, Йордан — Глеслин.
20. Неділя — Медов Лейк.
27. Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ГРУДЕНЬ:

22. Субота, Анни — Канора.
23. Неділя — Донвел, коло Скалрука.
30. Неділя — Канора

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Кенсен.
6. Неділя, опівночі — Канора.
7. Понеділок, Різдво — Букенен, 7-ма година рано
8. Вівторок, Собор Богор. — Рама.
9. Середа, Стефана — Тинін.
13. Неділя — Дробот.
14. Понеділок, Новий Рік — Маморниця.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича

ГРУДЕНЬ

22. Субота, Зач. Прес. Діви — Шорт Тейл.
23. Неділя — Грендвю.
30. Неділя — Ленард.

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ГРУДЕНЬ:

22. Субота, Зач. Прес. Богор. — Сірейд.
23. Неділя — Гресленд.
30. Неділя — Федора.

СІЧЕНЬ.

6. Неділя — Егремонт.
7. Понеділок, Різдво (перед північчю Всенічна) — Торгилд.
7. Понеділок, Різдво — Ешвил. Радвей.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Крейтенз
9 Середа, Стефана — Сифтон.
13 Неділя — Гресленд.
14 Понеділок, Новий Рік — Сірейд.
18 Пятниця, Щедрий Вечер — Пено. [illegible] йорд. води 2 год. попол. Егремонт, свяч. йорд. води 3 год. попол. — Торгилд; вечірня і свяч. води 4 год. — Радвей; 11 год. вночі Всенічна — Босотна.
19. Субота, Йордан, 10 год. рано — Федора.
20. Неділя, Івана Хрест. — Редвотер.
27. Неділя — Лакалбіч.

Адреса. Радвей, Алта.
Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ:

21. Субота, Зачаття — Гарленд.
23. Неділя — Пайн Ривер.
30. Неділя — Етелберт.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя Навечір'я Різдва Христового Ривер
6 Неділя, Навечір'я Різдва Христового, 7 год. веч., Повечір'я і Утр. — Пайн Ривер.
7. Понеділок, Різдво — Етелберт.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — — Пайн Ривер.
9. Середа, 3-ий-День Різдва Христ. — Гарленд.
13. Неділя — Драй Ривер.
14. Понеділок, Новий Рік — Богдан.
18. Пятниця, 11 год рано свячення води — Пайн Ривер.
19. Субота, Богоявлення Господнє, 9-та год. рано — Ворд.
20. Неділя Етелберт.
27. Неділя — Пайн Ривер.

По Богослуженню катехизація дітей. Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

16	Н	3	*Н. 26 по З.С.* Прор. Софронії
17	П	4	Велмч. Варвари і Юліяни
18	В	5	†Преп. Сави Освященного
19	С	6	*Николая Чудотворця*
20	Ч	7	Амвросія еп. Медіол.
21	П	8	Преп. Потапія.
22	С	9	*Зач. Прес. Богор. св. Анни*
23	Н	10	*Н. 27 по З.С.* Муч. Мини
24	П	11	Преп. Никона, преп. Даниїла
25	В	12	Преп. Спиридона еп. Триміф.
26	С	13	Муч. Авксентія
27	Ч	14	Муч. Фірса, Левкія
28	П	15	Свщмч. Елевтерія
29	С	16	Прор. Аггея, бл. цар. Теофанії
30	Н	17	*Нед. Праотець.* Прор. Даниїла
31	П	18	Муч. Севастіяна і воїнів його

СІЧЕНЬ:

1	В	19	*Грудень 1951.* Пон. Іиї Печ.
2	С	20	Свщмуч. Ігнатія Богоносця
3	Ч	21	Муч. Юліянії Никоми.
4	П	22	Вмуч. Анастасії Теотонії
5	С	23	10 муч. в Криті, павла еп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ГРУДЕНЬ

22. Субота, Зачаття — Клейр-Кайв
23. Неділя — Фостон.
30. Неділя — Ватсон.

Адреса: Бох 63, Курук, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

22. Субота, Зач. Анна — Кобзар.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя — Грайтбич

По Богослуженню катехизація
Адреса Бох 124 [illegible]
Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ГРУДЕНЬ

9 Неділя — Шевченко.
23 Неділя — Таннит.
30. Неділя — Гамлин.

Адреса: Веллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ГРУДЕНЬ:

23. Неділя — Вор[illegible]лайт.
30. Неділя — Смедел.

Тел. 32.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ГРУДЕНЬ

19. Середа, св. Миколая — Арбакка (храм).
23. Неділя — Сірко.
30. Неділя — Арбакка св. Апостолів.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя перед Різдвом — Сондан.
7. Понеділок, Різдво — Вайта.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Сірко.
13. Неділя — Арбакка св. Апостолів.
14. Понеділок, Новий Рік — Арбакка св. Миколая.
18. Пятниця, Навеч. Богоявлення. Велике водосвяття — Вайта.
19. Субота, Йордан — Сондан.
20. Неділя, Івана Хрест. — Сірко.
27. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ

22. Субота. *Зачаття Богор.* Ув Луки 1: 39-49. 56. Ап. Гал. 6: 22-31. Єван. Луки 6 17-23.

23. Неділя, Гол. 2. УЄ 5. Ап. Ефес. 6: 10-17. Єван. Луки 13: 10-17.

30. Неділя Праот. Гол. 3. УЄ 6. Ап. Колос. 3: 4-11. Єван. Луки 14: 16-24.

СІЧЕНЬ:

6. *Неділя св. Отців. Святий Вечір.* Гол. 4. УЄ 7. Ап. Жид. 11: 9-10, 17-23, 32-40. Єв. Мат. 1: 1-25.

7. Понеділок. *Різдво Христа.* УЄ Мат. 1: 18-25. Ап. Гал. 4: 4-7. Єв. Мат. 2: 1-12.

8. Вівторок. *Собор Богородиці.* УЄ Мат. 1: 18-25. Ап. Жид. 2: 11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.

9. Середа. *Стефана.* Ап. Діян. 6: 8-15, 7: 1-5, 47-60. Єван. Мат. 21: 33-42.

13. *Неділя По Різдві.* Гол. 5. УЄ 8. Ап. Гал. 1: 11-19. Єв. Мат. 2: 13-23.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave
[TH]E HERALD Box 3620 [WI]NNIPEG, MAN.

[Р]ік XXIX. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1952. ЧИСЛО (909) 1

Різдво Твоє, Христе Боже наш, принесло світло пізнання цілому світові, бо ним ті, що звіздам вклонялися, від звізди навчилися покланятися Тобі, Сонцю Праведному, і визнати Тебе, як Схід із неба, Господи, слава Тобі!

(Різдвяний Тропар)

Сьогодні Діва Предвічного народжує, а Земля Недосяжному вертеп підносить, Ангели з пастухами прославляють, а мудреці з звіздою подорожують, бо ради нас народилось Дитя мале, Віковічний Бог!

(Різдвяний Кондак)

Всім нашим Читачам, всім Вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді та всьому Українському Народові бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

РЕДАКЦІЯ "ВІСТНИКА"

УКРАЇНЦІ НЕ [illegible] З МОСКОВСЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

Давніше були натяки, що Українська Православна Церква хилилася до Москви, а послідними часами дехто говорить з натиском, що Українська Православна Церква, то майже московська; що те, що робиться в Українській Православній Церкві, походить з Москви, отже вдійсности се Московська Церква. Однакож таке говорення, се фальшовання Історії.

Українська Православна Церква вважала себе завсігди окремою від Москви. Бо ж вона була вже тоді, коли Москви на світі не було. Київ же був й початком й осередком християнства ще від Володимира. Традиція говорить, що ап. Андрей був на Київський горах, а не в Москві. Те все Українці памятали.

Коли Татари знищили Київ, то київські митрополити перенеслися 1299 р. на північ до Володимира, а 1325 р. до Москви, однакож і там звалися Київськими Митрополитами, — не Московськими.

Якже митрополити в Москві почали більше дбати про Московщину, то 1414 р. вибрано для Київа свого митрополита. А хоч Москва після того знов підчинила Київську Церкву Московському митрополитови, то 1461 р. знов Українська Церква від Московської відділилася. І тоді Москва мала свого окремого Московського митрополита, як голову Московської Церкви, а Українська Церква мала Митрополита свого.

Москва взагалі вважала Українську Церкву окремою, тому її поневолювала, тому її купувала від патріярха, як се сталося 1686 року. Лише грецькому патріярхови була чужою Українська Церква, і тому, коли Москва взяла Українську Церкву в руки, грецькі патріярхи знають вже лише одну Московську Церкву, як Церкву Московської держави. Двох окремих Церков вони вже не хочуть знати.

Коли Богдан Хмельницький задумав 1654 р. вязатися з Москвою, щоби ратувати себе перед Польщею, то українське духовенство сильно противилося. Сам митрополит Сильвестер Косів голосно заявив, що хоч гетьман з Москвою звяжеться, то Косів буде жити з своїми людьми незалежно від Москви. І так українське духовенство ще 32 роки, доки могло, Москві опиралося.

І хоч опісля Москва Українську Церкву поневолила, то всеж в Україні жила свідомість, що вони мають свою Церкву, і де лише могли, то тую свідомість виявляли.

Та вже найголоснійше се виявилося після 1917 року, коли революція розбила царську силу. Тоді Українці відбирають свою Церкву від Московської, не зважаючи на проклони московських епископів. І та оборона своєї Церкви була така геройська, що за неї погинуло багато українських епископів, багато священників і вірних. **Се якраз мученики Української Церкви, що дали своє життя в її обороні.** І тому, що се була Українська Церква, большевики її знищили, а Московську зоставили, хоч яка там вона є.

Так отже звязування Української Православної Церкви з Московською, се свідоме і злочинне перекручування Історії. І тому до тих пояснень, що дотепер були, й отсе пояснення долучується.

СЕРБСЬКА СОВІСТЬ О БОЖІЙ ВЛАСТИ НАД ПРОСТОРОМ І ЧАСОМ

(Перевід з сербського).

"Божа є земля і все, що на ній", сказано в Святому Письмі Божому. І ще: "Господи, Твій є день і Твоя є ніч".

Що ті два вислови говорять, як не те, що весь простір і весь час, який нам даний, маємо вважати за Божу власність і присвячувати їй Богу.

Православна Церква майже дві тисячі літ пригадує своїм народам Христові слова: "Дайте цареви що царське, а Богу що Боже". Дайте Богу щиро, бо нещирого Бог не приймає. А цареви (державі) хоч і нещиро, але всеж мусите дати.

Боротьба за простір і боротьба за час. Люде провадять боротьбу з людьми за простір. І люде провадять боротьбу зі смертию за життя. Бо одні люде забирають другим поле, або державу, а смерть вкорочує час їх життя.

В людській душі знаходиться зерно безсмертности і безмежности, тому чоловік дорожить часом і простором. І коли б дати чоловікови всю землю і продовжити вік на тисячі літ, він ще не був би вповні вдоволеним.

Своє бажання безсмертности і безмежности він різко виявляє впертим поширюванням свого простору і свого віку.

В тім стремлінню найбільше виявили себе дві штуці — воєнна і лікарська.

Сербський нарід, вихований своєю матірю Церквою, знає, як простір і час даний йому Богом присвячувати Богу. І тому Серби від непамятних часів відповідали на такі питання:

Чия отсе хата? — Божа і моя.
Чия отсе нива? — Божа і моя.
Чия отсе держава? — Божа і моя.
Чиї отсе діти? — Божі і наші.

Так все, що занимає простір, Серб признає Божим і своїм. Бог є для нього Господарем світа, Властителем і Провідником всего.

Ставши християнами Серби здобули дар надзвичайної проникливости і відріжняють поверхове від глибокого і дійсного.

Чому ж Серб від віків ставив хрести на загородах, на нивах, в виноградниках? Чому окроплював свяченою водою свій дім, комору, обору, керницю?... Тому, що він признавав Бога дійсним Властителем всего, а себе уважав гостем і подорожним.

Отже весь простір признає сербський нарід Божою власністю. Таксамо і час.

Божа є осінь і зима, весна і літо. Божий є кожний день, кожна мінута і секунда. Як Бог дає людям і народам простір, так дає їм і час, дає довжину віку своєю волею. Бо Він цар вічности і цар часу. І нема суперника, який міг би слушно сказати: "Боже, се не твоє, але моє."

Своїми святами і святочними звичаями впродовж довгих літ, своїм моральним розуминням і своєю вмілістю сербський нарід виявляє своє признання, що Бог є Царем часу. Згадайте, як се виявляється на Різдво і Великдень, на Вознесення, Зелені Свята, Воздвиження Чесного Хреста і менші свята. Яка чистота і величність з тим звязана. Вона Богу присвячена.

Коли Серб живе довго, то каже: "Божа воля". Коли вмирає молодим, каже так само: "Божа воля".

Ясним своїм зором і глибокою свідомістю сербський нарід зрозумів, що все Боже, — і простір і час, який чоловік має, він дістав від Бога. І зрозумів також, що ніякий простір ні довгота часу не може його вповні вдоволити поки він живе, і тому він підносить [illegible] душу до Бога, до тих висот, що є понад простором і часом, — до царства безсмертности і безмежности.

Таке розуміння Божого володіння над простором і часом зробило Серба рішучим борцем за правду і справедливість і недоступним для брехні і насильства.

К. П.

ПРОКЛІН СПОВНИВСЯ

Було се в селі Павловій, пов. Ярослав, в Галичині. По минулій війні Поляки хотіли те село зробити чисто польським, отже одних українців виселювали на Схід, а других до західної Польщі.

Хто забирався, той лишав що мав, і зараз забирали все місцеві Поляки.

Отже нім ще забрався з своєї хати і господарства один Українець (імени його тут не подаємо), місцевий Поляк вважав себе вже властителем господарства і загнав пасти свою худобу на город, чи коло хати.

Якже давна властителька з хати забирала [illegible], то в розпуці сказала на пороз[illegible]: "А щоби грім тут ки вдарив [illegible]"

Вийшовши спинилася на [illegible] другому селі і зараз польський [illegible] сюди таку вістку:

Ледви та родина з свого [illegible]ства вийшла, як надійшла маленька хмара і грім вдарив та запаляв [illegible] шприю коло стодоли. Польське [illegible] [illegible] було, огонь загасило. І вістку принесли опісля і другі люди з [illegible] родині, що [illegible]

Нахабний Поляк, що рад був ону не господарство забрати, побачив [illegible] [illegible] Божий і [illegible] [illegible] важився забирати [illegible]

[illegible] прислали [illegible] до своєї рідні в Канаді [illegible] господарства забралися.

В.

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXI.

НОВІ ПОДРУЖНІ КЛОПОТИ

Тут оповідає о. Пристай довгу історію з дрібними подробицями, що були би менш інтересні, і ми передаємо з тої історії найважнійше і більш інтересне.

Коли прийшов до священика, застав тут громадку гостей. Був учитель з Комарна і його непосидюча і непривітна жінка, яку Пристай зве "госпожею", була сестріниця пароха, Катерина, була дочка дальшого пароха, Маня. Все було наперед хитро упляноване і ходило про те, щоби Пристая звязати з Манею. І про Маню в Споминах читаємо:

Маня була назагал пересічною дівчиною. Середного росту, мала гарну поставу, русяве волосся, білі личка з природними румянцями і пропорціональний, себто дуже рівномірний носик. Була надзвичайно скромна і природна в цілій своїй поведінці. Не мала ніяких примх, що ними чимало дівчат любить "пишатися". Нічого штучного не було ні в її рухах, ні в її мові. Вона могла подобатися кожному зрівноваженому хлопцеви. А таким був також я, бо мав вже 29 літ. Ш[illegible] Маня своєю вродою могла б [illegible]вати деяких хлопців і [illegible] [illegible] о вони роєм літають за нею.

[illegible]лося, що вона може почуватися щасливою. На ділі не було так. Хоча в її родині були навіть капітульські прапати, Маня не була щаслива і була бід[illegible] [illegible] ніж селянська дівчина незаможних батьків. А вину за те поносили її [illegible]

[illegible] оповідає, як хитра "госпо[illegible] [illegible] щоби Пристай загостив [illegible] Мані, хоч Пристай не був [illegible] Його завезла туди "госпожа" [illegible] Мані був священиком в Брині. [illegible] "госпожу" й Маню вихав [illegible] Мані до залізничої стації [illegible] в Споминах

Вже на дворці в Боднарові я відчув [illegible] ння побачивши бідненький ві[illegible] [illegible] соромився б їхати заможнішим [illegible] І маленькі коники збідовані [illegible] до візка "допасовані" [illegible] мешкання священика [illegible] будя, в якій не мешкав би [illegible] ший халупник. Напере[illegible] були [illegible] віконця, що мали по чотири [illegible] був отвір, наче діра в мурах [illegible] (двері). Зігнувшись вдвоє, я опи[illegible] [illegible] нижче (в хаті)

[illegible] Я. жив в Брині біля півкопи [illegible] той час постарілося приходство [illegible] мання священика), а з ним о. Я. [illegible] жина, не запримічуючи того [illegible] о їм того кому пригадати. Вони [illegible] вали в сусідів, бачили тільки па[illegible] не бачили світа і привикали [illegible] ше до свого убожества. Але в [illegible] молоденька дочка і два сини, [illegible] сть потребує чогось нового..

Парохіяне побудували нову резиденцію [illegible] тільки треба було викінчити, але о. Я. [illegible] шився...

А господарство:

На дворі стояли якісь сани, що по[illegible] кропивою і травою. Віз був [illegible] дин. Не видно ні плугів, ні борін [illegible] поріс бурянами. Подібне було кру[illegible]

[illegible] шого опису видно, що батько Мані був чоловіком негосподарним, ма[illegible] дух[illegible]чим, отже і Мані не міг виховати як треба би. Один син був волоцюгою, другий священиком, той був гарним чоловіком. А Маня вийшла замуж за [illegible] пияницю, що побивав її

Вирвавшись звідти о. Пристай вже сюди не вертався і рад був, що позбувся другого клопоту.

КУЛЬТУРНІСТЬ І НЕКУЛЬТУРНІСТЬ

Говоримо про культурність і некультурність людей, але не всі точно розуміють як і чим виявляється кільтурність і некультурність.

Культурними, або некультурними можуть бути не тілько поодинокі люде, чи родини, але і цілі держави. Історики кажуть, що держава може бути сильна, багата, але культурною її ніхто не вважає. Інша може бути мала, слаба, убога ,але притім буває дуже культурна.

Саме багацтво не є культурністю. Гроші в банку не є культурністю. Велика хата не є культурністю. Великий автомобіль не свідчить про культурність його їздця чи властителя. Великими автомобілями їздять також пияки, злодії, ошуканці. Великі доми мають нераз люде скупі, самолюбні, нещирі.

Культурність, се добра і щира воля людей. Добре серце, співчуття до других, готовість другим помогати, се культурність. Вирозумілість, необразливість, терпеливість, розсудок, се культурність.

Українці віддавна славилися гостинністю. Хто зайде до них, то не хочуть його голодним з свого дому пустити. Се культурність.

Коли діти щиро про своїх старих родичів дбають, а ті їх за те благословлять, — се велика культурність.

Приймає хтось до свого дому сироту і дбає як про свою дитину, се культурність.

Вживає хтось свого майна на поміч потребуючим, на добро свого народу, се культурність.

В кого нема гордости, нема нерозумних [illegible], в кого є поміркованість, [illegible], той культурний.

Х[illegible] [illegible]чуває потреби других, їх бі[illegible] їх недостачі, і по змозі їм по[illegible] той культурний...

Христос означив культурність, коли [illegible] про Послідний Суд. До добрих [illegible] Я був слабий, ви мене відві[illegible] [illegible] в дорозі, ви мене приняли; [illegible], ви нагодували; був на[illegible] [illegible] одягнули... Се значить: [illegible] на кожнім кроці, от[illegible] [illegible] мене!

[illegible] любні, лакомі, твердосердні, немилосердні, скупі, не є культурні, [illegible] були і дуже багатими.

[illegible] той, хто і без майна [illegible]. Хто добрий, щирий, з ким [illegible] жити і працювати.

Людська щирість, людська доброта, [illegible] майно, якого за найбільші гро[illegible] [illegible] жна купити.

[illegible] я колись, що в малім місточку [illegible] широко відомий англій[illegible] [illegible]. І раз відвідали його [illegible] люде, які його особисто не не знали і сказали вони йому: "Познакоми нас ще з своїми найлучшими [illegible] яких тут маєш і з якими ра[illegible] сходишся."

І він повів їх до старих, невчених і небагатих людей. Опісля сказав їм.

Се мої найлучші приятелі. Вони такі добрі, такі щирі, такі гідні, що коли я їх побачу і з ними поговорю, то мені хочеться жити і працювати. Вони дають мені силу до праці, вспокоюють мої думки [illegible]. Се люде, що в їх серцю нема облуди."

Ось як треба культурність розуміти.

К. П.

Казав св. Василій, що є люде, що є християне, які ніколи Євангелії не читали (неписьменні), в їх домі нема Євангелія на столі, але Євангелія є в їх душі і в їх життю.

ВЕЛИКИЙ ТВІР ПРО БІБЛІЮ

Коли Лютер колись заявив, що нехай кожний чоловік читає Біблію і толкує її собі, то здавалося, що се дуже розумний вислів. Але час показав, що воно не так. Коли кожний протестант почав толкувати Біблію своїм розумом і своїм нерозумом, то повстали сотні сект і кожна запевняє, що аж вона знає всю правду.

До таких сект пристають і нині деякі одиниці з українців і кожний з них так само каже, що аж він здобув всю правду. Се звичайно дуже темні одиниці, що в життю нічого поважного не читали і не навчилися поважно і здорово думати. Вихопивши кілька "стихів", які висуває їх секта, такі знавці "думають, що їм відкрилися всі біблійні правди. І носяться вони з тими "стихами" та осмішують себе перед розумними людьми, а то і перед власними дітьми.

Буде тому 10 літ, як пресбитеріянський вчений, др. Джордж Батрик став на тому, що треба повного пояснення до Біблії, яке звело би на одну стежку тих, які кажуть, що добре Біблію розуміють, але кожний толкує Біблію на свій лад.

Так почали протестанти приготовляти великий твір "Толкователь Біблії", що має вийти в 12 томах. Має він обнимати 10,000 сторін, і над його приготованням має працювати 146 протестантських вчених. Дотепер працювали над тим твором сім літ, а ще треба працювати. Вийшов доперва один том (пояснення Єван. Матея і Марка), а на видання всіх томів треба шість літ

Ті, що матеріял приготовляють, належать до 25 ріжних сект. Ціле видання буде коштувати понад один міліон долярів, а кожний том буде продаватись 8 до 9 долярів.

Такий твір мав би показати всім сектантам в чім саме шукати біблійної правди; мав би показати, що правда не в окремих "стихах", не в окремих словах і реченнях, але в тім релігійнім дусі, що випливає з цілого змісту Біблії

Чим супроти такої праці являється наш сектант, що озброївся в кілька "стихів" і думає ними світ завоювати. Він подібний до того, що серед темної ночі [illegible] сто кроків від морського берега і думає, що він вже знає всі морські простори, всю глибінь моря і всі морські тайни. Не знає він навіть того, що він нічого не знає. . . .

СЛОВА ПАПИ АДРІЯНА ШЕСТОГО

Протестантизм був твором римських папів, окремо ж папи Льва 10-го, який казав, як історія оповідає, що "байки про Христа поплачуються".

Великий моральний занепад в Римській папській Церкві був причиною, що Лютер виступив проти папи, відлучився від Римської Церкви і так повстав протестантизм.

„Про той занепад в Римській Церкві писав папа Адріян 6-ий в 1523 році:

"Ми явно признаємо, що Бог наслав кару на свою Церкву за гріхи людей, особливо за гріхи священиків і пралатів (висших церковних достойників) ... Ми знаємо, що багато з того, що мусить уважатися за страшне, ділялося в тій Святій Столиці".

Найстрашнійший занепад в Римській Церкві був в 10-ім віку, коли Володимир приняв християнство, але і в 16-ім віку не було добра, як бачимо зо слів Адріяна.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

НАРОДЖЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

Народження Ісуса Христа сталося так: Коли Його матір Марію заручено з Йосипом, то перше ніж зійшлися вони, виявилося, що вона має в утробі від Духа Святого.

А Йосип, муж її, бувши праведний, й не бажавши ославити її, хотів тайкома відпустити її.

Коли ж він те подумав, ось явивсь йому ангел Господній у сні, промовляючи: "Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, жону свою, бо зачатее в ній — то від Духа Святого.

І вона народить сина, ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів.

А все це сталось, щоб сповнилося пророком від Господа сказане, який провіщае:

"Ось діва в утробі зачне, і Сина народить, і назвуть Його Еммануїл, що в перекладі є: З нами Бог".

Як прокинувся ж Йосип зо сну, він зробив, як звелів йому ангел Господній, — і прийняв він жону свою.

(Мат. І: 18-24).

І трапилося тими днями, — вийшов наказ царя Августа переписати все населення

Цей перепис відбувся вперше тоді, коли владу над Сирією мав Квіриній.

І всі пішли записатися, кожен до міста свого.

Пішов теж і Йосип із Галилеї, із міста Назарета, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Вифлеєм, бо походив із дому та з роду Давидового, щоб записатись з Марією, з ним зарученою, що була вагітна.

І сталося, як були вони там, то настав був її день породити.

Й породила вона свого первенця Сина, і Його сповила і до ясел поклала Його, — бо в господі їм місця не стало.

А в тій стороні були пастухи, що пильнували на полі, й нічної пори вартували отару свою.

Аж ось ангел Господній з'явився коло них, і Слава Господня осяяла їх. І вони перестрашились страхом великим.

Та ангел промовив до них: "Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім.

Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, що Він Христос Господь.

А ось вам ознака: Дитину сповиту ви знайдете, що в яслах лежатиме".

І ось раптом явилася з ангелом сила велика небесного війська, що Бога хвалила й казали:

"Слава Богу в висоті, і на землі спокій, на людях благовоління!"

І сталось, коли ангели відійшли від них в небо, пастухи зачали говорити один одному: "Ходімо до Вифлеєму й побачимо, що сталося там, про що сповістив нас Господь".

І пішли, поспішаючи, і знайшли там Марію та Йосипа, та Дитятко, що в яслах лежало.

А побачивши, розповідали, що про це Дитятко їм сказано.

І всі, хто почув, дивувались тому, що їм пастухи говорили.

А Марія оці всі слова зберігала, розважаючи в серці своїм.

Пастухи ж повернулись, прославляючи й хвалячи Бога за все, що почули й побачили, так як їм було сказано.

(Луки ІІ: 1-20).

Коли ж народився Ісус в Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то ось мудреці прибули до Єрусалиму зо Сходу й питали: "Де народжений Цар Юдейський? Бо на сході ми бачили зорю Його, й прибули поклонитися Йому".

Й як зачув це цар Ірод, занепокоївся він, і з ним увесь Єрусалим.

І вібравши всіх первосвящеників і книжників людських, він випитував в них, де має Христос народитись.

Вони ж відказали йому: "В Вифлеємі Юдейськім, бо в пророка написано так:

"І ти, Вифлеєме, земле Юдина, не менший нічим між осадами Юдиними, бо з тебе повстане Володар, що буде рядити народом Моїм ізраїльським".

Тоді Ірод покликав таємно мудреців, і докладно розпитувався в них про час, коли появилась зоря.

І він відіслав їх до Вифлеєму, говорячи: "Ідіть і пильно розвідуйтеся про Дитя; а як знайдете, сповістіть мене, щоб і я міг піти й поклонитися Йому".

Вони ж царя вислухали й відійшли. Й ось зоря, що на сході вони її бачили, ішла перед ними, аж прийшла й стала зверху, де було Дитятко.

А бачивши зорю, вони надзвичайно зраділи.

І ввійшовши до хати, знайшли там Дитятко з Марією, Його матірю. І вони впали ниць і вклонились Йому. Й відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому дари: золото, ладан та смирну.

А вві сні остережені, щоб не верталися до Ірода, відійшли вони іншим шляхом до своєї землі

Як вони ж відійшли, ось ангел Господній явився у сні Йосипові та й сказав: "Уставай, візьми Дитя й матір Його, й утікай до Єгипту, і там зоставайся, аж поки скажу тобі, бо Дитяти шукатиме Ірод, щоб Його погубити".

Й він устав, взяв Дитятко й матір Його уночі, та й пішов до Єгипту.

І він там зоставався аж до смерти Іродової, щоб збулося сказане від Господа пророком: "З Єгипту покликав Я Сина Свого".

Спостеріг тоді Ірод, що мудреці насміялися з нього, та й розгнівався дуже, й послав повбивати у Вифлеємі й по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше, по часу, що його в мудреців він був випитав.

Тоді справдилось те, що сказав Єремія пророк, промовляючи:

Чути голос в Рамі, плач та ридання велике: Рахіль плаче за дітьми своїми, й не дається розважити себе, бо нема їх".

(Мат. ІІ: 1-18).

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Смиренний Іларіон, з Божої ласки Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді, до Всечесного Духовенства та всіх Боголюбивих вірних, — —

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

"Слава Богу в Висоті, і на землі спокій, на людях — благовоління!" (Лука 2. 14).

Коли народився Спаситель світу, Ісус Христос, то Ангели на Небі радісно й велично заспівали: "Слава Богу в Висоті, **і на землі спокій,** на людях — благовоління", і цим радісним співом проречи всьому світові, що Народжений принесе Богові славу величну, а людям правдивий **спокій.** І з того часу, коли вперше розлігся на землі цей пророчий спів, людність з глибокою вірою й гарячою надією безперестанно чекає свого найбільшого щастя на землі, — животворящого спокою. І [illegible] чекає й виглядає Його, найдорожчого свого гостя, спокою, що так [illegible] сходить на нашу грішну землю

Спокій, мир — це те найб[illegible], найбільше, що Народжений Христос приніс нам з Собою на землю. Найбільше й найбільше, бо понад мир, понад спокій немає в світі нічого [illegible]. Люди ще споконвіку [illegible] шукали собі щастя, кидаються до всього, в [illegible] думають знайти його, але [illegible] знаходили щастя більшого й правдивішого, як спокій, як мир [illegible] віддавна всіма наймудрішими людьми спокій уважається за правдиве, найбільше щастя скрізь, — і в окрем[illegible] і в родині, і в цілого народу

Але спокій не приходить до нас сам собою, — його треба розумно [illegible] жити, його треба трудом за[illegible]. Щоб настав правдивий спокій між [illegible]ми, треба для того багато попра[illegible]ти, виготовити добрий родючий ґрунт для нього, бо в якому-будь ґрунті він не прийметься. Для спокою потр[ібні] миротворці.

Спокій добувається на землі н[айпер]ше й найбільше любовю та правдою. Усе Своє життя на землі Христос був втіленою любовю. Й Сам показав нам, як справді належить любити свого ближнього, свого брата, любити вбогого, немічного, хворого, обездоленого й кожного покривдженого. Що більше любови між людьми, що більше живуть вони правдою, то більше між ними й спокою, цебто правдивого щастя, бо щастя — то спокій. Любов і Божа правда родять спокій. Як без доброго зерна не буває щедрого врожаю, так без правдивої любові й життя за Божою правдою не настане спокою. Сійте ж любов і пожнете спокій!

Та люди забувають віковічні Божі накази, й часто сіють гнів та незгоду поміж собою, і цим отрутним зерном переповнилась наша земля. Гнів неминуче родить недолю та сльози, гнів неминуче приносить нещастя. Апостол Павло мудро заповів нам: "Сонце нехай не заходить у вашому гніві!" (Ефес. 4. 26); цебто, коли ми гніваємося, коли ворогуємо, то щоб гніватись не довше, як до заходу сонця. Але люди, у своїй жорстокій запеклості, цього заповіту часто не слухають, і тому занепала любов на землі, Божа Правда потоптана, пішов лютий неспокій, — і кривдою покрилась уся наша земля беззталанна... Господь створив землю так, що вона може існувати тільки любовю та Його Правдою, а світ це забуває. Забуває людство й іншого мудрого наказа того ж Апостола: "Коли ви гризете й їсте один одного, то глядіть, щоб не знищили ви один одного" (Гал. 5. 5). Це про нас мудре слово Апостольське!...

У радісний день Христового Народження шлю вам усім своє щире й сердечне: "Христос рождається!" Збільшімо ж усі свою любов один до одного, живімо Божою Правдою, а тоді за цим неминуче прийде спокій, за яким ми прогляділи вже очі свої.

Усіх вас вітаю зо Святом Божого Народження і з наступаючим Новим Роком, усім вам шлю своє Архипастирське Благословення, й від душі побажання гаряче: МИР УСІМ!

Мир усім нашим Громадам Української Греко-Православної Церкви в Канаді! Живімо всі в повній любові один до одного, живімо всі за Божою Правдою, і Господь поблагословить нас животворящим спокоєм. А в спокої Церква наша розквитне й пошириться

Мир і всім тим, що повиїздили на працю по різних чужих сторонах, мир усьому українському розсіянню, — на Святий Вечері я душею своєю буду і з вами всіма, гаряча молитва моя буде й за вас!

Христос рождається, а з Ним прийде [на землю] спокій та радість усім! Надходить Новий 1952-ий Рік, і нехай він оновить і наше життя на краще!

Христос Рождається, славіте Його!

†Іларіон,
Митрополит Винипегу і всієї Канади.
Року Божого 1952-го, січня 7-го дня;
на день Народження Христа, Царя [Спо]кою.

СВЯТО РІЗДВА ХРИСТОВОГО

"Приношу вам радість велику, що буде всім людям". (Лук. ІІ: 10).

Різдво Христове — це свято радости. Сповіщаючи пастирів про народження Ісуса, ангел промовив: "Не бійтеся, ось бо приношу вам радість велику, що буде всім людям. Бо народився вам сьогодні Спас, що є Христос Господь" (Лук. ІІ: 10-11). Не бійтеся, а радійте, бо народився Той, котрий відкупить вас від гріха й загибелі.

Ото ж ви, що сумуєте — хай лице ваше проясниться, а ви, що плачете — хай сльози ваші просохнуть. Бо народився Утішитель, перед Котрим ніякий смуток не устоїть, народилось Дитятко, яке весь світ звеселило.

Різдво — це свято Любови!

Євангелист Іван говорить: "Так — бо полюбив Бог світ, що Сина Свого єдинородного дав, щоби кожний віруючий в Нього не погиб, а мав життя вічне".

Так полюбив Бог світ... Любовю всесильною, всеохплюючою, всеосвячаючою... Любовю, перед якою все уступає, навіть найбільша провина. То ж веселітесь нині всі, бо Любов Божа, яка стала Тілом і народилась від Діви Марії, змила з вас провини ваші.

Різдво — це свято Спасіння.

Стоїть у Святім Письмі, що "Бог післав Сина Свого на світ,... щоби спасся Ним світ... І хто віруватиме в Нього, та охреститься, — той спасеться". То ж веселітеся нині всі віруючі, припадайте з чистим серцем перед Новонародженим Спасителем світа, бо Він дарує вам нині ласку велику, дарує — Спасіння!

Різдво — це свято Життя!

"Я прийшов на світ, щоби кожний, хто вірує в Мене, мав життя вічне", — каже Христос. "І кожний, хто вірує в Мене, не вмре ніколи, бо я джерело життя!" Ото ж веселітеся всі ви, що боялися смерти, бо народився Той, хто смерть подолав і поставив над нею Ангела Життя!

"Не бійтесь, ось бо приношу вам радість велику!"

Дорогі Брати й Сестри! Ангел не тільки пастирям приніс ту радість велику, приніс її й нам кожному зокрема й всім разом. Він приніс її також нашому Народові, який так прагне світла Правди і Справедливости, світла Волі. То й до українського народу ангел кличе: "Не бійтеся, ви, що поневолені й понижені, ограблені й осміяні, обсуджені й покривджені, — небійтеся, бо народився вам Захистник і Утішитель. Він виведе вас з неволі, скине з ваших рук кайдани

Та щоб це сталося, мусимо спішити на стрічу Новонародженого, як зробили це пастирі вбогі, та як зробили це три мудреці зі Сходу. Мусимо поклонитися Йому й зложити наші дари. А найцінніший дар — це серце чисте, серце повне Любови й Братолюбія, серце необлудне

Хай отже цьогорічне свято Різдва Христового буде для всіх нас святом душевного відродження. Хай Мир, Любов і Братерство запанує між всіма нами. Хай віра в краще майбутнє наповнить наші серця.

Христос Родився!

ШЕВЧЕНКО НА РІЗДВО

На засланню був Шевченко, в неволі, коли надходило Різдво. І полетів він думками на Україну, до свого народу, нагадав як там святкували, як святкують. Весело там, радісно. Дзвони загудуть, до церков нарід буде збиратися... А він? Які свята будуть в нього. І гірко задумався...

Немає гірше, як в неволі
Про волю згадувать... А я
Про тебе воленько моя
Отже нагадую...

І пише він різдвяний лист-вірш до свого щирого приятеля, і журбу свою перед ним розкриває, каже:

Не до дому в ночи йдучи
З кумнної хати,
І не спати лягаючи
Згадай мене брате.
А як прийде нудьга в гості
Тай на ніч засяде,
Оттоді мене мій друже
Зови на пораду.
Отоді згадай в пустині,
Далеко над йорем,
Свого друга веселого,
Як він горе боре ..
На дворі бач
Наступає Свято —
Тяжко його друже-брате
Самому стрічати
У пустині... Завтра рано
Заревуть дзвінниці
В Україні; завтра рано
До церкви молитись
Підуть люде; завтра ж рано.
Завне голодний
Звір в пустині і повіє
Ураган холодний...
І занесе піском, снігом
Курінь мою хату,
Оттак мені доведеться
Свято зустрічати!...

Так Шевченко святкував, — з сумом, з сльозами. Плакало його серце. Але дійсне велике Свято було в його душі. Його сльози, його туга, його плач був певно тим найбільшим дарунком народженому Христови, який лише може принести гідний християнин. І Христови і свому Народови.

Будні дні є для нас, хоч і під опікою Божою, а дні Святочні маємо присвятити Богу. Святочні дні, се та Велика Вечера, яку згадує Христос, де багато було званих, але мало вибраних.

Шевченко належить до вибраних. Він хотів почути різдвяні дзвони; він хотів йти з людьми до церкви молитися, а коли вороги не пустили, він гірко сумує.

Не тому сумує, що не зможе з людьми забавлятися, але тому, що не почує дзвонів, що не піде разом з людьми до церкви. Тим він і нам показує в чім лежить гідне святкування.

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД В АМЕРИЦІ

Що моральна сторона життя в Америці щораз більше занепадає, на те вже звертав дехто увагу десятки літ. Занепадає воно в одиниць, в родинах, в життю громадськім, в школі, — занепадає в життю від долини до гори.

Тепер католицькі епископи по своїх нарадах в Вашингтоні видали заклик з осторогою, де кажуть, що нинішний занепад подібний до того, що був колись в Римській Державі, і який ту державу знищив. Кажуть, що подібно і нинішний занепад може американську державу знищити.

Звертають увагу, що почуття морального обовязку занепало в тих, що є в проводі держави і взагалі в тих, що відвічальні за стан держави. Такі не дбають, щоби свої обовязки чесно і гідно виконувати. Багато є брехні, неправди. Окремо та брехня показується в часі виборів.

Коли той занепад не спиниться, то матеріяльні достатки Америки не врятують.

Голосуючий загал повинен би мати той занепад на увазі і міг би багато лиха направити вибираючи гідних і певних людей.

Той занепад, та нечесність є і в людей на державних становищах, є в торговли, в школах і в загальнім громадськім життю

Слушна і конечна осторога, але чи її хто послухає? Такі остороги чути було і в давній Римській Державі, але то були остороги одиниць, а загал робив те, до чого привик аж доки не прийшла катастрофа. Як пияк пе аж поки всего не промарнує

Історики кажуть, що коли загал почне сходити на дрантя, то тяжко його спинити. Він не хоче одиниць слухати, каже: "Хиба ми всі дурніші від того одного, чи двох, чи трох, що нам щось говорить?" І серед такого загалу кожна найгірша справа має своїх оборонців, своїх адвокатів, а добра справа має завзятих противників.

Але між давною Римською Державою, а нинішною Америкою (а певно і Канадою) є ріжниця. Тоді життя занепадало морально само собою, до чого причинялося багацтво висшої верстви. Тепер є додаткова сила, що веде до занепаду, — "невидима рука", що пляново до занепаду веде. Се люди зі своєю окремою політикою (про яку голосно не говорять), яким ходить про те, щоби загал здеморалізувати, довести до банкроцтва, а тоді все забрати в свої руки. Отже остільки гірше...

ПРОТОКОЛ

Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувся 8–9 серпня, 1951 року, в місті Виннипегу, Ман., в салі Роял Александра Готелі.

(Докінчення).

п. П. Ткачук. Дійсно, здоровля о. Савчука не дозволяє йому зараз працювати. Пропоную вибрати о. Савчука й зараз же дати йому відпустку на так довгий час, як того вимагатиме його здоровля.

Судля Арсенич. Ми не можемо жадати проти волі о. Савчука, щоб він прийняв будьякий уряд. Найкращою вдячністю з нашої сторони буде, коли ми звільнимо його від обовязків. Це мабуть найбільша форма нашої вдячности. Але, звільняючи його, ми повинні запевнити його життєві средства бодай на один рік. Ми починаємо новий етап у нашій Церкві. Ми не самітні. У нас є Владики, міцне церковне тіло; маємо твердий ґрунт і на нього опираємося. Ми бачимо зріст людей, на яких можна покладатися. Думаю, що хоч із жалем, але о. Савчук повинен бути звільнений на один рік зо становища із збереженням йому платні, а коли на це потрібна згода Владики, просимо, щоб Владика таку згоду дав.

п. І. Р. Соломон. Коли номінацію не прийнято, остається в силі внесок.

о. Є. Грицина. Бачу велику трудність. Праця о. Савчука на протязі 32-х років була надзвичайно тяжка. Церква була для нього життям, і Собор не сміє погодитися на його резиґнацію. Коли о. Савчук не приймає номінації, він нехтує соборноправність. Без о. Савчука наша будуччина — темна.

Судля Арсенич ставить внесок. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді співчуває прот. о. д-ру Савчукові в його перепрацюванню і в слушнім бажанню довшого відпочинку, вільного від обовязків у проводі Церкви, і, як вияв вдячности, дає йому відпустку на один рік із дотеперішньою платнею і користуванням із помешкання через увесь час його відпочинку. Коли потрібно апробати правлячого Владики, щоб увільнити о. Савчука від обовязків Священнослужіння в протязі того часу, так Собор просить потрібної апробати."

Цей внесок підтримує п. Дудар. Внесок Собор приймає одноголосно.

Митрополит Іларіон. Ви поставили мене зараз в тяжкий стан. Звільняти Священика від священослужіння можу лише я. Найліпше було б, щоб Собор обрав о. Савчука, а я вже своїм рішенням дав би йому відпустку і все інше. Волю Собору я приймаю. Але в справі відпустки, я б не відпустив о. Савчука ще до місяців три, до налагодження справи, а відносно відпустки — ми б його ділилися з о. Савчуком.

Суддя Я. Арсенич. Нема сумніву, що звільняти Священика від його священичих обовязків може Єпископ, і ми цю справу лишили на совісті о. Владики. Але Собор не має права накладати на о. Савчука додаткових обовязків. Собор зробив би цим велику кривду о. Савчукові, на яку він не заслужив.

п. І. Р. Соломон. Вважаю, що прийнятою резолюцією ми звільнили о. Савчука від кандидування на голову Президії Консисторії. Номінаційна Комісія це передбачувала й тому склала такий склад Консисторії: Голова Президії Консисторії — о. Є. Грицина, **Духовні Члени Консисторії:** о. І. Дмитрів, о. Ф. Керницький, о. П. Стефюк, о. Ф. Стратийчук, о. П. Самець, о. Т. Ковалишин, о. П. Мельничук і о. М. Боднарчук. **Світські Члени Консисторії:** проф. Л. Білецький, І. Г. Сирник, проф. П. Кондра, д-р І. Верхомин, суддя Я. В. Арсенич, Ю. Стечишин, Л. Томащук, ген. М. Садовський, А. Орищак.

Контрольна Комісія: о. Ю. Туржанський, В. Таський і Н. Боднарчук. **Заступники Контрольної Комісії:** о. Горбай і п. Н. І. Мандзюк.

Церковний Суд: І. Р. Соломон, о. К. Желишкевич, о. С. Герус.

Цей склад Консисторії підтримує п. П. Лазарович.

о. Кульчинський. Роблю внесок, замість о. Стефюка поставити о. Хруставку, щоб була репрезентація Алберти.

І. Р. Соломон. Пояснює чому не слід цього робити.

Запропонований Номінаційною Комісією склад Консисторії Собор приймає одноголосно.

п. Т. Гуменюк. Просить о. Кудрика сказати слово.

о. Кудрик (Підходить до стола Президії Собору під рясні оплески). Я зовсім не сподівався, що мене покличуть до слова. Дякую за оплески і за прихильність. Бажав би, щоб здоровля о. Савчука поправилося й щоби за рік він вернувся на те місце в Церкві, яке йому належить. Радий, що наші справи полагоджуються. Я працював щиро для Церкви і далі буду нею клопотатися. Справа мого виборів потребує не багато думання, пере[illegible] і міркування. Складаю вам побажання всього найкращого.

п. Ю. Стечишин. Ставлю внесок, щоб резолюції, які ще не були читані, [illegible] підчас бенкету.

Підтриманий внесок о. Т. Ковалишиним [illegible] одноголосно.

[illegible] Прошу Митрополита [illegible] закрити наш Собор.

[illegible]

[illegible] можете сказати: "Це день, що сотворив його Господь, [illegible]"

[illegible]

[illegible] Господеві [illegible]

[illegible] Митрополита, оточіть його і підтримайте, щоб ми вернули [illegible], щоб побачили ми Україну і Церкву [illegible] соборною.

Дякую вам, що тут попрацювали. Найщиріше дякую президії, секретарям, делегатам, що брали участь. Прошу всіх на місцях передати від мене благословення і подяку громадам, що прислали на Собор таких добрих делегатів. Дякую і гостям, що численно наш Собор.

Закриваю Собор і прошу відспівати "Достойно Єсть". Всі встають і співають.

Собор закінчив свою офіційну працю о 7.30 увечорі.

Резолюції Собору одноголосно прийняті на спільній вечері 9-го серпня, 1951.

1. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді, вислухавши доповідь Впреп. о. д-ра С. В. Савчука про обставини, що допровадили до приєднання до УГПЦ в Канаді ВПреосв. Митрополита Іларіона і заняття ним найвищого становища в Церкві як Первоєрарха Її, і маючи на увазі, що це останнє могло статися лише через добровільне зречення ВПреосв. Архиеп. Михаїла з цього становища, раніше запропонованого йому, висловлює щиру подяку Владиці Михаїлові, що в імя добра Церкви прийняв на себе служіння Церкві на становищі Єпархіяльного Єпископа, а ВПреосв. Митрополитові Іларіонові — за віддання себе на служіння Українській Греко-Православній Церкві в Канаді."

Вніс о. Ф. Кульчинський, піддержав п. В. Лазарович. Прийнято одноголосно.

2. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді рішає створити при Консисторії відділ, який би проглядав і затверджував проєкти церков, що мають будуватися. Після затвердження проєкту громада повинна будувати свою церкву тільки після цього проєкту."

Вніс п. Ю. Кодак, підтримав о. В. Федак. Прийнято одноголосно.

3. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді постановляє, щоб усі парафії, громади і місії урегулювали в себе винагородження Священиків, беручи до уваги збільшення коштів прожитку."

Вніс о. П. Мельничук, підтримав п. П. Ткачук. Прийнято одноголосно.

4. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді [illegible] громадам [illegible] Священиків за всі уділювані Богослуження навіть у випадках, коли не [illegible] Священика Богослуження не відбулося."

Вніс о. І. Майба, піддержав [illegible]. Прийнято одноголосно.

5. А. 1. "Надзвичайний Собор УГПЦ в Канаді доручає Консисторії перебрати на себе видання офіційного органу УГПЦ в Канаді, створивши для цього колеґію з пяти членів на чолі з духовним членом Консисторії. Колеґія ця відповідає перед Консисторією за напрям і за зміст органу. Зміст мав би поділитися на офіційну і неофіційну частини.

2. Собор уважає за конечне побільшити обєм церковного органу матеріялом науково-богословським.

3. Собор рішає, що в УГПЦ в Канаді видається тільки один церковний орган для [illegible] Церкви.

Б. 1. Собор доручає Консисторії зорганізувати постійно діючу науково-видавничу Комісію для видавання релігійної літератури, богослужбових книжок і підручників для навчання релігії. Комісія складається з пяти членів на чолі з духовним членом Консисторії. Науково-видавнича Комісія відповідає за всю цю працю і можна поширювати тільки таку церковно-богословську літературу, що є нею (Комісією) одобрена."

Вніс о. П. Мельничук, піддержав п. І. Г. Сирник. Прийнято одноголосно.

На вечері п. І. Р. Соломон продовжував збірку на будову Катедри Пресвятої Тройці у Виннипегу. Ця додаткова збірка принесла готівкою $660.00 та деклараціями $125.00. Таким чином збірка на Катедру підчас Собору і вечері принесла готівкою $3,072.00, а деклараціями $1136.00.

Голова Президії Собору:
о. д-р. С. В. Савчук.
Секретарі Собору:
о. Т. Ковалишин. І. Гуцуляк.

ЯК ДІТИ НАВЧИЛИ МАТІР СВОЄ ШАНУВАТИ

Іван Ткач і Настя мали два сини і дві дочці. Обоє були звичайні малосвідомі люде, а Настя була вперта жінка і вдома верховодила. Дітей не могли вони багато навчити.

Але щастям дітей було, що сусід їх, Прокіп, був свідомим чоловіком. Як на фармера, то був він чоловіком незвичайно розумним. Читав багато, цікавився ширшими справами.

Отже там дійсно виховувалися діти Івана і Насті. Бували вони там майже кожного дня, а Прокіп окремо звертав на них увагу і дбав, щоби дати їм те, чого родичі не могли дати. Він казав:

Всі українські діти, то наші діти і мусимо за них всіх дбати. Будуть вони добрі, то для цілої нашої громади, а будуть злі, то всім нам буде і лихо і сором.

Прокіп заохотив Іванових дітей до читання, давав їм книжки, говорив з ними багато. А що сам любив і вмів співати, то і дітей Іванових навчив пісень [illegible]. А діти його слухали і поважали, бо бачили, що він їм добра бажає. Добрі були діти.

Виросли сини поженилися з добрими [illegible] дівчатами і фармерували в дальшій околиці. Віддалася і старша [illegible] за свідомого хлопця фармера [illegible] брати. Лише наймолодша [illegible], була ще при батьках.

**

Як почалася агітація за зміною календаря, то захопила не так Івана як [illegible] жінки, що опамятують [illegible], але Настя була не з тих [illegible] календар подобався. Іван думав [illegible].

[illegible] воно недобре, може [illegible]. Як [illegible] почав він, але На[illegible]

[illegible] Нехай і ми [illegible] говорили [illegible]

Та хто сміявся?

[illegible] Всі сміялися

Я не чув...

Ти не чув? А ти що чуєш? А тепер [illegible] я вже хочу святкувати так [illegible]. Не по всіх людях. Ти ж чув, [illegible] казали, що наш календар некультур[illegible]

[illegible] було з Настею сперечатися.

**

[illegible] латинське Різдво і Настя [illegible] листи до синів і дочки, [illegible] приїхати на Свята, бо вона вже [illegible] святкувати з культурними людьми [illegible] хоче, щоби з неї люде сміялися.

Зацікавилися сини і дочка та зять, коли такі листи прочитали. Зійшлись, порадилися і спільно написали до матері такого листа:

"Мамо! На Свята нас не сподійтесь, бо в час Ваших Свят в нас ще піст. Тай як ми могли би до Вас їхати, коли ми некультурні, бо свої Свята святкуємо. З вас будуть люде сміятися, що ви на культурні Свята нас некультурних запросили. Ви запросіть собі культурних і з ними святкуйте. А ми тут собі зйдемося на наші Свята і будемо святкувати по нашому, так, як колись Ви святкували, як святкували наші діди і прадіди. Так, як наш нарід святкує і як повинні ми святкувати."

**

Два дні перед латинськими Святами дістала Настя [illegible] листа і спочатку не [illegible] Вона [illegible], їй було болюче, [illegible] відрікаються [illegible]. Чи [illegible] Чужі? Але тепер Іванові [illegible]

Я [illegible] таке буде, [illegible] казав [illegible]

Вони дурні, [illegible] перебила Настя, [illegible]

[illegible] на Свята [illegible] Кличу розумних [illegible], з якими разом хоче [illegible]

[illegible]

[illegible] Нехай [illegible] діти хочуть. [illegible] Святкуймо [illegible]

Добре! [illegible] дітям, що ми [illegible] скажи, щоби приїхали на наші Свята.

[illegible] Настя.

[illegible]

**

[illegible]

[illegible] так Вечеру, як [illegible] краю [illegible] колач. Три свічки поставила. Дідух розстелила по цілій кімнаті. В куті стояв сніп. На столі було грубо сіна. Ще й ладану дістала, щоби Святу Вечеру обкадити. Хотіла такою Вечерою перепросити дітей.

Здивувались діти побачивши таку дбалість матери. А коли повечеряли, каже старший син:

Така наша Вечера, мамо, славна, предківська! Хто з чужих таку Вечеру має? І може душі наших предків тут є з нами і бачать, що ми шануємо те, що вони шанували, і благословлять нас. А коли б ми взяли чуже, то воно не наше. Ми до свого маємо право. Нехай чужі шанують своє, а ми своє шануймо. Дав нам Бог такий талан, не закопуймо його, бо за нето маємо відповідати...

Нехай сину, нехай, — перебила Настя, не згадуй більше того. Ми будемо святкувати, як святкували. І рада я, що ви всі зібралися. І Вечера наша [illegible], а ми ваші. Нехай!

Більше балачок про те не було. І поплалися коляди. Так як гарно співалося. Раділи діти, що мати їх послухала. Раділа Настя, що святкує зі своїми, а не з чужими.

А батько мовчав і тільки вдоволено всміхався.

ПРАВА ЧОЛОВІКА І ЛЮДСТВА

Нині багато говориться про "права чоловіка" [illegible] до матеріялізму. Говориться про економічні права, які мають право [illegible] таке вдоволення, якого він хоче.

[illegible] не самим хлібом" [illegible] треба ще морального хліба, морального [illegible], моральної вжитку, [illegible]

[illegible] визначний соціяліст [illegible] Чукочи, як [illegible] великих прав [illegible] він сказав:

"Не досить [illegible] бати [illegible] хлібом, треба ще з [illegible] людей."

[illegible] про права людства, [illegible] Божі права, [illegible] не може Божі права [illegible] вони приписи [illegible] і коли чоловік [illegible] свої закони і [illegible] будувати дім на піску.

КОРОТКІ ВИСКАЗИ

[illegible] православного українця [illegible] повинен бути настольною книжкою [illegible] книжок, його [illegible] побожність і [illegible] дуже подрібно [illegible]

[illegible] книжкою [illegible] "Кобзар" Шевченка [illegible] в пошані його [illegible] памяти заховувати

ПРОЩАННЯ.

Неділя 28 жовтня лишиться в памяті [illegible] української православної церкви в Грендвю, як також сусідних [illegible] цілого округа. Це був день прощання Всеч. о. Горбая. На Богослуження прийшло багато людей зі всього округа так що церква була переповнена.

Службу Божу правили Всеч. о. Горбай і Всеч. о. Колтнич, новий парох. По службі Божій був обід в місцевій гал. [illegible] промовці прощали Всеч. о. Горбая і дякували йому за його ревну працю [illegible] років в цім окрузі.

На заклик п. В. Дроздовича з Ізаберт [illegible] зібрано 31 долярів на Катедру у Виннипегу. Присутні заспівали старенькому пароxові "На многі літа" і вручили йому гарний дарунок.

Отець Горбай щиро подякував всім і сказав, що ця подія лишиться в його памяті на ціле життя.

Участник.

ВШАНУВАЛИ СВОГО ПАРОХА.

[illegible] Михаїла [illegible] православної [illegible] Церкви [illegible]

[illegible] М. Фика [illegible]

[illegible] Михаїла [illegible] Михаїл Фик. Він [illegible] Фикові [illegible]

[illegible] Фик [illegible]

Отець Фик подякував за устроєння несподіванки і висказав жаль, що за [illegible]

[illegible]

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

[illegible] 1951 [illegible] Шипинцях [illegible] Рунтак [illegible] до Канади [illegible] на фарму у Шипинцях [illegible]

[illegible] пам'ять!

о. В. Мельничук.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипеґського Округа

СІЧЕНЬ:

6. Неділя. Навечеріє Різдва Хр. — Іст Селкірк.
7. Понеділок. Різдво І. Хр. — Брендон — 1 год. рано; Портедж ла Прері — 8 год. рано; — Гонор і Дуфрост.
8. Вівторок. Собор Пресв. Богород. — Поплар Парк.
13. Неділя — Тиндал і Стен.
19. Субота, Йордан — Пембіна.
20. Неділя — Брендон і Поплярфілд.
27. Неділя — Гонор і Поплярфілд.

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипеґ, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СІЧЕНЬ.

6. Неділя, Свят. Вечір — Гасс.
7. Понеділок, Різдво Христове — Аррал.
8. Вівторок, Собор Богородиці Кобзар.
9. Середа, Стефана — Дорбен.
13. Неділя — Аррал.
14. Понеділок, Новий Рік — Вайтбіч.
19. Субота, Йордан — Ґлен Елдер — Денбури (Водосвяття)
20. Неділя, Собор Івана Хрест. — Свон Плейн (Водосвяття)
27. Неділя — Норквей (Водосвяття).

ЛЮТИЙ

3. Неділя — Гасс.
10. Неділя — Аррал.
12. Вівторок, Трьох Святих — Кобзар.
15. Пятниця, Стрітення Господне — Гасс.
17. Неділя — Норквей
24. Неділя — Стінен.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні вклади дорослим

Адреса Бокс 124, Аррал, Саск. Телефон [illegible] 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СІЧЕНЬ

6. Неділя — Ворспайт
7. Понеділок, Р[illegible] Смокі Лейк
8. [illegible]
9. Середа, Стефана [illegible]
13. Неділя — Вілна.
14. [illegible]
18. [illegible] Смокі Лейк [illegible] Вілна [illegible] Спріна, 6 год [illegible]
19. Субота. Йордан [illegible]
20. Неділя — Смокі Лейк
27. Неділя — Бойл Лейк

Адреса Бокс 309, Смокі Лейк, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Роблин.
6. Неділя, Навеч. 8 година вечер Гренвіль
7. Понед., Різдво Христове — Гилберт Плейнс
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Зелена.
9. Середа, Стефана — Петлюра.
13. Неділя — Гренвіль
14. Понеділок, Новий Рік — Шелвелей.
18. Пятниця, Навеч. і свячення води в 8 год. веч. Гилберт Плейнс.
19. Субота, Йордан — Шортдейл.
20. Неділя — Леннард.
27. Неділя — Гилберт Плейнс.

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Толстой.
7. Понеділок, Різдво — 7.30 Гардентон, 10 год. — Толстой.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Роза.
9. Середа, Стефана — Сильвія.
13. Неділя — Сильвія.
14. Понеділок, Новий Рік — 7.30 Толстой, 10.30 — Гардентон.
18. Пятниця: Щедрий Вечер. Водосвяття — 10 год. Роза, 11 год. — Сильвія.
19. Субота, Йордан — 7.30 год. Гардентон 10 год. — Толстой.
20. Неділя, Івана Хрест — Роза.
27. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Кадворт.
7. Понеділок, Різдво — Ванда.
8. Вівторок, 2 день Різдва — Ст. Джулієн.
9. Середа, 3 день Різдва — Алвена.
13. Неділя — Слов Крік.
14. Понеділок, Новий Рік — Тернопіль.
19. Субота, Йордан — Сиатс.
20. Неділя — Ванда.
27. Неділя — Слов Крік.

Адреса: Вох 155, Ванда, Саск. Тел. 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк.
7. Понеділок, Різдво — Ошнборн.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Менза.
9. Середа, Стефана — Січ.
13. Неділя — Росборн.
14. Понеділок, Нов. Рік — Ґлен Елмо.
19. Субота, Йордан — Вcase.
20. Неділя — Ентусвия
27. Неділя — Ошнборн.

Адреса: Ошнборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СІЧЕНЬ

6. Неділя — Горлин.
7. Понеділок, Різдво — Нортон.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор Сторновей
9. Середа, Стефана — Врокстон.
11. Неділя — Мазепа.
14. Понеділок, Новий Рік — Мазепа.
19. Субота Йордан — Нортон.
20. Неділя — Нортон.
27. Неділя — Медвіа

Адреса 110 Велінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СІЧЕНЬ:

6. Неділя перед Різдвом — Сондавн.
7. Понеділок, Різдво — Вайта.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Сірко.
13. Неділя — Арбанка св. Апостолів.
14. Понеділок, Новий Рік — Арбанка [illegible]
18. Пятниця, Навеч. Богоявлення. Велике освячення — Вайта.
19. Субота, Йордан — Сондавн.
20. Неділя, Івана Хрест. — Сірко.
27. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

СІЧЕНЬ:

6. Неділя, Навеч. Різдва. 9 год. 10.30 рано Служба Божа, в 6 год. 7 веч. Велика Вечірня зі співом колядок, [illegible] через [illegible] радіо — Давфин.
7. Понеділок, Різдво — Рвния.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Косів.
9. Середа, Стефана — Сифтон.
13. Неділя — Давфин
14. Понеділок, Нов. Рік — Велий Ривер.
18. Пятниця, 11 год. рано свяч. води Тагфин
19. Субота, Йордан — Драфтинг Ривер. Велике освячення води.
20. Неділя — Венлав.
27. Неділя — Роритон.

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Герилиі.
7. Понед., Різдво Христове — Бонин.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богородиці Давіінг.
9. Середа, Стефана — Гемлин.
13. Неділя — Шипиці
14. Понеділок, Новий Рік — Кейленд.
18. Пятниця, Навеч. Йордану (водосвяття веч. 11 год.) — Іспас.
19. Йордан — Волин.
20. Неділя — Іспас.
27. Неділя — Врещвей.

Адреса: Веллінгтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

6. Неділя — Борівці.
7. Різдво — Виллингдон. 12 год. в ночи Всенічна.
7. Понеділок, Різдво — Ендрю, 7 рано Служба Божа.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богородиці Кагвин.
9. Середа, св. Стефана — Лужани.
13. Неділя — Новий Прут.
14. Понеділок, Новий Рік — Заваля.
18. Вівторок, Навечеря Хрещ. Госп., Велике Водосвяття: Кагвин, Сучава, Заваля, Лужани, Новий Прут.
19. Середа, Йордан — Борівці, Ендрю, Виллингдон.
20. Неділя — Лужани.
27. Неділя — Кагвин.

Адреса: Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Яковкевича

СІЧЕНЬ:

6. Неділя перед Різдвом — Шіго-[illegible].
7. Понеділок, Різдво — Шіго полудн.
8. Вівторок, 2 день Різдва — Жучкана.
13. Неділя — Інсінгер гайвей.
14. Понеділок, Новий Рік — "Коло Льорн".
18. Пятниця, свячення води — Шіго місто.
19. Субота, Йордан — Пасічники.
20. Неділя — Тідор.
27. Неділя — "Коло Ріки".

Адреса: Вох 53, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

СІЧЕНЬ.

7. Понеділок, Різдво — Вест Брук.
8. Вівторок, 2 день Різдва — Коло Купця.
9. Середа, 3-ий день Різдва — "Коло Купровських".
13. Неділя — Тафиел.
14. Понеділок, Новий Рік — Федаки.
19. Субота, Йордан — Едмор.
20. Неділя — Винярд.
27. Неділя — Інсінгер місто.

Адреса: Вох 52 Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

СІЧЕНЬ:

6. Неділя перед Різдвом — Норт Бетфорд.
7. Понеділок, Різдво — Геффорд.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богор. — Крідор.
9. Середа, Стефана — Геффорд на фармах (Пискливцях).
13. Неділя — Витків.
14. Понеділок, Новий Рік — Керддо.
19. Субота, Йордан — Ґресліи.
20. Неділя — Медов Лейк.
27. Неділя — Геффорд.

Адреса: Геффорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Кемсек.
6. Неділя, опівночі — Канора.
7. Понеділок, Різдво — Бюковен, 7 на [illegible] рано
8. Вівторок, Собор Богор. — Рама.
9. Середа, Стефана — Тиліт.
13. Неділя — Дробот
14. Понеділок, Новий Рік — Мамориннон

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СІЧЕНЬ:

6. Неділя — Егремонт.
7. Понеділок, Різдво (перед північчю Всенічна) — Торгилд.
7. Понеділок, Різдво — Ешвил. Радвей.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — Крейтенд.
9. Середа, Стефана — Сифтон.
13. Неділя — Гревлинд.
14. Понеділок, Новий Рік — Сірейк.
18. Пятниця, Щедрий Вечер — Пенно. Свяч. Йорд. води 2 год. попол. — Егремонт; свяч. Йорд. води 3 год. попол. — Торгилд; вечірня і свяч. води 4 год. — Радвей; 11 год. вночі Всенічна — Восетка.
19. Субота, Йордан, 10 год. рано — Федора.
20. Неділя, Івана Хрест. — Радвотер.
27. Неділя — Лакдабіч.

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ:

1	В	19	*Грудня 1951.* Пам. Іллі Печ.
2	С	20	Священомуч. Ігнатія Богоносця
3	Ч	21	Муч. Юліянії Никомид.
4	П	22	Вмуч. Анастасії, Теодотії
5	С	23	10 муч. в Криті; навеч. св.
6	Н	24	*Нед. св. Отців. Святий Веч.*
7	П	25	*Різдво Ісуса Христа*
8	В	26	*Собор Пресв. Богород.*
9	С	28	*Стефана первомуч.* Пре. Теодора
10	Ч	28	Св. 20,000 муч. в Никодимії
11	П	20	14,000 дітей убитих Іродом
12	С		Муч. Анисії діви прел. Теодора
13	Н	31	*Н. по Різдві* Прел. Мелянії
14	П	1	*Січень 1952. Новий Рік. Вас.*
15	В	2	Прел. Сильвестра Печ.
16	С	3	Прел. Малахія, муч. Гордія
17	Ч	4	Собор 70-ти Апост., Якова
18	П	5	*Св. Вечір перед Йорд. Піст.*
19	С	6	*Йордан (Богоявлення Господ.)*
20	Н	7	*Собор Ів. Хрест. Н. по Йорд.*
21	П	8	Прел. Григорія Печерського
22	В	9	Муч. Поліевкта й Неарха
23	С	10	Григорія еп. Ниського
24	Ч	11	Прел. Теодосія Вел.
25	П	12	Сави архіеп. Серб.
26	С	13	Муч. Ермила і Стратоника
27	Н	14	*Н. 31 після Св. Отц.* [illegible]
28	П	15	Прел. Павла Тивейського
29	В	16	Поклонения вериг ап. Петра
30	С	17	Прел. Антонія Вел.
31	Ч	18	Атанасія і Кирила архіеп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

СІЧЕНЬ

6. Неділя. Навечірря Різдва — Гленден.
6. Неділя, Повечірря і Утреня, 7 год. веч. р[illegible] Гленден
7. Понеділок, Різдво — Гленден
8. Вівторок, Собор Пресв. [illegible] Сенді Репідс
9. Середа, Стефана — Тирен
13. Неділя — Елк Пойнт
14. Понеділок Новий Рік — [illegible]
18. Пятниця, 11 год. ра[illegible] води — Сенді Репідс
19. Субота, Йордан, 9 год. ра[illegible] Гленден.
20. Неділя — Т[illegible]
27. Неділя — Де[illegible]

Адреса: Вох 46, Глен[illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туриканського

СІЧЕНЬ:

6. Неділя, Навечірря Різдва Христового — Ренге,
6. Неділя, Навечірря Різдва Христового, 7 год. веч., Повечірря і Утр. — Пайн Ривер.
7. Понеділок, Різдво — Етелберт.
8. Вівторок, Собор Пресв. Богород. — — Пайн Ривер.
9. Середа. 3-ій День Різдва Христ Гарденз
13. Неділя — Грай Ри[illegible]
14. Понеділок Новий Рік [illegible]
18. Пятниця 11 год ра[illegible] ди — Пайн Ривер.
19. Субота, Богоявлення [illegible] год. рано — Во[illegible]
20. Неділя Етелберт
27. Неділя — Пайн Ривер.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Устав Церковний

СІЧЕНЬ.

6. *Неділя св. Отців Святий Вечір.* Гол. 4. УБ 7. Літ. Жид. 11: 9-10. 17-23, 32-40. Єв. Мат. 1: 1-25.

7. Понеділок. *Різдво Христа.* УБ Мат. 1: 18-25. Літ. Гал. 4: 4-7. Єв. Мат. 2: 1-12.

8. Вівторок. *Собор Богородиці.* УБ Мат. 1: 18-25. Ап. Жид. 2: 11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.

9. Середа. *Стефана.* Літ. Діян. 6: 8-15, 7: 1-5, 47-60. Єван. Мат. 21: 33-42.

13. *Неділя По Різдві.* Гол. 5. УБ 8. Літ. Гал. 1: 11-19. Єв. Мат. 2: 13-23.

14. Понеділок. *Новий Рік* — Василія. УБ Івана 10. 9-16. Літ. Ап. Кол. 2: 8-12 і Жид. 7. 26-[illegible]. 2. Єв. Луки 2: 20-21, 40-52 і Луки 6: 17-23.

19. Субота. *Йордан.* УБ Марка 1: 9-11. Літ. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Єв. Матея 3: 13-17.

20. Неділя по Йорд. *Собор Івана Хрест.* Гол. 6. УБ 9. Літ. Ап. Ефес. 4 7-13 і Діян. 19: 1-8. Єв. Мат. 4. 12-17 і Іван 1: 29-34.

27. Неділя 31 після Гол. 7. УБ 10. Літ. 1 Тим. 1: 15-17. Єв. Луки 18: 35-43.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Hrycyna Rev. E 7 St. Johns Ave. Mar. 1953

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1952. ВИННИПЕҐ, МАН., 15-го СІЧНЯ 1952. ЧИСЛО (910) 2

ЯК БОЛЬШЕВИКИ РОЗБИВАЮТЬ НАРІД

Виявляєсь, що вже давно большевики виробили пляни на розбивання на[illegible]. Так в постанові міністра безпеки, [illegible]на, сказано: Треба забирати людей [Е]вропи і переселювати в Азію, або до [та]борів. З домів треба брати людей до[illegible] і на стації родину ділити, жін[ку] везти в одну сторону, чоловіка в другу. Можна окремо забирати дітей Так [щоб во]ни других не знайдуть. Забирати треба найперше свідоміщих, а також тих, [що ма]ють рідню поза большевією.

ВБИВСТВА БОЛЬШЕВИКІВ

Ки[т]айська газета в Гонг Конгу, "Ван [illegible] Ят По" переповідає вістку з Кан[тону], що большевики вбили в послідн[іх] шістьох місяцях 1951-го року 220,000 в провінції Квантунґ. Другим 50 [ти]сячам, відложено смертну кару на два [роки], але в тих двох роках мають щи[ро пра]цювати, щоби заслужити на увільн[ення] від смертної кари. Так примушу[ють] вони людей до найтяжчої праці, яка [лиш]е може бути.

ВТОПИЛОСЯ 45 ОСІБ

На морю коло Каліфорнії і Бр. Комбії була сильна буря і так пошкодила корабель, що 45 осіб, які там були, [по]кинули корабель і повсідали на ратункові човни, даючи про те знати через [ра]діо. Почались пошукування літаками, [але т]акож нема ані корабля, ні людей. — Також корабель "Ентерпрайз", що по[шк]одила буря в сторонах Англії, потон[у]в. Його тягнули до берега, але не до[тяг]нули. Капітан Карлсен сидів сам на [ко]раблі два тижні, а коли корабель мав [зат]онути, забрався.

ЗАГРОЗА ПОЛУДНЕВО-СХІДНІЙ АЗІЇ

Китайські большевики йдуть насту[по]м на полудневo-східні краї Азії, — на Бурму, Сіям й Індохіни. Тепер представники більших держав нараджуються в Вашингтоні, що робити. А справа в Ко[реї] дальше там, де була.

ПРОТИ СЛІДЧОЇ КОМІСІЇ

Президент Труман заявився проти ко[місі]ї, яка мала би розсліджувати великі скандали державних урядників в податковій справі. Він передає справу прокураторови МкГретови. Проти того републиканці роблять крик і кажуть, що се вибілювання злочинців.

ЗАБРАЛИ ЗОЛОТА НА 100,000 ДОЛЯРІВ

В Ню Йорку поліція арештувала двох [муж]чин і жінку одного з них, які подорожували між Америкою й Европою і перевозили золото. Поліція забрала в них золота вартости 100,000 долярів. Перше казали, що вони з Ізраїля, опісля, [щ]о вони Чехи. Виходить, що се хит[ру]ни.

ЗГИНУЛО З ЛІТАКОМ 23

В Валії (Вейлс) літак в часі мраки вдарився до гори, отже згинуло 20 пасажирів і три особи з обслуги.

ПЕРЕХИТРИЛИ БОЛЬШЕВИЦЬКУ ЦЕНЗУРУ

Хтось дав до мадярської газети "Шабат Неп", в Будапешті, статтю російською мовою, і в переднім слові сказав, що така стаття тісніше звяже Мадярщину з Росією. Большевицький цензор не знав російської мови і казав статтю помістити. А в статті є заклик до Обєднаних Націй, щоби ратували Мадярщину з большевицької неволі.

НЕ ДАЛИ СВЯТКУВАТИ РІЗДВА

"Ное Цайтунг", з Берліна, доносить, що в копальнях урану (на атом. бомбу), большевики не дозволили святкувати Різдва. Се було в Саксонії і Турингії Атомічних бомб треба, а не Різдва

ЗГОРІЛО ТРОЄ ДІТЕЙ — ПОМІЧ ГРОМАДИ

В Гоней Гарбор, Онт. повстав огонь в хаті Райсів, мати вийшла з дому, отже згоріло троє дітей, двоє 16-місячних й одно 4-місячне. Троє дітей з хати втікло, а одна дитина була в церкві. Батько моряк і був на кораблі. Та ще важне, що церковна громада постановила зібрати гроші, щоби помогти Райсам нову хату побудувати. Спалена хата коштувала 6,000 долярів. Видно, що громада дуже свідома і високо культурна.

ПОЖАЛУВАЛИ Й ОБРАБУВАЛИ

В Гамільтоні, Онт., на латинське Різдво їхали в автомобілі 4 чоловіки і жінка. Подорозі взяли Берадіна Діліодата щоби його підвезти, вивезли за місто, викинули з автомобіля, побили і взяли від нього 50 долярів. Виходить, що треба бути обережним і перед тими, що милосердяться.

КРОВАВЕ СВЯТКОВАННЯ

В Шафініган Фалс, Кве., де живуть Французи, різдвяне богослуження було опівночи, а по Богослуженню почалося гучне святковання. І 24-літний Жан-Марі Тротіє так святкував, що треба було кликати поліцію. Коли поліція прийшла, то Тротіє вбив одного поліцая, другого ранив, а вкінци сам застрілився

ПОВІНЬ В АЛБЕРТІ

Повінь в Алберті наробила багато шкоди, отже мейор з Калґарі звернувся до Манітоби за помочею. Перше Алберта помагала Манітобі, тепер повинна Манітоба помагати.

ЧОРЧИЛ В КАНАДІ

До Оттави прибув з Америки премієр Англії, Чорчил, 11-го січня. Багато народу зібралося було на стації. Він радився з Труманом, а тут також буде нараджуватися.

СТРАЙК В ТОРОНТІ

Застрайкувало в Торонті 4,700 трамваєвих робітників, а також робітники на деяких басах. Домагаються 15 центів підвишки на годину. Страйк почався 4-го січня.

ЖОНАТИЙ РИМО-КАТОЛ. СВЯЩЕНИК

Вістка з Майнцу, в Німеччині, доносить, що там протестанський священик, Рудольф Гете, перейшов до римо-католицької Церкви і поставлять його католицьким священиком. А що він жонатий, то буде окреме папське рішення, що він може зостатися жонатим. Єпископ Майнцу заявив, що папа вважає супруже Святою Тайною незалежно від релігійної віри.

Певна річ, що Гете приняв католицтво з застереженням, що не скажуть йому з жінкою розходитися, або що і при супружу поставлять його священиком. Рим на багато чого годиться, коли мусить

МОЛОДИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ

В Орилія, Онт. батько, Г. Портер, післав 16-літного сина до банку, щоби зміняв чек на 95 долярів. Син зміняв і тоді заплатив за таксівку (тексі) 20 долярів, та поїхав до Торонта. Там розпустив решту грошей так, що зостався йому 1 доляр. Тоді закрався до чужого дому щоби щось вкрасти і тут його зловили. І засудили так, що — пустили на волю з завішенням кари. Якраз того, чого злочинцям треба

ЛІКАР ВБИВ СЕБЕ

Католицький місіонар Теніен, що працював в Китаю, був там арештований, а потім опинився в Гонг Конгу, оповів про баптиського місіонара-лікаря, д-ра Виліяма Волеса, таке: Большевики арештували його в Вучов, почали безконечно допитувати і всіляко мучили довгий час, — не давали їсти, ні спати тижнями. Кожної ночи чути було його крики, а большевики штуркали його бамбусовими костурами, щоби мовчав. Одної ночи чути було крики може цілу годину. Рано не жив. Вдер трохи покривала з постелі і повісився на дверях.

ПРИНЯЛИ ДИТИНУ

Губернатор Канади, вайкавнт Александер і його супруга, мають своїх троє дітей, але приняли ще дівчину, Сузану, що має тепер три роки. Коли приняли її в Англії, мала шість місяців. Тепер виявилось, що приняли її за дочку. Однакож невідомо з якого вона роду. Того губернатор не виявив

16 МИЛЬ В СПІДНІМ ШМАТЮ

В околици Шерідону, Ман., згорів будинок лісових робітників, де два робітники згинули. Трох вратувалося, а один з них йшов лише в спіднім убранню 16 миль, коли зимно було низше зера. Ноги пообвивав попаленими штанами. Але живе.

ТЕПЛІ СВЯТА В ВИННИПЕҐУ

Назагал до Різдвяних Свят зима в Винипеґу не була сильна. Свята через три дні були дуже теплі, як на зиму. Сніг в місті є хиба по закутках, а й в околиці снігу є дуже мало. Аж при кінци Свят почало зимніти.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ІВАН МОГИЛЬНИЦЬКИЙ

Який страшний удар завдали Поляки Українцям накинувши їм унію, видно з того, що аж по десятках літ під Австрією вони почали опамятуватися і поволеньки підносити голову. Доперва по літах почали думати про себе, хоч ще досить несміло, а й тих, що думали і забиралися до праці, було дуже мало, се були одиниці. До таких належав свящ. Іван Могильницький (1777-1831), крилошанин (канонік) перемиської епископської ради, чи капітули (Треба памятати, що в часах Маркіяна Шашкевича був другий Могильницький, Антін (1811-1873), письменник).

Коли в Перемишли заснувалося Товариство гр. кат. священиків, то Іван Могильницький був його головою і розвинув широку працю на полі шкільництва. Довів до того, що на 697 парафій було в 1832 році 385 шкіл парафіяльних, 24 звичайних народних й головна школа в Лаврові.

До його праці належить гарний Буквар, що появився 1816 р., який опісля передруковувано. Дальше Катехизм (1816), якого не заступлено другим понад 70 літ. Був і Малий Катехизм (1817). Була книжочка про обовязки підданих й Шкільні Правила.

Коли Поляки почали робити закиди, що Українці не мають нічого крім Букваря й Катехизму, Могильницький склав Граматику рідної мови, що була готова 1923 р. Була й окрема розвідка про українську мову, де він виказує її самостійність і незалежність від мови московської і польської. Все те появилося друком аж пізнійше. В розвідці ("Відомість о руськім язиці") він пригадує, що українська мова, се мова українських князів і ту мову нарід має дотепер.

Був Могильницький і директором дяко-вчительського Інституту.

А що був бездітний, то приймав на виховання сироти дівчата по далеких свояках. Маєток записав перемиській капітулї на стипендії (допомогу) для 15-ох бідних учеників.

Пошесть холери, що зявилася 1831 р., перервала нитку його діяльного життя.

Праця Могильницького клала вже основи до тої більшої праці, що її почав Маркіян Шашкевич з своїми приятелями.

Про таку працю, яку провадив Могильницький під пануванням Австрії, під Польщею не могло бути і мови. Польща тільки те робила, що нищила кожний прояв українського життя, щоби вкінци Українців цілком знищити, — спольщити. Ані "католицька правдива віра", ані "папська оборона" не спиняла Поляків від такого злочинного діла, ані не давала Українцям найменшої помочи.

**

Такі одиниці, як Іван Могильницький, були тоді зіркою серед широкої темряви, в якій жила навіть та нечисленна інтелігенція, яка ще тоді була. А вона була безідейна, спольщена, дбала головно про себе, а народом не клопоталася. Отже можна слушно сказати, що української інтелігенції тоді так як не було. Дійсну українську інтелігенцію треба було доперва виховувати, і се розумів Могильницький. Про нього писав Юстин Желехівський, член перемиського гурта:

"Як знавець історії, знав він (Могильницький), що нарід без шляхти й інтелігенції ніколи не може піднестися; знаючи, що українська шляхта перейшла на польську шляхту, а тодішна українська інтелігенція, що походила з середного стану: з священиків, мандаторів й економів, була цілком байдужою, якщо вже не ворожою розвиткови української народности, — якраз звернув покійний наш патріот всю свою діяльність на освіту простого народу, який лишився вірним свому обрядови й українській мові та зберігав свої традиції й історію в народних піснях. Отже просвічувати селян і міщан при помочи народних шкіл і творити з них інтелігенцію з українським духом, було його одиноким задушевним бажанням."

В усіх від долини догори був тоді викривлений погляд на просвіту. Всі думали, що школа має вести до легкого хліба. Добився хтось якого становища, то вже може жити безжурно і поза собою нічим не інтересуватися. Хиба що треба вважати, щоби вищого начальства не образити.

Отже така інтелігенція стояла поза народом, як окрема вища кляса і пильно дбала, щоби достроюватися до ще вищої польської кляси. Священики говорили по польськи, вдома, між собою, а то і проповіди в церквах по польськи виголошували. Про українство таке духовенство не дбало. Були священики, що по українськи, чи по церковному, не вміли навіть читати. Такі казали переписувати собі Службу Божу і Требник латинськими буквами і з того читали. Не дбали навіть, щоби церковної азбуки навчитися.

Шкільний товариш еп. Снігурського, Іван Парилович, почувався Українцем тільки, що вдома говорив по українськи, на Вечірни вчив молодь Катехизму по українськи, однакож що третої неділі виголошував проповідь по польськи. А слова Служби Божої: "прийміть, їджте, се єсть тіло моє", шепотом виголошував також по латинськи: "гок ест корпус меум". Не був певний, чи церковно-словинська мова має належну силу. Така панувала несвідомість навіть в тих, що почували себе Українцями.

В 1830 р. видано слівник, де церковні слова пояснювано польськими, а не українськими. Хоч тут вже не було польського панування.

Горстка світських урядників, що походила з Українців, боялася признатися до українства. Від таких учителів і професорів ніхто не чув українського слова. Адвокати: Зарицький, Бачинський; радники. Білинський, Курилович, професори університету. Напалевич, Михалевич і др. хиба тим виявляли своє українство, що в великі свята поздоровляли гр. кат. митрополита, — але по польськи. Польська мова була в священичих домах, в консисторії, була в світських інтелігентів.

Польщі давно не було, але священики і горстка світської інтелігенції і дальше польську справу піддержувала. До такого безглуздя довела Українців католицька Польща. Лише звичайний нарід стояв ще твердо на своїм ґрунті.

ЄПИСКОП ІВАН СНІГУРСЬКИЙ

До красших і свідоміших Українців тих часів належав також перемиський єпископ, Іван Снігурський (1784-1847). Єпископом став 1818 року.

Його життєписець каже, що Снігурський був Українцем (по тодішному Русином) душею й серцем і щиро дбав про українську народність. Весь його двір і служба мусіли з ним і між собою говорити по українськи. З своїми слугами говорив по українськи навіть серед польських панів. Тішився, коли священики, що заходили до нього, говорили з ним по українськи.

В своїм заповіті призначив удержання для учителя церковно-словянської граматики, історії й літератури, та для професора богословія в українській мові. Дбав про піднесення церковного співу. Утворив 50 стипендій (допомог) для бідних студентів. Зробив запис на дяко-вчительський інститут. Придбав друкарню. Заложив фонд для вдів і сиріт по священиках. Але при всім тім свій Заповіт написав таки по польськи. Се показує, як навіть красшим українським одиницям було ще далеко до [illegible] ного українства.

Було ще кілька в тих часах осіб, що рівнож причинилися більше чи менше до піднесення української справи. Таким був свящ. Осип Лозинський, [illegible] граматику української мови, [illegible] цензурні труднощі не видав її на час. В ній зазначує, що українська [illegible] же стати мовою літератури, науки та громадських зносин. Зложив гарний Буквар, напів фонетичним [illegible] тим виступив з думкою, що Українці повинні приняти латинську азбуку. Йому на те відповів Маркіян Шашкевич.

Загадати б ще Осипа Левицького та Івана Левицького, що рівно[illegible] чинилися українській пр[illegible] хоч менше, ніж Лозинський.

Се були священики, одиниці з перемиського священичого гурта. А цілий той гурт взагалі не стояв ще тісно з народом, а лише побіч народу. Церковна мова була для нього [illegible] вона повинна би стати для Українців літературною. Їх світогляд обертався головно кругом духовних справ. Вони на все дивилися зі становища і в межах своєї священичої кляси. [illegible] на широке народне по[illegible] Вони лише крайком доторк[illegible] вого поля.

Доперва за ними прийшли ті, що стали обома ногами на широкім поли народного життя, увійшли між народ, але вони не належали до [illegible] священичого гурта. Се були лише студенти, богослови, а передовим між ними був Маркіян Шашкевич

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр: Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG. MAN.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXII.

Так я шукав собі дружини. Їздив за позичені гроші й шукав долі, а в души тремтів. Бо оженитися — не коня купити, якого можна знов продати, хочби і зі стратою. Інша річ з жінкою. Бо лихої жінки ні продати, ані проміняти.

Кілько нещасливих мужів я сам бачив, яким через лиху жінку світ став хмарним огірком. Кілько мужів через лиху жінку пішло передчасно землю гризти. Всі іспити в школах є діточою забавкою з тим іспитом, яким чоловік приготовляється до подружа.

Всі шкільного іспиту можна ще жити, а невдало оженився, то пропав як камінь у воді. Пиши як звали . . .

В моїй мандрівці я познакомився був з трома дівчатами, що були молоді, гарні, багаті та і з панського роду, але ані одна не була мені до вподоби. З пашною Ванзею я запропастив би був душу і став би Поляком, або розпрощався б з сим світом. Її обіцяних 20,000 були б розлетілися. Друга дівчина була сама бездушна, тому не могла би бути помічницею мого життя.

Третя була би згодилася товаришкою жити мені бути, але з ким було тут ділитися овочами моєї твердої праці? Вона ж не розуміла би мене і з нас була би така пара, як з коня і мула. Тому не було мені іншої ради, тільки дальше [illegible] поки не знайдуться два серця [illegible] дві души не зрозуміються.

Мені стелилася дорога в Рогатинський повіт до мого товариша Йосифа Раковського, з яким я мав побачитися в його шваґра о. Пеленського, в Журові. А Пеленський буваючи в семинари, за[illegible] нам "расові" кандидатки на жінок, отже — купити не купити, але торгувати можна. І треба.

Вакації кінчаться, четвертий рік Богословія за плечима, а мені минув 29-ий [illegible] і буде пів копи років. Життя [illegible] вода в бистрім ручаю.

ЧОМУ ВЧЕНИЙ ВІРИТЬ В БОГА

Визначний вчений, Кресі Морісон, говорить в своїй книжці "Чоловік не сам", що він має сім причин, які доказують йому істновання Бога.

Про першу причину говорить він так:

"Строгі непохитні закони, на яких [illegible] цілий світ, показують, що світ мусів створити і ним править Великий Розум".

В припадковости нема правила, нема [illegible], нема закону. Вкиньте до кешені 10 грошей, зазначених від 1 до 10. Потрясіть їх в кешені і старайтесь витягнути гріш, де зазначено "1". Пересічно треба витягати 10 разів, щоби натрапити на число "1". Коли схочете витягнути зрядом 1 і 2, то мусите витягати 100 разів поки вам ті числа попадуться. Щоби витягнути заразом 1, 2, 3, треба витягати 1000 разів. А щоби вдалося витягнути всі заразом від 1 до 10, то треба вже витягати біліон разів.

З того бачимо, що в припадковости нема ладу, нема закону. Однакож в будові світа є точні закони і на тих законах становуєсь можливість життя на земли.

Земля обертаєсь 1000 миль на годину на своїй оси. Коли б вона оберталась 100 миль, то день і ніч були би 10 разів довші. Тоді сонце 10 разів довше гріло би, отже все на земли спеклось би. А довгі ночи були би страшно зимні.

Поверхня сонця має 12,000 степенів горяча Фаренгайта, і наша земля якраз так далеко від сонця, що сонце достаточно землю огріває. Коли б було менше тепла, ми померзли би, коли б більше, ми погоріли би.

Наша земля нахилена 23 степені в своїм обороті і се творить пори року. Так однаково огріваєсь і північна і полуднева сторона. Коли б того нахилу не було, то підбігунові леди нас засипали би.

Коли б місяць був від землі лише 50,000 миль далеко, а не так, як він є, то нашого життя на земли не було би. Місяць притягає воду в морі і так повстають приплив і відпливи. Коли б місяць був близше, то приплив були би такі великі, що заливали би всю суху землю, бо притягаюча сила місяця була би більша.

Коли б тверда кора землі була лише 10 стіп грубина, то не було би кисня (оксиґену), без якого життя неможливе.

Коли б море було глибше, як воно є, то забрало би двоокис вугля і кисень, отже не було би рослинного життя.

Коли б наш воздух був трохи рідший, то метеори, які міліонами падають кожного дня і в воздусі спалюються, падали би на землю, все нищили би і палили би.

Тут згадати б ще воду. Всі інші плинні, чи розтоплені річи коли тверднуть, чи замерзають, то є наптяжші. Одна вода підходить під інший закон, — перед замерзанням вона найтяжша, а коли замерзає, то вже лекша. А лід ще лекший. Коли б вона була найтяжча, коли замерзає, то опадала би на дно озер і моря, [illegible] вода досягала би дна. А лід був би ще тяжший і він опадав би також на дно. Так за одну зиму озера і моря замерзли би до дна, а тоді ніщо того леду не стопило би.

Коли ж замерзаюча вода лекша, то вона лишаєсь на верху води. А лід ще лекший, отже пливає по воді.

Так вже ті закони, що виявляються в тій одній причині, показують, що мусів бути Великий Божий Розум, що все так точно і розумно зладив. Припадок такого ладу створити не може.

Дальше Моріс и на подібний лад застановляється над другими причинами.

ПОЛЬСЬКИЙ ЗАГАРБНИЦЬКИЙ АПЕТИТ

Як сьвят сьвятем —
Не бендзе поляк
Украінцу братем.

В польськім винипеґськім "Часі" з 14-го листопада, 1951, була вістка, що в Винипеґу померла велика польська патріотка і робітниця, Юлія Андрее. Приїхала до Канади 1904 року, а родилася 1868 р. **"в мейсцовосьці Броди в Польсце."**

Та ось в чім річ: брати померлої були Українцями, а не Поляками, і жили давніше в Винипеґу. Один ще живе нині в Східній Канаді, а другий помер.

Однакож є ще одна важнійша справа . . .

Броди, які "Час" згадує, се українські Броди, а не польські! Вони на українській галицькій земли, а не в Польщі, — вони в Західній Україні. Се повітове місто бродського повіту, — з нього до Підкаменя і Почаєва (славного відпустового місця) буде тутешних миль 15 або десь так. В Винипеґу живуть українці з тих сторін, звідки походила покійна Юлія, знали її з Галичини і її чоловіка (Німця!), і знали як вона до Канади приїхала . . . Є в Канаді і дальша її рідня.

Не можна вірити, що інформатор "Часу" про те не знав; або що "Час" більше не знав, ніж написав. А вже певно мусіли вони знати, **що Броди не в Польщі, але на Україні.**

Тут якраз виявився польський загарбницький апетит. В них українські землі, се Польща. Поляки мають бути господарами на Україні, а не Українці. Така відвічна польська політика! Рабівнича!

Броди в Польщі . . . Але Українці мають більше права сказати, **що Краків український, бо історія говорить, що кругом Кракова були українські села** (Древинський у польськім соймі). Розуміється, що Поляки ті села спольщили.

Польське нахабство тут остілько більше, що в часі, коли покійна родилася, ніякої Польщі, як держави, не було там, де Броди, але була Австро-Угорська держава. Як же тоді українські Броди могли бути в Польщі? Чому ж не в Австро-Угорщині, коли ходить про державу? Коли ж ходить про територію, то треба було сказати, що Броди в Західній Україні, бо се була споконвічна Українська земля. З Бродів до Польщі ще дуже далеко!

Тут можна бачити якого співжиття з Поляками треба Українцям сподіватися в будуччині, коли б знов Польща повстала. Вони старались би розтягнути свою Польщу аж до Києва та до Чорного моря. України і Українців не признавали би. Українці мали б бути їх рабами і матеріялом на Поляків.

Згинула Польща, але польський апетит не згинув. Се повинні Українці памятати, — памятати, що: "Як сьвят святем, не бендзе Поляк Украінцу (Русинови) братем". Був ворогом, є ворогом і буде ворогом!

Бродський.

ШКОЛА ЧУЖИХ МОВ

В Монтрей, 125 миль на полудне від Сан Франциско, є школа, де вчать військових летунів та старшин звичайної американської армії, чужих мов — російської, арабської, французької, еспанської, португальської, італійської, німецької, китайської, японської, корейської, болгарської, чеської, альбанської, перської, мадярської, румунської, грецької, польської, турецької, сербської (сербо-хорватської), данської, норвежської і шведської.

Школа істнує вже 10 літ, але зпочатку було лише 60 студентів, що вчилися мови японської, а тепер 933, що вчаться 24 мов.

За 10 літ школа виховала 2,995 людей, що можуть говорити багатьома мовами і можуть бути переводчиками між ріжними народами.

Мов вчать бесідою, а не книжним способом. Ставлять питання, на які запитаний має відповідати. Се той спосіб, яким діти вчаться говорити. Се найлекший спосіб вчитися чужої мови.

Учителями не є військові люде, ані не самі фахові учителі, але такі, що добре знають мову. По чеськи вчить бувший суддя з Праги. По російськи син царського генерала. По румунськи вчить скиталець хлопець, що працював в Детройт в склепі. Але є і фаховці.

Найперше студенти пишуть все фонетикою (як вимовляєсь), аж пізніше вчать їх того правопису, якого вживає кожна мова.

Ось так воно! А є між Українцями такі, що навіть своєї мови своїх дітей не навчать. Є такі!

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd., at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЯК ТРЕБА РОЗУМІТИ СВЯТА

Минулося Різдво і приходять другі величаві свята — Йорданські. Вони пригадують час, коли Іван Хреститель проповідував в пустини і коли Христос хрестився. І тоді обявилася людям Пресвятая Тройця.

Український нарід завсігди святкував дуже побожно, як святкували давні християне. Великі свята попереджував піст, тай самі свята переводили поважно, тверезо, примірно.

Нині в Канаді під чужими впливами і серед несталих обставин в наше святочне життя заходить багато такого, що не повинно би бути.

В давнім святкованню була велика мораль, велика гідність і культурність. Лише погане святкували свої свята пиятикою, гучними забавами. А християне пильно дбали, щоби в них такого не було. І та християнська скромність і побожність притягала поважніших поган до християнства.

Царгородська цариця Евдоксія хоч була вже християнкою, але любила поганську розперезаність. Бачучи се св. Іван Золотоустий, замкнув перед нею церковні двері, коли вона йшла до церкви. Уважав її негідною бути в церкві між християнами.

В давних християн, як і в українського народу, подія, чи особа, для якої свято встановлене, була на увазі. Над тою подією християне застановлялися і своєю душею старалися вповні відчути ту подію.

А ті великі події не завсігди були веселими. Різдво Христове попережала журба Йосифа і Марії, де їм на ніч приміститися в чужій стороні. Радісна була хвиля, коли вродився Христос і коли прийшли з поклоном пастухи і мудреці, але невдовзі довелося тікати перед Іродом.

І хрещення Ісуса не було святом забав. Ісус готовиться до великої праці, а охрестившись постить 40 днів і ночей.

І Свято Христового Воскресення попереджає сум, журба, муки і смерть Христа. Коли ж Христос воскрес, то се була радість велика, але без забав. Всі тішилися, що Божа правда перемогла людську неправду. Чи може бути більша радість?

Дійсне свято не в неробстві, не в гучній забаві, але в побожнім поважнім святкованню.

Уявімо собі, що Українці під большевицьким пануванням знають, коли надходить Різдво, Йордан та Великдень, але в них тоді буде важка праця та насміхи з їх святощей. І защемить в них серце, коли нагадають колишне, і пекуча сльоза покотиться з їх очей. Хиба се не буде велике свято перед Богом? Се буде найбільше свято, найбільша жертва, яку щирий чоловік може принести Богу.

І тому треба нам дбати, щоби святочної радости не засмічувати непотрібним. В святах навіть при забаві повинна бути розумна здержливість, висока культурність і гідність. Свято, се день великих обовязків перед Богом.

Нам на чужих легкодушних людей не оглядатися, до них не достроюватися. Християнство тим мало перевагу над поганством, що до поганства не достроювалося. Що від поганства відокремлювалося. Християне старалися бути не як всі, але красші від всіх других, поважніші, культурніші. В тім була сила християнства.

І ми дбаймо, щоби бути світлом в темряві. Приміром до наслідування. Тоді наше українське життя буде здорове і сильне.

Українці повинні дбало стояти на сторожі всіх своїх справ, будувати свій власний розум, і владжувати своє життя відповідно до нашого розуміння. Наслідувати лише других не є ознакою розуму. Розумний господар буде своє господарство власним розсудком, а тоді другі його наслідують. Стараймося і ми бути такими господарями.

ПОСЛАННЯ АРХІЕПИСКОПА МИХАЇЛА

Від Редакції "Вістника": Святочне Послання Впреосв. Архієп. Михаїла, з Торонта, дістала редакція "Вістника", коли вже "Вістник" був надрукований, отже ми в сім числі переказуємо головний зміст сего Послання, вилишивши менше важні місця. Хоч Різдво вже минуло, але се Послання має і тепер своє значіння для всіх вірних.

***

До Парохів і Вірних Східної Канади!

Багато є свят родинних, громадських і державних, але вони не дорівнюють Божим Святам, особливо ж Різдвяному Святу. Воно овіяне такою святою радістю, що коли нам щось не дозволить зазнати тої радости, ми мов голодні лишаємося на цілий рік. І тому святочну хвилю всі правдиві християне відчувають, чи вони на морі, чи вдорозі, чи на волі, чи у вязниці...

Ви матери готуєтесь до свят і думаєте: як зробити, щоби відчути святочну радість? І діти її нетерпеливо ждуть. І приготовляєте... В хаті прибрано. Святочно застелений стіл, свічки запалені. Родина молиться. Всі засідають і починаєсь Вечеря піснею "Бог предвічний". Весело всім.

Чому ж так весело? Бо Ви сіли за стіл на честь дитятка — Христа. А де двоє, або троє зберуться в імя Його, там і Він серед них. (Мат. 18: 20). Се ж тої ночи ангели звіщали народження Христа піснею. "Слава на висоті Богу і на земли спокій, в людях благовоління".

Які щасливі матери, коли всі їх діти кругом стола! Але не всі матери так святкують. В деяких вечеря вбога. І дітей нема. А коли співають, то кріз сльози.

Наш нарід ніколи не йшов за Іродом. В його очах Іроди прокляті. Але коли знайшлися такі, що не навчилися відчувати Христа серцем, то стали вони каліками і їх треба жаліти. Ірод згинув і його наслідники згинуть, а Христос буде жити вічно, і з Ним ми будемо жити.

То ж здоровлю Вас Брати і Сопастирі, і Дружини ваші і і дітей. Здоровлю ваших вірних. Здоровлю Вас Батьки, здоровлю Вас Матери.

Здоровлю Вас Юнаки і Юначки. І як бажав би я, щоби Ви відчули близкість Бога, як ми старші колись відчували. Бо ж Ви будете після нас. Ви понесете дальше нашу славу, славу України, славу нашого народу.

Здоровлю Вас Діточки! То для Вас народилося Дитятко-Христос. Ви прикрашуєте Йому ялинку. Співайте Йому колядки. Він любить Вас.

Любі, нехай ніщо Вас не спокушує. Святкуйте в радости. Обдаровуйте дітей в імя Христа. Коли ж хтось в недостатку, то поможіть, щоби і він відчув свято. Відвідайте хорих.

Згадайте і тих, що там далеко і вони святкують, хоч не так, як Ви. Але вони Вас згадують.

А в саме свято зберіться в Божім Храмі з діточками і поручайте їх Народженому Христови...

З нами Бог! Амінь.

КОЛИ Б ТАК БУЛО

Довголітне цяцькання західних дипльоматів з Росією і її волі [illegible] дивує думаючих людей. Чому б [illegible] заняти їм ясного і твердо[illegible] проти Росії? Пощо налілювати [illegible] "вета"? Пощо висловлювати [illegible] галом надії, що може [illegible] вговорити, переконати, а тоді вони разом з Росією заведуть красший [illegible] світі? Пощо хвалитися [illegible] озброюємось, коли в той же час Росія також озброюється. і то [illegible] більше? Пощо вистоювати [illegible] може вдасться обминути [illegible] коли надіти третя [illegible] пронадиться в Кореї, а негарм [illegible] Кореєю? І все готовит[illegible] третої війни?...

Такі питання ставить [illegible] люде і виробляють собі [illegible] повіди і толкования.

Передумуючи все те [illegible] такої думки...

Все те цяцькання з Росією давно закінчилось би, коли б в б[illegible] колхози та невільничі табори попали жінки, дочки, сини, брати, сестри, батьки і матері тих дипльоматів [illegible] ків, що з Росією цяцькаються та [illegible] каються. (Маю на увазі лише тих, що не є явними, чи тайними [illegible] бо тих рідня сиділа би в Росії на теплих і безпечних місцях).

Коли б таке сталося (і як же добре було би, коли б сталося!), то [illegible] справа виплила би на чисту воду. Наразі кання одного дня закінчилось би. Вони підняли би крик, що Росії не можна вірити, що вона облудна, злочинна, що до неї не можна привязувати ніяких надій, отже з нею треба починати вальку поки вона ще сильнійше не приготовилася. Що її треба розбити.

Таке було би! Але що російські насильства тих політиків і дипльоматів особисто не зачіпають, то хиба болить їх те, що там неволять, мучать і вбивають тисячами, чи й міліонами чужих дітей, жінок, батьків, братів?.. Ситий голодного не знає.

Але і вони можуть колись побачити Ганібаля перед своєю брамою, тільки тоді може бути вже запізно. Тоді і вони і їх рідня може опинитися в большевицьких невільничих таборах, або під "стенкою"...

Недипльомат.

НОВА РАФІНЕРІЯ В ВИННИПЕГУ

Нафтова компанія задумує збудувати в Винипегу велику рафінерію, що буде денно перечищувати від 10 до 100 тисяч бочок нафти. Рафінерія мала б коштувати 8 міліонів долярів.

НОВИЙ РІК — ЙОРДАН

НОВИЙ РІК

Крім загального, політичного Нового Року Українці мають ще свій Український Новий Рік.

Новий Український Рік, се нині наш церковний, а разом наш Український Народно-Історичний Рік. З ним вяжесь наша історична минувшина, важні наші історичні події, [illegible] болючі, але геройські [illegible] ції. Коли Поляки йшли наступом на Українців з новим календарем, то Українці дуже розумно і по геройськи відперли наступ, оборонили свій календар, а тим оборонили своє українство. Оборонили своє право на [illegible] ний Український Календар і на [illegible] стійне церковне життя. І [illegible] мір, як треба своє оборонити.

СВЯТО ОБРІЗАННЯ

[illegible] Жидів обряд обрізання, при [illegible] давали імя. Се відбувалося [illegible] по народженню. Той обряд [illegible] над Ісусом.

[illegible] ми повинні те свято звати **Святом Найменовання Ісуса Христа,** бо тоді [illegible] імя.

Се свято в Жидів мало таке значіння, як в нас хрещення. Хто охрестився, [illegible] християнин і вже при[illegible] громади [illegible] обрізання, се чисто жидівський обряд і християне [illegible] від того дня. Для [illegible] найменовання.

ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ

[illegible] их Святих давних часів на[illegible] Великий [illegible] Церква згадує ще Григорія [illegible] і Івана Золотоустого [illegible] дився в 308 році в Кесарії. [illegible] Виховався в дуже побожній [illegible] Його родичі причислені до [illegible] Мокрина і брат [illegible] Петро.

[illegible] бабки Мокрини, а книжну [illegible] дістав від батька. Опісля [illegible] дальших школах.

Життя св. Василія було дуже діяльне. [illegible] подорожував, багато працював [illegible] Церкви перед ворогами. Він [illegible] довгу Службу Божу [illegible] звесь "Службою Васи[illegible] 1-го січня (по церк. календарю).

СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЕ

[illegible] ангелії читаємо, що в 40 днів по [illegible] нню принесли Ісуса до церкви, [illegible] святити Його Богу, як велів за[illegible] був праведний чоловік Си[illegible] старенька праведна жінка Анна. [illegible] зрозумів, що се Христос Спа[illegible], отже взяв Його на руки, дякував [illegible] Нині відпускаєш мене [illegible], в спокою, бо мої очи вже по[illegible] спасення твоє. Симеон розумів, що він побачив того, якого він так [illegible] бачити. Коли ж побачив, то може спокійно вмирати. Радила й Анна і всім про Ісуса оповідала.

ЙОРДАНСЬКІ СВЯТА

[illegible] Йордан святковано разом з Різдвом Христа, опісля ті свята розділено.

В Євангелії читаємо, що коли Христос мав 30 літ, то прийшов до Івана, [illegible] проповідував над Йорданом і хрестив людей на покаяння, і казав себе хрестити. Коли ж Іван хрестив, то зявився над Ісусом Дух Святий в виді голуба і почувся голос Бога Отця: "Се Син мій любий". Так виявилися три особи Пресвятої Тройці.

В нашій Церкві свячення води відбуваєсь і на Йорданський Святий Вечір і на самий Йордан. Вірні несуть свячену воду додому й окроплюють нею хати і другі будинки, просячи Божого Благословення для свого життя.

Святковання Йордану подібне до святковання Різдва.

ПРОМОВА ЖИДІВСЬКИМ ЖІНКАМ

Торонтонська преса подала зміст промови рабіна Нормана Шапіра, на зібранню Національної Ради Жидівських Жінок. Промова гідна уваги і ми її перекажемо. Ось вона:

"Обовязком кожної одиниці є — витягти себе з болота недозрілости, в якім нинішний загал знаходиться" говорив Шапіро, засновуючи свій вислів на книжці Оверстріта "Дозрілий Розум", де Оверстріт каже з натиском, що нинішний загал недозрілий. Він недозрілий соціяльно (в громадськім життю), виховавчо, політично і релігійно.

Навіть люде на високих становищах, на яких дивимось як на провідників, деколи показують тільки недозрілости своєю працею, що їм не можемо вірити.

"Люде спускаються на думки других, — нехай другі за них і для них думають."

Промовець згадав французького письменника Дідерота, який сказав: "Всі діти є злочинного, руїнницького успособлення, але вони не можуть світа знищити тому, що вони тілесно недозрілі, та не мають замало тілесної сили". Та через те, що багато людей є фізично (тілесно) дозрілих, але недозрілих розумово, маємо нині на світі тільки знищення і терпіння.

"Думайте самі, — кликав Шапіро до зібраних жінок, — не принимайте без власної думки писаного слова, хоч яке важне воно не було би. В тім є розум, щоби розбирати і розважати те, що читаєте і чуєте.

"Бувають такі недозрілі люде, що не використовують своїх демократичних прав.

"Такою є і релігійна недозрілість. Люде над релігійним змістом не застановляються. Питання про гідність чоловіка зводиться до того, чи він ходить до церкви. Коли ходить, то вже ознака гідного характеру, хоч позатим він може бути найбільшим крутарем в цілім краю."

Таке пригадував Шапіро своїм жидівським жінкам, але його пригадки можна прикласти і до жінок українських, і до всіх Українців. Розумова недозрілість, короткозорість, брак широкого розсудку і застанови є всюди, і се треба мати на увазі, а тоді лекше буде підноситися понад низини недозрілости.

ЗАСИПАНИЙ В КЕРНИЦІ 18 ГОДИН

В Пендельтоні, Оре., ренчар, Норман Форд, копав керницю. Коли він був 15 стіп глибоко, обсунулася земля і дерево, що впало, притиснуло його ногу. За хвилю впало більше землі і присипало Форда до шиї. Його 18-літний син побачив, що ще більше землі може впасти, отже через сім годин підпирав землю плечими. На ратунок прийшли люде з машинами до копання і почали збоку копати велику яму. Прибув і лікар та пускав слабому кисня, щоби той міг легко віддихати. По 18 годинах Форда видобули і взяли до шпиталю, де він почав набирати сили.

ПРОТИ РЕЛІГІЇ В ШКОЛАХ

Недавно Шкільна Рада в Ню Йорку поставила внесок, щоби науку в школі починати такою молитвою: "Всесильний Боже! Ми признаємо, що всі ми від Тебе залежні, отже просимо Твого благословення для нас, наших родичів, учителів і для нашого краю".

Таку молитву могла би говорити кожна дитина незалежно від віри, однакож знайшлося зараз "Етично-Культурне Товариство", що почало проти тої молитви протестувати. Воно поставило такі причини протесту: 1. Не до Бога, як якоїсь сили, треба звертатись з молитвою, але до розуму і всего доброго, що є в чоловіці заховане. 2. Бога видумали Церкви, й Конституція Злучених Держав забороняє піддержувати ту видумку. 3. Така молитва в школі викличе погорду до тих дітей, які не схочуть молитися, не зважаючи на застрашування.

Оповідає відома журналістка Дорота Томпсон, що перед кількома літами голова Шкільної Ради в Брукліні був заборонив пати в школах коляди. Родичі проти того протестували. Заборону коляд засновувано на подібнім як і тепер, що через коляди будуть терпіти діти нехристіян, які не хочуть коляд співати (Хоч їх до коляд ніхто не буде змушувати).

Журналістка каже, що виглядало, що коли б противники коляд мали силу, то вчили би американських дітей безбожности, як вчать большевики в Росії.

Ясно виходить, що проти релігії в школах виступають большевики, або їх опікуни, хоч і замасковані. І їх докази фальшиві. Бо коли ображуються безрелігійні діти, то і діти релігійні мають право ображуватися, що на них буде хтось показувати пальцями як на безбожників.

Друге, — що Американська Конституція (основні закони) не є проти релігії, бо в ній згадуєсь, що: "Наш Отець Господь є творцем свободи". Американський гимн є релігійний.

А перший американський президент, Джордж Вашингтон, говорив між іншим:

"З усего, що веде до політичного добробуту, релігія і мораль є необхідні підпори. Безвартна заява чоловіка, що він патріот, коли він підриває ті найсильніші підпори людей і громадян. Й обережно треба ставитися до балачки, що мораль можна піддержувати без релігії. Признаємо впливи доброго виховання, але розум і досвід переконує, що мораль народу не може встоятися без релігії".

Оборонці безбожництва мають свою ціль і про неї говорить Дорота Томпсон: "Коли б вони могли, то пофальшували би, або знищили би історію нашого краю, щоби в будучині над ним запанувати".

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

В Коринт, Онт., протестанський священик, Нелсон Гулд, дістав від своїх пятьох громад дарунок — автомобіль.

В АНГЛІЇ АРЕШТИ ПЕРЕПОВНЕНІ

Дотеперішні арешти в Англії так переповнені, що треба три нові арешти будувати.

ЖЕРТВИ АВТОМОБІЛІВ

Відколи зявилися в Америці автомобілі, то до 22 грудня, 1951 року, в автомобілевих випадках на дорогах згинув один міліон осіб.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО ПАМЯТАТИ З НОВИМ РОКОМ

Коли кінчиться Старий Рік, то люде перечисляють свої здобутки. Тілько здобули, а тілько стратили. І приготовляються до красшої праці в Новім Році. А вже окремо молоді повинні приготовлятися

Не всі люде задоволені минулим роком. Дехто менше здобув, ніж повинен. Багато чого занедбав. Девчім помилився. Отже повинні бути нові постанови.

Хто Старим Роком вдоволений, нехай стараєсь в Новім ще більше здобути.

Хто невдоволений, нехай знайде причину своїх неуспіхів. Чому не здобув того, що повинен був здобути.

Отже з Новим Роком треба взяти себе в руки. Слухати розуму, а не забаганок. Треба вперед дивитися і до великого готовитися.

Молоді повинні памятати, що вони Українці, отже окремо інтересуватися тим, що українське. Вони ж будучість українського народу. Треба читати українські книжки, розмовляти по українськи, і заохочувати до того других. Наш обовязок бути такими гідними Українцями, що змогли б вповні заступити наших батьків і продовжувати їх українську працю.

Коли Новий Рік так зачнемо, то при кінци Року побачимо, що [illegible] його не промарнували.

Оленка-Любов Негрич.

НАУКА В ІНШИХ НАРОДІВ

Китайці мають всіх письмених [illegible]ків коло 40,000, і тілько дуже вчені Китайці всі ті знаки знають. А звичайний Китаєць знає 6 до 7 тисяч знаків. Він вчиться їх кілька літ. Чому ж кожний Українець не мав би навчитися свого письма, що має всего 32 букві, а з мягким знаком 33.

В Жидів є правило, що дитину треба посилати до жидівської школи, коли має вона три роки.

В Персії давнійше наука відбувалась на дворі і діти вчилися писати на піску.

В Месопотамии давно письмо витискали на мокрих глиняних табличках, їх висушували, або й випалювали, і з них вчилися читати. Бо паперу тогди не було. Се було "клинове письмо".

В Єгипті письмо видовбували на каменях. Такі камені дотепер затрималися

Нині вчитися легко. Є папір, є книжки. Тай нинішне письмо легке до науки

К. П.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, M[illegible]
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

ЯК ЗЛИЙ СИН ОПАМЯТАВСЯ

Є таке стародавнє оповідання...

В місті Галичу, в Галичині, жив заможний будівничий, Онуфрій Ковалик. І був в нього син Степан, непослушний і впертий хлопець. Дав його батько до школи Львівського Братства, але Степан школу лишив, волочився світами, а вкінци пристав до банди рабівників, що жила в Карпатах.

— Тут гарне життя, — сказав собі Степан, — не працюєш, не вчишся, і все маєш...

Одного разу зайшов він з двома своїми товаришами аж до Перемишля, і в неділю зайшли до церкви. Не молитися, але розглянутися як тут двері і вікна виглядають... Їм того треба.

Увійшли якраз коли починалася проповідь. І в часі проповіди священик перечитав лист вдови, де вона просить священика:

Молиться отче за мого сина... Він мене стару покинув і пійшов хто знає куди. Слабую, і доглянути нема кому. А як вмру, то не буде кому і поховати... Моліться, щоби він до мене бідної вернувся...

І священик звів бесіду на злих дітей і журбу полишеної матери. Слухаючи багато людей плакало.

Зачепило все те Степана. І він своїх покинув...

Вийшов Степан з церкви не тим, що прийшов. Все те, що почув, лягло на його душу важким каменем.

Було се пізним вечером, як заходить Степан до своєї тітки, батькової сестри. Зайшов і все про себе розказав.

— Був я легкодушним, — казав він, — а тепер хочу стати добрим чоловіком... Поможіть мені до батька вернутися...

І вже Бог так дав, що другого дня заходить батько до своєї сестри, а сестра и питає:

Чи чув ти що про Степана?

Не згадуй його, — каже Онуфрій, він мені життя вкорочує. Хочу забути, що в мене такий син був...

— А може він опамятається...

— Не вірю!.. Та може ти знаєш про нього?

Знаю, — каже сестра, — він кається і рад до тебе вернутися.

Онуфрій мовчав. Не знав що сказати.

Степан був заховався, і тут нараз вийшов і впав батькови до ніг. Але не сказав нічого, [illegible] плакав. Аж за хвилю каже

Простіть мені, я вже не той...

Знов минула хвиля поки батько відозвався.

Прощаю, коли ти щиро каєшся. Ходімо до матери, а я ніколи не згадаю про то, що минулося

Степан знов у школі. І так він пильно вчився, що став там першим учеником. Всі його хвалять, другим за взір ставлять. А батькови була велика радість.

Скінчивши школу Степан взявся до купецтва. І не тілько, що став заможним, але і поважним чоловіком був. Бідному поможе, про церкву дбає, школі, в якій вчився, помагає. Всі його знають, всі поважають. А він не гордиться, скромний, всім привітний.

Прийшов до Галича новий священик, і відвідуючи доми зайшов до Степана. Коли розговорилися, каже Степан.

Я вже вас бачив, панотче.

— А де? — питає священик.

В Перемишли. Коли ви читали лист вдови, де просила за сина молитися.

— Так, так! Лист той пригадую...

— Але ви не знали, що в церкві був ще один такий блудний син, що за нього треба було молитися.

Не знав. Хто ж він?

— Се був я...

І Степан все оповів і закінчив тим, що той лист його також опамятав.

Від того часу старий священик і молодий Степан полюбили себе як батько і син. Щирими приятелями стали.

А старий Онуфрій гордився сином і часто повторяв слова Євангелії: "Син мій був вмер — й ожив, загубився був — і знов знайшовся".

СТАРОДАВНА КОЛЯДА

Чи є чи нема господар вдома?
Ми в тебе, —
Просив тя Господь
На порадоньку до себе,
Обіцяв тобі сто кіп пшениці
Вродити,
Дай же ти, Боже, в щастю здоровлю
Прожити!...

ЧОМУ ЛЮДИ ЙДУТЬ ДО ЦЕРКВИ

Свящ. Проктор в Стейтах розвідувався в своїх парафиян чому вони йдуть до церкви, і важнійші відповіди були такі:

— Я вважаю [illegible] того чоловіка, що легко[illegible]. Такому я в нічім не [illegible] він не поважає Бога, то [illegible] не поважає.

— Коли кінчиться тиждень, я щораз більше відчуваю пор[illegible] в моїм життю. Коли ж побу[illegible] то так порожнеча заповняєсь і я набираю більше сили для дальшого життя

Я в церкві відчуваю присутність Бога більше, ніж на інших місцях. Я відчуваю, що церква се Дім Божий

Я приношу перед Бога все, що в мене на душі, [illegible] і свої радощі, і терпіння, і надії, і свої молитви, щоби Бог дав мені поміч в моїх потребах. Я приходжу до церкви перед Бога, як дитина до батька.

— Церква є для мене [illegible] великою інституцією, яка проповідує таку Божу науку, що світ став би [illegible], коли б її люде послухали

— Мої родичі були дуже релігійні і дуже гідні люде, отже і дітей своїх на гідних виховали. Чому ж мав би я лишати ту релігійність, що нас так добре виховала?

Люде, що не дбають про церкву і її науку, належать до того гурта, що всі злочинці, — злодії, розбишаки, пияки, брехуни, отже я не хочу до того гурта належати.

— Я бачу, що люде, яким церква байдужа, виховують дітей на ледарів, а я хочу моїх дітей добре виховати.

Люде, які легковажать Закон Божий, легковажать всі закони і дозволяють собі на все, що лише вдасться.

— Коли б я церкву легковажив, то легковажив би і Бога, а тоді і всі люде повинні би мене легковажити.

Таких відповідей було більше. Але була і така відповідь:

Люде до церкви йдуть, отже і я йду. Не хочу позаді лишатися.

І в тім ще є заслуга, — говорить згаданий священик, [illegible] бо чоловік бодай стоїть разом з своєю громадою.

БУДЬТЕ РОЗУМНІ ЯК ЗМІЇ...

В часах Христа люде уважали зміїв дуже розумними, і тому Христос казав: "Будьте розумні як змії". Шукайте розуму, будуйте здоровий розум.

"Будьте розумні, як змії, а лагідні як голуби". Будьте розумні і будьте культурні, добрі, згідливі, щирі.

Не казав Христос: "Шукайте того розуму, що майно здобуває", бо майно люде здобувають не конче розумом, — вони здобувають його часто лакомством, скупістю, хитрощами, облудою, брехнею, злодійством, насильством... Христос мав на гадці той дійсний, здоровий розум, що самого чоловіка робить вартісним, гідним, добрим, лагідним, культурним.

Кілько є людей, що назбирали багато майна, бо мали апетит на майно. Мало їли, мало спали, в лахах ходили, цента на добру справу не дали, навіть в неділі і свята працювали. За Бога забули, за церкву забули, своїх дітей нічого [illegible] не вчили, бо не було коли, і майно росло. Але яку велику і гідну ціль вони мали для того майна? Ніякої!

Великим майном для родичів є добрі, [illegible] діти, бо такі родичів шанують, [illegible] дбають, їх на старости защищають. І серед громади вони поважні [illegible]. Родичі такими дітьми тішаться, ними хваляться і благословлять їх. Такі діти [illegible] про родичів навіть тоді, коли [illegible] багаті. І в громадськім житті [illegible] поважні громадяне.

[illegible]ко є тих, що майна назбирали, [illegible] з дітей не мають. Бо [illegible] [illegible]вали, нічого розумного не нав[illegible] [illegible]го примиру не показали. Ча[illegible], бо майно збирали. Дітей [illegible]кали самопас, давали їм гроші на за[illegible] витребеньки, псували власних [illegible]

[illegible] був апетит на майно, але не було здорового розсудку. Думали: "Треба майна, щоби якнайбільше дітям лишити..." Не казали: "Треба лишити дітям якнайбільше розуму, треба виховати їх на гідних людей". Се маловажне.

Кілько є таких дітей, що батьківське майно промарновують. Батько збирав щоби син мав що марнувати. Кілько тих, що діти майно забрали, а родичі не мають при ким віку доживати. Буває, що [illegible] з батьками сваряться, бються, процесуються, а все за майно. Бувають випадки, що дітям добре живеться, а батько, чи мати в старечім домі віку доживають.

Родичі дбали про майно для дітей, — про грошеве майно, а не дбали про майно моральне. Не думали, що діти не калики і повинні самі про грошеве майно для себе дбати. Молодий вік призначений Богом на те, щоби тоді передавати молодим майно розумове, моральне, культурне. Без того вони будуть [illegible]мовими каліками.

В словах "Будьте розумні як змії" Христос говорив про дійсний великий і широкий розум, а не лише той, що грошеве майно збирає. Великий розум каже інтересуватися поважними і широкими справами; великий розум покликає до розсудку, розваги, далекоглядности, до виконування моральних обовязків. Великий розум пригадує чоловікови Закон Божий.

Се повинні родичі мати на увазі при вихованню дітей. Здоровий розум їм давати, добрий примір, добру науку моральну, науку релігійну. Се буде тим великим майном, яке буде провадити вихованків ціле їх життя простою дорогою. І воно буде певною запорукою для родичів в часі їх старости

Священик.

ПОЗА ЗАЛІЗНОЮ КУРТИНОЮ

Здавалось би, що "залізна куртина" є лише для того світа, що поза Росією, однакож вона є і для всіх в Росії, крім хиба найвисших еї правителів

Валентин Гонзалес, еспанський комуніст, написав книжку про своє перебування в Росії. Він був в Москві в військовій академії, багато чого бачив, чув і досвідчив, а потім втік з Росії.

Каже він, що в тій високій школі є лише сини високих урядовців та офіцерів. Синів робітників нема. В його часі було чотирьох робітничих синів, але їх скоро позбулися.

Професорами в академії були полковники та генерали, і місячно діставали 1200 до 1900 рублів, до того ж мали ще всякі [illegible] і вигоди. А звичайний робітник діставав місячно 250 до 300 рублів.

Гонзалеса назвали Петром Антоновичем, і коли він порестував, то грозили великою карою. Він має бути тим, чим прикажуть йому бути. Всіх прав до себе він має зречися.

Окремо звертає він увагу на те, що в Академії, і взагалі всюди, було строго заборонено розвідуватися до якого народу належать студенти, професори і взагалі висша правляча кляса. До якого народу хто належить, яке його дійсне імя, взагалі — хто він такий. А в Академії було тоді понад 5000 офіцерів, що вчилися.

Так на цілому життю в Росії тяжить "залізна куртина". Один чоловік про другого не має знати, а в першій мірі про правлячу клясу. Які се люде, звідки, якої віри, до якого народу належать, звідки прийшли, яке їх походження, який родовід, того нікому не треба знати. А щоби цілком закрити походження, то ще й імена зміняють.

Розуміесь, що правляча група все знає і про всіх знає. Лише про неї ніхто не повинен нічого знати.

Отже коли в Росії один про одного не знає, то звідки може дальший світ знати хто се якийсь Василь Гурко, чи Микола Крутенко, чи Нікіта Усполинов. Які се люде? І чи се їх дійсні імена?

Се показує, що Росією правлять люде, які закривають своє лице перед світом, [illegible] люде загадочні, непевні, замасковані, може цілком чужі для Москалів і всіх других народів, якими вони правлять. Замість показати себе, вони всюди висувають одного Сталіна, що ніби за все має відповідати.

Дивно також, що світ не допитуєсь хто се ті російські правителі, хоч про своїх людей все розказує до подробиць.

Крім строгої дисципліни в Академії був ще і шпіонський нагляд над всіма. До шпіонажі вживали жінок, що всюди лізли, до всіх залицялися.

Таксамо кожний, хто був в Академії, мав обовязок доносити на других, як лише щось підозрілє завважив, або почув. Там кожний мусить бути шпіоном для другого.

В большевицькім ладі на перше місце ставлять сліпий фанатизм і не дозволяють на власну думку. Маєш думати як приказують, а не як ти розумієш. Гонзалеса вигнали з Академії за те, що говорив як думав. Хто думає, той ворог Росії, кажуть

Таке в своїй книжці розкриває бувший завзятий еспанський комуніст, що, як автор книжки, зветься [illegible] Кампесіно

Здоровля тіла і здоровля духа

Конечність молитви.

Недавно говорив в Ню Йорку др МкКрекен про значіння молитви для життя взагалі, а для здоровля людей окремо

Він зачинає з того, що нині для здоровля тіла [illegible] означені необхідні конечности. Треба відповідної поживи, здорової води, свіжого воздуха, потрібно [illegible] і взагалі відпочинку. Треба вигідного мешкання. Треба поміркованої праці, руху. Треба вдоволяючого окруження.

Коли ж прийде слабість, то вже є відомі способи лічення, є лікарі

Все те відноситься лише до здоровля тіла

Але є і духові слабости. Чоловік тілом здоровий, але його духова сторона може бути дуже слаба. Чоловік тілом може мешкати в гарнім будинку, але духова його сторона може бути на смітнику. Він може бути безхарактерним, безідейним, пияком, ошуканцем. В його души нема нічого святого й гідного, яке він поважав би. Він на все зло готовий.

Отже говорить дальше МкКрекен:

Щоби цілий чоловік був здоровим, то він мусить дбати разом і про здоровля тіла і здоровля духа. Про діяльність тіла і діяльність духа.

Світом для духової діяльности є релігія, а в ній важною частиною — молитва. Вона підносить чоловіка понад буденщину; скріплює його силу; приводить до рівноваги; розкриває перед чоловіком висший світ — ідеальний. Молитва лічить духові слабости, яких ніщо друге не може вилічити. Вона є животворною силою для цілого чоловіка.

Молитва збирає нашу увагу в один напрям, на ту дорогу, що веде до небесних висот — до Божого Престола, до Бога. Молитва веде нас в країну святощей, якими і ми освячуємося і стаємо красшими, гіднійшими і здоровшими, досконалішими.

Таке велике значіння має молитва

ПРИ ВІДЇЗДІ о. КУДРИКА

По кількох літах о. Кудрик спромігся на те, щоби мати довші вакації і трохи відпочити, отже поїхав до Східної Канади, і провів час між своїми православними братами і сестрами в ріжних місцях, — в Торонті, Гамілтоні, Нiягара Фалс, Ст Кетеринс, Бренфорді, Ватерфорді, Кингсторі.

Хоч за о. Кудриком прибула сего року в онтерійську Флориду біла зима, та всеж лагіднійша, як буває на Заході. Та треба вірити, що о. Кудрик таки набрав тут більше сили

Приятелі о. Кудрика хотіли конче мати його між собою і на Різдвяні Свята. але він казав, що там жде на нього праця і треба скорше від'їхати. А також і те, що хотів з рідним братом святкувати, що зостався на його домашній "господарці".

Отже щоби з ним прощено попрощатися, 29-го грудня його найблизші зібралися в домі п-ва Поправиних в Нiягара Фалс, — були місцеві, з Ст Кетеринс і Гримсбі, — і провели час вдоволено, були промови, співали коляди, і дали о. Кудрикови на памятку дарунок.

Ще окремо зложили на фонд Українського Голосу і Вістника 16 долярів. Жертвували по долярови: Павло Кокор, Анна Гідлевич, Іван Гейко, о. Іван Майба, о. О. Іванюк, Василь Баюс, Іван Боднар, Василь Петращук, Олекса Немий, Григорій Гладишюк, Семен Самець, Ф. Титевич, Іван Пограничний, Мирон Наірний, Санкіра Виндяк, Павло Кaмінопський.

Відомо нам також, що 24-го грудня, гурток близьких прощав о. Кудрика в околиці Ватерфорд, в домі п. Дмитра Іванкова.

31-го грудня о. Кудрик виїхав з Нiягара Фалс до Торонта, де спинився ще на два дні, а звідтам поїхав вже до Винипегу до праці

Один з присутних.

ДЕЩО З ОШАВИ, ОНТ.

Грудня 16-го, 1951. Сестрицтво церкви Св. Івана в Ошаві, мало Річні Збори, де предсідником був парох, о. Фик. Збори почалися молитвою. По звіті урядниць до нового заряду вибрані: голова пані Стефанія Білоус, вже третий раз; заступниця пані Колтуцька; рекорд. секретарка д-ка Фик; фінанс. секретарка пані Манила; касієрка пані Тапін; контрольорки пані: Щовдра, Стезик й Озимок; доглядачки хорих пані Шада, Фурик і Колнибик, господиня пані Ананійчук; сестриці пані Дроломаз, Рутка, Цимбалюк, Василів.

Наше сестрицтво числить 45 членок і працюють як пчоли, хоч може і не всі. [illegible] жінки працюють щиро і багато. За 1951 рік дали [illegible] на сплату довгу $[illegible] [illegible] феلон і карпет до церкви, а також меблі для [illegible] хати.

Тепер [illegible] розпочали вечірки, владнали "несподіванку" о. пароха в день його патрона Миколая і вручили грошевий дарунок. Хоч вечер не цілком був веселий, бо добродійка Фик була тоді в шпиталі. Тепер здорова і з нами працює.

[illegible] пані Озимок [illegible] і має 47 [illegible] вчить о. Фик.

Членка Д. В.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

СІЧЕНЬ

[illegible] Йордан — Пембина
20 Неділя — [illegible] Попларфілд.
27 Неділя — [illegible] Попларфілд

ЛЮТИЙ

[illegible] — Пантар
[illegible]
17 [illegible] — Ст. Сел[illegible]
24 [illegible] — Попларфілд

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СІЧЕНЬ

19 Субота, Йордан — Глен Елдер — [illegible]
20 Неділя [illegible] Івана Хрест. — Свон [illegible]
27 Неділя — [illegible] (Водосвяття).

ЛЮТИЙ:

[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — Арран.
12 Вівторок, Трох Святих — Кобзар.
15 Пятниця, Стрітення Господне — [illegible]
17 Неділя — [illegible]
24 Неділя — [illegible]

По Богослуженню катехизація дітей і [illegible] лекція дорослим

Адреса: Бокс 121, Арран, Саск. Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ:

19. Субота, Йордан — Снате.
20 Неділя — Вакав
27 Неділя — [illegible] Крік.

Адреса: Бокс 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

СІЧЕНЬ

18. Пятниця — 11 год. рано свячення води — Сенді Рендж.
19. Субота, Йордан, 9 год. рано — Гленден
20. Неділя — Тирен.
27 Неділя — Лесард

Адреса: Бокс 46, Гленден, А[illegible].

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

СІЧЕНЬ:

19 Субота. — Богоявлення Господне — Фенвуд
20. Неділя — Айтуна
27 Неділя. — Кендіяк.

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

СІЧЕНЬ:

18. Пятниця. — Щедрий Вечір. 10 год. рано, Царські часи, Служба Божа і свячення води. — Ватсон.
19. Субота. — Богоявлення Господне, 9 год. рано. — Клейр (місто).
19. Субота. — Богоявлення Господне. — Клейр.
20 Неділя. — Собор Івана Хрестителя. — Курокі.
27 Неділя. — Вимер

ЛЮТИЙ:

3 Неділя. — Ватсон.
10 Неділя. — Митаря і Фарисея. — Вадіна.
12 Вівторок. — Трох Святих. — Київ-Клейр.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Дауфин, Ман.

СІЧЕНЬ:

18. Пятниця, 11 год. рано свяч. води Дауфин
19 Субота, Йордан — Драфтинг Ривер. Велике освячення води.
20 Неділя — Веплав.
27 Неділя — Роритон.

ЛЮТИЙ:

3 Неділя — Дауфин.
10 Неділя. — Ешвил
15 Пятниця. — Стрітення Г.І.Х. — Дауфин
17 Неділя — Косів
24 Неділя. — Сифтон

Адреса: Бокс 550, Дауфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СІЧЕНЬ.

18. Пятниця. Велике свячення води: 10 год. — Смокі Лейк, 12 год. — Белис; 2 год. Вілна, 4 год. — Стрий; 6 год. — Бойн Лейк.
19. Субота, Йордан — Спеден.
20. Неділя — Смок Лейк.
27 Неділя — Бойн Лейк.

Адреса: Бокс 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича

СІЧЕНЬ

18 Пятниця, Навеч. і свячення води [illegible] год. [illegible] Гілберт Плейнс.
19 Субота, Йордан — Шортдейл.
20 Неділя — Леонард.
27 Неділя — Гілберт Плейнс.

Адреса: Гілберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ:

18. Пятниця: Щедрий Вечір, Водосвяття — 10 год. Роза, 11 год. — Сильків.
19. Субота, Йордан — 7,30 год. Гардентон, 10 год. — Толстой.
20. Неділя, Івана Хрест. — Роза.
27 Неділя — Гарденток.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

СІЧЕНЬ.

18. Пятниця, свячення води — Шіго місто.
19 Субота, Йордан — Пасічняки.
20 Неділя — Тідор.
27. Неділя — "Коло Ріки".

ЛЮТИЙ

3 Неділя — Вест-Брук.
10 Неділя. — Фовн Лейк.
15. Пятниця. — Стрітення. — Коло Куцих.
17 Неділя. — Винярд.
24 Неділя. — Едмор.

Адреса: Бокс 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

СІЧЕНЬ:

19. Субота, Йордан — Едмор.
20. Неділя — Винярд.
27 Неділя — Іпсінгер місто.

ЛЮТИЙ:

3. Неділя. — Шіго (місто).
10. Неділя. — Шіго (полудн.)
15. Пятниця. — Стрітення — Пасічняки.
17. Неділя. — Іпсінгер (коло Гайвей).
24. Неділя. — Тідор (місто).

Адреса: Бокс 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

СІЧЕНЬ:

19. Субота, Йордан — Виста.
20. Неділя — Енгуслав.
27. Неділя — Оакборн.

Адреса. Оакборн, Ман. Тел. 313—21. [illegible] Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СІЧЕНЬ

19. Субота, Йордан — Йоритон.
20. Неділя — Йоритон.
27. Неділя — Мелвил.

Адреса: 110 Велингтон Аве. Тел. 794 Йоритон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СІЧЕНЬ:

18. Пятниця, Навеч. Богоявления. Велике водосвяття — Вайта.
19. Субота. Йордан — Сондави.
20. Неділя, Івана Хрест. — Сірко.
27. Неділя — Вайта.

ЛЮТИЙ

3. Неділя Св. Миколая — Арбакка
10 Неділя — Сондави
12. Вівторок Трох Святих. — Вайта
15. Пятниця. Стрітення Господне Св Апостолів. — Арбакка
17 Неділя. — Сірко.
24 Неділя. — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

СІЧЕНЬ

18. Пятниця. — Свяч. Води [illegible] Канора 11 год. рано
19 Субота. — Йордан. — Кем[illegible]
20 Неділя — Канора
27 Неділя — Мінвито

ЛЮТИЙ

3 Неділя — Канора
10 Неділя — Камсек
12. Вівторок — Трох [illegible] — Рів[illegible]
15. Пятниця — Стрітення — Ді[illegible]бот
17. Неділя. — Канора
24. Неділя. — Бюкенан

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СІЧЕНЬ

18. Пятниця, Щедрий Вечір — Цено. Свяч. йорд. води 2 год. попол. — Егремонт, свяч. йорд. води 8 год. попол. — Торгилд; вечірня і свяч. води 4 год. — Радвей; 11 год. вночі Всенічна — Восетна.
19 Субота, Йордан, 10 год. рано — Федора.
20. Неділя, Івана Хрест. — Редвотер.
27 Неділя — Ланлабіч

ЛЮТИЙ

3 Неділя. — Бойл
10 Неділя — Егремонт
12. Вівторок — Трох Святих. — Редвотер
15. Пятниця. — Стрітення. — Радвей
17 Неділя — Восетна
[illegible] Неділя Мясопустна. — Торгилд

БЕРЕЗЕНЬ:

2 Нед. Сиропустна. — Редвотер
9 Неділя І Вел. Посту. — Егремонт
16 Неділя 2 Вел. Посту — Федора
22 Субота (Св. Сповідь шк. дітей) — Радвей
23. Неділя Хрестпк. — Радвей
29 Субота (Св. Сповідь шк. дітей) Торгилд.
30 Неділя. — Торгилд

Адреса: Радвей, Алта.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СІЧЕНЬ

18. Пятниця, 11 год. рано свячення води — Пайн Ривер.
19 Субота, Богоявлення Господне, 9-та год. рано — Йорд.
20 Неділя Етелберт
27. Неділя — Пайн Ривер.

ЛЮТИЙ

3 Неділя. — Богдан
10. Неділя. — Етелберт.
12. Вівторок. — Трох Святих. —
15 Пятниця. — Стрітення. — Пайн Ривер (позачергове). По Богослуженню освячення свічок
17 Неділя — Гартенг
24. Неділя — Пайн Ривер.

По Богослуженню катехизація дітей.
Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ

15	В	2 Прен. Сильвестра Печ.
16	С	3 Прер. Малахії, муч. Гордія
17	Ч	4 Собор 70-ти Апост. [illegible]
18	П	5 Св. Вечір перед [illegible]
19	С	6 Йордан (Богоявлення Господнє)
20	Н	7 Собор [illegible]
21	П	8 Прер. Григорія [illegible]
22	В	9 Муч. [illegible]
23	С	10 Григорія еп. [illegible]
24	Ч	11 Прер. Теод[illegible]
25	П	12 Сави архієп. [illegible]
26	С	13 Муч. Ермила [illegible]
27	Н	14 [illegible]
28	П	15 Прер. Павла [illegible]
29	В	16 [illegible] Петра
30	С	17 Прер. Антонія [illegible]
31	Ч	18 Атанасія [illegible]

ЛЮТИЙ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 26 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1952. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1952. ЧИСЛО (911) 3

НЕБЕЗПЕКА В ПОЛУДНЕВІЙ АЗІЇ

Міністер Пірсон говорив недавно, що [illegible] в полудневно-східній Азії грізно [illegible] ще, що там воюють нібито [illegible] але ж большевики, яким [illegible]. Отже нібито не війна. В [illegible] Росії зброяться, а Схід в [illegible]. Небезпека ще і в тім, що Ро[illegible] повстанчими рухами [illegible] нашу силу. А там для [illegible] широке поле.

РОСІЯ ПОМАГАЄ ПОВСТАНЦЯМ

[illegible] во-східних Індохінах [illegible] повстанці за чотири мі[illegible] 1,000 тон всякії зброї, ви[illegible] Чехословаччині і боль[illegible]чини.

ЯПОНІЯ ОЗБРОЮЄСЬ

[illegible] окупаційні власти зго[illegible] Японія встановила буджет [illegible] 366 міліонів долярів [illegible] Росії, ген. Кісленко, [illegible] йому відповіли, що Ро[illegible] японського буджету та [illegible] вона грошей призна[illegible]ння. Кісленко допитував[illegible] правда, що Японія важне на [illegible] 13 міліонів долярів.

БОЛЬШЕВИКИ МАЮТЬ ГРОШІ.

[illegible] Трибуна" каже, що [illegible] заграничних справ, [illegible] (вона не Румунка), повкла[illegible] банки величезні [illegible] [illegible] інші румунські не[illegible] евики перенесли банк[illegible] до Швайцарії

КІЛЬКО ТРИМАЮТЬ НІМЦІВ.

Росія і другі краї, що в руках Росії, [illegible] понад два міліони военних [illegible] доказують Німці Обєдна[illegible]. Німецький уряд в Бонні має [illegible],000 вояків, яких дотепер не [illegible] коло 700,000 є ще цивільних.

ПОЛЯКИ В АНГЛІЇ

[illegible] внутрішних справ, Ід, зая[illegible] вирішив видалити з Англії [illegible], які провадили шпіонажу [illegible] агентів в користь Росії. І він [illegible] польську еміграцію, щоби бу[illegible] обережною.

ВИГАНЯЮТЬ КАТОЛИЦЬКИХ МІСІОНАРІВ

Католицькі вісти подають, що перед [illegible] було в Китаю 5,500 като[illegible] місіонарів, а тепер є там лише [illegible] 2,000. Решту комуністи повиганяли

МАЛЯР БЕЗ РУК

В [illegible], в Скотляндії, живе 78-літний [illegible] маляр, Джан Грей, і лікарі [illegible], щоби перестав малювати. [illegible] слабне. Та важне, що Грей [illegible] без рук, отже коли малював, [illegible] (щіточки) тримав в зубах. Але [illegible] були вартні і продавалися [illegible] Японії, Америці, та прикрашали [illegible] Лондону, Глесгову і др. От що [illegible] зробити навіть каліка!

РОСІЯ І БЛИЗЬКИЙ СХІД.

Клопоти Англії з Іраном і Єгиптом помагають Росії [illegible] там її [illegible] Єгипет вже [illegible] Росію, а в Ірані дехто висуває думку, що коли не [illegible], треба звернутись до Росії. Вишинський, міністер заграничних справ Росії, [illegible] панування Заходу

ЩО ДУМАЛИ ПЕРЕД ОПЕРАЦІЄЮ КОРОЛЯ

Тепер виявилося, що перед операцією Короля Юрія лікарі боялися, [illegible] ли операція і вдасться, то Король може бути німим. Там, де робили операцію знаходиться той нерв, що [illegible] до [illegible] і коли б [illegible] перетяти, то чоловік не зможе вже говорити. Однакож його не перетяли, і тепер се виявляють

БОРОТЬБА В ТУНІЗІЇ

Тунізійці, в Африці хочуть увільнитися зпід французького панування, отже провадять повстанчу боротьбу з Французами. За тиждень згинуло 16, а 20 було ранених. Вбитий і фра[illegible] ком[illegible] Французи шлють своїм підмогу

ЗБРОЯ ЗАХОВАНА НА ЦВИНТАРЯХ

В [illegible] Суезького каналу, де йде боротьба між Англійцями і Єгиптянами, Англійці [illegible] на [illegible] цвинтарях 20 тон захованої зброї. Та зброя була захована нібито в гробах.

КОМУНІЗМ ПРИЧИНА РОЗВОДУ.

В Лос Енджелес, Кал., Джан Брігел подав за причину до розводу те, що його жінка хвалить комунізм. Судія признав ту причину за слушну і дав розвід.

ПЕРЕКРАДАЧ ЗОЛОТА

В Ню Йорку арештували Саула Каплана, торгівця діямантами, що перекрав з Канади до Америки 4 штабки золота вартости 20,000 долярів. Його випустили за запорукою 25,000 долярів. Він підданий Ізраїля і приїхав до Канади на чужу візу.

ПОВІНЬ В КАЛІФОРНІЇ

В Каліфорнії була сильна буря з дощем, і за три дні впало понад сім цалів води. Наслідок був такий, що 19 осіб втопилося, а шкоду числять на міліони. Подібне було перед 14 літами, але гірше, бо тоді в пятьох днях впало 11 цалів дощу і згинуло 95 осіб.

ЯК 200 ДІТЕЙ ВРЯТУВАЛОСЯ

В Твід, Онт., в будинку для совгання було недавно 200 дітей, коли нараз почулося, що будівля тріщить. Зараз дітей випровадили. Кілька мінут по тім ціла будівля завалилася. Лише одна стіна не впала. Коли б не тріскіт і коли б дітей зараз не випровадили, то може і всі погинули б.

СТУДІЮВАТИ МАРКСА І ЛЕНІНА

Національна Рада Церков в Торонті започатковує студії науки Маркса і Леніна, [illegible] можна поборювати комунізм. Передовсім мали би студіювати [illegible] й освідомляти вояків на военних фронтах. Рівночасно мали би викладати основи християнства, бо показалося, що багато вояків про християнство нічого не знає

ЗИМНО В МАНІТОБІ

В ночи на 22-го січня в Винипегу було 25 [illegible] а дальше ворожать [illegible]. Се перше велике зимно. [illegible] був 18 миль на годину, [illegible] до роботи. В полудневій Манітобі вітер був 30 миль на годину, отже [illegible] заметіль. По[illegible] запізнялися на дві годині. В обох [illegible] дороги позасипувані снігом, рух на 40 [illegible] дорогах задержаний. Також і в других стейтах.

ВБИТІ І ЗАМЕРЗЛІ

В Винипегу [illegible] в хаті чоловіка [illegible], що були вбиті і замерзли. [illegible] що се самовбивство, [illegible] чоловік 50 літ [illegible] були нездорові. Може се було причиною смерти

КАНАДІЙСЬКІ ГРОШІ РІВНІ З АМЕРИКАНСЬКИМИ

Тепер вартість канадійського доляра [illegible] з американським. В Торонті [illegible] 100 американських долярів [illegible] $[illegible].75 канадійських. Те саме, коли [illegible] американські на канадійські. Банк бере 25 ц. за обслугу.

МОЖЕ БУТИ ЛІКОМ РАКА

Лікарі винайшли новий спосіб лічення рака і тепер роблять з ним проби. Се проміннюючий кобальт, рід металю, що повинен мати більшу силу, [illegible] дотепер вживаний рад. Дотеперішні [illegible] вказують, що се може бути добрим [illegible] лічення рака

В[illegible] тапший, ніж рад, і його можна мати багато

ВПАЛИ З ЛІТАКОМ В МОРЕ

Вістка з Ванкуверу каже, що несподівано [illegible] західного берега впав в море літак, на якім було 43 особі, отже 36 [illegible], а сім вратувалося. Тоді була сильна заметіль. Один мотор був попсувався. Літак впав 486 миль на північний захід від Ванкуверу. Вода була неглибока, що літак трошки видно.

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 28.

На місто Елизабет, Н. Дж., впав літак і запалився, отже згинуло 23, що були на літаку, а 5 в розвалених домах. Згинула мати з двома дітьми в однім домі. Трета її дитина згинула в другім домі і ще один чоловік. Через півтори години не можна було приступити до огню. Перед 38 днями тутже, але милю дальше, подібно згинуло 56 осіб

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПОЛЬСЬКІ НАСИЛЬСТВА ДО КІНЦЯ ПАНЩИНИ

Цісар Йосиф II видав був закони для полекші панщизнякам, але він скоро помер, чи його отруїли, і польські пани набрали знов сили.

Селяне були відчули полекшу, а коли Поляки почали знов по давному селян тиснути, то селяне вдавалися зі скаргами до цісаря, або й ворохобилися. І тоді почалася польська "пацифікація". Про те говорить Яков Головацький в Спомнах:

"Які трагічні сцени можна було списати на таблицях історії на рахунок "законного порядку", котрий зберігали пани з військовим конвоєм (помічним військом) в зворохоблених громадах, що боронили своїх прав. Урядники виїзджали в супроводі роти (відділу) піхоти, або гузарів, чи драгонів. Десятками покладали селян, або міщан, як наказував пан, мандатор, або економ. Йшла в хід палиця. Давали по 50, 75 і більше буків. Драгони й гузари переїли в селі всю птицю, перерізали худобу, скормили весь хліб, з стіжків пшениці снопи кидали коням. Коли після того хто не відрікся своїх прав, того кували в кайдани і слали до криміналу."

Селянин мав поле, але не міг його без панського дозволу ні продати, ні заміняти, ні побільшити. Мусів мати панський дозвіл, коли хотів женитися. Пани насилували відданиць (право "першої ночі"). Потоцький в Бучачі мав цілий гарем гарних панщизнянок.

Закон казав селянинові працювати на пана 150 днів в році, а пан примушував працювати ще майже других 150 днів. Каже Головацький: "В Червоногороді панський управитель заставив шістьох чоловіків до молочення. Гайдуки перевертали снопи, а чоловіки без віддиху лише молотили".

В одному місці лісничого сини здибали дівчину в лісі, що збирала ягоди, обдерли навіть з сорочки, і дівчина сиділа в корчах як Єва, а доперва в ночи вернулася додому. Що з нею виробляли — Бог знає. І суду на те не було.

Пан збирав від селян податки, брав до війська кого хотів, ставив війта, мав право судити і бити. В Турі мав мандатор (панський суддя) писаря Лушпинського. Коли уряд заборонив давати більше як 5 буків, то Лушпинський бив так: вдарить раз і півгодини пише, а привязаний чоловік лежить і чекає. Там знов вдарить раз і грає на скрипці краковяка. Довго треба було, нім биття скінчиться. А таких Лушпинських були сотки, — каже Головацький.

Так католики католиків мучили, але не обороняв їх ані папа, ані католицький світ, ані польські католицькі духовні. Така була "правдива католицька віра".

Польські насильства в Галичині ще збільшилися після невдалого польського повстання 1831 року.

ПОЛЬСЬКА БРЕХЛИВА АГІТАЦІЯ

Поляки мріяли про відбудову Польщі і почали між Українцями брехливу агітацію. Казали, що Українці повинні стати разом з Поляками, Польщу відбудують, панів поганяють, і всім буде добре. Було багато таких агітаторів з панської руки. Агітацію ширили словом, писали вірші і відозви. Були заклики, щоби Українці виступали проти австрійського уряду і проти священиків, — але тільки проти українських. Не проти польських.

Агітатори нібито жалували панщизняків, осуджували панів, та се було поверховне. Думали: "ануж затуманений Русин повірить, що як відбудує Польщу, то в ній буде йому рай... Ось тут взорець віршів, які вони роздавали:

З давен давних во неволі
І в нещастю Русин все,
З давен давних во неволі
Перед паном карку гне.

Пани в пута нас вбивают
І волочуть у свих (своїх) ніг,
Пани в ярма нас впрігают
І прогнівав вже сі Біг.

Відки ж панок має мати
Тото право за собов
На панщину виганяти,
Нашу пити, нашу кров?

Та він нами робит, гонит,
І всьо бере, і всьо дре,
Потім тото пусто трвонит,
А ми бідні — в біді все...

Агітатори були головно з повстанців, яким повстання не вдалося, і вони ховалися по дворах польських панів. Їх "нова" Польща мала бути вдійсности старою панською Польщею, коли б вдалося було її відбудувати.

На вірші агітаторів відповів Маркіян Шашкевич своїм віршом 1834 року, де каже:

Не згасайте ясні зорі,
Не вій вітре вниз Дністра,
Не темнійте красні звори,
Днесь Галиче честь твоя!

Гей хто Русин — за ратище,
В крепкі руки меч ясний,
Шпарка стріла най засвище!
Гордий Ляше! день не твій!

Радость, радость, Галичане!
Не загостить більше враг!
Греми Дністре, шуми Сяне,
Не прискаче вовком Лях!

Шашкевич присвятив свій вірш нібито 1139-му рокові, коли Українці побили під Галичем польського короля Болеслава Кривоустого, але сучасні думаючі Українці розуміли, що Шашкевич мав на гадці сучасну йому польську агітацію і перестерігав перед нею Українців.

З польських вихованків зроджувалися тоді і москвофіли між Українцями. Польща так заголомшила Українців, що вони не знали де себе притулити. Таким москвофілом був історик, Денис Зубрицький, батько галицького москвофільства. Був за панщиною і проти української мови. Казав, що: "для простого чоловіка досить молитовника, катехизму і Псалтирі". Мовою освічених людей вважав мову московську.

МИТРОПОЛИТ МИХАІЛ ЛЕВИЦЬКИЙ

З перемиського єпископа став Левицький львівським митрополитом 1816 року і був до 1858, — 42 роки.

Був він більше українським церковником, ніж Українцем. Поза вузко церковними справами він і його близке окружження взагалі було байдуже до народної широкої праці. Церква була посілостею для їх життя; вони були державними урядовцями, та достроювалися в усім до польської аристократичної кляси.

З боку церковного Левицький постарався о затвердження перемиської єпископської ради (капітули) в 1816 р. Заснував Товариство для помочи вдовам і сиротам по священиках. Постарався о заборону ярмарків в неділі і свята, та о місця для єпископів і митрополитів в соймі. Звертався до папи з просьбою, щоби заборонив польським духовним зневажати церковні обряди. В такій просьбі з 22 травня, 1844 р. каже навіть, що: **Русини не зазнавали тільки переслідування від Поляків, коли Римському Престолови були чужими...**, отже коли були православними. Постарався про гр. кат. капелянів для війська. Зокрема висловив великий жаль, що уніятські духовні на Волині й Білоруси вернулись до Православної Церкви 1839 року. І за той жаль здобув окрему ласку папи, що поставив його кардиналом 1856 року. А цісар нагородив Левицького хрестом Леопольда.

Положення українського народу потребувало ширшої праці, але Левицький поза вузько церковні справи не виходив. Він був завзятим прихильником церковної мови, а не живої української. Пастирські Листи писав по латинськи і мовою церковною, чужою народови. Ось взорець тої мови: **"Проізведенію сему, Вашего свидінія ради, приобщаем Вас нинішним окрестним Посланіем нашим"**. (Посланіе 1841 року). І в тім Посланню порушив він лише такі справи: верховенство папи і ... слух; похвали для унії, ... Українцям ... добр... ... австрійським уряд...

Малює ті часи і передових людей Яків Головацький так:

"Українські єпископи не були людьми, що пізнали б справжні потреби народу. Добро народу не лежало на серци єпископів і їх пралатів. Вони хотіли зрівнатися з духовенством латинським, зблизитися до польської шляхти. Безженний світський клир (духовні) звернув увагу на внішні титули для себе, щоби зрівнатися з аристократією, і подіставав титули баронів. Єпископи й пралати (верховні єпископи) помагали спольщенню власної нації. Українською мовою вони погорджували, бо вона була для тих панів занадто проста. По скасованню українських монастирів не було кому закупити і вратувати від затрати цінних останків колишньої української літератури. Так пропали цінні друки і рукописи, виратувані перед вандалізмом (дикунством) уніятських візитаторів, ультрамонтанських (сильно папських) вихованків папських колегій."

Така була тоді робота греко-католицьких висших провідників.

На Левицького можна було надіятися, коли ще був перемиським єпископом, але коли став митрополитом і звязався з польською родиною Станковичів, то пійшов іншим шляхом. Він не відзивався ніколи до народу в його рідній мові. В семинарії за його волею: "езуїтські гіпокрити (облудники), польські перекінчики, ласі на наживу слуги черева, фаміліянти Левицького (було їх в діецезії коло 60), — все всуміш перемішане".

Він здобув місце для 13-ох українських клериків в Колеґії в Римі, і про те каже Головацький:

"По довгім шуканню знайдено шістьох і вислано до Риму, щоб навчилися там іншого духа й защепили його в Галичині, бо єзуїти не можуть защепити його в твердих українських головах. Кажуть, що коли не можна розрубати (розколоти) дерева залізною сокирою, то беруть деревляний клин і вбивають його в зарубину сокирою. Митрополит післав українське дерево до Риму, щоби поробити ... сокирою на клини, а ті клини мають колись розрубати український національний пень, бо ... сокири працювали безуспішно і поробили тільки зарубини."

Дальше каже Головацький, що доктори і професори, з роду Українці, також не відбігли від найвисших церковних провідників; вони боячись утрати хліба, сплять собі. А лихо не спочиває. Хоч папські булі нераз забороняли перехід з уніятської Церкви до Латинської, то в однім 1845 р. перевели Єзуїти в самій Т... ... 1,000 греко-католиків на латинство.

Яким був Левицький бачимо також з ... листів до єп. Снігурського, що ... І. Щурат і були видані 1924 року. ... всі писані по польськи, а їх ... справи вузько церковні, адміністративні та особисті. Впадає в очи, ... листи починаються латинськими титулами. **Іллюстріссіме ак Реверендіссіме Доміне** (Найсвітлійший і Найповажнійший Пане). Та ще окремо ті титули в кожнім листі повторяються, а то навіть до 10 разів. Видно, що Левицький дуже любив титули. Се знак славолюбства.

Левицький був митрополитом до 1858 р., отже коли почався український рух гуртком Шашкевича і продовжувався по скасованню панщини, але Левицького в тім русі не було. Він був лише митрополитом. Якраз те, чого Полякам було треба.

Але той просвітно-визвольний рух ріс проти волі Риму, Поляків і католицької політики взагалі. Ріс працею тих, для яких українська мова, українська просвіта і воля народу була найважнійшою справою. Се були апостоли, що своєю працею стояли висше тодішних єпископів, митрополитів і папів.

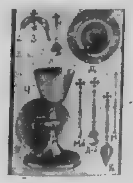

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЛІТАК І ПТАХИ

Навіть птахи стають вдорозі літакови. В Сан Дієго, Кал., бомбовий літак налетів на велике стадо морських птахів, отже згинуло 100 птахів, а направа крила літака буде коштувати 500 долярів.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXIII.

Я поїхав в Божу путь шукати собі долі. За годину приїхав до Букачовець. Тут я був перший раз в життю. Не було видно ні брички, ні воза, хоч обіцяли, що приїдуть за мною з Журова. Прискочили до мене букачовецькі Жиди фіякри і нахабно запрошували до своїх "тарадайок". Казали, що завезуть хочби і на край світа. Один вхопив мене за рукав, другий вирвав з рук валізку, третий тягнув палицю.

Нараз зявився о. Пеленський, став між Жидами як рабин, і казав залишити мене.

Пеленський був практичним господарем, тому не відривав фірмана від роботи і сам приїхав. Разом взяв цвяхи на будову, зайшли і друге до будови. Тоді будував церкву. До таких людей не легко знайде біда приступ.

Ми поїхали наперед, бо не лицювало, щоби священик був фірманом питомця. Так хотіли ми побалакати. Миля дороги при розмові була як кілометер.

Я довідався, що швагер Пеленського, Раковський, ще не приїхав, але Пеленський потішав мене, що скорше здобуду собі ласку в одної з трох дівчат.

Ось ми перед церквою, що була вже під дахом. Працьовитий панотець почав сам носити залізяя з воза до церкви. І я не хотів показатися "паном" і почав йому помагати. Ми зносили вдвійку скрині, як зявилася пані Пеленська і хотіла дорікати чоловікови, що заставив гостя до роботи, але ми якраз закінчили роботу. Фірман взяв коні, а ми пійшли до хати, що пригадала мені бриньську буду, але була ріжниця. Тут не було сміника чорного як земля. Не завсігди таке саме є таким самим. Тут був рух і кипіло життя, що внесли молоді люде: панотець, його жінка і незамужна старша сестра, Ніля. Була вбога, але вона зникала серед зразкової чистоти і гарної атмосфери.

Пеленські були інтелігентні й енергійні люде і зробили на мене гарне враження. Були сусідами і приятелями мені ще незнак мого мого тестя, о. М. Бачинського. Зокрема Пеленська жила в великій приязни з його найстаршою дочкою Ольгою.

Брат Пеленської, а мій товариш Раковський, знав мене красше ніж свою кешеню. Він напевно в часі вакацій розповідав про семинаристів, а певно і про мене. Припускаю, що він, як вірний друг, хвалив мене. Пеленські приняли мене дуже сердечно і я почувався в них як член родини. Про мою будучу дружину не говорили багато, згадавши тільки раз, що завтра поїдемо до Григорова, де жили Бачинські.

Розумні люде не пхають пальців між двері та не женять нікого з намовою, або вихвалюванням дівчини чи хлопця. Не хочуть їх мати на сумлінню, коли б подружже вийшло нещасливе. Тому подобалась мені поведінка Пеленських. Вони лише хотіли щоби молоді люде познакомились, а про решту повинні самі рішати.

Така поміч для ближнього є правдивою християнською прислугою, гідною похвали й наслідування.

Що я вечеряв тоді в домі Пеленських, те пропало в морі забуття. Зате годі забути де і як я спав.

Старе приходство (дім священика) мало всего два покоїки й велику кімнату, що колись була шкільною салею. Давнійше се був шкільний будинок. В салі були ще й лавки, яких не встигли перенести до нової школи.

Пані Пеленська постелила мені між лавками і я спав неначе в колисці. Міг цілісіньку ніч перевертатися на всі боки й нічого іншого не робити, а всетаки не впав би зі свойого безпечного леговища.

Вправді трохи поболювали мене боки від країв лавки, але на молодім тілі скоро присихає. Зрештою колиб не журівські шкільні лавки, то я не памятав би сьогодні про залицяння до моеї дружини.

ГОСПОДАР І ЙОГО СИН.

Був багатий господар. Мав багато землі, мав робітників, мав череди худоби й овець. Розумний був господар.

Та сталось, що господар той мав поїхати кудись на довший час. І кличе він сина-юнака та каже:

— Поки я вернусь, ти всего доглядай якби я сам. Тепер господарство в твоїх руках.

Здивувався син, але з батьком не сперечався.

Зі страхом взявся він до праці. Одного він ще не знає, другого, третого.

Були помилки, були недогляди, але що дальше, то було їх менше. Працював і вчився як треба працювати.

Коли батько по кількох місяцях вернувся, застав все в добрім ладі. Бачили то сусіди і казали: "Який батько, такий син".

Похвалив батько сина, а той каже:

— А що, тату, коли б мені було не вдалося?

Усміхнувся батько і каже:

— Я знав, що в тебе є здоровий розум, хоч ще і молодий, але ти того не знав. Я хотів, щоби ти сам почав своїм розумом орудувати. Коли я тебе лишав, ти був ще молодим, тепер ти вже дорослий чоловік.

БАТЬКОВЕ ДЕРЕВО.

Вибирався батько за море і говорить синам:

— Ось дерево, що я посадив. Коли на нього глянете, мене ви згадуйте. Як зацвите воно три рази, я до вас поверну.

Але не так сталося. Буря розбила корабель і батько втопився.

Довідались діти і плакали. А коли дерево зацвило, всі сумні зібралися кругом нього. Та прийшов приятель їх батька і каже:

— Коли батька нема, то і те дерево непотрібне. Воно наводить на вас смуток, а не радість. Я те дерево заберу. Але діти не згодилися і говорять:

— Ні, те дерево для нас дороге. Не дає воно нам радости, але хіба смуток і сльози не є знаками любови до нашого батька? Те дерево буде свідком, що ми свого доброго батька не забули.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОЛЕҐІЇ СВ АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone: 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone: 51 978

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЦЕРКОВНА ПОЛІТИКА

В 124 параграфі большевицької конституції сказано: "Щоби забезпечити громадянам свободу совісти, Церква в УССР є відділена від держави, а школа від Церкви. Свобода релігійних практик і свобода протирелігійної пропаганди є признана для всіх громадян".

А в большевицькій книжці "Правда о релігії в Росії" читаємо.

"В Росії як звісно, провадиться протирелігійна пропаганда, якої свободу запоручає конституція. Також відомо, що протирелігійна ідеольогія є ідеольогією комуністичної партії. Розуміесь, що Православну Церкву огірчує та обтяжає вина".

Тут ясно, як стоїть релігійна справа в Росії. В школах релігія не може бути. Тих, що проти релігії виступають, большевицький закон бере в оборону, себто їм помагає робити наступ на релігійних громадян. А ідеольогія, себто політика комуністичної партії, є протирелігійна.

Коли ж зважимо, що комуністична партія, се машина большевицьких правителів, то ясно, що ціла большевицька політика є протирелігійна. Отже уряд має протирелігійну машину, але чи може мати свою подібну релігійну машину, релігійна частина населення, з такою силою, як має комуністична державна машина? Ні!

Значить: релігійні люде не мають там таких прав, як протирелігійні. Яка може бути їх сила супроти сили комуністичної, отже державної протирелігійної партії? Ніяка! Яку силу можуть мати релігійні люде, коли уряд забезпечив собі право нищити релігію? А трй уряд диктаторський.

* *

Однакож в Росії ніби є Церква Православна. Чією ж волею? Волею уряду. Безрелігійному урядови Церква потрібна бодай на показ світови. Щоби світ не сказав, що большевицька Росія цілком безцерковна.

Потрібна Церква і для внутрішної протирелігійної політики. Щоби щось нівечити, то треба мати його перед очима. А дальше, — доки є Церква, доти можна пізнавати хто з людей стоїть твердо при Церкві, отже хто є "ворогом" комуністичного ладу. А ще дальше можна дати до Церкви членів комуністичної партії як священиків та епископів, щоби через Церкву закріплювали большевизм.

І доки є Церква, то можна робити звязки, оскілько вдається, з тими Церквами, що є поза большевицькою Росією, і втягати їх під большевицькі впливи.

* *

Большевицька політика є в першій мірі протихристіянська. Большевицьким правителям, як видно з їх роботи, ходить головно про те, щоби христіянство знищити. Про магометанство їм мабуть менше ходить. Але є певні основи до думки, що таки є одна релігія, нехристіянська, якої большевицькі правителі ані не думають нищити. Вони не стають явно в її обороні, але надії її захищають. Протирелігійна робота звернена головно проти христіянства.

Коли взяти Українців, то релігія, чи Церква звязує їх в одну духову і культурну цілість. З Церквою звязана велика частина народної культури. Церква надає моральний напрям життю цілого народу. Церква ставить перед народом спільні святощі, спільні ідеали. Цілий нарід разом святкує, разом молиться. Се все звязує людей в один нарід, в одну силу.

Коли ж Церкву знищити, то нарід (він же Церква!) розсипається в безладний матеріял. Того большевицьким правителям треба

* *

Недавно в Москві відбувався "конгрес мира", де митрополит коломенський, Николай, "в імени православних цілого світа" виголосив заклик до всіх простих людей, щоби ставали "проти варварів, які будують свій добробут на терпінню й крови людськости".

Хоч се звичайна пропаганда але не будь в Росії хоч на показ Церкви, то на таку пропаганду не було би місця. А так хоч декого вона трошки зачепить.

Коли Николай говорив про "варварів", то не большевицьких. Для большевицьких пропагандистів Росія то рай в порівнанню з тим світом, що поза Росією. Таке втовкмачують вони населенню большеви.

Хоч се пропаганда, але можна запитати [illegible] Николаєви право виступати в імени всіх православних? А хочби [illegible] Росії. Чи звертався він там за [illegible] до віруючого загалу? Чи [illegible] на те згоду протирелігійна комуністична партія. А дальше, чи дали [illegible] ті православні, що є поза Росією

Але в пропаганді все можна. Можна виступати навіть в імени всесвіта.

Так отже бачимо нащо большевикам Церква потрібна. Будь вона лише на показ, але заступаючись Церквою, можна поширювати пропаганду. Можна і своїх контролювати. Можна світ дурити. Можна на віруючий світ поширювати большевицькі впливи. На те треба комуністичним верховодам Церкви, поки і такої не зліквідують.

ЩО КАЗАВ ПОЛЬСЬКИЙ ПРОФЕСОР

В катол. "Християнськім Голосі", з Німеччини, є стаття, де оповідаєсь як і що говорив в університеті Голдвен, в [illegible] професор Жултовський. Вихвалив Польщу, як дуже культурну державу, як охорону перед азіятами, а Україну малював як край бандитів.

Україна, що приняла християнство, тільки те й робила, що нищила Польщу, казав Жултовський. Вкінци вдалося взяти в руки дику Україну. Але зявляються "бандити козаки", — "ґенґстери з Шікаго" (так казав!) і знов пустошили польські землі.

Про Берестейську унію говорив він, що вона виникла завдяки невсипущій, жертвенній місіонарській праці польських католицьких священиків і польського населення з королями. (Тут праву говорив, і на те є історичні докази. — В.). Казав, що Йосафат польського походження. (Тому він спеціяльний заступник Польщі!).

Але в душі Українці не були за Римом (се правда!), тай нині вони славлять "бандитів-козаків" як своїх героїв. Також униятські священики женяться як православні Обряд їх інший

Тай нині Українці замість забути національні рахунки з Поляками і ставати разом проти большевизму незалежно від обряду, вони відокремлюються. Таке говорив Жултовський

Та були там українські [illegible] університету, говориться в статті, ті виступали в дискусії і з Жултовським не годилися.

Від себе редакция [illegible] що подібно нині співає [illegible] польських емігрантів. Та [illegible] редакція, що в 1930 роках не було "бандитів козаків", але Поляки знищили [illegible] православних церков

Легка увага, бо [illegible] нині кожний Поляк, як [illegible] Де нині ті Поляки, що [illegible] співають? І яка та [illegible] вали і співають одна[illegible] вати. І тому не треба б[illegible] ців, що стару пісню [illegible] нині співають

Та все ж добре, [illegible] Голос" і тільки сказ[illegible]

Ще можна би [illegible] ці ніколи не нищили П[illegible] от Українців і П[illegible] [illegible] українську [illegible] старалися їх [illegible] [illegible]

В АНГЛІЇ ПРОТИ КОМИКІВ

В Канаді [illegible] "комики", [illegible] личі, [illegible] [illegible]

В Англії група учителів рішуче виступила проти "комиків" [illegible] рики і доман[illegible] не допускати Кажуть [illegible] "комики" шкідливі і [illegible] ки обчислені на [illegible] ющи тих учителів, [illegible] Вони [illegible] лих

"В них лише [illegible] тя і бандитизм, [illegible]

Крім згаданих [illegible] телі й організації [illegible] міністерства освіти, [illegible] рійського архієпископа [illegible] ни) і домагаються, [illegible] заборонити доступ до [illegible]

Та виходить, що най[illegible] риканських комічних [illegible] до Англії з Европи. Европейці передруковують амери[illegible] засипають ними Англію [illegible] ясь політика працює в [illegible] молоде покоління [illegible] вати.

ХОЧУТЬ ЗАЯВИ ПРОТИ АЛЬКОГОЛЮ

На зібранню [illegible] Христіянських Виховавчих Комісій Злученої Церкви рішено звернутись до членів згаданої Церкви, щоби підписували заяви, що не будуть [illegible] коголічних напитків [illegible] родинам не будуть [illegible] не примусові, але доб[illegible] яви призначено неділю [illegible] Неділю Заяв.

ТРОХ СВЯТИХ

До великих Святих перших часів христіянства належить Василій Великий, Григорій Богослов та Іван Золотоустий

Церква споминає кожного з них окремо, однакож є ще свято, коли всіх трьох [illegible] споминає. А причина до встановлення такого свята була така..

Давні христіяне дуже поважали тих святих. [illegible] одні більшим вважали Василія, [illegible] Григорія, а треті Івана. Так [illegible] гурти, — Василіяни, Григоріяни [illegible]

А [illegible] гурт доказував вищість свого святого, то виходили суперечки. Се шкодило христіянському спів[illegible]

[illegible] ті три угодники Бо[illegible] епископови Іванови і [illegible]

[illegible] вірним, що нема при[illegible] суперечки, бо ми всі [illegible] перед Богом однакові [illegible] однаково щиро [illegible] орудував талантами, які [illegible] що ніодин [illegible] до своєї радости А [illegible] пригадувати, що ми не [illegible]

[illegible] свято Трох Свя[illegible]

[illegible] згадати, що св. Василій ро[illegible] році; св. Григорій [illegible] Аріянзі [illegible]

[illegible] Бігтися і молитися

[illegible] наука, вірні покликали Григорія, щоби оборонив правдиву віру [illegible] вибрали його епископом. Деякі епископи стали про[illegible] що спосіб його ви[illegible] Помер 390 р.

[illegible] Золотоустий був якийсь час [illegible] священиком і проповідником [illegible] проповіди були такі [illegible] що його названо" Золотоустим".

[illegible] покликано його до Царгороду [illegible] епископом. Тут трудив[illegible] Він виступив був проти [illegible] що кривдила людей, і [illegible] міста. Коли ж [illegible] непокоїтися, вона дозволила [illegible] Коли він знов почав [illegible] за її нехристиянське по[illegible] цариця казала заслати його на [illegible] в Вірменії [illegible] туди 70 днів. По дорозі за[illegible] 402 року по Христі

ХРИСТОС ГОВОРИВ З САМАРЯНКОЮ

Оповідаєсь в Евангелії, що коли Христос переходив через самарянську [illegible] спинився коло криниці. Сю[illegible] Самарянка за водою.

[illegible] з Самарянкою роз[illegible] пригадав Самарянці, що вона [illegible] не так, як повинна. Вка[illegible] помилки, її гріхи.

[illegible] важне ось що: чи Самарянка образилася? Ні! Вона була рада, що Христос пригадав їй те, про що вона не думала

Ти не живеш як треба, ти не робиш того, що повинна, — казав їй Христос, і вона була вдячна Христови. Тепер вона зможе свої помилки поправити.

І не тільки те. Вона пійшла між люден і каже: Се пророк! Він сказав мені що я недоброго зробила. Його треба слухати..

Се була щира жінка, добра жінка Вона рада була свої помилки поправити [illegible] що вона не має помилок. Не казала Христови "Яке тобі [illegible] до мене? Що я роблю то моя справа, не твоя" Ні! Вона рада була, що Христос [illegible] добру дорогу

І перші христіяни [illegible] коли хтось [illegible] їм їх помилки [illegible] вони могли своє життя поправити. Тому життя давних христіян було таке [illegible] високо моральне [illegible] культурне

Се бачили погане, отже і самі ставали христіянами

Перейдемо тепер до нинішних часів Є батьки, є матери, є жінки, є [illegible] Коли вказати їм помилки, [illegible] вони хочуть бути [illegible] людьми. В моїй памяти жінка [illegible] мене бачиш. Се [illegible] розумна жінка, готова свої похибки поправляти

[illegible] нехай би Святий [illegible] "Жінко, тут і тут [illegible] Зроби ось так, [illegible] то почув би "А тобі яке діло [illegible] до мене

Такі бувають чоловіки і жінки, такі бувають і молодші, що не дістали вдома доброго виховання

[illegible] звернув її увагу, вона [illegible] Вона [illegible] добру дорогу

[illegible] 2000 літ [illegible] як правдива [illegible]

Таких треба нам жінок, чоловіків [illegible] Вони мають [illegible] заслугу перед Богом

Священик.

ЯКУ СИЛУ МАЄ НЕЗГОДА

В [illegible] померла в [illegible] Марія [illegible] розділитися [illegible] Етеля Волден [illegible] долярів, однакож [illegible] до того майна [illegible] те майно не має для неї вартости, бо між нею і матірю була довгий [illegible]

РОДИЧІ РОЗПИЯЧУЮТЬ ДІТЕЙ

В [illegible] 10 [illegible] поліція. [illegible] п'яні, а кругом них було [illegible] порожних склянок з пива [illegible] пійшов на улицю, вилив коло шість унцій горівки.

ЯК В РОСІЇ СВЯТКУВАЛИ?

Вістка в англійській пресі каже, що Московська Церква запросила баптиського проповідника Німелера, Німця, і він в Москві буде проповідувати. Ще говориться, що в Росії святкують Різдво 7-го січня, і порядок святкування проголошено для всіх церков в Совітськім Союзі Також, що в Москві будуть ялинки, а на їх верхах буде Сталін, — його образок, чи що

Очевидно се пропаганда. В часі Різдва і Великодня нераз були новинки, що церкви в Росії були переповнені. Може дехто і повірить

Все було, тільки світ не може того бачити, бо залізна куртина не дозволяє. Та все ж чуємо, що на верху ялинок стоїть Сталін. Він на всім стоїть.

[illegible] що большевики давно проголосили смерть христіянству. Понищили епископів і священиків, церкви [illegible] або позамінювали на клюби і др., [illegible] в школах безбожництво [illegible] "Безвірників" для нищення христіянства.

[illegible]

СТОРОЖ РОДИННОЇ ЄДНОСТИ

[illegible] має 15 [illegible]

[illegible] хоче за[illegible] господар [illegible] з поміччю, [illegible] сирот доміж се[illegible]

"Родина [illegible] майже рік ми [illegible] не хочемо знов роз[illegible]

[illegible] свого дому не [illegible] жити А до [illegible]

[illegible] мала бути [illegible] перебирає на себе обо[illegible] щоби всі разом жили

В автомобили, який вбив згаданих [illegible] 5 молодих, що подорозі пили пиво. З них 4 згинуло.

ЦІНА ЗОЛОТА

Канадійський уряд платить за унцію [illegible] $35 [illegible], себто 35 долярів і понад 8 центів. В Стейтах рівно 35 [illegible] коштує [illegible] долярів. Одна[illegible] памятати, [illegible] золото тяжше від води 19 разів, от[illegible] такий великий, як [illegible] фунта води.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЧИМ Є МОЛОДІСТЬ.

Молодість, се час, коли найлекше зійти на манівці.

Се час, коли великі скарби життя можна промарнувати.

Але се також час, коли можна зібрати великі скарби, якими можна буде послугуватись в цілім дальшім життю.

Великим скарбом є здоровий, сильний характер. Великим скарбом є здобуття розсудку, далекоглядности, невибагливости. Великий скарб здобув, хто замолоду навчився відріжняти добро від зла, розумн[illegible] від дурного. Великим скарбом є набут[illegible] здорових моральних засад і привичок. [illegible]карбом є розуміння обовязку праці. Скарбом є набуття глибокої релігійности. Великий скарб здобув, хто замолоду навчився себе контролювати і собі приказувати.

І тому казав визначний англійський письменник, Савтей: Жий кілько можеш, але твоїх перших 20 літ є найдовшою половиною твого життя", бо вони рішають про все дальше життя. А коли др. Волкат, що промарнував своє життя, лежав на смертельній постели, запитав приятель "Чим міг би я тебе вдоволити", Волкат сказав: "Верни мені молодість". Він тоді знав би, як треба жити.

Сих кілька пригадок я даю молодим під розвагу.

К. П.

КОМИКИ І ЗАБАВКИ

Говорять люде, що пани жиють тільки модами, забаганками і витребеньками. Вбираються модно, танцюють, забавляються, марнують гроші і час.

Але і звичайні люде таксамо роблять коли можуть. Догоджають своїм дітям кілько можуть. Купують їм тільки "комиків", що цілу стирту можна за рік наскладати. А ті "комики" то матеріял, що тільки псує дітей.

А кілько всяких забавок купують дітям, щоби їх тішити. Нераз дитина має їх цілу купу. Так розбуджують в дітях забаганки. "Я ще того хочу, ще того, ще того…" А дадуть, то поломить, кине і другого хоче. Як ті пани, що тільки забаганками жиють.

А як дітей вбирають, головно дівчат. Що на світі модне зявиться, то купують і надягають на дитину, і знов розбуджують в неї забаганки та примхи. Чи вона розумна, не дбають, а тільки вішають на неї всякі лахи. І чи диво, що потім з такої дівчини ані добра жінка, ані добра господиня, ані добра мати для своїх дітей?

Чому не сказати дітям: "Ті гроші, що треба дати за комики, за забавки, за модні одяги, на шови, ти дитино собі складай!" Так діти навчились би ощадности і поміркованости.

Виходить, що старші не розуміють справи і псують власних дітей

Тетяна.

МАРКОВИЧКА І ЇЇ СИН

Славною є між українськими письменниками Марія Марковичка, що на своїх оповіданнях підписувалася "Марко Вовчок". І мала вона сина Богдана.

В споминах її брата, Дмитра, читаємо, що вона навчила Богданка читати, коли йому було коло 5 років. Каже Дмитро:

"Памятаю, частенько я ходив з Богдасем проходжуватися по місті, він спинявся і прочитував написи на вивісках, і тим дивував багатьох, що — "таке мале, а вже дещо знає".

Люде вдома малих не вчили, аж школа вчила, а Марковичка знала, що вже малу дитину можна вчити і треба вчити, тому вчила.

ЛІНИВСТВО — ГРІХ

Церква наказує, що лінивство великий гріх. Лінивий не хоче працювати, а щоби що мав, то краде, рабує й ошукує людей.

І великим є гріхом, коли родичі через лінивство не дбають, щоби дітей вчити своєї мови і письма.

Великим гріхом є, коли молоді через лінивство самі свого письма не навчаться і не читають. Грішне і некультурне лінивство! І перед Богом і людьми.

СУМ.

МОЛОДІСТЬ І СТАРІСТЬ

Як з Івася став Іван,
Давай жити гей би пан:
Де музики, він вже є,
Ногам стриму не дає.
Крики, свисти, що аж страх,
Візме чарку [illegible] то лиш мах!
А що дурна голова,
Він не дбає [illegible] Овва!
Які гроші де візме,
То мов вітер за ним дме,
Ходить, їздить, щоб скорш
Розпустити цінний гріш.

***

Та постарівся Іван,
Бідачисько, вже не пан!
І згадує сумний,
Що колись він був дурний.
Розпустився, як фанда,
Чи болото, чи вода,
Чи [illegible] темна, чи зима,
Він на вандри… І нема
Ані міри ні кінця
Для Івана молодця
Доброго він не здобув
І лишився яким був

***

Нині Іван вже не той
Колись було гой-гой-гой!
Нині доля вже сумна,
І здоровля вже нема,
Поболює голова,
Нині вже нема Овва!
І думає: коли б був
Батько бука роздобув,
Та по плечах помахав,
Може б я розумним став
То[illegible] би з розумних ні[illegible]
Розум в голову підбив…

***

Старий думає, не спить,
Молодечий вік числить:
Ті колишні ги-ги-ги,
Не здобутки, а довги!
Ті колишні та-та-та,
Була лише дурнота!
Навпереверти усе йшло,
А розсудку не було!
Так старий [illegible] не спить,
Молодечий вік числить

Онуфріїв.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Появилася книжечка **"Князь Володимир прийняв Православіє, а не католицтво"**, стор 32. Автор Митрополит Іларіон. Подані тут деякі історичні факти, що дотепер не згадувалися.

ВЕЛИКДЕНЬ 1911 РОКУ

Відповідь на запит: Великдень в 1911 році був 23 квітня, звичайного календаря (10 квітня церковного). Що до корабля, то може знати лише корабельна компанія.

ЦІНА РУМУ

Рум, се рід горівки. Кількість руму, що коштує $59.68, коли хто купує, коштує державу 8 долярів і 8 центів.

ЗЛОЧИНЕЦЬ НА ШИРОКУ МІРУ

Якоб Кеглер, 37, в Гретни, Ман., має за собою 35 злочинів і дістав 3 і пів року. Він міняв підроблені чеки, діставав річи, що до нього не належали і др. Чеків заміняв на 1,126 долярів. Але за ним є вже 5 попередних злочинів

ПОПОВНЯЙТЕ СВОЇ БІБЛІОТЕКИ ЦЕРКОВНИМИ ВИДАННЯМИ

"Хата без книжки, як тіло без душі".

Любі Батьки й Матері та всі щирі опікуни нашої Молоді

Людство здобуло собі дві великі речі, це огонь і книжку. При допомозі огню ми опановуємо природу, а при допомозі книжки карбуємо [illegible] знання, щоб передати майбутним поколінням. Читайте самі і привчайте до читання своїх дітей. Тому ми закликаємо Вас — поповнюйте свої бібліотеки або закладайте нові, свіжими церковними виданнями, які можете набути в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, по нищеподаній адресі

1. Приятель дітей — молитовник для [illegible] 0.75
2. Добрий Пастир — молитовник для [illegible] [illegible]
3. Вифлеєм — Катехизм для [illegible] [illegible]
4. Помянник померших — для [illegible] 0.50
5. Агор [illegible] оповідання з часів Ісуса Христа для молоді 0.15
6. Свята Христина — життя та [illegible] 0.10
7. Десять Біблійних Оповідань — для всіх 0.2[illegible]
8. Життя Йосафата Кунцевича — [illegible] 0.50
9. Оповідання з життя Ісуса Хр[illegible] 0.25
10. Біблійне оповідання Ста[illegible] [illegible]
11. Історичні матеріяли до справ Уні[illegible] [illegible]
12. Чужа рука — причинки до історії Церкви 0.50
13. Діла чорної руки, або хто руїнує [illegible] Канаді ………… 0.25
14. Коротка наука Закону Божого — Старий Завіт 0.[illegible]
15. Короткий нарис історії Християнської Церкви 0.50
16. Великі Роковини — памятні дати УГПЦ в Канаді 0.50
17. Протокол Сьомого Собору УГПЦ в Канаді 1.00
18. Котру віру приняв Володимир Великий 0.25
19. Служба Святому Володимирові [illegible] 0.75
20. Церковні пісні для академій на нотах (мімiограф) ……… 1.00
21. Церковний спів — Служба Божа на нотах (мімiограф) 1.00
22. Порядок служб при архиєрейських засіданнях ………… 0.25
23. Чартер і Статут УГПЦ в Канаді 0.25

Замість дарунків на христини, іменини чи інші оказії — краще замовте видання Консисторії. Робіть своїм приятелям несподіванку. Пришліть належитість та спис книжок, які бажаєте і подайте адресу кому вислати. Консисторія це зробить у вашому імені і це буде для вашого приятеля подвійна радість, а ви зробите подвійне добро, бо поширите книжку і допоможете Консисторії, а тим і цілій Церкві, а особливо замість ріжної чужої тандити — дасьте своєму приятелеві рідну книжку.

Від одноразового замовлення щонайменше 10 книжок, даємо 10% опусту. При більших замовленнях і більше.

Книжки замовляйте в:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДО ЦЕРКОВНОЇ ЕКОНОМІЇ

В "Нашій Культурі" ч. 3, Д. Мартинецький помістив вислів грецького професора Гамількара Алівізатоса, про церковну "економію". Говорить Алівізатос.

"Економія — се припинення абсолютного й точного застосування канонічних і церковних прав і приписів, або поблажання на них просто зо зрозуміння істнуючих обставин, або кероване духом всепрощення з ініціятиви тих, що керують Церквою; а також під впливом милосердя й християнського духа, [illegible] виключно в певних обставинах і в тих справах, що торкаються церковної адміністрації, без зміни догматичних дефініцій

"Економія отже, з огляду на те, є [illegible] знання до істнуючих обставин, хоби то не було, більше, або менше [illegible] від загальних канонічних Правил, які повинні регулювати церковне життя, для спасення членів Церкви, [illegible] клопочуться".

До того додана увага.

"Се подаємо на увагу тим, що говорять [illegible] канонічність чи неканонічність, [illegible], що Первоєрархови нале[illegible] право т. зв. церковної економії".

До поданого і ми від себе дамо кілька [illegible].

К[illegible] взяти на звичайну мову, то Ал[illegible] каже, що нераз справи вимага[illegible] можна робити точно так, як Канони наказують, але так, як [illegible] практичні справи вимагають

Р[illegible] сказано! І наша Церква в [illegible] завжди на тому стояла, що [illegible] Канони остільки можна до [illegible] прикладати, оскілько вони [illegible] ті потрєби.

От [illegible] така "економія" [illegible] Церкви, але в цілім людськім житті. [illegible] закони не відповідають [illegible] потребам, то тратять силу, і [illegible] встановлюються нові закони, [illegible] життя вимагає

Щ[illegible]к до Церкви, то встановлення в [illegible] (єпископів) 1921 року від[illegible] правилам церковної економії [illegible] конечність і треба було [illegible] дозволити для добра Церкви й українського народу. Так і митр. Шептицький [illegible] Боцяна єпископом, в готелі [illegible] один, без додаткових церемоній, [illegible] того вимагала

Що ж до послідної уваги, то вона [illegible] загальне, отже неясне означення. Дехто може робити висновок, що Первоєрарх має право диктатури, тільки ж вимоги життя стоять вище первоєрарха [illegible] вони назначують чого треба. І Первоєрарх не може потреб життя змінити. Дотогож Первоєрархи є також лише людьми і можуть помилятися.

От Первоєрархи забороняли Українцям мати "свячене" на Великдень, але що їх заборона йшла проти потреб життя, то вірні з тою забороною не числилися і "свячене" затримали.

Первоєрархи (патріярхи) продали Українську Церкву Москві, але ми їх первоєрарший вчинок осуджуємо.

В 1921 р. дехто Первоєрархами Українці вважав московських єпископів, хоч ті на ділі не мали до Української Церкви ніякого права, бо були ворожі добру Української Церкви і народу. Нині Первоєрархом може дехто вважати аж патріярха Царгородського, Александрійського, або Московського. Отже особа Первоєрарха в увазі неясно показана

Тай церковна "економія" не є особистою справою одної особи, чи кількох осіб, але цілої Церкви. Коли брати на практичну мірку, то справи, які підходять під церковну економію, повинна би обговорювати Церква, про яку ходить, — обговорювати разом зі своїм Первоєрархом. Тоді між Первоєрархом і вірними не буде непорозуміння. А се також справа церковної "економії".

КОГО БОГ ХОЧЕ ПОКАРАТИ, ТОМУ РОЗУМ ВІДБЕРЕ

(Народне оповідання)

Був колись багач дуже гордий. І про Бога забув, а тільки про багацтво думає. Вже йому ні церкви, ні Різдва, ні Великодня, ні неділі не треба, бо він багач. І каже він раз

Коби мої будинки згоріли, а я поставлю такі, що подібних ніхто не має

Як Бог поможе, — говорить жінка

Ет, Бог поможе, — каже багач, я і без Бога збудую. Що маю, то я придбав, а Бог не дав мені нічого

Другого вечера надійшла хмара, вдарив грім і будинки горять. А він і не рятує. Коли будинки дотлівали, полив дощ, як з ведра

А багач мав заховані гроші в дуплавій вербі над рікою.

Йде він рано до верби, — нема, вода забрала. От він вже і бідак.

В дальнім селі господар ту вербу злапав. Як висохла, рубає, а там гроші

За час заходить туди той, що його гроші (а він листи по селах розносив) і зайшов до того панич, що вербу злапав. І розказав про своє нещастя. Тоді каже господиня чоловікови

То його гроші. Вложімо в хліб ті гроші і даймо йому. І дали.

Йде він з тим хлібом, а він тяжкий. Здибає подорожних.

Купіть в мене хліб, — каже, і ті купили

Пішли й ті і вступають до того, звідки [illegible] хліб, і кажуть

Купили ми хліб в того, що листи розносить, але мабуть недобрий, бо дуже тяжкий. Невипечений.

Глянула жінка, то ці хліб, і каже

Та вже невипечений. Я вам дам свій, а ви той лишайте. — І вони лишили

Знов за час заходить туди той листоноша як до знакомих. Як він переночував і мав відходити, положили йому в торбу гроші, а на верх поклали яблок надорогу

Йде він дальше і дуже йому спати захотілося. Йти не може. От він положився і заснув. А туди переходили хлопці і взяли торбу. Запахли їм яблока

Несуть вони ту торбу, а господар, що поклав туди гроші, побачив і каже

Дайте мені ту торбинку з яблоками, вона мені здасться, а я дам вам більшу торбу яблок. Хлопці згодилися і дістали більше яблок.

А знав той господар, що листоноша має переходити через річку. Сів він в лозах і чекає. Аж ось бачить, що листоноша вже показався. От він кладе гроші на кладку і каже:

Тепер він вже їх знайде

Тільки ж не те. Йде листоноша і думає.

А що, коли я постаріюся, то можу отемніти. Як я тоді буду ходити? Там є кладка, отже зажмурю очи, чи я перейду.

І ще далеко було до кладки, як замкнув очи. Йде, штуркає палицею і знайшов кладку. І тут стукає, йде, і переступив через гроші та пійшов дальше

Здивувався господар. Подумав, а там почав кликати листоноша, щоби зачекав, бо має йому щось сказати. Але листоношеви здавалося, що то рабівник, отже давай що сили тікати.

І каже тоді господар:

— Видно, що Бог за щось покарав того чоловіка такою великою карою, що відобрав йому розум. То вже найбільша кара, від якої хорони нас Господи. Не буком карає Господь, але відбере розум, а тоді чоловік сам себе карає.

А як прийшов додому, то все жінці розказав. І каже тоді жінка:

— То не наші гроші. Коли б ми їх затримали, то і нас може Бог покарати, бо ми тих грошей не заслужили. Роздаймо їх бідним людям.

І роздали. То бідним вдовам, то калікам, то сиротам, то старцям немічним. Ані одного гроша собі не зоставили. Гідні і розумні, богобойні були ті люде.

З ІСТОРІЇ БУКОВИНИ.

В княжій добі належала Буковина до київської держави. Коли ж вона поділилась, та аж до монгольської навали в 1240 р. до Галицько-Волинської держави Буковина належала.

Опісля перейшла до Молдавії, а 1572 року разом з Молдавією до Туреччини.

В 1775 р. забрала її Австрія. Тут вона була під військовою управою, а 1787 року прилучено її до Галичини

В 1849 р. утворено з неї окрему австрійську країну зі столицею в Чернівцях і такою була до розвалу Австрії в 1918 році.

Назву Буковина взято від великих букових лісів, що там були. Кажуть також "Зелена Буковина".

Буковинські Укрвінці походять з українського давного племени Тиверців.

Буковина була дуже занедбана. Не було шкіл, не було української інтелігенції. Коли в Галичині вже росла українська свідомість, то на Буковині ще нішо не робилося. Ще в 1840-вих роках в цілій Буковині було ледви 13 народних шкіл. Аж під Австрією почало українське життя там відроджуватися і поволи набирати сили

СЛАВНА ВЕЖА ПАДЕ.

Місто Піза, в Італії, має славну вежу, що стоїть, хоч похилена в одну сторону. Збудована з порцеляну. Її збудовано в роках 1174 — 1350. Вона кругла і має 8 поверхів окружених колонами (стовпами). Висока 181 стіп. Верх нахилений 14 стіп, коли міряти від споду. Коли зауважено, що вона хилиться щораз більше, то в фундаменті її похилої сторони дали 1000 тон цементу, щоби фундамент зробити сильніший

Однакож вона і дальше хилиться, хоч і дуже поволеньки. Обраховують, що кожного року дальше похилюєсь один мілімeтер, себто одну 25-ту цаля. Коли так буде дальше хилитися, то в 2,151 році вона вже не зможе стояти і завалиться

ІМІҐРАЦІЯ З АНҐЛІЇ.

З Анґлії прибув до Канади представник уряду, щоби розвідатись про можливість виїзду Анґлійців до Канади. Анґлія занадто переселена, і каже він, що коли б частина Анґлійців виїхала, то тим, які зостануться, буде лекше жити

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКА.

З Білгороду, з Югославії, є вістка, що там засудили римо-католицького священика з Словенії на 8 літ тюрми. Кажуть, що він співпрацював з Німцями в часі війни і по війні.

СТАРИЙ ЧИ НОВИЙ КАЛЕНДАР.

Римські пропагандисти голосять, що наш церковний календар треба замінити новим. Бо новий більше відповідає [illegible] астрономів. Але чи ті астрономи клопотались коли долею Українців? Новий уладжений заходом папи, християнина, а старий [illegible] Юлієм, кажуть вони. Так! Але і Рим засвоювали погане, але пропагандисти його [illegible] Не змінюють. Але і день папи [illegible]. І новий календар силою накидали Українцям ті Поляки, що були смертельними ворогами Українців.

Церковний календар є [illegible]. Він [illegible] окремішністю Української Церкви. Він має для нас історичне і культурне [illegible]. Він є той [illegible] нас ослабити.

[illegible] календар [illegible] світ [illegible] пропо[illegible]відують [illegible]

СВІДКИ ЄГОВИ.

[illegible]

КІЛЬКО ПРОДАЛИ КНИЖОК

[illegible] 15 [illegible] Америк[illegible]

В ПОЛЬЩІ ФОТОГРАФУЮТЬ

Польський комуністичний уряд в Варшаві постановив, що кожний Поляк [illegible]

ПРИБРАНИЙ КРАЙ.

Англійці кажуть, [illegible] Канада [illegible] Канаді [illegible] Канада [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

ЛЮТИЙ

3 Неділя. — Брендон. — Пиптар Парк.
10 Неділя. — Пембіна. — Портедж Ла Прері
17 Неділя. — Дуфрост. — Іст Селкірк.
24 Неділя. — Гонор — Паллардвілл

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Виннипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЛЮТИЙ

3. Неділя. — Ватсон
10. Неділя. — Митаря і Фарисея. — Вадина.
12 Вівторок — Трох Святих — Кінд Клейр
15 Пятниця Стрітення — Клеир
17 Неділя — Блудного Сина. — Курокі.
24 Неділя Мясопусна. — Фостон.

Адреса Ватсон. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЛЮТИЙ.

3 Неділя — Гвес
10 Неділя — Арран.
12 Вівторок. Трох Святих — Кобавр.
15. Пятниця. Стрітення Господня — Гвес.
17 Неділя — Норквей.
24. Неділя — Стінен.

БЕРЕЗЕНЬ.

2 Неділя Сиропустна — Гвес
9 Неділя 1 Вел Посту — Арран (Сповідь)
11 Вівторок Ст. Божа і Великодня [illegible] — Торбен
16 Неділя 2 Вел Посту — Норквей (Сповідь).
23 Неділя [illegible] Вел Посту — Вайт [illegible] (Сповідь)
30 Неділя 4 Вел Посту — Мейбрідж (Сповідь)

[illegible] Поста кожної [illegible] Раніш Освяче[illegible]

[illegible]

Адреса Бокс 121 Арран, Саск. Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
12 [illegible] — Трох Святих — [illegible]
15 [illegible] — Стрітення Господне [illegible]
17 Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]

Адреса [illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя — [illegible]
10 Неділя — Митаря і Фарисея — [illegible]
15 [illegible] — Стрітення Господне [illegible]
17 Неділя — Блудного Сина — [illegible]
24. Неділя Мясопустна. — Айтуна.

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя — Давфин
[illegible] Неділя — [illegible]
15 [illegible] — Стрітення ГІХ — Давфин
17 Неділя — [illegible]
24 Неділя — Сифтон

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича

ЛЮТИЙ

3 Неділя — Шелвлей
10 Неділя — [illegible] (Мото)
12 [illegible] — Трох Святих — [illegible]
15 [illegible] Стрітення — Пет[illegible]
17 Неділя Шортлейк
24 Неділя Мясопустна — Зелена

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя [illegible] — Грентавн
9 Неділя 1 Вел Посту. Св Сповідь [illegible]
16 Неділя 2 Вел Посту Св Сповідь — Шевченко
23 Неділя 3 Вел Посту Св Сповідь — Робліни (місто)
30 Неділя 4 Вел Посту. Св Сповідь — Шорт Лейк

Адреса Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта

ЛЮТИЙ:

3 Неділя. — Смокі Лейк.
10. Неділя — Белліс.
12 Вівторок — Трох Святих — Смокі Лейк.
15. Пятниця. — Стрітення Господне. — Стрий
17 Неділя — Смокі Лейк
24. Неділя — Спеден

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — Смокі Лейк
9 Неділя — [illegible] Вел Спов
16 Неділя — Смокі Лейк
23 Неділя — Спеден Вел Сповідь
30 Неділя — [illegible] Вел Спов [illegible]

Адреса Бох [illegible], Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоннюка

ЛЮТИЙ

3 Неділя — Ст. Джулієн.
10 Неділя — Вакав
12 [illegible] — Трох Святих — [illegible] Крік
15 [illegible] — Стрітення Госп. — Кадворт
17 Неділя — Термопіль
24 Неділя — Алвена

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — Ст. Джулієн
[illegible] Неділя — [illegible]

Адреса Бох 15[illegible] Вакав Саск. Тел. 4[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛЮТИЙ

3 Неділя Св [illegible] — Арбакка
10 Неділя — [illegible]
12 [illegible] Трох Святих [illegible]
15 [illegible] Стрітення Господнє [illegible] Арбакка
17 Неділя — [illegible]
24 Неділя — Вайта

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болнарчука

[illegible]

СІЧЕНЬ

[illegible] Пятниця — [illegible]
[illegible] — Камсек
[illegible] Неділя — [illegible]
[illegible] Неділя — [illegible]

ЛЮТИЙ

3 Неділя — [illegible]
10 Неділя — Камсек
12 Вівторок — Трох Святих — [illegible]
15 Пятниця Стрітення — [illegible]бот
17 Неділя — [illegible]
24 Неділя — [illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя — Бойл
10 Неділя — Еремонт
12 [illegible] — Трох Святих — Редвотер
15 Пятниця Стрітення — Радвей
17 Неділя — Вісетин
24 Неділя Мясопустна — Тергинг

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Сиропустна — Редвотер
9 Неділя 1 Вел Посту — Еремонт
16 Неділя [illegible] Вел Посту — Федора
22 Субота (Св Сповідь шк дітей) Радвей
23 Неділя Хрестна — Радвей
29 Субота (Св Сповідь шк дітей) — Тергинг
30 Неділя — Тергинг

[illegible] Радвей Алта

Адреса Радвей, Алта Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛЮТИЙ

3 Неділя [illegible] —
[illegible] Неділя [illegible]
12 [illegible] — Трох Святих — [illegible]
15 Пятниця — Стрітення [illegible] — [illegible]
17 Неділя — Блуд Сина — Порк[illegible]тон
24 Неділя — Мясопустна — Стор[illegible]новей

Адреса: 110 Велінгтон Аве. Тел. 798 Пертон, Саск.

Календар Українських Свят

ЛЮТИЙ

1 19 Субота Преп. Макарія
2 С 20 Преп. Євтимія Вел
3 Н 32 [illegible]
4 П 22 Преподоб. Анастасія [illegible] Печер.
5 В Свщмч. Климента [illegible]
6 С 24 Преп. Ксенії [illegible]
7 Ч 25 Григорія [illegible]
8 П 26 Преп. Ксенофонта [illegible]
9 С 27 [illegible]
10 Н [illegible]
11 П [illegible]
12 В [illegible]
13 С [illegible]
14 Ч 1 [illegible]
15 П 2 Стрітення Г[illegible]
16 С 3 [illegible]
17 Н 4 [illegible]
18 П 5 [illegible]
19 В 6 [illegible]
20 С 7 [illegible]
21 Ч 8 [illegible]
22 П 9 [illegible]
23 С 10 [illegible]
24 Н 11 [illegible]
25 П 12 [illegible]
26 В 13 [illegible]
27 С 14 [illegible]
28 Ч 15 [illegible]
29 П 16 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

[illegible]

Адреса Бох [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

3 Неділя 32 [illegible]

[illegible]

17 [illegible]

24 Неділя [illegible]

21-46.

ВІСТНИК
THE HERALD

ПРО [illegible] КОРО[illegible]

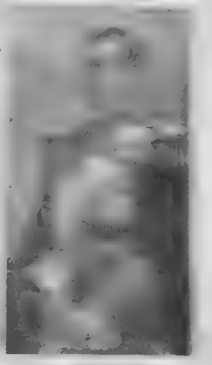

[illegible]

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ І ЙОГО ПРАЦЯ.

Відродження українського життя в Галичині започаткував Маркіян Шашкевич з своїми приятелями, а не греко-католицька Церква, як голосять поклонники Риму

Народився він 1811 р. в Підлисю, в Галичині, в родині священика. В духовнім семинари був у Львові звідки його виключили за дрібну провину і він довгий час, гірко бідуючи, заробляв собі на прожиток.

Тоді між Сербами, Чехами і другими Словинами провадився великий рух коло народного відродження, і Шашкевич познакомився з тим рухом Позатим вивчував сам українську мову, знакомився з історією України та ширшим українським життям

Коли прийшов знов до семинаря, то збратався там з Яковом Головацьким та Іваном Вагилевичом, і вони стали на тому, що молоді Українці повинні звязатися в гурток, вживати між собою лише української мови, боротися з польщиною, творити українське письменство, і взагалі працювати над відродженням українського народу

А що вони всюди говорили лише по українськи, то другі називали їх "Руською Трійцею" Другі говорили по польськи

За час гурток [illegible]. Хто до них приставав зобовязувався, що буде щиро працювати для добра свого народу. І всі додавали собі словянські імена: Маркіян — Руслан, Головацький — Ярослав, Вагилевич — Далибор, Григорій [illegible] — Мирослав і т.д.

Шашкевич створив альбом "Руська Зоря", де записувалися члени гуртка висловлюючи свої прояви думки Шашкевич написав [illegible] в поле докіль мова [illegible]" Головацький "Гнот сеантов" (тревак [illegible]) Острожинський "[illegible]" [illegible] стати, а нам [illegible]" [illegible] Маркіяна каже Головацький

"Завзято взявся він (Маркіян) до свого діла. [illegible] родів вивчати [illegible] народів, [illegible] старославними рукописами і другими памятниками старовини сам без учителя вчився своєї мови своєї історії [illegible] [illegible] (українства) тільки знаємо, [illegible] нього, тому [illegible], бо в школах нічого не прибуде

"Але чоловік, полюбивши серцем і душею свою народність, готов на все посвятити і час і здоровля і маєток

"Чого навчив я Маркіян, о тім [illegible] [illegible] ходили [illegible] молодими [illegible] Бо Маркіян мав дар кожного навчити, переконати, духа в другім розбудити і відкривати завмерлий талан"

В семинари виголосив він 1835 р. перед богословами і семинарським начальством промову з приводу [illegible] ських народин, виголосив перший раз по українськи. Се була новина, бо до того часу такі промови виголошувалися лише по польськи, німецьки та латинськи. Він прикрасив ту промову українським віршом (одою) п. з. "Голос Галичан" Промова викликала сильне враження, а вірш той надруковано. Згадує про той вірш Микола Устиянович:

"Та одна ода, надрукована тільки в 250 примірниках, зробила повну зміну на землі Галича в українськім народнім життю. Збудила Русь з глибокого сну. Та ода задзвеніла в українських серцях немаче голос, що закликав мерців з гробу" — А Головацький пише: "Він (Шашкевич) написав статтю (очевидно свою промову) в такій мові, якою писав свої твори; ректор апробував (одобрив), і вийшла блискуча промова. Вся семинарія була захоплена й український дух піднісся на сто відсотків."

Але були також Українці семинаристи, що стояли тісно з Поляками, і ті ненавиділи українства. Один з таких, Сикевич, опісля признався, що засідав на Маркіяна, щоби кинути його в канал Сикевич опісля опамятався.

Проповіди в львівських церквах виголошувалися по польськи, таке все було католомщене І тут задумав Шашкевич проломити польський лід, що покривав українське море Богослови також виголошували проповіди, отже Шашкевич і два його приятелі приготовили польські проповіди, семинарське начальство їх одобрило, а тоді на Покрову виголошують вони ті проповіди перший раз в церквах по українськи, Маркіян в св Юрі, Величковський в Волоській, Устиянович в Пятницькій На те треба було багато відваги Вони одурили семинарське начальство Того давно було треба, але ніхто не починав, [illegible] церковне висше начальство, ані звичайні священики

Що дальше робити?

Перший крок зроблений, але не [illegible] Мови української не знають дж так, як треба, життя народу мало знають. Нема літератури — Каже Головацький:

"Ми розмірковували і переконались, що про народ знаємо тільки те, що чули від других, народної мови [illegible] [illegible] добре не знаємо Постановили, що треба йти між народ досліджувати все на місци, збирати все, списувати пісні, яких народ знає тисячі, [illegible] звичаї [illegible], перекази [illegible] Нам фільософам треба йти в народ [illegible] мудрости Стало питання хто піде, і я перший зважився йти в народ."

Се була велика жертва для свого народу

Пустився Головацький слабим і [illegible] подорожувати через Золочів, Митрополита, Галич, Станиславів і др., і через [illegible] вернувся до Львова В Коломиї познакомився з учителем [illegible] [illegible] директором школи Верещинським, від якого багато скористав. До Львова приніс купу записок по трох тижнях подорожі.

Пішли й Вагилевич між народ, та [illegible]

Головацький так занявся народною працею, що за два роки не скінчив першого року фільософії. Опісля вчився в Будапешті, де познакомився з вченими Словаками, Хорватами і Сербами.

Заборона "Зорі".

[illegible] в 1834 р Шашкевич приладовив [illegible], збірку українських книжку, [illegible] всего потрохи, але Митр Львівський [illegible] цензор Венедикт Левицкий професор богословія, на [illegible] книжки не дозволили [illegible] [illegible] [illegible] патріота про [illegible] [illegible] Українців релігійно і політично Згадується там ворог [illegible], Хмельницький і ще дещо

Тоді Шашкевич приготовив другу книжку "Русалка Дністровая" і надрукував в Будапешті, понад 1000 примірників 1836 р (на книжці було 1837)

Але духовна влада всего нового боялася і хотіла затримати в книжках все старе, — старе церковне письмо, церковну покалічену мову. Казали, що й австрійській політиці може вийти шкода Отже "Русалки" розійшлося понад 100 книжок, а решту цензор Левицький сконфіскував.

А дальше Левицький брав Шашкевича, Головацького і Вагилевича на допити Шашкевичови грозило виключення з семинаря і духовного стану, але Головацький взяв вину на себе, Казав, що се він книжку видав не знаючи, що в Галичині інші закони ніж в Мадярщині А Шашкевич говорив, що він хотів лише впражнятися в українській мові Головацький знов, що він дав був свої писання лише до "Зорі" Все наганою закінчилося

Про те, якої мови хотіло церковне начальство, писав 1848 р Подолинський так

Кривошанам (сорвиньким митрополита) зо св Юра і панам з Ставропигії треба приписати [illegible] [illegible] тарабанщину [illegible] [illegible] ніби по українськи [illegible] жаргоном якого не було [illegible] світі, [illegible] ризмами, [illegible] живе слово, [illegible] [illegible] Українців [illegible] [illegible] Українці

Як та мова [illegible] показує Пастирське [illegible] вича вже з 1837 року:

"Человік, яко владітель всего создания [illegible] [illegible] божие, [illegible] ми [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Чи можна такою мовою [illegible] ти народ?

Треба [illegible] свічати Українців [illegible] Появилася там 1821 [illegible] вича п. з. "Руководство к славенскому краснорічію", де таке читаємо:

"Со удивлением [illegible] [illegible] собою [illegible] подобними похвальнми [illegible] кто [illegible] хоти имать"

Такі мови хотіло мати церковне начальство в школах [illegible] для Українців Було на чім [illegible] виховувати і народ просвічати!

В травни 1838 р. Шашкевич став священиком і був в Гумниськах и Нестаничах і в Новосілках, де помер 7 червня, 1843 року від слабости, яка почалася ще в семинари І до смерти був на списі підозрілих.

Шашкевич не написав багато, але багато зробив. Показав, що треба і як робити, і своєю працею дав великий примір другим Він навчив багатьох, що по його смерти працювали Його товариш, Козанович, казав, що "безсмертний Маркіян" в його грудях (Козановича) "запалив огонь, якого лише гробовая дошка загасити може".

Він був Прометеєм, що приніс Українцям животворний огонь. Він був галицьким Шевченком!

ЗБИРАЧА ПОДАТКІВ ЗАСУДИЛИ

В Бостоні, в Стейтах, засудили урядника збирання податків. Дістався на два роки тюрми і заплачення $10,000 кари Хабарами він діставав $7,500 від тих, яким податки фальшував.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXIV.

Слідуючого дня перед заходом сонця прийшов "наказ" господаря дому, що треба готовитися вдорогу. Мої господарі були певно цікаві як мені подобається Ольга Бачинська Ми поїхали

Наш віз заїхав на подвіря григорівського приходства А коли стали перед дверми, Пеленський потиснув за клямку, але вона порушилася аж за третим сильним разом. І в дверях показалася скромно і з смаком одягнена пані і просила увійти

В хаті було дві панночки. Старша ростом висша білява, русяве волосся, рівномірний ніс і виразисті задумчиві очи — се була Ольга Бачинська Молодша її сестра, Софія, була бльондинка, також гарна.

Отець пробох вернувся з поля за пів години Ми говорили і я пригладжувався до [illegible], а окремо до Ольги Я взнав, що можу дістатися до дівочого [illegible]

[illegible] прохив Пеленський Бачинського [illegible] приняли гостя на нічліг

Другого дня коло 10-ої години я сидів з Ольгою під липою в городі. Ми говорили про поважні справи. Вона скінчила [illegible] клас і була дуже очитана. Позичала їй книжок з [illegible] свого мужа За тиждень думала Ольга виїхати з дому, щоби учителювати в Деговій.

Свящ. Бачинський був "старовір", належав до русько-кацапської партії Такими була більшість наших священиків в [illegible] Отже і діти кацапів були такими Однакож Ольга Бачинська, на [illegible] цілого "руського" кагалу [illegible] до української національности. Навіть більше, [illegible] вона [illegible] багато книжок і захоплювалась українською справою, рішилась [illegible] і працювати в школі для [illegible] дітей.

Але того не могли зрозуміти старі [illegible] панотці, що дочка священика хоче бути [illegible] на сором і ганьбу [illegible] священству [illegible] народною учителькою Хоче вчити хлопські діти! Видно [illegible] старий Бачинський не мав [illegible] удержати своєї дитини і вона мусить [illegible] собі на прожиток Батько [illegible] противився, але постанова дочки була сильнійша Ользі було 14 літ, коли мати її померла З материної сторони була сиротою.

Коли я про все те довідався, то воно полонило мене і все вже вирішувалося

Ольга мала скоро відїхати, отже й мені треба було скоро рішати Але рішив, що буду ще приглядатися, бо не хотів надто спішитися на лоб і шию з таким важним кроком. Тай Ольга відложила відїзд на кілька днів.

Судженої конем не обїдеш.

Була чудова осінна ніч. Погідна, ясна [illegible] нивах стояли кукурудзяні купки та копички отави.

Місяць вийшов на темноголубе небо і приглядався до землі Ніби прижмурював око, а навіть підморгував Може й завидував, що не може вийти на прохід по осінних полях, може і насміхався з молодих

Любий місяченько, прастарий наш приятель і щирий друг молодих. Він був вірний нашим предкам і такcамо нас ніколи не зрадив А людських тайн найбільше [illegible] впродовж віків Знав їх міліони. Проте нікому навіть "під секретом" не виявив ані одної, як то часто буває між людьми на землі.

Тому не зі злобою глядів на нас, та без глуму приглядався та стежив за нами Він ніби стояв на місци, але він лише так удавав Бо слідком посувався вслід за нами немов тінь людини. Очевидно підозрівав і тому підглядав нас, як ми йшли . . . А ми йшли собі . . .

ВИТАЛИ УКРАЇНЦІВ З РІЗДВОМ

В филадельфійській "Америці" з 21 січня, оповідаєсь, що губернатор стейту Ню Йорк, Дюи, і мейор міста Ню Йорку, Імпелітері, передали українцям з Різдвом і Новим Роком поздоровлення Дюи сказав:

"Ми лучимось з нашими земляками українського походження в їхніх молитвах за визволення їх єдинокровних братів з неволі в Україні" За ним же мейор говорив:

"Я поздоровляю гідний нарід Українців, що так довго і так мужньо бореться за збереження старосвітних народних традицій . . ."

Тут очевидно ходить про українські Різдвяні Свята і Новий Рік по нашому церковному калиндарю Мейор же виразно згадує, що поздоровляє тих, які мужно захищають свої традиції А наше Різдво і Новий Рік з нашим церковним калиндарем і нашим власним українським святкованням, то якраз наші традиції За те зберігання традиції заслуговують Українці поздоровлення і похвалу визначних осіб.

Се тоді, коли ніби "свої" кажуть Українцям "Лишіть свій церковний святочний лад, лишіть церковний калиндар, лишіть свої традиції, і беріть те, що другі мають Бо з нашого церковного калиндаря, з нашого українського святковання астрономи сміються, культурний світ сміється, всі сміються. Кажуть, що ми непоступові . . ."

Казав Шевченко "Теплий кожух, тільки шкода — не на мене шитий . . ." Подібні поради і Шевченкови давали непрошені порадники.

Якраз світ шанує тих, що себе самі шанують і кпопадливо бережуть те, що є їх власністю, що є їх традицією Вони тим показують, що вони дійсний розумний і гідний нарід І світ з ними числиться, як з народом

Англійці мають багато такого, що не виглядає на практичне, але його не зміняють, бо се їх, бо за ним є традиція Їх термометер, їх спеллінг, їх всякі стародавні міри, чому їх не міняють? Бо се їхнє, бо за всім тим є традиція І світ з них не сміється Сміється він лише з тих, що не вміють свого шанувати

СИЛЬНА ЖІНКА — 104 РОКИ

В околиці Вайтсбургу, Кн., Джейна Адамс має 104 роки, але готовиться на весні орати Вона недавно говорила: "Ціле життя я орала і ще буду, коли весна прийде Буду йти за плугом і мулами, як ишла даво колись. Я і минулого року орала, отже і тепер буду".

ВДАРИВ І ТІКАВ

В Винипегу 20-літний Майк Іванчина їхав автомобілем, вдарив чоловіка, тиснув його не коло сто стіп (фітів) і поїхав дальше Чоловік в шпиталі помер За те Іванчина дістав рік арешту і три роки не сміє їхати автомобілем Судія казав, що Іванчина має щастя, що його не скаржили за вбивство, а то було б роком не обійшлося.

БОЛЬШЕВИКИ ХОЧУТЬ — ПОЛОНЕНІ НІ!

В корейських переговорах большевики кажуть: ми віддамо вам ваших полонених, а ви віддайте наших Примусьте їх, щоби до нас верталися. Але є вісти, що полонені не хочуть вертатися, кажуть: Зашліть нас до Кай Шека на Формозу. І ніби американська сторона каже, що примушувати до повороту не буде Та хто знає По недавній війні американи силою передали багато втікачів большевикам. Полонених є тепер 130,000 Корейців і Китайців

ЗГОРІЛО СЕМЕРО

В Ст Томас, Кве, згоріла мати і шестеро дітей, коли в хаті повстав огонь. Мати 30 літ, діти від 3 до 8 літ Чоловік з двома дітьми втік з огню.

ДОРОГІ ЛІТАКИ

Міністер Клекстон заявив, що впродовж трох літ Канада має збудувати 3,000 воєнних літаків [illegible] півтора більйона долярів Один літак коштує пересічно пів мільйона долярів.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗІ СВАСТИКОЮ

Знаком Гітлера була свастика, рід зломаного хреста. В Филаделфії, Па., мала завязатися тайна студентська організація, що свастику вважає своєю відзнакою. [illegible] 100 студентів Кажуть Жиди, [illegible] відзнаку кинули студенти до [illegible] і запалили будинок.

ЗГОРІЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ

В Тимінс, Онт згоріло четверо дітей, коли згорів дім [illegible] Діти 2, 3 5, 6 літ [illegible] дитина [illegible], попечена, є в шпиталі

ВЕЛИКІ ПОВЕНИ В ФРАНЦІЇ

В [illegible] Франції були великі повені [illegible] згинуло 7 осіб Се повени [illegible] вода піднеслася [illegible] вже не було 75 літ

ПРОФЕСОР НАКЛИКАЄ ІСЛЯНДЦІВ

В ісляндськім клюбі в Винипегу проф Фінбоги Гудмундсон накликав Ісляндців, щоби знали стародавню і нову ісляндську літературу. Він казав "Дехто може [illegible] ми можемо знати ісляндську мову так як англійську. В мене нема [illegible] чи ми можемо знати ісляндську мову, але [illegible] читати ісляндської літератури?"

ГОРЮЧІ СВЕТРИ

В Стейтах ви[illegible] такі светри, що від сірника [illegible] Вже [illegible] светрів уряд потягнув до відповідальности.

АДРЕСАР

Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

АДРЕСА КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ:
Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Cathedral,
250 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone [illegible]

АДРЕСА КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ:
St. Andrew's College in Winnipeg,
259 Church Ave., Winnipeg, Man.
Phone 596 862

АДРЕСА КОНСИСТОРІЇ:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man.
Telephone 51 978

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЗЛОЧИНЦІ І ПОЛІЦІЯ

При кінци 1951 року англійська преса зазначувала, що хоч нині в Канаді злочинців є дуже багато, тількиж і поліція тепер дуже справна і скоро злочинців знаходить.

Однакож поліцією треба найменше тішитися. Бо не в тім було би лихо, що поліція була би несправна, але в тім, що злочинців є багато і зявляється ще більше. Спритність поліції не спиняє дорастаючих злочинців.

І дійсне лихо не в самих ще злочинцях яких поліція ловить. Корінь лиха є багато глибше, і той корінь треба би находити, а тоді злочинців не було би [illegible] спритність до корінь лиха не сягає.

Корінь лиха є в домах. Некультурні доми виховують ледачих дітей, [illegible] корінь лиха! Щоби не було злочинців, то треба добрих домів, треба розумних, добрих родичів. Треба [illegible] була карність. Треба [illegible] родичі не тільки би [illegible] дітей, але і виховували, щоби їх [illegible] добре вчили. Щоби на саму школу не спускалися. Родичі відвічальні за дітей.

Загально беручи, то з добрих домів виходять добрі діти, а зі злих домів діти злі. Отже коли судять нині злочинців, [illegible] брати до [illegible].

[illegible] нема стриму, нема [illegible] мацького авторитету.

Нема належної карности і в школах. Про те вже нераз говорили самі учителі, що мусять з дітьми числитися, тільки не [illegible] вперту дитину, яка вичерпала до краю терпеливість учителя [illegible] родичі дитини [illegible] кари на учителя. Не можна карати так, як досвід і здоровий розум наказує.

Нема релігійного виховання в багатьох домах, нема і в школі. Уважаєсь нині, що релігійна наука до школи не належить. Учитель в школі має вчити головно технічних наук, практичних, а [illegible] тичною, потрібною [illegible].

І кара молодим злочинцям, початкуючим, [illegible] буває [illegible] Не настрашить вона злочинця. В англійській пресі повторяються час від часу вислови про те думаючих людей. Недавно хтось з них казав: "Замість відповідно покарати, то ведуть злочинця до психіятра (дослідувача духовного стану). [illegible] психіятра [illegible], але дати таких буків злочинцеви, щоби можна вести його до лікаря.." В тім вислові є багато здорового розуму.

Як нині релігію легковажать, можна бачити і з того, що не знайдеш в пресі до якої церкви належав злочинець, чи не належав до ніякої; чи до якої церкви належать його родичі, або не належать. Скорше знайдемо до якого спортового клюбу злочинець належав, яким визначним був спортовцем, ніж чи належав він до церкви.

Згадка в пресі про релігійну належність, чи неналежність злочинця і його родичів [illegible] би видно з яких домів рекрутуються злочинці. Се помогло би і Церкві в її морально-виховавчій праці. Тут і громадський авторитет набрав би більше сили. Бо став би видний корінь лиха.

І нинішний загальний добробут окремо [illegible] злочинців. Біда в тім, що добробут може скорше рости, ніж людський розум, отже люде добробуту на зло вживають. Є гроші, думають вони, то на те, щоби діти могли мати багато волі, багато забавлятися, гарно вбиратися, а мало працювати. Так в дітей виробляються примхи і забаганки, зявляєсь апетит на розкішне життя [illegible] вже дорога до злочинів.

І тому втіха, що маємо справну поліцію, марна [illegible] злочинця. Хвалитись би можна тим, що маємо поліцію, але [illegible]

[illegible] від пиятики, а лише забирає вже пияного.

Треба [illegible] що вже малих дітей виховувало би на добрих громадян, і доперва тоді [illegible]

НЕПРОШЕНІ ОБОРОНЦІ

В "Америці", ч. 11, є велика стаття п. з. "В обороні [illegible] Православної Церкви". Автор [illegible] С. Петренко.

Петренко каже, що вже багато православних Українців [illegible]

[illegible] "Хочу разом з проф. [illegible] голосом покійного митр. Шептицького — за обєднанням не тільки самих православних українських церковних організацій(!), але також за обєднанням з Римською Церквою". [illegible]

[illegible] питання, хто се ті згадувані особи? Мілтер?.. Що він за один? З яких се Мілтерів, що їм треба римської опіки? Де вони були дотепер?

"Хто Сапіга? Сапіги були українські вельможі, що давно спольщилися. Від того часу Сапіги не виступають в українськім життю. В роках 1861-73, Лев Сапіга був краєвим маршалком Галичини, але він був Поляк. Отже звідки взявся нинішний [illegible]

[illegible] в Німеччині, в таборі ім. Лисенка. Туди він прийшов коло 1948 року. Але хто він? Були там Українці з ріжних сторін України, але передше не чули про нього. Новий чоловік. Тут він визвався з проф. [illegible]

[illegible] Сапіги.

Ще в 1848 р. зібрався був гурток польських шляхтичів, що нібито були з українського роду, і вони звернулись до еп. Яхимовича з заявою, що хочуть перейти на греко-католицький обряд. Але Яхимович знав, що се хитрощі Поляків, отже відповів: "Русини не мають шляхти і її не потребують". Так штучка Полякам не вдалася. Чи нинішний Сапіга не потомок Поляків, що тоді зголошувалися.

Що ж до Шептицького, то ясне, що він був апостолом обєднання з Римом православних. Розуміється — і з Поляками.

І "Петренко" хто? Фальшує історію, натягає, згадуючи Флорентійський собор, короля Данила і др. хоч ані Грекам не ходило дійсно про унію на Флор. соборі, ані Данилові!

Унію зве Петренко великим щастям для Українців, що: "ратувала нашу національну субстанцію і боронила наш нарід". А се неправда. Унія копала гріб Українцям! Ще каже: "Унія не була бажаним явищем для Польщі". Так пощо ж Польща помагала ширителям унії забирати силою православні церкви? Від кого мав зброю Кунцевич в своїй палаті? Чому унияти з Поляками обнималися при заключенню унії? Чому ширителі [illegible] Варшави? Коли Поляки не хотіли унії, то чи хотіли вони православія?

[illegible] Наук. Т-ва Шевченка, на папських гроші вчаться [illegible]

Так! Але коли Поляки в 1938 [illegible]

[illegible] чого тепер давати! А тих, що виховує, то виховує на своїх робітників.

Та чи обороняв папа Українців, коли [illegible] Поляки примусом висилали на Мазури? Коли польщили українські школи? Коли була "пацифікація"? [illegible]

[illegible] го треба, Польщі треба.

ТОРГОВЛЯ ДІТЬМИ

Се не десь, а в Канаді. В Монтреалі арештували [illegible] займалися продажею неслюбних дітей в Канаді і Стейтах. До тих осіб належать два лікарі і дві жінці. Діти продавалися і по 5,000 долярів. Се діти неслюбних матерей, отже не зареєстровані. Та група заробила на тій продажі понад один мільйон долярів. Ще більше арештовань сподіються.

ПОМЕР ГРУЗИНСЬКИЙ ПАТРІЯРХ

"Ізвєстія" [illegible]

ЛІТАК ВДАРИВСЯ ДО ВЕЖІ

Коло Кармен, Ман. літак вдарився до радієвої вежі, 590 стіп високої, впав і запалився. На літаку було три особі і ті згоріли [illegible]

КИТАЙСЬКИЙ НОВИЙ РІК

Опівночи 26-го січня, почався китайський Новий Рік — Рік Водного Змія, як китайці називають. В їх рахубі се 4649-ий рік. Вони рахують по появі місяця.

НЕДІЛІ ПЕРЕД ВЕЛИКИМ ПОСТОМ

НЕДІЛЯ ЗАКХЕЯ

Читаємо в Евангелії Луки, що Ісус переходив через Єрихон. Багато народу йшло за ним. А був там голова збирачів податку (митар) Закхей. Митарі ж обдирали людей і всі вважали їх грішниками.

Закхей Христовою наукою не інтересувався, але вкінци і він зацікавився. І щоби добре на Ісуса придивитися, виліз на [illegible]. Бо ростом був малий.

Побачив його Ісус і говорить: "Закхею, злізай, бо нині треба мені бути в домі твоїм".

І Закхей зліз. А дехто почав нарікати, що Ісус до грішника йде в гостину.

Зрадів же Закхей від слів Христових і каже: "Господи! Половину маєтку даю бідним, а коли кого скривдив, то віддам вчетверо". А Христос каже йому: "Нині на дім твій прийшло спасення. Бо я прийшов находити і спасати тих, що загинули".

[illegible] Церква пригадує, що і нині бувають люде, як Закхей. Заняті своїми [illegible] справи, глянули пильно на Христа, послухали Його слів, то і вони по[illegible] Тоді Христос був би з ними.

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ

[illegible] ви Фарисей, що знав добре Закон Божий, а другий митар, відомий грішник.

Фарисей був гордий. Став напереді і молився: "Дякую Тобі Боже, що я не такий як другі, як той митар, здирщик, немилосердний. Я два рази в тижни пощу, даю десятину від свого прибутку".

[illegible] Боже, [illegible]

І каже Ісус: "Говорю вам, що той грішник пійшов додому оправданий. Бо хто підносить себе, буде принижений, хто ж упокорюєсь, піднесеться".

Для нас наука. Кілько тих, що горді [illegible] успіх, на становище. Кілько зарозумілих. Кілько тих, що раді піднести себе, щоби показати себе дуже важними. Однакож Бог знає їх нещирість. І люде бачать.

А бувають люде тихі, невчені, невидні для світа, але добрі, щирі, готові все добре зробити. Вони є солею землі. Недостойними, грішниками, незаслуженими себе вважають, але перед Богом вони стоять напереді. І люде знають їх доброту, [illegible]

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА

Казав Христос: "Мав батько два сини. І каже молодший: Отче, дай мені мою часть, і я піду куди хочу. І батько дав.

Пійшов син в світ, знайшов ледаче товариство, і все своє майно пропустив.

Коли ж не стало майна, то не стало [illegible] А там [illegible]

Аж тепер згадав син батьківський дім. Там всего є, там батько поважний, а він, його син, бідує через свій нерозум. Треба вернутись додому, може батька перепрошу.

І пійшов. А батько журився. Як же побачив, що син йде, вийшов против нього. А син впав на коліна і просить: "Согрішив я перед небом і тобою..." А батькові було досить того. Він казав прилично сина одягнути і приготовив празник кажучи: "Син мій був мертвий і [illegible] ожив, пропав був — і знайшовся".

Так Христос пригадує нам, що кілько ми майна марнуємо. Марнують молоді — час дорогий, здоровля, свою гідність, свій розум, а все те дістали від свого Небесного Отця. Дістали і марнують. [illegible] марнують. Дав їм Бог дітей, а вони не дбають, щоби їх на гідних виховати. Поблагословив їх Бог успіхом, майном, а вони на добро його не вживають.

Отже каже Христос: "Вертайтеся з манівців. Признавайтеся до провин, ставайте гідними, а Бог забуде ваші провини.

РЕЛІГІЙНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

[illegible] англійська преса, [illegible] сталася в Винипегу сумна подія... Одна родина взяла була малу дитину, дівчину [illegible] Тепер же, коли [illegible] Чоловік [illegible] дотепер зібрано, по[illegible] обоє — чоловік і жінка, були щиро релігійними людьми, але доведені до божевілля. Видно, що якісь [illegible] до такого стану. Жінка говорила знакомим, що тепер чорт все опанував і треба його виганяти, [illegible] буде кінець світа [illegible] Дівчину мали вбити виганяючи з неї злого духа. І сусіди бачили, як в часі, коли дівчина згинула, чоловік і жінка молилися на зимні на дворі, він босий і в спіднім шматтю, жінка в хатних пантофлях. Чоловік повідморожував ноги... В жінки те божевілля збільшилося, коли наслухала [illegible] духовного лікаря", Вальдеза, [illegible] до Винипегу лічити [illegible] вою силою". (Дехто [illegible] про нього в пресі, як про чоловіка, що людей туманить).

Людей, що доведені аж до такого сумного стану божевілля, нема багато, але багато є тих, що доведені дуже далеко. Аджеж час від часу чуємо і читаємо, що прим. якась група сектантів уявила собі, що наближається кінець світа, отже члени такої групи роздають своє майно другим людям, бо їм самим воно вже непотрібне. І не думають, що непотрібне воно і тим другим, бо і для них світ скінчиться. Чи се не божевілля? [illegible] недавно "Дослідники Біблії", Українці, ще недавно [illegible], що от-от і прийдуть патріярхи на землю — Авраам, Ісаак і Яков [illegible] царство". Літера[illegible] таких фанта[illegible] революції і [illegible] треба.

Та загалом сектанство в великій мірі ширить такі фантазії. До уяви промовляє, не до розуму.

Однакож український нарід таких [illegible] фантазій ніколи не [illegible]. Його релігія була здоровою, розумною релігією. Зрівноваженою. Він [illegible] Церкви без фантазій; брав науку Христа й Апостолів так практично, як Христос й Апостоли вчили.

Треба бути добрим, згідливим, милосердним, щирим. Треба потребуючому помогти. Треба в згоді жити. Треба завсігди про Бога памятати і піддаватись Його волі. Старатись злого другим не чинити...

Се була релігія українського народу, — здорова, практична релігія. Божа релігія. Старайся праведно жити, а будеш милий Богу і людям. І Бог прийме тебе як доброго.

А те, коли саме буде Страшний Суд, чи подібне, Українців не дуже журило. Казав же Син Божий, що не знаєте ні дня, ні години, коли Він прийде. Важнійшим для Українців були вчинки, про які Христос [illegible] Я був голодний, і ви мене нагодували; хотів пити — ви напоїли; був слабий — відвідали; нагий був — одягли; вдорозі був — ви мене приняли... Се були для Українців вказівки, чого [illegible] чого Господь вимагає.

Українці стояли на здоровім релігійнім ґрунті, який творять добрі вчинки. Хиба Господь чогось більше хоче?

Будь добрий, здержливий, обережний, тримай себе розумно в руках, злого уникай, добро роби, будь справедливим, се ж зміст Христової науки. Її Українці нею своє життя провадили. І тому в їх культурі були такі великі чесноти, як гостинність, милосердя, пошана родичів, скромність, співчуття до других.

Історія каже, що поки Україна не була під Москвою, то по українських селах були "шпиталі", себто захисти для хорих, калік, немічних. І самі люде про ті захисти дбали. Бо так Бог велить. Принимати сиріт, се вважали великим обовязком.

Такою була українська релігія, такою була українська культура.

Але вже Московщина хоч і була православною, але мала нахил сектанський. На Україні не творилися секти, але в Московщині, — хлисти, скопці, духобори, молокани, поповці, безпоповці, филиповці, підрешетники, та ще інші. Замість брати на здоровий розум, Москалі фантазували.

Українці брали дух релігії, що виливає з науки Христа й Апостолів. Москалі брали писану букву, яка їм подобалася, і зверху обрядовщину ставили на першім місци.

В Москалів був дух нерозуму і фантазій, що веде до дикої уяви, до релігійного розбиття. До спорів і занепаду. Звідси виходило, що в однім московським сектанськім домі було нараз і три секти, які між собою сперечалися.

На Україні того не було. Тут була релігійна єдність. Релігійний світогляд Українців був одноцілий, здоровий.

Лише таке розуміння релігії є великою животворною моральною силою.

ЗАКИД ТРУМЕНОВИ

Сенатор МкКарті закидав президентови Труменови, що він тримає в Білім Домі комуніста Филипа Неша, що є дорадником Трумена. Неш каже, що МкКарті бреше. А МкКарті говорить, що має 10 звітів слідчої комісії проти Неша. Трумен каже, що МкКарті галабурдник.

НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ РОЗВЕДЕНИМ ЖЕНИТИСЯ

В Англіканській Церкві є закон, що з розведених не має права женитися навіть та сторона, що вважаєсь невинною. На синоді тої Церкви в Англії був внесок, щоби невинна сторона могла женитися, чи віддаватися, однак за внеском було 62, проти 69, отже внесок не перейшов. Стало на тім, що доки друга сторона жие, побиратися не можна.

ВІДДІЛ [illegible]

ЗЛИМ ДІЛОМ НА ДОБРЕ ДІЛО

Запитаю: чи справлювання танців є добрим ділом? Ні! Однакож нині і старші для молодих танці організують. Кажуть: "справимо забаву з танцями, а дохід буде на добре діло".

Але танці є злим ділом. Молодь привикає до танців, [illegible] розволочуєсь, [illegible] Які з танцюристів будуть люди? [illegible] довгая танцює, в неділю довго [illegible] спить, до церкви не йде, а старші [illegible] заробок.

Коли треба [illegible] нехай старші самі дадуть [illegible] А про молодих треба дбати [illegible] До чогось лучшого їх [illegible] Бо чи наші молоді [illegible] нічого більше не [illegible] танців.

До танців [illegible] розуму, але молодим [illegible] розуму треба, культурности треба.

Обсерватор.

ЯК СТАРОГО ШАНУВАЛИ

[illegible] тут в Канаді [illegible] чотирох [illegible] Жид [illegible] 15-20 літ. На другім [illegible] старий Жид, може [illegible]

[illegible]

А. П.

З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА

Сила мудрости

Мудрість збудувала будинок, витесала сім стовпів до нього. Заколола жертви, налила вина і приготовила стіл в себе.

Розіслала прислугу, щоб кликала з високих місць:

"Хто невчений простак, ходи до мене!" А тим, що на розум убогі, сказала: "Прибувайте та їжте мій хліб і вино моє пийте" (Набирайтесь розуму). "Покиньте дурноту й жийте, та ходіть стежками, що вам розум покаже."

Прийміть мою науку раднійше, ніж срібло; знанням моїм дорожіть більше, ніж золотом.

Мудрість бо над перли дорожша і ніщо з нею не зрівнаєсь.

Страх Господній значить ненавидіти зло.

Господь мав мене, нім розпочав дороги (діла) свої, з первовіку. Ще не створив ні землі, ні степу; як розпростирав небо, була я там.

Тому, діти, слухайте мене. І благословенні, хто стежок моїх пильнує.

Бо хто знайшов мене, знайшов життя, й одержить ласку від Господа.

ДРІБНІ НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ

Два старости.

В більших повітових містах в Галичині були старости. Вони були господарями цілого повіту, цілого округа, і велику власть мали.

Але і на весіллю є староста, що також має голос і право при весільних обрядах. Він розпоряджає що і як має бути.

Раз найов собі той міський староста і стрівся з весільним старостою на кладці, по якій через річку переходилося. А кладка вузька. Треба комусь на березі лишитися, щоби другий перейшов.

А весільний староста був гордий чоловік і може і підпитий, отже говорить:

— То таке, пане! І ти староста, і я староста, отже хто кому має вступитися з дороги?

— А ти який староста? — питає той другий.

— Я весільний староста!

— Коли так, — говорить тоді міський староста, — то я мушу тобі вступитися. Я кожного дня староста, а ти лише [illegible], отже ти важніший. Не маю я права тебе твого уряду позбавляти. Я тебе не поставив і не маю до тебе права.

І вступився з дороги.

Пошанували пана.

[illegible]

Так люде радились, а пан кричав, кричав і втопився. Дістав по заслузі. Як ти людям, так люде тобі.

По старшині батька в лоб...

Є така приповідка, а вона почалась ось як...

Було се за давних часів в старім краю, коли громадська рада в коршмі пила і радилась. А був в тій раді батько з сином.

Радились, і всі на щось згодилися, лише той син згодитися не хоче. Сперечаєсь. Відвернув тоді батько руки та сина по пиці. І каже:

— Мовчи дурню, так тато каже!

Зірвався син, хотів батька вдарити, але якже синови батька бити? Гріх. Не можна. От він вдарив тоді найближчого радного і каже:

— Подавай дальше.

Так подавав один радний другому, аж на тому батькові скінчилося. Але син батька не вдарив. Ніхто не міг йому такого закиду зробити.

Звідти пійшла та приповідка.

Подорожним можна.

Був піст. Всі люде дбають, щоби скоромного (масного) не їсти, але якійсь бабі захотілося каші з шкварками. А чула вона, що подорожним посту нема. Вони не вдома і мусять їсти що де є.

Отже зварила собі каші, шкварками помастила, відійшла далеко від своєї хати, сіла і їсть. Побачили люде і кажуть:

— Видно, що ти бабо [illegible] Бога. Піст, а ти кашу зі шкварками [illegible] На те баба:

— Чи ви люде забули, як в церкві священик говорив, що хто вдорозі, тому все можна їсти. Подорожний може їсти що хоче.

[illegible] дорожна.

А чи опиханий, паночку?

І така є приповідка.

[illegible]

Цап і вівця.

[illegible]

замоталася. І кілько вона там буків дістала, того вже не скажу. І мабуть вона [illegible]

Вкінци [illegible] ями, та [illegible]

Прийшла вівця до своїх і нарікає на цапа.

— Через нього, Ірода лукавого, я лиха та сорому набралася. Він гірший від Турка, від Магомета!

Почув се цап і говорить:

— Коли я пійшов, то на св[illegible] Що зароблю, те буду мати. [illegible] нарікати не буду. Випарять [illegible] парять. Буду мовчати. А ти [illegible] за мною йшла? Га! [illegible] Було на себе дивитися, а не [illegible] Я тебе не відмовляю.

І цап хоч [illegible]

Таке і з нашим братом [illegible] виться на другого, пійде [illegible] куди не треба, а потім нарікає, що через другого в біду попався. Таким цапов [illegible] придалась би.

УРЯД "МЕРТВИХ ЛИСТІВ"

Коли листа чи пакунка не можна доручити, а нема зворотної адреси, його посилають до т. зв. "дед летер офісу", там лист роздирають, а коли і там нема адреси посилаючого, лист кидають. Таких листів і других посилок в часі Різдвяних Свят мала почта коло одного мільйона. Було що розглядати

Три покоління

(Народне оповідання)

Було таке, що котрийсь з українських гетьманів їде через українське село і бачить, що старий чоловік сидить і плаче. Спинився гетьман і питає:

— А чого ви плачете?

— Бо мій тато мене набив і вигнав з хати, — каже чоловік.

— А защо?

— Каже, що я робити не хочу, а я хотів би, та не можу.

— Де ж ваш тато?

— В хаті.

Пійшов гетьман до хати, і справді сидить старий чоловік.

— Чи то ваш син там надворі? — питає.

— Так! Лінивий він... Мій тато може ще в стодолі молотити, а мій син каже, що не може.

Пійшов гетьман до стодоли, а там справді старий-старий чоловік, але ще кремезний (сильний). І молотить, наче б молодий.

— Чи то ваш син в хаті? — питає.

— Мій.

— А чому він не молотить?

— Сили в нього нема.

— Я і внука бачив.

— Та і він, бідняга, сили не має.

— Відки ж у вас така сила взялася? — питає гетьман.

— В мене? То довго оповідати.

— Так розповіджте. Наука для мене [illegible]

І почав старий розказувати:

— Я не так жив, як мій син і внук. І не так, як тепер жиють. Ні, не так! Я ніколи не танцював, се одно. Сили не марнував. Горівки я ніколи не пив, се друге. В церкві я був завсігди перший, се трете. Пости я заховував, се четверте. Бувало кошу цілий день в пості. Що ж... Коли треба, то я на все готовий. І Бог мені силу давав. Бо я змалку про Бога памятав і на Бога надіявся. Я тримав себе тісно в руках. І батько мій так робив і мати. А я слухав їх і поважав так, як Бог велить. Царство небесне їм, покійникам! Нехай царствують з Богом! Часто вони мені сняться, покійники. Я їх могили часто відвідую. Праведні люде були... Тому Бог поблагословив мене здоровлям і силою... А ви хто? — запитав він вкінци гетьмана.

— Я гетьман нашого Запорозького Козацтва.

— Гетьман... Чув я, знаю, але ще вас не бачив. Та благослови вас, Боже, що наш нарід і Церкву обороните. Надійтесь на Бога, а Бог вам і розум і силу дасть. Він добрий наш отець і помагає своїм добрим дітям...

Попрощався гетьман зі старим радіючи, що від нього доброї науки набрався. Та ще опісля нераз про нього згадував і другим оповідав, що чув і бачив.

ВТРАТИ В КОРЕЇ

В Кореї бачимо дві справі: війна ведеться, а побіч неї переговори. Жадна сторона не посувається вперед, але бої йдуть. Таксамо і переговори — проводяться, хоч стоять на місци.

Дотепер з американського війська в Кореї були такі втрати: 16,000 вбитих, 75,800 ранених, 12,700 пропало без вісти.

КОЛИ Б ВІЙНА ПОЧАЛАСЬ

Зрозуміле, що коли б загальна війна почалася, то зараз Канада почала би збирати військо, отже брала би молодих людей. В якім саме віку, се залежить від розмірів війни. Се вже дехто пригадує.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

МАРІЯ ПАНАСЮК

Курокі, Саск. — Дня 27-го листопада 1951 р. упокоїлась в Бозі Марія Панасюк, щира парохіянка і членкиня Сестрицтва Української Греко-Православної Церкви в Курокі. Покійна родилась 17-го серпня [illegible] р. в селі Боратин, повіт [illegible] (Волинь), Західна Україна. До Канади прибула 1927 р. разом зі своїм мужем Андрієм і осіли в Курокі. Невблаганна смерть перервала нитку життя 53-літньої Марії Панасюк, яка померла на серцеву недугу в шпиталі у Вадіна, Саск., [illegible] Святі Тайни. Покійна [illegible] Бога й український нарід [illegible] прикладно у своїй парохії. [illegible] відбувся в пятницю 30 листопада 1951 р., з Свято-Духівської Церкви в Курокі. Похоронні Богослужения відслужив Всеч. о. парох Хомяк Олександер і Всеч. о. Михаїл Болнарчук, парох Канори, які у своїх проповідях попрощали покійну Марію. Тлінні останки покійної Марії зложено на вічний спочинок на цвинтарі при місцевій церкві. Покійна Марія полишила в горем прибитих мужа Андрія, синів Дмитра й Івана, доньки Анну, Нас[illegible] [illegible]

[illegible] похоронних обрядів рідня покійної запросила учасників похорону до Народного Дому на [illegible] перекуску, під час якої о. парох Олександер Хомяк [illegible] до учасників похорону з [illegible] закликом скласти свої по[illegible] на невяючий вінок, щоб і [illegible] смерти покійної лишився трива[illegible] [illegible] Переведена збірка [illegible] о. Хомяком Олександром [illegible] $50.00, з чого призначено: $20.00 на Всеканадійську Катедру Пресвятої Тройці в Винипегу, $10.00 Колегію св. Андрея, $10.00 на "Український Голос" і $10.00 на "Вістник".

Всім жертводавцям сердечна подяка. [illegible] п. Марію нехай Господь [illegible] до свого царства. Вічна її память.

о. О. Хомяк.

МИЛА НЕСПОДІВАНКА

Суботу 12-го січня Жіночі Т-ва [illegible] Ривер і Вими Рідж [illegible] мені з родиною несподіванку в Парафіяльнім Домі. Після гостинного приняття дали нам цінний дарунок.

Сею дорогою складаємо сердечну подяку членкиням згаданих Товариств за їх щире відношення до нас, що виявили сею несподіванкою.

Нехай Всемилостивий Господь обдарує Вас усіх своєю ласкою, дасть здоровля і сили до дальшої праці в Товариствах!

Священик і Добродійка Туржанські

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

Всеч. о. М. Болнарчук, Канора, Саск.

Канора, Саск. — По $5.00 д-р О. Данильчук; по $1.00 Рут Ясольницька, Олена Козоріз (Микадо), Ів. Дучак (Нортон), П. Хохоляк, Н. Мельничук, Ю. Гоголь (Голсон Бей), п-і М. Козоріз, панна Є. Кирилюк, В. Баран, Л. Лениє, Г. Ревиковський, І. Кичен, В. Ганиський, [illegible] Лодов, Н. [illegible] Цимбалистий, І. Стратійчук, Г. Стратійчук, Г. Козо[illegible], Ю. Шапка, [illegible] Глуханюк, Ма[illegible] Стастерецкі, Н. [illegible] Хадок. Дрібними $5.50

Кемсек, Саск. — По $1.00: І. Франко, В. Д. Великголова, І. Зорян, М. Панчук, В. Галаревич (Того), В. Себестіянович (Ронімд), М. Грабчак (Коте), Ф. Горчинський (Котел), Н. Михасів, пані Себестіянович, М. Смандич, В. Вакарчук (Веригин), Ф. Месенюк, О. Гриф, пані Катемир, М. Матійчук (Веригин), Н. Кулачковський, М. Кудачковський, І. Гнип, І. Брисчук (Веригин), Я. Королюк, К. Королюк. Дрібними 25 ц.

Тязів, Саск. — Панове: К. Гондзьола 4 дол., Д. Ярема 2 дол.; по $1.00: І. Дорошенко, А. Ленюк, І. Тхожевський (Квил Лейк, Саск.), В. Стінка, П. Ленюк.

Бюкенан, Саск. — Пан В. Мисак 2 дол.

Рама, Саск. — По $1.00: О. Малований, І. Котик, М. Крисак, К. [illegible], С. Котик, О. Овчар, Г. Ко[illegible]. Дрібними $1.50.

Донвел, Саск. (Коло Скляруків). — По $1.00: Г. Куриляк, Г. Герман, І. Т. Герман, Н. Стівенс, П. Демчук, В. Кобиляк, І. Н. Филипчук, К. Копдра, І. Кіндрат, В. Панчук, І. Дешенюк, І. Склярук, В. Н. Гишка. Дрібними $6.65.

о. Димитрова, Винипег, Ман.

Громада св. Михаїла, Винипег, Ман. По $5.00: Іван Гашкевич, Василь Копечанський; по $2.00: Христина Лесюк, Марія Мендрус, п. Гавришин, П. Крипякевич, П. Ковтун, п-во Рудевські, Ю. Черненький, І. Семенюк (319 Джервис ст.), П. і Е. Магера, п-во Тасьві; по $1.00: п. Натола, Т. Виничук, В. Шкрайбер, Олександра Блажейовська, п-і Комарницька, п-і Г. Гранко, В. Бачурський, Джозеф Тесарський, Р. [illegible], Г. Медвечюк, П. Дітківський (Снов Флейк, Ман.), Катерина Тесарська, п-во Лучик, Н. Долинчук, М. Русин, Анна Данильчук, Ю. Ілюк (Пасифик Дженкшон, Ман.), В. Сарчук, Т. Ткачик (Вайта), А. Нитенчук, Н. Кудрик, Катерина Голіната, В. Савчук, І. Ярема, І. Божик, Г. Мачула, п-і І. Ярема, П. Насійчук, Н. Касіян, Геня Жук, Ма[illegible], Юлія Горбатюк, Тіна Головата, Марія Богоюк, Н. Н. Дрібними 50 ц.

о. Ю. Ференсіва округа Реджайна

Реджайна, Саск. — По $2.00 В. Веселовський, по $1.00: С. Масляк, М. Марчук, І. Середюк, О. Пасека, І. Зенчишин, Д. Загарук, І. Ю. Кушнір, М. Грегорі, І. Шипляк, В. Мудрий, І. Онишко, В. Туткалюк, П. Демчук, К. Палига, В. Харук, Г. Лужецький, І. Кавюк, І. Грегорій, Параскевія Бизун. Дрібними $1.25.

Ітонія, Саск. — По $5.00: Орест Гуменний, Микола Бойчук; по $2.00: М. Бойчук, С. Гуменний, В. Гуменний; по $1.00: С. Паламар, Л. Капустяник, М. Охрій, К. Бойчук, В. Охрій, Н. Бойчук, Ю. Гладиш, М. Гонда, М. Кучер, П. Конашевич.

Прівлейт, Саск. — По $2.00 А. Палиничук; по $1.00: І. Чернецький, п-і М. Салик, п-і Н. Баран, п-і А. Н. Ізен, Ф. Скоробогач, Ф. Чарнецький, Ю. Товстий, І. М. Райчиба, І. Т. Райчиба, Марія Палиничук, Катерина Крим, Степан Барзи, М. Чарнецький, М. Доля, Анна Філик.

о. П. Мельничука, окр. Вернон, Б. К.

Парафія Вернон, Б. К. — По $2.00 П. Дучак, М. Коваль, В. Прокопець (Армстронг), М. Чоботар; по $1.00: І. Андрусів, В. Винничук, Р. Дучак, Т. Іванчук, О. Іринчук, Анна Кучарська, В. Кучарський, І. Кучер, Д. Маній, Н. Малиш, Я. Мисков, А. Михальський, С. Б. Микитюк, І. Остафийчук, І. Павлишин, Гафія і Георгій Пенюк, Стефанія Пас, Н. Пиприний (Коронейшин, Саск.), Марія і Ст. Попільчук, Д. Попович, І. Стан, О. Скорець, М. Сененький, П. Третяк, В. Чернявський (Редвотер, Алта.), І. А. Чоботар і Н. Чоботар, Н. Н., Елисавета Пас. Дрібними $5.29.

о. І. Тріски, округа Вилингдон

Вилингдон. — По $2.00: д-р В. Лазарук, Г. Фиштей, Ф. Магера; по $1.00: Д. Новальківський, Г. І. Федорак, І. Бідник, М. Федорак, Н. Білий, Г. Мегтей, Г. Бабюк, Т. Г. Федорак, С. Сктепович, Іванюк, Д. Корбушевський, В. Бабюк, Попович. Дрібними $1.50.

Ендрю. — По $1.00: Е. Андріюк, І. Лапайка, В. Федорак, О. Гуцуляк, І. Гнідан, Н. В. Гоцуляк, І. Лакуста, С. І. Чолян, Н. Середяк, Г. Панасюк,

Д. Матійчук, Н. Романюк. Дрібними $1.75.

Каґвин. — По $1.00 Е. Матушак, В. Бойчук, І. Рахманструк, Е. Палаґнюк. Дрібними $1.15.

Новий Прут. — По $1.00 В. Гунька. Дрібними $2.75.

Лужани. — По $1.00 І. Мельник. Дрібними $1.50.

Завали. — По $1.00 І. Лакуста, Д. В. Никифорук, Н. Гробель, Ст. Лакуста, ... Никифорук, Г. Дребіт, О. Гуньке, ... Никифорук, Н. Лакуста ...

Борівці. — По $... Н. Макорецький, по $1.00 ... Федорак, І. Жуковський. Дрібними 25 ц.

о. І. Майби, Гримсбі, Онт.

Гримсбі, Онт. — По $1.00 ... Дрібними $2.60.

Веленд, Онт. — По $2.00 ... Дрібними 55 ц.

о. прот. С. Гребенюка, Принс Алберт, Саск.

Принц Алберт, Саск. ...

Сейбурґ, Саск. ...

Мак Довел, Саск. ...

о. К. Квасницького, Лондон, Онт.

Лондон, Онт. ...

о. О. Фляка, Калґарі, Алта.

Калґарі, Алта. ...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвиннипеґського Округа

ЛЮТИЙ

17 Неділя ... — ... Сел-кірк.
24 Неділя ... — Паппарфелд

Адреса: 7 Ст. Іван Ave., Винніпег, Ман. Телефон 51 978

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова, Округ Айтуна, Саск.

ЛЮТИЙ

17 Неділя — Блудного Сина — Фенвуд
24 Неділя Масопусна — Айтуна

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

служення ...

17 Неділя — Гартени
24 Неділя — Пайн Ривер

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — Драй Ривер
9 Неділя 1 Пост. — Етелберт
16 Неділя 2 Пост. — Ривер ... ранку Сповідь
22 Субота — Пайн Ривер ... год. ранку Сповідь шкільної молоді, в вечір Сповідь старших
23 Неділя ... пост. — Пайн Ривер, 9 год. ранку Сповідь
29 Субота — Етелберт 7 год. веч. Сповідь.
(30) Неділя — Етелберт 9 год. ранку Сповідь.

По Богослуженню катехизація дітей.
Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

15 Пятниця — Стрітення. — Клейр.
17 Неділя — Блудного Сина. — Курока.
24 Неділя Масопусна — Фостон

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЛЮТИЙ:

17 Неділя — Норквей.
24 Неділя — Стінен

БЕРЕЗЕНЬ

... Неділя Сиропусна — Гаєс
... Неділя 1 Ват Посту — Арран ...
... Сл. Божа і Великодня Сповідь — Дербен.
... Неділя ... Посту — Норквей ...

... катехизація дітей ...

Адреса: Box 121 Арран, Саск. Телефон ... 52

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького, Округ Дарфин, Ман.

...

Адреса: Box 57, Дарфин, Ман. Тел. 57...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛЮТИЙ

17 Неділя ...
24 Неділя ... (місто)

БЕРЕЗЕНЬ

...

Адреса: Box 52 Шіґо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

...

ЛЮТИЙ

... Неділя — Ринерт ...

БЕРЕЗЕНЬ

...

Адреса: Box 52, Шіґо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича, Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛЮТИЙ

17 Неділя — Смокі Лейк.
24 Неділя — Спеден

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — Смокі Лейк.
9 Неділя — ... Вел Спов.
16 Неділя — Смокі Лейк
23 Неділя — Спеден Вел. Сповідь
... Неділя — ... Вел. Спов.

Адреса: Box ..., Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛЮТИЙ

...

Адреса: Box 1..5 ..., Саск. Тел. 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛЮТИЙ

...

Адреса: ..., Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бочарчука

ЛЮТИЙ

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛЮТИЙ

...

Адреса: ..., Алта. Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Лячиии

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЛЮТИЙ

...

Адреса: Вегревіл, Алта.

Календар Українських Свят

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. ... Стратійчука

...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. ...

...

Устав Церковний

ЛЮТИЙ

...

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. John's Ave.

THE HERALD, Box 3626, WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1952. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1952. ЧИСЛО (913) 5

ПОХОРОН КОРОЛЯ ЮРІЯ VI.

... людей були зібралися на похорони короля Юрія, що відбувся в ... 15-го лютого. Було багато ... Окремо були представники ... Було ... карматних вистрілів ... 56 літ життя Короля. ... Королева Марія, 81 ... в похоронним поході ... дому помахом руки по...

... по багатьох краях ... Альберт Фредерік Юрій Виндзор родився 1895, помер 1952.

...

ЗДРОБЛЮВАННЯ ВІЗ ДО КАНАДИ.

...

НІМЕЛЕР БАЧИВ РОСІЮ.

... Москві ... Вони ... 10,000 ... на ... Похали і обачив ...

ТАКОЖ АНГЛІЯ МАЄ БОМБИ.

... бомби виробляє вже і Англія ... мали бути лучші, ніж ... Тепер думають робити ... в Австралії, де ... Америка готовить ... на морю.

БУНТ — 70 ВБИТИХ, 165 РАНЕНИХ.

В ..., в Кореї большевики ... Проти них стало 750 ... Американців, а всіх ранених було 1,700 ... бунті не брали ... інше других приготовили.

КАНАДІЙЦІ В КОРЕЇ.

... 21-го лютого в Кореї згинуло ... вояків 130, ранених було 707 ... уввезнених, 1 пропавших ... 11 ... полонений.

✝

СВЯЩЕНИК ЮРІЯ ПЕЛЕШУК

упокоївся 12-го лютого 1952, в Торонті.

Родився в с. Гриньків... на Поділлі ... 10-го квітня 1897 року. Священиком ... в Києві митр. Липківським 1922, в Соборі св. Софії.

Був священиком на Поділлі ..., а 1927, став парохом першим в ... Києві ... виїхав до ... Ґвенем ... були ... у Церкви в ... 21 ... в ... митрофорною протоієреєм.

Був парохом в Соборі, Онт. ... 1950, ... серпня 1951. В ... 1951 був парохом в Торонті ... Похоронений 15-го лютого, 1952.

Вічна Пому Память!

НЕЩАСЛИВЕ МІСТО.

На місто Елизабет, Н. Дж., в Америці ... 58 днів впало три ... і згинуло 117 людей. Третій літак впав 10-го лютого, на будинок ... 52 родини. На літаку було 63 особи ... згинуло 27, а ... в будинках. 3 тих, що були ... 40 було ... Місто має летовище ... де спускаються літаки. Тепер ... спускатись в інших ...

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 34.

На Сицилії ... літак ... 20 ... згинуло 34 особи. 23 вбитих ... що вони ... не можна пізнати. Літак був ... з Лондону до Африки.

САМАРЯНСЬКА ПОМІЧ.

Коло Гавстон, в Тексас ... трок ... мотор ... Гейбл ... "Треба було ... побіг трок ... та мурин ... се зробив" ... кому тепер дякувати.

ЗАПАЛИЛИ ОДЕЖУ ЕПИСКОПА.

В Любляні в Югославії, комуністичні робітник ... рима-католицького єпископа Антона Вовка ... Єпископ сильно попечений ... Се було в часі молодечої демонстрації проти єпископа. Того, що ... суд засудив ... на 10 днів арешту.

ВБИВ БАБКУ — ПОВИСНЕ.

В Велейфілд, Кве., ветеран Алєнд Мартин, вбив свою бабку. Він копав ... ногами і ... Мають його повісити 2-го травня. Вислухав вироку цілком спокійно.

НОВИЙ ГУБЕРНАТОР КАНАДИ.

Дотеперішній Губернатор Канади, Виконт Александер, відійшов, а його місце Губернатора Канади заняв Вінсент Мессей, якого урядування починається від 29-го лютого. Лютого 28-го Мессей зложив присягу, якої його уряд вимагає.

БАНДИТИЗМ В СЕЛКИРК.

Містечко Селкирк, на північ від Винніпегу, має коло 6,000 мешканців. Є там зорганізована група бандитів від 11 ... Буде їх ... 70. Там ... літні хати, що тепер порожні, ... там ті бандити ... поломали дорогі меблі ... поцвяхали фіранки та понаробляли багато всякої шкоди. Багато ... там порозкиданих. Поліція брала вже 40 на допити. Інші ... до Виннипегу.

ЄГИПЕТ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Уряд Єгипту відмовився відновити ... Совітами ... московським ... Уряд нового премієра ... поставився рішучо проти комуністів.

ЗЕМЛЕТРУС В ВІКТОРІЇ.

В 40 годинах було в Вікторії, Б. К., три землетруси такі, що скривили ... тарілки, а ... було ... Шкоди не ... кажуть, що головний осередок землетрусу був на морі 30 до 40 миль від берега.

ЗИМНО І СНІГИ.

В Ню Бронсвік (східна Канада) сніг ... засипав поїзд з 38 пасажирами.

Коло ..., Монт., замерзло на ... двоє людей. В Бар Гарбор, Мейн (Стейти), сніг засипав автомобіль і чоловік сидів в нім 54 години.

Сидней, Нова Скошия, робітники через ... цілий день не йшли до копалень на роботу. В Шікаго сніг і зимно було нижче зера.

КОРАБЛІ ПОРОЗРИВАЛИСЯ.

В часі бурі на Атлантійськім морю порозривалися, на двоє два кораблі до ... З двох стало 4 части. ... Вратовано з них 57 осіб, ... втопилося, а 8 нема, отже також можна числити до погибших.

КОРОТК ВІСТИ.

Королева Елисавета II мабуть відвідає ... Австралію.

В Кореї ... радяться і воюють.

Німеччині дають щораз більше прав.

Єгипет й Англія почнуть переговори ... Суецького Каналу.

Коронування Королеви Єлисавети II ... правдоподібно 7-го серпня, 1952.

Атлантійський союз 12-ох держав ... на 300 більйонів долярів. Тільки мало би пійти впродовж трох літ на воєнні приготовлення.

В 11-ох місяцях 1951 р., було в Канаді слюбів 117,065, народилося 337,152, померло 111,892.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЯКИМИ БУЛИ СВІДОМІ СВЯЩЕНИКИ?

Свідомих священиків було в тих часах мало, і тут для приміру декого з них згадаємо.

Степан Григорович (1787-1845) з Залуча. Вже 1825 р. завів в селі школу і сам вчив по українськи читати. Перекладав Євангелії на українську мову. Вчив співу. Коли заставляв дяків до помочи в такій праці, то польський пан забрав трох дяків до війська. Щастя, що Григоровича не могли до війська взяти. Купував книжки і казав народови читати.

Краєвий уряд його ненавидів, що вчить по українськи. Поляки його очорнювали перед світськими і духовними властями як ворохобника. Робітників з його господарства до війська забирали. Докори мав від світської влади і митр. Левицького. Але Григорович повторяв собі: "Творімо добро поки день; зло минеться, добро буде". Гідний чоловік! Гідний Українець!

Свящ. Йосафат Кобринський (1818 1901) видав розумний "Спосіб борзо внучитись читати" а також "Буквар для домашної науки". Книжки видав "гражданкою" (нинішним письмом) і фонетикою (звуковим способом, як маємо нині).

Левицький Йосиф (1901 1860) зладив першу граматику української мови. Він то на Зїзді Учених говорив, що Консисторія переслідує українську мову й український патріотизм. Там же по промові Василя Ільницького були гучні оплески, "лиш одни са Юр (помічники митрополита, священики) затревожилися. Я бачив, як поблідли", — говорить автор [illegible]

На Зїзді Учених [illegible] виголосив Микола Устиянович [illegible] зав:

"Серцем Словянщини є руська земля; над Вислоком і Доном єї границі, а Бескид і море єї сторони. На ній мешкає народ [illegible] Бувальщина його записана [illegible] сльозами. Гляньмо нині на [illegible] руської земли.

"Стоїть він [illegible] билинка на поли. [illegible] щоби його освіти[illegible] Наш [illegible] неволі. Загляньмо в душу [illegible] безодня темноти

"Тяжка праця жде [illegible] йдуть до свого [illegible] ні ворожий польський табор [illegible] ка його українських прихильників не може відстрашити [illegible] від тої праці. [illegible] жит тя стане рідна мова [illegible]

Велика промова [illegible] була колись славні, але нині [illegible] ли католики. Вони [illegible] того стану, якими тоді бачив їх Устиянович, і всі бачили.

Таких працівників було тоді дуже мало, одиниці, але вони вже були. Українська справа, доля українського народу заставляла їх до праці. Вони були добрими синами свого народу, а не католицької Церкви. К[illegible] валась змусу

Так і Шевченко не тому обороняв Україну, що був православним [illegible] що був великим сином своєї [illegible] України.

Що говорить нинішний священик.

В 1950 р. надруковано в Филаделфії Па., католицьку книжку **"Католицька Церква в Минулому і Сучасному України"**, автор о. І. Нагаєвський. Він каже:

"Що дала українському народови католицька Церква найкраще видно на прикладі Західної України. Вистарчило 150 літ приналежности до західної (католицької) Церкви й західної культури, щоб переродити ментальність (розумовий стан) українського народу. Під впливом тієї західної Церкви й культури український нарід віднайшов своє "я" та виріс на модерний нарід з усіми його прикметами.

"Почавши від створення "Руської Ради" (1848 р.) українська католицька Церква Західної України (зн. Галичини!) виховала покоління борців за національну свободу та права рідної нації, мимо страшних перепон і трудноців з польської (значить, католицької!) сторони..."

Кілько в наведеним перекручувань! Коли Галичина від 1700 року була уніятською (католицькою), то чому католицька Церква не виховувала від 1700 року тих борців, але чекала до 1848 року? Чому ще під Австрією 76 літ дармувала?

Коли ж борці зявилися, то якраз робили докори гр.-католицькому церковному начальству, що воно про нарід не дбає, що спиняє народну працю, що стоїть з Поляками... Отже хто тих борців виховував? Але Нагаєвський таких питань не ставить. Він дійсність закриває і голосить свої видумки. Се вже не є мова тих давних борців.

Він в своїй книжці цілком не згадує того страшного стану, в якім прийшли уніяти до Австрії. Ніяк казати, що вони під пануванням Польщі забули своє "Я", ставши католиками. І ще під Австрією поклонники Риму і католицизму те українське "Я" придушували.

***

Наділі проблески українського відродження зявлялися вже перед 1848 роком [illegible] появлялись поодинокі одиниці, що журилися недолею українського народу, як згаданий Степан Григорович, і в своїм окруженню роздмухували іскри українського життя, не зважаючи на католицькі переслідування.

Церква може впливати на життя своєю наукою, своїми засадами, найперше через висший церковний провід. Та як міг впливати на виховання українських "борців" той гр. кат. провід, що сам був польщений і вживав лише польської мови, і в церквах якого проповіди були польські. Він виховував Українців на Поляків.

Дійсно тревала праця коло українського відродження почалася 1833 року. [illegible] семинаристи з Шашкевичом видали [illegible] укр[illegible] віршів п. з. "Син Руси..." Зміст віршів ще слабий, але дух український. Се ті евангельські гірчичні зерна, що опісля розрослися. Зерна українські, а не католицькі.

Почата праця поширюєсь. Приходить перша українська промова Шашкевича в семинари 1834 року. В 1836 р. семинаристи перший раз в львівських церквах виголошують проповіди по українськи. Головацький лишає школу і йде між нарід збирати для праці матеріял. А ще дальше зявляєсь "Русалка Дністровая", яку церковне начальство конфіскує.

Кілько українства було в церковного начальства покаже сей примір... Ан[illegible] написав український [illegible] на привіт архикнязя, що прибув до Галичини, і митр. Левицький той вірш сконфіскував кажучи: "Не можна такою простою мовою витати такого достойника". А сам Левицький вживав лише польської мови, бо се мова [illegible]ька. Чи міг він українських борців виховувати?

Борців виховала свідомість тих борців, що вони Українці, що вони сини українського народу, який мав за собою славну минувшину, має велике своє майно культурне, лише чужими понівечене. Туди ті борці оглядалися, а не до католицького заходу. Шашкевич в віршу "Побратимови" тішиться [illegible] з православної України. Устиянович в віршу "До Перемишлян" каже:

Як не згине насильність толпава
Як розіллється терпливости мірка,
Знайдеться скоро козацькая слава,
Знайдем Богдана, знайдем Владимірка,
І поспитаєм: Чия ту землиця?
Чия ту мати? Чия ту столиця?

Значить: колй польське католицьке насильство не припиниться, то зявиться для оборони Українців така сила, як мали православні козаки, Богдан Хмельницький, Володимирко. Католицизм ніколи не виховував українських борців які так говорили би.

БУЛО ТАК, ЧИ НЕ БУЛО?

Редакція "Вістника" отримала [illegible] ний низше лист і наводить його [illegible] но

"Описую вам одну подію [illegible] лася тут у Далас сего літа. На що колонію загостив з Фишер Бренч гр. католицький священик о. Мих. Ференц чи о. Мих. Ференц і мав тут у школі відправу. По відправі казав, що буде за тиждень у суботу і хто має дітей, аби пустили, і він буде мати катехизм з дітьми. Отже прийшла субота і питається жінка, чи пускати дітей до школи на катехизм; я кажу, чому ні, він їх там [illegible] нічого злого не буде вчити. [illegible] і діти пішли. По катехизми прийшли додому і кажуть, що питався нас, чи ми хрещені, а ми казали, що так. Але я з цего нічого собі не робив. [illegible] питався то питався. Але видно, що щось [illegible] жуть діти, що казав нам с[illegible] ми завтра рано, як будем [illegible] не їли. Отже у неділю [illegible] дині діти пішли до школи, а ми обоє одну годину і пів пізнише [illegible] і ми обоє до школи, і бу[illegible] число народу. Тут наша к[illegible] же велика, яких 20 фамилій [illegible] і православні мішані, і нім ми при[illegible] то вже було по сповіди; уже моїх хлопців висповідав і чекав видно на мою [illegible]ку, і наколи її уздрів, так [illegible] і зачав питати, чи ваші діти [illegible] Каже жінка, єс, хрещені. А [illegible] щені? У православній Церкві [illegible] щений у Винипегу на Дізр[illegible] священик Дмитрів, а друге [illegible] ли хрестив свя[illegible]ник Дячи[illegible] правні священики і та Ц[illegible] Каже жінка, як то неправна [illegible] дід був православний і я право[illegible] мій чоловік і мої діти. А я[illegible] рите, то ідіть і спитайтеся [illegible] он там. Не треба, не треб[illegible] до школи. Але жінка моя нічого не казала, що він її питав. І узяв моїх обох хлопців і католика [illegible] (бібліотеки), і там їх пер[illegible] на католиків, і коли уже [illegible] церемонію, то прийшов [illegible] коли діти роджені, а те жінка [illegible] І як діти вийшли з шко[illegible] їх священик перехре[illegible] вірив, аж [illegible] мого дяка, мого католи[illegible] то правда, що мої хлопці [illegible] Отже тепер питання: Чи [illegible] він перехрещувати без мого відома, і на якій підставі він це робив, і чи мав право і що з цим робити? Уже [illegible] але ще такого дива не чув

Остаюсь з поважанням до Вас,

Емануїл Делей.

Цікава історія! Як би н[illegible] було, [illegible] коли батько дітей таке оповідає, та ще покликуєсь і на свідка католика, то виходить, що щось подібне було.

І тепер вже найперше черга згаданого священика пояснити цілу справу. Перехрещував він діти, чи ні? Коли перехрещував, то чи на бажання родичів, чи на власну руку? І чому перехрещував?

Се важна справа, що зачіпає не тільки родичів і їх дітей, але і широкий загал. Коли б було так, як в листі говориться, то подібні випадки можуть стати загальним явищем.

Отже покищо чекаємо, що скаже друга сторона.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXV.

Ми йшли .

З Григорова донеслося гавкання собаки. Їй в відповідь почали гавкати пси [illegible] в Колоколині, в Журові. Вони [illegible] про новини й розка[illegible] що нового чувати

На горбку під гаєм блиснув огонь і [illegible] розносився запах бульби (барабулі) [illegible] коло коней виграває собі [illegible]

[illegible] Іля і Зоня пійшли наперед, а [illegible] ними. Тут була для мене до[illegible] Можна сказати, що в мене [illegible] Я чув, як вона заявила:

"[illegible] для мого батька [illegible] батько може вмерти і лишити [illegible] Крім мене всі вони [illegible] й незабезпечені. Маєтку в нас [illegible] могли мати на прожиток і [illegible] їм закінчувати школи. То[illegible] сама працювати на себе і [illegible] незалежною. А в разі нещастя в ро[illegible] помагати братови і сестрам."

[illegible] ясних, рішучих і практичних поглядів мусіла мені не то подобатися, а й зовсім очарувати мене. Бо і [illegible] силами проклав собі шлях до [illegible]

[illegible] припад: високого росту, гар[illegible] не [illegible] ясних очей і лагідного голосу, — найбільше при[illegible] довподоби прикмети її душі [illegible] сильний і непохитний характер [illegible] дівчат отвертість, і поважний погляд на життя

[illegible] я заявив:

"Було би добре, коли б пані згодилася бути такою милою товаришкою [illegible] життя, якою пані є мені в часі сего проходу."

По хвилині я почув слова, що пере[illegible] всі мої вагання і непевність

"[illegible]" відповіла мені Ольга, — [illegible] певно грошей, а в мене їх нема."

"Т[illegible] рішки життя і щирої приятельки шукаю," — сказав я їй рішучо і без надуми. На те вона відповіла

"При голім боршику буду ділитися з вами тим, що судьба нам принесе."

Від тої хвилі я перестав вже думати, яку долю призначило мені Провидіння.

Ми щасливими вернулися з проходу додому, де вже ждала на нас вечеря. А [illegible] за кілька днів ми розїхалися, — Ольга поїхала учителювати, а я до Львова, щоби закінчити богословські студії.

Але [illegible] дальша справа. Треба сказати, що було невдовзі.

По проході ми вечеряли. Крім Бога і нас ніхто не знав, що ми рішили. Дальше рішили ми, що в неділю все виявимо. Якже прийшла неділя, приїхали гості: Пе[illegible]енські і панотці з Вишнева й Васичина. Було гомінко, весело. Але ніхто не знав, що се був наш важний вечер.

По вечері я приступив до Бачинського і заявив, що прошу о руку Ольги.

"То не від мене залежить... Не знаю, що Ольга скаже," — відповів Бачинський.

"Зараз будемо знати," — сказав я і пійшов до сальону (до гостинної кімнати), де була Ольга з жінками. Я взяв її за руку і повів до батька, ніби вже до шлюбу.

Не було довгої церемонії, — одно слово Ольги: "годжуся", все вирішило. А вслід за тим роздався голосний плач, що затревожив гостей. Всі збіглися. Не знали, в чім річ, і чому Ольга, що повинна бути щасливою, так гірко заплакала. Та зрозуміли, коли почули: "Мамцю! мамцю!" — слова, що вирвалися з уст жалісливої дівчини.

Вона щаслива, але мами нема!

ВІДКРИТТЯ АРХИЄРЕЙСЬКОГО ДОМУ СХІДНОЇ ЄПАРХІЇ В ТОРОНТІ

На засіданню Єпархіяльної Ради при Архиеп. Східної Канади, Михаїлі, і під його проводом, ухвалено приготовити акт оформлення Східної Єпархії: офіційно і прилюдно обявити резиденцію Архиепископа в Торонті — **Архиєрейським Домом Східної Єпархії** для титуловання документів з Архиепископської Канцелярії, і для Пропамятної Книги тієї [illegible].

Єп. Рада рішила 18-го січня при[illegible]ти Актову Книгу для впису присутних на відкриттю та і дальших відвідувачів резиденції Архиепископа. Про Книгу постараєсь адв. Т. Гуменюк Р[illegible] гись до жіночих організацій при Соборі св. Володимира — відділів св. Ольги і Тризуба, щоби взяти [illegible] часть підчас відкриття в свої руки.

Листами Єпар. Рада повідомила [illegible] рафії Сх. Єпархії про відкриття, з запрошенням прислати делегатів.

***

В неділю 10 лютого відбулася в Соборі св. Володимира Архиєрейська Служба Божа. Собор був переповнений вірними з Торонта, делегатами і взагалі з дальших прибулих, навіть з Форт Віліяму. Співав хор під проводом п. Л. Білощицького. Гарна проповідь Владики була на тему: митар і фарисей та ціна людини в очах Божих.

Після Служби Божої була коротка промова Владики, а за нею Панахида за покійного Короля Юрія VI, як монарха християнина і величну особу для Великої Британії і Канади.

Жіноцтво з Лесею Кубітович, головою молодшого жіноцтва в "Тризубі", почало приготовання до приняття гостей, а помагали членки Т-ва Княгині Ольги під проводом голови, пані Євчук. Жіноцтво принесло дарунок — чайні посуди на 12 осіб.

З церкви гості зпоза Торонта поїхали до Владичої резиденції на приняття для них. Вони вписували свої імена в Актову Книгу і давали подарунки на виплату резиденції.

Після 2 год. збираються гості з Торонта. Катердальні протоєреї о.. Самець і Фотій з родинами, члени Єп.-Ради, члени Заряду Катедральної Парафії і др. в каплиці резиденції на Молебен. Служив Владика, співали оо. Самець, Фотій, Федак, Цукорник і гості до 60 душ. Владика зясував значіння події. Дальше молитви за Українську Православну Церкву, митр. Іларіона, Архиеп. Михаїла, за Єпископів, Священиків і Вірних Укр. Прав. Церкви по світі. За Королеву Єлисавету II, канадійський уряд, за Україну. Дальше Владика Михаїл виголосив Акт відкриття Архиєрейського Дому:

"В імя Отця, і Сина, і Святого Духа Владою Архиєрейства, даною нам благодаттю Св. Духа від Пастиреначальника нашого Господа Ісуса Христа, в Його святе імя, я, після нашої щирої молитви, як Архиєрей Східної Єпархії, сим актом відкриваю чинність Архиєрейського Дому Східної Єпархії У.Г.П.Ц., в Торонто, Онт.

"Всі розпорядження, послання і поради пастирству Сх. Єпархії, що виходитимуть з нашої Архиепископської канцелярії за підписом Єпархіяльного Архиєрея, мають датуватися так:

Дано Р. Б. 19 м....... в Архиєрейському Домі в місті Торонто."

І зараз виголосив Многоліття митр. Іларіону, всім Єпископам Укр. Прав. Церкви по світі, всім священикам і вірним, владі, Україні, і всім вірним Східної Єпархії. Дальше гості сходять надолину і починаєть приняття.

Гості більше і більше прибувають. В усіх настрій родинний. Владика приймає гостей як рідний батько. Жіноцтво дбає, щоби всіх погостити. Всі відчували, що се відбуваєсь у власній Єпархіяльній Хаті свого Владики.

Приняття було до 6-ої, але гості розійшлися біля 8-ої. В Актову Книгу вписалося 104 осіб, — оо. Самець, Фотій, Цукорник, Федак, Фик., ігумен Щербань, посол до пров. сойму Онтерії, Яремко, [illegible] Орищак, дальше Квас, Кривко, з Гемілтону Климашко, Грабовський, маляр Кодак, представники з Гримсбі, з Ошави і др. З Монтреалу від Заряду Парафії прийшло поздоровлення і 50 дол., з Гемилтонської Парафії 150 дол., з Ошавської св. Івана 100 дол., та ще від окремих осіб. Так зібрано 657 долярів.

Милою була заява дівчаток, учениць Недільної Школи, що хочуть записатися в Актову Книгу, щоби, коли виростуть, було їм мило прочитати свої імена між фундаторами Архиєрейського Дому. Вони вписалися і зложили 1 [illegible]

Так Архиєрейський Дім Східної Єпархії став живим свідком початку існування Східної Канадійської Єпархії і розвитку УГПЦ в Канаді.

ПОДЯКА

Єпархіяльна Рада Східної Єпархії отсим складає щиру подяку Всеч. Отцям, послови Яремкови, адв. Гуменюкови й Орищакови, др. Климашкови, представникам Гемилтону й Ошави і всім, що прибули і звеличали се велике свято.

Сердечна подяка пані Лесі Кубітович, жіноцтву організації Тризуб, пані Євчук і жіноцтву організації св. Ольги, пані Орищак, голові жіночих організацій Східної Канади, і всім жінкам за доставлені посуди і все необхідне. Зарядови Катедр. Парафії за стільці, посуду і взагалі допомогу.

Подяка Всім! Їх імена споминуться в Історії Східної Єпархії нашої Церкви.

Єпархіяльна Рада Сх.. Єпархії.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Коли Українська Православна Церква в основних і взагалі в важних справах, стоїть на загальнім православнім грунті, то в громадсько-адміністративнім устрою завела такі форми, які більше відповідають потребам нинішного ладу, — форми в дечім відмінні від европейських

Тут Церкву поставлено на український грунт. Українська Православна Церква є Церквою українського народу. Тут вперве створено такий грунт, і лише на нім можна обеднатися всім частям Української Церкви і створити одну українську церковну силу.

На такім грунті ставала Українська Православна Церква на Україні після 1917 року, а що окремо зазначилося в 1921 році, Однакож серед хаосу тодішних подій не змогла твердо стати Вага тих подій і большевицького насильства примушувала робити уступки тій вазі і ждати, поки чужа сила не зникне.

Наша Церква в Канаді заснувалася ще 1918 р., коли на Україні лише пробуджувалась українська церковна думка, а про те в Канаді небагато було відомо. Воно тут не заважувало.

Заснування нашої Церкви в Канаді вйринуло з тутешних потреб. При еї заснуванню все далеке і давно минуле бралося під увагу тілько, кілько воно може. задоволити потреби нинішного життя. Нинішні потреби вказували, що нинішному життю потрібне і яким воно мае бути

*

Наша Церква заняла нове становище і воно виявилось в таких формах:

Вона заснувалася волею вірних, без дозволів, рішень чи допомоги висших церковних властей. Таких властей тоді не було.

Вже при заснованню нашої Церкви рішено, — **що наша Церква мае бути самостійною, від нікого з чужих незалежною.** Вона самостійна, і як така, в нічому не стоїть низше від других Православних Церков.

Тут голос вірних признано повноправним, а в вирішуванню наших церковних справ висшим від голосу чужих, яким наші справи далекі і незрозумілі

Силою того ж рішення, **"признання"** нашої Церкви чужими невмістне і непотрібне. Бажати такого признання, це залежність від чужих Ознака підданства, ознака низшости. Коли ж ходить про порозуміння з дальшими Православними Церквами, то ми, як самостійні, можемо з ними близько жити і співпрацювати як рівні з рівними, коли вони і ми на те згодимося.

Природне, що в нашій Церкві **вибір епископів мусить відбуватися волею вірних, себто цілої Церкви, — на Соборі.** І так митр. Германоса обрав епископом нашої Церкви Собор 1919 року. Архиеп. Теодоровича обрав Собор 1924 року. І се є нині окремою ознакою ладу нашої Церкви.

Се неподібне до того, що було в Европі, де епископів настановляло висше церковне начальство за порозумінням з державним урядом, не оглядаючись на вірних. Наш вибір епископів нагадуе первісні часи християнства, коли церковні справи вирішувалися при участи вірних. Подібне бувало й на Україні, як говорить про те Ол. Лотоцький.

Від початку заснування наша Церква силою конечности стала на грунті **Соборноправности,** і поклала соборноправність в основу свого церковного ладу. Важні церковні справи мають вирішуватися Собором, зложеним з епископів, священиків, і вірних.

Се знов не те, що було в Европі, де церковні справи вирішувалися згори малим числом церковних правителів разом з державним урядом.

Там були лише Собори епископів, а вірних на Собори не допускали. Аджеж архіеп Антоній Храповицький ясно говорив, що допустити світських інтелігентів на Собор, се гірше, ніж допустити каторжників ("Автокефалія", Ол. Лотоцький). Такий був там погляд, такий лад

Не було в Европі таких **Епископських Візитацій,** і таких частих, як маємо в Канаді. Там Епископська Візитація була великою рідкістю і стисло ділом висшої церковної власти. Така Візитація була більше вузько церковною парадою і поза церковні стіни не виходила. Могла бути в церкві промова архиерея і на тім кінчилося. Архиерей міг мати опісля діло з священиками, але не з вірними.

Тут Епископські Візитації мають соборний характер. Архиерейська Служба Божа з промовою архиерея, а дальше Спільний Громадський Обід, де є й епископ. Після обіду промови духовних і світських вірних, де обговорюються справи церковні, а то і загальні українські. справи можуть порушуватися. Отже тут Епископські Візитації є вдійсности церковно-громадськими зібраннями, на яких окремо промовляе епископ, вже свобідніше і ширше, беручи на увагу всякі справи і потреби народу.

На таких обідах епископ мае нагоду бути між людьми і пізнавати їх зблизька, слідити за їх думками, за їх поглядами, познакомлюватись з їх потребами. Він познакомлюеться тут з передовими особами громади, чи округа, або і з тими, що прибули з дальних сторін.

Якраз тут місце, де нарід наближаесь до епископа, а епископ до народу, — а се для успіху церковної праці необхідне.

Ще окремо треба згадати **Консисторію.** Митр. Германос жив постійно в Америці, архіеп. Теодорович приїздив лише на Візитації і Собори, отже Церквою правила Консисторія з Адміністратором. Се якраз затвердило за Консисторією еї права і показало еї потребу як такої.

В Европі члени Консисторії були урядниками епископа, його волею поставленими, а тут Консисторію вибирае Собор, приділюючи їй окремі права. Вона мае співпрацювати з епископом, що в проводі Церкви, а він з нею. Вона є представницею Собору між Соборами.

Се знов необхідне в соборноправному ладі. Не сам епископ відповідае тут за ведення церковних справ, але і Консисторія.

**

Такий нині лад в Українській Православній Церкві в Канаді, — відмінний від того, що був на Україні за царських часів, а також і в Галичині. Там вирішували самі верхи, а нарід мав все мовчки принимати, хоч се могло бути на його шкоду і шкоду Церкви. І тому там час від часу піднимались протести зі сторони безправних вірних, а то і священиків, протести проти рішень висшого начальства, і так Церква тратила свій авторітет. (Що говорилося в Думі; що говориться в книжці "Поместний Собор", які всенародні протести були в Галичині проти Хомишина, Коциловського, Шептицького в часі заведення целібату, або протести проти Сильвестра Сембратовича та і проти Риму. Були вони й в Америці.)

Лад в Европі був такий, що інтелігенція мусіла стояти поза Церквою, або і проти Церкви, коли в нас краща частина інтелігенції стоїть при Церкві і в Церкві

Такий тут лад І коли м[illegible] на увазі скликання Всеукр[illegible]кого Церковного Собору, то всі частини У[illegible] Православної Церкви повинні мати на увазі той лад, який завела в себе Українська Православна Церква в Канаді. Такий лад мав на гадці митр. Германос коли казав, що Українська Православна Церква в Канаді повинна [illegible] демократичною, щоби недемо[illegible]чний чоловік не мав в ній м[illegible]

ЧИ В КАТОЛИКІВ ДОБРО, ЧИ ЗАНЕПАД?

1 В католиків дуже добре.

Православна Наддніпрянка, Валентина Кавка, недавними ча[illegible]ла лист в католи[illegible] рить, чому вона [illegible] такі причини (подаєм[illegible]

1 Православні [illegible] вувались ненаже[illegible] періялізмови. "П[illegible] мало лиха діяла [illegible]

2. Західна ция [illegible] гійні справи пона[illegible] рітет понад люд[illegible]

3. Висока освіт[illegible] них

4. Монолітність [illegible] Церкви, коли в Право[illegible] тя і нелат

Се привело Ка[illegible] Тепер вона в Америці, [illegible] трамку (Дітройт), І в[illegible] православні йшли до [illegible]

Се не нове явище. [illegible] причин бачить в К[illegible] добро, велику си[illegible] католицьких агітаторів. [illegible] що кажуть самі католики

2. В католиків дуже зле

Католицький монах, Щудло, ви[illegible] англійській частині католицького [illegible] делфійського "Шляху", ч. 5 195[illegible] ке[illegible]

"Число католик[illegible] Помимо здобутк[illegible] сло католиків мал[illegible] Франція, Італія [illegible] сійських імперіялістів [illegible] що поіменно числяться [illegible] ба рахувати за ст[illegible] Церкви під сильною пропагандою, або [illegible] сильством матеріял[illegible] або російського православія.

"В латинській Америці (полудневій) де говориться, що католиків 100,000,000 (сто мільйонів), великі маси народу живуть дійсно в апостазії (в відступ[illegible] від кат. Церкви) через брак священиків. Ту масу Церква тратить, або і гірше, вона вже стратила

"Найновіша статис[illegible] показує, що дві третині А[illegible] належить до ніякої церкви[illegible]

"Крім 300,000,000 ка[illegible] лених, байдужих, або [illegible]ені, реш[illegible] польського роду мае [illegible] ніякого звязку з дійсним християнізмом

"В католицьким світі [illegible] 300,000 священиків, що працюют[illegible] стини людства, яке є членам[illegible] кої Церкви. Ті евангельськ[illegible] звичайно не журяться, щоби наближатися до протестантів, чи других сектантів щоби привести їх до правдивої Церкви. Коли ті самі приходять, добре, коли ні, се їх справа".

Не дуже добре і в Азії та Африці. Коли місіонар здобуде яких сто душ, стае їх священиком і його місійна праця обмежуесь. А там є коло 22,000 священиків. Ще одно: нових поган народжуесь річно найменше 10 міліонів, а християнами стае один міліон. На одного наверненого приходить девять нових поган.

Таке пише Щудло в "Шляху", а він нейже знае, що пише. Дае факти, дае цифри.

Виходить, що в Католиків справа стоїть погано. Нема сили, занепад великий. Коли навіть в Італії, де живе папа, люди католицизм покидають, то де сила і вплив католицизму? Подібне в сусідній Франції. Подібне з полудневою Америкою. На папери сто міліонів, а надлі їх нема.

Слова Щудла е доброю відповідею і Кавці, і Санігам, і всім католицьким агітаторам. Папство не може собі помогти, то як поможе Українцям? Хто не вміє своїм домом правити, то чи зможе чужим?

ЖЕРЕЛО І ЗНАЧІННЯ ПОСТУ

I.

Піст не е видумкою нерозумних. Се частина духового життя людей.

Релігії були ріжні, що дуже чим іншим ріжнилися, але в усіх релігіях був піст. Був він в давних Парсів, в Гіндусів, в Єгиптян, в Асирійців, в Греків, в Римлян, в Жидів. Дальше в християн. Кожна релігія мала піст.

Христос постив. Апостоли постили. Великі релігійні мислителі постили. Виходить, що піст є нерозлучною частиною більше розвиненого релігійного життя.

Чоловік складається з двох частей, – матеріяльної (фізичної) і духової, моральної душевної. Матеріяльна сторона — тіло і його потреби. Душа і еї потреби — друга часть.

**

Піст мае кілька значінь для життя.

Се жертва Богу. Постом показуемо свою щирість

Постом виробляемо в собі сильну волю; вчимося панувати над своїми забаганками

Коли постимо, то збираемо увагу на себе, або на важні справи, що стоять перед нами, або на важні події, які треба нам памятати.

Піст, як релігійний обовязок, стае частиною культьури народної, — культури релігійно-моральної.

Піст дае силу людям підносити себе морально, стати лучшими.

**

В Турків важним постом є піст, що звесь Рамадан (Рамазан). Він тревае цілий місяць, що також Рамадан зветься. Турки вірять, що тоді Бог дав Магометови науку, що списана в Корані (в турецькій Біблії). Від сходу до заходу сонця магометане тоді не їдять нічого. По заході сонця їсти можна.

В Жидів давно важним постом був день покути (Судний День). Пізніше додали шість нових постів, а між ними піст Естери. Він пригадував час, коли Гаман хотів винищити Жидів, але йому не вдалося. Пізнійше додали ще деякі пости.

Окремо були в них принагідні пости. Коли приходили на нарід великі нещастя і треба було зібрати в одно увагу народу та виробити поважний настрій для великої праці, то оголошували загальний піст.

Отже пости в них пригадували важні події, минулі, або сучасні, або пригадували обовязки, які перед народом стояли.

Взагалі ж піст був призначений на те, щоби морально нарід піднести, зробити його поважнішим, більше думаючим.

Казав же і Соломон, що серце мудрих в домі плачу, а серце дурних в домі веселости. Де багато веселости, там нема розуму; там люде всі поважні справи забувають

Отже піст є на те, щоби привернути людський розум до поважних справ.

З НАУКИ АПОСТОЛА ПАВЛА.

Усякий чоловік, що молиться, покривши голову, осоромлюе голову свою.

Усяка жінка, що молиться не покривши голови, осоромлюе голову свою.

Коли жінка не покривае голови, нехай стрижеться; коли ж сором жінці стригтися, чи голитися, нехай голову покривае.

Самі між собою судіть: чи личить жінці з ненакритою головою молитися Богу?

Або чи сама природа не навчае нас, що коли чоловік мае довге волося, то сором йому?

Коли ж жінка мае довге волося, се слава для неї. — (1 до Коринтян, гол. 11).

ДЕЩО ПРО ВІРМЕНСЬКУ ЦЕРКВУ

Давно в Галичині, або і взагалі на Україні було чимало Вірмен, — купців, ремісників, музикантів. Ще нині е в Галичині їх роди, але по більшій части спольщені.

Про Вірменську Церкву мало ми знаемо, а цікаво б дещо знати. Чули ми про переслідування Грузинської Церкви, що дісталася під власть російського Синоду, і стала вчасти до московської подібна. А Церква Вірменська жила своїм окремим життям незалежним. Визначаесь широким демократизмом, толеранцією

Вірменська Церква Апостольська, як й Українська. Ріжниця хіба в тім, що Вірменська Церква не признае постанов Четвертого Халкидонського Вселенського Собору 451 р. І дальших Соборів. В інших догматичних питаннях вона подібна до Української.

Римська Церква признае 20 Соборів починаючи від Першого Никейського 325 р.; Грецька Православна сім, а Вірменська лише перших три Собори, спиняючись на Ефеськім 431 р.

Основниками Вірменської Церкви були Апостоли — Тадей і Вартоломей. Їх домовини зберігаються там в церкві Арасикій (Магу) й Альбакській (Бах Кале).

В 301 р. вся Вірменія приняла християнство, отже скорше, ніж Константин Великий взяв християнство в оборону 313 року Увів сюди християнство, як і до Грузії, св. Георгій Партський, званий Просвітителем Кавказу. Король Тівірат спомагав ту апостольську роботу.

Вірменська Церква брала участь в перших трох Соборах 325, 381 і 431. Від Четвертого відмовилась уважаючи, що він мав цілі більше політичні, ніж релігійні.

Усталення Вірменської Церкви з Канонами трох перших Соборів наступило на Соборі Кавказькім 506 р., де були також Грузини та ще деякі Кавказці. Собор був під проводом Католікоса (Голови Церкви) Бабкона.

Символ Віри мае визнаний Никейським Собором 325 року, отже ріжниться від пізнійшого ширшого Символу Віри. Вірменська Церква не каже, що поза нею нема опасення і приймае всякого християнина без перехрещування. Мае Сім Тайн, але не мае Оливопомазання.

Духовні не е властителями церковного майна, але нарід, кожна парафія зокрема. В духовній організації й адміністрації все робиться при співучасти вірних (мирян).

Священство в усіх часах було виборне, не виключаючи і Католікоса (Патріярха) Вірменської Церкви. Строгість у виборі доходить до того, що вибір мусить відбутися одноголосно. Коли ж хочби один голос був проти, то вибір неважний, аж доки причина спротиву не вияснится.

Ся особливість була причиною, що нарід зберіг повну релігійність і повагу до священства, а серед священства не розвинувся клерикалізм (панування духовних). Тому вірменські духовні мають велику силу в народнім життю, бо вони поставлені волею народу і є його частиною.

Рим нераз старався приеднати собі Вірмен, та не вдавалося. Є трошки Вірмен підданих Римови, але вони затримали свої обряди.

Вірмени належать до арийської чи кавказької раси, як і Словяне. Їх мова в якійсь мірі близька перській.

Вірменія граничить з Персією (Іраном), Грузією і Каспійським морем. В Вірменії є гора Арарат, де мав спинитися корабель Ноя.

Коли Вірмени хотіли увільнитися від турецького панування в 19-ім століттю і почали робити повстання, Турки десятки тисяч, або більше їх повибивали. Вбивали, де захопили, на ярмарках, в церквах, в домах. Послідні такі погроми були ще в роках 1904 і 1908. Та все ж вірменські революціонери примусили Турцію до встановлення конституції 1908 р., що дае ширші права всім громадянам.

Священик.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ АРХИЕПИСКОП В УРУГВАЮ.

Канцелярія митр. Полікарпа оголосила, що в Уругваю е вже український архіепископ Миколай Соловій, якого митр. Полікарп приняв в склад епископів Укр. Прав. Церкви. Родився на Полтавщині 1877 р., працював в шпиталях як лікар, в 1922 р. став священиком, дальше епископом й архіепископом. Мав виїхати до Злучених Держав, та сталося, що поїхав до Парагваю і мешкае в Монтевідео, що е столицею держави. І тепер е він архіепископом цілої Полудневої Америки.

Уругвай мала република, що граничить з Аргентиною в східно-північній еї частині. Є там трохи Українців, а дальше е вони в Аргентині та Бразилі

ВПАЛА СТЕЛЯ — 50 РАНЕНИХ.

В Синсинаті в театрі впала частина стелі, отже понад 50 осіб було ранених. - В Гвадаляхара, в Мексику, запалилася куртина в театрі і в замішанню згинуло 6 осіб. - В Лягос, в Нигерії, в театрі через фальшивий пожарний сингал, вийшло замішання, 5 згинуло, а 15 ранених.

30-МІЛІОНОВИЙ ФОНД.

Міліонер, др. Семюел Бест, перед 30 літами започаткував допомоговий фонд, що мае збиратися, а за 30 літ мається його вживати. Тепер скінчилося тих 30 літ, і фонд мае вже 30 міліонів долярів. Фонд мае давати поміч убогим артистам, хорим медикам, шпиталям та іншим інституціям.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЯК СТУДЕНТКИ СВЯТКУВАЛИ.

Напишу коротко, як ми святкували Різдвяні Свята. Були різдвяні вакації два тижні і ми вернулися до міста 2-го січня, якраз перед нашим Різдвом. Ми святкували тут самі, без родичів (вони на фармі).

На Святий Вечер ми спромоглися на 12 страв. По Святій Вечері колядували, а потім пійшли на Вечірню. Через три дні ми ходили до школи, і більше нігде не були.

При Святій Вечері було нам сумно без родичів, але що ж, [illegible] мусимо колись самі бути. Се вже друге Різдво святкуємо без родичів. Мої сестри перший раз святкували без родичів, і знаю, що їм було сумніше, ніж мені. Та одно було добре, що ми разом були, отже всеж було веселійше...

Одна з других

Увага Редакції. Поданий тут лист української студентки показує, що свідомі студенти навіть при шкільних перешкодах можуть гідно свої свята святкувати.

ЯК МЕНЕ МАМА ВЧИЛИ.

Кожна мама є пастирем своїх дітей. Діти, як телята, розбігаються і зле поступають, обовязком матери навертати їх на добру дорогу.

Не кожна мати той обовязок відчуває. Багато [illegible] тяше те, щоби дитину одягнути, нагодувати. Мало уваги звертають на моральне виховання і розум.

Товариші мають великий вплив на дитину, і се треба памятати.

Мої мама се добре розуміли, отже так вчили мене, що чужі злі впливи мене не зачепили. Се може бути добрим приміром, отже дещо про те матерям згадаю.

Мої товаришки цікавились знимками з фільмових акторів і мене до того приманили. Коли мама ту мою цікавість побачили, закликали до себе і розказали, що така моя робота забирає час, відтягає від доброго, отже приносить шкоду.

Однакож я не послухала і знимки дальше збирала. Тоді мама перед моїми очима все те спалили. Жаль мені було, але жаль скоро минувся. Тоді я почала цікавитися українськими книжками.

Коли б мої мама були думали: "най робить, що хоче і що лекше", і не спиняли на початку, то я ще взялась би була і до "комиків", до "тру сторіс" і т. д. З мене була би така Українка, як нині бувають, що навіть по рідному не знають. Але мама зникли [illegible] в будуччину і мене стерегли.

Матери! Коли хочете бачити своїх дітей культурними розумними, то робіть так, як мої мама робили. За те ваші діти вам подякують.

Українка.

КОЛИ МОЛОДІ Є РОЗУМНИМИ.

Коротко можна сказати: тоді є розумними, коли розуміють, що вони молоді.

Всякі ворожі агітатори на світі звертають увагу найперше на молодих. Бо в молодих не розвинений, нема досвіду. Дуже легко до їх почувань промовити, бо нема контролі досвіду. Чимбудь вони наосліп захоплюються.

Тілом вони вже великі і сильні, але розумом ще невеликі і слабі. Їм треба бути обережними і вчитися. Молодий вік — вік науки. Молодим треба ще провідної досвідченої руки, а не щоб вони вже когось провадили.

Коли се молоді памятають, то вони вже мають здоровий розум, і з них будуть колись гідні люде.

Северин.

ЩО ТАКЕ "СУКЦЕДАНЕУМ".

В бостонській бібліотеці є на полицях книжки, на яких написано: "сукцеданеум". Коли цікавий візьме ту книжку, то бачить, що се деревляна дошка, зверху прибрана як книжка. Вона лише показує, що тут є місце на дійсну книжку.

Про те каже др. Вайс "Таким є ледачий чоловік серед людей. На вигляд чоловік, а надїлі деревляна дошка. Тумановатий і безвартний "сукцеданеум" між людьми.

НІЧ СВОЄ ПРАВО МАЄ

(ДАВНІЙ СПОМИН.)

Було се в старім краю в Великім Пості. Міг я мати тоді 10, або 11 літ.

Був то день посту, коли в церкві відправляються вечером Поклони. Починалися мабудь коло 8-ої години, або скорше, а кінчилися може коло 10-ої. Точно часу не пригадую.

Пійшов і я з татом на Поклони. А вечером в церкві красше, ніж вдень. Більше є чогось таємничого. Вдень більше бачиться, вечером більше відчувається.

І самі поклони. Багато є тоді поклонів, але ж се обовязок перед Богом. Так треба. І коли бачиться, як всі люде, і молодші і старші, низько до землі кланяються, то відчуваєсь, що вони так приносять жертву Богу. Чому ж і я тоді не мав би Богу низько аж до землі кланятися.

Коли ми з церкви вийшли, кажу я татови:

— Ви йдіть, а я сам прийду.

— Ти будеш боятися, — говорять мені.

— Ні, не буду, — кажу, — я собі ще з Грицем поговорю.

Гриць був мій добрий приятель і мешкав коло церкви, а мені додому було далеко.

Я на свій вік був вже досить думаючим. Перечитав багато українських книжок, які міг дістати, в читальни читав газети людям в голос. Прислухувався до бесіди старших... Отже так я собі міркував:

Коли вовків нема вдень, то нема їх і вночи. Чого ж боятися. Вночи є те саме, що і вдень, тілько що темно.

Розумно я думав, але того ще не досить.

Поговорив я з приятелем і йду не вулицею, але позагороди. Ніч досить темна. Та от і цвинтар недалечко. Глянув я і ніяково мені стало. Вдень можу йти через цвинтар і нічого, а вночи здалека страшно.

Йду, повторяю собі, що нема чого боятися, але боюся. Розумовання не помагає.

Вже додому не було далеко, як нараз стала передомною чорна стіна, що сягає під хмари і потягнулася далеко на північ. Адже такого вдень нема. Ніч має таке, чого день не має. Постояв я і думаю:

Пійду, а як буде стіна, то вернуся.

Та ледви я зробив два кроки, як бачу, що та стіна до землі присіла. Приглянувся, то не стіна, але чорна ріля, а побіч неї стерня з обох сторін.

І донині не розумію як мені ріля стіною стала.

Йду дальше. Недалеко ввійшов, аж тут сидять дві такі потвори, що коня зїли би, або і два. Страшні голови, вуха, ноги... Я вже почав зо страху присідати, але якось себе підтримав. Почав думати:

— Може воно таке, як та стіна. Треба йти.

Приступив близше, а то дві купі пнів. Ліс корчували і чоловік понавозив собі пеньків дві купі. Я бачив їх майже кожного дня, а тепер забув.

Лекше стало, але страх був. Перейшов я в вулицю через город і безпечніше пішов додому.

Багато літ минуло від того часу, а пригадується. І думаю:

Розум розумом, а ніч таки своє право має. Недармо люди ту приказку зложили.

Сосни.

ЛИСТ ШЕВЧЕНКА ДО БОДЯНСЬКОГО

(11-го липня, 1854)

Не тілько віршами оспівував Шевченко Україну, але [illegible] і малювати її фарбами, рисунками [illegible] в книгах, додавши до них [illegible] зміст. От що пише він про те до Осипа Бодянського:

"Чи Ви на мене розсердились, чи недобра Вас знає: уже который місяць як жду од Вас звістки хоч якоїнебудь, — нема тай годі. Чи получили Ви "Тризну" і "Гамалія", чи ні, і як там у Вас їх привітали, скажіть мені, будьте ласкаві.

"Я рисую тепер Украину і для історії прошу Вашої помочи. Я, здається, тоді Вам розказував (зн. в попередньому листі) як я думаю [illegible] види, які єсть на Україні, чи історією, чи красотою прикметні, друге, — [illegible] теперішнього [illegible] колись жив і що робив.

"Із теперішнього биту (побуту) посилаю Вам одну картину для питання (як взір), і ще три будуть готові в августі, а в год (в році) буде виходити 10 з текстом (10 образків з письменним змістом), а текст історичний будете Ви компонувати, бо треба, бачте, по нашому (по українськи!), або так, як єсть в літописах, вірно.

"А Ви як щонебудь маєте таке, що можна нарисувати, то зараз мені й розкажіть, а я нарисую. Будкова і Сторожевка я теж отсим турбую, а Грабовський буде мені польські штуки вигадувати. Куліш буде компонувати текст для народного теперішного побуту.

"Так оттаку я замісив лемішку: якби тілько добрі люде помогли домісити, а потім і виїсти. Бувайте здорові, пишіть швидше, бо лантиму. Щирий Ваш Т. Шевченко."

Осип Бодянський (1808–1877) український письменник й історик, професор университету.

З наведеного листа бачимо, як Шевченко цілу свою душу вкладав в справу своєї України, — а не Московщини, як голосять нині большевики, що Шевченко дуже любив Московщину. Він і сам працює і ще других до праці заставляє. Недармо ж і Бодянський називав Шевченка "поводирем (провідником) усіх нас".

ВІДПОВІДЬ ВОЛЬТЕРОВИ.

Французький письменник, Вольтер (1694–1778) відомий світови як великий проповідник безбожности. І про нього таке оповідають:

Був він раз в товаристві і там він сказав:

Я продам комунебудь своє місце в небі за одного таляра.

А був там суддя і він каже:

— Закон не дозволяє нікому продавати того, що не його. Ви найперше мусите доказати, що маєте місце в небі, а я вам дам тоді тисячу талярів.

З ДАВФИНСЬКОЇ ОКОЛИЦІ.

До церковної округи Давфину, Ман., входять громади: Давфин, Сифтон, Косів, Ешвил, Велей Ривер, Дрифтинг Ривер, Венлав і Рорктон. Їх представники творять Окружну Раду, що з парохом, о. Новицьким, провадить справи округи.

І так в серпні минулого року було в Давфині Польове Богослуження, де був і Митр. [illegible] з о. Кернишьким і Новицьким. Був по Богослуженню обід, що приніс понад 700 дол. Королевою округи була вибрана панна Кузик, що до успіху багато причинилася. Завдяки спільній праці всіх громад, в серпні 1951, сплачено довг за резиденцію для пароха.

Окружна Рада дбає спільно про забезпечення священика. Кожна громада передає Окружній Раді кожного місяця належність [illegible] Богослуження, а скарбник парохови виплачує, — тому нема тут такого, що колиб священик через лиху погоду не міг заїхати до якої громади, щоби він нічого не дістав. А таке деінде буває. В окружній касі є "резервовий фонд", з якого платиться за Богослуження, що не відбулися [illegible] парох [illegible]

На одноразову збірку для Консисторії наш округ зібрав 92 долярі. Коляду зложили і для Консисторії і для Колегії св. Андрея.

Громада в Дрифтинг Ривер, невелика, але сильна духом, побудувала була малу церкву Івана Хрестителя перед яких 40 літами, а тепер будує нову.

Славиться в нашім окрузі хор православ. Громади в Давфині під проводом д-ки Новицької, що звеличує Богослуження і виступає з концертами поза Давфином. В часі Різдва співав коляди через радіо. [illegible] Давфина за зорганізовання того хору.

Цілий Різдвяний тиждень, щоденно [illegible] через давфинську радієву станцію бесіди на релігійні теми. Мабуть знов такі бесіди будуть від 9-го березня до 14-го.

Несподіванкою був виступ дітей Рідної Школи в 1-ий день Різдва, що під проводом своєї учительки проспівали кілька колядь через радіо. Коляди попередило слово о. Новицького, що казав: „Нині наймолодші члени Української Православної Церкви, учні Рідної Школи в Давфині, будуть співати коляди, щоби звеселити серця піонірів. Їх праця не пропала, бо вже третє покоління йде слідами своїх батьків і дідів".

Є намір сего літа влаштити спільну літну школу для дітей цілого округа [illegible] всіх родичів. Мала би бути в одній з громад. Дай Боже, щоби надія сповнилась для добра дітей і на Славу Божу.

Парафіянин.

ВІСТИ З ФОРТ ВИЛІЯМ.

Жіноче Т-во Лесі Українки при церкві Благовіщення приготовило Святу Йорданську Вечеру в церковній салі 18-го січня.

В 6-ій год. було Свячення Води, чого доверщив о. Юркінський, а дальше всі пішли до салі при співі: „Ти явився..." Після благословення столів, почалась Вечера з 12-ма стравами. Члени Т-ва Православної Молоді обслуговували. Перед споживанням куті парох побажав присутним і їх родинам щастя і здоровля на Новий Рік.

Предсідниця вечера, д-ка Юркінська в імени жіноцтва привитала зібраних.

Привіти і побажання зложили Степан Чура від Церковної Громади; К. Чеховий від Т-ва Просвіти, пані С. Василик від СУК, ім. Басарабової; пані Н. Вацик від Т-ва „Доньки України". Послідний промовляв о. Парох про значення Святої Вечері і потребу таких сходин. Дальше колядували під проводом Михайла Антонишина.

Вечера не була для грошевого прибутку. Членки Т-ва і Громади принесли з дому страви за порозумінням з комітетом. Отже грошей не збирали. Але з уваги, що наша Церква потребує піддержки, попрошено о. Пароха, щоби проголосив добровільну Різдвяну збірку для Української Православної Церкви в Канаді. І так з щедрих жертв вислано 35 дол. до Консисторії. **С.**

ПОХВАЛЬНЕ ДІЛО

За скитальшини приїхав він до Канади; дістав працю і вдоволений. Нагадує тяжкі переживання під владою окупантів України і недолю в таборах, порівнює з теперішним станом і відчуває вдячність Богови. Працює далеко від осередків українського життя, але звязки з ним держить. Посилає дари на добру і святу роботу.

Надійшли Свята Різдва Христового. Посилає до Консисторії $25.00 і пише: "Я винен велику подяку Богу, що охороняв мене в прикрих хвилинах мого життя. Це було колись [illegible]. А тепер велика подяка Господеві за перебутий рік за здоровля і Його охорону від нещастя і всякого зла... Хочу бодай малесенькою лептою на нашу Церкву виявити свою подяку. Маєте мій чек на 25 дол. Але прошу не оголошувати в часописі моєї жертви!"

Інший лист.

В [illegible] посилаю Вам поштовий переказ на $25.00. Це коляда [illegible]: Для Церкви (Консисторії) $10.00, на Катедру Пр. Тройці — $10.00; для Ради Української Школи — $5.00. Дай Боже, щоб наші українські установи розвивалися і процвітали, разом з нашою Українською Православною Церквою, на славу Божу і гордість Українського Народу, а також для визволення нашої Матері України".

Радіє дух, коли знаходяться благородні душі, які поза звичайні повинности памятають про Церкву, про нарід і його установи і помагають своїми дарами-ділами. Дай їм Господи щастя і здоровля.

[illegible] для приміру

о. Є. Грицина.

АНАСТАЗІЯ КОХАН

День 27-го січня ц. р., був для української греко-православної громади в Лепін, біля Вакав, днем глибокого суму. Для двох загально знаних родин Коханів і Гнідих — цей день був повний безмежного горя.

Усі рідні, усі близькі виряжали в тому дни у вічність бл. п. АНАСТАСІЮ КОХАН, дружину Георгія Кохана, доню п-ва Гнідих з Лепін. Безмір суму й жалю збільшала ще й та обставина, що покійна знеможена довгою недугою відійшла до вічности проживши ледви 33 роки.

О[illegible] і й дрібних дітей і мужа й численну родину. Одначовож покійна оставила по собі теж добру память наскрізь релігійної, роботящої і вірної жінки, доброї і [illegible] матери світомої громадянки й щирої Українки.

Бажаючи в останнє виявити своє шанування великим прикметам небіжки, нарід зібрався численно з усіх усюдів на похоронне Богослуження, що відслужив свящ. Ю. Ференсів. Хайжеж, канадійська земля, що на ній покійниця вродилася і зросла, буде для неї легкою!

Як невянучий вінець на могилу покійної присутні склали 20 дол. з [illegible] 10 на будову Катедри у Вінніпегу, а 10 на „Вістник".

Жертвували: Д. Гнідий $5, Г. Гнідий $2, Г. Кохан $2, В. Гнідий $2. По одному долярові: Д. Кохан, І. Бойко, М. Звіндзловський, Ф. Кохан, А. Гнідий, І. Гнідий, П. Савчук, І. Печорський, О. Михайлюк.

о. Ю. Ф.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

о. С. Греділя.

Гронлид-Північна, Саск. По $1.00: Вікторія Щербій, В. Коваиюк, І. Щербій, І. Боднарук, П. Швець, М. Скварчук, М. Сметанюк, О. Данилюк, Е. Ливицький, І. Панчук, П. Іванусь, П. Карлаш, К. Гудима, В. Н. Щербій, В. Романюк, С. В. Панчисон, П. Коштелянич, Т. Боднарчук, В. Петрів, М. Куліньба, Т. Гринюк, В. С. Щербій, Ілля Евко Пшик, Параскевія Щербій, Ф. Щербій, І. Петрів, Г. Тарнопольський, Г. Добровольський, В. Черний, К. Панчук, А. Гурський, К. Данилюк, І. Д. Панчук та хтось нечитко підписаний. Дрібними 50 центів.

Гронлид-Річка, Саск. — Пані Худик 2 дол. По $1.00: П. Папиш, І. Панчишин, Т. Давидюк, А. Пасєка, П. Щербій, А. Ковак, І. Романко, Ю. Николюк, П. Слюсарчук, М. Данильчук, П. Боднарчук, В. Боднарчук, К. Копачинський, В. Боднарчук, П. Романко, П. Гандзюк, І. Добровольський, П. Боднарчук.

Бруксбі, Саск. — По $1.00: П. Фенюк, Г. Возняк, С. Возняк, Г. Яремій, А. Г. Заліщук, Ю. Натишак, А. Цвьовник, В. Панчук, М. Натишак. Дрібними 50 центів.

Кадет, Саск. — По $1.00: В. Козунь, А. Мадрига, Парасія Ридей, В. Мадрига, Анна І. Козунь, Анна Н. Козунь, Іва і Олена Оболяк, П. Спільчак, П. Козунь, Гафія Гудима, В. Гудима, М. Романиця, В. Звоздецький, Марія Романиця, Д. М. Сірий, М. Козунь, М. Махорук, А. Дмитерко, А. Козунь, М. Козунь, Т. Черепущак, Марія Юзва, М. Мисак, А. Юзва, М. Глуханюк, І. Юзва, І. Глуханюк, Ю. Звоздецький, П. Григор, В. Гудима, І. Григор, С. Гудима, Анна Мельничук, Домна Дмитерко, Марія Звоздецька, Анна Глуханюк. Дрібними $2.00.

о. П. Сацевича.

Смокі Лейк, Алта. — Ф. Дмитрів 10 долярів, Н. В. Гавінчук 2 дол. По $1.00: В. Лазарук, Г. Червенюк, І. Предій, М. Галицький, М. Д. Шемолюк, В. Клим, М. Т. Продій, о. діякон П. Блажук, В. Секріер, М. Васитечко, А. Крисоватий, А. Тивонюк, С. Сербин, Т. Продій, Е. Лазарук, С. Попович, П. Мороз. Дрібними $1.65.

Спеден, Алта. — С. Леськів 5 долярів, пані Ю. Баран 2 дол. По $1.00: Д. Паколик, А. Матвійчук, п-і І. Крук, В. Музика, Д. Панас, Л. Хомяк, В. П. Сиротів, С. Лупул, Я. Леськів, М. Крокош, Г. Пісецький, І. Паколек, І. Романчук, пані А. Філевич, Д. Комгир, Ф. Ткачук. Дрібними 75 центів.

Вилно, Алта. — А. Заплітний 2 долярі. По $1.00: В. Шапка, І. Квасниця, І. Воєвідка, І. Дробет, Д. Російчук, М. Харчук, Н. Шимчук, П. Палилик, П. Р. Бугай, пані І. Микитка, Ю. Чорногус, пані М. Бігас, С. Бігас.

Ворспайт, Алта. — В. Оничук $2; По $1.00: пані Ю. Лотоцька, І. Велещук, І. Стефанишин, В. Томко, А. Онишук, М. Садовий, пані М. Кіптій, П. Мельник, Д. Жуківський, А. Лін, М. Винник. Дрібними 70 центів.

Стрий, Алта. — Л. Підлужний 2 долярі. По $1.00: І. Тхір, Ф. Шиш, Т. Крокош, І. Шиш, В. Підлужний, В. Королюк, І. Романчук, П. Хімко, І. Голько і Д. Канмочко.

Белис, Алта. — По $1.00: І. Чернівчан, Г. Г. Шапка, С. Андрук, п-і М. Шапка, Ф. Куташ, пані З. Вертопора, Г. Куташ, Л. Малофій, пані В. Тащук, Г. Малофій, І. Яремчук. Дрібними $1.35.

Бойн Лейк, Алта. — По $1.00: А. Ґаляс, В. Романюк, С. Познанський, О. Пітен, Д. Хомяк, О. Садловський, І. Садловський, І. Заватій, Г. Ґаляс.

о. О. Іванюка.

Ст. Кетерінс, Онт. — По $2.00: В. Буцький, А. Вонсович і п-во Велиш. По $1.00: Ф. Титиник, п-і Титиник, О. Деревницький, Марія Саитко, М. Ткач, Нелі Ткач, П. Комар, І. Гладишюк, Г. Гладишюк, В. Беньківський, С. Вереса, І. Боднар, Ф. Мороз, М. Петрик, І. Пограничний, В. Чиж, А. Климюк, П. Балабан, Д. Ногачевський, І. Лакуста, М. Яремій, п-і Зарицька, Анна Тоганськевич.

о. М. Фика.

Ошава, Онт. (Церква св. Івана.) По $1.00: І. Куць, І. Гара, О. Маковчук, О. Лучка, Ф. Кірчик, Н. Ширченко, К. Семенюк, Г. Цимбалюк, М. Котульський, І. Грещук, С. Юськів, С. Шеремета, П. Сабат, С. Скіров, В. Хомяк, Я. Лисан, пані Голубенко, М. Хомяк, І. Рудиэкевич, І. Курій, М. Давиденко, Я. Дутчак, Н. Турецький, В. Коркуш, П. Підребецький, Т. Машила, М. Опихана, В. Куць, П. Грищів, В. Бадюк, В. Максименко, Ю. Романчук, А. Бітоус, М. Мурин, І. Кітела, П. Колєбник, О. Никифорук, М. Кузьма, К. Зварич, С. Коноровський, І. Дасик, Н. Лисий, І. Куцай, К. Божеско, О. Мага.

Додаткова Різдвяна Збірка о. Ю. Фика. (1952).

Калґарі, Алта. — Пан І. Андріишук 2 дол. По $1.00: І. Ситник, М. Польовия, І. Комарницький.

о. М. Овчаренка.

Кириленд Лайк, Онт. — По $2.00. І. Черепаха, М. [illegible], І. Виноградний, С. Епіфаненко. По $1.00: З. Вовянюк, А. Біторибка, А. Гостенко, С. Шуменко, Катерина Ершова, М. Юрійчук. Дрібними 50 центів.

о. Л. В. Дячини.

Горлин, Саск. — В. Фенюк 5 долярів [illegible] По $1.00: П. Станицький, В. Панчук, Ілія Прошин, [illegible] п-і П. Станицька, В. Дрозд, І. Кошман, Марія Вербецька, п-і Л. В. Етерлі, М. Мигайчук. Дрібними $3.00.

Сторновей, Саск. — По $1.00: М. Л. Витонік, Ф. Захарук, К. Яготьнецький, [illegible] Ф. Гале, п-і Ф. Гале, Марія Рибуляк, п-і В. Гишка, Ілія і Марія Витоник, В. Гишка. Дрібними $1.00.

Брокстон, Саск. — По $1.00: В. А. Трофаненко, Ф. Стецик, Г. Трофаненко, Т. Трофаненко, Метрю Котик, І. Трофаненко, Н. Трофаненко, А. Ручак, В. Стецик, О. Каліньский, п-і М. Трофаненко, В. Кузик, Марія Володщук, Марія Рурак, В. Васишук, п-і Гео. А. Трофаненко. Дрібними $2.40.

Мазепа, Саск. — По $1.00: Д. Юрків, С. Маковський, А. Ягольницький, І. Гулак, М. К. Король, Г. [illegible] Домна Святинська, Марія Юрків, М. Конара, В. Киба. Дрібними 75 центів.

о. К. Желішкевича.

Норквей, Саск. — По $1.00: Ф. Олійник, Д. Бабюк, В. Адамс, І. Гуляк, п-і О. Адамс, Г. Шіпко, С. Макарчук, А. Бортник, П. Гурський, І. Будловський, А. Юрків, пані Топоровська, Т. Базовська, п-і А. Макарчук, І. Загнибіда, п-і А. Панґрес і Г. Охітва.

Вайтбія, Саск. — По $1.00: П. Штирма, М. Косоловський, Н. Цигилал, М. Голінатий, П. Федорчук, В. Косоловський, П. Цвір, В. Сметанюк, Ю. Балан, І. Котик, І. Голінатий, С. Саника, І. Гуляк, В. Івасюк, І. Балан, Д. Голінатий, Н. Н. і дрібними 25 центів.

Кобзар, Саск. — По $1.00: В. Шиваляк, (Реджайна) Г. Федчун, І. Несторук, Олена Несторук, Р. Грицюк, І. Яковенчук, І. Федчун, П. Сас, І. Іванчук, Нат. Яремко, М. Яремко, А. Рипула, Г. Косоловський, Олена Іванчук, М. Грабарчук.

Свон Плейн, Саск. — По $1.00: М. Яворський, І. Антонейчук, М. Сорочук, [illegible] М. Житій, Т. Климюк, Г. Приденчук, С. Василиюк, Н. Ковч.

Дорфен, Ман. — П. Бобик дав 1.25 дол. По $1.00: В. Волошин, Н. [illegible] П. Гермин, І. [illegible] В. Савчук, І. Коваленський, Н. Осадчук, А. Еленко.

Арран, Саск. — По $1.00: П. Киба, С. Савчук, А. Меренчук, А. Прокопчук, А. Леско, В. Марщинюк, Н. Возний (Калдер), Д. Бродер. Дрібними 1.63 дол.

Гаєс, Саск. — По $1.00: М. Андрусяк, А. Стефанюк, О. Климчук, Я. Данилів, М. Сирота, П. Курковський, Д. Ягольницький, Т. Василишук. Дрібними 55 центів.

Глен Елден-Денбури, Саск. — По $1.00: М. Тиврик, О. Нагачевський, М. [illegible] Федорчук, В. Федорчук, Я. Федорчук, В. Козменюк.

ВОНДА, САСК. — По $1.00: М. Боднарчук, Мир. Боднарчук, Н. Малько, І. Капаціта, Н. Тріщук, І. Лесько, М. Капаціта, нечитко підписаний. Дрібними $1.05.

СПРАВКА.

У звіті жертв на покриття коштів Надзвичайного Собору 1951 р., було пропущене імя „Української Греко Православної Громади в Грендвю, Ман., яка зложила $15.00.

В ДАВФИНІ ЧЕРЕЗ РАДІО.

Отсим подається до відома, що парох Давфинського православного округа о. Новицький від 10-го до 14-го березня включно, має в 9.15 рано передавати через радіо бесіди на релігійні теми. Такі бесіди будуть передаватися і пізніше що шість тижнів, в тій же самій годині. Заваги до того можуть слухачі слати на адресу пароха в Давфин.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Підвинипегського Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя — Брендон і Поплар Парк.
9. Неділя — Тиндал (Великодна сповідь).
16. Неділя Дуфрост (сповідь).
23. Неділя — Портедж ла Прері і Понбіна (сповідь).
30. Неділя Папларфилд і Гонор (сповідь).

Адреса: 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолкова Округ Айтуна, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ:

2 Неділя — Мелвил.
9 Неділя Гудів.
16. Неділя — Кендзак.
23. Неділя Фенвуд.
30. Неділя Айтуна.

КВІТЕНЬ:

2. Середа, Поклони — Мелвил.
6. Неділя Мелвил.
7. Понеділок, Благовіщення — Вишарт.
13. Неділя Цвітна — Гудів.
17 В Четвер Страсти Гудів.
18. В. Пятниця, Винесення Плащениці Гудів і Айтуна.
19. В. Субота, свячення пасок — Мелвил і Фенвуд.
20. *Великдень* Айтуна і Гудів.
21. Свята Понеділок Фенвуд.
22. Свята Вівторок Вишарт.
27. Неділя Проводи — Айтуна.

Адреса Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя Винер.
9. Неділя — Курові.
16. Неділя Ватсон.
23. Неділя — Кин-Клейр (сповідь від год. 9 ранку)
30. Неділя — Клейр (сповідь від 9 год. рано)

КВІТЕНЬ

2. Середа, о год. 7 Поклони Ватсон.

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Д. Стратійчука

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя — Сенд Лейк.
9. Неділя Енгусвил Сповідь.
16. Неділя Глен Елмо Сповідь.
23 Неділя Ст[illegible] Сповідь.
29. Субота Овзборн Сповідь.
30. Неділя Овзборн Сповідь.

КВІТЕНЬ

5. Субота Сенд Лейк Сповідь.
6. Неділя Сенд Лейк Сповідь.
7. Понеділок Благов. Пресв. Д. М. [illegible] Вюста Сповідь.
13. Неділя Цвітна Росборн Сповідь.
15. Вівторок Менз[illegible] Сповідь.

Адреса Овзборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Арбакль Св. Миколая.
9. Неділя Сондави.
16 Неділя — Вайта.
23 неділя — Арбакль св. Апостола (сповідь).
30. Неділя — Сірко (сповідь)

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Т. Коленича

БЕРЕЗЕНЬ

2. Неділя Сиропустна — Грендвю.
9. Неділя 1 Вел Посту Св. Сповідь — Петлюра
16. Неділя 2 Вел Посту Св. Сповідь — Шелвелей
23. Неділя 3 Вел. Посту Св. Сповідь — Роблин (місто)
30. Неділя 4 Вел Посту Св. Сповідь — Шорт Лейк

Адреса: Гілберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя Гоневиль.
9. Неділя Принс Алберт.
16 Неділя Вардейл (по Богослуженню перекуска і Концерт Т. Шевченка)
23. Неділя Принс Алберт (вечером концерт Т. Шевченка)

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

Адреса: Вилингдон, Алта.

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя — Бонни.
9. Неділя — Шипинці.
16. Неділя — Герипк (Великодна сповідь).
23. Неділя Двайінг (сповідь)
30 Неділя Гемлин (сповідь)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ.

2 Неділя — Давфин.
9. Неділя Дрифтинг Ривер (сповідь)
16. Неділя Велий Ривер (сповідь)
23. Неділя Венлав (сповідь)
29. Субота Рорктон (сповідь учнів Рідної Школи і молоді)
30. Неділя Рорктон (сповідь)

КВІТЕНЬ

5. В Суботу сповідь дітей Рідної Школи і молоді.
6. Неділя Давфин (сповідь)
7. Понеділок Благовіщення — Ешвил в[illegible].
12. Субота Сифтон (сповідь)
13. Неділя Цвітна — Коси (сповідь)
17. Четвер Давфин Страсти о год. 7 веч.
18. Стр. Пятниця Давфин о год. 2-ій н[illegible] Плащениця
18. Стр. Пятниця Рорктон о год. 9.15 по[illegible] вечення пасок.
19. Субота п[illegible] свячення пасок о год. 1 Дрифтинг Ривер о год. [illegible] Венлав, о год. 5 Велий Ривер 6 год. 7 веч. Ешвил о год. 9 веч. Коси.
20. *Великдень* Давфин о 12 год. ночи. Світла Заутреня передаватиметься і через радіо Давфин. По Заутрені свячення пасок для церкви.
20. Великдень На [illegible] о год. 4 рано Сифтон

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Грай Ривер
9 Неділя 1 Посту Етелберт
16 Неділя 2 Посту Ривер 9 год ранку Сповідь
22 Субота — Пайн Ривер, 8 год ранку Сповідь шкільної молоді, в вечір Сповідь старших
23 Неділя 3 посту — Пайн Ривер. 9 год ранку Сповідь
29 Субота. — Етелберт, 7 год веч Сповідь.
30 Неділя Етелберт, 9 год. ранку Сповідь

КВІТЕНЬ

1 Вівторок, 9 год рано сповідь Грай Ривер
2 Середа. 9 год. рано сповідь В ра. 7 год вечір Поклони Пайн Ривер
6. Неділя Гарденч
7 Понеділок Благовіщення. 9 год рано сповідь Богдан.
12 Субота 9 год рано сповідь Гарденч.
17 Вел Четвер Страсти, 8 год вечір Пайн Ривер
18 Вел. Пятниця, винос Плащениці 1 год пополу — Богдан, 2 [illegible] Етелберт [illegible] Пайн Ривер
19. Вел Субота свячення пасок [illegible] 10 год рано Ривер, 2 год по[illegible] Гарденч, 3.30 [illegible] Богдан [illegible] вечір Ворд
20 *Великдень* 12 год ноч. Служба Божа і свячення пасок Грай[illegible] свячення пасок Етелберт [illegible] Ривер, 5.30 год рано, Утреня [illegible] год рано Утреня і свячення пасок Пайн Ривер 2 год попол. Вечірня Пайн Ривер

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Нед. Сиропустна. — Редвотер.
9. Неділя 1 Вел Посту — Егремонт
16 Неділя 2 Вел Посту — Федора.
22. Субота (Св. Сповідь шк. дітей) — Радвей.
23. Неділя Хрестпк. — Радвей.
29. Субота (Св. Сповідь шк. дітей). — Торгилд
30. Неділя. — Торгилд.

Адреса: Радвей, Алта. — Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя. — Канора.
9 Неділя — Кемсек.
16 Неділя — Канора
23 Неділя Рама
30 Неділя Бюкенан

КВІТЕНЬ

6. Неділя — Канора.
7 Понеділок Благовіщення — Борджес

Адреса Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Сиропустна — Гаес.
9 Неділя 1 Вел Посту Арран (Сповідь)
11 Вівторок Сл. Божа і Великодня Сповідь — Дорбен
16 Неділя 2 Вел Посту — Норквей. (Сповідь)
23 Неділя 3 Вел Посту — Вайт Бир (Сповідь)
30 Неділя 4 Вел Посту — Мей бридж (Сповідь)

В часі Великого Посту кожної пятниці Служба Божа Рання Освячених Дарів в Аррані.

По Богослуженню катехизація дітей з релігії, лекції дорослим.

Адреса Бох 124 Арран, Саск. Телефон [illegible] 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Іова Скакальського

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Глендон
9 Неділя — Тіріен
16 Неділя Сент Пол
23 Неділя Лісерд Великодня Сповідь
30 Неділя Ґлен Пойнт Великодня Сповідь

Адреса Бох 46 Глендон Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ЛЮТИЙ

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя Шіпо (місто)
9 Неділя Шіпо (позад[illegible])
16 Неділя 2 Посту Льворд Сповідь
22 Субота [illegible] Святих — Пасічники Сповідь
23 Неділя Хрестопокл. За рікою Сповідь
30 Неділя 4 Посту Жучкине Сповідь

В часі [illegible] Посту від [illegible] 7-го березня в 4 год пополудні буде Вел Вечірня в церкві в Шіпо а в пят. 7 год Вечірня і сповідь для [illegible] місцевої школи. В суб. 8-го Сл. Божа для сповідників.

Адреса Бох 52 Шіпо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Савенича Округ Смокі Лейк, Алта.

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — Смокі Лейк
9 Неділя — Варшейт Вел Спов
16 Неділя — Смокі Лейк
23 Неділя Спедел Вел Сповідь
30 Неділя Ральин Вел Спов

Адреса Бох 209 Смокі Лейк Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

БЕРЕЗЕНЬ

2 Неділя — Смітс
9 Неділя — Кіллворт
16 Неділя — Елков Крік
23 Неділя Ст. Джулієн
30 Неділя Вакав

Адреса Бох 155. Вакав, Саск. Тел. 45.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ

1	С	17	Лютий [illegible] Теодора [illegible]
2	Н	18	Н. Сир[illegible]
3	П	19	[illegible]
4	В	20	[illegible]
5	С	21	[illegible]
6	Ч	22	Муч. [illegible]
7	П	23	[illegible]
8	С	24	[illegible]
9	Н	25	Н. 1 Посту [illegible]
10	П	26	[illegible]
11	В	27	[illegible]
12	С	28	[illegible]
13	Ч	29	[illegible]
14	П	1	Березень, [illegible]
15	С	2	[illegible]
16	Н	3	Н. 2 Посту. [illegible]
17	П	4	Муч. [illegible]
18	В	5	[illegible]
19	С	6	[illegible]
20	Ч	7	[illegible]
21	П	8	[illegible]
22	С	9	[illegible]
23	Н	10	Н. [illegible]
24	П	11	[illegible]
25	В	12	[illegible]
26	С	13	[illegible]
27	Ч	14	[illegible]
28	П	15	[illegible]
29	С	16	[illegible]
30	Н	17	Н. [illegible]
31	П	18	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарно[illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ott[illegible]

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1952. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1952. ЧИСЛО (914) 6

ХОЧУТЬ ВІЙНИ СЕЙЧАС.

Довший час багато визначних воєнних і цивільних людей вірять, що війна з Росією неминуча. Коли Росія [illegible] потрібних сил, то вдарить на Західну Европу несподівано. [illegible]

РОСІЯ МАЄ ВСЮДИ ДОСТУП.

[illegible]

ЗАМАЛО КОМУНІЗМУ — РОЗВІД.

[illegible] важає се достаточною причиною.

ВИЯВИЛА БАГАТО КОМУНІСТІВ.

[illegible]

В КОРЕЇ РОСІЙСЬКА ЗБРОЯ.

[illegible]

ЧИСТКА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

[illegible]

ЗЕМЛЕТРУС В ЯПОНІЇ.

[illegible] Згинуло 31 ранених 117. [illegible] торб 40 стіп високий.

ЗНОВ ЗЕМЛЕТРУС В ЯПОНІЇ.

[illegible] землетрус був [illegible] в Японії цілком знищив 113 домів. Згинуло 7 осіб.

КОРОНАЦІЯ І ВЕЛИКДЕНЬ.

Орган Англиканської Церкви говорить, що коронація Королеви Елисавети II може відбутися не скорше, як коло 25-го травня, 1953 року. [illegible]

РОБІТНИЧА ПАРТІЯ РОЗБИВАЄТЬСЯ.

В Англії [illegible] і виключать з офіціяльної робітничої партії.

АНГЛІЯ ПЕРЕСЕЛЕНА.

Є думка, що найбільше переселена Індія, однакож воно не так. [illegible] Англія має разом в усіх краях [illegible] як Канада, Австралія і др. 610 мілюнів населення.

ЗГИНУЛО 119 А 300 РАНЕНИХ.

В залізничій катастрофі в Ріо де Жанейро в Бразилії згинуло 119, а ранених було 300 [illegible] Найбільшої [illegible] Бразилія не памятає.

САМОВБИВСТВА В ІТАЛІЇ.

Від кінця війни [illegible] самовбивства в 25 містах [illegible] 100.000 населення. В 1950 р. було самовбивств 564. [illegible]

ШІСТЬ ТИСЯЧ БЕЗДОМНИХ.

[illegible]

ЧИ ТАМ Є ТАКЕ?

[illegible]

ЗА ВЛОМИ 4 РОКИ.

В Виніпегу засудили [illegible] крадіжи, та суд підвів їх від теперішніх 4 роки.

АРХІЄПИСКОП ПРО ТЕЛЕВІЗІЮ.

[illegible]

[illegible] НЕФТИ І ЗОЛОТОМ.

[illegible]

СИЛЬНА БУРЯ КОЛО АНГЛІЇ.

[illegible]

КЛОПОТИ З ВОЄННИМ ЗБІЖЖЯМ.

[illegible]

ЗАМКНУВ І ОБРАБУВАВ.

[illegible]

ЗГОРІЛО ТРОЄ ДІТЕЙ.

[illegible] живими.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПОДІЇ КОЛО 1848 РОКУ.

1. Головна Руська Рада.

[illegible] життя під Австрією Українці в Галичині спромоглися на заснования своєї першої національної організації, і то ще за спонукою уряду. Хоч були на своїй землі, але були такі [illegible] "західною католицькою [illegible]", що не мали сили стати на [illegible]

[illegible] національною українською організацією в Галичині була **"Головна Руська Рада"**, що заснувалася у Львові 2 [illegible] травня 1848 року.

Рік 1848 [illegible] в Европі роком за[illegible] [illegible] і важних змін. З початком 1848 р. [illegible] [illegible] Поляки [illegible] **"Національний Комітет"** [illegible]

[illegible]

[illegible] виявили [illegible]

[illegible] Головна Руська Рада [illegible] польонофіль[illegible] Поляки [illegible] Галичини на [illegible]

* * *

[illegible] як Українці Полякам відповідали [illegible]. Поляк Камінський [illegible] говорив українцям:

"[illegible] Христом. З одного [illegible] виросли обидві галузки (Поляки й Українці), а розрісшися в [illegible], становлять один польський [illegible]"

Йому відповів Григорій Шашкевич, кажучи, що "холера опанувала кожного Поляка", коли нараз зявилось таке "братерство". А дальше:

"Українці, се нарід великий, що не **бажав і не бажає бути польським, — хоче бути українським. Не забувайте,** що земля, по якій ходите, називається Русь, є українською не польською! Хліб, який їсте [illegible] на українській **ниві! Лишіть нас при нашім, ми вашого не хочемо...**"

Нахабство Поляків було велике, а Поляки були католиками, чи ж могли тоді Українці поважати католицизм? Вони ж його бачили на власні очи, відчували на своїх плечах. Вони Рим [illegible], як бачимо з вислову [illegible] Качали:

"Не побоюємось, щоби Рим посунувся явно до злегковаження Конкордії, але побоюємось [illegible] (Поляки!) будуть по давному [illegible] нас [illegible], тримаючись Конкордії, будуть слати скарги до Риму, **який або — на все буде дивитись через шпари, або по давньому** (Поляки) **не будуть його слухати"**. ("Політика Полякув...").

[illegible] шпари дивитися.

[illegible]

2. Зїзд Руських Учених.

[illegible]

[illegible] 1873 [illegible] Шевченка [illegible] го основателів належав і Качала, — однакож для назви Товариства не взяли імени Потія, ні Рутського, ні Кунцевича, чи ще якого унията, але православного Шевченка. Се показує, як Українці на стовпів унії дивилися.

3. Словянський Конгрес в Празі.

Чехи були скликали до Праги Словянський Конгрес на 2-го червня, 1848 року, і туди Головна Руська Рада вислала трох своїх делегатів. Цілею Конгресу було обєднання і співпраця всіх Словян. Але і Поляки наперекір Українцям вислали делегатів з свого "Руского Собору"; і так на Конгресі вийшла суперечка, а чого Поляки хотіли. Все ж Українцям була та користь, що доказали другим Словянам, що український нарід є і добивається волі на своє життя.

Була і та користь, що українські делегати побачили: як Серби, Хорвати, Словинці, Чехи собі [illegible] Делегат, крилошанин [illegible], коли придивився, то почав Українців в Галичині навчати [illegible] ви привикати. Він казав:

"Нехай день не мине, щоб ваші діти не зробили поступу в українській мові. Говоріть до них лише по українськи. Не тільки Поляки закидали, але й Чехи дивуються [illegible] свою народність. Серб, Хорват, Словінець говорить тільки своєю мовою. [illegible]"

Така порада Українцям в усіх часах була потрібна, і потрібна [illegible] нині чужі можуть дивуватися, що деякі Українці свою мову занедбують.

4. Українська преса.

Поляки мали давно свою пресу, свої часописи, а Українці не [illegible] та нарід без своєї преси?

Однакож [illegible] свою пресу спромоглися [illegible]

[illegible]

ПАНУЮЧИЙ — ГОЛОВА ЦЕРКВИ

[illegible]

ПРОПОВІДЬ ПОПРАВИЛА ЗЛОДІЯ.

[illegible]

священикові [illegible] тим [illegible] виродова [illegible] Отже окрадені [illegible] 400 голов [illegible] Він [illegible] мали [illegible] підписуватися [illegible] дістали [illegible] злою дорогою, а Бог каже [illegible] Пригадую, що я від тебе взяв на таку суму. [illegible] Гроші [illegible] священик.

СЛАБІСТЬ ХУДОБИ.

В Саскачевані [illegible] слабість, що [illegible] худобу, вівці, [illegible] і вже багато слабої худоби знищено. Думають, що се міг хтось навмисне ту слабість занести. Дотепер [illegible] худоби, 97 овець, [illegible] і козу. В Англії також була та слабість і там від минулого листопада знищили 8,500 штук худоби.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXVI

Чому я пишу про ті справи.

Освідчинами я повинен би закінчити і перейти до часів, коли я був священиком. Бо освідчини, заручини, весілля, се звичайні речі. Тому люде думають, що сі речі не вартні уваги. Легковажать і роблять їх похапцем, хоч [illegible] таке "буденне явище" лізе їм боком, ллеться ухами.

Самі родичі бувають тут винні, коли [illegible] щоби [illegible] [illegible] себто видати замуж і позбутися клопоту. Також чимало юнаків їде до подружнього життя так легковажно, як на баль. А дівчата віддаються, щоби не посивіти дівкою, вступитися родичам зперед очей. А деяка віддаєсь наперекір свому першому хлопцеви.

Всі забувають, що се велика тайна. Її не вільно легковажити, бо вона є великою загадкою. За нею криється доля двох людей. Мужчини женяться, щоби зробити кінець безцільному життю, а дівчата віддаються, щоби розпочати нове життя, каже письменник А. Діті. А Шекспір (англійський визначний письменник) каже, що спішне подруже рідко коли буває щасливе.

Навмисне я навів вислови Христа та геніяльних мислителів, щоби показати, що не зупиняюсь над тою справою для власного вдоволення. Роблю се тому, [illegible] [illegible]аю, що щасливе одружіння є [illegible] кожної людської одиниці, кож[illegible]ної родини, а тимсамим добром [illegible]о українського народу.

[illegible]м я аж надто добре знав, що [illegible] тоді, коли вибирав собі товаришку життя. Не тільки мені самому, і не [illegible] мойому щастю треба було її. Се надто мале.

Моя Церква потребувала також моєї дружини, що мала бути окрасою тих [illegible] селянських жінок, які були матерями грядучого (того, що приходить) покоління. Вона мала бути їхньою провідницею і порадницею. Сільське жіноцтво й дівчата, се було поле її християнської і громадської діяльности.

Зокрема тоді се мало велику вагу, бо Українська Нація переживала [illegible] добу свого відродження. Тому й для [illegible]мого мужа не була би велика потіха [illegible] такої жінки, що вийшла замуж ви[illegible]нічно зі самолюбних цілей, тільки [illegible] природного інстинкту, щоби бути жінкою і мамою.

Вернуся тепер до попереднього... Ольга плакала, бо кожній дівчині при таких важних оказіях мати є необхідна.

А я був тут ще бідніший, бо [illegible] ні батька, ні мами. Мої родичі були би [illegible]го разів щасливіші, ніж всі гості. Слово "мамця" пригадало мені, що і я мав маму, хоч просту і невчену селянку, однакож яку щиру й охотну на посвяту для своєї дитини. Вона не могла й мріяти, що її син, той гусій і пастух худоби, що бігав в хлопській сорочині, колись буде одягнений в священичу рясу, і що священикова дочка буде його жінкою.

Годі собі уявити те щастя, яке мала би в тій хвили моя покійна матінка! Її слово "мамця" витиснуло мені з очей сльози. Вони рясно котилися по моїм лици. Прослезилися і всі гості, а також твердші на сльози мущини.

Насувалося питання: де правдиве щастя є на земли? І пригадалися слова Томи з Кемпіс: "Де будеш, не будеш без терпінь". Так і тут щастя двох молодих людей заломилося при спогаді про діточий вік, про матір, якої нема...

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ І ЙОГО РІДНЯ

Перший емігрант до Америки.

В 4 ч Вістника говорилося про народну працю Маркіяна Шашкевича, яка дає йому право зватися галицьким Шевченком. Він був першим жерелом, з якого ріка українського свідомого життя в Галичині потекла.

Тут треба окрема сказати дещо про рідню Маркіяна Шашкевича.

Дід Маркіяна по батькови, Симеон Шашкевич, був священиком в Княжу, а [illegible] по мамі, Роман Авдикович, був священиком в Підлисю, повіт Золочів, близько місточка Олеська. В його домі народився Маркіян 6-го листопада 1811 р. Батько Шашкевича Семен, мати Єлисавета.

Маркіян був найстарший, і були ще брати: Микола, Антін, Осип і Захар; були сестри Марія і Юлія. Маркіян помер 7-го червня, 1843 р. в Новосілках Ліських, лишивши жінку, Юлію (дочку свящ. Теодора Крушинського) та сина, Володимира.

В львівськім "Новім Часі" з 1930 р. е вістка п. з. "Перший український емігрант з Галичини до Америки", де сказано:

"...Першим нашим земляком, що виїхав до Америки, був брат Маркіяна Шашкевича, що вчився разом з ним в бережанській гімназії, і виїхав за океан перед 1840 р. Саме до нього відносилися слова Маріяна: "Куди садиш біснуватий, ні там людей, ні там хати".

(Рі. З.)

Коли б числити від 1840 р., то дотепер маємо 112 літ, отже вже перед 112 літами брат Маркіяна був мабуть першим Українцем, що ступив ногою на американську землю. Дальші вісти про нього загубилися.

Тут треба ще згадати Українця, що може перший був якийсь час в Египті. Був се Василь Олійник (Оленюк), з села Цеброва, пов. Тернопіль, син господаря Томаха Олійника і Маруньки з роду Сосників. Василь родився коло 1830 року і вчився в василіянській школі в [illegible]. Не хотів стати монахом, отже покинув школу і "пійшов в світ" та зайшов аж до Египту.

Вернувшись до Европи приїздив два рази до батька і привіз деякі інтересні річи, які забрав дідич Гарапіх. Василь опісля писав ще листи до своєї сестри Настуні, пересилаючи їх через священика в Чернихові Степана(?) Білинського, що бувріднею Настуні.

Опісля Василь був в Країні (тепер належить до Югославії), де мав аптику. Була в нього дочка. Дальші вісти про нього загубилися.

Так перед якими 100 літами відвідав вже Египет мабуть перший Українець.

(В.)

ПОМЕР МАКАРІЙ — СИЛЬВЕСТЕР МУЖОВ

В старечім домі в Винипегу помер в 87-ім році життя, 26-го лютого, 1952 року, Трохим Марченко, знаний як "епископ Макарій". Мабуть з Київщини. Похорон був 1-го березня.

Знав Макарія добре Винипеґ, знали й околиці. Прибув до Канади 1903 р. з московським епископом Серафимом, що заходився в Канаді організувати "Незалежну Православну Церкву", — незалежну від Москви і від папи. Так се люде тоді розуміли.

Священиків тоді було мало, церков багато. А католицизм був тоді греко-католикам надто чужий; ще був живий спомин, що "ми всі були колись православні". Отже в багатьох була надія, що Серафим зорганізує Українську Православну Церкву. Москалів тут не було, а Серафим ставив священиками Українців.

Але Серафим не був орґанізатором, отже все нічим скінчилося. Його священики звязались з пресбитеріянами, але народу за собою не потягнули, отже і вони зникли.

Макарій тримався Серафима доки той був, а дальше жив сам, як міг. Звав себе епископом, патріярхом, гетьманом, правив деколи по хатах Молебни за горни кави, або чаю. Виглядав на жебрака. Недумаючи і нього сміялися.

Лиха не зробив нікому. Не обурювався на насміхи. Опісля стемнів. Коли ж про нього згадуємо, то як про чоловіка, що звязаний з Серафимом, чи його рухом. І тому, що й опісля був широко знаний.

В Канаді прожив 49 літ. Був монахом, а священиком мав бути поставлений в Єрусалимі.

Згадати б ще Сильвестра Мужова, що з Серафимом також вязався. Його рідня була Мужі, що прибрала імя Мужових. Походив з Київщини, був в монастирі в Києві, до Канади прибув мабуть з духоборами. Здаєсь, що уважав себе священиком.

Се був побожний і розумний чоловік. Незвичайно знав Біблію, та читав всякі інші книжки. Сам мав книжок багато. Пізніше читав Історію України і дещо з української літератури. Вмів читати по жидівськи, вірменськи, грузинськи і трохи по арабськи.

Жив довго, самітно., Коли не стало Серафима, заробляв собі на прожиток продажею газет на вулицях Винипегу. Що сталось з його книжками, невідомо. І мабуть згадки про його смерть не була в часописах.

Чоловіком був інтересним для того, хто його зблизька знав; був щирим, чесним і думаючим чоловіком. Помер мабуть перед 20 літами старим чоловіком і всіми забутий. Отже нехай нинішня згадка залишиться для спомину по нім.

(В).

ТРЕБА ЛЯННОГО ОЛІЮ.

В Канаді потрібно річно 10 мілонів бушлів лянного насіння на виріб фарбів, лякерів ітп. На тільки насіння треба понад 1 мілон акрів. Манітоба дає найбільше лену, а також насіння сончника.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте з найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN

ЩО СЕ ТАКЕ „АПОСТОЛЬСЬКА СТОЛИЦЯ"

Коли нині йде латинізаційний наступ на Українців і безнастанні заклики католицьких політиків, щоби православні Українці пішли під зверхність "Апостольської Столиці", [illegible] ще знати яка та Столиця [illegible], треба знати до кого йти.

"Апостольська Столиця", се [illegible] з усіма близькими своїми помічниками. Він та Апостольська Столиця! Та [illegible] Столиця виглядає?

Великий **"Католицький Народний Катехизм"** [illegible] виданий в [illegible] в Жовкві 1913—1914 року [illegible]:

"[illegible] дворів світських [illegible] мі **швайцарська сторожа** [illegible] важно [illegible] по середновічному, сповняють в Ватикані службу придверників; **"шляхотська сторожа** (числить 75 людий, виключно членів римської шляхти, [illegible] товаришать папі при кожнім [illegible] виступі, мають [illegible] [illegible] ручити якому епископ [illegible] кардиналів і т. п.).

"Дальше **палатна сторожа**, [illegible] сотки людий; ся служба є почесна [illegible] платна; вреші 100 жандармів.

"Як удільний (світський) володар каже папа **бити власні гроші**, [illegible] **ордери** (відзнаки), [illegible] власну **біло-золоту хоругов** (сі краски вибр[illegible] на слова св. Петра, [illegible] хромого від уродження: "Срібла [illegible] та я не маю", Діян. [illegible] 3, 6);

"Папа удержує також на всіх [illegible] володарів **власних послів** (лег[illegible] стольських [illegible]).

"Кого се може [illegible] хто би чав [illegible] дати по прецінь [illegible] Христос не знав жадної виставности, нехай зважить, **що Папа не заступає Спасителя переслідуваного й осоромленого хрестною смертію, але Христа, що володіє в небі в найвисшім прославленню.** (Се[illegible] підчеркнення "Вістника".)

"[illegible] силою свого уряду мусить [illegible] ся часто з володарями [illegible] сить отже **пристосуватися** до їх звичаїв і принятої **етикети,** коли не хоче осмішити себе і свого уряду. (Підч[illegible] "Вістника")

Прецінь і ми мусимо в зносинах з людьми перестерігати правила доброго тону, принятих (се! принятих!) [illegible] [illegible] людьми, коли не хочемо стратити поваги у других; тими самими правилами руководиться також і Папа. (Стор. 296, Т. 1).

Се вам "Апостольська Столиця"! Кілько в ній є чогось апостольського, бачимо.

Папа каже бити власні гроші ... Має біло-золоту хоругов, беручи сі краски зо слів ап. Петра, що він грошей не має. Моляв: "Ти Петре не мав, а в мене гроші є!"

Але найважніше, **що папа не заступає Христа переслідуваного й осоромленого хрестною смертию, але того, що в небі.** Хто ж тоді переслідуваного Христа заступає? І чому не заступає його папа? Аджеж Христос казав Апостолам, щоби вони тут продовжували його працю. Він казав: Як я робив **тут,** так і ви робіть. А заступати того Христа, що в небі, значить: "Ти Христе там пануєш, а я тут."

Інтересне також, що в очах папи хрестна смерть Христа **осоромила.** Пощо ж тоді шанувати хрест? Пощо ставити на верхах церков? Чи на те, щоби [illegible] осоромлювати?

Також і те, що папа мусить пристосовуватися до **етикети** панівних; треба достроюватися до **доброго тону** [illegible]. Виходить, що Христос [illegible] до цивілізованих не дострoювався і [illegible] бе лише осмішив, стратив повагу. С[illegible] навчило і він тепер знає, як по[illegible] [illegible].

В тім же катехизмі ще таке пише:

"Коли нижча духовна власть зблудить і зійде з правої дороги, то [illegible] [illegible] своєї найблизшої зверхности. Найвисшу духовну власть (зн. папу) може [illegible] **один Бог,** а не чоловік. Папа не має на землі суду над собою. Отже [illegible] **Вселенський Собор,** або збір всіх [illegible] світа, не стоїть понад Папою. [illegible] Апостольська Столиця [illegible] зблудила і зійшла з правої дороги, то и не можна судити **а коли б папа зблудив, то судити й он** [illegible] **им йти.** Прикаже робити злочини [illegible] [illegible] на таке згодиться."

Однакож знаємо, що на перших Вселенських Соборах з папами не панькались. І західні Собори нераз осуджували пашів.

Еп. Ортинський був видав Пастирський Лист 1908 р., де каже:

"Вийшла папська булля (урядове письмо) в справі греко-кат. Церкви в Америці [illegible] **булля гірка, тяжка, понижуюча нас немилосердно ..."**

Отже папи можуть нарід гірко кривдити, можуть нарід понижувати, але ніхто не сміє робити їм докору. Треба пониження приймати з подякою. Злочинний закон!

От вам знов Апостольська Столиця! Н[illegible] можна нарід нівечити, понижувати, [illegible] нарід не має права протестувати і себе обороняти. Бо папи судити не можна.

Але Ортинський руководився здоровим [illegible], отже відважився папу осуджувати, а папської буллі в церквах прилюдно навіть не оголошував, бо вона ні [illegible] гідна поважного проголошення. Папа своєю буллею плював в лице Українцям греко-католикам. Але певне, що папи ніколи не видали подібної буллі для [illegible] [illegible]ків. Поляки і без того нераз грозили папам, а за таку буллю крикнули би однозгідно: "Проч з папою!"

[illegible] Апостольська Столиця. [illegible] [illegible]ко-польські агенти, що кличуть піддаватися Апостольській Столиці, хочуть завести Українців під дурного хату.

Про "Ап. Столицю" можна би сказати [illegible] [illegible]ше, покликаючись навіть на католицьку історію, однакож і те, що тут наведене, ясно показує яка се Столиця.

РОЗПУСК ДІТЕЙ

Приїхав до Канади скиталець, старший вже чоловік, до свого односельчанина, фармера. Побув трохи, а дальше мусів від нього забратися десь до сусідів. Яка ж була причина? Причиною була до краю розпущена дитина. Така розпущена, що чоловік не міг того стерпіти.

Нині се не одинокий випадок. Всюди знайдеться [illegible] доми, де родичів [illegible] [illegible] морочення, [illegible] що заставляє їх давати дітям [illegible] [illegible].

Авторитет батьків [illegible] [illegible]. Не родичі приказують [illegible] ти родичам. Не діти з родичами [illegible], а родичі з дітьми. Не діти родичів бояться, але родичі дітей. Чи не [illegible]?

Діти [illegible] [illegible] з родичів [illegible] [illegible]. Діти можуть йти [illegible] [illegible]уть, а родичі не [illegible] [illegible]. Діти можуть [illegible] все перевертати [illegible]

[illegible] Не вигнати [illegible] [illegible] там так [illegible]

[illegible]

[illegible] А [illegible] [illegible] розумних людей [illegible]

[illegible] дітей. А [illegible] [illegible] рятують. [illegible] дошесть!

Очевидець

СИЛА ОКРУЖЕННЯ

Емерсон завважив, що чоловік і жінка, які довго разом живуть, [illegible] себе подібними. Така сила впливу [illegible]. Оскілько ж більше [illegible] [illegible] мають молоді [illegible] як [illegible].

[illegible] каже, що: "Най [illegible] [illegible] тав я від свого брата, [illegible] [illegible] добрий примір."

Кажуть, що пізнати чоловіка по приятелях. Тверезий [illegible] [illegible] з [illegible]яком, поважний з простаком; [illegible] [illegible].

Говорити з поганими людьми [illegible] [illegible], [illegible] бе[illegible] шкоди, але лише [illegible] яких коли[illegible] може виросли [illegible].

Коли молодих розумно вчити [illegible] будуть [illegible] красшого [illegible] [illegible] старатися його на[illegible].

[illegible] кажне пога[illegible] [illegible] наших, а тільки [illegible] потрібне для [illegible] [illegible] тим, що чують [illegible]

Ап. Павло [illegible]

ЖЕРЕЛО І ЗНАЧІННЯ ПОСТУ

2.

Піст в християнстві.

В християнстві піст був від самих початків. [illegible] охрестившись постив 40 [illegible]. Він проповідуючи казав [illegible] лицемірів, що постять [illegible] Ти пости тихо і щиро, [illegible] побачить і заплатить тобі [illegible], що піст і молитва дає сили [illegible] [illegible]ти слабих. Що коли Він від[illegible] коли будуть постити. І [illegible]

[illegible] піст має бути не лише [illegible] і духовий. Се головне! [illegible] повинен бути вернена [illegible] [illegible] себе моральн[illegible] [illegible] [illegible] чоловіком.

[illegible]

Тайність Великого Посту.

[illegible]

ШЕВЧЕНКО І ЙОГО ЧАС

Стан українського життя на Україні в час, коли Шевченко народився (9-го березня, 1814), був такий, що навіть [illegible], добрі і щирі Українці вже не [illegible], що український нарід буде ще [illegible] жити. Були певні, що він змо[illegible]. Не було українських шкіл, [illegible], ні організацій, ні газет, ні [illegible], з усіх сторін налягала чорна [illegible] московщини. Деяким жаль було [illegible] нарід, колись славний, про[illegible] бачили ратунку. А були між [illegible] поле вчені.

[illegible] появляється перед ними 24 [illegible] Українець, — Тарас Шевченко, [illegible] (панщизняка), без шкільної [illegible] каже:

[illegible] Україна буде і мусить жити! Україна не вмер, — він лише спить. [illegible] Треба розбудити. Українська ду[illegible] Треба той нарід розрухати, [illegible] [illegible] до нього, а він встане на но[illegible] [illegible] будимо його!"

[illegible] до того час [illegible] [illegible] всі побачили [illegible] [illegible] себе [illegible]

[illegible] обхвав вихованим [illegible]

[illegible] ехотитися [illegible] [illegible] читав їм Життя Святих (Ми[illegible] [illegible] Минеї), а притім оповідав [illegible] [illegible]чину (Коліївщину) [illegible] [illegible] український нарід [illegible] боротьбу з своїми гнобителями Поляками. Страшні були се часи.

[illegible] тих оповідань і малий Тарас [illegible] в куточку, уявляв собі все те, [illegible] і плакав. І [illegible] думи [illegible] в дитячій душі [illegible]

[illegible]

Ш[illegible] рос і росла поважна [illegible] [illegible] його розум. На [illegible] [illegible], що підтримують [illegible] він [illegible] вибирається. Малим він пе[illegible] Сковороди та "Тріє[illegible]" (коляду). Він [illegible] [illegible] добра навчили"

[illegible] він дальше в світ він читає [illegible]

[illegible] і багато [illegible] Бог [illegible] [illegible] великих діл. [illegible] Шевченка більше [illegible] [illegible] Українців [illegible] Пророка. Недаром [illegible] [illegible] могили сходяться Українці [illegible] [illegible]. Він пробуджуючи [illegible] життя нагадував [illegible] [illegible], що своїми [illegible] [illegible] життям [illegible]

бо все гине,
Слава ж не поляже!
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі, —
Чия правда, чия кривда,
А чиї ми діти.

ЕПІЛЬОГ — ПІСЛЯ СЛОВО

Давно те минуло, як мала дитина,
Сирота в рядниці, я колись блукав
Без свити, без хліба, по тій Україні,
Де Залізняк, Гонта з свяченим гуляв.
Давно те минуло, як тими шляхами,
Де йшли гайдамаки, — малими [illegible]
Ходив я та плакав, та людей шукав,
Щоб добра навчили.

Я тепер [illegible].
Згадав, тай жаль стало [illegible]
Молодеє лихо! Якби [illegible]
Проміняв би долю, що маю [illegible],
Згадаю те лихо, степи ті безкраї,
І батька, і діда старого згадаю...
Дідусь ще гуляє, а батька [illegible]

Бувало в неділю, закривши Минею,
По чарці з сусідом випивши [illegible]
Батько діда просить, щоб той [illegible]
Про Коліївщину, як колись [illegible]
Як Залізняк, Гонта ляхів [illegible],
Столітні очі як [illegible]
А слово за словом [illegible]
Як ляхи конали, як Сміла [illegible]
Сусіди од страху, [illegible],
І мені малому нераз довелось
За титаря плакать.

І ніхто не бачив,
Що мала дитина у куточку [illegible]
Спасибі дідусю, що [illegible]
В голові столітній ту славу [illegible]
Я її унукам тепер [illegible].

Тарас Шевченко.

Пояснення деяких слів:

Залізняк і Гонта — [illegible] провідники гайдамаків.

З свяченим гуляв — [illegible] зброєю.

Дідусь ще гуляє — [illegible]

Минея — Життя Святих [illegible]

Коліївщина — війна з Поляками [illegible]

Сміла — місто

ПОЛУДНЕВІ ПІДБІГУНОВІ СТОРОНИ.

Кругом полудневого бігуна [illegible] ні простори, але [illegible] [illegible] (фітів) грубим [illegible] що там колись було тепло, [illegible] [illegible] сотворіть, які там [illegible] [illegible] держав старається [illegible] з тих просторів [illegible] що і вони можуть колись [illegible]

ДУМАЮТЬ ГОДУВАТИ ОЛЕНІВ

Олені живуть на далекій півночі, живляться головно мохом. Т[illegible] [illegible]джено, що коли годувати їх доброю поживою, то дуже скоро рост[illegible] [illegible] родиться, важить 7 до 8 фунтів [illegible] добрій поживі за 6 місяців мо[illegible] 80 фунтів. Мясо з оленя добре.

ДІСТАВ 53,577 ВІДШКОДОВАННЯ

Фармер з околиці Вірден, Ман., МкКейб, дістав 53,577 долярів [illegible] [illegible]. Він спинився, щоби оглянути [illegible] томобіль, і його вдарив за[illegible] [illegible]. МкКейб тепер спаралізований. [illegible] МкКінона було тільки одно світло [illegible] го гальми (брейкс) були не[illegible]

ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ В КАНАДІ.

В 1911 році число [illegible] 100 жінок. В 1941 [illegible] 100 жінок. Тепер чи[illegible] коло 102 — 100 жінок. [illegible] віків буває трошки більше [illegible] Европі жінок є трошки біл[illegible] [illegible]ловиків.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

А ЧОМУ ДРУГИМ МОЖНА?

Коли дітей, а то й молодь від чогось спиняти, то звичайно кажуть:

А чому другим можна таке робити? Чи ми гірші від других? Коли вони можуть так робити, то чому не можемо ми?"

Така балачка нерозумна. А що як другі люде позволяють своїм дітям красти, пити, гроші марнувати, по всіх поганих кутах волочитися, то хіба і ми маємо так робити? Хіба аж чужі мають нам показувати, що ми маємо робити?

Коли будемо мати розум, то за чужими не підемо, хочби вони нас і пр[illegible] сили. Ми повинні жити своїм розумом Ми повинні старатися, щоби бути лучшими, розумнійшими і поважнійшими ніж другі. Того нам треба

Петро Д.

КІЛЬКА ПРИМІРІВ.

Багатьом людям здається, що все чуже лучше, а їх гірше. І тому своє покидають і чуже беруть.

Тут згадаю два примири

Евген Чикаленко був багатим Українцем і дуже свідомим. Тисячі давав на українські справи

А були такі Українці, що говорили між собою по московськи, б[illegible] по московськи вчилися І Чикаленко в московськи вчився, але вважав, що [illegible] сковська мова [illegible] мову

І каже він в своїх Спомнинах, що ко[illegible] такі Українці до нього заходили [illegible] ворив до них лише по ук[illegible] Вони по московськи (по російськи), [illegible] він я українськи. Коли ж почу[illegible] всіх домашних лише по [illegible] ворить, і всі домашні між [illegible] рять по українськи [illegible] нали по укра[illegible] примір!

Письменник **Григорій Квітка-Основяненко** (1778 1843) зпочатку [illegible] по російськи Та раз в [illegible] він

Чому ніхто з Українців [illegible] гобудь поважного по ук[illegible] На те професор Українець, що [illegible]

По українськи ніхто [illegible] написати не можна. Хіба бо[illegible] вики. - На те Квітка

А я думаю, що можна [illegible] і поважно думають і поважно го[illegible]

Ні, не можна, - каже професор, бо то мова проста. Добре можна написати мовою російською, німецькою, фран цузькою, англійською, але не українською. Вона гірша від тих всіх [illegible] мов.

А я вам покажу, що мо[illegible] же Квітка. - я напишу!

Пійшов і почав писати пові[с]ть "Марус[я]". Коли знов зійшлися, приносить Квітка "Марусю" і каже:

Я вже поважно по українськи написав.

І почав читати. В[сі] слухали, а як прийшло до сумного, то всі заплакали [illegible] плакав і той професор. І каже він то [illegible]

— Правду ви казали! Так гарно [illegible] якому не напишеш, як по українськи [illegible] мова красша від усіх других

Так довго люде свого не цінят[ь] [illegible] доки не придивляться, не прислухаються [illegible] доки не придивляться, не [illegible] ся і доки добре не подумают. [illegible] чать, що їх навіть красше, від други[х]

ГОЛОС СОВІСТИ

(ОПОВІДАННЯ)

Київ був колись великим купецьким містом. Тут зїзджалися купці з Греції, з Вірменії, з Персії, з Німеччини. Бо Україна мала багато чого на продаж. Мала багато меду, воску, а головно дорогих соболевих шкір

В українських лісах жили тоді соболі Соболь належить до роду ласиць, і буває коло 18 цалів довгий. Найбагатші люде, царі, королі і великі багачі могли позволити собі на соболеві одяги

Був тоді в Києві купець, що торгував соболевими шкірами, Василь Полович. Багатий був

А сусідом Половича був другий купець. Свирид Киян. Був він багатійший від Половича, але всего було йому замало

По цілім Києві пійшла нараз вістка що Полович зник, а з ним багато грошей Виходило, що рабівники його вбили і гроші забрали.

Минуло від того часу 16 лит

Купцеви Киянови не спалося, як в пі[сні] [illegible] співається

І не спиться, не лежиться,

І сон мене не бере

[illegible] що в нього було, був це [illegible] рин, [illegible] повлив було [illegible] сре[illegible] Ка[в]ав, не спав [illegible] І подумав він

Се вже буде [illegible] Встану, по[мо]лю[ся], коли ще нема в місті гамору

І вийшов. А сніг [ле]генький впав. [illegible] був перший сніг після осени

Йде він, аж опинився коло церкви [illegible] [ду]ав, — в церкві світиться, хоч [illegible] [illegible] бо І подумав

Увійду, помолюся, мо[ж]е [illegible] стане

Увійшов, розглянувся [н]ікого нема. І подумав, що може церковник [illegible] [illegible] замкнути; або [illegible] [illegible] в церкві [illegible] кудись вийшов

[illegible] вже ніби спокійнійш[ий] [illegible] додому Зрозумів, що [illegible] [illegible]

В[ранці] ранком прийшов церков[ний] сторож і бачить, що в церкві [illegible] Покрали дорогі Фаші. За[бра]ли срібні підсвичники (ліхтарі), та [illegible] Коли ж розглянувся кругом цер[кви] [illegible] по білім снігу слід [illegible] Взяв зараз когось і тим слід[ом] [illegible] до хати Свирида. Стало ясно, [illegible] є злодій

Зараз дав він знати про те м[іській] [у]праві, та казала Свирида ар[ешт]увати Коли б се і не він крав, то хтось з його дому.

Почало добре дніти, коли [illegible] вислали до Свирида і сказали, що його арештують. Свирид не сперечався і каже

Се вже Божа рука мене до[illegible] Так і треба!

Ранецько привели Свирида [illegible] [illegible] ним розпитали, каже Свирид [illegible] Стаю перед вами і перед Богом [illegible] [винн]ий. Багато вже літ мучила м[ене] [illegible] а тепер відпокутую і мо[ж]е Бо[г] [illegible] мені мій великий гріх

[illegible] слухав і зрозумів, що тут [illegible] [illegible] есь якась інша справа. Після того [illegible] Свиридови, щоби той все подоб[но] [illegible] [ка]зав. І Свирид почав

Було то перед вечером, коли [illegible] [illegible] Половичеви, що маю з ним важ[ну] купецьку справу обговорити. Коли [illegible] [illegible] додому і мав з со[бою] [illegible] важну суму грошей, я вбив його [illegible] Ми зайшли до [illegible] там [illegible] [illegible] гроші забрав, а його самого закопав в гущавині. Від того часу не мав я спокою. Бачу, що Божа рука викрила мій вчинок Хочу тепер відпокутувати свій великий гріх.

А чи були ви в церкві минулої ночи? - - запитав судія

Був. Не міг спати, совість мене мучила, я встав, вийшов на міст [illegible] вступив до церкви помолитися

А як ви до церкви зайшли?

Бачив, що церква відчинена [т]оже зайшов

Стало ясно, що церкву обікр[ав] [illegible] інший. А Свирида судили [illegible] справу, яку він сам виявив

Суд був короткий. Взяли [illegible] його майна, а самого від[illegible] стир під строгий нагляд як [illegible] робітника. І щедро родину [illegible] нагородили

Довго великий гріх [illegible] людей, але перед Богом не [illegible] його закрити. Бог [illegible] все перед людьми виявив

ПЕРЕПИСАЛИ БІБЛІЮ.

Пятидесятники (секта) в К[illegible] берта, переписали руками [illegible] йшла книжка на 1.200 сторін [illegible] сто фунтів. Коли почислити [illegible] Біблію переписали, то вийшло [illegible] а се буде 75 діб, коли [illegible] ли б хтось переписував по [illegible] но, то треба би 225 днів. [illegible]

[illegible]

НОВИЙ ЛІК НА СУХОТИ

[illegible] тепер показуєс[ться] [illegible] що дотепер були. [illegible] горячка зникає, зродж[illegible] ди

ЗАЯВА ПРОТИ "КОМІКІВ".

В Валдей. Н. П., всі пр[illegible] виготовили заяву, що [illegible] давати комічних образків [illegible] ють злочинні, [illegible] же дітей певних [illegible] молоді злочинні, яких [illegible] виховуються на комічних кн[ижках]

КІЛЬКО МАНІТОБА ПРОПИВАЄ

В минулому році манітоб[illegible] мав доходу з продажі напи[тків] [illegible] вісім міліонів ($7,958,346). Н[а] [оси]бу, беручи чоловіків, [illegible] випадає $37.50. Але що діти [і] жінки пють менше, то [illegible] [пропи]вають чоловіки. Самих [illegible] (дозволів) на купно напитків [illegible] минулому році 213,968.- Отж[е] [illegible] суму люде пропивають

СТУДЕНТИ ПЮТЬ

Ч. М Нівс, секретар Товари[ства] Тверезости в Манітобі ка[же] [illegible] 70 процент студентів вищи[х] [illegible] ку, пють алькоголь в шкіл[illegible] нах, отже мають сю справу [illegible] [illegible]

НІМЦІ ТІКАЮТЬ З РАЮ.

Недавно большевики [illegible] членів східно-німецької "народної [illegible] ції", які хотіли втічи до західної Німеччини. Всі дістали по 15 [років] тюрми. В першій половині лютого [illegible] хідної Німеччини 27 [illegible]

КІЛЬКА ПОЯСНЕНЬ

Мені інтересно знати, котрий папа був перший по ап. Петрови в Римі, якого католики признають.

Друге питання: Чи се правда, що Японія просила мира ще шість місяців перед закінченням війни 1945 року і свою просьбу пересилала через папу, якої Америка не прийняла.

Ще [illegible] Се було давнійше, як [illegible] святили воду [illegible] а околиці Минк Крік, в [illegible] гр.-кат. церкві. Люде не [illegible] гр.-кат. священика на [illegible] посвятив воду [illegible] польского [illegible] нема священия [illegible] фермері польського [illegible] як треба воду свя[тити] [illegible]

[illegible] з Вейдаш, Ман.

Пояснення. Справа з перши[м] [illegible] католики в [illegible] Після Петра мали би [illegible] 2. Анаклет. 3. Кле[мент] [illegible] пр., що по Ан[illegible] по нім Клемент [illegible] Клета ставит[ь] [illegible]

[illegible]

Ред.

Квасниця [illegible] Лисак І Равлик І Б. Лешенюк. Дрібними $1.00.

Журкании, Саск. По $1.00. Ф. Половик, Анна Онуфрійчук, М. Пентелюк, Георг Пентелюк, Д. Білокриницький, М Пентелюк. Дрібними $1.00

Інсінгер к. Куцих, Саск. — По $1.00 М. Лешенюк, Д. Редусик, Т. Скигар, М [illegible], М. Педехатий, Д. Куций І Кітцул, І. Скигар, І. Половик М Скигар Дрібними 50 ц.

Фовм Л., Саск. — По $1.00. І. В. Рогоза М [illegible] Остапович, П. Осадчук, І Лити[illegible], В. Рокочий, Т Дмитричук, П. Осадчук. І. Ф. Кітцул, М. Котик [illegible] Н. В. М. Купровський. М [illegible], Д. і Марія Стрілецькі. І [illegible] Кітцул, І. Кирилюк, нечитко написане імя, Андрій Сенчук. Дрібними 25 центів.

Шіго к. Купровських, Саск. — Д. Скигар. Г Купровський. І. Купров[ський] [illegible] по $1.00

о. С. Гребенюка.

Вірлейн, Саск. — По $ 1.00: В. Палібродa Н. Крайник, М. Кучірка [illegible]

[illegible]

о. І. Василіва.

Ратлен, Алта. [illegible]

[illegible]

Едмонт, Алта. [illegible] Василь Н[illegible] [illegible] Радомський, [illegible] Н. Ре[illegible] І Проданюк. А. [illegible]

Редвотер, Алта. [illegible]

[illegible]

Гренленд, Алта [illegible]

Восетна, Алта. — А. [illegible] Пацець, [illegible]

[illegible]

Гренлі, Алта [illegible]

Кремлен, Алта. [illegible]

Ліпабел, Алта [illegible]

Пено, Алта. [illegible]

Сірейн, Алта. По $1.00 [illegible]

[illegible]дора, Алта. [illegible]

о М Тарновецького.

Гефорд, Саск. [illegible]

[illegible]

Витків, Саск. [illegible] По $1.00 [illegible]

Войтюк, С. Гарбус, В. Свистун. Р. Стокалко, В. Никифорук, В. Сорока Р. Олексюк. П. Котик, Е. Іванчук П Іванчук. І. Свистун, Ф. Мартинюк, М. [illegible]чук, І. Боян. Дрібними 75 центів.

Норт Белтфорт, Саск. — По $1.00 В. Сохацький, Я Феденко, В. Білик Ю. Білик, пані І. Іванчук, Г. Білик П. Вирмінський, П. Іванчук, С. Кіндрачук, Р. Величко, Н. Г Тімко, Савело Білик, С. Кодрубка, С. Савченко. Дрібними $1.00

Кридор, Саск. — По $1.00 М Талчук, В. Ференс, А. Марко, Я Корпан К. Феденко [illegible]

Блейн Лейк, Саск. [illegible] П. Тварницький по $1.00

Редфілд, Саск. [illegible] Дмитрук і Н. С. Ник[illegible]

Редисон, Саск. [illegible] та дрібн[illegible]

Кегдий, Саск. [illegible] $1.00

Принц, Саск. [illegible] рук $1.00

Ричард, Саск. [illegible] $1.00

Вишарт, Саск. [illegible]

Талман, Саск. [illegible] $1.00

о. Е. С. Уліна.

Ветревил, Алта. [illegible]

[illegible]

Сен Козомин, Алта. [illegible]

[illegible]

Брудергайм, Алта. [illegible]

Ту Гилс, Алта. [illegible] А. Котишин

СПРАВКА

[illegible]

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

[illegible] Бориса Яковкевича

[illegible]

Ф[illegible], Саск. [illegible]

[illegible] Ганвей, Саск. [illegible] 50 центів

[illegible], Саск. — По $1.00 [illegible] 50 центів.

Плор (місто), Саск. [illegible]

Інсінгер (місто), Саск. [illegible] Кушнір[illegible] [illegible] Сухинський [illegible] Ю. Сікор [illegible] М І Пибульський

Інсінгер (Льора), Саск. По $1.00 [illegible] Оксана Раїса [illegible] Дрібними

Виниярд, Саск. — По $2.00 [illegible] По $1.00 [illegible] Р Березюк [illegible] Мочульський М [illegible] М. Стечишин [illegible]

Гамор, Саск. По $1.00 [illegible] Іллович. І. Фостій [illegible] Хорохатницький М. [illegible] [illegible] Дорожняк М Ємницюк [illegible] В Чорний Н. Н

Вест Брук, Саск. — По $1.00 [illegible] Кітцул. Анна Половик [illegible] Данилюк. М Лисак. [illegible] Мохнович. М [illegible] Михальчук, С Кошман. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. П. Сацевича

Округ Смокі Лейк, Алта.

БЕРЕЗЕНЬ:

16 Неділя. — Смокі Лейк.

23 Неділя. — Спеден. Вел. Сповідь.

30 Неділя [illegible] Вільна Вел. Спов.

КВІТЕНЬ:

2 Середа Поклони, 6 год. вечер — Смокі Лейк

5 Субота 9 год. рано сповідь і Причастя шкільної Молоді — Смокі Лейк

6 Неділя [illegible] Смокі Лейк

7 Понеділок Благовіщення 9 год. [illegible] і Причастя шкільної [illegible] Спеден

12 Субота [illegible] і Причастя шкільної [illegible] Стрий

13 Неділя Квітна. о год. 9 р. [illegible] спо[відь] [illegible]

[illegible]

Адреса: Бокс 109 Смокі Лейк. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Йосифа Тріски

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса: Веллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. В. Апонюка

[illegible]

Адреса: Бокс 175 Вакав, Саск. Тел. 15

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. О. Новицького

Округ Давфин, Ман.

[illegible]

Адреса: Бокс 550 Давфин Ман. Тел. 55 W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Болнарчука

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

КВІТЕНЬ

[illegible] Канора

[illegible] — Благовіщення — Борджис

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. С. Геруса

БЕРЕЗЕНЬ:

16 Неділя — Вайта.

[illegible] Апостолів

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Т. Коленича

БЕРЕЗЕНЬ

16 Неділя [illegible] Вел. Пост. Св. Сповідь [illegible]

23 Неділя [illegible] Вел. Пост. Св. Сповідь — Рабин (місто)

[illegible] Неділя [illegible] Вел. Посту Св. Сповідь. Шорт Лейк

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

16. Неділя Дауфрост (сповідь).
23. Неділя [illegible] за Прері і Пемб[illegible]
30. Неділя [illegible] і Гонор (сповідь).

Адреса 7 Ст Джавс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

БЕРЕЗЕНЬ:

[illegible]

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: Толстой, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Лячини

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

БЕРЕЗЕНЬ:

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

БЕРЕЗЕНЬ:

16. Неділя — Ватсон.
23. Неділя — Кліз-Клейр (сповідь від год. 9 ранку).
30. Неділя — Клейр (сповідь від 9 год. рано).

КВІТЕНЬ.

2. Середа, о год. 7 Поклони — Ватсон.

Адреса: Ватсон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

БЕРЕЗЕНЬ

2. Неділя — Гонолін.
9. Неділя — Принс Алберт
16. Неділя — Вірден [illegible] Богослужен[illegible] перекуска і концерт [illegible] (Шевченка)
25. Неділя — Сембург
Неділя 30 — Принс Алберт вечером [illegible] в честь Т. Шевченка.

Адреса Принс Алберт Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

БЕРЕЗЕНЬ

16. Неділя — Кендак
23. Неділя — Фенвуд.
30. Неділя — Айтуна.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васиіва

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

БЕРЕЗЕНЬ:

2. Неділя. — Драй Ривер.
9. Неділя 1 Посту. — Ételберт.
16. Неділя 2 Посту. — Ренвер, 9 год. ранку Сповідь.
22. Субота: — Пайн Ривер; 8 год. ранку Сповідь шкільної молоді, в вечір Сповідь старших
23. Неділя 3 посту — Пайн Ривер, 9 год. ранку Сповідь.
29. Субота. — Етелберт, 7 год. веч Сповідь
30. Неділя — Етелберт, 9 год. ранку Сповідь.

КВІТЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

[illegible]

Адреса Бох 52, Шіго Саск.

Календар Українських Свят

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

[illegible]

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 9 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1952. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1952. ЧИСЛО (915) 7

РОСІЯ ГОТОВИТЬСЯ ПРОТИ ЯПОНІЇ.

Генерал Риджвей каже, що Росія готує поважні воєнні сили на побережжях східної Азії напроти Японії. Головне [illegible] місце, то Владивосток, великий порт і пристань для кораблів. [illegible] Сахалін, на північ від Японії. [illegible] справою Росії є застрашувати [illegible] але вони можуть на Японію [illegible] Крім того стараються залізати [illegible] організації.

ЩО ЗО СТАЛІНОМ?

В [illegible] пресі появилася вістка [illegible] жерела, що Сталін вже [illegible] ослабий і кожної хвилі може [illegible] вістка правдива, побачить.

ЖИДИ ХОЧУТЬ НІМЕЦЬКОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

[illegible] уряд з Ізраеля до[illegible] біліона відшкодування [illegible], а тепер Жиди ще окре[illegible] 500 міліонів (пів біліо[illegible]

РОСІЯ ЗБРОЇТЬСЯ.

[illegible] що Росія виробляє річ[illegible] тисяч літаків, а Америка [illegible]

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ЙОГАНЕСБУРГУ.

[illegible] Африці, в Йоганесбур[illegible] демонстрація, що дома[illegible] премієра Мейлена. [illegible] позбавити політичних [illegible] чи взагалі неєвро[illegible]ення.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 44.

[illegible] містю Франкфурту в Німеччині [illegible] літак, а з ним згинуло 44 [illegible]. Чотири врятувалися, а дві тяжко ранені і можуть померти. Причина випадку невідома. День не був дуже [illegible] і не мрачний.

ТАКЕ ЗА ТАКЕ.

В Росії дипльомати чужих країв не [illegible] виїзджати поза Москву [illegible] 25 миль, і се було віддавна. А [illegible] дипльомати їздили собі по чужих краях куди захотіли. Доперва тепер Америка, Англія, Франція і Голяндія проголосили, що і большевицькі дипльомати та дипльоматичні урядовці не можуть виїздити поза означену околицю. Ані вони, ані їх родини.

ПЕРЕГОВОРИ З ЕСПАНІЄЮ.

Тепер Америка провадить переговори в Еспанією, щоби мати там військові осередки для своєї фльоти і літаків

НА БОРОТЬБУ ЗІ ШПІОНАЖЕЮ.

Уряд в Англії призначив на дальший рік 4 і пів міліона (4,500,000) фунтів (коло 14 міліонів долярів) на боротьбу зі шпіонажею і на вивідування [illegible] що чужі, плянують і роблять.

✝

ПОМЕР І. П. МАЗЕПА

З Авгсбургу прийшла вістка про смерть визначного українського діяча, вістка такого змісту:

Президент Української Народної Республіки, Президія Української Національної Ради та її Виконний Орган з великим смутком сповіщають, що 18 [illegible] 1952 [illegible] [illegible] Авгсбурзі [illegible] [illegible] Української Національної Ради [illegible] внутрішніх справ Української Народної Республіки та колишній голова Виконного Органу УНРади Проф. Д-р Ісаак Прохорович Мазепа.

У глибокій жалобі схиляємо голови перед світлою постаттю Покійника, що [illegible] останніх днів свого життя працював і боровся для Батьківщини.

Вічная Память і вічная слава непохитному Борцеві за визволення Українського Народу й державну незалежність України.

ВЕЛИКА БУРЯ В АМЕРИЦІ.

В пятницю і неділю 23 березня перейшла страшна буря через шість стейтів Америки і вбила понад 200 людей (214 до 235), а поранила 2,200, з яких деякі можуть померти. Деякі місточка зрівняні з землею. Дотого ж зимно доходило до мерзнення. [illegible] школи [illegible] долярів. Бур[illegible] Місурі, Мисисипі, Тенесі [illegible] Кентукі. Знищених домів [illegible] них 1,348 [illegible] Найбільше школи [illegible] но поміч і військо для сторожі, бо було багато рабунків. Людей приміщували [illegible] по школах, церквах і других будинках [illegible]

КАЖЕ, ЩО БОЛЬШЕВИКИ ХОВАЮТЬСЯ.

Директор [illegible] бюро в Вашингтоні, Гувер, каже [illegible] в Америці ховаються [illegible] минулім році їх [illegible] шилося на четвертину, [illegible] зменшуєсь. Тепер числить [illegible] 31 608. Се не значить, що вони перестають бути комуністами, але ховаються

ЗАВОРУШЕННЯ В РИМІ.

Найперше в Триесті, а потім в Римі були великі заворушення з домаганням, щоби Триест прилучити назад до Італії. В Римі студенти вели перед, вони били і проти комуністів. З поліції було ранених 30. Студентів і других арештовано 130. Поліція вживала слізних бомб, щоби розгоняти демонстрантів.

ПЕРШИЙ ТОМ "КОБЗАРЯ" ГОТОВИЙ.

Давнійше оголошували, що Українська Вільна Академія Наук і "Український Голос" видадуть "Кобзар" Шевченка в 4-ох томах. Отже 1-ий том вже появився, а 2-ий готовиться. Книжка незвичайно гарна і гідна бути хочби де між найповажнішими книжками. Папір добрий. Розуміюсь, що тут є лише частина поезій, але зате є опис життя Шевченка, а також всякі пояснення, що відносяться до самого Шевченка, до змісту його поезій і до людей й обставин які в часі Шевченка були, а то і [illegible] ним. Крім того є і гарні малюнки. Книжка зладжена і по науковому і по [illegible], так, що хто її перечитає, [illegible] душу Шевченка і значіння його праці. Така книжка повинна бути на почетнім місци в кожній українській хаті

ЗА 4 ТИСЯЧІ 20 МІЛІОНІВ.

В Вашингтоні розслідують справу великого обману, в яку замішані два брати Кляйни, один з них в Ванкувері, а другий в Стейтах, і ще два канадійці. Вони створили в Америці фірму, що купувала канадійську горівку нібн не для Америки, але для інших країв, і фірма поставила [illegible] з тих чужих країв урядовцями. А на вивозі до чужих країв нема цла. Тепер показуєсь, що фірма продавала горівку в Стейтах. Засновники фірми вложили 4,000 долярів, і від 1944 до 1946 року заробили 20 міліонів долярів, не заплативши навіть ніякого цла. В справу мабуть вмішані і державні урядники.

ЧОТИРОХ РАБІВНИКІВ АРЕШТОВАНО

В М[illegible] до банку зайшло вдень [illegible] рабівників [illegible] одна з урядниць [illegible] поліцію. Поки поліція прибула, рабівники повтікали на [illegible], а коли там поліція одного про[illegible] другі піддались

ТАНЕЦЬ ДУХОБОРІВ.

З Бр. Коломбії є вістки, що коло Гренд Форкс, Б. К., 25 голих духоборів [illegible] танець, мабуть витаючи весну. Та се вже була їх справа, бо вони се роби[illegible], що до них належить. Того [illegible] треба!

ПОНИЩИЛИ НАДГРОБНІ ПАМЯТНИКИ.

На цвинтарі в Бруксайд, коло Винипегу, два хлопці поперевертали 15 надгробних памятників і до якоїсь міри їх пошкодили. Є нині в молодих нахил до ни[illegible]ення. Поліція за ними шукає.

ЧОЛОВІК ЗАБУВ СЕБЕ.

В шпиталі в Ванкувері є чоловік, що забув себе. Він прийшов на поліційну стацію і просив, щоби розшукати хто він такий. Він трошки памятає, що прийшов перед трома днями з Сіятелю до Ванкуверу, але нічого більше про себе не памятає. І не має з собою ніяких паперів, що показали б хто він такий.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

МИТРОПОЛИТ СПИРИДІОН ЛИТВИНОВИЧ.

По М Левицькім став митрополитом Спиридіон Литвинович (1810—1869). Знав він лише політику Відня і Риму і до неї достроювався. Мав навіть сказати: "Ми не потребуемо нічого робити, бо уряд буде нами журитися".

Був він за українською мовою, бо уряд був за нею. Мав на увазі москвофілів, бо на увазі мав їх уряд. Говорить він в куренді (обіжнику) з 1859 р.:

"Повстало в руській літературі змагання ввести малозрозуміле народови нарічіе. І церковні проповідники вживають церковно - словянських форм, погорджуючи народною мовою

"Се здержує розвиток піддержуваної правительством(!) руської літератури. Ординаріят (заряд церковний) мусить виступити проти такого надужиття. Церковна мова належить до мертвих".

Дуже старався, **щоби Кунцевича проголосити святим**, і на свято Кунцевича в Римі їде туди з священиками і вірними. Опісля заводить тридневе свято в Львові в честь Кунцевича.

Литвинович випросив в папи **Конкордію**, себто постанову на мирне співжиття Українців з Поляками в справах церковних. Головно — щоби Поляки не перетягали греко-католиків до костела. Вірив, що Конкордія спинить Поляків. А вийшло, що Поляки з Конкордії сміялися і своє робили, а легковірні Українці Конкордією тішилися, хоч їм ніякої користи з Конкордії не було.

Його заява про українську мову могла трошки зачепити Поляків, але ж він робив те, чого Відень хоче.

Литвинович був католицьким церковником, урядником Риму і Відня, а Українцем лише кілько мусів. Його наслідником став Йосиф Сембратович

МИТРОП. ЙОСИФ СЕМБРАТОВИЧ.

В "Історії Політичної Думки", К. Левицького, читаемо:

"По його смерти (Литвиновича) не допустили польські політики до заіменування митрополитом такої особи, що була б спосібна заниматися національними справами нашого народу. Між іншим відкинено особу міністерського радника о. Григорія Шашкевича, а на митрополичім престолі поставлено богомільного священика о. Йосифа Сембратовича."

Так не помогла і Конкордія. Поляки всеодно вирішували українські церковні справи.

Що ж до **Григорія Шашкевича** (1809—1888), то був се взірцево свідомий Українець, був послом в Відни, звідки покликали його до міністерства віроісповідань як радника; провадив цензуру українських і польських книжок та ще дещо. Він знав широкий світ, знав добре Поляків, знав політику Риму, і знав свою українську справу. Поляки були проти нього, але уряд вважав його заступником національних українських справ. І Поляки подбали, щоби не його, але богомільного Йосифа поставити митрополитом.

Йосиф Сембратович (1821—1900) став митрополитом 1870, і був до 1882 року.

Його робота поза вузько-церковні справи не виходила. Зладив Статут для Капітули (митр. ради); заснував "Братство Тверезости) (се вже мало ширше громадське значіння). Наказував священикам вчити катехизму ітп.

В 30-ліття папства Пія 9-го, 1877 р., їде з численною делегацією до Риму, де складає папі чолобитну заяву вірности. В 1881 р. їде знов до Риму з делегацією на свято Кирила і Методія.

Чолобитна історія уніятів велика. Від початку унії Рим був Меккою, куди уніяти вічно їздили з чолобиттями, скаргами на Поляків і просьбами. А користи з того, — хіба сміх і сором. В Римі уніятів потішали, і на тім все кінчилося. А Поляки Римови не кланялись, а навіть деколи папам грозили, тому папи з ними числилися.

Світ числиться не з тими, що падають на коліна, але з тими, що стоять просто і відважно; не з тими, що просять, але з тими, що домагаються що їм належиться.

Ще одно зробив Йосиф Сембратович, — **він згодився на бажання папи Льва 13-го, щоби Василіянські монастирі в Галичині дати на 25 літ чужим Єзуїтам, щоби їх зреформували.**

А та реформа йшла під наглядом римської "Пропаганди" (конгрегації для навертання поган), під властею якої була (на сором!) гр. кат. Церква. Головою "Пропаганди" був Поляк, відомий ворог Українців кардинал Ледоховський. Гарна комбінація!

Говориться, що Василіянські монастирі були підупали, але ж тоді митрополит повинен був подбати про їх піднесення. Та ні! Чужі Єзуїти взяли українські монастирі в руки, а папа навіть виняв ті монастирі зпід власти митрополита, отже загородив йому до них дорогу. Обкроїв права митрополита

Єзуїти монастирі зреформували, піднесли, і надихали своїм духом, ворожим українському народови. Згадати як василіянський ігумен (голова монастиря) говорив на відпусті в Лежайську 8-го червня, 1924 р. в проповіди:

"Мені прикро, що мушу се голосити, але во імя Бога, во імя католицької Церкви, **хочби був і рідний батько, коли він православний, треба його відректись. Не майте нічого спільного з православними.**"

Се була наука Єзуїтів! Але Поляків, що сотні літ точили українську кров василіянський ігумен не казав відрікатися

Митрополичої роботи було досить й віденському урядови і він казав митрополитови зрезигнувати, що і сталося 4-го вересня, 1882 року. Тоді Сембратович забрався до Риму де і помер

ЄЗУЇТИ І ЛЕВ XIII.

Єзуїтська реформа монастирів була "чорною хмарою", що насувала на Українців, отже 4-го травня, 1884 року на вічу у Львові рішили вислати депутацію до Відня з протестом проти тої реформи. Тоді митрополитом був вже Сильвестер Сембратович.

І поїхали Мих. Димет, Омелян Огоновський, Ізидор Шараневич, Володислав Федорович і священик Омелян Огоновський. Митрополит спиняв Ом. Огоновського, але той таки поїхав

Депутація була в цісаря аж 30-го квітня, 1885, і цісар обіцюючи [illegible] сказав, що монастирі передано Єзуїтам за згодою папи і митрополита

Послухаймо, що про ту реформу говорили Українці, коли вже єї овочі були всім видні.

В львівській "Ниві" з 1914 р. пише гр. кат. священик Евстахій Цурковський про польську політику супроти Українців, де говорить:

"Важним є становище [illegible] мали до нашої Церкви і [illegible] Василіяне - їх становище до Церкви і народу було вороже; були [illegible] (облудним) конем, від якого грозила нам загибіль."

В львівськім "Новім Часі" з 1930 р. є дві статті п. з. **"З нагоди паломництва до Риму"**. Автор не підписався, але з змісту видно, що [illegible] Читаемо там

"Розглядаючи іст[illegible] ту (володіння) папи Л[illegible] симо сказати, що він [illegible] нився до підн[illegible] мо-католицької Церкви [illegible] шенню до [illegible]

[illegible]

вдали тим чином нашій [illegible] родови найбільший [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] новій "Нова Зоря" [illegible] ряд ста[illegible] **"Велика Реформа Чина СВВ 1822 р."** Автор о[illegible] ЧСВВ. Там Єзуїти виз[illegible] добродіями Українців. І для заведення унії, ка[illegible] формою Василіянських [illegible] там багато інтересн[illegible] про те треба би вис[illegible] ку

РАТУЮТЬ 600 ШТУК.

В північній і середній Н[illegible] рниці) великі сніги поз[illegible] і 600 штук худоби [illegible] мах лишилося без [illegible] Тоді вис[illegible] по військові машини-плуги, щоб [illegible] гортали сніги і ратували худобу [illegible] гинуть

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXVII.

Товаришку життя я вже вибрав, тільки треба потвердити мій вибір церковним шлюбом. А справою весілля мав [illegible] мій тесть.

[illegible] мало відбутися 1-го серпня 1890 р. Вже були запевнені гості [illegible] по матері була споріднена з [illegible] інтелігентними родинами [illegible] походив з хлопського [illegible] тепер і він мав широкі [illegible] кругах інтелігенції. Зат[illegible] промогтися на таких го[illegible] рівня панству.

[illegible] Трускавця, щоби прибуть з моєї родини. Вре[illegible] поїхати найстарша се[illegible] і старший від мене брат [illegible] три дні падав дощ. По [illegible] прохідне болото [illegible] ми приїхали 1-го серп[illegible] в день вінчання. Брат [illegible] як на велике свя[illegible]

[illegible] багато турботи [illegible] Рина по[illegible] панським в [illegible] в хлопськім [illegible] дворних [illegible] звичках

[illegible] що там [illegible]

[illegible] Я нал[illegible]

[illegible]

[illegible] Про нестоп[illegible] до важк[illegible] син був [illegible] не було син[illegible] господарство, а [illegible] якого гарту

[illegible] мусіла відбути той до[illegible] господарський вишкіл. Встав[illegible] і вчилася господар[illegible] варити, шити, прати, бі[illegible] молоти, жати ітд

МЕЛЯТЬ КОСТИ — НА КОСТИ.

Великим поступом в медицині є зби[illegible] здорових для слабих. Так [illegible] тисячі людей, які без чужої [illegible] були би померли. Опісля почали [illegible] і переховувати на запас [illegible] Тепер в Японії лікар-опер[illegible] пішов ще дальше, [illegible] молоти кости на муку, з якої [illegible] вати кости такої форми [illegible] І з тої муки повстають ди[illegible] кости. І та мука буде мати [illegible] більше як цілий рік, хоч би не тримати її в зимнім сховку.

СЕРБИ Й УКРАЇНЦІ

В Сербів є оповідання про Мітара Трифуновіча, невченого селянина, але великого сербського патріота, що казав **"Турчіше ме Турці, не потурчіше ме. Швабіше ме Швабе, не пошвабіше ме. Хрватіше ме Хрваті, не похрватіше ме."** (Турчили мене Турки і не потурчили мене. Швабили Шваби (Німці) і не пошвабили. Хорватили Хорвати і не похорватили)

Мітар був Сербом з крови і кости і про нього дальше сказано: **"Мітар є біо само Србін і вавек остаче само Србін".** (Мітар був лише Сербом і навіки лишився лише Сербом)

Багато є народів на світі, від яких [illegible], а між ними є і Серби [illegible] вж віків страшно мучили їх Турки [illegible] Серби не перестали бути Сербами. Текла кров, переносили всякі муки, [illegible] змінили своєї православної віри [illegible] зреклись своєї народности. Не зре[illegible] своїх прав

[illegible] "Зречимся [illegible] турецьку віру і звичаї [illegible] Турками, [illegible] буде нам і на[illegible] добре. Не будуть нас пере[illegible] шанувати. І дітям [illegible] буде добре

Серби так [illegible]. Вони знали, що [illegible] гідність Неви[illegible] терпіти за свою [illegible] обовязок гідного [illegible] Мучеником ста[illegible] життя свого народу, [illegible] Святого серед сво[illegible]

[illegible] й Українці. [illegible] показують, що [illegible] з Українця[illegible] може се були [illegible] віків мова їх бага[illegible] мовні звязки зостали[illegible] можуть й Укра[illegible]

Московщили нас Москалі і не змосковщили. Польщили нас Поляки і не польщили. Мадярщили нас Мадяри і не змадярщили. Румунщили Румуни і не зрумунщили. Гідний нарід Українці! [illegible] винні дальше бути!

[illegible] знакомства не[illegible] нарід і з'асимі[illegible] московщили[illegible] румунщилися, [illegible] свого народу. [illegible] нашим дітям бу[illegible] туре[illegible], больше[illegible] московщаться, а [illegible] дітям було [illegible] Шевченко: "За [illegible] нас хоч матір по[illegible]

Наш Мітар.

З НАРОДНИХ ОПОВІДАНЬ.

Пяному все можна.

Було воно колись, за панщини. Іде [illegible] волами, а проти нього [illegible] кіньми. Тоді великі і горді [illegible] запрягали, двоє ко[illegible] двоє напереді. Повага!

[illegible] вступаються з дороги, а [illegible] Обїздить його пан [illegible]

Чи ти мене пізнав?

Пізнав

Хто ж я такий?

Дідич

А чиє то село?

Моє! - - відповідає пяний.

Другого дня кличе пан того чоловіка до двора (до свого дому), щоби дати йому хоч 50 буків

А пізнав ти мене, коханку? — питає.

Чоловік аж затрясся, бо те "коханку", то буки. Та всеж відповідає:

— Пізнав, вельможний пане.

— Хтож я?

— Наш пан дідич ласкавий.

— А чиє то село?

— Нині ваше, — каже чоловік, — а вчора ціле село було моє, бо я був пяний.

Подобалась панови така відповідь і без буків обійшлося.

Не спитавши броду, не лізь в воду.

Брід, то мілке (неглибоке) місце в ріці, куди можна пішки перейти.

Йшов батько з сином, прийшли до ріки. Батько глянув і каже.

- Треба нам сину йти аж на той міст, що за горбком, бо тут вода глибока. Броду нема. — На те син:

- Глибока, кажете? А я перебреду. Побачите!

Підкотив штани і в воду, а вода йому по шию. От от і втопиться

Скочив батько, бо пливак був добрий, і сина витягнув. А тоді каже:

- Оттак сину: не спитавши броду, не лізь в воду.

Звідти та приповідка

(Звичайно вода буває глибшою, ніж з берега виглядає).

Вовк і телята.

Кажуть, що колись і звірі говорили.

Паслися раз телята в городі на припоні, а баба грядки полола. Аж прийшов вовк, сперся на пліт і дивиться, що якби до тих телят дістатися

Побачила його баба та як наробить вереску

А вовк похитав поважно головою, ніби то в нього телят і на гадці нема, і каже:

— От напасть! Через бабині телята не можна вже і на город подивитися

Так говорять і деякі люде, що мають вовчу натуру

МОЛОДИЙ ҐАНДІ ПОСТИТЬ.

Син відомого індійського народного провідника, Ґандія, Манілал Ґанді, почав 21-денний піст, як протест проти того, що в полудневій Африці європейці позбавляють африканців і других неевропейців тих прав, які собі присвоюють. Там в Африці є також багато Гіндусів

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

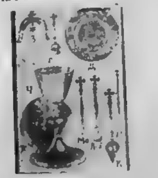

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕД НАМИ ОДНА ВАЖНА СПРАВА

Українці в Канаді по літах праці матеріяльно піднеслися і стоять нарівні з неукраїнцями. Є свої фахівці, своя інтелігенція, хоч вона, беручи назагал, має великі культурні недостачі.

Та разом зі здобутками є і страти і ті страти щораз збільшаються. Слабне сила українського культурного життя. Українська свідомість стає щораз більше неукраїнською, а се веде Українців вдолину.

Не дурімо себе, що так воно не є. Слабостей і ран не закривають, але оглядають і лічать. Закривання веде до неминучої смерти.

Гляньмо на Українців в Америці, — там є вже нині лише половина українства. Про нього не дбали, отже воно пропадає. І чи варта було Українцям до Америки їхати, щоби там пропасти?

Нині в Канаді ми повинні звернути всю увагу на Український Дім, щоби його піднести, освідомити і скріпити. Він же виховує будучих Українців.

Не уявляємо собі, яку велику силу має свідомий Дім. Се перший університет народу. Ані матеріяльний доробок, ані число професіоналістів-ремісників, ані число послів в парляменті не зробить того, що може і повинен зробити Дім. Коли говоримо про народи, які пережили сотні і тисячі літ серед злиднів і поневолення, але не пропали, то треба знати, що се якраз Дім захоронив їх від загибели.

Що ратувало Українців перед Поляками, перед Москалями, Мадярами і Румунами, що Українці не спольщилися, не змосковщились, ні змадяринились, ні зромунщились. Ратував український Дім. Не Дім великих багачів, не Дім інтелігентів, але звичайний Дім звичайного народу. Якраз висші кляси, що вчилися в висших школах, легко відходили від свого народу і пропадали, а звичайний нарід з покоління в покоління лишався на своїм грунті.

Великий примір сили Дому дає нам християнство перших віків.

Не мали тоді християне величавих, розкішно прибраних церков, не мали 4-голосових хорів, які є нині. А було, що і ніяких церков не було, і християне навіть ховалися перед поганами з тим, що вони християне. Не було церкви, а був тільки Християнський Дім, тихий, незнаний навіть поганам. Не було газет, не було книжок, не було християнських шкіл...

Нині треба з подивом згадувати, яке тоді було сильне християнство. А воно виховувалося головно в Домах. Звичайні батьки і матери виховували тих сильних християн, що готові були йти за Христа на муки і смерть. Якою великою учителькою була бідна вдова, св. Софія, коли три її дочки — Віра, Надія і Любов пішли без страху на муки і смерть. Їх не виховувала школа, але бідна побожна мати, — на таких великих християнських героїнь. А тоді таких матерей і таких дітей було багато.

Ще одно. Тоді перед християнами стояла велика справа, великий ідеал, — Христос Спаситель і Його наука. А та наука мала завести красший лад між людьми. Та наука закликала християн до боротьби з тою злою силою, що несе зіпсуття, занепад і всі лиха.

І тому кожний християнин і християнка, — убогі, навіть християне-невільники, багаті, купці християне, урядовці і професіоналісти християне, всі були однаково місіонарами християнства. Не самі священики. Було, що і невільники своїм примірним поведенням навертали до християнства своїх панів. Купці навертали. Слуги навертали. Звичайні прості люде ширили християнство. Ось чому християнство мало таку велику силу!

Дім був тоді першою школою, і се бачили навіть погане. Коли св. Іван Золотоустий ходив до школи, де були поганські учителі, то своїм примірним поведенням так звернув на себе увагу тих учителів, що вони говорили: "Звідки християне набирають тих добрих матерей, що так гарно дітей виховують?" Дивувалися і певно завидували.

Ось яку силу може мати Дім!

Християне мали перед собою великі ідеали, тому була в них така велика сила. Та хіба нині не стоять перед нами великі ідеали? Хіба не стоїть наша християнська віра, наша Церква? А життя нашого народу, яке треба захороняти, чи се не великий ідеал? Держави воюють обороняючи своє істнування, а хіба життя народу не дорожче навіть за політичну державу? Нарід згине і вже не воскресне, а держава може відродитися. А мова народу, а вся його культура, чи се не ідеал?

Отже перед нами стоять великі ідеали, святі ідеали, тільки ми їх легковажимо. Входимо в безидейну порожнечу. Сходимо вдолину, потішаючи себе іераз вуличною буденщиною, не думаючи куди вона нас веде.

Перед нами є великі ідеали, великі цілі, великі обовязки, але ми їх замало розуміємо. А коли зрозуміємо, то появляться в нас місіонарі. Кожний Дім стане школою, кожна мати і батько учителями; місіонарем і живим приміром для других буде кожний Українець й Українка, убогий, багатий, ремісник, купець, лікар, урядовець, професор...

Треба старань, треба доброї волі, щоби до того прийти, але коли зрозуміємо цілу справу; яка перед нами стоїть, то прийдемо скоро.

На те повинна звернути увагу найперша наша преса. Її увага звернена нині головно на політику цілого світа, Корею, Іран, Японію, Єгипет, власні політичні групи, а на важну справу, — на життя народу, на власний Дім звертаєсь найменше уваги. Дальше сю важну нашу справу повинно обговорюватися на всяких зібраннях, зїздах і менших сходинах. Се ж справа нашого життя. Будемо жити, буде наше життя гідне і сильне, — все буде, і для нас і для держави, в якій живемо. Пропадемо ми, не буде нас, лиха слава по нас зостанеться, і все добре, яке могли б ми, і повинні зробити, пропаде.

ВПАВ 600 ЯРДІВ ГЛИБОКО І ЖИЄ.

В горах в Бритиш Коломбії їхав 20-літний Віганд гірською дорогою, стратив контролю і впав з автомобілем в 600 ярдів глибоку пропасть. І не вбився, а тільки сильно потовкся. Думають, що буде жити.

МИТР. ПОЛІКАРП І МОСК. ПАТРІЯРХ

В Енциклопедії Українознавства, що тепер видає Наук. Т-во ім. Шевченка, сказано, що митрополит Полікарп був колись признав зверхність московського патріярха над собою.

Тепер в париськім "Укр. Слові" з 10 лютого, 1952, Митрополича Канцелярія подає спростовання і наводить докази, що так не було. Говориться там, що в урядовім виданню книги московської патріярхії "Русская Православная Церков и Великая Отечественная война", на стор. 66—68 написано (тут подаємо в переводі на українську мову):

"28-го березня 1942 року Екзарх України, Митрополит Київський Николай звернувся до священиків і мирян Київської і других українських епархій з горячим остерігаючим закликом відносно Полікарпа Сікорського, що зрадив рідний край (родіну) і Церкву."

На стор. 67 в посланню того ж Николая говориться:

"Я в своїм часі доносив Б[illegible] шому Сергію, Патріяршому [illegible] кови (місгоблюстителеви) [illegible] Полікарпа Сікорського від [illegible] заяви свого канонічного п[illegible] сковській Патріярхії, бачучи [illegible] бисті його пляни в відноше[illegible] ві церковної орієнтації."

Під тим спростованням [illegible] Директор Митрополичої [illegible] проф. Б. Лисянський.

Вдійсности нині в пр[illegible] гю хотить про ниннин[illegible] виясненя має також св[illegible] гу, коли хтось захоче зат[illegible] нулого. З наведеного [illegible] нинини митр. Полікарп, [illegible] єпископ, був відмовився п[illegible] [illegible] московському [illegible] Москалі вважали його [illegible] сійської Московської Церкви.

ЖЕРЕЛО І ЗНАЧІННЯ ПОСТУ

3.

Яка ціль посту.

Може здаватися, що п[illegible] головно в тім, щоби [illegible] страв, однакож піст має [illegible] ня. Піст є на те, щоби [illegible] все, що їх понижує, що з[illegible] манівці, і щоби пригадали [illegible] жий та на себе глянули. П[illegible] тоді свої гріхи, — які [illegible] занедбували, по яких нев[illegible] рогах ходили, кілько дорогого [illegible] змарнували, кілько лиха [illegible] чи другим наробили. Пон[illegible] що їх життя може несподівано [illegible] тися і їм треба стати на Суд Божий.

Коли над тим усім призадумаю[illegible] то почнуть себе поправляти [illegible] гіднійшими людьми. До по[illegible] приклад слова Св. Письма: "Хто спи[illegible] нехай встає, а хто вмер (для [illegible] життя), — воскресни, а освітить [illegible] Христос."

Піст в українського народу.

Український нарід завсіди пов[illegible] брав значіння посту. Вже при вступі в піст переводився, сказати б, Обряд Очищення. В хаті все пильно перемивалося, — кухонне начиння, стіл, лавки і все друге. Готовили хату до Посту, як до великого свята.

А з тим Обрядом Очищення зявлявся в людських душах і в цілому життю новий вигляд. Спинялися забави, [illegible] кали веселі пісні, здіймалися при[illegible] н, не було танців. Все прибирало поважний, статочний, розумний, невибагливий вигляд.

Не тільки старші, але і молодші, і діти відчували, що вони повинні тримати себе поважно. "Не верещіть по вулицях, — казали родичі дітям, — не годиться, бо се ж піст. Поводіться чемно".

В [illegible] приходили "Поклони", тоді [illegible] Богу і молитвою за [illegible] гріхів. Приходив Страстний [illegible] "Страстями", де всі слуха[illegible] про Христові муки і смерть. [illegible] була "Великодна Сповідь", [illegible] мирилися з собою. [illegible] Піст був великою ч[illegible] [illegible] моральної культури [illegible] був час стриму, поміркованого і статочного [illegible] посту вчилися люде па[illegible] собою.

[illegible] що були одиниці, які [illegible] Тиждень [illegible] повним [illegible] пятницю і суботу аж [illegible]

[illegible] піст пов[illegible] день Христового Воскр[illegible] [illegible] воскресл[illegible]

Постні церковні пісні.

[illegible]

СТАНОВИЩЕ СВЯЩЕНИКА

[illegible] український [illegible] иться другими справами [illegible] по своїм си[illegible] [illegible] заохочує і остерігає [illegible] про важні справи, які [illegible] і стримує, щоби люде [illegible] манівці, й остерігає перед во[illegible]

[illegible] робота! Тут [illegible] сторожі тих, що [illegible] конечними [illegible] справами [illegible] часу, щоби [illegible] священик. [illegible] Божої Церкви, має великий [illegible] на дітей, на [illegible] І хто [illegible] бу його в усім тім, коли б його не було?

Отже треба священиків! Та де їх взяти?

Священики виховуються з молодих [illegible] народу. Вони виховуються напр[illegible] в добрих домах як добрі хлопці, [illegible] ходять до школи, а там стають священиками.

Отже з добрих домів священики виходять.

Се повинні памятати батьки і матери, [illegible] вони мають виховувати кандидатів на священиків.

Є хлопці, яких вдача змалку священича, [illegible] щирі, тихі, лагідні, поважно [illegible] обережні, побожні. Се кандидати на священиків. Батько й мати повинні [illegible] увазі, бо вже Господь [illegible] таким [illegible] священичий дар, [illegible] талан, якого не має другий хлопець.

Отже [illegible] треба пригото[illegible] вашинка. А ко[illegible] він [illegible] добра багато зро[illegible] [illegible] людей, і ра[illegible] буде повна в лю[illegible] [illegible] що гідно[illegible] священика [illegible]

Священик.

СОЛОВІЙ — СУШКО, БОЖИК, ПОЛЯКИ...

[illegible] в Уру[illegible]

[illegible] 12 [illegible] більше [illegible] вісти [illegible] "Якийсь час думав "ловити рибу" поміж католиками, але вчасне остереження єпископату запобігло поширенню зла".

[illegible] "У. В[illegible]" [illegible] Т-во [illegible] з українським [illegible] Соловія, о[illegible] він прапор посвятив [illegible] "Кр[illegible] не вже було [illegible] ло еспанця чи португальця... [illegible] в Мадриті наших сту[illegible] мабуть і гр. католики до [illegible] забоїло "У. [illegible] Еспанці, Португальці.

[illegible] "Вістник" [illegible] аргументи, якими ми [illegible] як Українці, хотіли боронити становище УАПЦ."

[illegible] "У. Вісти" [illegible] Укр [illegible] католики, що [illegible] "правдиву віру", обороняти [illegible] Церкву, що [illegible] Чи католи[illegible]

[illegible] було і не[illegible] [illegible] подало [illegible] Бо се не було повідомлення, але новинка. "У. Вісти" так[illegible] [illegible] новинки про [illegible] в Китаю [illegible] Польщі [illegible] "У. Вісти" [illegible] [illegible] Прав. Церкві! Не [illegible] "У. Вісти" повинні би [illegible]

[illegible] Соловія ші хвалили [illegible] нього мало знає. А [illegible] в нього в душі. Бу[illegible] чоловік бідний, отже [illegible] потребує шукати виходи [illegible] І на якій основі мо[illegible] нема щи[illegible]

[illegible] й "У. Вісти" знають, [illegible] оглядаються, ко[illegible] Колись Сушко був [illegible] "Кан. Русина"; потім пішов до протестантів; дальше до большевиків, і ревно їм помагав. Вкінці знов був редактором "Кан. Русина", органу еп. Будки".

Згадаймо Божика. Будучи священиком Російської Церкви в Канаді, написав "Акафисти до св. України", де говорилося:

"Воізбранной всяческих лайдак побідительная Украіно, благодарственна сумасшедших... Радуйся зрадниками возглавленная; радуйся умних стиде[illegible]

"Чистоти никогда не им[illegible] іно! Ти сподобилася еси [illegible] Потію і Терлецькому; Ортинськ[illegible] продолжаше Потія...

"Мерзоту от сатани получи[illegible] Украіно, соблюди ю себі на погубу [illegible] Богом избраний народ СВЯТОЇ РУСИ гордим тобою, ТИ ПРОПАДИ И ИСЧЕЗНИ, яко исчезает дим. Алил[illegible]

"Ти сокровищница велики[illegible] БУДЬ ЖЕ ПРОКЛЯТА БОГОМ ЖИВИМ..." — ("Русскій Народ", ч. 30, 31, 1920).

І той Божик по упадку [illegible] її робив заходи, щоби при[illegible] шої Укр. Прав. Церкви в Канаді [illegible] його добре знали, отже не приняли, [illegible] ле приняли його правител[illegible] гр. кат. Церкви, хоч знали його дуже [illegible]

Ще одно: польські духовн[illegible] були смертельними ворогами ук[illegible] го народу, але гр. кат. духовні завс[illegible] з ними сходилися, разом молилися, [illegible] дилися, браталися. Що на те [illegible]?

ДЕЛЕГАЦІЯ АЖ З ДОНБАСУ!

"Шлях" з Філаделфії, Па., пи[illegible] до папи прийшла з Донб[illegible] щоби йому сказати, що [illegible] ква на Україні вважає папу [illegible] вою. Пише "Шлях":

"Ми давніше повідомляли [illegible] Владики І. Бучка, що на над[illegible] ській Україні існує підпольна укра[illegible] ська Церква, яка визнає Папу римського за свого Голову. Сю вістку потверджує швайцарський щоденник "Фа[illegible] лянд", який за пресовою агенцією КНА повідомляє, що до Риму прибу[illegible] ними окружними дорогами [illegible] від тієї Церкви і склала заяву, що згаданий християнський рух визнає Папу як Голову Церкви, та що "сей релігійний підпольний рух охоплює великі простори України".

"Донбас", се промисло[illegible] в полудново-східній Україні, [illegible] є міста — Сталіно (Юзі[illegible]) [illegible] шиловград (Луганськ). І зві[illegible] делегація до папи, щоби сказ[illegible] підпольна Церква вважає по[illegible] головою.

Таку делегацію можна [illegible] з дурнів, які не подумали [illegible] про таку справу можна пові[illegible] пу листом. А розумна деле[illegible] би до Обєднаних Н[illegible] [illegible] ву, до Оттави, щоби [illegible] чи проти большевиків. Для [illegible] се маловажне, вони до папи [illegible] мому собі не може помогти [illegible] би помогти далеким Україн[illegible]

Що інше, коли б до па[illegible] делегація від італійських, чи [illegible] ких большевиків, тоді можна [illegible]

Найпевніше, що се паперова, [illegible] делегація, створена "окружними дорогами", щоби показувати правосл[illegible] Українцям в зах. Европі і в Ам[illegible] "Бачите?! Ціла Україна за папою!" [illegible] розумний в таке не повірит[illegible] що католицька політика [illegible] "скрутними дорогами" ходити. "окружними дорогами" ходити.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ШЕВЧЕНКО І ГРУЗИНСЬКІ СТУДЕНТИ.

Деяким молодим може здаватися, що звати себе Українцем перед чужими, се ніяково. Нібито Українці менше вартні, ніж другі люде.

А воно не так.

Оповідає Чикаленко в своїх Споминах, що перед першою війною лагодилося в Києві Шевченківське свято. А царський уряд був проти того. Але студенти наважилися зробити як не свято, як не концерт, то зроблять явну демонстрацію, щоби показати, що вони Шевченка високо поважають.

І вийшла демонстрація, а в ній було багато грузинських студентів, які також Шевченка дуже поважали. (Грузини по англ. "Джорджіенс", кавказький нарід). І поліція студентів поарештувала, отже і багато Грузинів. І вийшло таке:

Питають Грузина в поліції:

Ти хто?

Я Українець! — каже Грузин.

— Адже ж ти Грузин, — кажуть йому.

Я був Грузин, — каже студент, — але я тепер вже Українець.

Якже се, чому? — допитуються.

А тому, — говорить студент, — що коли Українці мають такого славного Шевченка, то вони славний нарід, отже і я хочу бути Українцем.

Коли ж так високо ставили Українців чужі Грузини, то оскільки висше повинен ставити себе і свій нарід Українець!

Але є ще одно. Щоби себе і свій нарід високо ставити, то треба себе і свій нарід добре знати. Грузини, хоч чужі люде, але добре знали, хто був Шевченко, знали Українців і їх історію, отже поважали Українців. Для них імя "Українець" було славне.

Коли ж Українець, чи Українка встидаєсь признати, що вони Українці, то знаете чого вони встидаються? Вони встидаються того, що про себе і свій нарід нічого не знають. Встидаються своєї темноти. Ану ж скаже хтось:

— Коли ти Українець, то розкажи мені про твій нарід, — що ж вони скажуть, коли нічого не знають? Отже збувають все тим, що вони "канадійці".

А те "канадійці" знов показує, що вони дуже несвідомі. Бо є канадійці-Англійці, канадійці-Французи, канадійці-Українці, канадійці-Ісляндці, — а не лише самі "канадійці". Такі "канадійці", що до жадного народу не належать, якісь сироти. Чи се слава?

Наука з того ясна. Треба себе знати, історію свого народу знати, а тоді буде можна похвалитися, що — Я Українець! Я Українка! Без того ж як себе не ховай, а всі побачать, що чоловік несвідомий.

Се повинні памятати молоді Українці й Українки, і старші повинні мати се на увазі, говорити про те молодим, і старатися, щоби молоді знали хто вони такі і хто український Нарід. **П.К.**

"Я Жид! Я буду тримати свій прапор високо вгорі!" — говориться в жидівській книжці виданій по-англійськи "[illegible] Бук оф Джуїш Татс".

ЗАКЛИК КОЗАКІВ

Кілько завзяття і пожертвовання було колись в українських козаків, бачимо з їх заклику до українського загалу, а той заклик був такий:

"Хто хоче за християнську віру бути на паль посаджений, хто хоче [illegible] го четвертували (розрубували на 4 части), щоби колом його ломали, хто готов терпіти всі муки за святий хрест, хто не боїться смерти, — приставай до козаків! Смерти не треба боятися, бо від неї не сховаєшся". (Качала)

Якраз такими муками мучили [illegible] Українців, які оборонялися перед [illegible]ськими насильствами, коли тих Українців дістали в руки. Все те козаки [illegible] знали, але готові були на муки і смерть за Православну Церкву і за нарід.

Козацький заклик пригадує [illegible] Христові Апостолам: "Я посилаю вас як овець поміж вовків". Заклик по[illegible] козацького голосив італійський [illegible] воєвник Гарібальді, що казав: [illegible] лодувати, в лахах ходити, мерзнути, але ходіть за мною, бо [illegible] справа нашого народу.

ПРИПОВІДКИ.

Пізнай себе — буде з тебе!

Шануй свою честь, [illegible] пошанують.

Погана та птиця, що св[illegible] [illegible].

Шевченко казав:

Все розберіть, та спитайте [illegible]

[illegible]

[illegible]

ЯК Я ВИКОРИСТОВУЮ „ВІСТНИК"

Для мене "Вістник" є важним часописом, хоч він на вигляд невеликий. Я в нім знаходжу багато такого, що можу дітям передавати.

Я перечитую "Вістник" дітям і пояснюю. Коли читаю новинки про те, що молоді крадуть, чи рабують, чи пють, то зараз пояснюю яке то зло робиться. Пояснюю, що такі молоді не слухають родичів, вони нерелігійні, до церкви не ходять, не читають нічого доброго. Вони компанують зі злими і самі злими стають.

Дальше пояснюю, що вони роблять сором своїм родичам і журбу, а собі роблять ще більше. Їх замикають і карають, а як за що більше, то можуть і покарати смертю. Отже тут наука дітям, якими не треба бути. Коли ж є що добре, то хвалю і показую, як добрі виявляють.

Коли читаю, що десь був огонь і навіть люде погоріли, то напоминаю, що треба бути осторожним з огнем. Що треба дуже вважати.

Я читаю ті оповідання, що в "Вістнику" і ними діти цікавляться. Там є інтересне і є також наука. Коли добре подумати, то там можна багато чого дітям пригадати, заінтересувати і навчити. Багато можна пояснювати такого, що дітям треба.

А коли пишесь про справи релігійні, чи церковні, то я і те читаю і також пояснюю. А діти ще й допитуються.

Отже для мене в "Вістнику" є велика наука, якої мені треба. А коли діти заінтересуються, то і самі потім хочуть читати. І я "Вістник" складаю і ховаю, то діти самі потім перечитують.

Коли б кожна мати так робила, то ті діти були би добрими [illegible] і добрими Українцями. Я не спускаюся на те, що діти в школі вчаться, але сама вчу, чого можу навчити. Вчу їх по українськи читати нім зачнуть до англійської школи ходити і потім заставляю до читання. І тому мої діти раді по українськи читати.

Те я пригадую всім нашим матерям, щоби і вони так робили. "Вістник" повинен бути в кожній хаті. Се такий гість, що багато добра до хати приносить.

Н. Паздрій.

ОБДАРУВАЛИ КАТЕДРУ

Господь Бог обдарував п-во Івана і Франі Бугерів у Дофросі, сином, що загостив до їх дому 14-го жовтня, 1951 року. Щастя і радість для побожних родичів.

І вони охрестили свого сина в неділю, 17-го лютого, при нагоді Богослуження що того дня відбулося в церкві Успення Пр. Богородиці.

Чину св. Тайни Хрешення довершив прот. о. Є. Грицина; хресним батьком був Йосиф Галас а хресною мамою була пані Мирослава Касіян.

Після охрещення сина, якому дали імя ЛАВРЕНТІЙ-ІВАН, родичі запросили кумів і гостей до свого дому; де всіх сердечно погостили.

А на память того важного дня п-во Бугери дали на Катедру Пресв. Тройці в Виннипегу $10.00.

П-во Бугери належать до парохії в Дофросі де є активними і добрими членами. Підпомагають церковну громаду, Народний Дім, в не забувають загальних справ, яким щиро помагають. Не забувають і за Катедру, велику народну справу православних Українців Канади.

Щира подяка родичам за дар, а сини їх ЛАВРЕНТІЙ-ІВАН нехай росте їм на потіху здоровий. Дай Боже, щоб виріс на славного нащадка свого дідуня бл. п. Григорія.

Гість.

СВІТЛІ ПРИКЛАДИ.

Час від часу Консисторія дістає надзвичайні дари від Громад і організацій, які розуміють великі потреби нашої Церкви.

Громада св. Володимира в Торонті подарувала кошти дороги її делегатів з Собору домів $101.40.

Громада Вознесення І. Христа в Смокі Лейк, Алта., зробила подібно. Сума подарована $50.40.

Жіноче Т-во Лесі Українки при церкві Благовіщення в Форт Вилліям, Онтаріо, прислало збірку з Йорданської Вечері $15.00.

Дуже щира подяка за ті дари, і закликаємо інші Громади і організації піти слідом вище згаданих.

Поміч Церкві все потрібна для виконування її високих завдань. Хто слідуючий?

За Консисторію Української Греко-Православної Церкви в Канаді

о. С. Грицина.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

о. С. Зузяка.

Венкувер, Б. К. — П-во О. і П. Клюкевичі $10.00; В. Ланко $5.00. По $2.00 В. Лака, Г. Турко, Ф. Минов, В. Арийчук, І. Слюсюк, П. Назарук, Н. Москалюк. По $1.00: о. С. Зузяк, П. Шереньский, П. Злєбик, А. Корпан, Ф. Оленюк, В. Дарічук, Е. Росолянський, Р. Снайдер, С. Павлюк, Е. Джонс, Н. Сливорський, Е. Крузь, Г. Колпам, А. В. Гуцуляк, І. Чорний, Г. Берала, п. Ясюта, І. Танчак, С. Киркгюк, П. Турко, В. Бойко, А. Лобко, К. Пурич, В. Боярчук, М. Гомола, П. Гарасимчук, П. Шмайківська, Т. Стечишин, В. Стефюк, А. Чорногора, Е. Фуфин.

о. В. Апонюка.

Вакав, Саск. — По $10.00: Мир. Кіндрачук і Вас. Кіндрачук. По $1.00: В. Луцюк, В. Фицич, Г. Костинюк, А. Михайлюк, В. Михайлюк, Ю. Кіндрачук, І. С. Михайлюк, п-і Серновська, М. Грідай, п-і Ониловська, І. Нечарський, В. Луцюк, М. Д. Луцюк, В. Г. Дідух, В. Г. Чопик, Т. Бурихайло, І. Н. Луцюк, С. Котелко, І. Е. Луцюк, п-і Гринсвич, І. І. Квасниця, В. Головатий. Дрібними 80 ц.

Кадворт, Саск. — По $1.00: В. Стругам, П. Тріщук, І. Грицюк, Ф. Грицюк, В. Будька, С. Тріщук, Я. Кіндрачук, Г. Сарчук, В. Родливан, А. Дубчак, П. Грицюк, М. Тріщук, Н. Грицюк, Н. Гладила, Ф. Іваницин, С. Стругам, І. Трембач, М. Івасюк, П. Кіндрачук, В. Сойотик, Ф. Сторощук, С. Грицюк, Н. Кіндрачук, А. Трисковська. Дрібними 50 центів.

Смитс, Саск. — По $1.00: Н. Кінар, І. Козак, І. Кеюндзина, І. Байда, п-і Гарасимчук, Д. Лобач, Н. Магус. Дрібними 50 ц.

Ст. Джуліен, Саск. — По $1.00: С. Михайлюк, В. Буджак, Д. Камінко, Д. І. Михайлюк, пані Д. Кулик, пані Човганюк, пані А. Грицюк, пані К. Михайлюк, панна Г. Ількін, Ю. Михайлюк, Н. Сорокан, І. Олексин.

Альвена, Саск. — По $1.00: Н. Сорокан, М. Клапоущак, Д. Сорокан, п-і А. Яблонська, п-і Д. Сорока, п-і Н. Сорока, І. Стефанюк, В. Боконюк, І. Михайлюк, Д. Стадник, М. Андрушик, М. Боднар, Н. Юзик, С. Гаврилюк, Д. Стефанюк, О. Бойчук, В. Стефанюк. Дрібними 55 центів.

Тернопіль, Саск. [illegible] Савчук, І. Сенчина, [illegible] Лебедович, С. Сенчина, І. Б. Козак, І. Пиріг, [illegible] Д. Бойчіхівський [illegible] Стефанюк.

Елов Крік, Саск. [illegible] Романюк, А. Бурка, [illegible] Шеремета, А. Дорош, [illegible] чак, Н. Войціхівська, П. Бой[illegible]ська, Павлюк, Ю. Клюта, [illegible] С. Сорокан, [illegible] драчук, А. Никифорук, [illegible] С. Гриба, Ф. Ворона, Н. Ша[illegible] Костюк, І. Войціхівський, [illegible] мацюк, Д. Ляшук. Дріб[illegible]

Ейк, Саск. — По $1.00: [illegible]ник, Д. Остапчук, І. [illegible]

Карпентер, Саск. [illegible] Олексин, І. Табачник, І. [illegible]

Домремі, Саск. — О. Лабач 2 дол. п-і Ткачук $1.00.

Розетаун, Саск. — І. Луцюк $[illegible]

Годсон Бей, Саск. — В. [illegible]ський $1.00.

Сокаль, Саск. — І. Шевчук $1.00.

Бруно, Саск. — В. Гринюк $1.00.

Лефнорт, Саск. — Г. [illegible] $1.00.

Бремен, Саск. — В. Василик $1.00.

о. Ю. Цукорника

Ню Торонто, Онт. — Іван Мороз $2.00; по $1.00: о. Ю. Цукорник, Олена Романюк, Анна Зубаль, [illegible] Довганюк, С. Школьний, І. [illegible] С. Савчук, І. Мельничук, Ф. Чорнайко, Р. Романко, М. Гайдук, І. Адам, п-і К. Кидик, С. Николайчук, Е. Івашук.

о. Ю. Туржанського

Пайн Ривер, Ман. — Степан Яценюк $5.00, І. Присяжнюк $1.50; по $1.00: Гр. Басараба, М. Топоровський, В. Цюник, Гр. [illegible] Д. Білик, В. Присяжнюк, І. [illegible]чук, п-ни А. Шевелик, Я. [illegible] Ілія Кійко, С. Липик, [illegible]ська, Михайлина Білик, Н. [illegible] Н. Наконечний, Ф. Тинчук, Я. [illegible] Малік, І. Василюк, Н. Кравчук, А. Малік, І. Рутак, В. Маюк, І. Байдук, Анна Борщевська, А. Солоній, Ф. Василюк, П. Кравчук, А. [illegible] Рутак, В. Маюк, Д. Байдук, Анна Борщевська, А. [illegible] Ф. Василюк, Г. Бойчек, Д. Васильчин, В. Бойчук. Дрібними 25 ц.

Етелберт, Ман. — По $5.00: УГП Громада Етелберт, П. і А. Григорчуки, М. Н. Григорчук, Ю. Карпик [illegible]

[illegible] По $1.00: І. Д[illegible] [illegible] В. Василюка, С. На[illegible] [illegible] І. Бурак, В. Па[illegible] [illegible] Н. Карпик, п-і А. М[illegible] [illegible] Н. Писклинець, І. [illegible] [illegible]як, І. Бурдений, М. [illegible] І. Біловус, П. Євусяк [illegible] М. Карпик, В. Жур[illegible] [illegible] Ф. [illegible]орчук, М. Карпик.

Ренвер, Ман. — УГП-Громада Ренвер $5.00.

Драй Ривер, Ман. — По $1.00 УГП [illegible] Г. Костишин [illegible] Костишин, М. Фур[illegible] [illegible] М. Жабинський [illegible] Дрібними $1.53.

Гарленд, Ман. — По $1.00: І. Шев[illegible] [illegible] Олена Гарасим[illegible] [illegible] Н. Михайлюк, А. [illegible] Дрібними $2.00.

Богдан, Ман. — По $1.00 Д. Ко[illegible] [illegible] Ф. Медвідь [illegible]

Йорк, Ман. — По $1.00. Н. Д[illegible] [illegible] М. Лівник. Дріб[illegible]

МИХАІЛ ЗУЛЯК

[illegible]

Щира подяка [illegible]

Настя Зуляк і діти.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В ПРИНС АЛБЕРТ

Церква в Принс Алберт, Саск.

[illegible]

Член Громади

ВАСИЛЬ АНАНЕЙЧУК

Своп Плейн, Саск. — Дня 29 [illegible] [illegible] Васил[illegible] [illegible]

[illegible] отримав попіл[illegible] [illegible] через шпиталь [illegible] околиця. Оповідали [illegible] Портон мав [illegible] [illegible], а Канор[illegible]

[illegible] відбувся в Своп Плейн [illegible] березня з Української Гр[illegible] [illegible] Церкви. Похорон від[illegible] [illegible] о. Кость Желішкевич [illegible] Дмитро Бабюк і Норк [illegible] [illegible] у Виннипегу $6.10 [illegible] Українського зложено на Укр[illegible] [illegible] Петра і Павла [illegible] лишив дружину, і син[illegible] [illegible] 19 внуків і 12 правнуків. [illegible] Йому Память!

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Південнипегського Округа
КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: 7[illegible] [illegible] Ave. Виннипег, Ман. Телефон 51 678

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: [illegible] Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
КВІТЕНЬ

6 Неділя [illegible]

[illegible]

Світлий Вівторок [illegible]

27 Неділя [illegible] Провідна — Сірк[illegible]

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
КВІТЕНЬ

6 Неділя. — Шіпман.

7 Понеділок. Благовіщення. — Гонеймун.

12 Сповідь дітей і Служба Божа. — Принц Алберт.

13 Неділя — Принц Алберт.

1[illegible] Великий Четвер [illegible] Сповідь і Служба Божа — Вірдейл 9 год. рано.

19 [illegible] Субота Сповідь і Служба Божа в Принс Алберт.

20 Великдень. Свячення пасок: 12 [illegible] — Шіпман: 2 год. рано — Вірдейл 4 год. рано — [illegible] рано — Гонеймун [illegible] — Прінц Алберт [illegible] Богослужения.

[illegible] — Сембург

[illegible] — Гонеймун

[illegible] — Вірдейл

[illegible] Принц Алберт [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
КВІТЕНЬ

Середа. Поклони 7 [illegible]

[illegible]

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
КВІТЕНЬ

Середа. Поклони [illegible] Мелвіль [illegible]

[illegible] Служба Божа — [illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
КВІТЕНЬ

[illegible]

[illegible] Пайн Ривер

[illegible] Богослужения катехизація дітей

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

КВІТЕНЬ:

6. Неділя — Гавс (сповідь).
7. Понеділок, Благовіщення — Свен Плейн (сповідь).
13. Неділя Квітна — Норквей (сповідь).
17. Вел. Четвер Сл. Божа і сповідь — Кобзар
17. Вел. Четвер. Страсти — Дорбен.
18. Вел. Пятниця. Плащениця — Арран.
20. [illegible] 12.15 в ночи — Гавс.
20. [illegible] 8 рано — Арран.
21. Світл. Понеділок — Кобзар.
22. Світл. Вівторок — Дорбен.
27. Неділя [illegible] — Стинен Спиль [illegible]

Адреса: Бох 124, Арран, Саск. Телефон ч. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

КВІТЕНЬ

[illegible] — Кенс (сповідь)
6. Неділя — Бован (сповідь)
7. [illegible] Благовіщення — Кел [illegible] (сповідь)
12. [illegible] — Бренслей [illegible]
[illegible]
[illegible]ний Понеділок. — Іспас (проводи)
[illegible] Світлий Вівторок. — Бренэлей (проводи).
27. Неділя Томина. — Шипиниці (проводи).

[illegible] Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. І. Коленича

КВІТЕНЬ

[illegible] — Гилберт Плейнс
Неділя. — Грандвю. Сповідь.
Благовіщення. — Зелена. Сповідь.
Неділя. — Леннард. Сповідь.
Вел. Пятниця — Петлюра. Винос [illegible] й свячення пасок в [illegible] попол.
Вел. Субота. Свячення пасок — Шорт Лейк 10 год рано; Зелена [illegible] пол., Роблин [illegible] год. [illegible] 5 год. попол. — Ленпард 12 год [illegible] Утреня й свячення пасок; [illegible]берт Плейнс 4.30 рано Утреня Сл. Божа й свячення пасок.
[illegible] Світл. Понеділок. — Шет Велей.
[illegible] Світл. Вівторок. — Райн. Саск.
[illegible] Неділя — Зелена. Проводи.

[illegible] Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бох 52. Шіо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

2. Середа. Поклони — Вилінгдон 8 вечер.
5. Субота. Сповідь дітей. — Вилінгдон.
6. Неділя. — Вилінгдон. Сповідь.
7. Понеділок. Благовіщення. — Заваля. Сповідь.
12. Субота. Новий Прут. Сповідь.
13. Неділя Квітна. — Ендрю. Сповідь.
17. Вел. Четвер. Страсті. — Вилінгдон, 8 вечір.
18. Вел. Пятниця. Винос Плащаниці. Калвин, 10 рано. Ендрю, 11 рано, Вилінгдон, 3 попол.; Лужани 5 попол.
19. Субота. — Вилінгдон. Свячення пасок — Сучава 8 вечер, Заваля 8.30; Новий Прут 9 год., Лужани 10 год., Борівці 11 год. ночі.
20. Великдень. — 12 год. ночі Утреня Воскр[illegible] Вилінгдон, [illegible] год. рано, Ендрю, 7 год. рано. Калвин; 3 год. попол. Заваля Вечірня.
21. Свитлий понеділок. — Новий Прут
22. Світлий вівторок — Борівці
27. Неділя. Проводи — Лужани

Адреса: Вилінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

КВІТЕНЬ

[illegible] Неділя — [illegible] сповідь.
[illegible] Благовіщення [illegible]
12. [illegible] — Глендон
13. Неділя Квітна — Св. Б. і свячення вербн — Сенд Ревідж, сповідь.
17. Вел. Четвер, С. Божа в 10 год. рано 2 год. попол. — Глендон.
19. Вел. Субота, свячення пасок: Тирієн 10 год. рано; Сенд Ревідж 12 год. дня; Елм Пойнт 4 год. попол.
20. [illegible]
21. [illegible]
22. [illegible]
27. [illegible]

Адреса: Бох 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

КВІТЕНЬ:

6. Неділя — Вест Брук, сповідь.
7. Понеділок, Благовіщення — Федива, сповідь.
13. Неділя Вербна — Тідор місто, сповідь.
17. Вел. Четвер, Шіо місто, сповідь, а о год. 7 веч. Страсть.
20. Великдень — Шіо полуд.
21. Світл. Понеділок — Шіо місто.
22. Світл. Вівторок — "Льора".
27. Неділя, Проводи — Іксвигер "коло Райвей".

Свячення пасок, поскільки позволить [illegible] у Великодну [illegible]

Адреса: Бох 52, Шіо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

КВІТЕНЬ.

[illegible]

Адреса. Бох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

КВІТЕНЬ:

2. Середа (7 год. веч. Поклони) — Восетна.
5. Субота (сповідь шкільн. молоді) — Редвотер.
6. Неділя (8.30 рано сповідь) — Редвотер, 7 год. веч. Вечірня і сповідь — Восетна.
7. Понедьлок, Благовіщення — Восетна.
11. Пятниця, 9 год. рано сповідь — Вой[illegible]
12. Субота, 9 год. рано сповідь — Сірейн; 7 год. веч. Вечірня, сповідь [illegible] Тредвел.
13. Неділя Вербна — Тредвелл; 4 год. Вечірня [illegible] Лекланбич.
14. Понеділок — Лекланбич.
17. Великий Четвер, сповідь — Крей[illegible]

[illegible] яка буде погода [illegible] тому Страсти, Плащениця [illegible] Пасок проголошу на місцях.

21. Світл. Понеділок — Федора
22. Світл. Вівторок — Радвей.
27. [illegible] (Вечірня і Проводи) [illegible] Тудор

ТРАВЕНЬ

[illegible] Вечірня і [illegible] Радвей
[illegible]

Адреса: Бох 12[illegible] Радвей, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

КВІТЕНЬ:

2. Середа Поклони. — Норктон, вечір.
[illegible] Богослуження Молоді — [illegible]
[illegible] Сторновей.
[illegible] Неділя Цвітна. — Брокстон
[illegible]
Норктон [illegible] год. вечір Страсти. — Норктон.
18. Вел. Пятниця. Винесення Плащаниці.
20. Великдень. 12 год. вночі Воскресення — Горлиці, 4 год. рано свячення пасок — Мазепа 5.30 год. рано — Сторновей. 6.30 год. рано — Брокстон. 8 год. рано Служба Божа — Норктон.
21. Світ. Понеділок. — Брокстон.
22. Світ. Вівторок — Сторновей.
27. Неділя Томина. — Мазепа.

Адреса: 11[illegible] Веллингтон Аве. Тел. 798 Норктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ

1	В	19	Березня. Муч. Хрисанта [illegible]
2	С	20	Поклони. От. [illegible]
3	Ч	21	Ап. [illegible]
4	П	22	[illegible]
5	С	23	[illegible]
6	Н	24	[illegible]
7	П	25	Благовіщення [illegible]
8	В	26	Собор [illegible] Гавриїла
9	С	27	Матрони [illegible]
10	Ч	28	[illegible]
11	П	29	[illegible]
12	С	30	[illegible]
13	Н	31	[illegible]
14	П	1	[illegible]
15	В	2	[illegible]
16	С	3	[illegible]
17	Ч	4	[illegible]
18	П	5	[illegible]
19	С	6	[illegible]
20	Н	7	Великдень [illegible]
21	П	8	[illegible]
22	В	9	[illegible]
23	С	10	[illegible]
24	Ч	11	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

КВІТЕНЬ

[illegible]

Адреса. Онкбари, Ман. Тел. 313 21 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, С.

2. Середа [illegible]
6. [illegible]
13. Неділя [illegible]
17. В. Четвер [illegible]
18. В. Пятн[illegible]
19. [illegible]
20. [illegible]
21. Світл. [illegible]
22. Світл. [illegible]
27. Неділя [illegible]

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоника

КВІТЕНЬ

6. Неділя — Блек Брук
7. Понеділок, Благовіщення [illegible]

[illegible]

Устав Церковний

КВІТЕНЬ

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[illegible] HERALD Box 3626 [illegible]NIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1952. ВИНИПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1952. ЧИСЛО (916) 8

ХРИСТОС ВОСКРЕС! --- ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

[illegible] все наповнилось світлом небо і земля і глибини [illegible] То ж нехай святкує все [illegible] Воскресення [illegible], бо [illegible] Його

Сей урочистий і святий день, єдиний шів Цар і Господь, Свято із Свят і Торжество і Торжеств, і в сей день хвалімо Христа по віки

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим, що у гробах, життя дарував.

З Великим Празником Христового Воскресення — Редакція "Вістника" пересилає найщиріші Желання Читачам і Читачкам "Вістника", а дальше всему Українському Народови у всіх сторонах, де він нині живе.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

РОСІЯ ГОТОВА ПОМАГАТИ АНГЛІЇ.

Англія тепер замало полотна прод[illegible] ткацькі фабрики [illegible], отже клопоти [illegible] Англія [illegible] того полотна, [illegible] Англія [illegible] Розуміється, що Англія [illegible] Росії від[illegible] Чорчила готов [illegible] Росія [illegible] купити [illegible]

НАРАДИ З СТАЛІНОМ.

[illegible]ський амбасадор заявив, [illegible] мати наради над полат[illegible] генеришного непоро[illegible] такими нарадами [illegible] таке, як було в Ялті

СИРІЙЦІ РОЗВЯЗАЛИ ПАРТІЇ.

Уряд Сирії розвязав всі політичні партії й організації, що були дотепер [illegible] Комуністична партія ніколи не була там дозволена.

ЗГИНУЛО 5, РАНЕНИХ 15.

В Японії в двох копальнях [illegible] земля і вбила 14 робітників, а в [illegible] копальни згинув один від експльозії [illegible] нених є 15

ЗНОВ ВИХОР В АМЕРИЦІ.

Через Люзіяну, Алябаму і частину Фльориди перейшов гураган, що вбив [illegible] осіб, а 65 було ранених. Матеріяльну школу числять на сотні тисяч

В КОРЕЇ ОДНАКОВО.

[illegible] Кореї показують [illegible]

ЯПОНІЯ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

[illegible]

МІНІСТЕР ІЗРАЕЛЯ В ПАПИ.

[illegible] відвідав недавно [illegible]

ТІТО ГРОЗИТЬ.

[illegible]

НІ. ДОТРИМАВ СЛОВА.

[illegible] номер Йосиф Кест[illegible]

ЗЛОЧИНЦІ ПАСАЖИРИ.

В Бренгоні, Ман., два чоловіки і дві [illegible] до таксівки (тексі) і казали [illegible] до військового табору Шайло. Далеко поза містом один з пасажирів вдарив візника, Дарвила, чимсь [illegible] по голові. Дарвил ще вискочив, [illegible] ним пустився той, що вдарив і почав борикатися. Дальше бандит почав [illegible] до таксівки, але Дарвил вдарив його ключем, що підняв з землі. Тоді всі четверо повтікали. Замітне, що [illegible] дві жінки з бандидатами були.

КІЛЬКО КОШТУЮТЬ ЛІТАКИ.

Кожний літак з так званих "джетів", [illegible] Канада виробила, коштує [illegible] тисяч долярів кожний. Виходить, що три літаки коштують несповна [illegible] мільйон долярів. Дальший виріб буде [illegible] менше коштувати.

В АМЕРИЦІ ПОВЕНИ.

В деяких сторонах Америки з приходом весни почалися повени. В Чінук, Монт., багато людей працювало коло кріплення насипів, які вода ріки могла [illegible]. В тих сторонах 1,400 родин вибралося з домів, які позаливала вода.

НАЙБІЛЬША РАДІЄВА СТАЦІЯ.

Америка будує радієву стацію такої сили, що через неї зможе порозумітися з усіми своїми кораблями по цілому світі. Стація буде в Снгоміш, Ваш. Се буде найсильніша стація на світі.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

МИТР. СИЛЬВЕСТЕР СЕМБРАТОВИЧ.

По Михаїлі Сембратовичу львівським митрополитом став Сильвестер Сембратович (1936 1898) Митрополитом від 1885, кардиналом став 1895 Науки кінчив в Римі від 4-ої кляси гімназийної. Читаємо в "Начерку Історії Унії":

"Совісність в повненню обовязків, трудолюбивість, **непоколебима привязаність до Св. Апостольського Престола** (папи) **і до Августійнійшої** (Всесвітлійшої) **Династії Габсбурської** устелили йому в коротким часі дорогу до найвисших церковних достоїнств"

Се показує, що чужі давали достоїнства за вірну їм службу. А служба Римові, се служба і Полякам.

Про Сильвестра читаємо, що видавав для священиків часопис "Руский Сіон". Добився заснования епископства в Станиславові. Се справа важна, коли б там епископами були свідомі Українці

Важним мало би бути скликання "**Провінціяльного Собору** (Синоду) в Львові 1891 р., але той Собор якраз приніс неславу Сильвестрови, бо він нефально ухвали Собору на шкоду Українцям

Добився затримання 10 крилошан в львівській капітулі (митр ради). Відбував деканальні (окружні) візитації, скликав деканів на наради

Причинився до заснования священичого **Т-ва св. Ап. Павла.** Дійсно в тім Товаристві гуртувалися оці, які красші священики. Поляки розвязали те Товариство 5-го березня, 1925 р за те, що воно скаржилося перед "Лігою Народів на Поляків

Дбав про матеріяльне забезпечення священиків. Оснував допомогове Т-во св Петра, інститут Сестер Служебниць. Був за владжуванням м... [illegible]

Їздив з депутаціями до Рима в р 1885, 1888, 1893, 18..

За таку працю цісар достоїнви Сильвестра своїм тайним дорадником і дав відзнаку "Залізної Корони" Папа дав титул "графа", а 1895 р поставив кардиналом

Інша праця Сильвестра.

Сильвестра заіменовано митрополитом 20-го лютого 1885 р а вже 13-го березня (марта) 1885 р став виходити у Львові єзуїтсько-руський "Мир" В "Історії Політичної Думки" К Левицького читаємо

"Композитором тої нової музики **був граф Альфред Потоцкі** (Поляк) **в спілці з митрополитом Сильвестром Сембратовичем.** Вони заснували рабську газету "Мир" під редакцією о Александра Бачинського, ректора духовної семинарії у Львові, що поставила собі за ціль в першій мірі упоратись з "Ділом" (найважнійша Українська газета) та витворити нову партію котра мала б **"зречися шумного знамени народного ідеалу"** і допровадити до проводу людей лагідних і приємливих для високого правительства і для Поляків"

Отже спілка Сильвестра з Поляками, щоби розбивати українську силу.

Ще 5-го лютого, 1885 р., Українці були створили **"Центральний Спільний Комітет Виборчий"**, щоби обєдинаною силою вибрати якнайбільше українських послів до Відня І якраз проти Центрального Комітету митрополит з Поляками організує свою партію на розбивання української сили А наслідки були такі, що з кандидатів Центрального Комітету вибрано лише одного посла, з митрополичих кандидатів вибрано трох, та одного самостійного кандидата. Разом 5-ох. Вийшов великий скандал. Решту українських місць в парляменті забрали Поляки

Виходить, що Сильвестер і політикував, але на користь Поляків Читаємо про те в "Історії Політичної Думки":

"Ci тайні затії викликали голосне **недовіря** в нашій суспільности **до особи митрополита Сильвестра Сембратовича,** який показав свій слабий характер.

Згадати, що коли 1892 р. Українці добилися **фонетичного правопису,** який маємо нині, то епископи заявили, що вони будуть триматися дальше **етимольогії" з "йорами" "ятями"**, бо за "йорами" були москвофіли.

Баденівські вибори до сойму 1895 р.

Намісник Галичини, граф Казимир Бадені, був явним ворогом українського народу і робив все, щоби українську силу розбивати Він вибирав собі на помич тих Українців, що трималися політики Сильвестра

Вересня 25-го 1895 р відбулися "Баденівські вибори" до галицького сойму (до Львова), повні безправства і насильства Се викликало загальний протест Українців На всенародним вічу у Львові 15-го листопада 1895 р рішено вислати до Відня депутацію з протестами І так 12-го грудня, 1895 р вийхала депутація з 221 членів 150 селян 25 міщан 24 священики і 22 цивільні інтелігенти. Тоді Бадені був вже президентом міністрів в Відни і міністром внутрішних справ А намісником Галичини був князь Евстахій Сангушко

Другі криваві вибори 1897 р.

Наближалися вибори до віденського парляменту і знов Поляки почали заборонити українські віча та робили в якнайбільші беззаконства щоби українську силу розбивати

Тоді 11-го жовтня, 1896 р стороннии митрополита збираються до Львова на довірочні збори щоби оснувати нове політичне товариство "Католицький русько-народний Союз", щоби на католицьких основах дбати про релігійно-моральні, народні, політичні й економічні справи руського народу в Галичині І постановлено видавати свій орган "Руслан"

Се мала бути вже четверта партія між **Українцями. Але повстала ще і Соціял-Демократична партія, отже вже мало** бути пять партій

Серед такого подиву митр (вже кардинал) Сембратович робить заходи для заснования ще одної ... партії о[чевидно] щоби ще більше розбивати українську силу. Він 10-го грудня 1896 р скликає до Львова на нараду в тій справі деканальних відпоручників (священиків) і трох селянин, але збрані одноголосно заявили, що такої клерикальної політичної партії не треба Священики стали проти митрополита

Та на тім не скінчилося Ті ж священики того самого вечера дали почин до заснования **загального комітету,** щоби так з'єднати всі українські групи до оборони перед Поляками Показали, що їм не про католицькі справи ходить, але про **українські.**

Перед виборами львівське (польське) намісництво видало старостам приказ, щоби виступали якнайострійше, коли б були які розрухи або бунт Отже вже 27 лютого, 1897 р погиб від багнетів в Черневі коло Станиславова Петро Сташук та пять інших господарів було ранених

В перших половині марта 1897 р прийшли вибори з військом, жандармерією з проливом крови і сотками арештованих Українців. **А дальше за тим суди і засуди богатьох Українців, які боронили своїх прав**

Вибрано тоді до парляменту 63 Поляків, **6 Жидів і 9 Українців** Навіть Жиди **могли дуже тріюмфувати,** бо ж їх мала горстка була проти Українців

Так бачимо хто будував українську силу й українську справу Не ті, що служили панам і католицизмови, бо ті працювали на користь Поляків, будували ті, для яких найважнішою справою було увільнити нарід від панования католиків Поляків, з якими тісно стояли завсіди папи.

Страшним нещастям для Українців був якраз католицизм ще від Казимира Великого, не католицизм польський ні французький, ні еспанський ні [illegible] ський, але **католицький католицизм**

Католицизм не може бути польський, німецький французький чи ще якийсь, він є лише один [illegible] кривлює і [illegible] разом всіх [illegible] дає всім однакову науку [illegible] вита, він має одного верхов[ного] [illegible] ника керманича папу, [illegible] помічниками проводить [illegible] тику по всіх католицьких [illegible] **Католицизм неподільний.**

Поляки не гірші від других католиків Католики в Еспанії спалили [illegible] Католики в Франції [illegible] одним замахом вбили [illegible] що не хотіли папі піддат[ися] [illegible] Парижу вбили 4,000. А [illegible] того справляв великі то[ржества] [illegible]

Отже є лише один ка[толицизм] [illegible] про його справу

ЖИДІВСЬКИЙ РІК.

Коли наш рік має [illegible] то рік жидівський має [illegible] переступний 13 [illegible] може мати 353 354, [illegible] реступлений мав доданий [illegible] В'Адар (або Адар Схені) [illegible] тарі а [illegible] такий рік може мати 383 384, або 385 днів

З того вже [illegible] обрахунок в них [illegible] самотаний, однакож [illegible] брати впродовж [illegible] Пересічний їх рік має 365 [illegible] 57 их. себто на три тисячі [illegible] ший від дійсного року.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XVIII

Наша покійна матінка належала до тих газдинь, що даром не дають нікому їсти, навіть власній найлюбішій дитині. Вона часто приговорювала, що хто хоче їсти, той мусить на їжу собі заробити Іноді дорікала нам

— А що з тебе виросте? Пустий вітер! Їсть би масно, а робити страшно. Подивися небоже на Петращукових дітей як вони працюють. Коли б ви так працювали, то я любила б вас! Беріть собі людське в зуби! (Беріть примір).

Батько наш був ще твердший.

Бідна сестра Марися нігде не бувала, нічого не видала, навіть на музики не ходила тільки вічно працювала в господарстві. Школи не було в нашому селі, а хоч і була би, то хто посилав би [illegible] Нащо? І так з хлопської [illegible] не буде ні пані, ні попаді, ні по[...] Отже коли б вміла шити, прати, варити й жати, то досить з неї . . . Тому не [illegible] Мариня журилася моїм пан[...] Там може скажуть, що [illegible] ки танцювати, а вона й не [illegible]

Брат Ілько сидів в вагоні поруч зі мною і покурював. Він ще і жартував з [illegible]

[illegible] ти зробила б, коли б якийсь [illegible] Мусіла б [illegible] що як панна [illegible] танцю, то вона мусить [illegible] хочби була крива [illegible] В [illegible] буде так!

[illegible]

Бр. Ілько був мудрагель, що [illegible] говорила про [illegible] Він був мабуть осьмою дити[ною] [illegible] Старші від нього [illegible] Марися Калька й інші [illegible] працювати, а [illegible] настала за ... [illegible]

В [illegible] був учитель, [illegible] На екзамени [illegible] якусь шляхове і купецеві [illegible] і з ними поволи познакомився і [illegible] скоцився, що пани тиче того [illegible] хто їх знає здалека

Ілько вмів читати, писати й рахувати [illegible] по польськи калічено а в потребі вмів сказати дещо по німецьки По німецьки вчився зо мною. Був второнний і проворний хлопець. Пани іноді вірити не хотіли, що він хлопська дитина Як було йому 18 літ, почав ходити по весіллях і по музиках Підчас вакацій [illegible] приходили на музики [illegible] конки й кухарочки, він з ними танцював розмовляв і жартував, і [illegible] собі панську "поведінку"

Брат Ілько мав огладу, вигляд, [illegible] самопевність Як їхав в поле [illegible] стрічав його який купецький [illegible] питаючись про що Ілько відповідав сміло і дотепно Часто дивувалися [illegible] сільський парубчак говорити так "по панськи".

Тому він жартував собі з сестриних турбот Його ж я потішав й не думаю чи, що самому треба буде турбуватися

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ.

Три лікарі в Торонті виробили таке штучне серце, що може на якийсь час заступати природне серце, коли треба серце оперувати

ВЕЛИЧЕЗНА ЗВІЗДА.

Вчені обчислили одну звізду в констеляції Лебедя, і кажуть, що вона 150 разів більша від нашого сонця.

СВЯТКОВАННЯ ВЕЛИКОДНЯ

Важне для нас повинно бути, як український нарід святкував Великодні Свята Се покаже нам, як нам треба святкувати Як продовжувати українські великодні звичаї, великодні обряди [illegible] бо творять велику частину української культури

Вже перед Великоднем є великі приготовання до Великодня, і в церкві і в домі.

Приготованням до Великодня є Великий Піст, Великодна Сповідь, Поклони, Страсти послідного тижня Посту, винесення Плащениці і щирі перед нею поклони.

Вдома готовлять святочні печива — "Свячене", в якім найважніша Паска. Вона повинна бути гарна і більша, ніж [illegible] Дальше [illegible] баби [illegible] А з мяса [illegible] Варять яй[ця] [illegible] До всього і мяса [illegible] бути [illegible]

А вже [illegible] перед Великоднем [illegible] писанки і в Великодних [illegible] або [illegible] крашанки [illegible] Вони [illegible] писанки [illegible] Писанки гарні [illegible] а крашанки поважні, і вони нагадують нам давні часи наших предків, а то і [illegible]

В [illegible] сторонах України в [illegible] чекаючи Великодня [illegible]

В [illegible] Богослуження може по[...] [illegible] ранше. [illegible] Богослужения Чому ж? А [illegible] Жінки Миронос[иці] [illegible] Христа [illegible] Христос воскрес

(В К[анаді] [illegible] як можна Бувало [illegible] треба було [illegible] з пере[...] [illegible] правити Вели[...] [illegible] можливо[...]

В [illegible] свячения Пасок, [illegible] Се нагадує [illegible]

[illegible] церков [illegible] (гаївки, [illegible]). Тут дівчата співають [illegible] гагілки), а старші, особливо жінки пригадують і нагадують своє дівоване [illegible] досхочу [illegible]

(В К[анаді] [illegible] не треба [illegible] Треба відновляти, [illegible] В деяких сторонах України [illegible] мабуть вони і там [illegible])

[illegible] український Великдень [illegible] Святий День [illegible] готовиться на смерть, про[...] [illegible] дозволив їм ще Ве[ликодня] [illegible] дочекати

[illegible] Великоднем ми повинні вести [illegible] дбати, щоб він завжди [illegible] був в нас таким величавим і святим, як був дотепер.

ЕМІГРАЦІЯ З АНГЛІЇ.

В парляменті в Англії готовляться обговорювати справу переселення Англійців в інші сторони Найперше мають на увазі Австралію і Канаду [illegible] з Канадою про те не договорилися, але мають Канаду також на увазі Кажуть, що в Англії тепер забагато народу.

ВІДПОВІДЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ КАНАДІЙЦЯМ

"Українське Православне Слово", орган митр. Івана Теодоровича в Америці, ч 3, помістило відповідь "двом священикам і чотиром мирянам в Канаді", які питають, що мають робити канадійські громади, які не приєднались до Української Православної Церкви в Канаді, і чи не могли б вони приєднатися до Української Православної Церкви в Америці. "Слово" дає їм таку відповідь:

"Таких громад, числом членства невеликих, в Канаді є не більше 10, а пастирів 5—6 . . . Єдиний для них вихід — вихід розумний і чесний — се приєднання до УГПЦеркви в Канаді. Хто з вас в Канаді залишається й досі поза межами діяння УГПЦеркви, той повинен себе запитати чи він справді православний християнин і свідомий Українець?

Українська Православна Церква в Зл Державах Америки діє тільки на території нашої держави і не може приймати парафії, що існують у державі, в якій існує організована Церква Отверто кажучи коли ви досі не приєдналися до УГПЦеркви (Української Греко-Православної Церкви) в Канаді [illegible] берете участи в її життю, то спитайте себе 1) Чому? 2) Які ви люди [illegible] бачите по[...] [illegible] церковної єдности? [illegible] Чи були би ви іншим вобутком [illegible] Православної Церкви в [illegible] державі?

"У вигляді окремих церковних громадки що разом з незалежними духовними провідниками стоять [illegible] організованими Українськими Православними Церквами в ріжних державах, кваліфікуються як вибачте за се [illegible] "дикі" Се значить, що вони не розуміють ваги і значіння єдности яка потрібна Церкві і народови Такі громади звичайно є полем для експериментів одного або другого "батька Махна" [illegible] отаманське рушницею приєднані [illegible]

"Здоровий [illegible] вам, що кілька громад [illegible] собою жалюгідні сили, не можуть [illegible] на[...]лежного духовного [illegible], не можуть подбати про підготовку нових священиків [illegible] пропадуть Адже ж [illegible] отамани вічно не будуть жити, і що ж матимуть ті громади, які платили за ставленників кичами, коли отаманів не стане? Кожна громада, велика вона чи мала, і кожна особа, яка підтримує сваволю такого "дикого" отамана, приносить шкоду і неславу Церкві і народови"

До сказаного ми не маємо що додавати, бо воно всім ясне. А [illegible] воно тим, що се не наш канадійський голос, але голос цілком постаронний

ДЕ БУВШИЙ СВЯЩЕНИК.

Італійський католицький священик, Лючіяно Петрані оплив священство й оженився з Американкою Тепер в Лондоні в Англії думає працювати як послугач в одним домі і його жінка буде кухаркою Він має 44 роки

ПРОТИ ПОСЛА ДО ВАТИКАНУ.

В Вашингтоні палата послів поставилась проти вислання до Ватикану (до папи) представника з Америки. Хіба що за тим був би сенат

НА НЮ ЙОРК ВПАВ ЛІТАК.

В суботу 5-го квітня тягаровий літак впав на людну вулицю Ню Йорку і перевернувся Паливом зачепив поліцейський автомобиль в якім згинув полицай Вулиця близько між продовж блоку, виглядала [illegible] Всіх осіб згинуло семеро.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

СЛУЖІМО ГОСПОДЕВІ В СПОКОЇ ТА ЗГОДІ

†

Смиренний Іларіон, з Божої ласки Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, — до Всечесного Духовенства, Преподобного Чернецтва й усіх Боголюбивих вірних Канади,

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

"Це день, що його створив Господь, — радіймо і веселімося цього дня!"

Уся Православна Церква по всьому світі радісно співає сьогодні: "Днесь спасіння світові, бо воскрес Христос!" Христос воскрес — і всьому світові послав Свої благодатні Дари, а між ними й спокій на спасіння всього світу.

На кожній Богослужбі ми благословляємо своїх вірних найвищим благословенням: Мир всім, Ан: Спокій усім! це найбільше благословення, бо спокій — це найперше наше щастя на світі.

Хто набуде собі побожним життям найвищі християнські чесноти: любов, милосердя, скромність, всепрощення и т. ин., то тим самим набуває він і чисте сумління, а воно приносить нам спокій, як вищу нагороду.

А спокій — це основа кожного розросту, це підвалина плідного прогресу. Спокій в родині приносить їй радість щастя, спокій в громаді приносить їй розріст та силу, а спокій в Державі родить могутність та багатство.

А спокій та згода у Церкві приносить їй спасенний розквіт та міцне об'єднання. Повна згода серед вірних, батьківська правдива пошана до своїх вищих духових провідників, самовіддана праця всіх на користь своєї Церкви, — це основні підвалини, на яких будується кожна Церква, що хоче бути Церквою Бога Живого (2 Кор. 6. 16).

І справедливо навчає Апостол Павло (1 Кор. 14. 33): "Бог не є Богом безладу, але спокою, як по всіх Церквах у Святих!"

"Бо плід Правди сіється в спокої творцями спокою!" (Яків 3. 18)

І в цей Великий і Світлоносний День, гаряче вітаючи всіх з Христовим Воскресенням, я всім щиро бажаю: "Благодать нам і спокій нехай примножиться!" (2 Петра 1. 2). І нехай кожна наша Громада дружно працює зо своїм отцем Настоятелем "одними устами й одним серцем!"

Христос Воскрес — і воскресне розп'ята Правда на землі!

Христос Воскрес — і запанує любов, згода та спокій між усіма нами!

Христос Воскрес — і воскреснуть віковічні мрії нашого народу!

Христос Воскрес — і в плідному спокої та в братерській згоді розквітне наша Православна Церква в Канаді!

"Днесь все творіння веселиться та радується, — бо воскрес Христос!"

Нема більшого щастя, як спокій та згода. Ніщо інше не зміцнює так Церкви, як згода та спокій її членів. Згода та спокій, та однодушна праця!

Ще раз вітаю вас усіх зо Світлим Христовим Воскресенням, і всім посилаю Апостольську Заповідь: "Пильнуйте зберігати єдність духа в союзі спокою!" (Ефес. 4. 3.

Христос Воскрес!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1952-го, квітня 20 дня,
Святий і Світлоносний День Воскресення Христового,
Катедра Св. Тройці в Вінніпегу.

ЧЕРЕЗ ТЕРПІННЯ ДО СЛАВИ

Коли український нарід зве день памяти Христового Воскресення Великоднем, себто Великим Днем, то виражає тим всю велич, яка в Воскресенню Христа міститься. День народження належить до великих днів, — але коли люба нам особа вмирає, а потім оживає, то се вже найбільша радість, яка лише може бути. Се вже був би для нас один з найбільших днів в нашому життю.

Знаємо, як поважали і любили Апостоли Христа, коли Він для них був всім учителем, світлом, хлібом, найбільшим другом, найсердечнійшою потіхою.

[illegible] приходять великі дні журби. [illegible] люде беруть Його, судять невинно, знущаються, а вкінци на хресті розпинають. І мусіло їм тоді здаватися, що вже все, що було [illegible] них на світі вартне, [illegible] зникли, [illegible], що їм світило й огрівало їхні душі, загасло. Кругом безнадійна ніч.

І лише два його дальші ученики, Йосиф і Никодим, відважились забрати Його Тіло і [illegible] в гробі. А другі ученики [illegible] здалека дивилися [illegible] любого Учителя положено.

Коли ж минала субота і надходив недільний ранок, вибралося кількох жінок, щоби впослідне намастити Його тіло пахучим миром. Що ж більше можуть для Нього зробити?

Але не знайшли того, якого шукали. Шукали мертвого, а знайшли живого, воскресшого. І нараз зникає весь сум, забуваєсь вся журба і велика радість наповнює їх души.

І біжать вони тоді до Апостолів і звіщають: "Христос воскрес! Христос воскрес!"

Але не могли Апостоли тому вповні повірити. Хіба ж мертві воскресають? Та вже невдовзі зявляєсь їм Ісус, говорить, їсть з ними, вони Його дотикаються.

І їх життя наповняється знов животворним святим змістом. Вони зрозуміли, що коли Христос воскрес, то і вони воскреснуть. Христос доказав своїм Воскресенням, що земне життя зо смертю не кінчиться, — воно і поза гробом продовжується. Ті, що мертві для людей, живі перед Богом.

Тепер стало їм ясно, що коли Христос, перейшовши через болючі терпіння, піднісся до найвисшої слави, то і їм терпіння вже не страшні. І вже без страху вибираються вони між чужі їм народи проповідувати Христову науку, не боячись ані переслідування, ані смерти.

Ось чому день Христового Воскресення такий і нам величний, такий бажаний, такий радісний. Він розкриває нам велику тайну — що і ми, перейшовши через тісну браму смерти, перейдемо до дальшого життя, де живе і царствує Той, якого день Воскресення величаємо.

А ще дальше Христове Воскресення показує, що зло і неправда може якийсь час тішитись перемогою, однакож вкінці правда неправду переможе. Бо правда, се Божа справа. Рука неправди за слаба, щоби правду навіки вбити.

Такий Закон положив Бог в наше життя, — в життя одиниць і в життя народу. І народ, як й одиниця, може зазнати багато терпінь з рук неправди, однакож прийде час, що руки неправди ослабнуть, і правда вийде славною побідницею.

Нині і наш народ переживає люті страсти з рук жорстоких мучителів. Темна ніч його покриває. Однакож дні неправди присудом Божим завсігди почислені. Ніч минеться і день настане, і тоді засвітить ясне сонце і прийде день визволення. Плач на радість тоді переміниться і Днем Великим буде звати[illegible] той славний день, день перемоги зла над добром, правди над неправдою. Радіючи тоді закличе народ: Воскрес Христос, і наша воля і наша [illegible] воскресла!

ВЕЛИКОДНА ЄВАНГЕЛІЯ

Івана 1: 1-17.

На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Богом було Слово.

Воно було на початку в Бога.

Все ним сталося, і без нього не сталося ніщо, що сталося.

В нім було життя, а життя було світлом для людей.

А світло в темряві світить і темрява його не обняла.

Був чоловік післаний від Бога, імя йому Іван.

Він прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про Світло, щоби всі увірували через него.

Він не був Світлом, але щоби свідчити про Світло.

Правдивим Світлом був той, що освічує кожного чоловіка, який приходить на світ.

До своїх прийшов, але свої не приняли його.

Котрі ж його приняли, тим дав власть дітьми Божими зватися, — тим, що вірують в імя його;

Котрі не з крови, ані з похоти тіла, ані не з пожадливости мужа, але з Бога народилися.

І Слово тілом сталося, і перебувало між нами, повне ласки та правди; і ми бачили славу його, славу як Єдинородного від Отця.

Іван свідчить про нього і кличе кажучи: се був той, про котрого я говорив; він передомною був, бо перш був ніж я.

Але з повноти його ми всі приняли, — благодать за благодаттю.

Бо закон через Мойсея був даний, а благодать і правда виявилася через Ісуса Христа.

ВЕЛИКОДНИЙ АПОСТОЛ

Діяння Апостолів

Перше оповідання написав я, о Теофиле, про все, що почав Ісус чинити і навчати аж до дня, коли вознісся, вставляючи вибраних Духом Апостолів, перед котрими являвся живим після своїх страждань через сорок днів в многих ознаках, говорючи їм про Царство Боже.

З котрими і їв, та приказав з Єрусалиму не виходити і вижидати обітниці Отця, що ви чули від мене. Бо Іван хрестив водою, а ви будете охрещені Духом Святим після сих немногих днів.

Коли ж вони зійшлися то питали його кажучи: Господи, чи під сей час привернеш царство Ізраїлеве? І сказав до них: Не ваше діло знати часи і хвилі, котрі Отець положив у своїй власти. Але приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий, і будете мені свідками в Єрусалимі, і в цілій Юдеї, і Самарії, і аж до краю землі.

З ЖИТТЯ СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ УГПЦ

Священики Східньої Єпархії УГПЦ 26 березня зібрались в Торонті, щоби відговітися і провести пастирську конференцію. Приїхало 16 священиків. Та хоч священики проходили ріжні школи для священства, досить було однієї проби співу під керівництвом Владики Михаїла, а який чудовий спів був на Літургії Напередосвячених Дарів. Всі священики правили як священики, і всі співали.

Владика звернувся зі словом до священиків; він зазначав надзвичайно важкі умови, в яких проходить служіння священика і закликав духовенство непохитно і далі працювати для Бога і на благо українського народу.

[illegible] священик почував святочний [illegible], просив у Бога сил для дальшої [illegible].

[illegible] була пастирська конференція [illegible] іншому вона проходила [illegible] священики ділилися досвідом з своєї [illegible]. Виявилося, що росте і кріпне [illegible] Греко-Православна Церква [illegible]. Відзначалося, що особливо треба звернути на [illegible] виховання, бо "долярова" [illegible] знесилює вірних [illegible] питання [illegible].

[illegible] Михаїл давав поради і вказівки для дальшої праці.

[illegible] пастирська конференція багато [illegible] священикам. Кожен довідувався [illegible] життя інших парафій, [illegible] свою працю, порівнюючи [illegible] других священиків; ділився своїм досвідом і для себе брав з досвіду інших.

[illegible] Канади великі. Священики [illegible] від одного. Кожен священик має гарний досвід. На сторінках преси неможливо всего висвітлити [illegible] конче потрібним є частіше скликання пастирських конференцій. Добре було б раз на рік мати конференцію всього [illegible] священства УГПЦ в Канаді. Матеріяльні витрати повинні би покрити парафії, бо з цього парафії в першу чергу будуть мати користь, а в загальному це буде допомагати кращому й швидкому росту УГПЦ в Канаді.

Пр. М. Овчаренко.

НАЙБІЛЬША КНИГАРНЯ.

В Лондоні, в Англії, є книгарня може найбільша на світі, бо має 3 міліони книжок. Всі полиці, на яких вони розложені, довгі 30 миль, коли б їх положити в один ряд. Се книгарня Фойла. Вона була невелика перед 40 літами, а тепер виросла до такої величини. Туди вдаються люде за книжками з чужих країв. Книгарня дістає коло 30,000 листів денно. Вона має також друкарню.

ПО НИТЦІ НА ШИБЕНИЦЮ.

В Кінгстоні, на Ямайці, повісили Антона Джолія, якого послідний злочин закінчився вбивством чоловіка. Але багато всяких інших злочинів за ним вже було. Однакож перший його злочин в життю був дуже малий, Джолій почав красти нитки. Від ниток йшов до більшого і більшого, аж вкінци зайшов до шнурка.

ПРИГАДКИ І ПОЗДОРОВЛЕННЯ ЗПЕРЕД 30 ЛІТ

З Великоднем Українці передають одні другим святочні поздоровлення і дарунки на памятку Великого Свята. Тут пригадуємо такі великодні поздоровлення і пригадки зперед 30 літ широко відомого тоді Чорнохліба, що були в 1922 р. поміщені в "У. Голосі". Ось [illegible] там говорилося.

Перше всего [illegible] не легковажмо святочних звичаїв, ані найменшої одробиночки. Не кажмо:

— [illegible], без того обійдемося... Се не конечне. Ми прецінь жиємо в XX віку. [illegible], дурниця...

Хто так каже, той не розуміє свого обовязку. Такий згодом все лишить, як "неконечне" і сам стане чоловіком "неконечним", нікому непотрібним, або ще [illegible] шкідливим для громади.

Писанки повинні бути в кожній хаті. Всі дівчата і жінки повинні вміти їх писати.

Всі святочні [illegible] пива повинні бути такі, як вим[illegible]; не повинно бути таких печив [illegible], які до свяченого не належать.

До церкви повинні йти навіть ті (се[illegible]), [illegible] не [illegible]лють, як две[illegible] церковні [illegible].

А дівчата повинні бодай раз [illegible] Свят[illegible] себто повинні [illegible] без [illegible] (немало [illegible]), такими, як їх Бог сотворив. І... [illegible] покаже, [illegible]; а котра в канелю[illegible] покаже, які моди є в Ітона, Сим[illegible] (се головно тим, що на фармах).

Тонцив не повинно бути.

А решта... По святах вже д..

Тепер же я від себе, жінка від себе, [illegible] мої від себе, кум Павло, Демко [illegible] і весь наш гурт Усім [illegible] Всему Українському Народові і тут і [illegible] придніпрянській, при[illegible] галицькій, буковинській, [illegible] карпатській Україні; на Волині, на [illegible] на Кубані; дальше Українцям на Далекому Сході (на Зеленому Клині і цілій Сибірі); всюди [illegible] на Чехах, в Німеччині, [illegible] і д[illegible] Україні.

З святом Христового Воскресення [illegible] кращої [illegible] свободи на Рідній [illegible] Україні.

Вороги [illegible] нехай щезнуть як дим, як [illegible] правий український народ [illegible]ся. Христос Воскрес!

[illegible] перед 30 літами. Хто [illegible] читав, той забув; багато тих, що се читали, вже нема між нами. А молоді [illegible] і не знають, що таке було, отже [illegible] як перед 30 літами [illegible] Великодні Свята зустрічали. Прочитають, то призадумаються і над тими [illegible] і над тим всеукраїнським Поздоровленням. Треба призадуматися.

ЛІД ЗНИЩИВ МІСТ.

Лід на Саскачеван-Ривері прорвав міст, [illegible] полудневий Саскачеван з північним. Міст [illegible] і коштував один міліон долярів. Частина моста впала в ріку. Направа буде коштувати до 300 тисяч долярів і потреває три місяці.

ЗАЧНУТЬ СУШИТИ ПШЕНИЦЮ.

Невдовзі перевезуть до Бофало 10 міл. бушлів вогкої пшениці, щоби там сушити. Се почнесь, коли кораблі зможуть вже плавати і пшеницю возити. Сушити будуть і в Сарнії і в Торонті.

„МОЛОДИЙ ЦВІТ"

Якраз появилася книжочка п. з. "Молодий Цвіт", з закликом, щоби кожний, хто ту книжочку дістане, прислав Одного Доляра на Будову Катедри в Винипегу.

Книжочка призначена як дарунок і памятка для дітей. Є там вірші, короткі статейки, а крім того є образки-рисунки — є їх 10. Такі образки, що дітям подобаються.

Дати доляра на Катедру, — це жертва, хоч і мала. А дати доляра і дістати щось для дітей, се вже і жертва і здобуток, — дарунок для дітей. І їм можна вже розказати від кого і за що той даруночок. Вже і вони будуть знати, що головна Катедра Української Православної Церкви будується. А їм треба се знати, хоч вони діти.

Отже хто ту книжочку дістане, повинен чи від себе, чи від дітей одного доляра на катедру прислати. Се найменше. А коли пришле більше, то за те ще окреме Спасибіг!

М. Б.

ПРОВІДНИК РОБІТНИКІВ ОСУДЖУЄ РОСІЮ.

В Москві відбуваєсь міжнародна економічна конференція, де зібралося коло 500 торговців та фабрикантів з ріжних країв. Ціл Росії — усунути торговельні [illegible] між Росією і другими краями. Про [illegible] говорив секретар англійської робітничої партії, Морган Филипс, і сказав, що Росії в нічому не можна вірити, бо вона все обраховує на те, щоби [illegible] ширити свою пропаганду. Се її головна [illegible].

СІСІЕФИ І КОМУНІСТИ.

Від[illegible] вна провідникам Сі-Сі-Еф пар[illegible] закидають, що їх політика йде по комуністичній лінії. Недавне їх становище супроти Північно-Атлянтійського союзу знов виявило, що закиди слушні. А слушність закидів потвердив провідник комуністів, Тим Бак, заявляючи в комуністичній Торонтонській Трибуні, що становище представника політики Сі-Сі-Ефив, Ко[illegible]вела, годиться зі становищем комуністичної партії.

РАХУНОК АНГЛІЙСЬКИХ ЛІКАРІВ.

В Англії лікарів на державній оплаті є 20,000. Тепер вони доручили урядови рахунок залеглої платні, якої вони домагаються. Їх рахунок виносить 120 міліонів долярів, що на кожного припадає 6,000 долярів. Се багато більша оплатня ніж пересічного робітника, отже про те віддавна йдуть спори. Там пересічний Англієць платить річно державі коло $2.70 на оплату лікарів, а тепер треба би ту суму піднести. Правда, там доходовий податок дуже великий і держава з тої великої платні багато назад дістане, та всеж уважають, що домагання лікарів завелике. Ще одно, — коли платню лікарам занадто обнижать, то мало буде тих, що схочуть на лікарів вчитися.

ВЕЛИКА ПОСУХА — ХУДОБА ГИНЕ.

На австралійських степах дотепер згинуло коло 300,000 худоби, а може ще і більше згинути. Така там посуха, що все висихає.

ВИНИПЕГ ЧЕТВЕРТЕ МІСТО В КАНАДІ.

Дотепер Винипег має четверте місце між найбільшими містами Канади. Він має 235,700 населення. Другі міста мають: Монтреал 1,021,520, Торонто 675,754 і Ванкувер 344,823; а вже Гамілтон 208,321, Оттава 202,045, а Квебек 164,016.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ДІМ І РОЗРИВКИ.

Батьки нераз кажуть, що їм тяжко затримати дітей вдома в вільнім часі, в неділі, в свята. Тоді молодь хоче розважати себе між молодими поза домом.

Але молоде товариство хоч дає розвагу, але не дає багато добра. Де молоді сходяться, там нема багато культурности. Там багато сміються, курять, в карти грають, роблять багато вереску, щоби час скорше минув. Се безконтрольні сходини.

Але вдоволення можуть мати молоді і вдома.

Хто дійсно дбає, щоби діти були гідні, то не позволить, щоби діти йшли між зле, між непевне товариство. Він не тілько буде забороняти, але розумно пояснить, чому так робить. А дальше подбає, щоби дім був таким, щоби був для дітей принадним

Вдома може бути для молодих багато інтересного. Можна співати, а спів, се культурна річ. Вартна. Можна мати музику, се також культурна річ, але не музика з танцями. Спів і музика вдоволяє і виховує людей на культурних. Але треба, щоби в родині спів плекати.

Друга важна справа — читання В домі повинна бути добра українська бібліотека. Книжки інтересують, тішать, вчать і виховують

Як гарно, як культурно, коли один читає, а другі слухають, думають, а потім роблять уваги до прочитаного. Так виховуються розумні люде

Свято, се пора, коли родина може свобідно розмовляти з собою. Тоді можуть батьки розказувати, що вони пережили, що чули від своїх батьків і дідів та других старих людей. Кілько молоді можуть тут навчитися і заінтересуватися тим, про що довідаються. Так молоді і з своїми українськими справами будуть зживатися.

І треба говорити своєю мовою і до дітей і між собою взагалі. Се повинно бути твердим правилом.

Де буде такий дім, там молоді знайдуть вдома тілько, що не схочуть безконтрольних сходин поза домом. Будуть вдоволені і будуть на поважних людей виховуватися. Тоді свято буде гарним домашним культурним святом. І старші будуть вдоволені, і будуть могли своїми дітьми похвалитися

Оленка Любов Негрич.

ГІМН ЧИ ГИМН.

Деякі Українці, що недавно прибули з Европи до Канади, не кажуть "гимн", але "гімн". Так і в газетах пишуть

Очевидно під московським панованням привикли до слова "гімн", бо так Москалі говорили. Але в українській мові повинно бути "гимн", а не "гімн"

"Гімн" в українській мові звучить негарно, а то й погано, що може викликати сміх, або й гірше. Як там в Москалів, не знаю, але то їх справа. Вони мають багато такого, що в нас виходить не гарно та нерозумно. Ми кажемо: "з кимсь женитися", а Москалі: "на кімсь женитися". В нас по людськи, в них по вуличному. Та се, знов кажу, їх справа.

Знаю таке в Канаді Англійці назвали були одну почту таким іменем, що воно в Українців дуже негарне. Отже Українці звернули Англійцям на те увагу і зараз Англійці те імя змінили. Так роблять культурні люде.

Що ж до назви "гимн", то в Галичині і на Буковині вживалася лише назва "гимн". Се дійсна українська назва поважної пісні. Се треба памятати.

Читач Відділу Молоді.

ВЕЛИКОДНИЙ ДОЩИК

(СПОМИН)

Пригадалися мені часи, коли по літах терпінь ми спромоглися на те, чого недоставало кожному — ми побудували Церкву

До того часу ми жили святочними споминами минулого. Наші думки летіли за море; наші душі чули відгомін великодних співів в церквах, що там лишилися. А тутешні наші Паски освячувалися щирими сльозами суму.

Вкінці і в нас вже є церква. І ми почули, що ми вже не сироти. Наше життя вже повне, святочне. Дотепер було те, що потрібне для тіла, а тепер маємо і для душі.

Ніч під Великдень була тепла, небо погідне. Нині ту ніч бачу. Таких ночей мало в життю буває.

Ще сонце не виглянуло зпоза краю землі, як вже коло церкви зібралися громади. Прибули люде і з сусідних околиць, де ще не було церков.

І кругом церкви поставили рядком великодні печива і Паски, на які наше убожество спромоглося Та хто посвятить, коли священика нема?

Про те ми не думали. Хіба ж може бути Великдень з людьми в церкві і без Пасок? Аджеж Паска знак Великодня! Вона ж сама нагадує Христове Воскресення. Гріх і нерозум було би йти самому до церкви, а Паску вдома лишати. Таке кожний відчував і розумів

А вже дальше — ми хотіли побачити одні других, святочно прибраних, й одні другим показати, що ми не забули наших обовязків

Почалось Богослуження. Співав дяк, один з нас Дехто йому помагав. Спів був дуже гарний, — він гарним мусів бути. Бо ми всі співали і співали найкрасшими почуваннями душі, а не тілько устами Наші душі розпливалися і сумом і радісно і мішалися зі звуками Великодного Богослуження.

Нині здаєсь мені, що передтим я не чув і певно не почую такого святого і величавого "Христос воскрес із мертвих", як тоді

Та ось Богослуження кінчиться. На середину церкви виходить старенький дідусь і каже:

Люде добрі! Давно вже не зазнав я такої радости, як нині. Великий Господь не опустив нас на сій далекій чужині. Ми зійшлись нині тут так радо, так щиро, як рідні браття, як діти одного Небесного Отця. Прийшли ми, і Паски поприносили, — тільки ж хто нам їх посвятить?... Та от послухайте мене старого, що скажу: нехай молодші візьмуть хоругви і святий хрест, і так підемо кругом церкви, а Господь посвятить їх своєю ласкою...

Порушили ті слова старця душу кожного. Не чекаючи, чи хто хотів би ще щось сказати, хтось з молодших взяв дві хоругві (тілько всіх було), хтось взяв хрест, і при співі "Христос воскрес" всі ми рушили з церкви.

Сонце тепленько світило і на небі появилося кількаріденьких хмарок. Вони мов то збиралися над нами.

Тямлю добре, що як тільки зближалися ми до Пасок, хтось зауважив:

От і дощ буде!

І нараз почали падати рідкі великі краплі дощу, — зачали і за хвилину перестали. Тілько що лишилися видні краплі на Пасках і других печивах.

Не забуду ніколи того враження, що викликав на зібраних той несподіваний великодний дощик. В очах усіх нас показалися нараз блискучі сльози Кожний відчув, що ті краплі впали, як Боже благословення, а се тимбільше, що впали в хвилині, коли неслися над Пасками хоругви і ми всі співали однодушно "Христос воскрес із мертвих"

З тих почувань, які пережив я тоді, і пережив кожний з нас, я ніколи не забуду. І коли приходить новий Великдень, в моїй уяві той давний Великдень до нового прилучаєсь. **В.**

ПРИПОВІДКИ ПРО ВЕЛИКДЕНЬ

1. Обійдеться Великдень без гречаної Паски.

Значить гречка добра [illegible] а не Паска повинна бути [illegible], бо кожний порі належиться своє

2. Де вовк на Великдень зачує голос дзвонів, там буде цілий рік крутитися.

Говорять на [illegible] гадаючи, щоби молодь не дзвонила пізно вечером. Бо молодь і пізно в [illegible] дзвонила би. Дзвонити лише [illegible] ли вовки далеко від люди [illegible]

3. Не щодень Великдень.

Виходить, що коли В[illegible] раз в році, то треба його [illegible] вати

4 Тогди в сироти Великдень, коли сорочка біла.

5 Коли на Великдень господар, чи господиня спить, то виляже пшениця, або лен.

Значить свята не на те, [illegible] спати

Були на Україні між народом передання, що коли пішла чутка, що Татари йдуть, то люди все з церков забирали ховали, а дзвони десь коло церкви закопували. Коли ж Татари церкви спалили то нераз дзвони в землі ли[illegible] головно, коли пізніше не було [illegible] закопали, і не було відомо, де [illegible] пані.

Отже, оповідалося дальше, [illegible] на Великдень пійти на те мі[illegible] лись була церква, і приложити [illegible] землі, то чути голос дзвонів

Були також оповідання, [illegible] кви в землю позападалися разом з дзвонами, то і там на Великдень можна було дзвони чути

Бо Великдень, се такий святий і славний День, що навіть те, що заховане під землею, оживає, радіє й озивається

Недармо ж на Великдень в церкві співається, що Великдень: **Визначний Святий День, Празник над Празниками і Торжество над Торжествами, і в той День благословімо Христа во віки.**

ОЖЕНИВСЯ — СТРАТИВ ПРЕСТОЛ.

Сереце Хама, наслідник королівського престола з Бачуаналянду, в Африці, був в школі в Англії, і тут оженився з стенографкою, Рутою Виліям, 1848 року. Але його нарід, що звесь Бамангвати, виступив сильно проти Хами і заявив, що він вже королем не може бути. Там є строгий закон, що забороняє з чужими подруже. Сереце і дальше добивався престола, але тепер англійський уряд таксамо вирішив, що Сереце не може бути королем. А Бачуаналянд є під англійським протекторатом. Причина, що позбовляє Сереце престола одна, що він пійшов проти закону, а друга, що він пійшов проти свого народу

НИКОЛАЙ ПАВЛЕНЧУК

Оттава, Онт. — Рано 9-го березня помер Николай Павленчук, заслужений громадянин церкви Різдва Богородиці, в Оттаві.

Був він одним з засновників тої громади (на довго, бо і до смерти в церковнім "заряді"; був членом [illegible] і по його смерти дружина дала 400 долярів

Покійний родився 1888 р. в селі Товарницях на Буковині, пов. Чернівці

До Канади приїхав 1907 р. Перше був в Торонті, опісля в Оттаві де жив до смерти. Послідних 10 літ слабував і не міг в фабриці працювати Якийсь час був в Санаторії опісля вдома

Коли перша жінка скоро померла, оженився з Марією Магас, з якою жив коло 29 літ. Був звичайним робітником, цікавився громадським життям.

Зоставив дружину 3 синів, пять доньок, 15 внуків й 1 правнучку

Березня 13-го рано тіло перенесено до церкви, де був Парастас По[illegible] похорон відправив парох, о. І [illegible] Похоронений на цвинтарі церковнім і громади [illegible] життя турбувався [illegible] громада мала [illegible] громада купила [illegible] від цвинтаря Тут покійний спочив побіч свого брата Атанасія

Після всего люде зібралися [illegible] до Народного Дому і там переведено збірку. — зібрано $25.61, яка розділена [illegible] "Вістник" 3 дол. [illegible] а решта [illegible] що ма[illegible]

[illegible] — **Вічна Йому Память!**

Оттавець.

МАРІЯ МІЩАНЕЦЬ

Візел Крік, Алта. — В [illegible] 23 березня померла М[illegible] [illegible] лікарів, але помо[illegible] [illegible] що так скор[illegible] відбувся 26-го березня [illegible] здвизі народу, бо по[illegible] любили Хоронив пар[illegible] відправа [illegible] в Візел Крік [illegible] Катедри в Виннипегу, на [illegible] $21 18 [illegible] родичі [illegible] сина і Михайла і дві [illegible] замужна Вшрикон (в [illegible] і Настя ([illegible] Енбі)

[illegible] на місці [illegible] цвинтар в Візел Крік [illegible] був в хаті род[illegible] [illegible] та обід

Спочивай дорога дитино, [illegible] побачила світ, нехай [illegible] легкою. Ти в щирих свою [illegible] між нами. — Вічна Память!

Сусід.

МИХАЙЛО СТАДНИК

Березня 11-го упокоївся в Гамилтон, Онт. Михайло Стадник [illegible] прожививши 27 літ

[illegible] в Нар. [illegible] 18 березня Рано [illegible] народу В [illegible] церкви Св. Луки в Петлюр [illegible] для читання Евангелій.

Похорон правив о Михаїл Колесник 19-го березня, при не[illegible] народу. При "Посліднім цілованю" на заклик пароха присутні зложили на вічну память для покійного $47.50, з чого призначено 5 дол. на "Вістник", а $32.50 на прикрасу своєї церкви в Петлюра

Жертводавцям щира подяка, а покійному Вічная Память! **о. М. К.**

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

о. В. Бойчука.

Форт Френсес, Онт. К. Литвинка 5 дол. По $3.00 [illegible] Котик. По $2.00: Т [illegible] Т Андрушко О Горобець М Олійник пані Олена Гринюк 1.25 дол. По $1.00: К. Пнетовський, Д. Гогоша, Т. Гушуляк, В. Т Оклачук, Г. М. Гошуляк, І. Кушик, [illegible] Сокил, Т. Оклачук, М. Настюк, В. Ковел, П. Зелений, В. Библяв, Д. Бияк, І. Рогота, В. Андрушко, В. Оклачук, П. Паляниця, Ф. Плаксій, [illegible] Габінська, Н. Н., Н. Н., Н. Н., Н. Н., (підпис нечиткий), Н. Н., Н. Н. Дрібними $1.86

Рейні Ривер, Онт. П. Бияк 5 дол [illegible] Н. Петрик $1.50; по $1.00: Г. [illegible] (Бедит, Мінн. ЗДА.) п-і [illegible] Макарчук, Г. Турецький, А. Пастух (Сліман) Є. Караїм, П. Попович, М. Мазур, О. Матрюк, В. Турецький.

Атікокан, Онт. По $1.00: С. Ольховецький і І. Забірка.

Виннипег, Ман. — Додаткова листа Громади св. Михаїла, 110 Дізраелі [illegible] По $1.00 Михайло Бородинський [illegible] Бондарик [illegible] І. Стасишин, Антін Цюник, В. і Р. Бурдейн

Брендон, Ман. Марія Мандюк $2.00

о. Новицького

Дафин, Ман. Бецкало $5.00, по $[illegible] Дмитро Гриньків і Никола [illegible] $[illegible] Марія Мари[illegible] [illegible] Параскевія Слипелик, Г. Саран[illegible] Галант, Ю. Фі[illegible] [illegible] Шмельський [illegible] Калинюк, [illegible] Стратюк.

Косів, Ман. [illegible] $2.00 [illegible] $1.00 А. Гамбе[illegible] [illegible] С. Бу[illegible] [illegible]

Сифтон, Ман. [illegible] $1.00 М. Ма[illegible] Петрашк М. [illegible]

Велла Ривер, Ман. — По $1.00 [illegible] Шевчук, І. Стороженко, М. Труш, [illegible] Ярема А. Пилипів.

Дрифтинг Ривер, Ман. [illegible] $1.00 [illegible] В. Росоловський, М. Лу[illegible] В. Лукий.

Етнина, Ман. — По $1.00: В. Кос[illegible] Андрейчук, Б. Никифорук [illegible] М. Онишко, Текля Гаджо [illegible] Н. Гаврилюк, А. Гер[illegible] В. Гаврилюк, І. [illegible] Дрібними 75 ц.

Роритон, Ман. По $1.00: П. [illegible] Гардович, А. Білецький [illegible] М. Білецький [illegible] Марія [illegible] Бахидняк, п-і Ф. Павлюк, Дрібними $1.75.

о. М. Куленича

[illegible] Ман.	$30.0
[illegible] Ман.	20.5
[illegible] Ман.	20.0
[illegible] Ман.	18.0
[illegible] Ман.	16.0
[illegible] Ман.	14.0
[illegible] Ман.	14.00

о. М. Кисілюка

Содбері, Онт. — Пан Павло Гуды [illegible] Ситковський по $5.00 [illegible] Шевченко, [illegible] Палагія [illegible] С. Мантюк [illegible] В. Які[illegible] Ф. Стефанчук [illegible] І. Кос[illegible] Степан [illegible] Коренець.

о. Д. Ф. Стратійчук

Сенді Лейк, Ман. П. $1.00 [illegible] Ч[illegible] манський І. Федорків [illegible] М. Василенко [illegible] Г. Пиньота [illegible] А. Грегорашн, М. Ярема [illegible] П. Юрич, С. [illegible] Безверенний, М. Іванко. Дрібними 60 ц.

Оаквборн, Ман. Ф. Тутказюк $1.00 А Слонь $2.00; по $1.00: Н. Польовий, Н. Будзівський, С. Гере[illegible] Стратійчук, Т. Івашко, В. Іванко, М. Грицак, І. Грицак, Д. П. Коваль, п-і Г. Лукащук, М. Чвалюк А. Іруль, С. Бородій, С. Мельник.

Виста, Ман. — По $1.00. В. Ничик. [illegible] Бевза, М. Пинь

Мензі, Ман. — По $1.00: Н. Друль, [illegible] Пелешок, П. Друль і П. Друль [illegible] Скочиляс, О. Друль, п-і А. Кісь, [illegible] Ф. Друль. Дрібними 50 ц.

Росборн, Ман. — По $1.00: С. Ук[illegible] В. Стрипалка, Н. Кармазин[illegible] О. Фостаківський, Г. Совтус [illegible] Адамський, п-і І. Мамалига.

Глен Елмо, Ман. — По $1.00: Ф. Белбас, І. Семенюк, І. Баранецький, [illegible] М. Песта Дрібними $1.50.

Січ, Ман. — По $1.00: С. Мануляк, С. Трач, П. Курчаба. Дрібними $1.75

Енгусвил, Ман. — По $1.00: І. Балакунець, Г. Будзинський, П. Олійник, П. Гасюк, Д. Собецький, В. Вовк К. Соколюк, І. Качан, С. Кар[illegible]

о. О. Х[illegible]

Куроки, Саск. По $5.00 Евген Даркович і Михаїл Сова; Андрій Панасюк $3.00; по $2.00. Д. Березюк, І. Бобрик, О. Мелешак, Д. Савчук; по $1.00 Г. Галещук, П. Давидюк М. Панасюк, С. Яйчук, М. Рудиш. Дрібними 25 ц.

Вадіна, Саск. — Пан Юрій Гаський $10.00; п. Антін Савчук $3.00; по $2.00: Я. Курилюк, Я. Т. Куриляк; по $1.00 Ю. Квасниця, І. Клевчук, Я. Курилюк О. Вдовин, П. Сі[illegible]ронський, С. Сить і П. Козак і п. Стадник

Клейр, Саск. — П. во Петро і Катерина [illegible] п-во Степан і [illegible] $5.00, Франко і [illegible] по $1.00 С. Бре[illegible] М. Кавецький Ю. [illegible] П. Мерлір, П. [illegible] Г. Гхоржевський [illegible] Чарний

Ватсон, С[illegible] [illegible] Глек $2.00, по $1.00. [illegible] Г. Котик, О. Котик, [illegible] Д. Магас, [illegible] П. Йолович. [illegible] Т. Рома[illegible] Стрілець Г. [illegible] К. Браташук. Дрібними $[illegible]

Вимер, Саск. [illegible] Михаїл Ро[illegible] В. Дробот і [illegible] В. Кіналюк [illegible] М. Охі[illegible] М. Силин[illegible] Хомякевич Н. Франко, Д. [illegible]рчук, М. Токарський. О. Песяк Дрібними 50 ц.

Фостон, Саск. Пан Петро Ма[illegible] $[illegible] І. Стронський, [illegible] М. Капелюх, [illegible] Запорожський, Марія Комарницька Дора Лесишин, А. Чарчук [illegible] Фарбатюк Лев Смартюк

Клейр-Кіїв, Саск. — По $1.00: Ф. Волощук, С. Гнікевич, Д. Байталюк, Ю. Гулій, Н. Калин, Н. Козар, С. Калинюк, В. Лемко, В. Палатюк. Дрібними $2.00

о. С. Геруса

Вайта, Ман. — [illegible] Стримбицький $2.00 [illegible] $1.00 М. М. Ст[illegible] рожук, К. [illegible] [illegible] Шмі[illegible] Ю. Костишин, П. Кулачковський, Т. Ткачик, В. Андрушко [illegible] Онишко, І. Пеєм[illegible] Факас, М. Нес[illegible] М. Калинюк, Є [illegible] М. Фещук, О. Горош. Дрібними $1.00

Сірко, Ман. [illegible]

Арбакка, Ман. — По 1.00 Т. [illegible]

Сондавн, Ман. — По $1.00 пані [illegible] С. [illegible] Калатурник, В. Білич [illegible] Дрібними 25 ц

о. Є. Д. Грицини

[illegible] Громада	$40.40
Брендон Ман.	24.25
[illegible] Ман.	18.25
[illegible]	14.47
[illegible] Ман.	1[illegible]
[illegible] Ман.	5

о. Іова Скакальського

Глендон, Алта. — По $1.00 О Стасик, Т. Українець, М. Костишин, А. Шандро, П. Грекул, І. Ощуст, П. Лукіан, Б. Арсенюк, С. Грекул І. Оришак, [illegible] Горечко

Елк Пойнт, Алта. — Пані Марія Скорек $2.00, по $1.00: О. Войтович Н. Бочон, І. [illegible] І. Закрук

Тірієн, Алта. — По $1.00 Н. Ткачук, Д. Процюк, Г. Павлійчук А Боровець, С. Мельник і І. Процюк.

Сенді Репидс, Алта. По $1.00 Прокіп Гутнова, І. П. Саранчанський, Г. Сокоринський, В. Сашук. Дрібними $2.95

Ля Корей, Алта. — По $1.00: Н. Болотюк, Н. Бансацький і С. Стецюк

Вилов Трейл, Алта. По $1.00: І. Киця, і О. Коницький

Айрон Ривер, Алта. — По $1.00: І. Горобей і Н. Карась.

Френчер, Алта. — По $1.00 А. Возняк і Н. Онуферчик

Ст. Винсент, Алта. — Ф. Кравчук $1.00. Дрібними 50 ц.

Бонвил, Алта. — По $1.00: Д. Деніс, Б. Ячук, І. Чубей.

Форт Кент, Алта. — І. Никула $1.00 Дрібними 85 ц.

Гайнсбург, Алта. — К. Ковал $1.00.

Нортерн Велей, Алта. — В. Максимець $1.00.

Клендональд, Алта. — Ф. Павлик $1.00.

Ст. Павл, Алта. — В. Фегерчук $1.00. Дрібними 25 ц.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. К. Желішкевича

КВІТЕНЬ:

6. Неділя — Гвас (сповідь).
7. Понеділок, Благовіщення — Своп Плейн (сповідь).
13. Неділя Квітна — Норквей (сповідь).
17. Вел. Четвер, Сл. Божа і сповідь — Кобзар.
17. Вел. Четвер, Страсти — Дорбен.
18. Вел. Пятниця, Плащениця — Арран.
20. *Великдень*, 12.15 в ночи — Гвас.
20. *Великдень*, 8 рано — Арран.
21. Світл. Понеділок — Кобзар
22. Світл. Вівторок — Дорбен
27. Неділя. Проводи — Стінен. Спільне Свячене.

ТРАВЕНЬ

4 Неділя — Гвас. Спільне Свячене.
6 Вівторок — Вайтбич
11 Неділя — Арран
18 Неділя — Норквей Спільне Свячене
22 Четвер — Арран
25 Неділя — Своп Плейн.
29. Четвер. Вознесення — Кобзар, храм

Адреса — Box 124 Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туржанського

КВІТЕНЬ

17. Вел. Четвер. Страсти, 8 год. вечір Пайн Ривер
18. Вел. Пятниця, винос Плащениці: 1 год. попол. — Богдан, 2.30 год. попол. — Етелберт; 4 год. попол. — Пайн Ривер.
19. Вел. Субота, свячення пасок: 10.30 год. рано — Гелвер, 2 год. попол. — Гарденд; 3.30 попол. — Богдан; 6.30 вечір — Ворд
20. Великдень — 12 год. ночі Служба Божа і свячення пасок — Драй Ривер; 5.30 год. рано, Утреня і свячення па[illegible] Етелберт; 8.30 год. рано Утреня і свячення пасок — Пайн Ривер 2 год. попол. Вечірня — Пайн Ривер
21. Світл. Понеділок. — Пайн Ривер
22. Світл. Вівторок — Богдан
27. Неділя Проводи — Рі[illegible]

ТРАВЕНЬ

4 Неділя Мироносиць — Пайн Ривер (спільне свячене)
11 Неділя. Розслабленого. — Етелберт
18 Неділя. Самарянки — Гарденд
25. Неділя. Сліпо-рожденого — Пайн Ривер
29 Четвер. Вознесення — Ворд.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса. Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Іова Скакальського

17. Вел. Четвер, С. Божа в 10 год. рано — Глендон 2 год. попол [illegible]
19. Вел. Субота, свячення пасок: Тирієн 10 год. рано; Сенді Репідс 12 год. дня; Елк Пойнт 4 год. попол.
20. *Великдень* — Утреня, Сл. Божа й свяче. пасок, о 12 год. в ночі й о 8 год. рано — Зісард. Глендон; [illegible] Тірієн
21. Світлий Понеділок — [illegible]
22. Світл. Вівторок — Сенді Репідс
27. Неділя — Елк Пойнт

ТРАВЕНЬ

4 Неділя — Глендон
6. Вівторок — Юрія — Сенді Репідс
11 Неділя — Тирієн
18 Неділя — Сенді Репідс
22 Четвер — Перенос мощів св. Миколая — Тирієн.
25. Неділя — Зісард.
29. Четвер — Вознесеня. — Глендон

Адреса Box 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Боднарчука

КВІТЕНЬ:

11. Пятниця. Сповідь і Сл. Божа. — Канора.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
КВІТЕНЬ

17. Вел. Четвер. Сл. Б. 9 год. рано — Ватсон; Страсти 7.30 веч. Клейр.
18. Вел. Пятниця. 11 год. Винос Плащаниці Ватсон — 2 год. — Винер. 3 год. — Клейр; 4 год. Курозі.
19. Вел. Субота: 9 год. рано Сл. Б. Ватсон, свячення Пасок Винер 3 год.; Клейр 4 Квін 3 год. в церкві Клейр-місто, Фостон год.; Ведна 6.[illegible]
20. Великдень 12 год. в ночі Курозі, 6 год. рано Ватсон 3 год. Вечірня Ведна.
21. Світлий Понеділок — Клейр
22. Світлий Вівторок — Фостон.
27. Неділя. Проводи Винер (роздача Артоса). Після Богослужби Спільне Свячене.

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа
КВІТЕНЬ.

19. Великодна Субота. Свячення Пасок год. 11 пер. полуднем Пембина, год. 1 по обіді — Дуфрост Паплярфілд, год. 2 по обіді; Іст Селкирк, год. 4 по обіді: Тиндал, год. 5 під вечір; Септон, год. 6 ввечорі
20. Великдень. Год. 1 по півночі — Брендон, год 8 рано Портедж ля Прері; год 5 рано — Гонор, год. 10 рано — Паплар Парк.
21. Світлий понеділок — Паплярфілд. Дуфрост.
22. Світлий вівторок. — Стед. Ледвин.
27. Томина Неділя — Гонор Тиндал (Спільне Свячене)

Адреса: 7 Ст Джанс Аве., Винипег, Ман. Телефон 51 978.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

18. Вел. Пятниця. Винос Плащаниці в Гледон.
20. Великдень [illegible] місто. [illegible] — Гледон; Страсти в 7 год.
21. Світл. Понеділок — "Ля Ріпоз".
22. Світл. Вівторок Жукнин
27. Неділя. Проводи — Наслянин

Свячення пасок, посільки позволять дороги, відбудеться в ночі у Великодну Суботу

ТРАВЕНЬ

4 Неділя — Замор
11 Неділя — Титор
18 Неділя Шіго (полудн.).
25 Неділя Федлки
29 Четвер Вознесіння — Льорд

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
КВІТЕНЬ

17 Вел. Четвер — Вайта. (Служба Божа) Вечером 6 год. 7 Страсті Хр.
18 Велика Пятниця. — на Вайта винос Плащаниці о год. 2 дня.
19 Вел. Субота Вайта
20. Великдень О год. 12 вночі Великодня Утреня в церкві св Миколая Арбакка; Свячення Пасок відбудеться в кожній церкві за таким порядком Арбакка Св Миколая Арбакка св. Апостолів [illegible]; Сірко (о год. 4 рано) Сон[illegible] (о год. 6), Вайта по Службі Божій.
21. Світлий Понеділок — Арбакка св. Апост.
22. Світлий Вівторок. —
27. Неділя Томина. Проводи — Сірко

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
КВІТЕНЬ

13. Неділя Принц Алберт
17 Велик. Четвер [illegible] Сповідь і Служба Божа [illegible] Вірдейл 9 год. рано.
19. Вел. Субота. Сповідь і Служба Божа в Принс Алберт
20 Великдень. Свячення пасок 12 год. вночі [illegible] 2 год. рано — Вірдейл; 4 год. рано — Сембург, 6 год. рано — Гонеймун, 9 год. рано Прінц Алберт Богослуження
21. Світлий Понеділок. — Сембург
22 Світлий Вівторок. — Гонеймун
27 Неділя Томина — Вірдейл

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
КВІТЕНЬ:

17 Вел. Четвер. Шіго місто, сповідь, в о год. 7 веч. Страсті
20. Великдень Шіго полуд.
21 Світл. Понеділок Шіго місто.
22 Світл. Вівторок — "Льора".
27 Неділя. Проводи Інсінгер "коло Гайкей".

Свячення пасок, посільки позволять дороги, відбудеться в ночі у Великодну Суботу

ТРАВЕНЬ

4 Неділя Винерд
11 Неділя Фішн Лейк
18 Неділя Інсінгер (місто)
25 Неділя Т. [illegible]
29 Четвер Вознесіння Вест Брук Храм

Адреса Box 52 Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича
КВІТЕНЬ.

18. Вел. Пятниця. — Петлюра. Винос Плащаниці й свячення пасок в 2 год. попол.
19. Вел. Субота. Свячення пасок. — Шорт Дейк 10 год. рано; Зелена 1 год. по пол.; Роблин 3 год попол.; Гренд[illegible] 5 год. попол.
20 Великдень Ледвард 12 год вночі Утреня й свячення пасок, Гилберт Плейнс 4.30 рано Утреня Сл. Божа й свячення пасок.
21. Світл. Понеділок Шел Ветей
22 Світл. Вівторок — Райн, Саск
27 Неділя Зелена. Проводи.

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя. — Шорт Дейк
11. Неділя. — Гилберт Плейнс
18 Неділя Шел Ветей
25 Неділя Роблин (місто)
29 Неділя Вознесіння Райн (храм)

Адреса Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
КВІТЕНЬ

17 Вел. Четвер Страсті Бояни
18 Вел. Пятниця Плащаниця. — Шипинці 2 год., Бояни 4. год
20 Великдень Бояни 12 год. [illegible] свячення пасок. Кельвина 5 год. свячення пасок 7 година свячення пасок у Шипинцях 9 год. свячення пасок в Ієнасі
21. Світлий Понеділок Ієнас (проводи)
22 Світлий [illegible] Бренлейн (проводи)
27 Неділя Томина Шипинці (проводи)

Адреса Виллингдон Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

17 Вел. Четвер. Страсті. — Вилингдон в вечір
18 Вел. Пятниця Винос Плащаниці Катаин, 10 рано. Ендрю, 11 рано; Вилингдон, 3 попол.; Лужани 5 в вечір
19 Субота Вилингдон Свячення пасок [illegible] в вечер [illegible] Новий Прут 9 год., Лужани 10 год. [illegible]
20. Великдень — 12 год. ночі Утреня Вилингдон [illegible] рано, Ендрю, 7 год рано Катаин; 3 год. попол. Завлая Вечірня
21 Світлий понеділок — Новий Прут
22 Світлий вівторок Борівці
27 Неділя Проводи Лужани.

Адреса: Вилингдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
КВІТЕНЬ

17 Вел. Четвер [illegible] Ст. Джуліен
18 Вел. Пятниця [illegible] 2 [illegible] Вел. Плащениця
19 Вел. Субота, свячення Пасок: 10 [illegible] 2 год. попол.
[illegible] 7 год веч. [illegible] Ст.
20 Великдень 5 год Рано Ст. Джуліен, 7 рано Вакав 9 рано. Балморг.
21 Світл. Понеділок Вакав
22 Світл. Вівторок — Ст. Джуліен
27 Неділя Смарт.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
КВІТЕНЬ:

2. Середа. Побілзи 7 год. веч. — Толстой.
5. Субота, 2 год. попол. сповідь — Сенькив.
6. Неділя — Сенькив.
7. Благовіщення, Понеділок — Роза.
11. Пятниця, 3 год. попол., сповідь молоді — Толстой.
12 Субота Толстой.
12 Субота, 2 год. пополуд. сповідь — Гарделтон.
13 Неділя Квітна, 7 год. рану — Гарделтон
13 Неділя Квітна, 10.30 свяч. верби — Толстой
17. Стр. Четвер. Служба 10 год. — Толстой; Страсти 7 год. веч — Толстой
18 Вел. Пятниця Плащаниця 1 30 [illegible] Гарделтон. 5 год. веч Толстой
19 Вел. Субота. 9 год. рано. — Роза. 11 год. перед пол — Сенькив
20 Великдень 6 год. рано — Гарделтон [illegible] Толстой 2 год. попол. Вечірня — Гарделтон 5 год попол. Вечірня — Толстой
21 Велик. Понед. 9 год. і Вечірня — Сенькив
22 Велик Вівт. 9 год. і Вечірня — Роза.
27 Неділя Гарделтон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

17. Четвер Давфин, Страсти о год. 7 веч.
18 Стр Пятниця Давфин, о год. 2-ій попол. Плащениця.
18 Стр Пятниця Ворктон, о год. 9.15 по[illegible] пасок.
19. Субота [illegible] свячення пасок о год. 1 Грифтинг Ривер; о год. 3-ій Венлав; о год. 5 Велий Ривер; о год 7 веч. Етвин; о год. 9 веч. Коти
20 Великдень Давфин, о 12 год. ночі Світла Заутреня передаватиметься через радіо Давфин. По Заутрені свячення пасок біля церкви.
20 Великдень, На пізньо Богослуження о год. 4 рано Грифтинг
21 Світл. Понеділок Коти
22 Світл. Вівторок Етвин
27 Неділя [illegible] Грифтинг Ривер
28 Понеділок Проводи Венлав.

Адреса. Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

17. Великий Четвер сповідь Крейдон

УВАГА: Не знати, яка буде погода в Страстному Тижні, тому Страсти, Плащаниці і Свячення Пасок проголошу на[illegible]

21 Світл. Понеділок — Шер[illegible]
22 Світл. Вівторок Радвей
27 Неділя Тороід, Вечірня і Проводи 3 год. попол Тудор

ТРАВЕНЬ

4 Неділя Радвотер, Вечірня і парастас на гробах Радвей
11 Неділя Егремонт. Вечірня і Парастас на гробах Федора.
18 Неділя Во[illegible] Парастаси на гробах 3 [illegible] Гадорала.
25 Неділя Грейзленд, Вечірня й Парастаси на гробах 3 год. — Сребл.
29 Четвер Вознесіння Радвей (храм)

Адреса Box 128, Радвей, Алта. Тел 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
КВІТЕНЬ

2 Серед. [illegible] — Норктон
17 Вел. Четвер Служба Божа — Норктон 8 год. вечір Страсти. — Норктон
18 Вел. Пятниця. Винесення Плащаниці
20 Великдень 12 год. вночі Воскресення Горлиці; 4 год. рано свячення пасок — Мазепа 5.30 год. [illegible] Стороновей. 6.30 год ра[illegible] Врокстон 8 год рано Служба Божа Норктон
21 Світл. Понеділок Врокстон
22 Світл. Вівторок Стороновей
27 Неділя Томина — Мазепа

Адреса: 110 Велингтон Аве. Гел. 798 Норктон, Саск

Календар Українських Свят
КВІТЕНЬ

16	С	3	Преп. Никити ісповідника
17	Ч	4	Страсний Четвер Йосифа
18	П	5	Страсна Пятниця. Агатопода
19	С	6	Страсна Субота. Евтихія
20	Н	7	Великдень. Воскресення Г.
21	П	8	Світлий Понеділок. Іродіона
22	В	9	Світлий Вівторок Евпсихія
23	С	10	Муч. Терентія, Максима
24	Ч	11	Свящм. Антипа еп. Перг.
25	П	12	Василія ісповідника Парій.
26	С	13	Свящм. Артемона пресв.
27	Н	14	П. Томина. Проводи.
28	П	15	Ап. Аристарха, Трохима
29	В	16	Муч. Калідія [illegible] Пупилія
30	С	17	Свящм. Симеона єпис.

ТРАВЕНЬ

1	Ч	18	Преп. Івана Ісповідника
2	П	19	Преп. Івана Ветхопещерника
3	С	20	Муч. Гавриїла отрока
4	Н	21	Нед. Мироносиць Теодора
5	П	22	Теодота Сикеота
6	В	23	Великомуч. Георгія (Юрія)
7	С	24	Преп. Сави Печер.
8	Ч	25	Ап. Марка. Мас[illegible] пятр.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Саценича
Округ Смокі Лейк, Алта.
КВІТЕНЬ

17 Вел. Четвер о год. 6 веч. Страсти Смокі Лейк
18 Вел. Пятниця Винос Плащаниці о 2 [illegible] Лейк о 4.30 [illegible]
19. Вел. Субота [illegible]
20 Великдень Утреня [illegible] о 5.30 [illegible]
21 Світл. Понеділок [illegible]
22 Світл. Вівторок [illegible]
27 Неділя [illegible]

Адреса Box [illegible] Смокі Лейк Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука
КВІТЕНЬ

17 Четвер [illegible]
18 Вел. Пятниця [illegible]
19 [illegible] Свячення Пасок [illegible]
20 [illegible]
21 [illegible]
22 Світл. Вівторок [illegible]
27 Неділя [illegible]

Адреса Оакборн, Ман. Тел. 218—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.
КВІТЕНЬ

17 В. Четвер Страсти [illegible]
18 В. Пятниця Винесення Плащениці [illegible] Айтуна
19 В. Субота, свячення пасок — Мелвил Фенуд
20 Великдень Айтуна [illegible]
21 Світл. Понеділок Фенуд
22 Світл. Вівторок Вимарт
27. Неділя, Проводи — Айтуна.

Адреса Айтуна Саск

Устав Церковний
КВІТЕНЬ

20 Великдень Ап Діянь 1: 1-8, Єван. Івана 1: 1-17
21 Світлий Понеділок Ап Діян 1: 12-17 21-26 Єван. Івана 1: 18-28.
22 Світлий Вівторок Діян 2: 14-21 Єван Луки 24 12-35
27 Неділя Томи, Гол 1 УО 1 Ап. Діян 5: 12-20 Єван. Івана 20: 19-31 [illegible] 15 17-16 2

ТРАВЕНЬ

4 Неділя Мироносиць Гол. 2, УО Мар. 16: 9-20 Ап. Діян 6: 1-7, Єв. Мар. 15: 43-47 і 16: 1-8
6 Вмч. Юрія Ап. Діян 12: 1-11 [illegible] 15 17 16 2
11 Нед. Розслабленого, Гол. 3, УО Луки 21: 1-12 Ап. Діян. 9: 32-42. Єван Івана 5: 1-15.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1952. ВИНИПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1952. ЧИСЛО (917) 9

ВЕЛИКДЕНЬ В ВИНИПЕГУ.

Великодні Свята в Винипегу були [illegible] величаві, та і поза Винипегом [illegible] була дуже гарна, тепла головно ж першого дня Великодня. І [illegible] другі дні було гарно, хоч вже [illegible] холодком. Але було [illegible] Українці були остілько біль[illegible] що передтим [illegible] [illegible] на гірше зміниться Т[illegible] [illegible] гарною [illegible] [illegible]

НАСЛІДКИ ПОВЕНИ В САСКАЧЕВАНІ.

[illegible] заподіяли повени в по[illegible] частини Саск[illegible] [illegible] мілйон[illegible] [illegible] більше. Тощо [illegible]

ВИДАТКИ КАНАДИ в КОРЕЇ.

[illegible] в Кореї [illegible]

[illegible] ЗАРОБЛЯЮТЬ В РОСІЇ.

[illegible] робити на ф[illegible] [illegible]

КОМУНІСТИ В УРЯДІ ІНДІЇ.

В Індії до кабінету міністрів ввійшли [illegible] [illegible] прем'єра Негру.

[illegible] ДЖЕЗ ДО ЦЕРКОВ.

[illegible] газета каже [illegible] треба в музику [illegible] [illegible] що коли люде до джезу привикли, то [illegible] в церкви. [illegible] в Ню Йорку [illegible] що церква не має вчити, але вдоволити [illegible] їм, що йому забагтося.

ПРОБА З АТОМІЧНОЮ БОМБОЮ.

[illegible] були пробу з атомічною [illegible] Америці, в стейті Невата. [illegible] простори Сила бомби [illegible] о потрясла людьми на [illegible] [illegible] її огонь було видно 75 [illegible]

СЛІПІ МОЖУТЬ БУТИ ВИДЮЧИМИ.

В [illegible] є тисячі сліпих. [illegible] [illegible] привертати [illegible] [illegible] і померцього прищеплять [illegible] Але закон забороняв се робити. [illegible] що закон се дозволить, отже багато сліпих може стати видющими.

СВЯТО ЮРІЯ В АНГЛІЙЦІВ.

Інтересно вам знати, що й Англійці [illegible] Юрія Побідоносця колись дуже [illegible]. І та пошана, хоч слабша до[illegible] [illegible] задержалась. І каже історія, що цар Діоклетіян посилав Юрія до Ан[illegible] [illegible] той противився переслідуванню християн, отже до Англії не поїхав. Тоді [illegible] арештували і замучили 303 р. по Хр.

Англійці віддавна св. Юрія поважали [illegible] християнина великої відваги, і в [illegible] в Англії його свя[illegible] [illegible] Англії.

Нині Англійці мають товариство св Юрія, і навіть в Винипегу таке "Королівське Т[illegible] св. Юрія" святкувало се [illegible] 22-го лютого

В СТЕПТАХ ДАЛЬШІ ПОВЕНИ.

[illegible] Кажуть, що шкоди [illegible] мілйони". По[illegible] Кансасу, Небраски, Айови. Понад 130,000 людей дотепер [illegible] Міста і місточка [illegible] або частини [illegible] піднеслася в ріках, тисне [illegible] греблі силою [illegible] 1250 фунтів, отже така сила роз[illegible]

ЩО МОЛОДІ ВИРОБЛЯЮТЬ.

[illegible] 20 [illegible] в високій Кастеляно[illegible] шкоди на 15,000 до[illegible] [illegible] Так виробляє ни[illegible] І дивно, що [illegible] захотіла. І нема такої шкільної [illegible] на культурних лю[illegible]

СКОЧИЛА 55 ФІТІВ І ЗДОРОВА.

[illegible] шпитали, коло Винипегу [illegible] четвертого [illegible] 55 стіп і нічого їй не сталося Се [illegible] такої висоти і [illegible]

ЛЮБИВ І ХОТІВ ВБИТИ СВОЮ ЖІНКУ

[illegible] така [illegible] любив свою [illegible] любив свою землю, [illegible] заплатив вже [illegible] постановив позбути[illegible] 10,000 [illegible] землю. Але ніяково було [illegible] отже дав ко[illegible] 1,500 долярів, щоби той [illegible] вбив. І справа виявилася. Його арешт[illegible] за нього запоруку [illegible] Опісля суд рі[illegible] має заплатити 1,500 до[illegible] бути 5 літ під наглядом та [illegible] арешті 4 місяці Але арешт відло[illegible] пізнійше, щоби поміг жінці зібрати грушки і сливки

БІЙКА В ЦЕРКВІ.

В Назареті в Палестині було 14 лютого в церкві дві бійці. Пять осіб було ранених, з тих дві поважно. Коли епископ Гаким в грецькій церкві правив Службу Божу, магометанські хлопці почали робити якісь непристойні уваги, чи насміхи. Їм спротивилися християнські хлопці і так почалася бійка. Богослужения мало передаватись через радіо, та треба було все перервати.

ПОБИЛИ Й ОБРАБУВАЛИ СВЯЩЕНИКА.

В середу перед Великоднем зайшло чотирох рабівників до дому ґр. кат. священика, Романчука, в Винипегу, побили його і забрали 32 доляри Вони мали саджею позамащувані твари. Се сталося, коли він прийшов з церкви, де сповідав людей. І коло 11-ої години готовився йти спати. Коли почали бити, він оборонявся, а коли його перемогли, він стратив свідомість Він з новоприбулих і в Канаді чотири роки.

ПОЛІЦАЙ І БАНДИТ РАНЕНІ

В Гамільтоні, Онт., почалась на улиці стріляниня між поліцаєм і бандитом, з якої оба вийшли поранені. Всіх стрілів було 40, а поліцай дістав три стріли. Його оперували, але стан його дуже тяжкий.

НАПЕРСЯ — І ВТОПИВСЯ.

Евген Жермейн, 9-літний, з Ст Боніфасу коло Винипегу, наперся перейти через болотнисту річку, Сейну, до хлопців, що були на другій стороні. Хлопці кричали, щоби не ишов, але він не слухав, хоч [illegible] влив [illegible] річку Та не перейшов [illegible] втопився Що то діточа впертість!

ДУХОБОРИ ХОЧУТЬ ЗАБИРАТИСЯ.

З Бритиш Коломбії вибрався до полудневої Америки провідник духоборів, Стефан Сорокін, щоби там шукати місця для воєвничих духоборів, які є в Канаді. Духобори вислали до Стейтів тайком 94,000 долярів, щоби Сорокін мав на подорож. Він відвідає Уругвай, Парагвай, Болівію і Чіле

ПРЕДСКАЗАННЯ ІНДІЯНИНА СПОВНЯЮТЬСЯ.

Тепер будують в Канаді міст між Галіфаксом і Дартмавтом. Тут вже було два мости і не встоялись. Кажуть, що Індіянин, Микпак, прокляв і предсказав, що з тими мостами станеться і все сповнилося Міст з 1884 року знищила страшна буря 1891 року. Другий міст впав в ріку 1893 року Тепер мають збудувати третій за 8 міліонів долярів, та що з ним буде, час покаже.

МОЖЕ НАЙСТАРШИЙ ЧОЛОВІК.

В Єгипті живе Амер Шагат, який каже, що йому вже 200 літ. Коли брати на турецький календар, то вийшло би по нашому, що йому буде 200 літ без кількох літ. Та все ж близько 200 літ. Шагат женився перший раз, коли мав 40 літ, а другий раз коли мав 120.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

КАТОЛИЦЬКЕ ВІЧЕ У ЛЬВОВІ 1896.

В липни 1896 р. було у Львові „Католицьке Віче". Був там митр. Сильвестер Сембратович, а з Поляків два архиєпископи і два єпископи. Польських референтів було 27, а українських три — **Вахнянин, Студинський та Володзінський.**

Резолюція з промови Єзуїта Яцковського була:

„Віче католицьке взиває П.П. Послів з Ради Державної, щоби, вдержуючи пожадану солідарність (лучність) в Колі польськім, розширили її так, щоби Коло Польське могло сильнійше зазначити, що почуває себе і є дійсно репрезентацією (представництвом) краю щиро католицького." — **Про українських послів не було згадки!**

В другій резолюції наклику€сь всіх до участи в 300-літнім ювілею „унії", та:

„Щоби в відносинах між Русинами і Поляками обминати все, що ріжнить, а підтримувати, що нас лучить, іменно послух для Того, що є спільним нам всім Отцем і Пастирем ... Скалою, на якій хто опреся, — спасеся, хто їй противиться — мусить загинути".

Знов Тулє, а головно Дембіцький говорили про — архибрацтва Пр. Д. Марії, королеви корони Польської; про співрацю „душпастиря, двора (польського!), школи і громади"; про всякі польські конгрегації та братства і їх працю для скріплення польської сили... **Про українські братства не було згадки!** І таке було впродовж цілого віча.

Промова митр. Сильв. Сембратовича

Там . Сильвестер виголосив 7-го липня, 1896 р., промову, починаючи її так: **„Слава Ісусу Христу! Нех бендзе похвальони Єзус Христус!"** Дальше хвалив унію; осуджував потріотизм і народність, та висловлював радість, що католицизм звів Українців з Поляками. Ось дещо з його промови:

„Віра католицька приносить людям супокій суспільний, а тимсамим і щастя земне.

„Чи не бачимо опустошення релігійного нині за почином людей лукавих, котрі уважають нераз річи чисто людські, як напр. **свій патріотизм,** так дотого ще нераз і ложний (фальшивий), ... а не Бога і спасення за ціль і мету слави, ставляють **народність,** яко ідеал всего щастя народного"

„Трудіться в згоді й однодушности. Соединеними силами, після гасла Найяснійшого Нашого Монарха, трудімся коло розширення царства Христового, **згідно всі разом, Поляки і Русини.**

„Довгі літа проминули, нім св. Унія утвердилася. **Попирав її ревно св. Ап. Престол, а і королі польські, — також і епископи руські і всі щирі католики Поляки; нехай їм буде за то честь і вічна слава!**

„Через приняття Унії **сталися Русини причасниками** (спільниками) **всіх благ** (всего щастя), які Церков Христова подає, а також зближилися вони до Заходу і їм отворилися всі скарби культурні сеї просвіченої части світа. **Унія зближила нарід руський до польського, котрий визнає віру католицьку непохитно.**

„Бережім свято Унії Церковної, бо лиш на тій підставі **будемо могли разом, яко сини св. Церкви кат., Русини і Поляки, трудитись для спільного добра."** — („Душпастир", 1896).

Так Сильвестер явно голосив неправду. Адже католицизм був для Українців насильством, унія пеклом, а Поляки мучителями. І то навіть тоді, коли він свою бесіду виголошував! А він радіє, що Українці до Поляків зблизилися. Радіє, що Поляки унію завели, та ще за те вічну славу їм голосить.

Мойсей випроваджував свій нарід з неволі, а тут митрополит радіє, що його нарід в неволи, і закликає до співпраці з тими, які його неволять. Для Українців митрополит, а для Поляків їх робітник!

Що казав Сильвестер, а що Качала.

Щоби належно освітлити Сильвестра з його промовою, послухаймо що писав свящ. Степан Качала:

„Щоби більше зблизити Русь до католицизму і скорше винародовити, почали Поляки звичаї Грецької Церкви заступати латинськими. В Требнику поробили зміни; заведено „тиху мшу"; церквам почали надавати вигляд костелів; усували Царські Двері (Ц. Врата). Поважні священичі східні ризи замінено на подобу риз латинських; запроваджали дзвінки, органи, годзінки, ружанці (пацьорки). Так робили щоби скорше винародовити; а Українці обороняли обряд, щоби оборонити народність.

„Милиться, хто думає, що тут ходить про віру. Полякам ходить про винародовлювання. Тому так кричали проти еп. Кузємського, який хотів занехати годзінки, ружанці і др.

„Крім того, що українським священикам відбирали церковні посілости, мусів униятський священик давати десятину польським ксьондзам навіть з тої землі, що своїми руками обробляв, а коли не було збіжа, то забирали худобу, сир, одіж. Часто польські священики нападали на українських парохів в їх власних домах, священиків били і десятину силою забирали. („Збір відомостей про десятину").

„Єзуїти мали в руках школи, отже шляхта руська вихована Єзуїтами, гуртом переходила на латинський обряд. І не диво, коли церкви називали синагогами, а Русинів поганами.

„Унію Поляки вважали за місток для переходу до обряду латинського.

„Уряд польський від Жигмонта 3-го не вважав потрібним слухати римських постанов, коли вони не годилися з його плянами. А в другім Проєкті на винищення Руси ясно сказано: „Рим маємо під нашою властею."

Таке дялося в усіх часах унії. А послухаймо, що було по 1848 році?

„Почали Поляки кричати: українські священики поширюють в школах темноту, сіють незгоду.

„Доноси робили на українських священиків, на інтелігенцію, навіть на єпископів. Польський архієп. Баранецький писав до Риму, що Українці вчать релігії народною (зрозумілою) мовою, отже можуть закрастися блуди. Тоді митр. Левицький казав при науці релігії наближати мову до церковної. Тут знов крик, що Українці заводять московщину.

„І знов крик: „Змініть Календар! Прийміть латинське письмо, яке має цивілізований Захід."

„Казали Поляки Українцям: „Вам вільно писати „кирилицею" (укр. письмом), але пишіть так, як друкуеться (такими буквами, як друковані).

„В 1868 р. Поляк Борковський говорив в Соймі: „Руси цілком нема! Русь, то Польща, а що не Польща, то Москва!"

„Українських урядників переносили на Мазури."

Книжку Качали певно читав Сильвестер, бо вона появилася 17 літ перед згаданим вічем, але він говорив те, що Полякам було потрібне.

Ще один голос... Від 1897 до 1900 р. виходив в Перемишли, в Галичині, місячник гр. кат. духовенства — **„Прапор",** і там писалося:

„Досі є між нами такі, що під покришкою лицемірного благорозумія (здорового розуму) відтягаються від всякої праці над власним народом, в чеснім чи нечеснім справі тримаються клямки сильнійшого.

„Наші „поржондні" („порядними" звали Поляки своїх прислужників) при першім напорі брутальної сили покинули своє стадо шукати поживи.

„Час опамятатися з 300-літної (відколи унія) поневірки і пониження —" („Прапор", 1897).

Згадуючи 1848-ий рік каже „Прапор":

„В навечеріє (в передодень) 1848 р. руська народність находиться в крайнім упадку. Духовенство відчужилося від народу: з його домів [illegible] руську мову, його жіноцтво [illegible] ідеалами Поляків. Хоч були і виїмки." — (1898 р.).

„Прапор" дає примір, як дехто з вищих духовних і пізнійше себе понижував. Оповідає священик:

„Недавно в Львові йшов знакомий мені декан з [illegible] кими. До нього наблизився якийсь пан в циліндрі. Наш декан хутко шапку долой і хребет попояс (дуже низько поклонився), панок ледви [illegible] з циліндра і подав декан[illegible] ці (не цілу руку). З того можна бути пауза, щоби не кланятися [illegible] тим, що нас зневажають. Але декан думав інакше, тож ще раз поклонився попояс..." (1898).

На таких рабів виховував Українців католицизм і західна культура. [illegible]

„Клир (священики) [illegible] Церкви клониться рішучо до [illegible] Опортунізм (угодовство, [illegible] вість) вдирається щораз з більшою безстидністю в власні його ряди. Натиска за наживою, за [illegible] водить всеодного до визиску [illegible] до зради Церкви. [illegible] рать, бушуючи шовінізм, [illegible] пости неправди, ідуть денунціяції (доноси)... — („Прапор", 1898 р.).

Се було в часах Сильвестра. Але такий стан був і перед ним і по нім. Та поклонники Риму голосять, що се гр. кат. Церква піднесла Українців в Галичині. Сама падала, а других підносила.

МИТРОП. ЮЛІЯН КУЛІКОВСЬКИЙ.

По Сильвестрі митрополитом став станиславівський еп. Юліян Куїловський (1826-1900).

В 1848 р. був він членом польської „гварди народової" (польського війська), коли Поляки готовились Польщу відбудовувати. Про нього „Історія Політ. Думки" каже:

„Митрополит о. Куїловський, пересякнутий духом польським, [illegible] на старости літ богомілдю за відпущення гріхів, вирікаючися всякої політики. Говорив явно: „Волію змовити один Отченаш, ніж мішатися до політики."

Був він проти читалень і казав, що вони приносять більше духової шкоди, ніж користи. Помер 1900 р. По нім митрополитом став Андрей Шептицький.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XIX.

Приїзд і весілля.

На дорозі в Новілках Шляхецьких ждали на нас тестеві коні. Як ми вели[illegible], то фірман приглядався до моїх гостей. Певно не міг собі вияснити, [illegible] звідкіля приїхали до нашої Ольги. Згодом довідався, що то моя рідня. Все ж може не розумів, як то молодий [illegible] вродився в хлопськім стані. Що сестра думала, не знаю, але Ілько нічим не журився.

Гості зїзджалися помало. Нараз вість [illegible] старий священик застряг в болоті. Післали коні на поміч. Се був о. Сигалевич з родиною, мій добрий приятель з семинаря і товариш мого тестя.

Гостей розміщували по селянських хатах. А разом всі очікували години, [illegible] їхати до церкви, бо хто хотів би йти болотом. Тим часом молоду [illegible] убирати до слюбу тітки і приятельки, що заступали їй матір. А молода певно купалася в сльозах.

От і слюб. Церква рясно освічена. Сім каноників почали відправляти обряд вінчання, а слюб давав вуйко (дядько) молодої. З дяками співали питомці [illegible]. Гарно було.

Весілля почалося коло 8-ої години. Аж несподівано звилились між гостями правдиві пани-дідичі і граф Роєтворовський й Тустановський, дідич з Журова, що сім літ опісля був моїм колятором [illegible] на парафію).

[illegible] є звичай, що на гостині садовлять на покуті (почеснім місци) найповажнійшу особу. На весіллю ту честь має молодий князь і княгиня. Їм належ[illegible] місце [illegible] поважних, хочби і старших гостей. Все тут було би добре, коли б не вигринуло [illegible] Тут були гр[illegible] [illegible] (дідичі), [illegible] Як їх посадити? Хто з них має [illegible] з молодими і молодою? [illegible] Соломон пошкробався о в голову [illegible] мав сказати своє [illegible] був князем. Важко щоби і вовк був ситий і коза ціла.

[illegible], се люде шляхетні [illegible], тому розум [illegible] треба посадити коло [illegible] остро протестувало [illegible] будуть [illegible] говорим. Вони чужа кров. Не їм, але рідним, [illegible] й сестрі є місце поруч з молодими. І серце перемогло.

При вечері сидів мій брат коло мене, [illegible] сестра коло дружини. За ними [illegible] по старшині: за більшими панами менші, і так по черзі до кінця. Все було в ладі. Всі їли, пили, веселилися. [illegible] Марися відбувала свою [illegible].

[illegible], що і дехто з панства [illegible] мою панщину. Бо й по [illegible] графи, дідичі й інші пани [illegible] в товаристві хлопів. Добрий психольог може й відгадав би дещо цікавого, що ділялося в душах тих весільних гостей.

Можна б думати, що я осягнув всі [illegible]. А показалося, що се був [illegible] початок. Бо всі бажання на світі не мають кінця, а лише початок.

[illegible] недовго забавлялися і забралися. Що вони там говорили, що сидїли разом з хлопами, не знаю. Мабуть та[illegible] сподівалися. Мабуть і селяне мали свою думку дивлячись, як ксьондзи пани і хлопи сидять разом, їдять пють, говорять промови і співають Многії Літа.

КОСТОМАРІВ НА ВЕЛИКДЕНЬ В ПОЧАЇВІ

Приятель Шевченка, Микола Костомарів, святкував Великдень 1845 року в славнім і пустовнім місці — в Почаїві, [illegible]. В 1844 р. призначили Костомарів на учителя до гімназії в Рівни. Се була перша його посада.

І тут почав він досліджувати історичні памятки, збирав всякі матеріали з українського життя.

В часі Великодних Свят 1845, вибрався він з учителем Малявським на оглядини околиць, ... були вони в Кремянці, [illegible], а там вибралися пішки до Почаїва, де був стародавний славний монастир і чудотворний образ Божої Матери. Почаїв має за собою славну історію.

До Почаїва прибули вони в Велику Пятницю пішки, хоч мали і віз, та не хотіли на віз сідати.

В Почаїві зайшли до настоятеля монастиря, Миколи Немоловського. Се був чоловік культурний і ввічливий, як записав [illegible] Костомарів.

Через всі дні Костомарів бував на всіх Богослуженнях, — він був глибоко релігійним чоловіком. Будова собору (церкви) зробила на нім незабутне враження. Звідси було видно і Підкамінь (пов. Броди) на галицькім боці. Дуже заінте[illegible] собор.

[illegible], в оглядав бібліотеку й архив лаври (монастиря), а Немоловський багато чого пояснював і згадував будівничого собору, Миколу Потоцького (Каньовського). Він казав, що в хатах на [illegible] бачити малюнок Бод[illegible] зложена пісня, як вона тікала від Каньовського.

Окремо монахи закликали Костомарова і його товариша до себе і радо гостили.

Чотири дні був Костомарів в Почаїві, а тоді вибрався назад через Берестечко до Рівного.

[illegible] Костомарові [illegible] в Київ [illegible] більше Почаїва не бачив. Але всеж Почаїва він не забував, [illegible] описав в „Київській Старині" свій побут в Почаїві в часі Ве[illegible].

БІБЛІЙНА КОНКОРДІЯ.

[illegible] Щоби [illegible] людє зладжують відповідні підручники.

Такі підручники зладжені в англійській мові звуться "Конкордії", а мабуть найкрасша з них Конкордія (Конкорденс) Александра Крудена, що вперше появилася була 1736 року. Звичайно на ній засновуються всі другі менші Конкордії. [illegible] Крудена Конкордія, се велика [illegible] багато труду [illegible].

Конкордія [illegible] слова[illegible] ря, або Гнщик [illegible], імена, чи слова [illegible] Найперше идуть слова, що починаються буквою "А", дальше "Б" і т. д. При головнім слові подано ще кілька додаткових слів з речення, щоби знати, до якого [illegible] належить. При слові "хліб" [illegible] "наш щоденний" отже се в Отченаші. Або, "кілько маєте хлібів"; або: "Коли син просить хліба"; При [illegible] місце в Біблії, де [illegible] находиться. Так можна скоро [illegible] потрібне місце.

Чуже святе, свое найсвятійше. (Се тому, що воно свое, рідне, отже треба його найбільше шанувати).

ГОЛОС У ВДПОВІДЬ САПІЗІ

В Минхені видав Євген Бачинський книжку п. з. **„Кілька рефлексій в справі порозуміння православія з католицизмом".** Се Отвертий Лист Сапізі, який закликує православних Українців, щоби віддавалися папі. Бачинський давно відомий між українськими діячами, має теольогічну освіту, і 1921 р. позаочно був обраний в Києві кандидатом на єпископа. Тут подамо деякі його вислови звернені до Сапіги.

„Може Вам прийшлося читати книжочки видані в Римі, — „Орієнталія Хрістіяна", скільки там упередження і випрост злого умислу (замислу) проти Православної Церкви українського народу за те тільки, що вона простує власним християнсько-національним шляхом! Католицький світ поспішив кинути на нашу Соборноправну Церкву анатему (прокляття), й інакше не називали як „самосвятською". Варто прочитати напр. статті повні зневаги і глуму відомого проф. Чубатого".

На балачку Сапіги, що по упадку большевизму Рим може багато помогти Україні, говориться:

„Я глибоко переконаний, що непрошена поміч (Риму), про котру Ви, добр. Сапіга, наївно мрієте, ся місійна сила, що прийде в час звільнення, не буде **Україні ані корисна, ані потрібна. Вона внесе заколот і непотрібну релігійну боротьбу. До всіх ворогів прибавиться ще агресивний (воєвничий) католицизм. Жадні запевнення папи не будуть дотримуватися.** (Підч. Віст.)

„Рим [illegible] на Вкраїні внесе [illegible] непотрібну боротьбу. Відомо, що в Ватикані лише мріють про „наверненя" спеціяльно Українців і готуються від перед 1596 р., та через своїх і наших ієрархів включно до еп. Бучка".

„Пригадаймо, що в Франції на 40 мілїонів мешканців є лише 4 чи 5 мілїонів практикуючих католиків, а решта? Чому ж Римо-Кат. Церква у своїй хаті не має ладу?" (Підч. Вістника).

Звертає увагу Бачинський, що Рим нині не має сили обороняти католицизму в [illegible] Рим не мав тревалої сили і не сіяв добра.

„З історії знаємо, як Папи римські [illegible] (несвятая) [illegible], і як переслідували немилосердно, [illegible] Провансі або „манеїзм" у Франції. Ватикан [illegible] витримав можливого кровавого іспиту, з хай Господь милосердний збавить Західну Церкву від сього лиха!"

Про роботу Єзуїтів „схід. обряду" від 1924 р. на Волині, Поліссю і Білорусі говориться:

„Думаете, що вони помагали прав Українцям чи Білорусам проти полонізації тих народів? Їх „поміч" виявилася в тім, що почали ревіндикаторські ді[illegible]. Чи не того можна очікувати у [illegible] Україні?"

„Для них (кат. місіонарів) Україна [illegible] подібне до Африки, чи Азії. Негри, Китайці, чи погане. Варто ще згадати про розкладову діяльність єпископів Хомишина і Коциловського, „католицьку акцію"...

До тих вислювів не даємо і пояснень, бо вони самі за себе говорять.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В КАНАДІ

Число безробітних значно збільшилося в Канаді. В половині березня безробітних в Канаді числили на 477,700. Кажуть, що число безробітних значно збільшили лісові робітники, коли зимове рубання лісів скінчилося.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

БЕЗ ПРИГОТОВАННЯ НЕМА ПРАВ

В церковних громадах, або й в усяких організаціях бувають такі клопоти: приходить чоловік з дальших сторін і записується в члени громади чи організації. Тут йому кажуть, що повні членські права він може мати аж по шістьох місяцях, чи по році; доперва тоді він буде мати право голосу в вирішуванню громадських справ, отже право голосу, і може бути вибраним до заряду.

Почувши таке чоловік обурюється. Думає, що се для нього зневага. Чим він гірший від других? Коли він член, то йому належаться відразу ті права, що всім членам.

Часто громада сама хибно своє становище розуміє і толкує. Кажуть: „Він якийсь час має бути на пробі. Має себе показати який він."

Таке толковання невірне. Бо ходить дійсно про те, що новий чоловік не знає ще справ тої громади, — не знає її минувшини, не знає її дотеперішної праці, не знає її досвіду. Він не знає тутешних обставин. Він не знає людей, що є кругом, — який хто. Отже як він може тутешні справи вирішувати, не знаючи зблизька тих справ? Йому треба найперше зі справами познакомитися. І коли б він був дуже розсудним чоловіком, то сам сказав би:

„Як я можу справи вирішувати, коли сам ще тих справ не розумію? Як можу голосувати сюди, чи туди, коли справи, про які ходить, мені невідомі? Давати свого вирішального голосу наосліп я не хочу. З того не буде ані мені чести, а вам може вийти шкода..."

Так повинен сказати кожний — і менше вчений і більше вчений! Кожний!

Були вже по громадах випадки, що авантурнича група з кількох осіб хотіла захопити в руки громадський провід і повести все по своїй лінії. Отже перед вибором нового заряду почали авантурники затягати масово в члени своїх однодумців, щоби на зборах мати за собою більше число голосів. І позаписувалися в члени люде, яким справи громади чужі а то і байдужі, і відразу дістали право голосу. На зборах вони перереголосували і громадську справу взяли авантурники в свої руки, щоби повести її куди їм треба. І були вже випадки, де громадське добро опинилося навіть в цілком ворожих руках, а щоби його відобрати з ворожих рук, треба було судового процесу. Такі випадки вже були!

В державах є закон, що новоприбулий чоловік може стати громадянином (горожанином) аж по тілько літах побуту. І се не є зневага для новоприбулого. Він же мусить перше познакомитися з ладом держави, з обставинами, мусить зжитися, а тоді вже він може набути ті права, які другі мають. Та чи розумно було би, коли б приїхав до Канади, чи Америки чоловік з Азії і вже за місяць вибирають його президентом?

В розумних людей береся на увагу час побуту, і береся також вік чоловіка. Новоприбулий мусить найперше пізнати світ, до якого прийшов; а молодий мусить дорости до такого віку, щоби справи розумів і міг поважно до них ставитися.

Таке буває всюди. Не досить записатися в число студентів, щоби зараз заняти якесь поважне фахове становище. Священик, лікар, адвокат, учитель, архітект, механік, аптикар, дентист, мусить перше перейти школу, здобути потрібне знання, поки зможе заняти відповідне становище. Доперва тоді може він вирішувати справи, які до його фаху належать. Тоді доперва признають йому права для ведення його фаху.

Те саме правило повинно мати силу в цілім життю — і церковнім, і загальнім громадськім, і фаховім, і державнім. Найперше відповідно підготовся, а тоді будеш мати права, які тобі належаться.

†

ДО ВСЕЧЕСНОГО ДУХОВЕНСТВА

Української Греко-Православної Церкви в Канаді, —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Багато з нашого Духовенства довгий час ревно працюють у Божому Винограднику, працюють чесно й невпинно. Довгу путь перейшли вони (є висвячені ще з 1926-го року), путь тяжку та тернисту, і самовіддано працювали Богові на славу, а Його Українському Народові на спасіння. У своїй праці на Божій Ниві пережили вони багато терпінь, але мужньо несли покладеного на них тяжкого Хреста служіння свойому ближньому.

Усіх духовних працівників на Божій Ниві свого часу нагороджу тими духовними відзнаками, яких вони заслужили чи заслужать.

У цей Святий і Світлоносний день Христового Воскресення нагороджую старших в нашій Церкві, а ще не нагороджених:

о. В. Апошнюка, о. Г. Васильєва, о. Т. Горбая, о. П. Запаринюка, о. І. Дмитрова, о. Т. Кисилюка, о. М. Фика, о. Е. Уляна,

УСІХ ЇХ НАГОРОДЖУЮ ВИСОКИМ САНОМ ПРОТОЄРЕЯ.

Всечесніших оо. П. Мельничука, С. Гребенюка і Д. Стратійчука НАГОРОДЖУЮ ВИСОКОЮ ЦЕРКОВНОЮ ОЗНАКОЮ — ПАЛИЦЕЮ (ЕПІГОНАТОМ).

Голову Президії Консисторії, о. Протоєрея Єроніма Грицину, визначаючи його ревну працю на добро Церкви, НАГОРОДЖУЮ ЗОЛОТИМ ХРЕСТОМ З ОЗДОБАМИ.

Церковний чин возведення в Протоєрея, а також нагород Палицею чи Хрестом виконаю при моїй першій візитації Ваших Церков.

Нагадую, що в Православній Церкві існує такий порядок нагороди для Священиків: 1. Набедреник, 2. Скуфія, 3. Камилавка, 4. Золотий Хрест, 5. Протоєрейство, 6. Палиця (Епігонат), 7. Золотий Хрест з оздобами, 8. Митра, 9. Протопресвітерство і 10. Архипресвітерство. Хто має вищу з нагород, то тим самим має й усі нижчі.

Кличу Боже Благословення на всіх Вас і на Вашу працю,

†Іларіон
Митрополит Вінніпеґу і всієї Канади.

Року Божого 1952-го, квітня 20 дня, в Святий і Світлоносний день Христового Воскресення,

Катедра Святої Тройці в Вінніпеґу.

ОДНОБОКА ЕНЦИКЛЬОПЕДІЯ

В Европі Т-во ім. Тараса Шевченка видає „Енциклопедію Українознавства", де мало би бути зібране все [illegible] до життя українського народу належить, — історію, культуру, релігію і др. Енциклопедію видають частями, [illegible]

Та в зошиті, де говорится [illegible] церковні справи, показуєсь, що українську церковну справу ведуть [illegible] лицької політики, сказати [illegible] ко-римської. (Про те вже писав прот. Вишневський в париськім „Українськім Слові", а проф. Лисянський в „Українськім Слові", з Ульму, та в вінніп. „Українськім Голосі").

Говориться там, що митр. Полікарп був підданся московському патріярхові, хоч документи самої московської Церкви се заперечують. Але справа стоїть ще гірше. Митр. Полікарп [illegible] Енциклопедія [illegible] ського, як на знавця церковних справ, який може приготовити матеріял про церковні справи, але [illegible] митр. Полікарпа [illegible] сели на свій лад.

Багато важних справ Енциклопедія не згадує. Не згадано, що 1929 р. польські єпископи хотіли забрати 700 православних церков. Не згадано, як Німці в 1942-44 роках розстрілювали священиків і вірних, як в селі Кортелеси спалили в церкві коло 1200 людей.

Відношенню укр. [illegible] єпископату присвячено 16 рядків, а Фльорентійській Унії 115 рядків. Бо се потрібне католицькій політиці.

Н[illegible] ли свої церкви перед Поляками, коли за гу оборону самих понад 70 православних священиків стратило парафії.

Говориться в Енциклопедії, що при наступі большевиків [illegible] священиків виїхала на захід, коли насправді виїхало 105, а всіх священиків в було тисячі.

Тай взагалі показують Українську [illegible] [illegible] лики, обезцінюють її велике значіння в життю українського народу. Одно перекручують, друге промовчують. Кажуть, що Укр. Прав. Церква ще від княжих часів тяготіла до Риму.

❦

Отже така Енциклопедія буде баламутити Українців, а католицькі політики будуть на неї покликатися на користь польсько-римського католицизму, а на шкоду українського народу.

Тому заздалегідь треба переводити. Не досить про те газетних стать, — треба справи, про які ходить, видати книжкою. А книжка — тревала річ!

І важне, щоби таку книжку написати людською мовою, — не панською, не науковою, не академічною, без чужих слів, щоби звичайний чоловік [illegible] зрозуміти. А що зрозуміє звичайний, те повинен і вчений зрозуміти.

Видно, що наукові [illegible] матеріяли для Енциклопедії, одні зв'язані католицькою підмогою, а другі католицькі політики, отже все лагодиться так, щоби католицька справа була вдоволена. Але до такої Енциклопедії Українці не можуть мати довіря.

КІЛЬКО ВИННІ ЛІКАРЕВИ.

Лікар Симсон, в Перин, Ала., в Стейтах, святкував свій 80-літній день народин. Там він сказав, що від послідної війни дотепер, слабі, яких [illegible] винні йому 38,852 доляри. Тепер він ті довги дарує, бо — "Бог був для нього ласкавий і він лічив не лише за гроші".

НЕДІЛІ ПО ВЕЛИКОДНИ

Першою є неділя **Томина**. Коли в неділю по воскресенню Христос зявився Апостолам, Томи між ними не було. Як же Апостоли оповіли Томі, що бачили Господа, він сказав: „Доки не побачу його [illegible], доти не повірю".

[illegible] неділі зявляєсь Ісус, коли Тома вже був, і говорить: „Дотикнися ран моїх [illegible] невірним, але вірним". Тоді Тома [illegible]: „Господь і Бог мій!" На те Ісус: „Ти побачив і повірив; а блаженні ті, що не бачили, а повірили".

Наука з того: невірство Томи було завелике, коли він всім Апостолам не хотів вірити. Свідоцтво всіх давало певність. Отже Христос робить докір, каже, що не всі можуть його бачити, але коли повірять, вони щасливі. — І нині є люде, що не хочуть повірити найбільш доказаній правді.

Третя [illegible] для Мироносиць [illegible] Христового [illegible] бов до Христа в них була, велика щира. [illegible] Щоби обмивати небіжчика, вони [illegible] збираются [illegible] ще довідуються, що Христос воскрес. А Церков донині їх згадує і величає.

Третя неділя **Розслабленого**. Було в Єрусалимі озерце з будиночками побіч, де [illegible] слаб. Час від часу Ангел Божий поворушував тут воду, а хто перший після того [illegible] до води, ставав здоровим.

Був там чоловік слабим уже 38 літ. Побачив його Ісус і питає: „Хочеш бути здоровим?" [illegible] „Хочу, [illegible] вже хтось мене випередив". Тоді Ісус: „Встань, бери постіль і йди". І чоловік став здоровим і [illegible]

Кажуть тоді Жиди слабому: „Нині субота [illegible] не вільно нічого нести". На те [illegible]: „Хто мене оздоровив, сказав [illegible] постіль і йди".

[illegible] в церкві [illegible] Ісус: „Ти здоровий. Більше не гріши, щоби ще гірше не сталося".

Видно, що грішне життя довело чоловіка до слабости. Бо гріх є слабістю, [illegible] людей до добрих діл приготовляти.

Четверта неділя **Самарянки**. Переходячи стороною Самарян Христос спочивав коло керниці, куди прийшла Самарянка за водою. І говорить Ісус: „Жінко, дай мені напитися". Знаючи, що Жиди обминають Самарян, каже жінка: „Як се, що ти Жид, а води в мене просиш?" На те Ісус: „Коли б ти знала хто я, то просила би в мене води живої; хто її напєсь, більше не схоче пити".

І каже жінка: „Дай мені тієї води". Говорить тоді Ісус: „Поклич свого чоловіка". А жінка: „Чоловіка не маю". На те Ісус: „П'ять чоловіків мала, а тепер не маєш?"

Не образилась жінка і каже: „Бачу, [illegible] пророк, ти все знаєш. Та ось нині [illegible] там на горі поклонялись Богу, а ви кажете, що в Єрусалимі треба поклонятися. Та як прийде Христос, то все нам виясни". На те Христос: „Се я, кого ти згадуєш".

Жінка радіючи пішла до міста, все оповіла, і люде до Христа посходилися та просили, щоби Христос тут довше зостався. І він пробув тут два дні. І багато увірувало в Христа.

Наука: Бог не дивиться на народи, але на тих, що духом і правдою йому служать. Дальше примір з жінки. Вона не образилася, а раділа, що побачила всевидучого пророка. Вона готова себе [illegible], хоче бути добрею, та не знала як жити треба. Се була єдина жінка [illegible] що донині Церква її згадує.

ГРІХ ЛІНИВСТВА?

Аж дивно, що Церква поставила лінивство між гріхами. Хиба ж багато ліниних людей є на світі? Аджеж кожний працює на прожиток... Де ж те лінивство? Та придивімось добре до життя.

Чому є нині тілько злочинів? Бо є много лінивих, що хочуть без праці мати все.

Чому є гри в гроші? Бо люде хочуть без праці гроші мати.

Чому діти родичів не слухають? Бо ліниві. Не хочуть сповняти обовязків.

Чому люде не читають добрих книжок, коли і мають час? Бо ліниві.

Чому спізняються до церкви? Бо ліниві. Буває, що люде з дальших сторін є вже в церкві, а тих, що живуть коло церкви ще нема.

Чому деякі цілком до церкви не приходять? Бо ліниві.

А я чув, як чоловік розказував, що його побожна мати лягала на цеглах, щоби не заспати і не спізнитися на ранню [illegible]

Чому рані в церкві якнайкоротше бути? Бо ліниві.

Чому вічно спізняються на всякі обовязкові сходини? Або і не приходять? Бо ліниві.

❦

Лінивство видно всюди, а не тілько там, де чоловік без діла сидить, чи лежить.

І коли воно раз почнесь, то збільшаєсь. Росте з дня на день. Чоловіка опановує байдужість. Обовязки стають [illegible]

В перших часах по прибуттю до Канади в церквах правили самі дяки кожної неділі і свята і люде приходили. Всі. Се ж обовязок. І душа того потребує. [illegible]

Але зачало закрадатися лінивство. Люде байдужіють і шукають викрутів на оправдання. Часу нема... Дощ може бути... Заспав... Без мене одного обійдеться.

[illegible] церкви і дітям не дають доброго приміру. За ліниві, щоби про те подумати. А діти будуть ще гірші, ніж родичі.

Чому не вчать дітей свого письма? Ліниві. Чому не дбають чи їх діти по українськи говорять? Бо ліниві.

Кілько всюди того лінивства і байдужости!

❦

Супроти лінивства поставила Церква **ревність**. А ревність, се щирість, готовість, се почуття обовязку.

Робити щось лише з мусу не є чесното. Не належить до культурности. Робити з почуття обовязку, се культурність і заслуга.

Чуємо нераз: Се чоловік, се жінка, [illegible] в церкві! Се велика почесть! Знак гідности! Поваги! А що кажуть про тих, що приходять на "Благословения [illegible]"?

Щасливий дім, де нема лінивства.

Щаслива громада, де всі ревні, щирі і готові до виповнення обовязку.

Але яка некультурна громада, де все лениве і байдуже. За що таку громаду можна похвалити?

Ревність все добре будує. Дає добрий примір другим. Дає чисту совість. Здобуває пошану в людей і заслугу перед Богом.

Про те ж говорить ап. Павло:

„[illegible] бою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. А за тим [illegible] мені вінок праведности, що дасть мені Господь того дня, — праведний Судія, як і всім, що полюбили Його прихід". (2 Тим. 4: 7-8).

Священик.

ПОКАЗУЮТЬ ЧУЖЕ ПІД ЛІСОМ

Скажу дещо про допис „Православного" в „У. Вістях", ч. 9, 1952.

Говориться там, що укр. православні священики не мають такої високої освіти, як ті, що з Волині і Буковини, що зле говорять проповіди, багато в них патріотизму; що защіплюють в Укр. Прав. Церкві протестантизм; що послугуються католицькими підручниками до проповідей.

Протестантизм... Католики і без того вважають Прав. Церкву протестанською за те, що не признає над собою папи. Але яка робота папів? Яка робота католиків? Така як большевиків.

Не добрі проповіди... А чому тілько греко-католиків перейшло до Укр. Прав. Церкви? Видно, що проповіди в гр. кат. церквах були недобрі. А „невчені" православні говорили краще.

Патріотизм... Нинішні гр. кат. священики бояться українського патріотизму, але в польських католицьких костелах польський католицизм стоїть висше Десятьох Заповідей Божих. І Кунцевича за польський патріотизм признали спеціяльним заступником Польщі.

Та були і гр. кат. духовні, що не боялися українського патріотизму, і за те їх Поляки католики арештували і мучили.

Парох Селиськ згадує, що в польській літанії є польський патріотизм, — „Матко Божа Королево польська". Посафат „опекун Русі", певна річ, що „зєдноченей" з Польщею.

Катол. підручники... є такі, що нічого собі, але є і такі, що краще без них. Тай католики послугуються всяким [illegible] Здоровий [illegible] в славний, ні протестантський, — він тільки розум. От католики співають композиції православного Бортнянського. Що [illegible]

[illegible] все. Треба ще мати свій здоровий розум і треба бути гідним чоловіком. То важне!

[illegible]

[illegible] католики [illegible]

Хомишин вчений, але золоті верби за ним росли.

А Маркіян Шашкевич, бідний студент більше зробив для українського народу, ніж високовчене гр. кат. [illegible]

Або хто з вчених католиків зрівнявся з невченим православним Шевченком?

Але авторови допису ходило про те, щоби брати православних на „уронгане", на посміх, по рецепті Кунцевича. Про таких казав католик Шпіраго:

„Хто виступає пристрастно, фанатично, [illegible] причину до прилучення, що його погляд ложний. Висмівати когось, або кривдити задля його релігії, є знаком [illegible]" (Кат. Катехизм Шпірага, Т. І. стор. 42-43)

Правос. священик.

ЛІЧЕННЯ ПАРАЛІЖУ.

В Лос Енджелес малий Корнблют [illegible] слаб на діточий параліж і не міг вже ходити. Його нерв на правім клубі змертвів. Тепер торонтонський лікар взяв частину нерва з іншого місця, пересадив на місце змертвілого і дитина вже починає на кулях ходити. Є надія, що стане цілком здоровою. Се перша операція того роду.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВЕЛИКОДНІ ВРАЖІННЯ І ДУМКИ.

Великдень!... Дзвони звучно гомонять, звіщаючи світови, що Христос воскрес.

З церкви йде відгомоном величава пісня: "Христос воскрес". Летить та пісня світами і легко падає на серце, на душу. Здаєсь, що се не людська пісня, але ангельська. Приносить вона радість і незломну віру в перемогу добра над злом.

І пригадує вона нашого Спасителя, що страждав на хресті для нашого спасення. Відчуваємо Його могучість і силу, якою на хресті переміг ворогів добра і знищив саму смерть відкривши нам двері до вічного життя.

Ті муки і сила їх перемоги пригадують нам рівночасно долю Українського Народу. Доля України стоїть також на дорозі мук. Хто України не мучив, не розпинав? Кілько катовань зазнавав і зазнає український нарід!

Але Христос муками смерть переміг і на її місце поставив життя. Він воскрес, коли люди думали, що смерть Його перемогла.

І ми мусимо твердо вірити, що як воскрес Христос, так і для України прийде день воскресення. Бог її, як і свого сина, не забуде. И Україна покаже всім своїм ворогам, що вона живе, бо Бог призначив її для життя. Вона встане вільна, багата і свіжа, як великодна весна.

Оленка Негрич.

ПРИПОВІДКИ.

В бука є два кінці, — один по мені, другий по тобі.

Хоче хтось заподіяти тобі лихо, то і ти можеш йому заподіяти

Застав дурного поклони бити, а він собі голову розібє.

Значить: поклони гідна справа, однакож і до гідної справи треба ще здорового розуму.

Торба на гроші.

Називають так чоловіка, в якого одинокою найважнійшою справою на світі є збирання маетку.

Діду — село горить! — Беру суму — далі суну!

Дід, се жебрак, що випрошує собі в людей хліба на прожиток. "Сума, сумка", се торба, де дід зібране складає. Тут висловлена байдужість чоловіка, який лиш про себе одного дбав. Такому байдуже, що людське село горить, бо він в другім селі назбирає собі чого йому треба. Так поводяться всі самолюби

Погана та птиця, що в чуже піря вбирається.

Кожне сотворіння повинно ставити себе і все, що воно має, на першім місци. Не повинно думати, що воно гірше від других. А се вже відноситься найперше до людей. Але є люде, що вважають себе гіршими від других, отже лишають свої звичаї, свою мову, свою церкву і беруть все чуже, щоби тим себе піднести. Однакож такі показують всім свій нерозум і не тільки себе не підносять, але понижають.

Вовки в овечій шкірі.

Обманці, якіназверх показують себе добрими, побожними, щирими, але душа в них облудна, вовча.

На язиці мід, а під язиком їдь (отруя).

Облудні, брехливі люде.

Він коли прийде до церкви, то все Паски святять.

Недбалі люде, що до церкви не ходять, а приходять аж на Великдень, або ще і Різдво.

НЕ ГОРДИСЯ СВОЄЮ СИЛОЮ

(З давних історій).

Давний турецький король, чи султан — Алф Арслан, був дуже гордий зі своєї відваги і зручности. Не було в цілім його війську рівного йому стрільця. Де він захотів, там точно стріла з його лука застрягла.

І захотів він здобути місто і твердиню в Берземі, але комендант, Иосиф Карізміян, постановив обороняти твердиню до послідного.

Сила Арслана була дуже велика і він твердиню здобув і Карізміяна взяв в полон. І почав йому дорікати:

— Як ти відважився передомною оборонятися? Чи не знаєш, що передомною ще ніхто не оборонився? Хіба твоя відвага може з моєю рівнатися? Такого, як я, нема другого на світі. Що захочу, те зроблю, того досягну!

На те Карізміян:

—Твоя відвага не більша від моєї. А мене не ти переміг, але твоє військо, якого було більше, ніж мого.

Се так озлобило Арслана, що казав Карізміяна привязати до чотирох стовпів, щоби між ними з голоду помер.

Почувши такий засуд Карізміян витягнув великий ніж, що мав при собі і пустився до Арслава. Сторожа хотіла заступити йому дорогу, але Арслан крикнув:

— Стійте! Я сам дам собі раду!

Він хопив лук, щоби пустити стрілу на Карізміяна, однакож його нога посовгнулася і стріла полетіла куди інде. Тут Карізміян прискочив і задав Арслановн смертельну рану.

Аж тепер Арслан побачив, що він не такий герой, як йому здавалося. Бачучи, що мусить вмерти, він каже:

Коли я був молодий, то один мудрець напоминав мене, щоби я не був гордий; щоби я памятав, що лише Господь сильний, а я звичайний чоловік. Він говорив мені, щоби я не довіряв моїй силі, та щоби я поважав кожного, в кого є сила і відвага. Бо і їх відвага може бути від Бога.

Він хвильку віддихав, а дальше знов говорив

— Я ту науку розумного чоловіка злегковажив. Аж нині бачу, що я зле зробив. Вчора я з гордістю оглядав своє військо, сильне, відважне, карне. Здавалося мені, що земля перед ним дрожить. І я сказав собі: ти Арслане є царем світу; ти найбільший переможець на землі. Ти наймудрійший. Нині те військо вже не моє. І нема в мене нині стрілецької зручности. Я лишився без нічого. Мене переміг той, якого я був взяв в полон. Він нині переможець.

— А що ж тепер з ним зробиш? - запитав хтось з Арсланових прибічників.

Пустіть його з повагою. — сказав Арслан, — а мої послідні слова розголосіть по світі на науку й осторогу всім пануючим, всім зручним і всім багатим та сильним. Нехай вони не гордяться тим, що мають, бо несподівано і їх нога посовгнеться і вони побачать, які вони безсильні і нерозумні. Рука Божа їх досягне, і в одній хвилиці вони можуть все стратити, як я стратив Бо весь розум і вся сила лише в Бога, а що ми маємо, то Божа власність, а не наша. Він нам дав і він від нас відбирає, коли хоче. Скажіть всім, нехай не гордяться, але з подякою і покорою приймають те, що Бог їм дає, і нехай на добро його вживають.

Се були послідні слова Арслана. Послідні, передсмертні, в яких замикається досвід багатьох літ. І ті слова повинен і нині кожний чоловік до себе прикладати.

НАРОДНІ ОПОВІДАННЯ

Обіцяв пан кожух...

Є приповідка: "Обіцяв пан кожух, та тепле його слово".

Раз зібралися польські шляхтичі до коршми і пють. Та надходить стара жінка жебрачка і просить:

— Ласкаві пани, може б ви щось дали мені нещасній.

Глянув шляхтич на жінку та:

— Ти бабо змерзла?

— Змерзла, паночку, дуже змерзла.

— Не журись, — каже шляхтич, — я тобі кожух куплю.

— Дякую, дуже дякую вам ласкавий пане за кожух, — залебеділа жінка. А шляхтич відвернувся і дальше пє.

Постояла жінка, а там і пішла. А по дорозі каже:

— Обіцяв пан кожух, та тепле його слово.

Звідти і та приповідка пійшла

Ділить на чотири части.

— Що ти робиш з тим, що тобі твоя праця приносить? — запитав хтось розумного чоловіка.

— Ділю на чотири части і [illegible] годжую ті справи, що передомн[illegible] ять.

— Як ділиш?

— Так ділю: віддаю довги — се перше. Позичаю другим — се друге. Будую дороги і мости — трете. Вживаю на прожиток і забезпечення себе на [illegible] се четверте.

Не зрозумів той і каже:

— Поясни мені що ти під ти[illegible] мієш. — А той:

— Помагаю старим родича[illegible] ги сплачую. Виховую свої діти [illegible] їм позичаю. Даю на громад[illegible] справи се помагаю будувати [illegible] ні дороги і мости, щоби наш[illegible] ке життя було на твердій д[illegible] ше вдержую себе, а частину ві[illegible] на старість.

Але ж коли позичаєш д[illegible] пощо ще окремо складати? — пи[illegible] — Вони ж віддадуть.

— Повинні віддати, — гов[illegible] таний, — тільки ж віддача неп[illegible] Ануж не будуть могли віддати [illegible] хотіли. Може декотре з них п[illegible] не схоче. Або може котресь перед[illegible] мерти. Ось чому я сам ще окремо н[illegible]рість себе забезпечую.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

Роблинський Церковний Окружний Комітет

Наш Тимчасовий Організаційний Комітет скликав збори по два репрезентанти від кожної церковної громади до міста Роблин, 18-го листопада 1951 р. і там вибрано Комітет на 1952 рік:

Гилберт Плейнс, Ман.: В. Дроздович - президент; М. Гаврилишин - касієр.

Грендвю, Ман.: Д. П. Демчук - секретар, П. С. Яницький — прог Комітет.

Шортдейл, Ман.: Іван Перхалюк і Г. Клапоущак.

Петлюра, Ман.: В. Стадник — контрольор і П. Шовдра.

Роблин, Ман.: В. Барабаш Прог. Комітет, О. Гаврилюк — заст. президента

Зелена, Ман.: І. Сорочук і Иосиф Гаврилюк.

Шел Велей, Ман.: Зінко Гора контрольор, Іван Пиць.

Ленард, Ман.: К. Гуляк — контрольор М. [illegible]

[illegible] ти згодилися, що всі Громади [illegible] по $20.00 за Богослуження до [illegible]ТРАЛЬНОЇ КАСИ наперід. А цент[illegible] уряд виплачує священикові по [illegible] ячно і опал, на що поодинокі [illegible] особно жертвували зі своєї волі по можности. А Громада Гилбер Плейнс, Ман дає священикові мешкання даром. Також та сама Громада справила меблі до хати священика.

Гроші складається до банку в Гилберт Плейнс на конто „Українська Греко Православна Церква Канади, Громада в Гилберт Плейнс Дистрикт", а чеки підписують президент і касієр Комітету В порозумінню з священиком о. М. Куленичом Комітет виробляє плян відправ по церквах на цілий 1952 рік. І всі церковні громади мають у себе порядок Богослужень з цілого Округа на весь біжучий рік. Можуть зайти малі льокальні зміни, та це лише згода заінтересованих громад.

З початком весни Комітет має на програм виробити плян полевих Богослужень і місій; поширення релігійної діяльности і збільшення членів по громадах та заснування Недільної і Рідних Шкіл, бодай під час літних вакацій

Хоча наші громади не мають великого числа членів у порівнанню до других громад, то працюють щиро і з пожертвуванням. В Гилберт Плейнс зачали будову нової церкви, бо досі відправляли в Народному Домі. В Грендвю цього літа будують Нар. Дім — Рідну Школу. В Шортдейл, або збудують велику церкву, або перетягнуть до місточка з фармів малу давно збудовану церковцю.

В Петлюра закінчують в середині, дуже гарну знадвору церкву; ще бракує там Нар. Дому. В Роблин купили площу під церкву і збирають фонди на її будову. Тепер Богослуження відбувається в англіканській церкві. Літом Комітет має на цілі зорганізувати дві або три нових церковних громад. До цього потрібно доброї волі і жертвенности та й пляново роботи наших членів, всіх у цілій окрузі...

Д. П. Демчук.

ПАКІСТАНСЬКІ ЖІНКИ СВОЄ ШАНУЮТЬ.

Індія поділена нині на дві державі — гіндуську і магометанську (музулманську), яка звесь Пакістан. До Пакістану почали продиратися европейські, чи американські моди, і тепер пакістанські жінки все чуже відсувають і вертаються до своєї ноші і звичаїв зперед 300 літ, до часів славних тодішних царів (могулів). Се освічені жінки, що знають і чуже і своє. А тих, що йдуть за чужим, є дуже мало.

ЗНОВ ХУДОБА СЛАБУЄ В АНГЛІЇ.

Після того, як слабість худоби в Англії була припинилась, знов тепер заслабло 4,000 штук

ЗБОРИ БРАТСТВА КОЛИШНИХ ВОЯКІВ

Березня 8-го відбулись Основуючі Збори Братства колишніх [illegible] У.Н.А., в Монтреалі [illegible] Вибрано Управу: О. [illegible] — голова; Ю. Гара [illegible] голови; А. Немирівський — секретар; К. Когутяк — фі[illegible]; М. Бігус — вільний [illegible] Комісія: С. Маєр — [illegible] [illegible]ничинський — член: [illegible] член

[illegible] членів І.У.Д., У.Н.А., [illegible] на терені Монтреалю [illegible] хоть вступити в члени [illegible] просимо звертатись на

[illegible] O. Wynnycky], [illegible] St., Montreal, Que
A. Nemyriwsky], [illegible] St., Montreal, Que

А. Немирівський, секретар
О. Винницький, голова.

КСЕНЯ НИКОЛИНА

[illegible] 1951, померла Ксеня [illegible] дружина Василя Николина [illegible] Алта [illegible] дила з Бідої, пов. Чорткі[illegible] Дівчиною прибула [illegible] 1913 р., а слідуючого повінчалась з Василем в Виннипегу, і [illegible] перебралися до Сірейл [illegible] господарі важкою працею стали досить заможними [illegible] виховали і забезпечили своїх [illegible] покійна була щиро релігійна [illegible] фарми збудовано Укр. Прав. Цер. Покійна з мужем багато причинилися для церкви — хоругвою [illegible] іконою і др.

[illegible] на прихильною до всіх [illegible] похорон, 2-го січня [illegible] багато народу.

[illegible] відправляли два священики о. Сенишин з Едмонтону [illegible], що громаду обслугує [illegible] покійна 61 рік, а 38 літ [illegible] залишила мужа, синів Павла і Петра; дочки Анну, замужну Семенюкову, і Марію, замужну Чемжак. Також кількоро внуків.

На невянучий вінок покійній зложили зібрані на похороні $31.05, з [illegible] св. Андрея 10, а [illegible] "Укр. Голос" і "Вістник"

[illegible] зложили: Василь [illegible] по 1 дол.: о. Ва[illegible] Николин, Петро Ни[illegible] Семенюк, С. Чемжак [illegible] Р. Писик, пані Савч[illegible] М. Чемжак [illegible] Дер[illegible] М. Медвідь, пані Ма[illegible]ренкова, пані Постолюкова [illegible] пані Катерина Лобушинська [illegible] Писик, І. Давидюк, Н. Наконечний, П. Ма[illegible] А. Савчук, Гевко Дрібними $7.55

Спи дорога дружино й мамо. Нехай Господь подасть спокій твоїй душі. Вічна тобі память! **о. Г. В.**

ІВАН КОВАЛЬЧУК

В шпиталі в [illegible] сборн, Ман. помер 11 січня молодий учитель, Іван Ковальчук, син Антона й Анни з Овкборн, Ман. Родився 23 вересня 1927 р. Нормальну школу закінчив в Виннипегу. Учителював два і пів року в околиці Овкборн.

Любили його діти і старші. Був працьовитий, і дбав про поширення своєї освіти [illegible] був на літних курсах в Колегії св. Андрея брав де[illegible] які предмети в університеті. Був багато надійним громадянином. Був добрим Сумівцем і членом Нар [illegible] Був діяльним в громадськім життю [illegible] примірним, тверезим, згідливим, працьовитим, щирим, витревалим і взірцево релігійним. Був добрим християнином і мав здоровий погляд в життя. А коли скоро покинув його Господь, ніж можна було надіятись, то все ж полишив за собою гарні приміри до наслідування.

Його щирість і громадська свідомість виявилася ще в послідній хвилі життя, [illegible] з невеличких своїх засобів перед смертю призначив 25 дол. на Катедру Пресв. Тройці в Виннипегу, 25 на Колегію св. Андрея, 25 церковній громаді в Овкборн, 15 на "Укр. Голос" і 10 на "Вістник". **Разом 100 долярів.**

Полишив родичів; братів Володимира, Михайла, Миколу і Святослава; сестер Анастасію Куддовську, Марію Ковалеву

Тіло покійного спочивало в Нар. Домі два дні, вкрите вінками і цвітами, і правилась Панахида

Похорон був 15-го січня, правили оо. Керніцький і Стратійчук. На похорон прийшла в марш[illegible] порядку шкільна дітвора і молодь з місцевої публичної і високої школи. Після Евангелія промовляв о. Стратійчук та адвокат Мандзюк від Нар Дому

В церкві після Евангелія промовляв о. Керніцький, а перед Послідним Цілованням зноп прощальну промову виголосив о. Стратійчук. На заклик о. Керніцького присутні зложили на Катедру Пресв. Тройці 63 долари. До сеї суми додано 25 дол. від покійного. Ще батько покійного дав 17 дол., **отже вийшло 105 долярів.** Імя покійного запишеся в Катедрі як фундатора.

Всім добрим людям щира подяка, [illegible] нехай Господь оселить [illegible] з праведниками **С.**

ПОДЯКА

Щиру подяку складаємо всім за щире співчуття, за слова потіхи і всяку поміч, яку хто подав в нашім смутку! Нехай Господь всім [illegible]

Батьки Антін й Анна Ковальчуки. Брати і Сестри.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

о. В. Сенишина.

Кавмар, Алта. Пані Катерина Лайнс 10 дол. По $2.00: Ю. Васюта, С. Рубін, В. Лаба і І. Когут. По $1.00 А. Манчак, Т. Чубоха, В. Януш, Е. Сич, М. Олекшій, С. Мриглод, В. Щурко, С. Олекшій, М. Воркун і пнна А. Харищ.

Торебі, Алта. О. Лукіянчук 3 дол. По $2.00: Н. Фаращук і В. Сташко, Т. Адамець $1.10. По $1.00: М. Бабяк, А. Бабяк, Н. Назар, К. Чорнинюк, П. Адамець, пані К. Михайлишин, М. Хрущик, Н. Світлик, Ю. Колодій, І. Ревинський, С. Кіндзь, І. Харищ, М. Криса (Телфордвил, Алта), О. Савицький (Телфордвил, Алта) і Анна Терлецька (Бюфорд, Алта)

Ричмонд Парк, Алта. Тодор Хрущ 2 дол. По $1.00: В. Хрущ, І. Лащук, пані М. Качуровська, І. Котик, М. Гелета, П. К[illegible]ровський, пані С. Гейн, П. Кравець, пані З. Поцілуйко, В. Жашкевич (Атабаска, Алта) Дрібними 1 дол.

Оновей, Алта. По $2.00. Денис Німенко і Петро Артинюк. По $1.00 І. Бакан, Р. Шабада, Н. Шабада, П. Янчар, А. Козар, Е. Борис, В. Тищук, Г. Антонюк, І. Антонюк, Г. Венгринюк, І. Лавренюк

Баргид, Алта. По $1.00 М. Костів, С. Бабяк (Веслок, Алта), Г. Савчук (Шол Крік, Алта), І. [illegible]ський (Лавтон, Алта), А. Робляк (Фридом, Алта), М. Іскаві (Росингтон, Алта), О. Охрипчук (Блумсбері, Алта), Вол. Букида (Вета, Алта) і Н.Н. Дрібними 75 центів

о. Г. Метюка.

Собор Святої Покрови у Вінніпегу По $2.00: Григорій Бабяк, Яким Гельмич, Степан Сокульський, Василь Біленький. По $1.00: Николай Кушнірик і Василь Маслик.

Атікокан, Онт. Іван Сандул $3.00

о. І. Шевця

Ервуд, Саск. Стах Ієміків 5 дол. По $1.00: Д. Велиган, А. Репушка, [illegible] Анна Гнідка, В. Лучак, [illegible]ський, Н. Дух, Ю. Наконець, М. Шмигельський, Н. Іжак, П. Петрунчак. Дрібними $1.95

Флин Флон, Ман. В. Перепелюк 2 дол. По $1.00: Т. [illegible]алюта, С. Хохоляк, М. Сірий, С. Герега, п-во Ф. і М. Киби, п-во І. Пікуш, [illegible] К. Сірі, А. Доброгорський, Евгенія Гордій, І. Перепелюк, Домініка Коваррук, Агафія Перепелюк. Дрібними 50 центів

Сторджис, Ман. По $1.00: п-во М. і К. Солтиси, М. Н. Кузик, І. В. Ана[illegible], Н. Юзик, В. Н. Грушка, М. В. Мельничук, С. Кеверега, О. Ризник, пані І. Кіш[illegible], пані В. і С. Івани[illegible], Д. Кожушко

Гадсон Бей, Саск. П-во Онуфрій і Михайлина Одинські 2 дол. По $1.00: В. Саранчук, І. То[illegible], І. Кулик, Б. Стрільчук, В. Словеський, І. Кудляк і Юлія Головенько. Дрібними 50 центів

Ендевор, Саск. Василина Юрків 1.50 дол. По $1.00 Ірина Мостень, М. Гладун, П. Причун, Д. Стратійчук, І. Гарас. Дрібними 65 центів.

Прейрі Ривер, Саск. Дрібними $1.20.

о. І. Пестуна.

Ошава, Онт. (Різдва Богородиці) По $2.00: Микола Мех, Петро Голубенко. По $1.00: І. Тома, М. К[illegible]ка, Д. Кирилюк, М. Баш[illegible] О. Кацуль, К. Мельничук, Н. [illegible]ський, Анна Василик, М. Юркевич, Параскевія Книгіцька, Марія Ковальчук, В. Варварук, М. Павленчук. Дрібними $1.10.

Сарнія, Онт. По $1.00: Ю. Балбаза, М. Кузь, І. Зазуляк, И. Гаври-

люк, М. Барбаза, Г. Кузь, Ангел Новосад, С. Губа, М. Добровольський і Анна Кишканик. Дрібними 20 центів.

о. С. Гребенюк.

Гонеймун, Саск. По $1.00: Л. Горичун, Д. Лудик, В. Палідвор, Г. Палідвор, Ю. Урбан, М. Давискиба, П. Палідвор, Н. Чамбул, П. Д. Доскоч, І. Богач, А. Давискиба, І. Слободян і В. Антонюк. Дрібними $4.00.

о. П. Сацевич.

Громада Белис, Алта. Пані Евдокія Шевчук, коляда $1.00.

о. Т. М. Кисілюк.

Содбері, Онт. Михайлина Пиць 5 дол.

Жертва на Консисторію.

Елфорс, Саск. Н. Н. 10 дол.

о. А. Хруставка.

Едмонтон, Алта. [illegible] 10 дол. По $5.00 [illegible] В. Охітва. По $1.00: пані А. Штухова, Л. Онищук, Я. Давидюк, І. Пелещук, пані М. Побуряи, [illegible] Мельничук, В. Охітва, І. Пасічник [illegible]

о. П. Гайського.

Престон, Онт. По $2.00: Софія [illegible] По $1.00 [illegible]

Брентфорд, Онт. [illegible]

Вотерфорд, Онт. По $2.00 [illegible] $1.00: Н. Ниринський, С. Дворник, І. Сокирка, А. Панасюк, М. Щербань, И. Перетятько, В. Оробко і [illegible] Дрібними $1.25.

о. П. Стефюка.

Толстой, Ман. [illegible] $1.85.

Гардентон, Ман. [illegible] Дрібними $1.10.

Сеньків, Ман. По $1.00 [illegible]

Роза, Ман. [illegible] Дрібними 50 центів.

о. М. Юрківського.

Форт Вилям, Онт. (В Церкві Благовіщення). А. Підрічний 3 дол. По $1.00: В. Майданюк, П. Паскалюк, К. Гладун, В. Минчук, І. Ландяк і К. Пітамарчук.

(В Церкві св. Володимира) Василь Сторожук 5 дол. По $1.00: [illegible] кий, Н. Юрків, І. Бойко, І. Гайовський і Ілія Андрейчук. Дрібним 50 центів.

о. В. Федака.

Гемилтон, Онт. Олекса Даскалюк 5 дол. По $2.00: о. В. Федак, Ілія Данилюк, П. Фарбатюк, В. Ваняк, Ю. Короленчук. По $1.00: Т. Олексюк, пані А. Кучма, М. Серафим, п. Барабаш, І. Олеськів, Н. Новак, П. Мельник, Н. Романов, пані Стецик, Н. Саидовецький, П. Остапович, К. Скірко, І. Шкрибляк, Ю. Холодний, М. Волковський, М. Савчук, Г. Кириченко, Ю. Кодак. Дрібними 60 центів.

о. С. Гребенюка.

Гонеймун, Саск. По $10.00 — Іван Шкоропат. По $5.00 [illegible] Іван Денесюк, Іван Краховець, Василь Клуб, Володимир Давискиба, Василь Палідвор, Гринько Богач, Семен Карпюк, Петро Палідвор, Іван Сметанюк, Федь Галета, Гринь Краховець, Володимир Семків, Іван Чамбула, Іван Павлишин. По $4.00 Стефан Кацуба. По $3.00. Георгій Стратійчук, Стефан Москалюк, Михайло Василяк, Василь Сиянко, Стефан Кравець, Михайло Гриценко, Василь Антонюк, Левко Горичун, Дмитро Лудик. По $2.00: Андрій Шинчук, Петро Григор, Гриць Палідвор, Никола Чамбула, Ілько Палідвор, Ілько Загара, К. Павлюк, Іван Павлик, Андрій Доскоч, Михал Кривяк по $2.00. Ю. Сербин, Милько Танащук, Петро Бойковський, Іван Слобода, Георгій Немів, Адолько Павлишин, Мундик Давискиба, Адолько Давискиба, Демко Доскоч. По $1.00 [illegible] Іван Гусак, С. Буян, Гута, Йосиф Давискиба, Антін Діхура. Разом $162.00.

Всім колядникам і жертводавцям щира подяка.

о. Т. Ковалишина

Саскатун, Саск. Церква Святого Духа. — Пан проф. Андрій Михайленко $5.00; Юліян Стечишин $2.00, по $1.00: І. Теслик, п-і В. Михайленко, П. Юрківський, П. Чуприна, П. [illegible] Віра Ткачук [illegible] Марія Фернюк, Анна Гузик, п-і В. Васильців, І. Мисак, І. Кріпкий, А. Залещук, А. Ластівка, В. Буряник, Л. Новосад, М. Петришин, Т. Шіхта, В. [illegible] Дрібними $2.60.

о. М. Пахолкова

Айтуна, Саск. — По $2.00: І. Бесенюк, І. Крушельницький, по $1.00, П. Громик, М. Базюк, І. Деркач, П. Базюк, І. Глухман, І. Павлюст, В. Кривий, А. Богданський, О. Павлюст, М. Ляшок, Ю. Гребенюк, В. Мандзюк, Марія Гребенюк, І. Стеценюк, І. Буряник (Джесмин), В. Костюк. Дрібними $1.25.

Мелвил, Саск. По $2.00 М. Грегорчук, І. К. Зетарук; по $1.00: С. Ю. Вівчар, М. Островерха, І. Вальчук, С. Гулій, Ю. Петрів, С. Пилипів, В. [illegible] (Бермингем) [illegible] $3.90.

Гудів, Саск. По $1.00 [illegible] $1.75.

Фенвуд, Саск. — По $1.00 [illegible] Дрібними 25 ц.

СПРАВКА

Різдвяної збірки о. Нивицького.

Дрифтинг Ривер, Ман.: Пропущено [illegible] що дав 1 дол.

Рорктон, Ман.: По 1 дол. дали М. [illegible] а не по 50 ц. Дрібними було 75 ц.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя — Редвотер. Вечірня і парастас на гробах — Радвей.
11 Неділя — Ґрем [illegible] Вечірня і Парастас на гробах — Федора.
18. Неділя — Восетна. Парастас на гробах 3 год. попол. — Елдоріна.
25. Неділя — Гренвенц. Вечірня й Парастас на гробах 8 год. — Сірейк.
28. Четвер, Вознесіння — Радвей (храм).

Адреса. Вох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Д. Стратійчука

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя — Сенді Лейк.
11. Неділя — Розборн. Спільне Свячене.
18. Неділя — Глен Елмо.
25. Неділя — [illegible]
29. Четвер — Оакборн.

Адреса. Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя. — Мелвіл.
11 Неділя. — Гудів.
18. Неділя. — Вишарт.
25. Неділя. — Айтуна.
29. Четвер. Вознесіння. — Фенвуд.

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвиниргського Округа
о. Ф. Керніцького

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя — Брендон. Пашдар Парк. — о. Є. Грицина.
11 Неділя — Дуфрост. Іст. Селкирк — о. Є. Грицина. Ледвин. — о. Д. Ф. Стратійчук.
18 Неділя — Пембіна.
25. Неділя. — Паплярфілд. Септон — Гонор —

Адреса. 481 Чарлс Ст., Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя Мироносиць — Ватсон. По Богослужбі Спільне Свячене.
11 Неділя Розслабленого — Вимер.
18 Неділя Самарянки — Клейркнв.
25 Неділя Сліпородженого. — Курокі.
29. Четвер. Вознесення. — Вимер (храм).

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя — Рорктон.
11 Неділя — Давфин (Храмове Свято).
18. Неділя. — Венлав.
25. Неділя — Велий Ривер.
29. Четвер. Вознесення І. Хр. — [illegible] (Храмове свято).

Від 12 травня [illegible] Давфенської радіостанції [illegible] бесіди пароха Церковної Округи в Давфині о. Новицького [illegible]

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя — [illegible]
11 Неділя — [illegible]
18 Неділя — Шіо (п. [illegible])
25 Неділя — Фелдке.
29 Четвер. Вознесення — [illegible]

Адреса: Box 52, Шіо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя — [illegible]
11 Неділя — Фокс Лейк.
18 Неділя — [illegible] (місто)
25 Неділя — Гафнел.
29. Четвер. Вознесення. — Вест Брук. Храм.

Адреса: Box 52, Шіо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Т. Коленича

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя. — Шорт Лейк.
11. Неділя. — Гилберт Плейнс.
18. Неділя. — Шел Велей.
25. Неділя. — Роблин (місто).
29. Неділя. Вознесення. — Райн (храм).

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруся

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя — Сонтдан.
11. Неділя — Вайта.
18. Неділя. — Арбакка, св. Миколая.
25. Неділя. — Сірко.
29. Четвер. Вознесення І. Х. — Арбакка, св. Апостолів.

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя Мироносиць. Пайн Ривер (спільне свячене).
11 Неділя. Розслабленого. — Елгберт.
18. Неділя. Самарянки — Гарленд.
25. Неділя. Сліпо-родженого. — Пайн Ривер.
29. Четвер. Вознесення. — Ворд.

По Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ

1	Ч	18	Четвер. Преп. Івана І пос.
2	П	19	Преп. Івана Ветх [illegible]
3	С	20	Муч. Гаврила отр [illegible]
4	Н	21	Нед. Мироносиць [illegible]
5	П	22	Теодота Сикеота
6	В	23	†Великомуч. Георгія (Юрія)
7	С	24	Преп. Сави Печер.
8	Ч	25	Ап. Марка. [illegible]
9	П	26	[illegible]
10	С	27	Преп. Стефана [illegible]
11	Н	28	Нед. Розслабл. [illegible]
12	П	29	Муч. 9 в Кизику, Теогнида
13	В	30	†Ап. Якова Зеведеєва
14	С	1	Травень. Свщм. [illegible]
15	Ч	2	Перенес. мощ. [illegible]
16	П	3	Смерть прен. [illegible]
17	С	4	[illegible]
18	Н	5	Нед. Самарянки [illegible]
19	П	6	Преп. Йова многострад.
20	В	7	Явлення Чесн. Хреста в Єр.
21	С	8	†Ап. Івана Богослова
22	Ч	9	Перенес. мощ. св. Нак. чуд.
23	П	10	Ап. Симона Зилота
24	С	11	Рівноап. Кирила і Методія
25	Н	12	[illegible]
26	П	13	Муч. [illegible]
27	В	14	[illegible]
28	С	15	[illegible]
29	Ч	16	Вознесення [illegible]
30	П	17	[illegible]
31	С	18	Муч. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарноведького,

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя. — Норт Бетлфорд.
11 [illegible]
18 [illegible]
25. Неділя. — [illegible] на гробах.
28. Четвер. Вознесення — [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ТРАВЕНЬ:

4 Неділя — [illegible]
11 Неділя — Кутворт.
18 [illegible]
25. Неділя — Вакав. — [illegible] Впреосв. Митрополита Іларіона.
29. Четвер. Вознесення — Кадворт.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщкевича

ТРАВЕНЬ:

4. Неділя — Гвос. Спільне Свячене.
6. Вівторок — Вайтбіч.
11. Неділя — Арран.
18. Неділя — Норквей. Спільне Свячене.
22. Четвер — Арран.
25. Неділя — Свон Плейн.
29. Четвер, Вознесення — Кобдар, храм.

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон 32.

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ

4. Неділя Мироносиць. Гол. 2. УС Мар. 16: 9-20. Дії [illegible] Мар. 15: [illegible]
6 Вмч. Юрія [illegible]
11 Нед. Розслабленого. [illegible] Ів. [illegible] Івана 5: 1-15.
18. Неділя Самар. [illegible] 20: 1-10. Дії. Діян. 11: 19-26 [illegible] Єв. Івана 4: 5-42.
25. Неділя Сліпородж. Гол. 5. УС Ів. 20: 11-18. Дії. Діян. 16: 16-34. Єв. Івана 9: 1-39.
29. Четвер. *Вознесення*. УС Марка 16: 9-20. Дії. Діян. 1: 1-12. Єв. Луки 24: 36-53.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottaw

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1952. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1952. ЧИСЛО (918) 10

ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД БОЛЬШЕВИКАМИ.

Генерал Ванденберг говорив недавно перед сенаторами в Вашингтоні, що в 1954 році Росія може мати таку силу, що може легко напасти на Америку і наробити тільки шкоди, що спинить всю оборонну роботу. Се значить, що може забрати Америку. Тимчасово в Америці думають про зменшення повітряної сили і зменшення видатків на оборону, се в той час, коли Росія безнастанно зброїться.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЯПОНІЇ

В столиці Японії, в Токіо, були [illegible] большевицькі заворушення, в яких виступало 20,000 комуністів. Вони атакували американців, були бої перед цісарською палатою, [illegible] Комуністи несли портрети Сталіна.

Були сподівання, що й американці [illegible] таке зачнуть, отже [illegible] військо зі зброєю. Може [illegible] комуністи від виступів.

ЯПОНІЯ — ВІЛЬНА ДЕРЖАВА.

[illegible] 28-го Америка [illegible] мировий договір з Японією і тим покінчила залежність Японії від Америки. Японія тепер знов вільна держава з малими [illegible] Японії [illegible] договорах. А Японія [illegible] договір з національним китайським урядом, що перебуває [illegible] Формозі.

КАТАСТРОФА НА МОРІ.

[illegible] Атлантійського океану [illegible] бурі в ночи зударилися два кораблі, от же згинуло 176 осіб, а ледви кільканадцять вратувалося.

ПРОПАВ ЛІТАК І 50 ПАСАЖИРІВ.

З Буенос Айрес, в Аргентині вилетів літак з 50 пасажирами і пропав. Думають, що впав десь в бразилійських пралісах. Він летів до Ню Йорку.

В КОРЕЇ ОДНАКОВО.

Битви провадяться, але воюючі сторони стоять на своїх місцях. А разом з тим йдуть переговори, що також вперед не посуваються. Травня 9-го переговори тревали 10 мінут. Большевики сильно домагаються, щоби алянти видали їм всіх полонених.

ДИТИНУ ВЗЯЛИ — МАТІР АРЕШТУВАЛИ.

В Виннипегу арештували матір, що не дбала про 8-місячну дитину, а дитину забрали. Поліція взяла матір, Гелену Синктер, з ресторану, де вона була пяна і робила галабурду, а дитина була надворі в візку, ненакрита і плакала. Се було в понеділок, 6-го травня, коли тут була сильна буря і холодно.

ЛІТАК ВПАВ, ЗГИНУЛО 11.

В Швеції літак впав на [illegible] і згорів, а з 29-ох, що на нім було, 11 згинуло, а 10 поранилося, деякі дуже сильно.

ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН В 70-ліття його життя.

КОРОНАЦІЯ КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ

Врочиста коронація Королеви Єлисавети II. має відбутися 2-го червня, 1953 року. Вже тепер [illegible] приготовлення і замовляють [illegible]

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ 485 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ.

Французький міністер [illegible] заявив, [illegible] Америки 485 міліонів доларів [illegible] оборони [illegible] Тепер Франція має 885,000 вояків, з того 642,000 в Европі, решту поза Европою.

ВТІКАЮТЬ ВІД ТІТА.

З Югославії [illegible] від 18 до 20 років віку. [illegible] в Італії [illegible] в Римі.

БАРАБОЛІ З АНГЛІЇ.

Канада думає спровадити бараболі з Англії, бо вони будуть тапші ніж канадійські.

ЗУДАР ПОЇЗДІВ.

В Сиднеи, в Австралії, один зелізничий поїзд вдарив другий поїзд ззаду, отже сім осіб згинуло, а коло 100 було ранених. Се головно робітники. Тоді була сильна мрака.

КАТОЛИЦЬКИЙ ПОХІД В ВИНИПЕГУ.

В неділю 11-го травня вулицями Виннипегу [illegible] католицький похід, в якім брали участь греко-католики [illegible] сформовані в окремі групи. [illegible] греко-католикам мати бодай свій власний похід [illegible] без спільників обходитися. А [illegible] не є наикращим свідоцтвом для греко-католиків.

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

Високопреосв. Митрополита ІЛАРІОНА:

25 травня, неділя — Вакав, Саск.
29. Четвер. Вознесення — Вимер, Саск.
1 червня, неділя — Брендон, Ман.
8. Неділя. Зелені Свята. — Відкриття Катедри Пресв. Тройці в Винипегу.
15 червня, неділя — Кемсек, Саск.
22 червня, неділя — Ріджайна, Саск.
29 червня, неділя — Сенді Лейк, Ман.

КОНСИСТОРІЯ Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДЕЩО З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

Колегія. Теологічна наука в Колегії вже закінчилася. Викладали: митр. Іларіон, о. Г. Метюк, [illegible] о. Є. Грицина, проф. Л. [illegible] д-р Ю. Мулик-Луцик, п. В. Богонос — спів, п. Ю. Волошиновський — історію Канади, пані Левин — англійську мову. Було [illegible]

[illegible] М. Бова, М. Мацюкевич, А. [illegible] диякон П. [illegible] Я. Рибалка, В. Слюзар, А. Тетеренко. [illegible] наука почнеться знов від 1-го жовтня.

Інші вісти. [illegible] о. П. Запаринюк [illegible] Вегревил, Алта., [illegible] о. Ф. Керніцький призначений на Підвинипегський округ.

Нова церковна громада повстала в [illegible] св. Покрови. Її [illegible] о. П. Архангельський.

Новий Требник і Служебник опрацьовує Владика Митрополит.

АТОМІЧНІ ГАРМАТИ.

В Америці збудували вже атомічну гармату, що вистрілом може нести ворогові знищення. Дотепер можна було кидати атомічні бомби лише з літаків.

ЗАПРОШЕННЯ

Діловий Комітет Святкування 70-ліття Високопреосв. Митр. Іларіона отсим запрошує українське громадянство на Ювилейну врочистість, що відбудеться в Виннипегу в неділю, 18-травня, з такою програмою:

1. Урочиста Служба Божа в Українськім Православнім Соборі св. Покрови в 10-ій годині рано. Службу Божу відправить Високопреосв. Владика при участи духовенства. По Службі Божій Молебень.
2. В 7-ій год. вечером в салі Собору (Боровс-Синклер) прийняття громад м. Виннипегу.

Підчас прийняття будуть відповідні промови та відчитаються надіслані привітання.

Білети можна набути наперед в Зарядів Громад.

За ДІЛОВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ:
о. Г. Метюк. Д-р Ю. Мулик-Луцик.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЛЬВІВСЬКИЙ СОБОР (СИНОД) 1891 Р.

I.

Се важний Собор по Замойськім Соборі (1720) і сам собою і наслідками. Нині він мало відомий.

Відбувався у Львові від 24 вересня до 8 жовтня 1891 року. Присутні: **митр. Сильвестер Сембратович" еп. Пелеш і Куїловський;** представник папи архіеп. **Чяска і 156 священиків. З світських лише д-р Із. Шараневич** від Ставропигії.

Чяска привіз на Собор римську сокиру — **целібат,** для підтинання укр. сили, **але священики відмовились ту сокиру** поострити — стали проти целібату. Лиш митрополит був за целібатом. Та всеж **ухвали Собору в Римі пофальшовано!**

Ухвали Собору надрукували в Римі по латинськи 1895 р. п. з. **„Acta et Decreta Synodi Provincialis Ruthenorum Galiciae"**, стор. 537. — У Львові надруковано ті ухвали 1896, п. з. **„Чинности і Рішеня Руского Провінціяльного Собора в Галичині"**, стор. 264. Крім того надруковано ще 1897 р. **„Додаток до Чинностей і Рішень Руского Провінціяльного Собора в Галичині"**, стор. 638.

Коли фальшовання виявилося, священики протестували, хоч і нерішучо, а світська інтелігенція дорікала священикам, що справу на Соборі легковажили. Тоді священик, учасник Собору, помістив в „Ділі" (4 жовтня, 1910) статтю п. з. **„Целібат у Русинів"**, де виявив, як Собор відбувався, і що священики справи не легковажили. Говорить він:

"Коли Чяска ужив дуже **ординарного** (простацького) і **неморального вискзу, взятого з практики целібату, вибухло проти нього страшне огірчення.** Весь Синод перемінився в формальну війну нашого клиру проти митр. Сильвестра Сембратовича і делегата Чяски. Доходило до того, що Синод малощо не розбився."

Се була **перша стаття**, що коротко, але ясно справу Собору вияснила. А еп. Хомишин вже робив заходи до введення целібату.

"ВИСВІТЛЕНЯ".

Дальше справа того Собору [illegible] забулася. Аж коли в недавних годинах еп. Хомишин, а дальше Коцилоський і Шептицький почали заводити целібат в Галичині, появилася в Галичині книжочка п. з. **"Висвітленя"**, 1921 р., ст. 40, де подрібно розкрито невідомі досі справи Собору з 1891 року.

Книжечка важна ще тим, що від неї підписалося **девять гр. кат. священиків,** які на тім Соборі були, а то: **Стефанович, Клосевич, Моцціович, Чубатий, Бескид, Прухницький, Шумило, Борис і Решетило.**

Собору давно хотіли священики щоби очистити обряд від примішок і др., і за порадою папи митр. Сильвестер занявся скликанням Собору, хоч час не був відповідний, бо:

„Коротко перед тим усунено митр. Йосифа Сембратовича і двох найчільніших крилошан; віддано реформу Василіян неприязним нам оо. Єзуїтам; на чолі римської конгрегаціі „де пропаганда фіде", котрій підлягала наша Церков, стояв горячий польський націоналіст, кардинал гр. Ледоховський, неприхильний нашому обрядови і народови; віденський двір відносився до нас ворожо,- в австрійськім уряді були Поляки всемогучими і їм віддано всю власть в нашім краю; наша парляментарна репрезентація була дуже слабонька . . ." — Але (кажуть „Висвітленя"):

„Ми вірили в нашу добру справу. А тимчасом пійшла сильна інтрига на нашу справу . . . Кореспонденція між польським намістником гр. Каз. Баденім; австр. міністром гр. Кальноким і мін. віроісповідань Ґавчом, та австрійськими послами при Ватикані, Ревертерою і Брандісом.

В "Висвітленях" покликаються на тайну кореспонденцію, яка пізнійше виявилася.

Митрополит тайком повідомляє Поляків.

Приготовання до Собору мали бути [illegible]. Мало все обговоритися на деканальних (окружних) конференціях, **де мали бути і світські Українці,** потім в синодальних прокомісіях, і так священики до Собору добре приготовляться.

Але **Митрополит тихцем доносив про все Полякови Баденьому, той другим Полякам, Відневи і Римови.** Отже [illegible] вони постаралися, що деканальних нарад не було, — і матеріял приготовлявся в епископських канцеляріях. Се на те, **щоби священики прийшли на Собор неприготовані.**

А від Поляків пійшли до Відня і Риму доноси, що гр. кат. священики маловчені, нездисциплиновані, а все через те, що **жонаті.** Се були брехні, бо священики мали високу освіту і **„послух (дисципліна) був розумний, а не рабський".** Та завзяті монашні круги хотіли мати гр. кат. духовних **„без власної волі і суду, сліпими послушниками настоятелів".**

Але [illegible] уже був показав автократизм (диктатуру) церковного начальства:

„Проби авт. кратизму видали в нас недобрі овочі. Проявилась думна (горда) свавоня, ярка несправедливість і пониджування клиру (духовних)", а в частини духовенства упадок характерности, лицемірство, раболіпність, а то [illegible] нищення одних на других котр. понизили в очах суспільности духовний стан і підкопали повагу й самих настоятелів."

Так виглядали вже самі приготовання до того Собору. Духовенство розуміло, що треба очистити церковний обряд від примішок [illegible] тих примішок, що [illegible] латинізатори, понаводили до Церкви з латинського обряду, а Римови треба було того Собору, щоби ввести до Церкви ще більше і ще в живіше, а то целібат. Священики хотіли Церкву відбудовувати, направляти, а Рим мав на цілі Церкву ще більше нищити.

Нищення Церкви мали на цілі і Поляки, що були в спілці з Римом і разом з ним нищили.

А митрополит, що нібито наверх стояв на сторожі своєї Церкви, тихцем помагав і Полякам і Римови гр. кат. Церкву нищити, за те чужі обдаровували його всякими достоїнствами, а то і кардинальством.

Так чужа невидима рука гр. католицькою Церквою орудувала. От що значить [illegible] залежність від чужих!

БУВ ГЛИБОКО В РОВІ 24 ГОДИНІ.

В Едмонтоні, чи коло Едмонтону, Джан МкКонел, впав в глибокий рів недалеко від дороги і був там 24 годині. Він без ніг, а деревляні ноги, що мав поломилися, отже не міг вийти. Та хлопці почули його крик і тоті його витягнули.

ЇХАЛИ — ПЕРЕВЕРНУЛИСЯ.

На дорозі з Винипегу до Пембіни (в Стейтах) перевернувся автомобіль, отже повипадали і покалічилися: Степан Баран, 25 літ; Петро Недокіс, 25; дівчина Анна Головата, 21; та Лінда Бойд, 21. Лінду кинуло 50 стіп далеко, Головату 30 стіп. Недокоса заголомшило [illegible] ходив кругом. Їх знайшла поліція на дорозі. Очевидно скора їзда була причиною.

ЗА $1.35 СТРАТИЛИ АВТОМОБІЛЬ.

В Винипегу двох молодих вирвали з рук прохожої дівчини, Ніни Шоґало, торбинку, всіли до автомобіля і віділхали. Дівчина бігла і кричала. Нараз автомобіль став, а злочинці з нього [illegible]. Прийшла поліція і побачила, що в автомобілі нема газоліни. А в торбинці дівчина мала $1.35. Виглядає, що автомобіль нетутешний. Так за $1.35 стратили автомобіль.

ШІСТЬ-ТИЖНЕВА ДИТИНА ВДУШИЛАСЯ.

В Винипегу вдушилася 6-тижнева дитина, хлопець. Дитина спала, а коли мати прийшла, то побачила [illegible] лежить лицем до подушки. Дитина родини Валів. Ще мають троє старших дітей.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР.

В Валесбуру, Онт., згоріли склади Склянної Компанії і шкоду числять на 500,000 долярів. Підчас гашення огню потрохи попеклося 50 осіб [illegible] фаєрманів і компанійних робітників. Гасили 4 години. Тоді було в місті 8 огнів нараз.

СИЛЬНИЙ ВІТЕР НАРОБИВ ШКОДИ.

Через західну Канаду перейшов сильний вітер зі скорістю 60 до 55 миль на годину. Се прийшло по небувалім горячу, що сягало навіть понад 90 Фаренгайта. В Винипегу такий вітер почав віяти в неділю від полудня 4-го травня, а почав втихати аж над вечером другого дня. На фармах наробив [illegible] бо [illegible] брав землю і [illegible]. В воздусі було тільки пороху, що автомобілі вдень світили лямпи.

З вітром прийшло зимно, і в декотрих сторонах Манітоби був вже трохи мороз.

Є СОВІСНІ ЛЮДИ.

В Берклей, в Каліфорнії, А[illegible] згубила 11,700 долярів [illegible] пропадуть. Та як здивувалася, коли дістала з почти коверту, а в ній згублені гроші.

СКРИПКА З 1773 РОКУ.

Конгресова бібліотека в Вашингтоні дістала дорогий дарунок від 77-літнього композитора Фрица Крайслера: а то славну скрипку, яку 1773 р. зробив Джусепе Гварнері дель Джесу. Тій скрипці нині 179 літ.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

-Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XX.

По весіллю мов по малій бурі. Були гості — й розійшлися, музика грала — відіграла своє. Залишилися деякі близькі своякі, яким було далеко додому. П... решті гостей залишилися тільки сліди: **недокурки папіросів, купи попелу на столах і підлозі, засохлі грудки болота** . . .

А сестра Марися була по весіллю така, немов другий раз на світ народилася. Встала весела й перше її слово до мене було:

— Слава Богу! Вже . . . по весіллю!

Брат був однаковий, не впрів — не змерз, а тільки хотів довідатися, коли їх відвезуть на залізничий двірець. Очевидно його тягнуло вже додому до свого господарства.

Ліпше не довго були, [illegible] повернулися сюди туди і забралися. Що вони говорили про те, що хлопи сиділи на почесному місци, не знаю. Коли б наперед знали своє лихо, то може і не прийшли би.

По весіллю треба було відвідати моїх свояків в Трускавци. Кожному миле його рідне село. А мені Трускавець був не милійший, бо я вийшов з нього пастушком, щоби по 16 літах вернутися богословом [illegible] з дружиною. Колись і рідні батьки не вірили в таке чудо.

Особливо я ждав зустрічі зо стареньким трускавецьким парохом П. Кошалкевичем, що найбільше мені прислужився і пророкував, що з мене будуть люде. Рад я, що побачуся з моїм сельським учителем, він також чимало причинився до мого щастя. Очевидно будуть цікаві, яку я собі жінку знайшов.

Серпень останній місяць купелевої пори і я бажав, щоби моя дружина приглянулася до купелевого руху. Тому найпевніше туди вибралися, а вже опісля відвідаємо свояків моєї дружини.

Їдучи до Трускавця ми взяли зі собою 20 гульденів (як 20 [illegible]) [illegible] був маєток моєї дружини, [illegible] голий як турецький святий. Дружина учителювала рік і защадила 20 гульденів. Нинським молодятам не вистачило б тих грошей навіть на подорож до Дрогобича. А ми мусіли їхати до Трускавця [illegible] і вернутися [illegible]. За 20 гульденів треба було заплатити [illegible] з желізницею, жити там, а мешкання були дуже дорогі. До того ж треба було купити „пригістники" (дарунки) для дітей.

В[illegible] було, як нас [illegible] ждали [illegible] і діти. Старші хотіли бачити мене з дружиною, а діти сподівалися дарунків.

Всі були переконані, що мій тесть великий багач. Про те оповідав брат Ілько і сестра Марися. Вони, як господарі ходили по гумні (де стіжки і стодола) мого тестя, по оборі, по подвірю і бачили стодоли, шопи, шпихлірі, стайні, стирти, стіжки й обороги. Точно знали, кілько в тестя є робітних коней, кілько „цугових" (до виїзду), кілько лошаків, коров, волів, телят, безрог і поросят. А пташня, . . кілько курей, качок, гусей, пантарок, індиків . . .

Ось в такого багатого старого [illegible] ожениився наш молодий священик, дай йому Боже віку прожити!

Так всі уявляли собі багацтво мого тестя. Моє щастя робилося фантастичним. Бог не пожалував фантазії українському народови, що робить з калюжі море, а з стебла дуба.

Отже як мені було приїжджати без дарунків? Для дитини було б велике нещастя, коли б не дістала дарунку, а своякови сором.

РУМУНСЬКА ЦЕРКВА В АМЕРИЦІ

Комунікат Консисторії Укр. Прав. Церкви в Америці сповідає, що 27-го квітня 1952 р. владики Теодорович [illegible] Гонд[illegible], на бажання Румунів, поставили для Румунської Православної Церкви в Америці епископом — Валеріяна Трифу. Поставлення відбулось в румунській церкві в Філядельфії, Па.

Дальше Комунікат додає дещо з історії Румунської Церкви в Америці.

Має та Церква понад 40 парафій в Америці і Канаді. До 1939 р. мала вона епископа Полікарпа Моруску, що належав до румунського патріярха в Букарешті. В 1939 р. М[illegible] до Румунії [illegible] Румунію, М[illegible] до Америки [illegible]. Там [illegible] в 1947 [illegible] Моруски призначує епископом для Америки Антипу Ніка. Але Ніка до Америки не прибув, бо амер. Румуни його не хотіли, як більшевицького ставленика.

[illegible] помочі румунської більшевицької амбасади, висилають літаком свящ. Андрія Молодована (Молдована?) до Букарешту, [illegible] вернувся як епис[копом] [illegible] Рум. Церкви в Америці. Румуни [illegible] 1951, рішили розвязатися з румунським патріярхом і створити в Америці Самостійну (Автокефальну) Румунську Церкву. І кандидатом на епископа обрали Віореля Трифу. Та хто поставить його епископом?

Румунська Консисторія звертаєсь до Царгородського патріярха Атенагора, але той повідомив свого заступника (екзарха) в Америці, Михаїла, що „з огляду на його становище Вселенського патріярха, яке вимагає контакту (звязку) [illegible] з московським і румунським патріярхами, він не може прихильно полагодити справи епископської хиротонии [illegible] і доручив архіеп. Михаїлові порадити Румунам вдатися до Американсько- Російської Митрополії" (в Америці).

Румуни туди [illegible] Рос. Митрополія згодилася [illegible] Рум. Ц[illegible] ну. І Румуни мусіли згодитися, „бо їх заходи перед іншими Церквами (Сербській) теж не мали успіху".

Але дальше Американсько-Російська Митрополія [illegible] хиротонію, діставши телеграму від патріярха з Букарешту, за якою був московський патріярх Олексій. Вони грозили, „що **відлучать від Всел. Прав. Церкви тих епископів, що візьмуть участь в хиротонії (висвяті) епископа для Румунської Церкви".**

Тоді Румуни вдаються до Укр. Прав. Церкви в Америці, але [illegible] ники румунської патріярхії в Америці при допомозі румунської комуністичної амбасади, робили перешкоди. Однічасно рум. патріярх з Букарешту прислав 24-го квітня телеграму владикам Іванові і Мстиславові, де грозив, **„що наколи вони довершать хиротонію над Тріфою, то він (патріярх) зажадає від Вселенської Православної Церкви усунення обох владик з їх епископських становищ".** А[illegible] перед хиротонією прийшла до суду просьба, щоби суд хиротонію заборонив. Але суд відповів, що тут є релігійна свобода. Отже хиротонія відбулася.

З цілої тої історії виринають важні питання.

1. Невжеж Царгородський патріярх мусить нині числитися з Московським? Чому? А тоді — котрий з них надійні стоїть висше? І невжеж Московську Церкву, чи її провід, зачисляють нині до Вселенської Церкви?

2. Яким правом могла би Вселенська Церква усувати епископів Автокефальної Церкви, коли та Церква Самостійна? А бачимо претенсії до такого права . . .

Цілий той клопіт Румунів, се не випадкова, не одинока подія в нинішних часах. І той клопіт показує, що організаційна та адміністраційна устрій Церкви зперед півтори тисячі літ не відповідає вповні нинішним потребам церковного життя, нинішним обставинам.

Давний устрій відповідав давним обставинам, вони його створили, а нині він [illegible] ворогам, вмішатися в справи чужої їм Церкви, а вірним звязує руки, щоби не могли налагодити своїх церковних справ як їм потрібно. Все зводиться до того, що: або піддавайся, кому не хочеш, або пропадай! Такі труднощі мали й Українці 1921 р. на Україні.

Нині задержання [illegible] церковного устрою [illegible] Візантійської держави може бути [illegible], але не Церкві, яку творить віруючий нарід; не народови, який вважає свою Церкву своєю!

Тільки ж чи може той давний лад [illegible] думка журиться нинішним, і праця будує для нинішного. Отже чи можна ту нинішну думку і працю [illegible] спосабами опинити?

Що інше основним змістом Церкви. Він, [illegible] душа людська, від [illegible] та сама, але зверхня [illegible] зовнішна змінюється, росте і бере [illegible] нових форм. Заявляють [illegible] дитина [illegible] чих літ?

Тут також [illegible] „молитовно" єднання". З ким саме „молитовно" єднання [illegible] не мати клопоту. Нехай [illegible] про те єднання [illegible].

НОВИЙ СПОСІБ ЛІЧЕННЯ РАКА.

Новим способом, і мабуть найлучшим [illegible] „кобальтова бомба". Така бомба велика [illegible] атомичні [illegible] Кобальтова бомба замкнена в [illegible] груби на один ярд [illegible] зміні, що з тої бомби [illegible] ті проміні будуть [illegible] є рак, головно в середині тіла. А [illegible] проміни сотні раз сильніші від [illegible] Такі бомби [illegible] в Саскатуні і Лондон, Онтаріо. Винипег [illegible] дістане її при кінці [illegible] Сама вона коштує 45,000.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА

п. з.

„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"

Ціна її $2.00

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте·
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

70-ЛІТТЯ ВИЗНАЧНОГО ГРОМАДСЬКОГО ПРАЦІВНИКА

Життя народу, се велике спільне господарство і воно потребує окремих працівників, — чи політичних провідників, чи письменників, чи науковців, чи мислителів, чи інших знавців для ведення ріжних галузей того широкого господарства. І треба знати, що між тими людьми є ще окремі працівники, що дуже дбало вкладають свою силу і вмілість в ту працю, яку вони виконують розуміючи, що таланом, який вони дістали, треба придбати більше таланів.

До таких належить бувший проф. Іван Огієнко, а нинішний Митрополит Української Православної Церкви — Владика Іларіон.

Родився він 15-го січня, 1882 року в містечку Брусилові на Київщині. Родичі були українські селяне — батько Іван, мати Евросиния

По закінченню початкової школи вступає молодий Івась до Військово-Фельдшерської Школи, де студіює медицину, а дальше стає лікарським помічником в шпитали. І тоді заінтересовується окремо письменницькою справою, що дальше повела його на шлях української праці. За час вчиться в Київськім Університеті, де присвячує увагу головно літературі і мовознавству. Міжтим познакомлюєсь з визначними Українцями і під їх впливом росте його українська сила.

Дальше бачимо його на праці в університеті; за Центральної Ради читає в університеті лекції української мови, а дальше назначено його професором університету, де читає лекції української мови і культури. Тоді ж став членом Ради Міністерства Освіти.

В 1918 р. призначують його надзвичайним професором Київського університету, а дальше Міністром Освіти. Дальше був Головноуповажненим Уряду Української Народної Републики.

Коли доля примусила перебратися в західні сторони, він працює на Університеті в Варшаві та в других установах.

В 1939 р. вибрано його кандидатом на Холмського епископа; 19—20 жовтня 1940 р. стає епископом, а 16 березня, 1941, дістає титул Митрополита

В 1944 р. виїздить до Швайцарії, а 1947 р. приїздить до Канади. В 1951 р. Українська Греко-Православна Церква обирає його своїм правлячим епископом.

Се лише побіжне перечислення того, що вяжеться близше з особою Митрополита Іларіона.

Тепер ще зупинимося на хвилю коло його письменницької діяльности, — найперше коло тієї, що близше відома українському загалови в Канаді. Бо письменницька діяльність була головною для проф. Огієнка, чи нині для митр. Іларіона.

В Канаді на першому місци треба згадати переклад на українську мову Вечірні, Утрені і Служби Божої, — се церковні підручники, якими старші священики дотепер послугуються, а також і деякі дяки.

Ширше була відомою книжка "Українська Культура"; дальше місячник "Рідна Мова", та і журнал "Наша Культура". А вже в Канаді послідними часами появились праці Владики Іларіона, як "Історія Української Літературної Мови", "Слово про Ігорів Похід", "Приеднання Церкви Української до Церкви Московської", "Політична Праця Богдана Хмельницького" і ще деякі.

Загально ж імя проф. Огієнка в Канаді було давно відоме, бо в пресі нераз згадувалося.

Але за всі літа письменницької праці проф. Огієнка було багато книжок, книжочок, розвідок, стать, — згадати б з тих кілька: "Костянтин і Мефодій", 2 томи; "Повстання Азбуки і Літературної Мови в Словян"; "Українська Літературна Мова XVI ст., два томи, і багато других всего сотні окремих писань

Зрозуміло, що все те вимагало багато праці і витревалости. Се знали люде які на такій праці розуміються, і вважали еї виконавця дуже заслуженим чоловіком.

Се ми нині пригадуємо, хоч і побіжно, в 70-ліття Митр. Іларіона, а разом з тим побажаємо йому здоровля і сили дальше користно працювати для нашої Церкви і народу!

КУЛЬТУРНИЙ ЗАНЕПАД І ЯК ВІН ВИГЛЯДАЄ

I

Що се так[illegible] культурний занепад? Де і коли він був? А чи нема його і нині?

Коли з життя людей зникають моральні засади, коли люде перестають відчувати моральні обовязки, коли слабне в людей здорова релігійність, то се є той страшний моральний занепад, культурний занепад. Люде тоді сходять на манівці і блукають, куди забагнеться, на ніщо не оглядаючись (крім поліції).

А які дальші наслідки? Занепадає здоровий людський розум, занепадає совість, а дальше приходить занепад матеріяльний, чи економічний, занепад в вихованню, в політиці, а з тим занепад державний. Коли вільні громадяне старого Риму домагалися "хліба і цирку" (витріщків), то се був знак і державного занепаду. Яка сила в тих, що хочуть лише "хліба і цирку"?

Щоби красше зрозуміти чим такий занепад виявляється, послухаймо, що думаючі люде говорили перед 30 літами в Америці.

В 1925 р. була в "Вістнику", ч. 9, стаття, в якій подавалися вислови ріжних людей, що вказували на ознаки тодишного загального морального занепаду. Тоді ще були люде, що поважно над тим думали

Наведені давнійші приміри відносилися головно до Америки, але нині Америка (Стейти) і Канада творять один культурний світ. Нема границі між культурним життям одної чи другої. На вивіз і привіз машин, чи худоби, треба дозволу, а культурність і некультурність переходять границю цілком свобідно.

Послухавши що тоді говорилося, ми красше зможемо розглянути і зрозуміти стан нинішного життя. Отже послухаймо, що тоді говорилося

— Чи станемо до боротьби з негідним гуртом молоді, який кепкує собі з закону і полагодимо справу, чи зігнемо шию? Привертаймо народ назад до Бога, до Біблії. — А. А. Сандей.

— По нашім краю покотилася филя байдужности і безправства, і захопила міста, місточка і фарми.

— Свящ. Е. К. Форд.

Багатьох з нас відчуває, що християнство тепер в критичнім стані і мусить дуже потерпіти, коли не запалає між християнами незвичайний дух релігійности. — Свящ. Мервил.

— Нам треба наново вчитися, що се велика справа бути християнином А ми забули Його (Божий) закон

Свящ. Мервл

— Наші батьки мали пошану до закону, яка в нас нині дуже підупала. Безправство нищить стіни нашої спільної будови. Злочини поступають таким ходом, що думаючий Американець мусить червоніти з сорому

- Свящ. Раменснайдер

Перша трудність в тім, що більша половина дітей жиє в домах, які не журяться церквою... Бога викинуто з великої части шкільних підручників

Р. Дрейк

Судові виказы кількох стейтів розкривають неймовірне число [illegible] чої безхарактерности, яка [illegible] цитизму, банкових рабунків, [illegible] чого не знає давніша статистика [illegible] ва нюйоркської поліції заява [illegible] перших трох місяцях 1925 р. [illegible] між молоддю збільшилися о [illegible] сять процент супроти року [illegible] Він каже: "Ми самі творимо з [illegible] безконтрольних і рєшлинно [illegible] вних гуртах"

Ред. "Крищієн [illegible]"

Велика часть студентів [illegible] нальну вдачу. А ті, що не [illegible] ної вдачі, також раді, коли [illegible] щось вдатися". Їм бракує п[illegible] для родичів, для авторитету. О[illegible] їх гідною справою, коли власт[illegible]

Комісія Шк. Р[illegible]

Поліційний комісар Ню Йорку Енрайт, каже, що в перших трох місяцях 1925 р. злочини між молодими в Ню Йорку збільшились о 60 процент проти 1924 р. Все те відноситься до [illegible] тоді низше 16 літ.

Филя злочину дальше збільшається. Филя безправства так підноситься, що готова затемнити все на публичнім горизонті. — "Кр. Геральд".

Відновлення родинного вівтаря і піддання дому під релігійні засади є нині кричучою потребою Америки

Губернатор з Огайо.

Наведені вислови були взяті лише з трох чисел "Крищієн Геральду".

Розглядаючи наведені вислови ми найперше зрозуміємо чим занепад виявляється, а тоді вже буде нам лекше зрозуміти стан життя нинішного. А нинішне життя від 1925 року не тільки не піднеслося, але сходить ще низше

Але наведені вислови не кінчаться на тім, що тут подано, і в слідуючій статті ми подамо дальші вислови

ХОРВАТИ ПРО ТІТА.

"Хорватське Патріотичне Товариство" вислало до Чорчила в Англії, до през. Трумена, до Шумана в Франції і Сен Лорана в Канаді протест проти Тіта. Говориться там, що в Хорватії є 95 проц. селян, людей побожних, які бажають лише спокою. А за Тітом нема і 2 процент людей. А про Тіта кажуть: "Тіто з своїми помічниками одну руку простягає до Заходу, щоби дістати поміч, а в другій тримає батіг над поневоленим народом."

НИЩЕННЯ КИЄВА БОГОЛЮБСЬКИМ

(Історичний спомин)

Польща почала нищити Украї[illegible] від Казимира Великого (14-ий вік[illegible]) постійно нищила, а Московщина [illegible] 12-го віку, коли творився зав[illegible] Московщину

Першим московським княз[illegible] Андрій, званий Боголюбським в[illegible] Боголюбова, де він проживав

Тоді всі вважали Київ голови[illegible] лицею тодішної Руси-України [illegible] Андрій задумав створити нову [illegible] ву і нову столицю на півночи [illegible] знищити.

Щоби освятити початок св[illegible] вічної держави, він захоплює [illegible] образ Богородиці, що був [illegible] стирі в Вишгороді коло Києв[illegible] зить його на свою північ. Б[illegible] що той образ намалював [illegible] Лука, і дістався він до Вишгорода з Царгорода. Андрій підмовив [illegible] і дяконів, при їх допомозі [illegible] раз і втік в Суздальщину. І [illegible] Боголюбові побудував цер[illegible] містив вкрадений образ

Щоби дальше піднести [illegible] еї нової держави, Андрій в [illegible] ній будував церкви, заснову[illegible]

В[illegible] духовні підлягали то[illegible] му митрополитови, а в[illegible] мав поставити свого [illegible] ра, митрополитом [illegible] [illegible] поставив Теодора [illegible]

Теодор вже не їхав [illegible] [illegible]словенням митропол[illegible] [illegible] отже духовенство [illegible] ли проти нього. Тоді [illegible] розправлятися, [illegible] мучив непокірних [illegible] б[illegible] голови, виникав [illegible] [illegible] майно забирав [illegible] [illegible] мав Андрій.

В 1169 р. напалає А[illegible] щоби його знищити. Б[illegible] 1169 р., в середу [illegible] ликого Посту, він [illegible] [illegible] Історії України, І[illegible] [illegible] зні грабили його [illegible] [illegible] Суздальці, Черни[illegible] весь город. - "Подол[illegible] стирі, і Софію, і [illegible] дицю (церкви), і [illegible] кому: церкви горіли, [illegible] інших брали в неволю. [illegible] здобичу, "церкви обди[illegible] образів), книг, риз, [illegible] забирали". (Т. 2. ст. 11[illegible])

Все те повезли наши[illegible] збудувати нову москов[illegible]

Андрій і на півночи [illegible] які не хотіли йому корити[illegible] сив вовк, понесли і вовк[illegible] ники Андрія вбили його 11[illegible] ту розграбили.

Тепер 783 роки, як Ан[illegible] щив в Великім Пості. І В[illegible] сів дуже тішитися, коли [illegible] боване добро. Але як святк[illegible] ці в Києві? — з плачем, [illegible] кали до неба о пімсту [illegible] гом.

Так Московщина насил[illegible] валася, насильством жила, [illegible] опинилася в руках нових [illegible]

Та Москвини кажуть, [illegible] "старшим братом" Укр[illegible] хтось: "Коли наш батько [illegible] [illegible]скаль коло огню грівся". Різ[illegible]

ВЕЛИКА КРАДІЖ.

В Ванкувері злодії вкрали на 4,000 долярів всякої одежі 52 звичайні одяги (сути), 172 та ще дещо.

[illegible]ОГО ІСТОРІЯ"

[illegible]

БІДА РОЗУМУ ВЧИТЬ

Був синок і звавсь Пилипко...
Зійдіть світ весь, куди видко,
І куди ви не підете,
То кращого не знайдете.
Уродливий, молодий,
І прихильний до людий.
Але раз надумав він:
Світ не має вузьких стін, —
Там міста є прехороші,
Заробляти можна гроші...
Будуть гроші — все буде,
Не пропаду я нігде!

∴

Так надумав і пійшов,
І в далекий світ зайшов.
А там гамір довкруги,
Всего є по береги.
Для зарібку фабрики,
Поза ними гулянки,
І товариство молоде,
Пишно, гарно, що — де-де!
Не тим став, що перше був,
Батька й матір вже забув.

∴

Пише мати: Сину мій,
Нездужає батько твій,
Нездорова також я,
[illegible] доленька моя!
[illegible] мій, не забувай,
[illegible] про себе вістку дай.
[illegible] вже сама,
[illegible] нема

∴

[illegible] Пилип мав,
[illegible] матерни лист читав,
[illegible]
[illegible]
[illegible] тебе колисав?
[illegible] ти груди ссав?
[illegible] ти — хто журивсь,
[illegible] гірко і моливсь..
[illegible] нині ти,
[illegible] буде стерегти?
[illegible] друже тутки сам,
[illegible] мати буде там...
[illegible] Пилипко: Дарма все!
[illegible] є гроші — є усе!
[illegible] здоровий — добре жий,
[illegible] то й чужий
[illegible] гляне й обійде,
[illegible] мені не буде

∴

[illegible] Пилип... Лежить...
[illegible] другий вже біжить,
[illegible] зима,
[illegible] нема...
[illegible] була би... Боже мій!
Я б здоровшим став як стій!
І приятеля призвав,
Щоб мамі лист написав.
Розбий, каже, ту журу,
Бо без мами я помру

∴

[illegible] другу вже не спить,
[illegible] тут мати приїздить.
Лиш побачив, лиш почув,
Вже здоровший, ніж він був.
Веселійший... Сум пропав,
Геть цілком здоровим став
Треба було лихих днів,
Щоб Пилипко зрозумів,
Що за гроші ні нігде
Матери він не знайде.
І не купить доброти,
Що в матери мож знайти.

Онуфрійв.

ЖЕРТВИ ПОВОЄННИХ БОМБ.

[illegible] від[illegible] війни дотепер в Італії [illegible] коло 2,000 дітей від бомб, що [illegible] війна. Діти знаходили їх, ба[illegible] [illegible], і від них погинули.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

УКРАЇНСЬКА МАТИ.

(День Матері)

Культурний нарід шанує своїх великих працівників, а до таких належить кожна мати, бо вона виховує будучих членів народу. Отже для пошани матері призначене — **Свято Матери.**

Український нарід по чужих сторонах порозсіваний відчуває ще більше, що лише гідні матері зможуть створити народови красну будучність.

Отже "День Матери" пригадує матерям їх обовязки на те, щоби вони були ідеальними матерями. А ідеальна мати свідома, що від неї залежить будучість народу. Не тільки самих її дітей.

Така мати розуміє, що і між чужими людьми її хата, се українська хата, се частина України. І тут можна і треба плекати українську культуру, звичаї і почування.

В її хаті заховуються всі українські культурні традиції, і вона не каже, що се і те непотрібне. В будний день в неї українські страви, а в свята всі наші звичаї.

Вона, як мати українських синів і дочок, дбає, щоби її діти були такі, як треба. Від колиски вчить їх рідних пісень, читає їм українські казки, оповідає про своє дитинство, про рідних і знакомих, про переживання на Україні, дальше вчить українського письма, щоби нім діти підуть до школи, своє знали і читали.

Вчить їх молитися і по змозі бере їх до церкви.

Коли діти старші, вона дбає з ким сходяться і що роблять поза її очима.

Під її бачним оком діти виховуються на розумних, поважних, культурних та свідомих Українців. Отже таких матерей нам треба.

Читачі! Коли побачите таку матір, то не лише в "День Матери", але кожного дня їй вклонийтеся. Се гідна мати!

Оленка Любов Негрич.

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРНІСТЬ.

I

Яків Головацький, приятель Маркіяна Шашкевича, родився 20 жовтня, 1814 р., а помер 13 травня (мая) 1888. Він приглядався до культурности українського народу (в Галичині) і записував, що бачив. З того подаємо тут дещо:

Молодий старому завше каже "Ви", а як о нім говорить, то каже "Вони". Старий молодому "ти".

Лишень Гуцул каже і батькови і матери "ти", наприклад "ти панцю солоденький (або любенький), а духовному: "ти отченьку святий".

Гуцул чужого кличе: "ге, мой!" Молоде каже завсіди старому, хоч і чужому: "пан-отче!" (або батьку, делю!) Старій жінці каже "пань-матко", (або мамо, неме). Дуже старим "діду, бабо".

Старий парубкови, або дівці, хоч би в чужім селі "сину, доню".

Старе старому, коли не є своик або кум, "свату" (або "дядьку), а жінки: "дядино, тете".

Молоді між собою кличуться: "брате" (або побратиме), а дівчата: посестро, або посестрице.

"Так видно, що всі живуть якби одна родина між собою, і хоть незнакомі зовуть себе своими — своиками. Та дай Боже, щоби довіку жили, як родови і родом жити належить.

"Гідне уваги, що наш нарід такий чемний, що не вимовить непристойного слова не перепросивши, наприклад "шануючи сонічко святе (або місяць світлий), день білий, образи святі, вас яко гречних (чемних), слухи ваші, честь вашу..." Се каже навіть, коли вимовляє — штани або димка (спідниця)".

Се дійсно прикмета культурности, обережности, чемности. Простацький нарід таких прикмет не має.

РІЧКА

Чом річенька домашная
Так пливеш поволи?
Чом водиці не розлиєш
З берегів на поле?
Годі плисти самотою,
Час вже тугу збути;
Шуми, гуди филенькою,
Що б далеко чути!

Як же мені, рідний сину,
Не плисти поволи?
Високі береженьки,
І рівненьке поле.
Я би в филю загреміла,
Та водиці мало,
Зато гладке личко моє,
Чисте як чиркало (Жерело)

Були тучі, дощі, громи,
Води забренили,
Що ж... підрили береженьки,
Й воду сколотили.
Лучше плисти потихоньки,
Та певненьким ходом,
Обминати островоньки,
Каміння й колоди.
Так дошлиму тихо, смирно,
Без плаву, без горя,
З личком чистим, незмученим
Чей дишлу до моря.

Яків Головатий.

ДОБРІ ДІТИ ВІНЕЦЬ

(Народне оповідання)

Було се давно. Прогнівався Господь на людей, що не жили по Божому, і замкнув небеса, щоби дощ не падав і настала велика посуха, а з нею і голод. Що люде посіяли те не зійшло, бо земля суха.

Так було одного року, та люде якось пережили. А тут другий рік знов посуха. Вже люде з голоду мруть і худоба гине.

А був в тім краю цар, та дуже ще молодий, а який вік такий розум. Порадився він з такими молодими як сам, і наказує, щоби всіх старих людей потопити, бо вони дармо хліб їдять.

От каже він людей скликати й оголошує такий приказ.

З допусту Божого настав в нас голод великий, отже я, цар ваш, приказую, щоби всіх старих людей потопили, а тоді для молодших буде те, що старі мали їсти. Хто так не зробить, буде йому велика кара...

Як почули люде такий приказ, то почали старих топити.

Але були в одній хаті три брати і мали батька старенького, і вже те батькови розказали. А батько:

— Коли так, то втопіть мене, бо я і так одною ногою на тім світі, а ви молоді, вам треба жити. — На те сини:

— Ні, татоньку! Хочби ми і померли, а того не зробимо. Ми вас сховаємо, самі будемо голодувати, а вам хліба дамо.

І примістили старого в коморі. Постелили, як могли і годують. А про те ніхто не знає.

Так минуло літо і зима. Весна приходить. І кажуть вони батькови:

Вже весна, тату, і дощ гарний був, треба би сіяти, але нема зерна. — Тоді каже батько:

— Скидайте з будинків снопки і молотіть, там є ще трохи зерна. А тоді сійте.

Послухали сини батька. Дахи обдирають, молотять і, таки трохи намолотили. А як посіяли, то невдовзі збіже як гай. Бо і дощу є досить.

Дивуються люде звідки ті брати насіння взяли. А там жито, а поміж ним є і ячмінь і овес. Заговорили про те і по других селах, запила та вістка до царя.

Кличе цар тих братів до себе, а сини питаються батька:

— Тату, що нам там казати? — А батько:

— Говоріть все по правді як було.

Пішли вони, а цар каже: [illegible]

То таки ви? Кругом голод, а ви [illegible] же переховуєте. Розкажіть все, бо великі муки вас чекають!

І брати все розказали [illegible] як батька сховали, та яку пораду він їм дав.

Вислухав цар, задумався і говорить:

Добре ви зробили, [illegible] приказу не послухали. В вашого старого батька великий розум. Таких [illegible] нам треба. Я даю вам [illegible], а ви принесіть батька [illegible].

Коли батька [illegible] його коло свого престолу [illegible].

Ти добрий чоловік [illegible] батьком і порадником. [illegible] вже не маю, а коли ти [illegible] синів виховав [illegible] раду, то про [illegible]. Таких порадників мені [illegible] старий розум більший, як молодий.

І батько в царя зостався. А синам дав цар муки та ще чого і відіслав додому.

[illegible]

РАДИТЬ БУТИ РІШУЧИМИ.

Джан Фос[illegible] [illegible] рин в Парижі [illegible] виками не треба [illegible] [illegible] бо шаевиками лише там [illegible] йшли.

ЗГОРІЛА МАТИ З ДИТИНОЮ.

В Ванкувері, Б. К., згоріла в [illegible] мешкальним будинку мати з [illegible] дочкою. Мати мала 26 літ. Других 22 особі з будинку повтікало.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

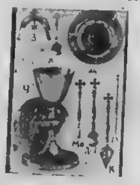

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. — WINNIPEG, MAN.

ПОЯСНЕННЯ НА ПИТАННЯ

Не те важне, як наші вмирають, але як живуть. Про життєву працю ходить.

Смерть сестриць — річ звичайна. Що до перехрещування дітей гр. кат. [illegible] в Даллас, то [illegible] правом він се [illegible] досі не відповів. [illegible] відома [illegible] відповісти. Отже [illegible] чекаємо.

(Ред. Вістника).

З ЖИТТЯ УКР. ПРАВ. ГРОМАДИ В ОШАВІ, ОНТ.

Громада церкви св. Івана Хрестителя в Ошаві, Онт., нараховує [illegible] [illegible] церкви, як [illegible] [illegible] Школа, яку провадить [illegible]. Слід зазначити, [illegible] православних Українців. Свідомі батьки знають, що наука свого письма, мови і др., се спільні вартости всіх Українців.

[illegible]

М. Стороженко.

ДЕНЬ АНГЕЛА В ШИПМЕН, САСК.

В Суботу 26-го квітня, п. Михайло Кучірка устроїв для своєї [illegible].

Вечером зібралися [illegible] сусіди з щирими [illegible] дечим для вечері.

По вечері о. Гребенюк згадав про значіння таких несподіванок, — що [illegible] мають того щастя, [illegible] порозходилися, а [illegible] [illegible] чадські справи й обовязки, — як Катедра і Колегія св. Андрея в Вінніпеґ.

До сеї справи всі віднеслися дуже прихильно і жертвували на Катедру [illegible]: Олена і М. Кучірка (господарі) $20.00, В. і Настя Чубей $11.00, по $5.00: І. Кучірка (син), С. Кучірка (син), В. Боднарчук (сват); по $1.00: В. Марчник, Т. Ткачик, С. [illegible], І. Гринюк.

За щирі жертви велике Спасибі! А для пані Олени, її мужа і всеї родини всего найкращого. **Н. Н.**

ЙОСИФ ЛАДУБЕЦЬ

Посмертна згадка

Мейбридж, Саск. Квітня 17-го [illegible] [illegible] городині.

Полишив покійний жінку, двох [illegible].

Свящ. Кость Желішкевич.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. І. М. Кисілюка.

Содбері, Онт. [illegible]

Православні Серби на поміч нашій Церкві. Содбари, Онт.

[illegible] Янко Груїч, Пово Меникан і Пово Боніч.

о. В. Бойчука.

Форт Френсес, Онт. Онуфрій Горобець 5 дол. [illegible] п-во Н. Зелен [illegible] Н.Н., М. Степко [illegible] Н.Н., І. Пилюк, М. Гунцляк, Н.Н. Ф. Михайчук, Анна Іробот, І. Кой[illegible] Андрушко, Н.Н., М. [illegible] Н. Гринюк, Н. Ф. Гунцляк, Н.Н., М. [illegible] 18.75 дол.

Рейні Ривер, Онт. Йосиф Биць 5 дол. По [illegible] дол. п-і А. Макарчук, В. Попович, Ф. Тесарський, Петрук 1.50 дол. По 1 дол. п-і М. Федорук, О. Олексюк, Е. Матюк, Н.Н. п-і Жучкан, В. Турецький, Н.Н., Г. Турецький, Марія Гаврилюк (Бидит. З.Д.А.), Марія Мазур, Е. Олексюк.

Атікокан, Онт. [illegible] 1 дол.

о. С. Геруса.

Вайта, Ман. По 2 дол.: М. М. Сторожук і Н. Антонович. По 1 дол. П. [illegible] Подольський, п-і Д. Косован, п-і С. Ткачук, п-і Б. Боднарчук, п-і [illegible] Отйович, М. Федчук, І. Негрич, Б. Есемитрук, [illegible] Струмбський, [illegible] Ткачук, П. Юзефо[illegible], [illegible] Андрушко, [illegible] Морозюк, С. Проци[illegible], С. Тимчук, Н.Н., Н.Н., Н.Н. Дрібними 1 дол.

Арбакка, Ман. [illegible]

Сірко, Ман. [illegible]

о. Л. В. Дячини.

Норктон, Саск. [illegible] Н. Комал, О. Премачук, С. Турчук, Дора Комол, Н. Коцман, І. Вининчук, п-і М. Попович, В. Ніцдяк [illegible]

Мазепа, Саск. По 1 дол.: Т. Король, І. Ягольницький, Л. І. Маковський, Н. Малиновський, С. Маковський [illegible]

Брокстон, Саск. [illegible]

Горлинг, Саск. [illegible]

Сторновей, Саск. [illegible]

о. П. [illegible]ницького.

Вотерфорд, Онт. [illegible]

Брентфорд, Онт. [illegible] Г. Ковальський. По 1 дол.: П. Цесместрук, Б. Оськак, І. Тасмей, Н. Олексин, Н. Савицький, П. Бюзик, М. Цесмеєтрук, В. Туличчин.

Престон, Онт. С. В. Нзюк 2 дол. [illegible]

о. Т. А. Горбая.

Пенс, Алта. [illegible] Михаіль [illegible], І. Рудько, І. Ма[illegible] Онищук, Г. Тимчак, В. Онищук, Т. Михальчук, С. Машок, М. Райчиба (Піс Ривер), Д. Стоглик (Лемонт), В. Федейко (Ст. Майкл), [illegible] Михальчук (Едмонтон), [illegible]

о. К. Квасницького

Лондон, Онт. [illegible] І. Калужний, А. Мищенко, Г. Параненко, С. Стеценко, В. Новобранець [illegible] Ф. Малицький.

Члени з парафії Ст. Томас, Онт. По 1 дол.: С. і А. Іванчук, П. Швець.

о. Е. С. Уляна

Вегревил, Алта. [illegible]

УВАГА! УВАГА!

ВИМЕР, САСК. — ОКРУЖНІ ТА СУСІДНІ ГРОМАДИ!

ВІЗИТАЦІЯ

Високопреосвященнішого Владики Митрополита Іларіона

відбудеться в

ВИМЕР, САСК.

в четвер, 29-го травня 1952 р.

(Свято Вознесення І. Н. Хр.)

8.30 — Утреня
9.30 — Зустріч Владики
10.00 — Посвячення Церкви і Архиєрейська Богослужба в сослуженні духовенства
1.00 пополудні — Спільний храмовий обід в салі "Народнього Дому". Промови гостей — представників [illegible] організацій [illegible].

На [illegible] запрошуємо всіх українців [illegible] округа та сусідніх громад.

[illegible] Православної св. Вознесенської Церкви у Вимер

о. Хомяк Олександер

Вотсон, Саск.

Д. Токарчук, голова,

П. Сліпець, секретар

[illegible] Трохим. Дрібними 10.00 дол.

о. Е. С. Уляна.

[illegible] тюк, Н. Барлот, І. Засніцда, І. Воробець, І. Яремко, Марія Северин, Н. Кирилюк, І. В. Шанка, Ю. П. Шевчук [illegible] Е. Жук, М. Каштан, Марія Н. Червінська і М. Янчук. Дрібними 75 ц.

Брудергайм, Алта. М. С. Івашук [illegible] 50 ц.

Січ, Алта. [illegible]

Ахінсфірд, Алта. [illegible]

о. С. Гребенюка.

Принс Алберт, Саск. М. Петрук [illegible] М. Савицький, В. Марковський [illegible]

Сембурі, Саск. [illegible] Олена Сафрук, Н. Сафрук, Л. Ісипенко, В. Андрусяк, [illegible] Козак, Н. Паскарук [illegible] Косован [illegible]

Шипман, Саск. [illegible] Д. Копач, М. Кучірка, В. Боднарчук, [illegible] Король, М. Олійник, М. Гнилаяк, В. Копач і Марія Запарнюк [illegible] по 1 дол. Дрібними [illegible]

РІЗДВЯНА ЗБІРКА (1952)

По коляди о. С. Геруса, Вайта, Ман.

[illegible] Подольський, Яків Нідлубнив, Б. [illegible] ний (Вінніпег), А. Фігус, Яр. Кади[illegible] Цесместрук [illegible]

ДОДАТОК КОЛЯДИ

о. Т. М. Кисілюка.

Содбері, Онт.: Михайло Пишь $5.00; по $1.00: Дорись Цьотка, Пилип Мухан, Ф. Степаньчук (спростування) Н. Коробець (спростування)

ВУЛЬКАН ПЕРЕД 50 ЛІТАМИ.

Травня 8-го, 1902 р., на острові Мартиниці був страшний вибух вульканку, в якім згинуло 30,000 людей. Місто Ст. Пер цілком зникло в одній хвили з 28,000 людей. З 18 менших кораблів, що [illegible] 17 пропали, а один втік [illegible]. Вже три дні перед вибухом тікали з тої околиці птахи, звірі, а навіть [illegible] Лява текла до моря і вода в морю [illegible] літами.

ЧУДО НАУКИ.

Канадийські вчені виробили таку машину, що ділить одну секунду часу на 10 міліонів частей. Отже може вона зазначити одну десять міліонову частину часу, в яким щось діялося.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького

ТРАВЕНЬ:

18. Неділя. — Пембіна.
25. Неділя. — Паплярфілд. Селтон — Гонор —

ЧЕРВЕНЬ:

1. Неділя. — Брендон (Візитація).
8. Неділя. — Паплар Парк і Паплар Філд.
9. Понеділок. Сош. Св. Духа. — Сендгнд.
15. Неділя. — Пембіна і Тиндал
22. Неділя. — Портедж ля Прері.
29. Неділя. — Су Лукавт, Ст. Мартин і Гонор.

Адреса: 481 Чарлс Стріт, Вінніпег, Ман.

Адреса: 481 Чарлс Ст., Винніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ТРАВЕНЬ

18. Неділя. Самарянки. — Клейр-Кнів.
25. Неділя. Сліпородженого. — Курокі.
29. Четвер. Вознесення. — Вимер (храм).

ЧЕРВЕНЬ

1. Неділя. Св. Отців. — Ванна
8. Неділя. Зіслання Св. Духа. Фостон (храм).
9. Понеділок. Пресв. Тройці. — Курокі (храм).
15. Неділя. Всіх Святих. — Ватсон
22. Неділя. 2 по Сошеств. — Клейр
29. Неділя. 3 по Сошеств — Кнів Клейр.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ТРАВЕНЬ:

18. Неділя — Восетна. Парастаси на гробах 3 год. попол. — Елдоріва.
25. Неділя — Грезленд. Вечірня й Парастаси на гробах 3 год. — Срейв.
28. Четвер, Вознесіння — Радвей (храм).

ЧЕРВЕНЬ.

1. Неділя. Святих Отців — Торгилд
8. Неділя. Пресв. Тройці — Ретвотер (храм)
9. Понеділок. День Св. Духа Бойл (храм).
10. Вівторок. — Кезлит.
15. Неділя. Всіх Святих. — Федора (річниця).
22. Неділя — Радвей
29. Неділя 2 по ... Св. Духа Нюбрук (...)

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ТРАВЕНЬ

18. Неділя. — Венлав.
25. Неділя. — Велий Ривер.
29. Четвер. Вознесення І. Хр. — Ешвил (Храмове свято)

Від 12 травня до 16 включно, щоденно о годині 9.15 рано надаватимуться з Давфенецької радіостанції духовні бесіди парохом Церковної Округи в Давфині о. Новицьким Олександром. Шановних радіослухачів проситься свої зазиження в справі радіопередач надсилати на адресу пароха.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

ЧЕРВЕНЬ

1. Неділя. Св. Отців 1-го Всел. Собору. — Мічем.
8. Неділя. Зелені Свята. — Гронлид-Пивнич
9. Понеділок. День Св. Духа. Гронлид-Річка
15. Неділя. Всіх Святих. — В...
22. Неділя. — Калет
29. Неділя. — Брунебі

Адреса: Гронлид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ТРАВЕНЬ

4. Неділя — Метвін
11. Неділя — Гудів
18. Неділя — Вишарт
25. Неділя — Айтуна
29. Четвер. Вознесення — Фенвуд

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сашевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івна Скаки

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. ...

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіхі...

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. ...

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
...кевича

[illegible]

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ТРАВЕНЬ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ

[illegible]

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ

[illegible]

ЧЕРВЕНЬ

[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1952. ВИННІПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1952. ЧИСЛО (919) 11

В КОРЕЇ ПОЛОЖЕННЯ ПОВАЖНЕ.

В англійськім парляменті говорив Чорчил та міністер Александер, що положення в Кореї досить поважне. Коли переговори провадилися, то большевики збирали свою силу і нині можуть мати коло одного міліона війська. Чорчил говорив, що в часі 10-місячних переговорів большевикам не ходило про те, щоби до чогось договоритися. Їм треба було часу на приготовання, і вони тепер можуть вдарити великою силою. Алянти мають лише більше літаків.

ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР З НІМЕЧЧИНОЮ

Травня 26-го підписали договір з Німеччиною ... німецький канцлер Аденавер і міністри Англії, Франції й Америки ... Німеччина є нині ... держава зі столицею Бонн ... російська преса вийшла з сильними ... дами на тих, що договір підписали, ..., що вони готовлять ...

ЗАВОРУШЕННЯ КОМУНІСТІВ.

При кінци травня були большевицькі заворушення в Японії, Німеччині, Франції. Мабуть комуністи мірюють свою ... В Франції поліція всюди перешукала большевицькі осередки і знайшла ... зброї. Коли поліція приходила, ... палили всякі документи, котрі мали час спалити.

ЗАВОРУШЕННЯ В ПАРИЖУ.

Коли появилась вістка, що генерал ... має прибути до Парижа, то ... розкидали проти нього летючки ... проти нього большевики ... А в пятницю 23-го травня ... владили демонстрацію, в ... арештованих 184 особи. Большевики обіцяють ще більше заворушень.

ЗАВОРУШЕННЯ НА ОСТРОВІ.

... штованих комуністів тримають на острові Кодже, чи Кое, коло Кореї. Арештовані робили заворушення три рази, в двох заворушеннях згинуло 90 арештованих та один вояк.

ЩО КАЖЕ ЄГИПЕТ.

Король Єгипту, Фарук, заявив, що Єгипет мусить забрати Суеський канал і провінцію Судан. Фарук вже назвав себе королем Судану. Англія ж заявляє, що Суеськоко каналу не дасть, а в Судані населення має справу рішати.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ВІДПЛАТА.

Після того, як підписано договір з західною Німеччиною, большевики перетяли телефони між східним і західним Берліном, також 8 телеграфічних ліній. Рівночасно роблять перешкоди на дорозі, що лучить західну Німеччину з Берліном і можуть весь рух зупинити, як було 1948-9 року. Берлін від зах. Німеччини 110 миль.

КЛИЧУТЬ ВИСЛУЖЕНИХ ПОЛІЦАІВ

В Англії видано заклик до більше як 2,000 вислужених поліцаїв, щоби зголошувалися до поліційної служби, колиб вибухла війна.

ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ
Превятої Тройці в Вінніпегу

відбудеться

НА ЗЕЛЕНІ СВЯТА,
8-го червня 1952.

ПРОГРАМА:

9.45 — Зустріч Митрополита Іларіона.
10.00 — Богослуження — яке відслужить Високопреосв. **Митрополит Іларіон** з духовенством.
1.00 — Спільний Обід в Катедрі. Після обіду привіти і промови. ... В час Богослуження буде співати Катедральний Хор під проводом В. Богон...

Катедра на Мейн ул., ч. 1175.

Просимо ... вінних, дальних ... прибути

За Управу Катедральної Громади:
Н. Боднарчук, голова, **П. Крипякевич**, секретар

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕРКОВ.

В Люнд. в Швеції, має відбутись третя конференція „віри і ладу". Будуть там представники протестантські, англіканські і православні, — з Англії, Стейтів Австралії, Індії, Нової Зеландії, Данії, Фінляндії, Франції, Німеччини, Греції, Італії, Голяндії, Норвегії, Швеції і Швайцарії. Росія і католики не згадуються.

ЦЕРКОВНІ НАРАДИ В МОСКВІ.

Травня 9-го зібралися були представники Церков ріжних народів, що є під большевиками і ... поза больше... Митрополит Московський Микола ... осуджував американських ... Об'єднані Нації, бактер... в Кореї ... Джонсона, ... народи, щоби „мира" домагалися. Промову закінчив окликом: „Слава великому Сталіну!"

Був лютеранський єпископ з Латвії — Густав Турс і рабін Соломон Шлиффер. Були і два католицькі церковні достойники з Латвії і Литви.

ДЕНЬ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ.

Травня 24-го було публичне свято Королеви Вікторії, що померла перед 51 літами. Королевою стала маючи 18 літ, а правителькою була понад 60 літ. Се довгий час. І за її панування відбувалися важні події, про які оповідає історія. Тепер день святковання думають змінити.

ЯК ІЗДЦІ НЕ ВВАЖАЮТЬ.

В поліційнім суді в Виннипегу, 28-го травня судили 22-ох іздців, що не зважали на закони їзди. З тих один заплатив 25 долярів і кошта за те, що не зупинився, коли побачив нещасний випадок ... поїхав собі дальше. Другі ... 15 і по 10 долярів, — одні за ... червоним світлом не зупи... занадто скоро їхали. Отже ... товною річею

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

Високопреосв. Митрополита ІЛАРІОНА:

8. Неділя. Зелені Свята. — Відкриття Катедри Пресв. Тройці в Винипегу.
15 червня, неділя — Кемсек, Саск.
22 червня, неділя — Ріджайна, Саск.
29 червня, неділя — Сенді Лейк, Ман.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ВІСТИ З КОЛЄГІЇ

БОГОСЛОВСЬКИЙ ВІДДІЛ.

При Колегії св. Андрея в Винипегу існує Богословський Відділ, на якому студенти приготовляються на священиків Української Православної Церкви.

Хто з молодих має скінчену XI клясу ... школи і бажає служити як священик в нашій Церкві, повинен записатися на Богословський Відділ, щоби колись бути священиком.

Зближається кінець року. Багато молодих студентів покінчать одинадцяту клясу і будуть роздумувати куди їм іти. Відповідь: на Богословський Відділ, щоб опісля працювати для народу свого на церковнім полі.

Церковне поле — найповажніша з усіх ділянок людського життя. Священиче звання — найблагородніше

о. Є. Г.

ЛІТНІ КУРСИ.

Як було року минулого, так і тепер Колегія св. Андрея в Винипегу улаштовує „Літні Курси", що почнуться **на початку липня**. Ціль таких курсів — познайомитися близше з українськими справами, з українською історією і др. Значить — стати ... Українцем й Українкою. А таких нам всюди треба.

Курси минулого року були дуже успішні. Колегія і Дівочий Інститут були переповнені, і всі курсанти скористали відповідно до здібности. Всі скористали. Отже і тепер повинно бути повно курсантів і курсанток.

По близші інформації писати до Колегії.

ПЛЯНИ НА СЛІДУЮЧИЙ РІК.

На слідуючий рік Колегія буде приймати студентів від 7-ої до 12-ої кляси. Кляса 11 і 12-та буде вчитися в Колегії, а низші в сусідних публичних школах, з окремим наглядом Колегії.

Колегія в сусідстві з найкрасшими приватними і публичними школами. В них можна побирати науку ріжних предметів, — практичних й академічних. Отже шліть і своїх дітей, і заохочуйте других

СНІГ В МАНІТОБІ І САСКАЧЕВАНІ.

Вістка з 27-го травня говорить, що в деяких сторонах Саскачевану й Алберти падав сніг. Також широко падав невеликий дощ, що вже багато поможе по довгій посусі.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

II.

ЛЬВІВСЬКИЙ СОБОР (СИНОД) 1891 Р.
Буря на Соборі проти целібату.

Коли на Соборі зявились вісти, що приготовляєсь целібат, священики вдались до митрополита. Він показав їм проект ніби з Риму, — на введення целібату. Ходило про те, щоби священики заявилися за словами ап. Павла, вузко вирваними з науки Апостола, що: **нежонатий клопочесь як вгодити Господу, а жонатий як вгодити жінці.** Коли б за тим заявилися, не беручи під увагу повної науки Апостола, то вже признали би, що нежонатий священик вартніший, отже треба целібату.

А того проекту не показував Сильвестер другим епископам.

„Не диво, що на сей проект зірвалася серед отців страшна буря. А треба знати який дух огортав тоді весь наш клир і отців Синоду. Се були мужі, що дорожили над все своїм обрядом і його правами ... та визначалися сильною характерністю ..."

Священики знали, що наведені слова вжиті по футарськи, бо Апостол не приказував целібату, але говорив, що **нехай кожний поступає як йому Бог призначив.** Апостол казав і таке:

„**Епископ повинен бути бездоганним чоловіком, одної жінки** ... щоби правив своїм домом; що має дітей під наглядом з повною повагою; бо хто не вміє правити своїм домом, як він може дбати про Церкву Божу?" — (І Тим 3: 2, 4, 5).

Отже Апостол каже, що й епископ може бути жонатим, мати дім і родину, а се покаже йому як Церквою правити. Але Чиска і митрополит ті слова промовчували.

Делегація в Чяски.

Митрополит казав, що слова, про які йому ходить, не заборонять священикам подружа, але священики йому не вірили.

І пійшла до Чяски делегація. Він сказав, що папа не давав йому целібатних поручень, а він такі поручення дістав в папського нунція в Відни. Та він сам є за целібатом. Дальше додав, що бажаний вислів Апостола, се слова Св Письма, і — **„коли б ви не вірили Св. Письму, то були би еретиками".**

Закид „еретицтва" обурив делегатів і вони пригадали, що і папи запоручували гр. кат. духовним право жонатости, та додали, що всі духовні і нарід целібатови противні. На те

„Делегат (Чяска) завважив, що коли би депутати сей уступ приняли, то згодився б на те певно і весь клир (духовні), а що до народу" (вказав згірдним жестом (рухом) потягаючи пальцем по язиці і попід горло), то він (нарід) **не має тут ніякого голосу і мусить все приниматн, що йому дадуть".**

Отже чужі разом з митрополитом виробили плян на целібат для Українців, —

„І тому звернулося огірчення всіх проти митрополита. Нарікали голосно, що він не обстоює прав нашої Церкви, що податливий супроти наших противників, — а навіть закидали, — „що він зобовязався до введення целібату за одержану митрополичу митру".

Еп. Пелеш радив священикам твердо стояти, і зладив свій проект, де було сказано, що слова Апостола були лише порадою, а поради ніхто нікому не накидає. На те всі згодилися. І порадив вислати знов депутацію до Чяски.

Друга депутація в Чяски.

З проектом Пелеша пійшли до Чяски оо. Чернецький, Негребецький і Матковський. Чяска настоював, що треба таки вставити бажані слова, на що вислані сказали: „не можемо накладати на наших наслідників ярма, якого не несли ми".

„Та тут вирвались з уст делегата, начеб на розраду в будучій безженности, **дуже прикрі слова,** котрих не хочемо тут повторяти, а які тяжко обижали (кривдили, зневажали) наше високо моральне духовенство. Наші відпоручники зірвалися на те і закликали з обуренням: „то за таку ціну має наш клир позбутися свого давнього права на гідне пожиття в подружу!"

„Делегат (Чяска) збентежився, а за хвилю прорік: „се був лишень жарт!" Але відпоручники відповіли: „Жонатий клир в матери (в справі) так поважній таких жартів не знає; ми не маємо тут що робити; тут насилуєся нашу совість; ми внесемо зажалення до св. Отця, і опустимо Синод". І за сим вийшли."

Ненаведений вислів Чяски подавала галицька преса дословно, очевидно дізставши його від тих, що чули той вислів, і він був такий: **„Мовчи отче! за одну будеш мати тисячу".** Значить: целебс не має законної жінки, але незаконних може тисячу мати.

Еп. Пелеш довідавшись про те сказав: „То так! Рано говорив що инше, а тепер робить інакше. Я хиба заберуся з Синоду". На те відпоручники: „Ми перемиські дієцезани зробимо те, що зробить наш епископ".

Та не забрався. Казав згаданим тром йти ще до митрополита, куди і він прийшов. Читаючи проект Пелеша Сильвестер — „гриз уста, робив жести спротиву". Тоді Пелеш, водячи пальцем по письмі, говорив: „Оте є догма; се згідне зі змістом Св. Письма; се канонічно признане право Сходу, а се конклюзія (висновок). — і о що ж ходить?" На те митрополит: „Ту мусять стояти слова св Павла ..." На те один з відпоручників „Ми стоїмо при своїм, і нам не лишаєсь нічого, як забратися з Синоду". Тут Сильвестер вийшов, а Пелеш сказав, що завтра в першій комісії буде рішатися справа.

Що було в комісії.

Рано всі зібралися, а Пелеша ще не було. Сильвестер почав промову про послух для настоятелів, бо ті дбають о добро душ ...

„Дальше накинувся на молодших відпоручників (депутатів), називаючи їх бунтівниками, що зачерпнули знання з протестантських книжок, а закінчив зазивом: „Не слухайте бунтівників молодиків, що водять вас за носи, але слухайте свого архипастиря, що хоче лиш добра нашої Церкви!" Ся промова збурила отців. На згадку про бунтівників підниявся рoпіт, а зараз по тім виступив о. Негребецький і запротестував проти запорученої папським декретом свободи совісти й незайманости на Соборі. Він говорив: „Вчера грозив митрополит одному членови суспензією, а нині називає наших відпоручників бунтівниками, молодиками перепятими протестантизмом лиш за те, що стали за давним нашим правом і спротивились насильному целібатови Скажіть брати, чи ми вас водили, чи ми робили лиш те, що нам старші отці поручали?" На се піднеслися голоси всіх: „Так, се є справа всіх нас!"

І тут вже до Сильвестра поставились ще рішучіше. Свящ. Йосиф Крушинський сказав просто в очи: „Сего не буде, щоби Синод заплатив за вашу мітру целібатом!" Митрополит поблід і тільки повторяв: „Отці, я хочу добра Церкві; я не можу показати вам свого серця". І вийшов.

Забороняли говорити.

Квітня 6-го зібралися всі, щоби справу остаточно вирішити. І тут зголосився до слова Шараневич, але Чяска і Сильвестер заявили, що він, як світський, не може тут говорити. Обурений Шараневич почав кричати:

„Ви хочете відібрати гр. кат. Церкві одно з найважнійших її прав, хочете латинізувати, загородити їй приступ до некатолицького Сходу, відірвати клир (священиків) від народу й обнизити моральну силу, яку дає йому опорідненния з тисячами родин, — а за тим хочете мене і Ставропигію примусити, щоби ми на все те мовчали. І ось за тільки нашої собачої вірности така плата!"

На крик всіх: „Дати йому го[illegible] митрополит і Чяска згодилися щоби Шараневич говорив, і він прочитав [illegible] ропигії **осторогу і протест** [illegible] щоби се вписати до актів [illegible]

Коли дальше читано прое[illegible] Куїловський і Пелеш сказали [illegible] **„Приймаємо!"**, а митрополит [illegible] голову, ніби притакуючи, але [illegible] нічого"

Проголошення ухвал

Ухвали треба було ще [illegible] прилюдно в катедрі св. Юра, а [illegible] не довірили митрополитови [illegible] тись", щоби митрополит [illegible] му бажаних слів. Всі слідили [illegible] шись наперед, що коли [illegible] що змінив, всі мали крикн[illegible] фальшоване! Протестуємо [illegible] вийти. Але змін не було. Отцям [illegible] кий камінь з серця ...

З усего доси переглянeного бачим що католицизм не тільки не готовив добра Українцям, але **що Українці на цілій довгій лінії вели завзяту боротьбу з католицизмом, як з лютим своїм ворогом.** А разом і боротьбу з своїм власним церковним начальством. Се показує, який нелад був в гр. кат. Церкв

ДАРУНОК ІСЛЯНДЦЯ УНІВЕРСИТЕТОВИ.

Ісляндський священик Ейнар Стурлявгсон подарував Манітобському університетови 4,000 томів ісляндських журналів і газет, що видавалися від 1796 до 1948 року (152 роки). Він зібрав їх в Ісляндії, і важили 13 тон, поскладані в 41 скринях. Се з тої нагоди, що ісляндської мови почали вчити в університеті

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

[illegible].

В Трускавци було багато хатів, але люде мешкали в одній кімнаті, а другі були недокінчені. І в брата і в сестри.

Коли б я сам, то спав би в сіні на оборозі, а нас двоє. Та я написав був до брата, щоби знайшов для нас кімнату, і він знайшов в Буковського.

Буковський був зятем покійного священика Бориславського і дістав від нього два доми і два сади. Мав пасіку, робив столярку, а позатим розумів достатки священиків. Мій тесть вдовець вже шість літ, пятеро дітей ходило до школи Не було великого багацтва.

Отже розумів нас, і як довідався, що ми приїздимо на короткий час, то приняв нас дармо, хоч кімнати винаймав Він хотів зробити нам приємність і я його не забуду.

***

За нами на стацію виїхав чоловік сестри Марисі, Іван Кривко, і завіз нас до Буковського.

Ми дарунків накупили багато, бо [illegible] знали кілько там дітей. За три гульдени обаринків, тузин ножиків по два крейцери (по 2 центи), стяжок для дівчат, свистилок ...

[illegible] що в селі про нас говорили, можна [illegible] дуватися. Якто я вивчився на попа, [illegible] ого не міг вивчити. А він недо[illegible] нов яка моя жінка ...

[illegible] перше пішли до мого добро[illegible] Кошалкевича. Він втішився і [illegible] нув нас до свого серця. Може при[illegible] вої молоді літа, свою дружину [illegible] йного зятя та нещасну дочку [illegible] відвідали і першого мого вчителя [illegible] цького, і він радів, що не погор[illegible] ним учителем.

Коло церкви обступили нас люде, як [illegible] абина. Певно вважали нас щасли[illegible] не знали, як ми себе почували [illegible] ж, дарунки, дві каві, все коштувало [illegible] гульдени і 65 крейцарів

[illegible] ловставали, то були голодні, [illegible] вечері пішли спати. Можна би [illegible] і випити кави з булочками, але [illegible] о грошей. І на подорож до Гри[illegible] рошей треба. А від тестя ані я, [illegible] не вимагала б грошей.

[illegible] м до брата, — кажу, [illegible] око". Нам хочби борщу, капус[illegible] братова і не згадала про їду. А в [illegible] було відваги сказати, щоби дох [illegible] ла їсти. А може думала, що [illegible] там є ресторанти

[illegible] дуже пригнобленим, і давні [illegible] талися, коли люде були більше [illegible] Все йде, все минає .."

[illegible] пішли до саду, нищо не змінило [illegible] терносливи (квасні сливочки) [illegible] нбрав в хусточку, і дружина [illegible] рила поливку (юшку). Їмо. Ус[illegible] тісни, язик задеревів, гірше наж [illegible] Цілий світ нам скваснів. Але ми не [illegible] собі, ділилися тим, що доля [illegible] ла Дружина згодилася ділитися [illegible] навіть голим борщиком. А тут [illegible] борщику ...

[illegible] люде вважали нас панами, щасливими, а не знали, що ми їм завидували. Во ни були багатійші, бо мали хліб, не були голодні. А ми пани, але голодували

ГЮЛЕТ ДЖАНСОН ДО МОСКВИ.

З Лондону є вістка, що настоятель (священик) головної катедри Англіканської Церкви в Англії, Гюлет Джансон, вибирається з жінкою до Москви на вакації. Буде гостем патріярха Алексія. Він вже давнійше дістав від Сталіна грошеву нагороду за працю для большевії, — гроші і медаль, який носить на грудях побіч хреста. Се виглядає на насміх з Церкви і християнства.

З ЖИТТЯ ГУТЕРИТІВ

В Канаді є релігійна група т. зв. Гутеритів, — се галузь Менонітів. Жиють вони в Манітобі і західній Канаді окремими кольоніями.

Недавно науковці досліджували їх життя в Алберті і кажуть: між іншими людьми кожний десятий чоловік має нервови недомагання, а Гутерити всі здорові.

В них нема особистої власности. Кольонія з 100 душ живе як одна родина [illegible] є у них спільне.

Вони вирощують власну поживу, прядуть вовну на панчохи, шиють одіж, роблять собі хатні річи (меблі і др.), виправляють шкіри, шиють черевики. Светрів не носять, бо їх предки не носили Разом їдять в спільній кімнаті. Що коли робити, про те всі нараджуються

Діти вчаться в публичній школі, але [illegible] мають для дітей німецького учителя

До Америки прибули з Росії 1874 р., [illegible] Америки частина до Канади. Їх заса[illegible] триматись поза містами, не присяга[illegible] не голосувати, не брати в руки [illegible] За те і в Канаді роблено їм труднощі.

Ноші тримаються своєї, і малі дівчата мають точно таку одіж, як їх матери Ви[illegible] лядає, що малі дівчата, то вже господині. Фотографію вважають чимсь недобрим

[illegible] кажуть, що сам. собі [illegible] раду. Коли треба йти до [illegible] ю, кожний дістає гроші зо спільної каси. Хлопець понад 14 літ дістає місячно 1 доляра на те, що там дозволено купити

14-літня дівчина дістає скриню на одіж, качалку (тачавку) і машинку до придення. Замужна дістає постіль, ма[illegible] до шиття, стінний годинник, стіл, крісла і книжки про історію Гутеритів

Оглядачі бачили в них дуже гарні меблі, добрі і практичні; одежа гарна, [illegible] власного крою. За 400 літ крій їх [illegible] не змінився. Не курять. Ціла ко[illegible] має лиш один телефон. Жінки не [illegible], не чіпають прикрас, не ма[illegible] перс[illegible]нів. Не мають музич[illegible] не грають в карти. Ли[illegible] коли є нагода. Музика повинна виходити з наших [illegible] рдець, а не [illegible] кажуть

Діти вчаться по німецьки, щоби читати побожні пісні, Катехизм та свою [illegible]. По німецьки вчаться від 7-ої до 9-ої рано, та від 3.30 до 5-ої пополудни Між тим вчаться по англійськи

[illegible] співають побожні пісні, а [illegible] йдуть до праці. В 5.30 йдуть [illegible] церкви, щоби вчитися, як [illegible] йти на коліна[illegible] молитися. [illegible]

[illegible] тоді, коли ті [illegible] закони і мо[illegible] своє життя; тоді мо[illegible]

[illegible] жінки, що міста ще не [illegible] Всі кажуть, що вони [illegible] матеріяльно, між ті, [illegible] містах і щасли[illegible]

[illegible] люде!

РАТУВАТИ МАТІР ЧИ ДИТИНУ?

Римська Церква каже, що коли при народженню дитини треба вибирати, чи ратувати життя матери, чи ще ненародженої дитини, то треба дитину найперше ратувати. Тепер Скотляндська Церква [illegible], що найперше треба ратувати життя матери Бо коли мати вмре, то і так її дитина лишаєсь без матери. Можуть лишитися без матери і другі діти, лишиться чоловік, отже життя матери дорожше.

КАТОЛИЦЬКИЙ ПОХІД В ВИНИПЕГУ

В неділю 11-го травня католики йшли походом вулицями Винипегу аж до гр. кат. церкви, що стоїть на місци давньої „малої" церкви. В поході йшли відділами греко-католики, Поляки, Французи ... Та чи місце гр. католикам Українцям в такім поході?

Що Поляки католики, се правда, але вони сотні літ, і до кінця недавньої Польщі, були смертельними ворогами греко-католиків. І світські Поляки і їх священики. Звали гр. католиків мудями, кабанами, били гр. кат. священиків, а го й убивали. А пацифікація ... Як тоді катували греко-католиків. І гр. кат. Церкву висмівали на всі лади. Лише в 1919 і 1920 р. арештували 375 гр. кат. священиків, 44 монахів, 6 богословів і 41 монахиню. А кілько пізнійше було арештовань, напастей, кар, прозивань.

І Винипег має історію ... Гр. католики помагали Полякам будувати костел, який будуть одні і другі вживати. Коли ж будову скінчили, то Поляки взяли для себе верх, а гр. католикам дали діл під костелом. Ображені гр. католики купують тоді місце під „малу" церкву. Коли ж місце посвячували, то в костелі проповідувалось, що: кілько там крапель води впало, тільки там є „дябдув" (чортів). Се загально відома історія

А в вихованків католицизму коротка память. Забули і нині парадують з Поляками. І що самі Поляки про таких думають? Певно сміються. І слушно А громада при „малій" церкви була колись розумною громадою.

Що було би, коли б православні Українці парадували разом з Москалями, або з „православними" большевиками лише на той рахунок, що вони також православні?

Шануючі і свідомі люде так не роблять. Вони з ворогами свого народу не стають в один ряд

Та звичайним людям не дивуватися, але церковні провідники — що вони думають?

Виходить, що коли б прийшло до голосовання, чи Галичина має належати до України, чи до Польщі, то гр. католики голосували б за Польщею, — бо вона католицька. І провід церковний в ів би перед

Всюди показуєсь, що католицькі політики до того приготовляють греко католиків. Ануж прийде час, що треба буде таке голосовання переводити. Будуть готові стати в ряд з Поляками

„АВТОКЕФАЛЬНА" ЦЕРКВА В ЧЕХІЇ.

Большевики зорганізували „автокефальну (самостійну) православну Церкву" в Чехословаччині. На те ніби дав дозвіл Московський патріярх. Головою тої Церкви є еп. Елевтерій (Воронцов) висвячений на еп. Ростовського 1942 р Православних Чехів і Словаків було 50,000, а до них прилучили ще греко-католиків.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА

п. з.

„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"

Ціна її $2.00

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає [redacted] Спілка „Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

КУЛЬТУРНИЙ ЗАНЕПАД І ЯК ВІН ВИГЛЯДАЄ

II.

До того, що було подане, маємо дальше.

В „Крищієн Геральді" з 1925 року є подані **„Чотирнадцять зловіщих фактів"**, які вкоротці так виглядають:

1. Занепад релігії в родині. Перед 50 літами релігія була в понад 70 процент домах, нині менше ніж в 20 процент.

2. Загальне занедбання релігії в родині. Понад 17 мілонів американських дітей і молоді виростає без жадної релігії Америка стає нехристіянською.

3. Байдужість до церкви і в тих, що до неї ще ходять.

4. Неділя не є вже днем святим. Се день для спання, їзди, розривок.

5. Тютюн. — Від 1910 до 1922 виріб цигар збільшився на 663 процент, коли населення збільшилось на 18 процент.

6. Опіюм. — Нині вже десятки тисяч американців уживають опіюм, або подібне.

7. Марнотратство. В 1920 р. видано на предмети розкошей (тютюн, прикраси і др.) 22 біліони і 700 міліонів, а на місійну роботу несповна 38 міліонів долярів Як 600 до 1-го.

8. Постійний зріст розводів.

9. Зріст злочинів. Від 1912 до 1921 року число злочинів збільшилось на 400 процент. В Шікаго є одно вбивство кожного дня. В Америці 17 разів більше вбивств як в Англії.

10. Венеричні слабости. Пересічно 5 молодих людей на 8 хорі.

11. Крутарства — забирають рівно один біліон долярів.

12. Поважна преса стратила значіння.

13. Америка має коло 500 часописів большевицького нахилу.

14. Ідеалом молодшого покоління стає неробство, легка нажива, забави, розкоші, безобовязковість.

Так було в Америці. А про Канаду говорив свящ. Ґандієр.

„Чи нема в тім небезпеки, що з багатьох дітей в Канаді виростають такі ж погани, як Африканці, або Індіяне. Й остільки гірше, що мають більше знання. Чи не красше, щоби наші діти були добрими методистами, англіканцями, римокатоликами або навіть Жидами, ніж не мати жодного релігійного виховання? А 43 процент протестантських дітей не ходить до Недільної Школи."

Такий стан був перед 30 літами, а нині він ще гірший. Подумаймо, а побачимо. Той занепад зачіпає й Українців, їх доми, їх молодь.

Се веде до життевого банкроцтва. Та ми світа не навчимо, але в себе можемо подбати про гідне виховання дітей про культурне життя. Отже дбаймо!

Катедра Пресвятої Тройці

Коли 8-го червня відбудесь Отворення Катедри Пресвятої Тройці, то Винипеґ буде мати три православні церкви, а то — Катедру, церкву Михаїла, і „соборну" церкву, що недавно прилучилася до Української Греко-Православної Церкви. Є ще давна гарна каплиця в Консисторії та каплиця в Колеґії.

Дотепер головною церквою була церква Арх. Михаїла на Дізраелі, що має право зватися „прокатедральною", бо довго заступала церкву катедральну, якої ще не було.

Українців в Винипеґу є багато, однакож не всі вони православні. Є греко-католики, є большевики, а є байдужі, які поза собою нікого і нічого не зна-[redacted].

Коли ж говорити про греко-католиків, то вони будували свої церкви вже тоді, коли ще в Канаді Української Православної Церкви не було. І мабуть їм будувати церкви було багато лекше, бо як в усіх церковних справах, так і в будові церков могли помагати їм римо-католики. Така загальна поміч римо-католиків широко відома.

Знов же православні Українці на чужу поміч ніколи не спускалися і ей не хотіли. Чужа поміч руки звязує. Вони стояли на тому, що лише те буде повною їх власністю, що збудують своїми власними силами. Так і будова Катедри є ділом виключно православного загалу Канади. І дотепер наш загал жертвував багато і ще жертвує, та буде жертвувати, доки ціла будівля Катедри не буде доведена до кінця.

Дотепер збудовано тільки, що вже можна отворити її для Богослуження і для ширшої громадської праці. А се важне! Коли праця почнеться, то найперше вона буде ґуртувати порозсипану винипеґську силу, а се буде мати благодійний вплив і на ціле церковне життя в Канаді. Зросте тут сила, то можна зробити багато такого, що всім православним Українцям в Канаді потрібне.

Отже отворення Катедри, се великий новий крок в українським православним загальним життю Канади.

Та не треба забувати, що поміч загалу і дальше потрібна, поки ціла будівля Катедри не закінчиться. Те, що дотепер зробилося, є доказом, що жертви загалу не пішли марно, [illegible] вони збудували те, чим вже нині всі православні можуть тішитися.

Прот. П. Мельничук.

ПЕРШІ РОКИ В ЦЕРКВІ

(Спомини).

Старші люде живуть споминами...

Роки 1922-3 застали мене в місточку Давфин, Манітоба, „на правах". В тих роках через Давфин переїзджав нераз о. П. Самець до громади Косів, яких 15 миль віддалі. В Косові вже була гарна, нова церква. Був там давнійше вже й Народний Дім, бо околиця мала добрих учителів, хочби теперішній судця в Давфині, п. Арсенич. Також там мешкав батько знаної в Канаді Ганки Романич, дальше Фіцичі, Склеповичі, Слижуки і другі, головно з Коломийщини.

З о. Самцем наша знакомість була давніша. Він охрестив нам сина, Богдана, і був в нас кілька разів. Спокійний, товариський. Як кого хвалять, то хвальбою перевищує свій зріст кілька разів, але не бажав би я бути і предметом його гніву. Не без того, щоби й про церковні справи не було в нас бесіди. І тут його вина, чи заслуга, що я тут, де я є. Дійшло до того, що о. С. В. Савчук, тоді в Санаторії в К'Апел, Саск., мою аплікацію приняв і радив старатися фондів на дорогу до Митрополита Германоса в Ню Йорку, а тимчасом перепискою призначиться час моєї подорожі.

Готівки в мене не було. Щастя, що була життева асекурація, а на полісу можна було визичити кілька сот долярів. Так і сталося. (Довг той з процентами і процентинятами сплатилося вповні аж 1946 року...) В перших днях грудня, 1923, я вже вернувся з Ню Йорку священиком на Канаду й Америку. Призначив мене о. Адміністратор до помочи о. Самцеви в Канорі, Саск., а округ той о. Самець хвалив.

Перебрався я з родиною до Канори. Мешкати не було де, бо то зима, отже, тимчасово, примістилися ми в о. Самця, що мешкав „в шеку коло російської церкви". В тій „резиденції" була одна більша кімната, дві таких, що можна було всунути ложко, і маленька кухня. Нас всіх було семеро душ, отже не зле. І тепло було навіть в зимі, бо нас більше, ніж по двоє містилося в ложку. До того ще й та „вигода" була, [illegible] в літі можна було доціввки на [illegible] гаки в „резиденції", коли до[illegible]

Вже на початку 1924 р. [illegible] оголошення в часописах „Українська Православна Місія, Канора, [illegible] І обслуговували ми оба такі громади [illegible] місцевости: „Успенську", коло Канори; „Могилу" — з маленькою церковцею 12 миль на північ-схід від Канори, а там вже дальші: Гаєс-Норквей, Арран, Сопоф, Ч[illegible]о, Йорктон, Донвел, Горліц, Мазепа, Свон Плейн, Глен Елдер, Аннет, Ам[illegible]дам, Вимер, Косів і інші. „М[illegible]а — мабуть наша найстарша гром[illegible] в Саскачевані, що мала свою церк[illegible] „Могила" — друга з церквою; в інших місцевостях ми служили в мешканнях, в школах, в народних домах. Доходи наші були такі, що „на одного за [illegible] дек забагато". Люде ще добре памятали життя священства в Старім Краю, отже ніяк не могли привикнути до тої думки що в Канаді інакше. Але в[illegible] повірили.

От одної зими везли мене кіньми до Свон Плейн, яких 20 миль від стації. Коні тоді були трохи повільніщі, ніж тепер, бо не мали ґумових коліс... Вліз я до хати (Костюкової) й кажу: „Давайте снігу, бо мої ноги такі великі, що розпирають черевики". А то реміннi були Двох пальців й до сьогодні не „чую" добре. Іншим разом побачили, що зима зі мною не жартує і скинулися на кожух в Гаєс-Норквей.

До місць на північ від Канори треба було їхати в пятницю, а вертатися в вівторок. Як і по інших „громадах" хоч не раз повно людей на Богослуженнях бувало, то прихід, чи колекта, виносила менше, ніж пять долярів. Коли одного разу привіз з Арран поверх сімнадцять долярів, то всі ми тішилися. Але щастя було в тім, що в Канорі був секретарем муніципалу „Кійс", Никола Савасий. Він то часто фінансував мої поїздки на кольонії, й бувало, що вернувши з дороги я віддавав йому позичку, але не завжди.

В році 1924 відбувся важливий Собор в Йорктоні, де принято ВПреосв. Владику Івана за правлячого Єпископа. Нас священиків було тоді сімох на всю Канаду. В мене відбулася перша візитація Владики Івана, два дні по Соборі. Народу було дуже багато. О. Самець (вже тоді учителював в „Могилі") прибув з процесією, а також „Успенці". Погода гарна, торжество було велике. Потім був я ще при яких сімох Візитаціях в Саскачевані і вернувся до дому з дуже плиткою кишенею. Але була та приємність і душевне задоволення, що всюди людей

було багато, всюди мав нагоду почути глибоко змістове слово Владики. Бачилося що Церква росла, що люде вертаються „додому", до своєї Церкви, до своїх братів, до свого Народу.

В 1925 році вже таки було прикро. Навіть мішків з муки не стало на спідне шмаття, нічим ренту, ні телефону, ні опалу заплатити, а навіть муки на хліб нераз не було... Навіть такий терпеливий склепар, як Михайло Британський, виявляв неспокій за довги, що в него набралося на кредит. Треба було шукати додаткового заняття.

Завдяки майже самому гр. Теодорови Дутчакови, якому моя родина і я вдячні назавжди, пощастилося дістати секретарство в муніципалі „Гуд Лейк". Платня була всього $75. на місяць, але й мешкання було разом, отже це помогло багато.

Ще треба згадати бодай деяких людей, що причинилися до помочі священству нашому, а тимсамим й до розросту нашої Церкви:

З Йорктону з вдячністю треба згадати [illegible]нишина й Сліпченка, що нераз біли пу половину винагородження давали [illegible] З Радимина: Іван Осмак й Василь Бла[illegible] веля перед і в співі, і в фінансах, як [illegible] перетримували священиків в себе [illegible] їх возили з Йорктону і до Йорктону. В Арран завжди приємно було зустрітися з старенькими дяком Рубашевським, з Савчуком Семеном і його дружиною Теодорою, та погоститися з його численною родиною. В Сопоф Тимко Котик часто перетримував священиків. В Гаєс-Норквей не можна забути Охітвів, Бабюків, Герегів Семена й слабенького здоровя Варвару та Курковських.

З Курковськими вяжеться цікава подія: обое належали до латинників і ходили до костела. Але раз заїхав там, як мені оповідали вони самі, якийсь польський ксьондз з Америки. В своїй проповіді дуже накинувся на „русінуф", їх [illegible] називав та казав, що їх треба „б[illegible]опіць, ржоиць, вешаць" (бити, [illegible]ати, вішати) і т. п. Вони тоді [illegible] ксьондза на дворі, чи не підуть вони до пекла, як так будуть робити. На те ксьондз: „Нех твойон душен дяблі везьмон, а ти маш биць добрим полякен". (Хай твою душу чорти беруть, а ти маєш бути добрим Поляком). Відтоді Курковські більше до костела не ходили, але перейшли до нас, досить добре опівали [illegible] час Богослужень, та ще й землю дали під нашу церкву. Ще можна додати на честь тої громади, що вона взялася до будови церкви тоді, як заледво назбирала $300.00, і докінчила її.

В Канора крім вже згаданих Дутчака, Свят[illegible]ого і Британського, треба згадати д-ра Адама Цимбалістого, з яким ми не один вечір пересиділи й радилися, якби то піднести своїх організаційно. Там було наших податковців більше, ніж всіх інших, але ніякого представництва не було ні в міській раді, ні в школі. Відтя пішов такий початок, що Канора вже наше місто.

З „російською церквою" в Канорі ми мали багато клопотів. Кінець її такий, що пізніше розбив її грім, а з матеріялу побудували нашу церкву в Горліц."

Наша велика кольонія Вимер-Ватсон завдячує свої початки відважному гр. Процкові. Він то перший переселився з околиці Канора до Вимер, де від збанкротованих англійців купив 11 четвертин землі. За ним пішли другі і добре там доробилися. А хоч деяких багацтво вітсуло...

Всіх заслужених наших членів трудно згадати нараз, навіть не можливо. Деякі із згаданих вже покійні; хай Господь прийме до Себе їхні душі; деякі від нас відійшли, але можуть вернутися. Все одно, [illegible] за добре діло належиться признання навіть й ворогови.

„Аллер анфанг іст швер" — (кожний початок трудний) кажуть Німці. Такі й наші початки були. Перебулося, минулося. Було бідно, але гідно. Був ентузіязм, була охота, тож будувалося, при любові і згоді. Господь нам помагав і благословив нашу працю, бо бачимо тепер на чолі нашої Церкви ВПреосвященного Митрополита Іларіона. Ми доростаємо до людей і треба нам мати те, що мають люде. Маємо ще й ВПреосвящ. Архієп. Михаїла. Буде ще й третій Єпископ при Божій ласці, в своїм часі. Буде своя повна ерархія.

Молім Господа про здоровля наших Владик а осібно про здоровля нашого ВПреосв. Митрополита, що тепер обходить своє сімдесятиліття, і кличмо устами й серцем: **На Многі Літа, Владико!**

ДО ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

Шестої Неділі по Великодни, оповідає Євангелія, що був зроду сліпий чоловік й ученики питали Христа: За [illegible] гріх той чоловік сліпим родився? І каже Христос: Ніячий, але щоби слава Божа на нім явилась. І ще додав Христос. **„Доки я в світі — я є Світлом для світа".**

Тоді помастив очи сліпого болотом, казав вмитися в Силоамськім ставку і чоловік став видючив. Се вчинив Христос в суботу.

Наука. — Чоловік прозрів, а разом з тим увірував в Христа. Його очи і душа прозріли, А фарисеї дорікали Христови, що в суботу оздоровляє, — їх розум був сліпий і вони не розуміли, що се велике благословення.

Христос є Світлом, а де Христа нема, там нема добра, там тьма, — і в души чоловіка, і в родині і серед народу. Там зла повно.

Вознесення. — По Воскресенню, побувши Христос з учениками, казав дожидати зслання Святого Духа, завів їх до Вифанії і перед їх очима піднісся на небо. Вони ж поклонились і вернулися до Єрусалиму, де казав перебувати їм Христос.

Сема Неділя - пригадує перший Вселенський Собор в Никеї 325 року. Важний він тим, що там були христіяне, яких погане мучили і поробили каліками, були сліпі, безрукі, безногі, - живі свідки великої християнської віри. Цар Константин зупинив переслідування христіян 313 року. На тім Соборі осуджено єретика Арія. Тут був і св. Отець Миколай.

Зелені Свята. — Були тоді жидівські свята, коли нарід дякував Богу за врожай, а також за Закон, який дав йому Бог

Апостоли були зібрані разом, коли нараз в домі почувся сильний подув вітру. І над кожним Апостолом появилася полумінь. Нараз Апостоли почули в собі нову силу і могли вже говорити чужими мовами.

В тім часі було в Єрусалимі багато людей з далеких сторін, що іншими мовами говорили

Виходять тоді Апостоли між народ і починають з людьми чужими мовами говорити, що всіх дуже дивувало. Стає тоді Петро з другими і починає бесіду про Христа Спасителя. Й увірило того дня в Христа коло 3,000 людей.

День той був початком апостольської праці. Діставши нову Божу силу Апостоли розходяться по світі як Божі працівники, — і не застрашували їх ані чужі сторони, ані переслідування, ані навіть смерть, бо всі вони були замучені.

Але посівне зерно не пропало, — росло, дозрівало, розсівалося, хоч погани його толочили. За Апостолами приходили нові працівники і нові мученики. І пролита кров була животворною, аж поки христіянство не перемогло. Сповнилися слова Христа: „Не бійся мале стадо, бо Господь наготовив вам царство." Отже Зелені Свята належать до Великих Свят христіянства.

Святкування Неділі. — В передодень Вознесення Великодний час кінчиться, отже треба пригадати початок святкування Неділі. Христос воскрес в Неділю; зявлявся їм в неділі; Дух Святий зійшов на Апостолів в Неділю. Все те освятило Неділю, як святий д[illegible] для Христіян. Старий лад Суботою к[illegible]вся, а новий Неділею почився. І вже ап. Павло згадує, що христіяне в Неділю збиралися.

ВЯЖУТЬ МІНІСТРА З БОЛЬШЕВИЗМОМ

Монтреальський „Енсайн" пише, що Бентлей, сісіефський міністер здоровля в Саскачевані, звязаний з „мировим" рухом, отже большевицьким. На те подає деякі факти.

УСУНУЛИ ПЕРЕДОВИХ З ЮНІЇ.

З Монтреалу є вістка, що там усунули з ткацької юнії 10 передовиків і дві жінки, як комуністів. Всі вони канадійці.

ПОСТРІЛЯЛИ ПЕРЕВЕДЕНУ ХУДОБУ.

Хитруни перевели з Канади до Стейтів (Мейн) 15 штук худоби, щоби там продати. Коли там се виявилося, то худобу постріляли, щоби не занесла слабости

СТРАТИ ЛІТАКІВ В КОРЕЇ.

Дотепер алянти стратили понад 1,400 своїх літаків, а большевики своїх коло 400. Большевики свої літаки щадять й уникають битв, де можуть багато стратити

ЧОМУ З ДВОМА ОЖЕНИВСЯ.

Що край — то звичай! В Сингапорі 26-літний Китаєць оженився з двома дівчатами. З першою — бо того хотів його батько. З другою мав женитися його брат, але коли се розбилося, то він вважає своїм обовязком клопотатись полишеною. В нас дивне, а там мабуть звичайне

ЗУДАР КОРАБЛІВ.

На ріці Делявер в Стейтах зударилися в часі дощу два кораблі, — один віз нафту, другий газоліну. Оба запалилися. Згинуло 8, один ранений, а 39 вратувалося. Се вже третій такий зудар в 10 днях на тій ріці.

ПІДРОБЛЕНІ ЧЕКИ.

В Винипеґу появилося багато підроблених чеків. Шайка підроблювачів деякі повиміняла. Арештовано дві дівчині, хлопця і старшого чоловіка з тої шайки, а чотири підозрілі виїхали з Винипеґу. Дівчата 17 і 19 літні.

СВЯТОЧНА СМЕРТЬ.

В часі „Дня Вікторії" (Вікторія Дей) згинуло в Канаді 33 особі, найбільше в випадках на дорогах. Найбільше в Онтаріо (7).

НАСЕЛЕННЯ ЕДМОНТОНУ.

В. 11 місяцях населення Едмонтону збільшилося понад 10,000. А з передмістями 15,000.

ЗА СТРИЖЕННЯ ВОЛОССЯ $2.50.

В Фейрбенкс, на Алясці за стриження волосся треба заплатити $2.50. Але і будівничі беруть там $3.14 на годину.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ДЕ КОРІНЬ ЛИХА

Де повернемося, то почуємо, що наша молодь говорить між собою не по нашому. Дальше чуємо, що і найменші діти подібно говорять. Коли б вони не були в Народнім Домі, то ніхто і не знав би, що се українські діти.

Чому ж вони по українськи не говорять?

Дехто каже, що се вплив чужого окружения. **Що скажуть батьки тих дітей, що хоч між чужим окруженням, але їх діти знають добре українську мову і нею говорять?** Чуже окруження їх не зачіпає.

Ті батьки з натиском скажуть, що коли діти не говорять по свому, то не чуже окруження тут винне, але вплив занедбаного домашного виховання.

Бо такі батьки розуміють значіння рідної мови і культури. Вони знають, що дитина першу мову, перші враження, перший світогляд бере з дому. Отже виховують її так, що вона з дому виходить з свідомою українською душею.

Але батьки, що винують чуже окруження, не дбають про домашне виховання. Їм найважнійше, щоби дитина знала чужу мову і могла з другими дітьми бавитися. Для них рідна мова і культура є маловартна. Тому не диво, що молодь з таких домів не знає і не вживає своеї мови.

Отже не так чуже окруження, як власний дім винен за те, що діти свого не знають, а хоч знають, то не вживають. Тому батьки повинні в своїх домах дбати, щоби все було як треба.

Молода Українка.

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРНІСТЬ

II.

Чим серце повне, те і язиком спливає. Добрий чоловік, завсігди добре слово на устах має. Як в родині, так і в народі.

Ввійшовши в хату, або здибавшися, звсдно вживається: „Слава Богу" (або „Слава Ісусу Христу"), а відповідають „Слава на віки", або „На віки слава". Або також: „Помагай Біг вам", а відповідають: „Дай Боже здоровля".

А вже дальше: Як ся маєте?", на те другий: „Гаразд, Богу дякувати, а ви як маєтеся?" Перший: „Гаразд, поки здорові, хвалити Бога! А що доброго чувати?"

Відтак питають за родину, або знакомих: „Як там кума (сестра, сваха чи ще хто)? Другий: „Гаразд, нічого собі". Перший: „Поміч росте?" Другий: „Росте, нівроку, хвалити Бога!"

Потім вже говорять про другі справи.

Коли хто приходить в часі обіду, чи вечері, то ввійшовши каже: „Час на обід!" Відповідають: „Просимо, сідайте". Прихожий знов: „Дякую, споживайте здорові".

Виходячи каже: „Бувайте здорові". Йому кажуть: „Йдіть здорові". Або „Оставайтесь з Богом". Відказують: „Боже провадь щасливо".

Коли застане при роботі вдома, або в поли, то каже: „Дай Боже щастя", а а відповідають: „Дай Боже, дякуємо, дай Боже й вам". Або кажуть: „Боже помагай". Відповідь: „Дай Боже! дякуємо за добре слово".

Коли зустрічаються на дорозі, то питають: „Що там доброго чувати?" Або: „Що доброго везете? За чим добрим йдете?"

Коли оповідають щось недобре, то в застереженням: „Непричком ось тут" (коли показують де рана), або: „Не против вас кажучи . . ." Або: „Нехай ся проч каже . . ." Або: „Дух Святий при хаті і дитині . . ." (Коли щось таке, що і до дитини може відноситися).

(„Непричком" значить: щоби в вас такого не було, щоби вас таке не вчепилося).

Або і таке: „Шануючи хліб святий . . . Шануючи вас гречних . . . Шануючи образи святі . . ." (Се залежить від того, про що говориться).

Каже Головацький, що всі ті чемности та застереження можуть походити з часів, коли Українці не були ще християнами, але се показує, що і тоді Українці були вже культурним народом.

Головацький збирав все те головно в полудневій Галичині, але воно по всіх сторонах України таке саме, або дуже подібне.

ВЕСНА

Вже сонечко пригріває,
Теплий вітер подуває,
І рiченьки забреніли,
Темні луги зашуміли.
Заспівала в лісі птиця,
Що рухнула вже травиця,
І травиця муравиця,
І листочки на калині,
І цвіточки на долині.
Радується вся твар Божа,
Що настала весна гожа

Галичанка люба, мила,
Городочок городила:
Покопала, погрiбала,
І грядочки оплескала.
Богови ся помолила
І святий хрест положила.
. . . .

Яків Головацький.

ПОВЧАЛЬНІ ПРИМІРИ

ПРИМІР ПОБОЖНОСТИ.

Лорд Петерборо був славний як великий розум, але не великий християнин Раз він перебував в архиепископа Фенелона в Кембрей, якого всі знали як дуже побожного чоловіка. Коли ж Петерборо при відході прощався з Фенелоном, то сказав:

„Коли б я побув тут довше, то став би добрим християнином, хоч і наперекір собі самому".

СИНІВСЬКА ПОШАНА

Славного атенського (грецького) коменданта, Мільтіяда, були посадили до тюрми, коли не міг віддати довгу. Такі були тоді закони. І в тюрмі він помер.

Тоді його син, Кімон, добровільно пійшов до тюрми, щоби дістати тіло свого батька і належно похоронити І сидів він в тюрмі, аж доки довг не був заплачений

ЩО КАЗАВ ДУРНОВАТИЙ.

Давнійше царі, а то і великі пани, мали коло себе нібито „дурноватих", що могли своїм панам сказати правду в очи, могли їх осміяти, і все те було їм дозволене, бо вони нйби дурноваті. Але на таких вибирали людей дуже спосібних, дотепних, думаючих.

Єп. Гал оповідає, що один великий, але негідний пан мав такого дурноватого. Раз дає йому палицю і каже: –

„Мусиш її носити доки не знайдеш дурнійшого від себе. Тоді палицю йому передай".

По кількох літах заслаб той пан і думав, що помре. Кличе він дурноватого і каже:

„Невдовзі я тебе покину".

„Куди ж ти пійдеш?" — питає дурноватий.

„На другий світ".

„А коли вернешся . . . За місяць?"

„Ні!"

„За рік?"

„Ні! Не вернуся ніколи."

„Ніколи?" — каже тоді дурноватий, — „то які приготовання поробив ти, щоби на другім світі був ти щасливий?"

„Не робив ніяких".

„Коли так, — говорить дурноватий, то бери обі ту палицю, бо я такого великого дурня, як ти, ще не знаходив. Тобі та палиця належиться."

ЗАНЕПАД ПОШАНИ ДО БАТЬКІВ.

Французький визначний політик і письменник, Ледру-Роллін (1807-1874) писав:

„Мене журить, що пошана [illegible] до батьків щораз більше зникає. А [illegible] но в тих, що уродженням і стан[illegible] стоять висше других. Вони не є ані добрими батьками, ані добрими синами [illegible] добрими чоловіками своїх жінок [illegible] добрими приятелями. Вони [illegible] зневагою для себе гідно шанув[illegible] батьків і матерей; вони стоять [illegible] гідних поган."

ДО ПІВНІЧНОЇ ГРАНИЦІ.

Великі канадійські літаки п[illegible] далеку канадійську північ, де [illegible] же з Росією. Там нема ні дер[illegible] ських мешкань — пустиня. Пов[illegible] кові інструменти, щоби там в[illegible] вати. Взяли навіть 100 фунтів [illegible] би в мешканню посіяти росли[illegible] кругом рослин нема. Мають [illegible] чників, частинами туди завезен[illegible] жених. Мають електрику. Вод[illegible] ють з озера що замерзло [illegible] боко.

НОВИЙ ЖУРНАЛ.

В Ню Йорку появило [illegible] журналу п. з. **„Богослов"**, се ор[illegible] Студентів Богословів Укр. Прав. Ц[illegible] Друкований на мімеографі, стор[illegible] нал виглядає гарно, чистий друк. В [illegible] входять поважні статті б[illegible] церковно-історичного та ін[illegible] Адреса редакції: 638 Іст [illegible] Йорк 9, Н.Й.

Ще додати, що на місце [illegible] „Дніпра" видаєсь в Америці „Україн[illegible] Православне Слово".

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршій і найбільшій Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЗНИЩИВ ХРЕСТ — ВІД ХРЕСТА ЗГИНУВ.

Білоруський двомісячник „Божим Шляхом" подає таку новинку . . . В Білоруси большевики заснували господарство для хову коней, а господарем назначили польського урядника. Щоби [illegible] подобатись большевикам, він знищив хрест, що стояв недалеко коло дороги [illegible] казав що хреста коні полохаються, хоч той хрест стояв там від непамятних часів

Невдовзі по тім поїхав він на старім [illegible] коневи в Рачкани, а коли переїздив там коло хреста, кінь сполохався так, що Поляк впав і згинув.

ЗАВОРУШЕННЯ АРЕШТАНТІВ.

В Бойс, Айдаго (в Стейтах) арештанти почали робити заворушення, — за[illegible] будинки, повибивали вікна, [illegible] багато чого і так наробили [illegible] кілька тисяч долярів. Арешт[illegible] [illegible] 4.000.

ДОЗВОЛЯЮТЬ ЗНЕВАЖАТИ СВЯТОЩІ.

В Ню Йорку в к[illegible] показували штуку [illegible] зневагою для християнських [illegible] запротестували і ви[illegible] [illegible] виставляти Але [illegible] найвищий [illegible] не може тої штуки [illegible] (основні закони [illegible] свободу слова [illegible] на кінотеатри [illegible] взагалі на [illegible] виходить, що [illegible] закон для [illegible]

14-ЛІТНІ ЗЛОДІЇ.

[illegible]

ДОСМЕРТНА КАРА ЗА ВБИТТЯ СВЯЩЕНИКА.

В листопаді два волоцюги в Джерзі Сити (Стейти) вбили монаха Францішканина, Кляйна й обрабували. Тепер їх судили і суд присяглих став на тому, щоби їм дати лише досмертну тюрму.

КОРОЛЕВА МАРІЯ МАЄ 85 ЛІТ.

Англійська Королева Марія, мати, святкувала 26-го травня 85-ліття своїх народин За свого життя бачила шість англійських пануючих, дві великі війні та багато в світі змін Витали її вистрілами з гармат, телеграмами, дарунками. Але саме святковання було скромне, домашне

ВПАВ ЗІ СХОДІВ І ВБИВСЯ.

В Вининпегу Дж. А. Флендерс, 69 літ, асекураційний агент, йдучи по сходах впав на долину і так потовкся, що невдовзі помер. За смертю не треба шукати

БОГОСЛУЖЕННЯ В АРБАЦІ

[illegible] в день святкування [illegible] ювилею Впреосвящ Ми[illegible] [illegible] рiона, відбулася урочиста [illegible] Божа з молебнем [illegible] церкви св. Миколая [illegible] [illegible]

Н. Н.

БОГОУГОДНЕ ДІЛО

[illegible] мерла пані Б. Данильчук [illegible] своїм майном, ок[illegible] [illegible] також частин[illegible] [illegible] справи, а саме — на [illegible] консторію 150, а на [illegible] фонд Укр. Правос [illegible]

[illegible] покійна була свідомою і розуміла, що [illegible] повинна піти та [illegible] ський загальний [illegible] церковний [illegible] можна би вже [illegible] Покійна [illegible] тих яких свідо[illegible] сягала пола їх [illegible] спраавами [illegible] пам'ятник що бу[illegible] свідомі люде. Їх [illegible] буде при[illegible] по їх відході з сего [illegible] буде продовжа[illegible]

о. Є. Г.

СОФІЯ МАНТИКА

[illegible] 1952 р. померла Софія Ман[illegible] дружина Федора Мантики [illegible] Саск [illegible] 26-го вересня [illegible] Борщівського [illegible] прибула до Ростерн [illegible] з Федором [illegible] замешкали з ним на [illegible] Саск. де проживала [illegible] нішнього часу.

[illegible] була щиро релігійна, дба[illegible] була сестрицею [illegible] жіночого товариства [illegible] Була тихої і спокійної [illegible] мамою для своїх [illegible]

[illegible] до всіх На її [illegible] квітня прибуло дуже ба[illegible] хоча й похорон від[illegible] катуні, Саск.

[illegible] відправив о. Т. Ковалик[illegible] саскатунської громади.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

Су Лукавт, Онт [illegible] Анна Шеметюк Ф Коналюк. Ф [illegible] Ясенюк А. Соловей, П [illegible] Кравчук. Г [illegible] Я. П. Цюник. [illegible] В. Цюник. [illegible] 1 дол. Дрібними [illegible] Присяжнюк [illegible] Ма[illegible]рія [illegible] Г Ясенюк, І. Кійко. І. Васитюк М Пелешук, В. Бойчук.

Присутні [illegible]

о. Ю. Цукорника.

Нове Торонто. [illegible]

о. М. Боднарчука.

Тисдейл, Саск. [illegible]

Бюбенан, Саск. [illegible]

Етелберт, Ман. [illegible] 1.50 дол.

Ренвер, Ман. [illegible] В. Возняк [illegible] Королевський. Я [illegible] Я Кінчук. Н. Ко[illegible]

Гарленд, Ман. [illegible] Шевчук. [illegible] О. Карпяк Олена [illegible]

Драй Ривер, Ман. [illegible]

Ворд, Ман. [illegible] Н. Дудар. І. Кинашук [illegible] Дрібними 2.25 дол

Богдан, Ман. По 1 дол.: Д. Коно[illegible]к Ф. Медвідь Дрібними 25 ц

о. П. Мельничука

Вернон, Б.К. (Успенська) [illegible]

Рама, Саск. [illegible]

Бержис, Саск. [illegible]

Канора, Саск. [illegible]

о. Ф Кернишкого

Стел, Ман. [illegible]

Дуфрост Ман [illegible]

Портедж ла Прейрі, Ман. [illegible] Кушнирук [illegible]

Пембіна, Н. Д. [illegible] Борденюк [illegible] (старший) [illegible] Дрібними [illegible]

Брендон, Ман [illegible] Бобик [illegible] П Дочук, [illegible] Ганчук, п-і Пацюки [illegible] Д Шурко, Г Осмак, Анна М[illegible] М. Бричка, Н. Дроин, С [illegible] М Дмитрук, П Семенюк Н Мель[illegible]ник, Г Мазка, П. Перхалюк. Н [illegible]

Канора, Саск. (Успенська). [illegible]

Канора, Саск. (Свидова). І Гла[illegible] дол., Е. Конрад, С [illegible] Бзгинюк. Н [illegible] 1.00 дол

Іробот, Саск. По 1 дол.: М. Да[illegible]к М Магас, М. Скварчук. Т [illegible] Кінащук, п-і Н. Губка [illegible] Ф Мусійчук Н. Сні[illegible] Дрібними 11.55

Іонвел, Саск. (Коло Скляруків). [illegible] В Ствнис. Я [illegible] Ільчук. М. Лемчин[illegible] Кобелко, В. Кінарат, Д. [illegible] Дрібними 8.90 дол

Веригин, Саск. М Оргінський

о. Ю. Туржанського.

Пайн Ривер, Ман. В. Присяжнюк А П Харжевський, Д. Білик, Н. Ф Наконечний, С. Цюпик, С. Маюк, І Гарболінський, А. Маюк, С. Ли[illegible]

о. І. Дмитрова.

Громада св. Михаїла, Вінніпег, Ман. Пані П. К[illegible] 5 дол [illegible] пані Елена К[illegible] По 2 дол [illegible] (Силвер [illegible] Голдмуц (Транскона) [illegible] Остряжнюки. І Ганчук [illegible] Стефана Бічук [illegible] С. Мазурак п-і І Семенюк. Н. Кудрик. Т. Вінничук Г Мачула. п-і Данчук, З. Стасюшин, І Ярема. М Данчук. В. Ілюк П Ковтун Мелария Гільчук. Анна Миронюк (Стоней Монтен). п-во Руденські Н.Н. К Боднарук, І. Кліза, п-ні Гралко. В. Данилюк. Ю Ма[illegible] М Нагірний, Ю Ілюк (Пасифік Жонкшин). п-і Комарницька. В Ефімчук, п-ні Попович (Дуталл). К [illegible]ський, п-ні Манастирська, п-ні Н Керниш [illegible] Шеховська, Е [illegible] п-ні Ісарук О Гайван п-ні Перістий, О. Тофин, Н Долинчук, В .Беркс, п-ні Бурдейна, Ева Магер, П. Лучак, п-ні Медведюк. Остафіяк, Яворський, І. Божик, п-ні С. Насечук, Г. Кирбій І Симчич. Г Фотій, Оля Дмитрія Ева Полушко. І. Герин, П. Олійник п-во Тирен. Н. Касіян, Горлувко Н Патела, п-ні Філедейчук. Дрібними 4.25 дол

о. Д. Ф. Стратійчука.

Овкборн, Ман. А Слонь 2 дол По 1 дол.: Г. Маланчук, Д. Івашко, Д. П. Коваль, М. Туткалюк. С. П Герелюс, І. Джус, П Матіешин, О Яник, М. Швалюк, П Туткалюк, А Друль, Н. Будівський, О. Матвійчук, п-ні Панчук Ю. Карасевич Дрібними 1 дол

Глен Ельмо, Ман. Ф. Белбас 1 дол Дрібними 1 дол

Січ, Ман. По 1 дол І. Сторожук

В. Зосюк, М. Мануляк, С. Трач, І. Процак, П. Курчаба, С. Новицький, С. Мануляк. Дрібними 1 дол.

Мензі, Ман. О. Друль 2 дол. По 1 дол.: М. Друль, І. Пелешок, І. Ф. Друль, П. Друль, Т. Дроздовський, О. Пелешок, П. Друль, А. Чвалюк, І. Скочеляс.

Виста, Ман. По 1 дол.: М. Піць, П. Старенький, В. Ничик, П. Туткалюк, С. Ковальчук. Дрібними 55 ц.

Енгусвил, Ман. Б. В. Тимків, Т. Василенко, В. Будзинський, Н. Гадак, М. Тимків, Д. Собецький. Дрібними 60 ц.

Росборн, Ман. П-ні В. Танасійчук, В. Стрипатка, І. Антонійчук, Н. Лесюк, Н. Совтус, С. Українець, І. Кісь, О. Фостаковський, Ю. Гладій, К. Слободецький. Дрібними 50 ц.

Сенді Лейк, Ман. Н. Солоничний, Т. Демчук, М. Кава, К. Ростифанюк, Т. Мулявка, В. Данчук, П. Ярош, М. Ковалюк, П. Ковтуцький, п-ні Н. Рестифанюк, В. Рошко, І. Федорків, М. Левандовський, Г. Пинюта, Н. Василенко, А. Т. Дрібними 25 ц.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-ПРАВОСЛ. ГРОМАДА В СІРКО, МАН.

ЗАПРОШУЄ

православних вірних з Вайти, Сондави, Арбакн, Толстой, Гардентон, Сеньків, Роза, Пембіна, Форт Френсіс та інших ближчих і дальших околиць

НА УРОЧИСТЕ ОТВОРЕННЯ

своєї новозбудованої церкви, яке відбудеться

в неділю Всіх Святих (15 червня)

при участи найближчого духовенства та церковного хору з Вайти.

К. Мельничук, голова заряду;
С. Соцолюк, секретар;
о. С. Герус, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького

ЧЕРВЕНЬ:
1 Неділя — Брендон (Візитація)
8. Неділя — Паплар Парк і Паплар Філд
9. Понеділок. Сош. Св. Духа. — Сендигил.
15. Неділя. — Пембіна і Тиндал
22. Неділя. — Портедж ля Прері
29. Неділя. — Су Лукаут, Ст. Мартин і Гонор

Адреса: 481 Чарлс Стріт, Вінніпег, Ман.
Адреса 481 Чарлс Ст., Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЧЕРВЕНЬ:
1 Неділя Св. Отців — Вадіна.
8 Неділя Зіслання Св. Духа. — Фостон (храм)
9. Понеділок Пресв. Тройці — Курокі (храм).
15. Неділя Всіх Святих. — Ватсон.
22 Неділя 2 по Сошеств. — Клейр.
29. Неділя 3 по Сошеств. — Кіїв-Клейр.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЧЕРВЕНЬ:
1 Неділя Смокі Лейк.
8. Неділя Тройця — Спеден (храм)
9 Понеділок Св. Духа. — Стрий (храм).
15. Неділя. Влмч. Івана Сучавського — Беліс (храм).
22 Неділя Вільна.
29 Неділя Спеден.

Адреса. Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЧЕРВЕНЬ:
1 Неділя. — Іспас.
8. Неділя. Св. Тройці — Брензлей.
9. Понеділок. Св. Духа — Гемлин.
15 Неділя. — Шипинці.
22. Неділя. — Давнінг
29. Неділя. — Геригіль.

ЛИПЕНЬ.
6. Неділя. — Боян.
12 Субота. Св. Петра і Павла. — Кейленд
13. Неділя Шипинці.
20 Неділя. — Гемлин
27. Неділя. — Давнінг.

Адреса: Вилингдон, Алта.
Адреса: Вилінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Дафин, Ман.

ЧЕРВЕНЬ:
1. Неділя. — Дафин (Окружний Зїзд).
8. Неділя. Зелені Свята. — Сифтон (праздник).
9. Понеділок. Св. Духа. — Велий Ривер (праздник).
15. Неділя. — Косів.
22. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
29 Неділя — Веклав.

ЛИПЕНЬ:
6 Неділя Дафин.
7 Понеділок. Р. І. Хрестителя. — Дрифтинг Ривер (праздник).
13. Неділя. — Косів. (праздник).
20. Неділя. — Галич (полеве Богослуження)
27 Неділя. — Рорктон.

Адреса: Box 550, Дафин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ЧЕРВЕНЬ:
1. Неділя. — Енгусвил (храм)
8. Неділя Св. Тройці. — Виста (храм)
9. Понеділок. Св. Духа. — Сенді Лейк.
15. Неділя. — Січ.
22 Неділя Росборн.
29 Неділя Сенді Лейк (Візитація).

ЛИПЕНЬ.
6. Неділя. — Овкборн
7. Понеділок. Івана Хрест. — Мензі.
12. Субота. Петра і Павла. — Січ (храм)
13. Неділя. — Виста.
20. Неділя. — Енгусвил.
27. Неділя. — Овкборн (храм).

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЧЕРВЕНЬ:
1. Неділя. — Ендрю.
8. Неділя. Зелені Свята — Кагвін (храм)
9. Понеділок День Св. Духа. — Вилігдон (храм)
15 Неділя Лужани.
22 Неділя Завале
29. Неділя — Борівці

ЛИПЕНЬ
6 Неділя. — Вилингтон
7. Понеділок. Св. Івана Хрестителя — Сучава (храм).
12. Субота. Св. Петра і Павла. — Ендрю (храм).
13. Неділя. — Новий Прут
20 Неділя. — Кагвін
27 Неділя Лужани

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ЧЕРВЕНЬ
1. Неділя Медвал.
8. Неділя Зелені Свята (Пресвята Тройця) — Айтуна (храм).
9. Понеділок Зісл. Св. Духа. — Гудів (храм)
15. Неділя. Всіх Святих. — Вишарт (храм).
22 Неділя — Поничай
29. Неділя — Габбард

Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васнаїва

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя. Святих Отців — Торгилд
8. Неділя. Пресв. Тройці. — Редвотер (храм)
9 Понеділок. День Св. Духа — Бойл (храм)
10 Вівторок. — Кезлин.
15 Неділя. Всіх Святих. — Федора (річниця)
22 Неділя Радвей
29 Неділя 2 по Зісл. Св. Духа — Нюбрук (нова громада).

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЧЕРВЕНЬ.
1. Неділя. — Принс Алберт
8. Неділя. — Сембург (храм)
9 Понеділок Св. Духа. — Шипмен
15. Неділя Гонеймун.
22 Неділя — Мек Довал
29. Неділя — Принс Алберт

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
1. Неділя. — Едмор.
8. Неділя. Зел. Свята. — Іесінгер (місто). Храм.
9. Понеділок. Св. Духа. — "Купровські".
10. Вівторок. 3-й д. Тройці. — Федаки.
15. Неділя. Івана Суч. — "Коло Куцих". Храм
22. Неділя. Всіх Святих. — Жучкани
29. Неділя. — Вест. Брук.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЧЕРВЕНЬ:
1 Неділя. — Рама.
8. Неділя. Зел. Свята. — Канора (храм)
9. Понеділок. — Дробот (храм).
15. Неділя. — Кемсек. — Візитація Митр. Іларіона. — Храм.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЧЕРВЕНЬ
1. Неділя. Св. Отців. — Глендон
8. Неділя. Зелені Свята (Тройця). Глендон (храм).
9. Понеділок. День Св. Духа. — Сенді Репідс
15. Неділя Всіх Святих — Сенді Репідс (храм).
22 Неділя — Еншав.
29 Неділя Ардмур.

ЛИПЕНЬ:
6. Неділя. — Глендон
7 Понеділок. Різдво Івана Хрест. — Лізард (храм).
12. Субота Петра і Павла — Гіфорд (храм)
13 Неділя. — Сенді Репідс
20 Неділя. — Сутлен
27 Неділя. — Елк Пойнт (храм)
28 Понеділок. Св. князя Володимира. — Еншав (храм)

Адреса: Box 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя. Св. Отців. — Гаес
8. Неділя. Зелені Свята. — Арран (храм)
9. Зел. Понед. — Вайтбіч (храм)
15. Неділя. Вс. Святих — Дорбен (храм)
22. Неділя. — Норквей.
29 Неділя. — Мейбрідж.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя. Св. Отців 1-го Всел. Собору. — Мічем.
8. Неділя. Зелені Свята. — Гронлид-Пиввич
9 Понеділок День Св. Духа — Гронлид-Річка.
15 Неділя Всіх Святих. — Вонда
22 Неділя Кадет
29 Неділя Брукслі

Адреса: Гронлид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЧЕРВЕНЬ:
1. Неділя. — Йорктон.
8. Неділя. Св. Тройці. — Мазепа (храм).
9. Понеділок. Св. Духа. — Брокстон.
10 Вівторок. — Того.
15 Неділя Всіх Святих. — Йорктон
22. Неділя. — Сторновей.
29. Неділя. — Горлин.

Адреса: 110 Велінгтон Аве. Тел. 796 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя — Драй Ривер.
7 Субота Поминальна 2 год. пополудні Парастаси на цвинтарі Пайн Ривер.
8. Неділя. Пр. Тройці. — Етелберт
9. Понеділок. Св. Духа. — Пайн Ривер
15. Неділя. — Ренвер
22 Неділя. — Богдан.
29. Неділя. — Пайн Ривер.

По Богослуженню катехизація дітей.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ

1	Н	19	*Травень. Н. св. ОО. 1 Соб.*
2	П	20	Муч. Талалея, Александра
3	В	21	Рівноап. Константина і Єлени
4	С	22	Муч. Василиска, Маркела
5	Ч	23	Преподмч. Михаїла Чорноризця
6	П	24	Преп. Симеона дивногорця
7	С	25	†3-те Знайд. гол. Івана Хрест.
8	Н	26	*Зелені Свята. Пресв. Тройці*
9	П	27	*Понеділок св. Духа.*
10	В	28	Преп. Никити єпис.
11	С	29	Преп. Теодосія діви
12	Ч	30	Преп. Ісаакія Далматського
13	П	31	Ап. Ерма з 70-ти, муч. Ермія
14	С	1	*Червень.* Муч. Юстина фил.
15	Н	2	*Н. 1 по З.С.* Івана Сучав.
16	П	3	Муч. Лукіяна і з ним Кандія
17	В	4	Митрофана патр. Цар.
18	С	5	Свщмч. Доротея єп. Тир.
19	Ч	6	Муч. Висаріона Єгип.
20	П	7	Муч. Теодота Анкирського
21	С	8	Ефрема патр. Антіох.
22	Н	9	*Н. 2 по З.С.* Кирила арх.
23	П	10	Преп. Силуана глинонося
24	В	11	†Ап. Вартоломея і Варнави
25	С	12	Преп. Онуфрія Вел.
26	Ч	13	Муч. Акилини [illegible]
27	П	14	Смерть князя Мстислава
28	С	15	Прор. Амоса, муч. Віта
29	Н	16	*Н. 3 по З.С.* [illegible] Тихона
30	П	17	Муч. Мануїла [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя Сондави
8 Неділя Зелені Свята [illegible] Катедра Пресв. Тройці
9. Понеділок День Св. Духа. — Вайта (парастаси на цвинтарях)
10. Зелений вівторок [illegible]
15 Неділя Арбакка [illegible]
22 Неділя Сірко
29 Неділя Вайта

Адреса: Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЧЕРВЕНЬ
1. Неділя. — Єлов Крик ([illegible] на гробах).
8. Неділя. Пресв. Тройці. [illegible] (храм)
9 Понеділок Св. Духа [illegible] (храм)
10. Вівторок. 3 день [illegible] — Вакав (парастаси [illegible])
15. Неділя. Всіх Святих [illegible] (храм)
22 Неділя. — Кадворт
29. Неділя. — Ст. Джулієн

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя Норт Бетлфорд
8 Неділя Зелені Свята — Гефорд
9 Понеділок День Св. Духа — Виткін
15 Неділя. — Гаеслин
22. Неділя. — Редфілд
29 Неділя — Кридор

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ
1 Неділя. — Виярд.
8 Неділя. Зел. Свята Фовм Лейк
9 Понеділок. Св. Духа — Шіго (місто). Храм
15 Неділя Всіх Святих Тафнел (храм)
22 Неділя. — Посічники.
29. Неділя. — Шіго (полудн.)

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ
1. Нед. Св. Отців. Гол. 6. УБ Ів. 21: 1-14 Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єв. Ів. 17 1-13.
8 Неділя. *Зелені Свята.* Гол. 7. УБ Ів. 20: 19-23. Діян. 2: 1-11. Єв. Івана 7: 37-52 і 8: 12.
9. *Понеділок св. Духа (Зел. Свята).* Ап. Ефесян 5: 9-19. Єван. Матея 18 10-20.
15 Неділя. *Івана Сучавського.* УБ Мат 10:32-33, 37-38; 19:27-30. Ів. 20 1-10. Жид. 11:33-12 2. Ап.
22 Неділя, Голос 1 УБ 2 Ап. Римлян 2 10-16 Єван Матея 4 18-23.
29. Неділя. 3 Гол. 2, НБ 3. Ап. Рим. 5: 1-10. Єван Матея 6: 22-33.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1952. ВИННИПЕГ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1952. ЧИСЛО (920) 12

ПАПА ОБОРОНЯЄ РУМУНІВ.

Бразилійська „Єдність" подає таку новинку: В апостольськім листі папа закликав румунських католиків видержати переслідування, що тепер переносять. Згідно з інформаціями поданими при сій нагоді, в Румунії було 2,835,000 римокатоликів, а тепер рум. кат. Церква [illegible], коли минулого року увязнено [illegible] з 10-ти єпископів. Коло [illegible] рим. кат. священиків вбито, а 710 вязнено.

[illegible] „Єдність" робить увагу, що дотепер [illegible] було такої папської згадки [illegible] католиків в Галичині і на Закарпатті.

КАЖЕ — В АНГЛІЇ НЕДОБРЕ.

Чорчил недавно заявив, що перед Англією [illegible] „лапка", яка може [illegible] до великого лиха. Англія [illegible] населення, але своєї [illegible] мати лише для 30 мільйонів [illegible] здобувати торговлею з [illegible]ом. Назверх все [illegible] перед Англією стоїть [illegible] спричинити велике економ[illegible]. Преса повинна ту „лапку" [illegible]. Але сам Чорчил не сказав [illegible] хто її приготовив

ПОШУКУВАННЯ НОЄВОГО КОРАБЛЯ.

На гору Арарат вибирається французька експедиція, щоби шукати останків [illegible], про який згадує Біблія [illegible] лежить до Кавказьких [illegible] між ними, — 17,000 [illegible] пошукування [illegible]. Пізніше до пошукувань [illegible] большевики кажучи [illegible], се шпіони. Тепер вже [illegible] пошукувати.

„ПЯТНУЮТЬ" ДІТЕЙ.

Є [illegible] Мадярщини (з Угорщини) [illegible] большевики забирають від ро[illegible] кудись засилають. Там змі[illegible] і виховують на больше[illegible]. Родичам кажуть, що колись ді[illegible] їм віддадуть. Головно беруть дітей тих яких підозрівають, що вони є силь[illegible] проти комуністів

Але родичі знають, що їм дітей не віддадуть, отже роблять на тілі дітей знаки, по яких колись можуть дітей пізнати, — „татуують" дітей. Проколюють дрібно шкіру так, щоби вийшов якийсь [illegible] чи квітка, чи що, напускають відповідної краски і воно на завсігди лишаєсь. Сподіються, що по тім колись дітей пізнають.

В ПРЕСБИТЕРІЯН МАЛО СВЯЩЕНИКІВ.

На теперішнім пресбитеріанськім канадійськім соборі говорили, що пресбитеріянській Церкві в Канаді бракує 170 священиків. Один делегат казав, що в [illegible] Манітобі є лише один пресбитеріянський священик

РОЗВОДИ СТАЮТЬ МОДОЮ.

В Сіятел, Ваш., є Джеймс Даніелс, що тепер звінчався з 14-ою жінкою. Отже супруже стає забавкою. Родина, як інституція стає нічим.

КОМУНІСТИ ВБИВАЛИ НЕКОМУНІСТІВ

На острові Ко[illegible], коло Кореї, де [illegible] тисяч полонених [illegible] вже кілька разів [illegible]. Але між по[illegible] комуністи і некомуністи. [illegible]

В РОЗРУХАХ 32 ВБИТИХ.

[illegible]

БУРЯ В НЮ ЙОРКУ.

[illegible]

ЗАКОН ПРО РОЗВОДИ.

[illegible]

ПОЇЗД ВБИВ ДИТИНУ.

[illegible] Келвінгтон, М[illegible]

17-ЛІТНІЙ НА РІК ТЮРМИ.

В Виннипегу засуджено 17-літнього хлопця [illegible]

РАНЕНИХ 30 ПРОГУЛЬКОВЦІВ.

[illegible] прогулькове [illegible] тового помосту, от[illegible] осіб. Між ними і діти [illegible] забрано 11. Всіх на судні [illegible] коло 400.

ТРОХ ВТІКЛО З ТЮРМИ.

В Майнот, Н. Дакота, три арештанти втекли з тюрми. Вони приголомшили сторожа [illegible] по голові, взяли від нього 127 долярів [illegible] в його автомобіль [illegible]. Коли сторож отямився, [illegible] почалися пошукування [illegible] по втечі їх зловлено [illegible] в Манітобі. Вони зайшли випити пива і тут їх зловлено

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

22 червня, неділя — Ріджайна, Саск.
29 червня, неділя — Сенді Лейк, Ман.

ЛИПЕНЬ:
[illegible] Неділя. — Катедра Пресв. Тройці, Винипег (Ювилейний Зїзд Союзу Українців Самостійників.)
12 Субота. Св Петра і Павла. — Етелберт, Ман (Храм)
13 Неділя Пайн Ривер Окружний Церковний Зїзд
[illegible] Неділя Рама, Саск
27 Неділя Принс Алберт, Саск (Храм)

СЕРПЕНЬ
3 Неділя Йорктон, Саск
10. Неділя. — Смокі Лейк, Алта. Окружний Церковний Зїзд
[illegible] Неділя Редвей, Алта
[illegible] Неділя Ванкувер, Б.К.
31 Неділя. — Едмонтон

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ПОСТИВ ДО СМЕРТИ.

Священик секти, що зветься „Зібрання Божої Церкви", Й. Айві, з Озаркс в Монт[illegible], заморив себе голодом на смерть [illegible]. Він постив 51 день кажучи, що доти буде постити, доки Бог не вислухає його молитви. А коли Богу [illegible], щоби він помер, то він готовий [illegible] лише деколи пив воду. Його [illegible] також має священиче висвячення. Щоби не казати, але чоловік по сво[illegible] глибоко релігійним.

ПРОТИ ТІТА.

Македонська організація в Торонті на [illegible] прийняла резолюцію, де говориться [illegible] по поміч, яку дають нині Тітови за[illegible] демократи, бажмутна і небезпечна. [illegible] в минулій війні впала за 12 [illegible] з Тітом скорше впаде. [illegible] Тіта [illegible] його готовість [illegible] Заходови, се облуда

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА

і

ОКРУЖНИЙ ЦЕРКОВНИЙ ЗЇЗД

відбудеться

в неділю, 13-го липня, 1952 року, в ПАЙН РИВЕР, Ман.

ПОРЯДОК:

9.00	Утреня.
10.00	Зустріч ВПреосв. Митрополита
10.30	Служба Божа.
1.00	Спільний Обід.
2.30	Відкриття зїзду.
	Привіти і звіти делегатів поодиноких Громад.
	Промови.
	Закінчення зїзду.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

СОБОР 1891 І 1897 РОКУ.

Протест проти пофальшовань.

На Львівськім Соборі 1891 р. всі священики заявилися проти целібату. Коли ж ухвали Собору в Римі надруковано, то показалося, **що ухвали пофальшовано**, — сказано там, що Собор заявився за целібатом.

В 1897 р. зібрався Собор (Синод) Львівської дієцезії і тут виготовлено протест проти пофальшовань. Протест був дуже обережний, — з уваги „на почесть до папи і здоровля митрополита". Зупинилися в півдороги. Коли ж брати на здоровий практичний розум, то треба було папу про ошуку повідомити, а він, як справедливий правитель Церкви, зараз все направить. Але Риму не повідомляли. Знали, що папі ті шахрайства були відомі і він їх хотів.

Того протесту навіть прилюдно не оголошували, а тільки вписали до актів Синоду. Себто потихо плакали, але не відважилися голосно крикнути, що їх невинно бють.

Тут треба пригадати, що копії ухвал Собору з 1891 р., які були в св. Юрі (в митрополита), **десь зникли.** Очевидно митрополит їх знищив, щоби не було на що покликатися.

Пофальшовано і другу важну справу на той лад. — **що дальше епископами можуть бути лише монахи, або целебси, а вдовець священик не може бути епископом.** Хоч до того часу вдовець міг бути. І так вже папа не дозволив Сильвестрови поставити епископом вдівця Чапельського.

Коли більше виявилося.

Багато нових, перше невідомих матеріялів дістали ті, що писали „Висвітлення", отже кажуть вони:

„Можемо нині рішучо ствердити, що плян заведення в нас загального й обовязкового целібату **був за почином польських політиків через кардинала Ледоховського на Синоді накинений і форсований.** Він перевів ту річ в Пропаганді (в Римі), дав відповідні вказівки віденській нунціятурі (представникови папи) і напирав на нашого митрополита, щоби поставив таке внесення на Синоді."

Все йшло легко, бо Поляк Ледоховський був головою Пропаганди, від якої гр. кат. Церква була залежна.

Кажуть „Висвітлення", що Поляки давно мали целібат на увазі, але не завели, отже тепер здоганяють те, чого перше не зробили: будують всюди костели; дають Василіян Єзуїтам для реформи, які — **„за давньої Польщі нанесли нашій Церкві і народови найтяжші удари"**; знесено (замкнено) віденську семинарію і вислано наших духовних кандидатів до езуїтської Колегії „в Інсбруку і збільшеної семинарії в Римі", щоби так — **„змести з лиця землі весь український нарід і Церкву".**

Тепер виявилося, що митр. Сильвестер на бажання Поляка Ледоховського ухвали Собору пофальшував.

Початки целібату.

За пофальшованням йде дальша чужа робота. Говорять „Висвітлення":

„З новим станіславівським владикою (Хомишином) прийшов туди за окремим розрішенням о. Єремій Ломницький, Василіянин, і фанатичний вихованець Єзуїтів, і став вводити в дієцезії новий лад. Вмісто давного дружного співділання епископа в духовенством, поставив з одної сторони безоглядний абсолютизм (диктатуру) власти, а з другої безусловний і німий послух священства, а за тим взявся вже до постепенного вводження загального целібату в клирі. Почали на реколенціях понижувати родинне життя священиків.

„В безженних вмовляєсь, що вони совершенніші і висші, трактується їх з особливими зглядами, іменується їх „дорогими", створено для них організацію св. Йосафата. Зате даєтьcя жонатим священикам всюди відчувати, що вони менше вартні."

Красші парафії дістають целебси.

Невдоволена і світська інтелігенція і ei — **„негодовання звертається не лиш проти місцевих церковних настоятелів, але й проти римських кругів Церкви".**

Рим — чорне збіговисько.

Про Рим говорять „Висвітлення":

„В Римі ніколи нас не розуміли. Там не удержувано навіть представника нашої Церкви, котрий давав би точні інформації. Зате збиралось там багато наших противників, і за їх проводом гляділа (дивилась) римська курія (римський уряд) на наші діла через противні нам призми (скла)."

Виходить, що Рим був якимсь чорним гниздом, де збиралася всяка безбожна злочинна голота, брехуни, фальшівники, політичні злодіяки, які під покровом папи готовили загибіль Українцям

Але Рим добре розумів що „Рутенусови" можна: **„в лице плюваре"**, а він буде **„манум лизаре"** (руку лизати), як говорив А. Чайковський.

„Висвітлення" згадують: — коли Поляки масово перетягали уніятів до костела, — **„Рим мовчав".** На чолі Пропаганди, — **„поставлено противника Східної Церкви"** Поляка Ледоховського. **„І Рим і Відень дали опануватися польським кругам".** Отже Поляки правили гр кат. Церквою!

Положення гр. кат. Церкви під Польщею.

Ось що говорять „Висвітлення" про стан гр. кат. Церкви під новою Польщею:

„Що до нашої зединеної (уніятської) Церкви то найшлася вона нині в тім положенню, що **втратила через ріжні розпорядки і конкордати, заключувані між Римом і пануючими над нами державами, майже всі права, які колись посідала.** Духовенство і нарід не мають ніякого голосу при поставленню своїх епископів, капітул, парохів і др., всі ті права перейшли на чужі круги і виконуються часто на нашу шкоду

„Особливо остала нам в живій і незатертій памяти та страшна гроза, що лютилась у нас по послідній політичній катастрофі, **коли сотки нашого духовенства і тисячі народа були увязнені, мучені, або й убивані, а їх майна брутально нищені, і коли ніхто в світі не озвався за нами.**

„Жиємо в часах непевних. Проявляється в цілій суспільности ярке негодовання за надуживання нашої Церкви і накидування їй чужих порядків. До чого може се довести, коли б політичні відносини змінилися? Поважні люде побоюються, щоби діла не пійшли тоді дальше і щоби дратовані маси не сказали: **„не хочемо, щоби під покровом Церкви господарили в нашій хаті всякі чужі люде і надуживали нашої Церкви для своїх цілей."**

„Висвітлення" — документ!

Важне, що під „Висвітленнями" підписалося **девять гр. кат. священиків**, які були на Соборі 1891 р. та бачили що дальше діялося впродовж більше як 30 літ. Се історія, якої авторами є самі священики греко-католики.

І та історія показує, що гр. кат. Церква не була **„зединеною"**, але **поневоленою ворогами.** Нею орудує спілка „Поляки-Рим", що готовить Церкві та українському народови загибіль. Кажуть „Висвітлення", що гр. кат. Церква до 1924 року стратила **„майже всі права, які колись посідала".** Лишилась безправною невільницею, сиротою.

Отже „Висвітлення", се важний історичний католицький документ. Але того документу не згадує тая католицька сторона, що йде за політикою Поляків і Риму.

Римські проклятття.

Ще треба додати, що в згаданім **„Додатку до Чинностей і Рішень"** є розділи з „Католицької Конституції" про папське верховенство, які закінчуються **проклятами.** Говориться там:

„Єслиби хто сказав, що [illegible] Апостол Петр не ест від Христа [illegible] поставлений верховником [illegible] Апостолів і видимою головою [illegible] Церкви воюючої; або що він лише [illegible] чести, а не правдивої і вла[illegible] власти від того ж Господ[illegible] са Христа отримав, **най буде проклят.** (Стор. 17).

„Єслиби хто сказав, [illegible] з установлення самого Христа Господа; або з права Божого, що св. Петр в первенстві над Вселенською Церквою має неперериваних наслідників [illegible] що Папа Римський не есть наслідником св. Петра в тім же первенств, **най буде проклят".** — (Стор. 18)

„Єслиби хто сказав, що Папа Римський має лише обовязок надзору, або управи, а не повну і найви[illegible] судовласти ... **най буде проклят.**

„Єсли би хто відважи[illegible] определінню супротивити[illegible] го най Бог хоронить, — **най буде проклят.** — (Стор. 23).

А що православні не признають папського верховенства, то ясне, [illegible] пригадки подані греко-католицьким священикам, щоби вони уважали православних Українців **за проклятих.**

Така безбожна папська політика! І така ворожа українському народови! Вона ж виправдує і Поляків, що при заводженню унії рабунком забирали православні церкви, а в недавній Польщі масово на Волині і Холмщині православні церкви нищили, — бо по науці католицькій **се були церкови проклятих,** отже і самі вони **проклятi.** Що ж іншого „непроклятi" Поляки мали з „проклятими" робити?

Певна річ, що розумні і гідні гр. кат священики на ті прокляття не оглядалися. Не оглядався навіть римо-кат. єпископ Штросмаєр, який на папськім Соборі в Римі 1870 р. говорив, що Христос не поставив Петра старшим, та що се належить до байок, що Петро був в Римі. (Промова Штросмаєра є в „Історичних матеріялах", виданих в Виннипегу, Ман. 1949 р).

Про ті „прокляття" Українці повинно знати.

АСЕКУРАЦІЙНІ КОМПАНІЇ.

Канадійські асекураційні компанії виплатили в 1951 р. 58 міліонів долярів заасекурованим на покриття шкоди В 1950 р. було сім міліонів більше.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXII.

Не насітилися ми квасним обідом, але всеж цілий день проходжувались як лани. І зустрічалися зі знакомими селянами, зо священиками, говорили, жартували. А вони не заглядали до нашої середини, ні кишені.

Під вечер ми вже були добре голодні. Правда, в кишени ще були гроші на добру вечеру, і ми були б повечеряли, коли б рішили йти пішки з Трускавця до Григорова.

Перед заходом ми вступили до брата, поговорили, розпитали, чи має що шити (він був кравець), і пійшли додому без вечері. Отже рішили, що завтра вертаємося до Григорова, щоби решту грошей не розтратити.

Набравшись нового досвіду, ми вернулися до тестя, щоби відпочити і відживити[illegible] дальше відвідаємо своняків [illegible] Між ними були і селяне й ін[illegible] Наперше поїдемо до Серафинець в Городенщині, де жили два брати тестя, Василь, учитель, і Янко, господар.

Ми поїхали до Коршова, а тут мав [illegible] приїхати Янко Бачинський. Але [illegible] його нема. Почали випитувати, де би нам переночувати, та не допиталися. Аж нагодився коршовський селянин, розпитав і каже:

„[illegible] коршми вам не йти. Я заведу вас [illegible] священика, переночуєте, а [illegible] вами приїде". І ми пійшли.

Священиком був о. Левицький, високий гарний мущина. Ми розповіли про [illegible]

„Гість в дім, Бог в дім! Про решту не журіться. Перед тижнем я дах направив [illegible] де. І хати не перележите. Роз[illegible]сь, розгощуйтесь."

[illegible] приїхав Янко. Пригадалися [illegible] Христа: „Не журіться, бо [illegible] тоска вам не прибавить"

Свящ. Бачинський відрадив нас їхати в ночи і ми послухали. Поїхали ми другого дня в неділю ранком. А ранком гар[illegible]ться. Пополудни ми заїхали і спинилися в тестевого брата учителя.

Він був чоловік заможний, поважний [illegible] був від тестя. Дітей було в нього [illegible] шестеро. Жінка Полька, худова і запопадлива. Брат Янко наймолодший, гарний, огрядний, як і всі в Серафинцях. Він приняв нас дуже щиро

В [illegible] коли ми приїхали, хотілося вечером вийти кудись. Ми ж молоді, а там [illegible] майдані забавлялися парубки [illegible] туди б ми пійшли. Але в Серафинцях розвівся радикалізм і настрій проти священиків, — наука Трильовського, Павлика... Отже не відважилися ми йти туди, щоби не набратися клопоту. Хоч і хотілося, бо і я селянська дитина. І дружина по батькови селянка.

Ми мешкали в учителя Василя. Тут ми спали, їли, а між тим відвідували своняків. Жилося не зле, бо був стрийко Василь. Коли б не він, то хто знає, чи не повторилась би наша трускавецька пригода. Може прийшлось би хутко вертатися

Очевидно серафинецькі своякі думали, що ми великі пани, отже не хотіли з нами заходитися. Пригадую, що коли я був малим хлопцем, то думав, що цісар не їсть ні хліба, ні бараболів, а саме золото. Видно, що так і вони думали

(Се оповідання Пристая показує, як тяжко приходилося хлопським синам і тоді, коли покінчили школи. Незавидна доля! Недармо вирішували Поляки, що уніятського священика треба тримати в біді, щоби не мав за що справити доброї одежі, ані купити книжки).

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

„Енциклопедія Українознавства", яку в Европі готовлять, стала предметом спорів. Одні закидають їй односторонність, другі вважають поважним твором.

Спір почався, коли зауважено, що вісти про митр. Полікарпа в Енциклопедії неправдиві. Дальше вже почався розгляд позацерковного змісту Енциклопедії.

Катол. „Укр. Вісти", ч. 21, мають статтю „Мачушина опіка", де становище Енциклопедії в церковних справах обороняють. І кажуть, що Прав. Церква під недавною Польщею не дуже має чим похвалитися. Не забули „У В" [illegible]

Кажуть „У.В", що православні Енциклопедії бояться, отже хочуть щоби: **„Не дати в руки православним книжки з правдою про Українську Католицьку Церкву, бо вони можуть прозріти і побачити де правда."**

[illegible] тика, як знаємо, назад противуправильн[illegible] Нею править Рим і Поляки, а її ціллю завсігди було [illegible] Православну Церкву.

Щоби [illegible] „правди [illegible] дійсної правди, [illegible] Кунцевича" православної [illegible] видання, забороняють „Історичні матеріяли" [illegible] матеріяли головно з католицьких джерел. Свого бояться! А православні не боялися і тому ніколи [illegible] забороняли своїм читати католицьких видань

Що ж до Енциклопедії, то вимагаєсь від неї, щоби подавала **дійсну правду,** [illegible] католицьку, чи якубудь однобічну

[illegible] вислів Лисинського про [illegible] свячених і національно-свідомих [illegible] священиків" (на Волині, Холмщині) кажуть „У. Вісти"

„Багато з тих „патр[illegible] 1939 р. ви[illegible] (Полякам) нераз пониженням своєї духовної гідности, і [illegible] вислугування „переходило межі [illegible] та було звичайною національною зрадою."

Може! „У. В." мусять про все те добре знати. Але ми знаємо бодай те, що в Галичині впродовж довгих літ навіть між вищими церковними достойниками були [illegible] що вірно служили Полякам, не [illegible] пониження, ані національної [illegible]

От митр. Сильвестер Сембратович, зраджуючи своїх, тайком доносив Поляковѝ Баденьому про приготовання до Львівського Синоду 1891 р. Він то опісля на бажання [illegible] пофальшував [illegible] того ж Синоду. Він голосив, що [illegible] тим, що доля звела їх з Поляками.

А Хомишин, Коциловський, тайні наради епископів для [illegible] целібату, піддержування [illegible] церковними гр. кат. правителями ...

Коли „У.В." про те не чули, то нехай греко-католиків розпитають, а довідаються.

„Вислугувались Полякам". Певне, що були і такі! Але гр кат. провідники завсігди гуртом були в тісній спілці з Поляками. Може „У. Вісти" і про те не [illegible] так воно було.

Бо унія з Римом — се унія з Поляками! Хто звязався з головою (з папою) той не може бути проти рук і ніг, що до тої голови належать. Голова не позволить. Такий звязаний вже з руками і ногами.

І тому гр. кат. провідники завсігди з Поляками сходилися, молилися, радилися, парадували, до папів на поклонення їздили, Поляків — брали за своїх епископів, своїм вірним не забороняли з Поляками сходитися і вязатися... **Чи се не унія з Поляками?** Якої ще більше унії треба.

А принагідний натяк на Поляків як нїби ворогів, се, як видно, для замилювання очей греко-католикам. **Щирий Українець не буде з ворогами свого народу сходитися і парадувати, — не тільки на Волині, але і в Галичині, і в Канаді!**

Кажуть „У. Вісти": „Противників Е.У. (Енциклопедії) обєднує ненависть! Поборoти Католицьку Церкву, хочби вона була й українська."

Ні! Нехай собі Католицька Церква живе здорова! — А тут ходить лише про греко католицьку Церкву. Її нема за що ненавидіти, бо се Українська Православна Церква, але чужими поневолена. Армія українська, але які генерали? І куди вони ту армію ведуть? Про те ходить!

[illegible] вісти, що від католиків з Канади [illegible] дано 1,000 долярів на видання тої частини Енциклопедії, де пишесь про Церкви. А головним редактором церковної частини мав би бути проф., чи д-р М. Чубатий. Цікаво, чи се не той Чубатий, який 1946 р. на католицьким Конгресі в Виннипегу мав говорити, що Українська Православна Церква в Канаді, то московсько-[illegible] твір, „смердючий ідол", [illegible] перемоглала католицька [illegible] Нації" Коли б се він, то [illegible] не треба

Що Енциклопедію пишуть науковці, як се „Укр. Вісти" пригадують, то правда! Тільки ж яка їх політика поза науковістю? Є там Чубатий, Шерех, Оглоблин, Полонська і другі. На кого вони в політиці орієнтуються? Чубатий може орієнтується на Рим, а на кого другі? На кого ж орієнтуються, туди й Енциклопедію справляють

Науковці. Але є також науковці, що до змісту Енциклопедії придивляються і кажуть, що в ній знаходять.

От згадати б велику розвідку п. з. **„У чийому інтересі?"**, видану на мімеографі, сторін 71, дрібним друком. Була би з того книжка на 150, або більше сторін звичайним друком.

Автор зупиняєсь на сотнях місць Енциклопедії, наводить цитати, порівнує з іншими відповідними матеріялами, і знаходить фальшовання, недоговорки, натягання. Розглядає він історію, літературу, українсько-московські відносини і др., і доказує, що Енциклопедія йде по лінії московських і большевицьких інтересів, а українську справу ставить на низше місце, в неяснім, непевнім, або викривленім світлі. І тому він питає: „У чийому інтересі?"

Що скажуть на те „У Вісти"? Бо воно [illegible]

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg. Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВІДКРИТТЯ ПРАВОСЛАВНОЇ КАТЕДРИ В ВИНИПЕҐУ

Сегорічні Зелені Свята важні для православних Українців в Канаді, а зокрема для винипеґських, тим, — що в неділю Зелених Свят, 8-го червня, відбулося відкриття Катедри Пресвятої Тройці в Винипеґу.

Ділом стало те, про що перед кількома літами можна було лише мріяти — вже є Катедра, хоч ціла будівля ще не закінчена. Але є вже Катедра для Богослужень і для других галузей праці, яка буде коло Катедри збиратися й організуватися.

День був погідний, хоч зранку холодний.

Рано о. Савчук посвятив церковні річи, які для Катедри вже придбано, — ризи, чашу, кадильницю, хоругви, ківот і др.

Службу Божу відправляв Впреосв Митрополит Іларіон з священиками: Савчуком, Дмитровим, Герусом (з Вайти), Кудриком і Метюком. Співав хор під проводом В. Богоноса.

Народу зібралося коло 1,200 осіб, або і більше. Був дехто і з дальших сторін.

Зміст проповіди Владики Митрополита був про історичне значіння Церкви в життю українського народу. Підчеркнув він окремо, що коли ворог ишов проти українського народу, то найперше мав на увазі Українську Церкву, як ту силу народу, яку перш усього хотів він знищити. Се вже окремо показує, яка велика сила криється в Церкві, яку нарід має.

Після Богослуження був Спільний Обід в Катедральній Салі, обід приготований Т-вом Лесі Українки. Після обіду були привіти місцеві, а також і прислані і дальших сторін, навіть з Америки. Окремо були промови — а також збірка жертв на дальші потреби і докінчення будівлі Катедри — з чого прийшло понад 5,000 долярів. Пообідну програму провадив о. Савчук.

Після промови о. Владики виголосили привіти і короткі промови: Н. Долинчук, голова громади св. Михаїла в Винипеґу; Н. Кушнірик від Собору св. Покрови; М. Кадинюк з Вайти; Н. А. Григорчук з Етелберт; І. Касюрак з Брендону; Ф. Тижук з Ванкуверу; о. Дмитрів, о. Г. Метюк; Й. Дзьобко з Вуднорт; свящ. Кудрик, посол І. Соломон.

Свято закінчено Многоліттям та Молитвою.

Несподіванкою мусіло бути для всіх, що саля де правилося Богослуження, велика і гарно викінчена (в долішній частині Катедри). Важне і те, що саля має по боках ґалерії, де зібралося багато вірних, а без того були би всі не помістилися.

Свято було дуже величаве і всі, що тут були, висловлювали велике вдоволення.

*

Се свято пригадало час, коли після Христового Вознесення, в часі тодішних свят, Апостоли були зібралися в однім домі в Єрусалимі. Несподівано почувся в домі шум, показались полумені над Апостолами, і вони почули нову силу, — силу Святого Духа, потрібну їм для дальшої праці. І се якраз був перший день, коли Апостоли свою працю почали.

Треба вірити, що й врочисте відчинення Катедри, що відбулося в день Зелених Свят, принесло православним Українцям нову силу для дальшої праці. А те, що дотепер зробилося, є свідоцтвом, що гідну людську працю Господь благословить і добрим людям помагає.

Говорить визначний англійський письменник: Пійдіть між людей, де ніхто ще не чув про військо, і розкажіть, як військова сила організується і виглядає. Коли зайдете до них по кількох літах, то побачите там військову силу.

Тим хотів він сказати, що коли в людей раз повстане поважна думка, то за час вона переміниться в діло. А що воно так, се показало згадане Свято. Був час, коли ніхто про будову Катедри і не думав. Але зі зростом церковного життя явилася думка про Катедру. Та все ж була вона лише думкою. Коли ж минуло кілька літ, то думка ділом стала.

Правда, будівля Катедри ще не закінчена. Ще треба допомоги загалу, ще треба багато праці і старань тих, що на місци будуть докінченням будівлі клопотатися, — але се лише дальший хід тої праці, що дотепер провадилася. Нині цілий наш загал має видний доказ, що його дотеперішні жертви стали поважним ділом. Маючи перед очима такий доказ, загал повинен тепер ще щирійше поспішити з допомогою, щоби не цілком ще докінчене закінчити. З допомогою щирою і такою великою, на яку щирі і гідні люде можуть спромогтися.

Праця Апостолів була великою, святою, але не була легкою. Всяка праця, се труд, клопіт, терпіння, пожертвування себе, однакож лише такою працею все велике на світі будується.

Відчинення Катедри, се новий крок в ході дальшого життя. Будуть вже Богослуження; буде збиратися український загал, що дотепер не мав коло чого збиратися. Дальше почнеться нова праця, для старших, молодих і дітей, — і так почне рости нова сила . . . А покищо дуже важним є те, що є вже відповідне місце, де можна нову працю приготовити. І вона може стати такою могучою, що благодійно досягне всіх других громад і цілого життя Українців в Канаді.

І тому се для православних Українців в Канаді було Велике свято.

НАРІД І ЦЕРКВА

Людство ділиться на народи, а першою ознакою народу є його мова. По мові пізнаємо й ділимо народи.

А мова є не лише способом принагідного порозуміння, але великим творчим інструментом для будови цілого народного життя. Мовою народу пишесь його історія, складаються оповідання, повісти, пісні (література); пишуться закони, наукові твори; мова народу є мовою цілої народної політики, мовою релігійного життя. Словом, — народна мова обнимає все, що нарід має і хоче мати.

І тому коли хто лишає свою мову, той лишає все, що тою мовою створилося; він лишає цілий той народний світ і зміст, який створився мовою народу. Отже він лишає свій нарід з усім його культурним народним майном і стає чужим чоловіком. Для свого народу пропащий. Він подібний до дезертира, що перейшов до чужої армії і з чужими йде проти тих, яких покинув.

Другою великою ознакою і силою народу є його Народна Церква.

Віра і Церква — не цілком одно. Християнська Віра одна, а Церков багато. Їх основа християнська, але зверхний зміст неодинаковий, деколи дуже відмінний. Навіть коли взяти одну Церкву, до якої причисляєсь більше народів, то і тут кожний нарід вкладає в свою Церкву багато свого народного змісту, надає їй свої прикмети, свій вигляд, ставить її на своїм народнім ґрунті.

Церква Українська, Московська, Румунська — всі були Православні, але між ними була велика ріжниця. Кожна з тих Церков має вірних з іншою мовою, з іншою культурою, з іншою політикою. Що важне для православного Українця, те може бути цілком чуже для православного Москаля, чи Румуна.

І Римська Церква назверх [illegible] але й вона вдійсности ділиться на народні Церкви. Французька, Польська, Німецька (католицька), то наділі окремі Церкви. Вірні тих Церков є окремими народами, відмінні мовою, культ[illegible] [illegible] ними інтересами. Кожна з тих Церков має свою народну історію, своїх визначних церковних мужів, свої [illegible] кові події, святі місця, свої свят[illegible] звичаї й обряди. Отже що для Нім[illegible] те Французови чи Полякови чу[illegible] дуже.

Так і наша Українська Ц[illegible] в собою свою мову, свою [illegible] переживання, своїх визн[illegible] них мужів, свої звичаї, свої [illegible] народну політику. Се вс[illegible] зміст Церкви українського н[illegible] тим воно чуже.

Отже Церква української [illegible] життям народу, великою жи[illegible] силою. Тому хто покидає [illegible] Церкву, той рівнож поки[illegible] нарід.

*

Є це народи держави, [illegible] вана фізична сила, се захи[illegible] ни культурного життя народи [illegible] держава творить нарід, ти[illegible] державу. Та бувають і держ[illegible] зложені з багатьох народів.

І держави не вічнотревал[illegible] якийсь час стоять, а там розп[illegible] А нарід коли високосвідомий, коли твердо стоїть на своїм культурнім ґрунті, сам є для себе культурною держ[illegible] хочби не мав своєї держави політичної. Твердо стоячи на своїм культурнім [illegible] може здобути велику силу [illegible] вкінци і власну державу мо[illegible].

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ.

В страха великі очи! (Хто боїться, той уявляє собі все страшнійшим, ніж воно є).

Великий як день, а дурний як пень. (Не кожний, хто великий, то вже дуже розумний.

Брехнею світ перейде, але назад не вернеться. (Брехня такі виявиться)

Хто не вміє молитися, нехай йде на море вчитися. (Коли на морю буде буря і небезпека, то кожний молиться)

Хочби свій сивий волос пошанував. (Коли старий чоловік поводиться нерозумно, чи непристойно)

За битого два небитих дають, тай ще не беруть. (Битий, се той, якого замолоду добре в руках тримали і добре навчили).

Всіх слухай, а свій розум май. (Не треба наосліп йти за чужими).

ІКОНОСТАС В ЦЕРКВІ

Іконостас є важною ознакою Східної Церкви — отже й Української Православної і Греко-Католицької.

Найважнійша часть церкви, Вівтар, відділена Іконостасом від середини церкви, але не в тім однім значіння Іконостасу. Се стіна з святих образів, що самі дають людям науку. Образ, се книжка для неписьменного, для дитини, бо він показує те, про що в книжці пишеться. І письменному образ доповнює те, що він знає. Дотого ж образ, се твір краси.

Найважнійші образи в Іконостасі се т. з. „намістні образи", що побіч „Царських Дверий" (Царських Врат). По правій стороні від людей образ Христа, по лівій Богородиці. Важний над Царськими Дверми образ „Тайної Вечері", він пригадує ту послідну Вечеру Христа з Апостолами, коли він встановив Тайну Евхаристії кажучи: „Прийміть, їджте (хліб), се тіло моє . . ." Пийте (вино), се кров моя . . ." „Царські Двері", се двері Царя-Христа.

Коли Іконостас великий, то є багато других образів з подій Нового і Старого Заповіту.

Церква повинна мати Іконостас. Та скаже дехто: „Іконостас дорога річ для убогої громади".

Та ні! Як церква недорога, скромна, [illegible] може бути й Іконостас. Я бачив Іконостаси в бідних церквах і вони всякому подобалися. Робили гарне враження.

Бачив Іконостас, що від вечера до півночи збудували 2-3 чоловіки. Збудува[illegible] [illegible] де був вхід до Престола (Цар[ських] Двер[ей] не було), по боках постави[ли] [illegible] перед ними свічки, все прикрасили квітками, і се вже був дійсний Іко[ностас].

Б[ачив] я Іконостас, що може працював [illegible] до нього тиждень, і виглядав він на дорогий Іконостас.

Б[ачив] поставлені лише два [illegible] [illegible] на Царські Двері, а на них [illegible] образи, і се був Іконостас. Поміж них виходив і входив священик до Пре[стола] [illegible] маленький Іконостас.

Царські Двері бачив з лиштовок прибитих скісно до дверних рамців, все було помальоване, і все було гарне. Замість Цар. Дверей бачив я лише заслону. [illegible] увалася, і се добре.

[illegible] разом з будовою церкви треба збудувати Іконостас, хочби найзвичайнійший, — такий, що за один день можна збудувати. А пізнійше можна збудувати дорозший. Від малого йти до великого. Нехай найперше буде мале.

Коли нема Іконостаса, то священикови незручно виходити і входити в вівтар, бо [illegible] йди куди хоч.

Який Іконостас важний показує і те, що римські політики віддавна дбали, щоби з гр. кат. Церкви Іконостаси повикидати. І повикидали, де могли. Тоді вже не церква, але костел. Не наше, але чуже.

Тому скажу ще раз, що де будуєть церква там треба зараз, — на перше Богослуження, мати вже Іконостас, хочби він був дуже скромний. Не чекати аж на дорогий.

Священик.

ОЗНАКА ЯКОСТИ

В давних Римлян був закон, що кожний чоловік мусів носити відзнаку свого заняття або на грудях, або на капелюсі, або одіж свого заняття. Нині християнин повинен носити відзнаку свого християнства, — і та відзнака повинна бути в його характерности, в його бесіді, в тіднім поведенню. А все те буде показувати, що він добрий християнин.

ЖЕРТВА В ЩИРОСТИ

Є давне оповідання, що коли старий Араб подорожував через пустиню і випив всю воду, яку з собою мав, то думав, що загине. Але несподівано знайшов джерело з чистою водою.

Коли покушав, йому здавалося, що такої доброї води в життю не пив. Незвичайна вода! І не сподівався, що така добра вода є на світі. Отже подумав:

Занесу тої води каліфови (князеви), нехай і він покушає.

Набрав він тої води в шкіряну торбу, і коли вернувся додому, поніс каліфови, та розказав, яка то добра вода. Казав каліф налити собі і почав лакомо пити та хвалити, що вода дуже славна. Він такої ще не пив.

П[ідвладні] каліфа хотіли також покушати, але він не дозволив. Арабови [illegible], що коли з потребою до нього вдасться, він завсігди йому поможе.

Коли Араб [illegible], говори[в] каліф[:]

[illegible], але що чоловік був втомлений і дуже [illegible], то вона здалась йому незвичайною водою. Отже нею хотів і мене обдарувати.

[illegible] каліфа.

[illegible]

[illegible] хтось.

Я йому дуже дякую, — говорить [ка]ліф, — бо він подав [illegible] уважав за найлучше. В[illegible] він [illegible] я пив не його воду, [illegible] а вона така чиста і [illegible] йому здавалася.

[illegible] щирість, з якою люде йому свої [illegible] жертви приносять.

Гордий Алькібіяд і Сократ

Нераз гордість опановує людей, коли [illegible], бо піднесуться на висше [illegible]. І [illegible] забувають, що вони [illegible] люде як усі.

Атенчик Алькибіяд (450-404 перед Христом) був великим богачем, мав [illegible], але безхарактерним [illegible] чоловіком.

Ф[ілософ] Сократ старався його на[учити] розумити, [але] не помагало. Раз показав йому Сократ мапу Греції і казав, щоби Алькибіяд [показав] йому частину Греції, що звалась Аттика. Алькибіяд знайшов, вона була дуже маленька. Тоді Сократ[:]

Тепер покажи мені твою землю. На те Алькибіяд[:]

— Супроти того простору вона дуже маленька і тут вона не означена. Тоді Сократ:

Коли так, то нема чим гордитися. Навіть в Аттиці вона незазначена, а ціла Греція ще більша. А пригадай Азію, Африку. Твоя земля, то порошинка. А візьми цілий світ, чим тоді є твоя земля? І чим є ти? Рано оглядаєш свою землю, а завтра тебе нема, отже нема чим гордитися.

Однакож Алькибіяд на те не зважав. Він [illegible], зраджував своїх, аж вкінци його вбили. Такий кінець був його гордости і зарозумілости. Коли б же був характерним і скромним, то добра слава по нім зосталась би.

Чому не стати священиком?

Зближається кінець шкільного року. А там стане питання перед неодним студентом, що покінчив 11-ту чи 12-ту клясу, що дальше робити?

Відповідь: Записатися на Богословський Відділ при Колеґії св. Андрея в Винипеґу.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді потребує молодих, енерґійних священиків. Богословський Відділ при Колеґії св. Андрея приготовляє молодих студентів на священиків. Треба записатися на згаданий відділ, бо є парохії і цілі округи (з кількома парохіями), які домагаються душпастирів.

Хто з студентів любить Бога і свій нарід, хай запишеться на Богословський Відділ і нехай цим посвятить себе на службу Богові і свому народови, і буде священиком нашої Церкви, буде працювати для релігійного й національного піднесення свого народу.

Обовязок священика — поважний. Уряд його (професія) високий та достойний. Праця священика пожиточна і дуже потрібна.

Батьки і матері! Заохочуйте синів своїх вибрати найкраще заняття, яким є духовний стан. Для Вас буде великою [радістю] бачити свою дитину при святім Божім престолі, яка буде служити Богові [і] працювати для спасения свого [рідного] народу.

Інформації дає про це Колеґія св. Андрея в Винипеґу або Консисторія Української Греко-Православної Церкви.

ОЄГ.

ЗЛЕ ГОВОРЯТЬ ПО АНГЛІЙСЬКИ.

В Торонті на конференції, де було 75 професорів англійської мови з канадійських университетів, професори нарікали, що назагал студенти университетів дуже зле говорять по англійськи. Один професор казав, що деякі так зле висловлюються, [що] треба догадуватися, про що вони говорять. А [с]туденти перейшли вже низшу школу.

Подавали ріжні причини, але мабуть проф. Галстед вказав на дійсну причину, [ка]жучи, що нині не про те дбають, щоби дитину вчити, але про те, щоби її вдоволяти і тішити. Тому треба вернутися до давнього правила, що наука, се праця, а не забавки. Що без муки нема науки.

Щ[о] на все те скажуть ті Українці, які [illegible], що вони зле по англійськи говорять.

ПІДПИТИЙ ЇХАВ І ВБИВСЯ.

1[illegible] миль від Міннедоси, Ман., вбився на дорозі Лоренс Стівенсон. Він був на підпитку, чи пяний, бо їхав з весілля, отже вдарив два автомобілі, що стояли коло дороги і розбив собі голову.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА

Мали колись Греки великого мудрця-мислителя — Сократа, і цілий світ про нього знає. Мали ми також українського мудрця — Григорія Сковороду, та і ми самі мало про нього знаємо. Але треба знати ,— тоді і другим скажемо.

Родився Сковорода в Чорнухах на Полтавщині 1722 року, отже перед 230 літами. Батько його був козаком.

Змалку Сковорода любив природу, — поля, гаї, садки, шум води в річці, спів пташок, зоряну ніч... Любив самоту, в якій розкривався перед ним широкий таємничий світ. І тут відчував він велику пошану до Бога.

Хотів багато вчитися, багато знати, але не лише з книжок. Для нього цілий широкий світ був великою книгою до науки.

Вчився він в Київській Академії. Хотіли поставити його священиком, та він не хотів.

В життю оглянув він багато чужих країв, — був на Мадярщині, в північній Італії, в Німеччині, в Польщі. Залізниць тоді не було і він пішки подорожував та до всего приглядався.

Мови чужі знав він: латинську, німецьку, грецьку, еврейську. Був дуже вченим чоловіком.

Не був жонатим. Ціле життя він подорожував, а вже найбільше по Україні. Любив тихе, звичайне життя. Часто перебував в пасічників, що доглядали пасік в спокійних місцях, поза селами, в гайках, в тишині. Там йому завсігди було любо і мило.

Але деколи сходився і з людьми вченими, а ті його дуже поважали, як великого мудрця-мислителя.

Одно незвичайне було в нього... Колись Сократ прислухувався до свого „духа", до того голосу, якого не почує ухо, але відчуває душа. І він робив те, що той „дух" йому говорив. Таке було і в Сковороди, — він також слухав голосу „свого духа" (чи свого Ангела Хоронителя). Ось примiри:

Коли Сковорода вернувся з подорожи по Европі до свого села, то наперше „дух" його повів на цвинтар. Почав Сковорода розглядати нові хрести, читати написи, і тут довідався хто з його рідні помер.

Раз перебував він в Києві в свояків. Вийшов до міста, а коли вернувся, каже:

— Мушу зараз з Києва забиратися. Чую таке, мов би тут десь лежать трупи.

Почали вговорювати, щоби не йшов. Він знов вийшов, а як вернувся, то каже:

— Мій дух каже мені, щоби я йшов.

Два чи три дні по тім, як з Києва вийшов, довідався, що в Києві прокинулася страшна слабість.

Та вже інтересна була його смерть.

Перебував він в дідича (багатого землевласника), куди зіхалося багато сусідів дідичів, щоби наговоритися і з собою і зо Сковородою.

Після обіду пійшов Сковорода в садок і довго не вертався. Над вечер пійшов господар дому його шукати, і побачив, що Сковорода під липою копає вузку, а довгу яму.

— Що се ти друже Григорію робиш? — запитав.

— Пора друже закінчити мандрівку, — відповів Сковорода, — вже я занадто втомився, треба спочити. Вже і волосся злетіло з голови ..

— Та що ти, — говорить господар, ти ще доволі сильний ...

— Ні, — каже Сковорода, — я чую, що я вже втомився. І коли я помру, поховай мене ось тут.

Він вже не вечеряв. Пійшов в свою кімнату, помолився, перебрався в чисте білля, положив під голову свої писання і свиту, зложив навхрест руки.

Другого дня коли Сковорода довго не приходив, пійшли до нього, а він уже мертвий.

Такого великого мудрця мав український нарід! Сковорода ціле своє життя пережив як великі мудрці переживають, і помер як великий мудрець.

Лишив він також багато чого написаного, та нині годі його тут дістати. А поміж народом ходило про нього багато гарних оповідань, з яких була велика наука для народу.

Помер він 9-го листопада 1794 року. Прожив 72 роки.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна 50 центів

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі [illegible] книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЛЮДСЬКА ЖОРСТОКІСТЬ

В людей є нахил до жорстокости, до дикости. Про хлопців-недоростків давно вже казали думаючі люде, що вони з природи жорстокі злочинці. Вони люблять все нищити, люблять мучити слабших від них соторіннь, чи і других дітей.

Ту жорстоку вдачу треба змалку спинити і розбуджувати красні, благородні, гарні почування. Коли ж не спинити, то з малого злочинця виросте великий дикун. Ось примір людської жорстокости:

Римський цісар, Коммод, або Марк Антоній (180-192), був дуже жорстокий. Видно що змалку на все дозволяли, чого забаг.

Раз, коли мав 12 літ, купався, а що вода була занадто тепла, то казав тих, що доглядали купальні, спалити в печі.

Коли став царем, був такий самий. Казав кинути між диких звірів чоловіка за те, що читав писання Калігули.

Побачивши горбатого чоловіка на улиці, розрубав його на двоє, — щоби показати свою силу і бачити як він буде гинути.

Було таке, що відтинав ноги і виколював очи декому, стрічуваним на вулиці.

Деяких вбивав за те, що були недбало вбрані, других за те, що надто прибиралися.

Він звав себе Геркулесом, байковим силачем, вбирався деколи в львину шкіру, брав великий бук, вибирав собі кого забаг, і розбивав їм голови.

Однакож і йому прийшов належний кінець. Його незаконна жінка, Марція, дала йому отрую. Але що він гинув поволи, то його додушили. Мав він тоді 31 рік.

Таке буває з подібними людьми і нині. Гинуть в криміналах, або на шибеницях.

ДІРА В СОНЦИ.

З італійської обсерваторії повідомляють, що на поверхні сонця створилася велика діра, чи яма, в якій могло б поміститися кілька наших земель. Кажуть, що її можна бачити навіть через затемнені окуляри. Яка може бути тому причина і наслідки, не говориться.

Міхал Анджельо і його слуга

Міхал Анджельо Буонаротті був дуже славним малярем, різбарем і будівничим, якого Італія мала. Помер 1563 р.

Анджельо мав вірного слугу, Урбіна, і раз питає його:

— Коли б я вмер, що ти робив би?

— Мусів би шукати другого пана.

— О, ні не бійся друже убожества — каже Анджельо, і дав йому 2,000 корон.

Та Урбіно заслаб. Анджельо сидів коло нього день і ніч, а коли помер, то не було способу Анджеля потішити.

Коли товариш потішав Анджеля, той написав йому:

— Ти знаєш, що я позбувся слуги, який служив мені вірно 26 літ. Я дав йому грошей і хотів, щоби він був підпорою моєї старости, але не так сталося. Одна надія в мене, що зустрінуся з ним на другім світі. Найкраща часть мене самого забралася з ним, а лишився тягар і смуток...

Та ще пише він до жінки Урбіна:

Ти знаєш, як я був до Урбіна прив'язаний. Його нема, а його пам'ять мені дорога, і я клопочуся всім, що до його належить. Коли б ти дала мені [illegible] хрестника (сина Урбіна), я б [illegible] ти його в Фльоренції і буду [illegible] клопотатися, між дітьми мого [illegible] Леонарда. Я навчу його всего [illegible] батько рад був навчити..

Таке люблячe серце було в Анджеля. Та не тільки для Урбіна. Він дуже любив Пополіна, що різав для нього мармор. Він дуже поважав маляра [illegible] [illegible] належав до великих малярів [illegible] [illegible] заходили до Анджеля, [illegible] бив для нього начерк обр[illegible] Анджельо лишав свою роботу [illegible] начерк. Не жалував часу [illegible] помагати.

Анджельо був великим малярем, різбарем і архітектом, але він був [illegible] усе те великим, гідним чоловіком, [illegible] важне!

ЗАРАЗКИ ПАРАЛІЖУ В КРОВІ.

Лікарі відкрили, що мікроби, які спричинюють діточий параліж, [illegible] дитися наперше в крові, а [illegible] нищать нерви. Се вже [illegible] від нього може бути близше [illegible] ного способу лічення. До [illegible] на малпах, що також на [illegible] бають, і вже бачать деякі [illegible] в лїченню.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

АРЕШТАНТ ЗАРІЗАВ ДІВЧИНУ

В Кармел, Н.Й., втік арештант Спайдер, зайшов до хати Арнольдів і каже жінці: „Я арештант втікач. Завези мене до Ню Йорку. Коли ні, то заберу твою дитину". Арнольдова хотіла телефонувати, а тоді Спайдер хопив 9-літню дівчину, взяв з кухні великий ніж. Під загрозою ножа, Спайдер і дитина всіли до автомобіля. Тут нагодився іздець басом [illegible] поліції, і почав Спайдера вговорювати. Тоді Спайдер каже: „Коли приступиш, я дівчину вбю". Тут поліцай вистрілив, а Спайдер пробив живіт дівчини. І тоді піддався. Був засуджений на півтретя року за крадіж автомобіля.

ЦИГАНКА ПРЕДСКАЗАЛА СМЕРТЬ.

Англійська преса подає таке. В Гар[illegible]сон, М.І., перед двома місяцями циганка сказала 18-літному Адамсовии, що за два місяці він помре. Та він з того сміявся. В середу 11-го червня він пішов до роботи в каменоломні, і коли [illegible] при [illegible], електрика його вбила. Отже предсказання циганки точно сповнилося. За два місяці помер.

БЕРЛІН І ЗАХІДНА ГРАНИЦЯ.

Послідними часами Німці зо східної Німеччини тікали цілими громадами, — до англійського Берліну і до західної Німеччини. Позтікали тисячі, а багато б[illegible] большевики потрапили, або повбивали. Тепер большевики [illegible] обставили границю і приказом [illegible] стріляти кожного, хто схоче тікати. А з пригараничної смуги забирають людей в глибину краю.

ЯП[ОН]СЬКИЙ АМБАСАДОР В КАНАДІ.

Від початку другої війни в Канаді не було японського амбасадора. Тепер же, коли Японія стала знов [illegible] державою, прибув [illegible] амбасадор до Канади, [illegible] червня [illegible] спинився був на коротко в Виннипегу, де витали його Японці. Він приїхав з заходу і буде мешкати в Оттаві.

ХЛОПЕЦЬ ЗАСТРІЛИВ ГЛУХО-НІМУ.

В Юджин, О[нт]. [illegible] (в Стенлі) 15-літній [illegible] 18-літну [illegible] Ілх [illegible] має багато нинішної молоді.

ЗБІЖЕ ПОПРАВЛЯЄСЬ.

Послідні дощі в західній Канаді значно помогли засівам. Мороз потрохи пошкодив ленови й озимим житам. Декуди лен треба другий раз сіяти, жито може поправитись. Коли дальше будуть дощі, жнива можуть бути добрі. Але сіна буде менше, як звичайно.

ЗНАЙШЛИ СКЛАД ЗБРОЇ.

В Мілянi (Медіолані) в Італії, поліція знайшла в пивниці склад зброї. Було 130 машинових ґверів і револьверів, [illegible]00 ручних гранат, 800 набоїв і 17 фунтів експльозивного матеріялу. Вістка не каже, хто се приготовив, та певно ті, що до революції готовляться.

САМІ ДІТИ ПОВТІКАЛИ З ОГНЮ.

В Отаві було таке, що мати пійшла на забаву, лишила троє дітей самих в хаті. Діти 7, 10 і 11 літ. Коли діти спали, в хаті повстав огонь, однакож діти повтікали. Про матір думали, що вона в хаті, і ще найстарша дівчина хотіла бігти знов до хати і матір ратувати. Суд покарав матір, що самих дітей зоставила.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. О. Фляка.

Калгарі, Алта. По 5 дол. жертви [illegible]

о. В. Федака.

[illegible]

о. І. Дмитріва.

[illegible]

о. О. Іванюка

[illegible]

о. С. Гребенюка.

[illegible]

о. В. Семенюка.

[illegible]

о. Ю. Ферекса.

[illegible]

о. І. Майби

[illegible]

о. М. Фика.

[illegible]

М. Фарас[illegible] В. Стасько, М. Хрунка, М. Бабяк, Ф. Адамець, А. Бабяк, П. [illegible] Бабяк, Н. [illegible] М. Бенза, А. [illegible] В. Бабяк (Бок[illegible]) [illegible] С. Білоус [illegible] 1 дол.

о. І. Гикавого.

Андерґров, Б. К. По 1 дол.: [illegible] Іван Гардос [illegible] 75 ц.

Мишин Сіті, Б.К. Михайло Леочко 1 дол.

НОВА ЦЕРКВА В МОНТРЕАЛІ

[illegible] православ[illegible] [illegible] помиститися. [illegible] Архистратига Михаїла [illegible] православну громаду [illegible] родини.

[illegible] англиканський епископ [illegible] дав для [illegible] приміщення. [illegible] травня Архистратига Михаїла [illegible] Архангельський [illegible] відправляє [illegible] Архангельський [illegible] 11.45 рано.

[illegible] по Св. Божій була [illegible] Коноваль[illegible] [illegible] збори [illegible] Ініціятивна [illegible] скликання За[illegible] тимчасова Управа [illegible] Провадження хору [illegible] Художнє [illegible] доручено пані [illegible] Русо[illegible] [illegible] А. Крав[illegible] секретарем [illegible] скарбни[illegible] Фе[illegible].

Тимчасова Управа має подбати [illegible] приміщення організації [illegible] сестрицтва і тісне зорганізовання парафії.

Прихожанин.

ВАСИЛЬ ГАНЕВИЧ

(Посмертна згадка)

[illegible] 21 на 22 квітня розпрощався з [illegible] Василь Ганевич з Бентон, біля Оен в Алберті.

[illegible] народився 1877 р. в Чор[illegible] на Буковині. В 1904 р. [illegible] до свого батька в Америці [illegible] оженився з Марією Гаврилю[illegible]. По 10 літах при[illegible] до Бентон в Канаді і продовжує фармерство.

[illegible] родину тому не [illegible] третій день [illegible] в Оен на Богоєвлен[illegible]. Покійний полишив [illegible] Марію, сина Івана, який за[illegible] і девять дочок з [illegible] одна ще незамужна. Замужні живуть в Калгарі й Едмонтоні. Зо[illegible] 14 внуків та рідних братів Михайла й Івана і сестру Софію в Оен.

Хоронив о. Остап Фляк з Калгарі, що обслугує громаду в Оен. З дому покійного в Бентон перевезено тіло до православної церкви Петра і

Павла в Оен, де була Служба Божа і похорон. Народу було багато. При Послідним Цілованию син покійного зложив 10 долярів, з того 5 на Катедру в Вінипегу, а 5 на "Вістник".

Тіло покійного зложено на місцевім цвинтари.

Нехай Всемилостивий Господь потішить засмучену родину, а покійного прийме до свого Царства! — Вічна йому память!

о. Остап Фляк.

ГРИГОРІЙ ПАЛАДІЙЧУК.
(Посмертна згадка)

Після нещасливого випадку помер 10 квітня в шпитали в Глендон, Алта. Григорій Паладійчук, син Ігнатія й Юлії. Народився 13 вересня, 190[illegible], в Шишківцях, пов. Борщів, в Галичині. До Канади прибув 1929, і поселився в Тирієн, де був до кінця життя.

Покійний був гідним громадянином. Поза фермерською працею щиро працював для своєї Православної Церкви [illegible] жалів грошевої помочи. [illegible] чільним членом церковного заряду в Тирієн. Він морально і матеріально підтримував і Глендонську громаду. Його любили і шанували.

Покійний лишив дружину Катерину (з Моречків), брата Івана в Едмонтоні, сестру Волянську-Паладійчук в Глендоні. В Галичині лишилися мама, брат Михайло, сестра Анна й Акелина. Тато помер давнійше.

З похоронного заведення в Ст. Пал тіло перевезено до церкви Пресв. Тройці в Глендон. Було багато вінців і квітів.

Похорон 15 квітня правили оо. Петро Сацевич зі Смокі Лейк і місцевий парох Йов Скакальський.

В часі обіду в Нар. Домі о. Скакальський згадав про жертви на "невмирущий вінець". І зложено 4[illegible] долярів, з чого на "Вістник" 5, 10[illegible] на "Укр. Голос" 10, а на Катедру Пресв. Тройці 15.

Жертводавцям щира подяка, а покійному Вічна память!

Присутний.

Подяка.

Щира подяка всім, що нам співчували і допомагали. Подяка оо. Сацевичеві і Скакальському, та дякам Костишинови і Ярішови, а також співакам. Подяка тим, що помогли обід приготовити. Подяка дирекції похоронного заведення і всім, що взяли участь в похороні. Винагороди всіх Боже!

Дружина, брат Іван Паладійчук, і сестра Волянська-Паладійчук.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЧЕРВЕНЬ:
22 Неділя — Вавіля
29. Неділя — Боріщі
ЛИПЕНЬ
6 Неділя — Вилингдон
7 Понеділок. Св. Івана Хрестителя Сучава (храм).
12. Субота. Св. Петра і Павла. — Ендрю (храм).
13 Неділя. — Новий Прут
20. Неділя. — Кагвін.
27 Неділя. — Лужани.
Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя — Вільна
29 Неділя — Спедев
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького

ЧЕРВЕНЬ:
22. Неділя. — Портедж ля Прері.
29. Неділя. — Су Лукавт, Ст. Мартин і Гонор.
ЛИПЕНЬ:
6. Неділя. — Брендон і Папляр Цврк.
7. Понеділок. — Пембіна і Стед (храм).
12. Субота. Петра і Павла. — Папляр Філд.
13 Неділя. — Тиндал.
20. Неділя. — Дуфрост і Су Лукавт.
27. Неділя. — Портедж Ля Прері.
Адреса. 481 Чарлс Стріт, Винипег, Ман.
Адреса. 481 Чарлс Ст., Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЧЕРВЕНЬ.
22. Неділя. 2 по Сошеств. — Клейр.
29. Неділя. 3 по Сошеств. — Кній-Клейр.
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЧЕРВЕНЬ:
22. Неділя. — Дрифтинг Ривер.
29. Неділя. — Венлав
ЛИПЕНЬ
6. Неділя. — Давфин
7. Понеділок. Р. І. Хрестителя — Дрифтинг Ривер (праздник)
13. Неділя — Косів. (праздник)
20 Неділя — Галич (полеве Богослуження)
27 Неділя — Роркton
Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 658W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя — Понвчай
29 Неділя — Габбард
Адреса: Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЧЕРВЕНЬ:
22 Неділя — Радвей
29 Неділя 2 по Зісл. Св. Духа — Нибрук (нова громада)
Адреса. Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЧЕРВЕНЬ:
22 Неділя — Мек Гавал
29. Неділя — Принс Алберт
ЛИПЕНЬ
6 Неділя — Принс Алберт
7 Понеділок. Св. Івана Хрестителя. Вирдейл (храм)
12. Субота. Св. Петра і Павла. — Гонеймун (храм)
13. Неділя. — Шипман
20. Неділя. — Сембурі
27 Неділя. — Принс Алберт. Візитація ВПреосв. Митр. Іларіона
Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
22 Неділя Всіх Святих — Жучкани
29. Неділя. — Вест. Брук.
ЛИПЕНЬ:
6. Неділя. — Вінярд
12 Субота. Петра й Павла. — Пасічняки (храм).
13. Неділя. — Шіго (місто).
20. Неділя. — Федаки
27. Неділя. — Шіго (полудн.).
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя — Пасічняки
29 Неділя — Шіго (полудн.)
ЛИПЕНЬ
6. Неділя. — Тіпор (місто).
7. Понеділок. Різдво Івана Хр. "За Рікою" (храм).
12. Субота. Ап. Петра й Павла — Елмор
13. Неділя — Фонм Лейк
20 Неділя — [illegible] "к Гайвей" (Соборне Богослуження, посвячення нової церкви)
27 Неділя — Льора (Лисенко)
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

22. Неділя. — Росборн.
29. Неділя. — Сенді Лейк (Візитація).
ЛИПЕНЬ:
6. Неділя. — Овкборн.
7. Понеділок. Івана Хрест. — Мензі.
12. Субота. Петра і Павла. — Січ (храм).
13. Неділя. — Виста.
20. Неділя. — Енгусвил.
27. Неділя. — Овкборн (храм).
Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 318—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЧЕРВЕНЬ:
22. Неділя. — Евшав.
29. Неділя. — Ардмур.
ЛИПЕНЬ:
6. Неділя. — Глендон.
7 Понеділок. Різдво Івана Хрест — Лизард (храм)
12. Субота Петра і Павла — Гіфорд (храм).
13 Неділя. — Сенді Репидс.
20 Неділя — Сугден
27 Неділя — Елк Пойнт (храм).
28 Понеділок. Св. князя Володимира. — Евшав (храм)
Адреса: Box 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЧЕРВЕНЬ:
22 Неділя. — Норквей
29 Неділя. — Мейбридж
По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим
Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя. — Кадет
29 Неділя. — Брукебі
Адреса: Гровлнд, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя — Сторновей.
29 Неділя — Горлиц.
ЛИПЕНЬ
6. Неділя. — Йорктон
7. Понеділок. Різдво Івана Хрест. — Малена
12 Субота. Петра і Павла — Сторновей (храм)
13. Неділя. — Горлиц (храм).
20 Неділя — Радимно (храм).
27. Неділя. — Йорктон.
Адреса: 110 Веллингтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЧЕРВЕНЬ
22. Неділя — Богдан
29 Неділя — Пайн Ривер
ЛИПЕНЬ.
6 Неділя — Рейвер
7 Понеділок. Різдво Ів. Хрест — Гарленд (храм), і Драй Ривер (храм)
12. Субота. Ап. Петра й Павла — Етелберт. Візитація (храм)
13 Неділя. — Пайн Ривер, Візитація й Окружн. Зізд.
20. Неділя. — Велий Ривер (Полеве Богослуження)
27 Неділя — Етелберт.
СЕРПЕНЬ
2. Субота. Прор. Ілії. — Ворд
3. Неділя. — Пайн Ривер
10. Неділя. — Етелберт.
17. Неділя. — Гарленд
19. Вівторок. Преображ. Господнє — Пайн Ривер (храм).
24 Неділя — Рейвер.
28. Четвер. Успення Богор. — Богдан (храм)
31. Неділя. — Ворд (храм)
По Богослуженню катехизація дітей.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя. — Сірко
29 Неділя. — Вайта.
Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЧЕРВЕНЬ
22 Неділя — Кадворт
29 Неділя. — Ст. Джулієн
Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ
16 П 3 Муч. Лукіяна і з ним Клавдія
17 В 4 Митрофана патр. Царг.
18 С 5 Свщмч. Доротея еп. Тир.
19 Ч 6 Муч. Висаріона Єгип.
20 П 7 Муч. Теодота Анкирського
21 С 8 Ефрема патр. Антіох.
22 Н 9 *Н. 2 по З.С.* Кирила арх.
23 П 10 Преп. Силуана схимонаха
24 В 11 †Ап. Вартоломея і Варнави
25 С 12 Преп. Онуфрія Вел.
26 Ч 13 Муч. Акилини прер. Анн.
27 П 14 Смерть князя Мстислава
28 С 15 Прор. Амоса, муч. Віта
29 Н 16 *Н. 3 по З.С.* Преп. Тихона
30 П 17 Муч. Мануїла, Савела
ЛИПЕНЬ
1 В 18 *Червень.* Преп. Леонтія канон.
2 С 19 †Ап. Юди брата Господ.
3 Ч 20 Память угод. Земл. Вол.
4 П 21 Муч. Юліяна Тар[illegible]
5 С 22 Свщм. Евсевія [illegible] Галактіона
6 Н 23 *Н. 4 по З.С.* [illegible]
7 П 24 *Різдво Івана* [illegible]
8 В 25 Преп. Февронії [illegible]
9 С 26 Преп. Давида С[illegible] Івана еп.
10 Ч 27 Преп. Самсона [illegible] преп.
11 П 28 Преп. Сергія [illegible]
12 С 29 *Св. Петра і Павла Апостолів*
13 Н 30 *Н. 5 по З.С.* [illegible] 12 Апост.
14 П 1 *Липень.* Косми і Дамяна
15 В 2 Полож. Чес. ризи [illegible] Мар.
16 С 3 Муч. Акинта, Марка
17 Ч 4 Андрея архієп. Крит[illegible]
18 П 5 †Преп. Атана[illegible]
19 С 6 Преп. Сисоя [illegible]
20 Н 7 *Н. 6 по З.С.* [illegible]
21 П 8 Вмуч. Пр[illegible] Теодора
22 В 9 Свщмч. Панкр[illegible]
23 С 10 †Преп. Антонія П[illegible]
24 Ч 11 Смерть укр. [illegible]
25 П 12 Муч. Прокла й Іларія
26 С 13 Собор. арх. Га[illegible]
27 Н 14 *Н. 7 по З.С.* Ап. Акили з 70
28 П 15 †*Володимира В[illegible]* України
29 В 16 Свщмч. Атин[illegible]
30 С 17 Вмч. Марини. [illegible] Леонід
31 Ч 18 Івана і Памви [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького

ЧЕРВЕНЬ
22. Неділя — Редфілд
29 Неділя. — Кридор
ЛИПЕНЬ
6 Неділя. — Норт Бетлф[illegible]
7 Понеділок. Св. Івана [illegible] Гефорд.
12. Субота. Св. Петра і [illegible] Гласлин
13. Неділя. — Медов Лейк
20. Неділя. — Кендэ.
27. Неділя. — Виткін
28. Понеділок. Рівноапост. Володимира. — Редфілд.
Адреса. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЧЕРВЕНЬ
22. Неділя. — Давний
29. Неділя. — Геригіль
ЛИПЕНЬ
6. Неділя. — Боян
12. Субота. Св. Петра і Павла. — Кейленд.
13. Неділя. — Шипинці
20. Неділя. — Гемлин
27 Неділя — Давний
Адреса Вилингдон, Алта.
Адреса Вилингдон, Алта.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ
22. Неділя, Голос 1. УЄ 2. Літ. Ап. Римлян 2: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23.
29 Неділя. 3 Гол. 2, УЄ 3. Літ. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33.
ЛИПЕНЬ
6 Нед. Гол. 3 УЄ 4 Літ. Рим. 6: 12-23 Єв. Мат. 8: 5-13.
7. Пон. *Різдво Івана Хрест.* УЄ Луки 1. 24-25, 57-68, 76-80. Літ. Рим. 13: 1-14. 4 Єв. Луки 1: 5-25, 57-68, 76-80.
12. Суб. *Петра і Павла* УЄ Іван 21: 15-25 Літ. 2 Кор. 11: 21-33 і 12: 1-9. Єв. Мат. 16: 13-19.
13. Нед. Гол. 4 УЄ 5 Літ. Рим. 10: 1-10. Єв. Мат. 8: 28-34 і 9: 1.
20 Нед. Гол. 5 УЄ 6 Літ. Рим. 12: 6-14 Єв. Мат. 9: 1-8.
27 Нед. Гол. 6. УЄ 7 Літ. Рим. 15: 1-7. Єв. Мат. 9: 27-35
28 Пон. Волод. Вел. УЄ Ів. 10: 9-16 Літ. Гал. 1: 11-19. Єв. Ів. 10: 1-9.

Український Релігійний два-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1952. ЧИСЛО (921) 13

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В АНГЛІЇ.

В Страстний Четвер перед Великоднем, церква в Лондоні була переповнена вірними. В Велику Пятницю була Велика Вечірня і винос Плащениці. І церква не зачинялась до вечора в суботу.

На Великдень в 12-ій годині в ночи почалося Великодне Богослуження. Передтим був обхід кругом церкви. Після Богослуження спільне свячене.

Подібно було в Рочдейл, де зібралося понад 200 осіб. Тут Плащеницю винесли в суботу рано. На Великдень посвячено паски в Престоні.

Величавий був Великдень в Брадфорді, [illegible] (в Англії). В Брадфорд почали великодну відправу в 10-ій год. ве[illegible] суботу. Гарно відсвятковано Великдень в Олдгамі.

СВОБОДА РЕЛІГІЇ, АЛЕ НЕ ПРОПАГАНДА.

В Коломбії, в полудневій Америці признаєсь свободу релігії, але забороняється релігійну пропаганду, отже намову переходити до іншої релігії. Тому не дозволяють там протестантам поширювати літератури, призначеної на притягання людей до протестантизму. В березни заборонили протестантам говорити через радіо. Кажуть, що релігійна пропаганда ширить деморалізацію, а не релігію.

(Коломбія в зах. пів. части Америки, має коло 10 мілионів населення. Столиця Богота).

ЗА РЕЛІГІЄЮ В ШКОЛАХ.

На англіканській конвенції в КАпел обговорювали справу введення науки релігії в Саскачеванських школах. І приняли резолюцію, щоби єпископ назначив комітет, який порозумівся б з іншими Церквами, які б разом домагалися введення науки релігії до шкіл.

ГРЕЦЬКІ КЛОПОТИ.

Були вісти, що царгородський патріярх Атенагорас робить заходи, щоби разом з Римом і протестантами створити спільну силу проти комунізму. І те заневолило Греків, для яких Москва і Рим являються однаковими. Александрійський патріярх поставив домагання, щоби Атенагорас прилюдно виявив зміст переговорів з папою.

АНГЛІЯ В СПРАВІ КОРЕЇ.

Бувший премієр Англії, Етлі, заявив, що Америка не повинна була нищити большевицьких електровень в північній Кореї, бо се може довести до війни з Китаєм. Треба було порадитись з Англією. І Черчил став на тому, що коло генерала Кларка в Кореї повинен бути представник Англії.

ВБИТИХ 3, РАНЕНИХ 6.

В вугляній копальни в Ленсфорд, Па., розбилася лямпка, отже спричинила вибух газу. Трох робітників згинуло, одного не знайшли, а шість ранених.

БАНДИТИ ВБИЛИ 46.

Бандити напали на залізничий поїзд коло Пусану, в Кореї, і 46 осіб вбили, а 80 осіб забрали.

ПРОСЯТЬ В БОГА ПОМОЧІ.

В полудневій Африці володарями є европ[illegible], але [illegible] є чорне, є тім також [illegible], та других мішаних [illegible]. Отже [illegible] дати [illegible] тих [illegible] мають отже [illegible] права. Ме[illegible] виповідають [illegible] їх урядови, то сотни тисяч приготов[illegible] ися молитвою, щоби Бог поміг їм [illegible] тюрем, [illegible] [illegible]

РЕЛІГІЙНА ПОСТАНОВА ЖИДІВ.

В Ізраїлі (в Палестині) жидівський уряд постановив [illegible] в суботу (в сабаш) [illegible] автомобілями не можна їхати [illegible], як святий день, не може бути [illegible] Готовлять ще денк подібн[illegible]

ЗА ГРІХ ЗАПЛАТИВ ЖИТТЯМ.

В Торонто [illegible] Фред Гри[illegible] батькови як [illegible] Се так [illegible] застрілився. Ро[illegible] картку, де написав, що так [illegible] гріх.

ЄЗУЇТ БОЛЬШЕВИКОМ.

Є вісти, що визначний італійський єзуїт, Тонді, проголосив заяву, що він большевик. А[illegible] Тонді занимав важні [illegible], то рим.-кат. єпископ Шин [illegible] важна особа.

В АЛБЕРТІ ПОВЕНИ.

Вода в Норт Саскачеван ріці піднеслася в Едмонтоні так, що 24 родини вибралися з хати. В [illegible] Ривер [illegible] мешканців не мають води до пиття. В вугляній околиці, 200 миль на захід від Едмонтону, три місточка відгороджені від світа водою. Дороги [illegible] лінії і [illegible] знищені. В Ка[illegible] 12 хатів.

ЩО РАДИТЬ ІНСПЕКТОР.

В [illegible] радив шкільним [illegible] щоби давати дітям [illegible] комиків", хоч би ті комики [illegible] є великим [illegible] він. А як начи[illegible] хочуть щось поважніше читати [illegible] є думка, що комики псують [illegible] нема зла, [illegible]

ПОМЕРЛО ВІД ГОРЯЧА 200.

Вістка з Шікаго 27 червня говорить, що в східних стейтах від горяча померло 200 а тисячі є слабих. Середне горячо було коло 100 степенів. Багато шкоди на полях. В стейт Ню Джерзі вмерло від горяча одного дня 53 особи.

ЗГИНУЛИ ЧОЛОВІК І ЖІНКА.

В Винипегу знайдено в домі 30-літну Рут Швуц мертвою, а її чоловіка в пивниці з простреленою головою. Виходить, що чоловік [illegible] зарізав, в тоді себе простр[illegible]. В[illegible] в шпитали помер. Яка була причина, покищо не знати.

УРЯДОВЕ ОГОЛОШЕННЯ

Першого липня кожного року припадає речинець плачення Дієцезіяльного Фонду від членів парохій (громад) Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Про це докладно говорить ухвала ДЕВЯТОГО СОБОРУ нашої Церкви, яка є на 57-ій стороні Статуту і Правил.

Звертається увагу Хвальним Зарядам усіх парохій (громад) Української Греко-Православної Церкви, щоб пристосувалися до цеї ухвали, і надіслали свою належність до канцелярії Консисторії.

Винипег, 1-го липня, 1952 р.

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.
Прот. Є. Грицина.

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

ЛИПЕНЬ:
6 Неділя — Катедра Пресв. Тройці, Винипег (Ювилейний Зізд Союзу Українців Самостійників.)
12 Субота. Св. Петра і Павла. — Етелберт, Ман. (Храм).
13 Неділя — Пайн Ривер. Окружний Церковний Зізд.
20 Неділя — Рама, Саск.
27 Неділя — Принс Алберт, Саск. (Храм)

СЕРПЕНЬ:
3 Неділя — Йорктон, Саск.
10 Неділя — Смокі Лейк, Алта. Окружний Церковний Зізд.
17 Неділя — Редвей, Алта.
24 Неділя — Ванкувер, Б.К.
31 Неділя — Едмонтон.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ВТОПИЛАСЯ 84-ЛІТНА.

В Овкбенк, Ман., 84-літна Марія Зепа впала до ставка викопаного недалеко хати і втопилася. Видно, що не мала сили ратуватися.

АРХИЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА
і
ОКРУЖНИЙ ЦЕРКОВНИЙ ЗІЗД
відбудеться
в неділю, 13-го липня, 1952 року, в ПАЙН РИВЕР, Ман.

ПОРЯДОК:
9.00 Утреня.
10.00 Зустріч ВПреосв. Митрополита
10.30 Служба Божа.
1.00 Спільний Обід.
2.30 Відкриття зізду.
Привіти і звіти делегатів поодиноких Громад.
Промови.
Закінчення зізду.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ.

I.

Хрестне імя митр. Шептицького було Роман-Марія-Александер. Андрей, се монаше імя. Син він польського ґрафа. Родився 29-го липня, 1865 р. в Прилбичах, пов. Яворів, в Галичині. До монастиря Василіян в Добромили вступив в травни 1888, коли Єзуїти реформували українських Василіян під проводом польського Єзуїта — Яна Баденія. Станиславівським епископом став 2-го лютого 1899, галицьким митрополитом іменований 31-го жовтня 1900, а митрополичий провід обняв 17-го січня, 1901. Митрополитом був 44 роки.

Вступні питання.

Вже на вступі Українці ставили питання, чи Поляки не вислали Шептицького як свого замаскованого політика. Читаємо в „Іст. Політ. Думки", що коли Шептицький покинув „опольщену родину, панство", то:

„Сей крок розважувалось, та були й підозрівання про його місію, себто посланництво польонізації українського народу" (Стор. 320).

Від 1779 р., коли помер еп. Атанасій і Лев Шептицькі, родина Шептицьких була польська. Аж по 109 літах зявляєсь Шептицький між Українцями.

Віддавна Поляки ставили уніятськими епископами своїх шляхтичів, перевівши їх через василіянську фіртку. Ще під Австрією Поляк Скородинський був гр. кат. епископом, хоч навіть не вмів по українськи.

В 1848 р. гурт польських шляхтичів зголошувався до гр. кат. Церкви, але еп. Яхимович не приняв, знаючи їх облудні заміри.

Заходом Поляків став митрополитом слабодухий Йосиф Сембратович, а певно і Сильвестер Сембратович.

Звідти і нині питання: **чи Поляки і Шептицького не післали? Чи вже змінили свою давну політику і чому?** Адже ж мати свого на чужім становищу, се важне. Нехай там вле Українця, ми деколи на нього навіть крикнемо, а потихо будемо з ним радитися...

Так думали більше обережні, а другі захоплювалися ним як митрополитом і графом. Він же і давав на дещо гроші, заснував Музей... Але Поляки могли думати, що коли Українців знищать, то **Музей** стане **Мавзолеєм**, надгробним памятником над гробом Українців.

Треба всіх вислухати.

Не досить того, що про Шептицького говорять католицькі політики або гурток його знайомих, до яких він відносився, певна річ, дуже вичливо. Се лише **одна сторона**.

Але є **сторона друга**, гр. кат. духовні та світські, що Шептицького також знали, до нього приглядалися, а то і мали з ним діло. І вони на справах розумілися, тому і їх треба послухати. І що говорив нарід про роботу Шептицького. Та друга сторона може пригадати таке, чого перша сторона не згадує, промовчує.

Є ще і **третя сторона** — робота Шептицького, яка сама за себе говорить.

Католицька сторона зве Шептицького великим українським патріотом, героєм, мучеником... Але вона вихваляє і Потія, і Терлецького, і Кунцевича, а українське січове козацтво зве розбишаками, бо обороняло Православну Церкву. З сею стороною стоять деякі світські визначніші Галичане та і дальші Українці, пливучи за водою.

Однакож і ті кажуть таки, що Шептицький до української політики не мішався. Що для Українців було питанням їх життя, те його не дуже обходило. Найважнійшою його справою було **поширення унії на Схід**, до Дніпра, — тої унії, що готовила загибіль Українцям.

Правда, він висилав студентів на науку до Відня, Інсбруку і Риму, тільки ж самі гр. кат. священики казали, що ті вихованки верталися завзятими латинізаторами. (Про те в „Ниві" і др.). Їх виховували там на ворогів української справи.

Маючи все те на увазі, ми зможемо лекше знайти відповідь на поставлене на початку питання.

АМЕРИКАНСЬКА СПРАВА.

Гляньмо як Шептицький поставився 1902 р. до американських церковних справ.

Амер. Церква була тоді тісно звязана з Галичиною. Звідтам приходили гр. кат. духовні, що були залежні від галицьких церковних властей, але в Америці були вони під римо-католицькими епископами („айриськими" — ірляндськими). Коли ж „айриські" епископи жорстоко їх переслідують, священики скаржаться перед Шептицьким і всіми Галичанами, і там ними священики і світські журяться, радяться, навіть до папи вдаються, преса про те багато пише.

Священики, що були в Америці, не гнули шиї. Вони скаржаться і перед Римом, протестують, скликають віча, церковну справу обговорюють та радяться що дальше робити.

Коли б все те завести до історії, то була би наука, — стало би видно, що Рим не такий святий, як його малюють, і католицизм не такий праведний, як його хвалять.

Отже все те треба зібрати, а бодай пригадати, а то забудеться.

Українці в Америці.

Українці прибули скорше до Америки, ніж до Канади, отже там і священики були скорше.

Католицькі політики були вирішили, що греко-католиків в Америці (і Канаді) треба златинщити.

Римська політика всюди латинізує, і тому заяви папів, що вони стоять на сторожі Церкви, були завсігди словами на вітер, дуренням Українців. Одно говорилося, а друге робилося. Ясно ту політику виявив в Америці папський леґат Сатоллі перед гр. кат. священиком:

„Не тілько повинна бути одна віра, **але й один обряд.** Доки у вас Русинів співаєсь „Господи помилуй", доти ви ще **схизмою пахнете.** Багато з ваших Русинів утоне в схизмі, але ми ще потрафимо багато їх до себе, се є **до латинського обряду** стягнути, оскілько нам вдасться". — („Нива", 1908, ч. 4)

Коли гр. кат. священики побачили, що ані просьби, ані скарги не спиняють „айриських" переслідувань, починають самі себе обороняти. Збираються з вірними на віча і ставлять питання: **чи бути їм з тим Римом, який готовить їм загибіль?**

І так по вічу в Гарісбурґу появилася в амер. „Свободі" стаття, що кінчилася окликом. **„Проч з Римом!"**

Аж тоді Рим їх почув, почав защитькувати, і вину за все звернув на голову Пропаганди — Поляка Ледоховського.

Почув се і Шептицький, і 12-го серпня, 1902 р. видає Пастирський Лист, в якім всю вину складає на гр. кат. священиків в Америці. Та нова напасть докраю обурила священиків. Чужі кривдять, бо чужі, а тут і нібн свій бе по голові. Отже дають Шептицькому належну відповідь.

„Унія в Америці".

В відповідь Шептицькому священики видають книжочку п. з. **„Унія в Америці"** (Ню Йорк, 1902, стор. 74), де підписані: **свящ. Іван Констанкевич**, Предс. Ради Духовної, та **свящ. А. Бончевський**, Предс. Ради Головної. І на вступі кажуть:

„Слова Митрополита о церковних справах Ам. Русинів, якими поставив себе в становище наших церковних, — вчасти національних і політичних ворогів, вразили Ам. Русинів до живого. Тому ми рішили відповісти на посланіє Митрополита і наші справи пояснити публично... Заявляємо, що ми, як й Русини взагалі, не упокоїться, доки не будуть усунені причини кривд і пониження наших святих справ, доки не дібємося свого".

Дальше на балачку Шептицького, що він хоче справи виснити й усунути „безпідставні упередження", говорять:

„Зазначимо, що русько-українська публіцистика (преса) [illegible] цікавилась і интересуєсь, знала і знає [illegible] справи лінше, як наші духовні батьки [illegible] гори св. Юра" (митрополит зі своїми)

публично Заявляємо, [illegible] факти, кривди. Що ж виясновати, і де тут „безпідставні упередження" [illegible]

ХОТІВ ВІДОБРАТИ СОБІ ЖИТТЯ.

В нюйоркськім шпиталі є Марія Фарія слаба на рака. Її 73-літній [illegible] з журби хотів відобрати собі життя, телефоном повідомив про те [illegible]. Коли поліція прийшла, в кімнаті [illegible] багато газу, але чоловік [illegible] відратували і знайшли [illegible] де він каже, щоби 3,600 долярів, які мав дали його жінці.

АРЕШТУВАЛИ ЖУРНАЛІСТА

На Сході в Канаді арештували Рудольфа Шоґана, що звесь також Раймонд Артур Дейвис, закидаючи йому, що працював для Росії. Кажуть, [illegible] того Дейвиса з Росії. Він відомий як визначний письменник-журналіст. Кажуть, що мав звязки з большевицькими агентами. Шоґан, Дейвис... а родич з Росії.

СПЕКА В ЕВРОПІ.

В Европі також тепер спека. В Лондоні в Англії тисячі сплять в парках. В Парижу в Франції в тіни було 95. В Франкфурті, в Німеччині, 95. В Римі 95. Там посуха вже два місяці. В Москві 30-го червня було понад 90, що там незвичайне.

ЗНИЩЕНО 62 ТИСЯЧІ ХУДОБИ.

За шість місяців в Англії знищено 62,002 штук худоби хорої на ратичну слабість.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXIII.

В Серафинцях завважив я, що всі загороди (подвіря) були обведені мурами, а не плотом, або штахетами. Тут дерева мало, а каменя багато. І зауважив я, що палили не соломою, а сухими лайняками, при тім вони варили і пекли.

Другого дня ми обходили село і я побачив, що чим багатійший господар, то більше стіни хлівів і хати були обліплені якимись бохонцями, чи грудами. Може хлопці збиточники болота понакидали? Я почав розпитувати і довідався, що се коровлячі лайняки.

Мені се не подобалося, але провідник пояснив, що селяне збирають коровячі лайняки, місять з соломою, обліплюють стіни, щоби ті бохонці висушити, складають і мають паливо. Ними варять і печуть хліб. І страва та хліб дуже смачні. Але треба вміти се робити.

[illegible] коли вийшлося на двір, то чулося той гарний запах хліба і хотілося [illegible]. І тілько того запаху було [illegible] нічого не роблять, а тільки [illegible] хліб. Се не той запах, що в Америці з вутля.

[illegible] тому серафинецькі селяне були [illegible] збудовані і здорові, нібн [illegible] листи, або американські [illegible] дивно, бо їли здоровий хліб [illegible] здоровим хлібним запахом.

[illegible] вибрала мене була охота відвідати [illegible] свояків моєї дружини, що [illegible] по матери, се були головно священики. Та я не любив волочитися по [illegible] них людях, які „дмухають" по [illegible]. Мені були любі тільки простодушні, [illegible] люде, безцеремонні. [illegible] належала родина Рибаків в [illegible]. Рибакова була тіткою моєї дружини.

[illegible] Николая Рибака всяке говорили. Одні, що він веселий і забавний, другі, що „в него нема всіх вдома", що він дивак. А я хотів на власні очи його побачити і переконатися.

[illegible] памятати слово Спасителя. „Хто [illegible] гріха, нехай перший кине каменем" [illegible] ті, що знають науку Христа, [illegible], не прикладають тої науки до свого життя. Коли б думали, то були б [illegible] обережними супроти ближних, не [illegible] себе за лпших, а других за гірших. Журились би найперше своїми головами.

В о. Рибаків не було нікого на нашим [illegible]. Старий о. Николай довго слабував, їздив до Карльсбаду, на Чехах, [illegible] се коштовна річ. Дружина мусла дому доглядати. А парохія не давала [illegible] доходу.

[illegible] в них два сина, Амврозій і Йосиф [illegible] священики.

Ми [illegible] їхати туди на свято Успення Діви Марії. Тоді там празник (храм). Серпня 27, 1890, наш фірман Михайло [illegible] Черепулькою), все прилагодив [illegible] оглянув, щоби не бідувати вдороз: і сам прибрався як на Великдень. Адже ж там празник, будуть усякі люде. Він був [illegible] хоч збідований парубок.

Молодим молоде в голові, чи багаті, чи бідні. Всі вони мають свою честь. Отже і Михайло причепурившись міг завернути голову і багацькій дівчині.

ЗНИЩИЛИ 5 ЕЛЄКТРОВЕНЬ В КОРЕЇ.

Червня 23 налетіло на північну Корею 500 аліянтських літаків і знищили 5 великих електровень, що давали електрику для північної Кореї і частини Манджурії. Понищили ще дещо. Налет тревав 90 мінут. Большевицькі літаки, яких очевидно було менше, не обороняли.

НАЗБИРАНІ КОЛОСКИ

I.

АНГЛІКАНИ ПРО СЕБЕ.

Церква Англіканська в Англії видає щорічно вже 94 роки т. з. „Крокфордів Священичий Покажчик" (Крокфордс Клерікал Директори). І є звичай, що кожне видання має Передмову невідомого автора, — передмову, що різко вказує на [illegible] окремі сторони в життю Церкви. (Давніше такі Передмови писав декан [illegible] Катедри, Малден, а що аж по [illegible] смерти виявилося). В Передмові [illegible] видання, між іншим говориться:

[illegible] тяжко нині притягати людей до слухання Евангелія... Її проповідування виглядає як ті сірники, що не до [illegible] запалюються.

[illegible] священиків в [illegible] люють громади, то збільшуєсь число епископів, хоч се лиха не поправляє. Виглядає, що коли менші громади і менше священиків, то треба більше нагляду, менше [illegible] генералів.

[illegible] вченими людьми, хоч їх вченість рідко [illegible] потреб [illegible]

[illegible]

[illegible] свого епископського [illegible] вища не звеличують, а то [illegible] своїми [illegible] прикрасами.

[illegible] замінено нахилом до [illegible] виробів. Про риси і митри [illegible], але порядкування в [illegible], коли не [illegible].

Також критик звертає увагу на хрестик, що англіканські епископи ставлять [illegible] „наслідуючи Рим". Коли роблять хрестик рукою, то виглядає [illegible] захуниковий „плюс".

„І [illegible] про епископів „плюс Обрей", або „плюс Браєн". Се пригадує, що деколи більше відповідним [illegible] мінус.

[illegible] Англіканської Церкви, Фишер, [illegible], що вони негарні [illegible]. А „Часопис Англіканської Церкви" [illegible], хто автором не був би, [illegible] визначаєсь різкою [illegible] думкою.

[illegible] про себе Англікани.

II.

ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ГОЛОС.

В гр. кат. „Ниві" 1905 р., ч. 24, читаємо **„Цілування рук.** Орган [illegible] дяків („Дяківський Глас") виступив недавно в одній статі („Погані звичаї") проти цілування [illegible] рук священика, за що [illegible] „Русин з під Самбора" в [illegible].

„Мені видиться, що дяки мають цілковито слушність. Цілування рук (ми се називаємо делікатно „ціловане рук") є [illegible] для священика і для вірних, [illegible] що воно повинно би вже давно уступити (вийти з уживання). Розумію як ще дитина цілує руки своїх родичів.

„Але в чім рація цілувати руки іншим особам? Часи рабства-невільництва минули безповоротно. Чи цілування руки має бути ознакою поважання? В такім [illegible] се цілком глупа і ознака і поважання.

„Скажу отверто, ми занадто висуваємо своє „отцівство", і назвавшися вже [illegible] „отцями", забуваємо деколи, що ми [illegible] не виключно отцями, а також братьми, [illegible] слугами вірних.

„[illegible] емансипуються (увільняються) від деяких недорічних середновічних [illegible] і звичаїв, але нам ще далеко до того. У нас живе ще, як давнійше, в відносинах і до себе і до вірних, дух лизунства, „отцівства", старшовання і гордости".

III.

ПРАВОСЛАВНИЙ ГОЛОС.

В київській „Раді" був поміщений лист православного архиепископа Антонія такого змісту:

„З жахом вичитав я з газет, що сього року збираються справляти мій 25-літний ювилей. Я ворог усяких ювілеїв, а особливо архиерейських, і вбачаю в тому кару Божу за те, що замолоду багато жартував, навіть глузував з приводу всяких ювілеїв.

„Інша річ, як сельському священикови справлять 50-ліття, бо він цілий вік свій чув тільки докори та лайку; можна й приголубити душу старого хоч на віку. А ми раз-у-раз слухаємо компліменти, і через те я не маю сили робити собі спеціяльних тріумфів (святковань), або приставати на них.

„Тож я рішучо забороняю залежному від мене духовенству збирати гроші на дарунки, підписуватись під привітаннями, робити урочисту відправу в церкві. А всіх другів і приятелів благаю закрити всякі ювілейні комітети, зібрані гроші повіддавати жертводавцям, бо я всеодно в день ювілею десь поїду собі, на привітання не буду відповідати і всі дарунки верну назад.

„Я хочу зробити так, як той старий архиерей, що на запитання консисторії на коли він призначить свій ювілей, написав резолюцію: ... „тоді, як збожеволію".

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЯПОНІЇ.

Знов були в Японії большевицькі заворушення проти Американців. В Токіо 2,500 корейських і японських комуністів півгодини билося з поліцією. В місті Осака в кількагодинній бійці 34 поліцаї і 30 ворохобників було ранено, а 102 демонстрантів арештовано. Ворохобники вживають [illegible] сірчаний квас.

БОЛЬШЕВИКИ НАГРОМАДЖУЮТЬ СИЛУ.

Втікачі зо східної Німеччини кажуть, що большевики нагромаджують военну силу здовж західної своєї границі, — військо, зброю, приготовляють цементові місця для гармат і літаків. Викликають також сильну ненависть супроти Америки.

ВЕЛИКІ НЕВІЛЬНИЧІ ТАБОРИ.

Комітет Обєднаних Націй буде розглядати докази про невільничі табори в краях, які Росія забрала в минулій війні. Є багато свідків і доказових документів. Говориться, що невільників в таких таборах буде один мілион, хоч є докази, що в самій Чехословаччині є 350,000 невільників в 247 таборах. Але все те мали б розглядати чомусь тайно, очевидно щоби догодити Росії.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата, в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ВІДПОВІДИ НА ПИТАННЯ

З Іннисфрі дістали ми питання, на які відповідаємо. Можуть вони заінтересувати не тільки православних, але і греко-католиків. Імени запитуючого не подаємо, бо він не зазначив, чи його імя подати. Ось питання:

1. Чи правда, що Укр. Прав. Церква вживає тої Біблії, що і протестанти?

Відповідь. — Ні! Вона вживає тої, що і гр. католицька!

Коли ходить про Старий Завіт, то в Укр. Прав. Церкві вживаєсь з нього ті самі Псальми, Паремеї і др., що і в Церкві греко-католицькій. Нічого протестантського не вживаєсь. Вона має лише те, що було в Біблії словянського видання. А Біблія протестантського чи [illegible] видання ріжниться від словянської, чи католицької не змістом, а лише тим, що з неї випущено деякі книги, які протестанти вважають менше важними, — книгу Сираха, Макавейські книги і ще дещо. А що є, то те саме, що і в католицькій.

Коли особисто Українець читає Біблію протестантського видання, то хиба тому, що покищо нема українського видання Біблії ані православного, ані католицького.

Що ж до Нового Завіту, то в Біблії протестанського видання є те саме, що і в православних, і в католиків.

2. Чи правда, що на Україні нема вже православних, а лише большевики, і православна релігія не істнує? І чи можливе, щоби ціла Україна стала католицькою?

Відп. — Там релігія є в душах людей, між людьми є, хоч є і большевики. Так, як в Італії, чи Франції є велике число большевиків. Що на Україні є в людей релігія, бачимо з того, що навіть молодші, які з України ще недавно повиходили, принесли з собою релігію. Дотогож на Україні є бодай на показ Прав. Церква, хоч і з большевицькою політикою, і вона таки людям Церкву пригадує.

Рим віддавна старався завести католицизм на Україні, але не вдавалося. І тепер він до того готовиться. Однакож народови близше своє, ніж чуже. Католицизм може хиба зробити там трохи заколоту, а що і на нім самім може болючо відбитися.

3. Чи православна віра є сектою, а католицька правдивою, і вона зростає і поширюєсь?

Відп. — Для католиків все, що не під їх контролею, є сектою. В катол. Конституції сказано, що хто не признає папи головою всего християнства, — **нехай буде проклятий.** Се відноситься і до православних, хоч розумні люде на те прокляття не оглядаються. Відомо ж, що катол. Церква будує папське верховенство на перекручуваннях і натяганнях... Були ж і поважні католики, що папське верховенство заперечували. (Хочби промова римо-кат. єпископа Штросмаєра на папськім Соборі 1870 р. — Вона є в „Історичних матеріялах").

Римо-кат. Церква не зростає, але маліє навіть в Італії та Франції, і стараєсь ратувати себе здобутками по далеких сторонах, хоч, як говорилося в катол. „Шляху", ті здобутки мізерні.

4. Чому Прав. Церква не ширить православної віри між іншими народами, але ограничуєсь до самозбереження?

Відп. — Православна Східна Церква, се перша Церква, і був час, коли ширилась в Болгарії, Сербії, на Україні, на Моравії, в Африці... В Римі ще до 3-го віку правилось Богослужения по грецьки. Східний обряд був до якоїсь міри і в Польщі, як се говорить історія. Коли ж прийшли надто тяжкі обставини, то самозбереження є першим. І Христос казав Апостолам: Коли вороги окружать Єрусалим, тікайте, зберігайте себе.

І катол. Церква нині дбає про самозбереження в Італії і Франції. Не висилає місіонарів до протестантів. Вона стратила багато міліонів вірних, стратила в Азії поле для місійної роботи. Отже не росте, а маліє. А в катол. „Шляху" недавно писалося, що в Африці здобутки малі. Стратила багато в полуд. Америці.

5. Чи правда, що прав. церкви на Волинні і Поліссю нищили масони, а католики Поляки не брали в тім участи?

Відп. — Се Шептицький в своїм Листі з 2-го серпня, 1938 р., виданім нібн проти нищення церков на Холмщині 1938 р., висунув думку, що не Поляки-католики, але масони церкви нищили. Каже він: **„Мусимо нажаль уважати за тріюмф ворогів Церкви — масонів, той моральний удар, завданий самій ідеї зединення..."** (Отже удар зединенню, себто поширюванню унії, а не українському народові!) Масонів тут підсунено, щоби оборонити Поляків як праведних людей, Українцям нічого не винних.

6. Чи внощено протест до папського нунция в Варшаві православним єпископом?

Відп. — Можливо, що внощено. Але нунций і без того знав, що робиться, бо ж папа „легалізував" нищення церков. Притакнув за ним. Та ще дістав від Поляків (може масонів?) 2,500,000 золотих. (Про те широко писалося в „Ділі")

7. Чи польський уряд був в тім часі масонським?

Відп. — Ні! Не тільки уряд, але і польські єпископи ще перед 1938 р. домагалися забрання 600 до 700 правос. церков, отже чи і ті єпископи були масонами? І папа, що „легалізував", був масоном? Від Варшави до папи самі масони! А наді ті щось гірше від масонів.

Церкви нищили ті католики, яких папа дуже часто благословив і бажав їм успіху. І „легалізував" їх роботу. А масони скорше нищили б костели, ніж церкви.

Поляки-католики церкви нищили, як нищили вони ще від Казимира і Ягайла. В новій Польщі лише продовжувалося те католицьке нищення.

***

Можна думати, що автор питань чув від католицької сторони про справи, які ставить в питаннях. А слухаючи одної сторони, він, як думаючий чоловік, хотів і другу сторону почути. І певне, що є багато Українців, які подібні питання собі ставлять.

Коли ж ми на поставлені питання відповіли, то нехай цікаві пошукають ще в Історії України, та де зможуть, щоби запевнитися, чи наші відповіди оправдані. Нехай розумних людей розпитують. Тоді сами додатково знайдуть певні відповіди на свої питання.

МОЛОДІ АМЕРИКАНЦІ В КАНАДІ.

Американці від 18 до 25 літ, які живуть в Канаді, мусять зголошуватися до американських властей, що тут є, і в потребі можуть бути покликані до американського війська.

ДОГЛЯД ЦВИНТАРІВ

Тепер час, коли треба пригадати догляд цвинтарів.

Цвинтар, се святе місце і з ним вяжуться і християнські і загально культурні обовязки.

Цвинтар, се частина церковної інституції, церковного ладу. Аджеж цвинтар, се місце, де християни, відбувши життєву подорож, спиняються на спочинок. Там живучі з ними впослідне прощаються. Там ставлять над помершим хрест-памятник. Там час від часу правляться Заупокійні Богослужения.

В давнині цвинтарі були побіч церкви; гроби були і кругом церкви. Тому дотепер площа кругом церкви звесь — „цвинтар". Хто приходив до церкви, то разом відвідував і могили своїх близьких і знакомих. Дотепер в церковнім Богослуженню споминаєсь — **„тут спочиваючих (лежачих) і всюди православних."**

Аж коли не ставало місця коло церкви, коли кругом побудувалися людські доми, треба було шукати місця на цвинтар поза селом, чи містом. [illegible] нова церква будуєсь в місті, чи [illegible] на цвинтар побіч неї місця нема.

Цвинтар, се святе місце в християн [illegible] нехристіян. В усіх людей.

До пошани цвинтаря закликає [illegible] наша совість, і наше життя, [illegible] Хто нам любий і близький за життя, і його могила мусить нам бути дорогою. Тому люде ставлять на гробах памятники, сіють цьвіти, щоби продовжати [illegible] ними і пошанувати місце спочинку любих вам осіб.

***

Але буває, що люде занедбують і забувають могили своїх близьких, а що на[illegible] згадує давна релігійна [illegible]:

Як всі плачуть, коли тіло
До гробу дають, [illegible]
Нині же не згадають нас
Закопали и притоптали
Імена в той час [illegible]

Деколи занедбують цвин[illegible] [illegible] люде і громади. А цвинт[illegible] [illegible]ність тих, яких близькі там похо[illegible] Цвинтар — власність цілої [illegible] громади, тому і церковний [illegible] вен також про цвинтар дбати. [illegible] кілька пригадок:

1. Визначити ряди для гробів, щоби всі були одні побіч других, а не порозкидані. Тоді можна мати спис гробів кожного ряду. Так завсігди [illegible] ти де хто похований, хоч [illegible] памятника.

2. Цвинтар повинен бути [illegible], се вже зрозуміле.

3. Гроби треба кожного року поправляти, се перший обовязок [illegible] чи і близких знакомих.

4. Садити і сіяти цвіти і доглядати їх.

5. Буряни нищити.

6. Гарно, коли б на цвинтарях були лавочки, дві-три, щоби відвідувачі мали де посидіти, поговорити з [illegible] пригадати минуле. Про те вже громада повинна подбати. Се надало би більше поваги і тій громаді, що се зробила би. Гарний цвинтар, се свідоцтво культурности громади.

Коли за іншими клопотами справа цвинтаря забуваєсь, то подані тут пригадки придадуться кожній громаді.

ДОМАГАННЯ НІМЦІВ.

Західна Німеччина щораз чує більшу силу. Тепер домагається звороту німецької багатої в вугіль долини Саар, яка хоч нібн має свій уряд, але залежна від Франції. Німецький міністер, Кайзер, також оскаржує західні держави, що дали 18 міліонів Німців большевикам

ПРОРОКИ Й АПОСТОЛИ

РІЗДВО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ.

В часах, коли Христос мав народитися, жив священик Захарія з жінкою Єлисаветою. Бездітними вони постарілись, чим дуже журилися.

І разу одного, коли Захарія правив Богослужения, являєсь йому Ангел і каже, що Бог вислухав молитву Захарії й Єлисавети і дасть їм сина. І мають назвати його Іваном.

Аджеж ми старі, — каже Захарія, то як се може статися?

В Бога все можливе, — говорить ангел, — а за те, що не віриш, будеш німим, поки син не народиться.

Так і сталося.

Та прийшов час, що Захарії народився син і треба було дати йому імя. Коли ж запитали батька, яке імя дати, він написав: „Іваном нехай зветься". І в той час почав говорити.

Взяв тоді дитину на руки, дякував Богу і сказав: „Ти, дитино, пророком Найвисшого назвешся; будеш йти перед лицем Господа, щоби готовити йому дороги і дати розум і спасення його людям".

[illegible] Захарії сповнилися. Іван був [illegible] приготовляв нарід для приняття [illegible] науки, — тої науки, що мала [illegible] всіх народів на світі, а не тільки [illegible] одного жидівського народу, який [illegible] одиноким Божим народом [illegible] Пророки. І тому Іван [illegible] вважаєсь найбільшим з Пророків.

АПОСТОЛИ ПЕТРО І ПАВЛО.

[illegible] всіми Апостолами Церква вва[illegible] [illegible] Петра і Павла найпершими Апосто[illegible] [illegible] ап. Петра в тім, що на пи[illegible] [illegible] Христа він перший давав відповідь. Його щирість, його готовість для [illegible] справи завсігди була більша [illegible] між других Апостолів.

[illegible] став Апостолом по смерти Христа. [illegible] йшов до Дамаску, щоби там християн переслідувати, коли на дорозі явився Христос і запитав: „Савле, за що [illegible] переслідуєш?" Се привело до того, [illegible] (перше звався Савло, Саул) [illegible] Апостолом Христа

[illegible] Апостолів він мабуть найбільше [illegible] і найбільше написав наук [illegible]. І тому св. Іван Золотоустий [illegible] Павлови ніхто не дорівнює, ніхто його не перевисшує. А Петро написав дуже мало.

[illegible] двох Апостолів Церква спомин[illegible] [illegible] як найвидніщих між Апостолами.

ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ.

[illegible] прийняли християнство 988 року [illegible] князя Володимира Великого, який [illegible] дістав імя Василя. Однакож в історії лишилося словянське імя „Володимир", що значить: Володар, Правитель народу. (По давному „мір" — світ, [illegible] народи).

Ширше про Володимира буде в слідуючому числі.

ТАФТ ПРОТИ УГОДИ В ЯЛТІ.

Противник Айзенгавера на президента Стейтів, Тафт, каже, що угоду в Ялті з 1945 р. треба уневажнити, бо Росія її не додержувала. Росії і так відновили тоді права в Манджурії, дали Курильські острови, дістала вона 10 біліонів відшкодовання від Німеччини. Уневажнення угоди спинило би поступ комунізму, каже Тафт.

НЕ ХОЧЕ ВІДДАТИ КОРАБЛІВ.

Росія винна Америці 186 кораблів з минулої війни і не хоче віддати. Каже, нехай з тих Америка продасть Росії 167.

Пантелеймон Ковалів.

ХТО НЕ ВІРУЄ В БОГА?

Людина, як висше створіння Боже, обдарована свободою волі, має зароджену в самому єстві своєму здібність пізнати свого Творця, відчувати в свойому [illegible] існування, вірити в Нього. Це той нормальний стан людського буття, що визначаєтся самим призначенням людини — свято оберігати в собі образ і подобу Божу і керуватися в своєму житті високими Божими законами.

Але нажаль не всі люди одинаково використовують [illegible] дар Божий — свободу волі. Є люди, що через [illegible] [illegible] коритися високим Божим законам, не хочуть вірити в Нього [illegible] [illegible]

[illegible] про Бога [illegible]

[illegible] що життя людське [illegible] — це будівля [illegible] Бо тільки на релігійних основах можна будувати міцне життя людства взагалі і кожної нації зокрема.

Існує ще й категорія безвірників байдужих. Ті люди живуть собі тваринним життям, не дбаючи про релігію. Вони подібні до запрошених гостей, згадуваних в Євангелії. Один каже: „Я купив [illegible] випробувати їх, тому не можу прийти". Другий відмовляється через весілля, третій знаходить іншу [illegible] на запрошення господаря. Люди занадто вже поринули в свої [illegible] справи і їм ніколи думати про Бога [illegible] духове життя.

[illegible] безвірни[illegible] [illegible] духовні люди, але вони самі себе вважають невіруючими, маючи невірне поняття про Бога. Вони не проти Бога, бо вони його не знають, [illegible] проти вузьких понять про Бога, і в своєму шуканні Істини вони легко здібні пізнати духовний світ.

Нарешті, існує й така категорія людей, що їх безвіря можна було б назвати **легковажною вірою.** Ті люди свою віру засновують на зверхніх ознаках, мовляв [illegible] вірю, поки не побачу на власні очі. Такі безвірники [illegible] апостола Томи, який почувши про Воскресення Христа, сказав, що не повірить, поки не побачить Самого Христа. Якже побачив Христа Воскреслого і доторкнувся руками його ран, він закликав радісно: „Господь мій і Бог мій!"

І Христос відповів йому так: „Ти повірив, бо побачив Мене; блаженні ті, що не бачили, а повірили" (Ів. XX, 29).

Тими словами Христос розкриває нам справжню суть віри. Віра — се те, що ми бачимо очима нашого духу, нашого серця, те, чого ми не можемо бачити очима нашого тіла, і тільки відчувати його присутність чуттям нашої душі.

Кожна людина стоїть перед своїм Творцем ціле своє життя, — хоче вона того, чи не хоче. Сонце не питає про відношення до нього, воно огріває цілий світ. Лише не напоєні водою сади спалюються сонцем. Так і Всевишній Творець опікується цілим світом. Він дає духовну поживу тим людям, що мають в своїх серцях багатий грунт віри. Ті ж люди, що заховалися в темне підземелля свого безвіря, завжди залишаються в темряві. Вони живуть, не розуміючи того, що вся історія людства з її війнами, кровопролиттям і насиллям одних над іншими, — це тільки практичний і логічний висновок людського життя, яке ще не прийшло до свого висшого духовного завершення в єднанню з Богом.

МАГОМЕТАНСЬКИЙ ПІСТ.

Християнські місіонарі кажуть, що їм до магометан нема доступу. Там кожний магометанець, — від звичайного чоловіка до механіка, урядовця, адвоката, лікаря, є сторожем і проповідником магометанської віри.

Магометани мають дуже важний піст в році, що звесь Рамадан, або Рамазан. Тепер він починався 25-го травня і тревав 29 днів. В тім пості від сходу до заходу сонця не їдять нічого, не пють, не курять, не вживають перфум, але багато моляться й обовязково читають своє святе письмо — Коран.

В часі денної молитви їздні таксівками спинялися коло мошей (тур. церков) молилися. В Арабсько-Американській рафінерії нафти в часі Рамадану робота зменшилася. Студенти університету в Карачі й Бейруті відложили іспити, щоби читати і студіювати Коран. Ресторани в часі посту позачинювані. А хто піст публично легковажить, того карають. Коли в Каїрі тайна коршма завалилася на 15-ох пияків, то всі вважали се карою Божою.

Ось чому до магометан нема доступу!

НАКЛИКАЄ ДО ПОЄДНАННЯ.

Англиканська Церква в Канаді стоїть окремо від протестантських церков, як Церква непротестантська. Вона вважає себе Церквою звязаною безпосередно з Церквою з апостольських часів.

Тепер головний секретар Злученої Церкви, д-р Гордон Сиско, заявив, що треба робити старання щоби ті обі Церкви якось злучилися. Багато вже було заходів до їх злуки, однакож дотепер вони навіть не сходяться.

СТРАТИВ ОБІ НОГИ.

В Винипегу сиіпярський залізничий робітник, Іван Бойчук, попав під колеса вагону, і стратив ліву ногу низше коліна, а праву висше коліна. Жонатий і має дітей. В шпиталі приходить до здоровля.

ТОЧИЛО ВБИЛО ЧОЛОВІКА.

В Фрейзервуд на фармі згинув М. Ка[illegible]аця, коли точило розірвалося й один відломок вдарив в голову, спричинюючи наглу смерть. Очевидно точило обертав мотор

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до.

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЗБЕРІГАЙМО НАРОДНІ ПІСНІ Й БАЙКИ.

Відомо, що на Україні кожне село мало свої байки, перекази, пісні, що разом зливалися в культурну творчість народу.

В тих байках представлялося життя людей, всякі людські переживання, отже тут малювалося людське культурне життя.

І всі поважали того, хто знав багато таких оповідань та пісень, бо він міг і других поважним заінтересувати і розвеселити. А життю того треба.

Люде вчені, які знали вартість народних пісень і переказів, записували їх як літературну вартість.

Старші Українці привезли і сюди те культурне майно. Вже тут дехто позаписував багато переказів і пісень, хоч і не всі. В памяти старших все те ще живе, а молодші вже не інтересуються. Або точнійше, — нема їх кому належно заінтересувати.

Щоби зберегти ту нашу культуру, молоді Українці й Українки повинні подумати про її вартість, цікавитись тим, що старші оповідають і його записувати. Памятайте, що коли старші від нас відійдуть, то відійде і те, що вони знають, отже для нас пропаде.

Колиж наша молодь зачне тим цікавитись і записувати оповідання і пісні, то ріка народної культури не тільки не буде висихати, а буде наповнятися, рости, і давати силу нашому життю.

Оленка Негрич.

ЗАКОН ПРО ТАНЦІ.

В нас тут нема закону про танці. І нема громадської контролі. Тому танці, то безконтрольні збіговиська, що лише ширять деморалізацію.

В Англійців була давнійше домашна контроля. Дівчина йшла там, де танцюють, з кимсь старшим, який вважав, як вона поводиться. Таке було і в других народів.

Та от аце недавними часами в Японії поліція була видала закон, яким забороняла публичні безконтрольні танці. Танцювати дозволялось тільки тим, що поводяться бездоганно, і то під опікою старших та під наглядом поліційної комісії. Хто ж нарушив честь та соромливість, тому заборонялн брати участь в забавах.

Подібного і тут би треба. Але найперше повинні подумати про те родичі

Нетанцюрист.

ГРИЦЬ ТЕРШАКОВЕЦЬ — 20-ЛІТНИЙ.

Нині переважає думка, що молоді не можуть і не повинні поважними справами інтересуватися. Їх вільний час є для забав.

В 1928 р. писалося в галицьких газетах таке:

„**Гриць Тершаковець** (в селі Якимчицях, пов. Городенка) в 1897 р., **тоді 20-літній хлопець**, — дав почин до заснования читальні „Просвіти" в рідному селі.

Рік пізнійше є він між основателями читальні в сусідному селі, Кліцку. В тім же році основує при читальні крамницю (склеп), яку провадить аж до 1914 року.

Від 1903 р. бере безперервну участь в освітній та економічній праці не тільки в Комарнянщині, але в сусідних селах Рудеччини і Щиреччини.

В тім часі стає членом-основателем філії „Просвіти" в Комарні і членом Комітету будови філіяльного дому . . .

Ані одні основуючі збори читальні до 1914 р. не відбулися без його участи . . .

Дальше перечислюєсь його подібна праця в пізнійших літах.

Се для нас живий примір, — коли 20-літний хлопець починає вже інтересуватися поважними громадськими справами. Певна річ, що він і до того часу інтересувався не „гуд-таймом", але поважними справами.

Таке і тут може бути і повинно бути!

Читач.

Уваги, що можуть придатися

Тут кілька пригадок до Літних Курсів, що можуть придатися.

1. На курсантів треба дивитися як на кандидатів на поважних будучих громадян і громадянок.

2. Деколи закликати посторонних осіб до промов. Вони скажуть дещо нового, а також курсанти з ширшим кругом людей познакомляться.

3. Вчити, кілько можна, звичайних пісень, що нині забуваються. Ті пісні лишаться на ціле життя, — хто навчиться буде сам співати і других вчити. І гарні концерти можна з такими піснями владжувати.

Давнійше я вчив студентів в Колегії звичайних пісень (світських і побожних), а хоч се не було обовязкове, то були студенти, що стало на спів приходили. Звичайні гарні пісні вартнійші, ніж хорові?

4. Добре було би вчити звичайного дяківського співу в два голоси, з того, що найбільше потрібне. А також і побожних пісень. Курсанти, вернувшись додому, будуть співати і в церкві і всюди.

5. Коли б вчити початків музики, то на мандолінах. Се найлекше, і скоро можна навчитися.

6. Памятати, що деякі курсанти будуть приходити з поважними замірами, і раді будуть навчитися також чогось поважного і практичного. Пригадую, що минулого року одна дівчина привезла з собою записані пісні, яких навчилася в Саскатуні перед мабуть шість літами. Такими дорогими були для неї ті пісні.

7. Танці . . . Я в життю не танцював і не жалую. Зате я в життю багато співав і других вчив. Ще нині ті, що від мене пісень навчилися, хваляться, що ті пісні співають. Танці кінчаться, коли музики перестають грати, а пісня лишаєсь і живе з людьми ціле їх життя.

Думаю, що ті мої уваги можуть бодай частинно придатися при переведеню програми навчання на Літних Курсах

В. К.

СКАЖИ МЕНІ . . .

Скажи мені друже
Чому ти так дуже — сумуєш?
Чому так думаєш,
Думаєш-гадаєш, — горюєш?
Чому вдень і вночи
Напуваєш очи — сльозою?
Чом не погуляєш,
Чом не заспіваєш — зо мною?
Вже й лице змарніло,
Нидіє все тіло — що днини,
Чи-сь слабий, ох Боже!,
Або вмер хто може — з родини?
Вже й зима минула,
Весна ся вернула — наново,
А ти ще думаєш,
Думаєш-гадає, — тай чого?
. . . .
Ходи друже милий,
Бо ти нещасливий - - думками...
Ходи погуляєм,
Ходи заспіваєм - - лугами.

ПОВЕНІ В АВСТРАЛІЇ.

В полудново-східній Австралії були великі повені, що наробили шкоди на 22 міліони і 400 тисяч долярів. Знищили четверту часть пшениці, потопилися тисячі худоби і сотні домів знищені.

Увага! Увага!

ДАВФИН — ВЕЛИЙ РИВЕР

Заходами Церковного Комітету Округи Давфин, Ман, в неділю 20-го липня 1952 року відбудеться при Українській Православній Церкві у Велий-Ривер, на фармах

ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,

участь в якому приймуть сусідні священики з Хором Православної Громади з Давфину під керівництвом п. Ольги Новіцької.

Початок Богослужень
9.00 рано — Утреня;
10.00 " — Служба Божа

По Богослуженню Спільний Обід і промови визначних бесідників на актуальні теми з українського життя. Рівнож відбудеться базар. Усе українське громадянство з Округи Давфин і око[illegible] за прошуємо прибути на це [illegible]

Іван Шмельський, Голова Ок[illegible]
о. Новицький О., Парох Округи,
Василь Склепович, Секретар

НЕ ВДАЛОСЯ ВБИТИ

Коли президент полу[illegible] Сингман Рі (чи Рги) промовля[illegible] до 600 зібраних, хтось з товпи [illegible] томатичний пістоль, щоби в н[illegible] стріляти. Та вчас поліция не[illegible] того чоловіка забрала. Рі ма[illegible]

ТРЕБА БУЛО 60 ШТИХІВ.

В Виннипегу 43-літний Лой[illegible] дакучи зо сходів вдарився до с[illegible] би в дверях, розбив и, і так [illegible] лову і лице, що треба було [illegible] щоби стягнути рани докупи

ДАРУНОК ДЛЯ ІТАЛІЇ.

Манітоба, Саскачеван й Онта[illegible] готовили дарунок для Італії, [illegible] ниці за 91,000 долярів. Се для тих [illegible] Італії потерпіли від повеней.

АТОМНІ ТАЙНИ ВСІ ЗНАЮТЬ.

Вишинський, большевицький [illegible] заграничних справ, заявив, що [illegible] соби виробу атомічних бомб цілому світови відомі.

ВТІКЛО 300 АРЕШТАНТІВ.

З бразилійської тюрми, на остров Анкієта, втікло 300 арештантів і [illegible] кровавій боротьбі з поліцією. До 23-го червня 94 арештантів ще на волі.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

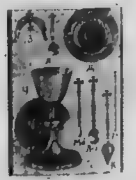

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ОТВОРЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ В СІРКО, МАН.

Околиця Сірко, в Манітобі, на полудневий схід від Виннипегу, а на полудне від Сондави, се стара околиця. Живуть тут головно Українці з Буковини. Досить згадати, що вже мабуть перед 42 літами збудували малу церковцю, яка стоїть дотепер. Сама околиця з убогих, лісистих.

Та вже тепер збудували там нову гарну і простору церкву недалеко від старої, і в Неділю Всіх Святих 15-го червня було ее урочисте отворення [illegible] Богослуження. Додати що збуд[illegible] али П без широкого розголосу, своїми силами.

По[illegible]ода зрани була гарна, хоч можна було [illegible] сподіватися дощу [illegible] їхі зібралося багато, — були і з Сон[illegible], і з Вайти, і з Толстой, і з Арбаки і то і з дальших сторін та з недалекої Америки.

Парохом Сірка є о. Герус, що живе в Вайті а на отворенні церкви прибув ще свящ. Кудрик і Винник[illegible] було двох. Зібралися во [illegible] Богослуження в старій церкві [illegible] походом до нової. Тут бу[illegible] [illegible] ття і посвячення хоругов [illegible] перед церквою, після чого [illegible] отворено церкву для Бо[illegible]

[illegible] прибув хор, який, як н[illegible] [illegible] співав так, що [illegible] [illegible] Герус, а по закінченні [illegible] Божій говорив ще свящ [illegible] окремо, що громада повинна стару церкву за[illegible] дорогу памятку, [illegible] ні жити і праці [illegible]

[illegible] ви всі вдалися до Нар. Д[illegible] [illegible] ні, які бувають при таких [illegible] не було вже місця [illegible] і дощ [illegible] на перешкоді, — хоч він був [illegible] й отже був Божим благословенням для околиці.

[illegible] ціле торжество відбулося [illegible] Раділа громада, раділи і [illegible], бачучи довершене свя[illegible] щирої громади.

[illegible] додати, що околиця Сірко в такій стороні, де посторонні недоброзичливі впливи мало заходили і [illegible] задержалася тут в людей щира [illegible] і невиблагливість, й українська культура більше, як деінде [illegible] що і новою церквою [illegible] почує себе ще красше і [illegible] громадське життя набере ще [illegible] Отже подай Господь [illegible] добрим люд[illegible] щирій і гідній роботі!

Гість.

ВІЗИТАЦІЯ В ВАКАВ, САСК.

[illegible] торжество відбулося в Ва[illegible], коли туди завітав Митрополит Іларіон [illegible] приїхав до Йорктону, де [illegible] В. Апонюк та Іван [illegible] Владику до о. [illegible] Апонюків в Вакав [illegible] погода була найкра[illegible] [illegible] з широкої околиці [illegible] рквою привитав Владику [illegible] хлібом [illegible] громади Василь Д[illegible] [illegible] Достойному [illegible] На порозі [illegible] Владику о. Апонюк [illegible] Божу править Владика [illegible] ником з Принс Алберт і па[illegible] [illegible] Дуже гарно співає [illegible] проводом учителя Петра [illegible] По середині першої ча[illegible] Служби Божої відбуваєсь зво[illegible] [illegible] обряд надінення о. Апо[illegible] протоєрейством.

[illegible] овідь Владики сягала глибо[illegible] уму і серця вірних, що по[illegible] в усіх на довгий час [illegible] Обід був в салі під ново [illegible] церквою. Скрізь вирщевий лад. Жіноче Т-во доклало всіх старань, щоби все було якнайкраще.

[illegible] до 7-ої год. була світська [illegible] місцевім театрі. Виступав хор під управою здалого учителя [illegible], дівочий терцет в супроводі [illegible] фортепяну, були промови [illegible] о. Ст. Гребенюк; пп. Ю[illegible] [illegible] Стратійчук і П. Ткачук [illegible]

Владика Митрополит дав виклад про Укр. Прав. Церкву вдавнин[illegible]

Зміст глибокий, прекрасний, бо говорив знавець історичної минувшини.

Господар сеї частини о. Пірох, проголошував виступи, покликав промовців. Окремо подякував Владиці за відвідини, а вже окремо за наділену йому гідність протоєрейства.

Сотні людей пережили радісний день, який в життю рідко буває, бажаючи нашому Владиці здоровля і довгого віку для корисної праці для нашої Церкви і народу; а також дожити в здоровлю того дня, коли Владика до нас знов завитає.

Учасник торжества.

ДЕЩО З ГРОНЛИД, САСК.

Хоч се належить до початку сего року, але треба занотувати його для історії.

В неділю 13-го січня 1952, в Укр. Нар. Дом. ім. І. Франка, в Гронлид наше Жіноче Т-во приготовило Новорічний Вечір. Вечір по[illegible] вечірною Службою, що пра[illegible] [illegible]

Катедру Прес[illegible]

Хор під про[illegible] [illegible]

Дорота Панчук, [illegible]

З ХРЕСТИН НА ПРЕСУ

Міцам, Саск. — Червня 1-го був визначний день в домі п-ва Семена и Ольги Ізерсів, вони хрестили свою донечку Ангелину-Евгенію. Кумами були Михайло Потурняк й Оксана Токарчук. Серед веселого настрою і приємної розмови в домі гостинних господарів, зібрані згадали й українську пресу і зложили 5 дол. на Укр. Голос і Вістник пополовині.

Жертводавцям щира подяка, а новохрещеній і ее родичам здоровля і Многих Літ!

Василь Заліщук.

МАКСИМ ВОЛЯНСЬКИЙ

(Посмертна згадка).

Травня 2[illegible] 1952 [illegible] Максим Во[illegible] [illegible] Похорони [illegible] Снятин в Галичині.

До Канади прибув 1899 р. і взявся в околиці Скаро, Алта. Інтересувався справами церковними, і був замішаний в памятнім церковнім процесі, що закінчився 1907 р. Належав до російської місії, а коли зорганізувалася Укр. Прав. Громада в Брудергайм, був ії діяльним членом. Коли не було сили працювати на фармі від 67 р. життя, за[illegible] [illegible] в місточку Мондер, де і помер.

В неш[illegible] виїздьки і меряв Алто дружина і дочка 1917 р. [illegible] хована на руськім цвинтарі, отже і він бажав бути похороненим коло них, і волю його сповнено. Похорон правив о. Ю. Миронець з рус. місії.

Покійний полишив 5 синів, 4 дочки, 62 внуки і 32 правнуки.

На обіді пані Катерина Онучко й Анна Юркiв зібрали на "Вістник", як невянучий вінець покійному 14.30 долярів.

Щира подяка о. Миронцеви, братам Лопушанським, що співали на похоронним Богослуженню, похорон. заведенню Парк Меморіял, з Вегревил, та всім присутним, що дали поміч в часі похорону.

Ф. Ю.

ФЕДІР КАЛИТА

(Посмертна згадка)

Грац, Алта. — Червня 2-го упокоїнся Федір Калита, залишивши рідного брата Андрія. Похорон правив 4-го червня о. Пов Скакальський з [illegible]; тіло похоронено на місцевому цвинтарі. На похороні було багато православних і католиків.

Федір народився 6 лютого 1886 р. [illegible] в Галичині [illegible] 1912 р. і [illegible] в Алберті, де жив до [illegible].

Збірка на "невянучий вінок" при[illegible] а в часі обіду зложили: [illegible] по 1 дол. [illegible] М. Яремкевич; по [illegible] С. Яремкевич, Т. Глинянний, Д. [illegible] К. Вогул. Дрібними $2.10. Збірку (30 [illegible]) переслано на будову [illegible] тедри св. Івана в Едмонтоні.

[illegible] щира подяка, а по[illegible]

Н. Н.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБОК.

[illegible] в дописі про смерть Василя Ганевича, зайшла немила похибка, — сказано, що „син покійного зложив 10 долярів, **а мало бути 12 долярів**, з яких 6 на Катедру і 6 на Вістник.

Треба справити також в Виказі Писанки о. О. Фляка. Було пропущене імя **Івана Світика**, з Калгарі, що дав 2 долярі. Також **Андрій Лозовський** дав 1 дол., а його імя було подане: Лозовий.

З Оен, Алта. подано Григорій Дикий, а має бути **Григорій Дузій**. Також є С. Нупуляк, а має бути: **С. Лупуляк.**

З Летбридж, Алта, подано Іван Чорнушко, а має бути **Іван Чорнушенко.**

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. В. Апонюка.

Вакав, Саск. По 1 дол.: В. Михай[illegible] Ю. Кіндрачук і Шев[illegible] Назарук, В. Білоокрий, В. І[illegible] М. Остафійчук, В. Кіндрачук [illegible] В. Лідух, І. Бури[illegible] М. Муха[illegible] Іуцюк, І. Михайлюк, Р. Шевчук [illegible] О. І. Михайлюк [illegible] О. Стефанюк, В. [illegible] В. Кіндрачук, Л. Д[illegible] Котелко, Е. В. [illegible] Гнідий, М. Гнідий [illegible] 2.75 дол.

Елан Крік, Саск. По 1 дол.: М. [illegible], Г. Стельмащук, В. Савчук [illegible] Вербний, А. Борса, Е. Шеремета, І. Дорош, А. Романів, пані Войціхівська, Н. Дорош, Ф. Сенчина, пані [illegible] Н.Н. Дрібними 1 дол.

Сен Джулієн, Саск. По 1 дол.: [illegible] Ю. І. Михайлюк, [illegible] Розалія Бочурак, І. В. Про[illegible], Олена Ільків, Софія Калинка, М. Кулик, О. Чуганюк, П. Бокшован [illegible] Михайлюк, Н. Зайчковський, В. [illegible], Л. І. Михайлюк, Л. Сорокан [illegible] В. Михайлюк. Дрібними 2.50 дол.

Карпентер, Саск. По 1 дол.: Н. А. Олексин, І. Тріщук, В. М. Хомин, М. Хомин, Л. Олексин, Ф. Олексин, І. А. Олексин, П. Хомин.

Калворт, Саск. По 1 дол.: Я. Кіндрачук, В. Табачнюк, Г. Федничук [illegible] Дубчак, Г. Сарчук, Н. Кіндрачук, В. Бунька, В. Тріщук, М. Тріщук, П. Гринюк, Ф. Гринюк, І. Котелко, Р. Котелко, П. Тріщук, В. Радзивон, І. Трембач, Н. Гуцник і Н. Галамай [illegible] 1.25 дол.

Смаєс, Саск. По 1 дол.: Н. Магус, Н. Щербань, І. Кінар, І. Козак, Н. І. Кінар, М. Кінар, В. Кінар, І. Кьонзина, І. Щербань, І. Байда.

Абердін, Саск. По 1 дол.: С. Щербань, І. Бунька, М. Щербань.

Рах, Саск. І. Гриців і Ф. Мантика по 1 дол.

Саскатун, Саск. По 1 дол.: П. Перчишин і К. Михайлюк.

Алвена, Саск. По 1 дол.: М. Андрушик, М. Боднар, І. Стадник, О. Бойчук, Н. Юзик, Л. Стадник, І. Стефанюк, С. Гаврилюк і П. Сорока.

о. А. Хруставки.

Едмонтон, Алта. Пані Софія Шандро 15 дол. По 5 дол.: д-р І. Верхомин, Н. Гричук, В. Семотюк, М. Ревун і А. Березанський. Д-р С. Л. Яремчук 3 дол. По 2 дол.: Н. Юсипчук, П. Білецький, І. Гайдук, І. Дашкевич, Я. Давидюк, М. Шевців, І. Шевчишин, Н. Слюзар, Д. Наконечний, М. Тихон, П. Грабарчук, І. Ревун, А. Белемба, Л. Гайдук, Г. Янішевська, А. С. Цибак і П. Кузик. По 1 дол.: С. Олеєшій, К. Сліпчук, о. А. Хруставка, П. Василишин, Ф. Бойко, А. Іськів, П. П. Мельник, П. Ріпка, В. Короташ, Н. Солован, В. Руснак, О. І. Чернецький, Л. Романчук, Г. Фарина, І. Васильчук, П. Ісаєнко, С. Костів, Л. Оницук, Д. Ониськів, С. Копот, А. Кривобок, М. Сидор, В. Велещук, Г. Бавура, Я. Ласичук, С. Папуга, П. Романко, Д. Галанка, П. Микитишин, пані Витошик, Л. Лочук, П. Мороз, В. Володко, В. Кривко, П. Борко, В. Буряник, Н. Маланчук, В. Ковалик, В. А. Звізецький, С. Микитишин, П. Тімо, С. Леський, пані К. Кругляк, М. Гошовський, А. Гуцуляк, Т. Гривнак, С. Іваснюк, М. Присько, Л. Тімо, А. Подолянчук, К. Грущак, А. П. Бартко, Н.Н., Н.Н., Н.Н. Дрібними 1.60 дол.

о. Є. Грицини

Українська Греко-Православна Громада, Септон, Ман. По 2 дол.: П. Сарамаґа. По 1 дол.: Гилка Ваць[illegible]ко, П. Назаревич, П. Мех. Дрібними [illegible] центів.

У. П. Громада в Тиндал, Ман. Л. Собот 2 дол. По 1 дол.: В. Лутовий, Н. Чирко, Р. Німчук, М. Гнатюк, І. Мамчур, Настя Тепило і П. Кацилай. Дрібними 25 центів.

У. П. Громада в Іст Селкирк, Ман. По 1 дол.: Марія Коцюба, Д. Юник, Е. Шастко, пані А. Савчук, Марія Стрихар, пані С. Савчук, О. Пансюк, Г. Жила, І. Мицак, Г. Паліш (Петерсфілд), пані Д. Загайко, Марія Шкрибайло, В. Колодзінський і пані Жігель. Дрібними 25 центів.

У. П. Громада в Паплерфілд, Ман. По 2 дол.: Анна Леочко, Н. Торський (Фишер Бренч) і Н. В. Бачинський. По 1 дол.: П. Корбутяк (Бровд Велий), Ст. Стасюк (Арборфілд), В. Корбутяк (Бровд Велий), В. Гринюк, Г. Жовкевич, М. Гривінський (Фишер Бренч), Н. Кедик (Фишер Бренч), В. Леочко, Ф. Пітович, Н. Гуцул (Фишер Бренч), М. Кндик (Фишер Бренч), Софрон Леочко, Ів. Засітко, М. Жовкевич, Ф. Клюс (Фишер Бренч), К. Засітко (Форт Ґеррі), П. Гуцул (Фишер Бренч). Дрібними 1.80 дол.

У. П. Громада в Паплар Парк, Ман. Н. Гінкевич 2 дол. По 1 дол.: М. Станько, Анна Макійчук (Портедж Ля Прері), Р. Ваня, Н.Н., Ст. Мисливчук, В. Гінкевич, П. Діякон, В. Белюк, Н. Коятон, Д. Лисайчук, І. Марчук, Д. Вусатий, М. Денисюк, В. Олесько, Ст. Семенюк, М. Вусатий, Н.Н., пані Бедюк (Василева), С. Макійчук (Портедж Ля Прері) і Н.Н. Дрібними 1.25 дол.

о. С. Зузака.

Ванкувер, Б.К. Ф. Богдан 5 дол. А. Антінюк 4 дол. По 2 дол.: М. Джонс, С. Крнетюк, З. Гошко, І. Лукач, Н. і А. Сліворський. По 1 дол.: К. Лока, І. Горудко, А. Бантрок, Ф. Бантрок, І. Торупка, Е. Куцак, В. Новосад, Ф. Мілан, В. Зарізун, М. Гонота, М. Семенович, В. Пашко, І. Паланич, М. Ласюта, А. Кріль, Н. Залісоцький, М. Стасюк, П. Герасимчук, П. Швайківський, В. Швайківський, В. Гоменюк і С. Москаль. Дрібними 1.50 дол.

КОЛЯДА о. І. ДМИТРОВА

(Доповнення)

Виннпег, Ман. По 1 дол.: Ю. Маріян, Дутка, пані Марія Богонос, Теодор Гладій

АРТИСТ—МАЛЯР

По інформації пишіть негайно до:
J. Y. PUSHKA,
635 Ashburn St., Winnipeg, Man.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя. — Брендон і Паплар Парк.
7. Понеділок. — Пембіна і Стед (храм).
12. Субота. Петра і Павла. — Паплар Філд.
13. Неділя. Тиндал.
20. Неділя. — Дуфрост і Сі Лукаст
27. Неділя. — Портедж Ля Прері.

Адреса: 461 Чарлс Ст., Виннипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика

ЛИПЕНЬ.

6. Неділя — Фостон
7. Понеділок. Різдво Ів. Хрестителя. — Вимер.
12. Субоота. Петра і Павла Клейр (храм).
13. Неділя — Ватсон
20. Неділя — Келвингтон (англ. церква).
27. Неділя — Клейр-Київ.

СЕРПЕНЬ

3. Неділя — Вадина.
10. Неділя — Куроні.
17. Неділя Вимер
19. Вівторок. Преображ. Господнє Клейр-Київ (храм)
24. Неділя Клейр.
28. Четвер Успіння Пр. Богородиці. — Ватсон.
31. Неділя Фостон

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЛИПЕНЬ.

6. Неділя — Давфин
7. Понеділок. Р. І. Хрестителя — Дрифтинг Ривер (праздник)
13. Неділя — Косів. (праздник)
20. Неділя — Галич (полеве Богослужения)
27. Неділя — Роркто

СЕРПЕНЬ

2. Субота Пророка Іли Косів
3. Неділя — Давфин.
10. Неділя — Ешвил.
14. Четвер Хрещення України, Знайт Чес Хреста — Венлав
17. Неділя. — Сифтон
19. Вівторок Преобр. (Спаса) — Давфин
24. Неділя Дрифтинг-Ривер.
28. Четвер Успіння Б.М. — Велли Ривер.
31. Неділя — Венлав

В кожній громаді по Богослуженню відбуватиметься катехизація дітей і молоді.

Адреса. Box 550, Давфин, Ман. Тел. 552W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя. — Вавтена.
7. Понеділок. Івана Хрест. — Егремонт (храм).
12. Субота. Петра і Павла. — Сірейк (храм).
13. Неділя. — Торилд (храм).
20. Неділя Радвей.
27. Неділя. — Редвотер.

Катехизація з дітьми

Від 5 липня до 11-го — Федора (церква). Від 15 липня до 19-го — Егремонт (Нар. Дім). Від 21 липня до 26-го — [illegible] (Церква). Від 28 липня до 2-го серпня — Редвотер (Церква). Від 4 серпня до 9-го Радвей (Публічна Школа). Від 11 серпня до 14-го — Вілез Крік (Нар. Дім). Від 20 серпня до 23-го — Торилд (Церква).

Увага. Проситься родичів висилати дітей на науку катехизму до найблищих місцевостей, що зазначені.

При кінці курсів в кожній громаді відбудеться Сповідь дітей і Служба Божа за здоровя парохіян [illegible].

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЛИПЕНЬ

6. Неділя — Вилингдон
7. Понеділок. Св. Івана Хрестителя — Сучава (храм).
12. Субота Св. Петра і Павла — Ендрю (храм)
13. Неділя. — Новий Прут.
20. Неділя. Калвин
27. Неділя — Лужани

Адреса: Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя Св. Апостолів. — Арбакка.
7. Понеділок. Різдво Ів. Хрест. — Вайта
12. Субота. Петра і Павла. Св. Ап. — Арбакка (храм).
12. Субота Петра і Павла. Св. Ап. — Сондави (храм) о. Стефан
13. Неділя. — Сірко.
20. Неділя. — Вайта.
27. Неділя. Св. Миколая — Арбакка.

СЕРПЕНЬ:

2. Субота. Пророка Іли — Сірко (храм)
3. Неділя Сондави
10. Неділя Вайта
17. Неділя Арбакка (Св. Апостолів).
19. Вівторок. Преображ. Господнє Вайта.
24. Неділя — Сірко.
28. Четвер Пр. Богородиці. — Арбакка (св. Миколая)
31. Неділя — Вайта

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Ренвер.
7. Понеділок. Різдво Ів. Хрест Гарденд (храм) і Драй Ривер (храм)
12. Субота Ап. Петра й Павла Етелберт Вінтаун (храм).
13. Неділя Пайн Ривер, Вінтаун и Округи Зїзд
20. Неділя Велкій Ривер (Полеве Богослужения)
27. Неділя Етелберт.

СЕРПЕНЬ

2. Субота Прор. Іли Форт
3. Неділя — Пайн Ривер.
10. Неділя Етелберт
17. Неділя — Гарденд
19. Вівторок Преображ. Господнє — Пайн Ривер (храм)
24. Неділя Ренвер.
28. Четвер Успения Богор. Болдан (храм)
31. Неділя Ворд (храм)

По Богослуженню катехизація дітей.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Винярд
12. Субота Петра й Павла Пасічники (храм)
13. Неділя Шіго (місто)
20. Неділя — Федаки
27. Неділя — Шіго (полудн.)

Адреса: Box 53, Шіло, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя — Тідор (місто).
7. Понеділок. Різдво Івана Хр. — "Зі Рівою" (храм)
12. Субота. Ап. Петра й Павла. — Едмор.
13. Неділя. — Фовм Лейк.
20. Неділя Іпсінгер "к. Гайвей" (Соборне Богослужения, посвячення нової церкви)
27. Неділя Ігора (Лисенко)

Адреса Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Мелвил
7. Понеділок Різдво Ів. Хрест Вишарт
12. Субота Петра і Павла. — Фенвуд (храм)
13. Неділя Гудів
20. Неділя Кендяк
27. Неділя Айтуна

Адреса P.O. Box 715 Мелвил, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

ЛИПЕНЬ

6. Неділя [illegible]
7. Понеділок Різдво Івана Хрест. Гренінд Ривер
12. Субота Петра і Павла [illegible] (храм)
13. Неділя [illegible]
20. Неділя [illegible]
27. Неділя [illegible]
28. Понеділок Св. Володимира Кадет

Адреса: Гроняид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя — Стінен. Річн. 5 по пол. Вечірня в Гаес
7. Понеділок. Різд. Ів. Хрест. — Гаес (храм).
12. Субота Петра і Павла. — Свон Плейн (храм).
13. Неділя Норквей (храм)
20. Неділя Мейбридж
27. Неділя. — Глен Елдер (храм).
28. Понеділок. Св. Володимира. — Арран.

СЕРПЕНЬ:

2. Субота Прор. Іли — Вайтбіч
3. Неділя Гаес
10. Неділя Аррап
14. Четвер Хрещення України — Аррап
17. Неділя — Норквей
19. Вівторок. Преображ. Госп. — Кобзар
24. Неділя — Дорбен.
28. Четвер Успіння Пр. Богородиці Мейбридж (храм).
31. Неділя Глен Елдер.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим.

Адреса Box 124, Аррап, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Смокі Лейк
7. Понеділок Різдво Ів. Хрест Вореннйт (храм)
12. Субота Петра і Павла Белис
13. Неділя Стрий
20. Неділя Смокі Лейк
27. Неділя Сведен
28. Понеділок Князя Володимира Смокі Лейк

СЕРПЕНЬ

2. Неділя Смокі Лейк
10. Неділя [illegible] Ріпсон Митрополита [illegible] Смокі Лейк
17. Неділя Бели

Адреса Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Гленпон
7. Понеділок Різдво Івана Хрест. Лейвра (храм)
12. Субота Петра і Павла Гіфорд (храм)
13. Неділя Сенд Ренідс
20. Неділя Сугдеи
27. Неділя Гль Пойнт (храм)
28. Понеділок Св. князя Володимира Гонца (храм)

Адреса Box 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ:

6. Неділя. — Йорктон
7. Понеділок. Різдво Івана Хрест. — Мазепа.
12. Субота. Петра і Павла. — Сторновей (храм).
13. Неділя. — Горлиц (храм).
20. Неділя. — Радимно (храм).
27. Неділя Йорктон

Адреса. 110 Велингтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Вакав
7. Понеділок Різдво Івана Хрест Атвела
12. Субота Петра і Павла Фиш Крік (храм)
13. Неділя Тернопіль
20. Неділя Ст. Джулієн
27. Неділя Кадворт (храм)
28. Понеділок Св. Володимира — Фиш Крік

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Норт Бетлфорд
7. Понеділок Св. Івана Хрестителя Гефорд
12. Субота Св. Петра і Павла Гесгин
13. Неділя Медов Лейк
20. Неділя Кендо
27. Неділя Ваткін
28. Понеділок Рівноапост. Володимира Редфілд

Адреса. Гефорд, Саск.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ:

1 В 18 Червень. Прен. Леонтія занов.
2 С 19 †Ап. Юди брата Г[illegible]
3 Ч 20 Память угод. Зени Вод.
4 П 21 Муч. Юліана Тарсійського
5 С 22 Свщм. Евсевія, м. Галактіона
6 Н 23 Н. 4 по З. С. Мч. Агрипини
7 П 24 Різдво Івана Хрестителя
8 В 25 Прен. Февронії Д[illegible]
9 С 26 Прен. Давида Солун., Івана ес.
10 Ч 27 Прен. Сисоєва страстотерп.
11 П 28 Прен. Сергія і Германа
12 С 29 Св. Петра і Павла Апостолів
13 Н 30 Н. 5 по [illegible] 12 Апост.
14 П 1 Липень. Косми [illegible]
15 В 2 Полож. Чес. [illegible] Марі
16 С 3 Муч. Акинта Марка
17 Ч 4 Андрея архиєп. Крит[illegible]
18 П 5 Прен. Атанасія Афон.
19 С 6 Прен. Сисоя [illegible]
20 Н 7 Н. 6 по [illegible]
21 П 8 Вмуч. Прок[illegible]
22 В 9 Свщмч. Панкр[illegible]
23 С 10 Прен. Антонія [illegible]
24 Ч 11 Смерть укр. [illegible]
25 П 12 Муч. Прокла [illegible]
26 С 13 Собор арх. Га[illegible]
27 Н 14 Н. 7 по [illegible]
28 П 15 †Володимира [illegible] України
29 В 16 Свщмч. Атин[illegible]
30 С 17 Вмуч. Марини [illegible]
31 Ч 18 Івана і Памвя [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Прин[illegible]
7. Понеділок Св. Ів. [illegible] Вирдейн (храм)
12. Субота Св. [illegible] Гонеймон (храм)
13. Неділя Шин[illegible]
20. Неділя Сенбу[illegible]
27. Неділя [illegible] тація Вєрвоск Мит[illegible]

Адреса Принс Алберт [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Бони
12. Субота Св. Пет. [illegible] Кейтинг
13. Неділя Шипис
20. Неділя Гемлот
27. Неділя Тарін

Адреса Вилли[illegible]
Адреса: Бивнигтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гаїцького

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Овкборн
7. Понеділок Івана Х[illegible] Мекі
12. Субота. Петра і Павла — [illegible] (храм).
13. Неділя. — Виста.
20. Неділя. — Енгусвил
27. Неділя. — Овкборн (храм).

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 818—81. Шоз Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ

6. Неділя Бизко [illegible]
6. Неділя Камсек Маїк
7. Понеділок Івана Х[illegible] (храм)
12. Субота Петра і П[illegible] Скаярука
12. Субота Петра [illegible] Бот [illegible] Макас
13. Неділя Канд[illegible]
13. Неділя Мирмор[illegible] Макс
20. Неділя Рома [illegible] посвячення церкви

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ

6. Нед. Гол. 4 Ут 4. Лт Рим 6 12-23. Єв. Мат. 8. 5-13.

7. Пон. Різдво Івана Хрест. Ут. Лк 1. 21-25. 57-68, 76 [illegible] Рим 13 1-14 4 Єв. Луки 1. [illegible] 76-80.

12. Суб. Петра і Павла Ут. Іоан 21 15-25 Лт. 2 Кор. 11 [illegible] 12 1-9 Єв. Мат. 16 13-19.

13. Нед. Гол. 4 Ут. 5 Лт. Рим 10 1-10. Єв. Мат. 8 28-34 і 9 1

20. Нед. Гол. 5 Ут. 6 Лт. Рим. 12 6-14. Єв. Мат. 9 1-8.

27. Нед. Гол. 6 Ут. 7 Лт. Рим 15 1-7. Єв. Мат. 9 27-35.

28. Пон. Володимира Ут. Ів. 10 9-16 Лт. Гал. 1 11-19 Єв. Ів. 10 1-9.

Український Релігійний два-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave

HERALD [illegible]x 3626 [illegible]IPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., JULY 15, 1952. ВИННІПЕГ, МАН., 15-го ЛИПНЯ, 1952. ЧИСЛО (922) 14

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗІЗД САМОСТІЙНИКІВ

В Виннипегу відбувся дуже величаво [illegible] Зізд Самостійників і його [illegible] організацій. Почався він 4 [illegible] В[illegible] делегатних на Зізді було по[illegible] 800 осіб з усіх сторін Канади, від [illegible] Віндзору, а кінчаючи Ван[illegible] і дехто і з Америки. [illegible] Самостійників виносить [illegible] 3,500 [illegible]. Наради відбувалися [illegible] отже своїй сали.

ТРОЄ ВРАТУВАЛА, АЛЕ ЗГИНУЛА.

В [illegible] Н. Скошия, мати три[illegible] з горючої хати, щоби вра[illegible] дітей. Троє вратувала [illegible] дитиною вибігла, [illegible] А тріє згоріло.

ГАЛЕРІЯ ЗЛОЧИНЦІВ.

[illegible] детективів в Виннипегу [illegible] по виннипегська [illegible] фотографій всяких криміналістів, що колинебудь були [illegible] І тому тепер злочин[illegible] дуже легко.

МОГЛО ЗГОРІТИ 50

В [illegible], на Аляски, в готели [illegible] думають, що згоріло ко[illegible] А всіх в готели було 250. Були [illegible] ревтвинин. Деякі є в шпита[illegible] точно знати кілько [illegible]

ЩО ДІЄСЬ В КОРЕЇ

[illegible] комуністичних переговорів в К[illegible] війська заподіявають [illegible] в північній Кореї велик[illegible]ення, як говорять про те вістки.

ВИГАНЯЮТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ДИПЛЬОМАТА

З Англії виганяють російського дипльомата Кузнецова за те, що через ан[illegible]лійського урядовця, Маршала, збирав тайні відомости для Москви. Маршала [illegible], а Кузнецов до тижня [illegible]

НАДЗВИЧАЙНА ОПЕРАЦІЯ

В [illegible] фі. На[illegible], виконано небува[illegible] В слабого 46-літнього Дж[illegible] головна жила, що коло сер[illegible] [illegible] розривалася і могла кожної [illegible] Лікарі взяли таку жи[illegible] до убитого і полатали [illegible]

ПОСТИВ 67 ДНІВ

В Т[illegible] факір (монах, чародій) Рон[illegible] 67 днів. Се нечуваний піст, [illegible] Точно він постив 67 днів [illegible] і 6 минут. Вже постила [illegible] Мілані, але 10 годин і 6 минут коротше. Люде приходили дивитися на [illegible] платили гроші.

ЗБОЖЕВОЛІЛІ ЗАРІЗАЛИ 12.

Н[illegible] кораблі, що був на озері чи ріці [illegible] двох пасажирів збожево[illegible] зарізали шість жінок і дітей, а 20 других поранили. З тих шість осіб вмерло, отже всіх 12. Одного збожеволілого вбили, другого ранили.

АЙЗЕНГАВЕР КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА

[illegible]

В ТУЧІ ЗГИНУЛО 49

[illegible]

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР

[illegible]

КОЛИ Б АЙЗЕНГАВЕРА ВИБРАЛИ

[illegible]

ЗАВОРУШЕННЯ В ЯПОНІЇ

В Японії большевицькі заворушення [illegible]

ПЯНИЙ ВТОПИВСЯ

[illegible]

МАТИ ПЯНА — ПРОПАЛА ДИТИНА

[illegible]

В КАТАСТРОФІ ЗГИНУЛО ПОНАД 160

З [illegible] вояки [illegible] до Росії. Барка [illegible] перевернувся і впав в озеро. Втопився генерал і понад 160 вояків.

ПРОТИ „ЧЕРВОНОГО ДЕКАНА"

В тому, що настоятелем головної ка[illegible]дри в Англії є Гюлет Джансон, явний [illegible] большевиків. Коли тепер він [illegible] що Америка веде в Кореї бактеріологічну [illegible] північну Корею [illegible] бактеріями (бацилями), почали його [illegible] на конференцію допитуватись і [illegible] розумного [illegible] в парламент постав[illegible], щоби з Джансоном щось [illegible] як духов[illegible] Церкви і іде проти [illegible] Він має 78 [illegible]

ЛІТАК ВБИВ ДІВЧИНУ

В Р[illegible], в Англії, дві дівчини йшли [illegible] літак, в якім [illegible] Одну з них [illegible] а друга чула, як літак [illegible]

НЕСВІДОМА ПРОБУДЖУЄТЬСЯ

В В[illegible] вже понад 4 місяці ле[illegible] 21-літна [illegible] Ахтем[illegible] [illegible] тепер [illegible] рукy своєї матери [illegible] здоровою.

ФОНД ДОПОМОГИ БЕЗПОМІЧНИМ

[illegible] $200.00 [illegible] університету $200.00; слабим студен[illegible] $200.00

ЧИСЛО РОЗВОДІВ В КАНАДІ.

В минулім році було в Канаді 5,163 [illegible], в 1950 було 5,373. В 1949 було [illegible] в 1948 було 6,881. В Манітобі [illegible] в 1950 [illegible] в 1951 р. було вже 361 [illegible] Розводи збільшуються також [illegible] Квебеку.

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

ЛИПЕНЬ.

27. Неділя Принс Алберт, Саск (Храм)

СЕРПЕНЬ.

3. Неділя — Йорктон, Саск.
10. Неділя Смокі Лейк, Алта Окружний Церковний Зїзд
17. Неділя. Редвей, Алта
21. Неділя. Ванкувер, Б.К.
31. Неділя Едмонтон

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ

II.
(„Унія в Америці").

Закидає Шептицький, що в Гарісбургу 26-го березня, 1902, обговорювали папську „непомильність", не маючи на те права, і дістає таку відповідь:

„Неправдою есть бутьто би на зїзді в Гарісбургу, Па., 26 марта, піддавано під увагу справу непомильности. На зїзді обговорювано: **чи маємо ми Русини признавати Папу римського за голову руської Церкви, чи ні?** До того змусила нас сумна історія відношень між Пропагандою, а Ам. Русинами. Послухайте:

„До наших церковних справ мішалися і мішаються неустанно наші союзники тай ріжні „власти посередні" і безвласники зі шкодою для наших святих справ. В Галичині толкували собі Русини вплзливість сусідів-Поляків польським шовінізмом (ненависть до Українців) і нарікали на префекта Пропаганди Ледоховського тому, що був Поляком.

„Ам. Русини не мали вже з Поляками нич до роботи, а вплзливість римо-католицьких властей була та сама, що в Галичині. З Пропаганди (з Риму) на жадання ам. кат. властей йшли розпорядження за розпорядженнями. Наслідком того в Сполуч. Державах римо-кат. владики виклинали наших священиків, а в Бразилії сфанатизовані Шпанольці стріляли на наших руських місіонарів і безборонний нарід; полялась руська кров. А розпорядження ті все походили від Пропаганди.

„Ам. Русини довідавшись о пролятій руській крові в Бразилії, і досвідчивши вже досить того добра на власній шкірі, прийшли до заключення, що все лихо полягає в Унії, отже консеквентно (послідовно) роздумували чи Ам. Русини мають узнавати Папу римського за голову руської церкви й дальше."

Шептицький в Листі дивуєсь, — „для чого аж сего року взросло занепокоення", бо — „від літ не було хвилі, в котрій би ся справа лучше стояла, як в тім році". На те відповідають:

„Страх, багато сказано! „Від літ не було хвилі (кілько літ, 300 чи 15?) в котрій би ся справа стояла лучше... Виходить: занепокоення есть, причин нема, бо й давнійше не було ліпше, отже чого хочете ненаїсні Русини? Аргументація гідна галицького шляхоцько-станчиківського публіциста, а ніколи руського Митрополита."

Як відносились до гр. кат. священиків.

Тут перечисляють дещо з того, що до того часу в Америці діялося.

1) Першого нашого священика о. Волянського р. 1885 виклинають римо-кат. власти в Америці тому, що той пішов представитись епископови, т. е. виконати акт гречности, поручений ему его епископом. — А виклинають ніби за те, що жонатий!

2) Римо-кат. власти неустанно пишуть до Риму, а Рим до Львова, щоби жонатого відкликати. І відкликують нашого жонатого священика р. 1888.

3) З Галичини вже не приходять більше жонаті священики, але зате надсилає їх Угорська Русь подостатком. Отже римо-кат. власть в Америці в клопоті; знов йдуть скарги в Рим, в котрих малюють руських священиків, яко здеморалізованих заводіків і жебраків."

Тут наводять римські розпорядження, силою яких **лише римо-кат. епископ може через Рим покликати до Америки гр. кат. священика.** — „Значить, всю власть над Русинами віддали латинникам". Отже:

„Поступовання римо-кат. властей було таке, що обурювало не лише Русина, але навіть кождого иншої віри. Такий дух віє звідтам — ультра монтес" (зпоза гір — з Риму).

Ось примір, який се був дух. В львівській „Ниві" оповідає гр. кат. священик, як приїхавши до Америки, пійшов до римо-кат. дієц. епископа представитись як „священик Русин, греко-католик", отже:

„По довгих переговорах, і дискусіях, і толкованнях узнав мене вкінци епископ католиком, лиш відмінного обряду. Наконець нашої розмови виймив епископ з шуфляди письмо і подав мені до рук. Дивлюся і пізнаю, що се лист з Конґреґації „де пропаґанда фіде". Читаю тай своїм очам не вірю.. і ось Пропаганда писала:

„Si ad te aliquando adveniet aliquis sacerdotes-rutenus e Galicia Austriaca, nominatus graecocatholicus, **eicias eum!**"

(Колиб до тебе зайшов колись якийсь руський священик з австрийської Галичини, що буде зватись греко-католиком, **викинь його!**).

„Під сподом сего письма підписаний префект (голова) Пропаганди, кардинал Сімеоні" — („Нива" 1908, ч. 4).

Таке було відношення Риму і католицизму до гр. кат. священиків в Америці. Се показує, що значить залежність від чужих, — Поляків, Москалів, большевиків, чи Риму.

Ще подібні факти.

Священики наводять ще подібні інші факти переслідувань.

„Римо-кат. власти не позволяли нашим священикам душпастирювати поза своєю громадою. До других місцевостей вони могли йти (де нема попа) аж тогди, коли того зажадає катол. піп. Слиб се трафилось в іншій дієцезії, то треба, осібного позволення епископа. Трафлялось, що епископ позволив прийти з духовним кормом гр. католикам, а катол. піп не позволив, або навіть арештував руського священика за псуття бізнесу.

„Римо-кат. епископи ограничували власть священиків, приміром: позволяли правити Службу Божу, сповідати і причащати, а вже хрестити і слюб давати і др. заказували (забороняли): або позволяли хрестити; а миропомазувати вже ні.

„Римо-кат. епископи давали юрисдикцію (власть) лиш на пару місяців, а опісля знов казали приходити і просити

„Казали, щоби руський священик звернув нагороду за треби лат. попови, в котрого парафії ті Русини мешкали.

„Казали, щоби руські церкви записувати на них..."

Згадуються розпорядження Пропаганди з 1-го травня, 1897 р., щоби гр. католики піддалися латинським епископам. Позволяється вірним Східної Церкви **держатися латинського обряду.** Латинський архиепископ може призначити наглядача над гр. кат. духовними з греко-католиків, або з римо-католиків. „Навіть повтягали наших священиків до своїх шематизмів" (списів). Хто би спротивився, „того виклинають".

„На тій підставі виклинає 24 лютого, 1902, бішоп Гобен о. І. Ардана, котрий запротестував против таких практик і зажадав вимазання свого імени.

„А ти Русине думай і мовчи, не важся кричати: мені кривда!, бо навіть твій Митрополит каже: нема причини!"

Балачка Шептицького.

Про кривди Шептицький не згадує, але потішає, що папський „візитатор" все полагодить. А ним був змадяризований Русин з Закарпаття, і латинізатор, що в костелах парадував в латинській „інфулі" (митрі) і лат. ризах. Каже Шептицький:

„Дорога до самостійного епископства була би — заховати звязь з візитатором і старатися ужити його впливу для піднесення наших справ в Америці. Бо того по нім сподіюся".

Згадуючи, що візитор їм цілком чужий, священики кажуть:

„Так радить Ам. Русинам митрополит. Золота рада! Але послідним [illegible] лом назвали б ми того, хто би послухав тої ради, опертої на [illegible] припущеннях."

Коли Шептицький ще раз згадує, що в Гарісбургу говорили пр[illegible]ність", йому відповідають

„Се чиста брехня! О[illegible] снилось. Виходить, що ми[illegible] рекрутив, подав непра[illegible] се вплив галицького уряд[illegible] позасідали пани, напи[illegible] фи і т. д., коли так силь[illegible] і на гр. кат. Митрополиті. Кождий [illegible] сить запротестувати, **щоби його коштом** посів хочби владика публично лож ширити. Може се вільно графови, але не вільно Митрополит[illegible]

На балачку в Листі, що через [illegible] священиків в Римі справи гр[illegible] ви дуже погіршились, як т[illegible] [illegible] кажуть

„Тую пісоньку Русин[illegible] давна, и вічно виспівують в [illegible] парляменті такі панове, як Бадені, Лосі, Бобжинські, ціла плея[illegible] ролників-старостів з своїми прихвостнями. Митрополит пригадав и нам

- - - - - - -

ШВЕЦІЯ ГОТОВИТЬСЯ.

Комуністів в Швеції повикидали з зарядів робітничих уній. Готовлять пово сховки перед атомічними бомбами. Кожний Швед від 16 до 65 літ віку мусить перейти 60 годинне вишколення для місцевої оборони. Фабрики заховують під землю. Нагромаджують газоліну в підземних сховках. Виходить, що Росія шукає зачіпки зо Швецією, бо недавно зістрілила шведський літак, а мабуть і ще один

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки

Замовлення і гроші слати на адресу.

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXIV.

Ми їхали постійно яких півтретя милі. А Черепулька гукав: Вйо, коники, вйо! Ще трохи і будете відпочивати. Говорив, як до розумних сотворінь, і вони либонь (мабуть) його розуміли.

Показалося приходство (дім священика). І мені подумалось, що треба зробити несподіванку. Я зліз з воза, а жінка воїхала, нїби вона приїхала без мене.

Я підійшов до хати пізнійше і бачив як її випитували про все, а певно і про мене. Була там і їх замужна дочка, Рудницька. Мені врешті не стало терпцю і я пійшов до кухні та запитав, чи міг би бачитися з парохом. Мене попросили до бібліотеки.

Я подав видумане імя й оповів, що я їхав, і колесо зломилося, а мені ніяково в коршмі ночувати.

„Добре, каже о. Николай, але завтра відправите бодай Акафист до Божої Матери

[illegible], сказав я, бо рано мушу бути на стації і заїхати на Службу Божу додому

[illegible] мені винні один Акафист [illegible]ставлю вас моїй рідні".

[illegible] до сальону, де був і його [illegible] Почав мене представляти

[illegible] пані Пристайова, — каже він [illegible] щойно з голки. Правда, [illegible] Але муж її непрактичний, не [illegible]скати її самої між люде"

[illegible] готовити вечеру для гостей [illegible] посадили коло моєї дружини. При [illegible] всячину говорили, і про нашо[illegible] хто був і як все відбуло[illegible] [illegible] що нічого не знаю, і мусів [illegible] себе, щоби не розсміятися [illegible] тримала себе добре.

[illegible] годинах все виявилося, коли [illegible] запитав з якої родини моя [illegible] він ту родину знає. На те [illegible]

[illegible], отче парох, що вам напевно [illegible] Михаїл Бачинський з Григо[illegible]

[illegible]к! — крикнув сердега пан [illegible] тепер вже знаю з ким і як го[illegible]маю".

[illegible] лости аж підскочив кілька разів, немов молодий хлопчина. Та він завсігди був веселий і жартівливий, хоч ниркова недуга докучала. А тепер ще більше ювеселів і сипав жартами та співав.

Був він взагалі дуже приємний чоловік. Середного росту, худощавий. Та своїх [illegible] болів не виявляв.

Другого дня пійшли ми до церкви [illegible] Литію (Всеночне). Побачивши нас він казав подати моїй дружині кріс[illegible] [illegible] вітаючи нас вірним, сказав

„Як нас старих не стане на сім Божім світі, то по нас прийдуть отсі молоді, та робити будуть за нас. А ми будемо вже спати вічним сном".

Дружині було ніяково, а нарід приняв се поважно, бо знав свого пароха зблизька. І певно згадка про вічний сон настроїла людей поважно. По нім мав правити Службу Божу його син Амврозій.

Перед Великим Входом не стало чути голосу піддячого й о. Николай післав одного газду

„Подивися, де той шпачок. Він певно на моїй сливці".

За хвилину чути вже було гарний тенор піддячого.

ОВОЧ ЗЛОЧИНУ

В Винипегу засудили 17-літнього Садеса, на 23 місяці, а його спільника, Сендера, на 5 літ тюрми. Вони крали автомобілі в Канаді і Стейтах. Тікаючи вони їхали 85 миль на годину, та вдарилися до стовпа і поліція зловила.

Сковорода про сварку

Раз український мудрець, Сковорода, чув, як його знакомий сварився з своїм сусідом. Після того каже Сковорода знакомому:

Чи конче треба було тобі сваритися?

[illegible] я мав робити, коли він перший почав?

Треба було змовчати, а він був би скоро втихомирився і не було би сварки

Тоді він сказав би що я винен, або [illegible] боюся

[illegible] ти здобув? [illegible]

[illegible]

Може він [illegible]

Скоро до церкви збирається

[illegible]

Адже ж ми [illegible] відає друга [illegible] вже приходимо [illegible] Служби Божої

Коли ж ви збираєтеся?

[illegible] вже час йти до церк[illegible]

[illegible] в суботу, коли не[illegible] перед святом. Я вже [illegible] памятаю [illegible] треба бути в церкві скоро, отже все, що можна, прилагоджу, пороблю. І спати йду скоро, щоби виспатися та рано встати. Я [illegible] збираюся

Ну, коли [illegible] то не диво. Ми та[illegible] [illegible] про збираємося, але запізно починаємо збиратися. — відповіла питаюча. Треба робити так, як ви...

КАЖУТЬ ПОЛІТИКА НЕ ДЛЯ ЖІНОК

В Єгипті професорку университету, Сагар ель К[illegible], мали призначити до кабінету міністрів, але премієр сказав, що через те можуть вийти клопоти. Загалом є проти жінок в високій політиці, і голова магометанської релігії каже, що жіночі обовязки вдома.

КІЛЬКО АВТОМОБІЛІВ В КАНАДІ

На кожних 100 родин в Канаді 54 мають автомобілі, деякі по більше як один. З тих трета часть платять за автомобілі відразу готівкою.

Увага! Увага!

ДАВФИН – ВЕЛИЙ РИВЕР

Заходами Церковного Комітету Округи Давфин, Ман, в неділю 20-го липня 1952 року відбудеться при Українській Православній Церкві у Велий-Ривер, на фармах

ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,

участь в якому приймуть сусідні священики з Хором Православної Громади з Давфину під керівництвом п. Ольги Новіцької.

Початок Богослужень:
9.00 рано — Утреня;
10.00 " — Служба Божа

По Богослуженню Спільний Обід і промови визначних бесідників на актуальні теми з українського життя. Рівнож відбудеться базар. Усе українське громадянство з Округи Давфин і околиць запрошуємо прибути на це свято.

Іван Шмельський, Голова Окруж. Коміт.
о. Новицький О., Парох Округи;
Василь Склеповин, Секретар

КІЛЬКО ЗГИНУЛО В МАНІТОБІ

За 6 місяців 1952 р. згинуло в Манітобі, в усяких нещасних випадках 140 осіб. В 9 днях 7 гинуло

ЗАБОРОНЯЮТЬ „КОМИКИ"

Уряд Нової Зеляндії рішучо забороняє спроваджати, або друкувати комічні образки якими шириться неморальність [illegible]

КІЛЬКО ДАЮТЬ НА ПИЯТИКУ.

В Стейтах на пиятику видають половину того, що на одіж. Минулого року Американці випили напитки 9 білонів і 150 міліонів (9,150,000,000) долярів, що на кожну особу, з дітьми, припадає пересічно 59 долярів і 80 центів. На одіж виділено коло 20 б[illegible]в. Багато люде про[illegible]

АРЕШТУВАЛИ 4 ХЛОПЦІВ

В Винипегу поліція арештувала 4 хлопці, один 14, два по 15, а один 16 літ, за якими є 17 крадежей. Крали револьвери, байсиклі, годинники, штани, словом що могли. А що буде з них, коли будуть старші?

АМУНІЦІЯ В СХОВКУ

В Неаполю, в Італії, знайшли тайний сховок, де була наскладана зброя, а самих куль було 4,000. Арештували 31 особу. Очевидно се большевицькі приготовання

РАДАРНІ СТАЦІЇ В АМЕРИЦІ

Північна частина Зл. Держав має нині 6,000 стацій, звідки через радарні апарати слідять денно і нічно, чи не налітають ворожі літаки. До обслуги тих апаратів зорганізовано вже багато добровольців

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.

„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"

Ціна її $2.00

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

(28-го липня, 15-го липня церковного).

Святими людьми вважаємо тих, що були світлом серед життевої темряви; теплом серед холоду; учителями серед несвідомости; хлібом серед голоду; будівничими серед розвалин людського життя. Іх заслуга перед людьми, і їх заслуга перед Богом, бо вони даними їм талантами придбали більше талантів; до них відноситься слова Христа: Ти в малім був вірний і я над многими тебе поставлю, — увійди в радість Господа твого!

До тих належить й український князь Володимир, якого історія називає Великим.

Володимир був сином князя Святослава, поганина. Але бабка Володимира, Ольга, була вже християнкою, і безсумніву вона вже заінтересувала Володимира християнством.

Каже історія, що коли Володимир заінтересувався справою віри і се стало відомим, почали до нього приходити висланники всяких Церков і вір, щоби його до себе привернути. І кожний вихваляв свою віру.

Приходили висланники від Турків (магометан), від Жидів, від Латинян, але в усіх добачав Володимир щось недоброго. Найбільше подобався йому ще висланник Греків, який показав йому образ Страшного Суду

Та всеж Володимир обговорив ще справу з своими дорадниками і вислав 10 розумних людей, щоби приглянулися до всяких вір. Коли ж висланники вернулися, то сказали, що вважають за найдосконалишу ту віру, яка є в Царгороді (Константинополи). Тоді Володимир приняв віру з Царгороду, охрестився і почав ширити християнство на Україні, починаючи від Києва. Се сталося 988 року.

До того часу Володимир жив по поганськи, на нищо не зважаючи, колиж став християнином, то став дуже праведним чоловіком. Помагав бідним, дбав про справедливість, заводив всюди гарний лад, будував церкви ... Нарід бачив в нім батька, заступника і помічника. Каже історія, що коли Володимир помер 1015 р., то весь нарід за ним плакав. Він прожив 63 роки. Поховали його нобіч його жінки Анни (що померла 1011 р.) в Церкві Богородиці.

За його велику працю названо його Рівноапостольним та Великим.

∴

З християнством піднісся український нарід морально, культурно і політично. Почала вироблятися одна спільна культура. Почалася тоді писати Українська Історія. Шириться просвіта. Розбиті племена звязуються в один український нарід, в одну державу, в один лад.

Ми нині мусимо памятати, що культурне майно, яке український нарід має, та всенародна свідомість себе як народу, то овочі праці князя Володимира Великого. Що він сіяв, те росло, розвивалося, поширювалося і передавалося поколіннями аж до наших часів. Отже воно вяже нас безперервним життевим ланцюхом з працею Володимира, яка почалася 988 року, себто перед 964 роками. За 36 літ від нині буде тому 1000 літ.

Так Володимир Великий, се Апостол християнства на Україні. І він є також Прабатьком життя українського народу, як великої української народної цілости.

Беручи все те на увагу ми зрозуміємо яким великим є і повинен бути наш князь Володимир Великий. До святих зачислила його Церква в 13-ім віку.

Зріст злочинів і виховання

Що число злочинців, головно між молодими, скоро зростає, се бачимо хочби з преси. Англійська щоденна преса деньвдень подає вісти про молодих, підлітків, між якими деколи є і дівчата, — що крадуть, рабують, поповнюють насильства, пють, роблять галабурди. І число таких безнастанно росте. До чого ж воно веде?

З одного боку росте добробут, — люди мають щораз більше грошей, мають вигоди, автомобілі, радія, навіть дехто телевізію, багато розривок, а з другого боку людська мораль занепадає, характерність занепадає, гідність занепадає. Щораз більше людей, і то молодих, стає злочинцями.

І та злочинність показуєсь всюди. Кілько є випадків на дорогах, де їдуть пяні і розбиваються, та і тверезих вбивають та калічать. Хиба се не ознака злочинности? Кілько молодих є байдужих, марнотратних, для яких найважнійшою справою є веселе, розкішне життя. Хиба се далеке від злочину?

Кілько нині всюди розводів, а се знак що люде не такі, як повинні бути, гірші.

Кілько нині тих, що до нiякої церкви не належать і не ходять, що не належать ані до церковної, ані якої другої поважної громади, чи організаці, але ходять самопас.

Все те ознаки морального занепаду. А моральний занепад веде за собою родинний занепад, громадський, економічний, політичний і загально народний, чи державний.

∴

„Менчестер Ґардієн" недавно застановлявся над зростом злочинности. Каже він, що дехто виправдує се тим, що се наслідки минулої війни. Але, — говорить він, — хиба се наслідки війни, що молодих судять в молодечих судах, опісля в великих, і засуджують їх на літа до тюрми? Чи можна сказати, що молоді поповняють злочини тому, що їх батьки воювали? Або і батьки, що крадуть річи там, де працюють, чи можуть виправдуватись тим, що вони перед 6 чи 7 літами були на війні? Се знаки загального занепаду людської гідности.

Взагалі се наслідки байдужости в старших, що не дбають про гідне виховання дітей. Пускають дітей самопас, і діти виховуються на вулицях та серед всяких безконтрольних збіговиск. Що не дбають про релігійне виховання. Родина, дім перестає бути місцем виховання, перестає бути школою. Тут злочинність починається. Тут її джерело.

∴

Ми Українці не можемо відповідати за других людей, не можемо на других впливати, але можемо, і повинні, і мусимо про себе дбати. Треба думати, треба творити власний здоровий розум, шукати способів, виробити потрібну рішучість, і дбати, щоби виховувати наших дітей і молодь на гідних людей. Щоби наше молоде покоління не було таке „як всі", але розумнійше, гіднійше, красше, поважнійше.

І не треба казати: „нині такий світ, що нічого порадити не можна". Кругом себе і поза собою можемо кожного дня знайти живі докази, що є люде, які виховують дітей гарно, розумно, гідно. І Христос казав: „Коли буде в вас віра, як зерно гірчиці, то гори будете пересувати". Але те зерно віри мусить бути здорове, розумне

Питання виховання, се нині в нас велика, пекуча справа і дальше треба присвятити їй багато уваги. Щоби не було за пізно

Кілька галицьких сіл – а Канада

Були в Галичині села чи сторони [illegible] яких походять ті Українці [illegible] відограли видну ролю в [illegible] інськім життю. Призадумати [illegible] над тим заставила мене смерть Бодр[illegible]

Такими селами й околицями в Галичині були: Березів—Косів [illegible] Коломийщина (включаючи Балинці, [illegible] Бученки), Городенку і Під[illegible] ючи по Борислав і Др[illegible] Теребовельщина, [illegible] Стечинині та В. Кудри[illegible] щини, що також дещо [illegible] чи ні, але вони були [illegible] ституцій в Канаді. Вони по[illegible] ти тут нашу історію. Без [illegible] тя наше тут пішло би [illegible]

Гуцульщина й Бойківщина [illegible] менше „скандинавських" [illegible] „гуцули" виявили в Канаді [illegible] у силу

Переживаючи в 22 місц[illegible] нади, бо від 1905 р., зауважив [illegible] чого интересного

Скандинавці... В Кан[illegible] мало почуєте шведської, но[illegible] ландської чи данської мови [illegible] асимілюються, як і давно [illegible] новалися.

Щож до згаданих сіл й [illegible] вони витиснули свою печать [illegible] торію в Канаді. Коли б н[illegible] сіл, то хто знає, чи почули [illegible] українську мову на вулицях [illegible] чи були би Народні Доми, Інститути, Бурси, Преса, Організації, Ід[illegible]

Мих. Осьмовка

Увага Редакції: — Ав[illegible] статейки слушно звернув [illegible] що Українці з деяких сторін в Галичині відограли видийшу ролю в українськім житті в Канаді, ніж Українці з других сторін. Першою причиною того було, певно, те, що ті околиці в Галичині були [illegible] свідомійші, рухливійші, мали там про[illegible] відників, що розбудили ширшу народну свідомість. Ту свідомість привезли Українці і до Канади.

Важне і те, кілько з котрих сторін прибуло сюди Українців. З деяких сторін прибуло багато, з інших мало

Та коли брати поодинокої особи, що визначилися в нашій громадській праці в Канаді, то походили вони з усіх сторін, від Збруча до Лемківщини

Треба ще звернути увагу на один факт... Є в Канаді околиці більше і менше свідомі. Колиж Українці з свідомої околиці перебираються в інші сторони, прим. до Східної Канади, чи навіть до Стейтів, то вони і там звертають на себе увагу своєю більшою свідомістю і заінтересованням ширшою громадською працею. Вони там є „солею землі", чи тими дріжджами, що помагають громадській справі рости. Вони несуть туди ту свідомість, що була в їх околицях.

ЯК ТО КОЛИСЬ БУЛО ...

(Спомин)

По першій війні були в Галичині випадки, де гр. кат. провідники ставились дуже зневажливо до православних Українців. Так прим. не хотіли дати місця емігрантам з України на православне Богослуження хочби в звичайнім будинку. Було, що гр. кат. священик, порадившись з польським, не хотів поховати православного з Волині — Доборанського. Про те і подібне багато писала галицька преса.

З приводу події з Доборанським, помістив в перемиськім Укр. Голосі з 1928 року, ч. 30, старий гр. кат. священик, К. Левицький, як було за його часів, отже интересний і повчаючий спомин, який дальше подаємо.

∴

„За часів Йосифа II, — пише він, поселились в Камінеччині і Радехівщині (в Галичині) німецькі кольоністи протестанти. В Буську численійше, є їх там понад 1,000 душ, в Сапіжинці майже ціле село німецьке, в Юзефові також, де мешкає протестанський пастор (священик). По інших громадах менше.

З Буська до Юзефова 7 кільометрів, [illegible] не було мурованої дороги. В[illegible] в пізну осінь тяжко було через [illegible] дістатись до Юзефова.

[illegible] гр. кат. парохи в цілім повіті [illegible] доручення хрестити діти протест[illegible] без миропомазання, вписувати їх в [illegible] метрики, а відписи з метрик [illegible] до протестанського паст[illegible] в Юзефові.

Похорони (протестантів) відправляли латинські (польські!) парохи. І так [illegible] ський парох з Буська, кс. Соколовський, через 50 літ, а по нім кс. Кисілевський через 18 літ, на просьбу пастора в Юзефові, хоронив всіх померших протестантів в Буську. Нікого се не [illegible] не соблазняло.

По смерти обох згаданих прийшов до Буська кс. Кернік з Радехова. Невдовзі померла мати кольоніста, віцебурмістра Івана Райхардта. Її син іде до кс. Керніка з просьбою похоронити матір. Кернік відповідає: „Я геретикув не хова̄м" (я еретиків не ховаю).

„Бурмістр Василь Ваньо і Іван Райхардт приїхали до мене, щоби я похоронив тіло. Я визначив похорон в неділю [illegible] дни.

„В неділю чекаю до 4 год. на Райхардта і нема. Не знаю, що сталоси

„В понеділок приїхав Райхардт, просив вибачення і заявив, що коли Кернік довідався, що я маю хоронити, сказав: „Ма тен Москаль поховаць, то я поховам" (має той Москаль поховати, то я поховаю).

Під тим оповіданням підписаний **о. Кирило Левицький, гр.-кат. парох- емерит."** („Емерит" — **на пенсії**).

∴

Виходить, що колись гр. католики римо-католики могли навіть з Німцями протестантами жити по людськи, по культурному, по християнськи, — а нині греко-католикови не можна по християнськи жити з рідним братом — православним Українцем. Але з Поляком можна! Хоч митр. Шептицький каже в своїй книжці „Канадійським Русинам" (1911), що: „... **протестантські (священики) ані власти не мають, ані священиками не суть (не є), а православні суть (є) священиками, але власти не мають"** (від Риму). **Они (православні) Тайну сповіди мають так як і ми, як всі прочі Тайни установлені через Ісуса Христа".** — (Ст. 32-33).

Однакож з православними не можна сходитися, а з Поляками, що сотні літ [illegible] чили українську кров, сходитися можна. В чиїм интересі таке архикатолики [illegible]?

В чиїм интересі перед греко-католиками Українцями ставлять Поляків висше, ніж православних Українців? Вороги ставлять висше, ніж рідних братів. В чиїм се интересі?

Люде священичої вдачі

Кожному чоловікови Бог дає окремий талан. Се тому, що життя вимагає всяких фахівців [illegible] [illegible] головок виберe собі в життю [illegible] його дани [illegible] дана йому вдача

[illegible] священичий [illegible] Чоловік, що такий [illegible] що [illegible] моральна праця [illegible] души [illegible]

[illegible] людей

[illegible] народом і пере[illegible] людьми [illegible] щирим свяще[illegible] всюди має [illegible] довіря в всіх. І [illegible] священиком

В Колегії св. Андрея в Вінніпегу є [illegible] Теольогічний Відділ, де виховуються священики, отже туди повинні [illegible] ті, що раді бути священиками [illegible] між народом, як його [illegible]

Б-в.

Золоті яблочка

[illegible] Атлянта була [illegible] звичайною красавицею І всім, які [illegible] подружитися [illegible] що [illegible] за того заміж [illegible] в перегонах її випередить. Хто ж позаду лишився, той мав згинути

[illegible]

[illegible] випереджувала, він [illegible] яблочко. Атлянта зупинилася [illegible] взяти, і Гіппомен [illegible] випереди[illegible] яблочко, і знов [illegible] Атлянта знов його догонила [illegible] Тоді [illegible] кинув трете яблочко, та [illegible] Нім Атлянта яблочко не далеко [illegible] підняла, то так спізнилася, що вже Гіп[illegible]

Таке буває і з багатьома людьми, головно [illegible] Перед ними є великі цілі, але так спиняються над дурницями, що не мають часу великих цілей досягати

ПЕРЕД ВИБОРАМИ В АМЕРИЦІ

Уряд в Америці в руках демократів. Тепер перед вибором нового президента, републиканська партія закидає демократам [illegible], що вона дозволяє комуністам бути на високих державних становищах в Америці, яким не ходить про добро Америки. Закид мабуть дуже слушний

Золото огнем перечищене

В давних висловах знаходимо слова: „золото огнем перечищене". В свіжо видобутім золоті може бути земля, пісок, отже треба його перетопити, а тоді буде воно чисте і гарне.

Так буває і з людьми. Іх душа золота, але на неї падає життевий порох, бурі наносять пісок, на неї падає болото. І так вона тратить свій блеск і свою вартість.

Золото топлять, очищують, а тоді роблять з нього гарні річи. Таке і з людською душею, з людською вдачею.

Відомо, що люде, які змалку багато набідилися, бувать добрі, щирі, характерні. Вони перейшли через огонь, який знищив в них те, що забруджує людську душу.

А люде, яких змалку дуже пестили, догоджували, всі забаганки вдоволяли, бувають самолюбами, гордими, зарозумілими. В них нема теплої людської щирости, нема співчуття до других, нема потрібного розсудку і взагалі примітної характерности. Вони не перейшли того огню, що все очищує. Вони золото покрите брудом.

Тому сказано в Святім Письмі: Не перестaвай дитини карати. Ти покараєш [illegible], а душу її спасеш від смерти

ПЕРЕДАВАВ РОСІЇ ІНФОРМАЦІЇ

В [illegible] засудили на 5 літ Вилима М[illegible] 24-літнього, за передавання інформацій большевикам. Він працював [illegible] В Лондоні в парку [illegible] дані взяті з бюра загра[illegible] казав, що не знає, [illegible] Але за[illegible]

ЗАСТРІЛИВ ФАРМЕРА

В околиці Ешвил, Ман., А. Кошовський застрілив Дмитра Лукіянчука. Яка причина була, покищо невідомо

ДУМАЮТЬ ПОМОГТИ АНГЛІЇ

[illegible] Канади думає позичити Англії, [illegible] з Америкою, коло три біліони доларів, щоби Англія могла поправити своє економічне положення.

ВЕЛИКА БУРЯ НА ФИЛИПИНАХ

На Филипинських островах велика буря позбавила життя 85 осіб, а 10,000 людей лишилось без даху над головою. Шкоди на полях міліонові

ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ В АНГЛІЇ

Населення Англії виносить 43 міліони і 800,000 (43,800,000). На те жінок є більше на 1,702,000 ніж чоловіків. Дітей низше 15 літ є понад 22 процент супроти всего населення, коли перед 50 літами було майже 33 процент, отже тепер четвертина менше

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЗАБУВАЙМО „ҐУД ТАЙМ"

Прийшли вакації. Ученики раді, що будуть мати „ґуд тайм" через два місяці.

Батьки, які дбають, щоби їх діти були свідомими Українцями, поважними і розумними, повинні заставляти дітей до чогось вартнійшого, ніж „ґуд тайм". Бо ті „ґуд тайми" коло озер, чи деінде, нищать і розум і моральність дітей.

Отже не можна позволити, щоби в вільнім часі молоді чи діти лише забавлялися. Треба твердо постановити, щоби діти в вільнім часі були вдома, під наглядом старших перебували, а то і чимсь розумним занималися. А час на забаву повинен бути обмежений.

В вільнім від праці часі, дітей вчити по своему читати і писати, повинні їм дещо оповідати і розбуджувати пошану і любов до всего свого. Повинна дбати, щоби діти по своему говорили. Пісень своїх вчити.

Коли діти по своему читати вже вміють, заставляти їх до читання своїх добрих книжок та до читання легких річей в газеті.

Дітям треба пояснити, що вартне, а що безвартне, отже чому вони не повинні на безвартне часу марнувати. Коли діти се зрозуміють, то будуть радо батьків слухати.

Треба заставляти до читання вголос, щоби читали і собі і другим, а так привчаться скоро читати. І чужих дітей, сусідських треба заохочувати, щоби всего свого вчилися і своє шанували.

Тим, які ще малі, треба самим читати і пояснювати.

А вже пісні важна річ, отже треба дітей і молодих вчити. Се лишиться їм на ціле життя.

Матери повинні вчити дівчат вишивати, варити і др., не казати, що се маловажне.

Коли батьки про те подумають, то вільний час дітей і молоді принесе їм розум і характерність, й охоронить їх від злих впливів.

Оленка Негрич.

КІЛЬКА ПРИМІРІВ

Король Александер Великий ще молодим так радо читав „Гомера" (великий поетичний твір), що коли лягав спати, то книжку клав під голову.

Колись в Галичині Шевченкового „Кобзаря" тяжко було дістати; колиж хто дістав, то молодь переписувала собі Шевченкові вірші, щоби мати бодай переписане. А що переписала, то вивчувала напамять. Се була думаюча молодь, і з неї вийшли опісля щирі українські працівники і провідники.

Свящ. Антін Могильницький (1811-1873) каже, що тоді в школах по українськи не вчили, отже він сам по українськи вчився, — він „самоук". Опісля став українським письменником і був визначним українським патріотом.

Також свящ. Ізидор Воробкевич (1836-1903), буковинський письменник, був „самоуком", сам вчився по українськи, без школи.

В тих часах було багато „самоуків", а пізнійше ті „самоуки" були визначними і славними Українцями.

Добрі, розумні люде самі стараються якнайбільше навчитися, а нерозумні вчаться лише тоді, коли бук є над головою.

Читач Відділу Молоді.

РІДНА МОВА

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Але камінь має.
Як ту мову мож забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила?

Як ту мову мож забути?
Та ж звуками тими
Ми до Бога мольби слали
Ще дітьми малими?
У тій мові ми співали,
В ній казки казали;
У тій мові нам минувшість
Нашу відкривали.

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Хто горнеться до чужого,
Того Бог карає.
Свої його цураються,
За чужого мають,
І як сина ледачого,
В хату не пускають.

Отже щиро ви плекайте
Українську мову,
Вчіться гарно говорити
Своїм рідним словом.

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Але камінь має.

Ізидор Воробкевич.

СПОМИН З МОГО ЖИТТЯ

1.

Коли другі люде пишуть спомини з свого життя, то і я дещо розкажу. Може воно і не дуже важне, але всеж може бути интересне. Розкажу що я переживав і яких людей бачив.

Я з Чортківського повіту в Галичині. Родичі мої були бідні, ходили по зарібках. Коли мені скінчився 18-ий рік, родичів вже не було. Тоді пійшов я служби шукати.

Зайшов я в друге село, — служби не знайшов. В третьому селі справили мене люде до заможного господаря. Пійшов я туди.

— Може вам наймита треба? — кажу.

— Треба, — відповів господар, — коли хочеш, лишайся.

Вийшла господиня, глянула, і пійшла до хати. Здалась мені дуже непривітною. То була субота.

Другого дня встав я раненько, пійшов до стайні і викидаю гній. Нараз чую:

— А ти бузовіре що робиш?! Лиши!

Се була господиня.

Мені стало ніяково. Хиба я що зле зробив? А що буде дальше?...

За хвилю вийшов господар та:

— В неділю ми гною не викидаємо. Се зробимо завтра. Почекай! Я зараз вийду, поробимо що треба і пійдемо до церкви.

Мені легче стало, бо господар говорив лагідно і розумно.

За хвилю господар вийшов, а коли зробили, що треба, каже він:

— Тепер вичисти собі чоботи і пійдеш з нами до церкви.

За хвилю ми вже були на дорозі. А для мене чуже село, чужі люде... Яке буде мені тут життя? Повно думок було в голові.

Як ми вже до церкви підходили, дає мені господар пять крейцарів (5 центів) і каже:

— Знаю, що в тебе грошей нема, отже маєш. Треба в церкві дати.

Стало мені і дивно і ніяково, і я кажу:

— Я вам, господарю, віддам...

— Не журись, — перебив мені господар, — я ж тобі не позичаю. Се для Бога...

Коли прийшли ми з церкви, і пообідали, говорить господар:

— Ходи, я тобі дещо покажу, а чого не будеш знати, то зараз питай. Тоді і тобі і нам буде добре. Журитися не маєш чого.

І показав та розказав дещо, як на початок. А дальше говорить:

— Завтра довідаєшся більше, а за тиждень все будеш знати.

І вже став я спокійнійшим, бо господар здався мені дуже розумним, поважним і добрим. Тільки господиня ... Хто знає яка вона ...

Другого дня, коли [illegible] пувати, говорить мені хтось:

— А як тобі там? Подобалося? Там в році кілька наймитів буває. Знає, коли прийшов, а не знає коли пійде...

Се дуже мене зажурило. Та... Божа воля!

Другої днини казав мені господар, що робити, а то й оба ми робили. Та мені все таки думка в голові, [illegible] дальше буде.

Вечером, коли я пігнав коні напувати, каже мені хтось:

— Хто знає як довго ти в того господаря будеш. Там ніхто не може довго втриматися... Як пійдеш [illegible] бачиш.

Се вдарило мене по голові. [illegible]... Що буде, то буде! Побачу.

Цілий тиждень я щиро [illegible] господареви [illegible] А [illegible] то питаю. І вже добре.

В суботу говорить господар:

— В нас в суботу [illegible] важна робота кінчиться і ми [illegible] готовимося. А завтра [illegible] ви.

Одно мене журило: чому він [illegible] кілько мені заплатить?

Але вже в понеділок кличе мене господиня і каже:

— Заплатимо тобі так, як в [illegible] платять тільки полот[illegible] на сорочки тільк[illegible] на друге... Решта господар тобі скаже.

Мені стало лекше, бо знаю, [illegible] не знав.

НОВА ЦЕРК. ГРОМАДА В НЮБРУК

В неділю 29 червня було перше Богослуження в Нюбрук, Алта.

Богослуження було в міській салі, куди прибуло багато вірних з околиць, як Торгилд, Радвей, Елдорина, Васетна та Бойл.

По Богослуженню була перекуска приготована нашим працьовитим жіноцтвом. Після того були наради зборів Громади. Тут о. Василів перечитав Статут нашої Церкви, була дискусія і вапис нових членів. За Храмове Свято вибрано Успення Богородиці (Перша Пречиста). Громада має вже 16 членів. Заряд: Михайло С[illegible] — голова Громади, Юрко [illegible] — заст. голови, Стефан [illegible] — секретар, Іван Мар[illegible] — [illegible], Михайло Сідор — господар, Теодор Житарук — старший [illegible]. Комісия [illegible] і [illegible] пані Марко [illegible].

Щиро [illegible] привитати нову Громаду і [illegible] успіху, — щоби число членів скоро збільшилося і щоби Громада побудувала гарну [illegible] церкву.

В.

МОЯ ЩИРА ПОДЯКА

На отсім місці складаю мою щиру подяку Церковним Громадам — Гаєс, Норквей Стінен, Саск., — за повжиний дарунок до хати, а то "девенпорт" і фотель. Для мене дійсно було несподіванкою, коли зо стації привезли мені ті річи.

Щира подяка Церковній Громаді [illegible] Товариству в Арран, що помалювали і зробили помешкання гарном і привітним.

Таке сердечне відношення до мене [illegible] підносить мене на дусі коло дальшої праці для добра нашої Церкви.

Нех и Господь нагородить всіх Вас сторицею!

Свящ. Кость Желіжкевич.

АНДРІЙ ГОРОХОЛИН

([illegible] згадка)

Арран, Саск. — [illegible] 7-го червня [illegible] в шпиталі в Беніто Ман. [illegible], проживши літ 77 [illegible]. Покійний Андрій [illegible] Борщівський повіт [illegible]. До Канади приїхав 1900 р. і поселився в Сифтон, Ман., з 1908 перейшов до Арран де жив до смерти.

Тіло покійного спроваджено з Беніто до Арран, Саск. Похорон відбувся 10 червня з Української Греко-Православної Церкви. Службу Божу в похорон відправив парох о. Кость Желіжкевич при участи дяків [illegible]. На [illegible] о. пароха [illegible] жертви на невянучий [illegible] покійному, то є на Катедру [illegible] Тройці у Виннипегу $14[illegible].

Тіло покійного зложено на Українському Загальному Цвинтарі в Арран.

[illegible] оплакують дружина Марія, [illegible] сини, 2 дочки, 8 внуків і 6 правнуків.

Вічна йому память.

о. Кость Желіжкевич.

ДОМКА ЗАПЛАТИНСЬКА

(Посмертна згадка.

Візел Крік, Алта. — Червня 14-го померла в шпиталі в Смокі Лейк Домка Заплатинська, проживши 60 літ. Народилася в селі Шулявки, близько Київа. Прибула до Канади з мужом Трохимом, що помер перед 11 літами. Проживала в Візел Крик 48 літ.

Похорон був 17-го червня, і похоронена коло свого мужа. Народу було багато. Похорон відправив о. Василів; співав п. Мулик з Радвей.

Покійна [illegible] також 14 внуків. Похоронну обслугу дало похор. заведення Парк Меморіял з Едмонтону.

Підчас похорону зібрано $9.73 на Колегію в Виннипег.

[illegible]

Присутний.

МАТЕЙ ВАТРИК

([illegible])

Ріджайна. [illegible]

Похорон відбувся дня 25 червня з місцевої Укр. Греко-Православної Церкви Зіслання Св. Духа. На прośбу о пароха Ю. Ференсіва учасники похорону, як невянучий вінець на могилу покійного, склали $14.25. З цього призначено $10.00 на Катедру у Вінніпегу, а $4.25 на "Вістник".

Учасник похорону.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. М. Тарновецького.

Гефорд, Саск. [illegible] церковний. [illegible] Козак, Ф. Кал[illegible] Никифорук, Н. [illegible] вицук, І. Бартко, Н. Гнидай, М. В[illegible] Смалик, М. Туркач, В. Явівчук, В. [illegible] Т. І. Семко, В. Цагорний [illegible]

Витков, Саск. [illegible]

Рефтіт, Саск. [illegible] ецький, А. Забо[illegible] П. Дмитрук, Р. Никифорук, Я. Н[illegible] форук, Н. Садовський, Р. Пли[illegible]

Глеслин, Саск. [illegible]

Норт Бетлфорд, Саск. [illegible]

Кридор, Саск. [illegible]

Ришард, Саск. [illegible] 55 ц.

Марлін, Саск. [illegible]

Савеїр Гил, Саск. [illegible] Павлівський, П. Тварінський.

о. М. Юрківського.

Форт Вилям, Онт. По 5 дол.: Мирон Пащук, Николай Саламага і Михайло Мандзюк. По 3 дол.: А. Підручний і М. [illegible] По 2 дол.: Н. Паляниця, С. Паляниця [illegible] С. Сенюк [illegible]

Вест Форт Вилям, Онт. [illegible] Григорій і Варвара [illegible] І. Великий, Кузьмінський. По 2 дол.: І. Великий, Б. Жура, І. Шапка і О. Мельниченко. По 1 дол.: п-і П. Чепесюк, Н. Степнер, Ф. Ємчук, В. Кузьменко, П. Кібик, П. Підлужний, Т. Мельничук, А. Музика, М. Горбачевський, Х. Богдан, П. Чорнобай, В. Захарій, В. Славка, В. Мазур, К. Паламарчук, Тереса Кудій, І. Микохін, Г. Гушуляк, С. Мандрик, Н. Юріїв, М. Багрій, П. Великий і С. Найдук. Дрібними 3 дол.

о. М. Флека.

Мирнам, Алта. Д-р В. Лопатнюк 3.57 дол., С. Метрунець і М. Долинський по 2 дол. По 1 дол.: В. Ко[illegible] Ф. Мельничук, В. Щербань, А. [illegible] І. Затиський, М. Іванюк, [illegible] Є. Герелюк, В. Храпко, І. Котович, В. Яремчук, Я. Котишин, О. Одинський, П. Яремчук, І. Антонович, М. Беднарський, П. Киндрачук, пані Костащук, пані Личак, пані Т[illegible] Ю. Генька і Ва[illegible] В. Чепель[illegible] М. Малинчук, І. [illegible] 4.05 дол.

Слава, Полудиева, Алта. п. Михай[illegible] [illegible] Ю. Рожко, І. [illegible] В. Войтків, А. [illegible] Ю. Мала[illegible]

Мусідора, Алта. Іван Костюк [illegible]

Ю. Гремб, Алта. Марія Мак[illegible] 1 дол., з 14 осіб разом 3.55 дол. Т. Савчук і А. Зварич по 1 дол. (обидва з Вегревил, Алта).

Писанка з Брентфорд, Онт., переслав п. Н. Іванець.

По 2 дол.: Іван Бабійчук і Никола Іванець. По 1 дол.: В. Паньків і В. Столяр. Дрібними 50 центів.

о. Г. Василіва.

Радвей, Алта. По 1 дол.: Пані добр. Марія Василіва, Н. М. Пісьменний, [illegible] Торович, Ф. Юрків, П. Литвин, Марія Гарапнюк, І. Гомик, Катерина [illegible] Г. Возімірський, Д. М. Ве[illegible] Терещук, Марія [illegible] В. Ман[illegible] Боечко, Д. Венгер, П. Онищук. Дрібними 6.55 дол.

Редвотер, Алта. По 1 дол.: І. Ва[illegible] Евдокія Школьна, М. [illegible] Ремезнко [illegible] Н. Крайнюк [illegible]

Торгилд, Алта. [illegible] Ю. Тимченко, Н. [illegible] Філічук, А. Харків, М. Довгань, Катерина Довгань, Л. Гавалко, Д. М. [illegible] Анна Теленько, К. Бель[illegible]

Федора, Алта. [illegible]

Васетна, Алта. [illegible] Анна [illegible]

Брейгенд, Алта. [illegible] Анна С. [illegible] Дрібними [illegible]

Леремонт, Алта. [illegible] Василина, Г. Хижан, Н. Павлюк, П. Мандзюк, С. Плешан, М. Лукасевич, Т. Плупек, М. Мандзюк, В. Бачинський, Г. Білда, Л. Гавкало і М. Плешан. Дрібними 2.85 дол.

Срейк, Алта. По 1 дол.: А. Кочан, П. Писаревський, Анна Генко, Ольга [illegible] Г. Корбут, пані Г. Корбут, В. [illegible] С. Чемжак. [illegible] Дрібними 3.05 дол.

Бойл, Алта. По 1 дол.: І. Гумен[illegible] Некипло, Н. Некипло, В. [illegible] Ф. Яремко і Анна Некипло. Дрібними 2.50 дол.

о. М. Паколкова.

Гудів, Саск. По 1 дол.: Ю. Паньків, В. Паньків, І. Олійник, Р. [illegible] Ф. Мачула, П. Богай, Р. Богай, І. Чубай, В. Славин, Н. Онищак, Ірина [illegible] М. Мачула.

Кендіки, Саск. Н. Варанюк (Матрії), П. Федушак (Матрі), М. Мельник, М. Щерба, А. Барабаш, І. Шипковський, Іван Станик, В. Ілюк, П. Ілюк, Г. Шепелик, І. Анака. Дрібними 85 ц.

УВАГА! ТОРОНТО УВАГА!

ЕПАРХ. ПАРАЗНИК

Українська Православна Соборна Громада при Катедрі Св. Володимира в Торонті, відсвяткує своє
ХРАМОВЕ СВЯТО
з першим своїм Правлячим Архиєреєм,
в неділю, 3 серпня 1952 р.
в такому порядку.

Субота, 2-го серпня
Вечірня з Всенічною о 7 год. веч.
Неділя, 3-го серпня
8.30 ранку — Утреня
9.30 — Зустріч Впр. Архієпископа Михаїла.
10.00 — Архиєр. Служба Божа.
12.00 — Спільний Храмовий Обід.

Просимо Громадянство Торонта, Західнього Торонта, Гамилтону, Ошави, Гримсбі, Сейнт Кетеринс, Ниагара Фалс, Веланд, Вотерфорд, Брентфорд і інших довколичних Громад прибути громадно на Перший Єпархіяльний Празник Східньої Канади.

Єпархіяльна Рада;
Заряд Катедри Св. Володимира.

Айтуна, Саск. п. В. Смиснюк, А. Татарин, Д. Давидюк, І. Смиснюк, М. Базюк, І. Павлюст. Дрібними 2.05 дол.

Фенвуд, Саск. По 1 дол.: С. Столяр, М. Пилипів, В. Савчин, А. Пилипів, М. Катчук, І. Пилипів, п-і Огризло, В. Лешко, В. Терлецький.

Мелвил, Саск. По 1 дол.: И. Вівчар, Н. Паньків, О. Скегар, В. Сеник, І. Жетурак, С. Пилипів, П. Іванів. Дрібними 1 дол.

Вишарт, Саск. п. Григор Шевчук і п. Кост. Чеберяк по 2 дол. По 1 дол.: Н. Сенків, п. Савчук, І. Мельник.

оо. Т. і Б. Яковкевичів.

Шиго, Саск. [illegible] Т. Коропат[illegible] А. Савчук, І. Івак, Н. Сах[illegible] Кармалюк, О. Клевчук, В. Федак, Мих. Курелюк, М. Думанський, С. Лазецький, Д. Федак, Агафія Пікиш, Н.Н. Дрібними 1.75 дол.

Винярд, Саск. П. Мочульський 2 [illegible] Т. Кравчук, І. Куш[illegible] В. [illegible] П. Лисак, Г. [illegible] Дмитрук, О. Никифорак, М. Мартишин, О. Тофан, Г. Ріпак, С. Грувка. Дрібними 25 ц.

Фоам Лейк, Саск. В. Стрембицький і п. [illegible] Зайчук по 2 дол. По 1 [illegible] А. [illegible] І. Пасічняк, Т. [illegible] М. Стрілецький, М. Мор[illegible] С. [illegible] Н. Ракочий, І. [illegible]

Інсінгер (місто), Саск. С. Дорош 2 дол. По 1 дол.: М. Іванович, Д. [illegible] С. Савчук, В. Рушинський, [illegible] С. Молдаван, В. Русняк, [illegible] С. Кушнірук. Дрібними [illegible]

Тідор (місто), Саск. По 1 дол.: М. [illegible] І. Загайко, Н. Лисак, М. [illegible] В. Франко, С. Пушник, п-і [illegible] Ф. Марянчук. Дрібними 2.05 дол.

Інсінгер (к. Куцих), Саск. По 1 дол.: [illegible] В. Скегар, В. Дмитрічук, [illegible] Федусяк, С. Гуцуляк, М. Пелехатий, Іг. Рудан, І. Глушман. Дрібними 1 дол.

Інсінгер (гайвей), Саск. По 1 дол.: Т. Бутинський, В. Малех, І. Мельничук, В. Молдаван, С. Гуцуляк, Г. [illegible] п. Петрів. Дрібними 25 ц.

Тафила, Саск. По 1 дол.: П. Арабський, А. Мавера, І. Мавера, С. Глинський. Дрібними 3.05 дол.

Жучкани, Саск. По 1 дол.: У. Никорак, К. Никорак, В. Старчук, І. Онуфрійчук, п-і А. Онуфрійчук, п-і Ліон Н. Дрібними 50 ц.

Пасічняки, Саск. По 1 дол.: В. Сандул, І. Сандул, П. Чорний. Дрібними 1.25 дол.

Вест Брук, Сак. По 1 дол.: І. Половик, В. Пшеничук. Дрібними $3.45.

Льоран, Саск. По 1 дол.: І. Гара. Дрібними 2 дол.

За Ріною, Саск. Дрібними 1.90 дол.

Федиви, Саск. По 1 дол.: П. Квасниця, О. Баронецький, Д. Баронецький, п-і С. Баронецька, М. Федак, П. Кармазинюк, М. Квасниця, С. Володзідник. Дрібними 50 ц.

АРТИСТ-МАЛЯР
По інформації пишіть негайно до:
J. Y. PUSHKA,
635 Ashburn St., Winnipeg, Man.

Отворення нової Церкви

в Інсінгер, Саск.

Липня 20-го відбудесь Отворення і Посвячення Впреосв. Митрополитом Іларіоном новозбудованої Церкви св. Петра, в Інсінгер, коло "Гайвей". Служителі в Богослуженню оо. Прот. о. С. В. Савчук і парох Б. Яковкевич.

ПРОГРАМА ДНЯ:

9.00 рано — Утреня і Служба Божа та Посвячення Церкви.

Спільний обід і промови.

Проситься доокличних Українців прибути на се наше Свято.

За ерковний Уряд:
В. Малих, голова;
Ф. Мельничук, секретар;
о. Б. Яковкевич, парох

УВАГА! ТОРОНТО УВАГА!

Полеве Богослуження

В неділю, 27-го липня 1952 р. Соборна Громада при Катедрі Св. Володимира в Торонті уряджує

ПОЛЕВЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

на площі братів Гуменюків, в 10-ій год. ранку. Після Служби Божої — обід на полі; а по обіді ПІКНІК з багатою програмою

Молодь, старших і батьків з діточками просимо чисельно взяти участь та покористуватися свіжим й здоровим повітрям.

Заряд Катедри Св. Володимира.

УВАГА! УВАГА!

Йорктон й Околиця

Візитація Впреосв. Митр. Іларіона буде в Укр. Прав. Церкві в Йорктоні, Саск. в неділю 3-го серпня.

ПОРЯДОК ДНЯ:

9.30 рано — Зустріч Владики
10.00 — Архієп. Служба Божа
12.30 — Спільний обід в Нар. Домі.
3.00 — Привіти, промови . . .

Проситься доокличні Громади головно Йорктонського округа, взяти участь в сім Святі.

о. Є. Дячина, парох;
Т. Курилюк, голова;
Н. Стратійчук, секретар

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Келвингтон (анґл. церква)
27. Неділя. — Клейр-Київ.

СЕРПЕНЬ

3. Неділя — Вадина
10. Неділя. — Курокі.
17. Неділя. — Вимер.
19. Вівторок. Преображ. Господнє — Клейр-Київ (храм).
24. Неділя. — Клейр.
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці. Ватсон.
31. Неділя — Фостон

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЛИПЕНЬ.

20. Неділя. — Галич (полеве Богослуження).
27. Неділя. — Роркотн.

СЕРПЕНЬ

2. Субота. Пророка Іллі. — Косів
3. Неділя. — Давфин.
10. Неділя. — Ешвил.
14. Четвер. Хрещення України. Знайд. Чес. Хреста. — Венлав
17. Неділя. — Сифтон.
19. Вівторок. Преобр. (Спаса). — Давфин.
24. Неділя. — Дрифтинг-Ривер.
28. Четвер. Успіння Б.М. — Велий Ривер.
31. Неділя. — Венлав.

В кожній громаді по Богослуженню відбуватиметься катехизація дітей і молоді.

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман. Тел 583W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Ст. Джулієн
27. Неділя — Кадворт (храм)
28. Понеділок. Св. Володимира — Єлов Крік.

Адреса: Бох 155, Вакав. Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Радвей.
27. Неділя — Редвотер.

СЕРПЕНЬ

3. Неділя. — Восетна (храм).
10. Неділя. Окружне Полеве Богослуження — Федора.
14. Четвер. Ч. Хр. Хрещення України — Візел Крік.
17. Неділя. Митроп. Візитація. — Радвей.
19. Вівторок. Преображення Господнє — Греленд.
24. Неділя. — Торгилд
28. Четвер. Успення Пресв. Богородиці. — Ніюбрук (храм)
28. Вівторок. Успення Пресв. Бог., Вирел. о. Грицина. — Пено.
31. Неділя. Посвячення Ут. Каміння під Катедру. — Едмонтон.

Адреса: Бох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛИПЕНЬ.

20. Неділя. — Вайта
27. Неділя. Св. Миколая — Арбакка.

СЕРПЕНЬ

2. Субота. Пророка Іллі. — Сірко (храм)
3. Неділя — Сондави.
10. Неділя — Вайта
17. Неділя. Арбакка (Св. Апостолів).
19. Вівторок. Преображ. Господнє Вайта.
24. Неділя — Сірко
28. Четвер. Пр. Богородиці. — Арбакка (св. Миколая)
31. Неділя. — Вайта

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Кагвін
27. Неділя. — Лужани.

Адреса: Валингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Феллин.
27. Неділя. — Шиго (полудн.).

Адреса: Бох 52, Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Інсінгер, "к. Гайвей" (Соборне Богослуження, посвячення нової церкви)
27. Неділя. — Льора (Лисенко)

Адреса: Бох 52, Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Кендіял
27. Неділя. — Айтуна

Адреса: P.O. Box 715, Мелвил, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредія

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Мічем.
27. Неділя. — Гронлид-Північна.
28. Понеділок. Св. Володимира. — Калет.

Адреса Гронлид, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Мейбридж.
27. Неділя. — Глен Елдер (храм)
28. Понеділок. Св. Володимира Арран

СЕРПЕНЬ.

2. Субота. Прор. Іллі. — Вайтбіч
3. Неділя. — Гаес
10. Неділя. — Арран.
14. Четвер. Хрещення України. — Арран
17. Неділя. — Норклей
19. Вівторок. Преображ. Госп. Кобзар.
24. Неділя. — Дорбен
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці Мейбридж (храм)
31. Неділя. — Глен Елдер

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим

Адреса: Бох 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИПЕНЬ:

20. Неділя. — Велий Ривер (Полеве Богослуження).
27. Неділя. — Етелберт.

СЕРПЕНЬ:

2. Субота. Прор. Іллі. — Ворд.
3. Неділя. — Пайн Ривер.
10. Неділя — Етелберт
17. Неділя — Гарденя
19. Вівторок. Преображ. Господнє — Пайн Ривер (храм).
24. Неділя. — Ренвер.
28. Четвер. Успення Богор. — Боггалл (храм).
31. Неділя. — Ворд (храм).

По Богослуженню катехизація дітей.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИПЕНЬ

20. Неділя — Інсінгер.
20. Неділя — Коло Канори, Успенська о. М. Магас
20. Неділя — Веригін (Арх. Михаїла), о. І. Швець
27. Неділя — Борджис.
27. Неділя — Дробот, о. І. Магас

СЕРПЕНЬ.

3. Неділя — Канора
3. Неділя — Бюкенан, о. І. Магас.
10. Неділя — Кемсек.
10. Неділя — Свидові. о. І. Магас
17. Неділя — Веригін, (Арх. Михаїла)
17. Неділя — Канора, о. І. Магас
19. Вівторок — Коло Скларука (храм)
19. Вівторок — Рама, о. І. Магас

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЛИПЕНЬ

20. Неділя. — Сугден
27. Неділя. — Елк Пойнт (храм)
28. Понеділок. Св. князя Володимира. — Еншав (храм).

Адреса: Бох 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЛИПЕНЬ:

20. Неділя. — Гемили.
27. Неділя. — Давидіг.

Адреса Вилингтон, Алта.
Адреса: Веллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛИПЕНЬ:

20. Неділя. — Радимно (храм).
27. Неділя. — Йорктон.

СЕРПЕНЬ:

2. Субота Св. Пророка Іллі. — Брокстон (храм)
3. Неділя. — Йорктон

Візитація Митрополита Іларіона.

10. Неділя — Йорктон
17. Неділя. — Мазепа
19. Вівторок. Преображення — Йорктон (храм)
24. Неділя. — Сторновей
28. Четвер. Усп. Пресв. Богор. Радимна
31. Неділя — Горлиця

Адреса: 110 Велингтон Ав. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ЛИПЕНЬ.

20. Неділя. — Кендо
27. Неділя. — Витків
28. Понеділок. Рівноапост. Володимира — Редфілд

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ЛИПЕНЬ:

20. Неділя. — Енгусвил
27. Неділя. — Овкборн (храм).

СЕРПЕНЬ:

3. Неділя. — Росборн (храм).
10. Неділя. — Сенді Лейк
17. Неділя. — Виста
19. Вівторок. Преобр. Госп. — Мензі (храм)
24. Неділя. — Сін
28. Четвер. Успення Богор. — Глен Елмо (храм)
31. Неділя. — Овкборн

ВЕРЕСЕНЬ.

7. Неділя. — Сенді Лейк
14. Неділя. — Росборн
21. Неділя — Енгусвил
27. Субота. Чесн. Хреста. — Виста.
28. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Екеч.

Календар Українських Свят

ЛИПЕНЬ

15 В 2 Полож. Чес. ризи Діви Марії
16 С 3 Муч. Акинта, Марка
17 Ч 4 Андрея архієп. Критського
18 П 5 †Преп. Атанасія Ато.
19 С 6 Преп. Сисоя схим Печер.
20 Н 7 Н. 6 по З.С. Преп. Тома
21 П 8 Вмуч. Прок[illegible] Теодосії
22 В 9 Свщмч. Панкратія ер
23 С 10 †Преп. Антонія Печерського
24 Ч 11 Смерть укр. [illegible] Ольги
25 П 12 Муч. Прокла й Іларія
26 С 13 Собор арх. Гавриїла
27 Н 14 Н. 7 по З.С. Ап. Акили з 70
28 П 15 †Володимира Вел. кн. України
29 В 16 Свщмч. Атиногена, м. Юлії
30 С 17 Вмуч. Марини, преп. Леоніда
31 Ч 18 Івана і Пимена затв. Печер.

СЕРПЕНЬ

1 П 19 Днесь Преп. Макрина
2 С 20 †Ілії пророка
3 Н 21 Н. 8 по З.С. Преп. Онуфрія
4 П 22 Рівноап. Марії Магдалини
5 В 23 Муч. Трохима, Теофила
6 С 24 †Муч. Бориса [illegible]
7 Ч 25 †Успення прав. А[illegible]
8 П 26 Преп. Мойсея [illegible]
9 С 27 Пантелеймона вм
10 Н [illegible]
11 П 29 Муч. Калиника [illegible]
12 В 30 Ап. з 70-ти. Сила [illegible]
13 С 31 Прав. [illegible]
14 Ч 1 Серпень. † Знайд. Ч. Хреста
15 П 2 Перенес. мощ. первом. Стефана
16 С 3 Преп. Ісаак [illegible]
17 Н 4 Н. 10 по З.С. 7 мол. в Ефесі
18 П 5 Муч. Евсигн [illegible]
19 В 6 Преображення [illegible]
20 С 7 Прмуч. Дометія, преп. Пимена
21 Ч 8 Преп. Еміліана [illegible]
22 П 9 †Ап. Матея, муч. Юліана
23 С 10 Муч. архид. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛИПЕНЬ.

27. Неділя — Спеден.
28. Понеділок, Князя Володимира — Смокі Лейк.

СЕРПЕНЬ

2. Неділя. — Смок[illegible]
10. Неділя [illegible] [Мит]рополита Іларіон [illegible]
17. Неділя. — Белліс
19. Вівторок. Преобр[illegible] (Спас). — Спеден
24. Неділя. — Вільна
28. Четвер. Успення Пр. Богородиці — Стрий.
31. Неділя. — Спеден

Адреса: Бох 300, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Керніцького

ЛИПЕНЬ

20. Неділя — Дуфрост [illegible]
27. Неділя — [illegible]

Адреса 481 Чарлс Ст. Винніпег Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЛИПЕНЬ

20. Неділя — Сембург
27. Неділя — Принс Алберт Візитація Впреосв. Митр. Іларіона.

Адреса: Принс Алберт, Саск.

Устав Церковний

ЛИПЕНЬ:

20. Нед. Гол. 5. УЄ 6. Літ. Рим. 17 6-14. Єв. Мат. 9: 1-8.

27. Нед. Гол. 6. УЄ 7. Літ. Рим. 15 1-7. Єв. Мат. 9. 27-35.

28. Пон. Волод. Вел. УЄ Ів. 10: 9-16 Літ. Гал. 1: 11-19. Єв. Ів. 10: 1-9.

СЕРПЕНЬ

2. Субота. Ілі. УЄ Луки 1 22-30 Літ. Якова 5: 10-20. Єв. Луки 4 22-30

3. Неділя. Гол. 7. УЄ 8. Літ. 1 Кор 1 10-18. Єв. Мат. 14. 14-22

10. Нед. Гол. 8. УЄ 9. Літ. 1 Кор. 3 9-17. Єв. Мат. 14 22-34

17. Нед. Гол. 1. УЄ 10. Літ. 1 Кор. 4 9-16. Єв. Мат. 17 14-23

19. Вівт. Преобр. [illegible] УЄ Луки 9 28-36. Літ. 2 Петра 1: 10-19. Єв. Мат. 17 1-9

24. Нед. Гол. 2. УЄ 11. Літ. 1 Кор. 9 2-12. Єв. Мат. 18 23-35

28. Четвер. Успення Бог. УЄ Луки 1 39-49 56. Літ. Филип. 2: 5-11. Єв. Луки 10 38-42 11 27 28

31. Нед. Гол. 3. УЄ 1. Літ. 1 Кор. 15 1-11. Єв. Мат. 19: 16-26.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

[THE] HERALD Box 3626 [WI]NNIPEG, MAN.

Cemetery of the Ukr. Gr. Orthodox Church St. Johns Ave.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1952. ВІННІПЕҐ, МАН., 1-го СЕРПНЯ, 1952. ЧИСЛО (923) 15

КОРОНАЦІЯ БУДЕ ВЕЛИЧАВА.

В Англії йдуть широкі приготовання [д]о коронації Елисавети II, що відбудесь [..] червня 1953 року. В Вестминстерській Церкві, де буде коронація, зміститься [..]00 осіб. Вздовж дороги, куди буде [й]ти коронаційний похід, уряд збудує [сид]іннєня для 98,000 осіб. Ненакрите [сид]ж[ен]ня буде коштувати $9.80, а накрите $[..]40. [illegible] будуть головно представники [illegible], науковці, та представники [illegible] з Англією. Підвисшення [illegible] коло церкви св. Маргарети [illegible] де будуть будувати свої під[..] [illegible] Розуміє[т]ь, що на землю будуть [illegible] кі не дбають про сиджен[..] [illegible] прибирають церкву для [illegible] [З] того можна уявляти собі ве[личавість] будучої коронації

[З]ГОРІЛО 29 ОСІБ.

[illegible] Бонно, в Тексасі, зударилися [illegible] два баси, отже згоріло [29 осіб], 24 є поранені, а 5 тяжко [illegible]. Як сталося, не знати, бо [illegible] лише два баси. Деякі [illegible]ли, що на части порозлиталось [illegible]

ОГОНЬ В ПАРЛЯМЕНТІ.

В бібліотеці отавського парлямен[ту] [illegible] [ог]онь, що зробив шкоди на [illegible] [доля]рів. Водою позливані доро[гоцінні] книжки та інші друки, [illegible] 100,000, і тепер їх пересушують [illegible]. Огонь гасили 12 годин [illegible]

В АФРИЦІ НЕСПОКІЙ.

[В Пол]удневій Африці уряд европ[ейців] [illegible] ти муринам, Гиндусам [illegible] [illegible] [рів]ноправ[ності] рівних прав з євро[пейцями] ("білими"), отже мурини і дру[гі] [illegible] [непос]орушення. Недавно арешт[овано] [illegible] всіх дотепер 1,653. Пол[illegible] [illegible] В Индії. Негру приготовле[но] [illegible] [ох]ороні Гиндусів, які є в Африці

САРАНЧА В ПАКІСТАНІ.

В Пакістані (магометанська частин[а Индії]) [illegible] саранчі впала на простір 20 [illegible] 5 широкий і все вигідає [illegible] кроплять ту околицю, що[б] [illegible] винищувати.

КРАДІЖ В СИНАГОЗІ.

Синагога, се жидівська церква. В [illegible] в Стейтах, хтось вкрав два бі[блії] [illegible] підчас павзи в Богослуженню. [illegible] вкрав хтось з Жидів. Думають, [що з]лодій перепродасть їх біднішим синагогам. Таких крадежий, було вже [кі]лька. (В синагогах Біблія, головно „Тора", себто 5 книг Мойсея, писана на давний лад на звоях, а не в друкованих книжках. І писана руками. Се дорога річ. Лише деякі синагоги мають друковані Біблії).

ДВА КАНДИДАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА.

Америка має нині двох кандидатів на [пре]зидента: з републиканської партії ген. Двайт Айзенгавер, а з демократичної, в якої руках нині уряд, є Адлай Стівенсон. (Адлай, се старе жидівське імя, о лише раз в Біблії згадується). Заступником Стівенсона мав би бути Джан Спаркмен, сенатор з Алябами.

ПОМЕР ҐЕНЕРАЛ СІКЕВИЧ

В неділю 27-го липня помер в Торонті Володимир Сікевич, проживши 82 роки. Похорон був в суботу 2-го серпня з Укр. Прав. Катедри. До Канади прибув 1924 р. і якийсь час жив в Винипегу, а потім на Сході. Часть українського загалу знала його навіть особисто буваючи на всяких [св]ятах, де він промовляв, та з його окремих поїздок з відчитами.

ЧОМУ „ВІСТНИК" СПІЗНИВСЯ.

[illegible]

Редакція „Вістника".

МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ.

[illegible]

ПРИУЧУЮТЬ ДО НАРКОТИКІВ.

[illegible]

КОРОЛЬ ЄГИПТУ ЗРЕЗИГНУВАВ.

[illegible]

ПОМЕР З ПОСТУ.

[illegible]

[І] З КИТАЮ ЛЮДЕ ТІКАЮТЬ.

[illegible] з большеви[ків] [illegible]

ВТІКЛИ ЧЕРЕЗ КАНАЛ.

[illegible] до Австрії чотирох Ма[illegible] каналом [illegible] до [illegible] Австрії [illegible] Вони втікли з невільни[illegible]

ПОСУХА В АМЕРИЦІ.

Вісім східно-полудневих стейтів в Америці навістила сильна посуха, що [illegible] шкоди. Околиці, де [illegible] худоби, не мають трави, паші, [illegible] Потерпіло збіже та всякі овочі. Уряд [illegible] пляни як тим стейтам [поможе]ти.

НИЩАТЬ ЛИСТЯ ДЕРЕВ.

В К[illegible] появилось тільки комах [illegible] винищать листя дерев [illegible] Кажуть, [illegible] буде [illegible], дерева [illegible] без листя

КАЖУТЬ З МІСТІВ ЗАБИРАТИСЯ.

В [illegible] Кореї алиантські літаки [illegible] летючок, де говориться [illegible] люде з 78-ох міст [illegible] забиратися, бо алянти готовляться [illegible] нищити.

ПОЇЗД ВБИВ ЧОЛОВІКА.

Коло Детерсо, Ман., на залізниці до[illegible] вбито Петра Балдовського. [illegible] що він ишов і поїзд по[illegible]. Мав 47 літ.

ВКРАВ $1,000 НА АВТОМОБІЛЬ.

В Ванкувері 22-літний Роберт Николсон вкрав з поліційної каси 1,000 долярів [illegible] них того ж самого дня купив автомобіль. Його зловили і будуть судити

ПОМЕРЛА ЖІНКА ПЕРОНА.

[illegible] жінка бразилійсько[го] [illegible] Мала вона бути [illegible]

НАСТРІЙ ПРОТИ МУРИНІВ В АНГЛІЇ.

Нині в Англії є найменше 50,000 мурин[ів] [illegible] тих коло 11,000 студентів [illegible] багато муринів прибуло до Англії по минулій війні. Настрій проти муринів зростає і їм тяжко знайти роботу. На те вже звернув увагу уряд

НАСЕЛЕННЯ ФРАНЦІЇ.

Нині населення Франції числить коло [illegible]

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

СЕРПЕНЬ:

10. Неділя. — Смокі Лейк, Алта. Окружний Церковний Зїзд.
17. Неділя. — Редвей, Алта.
19. Вівторок, Преображення Г. — Гресленд, Алта.
21. Неділя. — Ванкувер, Б.К.
28. Четвер, Успення Богор. — Вернон, Б.К.
31. Неділя. — Едмонтон.

ВЕРЕСЕНЬ:

7. Неділя. — Торсбі, Алта.
14. Неділя. — Винипеґ (Церква св. Михаїла).

Конситорія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

III.

(„Унія в Америці").

Закиди священикам.

В Листі не згадує Шептицький римо-кат. єпископів, що переслідували гр. кат. священиків, але звертаєсь сам проти священиків і натякає, що за ними є якісь погані вчинки. Каже:

„Ті, що хоч трохи займаються справами наших виходців, знають о фактах, котрих **не хочу прилюдно підносити, бо занадто суть сумні і занадто великий встид роблять нам усім".**

На такі неясні закиди священики ставлять домагання, кажуть:

„Преосвящений розмахнулися! Готово було вийти з жаби щось великанського, а вийшов той вовк, якого Жид посмерком бачив здалека. **На верх з фактами!** Най люде знають, чого мають встидатися. Чи з тими фактами не тее, як в байці: татуню, я би вам щось сказав! Скажи синцю! — Коли не знаю. До кого ті факти відносяться? Що ж то за сумні факти, що великий встид приносять і владикам? Та ж кождий повинен сам за себе встидатися, а за другого хиба остілько, оскілько его в тім вини."

Натякнувши, що тодішні священики в Америці погані, говорить Шептицький дальше

„Треба людей готових на всі труди, праці і невигоди, і так привязаних до віри, щоби могли не лиш самі не стати **апостатами** (відступниками від віри), але в вірі і любові других утверджати. Людей повних духа апостольського, **котрі би ішли до Америки не на те, щоби ужити свободи, і втечи перед всякою властю, але людей, що були би готові і життя посвятити** для спасення душ Христових."

Се продовження того закиду, що священики погані, — не такі, яких треба. І на те дістає відповідь:

„Панська натура відай з природи вже така, що все і всюди підозріває, „хоть справи ся не знає". Отже повисше значить: дотеперішні владики, а властиво один, вислав до Америки лефравдантів (злодіїв), паліїв, вигнятих зпід права, слабих в характері, встидаючихся св. Євангелія і т. д. . . . а я — хвалиться п. граф — вишлю вже таких екзамінованих місіонарів, що до неба зі всіми людьми тільки фуррр! тай кінець. От брехня тай фарисейство!"

Ведучи сю справу дальше, кажуть:

„Римо-кат. „бішопам" віддано цілковиту власть над всіми гр. католиками. Громади організуються. Більше півсотки самих руських священиків прийшло з Галичини і Угорщини до Сп. Держав, але **жадного з них не спровадили „бішопи".** Противно, они їх переслідують, **а собі приймають з шареславів, або святять собі моральних нaлік.** (Наводять приміри).

„Від смерти С. Сембратовича не вислано до Америки **ані одного священика.** Противно, нам пораджено слухати тих, що тримають ніж коло наших святих справ.

„Де ходить о важні справи, там наші власти усуваються, або сидять тихо, а опісля викручуються соломою, щоби по геройськи кинути каменем на своїх. Не так дбають хотьби Мадяри."

На балачку Шептицького, що **тут не ходить про ріжницю народностей, але про ріжницю обрядів,** кажуть священики:

„Чи чув хто, щоби так говорив який польський, або німецький владика до свого клеру і пастви?. . . Подібних принципів ми вже чули багато від Поляків, Москалів, Мадярів і инних наших приятелів, але щоби такими фразами мав нас годувати наш Митрополит, а себе викручувати від всякої відвічальности, се тяжкий гріх проти руського народу, котрий національно доперва пробуджуєсь . . . Чому німцям не накидають за гієрархів (за єпископів) Французів, Французам Ишпанців і т. д. Русинам не ходить лиш о сам обряд.

„Всі знають, чого ми хочемо, тілько Митрополит не хоче знати, і волить забавитись способом москвофілів в інсинуацію (підозріння, обмова): „зачуваю(?), що се їх поступоване, котрим дали **велике згіршення вірному народови, есть лиш політичним маневром, котрого** ціль змусити Престол Апост. до даня того, що бажають."

Перебравши подрібно цілий Лист Шептицького, говорять священики:

„Подібного Послання не найдете в цілій історії Церкви. Ще жаден владика не відозвався так до своєї пастви. Послугуєсь софістерією (крутійством), домислами, інсинуацією, а навіть **брехнею."**

Значіння Пропаґанди.

Згадуючи „Пропаґанду" в Римі, від якої була залежна ціла гр. кат. Церква, священики кажуть:

„Пропаґанда для розширення віри є міністерством для справ заграничних . . . Єї задачею есть ширити віру і вести політику забору між акатоликами (між некатоликами) в так званих краях місійних. Під власть Пропаґанди належать також всі Уніяти цілого світа, отже і Русини-Уніяти, **котрі не будучи в очах кат. політики ще правдивими католиками,** повинні мати собі за честь належати до загального розширення віри, як каже Митрополит.

„Тимчасом Пропаґанда не ширить віри, она ще жадного Индіянина не навернула на віру кат. — Се роблять смертельні священики, а Пропаґанда веде політику, яку також Русини відчувають на своїй шкірі.

„Пропаґанда не видала ані одного розпорядження в користь руської униятської Церкви, не боронила її, але овшим, відносилась вороожо. А єли що признала, то тільки тому, що мусіла на довголітні і справедливі домагання Русинів. Униятські владики повинні ту політику розумити . . ."

Про особу Шептицького.

Зводячи все докупи, священики дають таку оцінку особи Шептицького:

„Вихованям й образованям Шептицький для Русинів чужий, отже справи національні і суспільні его не обходять . . . Він станув на становищи римо-католика в фелоні і епітрахили . . Не дивниця, що Лист митр. Шептицького вийшов сухим, баламутним, неясним, фалшивим, ображаючим чувства загалу Русинів . . . **Здаєсь бути рукавицею (визовом) киненою в очі Русинам, на котрій єлиб не було підпису Митрополита, то кождий** сказав би, що вона є власностю польського шляхтича."

Закінчуючи відповідь Шептицькому, говорять:

„**Так каже запаморочений кадилами і поклонами галицьких Русинів уважаний за великого** дипльомата митр. Шептицький, котрий во всіх важних справах вмів делікатно усунутись, або виїхати, а на заморських Русинів кинув каменем. Они ж — за морем

Кілька уваг.

Американська подія з 1902 р. се лише осередок ширшої історії американських подій, що були і перед 1902 роком і по нім. Не закінчились вони і з приїздом до Америки еп. Ортинського, [illegible] його поставили в залежність від тих же чужих і ворожих нам латинських єпископів, звязували йому руки, на що і він голосно нарікав.

Відповідь, яку дістав Шептицький через руки гр. кат. священиків в Америці, **се голос народу!** Бо нарід годився з тим, що священики говорять, він розумів роботу Шептицького так, як і священики; він знав кривди, яких зазнавали священики від лат. єпископів, знав, що ті єпископи греко-католикам [illegible] ли. Се подібно розуміли і греко-католики в Галичині. Тому [illegible]

Се був голос **української** справи, яка показувала, який з Шептицького був український патріот й оборонець Української Церкви. Назагал виходило, що се Поляк в епітрахили і фелоні [illegible] рилося в відповіди на його [illegible]

***

Відповідь священиків Шептицькому різка, безцеремонна.

Звичайно так різко ни [illegible] голосно не говорить, хочби [illegible] кривда ділася. Боїться ще більшого лиха

Відважно і голосно говорить [illegible] що їм терпець увірвався [illegible] дбають, що дальше буде

Говорить дуже ідейно [illegible] справу і справедливість ставлять [illegible] особистих справ.

Так говорить матеріально [illegible] ко забезпечені, що на панську [illegible] оглядаються, або ті, які [illegible] чужої ласки дадуть собі [illegible]

Убожество і чужа ласка звязує руки і завязує уста, і се розуміють ті, що раз над другими панувати. Тому Поляки давно вже були вирішили, [illegible] ського священика тримати в [illegible] такім убожестві, щоби не мав за [illegible] вити гідної одежі і купити книжки. Таке правило прикладають і до несвященика

Священики в Америці були ідейними Українцями, їх боліла неправда, їх терпеливість вичерпувалася, а певно була і віра, що без римської опіки можуть прожити. Свящ. Ардан по екскомуніці Гобена вже не вертався до священичої праці і давав собі раду

Очевидно священики, маючи все те на увазі, і знаючи, що американський державний уряд не стане по стороні кривдителів, відважились сказати що було в них на гадці.

СЛІПІ НА СЕБЕ ЗАРОБЛЯЮТЬ

В самім Ню Йорку понад 600 сліпих заробляють собі на життя так, як і видющі. В окремих школах підготовляють їх до тої праці, яку можуть виконувати і при ній дістають таку платню, як і видющі. Їх праця нераз більше вдоволяюча, ніж видючих.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXV.

Другого дня після празнику поїхав панотець зо мною до прилученої церкви на Службу Божу. По ній він випив кави в хаті одного ґазди, що мешкав коло церкви. До Шумлян не було далеко й ми мали вертатися пішки, бо коні були в роботі.

Коли о. Николей допивав каву, прийшло до хати кількох ґаздинь і кожна з них принесла в запасці дуже гарних сливок. Вони припрошували свого панотця, щоби він взяв їх додому. Та було тоді, бо сливок було дві або три кобелі (кошики). Тому о. Николай взяв їх тілько в хустину і сказав, щоби я собі набрав надорогу.

Їдемо, а люде копають бараболі. Панотець кликнув одну з копальниць, назвавши її по імени. Вона підійшла. Я був цікавий, що він скаже. І почав він:

„Як там твої малі? Здорові? На кого ж ти їх лишила?" — випитувався з правдивим співчуттям, і даючи їй сливок каже „Візьми сиротам, нехай вони кушають. В тебе ж нема сливок".

Як вона пійшла, оповів мені, що перед місяцем поховав її мужа. Се був бідний, але дуже гідний парафіянин і залишив вдову і четверо малих дітей.

Як ми прийшли додому, роздав він всі сливки Та вони і так не були йому [illegible] своїх мав доволі. Але люде [illegible] любили його. А їм мабуть [illegible] їх сливки смачніші.

Вернувши з Карльсбаду мав дивну розповідь, казав:

[illegible] очись я поступив до Відня і на [illegible] либав мене цісар. Пізнав, розпитав про курацію, в дальше розпитував про господарів і господинь зо Шумлян [illegible] чи добрі, чи слухають науки [illegible] роха. Бачите, що і цісар про добрих [illegible]

[illegible] немеврним, але всі [illegible] серце.

[illegible] панували, навіть Жиди [illegible] читав, писав і гов [illegible] ів. В [illegible] отець мав також єврейськ [illegible]

А [illegible] наших душпастирів не ли [illegible] своїх рідних книжок, не мали не читали їх Навіть часописів не було [illegible]

А вони не були бідніші від о. Рибаки, можливо, що й багатійші

Тому не диво, що деякі з сусідів називали [illegible] свого собрата дивaком [illegible] вже так, що хто мав трохи [illegible] другого й мав свою власну [illegible] инший брат в Христі називав [illegible] дивaком.

Та красше було б, коли б в нас було таких „диваків" більше, ніж бездушних [illegible]

ПОЗИЧАЮТЬ ЯПОНЦЯМ

Америка позичає Японцям 18 малих воєнних кораблів і 50 літаків, для охорони берегів Японії.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді: Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

СПОМИНИ З МОГО ЖИТТЯ

II.

Надходили жнива, косовиця. (Там все косили ручною косою). А хтось з сусідів натякнув мені „Побачить господар який з тебе косар!" І се мене занепокоїло. На свій вік я був вже великий, [illegible] але . . .

Вийшов я з господарем косити і пішов вперед. Треба показати, як я кошу. Отже не кошу, але дру кілько маю сили. За хвилю чую:

— [illegible] сюди!

Мені стало [illegible]. Певно не так кошу, як треба. Може за поволи. Може [illegible] покіс беру. Може . . . Підійшов я, а господар:

— Чи ти думаєш, що нам днів забракне, тому так спішишся? Треба [illegible] Коси так, як я. Як Бог поможе, то ще ви косимо. А ти коли куриш? — запитав він мене.

— Мало курив, — кажу, — в мене грошей нема

— Ну, нічого, — говорить [illegible] ись і в тебе будуть гроші. А тимчасом закури, а тоді до роботи. — І подав мені [illegible]

Мені на души стало легко. Бачу [illegible] господар і добрий, і людяний, і розумний. І вже до вечера мені легко косилось.

Минув ще тиждень і кличе [illegible] полотна, щоби відміряти полотна, як вже давно казала.

(Тим, що не знають старого краю, [illegible] де дивно, що там також полотна [illegible] тили, але тоді так було. Полотно було свого виробу і сильне, отже се також гроші. А грошей не було [illegible] то, як нині в Канаді)

Відміряє вона і я бачу, що [illegible] міряла більше, ніж мені належиться. О [illegible]

— Ви, господине, [illegible] я, бо [illegible] [illegible] належиться [illegible]

[illegible] одини та

— [illegible] дарую! Я знаю, що [illegible]

І [illegible] Аж пізніше [illegible]

[illegible] господар:

— Видали собі між молодих. Ми вже [illegible]

Без потреби не видали [illegible]

***

[illegible] виносити до [illegible] напрацювався [illegible] молодь, то [illegible] [illegible] кривився, [illegible]

[illegible] житься. Він добре на[illegible]

[illegible] друго [illegible] вони випроваджали як рідного сина. Дали 15 корон на всяки потреби і казали часто писати. Опісля присилали мені також деколи грошей.

Був я при війську три роки і до них на „урльоп" приїздив. А вже від них відвідував і сестру, що була в другому селі.

Прийшовши з війська я сказав моїм господарям, що думаю їхати до Канади. Се було 1901 року. На те господар:

— Їдь! Світ широкий, і дай Боже, щоби ти став там своїм господарем. В тебе господарська душа . . . Тільки ще одно . . . На дорогу грошей треба.

— Я дещо маю, — кажу.

— Маєш, але більше треба. Решту десь позичу . . .

— Ні, — каже господар, — я тобі дам. Заробиш, то віддасиш.

— А коли б я помер? . . .

— То вже Божа воля, а не наша. Але надійся на Бога, а Він тобі поможе.

Відїздив я і жаль мені було тих добрих і близьких мені людей.

В Канаді відразу повелось мені добре, може і тому, що я навчився там статочности Писав я до них часто і за час всі гроші віддав.

Та недовго вони жили. Четвертого року, як я був в Канаді, обоє померли Але донині живуть в моїй памяти. Гідні були люде! І мені як рідні.

Бачив я господарів, але мало таких, як ті були. Бачив і робітників, але також всякі між ними були . .

Написав я отсей дорогий [illegible] спомин, може і він комусь придасться А [illegible] людям нехай сей спомин буде [illegible] за те, що мене [illegible] розуму навчили.

Микола П-н.

ПРОСТІР МАНІТОБИ

[illegible] земля в Манітобі [illegible] 16 [illegible] 700 тисяч. [illegible] обнимають [illegible] 2.819.264 [illegible] обнимають [illegible] фармерських [illegible] 583, з яких половина має [illegible] 200 [illegible] більше кр.в

16 БІЛОНІВ НА ВІЙСЬКО

[illegible] Трумен [illegible] 16 білонів до [illegible] сильної армії

ЖІНКИ ДО ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ

Тепер військова служба має небагато жінок, але в слідуючім році треба їх мати 5,000, отже почнеться приймання до такої служби жінок. Вже тепер готовлять для них уніформи

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЗВІДОМЛЕННЯ КОНСИСТОРІЇ

ВСЕЧЕСНІШІ ОТЦІ!

За благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона Президія Консисторії подає Вам до відома слідуюче:

Митрополича Рада при Всеканадійській Українській Православній Катедрі у Вінніпегу.

1. При Митрополиті Української Православної Церкви Вінніпегу й усієї Канади, як Священнонастоятелі Всеканадійської Української Православної Катедри, беручи на увагу добро нашої Церкви, існує і працює постійна Митрополитальна Рада, яка складається зо старших Отців Парохів православних Церков у Вінніпегу та зо старших Отців Членів Консисторії, які постійно перебувають в м. Вінніпегу.

2. Головне завдання Митрополитальної Ради Всеканадійської Української Православної Катедри — допомагати Митрополитові, як Священнонастоятелеві Катедри в праці для кращого розвою Катедри.

3. Парох Української Православної Громади при Всеканадійській Катедрі входить до Митрополитальної Ради, як її постійний член.

4. Головою Митрополитальної Ради є Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, а о. Секретаря обирає собі сама Рада.

5. Митрополитальна Рада збирається на свої збори в міру потреби з благословення Митрополита.

6. Усі члени Митрополитальної Ради не побирають винагородження за свою працю.

7. Духовні члени Митрополитальної Ради є членами Духовенства Всеканадійської Катедри, і до свого сану додають „катедральний".

8. До Духовенства Всеканадійської Катедри, як нагорода за плідну й ревну працю в Церкві, можуть бути причислені — за благословенням Митрополита — й інші Священики з числа Духовенства Православної Церкви в Канаді.

9. Першими членами Митрополитальної Ради при Катедрі благословляю бути таким отцям: 1) Голова Президії Консисторії о. Протоєрей Єронім Грицина, 2) Парох Церкви Св. Михаїла в Вінніпегу о. Протоєрей Іван Дмитрів, 3) Член Консисторії о. Протоєрей Дмитро Стратійчук і 4) Парох Собору Св. Покрови в Вінніпегу о. Протопресвітер Григорій Метюк. Пізніше будуть покликані до Ради й інші Священики та особи світські.

10. До призначення постійного Пароха Громади при Всеканадійській Катедрі в Вінніпегу благословляю тимчасово виконувати ці обовязки Голові Президії Консисторії о. Протоєреєві Єронимові Грицині. Його ж благословляю виконувати всі біжучі потреби Катедральної Громади. Вразі неможливості виконувати все це, благословляю о. Єронимові Грицині передати ці обовязки кому іншому, на той час вільному членові Митрополитальної Ради.

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.
Вінніпег, 25 червня, 1952 року.

ЗАГАДОЧНІ ПОРАДНИКИ

Виходить в Німеччині журнал „Україна і Світ". Зі змісту видно, що се гетьмансько-католицький журнал. Головна в нім справа, то тягнути православних до папи; а дальше аґітація за гетьманом. Були вісти, що Павло Скоропадський, ставши на коротко гетьманом, був заявив, що на Україні буде отворене поле для католицької пропаганди. Видно, що гетьманська політика і нині на тім стоїть.

„Зошит шостий-сьомий" того журналу з 1952 р. має кілька статтей присвячених справам церковним, та ми спинимось головно на статті Іллі Сапіги „Чуйність і активність".

Зміст сеї статті (та і других), то вихвалювання папи і Риму взагалі. Там сила, там повага, там толеранція, там одиноке спасення Українців. А православіє просякло московщиною та марксизмом. Українці від самих початків прагнули звязатися з Римом...

Поучує Сапіга, що як папа помагав Ірляндцям, так й Українцям поможе, але Сапіга каже і не доказує. Папа Ірляндцям помагав, бо стояв проти Англійців англіканів, але коли б пануючі Англійці були католиками, то стояв би з ними проти Ірляндців. Так, як стояв з пануючими католиками Поляками, а не з уніятами, хоч уніяти також були католиками. Рим стоїть лише з сильними.

Каже Сапіга, що коли Українці бояться, що по упадку большевиків Рим пішле на Україну своїх місіонарів, то нехай Українці запамятають, що Рим місіонарів таки пішле. Знак, що Сапізі се добре відоме і він не проти того. Але, — каже він, — **тільки щира угода з Ватиканом** (з папою) **допоможе уникнути цього".** Отже — наперед піддайтеся, а тоді Рим не буде вас в підданство тягнути. І Римови зашадите клопоту.

Ще один вислів Сапіги покаже його правдомовність. Говорить він:

„В Канаді і США (в Стейтах) **в останній час занотовано перехід на греко-католицтво цілих православних парафій".**

Се явна брехня! В Канаді ніхто про те не чув. Гр. кат. преса в Канаді про те не згадує, хоч се для неї було би дуже важне. Знак, що загадочний Сапіга голосить неправду думаючи, що чейже хтось таки йому повірить.

Та лишаєсь для нас одна важна справа, — хто се той Сапіга, що так за Римом [illegible]? З якого роду? Хто його батько-мати, де жили, що робили, з ким вязалися, хто їх знав? Що сам Ілля робив поки почав намовляти православних, щоби піддавалися папі? В якім гурті стояв? З ким вязався?

Се важне! Між визначними Українцями Сапігів не було відколи за давньої Польщі рід Сапігів спольщився. Аж тепер Сапіга зявляється як римський агітатор. Тільки в нього українства, що агітація за Римом.

Не знаючи походження Сапіги можна думати, що се польський шляхтич, що се замаскований польський політик, який удає з себе православного папського Українця. Бо не треба забувати, **що унія Українців з Римом, се рівночасно унія з Польщею.** Полякам треба, щоби Українці піддалися папі, а тоді їм на Україну двері широко отворені. Цілею Польщі завсігди було і нині є — **панувати над Українцями.**

ІЛІЇ — І ПРЕОБРАЖЕННЯ

Пророк Ілія жив коло 900 літ перед Христом. Церков споминає його як великого Праведника перед Богом.

Тоді цар Ахаав почав ширити віру Ваала. Перед ним став Ілія і сказав:

— За твої гріхи не буде дощу три роки.

І так сталося. Коли Ахаав хотів Ілію вбити, той скрився і жив коло річки Хорафта. Якже вона висхла, пійшов до місточка Сарепти. Коли там просив бідну вдову, щоби дала йому їсти, вона каже:

— Самі голодуємо. Всего зосталося нам трошки муки й оливи. — На те Ілія:

— Не журися. Приготуй поживу, а мука й олива не вменшиться.

І так було. Мука й олива не зменшувалась.

Три роки не було дощу і всюди була велика нужда. Аж тоді і цар і нарід почали каятися. Пійшов тоді Ілія до Ахаава і той каже.

— Се ти наводиш біду на нарід! — На те Ілія:

— Ні! Се ти і твоя родина [illegible] Заповіди Божі. Тепер [illegible] який служить Ваалови, щоб [illegible] жертву свому Богу, а я при[illegible] му. І нехай Ваалові свя[illegible] Ваала, щоби він зіслав [illegible]

На жертвеннику був [illegible] Довго священики [illegible] [illegible]. Тоді помолився І[illegible] жертвенником і з[illegible] нарід побачив, котрий Бо[illegible]

Ціле своє життя посв[illegible] Бога і добра свого [illegible] проти зла, і накликав д[illegible]

Коли мав відійти з се[illegible] в [illegible] своє місце пр[illegible] Елисея, і з ним та 50-ма своїми учениками [illegible] в над ріку Йордан. Тут [illegible] [illegible] кони й він [illegible] [illegible].

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ.

Христос не шукав між людьми [illegible] Апостоли [illegible] жество. І так взяв раз Петр[illegible] на і пішов з ними на гору [illegible] молитви вигляд Христа зм[illegible] було ясне як сонце, одежа біла [illegible]

Тоді зявився Мойсей й І[illegible] з Христом. Се дуже зв[illegible] лів, і Петро говорить:

— Господи, як тут доб[illegible] то збудуємо три шатра, [illegible] Мой[illegible] єви й Ілії...

Нараз хмара окрила в[illegible] голос

— Се Син мій любий і [illegible]

Почувши се Апостоли впали [illegible] Тоді Христос доторкнувся їх [illegible]

— Вставайте, не бійте[illegible]

Коли встали, то вже [illegible] Христос такий, яким був [illegible]

Якже сходили з гори [illegible] Апостолам, щоби нікому [illegible] що бачили, аж поки він з мертвих в[illegible] кресне.

Свято Преображення (Переображення) український нарід зве „Святом Спаса", скоротивши довгу назву: „Преображення Господа і Спаса нашого Ісуса Христа".

На Свято „Спаса" буває в церкві посвячення першого врожаю, першних плодів надходячих жнив і того, що на городах росте. Се приносять жінки. Звичайно всего потрошки в вязаночках, й китиці. Розуміесь, що сюди належать і цьвіти. Приносять і мід. Священик після Служби Божої все обкаджує, читає молитви і кропить свяченою водою говорячи:

„Благослови Господи принесені плоди, яким зволив Ти вирости, подаючи їм дощ з неба і погоду для їх зросту. І нехай від тих плодів буде в нас радість і помін Твого благословення для цілого нашого життя, та відпущення гріхів через Христа, Сина Твого, з котрим Ти благословенний з благим й оживляючим Духом Твоїм нині, і по всяк час, і на віки вічні".

СПРАВА ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

„ВИРОСТАЮТЬ В КАНАДІ".

Є українські діти, що не то що не вміють по українськи читати, але мало знають українську мову, або майже не знають. Коли звернути матерям (або і батькам) тих дітей увагу, що чому дітей по своєму не вчать, то кажуть:

— Та що зробимо? Тут Канада... Діти в Канаді виростають...

Однакож таке виправдання не є ніяким виправданням. Такі родичі повинні би коротко сказати:

— Се тому, що ми про дітей не дбаємо!

За своє недбальство не можна спихати вини на Канаду. Не можна казати „Нехай Канада відповідає".

Діти не виростають в Канаді! Вони не виростають на просторі від Галіфаксу до Ванкуверу! Ні! Вони виростають серед [illegible] української хати, — коли вона є українською. Вони виростають під [illegible] найпершою наукою українських [illegible] і батька — Українців. Вони [illegible] подвірю українського дому, [illegible] ого господарства. Отже при чім [illegible] Канада?

[illegible] ли вже Канаду робити відвічальною [illegible] машне виховання дітей, то треба [illegible] ти, що тая „Канада" виховує [illegible] діти по французьки, англійських [illegible] англійськи, жидівські по жидівськи [illegible] ькі по польськи, німецькі по німецьки, [illegible] а в дбалих українських [illegible] українськи.

Так виходить, що не Канада виховує [illegible] батьки і матери виховують в своїх [illegible] мах. І лише вони за народно-культурне [illegible] ння відповідають. Лише вони!

[illegible] а вчить лише пізнійше, коли дім [illegible] його навчив, — вона вчить лише [illegible] кої мови, яка є додатком до того [illegible] найперше дім навчив.

[illegible] не Канада відповідає за народ[illegible] турне виховання дітей, але батько [illegible] Се їх справа, їх обовязок, і їх відповідальність!

СЛАВНІ УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ

З[illegible] славними українськими жінками шукаємо між письменницями, артистками, співачками, журналістками, політи[illegible] ками, музикантами...

[illegible] Там були визначні жінки, що пра[illegible] цювали і багато добра зробили для [illegible] ального народного добра. І тих [illegible] треба знати і поважати. Треба від них вчитися.

[illegible] дуже славні жінки, славні матери [illegible] є також між звичайними жінками [illegible] добрі виховательки дітей; є шир[illegible] [illegible] учительки своїх синів і дочок; є громадянки, що впливають на виховання і поза своїм домом в громаді. Ось [illegible].

Анна Бурчак.

Се було в Галичині, на Лемківщині, яка вбільшости окружена Польщею. І польська рука на тій Лемківщині більше тяжила, ніж деінде.

Було се 1936 р. в селі Явірках, Новосанецького повіту. Був там Поляк учитель, який примушував українських дітей, щоби не казали „Слава Ісусу Христу", але „до відзеня" (до побачення). Його цілею було українські діти польщити.

Однакож 8-літна Маруся Бурчак, як передова, а за нею і другі діти не хотіли вживати того „до відзеня", розуміючи, що се їм Поляки силою накидають, щоби переводити Українців на Поляків.

Й учитель оскаржив Анну Бурчак, що вона вчить свою Марусю, щоби та вживала [illegible] свого українського поздоровлення [illegible] матери слухала. Отже Поляки [illegible] добру матір на три тижні арешту.

[illegible] то учитель ка[illegible] українське поздоровлення, [illegible] Марусю Бурчак. Замикав [illegible] по науці. Вкінци закликав матір і наказував, щоби вона [illegible] дитини так, як вона вчить. На т[illegible] мати сказала:

— Я не лише свою дитину буду так вчити, але [illegible] в буду впли[illegible], щоби подібно своїх дітей вчили [illegible]

[illegible] розумна [illegible] рішуча [illegible]

[illegible]

Чи не великий примір?

[illegible]

[illegible] І дитина на трудноші була готова.

Подібно за впливом і примІром тої [illegible] жінки і другі діти робили так, як [illegible] дитина. Вони вже свою справу також обороняли. От яку велику силу в вихованню має розумна і добра мати!

„Тут інші діти..."

[illegible] вину на Канаду, з де[illegible] каже „Тут не такі діти, як [illegible] краю".

О[illegible] тут ніпричому. Діти на цілім світі однакові. Як їх старші виховують, такими вони будуть.

Старші за дітей відповідають, з не[illegible] ити за себе. Бо старші дітей так, чи інакше виховують або пускають самопас без [illegible]. В домах [illegible] Я сама [illegible] А якраз чуємо, як добрі ви[illegible] ти хвалять своїх батьків, головно ж матерей, що ті їх дуже дбало виховували і добре виховали.

Отже ані на Канаду, ані на дітей [illegible] Канада добра і діти [illegible] ті, що про виховання [illegible] не дбають.

ЗАКРАДАЄСЬ БАЙДУЖІСТЬ

Нині більше як давно, є тих, що [illegible] своє культурне виховання дітей не [illegible] і збирають, але не виховують. В справу свого виховання, головно домашнього, закрадаєсь байдужість, [illegible]. Де колись стояла велика справа, там нині порожнеча [illegible] дітей, [illegible] громадського життя, для родичів, і [illegible].

Але був час, коли своє культурне виховання було в усіх великою справою і цілею. Дітей вчили свого письма родичі [illegible] заставляли дітей до читання. Будувалися Народні Доми, збиралися там бібліотеки з українських книжок. Тут провадилася Рідна Школа бодай час від часу.

Справа свого культурно-народного життя заставляла людей до засновування своїх Бурс, своїх Інститутів, своїх товариств й організацій; своєї преси, своєї Церкви. Все було на те, щоби Українці могли бути собою — як нарід.

Нині до того культурного українського світа закрадаєсь безідейність, байдужість. На місце живого змісту зявляєсь порожнеча. Та до чого воно заведе? Які овочі зродить та байдужість?

Над тим треба поважно застановитись.

ДОХІД КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ.

Дотепер Королевій Єлисаветі II назначено річно 475,000 фунтів, а на ту суму кожна особа в Англії має дати менше більше 3 центи. Большевицькі посли хочуть домагатися зменшення тої суми майже на половину. Але і робітничі посли взагалі є проти того, бо не хочуть, щоби королівський двір тратив перед світом повагу. З тих же грошей вдержуєсь королівський двір, отже гроші знов поміж людей розходяться.

МОРКВА ЗМІНЮЄ БАРВУ ЛИЦЯ.

Британський лікарський журнал оповідає: жінка їла впродовж року по фунтові моркви цілий рік і ей лице стало ясно-жовте. Коли в шпиталі не давали їй моркви, краска лиця стала звичайною.

СТУДЕНТИ ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

Студентська організація бразилійських студентів на своїм Конгресі рішила відлучитися від Інтернац. Студ. Унії, якої [illegible] є в Празі. Бразилійські студенти [illegible] верховодять комуністи [illegible] в Ріо де Жанейро, там комуністи робили галабурду, але їх з конгресу силою викинули.

НІМЦІ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ.

Німці почали прибувати до Америки 175[illegible] року, отже перед 200 літами, — і нині їх потомки живуть в Стейтах і Канаді. Німці Менонїти прибули 1874 р. Тепер [illegible] в Канаді числять на 620,000, в Манітобі 54,000; в Вінніпегу 19,000, [illegible] католики.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НОВИЙ ЗАПОВІТ
Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.
З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.
Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладеня з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.
Друк чіткий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.
Ціна $2.50
Замовлення посилайте разом з грішми до:
THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

НАРОДНІ ДОМИ І МОЛОДЬ.

Наші діди і батьки будували Народні Доми щоби було де зійтися, обговорювати всякі справи, як в спільній громадській хаті. І може послідні гроші йшли на будову тих Домів, бо вони мали бути важними. І називали їх назвами, що мали вязати їх зі старим краєм.

Та пошана до Народних Домів подекуди слабне, головно серед молоді. Для неї ті Доми не мають тих давних високих цілей.

Новими важними цілями молоді стають танці, „ґуд тайми". А подвіря Народних Домів добре для „бейс болів" і других забав навіть тоді, коли б в Нар. Домі обговорювали важні справи.

В тих діточих крикливих забавках нема нічого поважного. Навіть рідної мови не чути.

Розумні люде знають, що молодих треба привчувати до поважних справ, щоби з них були поважні люде. А забави молодь лише розпускають.

Отже батьки повинні подумати і подбати, щоби Нар. Доми були тим, чим повинні бути. Коли в Нар. Домі відбуваєсь щось важне, промови, чи що, молоді обовязково повинні бути. Тоді забави повинні заборонятися. Треба тут молодих заінтересовувати і втягати до участи в промовах, дебатах і т. п. Тут молоді повинні вчитися думати і промовляти.

Дуже важне, щоби в Нар. Домах заводити науку співу, науку пісень, і співати звичайні пісні, в один голос чи два. Також приготовляти представлення, дебати.

Батьки! Прийде час, що молоді мають вас заступити в народній праці, отже приготовляйте їх до того.

Українка.

ВІД ЧУЖОГО ЗЛОГО...

Чув я приповідку „Від чужого злого вчися свого". Я розумію ту приповідку так, що коли видимо в чужих щось зле, то для нас має бути наука, щоби ми злого не робили.

Але є люде, що в чужих не видять нічого злого. Там хочби найгірше, то їм здається, що воно найлучше. І те найгірше вчаться наслідувати.

Кажуть: „Коли там таке є, то чому в нас не може бути?" Отже все зле тягнуть до себе.

А в нас повинен бути власний розум, а не чужий. Коли чужі про себе не дбають, то і ми маємо не дбати? Коли марнують непотрібно час і гроші, то чи і ми маємо марнувати? Коли поводяться погано і по дурному, то чи і ми маємо так робити?

З чужого треба вибирати тілько те, що добре і розумне, а зле лишати. Але до того треба мати свій здоровий розум. Отже дбаймо, щоби свій власний розум мати.

Сумківець.

ЗЛОЧИНИ ЗРОСТАЮТЬ.

Статистика показує, що злочинність між молодими в Канаді щораз зростає Навіть 14 літні вже беруться до крадежей, до рабунків. А що важне, то і дівчата бувають між злодіями і рабівниками.

Се важна справа, і нею повинна заінтересуватись й українська молодь. Вона повинна поставити питання: Де причина злочинности? Що до неї причиняється? І як би її спинити?

Молодь повинна ту справу обговорювати, над нею дебатувати.

Окремо повинні заінтересуватись старші, і про те говорити з дітьми і зі старшими молодими. Окремо та справа повинна бути темою відчитів і дебат. Се ж справа і родинного, і громадського і загального значіння. Се важнійше, ніж війна в Кореї, чи вибори до парляменту.

Перед всіми стоїть лихо, яке набирає щораз більше сили. Воно тягне за собою синів, дочок, тягне дітей, наносить сором і журбу родинам і сором народови.

Отже треба дошукуватись причин лиха, а тоді буде видно, як його спиняти

Читач Від. Молоді.

НАРОДНА ПІСНЯ ПРО СМЕРТЬ

Святий Боже, святий кріпкий,
Ще й святий Безсмертний!...
Болить мене моя головонька,
Прийде ми ся тай умерти.
Болить мене моя головонька,
Коло серця нудко,
Посилайте по мою родину,
Най ся вона сходить хутко.
Родина си посходила,
Кругом мене стала,
Смерть прибрана, від Бога прислана
Попрощати си не дала
Везуть мене до темного гробу,
Вітер повіває,
Попи читають, а дяки співають,
Вся родина умліває.
Принесли ми до темного гробу,
Кажуть ми відкрити,
Який світ красний, який світ великий,
Як то було гарно жити.

ПОСЛІДНІ ДНІ ТАМЕРЛЯНА.

Великим воєвником був Тамерлян (Тимур). Родився 1336 р., помер 1405). Справою його життя було воювати і забирати під свою владу другі народи. Хотів бути сильним над сильними, володарем над володарями в Азії.

І хто знає кілько людської крови потекло в тих війнах, що він провадив. Кілько людей згинуло. Кілько лишилося каліків і сиріт. Але йому все те було байдуже.

Та вкінци прийшов кінець його життю Коли лежав на смертній постели, почав застановлятися, що він робив і що зробив. І показалося, що він і своє життя змарнував і багато людського життя знищив А всі його здобутки нічого не варта.

Закликає він тоді свого слугу і каже:

Візьми мою сорочку, завісь на дручок, йди з нею вулицями міста і голоси: „Ось тілько зосталося великому Тамерлянови з усего його майна і з усіх здобутків придбаних за багато літ!"

Се був може найкращий вчинок Тамерляна за цілe його життя. Він пригадав людям, щоби і вони не дуже привязувалися до земних здобутків, бо і для них прийде час, що все лишать, а їх одиноким майном буде та сорочка, що візьмуть до гробу.

ДЕМІР КАЯ

(Турецька легенда.)

Давно жив в Туреччині великий розбійник, Демір Кая. Мав цілу громаду розбишак, як військо, з якою нападав на людей і рабував, а то й убивав. Волочився він в околицях Царгороду, Тесалії, Македонії. Всіх чоловіків, жінок і дітей убив він 99.

Аж раз в горах окружило його військо султана (цісаря). Три дні розбишаки оборонялися і вкінци вдалося Демір Каєві перебитися і втечи.

Коли лежав він тепер в своїй печері поранений, думав, що помре. І нагадав, що всі скарби, які зібрав, мусить зоставити. Пощо ж тоді було їх збирати? Вони тепер вже не його. А тілько людей повбивав, покалічив, дітей осиротив... А коли стане перед Аллахом (перед Богом) на суд, то що він скаже...

Коли він таке думав, зявився перед ним ангел з огненним мечем.

- Я знаю, - сказав Демір Кая, [illegible] ти прийшов сказати, що я маю вмерти. Нехай буде воля Божа... Я готов! — На те ангел:

Ні! Ти будеш ще жити, коли [illegible] хочеш покаятися.

- Хочу жити і покаятися! — говорить Демір Кая. Тоді ангел.

— Коли так, то слухай: викопай свої скарби і продай їх за золото. Тоді йди на Схід, аж поки не прийдеш [illegible], де сходиться сім доріг. Вибудуй там великий будинок, все приготовь [illegible] кожного подорожного, [illegible]ного. Давай їм постіль, поживу, давай одежу коли хтось потребує. Нехай твій дім буде їх домом, твоє золото їх золотом, а твій труд їх відпочинком [illegible] Аллах простить тобі твої велик[illegible].

— Та як я буду знати, що Аллах мені гріхи простив? — запитав Демір Кая. На те ангел:

Візьми обсмалений [illegible] ми в землю. Коли він [illegible] зеленіє, то се знак, що твої гріхи прощені.

*

Від того часу минуло 20 [illegible] далеких сторонах знали [illegible] жу між Джеддою і Смирною є славна гостинниця, з якої жебрак виходив з запомогою, змучений відпочивав, голодний виходив ситим...

І 20 літ дивився Демір Кая на обсмалений прут, але [illegible] ще не простив йому його гріхів

Одного дня зустрів Демір Кая їздця на кони, що їхав дуже скоро. Видно, що [illegible] Коли Демір Кая [illegible] і просив, щоб вступив до гостинниці [illegible]дець вдарив Деміра Каю по голові, плюнув йому в лице і поїхав дальше. Але в тій же хвилині Демір Кая вхопив камінь [illegible] кинув за від'їжджаючим, [illegible] в голову так, що чоловік з коня впав.

Підбіг тоді до нього Демір Кая і каже:

Брате, прости мені! Т[illegible] нерозваги... Я велике зло тобі заподіяв... На те ранений.

— Ні, то мій гріх мене вдарив, а не ти! Я був зрадником свого народу: братався з його ворогами. Життя мого народу було мені байдуже І [illegible] їхав, щоб дати ворогам знати, коли [illegible] мій нарід напасти і його поневолити. Але твоя рука перешкодила [illegible] великім злочині. І певно Аллах тебе за те поблагословить. [illegible] чоловік помер.

Коли Демір Кая вертався домою і глянув на обсмалений прут, то побачив на нім листя. І дивувався, що як воно так скоро виросло. Але тут знов зявився йому ангел і каже:

— Коли ти вбив того, що був народним зрадником, то Бог простив [illegible] гріхи за смерть 99 невинних осіб. Ти вбив зрадника і так охоронив [illegible] нарід. І тобі за те належиться [illegible] в раю.

Ще пять літ жив Демір Кая і багато добра зробив тим, що до [illegible] гостинниці заходили. Коли ж помер, [illegible] жалували за ним і величали як святого.

ОДНОГО МАЮТЬ, ДРУГОГО ШУКАЮТЬ

В околиці Кенори, Онт., поліція зловила одного рабівника, Йосифа Вель, а його спільник втік. Оба були добре озброєні. За ними є багато рабунків Вель каже, що його спільник не легко піддасться і буде завзято відстрілюватися.

МАРІЯ ФІЛИК

(Посмертна згадка).

Пріейт, Саск. [illegible] липня 4-го, по 91 роках життя померла тут Марія Філик, одна з найстарших членкинь Української Православної Громади в Пріейт. Покійна родилась 17 липня 1860 р. в селі Сидорів, Гусятинщина [illegible] До Канади [illegible] прибула 1898 р.

[illegible] 7-го липня з [illegible] Української Греко-Православної [illegible] при великому здвиженні [illegible] та других [illegible] службу Божу і похоронні [illegible] Ю Ферен[illegible].

[illegible] 5-ох синів, 2 доньки та багато внуків і правнуків.

В часі [illegible] обіду, що був [illegible] в церковний салі, о[тець] [illegible] попросив присутніх скласти пожертви на невянучий вінець на [illegible]. Збірка принесла $41.25 [illegible] призначено $24.25 на Колегію св. Андрея у Вінніпегу, $5 на пресовий фонд "Укр. Голосу" та $5 на "Вістник".

Жертви склали: По 1 дол.: С. На[illegible] і Чернецький, пані Н. Філик, [illegible] Ю [illegible] Філик, пані М. Пасечник, І. Капустяник, В. Гуменний, О. Гуменний, пані Ф. Скоробогач, М. Бойчук, пані Є. Тонсій, пані Я. Боярчук, Ю. [illegible], пані О. Чарнецька, пані [illegible] Філик [illegible] Крим, В. Охрін, Н. Бойчук, С. Сорочка, Ф. Скоробогач, Г. Філик, П. [illegible] Дрібними [illegible]

о. Ю. Ф.

КАРА БОЖА

Се було давнійше в Копенгазі.

На віч[и] [illegible] промовець доказувати, що Бога нема. А доказуючи [illegible] він Бога висміювати [illegible] говорить:

[illegible] що нема Бога [illegible] [illegible] вісланця, щоби мене покарав.

[illegible] до промовця хтось [illegible] і каже,

[illegible] Бог [illegible] [illegible] з одної та другої сторони. Збори в сміх, а безбожник бачучи, що не жарт, вискочив задними дверми [illegible].

Так Бог може посилати і науку і [illegible] людей [illegible]

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. О. Хомяка.

Клейр, Саск. По 1 дол.: А. Бажаний, С Берлинець, С. Бреняк, С [illegible], М. Коваленький, Ю. Курсік, С Лемко, Н. Підгірний, п. Пола[illegible] Н Слободян, І [illegible] Петро Чорний і Ф. Чорний.

Куроні, Саск. П. Тисячний 2 дол. [illegible] 1.50 дол. По 1 дол.: І Бобрик, І. Бобрик, І. Бобрик, Г. Газелюк, І Деркович, Ю. Джус, А [illegible] Пацюк, І. Сова, М. Сова, А. Савчук, Г. Савчук, П. Савчук [illegible], В. Филипчук і С. Яйчук.

Вимер, Саск. І. Топоровський 2 дол. По 1 дол.: І. Бойко, П. Бойчук, Г. Волошин, Н. Дробот, П. Жук, І. Кия, Т. Кекондзина, Б. Кудрик, Г. Кудрик, І. Лукій, М. Мартинюк, О. Пеик, пані Пилатюк, Е. Охітва, [illegible] В. Романюк, М. Романюк, Н. Стипець, Н. Сніжавка, М. Токарський, І. Токарчук, Н. Тутка, В. Франко, Н. Франко, Н. А. Франко, [illegible] Б. Снятинський.

Ватсон, Саск. Мартин Глех 3 дол. [illegible] Н. Андрусюк [illegible] М [illegible] Никифорук [illegible] І Манчур [illegible] Процко, Т. Романюк, Анна Секундик, П. Стрілець, Г. Хома, І. Процко з о. О. Хомяк 2 дол. Дрібними 75 ц.

Київ-Клейр, Саск. — Ілько Синейко 1.50 [illegible] По 1 дол.: Ф Волошук, Ю. [illegible] Ф. Канак, Н. Козар, Н. Калиц, В. Лемко, Н. Олійник, В. Пилатюк, Г. Солтис і І. Тхоржевський.

Фостон, Саск. Николай Капелюх [illegible] 1 дол. [illegible] Іванкевич, Н. Дядик, Г. Запорожецький, А. Мелещак, Петро Мелещак, В. Пігула, Л. Струбицька (Вайта).

Смертюк, І. Стронський, Н. Чепила, М. Фарбатюк, К. Федорчук, А. Чурило, П. Мелещак.

о. О. Новицького.

Дафин, Ман. По 1 дол.: Г. Сыранчук, Д. Лилик, А. Фик, М. Гонтуляк, Ю. Білоус, Д. Гриньків, І Совяк, Н. Фінич [illegible] В. Малота [illegible] В. Підлипний.

Косів, Ман. [illegible]

Сифтон, Ман. [illegible] Іван Орлишко, В. Стефанюк.

Дрифтинг Ривер, Ман. По 1 дол. [illegible]

Ешвил, Ман. По 1 дол.: В. Костишин [illegible] Дрібними 50 ц.

Венлав, Ман. [illegible] Мусій, І. Бачюк, [illegible] Т. Гриблюк, Анна Мусій. Дрібними 1.50 дол.

Роритон, Ман. По 1 дол.: Анна Павлюк, Г. Шуфко, Р. Соломон, П. [illegible] Білецький [illegible] тула, М. Біленький, А. Іванчишко і Карплюк і Н. Головяк.

о. О. Щербаня.

Західне Торонто, Онт. парафія ім. А. Первозванного [illegible] повський, В. Дудар [illegible] Бойко, П. Муляцик, К. Ковшенко [illegible] пецький, п. Шкурупій і в. Андрусяків.

о. С. Гредіяа.

Гронланд-Північна, Саск. По 1 дол.: Параскевія Щербій, Я. Іванусь, Г. Тарнопольський, І Петрів, Ф. Гри[illegible] Вахняк, А. Гурський, Г. Добровольський, М. Іванусь, І. Панчук, М. Щербій, В. Романюк. Дрібними 4.45 дол.

Гронланд над річкою, Саск. [illegible] дол. С. Добровольський, [illegible] Добровольський, Н. Слюсарчук, Н. Романко, Г. Українець, П. Бондарчук, К. Копачівський, М. Даниильчук, П. Щербій. Дрібними 1.51 дол.

Брукс, Саск. [illegible] Воляк, М. Фельмес, А. Ципивник, В. Панчук [illegible] Новицький, І. Напишак. Дрібними 2 дол.

Мичем, Саск. По 2 дол.: Н. Би[illegible] По 1 дол.: В. Коновалик, В. Заршук, В. Бакурак, М. Тришук, С. Бондарчук, п-і А. М. Трищук [illegible] Юрківський, І. С. [illegible] І. Стефан, Ю. Томащук [illegible] Марія Никифорук, [illegible] Токарчук, М. [illegible] Кріжкий, Т. Е. Рачій, Є. Галущак, М. [illegible] Климишин, В. Никифорук. Дрібними 3.55 дол.

Справка [illegible] року, о. Гредяя [illegible] Пашинних і [illegible] Намір Кеверета з Брукс, Саск. [illegible] склали по 1 дол. Спростовуємо і просимо вибачення.

о. М. Овчаренка.

Кириленa Лейк, Онт. М. Овчаренко і Г. Черепаха по 2 дол. По 1 дол.: М. Разу, П. Коваленко, [illegible] Дрібними 50 ц.

(Додаткова Різдвяна збірка з Кирк[illegible])

Тименс, Онт. Ф. Кун, М. [illegible] Дрібними [illegible]

Додаткова писанка о. Т. Яковкевича.

Едмор, Саск. [illegible] В. Задорожний, І. Андрусяк, М. Кузек, І. Кузек. Дрібними 1.75 дол.

Додаткова писанка о. А. Хруставки.

Едмонтон, Алта. Т. (Кериш і [illegible]) [illegible] 1 дол.

Додаткова писанка о. С. Геруса

Сондлан, Ман. Іван Іпюк 2 дол. По 1 дол.: Настасія Іпюк, В. Іпюк, [illegible] Залізний (Вінніпег), [illegible] (Арбака), М. Балюк (Арбака), Г. [illegible] Іпюк (Арбака).

о. П. Стефюка.

Толстой, Ман. о. П. Стефюк 2 дол. По 1 дол.: І. Романюк, п-і Н. Шидловська, А. Матійчук, О. Долинчук, М. Горбуль, Анна Долинчук, П. Олійник, В. Стефанчук, В. Яремій, І. Рутковський, В. Фостій, М. Арсеній, В. Арсеній, А. Школьний, І. Яремій, В. Тилор, Анна Слоб[illegible] [illegible] П. Наздрачин, Оксана Ве[illegible] М. Даниленко, В. [illegible]

Гардентон, Ман. По 1 дол.: [illegible] Сойка, А. Ковалюк, Н. Косован, Г. Середюк. Дрібними 2.30 дол.

Сеньків, Ман. [illegible] Д. Рабух, [illegible] Дрібними 75 ц.

Роза, Ман. [illegible] Чубей [illegible] Чубей, І. Чубей і Е. Боран. Дрібними 25 ц.

о. П. Сацевича.

Смокі Лейк, Алта. Ф. Дмитрів 5 [illegible] ко, В. Лазарук, І. Котик, Ю. Соколовський, А. Стрембицький, А. Тимочко, М. Грекул, п-і Стогрин, Г. Черниюк, І. Предій, П. Мороз, І. [illegible] Хабас, М. [illegible]

Стрий, Алта. По 1 дол.: І. Шиш, [illegible] І. Романчук, Д. Климочко, [illegible]

Белис, Алта. По 1 дол.: К. Харчук, М. С. Чернівчан, І. Росичук, С. Андрюк, пані Петруся Пелих, І. [illegible] Г. Кутам, М. Садовий, п-і Є. Шевчук, п-і М. Шапка, А. С. Чернівчан і Д. Солтис. Дрібними 35 ц.

Спеден, Алта. [illegible] Баран, І. Панас, В. Страшок, Е. Романчук, Ф. Леськів, Л. Хомик, О. [illegible] Романчук, П. Сироїд [illegible] С. Завадюк, І. Пасецький, Н. Крижош, І. С. Тхір, Д. Пахолек, К. Тхір, І. Пахолек, М. Капіцький і Я. Леськів. Дрібними 1.50 дол.

Вілна, Алта. По 1 дол.: П. Палиній, І. Квасниця, [illegible] І. С. Павлюк, І. Російчук, Д. Борис, Н. [illegible]ковський, Ю. Чорнилус, Н. [illegible] Гаврилюк, Є. Єлащук [illegible] А. Російчук. Дрібними [illegible]

о. К. Желішкевича.

Арран, Саск. По 1 дол.: Д. Бро[illegible] Д. Ткач, П. Пісека, А. Березовський [illegible] С. Савчук, В. [illegible] Дрібними [illegible]

Кобзар, Саск. По 1 дол.: І. Гу[illegible] Олена Несторук, Г. Федчун, П. Гри[illegible] Ольга Жабінська, Г. [illegible] Фабинський, Анна Гураль, І. Іванчук, М. [illegible] 50 ц.

Стінен, Саск. По 1 дол.: М. Охітва, Т. Сенькин, п. Вереміійчук, П. Поревнюк, п-і К. Горгіца, М. Чемерис, І. [illegible] Н. В. Анака, М. Ягольницький і Петруска, М. Гунька, П. Молошицький і Е. Маленкі.

Норквей, Саск. По 1 дол.: Д. Ба[illegible] Адамс, Г. Охітва, Т. Климюк, І. [illegible] п-і Г. Топоровська. Дрібними [illegible]

Гасс, Саск. [illegible] К. Юрків, Т. Ягольницький, А. Климюк [illegible] Королюк, Не[illegible] Дрібними 1 дол.

Горбен, Ман. [illegible] Коваленський, [illegible] Щур і П. Осап[illegible]чук (Всі по 1 дол.).

Кейбридж, Саск. П. Лалубець, п-і М. Прикітко, І. Кузьмин, П. Прихітько, Ю. Губич. Дрібними 2.25 дол.

Вайтбіч, Саск. По 1 дол.: П. Цвір, М. Коголовський, П. Голицький, Б. Івасишин, І. Плат, І. Голінатий. Дрібними 75 ц.

Свон Плейн, Саск. По 1 дол.: Ю. [illegible] І. Сорещук, М. Вербовецький, І. Ананійчук, М. Яворський. Дрібними 10 ц.

о. І. Пестуна.

Ошава, Церква Різдва Богородиці, Онт. Миколай Мех 2 дол. По 1 дол.: Д. Кирилюк, М. Калинка, О. Кашуль, Н. Хащевський, І. Лущик, Ольга Лущик, Л. Кравченко, І. Тома, Анна Васкань, І. Кокорян, К. Мельничук, Р. Рукарук, Марія Лущик, П. Григорчук. Дрібними $2.30.

Сарнія, Онт. Юрій Барбаза 2 дол. По 1 дол.: Ф. Синиця, М. Кузь, Я. Гаврилюк, І. Залутик, Ф. Ліков, С. Чуба, М. Шамрай. Дрібними $4.25.

о. Я. Тріски.

Вилингдон, Алта. По 1 дол.: В. Федорах, А. Бабюк, М. Шевчук, І. Гаврилюк, І. Сембалюк, Г. Карбашевський, І. Іванюк, Г. Шевчук, Л. Боддар, Ф. Магера, А. Стринадка, М. Шевчук, Г. Сенюк, В. Бабюк, Г. Меглей, О. Каланча, Г. Бідняк, С. Скеребонич, М. С. Жуківський, М. Федорак, І. Новаковський. Дрібними 2.60 дол.

Борівці, Алта. І. С. Жуківський 2 дол. І Гордій з І Федорак по 1 дол.

Ендру, Алта. По 1 дол.: Ф. Матійчук, О. Романюк, Ф. Лакуста, В. Ерикон, Л. Корчинський, Д. Фрунчак, п. Радомський, Г. Тимчак. Дрібними 1.10 дол.

Завале, Алта. По 1 дол.: Г. Дроздик, І. Бондаренко, П. Лакуста, І. Матійчук, Б. Гнідан, І. М. Лакуста, Н. Маркевич і П. Воробець.

Кагвин, Алта. По 1 дол.: Л. Середюк, І. Рахманструк, В. Дмитрук, Е. Андрусик. Дрібними 1.60 дол.

Новий Прут, Алта. По 1 дол.: В. [illegible] І. Маковійчук. Дрібними 2 дол.

о. Е. Шевця.

Грейз, Саск. [illegible] Демків 5 дол. [illegible] С. Голяк, П. [illegible] М. Пашкевський, А. [illegible] Марія Демків, І. Доминський, І. Демків, І. Голяк, Ю. Никонець, М. Ткач, Ю. Тодосійчук. Дрібними 2.25 дол.

Сторджис, Саск. По 1 дол.: М. Токарик, В. Юзик, П. Кузик, І. Химко, І. Басараб, А. Тордов, Д. Солтис, В. [illegible] С. Ковалик, Василина [illegible] 2 дол.

Флин Флон, Ман. о. Гнатовський 2 дол. По 1 дол.: Надія Киба, Ф. Киба, Т. Малюта, п-і Д. Козарук, Антонина Киба, п-во І. Пікуш, П. Кар[illegible] Срай. Дрібними 1.25 дол.

Гадсон Бей, Саск. По 1 дол.: Я. Гоголь, П. Бурдейний, Ю. Василович, В. Василович, В. Тумак, С. Медвідь, І. Малюта, В. Славський, А. Гу[illegible]. Дрібними 1 дол.

Мамсрикия, Саск. По 1 дол.: Н. Юнак, Ю. Гупка, А. Андрусяк, І. Равлюк, М. Дрібот і Ю. Черопіта. Дрібними 1.35 дол.

Ендевор, Саск. По 1 дол.: М. Яремчук і М. Гладун. Дрібними 3.90 дол.

Преирі Ривер, Саск. По 1 дол.: Анна Козак, Р. Сорока і Ілія Козак. Дрібними 2.75 дол.

о. Г. Метюка.

Вінніпег, Ман. Собор св. Покрови. [illegible] Бриж і Олександер Тремсен [illegible] 2 дол. [illegible] і Арсен Шумовський і П. Ничук. По 1 дол.: Н. Кушнірик, А. Геник, С. Сокульський, М. Бойко, М. Гаврисишин, В. Масник, Я. Масник, І. Бабяк, Н. і Марія Совсуни, П. Бадз, Г. і Ксеня [illegible] Н. Гавриляк, Юлія Лисова, І. Філ, Надя Костюченко, І. Костюченко, Катерина Струсь, Марія Пелешук, Палагія Яремович.

о. В. Мельничука.

Геригиа, Алта. По 1 дол.: Д. Орленький. Дрібними 1.15.

Давнинг, Алта. По 1 дол.: П. Семенюк, Л. Шеретинка, М. Дмитрюк, В. Павлюк, Ф. Стрийський, Г. Веренька, І. Войчук. Дрібними 85 ц.

ДОДАТКОВА ПИСАНКА:

Додаткова писанка о. В. Апоновка

Елов Крік, Саск. По 1 дол.: М. Гриба, В. Войціхівський, Ю. Кіндрачук, М. Кидрачук, Ю. Кухта, Ф. [illegible]чанський, Н. Н. Дрібними 1.10 дол.

Тернопіль, Саск. Д. Гнатюк 1 дол. Дрібними 95 ц.

о. С. Зуяка.

Марія Костюк, Ванкувер, Б. К. — 2 дол.

АРТИСТ—МАЛЯР

По інформації пишіть негайно до:
J. Y. PUSHKA,
635 Ashburn St., Winnipeg, Man.

о. О. Фліца.
Д. Кобильник, Калгері 2 дол.; Осип Стрижовець, Летбридж 1 дол.

о. С. Градієв.
Нипавин, Саск. В. Козунь 2 дол.
Кадет, Саск. По 1 дол.: Анна Глуханюк, С. Гудима, Анна А. Козунь, Нечитко підписаний, В. Пронич, Софія Глуханюк, Вол. Гудима, М. Дмитерко, М. Козунь (Ешам), О. Козунь, І. Глуханюк, Маруся Григор, І. Григор, П. Мадрига (Чойсленд), В. Підгайчук, М. Рудей, М. і Гафія Мисик, І. П. Юзва, В. Глуханюк, А. Дмитерко, М. Романиця, В. Шевчук, А. Козунь, М. Козунь (Нипавин), П. Козунь, В. Заздецький, М. Мохорук, П. Щутер, М. Вакарюк (Вайт Вокс), В. Гудима, А. Мельничук, Анна Н. Козунь, П. Звоздецький, Марія Романиця, Параня Рудей. Дрібними 4.94 дол.

о. М. Юрківського.
Форт Вилям, Онт. Пані К. Дутка 1 дол., пані К. Гладун 1 дол.

о. І. Шевця.
Годсон Бей, Саск. Д. Забарась, Флин Флон, Ман 1 дол.; пані І. Шевчук, Флин Флон, Ман. 40 ц.

ВІЗИТАЦІЯ

В РАДВЕЙ, АЛТА.

В неділю 17-го серпня буде Візитація Впреосв. Митрополита Іларіона в Радвей при співучасти оо. Є. Грицини й місцевого пароха Г. Василіва.

Утреня — 9 год. рано.
Зустріч Владики — 9.30.
Служба Божа — 10.00
Спільний Обід в Нар. Домі — 12.30.
По обіді: Привіти представників громад. — Промова Владики та інших визначних осіб.

Буде співати хор У. П. Церкви з Андрю.

Будемо радо витати Українців з найдальших сторін.

Мих. Снайчук, предс. цер. гром
Федір Юрків, секретар.
о. Г. Василів, парох.

РАДВЕЙСЬКА ОКРУГА, АЛТА.
Спільне Полеве Богослуження

на площі коло Укр. Прав. Церкви в **Федора, Алта,** в неділю 10-го серпня 1952, при участі двох священиків.

Запрошуєсь громадян округи і дальших на се свято. Дорога шутрована. 25 миль від Едмонтону.

По Богослуженню Спільний Обід в Нар. Домі, — визначні промови і дальша програма свята.

о. Г. Василів, парох,
Мих. Яхимець, Голова Окр. Ради;
Федір Юрків, секретар

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипезького Округи

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Брендон.
10. Неділя. — Паплар Парк, Пембіна.
17. Неділя. — Портедж Ля Прері, Дуфрост, Ст. Селкирк.
24. Неділя. — Септон.
28. Четвер. Успення. — Ледвин.
31. Неділя. — Гонор, Папларфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Канора.
3. Неділя. — Бюкенан, о. І. Магас.
10. Неділя. — Кемсек.
10. Неділя. — Свидова, о. І. Магас.
17. Неділя. — Вергін, (Арх. Михаїла).
17. Неділя. — Канора, о. І. Магас
19. Вівторок. — Коло Скляруки (храм).
19. Вівторок. — Рама, о. І. Магас
24. Неділя. — Донвил, коло Ленька, о. А. Хомяк
24. Неділя. — Борджис, о. І. Магас
28. Четвер. Успення Богор. — Успенська (храм).
31. Неділя. — Мамориця (храм). — Бюкенан.

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Канора.
14. Неділя. — Кемсек.
21. Неділя. — Борджис.
27. Субота. Чесного Хреста. — Канора.
28. Неділя. — Рама.

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Могила.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького,

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Росборн (храм).
10. Неділя. — Сенді Лейк.
17. Неділя. — Виста.
19. Вівторок. Преобр. Госп. — Менн (храм).
24. Неділя. — Січ.
28. Четвер. Успення Богор. — Глен Елмо (храм).
31. Неділя. — Овкборн.

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Сенді Лейк.
14. Неділя. — Росборн.
21. Неділя. — Ептусвил.
27. Субота. Чесн. Хреста. — Виста.
28. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Екеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Давфин.
10. Неділя. — Ешвил.
14. Четвер. Хрещення України, Знайд. Чес. Хреста. — Венлав.
17. Неділя. — Сифтон.
19. Вівторок. Преобр. (Спаса). — Давфин.
24. Неділя. — Дрифтинг-Ривер.
28. Четвер. Успіння Б.М. — Ведин Ривер.
31. Неділя. — Венлав.

В кожній громаді по Богослуженню відбуватиметься катехизація дітей і молоді.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СЕРПЕНЬ:
2. Субота. Прор. Іллі. — Вайтбіч.
3. Неділя. — Гаес.
10. Неділя. — Арран.
14. Четвер. Хрещення України. — Арран.
17. Неділя. — Норквей.
19. Вівторок. Преображ. Госп. — Кобзар.
24. Неділя. — Дорбен.
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці. — Мейбридж (храм).
31. Неділя. — Глен Елдер.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим.

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч: 82.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СЕРПЕНЬ
2. Субота. Пророка Іллі. — Сірко (храм)
3. Неділя. — Сондави.
10. Неділя. — Вайта.
17. Неділя. — Арбакка (Св. Апостолів).
19. Вівторок. Преображ. Господне. — Вайта.
24. Неділя. — Сірко.
28. Четвер. Пр. Богородиці. — Арбакка (св. Миколая).
31. Неділя. — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ
2. Субота. Св. Пророка Іллі. — Врокстон (храм).
3. Неділя. — Йорктон.

Візитація Митрополита Іларіона.

10. Неділя. — Йорктон.
17. Неділя. — Мазепа.
19. Вівторок. Преображення. — Йорктон (храм)
24. Неділя. — Сторновей.
28. Четвер. Усп. Пресв. Богор. — Радина.
31. Неділя. — Горлиц.

Адреса: 110 Веллінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:
2. Субота. Прор. Іллі. — Ворд.
3. Неділя. — Гилберт Плейнс (храм).
10. Неділя. — Етелберт.
17. Неділя. — Гарленд.
19. Вівторок. Преображ. Господне. — Пайн Ривер (храм).
24. Неділя. — Ренвер.
28. Четвер. Успення Богор. — Богдан (храм).
31. Неділя. — Ворд (храм).

По Богослуженню катехизація дітей.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Вилингдон.
10. Неділя. — Андрю.
17. Неділя. — Борівці.
19. Вівторок Преображення Господне — Завале.
24. Неділя. — Кагвин.
28. Четвер. Успення Пресв. Богородиці — Андрю
31. Неділя. — Лужани

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Вилингдон.
11. Четвер. Усікновення Голови св. Івана Хрестителя — Кагвин.
14. Неділя. — Андрю.
21. Неділя. — Прут.
27. Субота. Воздвиження Чесного Хреста Господнього. — Лужани.
28. Неділя. — Завале.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СЕРПЕНЬ:
3. Неділя. — Восетна (храм).
10. Неділя. Окружне Полеве Богослуження — Федора.
14. Четвер. Ч. Хр. Хрещення України — Візел Крік.
17. Неділя. Митроп. Візитація. — Радвей.
19. Вівторок. Преображення Господне — Грезленд.
24. Неділя. — Торгилд.
28. Четвер. Успення Пресв. Богородиці. — Нюбрук (храм).
28. Вівторок. Успення Пресв. Бог. Впрел о. Грицина — Пено.
31. Неділя Посвячення Уг. Каміння під Катедру. — Едмонтон.

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Редвотер.
14. Неділя. — Восетна.
21. Неділя. Різд. Пр. Богор. — Егремонт.
27. Субота Возрв. Чесн. Хреста. — Радвей.
28. Неділя. — Торгилд.

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

СЕРПЕНЬ:
10. Неділя. — Федора (Полеве Богослуження).
14. Четвер. Знайд. Чес. Хреста і Хрещ. України. — Сірелія.
17. Неділя. — Крейгенд.
19. Вівторок. Преображення. — Грезленд (Візитація).
24. Неділя. — Кезлин.
28. Четвер. Усп. Богородиці — Вандерлиг Ривер.
31. Неділя. — Леклабіч

Адреса: Бойл, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Якоєвича

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Тафилд.
11. Четвер. Усіч. Гол. Івана Хр. — Федака.
14. Неділя. — "Коло Куцих".
21. Неділя. Різд. Богор. — Вишард (храм).
27. Субота. Воздв. Чесн. Хр. — "Коло Купровських".
28. Неділя. — Шиго (полудн.)

Адреса: Box 52, Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — "За рікою".
11. Четвер. Усіч. Гол. Івана Хр. — Вест-Брук.
14. Неділя. — Жучкани.
21. Неділя. Різд. Богор. — Шиго (місто).
27. Субота. Воздв. Ч. Хр. — Льора (Лисенко).
28. Неділя. — Інсінгер (місто).

Адреса: Box 52, Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СЕРПЕНЬ:
2. Неділя. — Смокі Лейк.
10. Неділя. Візитація Впреосв. Митрополита Іларіона. — Смокі Лейк
17. Неділя. — Беліс.
19. Вівторок. Преображ. Господне (Спас). — Спеден.
24. Неділя. — Вільна.
28. Четвер. Успення Пр. Богородиці — Стрий.
31. Неділя. — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ

1	П	19	Лютень. Прен. Макрини
2	С	20	†Іллі пророка.
3	Н	21	Н. 8 по З.С. Прен. Онуфрія
4	П	22	Рівноап. Марії Магдалини
5	В	23	Муч. Трохима, Теофіла
6	С	24	†Муч. Бориса й Гліба
7	Ч	25	†Успення прав. Анни
8	П	26	Прен. Мойсея чудотв.
9	С	27	Пантелеймона [illegible]
10	Н	Н. 9 по З.С.	Ап. Прохора
11	П	29	Муч. Калиника Кин.
12	В	30	Ап. з 70-ти: Сили і Силуана
13	С	30	Прав. Евдокима [illegible]
14	Ч	1	Серпень. † Знайд. Ч. Хреста
15	П	2	Перенес. мощ. перв. Стефана
16	С	3	Прен. Ісаакія, Далмата
17	Н	4	Н. 10 по З.С. 7 мол. в Ефесі
18	П	5	Муч. Евсигнія, Кантидія
19	В	6	Преображення Госп. Спаса
20	С	7	Препм. Доментія, прен. Пимена
21	Ч	8	Прен. Еміліяна ісповід.
22	П	9	†Ап. Матея, мч. Юліяна
23	С	10	Муч. архид. Лаврентія
24	Н	11	Н. 11 по З.С. [illegible]
25	П	12	Муч. Фотія, Аникита
26	В	13	Прен. Максима [illegible]
27	С	14	Прор. Михея
28	Ч	15	Успення Пресв. Богородиці
29	П	16	[illegible]
30	С	17	Прен. [illegible]
31	Н	17	Н. 12 по З.С. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

СЕРПЕНЬ
3. Неділя. — Валіна
10. Неділя. — Курик.
17. Неділя. — Вимер
19. Вівторок. Преобр. [illegible] — Клейр-Київ (храм)
24. Неділя. — Клейр.
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці — Ватсон.
31. Неділя. — Фостон

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

СЕРПЕНЬ
10. Неділя. — Виткін
17. Неділя. — Мейфер
19. Вівторок. Преображ. Господне — Глеслин
24. Неділя. — Гефорд
28. Четвер. Пр. Б[illegible] — [illegible]ики
31. Неділя. — Криддон

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

СЕРПЕНЬ
10. Неділя. — Гудів
17. Неділя. — Понічая
19. Вівторок. Преображення Господне (Спаса). — Фенвуд
24. Неділя. — Кенляк
28. Четвер. Успення Пр. Богород. — Вишард
31. Неділя. — Айтуна

Адреса P.O. Box 715 [illegible], Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

СЕРПЕНЬ
10. Неділя. — Шипинці
17. Неділя. — Геригет
19. Вівторок. Преображення Г. — Гемлин
24. Неділя. Іспас.
31. Неділя. — Кейленд

Адреса: Вилінгтон [illegible]

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ

2. Субота Іллі УБ Луки 4, 22-30. Лт. Якова 5, 10-20. Єв. Луки 4, 22-30.
3. Неділя Гол. 7. ЗБ. [illegible] 1 Кор. 1, 10-18. Єв. Мат. 14, 14-22.
10. Нед. Гол. 8. ЗБ. 9. Лт. 1 Кор. 3, 9-17. Єв. Мат. 14, 22-34.
17. Нед. Гол. 1. ЗБ. 1[illegible] 1 Кор. 4, 9-16. Єв. Мат. 17, 14-2[illegible].
19. Вівт. Преобр. [illegible] ЗБ. Луки 9, 28-36. Літ. 2 Петра 1, 10-19. Єв. Мат. 17, 1-9.
24. Нед. Гол. 2. ЗБ. 11. Літ. 1 Кор. 9, 2-12. Єв. Мат. 18, 23-35.
28. Четвер. Успення Б. УБ. Луки 1, 39-49. 56. Літ. Филип. 2, [illegible] Єв. Луки 10, 38-42; 11, 27-28.
31. Нед. Гол. 3. ЗБ 1. Літ. 1 Кор. 15, 1-11. Єв. Мат. 19, 16-26.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church, 7 St. Johns Ave. — HERALD, [Box] 3636, [WINN]IPEG, MAN.

РІК XXIX. — WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1952. — ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1952. — ЧИСЛО (924) 16

ЗАБРАТИ АМЕРИКУ СИЛОЮ.

Розвідча Комісія в Америці знайшла докази, що американські комуністи готовляться революційним способом забрати Америку в свої руки і завести комуністичний лад. Сенатор МкКарен домагаєсь, щоби ті докази публично оголосити. Він про них знає, бо він є головою розвідчої комісії

НІМЦІ ТІКАЮТЬ НА ЗАХІД.

Обчисляли, що 30-го липня в західній Німеччині було 200,000 Німців, які повтікали зо східної большевицької Німеччини. Був день, коли втікло 900. Їх [illegible] в окремих таборах і тут роз[illegible]дрібно хто вони такі. Але [illegible] в східній Німеччині вида[illegible] [illegible]но не вільно никому бути [illegible]мом довше як 24 годин, [illegible] без поліційного дозволу

АРАБИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ.

Західні алиянти думали втягнути арабські краї до оборони перед Росією. Але треба було дати Арабам оружну поміч. [illegible] краї звязалися в союз, [illegible] і кажуть, що амери[illegible] рука створила жид[illegible] державу і забрала від Аарабів Пал[illegible] [illegible]р виходить, що колиб Араби [illegible] підуть проти жидівської [illegible]

ІЗРАЕЛЬ ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

В Ізраелі (жидівська держава) дом[illegible] [illegible]би не дозволити Німеччині [illegible], бо се „загрожує цілому [illegible] Тільки ж Німеччина буде [illegible] [illegible]увати, а Росія нині вже за[illegible] про те не говориться

ЗАМОРДУВАЛИ НАУКОВЦЯ.

В Ф[illegible] [illegible] перебував на вакаціях з [illegible] дочкою Джек Друмонд, що в [illegible] розпоряджав справою по[illegible] ночував в автомобілі на поли[illegible] [illegible]бив його і жінку, а 11 літній [illegible]ив чимсь голову. Їх річи про[illegible]

ФАРУК ЗВЕТЬСЯ КНЯЗЕМ.

Єгипетський король, що зрезигнував, має тепер титул: Його Королівське Ви[illegible] Фарук Фуад князь Єгипту" і його жінка, Нарріман, має подібний титул княгині. Новий єгипетський уряд покасував багато титулів, як лицарі, графи

НЕ ПУСКАЮТЬ ЕПИСКОПА ЗО СХ. НІМЕЧЧИНИ.

В большевицькій Німеччині є катол. епископ Вескам. Він хотів виїхати на [illegible] час до західної Німеччини, але на те большевики не дозволили. Хоч пер[illegible] [illegible]волили.

РИДЖВЕЙ КАЖЕ — ВІЙНА МОЖЛИВА.

Ген. Риджвей говорив в Парижу, що війна [illegible] з Росією, можлива не[illegible] [illegible] коли передтим. Звертав також [illegible] Захід не приготований так, як [illegible]

ГРЕЦІЯ І БОЛГАРІЯ — ПЕРЕДЕРКИ.

[illegible] заходять на [illegible] що Болга[illegible] [illegible] Те[illegible] [illegible] не[illegible] [illegible]

ЗБУВАЮТЬ МОВЧАНКОЮ.

[illegible]

В АФРИЦІ ДАЛЬШЕ АРЕШТУЮТЬ

[illegible]

ПОЛЬСЬКИЙ КОНСУЛЬ НЕ ВЕРТАЄСЬ.

[illegible] большевицького [illegible]

ВИПУСТИЛИ СВЯЩЕНИКА.

[illegible]

ЗАСУДИЛИ 14 КОМУНІСТІВ.

[illegible] Кал. судили 14 ком[illegible] [illegible]

ЗАБРАЛИ МАЙНО ФАРУКА.

[illegible] Фарук[illegible] [illegible] майно, [illegible]

ЕКСПЛОЗІЯ КОМУНІСТИЧНОГО ПОЇЗДУ.

[illegible] в російській Німеччині [illegible] віз амуніцію [illegible]

ЗГИНУЛО 140 В КОПАЛЬНИ.

В Китаю, в провінції Квантунг, в копальни [illegible] експльозія і згинуло [illegible]

НІМЕЦЬКЕ ВІДШКОДОВАННЯ ЖИДАМ.

Н[illegible] згоджуються заплатити Жидам в [illegible] 715 мілионів долярів воєн[illegible] [illegible]ування. Ще окремо до[illegible] [illegible] домагається Світова Жидівська організація 107 мілонів

ВСЮДИ ШПІОНАЖА І САБОТАЖІ.

Шпіони передають ворогам всякі тайни, а саботажники шкодять на місци в [illegible]. Недавно на сході Канади [illegible] по вилеті мусів вер[illegible], [illegible] не було з моторами. Пока[illegible] в моторах були куски зеліза [illegible] Такі ріни були в 8-ох інших [illegible]. Се показує, що між військовими механіками є такі, що їх цілею є шко[illegible] [illegible] розслідувати

НЕЩАСНІ ВИПАДКИ.

В кінци тижня до 10-го серпня згину[illegible] в Манітобі, Саскачевані й Західній Он[illegible] [illegible] осіб в [illegible] випадках, а 20 [illegible]. До вбитих [illegible] з Капаюр, [illegible] жінка і двоє [illegible] 2 роки, [illegible] 6 місяців. Вони [illegible] до [illegible] Троє [illegible] вмерли [illegible] 70 [illegible]

ЗГИНУЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ.

[illegible] Ман. діти [illegible] землі для [illegible] засипав. Троє родини Грифитів, що мають 9 [illegible] Двоє по[illegible] [illegible] молоди.

ЗАДУШИЛА ДИТИНУ.

В Торонті мають судити 21-літну Ма[illegible] Елисон, що задушила 5-місячну [illegible] та в ночи плакала

ЗГОРІЛА ВЕЛИКА ТРАЧКА.

В Ню Вестминстер, Б.К., згоріла ве[illegible] трачка Капляно Тимбер Ко., най[illegible] Шкода [illegible] один мілион долярів. Тут [illegible] до 45 днів, а від [illegible] всего 11 днів. [illegible]

З РОСІЇ ДО АМЕРИКИ.

До Монтреалу привезли з Росії один [illegible] кір, зазначено, що лисячих, і [illegible] свезуть їх до Ню Йорку. На [illegible] зазначено: „З совітської Росії". [illegible] року робітники в Ню Йорку не хотіли такої посилки виладовувати.

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Редвей, Алта.
19. Вівторок, Преображення Г. — Гресленд, Алта.
24. Неділя. — Ванкувер, Б.К.
28. Четвер, Успення Богор. — Вернон, Б.К.
31. Неділя. — Едмонтон.

ВЕРЕСЕНЬ:
14. Неділя. — Виннипег (Церква св. Михаїла).

Конситорія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

IV.
ЗАБУТІ КАРТКИ ІСТОРІЇ

Готовились мати Українську Православну Церкву

Аж клич „Проч з Римом!", піднесений в Америці, папські політики почули і почали американських гр. католиків втихомирювати й обіцювати, що дадуть українського епископа. Але вони почули і щось більше, — побачили, що грекокатолики не жартують.

„Американски Русски Вестнік", орган Греко-Кат. Соединенія в Америці, з 11 жовтня, 1951 р., розкриває дещо з тих давних часів. Каже він, що тоді Закарпатці хотіли мати епископа з Закарпатців (о. д-ра Шубу), а Галичани вважали його „мадяроном" і хотіли Галичанина. Каже „Вестнік", що Українці „не жартували", і після віча в Гарісбургу готовились відорватися від Риму. Свящ. Констанкевич почав переписку з Російським Синодом, **але поставив вимоги, які Синод мав би признати, коли б священики і вірні перейшли на православіє.** Головна вимога була:

„Щоби Синод признав для Американських Українців епископа окремого (незалежного) від православної місії в Америці, який міг би діяти незалежно від російської консисторії під іменем **„Українська Православна Церква"**; щоби право вибору українського епископа належало до українського духовенства . . ."

Розуміесь, що Синод на таке не згодився, як і зазначує „Вестнік", але переписка настрашила і Рим і Шептицького Се спонукало до назначення епископом Ортинського.

Подія важна, мало була відома, а нині забута. Бачимо, що американські священики розсудно і гідно поступали. Не думають Російській Церкві піддатися, — **вони хочуть лише допомоги, щоби створити свою власну Українську Православну Церкву.**

Не поступають по протестантськи, — але раді затримати лад Східної Церкви. А до Рос. Церкви вдаються лише тому, що не було до кого другого вдатися.

Що Синод на українські домагання не згодився, се зрозуміле. Російська політика була протиукраїнська. Сама назва **„Українська Православна Церква"**, хоч та Церква була би в Америці, викликала би на Україні бажання і старання мати там Українську Православну Церкву, незалежну від Московської. Се зачепило би і Галичину, і рівнож викликало би бажання вернутися до Української Православної Церкви. Для української справи се був би крок вперед, а для Росії і Поляків крок назад.

Цікаво, що якраз на американськім континенті, де було більше волі, явилася думка про відновлення **Української Православної Церкви,** і то між греко-католиками, ще 1902 року. Коли ж тоді заміри не здійснились, то всеж пізнійше на американськім континенті Українська Православна Церква таки зорганізувалася.

Забута бразилійська подія

Мабуть в 1901 р. була в Бразилії важна подія, — тоді бразилійські римо-католики стріляли на гр. кат. місіонарів і вірних і „полилася руська кров", як говорять згадки.

Але коли точно се було? Де? З якого приводу? Які були жертви? Які наслідки? Все те нині забуте, невідоме.

Певне, що писала тоді про все те амер. „Свобода", а також і галицька преса. В річниках амер. „Свободи" се мусить бути. Писалося в „Календари для амер. Руснинів" Р.Н.С. на 1902 рік, коли нині хто його має.

Таке не повинно забуватися, — його треба розшукати і на світ винести як додаток до історії.

Добре діло зробить, хто се розшукає і передасть в певні руки (не католицькі!). Відомости про те можна би ще зібрати і в Бразилії. А шкода, коли б се забулося.

„Проч з Римом!"

Клич „Проч з Римом!", се кількасотлітний клич українського народу, — відколи почався через Поляків наступ католицизму на Українців. Той клич був в кількох висловах: „Проч з католицизмом!" „Проч з папою!" „Проч з католицькими наїздниками!" „Проч з католицьким насильством!" „Проч з Поляками!"... Він повторився і в Америці і Канаді.

Зрозуміло, що американський клич посередно розтягався і на Шептицького, коли говорять про нього як про польського шляхтича, чужого і ворожого українській справі.

Шептицького міряли висловом приповідки: „Як тя видят — так тя пишуть; як тя чують — так тя судять." Таку міру прикладали і до католицизму.

LIST PASTERSKI SZEPTYCKEGO.

В 1904 р. видає Шептицький по польськи **„Ліст пастерскі до Полякув обжондку грецко-католіцкего".** І дивувалися Українці, що кому того Листа треба, коли ніяких Поляків гр. кат. обряду не було

Виходимо, що Шептицький приготовляв ґрунт для таких Поляків. Треба їх створити, а вони будуть розбивати Церкву.

В новій Польщі вже створено таких Поляків, і мали вони газету **„Поляк ґреко-католік".** Каже „Нива", що вони були в спілці з москвофілами, отже з ворогами Українців.

Групу Поляків греко-католиків зве „Нива" „мітичною", отже байковою, що складалась може „з кількох одиниць", —

„Які за добру платню редаґують ніким нечитану ґазетку, щоби ще більше розпалювати пристрасти в нашім краю." — І каже „Нива":

„Виступаючи в імени **неіснуючих** „Полякув ґреко-католікув", ся ґазетка висуває „скромні" домагання:

1. Жадаємо увести назад (до Церкви) **польські проповіди, співи і додаткові богослуження... Віддати для виключного вжитку польському населенню гр. кат. обряду кількість церков(!) яка нам належиться... Належиться гр. кат. Полякам щонайменше 4 львівські церкви.**

2. Жадаємо завести для польської молоді грецького обряду у всіх школах навчання гр. кат релігії по польськи.

3. **Жадаємо розділу гр. кат. духовних семинарій** на окремі польські і руські відділи . . ." (Львів. „Нива", 1938, ч. 2).

Таку роботу мали в Церкві робити „Поляки ґреко-католики", — розбивати Церкву. Про те мусів думати і Шептицький видаючи свій Лист. А що в його часах таких Поляків не було, видно ще і з того, що більше таких Листів не видавав. Не було для кого видавати. Але Полякам пригадав чого їм треба.

Що Шептицький в польськім листі говорив

До неіснуючих Шептицький говорить як до живих людей, каже: — **„котрі хоч з руських родин походите, але вдома по польськи говорите і почуваєтесь до польської народности . . ."** Не опам'ятує їх, щоби за його приміром до „руських родин" верталися. В іншім місци каже.

„Єпископ не може в апостольській праци мішати Христової Євангелії з **людськими хочби найлучшими засадами політичними, або народними. Не може допустити, щоби хтось з його вірних уважав його за противника в політиці або народности. Він може бути противником тільки тих, що є противниками Христа."**

Се крутарське виправдування себе з закиду, що чому він до української політики не мішається. Коли він є митрополитом і для „Поляків греко-католиків", то не може проти Поляків виступати. Поляки в нього такі добрі, як і Українці. Він стоїть поза національною політикою, — надлі поза українською Але польська політика йому близька, бо каже він Полякам:

„Мова, переконання, народність, — то добра, (то) права, яких нікому ніколи не вільно відбирати **Знайте, що знайдете в мені пастиря** готового **боронити ваших прав, коли б, і з якої сторони вам кривда не діялася".**

Гарні слова для Поляків! Права польської мови, переконань, народности він буде обороняти, хоч се вже належить до польської політики. Для Поляків можна політикувати.

Каже, що може бути лише противником противників Христа . . А Поляки були сотні літ противниками Христа, коли нищили українську мову, переконання, народність, а церкви звали „синаґоґами" і „божницями", але він не [illegible] проти того виступати, бо [illegible] політик", а він в усіх хоче бути добрим [illegible] Невжеж Христова наука забороняла йому боронити прав української мови і народности!

Розумієсь, що того Листа не читали неіснуючі „Поляки греко-католики", але читали живі польські політики і певно думали: „Так, так! Нам треба створити „Поляків греко-католиків", а ними скоро розібемо і Церкву й український нарід".

Виходить ясно, що той Лист був вимірений на нищення і Церкви й українського народу взагалі.

Лист той нині забутий, невідомий, про нього і не згадують, але український нарід повинен про нього знати. Він був продовженням польських „Проектів на знищене Русі". І був він ділом Поляка, що сів на українськім митрополичім престолі.

І вже навіть те одно, що він сидів на українськім митрополичім стільци, звязувало Українцям руки. Коли він хоче бути в Поляків добрим, то як могли політикуючі Українці в балачці з ним проти Поляків виступати? Адже його батько Поляк, мати Полька, вся родина Поляки, отже звати Поляків ворогами Українців, се зневажати його батька-матір і всю його рідню.

Але коли б митрополитом був щирий Українець, то він самий звав би Поляків так, як звали їх всі Українці, — лютими ворогами українського народу

СПОДІЮТЬСЯ ПОВЕНИ КОМАРІВ.

Околиця Ню Йорку сподієсь цілої повени комарів, як се було перед 25 літ повени комарів, як се було перед 25 літами. Були дощі, а потім калюжі, де комарі виводяться. Перше можна було їх троїти т. зв. ДДТ, а тепер в рід комарів, що вже того не боїться.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXVI.
ОСІННІЙ ЧАС.

З пошлюбних відвідин ми вернулися до тестя.

Прийшли гарні осінні дні. Ранки холодні, деколи мрачні. Але туман підносився і показувалося тепле сонце.

На полях вже не кипіло таке життя, як в літі. Всеж орачі орали, сіяли озимину, „підкидали", себто робили паренину. Десь підносився дим з бадилля з бараболь і з осінним павутинням стелився по полях.

Жінки докопували бараболі, вирубували капусту, звозили конопля додому За плугаторами ходили пси і ворони і збирали хробаки. А веселі пастушки висьпівували то сумної, то веселої. Та й вони невдовзі покинуть ті поля і на них розстелиться мороз і сніг.

На полях життя завмирало, в селі оживало. Чоловіки возили з ліса дрова, а жінки [illegible] коло конопель („отіпали" і др.).

Музики настроювали скрипки, баси починали гудіти. Відбувались весілля. Люде їздили на торги, щоби накупити потрібного на зиму.

В хатах вечером кукурузу чистять, що згодиться до весілля. Молоді тішаться, що потанцюють на чужім весілю, поки будуть танцювати на своїм. Ті, що мали вінчатися і сумують.

Химерні ті люде з своїми примхами. [illegible] бо ще дівує, шкода дівування. [illegible] кінець і радощам кінець. Не йде заміж [illegible] (журиться), а виходить заміж [illegible] сумує.

Нам обом було ніяково, щораз тяжше на душі. В людей дні коротші, а в нас щораз довші. Не бракувало їжі, а було тяжко жити. Наче місця нам забракло. Чому? Бо всі в селі працювали, а ми дармували. Виручати тестя в церкві я не міг, бо я ще не висвячений. Щоби робити щось в господарстві — тесть не згодиться.

Щодня виглядали ми, чи нема для мене листа з Консисторії, чи не кличуть до ординації (до висвяти), але нічого не було.

Юнг каже, що бездільність, се терпіння. Звільни людину від праці, а яким тягарем стане життя.

Та... Чоловік стріляє, а Бог кулі носить. Таке було і моє життя. Ніщо не здійснювалося як я думав. Надії обманювали мене. Життя приносило те, що чоловікови і не снилося.

Та врешті в падолисті прийшло розпорядження зі святого Юра (від митрополита), щоби богослови зїзджалися. Се останній крок до священства.

До Львова зїхалися жонаті богослови. З безженних не було нікого. За моїх часів в безженстві не висвячувалися. Бо яке буде життя нежонатому в глухому селі, може в горах. Яке життя без живої інтелигентної людини?

Святі є накази Церкви, синодів, соборів, але святійший є закон Сотворителя, що сказав: „Ростіть, множіться і наповняйте землю". А той закон до всіх відноситься: до Авраама, Ісаака, Якова, Еремії, Езекиіла, і до звичайного українського священика, що звесь Петро, Гриць, Олекса і т. д.

Крім того сказав Господь: „Не добре бути самому чоловікови, — сотворім йому помічницю подібну до нього,

Від св. Тайни подружжа не є виключені ні священики, ні патріярхи, ні інші слуги св. Церкви Христової.

До Львова поїхав я з дружиною. Вона, полагодивши орудки, мала вернутися до батька. Я мав лишитися, скласти додаткові іспити, заплатити такси і готовитись до висвячення.

ЛІТНІ КУРСИ ЗАКІНЧИЛИСЯ

В Колеґії св. Андрея в Виннипегу проваджилися Літні Курси від 3-го липня до 10-го серпня

Всіх студентів було 75, з тих хлопців 31, дівчат 44. Що ж [illegible] звідки студенти були, то 1) з Виннипегу [illegible] цілої Манітоби 22, 3) з Саскачевану 23, 4) з Алберти 4, 5) [illegible] 6) з Онтаріо 9, 7) зі З[illegible]

Учителі, що вчили, [illegible] загал всі хлопці [illegible] ними можна тішитися [illegible] що з них будуть гарні [illegible] України

В Управі Курсів були [illegible] голова; В. Сарчук, заступник; [illegible] новський, секретар; О[illegible] директор Курсів; [illegible] Керницький [illegible]

Учителі [illegible]

[illegible] Білецький, Укр. Історія — [illegible] і Білецький; Релігія — о. Керницький і Дмитрів, [illegible] Гриднева, вишиванки і писанки — пані Павлюкевичева, [illegible]

[illegible]

[illegible] I Сірник [illegible] рія і [illegible] Володимир [illegible]

[illegible] промовців

[illegible] — яке значення тих Курсів

[illegible] тих свої[illegible] дітей на поїздку по Канаді і Стейтах [illegible] яка користь була би з [illegible] А тут не те

[illegible] познайомилися з Українцями [illegible] отже такі [illegible] життя.

[illegible] Українка [illegible] і тими справами [illegible] життя буде їх доучувати. Коли є початок, то дальше піде лекше.

Те, що нині молодим може виглядати неважне, в [illegible] житті пригадається [illegible] Пригадуються курси; пригадають [illegible] що вони з ними познакомилися; пригадається наука, яку вони чули; і скажуть, що родичі добре зробили, коли їх на ті Курси вислали. Курси були короткі, але добрий їх вплив на цілє життя лишиться

Такі курси, се додаткова школа для українського життя

Курси закінчилися гарним концертом що мав значення і для курсантів і всіх хто був на концерті. Концерт був гарний не тільки програмою [illegible] найбільше ще тим, що тут перед старшими виступали ті, які на поважних передових [illegible] й Українок готовляться

Ще окремо треба згадати, що о.Дмитрів владив був для курсантів перекуску в сали церкви св. Михаїла, та хоч не всі запрошені прийшли, то всеж для тих, що були, лишиться окремий спомин. І тут було кілька коротких промов.

БАКТЕРІОЛЬОГІЧНИЙ ПІДПИС.

В Мадярщині деякі католицькі епископи під напором большевиків підписали заяву, що західні алянти провадять в Кореї війну бактеріями. Такі вісти є з Мадярщини.

Нащо людям вакацій

Які люде, такі їх вакації, себто довший час вільний від праці:

Приходять вакації і люде вибираються якнайдальше від дому. Хто не може дальше, то бодай до сусідного озера. Хто може, то до Флориди, до Сіятел, до С. Франціско. Що дальше, то лучше. І ті вакації забирають їхні гроші.

Та ось як один хірург проводить вакації.

Лікарі-хірурги вічно заняті і їм відпочинок належиться.

В Вашингтоні є визначний спеціяліст від горла, носа та ух, Віліям А. Морган, отже і він кожного року має вакацій три до шість тижнів. І що ж він тоді робить? Може сидить „коло озера"? Ні!

Він іде до Доміниканської Републики (Ст. Доминго), що на острові Гайті, і там дармо помагає бідним людям. Цілком безплатно робить бідним операції. Таких операцій — горла і носа, — він за 12 літ зробив 5,000

Його безкористною працею заінтересувалися тамошні лікарі і почали йому [illegible] щоби самим набрати більшого досвіду. І було, що за 10 днів він перевів коло 300 операцій.

Несвідомі люде [illegible] боялися, [illegible] час зрозуміли [illegible] операція приносить здоровля. [illegible]

[illegible] він дав примір другим. За його впливом [illegible] число шпиталів і [illegible] І поширила[illegible] людей відносно здоровля.

[illegible] на вакації. Він [illegible] тішився, а [illegible] відпочинок. Він вак[illegible]

А багато [illegible] звуть вакаціями — [illegible]

П. С.

ЧИ КОЛИСЬ БУЛИ ВЕЛИКАНИ?

В Бурнаби, Б. К. знайшли в земли ґранітові (камінні) сокири, що важать 200 до 300 фунтів, величезні камінні стріли [illegible] виходить, що там жили колись велики[illegible] для яких такі річі не були за великі

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по інформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЩО НАС ДІЛИТЬ

В „Укр. Вістях", ч. 31, є стаття: **Що нас ділить?**, отже пошукаємо відповіди. читаємо там:

„Зараз по Берестю, Поляки разом зі своїми епископами робили що тільки могли, щоб життя унії підтяти, щоб її коштом . . . піднести православіе при кожній нагоді."

Виходить: Поляки були ворогами унії, а приятелями православія. Але се фальшовання історії. Пише Поляк Ліковський в „Берестейській Унії":

„По відчитанню акту (проголошення унії) **кинулися латинські і руські епископи в обіняття** і на знак єдности руської Церкви з латинською **пішли всі походом до латинської церкви** (до костела) де з вдячністю за довершене діло (унію) заспівали спільно „Тебе Бога хвалим". (Стор. 145).

Дальше там говориться, що 10 жовтня було Богослужения в церкві, де були папські і королівські посли, а Єзуїт Скарга виголосив проповідь про унію і користи з неї. — (Стор. 146).

Грудня 15-го король Жигмонт видає универсал до Українців, яким потверджує унію і приказує слухати лише унітських епископів. — (Стор. 150).

Се говорить католицька історія унії, видана Василіянами в Галичині, але нинішні латинізатори говорять, що унію заводили Українці; Поляки ж були проти неї, а за православієм. Пощож тоді уніяти з Поляками обнималися?

Ще там пишесь: **„діло унії було поглиблене і такі прегарні овочі видала унія". Такі** Овочі для Поляків! Але визначні уніяти нарікали, що унія веде Українців до загибели. Такі овочі, що уніяти прийшли під Австрію голі, босі і простоволосі, і такі заголомшені, що аж по 60 літах почали опамятуватися. Гарні овочі!

Говориться в „Укр. Вістях", що: **„Коли деякі Єзуїти помагали Унії, то робили се не як Поляки, але як Єзуїти".** Опісля змінили тактику і починають латинізувати: „уживали всяких штучок щоб у своїх Колегіях вимусити перехід учнів русинів з Унії на латинський обряд". А се вже робили: **„не тому, що були Єзуїтами, але тому, що були Поляками і разом з польськими епископами, клиром та світськими відчували погорду до того діла"** (унії).

Циганська віра в Єзуїтів! Як Єзуїти — вони за унею; ті самі Єзуїти виступаючи як Поляки — з унії тягнуть до костела. Бо унія, се була стежка до костела.

* * *

Про Рим читаємо:

„Від самого майже берестейського акту аж до 1795 р. з **Риму пливе правдивий потік напімнень і заборон . . .** щоб Поляки не латинізували русинів".

Так! Потік заборон був, але пощо було того потока? Чому папа відразу і раз на все не заборонив Полякам тягнути Українців до костела, а тоді не треба було безконечно псувати паперу на заборони.

Тим потоком заплила була до Галичини голосна папська „Конкордія" (постанова про співжиття Поляків і гр. католиків), а славна вона тим, що Поляки її цілком не слухали, а гр. католики носилися з нею, як зі ступою.

Потік папських заборон був великий, але: 1) **Поляки папських заборон не слухали, 2) папам було се байдуже, і 3) уніятам з заборон не було користи.** Потік плив, а уніяти зі спраги пропадали.

І не диво. Папські заборони, се були пусті чеки, на які уніяти не могли дістати грошей. Пустий папір! Світські власти за такі чеки карають їх видавців як обманців.

Ще є в статті інтересне місце:

„Нічого дивного, що в згоді зі своїми епископами Поляки трактували унію як пів-религію, як религію „хамів" і впровадили згірдливий та образливий поділ на „католиків", себто латинників, та „уніятів", себто пів-католиків, пів-схизматиків".

І тут крутня! Полякам ходило не про назву, а про Церкву. Доки в уніятів буде Церква, а не костел, доти вони „хами" схизматики. Так се розумів і Рим. Диво, що „Укр. Вісти" того ніби не розуміють.

Назва „уніяти" не була погана, але Поляки її оплюгавлювали. „Уніяти" значило: „Українці"; „католики" значило: „Поляки" як вороги Українців. Про те ходило!

Полякам ходило про Церкву і ей східний обряд, який хотіли знищити, тому звали церкви „божницями" і синагогами, а за уніятськими священиками кричали по дорогах „Господи помилуй" Церкву оплюгавлювали

Надіш Поляки, зі своєю „правдивою католицькою вірою" **були правдивими хамами і безбожниками.**

Таке в тій статті. А під нею підписаний **Ян Токарський,** очевидно Поляк! Бо Українець не хотів би себе Яном звати

* * *

Тепер — що нас ділить?

Нас . . . Кого? Очевидно Українців і Поляків. Ділить те, що Поляки сотні літ, та аж до 1939 р. старалися український нарід нищити. Те нас ділить!

Коли ходить про латинізаторів з Українців, то вони фальшують історію в користь Поляків і Риму. Вони братаються з тими, що сотні літ звали Українців хамами, мудями, собаками. Навіть в недавній Польщі, де гр. кат. священиків били і вбивали, хоч ті вже звались гр. католиками.

Є життеве правило, що хто стає з ким в один ряд, то до того ряду його зачисляють. Стане з добрими — він належить до добрих. З своїми — він свій. З чужими — чужий. З пияками — пияк. З хрунями — хрунь. Зі злодіями — злодій. З Поляками — польський прислужник. З брехунами — брехун . . .

Отже хто аве себе Українцем, але стає в ряд з ворогами Українців, — в їх користь фальшує історію, з ними сходиться, радиться, парадує, молиться, чи можуть Українці вважати його своїм?

Українець мусить з Українцями стояти, а не з їх ворогами. Інакше він не буде Українцем.

Се нас ділить!

СУХОТИ ЗМЕНШАЮТЬСЯ.

В Манітобі в 1951 р. розглянули при помочі екс-рей 318,699 осіб, шукаючи чи нема в кого сухіт. З того 3,000 були поважнійше хорі, а 91 процент мали початки сухіт, яких ще не відчували. Лічити в початках легко. В 1938 р. на 100,000 вмерло на сухоти коло 39 осіб, а 1951 р. лише 15. Отже вчасні заходи коло відкриття сухіт зменшили число смертей.

Азійські а польські дикуни

Польська преса гірко нарікає, що місто Вильно й околицю Вильна большевики нищать і заводять русифікацію чи азійщину. Населення вивозять до Росії, а на його місце садять інший нарід. Велику святість Поляків — „Остру Браму", костел з славним образом большевики знищили і нищать другі давні польські історичні памятки. Знищили цвинтар польських вояків, на якім поховане було серце маршала Пілсудського. З цвинтаря нема сліду, бо там відбуваються військові вправи. Понищені всі памятники і хрести. Заводять табори праці для жінок. Дітей забирають до большевицьких „годівель".

Поляки нарікають, що так поступають з ними азійські „барбажиньци". Але чи Поляки інакше поступали з Українцями аж до послідної війни? До того ж большевики явні безбожники, а Поляки були ніби християнами, та ще хвалилися, що мають „правдиву католицьку віру" Остілько їх варварство було більше

Вони насилали на українські землі мазурів кольоністів. Українських учителів переводили в Польщу. Українські школи перемінили на польські [illegible] Українців арештували [illegible] Берези Картуської чи деинде [illegible] інські институції і голосили, що за 25 літ Українців на українській землі не буде. В одним 1938 р. знищили 110 українських церков і 7 каплиць на Холмщині [illegible] понищили на Волині, або попереміняли на костели.

Отже з яким лицем (коли о в них було лице) можуть нині Поляки [illegible] ти на большевиків? Адже большевики роблять з Поляками лише те, що [illegible] недавно з Українцями ви[illegible] ки збирають те, що самі недавно сіяли. На них сповняються слова Святого Письма: Якою мірою мірите, так і вам відміриться вам.

Але польські нарікання [illegible] на цілу Польщу. Нарікають [illegible] большевики виголоджують цілу [illegible] щу. Поживу в Польщі можна дістати за картками, а тепер панки поживи [illegible] шено, а ціни на поживу [illegible] втроє. Отже Поляки щораз більше [illegible] дують.

Чи можуть Українці співчувати Полякам?

БІЛІОНИ ПОДАТКУ В АМЕРИЦІ.

За 156 літ, почавши від 1789 р. до 1945 р. в Америці зібрали [illegible] 254 біліони. А за дальших [illegible] від 1945 до 1951 р. Америка [illegible] датками 262 біліони долярів, [illegible] ліонів більше, ніж за 156 [illegible] недавно біліон долярів, се [illegible] сума, а тепер біліон, се сума дуже мала. Нині біліонами орудують так, як ще недавно міліонами.

Міліон має 1 і шість зер, [illegible] се тисяча тисяч. Біліон має 1 і 9 зер. Біліон, се тисяча міліонів

Але в Европі тутешний біліон звесь **міліярд,** що означає: тисяча міліонів. А біліон в Европі має 1 і 12 зер, отже міліон міліонів. Він тут звесь вже один тріліон.

ЖИТТЯ В ГЛИБИНАХ МОРЯ.

Донедавна думали, що в далеких глибинах моря нема життя. Недавно данський дослідник, Врун, зробив довжезну сталеву линву, а на її кінци поприв'язував скрині, і тягнув ті скрині по дні моря. Вони збирали, що там було й опісля щільно замикалися. Так досягнув він глибини 6 миль. І показалося, що там є рослини, є риби чи інші сотворіння. Отже в найдальших глибинах моря є життя

ЦЕРКОВНІ СПРАВИ

УСПЕННЯ ДІВИ МАРІЇ.

Про життя Діви Марії по смерти Христа залишились перекази тих, що або самі чули про те від Апостолів, або дуже близьких до апостольських часів.

В Евангелії є вісти про Діву Марию аж до Христової смерти. Коли стояла вона під хрестом, Ісус сказав до ученика свого Івана: „Се мати твоя". А до матери „Се син твій". І від того часу взяв Іван матір свого Учителя і доглядав її як свою матір.

Зрозуміло, що всі Апостоли мусіли завсігди дуже поважати Діву Марію, а ще більше по смерти Христа. Мусіли поважати і ті, що Христову науку приймали, і те поважання передавали дальшим поколінням. Так сповнялися слова Ангела: „Благословенна ти між жінками", та власні слова Діви Марії: „Відтепер будуть мене величати всі народи"

Передання каже, що Діва Марія жила в Єрусалимі коло 10 літ, а коли почалось переслідування християн, вона перейшла [illegible] до Ефесу. Говориться також, що вона була і на острові Кипрі, а навіть на Атонській горі. Апостоли переходили з місця на місце, отже переходив й ап [illegible]

В переданнях говориться і про ей вигляд. Була скромна, розумна, говорила [illegible] поважно; пильно читала Св. Письмо [illegible] вита, всім бажала добра, [illegible] часто постила. Церква [illegible] ей найлюбійшим місцем, любила свого [illegible] Лице ей було жовтаве, як зерно пшениці, волосся жовте, очи повні глибокого життя, брови гарні, ніс гарний, лице трошки продовгасте, одежа [illegible] проста. Се говорить переказ

[illegible] ей смерть писав вже в 1-ім віку [illegible] Ареопагіт, а в 2-ім Мелитон, Сардський епископ.

Говорить передання, що коли Діва Марія мала відійти з сего світа, то всі Апостоли зібралися до Єрусалиму, де тепер Діва Марія перебувала. Не було лише Томи

Вона знала, що приходить час, коли вона відійде до свого Сина, говорила з тими, які коло неї зібралися, а там [illegible] заснула. І тому Церква називає ей смерть „успенням", сном. Її похоронили на Елеонській горі побіч ей родичів

Третього дня по похороні прийшов ап. Тома Він хотів ще побачити тіло Матери свого Учителя, але коли відкрили гріб, тіла не було. Се був знак, що ангели перенесли її з тілом до ей Сина.

Свято Успення встановлено в перших віках християнства. Церкву в честь Успення мала вже збудувати цариця Елена В 5-ім віку Анатолій, а в 8-ім Іван Дамаскин і Косма зложили пісні на день Успення, які нині в церкві співаються.

* * *

Від найдавнійших віків Діва Марія була в великій пошані в усіх християн В Богослуженнях Східної Церкви вона всюди споминаєсь побіч Спасителя. Побіч Царських Дверий образ Христа є на одній стороні, а ей образ на другій. В церкві на Січи був ей образ, де вона в воздусі розпростирає омофор над козами, як їх заступниця.

Як поважали Запорожці Матір Божу, згадує Шевченко:

Як мандрували день і ніч,
Як покидали Запорожці,
Великий Луг і Матір Січ,
Взяли з собою Матір Божу.
А більш нічого не взяли,
[illegible]
[illegible] Запорожці
[illegible]
Новим [illegible] стати,
[illegible] Запорожцям
Церкву збудувати,
[illegible] поставити
[illegible]
[illegible]

Окремо нарід український склав багато пісень в честь Діви Марії, — подіями з ей життя, чи чудотворним ей образам (іконам). Споминаєсь і вихваляєсь вона в колядах. В Почаївськім Богогласнику [illegible] Волині і в Галичині, і приводяться там [illegible] ей помочі ті, що під [illegible] падалися. Пісня тая починаєсь

**Нині прославися Почаєвська скала,
Идіже Божія Мати стопою знак дала.**

А кілько церков на українській земли посвячено Діві Марії.

Так сповнилися слова ангела, що — Діва Марія знайшла ласку в Бога і вона благословенна, прославлена між жінками [illegible]

Пустіть дітей до мене . . .

Христос мав на увазі дітей, він казав „Пустіть дітей до мене". І ще „Коли не будете як діти, не ввидете в Царство Небесне".

[illegible] справи тут доторкнуся [illegible]

[illegible] молодь бу[illegible] [illegible] промовах. [illegible]

[illegible]

[illegible]

Можна би зробити окремі промови для молодих, про їх нинішне і будуче, а воно буде інтересне і старшим. Які слабі сторони є в молодих, які небезпеки, на що мають вважати, з ким товаришувати, чим інтересуватися, на яких людей горнутися

Так, як від [illegible] розумний батько розказував дітям „Перед нами для праці є такі і такі справи. Мусимо те і те зробити. Про се мусимо памятати. Нині конечне те, а завтра чекає нас ось таке . . ."

І діти такого батька були наперед приготовані до того, що їх чекає. Вони [illegible] якоїсь міри розуміли справи господарського ладу.

Таке з промовами. Коли б їх на такий лад приготовляти, то молодим не були би чужі їм сучасні і будучі справи.

Коли буде в нас се на увазі, то багато доброго зробиться Молодь стане нам близша, діти стануть близші. Виробиться велика спільна родина. В промовах буде більше заінтересовання, і сам промовець побачить перед собою ширше поле для бесіди. А маючи молодь на увазі, він сам ту молодь красше зрозуміє, і побачить чого їй не достає, що в неї недобре, а що їй потрібне.

Священик.

Два доляри — се забагато!

Коли я стрічаюся з незнаними мені Українцями, то завсігди питаю: „Чи ви читаєте „Вістник"? І відповіди бувають всякі. Одні кажуть: „Читаю! Я читаю його відколи він появився. І складаю та [illegible]".

Інші кажуть, що читають також довгий час. На запит, як їм подобається, говорять, що без „Вістника" вони б не обійшлися

Але є деколи і такі, що кажуть: „Та ніби „Вістник" до мене приходить і я деколи читаю, але він дорогий . . . Де ж . . . два доляри на рік . . . Гей! . . ."

А є багато тих, що „Вістника" не читають, отже нічого не кажуть

Одні люде судять газету по змісті, інші лише по тім, кілько коштує і кілько в ній паперу Коли приходить оберемок паперу, а мало коштує, то добра газета є чим в печі розпалювати

Здибав я і таких, що кажуть „От біблійники навіть дармо роздають книжки, „бо за півдармо, а чому ваші так не роблять?"

Є люде, що не хочуть думати. Чоловік не бідак, але розум в него бідний В него є апетит на те, що всі мають йому лише дармо давати і давати, а він нікому нічого

Та я вернуся до „Вістника". Я почав „Вістник" читати 1931 року і читаю дотепер. І скажу, що „Вістник" більше варта, як два доляри, як три. Коли зібрати те, що чоловік за рік з „Вістника" довідаєсь, то чи не варта воно 2 або 3 доляри? Воно більше варта

Кілько чоловік видасть в році на курення і не питає, чи він тим куренням чого навчився Чи чого доброго довідався. Кілько люде видають на напитки, а чи багато ті напитки принесли їм розуму? І кілько „Вістників" можна за ті гроші передплатити?

Біда в тім, що люде за розумом не шукають і на розум не розуміються. На дурне і непотрібне не жалують грошей, а на те, що дає розум, грошей жалують.

Отже така моя порада тим, що „Вістник" читають і розуміють його вартість:

Не тільки самі читайте, але поширюйте між тими, що не читають. Коли чоловік не схоче передплачувати, нехай жінка для себе передплатить. Та і самі запренумеруйте своїм знакомим, а вони колись вам подякують.

Нам треба всюди якнайбільше розумних Українців, отже треба старатися, щоби вони виховувалися. А „Вістник" їм в тім допоможе.

Крамар

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НОВИЙ ЗАПОВІТ
Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.
З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.
Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.
Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.
Ціна $2.50
Замовлення посилайте разом з грішми до:
THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЧОГО ТРЕБА?

Щоби рослина гарно росла, треба їй доброї землі, треба сонця, дощу чи води, треба простору, треба догляду і захисту перед всім, що може їй пошкодити.

Сама молода рослина собі не поможе, коли їй не поможе людська рука. Великий дуб, ясень, чи осика вже такого догляду не потребує, але молодому треба. Те саме і зо збіжем, і городовими рослинами і цьвітами.

А як з людьми? І в них діти і молодь, се ті малі і молоді рослини, яким треба догляду старших. І про них треба заподавливо дбати, щоби з них були колись гідні люди.

Самі молоді не знають чого їм найбільше треба. В них не виріс ще розум, ще не набралися досвіду. Живуть забаганками не дбаючи про завтра. Марнують те, що завтра буде їм дуже потрібне.

Щасливі і розумні ті молоді, які знають, що вони ще молоді, недосвідчені, і поміч старших їм потрібна. Провід старших потрібний. Наука старших потрібна. Нагляд старших потрібний.

Але буває, що старші не розуміють, як вони про дітей і молодь мають дбати. Вони дбають про поле, корови, коні, кури, індики, про город, про цьвіти, — обгороджують, полять, поливають, дають поживу, щоби все було якнайкраще. Вони тут розуміють чого треба.

Але дітей і молодь часто занедбують. Дають їсти і вбирають, а решта нехай буде, що буде. В вільнім часі йди куди хоч, роби що хочеш, товаришуй з ким хочеш, набирайся там чого хочеш. Не диво, що з таких не бувають поважні люде.

Виходить, що розумнійші молоді повинні самі над тим застановлятися і про себе дбати. Нехай не хапають за все, що подобаєсь, але дошукуються що розумне, що дурне, що потрібне і корисне, а що ні, що гідне, а що негідне. Коли так зачнуть себе вести, то вони вже на добрій дорозі. Туди йдеться вгору, а не вдолину.

Читач Відділу Молоді.

МІЙ ПРАПОР!

Є жидівська книжка по англійськи, звесь „Книжка жидівських думок", склав її рабін Герц. Там побіч звичайного заголовка є ще один заголовок: „Я Жид" Ай ем ен Гібру).

Дальше йде статейка, що починаєсь знов заголовком: „Я Жид", а початок статейки такий:

„Я буду безнастанно тримати мій прапор високо. Я відчуваю, — дуже відчуваю, — що я народився для (мого) народу і релігії. Продовження життя мого народу мусить мати ціль, бо ж Бог не робить нічого безцільно... Длятого я хочу бути кільцем в великім ланцусі..."

Коли говоримо, що треба від чужих вчитися, то якраз тут велика наука. Тримаймо високо свій прапор. Пригадуймо собі всюди, що ми Українці, що ми нарід, і що Бог сотворив нас на те, щоби бути народом.

Се пригадував Українцям і лорд Твідсмюр, коли говорив: „Будь добрим Українцем, а тоді будеш добрим канадійцем". Але декто нерозсудний думає, що коли буде найгіршим Українцем, то буде найкращим канадійцем.

Нам треба оглянутись за нашим народним прапором. Де він? Високо? Чи в кишени? Чи дебудь в сховку? А з ним — де ми самі?

К. П.

МОГИЛА СПІВАКА.

На цвинтари могила,
Трава її покрила,
Верба густії віти
Широко розложила.
Дубовий хрест підгнив вже,
В травичку похилився,
Зісох уже й барвінок,
Що густо там стелився.

В могилі спочиває
Співак старий і сивий,
Що чарував думками
Часи давні щасливі.
Уста, — ті звучні струни,
На віки заніміли,
Дрімають тихо в гробі,
А як колись шуміли!

Дрімай сном вічним друже,
Співучий соловію,
Огонь любови запалив ти
І розбудив надію.
Хоч ти нас тут зоставив,
Но славна память твоя
Буде на віки жити,
Як лицаря-героя!

Ізидор Воробкевич.

ЗА ЧИМ СКОВОРОДА ПИТАВ

Раз український мудрець Сковорода зійшовся з незнакомим йому поміщиком (дідичом, багатим землевласником) і той просив Сковороду, щоби при нагоді його відвідав.

— Я покажу тобі все, що я маю, казав поміщик, — а ти про все те скажеш мені свою думку. Що в мене є добре, а що зле, що потрібне, а що непотрібне, та що повинен я мати, а чого не маю. Я прийму твої слова з подякою, хоч вони були би кому другому гіркі.

Заінтересувався Сковорода тим поміщиком і при нагоді зайшов до нього.

І почав поміщик все своє добро показувати. Показав кожний закуток дому, всю обстанову; показав ціле господарство, — стайні з кіньми, хліви з волами, стодоли, стіжки, стирти сіна.

Поїхав з ним на поле, де показав лани пшениці, жита, вівса, ячменю; показав отари овець та стадо худоби; показав добірний ліс; показав став з рибою

Все те свідчило, що поміщик є розумним господарем. Все було владі, все на своїм місци. А тоді говорить він Сковороді:

— Я показав все, що маю, а ти скажи мені про все те свою думку. Може я ще дечого не показав. Може в мене дечого потрібного нема. А може дещо з того, що є, не таке добре, як я думаю.

Подумав тоді Сковорода і говорить:

— Коли ти рад знати мою думку, я тобі її перекажу. Ти все показав, однакож найважнішого ще не показав.

— А чого? — питає поміщик.

— Ти не показав мені своїх дітей Вони ж важнійші від всего твого майна. А в тебе ж є діти?

— Є пятеро...

— Отож бачиш! Нащо тобі все те майно, коли б в тебе дітей не було? Чи ти збирав би його, щоби колись передати його якимсь чужим ледащам, пиякам, марнотратникам чи безхарактерним людям?

— Певно що ні! — каже запитаний.

— Отже тут важна справа, тут питання, які твої діти? Чи ти пильно дбаєш, щоби з них були розумні і гідні люде, і щоби твоє майно не дісталося в погані руки. Чи ти дбаєш про гідне виховання своїх дітей більше, ніж про коні, телята, корови, воли і поля? Коли б не дбав, то все твоє майно нічого не варта.

— Се дуже розумна і слушна увага, говорить поміщик, — а чи є щось більше?

— І більше є, — каже мудрець, — ти все показував, а не показав, чи ти християнин.

— Того не розумію, — говорить поміщик, — бо я кожної неділі і свята буваю в церкві як всі християне... Чого ще?

— Так! Але я не бачив в твоїм домі хреста, не бачив святих образів на поважнім місци. А вони кожного дня пригадували би тобі твої християнські обовязки, вони твоїх дітей вчили би. Подумай! Приходить неділя, чи свято і ти кажеш дітям: посвітіть лямпи перед образами, бо се надходить для нас святий день... І вони світять. А ти оповідаєш їм значіння того святого дня. Ти тоді учитель своїх дітей, ти апостол між ними, а не тільки господар поза домом. І ще не те: в твоїм домі повинна бути окрема каплиця для спільної родинної молитви, прибрана як свята Софія в Київі. Се була би дорогоцінна перлина в твоїм цілім господарстві.

— І се велика для мене наука, — говорить поміщик, — але чи не маєш ще чого згадати?

— Є ще одно, — скажи мені, чи ти маєш тут щирих приятелів?

— Приятелів?... Маю багато знакомих, але щирих приятелів не маю. Та і звідки їх взяти? До других поміщиків далеко, а тут кругом люде прості.

Похитав Сковорода головою.

— Святі були не тільки з багатих і з тих, що в митри вбиралися і жезли мали в руках, але і з тих, що були убогі і тяжко працювали на щоденний хліб. І між ними були святі люде, великі угодники, великі святі душі. І між твоїми простими людьми такі святі люде бувають. [illegible] з ними, покажи свою щирість, [illegible] вони відкриють перед тобою всі скарби своєї душі. Вони поділяться з тобою всім, що ховається в їх серцю і в їх совісти. І так ти знайдеш в них найвірнійших приятелів. Вони будуть тобі зеркалом, в якім себе побачиш. Я се знаю, бо маю [illegible] приятелів між звичайними людьми [illegible] дусь з ними, поговорю і відходжу [illegible] нійшим і багатійшим на души.

Призадумався над тим поміщик і каже.

— Ти справді Божий чоловік. Ти маєш цінніші скарби, ніж те майно, яке я тобі показував. І коли зайдеш до мене ще раз, то знайдеш в мене і те, чого нині не маю. Я буду старатися його придбати

ВИГИБАЮЧІ ПТАХИ.

Круків, що гукають (гупінг крейнс) є нині в північній Америці 28, отже вигибають. Виводяться далеко на півночи, а на літо летять до Тексасу. Тепер знайдено місце, де на півночи вони виводяться, отже можна буде знайти причини, через які вигибають. Мабуть щось нищить їх яйця, або молоді. Колиб знайти причини, то вратуєсь птахів від загибели. Такі круки високі 4 стопі (4 фіти). На світі були вже великі птахи, що вигинули.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ПОЛЬСЬКИЙ ГРАФ ПРОПАВ.

Послом большевицьким в Мексику був польський граф Ян Дрогойовський. Його Москва перенесла до Єгипту, щоби там організувати большевицьку роботу. Коли се виявилося, египтяне його вигнали і він поїхав до Парижа. Три рази їздив до Варшави, а четвертий раз вже не поїхав, боявся. Тоді звернувся до Мексика, щоби дозволили йому там перебувати. Але коли сидів в паризькій каварни, підїхав большевицький автомобіль з трома агентами, його вхопили і повезли. Другого дня мали літаком завезти його до Варшави. Мексиканський уряд повідомлено, що він або „зліквідований", або в арешті.

АТОМІЧНІ МУХИ.

При виробі матеріялу на атомічні бомби повстають проміні, що лишаються довгий час в річах, які є недалеко. Тепер завважено, що навіть мухи, які близко були, набралися тих промінів. Такі мухи знаходили на віддалі трох миль. Є дуже делікатний інструмент (гайгер), що показує ті проміні.

АНГЛІЯ І ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА.

Англія заключила торговельний договір з Чехословаччиною на 20 міліонів долярів обміну. Англія буде давати машини і сирі матеріяли, за які має діставати від Чехословаччини цукор, дерево і деякі фабричні вироби.

СИЛЬНИЙ ГРАД.

В околицях Свифт Корант, Саск. був град з сильним вітром, що понищив сотні фармерських будинків, вирвав дерева, порозбивав сотні вікон і полям заподіяв велику шкоду

КІНЬ ВБИВ ФАРМЕРА.

Коло Пірсленд, Саск., сполохався кінь і потоптав фармера Едварда Егле, понад 40 літ віку.

ЗГОРІЛО ШЕСТЕРО.

Коло Мелфорту, Саск., на фармі згоріло шестеро, мати [illegible] дітей, 7, 6, [illegible] Сприн не був [illegible] повставав [illegible] знати

ВПАВ З ДАХУ І ВБИВСЯ.

З даху Салвейшин Армії, в Виннипегу, впав Френк Мог, 57-літний, з висоти 57 стіп, і вбився. Не мав рідні і перебував в домі, з якого впав.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ В МАНІТОБІ.

Від початку року до 6-го серпня було в Манітобі 111 випадків діточого паралїжу. З того 10 в Виннипегу

АМЕРИКА КУПУЄ ГОРІВКУ.

За півроку Америка спровадила зі Скотляндії 3,283,620 гальонів горівки („скач") за суму 26,960,000 долярів.

ЗАКИДАЮТЬ ВБИВСТВО ДИТИНИ.

В Торонто арештовано Маріону Елисон, якій закидають, що задушила свою 5-місячну дитину.

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД.

Пенсію дістають люде понад 70 літ віку, по 40 дол. місячно, незалежно від особистого маєткового стану. Дотепер таку пенсію дістає понад 660,000 людей.

Храмове Свято

II ОКРУЖНИЙ ЗІЗД

(Годсон Бей, Саск.)

[illegible] дещо з подій з нашого [illegible] кого життя.

[illegible] 18-го травня відбулося [illegible] Свято (Празник) св. Ми[illegible] Миколи. Бого[illegible] Всеночним даль[illegible] по якій було [illegible] обхід кругом церкви [illegible] евангелій.

[illegible] служення в Нар. Домі [illegible] приготовило Жін. Т-во ім. [illegible] і в церкві і на обіді [illegible] багато.

[illegible] Храмового Свята від[illegible] Окружний Церковний Зїзд [illegible] круга Годсон Бей. Були [illegible] Ендевор, Ервуд, Прері [illegible] Флин Флон, крім Сторджис. [illegible] реферував п. Петро Сі[illegible] Флин Флон. Важне, — се за[illegible] священика. Отже вибра[illegible] Раду і назначено Цен[illegible] до якої громада св[illegible] Флон вложила 500 дол., [illegible] з Прері Ривер 75; [illegible] Святих з Ендевор 50, [illegible] 250 долярів. Реш[illegible] вкладки

До Заряду Ради вибрані:

[illegible] Гоголь, предсідник; Мих[illegible] місто-предсідник; Богдан [illegible] фінан. секретар і разом [illegible]

Контр. Комісія:

[illegible] Корман з Ендевор, Николай [illegible]; Петро Сліпий і Василь [illegible] з Флин Флон; Тео. Гри[illegible] Посиф Звозда з Прері Ривер.

[illegible] рішено виплачувати [illegible] по 110 дол. місячно і [illegible] належать всякі треби. Се [illegible] в силу від 1-го червня

[illegible] що наради отворив п. Василь Саранчук, а перепроваджував п. [illegible]. Секретарував п. Богдан [illegible]

Присутний.

З ХРЕСТИН НА ДОБРІ ЦІЛИ.

(Келвгар, Саск.)

В домі п. Івана Чайки і жени Марії [illegible] М. Пахолків охрестив їх сина Ореста-Івана. Се їх четвертий син

По обіді на заклик п. Михайла Базюка, і Айтуни, присутні зложили на Колегію св. Андрея 10 дол., а на "Вістник" 6 долярів. Жертводавці: Родичі дитини 2 дол. По 1 дол.: Мих Базюк, Іван Бурянник, пані Евдокія Бурянник, Юрій Спільчак, пані Юлія Спільчак, Петро Базюк, пані Марта Базюк, Василь Смеснюк, пані Параскевія Смеснюк, Василь Ригус, пані Софія Ригус

Щира подяка жертводавцям [illegible], Орест-Іван нехай росте на потіху батькам!

Гість.

АРТИСТ—МАЛЯР

По інформації пишіть негайно до
J. Y. PUSHKA,
625 Ashburn St., Winnipeg, Man.

СТАТУТ

Давфинської Округи

Статут Окружного Церковного Комітету Давфинської Округи ухвалений (принятий) на Квартальних Зборах Округи дня 1-го червня 1952 р.

1. Ціль Окружного Комітету: Окружний Ком[illegible] ти про[illegible] них [illegible] [illegible] мад священослужителями за про їх[illegible] держання.

2. Членами Округи [illegible] ть Українсь[illegible] які Кон[illegible] ружний [illegible] прав[illegible] Громад

3. За згодою, [illegible] ся Конст[illegible] ри [illegible] мади [illegible] вил. Велий-Ри[illegible] Ривер і Рорк[illegible]

4. Всі справи [illegible] шуються на З[illegible] ги чи то Річних [illegible] надзвичайних

5. Надзвичайні Збори [illegible] лова Округи [illegible] на бажання біль[illegible] ту Окру[illegible] Округи [illegible] нії з Гром[illegible] Округи. Коли [illegible] якихось причин не хоче скликати Надзвичайних З[illegible] в разі потреби Контрольна Комісія Округи. На Річних Зборах вибераеться присутними делегатами від Громад Президію щонайменше з двох осіб Голови і Секретаря.

6. На Річних Зборах вибераеться Заряд Церковного Комітету Округи, який складається з Голови і його заступника, Секретаря і [illegible] заступника та з [illegible] заступника, при чому [illegible] Секретар і Скарбник Окружного Комітету мусять жити там, де живе парох Округи, а решта членів вибераеться з інших Громад, що входять в склад Округи

7. Коли зайде потреба, Заряд Округи має право [illegible] і такі питання, які [illegible] Загальними Зборами але такі ж мусять бути ухвалені на найблизших Загальних Зборах, при чому всі фінансові видатки, які виносять понад 850, повинні бути представлені поодиноким Громадам на письмі, і тільки за письмо[illegible] згодою більшости Громад Окружний Комітет може видати більшу суму

8. Загальні Збори Округи виберають Конт[illegible] з трох осіб, які з пом[illegible] Голову, [illegible] Секретаря [illegible] Зборами [illegible] перепроваджує [illegible] Округи, а перед [illegible] вічно [illegible] трольна [illegible] вимінений [illegible]

9. На річних Загальних Зборах Округи [illegible] ряд Округи, подаючи справоздання [illegible] ний рік. Заряд Округи мусить що найменше за місяць перед Загальними Річними Зборами подати до відома [illegible] поодиноких Громад [illegible] враз з денним порядком [illegible] Громада мала час [illegible] на Збори та об[illegible] доручення [illegible] висловити [illegible] своєї Громади [illegible] які є на порядкови [illegible]

10. Парох Округи з уряду свого [illegible] Головою Округи [illegible] почесним Головою [illegible] Зборів Округи, хиба є [illegible] Збори вирішу[illegible] безпосередно тор[illegible]. Щодо організацій[illegible] життя парох Округи [illegible] розпорядками Консисторії [illegible] Високопре[illegible] Митрополита Виннипегу [illegible] Церкви в Канаді і по[illegible] Зборів Округи та роз[illegible] служення в Окрузі.

11. На звичайних чи квартальних [illegible] головою Зборів є Голова Округи, а на надзвичайних [illegible] скликує. На річних вибераеться [illegible] Зборів

12. Заряди поодиноких Громад коли не погоджуються з діями Заряду Округи, — мусять покоритися волі більшости Громад. — себто постанов [illegible] Загальних Зборів Округи

13. Ухвали Загальних Зборів записуються до книги протоколів, так [illegible] Заряду Округи протоколується. Рекорди переховує секретар Округи і всі листи в імени Заряду Округи, як і шабі Округи підписує Голова і Секретар.

14. Належність за релігійну обслугу вплачують Громади наперед: квартально, піврічно або і за цілий рік на руки скарбника Округи, який перетримує гроші в банку і щомісячно виплачує належність священнослужителям. Чеки банкові підписує: Голова і Скарбник.

15. Обовязком Заряду Округи є: а) завідувати фінансовими справами і взагалі майном Округи, б) узгляднювати зі священиком справи духовної обслуги Громад та виплачувати йому нагороду, в) співділати зі священиком в осягненню релігійно-моральних завдань Церковних Громад, — помагати в улаштуванню Недільних та Рідних Шкіл, г) бути посередником вразі потреби між Громадами Округи і Консисторією і полагоджувати евентуальні дрібні непорозуміння, які можуть виникнути поміж Громадами чи її членами з тим, що більш поважні справи мусять бути апробовані Консисторією

16. Обовязки поодиноких членів Заряду Округи є такі. а) Голова Заряду Церковного Окружного Комітету скликує і перепроваджує засідання Заряду Округи скликує Загальні Збори і підписує документи [illegible] враз з секретарем, б) заступник Голови виконує те саме вразі відсутности Голови Комітету, в) Секретар провадить протоколи засідань Заряду Округи, листування Заряду, підписує враз з Головою важливі документи, — зберігає одержані листи та копії висланих листів та виданих документів, г) Заступник секретаря виконує те саме в часі відсутности секретаря, ґ) Скарбник, або касир, відберає від Громад грошеву належність до Округи, виплачує згідно постанові Громад, або Заряду Округи цю належність, веде точний рахунок з прибутків і видатків та взагалі нагладає над фінансовими справами Громад і Окружного майна Округи, д) Заступник скарбника виконує всі ті функції вразі відсутности його.

17. Окружний Церковний Комітет враз з парохом Округи надсилає Консисторії кожного року після річних Зборів Округи справоздання з своєї діяльности, а на бажання Консисторії подає їй бажані інформації кождоразово, як рівном подає до відома Консисторії склад особистий Заряду Округи.

18. Визнаючи Статут Української Греко-Православної Церкви в Канаді ухвалений Собором тієїж Церкви, загальні Збори Округи постановляють

"Цей Статут входить в життя з хвилиною принятя його Загальними Зборами Округи з тим, що відпис цього Статуту надсилається до Консисторії для затвердження... і вразі якихось змін в цьому Статуті, [illegible] щ змини зроблені з розпорядження Консисторії чи нашого Митрополита, — зобовязуватимуть Заряд Округи аж до скликання Загальних Зборів Округи, що ті зміни приймуть до відома, чи евентуально просситимуть Консисторію і Митрополита вразі неможливости їх принятя в звязку з місцевими обставинами — їх відкликати чи відповідно узгіднити так, щоб праця Консисторії і нашого Церковного Комітету була на славу Божу і добро Української Православної Церкви й нашого народу."

З оригіналом згідно:

В. Склепович, секр. Окр. Комітету.

Дня 20 червня 1952,
м. Давфин, Ман.

ВІЗИТАЦІЯ

В РАДВЕЙ, АЛТА.

В неділю 17-го серпня буде Візитація Впреосв. Митрополита Іларіона в Радвей при співучасти оо. Є. Грициин й місцевого пароха Г. Василіва.

Утреня — 9 год. рано.
Зустріч Владики — 9.30.
Служба Божа — 10.00.
Спільний Обід в Нар. Домі — 12.30.

По обіді. Привіти представників громад. — Промова Владики та інших визначних осіб.

Буде співати хор У. П. Церкви з Андрю.

Будемо радо витати Українців з найдальших сторін.

Мих. Сиайчук, предс. цер. гром
Федір Юрків, секретар.
о. Г. Василів, парох.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинніпеського Округа

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Портедж Ля Прері, Дуфрост, Іст. Селкирк.
24. Неділя. — Септон.
28. Четвер. Успення. — Ледвин.
31. Неділя. — Гонор, Палларфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

СЕРПЕНЬ.
17. Неділя. — Вннер.
19. Вівторок. Преображ. Господнє. — Клейр-Київ (храм).
24. Неділя. — Клейр.
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці. — Ватсон.
31. Неділя. Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Бодиарчука

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Веригін, (Арх. Михаїла).
17. Неділя. — Канора, о. І. Магас.
19. Вівторок. — Коло Склерука (храм)
19. Вівторок. — Рама, о. І. Магас
24. Неділя. — Донвил коло Ленька, о. А. Хомяк
24. Неділя. — Борджис, о. І. Магас
28. Четвер Успення Богор. — Успенська (храм).
Маморниці (храм)
31. Неділя. — Бюкенан.

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Канора.
14. Неділя. — Кемсек.
21. Неділя. — Борджис.
27. Субота. Чесного Хреста. — Канора.
28. Неділя. — Рама.

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Могила.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

СЕРПЕНЬ
17. Неділя. — Боріщі
19. Вівторок Преображення Господнє — Завала.
24. Неділя. — Кагвин.
28. Четвер. Успення Пресв. Богородиці — Андрю.
31. Неділя. — Лужани.

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Вилингдон.
11. Четвер. Усікновення Голови св. Івана Хрестителя — Кагвин.
14. Неділя. — Андрю.
21. Неділя. — Прут.
27. Субота. Воздвиження Чесного Хреста Господнього. — Лужани.
28. Неділя. — Завала.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апоню

СЕРПЕНЬ
19. Вівторок Преображення Госп. — Ст. Джулієн
24. Неділя. — Кадворт
28. Четвер. Успення Богор. — Вакав (храм)
31. Неділя. — Смагс

ВЕРЕСЕНЬ.
7. Неділя. — Тернопіль.
11. Четвер. Усікновення Гол. Івана Хрестителя. — Єлов Крік.
14. Неділя. — Ст. Джулієн
21. Неділя. — Вакав.
27. Субота. Воздв. Чесн. Хреста. — Кадворт.
28. Неділя. — Смагс

Адреса: Бох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Виста.
19. Вівторок. Преобр. Госп. — Мензі (храм).
24. Неділя. — Січ.
28. Четвер. Успення Богор. — Глен Елмо (храм).
31. Неділя. — Овкборн.

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — Сенді Лейк
14. Неділя. — Росборн.
21. Неділя. — Енгусвил.
27. Субота. Чесн. Хреста. — Виста.
28. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 813—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Сифтон.
19. Вівторок. Преобр. (Спаса). — Давфин.
24. Неділя. — Дрифтинг-Ривер.
28. Четвер. Успіння В.М. — Велий Ривер.
31. Неділя. — Венлав

В кожній громаді по Богослуженню відбуватиметься катехизація дітей і молоді.

Адреса: Бох 560, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя — Норквей.
19. Вівторок. Преображ. Госп. — Кобзар.
24. Неділя. — Дорбен
28. Четвер. Успіння Пр. Богородиці. — Мейбридж (храм).
31. Неділя. — Глен Елдер.

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Гаес.
11. Четвер Усічення Гол. Івана Хр. — Глен Елдер.
14. Неділя. — Арран.
21. Неділя. Різдво Богородиці. — Норквей.
27. Субота. Воздвиження Чесного Хреста. — Вайтбіч.
28. Неділя. — Свон Плейн.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск. Телефон ч: 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

17. Неділя. — Арбакка (Св. Апостолів).
19. Вівторок. Преображ. Господнє — Вайта.
24. Неділя. — Сірко.
28. Четвер. Пр. Богородиці. — Арбакка (св. Миколая).
31. Неділя. — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. — "За ріком".
11. Четвер. Усіч. Гол. Івана Хр. — Вест-Брук.
14. Неділя. — Жучвани.
21. Неділя. Різд. Богор. — Шіго (місто).
27. Субота. Возде. Ч. Хр. — Льора (Лисенко).
28. Неділя. — Інсінгер (місто).

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Беліс.
19. Вівторок. Преображ. Господнє (Спас) — Спеден.
24. Неділя. — Вільна
28. Четвер. Успення Пр. Богородиці — Стрий
31. Неділя — Спеден.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

СЕРПЕНЬ:
10. Неділя. — Шипинці.
17. Неділя. — Геригиз.
19. Вівторок. Преображення Г. — Гемлин.
24. Неділя. Іспас.
31. Неділя. — Кейленд.

Адреса: Виллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Гарленд.
19. Вівторок. Преображ. Господнє. — Пайн Ривер (храм).
24. Неділя. — Рейвер.
28. Четвер. Успення Богор. — Богдан (храм).
31. Неділя. — Петлюра.
31. Неділя. — Грендвю (Вечірня 4 год.).

ВЕРЕСЕНЬ:
7. Неділя. Окружний Зїзд Жін. Т-ва — Роблин
14. Неділя. — Ленард.
14. Неділя. — Шел Велий (Вечірня 4 год.)
21. Неділя. — Грендвю.
21. Неділя. — Гілберт Плейнс (Вечірня 4 год.).
27. Субота. Чесного Хреста. — Шортдейл
28. Неділя. — Зелена.

По Богослуженню і Вечірні катехизація.

Гілберт Плейнс, Ман. Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. Митроп. Візитація. — Радвей
19. Вівторок. Преображення Господнє — Грезленд.
24. Неділя. — Торгилд
28. Четвер. Успення Пресв. Богородиці. Нюбрук (храм)
28. Вівторок. Успення Пресв. Бог. Впреп. о. Грицина. — Ценo.
31. Неділя. Посвячення Уг. Каміння під Катедру Едмонтон.

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Редвотер
14. Неділя. — Восетна.
21. Неділя. Різд. Пр. Богор. — Гремонт.
27. Субота. Воздв. Чесн. Хреста. — Радвей
28. Неділя. Торгилд

Адреса: Бох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

СЕРПЕНЬ:
17. Неділя. — Мейфер.
19. Вівторок. Преображ. Господнє — Глеслин.
24. Неділя. — Гефорд
28. Четвер. Пр. Богородиці. — Біликн.
31. Неділя. — Кридор

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Норт Бетафорд.
11. Четвер. Усікн. Голови Ів. Хрест — Виткін.
14. Неділя. — Глеслин.
21. Неділя. — Медов Лейк.
27. Субота. Воздв. Чесн. Хреста — Кендо.
28. Неділя. — Гефорд

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ
17. Неділя. — Мазепа
19. Вівторок. Преображення. — Йорктон (храм)
24. Неділя. — Сторновей.
28. Четвер. Усп. Пресв. Богор. Радима.
31. Неділя. — Горлиц.

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Йорктон.
11. Четвер. Усік. Гол. Івана Хр. — Сторновей.
14. Неділя. — Брокстон.
21. Неділя. Різд. Прес. Діви Марії. — Йорктон.
27. Субота. Воз. Чес. Хреста. — Горлиц.
28. Неділя. — Мазепа.

Адреса: 110 Веллінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
Округ Айтуна, Саск.

СЕРПЕНЬ.
10. Неділя. — Гудів.
17. Неділя. — Пончвай
19. Вівторок. Преображення Г-днє (Спаса). — Фенвуд.
24. Неділя. — Кендінк.
28. Четвер. Успення Пр. Богород. — Вишард.
31. Неділя. — Айтуна.

Адреса. P.O. Box 715, Мелвил, Саск.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

16	С	3	Прен. Ісаакія, Далмата
17	Н	4	*Н. 10 по З.С.* 7 мол. в Ефесі
18	П	5	Муч. Евсигнія, Каллиста
19	В	6	*Преображення Госп. Спаса*
20	С	7	Препм. Дометія, пр. Пимена
21	Ч	8	Преп. Еміліяна [illegible]
22	П	9	†Ап. Матея, муч. [illegible]
23	С	10	Муч. архид. Лав, [illegible]
24	Н	11	*Н. 11 по З.С.* [illegible] Василя
25	П	12	Муч. Фотія [illegible]
26	В	13	Преп. Максима [illegible]
27	С	14	Прор. Михея
28	Ч	15	*Успення Пресв. Богородиці*
29	П	16	†Нерук. образ Ісуса Христа
30	С	17	Преп. Алипія іконоп. Печер.
31	Н	18	*Н. по З.С.* Муч. Флора

ВЕРЕСЕНЬ:

1	П	19	Серпень. Муч. Андрея Страт.
2	В	20	Прор. Самуїла, муч. Севира
3	С	21	Преп. Авраамія, ап. Тадея
4	Ч	22	Муч. Агатоника, Фотина
5	П	23	Священ. Ірин[illegible]
6	С	24	Перенес. мощ. [illegible]
7	Н	25	*Н. 13 по З.С.* [illegible] 70
8	П	26	Муч. Адріана [illegible]
9	В	27	Преп. Пимена [illegible]
10	С	28	[illegible]
11	Ч	29	[illegible]
12	П	30	[illegible]
13	С	31	[illegible]
14	Н	1	*Вересень. Н.* [illegible]
15	П	2	Муч. Маманта [illegible]
16	В	3	Свящ. Антима [illegible]
17	С	4	Свящ. Ва[illegible]
18	Ч	5	Правед. [illegible]
19	П	6	Чудо Архист. Михаїла
20	С	7	Предпр. Рожд. Богородиці
21	Н	8	*Н. 15 по З.С.* [illegible]
22	П	9	[illegible]
23	В	10	[illegible]
24	С	11	[illegible]
25	Ч	12	[illegible]
26	П	13	[illegible]
27	С	14	[illegible]
28	Н	15	[illegible]
29	П	16	[illegible]
30	В	17	[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

СЕРПЕНЬ
17. Неділя — Крег
19. Вівторок Преображення — [illegible] (Візитація)
24. Неділя — Кезлі
28. Четвер. Усп. Бог. — [illegible] Катерінг Ривер
31. Неділя. — Лекл[illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яконькевича

ВЕРЕСЕНЬ
7. Неділя. — Тафик
11. Четвер. Усіч. Гол. Івана Хр. — Федаки
14. Неділя. — "Коло Купи[illegible]"
21. Неділя. Різд. Богор. — Вінера (храм)
27. Субота. Воздв. [illegible] до Купровських
28. Неділя. — Шіго (полудн.)

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ
17 Нед. Гол. 1 [illegible] 1 Кор. 4 9-16 Єв. Мат. 17 [illegible]
19 Вівт. Преобр. [illegible] Іван 9: 2-3[illegible] Лт 2 П [illegible] 1 19. Єв. Мат. 17: 1 9
24 Нед. Г[illegible] 1 Кор. 9 2-12 Єв. Мат. 18 [illegible]
28 Четвер. Успення [illegible] Лк. 10 38-42 11 27
31 Нед. Гол. 2 [illegible] 1 Кор. 15 1-11. Єв. Мат. 19: 16 [illegible]

ВЕРЕСЕНЬ
7. Нед. Гол. 4. УС 2 [illegible] 1 К[illegible] 16 13-24 Єв. Мат. 21 [illegible]
11 Четвер Усікн. [illegible] Єв. Мар. 14 1-13. Лт. Ді[illegible] 6. 14-30 [illegible]
14 Нед. Гол. [illegible] 2 Кор. 1 21-2 4 Єв. Мат. 22 [illegible]
21 Нед. Р[illegible] Єв. Лука 1 39-49 56 Лт. Фил[illegible] 10 38-42 11 27 [illegible]
27 [illegible] Іван 12 28-36 [illegible] Гал. [illegible] Єв. Іван 19 6-11 [illegible]
28. Нед. Гол. 7 [illegible] 2 Кор. 6 1-10. Єв. Мат. 25 14-[illegible]

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

[redacted]
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Рік XXIX. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1952. ЧИСЛО (925) 17

ВАЖНІ БОЛЬШЕВИКИ ЗНИКАЮТЬ.

Сталін скликає на 5 жовтня Конгрес [illegible] мунистичної партії і є здогади, що для наради, кого поставити на місце тих, що продовж 13 літ померли, або їх „зліквідували". Але всіх є більше, бо є 34 таких, що в 13 літах їх імен большевики не згадують. Значить — і тих нема. Отже нема яких 60, і точно не знати, що бо[illegible] статися.

ЗАКЛИКАЄ АРАБІВ ДО ЗЛУКИ.

Міністер Іраку, Шабандер, віднає за[illegible] [illegible]ьких країв, щоби звязались [illegible] для оборони перед большевиками [illegible] тинськими Жидами — не [illegible] Всі ті краї мають дуже ба[illegible]

ЩО ДІЄСЬ В ІРАНІ.

[illegible] Мосадег відсунув від служ[illegible] [illegible]ів, крім низших офіцерів [illegible] [illegible]титься з політикою нал[illegible] [illegible] уряду. Уряд спровадив з [illegible] [illegible]ника, що має пустити в [illegible] рафінерію нафти, яка довгий [illegible]

ЖНИВА В ЕВРОПІ.

[illegible] посуха тревала 10 тижнів [illegible] [illegible]тина засівів пропала. Знач[illegible] [illegible]уха була в Англії. В Франції вро[illegible] [illegible]гірший, в Італії не злий. В [illegible] кай добрий, хоч він нале[illegible] [illegible]у. В Еспанії врожай добрий [illegible]

ЯПОНЦІ ЗАМОВЛЯЮТЬ ЛІТАКИ.

[illegible] [illegible]етинська компанія вислал[illegible] [illegible]иків до Англії, щоби за[illegible] [illegible] за 1,500,000 фунтів (по[illegible] [illegible] долярів). Японці готовлять [illegible] рух між Японією та Америкою, [illegible] і Европою.

НАСЛІДКИ ПОВЕНИ В АНГЛІЇ.

В пів[illegible]чево-західній Англії впали не[illegible] великі дощі, отже невелика ріка [illegible] [illegible]зливала і понищила околиці. Се[illegible] [illegible], куди над берег моря збирали [illegible] [illegible]ківці, цілком знищене. Вода [illegible] потопленої худоби й овець [illegible] в повени кількадесять осіб, мо[illegible]

НЕСПОДІВАНО ПРОЗРІЛА.

В Ватней Айл, в Англії, 18-літна, Іван [illegible] дитинства була сліпа, нараз [illegible] вона купалася в гарячій воді і [illegible] видючою. Та ще собі не до[illegible] [illegible] ложилася до ліжка. Коли ска[illegible] [illegible]нить, їй не хотіли зараз ві[illegible]ити. Та вона бачила. Казала „Я не ду[illegible] що коні такі великі". Рух автомобілів був їй страшний. Все було дивне. На коротко вона прозрівала несподівано вже шість разів, а завсігди по купели. Лікарі думають, що тепер вона буде вже [illegible]

ВБИВ ЖІНКУ І СЕБЕ.

В [illegible]нтоні робітник Картер, літ 52, [illegible] жінку ножем і задушив, а потім [illegible]вся. Вони разом не жили, отже [illegible] була причина.

СВІТОВА РАДА ЦЕРКОВ РАДИТЬ.

[illegible]

[illegible]ТОЧНИЙ ПАРАЛІЖ

[illegible]

СПЕКА В ВІННІПЕГУ.

[illegible]

ЗГИНУВ ЗАБАВЛЯЮЧИСЬ.

[illegible]

ЗЕМЛЕТРУС В КАЛІФОРНІЇ.

[illegible]

ВПАВ ЛІТАК, 8 ВРАТУВАЛОСЬ.

[illegible]

300 ЗА РОЗМОВУ ТЕЛЕФОНОМ.

[illegible] в Японії [illegible] жінка [illegible] кошту[illegible] [illegible] говорять.

УКР. КОНГРЕС КАТОЛИКІВ В АРГЕНТИНІ.

Перший Конгрес Українців Католиків в Аргентині в Буенос Айрес, відбудесь [illegible] вересня, 1952. Будуть висвячувати [illegible] буде вистава и концерт, бу[illegible] [illegible] різні матеріяли, окре[illegible] [illegible] священицтво Укр. Кат. Церкви [illegible] Польщею), появиться [illegible] в португальській й укра[illegible] [illegible] мабуть треба розуміти [illegible]. Таке подає „Світло".

РИМ ЖУРИТЬСЯ БРАКОМ СВЯЩЕНИКІВ.

[illegible] „Світло" подає, що хоч тре[illegible] [illegible] в світі живе в полуд[illegible] Америці, однакож там є лише сема [illegible] яких католики ма[illegible] [illegible] Каже „Світло", що коли та[illegible] [illegible] потреває дальше, то „треба [illegible] відчуження менше [illegible] своєї віри. Се [illegible] 1925 р. було в [illegible] Америці 708,000 протестан[illegible] [illegible] 4,700,000 [illegible] „струб[illegible]ована". [illegible] Рим повинен най[illegible] [illegible] щоби не стратити [illegible] католиків і слати священи[illegible] [illegible] Америки, ніж приготовля[illegible] [illegible] Україну, [illegible] там може [illegible] заскати.

ТУТЕШНІ ІТАЛІЯЦІ ДЛЯ ІТАЛІЇ.

Головно в Онтеріо і Манітобі Італійці [illegible] на поміч потер[illegible] [illegible] Італії. За ті гроші [illegible] пшениці і н відо[illegible] [illegible] зібрано від 100 [illegible] було, що чоловіки опо[illegible] [illegible] себе на 5, а жінки на 2 до[illegible] Пшеницю завезуть до Генуї, там [illegible] і будуть роздавати. Так і тамош[illegible] [illegible] покажуть, що Італійці [illegible]

ВИРАТУВАЛИ 50.

[illegible] Спішний літак впав в море, на [illegible] пасажирів і 6 осіб об[illegible] [illegible] рибацькі човни, що були недале[illegible] [illegible]тували 50 осіб. Літак був вла[illegible] [illegible] в Африці. Втопилося 7 [illegible]

СВЯЩЕНИК ЗАБЛУДИВ.

Римо-кат. священик Алберт Жобін, [illegible] блудив в лісі в околиці Мкінтош, Онт., [illegible] більше ніж три дні. Він почув [illegible] локомотиви, пійшов туди і вий[illegible] [illegible]иса. Перед двома літами він по[illegible] блукав цілу добу.

ПОРЯДОК АРХИЄРЕЙСЬКИХ ВІЗИТАЦІЙ

ВПреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА.

ВЕРЕСЕНЬ:
14. Неділя. — Вінніпег (Церква св. Михаїла).

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ІНШІ ЛИСТИ ШЕПТИЦЬКОГО.

В Листах Шептицького до Галичан, які в Канаді знаємо, не видно українського патріотизму, — се Листи писані „від біди", з конечности. Треба ж було щось написати. Се в них відчувається. Їх зміст звичайний катехизмовий, або багато слів, а мало думки. А Листи про вбивство Потоцького і про нищення церков на Холмщині явно захищають польські інтереси.

Але одно в них впадає в очи, а то наклик, — щоби любити ворогів. Яких і котрих ворогів, про те не говориться.

Найбільшими ж ворогами Українців були Поляки, але їх любити було би смертельним гріхом. Бог тяжко карав би тих, що Поляків любили би. Бо щоби Поляків любити, то треба було їм не противитися, не оборонятися перед їх насильствами, а ще їм в їх жорстокій роботі помагати. Треба було наставляти горло під їх ніж.

Не любови тут було треба, але збирати силу і гонити їх стрімголов з української землі!

Коли Христос говорив **„любіть ворогів"**, то мав на гадці тих близких, що чимсь малим нам не вгодили. Ми повинні розуміти людську слабосильність і на дрібні помилки не зважати. Але де ходило про більші злі вчинки, там Христос казав бути рішучими. Казав же він: „Согрішить проти тебе брат твій, докори йому; коли не послухає, то докори перед громадою; якже і тут не послухає, то вважай його поганином і грішником. А се вже не любов, але осуд і кара. Апостолам же Христос говорив: Коли побачите Єрусалим окружений ворожими військами, тікайте... Не казав: Любіть вороже військо! Христос приказував руководитись здоровим розсудком, а не лише почуттям любови.

Але Шептицький проповідує Українцям лише любов до ворогів. Очевидно того вимагала польська політика.

Були ще спільні листи, підписані **Шептицьким, Чеховичом і Хомишином,** де обороняють унію, Кунцевича, папів, Володимирове католицтво, отже польсько-римські справи.

СІЧИНСЬКИЙ — ПОТОЦЬКИЙ — ШЕПТИЦЬКИЙ

Коли Січинський 12 цвітня, 1908 р. застрілив намістника Галичини, Андрія Потоцького, Шептицькому прийшлося показати виразніше своє становище супроти тої події. А ту подію попередили інші криваві події.

Поляк граф Андрій Потоцький став намістником (губернатором) Галичини 1903 року. За його урядування багато лиха зазнали Українці. Хочби згадати, що в 1907 р. арештовано 100 українських студентів, які домагалися українського университету, і Потоцький настоював, щоби їх строго покарати. Були і другі польські насильства. В „Історії Політичної Думки" читаємо:

„В дні 6. лютого 1908 р. полилася кров. Член Ширшого Народного Комітету — Марко Каганець, господар в Коропци, повіту Бучацького, **заколений жандармами** з приводу передвиборчої акції. По Чернієві і Ляцькім прийшов Коропець, нова стація мученичого походу українського народу, та нова жертва на визвольнім престолі... Убито одного з найсвідоміщих провідників села, щоб велику громаду стероризувати (застрашити) на користь графського кандидата..." (Стор 468-469).

Українські посли в Відни представляли, що положення в Галичині грізне, а Потоцький запевняв, що там спокій. Каже „Іст. Пол. Думки":

„Потоцький хотів зробити політичний експеримент (пробу) щоб Українців присмирити та відтак їх присилувати, щоб вони з ним поєдналися". — Отже: „Пішла кампанія (похід) виборчих надужить, насильств і розбоїв... Надужиття і розбої виборчі були звернені виключно проти Українців, а під опікою краєвого (галицького) правительства станули Русофіли. Старости одержували від намістника (Потоцького) устні приказн, щоб українським кандидатам стинати голови". — (Стор. 469).

Всі ті польські розбої під кермою Потоцького довели до того, **що студент Мирослав Січинський застрілив Потоцького 12-го цвітня 1908 року,** кажучи: **„Се за виборчі розбої, за Каганця!"**

Тоді Шептицький з другими епископами видає Лист, де осуджує вчинок Січинського, **бо се „політика без Бога".** (Очевидно Поляки вбивали Українців „з Богом"). Каже Шептицький, **що не хоче входити в причини,** які довели до вбивства, а лише стоїть на християнським становищу, **що всяке вбивство є злочином.**

Становище Шептицького не було християнське, але крутарське. Справедливість мусить дошукуватися причин. **Вбити когось нехотячи, або в самообороні, або для рабунку, то не всеодно.** Християнська і людська справедливість домагається винайдення причин.

На міру Шептицького Українці, як християне, не повинні були оборонятися перед Половцями, Татарами, Турками, Поляками, Москалями, большевиками, бо ануж можуть когось вбити. Бють їх вороги — нехай бють! Таку науку може давати Українцям лише лютий їх ворог, що сам в християнську справедливість не вірить.

Пощо ж папи благословили війни і військо? Пощо Кунцевич мав зброю в своїй палаті? Пощо вбивали Українців сотни літ Поляки? І Шептицький їх не осуджує. Але Українцям не можна навіть перед ворогами оборонятися.

Що ж до Січинського, **то він вбив Потоцького в самообороні,** — і не в вузкій особистій, **але в обороні українського народу!** Він вбив ворога!

ЩО КАЖУТЬ ОБОРОНЦІ ШЕПТИЦЬКОГО

Коли загал і щирі українські священики почали Шептицького критикувати й осуджувати, головно в „Ділі", то „Нива", яка служила тоді вірно політиці Шептицького, почала його обороняти. Але зло можна оборонити лише злом, брехню лише другою брехнею, а тоді вже видно дві брехни. Говорять оборонці Шептицького в „Ниві":

„В оцінку тла (причин), на якім виріс факт вбийства, послане не входить...

„Діло" закидає, що послане... остро осуджує вбийство намістника, а лиш злегенька робить натяки з польської сторони.

„Пятнувати гріхи польського народа, се не річ руського епископа.

„Послане, то церковний документ, отже поминає (вилишає) зовсім справедливо **національно-політичну сторону вбийства,** а осуджує зі становища християнської моралі. — („Нива", 1908, ч. 11).

Оборонцями Шептицького були москвофіли, що стояли з Москвою і Поляками проти Українців. Каже Ст. Баран в своїй книжці „Митр. Андрей Шептицький" (1947), що москвофіли — „на Святоюрській Горі довгий час трясли архіепархією", — бо до 1917 року. (Стор. 68). Москвофіли були дорадниками і помічниками Шептицького, і взагалі були в ласці церковного начальства. (Святоюрська Гора — палата митрополита)...

ОСУДЖУЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

„Український націоналізм" се українство, українська справа, український нарід з усіми його справами, український патріотизм...

Оборонці Шептицького осуджують **націоналізм українських священиків,** які були проти Шептицького. Однакож з їх осуду виходить, що і нарід Шептицького осуджує, бо кажуть:

„Єсли осуд злочину був би дійсно народови несимпатичним, то з того ще не слідувало би, що злочин не є злочином. Впрочім засліплене і затуманене розуму і морального змислу певних **„кругів духовенства" політично-націоналістичною дурійкою,** не сміеся приписувати цілому народови." — („Нива", ч. 11, 1908).

Отже **„український націоналізм"** для оборонців Шептицького, то **дурійка.** А священиків націоналістів [illegible] українських патріотів!) звуть вони [illegible] (дурнями) і „баранами". Каже „Нива":

„**Ідіотів** [illegible] гляду не треба шукати в [illegible] кій дієцезії, бо всі ті [illegible] кваліфікують (показують [illegible] щеників-патріотів" з „Д[illegible] як **барани** ідуть за кличами [illegible] ми агітаторів". — („Нива" [illegible] 333).

Се голос тої групи, що [illegible] з Шептицьким.

Ясне, що гр. кат. свящ[illegible] на „націоналістів" і „ненаціоналістів" [illegible] яких належав і Шептицький [illegible] лістів було багато більше [illegible] тих часів гірко нарікає, що [illegible] „Ниву" мало передплачую[illegible].

„Нива" має передпл[illegible] всіх руських священиків [illegible] З 10 американсько-руських [illegible] які передплачують Вістник („[illegible] ук. Вістник"), не передплачує „Ниви" ані оден". — („Нива" 1909, ч. 3)

Москвофіли, що були явними ворогами українського народу, в Шептицького і його помічників були добрими, і тому:

„Коли москвофільські парохи істнують, то і вони належать під опіку митрополита, отже і їх треба так трактувати, як українські.

„Діло" радеби бачити в митрополиті фанатичного ворога політичного москвофільства, а що митрополит тримаєсь понад партіями, то „Діло" злобно і глупо імпонує (вмовляє) ведене чисто-польської політики." — („Нива" 1908, ч. 17, стор. 533)

Надії „москвофільських парохія" в Галичині не було, — там всі парохії були українські, але в деяких були москвофіли священики, і ті старалися поширювати між Українцями москвофільство. І те москвофільство було також „під опікою" Шептицького. Се він допомагав те москвофільство поширювати.

„Тримаючись понад партіями" Шептицький **їхав нараз на трох конях, — українськім, польськім і москвофільськім.** Він був українським митрополитом, а разом опікуном „Поляків греко-католиків" та москвофілів. Справді „дипльомат" й „український патріот"!

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXVII.

ВИСВЯТА.

Врешті прийшла хвиля сповнення моїх мрій. Січня 4-го призначено наше висвячення. До того дня я ніколи не переживав таких почувань, як в часі свячення, і після того не переживав.

Коли нам казали навхрест положитися на землю перед престолом, а в церкві залунав спів: Агіос! Агіос! Агіос!, — то моє серце завмирало з радости і страху (Мабуть має бути „Аксіос" — гідний, а не „Агіос" — святий). Мені було приємно, а разом страшно. Я розумів той обовязок, що брав на себе, коли чув спів Агіос!

Бо бути душпастирем недержавного народу, який недавно позбувся панщини [illegible] просвітку, здеморалізований неволею, всіми поніжуваний і визискуваний [illegible] тажке завдання. Се не те, [illegible] з прутиком в руках коло ст[illegible] гусей. Або з бичками, [illegible] на межі.

Майнуло мені питання: чи я приготований якслід до священичої праці? [illegible] вили мене до нього ті, що їх [illegible] було дати мені всі засоби, [illegible] боронити мій нарід не [illegible] напастей злого духа, але й від [illegible] „приятелів". Бо ті чигали на [illegible], щоби тільки використа[illegible] обрати від нього всі земні [illegible] дари, та затроїти його нероучну душу.

Тому в наших умовинах треба бути [illegible] священиком щоби відправити [illegible], охрестити дитину, повін[illegible] ят і виголосити проповідь.

[illegible] священик мусить бути [illegible] правдивим порадник своїх [illegible] життєвих справах. Він [illegible] широку освіту я знання, [illegible] всіх практичних ділянок [illegible] життя, щоби в потребі мі[illegible] для своїх парохіян.

[illegible] розумів своє покликання, той [illegible] підчас висвяти як осиковий листок. Бо школа, — гімназія, Духовна Семинарія і университет, дала дуже мало і майже нічого путнього. З чим я вийшов зо школи? З оберемком математичних формулок, клясичних віршів і латинських цитатів зі Святого Письма, які зараз за порогом школи вилетіли мені і другим з голови. Потім пропали і не вернулися, як молоді літа, що їх змарнувалося на вивчення формулок, віршів і цитатів.

Признаюся, що я трясся, бо був свідомий [illegible] не доріс до священичого звання. Мені ще багато бракувало, щоби належно спів[illegible] Агіос! (Аксіос!)

Співаки замовкли, нам казали вставати й одягнули в священичі ризи і ми мали відправляти з митрополитом. Ми відправляли [illegible] так, наче ті вівці, що збиті в своїй [illegible] не знають куди з неї вийти.

Церемонія висвячення закінчилася. Ми задержалися ще по ній на кілька днів у Святім Юрі, відправили кілька Служб Божих, і по Різдвяних Святах покинули Святоюрську Гору. Вернулися вже [illegible] ими (священиками) до своїх родин, щоби ждати на призначення нам душпастирських посад.

БУЛИ В ПЕЧЕРАХ ПОНАД 9 ДНІВ.

В Альпейських горах є великі печери, [illegible] хто знає куди. Отже вибралося [illegible] трох чоловіків ті печери розсліджувати. По великих дощах зібралося в печерах [illegible] води, що ті дослідники мусіли сидіти 9 і пів дня, ніж видісталися на світ.

СПОМИН З ФАРМЕРСЬКИХ ГАРАЗДІВ

(Віршована проза).

Я в Канаді живу уже 52 роки, так зігнувся, болять руки, болять мене боки. Як приїхав, що ж діяти? Що тут почитати? [illegible] фарму собі взяти.

Взяв я фарму з грубим лісом і корти рубаю, а у хаті ані дрібки я муки не маю. Нарубав я 10 кортів і хотів продати, та не було тих, що хтіли б корти купувати.

[illegible]

Вже на плечах [illegible] муку [illegible] так зробив [illegible] бараболи [illegible] то вже и [illegible] журились, поки [illegible] дочекали [illegible] треба огляд[illegible] світ збиратись.

Петро Старенький.

КЛОПІТ З ЛІТАКАМИ.

В Ню Йорку [illegible] де протестують проти літаків, що [illegible] їх домами і докучають своїм гуком. В Англії фармери кажуть, що джети [illegible] страшать коров, отже ті дають менше молока.

ВСЯЧИНА

ГЕЛІКОПТЕР.

Звичайний літак може летіти лише вперед. Гелікоптер, се літак, що підноситься відразу вгору з того місця, де стоїть, може триматися в воздусі на однім місци, може спускатися просто на землю, або зависнути в воздусі де хоче. Але може він летіти і вперед, хоч не так скоро, як звичайний літак.

Гелікоптерів вживають щоби дістатися до такого місця, де інакше годі дістатися. От звичайний літак впав на недоступне болото і люде там живі, отже гелікоптер може їх звідтам забрати. Спускається низко понад землею і забирає люди.

Перші пляни на будову гелікоптера почав робити Ігор Сікорський, коли було йому 12 літ. Його батько був професором в Києві. Пізніше почав будувати звичайні літаки. Після революції 1917 виїхав до Америки з 600 долярами. Тут почав знов виробляти пляни, і по невдачах і трудноощах збудував такий гелікоптер, що ним можна було добре орудувати. Дальше вже будував і звичайні літаки і гелікоптери. Він нині перший між тими, що будує гелікоптери и імя його широко відоме.

БАГАЦТВА КАНАДИ.

Министер Винтер заявив, що багацтвами нафти Канада стоїть між першими на світі. Минулого року видобуто також [illegible] них і других матеріялів вартости 16 [illegible] лионів і 250 милионів. Від 1939 р. видобуток[illegible] поза збільшилось на 770 процент.

ПАЛАТА ЗА ПОДАТОК.

Фін[illegible]кист Перпон Морган збудував 1910 р. велику палату [illegible] Ков. що мала 56 кімнат і коштувала 2 і пів міліона долярів. Тепер піде вона на лицитацію, щоби зібрати 30,000 дол. залеглого податку.

ВЕЛИКА РАФІНЕРІЯ.

В Едмонтоні відкрили нову рафінерію, що денно буде перечищувати 5,500 бочок нафти, відділюючи окремо газоліну, звичайну нафту до палення і др.

НАСЕЛЕННЯ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Найновіше обчислення показує, що Злучені Держави мають нині понад 154 міліони населення. Сюди входять і дальпосілости поза Америкою

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПЕРШИЙ УНИВЕРИТЕТ НА СВІТІ

Ще недавно голова одного университету говорив, що в Скотляндії є чотири университети. Опісля подумав і каже: „Є пять, а тим пятим, найстаршим з усіх университетів є Дім. Він дає перші основи, на яких вихованок Дому буде стояти".

Таким важним є для думаючих людей Дім. Він дає першу науку, — вчить мови, а мова така ж важна річ! Вчить, як діти мають поводитися. Вчить, що добре, що зле, що гідне, що негідне, що святе, а що грішне, що своє, що чуже. Тут дбалі родичі вчать дітей релігії, молитов, вчать свою письма, заставляють дітей до читання, до думання. Тут вчать обовязків, приучують до праці... Отже тут дитина набуває перші важні відомости для життя; тут будуєсь характер дитини. А пізнійша школа вже лише додає те, чого Дім не дав.

Се в свідомих людей. А в несвідомих Дім є лише будинком для захисту від зимна і дощу, є кухнею для годовання і місцем для спання. Вчать там чогось доброго небагато, а злого вчать чимало.

Коли переглядати „Укр. Голос", як ще не було „Вістника", то бачимо, що з числа в число багато місця присвячувалося справі виховання молодих. Політичним справам присвячувано менше уваги. Будуть молоді добре виховані, то їх дальша політична, чи яка робота буде розумна і добра. Присвячувано тоді багато уваги поведенню, головно молодших Українців й Українок, в ширшім публичнім життю, писалося багато про „джекомяхію", Джеків, Кейдів, пиятські забави з бійками, марновання грошей по готелях... І се опамятувало людей.

До тих часів належать плянування для заснования Бурсів, дальше Інститутів. Отже справа виховання була тоді в усіх перед очима.

Справі виховання присвячувано дуже багато уваги в Галичині і перед першою війною, а ще більше по війні. Засновувано „Соколи" та „Луги", щоби гуртувати молодь і не пускати її самопасом. Засновувано Діточі Садки, Рідні Школи, та висші шкільні заведення. А все те лише допомогою українського загалу.

Окремо в газетах багато писалося, як по деяких селах молодь розледащувалась, — дбала лише про те, щоби модно вбратися, а поза тим пила, танцювала, галабурди виробляла, поводилася, як дикуни. Ні на Бога, ні на людей, ні на себе не зважала. Ось чому там розумні люде справою виховання запопадливо клопоталися.

∵

Люде не уявляють собі тої виховавчої сили, яку добрий Дім має.

Коли сотні літ погане переслідували християн, то християнський Дім був одинокою школою, де християнські діти виховувалися. Але які вони були сильні характером, які свідомі своїх обовязків. Були випадки, що навіть дівчата (як сестри Віра, Надія, Любов) йшли на муки і смерть обороняючи те, що вважали святим і гідним.

Читаємо, що в часах св. Івана Золотоустого поганські учителі дивувались і говорили: „Де християне набирають тих розумних матерей, що так гідно дітей виховують?" Вони бачили силу Християнського Дому.

Скаже хтось. „Се було давно... Тепер не те..." Та ні! І давно були сякі і такі доми. В одних люде виховували дітей дбало, в других ні. Як і тепер.

Коли Ганді (нехристіянин) їхав до Англії на науку і мати наказала, щоби він пильно дбав про заховання гіндуських обовязків, то він в Лондоні поводився точно так, як гіндуські обовязки вимагали. Виглядав наче монах.

Передплатник „Вістника" оповідав про своїх сусідів французів: „Нераз коли прийду, бачу, що мати посадила дітей рядочком і щось їм розказує, чогось вчить. А вони сидять тихо і слухають, вчаться..." Такий дім є университетом.

Жиди виховують своїх дітей дуже дбало. Меноніти і Гутерити виховують дбало...

Лише недбалі люде складають вину з себе на Канаду кажучи: „Тут же Канада! В Канаді інакше не можна..." Однакож Канада ні при чому. Винна байдужість старших. І в Канаді добре виховає дітей, хто про те дбає.

∵

Люде в Канаді будують церкви і раді, щоби були великі, гарні, дорогі. Але не питають себе, для кого вони ті церкви будують?

Треба дбати про церкву, але треба дбати ще більше про тих, що мають бути колись членами тої церкви. Треба їх на те приготовляти. Та які ті члени будуть, коли:

По українськи не будуть говорити.

Коли не будуть вміти читати українського молитовника. Не будуть розуміти української проповіди. Не будуть читати українських книжок, отже все українське буде для них чуже. І самі Українці будуть їм чужими. Не будуть могли брати участи в концертах, в представленнях. Не будуть знати українських пісень... Що тоді буде вязати їх з українською церквою і з українською справою? І кому тоді буде церква потрібна?

Але деякі люде про те цілком не думають, хоч се така важна з усіх важних справ.

Ось чому треба дбати, щоби Український Дім був тим першим дійсним Українським Университетом, який виховував би дітей на свідомих і гідних Українців й Українок. На таких, що церква буде їм дорога і вони будуть чутися здоровою частиною українського народу. На таких, що і своїх дітей будуть точно так виховувати, як самі були виховані.

ЦЕРКОВНИЙ НОВИЙ РІК

Не всім відомо, що в церковнім календарі початок Вересня, се початок давного Церковного Нового Року.

Говориться в Діяніях Апостолів, що Цар Віків, Господь наш „положив час й пору у своїй власти" (Діян. 1: 7). Сказано в Старім Завіті, що Господь поділив час на дні праці і на Свята, —Свята для відпочинку і прославлення Господа.

Там сказано, що Господь творив світ шість днів, а семого спочив, себто благословив й освятив семий день. І дав закон, щоби по шістьох днях праці семий день святкувати.

Господь приказав тоді святкувати і семий місяць, тодішнього жидівського календаря, а той місяць відповідає нашому вересневи. Дальше і семий рік мав бути святом; і 49-ий, як сема сімка літ Се був „ювілейний рік". Такий лад заведено тоді серед жидівського народу.

Давно число „7" звязували з багатьома подіями, засновуючи ті події на дійсности, або переданню (переказах).

Говориться, що води потопу почали впадати і ковчег (корабель) Ноя спинився на горі Арарат в вересни. Мойсей в вересни мав зійти з гори з таблицями (скрижалями), де були написані Заповіди. В семім місяци почався культ Скинії Господної (Скрині Завіта) В тім же місяци первосвященик окроплював Скинію кровію звірят, з молитвою „за себе і людські провини". Тоді ж був посвячений храм Соломона.

На таких подіях Старого Завіту семого місяця засновувалося святість семого місяця, як місяця Нового Року і перші християне також [illegible] вересневих подій, що вже належать до Нового Завіта

І так говориться, що [illegible] семого місяця Христос [illegible] кви в Назареті і прочит[illegible] Ісаії. „Дух Господен на [illegible] мастив Він, щоби вбоги[illegible] рі вісти, сцілити розбити[illegible] неним проповідувати [illegible] сліпим прозріння, випус[illegible] на волю, проповідувати [illegible] благословення". (Лука [illegible])

Отці Першого Вселе[illegible] (325 р.) мали се на ув[illegible] дію, і постановили, [illegible] Церковний Новий Рік 1-[illegible] ючи по старім календар[illegible]

В Старім Завіті Новий [illegible] святкувати більшими [illegible] небудь, жертвами [illegible] для добра своїх ближни[illegible] свого народу.

Довгий час [illegible] Нового Року починалося від [illegible] в ту пору також в рим[illegible] рали податок, чи грішми, [illegible] сріблом Час коли видано [illegible] збирання податку назива[illegible] дикт (постанова) [illegible] книжках день 1-го вересня [illegible] ток Індикта", себто Нового [illegible] ше перенесено Новий рік на 1 [illegible]

Се історичний спомин Нового Року, але з тим вяжесь для нас [illegible] Рік скінчився і наступає Новий Рік, в якому нам треба Божого благо[illegible] жої помочи. Але її мусим [illegible] добрими ділами. Бо віра без [illegible] ва. Ми повинні ділами показати нашу віру, нашими жертвами, нашою щирістю.

Христос не потребує від нас для себе самого ні золота, ні срібла, бо все, що ми маємо, то Його власність. Але Він сказав: „Що добре Ви зробили другим людям, то ви Мені зробили".

Христос приніс нам свою науку, а вона цінніша від срібла і золота. Його слова цінніші від усього. Сказано: „Які солодкі слова Твої для уст моїх, вони солодші понад мід губам моїм"

Ми повинні сповнити обовязки святкувати щиро неділі і свята. Для себе маємо багато будних днів, а [illegible] тими повинні віддати окремі дні для слави Господа і своєї душі. Славити Його, дякувати Йому і помочи в Нього просити

Ми на кожнім кроці повинні давати плоди нашої віри добрими ділами, добрими примірами, добрими словами. Се прокладе нам дорогу до Царства Христового.

Віра наша повинна бути щира і сильна як залізо. Остра проти зла, як меч. І надія наша на Бога повинна бути чиста, як золото огнем перечищене. Добрі діла наші повинні бути щирі, як любов матери для дитини.

„Роблячи так ми заслужимо собі на слова Христа: „Прийдіть благословенні Отця мого й осягніть Царство приготоване вам від основання світа". (Мат. 25; 34).

Свящ. Кость Желішкевич.

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

Торонт[illegible] катол. „Світло" в ч. 13, за вересень 19[illegible] р., знов вертаєсь до Йосафата Кунцевича. Каже, що в Канаді появилася „найпоганійша" книжка проти Йосафата, хоч заголовка й автора книжки не подає. Очевидно ходить про „Життя Йосафата Кунцевича" православного видання з 1948 року Се та книжка, яку гр. кат. священики відбирали від гр. католиків, щоби ті не знали, що там пишеться.

Т[illegible] треба про Йосафата багато писати, бо згадана „найпоганійша" книжка скаже багато тому, хто ту книжку прочитає. (Можна дістати її в „У. Голосі", або в Консисторії Укр. Прав. Церкви [illegible] 7 Ст. Джанс аве., Виннипег, Ман. [illegible] від укр. прав. священика)

Та треба пригадати кілька справ звязаних з Йосафатом, а то:

[illegible] гр. кат. духовні не заставлять гр. католиків, щоби „найпоганійшу" книжку про Йосафата самі перечитали і [illegible] власними очима що се за книжка. Чейже гр. католики не такі туманні, що не можуть нічого думати і розуміти Коли б же вони були туманами, [illegible] дило би, що католицизм їх на туманів виховує.

2. Коли Йосафат такий великий святий, то чому гр. католицькі провідники [illegible] ресовували ним греко-католиків [illegible] 279 літ? Чому були за нього забули? Аджеж ще перед 40 літами гр. кат. священики не вважали Йосафата святим [illegible] учителем. Знак, що і їх ще не вчили [illegible] що Йосафат Святий

[illegible] Листа Сапіги до Кунцевича ясно [illegible] що Йосафат був сліпим фанатиком [illegible] писав до Сапіги, що православним можна втинати голови, що православні церкви треба плюгавити, [illegible] треба з краю вигнати. А в „Житті Йосафата" [illegible] 1902 р. говориться, що Йосафат [illegible] своїй палаті бочки з вином і пивом, мав зброю і казав на нарід стріляти.

4. Чому папа проголосив Йосафата спеціальним заступником Польщі? Чому Поляки згадують Йосафата в своїй [illegible]?

5. Чи Йосафат був лучшим ніж Поляки католики, що сотні літ точили українську кров? Чи він виступав коли проти польських насильств? Ні!

Се кілька пригадок, а хто хоче більше знати, нехай набере відваги і перечитає ту „найпоганійшу" книжку, якої гр. кат. духовні не дозволяють читати

∵

В тім же „Світлі" оповідаєсь, що папа видав незвичайне послання до народів в Росії, де вказав „на глибоку побожність словянських народів". Те послання було передане до Росії через ватиканське радіо.

Під тими „глибоко побожними словянами" можна розуміти Українців, Москалів, православних Білорусів, Болгар і Сербів. Всі ті народи (крім Галичан) православні, отже не признають папського верховенства, не признають, що папа є наслідником св. Петра, [illegible] однакож папа признає [illegible] побожність. По християнськи!

Але в папськім [illegible] (наказах) говориться [illegible] хто сказав, що папа Римський [illegible] наслідником св. Петра в тім же [illegible], най буде проклятий! [illegible]

[illegible]

∵

[illegible]

[illegible] інструкции Пре[illegible]

[illegible] Католицької Церкви [illegible] книжку друкувала публична Канадійсько-Українська Видавнича Спілка". ([illegible] Апостолика [illegible], які може купити, чи запренумерувати собі кожна людина без уваги на її церковну приналежність".

[illegible] така балачка є для баламутів [illegible] не було закиду. [illegible] „Правила" [illegible] в таємни друкарни [illegible] ни друкувались в „публичній", але книжка була тайною! В ній же сказано, що „не можна її продавати ні давати кому другому, як лише руському священикови в Канаді", [illegible] книжка була тайною [illegible] католики про неї знали? Чи [illegible] тувано її в „Кан. Українці"? Коли ж по двох роках гр. кат. священик її виявив, [illegible] книжки розбираю [illegible] орган еп. Будки [illegible] „Канад. Русин", [illegible] ним не обзивалися, хоч ставлено йому прилюдний запит, чи така книжка є на світі Що [illegible]

А видавати щось по римських законах писаних по латинськи, в тим доказувати, що книжка була явною [illegible] крученство. Коли [illegible] греко-католику, [illegible] го спроваджай собі латинські письма і читай, а побачиш, що для латинських верховодів ті „Правила" не були тайними В Римі про них знали! Але хто з гр. католиків в Канаді про них знав? Хто їх бачив? Ніхто! Хоч вони до гр. католиків відносяться

І тих „Правил" не оголошували, не згадували, [illegible] гр. католики не довідалися [illegible] що в них пишеться Так, як тепер стараються щоби гр. католики [illegible] знали, що пишесь про Йосафата в книжці православного видання. Дбалі сторожі!

ЗІ СПОМИНІВ Й ОПОВІДАНЬ

ВІДВАГА МУСИТЬ МАТИ МІРУ.

Було се в старому краю. Зійшлися були вечером парубки і стали говорити про всякі страхи Хтось щось страшне бачив, того щось водило в ночи...

Та був один парубок, Демко, який з всього смівся.

[illegible] казав він, — люде боягузи, отже все їм привиджується А я нічого не боюся Мене ніяка біда не зачепить.

— Е, Демку, — кажуть парубки, — ніч своє право має. Тут між нами не боїшся, а пішов би від нас, то щобудь тебе настрашило би.

— Ні, і ще раз ні! — говорить Демко, — ніщо мене не настрашить. Я ще його настраш[illegible]

Так говорять, а тоді каже хтось:

— А чи підеш куди я скажу?

— Піду!

— Коли так, то піди на цвинтар і забий в землю коло гробу кілок, а ми рано [illegible] і подивимося, чи він там є.

— Добре, добре! Давайте кілок.

Тут хтось кілок застругав і Демко пішов.

Довго парубки чекали, але Демко не вертав. І всіляко думали. Або настрашився і на цвинтар не пішов, або не хоче вертатися до гурта

І самим їм було лякова Також думали, що може там Демкови яка пригода сталася? Бо з Богом жартувати не можна І так балакаючи сиділи до досвітку

Вже добре днило, як кількох парубків пішло на цвинтар. Та ледво на цвинтар ступили аж бачать, що чоловік лежить [illegible] гробу Прийшли, а се Демко лежить мертвий.

Хочуть його підвести, та що вони побачили?

Коли Демко хотів кілок в землю забити то [illegible] і поставив кілок на [illegible] була розстелилася, і так [illegible] забив кілок в землю. Коли ж хотів [illegible] вставати, то почув, що його щось за [illegible] тримає, і так настрашився, що зі страху помер.

— Се вже Божа кара!, — кажуть, — не треба показувати себе мудрагелем. Казав що нічого не боїться, а зі страху вмер Не треба наперед хвалитися. Так Бог його покарав...

Тому то нарід і приказку склав, що і небоя вовки [illegible].

ЗНАК СОКИРИ.

Чув я малим від своеї бабуни таке...

Ще мабуть мого прадіда батько або дід, чи хтось з далекої родини, посварився з батьком і кинув до батька сокирою Се було в хаті. І сокира вдарила лавку і зробила знак.

Пробували лавку иструґувати, щоби того знаку не було, але він вже не [illegible] иструґати. Стружать і здаєсь, що вже знаку нема, а за час знак є знов. І знов иструґують а за час знов знак віднайшовся Так він і лишився.

І всі тоді розуміли, що той знак показував гріх сина, що кинув до батька сокирою. Гріх той був такий великий, що [illegible] було його позбутися (О-в)

В старинній Греції та римській імперії медичні мужі приписували цукрові магічну силу

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НОВИЙ ЗАПОВІТ
Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.
З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.
Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.
Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.
Ціна $2.50
Замовлення посилайте разом з грішми до:
THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПОРОЖНА БОЧКА ДУДНИТЬ

Буває, що молоді, щоби звертати на себе увагу, говорять багато, надмірно сміються і взагалі роблять непотрібно багато галасу. І їм може здаватися, що своїм криком вони показують свою дотепність, свій розум, своє геройство.

Та розумні люде не думають поважно про крикунів. І наша пословиця каже, що: „порожна бочка дуднить, а повна мовчить". Коли хто більше говорить і сміється, то якраз показує свій нерозум. А розумні не кричать.

Щоби ми показали себе розумними, нам треба застановлятися перед тим, що говоримо, перед кожним нашим поведенням. Коли нас не питають, або коли нема чого гідного сказати, то краще мовчати. Не треба наслідувати порожної бочки.

Дуже розумне і хосенне, коли молодь може сходитися і розмовляти зі старшими. Від тих, що багато пережили, бачили, чули, прочитали, можна багато навчитися. В старших є досвід.

Коли старші розказують, молоді повинні пильно слухати, думати і вчитися. Не треба сперечатися, бо старші пережили те, чого ми ще не переживали. Отже вони розумніші.

Обережною мовчанкою, розумними питаннями ми покажемо, що ми є поважними і надійними кандидатами на старших. Старші нас похвалять, а ми будемо радіти. А другі молоді будуть нас наслідувати.

Оленка Негрич.

„ЩЕ НЕ ВМЕРЛА..."

Український народний гимн — „Ще не вмерла Україна" має мельодію зложену священиком Михайлом Вербицьким (1815-70), першим галицьким композитором 19-го віку. Він також зложив ноти до Шевченкового „Заповіту". Нині українським гимном вважають також „Не пора...", що на нинішний час дуже підхоже.

ВІД ЧОГО „АЗБУКА".

Назва „азбука", себто всі букви письма, походить від того, що давно кожна буква сама собою мала довшу назву. І так а, б, в, г, ґ, д, звалися: аз, буки, віди, глагол, гама, добро... Отже від „аз-буки" походить „азбука".

Поляки азбуку звуть „абецадло", від початкових букв а-бе-це. Назва „альфабет" походить від перших грецьких букв: альфа, бета...

УКРАЇНСЬКЕ ПИСЬМО.

Давнійше українське письмо було тяжше, бо мало букви, яких нині нема і їх не треба. Було 4, чи і 6 ріжних „і"; було двояке „и", непотрібний „йор". Нині українська азбука має всего 32 букві та мягкий знак, що мягчить деякі букви. То все. Отже чи може бути такий тумановатий Українець, чи Українка, щоби 32 букві не навчилися? Що інше лінниві і недбалі — ті і 5 своїх букв не навчаться.

БУЛАВА І БУНЧУК.

Ознакою власти українських гетьманів була „булава", себто держак з головкою наверху, гарно прикрашеною. Се те, що в царів, чи королів „скипетр".

Побіч „булави" були ще „бунчуки". Се держак з золотою кулею на верху, а від кулі спадала вниз волосінь з кінського хвоста. Гетьман мав одну булаву, а бунчуків більше. Коли гетьман виїздив, то перед ним несли бунчуки.

БІБЛІЯ — СЕПТВАГІНТА.

Старий Завіт був переложений на грецьку мову з жидівської десь в роках 298-295 перед Христом. Історія каже, що король Птоломей Сотер казав перекласти її для Александрійської бібліотеки. Мало її перекладати 72 особі, тому звуть її „Септвагінта", себто переклад 70-ох. Та мабуть головною потребою було — мати грецький переклад для Жидів, яких там було багато і вживали грецької мови. Однакож коли вони жидівську мову занехали, то і Біблія в грецькій мові їм не помогла, без своєї мови вони зникли. Бо мова є головним грунтом для життя народу.

ЖИТЕЙСЬКИЙ ДОСВІД.

На світі так уже буває:
Як задзвонить, так і лунає.
Чого насіяв, те пожнеш,
Чого надбав те й поживеш.
Яке в землі бува коріння,
Таке в рослини і насіння.
Яка земля, така й бакша,
По очах знать яка душа.
Який пастух, така й скотина,
Які батьки, така й дитина,
Яка ступня, такий і слід,
Який завод, такий і плід.
Який салдат, така і битва,
Який молець, така й молитва,
Який купець, такий і крам,
Який слуга, такий і пан.
По лікарю бува і зілля;
Яке вино, таке й похмілля;
По кухарю бував й куліш:
Як наварив, то так і з'їш.
Яка вода, така й крига,
Який письмак, така і книга,
По розуму бува і сміх,
А по робітникови спіх.
Шевця вже видно по холяві,
Суддю ми знаєм по розправі.
А к тому ще, мовляв мудрець,
Який почин, такий кінець.

Ц. Білиловський.

Пояснення слів:

Лунає — йде відгомоном, голос відбиваєсь.

Бакша — город, що на городі росте.

Ступня — від „ступати", „ставати". Як ступиш такий буде слід.

Завод — якість, раса. (В москов. „завод" — фабрика).

Салдат — вояк (московське).

Крам — товар; річи, які купець продає.

Куліш — рід страви.

Похмілля — підпиток, стан пяного.

По розуму — відповідно до розуму.

Спіх — успіх.

Холява — верхна часть чобота, що підходить до коліна.

А к тому ще — а ще до того.

Почин — початок.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

РОЗУМНІ ПРИМІРИ

— Що може брехун здобути брехнею? — запитав хтось Аристотеля.

— Може здобути те, що не будуть йому вірити, коли він і правду скаже, — відказав філософ.

Великі люде так живуть і працюють, що по смерти стають славними; малі люде хочуть бути славними за життя. Слава перших вічна; слава других хвилева.

Є оповідання, що молодий релігійний професор оженився з безрелігійною дівчиною. І невдовзі каже йому жінка.

— Я думала, що ти релігійний, а тепер бачу, що ні.

— По чім же ти бачиш?

— По тім, що ти не молишся.

— Я не молюся через тебе.

— Як через мене?

— Бо тобі не буде мило.

Тоді жінка:

— Я розумію, що коли в тебе є щось важне, то ти не повинен його зрікатися. Ти повинен важне оборонити [illegible] перед ким! А може тоді і для [illegible] стане воно важним.

Жінка відчула, що коли в [illegible] життю нема молитви, то тепер і в [illegible] молитви нема, в обох [illegible] порожнеча.

Жив раз побожний чоловік, що рад був знати яких людей є найбільше в небі та в пеклі. І раз [illegible] перед брамою, яка [illegible] застукав і чує голос.

— Чого ти хочеш?

— Хочу знати, чи з таких то і таких вір є тут люде... — І почав віру за вірою вичисляти. Отже [illegible] питання була „Є багато".

За хвилю опинився він [illegible] до раю, і тут почав на подібний [illegible] тати. Але на кожне питання [illegible] відь „Нема"! Се його [illegible] питає:

— Хто ж у вас є? — [illegible]

— В нас є лише добрі люди. Хто чесно жив, хто злого людям не робив, хто добро поміж людьми сіяв, хто [illegible] свою руку до доброго діла, [illegible] інших в нас нема.

Тоді зрозумів чоловік те, чого перше не знав.

Звичайно нерозумні вважають себе дуже мудрими.

Кастилійський король, Альфонс, інтересувався астрономією. Її одного разу говорить:

— Бачу, що світ не так збудований, як треба. Коли б я був тоді, коли Бог творив світ, я порадив би був Богу, як має світ творити.

Оповідає св. Амврозій, що жінка християнка подорожувала з своїм чоловіком, що був поганином. Коли в дорозі захопила їх сильна громовиця, чоловік дуже настрашився.

— Чому так боїшся? — запитала жінка.

— А чи ти не боїшся? — каже чоловік.

— Ні, не боюся. Адже се воля Божа і голос Божий, то чого мені боятися? Чи дитина боїться голосу свого батька?

Се так поділало на чоловіка, що він став християнином. Він побачив, що жінка має таку сильну віру, що і громів не боїться.

ПЕРЕПИС — ДОРОГА РІЧ.

Що 10 літ, то в Канаді буває перепис населення. Тепер обчисляють кошт перепису і він буде виносити коло сім міліонів долярів.

Хто се був Луць Заливайко?

(Історичний спомин).

Старші про нього знали, а молодшим треба пригадати хто Луць Заливайко був.

В Галичині і на Буковині скасували панщину 1848 року. А панщина, то була неволя. Нарід мусів дармо на панів працювати. А „пани", то властителі широких просторів землі. Один пан міг мати тільки, або і більше землі, як ціле село, що складалося з кілька сот хатів.

Нарід був неписьменний, несвідомий. Пани дбали, щоби нарід був темний. Її окремо ще розпиячували.

Отже по панщині нарід був дуже розпитий. Було таке, що господарі пропивали ціле своє господарство, все поле, корови, коні, а то і хату. На жебраків перейшли.

І тоді священики підняли були рух проти пиятства. Владжували по селах мі[illegible] [illegible] нарід, щоби присягали [illegible] що не буде пити. І люди присягали і ставали тверезими. Засновувалися і „Братства Тверезости".

Так [illegible] припинилося. З давних [illegible] ставали тверезі, взірцеві [illegible]. А тоді вже пішов рух за [illegible]. Перше ж шкіл не було, хиба [illegible] кількох хлопців читати. Люде [illegible] засновувати читальні і читати газети [illegible] та інтересуватися поважними справами.

Та ще в тих то пияцьких часах появилася [illegible] книжечка „Луць Заливайко".

[illegible] там, що як тільки Луць [illegible], то вже закроплювали його [illegible] щоби привикав. А він народився взимі.

Треба дитину охрестити, і повезли його на друге село, де був священик. Везли кіньми, [illegible] Та лихо... Приїхали, [illegible], а Луця нема. Куми були такі пяні, що дитину загубили.

Ну, треба вертатися і шукати. Вернулися, а [illegible] лежить собі в снігу, добре обвинений і здоровий.

Так то [illegible] пив, поки не виріс [illegible] А там він дальше [illegible]

[illegible]

[illegible] З таких пянюх стають великі. За старшими пють і діти, а з таких стають опісля злочинці.

НАМЯТИ ЛУЦЯ ЗАЛИВАЙКА І ЙОГО НАСЛІДНИКІВ.

[illegible]

Якже жити і не пити?
Чим же себе вдоволити?
Коли випеш — світ гарніший,
І сам стаєш розумніший,
Більше можеш, більше знаєш,
І відваги більше маєш.
Говорити можеш більше,
Її заспівати голосніше;
І журитися не будеш
Лиху долю всю забудеш.
І героєм можна бути,
Славу вічную здобути
Заливайко Луць — чи чули?
Може чули, та забули,
Славний був! Вмів гарно жити!
Ще в колисці — вже вмів пити,
Бо про нього змалку дбали,
Лиш вродився — закропляли,
Щоб привик. І в тім вся сила,
Що так його прославила.
А хто старшим починає,
Той трудноші уже має,
Закашляєсь, затрясеться,
Уже йому не ведеться.
Гай, гай, гай! Всеж тому винні
Батько й мати, що повинні
Мати сина на увазі, —
Ще малий син, ще й не лазить,
А вже треба його вчити,
Щоб привикав гідно пити.
А привикне — легко буде, —
Дивуватись будуть люде.

Онуфрій.

ЯК СКОРО НИНІ ЛІТАЮТЬ.

Англійський джет-літак вилетів з північної Ірландії до Нової Фундляндії (Ню Фаундленд) на сході Канади і вернувся назад [illegible] за 10 годин. Втім літак ще [illegible] був на дві години, щоби взяти [illegible]. Сам лет забрав 8 годин і [illegible]. До Канади і назад перелетів 4,145 миль. [illegible] дотепер

ВІЗИТАЦІЯ В ЙОРКТОНІ.

[illegible] серпня Українська [illegible] Громада в Йорктоні [illegible] себе ВПреосвящ[illegible] [illegible] Владику [illegible] привітали від церковної [illegible] Владику хлібом [illegible] [illegible] Кирилюк. Перед [illegible] Владику [illegible] Адела [illegible] [illegible] Недільної [illegible]

[illegible] Всечесніший Отче Владико [illegible] від дітей Рідної та Недільної Школи при нашій церкві. Ми Вам бажаємо доброго здоровля [illegible] в Вашій праці [illegible]. Від Вас ми просимо [illegible] помолиться [illegible] дітей [illegible] Господь післав нам свою [illegible] для нашого зросту [illegible] цвіту на канадій[illegible]

[illegible] старенька [illegible] очей [illegible] церкви стрічає Владику [illegible] Йорктонської Громади [illegible] Владику, вручає йому [illegible] увійти в Божий храм [illegible] свої молитви за нас [illegible] і щастя всего українського [illegible]

[illegible] почилась Служба [illegible] о. Грицини і [illegible] о. Гребенюка з Принс Алберт. Співає хор під проводом [illegible] Чичинової, що веде [illegible]. Недавно зорганізований, а вже може рівнатися з іншими хорами в Канаді.

[illegible] Богослуження о. Дячина запросив всіх на Спільний Обід до парафіяльної салі, приготований членками Громади Церковної. До столів [illegible] три рази, приблизно по [illegible]

[illegible] обіду привітали сусідних Гро[illegible]

АРТИСТ-МАЛЯР

[illegible] пишіть негайно до
J. Y. PUSHKA,
635 Ashburn St., Winnipeg, Man.

[illegible] багато про свою Церкву [illegible] українського народу.

Отже нехай Господь [illegible] [illegible] і народу. Многих літ Вам Владико.

Гість.

ХРЕСТИНИ.

[illegible]

[illegible] думка, яку підняв п. Петро Сірий, про конечну потребу помочі для [illegible] [illegible] Трійці [illegible] зачато збірку, якою занявся п. Федор Киба. Жертвували: п-во Сірі 5 дол., п-во Герели 4 дол., по 2 дол. п-во Киби, Василь Галатовський; по 1 дол. о. Ілля Шкєць, М. Сірий, М. Мамона, пані Е. Горлій і п-во Лика[illegible] [illegible] жертва [illegible] цего донису.

Кумами були п. Петро Сірий і пані Любов Киба, яким нехай Господь [illegible]

Гість.

Панько Засійбіда

[illegible]

[illegible] в 85 році життя [illegible] прибув до Канади 1902 р. з жевою Анастасією і трома дітьми, з села [illegible] пов. Борщівського, в Галичині [illegible] своїми фамілянтами, односельчанами в околиці Вегревил, і ті назвали свою кольонію і почту "Борщів", що її утримував пок. Тимко Гошко, шваґер покійного Панька Засійбіди.

Початки Борщівських поселенців [illegible] але народна свідомість між ними була вища від пересічної. Завдяки П. Засійбіди Тимка і Якима Гошків, Івана і Ол[illegible] Калинчуків, Осадчука, Гари, Підборського Іванюка і прочих свідомих [illegible] зорганізовано зараз [illegible] церковну громаду і збудовано дерев'яну церковцю, що її [illegible] Василиянє з Мондер.

[illegible] зорганізовано шкільний округ, муніципальний дістрикт, засновано [illegible] "Просвіти" [illegible] 10 літ на новій земли почала жити правдивим культурним життям.

[illegible] були все [illegible] Тимко Гошко і Панько [illegible] все були організаторами [illegible] тільки бракувало [illegible] добра населення [illegible] фармерської [illegible] народної [illegible] товариства [illegible] Інститутів, видавництва "Український Голос", збірок на потреби рідного краю і т. д. і т. д. Се була незрівнана [illegible] Оба шваґри дуже [illegible] обставин [illegible] найбільшими меценатами жертводавцями на ріжні народні і церковні цілі. Они оба були перші, що відважилися дати по 1,000.00 дол. на Інститут П. Могили, то в дуже скрутних тоді економічних роках.

Про діяльність пок. П. Засійбіди і його заслуги багато було сказали на [illegible] похорони в церкві оо. А. Хруставаки і М. Фляк, а при обіді [illegible] Кирилюк.

Покійний був добрим бесідником, брав участь як делегат на ріжних самостійницьких Зїздах і Соборах Укр. Прав. Церкви, організував нову Укр. Громаду в Інланд, яка через брак членів прилучилася до Громади в Вегревил.

Був дуже ревним і щирим, жертвенним та примірним членом Укр. Прав. Церкви і перед смертю жертвував по 100 дол. на Катедру в Винипегу, в Едмонтоні; і на церкву в Вегревил, і для її прикраси подарував Плащеницю, два мальовані образи, два свічники і хрест на Престіл.

Похорон відбувся в церкві св. Володимира Вел. у Вегревил, в понеділок 11-го серпня, при великім здвизі так православних як і католицьких учасників.

Покійний, якого дружина Анастасія померла 1929, зоставив синів Еміліяна і Івана в Вегревил, Анну Крюкановську в Торонті, Марію Паук в Вернон, Катерину Шафонську

в Ванкувері, Параню Кларк в Едмонтоні і Ольгу Йонг в Лос Анджелос в Каліфорнії, 15 внуків, 3 правнуки, 1 сестру, К. Савчук, в Мондер.

Підчас похоронного обіду зібрано $61.45 на Укр. Прав. Катедру в Едмонтоні, а родина передала 10 дол. на прес фонд "Вістника".

Хай память про покійного Панька Засійбіду остане на довгі літа приміром для його синів і внуків, як і серед свідомого загалу, земля хай буде пером його тлінним останкам, а Всевишний хай прийме його душу до царства свого, де нема ні болю ні прикростей на віки вічні.

Присутний.

ЗБІРКА НА ЗАГАЛЬНІ ПОТРЕБИ ЦЕРКВИ.

В часі Візитації Впреосвященнішого Митрополита Іларіона в Смокі Лейк, Алта. 10-го серпня, 1952 року, на заклик д-ра І. Верхомина присутні зложили жертви на загальні потреби Рідної Церкви.

Петро Музичка	$10.00
И. Савчук, Барґед, Алта	5.00
І. В. Гуцуляк, Андру	5.00
Е. Труфин, Вилингдон	5.00
Н. Горбай, Ст. Вінцкен	5.00
Іван Кравчук, Ст. Вінсент	5.00
Пані Когмир, Спеден	5.00
В Климчук, Стрий	5.00
І. В. Романчук, Смокі Лейк	5.00
Ю Колотилюк	5.00
Іван Величук, Ворен.	5.00
Н. Дідух, Чипмен	5.00
Іван Жуковський	5.00
Гео Сухолотоцький	5.00
Вас. Підручний	3.00
Д. Хомяк, Бойл Лейк	2.00
М. Рошко	2.00
В. Рошко	2.00
Н. В Гавінчук	2.00
Ф. Страшок	2.00
Михайлина Деремінська	2.00
Д. Романчук	2.00
П. Лазарук	2.00
П. Мороз	2.00
В. Пасецький	2.00
С. Попович	2.00
Ст. Ткач	1.00
І. Рипка	1.00
К. Романюк	1.00
В. Лазарук	1.00
Л. Хомяк	1.00
Сімон Ілащук	1.00
Іван Крисоватий	1.00
	1.00

Збірку переслав п. Н. В. Гавінчук. Консисторія сердечно дякує всім, що жертвували, збирали і переслали жертви.

ЖЕРТВИ на Теологічний Відділ при Колегії св. Андрея.

(Ці жертви були зібрані на Окружнім Церковнім Зїзді в Пайн Ривер, Ман.)

Юрій Карпяк, Етелберт, Ман.	$10.00
Михайло Топоровський, Пайн Ривер, Ман.	10.00
Пан і пані І. Марко, Пайн Ривер, Ман.	10.00
Григорій Бесараба, Пайн Ривер, Ман.	5.00
Ангелина Топоровська, Пайн Ривер, Ман.	5.00
Петро Кравчук	5.00
Степан Гарах, Гарленд, Ман.	5.00
Іван Присяжнюк	5.00
Пані С. Карпяк, Етелберт, Ман.	5.00
Я. Цюпик, Пайн Ривер, Ман.	2.00
Василь Присяжнюк	2.00
Григорій Кравчук	2.00
Никола Боднарчук	2.00
Іван Румак	2.00
С. Костирський	2.00
Василь Маюк	2.00
Павло Кравчук	2.00
Василь Бойчук	2.00
Вас. Вознюк, Мінітонас, Ман.	2.00
Пані С. Яцентюк, Пайн Ривер, Ман.	1.00
Т. Соловій, Пайн Ривер, Ман.	1.00
Михайло Присяжнюк	1.00
Павло Возьний	1.00
Анна Борщевська	1.00
К. Соколович	1.00
Т. Ковалюк	1.00
Антон Румак	1.00
Н. Наконечний	1.00
Іван Василюк	1.00
Ф. Василюк	1.00
М. Колісник, Ренвер, Ман.	1.00
Іван Напастнюк	1.00
Григорій Тополевський, Ренвер, Ман.	1.00
Анастасія Возьна	1.00
С. Ясентюк	1.00
Гр. Гарболінський	1.00
Ф. Тимчук	1.00
Пані Яницька, Грендвю, Ман.	1.00
Н. Мандйчук, Гарленд, Ман.	1.00
Антон Галай	1.00
Разом	101.00

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Пілдвинипеського Округа

7 Ст. Джанс стр., Виннипег, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ.

7 Неділя. — Брендон, Дуфрост
14. Неділя. Паплар Парк, Ледвин, Пембина.
21 Неділя Різдво П. Б. - Сентон, Портедж Ля Прері, Су Лукавт
27. Субота Чесного Хреста. Тиндал, Стед.
28. Неділя — Гонор, Паплерфілд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя - Клейр, Саск.
14 Неділя. — Ватсон.
21 Неділя. — Вимер.
27 Субота. Воздв. Чесн. Хреста. — Кинп.
28. Неділя. — Вадина

ЖОВТЕНЬ.

5 Неділя Фостон

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького Округ Давфин, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Давфин
11 Четвер Усікн. Голови Івана Хрестителя — Сифтон
14. Неділя Дрифтинг Ривер
21. Неділя Різдво Богородиці — Роритон (храм, соборне Богосл.)
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста. Венлав.
28. Неділя — Давфин

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя. Давфин (від 10-ої год. ранку до 11-ої Богослуження передаватиметься через давф радіо, а від 6-го жовтня до 10 включно, в год. 9.15 рано, щоденно, беседи через радіо матиме о. Новицький.)
12 Неділя Гшаил
14 Вівторок. Покрова Б. М. — Роритон
19 Неділя - Косів
26. Неділя Велий Ривер.

В кожній Громаді по Богослуженню катехизація дітей і молоді.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. А. Гліцького

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя — Сенді Лейк
14 Неділя — Росборн.
21 Неділя Енгусвиля
27 Субота Чесн. Хреста - Виста.
28 Неділя Оквбори

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 818—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. К. Желішкевича

ВЕРЕСЕНЬ.

7 Неділя — Гаес
11 Четвер Усічення Гол. Івана Хр. Глен Елдер.
14 Неділя. — Арран.
21 Неділя. Різдво Богородиці. — Норквей.
27 Субота Воздвиження Чесного Хреста — Вайтбіч
28 Неділя — Свон Плейн.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим.

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя — Гаес
12 Неділя. Арран.
14. Вівторок Покрова Пр. Богородиці. — Свон Плейн
19 Неділя Норквей
26. Неділя Стинен

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч.: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя — "За рікою".
11 Четвер Усіч. Гол. Івана Хр. Вест Брук.
14 Неділя Жукнани
21 Неділя Різд. Богор. Шіго (місто).
27 Субота Воздв. Ч. Хр. Льора (Лисенко)
28. Неділя — Інсінгер (місто).

Адреса: Box 82, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Йосифа Тріски

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Вилингдон.
11. Четвер. Усікновення Голови св. Івана Хрестителя — Кагвин.
14 Неділя. Андрю.
21 Неділя — Прут
27 Субота. Воздвиження Чесного Хреста Господнього. — Лужани.
28. Неділя. — Завале.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ВЕРЕСЕНЬ:

7. Неділя. — Тернопіль.
11 Четвер. Усікновення Гол. Івана Хрестителя. - Єлов Крік.
14 Неділя - Ст. Джулієн.
21 Неділя — Вакав.
27 Субота. Воздв. Чесн. Хреста. — Калворт
28. Неділя. Смате

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ВЕРЕСЕНЬ.

7 Неділя. Канора
14 Неділя Кемсек.
21 Неділя — Борджис.
27 Субота. Чесного Хреста. — Канора.
29. Неділя. — Рама.

ЖОВТЕНЬ:

5 Неділя — Могила.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Бренллей
14 Неділя Данниг
21 Неділя Різдво Пресв. Богородиці (храм)
21 Неділя Гемпин (храм) служить о. Горбай
21 Неділя Шепинці (храм) служить о. Тріска
28. Неділя Іспас

Адреса Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Окружний Зїзд Жін. Т-ва - Роблин.
14 Неділя Ленард
14 Неділя - Шел Велий (Вечірня 4 год.)
21 Неділя Грендвю
21 Неділя Гилберт Плейнс (Вечірня 4 год.)
27 Субота Чесного Хреста. — Шортдейл
28 Неділя - Зелена

По Богослуженню і Вечірні катехизація

Гилберт Плейнс, Ман. Тел. 45, ч. 4.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя - Редвотер
14 Неділя — Восетна.
21 Неділя Різд. Пр. Богор. Егремонт
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста — Радвей.
28 Неділя Торенад.

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького,

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя - Норт Бетлфорд.
11 Четвер Усікн. Голови Ів. Хрест. Виткін
14 Неділя — Глеслин.
21 Неділя Медов Лейк
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста. — Кендо.
28 Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Норктон.
11 Четвер Усік. Гол. Івана Хр. — Сторновей.
14 Неділя — Врокстон
21 Неділя Різд. Прес. Діви Марії — Норктон
27 Субота Воз. Чес. Хреста - Горлиц.
28 Неділя — Мазепа

Адреса: 110 Веллигтон Ав. Тел. 798 Йорктон, Саск.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ

1	П	19	*Серпень.* Муч. Андрея Страт.
2	В	20	Прор. Самуїла, муч. Севира
3	С	21	Прел. Апраксія ап. Тадея
4	Ч	22	Муч. Агатоника. Лотина
5	П	23	Священ. Іриния еп. Люнь.
6	С	24	Перенес. мощ. Петра митр.
7	Н	25	*Н. 13 по 31.* Ап. Тита і 70
8	П	26	Муч. Адріяна і Наталії
9	В	27	Прел. Пимена по і Печер.
10	С	28	† Найд. мощ. [illegible]
11	Ч	29	Усікн. голови Івана Хрест.
12	П	30	Александра, Івана і Павла
13	С	31	†Пол. Пояса Богород. [illegible]
14	Н	1	*Вересень. Н. 14 по 31.* [illegible]
15	П	2	Муч. Маманта. Івана пост.
16	В	3	Свящм. Антима [illegible] Никомид
17	С	4	Свящм. Вавили [illegible] Аппол.
18	Ч	5	Праведного Захарії і Єлисав.
19	П	6	Чудо Арх. Михаїла
20	С	7	Предпр. Різд. Богородиці
21	Н	8	*Н. 15 по 31.* Різдво Пр. Бог.
22	П	9	Богоот. Якима і Анни
23	В	10	Муч. Минодори і Митродори
24	С	11	Прел. Теодори [illegible]
25	Ч	12	Свящм. Автонома еп.
26	П	13	Предпразн. [illegible] Хреста
27	С	14	*Воздвиження* [illegible] Хреста
28	Н	15	*Н. 16 по 31.* [illegible] Никити
29	П	16	Вмуч. Євфимії [illegible]
30	В	17	Муч. Віри, Надії [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Зубрицького

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя - Серетн
14 Неділя Бонн
21 Неділя Різдво [illegible] Лейк
27 Субота Воздв. [illegible] Хреста Крейгенд
28 Неділя [illegible]

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя Бонн
12 Неділя [illegible]
14 Вівторок П[illegible] Серейт
19 Неділя [illegible]
26 Неділя [illegible]

[illegible]

Адреса Бонн Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Гафорд
11 Четвер Усік. Гол. [illegible] Хр. Фелкин
14 Неділя - "Коло Кулик"
21 Неділя Різд. Бог. [illegible] (храм)
27 Субота Воздв. Чесн. Хр. "Коло Кашировських"
28 Неділя Пр[illegible]

Адреса: Box 58, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Греліяа

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя М[illegible] (храм)
14 Неділя Гронтт Рідж
21 Неділя Бойна
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста Гриндлиз-Пиннн
28 Неділя Калет

Адреса Гронтт Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ

7 Неділя Принц Алберт
14 Неділя Гонгрім
21 Неділя Принц Алберт
27 Субота Воздвиження Ч. Хреста Мит Парк
28 Неділя - Сембур

Адреса. Принс Алберт, Саск.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ

7. Нед. Гол. 4, ЗБ 2. Лит. 1 Кор. 15: 13-24. Єв. Мат. 21: 33-42.

11. Четвер. *Усікн. гол. Івана.* ЗБ Мат. 14, 1-13. Літ. Діян. 13: 25-32. Єв. Мар. 6: 14-30.

14. Нед. Гол. 5. ЗБ 3. Лит. 2 Кор. 1: 21-2: 4. Єв. Мат. 22: 1-14.

21. Нед. *Різдво Бог.* Гол. 6. ЗБ Луки 1: 39-49, 56. Лит. Фил. 2: 5-11. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

27. Суб. *Воздвиж. Чес. Хреста.* ЗБ Іван 12: 28-36. Лит. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Іван. 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

28. Нед. Гол. 7. ЗБ 5. Лит. 2 Кор. 6: 1-10. Єв. Мат. 25: 14-30.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave.

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1952. ЧИСЛО (926) 18

ВИСТАВА БІБЛІЙ.

В Вашингтоні відкрили 5-го вересня виставу Біблій. Було там 1,800 Біблій, в різних часах були видані, а між ними Біблія, яку видав Гутенберг (1400 [illegible]) перед 500 літами. Та Біблія варта [illegible] доларів. Гутенберг перший [illegible] вирізувати рухомі черенки, отже [illegible] друкувати книжки. До того часу книжки писалися руками.

СКІЛЬКО В НІМЕЧЧИНІ СКИТАЛЬЦІВ.

Всіх скитальців в Німеччині є ще [illegible] між ними понад 30,000 Українців. [illegible] Спілка Бездержавних [illegible] звернулася до Обєднаних [illegible] кажучи, що хоч по війні [illegible] 200,000 людей [illegible]. Ще живуть вони на провізоріях [illegible] що з ними буде [illegible] справу вирішити.

ПРЕСВИТЕРІЯНСЬКИЙ ПАСТОР.

[illegible] Клиф пресвитеріянський [illegible] МкКалмонт, перебрався [illegible] чоловіком заишов [illegible] Лемзів, обі як д[illegible] Вони сказали, [illegible] мають повижав [illegible] уряд може перевести [illegible] гроші заховати [illegible] поврати [illegible] на переховок з тим, [illegible] звернуть [illegible]

ВЕЛИКА БУРЯ НА ФИЛИПИНАХ.

[illegible] островы перешила [illegible] в якій згинуло найменше [illegible] може бути більше. Кількаох [illegible] земля, що в часі [illegible] на села.

ЖИДИ ДЛЯ ІЗРАЇЛЯ.

Жи[illegible] конференція в Отаві рішила [illegible] зібрати в Канаді 1 міліон [illegible] долярів на поміч жидівським [illegible] Палестині. Середна Канада [illegible], західна 300,000, а східна [illegible]

ПЕРЕТЯВ ГОРЛО ДОЧКИ.

[illegible] мають свято в память [illegible] він приносив жертву на [illegible] зветься Ід-уз-зуга. Тоді во[illegible] Один магометанин коло [illegible] (ах Індія) перетяв горло [illegible] 18-місячної дочки, щоби [illegible] свою велику щирість [illegible] людей великої віри, але [illegible] життя другому на доказ [illegible] злочини.

ДАРМО РОЗДАВАЛИ СЛИВКИ.

В Ф[illegible] в Англії, одна фірма [illegible] роздає сливки дармо. Фірма [illegible] тільки сливок, що годі продати [illegible] були би погнили. І люде бра[illegible] жний міг взяти лише тільки [illegible] Везти не було мож[illegible]

ВІК НИНІШНИХ ЗЛОЧИНЦІВ.

[illegible] що багато літ, як [illegible] Армії, відвідував тюрми [illegible] більшість злочинців [illegible] старших, а нині більшість [illegible] - від 16 до 25 літ.

ТІКАЮТЬ З РАЮ ДО ПЕКЛА.

[illegible]

ВЕЛИКА ПОВІНЬ В ІНДІЇ.

[illegible]

ЗА ДОЛЯРИ ШІСТЬ МІСЯЦІВ.

[illegible]

ЛЮДИ З КОРАБЛЯ ВРАТУВАЛИСЯ.

[illegible]

В АФРИЦІ ПРОТИ МІСІОНАРІВ.

[illegible] Африці, члени [illegible] Мау Мау, хотіли вбити [illegible] місіонаря, МкІнта, але не [illegible] Зате понищили будинок. [illegible] місіонаря, О Доновю, мурин хо[illegible] ножем, але той вратувався [illegible] Африці роз[illegible] арешти [illegible] не дають муринам [illegible] відокремлюють їх [illegible] викликає опір [illegible] мурин зростає.

4,000 ДОЛЯРІВ КОТАМ.

В Ан[illegible] видавець [illegible], тепер виявили [illegible] 4000 долярів на [illegible] В завіщанню говорить, [illegible] коли думають, [illegible] себе виживити і [illegible] роздобудуть

ВЕРНУВСЯ І ЗАРАЗ ЗГИНУВ.

[illegible] вернувся з Кореї офі[illegible] що дуже вславився [illegible] була його [illegible] Коли виталися, [illegible] серце і він впав мерт[illegible] радість спричини[illegible]

ЩО ЗНАЧИТЬ — ЗАПИСУВАТИ.

[illegible] Валес, згубив [illegible] передав [illegible] були [illegible] нові, [illegible] їх числа. [illegible] вказав і зараз [illegible] От що значить [illegible]

З ТЮРЕМНОГО СВІТА.

[illegible] в Онтаріо втікло 4-ох [illegible] штаби в вікні [illegible] Поки що їх не знайшли [illegible] або тюремні сторожі [illegible] хтось був підкуплений [illegible] вже

[illegible] Огайо, збунтувались [illegible] рештантів, і [illegible] викидали [illegible] матераци запалили [illegible] поки їх вти[illegible]

РЕФОРМИ В ЄГИПТІ.

[illegible] що [illegible] землевласників [illegible] Відтепер можна буде [illegible] 200 акрів землі.

БУРЯ ПОНИЩИЛА ЛІТАКИ.

[illegible] летничим порті в Форт Ворт, в Тексас, буря понищила летничий порт [illegible] шкоди на міліони. Знищила [illegible] бомбовик, вартости три міліони [illegible] других дуже пошкодила [illegible] часть всіх літаків пошкоджена [illegible] потерпіла фабрика літаків. Одну [illegible] вбита, три особи ранені. В тім часі шаліла велика буря на морю, [illegible] 135 миль на годину, але була 1000 миль далеко від Америки.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

СІЧИНСЬКИЙ — ПРОПОВІДЬ ШЕПТИЦЬКОГО.

З приводу вбивства Потоцького Шептицький виголосив у Львові в церкві св. Юра проповідь, в Велику Пятницю, 1908 р.

„Нива" подаючи головне з його проповіди каже, що: **„візвав митрополит вірних покутувати і жалувати не лише за гріхи власні, але й за гріхи ближних".** Се могло відноситися до Січинського, але коли сказати, що кожний чоловік ближний, тоді Українці мали б покутувати і жалувати також за гріхи Потоцького і взагалі Поляків. Поляки грішать, а Україінці мають за них покутувати. Такої науки не дав би Шептицький Полякам, не сказав би: „покутуйте за гріх Січинського". Та коли брати на здоровий розум, то кожний повинен сам за свої гріхи покутувати. Іван не може покутувати за Петра, який Семенови вбив барана

Та послухаймо, що говорив Шептицький в проповіди:

„Як мара, — говорив він, — насуваєся нам перед очи злочин поповнений двома тижнями. Місто наше, ціла наша суспільність були свідками мерзенного злочину і предметом загального страшного згрішення. Чоловік, який з імени лишень був християнином, допустився страшного морду на найвисшім представителю світської власти в нашім краю. В непонятім засліпленню відважився здоптати Божий закон, найважнійшу з Божих заповідей „Не убий", **і полялася кров непо**винного (невинного) **чоловіка... і заплакала вдовиця і слези сиріт полилися".**

Видно, що вчинок Січинського болючо вразив Шептицького, — не як християнина, але як Поляка. Бо коли Поляки вбивали Українців, то се не був „мерзенний злочин" і потоптання заповіди „Не убий", тому Шептицький Поляків не осуджував. Полякам вільно Українців вбивати. І не висловлював жалю, **коли плакали українські вдовиці і сльози українських сиріт лилися.** Хоч правда, що се не були вдови і сироти польських графів. Ще дальше Шептицький говорив:

„Доси справа нашого народного відродження не була ані разу сплямлена кровію; доси не заважила на важці справедливости Божої **ані одна така слеза вдів і сиріт.**

„Коли проте з обуренням і з відразою осуджуємо кровавий чин яко християне, то особливим способом яко Русини мусимо піднести якнайголоснійший протест проти самої гадки, що можна святій справі народній служити закровавленими руками. Протест обурення і відрази мусить бути тим сильнійшим, чим більше ми могли би бути наражені **на те страшне небезпечинство, що декому з нашої молодіжи злочин може видатися геройством. А те небезпеченство дійсно грозить..."**

Тут вже ясне про що Шептицькому ходить, — він боїться, щоби за примірам Січинського не пійшли другі і не почали вбивати тих Поляків, які Українців переслідують і вбивають. Тоді Полякам хоч з української землі забирайся.

Певна річ, що та проповідь не зворушувала Українців, бо вони розуміли про що Шептицькому ходить. Він тут відкрив ясно своє польське лице.

Рівночасно він поміг Полякам, бо ті на його слова покликалися, отже могли розперізуватися в нападах на Українців за смерть „невинного чоловіка". І розперізувалися. Їх пресі не було стриму, а українську пресу конфіскували. Але український нарід запамятав собі проповідь Шептицького.

ШЕПТИЦЬКИЙ В КАНАДІ 1910 РОКУ

I.

До того часу.

Першою справою Українців в Канаді, поза матеріяльними справами, була справа церковна. Треба своїх священиків для Богослужень, для слюбів, хрещень, похоронів. Се, сказати б, щоденні потреби.

Коли ж своїх священиків не було, то люде вдавалися до російських, польських, французьких, протестантських. З того виходило безладдя і невдоволення.

За час почали приходити Французи та Бельгійці, яких Василіяне в Галичині підовчили трохи української мови і назвали гр.-кат. священиками. Се також не вдоволяло, бо Українці найперше відчували, що їх поставлено в ряд з Африканцями та Азіятами, до яких, як поган, шлють чужоземних місіонарів. Українці ж були християнами ще від Володимира Великого.

Друге, ті чужі не знали добре української мови, отже вживали в церкві деколи таких висловів, що люде паленіли з сорому і приходилося з церкви тікати, а бодай дітей і молодь виводити. Прим. на катехизації хотіли поставити питання: „Хто тебе сотворив?!" і те питання дослівно переводили з англійського... А подібного можна згадати чимало. Було, що зам. „священик" казали „піпв", від чого прозвали їх „піпами".

Було кількох Василіян, але ті поза Богослуженням нічим другим не інтересувалися. Громадські справи їх не тільки що не обходили, але вони деколи були проти громадської праці.

Отже в Українців було одно загальне бажання, — дістати українських священиків і церковну справу поставити твердо на український грунт.

Додати, що серед того церковного безладдя легко залізали між Українців протестанти, маючи на послугах племінників з Українців. Поволи притягала до себе Українців і російська Церква, маючи підмогу з Росії.

В передодень приїзду Шептицького.

Коли стало відомим, що Шептицький має приїхати, виннипегський „Український Голос" заговорив (31 серпня, 1910, ч. 25) про його приїзд і тутешні церковні справи. В статті „Перед рішаючою хвилею" говориться:

„Перед нами поважне питання, яке, не знаємо, як буде розвязане. Бачимо, що стоїмо перед рішаючою хвилею, перед моментом, від якого має почастись сюда чи туда, певний зворот у відносинах нашої Церкви в Канаді.

„Так, як справа стояла і стоїть дотепер, було не найкрасше. Хто приходив до нас (а приходить їх багато), то був не наш, нам чужий, а хоч дехто і з крови нашої, то чужий нам духом, чужий душею; його ціль була не нашою цілею, його інтенції були для нас згубними.

„Але хто має рішати? Чи хтось має рішати, а ми маємо чекати на готове? Маємо рішати самі, а коли постоїмо всі як один, то з нашим рішенням мусить кожний числитися.

„Справа йде о те, чи наша Церков має бути в руках Французів, французьких попів і епископів, чи в наших власних; чи духовними проводирами мають бути чужі чи свої."

Наведене показує і тодішний церковний стан, і стан української свідомости. Що ж до Французів, то їх намагання розпоряджати гр. кат. Церквою були вже всім видні. Окремо говорилося про Василіян:

„А хиба ж Василіяне не наші? Ні. Їх інтереси — не наші інтереси...

„В наших Василіян нема ні дрібки патріотизму, отже вони і нам його дати не можуть.

„Що до Василіян, то ті стоять на услугах Французів. Народні інтереси їх зовсім не обходять. На арені народного життя, де підносяться всякі питання, їх не видно й не чути.

„І через те безладдя продираються в наш народ ще й суботники і всякий, хто лише хоче..."

Віче коло малої церкви.

В неділю 28-го серпня було в Виннипегу віче коло „малої", чи „старої" церкви, яка рішучо противилася французькій тай взагалі опіці чужих [illegible] було дуже багато. І тут говорилося

„Коли треба священиків, то не для паради, а для роботи, треба таких, які працювали б на ниві народній, а не лиш церковній.

„Таку роботу могли б робити лише наші світські, жонаті духовні [illegible] мим життям звязані близше з своїм народом.

„Порішено домагатись від митр. Шептицького, щоби він звернув увагу на тутешні відносини церковні і дав людям те, що їм потрібно.

„Світські жонаті священики мали б бути залежними не від Французів, але від свого епископа."

Читаємо дальше про хід віча, — що там виготовано петицію, а в петиції стоять ці домагання:

„Дати жонатих духовних [illegible] епископа, від якого були б [illegible] тешні духовні; забрати [illegible] французьких попів; щоби прав[illegible] гр. кат. Церкви були [illegible]
(„Укр. Голос", 1910, ч. 25)

З наведеного бачимо, що вимоги гр. католиків були оправдані, конечні і розумні. І їх національна свідомість стояла вже досить високо.

Крім згаданого були ще інші статті в „Укр. Голосі" про церковні справи і сподіване прибуття Шептицького і все писане в тому дусі, що вже згадано.

Лист архіеп. Лянжвіна.

Ще поки прибув до Канади Шептицький, появився в виннипегськім „Фрі Прес" з 2-го вересня, 1910 р., довгий Лист французького архіеп. Лянжвіна з Ст. Боніфасу (Ст. Боніфас коло Виннипегу, лише через ріку). Лянжвін розіслав той Лист до своїх священиків, закликаючи їх до праці між Українцями. Ось вислови з того листа:

„Ми свідомі, що Русини в західній Канаді є предметом нашої найдбалійшої пастирської опіки, як також наших суфраганів епископів з Ст. Алберт і Принс Алберт, і дотепер ми вже дали дозвіл двом священикам нашої дієцезії, Сабуріновй і Клевлюкови, вступити в руський обряд. Дальше ми постановили післати ще трох з нашої дієцезії студіювати в Василіянськім монастирі під управою Всеч. о. Филяса, проігумена Василіян, щоб приготовились вступити до руського обряду.

„Ми дуже радо будемо продовжувати нашу роботу в тім напрямі, маючи дозвіл від папи Пія X, виданий 25-го травня, 1910. Кардинал Готті, префект Пропаганди, також нас дуже заохочує, бо се найлучший спосіб затримати віру тих людей, коли дуже трудно дістати руських священиків з Галичини.

Про „руського" епископа і церковне майно було в Листі:

„Не можемо сказати яке рішення видасть Ап. Столиця в справі руського епископа для Канади, бо нам сказали, що в Римі ще нічого не рішили. Та одна річ певна: **Русини мусять показати себе католиками тим, що віддадуть церковні маєтки, а не як протестанти... Вони мусять віддати церковні маєтки на руки епископа, або релігійну корпорацію, якої епископи, або архієпископ є головою в дієцезії. Бо в католиків церкви і церковні маєтки належать передовсім до папи, а епископи, чи латинські чи грецькі, є лише адміністраторами тих маєтків.**

Першою і найважнійшою річею є, що Русини остають в злуці з св. Римом, бо **записують свої церковні маєтки** в спосіб, як вимагаєсь від добрих католиків, **і принимають священиків, яких посилає епископ тої дієцезії, в якій вони живуть"** (зн. римо-католицькій)

З того виходило, що Українці мають доказати свій католицизм не „католицькою вірою", але записуванням церковних маєтків папі, чи його адмістраторам (економам, управителям). Майно рішає про католицизм! Дальше говориться

„Ми охочо приймемо світського безженного священика (зн. целебса!) руського обряду, якого міг би прислати руський архіепископ зо Львова, або еп. Ортинський, руський епископ в З. Державах

„[illegible] число руських священиків [illegible] б прийти сюди під прав[illegible] надам Ап. Престолом, є дуже ограничене (зн. нема целебсів!), **ми зі щирістю відзиваємось до латинських священиків, в серцях котрих палає ревність для спасення душ, щоби прийшли нам з допомогою. Тисячі Русинів отвирають свої рамена до них і говорять, як таємничі голоси говорили в часах св. Патрика: „Приходи і спаси нас."**

„Робота, яку ми започаткували для спасення Русинів, дістала благословення папи Пія X. Ми переконані, що священики (французькі!), котрі злучать ся з Сабуріоном, котрий є головою [illegible]ти, спасе велике число душ"

Отже згори додолу опіка чужих, які вирішують, що гр. кат. священики мають бути лише целебси; що ними мають бути головно Французи; що гр. католики мають принимати священика, якого чужі їм дадуть; а вкінци говориться, що гр. католики дуже прагнуть чужих („варягів"), які мають їх спасати. Се тоді, коли Українці гр. католики підносили тут протести проти панування над ними Французів і взагалі чужих.

Розуміється, що Шептицький, як підданий папи, не міг нічого вирішувати, бо все вирішив Рим і Французи, і тому гр. католики ставилися до приїзду Шептицького обережно.

В інших пізнійших своїх виданиях (публикаціях) Французи говорили, що коли б цілком взяли в руки греко-католиків, то се скріпило би їх політичну силу в Канаді; тут же згаданий Лист говорить про загальний стан Католицької Церкви, коли каже:

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXVIII

ЛІКАРСТВО НА НЕВДАЧУ.

По вис[illegible] тести і [illegible] моє подання в справі душпастир[illegible] сади. Минали дні за днями... [illegible] Я вже домагав [illegible] Тому [illegible]

[illegible]

[illegible] Горе! Наша Церква [illegible]

[illegible] не виступство від католицизму день в день зростає. А [illegible] Церква [illegible] себе ратувати [illegible]...

Дальше в Листі є по[illegible] Квебеку (Французам), що [illegible] Українцям [illegible] подяка Редемптористам, що [illegible] три члени для руського обряду [illegible] Йорктон. Є признання, що

„[illegible] також в [illegible] Українців, а ми радо відпомагали їх нашими власними фондами, щоби збудували церков і дім в Виннипегу.

„Василіяни і Редемптористи [illegible] світські священики [illegible] з проводирями Русинів [illegible]

[illegible] відносини і митарства греко-[illegible] ходилися. Їх призначено [illegible] для римо-католицьких Французів [illegible] кої Церкви. Вони, як греко-[illegible] як Українці, мають загинути

Се греко-католики, бачили [illegible] силу, щоби не дати себе в руки непрошених опікунів. Се пояснить також і відношення до Шептицького.

Але старші не довіряли, щоби прутик з одної деревини, приложений до другої, міг зростися. Хоч всі були цікаві, чи воно справдиться.

Зимою я говорив і показував, а весною мав показувати практично. Вишукував в лісі дички, викопував, приносив до дому, садив і щепив. А в мого тестя була здоровезна яблінка-дичка. Мала грубий пень, гладке галузя, тільки зріжи і щепи. І я взявся до неї вірячи, що [illegible] вдасться і переконає невірних Томів.

Пообрізував пилкою галузя, вигладив [illegible] від пилки, і зразами, принесеними з двора, понащеплював від споду [illegible] верха. Нащеплені місця засмарував [illegible], пообвивав платками і лишив на [illegible] Провидіння. Яблуня виглядала ні[illegible] обсіли. Хто переїзджав, звертав [illegible] допитувався, що воно таке, [illegible]

[illegible] приятель, о. Пе[illegible] прихавши і побачивши пообтинану яблінку, що колись розросл[illegible] і каже:

„[illegible] хліба не буде!"

[illegible] чудово [illegible] року гарно ви[illegible] (прутики) і зов[illegible] латини. Крім того [illegible] дички-черешень[illegible] Вони також прийнялися.

[illegible] одвірю [illegible]

Та коли вре[illegible]

[illegible] скаже: Нав[illegible] солодких овочів. Як [illegible] Боже, [illegible] коли [illegible] Цар[illegible]"

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".
Просимо писати по інформації і ціни до —
Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

МАТЕРІЯЛІЗМ І МАТЕРІЯЛІСТИ

Нераз читаємо і чуємо слова „матеріялізм, матеріялісти", та може не всім ясно, що під тими словами розуміти.

Слово „матеріялізм" походить від слова „матерія", себто весь той матеріял, з якого світ збудований, — отже земля, камінь, залізо, вода, воздух і др. Все те є матерією, чи матеріялом.

Отже були мислителі, які стали на тому, що поза матерією нема ніякого духового світа. Що сам чоловік, то твір матерії, життя, то лише хемічні та фізичні прояви тої матерії, а ніякої окремої душі нема. Отже нема ніякого окремого вищого свідомого розуму, який світ збудував. Кажуть [illegible] світ повстав сам собою.

Се науковий матеріялізм. А в практичному життю він зводиться до того, що нема ніякого духового життя, нема Творця світа нема Бога, отже і нема Божого закону, нема життя поза гробом; нема кари за злі вчинки, ані нагороди за добрі. Вмер чоловік і все скінчилося.

Ще дальший висновок такий, що коли злочинця не покарали ті, яким він лихо заподіяв, то він не має чого боятися. Для нього Бога нема, отже не буде Божого суду. Він матеріяліст.

Так всі злочинці є матеріялістами. Самолюби, скупарі, визискувачі, злодії, рабівники, розбишаки [illegible] се матеріялісти.

Нині видними апостолами матеріялізму є большевики. Вони не тільки заперечують істновання Бога і духового світа, але стараються силою викорінити з людського життя думку про Бога і позагробове життя. А слідом за ним іде найбільша злочинна їх робота, [illegible] поневолення мільйонів людей, насильства, рабунки, розстріли, виморювання людей голодом... Бо в матеріялізмі чия сила, того правда. Іншої правди нема.

Злочинці, що рабують і вбивають по дорогах, стоять в одним ряді з правителями нинішної большевії. Всі вони „товариші".

Матеріялістичні теоретики голосили, що чоловікови потрібне лише те, що для тілесного життя, [illegible] хліб, одіж, захист, а в вільним часі театер, вистави, забави, витрішки... І нинішний зматеріялізований світ лише того хоче.

Але поважні дослідники давнини кажуть, що вся людська культура починалася від религії. Бо в людським життю завсігди було бажання шукати вищої, вічної правди, вищого авторітету — шукати Бога. Людська уява шукає ширшого світа; людська душа шукає вічного, безсмертного, святого. Вона хоче закону, хоче проводу для свого поведення, хоче певної міри на зло і добро, на правду і неправду. Хоче такого суду, якого власть стояла би вище фізичної сили.

Все те творить духову, религійну сторону людського життя. Великий італійський мислитель, Маццині, казав, що религія править народами; що коли религія між народом занепадає, то занепадає ціле життя, — дім, громада, нарід і держава. Казав, що історія доказує, що безрелигійність вміла лише нищити, а не будувала нічого доброго; безрелигійність завсігди вела до безладдя (до анархії).

Щоденні примири показують нам, яке добро творять матеріялісти, — самолюби, скупарі, галапаси... Будують вони щось гідне? Дають добрий примір другим? Виховують гідні характери? Заводять мирне співжиття між людьми? Підносять силу народного життя?

Ні! Матеріялісти дбають лише про себе одних, — щоби їм і їх дітям було добре. Позатим світ їх не обходить. Вони лише беруть, а нічого не дають.

Добро на світі, дійсну культурність будували лише люде щиро религійні, які для висщих цілей жертвували свою думку, свою працю, своє майно, а то і свого життя не жалували. Се були високоідейні люде.

І наше церковне та загальне життя в Канаді будувалося лише працею религійних і взагалі високоідейних людей, а не працею самолюбів матеріялістів. Працею тих людей, в яких були перед очима вищі справи і вищі цілі, і для яких ті люде жертвували все, що могли. І ті люде стоять перед нами як гідні, вартні, заслужені люде. Вони свого життя не промарнували, [illegible] і коли від нас відходять, то їх память лишаєсь з похвалами, сказаними словами Св. Письма.

Нині на всьому світі матеріялізм захопив людей дораз більше, але разом з тим не росте добро, але лихо, безладдя, невдоволення. Не росте здоровий розум, не росте розсудок, не росте характерність, але якраз противно.

Се треба нам мати на увазі і дбати, щоби ми були не тільки [illegible], але і людьми [illegible] духового життя, [illegible] життя. [illegible] на [illegible] ми [illegible], [illegible] самі [illegible] [illegible] жити

Пригадка Зарядам Громад і вірним

Консисторія УГПЦ в Канаді пригадує всім Громадам парохіям і вірним, що Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 5-9 серпня, 1951 р. виніс постанову слідуючого змісту:

„Взявши під увагу велике значіння Катедри Пресвятої Тройці в Винніпегу, яка тепер будується [illegible] оцим закликає всіх вірних та всі Громади і Парохії УГПЦ в Канаді, щоб вони щиро віднеслися до справи Катедри та підтримували її будову щедрими жертвами."

Згаданий Собор наклав обовязок на парафіяльні уряди і парохів, перепроваджувати збірки на будову Катедри в усіх парохіях.

Цей Собор постановив, щоб кожна Українська Православна Громада в Канаді давала збірку [illegible] тацу на будову Катедри.

Консисторія зарядила таку збірку на тацу ще на початку цього року. До цього часу тільки частина парохій цей обовязок виконала. Пригадуємо, що всі парохії зобовязані таку збірку в своїх церквах зарядити і негайно переслати до Катедральної Управи Громади Пресвятої Тройці в Винніпегу. Отже, котра з парохій ще до цього часу не сповнила того обовязку, [illegible] нехай це виконає якнайскорше.

Проситься Всечесних Отців Парохів цього допильнувати.

Консисторія УГПЦ в Канаді
Прот. о. Є. Грицина, гол. Президії.

Збірка на Богослов. Відділ

На Богословський Відділ при Колег. св. Андрея в Винніпегу, в часі візитації ВПреосв. Митр. Іларіона в Йорктоні, Саск., 3-го серпня, 1952 р. зложили жертви:

Дм. Захарук, Сторновей, Саск. 20 долярів.

По $10.00: Дм. Саранчук та 3 [illegible] Громада Преображення, Йорктон, Саск.

По $5.00: П. Стацицкий (Горлиц, Саск.), І. Осьмак, І. Левчук (Горлиц, Саск.), В. Дрозд (Горлиц, Саск.), Д. Цалий (Канора, Саск.), І. Клевчук, Смикович, В. Фенюк (Горлиц), І. Анака (Сторджис, Саск.).

По $3.00: П. Волощук (Брокстон, Саск.).

По $2.00: М. Фридрик, Мир. Трофименко (Брокстон, Саск.), Теоф. Ягольницький (Дипер, Саск.).

По $1.00: Мир. Ягольн[illegible] (Дипер, Саск.), Яросл. Ягол[illegible] (Дипер, Саск.), Ю. Білан і Дм. Гриц[illegible].

Всім жертводавцям [illegible]

Консисторія УГПЦ в Канаді
Прот. о. Є. Грицина, голова Президії.

Румунська церковна справа в Америці

Вже писалося в [illegible] в Америці єпископа [illegible] Церква оставили для Румунськ[illegible] Церкви єпископом Віоре[illegible] приняв імя Валеріяна.

Єпископом Румун. Церкви готовився бути свящ. Андрей Молдован. Він тайком поїхав до Румунії [illegible] патріярх поставив [illegible] ти ж Молдован вернув [illegible] уважати [illegible] ської Церкви. Поки ж [illegible] то Молдован, мабуть при [illegible] румунського (большевицького) уряду домагався, щоби суд заборонив Трифу ставити єпископом.

Після того суд вирішив, [illegible] Молдован не має права до Румунськ[illegible] Церкви в Америці. [illegible] вірні сами [illegible] вибирати собі єпископа [illegible] має заплатити кошти [illegible] коло заплатити 200 долярів [illegible]. Так подає „Українськ[illegible] не Слово" з Америки, [illegible] вирок суду.

Христос казав, що добрий [illegible] дає життя в обороні своїх овець. [illegible] входить до кошари [illegible], веде вівці на пасовиско, і вівці [illegible] бо голос його знають. Але [illegible], що входить до кошари [illegible] вовки і злодії.

Церква завсігди мала добрих пастирів, але таксамо були і такі, що лізли через пліт, для наживи, для панування. Се були карієристи, в яких одинокою їх ціллю була їх особиста справа. Так мабуть повторилося і в справі Румунської Церкви.

З митр. Германосом приїхав був його секретар, та ще один сирійський священик зо Східної Канади. І секретар оповідав, що священик мав [illegible], отже був торговцем, але його поведення було таке щиро християнське, що громада серед якої він жив, хотіла його мати своїм священиком. Уважала його гідним [illegible] чого становища. Се був [illegible] (гідний), що при поставленню [illegible] співають.

Але Молдован не мав того [illegible] від народу, він наперекір [illegible] силувався ввійти до церковної огорожі рішенням суду. Та не вдалося...

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

Свято Різдва Богородиці встановлене в перших часах християнства. Вже цариця Єлена в 4-ім віку по Христі збудувала церкву в память Різдва Богородиці. Історія Різдва Богородиці така:

Яким й Анна були праведними людьми та не було в них дітей. І вони обіцяли, що коли Бог дасть їм потомство, вони посвятять його на службу Богу. А в тих часах люде розуміли, що бездітна жінка не має ласки в Бога.

Коли ж їм народилась дочка, і було їй вже три роки, вони віддали її на виховання до головної церкви в Єрусалимі.

Передання говорить, що вводили її в церкву дуже величаво, зо свічками і співом Псальмів. І вона сама увійшла до церкви по всіх ступнях (сходах) так, наче була дорослою. І тоді первосвященик Захар[illegible] увів її в найважнійшу части церкви [illegible] Святих", куди міг входити [illegible] первосвященик лише один раз в році [illegible], що вона призначена Богом для [illegible] справи.

При [illegible]лимській церкві було заведен[illegible] виховувалися дівчата. І між ними [illegible] Діва Марія. Вона жила тут [illegible].

[illegible] віру бачимо в родичів Діви М[illegible]. Вони розуміють, що діти [illegible] дар треба принимати [illegible]. Дальше вони не вдо[illegible] тим що дочка приносить їм [illegible] дбають, щоби вона вир[illegible] дочку. Тоді їх втіха буде повна. І на третому році дитини розлучаються з нею і дають її на виховання до церковної школи. Дім знов стає порожний, але в їх свідомости дочка є при [illegible] дочку. І радіють, [illegible] марнує, [illegible] вона вчиться, [illegible] набирається. З неї буде гідн[illegible] в них важне.

[illegible] Церква ще окремо ста[illegible] Анну між великих праведників.

[illegible] виховували дітей і перш[illegible]. В часах переслідування вихо[illegible] по своїх домах, але з тих дітей [illegible] великі праведники.

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА.

В[illegible] се [illegible] Піднесення Воз[illegible] підносити.

[illegible] Павло кілька разів згадує хрест [illegible] він: „Слово хрест тим, що [illegible] нерозумі), [illegible] то дурощі, а для [illegible] сила Божа (1 Кор [illegible]) [illegible] ж нехай буде, щоби я не [illegible] чим, як тільки хрестом Гос[illegible]" (Еф. 6:14).

[illegible] хрест підніс високо цар Константин Великий. Була війна між ним і Максентієм і сила Максентія була більша. Константин розумів, що без вищої помочи не встоїться, і його душа шукала тої помочи. І нараз зявився на небі хрест [illegible] „Тим знаком переможеш" [illegible] 312 року в осени. Дальше при[illegible] сам Христос і казав нести хрест [illegible] військом. І Константин казав зробити гарний хрест, а на нім завісив дорогоцінне полотно гарно вишите, і вирушив на військо Максентія та переміг його. Так хрест почали всі поважати.

326 р[illegible] до Єрусалиму цариця Єлена, мати Константина, і їй вдалося знайти хрест, на котрім Христос був розпятий. І християне почали збиратися великим числом до Єрусалиму, щоби хрест [illegible] і поцілувати його, як [illegible] тиснулися [illegible] святі, [illegible] патріярх Макарій підносив хрест, звертаючи в усі сторони, щоби всі могли [illegible] добре бачити. Се був початок свята Воздвиження Хреста.

В 7-ім віку перський цар Хозрой захопив Єрусалим і забрав святий хрест. Але вже син Хозроя мусів помиритися з царем Іраклієм і хрест віддав.

Коли вже хрест був назад в Єрусалимі, [illegible] Іраклій хотів внести його на [illegible] Церкви Воскресення на [illegible] патріярх Захарія [illegible] Церкв[illegible]

[illegible] Хреста [illegible]

[illegible]

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

САПІГИ — ІЛЛЯ ТА МИКОЛА

В Німеччині є нині кілька „православних [illegible]", які [illegible] право[illegible]

[illegible] Ілля Сапіга, якого украін[illegible] в тім, що вже себе [illegible] Римо[illegible].

[illegible] жили в місті Кодені на Підляшу. Іван [illegible] збудував там собі замок. Помер [illegible] Семен Сапіга збудував в Кодені православну церкву Св. Духа 1404 року. Тоді ще не було [illegible] церков.

[illegible] Сапіги.

[illegible] в церкві

[illegible] Рим [illegible] поставив перед суд в Варшаві, де присудили образ віддати і сидіти рік в тюрмі. [illegible]

В [illegible] до Риму, [illegible] і збудує костел.

[illegible] Сапіга вернувся з Риму [illegible] римо-католиком.

[illegible] Риму, то церква Пресв. Тройці в Кодені будувалася, а як вер[illegible] Тоді покликав [illegible] церкву [illegible] Раду[illegible] [illegible] 1636 р. [illegible] посвятити, та [illegible]

При [illegible] було дві кімнати, де Сапіга замешкав і людям не показувався. Очевидно совість його мучила. Помер 14 березня 1644 р., на 63 році життя. Образа папі вже не віддав, — за нього він дав себе самого.

По скасованню унії той костел, що був перероблений з православної церкви, знов став православною церквою.

Коли ж прийшла недавна Польща, то 4-го вересня, 1927 р. Поляки ту церкву [illegible] забрали і переміннили на костел, а [illegible] лишився без церкви. Але всеж не [illegible] до костела, [illegible] хоч і без церкви, [illegible] лишився православним.

Таку історію пригадує нинішний Сапіга, що агітує за переходом православних до папи.

ГАРНЕ ІМЯ КОРОЛЕВИЧА.

Король Сіяму звесь Пгумпіпгон [illegible], і йому народився син, якого [illegible]звали:

„Його Королівське Величество Ванджиралонгкорн Боромчакраядісорн — Сангатівинг Теветтграмронг — Суборі[illegible] [illegible] Кіттісірісом [illegible] Боромкаттія[illegible]".

Се добрий взір для тих, що шукають [illegible] дітей чужих імен і ради дитині [illegible] імен давати. Зі згаданих імен можна які взяти.

ВИПУСТЯТЬ ЗРАДНИКА.

В Англії засудили 1946 р. [illegible] Нана Мея [illegible] літ тюрми за те, що передав [illegible] тайни. Тепер його випустять, [illegible] в тюрмі добре поводився, хоч [illegible] понад 6 літ. Та питання, — [illegible] на гідного чоловіка?

НА НАУКУ ЧУЖИХ МОВ.

Між Українцями є такі нерозумні, що [illegible] своїх дітей [illegible] чужих [illegible]. В Стейтах Фундація Форда [illegible] міліона долярів науковим [illegible] для науки чужих менше [illegible] мов.

МАШИНІСТ ЗАСЛАБ.

В Італії залізничий машиніст дістав [illegible] і поїзд був в русі майже годину без його контролі. Аж паляч спинив поїзд. На поїзді було 1,000 пасажирів.

СТУДЕНТИ ДАВНО, А ТЕПЕР.

[illegible] вищої школи в Англії, Филип [illegible], говорив недавно на конвенції, що теперішні хлопці не вміють так самостійно [illegible] думати, як хлопці перед 20 літами. Причиною нинішного занепаду [illegible] фільми (театри), телевізія і брак карности (дисципліни).

ЧИСЛО ШКОЛЯРІВ В ВИННИПЕГУ.

Вересня 2-го записалося в понад 70 винніпеґських школах 34,000 школярів. Число школярів збільшаєсь, отже треба школи розширити, та нові будувати.

НОВИЙ ЗАПОВІТ
Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.
З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.
Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.
Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.
Ціна $2.50
Замовлення посилайте разом з грішми до:
THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЗА ЧИМ Я НИНІ ЖАЛУЮ.

Нині я жалую, що молодим не позаписував багато справ, багато річей. А нині хотілось би знати те, що забулося.

Коло церкви в нашому селі була нагробна камінна плита, що вже входила в землю. Єї поверхня була низше землі. Люде повинні би були її піднести, але вони про те не думали. І на тій плиті було видовбане письмо, було, хто там похований і коли. І малим я те письмо читав. Коли б се було нині, то я записав би і знав би, а так забулося. Може се був навіть хтось з моїх предків.

Чув я від своєї бабуні, що шваґер мого прадіда, панщизняк, втік з села і замешкав в якомусь селі коло Почаєва. Мені було се інтересно і я те село записав — на дверах. Коли ж опісля двері мили, то мій запис пропав і я вже того села не памятав. А спитати не було вже кого.

Коли б я тоді був мав нинішний розум, то був би позаписував все в книжку, — і те село, й імя прадідового шваґра і його жінки. Міг записати й імя прапрадіда, або ще дальше.

Чув малим оповідання, що по дальших селах були наші свояки, — в Залізцях, в Вертелці, в Глядках, в Курівцях, — і нині я записав би хто саме вони були.

Колись був в нашому селі священик (опісля не було), і на цвинтарі була нагробна камінна плита на гробі священика. Я малим читав напис на тій плиті. Нині мені здається, що священик нашого села звався Алексевич, та чи се він похований, чи інший, не памятаю. А хотілось би знати.

На гробах мого прадіда Томаха і прабабки Маруньки були нагробні плити і написи коли вони родилися, коли померли, — отже і те треба було записати.

(Тоді на цвинтарі було багато старих нагробних плит. Кожна коло півтора ярда довга, коло ярда широка, а може і до 6 цалів груба. На них в головах були камінні хрести, а на плитах написи).

Ще мій прадід Томах побудував був на поли коло дороги великий гарний камінний хрест і він ще стояв до другої недавної війни. І там був напис коли хрест збудований, і треба було се записати. Нині ледви пригадую, що будівничий хреста був з Підкаміння (коло Почаєва).

Пригадуєсь багато того, що нині я записав би до нашої родинної історії. Але треба було його тоді позаписувати.

Всеж тут в Канаді я позаписував наш родовід кілько від родичів міг довідатися. Записав ще двох прадідів і прабабок, їх братів і сестер, та їх потомків. Так склав я досить широку нашу родинну історію. Позаписував і всіх людей в селі, які були за моїх часів, або про яких я чув.

Се повинні молоді (та і старші) мати на увазі. Кожний дім повинен мати свою родинну історію і все, що з нею вяжесь. Коли хто до Канади приїхав; звідки, коли виїздив, коли хто родився, дружився, коли хто помер, що коли важне сталося. Кожна родина повинна мати таку свою історію та мати окремий денник, де важніші справи записуєсь. І в Канаді я стрічав родини, які такі денники мають, хоч таких родин небагато.

Се мої пригадки для молодих і старших.

Приятель Молоді.

ОДНАКА НАМ ДОЛЯ.

Ой вийду я на горбочок,
Та звідтам погляну:
Бачу село невеличке
Й церков деревляну.
Садок бачу, — у садочку
Липа похилилась,
А до липи старенькая
Хата притулилась.
Іду туди, зупиняюсь:
Що мя тут привело?
А на серці нíби легко,
Нíби й невесело.
Під стріхою ластівоньки
Гніздо приліпили,
Тай годують малі діти...
Боже ти наш милий!
Нащо голому ти кажеш
На сей світ родитись,
Та голову під чужою
Стріхою клонити?

Ще буває як трапиться
Жалислива мати,
Та вчить дітей щоб жаліли
Навіть ластівяти.
І виросте, спогадає
Як мати навчала,
Коли малим, нерозумним
На руки ще брала.

Та буває, що пропаде
Материна мова,
Не слухає ані мами,
Ні Божого слова.
Та і стріхи пожалує
Бідній пташині,
І руками злочинними
Гніздочко розкине.
І радіє. А ластівка
На землю упаде
Та загибне під хатою;
Або тихцем сяде
У буряні коло плота
Й нещасне дрімає,
Та голодне, непоєне
Крильця протягає.
Часом глипне в небо синє,
Буцім промовляє:
„Нехай тобі чоловіче
Бог не памятає!"
Так думаю, а за мною
Щось зашелестіло,
Озирнувся під лопухом
Справді бо сиділо
Таке криве, поламане,
Як та наша воля.
„Пташко" — кажу, - - а воно ми:
„Однака нам доля!"

Володимир Шашкевич
(син Маркіяна).

СИЛА ПРОКЛОНІВ

(Правдива подія).

Давно се було, коли я ще був малим хлопцем. Сталася тоді велика подія, яку оповім.

В селі Цеброві, в одного господаря згодився „на літо" до праці чоловік з другого села. Жнива вже були і мало не все збіже було в снопах.

Одного вечора той робітник пійшов до коршми, що була недалеко, підлив собі і запалив стіжок свого господаря. Певна річ, що по тверезому він того не зробив би. От до чого веде пиянство!

Згоріло тоді 32 хати з усіми другими будинками і багато збіжа, що було звезене додому.

Я добре пригадую той пожар. Небагато було треба, щоби і я згорів. Мене поклали спати в тісній вуличці між скринею і лежком, а коли прийшлось виносити з хати річи, то брали, що було під руками, а за мене забули. Та вже хтось зачепив мене ногою, побачив і виніс. Тоді вже я приглядався, як палахкотіли стріхи, як горіли і падали крокви. А деякі клапті горіючої соломи летіли з вітром далеко.

Та сталася тоді ще одна страшна подія, — згоріло в тім пожарі шестеро людей — чоловік і жінка і трое дітей. І всі люди дивувалися, як вони могли згоріти, коли огонь почався від них досить далеко і був час пробудитися і вратуватися.

В жнива люде тяжко працювали і були помучені, отже всім твердо спалося. Тільки ж чоловік, який [illegible], спав на подвірю на возі. А що в часі пожару в селі був великий рух, люде бігають, худобу гонять, всякі річи виносять, водою обливають, що можуть, щоби не запалилося, [illegible] то диво [illegible] було, що чоловік на дворі не пробудився. Не пробудилася і жінка в хаті. І ніхто їх не збудив.

Пробудився чоловік [illegible], коли його будинки горіли. На нім [illegible] сорочка і він побіг через [illegible] ставу до води. Але так попікся, [illegible] півтори доби помер.

Жінка вибігла з хати, коли вже горіла хата, і впала на подвірю, що було огнем окружене, а діти [illegible] хаті.

Коли ж поховали їх, [illegible] гробі поставили залізний хрест [illegible] них що погоріли. Може він [illegible] їх родинна назва була — Капелюш.

Говорили про те люде, дивувалися, і пригадали таке...

Колись через село [illegible] подорожний і заночував в одного господаря. Таких подорожних ходило тоді багато і між ними були нераз дуже інтересні люде. Вони знали широкий світ, знали багато людей, багато подій, про які оповідали.

І той подорожний, що згадую, мав сказати таке:

„Побачите, що в тій то хаті (де опісля погоріли) страшна подія станеться. А знаете чому? Тому, що там день-денно є страшні проклони. Одні [illegible] постанно лиха бажають, отже Бог дасть їм чого вони хочуть..."

Й оповідали дальше люде [illegible], що була одна хата на цілé [illegible] проклони не затихали [illegible]

„Сталося, як той чоловік [illegible] казав. І сталося також так, як [illegible] другим з дня на день бажали [illegible] вислухав їх бажання..."

Нераз мені та подія [illegible] також думаю, що се дійсно [illegible] то, що ті люде сіяли. Сіяли [illegible] то й лихо вродилося.

Сосник.

ПРО УКРАЇНУ ПО АНГЛІЙСЬКИ.

В Принстон, Н. Дж., в [illegible] вийшла книжка „Українська [illegible] 1917-1920", де розкривається, як Українці добивалися волі на своє державне життя. Книжка написана по-англійськи, має 363 сторони. Автор [illegible], учитель політичних наук на [illegible] кому університеті. Така книжка має важне значіння для українських справ.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна [illegible] центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

Дещо на розум

Мати: Мої діти не хочуть мене слухати. І не знаю чого треба, щоби мене слухали.

Сусіда: Треба вам дати гарячих десять буків, а діти будуть вас так слухати, що всі будуть дивуватися.

Один: Се на вигляд гарний хлопець, та не знати що з него буде...

Другий: Справді гарний! І коли б хтось був його діда добре виховав, то з того хлопця був би великий і славний чоловік.

Батько: Мій Микольцьо має два роки, а що вже розумна дитина! Говорить як старий! Не вгоджу чим, так він зараз: „А ти старий [illegible]! А ти старий [illegible]!" Так [illegible] мудре! Се мені... А [illegible] так він: „А ти [illegible]!"

Знакомий: [illegible]

Батько: [illegible] Сміємося. [illegible]

Знакомий. [illegible] розумний! Знає [illegible] скаже [illegible]...

Батько хвалить синка:

— Тепер, як самі горівку робимо, то вже собі не жалуємо. І знаете, що наш Івась, йому йде пятий рочок, то годен вже випити тілько, як котре з нас старих. А що то буде, як він виросте!...

ВІДПУСТОВЦІ В МЕКЦІ.

Як для християн Єрусалим, так для Магометан святим місцем є місто Мекка в Арабії. Й обовязком кожного магометанина є бодай раз в життю бути в Мекці, де народився Магомет. Сего року відвідало Мекку півміліона прочан.

Перше Богослуження

В БАРГЕД.

Є в Алберті околиця, де місто Баргед, і там живуть Українці, — але [illegible] не забувають за свої [illegible] за Бога, не [illegible]

Як [illegible] України весною пробуджуються [illegible] Дніпра на филях несе життєдайну силу, так і в Канаді наше життя відроджуєсь, росте і поширюєсь.

В м. Баргед повстала нова святиня [illegible] трудівниці. І день [illegible] свята) був тут [illegible] громаді [illegible] Богослуження, яке [illegible] священик з Едмонтона [illegible] з Едмонтону, родина [illegible] Чоботар.

Тут п. Гобдак, Голова Громади, [illegible] переживання нашої Громади [illegible] працю. Промовлять [illegible] п. Чоботар сказав [illegible] громаді [illegible] пригадається. Він відомий [illegible] своєї щирости і жертвенности [illegible] маючи нашу щиру [illegible] початкову працю, він жертвував для нашої церкви дорогий хрест на престіл, на вічну, незабутню память. За те на отсім місці [illegible] подяка від цілої Громади.

Є народна пословиця, що хто [illegible] тому і Бог допомагає, бо він робить Божу роботу, він робить добро.

[illegible] зробила, що могла [illegible] людей ще полекшила [illegible] дальшу працю, поки наша громадська справа не набере [illegible]

[illegible] Barrhead [illegible]

[illegible] секр. [illegible]

Вкінці [illegible] і сказав [illegible] ги п. Болобан. Коли Владика опускав дальше [illegible], а хор співав "Достойно" [illegible] зустрів Владику о. Зубрицький.

[illegible]

громади: Д. Садовник, Гр. Гобдак, М. [illegible] Дарко, Яким [illegible] Андрій Болобан [illegible]

За привітання Владика [illegible]

Тільке хор [illegible] пісень а [illegible] змістовну промову, [illegible] Ричмонд Парк [illegible] ній. Також для [illegible] [illegible]

Вкінці ще була промова о. Василія й о. Зубрицького.

[illegible]

[illegible] всіх, як свята подія в життю широкої околиці.

Присутний.

Похорон бл. п. Єлисавети Брик

[illegible]

Бл. п. Єлисавета Брик

[illegible] Сирник, як заступник Президента Т-ва Взаїмної Помочі.

В неділю 27 липня, по Службі Божій нарох Собору св. Покрови. [illegible]

[illegible] ньске суспільств[illegible] в звязку зо смертю вірної дружини, дорогої мами, доброї членкині й української [illegible]

[illegible] в Божої слави.

Тіло бл. п. Єлисавети Брик поховано [illegible]

[illegible] супроводили покійну на місце вічного спочинку. Нехай легкою буде Тобі наша дорога в Христі Сестро [illegible] земля канадійська, на якій Ти працювала [illegible] на і народу в Церкві добра память про Тебе назавжди лишиться [illegible] не заду[illegible] про Тебе пишна память.

Соборянин-Учасник.

Візитація

[illegible] АЛТА.

[illegible] відбулася візитація [illegible] серпня [illegible] прибув [illegible] о. П. Зубрицький [illegible] члени громади [illegible] анґликанської церкви [illegible] деревами. Окремо [illegible] жіноцтво. [illegible]

[illegible] 18-го серпня [illegible] треба приготовити [illegible] ще дещо. Стояло ще питання [illegible] буде погода? Та слова [illegible] Парк [illegible]

[illegible] пароха [illegible] Текля (зам. Татарин), [illegible] Ольга (зам. Бителф) [illegible] 14 [illegible] за зак [illegible]

АРТИСТ—МАЛЯР

[illegible] пишіть негайно до
J. Y. PUSHKA,
635 Ashburn St., Winnipeg, Man.

АНДРІЙ КОВАЛЬ

(Посмертна згадка).

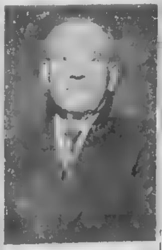

[illegible] Андрій Коваль [illegible]

[illegible] справи, і став [illegible] Братства Катедри в Вінніпегу [illegible] "Вістник" [illegible]

[illegible] Анна і діти [illegible]

[illegible] ік о. Василіва зібрано $35.01. Жертводавці: по $5.00: Мирослав і Мафла Коваль; по $2.00: пані Йосифа Битлоф; по $1.00: о. Гр. Василів, Анна Коваль, Іван Татарин, Гр. Вознюрський, Богдан Татарин, [illegible] Коваль (Фатима), Іван [illegible] Федір Юрків, Михайло Кругляк [illegible], Стефан Павута (Ед[illegible]), [illegible] Коваль, [illegible] Юрко [illegible] (Побрук), [illegible] Волинський, Григорій [illegible] Томко, Пройма, Франко [illegible], пані Катерина Лещар, [illegible] Михайло Посьмешний. Дрібних $5[illegible].

Спочивай спокійно з Богом заслужений працівнику, а твоє трудяще життя нехай зостанесь приміром для твоїх близьких і всіх, що мають даль[illegible] Вічна Тобі Память!

о. Г. Василів.

КАТЕРИНА ПАЛАДІЙЧУК-МРИЧКО

(Посмертна згадка).

Липня 31-го, з нещасного випадку [illegible] Алта Катерина Паладійчук-Мричко. Була донькою Матвія й Агафії. Народилась 1906 р. в Любленці [illegible] в Галичині. До Канади прибула дівчиною 1929 р. до [illegible] з Григорієм [illegible] а коли перебралися до Тиріен. [illegible] Муж [illegible]

[illegible] відданою Укр. Прав. [illegible] для церкви [illegible] Галичині [illegible] Мричко. [illegible] в Ст. Пал [illegible] церкви [illegible] серпня [illegible]

[illegible] Похорони відправив [illegible] Петро Сацевич з Смокі [illegible] Вознюрський [illegible] промовляв при кінці [illegible]

[illegible] зібрано $2.18, а почтою прислала 2 дол. Марія Гнайла з Тофілд, Алта. Разом $[illegible]. Гроші розділено на [illegible] Катедри в Едмонтоні 27 дол. [illegible] 7 дол.

Жертводавцям щира подяка, а покійній нехай прийме Господь до [illegible] Память!

Н. Н.

ГРИГОРІЙ ЧЕЛЯДИН

(Посмертна згадка).

[illegible] 29-го помер в Едмонтоні [illegible] Челядин проживши 69 літ. Походив з Стоянова, пов. Радехів, в Галичині. До Канади прибув 1912 року. Працював на залізній дорозі, опісля мав склеп в околиці Вох, де [illegible] до 1941 р. Опісля перейшов до Едмонтону, де був до кінця життя.

Був [illegible] старшим братом при церкві св. Івана в Едмонтоні, та членом [illegible] Помочи.

Полишив дружину Єву, сестру Анну в рідному краю і братів — Василя в Едмонтоні та Стефана в Ванкувері.

Похорон відбувся 2-го липня, а правили оо. Хрустявка і Сеньшин.

Нехай тутешня земля буде тобі легкою, а Милосердний Господь нехай прийме тебе до оселі праведних!

Брат.

ЗІ СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ НА УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ

Дня 20 липня ц.р. у Гвайт Біч, Саск. відбулося прекрасне родинне свято 25-літнього подружжя п-ва Івана й Анни Пилат Панство Пилати мають два сини й дочку (зам. за П. Адам)

Щоби звеличати цей великий день та подякувати родичам за гарне виховання, діти п-ва Пилатів запросили найближчих приятелів і сусідів на гостину. Господарем прийняття був Іван Стрільчук. Він розпочав це родинне свято промовою, в якій щирими словами подякував в імени дітей примірним Родичам, а від гостей склав сердечні побажання — "многих літ від срібного до золотого ювілею". Опісля вручив п-ву Пилатам від дітей і гостей дарунок.

За щирі бажання і дарунок п-во Пилати сердечно подякували й по відспіванню гримкого "Многая Літа" гості засіли до гарно прибраного стола. По перекусці розпочалася забава, як на правдивім весіллю, а не на ювілею.

При веселій забаві гості не забули й про народні цілі та на заклик господаря забави зложили $12.00, по половині на пресовий фонд "Українського Голосу" і "Канадійського Фармера".

Присутній.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Пілдвинипезького Округа

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя. Різдво П. Б. — Селтон, Портедж Ля Прері, Су Лукавт.
27 Субота. Чесного Хреста — Тиндал, Стед.
28. Неділя — Гонор, Паппарфілд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика

ВЕРЕСЕНЬ

21. Неділя — Вимер.
27 Субота. Воздв. Чесн. Хреста. — Кнів.
28. Неділя. Вадіна.

ЖОВТЕНЬ:

5. Неділя. — Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ВЕРЕСЕНЬ

21. Неділя Різдво Богородиці — Роркгон (храм, соборне богосл.)
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста — Венлав.
28 Неділя — Давфин

ЖОВТЕНЬ

5. Неділя Давфин (від 10-ої год. ранку до 11-ої Богослуження передаватиметься через давф радіо, а від 6-го жовтня до 10 включно, в год. 9.15 рано, щоденно, беседи через радіо матиме о. Новицький.)
12. Неділя. Ешвил.
14. Вівторок. Покрова Б. М. — Роркгон.
19. Неділя — Косів.
26. Неділя — Велий Ривер.

В кожній Громаді по Богослуженню катехизація дітей і молоді.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя — Енгусвил
27. Субота. Чесн. Хреста. — Виста.
28. Неділя — Овкборн

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя — Сенді Лейк
12 Неділя — Росборн.
14. Вівторок Покрова — Січ
19. Неділя — Мензі.
26. Неділя — Овкборн.

ЛИСТОПАД:

2 Неділя Сенді Лейк.
8. Субота Св. Вм. Димитрія — Овкборн.
9. Неділя — Росборн.
16. Неділя — Глен Елмо.
21. Пятниця Св. Михаїла — Сенді Лейк (храм).
23. Неділя — Мензі
30. Неділя Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 818—31. Шол Лейк Евеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ВЕРЕСЕНЬ

21. Неділя. Різдво Богородиці. — Норквей
27. Субота. Воздвиження Чесного Хреста. — Вайтбіч.
28. Неділя. — Свон Плейн.

По Богослуженню катехизація дітей і релігійні лекції дорослим.

ЖОВТЕНЬ.

5. Неділя. — Гаєс
12 Неділя — Арран.
14. Вівторок. Покров Пр. Богородиці. — Свон Плейн.
19. Неділя. — Норквей.
26. Неділя. — Стінен.

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя Різд. Прес. Діви Марії. — Порктон.
27 Субота Возд. Чес. Хреста. — Горлиц.
28 Неділя — Мазепа

Адреса: 110 Вашінгтон Ав. Тел. 798 Нортон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя — Медов Лейк
27 Субота. Воздв. Чесн. Хреста — Кендо.
28 Неділя — Гефорд.

ЖОВТЕНЬ

5. Неділя Норт Бетафорд.
12 Неділя Викін.
14 Вівторок Покров Богород. — Глеслин
19 Неділя — Кридор.
26 Неділя — Гефорд

Адреса. Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ:

21. Неділя. Різд. Пр. Богор. — Егремонт.
27 Субота. Возрв. Чесн. Хреста. — Радвей.
28 Неділя. — Торгилд.

ЖОВТЕНЬ:

5. Неділя — Редвотер. По пол. Вечірня з Молебном. — Егремонт
12 Неділя. — Восетна. По пол. Вечірня. — Вшел Крік.
14. Вівторок. Покров Богор. — Пено.
19. Неділя. — Радвей. По пол. Вечірня й Церк. Збори — Ніобрук.
26 Неділя Федора. По пол. Вечірня з Молебнем. — Торгилд.

Увага: В кожній громаді святкування "День Подяки" з відповідним словом.

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя Різдво Пресв. Богор. — Бони (храм)
21 Неділя — Гемлин (храм) служить о. Горбай
21 Неділя — Шипиці (храм) служить о. Тріска
28. Неділя — Ієпас

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя — Дайниг
12 Неділя. — Шипиці.
19 Неділя. Бояни
26 Неділя — Гейригил

ЛИСТОПАД

2 Неділя — Бояни
8. Субота Св. Димитрія — Брейтлей.
9 Неділя Шипиці
16. Неділя Гейригил
23 Неділя — Ієпас.
30 Неділя Дайниг

Адреса. Веллінгтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя Різд. Богор. Шіго (місто)
27 Субота Воздв. Ч. Хр. — Льора (Лисенко)
28. Неділя — Інсигер (місто)

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя Тітор місто
14 Вівторок Покрова — Жукчини
19. Неділя Винярд
26 Неділя — Пасічники

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя. Різд. Богор. — Винярд (храм)
27 Субота. Воздв. Чесн. Хр. — "Коло Купровських".
28. Неділя Шіго (полудн.).

ЖОВТЕНЬ:

5. Неділя — Фовм Лейк.
12 Неділя. — Федаки.
14 Вівторок. Покрова. — "Коло Кущих"
19 Неділя — Інсигер (к. Гайвей).
26. Неділя. — Шіго, полудн.

Адреса: Box 52. Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіня

ВЕРЕСЕНЬ:

21 Неділя Вонда.
27 Субота Возлв. Чесн. Хреста. — Гронлид-Північ.
28 Неділя Калет.

Адреса Гронлид, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ

21. Неділя — Принц Алберт.
27. Субота. Воздвиження Ч. Хреста. — Міт Парк.
28 Неділя Сембург

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя Сірко
27 Субота Воздвиж. Ч. Хреста. — Арбакка, св. Апост.
28 Неділя Арбакка св. Миколая

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя Вайта
12 Неділя Сонздин
14 Вівторок Покрова — Сірко
19 Неділя Арбакка, св. Апост.
26. Неділя — Вайта.

Богослужения, що відбудуться в місяці жовтні, є одночасно "Днем Подяки" цих громад.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя Вакав
27 Субота Воздв. Чесн. Хреста. — Кадворт.
28. Неділя. — Смитс.

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя Атвейт
11 Субота 12 Неділя і 13 Понеділок Саскатун
14 Вівторок Покр. Богород. Ст. Джулиен
19 Неділя Кадворт
26 Неділя Вакав

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя Гленден
12 Неділя Сенді Репидс
14 Вівторок Покров Богородиці — Гленден
19 Неділя Лесард
26 Неділя Ел Пойнт

ЛИСТОПАД.

2 Неділя Гленден
8 Субота Димитрія Гленден.
9 Неділя Сенді Репидс
16 Неділя Ешмав
21 Пятниця Арх. Михаїла — Тирнен (храм)
23 Неділя Лесард
30 Неділя Гифорд

Адреса: Box 46, Гленден, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя — Смокі Лейк.
12 Неділя Срайт.
14 Вівторок Покров Пр. Богород. — Ворепайт
19 Неділя Смокі Лейк
26 Неділя Спеден

ЛИСТОПАД

2 Неділя Смокі Лейк
8 Субота Вмч. Димитрія — Вільна (храм)
9 Неділя Ворепайт
16 Неділя Смокі Лейк.
21 Пятниця Арх. Михаїла — Стрий
23 Неділя — Беліс
30 Неділя Спеден

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ

16	В	3	Свщмч. Антим [illegible] Никомид.
17	С	4	Свщмч. Вавила [illegible] Антіох.
18	Ч	5	Праведного Захарія й Елисав.
19	П	6	Чудо Архистр. Михаїла
20	С	7	Предпр. Різдва Богородиці
21	Н	8	Н. 15 по [illegible] Пр. Бог.
22	П	9	Богоот. Якима й Анни
23	В	10	Муч. Минодори, Митродори
24	С	11	Преп. Теодори Олекс.
25	Ч	12	Свщмч. Автонома [illegible]
26	П	13	Предпразд. Возд. Ч. Хреста
27	С	14	Воздвиження Ч. Хреста
28	Н	15	Н. 16 по [illegible] Никити
29	П	16	Вмуч. Евтимії [illegible]
30	В	17	Муч. Віри, Над. [illegible] Любови

ЖОВТЕНЬ

1	С	18	Вересень [illegible]
2	Ч	19	Муч. Трофима, Савватія
3	П	20	Вмуч. Евстафія [illegible]
4	П	21	Ап. Кондрата [illegible]
5	Н	22	Н. [illegible]
6	П	23	Зачаття св. [illegible]
7	В	24	Рівноап. Теклі [illegible]
8	С	25	Преп. [illegible]
9	Ч	26	Івана Бог. [illegible]
10	П	27	Муч. Калістр. [illegible]
11	С	28	Преп. Харит. [illegible]
12	Н	29	Н. [illegible]
13	П	30	Михаїла [illegible]
14	В	1	Жовтен. [illegible]
15	С	2	Андрея [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

[illegible]

21 Неділя [illegible] Грендел
27 Субота [illegible] Хреста [illegible]
28 Неділя [illegible]

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя [illegible]
12. Неділя. — Кезлен
14. Вівторок. Покров Богородиці. — Сірейл.
19. Неділя [illegible]
26. Неділя. — Вайдер Ривер

Всюди в жовтні посвячення плодів земних.

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Трески

ВЕРЕСЕНЬ

21. Неділя — Пру[illegible]
27. Субота. Воздв. Хреста Гос. [illegible]
28. Неділя [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Болнарчука

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя [illegible]
27 Субота Чесн. Хреста [illegible] Канора
28 Неділя [illegible]

ЖОВТЕНЬ

5 Неділя [illegible]

Адреса: Канора, Саск. Тел. 87.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ВЕРЕСЕНЬ

21 Неділя [illegible]
21 Неділя [illegible] (Вечірня 4 год.)
27 Субота Чесн. Хреста. — Шортлейк
28 Неділя Зелена

По Богослуженнях катехизація

Гілберт Плейнс, Ман. [illegible]

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ

21. Нед. Різдва Бог. [illegible] 36 Лук 1: 39-49, 56 Літ. Фил. [illegible] 11 Єв. Лук 10: 38-42 і 11: 27-28.
27 Суб. Воздвиж. [illegible] Хрес. 36 Іоан 12: 28-36 Літ. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Іоан 19: 6-11 [illegible] 30-35.
28 Нед. Гол. 7 [illegible] 2 Кор. 6: 1-10 Єв. Мат 25: 14-30.

ЖОВТЕНЬ

5 Нед. Гол. 8 [illegible] Літ. 2 Кор. 6: 16-7: 1 Літ. Мат. 15: 21-[illegible]
12 Нед. Гол. 1 [illegible] 2 Кор. 9: 6-11 Єв. Луки 5: 1-11
14 Вівт. Покров Бог. [illegible] Лук 1: 39-49, 56 Літ. Жит. [illegible] Єв. Лук. 10: 38-42 і 11: 27-28.
19. Нед. Гол. 2 [illegible] 2 Кор. 11: 31-12: 9 і 12 [illegible] Єв. Луки 6: [illegible]
26. Нед. Гол. 3 [illegible] 9 Літ. Гал. 1: 11-19 Єв. Луки 7: 11-16

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible] XXIX. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1952 ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1952. ЧИСЛО (927) 19

КАЖЕ — БОЛЬШЕВИКИ НЕ ХОЧУТЬ ЗГОДИ.

[illegible] Кларк заявив, що большевики в Кореї не хочуть закінчення війни [illegible] припасів щоби [illegible] Вони хочуть, щоби [illegible] полонених, а вони [illegible] полонені знають, що [illegible] смерть, тому не хочуть [illegible] лише ключка, щоби не [illegible] ходить про те, щоби ви[illegible]

АРАБИ ПРОТИ НІМЦІВ.

[illegible] перервала переговори [illegible] справі радієвих перестан[illegible] того, що Німці [illegible] Ізраелеви (Жидам)

СПРАВА З ІРАНОМ НЕПЕВНА.

[illegible] Іран забрав кермини[illegible], які мали в руках Ан[illegible] найбільші джерела нафти [illegible] непопагоджена. Виглядки дальше такі: Або Іран згодиться на [illegible] поділ Англією й Америкою. Або [illegible] іранського премієра, Моссадега, [illegible] новий прем'єр згодиться. Або іранські большевики візмуть все в руки. Є [illegible] Америка буде вимага[illegible] змінивши свої вим[illegible]

[illegible] ЧОВНОМ ЗГИНУЛО 48.

[illegible] морю затонуло [illegible] (субмарина), а з ним [illegible] в воду [illegible] За час показалися [illegible] відломки з судна [illegible] 500 стіп глибоко [illegible] попсувався [illegible] моря, і там вода [illegible]

АРАБИ ПРОТИ ЖИДІВ.

[illegible] від других кра[illegible] Арабами, щоби не дозволяти [illegible] Жидам в Палестині [illegible] Арабський політичний ко[illegible], щоби Ізраель [illegible]

КИНУЛИ ДОМОВИНУ З ЛІТАКА.

[illegible] доносять, що літак [illegible] помершого летуна Ко[illegible] псуватися, поскидали [illegible], а разом і домовину. [illegible] відмовили молитву.

АТОМІЧНА ПРОБА.

[illegible] має невдовзі зробити [illegible] новими бомбами. Одна [illegible], а другу бомбу [illegible] на незалюднений острів

ВУЛЬКАН ЗАТОПИВ КОРАБЕЛЬ.

[illegible] вибух вулькан, отже сири[illegible] води филі, такі, що зато[illegible]

ЗАПЛИВ НА ДРУГИЙ СВІТ.

[illegible] Джан Каб, хотів пока[illegible] корше поїде човном, ніж [illegible] їхали 180 миль на [illegible] їхав 200 миль, поки його [illegible], і він з ним.

ЩО КАЖЕ ГУБЕРНАТОР КАНАДИ.

[illegible]

ВКРАЛИ ЗОЛОТА НА 215 ТИСЯЧ.

[illegible] ревляних скриньках. Злодії якось про золото знали. Покищо не вдалося злодіїв [illegible]

16-ЛІТНІЙ ЗЛОДІЙ.

[illegible]

ЗГИНУВ [illegible] ЛИШИВ 10-РО СИРІТ.

[illegible]

МА[illegible] НАЗВУ.

[illegible]

ІНДИКИ ПОТАНІЮТЬ.

[illegible]

ЕКСПЛЬОЗІЯ В ЕЛЕВЕЙТОРІ.

[illegible]

РОБУНОК НА ФАРМАХ.

[illegible]

РОДИНА З 7-ОХ ПОТОВКЛАСЯ.

[illegible]

НОВІ КЛОПОТИ РИМУ.

[illegible] говорять, що папа [illegible] тим, що число католиць[illegible] зменшилося. На зб[illegible] монастирі говорив [illegible]

[illegible] (криза) [illegible] однаково, але [illegible] краях [illegible] Там, де перед 20 [illegible] жити [illegible]

ОСЛІПЛА І ЗНОВ ПРОЗРІЛА.

В [illegible], Катерина [illegible] знов [illegible] бачити [illegible]

ПОВІСЯТЬ ЗА ВБИВСТВО.

[illegible] новоприбу[illegible] Панока, чи Панка, опісля привязав до трупа 20-фунтове залізо і кинув до [illegible]

ЗГОРІЛИ ТРИ ХЛОПЦІ.

В Вінніпегу [illegible] під верандою яко [illegible] отже [illegible]

СЛАБІ В МАНІТОБІ.

[illegible] вересня [illegible] не було.

ЛІСОВІ ОГНІ В МАНІТОБІ.

[illegible] Вінніпегу понад [illegible] не було тут [illegible] Таке було і по [illegible] було тут кілька днів. [illegible] 15 лісових [illegible]

ГРОМАДСЬКА СКАРБНИЦЯ.

В Вінніпегу [illegible] Громадської [illegible] хоче зібрати [illegible] і на по[illegible] заняті в Ітон Ко., дали [illegible]

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.

„Що принесла Україні Унія".

Ціна її тільки 50 центів.

Набувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Вінніпег, або в священиків тої ж Церкви.

Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Прот. Є. Грицина, голова.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ШЕПТИЦЬКИЙ В КАНАДІ 1910 РОКУ.

II.

Приїзд до Винипегу.

Найперше Шептицький був в Злучених Державах, потім на Евхаристичнім Конгресі в Монтреалі, а до Винипегу приїхав 8-го жовтня, 1910 р., в суботу. Василіянська („велика") церква витала його з парадою, а „мала" (також казали „стара"), що через дорогу від Василіянської, не витала. Громада сеї церкви була тоді дуже свідома, отже хотіла найперше знати з чим і за чим Шептицький приїхав. Пошанує його, коли побачить, що є за що.

Другого дня Шептицький був в Василіянській церкві з французьким архієп. Лянжвіном. Пополудни був в костелі Св. Духа, де передав „поздровене од браці Поляков".

Проповідь його в церкві була побожною балачкою, — тримайтеся своеї віри, а священиків сюди тяжко дати, бо сама Галичина мало їх мае. Очевидно замало було целебсів, бо французи тут були навіть проти вдівця, свящ. Роздольського, якому мали казати (як він про те говорив): „Чого вн до нас лхаетеся!" І вже по прибуттю еп. Будки мусів Роздольський з Канади до Галичини виїхати. Французи не дозволили йому взяти до Канади його дочок, дівчат, бо тим „наносив би сором" католикам.

Загальне відношення до Шептицького.

В памяти людей було відношення Шептицького до Січинського (1908 р.); в церкві люде чули від Шептицького так собі балачку, коли в костелі його промова була ядерна й річева, — а все те викликало враження, що се чужий Українцям чоловік. Мабуть Шептицький не сподівався, що тут українська свідомість стояла вже значно висше, ніж по темних селах, і люде вимагали від митрополита чогось більше, ніж „триматися своеї віри". Вони і без того віри трималися, але вже бачили, що чужим представникам католицької віри ходить не про віру, але про запановання над Українцями. Се не була віра, але загарбницька політика. І на вільній землі не боялися виявити того, що розуміли.

В неділю 9-го жовтня відбулось в Винипегу віче заходом Т-ва „Запорожська Січ", де обговорювано справу Січинського і відношення до неї Шептицького, і кількасотна громада приняла таку резолюцію:

„Зібрані висказують свое обурення і погорду графови А. Шептицькому за те, що назвав нашого героя, Мирослава Січинського, злочинцем . . ." — („Укр. Голос", ч. 31, 1910).

Від фармерів з околиць були петиції до Шептицького, де люде висказували свої потреби, та одна з них відома, з Четфілд, Ман., мала ще таке домагання: **„щоби граф відкликав свою клятву з Січинського і узнав його народним героєм, як весь нарід його узнае, та щоби сам відправив Панахиду по бл. п. А. Коцкови".**

Бував Шептицький в кількох місцевостях в Канаді, але не було вісток, щоби нарід ним одушевлявся.

Не велося йому і в Зл. Державах. Були вісти, що:

„Коли Шептицький прийшов на конвенцію Руського Народного Союза в Клівленд, Огайо, то його вигнали з галі (з салі), хотяй всі, або принаймі кольосальна більшість делегатів сами греко-католики. Вигнали його тому, що памятають заподіяну кривду." („Укр. Голос", 1910, ч. 31).

Можливе, що побіч справи Січинського пригадувався в Америці і Лист Шептицького з 1902 р., і відповідь священиків на той лист; і „бішопи айриські", що переслідували гр. кат. священиків і громадам робили клопоти, могли пригадуватися.

Справи ті нині забуті. Про них не знае український загал, бо хто зо старших і знав, то забув. Про те не знають нинішні гр. кат. священики; не знають і славословителі Шептицького. Коли є десь коротка згадка, що Шептицький їздив до Канади і Зл. Держав, то говориться, що їздив налагоджувати церковні справи і багато чого налагодив. На ділі ж нічого не налагодив.

Бо і що міг він налагоджувати, коли справи були давно вже вирішені Римом і його політиками, отже висшими властями, а ті власти вирішили, що гр. католики в Канаді і Зл. Державах (і в Бразилії) мають бути власністю римо-католиків і мають златинщитися. Силу тих вирішень чув також болючо еп. Ортинський, чула таксамо і Канада.

Коли хто справу вирішував в користь гр. кат. Церкви, то сам гр. католицький загал, що ставив опір римським розпорядженням. А Шептицький міг їхати до Канади і Зл. Держав хиба на розсліди, розглянути все і дати Римови та Полякам звіт з того, що бачив.

Інша річ, коли б на місци Шептицького був щирий Українець, а не Поляк, той міг би був багато чого налагодити, маючи за собою загал. Не те з Шептицьким. Для нього важною була польська справа, якій було потрібне українську силу нищити де вона не була би. Се ж таке зрозуміле!

Невдовзі по Шептицькім прибув до Канади проф. Карманський, якого запросили „українсько-англійські" учителі для провадження курсів украшознавства, отже Карманський опісля, коли побачив, що ділося в Бразилії, заявляв, що коли вибирався до Канади, то Шептицький поручав йому, щоби він нищив в Канаді український рух. (Про Бразилію буде дальше).

Так назагал представляється справа приїзду до Канади Шептицького в 1910 році. І воно повинно ввійти в Церковну і загальну Історію Українського Народу

ШЕПТИЦЬКИЙ В КАНАДІ 1921 РОКУ.

Перед приїздом.

Перша вістка про приїзд Шептицького до Канади 1921 р. появилася в монтреальській англійській пресі 7-го серпня 1921 р. Говорилося, що він приїхав виєднати тут співчуття для собратів-Українців Східної Галичини; що люде живуть там в землянках; що є там 22,000 сиріт . . .

Ще 12-го лютого, 1921, „Український Прапор", орган українського галицького уряду, помістив був заклик до української преси в Канаді, щоби в полеміці особи Шептицького не зачіпала, бо:

„Митрополит є особою, яка належить до цілого народу і стоїть понад партіями . . . Виїхав митрополит закордон як висланник краю і робота його провадиться успішно в найтіснішому контакті (порозумінню) з громадянством краю, з нашими органами й урядом."

Винипегський „Український Голос", що стояв на стороні Української Православної Церкви, яка в Канаді вже була, маючи на увазі заклик „Укр. Прапора", подав лиш новинку 24 серпня, 1921 р., про приїзд Шептицького, а дальше мовчав аж до 23-го жовтня, 1921, коли обізвався редакційною статею п.з. „З нагоди побуту митрополита Шептицького в Канаді". Там говорилося:

„Можна було сподіватися, що митрополит, як висланник краю, явно і недвозначно заявить за границею, між іншим і в Канаді, про змагання українського народу в Галичині до самостійности.

„Замість сподіваного, митр. Шептицький заявив в пресі, що він не приїхав в політичних цілях, тільки гуманітарних (добродійних). Значить, він відмовився цілковито підняти справу державної незалежности Галичини. З яких мотивів висланник краю уважав за відповідне замовчувати найважнійшу і найпекучійшу справу галицьких Українців, ми не знамо. Ми не видимо ніякої користи для українського народа Галичини з такої мовчанки митрополита."

Взагалі „Укр. Голос" поставився до цілої справи річево, холодно, безпристрасно. Після того „Укр. Голос" до справи Шептицького знов довший час не вертався. Аж з початком березня [illegible] появився в „Укр. Голосі" ряд стать окремого автора, п.з. „Не можна довше мовчати", де побут Шептицького в Канаді і Зл. Державах розглядалося

Автор тих стать пригадує, що один український часопис в Е[illegible] що Шептицький обїхав Ка[illegible] був на авдієнції в през. Гардінга [illegible] ретаря Гюса (в Америці), та що [illegible] са висловилась про Шептиц[illegible] прихильно. Часть укр. преси [illegible] до Шептицького з пов[illegible] часть з лайкою. А він [illegible] ілею". Однакож не було [illegible] Шептицький з Гардінгом [illegible] рив, що вони йому сказали, [illegible] ків можна сподіватися з [illegible] Голословна була оборон[illegible] тицькому.

Що ж до „Укр. Голосу" [illegible] найбільше певних відомостей [illegible] Шептицького, то він ст[illegible] тицького поважно як пока[illegible] вислови. Він і його доп[illegible] справу розумно і річево

Галичина щаслива.

Зрозуміле, що Шептицьк[illegible] Канаді, бував в римо-катол[illegible] ковних кругах і мусів по[illegible] зі справами української Гали[illegible] гям гр. кат. духовних, і вз[illegible] нами в Польщі. Та вони [illegible] ного про те розпитувати [illegible] були наслідки?

Катол. ґазета „Норт[illegible]" з 14-го січня, 1922 р., мала [illegible] „Нова мапа Европи", де писалося

„З земель, які відорвали від Австро-Угорщини, **Галичина ні[illegible] до польської республики і добре на тім вийшла.** Еї католицьке населення злучилося з новою католицькою державою."

Дальше говорилося, як то Польща підчас величавого походу віддала себе під опіку „Святому Серцю"; в парляменті католики мають більшість і їх прав ніхто не нарушує; скоро відбудовуються костели . . . **„Навіть протягом бурхливих літ, від кінця війни 1918 р. багато зроблено для віднови в польській республиці"** . . . І в літанії Поляки звуть Матір Божу „Реґіна Польоніє" (Королева Польщі), бо перед більше як 200 літами польський сойм оголосив її Королевою і коронував еї образ в Ченстохові.

Можна думати, що ті відомости вийшли від Шептицького. Коли б же вони походили з іншої руки, то чому слова Шептицького мали бути меншої ваги, ніж кого другого?

А дійсний стан самого гр. кат. духовенства в Галичині був тоді страшний. **Поляки вже в 1919-1920 рр. арештували 375 гр. кат. священиків, 44 монахів, 6 богословів і 41 монахиню, разом 466.** Католики Поляки арештували тілько греко-католиків! (Филядельфійський „Місіонар" за вересень 1922 р. подае всі імена арештованих по окремих дієцезіях). А який стан був тоді гр. кат. загалу, можна собі уявити.

Шептицький про все те мусів подрібно знати, бо ж се були його священики — отже чи він про те римо-католицьким передовикам оповідав? А коли оповідав, то де наслідки? Він повинен був й Українцям про те згадати, але не згадував.

Що ж до згаданої статті в „Нортвест Ревю", то вона появилася коло два місяці по виїзді Шептицького з Канади, отже католицькі редактори мали час розвідатися, що Шептицький оповідав. Та мабуть довідалися того, про що писали

Коли б же сказати, що тут виявився вплив канадійських Поляків, то знов виходило би, що для римо-католиків слово Поляків і в Римі і в Канаді більше заважує, ніж голос гр. кат. митрополита. Чому ж він тоді своеї справи голосно не обороняв? [illegible] А не обороняв!

СПРАВА ТЕЛЄВІЗІЇ

[illegible] радіо передае голос пісень, му[illegible] [illegible]омовців, то телевізія показує [illegible] говорить, співае, чи цілі гур[illegible] [illegible]ивають, борються, машерують [illegible] окрема плита, на якій все від[illegible] відбуваеться.

В [illegible]иці телевізія нині дуже пошир[illegible] [illegible]евізійний апарат коштує 400 чи [illegible] долярів, але люде не жалують [illegible] купують.

[illegible] телевізійна стація є в М[illegible] [illegible]га в Торонті, а трета мае бути [illegible] Дальше в Ванкувері і Гал[illegible] [illegible]левізія приходить до Канади. [illegible] Горан заявився за телевізією [illegible] користь з тої телевізії? Хи[illegible] будуть мати на що витрі[illegible] платити за те поважніш[illegible] на користь буде тим, що [illegible] апарати роблять і продають [illegible] не буде з телевізії шкоди?

Ж[illegible] Американського Лікарського [illegible] каже, що шкода може бути [illegible] головно для дітей. Діти раді си[illegible] телевізійних образків цілими [illegible].

Ш[illegible] та телевізія показує? Показує багато злочинних подій. Лос Енджелес стація в одній тижні показувала 852 об[illegible] злочинів, бійки в салунах (корчмах) та всякі насильства. В програмі для дітей було 75 процент злочинних образків.

А що діти бачать, тим захоплюються і переймаються. Їх уява наповняеться злочинами. Злочини стають їх ідеалами

Того можуть не розуміти родичі і можуть навіть тішитися, що придбали для дітей інтересну річ.

Перед дітьми треба ставити гарні приміри до наслідування, поважних людей, гідну їх працю, примірну поведінку, а діти будуть брати все те собі за примір Самі схочуть примірними бути.

Найкращі люде бувають з тих дітей, що їх тримали в карности (дисципліні); з тих дітей, що не мали всего подостатком, а то і добре набідилися. А з дітей, яких вічно обсипали всякими дарунками і в усім їм догоджували, не бувають добрі люде. Се марнотратники, вітрогони і кандидати на злочинців.

Се треба памятати, коли телевізія приходить до Канади.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXIX.

ЩО ДАЛА МОЯ НАУКА.

[illegible] до тестя, хо[illegible] [illegible] науки по[illegible] [illegible] я не дуже [illegible]

[illegible]

[illegible] учеників

[illegible]

[illegible] помагати [illegible] в Ціпрцях, до [illegible] негайно ми вибрали

МЕДВІДЬ ЗАЛІЗ ДО ХАТИ.

[illegible] Ванкувері молодий [illegible] заліз через вікно до хати [illegible] випив молоко і зїв двоє яблок та [illegible] В хаті не було нікого. Тоді [illegible] на ліжко спати. Подримавши [illegible] вставивши медведі стали

ХТО Є ВІДСТУПНИКОМ?

Ходить мені про книжочку митр. Іларіона, „Бережімо свое", та відношення до неї „Укр. Вістей".

В „Укр. Вістях" була замітка „що радить проф. Огієнко колишним греко-католикам". Се властиво „рецензія" з рук „Є. П."

Що до пошановання свого рідного, [illegible] Українців нема двох думок. Українці [illegible] лише одну — Православну Церкву [illegible] католики, ні протестанти того не за[illegible] Аж наслідком польського по[illegible] часть Українців опинилась в [illegible] римо-польських руках, — **однакож Українці ніколи не переставали звати себе православними.** Ми старші памятаемо, [illegible] в Галичині священики виголошували [illegible] вас православних". Де воно [illegible] того, від свого відступив? [illegible] нищать наш нарід?

[illegible] целібат; хто викинув [illegible]; хто будуе церкви на [illegible] іконостасів? [illegible] католики? [illegible] тих, що [illegible] свое

[illegible] наша [illegible] нашої одної [illegible] Церков, [illegible]

[illegible] на нас воро[illegible] ка, от[illegible] до [illegible] Моска[illegible]

[illegible] збереться [illegible] сила [illegible] предків [illegible]

Иосип Костецький.

ЗАСИПАНИХ ВИДОБУЛИ ПО ДВОХ ГОДИНАХ.

В Винипегу загодили канал (суру), [illegible] двох [illegible] другого [illegible] врятувала його дошка, яка [illegible] землі, що не присипала [illegible] і він міг віддихати. Один з них [illegible] кричати і його крик почули і по[illegible] ратувати. Перший, менше засипа[illegible] відгортав землю, отже поволи ви[illegible] [illegible] дві години

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЛИСТ ПАПИ ДО НАРОДІВ РОСІЇ

I.

Папа видав Лист, чи Енциклику до народів Росії, з датою 7-го липня, 1952. І Лист той викликав велике заінтересовання, а то і заворушення серед Українців; ним заінтересувалась і російська та німецька преса.

Такого він змісту, що Українці бачать в нім залицяння папи до будучих правителів Росії — единої і неподільної, коли б большевицька сила впала і зявилася назад та Росія, що була до 1917 року.

Навіть офиційні католицькі газети, друковані по українськи, хоч обороняють той Лист, але признають його односторонність.

Інші українські газети, та поодинокі Українці-католики, що там пишуть, заявляють, що папський Лист є протиукраїнський. Бо з нього виходить, що папа хоче бачити нову Росію і дальше неподільною, в якій Україна має бути російською кольонією, як було до 1917 року. Частиною Росії.

Бо папа в своїм Листі вчисляє князя Володимира та ще декого з князів, до Росії; він вважає київського митрополита Ісидора, російським, а з того видно, що папі потрібна лише неподільна Росія. Він стоїть на тім становищу, що стоять всі представники Росії — Москалі.

Хоч деякі Українці католики і осуджують Лист папи, але не можуть позбутися рабського „прийдіте поклонимось". Накликаючи до протесту проти змісту Листа, вони таки зазначують своє рабство — Пошану Святійшому Отцю і його непомильності.

Досить вже згадати деякі заголовки статей в українських часописах про той Лист. . .

„Несправедливий голос Ватикану"; „Українське Слово" — ч. 565, з Парижа в Франції.

„Ватикан і російський націоналізм", та **„Апостольський Лист папи до народів Росії"** — „Сучасна Україна", ч. 19, з Мінхену в Німеччині.

„Не виправдувати треба, а домагатися виправлення шкоди" — „Гомін України", ч. 38, з Торонта, Онт.

„Чи оправдане обурення?" — „Америка" (з Філядельфії в Зл. Державах), ч. 170.

„За крадіж, за війну, за кров" — „Український Самостійник".

Се українська преса некатолицька, або неофиціяльно католицька. Всеж вона українська й загальні справи цілого українського народу має на увазі.

Сам папський Лист та преса нині розбирає подрібно і річево, однакож з усего видно, — що люде, які нині сею справою поважно заінтересувалися, не знають як папи до Українців відносилися впродовж 600 минулих літ. В них виходить, що донині було не найгірше, було добре, аж допераз тепер папа махнув на Українців рукою. Але може він опамятається, коли до нього звернутися, коли поставити домагання, а кривду він направить.

Та все ж добре, що люде справою заінтересувалися. Злапавши за кінець нитки, вони поволи зайдуть до клубка. Побачать, чи папа з їх домаганням буде числитися і кільки.

Що ж до католиків, головно провідних, то певне, що папський Лист вдарив їх болючо. Написаного в Листі не замажеш. Можна той Лист закривати чи виправдувати між менше свідомими греко-католицькими вірними, але не можна спинити того, що поза дозволом католицького авторітету пишуть і розголошують навіть ті католики, які дотепер вірили щиро, що папа Українців „дуже любить" й українська справа лежить йому на серці. А пишуть на такий же лад і православні. Пише про той Лист і московська і німецька преса, роблячи такі самі висновки.

Відомий нам приватний вислів визначного католика, що папського Листа годі обороняти, — бо Лист сам за себе ясно говорить. І католицька преса каже, що гр. кат. епіскопи повинні вдатися до Риму, щоби там справили в Листі те, що викликає „непорозуміння".

Значуче і те, що, як говорить українська преса з Европи, Лист той поширюють там в російській мові.

ЗЛОЧИННІСТЬ В АНГЛІЇ Й АМЕРИЦІ

Англійська преса часто подає вістки про злочини, головно між дітьми і молодими людьми, постійно зростають, а [illegible] більших стат[illegible] привичних тому [illegible] є при новинках деко[illegible] коротки натяки, що за [illegible] злочинність винні доми, винні родичі і др., але поважно над тим ніхто не застановляється. Бувають уваги, що треба би подбати про спортові організації і в них молодь була би занята і не мала би часу йти на бездорожа.

Але всего [illegible] Спортів і без того всюди багато, більше ніж треба, забав багато, „гуд-таймів" багато, але злочини зростають.

А вже дуже рідко попадесь в пресі розумне, практичне слово. Пригадуєсі недавний вислів когось, що казав: „Злочинну дитину ведуть до психіятра, але не того треба. Злочинній дитині треба би дати такого прочухана, що по нім можна би вести її до лікаря. Се помогло би". То був розумний вислів!

Найновійші вістки в англійській пресі говорять, що злочинність постійно зростає в Англії та Америці, і се вже починає декого журити. Поліційний комісіонер, Гаролд Скат, говорить, що в 1951 р. великих злочинів було в Лондоні 11,091, вбитих було 660 осіб, а ранених на вулицях було 40,325. А дітей, що крали, рабували та нищили, що попало під руки, в Лондоні арештували 1,500. І його рада — збільшити число поліцаїв та завести красшу систему комунікації. То все.

А в Америці. Вже бачать, що до кінця року великих злочинів буде понад два мільйони. Сего року число злочинів збільшилось понад 6 процент (6.4) супроти того самого часу в 1951 році. Але се говориться лише про великі злочини, що їх було в 6-ох місяцях сего року 1,022,200. А кілько малих?

Одна крадіж була в кожних 26 секундах; крадіж автомобілів що 2 мінути і 45 секунд; поважні напади в 6 мінутах і 23 секунди, напастовання жінок кожної півгодини.

Коли взяти на здоровий розум, то за зріст злочинів винна ціла нинішна цивілізація. Нинішний погляд людей на справу виховання і на життя взагалі викривлений.

Нинішне життя йде сам[illegible] — роби як знаєш і хочеш. Іди, куди забагнеться. А зробиш зле, — то вже поліція тобою журиться. Се її справа.

Але ані поліція, ані [illegible] виховавчими інституціями. Їх обовязок лише ловити злочинців і карати, і то дуже лагідно, особливо за менші злочини. Бійкою дитини, чи і старшого, карати не вільно, [illegible] се варварство. Але злочину варварством не вважають. Хоч бійка, коли її треба, се святий спосіб на лічення злочинців. Хтось може не боятися арешту, ні сорому, ні грошевої кари, але бійки боїться.

Виробилася дивачна думка, що коли дитину покарати бійкою, [illegible] буде ненавидіти того, хто її покарав. Та се неправда! Винна дитина [illegible] вина, а за провину належи[illegible] кара. Н[illegible] похвала. Що інше, коли покарати невинно, по дурному, того вона до смерти не забуде.

Слова Соломона були дуже мудрі, коли казав: „Не переставай [illegible] карати. Ти побеш її [illegible] [illegible] від смерти."

Але кара, се вже [illegible] [illegible]

В домах нема [illegible] [illegible]

[illegible] і релігію взагалі перестали вважати конечною виховавчою інституцією.

Але пер[illegible] [illegible] Африканців, які не [illegible] [illegible] Тих, які не були [illegible] нині Англія, чи Амер[illegible] християнською.

Вини вчені, що [illegible] собі готові, тільки не [illegible] народу.

Чим нинішна пре[illegible] Політикою, вибо[illegible] атаками, радіями, те[illegible] модами, пашонами [illegible] молодь спортами, забав[illegible] кож театрами, діти [illegible]

А моральними справами [illegible] справами хто клопочеся [illegible] галці заробити якийо[illegible] мати „гуд тайм". На [illegible] вання і про мораль в ж[illegible] нема часу. Се маловаж[illegible]

І тому треба би дивуватися, коли б не було тільки злочи[illegible] бути.

Але надії нині є [illegible] ніж мають поліцини [illegible] всі безхарактерні, брехуни, продажні, безморальні, безрелігійні, безсовісні, крутарі — як не злочинці? [illegible] що поліція їх не ловить [illegible] Вони роблять обережно, [illegible] не попасти в руки поліції [illegible] лях суспільної драбини, [illegible] до тих, що виробляють [illegible] бомби. Всі вони вихованки ни[illegible] безморального світогляду і ладу.

Що є ідеалом нинішного матеріялістичного (грошевого) життя? Неробство, мати багато майна, не мати обовязків і жити гулящим життям. За моральними вартостями ніхто не шукає. Та до чого се доведе? Доведе до величезної загальної катастрофи. І від неї не вратує матеріяльний добробут, — копальні золота, нові винаходи, збіжеві лани, великі ліси.

Се річи другорядні. Перша справа, се люде і їх якість. Коли розледащіють люде, коли їх життя стратить моральний грунт і зміст, то се вже місце на катастрофу. Що варта майно, коли його властитель розледащів?

І недавні великі війни, а ще більше нинішний повоєнний всесвітний нелад, се яскраві ознаки тої катастрофи.

Та ми світа не навчимо. Каменя, що котиться з гори, не спинимо. Але себе, як народ, ми можемо тримати в руках, свої доми, своїх дітей, свою молодь і себе самих. Нехай світ покриває чорна ніч, але ми дбаймо, щоби світло в наших домах, в наших громадах і в наших душах та розумі не погасало. А прийде час, що нашого світла будуть [illegible], що цілком опинилися серед темряви.

ЯК РОЗУМІТИ ПРОЩЕННЯ ПРОВИН

Деякі люде беруть слова Христа про прощення провин і любов ворогів дуже вузько, [illegible] опираючись на деяких висловах [illegible] на увагу ширшого змісту Христової науки.

[illegible] мені оповідання одно[illegible] священиків нашої Церкви [illegible] Казав він:

[illegible] фармах знаходжу фармерів, [illegible] Біблію красше, ніж я. А я сам [illegible] других вчив, однакож Біблію [illegible] Тільки одно, [illegible] вони Біблію [illegible], але її не розуміють.

[illegible] мав я балачку з одним [illegible] стантом, який показував м[illegible] Біблії слова, що Бог кадила не хоче (в Ісаї). Я звернув йому увагу, що также є [illegible] Бог і суботи (семої [illegible] що чоловік каже „[illegible]" Його обходило лише [illegible] се було на руку його [illegible] мою увагу, що дальше є [illegible] тому і коли Бог не хоче [illegible] суботи, чоловік був байдужий [illegible] тайнство того не потребувало.

[illegible] показує, як вузько люде беруть [illegible] Святого Письма, або як нагинають [illegible] бажань.

[illegible] Христос казав любити ворогів, то се не відносилося до всіх [illegible] розбору. Ворог ворогові не [illegible] такі, що треба їм прощати [illegible] що треба їх карати.

[illegible] бичом вигнав купців з Церкви, [illegible] фарисеїв лицемірами і родом [illegible]. Він казав Петрови „Відійди [illegible] мене сатано". Він говорив, що [illegible] твій заподіє тобі лихо (согрішить проти тебе), докори йому. Не [illegible] — докори йому при кількох свідках. Коли тепер не послухає, [illegible] перед громадою. Якже і тепер [illegible] вважай його поганином і митником.

Христос казав, що треба бути вирозумілим для тих, що несвідомо, необдумано [illegible] в хвилевім настрою заподіяли нам щось злого. І для тих, що заподіяли нам лихо в несвідомости. Але Христос не наказував любити і прощати тим, що свідомо, з розмислом роблять нам лихо. Не казав: „Хтось вас рабує, йде на [illegible] вбиває ваших рідних, а ви любіть його". Се ж було би — помагати злочинцям, не спиняти злочину.

[illegible] Нині хтось мені докучив, завтра я [illegible] Але [illegible] злочинцям не казав прощати, Він казав з ними судитися. А [illegible] ворожого війська [illegible]

Так треба розуміти науку Христа.

[illegible]

Ось так, в ширшому змісті, повинні ми слова Христа розуміти.

Ст. Св.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Нова релігія в Індо-Хінах

[illegible] католицької. Але священики там жонаті, і жінки також можуть бути священиками [illegible]

НОВИЙ ЗАПОВІТ
Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.
[illegible] Українська переклад Митрополит [illegible]
[illegible] КНИГА ПСАЛМІВ [illegible] з жидівської мови на Українську Митрополитом Іларіоном.
[illegible] читається я. В [illegible] Сторін 24[illegible] Ця книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.
Ціна $2.50
Замовлення посилайте разом з грішми до:
THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ

ЦЕРКОВНІ СЛУЖБИ.

Генеральна Церк. Управа УАПЦ в Англії почала видавати окремними книжечками Церковні Служби на Великі Свята. Перша така книжечка має Службу Великодня, 18 сторінок, гарно видана. Є там і пояснення що коли і як робити.

Однакож в Канаді тяжко б нею послугуватися. Мова Богослужень не така, як в наших молитовниках, з до якої ві[illegible] привикли. Також деякі звичаї тут [illegible] Прим. на Великдень „Годин" (Часів) тут майже не береться. По найбільшій части тут на Великдень є обхід з Плащеницею кругом церкви. Образа Воскресення, який книжочка каже нести, нема. Бо і Церква його не ввела в Великодний обряд, як ввела Плащеницю.

Обхід з образом Воскресення, се мабуть недавна думка і дуже поверховна. Коли не обходити з Плащеницею, то по[illegible] класти Плащеницю на престолі? Там мав би бути образ Воскресення. Однакож не сказано, де образ Воскресення ставити.

І деякі другі пояснення не відповідають [illegible] звичаям і можностям. На [illegible] Служби Божої священик стихів [illegible] не читає (хиба де[illegible]). Тут Великодна Служба [illegible] коли можна.

[illegible] на місці [illegible] Сил нема [illegible] Дотого ж [illegible] громад, [illegible] І в послід[illegible] Службу [illegible] є мало, та [illegible] фармерських гро[illegible] назначує [illegible] Устав [illegible] придадати. [illegible] утешних [illegible]

[illegible] Святих Служб [illegible] лекше [illegible] Для нас в Канаді може бути взір для подібної [illegible]

СПОГАДИ о. П. БІЛОНА.

[illegible] П. Білон був якийсь час в Канаді [illegible] до Америки. І [illegible] Спогади, частина перша, видані 1952 р. в Пітсбургу, стор. 164.

[illegible] Спогади, мають в літературі [illegible] значіння. Се не уява, які [illegible] основі історичних [illegible] се оповідання чоловіка про те, [illegible] сам жив, що робив, яких людей [illegible] за його часів, яка пра[illegible] була в тих часах . . .

Автор починає від часів свого дитинства [illegible] де він бував, що бачив [illegible] робив, аж опинився в таборі [illegible]. А кінчаються „Спогади" часом, коли автор вибираєсь до Америки.

[illegible] увагу можна зробити авторови [illegible] щоби в дальшому Томі він [illegible] окремо всі ті слова, що можуть [illegible] звичайному чоловікови. Звичайний читач не має часу заглядати до Словника чужих слів.

Взагалі Спогади інтересні і варта їх мати в домашній бібліотеці. Можна їх дістати від автора вдаючись на адресу: Rev. P. Bilon, 1206 Penna ave., Jeannette, Pa., U.S.A.

ЖОНАТІ ВОЯКИ В НІМЕЧЧИНІ.

Дотепер нежонаті вояки з Канади, що є в Німеччині, служать там два роки, а жонаті рік. Опісля вертають. Тепер сю справу розглядають в Отаві, і мабуть вирішать, що жонаті будуть служити 18 місяців, або і два роки. Сю справу підніс англіканський архіепископ з Едмонтону В. Ф. Барфут.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЖИТТЄВІ СТЕЖКИ.

Перед кожною молодою людиною життя простираєсь немов широке поле, де є багато стежок. Дні пливуть і тягнуть молоду людину на те невідоме їй поле.

Першим обовязком молодих, є — подумати поважно, що перед ними невідоме поле, отже треба розвідатись про нього від тих, що те поле вже знають, а тоді обережно вибирати собі найкрасшу стежку.

Молода людина без досвіду і тому щобудь може її легко завести на манівці. Вона дурницю, що на хвилю подобається, може взяти за ідеал життя. Молоді стоять на межі діточого і дорослого віку, отже їх потягне скоро веселе товариство, примха лінивства, танці, витрішки, — все те, що дає на хвилю вдоволення. Молода людина, вийшовши зпід опіки батьків, може попасти на манівці.

Отже треба бути обережними. Памятати, що хвилеве вдоволення може знищити щастя цілого життя.

Треба самим стояти на сторожі свого життя. Не захоплятися, але застановлятися. Міряти і важити розумом те, що стає перед нами.

Добре, коли ще з дому винесемо ідеал, що має нами руководити. Треба поважати розум старших, слухати їх вказівок і порад, і не думати, що ми багато знаємо. Старші переживали те, що ми колись будемо переживати. Треба сходитися зі старшими поважними людьми. Треба бути релігійними, памятати про Бога і Його Закон, і йти, куди Божий Закон вказує.

Мусимо дбати про збереження своєї гідности. Ми ж представники нашого дому, насліднки наших батьків, і діти нашого народу. Маємо так поводитися, щоби другі люде могли ставити нас за взір для своїх дітей.

Маючи все те на увазі ми можемо бути певними, що на манівці не підемо. Ніщо лихе не потягне нас за собою. Ми будемо йти просто, сміло, певно, і здобудемо повагу в людей і ласку перед Богом.

Оленка Негрич.

ТРЕБА ПОМАГАТИ, А НЕ СМІЯТИСЯ.

Я бачив таке, що коли хтось з молодих, який добре по українськи не вміє, по українськи заговорить, то з нього сміються, що говорить „як Жид". І пізніше такий не хоче по українськи говорити.

Я вважаю се дуже нерозумним. Нащо сміятися. Такого треба жалувати і йому помагати та заохочувати, щоби говорив і вчився. Треба за ним поправляти. Треба йому помагати.

Чи хтось винен, що старші за него не дбали і добра не навчили? То вони винні, а не він. А коли він говорить, хочби і недобре, то треба тим тішитися. Хто добре вміє, то повинен бути учителем для того, хто менше вміє.

А сміятися річ дуже нерозумна! В школі не сміються з того, хто чогось добре не вміє, але його вчать і йому помагають. Так і ми повинні робити.

Старший Сумківець.

НА ПРОЩАННЯ.*

Квіти мої весняні —
Убогі діти.
Тяжко вас так висилати
Голих, неодітих.
Люде будуть сміятися,
Станугь дорікати,
Скажуть, що ви безрідні,
Без рідної хати.

А годі вам у запічку
Купою сидіти, —
Ідіть мої первісночки,
Йдіть долі глядіти.
А ви браття соколоньки
Приміть дітей щиро,
За рідню їх розпитайте,
За святую віру.
І котре з них буде добре, —
В хату запрошайте,
А як лихе, несаухняне, —
Від серця полайте...

Володимир Шашкевич.

Я БУДУ Й ТАК.

„Коб ти моя Сура
Здоровенька була!"
„А ти ж Мошку як?"
„Я вже буду й так!"

Руданський.

З РАБІВНИКА ГІДНИЙ ЧОЛОВІК

(З англійського життя).

Є таке оповідання д-ра Летсома:

Була місячна ніч. Я їхав дорогою поміж полями, коли проти мене надїхав чоловік на коні. При місяці виглядало, що не виглядав він на рабівника, однакож нараз наставив до мене пістоль і каже:

— Давай гроші, а то застрілю!

Я затримав повний спокій і говорю.

— Друже, пістоли не треба, сховай його. Ми не будемо сваритися.

І він пістоль зараз сховав. Я зрозумів, що він не належить до звичайних безоглядних рабівників. Видно, що мої лагідні слова збентежили його. І дальше говорю.

— Коли тобі грошей треба, то я дам. Маю срібні і золоті гроші. — І я зараз виняв всі гроші і дав йому, а тоді говорю:

— Гроші не все, гроші ніщо. За короткий час розійдуться і що тоді? А ти чоловік молодий і шкода тебе. От коли б ти до мене зайшов, ми справу обговорили би і ти знайшов би спосіб заробляти собі на життя так, як заробляють люде. Тобі було би добре. Була би праця і завсігди були би гроші.

Я виняв карточку з своїм іменем й адресою — оповідає Летсом, — і подаючи йому говорю:

— Ти подумай добре і зайди до мене, а воно може тобі на добро вийти.

Рабівник взяв карточку, сховав, схилився до мене і каже:

— Дуже дякую за таку щиріcть. Се американське життя на таку дорогу мене звело. Я до вас зайду.

Минуло два тижні, як рабівник застукав до дверей.

— От я приходжу, — сказав він, — як я обіцяв, щоби поговорити про справу важну для мене. Вірю, що ви мене зрозумієте і не виявите нікому того, що я вам відкрию.

— Будь спокійний, — кажу йому, — се важна справа для твого добра, не для мого, і я тобі щиро поможу, коли зможу помогти.

І він оповів про себе все так подрібно і щиро, що викликав в мене велике співчуття до себе. Я бачив, що він прийшов до мене як до лікаря, щоби я вилічив його з його слабости.

Оповів він мені, що мав якесь майно, яке промарнував. Сидів якийсь час в тюрмі, але вдалося втечи, і тоді він приїхав до Англії. Але без нічого. Тут не маючи за що взятися, він пустився на рабунок.

Я шукав кілька способів, щоби йому допомогти, але не вдалося. Вкінці я порадив звернутися до королеви Вікторії, що він і зробив. Він оповів про себе все, як мені оповідав і просив помочи. Заявив, що він хоче стати гідним чоловіком.

Минуло від того часу два тижні, як королева дала йому місце в [illegible]

Від того часу я з ним не стрічався, але він був в мене завсігди в [illegible]. Також я втішився, коли прочитав в урядовій газеті, що того чоловіка піднесли до вишого степня за гідну службу. За час я прочитав, що його піднесли ще вище, до степеня офіцера.

І прийшли мені на гадку слова Спасителя, — каже Летсом, — [illegible] був пропав і знайшовся, був [illegible] ожив, отже треба тішитися. І я тішився.

КАТЕХИЗАЦІЯ

В книжці „Анекдоти [illegible] моральні й інтересні", Чарльса [illegible] є така статейка про катехизацію.

Катехизація є знаменитим способом, щоби навчити розуму [illegible] серця, отже на катехизації повинні бути всі, що бажають добра своїм дітям. І жаден священик, що ма[illegible], не повинен катехизації [illegible] Іокій-ний Гарвей вчив молодих [illegible] вчив одних, то рівночасно в[illegible] для других.

Деякі з його парафіян в неділю вилігувалися в ліжку [illegible] дали худоби, коли час [illegible] а були і такі, що сидали в [illegible] переводячи катехизацію [illegible] заповідь і питав:

— Розумієте, що воно [illegible]

— Розуміємо, [illegible]

— Добре! Тепер скажіть [illegible] роблять ті, що замість [illegible] встати і читати Святе Пи[illegible]ються?

— Зле роблять, [illegible]

— Чи гідно святкують [illegible] ходять коло худоби, ко[illegible] йдуть до церкви?

— Зле роблять.

— Чи буде Бог благо[illegible] силять в коримі і бли[illegible]

— Не буде благословити [illegible]

— Чи поблагословить [illegible] лять Бога; читають родин[illegible] в неділю вечером і моляться [illegible] вечером?

— Тих поблагословить, [illegible] відповідь.

На такий лад він перен[illegible] катехизацію. Так вчилися молоді [illegible] разом вчилися і старші. Для молодих катехизація була наукою, для старших [illegible] зеркалом, в якім вони себе б[illegible]

СКОРІСТЬ ЛІТАКА

В Англії показували джет[illegible], що може летіти 760 миль на годину. Але що він робить великий гук, то [illegible] 700 миль за міру скорости лету. Дотепер з джетами було дуже багато нещасних випадків.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВИДАЛИ СПРАВЛЕНУ БІБЛІЮ.

Протестанти в Канаді видали Біблію, в якій пороблено багато змін в змісті, який був дотепер. Приготовання до такого видання провадилося 15 літ за старанням Вінніпегської Ради Церков. Ті, що приготовляли, послугувалися коло 500 рукописами знайденими за минулих 50 літ. В 1947 р. Араби знайшли коло Мертвого моря частини пророцтва Ісаії, з часу перед Христом. Але в інших старих рукописах є багато такого, чого нинішна Біблія не має.

ЯК ПОМАГАЮТЬ УПАВШИМ З ЛІТАКОМ.

Коло 100 миль на північ від Вінніпегу, попсований літак спустився на поле. Околиця там рідко заселена. Коли віднайшли місце, де літак спустився, зараз з літаків [illegible]дали там поживи і ліків, поки прийде [illegible] поміч. Думають, що там є ранені. Також кількох летунів спустили [illegible] парашутами, щоби там помагати. Рівночасно вислано людей землею, бо туди звичайний літак не може там спуститися.

ЧИСТКА В ЄГИПТІ.

Уряд Єгипту переводить широку чистку в державній машині. З урядових становищ [illegible] 450 осіб, між ними генералів, [illegible], летничих офіцерів, дипломатів і др. Закидають їм, що вони лише про себе дбають.

ПОМЕРЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ ВІД ПАРАЛІЖУ.

В Милвокі, Вис., в Америці, в родині Линемостонсів впродовж 8-ох днів померло четверо дітей від діточого паралічу. [illegible] Слабувала королько. Батько казав, [illegible] боїться рано вставати, бо [illegible] журба.

ВБИВ ВЕЛИКОГО ОРЛА.

[illegible]

ВЕЛИКА ПОСУХА В АВСТРАЛІЇ.

[illegible]

СТАРІ МАРКИ ПРОДАНІ ЗА 4,675 ДОЛ.

[illegible]

КАЖЕ НЕХРЕЩЕНИХ ПРИТЯГАТИ.

Баптиський священик Барбур, в Вінніпегу, накликає, щоби баптисти притягали до своєї церкви і „нехрещені" родини, себто ті, що не хрещені на баптиський лад. Не треба себе відгороджувати, каже він, і хвалитися, що ми добрі християне, коли про других не дбаємо.

ФАБРИЧНОЇ РОБОТИ ХАТИ.

Канада замовила в Англії хатів фабричного виробу за 100,000 долярів. Хати мали би прибути до Канади порозбирані на частини. Скласти таку хату можна за 8 годин. Така хата має головну кімнату, кухню, купальню, вхідну кімнату і три спальні.

ДОВЖЕЗНИЙ ПОЇЗД.

Недавно виїхав з Трансконі до Вінніпегу залізничний поїзд, довгий більше між півтори милі (158). Коли кінець був ще недалеко Трансконі, то перед доходив до передмістя Ст. Боніфасу, що є близько Вінніпегу. Се мабуть перший такий довгий поїзд.

МОЖЕ НОВИЙ ЛІК.

Лікарська колегія в Ню Йорку оголосила, що має лік на розпускання згустків крови, яка спричинює запалення [illegible] вливають в кров. Від згуслої крови [illegible] при операціях запалення [illegible] Дотепер [illegible]

Громадське свято в Отаві

[illegible] нас епископом. Подібне висловлювали і другі промовці. [illegible]

[illegible] промовив о. Іванюк [illegible] громади зросте [illegible] старого краю [illegible] Многолітним для [illegible] народів.

Учасник.

З Кезлен. Алта

[illegible]

о. Петро Зубрицький

Ктитори Укр. Прав. Катедри в Едмонтоні

[illegible]

[illegible] НІМЕНКО.

[illegible] Переїхав він в [illegible] переїхався до Едмонтону [illegible] 4,000 дол. [illegible] Укр. Прав. Катедри св. [illegible]

АНДРІЙ З[illegible]УТ.

[illegible]

Нехай же оці Ктитори будуть гідним примірoм жертвенности для Укр. Прав. Церкви в Канаді. В нашій же тутешній Катедрі священики будуть наших Ктиторів споминати в молитвах в часі Служби Божої, а їхні імена будуть записані в Пропамятній Книзі на спомин і примір грядучим поколінням.

Вічна Їм Память!

о. А. Хруставка.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвінніпеського Округа

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Брендон, Паплар Парк, Іст Селкирк.
12. Неділя. — Пембіна, Портедж ля Прері.
19. Неділя. — Дуфрост, Су Лукавт.
26. Неділя. — Гонор, Папларфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Дафин, Ман.

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. Дафин (від 10-ої год. ранку до 11-ої Богослужения передаватиметься через даф. радіо, а від 6-го жовтня до 10 включно, в год. 9.15 рано, щоденно, бесіди через радіо матиме о. Новицький.)
12. Неділя. — Ешвил.
14. Вівторок. Покрова Б. М. — Рорикон.
19. Неділя. — Косів.
26. Неділя. — Велиії Ривер.

В кожній Громаді по Богослуженню катехизація дітей і молоді.

Адреса: Вох 550, Дафин, Ман. Тел. 556W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Сенді Лейк.
12. Неділя. — Росборн.
14. Вівторок. Покрова. — Січ.
19. Неділя. — Мензі.
26. Неділя — Овкборн.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Сенді Лейк.
8. Субота. Св. Вч. Димитрія. — Овкборн.
9. Неділя. — Росборн.
16. Неділя. — Глен Елмо.
21. Пятниця. Св. Михаїла. — Сенді Лейк (храм).
23. Неділя. — Мейзі.
30. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 818—21. Шол Лейк Вкеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Бруксбі.
12. Неділя. — Кадет.
14. Вівторок. Покров Богородиці. — Гронлид-Річка
19 Неділя. — Вонда.
26. Неділя. — Гронлид-Північна.

Адреса: Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя — Пайн Ривер.
12. Неділя. — Етелберт.
14. Вувторок. Покр. Богородиці. — Богдан.
19. Неділя. — Пайн Ривер.
26. Неділя. — Етелберт.

Адреса. Пайн. Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Вайта.
12. Неділя. — Сондавн.
14. Вівторок. Покрова. — Сірко.
19. Неділя. — Арбакка, св. Апост.
26 Неділя. — Вайта.

Богослужения, що відбудуться в місяці жовтні, є одночасно "Днем Подяки" цих громад.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
5 Неділя. — Фовн Лейк.
12 Неділя. — Федаки.
14. Вівторок. Покрова. — "Коло Куцих".
19 Неділя. — Інсінгер (к. Гайвей).
26. Неділя. — Шіго, полуди.

Адреса: Вох 58, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Принц Алберт.
12. Неділя. — Саскатун.
14. Вівторок. Покров Пресв. Богород. — Вірдейл.
19 Неділя. — Принц Алберт.
26. Неділя. — Шипмен.

Адреса: Принц Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Кнів.
12. Неділя. — Вимер, Саск.
14. Вівторок. Покров Пр. Богор. — о год. 9-тій "День Подяки". — Ватсон.
19. Неділя. — Ватсон.
26. Неділя. — Курокі.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Йорктон.
12. Неділя. — Саскатун.
14. Вівторок. Покрова Пр. Богор. — Мазепа.
19. Неділя. — Йорктон.
26. Неділя. — Врокстон.

По Громадах "День Подяки" в жовтні.

ЛИСТОПАД
2. Неділя. — Йорктон
8. Субота. Димитрія. — Сторновей.
9. Неділя. — Радимно
16. Неділя. — Йорктон.
21. Пятниця. Арх. Михаїла. — Врокстон.
23. Неділя. — Мазепа.
30. Неділя. — Горлиц.

Адреса: 110 Веллінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Норт Бетафорд.
12. Неділя. — Витків.
14. Вівторок. Покров Богород. — Гласлин.
19. Неділя. — Криддр.
26. Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Реднотер.
По пол. Вечірня з Молебном. — Егремонт.
12. Неділя. — Восетна.
По пол. Вечірня. — Візел Крік.
14. Вівторок. Покров Богор. — Пено.
19. Неділя. — Радвей.
По пол. Вечірня й Церк Збори. — Нюбрук.
26. Неділя. — Федора.
По пол. Вечірня з Молебнем — Торнлд

Увага: В кожній громаді святкування "День Подяки" з відповідним словом.

Адреса: Вох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Давнінг.
12. Неділя. — Шипиниці.
19. Неділя. — Бояни.
26. Неділя. — Гейрнгил.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Бояни.
8. Субота. Св. Димитрія. — Бренлей.
9. Неділя. — Шипиниці.
16. Неділя. — Гейрнгил.
23. Неділя. — Іспас.
30. Неділя. — Давнінг.

Адреса: Виллінгдон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Тідор-місто.
14. Вівторок. Покрова. — Жучкани.
19. Неділя. — Винирд.
26. Неділя. — Пасічняки.

Адреса: Вох 58, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Вилингдон.
12. Неділя — Андрію.
14. Вівторок. Покров Богородиці. — Борівці (храм).
19. Неділя. — Кагвин.
26. Неділя. — Лужани.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Вилингдон.
8. Субота. Димитрія. — Лужани (храм).
9. Неділя. — Андрію.
16. Неділя. — Прут.
21. Пятниця Арх. Михаїла. — Завале (храм).
23. Неділя. — Кагвин.
30. Неділя. — Борівці.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Бойл.
12. Неділя. — Келден.
14. Вівторок. Покров Богородиці. — Срейя.
19. Неділя. — Грезленд.
26. Неділя. — Вандер Ривер.

Всюди в жовтні посвичення плодів земних.

Адреса: Бойл, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредія

ЖОВТЕНЬ.
5. Неділя — Моркемб
12. Неділя. — Бросов.
19. Неділя. — Мирнам.
26 Неділя — Слава полуди.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя — Мусідора.
8 Субота св. Димитрія — Мирнам
9 Неділя — Слава, полуди
16 Неділя — Слава, північ.
21. Пятниця Архистр Михаїла — Мусідора.
23. Неділя. — Топорівці.
30. Неділя. — Мирнам.

ГРУДЕНЬ:
4. Четвер. Введення в храм П. Б. — Слава, полуди.
7. Неділя. — Моркемб
14 Неділя. — Мусідора.
19. Пятниця св. Миколая — Мирнам.
21. Неділя. — Грац.
22. Понеділок Зачаття Пресв. Богор. — Мусідора.
28. Неділя. — Мирнам.

Адреса: Вох 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Алвена.
11. Субота, 12. Неділя і 13. Понеділок. — Саскатун.
14. Вівторок. Покр. Богород. — Ст. Джулієн.
19. Неділя — Кадворт.
26. Неділя. — Вакав.

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Глендон
12. Неділя — Сенді Репидс.
14. Вівторок. Покров Богородиці — Глендон
19. Неділя. — Лесард.
26. Неділя. — Елк Пойнт.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Глендон.
8. Субота. Димитрія. — Глендон.
9. Неділя. — Сенді Репидс.
16. Неділя. — Ешвил.
21. Пятниця Арх. Михаїла. — Тиріен (храм).
23. Неділя. — Лесард.
30. Неділя. — Гифорд.

Адреса: Вох 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Смокі Лейк.
12. Неділя. — Стрий.
14. Вівторок. Покров Пр. Богород. — Ворспайт.
19. Неділя. — Смокі Лейк.
26. Неділя. — Спеден.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Субота. Влмч. Димитрія. — Вильна (храм).
9. Неділя. — Ворспайт.
16. Неділя. — Смокі Лейк.
21. Пятниця. Арх. Михаїла. — Стрий.
23. Неділя. — Беліс.
30. Неділя. — Спеден.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ЖОВТЕНЬ:
5. Неділя. — Толстой.
12. Неділя — Сеньків.
14. Вівторок. Покрова. — Толстой.
19. Неділя. — Роза.
26. Неділя. — Гарлентон.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. —
8. Субота Димитрія. — Толстой (збори).
9. Неділя — Сеньків.
16. Неділя — Роза
21. Пятниця. Арх. Михаїла. —
23. Неділя. — Гарлентон.
30. Неділя. — Толстой.

Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ

1	С	18	*Вересень.* Преп. Евмена
2	Ч	19	Муч. Трофима, Саватія
3	П	20	Вмч. Євстахія Плакида
4	П	21	Ап. Кондрата з 70-ти
5	Н	22	*Н. 17 по З.С.* Преп. Отців
6	П	23	Зачаття св. Івана Хрестителя
7	В	24	Рівноап. Текл. [illegible]
8	С	25	Преп. Єфросинії Алекс. [illegible]
9	Ч	26	†Івана Богослова, муч. Хрис.
10	П	27	Муч. Калистрата і 49 воїнів
11	С	28	†Преп. Харитона
12	Н	29	*Н. 18 по З.С.* Преп. Киріяка
13	П	30	Михаїла 1-го митр. Київ. [illegible]
14	В	1	Жовтень. [illegible]
15	С	2	Андрея Христа ради юрод.
16	Ч	3	Преп. Діонисія [illegible] Печер
17	П	4	Священ. Єрофея [illegible]
18	С	5	Муч. Харитини [illegible]
19	Н	6	*Н. 19 по З.С.* Ап. Томи з 70
20	П	7	Муч. Сергія і Вакха
21	В	8	Преп. Пелагії, св. Таїси
22	С	9	†Ап. Якова Алфеєвого з 12
23	Ч	10	Муч. Евлампія й Евлам.
24	П	11	Ап. Филипа з 70 [illegible]
25	С	12	Муч. Прова, Тараха
26	Н	13	*Н. 20 по З.С.* Муч. [illegible]
27	П	14	Преп. Параскеви
28	В	15	Преп. Евтимія Н.
29	С	16	Муч. Лонгина сотника
30	Ч	17	Память Отців 7 Всел. Собор.
31	П	18	†Ап. Луки з 70-ти

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЖОВТЕНЬ
5. Неділя — Глес
12. Неділя — Арран
14. Вівторок Покров Богородиці. — Сенді Лейк
19. Неділя — Норквей
26. Неділя — Стінен

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Глес
8. Субота. Вм. Д[illegible] (храм).
9. Неділя. — Арран
16. Неділя. — Норквей
21. Пятниця Арх. Ми[illegible] біч.
23. Неділя — Дорбен.
30. Неділя. — Глен Елдер

Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Телефон ч. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ
5 Неділя. — Пет[illegible]
5. Неділя. Вечірня [illegible] лера
12 Неділя. — Гилберт
12 Нед. Вечірня [illegible]
19 Неділя. — Шелвет[illegible]
26 Неділя. — Грен[illegible]
26 Неділя. Вечірня [illegible] берт Плейнс

Гілберт Плейнс, Ман. Т[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича

ЖОВТЕНЬ
5. Неділя. — Мелвил.
12. Неділя. — Айтуна.
14 Вівторок. Покрова — Айтуна
19. Неділя. — Габарл.
26. Неділя. — Гудів.

По Богослуженню катехизація молоді.

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ

5. Нед. Гол. 8. УБ 6. [illegible] 16-7:-1. Літ. Мат. 15 [illegible]

12. Нед. Гол. 1. УБ 7. [illegible] Кор. 9: 6-11. Єв. Луки 5: 1-11.

14. Вівт. *Покров Бог.* УБ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Жид. 9: 1-7. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

19. Нед. Гол. 2. УБ 8. Літ. 2 Кор. 11 31-12:1-9. Єв. Луки 6:31-36.

26. Нед. Гол. 3. УБ 9. Літ. Гал. 1 11-19. Єв. Луки 7: 11-16.

ЛИСТОПАД:

2. Нед. Гол. 4. УБ 10. Літ. Гал. 2. 16-20. Єв. 8: 5-15.

8. Субота. *Димитрія.* УБ Мат. 10: 16-22. Літ. 2. Тим. 2: 1-10. Єв. Іван 15: 17-27 і 16: 1-2.

9. Нед. Гол. 5. УБ 11. Літ. Гал. 6: 11-18. Єв. Луки 16: 19-31.

16. Нед. Гол. 6. УБ 1. Літ. Ефес. 2: 4-10. Єв. Луки 8: 26-39.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1952. ЧИСЛО (928) 20

ЧОРЧИЛ ПРО БУДУЧУ ВІЙНУ.

В Лондоні говорив Чорчил, що третої війни всі бояться, бо вона принесла би такі страховища, про які дотепер [illegible] думали. Він дальше ка[illegible] [illegible] могли б довго тягнути[illegible] б почалася війна, то ніяка більша армія не могла би далеко по землі поступати. Очевидно Чорчил розуміє, що нинішна зброя зробила б велике спустошення.

ПОМІЧ КОМУНІСТАМ В 40 КРАЯХ.

[illegible] в Москві Сталін заявив, [illegible] мета большевицького уряду [illegible] на поміч комуністам в [illegible] там довести до того, до чого довели царську Росію. Коли Сталін се говорить, то "демократичні держави" [illegible] про мир з Росією.

ЕСПАНІЯ І НІМЕЧЧИНА.

Між західною Німеччиною й Еспанією вийшла торговельна угода з тим, що кожна сторона має продати другій [illegible] товарів [illegible].

ЖІНКИ В ІРАНІ.

[illegible] ий закон приказує жін[illegible]

ПОВНО КОМУНІСТІВ.

[illegible] каже, що між дер[illegible] таями в Англії є 11,000 [illegible] комуністів [illegible] учи. [illegible] визначними духов[illegible] комуністів.

ІРАН ХОЧЕ 54 МІЛЮНИ.

[illegible] від Англії [illegible] долярів, щоби полагодити [illegible] Англія таке жадання [illegible] справа дальше неполаго[illegible]

СТРІЛЯЛИ В ШПИТАЛЬНИЙ ЛІТАК.

Большевицькі літаки стріляли [illegible] шпитальний літак, що летів [illegible] між Берліном і західн[illegible] [illegible] Росія [illegible] ради не зробили.

НЕМА МІСЦЯ В АРЕШТІ.

[illegible] Африці, де "білі" віднимають чорних і не дають їм прав, [illegible] мають, мурини це роблять за[illegible] але тихо не слухають законів вимірених проти них. В Мейфкінг суддя не приняв до арешту 20-ох арештованих мурийів, бо в арешті нема вже місця. А провідники муринів кажуть: коли заповняться всі арешти, то мусять перестати нас арештувати.

В ІНДО-ХІНАХ.

Большевики знов почали наступ на французьке військо і посунули вперед в чотирох місцях

КОРОЛЕВА ПОЇДЕ ДО АВСТРАЛІЇ.

В 1954 році Королева Єлисавета збирається відвідати Австралію і Нову Зеландію. Вона була в Африці, коли її батько, Король Юрій, помер і вона мусіла скоро вернутися. Тепер вона думає відвідати, як Королева, дальші сторони.

ЗГИНУЛО 110, ЩЕ БІЛЬШЕ РАНЕНИХ.

Страшна залізнича катастрофа сталася в Геров, в Англії, в якій згинуло 110 осіб, а майже два рази тілько було ранених. Катастрофа тим ще незвичайна, що вдарилися три поїзди. Один стояв і на нього зїзду наїхав другий. Вже було одно [illegible] і на нього наїхав третий поїзд. З вагонів стала купа на 50 стіп (фітів) висока. А в ній і під нею були вбиті і були ще живі, яких треба було добувати. Третя льокомотива зіскочила на платформу, де чекало багато людей на поїзд, і змела їх як косою. За 8 години видобули 80 вбитих. Довших видобували пізніше. А з купи було чути і голоси живих. Се най[illegible]

КІЛЬКО КАТОЛИКІВ В ФРАНЦІЇ.

Коли говорити [illegible]

[illegible] вою, яка має тілько то на[illegible]ня, а воно католицьке, [illegible] во[illegible] так. Римо-кат. Церква обрахову[illegible]

[illegible] то покінці [illegible] Рим половиною по[illegible] силали місіонарів, щоби людей до Церкви [illegible]

МІСЯЦЬ СИДІТИ ЗА НІЖ.

В Вінніпегу Бернард Муселик видав[illegible] [illegible] ли довшим. Його засудили на місяць арешту.

БУГАЙ ПРОБИВ МАТАДОРА

[illegible] Такий борець звечая матадор. [illegible] а коли бугай кинувся на [illegible] тадор обіх відскакує. Тепер бугай пе[illegible] проколов живіт, Матадор скоро помер.

ПО 59 ДНЯХ ПРОБУДИВСЯ.

В Спрингфілд Зеділнии хлопець замкнувся в неживаній домашній ледівні з котом і був там 7 годин. Коли його знайшли, був нєсвідомий, і спав 59 днів. Вкінці пробудився тілько, що пе молоко. Се наслідки браку доброго воздуху, брак кисня. Думають, що видужає. Кіт здоровий.

БАС ВДАРИВ ТРОК.

Коло Торонта зломилося щось в трокови і його оставили на дорозі в ночи. На нього наїхав бас, отже трох пасажирів згинуло, з 25 була ранених, а тих [illegible]

НОВИЙ ЕПИСКОП ДЛЯ АВСТРАЛІЇ.

Митр. Полікарп разом з архіеп. Никанором поставив 7-го вересня, правлячим єпископом Української Православної Церкви в Австралії о. Івана Данилюка, бувшого пароха української православної церкви в Оттаві. Ен. Іван Данилюк походить з Буковини і до Канади прибув перед кількома літами.

КОНФЕРЕНЦІЯ СВЯЩЕНИКІВ.

В Вінніпегу відбулася 15—18 вересня Конференція священиків Української Православної Церкви з цілої Канади. Не прибули лише ті, яким перешкодили оправдані причини. Обговорено багато справ священичих, багато чого вияснилося, що може придатися.

ЖІНКИ ДЛЯ ЦЕРКВИ.

В часі Собору Єпископальної Церкви в Бостон, Масс., Жіноча Організація зложила на загальні потреби своєї Церкви 2 мілиони і 450 тисяч долярів. Ту суму зібрали відділи організації при парафіях впродовж [illegible]

СНІГ В ВІННІПЕГУ.

Перший сніг в Вінніпегу був 4-го жовтня, але було тепло, отже [illegible] робітники [illegible] крий, але ставало [illegible] дороги [illegible]

В КОРЕЇ ВОЮЄ АМЕРИКА.

Президник военного [illegible] в Вашингтоні заявив недавно, що в Кореї воює дійсно лише Америка. Війська других держав лише потрошки помагають.

ТАНЕЦЬ ПРИЧИНОЮ СМЕРТИ.

В Ню Йорку 43 річна Джені Секвель посовгнулася танцюючи, розбила собі голову і вмерла.

НОВА АДРЕСА МИТРОПОЛИТА.

Т[illegible] адреса ВПреосв. Вла[illegible] [illegible] Metropolitan Ilarion, 101 Cathedral Ave. Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ
дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.
„Що принесла Україні Унія".
Ціна її тілько 50 центів.
Набувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Винипег, або в священиків тої ж Церкви.
Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина, голова.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ШЕПТИЦЬКИЙ В КАНАДІ 1921 РОКУ.

III.

Греко-католики були розчаровані.

Органом еп. Будки був „Канадійський Українець", та і він не міг про побут Шептицького в Канаді чогось доброго сказати. Балакав про патріотизм Шептицького, про його мучеництво, рівнав його з бельгійським кардиналом Мерсіє...

Хоч Шептицький ніколи українського патріотизму нічим не виявив. **І ніяким мучеником не був.** Москалі, забравши його до себе, не брали його на тортури, не морили голодом, але відносились до нього з пошаною, як до графа і митрополита. Мученики терпіли обороняючи великі справи, великі ідеї, а за що мав терпіти Шептицький? Його побут в Р[illegible] не ріжнився від його побуту у Львові, де він стояв поза українською політикою, а найголовнішою його справою було навернути Схід до того католицизму, який копав гріб Українцям.

В Галичині були дійсні мученики, і між священиками і між світськими, ті що сміло ставали в обороні народної справи і за те були переслідувані, арештовані, биті, або і життя позбавлені. [illegible] в Св. Юрі і дивився, що робиться. [illegible]

[illegible] не знай [illegible] Шептицького [illegible]

[illegible] ...ви.

Правда, і Шептицький про політику говорив, але ось як:

„Нема української держави, бо взялися до її будови люде, які поняття про таку будову не мали..." — І схарактеризував ту роботу Українців таким приміром: „Дав мені якийсь священик в руки автомобіль, — і я кручу колесом сюди і туди і іду в рів та кричу... Щастя, що о. Н.Н. вхопив за колесо, а то б..." — („Укр. Голос", 1922, ч. 12).

Виходить, що Польща хопила Галичину в руки і все вратувала. Щасливі Українці!

Чи українська справа потребувала, щоби їхати за море і таке проповідувати? Чи се український патріотизм? Чи се українство?

Українці робили все, що вміли і могли, в[illegible] в хмари ворожих сил московських, большевицьких і польських католицьких. **Перед Українцями стояла велика справа — позбутися чужих кайдан, здобути волю. Перестати бути рабами.** Чому про те Шептицький не говорив? Він не мішається в політику, але його балачка, се вже протиукраїнська політика!

„Польща проклята".

„Кан. Українець" не міг сказати про Шептицького тільки, як сказав про жидівського рабіна, подаючи новинку п.з. „Польща проклята". Говорилося там:

„Польща проклята. — Як Ляхи напали на Львів і зачали різати Жидів, то тамошний рабін прокляв Ляхів і сказав, що кров на них відомститься і вони не будуть посідати Львова. В кожному разі старе пророцтво Костюшка, прокляття рабіна і прокляття міліонів ще не передавнилось і чекає в недовгому часі свого ченсу (нагоди)." — („Кан. Українець", 7 вересня 1921).

Треба признати, що „Кан. Українець", подавши ту новинку, виявив більше українських почувань, ніж Шептицький за цілий побут в Канаді. І „К. Українцеви" мусіло бути ніяково, що не міг сказати про Шептицького чогось подібного. Та [illegible] бе хоч тим, що коли прокляття рабіна сповниться, то й Українцям з [illegible] капне.

Рабін прокляв Польщу. Але Поляки [illegible] не заподіяли Жидам тілько [illegible], як заподіяли вони Українцям цілі [illegible], однакож рабін сказав те, що було в нього на души. А Шептицький?!

Як писав „Канадійський Українець".

Як виглядали славословія „Канад. Українця" [illegible] Шептицького, бачимо з йо[illegible] статті (ч. [illegible]) коли Шептицький до Канади прибув:

„Ти [illegible] ясний промінь Світла Правди [illegible] скала святої нашої греко-католицької Церкви. Ти [illegible] гідний наслідник [illegible], Потіїв, Рогозих, Р[illegible] св. Йосафата, Льва Кишки, [illegible], Атанасія і Льва Шептицьких. Ти [illegible] завершитель великих ідей церковної злуки Заходу зі Сходом. Ти наш, [illegible]

[illegible] Українців було — [illegible] чужого ярма [illegible]

К[illegible] не був ідеалом і для Поляків, [illegible] се був лише спосіб для будови своєї сили, щоби панувати над Українцями.

В Канаді частина Українців була вже добре знакомою з Історією України, була знакомою зі способами панования чужих над Українцями, і та частина освідомляла менше свідомих.

Побіч того Українці власними очима бачили, як в Канаді чужі хочуть над Українською Церквою запанувати. Досить згадати, що в 1922 р. були в гр. кат. Церкві такі чужі священики: **Сабурін, Боский, Гекір, Ришард Костенобель, Делярій, Яків Янсене, Ван Гот, Желіе, Ван Бізен, Декамп, Ру, Алберт Дельфорж, 7 „братів", та свящ. Бала став Редемптористом.**

Вдодатку до того Шептицький голосив, що не може дати до Канади Українських священиків, бо там-їх є замало. Значить, [illegible] гр. кат. Церква в Канаді мае бути [illegible] чужих. Отже чи дивуватися, що [illegible] вимагали від Шептицького більше [illegible]? А чи дивуватися [illegible] такого положення [illegible] заснования Української Православної Церкви в Канаді 1918 р.?

Тут ще слова „Кан. Українця" з вересня 1921 р.:

„По відправі наш Епископ (Будка) привитав Екселенцію Митрополита яко пророка релігійно-народного, мужа даного нашому народови божим провидінням на тяжку хвилю життя, що своїм життям, постійністю характеру, любовю правдивого пастиря, посвяченням і терпінням не побоявся гармат Брусілова, а постояв, потерпів і виншов як великий народний світоч..."

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА

п. з.

„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"

Ціна її $2.00

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Такі були славословія! Велика [illegible] велика сила, тай більше н[illegible] ми пустими славословіями [illegible] „Кан. Українець" Шептицького по Канаді.

Шептицький боягуз

Ще один інтересний [illegible] теризує особу Шепти[illegible] тику і його оборонців [illegible] Голосі" — „Годі дов[illegible] року, відповідає „Кан. [illegible] каже:

„Хто надіявся [illegible] вернуть Галичину [illegible]. Він приїхав не [illegible] жебрати хліба для галицьких сиріт, **а до політики „старих"** не мішається. **Се він лишає нам... Він же виразно каже, що на політику не приїхав, а для дітей!**

[illegible]

[illegible] о помогло? Галичині не помішало би, хочби ще и М[illegible] [illegible] чить найкрасше про п[illegible]

„А друге: **чи Кудрик не знає, що за митрополитом слідять** польські шпіони, **і колиб він щонебудь сказав злого проти Поляків, то вони його або вбили би в Америці, або не впустили б назад до Галичини, а він хоче там вернутися, — або якби впустили, то застрілили б першого тижня. Вже би вони постарались, щоби він не був на сім світі. Його нема кому оборонити...**

„Припустімо, що ми [illegible] ляки не хотять впустити [illegible] — хто йому тоді поможе...? [illegible] герой, але Бельгійців знав і знає [illegible] світ. А нас хто знає? Проти нас [illegible] Москалі, так Поляки й [illegible]..." — (Цитати з „Кан. Українця" в „Укр. Голосі", 1922, ч. 14)

Тут про Шептицького ба[illegible] Він не приїхав політикувати [illegible] жертви для сиріт. Він в Кана[illegible] ків не згадує. Він боїться П[illegible] можуть його вбити, або до Галичини не впустити. За ним слідять [illegible] ські шпіони.

Де ж тоді той мученик-герой, що не побоявся гармат Брусілова? [illegible] відважний герой, а тут боягуз. Коли ж П[illegible] примусили його про себе в Кана[illegible], то чи не примусять в Галичині для себе працювати? І яка тоді користь буде Українцям, коли він до Галичини вернеться? Чи не красше коли б не вернувся?

Його нема кому оборонити. Де ж тоді сила папи? Де сила велико[illegible] ної Католицької Церкви? Чому вона не стане в його обороні? Налілі мучениками і героями були не ті, яких други обороняли, але ті, що самі особисто були оборонцями великих справ і для них не жалували навіть свого життя. Хто ж боїться, той не герой, а боягуз!

Хоч певне, що Шептицький мав свої пляни, яких не виявляв, але з його поведення ті пляни думаючі люде вгадували.

Так представляється історія побуту Шептицького в Канаді і його робота як голови гр. кат. Церкви взагалі.

ШЕПТИЦЬКИЙ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Не красше показав себе Шептицький в Злучених Державах. В дневнику „Шікаго Америкен" з 2-го жовтня, 1922 р. була така новинка.

„Граф Шептицький, галицький архиепископ, є нині в Шікаго в злуч[illegible] зборкою фондів на голодуючих польських і російських (Рошин) сиріт в Галичині. Брат архієпископа, Лев Шептицький, є генералом в польській [illegible], архиепископ старається завести приязнії відносини між Росією і Польщею."

[illegible] було по навороті Шептицького [illegible] Злучених Держав. Так Американці довідались, **що в Галичині є сироти польські і російські, але не довідались, що там є Українці і їх сироти.**

Довідались, що його брат є п[illegible] [illegible], **а він сам є польським дипльоматом.**

Коли ж ходило про українські [illegible] Шептицький вдавав перед Українцями [illegible] церковника, який не може української політики мішатися. [illegible]

[illegible] газетка „Правда" з 19[illegible] [illegible] таку новинку:

Жиди в Ню Йорку зачали зб[illegible] жертви на поміч потерпівшим [illegible] Жидам. Фонд, який рішили [illegible] [illegible] ати, виносить 5 міліонів [illegible] Межи жертводавцями, ш[illegible] [illegible] суми, є також іми[illegible] [illegible] тицького, який дав 100 д[illegible]

[illegible] Шептицький до жидівських міліонів і своїх 100 долярів доклав [illegible] [illegible] кий дневник „П[illegible] [illegible] 0-го лютого, 1922 р., [illegible] ого репортера з Шептицьким. Тут Шептицький говорив про папу, [illegible] свою неволю в Росії, і про те, як він опікується сиротами. Казав:

„[illegible] спеціяльне завдання [illegible] [illegible] ити в сей спосіб, щоби [illegible] [illegible] їх в сиротинцях. Я маю один си[illegible] [illegible] а потребую 40. В тій [illegible] [illegible] ства. **Діти можуть бути жидівські, або християнські, се не робить ріжниці."**

Отже Шептицький рад закладати сиротинці і для сиріт тих Жидів, що на поміч своїм потерпівшим збирають 5 міліонів долярів. Бідні Жиди!

Українці хотіли би були бачити в Шептицькім батька українських сиріт, та він інтернаціоналіст. Йому байдуже, чи се будуть сироти польські, чи російські, чи жидівські.

Той же репортер питав Шептицького, що він думає про Галичину, [illegible] чи буде вона належати до Польщі, чи до Румунії, на що Шептицький відповів, що він не інтересуєсь політикою.

В Галичині думали, що він поїхав за море розголошувати слушність української справи і шукати помочи для визволення Галичини з чужих рук, а тут заява, що йому доля Галичини байдужа.

Що Українці в Канаді і Зл. Державах могли про Шептицького думати, коли таке читали? Інакше Галичане, ті міряли Шептицького своїми бажаннями і сподіваннями, — тим, що Англійці звуть „вишфул тинкин" [illegible] думання по лінії бажань. І на тім [illegible] „вишфул тинкингу" Шептицький виріс на великого українського героя, мученика, [illegible] ка, великого Українця, пат[illegible] [illegible] папського дипльомата.

[illegible]

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИЯТКИ

XXX.

ПЕРШИЙ МІЙ ВИНОГРАДНИК ХРИСТА

[illegible]

[illegible] ... буде годити... Мені хотілося все те наперед знати, але я не знав. Та... що буде, побачу.

НОВІ КНИЖКИ

Недавно вийшла з друку інтересна історична книжка п. з. „Що принесла Україні Унія". Се передрук книжки в[illegible] українського давнішого історика Володимира Антоновича, що була [illegible] 1900 р. видана в Галичині п. з. „На[illegible] Православної Церкви на [illegible] від половини 17-го до кінця 18-го [illegible]. В [illegible] першім видапню мова давніш[illegible] [illegible] на і зміст поділений на окремі [illegible] читання.

Книжка малює часи, коли Поляки [illegible] в своїх руках і що [illegible] пролляли, є тут описані страшні [illegible], які католицькі пани і ксьондзи [illegible] на Українцях, як їх пере[illegible] арештували, му[illegible] частина Украін[illegible] Українець й Укра[illegible] Ціна книжки 50 [illegible]

[illegible]

В МОРЮ Є РІКИ.

[illegible]

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найст[illegible]шім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semi-monthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum.
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЛИСТ ПАПИ ДО НАРОДІВ РОСІЇ

II.

[illegible] папи кажуть [illegible] в недавнім Листі папа виявив [illegible] любов до народів [illegible] розуми люде в [illegible] вірять.

[illegible]

[illegible] тірка, тяжка, понижуюча нас немилосерно". [illegible] „ставить нам перепони до „источника жизни". [illegible]

Головою Пропаганди в Римі, від якої гр. кат. Церква була залежна, поставили були ворога Українців, [illegible] католикам!

[illegible] 1924 року [illegible] „сотки нашого духовенства і тисячі народу були увязнені, мучені, або й убивані, ніхто в світі не обізвався за нами". Отже і папа не обізвався! [illegible] в Польщі по 1-ій війні.

Конкордатом з Польщею папа віддав гр. кат. Церкву в руки Поляків. А „Висвітлення кажуть, що гр. кат. Церква стратила всі свої права.

В 1925 р. папа не приняв української делегації з Галичини, але польську приняв. І до Поляків по польськи [illegible]

Коли в Галичині Поляки робили погроми, папа словом не обізвався.

Церкви на Холмщині Поляки нищили 1938 р. за „легалізацією" папи.

Се вам папська любов і папська поміч Українцям. Шаслив[illegible] за що дякувати!

Колись можна було ціцитькувати людей „любовію". Папа їх дуже любить, цісар любить, цар любить. Несвідомі і плаксиві могли в таке вірити. А свідомі домагалися справедливости, а не любови. Пан любить покірного невільника, але на волю не випускає.

Що кажуть католики.

На папські [illegible] звернули увагу [illegible]

[illegible]

що їх цілею є добитися права на самостійне життя. [illegible]

[illegible] самостійність. Чому ж того в Листі не зазначує?

Зрозуміле, що папа хоче здобути для себе прихильність правителів будучої неподільної Росії, і тут вся причина!

[illegible] таких кільк[illegible]

Папське Богослуження в Східнім Обряді.
Папа: Самостійної України не було, [illegible] бути не може!
Хор [illegible] Амінь!

[illegible] викликає папськ[illegible] думаючих греко[illegible]. Они догадуються, що коли б [illegible] вдалися до Риму, то [illegible] чолобитним [illegible] „Що при[illegible] не робити? Ми все робимо".

[illegible] що папа своєї політики не змінить, [illegible] Він же володар і має на увазі найперше широкі і далекосяглі інтереси свого володіння. Дотого ж він [illegible] що Українці греко-католики вже нераз обурювалися, протестували і на тім кінчилося. Коли побачили, що папа з їх протестами не числиться, опускали руки і смирно годилися з тим, чого папа хотів [illegible] такого і тепер сподіється.

[illegible] чи Українці не змінять свого нинішного становища. Чи може і дальше будуть такими, як казав Андрій Чайковський, що „Рутенусови" можна

[illegible] лизарє [illegible]

Десять років архипастирської праці

[illegible]

відвідування таборів по [illegible]

Після організації своєї епархії та церковного управління Владика Михаїл бе[illegible]

[illegible] здобуття в зруйн[illegible] приміщ[illegible] поправи його та заосмотр[illegible] Академи Владика Михаїл [illegible] Письмо й видає [illegible]

У вересні 1948 року [illegible] Єпископів, перев[illegible] де організує еп[illegible] і 5 священиками.

15 травня 1951 року [illegible] Консисторії Української Греко-Православної Церкви, прибуває [illegible] обняття проводу в цій Церкві [illegible] Собор Церкви 8 серпня 1951 р[illegible] з того становища й стає обраним на становище Архиепископа Торонта й Східньої Канади, з осідком у Торонті, куди й прибув 15 вересня 1951 року.

З його прибуттям до призначеної йому епархії розпочалося в ній правильне організаційне життя і праця. За цей недовгий час тут відбуто 8-9 грудня м.р. епархіяльний зїзд, обрано епархіяльну раду, побільшено з 17 до 22 кількість церковних осередків. З кожним місяцем

церковне життя на сході Канади розбудовується все далі.

Крім праці по впорядкованню епархії, Владика Михаїл працює при складанні підручника для теольоґічного факультету. Дотепер виготовив до друку „Симфонія Св. Письма", як пояснення до Євангелії від Іоанна. Написав багато проповідей як на великі річні свята, так і на недільні Богослужби, які мають бути видані друком, як певного роду підручники для священства. Поза цим він не оминає нагоди давати свої статті до періодичної преси на церковні теми.

Оце вкоротці життя і праця нашого ювилята. Побажаємо йому дальших сил і здоровля (якого, до речі, у нього недоклат) та многих літ для дальшої плідної праці на Ниві Христовій.

М. С.

ВІРА, НАДІЯ І ЛЮБОВ І ЇХ МАТИ СОФІЯ

Церква споминає 30-го вересня [illegible] матір [illegible] і її три дочки [illegible] Софія була вдовою [illegible] в Римі [illegible] віку по Христі за цісаря Адріяна. Очевидно була грецького роду [illegible] во в Римі було тоді під впливом [illegible] Церкви і Богослуження пра[illegible] кою мовою.

[illegible] мабуть з поважної родини [illegible] Адріян заінтересувався [illegible] ни вже християне.

[illegible] виховувала дочки по [illegible] мали стати перед цісарем [illegible] щоби скорше [illegible] вірні Христ[illegible] від Христа. І мати [illegible] вона і дочки християни.

[illegible] тали другий раз перед [illegible] мовила дочки:

[illegible] час, коли можете пока[illegible] вою вірність. Він вічне життя [illegible] людська рука замучила, Христос [illegible] вам життя вічне і рани ваші [illegible] на небі. Пригадайте [illegible] тала при вашим вихованні.

[illegible] сказали, що підуть [illegible] кою матери.

Коли стали знов перед Адріяном, [illegible] вамовляв, щоби поклонилися [illegible] а тоді їх життя буде щасливе [illegible] коли ж ні, то і ви згинете, [illegible] матір вашу до гробу заведете.

[illegible] на небі є нашим Отцем, а [illegible] А мук не боїмося, ані смерти [illegible] Спаситель Христос."

[illegible] запитав матір про літа [illegible] сказала, що перша має 12 літ, друга [illegible]

[illegible] приказав Віру мучити, а коли [illegible] піддавалася, казав втяти голову. [illegible] вона ще сказала до матери:

[illegible] мамо, за мене, щоби я докінчила [illegible] дорогу, якою йду до мого Спаса [illegible] А сестрам сказала.

„Памятайте, що одна нас мати родила [illegible], отже стійте всі разом. Я [illegible] буду вам приміром."

[illegible] Надію і цісар почав її вго[illegible] щоби відреклася Христа. На те дівчина:

„Хиба ж я не сестра тої, яка вже [illegible] Чи я не тим хрещенням хрещена, що вона? Чи я не те молоко ссала, що вона? Я піду тою дорогою, котрою вона пішла."

І знов Надію мучили, а там втяли голову. Поки ж згинула, сказала до матери:

„Будь спокійна, мамо, і не забувай своєї дитини." — А до наймешої сестри сказала: „Не лишайся тут сама, щоби ми

[illegible] Любов. Її мучили, [illegible] перед тим [illegible]

[illegible]

ПОЧАЇВСЬКА БОЖА МАТИ

I.

[illegible]

історична вістка, що: „основу монастиря поклав православної віри чоловік з Тернополя, пан Іван Туркул", за благословенням атонського монаха Методія, який був першим ігуменом почаївського монастиря. Туркул збудував тут церкву, впорядкував цілу садибу і „на віки вічні" забезпечив єї правне істнування. Видно, що Туркул був дуже багатим і щиро побожним чоловіком.

[illegible] вивінувала опісля монастир [illegible] православна магнатка Анна Гойська, що [illegible] дала сюди чудотворний образ.

Але є переказ, що сама Божа Мати обрала собі те місце, і вже 17-го квітня, [illegible] явилася вона тут, а 15-го серпня, [illegible] знов явилася і полишила на скалі [illegible] своєї ноги). Про те є пісня:

Пасли пастирі вівці на горі,
Ввиділи Матір Божу на скалі
На тій скалі стопу знати,
Де стояла Божа Мати,
З неї воду беруть,
Всім вірним дають.

[illegible] думка, що Туркул зоставався жити [illegible] монастирі, як і ті 12 робітників, [illegible] щоби збудувати мона[illegible]

[illegible] рички Почайни, а [illegible] скорочених слів „Почала Діва" [illegible]

[illegible]

[illegible] Образ Бо[illegible] грецький митрополит Не[illegible] року, коли подорожував по [illegible] час переочував в домі [illegible]

[illegible] помістила вона між дру[illegible] в своїй світлиці і довший [illegible] на нього окремої уваги. [illegible] світло коло того образа. Вкін[illegible] Гойська почала звертати на нього [illegible]

[illegible] Гойській, Пилип Козинський, [illegible] Гойська [illegible] йому, щоби перед тим образом [illegible] Коли ж він почав молитися, [illegible] і був вже видючим. Се по[illegible] Гойській, що се не звичайний об[illegible] велика святість, і вона передала [illegible] монастирської церкви Успення [illegible]

Від того часу були в Почаєві дві святі [illegible] Божої Матери і її об[illegible]

[illegible] образ, Гойська обдарувала монастир полями і лісами, та помогла [illegible] друкарню, в якій би друкувалося [illegible] слово Правди".

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору
Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВІД МОГО ДИТИНСТВА.

Колись і я був дитиною, був молодим хлопцем, був старшим. Я вже перейшов ті дороги, які переходять і будуть переходити молоді, отже ті дороги мені вже відомі.

Коли я мав 6 літ, я вже вмів добре читати [illegible] мама мене навчили. І я вже б [illegible] то прочитав, нім пійшов до школи. І читав етимольогією, себто з йорами, ятями, йори, з дашкованим "о" та "и", що читалося за "і". А мама не вміли читати, лише тато. І читав я тоді вже по церковному.

В нас книжок було мало, отже позичали мені книжок в других людей.

Коли вже ходив до школи, то чит[ав] в Шевченкові "Гайдамаки", "Оповідання" Марка Вовчка", "Образ [illegible]" (видання Качковського), "Маруся Стецка" (по польськи). Дальше перечитав 4 томи "Житія Святих". Читав найперше малу Біблію з образками, потім велику російську, потім українську.

Дуже інтересували мене "Фармазони" Федьковича. Я сам старався те робити, що фармазони робили.

Дяк [illegible] хлопців на науку церковного співу, щоби мати помічників, отже і я ходив вчитися. Нині пригадується, як ми співали "Господи воззвах" на самогласні голоси.

З дитинства я вчився від мами [illegible]чайних пісень, а від тата побожних. І тоді я навчився понад 20 коляд [illegible] вже в Пилипівку вечерами співали к[о]ляди. Співав побожні пісні з дядиною (вуйною) Явдохою, що була дяк[ова] дочка і знала багато побожних [пісень] та дуже любила пісні.

Таким матеріялом заповнявся мій діточий і хлопячий вік. І коли я став старшим хлопцем, [illegible] важні справи, [illegible] і книжки і взагалі читання. Ще 12 [illegible] я ходив до Читальні і читав людям вголос "Свободу" та "Діло". А сам перечитував давнішу "Батьківщину". І радо з старшими людьми розмовляв. Я оповідав їм, що я читав, а вони розказували, що вони пережили.

Нині я жалую молодих, які не мають таких родичів, яких я мав, і не живуть в такім окруженню, в якім я жив. Не мають де навчитися того, чого я малим навчився.

Та вже ті мої згадки нехай будуть і для старших і для молодих. Нехай в[они] знають, що дітям і молодим потрібн[о].

Читач Відділу Молоді.

ВІДВІДАТИ УКРАЇНУ.

Чув я, що по першій війні деякі Українці з Канади їздили відвідувати Україну. Були в тих сторонах, де жили їх родичі, або звідки вони самі молодими приїхали.

І я думаю, що коли б українська земля стала знов вільною, то я також [illegible] поїхав би, щоби на все подивитися. [illegible] тів би бачити, як українські Карпати виглядають, як виглядає Львів, Дніст[ер], Дніпро, Київ. І як там Українці живуть. Може знайшов би ще хоч далеких своїків.

Тут люде їздять на далекі прогульки і видають на те гроші, та чи не вартніше було би поїхати на Україну?

І як буде можна, то я готовий поїхати.

Старший Сумківець.

Прийшла зима — тепла нема.
І чоботи ледащо, і робити нема що.

Скільки душ?

— Скільки, куме, в тебе душ?
— Одна, — я гадаю.
— Може в тебе є одна,
А я то дві маю.
Бо як руки на снігу
Мені заколіють, —
Хухне теплая душа,
І руки теплішоть.
А як страва на столі
Горячая буде,
То вже другая душа
Холодная [illegible]

Степан Руданський.

МАТИ — ЦЕРКВА — ДІТИ — КАРНІСТЬ

Першою учителькою [illegible] Мати [illegible]

[illegible] вміє гарно хреститися. Ще дитина мала і говорити добре не вміє [illegible] "Богородице Діво", "Вірую" і других молитов. Се обовязок матери.

До церкви матери повинні дітей [illegible]

[illegible] матери і дитині буде добре.

Не казати: "Най там! Дитина ще ма[ла] [illegible] тяжко п[ере]спиняти.

А є матери, що дітей явно роспукають, бо то "Канада". Ніби Канада на те, щоби дітей розпускати. Канада тут нипричому. В Канаді можна дітей добре виховувати, а можна і зле, так як де-будь на цілому світі. І в старім краю одні виховували добре, а другі ні. [illegible] "Дитина [illegible] то шик". Так [illegible] виховати.

[illegible]

Та [illegible] добрі, послушні, в карности виховані [діти] є правдивим золотом. І [illegible] чужину [illegible]. Таких всі люблять, хвалять, [illegible] дитину і її матір. Бо є за що похвалити [illegible].

[illegible] мати дитину [illegible] до склепу і дитина все тягне, що лише бачить, як своє. Чи така дитина є золотом? Чи та мати є золотом? Ні!

Отже [illegible] в церкві [illegible] співали. Такою вона потім і в школі, і там буде учителеви їсти печінки. А покарав би, то зараз родичі (що такі самі як та дитина) скаржать учителя. А розумні родичі сказали б учителеви: "Покарай, коли не слухає!"

Се я на увагу материм. Нехай люблять дітей розумно, а не по дурному. Дитина повинна знати, що можна, а чого ні. А коли чого хоче, нехай скаже, нехай запитає.

Є приповідка: "За битого двох небитих дають і ще не беруть". Се розумна приповідка. Дитина, яку тримали в руках, більше варта, ніж десятеро дітей розпущених.

Матери, подумайте про те!

Мати.

Леся Зюбрак на Катедру

Переїздом до Торонт[а] [illegible] Леся Зюбрак спинилася в Вінніпе[гу] [illegible] виступити з концертовою програмою в салі Колегії, 5-го жовтня, щоби — як на концерті заявила, — додати свою [цеглину] до будови Катедри. Доход з к[онцерту] призначено на будову Катедри.

Вона [illegible] Консерваторії [illegible] Михайла [illegible] батько [illegible] в Принс Алберт, Саск. [illegible] тут [illegible] в Саскатун[і] [illegible] директор.

Вже змалку проявлявся в Лесі музичний талан, що окремо [illegible] В 1950 записалася на студії співу і гри на фортепіяні в Торонтонській Консерваторії Музики.

[illegible] тонкостей.

[illegible] ська мова була окремою, дуже важною частиною її виступу. Говорила такою [illegible] свідома Українка.

На сім місци треба побажати її сили та успіхів на її життевім шляху. Таких нам усім треба! А слава їй буде між своїми і чужими!

ЛІКАРСТВО ПРОТИ ПАРАЛІЖУ.

Лікарі кажуть, що [illegible] способ на [illegible] мікробами [illegible] і мікроби [illegible] Ними [illegible] що шеплення віспи. Тепер роблять проби. Таке щеплення коштувало би коло 5 долярів.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ПАМЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ

В „Відомостях" Укр. Авток. Прав. Церкви в Англії, за липень 1952, читаємо, що в Галіфаксі, в Англії, святкували память тих Українців, що згинули від голоду 1932-1933 року. Була Сл. Божа, відповідна проповідь, Панахида, а дальше Академія. [illegible] в промовах згадувано [illegible] голоду [illegible] причини. Подібне [illegible] жертв голоду було і в [illegible] парафії.

Згаданий голод, се подія великого значіння в життю українського народу, страшна подія. В Історії України вона повинна стояти між великими подіями, які нам треба пригадувати.

[illegible] було два великі голоди на Україні [illegible] спричинені большевицьким [illegible] то 1921-22 і 1932-33 року. [illegible] описав широко [illegible] „Голод на Україні 1922 [illegible] про ті голоди [illegible] українська [illegible] де очевидці оповідали про страхіття голодової смерти. В часі першого голоду, [illegible] листи, а то і фотографії [illegible] большевією.

В часах обох голодів була посуха в частях України, але незачеплені посухою сторони могли помогти голодуючим. По[illegible]

[illegible]

[illegible] або цілком [illegible]

[illegible] або [illegible] а другі порозходилися куди очі несуть. Було багато випадків, де люде їли людей. Больш. газета „Накануне" писала 1922 р. [illegible] „людоїдство являється побутовим (щоденним) явищем". Капітан Квіслінг писав в своїй брошурі: „Вам доводиться говорити з людьми, що їли своїх дітей, братів, сестер..."

„Накануне" дає примір: „Селянка Ан[illegible]

[illegible]

[illegible] в 1933 р. [illegible]

„щойно в 1933 р. завдали ми рішучий удар українській контрреволюції" [illegible]

„українські націоналісти довго [illegible] що таке ГПУ".

[illegible] неволи обведена залізною куртиною...

Панування чужих давно вже було людям відоме, тому і в церковні Богослуження вставлено молитву, щоби Господь хоронив нарід від нападу чужинців, — „нашествія інноплеменник".

Коло 600 літ перед Христом Навуходоносор напав був на Палестину і багато народу пігнав в околиці Вавилону як невільників. Він хотів жидівський нарід [illegible] Але не вбив він душі народу. [illegible] поклялися перед Богом, що [illegible] заподіяного їм лиха і будуть [illegible] відплатити за свої кривди. [illegible] зобовязання вложили в закон [illegible] в Псалом-Молитву, щоби [illegible] постійно пригадувала їх обо[вязок] [illegible] говориться:

„Коли [забуду] тебе земле наша, нехай [illegible] Нехай занімію, [illegible] справи мого народу [illegible] особистих радощей!

[illegible] Господи тих, що руйнуючи [illegible] „Руйнуйте до основ!"

[illegible] Вавилонська проклята! Щас[ливий] [illegible] хто відплатить тобі за наші [illegible]!

[illegible] хто візьме і розібє дітей [illegible] (Псалом 136 „На ріках [Вавилонських]).

Не диво, що не згинули ті, які вміли такі постанови створити і завести її між свої молитви.

Ми нині співаємо той Псалом, але він [illegible] коли наша [illegible] Псаль[illegible] [illegible]творців [illegible] Псалом і в нас, [illegible] огнем, з [illegible] велика сві[illegible] обовязку [illegible] аж до пов[illegible] [illegible] запорука [illegible] життя.

Візитація
В ПРИНС АЛБЕРТ, САСК.

[illegible] був погідний день. Всі дороги були погані, отже менше людей приїхало, ніж можна було сподіватися.

Вся громада з дітьми чекала прибуття Владики Іларіона. — І се була така урочиста хвиля, що її годі переказати.

В брамі витав бажаного Гостя [illegible] церкви о. Грибенюк [illegible]

[illegible]

[illegible] на піднесення нашої громади в Канаді, доказував примірами, що в нашій церкві є [illegible] нами.

По Богослуженню всі присутні [illegible]

Вечірня програма почалась [illegible]

[illegible] короткий привіт голови [illegible] СУМК [illegible]

Від дітей Рідної і Недільної Школи Галя Лакета. Вона дуже гарно попискувалася на концертах і декламацією і співає гарно. Вона і вручила цвіти Владиці.

Дальше була пісня: "Як же ти славний Боже в Сіоні". Пісню відспівала при дітовій орхестрі Маруся Матвієга. Вона також виявила дотепер здібність в музиці і співі і брала видну участь в концертах.

[illegible]

Візитація на Дізраелі

[illegible] церкві св. Михаїла [illegible] Митрополита Іларіона [illegible]

[illegible] Богослуження [illegible] степенем протоєрея. [illegible] народу зібралося багато.

Після Богослуження був обід [illegible]

[illegible] проведено збірку, з якої [illegible] 45 дол. на Катедру Пресв. Трійці в Вінніпегу, а 150 на [illegible] фонд "Укр. Голосу" [illegible] "Вістника".

[illegible] весело і не без користи.

Член Громади

ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

[illegible] Саск., відкриваються правильні безплатні дяківські курси для тих, що [illegible] нових кур[сантів] [illegible] потреба [illegible] березня [illegible] Бого[illegible] звертатись до [illegible] Бокс 52.

ПОДЯКА.

[illegible] щиру подяку [illegible] і прияте[лям] [illegible] дружи[ні] [illegible] супру[гу] [illegible] Владиці [illegible] та до[illegible] за Молебен і побажання. Подяка Зарядови Прав. Громади [illegible] Лениковй з Ню Торонто [illegible] Прав. Громади [illegible] за побажання [illegible] голові пані [illegible] Дяк [illegible] приготовання бен[кету] [illegible] моїй дружині. Також [illegible] Школи за [illegible] побажання.

Нехай Господь благословить [illegible] всіх сторицею.

[illegible] щирі молитви за видоровлення пані Гаевської, довголітної голови Жін. Т-ва, яка по операції знаходиться ще в шпиталі, щоби Бог підняв її і вона вернулася сильною до нашої громади в Ню Торонті.

Свящ. Юрій Я. Цукорник,
настоятель церкви св. Димитрія в Ню Торонті, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвемілеського Округа

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя — Дуфрост, Су Лукавт
26. Неділя. — Гонор, Паллардліл.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ЖОВТЕНЬ:
19. Неділя. — Менаі.
26. Неділя. — Овкборн.

ЛИСТОПАД.
2. Неділя. — Сенді Лейк.
8. Субота. Св. Вч. Димитрія. — Овкборн.
9. Неділя. — Росборн
16. Неділя — Глен Елмо.
21. Пятниця Св. Михаїла — Сенді Лейк (храм).
23. Неділя. — Менаі.
30. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 818—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЖОВТЕНЬ.
19 Неділя — Арбакка, св. Апост
26. Неділя — Вайта

Богослуження, що відбудуться в місяці жовтні, є одночасно "Днем Подяки" цих громад.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ.
19. Неділя. — Смокі Лейк.
26. Неділя — Спеден

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Смокі Лейк
8. Субота. Влмч. Димитрія — Вілна (храм)
9. Неділя. — Ворспайт
16. Неділя — Смокі Лейк
21. Пятниця Арх. Михаїла — Стрий
23. Неділя — Бетис
30. Неділя — Спеден

Адреса Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЖОВТЕНЬ
19 Неділя — Лесард
26 Неділя — Блк Пойнт

ЛИСТОПАД
2 Неділя — Глендон
8 Субота Димитрія — Глендон
9 Неділя — Сенді Ренвіс
16 Неділя — Ґнилав.
21 Пятниця Арх. Михаїла — Ти[illegible]рієн (храм)
21 Неділя — Лесард
30. Неділя — Гиф[illegible]рд

Адреса Box 46. Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ
19 Неділя. — Йорктон.
26. Неділя. — Брокстон.
По Громадах "День Подяки" в жовтні.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя. — Йорктон
8. Субота. Димитрія. — Сторновей
9. Неділя. — Ралимно
16 Неділя. — Йорктон.
21 Пятниця. Арх. Михаїла — Брокстон
23 Неділя — Мазепа.
30 Неділя — Горлиц

Адреса: 110 Веллінгтон Ав. Тел. 788 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

ЖОВТЕНЬ:
19. Неділя. — Кагвин.
26 Неділя — Лужани.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя. — Вилингдон.
8. Субота. Димитрія. — Лужани (храм).
9 Неділя. — Андрю
16. Неділя. — Прут.
21. Пятниця. Арх. Михаїла. — Зівалля (храм)
23. Неділя. — Кагвин.
30. Неділя. — Борівці.

НОВА АДРЕСА
о. І. ГИКАВОГО.

Теперішна адреса о. І. Гикавого така
Rev. J. Hykawy,
3362 W. Broadway, Vancouver 8, B.C.
Tel. Cherry 0642.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гределя

ЖОВТЕНЬ.
19 Неділя — Мирнам.
26 Неділя. — Слава, полудн.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя. — Мусідора.
8 Субота св. Димитрія — Мирнам
9 Неділя — Слава, полудн.
16 Неділя — Слава, швеця
21 Пятниця Арxистр. Михаїла — Мусідора.
23. Неділя — Топорівці.
30. Неділя. — Мирнам.

Адреса Box 97 Мирнам Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЖОВТЕНЬ:
19. Неділя — Бояни.
26. Неділя. — Гейригил.

ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Бояни.
8. Субота. Св. Димитрія. — Бренглей.
9 Неділя. — Шипинці.
16. Неділя. — Гейригил
21 Неділя — Кінас
30 Неділя — Даннинг

Адреса Виллінгдон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ЖОВТЕНЬ.
19. Неділя. — Пайн Ривер.
26. Неділя. — Етелберт

ЛИСТОПАД
2 Неділя — Пайн Ривер
8. Субота Димитрія. — Ворд
9. Неділя. — Етелберт
16. Неділя. — Ренвер
21. Пятниця. Михаїла. — [illegible] Ривер
23. Неділя. — Гарленд
30. Неділя. — Пайн Ривер

Адреса. Пайн Ривер, Ман.

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя. — Шевелей.
26. Неділя. — Грендвю.
26. Неділя. Вечірня 4 год. — Гилберт Плейнс.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя. — Робдин.
2 Нед. Вечірня 4 год. — Зелена.
8 Субота. Димитрія. — Шортдейл
8 Суб. Вечірня 4 год. — Петлюра.
9 Неділя. — Гилберт Плейнс
9 Нед. Вечірня. — Гилберт Плейнс
16 Неділя. — Грендвю
21 Пятниця. Арх. Михаїла. — Ленард.
23 Неділя. — Шевелей.
30 Неділя — Петлюра.

Гилберт Плейнс Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЖОВТЕНЬ.
19 Неділя — Інсинґер (к. Гайвей).
26 Неділя — Шіго, полудн.

ЛИСТОПАД
2 Неділя — Шіго м[illegible]
8 Субота Влмч. Димитрія — [illegible]
9 Неділя — [illegible]
16 Неділя — [illegible]
21 Пятниця Арх. Михаїла — [illegible]
23 Неділя — [illegible]
30 Неділя — [illegible]

Адреса Box 52 Шіго, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя — [illegible]
26. Неділя — [illegible]
По Богослуженні катехизація молоді.

ЛИСТОПАД
2 Неділя — Мезон
8 Субота Димитрія — Гудів.
9 Неділя — Айтуна.
16 Неділя — Феивул.
21 Пятниця Михаїла — Габард
23 Неділя. — Пониччай
30 Неділя. — Вишарт
По Богослуженнях Катехизація молоді

Адреса Box 13 Айтуна, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ
19 Неділя — Принц Алберт.
26 Неділя — Шитмен.

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя. — Ватсон.
26. Неділя. — Курокі.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ЖОВТЕНЬ:
19. Неділя. — Норквей.
26. Неділя. — Стінен.

ЛИСТОПАД:
2 Неділя — Гаес
8 Субота Вмч. Димитрія. — Стінен (храм).
9. Неділя. — Арран.
16. Неділя. — Норквей.
21. Пятниця. Арх. Михаїла. — Вайтбіч.
23. Неділя. — Дорбей.
30. Неділя. — Глен Елдер.

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя. — Косів.
26. Неділя. — Велий Ривер.
В кожній Громаді по Богослуженні катехизація дітей і молоді

Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ.
19. Неділя — Винярд.
26. Неділя. — Пасічники.

ЛИСТОПАД
2 Неділя — Інсингер-місто
8 Субота Влмч. Димитрія. — "Колодзинка"
9 Неділя — Фовм Лейк.
16 Неділя — Інсингер "к. Гайвей"
21 Пятниця Арх. Михаїла. — "Колодзинка"
23. Неділя — Шіго-полудн.
30 Неділя — Федаки.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

ЖОВТЕНЬ:
19. Неділя. — Грезленд.
26. Неділя. — Вандер Ривер
Всюди в жовтні посвячення [illegible]

ЛИСТОПАД.
2. Неділя. — Сірейк.
8. Субота. Димитрія. — Крейгенд (храм)
9 Неділя — Грезленд
16. Неділя — Жезлен.
21 Пятниця. Собор Михаїла. — Бойл
23 Неділя — Лак Ла Біч.
30. Неділя. — [illegible] Ривер

[illegible] Алберта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:
19 Неділя. — Радвей.
По пол. Вечірня й Церк Збори. — Нюбрук.
26 Неділя — Федора.
[illegible] з Молебнем — [illegible]
В кожній громаді святкування "Дня Подяки" з відповідним [illegible]

ЛИСТОПАД:
2 Неділя — Егремонт.
8 Субота Влмч Димитрія. — Нюбрук (церк., базар)
9 Неділя. — Редвотер
16 Неділя. — Восетна.
21 Пятниця Собор Арх. Михаїла — Радвей (церк базар)
23 Неділя — Федора.
30 Неділя — Торгилд.

Адреса: Радвей, Алберта, Box 126, тел: 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя. — Роза.
26. Неділя. — Гарденгон

ЛИСТОПАД
2 Неділя — [illegible]
8. Субота Димитрія — Толстой (збори)
9 Неділя — Сенькін
16 Неділя — Роза
21. Пятниця. Арх. Михаїла — [illegible]
23. Неділя — Гарденгон
30. Неділя. — Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ
16 Ч 3 Преп. Діонисія затвор. Печер.
17 П 4 Священ. Єротея, Володимира
18 С 5 Муч Харитини [illegible]
19 Н 6 Н. 19 по 3.С. [illegible]
20 П 7 Муч. Сергія, Вакха
21 В 8 Преп. Палагії [illegible]
22 С 9 †Ап. Якова Алфеєвого [illegible]
23 Ч 10 Муч. Евламп. і Евлампії
24 П 11 Ап. Филипа [illegible]
25 С 12 Муч Пров, Тараха
26 Н 13 Н. 20 по 3.С. Муч. Карпа
27 П 14 Преп. Параскеві [illegible]
28 В 15 Преп. Евтимія Нов.
29 С 16 Муч. Лонгина сотника
30 Ч 17 Память Отців 7 Всел. Собору
31 П 18 †Ап. Луки [illegible]

ЛИСТОПАД
1 С 19 [illegible]
2 Н 20 Н. 21 по 3.С. [illegible]
3 П 21 Преп. Іларіона [illegible]
4 В 22 Рівноап. Аверкія [illegible]
5 С 23 Ап. Якова брат[illegible]
6 Ч 24 Преп. Арети [illegible]
7 П 25 Муч Маркіяна [illegible]
8 С 26 Димитрія Солунського [illegible]
9 Н 27 Н. 22 по 3.С. [illegible]
10 П 28 Муч. Терентія [illegible]
11 В 29 Препмч. Анастасії [illegible]
12 С 30 Муч. Зиновія [illegible]
13 Ч 31 Преп. Спиридона [illegible]
14 П 1 Листопад [illegible]
15 С 2 Муч. Акиндина [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького.

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя — [illegible]
26 Неділя — [illegible]

ЛИСТОПАД
2 Неділя. — Кендо
8. Субота. Димитрія
9 Неділя. — Редфілд
16 Неділя. — Глесмін
23 Неділя — [illegible]
30 Неділя — [illegible]

Адреса [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя — [illegible]
26. Неділя — [illegible]

ЛИСТОПАД
2 Неділя — [illegible]
8 Субота Димитрія [illegible]
9 Неділя — Кілет
16. Неділя. — Вонг.
21. Пятниця Собор [illegible] Калюн
23 Неділя — [illegible]
30 Неділя — [illegible]

Адреса Box 47 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ
19. Неділя. — Кадворт
26. Неділя. — Вакав

ЛИСТОПАД
2. Неділя — Сматс
8. Субота Димитрія [illegible]
9 Неділя — Елов Крик
16. Неділя. — Кадворт
21 Пятниця Михаїла [illegible]
23. Неділя — Вакав
30. Неділя — Алвена

Адреса Пошт. скр [illegible]
Адреса: Box 155, Вакав Саск. Тел 45

Устав Церковний

ЖОВТЕНЬ·
19 Нед Гол 2 УС 8 Лит 2 Кор 11 31-12 1-9. Єв Луки 6 31-36.
26 Нед Гол. 3 УС 9 Лит Гал 1 11-19 Єв Луки 7 11-16

ЛИСТОПАД
2. Нед. Гол. 4. УС 10. Лит Гал 2 16-20. Єв. 8 5-15.
8. Субота Димитрія. УС Мат 10 16-22. Лит. 2. Тим. 2: 1-10. Єв Іван 15. 17-27 і 16: 1-2
9 Нед. Гол 5 УС 11 Лит. Гал. 6 11-18 Єв. Луки 16 19-31
16. Нед. Гол. 6. УС 1 Лит Ефес 2 4-10. Єв Луки 8 26-39.
21 Пятниця Михаїла УС Мат 13 24-30 36-43 Лит Жид 2 2-10 Єв Луки 10 16-21
23 Нед Гол 7 УС 2 Лит Ефес 2 14-22 Єв Луки 8 41-56
30 Нед. Гол 8 УС 3 Лит Еф 4 1-6. Єв. Луки 10 25-37

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1952. ВІННІПЕҐ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1952. ЧИСЛО (929) 21

КОМІНФОРМ, ЧИ БЕЗ НЬОГО.

Комінформ (комінтерн), се інституція большевицької заграничної політики. Є вісти, що Росія кас[illegible] комінфор[illegible] ме се не має ніякого знач[illegible]. Не буде видного комінформу, ал[illegible] лишиться та сама заграничча політика Москви, що однаково буде кермувати заграничним комунізмом

КОРЕЯ ЯК ЗАВСІГДИ.

Війна стоїть на одному місци, одні [illegible] горб, другі відобрали, [illegible] забрали. Так з дня на д[illegible] [illegible] комуністами де стояли [illegible] Виходить, що комуністи [illegible] поволи ослаблювати си[illegible] Америк[illegible] загалу викликати [illegible] [illegible]риканської політики

ПІВНІЧНУ КОРЕЮ МАЄ РОСІЯ.

Державний секретар Америки, [illegible] заявив, що північну Корею ма[illegible] [illegible] Та се зрозуміле. По [illegible] [illegible]ка мали позабирати [illegible] сталося, то Росія [illegible] комуністичного [illegible] [illegible] тоді вже свою [illegible] Америка зобрала [illegible] [illegible]вавши в по[illegible] сили

АНГЛІЙЦІ ЗАБИРАЮТЬСЯ З ІРАНУ.

Як лише Іран зірвав дипльоматичні [illegible] з Англією, англійські офіци[illegible] [illegible] з Ірану. Їдуть літаки [illegible] Іран без трудноцей

ДЕ ВАЛЕРА ЛІЧИТЬСЯ.

[illegible] 70-літний премієр Ірля[illegible] [illegible] в Утрехті, в [illegible] слабість очей, до [illegible] майже невидючим [illegible] затримати йому [illegible] [illegible]ся, то мусів би поки[illegible]

ПАКІСТАН ПРОТИ ОПІЮМУ.

Уряд Пакістану, нової магомета[illegible] що повстала з частини [illegible] викоринити вживання [illegible] [illegible] з тютюном, або [illegible] [illegible]ике вдоволення. [illegible] Донедавна спроваджували [illegible] ану по 15 тонів опіюму [illegible] Тепер вживачі опіюму [illegible] кажуть, що без опіюму [illegible] [illegible]ження

АРАБИ Й ЖИДИ.

В [illegible] их Націях ведеться спір між [illegible] ками Арабів й Жидів. А[illegible] [illegible] щоби 800.000 Арабів могли вернутися до Палестини на свої [illegible], з яких мусіли тікати, а Жиди кажуть [illegible] Арабам відшкодування [illegible] не хочуть їх впусти[illegible] [illegible] ке покінчиться, можна [illegible]

ВЕЛИКА БУРЯ НА ФИЛИПИНАХ.

Через филипинські острови перейш[illegible] [illegible] від якої згинуло 600 осіб [illegible] більше було ранених. Опісля [illegible] раз повторилася.

ПЕРШИЙ ВИСТУП КОРОЛЕВИ.

[illegible] виступить пер[illegible] [illegible]

ДАЛЬШІ ЗАВОРУШЕННЯ МУРИНІВ.

[illegible]

ШІСТЬ МІЛЬОНІВ СКИТАЛЬЦІВ.

[illegible]

НЕ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО ЮГОСЛАВІЇ.

[illegible] ихало 8 молодих [illegible]

БОЛЬШЕВИЗМ ТРЕБА НИЩИТИ ВДОМА

[illegible]

КАНАДІЙСЬКІ ВОЯКИ В НІМЕЧЧИНІ.

[illegible]

ЗАМОРОЖЕНІ СТРІЛЬЦІ.

[illegible] були цілком [illegible] тіках [illegible] їх випатувки

ЗАБОРОНИЛИ ПРОТЕСТАНТСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

[illegible] Христової [illegible] справу ви[illegible] причини

ЦЕРКОВНИКИ А КОМУНІЗМ.

В Гамільтоні, Онт., відбувався недавно Собор Злученої Церкви канадійської і там поставлено домагання, щоби Церква заняла ясне становище супроти комунізму [illegible] зокрема супроти священиків які підтримують комунізм. Однакож [illegible] що комунізму не треба [illegible] бо в імя "свободи слова" кож[illegible] ик має право висловляти, що [illegible] Давно вже бували в пресі вісти [illegible] деяких протестантських церквах [illegible] священики [illegible] не тільки [illegible] головні катедри [illegible] Джонсон є явним комуністом [illegible] став відзначення та нагороду [illegible]. І Церква його не позбувається. На такі церкви сходять

ОБОРНЦІ ЗЛОГО.

В [illegible] розбирали справу брудної, [illegible] літератури, що прихо[illegible] псує головно молодих. [illegible] куратор, Раул Мерсіе, [illegible] така література (4 оповідань [illegible] журналів-магазинів) брудна, [illegible] новельна порнограф[illegible] Зате адвокат [illegible] показав, що [illegible] літературою хоче молодь де[illegible] показує те, що [illegible] вислів, що нема зла, яке [illegible] би своїх оборонців

ВБИВ ЖІНКУ, ЩОБИ ЗНОВ ОЖЕНИТИСЯ.

[illegible] 35 літний Джордж Гре[illegible] дітей, вбив свою жінку [illegible] з Матильдою Мізі[illegible] з Гамільтону в Канаді [illegible] в Обєднаних Націях в [illegible] жінку по голові [illegible] ніби се сталося [illegible] який він ви[illegible] карають смертию, а[illegible] смертною вязницею

ЗА КАПЛИЦЕЮ ПРИ УНІВЕРСИТЕТІ.

Рaлф Шерман, архієп. Рупертсленду, [illegible] Монт[illegible] університет [illegible] а то брак каплиці. [illegible] університету без релігійного [illegible]

НОВА АДРЕСА МИТРОПОЛИТА.

[illegible] нова адреса ВПреосв. Владики Митрополита є:
The Most Rev. Metropolitan Ilarion,
101 Cathedral Ave., Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.

„Що принесла Україні Унія".

Ціна її тільки 50 центів.

[illegible] бувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Вінніпег, або в священиків тої ж Церкви.

Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина, голова.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ШЕПТИЦЬКИЙ В БРАЗИЛІЇ

З північної Америки прибув Шептицький до Прудентополя, в Бразилії, 13-го квітня, 1922 року. Про його там побут є мало вісток, та і не диво. До Бразилії почали Українці приїзджати коло 1884 року, й одинокими їх провідниками були Василіяне, що видавали „Працю". Але в тій „Праці" ніколи не було ніякої праці. Весь зміст її, то деякі новинки зі старого краю, або зо світа. Про місцеве життя Українців, про громадські справи майже нічого. Видавалася щоби люде не забули по українськи читати. Карманський говорить в своїй книжці про Бразилію, що „Праця", се „наймізернійша з відомих нам від 1848 р. українских ґазет". І справді такою вона була, як ми бачили її в Канаді.

„Праця" з 13-го квітня, 1922 р. переповідає родовід Шептицкого, де говориться:

„Коли в р. 1340 Польща завоювала Червону Русь, славний рід бояр зі Шептиць не признавав довгі часи наїздників своїми зверхниками. Змушені ходом обставин усунулися бояри Шептицькі від публичних справ, бо не хотіли за ціну польської бенефіції (і королівської ласки) продати своїх переконань та виректися віри своїх прадідів. Вони остали вірні свому народови і українській справі. Не пійшов рід сей слідами Чорторийських, Санґушків, Пузинів, Яблоновських, Борковських, Уруських, Холоневських, Горохольських, Комарницьких, Ржищевських, Левицьких, та цілої юрби українських бояр і карміазинів, що за ціну каштелянських і воєводинських чинів продали свою душу і віру батьків, виреклися власного народа і стали його найзагорільшими ворогами."

Та се фальшовання дійсности. Вірою предків роду Шептицьких була православна віра чи Церква, а вони її виреклися, покинули, перейшли на римо-католицизм; відреклися свого народу і стали Поляками. Пійшли слідами всіх тих, яких „Праця" згадує. Коли ж Роман Шептицький (потім він Андрей) прийшов до Українців, то весь рід Шептицьких лишився дальше польським.

Проф. Карманський, що був в Бразилії, написав книжку: **„ЧОМУ? Причинки до місіонарської діяльности Василіян у Бразилії".** Книжка видана в Уніон да Вікторія, в Бразилії, 1925 р. Сторін 212.

Каже Карманський, що вся увага Василіян була звернена на збирання майна. Інтеліґентних Українців переслідували, отже ніякої громадської роботи не було.

Коли Шептицький до Бразилії прибув, Карманський думав обговорити з ним справу, але:

„Здивувала мене відповідь митрополита на мою замітку: що треба дати почин до орґанізації нашої бразилійської розпорошеної громади: **„Треба все залишити таким, як є"** — Значить — не треба робити нічого.

Карманський згадує, що „Зоря", яка почала виходити 1907 р., писала, що хто хоче сповідатися, — **„мусить вперед при двох свідках зробити обіт** (приречення), **що „Зорі" ані передплачувати, ані читати не буде".** Отже залізна куртина!

Греко-католики бачили, що лихо діється, отже 12-го березня, 1917 р. вислали письмо до заряду Ставропігійського Інституту у Львові, де писали:

„Повстала в нас надія, що зможете вставитись у Св. Римського Престола, щоби пошанувала Св. Столиця наші церковні права та привілеї церковні і дала нам русько-католицького епископа та жонате світське духовенство."

(Ставропігійський Інститут се давне і славне церковне Ставропігійське Братство, що гідно обороняло права Церкви перед Поляками. Австрія змінила його назву на „Ставропігійський Інститут").

Дальше згадують, що треба лучших шкіл, ніж провадять малописьменні „сестри", залежні від Василіян, та що Василіяне стараються світських інтеліґентів з кольонії позбутися.

Знов 21-го листопада, 1916 р. Українці з кольонії Доризон післали до папи Бенедикта XV письмо, де:

„Підписані складають подяку Св. Престолови за те, що Ваша Святість зволили бодай вчасти декретом з 27-го березня (1916) спамятати лат. духовенство, котре прилюдно по костелах понижало наш русько-катол. обряд і наше духовенство. Ми гарячо бажаємо, щоби Св. Столиця іменувала чимскорше русько-кат. епископа і не забороняла приїздити сюди на місію жонатим священикам з Галичини."

Ще згадують двох жонатих священиків, Никона Роздольського і Павла Петрицького, до яких латинські епископи ставляться ворожо, і про цькування на тих священиків Василіян. А головно виступають проти о. Павла, звуть Жидами, хто в нього сповідається, перехрещують діти . : .

„А поступають з ним так злобно і длятого, що він смів без їх дозволу сюди приїхати, бути свідком неморального їх життя, занедбування обовязку, рабовання церквей і фарисейства зглядом свого народу".

„Зоря" з 1910 р., ч. 6, писала про Василіян:

„Від їх прибуття сюди їх одинокою цілею було і є приобирати якнайбільше маєтку. Маєток їх в самій Парані виносить понад два міліони мільрайсів. До самого Прудентополійського монастиря належить більше, як 30 шакрів, безліч міських льотів, бровар на Прудентополіс, горальня на Іваях, цегольні і т. д."

Се з книжки Карманського. А документи, які він подає, самі показують, який був стан церковного, а то і позацерковного життя. Все спало.

Василіяне були одинокими, що весь час мали провід українського життя в Бразилії, а якої моральної якости були ті Василіяне? Коли Карманський почав видавати в Бразилії „Українського Хлібороба", почалася між Василіянами і Карманським полеміка. Ось як попростацьки писали Василіяне в „Праці":

„Ви такі смаркаті повагою і розумом, а до сего слабі на голову, беретесь до того, на чім зовсім не розумієтесь . . . Запхайте свій перкатий ніс в порунґу". — („Праця" 1924, ч. 48).

„Що ж би то було на тім світі, якби такі дурненькі, йолопуваті як Ви, рядили Церквою, такі дурненькі, що собою не уміють рядити. (— Таиже).

„Аґа! щем забув едно. Казав еден, жебисте му штани віддали, ну штани, портки, бо п. редактір позичили. Ну, розумієте, портки, штани. Віддайте, бо буде скаржив за ті портки . . ." — („Праця", 1924, ч. 11).

Яким Карманський не був би, але зі сторони Василіян се крайно вулична „полеміка". Точно така, яку провадив з судією Р. Дмоховським в Галичині, 1925 р., ректор Духовного Семинаря в Станиславові, о. Др. Авксентій Бойчук. Він подібно по вуличному висмівав судію Дмоховського, титулував його **„Ваша Святосте", „Ваше Блазенство — Гультіпатство".** Знов же ученик Бойчука, катехит при школі Василіянок в Станиславові — о. Іван Терешкун, починав свою „полеміку" з Дмоховським так: **„Антихристе, дай вигнати з себе діявола!"** (Перем „Укр. Голос", 1926, ч. 35).

Таких провідників і спасителів мала гр. кат. Церква і в Бразилії і в Галичині. До таких низин звела католицька політика гр. кат. Церкву! Звело чуже панування над Українцями.

Виходить, що Шептицький і в Бразилії не зробив ніякого добра, коли радив все лишити таким, як є. Не робиться нічого, то нехай і дальше не робиться. Не диво, що про життя Українців в Бразилії майже не знаємо. Та [illegible] згадки пояснять нам причину. А [illegible] могло би забутися.

„КАНАДІЙСЬКИМ РУСИНАМ".

На закінчення відвідин Ш[illegible] Канади в 1910 р., треба при[illegible] в 1911 р. видав він книжочку [illegible] ським Русинам", сторін 93, з якої треба дещо згадати. Говорить він [illegible]

„Хотяй православні ([illegible]) мають правдивих священи[illegible] відірвані від загальної [illegible] ської Церкви (Римської), [illegible] повної науки віри. Їх свяш[illegible] Божої правди голосить [illegible] священик проповідує, не [illegible] чи до науки Євангелія [illegible] ереси.

„Они тайну сповіди ма[illegible] ми, як всі прочі тайни уст[illegible] рез Ісуса Христа. **І коли у їх священика сповідаеся христіянин, що в їх вірі народився і виховався,** то Бог так дав, **що та сповідь може бути доброю і гріхи відпустити так як наша."**

Виходить, що Правосл[illegible] така ж спасительна для пра[illegible] як Католицька для католиків. Ч[illegible] катол. Церкву звати одино[illegible] вою? Чому православних [illegible] Дальше говориться:

„В годині смерти, коли нема священика з властею (від Риму), можна сповідатися і в такого, що не має тої власти".

Окремо про конечність „власти" там читаємо:

„Як довго руського епископа нема (в Канаді), мусить священик мати ту власть від католицького епископа чи той епископ є Анґлік, чи Ф[illegible], чи Німець . . ."

Поляка епископа не [illegible] зрозуміле, що до тих і польських належить. Чомуж тоді не мав дати то[illegible] сам Шептицький гр. кат. священикам? Се ж його Церква, його обряд його священики; се ж справи, які він найкраще повинен знати, а не чужі Анґлійці, Французи, чи Німці. Яке їм діло до Української Церкви й українських справ, чи вони ті справи розуміють?

Згадавши, що дехто вважає Французів за ворогів, Шептицький к[illegible]

„Чи мали би Французи нашому народови шкодити, дійсно не знаю. **Приятелями будуть звичайно ті, що мають ту саму віру, то є католицьку".**

„Я здибав і Французів і Бельґійців, котрі навчилися по руски, щоби нашим людям помагати.

„А єсли хто каже, що Французи хотять на свій обряд перетягати, то на се була би зарада дуже легка, добре триматися свого обряду."

Се крутарська балаканина. Чи Поляки, будучи католиками, були приятелями Українців греко-католиків? А „айриські" епископи в Зл. Державах? А католики в Бразилії? А Пропаганда в Римі? А Французи, яких тут вже зблизка знали греко-католики?

Також „Французи і Бельґи", що навчилися по українськи, — се „піпи", що також показали свою чужу роботу. Про них писав гр. кат. священик Роздольський, 191[illegible] в „Українськім Голосі":

[illegible] гр. кат. Церкви стоїть нині дуже [illegible]. Римо-католики роблять [illegible] хотять [illegible].

„В нас є гр. кат. епископ (Будка), [illegible] наших священиків, зате є [illegible] бельґійські піпи, які є для [illegible] ним, як шпіонами, емісарами [illegible]никами) римо-католицьк[illegible] [illegible]ного (розвідчого) бюра [illegible] їх є всіми можливими способами [illegible]ртати наш ґрунт для себе, [illegible]вати поволи латинство

[illegible]их Бельґів-піпів, Боский, пи[illegible]ети „Норт Вест Ревю" п.з. [illegible]итання" (30 квітня, 1921 р.), [illegible] говорив, що **„Русинів мається перевести на латинський обряд",** але про [illegible] гато говорити, а то повти[illegible] Православної Церкви. (Про [illegible] не в „Чужій рущі", виданій [illegible] 1935 року).

[illegible] книжочка Шептицького [illegible] католикам в Канаді [illegible] на Православну Церкву

* * *

[illegible] Шептицький видав книжочку [illegible] п.з. **„Памятка до руских робітників** [illegible] Анґлії, Арґентині, Бразилії [illegible], Німеччині, Спол. Державах, Франції [illegible] Швайцарії і Швеції". І там [illegible]

[illegible] є в такім краю, де нема на[illegible]щеника і нашої Церкви, хо[illegible] службу до католицької церкви [illegible] католицької), а єсли вдасться [illegible] сповідайтеся і причащайтеся у католицкого священика. Не уважайте [illegible] німець, чи француз, єсли [illegible] з ним порозумітися. Хо[illegible] нашої народности і не нашо[illegible] все таки має нашу віру, бо [illegible] узнає Намістника Христового Римського Папу за Голову Церкви"

[illegible] в очи дві справі: перше [illegible] священика не згадує, хоч [illegible] буде для греко-католиків, друге [illegible] Католицька Церква „правдива" [illegible] як Христового намістника. [illegible], хоч Христос казав молодце[illegible] Заповіди", а не — „вір в Церк[illegible] Намістника".

[illegible] читаємо там:

[illegible] православними много добрих людей. Нарід такий як у нас, побожний, а в многих сторонах непросвічений й темний гірше як у нас; хто в добрій вірі і несвідомо є відлученим від загальної Церкви (зн. Римської!), може спастися за Божою благодатію."

З наведеного виходить, що Православна Церква цілком добра і правдива! Бо коли „добра віра" і „несвідомість" оправдує чоловіка, то ще більша заслуга є свідомого, який знає, що папа не є Намістником Христа, і тому його Христовим Намістником не вважає. Йти проти того, що чоловік знає, було би дурнотою і гріхом.

Книжочка тая була і для Українців в Канаді і вона думаючи показувала більше, ніж Шептицький хотів показати і не те, що він показував.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXXI

Підгірці.

Село Підгірці між Золочевом і Бродами складалося з двох частей. Висшу там шкували сами Поляки з кількома Жидами та кількома несвідомими Українцями. Там був замок Собіського, королівська алея (дорога, чи вулиця [illegible] саджена деревами), костел [illegible] [illegible]

[illegible] Мали по корові а вже багатші три по парі коний, свинку або дві, кури качки кількоро гусей. Бідні жали зб[illegible] же на панських ланах за 12-ий сніп. О[illegible]пал купували в панських лісах. Камени було багато, з якого будували хати.

Наемником в дворі був Поляк Юхнович, а його брат був десь українським священиком. Юхнович ставився [illegible] [illegible] прихильно [illegible] жив [illegible] Поляк Т[illegible] [illegible] на Українців. То[illegible] [illegible] наемником княжого бровару, [illegible] клопотався [illegible] Поляк [illegible] дорожник [illegible] Українці.

Рим. кат. парохом був [illegible] Яворек, мабуть спольщений Чех, загорілий польський патріот. Мене з виду не любив. Коли йшов попри моє вікно то відвертався. І був завзятий картяр. Деколи від карт йшов просто до костела відправляти.

(Було таке, що в костелі відорвав він костельному (старшому братови) ухо. Се очевидно було по невиспаній ночи. Щось було йому невлад, отже хопив за ухо і відорвав. Потім заплатив костельному і лікареви і справу залагодив.

Терціянок (монахинь) було три чи пять. Вони і по українських хатах жебрали, та заманювали українських дівчат на ріжні "ружанці", "шкаплирже" й "годзінкі". Словом — польщили Українців. Наступ польонізації йшов з усіх сторін. Крадіж душ провадилася тут сильно, а тому допомагав і греко-кат. парох.

Старші не польщилися, але молоді, які ще не знали котра віра скорше спасає, ставали римо-католиками. Римо-католицькі священики наловили в сій околиці багато українських душ. Українських християн на своє польське християнство переводили. Ходило Полякам про те, щоби збільшати і поширювати "стан посяданя", щоби збільшати число Поляків на українській земли.

СИН ҐАНДІЯ.

Моґандар Ґанді відомий, як великий провідник, як апостол Індії. Нині його син, Манілял Ґанді живе в Африці і провадить ту політику, що і його батько, — не вживати в спротиві боєвих способів. Він є за тим, щоби африканці і другі неевропейці, які там є, не слухали противних їм зак[illegible] і приказів „білих", нехай даються арештувати, але кровавої боротьби нехай не починають. І він зобовязався [illegible] днів постити, щоби стати [illegible] тими, [illegible] їх европейці поарештували, щоби так ділитися їх терпіннями. [illegible] нині коло 55 літ.

НЕ ПОДОБАЛОСЬ, ЩО ЖІНКИ КУРЯТЬ.

Турецький [illegible] військового табору [illegible] до люде на вулицях [illegible] не подобалося, що [illegible] курять. О[illegible] подоба[illegible] до Канадійці [illegible] в Туреччині нашу [illegible] дуже любимо", казав він.

БУДЖЕТ ЛЮТЕРАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

В Сіятел на конвенції Злученої Лютеранської Церкви в Америці установлено буджет [illegible] 1954 [illegible], що виносить 12 мілонів і 2[illegible] тисяч [illegible] Дотеперішний буджет [illegible] мен[illegible] [illegible] 45 цер[illegible] [illegible] Розуміє[illegible] що буджет відповідає [illegible] вірних.

НЕ ПРИЙМАЮТЬ ДІТЕЙ.

Організація [illegible] клопочесь сиротами [illegible] в Алберті, дає деяких дітей Американцям, бо мало канадійців такі діти приймають. А найменше приймають католики.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЛИСТ ПАПИ ДО НАРОДІВ РОСІЇ

III

Преса католицька хоч і призначає папський Лист не таким, якби повинен бути, але старається папу виправдувати, вишукуючи всякі причини. В неї важне і, те, що папа "віддав недавно в своїм посланню народи нинішного СССР під опіку Пречистої Діви, Матери Божої" Але чи Діва Марія аж за дозволом папи бере когось в опіку? І чому віддав аж тепер, коли большевики гнетуть там народи від 1917 року?

В папськім Листі виходить, що в Росії всі народи є росіянами, а ціла східна Европа, то Росія. Папа говорить про терпіння народу російського, хоч Українці не є росіянами, як не є і другі народи, над якими і царська Росія і большевицька панує. А Українці, се найбільший нарід по Росіянах. І вони ніколи не хотіли, щоб звати їх росіянами. Вони окремий нарід! В папськім Листі і Володимир Великий, се Росіянин, точно так, як се говорять і Москалі.

В Листі нема Українців, як окремого народу, що рад бути незалежним від Росії, якою вона не була би. Нема там і Білорусів, як окремого народу. Нема і других. Все те в папи — народи Росії А коли вони народи Росії, то ясне, що їм треба і дальше з своєю Росією стояти

Пише папа в своїому Листі:

"Як ми тільки сіли на Апостольськім Престолі, всі наші думки звернулись до вас, до великого народу, який прославився в історії своїми блискучими подвигами, своєю любовою до батьківщини (до Росії!), своїм замилування до праці, своєю відданою любовію до Бога і Пречистої Діви Марії..."

Отже для папи всі поневолені Росією народи, се один російський нарід, що прославився своїми подвигами та любовю до батьківщини, себто до Росії. Тільки ж для Українців Росія не була батьківщиною, й Українці прославилися хіба тим, що боролися з Росією, щоби від її панування увільнитися. Коли Хмельницький увійшов в союз з Росією, то як рівний з рівним; Україна мала і дальше бути окремою державою, а не частиною Росії. І до того Хмельницького примусило безвихідне положення, а не любов до Росії, як своєї батьківщини. Що Росія опісля Україну поневолила, то інша справа. Але і перед тим і потім Українці вважали Росію своїм лютим ворогом, а не батьківщиною.

Таке і за часів Мазепи, що воював з Росією, щоби українському народови здобути волю на самостійне життя.

Таке було і після 1917 р., коли Українці відорвалися від Росії і заснували свою українську державу.

Отже котрі "народи Росії" вславилися блискучими подвигами і любовю до батьківщини Росії? Українці ні, Білоруси ні, Литовці ні... Значиться папа говорить неправду

Кажуть, що папа непомильний в божественних справах, тільки ж і життя народів, їх доля, чи недоля, се також божественна справа. Божі Заповіди говорять про людські справи — не вбивай, не кради... Се Божі справи. І Христос говорив про справи людського життя. І папський Лист говорить про народи, отже повинен говорити так, щоби їм помогти вийти на волю, а не вязати їх з ненависною їм Росією

Але папа не помилився. Він робить те, що диктує йому його політичний интерес, — йому не ходить про народи, але про будучих володарів неподільної Росії, з якими він сподієсь палагодити приязні зносини.

∴

Одно впадає в очи, що навіть звичайні католики також до якоїсь міри папу виправдують, або стараються йому допомогти, на праву дорогу справити. Помильні непомильного!

Зазначуючи кривду заподіяну папою Укаїнцям і другим народам, вони протестують, а разом кажуть, що треба вдатися до папи з домаганням, щоби він кривду направив. Значиться, - вірять, що він се зробить. Та що буде коли не зробить?

Тільки ж яка користь була би, коли б папа навіть вчасти їх послухав? Яку вартість має щобудь вимушене? Москва обіцяла Хмельницькому, що буде додержуватися договору, а чи додержала абіцянки? Таке і з папою, який руководиться політикою свого панования, своїми інтересами, а не хвилевими домаганнями тих, що безсилі

Справу з папою треба починати від питання: чи папа є нашим приятелем чи був колинебудь? Історія каже, що навіть приятелем греко-католиків він не був ніколи. Його вихвалювана поміч й оборона уніятів від Поляків, се фантазія, гола видумка Але видно, що люде не знають історії. В них дотепер все було добре, і доперва нині попсувалося Отже треба папу на розум навести, а тоді знов можна буде їздити до папи з домаганнями (з низькими поклонами і заявами вірности)

А казав же Шевченко "Все розберіть та спитаймо себе: Що ми? Чиї діти? Яких батьків? Ким за що закуті?" Хто розбере, тому історія скаже

ЗНАЧІННЯ КАТЕДРИ В ВИНИПЕГУ

Коли громада має церкву, то ЇЇ значіння є головно для тієї громади, а вчасти і для недалеких від неї околиць. Та вже головно для громади.

Але український нарід повинен мати ще свою спільну церкву, що була би власністю цілого народу. Таке бувало і буває всюди

На Україні кожне село мало свою церкву, але головна, всім спільна церква, була в Києві. Київо-Софійський Собор

Ще інші сторони української землі мали свої важні церкви, що рівнож були церквами цілих тих сторін, як на Волині Собор Почаївський. В Галичині у Львові була церква св. Юра, головна церква для Галичини

Таке було в усіх народів. Для давних Жидів головна церква була в Єрусалимі, хоч певна річ, що кожне містечко, чи село мало свої церкви (синагоги). І на великі свята сходилося до Єрусалиму багато народу з дальших околиць, щоби тут ті великі свята переводити. Для давних христіян широке значіння мала церква св. Софії в Царгороді. Для магометан головною є магометанська церква в Мекці, де кожний магометанин хоч раз в життю старається бути.

В нас в Канаді такою важною, всім спільною церквою має бути Катедра Пресвятої Тройці в Винипегу. Сам же Винипег, се осередок Канади і Винипег був завсіди осередком українського життя. Тут спинялися перші еміґранти, а вже звідси розходилися в дальші сторони, або і залишалися в Винипегу. Тут почалася перша праця коло тревалого зорганізовання українського життя. Тут почався видавати "Український Голос", що вже існує 42 роки, як провідний орган української праці. Тут віддавна є Консисторія Української Православної Церкви, є Колеґія св. Андрея. Отже тут і почалася будувати головна, всеканадійська православна церква - Катедра Пресвятої Тройці. Бо тут же є осідок Митрополита Української Православної Церкви.

Дотепер збудовано лише долішню частину, а решту треба ще добудовувати. Манітоба матеріяльно стоїть [illegible] ніж інші сторони Канади. В самім Винипегу нема багато батійших Українців, але і ті, що є, давали вже [illegible] на добу Катедри

Але Катедра є спільною [illegible] всіх Українців в Канаді, всіх [illegible] мад, організацій, отже всі [illegible] тувати для її викінчення [illegible] дуть щедро свої жертв[illegible] Катедри скоро буде докі[illegible]

Але і на тім, що збуд[illegible] довг. Отже тепер прин[illegible] Стратичука місіонарем [illegible] зувати околиці по Канаді [illegible] жертви на докінчення Катед[illegible]

Є люди, що готові жертв[illegible] треба до них прийти. Вони [illegible] щоденними справами і н[illegible] щоби подумати про вис[illegible] тви. І тому коли до них [illegible] ник-місіонар, вони без к[illegible] дати і повинні дати. [illegible] по змозі і во[illegible] вісти Дадуть вони, то се свідчає за жертвенности і тих, що байдужі, що [illegible] гаються

Коли Катедра буде докінчена, тоді і чужі люде її побачать і скажуть: Се д[ім] всіх українців в Канаді! Вони свідомі своєї справи, вони спільно для своєї справи працюють.

Се все треба памятати Катедра, се спільна повага всіх Українців. Отже кожний Українець й Українка повинні жертвувати на добудову Катедри — і по змозі і по совісти

МОТИЛЬ ВРАТУВАВ ЛЮДЕЙ.

Про ту подію колись вже оповідалося, а тепер не вашкодить молодшим читачам пригадати.

Було се в Америці давнішними часами. Їхав почею зелізничий поїзд в часі сильної мраки. Нараз побачив машиніст, що в мраці перед поїздом, вище землі видно жінку. Се було щось незвичайне і він поїзд спинив.

Коли поїзд став, жінка зникла, отже поїзд рушив дальше. Та ось знов видно жінку і знов поїзд став.

Коли машиніст зліз знов на землю, почув напереді сильний шум. Пійшов він туди з другими і бачить, що повінь міст знищила і поїзд був би заїхав в ріку.

Вертаючи побачили, що всередині на склі ліхтарні напереді льокомотива, сидить мотиль. І тінь від нього виглядала в мраці на жінку. Тоді каже хтось

От і мотиль вратував нас від смерти! — На те машиніст

-- Ні, се Бог нас вратував. Він післав того мотиля, щоби нас остеріг

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ.

В перших віках христіянства кожний христіянин і христіянка були місіонарами, були ширителями христіянства. Як військо несе свій прапор, так і давні христіяне високо несли прапор христіянства, ним величалися, його оборонялись і других закликали під той прапор ставати.

Привязаність до Христа показує нам св. Димитрій, що жив в часі, коли з христіянством треба було критися

Був він сином царського урядника тайного христіянина, що і сина свого виховав на доброго христіянина серед чотирох стін свого дому. По смерти батька цар Максиміліян поставив молодого Димитрія намісником Солуня.

І тут почав Димитрій явно визнавати свою віру, і гідним життям притягав з [illegible] христіянства поган. Про те до[illegible] цар і почав Димитрія відвертати від х[ри]стіянств Коли ж Димитрій не [illegible] ся, казав його увязнити

[illegible] ем прибув до Солуня силач-бо[illegible] він висміяв христіян і к[illegible] "Коли [illegible] Бог сильний, то бо[illegible] [illegible] обачу, чи він вам поможе"

[illegible] тоді в Солуни молодий х[illegible] [Не]стор, і він рішився поб[illegible] [illegible] Та найперше побачився [illegible] [illegible] вязниці і просив [illegible] молився

[illegible] боротьба і Нестор скин[illegible] [illegible] поастромлювані списи, що [illegible] ти [illegible] Цар казав Несторови [illegible] засудив Димитрія на [illegible]

[illegible] кати застали Димит[рія] [illegible] [illegible] т його закололи, а [illegible] Почею христіяне його тіло [illegible] хоронили, а коли вже не було пе[ре]слідувань, побудували церковцю [illegible] [яв]лялись чуда

[Почув] про те багатий вельмож[а] [з] Ілірії (Балкану), що дуже хорував [illegible] був сюди та на гробі Димитрія став [здо]ровим З вдячности побудував він велику церкву

Коли гріб Димитрія розкрили [illegible] не [illegible] юнсоване і з нього вити[кало] пахуче миро Тому звесь він "Миро[точ]цем". Його положили під пр[illegible] нової церкви

Є оповідання, що поганський [illegible] приказував дівчатам невільницям [illegible] стінкам, вишити образ Димитрія [illegible] в ни під примусом зробили, але [illegible] [illegible] що поганин буде з Святого на[сміх]ватися і казали: "Божий угодниче, ми се зробили з примусу". Як же [illegible] ангел Божий переніс їх з об[illegible] Солуня Велика була їх віра і вона [illegible]

Коли читаємо ті давні історії, то мусимо низько клонити голови перед [illegible] ними христіянами. Яка сильна бу[ла] них віра, які щирі душі, яка посвят[а], яка гідність. Що варта срібло, золото [illegible] рогі камені в порівнянню з тими гідними христіянами? Вони самі були дорогоцінними каменями, і сріблом, і [золо]том

Такої віри і нині треба, треба таких христіян. А Церква пригадує нам тих давних праведників, щоби ми їх наслідували.

АРХИСТРАТИГ МИХАЇЛ.

Говориться в Псальмі, що Господ "Ангелам своїм прикаже хоронити тебе на всіх дорогах твоїх".

Ангели - Божі слуги і виконавці Божої волі. В Святім Письмі маємо багато примірів, де Господь посилав Ангелів до людей. В Новім Завіті ангел звістив Захарії, що народиться йому син

Діві Марії [illegible] Матерію Христа Ангели сказали пастухам, що Христос народився. Ангел звіщав про Христове воскр[есіння] [illegible] приміри

Скаже[illegible] [illegible] ангели [illegible] [illegible]

[illegible]

ПОЧАЇВСЬКА БОЖА МАТИ

[illegible]

ли в монастири, кинулися на Татар, багато їх повбивали, ще більше полонили.

Се оповідаєсь в переказах, але й історики говорять, що з якихсь загадочних причин Татари з Турками монастир полишили, хоч легко могли його здобути, бо се не була ніяка сильна твердиня

Подія тая подрібно передаєсь в піснях [illegible] на честь Почаївської Богородиці Такою була відома по Україні пісня "Ой зійшла зоря вечірова, над Почаївом стала", а ще подрібнійше розказує про ту подію пісня "Пасли пастирі вівці на горі". Там говориться, як Татари

[illegible] Збаража в Почаїв прийшли,
[illegible] народа христіян знайшли,
[illegible] уганяти
[illegible] всіх дістати,
[illegible] дають, всі ся змовляють.

[illegible] плачуть-ридають,
[illegible] хрестом падають
[illegible] Діво Мати,
[illegible] нам погибати
[illegible] долі, в Турків неволі

[illegible] ся звити
[illegible] вірних покрила
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] кий баша
[illegible]

[illegible] мають,
[illegible] Почаїва [illegible]
[illegible] оставляю[ть]
[illegible] ім була

[illegible] поміч Діви Марії [illegible] що [illegible] переживали ту об[illegible] в піснях хотіли увіковічнити ту [illegible] Небесну Помічницю [illegible] Почаївській Богородиці [illegible] її чудесна поміч в часі [illegible] слабости, що була 1770 р. на Волині, в Галичині, на По[illegible] Пісня тая починаєсь

[Від]тоді прославився Почаєвська скала,
[illegible] (де) Божа Мати стопою знак дала

[illegible] тим ще интересна, що тут [illegible] багато випадків і місцевостей, Поділля, Покуття, Подільський Ка[мінець], Кремянець, Волинь, Гусятин, Товстеньке і другі

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МОЛОДІ РОБІТНИКИ.

Історія показує, що нераз молоді люде піднимали справи, яких старші не мали відваги підняти. Так Шевченко вже молодим, 20-кілька літним почав писати "Кобзаря", яким розбудив до життя український нарід. Так молодий студент, Маркіян Шашкевич з своїми молодими товаришами в Галичині розбудив Українців і заставив до будови українського життя. Так молодий Серб, Вук Караджич, пробудив сербський нарід до нової праці. Таке було в кожного народу.

Але одно... Ті молоді люде замолоду, майже змалку вже інтересувалися поважними справами. Вони вивчували історію свого народу, багато думали, багато читали, з розумними людьми сходилися, придивлялися пильно до життя, — отже так ріс їх розум і творча сила. Вони і без школи здобували широке знання, — бо читання книжок, се рівнож школа. Були в Галичині звичайні селяне, які читанням і власною застановою здобували таке широке знання, що їх звали "сільськими інтелігентами". Се були високоосвічені люде і були визначними провідниками своїх громад, або і широких околиць.

Нерозумний є погляд, що молоді в вільнім часі повинні лише забавлятися, — спортами, танцями. Се марновання дорогого часу. Забави не дають розуму, але нищать той розум, який молодий чоловік міг би здобути.

Се пригадка молодим. Се пригадка і старшим, щоби вони поучували молодих і справляли їх на добру дорогу.

Нашим громадам треба гідних провідників і провідниць. Коли ж старші минуться, а молодих не буде, то хто поведе українську громадську працю? Спортсмени? Танцюристи?

Се важна справа і треба над нею застановитися.

Читач Відділу для Молоді.

ВИХОВАННЯ ЖІНОЦТВА.

Мені, як мешканцеви Винипеґу, пригадався Сильвестер Мужов. Походив він з Київщини, був чоловіком щиро релігійним, широко освіченим. Досить згадати, що читав по жидівськи, вірменськи, грузинськи й арабськи.

Але винипеґці знали його лише поверху, він на вулицях продавав газети і так заробляв на життя. Старий чоловік, з поважною бородою.

Я знав його близше, до нього заходив і багато інтересного довідувався.

Заходив він часто до жидівських рабінів, бо з ними мав багато про що говорити. Й оповідав мені раз таке:

Заходжу до рабіна, а в нього багато дівчат. І каже рабін: "До мене посходилися дівчата, прийдіть другим разом". Приходжу знов колись, а в нього повно старших жінок, і знов рабін каже, щоби зайти іншим разом.

Се мене заінтересувало і питаю колись рабіна, чому ті дівчата і жінки заходили. А рабін:

"Вони приходять час від часу, щоби я їх чось доброго навчив". — На те я: "Дівчатам треба науки, але я бачив старших жінок". Тут знов рабін:

"А хіба старшим не треба? До смерти треба вчитися. Вони за розумом приходять".

Те оповідання Мужова заставило мене до думки, що жінкам треба також широкого розуму. Не досить того, що жінка гарно вбереться, чи намалюється. Се зверхне. Треба, щоби щось гарне і вартне було ще в її голові і душі. І розумні жінки за тим шукають.

Такого треба і в нас. Будуть розумні жінки, то розумно дітей виховають, а тоді весь нарід буде розумний. Але треба окремо мати на увазі — виховання жінок!

Винипеґський.

Є ТАКА ПІСНЯ.

Ой ходив же я до школи
Вісім років зряду,
Батько лає, научає:
Не лишайсь позаду!
Аж насилу сего року
Я школи позбувся, —
Вже і вусик, чорні брови...
А в голові:
Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...

ПРИ ЖЕРЕЛІ — СПОМИН.

Як оногда, так і нинька,
Де вільха буяла,
Журчить тая керниченька,
Що колись журчала
Там в дитинних літ утісі
(Котру не відплачу)
Снив відрадно при тій вільсі,
Що й днесь її бачу
Так і нинька, як оногда,
Подібно ся ліє
І та вільха-прохолода,
І те гонце гріє
Корчів тілько, як бувало,
Цвітів цвите тілько.
Чого ж мені ще не стало?
Нема тебе вільхо!
Вже не чую твою шуму,
Нема тіня твого,
Спам розради про задуму,
Мені — дітства мого!

Ксенофонт Климкович.

Оногда — колись, давнійше колись-то, в минулому. Також кажуть иногда, иногди

Вільха, вільшина — дерево, що скоро росте на вогких місцях. По англійськи "алдер".

Нинька — нині

ПАМЯТАЙ СВЯТИЙ ДЕНЬ СВЯТКУВАТИ

(БУВАЛЬЩИНА).

В часах київського Митрополита Петра Могили жив в Києві дуже побожний, а заможний купець Микита. А в сусідстві жив убогий швець, не дуже релігійний. Рідко бував в церкві, бо неділями і святами шив чоботи. І каже раз купець шевцеви:

— Грішиш ти брате! Люде йдуть до церкви молитися, а ти працюєш.

— Мушу заробляти, — говорив швець, — родина велика, треба прогодувати, одягнути. Що инше з вами, ви чоловік багатий.

— Милиш ся друже, — говорить купець, — я був колись таким, як ти, але в Божі дні не брався до праці. Я віддавав Богу Боже і Бог поміг мені стати багатійшим. І тепер з того, що Бог мені дав, я людям в потребі помагаю. Не складаю лише для себе. Та кілько ти заробляєш, коли цілу неділю працюєш?

— Заробляю тілько [illegible] — [illegible] швець.

— Добре! За всі неділі і свята ти заробиш в році ось тілько [illegible]. Отже маєш від мене таку суму, щоб цілий рік в святі дні не будеш мусів працювати. Бери, але хочу, щоби ти кожної неділі і свята впродовж року був з цілою родиною в церкві.

Швець не хотів грошей брати, але купець гроші таки зоставив, хоч швець запевняв, що послухає його ради і без грошей.

Купець був занятий, багато кудись їздив і про шевця може і забув. Аж коли минув рік, приступає швець до купця коло церкви і каже:

— Нині хочу вам довг віддати

— Який довг? — питає купець.

— Ті гроші, що ви перед роком мені дали кажучи, щоби я кожної неділі і свята був в церкві

Аж тепер купець все пригадав і каже:

— Перше — коли я давав, то [illegible] те, щоби ти віддавав, але тобі [illegible] міч. Бог мені дав і я дав тобі [illegible] — не знаю, чи вони тобі пом[illegible] лімо і ти мені оповіж[illegible] чав швець оповідати.

— Знав я, що гріх робл[illegible] валося, що коли не буду в н[illegible] вати, то пропаду. Але [illegible] грішми чудо зробила. Дум[illegible] неділю за працю, а совість [illegible] жеж ти маєш гроші. Бери і й[illegible] кви!" І я йшов. І так цілий [illegible]

— А чи погіршало тобі [illegible]

— Ні! Нині красше жив[illegible] ще не було ладу в життю, те[illegible] що моє, а що Боже. Знаю [illegible] час. Словом — красше жив[illegible]

— А роботи маєш ба[illegible]

— Більше ніж давно [illegible] двох помічників, бо сам [illegible] Отже вам ваші гроші. Я з ни[illegible] ні найменшого гроша.

Тепер купець гроші взяв [illegible]

— Не для себе я їх беру [illegible] людям. Ти з них нічого со[illegible] я не візьму. Се Божі гроші. Б[illegible] їх як талант, якими маємо д[illegible] рудувати. І ти так роби, а по[illegible] Божа рука буде для тебе за[illegible]рою. Та ще дам одну пораду [illegible] прибутку давай постійно на [illegible] частину складай на лихо[illegible] і Бог велить. Бо і нам треба [illegible] життя. Все роби розумно і п[illegible]

А коли розходилися, каж[illegible]

— Від нині за тиждень б[illegible] в мене з твоєю родиною і по[illegible] Погостимося, побалакаємо. Та[illegible] ний, коли моєї доброї ради п[illegible]

Про таку подію опові[illegible] нами давні перекази.

БУДДИСТИ В КАНАДІ.

В Канаді є Японці буддисти. Вони мають буддистську церкву в Винипеґу і є вони в Алберті та мабуть ще десь. Тепер приїздить до Канади Коно Оґтані, провідник буддистської секти [illegible] на Гонґванджі. Він спинився в Винипеґу, а дальше відвідає буддистів в Алберті.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном

Друк чіткий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

КАЖЕ ЗНАЙШОВ АТЛЯНТИДУ.

Є догади, що між Европою й Америкою була колись широка земля і жили там люде, з високою культурою. І нині на островах є сліди якоїсь давної культури.

Тепер німецький священик, Шпанут, каже, що його експедиція знайшла на Північнім морю (між Англією і Данією) під водою мури якогось давного міста. Вони яких 30 стіп глибоко, і розкинені на майже 60 акрах землі. Отже тут мусла бути земля, і люде мусіли тут довго жити, коли такі мури будували. Мабуть та земля пізнійше запалася.

ЗЕЛІЗНИЦЯ — ДОБРО І ЗЛО.

450 миль на північ від Винипеґу є індянська [illegible]ерва, віддалена 45 миль від зелізниці. Тепер до резерви будують зелізницю, [illegible] там є поклади ніклю. На резерві [illegible] римо-кат. священик, Деморо, і [illegible] що зелізниця принесе Індіянам [illegible] зло. Зможуть лекше ді[illegible] та поживу, але разом з тим [illegible]вка та всяке инше зло, якого [illegible] нема.

БАГАТА РУРСЬКА ДОЛИНА.

Нині Рурська долина в західн[illegible] [illegible]жить до найновіш[illegible] [illegible] редків. Є там [illegible] виробляють найдел[illegible] [illegible] ває[illegible]сь там багато вугля, [illegible] ніж деінде в західній [illegible] виробляє, але коли [illegible] зробить і Німеччина [illegible] Так несподівано нім[illegible] відноситься. Нині [illegible] виробляють 431 [illegible] електрики, в Англії 55 [illegible] біліов.

5 ЗГИНУЛО, ОДИН ПОБИВСЯ.

[illegible]рчук, з Венлав, Ман., їхав з [illegible] жінкою і синами, і 10 [illegible] [illegible] рилися до цементов[illegible] [illegible] Козарчук з жінкою [illegible] 15, син 22 і другий [illegible] 10 літ, побили [illegible] [illegible] побитих голову, і [illegible] трамвай. В [illegible]

ТУРЕЦЬКИЙ ОФІЦЕР НА НАУЦІ В КАНАДІ.

Недавно приїхав з [illegible] города (Інстанбул) [illegible] Шир[illegible] в Канаді [illegible] 29 [illegible] капітан. [illegible] тешну во[illegible] [illegible] рську [illegible] дійської Військової Колегії в [illegible] ні. Розумієсь, що коли [illegible] речнини [illegible] уку, яку [illegible]

СПУСТИВСЯ ГЛИБОКО В МОРЕ.

Морський дослідник [illegible] спустився 4134 [illegible] [illegible] "[illegible] бо щось зле".

ТИМЧАСОВИЙ ЛІК НА ПАРАЛІЖ

Американець [illegible]

ПЕРЕїХАВ ВЛАСНУ ДИТИНУ.

[illegible]

ЗГИНУВ ВІД ГАЗОЛІНИ.

В околиці [illegible] називаємій [illegible]

ВЕЛИКИЙ МОЛОТ.

[illegible]

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу.
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ДУХОБОРИ ЗНОВ ПОЧИНАЮТЬ.

В кількох місцях в Бритиш Коломбії в духоборських околицях бувають [illegible] напади та побиття. Були за[illegible]ня родичів, які дітей до школи посилають. Се очевидно робота духоборських фанатиків

ЗГИНУВ СЕКЦІЙНИЙ РОБІТНИК.

В Брит. Коломбії вилетіло з шин 17 [illegible] лінії Принс Руберт — Принс [illegible] [illegible] 63 літний секційний [illegible] Іван Коваль. Чотири особи [illegible]

ЗГОРІЛО 35 КОНЕЙ.

[illegible] Ки., в Америці, згоріло 35 [illegible]их коней, вартости 120 до 140 [illegible] кінь коштував 3 до 4 ти[illegible]

СОБАКИ ЗАЇЛИ ЧОЛОВІКА.

Филаделфії, Мисс., вісім псів на[illegible] фармера калику, Ви[illegible] заїли на смерть

ЧИСЛО ГОЛОСІВ НА ПРЕЗИДЕНТА.

[illegible] вибору президента в Стейтах є [illegible] 531, а вибраний буде той, [illegible] найменше 266 голосів.

ТРУДНОЩІ В ПРОДАЖІ ПШЕНИЦІ.

Думають, що Канада з продажею [illegible] труднощі. Перед [illegible] мала ще 290 мільонів [illegible] пшениці є кото[illegible] й Америка має пше[illegible]ницю на продаж

З ДАВФИНСЬКОЇ ЦЕРКОВНОЇ ОКРУГИ.

[illegible] Давфин Ровс [illegible] присутні [illegible] Громади [illegible] Ситник і В. [illegible] Симон [illegible] Костишин, Бзома Ро[illegible] Грим і Станько [illegible] Максимець і С[illegible] Мирко Грабтюк і С[illegible] [illegible] Петро, А. Білецький і [illegible]

[illegible] заступник голова п. Кендзерський. Об[illegible] [illegible] на голову п. Петра [illegible] на секретаря п. [illegible] По вислуханню [illegible] [illegible] потаку [illegible]

[illegible] на наступний [illegible] одноголосно вибрано п[illegible] Комітету п. Кендзерського на секретаря п. Притулу. Ми[illegible] [illegible] на касієра п. Білецького [illegible] Громади в Ровс[illegible] [illegible] часу провів Коміте[illegible] з Давфинської Гро[illegible] [illegible] щоб [illegible] Громади причалися до [illegible]

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave.,
[illegible], Pa. U.S.A.

ПОДЯКА ДОБРИМ ГРОМАДЯНАМ

[illegible]

Добродійка А. Герус
Парох о. С. Герус.

Катерина Л[illegible]ка

Венкувер, Б.К.

[illegible] Ін[illegible]кавого. Похорон. Церква була за[illegible] [illegible] Похоронено її на [illegible] Над гробом [illegible] короткі прощальні про[illegible] від Православної Громади п. Мельничук, від Т-ва Просвіти із [illegible] пані Сас. На домовину по[illegible] зложено понад 40 вінків. На [illegible] тіло покійної [illegible] похорони відбувся [illegible] поминальний [illegible] коротко говори[illegible] о. Зузак і [illegible]

[illegible] бажають [illegible] подяку [illegible] Митрополиті [illegible] та о. Зузакові, що [illegible] у Венкувері відві[illegible] її домі, як також всім [illegible] її відвідували за життя. [illegible] організаціям і всім, що нам [illegible] і допомагали в часі по[illegible]

[illegible] часі Панахиди і похорону зло[illegible] на невмиручий вінець $86.00. [illegible] переслати на пресовий фонд "Українського Голосу" $20.00, "Вістника" $15.00 і фонд Катедральний у Вінніпегу $50.00

П. Мельничук.

НОВА АДРЕСА о. І. ГИКАВОГО.

Тепері[illegible]на адреса о. І. Гикавого така:
Rev. J. Hykawy,
3802 W. Broadway, Vancouver 8, B.C.
Tel. Cherry 0648.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[redacted]ельського Округа
ЛИСТОПАД.
2. Неділя. — Брендон.
8. Субота. Димитрія. — Дуфрост.
9. Неділя. — Паллар Парк — Тиндал.
16. Неділя. — Пембіна — Портедж ля Прері.
23. Неділя. — Іст Селкирк — Су Лукавт.
30. Неділя. — Гонор — Паплярфилд.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Фостон, Саск.
8. Субота. Димитрія — Кив-Клейр.
9. Неділя. — Вимер.
16. Неділя. — Клейр
21 Пятниця Собор Михаїла — Ватсон (храм).
23. Неділя. — Вадина
30. Неділя Куроки (річні збори)
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЛИСТОПАД
2. Неділя День Подяки. — Принс Алберт
9. Неділя — Сембурт
16. Неділя. Говеймун
21 Пятниця Арх. Михаїла Шипмен.
23 Неділя. — Принс Алберт
30 Неділя — Вирдейл.
Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ЛИСТОПАД
2. Неділя. — Успенська
2 Неділя. — Микадо. Вечірня 7.30
8. Субота. Димитрія. — Могила (храм)
9. Неділя. — Канора.
9 Неділя — Кемсек. Вечірня 7.30
16 Неділя Коло Скляруків
16 Неділя Маморниця, о. І. Швець.
21 Пятниця Михаїла — Рама (храм).
21 Пятниця Вериґів, о. Швець (Коло Вакарчука)
23 Неділя — Канора Ювілейний Зїзд Жин. Т-ва.
30. Неділя Кемсек
Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛИСТОПАД
2 Неділя. Шіго місто.
8. Субота. В-мчя Димитрія [illegible]мор
9. Неділя — Вест Брук.
16. Неділя. — Винярд.
21 Пятниця. Арх. Михаїла "За Рікою"
23 Неділя — Тадор-місто
30. Неділя Льофа
Адреса Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛИСТОПАД
2. Неділя Інсінгер-місто
8 Субота В-мчя Димитрія. — "Коло Кущих".
9. Неділя. — Фовм Лейк
16. Неділя. — Інсінгер "к Гливей"
21. Пятниця Арх. Михаїла — "Коло Купровських"
23. Неділя. — Шіго-полуд.
30 Неділя. — Федакн.
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького
ЛИСТОПАД:
2 Неділя — Сірейл
8 Субота. Димитрія Крейгенд (храм)
9 Неділя Гресвенд
16 Неділя. Кезлен.
21 Пятниця. Собор Михаїла. — Бойл
23 Неділя. Лак Ла Біч.
30. Неділя — Вандеринг Ривер.
Адреса Лак Ла Біч, Алберта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛИСТОПАД.
2 Неділя. — Кендо.
8. Субота Димитрія. — Виткив
9 Неділя — Редфилд
16 Неділя. — Глеслин.
23 Неділя. — Гефорд.
30. Неділя — Медов Лейк
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кріштановича
ЛИСТОПАД
2 Неділя — Мелвил
8. Субота. Димитрія — Гудів.
9 Неділя Айтуна.
16 Неділя — Февуд
21 Пятниця Михаїла — Габард.
23 Неділя Поничай
30 Неділя — Вишарт
По Богослуженнях Катехизація молоді
Адреса Box 14[illegible] Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіяя
ЛИСТОПАД:
2 Неділя — Мусідора.
8. Субота св. Димитрія. — Мирнам.
9 Неділя — Става, полудн.
16 Неділя Става вечір
21 Пятниця Архистр. Михаїла. — Мусідора.
23 Неділя — Топорівці.
30 Неділя Мирнам.
ГРУДЕНЬ
4 Четвер. Введення в храм П. Б. — Става, полудн.
7 Неділя. — Моркемб
14 Неділя. — Мусідора.
19 Пятниця св. Миколая Мирнам.
21 Неділя. — Грац.
22 Понеділок Зачаття Пресв. Богор. Мусідора.
28. Неділя — Мирнам
Адреса Box 97 Мирнам Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЛИСТОПАД
2 Неділя Арбакка, св. Апостолів
9. Неділя. — Сонлави.
16 Неділя. — Сірко
21 Пятниця св. Арх. Михаїла. Арбакка, св. Миколая
23 Неділя. — Вайта
30 Неділя — Арбакка, св. Апостолів
Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
ЛИСТОПАД.
2 Неділя Глендон.
8. Субота Димитрія — Глендон
9 Неділя Сенті Репис
16 Неділя — Еншан
21 Пятниця Арх. Михаїла. — Тирейн (храм)
23 Неділя. — Лесард
30. Неділя. — Гифорд
Адреса: Box 46, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Иосифа Тріски
ЛИСТОПАД
2 Неділя [illegible]
8 Субота Димитрія [illegible] (храм).
9 Неділя. — Андрю
16 Неділя. — Прут
21 Пятниця. Арх. Михаїла [illegible]вали (храм)
23. Неділя. — Кагвин.
30. Неділя — Борівці.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЛИСТОПАД
2 Неділя. — Йорктон
8. Субота. Димитрія Сторновей
9 Неділя. — Радимно
16 Неділя. — Йорктон
21. Пятниця Арх Михаїла Рукстон
23. Неділя. — Мазену.
30 Неділя — Горлиц
Адреса: 110 Веллингтон Ав. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ЛИСТОПАД
2. Неділя. — Бояни
8 Субота. Св Димитрія [illegible]лей
9 Неділя. — Шипиниц
16. Неділя. — Гейрингил
23 Неділя Ісен
30 Неділя [illegible]
Адреса Виллингдон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
ЛИСТОПАД
2. Неділя Пайн Ривер
8. Субота. Димитрія [illegible]
9. Неділя. — Етелберт
16. Неділя. Ренвер
21 Пятниця Мих[illegible] [illegible] Ривер
23 Неділя — Гарленд
30 Неділя. — Пайн Ривер
Адреса: Пайн Ривер, Ман
Адреса: Пайн Ривер, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЛИСТОПАД:
2. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Субота. Влмч. Димитрія. — Вильна (храм).
9 Неділя Ворспайт.
16 Неділя — Смокі Лейк.
21 Пятниця Арх. Михаїла. — Стрий
23 Неділя — Беліс.
30 Неділя Спеден
Адреса Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
ЛИСТОПАД:
2 Неділя [illegible]
8 Субота Димитрія. — Толстой (храм)
9 Неділя Сеньків
16 Неділя Роза
21 Пятниця Арх. Михаїла. — Гардентон
23 Неділя Гардентон
30 Неділя Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛИСТОПАД
2. Неділя Мічем
8. Субота Димитрія Бруксбі.
9 Неділя. — Калет.
16 Неділя. — Вонда.
21 Пятниця Собор Арх. Михаїла. — Калет
23 Неділя Гронлид-Річка.
30 Неділя Гронлид Північ
ЛИСТОПАД
2. Неділя. — Мічем.
8 Субота Вмч. Димитрія — [illegible]
9 Неділя Калет
16 Неділя Вонда.
21 Пятниця Собор Михаїла Калет
23 Неділя Гронлид Річка
30 Неділя Гронлид Північ.
Адреса: Box 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ЛИСТОПАД
[illegible]
[illegible] Шортдейл
[illegible] Петлюра
[illegible] Пеліне
[illegible] Гилберт Плейнс
[illegible] Грендвю.
[illegible] Арх. Михаїла. — Ле[illegible]
[illegible] Неділя Шелвелей.
[illegible] Петлюра.
[illegible] Тел. 45, ч. 3

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.
ЛИСТОПАД
2 Неділя Грифтин Ривер
8 Субота Димитрія Сифтон
9 Неділя Давфин (Служба Божа через радіо Давфин, 10.30 рано)
16 Неділя Рорктон
21 Пятниця Михаїла — Вендав
[illegible]
ГРУДЕНЬ:
[illegible] Давфин (Служба Божа через радіо 10.30 рано).
[illegible] Миколая. — Косів.
[illegible] Неділя. — Еншан.
[illegible] Неділя — Рорктон
Адреса: Box 550 Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛИСТОПАД:
2 Неділя Егремонт.
8 Субота Вмч. Димитрія. — Ньюбрук (церк. базар).
9. Неділя Редвотер
16 Неділя Посетна
21. Пятниця Собор Арх. Михаїла. — Радвей (церк. базар)
23 Неділя Федора
30 Неділя Торгилд
Адреса Радвей, Алберта, Box 128.
ГРУДЕНЬ
4 Четвер Введення в храм Богор. [illegible]
7 Неділя Радвей
14 Неділя Ньюбрук
19 Пятниця Миколая — Торгилд
21 Неділя Федора.
22 Понеділок Зачаття Богородиці Егремонт
28 Неділя [illegible] Редвотер
тел.: 10

Календар Українських Свят
ЛИСТОПАД:

1 С 19 Жое енс. Влмч. Клеопатри
2 Н 20 Н. 21 по З.С. Влмч. Артемія
3 П 21 Прен. Іларіона Вел.
4 В 22 Рівноап. Аверкія еп. Єрополь.
5 С 23 Ап. Якова брата Госп.
6 Ч 24 Прен. Арети, Сигол
7 П 25 Муч. Маркіяна і Мартирія
8 С 26 Димитрія Великомуч. Теофіля
9 Н 27 Н. 22 по З.С. Прен. Нестора
10 П 28 Муч. Терентія й Неоніли
11 В 29 Прмуч. Анастасії Римлянки
12 С 30 Муч. Зиновія і Зиновії
13 Ч 31 Прен. Спиридона й Никодима
14 П 1 Листопад. Косми і Дамяна
15 С 2 Муч. Акиндина [illegible]
16 Н 3 Н. 23 по З.С. Муч. Акепсима
17 П 4 Прен. Йоаникія Вел.
18 В 5 Муч. Галактіона й Епистими
19 С 6 Павла архиєп. Царгород.
20 Ч 7 Св. 33 муч. в Мелітині: Ерона
21 П 8 Собор Архистр. Михаїла
22 С 9 Онисифора [illegible]
23 Н 10 Н. 24 по З.С. [illegible]
24 П 11 Муч. Мина [illegible]
25 В 12 Св. Івана Мил[illegible]
26 С 13 Івана Золото[illegible]
27 Ч 14 Ап. Филипа [illegible]
28 П 15 Поч. Пилипівки Муч. Гурія
29 С 16 Ап. і єванг. Матея [illegible]
30 Н 17 Н. 25 по З.С. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіщкевича
ЛИСТОПАД
2. Неділя — Гаес.
8. Субота Вм. Димитрія [illegible] (храм)
9 Неділя Арран
16 Неділя Норквей
21 Пятниця Арх. Михаїла [illegible]біч
23 Неділя — Дербен
30. Неділя Глен Елдер
ГРУДЕНЬ
4. Четвер Введення [illegible] Б-ці. — Арран
7 Неділя. — Гаї
14 Неділя. — Кобзар
19 Пятниця. Св. Отця Ми[illegible]
21 Неділя Норквей
22 Понеділок Зачаття Б[illegible] Мейбридж
28. Неділя. — Свон Плейн
Адреса: Box 124, Арран, Саск.
Телефон ч. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького
ЛИСТОПАД
2 Неділя Сент[illegible]
8 Субота Св. Вм. Димитрія — Онвборн
9 Неділя Росборн
16. Неділя Глен Елм
21. Пятниця. Св. Михаїла — Сеил Лейк (храм)
23 Неділя Менц
30 Неділя. — Оакборн
Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 313—21. Шол Лейк Расч

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛИСТОПАД
2. Неділя. — Смайс
8. Субота. Димитрія Терношаль
9. Неділя. — Єлов Крик
16. Неділя. — Кадворт
21 Пятниця Михаїла Ст. Дауфен
23 Неділя Вакав
30. Неділя. — Алвена.
Адреса: Пошт. скр. 133, Вакав Саск.
Адреса: Box 155, Вакав, Саск.
Тел. 45.

Устав Церковний
ЛИСТОПАД
2. Нед. Гол. 4. УС 10. Літ Гал. 2 16-20. Єв. Луки 8. 5-15
8 Субота Димитрія УС Мат 10 16-22 Літ 2 Тим 2 1-10 Єв. Іван 15 17-27 і 16, 1-2
9 Нед. Гол. 5 УС 11 Літ Гал. 6 11-18. Єв. Луки 16 19-31
16 Нед. Гол. 6 УС 1 Літ Ефес 2 4-10. Єв. Луки 8: 26-39
21 Пятниця Михаїла УС Мат. 13 24-30. 36-43 Літ. Жид 2 2-10 Єв. Луки 10. 16-21.
23. Нед. Гол. 7. УС 2. Літ. Ефес 2 14-22 Єв. Луки 8: 41-56
30 Нед. Гол. 8 УС 3 Літ. Ефес 4 1-6. Єв. Луки 10 25-37

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave. 3 copies

[TH]E HERALD Box 3626 [W]INNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1952. ВИННІПЕГ, МАН., 15-го ЛИСТОПАДА, 1952. ЧИСЛО (930) 22

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ В АМЕРИЦІ.
Листопада 4-го вибрано в Америці президентом ген. Айзенгавера. Його противником був Адлай Стівенсон, якого підтримував през. Трумен.
[illegible] Айзенгавера був німецьким свя[illegible] подає преса.
[illegible] дальша політика Америки, [illegible] покаже. Одно певне, що ма[illegible]ша, як була за Розе[illegible] А лучшою може бути [illegible] мали уряд в руках 20 літ [illegible] дано Росії багато [illegible] і народів, а також [illegible] минулої війни вирішено, [illegible] Китай забрати. За воло[illegible] збудовано силу Росії [illegible], що досвід з минулих [illegible] Айзенгавера трохи розуму [illegible] помічники будуть обе[illegible] з високих державних [illegible] багато тих, що [illegible], а між ними бу[illegible]
[illegible] час покаже, як далі [illegible]

КОРЕЯ — АЙЗЕНГАВЕР.
[illegible] полудневої Кореї [illegible] Націях, що з [illegible]ритися, але треба [illegible] силою і створити одну [illegible] Айзенгавер збирається відвідати [illegible] каже, що в тім [illegible] може знищити літак, [illegible] Айзенгавер летіти.

УРЯДОВАННЯ АЙЗЕНГАВЕРА.
[illegible]вер вибраний президентом, але його урядування [illegible] 1-го січня, 1953 року. Поки [illegible] своїх представників, [illegible] з веденням держав[illegible]

ЗАРОБИЛА НА АЙЗЕНГАВЕРОВІ.
В Америці йшли заклади про те, кого [illegible] оберуть президентом. Зак[illegible] наперед певні суми гро[illegible] канадійського сталево[illegible] Цана, виграла 11,400 доля[illegible]

ЩО В ТИБЕТІ.
[illegible] забрали Тибет, що гра[illegible] Індією, і російські інжинири бу[illegible] дороги, залізниці. Тибетанці [illegible] і в недавних розрухах [illegible] понад 30 тибетанців і 10 боль[illegible] вояків

ПОМЕР ПРЕЗИДЕНТ ІЗРАЇЛЯ.
Листопада 10-го помер президент Ізраїля, Хаїм Вайцман, мав 77 літ. Для [illegible] він був „батьком Ізраїля". Навіть [illegible] Жиди були в „жалобі" цілий [illegible]

ПОСУХА В ПОЛУДНЕВІЙ МАНІТОБІ.
[illegible] в полудневій Манітобі мало дощу і нема його й тепер. Лю[illegible] в керницях води, головно для [illegible] посуха розтягається і на [illegible] їх середини, де сіють ози[illegible] Тепер треба, щоби впало [illegible] дощу. Один цаль може [illegible] 5 цалів землі.

РЕЗИГНАЦІЯ ТРИГВЕ ЛІ.
[illegible]

[illegible] ОКРЕМІШНІСТЮ ЦЕРКОВ.
[illegible]

„ЧЕРВОНИЙ ДЕКАН" ТІШИТЬСЯ.
[illegible]

ЗГОРІЛА АНГЛІЙСЬКА ЦЕРКВА.
В Виннипегу згоріла [illegible]

СКОТЛЯНДЦІ ПРОТИ ТИТУЛУ КОРОЛЕВОЇ.
[illegible] поштових картках Скотляндці [illegible] II Єлисаветою [illegible] Єлисавета була [illegible] без Скотляндії

70-ЛІТНІЙ КОРОЛЬ ШВЕЦІЇ.
Листопада 11-го Швеція величаво святкувала 70-ліття свого короля — Авгуcта Адольфа 4-го. На святі був й норвезький король Гаакон, 80-літній, що є найстаршим між европейськими королями.

ПОВІДОМЛЕННЯ
[illegible] Диецезіяльний [illegible] від Богослу[illegible] присилати до Консисторії [illegible] бiжучого року
[illegible] Церковних Громад мають [illegible] висилати [illegible] Богослу[illegible] рішення
[illegible] залягають з вплатою [illegible] фонду за давнішні роки, [illegible] до цього часу
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАЛЕНДАР
РІДНА НИВА
НА 1953 РІК
Має [illegible] матеріялу. Місяцеслов, Церковний Устав, повчаючі статті, [illegible] поезії і т. д. Також [illegible] картинами
Ціна його $1.00.
[illegible] прихід з розпродажі йде на Церкву
[illegible] можна в [illegible] священиків, або впрост від Консисторії
Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ДРУГИЙ ТОМ „КОБЗАРЯ".
[illegible] до оправи 2-ий том „Кобзаря" [illegible] має вийти в 4-ох [illegible] бiльший від 1-го [illegible] і прода[illegible] в друкарні [illegible]

КАЛЕНДАР „УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ"
[illegible] число „Вістника" [illegible] „Українського Голосу" [illegible] даватися. Якраз [illegible] число [illegible]

НОВА АДРЕСА МИТРОПОЛИТА.
Теперішня нова адреса ВПреосв. Владики Митрополита є
Most Rev. Metropolitan Ilarion, [illegible] [Cathed]ral Ave., Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ
дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.
„Що принесла Україні Унія".
Ціна її тільки 50 центів.
Набувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Виннипег, або в священиків тої ж Церкви.
Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді,
Прот. Є. Грицина, голова.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

I.

ГР. КАТ. ЦЕРКВА В КАНАДІ. — ЕП. БУДКА.

Церковна історія Божика.

Про церковне життя Українців в Канаді є книжка гр. кат. священика Пантелеймона Божика, стор. 335, видана в Винипегу 1927 р. Але вона не може служити орієнтаційним підручником для тих, що в Канаді не були, або були коротко, отже замало тутешне життя знають. Божик звеличує католицизм і чужих, які хотіли взяти гр. католиків в своє виключне посідання. В книжці є багато натягань, перекручувань, промовчувань. Дрібниці висуває як щось велике, а дечого важного не зачіпає, достроюючи все до вимог чужої католицької політики.

Так пр. висуває Макарія, якого особа не заважила тут в нічому на макове зерно. Макарій монах-священик (так тут розуміли), з Київщини, прибув до Канади 1903 р. з московським еп. Серафимом як його помічник, але яку поміч міг він давати, коли і Серафим нічого путнього не робив. По відїзді Серафима Макарій жив в Винипегу, ходив забруджений, благословив по улицях йому знайомих, випрошував жертви „на катедру" і діставав деколи дещо на прожиток. В одних був посміховищем, а другі жаліли його як чоловіка слабоумного. Нікому не поміг, нікому не пошкодив. Звав себе „митрополитом Канади й Манітоби" (одної провінції), „архигетьманом", „архипатріярхом", „архицарем" і т. п. А в Божиковій історії Макарій згадуєсь як важна особа свого часу. В 1952 р. Макарій помер в заведенню бездомних всіми забутий.

Книжка Божика може мати деяку вартість для старших канадійських Українців, бо висвітлює деякі факти з життя Російської Церкви, яку блище знав як її священик. Він розкриває менше відоме з життя католицького та і пригадує дещо відоме, яке позабувалося. Хоч всюди є натягання і неточности.

З книжок, що подають багато фактів з католицького життя в Канаді, треба згадати „Чужу Руку" (Винипег, 1935); „Діла Чорної Руки", се доповнення „Чужої Руки"; „Ловці Душ" (Саскатун, Саск., 1927); „Життя Йосафата Кунцевича" (Винипег, Ман. 1948); „Історичні Матеріяли" (Винипег, Ман. 1949).

Багато матеріялу про гр. кат. Церкву мають річники винипегського „Українського Голосу" від 1910 р., та „Вістника" від 1924 р. Також „Канадійський Русин" (опісля він „Кан. Українець", орган еп. Будки, виходив від 1911 р. десь до початку 1931 р.). Також „Канад. Фармер" (від 1903 р., перші його видавці англ. ліберальна партія, опісля Чех Доячек).

Про церковні справи з часів еп. Будки багато матеріялу має **„Ювілейна Книга 25-ліття Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні"**, стор. 434, видана в Винипегу, Ман., 1945 р.

Божик і його Акафист.

Божик правосл. Українець з Буковини, священиком став в Канаді, і служив в Рос. Церкві до часів Революції в Росії 1917 р. Тоді не стало з Росії підмоги (по 40 долярів місячно, як се Божик казав). Божик хотів перейти до Укр. Прав. Церкви, але його не приняли головно з уваги на його „Акафист", який він написав будучи в Рос. Церкві. Вкінци опинився в гр. кат. Церкві.

Той Акафист він назвав **„Акафисти до св. України"**, і був той Акафист поміщений в двох числах (30 і 31) винипегського „Русского Народа", 1920 р. Редакція „Р. Народа" мала „Акафист" в рукописі і тепер помістила щоби допечи Божикови за його перехід до католиків. Божик був підписався там „Давид Грохот". По появі того Акафисту Божик його не відпекувався.

Акафист має точну форму церковних Акафистів, є Кондаки, Ікоси, є закінчення: Радуйся ... та Алилуя. Для приміру треба навести кілька місць з того „Акафисту" (без йорів, ятів, та йори, яких Божик вживає). Перший Кондак так виглядає:

> „Вонэбранной всяческих лайдак побідительная Украино яко избавлшеся от благих чувств бусурманов ровная, благодарственна сумасшедших, восписують ти лайдаци, от бід свободи їх; ти не знающая истин и тьмою принникающая зовем ти: Радуйся тьмо и рабине німцев и турок, глупих радование". —

Ще дальше кілька примірів:

> „Пой Украино пісні Аллаху, міссію сотвори велію в Мекку. Преклонь коліна своя и падь ниц перед Магометом ...
>
> „Радуйся віро міняй-лице. Радуйся в Канаді Францувам служащая. Радуйся мітло французская. Радуйся айришов подножіе. Радуйся изрядниче. Радуйся Івана Мазепи насіне. Радуйся новоупечена нація ...
>
> „Ти сподобилася еси Ефіальту, Іуді, Потію и Терлецкому: Ортинскій, Будка и компани продолжаше Потія и Терлецкого мерзость ...
>
> „Мерзоту от сатани получила еси Украіно, соблюди ю себі на погубу, ми Богом избранний народ **Святої Руси ...** гордим тобою, **ти пропади и исчезни** яко исчезает дим. Аллилуя.
>
> „Вім яко Бог тебе покара ... **Будь же проклята Богом живим! ...**"

Так писав Божик будучи священиком Рос. Церкви в Канаді, і се також повинні знати читачі Божикової книжки. „Акафист" показує рівнож яким духом віяло в Російській Церкві відносно Українців. До Рос. Церкви належали з конечности православні Українці з Буковини, не маючи свого церковного проводу, а належали і деякі Галичане.

Еп. Будка в Канаді.

До Винипегу прибув еп. Микита Будка з Европи 19-го грудня, 1912, й опинився, як він казав, „на французькім хлібі". І лишився епископом Патари, отже помічником французьких епископів.

Він застав вже „Канадійського Русина", заснованого весною 1911 р. французьким архіеп. Лянжвіном. По смерти Лянжвіна голосили, що він видав 100,000 дол. на „роботу" між гр. католиками, хоч се на волосину не піднесло української свідомости і сили.

З приходом еп. Будки стан гр. кат. Церкви не поправився, бо ж Будка був лише помічником Французів.

„Кан. Русин" (опісля „Кан. Українець") провадив неперебірчиві спори з „Укр. Голосом", опісля з Укр. Прав. Церквою. Досить згадати, що висміває її як **козацьку, мамину, нововидуману, свистунівську, халдейську, неоправославну, самосвятську** і т. п. Видумував, чого не було, отже 1925 р. був засуджений на заплачення 7,000 дол. кари за ширення неправди. Коли се дальше продовжав, то 1928 р., боячись нового клопоту, помістив „Спростовання", де заявляє, що голошене ним про „Укр. Прав. Церкву, давно і тепер, не є правдою. І се спричинило його смерть. А він же був органом гр. кат. Церкви! („Спростовання" подає вповні „Чужа Рука").

Для такої роботи спровадили в Галичини на редактора проф. Ол. Сушка. По літах редагування „Кан. Русина" Сушко був і в большевиків і в протестантів, а вкінци ще вернувся до „Кан. Русина". Се та неперебірчивість!

Правила Русько-Католицької Церкви.

В 1915 р. еп. Будка видав **„Правила Русько-Католицької Церкви в Канаді"**, стор. 75. Там між іншим подані вказівки, як тягнути греко-католиків до латинства. А се були тайні „Правила", бо вже на вступі зазначено:

> „Книжка ся есть друкована виключно для ужитку наших священикі. Не вільно єї продавати чи давати кому другому, як лише руському священикови в Канаді ..."

Аж десь по двох роках передав ті Правила в заборонені руки один гр. кат. священик. Після того був в „Укр. Голосі" ряд стать, де зміст „Правил" подрібно розбирався, однакож „Кан. Русин" не відозвався ні одним словом навіть на прямі запити, чи він знає щобудь про ті „Правила". Ось кілька виривків з тих „Правил":

> **„Де нема ані руської церкви,** ані рус. кат. священика, або де доїзд до руської церкви получений з **великими трудностями, можуть** вірні руського обряду приноровитися **цілковито** до обряду латинського, з того однак ніяк не слідує зміна обряду". (Стор. 29).

Ясне! Закликайте нарід на латинські Богослуження; вговорюйте, що приноровлення до латинського обряду не є зміною обряду ... Хиба се не латинізація? Або таке:

> „Вірні Русини навіть в [illegible] в котрих є священик руського [illegible], можуть у латинського священика [illegible] відатися". — (Стор. XII).

Певне, що тут ходило про польських ксьондзів, бо ж Українець не пійде до Француза сповідатися. Він же Француза, ні Француз його не зрозуміє

Чужа ворожа політика виявляєсь і в такій балачці „Правил":

> „За зміною обряду слідує у [illegible] народу все і зміна народности. Проте змушувати нарід до приноровлення до лат. обряду, се в очах загалу, латинщити нашу Церков і винародовлювати Русинів. Звідси ненависти, а навіть страшні братовбійчі війни поміж Русинами і Поляками і поміж Русинами уніятами і шизматиками; звідси і закиди проти Апостольської Столиці і Унії, що вони провадять до винародовлення Русинів і до златинщення руської Церкви. Що сі закиди зовсім безпідставні і проте неслушні, се видно хочби і з сего послідного декрету, де Столиця Апостольська стає по стороні чистоти нашого обряду та забороняє строго зміняти его або намовляти когось до зміни обряду." — (Стор. 29).

Се повне крутарство. Примушування, намови і перетягання до лат. обряду провадилися сотні літ і папи того не спиняли. А важне, — **що не забороняли Латинській Церкві принимати тих примушених і намовлених.** Історик Ранке подає в „Історії Папів" римський документ, де говориться, **що найкраще притягати православних відразу до Латинської Церкви, а не до унії.** Папський представник в Америці, Сатолли, виразно говорив, що: **„Ви Русини давно повинні се розуміти, що не лиш повинна бути одна віра, але і один обряд. Доки у вас Русинів співаєсь „Господи помилуй", доти ви ще схізмою пахнете."** (Нива, 1908). І в „Правилах" бачимо намови гр. католиків, щоби „приноровлювались" до латинства. Та мимо того в „Правилах" зазначуєсь, що ніхто папа забороняє зміняти обряд, або намовляти до переходу до лат. обряду. Чи се не крутарство?! Чи „приноровлення" не є зміною обряду?

Берімо таке місце з „Правил":

> „Наш нарід рідко вчащає на латинські Богослуження ще і з тої причини, що лат. обряд, его форма і его язик для него зовсім незрозумілі. Треба отже нам поучати відповідно нарід о его християнських обовязках, о сім, що віра, обряд і народність, се річи зовсім відрубні, та з натиском повтаряти, що часове приноровлення до латинського обряду не потягає ніяк за собою зміни обряду." — (Стор. 29-30).

В іншім місци сказано, що великий хрест на церкві має бути „однораменний"; що Іконостас має мати „окрему апробату" (дозвіл). — (Стор. 52).

Се показує, що „Правила" мали на ціли латинізацію, тому не диво, що по їх виявї думаючі гр. католики ще скорше переходили до Укр. Прав. Церкви.

„Правила" видав еп. Будка з своїм [illegible], але на вступі зазначує, що видав їх по нараді з латинськими епископами, а треба се так розуміти, що вони приказали йому ті „Правила" видати.

По виїзді еп. Будки до Европи багато примірників тих „Правил" дісталося Українцям в руки, бо вже не було кому про них дбати. Їх зміст і без того був загалови відомий.

$40,000 КОТАМ І ПТАХАМ.

В Маріон, Огайо, померла Олівія Біт[illegible] зоставила 40 тисяч долярів на поміч котам, птахам і другим сотворінням. Всего майна мала на 75,000 долярів. Коло 22,000 зоставила також приятелям, сусідам і церкві.

ТРИ-МІЛІОНОВА ФАБРИКА.

В Винипегу має повстати фабрика вартости 3-ох міліонів долярів і буде виробляти колеса для зелізничих вагонів. Буде в ній працювати 125 людей.

ПОКАРАЛИ МАТІР ЗА ДИТИНУ.

На два місяці тюрми засудили в Винипегу Л. Лавру Вилкстром за те, що дуже побила синка, якому один рік. Побила голову, праву руку і були синці на цілім тілі. Очевидно та мати сама не мала доброго виховання. В неї є троє дітий

НАЩО МОЛОДИМ ГРОШІ.

В Винипегу Кароль Фінгус, 19-літний, зміняв підроблений чек на 28 долярів, вкрав годинник, що коштував 65 долярів і заставив його за 50 центів, і за те дістав рік тюрми. На запит нащо йому гроші, сказав: „Я се зробив, бо не мав грошей, щоби з дівчиною вийти".

ПРОПИВ 400 ДОЛЯРІВ.

Лойд Нілсон, з Винипегу, зміняв чужий чек на 500 долярів. Коли його арештували, мав ще 100 долярів. А 400 пропив.

ЗА ПИВО 100 ДОЛЯРІВ.

В Селкирк, Ман., Томаса Калдера засудили на 100 дол., або три місяці за те, що був там, де продають і пють пиво, а він ще не має 21 років. Таким не можна там бути. Він вибрав три місяці.

ПОВІДОМИЛА ПРЕДКІВ ЩО ЙДЕ ЗАМУЖ.

Азійські народи дуже предків поважають. Хоч вони померли, але вважають їх наче живими. Дочка японського цісаря, Гірогіта і Такамаси Ікеди — княжна Йорі, відвідувала гроби своїх предків, щоби їм звістити, що йде замуж. Се велика культурність! А тут деколи дочка чи син живих батька-матери не повідомить.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXXII.

ПІДГІРЦІ І ПЛІСНИСЬКО.

Найкрасшою історичною окрасою Підгірців був королівський замок польського короля І. Собіського, окружений деревами. З тесаного каменя, мав багато покоїв і саль, що були переповнені старовинними памятками малярства, різьбарства, килимарства. Були тут старинні одяги, начиння, зброя польська, козацька, турецька, татарська, німецька, шведська, московська. Була спальня короля, стояло його ліжко з бальдахимом (дашок над ліжком). Було золото і срібло.

На захід від замку і костела була за горбком, мов сховавшись, ще одна стара будівля, що не мала ні веж, ні золота, ні срібла, ні історичних дорогоцінностей, однакож була мені найгарнійша і найцінніша. Се була українська деревляна церква Успення Богородиці; стояла під горбком, але й над українським селом.

Вона стояла немов скала, що не захиталася, і стримувала ворожу силу, яка наступала з гори на село. Та вбога церковця була [illegible] твердинею українського народу. На неї летіли малі і великі стріли, але вони чудом-дивом відбивалися від її старих, мохом порослих і майже спорохнявілих деревляних стін. Вона перестояла всі бурі та всі напади дикого Сходу й „цивілізованого" Заходу і хоч огнем і мечем нищили її, вона зявлялася знову наче фенікс (казковий птах, що горів і з власного попелу воскресав), оновлялася, та силою Христової правди захищала своїх вірних.

Та бідна і старенька підгорецька церковця до похилена стояла під горбком, була для мене найдорожча. Бо цілих 16 років я прокладав шлях до неї. І хоч дорога була терниста, але я дійшов до мети. Тут вперве довелося мені стати в обороні Христової правди.

∴

На південному заході від Підгірців в напрямі Золочева, була колись Українцям дорога місцевість — **Плісниськo.** Там серед глибокого ліса і святочної тишини стояв на горбі український монастир св Василия Великого.

Чорні, декуди мохом порослі мури, вказували, що наш монастир стояв тут кількасот літ. В нім служили Богу нереформовані Василияне. Тоді вже пять років реформували василіянський чин.

Дуже кончена була реформа і плісниського монастиря. Вже від Великодня аж до пізної осени сходилося сюди багато народу обох обрядів. Люде ставилися з великою побожністю до тих святих місць. Але не було кому використати нагоди, щоби попрацювати над прочанами (відпустовцями). Монахи або не орієнтувалися, або були байдужі, або застарі до такої роботи. В кожному разі не обслугували паломників як слід, бо не вміли, або не хотіли.

Наслідки були такі, що славні колись на цілу Галичину плісниські відпусти почали занепадати. Врешті ще ігумен о Карпович, старий Холящак, перестав чи з оціалости, чи з непорадности запрошувати сусідних священиків до помочі в часі відпустів, і так зовсім закапарив їх славу.

Висше серед монастиря серед гущавини був історичний плісниський цвинтар. На нім спочивали тлінні останки багатьох черців (монахів) та багатьох наших предків.

СКОРА ЗИМА В НІМЕЧЧИНІ.

Є вістка з 13-го жовтня, що зима в Німеччині почалася понад місяць скорше, як звичайно. В горах впали великі снігн, а в Мінхені була 12-го жовтня велика заметіль.

СИЛА ВОДНОЇ БОМБИ.

„Водна бомба" найновіша. Її виробляють з водня (гидрогену), що є частиною води. Недавна проба виявила, що експльозія тої бомби знищила остров милю широкий — він стопився. Огонь був 2 милі широкий, а 5 миль високий. На кораблі, що був 35 миль далеко, чули ще велике горячо. Гук був страшний.

ПООТВИРАЛИ ГИДРАНТИ.

В часі „галовіну" 4 хлопці їздили вулицями передмістя Винипегу і великим ключем поотвирали 15 гидрантів, з яких фаермени беруть воду до гашення, отже випускали воду на вулиці. Зробили шкоди на $101.75. Їх арештували.

СКОЧИВ З 12-го ПОВЕРХА.

Помічник Тригве Лі, голови Обеднаних Націй, — Аврам Г. Фелер, скочив з 12-го поверха, коли довідався, що Комітет Безпеки буде брати його на допити. Тригве зрезиґнував, а його помічник себе вбив. Видно, що можуть виявитися несподівані справи.

БУРЯКИ НА ЦУКОР.

Обчисляють, що всіх буряків на цукор буде в Алберті, Манітобі, Онтаріо і Квебеку один міліон і 24 тисячі тон (1,024,000). З того можна виробити коло 287 міліонів фунтів цукру. Алберта може дати 130 міл. фунтів, Онтаріо 95 міл., а Манітоба 27 міл. фунтів цукру

ЗГОРІЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ.

В Ст. Кетеринс, Онт., згоріло четверо дітей родини Д'Артонів, 5 і 4 літ, 18 і 2-місячне. Мати вийшла до сусідів телефонувати до чоловіка і тоді настала в печі експльозія. Більше дітей нема.

ЛІТАКИ — БАГАТО ЗГИНУЛО.

Вістка з Сан Франциска каже, що при кінци минулого тижня згинуло, або невідомо де пропало 88 осіб, які були на літаках. Було 8 випадків, що літаки попадали, се відоме, а про інших нема чутки.

ЛЕТУН ЗГИНУВ.

Коло Ванкуверу, Б.К. експлодував джет-літак в воздусі, отже згинув летун, Бил Рос, 22-літний. Відломки з літака порозкидані на просторі чверть милі.

ДІСТАЛИ ПО КІЛЬКА ЛІТ.

В Салт Сте. Марі, Онт., засудили за грабунки Риварда, 21 літ, на 4 роки; Луида, 19, на 3 і пів, а Суліера на 3 роки тюрми. Неоплатне ремесло тих молодих людей.

ЗГИНУВ ФАЕРМАН.

В семинари в Квебеку повстав огонь в часі гашення згинув один фаерман, а другого придушив дим, коли витягав того, що згинув. Але він зі шпиталю скоро вийшов.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЛИСТ ПАПИ ДО НАРОДІВ РОСІЇ

IV.

Проти папського Листа „до народів Росії протестують всі Українці — навіть греко-католики. Се зрозуміле й оправдане. Папа зачисляє Українців до Росіян. Протестують і дехто домагається, щоби папа сказане відкликав.

Але питання: **що буде, коли папа сказаного не відкличе? Коли не видасть другого, справедливого листа? Що скажуть тоді передовсім греко-католики? Чи і дальше будуть вважати папу своїм зверхником і спасителем?**

Що папа сказаного не відкличе, се цілком певне. Се вдарило би його авторитет і взагалі політику римської Церкви. А коли не відкличе, то ще раз вдарить по голові греко-католиків, які протестують.

Впадає також в очи, що багато протестуючих не знає історії минулого, навіть недавного. До папського Листа ставляться з належним критичним підходом, розумно, але з натяків на минуле виходить, що про відношення папів до Українців знають тільки, кілько дала їм католицька пропаганда. Розуміють, що в минувшині папи обороняли Українців, помагали їм, аж нинішний папа попсувався. Але надії колись не було красше ніж тепер

В органі гр. кат. духовенства — в „Ниві", ч. 9, 1914 р. читаємо:

„Одинокою обороною, яку знаходила наша Церков за часів польських, був Рим, але ті часті декрети, які потребували видавати папи, не промовляли ніраз до польського клира (пол. церковників) котрий на ті декрети був глухий."

Отже папи видавали паперові оборонні декрети, Поляки тих декретів не слухали і дальше кривдили Українців, і се зветься в католиків обороною і помочею. Та чи се була поміч? В „Ниві" ті декрети, яких Поляки не слухали, вичислені:

„Декрет папи Льва X з дня 18 мая, 1521; Климента VI з 26 марта, 1556; Павла V з 19 грудня 1615; Урбана VIII в 7 лютого і 7 червня 1624; Венедикта XIV з 24 грудня 1743; 11 мая 1744, і 29 марта 1781, і 18 вересня 1781; Пія VII з 13 червня 1802."

Так впродовж 281 літ папи видавали декрети в обороні Українців, яких Поляки не слухали, отже чи не однаково було би і без тих декретів? Се був насміх над Українцями.

Ще згадати пофальшовані в користь целібату ухвали Львівського Собору з 1891 р. — чи папа їх уневажнив? Ні! І греко-католики з тим покірно згодилися. Такого було багато.

„Пакс Московітіка і Ватикан".

„Укр. Самостійник" з Мінхену, 19-го жовтня має статтю **„Пакс Московітіка і Ватикан"** (Московський Мир і Ватикан), стаття інтересна і ми подамо її тут з деякими скороченнями. Говориться там:

„Посланіє папи Пія XII. до московського народу є великим знаком часу. Воно яскраво рве з дотеперішною політикою Ватикану супроти Росії і супроти комунізму. Воно рве з дотеперішним відношенням Риму до кожного, ворожого християнству, азіятського завойовника.

„В давні часи Ватикан закликав до хрестових походів проти воюючого Ісляму (Турків). Нині він ставляє комуністичну Росію під особливий покров Пресв. Богородиці,

„Ватикан нетільки не закликає вірних до хрестового походу проти атеїстичного Кремля, — але й свідчить, що він ніколи не був й очевидно не буде по стороні тих, з якими СССР вступив би у війну.

„Християнський світ здригається на вид знущань над религією і Церквою, яких від 1917 р. по всіх країнах допускається московський нарід, — але Ватикан хвалить сей нарід за його побожність, за його вірність Богу та Пречистій Діві.

„Сей нарід нових вандалів проклинають і проклинали мільони ним замучених жертв, — але Ватикан закликає молитися не за ті жертви, а за їх катів.

„Кремль доконує від ряду літ злочин народовбивства безпосередно, або наприклад на Україні — через штучну пошесть голоду, але Ватикан чинить відповідальним за сей голод не Москву, а небо — „посуху".

„Україна вславилася в світі своєю героїчною боротьбою з ворогами Христа, але Ватикан не знає її. Україна для нього — се просто „південні області Росії". Про неї в посланії нема згадки, ані про ту її частину, Галичину... Спливаючі кровю народи, уярмлені безбожницькою Москвою, борються за свою віру, за свою націю, за правду, справедливість, за християнську культуру — але Ватикан не завважає тих народів. Він до них не звертається, він суґерує (дораджує) уярмленим народам приняти Росію, визнати її як свою вітчину. І каже, що він „не може мовчати, коли йдеться про оборону релиґії, справедливости і християнської культури."

„Який сенс того страшного документу? Сенс той, що Ватикан не заохочує християнських народів боротися з царством слуг дiявола.

„А наслідки... Наслідки — упадок його (Ватикану) морального значіння в світі. Се викличе в Москалів поняття про себе, як про „вибраний нарід", якому вільно все; який тимбільше діставати буде аванісів (вивисшень) і заяв пошани з Заходу, чим більше робити буде злодійства і підлот і насильства..."

Навіть до поданого тут не треба ніяких уваг. І ясне, що коли люде розбирають папський Лист „до народів Росії", то лище таке виходить, як сказано. Папа примонцуєсь до володарів Росії, а поневолені народи йому байдужі. Вони є власністю Росії і кінець.

(Ватикан — папська палата, отже те саме, що папа з своїми помічниками. Кремль — мешкання большевицького уряду в Москві).

День 1-го листопада 1918 року

Треба пригадати події, що належать до 1-го листопада, 1918 р. коли створилася Західна Українська Держава.

Австрійська держава складалася з більше народів, між якими були й Українці. Коли Австрії загрожувала катастрофа, вона ратуючи себе проголосила самоуправу (автономію) кожному народови, з яких вона складалася. Але ті народи домагалися повної самостійности.

Й організаційний державний рух повстав між Українцями в Галичині, на Буковині і Закарпаттю.

Жовтня 16-го появився маніфест цісаря про переміну Австрії в союз національних держав (без Угорщини). Жовтня 19-го Українці створили Українську Національну Раду як тимчасовий уряд Української Держави.

Але і Поляки почали свою роботу в Галичині, **кажучи, що вона має** до Польщі **належати. 28-го жовтня** Поляки назначили **Польську Ліквідаційну** Комісію, **яка мала всі справи в** Галичині перебрати **в свої руки. Знов же** Українці видали **заклик, щоби все** підчинялося Укр. Нац. Раді.

В четвер 31-го жовтня Укр. Нац. Рада назначила Дмитра Вітовського командантом українських військ.

1-го листопада повідомлено українське військо в касарнях, що воно має слухати Укр. Нац. Ради. Відділи укр. війська обсадили намісництво, команду міста, почту, телеграф, залізничі стації у Львові.

І 1-го листопада появилася відозва до українського народу, що починалася.

„Український Народе! Голосимо Тобі вість про Твоє визволення з віковічної неволі. Від нині Ти господар [illegible] вільний горожанин Україн[illegible] ви."

Також Поляки готовили [illegible] пада захопити власть у Льв[illegible] нці їх випередили

Українські вояки 1-го [illegible] няли Коломию, Снятин [illegible] Жовкву, Раву Руську [illegible] ніл.

Також Черновен[illegible] Нац. Ради на Буковині [illegible] свою владу Черновці та [illegible] ти, але пізнійше румунсь[illegible] брало все в свої руки

Жовтня 8-го засновала [illegible] Закарпаттю Руська Народна [illegible]

⁂

Так Українська Зах[illegible] була, але пізнище польс[illegible] и знищила. Всеж сей кро[illegible] ним фактом в історії Укра[illegible] ній історії. Се була вели[illegible] [illegible] шав уильвнитися від чуж[illegible] і стати вільним народом.

І ту подію Українці пов[illegible] ти, пригадувати, на неї [illegible] доки не прийде час, що ук[illegible] род добеться повної волі [illegible]

НОВИЙ ПРЕМІЄР В ГРЕЦІІ.

Листопада 16-го вибрали [illegible] премієром фельдмаршала [illegible] Папагоса, військового героя. Він на [illegible] членів парляменту буде мати за собою 200 до 250 членів. Він заслужився тим, що успішно воював з італійцями в 2-ій війні і розбив в Греції опісля комуністичну силу. Його попередником був Николай Пластірас.

ХТО НА МІСЦЕ ТРИГВЕ ЛІ?

Англия є проти резиґнації Тригве Лі, голови Обєднаних Націй. Та клопіт із вибором нового голови, бо Росія може поставити своє „вето" і не годитися на того, хто Росії не подобається. Видно Обєднані Нації засновано на недобрих підвалинах. Росія їм руки звязує

В ВИХРІ ЗГИНУЛО 181.

На острові Формозі підчас великої бурі 13-14 листопада згинуло 181, ранених було 974, а шкоду обчислюють на 12 і пів-міліона долярів.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 11.

В стейті Вашінґтон експльодував збірник з газоліною на літаку в воздусі і згинуло 11 осіб.

ВБИВ ЖІНКУ — НЕ РАБІВНИКА.

В Милвокі Стефан Роґе, 47, пробив свою жінку в груди думаючи, що се рабівник. Коли побачив, що сталося, повідомив поліцію.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

ВОВЕДЕННЯ В ХРАМ ДІВИ МАРІЇ.

В Йоакима й Анни не було дітей і вони обіцяли, що коли Господь поблагословить їх дитиною, вони вповні присвятять її Богу. І Бог поблагословив їх дочкою, яку назвали Марією.

Коли було їй три роки, повели її до Єрусалиму, щоби дати до виховавчого заведення при церкві. І впроваджували й туди дуже врочисто, з свічками, при участи свояків і знакомих.

[illegible] була Діва Марія до 15 чи 16-го року свого віку. Виховувалася побожно, вивчувала Святе Письмо і все, що гідна жінка повинна знати. І вийшла звідти такою, що Господь вибрав її на матір Христ[illegible]

[illegible] є дуже давне, бо церковні письменники 4-го віку говорять про нього [illegible] свято.

[illegible] пригадує нам, що вдавнині [illegible] заведення для дівчат, щоби [illegible] на гідних жінок і матерей [illegible] бачимо, як побожні родичі роз[illegible] [illegible] одинокою дитиною, в[illegible] [illegible] тіло. Се в них було важли[illegible] [illegible] тати її при собі і не дати такого [illegible], як вони хотіли. Нині треб[illegible] [illegible] родичей.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ.

[illegible] вся св. Миколай в Патарі ко[illegible] [illegible] вали його змалку дуже до[illegible] [illegible] старшим готовився на свя[illegible] [illegible] ш священиком, він таке жи[illegible] [illegible] всіх було приміром і науко[illegible] [illegible] вно дбав, щоби нести по[illegible] [illegible] Коли його родичі п[illegible] [illegible] в все майно і гроші роздав бід[illegible]

[illegible] відаєсь, що одні бідні родичі [illegible] [illegible] і час їм було виходити [illegible] [illegible] очи їх убожество, св. Мико[illegible] [illegible] таинком кидав їм гроші [illegible] [illegible] би їм помогти, і доперва [illegible] [illegible] разом батько дівчат довідав[illegible] [illegible] магає.

[illegible] він подорожував, а коли [illegible] Мирах, хотіли вибрати там епи[illegible] не було згоди тих, що вибир[illegible] [illegible] їм було сказано одному епис[illegible] Хто найранше прийде до церк[illegible] [illegible] ти епископом". Колиж отець [illegible] прийшов найперше, його по[illegible] [illegible] епископом.

[illegible] Діоклетіяна і Максиміяна, [illegible] ай був увязнений і вийшов на [illegible] царя Константина Великого [illegible] на Никейськім Соборі, де роз[illegible] [illegible] права еретика Арія, от. Ми[illegible] [illegible] вдарив Арія, за що позбавлено [illegible] копського становища. Але знов [illegible] епископ бачив, як Христос [illegible] Миколаєви Євангелію, а Діва Ма[illegible] [illegible] мофор, і тоді привернено йому епископство.

Помер от. Миколай 343 року.

Св Отець Миколай визначався більше всіх журбою про нещасних й убогих і память по нім зосталася як про великого добродія і помічника. Багато є оповідань про те, як ті, що за помочею до нього вдавалися, діставали її. Й український нарід завсігди шанував його, як великого Святого і щедрого помічника.

ПІСТ ПЕРЕД РІЗДВОМ.

Сей піст звуть Пилипівкою, бо він починаєсь зараз після Ап. Пилипа, 28 листопада звич. календаря. Встановлений він на те, щоби люде, здержуючи себе, тілно приготовилися до Свята Рiздва Христового.

До всякої великої оправи люде довго приготовляються, й оскілько красше приготовиться, остілько все вийде величавійше. Так треба людям і себе, свою душу, своє життя до поважної хвилі приготовляти.

[illegible]

ПОЧАЇВСЬКА БОЖА МАТИ

III

[illegible]

[illegible] вдили в Тра[illegible] [illegible] 1791 р [illegible] Собори [illegible] Николай [illegible] короля Ст[illegible] [illegible] СТА [illegible] Пісню тую [illegible] небе[illegible] (Потоцьки[illegible] [illegible] перекладено на [illegible] мову, де вона починаєсь: „Вишл[illegible] [illegible] Творн Сьвентих Збори" [illegible] пізніше надрукували в [illegible] книжку побожних пісень з [illegible] „Богогласник", де [illegible] в них 248 пісень, а між ними 33 польських [illegible]. Хоч дух книжки був [illegible] і польський, всеж та книжка затересувала навіть православних. [illegible] тою тут були пісні і православних авторів

⁂

Почаїв був для Волині, Галичини, а то [illegible] важним святим місцем. Почаївська Мати не була для Українців [illegible] вона була матірю Христа [illegible] тих, що до неї вдавалися [illegible] московський, взявши Почаїв в [illegible] задумав зробити з нього осе[illegible] московщення Українців. По[illegible] Москалі московщили [illegible] Царь Олександер 2-ий [illegible] в Українській церкві старий іко[illegible] поперероблили [illegible] других церквах. Давне, [illegible] нарід звик і шанував, [illegible] вим. Цар баш церкови [illegible] в монастирі громадився [illegible]

[illegible] Успенська, Печерська, Петра [illegible] Антонія і Теодосія, [illegible] Пресв. Тройці, Бо[illegible] [illegible] Св. Духа, [illegible]

[illegible] царський лад

Почаїв був лиш островом [illegible] [illegible] приходить [illegible] вже вороже стріли будуть [illegible], що їх пускають і роз[illegible] сторони. А Почаїв й укра[illegible] [illegible] вільним господарем [illegible]

АНГЛІЙСЬКА АТОМІЧНА БОМБА.

[illegible] з атомічною англійською бом[illegible] [illegible] на островах Монте Белло коло [illegible] Бомба була в кораблі. Кора[illegible] [illegible] Тільки до червоности [illegible] відривки і порозлиталися. Вибу[illegible] [illegible], що була в порті, а [illegible] болота і скал зо дна моря [illegible] стіп високо в воздух. Горяч[illegible] [illegible] один міліон степенів. Далеко [illegible] всякі інструменти, що все міряли

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВЧІМОСЯ КОЛЯД.

Зима починаєсь і Пилипівка недалеко. Отже треба час на щось добре використати.

Вже тепер, а головно в Пилипівку, треба вчитися коляд. Їх є багато, гарні, і старші їх знали, а молоді не знають. Отже повинні вчити дітей старші домашні, а де є дяки, чи инші, що знають більше коляд, повинні молодих вчити. Тільки не хором, а звичайно в один, або два голоси.

Яка велика користь з того була би! Хто навчиться, то на ціле життя; він і других буде вчити.

Як гарно було би, коли б в Рождвиній часі співали багато коляд, а не лише одну-дві, як то буває.

І по хатах йдучи з колядою, можна співати дві-три коляді потрошки.

І на поважних концертах можна коляди співати.

І малі діти мали б чим заінтересуватися, вчились би.

Се і побожність і велика культурність, і здорове вдоволення, і прислуга людям.

Над тим нехай подумають вже нині ті старші. Нехай не відкладають на колись, а вчать тепер І коли нема великого гурта, нехай вчать малий, хочби кількох До них опісля прийде більше. І молодші жонаті чоловіки і молодиці прийдуть, коли буде до чого прийти. А як на Свята в церкві заспівають, величнo і славно буде.

Се ж наша важна культурна справа, виховавча справа. Вона буде збогачувати наше життя і тримати при церкві і старших, і молодих, і дітей. Вона внесе в родинне життя, в дім, більше релігійного і взагалі культурного змісту.

Отже не відкладаймо сеї справи.

Читач.

НОГИ ПРАЦЮЮТЬ — ГОЛОВА ДАРМУЄ.

Читав я в одній книжочці, що коли є час, то молоді запрягають ноги до роботи, а не голову. Ногами танцюють, аж відголоси йдуть, а бідна голова дармує та журиться, що за неї не дбають. Що там голова, коби ноги були здорові.

І воно правда. До читання доброї книжки не сяде, а на танці вандрує багато миль.

Розумні люде найперше про голову дбають, щоби в неї щось доброго зібрати, бо вона має бути скарбницею найбільшого добра — розуму.

Але про те мало хто думає.

Старший сумківець.

НА ВІЧНУ ПАМЯТЬ ШЕВЧЕНКОВИ.

Співав еси наш Кобзарю, —
Пісня загреміла,
Вчула пісню Україна,
Слухала, тремтіла.
Бо ти співав віщим словом:
„Схаменіться люде!
Була наша доля славна,
Ще славнійша буде!
Схаменіться! Поєднайтесь!
Більші стануть сили,
Як ті військa, що колисьто
Ворогів косили.
Схаменіться, не дармуйте,
А засяє воля,
Красша тої, що степами
Гарцювала в полі!
Гарно було, а минуло, —
То й лихо минеться;
Впала славна Україна, —
Вона й піднесеться!"

Ксенофонт Климкович.

Як Бог не годить, то й огонь не горить.
Без Бога ані до порога.
Бога взивай і руки прикладай.
Бог бачить з неба, що кому треба.
Бога не ошукаєш.
Як тревога — то до Бога; по тривозі забув о Бозі.
З Богом не можна жартувати.
Не забувай Бога, а Він тебе не забуде.

НОВИЙ РЕВІЗОР

Городничий: Я вас, собрати, запросив, щоби поговорити . . .

1-ий Собрат: Подяка вам! Побалакаємо, а то самому вкучаєсь. А в компанії душу розвеселимо.

Городничий: Не теє . . . Є важна справа, папський лист . . .

2-ий Собрат: Славно! Певно вас, пане Городничий, наділяють висшим чином, а може і декого з нас.

Городничий: Почекайте! Чи знаете, що папа видав лист до народів Росії і з того буря почалася проти папи! Про те ходить.

3-ий Собрат: Буря перейде!

Городничий: Перейде, але які жертви може полишити. Отже треба щось робити.

1-ий Собрат: Щож, молитися, Бог ласкави

Городничий: Ні, собрате, молитва не поможе. Пригадаймо, що коли за Лютра буря почалася, то половина католицької Церкви відорвалася від папи. От що!

4-ий Собрат: Се тоді, а нині Лютра нема. Він був причиною.

Городничий: Він, або ні. Тоді папа був причиною, і нині папа викликав бурю. Скажіть собрати, нащо було того листа? Ну, нехайби собі політикував потихо, а то все на вулицю виносить. І що буде, коли наші гуртом крикнуть: „Прочь з Римом!" Сором! Хоч сором багатели, але страта. На нас, собрати, се відобеться, се найважнійше!

2-ий Собрат: Виходить, що тут є або пакавайн, або недорозуміння, або помрачення ума.

5-ий Собрат: Не бийтеся! Папа непомильний і знає, що робить.

Городничий: Ні, не теє . . . І колись папа був непомильний, а відогнав від себе людей. Таке може бути і тепер. І нам тоді клопіт.

3-ий Собрат: Не думаю. Нині Лютер в гієнні огненній страждає, а щоби новий Лютер зявився, не думаю.

Городничий: В тім і лихо, що не думаєте. Нині повно Лютрів навіть між нашими. Лютер був на дверях церкви прибив свої тези, а нинішні Лютри містять свої тези в газетах і розсилають от востока до запада і от юга до сівера. Вони і через радіо почнуть говорити, а нарід слухає. Що ви на те?

1-ий Собрат: Коли так, то мусимо заборонити народови всяке читання. Не то газет, але і сонника не сміють читати. Заборонімо слухати радія . . .

Городничий: А що буде, коли сусід буде прочитане переповідати, або пустить своє радіо?

1-ий Собрат: Прикажімо народови, щоби затулювали тоді уха руками, на те ж руки Бог дав. Тоді ніхто не буде нічого чути і знати, отже не буде нічого думати. Буде нам святий спокій.

Городничий: Свите ваше слово, але почнемо так все забороняти, то люде подумають, що десь є щось дуже цікаве, коли так забороняємо, і ще більше почнуть читати, слухати і думати. От в чім все лихо! А тоді: „Не хочемо вас і вашого папи, бо ви нас дурите!" Що тоді?

4-ий Собрат: Ми їм церкву замкнемо.

Городничий: А вони собі другу побудують; чи заборoните? Або чи будете в порожній церкві сидіти? Про людей нам ходить, а не про будинок.

2-ий Собрат: Прокленемо їх, бо на те маємо власть. Папа проклине.

Городничий: А що, коли їм буде се байдуже? Не всіх можна проклаттями застрашувати. Знаєте польську приказку: він мене виклене, а я його висвищу.

1-ий Собрат: Тепер бачу! Але скажіть пане Городничий, що нам робити? Ми готові.

Городничий: В тім то лихо, що і я не знаю. Я запросив вас, щоби порадитись, але бачу, що і ви ніякого пляну не маєте.

3-ий Собрат: А може б вислати до Риму чолобитну телеграму і просити . . .

Городничий: Нащо і пошо? Тут самим треба би щось робити, але що? А час не стоїть . . . Та бодай нині одно добре ми зробили, бо сконстатували факт, що не знаємо що робити. Се вже початок нашої роботи. Коли так піде дальше, то буде добре. Тепер, мої собрати, йдіть додому і думайте про те, до чого ми нині дійшли. Може ще щось подібне видумаєте. А тоді знов зійдемося. Добраніч!

Собрат.

(Гоголь був написав комедію п.з. „Ревізор". Там Городничий, себто начальник міста, закликає на нараду урядовців, бо він довідався, що тайний ревізор має приїхати. Але з тої наради нічого не вийшло).

ВБИЛА ЧОЛОВІКА І ВІЛЬНА.

В Франції Іванна Шевальє пятьма вистрілами вбила свого чоловіка Пера за [illegible] другого дня, як [illegible]. Вона була звичайною, спокійною донькою фармера і не могла достроїтися до вимог висшої класи, до якої належав її чоловік. В суді призналася, що вбила чоловіка в розпуці, чи злости, коли він сказав, що з нею розведеться і з другою ожениться. І суд цілком [illegible] на тій основі, що се не було пляноване вбивство.

КИНУЛА ДИТИНУ В ОГОНЬ.

В Висконсин Репидс, Ви[illegible] кинула 3-місячну дитину [illegible] в огонь. Причиною мало бути [illegible]. Батько дитину виратував, але досить попечену.

І ТАКЕ Є ДИВО.

В Кентакі, в Америці, фармер застрілив ворону, що цілком біла. Її показують в зоольогічній части університету. Вчені кажуть, що на таке треба може мільон чорних ворон.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

В АФРИЦІ 160 АРЕШТУВАЛИ.

Розрухи муринів в Африці дальше провадяться. Нова вістка каже, що арештовано 160 муринів, між ними і жінок. А передтим вбито 22 муринів. Мурини спалили церкву англіканську і католицьку.

ЗБІР ЖНИВ В КАНАДІ.

В степових провінціях Західної Канади зібрано сего року 1,300,000 бушлів пшениці, вівса, ячменю, жита і лену. Такого збору не сподівалися. Самої пшениці зібрано там 664 міліони бушлів.

НОРСА ПОМИЛИЛАСЯ — ДИТИНА ВМЕРЛА.

В Торонті в шпиталі норса помилилася і новонародженим дітям приложила не алькоголю, але чогось іншого і дитина померла. А дві дитині небезпечно слабі від того ж.

В ВИПАДКАХ ЗГИНУЛО 22.

В нещасних випадках згинуло в тижни в Східній Канаді 22 особі, а з того в випадках на дорогах 13. З того в Квебеку 11, в Онтарії 6, в Новій Скошії 2 і в Принс Едвард Айленд 1. Один втопився.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Храм у Стінен, Саск.

Листопада 8-го відбувся в Стінен величавий храм (празник) Православної Громади св. Вм. Димитрія Богослужения було в місцевій сали Богослужения відправили о[illegible] і Желішкевич. Співав злучений хор Гаесу і Стінену під проводом п. Михайла Охітви. Спів був незвичайно гарний, особливо ж дуже молитовне було "Святі Святі!", і на души відчувалося щось велике. Хорови і диригентови належиться велике признання. Простора саля не могла помістити людей, що прибули і з дальших околиць.

По Богослуженню був обід в тій же сали. І була журба, особливо жіноцтва, чи стане поживи для принятя всіх, що зібралися, але Господь перемінив журбу в радість — всего було доволі.

По обіді промови Першой промовляв о. Желішкевич про значення Рідної Церкви для Укр. [illegible] на[illegible]роду. Присутні пильно слухали й опісля зложили гарну жертву для стіненської Громади.

Другий промовляв п. М. Охітва [illegible] вижe одна [illegible] й одна ідея.

Окрема промова була о. Желішкевича до жіноцтва. Промовляла також добродійка Галина Желішкевичова.

Після промов зорганізовано Жіноче Товариство яке увійде в склад Союзу Українок Канади.

Громада в Стінен [illegible] дати [illegible] Церковним Зарядом, всім членам і жіноцтву, що щиро взялися до праці і будують в місточку церкву. Матеріял [illegible] частина [illegible] вже готова. Се [illegible] великую повагу. В[illegible] будуть збиратися вже в своїй новій церкві.

Тут пригадуєсь слово Христа, яке в церкві чуємо, про зерно гірчичне, що виростає в велику ростину. Все починаєсь з маленького зерна. Коли люде кинуть його в добру землю, підливають, то прийде час, що буде з нього велика рослина, яку всі здалека будуть бачити і дивуватися. Навіть тим, що те зерно засівали, буде дивно, що з нього така рослина виросла. А хто хоче відразу великої рослини і тому зерна не засіває, той нічого не буде мати.

Стіненці починали з меншого, але треба вірити, що з того меншого буде колись велике і славне.

Учасник храму.

Нема в людей відваги.

Всюди видно, що в людей є замало відваги. Сам чоловік буде добрий, робить, що може, але щоби другого заставити до роботи, то вже відваги бракує.

Беру я "Вістник" Є такі що "Вістника" не читають і нема їх кому спонукати, щоби "Вістник" переплатили. Собі чоловік читає, а щоби сказати сусідови: "Ти повинен читати, то твій обовязок" [illegible] вже нема. Людям бракує відваги спонукувати других до того, що ті другі повинні робити.

Оповідав мені знакомий з одного міста в Саскачевані таке обступили Жиди на вулиці Жида і кричать звичайно по жидівськи. Опісля [illegible] хтось Жида що то було. А Жид:

"Ми сварили його за те, що він своїх дітей не посилає до жидівської школи. Як можна Жидови своїх дітей до жидівської школи не посилати? Які з тих дітей будуть Жиди? То буде посміховище! Він каже, що бідний і не має чим за школу заплатити, а ми кажемо: Коли ти такий бідний, то ми за тебе заплатимо але ти посилай. Бо тут не про гроші ходить, — гроші річ набута, а нам ходить про те, щоби з тих дітей були добрі Жиди"

В Жидів є відвага. Там кожний Жид скаже недбалому Жидови: "А ти чому не робиш як треба? Який з тебе Жид? Ти мусиш робити, як ми всі робимо!" А коли не помагає, то ціла громада навіть на вулиці його висміється і він мусить громаді послухати. Коли б же не послухав, то збойкотують.

А в нас кожний в собі замикаєсь. Боїться другого зачепити, хоч треба і добре таки зачепити.

Так і з "Вістником", так і з усім другим. Може чоловік дати кількох на громадську справу, бо заможний, але не хоче дати, бо скупар. І люде здалека дивляться, поміж собою дещо говорять, але в очи тому скупареви нічого не кажуть. Коли б же була відвага, то ціла громада сказала би що треба, і воно зробило би добру роботу. А колись Українці в [illegible] крувів бойкотували. Ціла громада до круля слова не промовили. Мiг круль когось про щось питати і ніхто йому ані словом не відповідав, нібн не чує. В цілій громаді не мав круль до кого слова сказати. Був як в пустині.

Се було в свідомих селах. А в несвідомих було инакше. Там круль міг робити що хоче і, люде нічого собі.

Нам треба виробити громадську дисципліну. Громада великий чоловік, каже приповідка, отже нехай той великий чоловік не боїться сказати малому чоловікови що треба сказати. Тоді в нас буде все добре так, як в розумних людей.

Петро К. М.

Пацьорки Українцям.

Поляки мали пацьорки, ружанці, чи як їх звали, а в Українців того не було. Аж тепер греко-католицькі провідники заводять і між Українцями польські пацьорки, які звуть вервицями.

Вони кажуть, що давно й українські монахи мали пацьорки. Може і мали, але вони були монахами. Вони тілько тим клопоталися, щоби відмовити кількось молитов і рахували їх на пацьорках. Більше їх ніщо не обходило.

А звичайні люде не монахи, вони клопочуться багатьома справами і до тих справ треба не пацьорків, але розуму. Треба знати що на світі діється. Хто наш приятель, а хто ворог. Що нам робити. А пацьорки того не скажуть.

Що з того, що до поєса будуть причеплені пацьорки, а голова буде порожна? В голову треба щось доброе вложити, а не пацьорки до поєса.

Я знаю жінок, що з тими пацьорками носяться, але тих жінок треба жалувати. Вони збаламучені, хоч і добрі. Коли б їм дати щось розумне до голови, то вони багато доброго зробили би, а нині лише пацьорки перебирають.

А хто за те винен? Ті, що самі в великих школах з книжок вчилися а тепер дають людям польські пацьорки. Чи на те треба високих шкіл?

Українець не повинен тих пацьорків до рук брати, бо се польське й Українцям вороже. Воно має відвертати Українців від здорового розуму. Отже вже час збаламученим Українцям опамятатися.

Непацьорник.

Срібний ювілей подружа

Вадіна, Саск. — В неділю 2-го листопада, родина, приятелі і члени Церковних Громад, Вадіни і Курові, зібрались вечером до дому п-ва Юхима й Анни Джасів з нагоди 25-ліття їх подружа. Привід до таких сходин належиться передовсім [illegible] Савчукові та його дружині [illegible] при букеті [illegible]. Се [illegible] повторення весілля.

[illegible] були [illegible] Евген Данкович і п. Параскева Березюкова, що і прибирали ювілятів, та посадили за стіл з "короваєм". Посадили і гостей.

[illegible] Олександер Хомяк і бажав ювілятам всего доброго і щоби діждались здорові і золотого ювілею і передав як дар срібне столове накриття з Многоліттям усіх.

Ювіляти, се добрі члени Укр. Прав. Церкви і свого народу щедрі жертводавці на все. Дали щиру жертву на церков в Вадіні і Кироках. Вони розуміють значіння Церкви і других народних інституцій.

Вечер перейшов при гутірці й українських пісних.

Коли о. Хомяк звізвав до жертв [illegible] зібрали $25.50, які поділено 10 дол. на Катедру [illegible] Тройці в Вінніпегу, 5.50 на Колегію св. Андрея, по 5 дол. на "Укр. Голос" і "Вістник".

За те жертводавцям щира подяка, а ювілятам Многих Літ! **Гість.**

Про що нам найперше думати.

Нема для українців Канади більше пекучої справи, як справа своїх просвітних, добродійних, а головно виховавчих інституцій. Від них залежить їх "бути, або не бути".

Зрозумів се загал українських православних громадян в Канаді і взявся до засновування ріжного рода товариств та інституцій. Сьогодні, оцінюючи поверхово овочі сеї праці можна сказати, що овочі сеї праці [illegible]. Але хто ближче приглянеться з точки погляду огляднoго будівничого, котрий під добру будову ставить найперше сильний, твердий фундамент, він може сказати, що [illegible] вже [illegible].

[illegible] — Чому? [illegible] скаже В культурному будівництві Українці провикли будувати від верха вдолину. Будують гарні верхи, а не дають сильних підвалин. Основують просвітні товариства і т. п., а забувають, що одиноким твердим фундаментом будуть лише виховавчі інституції.

Зрозуміле, що просвітне і товариське життя немислиме без Нар. Домів, літературних і драматичних товариств, вони потрібні, але угольним каменем рідної культури й просвіти є [illegible] свої рідні школи. Коли ж їх нема, то їх завдання мусять виконувати інші виховавчі інституції, як Колегія, захисти для шкільної молоді. Кожний розумний нарід будує все для свого молодого покоління, отже першим в нього є свої школи і захисти для шкільної молоді. Таке повинно бути і в нас і тим найперше треба журитися.

Без того для кого ми будуємо? Для кого будуть ті Нар. Доми і Колегії? Хто буде до них заходити? Чи наші діти, що ростуть під чужим проводом, де ненаші огородники їх поливають і ненашим культурним воздухом надихують. Чи ті, що говорять вже не по своєму, бо наша мова їм чужа, наша душа їм чужа. Чи для них ми будуємо?

Вони йдуть нині до того, що ми збудували, головно щоби побавитись, потанцювати і то все. Йдуть, бо ще старші йдуть, а не стане старших, підуть світами.

Дайби Бог, щоби ті побоювання були неслушні, але треба таки твердо застановитись над потребою виховавчих наших інституцій.

Коли ви, старші батьки не еміґранти будуєте, то будуйте для вашого молодого покоління. Дайте йому [illegible] свою школу, своє виховання, свою [illegible], свою мову, свою культуру і почуття любови і пошани до свого. Тоді ваша будова буде сильна бо фундамент під нею буде сильний — а тим фундаментом буде Рідне Виховання!

Анна Сабат.

Тиндал, Ман., 4-го жовтня, 1952.

ПОДЯКА ГРОМАДАМ.

Сим висловлюю подяку від себе і родини Громадам і поодиноким членам за заходи з нагоди нашого відходу з Округи Етзберт. Щиро дякуємо Громаді Етзберт за влаштування вечері в нашу честь та за дарунок. Громадам Драй Ривер і Ворд за вечеру і дарунок. Громаді Ренвер за обід в нашу честь і дарунок. Поодиноким членам в Пайн Ривер за вечеру і дарунок. Громаді Гарлент за дарунок присланий до Гилберт Плейнс.

Отже щиро всім дякуємо і най Господь буде для всіх милостивий і щедрий.

Свящ. Юрій Туржанський і родина.

НОВА АДРЕСА о. І. ГИКАВОГО.

Теперішна адреса о. І. Гикавого така:
Rev. J. Hykawy,
8302 W. Broadway, Vancouver 8, B.C.
Tel. Cherry 0643.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

ЛИСТОПАД:
16. Неділя. — Кезлен
21. Пятниця. Собор Михаїла. — Бойл.
23. Неділя — Лак Ла Біч
30. Неділя — Вондерінг Ривер

ГРУДЕНЬ.
4. Четвер. Введення Богородиці. — Гресленд.
7. Неділя — Крейгенд.
14. Неділя — Бойл
19. Пятниця Св. Миколая — Кезлен
21. Неділя. — Сірейл.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Вондерінг Ривер.
28. Неділя — Неділя Праотців. — Лак Ла Біш.

Початок Служб Божих всюди 10.30.
Всюди Св. Сповідь з 9-ої рано.
Адреса: Лак Ла Біч, Алберта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛИСТОПАД.
16. Неділя — Сірко
21. Пятниця, св. Арх. Михаїла. — Арбакка, св. Миколая
23. Неділя. — Вайта.
30. Неділя. — Арбакка, св. Апостолів.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА „СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1306 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вінніпезького Округа

ЛИСТОПАД:

16. Неділя. — Пембіна — Портедж ля Прері.
23. Неділя. — Іст Селкирк — Су Лукавт.
30. Неділя. — Гонор — Паллафілд.

ГРУДЕНЬ:

7. Неділя. — Брендон.
14. Неділя. — Поплар Парк.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЛИСТОПАД:

16. Неділя. — Келвінгтон (анг. цер.)
21. Пятниця. Собор Михаїла. — Ватсон (храм).
23. Неділя. — Ваділа.
30. Неділя. — Куроні (річні збори).

ЛИСТОПАД:

21 Пятниця. Собор Михаїла. — Ватсон.
Неділя. — Вадіна (анг. церква). (храм).

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

ЛИСТОПАД:

16. Неділя. — Глен Елмо.
21. Пятниця. Св. Михаїла. — Сенді Лейк (храм).
23. Неділя. — Мензі.
30. Неділя. — Оакборн.

ГРУДЕНЬ:

4 Четвер. Введення. — Січ.
7 Неділя. — Енгусвил.
14. Неділя. — Сенді Лейк.
19. Пятниця. Миколая. — Глен Елмо.
21 Неділя. — Виста.
28. Неділя. — Оакборн.

Адреса. Оакборн, Ман. Тел. 313—21 Шол Лейк Евеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ЛИСТОПАД:

16. Неділя. — Ешвіл.
21. Пятниця. Арх. Михаїла. — Тарев (храм).

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЛИСТОПАД

16. Неділя. — Коло Склярука.
16. Неділя. — Маморинця, о. І. Швець.
21. Пятниця. Михаїла. — Рама (храм).
21 Пятниця. — Веригін, о. Швець (Коло Гакарська).

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

[illegible]

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

16	Н	3	Н. 23 по З.С. Мч. Акепсима
17	П	4	Преп. Іоаникія Вел.
18	В	5	Муч. Галактіона й Епистимії
19	С	6	Павла архиєп. Царгород.
20	Ч	7	Св. 33 муч. в Мелітині. Ерема
21	П	8	Собор Архистр. Михаїла
22	С	9	Онисифора, Порф. [illegible]
23	Н	10	Н. 24 по З.С. Ап. з 70: Ераста
24	П	11	Муч. Мина, прер. Теодора
25	В	12	Св. Івана Милост. [illegible]
[illegible]			

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Гуржанського

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Трофименка

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Грецька

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонника

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ЛИСТОПАД:

[illegible]

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

Устав Церковний

[illegible]

Український Релігійний [illegible] в Канаді.

ВІСТНИК
THE ·HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1952. ЧИСЛО (931) 23

В ПРАЗІ ЗАСУДИЛИ 11 НА ШИБЕНИЦЮ.

Вісти з Відня говорять, що в Празі, в Чехословакії, большевики засудили 11 осіб на шибеницю, а трох на досмертну тюрму. Між 14-ма є 11 Жидів, лише Клементіс, Шваб і Франк не Жиди. Всі вони були на большевицьких високих становищах. Їм закидали, що шпіонували в користь чужих і т. п. — Що большевики раді декого позбутися, про те нема сумніву, але і в тім ще може бути трохи большевицької комедії для дурення світа. Чи справді всіх засуджених повісять, де, коли і як, се питання. В большевицькім ладі і таке можливе, що на показ повісять кількох несуджених, а суджених перевезуть в безпечне місце. Хто може большевицьку роботу провірювати?

ЗАВОРУШЕННЯ В ІРАКУ.

Ірак, се давна Месопотамія, в Азії. Була під пануванням Арабів; по 1-їй війні стала королівством. Населення понад 5 мілюнів. Столиця Багдад.

Два дні були в Багдаді великі заворушення з домаганням виборчих змін. Вбитих було 11. Спалили поліційну стацію запалили будинок американського інформаційного бюра. Премієр Мустафа Ал Умарі зрезигнував, а його місце заняв ген. Нур Аддін Магмуд.

ХОЧУТЬ КАЙ ШЕКА І ЯПОНЦІВ.

В Стейтах сторонники Айзенгавера висувають домагання, щоби націоналістичних Китайців з Формози вжити до боротьби в Кореї, або щоби робили наступ на большевиків в полудневім Китаю. Сподіються, що большевицьке військо переходило би на їх сторону. Дехто є за тим, щоби і Японія помагала в Кореї.

В КОРЕЇ ЗНИЩИЛИ 1,175 ТРОКІВ.

За 8 днів аліянтські літаки знищили 1,175 большевицьких троків, що довозили матеріял большевицькому війську. Знищили їх на дорогах.

50 РАНЕНИХ НА КОРАБЛИ.

Корабель Мавританія мав 1,231 пасажирів, коли захопила його буря дальше на схід від Нової Скошії. Буря йшла 60, а декуди 100 миль на годину, филі були до 50 стіп високі. На верхній части вода побила шиби. Столи, софи, крісла, а з ними і люде перекидалися від стіни до стіни. Поранилося 50 осіб, з тих три мають поломані ребра, другі лекше ранені.

ЗГОРІЛО 14 ОСІБ В ШПИТАЛИ.

В В Гантінгтон, В. Ва., в Стейтах, згорів будинок шпиталю для божевільних, і там згинуло 14 осіб, жінок і дітей. Всіх в будинку було 275 слабих.

РАДАРОМ ШУКАЛИ ДУХІВ.

Коло Гов, в Англії, є 200-літний поважний дім, про який йде слава, що там є дух, чи духи, які ночами там всяке виробляють. Тепер науковці вжили радару, щоби побачити рухи тих духів. Зпочатку було видно якісь рухи, а потім щось гримнуло й апарат попсувало так, що не можна було нічого бачити. Отже нічого певного не довідалися.

КЛОПІТ ЗІ СЦЕНОЮ РІЗДВА ХРИСТОВОГО.

В Торонті йде спір, чи на сходах Міського Дому (Сити Гал) ставити образ (сцену) Різдва Христового в часі свят. Мейор Торонта, Лемпорт, каже, що він має листи від жидівської громади, яка є проти того, щоби на сходах сцену Христового Різдва ставити. Рабін Рубен Слонім говорив, що коли там ставити образ одної релігії, то чому не всіх. Але як там ставити жидівський Йом Кіпур? З християн одні заявляються за, другі проти. Справа ще не вирішена.

НА ДОРОЗІ 8 ЗГИНУЛО.

На схід від Монтреалу в часі мраки вдарилися до себе нараз два троки й автомобіль на перехресній дорозі. Згинуло 8 осіб, а між ними двоє дітей. А двох поранених може ще вмерти. Очевидно всі надто скоро їхали.

ТРИ ДІВЧИНІ — ПО ТРИ МІСЯЦІ.

В Вінніпегу три дівчині, дві 19-літні й одна 24-літна, з танців запросили до себе підпилого чоловіка, забавлялися, вкрали від нього 85 долярів і грішми поділилися. За те кожна з них дістала три місяці арешту.

ПРОПАВ ЛІТАК — НА НІМ 52.

В Алясці 20 літаків шукають великого військового літака, що пропав, а на якім були 52 військових. Від 7 до 22 листопада пропало 7 американських літаків, на яких було 162 особі. Відомо, що з тих 82 згинуло, про 72 нема вістей, а 8 вратувалося.

ЛІТАК ЗІРВАВ ГОЛОВУ.

Коло Консорт, Алта, літак спустився на фармах. Одна з пасажирок вийшла з літака і підійшла під „пропелер", що був в русі і крила пропелера зірвали їй голову.

16 ЗГИНУЛО ВІД ЗИМНА.

Канадійський мороз перейшов і до Стейтів, де в східно-середних сторонах згинуло 16 осіб від сильного вітру і зимна.

УЧИТЕЛІ БОЛЬШЕВИКИ В НЮ ЙОРКУ.

Виходить, що між учителями публичних шкіл в Ню Йорку є багато большевиків і підносяться домагання, щоби строго ту справу розслідити. Голова шкільної ради, Клавсон, заявив, що впродовж 13 минулих місяців розсліджувано руїнницьку роботу 69-ох учителів, а доведено, що 59 з давніших учителів мали звязки з руїнницькою роботою.

ПРОСТРІЛИВ ДРУГОГО — ВИПРАВДАЛИ.

В окрузі Гилберт Плейнс, Ман., Петро Кошовський простріли Пилипа Лукіянчука і той помер. Лукіянчук по довгій пиятиці почав робити галабурду, а його родичі кликали поліцію. Опісля Лукіянчук пішов до Кошовського з багнетом і рушницею та грозив, що всіх побе. Виважив двері до хати. Коли жінка наробила крику, Кошовський, що був на дворі, стріляв в Лукіянчука і той від страти крови помер. Суд уважав, що Кошовський мав слушну причину стріляти, отже невинен.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Пригадується, що Дієцезіяльний Фонд, як від членів так і від Богослужень побільшений на 1952 рік; він виносить $2.00 від кожного члена і від кожного Богослуження.

Дієцезіяльний Фонд належить прислати перед кінцем біжучого року.

Усі Заряди Церковних Громад мають обовязок допильнувати щоб повну належість, разом з виказом членів і Богослужень, вислати до Консисторії до означеного речинця.

Громади які залягають з вплатою Дієцезіяльного Фонду за попередні роки, повинні його вирівнати і враз із цьогорічним надіслати.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАЛЄНДАР

РІДНА НИВА

НА 1953 РІК

Має він багато цікавого матеріялу. Містить Церковний Устав, повчаючі статті, оповідання, поезії і т. д. Також прикрашений світлинами.

Ціна його $1.00.

Весь чистий прихід з розпродажі йде на Церкву.

Набувати його можна в наших священиків, або впрост від Консисторії.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ПОШИРЮЙТЕ „ВІСТНИК"

Поможіть, щоби в слідуючім році „Вістник" був в кожній українській хаті. Поширюйте його між сусідами, приятелями, знакомими; передплатіть декому як святочний дарунок. Українська хата не повинна бути без „Вістника".

НОВА АДРЕСА МИТРОПОЛИТА.

Теперішна нова адреса ВПреосв. Владики Митрополита є:

The Most Rev. Metropolitan Ilarion,
101 Cathedral Ave., Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.

„Що принесла Україні Унія".

Ціна її тільки 50 центів.

Набувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Вінніпег, або в священиків тої ж Церкви.

Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина, голова.

[illegible]

II.

ГР. КАТ. ЦЕРКВА В КАНАДІ. — ЕП. БУДКА.

Колеґія в Йорктоні — 350,00 долярів.

З тайними „Правилами" треба згадати колеґію в Йорктоні і збірку на неї між греко-католиками.

В 1919 р. Редемптористи збудували колеґію (школу) в Йорктоні, Саск., а 1921 р. почалася збірка на ту колеґію, яка мала досягти суми 350,000 долярів. Голосилося, що римо-католики подарували колеґію гр. католикам і се вже **„Українська Дієцезіяльна Колеґія св. Йосифа"**. І видали брошуру п. з. **„Кампанія за збіркою 350,000 фонду"** для тої колеґії.

Та впадало в очи, що в брошурці між 14 членами „Одобрюючого Комітету" було лише одно українське імя, а решта Буй, Камерон, Фицпатрик і подібні. Між „Патронами" збірки був архіеп. Мек Ніл, еп. Будка й о. Томас О'Доннел. Разом 15 чужих імен і 2 українські. І відоме було, що колеґією правлять Бельгійці, Ірляндці, Французи. Се викликало рух проти збірки і кампанія за збіркою скоро затихла, скінчилася. Була загальна думка, що могли зібрати 100, може 200 долярів, а не більше.

Брошурку за збіркою видали і по англійськи, і там був лист директора колеґії, брата Анберта, звернений до Лицарів Колюмба (визначна кат. орґанізація), де говорилося:

„Коли канадійські католики (римо-католики) не прийдуть нам з помочею, то гроші вложені в те велике підприємство (колеґію) пропадуть безхосенно; а що могло зазначити **зворот в поширенню католицизму** (зн. римо-католицизму) **й асиміляції** наших чужинецьких католиків (зн. греко-католиків), обернеться в жерело безплодних жалів." (Листа того не було в укр. брошурці).

Отже колеґія мала бути способом для латинщення й асиміляції греко-католиків. І на таку збивчу для себе роботу греко-католики мали зложити 350,000 долярів. А за збіркою, волею чи неволею, підписувався еп. Будка.

На одно треба звернути увагу... Греко-католики від заведення унії цілий час вважали себе повними католиками, але католицькі верховоди уважали їх католиками-гефбрідами, матеріялом на католиків. Тому і Поляки звали уніятські церкви „божницями" і „синагогами", а греко-католицизм „вірою собачою". Але короткозорі греко-католики над тим не задумувалися і потішали себе, що вони цілі католики.

„Ловці Душ".

Справа з колеґією цілком вияснилася, коли 1927 р. появилася книжочка **„Ловці Душ"**, стор. 35, видана в Саскатуні, Саск.

Автор книжочки розглянув цілу справу, дістав від земельного уряду копію запису і в книжочці помістив фотоґрафічну відбитку того запису. Стало ясним, що римо-католики ніколи греко-католикам колеґії не дарували і вона є виключною власністю римо-католиків.

Се було, коли еп. Будка нібито правив гр. кат. Церквою в Канаді. Божик про тих 350,000 не згадує.

Чужа заборча політика.

Невдовзі по приїзді еп. Будки до Канади виїхав з Канади до Галичини свящ. Роздольський. Перед виїздом заходив до редакції „Укр. Голосу" в Виннипеґу і нарікав, що римо-кат. начальство казало йому: „Чому ви до нас лізете?" Себто чому Українець лізе туди, де все має бути в руках чужих. Дотогож він хотів забрати до Канади свої дочки, дівчата, а се був би сором кат. Церкві.

Та вже до приїзду еп. Будки була відома, головно в Виннипеґу, болюча історія гр. кат. монаха, чи целебса, що не приносила слави римському целібатови. (Автор сего писання має подробиці тої історії).

Політика римо-католиків була заборча, як завсігди. І еп. Будка намагався всю громадську українську роботу звести під контролю чужих. Головно довгі намагання були взяти під католицьку контролю Інститут Петра Могили в Саскатуні, (виховавча інституція). Про те широко оповідаєсь в „Ювілейній Книзі 25-ліття Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні" (видана 1945 р., стор. 429). Багато матеріялу мають річники „Укр. Голосу" та „Канадійського Русина-Українця".

Еп. Будка голосно заявляв, що коли Інститут не буде католицьким, він буде проти нього виступати, — і виступав. Та заборча політика розтягалася на всі українські громадські справи. Їх треба або забрати, або знищити.

Виходило: ви орґанізуйте громадське життя, давайте працю і гроші, а коли зорґанізуєте, то не ви, тільки ми маємо тим орудувати. Але свідома частина загалу хотіла будувати своє для себе на своїм українськім ґрунті. Не хотіла опікунів ані католицьких, ані протестантських, ані московських. Й еп. Будка був їм чужим, бо для чужих працював.

❦

В 1915 р. еп. Будка заснував в французькім місті, Сент Боніфас, „Бурсу ім. Шептицького" і дав 3,000 дол. для неї. Очевидно дали чужі, бо він був чоловіком „безгрішним", був на чужім хлібі. Бурса існувала якийсь час, а там завмерла, коли зголосилося ледви коло 8 студентів.

В 1918 р. засновано кат. „Бурсу Т. Шевченка" в Едмонтоні, в Алберті, і вона в 1922 р. перестала існувати. В 1925 р. її знов відновлювали. Се знак, що вплив еп. Будки був дуже малий. В його роботі видно було чужу руку, що все хотіла забрати.

Однакож Інститут Петра Могили, що повстав 1916 р. в Саскатуні, істнує дотепер. Інститут Грушевського, в Едмонтоні, Алта, якого початок належить до 1916 р., істнує і нині.

„Український Голос", що появився 16-го березня 1910 р. в Виннипеґу, Ман., видається і тепер, коли „Канадійський Русин-Українець", що появився 1911 р., зник коло 1931 року.

Українська Православна Церква, що зорґанізувалася 1918 р., має нині понад 200 громад і понад 60 священиків, Митрополита й Архиепископа, а головна частина її вірних, се бувші греко-католики. Сила її в тім, що вона стояла на українськім, від чужих незалежнім ґрунті.

Причиною відїзду еп. Будки до Европи могло бути лише те, що він не вдоволив чужих своєю роботою. Пригадуєсь таке оповідання мабуть гр. кат. священика: був з ним еп. Будка в французького епископа, де говорилося про відїзд еп. Будки, й французький епископ мав при Будці сказати: „Як з ним, так і без нього". Чужим непотрібний.

Еп. Будка був балакучим, і старші греко-католики ще нині згадують його слова: „Хиба я винен, що мене змалку вчили краковяків?"

„Піпи" в Канаді

Та яким еп. Будка не був би, але коли він на хлібі і службі чужих, він не може робити того, що хотів би. За його роботою слідили, він давав з неї звіти. Божик говорить, що еп. Будка застав в Канаді 17 священиків, а між ними були: Йосиф Жан, Генрик Бульс, Наталій Декан, Ахіль Деляре (Делярій), А. Сабурен (Сабурін), Др. Ерми(?), Ганьо, Клавюк і Тешер. Отже 8 чи 9 неукраїнців.

Відомі були пляни Французів поставити епископом для греко-католиків Француза Сабуріна, але Делярій „постояв за гр. кат. українським епископом". Зрозуміло чому, — бо настрій греко-католиків був проти чужих.

Оповідає Божик в своїй книжці стор. 114), що в 1898 р. французький архіеп. Лянжвін відвідав монастирі Редемптористів в Бельгії і просив місіонарів, щоби приїхали „і занялися українськими еміґрантами в його дієцезії". Сим занявся Делярій і 1904 р. „покликав до Канади з Бельгії ще трох місіонарів; Бульса, Декана і Тешера".

Се багато говорить! Чому Лянжвін не їхав до Галичини за місіонарями, хочби до Василіян, але до Бельгії? Чому треба було Бельгійців, а не Українців? А тіж Василіяне вчили в Галичині тих Бельгійців та Французів української мови, отже чому самі не могли бути місіонарями в Канаді? Чому Українці не мали бути місіонарями для Українців? Але справа ясна, греко-католиків мають вести чужі.

Пригадати, що гр. кат. священик Боский, Бельгієць, писав 1921 р. в „Норт вест Ревю" (30-го квітня), що греко-католиків мається перевести на римо-католиків, але про те не треба багато говорити, бо повтікають до Православної Церкви. От яка ціль була чужих верховодів, що вдавали українських приятелів!

Так ані приїзд Шептицького, ані Будки не завів ладу в гр. кат. Церкві в Канаді, ані не підніс української свідомости загалу. Цілий час відгороджувано греко-католиків „залізною куртиною", щоби вони не сходилися з тими, що були свідоміщі. Хоч багато зпоза тої куртини вийшло і вже не вернулося

(Назву „піпи" почав вживати сам нарід, коли чув, як „гр. католицькі" Французи і Бельгійці, не знаючи добре української мови, не казали „попи", але „піпи", виводячи се від слова „піп")

Українська Православна Церква.

В книжці Божика є натяки, що Укр. Прав. Церква діставала поміч від протестантів, або вдавалася до них за помочею. Се говорив і „Канад. Русин-Українець". Казали, що Укр. Прав. Церква хилиться до протестантизму. Що вдавалася до чужих за „признанням". Але все те були видумки.

Українська Православна Церква відразу стала на тому, що вона має бути самостійна і стояти осторонь тих, що звязували би її руки. Поміч чужих, се залежність від чужих.

І не просила в нікого „признання", бо се також залежність від чужих. Признають — добре, не признають — ти нічого не варта. Укр. Прав. Церква завсігди стояла на тому, що вона є Православною Церквою своїм змістом навіть і без чужих признань. Вона самостійний господар, що чужих признань не потребує. Їй байдуже, чи її хто чужий признає, чи ні.

Про вагу чужих признань висловився архіеп. Теодорович на Соборі в Йорктоні, 1924 р. так: „Побудуйте собі хату, а потім просіть сусідів щоби признали що то ваша хата". Хто розумний таке робить?

І як самостійну дійсну Церкву, хоч і без признань, взяв її митр. Германос 1919 р. під свою особисту тимчасову опіку. Він не вязав її ані з своєю дієцезією, ані з своїм Антіохійським патріярхом. Він знав, як Укр. Прав. Церква повстала і на чім вона стоїть, і сказав на Соборі 1919 р.: „Я хотів би, щоби ваша Церква була така демократична, що недемократичний чоловік не буде мати в ній місця." Хто жебрає чужих признань, той не є демократичним чоловіком. Ані той, хто бере поміч від чужих.

Впродовж літ підносилися зі сторони католиків запити: „А хто вас признав? Хто вас признає?", — але коли побачили, що православним справа признання байдужа, замовкли. І якраз те, що Укр. Прав. Церква не потребує чужих признань, притягало греко-католиків до сеї Церкви.

Коли Укр. Прав. Церква думала з ким вязатися, то в Українською Православною Церквою на Україні, коли там буде Українська Держава і коли Церква буде там від чужих незалежною. Але і тоді не думала тамошній Церкві піддаватися, але стояти з нею як рівний з рівним.

Вона приняла 1924 р. архіеп. Теодоровича за свого епископа розуміючи, що епископи з 1921 р., поставлені в Києві, є дійсними епископами. І йому, як такому, передав Українську Православну Церкву в Канаді митр. Германос. А йому окремо мусіли бути відомими обставини, серед яких повстав епископат 1921 року.

Нім архіеп. Теодоровича принято, то розглядалися і церковні Канони, й обставини, серед яких Українська Православна Церква на Україні орґанізувалася, і наміри тих, що Церкву орґанізували, отже льоґічним вислідом було, що така церковна праця на Україні була конечною, була гідною, а тимсамим й епископи з 1921 року є гідними епископами. Опісля засвідчили вони свою гідність муками і мученичою смертю.

Се додаткове пояснення до того, що зачіпає Божик в своїй книжці і що католицькі провідники довгі літа зачіпали.

ЗАЯВЛЯЄСЬ ЗА МУРИНАМИ.

З полудневої Африки виїхав до Англії професор фільософії Д. Й. О'Коннор кажучи, що бачить там велику несправедливість, коли 20 процент (пята частина) білих хоче панувати над 80 проц. Муринами і не признає їм людських прав. Се може довести до того, каже він, що повстане велика революція проти білих і повстане держава, де Мурини будуть господарями.

ПРОДАЮТЬ ЛІТАКИ-ДЖЕТИ.

Джети, се найновіші і найскорші літаки. Тепер в Англії може купити їх, хто лише має гроші. Цілком нові й один коштує 210 тисяч долярів. Мають радар, але не озброєні. Продавці дістають їх мабуть з Европи, але невідомо хто їх виробляє. Фірма, що продає, може діставати їх 5 місячно. Вже про них запитували ту фірму деякі держави.

ЗАБОРОНИ В МАДЯРЩИНІ.

Тепер большевики заборонили в Мадярщині вивчувати латинську чи іншої мови граматику і читати деякі книжки, що дотепер читалися. Заборонили книжки висших рахунків, хемії та ще дечого. Такі книжки мають понищити.

ПОМЕРЛА КОРОЛЕВА ЄЛЕНА.

В Франції померла бувша італійська королева Єлена, проживши 79 літ. Вона вдова по королеви Вікторови Емануїлови, що зрезиґнував 1946 р. в травни. Опісля королем був Умбрето II. В 1946 Італія стала републикою. Віктор Емануїл помер в Єгипті.

ЯПОНЕЦЬ НА КОРОНАЦІЮ.

Наслідник японського престола збирається прибути на коронацію королеви Елисавети літаком.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 36.

З Аляски верталися на свята американські вояки з родинами і в часі мраки літак розбився до дерева і згорів. Згинуло 36, а всіх було 39. Се сталося милю від летничого порту в Такомі, де він мав спуститися. Тіла були порозкидані на 200 стіп кругом.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЙ

XXIII.

ПІДГІРЦІ І ЇХ ПАРОХ.

Підгірці були мені дуже довподоби. Гарна околиця і культурність та працьовитість селян. Село ховалося в густих садах, де росло найбільше слив. Весною Підгірці були вкриті сніжно-білим цьвітом, з якого пчоли брали мід. Пчолам жилося добре, бо кожний господар мав сад. Було кругом і багато гречки для пчіл. І бідний сіяв хоч ґарнець гречки (4 літри). Кожний селянин мав мід на Різдво до куті.

До Підгорець належало мале село Лісовики. Там ще і дошукувалися, як консервувати (зберігати) овочі. От прим. замочували сливки в розтопленім воску, так „забальсамовували" і зберігали свіжими до нових.

Ще належало мале село Загірці, яких 40 хат. Церкви не було. І про сади там не дбали. Там були два дуки-багачі, Михайло Фещур і Федь Стельмах, що дуже використовували бідноту. Ссали людську кров. Та все минулося. Їх захланні тіла давно зотліли на порох, а залишилася по них лише погана слава.

В Підгірцях ледви один Загоруйко мав 40 морґів поля. Другі від півморґа до 10 морґів. Його батько був послом до Відня і тим зросло багацтво. Загоруйко був війтом.

Звичаї в Підгірцях були такі, як і по других селах. Дівчата і жінки писали для Великодня гарні писанки, й обдаровували любих їх серцю. В Великодний вівторок (деінде в понеділок) обливали одні других водою. На Новий Рік засівали...

❦

Я був новик-священик, помічник пароха і від нього залежний. Про мою платню має подбати парох. Се не дуже радісне

Але мені більше ходило про особу пароха. Справу платні при допомозі Ординаріяту (Консисторії) можна поладнати. Але парох... Декан, о. Керниякевич і другі недобре про нього оповідали

Моїм парохом був о. Петро Корчинський. Мав 70 літ, але держався струнко. Колись добре грав на скрипці, співав, вмів розвеселити, головно жіноче товариство. Польська шляхта його любила.

Зроду Поляк. Скінчивши школу змінив латинський обряд, оженився і став гр. кат. священиком. Але Поляком залишився і великим польським патріотом. Ставився ворожо до гр. кат. обряду і до українського народу. Також його брат був гр. кат. священиком в Сасові, Золочівського повіту.

Мав він поверх 40 літ, коли готовилось польське повстання проти Москви, і Корчинський віддав йому всю свою душу. Передержував польських офіцерів, справляв їм балі; годував звичайних повстанців. І заохочував Українців, щоби вступали до повстанців.

Іван Коза, з присілка Козів, оповідав, як він його намовляв, але Коза відповідав.

„Я вже вислужив своє і був в італійській війні. Мені не треба вже того добра! Але як ви отче маєте охоту битися з Москалем, скиньте реверенду, припережіть собі шаблю і йдіть в бій!"

ПІРСОН ПРО КОРЕЮ.

Пірсон, президент головного зібрання Обєднаних Націй заявив, що тепер Обєднані Нації мусять подбати, щоби в Кореї війну закінчити, коли се можливо. Але було би помилкою позбутись Росії з Об. Націй. І Об. Нації будуть стояти на тому, що не можна полонених в північної Кореї примушувати багнетами, щоби до большевиків верталися.

ДО КОРОНАЦІЇ ПРИБИРАЮТЬСЯ.

Високого роду достойники повинні бути на коронації в одягах належних їх титулам і становищам. Треба декому відповідного одягу, декому і малих корон, хоч не королівських. Деякі з них заявили, що не зможуть всего того мати, отже хочуть, щоби могли бути в катедрі в цивільнім одягу, хочби окремо від тих що мають такі одяги. Лорд Калверлей заявив, що йому і його жінці треба би на такий одяг 1,750 долярів. Видно, що небагаті ті лорди.

ЯКІ Є В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

При дослідах, ведених сенатським Комітетом Безпеки виявилося, що 12 американців, що є на визначних становищах в Обєднаних Націях, не хотіли сказати, чи вони звязані з комуністами, чи ні. А 13-та Елисавета Кравфорд, що бере 9,000 дол. річно, заявила, що вона є за комуністами. Сенатор О'Конор, голова Розвідчого Комітету каже, що ті люде мають доступ до найважніших справ в Об. Націях, а тими грішми, що беруть, піддержують комуністичну роботу. О'Конор є за тим, щоби таких людей з Обєднаних Націй повиганяти.

ЇЗДЦІ ЗАПЛАТИЛИ 345 ДОЛЯРІВ.

Недавно 26 їздців заплатило в виннипеґськім суді 345 долярів, а найбільше було тих, що заскоро їхали. Один заплатив 50 дол. за те, що їхав, хоч йому було заборонено. Отже платять люде і не дуже дбають, а як вони їздили би, колиб не було ніякого стриму.

СЕРЕЦЕ ХАМА — ВИБРАНИЙ.

Племя Бамангґватів, в Африці, належить до Англії, але має і свого князя. Коли син померлого там князя, Сереце Хама, був 1948 р. в Лондоні в школі, то оженився з Рутою Виліямс. Се проти законів Бамангґватів, які забороняють з чужими дружитися, тому не хотіли його мати своїм князем. Аж доперва тепер його приняли.

ПОЛЯК ПРО КАНАДУ.

Польська преса в Польщі пише, що Поляк Домбровський вернувся з Канади до Польщі й оповідає, що тут робітництво голодує, в розпуці, велике безробіття. Якась мати двох дітей скочила в моста, друга мати і дочка кинулися під колеса залізниці. Сам він ледви знайшов роботу за 90 дол. на місяць, але з того нічого не лишалося. Пошукування виказують, що такого Домбровського в Канаді не було.

З МИЛОСЕРДЯ ВБИЛА БАТЬКА.

В Бриджпорт, Конн., засудили 33-літню Лоісу Кортіс на неозначений час тюрми за те, що милосердилася над батьком, коли він був слабий, і вбила його, щоби не мучився.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3426, Sta. B. Winnipeg, Man.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

В ЧІМ СИЛА ЦЕРКВИ

Здорова, будуюча сила в людському життю лежить в гідних, щирих, характерних, повних посвяти людях. Вони є скарбом людства.

Великою була сила старозавітних Пророків. Ще нині, та і завсігди будуть люде ту пророчу силу для себе черпати.

А ті Пророки не були робітниками, чи урядниками, що працювали за платню. Се були патріоти свого народу, що жертвували себе самих, щоби свому народови помогти. Пророків їхні противники переслідували, а навіть вбивали, але ніщо не могло їх від їх великої праці здержати.

Послідний з Пророків — Іван Хреститель дав своє життя осуджуючи неправду.

Християнство було найсильнийшим в часах переслідувань, а та сила була в християнській щирости. Тоді християнином не ставав ніхто для особистих земних користей, чи вигод, чи почестей, бо християнство того не давало. Християнами ставали, чи ними вже були лише ті, які щиро, нелицемірно принимали християнські правди, і готові були для християнської справи терпіти переслідування, а то і життя дати

Се були люде, як Натанаїл, про якого казав Христос: „Се Ізраїльтянин, в якім нема облуди". Се були християнські герої, що високо несли прапор християнства не зважаючи на всі небезпеки; і їх щиристю, посвятою і живим приміром будувалося християнство.

Християнська сила почала слабнути, коли переслідування закінчилися і держава взяла Церкву в опіку. Християнська організація — Церква, прибирає сталі урядові форми, — вірні вже різко діляться на загал, що має лише слухати, і на тих, що мають лише приказувати. Церква прибирає державні форми, де є низші, висші і найвисші уряди, що користуються окремими правами.

Коли б всі люде були дуже гідні, то лад такий міг би бути дуже добрим, але люде бувають неоднакові. І тоді на висших церковних становищах є люде дуже гідні, але поволи залазять і самолюби для здобуття матеріяльних користей, для здобуття слави і могучости. І вони вже були для Церкви відємною силою. Церкві вони давали, що мусіли, а від Церкви брали що вдалося. Назверх християне, а на ділі далекі дійсному християнству.

Вони вже не були світлом, але темрявою. Церква була для них полем-визиску.

Через таких в Церкві виникало невдоволення серед красших людей, осуд, докори, боротьба. І так сила Церкви ослабала.

Всюди таке бувало, але може найяркійше виявилося воно в Західній Церкві, римській. Навіть католицькі історики кажуть, що були папи, в яких не було і волосочка епископського, — безбожники, галабурдники, розпустники, марнотратники. За їх приміром йшли епископи, священики і монахи.

Коли надолині, серед народу була щира релігійність, то на верхах було ей дуже мало. Домініканець Савонарола (1452-1498) дивлячись на таке казав: „Колись чаші були деревляні, а епископи золоті; тепер чаші золоті, а епископи деревляні". І ті, яких він осуджував, його повісили, а потім тіло спалили.

Такі руйнували Церкву і довели до того, що Західна Церква розбилася на двоє і так створився протестантизм.

Таке окремо було в Польщі, і там такі люде, духовні і світські, давну, а то і недавну Польщу знищили. Бо руйницька сила, коли явиться в Церкві, розтягаєсь і на державу.

Таке було в Церкві Російській. Епископи, маючи за собою державну силу, орудують злочинно купленою і насильством забраною Українською Церквою для поневолення і нищення українського народу. Не було в них дійсного християнства. І така їхня робота причинилася, певна річ, і до загибели Церкви і держави.

Такою є всюди робота нещирих людей, — і в Церкві, і в громаді, і в державі. Вони готові на все, щоби себе хвилево вдоволити.

∴

Коли вернемося до перших часів, як організувалася і будувалася Українська Православна Церква в Канаді, то лобачимо, що її будували люде великої щирости і посвяти. Давали, що могли, працювали ревно, готові на всі труди і невигоди. Бо Церква була для них великою святою справою, якій треба духом і правдою служити. Церква була ідеалом їх душі.

Такими були священики, такими були звичайні вірні. В нікого не було обрахунків для особистих користей. Всі готові були на всяку працю, труди, ходили і пішки, збиралися на наради власним коштом, жертвували віднимаючи собі від рота, співали в церкві без винагородження, організували хори без платні і навіть без подяки.

Отже вони були тою творчою силою, якої ворожа рука не переможе. Були тою великою вірою, що може гори переносити.

Не були багаті - але не скаржилися на убожество; не нарікали на втому; не міряли годинами ні днями як довго вони мають працювати; не журилися тим, чи буде їм за їх працю належна похвала і признання. Бачучи перед собою велику святу справу, вони за все друге забували.

Так виявлялася та творча апостольська сила, якою Українська Православна Церква в Канаді будувалася.

Таких людей завсігди треба, — і колись, і тепер, і завтра, і позавтра, а тоді Церква, як інституція і як віруючий нарід, буде тою твердинею, якої і пекольні сили не переможуть.

Треба таких людей, що могли б завсігди щиро повторити слова Псальми Шашкевичової:

„Віра серця мого як Бескид твердо постановилась на любові. Сполошиш ми долю і проженеш щастя, день ми споморочиш, нуждою мя вдариш і нашлеш ми злидні . . ., — а не возьмеш милости і віри не видреш, — бо руське ми серце та і віра руська."

Віри і милости для того, що гідне і святе для душі.

Таких треба, що на кожному кроці були би живим приміром і могли другим сказати: „Як я роблю, так і ви робіть!"

Наша початкова праця в Канаді повинна назавсігди лишитися тим ясним зеркалом, в яке повинен заглянути пильно кожний, придивитися на себе і побачити, чи він подібний до тих давних працівників. Коли не до них, то до кого?

Буде перед нами всіма стояти те зеркало, то і наша праця принесе плод вдесятеро, а то і всотеро.

ЗАНЕПАД КУЛЬТУРНОСТИ

Нинішна цивілізація стоїть високо. Неписьменних людей майже нема. Школи багато. Книжок і газет багато. Є автомобілі, літаки та бомби. Є багато фабрик і машинерії. Є телеграф, телефон, кіно, телевізія. Є багато залізниць і добрі дороги. Є матерії (полотна) та одяги, яких давні цариці не мали. Є великі будівлі, мости, тунелі . . .

Все те належить до цивілізації, до того, що зверха бачимо. Се техніка.

Коли ж глянемо на якість самих людей, на їх моральну вартість, на їх моральні засади в життю, на їх ідеали, на їх розуміння добра і зла, розуму і дурноти, то не дуже можна тим похвалитися.

Науку релігії викидають з школи. Щораз більше стає людей безрелігійних, — гірших від поган, бо погани мають таки свої релігії. Ідеалом людей стають гроші, майно, неробство, розкоші. Шириться пиянство. Серед молоді і взагалі молодших щораз більше зростає злочинність. Бандитизм стає більшою пошестю, ніж діточий параліж.

Се культурний занепад, моральний занепад. Морально люде вертаються до дійсних дикунів.

Міський уряд Винипегу каже, що „вандалізм", — себто нахил до нерозбірчивого дикого нищення поширився в Винипеґу до таких розмірів, як ще ніколи. В міських парках і на забавових площах вандали-дикуни багато чого поломали, попсували, понищили, заподіявши шкоди на неповна 3,000 долярів. А було би більше, колиб поліція не [illegible]

Ґазети з дня на день [illegible] про вломи, крадежі, рабунки [illegible] но молодих. А ті молоді [illegible] в школах вчили їх навіть альгебри, хемії, замотаних рахунків, історії, географії, фізики . . . Тільки не навчили культурности

Вісти з Лондону, в Англії, з листопада говорить, що там злочинність набирає небувалих розмірів. Говориться

„Злочинні і щораз сильнійші такі організації повстають в Англії скоками. Злочинці не стріляють, але вживають оловяних рур, обшитих шкірою металь, бритов і подібного. І лондонці думають, що треба змінити закони „людяности" зперед чотирох літ, які забороняють злочинців бити.

„Сего літа головний судя, Годдард, говорив гнівно, що треба привернути кару бійкою, щоби спинити той стан бандитизму і насильства."

В минулім році обікрали там почтових посилок на міліон долярів.

Розкрадають товари (крам) зо стацій і троків. Крадуть і перевозять троками до других міст.

Вломлюються до домів й обкрадають. До того є зорганізовані банди

В Самім Лондоні від початку війни вкрали дотепер кожухів на три міліони долярів вартости. Вкрадуть, дещо перероблять і другого дня виставляють на продаж.

Таке там. Коли додати число розводів, що безнастанно зростають, число пяних, що їздять автомобілями, то будемо мати повний образ нинішного культурного, нинішного морального занепаду.

Се справи, які повинні найперше Українців заставити до поважної думки і праці. Се справа виховання, справа громадської морали. Се повинно обговорюватися в домах, на відчитах, на сходинах. Треба витворювати в молодих здоровий світогляд; треба розбуджувати почуття гідности, справедливости, обовязку.

Бодай в себе, бо до чужих ми не маємо доступу і за них не відповідаємо.

З ЖИТТЯ СВ. ОТЦЯ МИКОЛАЯ

З святом памяти св. Отця Миколая (Николая) слід пригадати бодай дещо з життя того великого Святого.

∴

Будучи в місті Патарі св. Миколай знав убогу родину, де було три дочки. Час їм було йти замуж, але не мають приданого (віна). Отже св. Миколай ночею вкинув через відчинене вікно тої родини якусь суму грошей, щоби їм помогти.

Коли одна дочка вийшла замуж, він знов кидає гроші на поміч другій. Якже і та замуж вийшла, він вкинув гроші для третої. Але тепер батько дочок вибіг з хати і довідався хто їх добродій. І все розголосив людям, хоч св. Миколай просив, щоби не розголошував.

Раз, коли св. Миколай плив на кораблі до Александрії, зірвалася велика буря. Якже св. Миколай помолився, буря втихла.

Та сталося тоді, що оден моряк впав і вбився. Якже св. Миколай помолився, моряк ожив.

Коли св. Миколай вибирався в пустиню, почув надорозі голос: „Миколае, вернися до своїх овець, які ти покинув". І св. Миколай вернувся.

Коли спинився в монастирі, знов почув голос: „Миколає, вернися в світ до людей. Тут не те поле, де маєш плодів надіятися."

Коли став епископом, одіж носив дуже просту, їв лише раз денно і то аж вечером, мяса не їв. Дуже дбав, щоби священики були гідними людьми.

Коли царі Діоклетіян і Максиміян в в роках 316-318 переслідували християн, св. Миколай на ніщо не зважав і дальше явно працював, за що його замкнули до темниці.

Раз в часі голоду в Мирах люде з голоду вмирали. Не мав св. Миколай сили людям помогти і просив в Бога помочи. І Бог вислухав його молитву.

Один купець віз з Сицилії до Еспанії морем багато збіжа. І приснився йому св. Миколай, що зголив в нього збіже, дав задаток і казав везти до Мир. Коли купець пробудився, то дійсно гроші були в його руці. І він повіз збіже до Мир.

Коли цар Константин вислав до Фриґії військо, щоби втихомирити розрухи і військо дуже нарід кривдило, св. Миколай вдався туди і все полагодив.

Коли вернувся до Мир, мали тром людям втяти голови. А вони були невинні. Св. Миколай прийшов, коли кат з мечем вже готовився. Він вирвав з рук ката меч, і домагався повторення суду. І показалося, що ті люде невинні.

Трох царських висланників до Фриґії противники фальшиво оскаржили і цар засудив їх на смерть. В темниці вони згадали доброго епископа Миколая і в молитвах зверталися до нього за помочею. Тоді приснився цареви св. Миколай і сказав.

„Випусти невинних, щоби Бог тебе не покарав."

„Хто ж ти?" — запитав цар і почув:

„Я Миколай, епископ з Мир".

Коли випущені дякували, цар сказав:

„Дякуйте слузі Божому Миколаеви, бо се він вам поміг". — А Миколаеви післав золоту кадильницю і два свічники золоті.

Пізнійше жив в Антіохії великий почитатель св. Миколая, Агрик, і в день його памяти кожного року справляв два обіди, для рідні і для убогих. Та коли Турки заняли Антіохію, вони взяли Агрикового одинокого сина, завезли на остров Крету і дали на послуги князеви. В журбі батько занедбав обіди. Аж другого року пригадав і знов обіди справив

В часі обіду почувся на дворі гамір. Агрик глянув, а се його син з вином в руці. І син оповів: „Коли я подавав вино князеви, якась сила мене взяла і понесла. Я глянув, а се був Св. Отець Миколай."

Подібних оповідань є ще більше. Ось чому навіть протестанти, що Святих не поважають, знають св. Отця Миколая як великого помічника між давними християнами.

БУДЖЕТ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Дотепер праця Консисторії Української Греко-Православної Церкви розвивалася завдяки Дієцезіяльного Фонду, який складали священики, Громади і поодинокі члени нашої Церкви. Складали вони щорічно. З того фонду оплачувано всю орґанізаційну працю нашої Церкви. Але життя йде вперед, наша Церква збільшилася, а з тим збільшилися видатки Консисторії.

Вже на Соборі 1950 р. в Саскатуні показалося, що треба знайти кращий спосіб фінансування церковної роботи. Буджетова Комісія, вибрана згаданим Собором, зробила внесок, який прийнято одноголосно, — що Консисторія потребує більше грошей, ніж вона одержує дорогою Дієцезіяльного Фонду, отже вона пропонувала намітити суму гроша, яка вистарчила б їй, (Консисторії) на провадження і оплачування всіх потреб Церкви, і розділити на всі Громади нашої Церкви пропорціонально до числа членства і Богослужень, або краще сказати, — до сили кожної Громади.

Показалося, що приходи з вплат на Дієцезіяльний Фонд були замалі вже в 1951-ім році. Тому на Надзвичайнім Соборі 1951 р. постановили, щоби висоту Дієцезіяльного Фонду від священиків, Богослужень і членів нашої Церкви подвоїти. Однак учасники Собору одноодушно домагалися **впровадити в життя буджет.**

Щоби справедливо виміряти висоту буджету для кожної Громади, на те були потрібні інформації про маєтковий стан усіх наших парохій. На протязі року такі інформації зібрано. На підставі тих даних розділено на кожну Громаду нашої Церкви с у м у, яку вона має зложити до Консисторії кожного року.

І кожна парохія нашої Церкви дістане повідомлення з Консисторії кілько вона має зложити грошей на працю Консисторії, щоби вона могла оплатити все, що звязане з її працею. Треба сказати, що означені суми невеликі. Сподіватися треба, що всі Громади нашої Церкви приймуть вимір розсудно і будуть вплачувати зазначену суму охотніше і точніше, ніж платили Дієцезіяльний Фонд у минулому.

Важне і корисне в новій системі піддержування нашої Церкви матеріяльно (грішми) є те, що кожна парохія буде знати скільки фондів від неї сподівається Консисторія. Ту суму Громада ставить у власний буджет і намічує способи як має ту суму грошей зібрати і відіслати якнайскорше до Консисторії, щоби дати змогу Консисторії вивязуватися зо своїх завдань так, як це належить центральній установі такої великої і важної Установи, якою є наша Церква.

Назначену суму Громада відсилає до Консисторії з початком року. Але ту суму здобуває в себе на протязі цілого року, і способами для неї найкращими і найдогіднішими. Для Консисторії треба мати фонди в руках на початку року, щоби знати як ними орудувати. Громада збирає гроші на ту ціль розложивши на членів. Се найбільше слушний спосіб. Однакож не одинокий. Можна владити пікник, базар, виставу, чайний вечер, концерт, спільний обід чи яке інше підприємство і за о д и н раз дістати потрібну суму. Се легко.

Від Зарядів парохій, від усього членства нашої Церкви і від нашого духовенства залежить успіх буджету. Треба його прийняти як важний обовязок для підтримання великанської праці для добра нашої Церкви. Треба сей буджет прийняти як спробу до заведення у близькій будуччині одної збірки на потреби Церкви. Приняти як постанову Собору, як гідний, модерний і культурний спосіб фінансування корисної і конечної праці, яку Церква мусить виконати, а без фондів її виконати не зможе.

Система, що її запроваджуємо, буде мати добрі наслідки, бо зближить Громади до Консисторії, а Консисторія більше часу присвятить на орґанізаційну працю, збувшися безнастанного клопоту про фонди на її потреби.

Буджетова система фінансування нашої Церкви се постанова Соборів, яку треба приняти і вповні виконати. Від того залежить дальша праця нашої Церкви.

о. Є. Грицина.

ГОТОВИТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

Міністер оборони, Клекстон, заявив в Отаві, що він готовить запаси на випадок війни. Консервати робили закид, що він марнує гроші, на що він оказав: „Колиб вийшла війна, а запасів не було, тоді б ви мене осуджували".

ЯПОНІЯ ЗАМОВИЛА 68 КОРАБЛІВ.

Японія замовила в Америці 68 кораблів для охорони своїх берегів. Вона не може мати покищо звичайної военної фльоти, але для охорони берегів може мати. Та се початок звичайної военної фльоти.

НАСЛІДКИ ПИЯНСТВА.

В Канаді в 1950 році було 75.935 покараних, що були дуже пяні. Покараних пяних, що скоро їхали, 1,599. Багато було смертельних випадків на дорогах з причини пянства, а таксамо бійок і наглих вбивств, яких годі почислити.

ХОЧУТЬ 4-ГОДИННОЇ ПРАЦІ.

Копальняні робітники в Рур, в Німеччині, домагаються, щоби працювати денно не 8, але 4 години. Коли ні, то будуть страйкувати.

БУДУТЬ РОБИТИ ВІДТИСКИ ПАЛЬЦІВ.

Американський уряд рішив, що після 24-го грудня кожний канадиець, що буде перебувати в Америці 30 днів, або більше, мусить реґіструватися і дати відтиски своїх пальців. Та всеж питання, чи Америка має відтиски пальців всіх своїх комуністів.

ПОМЕРЛА 150-ЛІТНА.

В Пакістані померла може найстарша жінка на світі, бо 150-літна — Каріман.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовленя і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО МОЛОДІ МАЮТЬ РОБИТИ?

Буває, що молоді ставлять питання: „А що робити, коли маємо вільний час?"

Слушне питання! Та хтось скаже: „Робіть що хочете". Другий: „Забавляйтеся". Але лише одна відповідь буде доброю:

„Шукайте розуму! Набирайтеся розуму! Не того, що лише збирає гроші в кешеню, бо такий розум сидить в кешені; треба такого розуму, щоби був в голові. Що ж робити?"

В вільнім часі треба читати Історію України, і то кілька разів, щоби знати її добре. Читати „Кобзаря" Шевченка і знати напамять Шевченкові вірші. Читати українські книжки взагалі. А вже позатим й англійські добрі книжки.

Так чоловік стане розумним і всі люде будуть мати його за розумного. І він той розум прикладе до всякої доброї справи.

Приготовляти представлення. Се навчить сміло виступати перед людьми, навчить поведення, й обовязку. І дасть вдоволення. І виховає на поважного чоловіка.

Вчитися пісень звичайних, коляд, побожних пісень. Владжувати дебати, приготовляти концерти, вчитися музики...

Таким треба вільний час заповняти.

Читач Відділу Молоді.

ВІД ЧУЖОГО ВЧІМСЯ СВОГО.

В книжці „Книжка жидівських думок", є питання: „Що робить чоловіка Жидом?", і є така відповідь:

„Жидівство се щось більше, ніж відзнака, ніж жидівське походження, — се життя. Хто народився Жидом, то ще не доказує, що він Жид, — се лише те, що він може бути Жидом. Бог підписує угоду, але ми маємо запечатати її своїм гідним життям.

„Нераз питають: „Що робить чоловіка Жидом?" Є дві річи: бути членом жидівської громади і щиро виповняти обовязки, які те належання накладає.

„Походити з жидівського народу, але топтати жидівські обовязки, се — бути чужим для жидівства."

Розумне пояснення. Його можна добре і до Українців прикласти. Се те, що казав губернатор Твідсмюр: „Коли будеш добрим Українцем, то будеш добрим канадійцем."

К. П.

Є в сербськім оповіданню такий вислів старого Серба: „Турчили мене Турки — і не зтурчили; німчили Німці — і не знімчили; хорватили Хорвати — і не зхорватили! Я був, є, і буду Сербом!

ЯК ЦИГАН ПОТАКУВАВ.

Посилав батько сина з старостами сватати дівчину, а син був і придуркуватий і ледащо. І говорить батько циганови:

— Іди з ними і потакуй, то скорше все піде.

Пішли. І говорять свати про молодого:

— Він ніби не з тих дуже мудрих, але багатий. — А циган:

— Ні, ні! Він таки досить дурний.

— Він декоди горівки покушає, але мало, — говорять дальше свати, а циган:

— Покушає? Та він пе без міри.

— Десь він був щось порухав, але то минулося, — а циган:

— Що порухав... Він таки добре краде!

Не помогло циганове потакування. Свати вернулися з гарбузами.

БРАТОВИ НА ЧУЖИНІ.

Поза тихий за Дунай,
Де мій братчик пробуває,
Лети гадко в чужий край,
Де го туга обгортає.
Неси душу там мою,
Легкокрилий вітроньку,
Нашу пісню заспівай,
І про мене пригадай.
А хоч важко там тобі, —
Не клонися ти журбі,
Бо мій голос там зайде
І потішить він тебе.
Лети гадко в чужий край,
Брата мого привитай;
Щастя-долю ворожи,
І про мене розкажи.

(За М. Шашкевичем).

НЕВДОВОЛЕНИЙ МАКСИМ

В давних оповіданнях говориться, що в часах переслідування християнства погани вигнали християнина, Максима, в далеку околицю. І він забрав туди лише, що він і родина могли в руках понести.

За час в новій околици він розгосподарився і жилося йому не зле. Мав велику отару овець, мав худобу, мав гарний сад.

Але він ніколи не був вдоволений.

Чому я не маю того, що другі мають? — говорив він. Чому мій сад не зародить так, як сад сусіда? Чому я живу не між своїми? Чому Бог моїх молитов не вислухує?

Аж одної ночи приснився йому сон: він вже в своїй стороні, в своїй хаті, а кругом його поле. І каже він:

— Аж тепер ми щасливі!

Ледви він се сказав, як сонце потемніло, загреміли хмари і почала трястися земля. Перестрашений Максим скоренько забрав свою родину і вибіг на поле.

Оглянувся, аж його хата завалилася.

Нараз зауважив, що наймолодшої дитини нема, мабуть її з собою не взяли, або загубилася. І він вже хотів йти дитини шукати, як земля почала ще сильнійше трястися. Він став і кликнув:

Боже, ратуй нас, а то пропадемо!

Нараз він пробудився. А коли розглянувся, зрозумів, що се був сон. І що він не в своїй стороні, звідки він мусів забратися, але хоч в далекій, однакож спокійній стороні.

Цілий день він думав про той сон і радів, що се був лише сон.

Слідуючої ночи йому сниться, що приходить до нього ангел і каже:

Сон, який ти мав, був тобі на науку. Памятай, що стежка нашого життя веде нас не тільки гладкою дорогою, але і по глибоких болотнистих долинах, і по острих камінях, і по високих скалах понад пропастями. Бог післав тебе на світ своїм робітником і ти повинен щиро працювати на тім місци де стоїш. І всюди неси свою голову високо, не зважаючи на трудноці.

Се журба хилить мою голову, каже Максим.

— Ні, — говорить ангел, — се ти хилиш голову, а ти повинен її високо тримати. Герой не той, кому добре, а той, хто в трудноцах високо голову підносить. Лише такий трудноці перемагає.

— Так, — каже Максим, — але коли гляну на других... — Перебив йому ангел і говорить:

Дивись найперше на себе! Коли б все, що мають другі, ти забрав в свої руки, — їх стада, їх пасовиска, їх поля аж до краю землі, чи було би воно тобі потрібне? Чи міг би ти всім тим орудувати?

— Тілько мені не треба, — відповів Максим

Отже лихо в тім, — каже ангел, — що ти забагаєш більше, ніж потребуєш. Тут твоя журба і твій гріх. Дякуй Богу за те, що маєш, другим не завидуй, а будеш належати до щасливих. Спаситель не мав де голови приклонити, але не нарікав...

Коли опісля Максим той сон передумав, то зрозумів, що правдиве щастя тоді, коли чоловік приймає все без нарікань; коли по камінях йде так відважно, як по гладкій дорозі.

Зрозумів і вже був вдоволений.

ЗА ВІДВІДИНАМИ ІРЛЯНДІЇ.

Ірляндський уряд робить заходи, щоби Ірляндці, що порозкидані по світі, відвідали Ірляндію. Се відновило би звязки Ірляндців з Ірляндією, а була би з того і поміч для Ірляндії, бо при відвідинах кождий полишив би кількось грошей. В Винипегу деякі Ірляндці заявилися, що поїдуть.

ПАМЯТНИК ДЛЯ БЕРНАРДА ШОВА.

Недавно помер Бернард Шов, зроду Ірляндець, великий англійський письменник, головно драм. Його обожателі хотіли зібрати на його памятник 250,000 фунтів (понад 500,000 долярів), а зібрали 1,000. Нині мало є його обожателів мабуть тому, що в писаннях був дуже розперезаний і заявлявся за комуністами.

ПАПА СТАВИТЬ 24 КАРДИНАЛИ.

Папа оголосив, що поставить 24 кардинали на місця опорожнені в Кардинальській Колегії, отже буде тепер повне число 70. Канада мала вже перш[illegible] кардинала, а тепер буде 2. З новопоставлених буде Італійців 11, а всіх Італійців кардиналів буде 27, майже третина

ДЛЯ УНИВЕРСИТЕТУ 10 ТИСЯЧ.

Філософ Джордж Сантаяна, що помер в вересни, лишив для Гарвардського университету 10,000 долярів. Се з майна, що оцінюють на 125,000.

ВЕЛИКИЙ СПАДКОВИЙ ПОДАТОК.

В Англії помер Вайкавнт Астор і полишив майна вартости 2 міліони, 729 тисяч і 230 долярів. З того уряд бере як спадковий податок 1,425,712 дол., отже більше ніж половину. Се веде до того, що за кілька поколінь уряд все позабирає.

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ.

Лікарі видумали штучне серце. І коли оперували серце слабого, то штучне серце заступало його місце, і слабий прийшов до здоровля.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

Архіеп. Пантелеймон Рудик?

В „Едмонтон Журналі" з 19-го листопада, була вістка, що архіеп. Пантелеймон Рудик прибув до Едмонтону як новий архієпископ Російської Церкви. Він родом з Австрії, вчився в Росії, теольогію кінчив в Варшаві. Архієпископом став 1940 року, а пізнійше Київським Архієпископом. В 1943 р. втік з большевії. Тут буде на місце архіеп. Иоасафа, що минулого року поїхав до Аргентини.

Нас Рудик може цікавити тим, що він очевидно галичанин, або буковинець. Цікаво як він попав до Росії на науку. І те, що був в Київі архієпископом, очевидно Російської Церкви, бо Української тоді вже не було. Цікаво і те, що Російська Церква приймає його, не родовитого росіянина, за свого архієпископа. Чи відповідного росіянина не було, чи для інших цілей... Його особа дотепер не була відома.

ВАНКУВЕР В МРАЦІ.

Вістка з 28-го листопада каже, що на Ванкувер, Б.К. налягла мрака, що ледви кілька стіп (фітів) перед собою можна бачити. Рух в місті дуже повільний. Було багато зударів. Кораблі стоять тихо в порті, або поза портом, бо бояться рушитися. Літаки спускаються на далеких портах, де нема мраки. Деякі люде носять лямпочки, щоби до других не вдаритися

КІЛЬКО ТУРИСТІВ В ЕСПАНІЇ.

За 8 місяців 1952 р. відвідало Еспанію один міліон і 200 тисяч туристів (1,200,000). В серпни було 250,000. Багато було тих, що фотографували цікаві види. Були і з Голивуду

Знов про Ап. Петра.

Що Ап. Петро був в Римі, се така справа, що її треба вічно доказувати і не можна доказати. Є вістка, що в Римі знайдено вирізану на камени особу Ап. Петра. Знайшла се жінка-науковка. Особа Петра на повний зріст. Але вже те одно, що за такими Петровими річами вічно шукають і знаходять, викликає недовіря. Такі річи можна наперед змайструвати, а потім їх знаходити, як знайшли були колись листи давних папів, які показалися опісля підробленими І недавно були папські вчені знайшли якийсь доказ, а тепер знов... І так в безконечність.

ФАЛЬШИВІ ГРОШІ В АНГЛІЇ.

Виявилося, що в послідних місяцях поширено дуже багато фальшивих паперових грошей, по 25, 50 і 100 долярів. Незвичайно добре підроблені і ріжниться головно папером, що гладкий і не має в собі ниток, які мають правдиві гроші. Привозять їх мабуть з Адену в Арабії. Мабуть замішаний в те корабельний офіцер.

ВБИВ РАБІВНИКА — ВІЛЬНИЙ.

В Англії дім механіка, Тейлора, три рази обкрадено, коли був при роботі. Тоді прилагодив три набої так, що коли хто буде отвирати його куфер, вони вистрілять. Коли ж відомий злодій, Іствуд, отвирав куфер, то згинув. Суд Тейлора оправдав.

МЕРТВИЙ ВБИВ ЖІНКУ.

В Конкорд, Н.К., в Амер., поїзд вдарив Валтера Ненсі і кинув ним 25 стіп в гурт людей так сильно, що мертвий Ненс вбив Естелю Бун А три особі поранив.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ПОМЕР СВЕН ГЕДІН.

В Швеції, в Стокгольмі, помер славний подорожник, Свен Гедін, проживши 87 літ. Він велику часть життя провів в трудних і небезпечних подорожах головно в Азії, по таких сторонах і пустинях, де ніхто з европейців до того часу не був. Свої подорожі і пригоди він описував, і з того було дещо видано по українськи кількома книжочками п. з. „Крізь пустині Азії".

НЕБЕЗПЕКА ПЕРЕД АЙЗЕНГАВЕРОМ.

Перед вибором на президента Айзенгавер заявив, що відвідає Корею, щоби справу війни розглянути. Тепер видно небезпеки в його поїздці. Большевицькі літаки можуть напасти на його літак помимо охорони. Його можуть вбити в Кореї. Він може вернутися не зробивши нічого бажаного, се розчарує Америку

ЗА ТИМ, ЩОБИ 15-ЛІТНІ ВІДДАВАЛИСЯ.

В Англії йде агітація за тим, щоби 15-літні дівчата могли віддаватися. Дотепер можуть 16-літні за згодою родичів, а 21літним згоди не треба.

Грудка землі на могилу бл. п. о. П. Галицького

Коли в суботу 5-го липня, 1952, [illegible] в Шікаго священик Укр. [illegible] Церкви — Пилип Галицький, вістка полетіла далеко по Канаді і Зл. Державах, що відійшов в другий світ той, який щиро працював на Христовій ниві до кінця свого життя.

Родився о. Пилип на нашій "Зеленій Буковині", в Черницях в родині відомих міщан, 18 травня, 1890 р. Скінчивши тут публичну і виділову школу, поступив до учительського семинаря, по закінченню якого доповнює гімназійну матуру в першій державній гімназії.

Пилип, як здібний ученик, був також одним з красших скрипаків в семинари, однакож доля покепкувала... в часі 1-ої війни італійська куля відорвала йому середний палець лівої руки.

Треба згадати, що благотвірний вплив на тодішну семинарську молодь мав молодий, повний завзяття проф. Василь Сімович. Під проводом Сімовича як патріота і вченого, знайомляться молоді студенти зі славним минулим українського народу і його літературою. Не досить того. Для закріплення соборницьких звязків владна був Сімович прогульку з своїми учениками до "матери українських городів" — Київа, та до Канева на поклін могилі нашого великого Шевченка. Учасником прогульки був і Пилип, про що описав часто згадував з релігійною побожністю. Се ж були часи нашого національного відродження і праці над освідомленням "меньшого брата", якій з повною посвятою віддавалася молода розумова сила

Потреба більшого числа українських учителів заставила до заснування приватного учительського семинаря і сюди покликано молодого Пилипа на професора математики і природничих наук. Але війна перериває його працю. Коли ж заблисли перші промені волі українського народу, молодий Пилип, в ранзі сотника Української Армії віддається цілою душею здійсненню великої ідеї.

Після гірких воєнних переживань і після арештовань української інтелігенції вересни 1921-2 р. та перебуттю в румунській тюрмі, вертаєсь Пилип до Черновець і закінчує однорічну Торговельну Академію при черновецькому университеті, а дальше його покликують викладати в тій же Академії книговодство. Позатим бере активну участь в громадському життю.

В осени 1924 р. одружується з панною Галиною Кізюкіною, якої сестра Леонида, є нині дружиною о. Володимира Слюзаря в Канаді, який тоди був на студіях в Черновецькому университеті.

[illegible] до Канади (в [illegible] 1923), і він в травни [illegible] своїх перших [illegible] Галицький 1925 р. спроваджує до Едмонтону свою дружину [illegible] був ректором Інституту Грушевського, і де працював над вихованням молоді та сьвятою долею.

Коли рішився посвятитися духовному станови, переноситься з родиною до Монтреалу при кінци 1927 р., і тут під опікою свого швагра, о. В. Слюзаря доповняє практичне духовне виховлення, і 1928 р. в Йорктоні Владика Іван ставить його священиком. Й о. Галицький живучи в Канаді був парохом в Йорктоні і Бруксбі в Саскачевані, в Винипегу в Манітобі і в Торонті та Виндзорі в Онтаріо.

Перебравшись до Зл. Держав 1945 р. був парохом Свято-Володимирської церкви в Шікаго до 1947 р.; в Честер до 1949, в Майєрсвил до 1951 Посліднї місцевости в Пенсильвенії.

Коли тяжко занедужав по смерти своєї дружини що померла 14 жовтня 1950 р., переїхав до Шікаго, звідки Господь покликав його до себе.

Тіло його перевезено [illegible] Честер і зложено поруч його [illegible] трудолюбивої громади [illegible] вівторок 8-го липня, 1952. Похорон править Владика Митр. Іван, а з ним 9 священиків, В. Весоловський, М. Залорницюк, А. Бек, А. Двораківський, М. Мостенський, М. Кашуба, І. Леліцький і місцевий парох М. Федорович.

Великий збір народу на похороні, і православних, і неправославних, і чужинців засвідчив своєю присутністю як цінили вони о. Галицького. З Монтреалу була д-ка Слюзарова з дітьми.

Обоє Покійні полишили добру память за собою в громадах, де вони були, за їх щиру невтомну працю.

Відійшовши в другий світ полишили вони діточок — Бажаночку і Володарія сиротами, передаючи їх опіці добрих людей і Божому Провидінню.

З болем серця даю сей спомин, як щиру грудку землі на могилу о. Пилипа і його Дружини, а Милосерний Господь нехай прийме їхні душі там, де праведні спочивають. А між людьми їх память нехай буде вічною.

П. В. С.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A

Привіт новому парохови

Виндзор, Онт. — В неділю 7-го вересня після Богослуження був спільний обід в салі Укр. Прав. Церкви св. Володимира в Виндзорі, в честь новоприбулого пароха о. Ф. Керницького. Саля була заповнена, були гості і з Детройту та Лемінгтону.

В часі обіду представники всіх братних організацій передали привіти. Б. Федчун від Просвіти; пані М. Гладиш від Т-ва Лесі Українки, пані О. Німчук від молодшого Жін. Т-ва ім. Марка Вовчка; М. Кпиь від СУМК; Ю. Сенчук від Рід. Школи; І. Ринар від Церк. Громади. Він був і господарем обіду. З привітами всі обіцяли співпрацю з новим парохом.

Ще І. Ткачук виголосив промову про потреби і спільну співпрацю і висловив віру, що тепер праця піде скоро вперед.

Пані М. Гургула передала дарунки — дещо о. Керніцькому а д-ні Керніцькій срібне столове начиння. Знов Б. Федчун передав о. Керніцькому образ, евид. руки молодого надійного [illegible] М. Прокопчука.

Дякуючи за несподівані дарунки о. парох побажав молодому артистови, щоби він здобув славу Шевченка. Окремо зауважив, що бачить багато людей з Заходу, отже чуєсь як вдома. Він казав: Зі своєї сторони я не пожалую труду, але сам я не вдію багато, та при вашій допомозі ми зможемо багато зробити. Щиро дякувала й д-на Керніцька заявляючи, що зі своєї сторони обіцяємо віддячитись вам за все.

Многоліттям і Гимнами програму закінчено Але зібрані ще довго гуртками вели живі розмови. Видно було бадьорість, вдоволення і надію на красше будуче

І дав би Бог, щоби праця о. Керницького і співпраця всіх звязала всіх тісно в здорову творчу силу для будови спільного церковного і загально громадського добра.

Присутний.

Церковна Громада

В ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

Наша Громада заснувалася в лютім 1935 р. і її обслугував о. Берик. Було багато трудноців, бо і часи були тяжкі але надія людей не опускала

З приходом о. Кіселюка явилась думка будувати церкву, але було лише 12 членів. Коли купували площу, в касі було 120 долярів, а площа коштувала 1,200, але людська щирість все зробила, — за кілька місяців площа була заплачена.

В 1943 р. прийшов о. Гикавий. Се був воєнний час, було багато роботи, отже все йшло лекше Травня 28-го, 1944 р. площу посвятили оо Гикавий і Кусій В осени вже була пивниця, а навесні почалася дальша праця.

За порадою о. Гикавого ми дістали з Алберти будівничого, п. Многолітного Молодий, тихий, оглянув все і другого дня почався ро-

НОВА АДРЕСА
о. І. ГИКАВОГО.
Теперішна адреса о. І. Гикавого така
Rev. J. Hykawy
[illegible] W. Broadway, Vancouver 8, B.C.
Tel. Cherry 0643.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО МОЛОДІ МАЮТЬ РОБИТИ?

Буває, що молоді ставлять питання: „А що робити, коли маємо вільний час?"

Слушне питання! Та хтось скаже: „Робіть що хочете". Другий: „Забавляйтеся". Але лише одна відповідь буде доброю:

„Шукайте розуму! Набирайтеся розуму! Не того, що лише збирає гроші в кешеню, бо такий розум сидить в кешені; треба такого розуму, щоби був в голові. Що ж робити?"

В вільнім часі треба читати Історію України, і то кілька разів, щоби знати її добре. Читати „Кобзаря" Шевченка і знати напамять Шевченкові вірші. Читати українські книжки взагалі. А вже позатим й англійські добрі книжки.

Так чоловік стане розумним і всі люде будуть мати його за розумного. І він той розум приложе до всякої доброї справи.

Приготовляти представлення. Се навчить сміло виступати перед людьми, навчить поведення, й обовязку. І дасть вдоволення. І виховає на поважного чоловіка.

Вчитися пісень звичайних, коляд, побожних пісень. Владжувати дебати, приготовляти концерти, вчитися музики . . .

Таки треба вільний час заповняти.

Читач Відділу Молоді.

ВІД ЧУЖОГО ВЧІМСЯ СВОГО.

В книжці „Книжка жидівських думок", є питання: „Що робить чоловіка Жидом?", і є така відповідь:

„Жидівство се щось більше, ніж відзнака, ніж жидівське походження, — се життя. Хто народився Жидом, то ще не доказує, що він Жид, — се лише те, що він може бути Жидом. Бог підписує угоду, але ми маємо запечатати її своїм гідним життям.

„Нераз питають: „Що робить чоловіка Жидом?" Є дві річи: бути членом жидівської громади і щиро виповняти обовязки, які те належання накладає

„Походити з жидівського народу, але топтати жидівські обовязки, се бути чужим для жидівства."

Розумне пояснення. Його можна добре і до Українців прикласти. Се те, що казав губернатор Твідсмюр: „Коли будеш добрим Українцем, то будеш добрим канадійцем."

К. П.

Є в сербськім оповіданню такий вислів старого Серба: „Турчили мене Турки — і не зтурчили; німчили Німці — і не знімчили; хорватили Хорвати — і не зхорватили! Я був, є, і буду Сербом!

ЯК ЦИГАН ПОТАКУВАВ.

Посилав батько сина з старостами сватати дівчину, а син був і придуркуватий і ледащо. І говорить батько циганови:

-- Іди з ними і потакуй, то скорше все піде.

Пійшли. І говорять свати про молодого:

— Він ніби не з тих дуже мудрих, але багатий. — А циган:

— Ні, ні! Він таки досить дурний.

Він деколи горівки покушає, але мало, -- говорять дальше свати, а циган:

— Покушає? Та він пє без міри.

— Десь він був щось поручав, але то минулося, — а циган:

-- Що поручав . . . Він таки добре краде!

Не помогло циганове потакування. Свати вернулися з гарбузами.

БРАТОВИ НА ЧУЖИНІ.

Поза тихий за Дунай,
Де мій братчик пробуває,
Лети гадко в чужий край,
Де го туга обгортає.
Неси душу там мою,
Легкокрилий вітроньку,
Нашу пісню заспівай,
І про мене пригадай.
А хоч важко там тобі, --
Не клонися ти журбі,
Бо мій голос там зайде
І потішить він тебе.
Лети гадко в чужий край,
Брата мого привитай;
Щастя-долю ворожи,
І про мене розкажи.

(За М. Шашкевичем).

НЕВДОВОЛЕНИЙ МАКСИМ

В давних оповіданях говориться, що в часах переслідування християнства погани вигнали християнина, Максима, в далеку околицю. І він забрав туди лише, що він і родина могли в руках понести

За час в новій околици він розгосподарився і жилося йому не зле. Мав велику отару овець, мав худобу, мав гарний сад.

Але він ніколи не був вдоволений.

Чому я не маю того, що другі мають? — говорив він. Чому мій сад не зародить так, як сад сусіда? Чому я живу не між своїми? Чому Бог моїх молитов не вислухує?

Аж одної ночи приснився йому сон: він вже в своїй стороні, в своїй хаті, а кругом його поле. І каже він:

Аж тепер ми щасливі!

Ледви він се сказав, як сонце потемніло, загреміли хмари і почала трястися земля. Перестрашений Максим скоренько забрав свою родину і вибіг на поле.

Оглянувся, аж його хата завалилася.

Нараз зауважив, що наймолодшої дитини нема, мабуть її з собою не взяли, або загубилася. І він вже хотів йти дитини шукати, як земля почала ще сильнійше трястися. Він став і кликнув

Боже, ратуй нас, а то пропадемо!

Нараз він пробудився. А коли розглянувся, зрозумів, що се був сон. І що він не в своїй стороні, звідки він мусів забратися, але хоч в далекій, однакож спокійній стороні.

Цілий день він думав про той сон і радів, що се був лише сон.

Слідуючої ночи йому сниться, що приходить до нього ангел і каже:

Сон, який ти мав, був тобі на науку. Памятай, що стежка нашого життя веде нас не тільки гладкою дорогою, але і по глибоких болотнистих долинах, і по острих камінях, і по високих скалах понад пропастями. Бог післав тебе на світ своїм робітником і ти повинен щиро працювати на тім місци де стоїш. І всюди неси свою голову високо, не зважаючи на трудноші.

Се журба хилить мою голову, каже Максим.

- Ні, говорить ангел, -- се ти хилиш голову, а ти повинен її високо тримати. Герой не той, кому добре, а той, хто в трудношах високо голову підносить. Лише такий трудноші перемагає.

— Так, -- каже Максим, — але коли гляну на других . . . — Перебив йому ангел і говорить:

Дивись найперше на себе! Коли б все, що мають другі, ти забрав в свої руки, їх стада, їх пасовиска, їх поля аж до краю землі, чи було би воно тобі потрібне? Чи міг би ти всім тим орудувати?

Тілько мені не треба, — відповів Максим.

-- Отже лихо в тім, — каже ангел, — що ти забагаєш більше, ніж потребуєш. Тут твоя журба і твій гріх. Дякуй Богу за те, що маєш, другим не завидуй, а будеш належати до щасливих. Спаситель не мав де голови приклонити, але не нарікав . . .

Коли опісля Максим той сон передумав, то зрозумів, що правдиве щастя тоді, коли чоловік приймає все без нарікань; коли по камінях йде так відважно, як по гладкій дорозі.

Зрозумів і вже був вдоволений

ЗА ВІДВІДИНАМИ ІРЛЯНДІЇ.

Ірляндський уряд робить заходи, щоби Ірляндці, що порозкидані по світі, відвідували Ірляндію. Се відновляло би звязки Ірляндців з Ірляндією, а була би з того і поміч для Ірляндії, бо при відвідинах кождий полишив би кількось грошей. В Виннипегу деякі Ірляндці заявилися, що поїдуть.

ПАМЯТНИК ДЛЯ БЕРНАРДА ШОВА.

Недавно помер Бернард Шов, зроду Ірляндець, великий англійський письменник, головно драм. Його обожателі хотіли зібрати на його памятник 250,000 фунтів (понад 500,000 долярів), а зібрали 1,000. Нині мало є його обожателів мабуть тому, що в писанних був дуже розперезаний і заявлявся за комуністами

ПАПА СТАВИТЬ 24 КАРДИНАЛИ.

Папа оголосив, що поставить 24 кардинали на місця опорожнені в Кардинальській Колегії, отже буде тепер повне число 70. Канада мала вже перше одного кардинала, а тепер буде 2. З новопоставлених буде Італійців 11, а всіх Італійців кардиналів буде 27, майже третина

ДЛЯ УНИВЕРСИТЕТУ 10 ТИСЯЧ.

Філософ Джордж Сантаяна, що помер в вересни, лишив для Гарвардського университету 10,000 долярів. Се з майна, що оцінюють на 125,000.

ВЕЛИКИЙ СПАДКОВИЙ ПОДАТОК.

В Англії помер Вайковнт Астор і полишив майна вартости 2 міліони, 729 тисяч і 230 долярів. З того уряд бере як спадковий податок 1,425,712 дол., отже більше ніж половину. Се веде до того, що за кілька поколінь уряд все позабирає

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ.

Лікарі видумали штучне серце. І коли оперували серце слабого, то штучне серце заступало його місце, і слабий прийшов до здоровля.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

Архієп. Пантелеймон Рудик?

В „Едмонтон Журналі" з 19-го листопада, була вістка, що архієп. Пантелеймон Рудик прибув до Едмонтону як новий архієпископ Російської Церкви. Він родом є Австрії, вчився в Росії, теольогію кінчив в Варшаві. Архієпископом став 1940 року, а пізнійше Київським Архієпископом. В 1943 р. втік з большевії. Тут буде на місце архієп. Йоасафа, що минулого року поїхав до Аргентини.

Нас Рудик може інтересувати тим, що він очевидно галичанин, або буковинець. Цікаво як він попав до Росії на науку. І те, що був в Київі архієпископом, очевидно Російської Церкви, бо Української тоді вже не було. Цікаво і те, що Російська Церква приймає його, не родовитого росіянина, за свого архієпископа. Чи відповідного росіянина не було, чи для інших цілей . . . Його особа дотепер не була відома.

ВАНКУВЕР В МРАЦІ.

Вістка з 28-го листопада каже, що на Ванкувер, Б.К. налягла мрака, що ледви кілька стіп (фітів) перед собою можна бачити. Рух в місті дуже повільний. Було багато зударів. Кораблі стоять тихо в порті, або поза портом, бо бояться розбитися. Літаки спускаються на далеких портах, де нема мраки. Деякі люде носять лямпочки, щоби до других не вдаритися

КІЛЬКО ТУРИСТІВ В ЕСПАНІЇ.

За 8 місяців 1952 р. відвідало Еспанію один міліон і 200 тисяч туристів (1,200,-000). В серпни було 250,000. Багато було тих, що фотографували інтересні види. Були і з Голивуду

Знов про Ап. Петра.

Що Ап. Петро був в Римі, се така справа, що її треба вічно доказувати і не можна доказати. Є вістка, що в Римі знайдено вирізану на камени особу Ап. Петра. Знайшла се жінка-науковка. Особа Петра на повний зріст. Але вже те одно, що за такими Петровими річами вічно шукають і знаходять, викликає недовіря. Такі річи можна наперед змайструвати, а потім їх знаходити, як знайшли були колись листи давних папів, які показалися опісля підробленими. І недавно були папські вчені знайшли якийсь доказ, а тепер знов . . . І так в безконечність.

ФАЛЬШИВІ ГРОШІ В АНГЛІЇ.

Виявилося, що в послідних місяцях поширено дуже багато фальшивих паперових грошей, по 25, 50 і 100 долярів. Незвичайно добре підроблені і ріжняться головно папером, що гладший і не має в собі ниток, які мають правдиві гроші. Привозять їх мабуть з Адену в Арабії. Мабуть замішаний в те корабельний офіцер.

ВБИВ РАБІВНИКА — ВІЛЬНИЙ.

В Англії дім механіка, Тейлора, три рази обкрадено, коли був при роботі. Тоді приладодив три набої так, що коли хто буде отвирати його куфер, вони вистрілять. Коли ж відомий злодій, Іствуд, отвирав куфер, то згинув. Суд Тейлора виправдав.

МЕРТВИЙ ВБИВ ЖІНКУ.

В Конкорд, Н.К., в Амер., поїзд вдарив Валтера Ненсі і кинув ним 25 стіп в гурт людей так сильно, що мертвий Ненс вбив Естелю Бун. А три особі поранив

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ПОМЕР СВЕН ГЕДІН.

В Швеції, в Стокгольмі, помер славний подорожник, Свен Гедін, проживши 87 літ. Він велику часть життя провів в трудних і небезпечних подорожах [illegible] но в Азії, по таких сторонах і пустинях, де ніхто з европейців до того часу не був. Свої подорожі і пригоди він описував, і з того було дещо видано по українськи кількома книжочками п. з. „Крізь пустині Азії".

НЕБЕЗПЕКА ПЕРЕД АЙЗЕНГАВЕРОМ.

Перед вибором на президента Айзенгавер заявив, що відвідає Корею, щоби справу війни розглянути. Тепер видно небезпеки в його поїздці. Большевицькі літаки можуть напасти на його літак помимо охорони. Його можуть вбити в Кореї. Він може вернутися не зробивши нічого бажаного, се розчарує Америку.

ЗА ТИМ, ЩОБИ 15-ЛІТНІ ВІДДАВАЛИСЯ.

В Англії йде агітація за тим, щоби 15-літні дівчата могли віддаватися. Дотепер можуть 16-літні за згодою родичів, а 21-літним згоди не треба.

Грудка землі на могилу бл. п. о. П. Галицького

Коли в суботу 5-го липня, 1952 упокоївся в Шікаго священик Укр. [illegible] Церкви — Пилип Галицький [illegible] полетіла далеко по Канаді і [illegible] Державах, що відійшов [illegible] світ той, який щиро працював [illegible] Христовій ниві до кінця свого життя.

Родився о. Пилип на нашій "Зеленій Буковині", в Черніівцях в родині відомих міщан, 18 травня, 1890 р. Скінчивши тут публичну і [illegible] школу поступив до учительського семинаря, по закінченню якого до[illegible] гімназійну матуру в першій державній гімназії.

Пилип, як здібний ученик, був також одним з красших скрипалів в семинари, однакож доля пожартувала... в часі 1-ої війни італійська куля відорвала йому середній палець лівої руки

Треба згадати, що [illegible] вплив на тодішну семинарську молодь мав молодий, повний завзяття проф. Василь Сімович. Під проводом Сімовича, як патріота і вченого, знайомилися молоді студенти зі славним минулим українського народу і його літературою. Не досить того. Для скріплення соборницьких звязків видав був Сімович прогульку зі своїми учениками до "матери українських городів" Києва та до Канева на покійну могилу нашого великого Шевченка. Участником прогулки був і Пилип, про що опісля часто [illegible] з релігійною побожністю. Се ж були часи нашого національного відродження і праці над освідомленням "меншого брата", якій з повною посвятою віддавалась молода розумова сила.

Потреба більшого числа українських учителів заставила до заснування приватного учительського семинари і сюди покликано молодого Пилипа на професора математики і природничих наук. Але війна перервала [illegible] працю. Коли ж зблисли перші [illegible] волі українського на[illegible] [illegible] Пилип в ролі сотника Українськ[illegible] Армії віддається цілою душею [illegible] великої ідеї

Після [illegible] переживань і після арештовань українськой інтелегентної верстви 1921-2 р. та перебутті в румунській тюрмі, вертається Пилип до Чернівець і закінчує однорічну Торговельну Академію при черновецькому университеті, а дальше його покликують викладати в тій же Академії книговодство. Позатим бере активну участь в [illegible] житю

В осени 192[illegible] р. одружується з панною [illegible] [illegible] дружиною [illegible] Слюзаря в Канаді, який тоді був на студіях в Черновецькому университеті.

Утиск Румунів заставляє найперше о. Слюзаря виїхати до Канади (в листопаді 1923). І він в травни 1924 р., при допомозі своїх перших братів Мельничуків, спроваджує свою дружину [illegible] Галицького. А вже Галицький 1925 р. спроваджує до Едмонтону свою дружину, де був він ректором Інституту Грушевського, і де працював над вихованням молоді та сплатою довгу.

Коли рішився посвятитися духовному станови, переноситься з родиною до Монтреалу при кінці 1927 р. і тут під [illegible] шваґра, о. В. Слюзара доповнює практичне духовне вишколення, а 1928 р. в Йорктоні Владика Іван ставить його священиком. І о. Галицький живучи в Канаді був парохом в Йорктоні і Бруксбі в Саскачевані, в Виннипегу в Манітобі і в Торонті та Виндзорі в Онтаріо.

Перебравшись до Зл. Держав 1945 р. був парохом Свято-Володимирської церкви в Шікаго до 1947 р.; [illegible] до 1949, в Майнерсвил до 1951. Послідні місцевости в Пенсильвенії

Коли тяжко занедужав по смерти своєї дружини що померла 14 жовтня 1950 р., переїхав до Шікаго, звідки Господь покликав його до себе.

Тіло його перевезено до Честер і зложено поруч його дружини, трудолюбивої громадської діячки, у вівторок 8-го липня, 1952. Похорон правив Владика Митр. Іван, а з ним 9 священиків: В. [illegible] М. Запаринюк, А. Бей, А. Двораківський, М. Мостенський, М. Кашуба, І. Лехіцький і місцевий парох М. Федорович

Великий збір народу на похорони, [illegible] і неправославних, і чужинців засвідчив своєю присутністю як цінили вони о. Галицького. З Монтреалу була д-ка Слюзарова з дітьми

Обоє Покійні полишили добру память за собою в громадах, де вони були, за їх щиру невтомну працю.

В [illegible] в другий світ полишили вони діточок — Бажаночку і Володимира сиротами передаючи їх опіці добрих людей і Божому Провидінню.

З болем серця даю сей спомин, як щиру грудку землі на могилу о. Пилипа і його Дружини, а Милосерний Господь нехай прийме їх душі там, де праведні спочивають. А між людьми їх память нехай буде вічною

П. В. С.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1208 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

Привіт новому парохови

Виндзор, Онт. В неділю 7-го вересня після Богослуження був спільний обід в салі Укр. Прав. Церкви св. Володимира в Виндзорі, в честь новоприбулого пароха о. Ф. Керніцького. Саля була заповнена, були гості і з Детройту та Лемингтону

В часі обіду представники всіх братних організацій передали привіти Б. Федчун від Просвіти, пані М. Гладиш від Т-ва Лесі Українки, пані О. Німчук від молодшого Жін. Т-ва ім. Марка Вовчка, М. Кліш від СУМК; Ю. Сенчук від Рід. Школи, І. Римар від Церк. Громади. Він був і господарем обіду. З привітами всі обіцяли співпрацю з новим парохом

Ще І. Ткачук виголосив промову про потреби і спільну співпрацю і висловив віру, що тепер праця піде скоро вперед.

Пані М. Гургула передала дарунки — дещо о. Керніцькому а д-ні Керніцький срібне столове начиння. Знов Б. Федчун передав о. Керніцькому образ-краєвид, руки молодого надійного артиста М. Прокопчука.

Дякуючи за несподівані дарунки, о. парох побажав молодому артистови, щоби він здобув славу Шевченка. Окремо зауважив, що бачить багато людей з Заходу, отже чуєсь як вдома. Він казав: Зі своєї сторони я не пожалую труду, але сам я не вдію багато, та при вашій допомозі ми зможемо багато зробити. Щиро дякувала й д-ка Керніцька заявляючи, що: зі своєї сторони обіцяємо віддячитись вам за все.

Многоліттям і Гимнами програму закінчено. Але зібрані ще довго гуртками вели живі розмови. Видно було бадьорість вдоволення і надію на красше будуче.

І дав би Бог, щоби праця о. Керніцького і співпраця всіх звязала всіх тісно в здорову творчу силу для будови спільного церковного і загально громадського добра.

Присутний.

Церковна Громада

В ФОРТ ВІЛЯМ, ОНТ.

Наша Громада заснувалася в лютім 1935 р. і її обслугував о. Бериж. Було багато трудношів, бо і часи були тяжкі, але надія людей не опускала

З приходом о. Кіселюка зявилась думка будувати церкву, але було лише 12 членів. Коли купували площу, в касі було 120 долярів, а площа коштувала 1,200, але людська щирість все зробила. — за кілька місяців площа була заплачена

В 1943 р. прийшов о. Гикавий. Се був воєнний час, було багато роботи, отже все йшло лекше. Травня 28-го, 1944 р. площу посвятили оо. Гикавий і Кусій. В осени вже була пивниця, а навесні почалася дальша праця.

За порадою о. Гикавого ми дістали з Алберти будівничого, п. Многолітного. Молодий, тихий, оглянув все і другого дня почалася ро-

НОВА АДРЕСА
о. І. ГИКАВОГО.
Теперішна адреса о. І. Гикавого така:
Rev. J. Hykawy,
3302 W. Broadway, Vancouver 8, B.C.
Tel. Cherry 0643.

бота. Члени і прихильники помагали безплатно.

За порадою о. Гикавого заснувалося Жін. Т-во Олени Пчілки, що дуже помогло нашій справі. Зорганізувався хор під проводом п. Міхоцького і заколядував значну суму. Пішли колектори по хатах: Ів. Мимохід, Горбачевський, С. Гелмич, Вийванко, Д. Глуханок, Я. Гелмич, о. Гіцький.

Колектували на цемент пані: Щепанська, Музика, Вивайко, Тарабавка. Люде радо їх приймали і прийшла значна сума.

І вже 21 липня, 1946 р., Владика Теодорович посвятив нашу церкву при співучасти оо. Гикавого і Юрківського. Головним промовцем був о. Владика, а дальше адвокат Соломон з Винипегу. Зібрано тоді 2,700 долярів.

В 1947 р. приходить до нас Гіцький і тепер ми обложили це.. ву цеглою та вмурували памят. плиту. Її заложив врочисто Владика Іван при співучасти оо. Гіцького й Іванюка. І наша справа посувалася, ми працювали, довги сплачували.

Тепер є в нас о. Юрківський. Є Недільна Школа, є церковний хор під проводом п. Сергія Бокого. Є Т-во Молодого Громадянства, і ще молодших є Жін Товариство. Довгу нема. Маємо майна на 50,000.

Сего року заложили електричні дзвони, заложив Андрій Степанченко, з Великої України.

Жіноче Т-во Ол. Пчілки в 1951 р. дало до церкви 1,150 дол., — працьовите! Зачуваємо, що жінки мають на увазі й іконостас.

Таке щирі і добрі люде зробили і є чим похвалитися.

Але є ще Українці, що не стоять з нашою громадою, отже їх обовязком з нею стати. Що варта чоловік, який з громадою не стоїть? А тут станете членом Громади і знайдете більше, ніж стоячи осторонь. Тут є Богослуження, є хор, є Недільна Школа, є ще дещо. Отже і місцеві і з фармів, ставайте разом з нами! Хто ж переїздить через наше місто, зайдіть до нас.

Коляди передаємо через радіо, і ми раді, щоби ви сказали своє слово і нас піддержали. Пишіть до: Ст. Владімір'с Україніан Ортодокс Чорч, кор. Мавтин енд Фредріка.

Ст. [illegible]мич.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипезького Округа
ГРУДЕНЬ.

7. Неділя. — Брендон
14. Неділя. — Поплар Парк
19. Пятниця. Миколая. — Гонор.
21. Неділя. — Портедж Ля Прері
28. Неділя. — Паплярфілд.

СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Брендон.
7. Середа. **Різдво І. Хр.** — Брендон, год. 1-а в ночі
   Портедж, год. 8-а рано.
   Пембіна, год. 12.05 уночі
   Гонор, год. 10 рано.
8. Четвер. Собор Пр. Богородиці. — Паплар Парк.
9. Пятниця. Св. Степана. — Стед.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введ. в храм Богород. — Курокі.
7. Неділя. — Фостон.
14. Неділя. — Кніл-Клейр.
19. Пятниця. Миколая. — Клейр.
21. Неділя. — Вішер.
22. Понеділок. Зачаття Богород. — Ватсон.
28. Неділя. — Вадіна

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення в храм Богородиці. — Беліс.
7. Неділя. — Смокі Лейк, річні збори.
14. Неділя. — Стрий, річні збори.
19. Пятниця. Св. Миколая. — Смокі Лейк.
21. Неділя. — Бойл Лейк, річні збори.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спеден, річні збори.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ГРУДЕНЬ

4. Четвер. Введення. — Роблин-Зелена.
7. Неділя. — Ленард.
14. Неділя. — Роблин
19. Пятниця. Миколая. — Шелвелей.
21. Неділя. — Гілберт Плейнс.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Петлюра.
28. Неділя. — Шортдейл.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Ґрендвю.
6. Вівторок. Свят. Вечер. — Ґрендвю. Повечіря в вечером — Гилберт Плейнс
7. Середа. **Різдво.** — Ленард.
8. Четвер. **Собор Богородиці.** — Гилберт Плейнс
9. Пятниця. **Стефана.** Шелвелей
14. Середа. **Новий Рік.** — Петлюра.

По Богослуженню Катехизація дітей.

Гілберт Плейнс, Ман. Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кріштановича
ГРУДЕНЬ

4. Четвер. Введення. — Айтуна.
7. Неділя. — Шио.
14. Неділя. — Вишарт.
19. Пятниця. Миколая. — Понича.
21. Неділя. — Гудів.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Айтуна.
28. Неділя. — Габард.
   По Богослуженнях Катехизація молоді.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
ГРУДЕНЬ.

4. Четвер. Введення в Храм Пр. Б-ці. — Аррап
7. Неділя. — Тиес
14. Неділя. — Кобзар
19. Пятниця. Св. Отця Миколая. — Дорбен.
21. Неділя. — Норквей
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Мейбрідж
28. Неділя. — Своп Плейн

Адреса: Box 124, Аррап, Саск.
Телефон ч. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ГРУДЕНЬ

4. Четвер. Введення. — Сматс
7. Неділя. — Тернопіль
14. Неділя. — Єлов Крік
19. Пятниця. Миколая. — Калворт
21. Неділя. — Ст. Джулієн
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Ал.вена
28. Неділя. — Вакав

Адреса: Box 155, Вакав, Саск.
Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ГРУДЕНЬ.

4. Четвер. Введення в храм Богор. — Восетна.
7. Неділя. — Радвей.
14. Неділя. — Нюбрук.
19. Пятниця. Миколая. — Торгилд.
21. Неділя. — Федора.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Егремонт.
28. Неділя. Праотців. — Редвотер. тел.: 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення Богородиці. — "Коло Куцих".
7. Неділя. — Едмор.
14. Неділя. — Фовм Лейк
19. Пятниця. Миколая. — "к. Купровських"
21. Неділя. — Винирд.
28. Неділя. — Тафиел.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ГРУДЕНЬ

4. Четвер. Введення в храм П. Б. Сірко
7. Неділя. — Сойдави
14. Неділя. — Вайта (річні збори).
19. Пятниця. Св. Миколая. — Арбакка (храм)
21. Неділя. — Арбакка Св. Апостолів.
22. Понеділок. — Зачаття Богор. — Вайта.
28. Неділя. — Сірко

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ГРУДЕНЬ

4. Четвер. Введення. — Дробот.
7. Неділя. — Канора. Річні Збори 2 год.
14. Неділя. — Бюкенан
19. Пятниця. Миколая. — Успенська.
21. Неділя. — Борджис.
21. Нед. Всеночне. — Канора 7 год. вечір.
22. Понеділок. Анин. — Коло Скиюрука.
28. Неділя. — Канора.
28. Нед. — Кемсек. Всеч. о. Швець.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення в Храм Бог. — Сембург.
7. Неділя. — Принс Алберт.
14. Неділя. — Педдок Вуд.
19. Пятниця. Миколая. — Гонеймун.
21. Неділя. — Принс Алберт.
28. Неділя. — Вірден.

Адреса: Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гіцького
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення. — Січ.
7. Неділя. — Енгусвил.
14. Неділя. — Сенді Лейк.
19. Пятниця. Миколая. — Глен Елмо.
21. Неділя. — Виста.
28. Неділя. — Оакборн.

СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Сенді Лейк.
7. Середа. **Різдво Христове.** — Оакборн.
8. Четвер. Собор Богородиці. — Менш
9. Пятниця. Степана. — Виста.
11. Неділя. — Січ.
14. Середа. Новий Рік. — Глен Елмо.
18. Неділя. Енгусвил.
19. Понеділок. Йордан. — Сенді Лейк.
25. Неділя. Оакборн

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 813—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення в храм Бог. — Калет
7. Неділя. — Мічем.
14. Неділя. — Вонда.
19. Пятниця. Миколая. — Гронлинд Північ.
21. Неділя. — Брукебі.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Гронлинд Річка.
28. Неділя. — Гронлинд Північ

Адреса: Box 47, Гронлинд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Воведеніе Богород. — Йорктон.
7. Неділя. — Йорктон.
14. Неділя. — Сторновей.
19. Пятниця. Миколая. — Горлиц.
21. Неділя. — Йорктон.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Мазепа.
28. Неділя. — Брокстон.

Адреса: 110 Велингтон Аве. Тел. 796 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення в Храм Пр. Богородиці. — Глендон.
7. Неділя. — Глендон.
14. Неділя. — Сенді Репідс.
19. Пятниця. Миколая. — Сенді Репідс
21. Неділя. — Ликсард
28. Неділя. — Елк Пойнт

Адреса: Box 13, Глендон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Йосифа Тріски
ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення Богородиці. — Пасічники
7. Неділя. — Шіго-місто.
14. Неділя. — Інсінгер к. "Гайвей".
19. Пятниця. Св. Миколая. — Шіго полудн.
21. Неділя. — Вест-Брук.
28. Неділя. — Інсінгер-місто.

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят
ГРУДЕНЬ:

1	П	18	*Листопад.* Св. муч. Платона
2	В	19	Прор. Авдія
3	С	20	Прел. Григорія Декаполита
4	Ч	21	*Введення в храм Пресв. Бог.*
5	П	22	Ап. Филимона і з ним Архипа
6	С	23	Амфілоха еп. Іконійського
7	Н	24	*Н. 26 по З.С.* Вмлчч. Катерини
8	П	25	Климента еп. Риму
9	В	26	Прел. Якова пуст.
10	С	27	Муч. Якова Перс.
11	Ч	28	Промуч. Стефана нового
12	П	29	Муч. Парамона і з ним 370
13	С	30	†Андрея Первозванного
14	Н	1	*Грудень. Н. 27 по З.С.* Наума
15	П	2	Прор. Аввакума, Атанасія
16	В	3	Прор. Софонії, прел. Івана
17	С	4	Вмлчч. Варвари і Юліанії
18	Ч	5	†Прел. Сави Освященого
19	П	6	*Николая Мир-Лик. [illegible]*
20	С	7	Амвросія еп. Медіол.
21	Н	8	*Н. 28 по З.С.* Прел. Потапія
22	П	9	*Зачаття Пресв. Богородиці*
23	В	10	Муч. Мини, Ермогена
24	С	11	Прел. Николи, прел. Данила
25	Ч	12	Перш. Спиридона еп. Тримиф.
26	П	13	Муч. Авксентія, Євстра
27	С	14	Муч. Фірса, Левкія
28	Н	15	*Нед. Праотців.* Елевтерія
29	П	16	Прор. Аггея, Теофанії
30	В	17	Прор. Даниїла і Ананії
31	С	18	Муч. Севастіяна і воїнів його

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького
ГРУДЕНЬ.

4. Четвер. Введення Богородиці — Гресленд.
7. Неділя. — Крейгенд
14. Неділя. — Бойл
19. Пятниця. Св. Миколая. — [illegible]
21. Неділя. — Сірелі
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Вондерінг Ривер
28. Неділя. — Нед. Праотців — Лак Ла Біш

Початок Служб Божих всюди 10.30
Всюди Св. Сповідь з 9-ої рано
Адреса: [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ГРУДЕНЬ:

4. Чевер. Введення Пр. Богородиці — Іспас.
7. Неділя. — Бояни
14. Неділя. — Шипинці
19. Пятниця. св. Николая. — Гемлин
21. Неділя. — Геринґ.
28. Неділя. — Давиінг

Адреса. Вилінгдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Є. Гредія
ГРУДЕНЬ:

4. Четвер. Введення в храм П. Б. — Слава, полудн.
7. Неділя. — Моркемб
14. Неділя. — Мусідора.
19. Пятниця св. Миколая. — Мирнам.
21. Неділя. — Ґрац
22. Понеділок. Зачаття Пресв. Богор. — Мусідора.
28. Неділя. — Мирнам

Адреса: Box 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.
ГРУДЕНЬ:

14. Неділя. — Давфин. (Служба Божа через радіо 10.30 рано)
19. Пятниця. Миколая. — Косів
21. Неділя. — Ешвил
28. Неділя. — Ророктон

Адреса: Box 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

Устав Церковний
ГРУДЕНЬ.

4. Четвер *Введення.* УБ Луки 1: 39-49. 56; Літ. Жид. 9. 1-7. Єв. Луки 10: 38-42 і 11, 27-28.

7. Нед. Гол. 1. УБ 4. Літ. Ефес. 5: 9-19. Єв. Луки 10: 16-21.

14. Нед. Гол. 2. УБ 5. Літ. Ефес. 6: 10-17. Єв. Луки 13: 10-17.

19. Пятниця. *Николая.* УБ Іван 10: 9-16. Літ. Жид. 13: 17-21. Єв. Луки 6: 17-23.

21. Нед. Гол. 3. УБ 6. Літ. Колос. 1: 12-18. Єв. Луки 17: 12-19.

22. Пон. *Зачаття Бог.* УБ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Гал. 4: 22-31. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

28. Нед. Гол. 4. УБ 7. Літ. Колос. 3: 4-11. Єв. Луки 14: 16: 24.

Український Релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible]mistery of the [illegible] Orthodox Church 7 St. Johns Ave. [illegible]

[illegible] HERALD Box 3620 [illegible]ІПЕГ, МАН.

РІК XXIX. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1952. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1952. ЧИСЛО (932) 24

ТРИ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ФРОНТИ.

Корея ,се один фронт. Другий фронт є на Маляях (островах), де з большевиками воює Англія. Се більший фронт ніж корейський. Третий Індо-Хини, де було вбитих і ранених Французів 28,246. Крім того місцевих віет-намівців згинуло 21,250. Франція має там 212,550 вояків. А большевики се вдійсности військо Росії.

В ПРАЗІ НОВА ЧИСТКА.

На приказ з Москви знов пятьох визначних осіб будуть большевики судити. Се генерал Людвік Свобода, повоєнний міністер оборони; Антонін Грегор, бувший міністер торговлі; Евген Ербан, міністер праці; Августин Климент, міністер тяжкої машинерії і Володимир Копріва, бувший мін. народної забезпеки.

В КАСАБЛЯНЦІ ЗГИНУЛО 50.

В Мароко, в Африці, проти Еспанії, є місто Касаблянка. Часть Марока мають Еспанці, а часть Французи. Там почались великі повстання проти Французів, і 7-8 грудня вбито там 50 осіб, а з того 8 европейців. Понад 200 було ранених. Мароканці добиваються незалежности. Французи і другі европейці забираються в безпечні місця.

ІСААК БЕН-ЗВІ ПРЗИДЕНТОМ ІЗРАІЛЯ.

На місце померщого Хаїма Вайцмана президентом в Ізраїлі вибраний Ісаак Бен-Звi (чи Цві). Він має 68 літ.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 37.

На острові Кубі експльодував літак невдовзі по тім, як піднявся в воздух, отже згинуло 37, а 4 вратувалося. Були Еспанці, Кубанці і Мексиканці, чоловіки, жінки і діти.

СКАЙДИНАВЦІ НА СВЯТА ДО СКАНДИНАВІЇ.

Скандинавія, се в головному Швеція і Норвегія, а вчасти Данія й Ісляндія. З західної Канади виїхало 75 Скандинавців, що родилися в Канаді, до Европи, щоби святкувати Різдво з своїм народом. А Українці не можуть навіть письмом післати поздоровлення своїм рідним на Україну.

СНІГИ В КАЛІФОРНІЇ.

В північній Каліфорнії був сильний вітер, дощ, а дальше сніг. Згинуло пять осіб, а сім залізничих поїздів застрягло в снігах з 1,370 пасажирами. З тих 4 поїзди стояли цілу добу, а 3 коротше. Вітер звернув великого дуба на хату, де згинуло двоє дітей.

ЗГИНУЛО 169.

В часі великої бурі, що шаліла в Індії, в провінції Мадрасі, 30-го листопада, згинуло 169 осіб.

ПОЛІТИЧНІ ЗМІНИ В ЄГИПТІ.

Премієр Єгипту, Нагіб конституцію (основні закони) з 1923 р. відкидає і виготовляє нову. Каже, що перше парлямент був залежний від уряду, а треба, щоби уряд був залежний від парляменту. Також на черзі питання, чи має бути король, чи президент. Тепер королем Єгипту є 11-місячний Фуад II, якого заступає дальший його брат.

ПЕРЕДКОНГРЕСОВІ НАРАДИ.

В Винипегу були 5-7 грудня передконгресові громадські наради, щоби приготовитись до конгресу. Наради скликав КУК.

Вечером 5-го грудня виголосив відчит Іван Світ, громадський діяч з Далекого Сходу (з Зеленого Клина). Українська свідомість була там завсігдя жива, українська громадська праця провадилася.

Знов 7-го грудня вечером було всенародне віче в Плейгавз театрі, людей було повно. Тут промовляв д-р С. Витвицький, бувший міністер закорд. справ Західно-Української Держави, а тепер керівник праці закордонних справ Виконного Органу Укр. Нац. Ради. Всі були його промовою одушевлені.

ПОКАРАЛИ ТРОХ ЛІКАРІВ НА 5,500.

В Кенорі, Онт. засудили трох лікарів на заплачення 5,500 долярів кари та кошта, а одного ще на 3 місяці тюрми. Вони були лікарями робітників, що працювали в папірні, а компанія дає поміч в слабостях. Ті лікарі підробляли фальшиві виказі, що вони помагали слабим. І так лікар Плейфер засуджений на 3 місяці і 2,500 долярів, або других 3 місяці, коли не заплатить; Торі і Бриксельсон по 1,500 дол. і кошта, або по 3 місяці.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ — 500,000 ДОЛ.

Сего року діточий параліж коштувати буде Манітобу півміліона долярів. Кожний день, що слабого в шпиталі доглядають, коштує $13.85. Колиж слабому треба апарату для віддиху, а таких слабих було 63, там треба три норсі, отже один день коштує 27 долярів.

АРЕШТАНТИ ВЗЯЛИ СІМ ЗАКЛАДНИКІВ.

В Санта Фе, в Ню Мексико, в Америці, збунтувалися в тюрмі арештанти і схопили сімох сторожів як закладників. Арештанти мають в руках велику частину тюрми.

ЄЗУЇТИ ЗАМКНУЛИ МОНАСТИР.

В Австрії Єзуїти мусіли замкнути найстарший з своїх монастирів, бо забракло кандидатів на монахів. Віденській Архиєпархії треба щорічно 30 нових священиків, а тепер має лише 12.

МАЛИ ТАЙНІ ДОКУМЕНТИ.

Поліція арештувала в Вашингтоні Фоя Давида Кеглера, що мав при собі тайні державні документи. Іхав з жінкою пяний й автомобіль вдарився до стовпа. Він бувший член відділу державних плянів, а його жінка була головою відділу „Голосу Америки".

ТРУМЕН НА ПОХОРОНІ.

Померла теща президента Трумена, 90-літна. Чоловік її звався Давид. На похороні був Трумен з родиною.

ЗЛОЧИНЕЦЬ ПРОСТРІЛИВ СІМОХ.

В Ню Йорку відстрілювався злочинець, Кларенс Сим, коли поліція хотіла його зловити, і прострілив сім осіб, а між тим тяжко трох поліцаїв. Вкінци його прострілили і взяли. Він має за собою багато рабунків зі зброєю.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Пригадується, що Дієцезіяльний Фонд, як від членів так і від Богослужень побільшений на 1952 рік; він виносить $2.00 від кожного члена і від кожного Богослуження.

Дієцезіяльний Фонд належить прислати перед кінцем біжучого року.

Усі Заряди Церковних Громад мають обовязок допильнувати щоб повну належність, разом з виказом членів і Богослужень, вислати до Консисторії до означеного речення.

Громади які залягають з вплатою Дієцезіяльного Фонду за попередні роки, повинні його вирівнати і враз із цьогорічним надіслати.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄТЬСЯ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАЛЕНДАР

РІДНА НИВА
НА 1953 РІК

Має він багато цікавого матеріялу. Містить Церковний Устав, повчаючі статті, оповідання, поезії і т. д. Також прикрашений світлинами.

Ціна його $1.00.

Весь чистий прихід з розпродажі йде на Церкву.

Набувати його можна в наших священиків, або впрост від Консисторії.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. Є. Грицина.

ПОШИРЮЙТЕ „ВІСТНИК"

Поможіть, щоби в слідуючім році „Вістник" був в кожній українській хаті. Поширюйте його між сусідами, приятелями, знакомими; передплатіть декому як святочний дарунок. Українська хата не повинна бути без „Вістника".

НОВА АДРЕСА МИТРОПОЛИТА.

Теперішна нова адреса ВПреосв. Владики Митрополита є:
The Most Rev. Metropolitan Ilarion,
101 Cathedral Ave., Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ
дуже цікава книжечка
Д-ра Володимира Антоновича
п. з.

„Що принесла Україні Унія".

Ціна її тільки 50 центів.

Набувайте її в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 7 Ст. Джанс Евню, Виннипег, або в священиків тої ж Церкви.

Президія Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина, голова.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

III.

ГР. КАТ. ЦЕРКВА В КАНАДІ — ЕП. БУДКА І ДАЛЬШІ СПРАВИ.

Церковний Календар.

Від початку унії (1596), Поляки старалися накинути Українській Церкві новий, григоріянський Календар, щоби в святкованню Церква перейшла з свого ґрунту на польський.

Досить згадати, що 1582 р по старому, а 1583 р. по новому Календару, польський архієп. Суліковський, зорганізував у Львові польську банду під проводом свого брата, і та банда в ніч під Різдво нападала на українські церкви, нарід розганяла, священиків била, а церкви запечатувала. Тоді Українці не мали ані Різдва, ані Йордану. Поляки повідмикали церкви аж коли Українці до кровавої оборони своїх церков готовилися.

Але Українці розуміли про що Полякам ходить. Для Українців Церковний Календар не був лише способом рахуби днів, — він був історичною власністю їх Церкви, ознакою їх церковної культури, прикметою їх Церкви, частиною історії їх церковно-національного життя. Справою, що відріжняла їх від Поляків і від костела.

Тому вони свій Церковний Календар обороняли, а з ним обороняли свою Церкву і свою народність. Розумно і гідно поступали!

В Галичині при кінці 1-ої війни еп. Хомишин заводив новий Календар в своїй дієцезії, а коли загал спротивився, то Хомишин сам перейшов на новий Календар і почав святкувати разом з Поляками.

Зміна Церковного Календаря в Канаді.

Польську і Хомишинову календарну політику почали гр. кат. провідники продовжувати в Канаді. І нині вже є деякі гр. кат. громади, що святкують разом з Поляками і протестантами. Се громади з найбільше несвідомих.

Берімо Винипеґ. На МкҐреґор вулиці є дві гр. кат. церкві, одна проти другої, через вулицю. З них василіянська святкує вже разом з Поляками а друга з українським народом. В одній вже колядують, воду святять, паски святять, а в другій ще піст.

Який се дикий, роїнницький нелад в гр. кат. Церкві! Люде розбиваються, відчужуються, сміються одні з других, дорікають, одні других зневажають, ворогують. При зустрічі один каже: „Христос воскрес!", а другий: „В тебе воскрес, а в мене ще ні!" Се відповідь на поздоровлення. Буває, що рідні в часі свят не сходяться через ріжниці в святкованню.

Відомі випадки, де священик заводив в церкві „польський" Календар, та коли побачив, що люде твердо тримаються дальше свого, до українського Календаря вертався. Нелад і посміховище!

⁂

Агітуючи за календарною зміною гр. кат. провідники кажуть, що Церковний Календар ненауковий, не астрономічний, некультурний, з нього світ сміється; що наш Церковний Календар невигідний в тутешнім світі, а спільний з другими Календар усуне трудноці в святкованню і т. п.

Однакож все те крутня! Бо тутешний загально протестантський світ, не має наших свят крім Великодня і Різдва, але Великдень завсігди є в неділю. Лишаєсь Різдво, що також деколи в неділю буває. Зелені Свята в неділю. А Йордану і других свят протестанти не мають, то як наші свята до тутешного світа для вигоди достосувати?

Зрештою Англійці, як культурні люде, ставляться до чужого, відмінного святкування з пошаною. В Винипеґу коло Міського Дому (Ситі Гал) впродовж літ міська ялинка стояла до Українського Різдва. Українцям урядовцям дають відпустки; дають Українцям-воякам. Не вимагають, щоби на українське Різдво діти приходили до школи. Відомий випадок, де учителька казала дітям: „Ви чому до школи поприходили, коли в вас Різдво"?

Так ставляться Англійці і до других народів. Жидівські студенти в часі великих жидівських свят не йдуть цілком до школи. Їм признають право на їх відмінне святкування. Нема нігде насміху, ні докору.

Що ж до Жидів, то ще пригадати, що вони майже 2,000 літ, живучи між християнами, мають трудноці в святкованню суботи, але її на неділю не переносять. Нехай в суботу і працюють, але се їх субота!

Так розуміють справу і розумні Українці. Відомий вислів звичайного залізничого робітника Українця:

„Деколи мушу і на Різдво працювати, але не годжуся на календарну зміну. Адже ж я на наш Святий Вечер святкую з родиною як повинен. Се вже моє свято. Я частину вже відсвяткував. Коли ж на Різдво йду до роботи, то в мене настрій святочний, — я памятаю, що се моє Велике Свято. А прийду вечером з роботи, то знов з родиною святкую. От чому я на календарну зміну не годжуся!"

Але календарним агітаторам ходить про те, щоби позбавити греко-католиків тої ознаки, що відріжняє церкву від костела.

Коли питання про календарну зміну було мимоходом зачеплене і на Соборі Української Православної Церкви в Саскатуні, то всі зібрані одноголосно заявилися проти зміни. Не було й одного голосу за зміною. І якраз тому свідомі греко-католики дивляться на Українську Православну Церкву поважно і її наслідують.

Агітація за календарною зміною була і за часів еп. Будки, але в послідних літах набрала більшого розмаху.

Залізна заслона.

Українська справа і здоровий розум вимагає, щоби всі Українці єдналися, сходилися, говорили і спільно для української справи працювали. Але не до того ведуть католицькі провідники.

Вони забороняють греко-католикам з православними Українцями сходитися. Забороняють читати книжки і ґазети православного видання. Православних висмівають. Отже відгороджують греко-католиків від православних „залізною куртиною", як се роблять і большевики. Не треба греко-католикам знати, що православні Українці думають і роблять.

Однакож на православній стороні ніколи не було закликів щоби не сходитися православним з греко-католиками. Не було заборон ходити до гр. кат. церков; ніхто не забороняв читати гр. кат. книжки чи ґазети. Бо чому Українці не мали би сходитися з Українцями? Чому не мали би знати, що на одній, чи другій стороні робиться?

Коли були вісти, що на скитальщині греко-католики і православні сходилися, навіть і священики, то серед гр. кат. загалу се викликало втіху. Так повинно бути! І деякі гр. кат. священики прибувши до Канади по 2-ій війні, говорили людям, що не треба від православних відокремлятися; але вже невдовзі їх бесіди були інші. Мабуть під натиском згори.

Українська праця одних і других.

Вся поважна українська праця в Канаді від початків і дальше, належала до тої частини Українців, що розуміли політику католицизму і пізнійше заснували Українську Православну Церкву (група „Самостійників"). Та група стала від початку на засаді, — **що українську народну працю треба виконувати власними силами, відкидаючи всяку чужу поміч.**

Українці з Галичини, що відвідували Канаду, заявляли, що бачать, що до сеї групи належить найсвідоміший загал (Назарук, Боберський, Ясенчук, Бочковський і др.). Назарук казав, що бачить, що вся інтеліґенція в Канаді до сеї групи належить. І всі вони, хоч були католиками, оберталися головно серед самостійницької ґрупи. В ґрупі греко-католиків не було їм що робити, бо там був лише звичайний парафіяльний загал і священики. Ширшого громадського руху там майже не було.

Ще згадати, що тая ж перша група перед І-ою війною спровадила була до Канади проф. Кармаського для проваджения курсів українознавства, а пізнійше два рази проф. Д. Дорошенка також для перепроваджения подібних курсів.

Поза тутешною громадською працею група Самостійників інтересувалася й життям Українців в Европі і давала їм грошеву і моральну поміч.

З сеї групи відвідували Галичину по першій війні Ю. Стечишин з дружиною, П. Зварич, Фербей, Рурик, Ганка Романчич . . .

Щев 1910 р. перша група назвала свій орган — „Український Голос", коли орган другої групи від 1910 десь до 1920 р. називався „Канадійським Русином". На „Канад. Українця" перезвався під напором власних читачів, які читали й „Укр. Голос".

Тая ж група заснувала виховні інститути, що є донині. Вона скликала ряд величавих самостійницьких Зїздів. (Про них в „Ювил. Книзі Інст. П. Могили"). Серед неї заснувався Союз Українок Канади; молодеча орґанізація СУМК (Союз Української Молоді Канади). Видано десятки книжок, деякі дуже обемисті і поважні. „Вістник" орґан Укр. Прав. Церкви видається від 1924 року. — І вся та праця виконувалася без чужої допомоги. От що значить не спускатися на чужу поміч!

На стороні другій.

„Канад. Русин" був твором францускього архієп. Лянжвіна. Друкарські машини дали „Христіянські Брати".

Греко-кат. священики діставали допомогу від римо-католиків. За „чеки", які діставали, постійно складали вони подяки в „Кетол. Реджистері", подаючи одержані суми, а пізнійше лише зазначуючи число чека. А православні священики запомог від чужих не діставали.

Греко-кат. громади діставали на будову своїх церков 500-долярові запомоги від римо-католиків, і про те в „Кетолик Реджистері" нераз писалося. А українські церкви будувалися власними силами.

Коли ж нині гр. кат. сторона має інституції, то питання, — за чією допомогою і якою вони повстали? Адже ж один Лянжвін видав 100,000 дол. на роботу між греко-католиками.

Треба ще пригадати, що 11-го травня, 1952 р., в поході вулицями Винипеґу йшли греко-католики, Поляки, Французи . . . З тими можна сходитися. По українськи!

Можна вкінци сміло сказати, що не будь „самостійницької", чи православної ґрупи, а нині гр. кат. Церква могла би належати до історії. Ся ґрупа мала завсігди на увазі гр. кат. ґрупу, як українську, слідила за тим, що там робиться, говорила і писала про те, і так освідомляла греко-католиків і спиняла латинізацію.

[illegible] О. ПРИСТАЯ

XXXIV.

Австрійський уряд знав, що коли б Полякам повстання вдалося, то вони відорвуться від Австрії, отже почав до „святоюрців" приммлюватися. (Святоюрці — церковний провід, що при церкві святого Юра). Святоюрці були одинокою силою Українців.

Українці тоді не мали ще свого світського проводу, проводом було тільки духовенство, і до нього звернулося правительство. Коли б митр. Яхимович був став з урядом, Українці моглиб багато скористати. Але до того треба було мати людей з політичним хистом.

Коли Галичину прилучили до Австрії (1772 р.), ми були позбавлені провідної верстви, — не було ні духовної, ні світської інтеліґенції. Наші бояри, шляхта спольщилася і стала нашим ворогом. Ми були несвідомою масою. А правдива нація складається з усіх суспільних верств. „Безклясове суспільство", про яке говорив Маркс і Ленін, се безглузда утопія (уява, фантазія). Се виявив червоний терор. Інша річ „клясова боротьба".

⁂

Митрополит напімнув о. Корчинського, щоби він залишив повстанчу діяльність і нехай дбає про церкву і вірних, але Корчинський не слухав і ще бунтувався. Се віщувало лихо і воно невдовзі прийшло.

Він мав незамужну дочку Антосю, що тоді була вагітна. Вона хотіла все скрити, пішла до своєї кухарки і там привела на світ неслюбну дитину.

Туди прийшов післанець від батька, щоби вона прийшла на приходство. Там прийшли повстанчі старшини, отже мусить їх гостити.

Антося встала з ліжка і пійшла до дому батька. Се було перед Великодними Святами 1861 р. Була ще слаба. А в Страстну Суботу вже померла. Не хотіла показатись слабою, скоро ходила і се спричинило смерть.

На Великдень лежала на катафальку. Люди були в церкві, а втім горіюча свічка впала на крепу (шовкову похоронну матерію) і повстала пожежа. Нім спостерігли, померша згоріла на вуголь.

А Корчинський занедбував церкву і клопотався лише повстанцями, аж церковній владі було досить. 1862 р. приїхав митр. Яхимович з крилошанином Малиновським до Бродів на посвячення нової церкви, а звідти мав прибути до Підгірців в справі Корчинського. Бо вже передтим громада засилала скарги на Корчинського до консисторії.

ВІДПОВІДЬ КОМУНІСТОВИ.

Коли премієр Франції, Піней, говорив недавно в парламенті про грошеві справи, посол комуніст крикнув: „Ти торговець шкірами". (А Піней є властителем гарбарні). На те Піней: „Кожний заробляє на життя як може, я шкірами, а ти шнурками". Се був натяк на повішених недавно в Празі. Цілу мінуту тревали викрики большевиків послів, а сміх других.

ПІДРОБЛЯЮТЬ ЧЕКИ.

В Винипеґу засудили Мелвина Кристі, 22-літнього, на рік тюрми, що виміняв підроблених чеків на 350 долярів. Другого Йосифа Нигера зловили, що виміняв чеків, або дістав за них річи, разом на суму 8,000 долярів. Він 31-літний американець.

КАНАДІЙСЬКІ ЖЕРТВИ В КОРЕЇ.

Три баталіони канадійських вояків в Кореї мали 1,800. З тих вбитих, ранених і пропавших без вісти було за 22 місяці 1,149, себто 68 процент.

„ЛЮБІТЬ ВОРОГІВ ВАШИХ"

Філядельфійська кат. „Америка" з 31-го жовтня, має редак. статтю п. з. „Любіть ворогів ваших". Автор о. Володимир Білинський.

Статтю засновує Білинський на словах Христа: „Любіть ворогів ваших, добро чиніть тим, що вас ненавидять . . ." І з того Білинський висновує:

„Любов не знає жадних особистих чи національних чинників, жадних обставин і умов. Нашими ближними є всі люди: добрі і злі".

В Білинського любов має бути сліпа і дурна. Він вириває лише окремі вислови з науки Христа, щоби доказати, що любов має бути сліпою і дурною. Нібито Христос таку любов проповідував.

„Ближний значить: близкий, як члени родини, як члени народу. Вони повинні бути вирозумілими і робити так, щоби їм можна спільно жити. А ворог є ворогом, не ближним. Коли б вороги були ближними, то Українці повинні були помагати Полякам нищити український нарід, помагати царській Росії, Туркам, Татарам, Половцям, Мадярам, Румунам, — бо сеж „ближні". А тепер большевикам.

Помагати, щоби тим показати свою любов. Бо любов без діл мертва, як і віра.

Якраз вороги можуть на Христа покликатися. Не треба аж Білинського. Та ще одно Білинський пише:

„Цікаво, що магометани не мають права йти до своїх святинь на молитву так довго, аж доки не поєднаються зі своїми ворогами. Сим вони застиджують багатьох т. зв. християн."

Справді цікаво! Чомуж Білинський і всі католицькі епископи, священики і вірні ходять до церков, коли вони ще не поєдналися з протестантами, з православними, з турками, з большевиками?

Але кат. Церква не любила навіть добрих людей, коли папі не піддавалися. Вона палила людей на стосах (Інквізиція), вбивала тисячами (Ніч Вартоломея), нищила церкви (на Волині і Холмщині), кидала прокляття на тих, що папи не хотіли. Чи се любов?

Має бути неперебірчива сліпа любов . . . Виходить, що Білинський дуже любить брехунів, хрунів, злодіяк, розбишак, большевиків. Вони його ближні. Любить і „добро їм творить".

Але Христос виганяв купців буком з церкви; фарисеїв звав облудниками; непоправного брата казав уважати поганином і грішником; від ворожого війська казав тікати, — може і Білинський так втік. А втік від того, кого любить?

Ще говорить Білинський: „Та ненавистю до других і ми себе не визволимо", очевидно як нарід. Се знов явна крутня! Який нарід на світі визволив себе любовю до ворога? Чи можуть Українці визволитися від большевиків, коли будуть їх дуже любити? Навіть Білинський їх не любить, а то він їхав би до большевії і ставав „стахановцем", щоби большевикам ділом свою любов показати.

На такий лад і папа в своїм недавнім Листі повинен був коротко сказати: „Большевики ваші ближні, шануйте їх, любіть, не нарікайте, що вони вас неволять і нищать, помагайте їм в їх роботі".

Христос говорив і про „ворогів". Апостоли говорили. В Службі Божій молимось, щоби Господь „покорив під ноги всякого ворога і супостата". Хоч правда, що Білинський Служби Божої не складав, то за неї не відповідає. Він поставив би там: „Любіть всякого ворога і супостата".

Яка ж могла бути ціль тої статті про сліпу і дурну любов, яку „Америка" помістила як редакційну? Мабуть та, щоби вговкати Українців, щоби папи за „лист до народів Росії" не осуджували. Він вам в очи плює, а ви його любіть, бо Христос казав ворогів любити . . .

Друга ціль — Поляки. Ви їх любіть, все прощайте, забувайте, сходіться з ними, помагайте, а колиб Польща знов повстала, йдіть під її панування. Того вимагає Христос . . .

Явне дурисвітство!

На що переводять Різдво

В „МекЛейнс Магазині" пише Фред Бодсфорд, що нині в Канаді Різдво Христа, се звеличування забав і розперезаности, яка висміває те, що треба поважати й обороняти.

Більше видаємо на святочні картки і почту, каже він, ніж на добрі справи.

Пропиваємо 50 міліонів долярів і на міліони задовжуємось. В грудни, коли є Різдво (латинське), нещасть на дорогах є два рази більше, ніж в січни (по святах) і слабих на серце вмирає в різдвянім часі 20 процент більше, ніж звичайно.

Правда, коло 5 міліонів людей піде до церков, дехто лише той один раз в році, але назагал Різдво є лише в декораціях з деякими блискучими дурницями і паперовими ангелами. І все те, що промовляє лише до нашого ока, насуваєсь на нас і на наші калитки з грішми чорною хмарою.

Санта Клаз, що був колись поважним Святим, перемінився на торговельника, і буде через 150 канадійських радієвих стацій крикливо і насмішливо сміятися з міліонів . . .

З того нам наука. Від чужого злого вчімся свого. Дбаймо, щоби на нас та чорна хмара не насунулася.

ДІСТАНУТЬ ПО 10 БУКІВ І ПО РОКОВИ.

Двох 18-літних, Волфа, з Винипеґу, й Іваснишина з Лейдивуд засуджено на рік тюрми і 10 буків. Вони поїхали до Лібав, застукали до дверей 65-літного Павла Марка, а коли він двері отворив, Іваснишин вдарив його палем (колом) по голові. Тоді забрали 65 долярів, кріс і 2 парі рукавиць. Дальше через вікно дісталися до школи і вкрали 2 доляри. Буки дістануть в тюрмі

АЙЗЕНГАВЕР БУВ В КОРЕЇ.

До Кореї Айзенгавер вибрався тихцем, — ніхто з небажаних того не знав. Подібне було, коли і з Кореї вибирався. Які його враження і дальші пляни, не каже. Нараджується з своїми дорадниками. Був в Кореї три дні.

В ТУНІСІ ЗАВОРУШЕННЯ.

Туніс в північній Африці, від 1882 р. в руках Франції. Там тепер великі заворушення щоби позбутися Французів. Французький уряд не дає вісток що там робиться.

БІЛІОНИ НА ЛЕТНИЧУ ОБОРОНУ.

Америка призначує 40 біліонів і 700 міліонів на оборонні воєнні приготовання в 1953 р., а з того 17 біліонів і 50 міліонів на воздушну оборону.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА

п. з.

„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"

Ціна її $2.00

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.00

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДРІЗДВЯНІ ДУМКИ

Свято Різдва Христового, се загальне християнське свято. Навіть християне, що в багатьох справах ріжняться від других, память Христового Різдва святкують.

Український нарід святкує Різдвяні свята майже тисячу літ (від 988 р.). Кільки за той час перейшло поколінь, що передавали те святкування, як спадщину, новим поколінням; передавали як примір й обовязок святкувати ті свята, щиро, поважно, з повною посвятою своєї душі. А нові покоління передавали ту спадщину дальше, аж вкінци недавні наші предки нам передали.

Се дорогоцінна свята і культурна спадщина, — велике наше релігійно-народне майно. І коли б хтось радив його зречися, то ми, як розумні і шануючі себе люде повинні сказати:

„Ми (як нарід) зберігали те майно 1,000 літ, а тепер мали б його кинути? За яку ціну? І що цінніше ми на його місце дістанемо? Дістанемо порожнечу. ... принесло би нам сором і прокляття ...их предків. Всі розумні люде ува...ли б нас „блудними синами і дочками" ...х славних предків."

⁂

Для нас Різдвяні Свята мають значіння і релігійне і народно-культурне. Ті Свята вбрані в наші українські обряди і звичаї, а вже окремо в родинному святкуванню. Є Свята Вечера з традиційними стравами і печивами, — кутя, риба, пироги, голубці, колачі чи книші, дальше дідух, сіно, сніп, обкаджування стола ладаном ... Перед Вечерою всі миються, прибираються, моляться . . Вчасним ранком йдуть до церков. Такі величаві обряди і звичаї передали нам наші предки.

⁂

Однакож можна знайти Українців, що все те занедбують. До Свят мало готовляться, або не на український лад, але на сусідський. Замість свое шанувати, вони його зневажають. Яка некультурність! Який нерозум! Яке самопониження!

Відомий такий випадок:

Розумна англійська родина впросилася до Українців на Різдвяну Вечеру, щоби побачити наше святковання. І була, але нашого святковання не бачила. А чому ні? Нерозумні господарі понаварювали і понапікали англійських страв і печив і тим приймали гостей. Уявляли собі, що сором свое на стіл ставити.

Та чи здобули тим пошану в очах гостей? Ні! Бо опісля ті гості говорили:

„Нерозумні люде! Ми раді були бачити їх Свято, а вони нам наше показали."

Відомий другий примір:

Англійський учитель був в розумних Українців на Різдвяній Вечері, де все було українське. Він всего покушав, на все приглянувся, а ранком пійшов ще з усіма до церкви, щоби там все побачити. Й опісля говорив тим людям:

„Ви щасливі, що маете такі звичаї, таке величаве святковання. Хороніть його, задержуйте, бо коли пропаде, то вже не вернеться. І ми колись подібне свое мали, але занедбали і воно пропало. Лишилася порожнеча."

І певно він оповідав також своїм про святочну культуру і розум тих гідних людей. Так шануючи свое, ті Українці здобули пошану в других.

⁂

Можна знайти Українців, що сіна на Святий Вечер до хати не приносять, бо „нанесеться пороху". А їх хата панська. Не думають, що Христос народився в стайни, а там також був порох. Він пороху не боявся. Такі і народженого Христа не приняли би, бо може пороху нанести.

Для щирих християн різдвяний порох, що приноситься з сіном, се святий порох. Слабі просять Бога, щоби дозволив до того пороху дожити.

Порох на столі, чи в хаті — нішо, але лихо, коли порох насідає на душу чоловіка, на його совість, на його розум, на ціле його життя. Зі стола можна порох змести, але до душі він тісно прилипае. І люде той порох бачать диваючись на життя чоловіка.

Дехто каже: без того і того можна обійтися ... Можна! Люде без рук, ніг, очей обходяться, коли їх нема. Але красше мати руки, ноги й очи. Не бути калікою. І без нас світ міг би обійтися, але ми хочемо жити.

Дехто тягне чужого індика на свої Різдвяні Свята, а чому? Бо він підглянув через вікно, що в сусіда було, і давай собі те сусідське заводити. Некультурність! Самопониження! Чи сусід підглядае через вікно, що ми маемо, і наше до себе тягне, — кутю, рибу, голубці, пироги, колачі ...

Він культурний чоловік і зберігае те, що його предки йому передали. Те він шанує і тим шанує своїх предків. І нам треба його за те поважати. А він буде поважати нас, коли побачить, що ми свое шануемо.

Згадати б ще тих деяких Українців, що вже святкують Різдво не зі своїм народом, але з Поляками, Французами, Італійцями, Еспанцями . . Чи здобувають вони тим пошану? Ні!

В святкованню, як в усіх справах, не треба йти за примхами, за поверховими міркуваннями, але за здоровим розумом, треба стояти на твердих принципах.

Се було б тих кілька думок, що повинні попередити наші Свята. Застановимося над ними щиро, то Свята наші будуть і поважні, і розумні, і щирохристіянські і гідно та щиро українські. І наш дім буде наукою для других як треба святкувати.

УКРАЇНСЬКА ПРЕСА І ПАПСЬКИ ЛИСТ

Катол. „Шлях" та „Світло", ч. 18-19 дають пояснення, як треба розуміти папський Лист „до народів Росії". Кажуть:

Папа „в найособливіший спосіб піддае під опіку і присвячуе всі народи Руси Непорочному Серцю Пречистої Діви Марії".

Завеликі претенсії! Кожний чоловік і нарід може дати себе сам в опіку Діві Марії без папи. Папа не є для небесних ніяким авторитетом.

Стаття в згаданих газетах підчеркує, що папа в Листі вживае „Руссія", а не „Россія", отже мае на гадці київську Русь. Тільки ж давної князівської Руси нині нема, а є Україна, отже її треба би згадувати. А нині „Руссія", чи „Россія" то лише Росія. Вона ж назву „Русь" до себе прикладае.

Пишуть, що папа сказав: **„усе племя Русинів"**, а се, — поясние стаття, — „всі народи, які вийшли з кореня Русинів, тобто які оформились із давніших руських племен (Українці, Москвини, Білоруси)".

Тільки ж папський Лист не є розвідкою про племена; нині ходить про народи. Колиб про племена ходило, то треба би вертатись до Іранців, Персів, Гіндусів, а вкінци до Адама й Єви. Але шило виходить з мішка, коли кажуть:

„Московія присвоїла собі назву Київської Руси, отже терміноль огію листа можуть Москвини використовувати на свою користь, що вони і зробили".

Так, так! Про те ходить! Папа видав Лист, який Москалі для себе використовують на шкоду Українцям. Але стаття дае лекцію не папі, тільки українській пресі коли каже:

„Завданням української преси було недопустити до такого використання відповідною інтерпретацією".

Золота рада, але її треба було звернути до папи і запитати пощо він такий лист писав, не додавши потрібної інтерпретації (пояснення).

Папа видав Лист для широкого світа і світ мусів зрозуміти, що папі ходить про Росію, а не племена зперед тисяч літ; мусів зрозуміти, що „народи Росії", се росіяне, а не народи, що не хочуть до Росії належати. Тут українській пресі лишаесь хиба остерігати світ, щоби ... папі не вірив, бо папа говорить нед...вду. Що йому ходить про неділиму Росію, а не про поневолені народи.

Стаття говорить і таке.

„Колись закидали Римови, ... польонофільський, тепер, що мо... ...ви в адійсности під опікою Ап. С... ... український нарід відродився р... ...рально і національно, усвідомив ..., хто він, ким за що закутий, і забаж...в жити самостійним державним життям".

Се нахабне фальшування історії! Брехня! Під папською опікою У...ни стали голі, босі, голодні і сліпі. Забули хто вони. Аж під Австрією, де п... ...ка мало менше їх давила, нарід почав освідомлятися своєю українською прац... ...кір папській опіці.

Однакож більша була укр... ...а свідомість там, де не було папсь... ..., згадати козацькі часи, Хме..., Мазепу, Шевченка ... Там за... ...укра-їнське життя підниималося, хо... ...вила його Росія. А після 1917 р. творится без папської опіки українська держава. І в Галичині свідомість не була папська, але українська, тому 1919 р. Галичина власне з православною Київською Державою, а не з католицькою Польщею. А ... Польща нищить українську державу.

А що папи були польонофили, т... хиба ненароджені не знають. Се знае для себе і „Світло" і „Шлях". Тільки людям того не кажуть.

Що ж до української преси, т... ...на обовязок виконала, ... розглянула папський лист і його осудила. І нині ...ські оборонці певно бажають, щоби та преса більше Листа не згадувала, а тоді буде знов мир і тишина.

Та одно добре виходить з того Листа і його оборони, — що се отворило очи багатьом Українцям, які донедавна вважали папу добродієм Українців

ПРОТИ „СЕНТИ КЛАЗА".

В Англії свящ. Рилей виступив проти того, що в різдвянім часі ставлять напереді не Різдво і значіння Христа, але „Сенти Клаза". Замість „Сенти Клаза" треба дітей з Ісусом Христом познакомляти.

19 НОВИХ СВЯТИХ.

Папа робить приготовання до проголошення блаженними, як мучеників, які згинули в французькій революції 1794 р. Се 15 священників і 4 монахині, яким гільотиною повтинали голови

ТРЕБА ЦЕРКВУ ПОШИРИТИ

Зміст, сила і значіння Церкви може бути мале, або велике.

Був час в старім краю, що в церкві лише священик і дяк були письменні, а вся громада неписьменна. Така громада і дуже мало на церкву видавала. Не могла багато давати і не було на що давати.

Пізнійше вже багато людей вміло читати, отже мали молитовники. Дехто мав вдома релігійні книжочки, малу Біблію, Катехизм. Така церква (церковна громада) мала вже більший зміст. Вона була свідоміша і сама могла дещо читати, дошукуватися і знати. І вона вже більше видавала грошей, бо купувала молитовники, Біблії та ще дещо. А притім купувала і світські книжки, дехто передплачував газету, купували календарі. З тим росла свідомість, сила і значіння церковної громади. Тоді вже і в церкві співав не один дяк, але гурток співаків, бо було більше письменних.

Таке порівнання показуе, що зміст церкви можна поширювати. Правда, таке поширення вимагае більше праці, більше грошей, але те, що люде дають, виходить на їх користь. Їх свідомість, їх розум, їх сила підноситься. А розум — найважніїша річ!

⁂

Каже історія, що колись на Україні самі громади вдержували школи і „шпиталі", себто захисти для калік, для старих бездомних людей, для слабих. Всі розуміли, що вони, як християне, повинні се робити. І кожний відповідно до можности, давав свою частку. Чужинці, що в...дували Україну, хвалили за те Українців і дивувалися. Ті школи і шпиталі були поширенням церкви. Се ж члени церкви робили.

В Галичині говорилося, що Жиди йдуть до своєї „школи" молитися. Чому ж до школи, а не до своєї церкви? Бо в Жидів церква була не тільки для молитви, але і для науки. Вона була і школою. Там можна було вчити дітей письма та ще чого. Хиба наука читання не є гідною, отже Божою справою? Отжеж письмо отвирае очи людям.

⁂

Таке треба нам православним нині робити, — треба нашу Церкву поширити. І тим, що робиться в церковнім будинку, і коло нього, і ще дальше.

Обовязком кожної церковної православної громади повинно бути — **мати школу для дітей.** Вона може бути в Нар. Домі, може бути в вибраній для того хаті, а до якоїсь міри і в церкві. До недільної (чи Церковної) Школи належить не тільки те, що словами говориться, не тільки катехизація, але може належати і наука свого письма. Як воно поширило би зміст і значіння Церкви! Як скріпило би силу громади. І наука повинна бути не лише в неділю, але і в суботу, або і більше, коли можна. (Школа в церкві розумію, що при катехизації можна хвилю посвятити науці українського письма. Тих же, що по англійськи читають, можна при двох лекціях навчити по українськи читати).

Хто ж може вчити? Може окремий учитель, коли є. Може священик, оскілько міг би. Може дяк, або хтонебудь письменніший і спосібний з громади, маючи допомогу священика. Навчити дітей читати (се найперше!) і заставляти до читання кожний письменний може. І жінка може, і спосібна дівчина може. А для тих, що вже вміють читати, роздобувати **добрих книжок.**

Скаже дехто: Се труд, се кошт ... Так! Без труду і кошту нічого не зробиться. Пшениця не виросте, коли не засіяти. Треба не жалувати труду і кошту, а з того буде великий здобуток. За час показеться, що так воно є.

Треба дітей на таку науку посилати. Коли дальше — треба дітей завезти. (Можуть чергою возити батьки з дальшого кута, беручи сусідні діти). Може треба деколи і заплатити тому, хто вчить. Купити книжок, та ще дещо до науки. Чи ціла громада не може на таке спромогтися?

А те, що: „Мої діти не хочуть йти, не хочуть свого вчитися", се діточий викрут байдужих людей.

Кожна громада повинна се обдумати, обговорити і почати роботу. Хто почне скорше, той дасть примір другим.

Так наша Церква пошириться! Так сила громади стане більша! Так Церква набере значіння і поваги! Не тільки будинком але і змістом.

Між православними не повинно бути ані одної дитини, яка не вміла би по українськи читати і не читала би своїх книжок.

Громадянин.

З ЖИТТЯ ГІДНИХ ЛЮДЕЙ

Тарас Шевченко знав, що колиб він пійшов на послуги Москалям, то йому жилось би добре. Але він також памятав, що се був би негідний вчинок, ... він був би зрадником для свого народу.

І мабуть були Москалі, що хотіли потягнути його на службу Московщині й обіцювали і славу і гроші. І таким дае він відповідь в „Гайдамаках":

Теплий кожух, тільки шкода
Не на мене шитий,
А розумне ваше слово
Брехнею підбите!

⁂

Минулого століття жив в Бостоні торговець Гендон. Й по нім лишилася така славна історія: Коли він збанкротував і полишилося за ним багато довгів, то він опісля 30 літ працював, щоби ті довги людям позаплачувати. Хто з тих вже не жив, то він належність передавав наслідникам померших.

⁂

Директор одної фірми в Франції приказав секретареви: Напиши, що ми річи вислали, а коли пропали, то не наша вина. Секретар знав, що річей не вислано, отже твердо сказав: „Я не можу того написати, бо річи не вислані". Така справедливість так здивувала директора, що поставив його першим довірочним секретарем

⁂

Є таке оповідання Гекервельда з 1771 року.

В Биг Ривер, де я жив, був торговець Індіянин. В його хаті було нагромаджено багато шкір та ще чого.

Раз переходжу коло його хати і бачу, що він положив дошку впоперек дверей і підпирае її щоби не впала.

— Що ти робиш? — питаю, а він:

— Замикаю двері, бо з жінкою до міста вибираюся.

Та хиба ж се замок, ... хиба спинить він злодія? На те він:

Се індіянський замок. Такий замок для кожного Індіянина святий. А вкрасти може хиба білий чоловік, та він хочби який замок розломить і вкраде.

Се показувало оскілько висше Індіяне стояли морально від білих.

⁂

Коли Епамінондаса, визначного грецького державного мужа з 5-го віку перед Христом, хотів хтось підкупити, Епамінондас сказав

— Коли щось добре, то я зроблю без підкупу, бо се добре; коли щось нечесне, то я за ніякі скарби світа не зроблю.

⁂

В записках свящ. Й. Ківтеря є таке:

Чоловік забув на омнібусі (рід „баса") калитку з грішми. Коли опісля розпитував людей, чи не бачили, питае його невелика дівчина:

— Як твоя калитка виглядала? І що в ній було? — Чоловік відповів, а тоді дівчина:

— Ось вона! Я її знайшла. — А в калитці було 15 чеків по 1,000 долярів.

Дае тоді чоловік дівчині один чек і каже:

— Се за те, що ти така добра і чесна дівчина. — Але дівчина відповіла:

— Я не можу брати, бо то не мое. Нас в Недільній Школі вчили, що чужого не можна брати. І родичі думали би, що се я вкрала.

— То заведи мене до родичів.

Дівчина завела і чоловік передав їм чек, а батькови дав заняття як гідному батькови гідної дочки.

⁂

Се було в Англії минулого століття Якийсь Лябушер продав частину землі компанії Істерн Кавнтіз Рейлвей за 35,000 фунтів. По смерти батька його син звернув компанії 15,000, бо обчислив, що земля 35,000 не варта.

Так виглядають чесні люде.

АЙЗЕНГАВЕР І МЕКАРТУР.

Перше Айзенгавер з МекАртуром не цілком годилися, але тепер Айзенгавер звернувся до МекАртура, щоби поділитися з ним своїми плянами, які мае в справі закінчення війни в Кореї. Айзенгавер через радіо говорив: „Хочу з тобою ...тись, щоби я і мої дорадники могли ...истати з твого досвіду і твого дума... МекАртур відповів: „Дякую, що ти ...ресуешся моїми поглядами". Отже ...зум МекАртура може тепер придат...

ВІД МРАКИ ПОМЕРЛО 160.

Нові вістки доносять, що в Лон... в часі 4-роденної мраки померло ... осіб, а може і коло 200. Се були стар... або в яких серце, або груди були сла... Мрака і дим вкоротили їм життя.

В МАРОКО ДАЛЬШІ РОЗРУХИ.

До міста Касабляики Французи прислали 10,000 війська, щоби розрухи спинити. Французи арештували понад 1,000 місцевого населення (Арабів). Знов заворушення почалися в Бені Меллад, 156 миль дальше, де згинув поліцай та двох Арабів. Справа Марока буде розбиратися в Обеднаних Націях.

КОРОЛІВСЬКІ РІЧИ БУЛИ В КАНАДІ.

Тепер виявилося, що коли Англія сподівалася в минулій війні німецького нападу, то королівські дорогі відзнаки вислано до Канади, і тут їх переховувано. Інші ж дорогоцінности були замуровані в Едінбургськім замку. Про все те знали лише 4 особи

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПРИГОТОВЛЯТИСЯ ДО КОЛЯД.

Різдвяні свята вже недалеко і треба вже нині подумати, щоби до них приготовляться. Передовсім маю на гадці коляди.

Колядувати ходять старші, але ходять і молодші. Та буває, що до колядовання або цілком не приготовляються, бо памятають те, що співали минулого року, або приготовляються аж тоді, коли йдуть колядувати.

Того не досить. Приготовлятися треба наперед. Так можна більше коляд навчитися; тоді спів буде певний, відважний і поважний.

Отже хто знає коляди, повинен других приготовляти. Не хором, але звичайним ладом співати, на 1 чи 2 голоси. Навіть в один голос гарно виходить, коли співаки добре вправились.

Ще одно що треба вже тепер згадати, а то, — що колядники повинні заховуватись примірно і недозволяти собі на таке, що . . . і не памятають вже, що колядують. Се не по християнськи і не по культурному. Колядники повинні бути добрим приміром для других. Тоді їх коляда всім подобається.

Сосник.

ХТО СЕ ТІ „ВСІ".

Українці, а найперше молоді повинні старатися, щоб „не бути як всі", але поважніші і розумніші ніж „всі". Бо розум не в великого гурта, але в одиницях, яких нема багато.

Оповідає Смайлс в своїй книжці: „Обовязок", таке:

Якийсь дурисвіт в Парижу продавав коло моста щось ніби важне, в надії дурне, і збирав від людей гроші. А люй насходилося тілько, що спинили рух на мості.

Коли дурисвіта врештували, питає судія:

— Скажи як ти можеш збирати тілько людей і забирати від них гроші за те, що нічого не варта? На те запитаний:

— Пане судіє, кілько людей, ви думаєте, переходить через той міст в одній годині?

— Не знаю, каже судія, може 10,000.

— Так воно і є, каже дурисвіт, а кілько, по вашій думці, є між ними розумних?

— Може сто, говорить судія. Тоді дурисвіт:

— І то забагато, але нехай буде сто. Тоді ті сто до вас належать, а всі решта до мене.

Се показує хто є ті „всі", що дехто хоче бути до них подібний.

Старший читач.

Священик на науці релігії :

— Що казав Мойсей зробити, коли люде дуже мерли?

— Казав зробити вужаного мідя (мідяного вужа), — відповідає Гриць в поспіху.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

ДОЧЕКАЛАСЯ РІЗДВА

(Передрізд вяна Історія).

Ще літом Івстина ходячи слабувала, а що дальше, то ставало їй гірше. Та і не диво. Минуло їй 70 літ, а се границя, яку не всі переступають.

Коли б списати, що Івстина пережила, то яка велика була би книжка! В старім краю працювала від дитинства. І прибула до Канади лише на важку працю.

Коли з чоловіком і дітьми спинилася на фармі, то довелося в буді якийсь час перебувати. Нічого не було.

А дальше будуєсь вже хатина і вона помагає при будові. А треба і варити і про дітей дбати. До своїх взяла вона і дитину своєї сестри, що померла.

Довелося їй і дерево рубати, і корчувати ліс під город, і пішки милями ходити до склепу на купно. І сіно складала і снопи ставила . . . Все.

Ніхто того не числив. Сама вона не числила, бо і пощо? Кожний день наказував: Працюй!, і вона працювала. Не нарікала. Треба!

Минали дні, тижні, місяці, літа і сила вичерпувалася. Вже нині не та, що була

Питають внуки:

Бабуню, чи ви завсігди були такі старі і слабі?

- Ні, мої діточки, -- відповідає, колись я була така мала як ви, бавилася як ви, а потім, як виросла, була така, як ваша мама. А тепер старою стала.

І дивно дітям, та жаль бабуні. Хотіли б її бачити, як була такою, як вони, або хоч такою, як їх мама.

***

В осени Івстина ще більше підупадала. Часто полігувала. А вже два тижні до Різдва каже дочці:

Чую, що довго не поживу. Та от і Різдво недалеко. Смерти не боюсь, бо се Божа воля, але одного прошу в Бога, щоби дозволив мені дожити Різдва, бути ще в церкві і почути як співають „Бог предвічний"

Мамо, ви завсігди про смерть думаєте, а ви ще довго будете жити, каже дочка

Ні дочко! І я колись не думала. Треба було працювати, вас виховувати, а тепер не те. Так Бог призначив.

Кілька днів перед Різдвом Івстина стала сильнійша. Вже і дочці помагає. На Святий Вечер стіл до Вечері приладила, наче б не дочка, а вона господиня в хаті.

А при Вечері пригадала кожне Різдво з свого життя, ще від малечку. Все пригадала, всіх пригадала. Сказати б, - на Різдвяний Стіл розстелила ціле своє життя.

Та ось час до церкви йти. Зібралася, і наче повна сил, пішла пішки. Хоч воно і не далеко, одна миля.

Якже з церкви вернулася, то тілько було в неї втіхи, що Бог дозволив їй Різдва діждати. Більше їй нічого не треба.

Прийшов вечер і Івстина почала знов ослабати. І говорить:

Чую, що скоро стану перед Богом. Я вже свою працю на земли скінчила, а ви дальше працюйте, а я буду Бога молити, щоби вам помагав . . .

Ще і не докінчила всіх слів, як схилила голову і життя не стало. Наче заснула. Не скривилася. Як велика праведниця.

***

Після похорону сниться дочці, що вона бачить матір на Суді Божім. І бачить дитину Христа, який говорить матери:

- Дочко! Я бачив тебе на дорозі до церкви, я бачив тебе в церкві, коли моє Різдво споминали. Ти гідно закінчила дорогу свого життя. Послідну силу ти положила передомною, як велику жертву. І ціле життя ти щиро працювала на тім поли, на яке тебе поставлено. Тобі належиться місце між праведниками.

Сумувала дочка по смерти матери, але і тішилася, що Бог приняв її матір до себе, як велику праведницю.

НАШІ КОЛЯДИ

(Малий спомин).

Я ще був малим хлопцем, може 6-літнім, коли знав вже майже всі коляди, які були в Колядинку (крім кількох, що нарід їх не співає). Знав всіх коло 20 напамить. Бо вже в Пилипівку в нас вдома вечером співали коляди, щоби я міг навчитися. Дотого ж я читати вмів вже може 6-літним, отже слова вчився окремо з книжки. Я вмів коляди, яких в церкві ніколи не співали.

Так всюди повинно бути.

Невелика втіха, коли дитина вміє одну, або дві коляді на показ. Коляди треба вміти не на показ, а для себе, і вміти їх якнайбільше. Щоби можна вдома і дебудь в гурті, і в церкві колядувати та ще і других вчити.

Отже треба дітей і взагалі молодих вчити, щоби вони для себе знали, а тоді вони будуть знати і для других

В старім краю була поговірка [illegible] коли завижесь перший гречаник [illegible] то вже можна колядувати. Там н [illegible] аж до Різдва.

Знав я вже малим багато р[illegible] пісень, бо в нас вдома співали, [illegible] мятайте християне Прийдет годи[illegible] всіх єдина Пасли пастирі вівці [illegible] О хто хто Миколая любить [illegible] приходить, треба умирати — О [illegible] тая Царице Лакнущий світе А[illegible] три хто жив Кажуть люде, що [illegible] і ще деякі.

Я мав чим заповняти час, а ра[illegible] тим було вдоволення, і так розвив[illegible] моя уява, моя думка.

Отже таким матеріялом треба [illegible] нити діточий розум змалку, а [illegible] нська культура буде їм близкою [illegible] бою

П. К.

ТАКИ НЕ ВИЙШЛИ НА ВЕРХ ГОРИ.

Швайцарська експедиція, що силувалася вийти на гору Еверист (Гаврізанкар), в Індії, вернулася, хоч до верха було ледви кількасот стіп (фітів). Такі були там страшні заметілі, що не можна було дальше йти. Еверист підіймаєсь на 29,141 стіп понад поверхню моря і є найвищою горою на світі. З тих, що хотіли на ей верх вийти, згинуло в кількох літах 14.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

Новинки з округи Арран, Саск.

Арран. — Громада Прес. Тройці зорганізована 1920 року. Перший священик був Всеч. о. С. В. Савчук. Від того часу багато проминуло часу. В 1936-37 побудовано в місточку нову церкву, артистично помальовану, гарний іконостас роботи п. І. Чижа. Ще багато живе перших піонирів, котрі клали перші основи під Рідну Церкву та радуються, що їх праця розвинулася так широко. Недільна Школа провадиться отцем пароком.

Кобзар-Арран. — Громада Вознесення. Церква побудована давніше. Громада не так сильна, але активна. Церква помальована звичайно. Церковна молодь купила до церкви Ризи і Чашу; пані Олена Несторук купила Євангелію. Перші піоніри ще живуть і радіють своїми подвигами. Недільна Школа ведеться отцем пароком.

Вайтбіч. — Громада Св. Духа. Перший церковний будинок згорів. В 1936-37 р. побудували гарну нову церкву, й сего року артистично малюють. До церкви сего року пожертвували: Дмитро Годнатий Плащаницю в панство П. Цвірі срібну чашу. Громада купила Євангелію. Недільна Школа провадиться отцем пароком. Церковне жіноцтво активне при церкві.

Норквей. — Громада ап Петра і Павла, зорганізована давнійше Тепер церкву перероблено з Нар. Дому [illegible] місточку. Старі піоніри ведуть [illegible] Церковне жіноцтво працює [illegible] церкви щиро. Взагалі громада [illegible] утви, книжки до Престола [illegible] що. Діти до Нед. Школи [illegible] громадно. Все гарно по-[illegible]

[illegible] Громада Івана Хрестителя [illegible] давних початках. Стара [illegible] за дальше від місточка, а [illegible] вали збудувати в місточку [illegible] ала скоро, і церква готова [illegible] гарно все помальована [illegible] парох провадить Нед. [illegible] громадян приходить [illegible] була й Укр. Школа [illegible] мест Стефанюк. Для церкви пожертвували [illegible] Антон Юрків Ризи, а [illegible] Андрій Стефанюк [illegible] Марія Вонаховська [illegible] В Гаєс є хор, за [illegible] є виглядь [illegible] більшиться

Свон Плейн. — Громада [illegible] Була стара церква [illegible] місточка, та се не [illegible] же побудовано нову [illegible] в місточку. Церква [illegible] мальована. Сего року придбали [illegible] Ризи і Чашу, а також посвячено новий цвинтар біля церкви. [illegible] колу провадить о. парох [illegible] активна.

Мейбридж. — Громада Успения Богородиці. Церква артистично помальована. Громада невелика але [illegible] Церковне жіноцтво [illegible] ку справило до церкви Ризи і Ча[illegible] надія що громада поступить [illegible] Недільна Школа провадить[illegible] регулярно отцем парохом

Глен Елдер-Денборі. — Громада Св. Володимира зорганізована перед 30 роками. Богослуження відбувались в Народ. Домі а тепер побудували в місточку гарну нову церкву. В середині ще нескінчена, однак богослуження відбуваються в церкві. Члени громади активні і є надія що скоро викінчуть церкву в середині та придбають потрібні до церкви річи. Недільна Школа провадиться за кожним Богослуженням. Є виглядп що громада при добрій співпраці збільшиться.

Дорбен, Ман. - Громада Всіх Святих існує вже давнійше. Тепер церкву побудували в місточку і викінчили 1952 року. Громада невелика але активна. Члени склали пожертву і свою працю, і до двох років церкву викінчили і помалювали. Є гарні річи пожертвовані членами. Церква має іконостас і всі потрібні церковні річи. Недільна Школа провадиться отцем пароком.

Стінен, Саск. — Громада Св. Димитрія зорганізована недавно, невелика, члени активні і вавзяті. Сего року рішили будувати муровану церкву. В місточку купили площу і приступають до будови церкви. Тепер богослуження відбуваються у міській салі. Громади Стінен і Гаєс мають спільний церковний хор під проводом п. Мих. Охітви. Є вигляди що Громада стане центром околиці Стінен.

Треба признати що в окрузі Арран церковне жіноцтво щиро працює для добра Рідної Церкви, нарівні з членами віддає всі свої зусилля для добра Церкви. Щира подяка їм.

о. Кость Желішкевич, парох.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА „СПОГАДИ"

Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1306 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — USA

Вшанували свого пароха

Західне Торонто, Онт. — 14 вересня, 1952, сестрицтво [illegible] Андрея Первозванного [illegible] отцеви о. Кумена От. Щербаня з нагоди 9-літної служби Укр. Прав. Церкві, а разом і 30-літнього ювілею. Зібралися громадяне і гості, і ті, що [illegible] рідного краю [illegible] а все те він завдячує своїй матері, що його добре виховала.

Відтак пані Кулинова після своєї материнської промови вручає ювілятови дарунок від громади [illegible]

[illegible]

Далі о. Кумен подякував Сестрицтву, Братству, Зарядові і всім гостям та парохіянам Богом дорученої йому громади. Святочна громада проспівала митрополитові Іларіонови і всій Церкві та всьому многоліття.

[illegible] правдива любов до свого [illegible] доказом глибокої віри в Правду, яку проповідують Боговіддані пастирі своїм вірним великого українського народу.

О. Н.

Новинки з Ошави, Онт.

Візитація. — В церкві св. Івана в Ошаві була Візитація 16-го листопада. Владика Михаїл прибув до Ошави з сином і невісткою. Громада запросила на се свято о. Цукорника з Ню Торонто й о. Пестуна з церкви Богородиці в Ошаві.

Владику витав на сходах п. Павлюк від СУМ-у в Ошаві. Діти Нед. Школи, під проводом пані М. Гонти кидали цьвіти. Перед двери витав Владику п. Д. Недошитко хлібом і сілою. Дальше витав парох.

В церкві прислугували 4 хлопці в стихирах. Євангельська проповідь Владики мала гарні практичні приміри для життя. Церква була заповнена. Хор співав під проводом п. А. Лойка.

Дальше був обід в честь Владики і гостей. По обіді після привітів промовив Владика.

Щира подяка Владиці за його відвідини і нехай Господь дасть йому здоровля і довго прожити. Подяка і гостям і всім, що причинилися до влаштування сего величавого свята!

"Заклятий Яр". — Вечером виставлено драму "Закляатий Яр". Відограли гарно. Людей салі не вміщала. Штукою керував п. Недошитко вміло. А п. Магаш окремо причинився до гарн[illegible] Подяка їм за те!

Несподіванка. — На свято Миха[illegible] члени з Сестрицтвом влаштили о. пароховм несподіванку (він Михайло). Зійшлося багато. Привітали о. пароха Многоліттям. При перекускі повелись розмови. [illegible] хайлам що були [illegible]

Весільні дзвони. — В [illegible] 22 листопада повінчалися в церкві св. Івана — Михайло Новий і панна Ірина Мурин. Вінчав о. парох. Ректичи молоді висповідалися. Забава була в весільній салі. На покінченню забави в неділю на закінк о. пароха зложено суму грошей з якої [illegible]

Недільна Школа — [illegible] є 53 дітей. Для бі[illegible] дітей [illegible] Найстарші [illegible] з Сібат [illegible] для дітей [illegible]

Українська Школа [illegible]

К-т.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вінніпеського Округа

ГРУДЕНЬ

[illegible]

СІЧЕНЬ

7 [illegible] Різдво І. Хр. [illegible]

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича

ГРУДЕНЬ:

19. Пятниця. Миколая. — Польсин
21 Неділя — Гудів.
22 Понеділок Зачаття Богородиці [illegible] Алтуна
[illegible] Габарі [illegible] Катехизація
[illegible] Box 14 Алтуна, Саск.

НОВА АДРЕСА
о. І. ГИКАВОГО.

Теперішня адреса о. І. Гикавого така:
Rev. I. Hykawy,
3302 W. [illegible] Vancouver, B.C.
Tel. Cherry 0643

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ГРУДЕНЬ:

19 Пятниця. Миколая. — Драй Ривер.
21 Неділя. — Гарленд.
22 Понеділок Анни — Ворд.
28 Неділя. — Пайн Ривер.

СІЧЕНЬ:

4 Неділя. — Пайн Ривер
7 Середа. Різдво. — Етелберт.
8 Четвер. Собор Богор. — Драй Ривер
9 Пятниця. Стефана. — Ворд.
11 Неділя — Гарленд.
14 Середа. Новий Рік. — Богдан.
18 Неділя. — Етелберт.
19 Понеділок Йордан. — Пайн Ривер.
[illegible] Неділя — Ривер
Адреса Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ГРУДЕНЬ

19 Пятниця Миколая. — Гронлінд Північ
21 Неділя — Бруксбі.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. Гронлінд Річка.
28 Неділя. — Гронлінд Північ
Адреса: Box 47, Гронлінд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ГРУДЕНЬ

19 Пятниця Миколая Горанц.
21 Неділя. — Порктон
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. Мазепа
28. Неділя Порктон
Адреса: 110 Веллінгтон Аве. Тел. 798 Порктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ГРУДЕНЬ

19 Пятниця Миколая Шелвелей
21 Неділя Гілберт Плейнс
22 Понеділок Зачаття Богородиці [illegible]
28. Неділя. — Шортдейл

СІЧЕНЬ

4 Неділя Гренадю.
6 [illegible] Свят. Вечер. — Гренвил Повечірє з вечерой — Гілберт Плейнс
7 Середа Різдво. — Ленард.
8 Четвер Собор Богородиці. — Гілберт Плейнс.
9 Пятниця Стефана. Шелвелей.
14 [illegible] Новий Рік. — Петлюра.
[illegible] Роблин
19 [illegible] Йордан. — Зелена.
[illegible] Неділя Гілберт Плейнс

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя Ленард
[illegible] Неділя Шортдейл
[illegible] Неділя Стрітення Роблин
[illegible] Неділя Гілберт Плейнс
[illegible] Катехизація ді-[illegible]
[illegible] Ман. Box 45 ч 3

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

ГРУДЕНЬ

19 Пятниця Миколая — Косів.
21 Неділя Гринай
28 Неділя Роркітн

СІЧЕНЬ

1 Неділя Св. Отців. — Давфин.
[illegible] Святий Вечір, год. 6-та Давфин
7 Середа Різдво. — Грифтинг-Ривер
8 [illegible] Собор Пр. Богородиці. — Бенито
9 [illegible] Степана. — Велий Ривер
11 Неділя [illegible]
14 Середа. Новий Рік. — Гринай Косів
19 Понеділок Йордан. — Роркітн
25 Неділя Митаря і фарисея [illegible]

ЛЮТИЙ

[illegible] Неділя Бенито
[illegible] Неділя Давфин
12 Четвер Трох Святих — Дрифтинг-Ривер
Адреса: Box 560, Давфин, Ман. Тел. 568W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ГРУДЕНЬ

19 Пятниця св. Миколая — Гемлин
21. Неділя. Тернінд
28 Неділя. — Давнінг.
Адреса Веллінгтон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Миколая. — Клейр.
21. Неділя. — Вимер.
22. Понеділок. Зачаття Богород. — Ватсон.
28. Неділя. — Вадіна.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Клейр.
7. Середа. Різдво. — О 12 год. вночі — Ватсон; о год. 10-тій Богослужба — Курокі.
8. Четвер. Собор Пр. Богор. — Клейр.
9. Пятниця. Св. Степана. — Фостон.
11. Неділя. — Київ.
14 Середа. Новий Рік. — Вимер.
18 Неділя. — Вадіна.
19. Понеділок Йордан. — Вимер.
25. Неділя — Ватсон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Св. Миколая. — Арбакка (храм).
21. Неділя. — Арбакка Св. Апостолів
22. Понеділок. — Зачаття Богор. — Вайта.
28. Неділя — Сірко

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця Миколая — Гонеймун.
21. Неділя. — Принс Алберт.
28. Неділя. — Вірдейл.

Адреса. Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
[illegible] Дмитра Лучака

21. Неділя. — Кагвин.
[illegible] Неділя — Лужани.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Вилингдон.
6. Вівторок. Святий Вечір. — Ендрю, 12 год. вночі.
7. Середа. Різдво. — Вилингдон, Свят. Відправа о 5 год. рано; Кагвин, Обідниця 10 год. рано. —
8. Четвер. Соб. Богор. — Лужани.
9. Пятниця. Стефана. — Прут.
11. Неділя. — Ендрю.
14. Середа. Новий Рік. — Завалля
18. Неділя. — Кагвин.
19. Понеділок. Йордан. — Ендрю, Водосвяття 5.30 рано; Вилингдон, Відправа о 7.30 рано.
20. Вівторок Соб. Ів. Хрестителя. — Лужани.
25. Неділя — Борівці.

По Богослуженнях катехизація молоді в Кагвин, Завалю, Прут, Борівці й Лужани

Адреса: Box 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ:
4. Неділя — Толстой.
7. Середа. Різдво, 7 год. рано. — Толстой; 10 год. рано — Гардентон.
8. Четвер. Соб. Пр. Богор. — Роза.
9. Пятниця. Стефана. — Сеньків.
11. Неділя. — Сеньків.
14. Середа. Новий Рік, 7 год. — Гардентон; 10 год. — Толстой.
18. Неділя. Щедр. Вечер. Водосвяття: 9 год. — Сеньків; служба 10.30 — Роза.
19. Понеділок. Йордан; 7 год. — Гардентон; 10 год. — Толстой.
20. Вівторок. Соб. Ів. Хрест. — Гардентон.
25. Неділя. — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гіцького

ГРУДЕНЬ:
19 Пятниця Миколая. — Глен Елмо.
21. Неділя. — Виста.
28. Неділя. — Онкборн.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Сенді Лейк.
7. Середа. Різдво Христове. — Онкборн.
8. Четвер. Собор Богородиці. — Мензі.
9. Пятниця. Степана. — Виста.
11. Неділя. — Січ.
14. Середа. Новий Рік. — Глен Елмо.
18. Неділя. — Вигусвил.
19. Понеділок. Йордан — Сенді Лейк.
25 Неділя — Онкборн.

Адреса: Онкборн, Ман. Тел. 812—31. Шел Лейк Еxч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

19. Пятниця. Миколая. — Мейфор.
21. Неділя. — Глеслин.
28. Неділя. — Кридор.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя — Н. Бетлфорд.
7. Середа Різдво. — Глеслин.
8. Четвер. Собор Богородиці. — Виткін.
9. Пятниця. Стефана. — Білики.
11. Неділя. — Кендо.
14. Середа. Новий Рік. — Редфілд.
18. Неділя. — Кридор.
19. Понеділок. Йордан. — Гефорд.
20. Вівторок Собор Ів. Хрестителя. — Пискливці.
25. Неділя — Медов Лейк.

Адреса Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Миколая. — Торгилд.
21. Неділя. — Федора.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. - Егремонт
28. Неділя Праотців — Редвотер.

СІЧЕНЬ:
4 Неділя. — Торгилд.
7. Середа. Різдво, Всенічна 12 вночі — Радвей.
7. Середа Різдво, 9 год. рано — Редвотер.
7 Середа Різдво, 7 г. вечером — Восетна.
8. Четвер. Собор Богор. — Федора.
9. Пятниця. Пмч. Стефана. — Егремонт
11 Неділя — Восетна
14 Середа Новий Рік. — Радвей
18 Неділя. С.Б. рано 9 г. — Федора. Попол. свячення Йорд. води по Громадам проголоситься на місцях
19. Понеділок. Йордан. Всенічна по 12 вночі. — Торгилд
19. Понед. Йордан, 10 год. рано - Нюбрук.
20. Вівторок Івана Хрестителя. Редвотер.
25. Неділя — Егремонт

Адреса Box 128, Радвей, Алта. Тел.: 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ГРУДЕНЬ
19. Пятниця. Св. Миколая. - - Смокі Лейк.
21. Неділя. — Войя Лейк, річні збори.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спеден, річні збори

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Ворспайт.
7. Середа. Різдво Христове. — Смокі Лейк.
8. Четвер Собор Богор. — Спеден.
9. Пятниця Стефана. — Стрий.
11. Неділя. — Вільна.
14. Середа. Новий Рік. — Смокі Лейк.
18. Неділя. — Смокі Лейк.
Велике свячення води: 12 год. — Смокі Лейк; 2 год. — Беліс; 4 год. — Вільна; 6 год. — Стрий.
19. Понеділок. Йордан, освячення води: 8 год. — Спеден; 10 год. — Служба Божа та освячення води.
20. Вівторок. Ів. Хрестителя. — Беліс.
25. Неділя. — Спеден.

ЛЮТИЙ:
1. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Неділя. — Стрий.
15. Неділя. — Смокі Лейк.
22. Неділя. — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. св. Миколая. — Мирнам.
21. Неділя. — Ґрац.
22. Понеділок. Зачаття Пресв. Богор. — Мусідора.
28. Неділя. — Мирнам.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Слава, Півн.
7. Середа. Різдво. — Мирнам.
8. Четвер 2-ий день Різдва. — Слава, Пол.
9. Пятниця. 3-ій день Різдва. — Мусідора.
11. Неділя. — Ґрац.
14 Середа. Новий Рік. — Бросов
18. Неділя. — Моркемб.
19. Понеділок. Йордан. — Мирнам.
25. Неділя. — Мусідора.

Адреса: Box 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

ГРУДЕНЬ.
19. Пятниця. Миколая. — Сенді Репідс.
21. Неділя. — Лисcард.
28. Неділя. — Елк Пойнт.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Глендон.
6. Вівторок. Св. Вечер. — Глендон. (Велике повеч. в 8 веч.).
7. Середа. Різдво Хр. — Глендон. (Утреня і Сл. Божа в 7 рано).
8. Четвер. Собор оБг. — Сенді Репідс.
9. Пятниця. Стефана. — Тиріен.
11 Неділя. — Елк Пойнт.
14. Середа. Новий Рік. — Лисард.
18. Неділя. — Сенді Репідс (свяч. води).
18. Неділя. — Глендон. (Вел. Повечеріє 8 год. вечером).
19. Понеділок. Йордан. — Глендон (Сл Божа 7 рано. Свяч. води).
20 Вівторок. Ів. Хрест — Гефорд.
25. Неділя. — Ешвил.

Адреса: Box 13, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Св. Отця Миколая. — Дорбен
21 Неділя. — Норквей.
22 Понеділок. Зачаття Богородиці. — Мейбридж.
28 Неділя — Свон Плейн.

СІЧЕНЬ:
4 Неділя — Стінен.
7 Середа Різдво. (Повечеря 12.15 в ночі). — Га[illegible]
7. Середа. Різдво, 5 год. рано. — Норквей.
8. Четвер.2 день Різдва. — Дорбен.
9. Пятниця. 3 день Різдва. — Арран.
11. Неділя. — Глен Елдер.
14 Середа Новий Рік. — Мейбридж.
18 Неділя Перед Й.Йорданом. — Вайтбін (Водосвяття).
19. Понеділок. Йордан. — Кобзар (Водосвяття).
20. Вівторок. Собор Івана Хр. — Дорбен (Водосвяття).
25 Неділя. — Свон Плейн (Водосвяття).

Адреса: Box 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Миколая. — Кадворт.
21. Неділя. — Ст. Джуліен.
22. Понеділок. Зачаття Богор. — Алвена.
28. Неділя. — Вакав.

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця Миколая. — Успенська.
21. Неділя. — Ворджин.
21. Нед. Всеночне. — Канора 7 год. вечір.
22. Понеділок. Анни. — Коло Скалрука.
28. Неділя. — Канора.
28. Нед. — Кемсек. Всеч. о. Швець.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Св. Миколая. — Келлен.
21. Неділя — Сірейк.
22. Понеділок. Зачаття Богородиці. — Вондерінг Ривер.
28. Неділя. — Нед. Праотців. — Лак Ла Біш.

Початок Служб Божих всюди 10.30.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя Св. Отців — Гресланд.
6. Вівторок. Св. Вечір, в 2 год. попол. — Крегенд.
7. Середа. Різдво, 9 год. рано. — Крегенд.
8. Четвер. Собор Пр. Богородиці. — Сірейк.
11. Неділя — Бойл.
14. Середа Новий Рік. — Келлен-Норд.
18. Неділя. Свячення води. — Лак Ла Біч.
19. Понеділок. Йордан. — Ґресленд.
20. Вівторок Івана Хрест. — Сірейк.
25. Неділя Вондерінг-Ривер.

Запрошую близькі громади прибути на Йордан до Ґресленд за свяченою водою

Всюди Св. Сповідь з 9-ої рано.

Адреса Лак Ла Біч, Алберта.

Календар Українських Свят

ГРУДЕНЬ:

16 В 3 Прор. Софонії, прп. Івана
17 С 4 Вмчц. Варвари і Юліянії
18 Ч 5 †Преп. Сави Освященого
19 П 6 *Николая Мир-Ликійського*
20 С 7 Амвросія еп. Медіол.
21 Н 8 *Н. 28 по З.С.* Прп. Потапія
22 П 9 *Зачаття Пресв. Богородиці*
23 В 10 Муч. Мини, Ермогена
24 С 11 Прп. Никона, прп. Даниїла
25 Ч 12 Перп. Спиридона еп. Тримиф.
26 П 13 Муч. Авксентія, Евгенія
27 С 14 Муч. Фірса, Левкія
28 Н 15 *Нед. Праотців.* Елевтерія
29 П 16 Прор. Аггея, Теофанії
30 В 17 Прор. Даниїла і Ананії
31 С 18 Муч. Севастіяна і воїнів його

СІЧЕНЬ:

1 Ч 19 *Грудень 1952.* Преп. Ілії Печ.
2 П 20 Священ. Ігнатія Богоносця
3 С 21 Муч. Юліянії Никомид.
4 Н 22 *Н. Св. Отців.* Вмчц. Анастасії
5 П 23 10 муч. в Криті. Павла еп.
6 В 24 *Святий Вечір.* Муч. Евгенії
7 С 25 *Різдво Ісуса Христа*
8 Ч 26 *Собор Пресв. Богородиці*
9 П 27 *Стефана Первмч.* Теодора
10 С 28 Св. 20,000 муч. в Никомидії
11 Н 29 *Н. по Різдві.* 14,000 діт. убит.
12 П 30 Муч. Анисії діви, Теодора
13 В 31 Преп. Меланії Рим.
14 С 1 *Січень 1953. Н. Рік. Вalthr. Хр.*
15 Ч 2 Преп. Сильвестра Печер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Св. Миколая. — Шиго полудн.
21. Неділя. — Вест-Брук.
28. Неділя. — Ісінгер-місто

СІЧЕНЬ:
4. Неділя — Шиго, місто.
7. Середа Різдво Христ. — Винирд
8. Четвер.2-й д. Різдва. — Едмор.
11. Неділя. — Фови Лейк.
14. Середа. Новий Рік. — Жучкари
18. Неділя — "Коло Кущих".
19. Понеділок Йордан. — "Коло Купровських".
25. Неділя. — Федаки

Адреса: Box 52, Шиго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ГРУДЕНЬ:
19. Пятниця. Миколая. — "к. Купровських".
21. Неділя. — Винирд
28. Неділя. — Тафиел.

СІЧЕНЬ:
4. Неділя. — Тідор, місто.
6. Вівторок. — Шиго, місто (Різдв. Вечірня). Брук.
8. Четвер. 2-й д. Різдва. — Вест-
7. Середа Різдво Хр. — "За Рікою". полудн.
9. Пятниця. 3-й д. Різдва. — Шиго,
11. Неділя — Пасічняки
14. Середа. Новий Рік. — Ісінгер (Гайвей).
18. Неділя. — *Льорд (Лисенко).*
19. Понеділок. Йордан. — Ісінгер, місто.
25. Неділя. — Винирд.

Адреса: Box 52, Шиго, Саск.

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ:

19. Пятниця. *Николая.* УБ Іван 10: 9-16. Літ. Жид. 13: 17-21. Єв. Луки 6: 17-23.

21. Нед. Гол. 3. УБ 6. Літ. Колос. 1: 12-18. Єв. Луки 17: 12-19.

22. Пон. *Зачаття Бог.* УБ Луки 1: 39-49, 56. Літ. Гал. 6: 28-31. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

28. Нед. Гол. 4. УБ 7. Літ. Колос. 3: 4-11. Єв. Луки 14: 16: 24.

СІЧЕНЬ:

4. Нед. Гол. 5. УБ 8. Літ. Жид. 11: 9-10, 17-40. Єв. Мат. 1: 1-25.

7. Середа. *Різдво Христа* УБ Мат. 1: 18-25. Літ. Гал. 4: 4-7. Єв. Мат. 2: 1-12.

8. Четвер. *Собор Богородиці.* УБ Мат. 1: 18-25. Ап. Жид. 2:11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.

9. Пятниця. *Стефана* Літ. Діян. 6: 8-15, 7: 1-15, 47-60. Єван. Мат. 21: 33-42.

11. Нед. Гол. 6. УБ 9. Літ. Ап. Гал. 1. 11-19. Єв. Мат 2 13-23.

14 Середа. *Новий Рік Василія.* УБ Івана 10: 9-16 Літ Ап. Кол. 2: 8-12 і Жид. 7: 26-8: 2. Єв. Луки 2: 20-21, 40-52 і Луки 6: 17-23.

Український релігійний
[redacted]
в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

HE HERALD
Box 3696
INNIPEG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church
7 St. Johns Ave.
Winnipeg

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., JANUARY 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го СІЧНЯ, 1953. ЧИСЛО (933) 1

Христос Родився! — Славіте!

ДАР НАМ НИНІ.

Дар нам нині пребагатий
Із небес прийшов,
Наче Божа роса з неба,
На землю зійшов.

В дівочее чисте лоно
Сам Бог оселивсь,
Сам предвічний, невидимий
Світови явивсь.

Ангельськії Божі хори
Там ся зявляють,
На облаках веселії
Пісні співають.

І ми в ними добру волю
В дар принесімо,
З чистим серцем Христа Спаса
Щиро молімо:

Дай нам Христе народжений
Щасливо жити,
І навіки в Твоїм царстві
З Тобою бути.

[redacted]...

Предвічний родився від Діви,
Що б люде світ Його узріли,
Він нас із тьми виведе,
І до світла приведе
Заблудших.

Вже нове життя починаєсь,
Новий Цар на престіл вступає,
Убого ся народив,
Багатого засмутив Ірода.

Небесна ясність освітила,
Як Діва Сина породила,
Світить місяць і зоря,
Усіх кличе до Царя
На поклін.

Нині ми усі веселімся
І Христу низко поклонімся,
Щоб від злого зберігав,
Й своє царство дарував
На віки.

Різдвяні Побажання „Вістника"

Редакція „Вістника" висловлює Впреосв. Владиці Іларіонови, Митрополитови Української Православної Церкви в Канаді, щирі Різдвяні Побажання — Здоровля і Многих Літ!

Рівнож такі щирі побажання архіеп. Михайлови і всім Священикам нашої Церкви. — А ще дальше — всім добрим Українським Православним Владикам і Священикам.

Щире Поздоровлення всім Вірним нашої Церкви: Старим, Молодим і Дітям, — Українцям й Українкам, щоби здорові і щасливі були.

Всім Передплатникам і Читачам та Читачкам „Вістника", щоби ще в здоровлю довгі літа „Вістник" читали.

А вкінци Цілому Українському Народови — і тут, і на рідних українських землях, і розсіяних по світі, — щоби Господь поміг поневоленим визволитись і зажити вільним щасливим життям, скитальцям до своїх рідних вернутися, а всім разом вдоволення і мирного щасливого життя!

Христос Народився!

З НАМИ БОГ, РОЗУМІЙТЕ НАРОДИ І ПОКОРІТЬСЯ. БО З НАМИ БОГ!

Почуйте аж до краю землі, бо з нами Бог!

Сильні впокоріться, бо з нами Бог!

Бо коли знову зміцніете, — знову переможені будете, бо з нами Бог!

А страху вашого не злякаємось і не затревожимось, бо з нами Бог!

Господа ж Бога нашого, — Того пошануймо, бо з нами Бог!

Люде, що блукали в темряві, побачили світло велике, бо з нами Бог!

Бо нам народилося Дитя, Син, і даний Він нам, бо з нами Бог!

Влада ж Його на раменах Його, бо з нами Бог!

А світу Його не має кінця, бо з нами Бог!

І дадуть імя Йому: Вістник Великої Ради, бо з нами Бог!

Дивний Порадник, бо з нами Бог!

Бог кріпкий, Владика, Князь світу, бо з нами Бог!

Отець будучого віка, бо з нами Бог!

Тропар: Різдво Твое Христе Боже наш, принесло Світло пізнання цілому світови; бо ним ті, що звіздам вклонялися, від звізди навчилися поклонятися Тобі — Сонцю праведному; і визнати Тебе як Схід із неба, — Господи, слава Тобі!

НОВАЯ РАДІСТЬ.

Новая радість світу ся зявила
Пречиста Діва Сина породила.

У Вифлеемі-місті дуже рано,
Витати Спаса пастирям казано.

Волю Господню Звізда виповняла,
Царів Персийських до Христа справляла.

Принесли Йому ладан, миро, злато
Взяли заплату небесную за то.

І ми всі нині разом веселімся,
Христови в яслах низко поклонімся.

Щоби Він зволив довгий вік подати,
А по смерти з Ним в небі царствувати.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ГР. КАТ. ЦЕРКВА В КАНАДІ.

Політика висмівань.

Щоби нищити Українську Церкву і нарід, Поляки попри всіх інших способах вживали і висмівання, прозивання, опоганювання всего, що українське. Попри Поляках і їх помічники з Українців вживали тих же способів. І того було тілько, що його можна підвести під „Політику Висмівань".

Вже Кунцевич писав до Сапіги, що **треба давати православні церкви на посміховище.** (Диви лист Сапіги до Кунцевича в „Життю Йос. Кунцевича", Виннипег, 1948).

Любив висмівання і прозивання Потій. Він в листах до Сапіги вживав таких прозвищ проти священиків, очевидно православних, які не хотіли йому коритися: **великі лотри, неспокійна сволоч, котрі поздихали в прокляттю, наливайківська орда, галайстра . . .** (Ліковський).

В книжці „Собраніе Припадков", яку видав уніят. митрополит Лев Кишка 1722 р., говориться, що **„Вратар"** (дверник, теперішний паламар) **виганяє з церкви Жидів єретиків, людей виклятих і псів.** Се було висмівання церкви, де ніби вся погань збирається. В костелі такого нема.

Іван Франко в книжці про Івана Вишенського каже, що Єзуїти впровадили або скріпили в Польщі спосіб **висмівання.** Він наводить частину езуїтського памфлету (образливого письма) в якім висмівають помершого виленського купця Злотовича. Коли не вдалося притягнути його до католицизму, то по смерти його висмівають. Зладили „причинний" лист до ап. Петра, ніби від київського епископа Макарія, де говориться, що Злотович

„Був добрим чоловіком, гордости не мав, ходив в овечім кожусі, штанів не вбирав, холяв не підвязував, волося ніколи не чесав, носа і заду не втирав, і не мив ніг. Піст твердо держав, в середу капусту з рибами їв . . ."

Дальше там говориться, що коли б Петро не впустив Злотовича до Бога на поклін, то на Петра і його прибічників пійде до Бога скарга: „што ви такове зброднє і там чините". І говорить дальше Франко:

„З сего можна бачити як Єзуїти підмічували смішне в одягу, звичаях і поведінці православних і як не вагувалися осмішувати навіть річей релігійних, котрі для них повинні б бути святими, щоб тільки досолити противникам. Такі писання розкидали вони тисячами між народ, шляхту.

„Твори ті смішили, але разом ставалися безмірно сильним оружієм проти ріжновірців, бо вчили католиків легковажити, а далі й ненавидіти висміюваних, котрі нераз, щоб перестали їх обкидати насмішками, переходили на католицизм." — (Стор. 360-362. „Іван Вищенський і его твори". Львів, 1895).

Пригадати, що Поляки прозивали і православні й уніятські (гр. католицькі) церкви „божницями" і „синагогами", а віру греко-католицьку звали „собачою".

В програмі польської протиукраїнської політики висмівання стоять на видним місци. В польськім „Проекті на знищення Руси", з 1717 р. говориться:

„В бесідах, де Русин є присутним, найбільше і найширше о руських забобонах говорити і т. п., а так можу майже запевнити, що кожний волить змінити обряд і виречися, що був колись Русином, ніж ціле життя переносити таке пригноблення, що рівнається смерти." — („Проект" є в „Історичних Матеріялах", Виннипег, Ман., 1949)

Таке було і в недавній Польщі. Навіть річники львівської католицької „Ниви" наводять безконечний ряд примірів, як польські ксьондзи вже недавно висмівали і прозивали гр. кат. священиків: казали, що їм близший рабін, ніж гр. кат. священик; що гр. кат. священик мирує пірям з когутового хвоста, а рештою посвяченої оливи мастить чоботи; польські газети звали гр. кат. священиків шакалями (звір з родини псів), бестіями; було, що ксьондзи били гр. кат. духовних

КАТОЛИЦЬКІ ПРОЗВИСКА В КАНАДІ.

І в Канаді було подібне. Тут гр. кат. провідники рядом літ звали Укр. Прав Церкву **мамкиною, рідною, козацькою, халдейською, неоправославною, нововидуманою, самосвятською** і т. п

Се були щоденні короткі прозвища Але в 1946 р. пійшли дальше. Був тоді в Виннипегу Конгрес Українців Католиків (2-4 липня), в 350-ліття унії. На Конгресі був і проф. Чубатий. Невдовзі появилося в католицькім органі таке

„Атомічний виклад.

„Коли хто надіявся стрінути в проф М. Чубатім промовця з ряду звісних промовців Канади, завівся . . . Зміст його промови був атомічний.

„Це все, що від 1918 року автокефалія трубіла на всі заставки по широкій прерії, вся їх ідеольогія **козацької, рідної, прадідної і так далі церкви,** летіла в грузя, в триня, ані шматка здорового на ній не остало. І показалася **московська облуда** тої позиченої, це своєї, а від чужих вивченої нагрітої пропаганди, що має виразну печать „мейд ин Моску" — з Москви вона походить.

„Яка страшна облуда тисячів! Яке огидне московське рабство! Яке чуже для українського духа і чину! Яка каїнова робота і розбивання єдности народу **для більшої радости Москви і Варшави. Автокефалія дістала смертельний ідеольогічний удар** і кожний, хто уважно прислухувався словам шановного професора, дивувався, що аж тепер прийшов час **розбити смердючого ідола.** Пійдуть ці слова як вогонь по прерії, випалять трійливе зілля **московського православія** з українських душ, що ще живі, ще не померли для рідного, що дійсно хочуть правди і чести!" („Будучність Нації", ч. 14-15, 1946)

В слідуючим числі тої ж „Б. Нації" се так продовжувалося:

„Смердючий ідол або як „Вістник" розтрубів **„Атомічний" виклад проф. Чубатого. — Вступ.**

„Коли пророк Даниїл не хотів поклонитися в Вавилоні великому гадові, тоді цар і його двір присудили Даниїла на смерть. Даниїл тільки випросив собі короткий час життя і мав доказати, що їх гад є фальшивим богом. Накормив гада галушками з клоча, смоли і сірки. І коли гад того нажерся, здох, тріс і став великий сморід . . .

Автокефалія в Канаді.

„Таким гадом і фальшивим божком кількох тисяч українських душ в Канаді стала автокефалія. І не тільки проф. Чубатий, але 200,000 канадійських українців ніколи не хотіли і не поклонилися тому **смердючому ідолові,** мимо всіх вересків і крику **віаленої московської пропаганди** устами збаламучених, а то і **запроданих українців москвофілів відступників від Церкви,** в котрій родилися і хрестилися.

І треба було аж проф. Чубатого, так як пророка Даниїла в Вавилоні, **щоби той гад православної московської пропаганди здох і тріс, а його сморід понісся через усі сторінки „Вістника".**

Закінчення.

„Смердючий ідол автокефалії в Канаді ідеольогічно **сконав раз на все,** а українці католики говорять до братів відступників: Дивіться, отсе ваш Бог!" — (Буд. Нації", ч. 17, 1946).

Певна річ, що така писанина православним не пошкодила, а католикам не помогла, але вона показала культурну якість провідників гр. кат. Церкви.

Саме вязання православних Українців нараз з Москвою і Варшавою показує, що се було нерозбірчиве бовтання того, що на язик наплило. Бо передше ані католики, ані други противники православних Українців таких закидів не робили, не було до того хочби якихбудь причин

Таке було і в Галичині.

Політика висмівання провадилася і в Галичині, — тільки не проти Поляків! Якраз проти гідних Українців.

Судія Роман Дмоховський був судією і настілько добрим греко-католиком, що належав навіть до католицької організації „За Церкву і Первосвященика", за папу. Але коли пійшов сильний польський наступ на гр. кат. Церкву, а вже головно коли почали насильством заводити целібат, Дмоховський, як щирий Українець, почав проти того наступу рішуче виступати

І тоді ректор духовного семинаря в Станиславові, Бойчук, пише до Дмоховського крайно зневажливий, вуличний лист де титулує Дмоховського: **Ваша Святосте", „Ваше Архиблазенство-Гультіпатство".** А Бойчук же був і дорадником еп. Хомишина, а певно Хомишин його дорадником. І той Бойчук виховував нових священиків. Був для них примром

Подібно і вихованок Бойчука, що був вже катехитом (учителем релігії) при школі Василіянок в Станиславові, Терешкун, п чинає лист до Дмоховського так: **„Антихристе, дай вигнати з себе діявола!"**

Ті листи надрукував Дмоховський в перемиськім „Українскім Голосі" 1926 року.

Ще примір . . . Бувший настоятель духовного семинаря, свящ. Щепкович, написав 1911 р. брошуру „В імя правди", де є тілько брудних, тілько зневажливих слів, що вже й священичий орган „Нива" звернув на те увагу і наводить деякі з них слів: **жидівський конкубінар, плюгаве заключення, набльоване, комедіянти, дикі попи, шмата, запроданці діявольські . . .**

Писав Щепкович і таке: — **„проч з всіми нашими інституціями, хочби і як пожиточними, бо нема певної запоруки, чи вони не будуть причинятися до підкопування основ християнських".** І „Нива" каже: „Се годі назвати інакше, як деморалізованням нашого духовенства". („Нива" 1911, ст. 274-5).

На таких виховувала Українців католицька наука і західна католицька культура!

Коли історія говорить, що давнійший гр. кат. провід церковний був спольщений і далекий, а то і ворожий українській справі, то чим ті пізнійші висші церковники стояли вище від давних? А се було за володіння Шептицького.

***

Згадати ще треба, що в Канаді провадилися „поправлювання" слюбів та

хрещень, бо слюби і хрещення православних „неважні". Ось один з примірів . . .

В „Вістнику", ч. 5, 1952 р. був лист Емануїла Делея, де оповідається, як гр. кат. священик перехрещував його діти без відома їх родичів. Вони були на Катехизації в гр. кат. священика і там він їх перехрещував. Каже Делей, що се потвердив і гр. кат. дяк.

Поміщуючи лист „Вістник" зазначив, що чекає вияснення справи з католицької сторони, однак вже проминули місяці і вияснення не було.

Чим все т назвати?

Фальшовання історії.

Коли католицькі політики голосять, що одинокою правдивою Церквою є лише Католицька Церква з папою, отже і греко-кат. Церква, то питання: чому на стороні тої „правдивої Церкви" тільки фальшовань і перекручувань історії, тільки натягань, тільки промовчувань важних справ? Невжеж те, що дійсно правдиве, потребує такими способами послугуватися?

Крім того, що дотепер сказане, візьмо ще кілька примірів.

Згаданий свящ. Божик в своїм часі був ідійником українського католицизму в Канаді, і тут дещо з його писання:

Українська держава впала, бо перестала бути католицькою. — До українського церковного і культурного руху причинилася найбільше свята Католицька Церква. — До здобуття української державної независимости може причинитися лише св. Католицька Церква. — Коли б не схизма, папа був би Українцям коронував короля. На Україні був би лад. — Рим осередок світа, культурний провід. Православіє трутило нас взад кілька століть; ми стали позаді других народів." — (З катол Бюлетену").

Божик се писав за згодою кат. політиків, щоби тим нібито освідомляти греко-католиків, та кілько тут фальшовань і натягань! Коли в католицизмі така сила, то чому папа

Не вратував від загибели давної (і новної) Польщі?

Не вратував навіть своєї папської держави в Італії.

Не спинив протестантизму в своїх католицьких краях.

Не спинив революції в Франції в 18-ім віку

Не вратував недавно католицьких країв, які забрала Росія.

Не спинив безбожництва, а тепер большевизму в Італії та Франції.

Чому в Римській Церкві було по двох і трох папів нараз?

Отже де та сила Римсько-Папської Католицької Церкви, яка могла би Українцям помагати? Але таким баламутцтвом годують катол. політики і нині несвідомих греко-католиків! Просвічують!

Що каже Савойка.

Визначний гр. кат. священик Савойка говорить в своїй книжочці **„Туча йде"** (Львів, 1925):

„В Італії йде подекуди праця, бо на 600 душ там буває часом парох і двох сотрудників. Але на мойому віку я нігде не стрічав так мало культурних і занедбаних духовників як таки в Італії, і нігде не був так згіршений як таки в самому Римі.

„В німецьких краях іде інтензивна (напружена) праця. Але чи в значній мірі не для того, що на пяти наступають образовані протестантські пастори? А успіхи? На підставі обчислень з 1922 р. є в Німеччині 20, 315,847 католиків і 40,622,790 протестантів. В католицьку Церкву перейшло 7,596, а з католицької виступило 24,500. Чи сі цифри нічого не говорять? Є чим одушевлятися!

Се і нині добра відповідь тим, що захвалюють папство і католицизм як ратунок для Українців.

Ще писав Божик:

„В православних бачимо визначні особи, як митрополитів Петра в над Рати, Петра Могилу, Теофана Прокоповича, Стефана Яворського, всі вони кінчили високі школи в католицьких містах — Львові, Кракові, Парижі. Богдан Хмельницький, Сагайдачний, Мазепа, Морозенко . . . Шевченко, Драгоманів, Куліш, Основяненко й інші були таки сказати „західняками", які своє знання опирали на науці Західної католицької Европи . . . Чи не ясно їм (православним), що Католицька Церква мусить бути доброю, коли її наука е доброю також для них?! — („Бюлетень").

І тут перекручування правди! Рим колись вчився від східного грецького, чи погреченого світа, але витворив свою політику, противну Сходови. Могли і православні вчитися не тільки в католицькім Заході, але і в протестантськім світі, в магометанськім, буддийськім. Японці перебрали технічне знання з Европи й Америки, але не Европа ні Америка їх виховала, тільки **вони самі себе для себе виховували** шукаючи знання по світі.

Але ті Українці, **що їх виховував католицизм** в Польщі — спольщилися. А ті, що з Галичини їздили на студії до Інсбруку та Риму, верталися до Галичини **латинізаторами,** як се зазначує і „Нива".

Самих же Поляків так Католицька Церква виховала, що вони вже в 1919-1920 роках арештували в Галичині 375 гр. кат. священиків, 24 монахи, 6 богословів та 44 монахині. Гарно виховала!

Але нагадати, що католицька наука виховала також Лютра, Кальвіна, Гуса, Савонаролю, Маркса, Вольтера, Дарвіна . . . Католицька наука їх виховала, а не православна!

Та коли Божик вичисляє визначних православних аж до Шевченка, то кілько вона виховала таких великих греко-католиків, що були би і великими католиками і великими Українцями? Нікого не виховала! Хто великий католик, той мізерний Українець, або ворог українства; хто великий Українець, той католик лише з імени, з мусу.

Та ще як рожево малював Божик Галичину, що була під Польщею:

„На Буковині і в Бесарабії нема православних шкіл (очевидно українських!), коли в Галичині і на Закарпаттю католики (які?) мають свої школи від найнизших до найвисших, бурси, захисти, музеї". („Бюлетень").

Таке, що — радуйся земле! Але се писав Божик в тім часі, коли Рудницька в польським соймі говорила, **що з 3,662 українських звичайних шкіл лишилося 100.** Коли українських учителів Поляки попереносили на Мазури. Отже Божик, за згодою гр. кат. проводу баламутив греко-католиків. Крім Божика подібне і други писали.

Дещо з писань свящ. Труха.

І Трух підносив Рим під небеса в „Бюлетені":

„З воєнної кватири в Ватикані чути голос сурми: Ставайте в ряди! Нехай живе Христос Цар! Нехай живе Католицька Україна!" — („Бюлетень").

Хто чув ту сурму? І до чого в ряди ставати? Аджеж 1925 р. папа навіть не допустив до себе гр. кат. делегації, хоч допустив польську. І проти кого ті „ряди" мали ставати, — чи проти Поляків? Певно ні! Такого, тай взагалі ніякого поклику з Ватикану ніхто не чув. Не чув навіть тоді, коли в часі польських погромів греко-католики до папи за обороною зверталися.

Можна би було якогось поклику сподіватися від Шептицького, колиб він був Українцем, та ще і щирим, бо він на власні очи бачив, що в Галичині робилося, але і тут ніякого поклику не було.

Та ще й „Католицька Україна". А що має бути з Православною Україною, яка вдесятеро більша від Католицької?

Так бачимо кілько українства і християнської правдомовности було в представників католицизму.

Тойже Трух накликуючи греко-католиків щоби дбали про школи і бурси, каже, що котрі не схочуть дбати, тих вислати на „резерву" (тут Індіяне живуть на резервах) й поставити там — „синожовту таблицю з написом Резерва греко-католицьких капарників і партачів". — („Бюлетень", 1935).

Значить: де капарники, там має бути синожовта таблиця.

Тих кілька примірів покаже яку католицьку просвіту давали греко-католикам

ВІД ГРЕКО- ДО РИМО-КАТОЛИЦИЗМУ

Назва **„у н і я т и"** мала український грунт. Уніят, се Українець, що має свою Церкву зо Східним обрядом, яка злучена з папою.

Коли в Австрії названо уніятів **греко-католиками,** то се вже крок в сторону Риму.

А дальше вже йдуть заходи, щоби і назву „греко-католик" заміняти то на **„русина католика",** то на **„українця католика",** а навіть на **„римо-католика".** В львівській „Ниві" над тим багато дебатували.

В Канаді ще неурядово вживаєсь нині „греко-католик", але католицькі газети знають лише **„Українців католиків".** Якого вони обряду, не довідаєтесь.

Питання: Нащо тих змін? Чи для піднесення релігійности? Чи української освідомости? Ні! Для інтересів католицьких політиків. Для латинізації!

Вже в катол. львівській „Ниві" була згода на латинізацію. Писалося:

„Навіть **закинене східного обряду в будучности,** — з тої причини, що національне почуване так сильно розвиваеся, не буде конечно получене з денаціоналізацією". — Дальше сказано, що про целібат і латинське Богослужения ніхто не думає: — „Але то зовсім не виключає захования тих додатків, які під латинськими впливами війшли в духа нашого обряду. Обряд мусить розвиватися". — („Нива", 1908 ст. 760).

Отже згода на повне златинщення, воно не зашкодить. А що з латинства понапихали до Церкви, те треба затримати, бо „обряд мусить розвиватися". Чи се не намова українського розуму, щоби здурів? Церковний обряд має чомусь „розвиватися" латинським обрядом, аж поки не стане цілком латинським. На такий лад можна сказати, що коли українська мова мусить розвиватися, то треба її замінити польською, румунською, мадярською, московською чи ще якою. Але се не був би розвій, але смерть української мови. Розвій, се самостійне збагачування того свого, що маємо і бережемо, збагачування не чужим, але своїм змістом.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
Митрополита Іларіона

БЕРЕЖІМО СВОЇ РІДНІ ТРАДИЦІЇ.

Смиренний Іларіон з Божої ласки Митрополит Вінніпеґу й всієї Канади, — до Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх Боголюбивих вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді,

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

У великі наші Свята, а особливо в радісне Свято Христового народження, ми завжди думкою своєю линемо до свого Рідного Краю. І завжди згадуємо всі ті наші рідні звичаї, які ми там пильно виконували, бо вони глибоко й міцно защепилися в самій душі нашій. Власне на Різдво ми всі переконуємось, яке велике значіння має для народу додержання своєї споконвічної Віри та всіх рідних власних традицій.

Традиція — це передання з покоління в покоління головних звичаїв народу з його віковічного життя, його праобатьківської віри та ідеології, це підвалина духового національного життя, це душа народу. Без своїх рідних традицій народ стає бездушним, бо чужі традиції ніколи не заступлять своїх, бо чужа віра ніколи не стане тобі рідною.

У житті народу його рідні традиції грають велику будівну ролю, бо вони бережуть національну окремішність його, бо на них зростає своя національна культура. А народ з старими традиціями особливо цінний. І що ті традиції старіші, то народ духово міцніший і витриваліший в історії.

Господь наш Ісус Христос, перебуваючи на землі, пильно беріг традиції Свого рідного народу, — виконував його віковічні звичаї, святкував його Свята. І голосно нам заповів: „Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, — Я не руйнувати прийшов, але виповнити (Мат. 5. 17). Більше того, Він суворо наказав: „Проклятий народ, що не знає Закону!" (Ів. 7. 49). За цим ішли і Святі Отці наші, і благословляли рідні звичаї; напр.: Св. Василій Великий своїм 1-им Правилом 370-го року навчає „Належить іти за звичаєм кожної землі".

Український народ у свойому притаманному характері здавна має високо-плідну ознаку — пильно берегти свої рідні традиції, цебто добрі звичаї свого минулого, бо на них же зросла наша рідна культура. Традиції безсмертні, — їх свято береже ввесь народ, і передає їх з роду в рід. І хоч тяжка була наша історична доля, і не раз захоплювали нас чужі, але своїх рідних традицій український народ не губив, а тому ми національно таки збереглися, як окремий народ. У цьому історична заслуга нашої Православної Віри

Традиція — це історія, і тому ламати свою традицію — це ламати свою історію. Як було б самогубством, коли б народ відкинув свою історію, так само самогубством було б і відкинення своїх рідних споконвічних православних традицій, на яких ми виросли.

Рідні традиції — це основа національного відродження й розвитку. А хто ламає ці традиції — той іде до винародовлення. Ламач рідних традицій стає бездушним і безнаціональним, і конче втрачається для свого народу. Хто рве з рідними споконвічними традиціями, той тратить всякий ґрунт під ногами: легко до чужого не пристане, а своє загубить.

Віра православна — це наріжний камінь традиції українського народу. Уся наша культура і ввесь дух українського народу, вся його історична ідеологія — усі вони зросли на Православії. І хто міняв, чи міняє споконвічну нашу Віру Православну на іншу, той тратить свою правдиву українську душу, той ламає свої вікові рідні традиції. Перехід на інші, чужі традиції, цебто зміна своєї Віри Православної на іншу просто веде народ до відсталости, бездержавности, безсоборности.

Звичайно, й традиції наші ростуть, ідуть за духом часу і трохи змінюються назовні. Але традиції вічні, — вони освіжуються, та не ламаються. І добре навчали про традиції старші наші письменники „Нехай очі й думки наші тягнуться до майбутнього, зате ногами треба твердо стояти на ґрунті минулого", на традиціях, на своїй Православній Вірі.

І український нарід свято беріг і свято береже споконвічні православні традиції: найперше Віру Православну, як головну основу української нації, а також православні церковні звичаї, православні Свята, свого трираменного Хреста, свої Іконостаси в Церкві, свого „старого календаря" й т. ін. Береже їх, бо душею їх любить, бо рідні наші Різдвяні Колядки наймиліші нам за всі інші пісні, — бо все це споконвічно наше, споконвічне православне!

Церква свято береже свої Церковні Передання, і вони стали одною з основ її. А Передання — це традиції, споконвічно православні.

Родина — підвалина зросту й збереження рідних традицій. І конечно треба, щоб батьки наші свято берегли рідні православні традиції в своїх родинах. Пильнуйте, щоб і діти Ваші конче зростали й виховувалися в рідних традиціях, у своїй Православній Вірі, у своїй рідній мові, тоді вони душею любитимуть свій український народ. Коли ж так робити не будете, діти помалу відійдуть від свого народу, бо будуть чужі йому душею.

Народ, який живе серед інших народів, особливо міцно й любовно мусить берегти свої рідні звичаї, бо інакше розпливеться серед цих народів, і втратить свою національність

Отож бережімо всі свої рідні традиції, традиції в споконвічній нашій Вірі Православній в родинному житті, в Святах, і в усіх наших звичаях. Рідна традиція наймиліша душі нашій і найсолодша нашому серцю.

І завжди памятаймо, що зрада своїм віковічним традиціям, своїй віковічній Православній Вірі — це руїна, зрада свойому народові, це зрада української нації.

Увесь Український Народ сердечно вітаю зо Святом Божого Народження, і всім щиро голошу: Христос рождається!

Увесь Український Народ вітаю також з Новим Роком, і всім бажаю правдивого щастя, — повного життя у своному рідному.

† Іларіон
Митрополит Вінніпеґу
і всієї Канади.

У Вінніпеґу, в Катедрі Святої Тройці. Року Божого 1953-го, січня 7-го дня, на день Народження Христового.

РІЗДВЯНЕ
Архипастирське Привітання

З ласки Божої См. Михаїл, Архиєпископ Торонта і Східньої Канади.
До всього Духовенства і Вірних УГПЦ Східньої Епархії в Канаді.

Улюблені в Господі мої Сопастирі, Брати й Сестри, і Ви квітуча молодь і діточки! І цього року Господь сподобляє нас зазнати радости Свята

НАРОДЖЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА.

Вітаю Вас святим вітанням: Христос рождається — славте! Христос з небес — зустрічайте! Христос на землі — возносьтеся! Співай Господеві вся земля і весело заспівайте люди, бо Він прославився!

Коли світ у беззаконні гинув так, що був уже близько до повної загибелі, Бог послав (на землю) Сина Свого (Єдинородного) і Він народився від жони (Св. Діви Марії), підкорив Себе під закон, щоб викупити підзаконних і нам повернути всиновлення (Богу).

А як ви вже сини (і дочки Богу), то Бог послав у серця ваші Духа Сина Свого, що кличе (до Бога): Авва Отче!

Через те ти вже не раб, а син (і дочка), а коли так, то й наслідник (наслідниця) Божий через Ісуса Христа".

Так навчає нас св. Павел. (Галат 4: 4-7)

Ось чому ми в такій радості святкуємо пресвітле Свято НАРОДЖЕННЯ СПАСИТЕЛЯ СВІТУ.

Радість цю у ту святу ніч сповістили людям Ангели. Як тільки народився Син Божий на землі, Ангел сповістив про цю радість вифлеємським пастухам. І коли він сповіщав, в небесах явилося множество Ангелів і вони співали відому нам отую вічну пісню: Слава Богові на висоті і на землі мир в людях благовоління.

Це ті дари небесні, які приніс нам Син Божий. Бо через Нього людство пізнало Бога і стало прославляти Його. Він же примирив людей з Богом і дав Свій мир і спокій у серця наші. Він пробудив у серцях наших добру (благу) волю та навчив нас любити брат брата до тієї міри, щоб життя своє віддавати за ближніх. Він перетворив усіх тих, які прийняли Його науку вірою і дав їм право и силу дітьми Божими бути. (Йоан 1:12)

Улюблені мої! Ми діти того славного Українського, який усією силою увірував у Сина Божого і безперестанно взивав і взиває до Бога: „Отче наш"! Тому й на нас поширюється ота Божа ласка Тому й ми у такій радості прославляємо Народжене Дитятко-Христа, прославляємо, як діти Божі й шануємо світле свято народження Його на землі. Та ми не тільки віддаємо пошану святові, ми святкуємо свою радість, бо й народженням Сина Божого відродилися й ми. Бо ввесь світ одержав від Нього струм нового життя, нової культури, нової моралі, нових поривань до Бога й до того всього що нас приводить до Бога. І хоч ще народи, які ще не увірували в Сина Божого Христа Господа і не прославляють Його, а всетаки Його наука і Його вплив пройняли культуру всього світу та довели її на шлях Його моральної науки. Навіть безбожні і богопротивні не можуть чогось іншого придумати та присвоюють собі те, що Йому належить. Бо вплив Його оповив світ, як повітря оповиває земну кулю.

Та оновлення людства сталося не один тільки раз. Воно повторюється щодня і щохвилини по всьому світу. Як тільки людина прийме Його вірою та прийме серцем Його науку, вона зразу і перероджується, мислі її й бажання змінюють на кращі. Вона стає доброю, правдивою і чесною. Починає любити людей

й вести моральне життя.

То ж і ми в свято Народження Христового в душах наших перероджуємося до кращого. Це стається тому, що в цей Свят-Вечір, у цю Святу Ніч, і в цей Святий День Христос Господь народжується в серцях наших через наші думки про Нього та через прославління Його. Тоді нам стає так радісно і так легко на серці, бо близько тоді до нас Господь. Тому й співаємо: „З нами Бог!"

Коли ми оглянемося в дохристіянські віки то питаємо: чому ж тодішній світ дійшов до такого стану, що мав загинути, як Содома і Гоморра? Відповідь одна. „Тому, що забув за Бога та поклонився сатані.'

„Ой видів Бог, видів Творець, що світ загибає . . ."

І коли б був не послав Сина Свого спасти світ, то він би таки загинув. Як загинув перший світ (людство) від потопу. Звідсіль бачимо до чого може нас привести та наука, яка відкидає Бога і нищить Церкву Його. Христос сказав до Апостолів: „Ви сіль землі, Ви світло для світу". То сказав і до нас, щоб і ми проповідували Його науку і просвічували нею серця людей

Нехай нікого не лякає те, що багато людей відкидає віру в Бога. До пришестя Христового над людьми панував диявол ворог Божий. Як тільки народився Христос, він підняв проти Нього Ірода і той почав шукати Христа, щоб убити. Той же диявол і тепер находить собі слуг, які руйнують віру в Бога, та навчають, що ніби нема Бога. Але який плід отакого навчання? Ми вже його всі пізнали це — море крові й сліз, руїна, страждання, голод, неволя, вічний страх за завтра. Це якраз вони поставили світ над прірвою. І хочеться крикнути до тих страшних навчителів: „невже ви не бачите й не розумієте до чого вже наблизились? Чи не час вам почути поклик Христа: „Прийдіть до мене всі струджені й неможені і Я заспокою Вас!" Отож зрозуміймо, у який страшний час ми живемо. Зрозуміймо, що спасення тільки в Богові А нарешті зрозуміймо, хто ми. Апостол Петро каже: „Ви рід вибраний, царське священство, нарід святий, люди вибрані Богом, щоб провіщати славу Того, хто покликав нас у Своє дивне Царство". (1. Петра, 2: 9).

Тому не будьмо байдужі до свят Господніх. Нехай Свят-Вечір буде для нас зустріччю Народженого Дитятка — Христа. Сідаючи за цю святу трапезу і помолившись, зразу заспіваймо вся родина: Бог Предвічний народився . . ." Або тропар: „Народження Твоє . . ." Або „Нова радість стала . . ." Ти, батьку, в цей вечір, як священик коло столу. А ти, мама, згадай Богоматір: Хто Вона для нас? А ви, молоді, згадайте пастухів з ягнятком. Чи бачите які вони, коли їм першим Ангел сповістив про цю велику радість!

Віддайте славу Народженому Дитяткові-Христу і нехай у ваших хатах радість повна.

Діточки: приносьте батькам і рідним вечерю, а ви, батьки, обдаровуйте їх з найбільшою ласкою. Нехай ця наша традиція шириться по світу та йде туди дальше в віки. А в самий день свята всі йдуть у церкву та помоліться за себе, за своїх діточок, за свою рідну церкву, за ВПреосв. Митрополита, за канадійську державу, за Рідну Україну і за тих, що там, а нарешті за мене недостойного, а я за всіх вас, Бо так завіщав Господь.

Нехай же мир Божий оселиться Духом Святим у серцях Ваших.

Христос рождається — славіте!

Амінь

Дано Р. Б. 1953 в грудні місяці, в нашому Архиерейському Домі, в Торонті.

ЄВАНГЕЛЬСЬКЕ ОПОВІДАННЯ

(З Євангелії Матея).

Коли народився Ісус в Вифлеємі, то мудрці прибули до Єрусалиму зі Сходу. І питали Ірода: Де народжений цар Юдейський? Ми бачили зорю Його і прийшли поклонитися Йому.

Як почув се Ірод, занепокоївся, і питав книжників, де має Христос народитися. Вони ж сказали: В Вифлеємі.

Тоді Ірод випитував, коли появилася зоря. Відсилаючи мудрців він сказав: Розвідайтесь про Дитину та сповістіть мене, щоби і я пішов і поклонився.

Знов показалася зоря і повела їх до будиночка. Увійшовши застали там Дитятко з Матірю. Вони поклонились їм і дали дари: золото, ладан і миро (смирну).

А в сні Ангел остеріг їх, щоби до Ірода не верталися.

Коли мудрці пішли, являєсь Йосифови Ангел і каже: Бери Дитину і Матір і тікай до Єгипту, бо Ірод шукає Дитини, щоби її вбити. І Йосиф ночею взяв Дитину і Матір і до Єгипту вибрався.

Коли ж Ірод побачив, що мудрці до нього не вернулися, казав повбивати всіх дітей в тій околиці від двох літ і нижче, думаючи, що вбе Ісуса.

З Євангелії Луки.

Як були вони там (де спинились на ніч) породила Марія Сина, і сповила Його, і в ясла поклала, бо в господі не стало їм місця.

А в тій стороні були пастухи, що стерегли ночею отари. І зявився їм Ангел і вони пострашились. Та Ангел сказав:

Не бійтесь, бо я приніс вам радість велику. Сегодня народився Спаситель — Христос Господь. Йдіть, а знайдете Дитину сповиту в яслах.

І зявилось більше Ангелів, що хвалили Бога кажучи:

„Слава Богу на висоті, а на землі спокій і в людей добра воля."

Пійшовши до шопи пастухи знайшли Марію, Йосифа і Дитину в яслах. Опісля ж оповідали всім, про що довідалися.

Всі дивувалися, а Марія зберігала всі ті слова роздумуючи в серци своїм.

РАДУЙТЕСЯ . . .

Радуйтеся усі люде,
Радість з неба всім вам буде:
Веселая нам новина,
Породила Діва Сина,
Марія (3 р.).

Зступив до нас з високости,
Щоби міг нас всіх тут спасти.
Веселая . . .

Йдуть зі Сходу славні царі,
Поклін дають, кладуть дари.
Веселая . . .

І пастирі дають хвалу:
Прийми від нас Христе Царю.
Веселая . . .

І ми Йому заспіваймо,
Діву чисту величаймо.
Веселая . . .

ТРИ МІЛІОНИ ЯЛИНОК.

З Ню Бронсвику (східна Канада) вивезено в грудни 1952 р. три міліони ялинок для Різдвяних Свят. З того багато аж до полудневої Америки. Коли б почислити понищені ялинки в других провінціях, то кілько разом дерева нищиться. А рости би, то була би користь.

СКОРІСТЬ ДЖЕТА 658 МИЛЬ.

Літак-джет, що летів з вітром в Японії, осягнув скорість 658 миль на годину.

СВЯТИЙ ВЕЧЕР 1919 РОКУ

(Зі споминів лікаря).

Різдвяні Свята прийшлось 1919 р. перебувати на Катеринославщині. Там шаліла громадянська війна. Ми йшли вже другий день і думали в селі відсвяткувати Святий Вечер.

Нараз зза гірки почулось тра-та-та. Стріляли на нас з кулеметів. Се були махнівці. Почали і ми стріляти з кулеметів і гармат, поки ворог не втік. Наших було 5 ранених, а 4 махнівці.

Ми рушили далі, везли ранених, і за час були в селі. Мене і ранених примістили в школі. Почав я обвязувати рани і бачу, що крім слабих і мене, нема нікого в школі. І козаків, що були зо мною, нема.

За час я вийшов на подвіря. Ніч тиха. По хатах світилося, на вулицях діточі голоси. І пригадалося, як я малим ніс „вечерю" до хрещеного батька. А нині? . . . І я з важкими думками вернувся до школи

А тут і наші ранені і противники стягнулися докупи і вже не було ворогів. Вони подали собі руки. Як рідні брати. Святий Вечер їх помирив. Випитували хто звідки, говорили, що нині Святий Вечер . . . Я до них не мішався, але положився і задрімав.

Нараз розбудив мене спів: „Радуйся земле, радуйся, Син Божий народився". Глянув я — повно людей, переважно жінки і дівчата. Коло ранених наставили полумисків, а в них кутя, пироги, вареники, пампушки. Хто не міг сам їсти, тому допомагали.

Спів затих і до мене підступило кількоро дітей з мисками в руках, і говорять:

Прислали тато й мама вечерю.

— І я приніс вам вечерю . .

Діти перебивали одні других.

Я був так зворушений, що не знав що робити. Нараз почулося з гурту:

Просимо приняти нашу вечерю.

Я подякував, але що з вечерою робити? Тут виручила мене одна молодиця: застелила стіл і заставила його мисками. І чого в них не було. Я не хотів сам сідати і попросив селян, щоби сідали зо мною до Вечері.

Як позволите, то ми і всі сядемо, кажуть.

Мене посадили на покутю (на найповажнійшім місци).

Пійшла розмова і запити, чому війна між Українцями і коли буде кінець. І я пояснив

— Се в нас від нас залежить. Коли всі зрозуміємо, що нам треба власної хати, власної держави, то буде в нас добро. А Москалі нам держави не збудують. Вони і багато Українців збаламутили.

Але державою правлять пани, — каже мій сусід.

Нічого сусідо, — кажу, — коби своя держава, а буде такий уряд, який виберемо.

Може й так! — гомоніли дядьки.

Та я мушу їхати, — говорю, — а ви дайте слово, що завтра завезете слабих до лікарні.

— Ми про них подбаємо, як про своїх, кажуть.

Подякувавши я сів на фіру, ще глянув на школу, і поїхав доганяти своїх.

Полтавець Хмурий.

БІБЛІЯ СКОРО ПРОДАЄТЬСЯ.

В вересни появилася анг. Біблія, справлена. В Винипеґу до половини грудня продали 5,000. Одна фірма каже, що має замовлень на 250,000. Оправлена в шкіру коштує коло 10 дол. Видавництво тої Біблії продало 1,600,000 Біблій оправлених в полотно. Місячно продаєсь пересічно по 500,000.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЗБЕРІГАЙМО НАРОДНУ КУЛЬТУРУ.

Народна культура творить нарід, тому свідомий нарід, що хоче завсігди бути народом, захищає свою культуру. Отже і нашим обовязком, як народу, зберігати тут запопадливо свою культуру. Бо нині на Україні се тяжко.

З Різдвом Христа багато нашої культури звязано, дідух, Свята Вечера, коляди і др., — се ті колоски, що вяжуться в один великий сніп української культури.

Різдвяні Свята важні для нас і з релігійних і загально народних причин, тому треба їх якнайдбаліше і величаво святкувати.

Маючи се на увазі ми не повинні оглядатися на невигоди, на дрібні хвилеві перешкоди, але святкувати як повинні. Ми Українці і Різдво наше повинно бути для нас таким, щоби воно вповні було українським святом.

Українське Різдво мусить мати всі українські звичаї. Кожна господиня має подбати, щоби було наших 12 страв; вони важніїші ніж „крисмес кейк".

Батько має принести діда, дідуха, сіно і Тоді дім стає місцем народження Христа. А з зіркою ми виходимо Його зустрічати

Колядувати конче треба. Коляди вносять різдвяну радість, викликають святочний настрій. Се привіт народженому Спасителеви.

Обовязком матери познакомити дітей з різдвяними обовязками і звичаями. Діти повинні знати історію народження Христа, а не тільки те, що свята веселий час, коли можна мати всякі ласощі.

Святий Вечер, се час, коли молодим треба розказувати про історію Різдва, про ту важну подію; а дальше про наші звичаї й обовязки.

Така наука запишесь в памяти дітей. Вони приймуть її.як велику науку і будуть з нею і нею жити. І лишивши батьківський дім вони будуть дальше так святкувати, зберігаючи все своє. І будуть з пошаною батька-матір згадувати

Коли так будемо святкувати, то наша культура буде жива, сильна, вона буде нас тримати і поведе до красшої будуччини, як вела побожних мудрців Різдвяна Зоря.

Оленка Негрич.

НОШЕННЯ ВЕЧЕРІ

Великий культурний і великий християнський зміст є в святкованню наших великих Свят, а вже окремо в святкованню Свят Різдвяних. Ми можемо тим перед світом хвалитися.

Згадаю тут про ношення „вечері", яке було в моюому селі в Галичині. Хоч подібне було всюди по Україні, з маленькими хиба відмінами

Повечерявши на Святий Вечер і поколядувавши, вибиралися старші, або дітей висилали з „вечерою" в село. Молоді господарі, в яких не було ще старших дітей, самі несли вечерю до своїх родичів. Коли були старші діти, то їх висилали до дідусів і бабуњ, також до хрестних родичів та до баби акушерки, коли була мала дитина. Коли ж дальше, то батько віз дітей.

„Вечера", се був колач, та ще дещо Діти входили до хати і передаючи „вечеру" казали:

Просили вас тато й мама, і я прошу на вечеру.

Пригадую, як мене і брата возили до бабуні та діда, татових родичів, з „вечерою". Бабуня — жінка невелика, добра, радо приймала внуків. А за хвилю йде до комори з „жаганцем" в руці. Се був спід черепляного горшка, отже мисочка з олієм і ґнотиком (шнурочком), що лежав на боці „черепочка". Один кінець в олію, а другий виходив поза берег „черепочка" і світився. Ту мисочку „черепочком" звали. І ми знали, що там в коморі є для нас дарунки.

За хвилю і дід, кремезний чоловік, з другої хати приходить.

Та в чім сила тої „вечері"? Нею відновлялися родинні і дружні звязки. Коли батьки і сини не жили вже з батьками і не могли з ними вечеряти, то бодай ділилися з ними спільною „вечерою" посилаючи її своїм близьким. Се числилося, що вони на Святий Вечер в батьками спільно вечеряли. А внуки з своїми дідусями і бабусями. Знов же куми з своїми похрестниками.

Не скажу, що се гарний звичай, ні, того замало, — се висококультурний звичай, гідний звичай, потрібний звичай. Се родинний обряд Різдвяних Свят.

Не будь того гідного звичаю, а я не мав би нині що пригадувати, — і тої „вечері" і тих, що я з „вечерою" в них був. Се свята згадка в моюому життю.

Сосник.

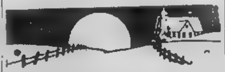

ПРО СВЯТКОВАННЯ РІЗДВА

Перші християне — в часах переслідування святкували память Христового Різдва тихо, скромно, вдумуючись в зміст евангельського оповідання. Згадати, що за царя Деоклетіяна багато християн спалено в церкві в Никомидії на саме Різдво.

В 4-ім віку — християне вже ходили поздоровляти царя Константина з Різдвом

В початках — Різдво і Йордан святкували разом, тому і нині ті свята дуже подібні. Вірмени ще нині разом святкують.

В Московщині — давно Різдво святкували так гучно і дико, що 1684 р. патріярх заборонив гучні забави і загрозив, що не дозволить правити похорону по тих, що в тих забавах згинуть.

Ялинку — завели найперше Німці

Білоруси — святкували подібно, як і на Україні, побожно. На Св. Вечер старші строго постили. Перед Вечерою згадували окремо померших близьких і дальших предків. І живучих, яких з ними при столі нема. Діти носили „вечеру". Ще був звичай, що на Різдво рано розкладали огонь і приганяли худобу, щоби була здорова. Та іще дещо.

Українці — завсігди святкували дуже врочисто. Сіно і солома нагадували місце, де Христос народився. Свічка нагадувала зорю. Колач Христа. Сніп мабуть предків родини. Кутя — радість. Риба також Христа. 12 страв — 12 Апостолів Коляди — ангельські пісні. Були ще деякі вгадування та ворожения. Була думка, що в таке велике Свято Бог може людям і невідоме відкривати.

В Українців Різдво, се родинне Свято. Самий день Різдва переводили більше вдома прийшовши з церкви.

В Швеції — виносять худобі страв, щоби пошанувати ту худобу, що „огрівала Христа".

В Англії — ще нині додатково святкують Мале Різдво разом з Українцями на пригадку, що колись в тім часі святкували Різдво й Англійці.

Різдвяний лист Шевченка

Року 1849, коли Шевченко був на засланню в Оренбурзі, пише він різдвяний лист до свого друга, Андрія Лизогуба. І так він починає:

„На самий Святвечір сиджу собі одинодніcінький в хатині та журюся, згадуючи свою Україну і Тебе, мій друже единий. Думаю: от Бог дає і Свято своє велике на радість добрим людям, а мені нема з ким слова промовити.

„Аж гульк! Входить в хатину добрий Гери і подає мені Ваш лист. Господи милостивий, як я зрадів! Неначе батька рідного побачив, або заговорив з сестрою на чужині!

„А надто як прочитав, що Вас всіх, мов праведних, минула кара Господня то аж заплакав, — так мені любо стало . . ."

Дальше пише, що не має Лизогубови що післати, і закінчує:

„Пишете, щоб розказав Вам, що зо мною ділялось на Аральському морі два літа, — цур йому! бодай не ділялось того нізким на світі! Опріч нудьги всі лиха перебували в мене, навіть і нужа, — аж згадувати бридко . . ."

Так святкував Шевченко! І се було велике мучениче святковання. Давні християне святкували нераз плачем і сумом і се були Свята, що небесних висот досягали.

ЗЛО МОЖЕ БУТИ ЧАСОМ ДЛЯ ДОБРА.

Оповідаєсь, що раз св. Августин мав йти в незнану йому сторону, отже наняв провідника. Та вночи провідник збився з дороги, й Августин почав робити йому докори.

Опісля виявилося, що тоді на тій дорозі засіли були вороги Августина, щоби його вбити. І каже тоді Августин

— Я дорікав, а не знав, що се Божа рука звела нас з дороги. Зло було приготоване для мого добра.

Від того часу все принимав як Божу волю

Того досвідчили й Українці, коли склали приповідку, що — нема зла, яке не вийшло би на добро.

ПОВНИЙ ТИТУЛ КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ.

Разом з коронацією Королеви Єлисавети буде принято повний титул для королеви, що трошки відмінний від королівського титулу, який був дотепер. Новий титул буде до нинішного часу пристосований. Дотеперішний титул такий:

„Єї Найвисше Величество Єлисавета друга з ласки Божої, — Великої Британії, Ірляндії і Британських Домінїй (краю) Королева, Заступниця Віри."

Новий титул буде:

„Єлисавета друга, з ласки Божої — Злученого Королівства, Канади і всіх єї других посілостей і територій Королева, Голова Держави (Комонвелт), Заступниця Віри."

Тепер ніхто з ріжних народів, що політично звязані з англійською державою, не буде мати причини бути невдоволеним.

ЖИДІВСЬКА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Від 25 до 28 грудня відбувалася в Винипеґу Конференція жидівських студентів з университетів — з Торонта, Мінеаполісу, Саскачевану, Алберти, Висконсину і Вашингтону. Цілею нарад було: „Ціли жидівської молоді з колеґій". Се конференція організації Гілеля. Жиди мають багато своїх „Шкіл Гілеля", які дбають, щоби молодь на добрих Жидів виховувати

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXXV.

Коли приїхав мирт. Яхимович до Бродів, туди вибралася делегація підгорецьких селян з просбою і вернулася до Підгірець в 2-ій годині після полудня. Коло 4-ої загомоніли всі дзвони на дзвіниці. Зійшлися люде і з Підгірець і з сусідних сіл. Бо рознеслася вістка, що митрополит до Підгорець має вступити. Але церква була замкнена, хоч Корчинський знав, що митрополит приїде.

Перед церквою митрополит спинився. Він післав священика до Корчинського за ключем. Та Корчинський ключа не дав, мовляв, він не знає, що митрополит приїхав. Але за часок сам прийшов перед церкву.

Тоді Малиновський став перед Корчинським і врочисто заявив:

„З нинішним днем забороняє вам церковна влада виконувати духовний обовязок аж до відкликання заборони!"

Дальше пояснив народови церковну заборону і сказав, щоби з духовними потребами не вдавалися до Корчинського. На його місце пришле консисторія іншого священика.

Слухаючи заборони Корчинський випрямився, і схвилювавшись скинув з себе рясу (реверенду) й сказав піднесеним голосом:

„Ані один волос не спаде мені з голови!"

Очевидно чув за собою плечі, протекцію. Але перерахувався. Бо тоді через невдале повстання польські круги втратили впливи. Але їх мав Яхимович.

Тому 10 літ не смів Корчинський виконувати духовних чинностей. Хоч він і дальше мешкав на приходстві і користувався церковним полем, але бідував. Мусів сам молоти собі на жорнах і сам рубати дрова.

Церковна власть призначила о. Стрільбицького на завідателя парохії. Він мешкав у винайменій хаті. Місцеві Поляки були прихильниками суспендованого їх земляка і заподівали Стрільбицькому ріжні пакости і збитки.

Люде оповідали мені, що одного разу, се було на Великдень, пійшов Стрільбицький з родиною до церкви. Підчас того влізли якісь люде до його мешкання і забрали всю поживу. Сердега священик залишився на свята без кусника паски.

БОГ СЯ РАЖДАЄ

Бог ся раждає, хто ж Го може знати!
Ісус Му імя, Марія Му Мати!
Тут ангели чудяться,
Рожденного бояться,
А віл стоїть, трясеться,
Осел сумно пасеться,
Пастиріє кличуть,
Бога в плоти бачуть,
Тут же, тут же, тут же, тут же тут!
Марія Му мати прекрасно співає,
І хор ангельський їй допомагає!
Тут ангели чудяться, (і т. д.)
А пастиріє к Ньому прибігають,
І яко царя своего вітають;
Тут ангели чудяться, (і т. д.)
І ми днесь вірно к Ньому прибігаймо,
Рожденну Богу хвалу, честь віддаймо!
Тут ангели чудяться, (і т. д.)
Йосиф старенький колише Дитятко;
Люляй же, люляй, мале отрочатко!
Тут ангели чудяться, (і т. д.)
Тріє царіє к вертепу прийдоша,
Ливан і смирну, злато принесоша;
Тут ангели чудяться, (і т. д.)

БЕРІМО НА ЗДОРОВИЙ РОЗУМ

КАЛЕНДАРНА СПРАВА.

Греко-католики, що святкують вже разом з Поляками, думають, що вони стали культурнішими. До культурного світа притулилися. І дехто каже православним:

„Ми стали вже з культурним світом, а ви позаді лишилися".

Але воно не так! Чи можна календаром стати з культурним світом? Можна хиба гідним святкованням дорівнувати, а не календаром.

Календар „культурного світа" не має ніяких свят. Се календар **політичний**, для державних обрахунків, для шкільного часу, для торговельних міждержавних взаємин, для військового віку, для віку пенсійників і т. п., а не для релігійних святковань. Він знає хиба „державні свята". І коли в ті свята входить Різдво, чи Великдень, то він не дбає, чи люде будуть культурно, чи некультурно святкувати. Дехто святкує лише пятникою, але „культурному світови" байдуже.

Стейти, се культурний світ, але вже 26-го грудня числили понад 200, 29 грудня було вбитих разом 714. В 1936 р. згинуло 556. І в Канаді по кожних святах числять погинувших. Календар „культурний", але святковання некультурне.

***

На світі є два роди календарів, згаданий вже **політичний**, а другий **релігійно-церковний.**

До календаря політичного релігійне святковання не належить. До нього належать лише ділові обрахунки державні.

Але народи мають свої релігії і релігійні календарі, яких під політичний календар не можна підкласти.

В римо-католиків нема Йордану, не мають Димитрія, а греко-католики мають. Жиди мають свої свята. Турки, Японці. Гіндуси свої. Виходить, що кожна релігія мусить мати свій релігійний календар.

Один політичний календар легко приняти державам, навіть большевицькій, яка не признає релігійних свят. І яка належить до найбільше некультурних.

Се природне, що релігії і церкви мають свої церковні календарі, як природне, що кожна родина має свою хату, в тій хаті має свій лад, і варить, що хоче, на других не оглядаючись. І „культурний світ" (тому що він культурний!) до домашних справ не мішаєсь. Таксамо не мішаєсь до справ релігійних.

Культурний світ дивиться розумно на релігійні ріжниці і релігійні календарі. Він уважає такі ріжниці природними; признає, що кожний нарід і його релігія має природне право на те, що має.

Коли славний Гіндус, Ганді, приїздив на наради до Лондону, то кожного тижня мав свій день, який посвячував для своїх релігійних справ. Для Англійців се був буденний день, але вони шанували релігію Ґандія і його до нарад не тягнули. Не дорікали, не сміялися, не вважали Ґандія некультурним.

Культурний світ з пошаною дивиться на того, хто своє шанує.

***

Несвідомість, малпования, або апетит на вигоди („лакомство нещасне") веде деяких Українців до зміни церковного календаря. Плисти за водою легко, але той не пливак, що за водою пливе. Ті, що шукали на світі лише вигод, не збудували на світі нічого гідного. Але плисти проти води, коли справа вимагає, се геройство!

В старім краю деякі для вигод польщилися, москвщилися, румунщилися, мадярщилися, але хто вони? Гідні люде?

В пошукуванню вигод треба все змінити: греко-католицизм на римо-католицизм, дальше на протестантизм, а вкінци на безвірство. Тоді вигода, — церкви не будуєш, релігійних обовязків не маєш. Ще дальше занехати свою мову, позмінюти імена, перестати бути Українцями. До того шукання вигод веде.

Коли Українці затримали себе народом помимо всяких лихоліть, то лише тому, що не шукали вигод, але завзято обороняли свої права, своє окреме життя, обороняли себе і все своє. Тут виявилася їх людська вартість, їх правдива культурність, їх розум, їх геройство.

Лише за таке культурний світ людей поважає. І лише з такими числиться!

БУЛО 18,000 КНИЖОК.

Бібліотека української реальної гімназії в Морджанах в Чехословаччині мала в 1938 р. 18 тисяч книжок. Міністерства закордонних справ і шкільництва в Чехословаччині передали тій гімназії Бібліотеку Українського Педагогічного Інституту ім. Драгоманова у Празі — понад 11,000 томів. Громада кубанців дала частину своєї бібліотеки — коло 400 книжок. Так разом зі своїми книжками гімназійна бібліотека мала понад 18,000 книжок

Се велике культурне майно, — велика скарбниця людського розуму.

Нині все те, певна річ, пропало, коли опинилося в большевицьких руках. Що большевики велику часть тої бібліотеки знищили, се певне. Та найпевніше, що знищили все, крім хиба того, що могло для большевицької політики придатися.

Коли винищували міліони Українців голодом, розстрілами, коли цілий нарід поневолили, то хиба будуть вони оберігати українське культурне майно?

СТАЛІНОВІ ПОПЛЕЧНИКИ.

Др. Джеймс Ендикот, з Торонта, дістав від Сталіна дарунок — 100,000 рублів, отже коло 20,000 долярів. Ендикот є головою большевицької організації „Мирового Конгресу", в Канаді, і Сталін призн[illegible], що Ендикот багато для Сталіна зробив. Він мав бути і на недавнім Конгресі в Відни. Винип. „Фрі Прес" каже, що ті гроші напоєні кровю безчисленних жертв большевицького насильства. Про Ендикота додає, що він тілько зветься канадійським громадянином, але служить тим, що йдуть проти демократії і свободи. Чи в Росії на таке дозволили би? А в Канаді дозволяють.

ШПІОНА МЕЯ ВИПУСТИЛИ.

Першого шпіона в Англії, що видавав Росії атомічні тайни, д-ра Елена Нана Мея, вже випустили на волю. Його засудили були на 10 літ, але що в тюрмі „добре поводився", то пустили скорше, — він просидів 6 літ і 8 місяців. При виході дістав дещо грошей, книжочку на поживу і зелізничий білет, що може їхати в Англії куди хоче.

Що буде він дальше робити, невідомо. Сподіються, що поїде до своїх до Росії. Певна річ, що він, як науковець, може придатися при виробі атомічних бомб . . . проти Англії.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НАШІ КОЛЯДИ

В східній Україні коляд в церквах не співали, — там церковне начальство, головно московське, забороняло співати в церквах пісні, що не були визначені Богослужбовим Уставом.

Але коляди співались в церквах західної України, — в Галичині, на Волині, на Холмщині. Та і тут Москалі-священики були проти співання коляд в церкві. (Чи співали коляди в церквах на Буковині, про те могли б сказати Українці з Буковини).

В Галичині першою колядою, яку всі знали, і яку найперше співали, се „Бог предвічний". Еї значіння між колядами таке, як великодне „Христос воскрес".

В чім же сила тої коляди? Мабуть в тім, що еї строфи короткі, мельодія проста і гарна. І зміст такий, що скоро можна запаматати. Відомо, що й хтось з тутешних Англійців, який ту коляду чув, хвалив її, очевидно еї мельодію.

Деякі коляди такі гарні поважною мельодією, що їх можна назвати колядами-гимнами. Згадати „Вселенная веселися", або „В яслах лежить".

На мельодію (голос) „Вселенная веселися" дяки звичайно в Різдвяні Свята співали „Иже херувими" (Ми що херувимів), як на Великдень співали на лад пісні „Єрусалиме світел над звізди". Крім того на лад ще кількох коляд „Иже херувими" співають.

В послідних часах дехто уважав коляду „В яслах лежить" взятою від Поляків. Та вдійсности Поляки взяли еї мельодію (голос) і початкові слова від Українців.

В давних побожних піснях їх складачі (автори пісень) дуже часто зазначували свої імена першими буквами кожної строфи (кожного „пунту") пісні. З того знаємо, що великодну пісню „Єрусалиме..." склав Іван Гешицький; „Ісус днесь от гроба встает" склав свящ. Пашковський. І таких пісень є більше. Та коли ті пісні переробляли, то початкові букви позміняли. Все ж варта би при них зазначувати і нині автора, коли відомий.

Коляда „В яслах лежить" в давних виданнях мала імя „Василій", се автор коляди. (В яслах... А Іосиф... Собралися...). Отже лише той, що коляду складав, міг свое імя зазначувати. Знак, що се коляда українська.

Між колядами є одна інтересна для дітей, а то „Согласно співайте". Мабуть складено її щоби дітей заінтересувати. Співали її в домах, а в церквах не співали.

В давних виданнях був там ніби заклик до дітей, чи пастушків:

І спішно грядіте (йдіть),
Воколо станіте,
І в труби заграйте,
Со ангели співайте.
....
Да поют (співають) прекрасно,
Весело, согласно (разом),
Степан бас тримае,
А Іван заграе.
Михаїл дишканта,
А Грицько за альта,
Макарій — тенора,
Най ідуть до двора (на подвіря).
Прийшовши заграйте,
Коляду отдайте,
Малое Дитятко
Чей прийме ягнятко.
Побачив Гарасим,
Що то ест Божий Син,
І скочив по струнах,
Сівши на двох конях...

Се якраз коляда для дітячого віку.

Дяки, та письменні люде знали в Галичині багато коляд, 20, або більше, але багато з них співали лише в себе вдома. Хоч деякі варта було і в церкві співати.

В декотрих сторонах коляду „Дивная новина" звали „жіночою", бо співали її звичайно жінки колядниці. В одному селі а може і других, співали так:

Мовить люляй сину,
Будь со мною вину (завсігди),
Но не важся мене взяти
За матір едину.

І виходла нісенітниця. Церковної мови вони не знали і все переробили на свій зрозумілий лад. А церковною мовою було:

Мовить люляй сину,
Будь со мною вину,
Понеже мя собі взял есь
За матір едину.

(тому, що ти мене собі взяв за матір едину).

Дехто жартував з того перекручення, але певне, що Господь принимав се за найкрасше, бо Він не дивиться на граматику, ані на добір слів, але на людські заміри і почування.

Крім чисто релігійних Українці мають ще стародавні коляди, деякі з них зложені мабуть коли Українці не були християнами. Їх зміст, се звичайно поздоровлення господарови і господини та вихвалювання їх господарства, їх заможности, їх багацтва. Складав їх нарід на той лад, як колись всякі пісні складалися. Складав їх в тих давних часах, коли Українці жили вільним життям, були заможні, були багаті.

До тих коляд належать і Щедрівки, — се також ті давні коляди. Тут вже величаемо і господарів, і їх дітей, і дорослих дочок, і гідних синів.

В тих давних колядах і поди з християнської історії переказуєсь, як тоді нарід ті події собі уявляв і як їх розумів. Розумів не точно, не по науковому, але в них виливалися ті чисті святі почування, що виходили з глибини його душі.

Такі наші коляди! І кілько нового релігійного і культурного життя прибуло би, коли б тут нині Українці всі ті коляди знали і їх співали

Любитель Коляд.

ПОГОРІЛИ В ЧАСІ СВЯТ.

В [illegible] свят згоріло 4 особі в Чарлсто[illegible] Чоловік, Гансон, вибіг з горючої хати, а коли вернувся, щоби ратувати жінку і діти, то згорів він, жінка і двоє дітей. Лиш 14-літний син вратувався. Вони прибули з Данії перед трома роками.

В Дешен, Кве., мати, Глендонова, вернувшись додому, застала дім спалений, а з ним четверо дітей. А чоловік еї в Кореї. Ї забрали до шпиталю

ЯК СВЯТКУВАЛИ В КАНАДІ.

Вістка з 26-го грудня каже, що до того часу згинуло в Канаді на дорогах 25 осіб в святочнім русі. В Манітобі ніхто не згинув. В Винипегу на Святий Вечер побито 83-літного чоловіка так, що лежить в шпитали несвідомий. Військових канадійців було в час латинського Різдва 15,000 в Европі, в Кореї та ще де.

ПРОТИ ПРОТЕСТАНТІВ В ЕСПАНІЇ.

Кардинал Педро Сегура закликае Еспанців до походу проти протестантів в Еспанії. Каже він, що протестанти розкидають свої писання проти католицьких священиків і католицьких догм, щоби притягати католиків до протестантизму

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 23.

В Ірані в часі мраки розбився літак і згинуло 23. Вратувалося 2

ВДОРОЗІ ДО ЄГИПТУ

(Народне оповідання).

Коли Ісус Христос народився, то про те довідався цар Ірод і хотів Христа вбити. Він думав, що Христос відбере в нього царство. І він сказав жовнірам, щоби йшли і вбивали всіх малих хлопців в Вифлеемі. Думав, що вбють і Христа.

Тоді післав Бог Ангела до Йосифа і говорить той Ангел.

— Бери Ісуса Христа і його матір і тікайте до Єгипту, бо Ірод хоче Христа вбити.

Отже вони зараз вибралися, навіть хліба не взяли, і подорозі зголодніли. Аж бачать, що чоловік сіе пшеницю.

— Помайбіг тобі добрий чоловіче! — кажуть вони, — дай тобі Боже здоровля!

Дякую, — каже чоловік, — дай Боже і вам.

Якже подивився то каже:

Видно, що ви здалека, подорожні.

Та подорожні, — говорить Йосиф.

То ви певно голодні...

Та голодні, — говорить Йосиф.

— Ну, коли так, то в мене є хліб і масло, отже попоїджте.

Як вони вже наїлися, каже Пречиста Діва:

За те, що ти чоловіче такий добрий, та пшениця, що сієш, завтра буде вже велика. Ранком виходи її жати.

Ще подякували чоловікови і рушили вдорогу. Боялися, щоби Ірод їх не здогонив

Вийшов чоловік другого дня на поле подивитися, а пшениця вже велика, готова до серпа. От він скоренько додому, покликав всіх своїх, вийшли на поле і жнуть

Аж тут надходить Ірод з жовнірами і питае:

Чи не йшли туди які, чоловік і жінка з дитиною?

Та йшли, — відповідае чоловік.

А давно?

Тоді, коли я ту пшеницю сіяв.

Махнув Іроде рукою і каже:

Вертаймося. То ще коли було! Видно, що вони пійшли іншою дорогою.

І так Ірод їх не здогонив. А чоловік вже знав, що то він якихось святих людей нагодував.

В ЯСЛАХ ЛЕЖИТЬ.

В яслах лежить, хто ж поспішить
Співати Маленькому,
Ісусу-Христу, Богу істу (правдивому)
Новонародженому.
Ви пастирі прибігайте,
Йому мило приграваайте,
Спасителю нашому.

Святий Йосиф в руках носить
Пелени Маленькому,
Люляй-люляй! приспівуе
Новонародженому.
Віл і осел приклякають
І Дитину огрівають
Сотворителя свого.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору Української Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів.

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man.

МАРНІ СПОДІВАННЯ

(Надіслане з Америки).

В катол. журналі „Світло" (жовтень, 1952), видаваним українською мовою в Канаді, є стаття „Католицизм і діло".

Се доповідь кат. свящ. о. В. Андрушкова, духовного провідника „Провидіння", виголошена на засіданню управи сего Т-ва.

Спинімося лише на частині сеї, як „Світло" називае, „знаменитої доповіді", бо вона показуе пляни та надії кат. духівництва. Наприкінци доповіді читаемо:

„Між нашими політично заангажованими провідними людьми мало є таких, що осмілилися б видвигнути у своїй державницькій програмі, на перше місце, свою Святу Католицьку Церкву і вже тепер забезпечили їй місце в майбутній Українській Державі". І далі: „Кожний український політик-католик, яку б він політичну програму не заступав, повинен сміло боронити Католицьку Церкву і їй уже тепер вибороти свободу в майбутній українсьій державі, бо коли вже тепер він се занедбае, то українська Церква готова потерпіти у своїй таки державі".

Хоч доповідь і „знаменита", але наведені рядки потребують розшифровання (пильного розгляду).

Політичний діяч повинен „видвигнути" на перше місце Кат. Церкву й вже тепер забезпечити їй місце у майбутній Українській Державі".

Яке ж місце? Та, напевно „перше". А що буде з 90 проц. Українців, що впродовж століть були православними? Чи може Укр. Прав. Церква мае „поступитися" перед Церквою доповідача? Невже ж доповідач такий наівний (легковірний) що припускае таку можливість?

Хоч такі доповідачі, навіть „історики", колишні уніяти, дальше греко-католики, а тепер українці-католики (за 50 років три рази змінювали назву своеї Церкви) усіми силами намагаються „довести", що всі Українці тільки снили й снять, щоб опинитися під владою Риму, проте дійсна, непофальшована історія показуе, як усі Українці за найтяжчих часів свого історичного життя боронили своеї прадідної Православної Віри.

Доповідач повинен би пригадати, що прим. Львівське Братство, не зважаючи на „християнське" поводження з православними польського катол. уряду, римо-кат. ксьондзів, і (нажаль) уніятського духівництва, — **понад сто років не приступало до унії.** Тільки нелюдяне знущання згаданих трох „сил" примусило приняти унію.

Пригадати б і про Манявський Скит, що аж поки його не закрито (Поляки закрили! — увага Ред.), був вірний Православію.

І се в Галичині, де вірна дочка Римської Церкви — Польща, більше гнітила Українців за їх Православну Віру, ніж на Придніпрянщині.

Правда, і там за панования Польщі православні Українці зазнавали лютих переслідувань за свою віру, але вони мали більше можностей боронитися.

Якраз наша столиця, золотоверхий Київ, була забороломс (охороною) проти насильного приеднання до Риму.

Київо-Печерська Лавра, Київське Братство з Могилянською Академією весь час боронило Віру своїх батьків проти чужих, підтримуваних Польщею.

А Козаччина, а весь нарід, що співав в часах Хмельниччини:

„Та немае красше, як в нас на Вкраїні,
Та нема пана, та нема Ляха,
Не буде унії"

Гвалтовне „навернення" до католицтва, якого прагнули Єзуїти, підтримувані „вірними синами" кат. Церкви — польськими королями й шляхтою, прищепили народови таку нехіть до католицтва, що саме слово „католик" на Великій Україні вживалося ще до революції, як лайка. Про те говорять наші письменники, змальовуючи сільське життя.

Православна інтелігенція ще найбільше шануе папу Климента XIV, що був розвязав езуїтський орден. (Але про те ніколи ніхто не пише з сучасних „українських" істориків).

Отже які підстави, нето право, мав доповідач вважати за українську тільки уніятську Церкву кажучи: „українська Церква готова найбільше потерпіти у своїй таки державі".

В майбутній Вільній Соборній Українській Державі буде законом забезпечена свобода віри.

Катол. Церква не може мати якихось особливих привілеїв, а то і більше, доведеться в католицьких виданнях відмовитися від любого слова „шизматик", прикладаного до православних Українців, доведеться відмовитися від знаків наведення в слові „митрополит", коли будуть писати про православного високого духовного достойника, — взагалі доведеться писати так, як пишуть культурні люде

Навіть в царській Росії не називали римо-католиків „шизматиками", але „інославними". Зате покатоличені Українці, запозичивши від „братів по вірі" — від Поляків, зоольогічну (звірячу) ненависть до українського Православія, що було сильним забороломв проти польонізації, проти винародовлення, — в своїй „творчости" допускаються просто брутальности; всіми способами намагаються довести свою „відданість" католицизмови, хоч „правовірний" Рим ніколи не вважав і не вважае їх за „повних" католиків.

І без привілеїв католицької Церкви, в Українській Державі ніхто не буде вимагати „зміни метрики"; ніхто не буде силоміць перетягати католиків на Православіе, як перетягала на римо-католицтво Польща за недавних часів.

Замість плекати неоправдані сподіванки на „перше місце" для катол. Церкви в Вільній Україні, — красше б памятати катол. духівництву, що в великій більшости православна Україна не є „місійним тереном"; що Україна добре знае методи і жертви попередної „місійної праці" католицького духівництва.

Папське послання „до народів Росії" ясно показало православним і неправославним Українцям, як Рим становиться до Українців, до України; показало, що в Римі Українці, як і раніше, не знайдуть ані підтримки, ані зрозуміння для себе.

Історія повторюеться.

Священик.

ПЛИВ МОРЕМ 64 ДНІ.

Французький вчений Бомбард, 27-літний, вибрався з Франції до Америки в гумовім човні, щоби показати, що чоловік може жити на морі не беручи з собою води, ані поживи. І він ловив ситом дрібні рослини, що є в воді та риби, і се була його пожива. Каже він, що ті рослини мають в собі чисту воду, а також і риби (їв неварені). Коли ж до того випе денно півкварти морської води, то се не зашкодить. З Франції приплив до Барбадос (на островах коло Америки) за 64 дні.

БОЛЬШЕВИКИ ВИПУСТИЛИ ДВІ МОНАХИНІ.

Китайські большевики давнійше випустили три католицькі монахині, а тепер дві, яких тримали в арешті два роки. Їх оскаржували за вбивання дітей в сиротинци. Тепер їх пустили сказавши коротко: Збирайтеся!

ЧОГО ДІВЧИНА НАВЧИЛАСЯ

Хлопець багатійшої, інтелігентної родини готовився одружитися з дівчиною біднійшої, менше свідомої родини. А дівчина вчилася в висшій школі і набралася мудрагельства, що — того не треба, се нерозумне, те дурне, те непотрібне. І перед святами говорить хлопцеви:

— Нехай простий нарід затримуе святочні забобони, але в свідомім інтелігентнім домі забобонів нема.

Розумний хлопець приняв се мовчанкою. Ніби з тим годиться.

І його родичі запросили свою будучу невістку до себе на свята. Йдучи туди вона уявляла собі, що там вже ніяких „забобонів" не буде.

Та яке було еї здивовання, коли в тій інтелігентній родині побачила навіть більше, як в своїх простих родичів. Тут всі святочні обряди і звичаї заховувалися з ще більшою точністю і повнотою.

Зпочатку тяжко їй було зрозуміти де вона знаходиться. І дідух, і сіно на столі, і святочні страви, і молитва перед Вечерою, словом — все.

Та коли перебула вечер, то все їй виснилося. Тут був широкий і багатий культурний зміст; тут була повнота душевного життя. Тут були святощі, які підносять людей понад буденщину. Тут був Бог між людьми. Доперва тут вона побачила висоту і ширину дійсної інтелігентности. Побачила духову частину людського життя.

Коли ж відходила додому, то сказала своему будучому чоловікови:

Тепер бачу, що я помилялася, коли тобі про забобони говорила. Се не забобони, а духові цінности життя. Се благородна культурність. Бачучи все в твоїм домі я постановила твердо, що таким мусить бути і мій дім. Він буде світлом для темних; буде приміром для байдужих і наукою для несвідомих...

Аж тепер розумний хлопець запевнився, що він розумну дівчину вибрав собі за дружину.

ДВА РАЗОМ ПОМЕРЛИ.

Небувалий випадок стався в Шейдисайд, Огайо. На вулици впав 80-літний Шрам. До нього підбіг 32-літний Чарлс Бойд, щоби Шрамови помогти, але і він тут же впав. Оба померли від розриву серця.

ДЕРЖАВНИЙ НЕЛАД В ФРАНЦІЇ.

Від послідної війни французький уряд падав 17 разів. Послідний упав уряд премієра Пінея. Поділ партійний є причиною того неладу.

СЕ І ТЕ З ЖИТТЯ.

Учитель. — Скажи Миколо, чи ти знаеш таких птахів, що добре бачать вночи?

Хлопець думае, а там:

— Знаю.

— А які?

— То сови і злодії, — каже Микола.

Читае батько, що в Каліфорнії великі сніги. Слухае малий Нестор, та:

- О, то там вже Різдвяні Свята.

Сусіда: Приходила я до вас, сусідо, але вас в вас не застала.

Яринка до матери: Коли вас мамо будуть знов зуби боліти?

Мати: А тобі нащо знати?

Яринка: Бо я знов хотіла би поїхати з вами до міста.

Питають Гнатка: Чи хочеш до Києва поїхати?

Гнатко: Кожний чоловік хоче до Києва поїхати.

Дочки народу

В Біблії Старого Завіту слово „дочка", „дочки" згадується понад 320 разів. В небагатьох випадках згадується дочка, чи дочки якоїсь одної родини, а загалом про дочок говориться як „дочок народу" жидівського, а деколи і чужого.

Се значуче! Тоді не говорили лише про нарід гуртом, але окремо про жіноцтво народу, що є дочками народу, — половиною народу. Говорили окремо про дітей, про синів, про старців.

І певне, що тоді родичі пригадували дочкам, що вони не тільки їх дочки, але **„дочки народу"**, отже повинні бути гідними народними дочками. Доля цілого народу в їх руках, бо вони виховують молоде покоління, — нарід виховують. Тут кілька тих давних висловів про дочок.

„Між твоїми красотами царські дочки; праворуч тебе стоїть цариця в золоті Офирському. (Псал. 45: 9).

„Що б сини наші були як висадки (в розсаднику), зрощені в їх молодости; дочки наші стрункі, як тесані угольні стовпи збудованої палати. (Пс. 144: 12).

„Ви, жіноцтво, багацтвом забезпечене, станьте, послухайте голосу його; дочки безжурні, прихиліть ухо до слів моїх".

„О, якже нас ограблено!... Навчайте ваших дочок плакати, і одна другу в піснях нарікати". (Єремія 9: 19-20).

„Заголоси (сусіде) Есевоне, бо Гай уже спустошений; піднесіть крик ви, дочки Раввині (дочки Аманітів) і плачте і блукайте попід палатами. (Ерем. 9: 3).

„Око моє наповнює смутком душу мою, споглядаючи на всі дочки міста мого. (Плач Єремії 3: 51).

„Ти ж, сину чоловічий, звернись грізно проти дочок народу твого... і скажи: Ви безчестите мене перед народом моїм". (Єзекиїл 13: 17-19).

„Старша сестра твоя — се Самарія (околиця) з дочками своїми, а менша сестра твоя, се Содома (місто) з її дочками... Говорить Господь: Сестра твоя Содома з її дочками не чинила такого, як ти з твоїми дочками чинила". (Єзек. 16: 46-48).

Слово пророків і взагалі провідників й учителів народу мало тоді велику силу не тільки змістом їх слова, але і тим, що вони зверталися ще окремо до частин народу, до окремих кляс народу, — до дітей, до синів, до дочок, до жінок, до чоловіків, до священиків, до суддів, до царів, до багатих і сильних. Всіх їх окремо мали на увазі, пятнували їх гріхи і накликали до гідности кожного на його становищу.

Вони розглядали всі частини, всі члени народного тіла, знаходили рани і прикладали ліків, яких котрій було потрібно.

Вони розбуджували почуття обовязку і гідности окремо в усіх верствах народу; вказували на гріхи окремих станів, віків і полу, і тим досягали совісти кожного. О, якими великими педагогами (вихователями) вони були! Тому і нині їх слово таке могуче і так захоплює.

Чи се не має бути взором і для нас? А ми далеко від них стоїмо. В нас є лише нарід гуртом. Ми говоримо не звертаючи уваги на його природні частини. Ми годуємо всіх одною стравою, лічимо всіх одним ліком, — коли життя окремих ліків домагається. Перед нами діти, а ми говоримо до старих. Перед нами молодь, а наша бесіда звернена до сивоволосих. Перед нами жінки, а їм треба би давати науку, а ми до чоловіків говоримо. В нас є лише „нарід" чоловіків, старших і старих. Ми не педагоги!

Тому в нас нема пророків. Один Шевченко вмів до всіх говорити, про всіх говорити. Він один говорив до Живих, і Мертвих, і Ненароджених, в Україні і не в Україні сущих.

В. Придчин.

І він заслужив на пошану

Свого часу в пресі була така цікава вістка.

В Токіо, в Японії був великий похорон пса, на якому було 16 японських священиків. Пес звався Гашіко, а його властитель звався Гідесабуро Уено.

Для нас може виглядати дивацтвом, але там люде мають на дещо свою міру.

Чим же заслужив той Гашіко на такий похорон? І чи справді заслужив?

Його властитель був лікарем, і кожного разу, коли лікар відїздив зелізницею до клініки, пес супроводжав його на стацію, а вечером, коли лікар вертався, пес його на стації зустрічав.

Се вже гідне признання для того щирого сотворіння. Але не тут кінець історії.

Сталося, що одного дня лікар не вернувся, і не вернувся вже ніколи. Пес чекав і не дочекався. І так виходив він на стацію цілих 10 літ день за днем, аж поки сам на стації не загинув.

Та велика посвята того доброго сотворіння заінтересувала була цілу Японію. Його щирість ставили за взір людям

Коли рознеслася вістка, що пес не живе, люде приносили і присилали цьвіти, виявляючи пошану вірному сотворінню

Гашіка поховали побіч його властителя і поставили памятник. А який великий був похорон, вже сказано

Таке диктувала людям їх совість. Хто заслужив на пошану, того треба належно пошанувати.

КОНИНА, ЩО ГОВОРИТЬ.

В анг. пресі є вісти, що в Ричмонд, Ва., в Америці, Клавдія Фонда має 27-літну кобилу, що на питання дає відповіди. Є прилад з буквами і вона висуває букву за буквою і так відповідає. Каже де хто родився, де вчився, а також відкриває невідоме людям. Вказала де знайти тіло загинувшої дитини. Одному відповіла влучно на 15 питань. На питання, чи хотіла б бути людиною, відповіла: Так! Питали як вона все знає і відповіла: Розумом! Два психольоги з університету розсліджували те явище і заявили, що кобила власним розумом відповідає.

СПОРОШКОВАНА ШКІРА.

Лікарі зробили нове відкриття. Коли людську шкіру скоро заморозити, висушити без доступу воздуха і потерти на порох, то вона лишаєсь живою. Коли посипати її на попечене тіло, то вона стає тілом, стає новою живою шкірою

ХЛОПЕЦЬ СТАВ ДІВЧИНОЮ.

Данський хлопець перемінився на дівчину. Такі річи можливі. При тій переміні треба було й операції. Тепер вже не хлопець, але гарна дівчина. Вже з Голивуду до неї вдавалися, щоби зголилася виступати на филмових виставах, та вона дотепер не рішилася. Звесь вона Христина Йоргенсен.

НОВА БОЛЬШЕВИЦЬКА ПОЛІТИКА.

В Відни, в Австрії, відбувався недавно большевицький „Конгрес Народів за Миром". Дипльомати кажуть, що се організація яка має вговорювати світ, що Росія хоче з усіми мирно жити, отже не треба другим краям озброюватися. Але сама зброїться. І деякі політики вже Росії вірять. Другий спосіб Росії приготовляти повстання і замішання в ріжних сторонах світа.

Грошева ненаситність

Апетит на гроші, се страшний апетит в безідейних і вузкоглядних людей. Він нищить розум, нищить почуття сорому. З чоловіка робить мертву, сліпу торбу на гроші. Кілько відомих примірів можна би навести.

Купець, якого майно можна було числити на десятки тисяч, дав двоцентову марку на лист висиланий від організації. Опісля каже, щоби організація ті два центи йому віддала. Де тут розум, де гідність?

До професіоналіста, що може мати десятки тисяч грошей в банку, приходять колядники і він дає їм 25 центів. Своє ремесло може той чоловік належно знати, але чи є в того чоловіка як не дійсний, то хоч практичний купецький розум? Ні! Се голова заповнена грошевим апетитом.

Витягає фармер кіньми чужий автомобіль з болота і хоче за те 20 долярів. Се рівнож дійсний факт. А бувають фармері, що витягне, поможе і не хоче за те ані цента. Се гідні люде!

Відомий такий давнійший випадок

Питає лікар знакомого на вулици і каже: „Щось лице вам наче запухло". „Зуб болить", відповідає запитаний. „Ви пійдіть до дентиста", каже лікар. Другого дня чоловік дістає від лікаря лист з рахунком за лікарську пораду.

Телефонує хтось до другого: „Приїдь і завези мого сусіда до доктора, бо нагло дуже заслаб". На те той другий. „Запитай, чи він має гроші, щоби мені заплатив".

Звертаєсь хтось до фаховця, багатого чоловіка, щоби дав щось на народну працю. На те фаховець: „Нарід мені не помагав, коли я вчився, отже я не маю обовязку народови помагати".

Здибає хтось знакомого чоловіка, який іде до міста, і каже: „Коли туди йдеш, то передай від мене мою передплату". І знакомий передає гроші, але відтягає собі комісове, яке йому ніяк не належалося.

Такі випадки відомі для тих, що бувають серед ширшого світа. Розуміє́сь, що таке може бути між всіми народами Не про самих Українців тут бесіда, бо люде з великим грошевим апетитом між всіми народами бувають. Але нам треба се знати.

Подорожний.

ТЕЛЄВІЗІЯ ДОБРА ДЛЯ КОРОВ.

Россел Флемінг, з Витбі, Онт., каже що телевізія добра для коров. Він поставив телевізійний апарат в стайни і худоба почала красше доїтися. Корови дуже приглядаються на телевізійні образки, а головно на комічні. Отже по його думці найбільше користи з телевізії може бути для коров.

ЧИСЛО БОЖЕВІЛЬНИХ ПО НАРОДАХ І ВІРАХ.

Виготовлений в Отаві звіт каже, кілько в Канаді є божевільних на кожних 100,000, беручи на увагу народи і віри. Найменше божевільних є з менонітів, бо 218. З анг. Злученої Церкви 294. Українців католиків 596. Пресбитеріян 559. Римокатоликів 399. Англіканів 411.

З Росіян чи їх потомків є найбільше — бо 987 на 100,000. За ними Поляки 652. Скандинавці 401. Англійців, Скотляндців, Ірляндців 374. Голяндців 135.

ЗГОРІЛА ФАБРИКА.

В Ванкувері згоріла фабрика виробу зелізних частей до мостів і др. Гасили дві години. Огонь збільшувала експльодуюча магнезія. Шкода 150,000.

ВИХОВАВЧІ СПРАВИ

СИЛА ВГОВОРЮВАННЯ.

Мало людей розуміє, яку силу має вговорювання. В Старім Завіті сказано, **що коли хочеш, щоби твої діти трималися твердо постанов, яких повинні в життю триматися, то вчи їх коли сідаєш їсти, коли встаєш, коли йдеш дорогою...** Се значить: говори їм на кожнім місци, пригадуй їм безнастанно, повторяй, а воно так глибоко увійде в їх душу, що вони в дальшім своїм життю будуть твердо заховувати те, чого ти їх навчив.

Се велика практична наука, але як мало людей її розуміє.

Можна почути: „Та я казав свїм дітям, я казала, але вони своє роблять".

Тут питання: кілько разів вони казали? Певно, що раз, два, три, а не більше. Казали прихватком. Казали як для відчиного.

Треба казати часто, на кожному кроці, починаючи від раннього дитинства. Казати треба поважно й уважно, як добрий учитель наказує дітям. Треба говорити щиро і твердо.

Відомий випадок, де дитина казала: „Учителька наказувала нам, щоби ми того і того не робили". Отже наказувала і воно запало в душу дитини! Запало, як добре зерно, що буде там розвиватися і рости.

Коли ж батько й мати будуть розумно і часто наказувати, то дитина скаже: „Моя мати, мій батько наказували мені, щоби того не робити, а робити ось так!"

Як високо піднесе така дитина гідність свого батька-матери! Велика се пошана буде для них! Вони навчили її бути такою, якою хотіли і такою вона є.

Вговорювання, повторювання, се наука. Ученик мусить багато разів повторяти, щоби те, чого вчиться, вбилося йому в голову. Повторяє, аж доки не запамятає. Так довго він в себе вговорює.

Колиж батько-мати будуть важні справи вговорювати в своїх дітей, вговорювати часто, то їх слова стануть для дитини законом.

Вговорювання має велику силу, коли довго повторяєсь. Агітатори се знають. Коли довгий час повторяють людям навіть видиму неправду, то за час люди починають се за правду принимати. Большевики тим безнастанним вговорюванням потягають багатьох за собою. Подібно ї сектанти. Люде вговорюванню піддаються. Злочинці приєднують собі помічників вговорюванням.

А давні християне в часах переслідувань виховували дітей на добрих християн тим, що від колиски вговорювали в них, вчили їх, напоминали, — безнастанно нагинали молоді души до того, що вважали добрим і святим. І виховали так, як хотіли.

Се треба запамятати, а тоді діти будуть такі, якими родичі хочуть їх мати.

ПРИЧИНА ТРЕКТОРНИХ ВИПАДКІВ.

Статистика показує, що причиною багатьох випадків з тректорами є те, що дуже молодим позволяють тректорами орудувати. Був випадок, де орудував 8-літний хлопець.

ЗАБОРОНЯЮТЬ МОРЯКАМ ВИСІДАТИ.

В Америці видали закон, що коли приїздить чужий корабель до американського порту, то найперше мають провірити моряків хто вони, а тоді дозволять вийти на землю тим, що вдоволять вимогу закону. Тут мають на увазі моряків комуністів. І коли недавно прибув до Ню Йорку французький корабель Ліберте, то на 947 моряків затримали на корабли 299. Деякі не хотіли відповідати на ставлені їм питання.

Українські школи в Австралії

Як подає „Єдність", український часопись, що видається в Аделяйді, в Австралії, тамошні Українці велику вагу прикладають до заснування і вдержування своїх суботних і недільних шіл Коли організується українська громада, то ставить собі першою цілею — мати українську школу для дітей. Се розумне і природне. Обовязок старших, головний обовязок! — се виховати молоде покоління, себто дальших Українців й Українок на гідних, свідомих Українців.

Але часто, або може найчастіше буває і таке, що коли організуєсь школа для дітей, тоді організується громада. Школа стає осередком, стає видною для всіх важною справою, для якої потрібна праця зорганізованої громади

Так прим. в Чулорі громадське життя почалося від зорганізовання школи, яку провадить досвідчена старша учителька Л. Гаєвська. При школі створився батьківський комітет. Дальше зорганізувалася громада, що належить до найбільших. В школі там вчиться 68 дітей, поділених на три кляси.

Такі школи істнують і в других місцях, або вже організуються.

Та в школах тих ходить не лише про науку. Дітей приготовляється також до всяких діточих концертів, всяких поважних виступів, а се вже заінтересовує старших. Се живий доказ, що школа є важною громадською інституцією, яка і молодих виховує і поширює загальне заінтересовання.

Окремо заінтересовуються діти тими виступами і входять вже в громадське практичне життя, — виконують початкову громадську працю і готовляться до ширшої праці в дальшому своєму життю.

Ще говорить „Єдність", як практика показує, що головна управа шкіл повинна би бути в руках батьків, а не самих жінок-матерей. Вдома мати головна учителька дітей, а коли дитина йде до школи, то до якоїсь міри виходить з виключної опіки матери Поза домом батьківський авторітет переважає. І тому школи, що є головно під опікою жіночих організацій, слабші ніж ті, що під опікою батьків.

Однакож з того не виходить, каже „Єдність", що жінки не повинні школами интересуватися, — вони повинні, вони мусять. Їх поміч, се конечна частина тої праці, яка є під проводом чоловіків.

Ще на одну справу звертає „Єдність" увагу. Коли до школи приходять діти православних і греко-католиків, то повстають трудноці, звичайно через невідповідний підхід декого до сеї справи Дехто відразу розділює дітей на дві частині запитом: „Яка ріжниця між православними і греко-католиками?" Діти ще малі і їх треба вчити того, що всім спільне, що всім разом потрібне. Діти на тонкостях церковних ріжниць не розуміються. Їх треба ставити на один спільний релігійний український грунт.

Взагалі дуже добре, дуже розумно австралійські Українці роблять, що починають від громадських шкіл. Вони є основою дальшого. Буде добра основа, то дальша ширша праця буде здорова, сильна й успішна.

ПОКАРАЛИ ЗА ПОБИТТЯ ПСА.

В Понтефрект, в Англії, пес зїв більшу часть порції солонини 22-літного робітника і той собаку сильно побив. За те мусів заплатити 20 фунтів (коло 60 дол.) і не сміє мати пса через 40 літ.

ПРОТИ ПЯНИХ ЇЗДЦІВ.

В Стейтах готовлять закон, що позбавляв би назавсігди права орудувати автомобілем тим, що їдуть пяні.

ДРУГА ЕКСПЛЬОЗІЯ В ЯПОНІЇ.

Недавно в місті Нагоя, в Японії, в експльозії згинуло 21, а ранених було 200. Пять днів пізнійше була експльозія в фотографічнім заведенню, де згинуло 29, а ранених було 221. Пять сусідних домів вибух знищив і вони згоріли.

ОБОРОНЯЮТЬ ЖИДІВ.

През. Трумен й Айзенгавер осуджують комуністів в Чехословаччині за те, що судили і покарали Жидів. Кажуть, що се комуністичний похід проти Жидівства. І в Польщі закидають Жидам шпіонажу. Лише других поневолених і вбиваних большевиками людей нема так дбало кому обороняти. А їх міліони.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 86.

В Мозес Лейк, Ваш. знищився літак і згинуло 86 вояків. Більшість з них їхали на Свята. Мабуть літак мав замало сили для своєї величини і тягару.

РОЗДІЛИЛИ ЗРОСЛИХ ГОЛОВАМИ.

В Шікаго розділили двоє дітей зрослих головами. Операція тревала понад 12 годин. Стан їх дуже грізний.

ЗГИНУЛО 50 МАЛИХ ДІТЕЙ.

В Франції вже померло понад 50 малих дітей від затроєння порошком, що вживаєсь дітям проти випрівання. В порошку був аршеник (отруя) замість окису цинку. А сотки є слабих що можуть ще померти. Продано 2,000 пачок порошку нім виявилося.

ОБРИВИ СНІГІВ.

В Італії люде забралися з трох малих сіл, на які сніг зсувався. Сніг знищив кілька хат. В Австрії сніг зсунувся з гори на бас, отже згинуло 23 туристи.

ВЕЛИКИЙ ТУНЕЛЬ АРЕШТАНТІВ.

В Вала Вала, Ваш., втікло 8 арештантів. Вони викопали тунель 200 стіп (фітів) довгий, 15 стіп глибоко під поверхнею землі

ПРИЗНАВСЯ ДО 43 ЗЛОЧИНІВ.

В Винипегу 19-літний Лоренс Стюнер признався до 43-ох злочинів, се були вломи до домів, крадіж. Всего накрав на 1,526 долярів. За те дістав два роки арешту

ВІДШКОДОВАННЯ 2,658 ДОЛЯРІВ.

Росел Гарбут має заплатити 2,658 дол. Ч. Венаблеви і його жінці, з Ніпави, Ман. Вони поранилися в зударі на дорозі, а Гарбута, що їхав автомобілем, суд признав винним.

КАЖУТЬ ЗАМИКАТИ ДОМИ.

В Винипегу поліція наказала замикати доми й автомобілі, бо послідними часами було багато вломів і крадежей. А в латинські свята сподівалися ще більше.

НОВИЙ РОЗВОДОВИЙ ЗАКОН В ІНДІЇ.

Гіндуські релігійні закони не дозволяли на розвід хочби які причини до того були. Тепер уряд державний готовить закон, де вказані причини, що оправдують розвід, як: коли чоловік має одну або більше побічних жінок, невилічиме божевілля чоловіка, або жінки і проказа.

ШПІОНИ ПРИ ПЕРШІЙ БОМБІ.

Ще в часі минулої війни, нім Америка кинула атомічну бомбу на Японію, в Америці робилися проби з такою бомбою в Юта. Виявляється, що вже тоді два російські шпіони були при тій пробі помимо того, що доступ для них здавався б там неможливим. Навіть багато визначних людей про ту пробу не знали. Та видно, що була рука, яка двері для шпіонів отворяла.

НАУКА БАБУСІ НА СВЯТИЙ ВЕЧЕР

Було се в Канаді в тих перших часах, коли хати були ще на подобу старокраєвих. А що вже тоді було коло хатів, то — загата! Щоби зимою було тепліше, то люде обставляли хати загатами.

Нинішні молодші і не знають, як загата виглядає і кілько дає затишку, отже при Різдві старші молодшим нехай розкажуть. І те треба знати.

Надходив вечер. В хаті Степана був жіночий рух. Бабуся Настя і її невістка Текля, приготовляли все до Святої Вечері. А діти вибігали дивитися, чи вже не видно першої зірки. Та нараз вбігають до хати:

— Мамо, — кажуть, — вже видно зірку, вже можна вечеряти!

Так і перша зірка на Святий Вечер належить до святочного обряду. Вона буває лише раз в році і звіщає, коли час до Святої Вечері сідати.

За хвилину вносить Степан велику вязку сіна до хати і каже:

— Дай вам, Боже, добрий вечер! Христос народився! А жінки в відповідь: „Дай Господи! Дякуємо!"

І се різдвяний обряд. Він частина Святого Вечера.

З сіном принеся і Мороз, — і він хоче з людьми вечеряти.

В хаті повстає рух, — діти розстелюють сіно по земли, бабуся розстелює сіно по столі і кладе під сіно головки часнику. І се обряд. Часник пожива і має лічничу си[illegible] Христос [illegible] на стіл кладе б[illegible] них свічку...

Коли всі помолились і засіли за стіл, Степан перший набирає ложкою куті і стоячи говорить:

— З сим Святим Вечером бажаю всім, що є в нашім домі, здоровля, і щоби ми до другого Різдва дочекали. І тих, що в старім краю, нехай Син Божий благословить! А тих, що померли, нехай Господь прийме між праведників. Христос народився!

За Степаном вже всі набирають куті. А дальше їли рибу, капусту, підпеньки, голубці, пироги ... Всего потрошки. Було всіх 12 страв і печив.

Ще Вечера не закінчилася, як бабуся почала „Бог предвічний". За нею пішли всі. А дальше вже багато коляд переколядували закінчивши вечерю.

Раділа бабуся, ніби знов молодою стала. А як раділи діти, того не розкажеш. Для них хата стала церквою. Се не та звичайна хата. Тут всі молилися, тут сіно, тут солодка кутя, і колачі, і свічка, і коляди, і пироги, і сливки... Все! Яка се велика для них подія! З хати можна церкву зробити. І воно запишеться золотими буквами в їх памяти на ціле життя.

* *

Поколядувавши діти сідають коло бабусі та:

Бабусю, розкажіть нам все, як було, коли Христос народився. Ви все знаєте. — І бабуся починає:

Се було давно. Як Христос мав народитися, то жили три побожні царі. Аж раз показалася їм така звізда, якої передтим не було. Велика і дуже ясна. І так Бог дав, що вони знали, що та звізда заведе їх до Христа.

— І вона їх завела? — питає мала Гануся.

Завела. Вони взяли дарунків і пішли. А може їхали. Та все на звізду дивляться — куди вона, туди вони за нею. А на поли коло дороги стояла стайня, чи шопа і звізда над нею спинилася. Так царі вже знали, що тут Христос народився.

— А що вони тепер робили? — питає Гриць.

— Що? Ввійшли і бачать, а тут Діва Марія, Мати Ісусова, святий Йосиф, а на сіні малий Ісус. Царі поклонилися і дали дарунки, що принесли.

— А що вони принесли? — питає Гануся.

— Принесли багато. Принесли золоті ляльки, дуже блискучі; золоті горнятка, золоте зеркальце. Всего принесли. А також ладану, щоби пах та дуже пахучої дорогої оливи, що звесь миро.

Слухають діти й уявляють собі, яке все те було гарне. — А бабуся дальше.

Але до Христа приходили ще і пастухи...

— Такі як наш Микола? — питає Гриць.

— Ні діточки, то були вже великі люде, старші. Вони пасли вівці, а тілько тих овець, що і порахувати не можна. Вони пасли день і ніч. А були і молоді хлопці.

А як вони знали, що Христос народився? — допитується Гриць.

Як? Ніч була тоді дуже ясна, місяць світив. Аж нараз стає перед ними ангел і каже: „Я скажу вам велику вістку, що там в стайни, де та ясна звізда світить, народився Христос. Йдіть, а побачите!" І вони взяли також дарунків і пішли туди.

— А які дарунки? — допитується Гануся.

— Та що мали. Може сира, сметани, хліба, може яблок, оріхів, сливок, помаранч. Бо вони все те мали. А як прийшли, то поклонилися малому Ісусови, а по[illegible]

[illegible] ви співали? — допитуєсь [illegible]

— Та не знаєш що, — відповідає скоро Гриць, — коляди співали, колядували.

— Так, так! — потакує бабуся, а звізда так ясно світила, що в стайни було ясніййше, ніж у нас в хаті.

А чи ви бабуню там також були? — допитуєсь мала Гануся.

— Ні, донечко. То було ще дуже давно [illegible] далеко.

— А може мама були, може тато були? — питає ще Гануся.

Ні дитино, і вони не були

І дивно дітям, що бабуся не була, а все знає. Але ж вона не така як вони.

Ще бабуся розказувала, як діти почали дрімати. І каже вона,

— Ви діточки йдіть вже спати, а я завтра ще більше вам розкажу. І нехай вам малий Ісус присниться. Помоліться і [illegible]

І діти пішли спати з тим усім, що чули від бабусі. А кілько всего було: і звізда, і царі, і дарунки, і Христос, і його Мати, і св. Йосиф, і ангел, і пастухи, що колядували, і ніч ясна-ясна... Все, що чули, в живу дійсність в їх уяві перетворилося.

І того одного Святого Вечера добра бабуся навчила внуків всего того про народження Христа, чого дітей треба і можна навчити. Коли б в нас в кожній хаті так святкували! І коли б була така добра бабуся! Того нам конче треба. Тоді і наші діти були би славні.

К. П.

ЗАВОРУШЕННЯ В АФРИЦІ.

Над Африкою панують Европейці. Тепер в Африці почались великі заворушення в двох сторонах. В північній Африці коло Середземного моря є 40 міліонів магометан (головно Арабів) і вони добиваються повної незалежности. Над ними дотепер панують Французи. В середній Африці і на полудни мурини добиваються рівноправности з білими. Повстання занадто сильні і поважно загрожують Европейцям.

З ЗАКАРПАТТЯ І БАЧКИ

Ще в 18 століттю перебралося багато закарпатських Українців в північні сторони Серби і до Славонії. І там затримали вони свою мову, хоч до неї домішалося дещо з мови сербської, а на Закарпаттю з Сл[illegible]ацької. І затримали свідомість, що вони Русини, чи Руснаки, отже Українці. Ще до 2-ої війни мали свою газету, видавали календарі та ще дещо. Тут подамо взірці, як їх коляди виглядали.

1.

Паслі овці пастіре
Прі Бетлегем майре(?).
Вставьте горе, не спіте,
Пана Хріста найдете!
Найдете го яслічком,
Повіте го пеленком...

2.

С тамтей строні гайка
Желені ше травка,
А там горе пастіркове
Єдза каші з гарка.
Прішол ґу нім анґлел
І так їм гуторел,
Абі кожді відзел
Же ше Хрістос народзел...

3.

Радуйтеся всі людіе,
З неба прішол радосні час,
Хрістос ся нам народел
У блажені час.
Усі людіе чуйте, чуйте,
Ко Віфлеем пріступуйте...

Пояснення слів.

Вставте горе — встаньте догори, на ноги
Яслічком — в яслах.
Горе — на горі, висше.
Єдза... з гарка — їдять з горшка.
Ґу — до (церк. „ко", ко мні — до мене)
Гуторел — говорив.
Пріступуйте — приходіть.

МІЛІОНИ РІЗДВЯНИХ КАРТОК.

До 22 грудня в самім Винипеґу почта дістала шість міліонів різдвяних карток. Щоби з ними дати раду, принято більше людей, отже разом почта мала 2,400 осіб, що посилки упорядковують.

СЛІПІ ПРАЦЮЮТЬ.

Є праця, яку сліпі можуть виконувати. І так Ітонська Компанія замовила за 60,000 дол. мітел, які виробляють сліпі в своїх заведениях в Винипеґу, Торонті і в Монтреалі.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Речей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІД КОНСИСТОРІЇ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ

ДО ВСІХ ГРОМАД УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Винипеґ, Ман.
25 грудня 1952.

З БЛАГОСЛОВЕННЯ ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА ЗВЕРТАЄМОСЯ ДО ВСІХ НАШИХ ГРОМАД І ПОВІДОМЛЯЄМО ПРО НИЗШЕ ПОДАНЕ.

ЮВІЛЕЙНИЙ РІК: Наступний, 1953 рік буде ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ нашої Церкви. Уже 35 літ минає, коли православні Українці в Канаді вперше зорґанізували Українську Православну Церкву року 1918-го (17-18 липня).

Культурні люди такі події завсіди відзначають відповідними Святами. Це зробимо й ми.

Усі Громади нашої Церкви обовязані належно відсвяткувати на протязі 1953-го року цей ювілей.

Мусить бути вибраний відповідний день.

Має бути заряджене врочисте Богослуження. Запросити, де можна, Архиерея, або ще одного, чи кількох священиків. Приготовити спільний обід й окрему святкову програму, в якій участь повинні взяти найкращі сили Громади, або запрошені гості.

А в святочних промовах буде підкреслена головна сила нашої Церкви, значіння Православної Віри для українського народу та належний розцвіт Православної Церкви в будучині.

Подію 35-ліття треба відзначити також даром на потреби Рідної Церкви, щоб вона на будуче могла рости й кріпшати на славу Богові та спасення наше.

Ставимо перед український православний загал оцю головну справу, яка заслуговує на увагу й фінансову піддержку. Підчас Ювілейного Року складаймо на наш ЦЕРКОВНИЙ ЗАЛІЗНИЙ ФОНД, а зібрана сума буде відповідно вжита на всі церковні потреби.

Про це ми ще напишемо до церковних Громад окремо.

Не сміємо забувати, що Церква потребує кандидатів на священиків, і в Ювілейному Році найбільше їх число повинно зголоситися на Богословський Відділ.

ДАЙМО НАЛЕЖНЕ УТРИМАННЯ СВЯЩЕНИКАМ. Багато Громад нашої Церкви дають відповідне винагородження своїм священикам. Їм належиться за це признання. Однак є ще парохії, що дають дуже маленьке утримання своїм пастирям, на яке трудно прожити.

Громади мають обовязок подбати, щоб священики їхніх Громад були належно винагороджені, а це дасть їм змогу добре й охотно працювати.

ПОБІЛЬШЕННЯ ГРОМАД. Пожвавлення праці на ділянці Церкви.

В Ювілейнім Році треба поставити перед собою велике завдання — побільшити членство в наших Громадах. Про це дбають усі: Духовенство і Вірні.

Маємо рідних, приятелів і знайомих, які тільки симпатизують з нашою Церквою. Треба їх переміпити в добрих членів нашої Української Православної Церкви.

Коли будуть труднощі, то порадитися з душпастирем, або кимсь з поважних і активних членів Церкви.

Праця церковна мусить йти скорше й живіше, як дотепер. Частіші Богослужения, сходини, підприємства збільшують громадське життя. Освітні виклади, промови провідників Церкви, ріжні святкування — спричиняють більший рух. Треба конче заохочувати молодь до участи в усім житті Церкви.

КАНДИДАТИ НА СВЯЩЕНИКІВ. Звичайно Громади хочуть молодих священиків, але дотепер зголосилося менше кандидатів, ніж потрібно. Треба подбати, щоби зголосилося більше, особливо в Ювілейнім 1953-ім році.

Отже і Громади і поодинокі вірні нехай вишукують відповідних молодих людей і заохочують, щоби вчилися на священиків. Окремо родичі нехай заохочують своїх синів, а ті будуть славою для родичів.

ДБАЙМО ПРО ДЯКІВ. Дяки конечно потрібні. До цього часу мало звертано увагу на підготування осіб, які могли б стати дяками.

Тепер наша Церква мусить більше подбати про дяків. І хто ж має подбати? Ціла Церква, — і миряни (світські люди), і Духовенство мусять розглянутися і вишукати людей (найскорше молодих віком) і заохотити їх навчитися дяківства.

Про навчання їх мусить дбати саме Духовенство на місцях, а коли буде більше кандидатів, то скерувати їх до Консисторії, яка подбає про **дяківські курси** в Колеґії св. Андрея в Винипеґу.

Похвальне, що деякі священики на власну руку заряджують Дяківські Курси. З того повинні скористати Громади і подбати, щоб їхні висланники записалися на такий курс і його закінчили.

Сталий і дбалий дяк дістає і відповідне винагородження і здобуде належну пошану Громади як церковний служитель

(Докінчення буде).

ЩЕ ПРО БУДЖЕТ

На Десятому Соборі Української Греко-Православної Церкви в Канаді була вибрана Буджетова Комісія, яка предложила рекомендацію, щоби Консисторія намітила суму, яку вона потребує на видатки звязані з веденням усьої господарки. Цю суму треба розділити на всі Громади нашої Церкви пропорціонально до сили і спромоги кожної Громади вокрема.

Та рекомендація була ухвалена Собором одноголосно.

Консисторія впроваджує буджет у 1953-ім році в практику.

Є міркування, що буджетова система, як нова, може бути невдатною бо люди можуть її не розуміти.

Треба устійнити одно, що буджетова система є найпрактичніша й найуспішніша. Тому вона має всі дані на успіх. Нею ми скорочуємо багато праці самим Громадам, а також і канцелярії Консисторії.

Від 1953-го року почавши Громади будуть мати виміряну о д н у с у м у, яку обовязані прислати до Консисторії. Її можуть прислати одноразово, або розділити на части, і ними її сплатити.

Заряд Громади вкладає виміряну суму гроша як видаток у буджет своєї Громади. Він старається зібрати на протязі року з ріжних джерел і ріжними способами.

Буджетову систему треба тільки зрозуміти. А хто її порозуміє завсігди охотніше її прийме як яку іншу. Треба надіятися, що наш загал постанову Собору охотно привитає і практично її переведе в життя.

о. Є. Грицина.

ЗАТРОЄНИЙ ЛИСТ.

В Австін, в Тексасі затроїлися 4 почтові урядовці листом, який вислала жінка з Джорджії. Почався в них біль голови, шиї, та нудота всередині, коли оглядали вонючий лист, і їх взяли до шпиталю.

З ШИРШОГО СВІТА

СВЯТОЧНА ПРОМОВА КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ.

В часі латинського Різдва Королева Єлисавета II. виголосила з свого дому через радіо промову до всіх народів, які входять в склад широкої Британської Держави. Промову почала від того, що її батько такі промови виголошував, отже і вона виголошує.

Згадала родини, що святкують в своїми, або і без своїх близьких, однакож всі народи Британської Держави се також одна велика родина, отже вона має на гадці добро тої великої родини.

Бажає вона, щоби та молода віра в себе, яка була в її предків, нині була молодою і сильною, — не тілько в молодих віком, але в молодих серцем і душею. А закінчила просьбою:

„Ви всі, яка ваша релігія не була би, моліться за мене в той день (в день коронації), щоби Бог дав мені мудрости і сили, щоби я могла виконати мої врочисті приречення, служити гідно Богу і вам впродовж мого життя."

АЙЗЕНГАВЕР.

Світ стоїть нині перед питанням, яка буде політика Америки, коли Айзенгавер візме в руки державну керму. Але дотепер Айзенгавер не виявив ясно своїх плянів. Він все розглядає і нараджуєсь. Радився і з МекАртуром, з яким перше не годився. А Трумен поставився до Айзенгавера зневажливо.

Айзенгавер відвідав Корею, але ще не сказав, що про неї думає.

Самий вже вибір Айзенгавера зачепив й Обєднані Нації. Їх голова Тригве Лі резиґнує, а його дорадник себе вбиває. В Об. Націях відбувається чистка.

Тепер є натяки, що Сталін хотів би з Айзенгавером бачитися. Та виглядає, що се Сталінові помічники висувають справу такої стрічі, щоби становище Айзенгавера ослабити. Чи заявить, що не хоче з Сталіном сходитися, чи зійдесь, але не згодиться на „миролюбні" заяви Сталіна, однаково будуть Айзенгавера осуджувати.

Та вже деякі політики заявляють, що ані Сталінови, ані взагалі большевикам не можна вірити, хочби вони і як „миролюбно" говорили. Одно говорять, а друге роблять.

И Айзенгавер про ту пляновану стрічу з Сталіном не сказав ще нічого ясного. Інтересне, що дехто висуває думку, що й Чорчил повинен би бути при такій стрічі, очевидно щоби мати вплив на Айзенгавера. Або щоби Чорчилом примусити Айзенгавера щось про ту стрічу сказати.

Чорчил збираєсь відвідати Айзенгавера, Трумена, а також свого приятеля в Ню Йорку Баруха, чи Боруха.

Взагалі можна сподіватися, що американська політика тепер буде іншою ніж дотепер.

ВІЙНА В ІНДО-ХІНАХ.

Індо-Хіни (Індо-Китай) в полудневосхідній частині Азії. Там війна ведеться вже семий рік. Комуністи хочуть забрати Індо-Хіни, щоби мати отворену дорогу дальше. Воюють там Французи та місцеві вієтмінці з комуністами. Воює там всіх коло міліона вояків.

Тепер большевики набрали більше сили. В двох тижнях самих Вієтнамців згинуло 2,000. Війну почав 1946 р. вишколений в Москві Го Чи Мінг.

ВЕЛИКА ЕКСПЛЬОЗІЯ В ЯПОНІЇ.

В Нагоя, в Японії, експлодувала фабрика, де робили штучний гній. Згинуло 20, ранених 370, з тих 70 поважно. Доми кругом на кількох бльоках понищені і пошкоджені. Грошова шкода 14 міліонів.

Люде, які обороняють зло

Маю на гадці большевиків і большевичок.

Коли б зібрати тих большевиків і большевичок, що їх родичі були Українцями, і поставити їх в довгий ряд і вифотографувати, то кожний сказав би, що се якась окрема раса, дуже ще дика, дуже некультурна.

Придивіться на большевика! Завірений, надутий, заїлий, дикий; лице погано покорчене, захмурений, погляд жорстокий, лице гарбузовате, очима кліпає, немов соромиться глянути людям сміло в очи...

Подібно виглядають і большевички, але ще гірше.

Я приглядався до них довго і такими вони мені показалися. І я зрозумів причину.

Коли хто свідомо обороняє зло, на кожнім місци ширить брехні, робить з білого чорне, а з чорного біле; хто злочинців виправдує, а невинних людей осуджує, то все те відбивається на його лици і в його очах. Він того не закриє, не сховає. Його настрій надає вигляд його лицю і його очам. Се природне.

Коли б большевик пильно придивився до себе в зеркалі, то побачив би себе таким, як я його бачу Та мабуть вони і зеркала мають лише такі, що навіть гарне лице викривлюють. Які люде такі в них і зеркала. Такі і таких зеркал шукають.

Чи так воно, як я кажу, пригляньтеся добре до большевиків і большевичок, а самі побачите. Їх лице й очи є зеркалом їх душі, чи властивійше — їх бездушности.

Обсерватор.

Довголітні люде

Коли б життеві умовини були такі, як повинні бути, або коли б люде вміли розумно жити, то дуже багато було би тих, що жили би 100; 110, 120, 130 літ, а то і більше.

Швайцарський вчений Галлер (†1777 року) зібрав статистику довголітних людей, і тут з того дещо треба згадати

З старинних віків Пітагор жив понад 100 літ.

Філософ Ксенофил 106 літ.

Філософ Дамонакс 100. Теренція, жінка Ціцерона 103.

Акторка римська Люцея виступала в театрі, коли мала вже 112 літ. Друга акторка Галерія Копіяля виступала в театрі маючи 90 літ.

Фуассльк наводить приміри довголітта: люцерський канонік (†1346) жив 186 літ. Мадярський архиєп Сподівод, скотляндський священик, й один хорватський селянин жили по 185 літ.

Томас Кару (†1558) жив 207 літ. Се посвідчала його метрика. Він пережив 12 королів.

Генрі Дженкінс (†1670) жив 169 літ.

Петрач Цортан, Мадяр, жив 185 літ. Мав нащадків до 5-го покоління. Жив тільки хлібом і молоком, випивав щодня чарку горівки, був дуже релігійним і заховував усі пости.

В Англії жив селянин Томас Парр (вмер 1635), що прожив 152 роки. Був 4 рази жонатий. Там селяне винаймали для себе поле на 15 літ. Коли Парр мав 90 літ, властитель поля сказав, що нехай без формального винайму Парр вживає поля до смерти. Думав, що Парр 15 літ не проживе. Та помнлився.

Коли було йому 152 роки, ним заінтересувався король і запросив до себе. І тут Парр заслаб, від панської поживи і помер. А він звик їсти квасне молоко, часник і т. п. Лікар, що його оглядав, сказав, що Парр вдома жив би ще багато літ, бо був ще дуже здоровий. Його поховали побіч королів.

Таких примірів історія знає більше. Та важне, що часто в старих людей сила прибуває, сиве волосся стає чорним.

Що ж вкорочує людське життя? Гуляще життя замолоду. Надмірна праця. Клопоти журба, важкі переживання. Неспокійна злослива вдача. Надмірне вживання алькоголю. Добірна делікатна пожива...

Звичайно люде, що важкі переживання приймають терпеливо, спокійно, мають багато сили до довгого життя. Як і ті, що завсігди дивляться вперед, працюють, і за смертю не оглядаються.

Примір ясновидючости

Що се таке ясновидючість? Се можність бачити справи, події, особи, які колись були, які нині є далеко, або колись будуть. Люде звуть се ворожбитством, себто предсказуванням

Вчені, що над тим застановлялися, говорять, що бувають одиниці з незвичайними вродженими способностями. Вони можуть бачити, що робиться, або буде робитися колись. І такі люде зявляються між всіми народами, і христіянами і поганами.

В Італії, в місточку Сантіяно, був диригент Сассароли. Раз підчас проби перервав пробу і заявив, що за 5 днів, 11 год. і 25 мінут той будинок завалиться. Зібрані думали, що він збожеволів. Властитель будинка закликав архітектів, ті будинок оглянули і сказали, що будинок сильний.

За 5 днів Сассароли знов мав там пробу орхестри. Але в 11-ій год. перервав і вийшов кажучи, що за 25 мінут будинка вже не буде. За ним всі вийшли. І точно в 11.25 будинок завалився

Нам незрозуміло як можна знати, чи бачити те, чого ще нема. Але є світ, де видно і те, що ще має бути. І хто з людей має такі душевні очи, що може в той світ заглянути, то і він побачить. Сассароли помер 1934 р.

ЯКУ БУДУЧНІСТЬ СВІТА ПРЕДСКАЗУЮТЬ.

В Італії є відомі визначні ворожбити будучих подій. І з новим роком дають вони такі предсказання:

Велика світова війна почнесь 1954 року, десь при кінци, в якій Америка переможе.

Корейська війна скінчиться 1953 р. по великих битвах

Ворожбит Альфонсо Рікка каже, що 1953 р. буде революція в Франції; але її скоро спинять. В Німеччині поширяться чутки, що Гітлер там зявився, і буде там багато залізничих, летничих і корабельних нещасть

Другий, Фабріяні, предсказує, що 1953 р. буде сильний рух проти Жидів в багатьох краях.

Проф. Франческо Токчі говорить.

„В Кореї бачу велике замішання, що викличе величезну і страшну армію. Бачу, що навіть в Італії багато народу погине. Латинське Різдво 1953 р. буде повне крови, сліз, крику і суму. Між двома ріками порозсипаються доми, будуть падати церкви, позникають дороги, попадають дерева.

Ще інший, Чімо, предсказує, що від насильства згине ген. де Гол в Франції, а в Англії буде сум по смерти визначної політичної особи.

Кажуть, що на світі такі ворожбити, чи ясновидці нераз предсказували події досить точно, та вже час покаже, оскільки предсказане тепер справдиться.

ТРУМЕН НАПАДАЄ НА МЕКАРТУРА.

Знов през. Трумен заявив, що він усунув МекАртура з военного проводу, бо той хотів поширити війну на ширший світ. (Трумен усунув МекАртура 11-го квітня, 1952 р.). В відповідь МекАртур каже, що се неправда, - - він хотів закінчити корейську війну скорше, а тоді з 70,000 Американців, які в Кореї згинули, згинула би лише частинка.

В КАНАДІ ЗГИНУЛО 96.

В часі Свят в Канаді згинуло 96 осіб, з того 54 в дорожних випадках. Виходить, що на кожних 80 мінут згинув один. Найбільше згинуло в Бр. Коломбії, бо 26; в Квебеку 21; в Онтаріо 18, а з тих 14 на дорогах; в Алберті 14, з тих 10 на дорогах; в Саскачевані 1; в Новій Скошії 7; в Ню Бронсвику 6, з них 5 на дорогах; в Принс Едвард і Новій Фундляндії по одному.

ЧИ ПРИЙДЕ СТАЛІН ДО ВІДНЯ.

Австрійський канцлер Фігель думає запросити Сталіна й Айзенгавера до Відня на наради. Каже, що Відень найвідповіднійше місце, та годі вірити, щоби Сталін сюди їхав. До нього мають всі їхати, а не він до когось.

СКОЧИВ З ЛІТАКА.

Коло Світвотер, в Тексасі, скочив з свого літака багатий „ренчар" (годівельник худоби), Олі В. Какс, 23-літний, і вбився. Мав він для випасу 2,560 акрів Перед смертю три години сперечався через радіо з приятелями, які його опамятували

В АМЕРИЦІ ЗГИНУЛО 714.

Тих, що випадково згинули в Америці в різдвянім часі 1952 року, числять 714. З того в випадках на дорогах згинуло 533. А в 1951 р. згинуло в Америці на вулицях і дорогах в часі Різдвяних Свят 5?1. А разом тих, що згинули на дорогах і поза дорогами, було тоді 789.

НАСТУП НА КОМУНІЗМ В АМЕРИЦІ.

В американськім парляменті готовлять закони, щоби повикидати комуністів з провідних становищ в робітничих юнияХ. А навіть, щоби взагалі комуністів не принимали на роботу.

РОЗДІЛЕНІ ДІТИ ЩЕ ЖИВУТЬ.

Грудня 29-го вже 12 днів, як зрослих головами двох хлопців лікарі розділили, але вони ще живуть, хоч тяжко вгадати, чи будуть довше жити. Стан їх здоровля ще непевний

РОСІЯ ОЗБРОЮЄ КИТАЙ.

З початком 1953 р. китайські комуністи дістають від Москви матеріяли для заснування 12-ох фабрик, де будуть виробляти амуніцію. Се в околицях, де є багато заліза і вугля.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ПІСНЯ ПОЧАЇВСЬКІЙ ДІВІ МАРІЇ

Пасли пастирі вівці на горі,
Виділи Божу Матір на скалі, —
На тій скалі стопу знати,
Де стояла Божа Мати,
З ней воду беруть,
Всім вірним дають.

О Пречистая Діво Маріє!
Де в Почаеві ікона Твоя,
Чуда Твої над чудами
Показалась над Турками,
Бо Твоя сила
Всіх побідила.

З града Збаража в Почаїв прийшли,
Много народа христіян знайшли:
Почалися уганяти
Якби могли всіх дістати,
Раду складають,
Всі ся змовляють.

В вівторок рано браму облягли,
Законникови главу істяли,
Він взяв несе свою главу,
Матці Божій дає славу,
Перед образ паде,
Дух свій предаде.

А в монастири плачуть ридають,
Руки підносять, хрестом падають:
Змилуй же ся Діво Мати,
Не дай же нам загибати
В нещасній доли,
Турків неволі!

За один день бо з турецькой землі
Став в Почаеві чернець з неволі
Матір Божую благати,
Щоб хотіла розігнати
Злих бісурманів,
Магометанів.

Божая Мати всім ся зявила
І омофором вірних покрила:
Не бійтеся христіяне,
Не візьмуть вас бісурмани
У свої руки,
В тяжкії муки.

А Йов Залізо пред Марією
Став на воздухах всім видимою,
Просить Пані Монархині:
Не опускай той святині,
Яко Цариця
І Владичиця.

Турки-Татари сміло ступають,
На гору стріли як дощ пускають,
Уганяються з мечами,
Мають стріли за плечами,
Їх'же всі стріли
Назад летіли.

Крикнув на військо турецький баша:
Всі ми погибли, недоле наша!
Стріли назад ся вертають
І нас самих убивають, —
Що я такого
Бачу дивного?

З того ся Турки всі дивували,
Божую Матір божком назвали;
Знати з небес Божі сили,
Полки войска наступили,
Нас проганяють
І убивають.

Ви христіяне - Турок питає,
Що то за пані вгорі сіяє?
З нею військо із мечами,
Поступає все за нами,
Не йде землею,
Но облаками.

А христіяне так ім сказали:
То Мати Божа стоїт з ангели,
Її образ в монастирі,
Славен, чуден в Божій силі,
Котору має
І всім являє.

Страхом великим всі закричали,
Божую Матір божком назвали:
На воздусі стоїть божка,
З нею прийшло много войска,
Недоле наша,
Забитий баша!

Всі бісурмани з місця рушають,
З коней падають, карки ломають
З Почаєва утікають,
Невільників оставляють,
Марії сила
Страшна їм била

О Мати Божа, можна Царице,
Ми пред Тобою падем на лице:
Прибудь в помощ і в час смерти,
Не дай в грїхах нам умерти,
Предстательнице,
Всіх заступнице!

Се давня пісня, мовою українською, з деякими словами церковними чи польськими. Дещо нині неясне, як про монаха, що ніс голову, або того „з турецкой землі". Очевидно тоді тії події були відомі, тому складач пісні їх подрібно не пояснює. Він лише згадує. Тут треба додати пояснення деяких слів:

З града Збаража — З города (міста) Збаража, що в північно-східній Галичині.
Почалися уганяти — почали пертися, силуватися.
Матці Божой — Матери Божій.
Паде... предаде — впав, передав.
Йов Залізо — ігумен (настоятель) монастиря, зачислений до святих.
Глава — голова.
Баша — начальник війська.
Божок, бошка — богиня
Стоїть з ангели — стоїть з ангелами.
Славен, чуден — славний, чудний.
Сташна їм била — страшна їм була.
Можна — могуча, сильна.
Предстательниця — заступниця. Та, що стоїть перед Богом і Його просить, благає.

ЩЕ АЙЗЕНГАВЕР.

Найновіші вісти, що вяжуться з Айзенгавером, такі:

Широко обговорюється стріча Айзенгавера зі Сталіном, однакож до того конечне, щоби европейські держави стали разом і ясно по стороні Айзенгавера. З тим Сталін буде числитися.Колиж між европейськими державами не буде одної думки, то користи не буде. В тій справі виїде до Европи висланник Айзенгавера, Далес, щоби справу переговорити з представниками держав

Чорчил заявився за переговорами зі Сталіном і за тіснійшим порозумінням з Америкою.

Першою справою в переговорах була би корейська справа.

Айзенгавер пильно нараджується з своїми помічниками над дальшими плянами.

БРАЛА І її ВЗЯЛИ.

В Вининегу 33-літна Маргарета Канінгем набрала всяких річей в склепі на чуже імя і за те взяли її на два роки до тюрми. Але для неї се не новина, бо вона минулого марта вийшла з тюрми просидівши там рік.

НОВИЙ БУДЖЕТ АМЕРИКИ.

Буджет, се сума, яку держава має зібрати на всі свої видатки в назначеному році. Тепер през. Трумен ставить на буджет дальшого року 73 біліони і 500 тисяч долярів. А 73 біліони, се 73 тисячі міліонів

НОВА КНИЖКА

Вже вийшла з друку книжка: **„Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви"**, сторін 254. Том. І.

Се матеріял, що подавався в „Вістнику" під заголовком **„До Історії Унійтської Церкви"**.

Зібрано тут багато фактів, багато подій, що належать до Історії Гр. Кат. Церкви й українського народу, а які нині або цілком невідомі, або забуті, або які нинішні деякі письменники представляють в перекрученім вигляді.

Книжку тую повинні прочитати і православні і греко-католики, а вона скаже їм багато такого, що треба знати.

Хто буде ту книжку замовляти, то добре було би замовити нараз бодай дві, - одну для своєї домашної бібліотеки, а другу на позички знакомим. Одну треба мати завсігди для себе під руками.

Ціна книжки 75 центів.

Замовляти можна в Консисторії, 7 Ст. Джанс Аве., Винипег, або в „Українськім Голосі", Бакс 3626, Ста. Б., Винипег, Ман.

Федір Рожак

(Посмертна згадка).

Радвей, Алта. — Дня 4-го жовтня помер у місцевім шпитали на удар серця бл. п. Федір Рожак, проживши 44 роки. Народився в селі Малнівська Воля, повіт Мостиська, і чотирнолітним хлопцем прибув з родичами до Канади. Коли підріс, взяв гомстед близько Ейбі, Алта, і в 1906 році одружився з Геленою, з роду Нагайовських.

Похорон при великій участи людей відбувся в середу, 8-го жовтня, а у вівторок вечером о. Г. Василів відслужив Парастас в хаті. Похоронні відправи відбулися в Українській Православній Церкві в Торґилд, а тіло поховано на місцевому українському цвинтари. При кінци Служби Божої о. парох попросив присутних зложити жертви на наші інституції, що буде невянучим вінком для покійного. Зібрано $45.00 і розділено так: по 10 долярів на Катедру у Вінніпегу, "Вістник", Консисторію, "Український Голос" і 5 долярів на Колегію св. Андрея

Пан Н. Клебак записав слідуючих жертводавців: Похоронне Заведення Парк Меморіял в Едмонтоні $5.04. По $1.00: Н. Клебак, о. Г. Василів, Г. Рожак, П. Нагайовський, С. Рожак, Іван Рожак, Василь Рожак, М. Нагайовський, Михайло Рожак, пані І. Рожак, пані М. Вакарик, пані В Рожак, пані Білан, Ст. Нагайовський, Іван Нагайовський, Л. Мороз, Семен Бондаренко, С. Савчук, П Войцихович, Іван Лібич, пані М. Нагайовська, Фред Прожний, Йосиф Рудницький, Йосиф Більський, Стефан Шеленко, Василь Дідух, Гр. Бурим, Василь Павлик, Петро Більський, Н. Бондаренко А Томусяк, Михайло Бойчук, Іван Непюк. Решту дрібними

Покійний Федір Рожак полишив у великому смутку дружину Гелену, дочку Вікторію, стареньку матір Палажку, пять братів: Михайла в Британ Колюмбії, Григорія на Торгилд, Василя, Івана і Стефана в Ейбі, і сестру Катерину, замужну Стичинську

По похороні відбувся в хаті обід, підчас якого священик подякував всім за участь у похороні і за жертви, а помершому Федорові відспівано "Вічную Память".

Г. В.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Йорктон. Саск.
7. Середа. **Різдво.** — Йорктон, Саск. Всеночне 11 год. вночі на Святий Вечір.
8. Четвер. **Собор Богородиці.** — Сторновей.
9. Пятниця. **Стефана.** — Брокстон.
11. Неділя. — Горлиц.
14. Середа. Новий Рік. — Мазепа.
18. Неділя. Щедрий Вечір. — Йорктон.
19. Понеділок. Йордан. — Йорктон.
25. Неділя. — Сторновей.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Сматс.
7. Середа. **Різдво.** — Кадворт
8. Четвер. **2-й день Різдва.** — Вакав.
9. Пятниця. **3-й день Різдва.** — Тернопіль
11. Неділя — Алвена.
14. Середа Новий Рік. — Елов Крік.
18. Неділя — Ст. Джудіен.
19. Понеділок. **Йордан.** — Вакав.
25. Неділя. — Кадворт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Винипег.
7. Середа. **Різдво.** — Вайта, 8 год. рано; Сондави 2 год. дня.
8. Четвер. **2-й день Різдва.** — Арбакка, св. Апостолів.
9. Пятниця. 3-й день — Сірко
11. Неділя. — Сондави.
14. Середа Новий Рік. — Арбакка, св. Миколая.
18. Неділя. — Вайта, Сондави.
19. Понеділок. Йордан. — Сірко, Арбакка.
20. Вівторок. Собор Івана Хрест. — Арбакка, св. Апост.
25. Неділя Сондави.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон число 14

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1206 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвиннипеґського Округа
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Тиндал.
7. Середа. Різдво І. Хр. — Брендон, год. 1-а в ночі.
Портедж, год. 8-а рано.
Пембіна, год. 12.05 уночі.
Ґонор, год. 10 рано.
8. Четвер. Собор Пр. Богородиці. — Паппар Парк.
9. Пятниця. Св. Степана. — Стел.
11. Неділя. — Су Лукант.
14. Середа. Новий Рік. — Дуфрост.
18. Неділя. Щедрий Вечер. — Брендон.
19. Понеділок. Йордан. — Паппарфілд.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Клейр.
7. Середа. Різдво. — О 12 год. вночі — Ватсон; о год. 10-тій Богослужба — Курокі.
8. Четвер. Собор Пр. Богор. — Клейр.
9. Пятниця. Св. Степана. — Фостон.
11. Неділя. — Кипа.
14. Середа. Новий Рік. — Вимер.
18. Неділя. — Вадіна.
19. Понеділок. Йордан. [illegible]
25. Неділя. [illegible]
Адреса: [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Матаса

4. Неділя. [illegible]
7. Середа. Різдво. [illegible]
8. Четвер. Собор Богор. [illegible]
9. Пятниця. Стефана. [illegible]
11. Неділя. [illegible]
14. Середа. Новий Рік. [illegible]
18. Неділя. [illegible]
19. [illegible]
25. Неділя. [illegible]
Адреса: [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Грендвю.
6. Вівторок. Свят. Вечер. — Гренд [illegible]
7. Середа. Різдво. — Ленард.
8. Четвер. Собор Богородиці. — [illegible]
9. Пятниця. Стефана. [illegible]
14. Середа. Новий Рік. [illegible]
18. Неділя. [illegible]
19. Понеділок. [illegible]
25. Неділя. [illegible]

ЛЮТИЙ

1. Неділя. [illegible]
8. Неділя. [illegible]
12. Четвер. [illegible]
15. Неділя. [illegible]
22. Неділя. [illegible]
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Са[illegible]
7. Середа. Різдво. — Мирнам.
8. Четвер. 2-ий день Різдва. — Слава [illegible]
9. Пятниця. 3-ій день Різдва. [illegible]
11. Неділя. — Ґрац.
14. Середа. Новий Рік. — Бросов.
18. Неділя. — Моркемб.
19. Понеділок. Йордан. — Мирнам.
25. Неділя. [illegible]

ЛЮТИЙ

1. Неділя. [illegible]
8. Неділя. [illegible]
12. Четвер. [illegible]
15. Неділя. Стрітення. — Мусидора.
22. Неділя. — Мирнам.
Адреса: Вох 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — [illegible]
7. Середа. Різдво. — Ґлеслин.
8. Четвер. Собор Богородиці. — Ботків.
9. Пятниця. Стефана. — Білики.
11. Неділя. — Кендо.
14. Середа. Новий Рік. — Редфілд.
18. Неділя. — Кридор.
19. Понеділок. Йордан. — Гефорд.
20. Вівторок. Собор Ів. Хрестителя. — Пинклиниї.
25. Неділя. — Медов Лейк.
Адреса: Гефорд, Сасв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Вилингдон.
6. Вівторок. Святий Вечір. — Ендрю, 12 год. вночі.
7. Середа. Різдво. — Вилингдон, Свят. Відправа о 6 год. рано; Кагвин, Обідниця 10 год. рано. —
8. Четвер. Соб. Богор. — Лужани.
9. Пятниця. Стефана. — Прут.
11. Неділя. — Ендрю.
14. Середа. Новий Рік. — Завалля.
18. Неділя. — Кагвин.
19. Понеділок. Йордан. — Ендрю, Водосвяття 5.30 рано; Вилингдон, Відправа о 7.30 рано.
20. Вівторок Соб. Ів. Хрестителя. — Лужани.
25. Неділя. — Борівці.

По Богослуженнях катехизація молоді в Кагвин, Завалю, Прут, Борівці й Лужани.
Адреса. Вох 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васнліва
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Торгилд.
7. Середа. Різдво, Всенічна 12 вночі — Радвей.
7. Середа. Різдво, 9 год. рано. — [illegible]
[illegible] Різдво, [illegible] вечером. —
[illegible] Собор Богор. [illegible]
[illegible] Пич. Стефана. [illegible]
[illegible] Новий Рік. — Радвей.
[illegible] — Федора.
[illegible] Йордан. [illegible]
[illegible] Йордан. [illegible]
[illegible] Івана Хрестителя. [illegible]
Адреса. Вох 120, Радвей, Алта.
Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

4. Неділя. — Борщанг.
7. Середа. Різдво Христове. — Смокі Лейк.
[illegible] Собор Богор. — Спеден.
[illegible] Стефана. — Стрий.
[illegible] Новий Рік. [illegible]
[illegible] Йордан. [illegible]
[illegible]
8. Неділя. — Стрий.
15. Неділя. — Смокі Лейк.
22. Неділя. — Спеден.
Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

[illegible] Давфин.
[illegible] Давфин.
[illegible] Різдво. [illegible] вер.
8. Четвер. Собор Пр. Богородиці. — Венлав.
9. Пятниця. Степана. — Велий Ривер.
11. Неділя. — Сифтон.
14. Середа. Новий Рік. — Ешвил.
[illegible] Йордан. [illegible]
[illegible] тон.

ЛЮТИЙ:

8. Неділя. — Венлав.
1. Неділя. — Давфин.
12. Четвер. Трох Святих. — Дрифтинг-Рівер.
15. Неділя. Стрітення Господне. — Давфин.
22. Неділя. — Велий Ривер (Сповідь).
Адреса: Вох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Ґлендон.
6. Вівторок. Св. Вечер. — Ґлендон. (Велике повеч. в 8 веч.).
7. Середа. Різдво Хр. — Ґлендон. (Утреня і Сл. Божа в 7 рано).
8. Четвер. Собор оБг. — Сенді Репидс.
9. Пятниця. Стефана. — Тиріен.
11. Неділя. — Елк Пойнт.
14. Середа. Новий Рік. — Лисард.
18. Неділя. — Сенді Репидс (свяч. води).
18. Неділя. — Ґлендон. (Вел. Повечеріє 8 год. вечером).
19. Понеділок. Йордан. — Ґлендон (Сл. Божа 7 рано. Свяч. води).
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Гефорд.
25. Неділя. — Ешвил.

ЛЮТИЙ:

1. Неділя. — Ґлендон.
8. Неділя Масопустна. — Сенді Репидс.
12. Четвер. Трьох Святих. — Ґлендон.
15. Неділя. Стрітення. — Ґлендон.
22. Неділя. — Лисард.
28. Субота Задушна. — Ґлендон.
Адреса: Вох 13, Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Стиен.
7. Середа. Різдво. (Повечеря 12.15 в ночі). — Гаєс.
7. Середа. Різдво, 5 год. рано. — Норквей.
8. Четвер 2 день Різдва. — Дорбен.
9. Пятниця 3 день Різдва. — Арран.
11. Неділя. — Ґлен Елдер.
14. Середа. Новий Рік. — Мейбридж.
18. Неділя. Перед Йорданом Набіч. (Водосвяття).
19. Понеділок. Йордан. — Кобзар (Водосвяття).
20. Вівторок. Собор Івана Хр. [illegible] (Водосвяття).
25. Неділя. [illegible] Сбіл Цлейн (Водосвяття).

ЛЮТИЙ

1. Неділя. — Гаєс.
[illegible] — Арран.
[illegible] — Арран.
12. Четвер. Трох Святих. — Норквей.
15. Неділя. Стрітення. — Мейбридж.
[illegible]
Адреса: Вох 124, Арран, Саск.
Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького
СІЧЕНЬ

4. Неділя. — Сенд Лейк.
7. Середа. Різдво Христове. — Овк[illegible]
[illegible] Собор Богородиці. —
[illegible] — Евста.
[illegible]
[illegible] Новий Рік. — Ґлен Елмо.
[illegible]
[illegible] Йордан. — Сенд [illegible]
[illegible]
Адреса: Оксборн, Ман. Тел. 313—21 Шол Лейк Евен.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СІЧЕНЬ.

4. Неділя. — Шіго, місто.
7. Середа. Різдво Христ. — Винярд.
8. Четвер 2-й д. Різдва. — Едмор.
11. Неділя. — Фовм Лейк.
14. Середа. Новий Рік. — Жучкани "Коло Купин".
19. Понеділок. Йордан. — "Коло [illegible]".
[illegible]
Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
СІЧЕНЬ:

4. Неділя. — Тізор. місто.
[illegible] (Різдво) Брук.
8. Четвер. 2-й д. Різдва. — Ветт.
7. Середа. Різдво Хр. — "За Рікою" полудн.
9. Пятниця. 3-й д. Різдва. — Шіго.
11. Неділя. — Васічники.
14. Середа. Новий Рік. — Інсінгер (Гайвей).
18. Неділя. — Льора (Лисенко).
19. Понеділок. Йордан. — Інсінгер, місто.
25. Неділя. — Виниярд.

Календар Українських Свят
СІЧЕНЬ:

1	Ч	19	*Грудень 1952.* Преп. Іллі Печ.
2	П	20	Священм. Ігнатія Богоносця
3	С	21	Муч. Юліанії Никомид.
4	Н	22	*Н. Св. Отців.* Вмч. Анастасії
5	П	23	10 муч. в Криті, Павла еп.
6	В	24	*Святий Вечір.* Муч. Євгенії
7	С	25	*Різдво Ісуса Христа*
8	Ч	26	*Собор Пресв. Богородиці*
9	П	27	*Стефана Первомч.* Теодота
10	С	28	Св. 20,000 муч. в Никомидії
11	Н	29	*Н. по Різдві.* 14,000 діт. убит.
12	П	30	Муч. Анисії діви, Теодора
13	В	31	Преп. Меланії Рим.
14	С	1	*Січень 1953. Н. Рік. Васил. Хр.*
15	Ч	2	Преп. Сильвестра Печер.
16	П	3	Пророка Малахії, мч. Гордія
17	С	4	Собор 70-ти Апост.: Якова
18	Н	5	*Н. перед Йорд. Св. Веч. Йор.*
19	П	6	*Йордан (Богоявл. Господнє)*
20	В	7	*Собор Івана Хрест.* Атанасія
21	С	8	Преп. Григорія Печерського
22	Ч	9	Муч. Полиевкта і Неарха
23	П	10	Григорія еп. Ниського
24	С	11	Преп. Теодосія Вел.
25	Н	12	*Н. Мит. і Фарисея.* Сави вл.
26	П	13	Муч. Ермила і Стратоника
27	В	14	Св. Отців вбитих в Синаї
28	С	15	Преп. Павла Тивейського
29	Ч	16	Поклонення кайд. ап. Петра
30	П	17	Преп. Антонія Вел.
31	С	18	Атанасія і Кирила архієп.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
СІЧЕНЬ:

4. Неділя — Толстой.
7. Середа. Різдво, 7 год. рано. — Толстой, 10 год. рано — Гардентон.
8. Четвер. Соб. Пр. Богор. — Роза.
9. Пятниця. Стефана. — Сеньків.
11. Неділя. — Сеньків.
14. Середа. Новий Рік, 7 год. — Гардентон; 10 год. — Толстой.
18. Неділя. Щедр. Вечер. Водосвяття: 9 год. — Сеньків; Служба 10.30 — Роза.
19. Понеділок. Йордан; 7 год. — Гардентон; 10 год. — Толстой.
20. Вівторок. Соб. Ів. Хрест. — Гардентон.
25. Неділя. — Гардентон.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького
СІЧЕНЬ

4. Неділя Св. Отців — Греслaнд.
6. Вівторок. Св. Вечір, в 2 год. попол. — Креґенд.
7. Середа. Різдво, 9 год. рано — Креґенд.
8. Четвер. Собор Пр. Богородиці. — Сірейн.
11. Неділя. — Бойл.
14. Середа. Новий Рік. — Кезлен-Норол.
18. Неділя. Свячення води — Лак Ля Біч.
19. Понеділок. Йордан. — Греслeнд.
20. Вівторок. Івана Хрест. — Сірейн.
25. Неділя. — Вондерінг-Ривер.

Запрошую близькі громади прибути на Йордан до Греслeнд за свяченою водою.
Всюди Св. Сповідь з 9-ої рано.
Адреса: Лак Ля Біч Алберта.

Устав Церковний
СІЧЕНЬ:

4. Нед. Гол. 5. УВ 8. Літ. Жид. 11: 9-10, 17-40. Єв. Мат. 1: 1-25.
7. Середа. *Різдво Христа.* УВ Мат. 1: 18-25. Літ. Гал. 4: 4-7. Єв. Мат. 2: 1-12.
8. Четвер. *Собор Богородиці.* УВ Мат. 1: 18-25. Ап. Жид. 2:11-18. Єван. Мат. 2: 13-23.
9. Пятниця. *Стефана.* Літ. Діян. 6: 8-15; 7: 1-15, 47-60. Єван. Мат. 21: 33-42.
11. Нед. Гол. 6. УВ 9. Літ. Ап. Гал. 1: 11-19. Єв. Мат. 2: 13-23.
14. Середа. *Новий Рік — Василя.* УВ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Кол. 2: 8-12 і Жид. 7: 26-8: 2. Єв. Луке 2: 20-21, 40-52 і Луки 6: 17-23.
18. Нед. перед Йорд. і Завтен. Гол. 7. УЄ 10. 1 Тим. 1.15-17. Єв. Мар. 1: 1-8 і Луки 19:1-10.
19. Понеділок. *Йордан.* УВ Марка 1: 9-11. Літ. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Єв. Матея 3: 13-17.
20. Вівторок. *Собор Ів. Хрест.* Літ. Ап. Тита 3: 1-10. Єв. Івана 1: 29-34.
25. Нед. Гол. 8. УВ 11. Ап. Тим. 3: 10-15. Єв. Луки 18: 10-14.
Адреса: Вох 53, Шіго, Саск.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., JANUARY 15, 1953. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го СІЧНЯ, 1953. ЧИСЛО (934) 2

РИМСЬКИЙ МОНСІНЬОР НА 8 ЛІТ.

Агенція Ройтера доносить з Риму, що там засудили визначного ватиканського духовника, з титулом „монсіньора", на 8 літ арешту за обманства і крадіж. Він вимантив від італійських „бизнесменів" 850 міліонів лірів (1,372,000 долярів) та 450,000 долярів американських. Крім того покрав дорогоцінности. Він був сторожем тайних ватиканських (папських) архівів. З арештом його позбавили священичих прав. Він сидів в папській давній твердини, звідтам втік, та невдовзі його зловили і засудили.

ТРУМЕН І МЕКАРТУР.

През. Трумен сильно осуджує МекАртура, каже, що через нього вояки в Кореї дезертирували. Тепер сильно відповів МекАртур Труменови. Каже, що коли дезертирували, то може через Труменову політику, якою хотів догодити Росії. Каже, що балачка Трумена діточа, неправдива, дика, злобна, він очевидно лихий, що Айзенгавер з ним радився.

ЛІТАК — ПРОПАЛО 40.

В околици, де сходяться стейти — Айдаго, Вайомінг і Юта, шукають за літаком, на якім було 37 ветеранів з корейської війни і 3 особі обслуги. Літак летів з Сіятел, Ваш., до Форт Джексон в Полудневій Каролайні. Коли літак пропав, то се вже 11-ий випадок з військовими літаками зі сторони Тихого океану в трошки більше як двох місяцях.

ЗНОВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 7.

В околици Сіятел спустився і запалився пасажирський літак і згинуло 7 осіб. Огонь був такий великий, що про ратунок не було мови. Була ніч, дощ і сильний вітер.

ЗНОВ МРАКА В АНГЛІЇ.

Вістка з 12 січня говорить, що Лондон й околицю покриває мрака вже три дні. Не можна видіти дальше перед собою, як на ярд. 12 молодих, що їхали з танцю мотоциклями, збилися і трох згинуло, а 7 ранених. Весь рух спинився. Коли люде йдуть, то мацають перед собою, щоби не вдаритись. Але мрака рабівникам наруку, працюють. Два кораблі вударилися в мраці. На ріці кораблі стоять, а літаки в своїх портах. Зударилися два поїзди.

ЗА КРАДІЖ ЗБІЖА В РОСІЇ.

Коло Вороніжа є склади збіжа і тепер судили тих, що збіже крали. Чотиром дали по 20 літ, другим чотиром по 15, а пятьом по 10 літ. Очевидно люде не крали на продаж, бо де там продадуть, але щоби мати хліб. Такий рай в большевії.

В АВСТРАЛІЇ ЗА ПОСУХОЮ ЗЛИВА.

Посуха в деяких сторонах Австралії тревала 20 місяців і чимало худоби погинуло. Тепер зачали падати такі зливні і безнастанні дощі, що мусять худобу тросками і кіньми витягати з болота, бо посухою ослаблена не може повилазити. Перше гинула від посухи, тепер від дощу може багато згинути.

ВЕЛИКИЙ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ.

Грудня 30-го помер в Едмонтоні Іван Кінасевич і лишив на народні оправи майже 45,000 долярів. Додати треба, що мав 9 синів і 4 дочці, отже і їм лишив відповідну частину майна. Був він торговцем (склепаром), опісля мав готель.

На будинок Інституту в Едмонтоні	22,000
На інші справи Інституту окремо.	
На Катедру в Едмонтоні	5,000
На Катедру Пр. Тройці в Виннипеґу	1,000
Раді Україн. Школи в Виннипеґу ..	500
„Українському Голосови"	150
Прав. Церкві в Смокі Лейк	500
На Укр. Нар. Дім в Смокі Лейк	250

Родився Кінасевич 1886 р. в Босирах, в Галичині. До Канади прибув 1911 року. А про його українську щирість і свідомість говорить його великий вчинок. Се памятник, якого ніщо не знищить.

З УКРАЇНСЬКИМ НОВИМ РОКОМ

Редакція „Вістника" висловлює свої Щирі побажання найперше всім Передплатникам „Вістника", всім його Читачам і Читачкам: щоби сей Новий Рік був для них щасливим, і щоби в здоровлю переводили його зі своїми близькими.

Так само і цілому Українському Народови, де він нині живе, щирі побажання, — щоби сей Новий Рік приніс йому красшу долю, а вільне життя на поневоленій Україні!

АЙЗЕНГАВЕР ВІЗМЕ КЕРМУ 20-ГО СІЧНЯ.

Урядовання Айзенгавера почнесь 20-го січня. До того часу Айзенгавер лише приготовляється. Річна платня американського президента виносить 100,000 долярів. Трумен піддав гадку, що треба би президента увільнити від доходового податку, але ту справу будуть ще обговорювати.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ СТРАТИ НА ЛЮЗОНІ.

Большевицькі банди є в усіх сторонах східної Азії і тамошних островів. На острові Люзоні, що належить до Филипин, впродовж року вбито большевицьких бандитів 542, ранено 146, піддалося 495, а попало в полон 252. Разом 1,355. З урядової армії 43 згинуло, а 12 було ранених.

ЗГОРІЛО 12 ОСІБ.

В Арґентині повстав на степах (преріях) пожар і в нім згоріло 12 осіб. Огонь обняв 100,000 акрів, отже погоріли і фармерські будинки, погоріло збіже. Шкода виносить півтора міліона долярів.

ЗНАЙШЛИ ПЯТЕРО ЗАМЕРЗЛИХ.

Коло Белвидір, Ілл., знайшли в хаті пять замерзлих осіб, що лежали там мабуть тиждень. Думають, що вони зачадилися ґазом з вутляного огрівача.

ВКРАЛА 14 ДОРОГИХ КОЖУХІВ.

В Виннипеґу 18-літна дівчина вкрала з двох склепів 14 кожухів з перського баранку, вартости разом 10,160 долярів. Звесь вона Гелена Кузик. Ті кожухи продавала по 100 долярів. Поліція віднайшла 8 кожухів, а за рештою шукає. Її засудили на 18 місяців, а також їздця таксівкою (тексі), що дістав від неї 4 кожухи і продав. Мати дівчини вдова вже 14 літ.

ЗАДУШИЛАСЯ ДИТИНА.

В Едмонтоні задушилася 13-місячна дитина стяжкою, що була привязана до еї ліжка.

КОЛЕСО ДВОХ ВБИЛО.

Коло Метесон, Онт., розірвалося розгонове колесо в трачці і вбило батька, Алейна, та його сина. Батькови відорвало голову, а відломок колеса перетяв сина надвоє.

ЗАПЛАТИВ ЗА ГОРІВКУ 800 ДОЛЯРІВ.

В околици Ґрунталь, Ман., в фармера Ґула знайшли дестилярню і 50 ґальонів готової горівки. І мав він 2,500 фунтів цукру, який забрали. За все те заплатив 800 долярів.

ВБИЛИ ЗЛОДІЯ.

В Монтреалі поліція побачила, як три молоді злодії били вікна в поправчій школі і виносили річи. Їх забрали до автомобіля, і тут один зі злодіїв, Елейн, прострілив поліцая. Автомобіль спинився, злодії вискочили і почали тікати. Елейн обернувся, щоби стріляти на поліцаїв, але сам дістав кулю між очи і згинув. Невдовзі двох других зловили. Поліцай в шпитали.

ЗЛОДІЙСЬКА ПАЛИЦЯ.

Поліція в Англії дістала в руки палицю, з якої можна зробити драбину 11 стіп довгу. Нею діставалися злодії до високих вікон в домах. А палиця виглядала на звичайну палицю.

БУРЯ В АМЕРИЦІ — ЗГИНУЛО 39.

В Стейтах послідними днями були бурі на заході і сході. На заході буря мала скорість 90 миль на годину. На сході і заході згинуло 39 осіб. Разом був і дощ і сніг. На заході в 50,000 домах не було світла, бо буря порвала дроти.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ НА ФИЛИПИНАХ.

На филипинськім острові Мінданао велика злива спричинила таку повінь, що згинуло 48 осіб. Вода забирала доми і мости.

АРЕШТУВАЛИ КОРЕСПОНДЕНТА.

В Данії арештували російського кореспондента Льва Писарева, закидаючи йому, що він шпіонує в користь Росії.

МУСЯТЬ ВИРОБЛЯТИ БАГАТО ЛІТАКІВ

Американський ґенерал Ванденберг заявив, що Америка мусить виробляти якнайбільше літаків, бо Росія виробляє їх більше, ніж Америка. Зменшування виробу літаків було би для Америки убійчим.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ГР. КАТ. ЦЕРКВА В КАНАДІ.

Греко-католики призначені на златинщення.

Справа златинщення греко-католиків від початків прибуття їх до Канади і дотепер стоїть на програмі католицької висшої політики. От що писав „Кенедіен Реджистер" (римо-кат. орган) 6-го грудня 1952 року:

„Задержання Византійського обряду Українцями католиками в Новім Світі, головно в Злучених Державах і Канаді, було завсігди вражаючим обявом(!). Коли любителі давнини можуть тішитися що Служба Божа св. Івана Золотоустого вкорінилася і плекалася на американській землі, то могли бути другі, які могли жалувати впровадження (зн. Сл. Б. Золотоустого) як неправильности. Деякі висловлювали погляд, що загальне поширення (юниверсалити) латинського обряду в американських краях більше прислужиться католицькій справі(!); такі вважали встановлення тут Византійського обряду як конечність, але якої треба жалувати."

Говориться дальше, що Східний Обряд можна затримати хиба з уваги на будучі зміни в Европі, щоби слати туди знавців Східного Обряду відноилити там католицизм

Виходить, що гр. кат. Церква є таки власністю чужих, коли вони вирішують що і як в ній може бути. І таке було від самих початків. Аджеж гр. кат. священик Боский, Бельгієць, писав в „Нортвест Ревю" 30-го квітня, 1921:

„Чому би то Русини не мали пристосуватися до істнуючих обставин, і чому би латинські священики не повинні мати власти працювати над асиміляцією.

„З огляду на відносини, серед яких Русини виховалися і живуть, я не радив би їм говорити про перехід до латинського обряду, якби навіть хотіли Коли їх поняття про религію і національне життя зміниться, тоді обставини дадуть змогу будучим апостолам говорити відповідно до змінених обставин"

Робить ще Боский увагу, що число вірних Укр. Прав. Церкви зросте, — **„коли буде забагато бесіди про те, що греко-католиків мається перевести ца латинський обряд".**

Отже Боский 1921 р., а „Кенед. Реджистер" нині однаково говорять. Там треба перевести гр. католиків на латинський обряд, а тепер треба Службу Божу Золотоустого викинути і завести латинську.

А Боский се один з тих „Французів і Бельгів" яких Шептицький хвалив в книжочці „Канадійським Русинам", — що їх цілею є поміч канадійським Русинам. Гарна поміч!

Та скаже хто: Греко-католики в Канаді мають нині 5 епископів, вони не допустять... Надії чужі мають 5 епископів для греко-католиків, мають своїх священиків. Чужі їх призначують греко-католиків не питаючи. Чужі їх поставили і приказують, що ті мають робити.

Урядово нема вже гр. кат. Церкви.

В 1951 р. створено три ніби дієцезії в Канаді і призначено трох епископів, — Борецького на Східну Канаду, Роборецького на Саскачеван, а Саварина на Канаду західну. І для них вироблено три корпорації.

Та коли корпорація еп. Будки звалась „Руська Греко-Католицька Епископська Корпорація", то з нових корпорацій вже викинено назву „греко-католицька". Значить, — бувша Греко-Кат. Церква урядово перестала істнувати. І вже не знати, чи се Церква зо Східним, чи Римським Обрядом. Ще лишаєсь викинути „українська", сказавши людям: А хиба ви, людоньки, і без того не знаєте хто ви такі!'

(Коли нині ще вживаєсь „гр. кат. Церква", то лише з уваги на недавне, однакож бувша гр. кат. преса вживає нині: „Церква Українців Католиків").

Кінцеві уваги.

Дійсні епископи мають титули своїх дієцезій, а епископи-помічники (вікарії) мають титули далеких, нині неістнуючих дієцезій.

Еп. Будка був епископом Патари (в Малій Азії), і се показувало, що він лише помічник дійсних тутешних римо-кат. епископів.

Про нинішних знаємо, що архієп. Вас Ладика, Василіянин, се еп. Абидоський; Ніль Саварин, Василіянин — Йоський, чи Йотанський; Ізидор Борецький — Аматський; Андрій Роборецький — Танаїський; Максим Германюк, Редемпторист ... помічник Ладики.

Побіч Василіян має гр. кат. Церква в Канаді і Редемптористів (в Америці має вже і Францишканів).

„Українська католицька" преса нині в Канаді така: „Українські Вісти", „Наша Мета", „Світло", „Голос Спасителя" та англійські „Май Френд" і „Ют".

Ще додати, що загальна гр. кат. свідомість в Канаді цілком підпорядкована католицизмови. Нехай все пропаде, коби тільки не пропав католицизм. И опіка чужих, певна річ така, як була завсігди

А що дальше? Можливе, що свідоміші відійдуть, а решта гр. кат. загалу ... куди передові поведуть, — по лінії чужих опікунів. Годі сподіватися, щоби несвідомий загал спромігся на вияв власної самостійної думки.

ГРЕКО-КАТ. ЦЕРКВА В АМЕРИЦІ

ЕП. СТЕФАН СОТЕР ОРТИНСЬКИЙ.

Як було в часі коло 1902 р., вже говорилося, а тепер почнемо від еп. Ортинського.

Родився Ортинський 29 січня, 1866 р. в Ортинацах, пов. Самбір, в Галичині Университет кінчив в Кракові. До Василіян вступив маючи 19 літ і тут дістав імя Сотера. Священиком став 1891 р. Ігуменом Василіян в Михайлівці. пов. Борщів, в Галичині, став 1895 року. Епископом іменований 1906; до Ню Йорку прибув 27-го серпня, 1907 року.

Помер в Філядельфії, Па., 2. го березня, 1916. Серед його окруження були поговірки, що його отроєно.

Що говорив Ортинський перед виїздом до Америки.

Нім Ортинський виїхав до Америки, його запитували про пляни його роботи в Америці, і „Нива" переказує його відповідь, з якої тут важнійше наведено

„На дні серця у кожного чоловіка тліє іскра жажди і пориву до „повної свободи". Свобода, се мрія одиниці, а ідеал цілих мас народних особливо тих, які віддавна стогнуть в кайданах неволі, накиненої їм сильнійшими сего світа.

„За той ідеал зводилася боротьба віками, а під теперішну хвилю бухнула вона яркими полумям по всіх закутинах світа.

„Не диво, що руський нарід прокинувся з дрімоти казенної, та протерши очи, іде звільна в огонь боротьби за свободу. Йому вже час скинути старі пута, що вгризлися до кости, та пройтися „свобідно" по святій землиці.

„Та чи скине він ті пута? Єсли рішиться на „свободу повну" і кріпко постоїть за неї, надія в Бозі, що добеться єї.

„Повна свобода" обіймає цілого чоловіка, звідти свобода розвитку життя душевного, і розвитку життя дочасного у всіх його напрямах є тим ідеалом, до якого стреміти нам треба.

„І того не сміє йому ніхто ані відобрати, ані обкроювати. Та нажаль люде того не розуміють, або не хочуть розуміти.

„Та підстава свободи есть: Дух Божий, т. е. Дух правди, Дух справедливости. Така свобода є чимсь взнеслим і ублагороднюючим. Чоловік свобідний, овіяний Духом Божим, буде чесний, моральний, люблячий свою родину і свій нарід, — буде ідеальним чоловіком.

„Бути дитиною „повної свободи", се повинен бути клич руського народу до бою в нинішних часах. Се ідея, яка повинна просякнути наскрізь руські серця. Се знак шляхотства, яке повинні ми берегти наче скарбу родинного у вітчині, і за морем.

„Се знамя повинно нас лучити в один могучий великий нарід. Наша ясна авреоля з написию „Діти повної свободи" повинна бути піднесена аж під небосклін, і звідти освітити розкинені гуртки руських поселенців в Бразилії, Канаді і Злучених Державах, та обіймити своїм чистим світлом і нещасну нашу поневолену вітчину.

„Хто почуває себе щирим Русином, в кого на серци лежить правдиве д... ро свого народу, той повинен сміло підносити прапор „повної свободи" вгору, та гуртувати під його стяг ... роздертий ворогами на шмати нарід

(„Нива", 1907, стор. 317-318).

Нива додає: „Сих кілька слів дає ... відповідь еп. Ортинський на запит н... „Яка буде задача епископа руського в Америці".

(Слова: „Русин, руский, руський" в Галичині і на Буковині не мали нічого спільного зі словом „русский", себто московський, російський. „Руський", се те саме, що „Український". Казали: „Ми Русини, а там Москалі", себто Великороси. „Се руська мова, а там московська, російська". Се на увагу тим, що Галичини не знають)

∴

Виходило би, що Ортинський поведе свою роботу по лінії „повної свободи", буде проти панування чужих. Виходило, що він має на увазі весь український нарід, а не лише Галичину і взагалі греко-католиків. Він же ані разу в своїй бесіді не згадав католицизму, ані католицького прапору.

Однакож на тій його гарній бесіді скінчилося. Він не знайшов в Америці тої ідеальної „повної свободи", і вже єї тут не добивався. Навіть противно, він почав кланятися тим, що других неволять. Що ж могло причинитися до такої зміни в його становищу?

Невдовзі по приїзді до Америки він стрінулся з папським представником в Вашингтоні, і певне, що той дав йому добру лекцію, сказав: „Коли ми тебе поставили, то роби лише те, що тобі приказуємо! За „повну свободу" забудь!"

Друге, що на нім було вузке католицьке і монаше виховання. Ширшого життя і його історії він мабуть не знав тільки, кілько треба було знати і тому дивився на світ через католицькі окуляри. Католицькі святощі зосталися його святощами і вони заважували на вазі його думки і роботи. Вони більше заважу-

вали, ніж його розум, ніж його відвага йти в бій з неправдою. Отже він зійшов з грунту „повної свободи", про яку перед виїздом говорив.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

XXXVI.

Рік перед моїм приходом до Підгірців о. Корчинский мав мозковий удар, що відобрав йому мову на деякий час, отже дістав мене, як сотрудника. Коли я приїхав, він вже говорив трохи, хоч запинався.

Приїхавши ми застали в Корчинського крім нього його господиню, мазурку Катаржину, що мала неслюбного сина Юзя. Був і брат Корчинського Юзеф, пасічник. Була служниця Настя, що вже тут спольщилася і говорила каліченою мовою. Був і єї брат, пастух, що також спольщився.

Ми дістали дві передні кімнаті. Дві кімнаті й кухню мав Корчинський, одну малу його брат. А кухня для варення була спільна.

Мій приїзд всім неподобався. Було вже домашних шестеро душ, а тут і нас двоє. І всі показували невдоволення, докидали нам, головно моїй дружині, а хамська Настя виставляла навіть язик. Хоч моя дружина все приймала холодно, бодай назверх. Всеж я добився, що мені в моїй кімнаті поставили малу грубку для варення.

За 40 літ перебування тут Корчинського парохія дуже підупала, а з тим доходи зменшилися. А церковне поле винаймав Корчинський Жидам за 200 ринських на рік.

Корчинський говорив зі мною лише по польськи, хоч я старався наклонити його до української бесіди. Здоровив я його „Слава Ісусу Христу", і він відповідав „Слава на віки", але дальше говорив по польськи. І кликав мене „ксенже" за „пане".

Про треби сказав мені Корчинський: „пану дам 17 злотих на месьонц, а за то шлюби, погжеби, мше сьвенте, парастасе, ...роване бендо належець до мне" (Пану дам 17 золотих, але хрести, погреби, святі Служби Божі, парастаси і ... вання будуть належати до мене).

Я не знав, чи така умова добра, але хоч пес не навчиться плівати, доки йому вухами не наллється вода. Сусідні священики почали з мене сміятися за таку умову.

І ще прикро було, коли люде приходили до мене, щоби відправити Сл. Божу, ... хоч парастас.

Був в Підгірцях звичай, що перше теля від первістки дарували священикови, хоч того мало було, бо худоби в селі було мало. Раз приносить мені чоловік теля, завбільшки кота, і щоби я відправив Службу Божу. А хоч в угоді не було згадки про телята, я сказав селянинови, що воно належить до Корчинського. Він покрутив головою, зганив мене за нашу умову, і поніс теля додому.

Подібне було з Сл. Божими, акафистами і др. Я відсилав людей до Корчинського, а вони додому верталися. І вже ані Служб Божих, ні парастасів не замовляли. Залишилися лише вінчання, похорони і хрести, бо се було конечне. Отже не мав парох доходу, а я не міг мати, бо така була умова.

Перші два тижні ми спали на земли. Сінники („пішви", полотно) ми привезли, а солому до виповнення дав нам хтось з парафіян.Також подушки мала дружина. Але ще бракувало ліжок, та не було за що купити.

По двох тижнях ми поїхали до Бродів і купили меблі: два ліжка і дві шафі. Треба було дечого більше, щоби хоч сяк так виглядало, але на те не було грошей.

Моя платня була 17 ринських (як 17 долярів), а крім неї я не мав жадних доходів. Се було забагато — щоби вмерти, а замало — щоби могло жити хоч по людськи двоє молодих людей.

Та Господь сказав: „Не турбуйтеся, що будете їсти і пити, або в що одягнетеся". І се точнісько на нас сповнилося. Ми справді не потребували журитися, бо крім одягу ми одержали все інше.

Перший тиждень був для мене твердим оріхом, коли Корчинський почав оповідати, як то він жив з панами і зі шляхтою, а навіть митрополит Сильвестер Сембратович сповнив його просби і дав мене йому за сотрудника. Але митрополита Яхимовича не згадував ... Та взагалі було видно, що сотрудник має в нього менше значіння, як його писката служниця Настя.

ТРИ ГІДНІ УВАГИ СПРАВИ

Послідними часами вийшли серед ширшого світа три справі, що можуть мати поважні наслідки.

Перша справа — перехід державної керми в Америці в руки нової партії з Айзенгавером. Політика попередної партії з Розевелтом і Труменом була нахилена в сторону Москви. Америка належить нині до найсильніших держав в світі побіч Росії, отже єї політика заважує сильно на політиці цілого світа.

Колиж керму взяла нова партія, то перед світом стало питання: „Куди вона свою політику поведе, а головно в відношенню до Москви?" Сам вибір Айзенгавера президентом зачепив вже Обеднані Нації, — їх голова резигнує, а його помічник себе вбиває. І навіть те, що преса про причини того самовбивства мовчить, показує, що поза тим самовбивством багато важного криється і покищо не треба його на світ витягати. Дальше в Обеднаних Націях йде чистка, а деякі урядовці самі резигнують.

Се поки ще Айзенгавер перебрав все в свої руки. Виходить, що всі поважних змін сподіються.

Друга справа — суд в Празі, де судили 14-ох, а між ними було 11 чи 12 Жидів. Можна думати що суд був уплянований також з уваги на американську справу. Бо на самім суді не скінчилося, за ним пішла широка балачка, що Росія Жидів переслідує. І се незрозуміле, бо в Росії вороже ставлення до Жидів уважалося державним злочином Виходило би, що той державний злочин Москва вважає нині потрібним і добрим ділом. Та питання, чи Москва дійсно змінне свою політику, чи лише назверх пристосовуєсь хвилево до змінених обставин? Се покаже будучність. Та сяк, чи так, а все те може мати дальші поважні наслідки. На них є місце

Трета справа — лист папи до народів Росії. Се важна справа для папської політики і для Українців

Видно, що папа не предвиджував тої бурі, яку між Українцями його Лист викликав. Може на папі справдилося те, що — „кого хоче Бог покарати, то розум відбере".

Папський Лист показав політику Риму в відношенню до Українців, — показав і тим, які ставились до папи з довірям. Лист те довіря знищив і викликав недовіря.

Друге, що той Лист поділив Українців на самостійників і на тих, що раді задержати чуже церковне панування над Українцями. Одні беруть папський Лист яким він є і його осуджують, другі стараються його вибілювати. Одні обороняють українську справу, другі обороняють панування „варягів" над Українцями.

Того давно було треба. Але кого не могла переконати історія, того переконав папа своїм власним Листом. І нині зробленого не відробиш. Наслідки того можуть бути поважні і корисні для української церковної і загальної справи. А для папи дуже болючі.

ПЕРША В КАНАДІ СЛ. БОЖА ПО УКРАЇНСЬКИ.

Нині всюди в українських православних церквах в Канаді відправляєсь Служба Божа по українськи. Тут пригадаємо, що 1-шу Службу Божу по українськи відправив о. Савчук в Саскатуні 18-го червня, 1922 року, в тамошній українській православній церкві. І були на тій відправі нетільки місцеві Українці, але і з далеких околиць, як Мічем, Ст. Джуліен. Се було, кругло беручи, перед 30 літами.

САМОСТІЙНА ЖІНКА.

В Винипегу згорів будинок, де мешкання винаймала 29-літна Дороти Метю. Має четверо дітей. З домом згоріло все, що вона мала. Але сказала, щоби єї клопоту не розголошувати, бо сама хоче давати собі раду. На людську поміч не спускається. Вона хоче бути незалежною. І дітей виховує так, щоби вони вірили в свою незалежну працю і на чужу поміч не спускалися. Вона навіть не сказала кілько в огни стратила, бо нащо людям єї клопіт знати. Але другі кажуть, що має вона велику страту. А туди вона недавно перебралася. Ще сказала, що помочи попросить аж коли буде мусіла. Єї чоловік згинув в нещаснім випадку 1951 р. Мало нині таких жінок.

ШУКАЮТЬ СПОСОБУ НА РЖУ.

Великі шкоди заподіває ржа фармерам, коли появиться на пшениці. Тепер агрономи роблять проби з вихованням „гефбрідської" пшениці. Є деякі трави подібні до пшениці, яких ржа не чіпляєсь, отже мішають їх цвіт з пшеничним, і так виходить нова „мішана" пшениця. Проби показують, що така пшениця відпорна на ржу.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ЧИСТОТА.

Чеська газета в Відни каже, що 1,000 вуглекопів в Поторі можуть митися лише раз на три дні, а воду треба приносити з віддалі кількох миль. Післати б туди канадійських большевиків.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

НЕПРОШЕНІ СПАСИТЕЛІ

Від самого приїзду Українців до Канади деякі „евангелики" посилали між Українців своїх місіонарів, щоби навертали їх до „евангелизму". Для них Українці були матеріялом для здобуття.

Але здобули мало. Зі здобутих є нині хиба залишки. А діти тих здобутих, оскілько знаемо, опинились на леді. Їх батьки від свого народу відійшли, з чужими не зрослися, бо се природно неможливе, отже діти опинилися на бездорожах

Виходило, що в усім тім було більше деморалізації, ніж евангелизації, тому вся та робота не повелася.

Відомі випадки, де ті поевангеличені ходили від секти до секти шукати „правди", а кінчили тим: „Вони всі брешуть і я тепер нікому не вірю. Мені не треба тепер ніякої релігії." Так чоловік „евангелизмом" просвітився.

Інші, обороняючи новонабутий евангелизм, носилися з Бібліями, покликалися на кілька біблійних „стихів" і хотіли ними всім доказати, що вони одні всю Божу правду розуміють. І так збаламучені люде ставали посміховищем серед розумнійших.

Се мабуть зауважили і самі евангелики та зупинили трохи свою роботу.

Матеріялом для себе вважали Українців римо-католики і дотепер вважають.

Матеріялом вважали і Москалі і тягнули Українців до своїх церков і під свій вплив. Але їм не повелося, бо з повстанням Української Православної Церкви Українці їх церкви покидали і до Укр. Прав. Церкви переходили.

Побіч вже згаданих зявилися в Канаді проповідники, що виглядають на представників Пророків, а то Студенти, чи Дослідники Біблії, які нині творять групу „Свідків Єгови". Їх органом є „Вартова Башта".

Се вже не „евангелики". Але і не Жиди. Вони жидівської релігії в ei повноті не проповідують, синагог не засновують, не кажуть святкувати жидівських свят. Хоч на жидівській Біблії свою роботу засновують.

Та певне, що Жиди тих „еговістів" до себе не приняли би. Жиди свою Біблію вже давно „досліди̇ли", а то великі їх мислителі, і Жидам мусить бути смішно, коли український „еговіст", який не має поняття про способи розумного думання, Біблію досліджує.

Виходить, що організація еговістів сильна, хоч до якоюсь міри замаскована. Її література велика і її поширюють по світі в кількадесяти мовах. І продають дуже тано, або і дармо роздають. Мають всюди агентів, лекторів. А кілько треба людей, щоби на рі́жні мови переводили. На все те треба багато грошей.

Певна річ, що звичайні „рядові" еговісти про те не думають, їм досить біблійних „стихів", та писань Росела, чи Рутерфорда. Вони бачать муху на стіні, а стіни не бачать.

З того, що відоме, виходить, що „еговізм" не є дійсною якоюсь релігією, але замаскованою політикою чужої руки. І та політика закриває свою дійсну ціль висловами Пророків, Христа, Апостолів, зводячи все до Єгови.

І виходить дальше, що від словом „Єгова" еговісти розуміють такого Бога, що лише про одних Жидів дбає, а всі другі народи ненавидить. Він хоче, щоби Жиди, як вибранці Єгови, над всіми другими народами запанували. Таке ясно голосила свого часу „Вартова Башта". Як Жиди се розуміють, не знаемо.

В літературі еговістів предсказуесь всякі революції, що мають все нинішне понищити, а тоді заведеться на світі царство Єгови, яким, певна річ, еговісти будуть правити.

Маємо вісти, що в деяких сторонах еговісти кличуть Українців на свої сходини, навіть обіцяють, що позавозять їх додому, коби тільки послухали їх проповіден.

Що еговісти в себе щось роблять, се нас не обходить, але оскільки мали б вони баламутити Українців, то вже інша справа і тому свідоміші люде в кожній околиці повинні мали се на увазі й освідомляти загал. Не чекати поки не повстане завязок еговізму, а тоді нарікати

Відомо, що де люди раз поставились розумно і твердо до непрошених проповідників, там вони більше не зявлялися. Поле їх там, де темнота

ШКОЛАМ ЧОГОСЬ НЕДОСТАЄ

В „Виннипеґськім Фрі Прес" з 8-го січня, 1953 р. знаходимо такі три заголовки: 1. Отава настоює на розгляд [illegible] сексуальних злочинів. 2. В[illegible] журить Токсідо, 3. Злочини зростають в Канаді.

Під першим заголовком говориться, що Отава дістає домагання, щоби встановити Королівську Комісію для розсліду полових злочинів і до встановлення відповідних законів. Поводом до того є ростаючі напади і насильства над жінками, а навіть дітьми дівчатами

Під другим заголовком говориться як „вандали", себто подичілі люде очевидно мол[illegible], нищать порожні хати коло Виннипеґу, розбивають вікна, ломлять рамці вікон („футрини"), нищать все в [illegible]

Під третим оповідає[illegible] в Канаді скоро зростає. Статистика виказує, що в 1952 р. число злочинів зр[illegible] ло на 42.9 проц. супроти 1951 року, отже [illegible] в 1951 р. було 100 злочинців, там [illegible] є майже 143. В руках поліції в 1952 р. було 146,904 злочинних справ, а в [illegible] жених 96,468 осіб

Се важна справ[illegible]. Коли так злочини зростають, то знак[illegible] десь є ве[illegible]ка причина

Канада може похвалитися школами. Є їх багато. Є багато учителів. За[illegible] письменних. Є багато книжок і часописів. Все те повинно виховувати гідних людей, однакож воно не так

Лихо мабуть в тім, що релігійне виховання признано маловажним. Поставлено його поза справами державних потреб. Релігія, кажуть, се справа родичів. Хочуть, нехай виховують дітей по релігійному, а не хочуть, нехай не виховують. Можуть і на атеїстів виховувати. Се їх справа

Дійсним, вистарчаючим конечним вихованням уважають [illegible] позарелігійне виховання. І держава [illegible] гійне виховання на [illegible] перебрала. Виховує і журиться, що злe вихованих є щораз більше

Запитати б: чи [illegible] злочинці не вміють читати, чи не знають спелінгу? Чи не знають геометрії та альгебри? Знають, але з тим знанням вони злочинці. Значить, — вся та наука не досягнула того, щоби вихованків на гідних людей виховати.

Оскілько релігію нині легковажать видно з того, що преса цілком не зазначує, чи злочинець до якої Церкви належить, чи до жадної. Що там Церква!

Треба би порівнати теперішний час з давнійшими часами, коли було менше шкіл, або і не було, коли було багато неписьменних, однакож тоді злочинців було дуже мало. Але тоді було релігійне виховання.

Однакож лихо сягає багато дальше. Коли загал стає щораз більше злочинним, то треба памятати, що серед нього зявляються не тільки фахові злочинці, але з нього вибирається урядовців, учителів, військових, техніків, політиків, професіоналістів . . . Чи вплив нинішного виховання і на них не поклав своїх слідів менше, або більше?

Коли нині Канада матеріяльно, чи економічно підноситься, то чи буде вона дійсно сильною, коли рівночасно буде морально занепадати?

СУМНЕ УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО

(Історичний спомин).

Коли папа Григорій 13-ий 1582 р. проголосив новий календар, то католики завзялися всім його накидати. Таке було і на українських землях під Польщею

У Львові був тоді польський [illegible]єпископ Соліковський. Він зорґанізував католицьку банду, щоби не дати У[illegible] святкувати по своєму календар[illegible]

В тій банді були: брат Солі[illegible], Войцех; ксьондз Якуб Вишн[illegible], кс. Вацлав Вінановський, кс. Бартломей Гроцко, та інші озброєні Поляки

Пізно на Святий Вечер та банда пішла до Успенської церкви, коли ст[illegible] священик мав починати Службу Божу. Банда увійшла до церкви з криком, вивела священика, людей пороз[illegible] і двері запечатала.

Товпа пішла дальше до головної церкви св. Юра. Два священики серед церкви читали молитви. І тут священиків і людей повиганяли, церкву запечатали і загрозили смертю, тим, що церкву відомкнули би.

В церкві Благовіщення правилася Служба Божа і вже було по освяченню Св. Дарів. Тут здерли з священика ризи і з людьми надвір вигнали. Церкву запечатали.

В церкві Миколая вдарили священика між очи, коли Св. Дари мав споживати, поздирали ризи і шаблями разом з людьми з церкви вигнали

В церкві Миколая також казали всім забратися і церкву запечатали.

На церкву Богоявлення не [illegible]али, але по Богослуженню церкву запечатали

Так три тижні церкви були позамикані, доки Українці не почали готовитись до збройної оборони своїх прав

Чи була в Соліковського, його брата і ксьондзів якась віра? Ніякої!

Таке добро ніс католицизм Українцям. Коли б нинішні греко-католики се розуміли, то чи ставали б з Поляками в один ряд? Знали би, що хто з такими в один ряд стає, то він їх роботу одобрює. Він зачислює себе до тих, що таку роботу роблять.

ЧИСТКА В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

Виробляють плян, щоби дати під допитн 375 американських урядовців в Обєднаних Націях. Се люде на високих становищах, адміністративних, економічних, допомогових і політичних, як знавці тих прав. Хочуть провірювати їх американську льояльність.

СВЯТА ЦЕРКОВНІ

СОБОР ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

Другий день Різдвяних Свят посвячений окремій пошані для Діви Марії. Вона ж Мати Христова. Коли приходили Мудрці і Пастухи з поклоном до Христа, то поклін віддавали і Його Матери. І коли Ангел звіщав Йосифа про замір Ірода, то говорив: „Бери дитину і матір і тікай до Єгипту".

Тому і ми, кланяючись Христови в яслах, повинні зложити і глибокий поклін святій Матери. На те призначений другий день Свят.

ПЕРВОМУЧЕНИК СТЕФАН.

Третий день призначений памяти першого мученика християнина — Стефана.

Для перших християн найважнійше було — показувати свою віру добрими ділами. А було тоді багато убогих, опущених, а між ними багато безпомічних вдів. І християне жертвували, що могли, щоби їм помагати.

Однакож Апостоли були заняті проповідями, отже сказали християнам: Виберіть сім побожних чоловіків, щоби вони занималися убогими. І ті вибрали сімох, а між ними Стефана. Вибраних назвали діяконами.

Стефан визначався великою ревністю, широкою працею, отже його вважали передовим між діяконами — архидіяконом. Він і поширював християнську науку і привертав до християнства багатьох.

За те противники оскаржили його і судили. На суді він показав себе відважним учеником Христа. Його засудили на смерть, а там вивели за місто і камінням побили. (Про те в Діяннях Апостолів, Гол. 6, і дальше).

Церква називає Стефана первомучеником, а що його мали вбити 27-го грудня по старому календару, то се припадає на третий день Різдвяних Свят.

Стефан дав примір дальшим христіянам як треба твердо стояти при науці Христа і навіть життя не жалувати.

НАІМЕНОВАННЯ ХРИСТА (ОБРІЗАННЯ).

Коли минуло 8 днів від народження Христа, то, по тодішному звичаю, дали йому імя при тодішних обрядах, і се рівнається з нинішним хрещенням дитини. І тому память тої події повинно би в нас зватися „Наіменованням Христа".

Тоді хлопець зачислювався вже до громади церковної. Так і нині новоохрещений зачисляєсь вже до християн.

СВЯТИЙ ВАСИЛІЙ.

Св. Василій родився коло 329 р. в Кесарії Каппадокійській. Отець його Василій, мати Емілія. Малим найбільше науки дістав від своєї бабки Макрини, про що він згадує: „Я вихований своєю бабкою, блаженною Макриною. Вона змалку защепила в мені зерно побожности."

В школі в Кесарії знайшов він собі побожного приятеля — Григорія Назіянзенського, який пише про Василія:

„За короткий час Василій, хоч був молодим, здобув собі славу в усіх в простих людей і знатних. Був бесідником між бесідниками, фільософом між фільософами, а що важне — був священиком між християнами, хоч ще не був священиком. Він став мені найблизшим приятелем. Ми сходилися лише з гідними і поважними товаришами. Ми знали лише дві дорозі, — одну до церкви, другу до здобування розуму і гідности. Другі дороги, — на всякі видовища і забави, ми лишали другим."

Дальше вчився і в Атенах і здобув всі тодішні науки, навіть лікарське знання.

Говорили, що він буде великим адвокатом, однакож його найбільшим бажанням було — бути великим християнином і гідним чоловіком. Він хотів стати монахом, але Бог призначив його на великого провідника Церкви. А Церква мала тоді багато клопотів з Аріянами, отже Василій виголошував проповіди і по два рази денно, щоби вірних поучувати.

По смерти еп. Евсевія поставили Василія епископом, коли мав 42 роки і був ним 7 літ і шість місяців. Його аріяне переслідували, судили, але він заявляв, що смерти не боїться. Цар засудив його на вигнання. Але заслаб син царя, і коли лікарі не помагали, цар звернувся до Василія. Він прийшов, помолився і син почав приходити до здоровля. Ще раз хотів цар Валент підписати засуд на вигнання, але перо зломилося. Взяв друге, і те зломилося. І цар вже не відважився Василія виганяти.

Багато працював св. Василій, і написав багато писем в обороні Церкви. Праця його життя була така велика, що заслужив собі імя Великого.

Він помер 1-го січня (церковного, 379 року, проживши 50 літ. І між Отцями Церкви нині він на першім місці ставиться.

Його життя є великою наукою для християн — в вихованню дітей і в гідній християнській праці.

ЙОРДАНСЬКІ СВЯТА.

В часі, коли Христос мав 30 літ, Іван Хреститель хрестив людей на ріці Йордані. Він був великим проповідником і до нього сходилися люде [illegible] бідні, багаті, військові . . . І кожному з них він мав щось важне сказати. Він накликав людей до праведного життя, і тих, що постановляли вести гідне життя, хрестив на нове життя.

Тоді і Христос прийшов до Івана Хреститися, але Іван сказав: „Ти мене можеш хрестити, а не я тебе". На те Христос: „Вчини, що кажу, бо того треба. Се знак закону."

Коли ж Іван Ісуса хрестив, зявився Дух Святий в виді голуба і почувся голос Бога Отця: „Се Син мій любий, якого я собі вподобав". Так виявилися три Божі Особи і тому Йорданські Свята звуться також Богоявленням.

Іван Хреститель приготовляв людей Ісусови своїми проповідями, отже другий день присвячений Іванови Хрестителеви.

Дуже побожно переводили давні христіяне Йорданські Свята. Говорить св. Григорій Богослов з 4-го століття:

„Церква величаво прибрана, а зійшлось тілько, що не вміщаються, багато стоять в усіх входах, як пчоли, що одні в улію, а другі гудуть кругом улія."

Щоби краще зобразити значіння Свята, Церков встановила багато святочних обрядів, які нині є і в нашій Церкві. На Святий Вечер і на Йордан святиться вода, люде приносять ії й окроплюють впочисто хати і другі будинки. В старім краю вирізували з леду на ставах великий хрест, ставили його, і при нім святили воду. Таке в декотрих сторонах робили Українці і в Канаді.

Крім того є Святий (Щедрий) Вечер, подібний до Різдвяного і Богослуження подібне. Час до Йордану вважаєсь Різдвяним, тому і по Різдві ще колядують

Йордан, се велике Свято між Святами року, отже треба його якнайвеличавійше святкувати.

КАНАДА МАЄ ДВА КАРДИНАЛИ.

Папа назначив 24 нових кардиналів, щоби Кардинальська Колеґія була повна. З канадійських кардиналами назначені архіеп. МекҐвіґан з Торонта та архіеп. Летер з Монтреалу. Кардиналом став також югославський Степінац і Поляк Стефан Вишинський. Оба вони під панованням Росії, отже в еї руках.

НОВА КНИЖКА

Вже вийшла з друку книжка: „Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви", сторін 254. Том. I.

Се матеріял, що подавався в „Вістнику" під заголовком „До Історії Уніятської Церкви".

Зібрано тут багато фактів, багато подій, що належать до Історії Гр. Кат. Церкви й українського народу, а які нині або цілком невідомі, або забуті, або які нинішні деякі письменники представляють в перекрученім вигляді.

Книжку тую повинні прочитати і православні і греко-католики, а вона скаже їм багато такого, що треба знати.

Хто буде ту книжку замовляти, то добре було би замовити нараз бодай дві, — одну для своєї домашної бібліотеки, а другу на позички знакомим. Одну треба мати завсігди для себе під руками.

Ціна книжки 75 центів.

Замовляти можна в Консисторії, 7 Ст. Джанс Аве, Виннипеґ, або в „Українськім Голосі", Бакс 3626, Ста. Б., Виннипеґ, Ман.

Йорданський спомин в Канаді

Коли свящ. Кудрик був в Саскатуні, то в Інституті Петра Могили бувало освячення води перед Вечерою.

З того пригадуєсь один такий вечер.

Вже перед Йорданом передовійші студенти приготовлялись, — навчилися співати „Як в Йордані", та „Ти явився сьогодні цілому світови". Також приготовили цілий лад, як має відбуватися окроплення будинка.

Після вечері пішов священик кімнати окроплювати свяченою водою. Коло священика були передові студенти з свічками в руках. Один студент ніс свячену воду, один йшов наперед і відчиняв двері кімнат, а багато студентів йшло позаді.

При окроплюванню кімнати студенти співали Йорданський Тропар і Кондак, а священик робив на дверях крейдою хрестики. І так обійшли всі кімнати в цілім будинку. Се було дуже величаве і поважне, і певно зосталося в памяти тодішних студентів і студенток.

Тут треба ще пригадати, що Святочну Вечеру їли студенти при свічках, а не при електричних лямпах. Се окремо надавало такій Вечері і щиро-християнського вигляду і показувало їм релігійну українську святочну культуру. Притім були промови, що пояснювали ту українську культуру, передану нам нашими предками.

Одно треба ще згадати: на дівочій стороні Інституту ті хрестики, що понаписував священик на дверях при свяченню води, довго, може і півроку було видно. Дівчата не стирали їх, а берегли, як святу річ, як дорогі знаки великого Свята.

На хлопячім боці вони скорше позникали. В жіночу душу такі святі хвилі і справи глибше западають.

Можна собі уявити кілько такий один вечер влив в душі студентів святочного й українського почуття. Всі вони переживали таке своє, рідне, якого не знайдуть в неукраїнськім світі.

Один з тих.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НОВИЙ РІК — ЙОРДАН

НОВИЙ РІК.

Сам Новий Рік належить більше до загальної народної культури, ні до релігійної. Раненько вибираються хлопці і дівчата „сіяти". Беруть збіжа в торбину і йдуть від хати до хати. Прийшовши до сіней, кидають збіже, сіють, і кажуть: „Сійся, родися!", або: „Сійся, родися, на щастя на здоровля, на новий рік, щоби вам більше родилося, як вторік!" І сівачам дають люде балабушки, паленички (коржики), а деколи і гроші.

До хати сівачів звичайно не впускають, бо ті понакидають зерна в муку, в миски.

Першим колядникам виносять з хати „діда" — себто сніп, що стоїть в куті від Різдва, сівачі його молотять (оббивають) і зерно на сіяння забирають.

„Сіяння", се велика втіха дітям

ЙОРДАНСЬКИЙ ВЕЧЕР.

Вечеру перед Йорданом звуть „Йорданською Святою Вечерою", „Щедрим Вечером", „Багатим Вечером", „Голодною Кутею". „Щедрий" походить мабуть з староіранської мови, що означало би: „Божий, Величний". Чому „Голодна кутя", не знати.

Вдень перед Вечерою в церкві святять воду, отже люде приносять її, всі домашні пють, а господар окроплює хату і други будинки. Вечера подібна до Різдвяної

Вечером старші діти ходять і [illegible] вікнами співають Щедрівки меншим [illegible] тям. Є Щедрівки і старшим

Свячення води є і на Йордан

⁂

Новий Рік і Йордан мають багато всяких домашних звичаїв. На Волині в декотрих сторонах був такий звичай господиня накладає на тарілку вареників, закривається ними і питає господаря: „Бачиш мене?" А той відказує: „Не бачу". Тоді господиня: „Дай Боже, щоби ти за рік був такий багатий, щоби за варениками мене не бачив". Се таке обрядове бажання щастя з тим Вечером

Дівчата багато ворожать. [illegible] дуть на землі кусок хліба, [illegible] стень. Тоді приносять [illegible] Коли курка дзьобне [illegible] дівчина буде багата. Коли вуголь — буде бідна. Коли перстень — вийде замуж. А є ще багато інших звичаїв.

Декому може здаватися, що се дурниці і без них було би красше. Та ні! Бо що друге на їх місце дати? Лишиться порожнеча. І коли їх життя витворило, то знак, що все те життю потрібне. Воно інтересує, воно тішить. Воно надає святочного окремого вигляду і змісту, отже відріжняє свято від будних днів. Воно є прикрасою свята. Ось чому воно має культурну вартість!

ВСЕ ЗГАДАЙ

Коли тебе тут нужда тисне,
Коли дожив ти того дня,
Де ні один вже луч не блисне,
Надії на ніщо нема —
Згадай, що тут хвилина муки
Віддасть тебе у Божі руки.
Коли тебе тут ворог ганить
І боронитись сил нема,
Коли від тебе брат сторонить,
І кругом доля зла, німа, —
Згадай в гіркий той час недолі:
За гробом — там нема неволі
Як твоїх близких смерть забрала
І ти остався сам-на-сам,
І вже нема де прихилитись
Пораненим твоїм думкам, —
Згадай; пропаще тіло й кров,
А душі їх ти знайдеш знов.
Коли старі літа і слабість
На ложе смерти зложить нас,
І ми побачимось край гробу,
Життя прийде послідний час,
Згадаймо: хто жив — треба вмерти,
За гробом же — життя без смерти.

К. П. за Д.

ВІД КОНСИСТОРІЇ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ

КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВИННІПЕГУ. Кілька літ тому розпочалася будова цієї Всеканадійської Катедри Перша її частина вже скінчена, і в ній відбуваються Богослужения, як і інша громадська праця

Але на цій частині є іще довг. Та треба буде її й скінчити, отже треба грошей

Катедра вже тепер добре представляється; коли ж буде викінчена, тоді вона буде окрасою цілої нашої Церкви, і буде свідчити про силу й значіння її в столиці канадійських Українців — у Виннипегу

Кожна Громада нашої Церкви мусить докласти і свою частину на будову Катедри [illegible] дасть [illegible]

МІСІОНАР. У дорогу по всій Канаді [illegible] місіонар ВІРев. протоєрей Д. Ф. [illegible] ціль його поїздки — розглянути обставини на місцях, побачити [illegible] життя [illegible] будову Катедри [illegible]

РІДНА МОВА.

[illegible]

[illegible] ГРОМАДИ.

[illegible]

[illegible] ження своїх місцевих громадських справ, а подібно треба і Консисторії, бо вона є загальною громадською установою для всіх Громад разом. Вона є частиною всіх Громад, тому кожна Громада повинна дати свою частку.

ЯК СПОКІЙНО ФОКАС ГОТОВИВСЯ НА СМЕРТЬ

При кінці 3-го століття, коли погани переслідували християн, жив на краю міста Синопи праведний християнин, Фокас Був він старий, сам один і мав тут хатину та город. На городі працював і тим жив що вродилося, а що лишалося, те роздавав бідним людям. Крім того [illegible] багато цвітів, і серед них проводив вільні хвилі на молитві і роздумуванню.

Одного разу зайшли до нього незнакомі люде, подорожні. Він їх нагодував, а тоді почав розпитувати хто вони, звідки і куди йдуть. На те кажуть вони

Нас вислали шукати християнина Фокаса. Він має бути дуже злим чоловіком, та се ніщо, — але він ще і других баламутить. Отже нам приказано, щоби ми вбили його, як тільки його знайдемо

А що се був вечер, то Фокас просив їх переночувати, але не сказав хто він такий

Коли вони спали, він пійшов на город [illegible] цвітами викопав собі гріб

[illegible] настав ранок, повів подорожних [illegible] город і каже

[illegible] шукаєте Фокаса, а я його знаю

Се і добре, — кажуть подорожні [illegible] наше шукання скінчиться [illegible] дамо тобі нагороду [illegible]

[illegible] мий, — говорить [illegible] нагороду дасть мені [illegible] я щиро служу. Отже [illegible] а тут гріб я вже [illegible]

[illegible] дивувало подорожних [illegible] такий вважний, щоби сам [illegible] смерть? Дотого ж [illegible] чоловік добрий, щирий

І говорять вони:

Ми за іншим Фокасом шукаємо [illegible] бути чоловіком злим, жорстоким [illegible] бачимо, не такий. Ти скажи [illegible] кого Фокаса, за яким ми [illegible] християнин і чоловік дуже [illegible]

І я християнин, — каже їм Фокас [illegible] такого злого християнина, як ви [illegible] те, я не знаю. І сам я на кожнім кроці [illegible] навчаю християн, щоби були добрі [illegible] лагідні, гостинні, щоби другим помагали

[illegible] подорожні знали, що знайшли того [illegible] шукали, але їх руки не піднімалися [illegible], хто показався таким гідним чоловіком І говорять:

Дякуємо, що ти нас приняв, і живи ще довго, а ми пійдемо дальше шукати [illegible] злого Фокаса.

І пійшли

Так християне своїм праведним життям, своєю добротою і відвагою йти на смерть перемагали поганство.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

Статут і Правила Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Ціна — $0.50

Протокол Надзвичайного Собору [illegible] ької Греко-Православної Церкви в Канаді, 1951 р. Ціна — 50 центів

В кожній українській православній родині повинні находитися ці обі вартісні книжечки.

Замовленя і гроші слати на адресу:

CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA.
7 St. Johns Ave. Winnipeg, Man.

25 ЛІТ ЯК „ВІСТНИК" ДВОТИЖНЕВИКОМ

„Вістник" почав виходити в Квітни 1924 року і звався тоді „Православний Вістник". Виходив раз на місяць і коштував 1 дол. на рік.

В 1928 р. почав він виходити два рази місячно, і назву скорочено з „Православного Вістника" на „Вістник". Передплата тоді була вже 1.50 річно.

Перше число „Вістника", як двотижневика, появилося в січни 1928 року і було подвійне, за 1-го і 15-го січня, **отже тепер якраз 25 літ, як „Вістник" став двотижневиком.** Дальші числа вже виходили два рази в місяць. Від того часу дотепер вийшло 600 чисел „Вістника", а коли числити по 8 сторін на число, то буде 4,800 сторін. Велика була би книжка.

Хто читав „Вістник" від початку його появи, хто читав від 1928 року, а навіть і коротше, то мусить признати, що „Вістник" виконав дотепер в Канаді велику працю. Одно, що поширив загальний погляд на справи церковні, та і загальні народні, а друге, що навчив читачів справи розсудно розбирати, отже навчив розумно до кожної справи підходити.

А вже головно стояв він твердо на сторожі і в проводі Української Православної Церкви. Притім мав він на увазі гр. кат. Церкву, яку чужі завсігди готовилися вповні взяти в свої руки. Він відбивав наступи чужих на Укр. Прав. Церкву і вчив читачів, як ті наступи відбивати. Він позанотовував багато того, що в старім краю робилося, а чого нігде в тутешній українській пресі не занотовано, і через те „Вістник" нераз може послужити жерелом, з якого можна про ті справи довідатися. І се остілько важнійше, що нині, без сумніву, річники газет в Старім краю понищені, а в Канаді крім „Українського Голосу" не маємо давної української преси, де давні події були би занотовані (з давних є ще нині „Канад. Фармер", якого видавали чужі, отже там ще дещо може бути занотоване; „Канад. Українця" давно нема, а вся друга укр. преса в Канаді вже новійша).

Деякі передплатники складають „Вістник", зшивають в Книжки, і певно він для них є енциклопедією, де завсігди можна знайти багато потрібного й інтересного, Такого, що ніколи не старіється.

І тому всі передплатники і читачі повинні доложити старань, щоби з нашим Українським Новим Роком „Вістник" поширити між тими, що його дотепер не передплачували. Вони багато стратили, отже нехай тепер надолужують те, що занедбали.

На два доляри на рік кожний спроможеться. А не збідніє і той, хто на початок передплатить „Вістник" для своїх знакомих, своїх приятелів, як новорічний дарунок, з нагоди 25-ліття „Вістника" як двотижневика.

КІЛЬКО БУДУЮТЬ КОРАБЛІВ.

В Скотляндії вибудували 1952 р. нових 107 кораблів, отже неспòвна 1 корабель що три дні. Але в 1913 вибудували в році 377 кораблів, отже денно один корабель. Розуміється, що будують їх на багатьох місцях.

ПОМІЧ СПАРАЛІЖОВАНІЙ.

В Шікаго є цілком спаралізована 27-літна Марія Кішмілер. Має вона 6-літного синка і старших родичів. Жила вона в своєї свекрухи, яка тепер всіх їх виганяє, бо не можуть платити. Щоби їм помогти, зорганізувалося поза Шікагом 20 груп і постановили для тої бідної родини побудувати хату за 20,000 долярів. Так добрі люде вміють помагати.

ПОСТАНОВА НОВОГО РОКУ

(Правдива подія).

Було се в старому краю.

Пилип мав 12 моргів поля, а се на тодішну міру вважалося середним господарством. Сам він був чоловіком побожним, мягкої вдачі, — був добрим чоловіком.

Та склалося, що привик до пиятики. Несподівано, нехотячи. Було в селі більше таких, що любили забавлятися, отже і Пилип між ними бував і там привик. Не думав, що привикне до пиятики.

Та як привик, то вже пив і без товариства. Пійде до коршми і приходить пяний додому. Правда, коли напєсь, то ще ласкавійший, але всеж лихо. І так поволи розпився, що за кілька літ пропив 9 моргів поля. Лише три морги зосталося.

Журилася тим родина, дорікала Пилипови, а він і не відсварювався. Признавав, що зле робить.

І бувало прийде пяний додому та:

Се вже послідний раз я пяний. Більше пити не буду.

Нераз таке говорив, але дальше пив Добра воля в нього була, але не було сили взяти себе в руки.

Була неділя перед Українським Новим Роком. Священик в церкві говорив про значіння Нового Року в життю людей Казав

Се час, коли всі люде, що провадять поважні справи, обчисляють свої здобутки в минулім році, свої страти, свої помилки, і виробляють пляни на слідуючий рік. Так кожний християнин повинен оглянутись на минулий рік, почислити, що робив він добре, а що зле, і виробити добрий плян для дальшого життя

Священик говорив розумно, з запалом а Пилип пильно прислухувався. Того ж йому треба. Він повинен своє життя обчислити, і що було зле, занехати. А коли б він так зробив, то яке велике було би се щастя для нього і його родини. Він став би знов поважним чоловіком..

З тачими думками пійшов Пилип додому

Але годі було відразу тверду постанову зробити. Розум говорить одно, а привичка друге.

І вечером перед Новим Роком зайшов таки до коршми. А коли прийшов додому підпитий, каже:

Аж тепер се вже послідний раз я пяний. Більше пити не буду

Побачимо, — говорить жінка, — бо ти вже нераз таке говорив.

- А побачиш! — каже твердо Пилип, побачиш! Се вже послідний раз!

І сповнив обіцянку. На Новий Рік пійшов раненько до церкви, висповідався і присягнув, що більше пити не буде і від того часу став новим чоловіком.

Вже не пє, а щиро працює, щадить Вже і люде почали його поважати. Вже в його родині лад, — всі вдоволені і радо помагають йому в усім.

Минуло від того часу кількось літ і Пилип купив 11 моргів поля. Пропив 9, а тепер купив 11. Перше мав 12, а тепер має вже 14 моргів

От що значить сильна постанова! Се та віра, що гори переносить. Се показує, що яка велика сила є в чоловіка, колиб він вмів її для доброї справи використати

Я знав Пилипа вже старенським чоловіком, бо був він нам рідне́ю. До нас він деколи заїздив. І яким любим гостем він був! Дуже його любили і поважали.

Давно вже нема його між живими, але память про нього живе в моїй памяти. І згадка про нього всім нам може бути великою наукою.

Сосник.

СТАН ЦЕРКОВ В ТОРОНТІ.

В „Торонто Дейлі Стар" є виказ членства Церков в Торонті. Виказ показує стан з 1941 і 1951 років, а то:

Англікани в 1941 р. мали 199,805, а в 1951 — 171,118.

Злучена Церква 153,575, а в 1951 — 163,809.

Римокатолицька 97,322; в 1951 —
Пресбитерська 96,217; — 70,481.
Жидівська 48,744; — 44,950.
Баптисти 34,074 — 28,841.
Православні 8,152; в 1951 — 14,652.
Лютерани 5,977 — 12,284.
Греко-католики 6,022 — 12,174.

З того бачимо загальний склад релігійного населення в Торонті і чисельність вірних. Певна річ, що деякі цифри можуть бути неточні.

ГОТОВЛЯТЬСЯ ВИДОБУВАТИ КОРАБЛІ.

Минуло понад 100 літ, як коло кінця полудневої Африки затонув англійський корабель, на якім було велике майно. Тепер виїхав туди англійський корабель з усіми найновішими приладами, щоби затоплений корабель відшукати і майно видобути. А нові прилади дають змогу спуститися до далеких глибин моря.

Але таких затоплених кораблів є більше, навіть тих, що затоплені в минулій війні, а на яких було багато волота і дорогого майна, отже і ті забираються видобувати.

ЩО КАЗАВ ГЕН. РИДЖВЕЙ.

В Парижі, в Франції, говорив недавно ген Риджвей, головний командант европейської армії, що він невдоволений тими приготованиями, які робляться в Европі. Казав він, що колиб прийшло до війни впродовж 18 місяців, то страти алиянтів були би дуже великі, хоч він вірить, що остаточно аліянти перемогли би!

АМЕРИКА НЕ ХОЧЕ ВИЯВИТИ АТОМІЧНИХ ТАЙН.

Англія домагається, щоби Америка виявила їй найновійші тайни виробу атомічних бомб, але Америка отягаєсь. Деякі американські конгресмени є за переданиям Англії тих тайн, інші проти. Та можна думати, що Росія і без того має всі тайни до подробиць. Вона дістала їх через шпіонів і науковців, що при виробі атомічних бомб працюють, а також від науковців, що виїхали до Росії.

ЦЕРКОВНА МОЛОДЬ В ЧУЖИХ.

В Мінедосі, Ман., зібралися представники молоді з шістьох протестантських груп і нараджувалися над співпрацею тих груп, чи їх Церков. Вони заснували міжцерковну молодечу раду. Певна річ, що та рада не буде церковних справ вирішувати, але важне, що молоді церковними справами інтересуються. Вони колись будуть церковні справи вирішувати.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

І такі колядують

(З західної Канади).

Хочу тут дещо сказати про одну знану мені околицю в західній Канаді. Може є ще десь такі околиці, а коли нема, то ще красше.

В тій околиці, що кажу, є трохи суботників. Може подумаєте, що я про Жидів говорю та ні, бо Жидя [illegible] не дивували би, бо субота се їх обовязок.

А тут суботники з тих, що колись неділю святкували. Та не в тім ще справа.

Я хочу сказати, що ті суботники ходили колядувати до деяких тих, що неділю святкують. (Мабуть в часі латин. свят. — Ред.). Та і тут ще не все, бо важне, що в несуботників колядували, а в своїх суботників ні. Їм самим коляди не потрібні.

Та суботникам не дивуватися, бо чому не заробити кілька долярів, коли можна. Коли можна неділю за суботу замінити, то чому не можна чужим колядувати.

Але дивуватися, що були люде, які їх приймали, і певна річ, з порожними руками їх не випускали.

Хоч правда, що були і такі, які дали тим колядникам таку коляду що вони до них більше не зайдуть. Ще і другим своїм скажуть, щоби не йшли.

Але тим що суботників приймали треба дуже дивуватися. Нехай вони підуть з колядою до суботників а чи суботники їх приймуть? Чи дадуть їм що?

І певне, що суботники потім з тих людей досхочу сміялися. Варта було підслухати, коли б вдалося. Та[illegible] не сміятися? Правда, се можуть бути добрі люде, побожні, але [illegible]. І що варта їх побожність, коли її може використовувати хто лише захоче.

Готово прийти до того, що слідуючого Різдва большевики пішлють своїх колядників і деякі люде будуть їх приймати і давати гроші на помі[ч] большевицькій роботі. Скажуть: "Але ж то файно колядували" і попросять, щоби большевики нико[л]и не минали їх з колядою.

От що значить бути несвідомим!

[illegible]

Коли б так розпитали, то показали би свій розум, і тоді самі ті колядники сказали би: "Більше до [illegible]. Вони [illegible] нам ще гарнішу коляду справить."

Знаю я такий випадок: зайшов незнаний до фармера і каже [illegible]

Добре, каже фармер, заходіть. Яже той в хаті опинився, починає вже [illegible] розкладатися. Зміркував фармер і питає:

— А що ви за один?

— Я слово Боже проповідую, говорить той.

[illegible] то забирайся, говорить фармер, [illegible]! Мені таких в хаті не треба.

І проповідник забрався. Та заходить дальше до другого фармера і на ніч проситься. Каже:

— Переночуйте, бо я був там в одного, а він не хотів мене переночувати.

А се хто, питає фармер [illegible]

Та [illegible], такий чорнявий...

А то чому він вас не переночував?

Та я сказав, що Боже слово проповідую і він не хотів...

— Так?! — говорить тоді фармер, — то і в мене не переночуєш. Геть мені з подвіря!

І проповідник забрався. А вже в третій хаті переночував, бо не сказав хто він такий.

Се вам гарний примір. Де є такі розумні люде, там ніякий чужий агент не зайде. Ще і другому скаже, щоби не йшов.

Коли ще було десь подібне, як в тій околиці, то треба про те написати до газети, щоби люде по всіх околицях знали і розуму вчилися. А тоді нехай такі колядники колядують в себе і в тих, за чиїм шнурком вони йдуть.

Неколядник.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнипезького Округа

СІЧЕНЬ.

18. Неділя. Щедрий Вечер. — Брендон.
19. Понеділок. Йордан. — Паплар-філд.

7 Ст. [illegible] стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

СІЧЕНЬ:

18. Неділя. [illegible]
19. Понеділок. Йордан. — Вимер
25. Неділя. Ватсон

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СІЧЕНЬ

18. Неділя. Вайта [illegible] Сондави
19. Понеділок [illegible] Арбакка
20. Вівторок [illegible] Хрест. — Арбакка [illegible]
25. Неділя. — Сондави

Адреса: Вайта [illegible], Ман.

Телефон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СІЧЕНЬ

18. Неділя [illegible]
19. Понеділок Йорд. [illegible]
25. Неділя [illegible]

Адреса [illegible] Велингтон Ав. Тел. 794 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

СІЧЕНЬ

18. Неділя. Етелберт
19. Понеділок. Йордан. [illegible]
25. Неділя. [illegible]

Адреса [illegible], Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СІЧЕНЬ

18. Неділя [illegible]
19. Понеділок [illegible]
25. Неділя [illegible]

ЛЮТИЙ

1. Неділя — Лендри [illegible]
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

СІЧЕНЬ

18. Неділя. [illegible]
19. Понеділок Йордан [illegible]
20. Вівторок [illegible]
25. Неділя [illegible]

Адреса Толстой Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

СІЧЕНЬ

18. Неділя [illegible]
19. Понеділок Йордан [illegible]
20. Вівторок [illegible] Пелктвод
25. Неділя [illegible]

Адреса Гефорт [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СІЧЕНЬ

18. Неділя. Св. [illegible] Попол. свячення [illegible] Громадам проголоситься на [illegible]
19. Понеділок. Йордан. Всенічне [illegible] 12 вночі — [illegible]
19. Понеділок. Йордан. [illegible] Ньюбрук
20. Вівторок. Івана Хрестителя. Редвотер.
25. Неділя. Егремонт

Адреса: Box 128, Радвей, Алта.

Тел: 10

> **ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА**
> **„СПОГАДИ"**
> Проф. Петра Білона
> Ціна $1.50. Замовляти:
> Rev. P. Bilon
> 1206 Penn Ave
> Jeannette, Pa — U S A

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

СІЧЕНЬ:

18. Неділя. Перед Йорданом. — Вайтбіч (Водосвяття).
19. Понеділок. Йордан. — Кобзар (Водосвяття).
20. Вівторок. Собор Івана Хр. — Гороск (Водосвяття)
25. Неділя. — Свен Плейн (Водосвяття)

ЛЮТИЙ

1. Неділя. — [illegible]
7. Субота за померших — Аррап
8. Неділя Страшного Суду — Аррап.
12. Четвер. Трох Святих — Норквей.
15. Неділя. Стрітення — Мейбридж.
22. Неділя. — Свен (Вел. Сповідь).

Адреса: Box 124, Аррап, Саск.

Телефон ч. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

СІЧЕНЬ:

18. Неділя. — Сенді Репидс (свяч. води)
18. Неділя. — Глендон. (Вел. Повечеріє 8 год. вечером)
19. Понеділок. Йордан. — Глендон (Ст. Божа 7 рано. Свяч. води).
20. Вівторок. Ів. Хрест. — Гефорд.
25. Неділя. — Еншав.

ЛЮТИЙ

1. Неділя. — Глендон.
8. Неділя. Масопустна. — Сенді Репидс.
12. Четвер. Трьох Святих. — Глендон.
15. Неділя. Стрітення. — Глендон.
22. Неділя. — Лисард.
25. [illegible] — Глендон.

Адреса: Box 1[illegible], Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

СІЧЕНЬ

[illegible] Йордан. [illegible]

ЛЮТИЙ

[illegible] Ривер (Спо[illegible]

Адреса: Box 550, Давфин, Ман.

Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СІЧЕНЬ

18. Неділя. Смокі Лейк [illegible] 11 год — [illegible] 6 год. — Стрий. Йордан. освячення [illegible] 8 год — Спеден; 10 год Служба Божа та освячення води
20. Вівторок [illegible]

ЛЮТИЙ

[illegible] Лейк [illegible]

Адреса Box [illegible] Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя

СІЧЕНЬ

18. Неділя. — Моркемб
19. Понеділок. Йордан. — Мирнам
[illegible]

ЛЮТИЙ

[illegible] Свят. — Топорівці
[illegible] Мусідора
[illegible] Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Зубрицького

СІЧЕНЬ

18. Неділя. Свячення води — Лак [illegible]
19. [illegible] Йордан. — Гресленд
20. [illegible] Івана Хрест. — Спрейл [illegible]
[illegible] громади прибути [illegible] за свяченою [illegible] Сповідь з 9-ої рано.

Адреса: Лак Ла Біч, Алберта.

Календар Українських Свят

СІЧЕНЬ

16	П	3	Пророка Малахії, мч. Гордія
17	С	4	Собор 70-ти Апост.: Якова
18	Н	5	*Н. перед Йорд. Св. Веч. Йор.*
19	П	6	*Йордан (Богоявл. Господнє)*
20	В	7	*Собор Івана Хрест.* Атанасія
21	С	8	Преп. Григорія Печерського
22	Ч	9	Муч. Полиєвкта і Євпарха
23	П	10	Григорія еп. Ниського
24	С	11	Преп. Теодосія Вел.
25	Н	12	*Н. Мит. і Фарисея*, Сави арх.
26	П	13	Муч. Ермила і Стратоника
27	В	14	Св. Отців вбитих в Синаї
28	С	15	Преп. Павла Тивейського
29	Ч	16	Поклонення кайд. ап. Петра
30	П	17	Преп. Антонія Вел.
31	С	18	Атанасія і Кирила архієп.

ЛЮТИЙ:

1	Н	19	*Січень 1953. Н. Блуд. Сина*
2	П	20	†Преп. Евтимія Вел.
3	В	21	Преп. Максима Ісповід.
4	С	22	Препмч. Анастасія Печер.
5	Ч	23	Свщмч. Климента Анкир.
6	П	24	Преп. Ксенії, мч. Вавили
7	С	25	†Григорія Богослова архиєп.
8	Н	26	*Н. Мясоп.* Преп. Ксенофонта
9	П	27	†Перенес. мощ. Ів. Золотоуст.
10	В	28	Преп. Ефрема Печер.
11	С	29	Перенес. мощ. Ігнатія Бог
12	Ч	30	*Трох Св.: Вас., Григ., Івана*
13	П	31	Никити еп. Новгородського
14	С	1	*Лютий.* Муч. Трифона
15	Н	2	*Н. Сиропуст. Стрітення Госп.*

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака

СІЧЕНЬ.

18. Неділя. — Кагвин.
19. Понеділок. Йордан. — Ендрю. Водосвяття 5.30 рано; Вилингдон, Відправа о 7.30 рано
20. Вівторок Соб. Ів. Хрестителя — Лужани.
25. Неділя. — Борівці

По Богослуженнях катехизация [illegible] в Кагвин, Завалю, Прут, Борівці й Лужани

Адреса: Box 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СІЧЕНЬ

18. Неділя. — Ст. Джулієн
19. Понеділок. Йордан. — В[illegible]
25. Неділя. — Кинворт

Адреса: Box 155, Вакав, Саск.

Тел. 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

СІЧЕНЬ

18. Неділя — Льора (Лисенко)
19. Понеділок. Йордан. — Цесінгер місто
25. Неділя. — Виниярд.

Адреса: Box 53, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

СІЧЕНЬ

18. Неділя. — "Коло Куцих"
19. Понеділок. Йордан. — "Коло Купровських"
25. Неділя. — Федаки

Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького

СІЧЕНЬ

18. Неділя. — Енгусвил
19. Понеділок. Йордан. — Сенді Лейк
25. Неділя. — Оквборн.

Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 318—21. Шол Лейк Екст.

Устав Церковний

СІЧЕНЬ

18. Нед. перед Йорд. і Захтея. Гол. 7 УЄ 10. 1 Тим. 1:15-17. Єв. Мар. 1:1-8 і Луки 19:1-10.

19. Понеділок. *Йордан*, УЄ Марка 1: 9-11. Ліг. Ап. Тита 2: 11-14 і 3: 4-7. Єв. Матея 3: 13-17.

20. Вівторок. *Собор Ів. Хрест.* Літ. Ап. Тита 2: 1-10. Єв. Івана 1: 29-34.

25. Нед. Гол. 8. УЄ 11. Ап. Тим. 3: 10-15. Єв. Луки 18: 10-14.

ЛЮТИЙ:

1. Нед. Гол. 1. УЄ 7. Ап. 1 Кор. 6: 12-20. Єв. Луки 15: 11-32.

8. Нед. Гол. 2. УЄ 2. Ап. 1 Кор. 8: 8-13, 9: 1-2. Мат. 25: 31-46.

12. Четвер. *Трох Святих.* УЄ Іван 10: 9-16. Ап. Жид. 13: 7-16. Єв. Мат. 5: 19-19.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 1, 1953. ВІННИПЕГ, МАН., 1-го ЛЮТОГО, 1953. ЧИСЛО (935) 3

ІНФЛЮЕНЦА В ЕВРОПІ.

В Англії і західній Европі поширена інфлюенца, але лекша, ніж була 1951 року. Тоді в Англії вмерло 8,000. Тепер в 10-ох великих містах Англії вмерло за тиждень 51, а в 1951 р. було вмерло 886. Найсильніша інфлюенца в Баварії, де тисячі є слабих. Подібне і в Франції, де в Парижу половини учеників нема в школах. Слабість є і в Данії, а в Швеції, Бельгії, Голяндії, Норвегії і Швайцарії цілком нема.

ІНФЛЮЕНЦА В МЕКСИКУ.

В місті Мексику, що має 3 міліони населення, 120,000 слабі на інфлюенцу. Вогка і змінна погода має бути причи[ною].

ПАПА ЗАСЛАБ НА ІНФЛЮЕНЦУ.

Вістка з Парижу каже, що в Европі мі[ліо]ни слабі на інфлюенцу, а між ними і папа, і бельгійський король Будуїн. Папа Пій 12-ий має 76 літ. В Франції на 42 міліони населення трета часть є слабих, в Німеччині 250,000. В Японії багато шкіл позамикали.

ЗАВОРУШЕННЯ В ТЮРМІ.

В Раквю, Па., збунтувалося 325 арештантів і захопили 6 сторожів як заложників. По 4-ох днях піддалися спокійно і сторожів випустили.

ЯПОНІЇ КЛОПІТ З ЮНІЯМИ.

Дотепер Японія мала багато робітничих страйків, що спиняють роботу Робітничі юнії настроєні по „лівому", є большевицькі впливи. Хоч є також юнії, які бачать небезпеку для Японії в нерозбірчивих домаганнях робітників.

ВТІКЛО 20,000 НІМЦІВ.

Від початку січня до 26-го втікло зо східної Німеччини до західної 20,000 Німців. Большевики переводять тепер в східній Німеччині велику чистку. Тікають господарі, купці, урядники, словом — хто може.

ЧИСТКА СВЯЩЕНИКІВ В ПОЛЬЩІ.

Комуністична „Трибуна Люду" з Польщі подала спис священиків, яких оскаржують, що помагали шпіонам. Видно, що починається новий наступ на польське духовенство.

ЄГИПЕТ ПРОТИ АНГЛІЇ.

Премієр Єгипту, Нагіб, заявив, що Єгипет мусить увільнитися цілком від англійської контролі. Заснувалося „Товариство Висвободження", яке заявило, що волють смерть, ніж чуже панування. В Каїрі були великі паради і демонстрації в дусі визволення.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ЗВЯЗКИ З ВАТИКАНОМ.

З Риму були вісти, що маршал Монтгомері має бути посередником між Англіканською Церквою і Ватиканом. Представники уряду і Церкви се заперечують.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 19.

На острові Сардинії літак вдарився до гори, отже згинуло 19 осіб. Він з Сардинії летів до Риму.

ПАРАДА АЙЗЕНГАВЕРА.

Січня 20-го Айзенгавер взяв в руки державну керму. При вїзді до Білого Дому були великі паради. Музичних банд було 62. Їхали парадно прибрані вози. Були крики і вигуки зібраного народу. Айзенгавер їхав з жінкою в білім відкритім автомобілі, без капелюха, а капелюх, що мав побіч, був звичайний, а не парадний. За ним їхав заступник президента Ришард Никсон з жінкою. Айзенгавер при офіцияльнім перебраню влади сказав, що буде старатися завести на світі лад, але не коштом американської гідности, тільки на основі справедливости. Підчас паради кавбой закинув йому на шию петлю (шнурок) з віддалі 15 стіп, як ловлять коней. Се був жарт, на який кавбой просив дозволу.

ТРУМЕН БУДЕ ПИСЬМЕННИКОМ.

Труменові приятелі кажуть, що нюйоркська видавнича фірма замовила його „спомини", за які Трумен дістане 500,000 долярів через кілька літ. Певна річ, що други будуть для нього писати. Також буде їздити з відчитами.

В АМЕРИЦІ БЕРУТЬ ДО ВІЙСЬКА.

В березни мають взяти до війська 53,000. Від вересня 1952 дотепер взяли 1,308,430.

ОДИН З „СІЯМСЬКИХ БРАТІВ" ПОМЕР.

Вже була вістка, що лікарі розділили хлопців зрослих головами. Один від операції був несвідомий до смерти. Другий тримаєсь і може жити. — Таких вросслих звуть „сіямськими близнятами".

ВИРАТУВАЛИ 47 РИБАКІВ.

В заливі Сендаски, Огайо, рибаки ловили рибу через полонки (отвори в леді). Але велика крига леду відкололась і понесла 47 рибаків. За ними поплили човни і їх виратували.

БІЛЬШЕ РОБІТНИКІВ — МЕНШЕ РОБОТИ.

Вістка з Лондону каже, що в першім тижни січня видобуто в Англії 4,553,000 тони вугля, отже на 41,900 тон менше супроти січня 1952 р., хоч працювало 21,000 більше робітників.

ЗГОРІВ ВЕЛИКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Внеділю 25-го січня, огонь знищив в порті Ліверпулю, в Англії, великий корабель, Емпрес, заподіявши шкоди на 5 міліонів долярів. Кажуть, що причиною може бути підпал. З людей ніхто не згинув. На нім могло поміститися 750 пасажирів, отже тепер яких 1,500 людей не зможе прибути на коронацію до Англії.

ПОВІСИВСЯ КОМУНІСТ.

В Монтреалі знайшли в кімнаті „румінг гавзу" повішеного комуніста, Павла Еленюка. Думають, що він сам повісився. Также знайшли багато комуністичних членських карток, памфлетів і листів. Се вже в трох тижнях згинув другий комуніст, перший був Статопульос, що сам помер. В нього знайшли зброю та багато комуністичної літератури.

СВЯЩЕНИК ВМЕР НА ПРОПОВІДНИЦИ.

До сина, що є священиком Злученої Церкви в Винипегу, приїхав 76-літний його батько, Гарлей Стюарт. В церкві він просив, щоби хор з усіми заспівав пісню: „Провадь мене Господи". А на проповіди сказав: „Я твердо вірю, що побачу моїх любих", себто по смерти. І підчас проповіди помер. Видно, що предчував свою смерть.

ОДИН ЗГИНУВ — 64 РАНЕНИХ.

На схід 24 милі від Су Лукавт, Онт., в Гост Ривер, на Сіенарській лінії, чотири вагони перевернулися, а решта лише вискочили з шин. Один вагон скотився близько до леду на озері. Один чоловік згинув, а ранених є 64, кількоро поважно. Сталося по півночи в 2.10. Згинув Василь Челяк з Юнити, Саск. Морозу було 21 низше зера (майже 30 Цельзія). Ранених забрали до Су Лукавт. Понад 150 ярдів залізничої дороги знищено.

З ОГНЮ ВТІКЛА, АЛЕ ПОМЕРЛА.

В Ґантон, Ман., 72-літна Ловренсова втікла з горючої хати, але впала до недалекого рова. Коли везли до шпиталю, на дорозі померла. Причиною смерти дим, якого надихалася.

ЗГОРІЛА ЖІНКА.

В Ватрос, Саск., серед білого дня згоріла в хаті Ліліяна Джофрей, 41-літна. Огонь відкрив робітник, що привіз леду. Думають, що огонь повстав від запаленої циґаретки, коли жінка спала.

ГЛАДІЯ ПОВІСЯТЬ.

В липні 1952 р. Г. Гладій вбив Йосифа Панока, чи Панка, отже 25-го квітня його повісять. Він робив відклик, але не помогло.

14-ЛІТНИЙ НА 5 ЛІТ.

В Ванкувері 14-літний хлопець одного тижня закрався 9 разів до домів і також вкрав 9 автомобілів. Коли судили, він відвернувся кажучи: „Вже мені того досить!" На те судія: „Маєш 5 літ тюрми!"

ЗАМІСТЬ СЛЮБУ — ОДИН РІК.

В Винипегу 26-літний Степан Стапор, недавно прибулий нібй думав женитися і взяв від своєї нареченої гроші і купив автомобіль за 1,500 долярів. Тоді замість йти до слюбу, поїхав кудись. Його зловили в Ванкувері, де хотів автомобіль продати. За те посадили його на один рік.

ЇХАВ ПІДПИТИЙ — 75 ДОЛЯРІВ.

В Винипегу їхав підпитий МекАйвер і заїхав в рів, і за те заплатив 75 долярів, або два місяці тюрми.

ЗАБРАЛИ З БАНКУ 48,857 ДОЛ.

В Росдейл, в Америці, чотири бандити замкнули 16 банкових робітників і забрали 48,857 долярів. Бандити були добре озброєні.

ЛІКАРСТВО НА ПРОКАЗУ.

Японія подарувала Індії поважний запас лікарства на проказу. Се знак добрих відносин.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПАПСЬКА БУЛЯ ДЛЯ АМЕРИКИ.

Червня 14-го, 1907 р. видав папа булю в справі гр. кат. Церкви в Америці. І показалося, що Ортинський має бути лише помічником латинських епископів в Америці. Сам він ніякої власти не має. Каже „Нива":

„Довідуємось, що креоване (створення) епископства для наших американських переселенців не лишень лежало в інтенціях (замірах) американського латинського епископату, але навіть за его почином прийшло до здійснення."

Отже епископство Ортинського се справа тих, на яких 1902 р. так гірко нарікали гр. кат. священики.

Не згадує буля, — говорить „Нива", що греко-католики вже 20 літ домагалися епископа для Америки. Домагався митр. Сембратович, а вже окремо Шептицький і йому „вдалося згадані інтенції замінити в діло". Та се мабуть „інтенції" „Ниви", щоби звеличити Шептицького. Буля жйого не згадує, але лат епископів. Дальше „Нива" говорить:

„Руский епископ в Америці стоїть безпосередно під юрисдикцією (правлінням) Апост. Престола і делегата Ап. Столиці в Вашингтоні. Єму поручаєсь виконуване всіх функцій (чинностей), як: візитоване парохій, рукополагане клириків (священиків), засновуване семинарів духовних і виховуване кандидатів до стану духовного, завідуване церковним майном . ."

Все виглядає нічого соб[illegible], але послухаймо дальше:

„Однак найбільше б[illegible] у всіх тих заряджених руский епископ є цілком зависимий від тих латинських ординаріїв (правлячих епископів) в котрих дієцезіях находяться рус[illegible] вірні:

„Американські латинські епископи станули на тім, [illegible] они суть (є) властивими ординаріями (господарями) а руский епископ є їх вікарієм генеральним (головним помічником)

З[illegible]чить Ортинський м[illegible]же виконувати свя[illegible]чинности аж тоді коли в ни йому позв[illegible]ять

Вийшло [illegible] не гр[illegible]-кат[illegible] ма[illegible]ють своє[illegible] епископа [illegible] мають його епископи латинські! Вони приказують [illegible] він має робити [illegible] Шептицький [illegible] причинився [illegible] дякувати. Таку присл[illegible] зробив би греко-католикам кожний польський шляхтич

„Нива" наводить постанови папської бул[illegible]

Доки не будуть заснован[illegible] рус[illegible] семинарії, питомці мають виховуватися в семинарах латинських [illegible] можуть бути лиш безжен[illegible] [illegible] лиш безженних [illegible] найбільше вд[illegible]вців, можна буде допускати до [illegible]ких парохій

Тайна миропомазання (при хрещеню) не лише забороняєсь [illegible] (священикам), але [illegible] тайна та уділена звичайним священиком, а не епископом буде невважн[illegible]

Так чуж[illegible], не питаючи греко-католи[illegible]ків, заводять целібат в гр. кат. Церкві, забороняють священикам помазувати миром при хрещенню [illegible] право, яке навіть в унії мали гр. кат. духовні 311 літ. І так брехнею показалися всі запевнення папів, що вони будуть охороняти права гр. кат. Церкви. — Та ще одно важне згадує „Нива":

„Виходить з булі, що **обсаджуване парохій рускими священиками буде належати до ординаріїв** (лат. епископів), **а не до нашого епископа**".

Вибираючись до Америки Ортинський говорив про „повну свободу", а тут не має він навіть права назначити священика для гр. кат. парафії. Хоч хто знає красше нарід і священиків ніж він? Однакож се мають робити чужі.

Але папська буля обдаровує грекокатоликів ще дальшими ласками:

„Вірним руского обряду **даєся повна свобода переходу на обряд латинський**, хотяй лат. місіонарам **забороняєсь під загрозою кар Ап. Престола намовляти наших людей до зміни обряду;** вільно однак Русинам сповідатися у латинського священика навіть там, де є руский (священик) і обходити латинські свята."

Се „Проект на знищення Руси" папського видання. **Дозволяється** переходити, — знак, що в тім переході нема нічого злого. Але **строго забороняєсь намовляти до переходу.** Се явне крутарство! Се те, що дозволяти красти, рабувати, але забороняєсь намовляти до крадежі. Адже самий папський дозвіл на перехід, **се вже намова!**

І те крутарство виходить з того місця, що називає себе Апостольським Престолом. Та є ще дальші папські постанови:

В Америці вільно Русинови, що женить[illegible] з латинничкою, вінчатися в [illegible] Русинка, що хо[illegible], мусить присту[illegible] перед латинським священиком. Діти батька латинника і матери Русинки **мусять** належати до [illegible], а **діти Русина** і латинни[illegible] **можуть** придержуватися [illegible] обряду.

Ясн[illegible] М[illegible]ти дітей **виховує, отже латиничка** [illegible] на латинників.

Перевиконувало [illegible] говорить „Нива".

Т[illegible] результати довгол[illegible]тних змагань [illegible] лишень [illegible] мрії про [illegible], але в многім [illegible] (кування) най[illegible] [illegible] (річних). [illegible]ського епископа [illegible] в своїм урядованю мусить старатися о позволене **кількадесяти епископів."** — (Все з „Ни[illegible]", стор. 645-647).

[illegible] [illegible]катися своїх прав, [illegible] вірних" і просити: „Во[illegible] люде так роб[illegible]

Смуток і тревога.

[illegible] „Нива" говорить, що [illegible] духовенства і на[illegible]

Не лише біль і смуток, але і тре[illegible] в[illegible] рішенями був наш обряд за [illegible] мало буде щезати і остато[illegible] вто щезне; та вкінці мо[illegible]же [illegible] подібними рішеннями Римська Курія зачне стісняти і на[illegible] в землях чужих

[illegible] тревогу, що [illegible] **квод ілліс лісіт, квод нобіс** (що другим [illegible]) [illegible] Мадярські і по[illegible] Русини в Европі (під папським [illegible]) так вже не живуть, а ледве дихають: священство, ба, і самі епископи (гр. католицькі) мадяризують не лише нарід, але й літургію."

Знак, що вже 1907 р. було видно латинізаційний наступ на греко-католиків, а той наступ виходив з того Риму, якому греко-католики кланяються і від нього помочи надіються.

„Нива" пригадує Бразилію.

Каже „Нива", що поводом до побоювань є давнійші рішення Риму для „Русинів в Бразилії". Для них рішено 6-го липня, 1899 р.:

1. Що супружество Русинки з латинником, або Русина з латинничкою **благословити має всегда латинський священик;**

2. **Що миропомазування не можуть рускі священики уділяти дітям.** — А знов 1-го вересня, 1899 р.:

3. Що в мішаних супружествах старатися треба, **щоби супруги ще перед шлюбом згоджалися на виховане дітей в латинськім обряді . . .**

4. Іншим знов декретом заборонено місіонарам руским уділяти духовні помочи **Русинам розсіяним в обводі** (окрузі) **парохії латинської** без **виразного позволеня лат. пароха** і т. п.

Пригадує ще „Нива" такий факт під російським переслідуванням багато (яких 200,000) унітів перейшло до польського костела. Опісля гр. кат. епископи зверталися до Риму, щоби позволив тим бувшим греко-католикам вернутися до гр. кат. Церкви, але Рим мовчав. Значить — не дозволив на поворот.

Про папську булю з 1907 р. говорить „Нива" ще раз:

„Твориться епископа **для руского обряду, але не епископа для вірних обряду руского; дається** (епископови) власть берегти чистоти нашого обряду, однак пастирство над Русинами полишаєся в повній зависимости епископам латинським. Над вірними Русинами і над їх церквами оставляєся їм власть так, що епископ руский, крім уділювання миропомазання, ніякої порядочної до них власти не посідає, хиба делеговану (дозволену) від них"

Таке говорить „Нива", що була часописом для гр. кат. духовних в Галичині, її видавало священиче „Товариство ап. Павла". А воно, певна річ, розумілося на тім, про що говорилося.

„Нива" спускає з тону.

Можна думати, що галицьке церковне начальство звернуло „Ниві" увагу щоби так різко не говорила, і „Нива" починає дальше іншим тоном. Вона пригадує, — „що Рим уважає Зед. Державу областю латинського обряду", що „область Зед. Держав є областю заозурпованою (захопленою) вже давно латинським обрядом, а обряд наш „де факто" (тимсамим) є там лише захожим"

Се вже крутарське виправдування Риму. Бо латинський обряд міг в Америці забезпечити права на своє істнования, але не право накидати комусь свій обряд і своє панування. Чомуж не накидав Жидам та протестантам? Тому, що ті не дали би собі в кашу плювати. Але покірним Рутенам можна.

А вже окремо запитати: Чи се по божому накидати своє панування тим, які тому противляться? Тим, які хочуть бути вільними людьми і мають обряд величавий, з часів першого християнства, коли римського обряду ще на світі не було.

„Нива" цілком спускається.

Мусів бути сильний напір висшого церковного начальства, коли „Нива" вже цілком іншим тоном заговорила. Коли перше звала чорне чорним; коли показувала різко, що Рим веде греко-католиків до загибели; коли перше Рим осуджувала, отже протестувала проти Риму, то опісля бере його в оборону. Каже.

„Можна мати якийсь жаль до Риму, але не можна робити Римови закиду, що зділано **кривду** епископатови (гр. католицькому), що з ним не радився (в справі булі). Папа є намісником Христа. Сваритися з ним не можна, „Проч з Римом", чи „Льос фон Ром" („Геть від Риму") кричати рівнож не можна, а наколи говорю о борбі з римською Курией, то і борби сеї не можемо рівнати з борбою, яку з иншими властями сего міра можна провадити.

Коли би отже Ап. Столиця і зовсім не радилася в уложеню булі ніякого епископа руского, то можна вправді мати якийсь жаль до Риму, але притім не можна робити Римови закиду, що зділано кривду тому ж Епископатови". — („Нива" 1907, стор. 673-676).

Се вже намовлювання людей, щоби одуріли. Рим готовить вам загибіль, але ви не обороняйтеся бо не можна, — схиляйте голови і гиньте. Робіть те, що вороги вам потрібне.

Та видно, що галицька преса сильно осуджувала галицьких епископів за їх мовчанку в справі булі, бо каже „Нива":

„Тому прикро мусить вражати обох достойників Церкви (а головним достойником був Шептицький!), коли в часописах кидаєсь на них злоза плота інсинуаціями (підозріннями) будьтоби они справи не розуміли, чи не знали, або не хотіли, чи не уміли нею якслід занятися." — („Нива" 1907, стор. 567).

Отже коли буля викликала тревогу в низших, то високе церковне начальство з Шептицьким мовчало, і тому якраз були ті осуди висшого начальства, про які „Нива" згадує. З того, як те начальство взагалі до подібних справ ставилося, можна догадуватися, що воно вповні годилося з булею.

Отже маємо тут перед очима папське відношення до гр. кат. Церкви в Америці та в Бразилії; бачимо як напочатку розумів булю орґан гр. кат. духовних; чуємо, що буля викликала тревогу в Галичині; а вкінци довідуємося як галицька преса осуджувала галицьке церковне начальство за його мовчанку.

Така історія тої булі і того папства, що булю видало. І того галицького церковного начальства.

ШПІОНИ В НІМЕЧЧИНІ.

Нині в Німеччині є більше шпіонів, ніж деінде. Одні працюють для Росії, другі для інших держав. В Західній Німеччині дуже багато шпіонів зловлено, розуміесь російських, а найбільше зловили і покарали Американці. Анґлійці і Французи зловили менше, знак, що се їх менше обходить.

СПРАВА НЕДІЛІ В АНҐЛІЇ.

Закон забороняє в неділю відчинення театрів, платні спорти і др. В неділю люде мають йти до церков, а решту дня поважно переводити. Тепер парляментови доручено плян на нові закони, що дозволяли би і на театр, на спорт і на все, що хто хоче. Як парлямент вирішить, не знати, але є також люде, що стоять в обороні неділі.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

37.

Першого тижня почав мене Корчинський навчати, як заховуватися в церкві і в парохії. Поради досвідчених людей мають вартість для молодих людей, але такий порадник мусить бути розумною людиною.

Корчинський покликувався на те, як він жив зі шляхтою і як ставився до хлопів. Говорячи, як поважали його пани, казав.

„З хлопами треба стояти здалека, бо вони дурні барани. Дуже невдячні. Я вчив їх 40 літ, навіть вчив грати на скрипці, але перестав, бо хлопи є до ціпа, ґралів (вилок до гною) і гною. На горі (де більше Поляків) треба говорити тільки по польськи. Коли будеш так робити, то лишишся на моім місци. Мене дуже любить митрополит і всі пани . . ."

Я все спокійно слухав, хоч кров в мені бурилася, і хотілося крикнути: „Не спокушуй мене!" Але я вже мав на плечах трийцять літ і трохи досвіду.

Та вже в гімназії чув я подібне, бо і там заохочували до зради своєї Церкви і народу. Але всеж менше. Може слабість виправдувала Корчинського. І моя подруга чуючи таке, казала, що до хорого пароха треба ставитися делікатно й обережно.

І я мовчав, і робив так, щоби вовк був ситий і коза ціла. Парох говорив своє, а я виконував те, що наказувала мені совість. Я сказав собі: „Роби небоже, то й Бог поможе".

Першої неділі я відправив Службу Божу, а парох тиху. Він правив Вечірню зараз по Службі Божій, і я не хотів того ладу зараз змінятн.

На Службі Божій було більше народу, ніж на Великдень, бо хотіли подивитися на нового священика. Був би я на їх місци, то подібно зробив би.

Церква була дуже занедбана. Всюди повно пороху. В підлозі коло Царських Врат була велика діра. Але що мені робити, коли Корчинський і тої діри не хотів залатати.

Треба поволи. Вечірню треба правити пізнійше, бо по Службі Божій люде втомлені і з церкви виходять. На Вечірни є мало. І що люде пополудни мають робити? Багато йшло до коршми. Я говорив про те з Корчинським, але він казав, що не треба ніяких змін.

В Підгірцях було 1,500 душ, було багато молоді. Нарід тверезий, не було крадежий, не було бешкетів. Се був золотий нарід, над яким треба лише трохи попрацювати.

В церкві дяком був старий господар, Яків Павлів, йому помагав син, та ще кількоро, а нарід мовчав. Отже я, не питаючись пароха, заповів, щоби в 4-ій годині зійшлися люде на спів. І прийшли хлопці, дівчата, ґазди й молодиці. Поверх 50 осіб. Любо глянути!

Я співав колись в хорі, то трохи розумівся на співі. Почав вчити без нот. Деколи та наука тревала і 5 годин, і я вертався додому захриплий, як гусак.

Вчив найлекшого і до Різдва мав вже хор з 54-ох осіб. Дяк не мішався до співу, а його син, Федько, дуже заінтересувався і був опісля диригентом. А співаки були раді дописуватися і в Плісниськім монастирі.

Першу Службу Божу відспівав хор на Різдво 1894 року. Людей щораз більше почало до церкви приходити, а навіть ті, що вже звикли ходити до костела, тепер до церкви верталися. А на великі свята приходили і Поляки.

Моєму пароховн се не подобалося, але я не оглядався. А селяне розуміли мене і щиро мені помагали в біді.

До Підгорець ми привезли дві валізки і готівкою 20 ринських. Ми за те купили 2 ліжка, дві шафі, і задовжилися на 20 ринських. Парохіяне про те довідалися. Вони знали, що платні від пароха нам замало і почали нам помагати.

Одного ранку приходить війтиха, Загоруйчиха, і приносить в кошику запашний гарний хліб, свіже масло, дві головки капусти і слоїк меду. Другого чи третого ранку Фещурка принесла сира, цукру і книш, що навмисне для нас спекла. Дальше не було дня, щоби якась ґаздиня не прийшла, і кожна щось приносила. Так було цілий рік.

Все те було смачнійше тому, що люде приносили щиро бачучи, що і я для них щирий.

Тоді я пізнав серце українського народу та навчився його цінити. І я постановив працювати для нього щиро ціле своє життя.

І я вже мав душевне вдоволення з моеї роботи, бо навіть римо-католики приходили, щоби налюбуватися гарним співом. І я хотів доказати Корчинському, що нарід не такий, як йому здавалося.

На Різдво парох приїхав, відчитав Службу Божу, а за ним я почав співану. Найперше хор відспівав „Вошел єси єрею". Парох читав тоді молитви в захристії. Почувши спів, вибіг і став в діяконських дверях. Стояв як прикований. І слухав цілу Службу Божу, хоч звичайно по читаній Службі Божій забирався додому.

Опісля він ані похвалив мене, ані поганив, але я бачив, що він зацікавився і радо співу слухав. І певно зрозумів, що люде мають здібність, колиб її розвинути.

ВМИРАЛИ 50 МІНУТ.

„Юнайтед Чорч Обзервер" переказує таке: в Торонті повісили 16-го грудня двох злочинців. Коли падали, їх карки переломилися. Опісля лікарі слухали 50 мінут поки серця повішених перестали битися. Вони вмирали 50 мінут. І говорить „Обзервер": „Чи може бути щось більше звіряче і нелюдське? Ми собаки так не вбивали би. Християнська совість дрожить перед такою дикістю. Коли треба злочинця вбити, то чи нема більше людяних способів? Є річи, що дані до крови, зараз вбивають. Скоро вбиває смертний ґаз. Чи не знайдесь правник, що підніс би тую справу?. . ."

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата. в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ЯКА ВАЖНА СПРАВА ТЕПЕР НА ЧЕРЗІ?

Першою справою Українців в Канаді було забезпечити себе матеріяльно, розгосподаритися.

Друге — побудувати церкви, щоби забезпечити своє релігійне життя.

Трете — своя преса, де можна народні справи обговорювати, обмінятися думками і довідуватися, що роблять Українці в старім краю.

Четверте — виховавчі свої інституції, де молодь, що йде до висших шкіл, могла би побіч англійської науки набиратися й українського знання. Адже се мають бути передові люде серед українського культурного життя.

Пяте — засновання українських народних організацій.

Се були головні, основні справи, на яких мала українська культурна сила стояти. Се були важні цілі і їх Українці досягнули може і більше ніж надіялися. Досягнули літами впертої праці і віри, що тих цілей досягнуть.

Але при всім тім була одна важна справа, на яку зверталося менше уваги, — а то справа не шкільного, але загального домашнього виховання. Здавалося, що коли досягнемо висше згаданих цілей, то в тім вже буде і загальне виховання нового покоління.

Однакож час показав, що такий погляд був хибний, бо загальне домашне виховання, се окрема справа, якій треба присвячувати не менше уваги, ніж всім другим справам. Коли молодь вийде з дому без належного свого виховання, без почуття своєї народної гідности, без почуття своїх народних обовязків, без розуміння своїх народних вартостей і [illegible], то що має тримати її при українськім народі? Вона йде, куди очи ведуть і розгублюється. А для неї ж, — для будучого покоління приготовлялося все те, що нині маємо.

Були на увазі Інститути, але в них перебувала лише горстка молоді. Мріялося про місце української мови в університетах, але кілько буде там тих, що українською мовою заінтересуют[illegible]? Бралося все від верхів, а не від [illegible]. Бралося на увагу Рідну Шк[illegible] не могла досягнути к[illegible]

При всім другім не бр[illegible] на увагу, що першою і найп[illegible] основою загального виховання є Дім. Бо в Домі, в Родині кладуться ті найтверді основи, на яких всі дальші будівлі народного життя будуються. Будуть ті підвалини сильні — все буде сильне; будуть слабі — будівлі не встояться. Отже братися до будови, чи до скріплення підвалин Українського Дому.

І не братися прихватком. Не випадково, але постійно і пляново, аж доки не збудується сильний свідомий Дім і доки батьки і матери не стануть дійсними учителями й учительками своїх дітей.

Отже Дім треба поставити нині на першім місци в програмі народної праці. Треба про значіння і задачі Дому писати в пресі, треба говорити на відчитах, на Зїздах, на всяких сходинах. Треба в Церквах вагу Дому порушувати. Треба подбати про підручники і порадники для батьків і матерей. Треба скласти культурно-народний Катехизм для родичів і дітей. Подібний Катехизм були давнійше зложили в Галичині. Треба батькам і матерям дати основи педагогії, — не шкільної, нерве повикривлюваної, але розумної і практичної, для якої можна знайти багато правил і взірців з виховання дітей в ріжних народів і в ріжних часах. От чого треба! І треба до того братися невідкладаючи.

Та скаже хто: А хиба серед тутешних обставин можна таке велике діло виконати?

Можна! До відважних і віруючих належить світ. Віра чуда творить, царства перемагає, як говорив ап. Павло. Хиба ж християнство не мало ще більших труднощей? Хиба обставини на українських землях були такі, що все печене в рот летіло?

Людська думка, людська твереза постанова, людська непохитна віра все зробить. За нею прийде праця, а вона все будує. А кожна щира праця розбуджує і притягає навіть збайдужілих, мертвих воскрешає. Тому казав Христос Апостолам: „Не бійся мале стадо, бо Господь наготовив вам царство". І ще: „Коли б у вас була віра, як зерно гірчиці, то скажете горі: Перейди! і перейде".

Зтакими думками треба братися до праці, а все зробиться. Будувати треба, а не опускати рук; не вговорювати в себе і других, що ми нічого не зробимо, отже спускаймося на дно. А деякі нині вже спускаються.

Памятаймо, що лише праця все будує, і що до відважних належить світ. А хто збудує, той покриється славою.

ДЕНЬ 22-го СІЧНЯ, 1919

Січень 1919 р. належить до дуже важних в історії України, бо тоді проголошено Соборну Українську Державу.

Вже перше західні сторони України встановили свій український уряд, а 22-го січня 1919 р. довершилося зеднання всіх сторін в одну Українську Землю й одну Українську Державу.

Акт обєднання відбувся в Київі на Софійській Площі 22-го січня, 1919, при великім здвизі народу і війська, і в присутности представників чужих держав. І Директоріят повідомив всіх громадян України універсалом, де говорилося:

„Січня 3-го 1919 р. Укр. Нац. Рада в Станиславові, проголосила зеднання Західно-Укр. Народної Републики з Українською Придніпрянською Народ. Републикою в одну Народну Републику.

В[illegible] зливаються в одно частини [illegible], Буковини, Угорщини (Закар[illegible] Придніпрянська Україна — в од[illegible] Україну. Сповнилися відвічні [illegible] для яких жили і за які вмирали найкращі сини України..."

На тім Всенароднім Великім Святі [illegible] делегати з Галичини, Буковини і Зак[illegible] числом 65.

Дальші наради Конгресу йшли тяжко, бо на Київ готовили наступ большевики, та йшли погрози від Деникина з Дону, та з Одеси, де був представник Франції, Ено. Тому 28-го січня наради Конгресу мусіли закінчитися.

Так ворожа сила перемогла тоді український нарід і знищила його волю, однакож не вирвала з його історія тої картки, де злука Українських Земель і проголошення України вільною, самостійною державою записане. І не знищила української постанови добиватися дальше тої волі, яка Українцям правом Божим і правом людської справедливости належиться.

Минуло від дня тої славної події 34 роки, але українська праця провадиться дальше в тім напрямі, щоби вкінци добитися волі для Українського Народу жити на своїх землях своїм вільним життям.

Акт 22-го січня, 1919 р. дальше живе!

Слабість інфлюенци

В Канаді інфлюенца („флу") зявилася 1918 р., з закінченням першої війни. Найперше була в східній Канаді, а звідти посувалася на захід. А до Канади зайшла з Европи.

Се була тоді маловідома слабість. Люде не знали, як слабих доглядати, та і лікарі ще не все про інфлюенцу знали. Тому в 1918 р. було багато випадків смерти. І мабуть з тих, що були в шпиталях, більше померло, ніж тих, що були вдома, коли брати процентово. В шпиталях відчиняли вікна для „свіжого воздуха" і так слабі застуджувалися.

Опісля сильна інфлюенца була також 1920 року, а відтоді буває потроха час від часу.

Якогось певного лікарства на інфлюенцу нема, але є способи, при яких можна слабість перебути. Сам досвід показав, чого треба.

Виходить, що слабого треба тримати весь час в теплоті, не давати йому ані зимної води, ані зимної поживи. Не дозволити виходити на двір, де слабий дуже скоро відчуває холод, — найперше грудьми, коли віддихає. І вікон не відчиняти. Свіжійшого воздуха і дверми напустити можна, — але тут мабуть найважнійше тепло, а не свіжий воздух. Відомий навіть вислів лікаря, що мабуть бацилі інфлюенци дуже люблять свіжий воздух і в нім сильно розвиваються.

Досвід показав також, що навіть якийсь час після слабости чоловік не повинен зимного їсти, ані пити, і мусить дбати, щоби не змерзнути. Були випадки, що від зимна чоловік знов заслабає і тоді вже тяжко слабість перебути.

Виглядає, що інфлюенца не належить до небезпечних слабостей, коли слабих тримати дбало в теплоті.

Тепер з Отави вийшла вістка, що в Америці поширилася інфлюенца в середно-східних стейтах, отже може прийти і до Канади, і се треба мати на увазі. Отже тих кілька пригадок, що тут подано, можуть придатися.

РОСІЯ ОСУДЖУЄ ЖИДІВ.

Московські ґазети (а вони всі під контролею уряду) нападають сильно на Давида Бен-Ґуріона, премієра Ізраеля, на Мойше Шарета, міністра заграничних справ, і помершого президента Хаїма Вайцмана, закидаючи їм „імперіялізм". Кажуть, що Жиди (сіоністи) збройною силою від Арабів забрали землю та вигнали Арабів в пустиню (коло 900,000). Кажуть, що Жиди се робили для вдоволення Англії й Америки.

Але одно важне, — Москва мовчала, коли Жиди все те робили. Тоді не протестувала. Нині вона Жидів осуджує, мабуть, щоби приподобатись Арабам. Перше вдоволила Жидів, тепер, коли вже по всім, жалує Арабів.

ВСЯКІ СЛАБОСТИ.

В Виннипеґу в грудни було 201 слабих на кір, коли в 1951 р. в листопаді було 109, а в грудни 8.

Дальше слабих на вітрову віспу 59, свинки (мампс) 26, скарлятину 23, дитячий параліж 6.

Є вісти, що в Кореї поширюєсь чорна віспа і всіх вояків там щеплять.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

ТРОХ СВЯТИХ.

Коло 1100 року повстала в Царгороді суперечка поміж церковниками за те, хто більший святий, — Василій Великий, Іван Золотоустий чи Григорій Назіянзенський.

Суперечка захопила і нарід, — й одні звали себе Василіянами, другі Іванітами, а треті Григоріянами. В тім часі зявилися всі три святі Іванови, епископови Евтихії, і сказали:

„В очах Божих нема між нами ріжниці. Отже нехай буде в Церкві один день, де вірні будуть нас разом споминати."

Тоді свято Трох Святих встановлено.

СТРІТЕННЯ.

В 40-овий день по народженню Христа принесла Його Діва Марія до церкви, як се приказував закон. І був тоді в церкві побожний старець, Симеон, що вижидав приходу Спасителя. Він взяв Ісуса на руки і, дякуючи Богу, сказав:

„Нині, Господи, я можу спокійно відійти з сего світа, бо мої очи вже побачили Твоє спасення..."

Тут же приступила праведна 84-літна жінка, Анна, вдова, і бачучи Ісуса, раділа, та опісля людям оповідала, кого вона бачила.

Для гідних людей прихід Ісуса був великою справою. Таке і тепер і завсігди. Гідні люде радіють, коли зустрінуть щось святе, щось гідне, а злі і тоді, і нині є ворогами всего доброго, гідного і святого. Добрі люде шукають світла, недобрі люблять темряву.

ВЕЛИКИЙ ПІСТ.

Від неділі Митаря і Фарисея Церква починає вже приготовляти вірних до Великого Посту. Вже тоді співаються в церкві покаянні пісні: „Покаяння двері відчини мені Життядавче..." та „На стежку спасения настав мене Богородице..."

Великий Піст є найважнійшим між постами цілого року. Перші його тижні нагадують 40-денний піст Ісуса Христа в пустини, а послідний тиждень Христові терпіння (страсти) і Його смерть.

Люде, що живуть лише для тіла, не знають посту. Безрелігійні, байдужі і злочинці потреби посту не відчувають. Але для людей, в яких душа жива, піст є законом їх життя.

І тому в Християн, Жидів, Турків, Буддистів та в усіх поган, що мають якубудь релігію, є піст.

Вже Христос показав, що до виконання великих справ треба молитвою і постом готовитися, бо тоді збирається моральна людська увага і людська сила і чоловіка підносить. Постили й Апостоли. Постили святі люде.

Людське життя в буденному життю розгублюється, засмічується, порохом буденним покривається і сходить на бездорожа.

Отже час посту є на те, щоби чоловік розглянув себе, як розглядає господиня хату перед святами, щоби позмітав з себе порох, повимітав сміття, і так став гіднійшим чоловіком.

І тому в часі посту релігійні люде дбають, щоби набути поміркованости, гідности, здорового розсудку і контролі над собою; пригадують свої прогріхи, свої нерозумні кроки і привертають себе на здорову моральну дорогу.

Хиба се не велика справа? Хиба життя того не потребує?

Наші предки належно се відчували і розуміли. Піст стрічали як святого гостя, як щось гідне і потрібне. Ніхто не нарікав, що піст заставить його до стриму. Ні! Вже першого дня посту жінки в хатах перемивали всі посудини, столи, лавки, щоби на них не було сліду з передпостного часу. Се був знак обнови, знак красшого ладу.

В селах зупинялися забави, замовкали веселі пісні і село набирало поважного вигляду. Усувалися непотрібні прикраси і на їх місце приходила скромність і невибагливість.

А позатим люде готовилися врочисто до великодної сповіди, вижидали „Поклонів", мирилися розсварені, вдержувалися від пиянства, або й від курення...

Так моральна сторона життя ставала красшою, гіднійшою, більше праведною і розумною.

Ось в чім велике значіння Великого Посту!

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

В „Гомоні України", ч. 51, 1952, була стаття п. з. „За що мене беш?", написана мабуть гр. кат. священиком, як се зміст показує. З тої статті наведемо тут дещо...

„Правду сказав один з наших католицьких Владик перед 1939 роком: За ким гармати стоять, за тим і Рим".

„Ми не виповідаємо послуху Святій Столици як Інституції Божій. Не думаємо воювати з Христовою Церквою і наслідником ап. Петра. Але одна справа — Христова Церква, а інша — політика, якою займаються смертні люде.

„Такими смертними людьми і політиками є рівнож політики на Ватиканськім горбку

„Ми, вірні, маємо право вимагати від них бодай крихітки справедливости, коли не Божої, то бодай людської.

„Тимчасом, як показує життя, Ватиканські політики такі деревляні, як політики зматеріялізованого світа. Вони вже нам надто наприкрилися зі своїми політичними крутійствами.

„В імя чого Ватиканські політики фальшують нашу історію? В імя якої правди пофальшували вони історію нашої Церкви, як католицької так і православної? В історії Ватиканських політиків і вчених навіть не можна вказати на фальшиві місця, бо всі праці є фальшиві від першої до останної сторінки. Маємо на думці історію друковану на італійській та німецькій мовах Патера Аммана. Ці „історії" мають апробату (одобрення) духовної власти, але їх таксамо добре може апробувати Москва

„На основі цієї „історії" Ватиканські політики опрепарували „Послання до народів Росії" Пія XII. Такі самі послання читали ми в Керенського, Владімірова та інших московських імперіялістів.

„Нас назвали „народом Росії" і пограбували нашу славну історію

„Слідом за посланням Ватиканські політики через Ватиканське радіо передали вістку про арештування і мученичу смерть католицьких епископів з рук червоної Москви. Епископів московських, і ніодного епископа католика українця. В імя чого не згадали коли не українців католиків, то бодай „рутенців"? А їх же 12. — 19 католицьких епископів московських? Коли і ким помордовані? Московщина за час своєї історії не мала стільки католицьких епископів, що їх назбирали Ватиканські політики та історики.

„24 нових кардиналів, 11 з них італійців. Чи не заслужив наш народ бодай одного кардинала? Але нас таки більше на еміграції, як дехто з новоіменованих кардиналів має вірних.

„Горе вам книжники і фарисеї, лицеміри, що подібні до гробів побілених..."

Тут кілька уваг, не для автора, але для нас всіх. Коли в Римі під властию папи збираються книжники і фарисеї, то де там є „Апостольська Столиця"? В коморі? В воздусі? На папері? Де нема правди, там нема ані „Апостольської Столиці, ані Петрового наслідника. Там є книжники і фарисеї.

Кардинали... Можна під сей час признати авторови трошки слушности. Але... С. Сембратович був кардиналом, однакож служив Полякам і пофальшував ухвали Львівського Собору з 1891 року. А теперішному епископови, коли б був, казали би фальшувати історію. Тому може красше, коли його нема.

І з замучених гр. кат. епископів не можна всіх мучениками звати, як прим. Хомишина...

„Українець-Час", з Парижа, ч. 43, 1952, подав „Лист Українців з Бельгії" в справі папського письма до народів Росії. Лист починається:

„Ваша Святосте! Українці в Бельгії, зібрані в Галь, 12 жовтня 1952 р., з нагоди прощі до чудотворної статуї Богоматери, дозволяють собі зложити Вашій Святости вислови своєї синівської відданости і вдячности за всі дотепер одержані ласки й опіку"

Дальше висловлюють „тривогу", що Москалі можуть папський лист використати; переповідають історію українського народу і кажуть:

„Тому насмілюємось просити Вашу Святість не вважати українського народу частиною російського, а Україну — частиною Росії."

А ще дальше:

„Ми апелюємо до Вашої Святости прийти в допомогу нашому й іншим поневоленим народам... Ми просимо Вашу Святість додати охоти народам... Ми просимо Вашу Святість... подати (народам) до їх відома, що Ваша Святість стоять за національну волю... Ми просимо благословення Вашої Святости для тієї боротьби... В глибокій надії, що Ваша Святість вислухають голосу відданих Вашій Святости синів і дочок Святої Церкви, просимо приняти запевнення нашого синівського привязання і любови."

Рабський лист! Хтось хитрий його зложив, а добрі, але несвідомі люде його підписували, не знаючи, що на сміх себе виставляють. Ціла купа „Ваших Святостей" подяка за ласки й опіку, якої ніколи не було; оберемок просьб з заявами підданства.

З таким рабством ані Ватиканські політики, ані ніхто на світі не числиться. Коли ходить про наші права, про нашу слушність, а ще більше коли хтось заподіяв нам кривду, то не треба кланятися і просити, але стати так, щоб він нам кланявся і перепрошував. Не з рабами, але з відважними світ числиться.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Stn. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО МОЛОДЬ МАЄ РОБИТИ?

Старші інтересуються своїми справами, а молодь не знає, що робити. Треба щоби хтось зі старших, досвідчених занявся молодими і показав, що можна робити. Без того молодь мусить сама шукати собі чогось, а що доброго вона знайде?

Колись було більше представлень і там молодь мала чим заінтересуватися. Переписували ролі, вчилися, сходилися, радилися. Такого і тепер треба.

Але конечне щоби хтось зі старших тим занявся, щоби і порадив, і показав, і приготовив з молодими одно чи дві представлення. І щоби притім навчив спосібнійших, які могли би других вчити і все провадити.

А є між старшими такі, що грали представлення і знають як і що робити. Вони повинні би занятися тою справою, заохотити, вишукати відповідних драм, показати як все робити, як на сцені поводитися, як говорити, як характеризувати, як суфлерувати.

А що до представлень треба і старших, то і тих втягнути, а тим зроблять вони велику роботу.

Се нічо, що всеї молоді відразу не притягнуть. Коли буде добра робота провадитися, то за час вона всіх притягне.

Се була би одна з тих важних справ, що може молодь заінтересувати. Се буде важнійше ніж танці і спорти.

А коли таке буде робитися, то писати про те в газетах, щоби другі брали собі примір.

Від того треба починати!

Сумківець.

КАЖУТЬ, ЩО ПОМІШАЄТЬСЯ.

Я знаю одних родичів, що не вчать своїх дітей української мови, бо кажуть що як українська мова з англійською поміщається, то буде зле. Діти збаламутяться і будуть мішати одну мову з другою.

Але ті родичі, як видно, нічого не думають. Адже є українські адвокати, є лікарі, є учителі, є дентисти, що дуже добре знають і мову українську і мову англійську. Є наші посли, що в парламенті говорять добре по англійськи, а між Українцями добре по українськи. Чомуж їм ті дві мові не помішалися? А Жиди вміють по більше мов і розуму не потратили.

Видно, що родичі не розуміють, що роблять і самі баламутять своїх дітей. І певно, що ті діти колись будуть на них нарікати.

Петро К.

СИН ТУЖИТЬ ЗА МАТІРЮ.

(Народна пісня).

Ой краче, краче тай чорненький ворон
Тай у лузі над водою,
Ой плаче, плаче, молодий козаче,
Над бідною головою.

Ой іде козак та доріженькою,
Слізоньками вмивається.
Десь моя ненька, десь моя старенька
Тай за мною вбивається.

Гей сивий коню, заграй підомною,
Тай розбивай тугу мою,
Розбивай тугу, по темному лугу
Козакови молодому.

ЗУПИНИЛИ УНИВЕДСИТЕТСЬКУ ГАЗЕТУ.

Университетські власти в Винипегу припинили видавання студентської газети „Манітобан" до 31-го січня, або довше. Причина: зміст газети був безсоромний. Тут студенти вже перед тим робили клопоти в университеті.

НАЗБИРАНІ КОЛОСКИ

Молодий чоловік, що вапопадливо дороблявся майна, часто приходив до старого батькового приятеля за порадою.

Та від якогось часу перестав він приходити. Минає місяць, другий, третий, а він не показується.

Вибирається тоді старий чоловік до того молодого. Зайшов і питає:

— Як тобі тепер живеться?

- Добре, говорить той, все йде в мене, як по маслі.

— А я прийшов, бо розумів, що тобі треба би дещо порадити. Перед тобою є мабуть якась небезпека.

— Небезпека? Я про нішо не знаю.

-- Не знаєш... Тому я прийшов.

- - Що ж таке?

- Таке, що я почув через людей, як ти скоро багатієш. А се дорога, що багатьох звела на манівці. Майно для одних, се добро, а для других озеро, де вони потопають. За час їх самих вже не видно, бо майно покрило їх цілком з головою. Памятай, щоби з тобою таке не сталося. Те майно і тебе дуже закрило, коли я тебе вже так довго не міг бачити.

Се заставило до поважної думки молодого чоловіка.

Оса вкусила (вжалила) чоловіка в лице. Він запух і покликав лікаря.

-- Се нішо, говорить лікар, я намащу вкушене місце і за час все буде добре.

Але чоловік дуже нетерпеливився і кляв. Що слово, то клине, то прозиває осу, чи хто знає кого. Коли вспокоювання не помагали, говорить лікар:

— Красше було би, коли би вона була деинде вкусила.

— А де? — питає чоловік.

— В кінець вашого язика, — відповідає лікар, — тоді не могли би ви клясти.

Раз бачить священик, як відомий йому крутар захвалює комусь коня кажучи, що се дуже добрий кінь. Чоловік, що хотів купувати, поговорив окремо з священиком і той порадив йому бути обережним. Тоді говорить крутар священикови:

— Ваша річ, панотче, проповідувати там, де на те є місце, а не тут.

— Я проповідував там минулого тижня, — говорить священик, — і коли б ти там був, то чув би.

— А де се було?

— Я проповідував арештантам.

Говорить священик в недільній школі, що все, що маємо, дав нам Бог: і життя, і здоровля і розум і все. А тоді питає:

— Чи ми маємо щось таке, чого нам Бог не дав? — На те дівчина:

— Маємо.

— А що таке?

— Гріхи.

Коли була війна між Александром Великим і перським королем Дарієм, один вояк Дарія, що був під командою генерала Мемнона, почав Александра всіляко прозивати. Почув се Мемнон і каже:

-- Твоя річ з Александром воювати, а не його прозивати.

Визначний судія з Вирджінії, Гарісман, оповідає таке:

— Я переїздив через ріку поромом, але що ріка була не глибока (мілка), то людей з порону переносив мурин на беріг. Коли ж переносив мене, то моя одежа замочилася і я сказав муринови кілька терпких слів. Др. Райс, що був тоді зо мною, глянув на мене мовчки, але з таким докором, що я того ніколи не забуду. Ніколи в життю не вразило мене нішо так болючо, як той його погляд. Я зрозумів тоді, що людський німий погляд може мати більшу силу, ніж голосні слова.

Італія була колись поділена на малі князівства, отже були тоді князівства — Модена і Больонія. І раз вояки з Модени взяли старе ведро з больонської території. Взяли мабуть жартом, бо воно було маловартне.

Але Больонці уважали се великою зневагою і почалася війна, в якій згинуло понад 10,000 людей.

Так мала іскра може викликати великий пожар, коли не знайдесь хтось розумний, щоби її загасив.

Давний перський король, Антігон, раз почув, як вояки поза його шатром щось недобре про нього говорили. І щож король? Він лише вийшов з шатра і каже:

— Прошу, відійдіть трошка дальше, бо я всю бесіду чую.

Коли римський цісар, Север, відчував, що смерть наближаєсь, сказав:

— Всі вважали мене чимсь великим, а те велике є тепер нішо.

Тоді казав принести урну, де зсиплять попіл з його тіла, коли по смерти спалять, і говорить:

— В тобі, мала урно, зміститься той, для якого цілий світ був занадто малим.

Народні приказки

Степ та воля — козацька доля.
Козак не боїться ні тучі, ні грому, ні хмари, ні чвари (суперечки, сварки).
Як череді без пастуха, так козакам без гетьмана.
Де козак — там і слава.
Козак з бідою, як риба з водою.
Свій дім не ворог, — коли прийдеш то прийме.
В своїй хаті своя правда, і сила, і воля.
На чийому возі їдеш, тому й пісню співаєш.
З чужого коня і серед болота злази.
Мило мені, бо за мої гроші.
Тобі смердить, а мені пахне, бо я за нього гроші дав.
Чуже святе, — своє найсвятіше.
Вчені не родяться, але виучуються.
Один за всіх, а всі за одного.
Ліпше пізно, ніж ніколи.
Дехто мудрійший, ніж виглядає.
Все обминеш, а смерти не обминеш.
Коли до тебе не пють, не кажи „Дай Боже здоровля".
Коли не пиріг, то не пирожися.
Коли не гриб, то не лізь в борщ.

ПОДОРОЖ ЯПОНСЬКОГО КНЯЗЯ.

Японський наслідник престола, князь Акігіто, дістав 305 тисяч долярів на 6-місячну подорож по світі. Він буде в Англії на коронації і відвідає 11 країв.

ЗАПАС РИБИ В КАНАДІ.

Січня 1-го було в канадійських ледівнях 54 міліони і 464 тисяч фунтів (54,464,000) риби. Минулого року було менше, бо 46,572,000 фунтів.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Хрестити, чи христити?

Час від часу можна знайти, що хтось не пише „хрестити", але „христити", отже як повинно би бути? І чи треба „хрестити" на „христити" змінити? Котре більше правильне і красше? — Н. Н.

Відповідь. — Нема ніякої причини до зміни слова „хрестити" на „христити", а багато є проти того.

Обряд хрещення був і перед приходом Христа, і продовженням того було хрещення Іванове на Йордані.

В грецькій мові хрещення, се — занурювання в воду, чи обмивання на знак того, що чоловік обмивається з грішного життя і постановляє праведно жити. Коли ж Словяне грецьку назву перекладали, то вжили слова „хрещення", очевидно від слова „хрест" — може тому, що хрест є прапором християнства. Однакож нині під „хрещенням" розуміємо обряд, без уваги на походження слова.

Коли вернутися до хрещення Іванового, то Іван не міг хрестити Христа в імя Христа. І Христос казав, що треба хрестити в імя Пресвятої Тройці — Отця, і Сина, і Святого Духа.

Дотогож слово „христити" не звучить в нас гарно. Треба би казати: христити, перехрищувати, христні батьки, похристник; а коли замість „хрещення" вживаєсь скорочене „хрест", то треба би казати „христ". Чи се красше? І яка з такого перекручення користь і кому?

Так справа зі словом „хрестити" виглядає.

Запити на відчитах

Запити мають місце на відчитах, однакож не всі запити є потрібні і слушні.

Запити потрібні, коли хтось хоче додаткових пояснень, або хтось зі слухачів може щось доброго додати до заокруглення відчиту.

Та бувають деколи запити невмістні, не обдумані.

Запити можуть ставити також ворожі люде, люде з противної ґрупи; або люде такої натури, що всюди і з усіми хочуть сперечатися.

Недавно в Винипеґу була доповідь про життя Українців на Зеленому Клині (в Азії). Доповідач сам жив там довго, знав тамошнє життя і його доповідь була інтересна. Але хтось поставив запит: „Чого треба, щоби можна всіх Українців обеднати?"

Раз, що запит не вязався з темою доповідача, а друге, що саме питання було безосновне. На таке питання можна коротко відповісти: „Се покищо неможливе". А той запит нераз можна почути від людей, що раді всіх поеднати, тому треба те питання розглянути.

„Всі", яких треба обеднати, се люде ріжних якостей. Є добрі, розумні, щирі і з тими нема клопоту. Але є авантурники, мудрагелі, є люде на кожнім кроці готові до суперечки і незгоди. Є такі, що незгодою з другими захищають свої інтереси. Є люде молоді, в яких нема ані широкого знання, ані досвіду, але є велика впертість і відвага. Їм всюди море по коліна. Їх ніхто не навчить і не переконає. Отже як всіх тих людей обеднати коло якоїсь важної справи?

Після першої війни хтось з України писав в „Українськім Голосі": „Щоби на Україні завівся гарний лад, то треба 25 літ доброї школи, доброї церкви і доброго бука". Хто не послухає ані школи, ані церкви, той бука послухає.

Є люде, що ставлять задирчисті питання, і таким сказати: „Коли щось красше знаєш, приготов свій відчит і розкажи".

Дехто думає, що сором буде доповідачеви коли ніхто питання не поставить, тому ставлять непотрібні питання. Але воно не так. Коли нема питань, то знак, що люде вдоволені.

Взагалі треба ставити лише потрібні, обдумані, оправдані питання. Або ніяких.

А. Б.

МУЧИЛИ ДИТИНУ.

В Торонті арештували Александра Селінського і його неслюбну жінку, Едну Леблянк, що дуже мучили пітретярічну дитину. Дитина мала по цілім тілі багато синців від побоїв. В шпитали померла. Поліція має відомости, що руки дитини (хлопця) пекли на печі і в уста давали соку з паприки.

НІМЕЦЬКА ТОРГОВЛЯ РОСТЕ.

Німецькі вироби в західній Німеччині так зростають, що заливають світові ринки, чим заклопоталась Англія і Франція, що не можуть Німеччині дорівнати. А Німеччина виробляє все — від автомобілів до голок. Мабуть Німці більше працюють, а ті другі більше страйкують.

Маленький спомин з життя

Тут хочу оповісти, що пригадуеться з моїх давних дітячих літ.

В нашому селі було 5 родин римокатолицьких і пятеро їх дітей приходило до школи, 4 хлопці й одна дівчина. Однакож ті римо-католики не знали польської мови і говорили по українськи.

Я ходив тоді до школи, мав вже 12 літ. І раз приходить з сусідного села польський ксьондз і питає учителя кілько тут є Поляків. Учитель каже що пятеро. Й учитель вийшов, а ксьондз сказав нехай польські діти встануть. І ті повставали. Тоді питає дівчину:

— Ти Полька? — А дівчина каже:

— Мама говорить, що я Українка, а тато, що я Полька.

Питає тоді хлопця, і той відповів так як і дівчина. І дальші так відповідали. Вкінці запитав послідного і той сказав, що він Поляк, але його мати Українка і вчить його української молитви. А батько раз на тиждень вчить молитися по польськи.

Тоді каже ксьондз:

— Добже, Янтек, тераз пшежегнайся по польску (перехрестися).

І хлопець хреститься:

- Не войца, не сина.

Ксьондз казав ще раз і ще раз хреститися, але хлопець хрестився таксамо, бо не вмів інакше. Бо і його батько не знав як має бути.

— А хто тебе так навчив? — питає ксьондз.

- Тато навчили, — каже хлопець, — бо так вони моляться.

Покивав ксьондз головою та:

- Не в ойца, не в сина, то значить — в нікого...

Тут сказав ще кілька твердих слів і забрався. Більше не приходив, бо не було до кого приходити.

Те, що оповідаю, було в травни 1900 року.

М. Фук.

З хрестин на добрі цілі

Лемінгтон, Онт. — В перший день Різдва Христового п-во Йосиф і Стефанія Канюки хрестили синка і назвали Богданом. В часі вечері присутні зложили 88 долярів, з яких призначили 3 доляри на "Вістник", а 5 на "Український Голос". Подяка жертводавцям, а новоохрещеному, його родичам і всім присутним Довго Прожити!

Адам Владарчик.

Щедрі Вечері в Винипеґу

В КАТЕДРІ.

В неділю 18-го січня громада при Катедрі Пресвятої Тройці приготовила спільну Щедру Вечеру. Зібралося коло 400 осіб — були і члени церкви Арханг. Михаїла з Дізраелі ул., були з громади церкви Св. Покрови. Господарем був голова катедральної громади, П. Павлюкевич.

З духовенства були: Впреосв. Митр. Іларіон та оо. Грицина, Стратійчук і новорисвячений П. Поплавський.

Підчас Вечері промовляли: посол Соломон; Н. Долинчук, голова церкви на Дізраелі; Андрусяк від церкви св. Покрови; др. М. Потоцький з Дявфину, оо. Стратійчук, Грицина і Поплавський; Марія Симчич; Ольга Брик і Сирник.

Окремо говорив Владика Іларіон пригадуючи що 1953-ий рік, се 35-ий рік від заснования Української Православної Церкви в Канаді та ее зріст за той час.

По промовах були коляди і щедрівки.

Цілий Вечер пройшов в поважному святочному настрою.

НА ДІЗРАЕЛІ.

Громада Арханг. Михаїла на Дізраелі ул., приладнала Щедрий Вечер в неділю 25-го січня. Зібраних було поважне число, що при Вечері заповнили всі столи.

З священиків були: о. Дмитрів, парох громади, Савчук та Кудрик. Господарем був голова громади Н. Долинчук.

Промовляли згадані священики і дві представниці жіноцтва. Між тим багато колядували.

А вже окремо інтересні були стародавні коляди та щедрівки, що їх співали Українці з Буковини та з близьких до Буковини галицьких повітів, які ті пісні добре знають. Особливо велика змістом була "Маланка". Деякі з тих пісень дуже інтересні своїм моралістичним кольористичним змістом, де говориться як то брат з братом непотрібно ворогує, не дає стежки для переходу, як сестра сестрі чари готує і т. п.

Зібрані були дуже вдоволені і при нагоді того Щедрого Вечера зложили також коляду для Колегії — 45 долярів.

Дещо про „Вістник"

(З Гамільтону).

Я почав читати "Вістник" ще перед тим ніж він почав виходити два рази місячно. Тоді я жив в Саскачевані.

І скажу, що "Вістник" був для мене завсігди дуже цінною газетою. Він в порівнанню з другими невеликий, але його зміст був для мене все дуже вартним. І я жалую тих людей що "Вістника" не читають. І жалую, що я не читав його від самого початку. Я трошки стратив.

Дуже мене інтересує "До історії уніятської Церкви". Там є багато такого, про що я цілком не знав, а його треба би всім знати. І коли б всі знали, то українська церковна справа стояла би дуже добре, бо тогди всі знали би що коли було і тепер має бути. І тому треба "Вістник" поширювати між тими що його не читають.

Також цікаві спомини Пристая. Є там і про священиків, які були, є про звичайних людей, і що коли робилося. З того всі можуть багато навчитися. Воно і цікаве і корисне.

І тому кожний читач "Вістника" повинен його поширювати. Нехай всі читають, а тоді всі будуть мати чим інтересуватися.

Читач "Вістника".

Поминки по покійній

Грудня 10-го родина покійної Ольги Кравець, мала Богослуження в річницю смерти пок. Ольги. Парастас відправив о. С. Гребенюк в хаті, де живе родина покійної, на фармі коло Вірден Сась.

По обіді присутні зложили $15.30, з чого $2.00 дано на пресовий фонд "Вістника", а решту на поміч будови церкви в Принс Алберт, Саск.

Громада в Принс Алберт висловлює щиру подяку жертводавцям.

Н. Н.

РІЗДВЯНА ЗБІРКА

о. І. Майба.

Громада Веланд, Онт. По $2.00: Яків Пуйда і Мартин Дмитрук. По $1.00: пані Л. Мікеліні, І. Хіць, пані П. Демедюк, пані М. Жолобніцька, С. Хіць, Г. Качан, В. Чорний, пані К. Тот. Дрібними $12.43.

Громада Гримсбі, Онт. Пан Василь Баюс і в Гуцайдюк по $2.00. По $1.00: П. Сорока, П. Кузь, Марія Ленько, С. Полуянч, С. Цибуляк, І. Білоус, Д. Сухолотюк, В. Полулік. Дрібними $5.00.

о. Є. Грицина.

Дуфрост, Ман.	$17.40
Су Лукавт, Онт.	16.05
Гонор, Ман.	14.79
Пембіна, Н.Д.	14.65
Тиндал, Ман.	11.55
Паплар Парк, Ман.	10.10
Стед, Ман.	1.55

о. Ілія Шевчук.

Флин Флон, Ман. По $2.00: В. І. Перепелюк, І. Дзурович, І. Гричух. По $1.00: І. Якимів, П. Карлаш, Н. Клевчук, О. Доброгоський, п-во Ф. і Л. Киба, Ф. Малюта, І. М. Котелко, Н. Долинський, Н. Малюта, О. Мамчур, П. Сірий, Ф. Калинчук, Д. Періг, п-во А. і М. Ликопої, С. Ячник, В. Скворчук, п-во М. Савицький, п-во А. і А. Козак, Д. Зазрава, Ю. Окпатружис. Дрібними 50 ц.

Стордж, Саск. По $1.00: І. Басараб, пані С. І. Тумак, І. Хімко, М. Кузик, Ю. Кожушка, В. Н. Грушка, пані П. Губик, Катерина Солтис, В. Кузик, п-і А. Ризник, С. Киверига, п-і С. Киверига і І. В. А. Дрібними $2.50.

Ервуд, Саск. Стах Демків $3.00. По $1.00: Н. Дух, П. Петрінчук, Марія Шкіталінська, П. Лозинський, М. Їжак, Марія Демків, П. Їжак, Д. Велиган, І. Демків і І. Голяк.

Годсон Бей, Саск. По $1.00: І. Малюта, М. Держак, М. Малюта, С. Риталюк, Н. Набожняк, В. Саранчук, Ю. Василович, И. Гоголь, Я. Гоменюк. Дрібними $2.75.

Ендевор, Саск. Дрібними $2.75.

о. М. Боднарчук.

Кемсек, Саск. По $1.00: В. Великоголова, В. Великоголова (молодший), К. Королюк, І. Франко.

Свилова-Канора, Саск. Антон Гладун $1.00. Дрібними $2.50.

Канора, Саск. По $1.00: Г. Козоріз, І. Вальчук, Деревянка, Трембач, Сандра Авака, Анонейчук, М. Котик, І. Баран, С. Копельчук, Д. Худяк, І. Романов і Ременда. Дрібними $2.85.

Бордмис, Саск. Пані О. Дутка $1.00. Дрібними $5.05.

Рама, Саск. Дрібними $4.25.

Бюкенин, Саск. По $1.00: В. Мисак, С. Кінащук, П. Реваковський, М. Рурак, Л. Кий, С. Скорець, пані Т. Пасічняк, І. Стінка, Е. Василів, С. Трішук, Ю. Василович. Дрібними $4.25.

Канора (Успенська), Саск. По $1.00: М. Горецький і М. Маховський. Дрібними $5.05.

Донвел, Саск. (Коло Скаврука) По $1.00: Г. Бордун, П. Демчук, Г. Гнішка, Т. Процишин, Н. П. Кобилка, І. Демчук, І. Т. Герман, К. Кондра, І. Н. Гнішка. Дрібними $4.25. В. Кобилка $1.25.

о. С. Герус.

Вайта, Ман. По $1.00: Ст. Шмигельський, Я. Підлубний, М. Кадинюк, В. Андрушко, І. Бінк, Ф. Тесарський, П. П. Подольський, П. Бінк, А. Тесарський, В. Костинюк, П. Йозефович, Н. Ковальчук, В. Цесмітрук, А. Підлубний, Е. Боднарчук, М. Бурдей, М. Боднарчук, П. Ткачук, В. Підлубний, А. Фігус, І. Негрич, А. Боднарчук, Т. Ткачик, С. Кадинюк, пані Петрик, Й. Музика, С. Тимчук, В. Онисько, М. Кадинюк, І. Маковецький, М. Сторожук, М. Диким, Т. Ткачик, І. Цесмітрук. Дрібними $3.[illegible]

Сондаин, Ман. По $1.00: Д. Білавчук, В. Гушуляк, Н. Ілюк, пані Ілюк, О. Соколюк, Г. Олексюк, В. Ілюк, В. Білич (Візич), Е. Халатурник, І. Ілюк. Дрібними 55 ц.

Сірко, Ман. По $1.00: І. Настюк, Т. Кушак, Анна Костинюк, Г. Чоботар, Н. Шепит, М. Соколюк.

Арбакка, Ман. (Петра і Павла). І. Щербак і Д. Чорновський по $1.00.

Арбакка, Ман. (св. Миколая). По $1.00: І. Древняк, І. Думенк[illegible], [illegible]вадюк, Н. Мельничук, Т. [illegible], В. Чорнописький, Т. Стефишин, [illegible], Ілюк, М. Б[illegible].

о. Л. В. Дячина.

Пр[illegible]тон, Саск. По $1.00: Т. К[illegible], [illegible]нюк, Н. Страп[illegible], Демчук, С. [illegible], Стінка, [illegible] Шимбо[illegible], рик, О. [illegible] П. Про[illegible], Сушка, [illegible] О. Паш[illegible] $9.80

Врокстон, Саск. [illegible] Волошук, [illegible]

[illegible] Ф[illegible]нченко, [illegible] І. Камінський

Малепа, Саск. [illegible]

Сторновей, Саск. [illegible]

Г[illegible]рнш, Саск. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипегського Округа
ЛЮТИЙ

[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛЮТИЙ

[illegible] Сарзйт
15 [illegible] Стрітення. — Бойл
2[illegible] — Лак Лі Бін
[illegible] Біш [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
ЛЮТИЙ

1 Неділя — Гас[illegible]
7 Субота за померших — Арр[illegible]
8 Неділя Страшного Суду — Арран
12 Четвер Трьох Святих — Н[illegible]
15 Неділя Стрітення — Мейбі[illegible]
2[illegible] Неділя — [illegible] (Вет Сгвіль)
Адреса: Вох 124, Арран, Саск.
Телефон [illegible] 32

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА „СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P. Bilon
1396 Penn Ave.
Jeannette, Pa. — USA.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хшика
ЛЮТИЙ

1. Неділя. — Фостон.
8. Неділя. — Кийв-Клейр.
15. Неділя. Стрітення. — Ватсон.
22. Неділя. — Вимер.

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя. — Клейр.
8. Неділя. — Ватсон.
15. Неділя. — Фостон.
18. Середа. Поклони. — Ватсон (7.30 вечер).
22. Неділя. — Вадіна.
29. Неділя. — Вимер.

Всюди Сповідь з 9-ої рано.
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришгановича
ЛЮТИЙ:

1. Неділя Блуд. Сина. — Мелвил.
8. Неділя Мяс. — Айтуна.
12. Четвер Трох Святих. — Айтуна.
15. Неділя Стрітення. — Гудів.
22. Неділя [illegible]

[illegible] Божий катехизація [illegible]
Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛЮТИЙ

[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск.
Тел. 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЛЮТИЙ

[illegible] Трьох Святих. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

[illegible]

1 Неділя — Леоард (сповідь)
8 Неділя — Шелвелий (сповідь)
14 Субота — Зелена (сповідь).
[illegible]
[illegible] Поклони. [illegible] (під вечір)
[illegible] — Шортлейз (сповідь)
[illegible]
[illegible] Неділя Цвітна. [illegible]
[illegible] Ман. Тел. 45, 4

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
ЛЮТИЙ.

[illegible] Неділя [illegible] Сятків
[illegible]
15 Неділя. Стрітення. — Роза.
22 Неділя. — Гардентон.
[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible]
[illegible] служба для молоді
29 Неділя Цвітна [illegible] в Гарденгон [illegible] в Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛЮТИЙ

1. Неділя — Бруксбі
8. Неділя — Кадет
12. Четвер. Трох Святих. — Гронлид Річка.
15. Неділя Стрітення. — Вонда.
22. Неділя. — Гронлид Північ.

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Мічам
8. Неділя. — Кадет.
15. Неділя. — Вонда
18. Середа. Поклони. — Гронлид Північ.
22. Неділя. — Гронлид Річка.
29. Неділя. — Гронлид Північ

Всюди Великодня Сповідь.
Адреса: Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
ЛЮТИЙ

1. Неділя. — Глендон.
8. Неділя Масопустна. — Сенді Ридж.
12. Четвер. Трьох Святих. — Глендон
15. Неділя. Стрітення — Глендон.
22. Неділя — Лисард.
28. Субота Задушна — Глендон

Адреса: Вох 13, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.
ЛЮТИЙ

8. Неділя. — Венлав
1. Неділя. — Давфин
12. Четвер. Трох Святих — Дрифтвуд-Ривер
15. Неділя Стрітення Господнє. — Давфин
22. Неділя — Велий Ривер (Сповідь)

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЛЮТИЙ

1. Неділя. — Смокі Лейк.
8. Неділя. — Стрий.
15. Неділя. — Смокі Лейк.
22. Неділя — Спеден

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гредіяя
ЛЮТИЙ:

1 Неділя — Става Пол
8 Неділя — Мирнам
12 Четвер Трох Свят. — Тополь[illegible]
15 Неділя Стрітення — Мусідора.
22 Неділя — Мирнам

Адреса: Вох 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
ЛЮТИЙ

1 Неділя [illegible] Ривер
8 Неділя. Етелберт.
12. Четвер. Трьох Святих. — Драй[illegible]
15 Неділя Стрітення. — Пайн Ривер
22 Неділя [illegible] Ривер (сповідь)
[illegible] катехизація ді[illegible]

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible] (сповідь)
[illegible] Неділя Етелберт (сповідь)
15. Неділя — Гарденз (сповідь)
[illegible] Богородиці [illegible] (сповідь)
[illegible] — [illegible] Ривер (сповідь).
28. Субота Лазарева. — Богдан (сповідь)
29. Неділя Цвітна — Етелберт (сповідь)

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького
ЛЮТИЙ

1 Неділя — Сенд Лейк
8 Неділя — Роуборн
12 Четвер. Трох Святих. — Виста
15 Неділя Стрітення. — Менз[illegible]
22 [illegible] — Озкборн

БЕРЕЗЕНЬ

[illegible] — [illegible] Лейк
[illegible] — Ентсвил
[illegible] — С[illegible]
[illegible] — Мен[illegible]
[illegible] — Озкборн
[illegible] буде Великод[illegible]

Адреса: Озкборн, Ман. Тел. 318—31. Шол Лейк Евеч.

Календар Українських Свят
ЛЮТИЙ:

1 Н 19 *Січень 1953. Н. Блуд. Сина*
2 П 20 †Преп. Евтимія Вел.
3 В 21 Преп. Максима Ісповід.
4 С 22 Препмч. Анастасія Перс.
5 Ч 23 Свщмч. Климента Анкир.
6 П 24 Преп. Ксенії, мч. Вавила
7 С 25 †Григорія Богослова архиеп.
8 Н 26 *Н. Мясоп.* Преп. Ксенофонта
9 П 27 †Перенес. мощ. Ів. Золотоуст.
10 В 28 Преп. Ефрема Печер.
11 С 29 Перенес. мощ. Ігнатія Бог.
12 Ч 30 *Трох Св., Вас., Грег., Івана*
13 П 31 Никити еп. Новгородського
14 С 1 *Лютий.* Муч. Трифона
15 Н 2 *Н. Сиоп. Стрітення Госп.*
16 П 3 Поч. Вел. Посту. Симеона
17 В 4 Преп. Ісидора Пилус.
18 С 5 Муч. Агафії, Теодосія
19 Ч 6 Вукола еп. Смирн.
20 П 7 Партенія еп. Лами.
21 С 8 Вмчч. Теодора Стратилата
22 Н 9 *І Н. В. Посту.* Панкратія
23 П 10 Преп. Прохора Печ.
24 В 11 Муч. Власія еп. Севаст.
25 С 12 Мелетія еп. Антіох.
26 Ч 13 Преп. Мартиніяна, Зої
27 П 14 Рівноап. Кирила учит. Словян
28 С 15 Преп. Пафнутія Печерського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛЮТИЙ

1 Неділя — Шіго-місто
8 Неділя. — Шіго-полудн.
15. Неділя. Стрітення. — Інсінгер „Гайвей"
22 Неділя — Тідор-місто

БЕРЕЗЕНЬ

1 Неділя. — Винярд-полудн. (сповідь)
8 Неділя Хр.-покл. — Шіго-полудн (сповідь)
14 Субота Муч. Евдокії. — Вест Брук (сповідь).
15 Неділя — Льора-Лисенко (сповідь)
22 Неділя — Фовм Лейк (сповідь)
28 Субота Лазарева — Інсінгер „Гайвей" (сповідь)
29 Неділя Вербна — Едмор (сповідь).
30 Понеділок. Св. Олексія. — „Ва[illegible]р[illegible]ко" (сповідь)

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛЮТИЙ

1 Неділя. — Едмор
8 Неділя. — „Коло Куцих".
15 Неділя. Стрітення. — Вест Брук
22 Неділя. — Фовм Лейк

БЕРЕЗЕНЬ:

1 Неділя — Шіго-місто (сповідь)
8 Неділя Хр.-покл. — Інсінгер-місто (сповідь)
14 Субота. Муч. Евдокії. — Тафнел (сповідь)
15 Неділя — Пасічники (сповідь)
22 Неділя. — Тідор-місто (сповідь)
28 Субота Лазаря. — „Коло Куприських" (сповідь)
29 Неділя Вербна. — Жучкани (сповідь)
30 Понеділок. Св. Олексія. — Федик[illegible] (сповідь)

Від понеділка до пятниці, першого тижня Вел. Посту (23-27 березня) в парохіяльному домі, о 4 год. по полудни буде відправлятися Велике Повечеря.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛЮТИЙ:

1. Неділя — Н. Бетфорд.
8. Неділя — Виткін
15. Неділя. — Гласлин
22. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

Устав Церковний
ЛЮТИЙ:

1 Нед. Гол. 1. УЄ 1. Ап. 1 Кор. 6 12-20. Єв. Луки 15: 11-32.

8 Нед. Гол. 2. УЄ 2. Ап. 1 Кор. 8 8-13. 9: 1-2. Мат. 25: 31-46.

12 Четвер *Трох Святих.* УЄ Іван 10 9-16. Ап. Жид. 13: 7-16. Єв. Мат 5 14-19.

15 Нед. *Стрітення.* Гол. 3. УЄ Луки 2 22-32. Ап. Рим. 13: 11-14: 4 і Жид. 7: 7-17. Єв. Мат 6: 14-21 і Луки 2 22-40.

22 Нед. Гол. 4. УЄ 4. Ап. Жид. 11: 24-26, 32-40 — 12: 1-2. Єв. Ів. 1: 43-51.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., FEBRUARY 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЛЮТОГО, 1953. ЧИСЛО (936) 4

НА ДАЛЕКІМ СХОДІ.

Пляни Айзенгавера такі, що треба встановити „бльокаду", себто відгородити Китай від моря і не допустити туди ніякого довозу зпоза Китаю. Остров Формозу, де Кай Шек має коло 600,000 війська, лишити вільною, а тоді Кай Шек міг би вжити свого війська проти большевиків в Китаю. Зробити на большевиків в Кореї великий наступ, всякими способами, а також кидати бомби і на Манджурію, де большевики збирають свою силу і переводять до Кореї. Такі пляни мав і МекАртур.

Англія стоїть проти бльокади і проти розвязання рук Кай Шекови. Взагалі видно, що нова політика Америки може бути більше рішуча, ніж була дотепер[illegible].

В ПОЛУДНЕВІМ КИТАЮ ГОТУЮТЬСЯ.

Є вісти, що в полудневім Китаю большевики будують твердині і збирають військо, очевидно щоби боронитись перед нападом Кай Шека з Формози. Дотепер Америка не дозволяла Кай Шекови [illegible] китайських большевиків нападати.

ЧИСТКА В РУМУНІЇ.

Большевики в Румунії почали чистку, [illegible]же поставили на суд 23 особі, закидаючи їм шпіонажу в користь Англії та Америки. Між судженими є і бувший міністер фінансів Александру Александріні. Всі суджені до вини „признали-ся", як в большевії і повинно бути.

ВОДА В ГАЗОЛІНІ.

В Ліверпулю, в Англії мав відлітати літак з пасажирами. Та нащастя відкрили, що до збірника газоліни долив хтось 4 гальони води, очевидно на те, щоби [illegible] впав. Пасажири відлетіли другим літаком.

НОВИЙ БУНТ В АРЕШТІ.

В Кравнсвил, Мд. в Америці, збунтувалися арештанти, схопили трох сторожів як заложників і все нищили дві години. Лад привернула поліція з фаермами, вживаючи слізного ґазу і води. Начальник арешту заявив: „Все добре, але сидимо на бочці пороху".

ПАПІ КАЖУТЬ СПОЧИВАТИ.

Папа, що має нині 76 літ, був слабий на інфлюенцу і грудну слабість. Тепер лікарі радять, щоби занехав працю на шість місяців, або працював дуже мало. Отже багато делеґацій, що мали до папи прибути, не прийдуть.

СПРИТНІ РАБІВНИКИ.

В Лондоні, в Англії, шість рабівників звязали банкових сторожів і при помочи експльозиви добувалися в банку до грошевих сховків. Так працювали 14 годин, хоч здобули лише яких 3,000 долярів. А щоби не чути було вибухів, то понагромаджували багато паперу кругом і в вікнах, отже папір спиняв голос вибуху. До головного сховку не могли дістатися. Полишили навіть частину поживи, бо в часі „роботи" мали перекуски.

ЩО ГОВОРИВ СТАЛІН.

Недавно прибув до Москви представник Аргентини і розмовляв зі Сталіном 45 мінут. Говорили про війну загалом і Сталін сказав: „Щоби не було війни, то нехай кожна держава журиться своїми справами, а до чужих справ не мішається". Гарна беседа, але большевики ще від Леніна мішаються до чужих справ і проповідують, що вони мають загорнути цілий світ. Їм можна, другим ні.

ЧИ МОЖНА ПОГОЛОСКАМ ВІРИТИ.

Широкого розголосу набрали нині вісти, що большевицька Росія звернула свою політику проти Жидів. Але є також люде, які кажуть, що вістям тим не можна вірити. Такі вісти виходять з большевицьких джерел, а й того досить, щоби їм не вірити. І ніхто не може прослідити, чи ті вісти не призначені лише для дальшого світа, щоби його баламутити. Росія може їх розголошувати щоби прихилити собі Арабів, які стоять проти Жидів взагалі. Тому виступ Росії проти Жидів дуже підозрілий.

КАЖЕ НЕ СЛУХАТИ ЗАКОНУ.

Уряд Малана, в полудневій Африці, встановив закон, яким позбавляє місцеве населення тих прав, які мають захожі Европейці. Священик Вестмінстерської Злученої Церкви, Гюбенд, заявив, що місцеве населення в Африці не повинно слухати такого закону, бо він несправедливий. Гюбенд сказав: „Я сподівався що англіканський епископ, або пресбитеріянський модератор в Африці виступить і скаже: „Я стою проти вашого брудного закону, — бийте мене, коли хочете".

ЯК СПОМИНАЛИ ҐАНДІЯ.

Січня 30, 1948 року великого гіндуського патріота вбито, коли він молився. І Гіндуси 30-го січня його память дуже врочисто звеличували. Навіть президент Індії, Раджвендра Прасад і премієр Негру, цілу годину сиділи мовчки над рікою Джуммою в памятнім городі в Ню Делгі і пряли бавовну на полотно. Відомо ж, що Ґанді також пряв, мабуть щоби показати свому народови, що праці ніхто не повинен обминати, бо лише праця все будує. Працювати, се честь для чоловіка.

МОНАХИНЯ ДІСТАЛА 10 ЛІТ.

Коли в Греції 1923 р. заводжено новий календар, повстала ґрупа, що на зміну календаря не годилася, а в тій ґрупі був й епископ, чи епископи. Були й монахи, та певно, що і священики. Всіх їх, як непослушних, грецька Церква від себе відлучила.

До тої ґрупи належав і монастир в Кератеї, де ігуменією була Маріяна Суляюотіс. Та виявилося, що вона має великі маєтки, — коло 300 домів, землю, дорогоцінні річи. Вона всякими способами дурила людей, обіцюючи їм спасення і забирала їх майно. За те засуджено її на 10 літ тюрми, а також і другу монахиню й епископа, як спільників Маріяни.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 32.

В Єгипті коло Каїро знищився військовий літак, а з ним згинуло 32 вояки.

ДВА ОГНІ — ЗГОРІЛО 8.

В Алберті були два огні, в яких згинуло 8 осіб. І так в Едмонтоні задушилося димом двоє дітей, одно дволітне, а друге 10-місячне, родини Павлюків. Майже тоді був огонь в Форт Верміліон і там згоріла мати і пятеро дітей. Думають, що мати розпалювала в печі газоліною і від того повстав пожар. Одна дитина втікла. Се родина Лембертів.

ЖОРСТОКІ ДІТИ.

В Ванкувері, Б.К., два хлопці, 8 і 9-літний, взяли 6-літнього хлопця до шопи, скинули з нього одіж і пекли його плечі і живіт жаріючим куснем дерева і розпаленим залізом. А передтим був випадок, що старший хлопець попік руки 8-літньому притуливши до рук вязаночку запалених сірників.

Говориться про дітей, але треба би говорити про родичів. По дітях можемо знати які їх родичі і як вони дітей виховують.

ДВА ВЕЛИКІ ВИПАДКИ.

В Тексасі, в Америці, в хаті на фармі коло Тейлор, згоріло семеро дітей і двоє дорослих. Знов в ударі двох автомобілів згинуло 9 осіб. Разом 18 в двох випадках.

БУРЯ В СХІДНІЙ КАНАДІ.

В приморській східній Канаді була сильна буря і в деяких місцях впало дощу 4 цалі. Отже були і повени. Всякий рух був зупинився. Дощ закінчився снігом.

В ВІЙСЬКОВІМ ВІДДІЛІ НЕЛАДИ.

Вже давнійше виявилося, що в військовім відділі в Канаді були крадіжі і всякі крутарства. Справу вже розбирали, а тепер є нові докази, що таке діялося вже кілька літ. І хоч дехто звертав урядови на те увагу, то уряд в справу належно не вглядав.

КІР В МАНІТОБІ.

Сего вже року до 9-го лютого було в Манітобі 969 слабих на кір. Се ті, що про них відомо. Найбільше слабих є в Винипегу, Брендоні, Тулоні і Флин Флон. Думають, що до кінця весни слабих на кір буде коло 7,000.

ВИТРЕВАЛИЙ РОБІТНИК.

В Винипегу Бел Батлінґ Компанія пошанувала свого робітника, Петра Гнидюка, врочистою гостиною за його витревалу довголітну працю. Він ще в 1918 році почав працювати для компанії, їздив перше конем, потім троком, а важне, що ніколи не мав нещасливого випадку і не змарнував ані одного дня. Тепер має він 60 літ і ще готов дальше працювати.

ТРАЧ 7-МИЙ РІК ГОЛОВОЮ НАРОДНОГО ДОМУ.

Іван Трач вибраний вже семий раз рік за роком головою (предсідником) Народного Дому в Винипегу. Є він також головою Українського Товариства „Взаїмна Поміч" в Канаді. Трач відомий як чоловік широко свідомий і витревалий працівник на протязі довгих літ.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ ОРТИНСЬКОГО.

В 1908 р., 11-го січня, видав Ортинський Пастирський Лист, де говорить про папську булю:

„Вийшла папська буля в справі греко-кат. Церкви в Америці — буля гірка, тяжка, понижуюча нас немилосерно.

„За таку булю, яка вийшла з Риму для американських Русинів, я нічого не знав ні то в краю, ні в Римі, ні в Америці аж до хвилі, коли по місяцю вже мого побуту в Америці завізвав мене Делегат Апостольський до себе і про ню мені сказав. Розвідався я тільки приватно від Ректора руської Колегії в Римі [illegible]

[illegible]

[illegible] **„гіркою, тяжкою, понижуючою нас немилосерно"**. Але дальше вже [illegible]

[illegible]

„Пуста се радість лат. епископів, марна надія схизматиків, безпідставна боязнь Отця. **Греко-катол. нарід не стоїть на булли, але на скалі Петровій,** про яку сам Христос сказав: „Ти еси Петр..." Слова Христа во віки не зміняться і ми во віки жити будемо, еси на тій скалі Церков стояти буде."

Тільки ж всі бачили, що якраз та „скала" видає убійчі для гр. католиків булі, отже як на неї надіятися? Та „скала" була рукою, що кидає каменем в невинну голову, а він камінь осуджує, а руку величає, та тішиться:

„Ми гр. католики не загинемо, а будемо жити, бо своє житє черпаємо [illegible] безсмертного" Ми не до[illegible] маємо повне право яко [illegible] до сего [illegible], котрий ви[illegible] скали Петрове. Ми поборе[illegible]

Так міг би говорити пастирник, що [illegible] і не знає [illegible] здорово і прак[illegible] Що могли ду[illegible] балачку [illegible] певно смія[illegible]

[illegible]

вагою, обороняючи справедливість. Не резигнувати тихцем і ночею виїхати з Америки, але оголосити булю з поясненнями, виявити своє становище, осудити тих, що булю видали, а нарід певно став би з відважним провідником і створилась би велика своя сила. Дальше ж робити, що розум і конечність вкаже.

Але на таке треба було чоловіка з широким світоглядом, досвідченого чоловіка „повної свободи" й апостольської відваги. А коли в Ортинського була навіть добра воля, то ей самої замало. Дотогож вихований в католицькім світі більше ніж в українськім, він серед католицького ліса заблудив і не знав як з нього вийти. Оглядався на „Петрову скалу", а вона його якраз на манівці зводила. І се думаючі люде мусіли бачити.

В світі свободи.

Не міг Ортинський зрозуміти, що він опинився в світі стремлінь до „повної свободи" навіть в справах церковних. Мати своє майно в своїх руках, се частина тієї свободи і запорука своїх прав.

Знаючи католицький лад, він не міг зрозуміти, що тут люде будують своє громадське життя не на диктатурі згори [illegible] сліпім послусі здолини, але на взаїмнім порозумінню, на співпраці. Се був загальний основний принцип американського життя.

Дотогож самі греко-католики вже були зазнали в Америці смаку диктатури церковної, отже се їх ще більше про[illegible] диктатури настроювало [illegible] не [illegible] 1902 рік, а тут вже папська [illegible] дальше „айриші"... Але, видно, Ортинський не міг того зрозуміти.

Руський Народний Союз.

[illegible], що Ортинський [illegible] українські організації, [illegible] підтягати під власть Риму [illegible] по[illegible] Будка в Канаді

[illegible] „Українським Голос[і]" [illegible] 1910 [illegible] 32-33, є велика відозва американських Українців в справі най[illegible] запомогової організації [illegible] **Руского Народного Союза.** [illegible] /підписали: Ів. Ардан, М. [illegible], М. Беля. Справа [illegible]

Відбувалася конвенція **„Руского Народного Союза"** і переголосовано, щоби Р. Н. Союз назвати **„Греко-Католицкий Руський Союз"**.

[illegible] говорить, що до [illegible] при[illegible] Ортинського [illegible] делегатів незгідно з [illegible] а навіть сам епископ не був [illegible] делегатом, бо преціжь параграф [illegible] є ще тепер всилі. Каже [illegible]

[illegible]

Вже на проповіди в 1-ий день конвенції [illegible] людей [illegible] безбожники [illegible] віру [illegible] піддати Р. Н. Союз під конт[роль] Церкви [illegible] що если Р. Н. Союз не [illegible] церковною організацією [illegible] священики [illegible] Союзу [illegible] заложать свій другий [illegible]

Сам епископ жадаючи зміни Руского Народного Союза на Греко-Католицький Руський Союз, говорив, що [illegible] не буде українським [illegible] буде чисто греко-кат[олицьким] [illegible] в Америці, хто не греко-кат[олик] [illegible] Українець і що если [illegible] не [illegible] зміни, то 3,000 [illegible] сейчас виступлять, і він сам [illegible] також виступить з Р. [Н.] Союза.

[illegible] додає, що зміна назви [illegible] 20.000 членів [illegible]

числяє все, що вимагало би такої суми.

Окремо відозва взиває до протесту і говорить, що коли назву перемінять, то зараз окремо таки відновиться Руский Народний Союз.

Ціла справа закінчилася, коли почали доказувати, що рішення конвенції не було правним.

Вже з того видно, що Ортинський не стояв тут за „повною свободою". Він стояв на тому, на чому стояли і римо-кат. епископи „айриші". Він хотів і нецерковне майно підводити під власть того чужого католицизму, що готовив греко-католикам загибіль, і який самим Ортинським помітував як помелом.

Мабуть наказ, чи погрози згори так його застрашили, що не відважився показати себе вільним чоловіком.

Але будь на його місци далекоглядний чоловік, найперше Українець, а вже опісля католик, то обєднував би найперше всіх Українців на народнім ґрунті і так створив би українську силу. Але таку силу можна будувати лише на ґрунті українськім. А будувати з Українців силу на чужім католицькім ґрунті, се нищення української сили. Прислуга чужим.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

Минув рік, ми мали вже сина, Тараса, що опісля згинув в Укр. Визвольній Війні 1919 р.

Але справа моєї пенсії проволікалася. Віденський уряд не спішився виконати зобовязання, щоби давати сотрудникови платню з церковних фондів, які держава забрала за часів Йосифа 2-го. Хоч добрі селяне нам помагали, але то була лише їх ласка. Не мусіли.

Тоді було вільне місце в Ушні коло Сасова, а Олеським деканом був о. Карло Вінтоняк. Але ту посаду хотів дістати зять Вінтоняка, о. Теодор Сахно, москвофіл. Я їздив і до Львова в тій справі і довідався, що мені треба ще триматися мого пароха Корчинського.

Цілий рік вчив я неділями хор. Тепер треба було якось Вечірню перенести на пополудне. Тому вернувши зо Львова, пійшов я до Корчинського щоби нібито скласти звіт з поїздки, і тут бачив я нагоду поговорити про Вечірню. І почав Корчинському всячину оповідати.

„А що там ксьондз метрополіта? Чи пітал се ва мня?" — каже Корчинський.

І я відповів, що питався і казав його поздоровити. Хоч надії митрополитови і не снилося про Корчинського питати. Але я мусів так говорити. Втішився Корчинський та:

„Ох так! Бо жеби пан ведзял, як ксьондз метрополіта, вшистка шляхта і панове мнє бардзо кохайо і шануйо" — (Ах так! Бо щоби пан знав, як отець митрополит, уся шляхта і пани мене люблять і поважають).

А я продовжував своє:

„Отець митрополит казали кланятися отцю пароxови й просили, щоби отець позволив відправляти маєве богослуження почавши від 1-го мая.

Корчинський і тим втішився, та додав, що: „Митрополіти тшеба слухаць".

Я передше приготовив хор для того богослуження, а в неділю заповів, що в 4-ій годині пополудни почнемо те богослуження. А в будні дні буде богослуження в 7.30 вечером.

І в неділю пополудни зійшлося повно народу. Хор співав якнайкрасше. Того богослуження я ніколи не забуду. І в Америці я те богослуження згадував. І так щодня вечером правив я богослуження і люде просто з поля приходили до церкви, — босі навіть, з сапами, рискалями, граблями, як справжні паломники.

Одного вечера я обернувся і бачу когось в черевиках, се хтось чужий. Та коли я вже вийшов з церкви (а ніч була темна), чую:

„Добри вечор ксендзу пробощові!"

І я побачив паню Юхновичеву, єі сина Юзя і сестрінищу, що до них приїхала. Ми привиталися, а тоді вона:

„Ксенже пробощу, я се дзісяй бардзо зґоршила" — (отче парох, я дуже згіршилася нині).

Се мене збентежило, але вона зараз пояснила, що се було в костелі. Оповіла що прийшла до костела на маєве богослуження, коли вже кінчилося. В костелі застала дві жінки, одну дівчину і закристіяна (старшого брата). Ксьондз з закристії не виходив. А органіст перестав грати.

„Ми пустились додому, продовжала Юхновичева, але Юзьо сказав, що може б пійти до церкви. І ми пійшли. Переступивши поріг ми остовпіли. Було тілько людей, що ми з трудом пропхалися наперед. Читалося Євангеліє. Нарід став на коліна наче на приказ і всі, як один, почали співати чудові пісні. Образ Діви Марії замаїний й освічений. І мені здавалося, що я в небеснім палаті. Я подумала: чому в нашім костелі ми не застали того, що в вашій церкві?"

Мені було дуже приємно. Се ж похвала людини, що і вірою і національністю була мені чужою.

Я згадав Юхневичевій Корчинського, що він не міг такого богослуження мати, бо він нездоровий, а я можу, то сповняю свій обовязок.

БОЖА КАРА МУДРАГЕЛЯМ

Мудрагельство, се і нерозум і великий гріх.

Перед недавною війною українська преса в Европі писала про такий випадок:

В селі Малій Мощаниці, Здолбунівського повіту, відомі безбожники, — Яків Парета й Дометей Шелест працювали при кінній молотарці. Перший подавав снопи, другий віджидав солому.

В часі обіду Шелест побачив, що люде хрестяться і каже:

- Нащо ви крутите руками. Нехай вам ті руки повикручує!

Вечером скінчили молотити, а господар зоставив один сніп, щоби його в Різдвяні Свята в хаті поставити. Але Шелест вхопив той сніп і з насміхом передав Пареті, і той пхнув сніп в машину. Сніп через машину перейшов. Тоді Парета, для більшого насміху каже Шелестови.

- Ану доторкнись паньки, чи дуже розігрілася від вимолоченої куті.

Та ледви Шелест доторкнувся, а вже якось ліву руку, пальці з долонею, машина відірвала. Разом з тим машина відорвала і великий палець правої руки Всі жахнулися, а Шелест крикнув:

Боже, пропав я!

Стало видно, що є річи, з яких нікому не вільно сміятися. Коли щось посвячене Богу, то до нього треба з пошаною ставится, як до святої річи.

І тому розумні люде не висмівають навіть святих річей чужого народу і чужої віри. Хоч ті річи не є для них святими, але вони є святими для когось, і Господь може їх вважати святою жертвою для себе від тих, що ті річи мають.

Розумний чоловік зайшовши до жидівської, турецької, чи буддийської церкви, буде заховуватись поважно, розуміючи, що се церква тих людей, які її на свій лад для слави Божої збудували.

ЗАБОРОНА ГОДОВАННЯ СВИНЕЙ.

В Ізраелі правовірні Жиди домагаються, щоби уряд заборонив Жидам годувати свині, бо Жиди свинини не їдять. Але нежиди нехай годують.

ПРО СПОМИНИ ПРИСТАЯ

Тим, що читають „Зі споминів О. Пристая" в „Вістнику" буде цікаво знати хто був Пристай.

Пристай був в Америці коло 40 літ і написав Спомини зі свого життя в 4-ох томах, що звуться: „З Трускавця у світ хмародерів". Пише там про свої переживання в Европі, а дальше в Америці.

Перша книжка була надрукована у Львові 1933, а послідна 1937 року. Вже по появі 1-ої книжки писалося в львівськім „Ділі":

„Ті спомини повинен прочитати інтелігент, учень, студент, учитель, міщанин, ремісник, селянин, і навіть пастушок.

„Автор знаменитий оповідач... По прочитанню кожний інтелігент засоромиться від закиду своєї совісти, чому то він не дав такого образу свого села, як його дав о. Пристай про Трускавець.

„Священик догляне типи гідні наслідування й осудження.

„Учитель готов старатися, щоб учні вважали його дійсно за вчителя, а не за „мучителя".

„Учень і студент навчиться залізної „хлопської" витревалости, щоби наблизитися до типу студента давних часів, коли то ще невідомі були „легкі заняття".

„Міщанин і ремісник догляне, чого тим станам недостає, з ким не треба дружитися.

„Селянин набере певности й віри в себе та у своє почесне звання і навчиться, як має виховувати діти; а малий пастушок побачить немов на яркому образі свою долю.

„Дуже багато уваги присвячує автор церкві і школі. Не диво: ті дві інституції мали рішаючий вплив не тільки на життя всього нашого народу... Ніхто не відмовить тій книжці виховної вартости для всіх кругів народу..."

Такими бачили Спомини Пристая Українці в Европі і певно такими бачать їх тутешні Українці. Бо Спомини не тільки цікаві, але поучаючі для кожного. В них він знайде для себе гарний примір; він побачить других, а з ними і себе як в зеркалі, — чим до них подібний, чим ні, і навчиться яким треба бути.

В „Вістнику" подається лише частинки тих Споминів, але й вони загально обнимають дух і взагалі зміст тих Споминів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

"ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка „Тризуб"
Передплата. в Канаді — $2.00 на рік.
За границю $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ПАПА НЕ ПОСТАВИВ УКРАЇНЦЯ КАРДИНАЛОМ

Коли папа видав недавно Лист до народів Росії, то мабуть перший раз про папу заговорили так, як ніколи перед тим. Розуміесь що католицькі політики папський Лист виправдували як лише могли, але другі Лист розумно розбирали і не щадили слів належного осуду.

Та одно було видно, — що для тих людей політика папів в відношенню до Українців або дуже мало, або цілком невідома. Історія унії невідома.

Для них греко-католицька Церква, се вже окрема самостійна Українська Церква, яку обовязково треба уважати окремою. Але запитати б: Чому? Се ж Церква Православна, але ворогами поневолена. Коли ворог забере частину української землі, то розумний Українець не скаже, що се вже чужа, окрема земля і до кінця світа має бути в чужих руках. Ні! Кожний скаже: „Се наша земля і треба її від ворога відобрати. Наше до нас належить!"

Не те з Українською Церквою. Забрав ворог в руки насильством і вже Українець не відважиться сказати, що се не вороже, але українське і що треба його від ворога відобрати. Зрікається свого. Чи Церква така маловажна річ, що нехай собі ворог бере, коли хоче?

Кажуть: „Греко-католицька Церква се друга самостійна Українська Церква побіч Православної". Та чи так воно? Чи гр. кат. Церква така Українська, як Українська Православна Церква? Українська Православна є в руках Українців; а коли давнійше цар, а тепер большевики забрали її в свої руки, то Українці вважали і вважають її і дальше своєю власністю, хоч ворогами забраною; стояли і стоять на тому, що треба її від ворогів відобрати. Прав до своєї Церкви не зрікаються. Як не зрікалися права до тих Українців, яких Турки чи Татари колись забирали, дарма, що ті Українці були в чужих руках.

Подібно нині в чужих руках є поневолена Православна Церква — Греко-Католицька. Не Українці, але чужі мають її в своїх руках й орудують нею на лихо Українцям. Як Москва рішає про Україну не радячись Українців, так Рим рішає про гр. кат. Церкву на Українців не оглядаючись. І не тільки нині, але від 1596 р., коли почали унію заводити. Між Москвою і Римом ріжниці нема. Чужа Москва каже, що вона дбає про добро України і чужий Рим говорить подібно. Чужим дуже про добро Українців ходить . . . Та історія говорить кілько добра вони Українцям зробили.

І Тому ті, які вважають гр. кат. Церкву окремою самостійною Українською Церквою, повинні застановитися і показати причини чому вона є окремою, другою самостійною Українською Церквою, — самостійною під пануванням чужих. В чім якраз та еї Українська Самостійність? Чи в тім, що вірними є Українці, а правителями і властителями чужі? Військо з Українців, але ним орудують чужі Українцям генерали.

Побіч папського Листа до народів Росії вразила багатьох Українців друга справа, — що чому папа не дав греко-католицькому епископови кардинальства. Се вважають великою зневагою для греко-католиків.

Але чи се дійсно зневага? Запитати: Яка користь була би Українцям з пустого титулу, наданого чужими? І кого чужі поставили би кардиналом, як не свого вірного помічника? Се таке, як нарікати на Сталіна, що не обдарував якогось Українця-большевика великим титулом. Страта для Українців, зневага . . .

Греко-католики вже мали кардиналів, — Михаїла Левицького і Сильвестра Сембратовича, але яка була з них користь Українцям? Левицький був Українцем польського виховання і поза вузько церковними справами долею Українців не клопотався. Ті, які не мали титулів, сотні разів більше добра зробили українському народови, ніж Левицький з титулом митрополита і кардинала.

А Сильвестер Сембратович? Був він митрополитом і кардиналом, але прислугувався Полякам, а навіть пофальшував протицелібатні ухвали Львівського Собору (Синоду) з 1891 р. в користь целібату. А Рим, який дав йому кардинальство, ті пофальшовані ухвали затвердив. А хиба не він заводив „нову еру"? Хиба разом з Поляком Баденім не розбивав української сили в часі виборів? Мав титул, але не мав української душі.

Чи можна думати, що нині папа дав би кардинальський титул такому Українцеви, який тілом і душею не був би відданий римській протиукраїнській політиці? Такому, що не підписався б під Листом до народів Росії?

Не кардиналів, навіть не патріярхів Українцям треба, а таких великих, таких щирих Українців, яким сам український нарід дав би не даровані, але заслужені титули, і сам записав би їх в Історію України. Назвав би їх Великими, Гідними, Праведними, Святими.

Таких українському народови треба, а не малих, або й ніяких людей з великими, та ще й чужими подарованими титулами.

ВИХОВАВЧА СПРАВА

ДІТИ КАЛІКИ.

Коли б хтось пошкодив очи, уха, ноги, чи руки чужих дітей, отже поробив їх каліками, що сказали би родичі дітей? Що сказали би ті діти-каліки? Якої кари домагались би на того злочинця!

Але є каліцтво тілесне, а є і духове, моральне. Виховайте дітей на пияків, злодіїв, рабівників, а ви виховали їх на моральних калік. Тоді і вам був би сором і дітям лихо на ціле життя.

Спинімось тут над одним каліцтвом, над каліцтвом рідної мови.

Бувають Українці, що не вчать, або мало вчать своїх дітей рідної мови. Вчать лише чужої. Чи тії діти не є каліками на ціле життя? Чи не терплять вони як всі інші каліки?

Подумаймо: батько й мати Українці, але з дітьми говорять не своєю мовою. Се таке, як коли б вони говорили з ними способом глухо-німих. Виховали їх так, що вж таким штучним способом мусять з ними розмовляти.

Але ті діти, сяк чи так, живуть в українськім окруженню, отже як такі діти себе почувають? Вони глухо-німі для українського окруження, — серед того, що повинно бути їм рідним і де вони повинні почуватися як „вдома". А їм тут ніяково, соромно. І вони з українського гурта тікають, бо вони мовні каліки. Вони не мають можности познакомитися з українським життям, з своїм родом, з переживаннями своїх предків, з українською культурою. Вони не можуть стати до української праці. Вони мусять відчувати, що Українці вважають їх чужими, неспосібними до українського життя — каліками.

Такі! Вони се відчувають і від Українців тікають. Сором їм! І певно жаль, що чому вони не можуть між Українцями бути повними, здоровими, примірними Українцями, але каліками? Але хто винен за їх каліцтво, як не самі родичі

Вони тікають. Прийде Українець до хати, вони на двір забираються, замість бути тут, поговорити, послухати, а то і чогось навчитися. І гідно себе показати. Треба дуже таких дітей жалувати.

Та кудаж ті діти мають піти? Йдуть на вулицю. Йдуть до принагідних гуртів таких калік, як самі. І чого вони там навчаться? Наберуться культурности? Характерности? Ні!

А вийде, що хтось розумний з чужих запитає їх: „Хто ви такі?", що вони скажуть? Чи можуть вони сміло сказати „Я зроду Українець, я Українка"? Ні! Бо він ще запитав би: „А знаєш ти українську мову, українське письмо, українську культуру?" Що вони скажуть? Скажуть, що не знають? Але ж „незнанням" не можна хвалитися. Розумні люде вимагають „знання", а не „незнання"; і коли більше хтось „знання" має, то більше його поважають. Він всюди більше потрібний. Йому всюди належиться висше місце, відповідно до висоти його знання.

Читаємо нераз, або чуємо: той знав чотири, той пять, той сім, а та 9 чи 10 чужих мов, і відразу відчуваємо, що се важні люде. Вони мусять бути всюди в повазі і їм належаться високі місця. Се не ті, що навіть своєї рідної мови не знають, а знають лише одиноку несвою мову. Чи може одною мовою хтось похвалитися, тай ще не [illegible]ею?

Але високо і сміло може піднести голову, хто може сказати: „Я добре знаю своє і добре знаю твоє! Я знаю дві мови!" Коли б же знав три, чотири, то ще красше. Він між своїми свій, а й сусідови не чужий.

Над тим повинні батьки і матери, а вже найперше таки матери! — добре застановитися, а тоді не будуть виховувати дітей на калік, але на здорових і поважних людей. Буде тоді добре дітям, буде і пошана та втіха родичам. Тоді і діти будуть тішитися і з пошаною говорити про своїх родичів.

Порушена тут справа повинна стати темою поважних розмов і темою відчитів, а тоді буде в нас добро.

Громадянин.

МАТЕРЯМ ПРО ДІТЕЙ.

Визначний англійський лікар, Арнот, що жив в минулому століттю, таку науку полишив матерям:

„Не годуй дитячого розуму дурницями, бо се те, що бальон надувати вітром. Стає він великий, але коли розтріснеться, нічого не лишається

„Коли любиш дитину, давай їй щось вартне і тревале.

„Не навішуй на дитину всяких прикрас, щоби люде на улици на неї зглядалися; клади прикраси в її розум і еї душу, там вони будуть мати тревалу ціну і перед людьми і перед Богом.

„Клопочися, щоби виробити в дитини чесну душу і приготовити її до чесного життя, до якого накликає Христос. Се дасть тобі правдиву радість при вихованню і пошану, коли дитина виросте."

ЦЕРКОВНІ СПРАВИ

I.

РІК ЦЕРКОВНИЙ.

Держава має свій Рік, а Церква має свій Рік Церковний, де час ділиться на дні праці для потреб тіла і святочні для життя морального, для життя душевного. Тіло потребує поживи і тепла, і душа окремої поживи і тепла потребує.

Таке було завсігди в життю людства. Церковний Рік, а з ним Церковний Календар мали і давні Єгиптяни, Жиди, Греки, Римляне, Німці, мають Гіндуси, Турки. Того вимагає закон життя.

В Християнськім нашім Році є дні посвячені Богу, Діві Марії, Святим, Ангелам, важним подіям з християнської історії, і дні посту, призначені окремо для морального піднесення людей.

Найдавнійше християнське свято, се Неділя, присвячена памяти Христового Воскресення. Вона була вже в апостольських часах.

Всі свята в нас діляться (беручи давнійші їх назви) на „движимі" — переходні, пересувні, що бувають раз скорше, раз пізнійше, і „недвижимі", — сталі, що бувають завсігди в той самий день місяця.

СВЯТО НЕДІЛІ.

В Жидів Субота була святим днем і тоді зупинялась буденна праця і весь час посвячувався Богу. Починалася в пятницю вечером, а кінчалася вечером в суботу. Вона засновувалась на біблійнім вислові, що Бог творив світ шість днів, а семого спочив, себто перестав вже творити. Сказано: „Шість днів працюй, а день семий є Суботою для Господа Бога твого".

Християне почали святкувати Неділю в часах Апостолів. Говорить ап. Павло:

„Першого дня в тижни нехай кожний з вас відкладає та збирає, щоби складок не робити аж тоді, коли прийду". (1 Кор. 16:2). Се були складки на поміч християнам в Єрусалимі. Перший день тижня, се була Неділя і тоді вже християне збиралися разом.

Чому ж християне почали неділю святкувати? Христос воскрес в Неділю; являвся Апостолам в Неділю; Дух Святий зійшов на Апостолів в Неділю. Се освятило день неділешний. Тому Неділю звуть також „День Господний", — День Ісуса Христа. Звуть Неділю також „Воскресення", отже день посвячений Христовому Воскресенню.

Тому кожної Неділі співаються Воскресні Тропарі і читаються на Утрени Воскресні Євангелії.

Голошення сектантів-суботників, що і нині християне повинні Суботу святкувати, не має основ. Перше, що Неділя освячена важними подіями, друге, що і вона є семим днем по днях праці, а трете, що навіть і Субота не святкуєсь на цілій землі в один час. Коли в середній Азії Субота вже скінчилась, то в Канаді вона лише починаєсь. А що сказати про далеку північ, де сонце не заходить цілі тижні зарядом, а потім ніч тревае також само довгий час. Як там точно дні міряти? Але давні люде широкого світа не знали і думали, що суботу можна на цілім світі в один час святкувати.

Важне, щоби семий день Богу посвячувати.

Великою постановою для Неділі є, щоби всі вірні приходили до церкви. Каже св. Юстин мученик про свої часи: „В неділю сходяться вірні в містах і по селах в одно місце. Тим, що прийшли, роздаються ті річи, над якими були зговорені божественні молитви, а неприсутним (які не могли прийти) заносять діякони". Давно тих, що не приходили з байдужности, або спізнялись, карали.

В неділю люде мали здержуватися від буденної, а неконечної праці. В Старім Завіті було сказано, що в святий день: „**не маєш працювати ані ти, ані син, ані дочка твоя, ані слуга ані служниця твоя, ані віл, ані осел, ані якийбудь скот твій, ані чужий, що замешкав в тебе.**"

Дуже розумно сказано! Лише так свято буде дійсним, повним днем посвяченим Богу. Та кілько нині є тих, що Неділю призначують лише для себе, для забав, для витрішків, для того, що чоловіка не підносить, але понижує.

Преподобна Мати Параскевія

Між українським жіноцтвом є багато тих, що мають імя Параскевії. В звичайній бесіді кажуть: Паранька, Параня, Парася, Параска . . .

Церква згадує дві Параскевії, — Преподобну, і Параскевію Пятницю, що була мученицею.

Перша з них народилася в Сербії, в селі Епіват. Родичі виховали її дуже побожно і вона навіть по смерти родичів хотіла жити самотою, бути думками близко Бога.

Відійшла вона в пустиню і жила там десятки літ. Аж раз почула голос:

— Вернися до твого краю, щоби твоє тіло спочило між твоїм народом.

І вона до свого села вернулася, де жила, до самої смерти жила так, як і в пустини. А вмираючи молилася за себе і за свій нарід. Її поховали на незначнім місци, отже еї гріб за час забувся. Але Господь не забув.

Коли раз помер моряк і копали для нього гріб, то знайшли тіло Параскевії, цілком не зіпсуте, і поховали також моряка. Та слідуючої ночі сниться побожному чоловікови хтось, що каже:

— Чому ви положили тіло того чоловіка там, де тіло Параскевії? Заберіть еї тіло і похороніть в поважнім місци.

Явилася в сні і Параскевія і сказала: „Моє родинне село Епіват, де і ви живете".

Забрали тоді християне тіло Параскевії і похоронили в церкві. В 1201 р. сербський король, Іван Асан, переніс тіло Параскевії до церкви в Тернові.

Опісля над тими сторонами запанували Турки і забрали тіло Параскевії до Царгороду. Коли ж тут при тілі почали діятися чуда, дали тіло царгородським християнам.

В 1641 р. молдавський князь Василій переніс тіло Параскевії до Молдавії і похоронив в Ясах.

Параскевія-Пятниця родилася в Іконії, в Малій Азії в 3-ім віку по Христі. Еї родичі дуже шанували пятницю, як день Христових терпінь, отже і дочку назвали Параскевія, що значить: Пятниця.

По смерти родичей вона щедро помагала убогим з майна, яке полишили родичі. В часах царя Деоклетіяна її взяли і люто мучили, щоби відреклася Христа і поклонилася поганським божкам, однакож вона терпіла спокійно, дивуючи всіх своєю відвагою. Вкінци відтяли їй мечем голову.

Параскевія-Пятниця була в усіх Слов'ян в великім почитанню, а навіть серед деяких Монголів імя еї було відоме як великої праведниці.

ВІРНИЙ СОБАКА.

В Веланд, Онт. помер на серце коло своєї стайні 73-літний В. Нескоронний. Через півгодини старалася поліція відвести великого пса на бік від тіла помершого його господаря, але не вдалося, бо пес завзято кидався на поліцаїв. Не було іншої ради, як пса застрілити. Так пес своєю смертю заплатив обороняючи тіла свого господаря.

ЯК ПРОВОДИТИ ПІСТ

Піст не є накинений людям, як безкорисний обовязок. Піст, се велика, потрібна справа.

Як перед кожним великим святом, навіть нецерковним, люде чистять і прибирають доми, справляють нову красшу одіж, так перед святом Христового Воскресення вірні повинні очистити свою совість, свої душі, вбрати їх в одежу праведности і в ній зустріти воскресшого Христа.

Отже як гідні люде проводять піст?

Строго, оскілько можна, проводять перший тиждень Великого посту. Масних страв не їдять, се на першому місци. Або, коли мусять їсти, їдять мало, лиш деколи. Навіть раз на день відмовити собі смачної поживи задля посту, се знак, що ми піст поважаємо.

Поводяться примірно і здержливо.

Дехто на час посту занехує куреня, та пиття алькоголічних напитків.

Точно і на час приходить до церкви і всіх домашних приводить.

Уникає забав, веселих пісень, танців, витрішків, пустих бесід. Весь час заповняє чимсь поважним і розумним.

Обовязково сповідаєсь і мириться з тими, з якими не треба би ворогувати.

Молитви не занедбує, але молиться рано і вечером, — щиро поручає себе Богу. В молитвах згадує і своїх предків, своїх рідних і близких. Се окремий час, коли треба їх згадувати.

Пригадує занедбані обовязки і починає їх виконувати.

Здержує злість і нетерпеливість і старається всюди над собою розумно панувати.

Читає розумні, поважні корисні книжки, до яких був байдужий.

Прикладає більше уваги до науки і виховання дітей. Вчить їх, напоминає, дає добрі поради і напімнення . . .

Ось так повинні щирі християне проводити піст. Все те буде вирівнувати нерівні стежки життя і з манівців виведе на просту певну дорогу.

Се все треба памятати в часі посту, треба в життя вводити, а тоді піст буде Божим благословенням для нашого життя.

ЗЛИЙ ДУХ, ЧИ ЧУДОВИЩЕ.

Недавно вернулася експедиція, що старалася вийти на верх гори Еверест, в Гімалаях. Один з тої експедиції оповідає, що бачив якесь чудовище на горі там, де вже ніщо не живе, де вічний сніг. Се був ніби страшний, поганий, оброслий волосям чоловік. Другі того не бачили, але чули, що поза їх шатром ніби щось ходило. Також бачили на снігу якісь сліди, 12 цалів довгі, і знати було 4 пальці. Виходило, що йшли якісь дві сотворіння. Коло Гімалайських гір між людьми є багато оповідань про таких гірських духів, чи незнаних дотепер сотворінь.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

НАША МОЛОДЬ.

Число нашої молоді, що занедбує рідну мову і культуру, щораз збільшається. І неодна поважна людина з болем на те дивиться

Та хто тому винен? Чи молодь, якої не навчили добре говорити і читати по рідному? Чи винні, що не дали свідомости і поваги до свого рідного, не показали їй рідної дороги життя? Що не виховали в українськім дусі?

Молодь невинна. Яке окруження, така молодь. Тим окруженням є дім, батьки. А кілько є батьків, що не журиться про розум дитини, а лише щоби росло здорове і веселе поки молоде.

А коли те „веселе" виросте, не говорить вже своє мовою, встидаєсь ходити до церкви, не хоче українських книжок, називає рідну культуру „олд фешон", а читає „тру сторіс", „комикс", заглядає за танцями, сміхами.

Аж тоді батьки починають журитися, але запізно. Пропавшого завернути не можна. Запізно відчувають свій гріх.

Батьки повинні дивитися в будуччину і предвиджувати наслідки свого виховання. Повинні розуміти, що лише дбале, чесне і релігійне виховання принесе гідні наслідки.

Коротко; треба вчити рідної мови і вдома мають лише нею всі говорити. Вчити по українськи читати, писати і заставляти, щоби в читанню вправлялися. Се конечне! Тоді не скажуть, що їм тяжко читати/

Треба вщеплювати в душу дітей пошану до свого, як чогось ідеального, треба вчити побожности, а тоді церква стане для них дорогою.

Треба вчити, щоби вміли оборонити своє, і щоби між чужими вони завсігди були Українцями.

Треба готовити дітей і молодь до громадського життя, — виховувати на будучих провідників і гідних членів нашого народу. Посилати до своїх організацій, щоби там вчилися обовязку і відповідальности, і щоби спільно і розумно працювали з другими. І пригадувати безнастанно, що організація для танців добра не дасть ані танцюристам ні народови.

Так треба дітей виховувати! Так готовити на будучих добрих громадян і працівників. Тоді наша мова буде всюди гомоніти в устах нашої молоді; така молодь буде розумна, гідна і славна, і ми будемо певні, що наша праця не пійшла марно.

Українка.

Від Редакції: — На повисшу статтю молодої Українки повинні звернути увагу і батьки і взагалі провідніші люде. Тут вилита вся журба за ту молодь, що без доброго проводу батьків розгублюється. Се ж одна з важних справ нинішного часу, — найважнійша справа! Можуть одні родичі таких гідних Українок виховувати, то чому не можуть другі? А повинні! Се їх святий обовязок!

ДІТИ НІЧОГО НЕ ВИННІ

До того, що про виховання дітей писалося, хочу сказати дещо.

Часто можна почути, **що тут діти не такі, як були в старім краю,** але воно не так! Діти на цілім світі однакові. Вони є тою глиною, що з неї можна виробляти, що хочеться.

Коли можна кого винувати, то родичів, — **вони не такі, як були родичі в старім краю.** І вони хочуть свої гріхи на дітей передавати.

В старім краю не могли родичі давати дітям розпуску так як в Канаді. Вони мусіли самі багато працювати, отже і дітей тримали добре в руках. Батько і мати йшли в поле на цілий день і діти мусіли і малу дитину доглядати, зварити каші, нагодувати, мусіли і свиням їсти дати, а то деколи і вечеру зварити. І діти знали, що мусять все те робити. Не зроблять, то будуть карані.

А тут дітей від колиски розпускають. Накуплять забавок без міри, та ще питають: „Може ти ще чогось хочеш?" Дитина забагає всього, а ті дають все, що можуть. Стає впертою — нічого не кажуть. Бере, що хоче — нехай бере. Не послухає — не покарають. Піде куди хоче — йди. Покарати не можна, бо зараз перестрашиться. Се ж Канада! Таким дати святу дитину, а зіпсують.

Отже не дітям щось бракує, але родичам.

З дітьми не можна бути за панібрат. Діти є діти і їх треба тримати в руках, вчити і до доброго примушувати. Дайте дитині попуск на тиждень, а потім за місяць єї тяжко спинити. Але коли попуску не давати, з дитиною не буде клопоту.

Коли ж дім розпустить, тоді і вдома і в школі учитель не може дати ради з такими дітьми. Коли вони батька-матери не слухають, то чужого ще більше не хочуть слухати.

Отже не дітей треба винувати, але родичів. Діти не винні. Коли вони в розумних руках, то з них будуть добрі люде. І такі будуть своїх родичей поважати і ціле життя будуть їх з пошаною споминати.

П. С.

РОЗУМНИЙ І РІШУЧИЙ БАТЬКО

Артем, син побожних і розумних родичів, святкував свої 15-літні іменини Від родичів дістав багато дарунків і вони сказали, щоби поспрошав своїх товаришів.

І вони забавлялися в широкім батьківськім саді. Але Артем мав і свій малий садочок

На середині саду росла молода яблінка, якої яблока були красші від усіх других. І кажуть хлопці:

– Нарвімо собі тих яблок

Не можна, говорить Артем, батько заборонив їх рвати. На те хлопці

Як се? Аджеж нині твої іменини і ти господар твого дня. Не будь дитиною.

Але Артем не годився. Тоді вони:

Але ж тут батька нема. А коли б завтра запитав то скажеш, що ти не рвав.

— Але мої очи і моє лице скажуть батькови, що тут моя вина.

Скажеш, що ти не рвав, се не буде брехнею.

І пообривали багато яблок.

Вечером Артем не мав відваги йти до хати, бо соромно було батькови в лице глянути. Але тут вийшов з хати батько й Артем перебіг до свого садочка. Коли батько побачив, що яблока пообривані, підійшов до Артема і каже:

Се так святкував ти, що обрабував моє дерево?

Я не рвав, говорить Артем, може се другі хлопці.

Покликав тоді батько Артема до хати і каже.

Чи ти хочеш мене одурити?

Артем ще більше засоромився і все виявив. Тоді батько:

Відтепер я свій сад перед тобою замикаю. Сказав і відвернувся від сина

Артем цілу ніч не спав. Се була страшна ніч. А ранком говорить мати батькови.

— Артем журиться. Замкнувши сад, ти замкнув своє серце. На те батько:

— Того я хотів. На те замкнув сад.

— Але ж він починає новий рік зі смутком.

– Се його вина.

– Артем подумає, що ми його не любимо.

— Ні, сказав батько, коли він заслужив, ми його любили, а що сталося, то не наша вина, але його.

– Але се для нього дуже болюче.

— Так! Тільки ж він знає, що справедливість і совість того вимагає. Він зрозуміє, що він перший завдав нам біль.

Одного дальшого ранку Артем зложив в скринку все те, що на іменини від батька і матери дістав, і поставив перед батьком і матірю.

– Чого ти хочеш? — питає батько. І говорить Артем:

— Я не був варта вашої любови і віддаю вам те, на що я не заслужив. Але заявляю щиро, що відтепер почну нове життя. Простіть мені! Заберіть все те, а мені приверніть вашу давну любов.

Тут батько обняв і поцілував сина Такамо зробила і його мати.

(За Круммахером)

Наслідки страшної бурі.

Над морем між Англією й Голяндією та Белегією шаліла страшна буря, якої не було вже сотні літ, і морські фили заливали землю та ширили страшне знищення. Вздовж берегів Англії вода попроривала прибережні греблі на просторі 200 миль і позаливала околиці, знищила багато домів.

Найбільше потерпіла Голяндія, що в великій мірі збудована на морськім дні Там літами відгороджували великими греблями частини неглибокого моря при берегах, випомповували воду і там поселювались люде, будувалися села і міста. Земля в таких околицях низша від поверхні моря. Отже буря попроривала багато гребель і де була земля, стали великі озера.

До 9-го лютого в Англії начислили втоплених 546 осіб, в Голяндії 1,395, але сподіються, що всіх буде коло 2,000. В Бельгії втопилося 23. З того можна зрозуміти розміри знищення.

Випомповування води з залитих околиць в Голяндії потреває коло трох місяців

А кілько будинків пропало, кілько худоби, кілько всякого добра.

Вісти з Голяндії кажуть, що в ратунковій роботі є занятих 2,000 більших чи менших кораблів, 220 літаків і гелікоптерів. Ратують людей, скидають з літаків поживу та одяг тим, що облиті водою

І другі краї спішать з помочею. З Канади висилають ковдри, одіж, чоботи та други конечні річи.

ЙШОВ НА ШИБЕНИЦЮ СПІВАЮЧИ.

В Едмонтоні повісили 49-літного Індіянина, який смертельно порізав 44-літну Дороту Донене. Коли йшов під шибеницю, два священики почали співати побожну пісню, а разом з ними Індіянин почав також співати, але індіянською мовою

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ".
Ціна П $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Різдвяний дарунок

Крейгенд, Алта. — Лютого 1-го громада Крейгенд приготовила несподіванку свому пароохови П. Зубрицькому, що рівно півроку є парохом округи. Лак ла Біш — Бойл, а тут належить і громада Крейгенд.

Несподіванку прилагоджено в хаті п. Івана Салагуба, де зібралося багато громадян. Обід приготовили Сестриці. По молитві й обіді п. І. Салагуб несподівано для пароха підносить радіо і ще кілька дарунків, з короткою промовою, в якій сказав:

"Се від нашої громади Різдвяний Дарунок, на який громада спромоглася. Щиро дякуємо, що Ви прибули з далекої Европи і взяли під пастирську опіку наш округ, до якого належить і наша громада. Подяка Вам за працю в нашій громаді і в цілім окрузі. Нехай Вам Бог помагає у Вашій праці і Многих Вам Літ!"

Дякуючи громадянам парох сказав

"Сердечно всім дякую за дарунок, що ви мені дали. Через радіо я буду слухати вістки з широкого світа, а вам буду звіщати Христову науку, що є в святій Евангелії. На ваших обличах бачу постаті ваших батьків, що вас виховали в християнськім дусі, вірности Церкві і в довірю до служителів Церкви..."

Згадав ще громади, що обдарували його попередно Бойл, Сірейл і Лак ла Біш та додав

"Будьмо і надальше вірні нашій Православній Церкві, виховуймо дітей так, щоби вони гідно нас заступили Зберігаймо все, що поклали нам в наші серця наші батьки і діди. Тримаймося того, за що і життя давали наші лицарі."

Все закінчилося Многоліттям Проводові нашої Церкви в Канаді та парафіянам.

Заряд Громади.

Іменини Василів

Глендон, Алта. Січня 14-го 1953, в день св Василия Великого, Жіноче Товариство при укр. православній церкві в Глендон, прилагодило чайне приняття для Василів в своїй громаді

На вечер запрошено до Народного Дому шість Василів, — В. Коштура, В. Волянського, В. Кіндракевича, В. Спасюка, В. Стасюка і В. С.

Перед початком перекуски голова Жіночого Т-ва, пані Луклан, привитала іменинників такими словами

"Шановні Василі, поважані члени і членкині та всі присутні, — у нас сьогодня великий день, бо в нашій громаді ще такого не було: се велике свято, де ми вшановуємо іменинників в день їх Патрона."

Дальше переказала про щирість і ревність в праці кожного Василя зокрема для добра Української Православної Церкви, Народного Дому і загальної української справи і побажала їм всім Многих Літ та передала кожному свиточний торт з числом засвічених свічок по їх літах. Зараз вони ті свічки погасили.

Окремо перевів збірку п. О. Стасик, що принесла $17.25. Поодинокі жертвували: Незнаний $2.00. По $1.00: О. Стасик, М. Костишин, Т. Українець, В. Волянський, В. Кіндракевич, М. Леськів, С. Українець, В. Коштура, Г. Спасюк, П. Луклан, І. Ошуст. Дрібними $4.25.

Всім жертводавцям щира подяка, а Василям многих-многих літ прожити!

Присутній.

Весілля і громадське діло

(Торонто, Онт.)

Жовтня 18-го, 1952 року, п-во Мощуки в Торонті, одружили свою доньку Ірину з Володимиром Булгаком, в катедрі св. Володимира Великого

Другого дня по весілю, як се водиться, зійшлося ще багато близких і приятелів і при перекусці п. адвокат Орищин, який був старостою, попросив зібраних до збірки на фонд української преси. Збіркою занялись пані Колодієва і пані Глущенкова, отже зібрали $53.00.

З сеї збірки призначено на пресовий фонд "Українського Голосу" $20.00, а на фонд "Вістника" $18.00.

Жертводавцям належиться гідна подяка, а їх діло нехай буде приміром до наслідування

Присутній.

КОЛЯДА 1953 РОКУ

о. П. Глицький.

Сенді Лейк, Ман. По $1.00: О. Діданк, М. Левандовський, В. Демчук, пані Залещук, Н. Солоничний, І. Савченко, К. Антюк, М. Ярема, А. Демчук. Дрібними $2.20.

Виста, Ман. По $1.00: П. Біліньський, Н. Біліньський, А. Біліньський і Громада. Дрібними $4.00.

Глен Елмо, Ман. По $1.00: І. Семенюк, Ф Бельбас. Дрібними $1.75

Овкборн, Ман. По $1.00: Д. П. Коваль, С. Герелюс, Н. Польовий, П Тутхалюк, І. Івашко, Н. Зюбрак, А Матвійчук, М. Грицак, М. Швалюк І. Грицак. Дрібними $3.00

Мензі, Ман. По $1.00: І. Пелешок, О. Друль, М. Клва (Елфинстон), П. Друль, О. Пелешок, А. Чвалюк і І. Скочеляс. Дрібними 50 ц

Січ, Ман. По $1.00: В. Цітульський, С. Манулик, С. Трач, А. Манулик, М. Старенький, І. Сторожук, Н. Курчаба. Дрібними $1.00

Енгусвил, Ман. По $1.00: Г. Будзінський, Т. Фещук, І. Балакунець Н. Галак, Д. Собієвський, Д. Халатурник, В. Тимків, В. Будзінський, М. Качан

о. Ю. Туриклський.

Шортдейл, Ман. По $1.00: Г. Клапоущак, І. Фаріон, А. Стефанів, С. Гаврилюк

Грендвю, Ман. По $1.00: Н. Поляк. Д. П. Демчук, пані М. Митко, В. Слободеський, Г. Тіснотуз, Т. Богун І. Богдянович. А. Кулинець, М. Біщик, пані М. Мартишин, І. Трембач. С. Яницький, М. Поляк, П. Дребіт, П. Комар, П. Лесюк, Г. Василишин Т. Лисейко, пані П. Мандрик, Т Лесюк, А. Журковскі і С. Трищук Дрібними 25 ц.

Петлюра, Ман. По $1.00: В. Стадник Н Протасевич, М. Семчук, В. Семчук, П. Кузик, Т. Сідлер, Ф Пресняк, М. Евусяк, Г. Комаринський, С. Присняк, Я. Сидляр, П. Турецький, Т. Мужиловський, П. Шовдра

Шел Велий, Ман. Пані І. Гора $1.00

Ленард, Ман. По $2.00: п-во Петро Осеркій і Т. Бульбук. По $1.00: Укр Прав. Церква, П. Фаюндра, В. Бульбак, В. Булязюк, пані Е. Меренюк, В. Меренюк

Роблин-Зелена, Ман. По $1.00: В. Проник, Д. Кулик, В. Капець, І. Сорочук, М. Чіск, І. Чернескі, І. Манджаїн, С. Г. Стиба, С. Проник, В Розник, С. Цейко, В. Т. Пурич, С. Гаврилюк, С. Садовик, П. Бугера. Дрібними $1.45.

Роблин-місто, Ман. По $2.00: О Гаврилюк, Н. Гадевич і В. Барабаш По $1.00: П Горбай, пані А. Горбай І. Стефанів, Н. Солотвінський, В. Болнарук, І. Гаврилюк, пані В. Щкварок, В. Сміґольскі, І. С. Бівійк, Г. Чіч, Д. Талько, І. Лебедович, І. Мендр, В. Лисак, пані Ф. Гадевич, пані К. Гаврилюк, Н. Кулик, П. Гаврилюк, Д. Онуцявко, А. Стефанів, М. Слюсар, пані Ф. Труфан, Ю Піци, Д. Пурич, П. Неберович, пані А. Морош. Дрібними $1.70

Гилберт Плейнс, Ман. По $2.00 Павло Коць, Антін Гарболінський (з Етелберт), а Микола Мирко $1.50 По $1.00: В. Проздович, А. Шкраба пані Симерох, Ф. Козар, М. Мішук І. Притула. Н. Журковскі, І. Дутчишин, К. Мороз, М. Гаврилишин, М Вінчарук, В. Тлапаш, М. Семчук, П Евусяк (Етелберт), М. Данилюк, Н Ярема, В. Липка, П. Гоцуляк, А Мандрика, пані К. Негрич, С. Бабюк, Г. Керелюк, С. Минко і Корисоскі. Дрібними 50 ц

Гідний приклад Громади Редфилд, Саск.

Заряд Громади Редфилд, Саск. та її члени повитали нове зарядження Консисторії, що Коляда і Писанка кожного року буде іти на буджет даної громади і підчас Богослуження зібрали Коляду і сами переслали до Консисторії.

Коляду зложили: С. Ю. Півперебецький і пані Лоця Півпербецька по $2.50. П. Я. Никифорук $2.00. По $1.00: Я. Кошик, А. Заболотний, П. Дмитрук, Р. Никифорук, Нестор Дмитрук.

о. Ю. Ферлисін.

Рідкейпн, Саск. По $1.00: М. Грегорі, М. Лапчук, Г. Лужецький, С. Маслюк, А. Шипеляк, Віра Мойсюк, пані Яремко, пані Сиринк, М. Кирилюк, пані Патрилюк, О. Патрилюк, І Зенчишин, М. Масник, В. Мудрий, В. Шипеляк, М. Шипенюк, О. Пасека, В. Каплунський, В. Веселовський, М. Квасниця, Г. Трофан, І. Середюк

Кендіпн, Саск. По $1.00: В. Ілюк, П Намісник, Г. Вараниця, І. Шишковський, П Пілевич, Я. Федушак, В. Хорт, А. Барабаш, І. Т. Шепеляк

Прілейт, Саск. Пані Марія Паленчук і Аксентій Паленчук по $2.00. По $1.00: Текля Райчиба, С. Баран, Марія Салик, Анна Фіняк, І. Палинчук, К. Крин, О. Гізни, Марія Фіняк, Ю. Товстий, Ф. Чарнецький, І. Фіняк. Дрібними 50 ц.

Ітонія, Саск. По $1.00: С. Гуменний, Анна Охрій, І. Такуляк, С. Паламар, О Гуменний, В. Охрій, Анна Гуменна, П. Канасевич, М. Бойчук.

о. П. Сацевич.

Смокі Лейк, Алта	$37.20
Спеден, Алта	25.60
Беліс, Алта	23.00
Вильна, Алта	22.90
Стрий, Алта	15.00
Бойн Лейк, Алта	7.00
Ворспайт, Алта	6.60

о. Т. Яковкевич і о. Б. Яковкевич.

Шіго-місто, Саск. Партеній Копак $1.00.

Шіго-полудневе, Саск. По $1.00: І. Думанський, Д. С. Думанський, В Березовський, М. Березовський, О Гудима, М. Мельниченко, Н. Некорак А Кучерявий. Дрібними 50 ц.

Тіпор, Саск. По $1.00 С. Королик, І Рудан І. Герасимюк, М. Кирилюк, пані М Демків, Е. Молдаван Н Андрусик, В. Денисик, Г Піддручний. Дрібними $1,25

Винярд, Саск. По $1.00: Г. Дмитрук, Г. Ріпак, Ф. Анака, І. Лисак, М. Мирцишин, І Кушнірук, Д. Кравчук А Сторож, М. Попович, П. Мочульський, Н. Попович, М. Кушнірук, В Котик, Е. Никифорук

Тіпор-за рікою, Саск. По $1.00: С Кузик, П. Загарія, В. Франко, Г. Губка, В. Марчук. Дрібними 50 ц

Едмор, Саск. По $1.00: Д. Рогоза, А Ракочий, С. Михалюк, Г. Кітцул В. Петрас, С. Остапович, А. Чорний, М. Купи, І. Остапович, В. Вигоний, Н. Гразук, О. Е. Линюк. Дрібними 50 ц

Фовм Лейк, Саск. По $1.00: М. Остапович, Т. Дмитрнчук, Г. Зайчук, М. Моргич, С. Моргич, п. Федак, Т. Грикса, Е. Мельничук, І. Пасічник, І. Рогоза, М. Стрилецький

Інсінгер-місто, Саск. По $1.00: С Ломенко, Д. Е. Федорчук, Г. Кошман і П. Кошман. Дрібними 50 ц.

Інсінгер к/гайвей, Саск. По $1.00. Г. Гнатюк, С. Хриптул, Т Мельничук і Данилюк, С. Гуцуляк, В. Русинак Ст Гуцуляк, Д. Українець, В Малик і Д. Будзинський Дрібними 25 ц

Шіго к/Купровським, Саск. По $1.00: І. Купровський, Ф. Семенюк і Д. Скігар. Дрібними 50 ц

Вест Брук, Саск. По $1.00: Г. Русинак, С. Махнович, Д. Лисак, М. Гуцул, С. Петрів, І. Половик, В. Кристюк, В. Лисак

Інсінгер к/Куцих, Саск. Д. Куций і І. Скігар по $1.00.

Інсінгер к/Льори, Саск. По $1.00 Г. Пентелюк, М. Пентелюк, П. Мисенчук, І. Гара, Д. Пентелюк, Д. Мінкен

Жучнани, Саск. По $1.00: В. Онуфрейчук, С. Воловідник, В. Швага, Г. Некорак, І. Онуфрейчук, Анна Онуфрейчук, С. Онуфрейчук

Пасічники, Саск. П. В. Сандул $1.00, а дрібними $2 25.

Федаки, Саск. По $1.00: М. Федак А. Федак, С. Баранецький, а пан Петро Квасниця $2 00

о. С. Греділь.

Мирнам, Алта. По $1.00: П. Гуцал, І Яшейко, В. Лопатюк, О. Одинський, І. Щербань, В. Тащук, К. Новальковський, П. Кіндрачук, В. Щербань, М. Беднарський, В. Котишин, Гали Запарнюк, пані В. Свиріпа, Н.Н. Дрібними $1.35

Мусідора, Алта. По $1.00: А. Колісник, В. Мандрусяк, Н. Гаревич, М. І. Ільків, В. І. Ільків. В. А. Ільків, А. Лизанчук, В. Т. Ільків, І. Костюк, М. Качмар. Дрібними $2.05.

Слава-полуднева, Алта. По $1.00. І Кангригуляк, П. Запарнюк, А. Заліський, М. Фодчук, Дрібними 50 ц.

Слава-північна, Алта. По $1.00: А Калинчук, Г. Славінський, М. Мешенюк, І. Дутка, М. Винтоняк, Д Ромко, Е. Пухкий, Е. Порціна, Д. Липка, І. Липка і П. Заяць. Дрібними $1.00.

Моркемб, Алта. По $1.00: В. Кіндрачук і Кривих, Н. А. Мандрусяк, Ю Голиновський Дрібними $1.00.

Борсов, Алта. По $1.00: Д. Березка, Ірина Григорчук, М. Пуляик, М. Бабюк, І. Лобзан, І. Г. Барезка, Церковна каса і дрібними 60 ц.

о. П. Зубрицький.

Бойл, Алта. По $1.00: Т. Писик, І. Гуменний, п. Кравець, п. Родионович, В. Байда, М. Дубинський, І. Поліщук, П. Никипіло

Гресленд, Алта. По $1.00: А. Грещук, Ф. Яковчук, П. Сворінь, А. Копін, М. Медвідь, п. Гула, п. Романишин, п. Коненчук. Дрібними 25 ц.

Сарайл, Алта. По $1.00: А. Кочан. І. Шиян, М. Грещук, М. Гевко, А. Гевко, Антін Гевко, В. Ковалик, П. Марчак, В. Наворот, П. Литвин, а Михайло Устена $2.00. Дрібними 50 ц.

Крайгенд, Алта. По $1.00: П. Салагуб, І. Салагуб, П. Балабан, Є. Григорович, В. Ступари, С. Ступари. Дрібними $2.35.

о. С. Гребенюк.

Шипмен, Саск. По $1.00: І. Кучірка, В. Копач, пані Д. Копач, В. Болнарчук, В. Запарнюк, М. Олійник, В. Гуцуляк, С. Кучірка, М. С. Ткачук. Дрібними $1.25.

Мек Довел, Саск. Теодор Кулик $2.00. По $1.00: В. Ф. Сліпчук, Е. Іщишин, М. Мотрук, В. Неділя, Д. Дмитрунець, П. Бадовський, М. Божовський, Т. Гринюк, М. Томин. Дрібними $1.00

Вирдейл, Саск. УГПГ Вирдейл, $5.00. По $1.00: В. Костинюк, М. Карук, пані Стойко, Гео. Косован, пані Присяжний, Г. Олексюк, Н. Запарнюк, В. Захарків, пані Боднарчук (Шипмен), Н. Панчук, О. Г. Гавриш (Міт Парк), пані Кульчицька (Міт Парк), і Т. Года.

Принс Алберт, Саск. Василь Фіцич $5.00. Матвій Дах і Никола Литвинець по $2.00. По $1.00: Марія Хитик. І. Паскарук, Д. Хитик, Д. Гілрій і Дигнеріс, пані Геріньгер, В. Гаук, С. Луцюк, І. Скоропат, А. Міскан Т Паскарук, В. Голик, М. Павлишин, С. Михайлюк, Ф. Голуб, Ф. Маталиг, І. Ригорчук, П. Кардаш. Дрібними 75 ц.

о. В. Сеникин.

Оновей, Алта. М. Стеренчук $5.00. По $1.00: А. Венгренюк, Н. Шулак, Ф. Антонюк, П. Янчар, П. Тіщук, О. Шабада, П. Артинюк, М. Омельчук, П. Шабала, А. Борис, А. Козяр і пані В. Козяр.

Атабаска, Алта. В. і К. Зускевич $5.00. Митро Фотій $2.00. По $1.00. Г. Російчук, І Малофій, Я. Фодчук, Ю. Фотій, Катерина Ропчан, В. Фотій, Ч Твичук, В. Галів, А. Василик. В. М. Ропчан, Ю. Російчук, С. Фодчук, Н. Сумурозан, В. Мацюк і К. Радомський.

Сіба біч, Алта. Франко Онищук $1.25. По $1.00: А. Володько, К. Боярчук, А. Володько (Горен, Алта), М. Тарновець, С. Лисяк, П. Лисак. М. Онищук, О. Барнай, Анна Блидюк, С. Онищук, Н. Березнюк, Х. Онищук, С. Ляшук, В. Рудник, Я. Рудник, Н. Вістрюк, В. Баковчук. С. Онищук (Горен, Алта), Ф Халупа і З. Лавринюк. Дрібними $1 85.

Калмар, Алта. По $2.00: В. Щурко, М Олекшій, А. Манчак, С. Мриглод, С. Рубіш, Т. Чубоха і М. Воркун. По $1.00: І. Лаба, Н Сич, Ю. Фіцович, С. Олекшій, І. Яремко, Вол. Щурко, І. Осьмак, І Хараш, М. Мриглод, В. Лаба, В. Януш, М. Фіцович.

Торебі, Алта. По $2.00: І. Марійка, О. Лукіянчук і П. Якубів. По $1.00: М. Бабяк, І. Ревінський, пані П. Фаращук, О. Колодій, Анна Белза, М. Бинза, Н. Світлик, пані М. Бабяк, Мих. Бабяк, пані М. Бабяк, Н. Навар, М. Д. Бабяк, Анна Кіящук, пані М. Пахолко, М. Криса, Ю. В. Кобелюх, пані П. Адамець.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev P. Bilon
1208 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвінніпеґського Округа
ЛЮТИЙ
22 Неділя — Папларфілд Гонор.
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
ЛЮТИЙ
22. Неділя. — Габард.
По Сл. Божій катехизація молоді
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛЮТИЙ:
22. Неділя. — Лак Ла Біш.
БЕРЕЗЕНЬ.
1. Неділя. — Ґреслендс.
7. Субота Задушна. — Крейґенд.
8. Неділя. — Крейґенд.
14. Субота Задушна. — Бойл.
15. Неділя. — Бойл.
22. Неділя. — Лак Ла Біш.
28. Субота Лазаря. — Норал-Кезлен.
29. Неділя Цвітна. Свячення лози. — Серейл
Проситься ближші громади прибути по Свячень лозу у громаду Серейл
Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛЮТИЙ
22 Неділя — Гефорд
БЕРЕЗЕНЬ.
1 Неділя — Н. Бетлфорд
8 Неділя. — Витків.
15 Неділя. — Ґлеслин.
22 Неділя. — Гефорд.
29. Неділя. — Кридор.
В часі Вел. Посту Великодня сповідь
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЛЮТИЙ
22. Неділя. — Спеден
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя. — Смокі Лейк.
7 Субота. — Ворспайт.
8 Неділя. — Беліс
14 Субота. — Стрий
15 Неділя. — Вільна
18 Середа Поклонн. — Смокі Лейк (6. год. вечера)
21 Субота. — Смокі Лейк (Св. Сповідь молоді).
22. Неділя. — Бойн Лейк.
28 Субота — Спеден (Сповідь молоді)
29 Неділя — Спеден
В кожній громаді о 9-тій годині ранку Сповідь
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛЮТИЙ
22 Неділя. — Восетна (Великдня Сповідь)
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя. — Еґремонт.
8 Неділя. — Федора
14 Субота Прп. Евдокії. — Редвотер (шкільна молодь).
15. Неділя. — Редвотер
18 Середа Поклони 7 год. веч Радвей
21. Субота. — Торгилд (шкільна молодь)
22 Неділя — Торгилд
28 Субота Лаз. — Радвей (шкільна молодь)
29 Неділя Цвітна — Радвей
По полудні 3 година — Еґремонт.
Вечером 7 година — Восетна.
Адреса Box 128, Радвей, Алта
Тел.: 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
БЕРЕЗЕНЬ
1. Неділя. — Арбакка (Миколая).
8. Неділя. — Вайта
15. Неділя. — Сонлави.
22. Неділя. — Сірко.
29. Неділя Вербна — Арбакка (Апостолів)
Скрізь переб Богослуженням Сповідь. Крім того Сповідь призначається на такі дні:
Для Вайти — субота 7 березня вечером, і субота 28 березня — Сл. Божа для шкільної молоді.
Для Сірко — субота 21-го березня (Сл. Божа для шкільної молоді)
Адреса: [illegible] (Vita), Ман.
Телефон число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука
ЛЮТИЙ
15. Неділя. — Бюкенан.
22. Неділя. — Кемсек.
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя — Канора.
8 Неділя — Дробот
15 Неділя — Кемсек.
22 Неділя — Канора.
29 Неділя — Бюкенан.
Адреса Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
ЛЮТИЙ
15. Неділя. Стрітення. — Ґлендон.
22. Неділя. — Лисард.
28. Субота Задушна. — Ґлендон.
БЕРЕЗЕНЬ:
1. Неділя. — Ґлендон (Сповідь).
7. Субота. — Ґлендон (Заупокійна Відправа).
8 Неділя. — Тирієн (Сповідь).
14 Субота. — Ґлендон (Заупокійна Відправа)
15 Неділя — Сенді Репідс (Сповідь)
18 Середа. — Ґлендон (Поклони).
22 Неділя. — Елк Пойнт (Сповідь).
28 Субота Лазарева. — Ґлендон (Вечірня і Свяч. Верби, 7 год вечір).
29 Неділя Цвітна. — Лессард (Сповідь і Свяч. Верби)
Адреса Box 13, Ґлендон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Дафин, Ман.
ЛЮТИЙ
28. Субота. — Дафин (Служба Божа і Сповідь молоді-учнів)
БЕРЕЗЕНЬ
1. Неділя. — Дафин (Сповідь)
8. Неділя. — Венлав (Сповідь)
15 Неділя. — Дрифтинг Ривер (Сповідь)
21 Субота. — Свфтон (Сповідь)
22 Неділя. — Косів (Сповідь)
27. Пятниця. — Роркток (Сповідь о год. 8 вечора).
28. Субота. — Роркток (Сповідь і Сл. Божа о год. 8-ій ранку)
29 Неділя. Вербна. — Дафин (Сповідь і в год. 2 по пол. Окружний Зїзд)
30 Понеділок. Св. Олексія. — Ешвил (Сповідь)
Адреса: Box 550, Дафин, Ман.
Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
ЛЮТИЙ
15. Неділя Стрітення — [illegible]
22. Неділя — Стінен (Вел. Сповідь)
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя — Гаєс (Сповідь)
8. Неділя — Арран (Сповідь)
10. Середа. — Кобзар (Сл. Божа і Сповідь)
15 Неділя — Норквей (Сповідь).
22 Неділя. — Вайтбіч (Сповідь)
25 Середа. Преждеосвященна Сл. Божа і Сповідь. — Дорбен
28 Субота Лазарева. — Ґлен Елдер (Сповідь)
29. Неділя Цвітна. — Свон Плейн (Сповідь).
Кожної пятниці Вел. Посту Служба Божа Преждеосвященна в Арран (Сповідь)
Адреса Box 124, Арран, Саск.
Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
ЛЮТИЙ.
15 Неділя Стрітення — Роза
22 Неділя — Ґардентон.
28 Субота — Толстой (по полудні сповідь)
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Неділя. — Толстой
7 Субота — Синьків (по полудні сповідь)
8 Неділя. — Синьків.
14 Субота. — Роза (по полудні сповідь).
15 Неділя — Роза
21 Субота. — Ґардентон (по полудні сповідь)
22 Неділя — Ґардентон
27 Пятниця. — Толстой (сповідь шкільної молодіжи).
28 Субота Лазарева. — Толстой служба для молоді)
29 Неділя Квітна. — 7 год посвячення в Ґардентоні; 10 год. в Толстой
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛЮТИЙ
15. Неділя Стрітення. — Ватсон.
22. Неділя. — Вимер.
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Неділя. — Клейр.
8 Неділя — Ватсон.
15. Неділя. — Фостон.
18. Середа Поклони. — Ватсон (7.30 вечер)
22 Неділя. — Вадіна.
29. Неділя. — Вимер.
Всюди Сповідь з 9-ої рано.
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турянського
ЛЮТИЙ:
15 Неділя Стрітення. — Роблин.
22 Неділя. — Гилберт Плейнс.
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Неділя — Ленард (сповідь).
8 Неділя — Шелвелий (сповідь).
14 Субота. Зелена (сповідь).
15. Неділя Гилберт Плейнс (сповідь).
18 Середа. Поклони. — Гилберт Плейнс (під вечір).
21 Субота. — Шортдейл (сповідь)
22 Неділя. — Ґрендвю (сповідь).
28 Субота. — Петлюра (сповідь)
29 Неділя Цвітна. — Роблин (сповідь)
Гилберт Плейнс, Ман., Тел 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького
ЛЮТИЙ.
15 Неділя Стрітення. — Менл.
22 Неділя — Оквборн
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя — Сенді Лейк
8. Неділя — Ентусвил
15 Неділя — Січ
22. Неділя. — Менл.
29 Неділя. — Оквборн.
В часі Вел. Посту буде Великодня Сповідь
Адреса Оквборн, Ман. Тел. 348—21
Шоп Лейк Ехсч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
ЛЮТИЙ
15. Неділя. Стрітення. — Пайн Ривер
22. Неділя — Ренвер (сповідь)
По Богослуженнях катехизація дітей
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя Пайн Ривер. (сповідь)
8 Неділя Етелберт (сповідь)
15 Неділя Ґарленд (сповідь)
21 Субота Похв. Богородиці. — Пайн Ривер (сповідь)
22. Неділя Пайн Ривер (сповідь)
28 Субота Лазарева. — Боґдан (сповідь)
29 Неділя Цвітна Етелберт (сповідь)
Адреса Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛЮТИЙ
15. Неділя Стрітення. — Войда
22. Неділя. — Ґронлид Північ
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя — Мічам
8 Неділя — Кадет
15 Неділя — Войда
18 Середа Поклони. — Ґронлид Північ
22 Неділя — Ґронлид Річка
29 Неділя — Ґронлид Північ
Всюди Великодня Сповідь.
Адреса: Box 47, Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛЮТИЙ
15. Неділя. Стрітення — Вест Брук.
22. Неділя. — Фовн Лейк.
БЕРЕЗЕНЬ
1. Неділя. — Шіго-місто (сповідь)
8 Неділя Хр.-покл. — Інсінґер-місто (сповідь)
14 Субота Муч. Евдокії — Тафнел (сповідь)
15 Неділя — Пальчинки (сповідь)
22 Неділя. — Тідор-місто (сповідь)
28 Субота Лазаря — "Кото Куп'янський" (сповідь)
29 Неділя Вербна. — Жучкани (сповідь)
30 Понеділок. Св. Олексія. — Федаки (сповідь).
Від понеділка до пятниці, першого тижня Вел. Посту (23-27 березня), в парохіяльному домі, о 4 год. по полудні, буде відправлятися Велике Повечеря
Адреса: Box 58, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят
ЛЮТИЙ:
15 Н 2 Н. Сироп. Стрітення Госп.
16 П 3 Поч. Вел. Посту. Симеона
17 В 4 Прев. Ісидора Пелус.
18 С 5 Муч. Агафії, Теодосія
19 Ч 6 Вукола еп. Смирни
20 П 7 Партенія еп. Лами.
21 С 8 Вмуч. Теодора Стратилата
22 Н 9 1 Н. В. Посту. Панкратія
23 П 10 Прев. Прохора Печ.
24 В 11 Муч. Власія еп. Севаст.
25 С 12 Мелетія еп. Антіох.
26 Ч 13 Прев. Мартиніяна, Зої
27 П 14 Рівноап. Кирила учит. Словян
28 С 15 Прев. Пафнутія Цецерського
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Н 16 [illegible] 2 Нед. Вел. Посту
2 П 17 Пр[illegible] Теодора Мовчан. Печ.
3 В 18 Агапи[illegible] Синад.
4 С 19 Ев. Архипа, Филимона
5 Ч 20 Льва еп., прел. Агатона
6 П 21 Прев. Тимотея, Евстатія
7 С 22 Муч. Маврикія
8 Н 23 3 Н. В. Посту. Хрестопоклон.
9 П 24 (1 і 2 знайд. голови Ів. Хр.
10 В 25 Тарасія арх. Цариград.
11 С 26 Прев. Порфирія еп. Газь.
12 Ч 27 Прев. Тита Печер., Прокопа
13 П 28 Прев. Василія Ісповід.
14 С 1 Березень. Прич. Евдокії
15 Н 2 4 Н. В. Посту. Свщ. Теодота

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЛЮТИЙ
22 Неділя — Лужани.
По Богослуженнях катехизація молоді в Кагвин, Завалю, Прут, Борівці й Лужани
Адреса: Box 156, Виннгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Греділя
ЛЮТИЙ:
22. Неділя. — Мирнам.
Адреса: Box 97, Мирнам, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛЮТИЙ.
15 Неділя Стрітення. — Інсінґер "Гайвей".
22 Неділя. Тідор-місто.
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Неділя. — Винярд-полудн. (сповідь)
8 Неділя Хр.-покл — Шиго-полудн (сповідь).
14 Субота. Муч. Евдокії. — Вест Брук (сповідь)
15 Неділя. — Льора-Лисенко (сповідь)
22 Неділя. — Фовн Лейк (сповідь).
28 Субота Лазарева. — Інсінґер "Гайвей" (сповідь).
29. Неділя Вербна — Едмор (сповідь)
30 Понеділок. Св. Олексія. — "За Рікою" (сповідь).
Адреса: Box 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛЮТИЙ:
15. Неділя. — Вакав.
22 Неділя. — Кадворт.
БЕРЕЗЕНЬ
1 Неділя — Єдов Крік.
8 Неділя — Ст. Джуліен.
15 Неділя — Вакав
22 Неділя. — Кадворт.
28 Неділя. — Тернопіль.
Адреса: Box 155, Вакав, Саск.
Тел. 45.

Устав Церковний
ЛЮТИЙ:
15. Нед. Стрітення. Гол. 8, УЄ 2 Луки 2: 22-32. Ап. Рим. 13: 11-14: 4. і Жид. 7: 7-17. Єв. Мат. 6: 14-21 і Луки 2: 22-40.
5. 14-19.
22. Нед. Гол. 4. УЄ 4. Ап. Жид. 11: 24-26, 32-40 — 12: 1-2. Єв. Ів. 1: 43-51.
БЕРЕЗЕНЬ:
1 Нед. Гол. 5. УЄ 5. Ап. Жид. 1: 10-2: 3. Єв. Мар. 2: 1-12.
8. Нед. Гол. 6. УЄ 6. Ап. Жид. 4: 14-15: 7-6. Єв. Мар. 8: 34-9: 1.
15. Нед. Гол. 7. УЄ 7. Ап. Жид. 6: 13-20. Єв. Марка 9: 17-31.
22. Нед. Гол. 8. УЄ 8. Ап. Жид. 9: 14-5:1-6 Єв. Мар. 8:34-9:1.
29 Нед. Квітна. УЄ Мат. 21: 1-11, 15-17. Ап. Филип. 4: 4-9. Єв. Івана 12: 1-18.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., MARCH 1, 1953 ВІННІПЕГ, МАН., 1-го БЕРЕЗНЯ, 1953. ЧИСЛО (937) 5

БІЛЬШІСТЬ КАРДИНАЛІВ ІТАЛІЙЦІ.
Колеґія Кардиналів, се ґрупа, яка вибирає папу. В ній має бути 70 кардиналів, хоч деколи є і місця порожні. Тепер папа Пій 12-ий заповнив всі місця, отже є 70 кардиналів, а велика часть з них Італійці. Значить: коли прийдесь вибирати нового папу, то знов виберуть Італійця. Послідним папою неіталійцем був Голяндець, Адріян 6-ий, в 1522-1523 р.

На 262 всіх папів, коло 35 не були Італійцями, — 16 було Французів, 5 Сирійців, 4 Греки, 3 Німці, 2 Еспанці, 2 Португальці, 1 Голяндець, 1 Англієць й 1 Дальматинець. Нині є Італійців кардиналів 26, а других 44, тільки ж ті другі з ріжних країв, отже не творять одної сили. А Італійці є силою, отже вони рішають.

ПАПА МОЖЕ ТІКАТИ.
Єзуїтська ґазета „Чівільта Католіка", видавана в Римі, говорить, що з вибухом нової війни папський уряд може перенестися з Риму до якогось іншого краю. Але і там папа затримав би титул „римський". — Папи вже жили колись в Авиньоні, в Франції від 1305 до 1377 року. Та вістка показує кілько Українці можуть на папську поміч надіятися.

ГЮЛЕТОВИ ДЖАНСОНОВИ НЕ ВДАЛОСЯ.
В Лондоні, Онт. хотів Гюлет Джансон, відомий помічник комуністів, виголосити промову, але сотні студентів університету почали дзвонити, робити гук і кричали, щоби забирався до Росії. І Джансон зараз забрався і відїхав. Так місія Джансона і большевиків не вдалася. (Джансон є деканом головної англійської Катедри в Кентербурі, в Англії).

ЯК ВИТАЛИ ВИШИНСЬКОГО.
Вістка з Ню Йорку говорить, що коли там недавно прибув представник Росії, Вишинський, то зібрані для його стрічі кричали голосно: „Мучитель! Вбивник!" Але поліція не допустила товпи до Вишинського.

НАПАДАЮТЬ НА ІДЕНА.
В Англії заводилося, що на місце Чорчила премієром виберуть міністра заграничних справ, Ідена. Тепер почали Ідена осуджувати, що він веде Англію до знищення, йдучи по соціялістичній лінії. Він недавно заключив з Єгиптом угоду, силою якої Судан має відорватися від Англії і стати незалежним.

ЧИ КАЙ ШЕК ПОЧИНАЄ?
Є непотверджені вісти, що між Формозою, а Китаєм були вже якісь перестрілки на островах. Та сподіються, що Кай Шек почне наступ на комуністів в Китаю в недовгому часі.

БУРЯ З ПОРОХАМИ.
В середно-західній Америці була сильна буря, до 80 миль на годину, що валила дерева, нищила вікна, звертала телефонічні стовпи. А важне, що забирала землю і порохи робили з дня ніч; порох підносився до 13,000 стіп високо. Се було головно в Небрасці і Кансас. Весь рух спинився.

ЗАСУДИЛИ СИНА ҐАНДІЯ.
В Африці, де европейці не хочуть дати місцевому чорному населенню таких прав, які собі присвоюють, йде боротьба муринів з европейцями. По стороні муринів став з европейців син попередного ґубернатора в полудневій Африці — Петрик Данкен, а з Гіндусів, яких в Африці є багато, син Ґандія — Маніляль Ґанді. Отже Данкена засудили на 100 фунтів кари (коло 300 долярів), або 100 днів арешту, а Ґандія на 50 фунтів, або 50 днів. А давнійше Ґанді довгим постом заявив свій протест урядови

Данкен є першим визначним европейцем, що став в обороні муринів. Він каліка і ходить на кулях, і він то виголосив промову перед муринами їх мовою, де заявив, що він став з ними тому, що обовязком кожного громадянина є ставати проти несправедливости.

ПОТЕРПІВШІ ВІД ПОВЕНИ В ЕВРОПІ.
До 24-го лютого зібрано в Манітобі на поміч потерпівшим в Европі 93,469 долярів. Жертви дають окремі фірми від себе, а їх робітники збирають жертви гуртом між собою. Таксамо малі ґурти чи робітні збирають жертви і в Вининеґу і по провінції. Є жертви від муніципалів, орґанізацій.

АНГЛІЯ ЗА ЯЛТОЮ.
Айзенгавер заявив, що треба відкинути деякі тайні постанови зроблені в Ялті 1945 р., які дозволяють Росії поневолювати народи. Але проти заяви Айзенгавера стала Англія, й міністер заграничних справ, Іден, заявив, що Англія буде обороняти постанови зроблені в Ялті.

ЗЕМЛЕТРУС — ЗГИНУЛО 1000.
В Ірані був землетрус, що знищив цілком село Туруд, де згинуло коло 1,000 осіб. Земля розколювалася й туди люде падали й гинули. Всі доми порозвалювалися.

КОЛИ Б РОСІЯ НАПАЛА.
В Вашинґтоні обчисляють, що в часі війни Росія може вислати на Америку за один раз найменше 400 літаків. Кілько атомічних бомб вона має, тоді знати. Всіх містів, де кидала би бомби, числять на 191, а важнійших між ними є 67. Одна атомічна бомба могла би вбити і ранити в великім місті коло 220,000 людей. Отже Америка мусить ще більше приготовлятися, ніж дотепер.

СПОРТОВЕЦЬ ВБИВ РОДИЧІВ.
В Англії повісили 26-літного визначного спортовця, Майлса Ґіфорда, сина багатих родичів, яких він вбив і кинув зі скали. Мабуть скоро хотів забрати їх майно. Та можна вгадувати як його виховували.

ПЕС ВИРАТУВАВ ДИТИНУ.
В Мендон, Масс., в Америці, почала горіти хата Симсонів. Тоді пес почав завзято гавкати перед дверима, а коли жінка отворила двері, пес вбіг, взяв 9-місячного хлопця і виніс на двір. Тоді мати побачила огонь і втікла з двома дургими дітьми.

ОСУДЖУЄ ШКОЛИ В БР. КОЛОМБІЇ.
В парляменті (в соймі) в Вікторії посол „громадського кредиту", Рід, зробив закид, що шкільний лад в Бритиш Коломбії опанували соціялісти і деморалізують дітей. Казав, що зі шкіл виходять неуки і здеморалізовані, які опісля стають злодіями, рабівниками і розпусниками. Він вказував на шкільні книжки, що вчать розпусти. Проти Ріда сильно виступали Сі-Сі-Ефники.

ЗГОРІЛО 8 ОСІБ.
В Галіфакс згоріли 4 доми, де жило більше родин, і там згинуло 8 осіб, між тими пятеро дітей. Доми були деревляні. Понад 10 родин втікло.

ҐАЗЕТНИЙ ПАПІР ДОРОЖІЄ.
З Монтреалу доносять, що ґазетний папір знов подорожіє 10 долярів на тоні. Ціна ґазетного паперу вже кілька разів підноситься, а тепер ще більше піднесеться.

ВБИТИХ 58, РАНЕНИХ 82.
В місті Мексико зударилися два великі трамваї (стріткари), отже згинуло 58 осіб, а 82 були ранених.

КОРОТКА ПОВІНЬ В МОНТРЕАЛІ.
Коли нагромадилися криги леду в ріці коло Монтреалу і зупинили воду, повстала нагла повінь і заливала передмістя Монтреалу. З хатів забралося понад 200 родин. В декотрих місцях води було 10 стіп (фітів). Деякі люде самі повтікали, інших забирали човнами. Але вода скоро почала опадати. Шкоди є багато.

НА ЗЕЛІЗНИЦІ ЗГИНУЛО 21.
В Беневенто, в Італії, зелізничний поїзд вискочив з шин, з 10-ох ваґонів 8 перевернулися. Їхало 300 осіб, а з тих 21 згинуло, а 80 було ранених, з тих 23 поважно. За причину вважають густу мраку. Машиніст міг не бачити сиґналів.

КОБАЛЬТОВА БОМБА НА РАКА.
Послідними часами почали виробляти кобальтові бомби, що мали би силу лічити рака. Бомба тая має багато сильнійші проміні, ніж проміні екс-рей (проміні Рентґена). Виннипеґський шпиталь буде мати таку бомбу при кінци березня. Тоді дістануть такі бомби і шпиталі в Шікаго та Мінеаполіс.

ЩАСЛИВИЙ ОСТРОВ.
2,000 миль на захід від полудневої Африки є малий остров — Трістон де Кунга. Звідтам приїхав до Лондону англіканський священик, Денис Вилкинсон, проживши на острові три роки, і в Лондоні затужив за островом. Мучить його рух, крик, пчихання, всюди інфлюєнца, біль голови.

На острові слабости майже невідомі. Люде здорові. Всіх мешканців є 300 і він там священик, учитель, судія і провідник в усіх справах. Нема там склепів, ні автомобілів, ні зелізниці. Люде добрі, релігійні, живуть довго, вдоволені. Ловлять рибу, садять бараболі, мають худобу.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ОРТИНСЬКИЙ — ЗАПИС ЦЕРКОВ.

Галицька світська преса ставала проти домагання Ортинського, щоби греко-католики в Америці записували на нього своє церковне майно. Аджеж коли Ортинський залежний від чужих, які ним орудують, то і записане на нього майно буде їх власністю. Всеодно, що і запис на „айришів". „Нива" писала, що в католицькім світі епископ є опікуном церковного майна, а в Америці:

„Рускі церкви (що не записані на епископа) мають свої судово затверджені чартери і статути... але кожда є сама для себе. Як гр. кат. церква в Америці має єствувати (існувати) як галузь вселенської церкви (римської), мусить мати голову, опікуна, — мусить безусловно свої церковні маєтки віддати в трост (опіку) своєму епископови — Ортинському. Він не може розпоряджати тим маєтком, лише затверджує і виконує ухвалу громади, як та ухвала є добра. Якже напр. (громада) ухвалила би перейти на схизму, тоді має силу до того не допустити, як бодай один чоловік (зн. епископ) буде проти того."

Ясне, що громада не є властителькою майна, коли не вона, але опікун вирішує що можна, а чого ні. Буде ухвала громади корисна для опікуна — дасть згоду, не буде корисна — ухвала громади неважна. Отже опікун є властителем майна

Що епископ може не допустити до переходу на схизму, се балачка. Втрата майна для громади важна справа, але бувало, що громади відрікалися майна, будували нову церкву і йшли, куди хотіли. І якраз нахабство чужих опікунів, а не зла воля, примушували нераз громаду до того. От що каже „Нива" дальше про тих опікунів:

„Не можна також оправдати невмістного поступовання деяких латинських айришських епископів.

„Коли за дозволом властей прийшов до Америки перший руский священик, — всі кинули на него публичну екскомуніку (проклятя).

„Они не давали нашим священикам юрисдикції (права священичого урядовання), а коли ті представляли, що нарід, не маючи своїх священиків і свого обряду, перейде на православє, они відповідали: — **„ми свідомі сего, що багато Русинів ізза свого обряду перейде на шизму, та ми певні, що велику їх часть удасться нам позискати для латинського обряду"**. Сей латинізаторський шал зділав, що наш нарід, огірчений до крайности, йшов тамтуди, де его радо приймали, у яких видів свій обряд.

„Яка замотана ся справа ще й тепер, видно хочби з такого факту: **один з айришских епископів лишив нашому Владиці повновласть що до управи вірних гр. кат. обряду в своїй диецезії: колиж Преосвященний посвятив в его диецезії одну церков, той оголосив публично, що се свячене не важне.** Чи ж се не дійсні муки, на які буде наражений Преосв. Сотер?"

Ясне, — коли „опікуни" помітують Ортинським як помелом, то як можна записувати на нього церковне майно? Коли він є власністю чужих, то і записане на нього до чужих належить. Тому не диво, що Українці стояли в справі запису майна проти Ортинського. А що Ортинський сам не міг себе оборонити, показує аж надія на Галичан, як про те говорить „Нива":

„Еп. Ортинський і ціла кат. американьска Русь з найбільшою радостию повитають вість, що галицько-руске духовенство готовить меморияа до Ап. Престола в ділах руского обряду в Америці і в справах звісної буллі". — (Все з „Ниви" 1908, стор. 60-63).

Здоровий розум говорить, що коли чужі опікуни є такими нахабами, то треба з ними розійтися. В них нема дійсного християнства, — ані в Римі, ані в Америці. Але римська наука так запаморочила, чи застрашила греко-католиків, що чужі били їх по голові, плювали в лице, а ті не мали відваги ворога ворогом назвати і з ним розійтися.

Тут треба пригадати, що 29-го січня, 1908 р. комітет американських священиків вислав папському делеґатови в Вашингтоні протест проти булі, підписаний 79-ма священиками. („Нива" 1908, ст. 160). Та се хиба показало чужим опікунам, що з греко-католиками не можна так скоро покінчити, якби їм хотілося. Треба поволи, обережно.

Слова американського священика.

Гр. кат. священик О. Пристай, що прибув до Америки майже рівночасно з Ортинським і жив в Америці кількадесять літ, згадує в своїх Споминах „З Трускавця у світ хмародерів":

„Сам я був свідком 1910 р., як холодно, а то й наглядно ворожо приняв у себе в Скрентоні еп. Гобен нашого еп. Ортинського.

„Російський св. Синод не спав. Його аґенти пригадували як римська Св. Столиця неприхильно ставилася до униятів; як Рим зволікав з призначенням окремого епископа, й врешті по безконечних коровoдах і довгих проханнях прислав, а з ним „ґулю" (булю); як ірляндсько-американські епископи холодно приняли Ортинського; як Рим по смерти Ортинського не хотів більше обсаджувати нашого епископського престолу в Філядельфії і тим дозволив впродовж 8 років розпадатись гр. кат. Церкві в Америці, знеохочуючи до себе вірних, що покидали свою Церкву й переходили на лат. обряд, або на православя." — (Т. 3, ст. 174).

Отже і Рим й американські латинські епископи давали Синодови матеріял в руки. Агенти Синоду лише пригадували греко-католикам як Рим зі своїми їх кривдить, до розуму промовляли, та чи помогло?

Голос другого священика.

„Нива" з 1912 р. помістила реферат о. Івана Сендецького „Про церковні відносини в Америці", де говориться:

„Є тепер свій епископ (Ортинський), що не має дієцезії, (то) остільки його голос має силу, оскільки він есть вікарієм (помічником) генеральним епископа латинського обряду. Тому з самих початків наставали епископи тії (латинські) о записуванє наших церков і їх майна на себе. Се самій вірі „стрікте" (дійсно) не шкодило би, але коли б так загально було зроблено перед приходом нашого епископа, чи не співали б ми нашому обрядови „вічная память"?

Отже епископи „одинокої правдивої католицької віри", якою греко-католики так тішилися, вели до того, щоби заспівати гр. кат. Церкві з її обрядом „вічная память". Гарна „правдива віра"! Дальше каже Сендецький:

„Айриші нас не люблять. Вони взагалі нікого не люблять помимо сего, що суть (є) ревними католиками. Вони уважають всі інші народи за католиків гіршого сорта. Нас уважають остільки католиками, оскільки ми борше приймемо обряд латинський.

„Оповідано мені... До одного з наших священиків прийшов еп. айриський, а коли йому представлено рускі діти, сказав: „О, то будучі католики!" На замітку священика, що їх предки від кількох століть суть (є) католиками, відрік: „Е, то ні! Будуть доперва правдивими, коли будуть в латинськім обряді". Такі епископи айришські в відношенню до нашого обряду."

Незрозуміла короткозорість! Бачать айришських епископів, але не думають, що тим епископам якраз папа дав в руки гр. кат. Церкву. Він же знав кому дає, нащо дає. А в Вашингтоні був папський представник, який окремо слідив за тим, що робиться і папі доносив. До тогож айришські епископи мали загальне католицьке виховання, добре знали політику римської Церкви і йшли по її лінії. І коли вони не вважали греко-католиків дійсними католиками, то якраз тому, що їх такими не вважав папа. Від папи все зачиналося. Але греко-католики не вміли аж так широко думати і вихваляли себе перед собою, що вони такі правдиві католики як сам папа. Дурили себе і тішилися. Та послухаймо дальше.

„По многих соблазнюючих борбах прийшов еп. Ортинський, бо Столиця Апостольська, помимо противного напору айришських епископів, переконалася, що Русини „пасені" ними, опиняться вкінци майже всі у схизматиків. Але коли айриші приходови епископа руского не могли перешкодити, то постаралися його „спутати" і за їх старанєм вийшла звісна „булля", що поставила нашого епископа в ролі „Вікаріюс ґенераліс" (генерального помічника) дієцезального епископа (латинського) в кождій дієцезії зосібна, если його ординарій (лат. епископ) хотів таким мати; а если не хотів, то без жадних прав. Заборонено булею руским священикам миропомазувати діти, мішані супружа вінчати і взагалі брати згоду (дозвіл) від „парохус проприюс" (властивого пароха), яким є все лат. священик, на вінчанє і т. д. Відразу **постаралися айришскі епископи нашого епископа низше від себе, а через се і наш обряд понизити, чого Апостольська Столиця нікoли навіть в намірі не мала(?!), а если зробила, що видала булю, то улягаючи напорови айришских епископів."**

Багато сказано! Чужий папа з чужими „айришами" булею „путають" Ортинського. А він, — і сам, і маючи за собою священиків та вірних в Америці; маючи епископат галицький з Шептицьким, священиками і вірними — дає себе „спутати". Таке можливе лише в Рутенів.

Напір „айришів" на папу... А чому не було „напору" на папу з гр. кат. сторони? Чому папа так злегковажив греко-католиків, що з ними в їх справі не радився? Мабуть добре знав рутенську овечу натуру!

Ще одно... Коли папа піддається напорови „айришів", то знак, що він всякому напорови готов піддатися, отже і польському і ще якому. Але тоді не він править Церквою, але ним другі правлять, — нахабні політики правлять „заступником Христа". Орудують ним як інструментом для своїх грішних цілей. Де ж тоді „Апостольська Столиця"? Де римська „Вселенська Одинока Правдива Церква"?

І треба вже або людей без лиця, або без розуму, щоби говорити, що папа не мав злого наміру. Факт показує, що він злому не противився. Факт говорить! — Та послухаймо дальше:

„Ті епископи підпомагають, ба, навіть стають на чолі фронди (гурта противників) проти еп. Ортинського. Вірити не хочеться, що угорські священики виробляють проти нашого епископа, підпомагані епископами айришскими з Трентону і Скрентону... Приймають священиків (закарпатських), даючи їм юрисдикцію; давнійше опорнійших, що не хотіли церков на них інтабулювати (записувати), як прим. о. Ардана, Грушку, екскомунікують."

Все те виглядає на свого роду розбишацтво, але папа тих „айришів" тримає в Церкві і сам піддається їх напорови. „Зійшовся Яким з таким", як каже приповідка.

Ще один примір:

„В маю 1910 р. приїхав еп. Ортинський до Оліфанту, де я душпастирював, святити церкву. Еп. Гобен іде того самого дня посвячувати цвинтар і церкву в Тейлор... Гобен приїзджає під вечір (до Оліфанту), бере кропило і другий раз кропить, — благословить церков."

Гобен не признає, що посвячення церкви Ортинським добре.

Христос буком гонив з церкви торговців, а папа уважає торговців та крутарів своїми добрими епископами і сам піддається їх „напорови". Отже якого Христа він заступає? — Але послухаймо ще одної мудрости:

„До таких відносин гр. кат. обряду до латинського і з такими наслідками доводять **зовсім не знаючі наших обставин, а впрост не розуміючі права канонічного айришскі епископи".** — (Все дотепер з катол. „Ниви" 1912 р., ст. 198-201).

Ціле божевілля! З айришами, які не знають ані наших обставин, ані канонічного права, папа тісно вяжеться, — **а з Українцями, що добре знають і свої обставини і канонічне право, папа не числиться.** Виходило би, що папа такий же гумановатий, такий незнайко, як і ті „айриші". Він і вони тумани, отже невинні люде.

Наділі ж туманами були ті греко-католики, що виправдували папу й „айришів", — католицьких політиків, хитрих лиходіїв виправдували.

Чи треба ще більше?

На тім можна епископовання Ортинського закінчити. Більше можна би ще сказати, але воно було би повторенням того, що вже сказане.

Хиба додати, що коли Сендецький виправдує папу й „айришів", то осуджує Ардана і других, робить докір Українцям за партійні і національні спори, і за те, що не тримаються щиро Ортинського і католицької Церкви. Мовчали би — все було би добре. На лад Сендецького і другі говорили.

З усего переказаного бачимо, що гр. кат Церква в Америці була в такім положенню, як евангельський подорожний, побитий, обрабований і полишений при дорозі. Над нею збиралося усе чорне гайвороння чекаючи, коли буде можна досита поживитися.

Був католицизм, був папа, але не було добра, не було ладу, не було справедливости. Католицизм готовив загибіль гр. кат. Церкві й Українцям греко-католикам, а вони між собою нарікали і чекали, коли прийде їм конець.

Що ж до Ортинського, то виходить, що сам собою не був злим чоловіком, але запаморочений католицьким вихованям боявся з католицького ліса не світ „повної свободи" вийти.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

39.

Травень кінчився, а що дальше? Я хотів он правити Вечірню аж пополудни. А маєве богослуження продовжав аж до кінця церковного календаря, хоч почав від першого нового. Отже що буде дальше з Вечірнею? Треба було подумати. Та всеж заповів я Вечірню на 4-ту годину. Але що скаже парох?

Перед 4-ою я був ще вдома, а тут нараз почувся голос пятьох дзвонів. Парох їх почув, підійшов до вікна і питає прохожого чоловіка що се таке.

„Вечірня буде", — відповів чоловік.

За хвилю приходить Корчинський до мене, випростований як тичка.

„На що то дзвонять?" — питає сердито. Тоді я:

„Отець парох забули, що отець митрополит наказав, щоби по маєвім богослуженню правити Вечірню в тім часі, в якім маєве богослуження. І як я приїхав від митрополита, то отець парох казали, щоби я той приказ виконував". На те Корчинський:

„Так, так! Пригадую. Митрополита треба слухати!"

Моя дружина в другій кімнаті все чула і підсміхалася. Аджеж митрополит того і не згадував. І я з легким серцем пійшов на Вечірню. Се була перша моя Вечірня так, як повинна бути. І так парохія набирала здорового життя.

Раз я згадав парохови про невдоволення селян, що Жиди винаймають церковне поле. На те парох:

„Пане, візьміть ви поле, а я вже не буду вам платити по 17 ринських місячно".

Я сказав, що дам відповідь за кілька днів, бо до господарки треба всего багато, а я не маю. Але прислуга Корчинського зараз рознесла по селі, що я поле перебираю.

Було 30-го червня, 1894 р., як коло церкви обступили мене люде і питали, чи я перебираю поле. Я сказав, що була про те мова, але се для мене неможливе. Треба ж мати худобу і все друге, а я того не маю.

„Якось то буде", — почулося. А старий Яків додав:

„Нема журби. Громада великий чоловік і не дасть одному загинути".

„Так, так! — гуділо з усіх сторін, — най отець беруть поле, а ми поможемо".

Поговорив я з дружиною, — треба ризикувати. Хто не шукає, той не знайде.

Було 2-го вересня. Коло 10-ої рано приходить дяк Яків і питає, де має зложити „пашню", себто збіжжя. Я здивувався, а тоді дяк:

„Ґазди довідались, що ви взяли поле, зібрали 8 кірців (корець 4 бушлі) жита на озиму сівбу. І я привіз".

Я все випитав, попросив, щоби зробив спис тих, що дали, і сказав зложити в шпихлірі.

По трох днях від того часу стрічає мене Іван Собків і питає, коли має приїхати по жито. Бо вже 12 плугів поїхало орати моє поле. Дополудня зорють.

„Хто ж їх зібрав?" — питаю.

„Ґазди давно радилися, — каже він, — щоби за один день зорати і засіяти, нехай росте.

Але тепер новий клопіт, — чим погостити плугаторів, бо такий є звичай. Мені тяжко на відповідну гостину спромогтися, бо не дістаю і тих 17 ринських. Сотика нема. І що скаже дружина? Се і її журба...

Зажурений вертався я додому. Та як здивувався, коли побачив в себе великий жіночий рух, щось сім ґаздинь. Одна оббирала барабол' на пироги, друга місила тісто, третя робила голубці. Повна кухня руху, а між тим усім і моя дружина. Була і війтиха, і дячиха. Жінки все принесли, — і муку, і молоко, і сметану, і сир, і солонини... А з тим принесли радість до нашої хати.

Та знов — хто понесе полуденок на поле? Аж зявляєсь Іван Собків та:

„Я приїхав за полуденком своїми бичатами. Але треба когось зі мною, щоби страва не розхлюпувалася".

Дополудня люде зорали 8 морґів, а пополудни засіяли і заволочили. І так за один день я став великим господарем. Се я завдячував моїм добрим селянам.

Хоч були і противники, головно радикали, але їм не вдалося людей збаламутити. Люде бачили мою для них щирість і вiдплачувалися мені щирістю.

ЯКІ ТИТУЛИ МОЖЕ МАТИ ЧОЛОВІК.

Плятон казав, що чоловік, се двоногий звір без піря. — Сократ приніс до Плятона обскубаного когута і каже: „Плятоне, се чоловік!" Інші мислителі говорили про чоловіка: се звір, що сміється; звір, що варить страву; ліниве звіря. Франклин казав: чоловік, се звір, що вміє плекати рослини. Гезлит: чоловік, се придуркувате сотворіння. Адам Смит: чоловік, се звір, що вміє торгувати. Жаден другий звір того не вміє. Пес не міняє костей за кости.

Такі титули давали думаючі люде чоловікови.

Але чоловік може мати й інші титули, коли на них заслужить. Кажуть: се добрий чоловік, се розумний, се щирий, се совісний, се характерний, се правдомовний, се розсудний, се праведний, се святий.

Звірі таких всіх титулів не можуть мати, хоч і між звірями є такі, що чоловік може від них багато доброго навчитися.

НЕ ХОЧУТЬ ПОМАГАТИ В КОРЕЇ.

Арабська група держав, — Афґаністан, Бурма, Єгипет, Індонезія, Іран, Ірак, Лебанон, Ліберія, Пакістан, Савді Арабія, Сирія й Емен, заявили, що не дадуть свого війська до Кореї. Вони чекають що вирішить Айзенгавер.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді [illegible]
Виходить 1-го і 15-го [illegible]
Друкує і видає [illegible]
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum
in Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3426. — Winnipeg, Man.

З ЛАСКИ БОЖОЇ СМИРЕННИЙ МИХАЇЛ АРХИЕПИСКОП ТОРОНТА І СХІДНЬОЇ КАНАДИ.

АРХИПАСТИРСЬКІ ПОРАДИ

І ЗАКЛИК ДО ОТЦІВ ПАРОХІВ ТА ВІРНИХ ПЕРЕД СВ. ВЕЛИКИМ ПОСТОМ.

[illegible]

[illegible] воскре- [illegible] День СВЯ- [illegible] Великого [illegible] нам, [illegible] перетер- [illegible] стражданн[illegible] смерть.

[illegible] „Ти грішив, а Він прийняв за тебе кару. Ти винуватий, а Його бито". [illegible]

[illegible]

„Коли не будете їсти Тіла Сина Чоловічого й пити Крови Його, життя не матимете в собі. Хто їсть Моє Тіло і пе Мою Кров, той має життя вічне, і Я воскрешу його в останній день... Хто їсть Моє Тіло і пе Мою Кров, той у Мені перебуває і Я в ньому. Як Я живу Отцем, так і той, хто їсть Мене, буде жити Мною"..

[illegible]

„Робіть це на спомин Мені".

[illegible]

му. Ви, наші Хвальні Заряди Парафій і в цьому році покажіть добрий приклад у Св. Причастю. Говійте всі разом. Нехай день вашого причастя буде святом для всіх Вас. Вас бо вибрали як найкращих християн.

Декого смутить те, що перед причастям треба йти до сповіді до священика. Тут просто помилка. Пощо вам думати про священика? Він тільки слуга Господній і свідок вашої сповіді Богу. Йому Господь дав право простити вам ваші провини молитвою розрішення „Владою мені від Бога даною прощаю і розвязую тебе від гріхів твоїх". (Ів. 20, 22-23). То ж не про священика думайте і не йому сповідайтеся, а Самому Христу Богу.

Велика користь людині коли вона часто перевіряє себе та ще й перед Богом. Цим вона остерігає себе від недобрих учинків. Цим вона підкріпляє душу свою морально і завжди знає як далеко вона від Бога.

Друзі мої і Брати! Радимо в[illegible] робити все це чистою душею. Радимо, бо знаємо на собі всю ту користь, яку дав нам Господь. Але й вам скажемо, не забувайте слів Св. Ап. Павла: „Все вивчайте, доброго держіться". (Фесал. 5, 21)

Ось вам ще зразок того [illegible] Росії на Україні [illegible] вибралися від деяких [illegible] їхні злої науки [illegible] не треба ні церкви [illegible] Церква навчає [illegible] вони в народ [illegible] робітників [illegible] доводили [illegible] нема. Який же [illegible] Як робітники [illegible] то перетовали [illegible] що з сотні один лиш [illegible] таких науки [illegible] Він любить нас і кличе до Себе [illegible] з Ним. Він Єдиний Правдивий наш учитель. (Мф. 23, 8). Його наука — то життя вічне. (Ів. 6, 63). Його слухаймо. (Мф. 17, 5). Так наказує Бог.

А Ви, Дорогі Брати й Сестри [illegible] приступіть до [illegible] ваших приведіть [illegible] буде великим Святом [illegible] ви єднаєтеся з Богом [illegible] день.

Навчайте дітей любити Бога [illegible] любити вас самих [illegible] Богові, любіть батьків своїх.

Школи, нехай говіють [illegible] і цей день нехай буде святим [illegible].

[illegible] цього Великого [illegible] час для молитви [illegible] страшні навіть бісам (Мф [illegible]). Молитва з постом угодна Богу [illegible] тільки, що [illegible] Церква кличе нас постити [illegible] шевно. Це значить стримати [illegible] неправди, лайки, [illegible] Простити всім і [illegible] зробити доброго.

В такому пості угодна Богу [illegible] молитва. А молитися всім нам треба, бо тільки Бог в силах спасти нас [illegible] нещастя, які нависли над світом [illegible] знавців, що війна може [illegible] знищити. То ж треба благати Бога, [illegible] Сам утихомирив світ.

Будемо молитися за себе [illegible] Неньку Україну, за народ [illegible] поневолених, за Церкву [illegible] і за те, щоб засяяла Пр[illegible] по всій землі та врозуміла [illegible] її забули.

Бог же милосердя і всякої [illegible] нас наповнить Духом Святим [illegible] пізнати Його та [illegible] Ним собі на радість, а Йому на славу.

Амінь.

ПАПА І РОЗЕНБЕРГИ

За Листом папи до народів Росії прийшла друга інтересна справа.

Науковець Юлій Розенберг і його жінка Етеля передавали Росії американські тайни, як виробляти атомічні бомби і др., і 5-го квітня, 1951 р. їх, як шпіонів, засудили на смерть. А вже недавно през. Айзенгавер заявив, що коли за смерть одної соби карається вбивника смертю, то робота Розенберґів готовила смерть тисячам, отже їм не належиться помилування.

Папська ґазета „Оссерваторе Романо" виявила, що і папа робив заходи, щоби Розенберґів охоронити від смертної кари. Та і большевики спонукували папу щоби за Розенберґами вставлявся.

Чи тепер дивуватися, що папа зачислив Українців до Москалів? Коли обороняє шпіонів, які не є навіть християнами, але Жидами, то чим для нього є Українці?

Папи завсігди стояли з тими, що мають силу, а не зі слабими та поневоленими.

Чи в часі польських погромів (пацифікації) в Галичині папа обороняв греко-католиків, які до нього за помочею вдавалися? Ні!

Коли Поляки гр. кат. священиків впродовж літ сотнями арештували, судили, карали, а то і вбивали, чи папа обороняв? Ні!

Коли Поляки нищили українські інституції, нищили українські школи, українських учителів переносили на Мазурщину, а на українську землю насилали Мазурів, чи папа протестував? Ні!

Він ще Конкордатом дав гр. кат. в Галичині Полякам в руки, а се всім відоме.

Чи протестував проти нищення православних церков на Волині і Холмщині? Ні! А коли Поляки готовили на Холмщині масове нищення православних церков, то ще на те і годився — „леґалізував". Хоч се були християнські церкви.

Але коли православні вбили Кунцевича, який рабунком забирав православні церкви і православних переслідував, то папа писав до польського короля: „Не жалуй огня і меча, нищ православних!" Хоч ті православні були християнами.

Чи були папські протести, коли большевики винищували міліони Українців і других народів? Він в недавнім Листі ще й хвалить ті поневолені большевиками народи, що вони по геройськи обороняли Росію. Се доказ, що папи стоять лише з пануючими і сильними.

Не те важне, чи Розенберги з Жидів, чи Французів, чи християн, чи магометан, — важне, що вони передавали атомічні тайни Росії, щоби вона виробляла собі атомічні бомби, які опісля може кидати на Америку, Канаду і другі краї. Се злочин найвисшого степеня, бо він готовив загибіль сотням тисяч, або і міліонам. Що зробили би большевики з таким своїм зрадником?

Невідомо, щоби Православна Церква обороняла шпіонів Розенберґів, але голова католицької Церкви, як нібн одинокої правдивої, на те спромігся.

Чи Розенберґів смертию покарають, се питання, бо ще йдуть заходи, щоби їх оборонити. Але покарали би, то чи диво було би, коли б папа правив по Розенберґах панахиди?

Взагалі видно, що папа хоче большевицькій Росії приподобатися. В неї ж сила!

БАС ЗАЇХАВ В РІКУ.

На Филипинах бас чомусь не попав на міст і заїхав в ріку, де запалився. Понад 40 осіб згоріло, а 18 було ранених.

ДЕЩО ПРО „ВІСТНИК"

„Вістник" треба не тільки самому читати, але і поширювати між тими, що його не читають, а що поширювати його можна, се показав недавний примір...

Ось недавно один читач „Вістника" з Алберти прислав в одному листі 23 нових передплатників „Вістника", разом з зібраною від них передплатою (46 долярів), та 4 доляри для „Українського Голосу". Тим збирачем передплатників є **Данило Чорноморець**, з Вайлдвуд, Алта.

Тут підчеркнути треба ще один факт, — що п. Чорноморець прислав повну суму передплати, не залишаючи собі комісового.

Се великий примір, який показує, що кожний читач „Вістника" може „Вістник" поширювати, колиб свідомо і пильно до того взявся.

Не ходить тут лише про самий „Вістник", чи Видавництво, але про те, щоби широкий український загал знав, що „Вістник" пише, і виробив собі одни ясний погляд на справи, які в „Вістнику" порушуються. Так пошириться спільна українська свідомість, а з тим більша українська загальна сила і праця. А Видавництву поможе „Вістник" побільшити.

Поданий примір повинен кожного читача заставити, щоби вміру можности і він взявся до поширення „Вістника".

*

„Вістник" появився 1924 р., і до 1927 р. був місячником. Від 1928 р. дотепер видаєсь 2 рази в місяци.

Певна річ, що по перечитанню одного числа „Вістника" новий читач не зможе його належно оцінити, але по довшім часі зрозуміє його значіння. Майже всі живучі, які почали читати „Вістник" 1924 року, читають його дотепер, а се знак, що уважають „Вістник" вартним. І звичайно читачі „Вістник" складають і зшивають в книжки, як збір цінного матеріялу, якого не можна знайти деінде.

Тому поширення „Вістника", се поширення свідомости в корисгь загальної української справи, — се громадська праця, і до неї всі повинні прикладати свій труд.

З церковного життя в Винипеґу

СПРАВА КАТЕДРИ.

Коли люде нічого не починають, то минає час і нічого не зробиться. Коли ж почнуть, то хоч з трудноцами, але справа росте. Цеголки додаються, туляться, бо є вже до чого притулити.

Таке і з Катедрою Пресв. Тройці в Винипеґу. Вже збудовано долішну часть, і тут відбуваються Богослуження, є місце на відчити, наради, концерти і др.

До катедральної праці належить Рідна і Неділька Школа, що провадиться в Колеґії. Рідна Школа в суботу, Недільна в неділю рано, і звідти йдуть ученики на Богослуження до Катедри. Рід. Школу провадить панна Одарка Грицина, Недільну пані Оля Завіслякова й Ярослав Батицький.

В Катедрі ще нема сталого пароха, але Богослуження відправляються допомогою Митрополита і других священиків. Се вже добре, а з часом буде все як треба.

Та покищо на дотеперішній будові Катедри є ще довг, отже о. Стратійчук є вдорозі по Канаді, щоби збирати жертви на заплачення довгу. Скорше оплатиться, то не треба буде платити проценту. А тоді вже поволи треба приготовлятись до повного викінчення Катедри.

ЦЕРКВА НА ДІЗРАЕЛІ.

Поки не було Катедри, церква Архистр. Михаїла на Дізраелі ул. заступала Катедральну Церкву. Її парохом є свящ. Іван Дмитрів вже понад 10 літ.

З повстанням Катедри деякі її члени перейшли до Катедри, однакож нові люде до церкви приходять і громада назагал стоїть добре і числом вірних і матеріяльними засобами. Зрештою в Винипеґу є місце на нові православні церкви і певно що вони будуть.

Поміч потерпівшим від повени

Коли недавно велика повінь навістила Англію, а ще більше Голяндію і трохи Бельґію, то зараз і другі держави поспішили з помочею, посилали одіж, поживу, шатра, де можна людей примістити; посилали мішки; давали кораблі, човни та літаки і гелікоптери на ратунок людей. Аджеж великі простори землі залиті водою, понищені доми, погинули тисячі худоби, погинуло багато людей, а ті, що полишилися, голі, босі і бездомні.

Помагають місцеві уряди, але і їм тяжко всім помогти, отже посторонна поміч потрібна. Тому по других краях почалися збірки на поміч потерпівшим, а вже окремо Церкви йдуть з помочею. Вони роблять по приміру давних християн, що збирали між собою гроші і викупляли невільників; збирали одіж, поживу й одягали та годували убогих.

Розуміємо, що і Провід Української Православної Церкви в Канаді звернувся вже до священиків, щоби перевели збірки на поміч потерпівшим від повени в Европі. Се і християнський і людський обовязок. Хто може, повинен другому помагати. Давати другому поміч, се і приказ Божий і ознака культурности між людьми.

КІЛЬКО ПРОПИЛИ В МАНІТОБІ.

За рік від квітня 1951 до 31-го березня 1952 р. в Манітобі уряд дістав з продажі напитків 8 міліонів, 96 тисяч і 345 долярів. Року 1951, було неповна 8 міліонів. В дохід входить також купно „пермітів", дозволи на бенкети і т. п. З того урядовцям в місцях продажі й інспекторам виплачено 791,101 долярів. З усего того бачимо кілько люде пропивають.

СНІГ В МІНЕСОТІ.

Великий сніг впав в полудневій Мінесоті, в Америці, і сильний вітер понавівав великі купи, що люди мусіли відкопуватися.

БУГАЙ В БУДИНКУ АСЕКУРАЦІЇ.

І таке буває... В Мадриті, в Еспанії, бугай вирвався з рук і забіг до будинку асекураційної компанії. Тут рогом потиснув ґудзик дзвінка, а коли відчинили двері, вбіг до середини. Все розбіглалося. Вкінци фармері зловили його шнурами і вивели.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3426, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ШЕВЧЕНКО МОЛОДИМ.

Великий заповіт лишив Шевченко молодим Українцям й Українкам, а то:

Учітеся брати мої,
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь
Й свого не цурайтесь.

Він бачив, [illegible] і в його часах були так, що коли чужого навчився, то своє легковажив. Не хотів до свого признаватися. Думав, [illegible] днесе

І тих, які свого цуралися і про своє не дбали, зве він пявками [illegible]

Пявки! Пявки! Може батько
Останню корову
Жидам продав, поки вивчив
Московської мови

Ті пявки навіть між собою вживали лише мови [illegible] бо вважали її красшою від української [illegible] Вони [illegible] себе [illegible] Шевченко [illegible] них придивився, то бачив [illegible] вони лише „пявки"

Шевченко своє [illegible] і [illegible], тому ставсь великим і в Україні і в чужих [illegible] великим Французи, Англійці, [illegible] Поляки і другі народи. [illegible] яких він зве „пявками" [illegible]

[illegible]

Читач Від. Молоді.

СИЛА МОЛИТВИ.

[illegible] в [illegible] їх споминах

Не можу сказати [illegible] був безбожним, але [illegible] я не був Релігією я не інтересувався. Але один випадок показав мені силу релігії.

Я мав [illegible] операцію [illegible] дівчині і сказав [illegible] вона мусить на хвилю заснути. Того треба. Дитина згодилася і каже

„Коли треба, то я засну, але найперше мушу помолитися, бо я завсіди молюся, нім іду спати. Мама кажуть, що перед спанням треба завсіди молитися."

„І дівчина зложила побожно руки і голосно молилася. Вона просила Бога, щоби вона дочекала ранку, молилася за родичів, за братів, за сестер, за всіх. Такої молитви нема в жадній книжці, видно, що се її мати склала таку молитву. Але се була велика молитва.

„І вона мене так [illegible], що я тихцем прилучив до тої молитви і свою молитву, щоби Бог поміг дівчині операцію щасливо перебути. І вона перебула [illegible]

„Від того часу я завсіди, коли мав робити операцію, згадував ту дівчину і тихцем на свій лад молився. І Бог помагав мені, [illegible] мої операції були успішні.

СИЛА ДАВНИХ ХРИСТІЯН

(З давних історій)

В перших часах християнства жили в одним місті в Сирії два сусіди, Аттал і Менон. Оба були поганами і між ними була велика ворожнеча. Один другого рад був знищити.

А в Менона був невільник християнин, що звався Сіляс. Менон купив його на торзі, де невільників продавали.

Зпочатку Менон обходився з Сілясом гірше ніж з конем, або з [illegible] Але Сіляс все приймав терпеливо і так примірно поводився, що Менон пізнав [illegible] невільник є незвичайним чоловіком.

Так почав заходити з ним в бесіду і довідувався про християнство. Сіляс оповідав про Христа, про його науку і сказав.

— Я слухаю Христової науки і тому поводжуся так, як бачиш. Ми всі християне такі.

І прийшло до того, що Менон також став християнином.

Відтоді був він вже іншим чоловіком, — добрим, лагідним. Всіх жалує, кому треба, поможе. І вже зникла його ненависть до Аттала.

Але Аттал не перестав робити йому пакости. Посилає ночию своїх людей, щоби робили шкоду в його саді та на [illegible] полях

Що ж Менон? Нічого. Перед людьми про Аттала злого слова не скаже, хоч люде говорять

— [illegible] Аттал робить тобі лихо.

Раз приятелі Менона приводять двох чоловіків і кажуть

— Ми зловили їх на твоїм поли, вони збіжжя толочили. — [illegible] Менон

— Нехай! Пустіть їх. Вони всего не витолочили, а [illegible] А вони [illegible] більше так [illegible] робити не будуть

Одного разу заходить Менон до Аттала і говорить

— [illegible] Не добре нам ворогувати [illegible] Жиймо [illegible] Я тобі поможу, а ти мені. Будь мені добрим братом, а я [illegible] братом буду.

[illegible] Аттал не хотів і слухати [illegible] Менона [illegible] дому

[illegible] Атталова хата [illegible] Аттал з жінкою вибіг надвір, але [illegible] в хаті [illegible] і ніхто не відважився [illegible] ратувати. Аж [illegible] прибіг [illegible] хати, і хоч [illegible] дітей виратував [illegible] Аттал [illegible]

[illegible] Я [illegible] тобі [illegible] Не [illegible]

[illegible] Аттал [illegible] змінився

[illegible] Аттал [illegible]

[illegible] Менон [illegible] каже

[illegible] Тепер [illegible] жуки [illegible] бре

[illegible] Аттал, чи є на світі хтось, що своїм маєтком з другим ділився б?

[illegible] Менон, [illegible] Я [illegible] завтра [illegible] приженуть [illegible] моїх коров

[illegible] Аттал не серде зворушилось і він каже

— Я не вірив тобі, а тепер вірю. Забудь дотепер [illegible] мені хоч малу поміч [illegible] А може колись, то [illegible]

[illegible] Менон, [illegible] я даю тобі все, [illegible] Хиба колись [illegible] ти мені поможи. Я [illegible] мені [illegible] для щастя [illegible]

І від тепер Менон і Аттал стали найкращими друзями. Менон передав Атталові [illegible] а той беручи каже

— Я [illegible] твоє. Я буду ним орудувати як твоїм.

[illegible] я маю [illegible] обом [illegible] став також християнином

[illegible] добували

УТЕЧА НІМЦІВ З РАЮ.

Недавно за [illegible] втікло 3 500 Німців до західного Берлину з Німеччини, [illegible] большевики. В лютім до 24 [illegible] втікло [illegible] В січні таких [illegible] а тепер всіх є коло 37 000

СПРАВА ВИХОВАННЯ

Є англійська книжка про бувшого німецького цісаря, Вільгельма, де говориться як його виховували.

Тижнево діставав він дуже маленьку суму грошей на найконечніші видатки.

Мав він домашного професора, і коло 11-ої години йшов він з професором на перекуску до двірської кантини. Професор міг брати що хоче, а Вільгельм лише овочі.

Та професор знав, що Вільгельм хотів би чогось більше. І раз, коли Вільгельм взяв собі винограду, професор взяв собі мяса і говорить Вільгельмови: „Мясо мені проїдається і мені захотілося винограду, — поміняймося". І поміналися.

Але хтось се підглянув, повідомив Вільгельмових батьків і ті сказали професорови:

„Більше того не роби! Молодому не можна давати всего, що йому захочеться. Він повинен привикати до обовязку і навчитися себе контролювати".

В книжках про Японію оповідаєсь як виховували своїх дітей в Японії „самураї". Се була японська шляхта, люди освичені і в їх руках була вся японська політика. Се були люде багаті.

Самураї, хоч багаті, виховували дітей дуже строго. В будні дні вбирали в найпростішу одіж, давали дуже просту поживу, заставляли до всякої простої праці, до всякого твердого життя. На [illegible] не дозволяли.

А вже по[illegible] вчили всяких висших наук, розвивали розум, характер, патріотизм, відвагу і пошану до всего японського

Тому „самураї" були провідною [illegible], [illegible] розумом, і характером, і при[illegible] [illegible] в тих часах всі японці для буденних днів мали лише буденну одіж, [illegible] не тільки звичайні, але і вчені, й урядники [illegible]. А вже в свята надівали [illegible] Се показувало їх практичний розум

Ще одно інтересне. Коли Японець [illegible] бою з дальшого світа річи, за [illegible] треба платити цло, то не переглядали, а лише питали, що везе. Вірили, що він правду скаже. А в неяпонців все переглядали, бо знали, що він може одурювати.

Се гарні приміри. Та порівнаймо їх з теперішним вихованням. Всі раді, щоби діти мали все, чого забагнуть, щоби нічого не робили, щоби вбиралися по панськи, щоби мали багато волі, забав, витрішків. Але се не є виховання, — се псовання дітей. Так не виховуєсь ані розум, ані характер, а тільки апетит. Се треба памятати.

БЕРУТЬ ПОЛЬСЬКУ ЦЕРКВУ В РУКИ.

Большевики в Польщі видали закон, який забороняє Католицькій Церкві ставити в Польщі католицьких польських епископів. Поставити епископа можна лише за дозволом уряду. І такий епископ мусить згодитися, що буде вірно урядови служити. Подібне і з священиками (ксьондзами), і вони мусять служити большевицькій політиці. І большевики вже поставили кількох своїх епископів.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна П $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ВИСТАВА СТАРИХ БІБЛІЙ.

В Университеті в Винипегу була недавно вистава старих Біблій ріжних видань.

Була Біблія надрукована в Англії 1611 року, се Біблія короля Джеймса (Якова) І.

Була частина жидівської Біблії, що побіч жидівської мови має те саме мовою латинською, грецькою, арамейською, сирійською, арабською і самарянською. Се з року 1509.

Була точна копія деяких частин Біблії виданої в Німеччині Гутенбергом 1453 р. Се була перша друкована Біблія. До того чаоу були лише рукою писані Біблії.

Був Новий Завіт, видрукований Віліямом Тиндалом 1566 р.; була Біблія з 1568 р. і латинська Біблія, т. з. „Вульгата", видана 1478 року. Були на виставі й інші релігійні старинні річи.

ОГОНЬ НА КОРАБЛИ.

На францускім кораблі Фердинанд де Лесепс повстав огонь і вдалося огонь загасити, але всеж мусів завернути до порту в Неаполю. Було на нім 460 пасажирів; мав набір цукру, рижу і др. Плив з Африки до Марсилії.

ФОН РУНДШТЕДТ ПОМЕР.

В Гановері, в Німеччині, помер визначний німецький фельд-маршал, Герд фон Рундштедт, проживши 77 літ. Був визначним военником, і під його командою був похід Німців через Україну 1941 року.

ДАЛЬШЕ СПІР ЗА СУЕЗ.

Египет поставив нове домагання, щоби Англія забрала військо і літаки з Суеського каналу. Англія має там понад 70,00 війська, а всі її влаштування оцінюють на півтора біліона долярів.

ВЕСІЛЛЯ І ГРОМАДСЬКА СПРАВА.

Едмонтон, Алта. — Вінчання Василя Гишки з панною Юлією Шульган відбулося в Едмонтоні 7-го лютого, а вінчав о. Хруставка в Катедрі св. Івана Другого дня сестра молодого і її чоловік — Бойко, запросили родину і знакомих на обід, або, як говориться на "поправини".

П-во Бойки є членами Укр. Прав. Церкви від її початків в Канаді, а жертвенними членами Катедри св. Івана в Едмонтоні. В такім дусі виховали і своїх дітей, за що належиться їм пошана. П. Д. Пицак побажав п-ву Бойкам многих літ і закликав до збірки, яку перевів П Яницький і Д. Пицак, що принесла 36 дол. З того на Катедру св. Івана в Едмонтоні 25 дол., на "Укр. Голос" 6, а на "Вістник" 5 долярів. Всім жертводавцям щира подяка!

Гість Д. П.

ХРЕСТИНИ І ПОМІЧ ВАЖНІЙ [illegible]

Форт Саскачеван, Алта. — В неділю 11-го січня, о. Горбай з Вегревил охрестив донечку п-ва Василя і Івстини Федейків, в їх домі, — донечку, яку назвали Катрусею. Куми: пані В. М. Никифорук і К. Гавптман з Едмонтону.

При обіді гості колядували, тому пригадали і Коляду на українську пресу, — отже зложили 11 долярів на "Вістник", щоби дальше продовжував щиру працю, яку він виконує

Мала Катруся нехай росте на радість родичам і на гідну українську громадянку, а жертводавцям найщиріша подяка!

Ів. П. Никифорук.

ПРИМІРНІ ХРЕСТИНИ.

Вайта, Ман. — В неділю 8-го лютого після Сл. Божої в домі п-ва Михайла і Софії Сторожуків парох С. Ґерус охрестив їх сина — Ореста.

Дальше було приняття гостей, що прийшли на се свято. Савеля, Надя і Віра, сестри новоохрещеного (учениці Рідної Школи) прислугували гостям

Настрій в тому щиро українському домі був теплий, щирий, рідний. І мило було почути заяву господарів дому, що зібраний для новоохрещеного дар вони дають на народні справи, — 27 долярів на місцеву церкву, а 3 дол. на "Вістник".

Бажаємо, щоби малий Орест виріс на великого сина нашого народу і наслідував своїх родичів в їх народній і релігійній свідомости.

о. С. Г.

З ПОХОРОНУ НА КАТЕДРУ.

Винипег, Ман. — Лютого 18-го був похорон Івана Кушніра, 76-літного, що помер в нещаснім випадку від попечення. Походив з села Лучинець, на Буковині, а в Канаді жив 42 роки. Полишив сина Олексу в Алберті і брата Василя в Детройт в Америці. Покійний належав до запомогового Братства старших при церкві на Дізраелі.

Похорон відправляли в церкві Арх. Михаїла. На похорон зібралося поважне число людей. Покійний спочив на цвинтарі Всіх Святих.

Після похорону була перекуска в церковній салі і тут зібрані зложили на Катедру Пресв. Тройці $12.51, як невянучий вінець для покійного.

Отже жертводавцям щира подяка і нехай Господь благословить їх за добре діло, а покійного нехай прийме до себе. Вічна Йому Память!

Присутній.

КОЛЯДА 1953 РОКУ

о. Ю. Цукорник.

Нове Торонто, Онт. п-во Н. Горецькі $2.00. По $1.00: І. Леник, С. Школьний, В. Бугера, С. Калиґік, М. Школьний, А. Бориськевич, Н. Гайдук, п. Жук, П. Гайомський, С. Довгавик, п. Дарій, п. Базилевич, В. Несторенко, п. Дверничук, Роз. Романко, Б Гаврилишин, п. Романюк, п. Козуб, І Мороз, п. Вітвицький, о. Ю. Цукорник. Дрібними $1.35.

о. О. Новицький.

Давфин, Ман. Судия В. Арсенич $5.00. По $2.00: Дмитро Гриньків, К. Бінкал, Роман Никифорук і К. Горчинський. По $1.00: М. Дзвинбіда, І. Проць, П. Дроздович, Ю. Білоус, Ю Фитич, В. Малюта, Параска Сливчук, Г. Притула, П. Саранчук, М. Бабій, М. Гошуляк, В. Бординюк, Д Лилик, С. Гашина, М. Демчук.

Венлав, Ман. По $1.00: П. Мусій, Т. Граблюк, Ф. Воробець, І. Свинчук, Ф. Демків, І. Карпяк, С. Мусій, П. Граблюк, С. Данилюк, В. Граблюк, С. Граблюк, І. Керелюк, П. Батрин, П. Граблюк, В. Чорнобай, П. С. Мусій, А. Притула, Н. В. Слюсчук.

Велий Ривер, Ман. По $1.00: В. Ярема, Ольга-Галина Стасюк, І. Стасюк, Марія Стасюк, І. Стороженко, Д. Джан, П. Яцюк. Дрібними $1.00.

Ешвил, Ман. По $1.00: Ілія Дикун, М. Дикун, І. Швець, М. Ничка. Дрібними 50 ц.

Сифтон, Ман. По $1.00: П. Посполіта, П. Олійник, В. Кузик.

Косів, Ман. Дмитро Романчич $5.00. По $1.00: А. Головечко, С. Буртник, В Геник, Д. Бураковський і А. Геник.

Дрифтинг Ривер, Ман. По $1.00: Ілько Максимець, Д. Лесюк, П. Лесюк, В. Лесюк, В. Сидор, Г. Робак, А. Робак і П. Ждан.

Роритон, Ман. По $1.00: Д. Західняк, О. Іванчишко, М. Боечко, М. Карпляк, А. Білецький, М. Спорт, М. Білецький, Н. Гуцуляк, Мартин Білецький і Йов Возняк.

о. К. Квасницький.

Лондон, Онт. По $1.00: панна Г. Пирожак, П. Фініченко, І. Ягодецький, М. Кудловський, п-во Р. О. Ковальчуки, М. Цаль, панна У. Іванова, п-во С. І. Паращенки і Н.Н. Дрібними $22.50.

Кіченер, Онт. А. Скоп $2.00. По $1.00: пані М. Тарновська, М. Іконом[illegible], пані О. Кономова, В. Гончарук, В. Ятаржук, М. Придаток, Т. Н. Слободинський, Л. Тарновський, І. Лавринюк, В. Нацюк. Дрібними $4.00.

о. К. Квасницький.
(Додатково).

Ст. Томас, Онт. По $1.00: А. Петрашко, Л. Трохим і Т. Близнюк. Дрібними $1.20.

о. В. Бойчук.

Форт Френсес, Онт. По $2.00: пані М. Ковосевік, М. Олійник, Й. В., Євдокія Боек; М. Гушуляк $1.50; пані П Татарин $1.25; по $1.00: Д. Котик, В. Василь, П. Паляниця, В. Библів, пані П. Осадчук, пані Л. Мігайчук, В. Ковел, Т. Осадчук, В. Погайчук, Л. Гогоша, пані Н. Гушуляк, В. Андрушко, Ф. Койцан, С. Соколотюк, В. Т. Осадчук, Ю. Пілдубний, Л. Баздюк, П. Зелений, пані П. Ковальчук, Г. Ф. Гошуляк, пані Й. Осадчук, Т. Андрушко, пані Г. Гринол, Т. Гошуляк, Ф. Мігайчук, І. Гура, пані Г. Кендзерська, М. Деминів, І. Вула, С. Куцак, М. Гринол, Ф. Йгнен і Франко Г. Базюк, Г. Совків, Марія Гушуляк, Марія Кішул, Е. Кішул, пані А. Пшетоцька, І. Куцак, пані М. Гомеснюк, пані Н. Пухальська, Катерина Рогоза, пані Ф. Різо, п. Гричелюк, пані Л. Плакей, Й. Качурин, Анна Мельничук, О. Денесюк, Й. Галабурда, С. Долинний, В. Крештанович, М. Настюк. Дрібними $4.50.

Рейні Ривер, Онт. По $2.00: Г. Турецький, Ф. І. Тесарський, В. Попович, Анна Макарчук, Й. Бияк; пані Федорук $1.50; п. В. Турецький $1.25; по $1.00: М. Мазур, І. Попович, І. Жучкан, пані І. Комариницька, Н. Петрук і Є. Карагі.

Атікокан, Онт. По $1.00: В. Бияк, пані Сердун, С. Ольховецький, І. Костенюк, Вол Бияк, М. Урбанович, М. Бияк, Я. Ольховецький і Л. Мацула. Дрібними $1.50.

о. М. Фик.

Ошава, Онт. (Св. Івана). По $1.00: О. Лучка, В. Коркуш, О. Мога, Евдокія Лисан, І. Голубенко, Ф. Кірчик, І. Китела, К. Маньно, А. Білоус, Ю. Драгомаз, Г. Рудницький, С. Гонта, Павлина Голубенко, М. Коханський, Ю. Романчук, О. Сосна, Н. Турецький, І. Курій, пані М. Божинсько, Галина Шеремета, П. Содат, В. Гринів, Г. Цимбалюк, І. Тимочко.

о. І. Пастух.

Ошава, Онт. (Пресвятої Богородиці). По $1.00: І. Тома, Н. Мех, Н. Книгніцька, Д. Кирилюк, Д. Артем, Н. Хащевський, Н. Кошодуб, М. Дроздик, К. Мельничук, Одарка Павленчук, Феня Бойчук, Л. Кравченко, О. Кашуль, Анна Василик, Р. Бековець. Дрібними $2.50.

о. М. Тарновецький.

Норт Бетлфорд, Саск. Е Пресецький $2.00, по $1.00: В. Сохацький, С. В. Друль, В. Білик, П. Полів, П. Січ, Ю. Білик, А. Козакевич, Р. Уляшин, Р. Величко, Т. Лазарович, Н. Ковальський, С. Кіндрачук, В. Дивнюк, Я. Федейко, панна Настасія Шпак, Ф. Заліско, Л. Ступар, П. Стоянович, М. Григорчук, Катерина Малицька, О. Гонь, Ю. Крилов, Параскевія Никифорук, С. Громик, Параскевія Чабарін.

Гефорд, Саск. По $1.00: П. Лазарович, Н. Гнидий, Д. Боянчук, І. Бицкаль, М. Сничич, А. Дроад, Т. Дишко, Н. Лазарович, В. Габраш, Ф. Бабич і П. Леська.

Кридор, Саск. В. Ткачик $5.00; по $1.00: В. Заячковський, Я. Корпан, В. Парчевський, Д. Михайлюк, В. Мартинович, М. Цьона, З. Драган і М. Гнотюк.

[illegible]ла Громади Лашин, Квебек. По $1.00: Н. Савлюк, М. Даниленко, П. Каліщук, А. Міщенко, І. Зинь, Лепузан, В. Никляк, А. Білозерський, П. Гут, Д. Човви, П. Матвіїв, П. Зупчинський, І. Івак, Н. Комарніцький, Н. Гінга, Н. Романко, Ф. Гела, Е. Климба, Г. Мислюк, О. Штихно, В. Дмитрук, Е. Оборонів, П. Цехош, о прот. Е. Чижів, І. Розум, Г. Лишик, П. Цехош і пан Я. Ткаченко $2.00.

Громади Садбори, Онт.

Павло Гудь $5.00; пані Павлюк $3.00; по $2.00: Пилип Мухан, Йосиф Криштальський, Василь Шкраба, Василь Яківчук; по $1.50: УГПЦ Садбори, Юрій Жабчук; по $1.00: П. Ілаш, Ф. Бартко, пані Литвинчук, І. Осадчук, І. Напров, І. Паскирук, В. Гнідан, Ф. Мусієнко, пані Каліста, д-р Ю. Токарик, І. Бавар, п. Снайдер, С. Українець, П. Потконяк, О. Шевала, С. Дутко, п. Бурак, В. Щербій, В. Гуйй, М. Арсеній, М. Коваленко, О. Тимошенко, М. Бабюк, В. Андрущенко, А. Курик, Е. Дутка, П. Кобилка, А. Рибак, О. Сенчук, І. Ойстрик, Павлина Стадник, М. Назменко, П. Дворнік, В. Сидор, М. Скоморовський, О. Мельничук, Т. Степанчук, І. Мартин, Е. Тарасюк, В. Коваль, Г. Ольховський, М. Король, В. Макаренко, О. Макаренко, Броніслава Поліщук, П. Яренич, М. Пиць, В. Галевич, М. Чекалін, К. Василенко, В. Литвинець, М. Мігайчук, М. Шаварський. Дрібними $3.50.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБКИ.

В ч. 17 "Вістника", 1952, в допису з Флин Флон, були неточности в виказі жертводавців на Катедру Пресв. Тройці в Винипегу. Точно повинно бути: По 5 дол.: Федор й Люба Кибн. По 2 дол. Олекса й Марія Ликопої. По 1 дол. Семко і Варвара Ґереги, Мілько Мамона, Евгенія Гордій, свящ. Ілля Швець. — Разом 18 долярів

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Н. Бетлфорд.
8. Неділя. — Витків.
15. Неділя. — Гаеслин.
22. Неділя. — Гефорд.
29. Неділя. — Кридор.

В часі Вел Посту Великодня сповідь.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
БЕРЕЗЕНЬ

1 Неділя — Ленард (сповідь)
8 Неділя — Шелвелий (сповідь).
14 Субота. — Зелена (сповідь).
15 Неділя — Гилберт Плейнс (сповідь)
19 Середа. Поклоні. — Ґілберт Плейнс (під вечір).
21 Субота. — Шортдейл (сповідь).
22 Неділя — Грендвю (сповідь).
28. Субота. — Петлюра (сповідь).
29. Неділя Цвітна. — Роблин (сповідь)

Гілберт Плейнс, Ман. Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гліцького
БЕРЕЗЕНЬ:

1 Неділя — Сенді Лейк.
8 Неділя — Енгусвил.
15 Неділя — Січ.
22 Неділя — Мензі.
29. Неділя — Овкборн.

В часі Вел. Посту буде Великодна Сповідь.

Адреса: Оквборн, Ман. Тел. 818—81. Шол Лейк Виеч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
БЕРЕЗЕНЬ:

1 Неділя. — Пайн Ривер. (сповідь).
8 Неділя — Етелберт (сповідь).
15. Неділя — Гарленд (сповідь).
21 Субота Похв Богородиці. — Драй Ривер (сповідь)
22. Неділя — Пайн Ривер (сповідь).
28. Субота Лазарева. — Богдан (сповідь).
29 Неділя Цвітна — Етелберт (сповідь)

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя. — Мікам.
8 Неділя — Калет.
15. Неділя — Вонда.
18 Середа. Поклоні. — Гронлид Північ
22 Неділя — Гронлид Річка.
29. Неділя — Гронлид Північ.

Всюди Великодня Сповідь.
Адреса Box 47. Гронлид, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev P. Bilon
1206 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвіннипезького Округа

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Брендон. — Паплар Парк.
8. Неділя. — Портедж Ля Прері. — Пембіна.
15. Неділя. — Дуфрост. — Су Лу-[illegible]
22. Неділя. — Тиндал. — Іст Селкірк — Ледвин
29. Неділя. — Палларфілд. — Гонор

Всюди Великодна сповідь.

7 Ст. Джанс стр. Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Клейр
8. Неділя. — Ватсон.
15. Неділя. — Фостон.
18. Середа Поклони. — Ватсон (7.30 вечер)
22. Неділя — Вадіна.
29. Неділя — Вімер.

Всюди Сповідь з 9-ої рано.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Смокі Лейк.
7. Субота. — Ворспайт.
8. Неділя. — Белл
14. Субота. — Стрий.
15. Неділя. — Вільна.
18. Середа Поклони. — Смокі Лейк (6. год. вечера)
21. Субота. — Смокі Лейк (Св. Сповідь молоді).
22. Неділя. — Бойн Лейк.
28. Субота — Спедін (Сповідь молоді).
29. Неділя. — Спеден.

В кожній громаді о 9-тій годині ранку Сповідь.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Гасс (Сповідь).
8. Неділя. — Арран (Сповідь).
10. Середа. — Кобзар (Сл. Божа і Сповідь).
15. Неділя. — Норквей (Сповідь)
22. Неділя. — Вайтбіч (Сповідь)
25. Середа Преждеосвященна Сл. Божа і Сповідь. — Дорбен
28. Субота Лазарева. — Глен Елдер (Сповідь)
29. Неділя Цвітна. — Своп Плейн (Сповідь).

Кожної пятниці Вел. Посту Служба Божа Преждеосвященна в Арран. (Сповідь)

Адреса Вох 124, Арран, Саск.

Телефон ч: 22

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
Округ Давфин, Ман.

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Давфин (Сповідь)
8. Неділя. — Венлав (Сповідь)
15. Неділя. — Дрифтинг Ривер (Сповідь)
21. Субота. — Сифтон (Сповідь)
22. Неділя. — Косів (Сповідь)
27. Пятниця. — Рорктон (Сповідь о год. 8 вечора).
28. Субота. — Рорктон (Сповідь і Сл. Божа о год. 8-ій ранку)
29. Неділя Вербна. — Давфин (Сповідь і в год. 2 по пол. Окружний Зїзд).
30. Понеділок. Св. Олексія. — Ешвил (Сповідь)

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман.

Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Канора.
8. Неділя. — Дробот.
15. Неділя. — Кемсек.
22. Неділя. — Канора.
29. Неділя. — Бюкенан

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Єлов Крік.
8. Неділя. — Ст. Джулієн
15. Неділя — Накав
22. Неділя — Кадворт
28. Неділя — Тернопіль

Адреса: Вох 165, Вакав, Саск.

Тел. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя — Виярд-полудн. (сповідь)
8. Неділя Хр.-покл. — Шіго-полудн. (сповідь).
11. Субота. Муч. Евдокії. — Вест Брук (сповідь).
15. Неділя — Льора-Лисенко (сповідь)
22. Неділя — Фовм Лейк (сповідь)
28. Субота Лазарева. — Іпсінгер "Гайвей" (сповідь).
29. Неділя Вербна. — Едмор (сповідь).
30. Понеділок. Св. Олексія. — "За Рікою" (сповідь)

КВІТЕНЬ

1. Сер. Стр. тижня.
2. Вел. Четв. Страсті Хр. — Шіго [illegible]
3. Вел. Пятн. Плащаниця. — Виярд.
5. Нед. Великдень. — Шіго місто
6. Пон. 2-й д. Велик. — "Коло Куциих"
7. Вівт. Благовіщ. — Пасічники.
12. Нед. Ап. Томи. — Едмор.
19. Нед. Миронос. — Тідор місто.
26. Нед. Розслабл. — Жучкани

Посвячення пасок, поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч починаючи в Суботу від 8 год. вечора.

Адреса Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Шіго-місто (сповідь)
8. Неділя Хр.-покл. — Іпсінгер-місто (сповідь)
14. Субота. Муч. Евдокії. — Тафнел (сповідь)
15. Неділя — Пасічники (сповідь)
22. Неділя — Тідор-місто (сповідь)
28. Субота Лазар. — "Коло Купюнських" (сповідь)
29. Неділя Вербна. — Жучкани (сповідь)
30. Понеділок. Св. Олексія. — Фел[illegible]ки (сповідь).

Від понеділка до пятниці, першого тижня Вел. Посту (23-27 березня) в парохіяльному домі, о 4 год. по полудні, буде відправлятися Велике Повечіря

КВІТЕНЬ

1. Сер. Стр. тижня — Тафнел (сповідь)
3. Вел. Пятн. — Шіго місто [illegible] год. пополудні; Шіго [illegible] 4-й годф. по пол.
5. Нед. Велик. — [illegible]
6. Пон. 2-й д. Велик. [illegible]
7. Вівт. Благовіщ. [illegible]
12. Нед. Ап. Томи [illegible]
19. Нед. Миронос. [illegible]
26. Нед. Розслабл. [illegible] сенко)

Посвячення пасок поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч, починаючи в Суботу від 8 год. вечора

Адреса Вох 51, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кринштановича

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя — Мелвил (сповідь)
8. Неділя — Айтуна (сповідь)
15. Неділя — Гудів (сповідь)
18. Середа Поклони. — Айтуна (вечером)
22. Неділя. — Фенвуд (сповідь)
28. Субота. — Гудів (Сл. Б., сповідь молоді)
29. Неділя Цвітна. — Поничай (свячення цутки, сповідь)

КВІТЕНЬ

2. Четвер — Гудів (Сл. Божа, вечером Страсти)
3. Пятниця. — Айтуна (Вечірня, винос Плащениці)
4. Субота. — Поничай (Сл. Божа Плащаниця і посвячення Пасок)
5. Великдень. — Мелвил (свяч. Пасх 12 год. в ночи) — Гудів (Утреня, свяч. Пасхи 4 год. рано) — Айтуна (Сл. Божа 8 рано, свяч. [illegible] год.)
6. Світлий Понеділок. — [illegible]
7. Св. Вівт., Благовіщення. — [illegible]
12. Неділя Томина. Проводи — [illegible]туна
19. Неділя Мир. — Гудів
26. Неділя Розсл. — Мелвил.

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя — Вилингдон.
8. Неділя. — Андрю (сповідь 7-го бер., 7 год. вечером).
15. Неділя. — Завале (спов. 8 год. рано)
21. Субота — Кагвин (спов. 8 рано).
22. Неділя — Пено (спов. 8 рано).
28. Субота — Прут (спов. 8 рано).
29. Неділя — Борівці (спов. 8 рано).

КВІТЕНЬ:

2. Вел. Четвер, Страсті. — Вилингдон (8 вечером).
3. Вел. Пятниця, Винос Плащениці: Вилингдон 10 год. рано; Андрю 1 пополудни, Кагвин 3 попол.; Лужани 5 попол.
4. Вел. Субота, Свячення Пасок: Борівці 8 вечером, Лужани 9 вечером; Прут 10 вечером.
5. Великдень: Вилингдон 12 год. вночи Утреня; Кагвин 2 рано; Пено 4 рано; Завале 6 рано, Андрю 8 рано
6. Світ. Понеділок. — Лужани.
7. Світ. Вівторок. — Прут
12. Неділя, Проводи — Андрю (В 2 попол. Проводи на Завалю)
14. Неділя — Кагвин (Проводи)
26. Неділя — Лужани. (В 3-ій пополуд. Проводи на цвинтарі в Прут)

Адреса Вох 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячина

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Йорктон (Рід Школи)
8. Неділя. — Врокстон.
15. Неділя. — Йорктон (Відділу Молоді)
22. Неділя. — Сторновей.
29. Неділя Квітна. — Мазепа

Всюди Сповідь і Причастя

КВІТЕНЬ

2. Четвер Страсний. — Горлиц
3. Пятниця — Йорктон (Плащениця в 3 год. пополудни)
5. Великдень — посвячення Пасок [illegible] вночи — Врокстон; [illegible] Утреня — Сторновей [illegible] Утреня — Мазепа; [illegible] Утр. — Горлиц; [illegible] Сл. Божа — Йорктон.
6. Світ. Понеділок. — Горлиц
7. Світлий Вівторок. — Сторновей
12. Провідна Неділя. — Врокстон
19. Неділя — Йорктон
26. Неділя. — Мазепа

Адреса 110 Веллінгтон Ав. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя — Егремонт
8. Неділя — Федора
14. Субота Муч. Евдокії — Редвотер (шкільна молодь)
15. Неділя — Редвотер
18. Середа Поклони 7 год. веч. — [illegible]
21. Субота — Торилд (шкільна молодь)
22. Неділя — Торилд
28. Субота Лаз. — Радвей (шкільна молодь)
29. Неділя Цвітна — Радвей

По полудні 3 година — Егремонт. Вечером 7 година — Восетпа.

КВІТЕНЬ

2. [illegible] Страсті 7 год. веч [illegible]
3. [illegible] Плащениця 12.30 [illegible] 2.30 — Егремонт; 4.30 [illegible]; 7 година веч — [illegible]
4. Вел. Субота — Нюбрук [illegible] в 9 год. рано

Адреса: Вох 128, Радвей, Алта. Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя. — Гресленд.
7. Субота Задушна. — Крейгенд.
8. Неділя — Крейгенд.
14. Субота Задушна. — Бойл.
15. Неділя. — Бойл
22. Неділя. — Лак Ла Біш.
28. Субота Лазаря. — Норда-Кезлен.
29. Неділя Цвітна. Свячення лози. — Сет Біш

[illegible]ться близші громади прибути по Свячену лозу у громаду Серейд

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ:

1	Н	16	*Лютий. 2 Нед. Вел. Посту*
2	П	17	Прен. Теодора Мовчал. Пос.
3	В	18	Агапита en. Синад.
4	С	19	Ап. Архипа, Филимона
5	Ч	20	Льва en., прен. Агапона
6	П	21	Прен. Тимотея, Евстахія
7	С	22	Муч. Маврикія
8	Н	23	*3 Н. В. Посту.* Хрестопоклон.
9	П	24	†1 і 2 знайд. голови Ів. Хр.
10	В	25	Тарасія арх. Царгород.
11	С	26	Прен. Порфирія en. Газь.
12	Ч	27	Прен. Тита Печер., Прокопа
13	П	28	Прен. Василія Ісповід.
14	С	1	*Березень.* Прич. Евдокії
15	Н	2	*4 Н. В. Посту.* Свч. Теодота
16	П	3	Свщмч. Евтропія, Клеоника
17	В	4	Прен. Герасима Водот.
18	С	5	*Поклони.* Муч. Конона
19	Ч	6	42 муч. Аморейських
20	П	7	Свч. Херсонеських en. Васил.
21	С	8	Теофілакта en. Ник.
22	Н	9	*5 Н. В. Посту.* †40 муч. Сев.
23	П	10	Муч. Кондрата, Киприяна
24	В	11	Софронія патр. Єрусал.
25	С	12	Теофана ісп., Григорія Двоє.
26	Ч	13	Никифора патр. Царгород.
27	П	14	Ростислава кн. Київського
28	С	15	Муч. Агапія, Пупл. Романа
29	Н	16	*Нед. Цвітна.* Серапіона арх.
30	П	17	†Прен. Олексія чол. Божого
31	В	18	Кирила арх. Єрусалимського

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя. — Толстой.
7. Субота. — Синьків (по полудні сповідь).
8. Неділя. — Синьків
14. Субота. — Роза (по полудні сповідь).
15. Неділя. — Роза.
21. Субота. — Гардентон (по полудні сповідь).
22. Неділя. — Гардентон.
27. Пятниця. — Толстой (сповідь шкільної молодіжи).
28. Субота Лазарева. — Толстой служба для молоді)
29. Неділя Квітна. — 7 год. посвячення в Гардентоні; 10 год. в Тол[illegible].

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

БЕРЕЗЕНЬ

1. Неділя. — Гландон (Сповідь)
7. Субота. — Гландон (Заупокійна Відправа).
8. Неділя. — Тяріен (Сповідь)
14. Субота. — Гландон (Заупокійна Відправа).
15. Неділя. — Сенді Ревідс (Сповідь).
18. Середа. — Гландон (Поклони).
22. Неділя. — Елк Пойнт (Сповідь)
28. Субота Лазарева. — Гландон (Вечірня і Свяч. Верби, 7 год. вечір).
29. Неділя Цвітна. — Лессард (Сповідь і Свяч. Верби).

Адреса. Вох 13, Гландон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Неділя. — Арбакла (Миколая)
8. Неділя. — Вайта.
15. Неділя. — Солдави.
22. Неділя. — Сірко.
29. Неділя Вербна. — Арбакла (Апостолів).

Скрізь перед Богослуженням Сповідь. Крім того Сповідь призначається на такі дні:

Для Вайти — субота 7 березня вечером, і субота 28 березня — Сл. Божа для шкільної молоді.

Для Сірко — субота 21-го березня(Сл. Божа для шкільної молоді)

Адреса: Вайта (Vita), Ман.

Телефон: число 14.

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ:

1. Нед. Гол. 5. УЄ 5. Ап. Жид. 1: 10-2: 3. Єв. Мар. 2: 1-12.
8. Нед. Гол. 6. УЄ 6. Ап. Жид. 4: 14-5: 1-6. Єв. Мар. 8: 34-9: 1.
15. Нед. Гол. 7. УЄ 7. Ап. Жид. 6: 13-20. Єв. Марка 9: 17-31.
22. Нед. Гол. 8. УЄ 8. Ап. Жид. 9: 11:14. Мар. 10.32-45.
29. *Нед. Квітна.* УЄ Мат. 21: 1-11, 15-17. Ап. Филип. 4: 4-9, Єв. Івана 12: 1-18.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., MARCH 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го БЕРЕЗНЯ, 1953. ЧИСЛО (936) 6

ПОМЕР СТАЛІН.

В суботу 28-го лютого помер в Москві Йосиф Сталін, маючи 73 роки. Причина смерти удар крови на мозок, отже параліж. Його наслідником став Георгій Маленков. Поховали Сталіна 9-го березня побіч Леніна. Дивилося на похорон 35,000 людей. Були великі паради, але ніяких релігійних обрядів, хоч се зрозуміле. На похороні Маленков казав, що Росія не хоче війни, але Берія казав: „Наші вороги думають, що наша страта внесе нелад в наші ряди, та наші вояки мають нову зброю і приготовані на ворожі атаки."

СТАЛІН А ФРАНЦІЯ.

В Франції міністер оборони приказав, щоби в часі Сталінового похорону прапори спустили на половину на військових будинках на знак смутку по Сталінови. Тоді ветерани поставили варту коло могили Невідомого Французького Вояка, щоби там прапора на половину не спустили. А посол Дюпон поставив міністрови запит про його приказ. Він казав: „Се зневага для наших вояків, що воюють в Індохінах, де війна почалась і підтримуєсь Росією."

В АФРИЦІ ДАЛЬШЕ НЕСПОКОЇ.

Неспокої, які робить в Африці, в окрузі Кенії, муринська організація Мав Мав, продовжуються дальше. Коли нинішна Королева Єлисавета була в Африці перед смертю свого батька, їй подаровано будинок на збочах гори Кенія. Тепер в тій стороні прийшло до битви в якій згинуло 11 членів Мав Мав, багато було ранених, а інші повтікали. Знак, що мурини організуються.

ЩО В КОРЕЇ.

Великих новин нема, жадна сторона не посувається вперед. Та ген. Джеймс Ван Фліт говорив недавно, що комуністів можна перемогти, коли б добре взятися. І вже давнійше можна було перемогти, коли большевиків добре побито, але тоді Обєднані Нації приказали спинитись, щоби з большевиками переговорювати. А большевиків треба перемогти силою, а не переговорами. Тепер з Америки вишлють більше амуніції, бо дотепер було її там замало.

ЗГИНУЛО 35 В ЗАВОРУШЕННЮ.

На острові Йончан почалися заворушення в таборі полонених вояків з північної Кореї. Вони почали кидати камінюками і їх 2,000 готові були видістатися з табору. Коли сльозні газові бомби не помагали, вояки почали стріляти. Згинуло 35, а ранених було 42.

КОРОЛЕВА МАРІЯ СЛАБА.

Королева Марія, 85-літна, якийсь час була слаба, але є вістка, що вже стає здоровша. Її бажанням є — дожити бодай до коронації своєї внучки.

ДАЮТЬ НА ПОМІЧ В ЕВРОПІ.

Англіканська Церква в Канаді вислала вже до Европи 10,000 дол. на поміч потерпівшим від повени, а тепер має вислати 100,000. Се для самої Англії.

ХТО БУДЕ ГОЛОВОЮ ОБЄДНАНИХ НАЦІЙ.

Тригве Лі, генеральний секретар (голова, міністер) Обєднаних Націй вже давнійше подав резиґнацію, очевидно через вибір Айзенгавера президентом. Найбільше виглядів на вибір нового ген. секретаря має канадійський міністер заграничних справ Л. Б. Пірсон. Другий по нім Карлос П. Ромульо з Филипин. Хоч Росія може поставити своє „вето", отже не згодитись на їх вибір. Росія ставить Поляка Скшечевського. Коли Росія спротивиться, може Тригве Лі лишитися.

ДОМАГАЮТЬСЯ АТОМІЧНИХ ТАЙН.

Вже від довшого часу Канада й Англія домагаються, щоби Америка виявила їм атомічні тайни, атомічні способи, до яких вона дійшла, але Америка дотепер їх не виявила.

Хоч атомічна справа назагал нині широко відома. В Канаді приготовляєсь атомічний матеріял, приготовляєсь і поза Канадою. В Канаді в Чак Ривер, Онт. будують величезну піч для приготовання атомічного матеріялу, а та піч буде коштувати понад 30 мілїонів долярів. Такий матеріял готовлять і в Англії та других краях. Про одну Росію не можна довідатись як атомічна справа в неї стоїть.

ТРУДНОЩІ З НІМЕЦЬКИМИ ВТІКАЧАМИ.

Тепер денно втікає зо східної Німеччини до західної коло 2,000 Німців. Сего року втікло коло 50,000, а всіх з давнійшими є коло 200,000. Втікають з тим, що на них. А тут треба для них мешкань, яких є мало, треба всего другого. Хоч праця для них знайдеться. Щоби дати їм бодай все конечне, треба три мілїони долярів.

ДЕМОНСТРАЦІЯ СТУДЕНТІВ В АТЕНАХ.

Була в Атенах, в Греції, велика демонстрація студентів з домаганням, щоби Греція забрала остров Кипр від Англії. Студентів було 3,000. Поліція хотіла перешкодити, отже бійка тревала дві години. Ранених було 20 осіб, кількох студентів арештували.

ПРОГОЛОШУЮТЬ БЛЬОКАДУ КИТАЮ.

Англія й Америка згодилися вкінци на заведення бльокади Китаю, себто щоби не допускати до Китаю военний матеріялів. А Китай таким довозом і сам озброюєсь і передає зброю до Кореї.

Англія годиться не перевозити военних матеріялів до Китаю своїми кораблями з країв, що до неї не належать.

Не дасть в своїх портах палива тим чужим кораблям, що будуть везти военні матеріяли до Китаю.

Англія й Америка будуть порозумiватися з краями, які дають Китаеви военні матеріяли, щоби висилку таких матеріялів спиняти чи обмежувати.

Розуміесь, що се не є повна бльокада, та всеж вона може мати значіння. Але дотепер і такої бльокади не було.

КІЛЬКО ЗГИНУЛО В ГОЛЯНДІЇ.

Тепер обчислили, що в Голяндії в часі недавної повени згинуло разом 1,751 осіб.

ХОЧЕ ПАМЯТНИКІВ СТАЛІНА В КАНАДІ.

Алдерман Пенер говорив в Виннипегу на поминальних большевицьких зборах по Сталінови, що за 50 літ відтепер в кожнім канадійським місті буде памятник Сталінови, бо соціялістичного руху не можна спинити. А шкільний трост, Зукен, казав, що балачки про те, що Росія виступає проти Жидів, се брехня. (Зукен сам Жид). Коли Німці поступали, то Росія найперше вивозила Жидів, бо знала їх долю, коли попадуться Німцям в руки.

КОМУНІСТИЧНІ ШКОЛИ В КАНАДІ.

„Виннипеґська Трибуна" (Трибюн) розкрила справу комуністичних вечірних шкіл в Виннипегу, яких тут є сім. Там діти вчаться з книжок присланих з большевії, отже приготовляються на комуністів. Справа набрала широкого розголосу, і від Українців та других поставлено домагання, щоби уряд таку большевицьку роботу спинив. Вже і без того багато большевицького добра має Канада.

СПРАВА В ІРАНІ НЕ ПОЛІПШУЄСЬ.

Важною справою для Англії є полагодження справи з Іраном, який взяв в свої руки джерела нафти і рафінерії, які були головно в руках Англійців. А властиве в Ірані є величезні жерела нафтової ропи.

Англія й Америка виробляли вже всякі пляни, але Іран не хоче на них згодитися. В самім же Ірані через те є неспокої, викликувані, певна річ, большевиками, однакож уряд стоїть твердо при своїх домаганнях відносно нафтових жерел.

ЯПОНЦІ В КИТАЮ.

Що большевики раз візьмуть в руки, того вже не хочуть віддавати. Дотепер в Китаю є ще коло 50,000 Японців, яких большевики тримають від минулої війни, тримають, певна річ, як робітників. Тепер йдуть переговори між Японією і Китаєм, щоби тим Японцям можна вернутися до Японії.

КАТОЛИЦЬКОГО СВЯЩЕНИКА НА ДВА РОКИ.

В Ковингтон, Ки., в Америці, засудили римо-кат. священика, Рубена Московича, на два роки тюрми за те, що взяв через границю 14-літну дівчину для неморальних цілей.

ТІТО ІДЕ ДО АНГЛІЇ.

Югославський диктатор, Тіто, іде, або вже приїхав до Англії. Очевидно буде з англійським урядом вести переговори. Та відомо, що Югославія має в себе такий лад, як і Росія, лише голосить, що вона з Росією не вяжеться.

ЧОГО СПОДІВАЮТЬСЯ З КОРОНАЦІЇ.

Коли на коронацію Королеви Єлисавети Англія видасть кілька мілїонів долярів, то сподієсь, що коронація принесе їй багато більше. Обчисляють, що всі, які прийдуть з дальших сторін на коронацію, зоставлять в Англії коло 40 мілїонів долярів, отже 10 разів тільки, кілько Англія на приготовання коронації видала.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

СВЯЩЕНИК ПРИСТАЙ — СВІДОК ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

Гр. кат. священик Олекса Пристай прибув до Америки 27-го листопада 1907 року, отже зараз по прибуттю еп. Ортинського. В Америці жив Пристай коло 40 літ і написав Спомини в 4-ох томах п. в. **„З Трускавця у світ хмародерів"**, що були видані у Львові в роках 1933-1937. І він, як наочний свідок, оповідає що ділося за його перебування в гр. кат. Церкві в Америці.

Прибивало священиків те, говорить Пристай, що багато священиків були самі, без родини. В них був жаль на долю, що розлучила їх з тим, яке було їм любе.

З приходом Ортинського звився запал, але поволи почав остигати. Живійші ще кидалися до праці, але й самі парохіяне ставали їм на перешкоді.

Люде були малосвідомі. Дотого ж мішанина, — східні Галичане, Лемки і Закарпатці. Відмінна вдача, звичаї, поняття А важне, — **що римо-католицькі опікуни були гірші від темних парохіян.**

„Любов" чужих до гр. кат. Церкви.

Римські політики всюди пригадують що якто папи і взагалі римо-католики дуже „люблять" греко-католиків і їх Церкву, та послухаймо що оповідає Пристай:

„Боротьби за парохії було більше, особливо по смерти еп. Ортинського. Апостольська Столиця (Рим) лишила американським місіонарам широку свободу. Не обсаджувала опорожненого епископського престола цілих вісім літ, мов би нарошно казала: **через вас, дорогі греко-католицькі місіонарі, сподіюся навернути східню греко-католицьку Церкву в Америці на римо-католицизм, або на сектанство.**

„І місіонарі гуляли. Нових парохій не просили в епископа, бо його не було, а на уродини другого Рим ще чекав. Ще більше боротьби за парохії було до приходу нашого першого епископа.

За тодішний хаос поносять багато вини римо-католицькі церковні достойники, що під їх юрисдикцію належали наші парохії. Вони, за малими виїмками, свідомо нищили „чужий", хоч і католицький обряд. Прозивали греко-католиків схизматиками й еретиками, а з особливою нехітю відносилися до гр. кат. священиків тому, що вони не були целебсами." — (Т. 4, ст. 133).

В Галичині могло здаватися, що Поляки як Поляки, а не як католики, ненавиділи греко-католиків. І греко-католикам могло здаватися, що папа з цілим своїм Римом, і всі католики по світі дуже гідні, щирі, добрі, побожні і галицьких греко-католиків всі вони дуже люблять Та наділі всі католики одним миром мазані. От що дальше Пристай говорить:

„Але й целебсів, греко-католицьких місіонарів, не терпіли американські римо-католицькі достойники. Коли в 1894 році приїхало до Америки шість безженних гр. кат. священиків (група Ардана), здавалося, що римо-кат. епископи приймуть їх як рідні батьки синів. Поможуть в їх тяжкій місії. Нажаль так не сталося. Через секатуру (переслідування) скрентонського айришського епископа Гобена гр. кат. целебс о. Ардан з розпуки покинув священичий стан і став світським чоловіком.

„О. Ардан зробив се не з легким серцем, бо він з повною посвятою кинувся до праці в Америці. Як парох в Оліфанті, сповняв він не лише свої душпастирські обовязки, але взяв на себе також обовязки видавця, редактора, адміністратора часопису й директора друкарні. Запрягся мов віл до ярма, щоби сповнити всі обовязки священика та доброго сина свого народу. Вся робота о. Ардана була в очах айришського епископа роботою еретика." — (Т. 4, ст. 133-134).

Так папа п[illegible]вив в Европі опікунами для уніятів Поляків, а в Америці такими ж опікунами римо-католицьких епископів, але в відношенню до уніятів вони були точно такі, як і Поляки. Виходить, що католицьке христіянство всюди однакове. І пригадує Пристай слова Христа: „Любіть ворогів", але греко-католики, каже він, не були і ворогами, і тому: **„Скарга американських греко-католиків на епископів римо-католиків піднесеться це раз на Страшному Суді."** (Т. 4, ст. 134).

На місци пригадати тут оповідання гр. кат. священика в „Ниві", як він бачив лист з Риму до латинського епископа в Америці, де говориться:

„Коли б до тебе зайшов колись якийсь руський священик з австрійської Галичини, що буде зватися греко-католиком, викинь його". — („Нива" 1908, ст. 103). Під листом був підписаний префект (голова) Пропаганди — кардинал Сімеоні.

Той же священик пригадує як папський делегат в Вашингтоні сказав йому: „Доки у вас Русинів співається „Господи помилуй" доти ви еще схизмою пахнете". Значить, — маєте стати латинниками.

Отже латинізаційні вказівки йшли з Риму і їх ревно виконували і в Америці, і в Польщі, і в Канаді, і в Бразилії. Хоч галицькі Українці того собі не уявляли. Вони вірили, що папи їх дуже „люблять", хоч така уява, се було „вишфул тинкинг", думка бажань, як говорять Англійці.

Недоля священиків.

Оповідає Пристай окремо про недолю гр. кат священиків в Америці:

„Серед таких тяжких обставин мусіли працювати ми українсько-американські місіонарі. Не диво, що багато не видержало, знеохотилося ... Але деякі мали ще трагічний кінець. Сімох із тих українських місіонарів, що дійсно провадили між нашими емігрантами місію Христових учеників, опинилося в домах божевільних. Там вони й померли, ні один не переступив 40 років. Ось імена тих жертв: оо. Н. Стефанович, М. Тимкевич, Г. Яхимович, Т. Перепелиця, І. Кузів, В. Держирука й І Кришка. Сумне живо за 25 літ нашої американської місії.

„Я знав їх усіх особисто. Ідеалісти, освічені в богословських науках й не менше очитані в світських. Ревні, побожні, сердешні та щирі.

„Вірним образом ідеального священика був бл. п. о. Стефанович. Він мав усі дані стати Нестором українських емігрантів. Постава, голос, дар вимови, доброта серця, щирість, безкористність і гарячий український патріотизм. Таких українських місіонарів не було багато." — (Т. 4, ст. 134).

Вже дотепер сказаного було би досить, щоби зрозуміти стан гр. кат. Церкви в Америці. Вона була тут пасербицею цієї католицької мачухи.

Непідготованість священиків.

Каже Пристай, що священики їхали до Америки тікаючи перед злиднями, і тому

„Вони ріжнилися від місіонарів інших народів, — **місіонарів з покликання, що кидали батьківщину та йшли в далекі краї.**

„Були й винятки, але їх було мало. Сюди треба зачислити тих целебсів, що в 1893 р. **посвятилися місіонарському званию, й ще декого.**

„Коли ж ми опинилися на еміграції, ставали безрадні, не знали як взятися за своє діло. Ми не мали місіонарського підготовання, не знали американських відносин, не знали американських законів, ба навіть не знали англьо-американської мови. Тому наші емігранти не мали з нашого місіонаря, особливо новика, великої потіхи. Світські куратори (урядники церковних громад) вміли красше дати собі раду з парохіяльними справами. Парохи вчилися від своїх парохіян." — (Т. 4, 132)

Так! Чужі місіонарі мають опіку і підготовання від тих, що їх посилають. Їх вчать чужих мов, запізнакомлюють з обставинами, серед яких ті мають працювати. Вони мають порадників і помічників. А греко-католиками ніхто з церковного чи державного начальства в Европі не журився, а в Америці знайшли опікунів, які їх переслідували.

Коли канадійські Французи готовили Французів і Бельгійців на „місіонарів" („пітів") для греко-католиків в Канаді, то найперше висилали їх до Галичини, де Василіяне вчили їх української мови і др. Так приготовляють і тих, що йдуть до Азії, чи Африки, — вчать мов, познакомлюють з обставинами і звичаями далекого світа.

⁂

Звичайні Китайці-робітники, що приїздили до Канади, мали вже сяке-таке підготовання, — знали вони найконечніше з англійської мови, отже від першого дня прибуття могли легко давати собі раду. Вони оповідали, що вже перед виїздом до Канади діставали вони найконечніше підготовання, а мовне найперше.

Приїздили до Канади і деякі Греки з мовним підготованням, а дехто з них знав англійську мову навіть досить добре. Се ознака народної культурности, свідомости і дбалости.

А в Галичині загально розуміли, що чужої мови можна навчитися лише в школах, давши на те багато літ. Досвідчені ж люде знають, що чужої мови для щоденних потреб можна легко і скоро навчитися бесідою, як вчиться дитина. Тут будуть і слова, і фрази і граматика. Так звичайні українські фармарі і робітники вчилися в Канаді та в Америці мови англійської, деколи і французької, мадярської, а то й індіянської, коли доводилося довше між тими людьми бути. Вчилися розговором. Такого способу вивчування чужих мов вживають Жиди і тому знають багато мов.

Така коротка увага що до мов може і декому з Українців придатися.

Коли б гр. кат. священики мали бодай початкове мовне підготовання з Галичини, то вже Америка не була би їм такою чужою. Але самі вони не знали, як таке підготовання здобувати, а ті, які могли се знати, про те не дбали.

Зібравши все те разом бачимо стан гр. кат. Церкви в Америці. Свої без підготовання, а чужі опікуни дбають лише, щоби гр. кат. Церкву нищити.

Се все показує те „щастя" греко-католиків, яке дав їм католицизм, і ту велику „любов", якою папи і всі римо-католики палали до Українців греко-католиків. Не мають греко-католики чим похвалитися!

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

40.

Я вже не дуже мусів на свого пароха оглядатися. Мені була важнійшою моя постанова, що маю служити Христови і свому народови. А вже окремо мушу працювати для села, що виявили мені таку щирість.

До школи на катехизацію я ходив навіть частійше, ніж вимагалося. Я вчив релігії і збуджував в дітей любов до свого рідного. Крім того вчив і церковного співу і світських пісень патріотичних. Перед Різдвом вивчив шкільну молодь коляд та Йорданський Тропар і Кондак. Поляки наші коляди також любили.

І коли ходив я з свяченою йорданською водою, то взяв 10 хлопців, щоби мені помагали. Так вечером, серед тріскучого морозу пересувався селом гурт людей, — священик, дяк і 10 молоденьких співаків. Ми не обминали навіть латинників. Вони ж приходили до церкви за свяченою водою і казали, щоби до них вступити. А коли мої співаки співали, то і сусіди сходилися слухати.

До хати входив я з хрестом і кропилом, за мною дяк, а за ним хлопці, що співали: „Явился еси днесь вселеній". А хата гарно прибрана, чути запах васильків і ладану. А на столі румяні книші, миска яблок і волоскі оріхи, — се священикови. Співакам же є окремо. І яка втіха їм і їх родичам. Родичі були мені вдячні. Кажуть: візмеш дитину за руку, то матір візмеш за серце. Люде казали, що такого гарного „кропила" ще не було.

Вдоволений був і мій парох. Бо йому я приносив щедру коляду, якої не було би без молодих співаків.

Був я в Підгірцях 4 роки і 4 рази ходив з кропилом. Коли ж перейшов я до Лагодова, то і там вишколив таких молодих і брав їх з собою. Один з тих Лагодівських відвідав мене опісля в Америці, пригадавши собі молоді літа.

⁂

В 1917 р. я був в Америці, в місті Сиракузах. Туди зайшов до мене незнакомий, може 30-літний, гарно одягнений, і запитав, чи його не пізнаю. Я почав літати думками по Америці, але не пізнав. Тоді каже він:

„Я приїхав з Індіяни сюди, заплатив 60 долярів за білет, бо вичитав, що і ви тут. Не міг втерпіти, щоби вас не побачити. І може знайду тут роботу. Я з Лагодова, Михайло Ганачівський. Я в Лагодові мешкав за плотом коло приходства. Не пізнаєте, бо я був ще малий, але ходив з вами на Йордан колядувати. Ми співали: „Явился еси", й отець давали нам яблока. Того не забуду до кінця життя."

Ганачківський був ощадний, працьовитий, заробив кілька тисяч і його жінка купила кілька моргів поля в Лагодові.

Коли я забрався до Карнегі, Ганачківський замовк. Річ в тім, що 1918 р. навістила Америку пошесть інфлюенци (флу), „еспанки". Померло наших багато. В самих Карнегах умерло 45. В Бофало 78 наших. Вмирали найбільше в середньому віці, від 18 до 45 літ. І думаю, що помер тоді також сердега Михайло Ганачківський.

[illegible]
НА СПАРАЛІЖОВАНИХ.

В Манітобі переводяться збірки на поміч тим, що були слабі на діточий параліж і не віднискали вповні здоровля. Їх недоля важка і здорові своєю помочею можуть принести їм багато полекші. Від початку року зложено в Манітобі на поміч таким слабим 72,500 долярів. Всі ті гроші підуть на поміч лише слабим в Манітобі.

ПАПА МОЛИВСЯ ЗА СТАЛІНА

Від довшого часу почав щораз більше проявлятися зворот папської політики в сторону большевицької Росії. Виглядає, що папу опанувала якась прихильність до Росії. Дотепер з визначних церковників мабуть лише Гюлет Джансон в Англіканської Церкви став явним помічником большевизму, а тепер виходить, що і папа в ту сторону задивляєсь.

Найперше видає він широко відомий „Лист до народів Росії", де народи, які Росія має в руках, зачисляє до Росіян та хвалить їх, що Росію, як свою державу, гідно, по геройськи обороняють. Зачислив він й Українців до тих славних геройських, відданих Росії Росіян.

Друга справа вийшла з Розенбергами. Науковець (Жид) Розенберг і його жінка працювали в Америці при виробі атомічної бомби і тайком передавали Росії відомости про способи того виробу. Коли се виявилося, в Америці засуджено їх на смерть як шпіонів. Аджеж се була робота, через яку в Америці могли згинути сотні тисяч народу, або і міліони.

Але рівночасно виявилося, що зі сторони папи робилися заходи, щоби Розенбергів смертию не карати. Жаль йому було большевицьких шпіонів, а певнійше, що хотів в большевицького уряду ласку здобути. Розенбергів обороняють большевики й обороняє папа.

Третя справа — папа молиться за Сталіна. З Ватикану (з папської столиці) вийшла вістка, що як лише папа довідався, що Сталін слабий, зараз пійшов до своєї приватної каплиці і молився за навернення Сталіна. Молився, щоби Сталін в останній хвилі покаявся. Вістка додає, що папа молився і за красшу будучину „для пригнетеного російського народу".

Говориться ще в ватиканській вістці, що — „в тій послідній хвилі можливо лише бажати, щоби Сталін жалував того великого лиха, яке він наробив. Історія не знає впертого чоловіка так малої віри, морали і чеснот, які ми вяжемо з цивілізацією."

Ясне, що папська молитва була молитвою політика. Треба було світови оголосити, що папа за Сталіна молився. Сталін десятки літ людей вбивав, неволив, голодом виморював, і тоді папа повинен був кричати на цілий світ і Сталіна опамятувати, а не тоді, коли Сталін лежить без памяти. Виходить, що папа молився, щоби Сталін подужав і жив. Але Христос робив докори фарисеям, коли вони були ще здорові. Іван Креститель накликав до покаяння здорових. А папа спізнився і накликає Сталіна вмираючого: „Покайся, а будеш в раю! Таним коштом".

Се не виглядає на молитву, але на хитровання, щоби большевицькому урядови приподобатися. Мовляв, — в мене Сталін таки важний чоловік. І в вас і в мене.

Точно на такий лад і Шептицький протестував проти нищення церков на Холмщині. Коли Поляки церкви вже понищили, Шептицький починає протестувати. Але коли нищили, не протестував. Він і Полякам не пошкодив і показав себе великим оборонцем. Злому свічка і Богу огарок.

Папа молився і за народи Росії ... За них треба було не лише в каплиці молитися, але весь час голосно закликати, щоби злому противилися і кайдани розривали.

Такою завсігди була політика Риму. Він перед сильними гнувся, а перед слабими вдавав їх оборонця. Недармо ж і в католицькім Катехизмі Шпірага ска-[illegible]

„Треба узгляднити, що папа силою свого уряду мусить зноситися часто з володарями і їх послами, мусить отже пристосуватися до їх звичаїв і принятої етикети, коли не хоче осмішити себе і свого уряду." (Т. 1, ст. 269).

Отже папа до „етикети" пануючих достроюється, коли Христос ані Апостоли до „етикети" пануючих не достроювалися. І себе не осмішили. Тільки ж вони не політикували, а папа політикує.

Погляди світа на смерть Сталіна

Вже чутка про слабість Сталіна заінтересувала передових людей в столицях ріжних країв. Стало питання: „Чого сподіватися зі смертию Сталіна?" Відповіди на таке питання зібрала канадійська преса. Ось вони коротко:

Вашингтон. — Знавці російських справ кажуть, що по смерти Сталіна всякого можна сподіватися. Не сподіються, що в політиці Росії зайдуть поважні зміни.

Лондон. — Премієр Чорчил висловив росіянам співчуття.

Бонн, Німеччина. — Канцлер Аденавер, що по смерти Сталіна положення на світі не поліпшиться, а се повинно всіх заставити до ще пильнійших приготовань.

Відень. — Західні дипльомати не вірять, що в краях, які Росія забрала, зайдуть зміни. Чистки будуть дальше продовжуватися.

Токіо. — Знавці заграничної політики не думають, що в політиці Росії зайде яка зміна. І вірять, що Маленков буде залицятися до Японії, щоби відтягнути її від західних держав.

Оттава, Канада. — Тут думають, що небезпека війни збільшиться з приходом Сталінового насдідника, який схоче похвалитися новими здобутками.

Рим. — Папа, почувши про слабість Сталіна, за нього молився.

КАНАДА ДАРУЄ КОБАЛЬТОВУ БОМБУ.

Недавними часами вироблено кобальтову бомбу, що мала би бути досить успішним способом лічення рака, успішнійшим ніж дотеперішні способи. Тепер Канада хоче подарувати Англії таку одну бомбу, що буде коштувати 70,000 долярів. Се великий прилад, що важить сім тонів. Сама бомба обложена грубими олові[illegible]ими і сталевими стінами, через які проміні тої бомби не можуть перейти. Ту бомбу дістане Англія літом.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Були в нас поети менші і більші, але не було такого другого, як Шевченко. Бо вірші інших, се найперше лише вірші, а вірші Шевченка, се слова пророка, — слова Великого Українця, слова політика, слова будителя цілого українського народу.

Кожний, хто читав „Кобзаря" скаже, що „Кобзар" читаєш і ніколи не начитаєшся. Читаєш і ще хочеться читати. Все там вічно свіже, нове, близке і любе твоїй душі. Воно ніколи не старіється. Все воно весняним вітром повіває.

Ніхто не знає напамять багато віршів інших поетів, але кілько є таких, що велику частину „Кобзаря" напамять знають. І не тому, що вони їх виучували, ні, — вони навчилися їх без окремої науки, читаючи і захоплюючись Шевченковими словами і думками.

Та що говорити про Українців, коли чужі люде „Кобзаря" на свої мови перекладали, хоч не перекладали інших українських поетів, або дуже мало. А словінський римо-католицький священик Абрам казав, що в нього на першім місци Євангеліє, а на другім „Кобзар" Шевченка.

* * *

Спомини роковин Шевченка стали народним українським святом, яке Українці по цілому світі святкують панахидами, промовами про Великого Тараса, концертами. Ніхто з других українських письменників чи поетів не здобув собі такої пошани в цілого українського народу.

До Шевченкової могили в Каневі сходився нарід як до святого місця; прибували відвідувачі і з далеких сторін, з Галичини, з Буковини.

Читаємо в споминах, що коли давно тяжко було дістати „Кобзаря" на власність, то студенти вірші його собі переписували, як дорогоцінні річи.

Між портретами визначних Українців портрети Шевченка найбільше Українцям відомі і поважані.

Се вже свідчить про велич Шевченка.

* * *

Память Шевченка святкують як роковини його народження, або його смерти. Вдійсности треба святкувати роковини цілого його життя і праці. Хвиля його народження, се хвиля народження тої духової сили, що в Шевченка жила, росла і будила український нарід до життя.

Сама його смерть була лише смертию смертного тіла, а дух, що жив в тім тілі, не вмер. Сама вістка про смерть Шевченка виявила велику творчу могучість, — його приятелі радяться, тіло його на Україну перевозять, могилу сиплять, памятник будують, і виробляють пляни на дальшу працю, яку заповідав їм Великий Тарас.

Сама могила була живучою скарбницею тих животворних скарбів, які Шевченко полишив Українцям. Приходили люде, набирали тих скарбів у свою душу і збагачували ними своє українське життя.

Недармо царський уряд настрашився був тої могили. Перед 1-ою війною царський уряд поставив був салдатів (вояків) коло Шевченкової могили, щоби народу до могили не допускали. І говорили тоді люде: „Цар боїться, щоби Україна не воскресла, як вороги Христа боялися щоби Христос не воскрес. Але він таки воскрес!"

* * *

Шевченко став висше других тим, що брав людське життя в цілій його повноті. Взивав людей, щоби „вставали і кайдани порвали", а разом з тим казав і до Бога за помочею вдаватися.

Свою Україну любіть!
Любіть її во время люте,
В остатнюю тяжку минуту
За неї Господа моліть!
. . . .

О милий Боже України!
Не дай пропасти на чужині
В неволі вольним козакам . . .
І сором тут, і сором там!
Вставать з чужої домовини,
На суд Твій праведний прийти,
В кайданах руки принести,
І перед всіми у кайданах
Стать козакови . . .

Яка сила в тих його словах! І ті слова живуть донині, а з ними живе і Великий Тарас. І мусимо вірити, що Боже Провидіння післало його Українцям як Пророка для їх життя і визволення.

ДО СМЕРТИ СТАЛІНА

Вістка про смерть Сталіна появилася в канадійській пресі 6-го березня. Вже вістка, що Сталін слабий, заворушила була увагу світа, були питання: „Хто буде його наслідником? І чи не вийде драча серед передових комуністів за крісло Сталіна?" Та коли розуміти організацію большевицьких правителів, то можна бути певним, що наслідник Сталіна був назначений вже цілі літа передтим. Коли большевики виробляють пляни на багато літ як завойовувати світ, то хиба вони допустили би, щоби серед них їхня важна справа не була давно полагоджена? Зрештою Сталін був лише фігурою на показ світови, а дійсним диктатором є та олігархія (група), яка веде цілу большевицьку політику.

Що внутрішна большевицька політика зі смертию Сталіна не зміниться, се певне. Може змінятися хвилево лише тактика тієї політики відповідно до обставин. Диктаторська сила ніколи сама не иде на уступки в основних своїх справах, бо тим копала би собі гріб. Диктаторську силу може знищити лише противна більша сила. Диктатор не пускає добровільно з рук тої сили, яку має.

Але поза Росією, та певне що і в масах населення Росії смерть Сталіна викликала нову силу людських думок і настроїв. Люде ставлять питання, чи не прийде зміна, предвиджують можливости, зявляються нові надії, а провідники других держав перечислюють свою силу і виробляють нові пляни. Підносилися вже думки, що наслідник Сталіна може скоро розпочати шалену війну.

Отже ті нові думки, ті вгадування і настрої є тою новою силою, на яку мусять большевики оглядатися і пристосовувати до неї свою тактику. А чи та нова сила буде мати ширші, чи вузші розміри, аж час покаже.

В світовій політиці вже від зміни уряду в Америці видно зворот до нового, здоровшого напряму. І наслідки тої зміни вже зазначилися. Резигнація Тригве Лі з голови Обєднаних Націй і самовбивство його помічника, се більші справи, ніж про них говориться. Якраз те, що їх широко не розбирається, показує, що є причина, яка покищо заставляє до мовчанки.

З тим може рівнож вязатися крик, що Росія переслідує Жидів. Се виглядає більше на большевицьку тактику, ніж на дійсність. Справа вимагає, щоби чутки про переслідування Жидів поширювати по світі. Головно зміна американського уряду могла заставити большевиків до того. Але те переслідування для думаючих людей дуже підозріле. А що Жидам воно не на шкоду, се певне.

Сталін помер, але большевицька політика не вмерла. В Росії є Сталінів багато, хоч вони світови себе не показують, але вони цілу політику провадять. Певна річ, що і Сталін їм корився. І буде коритися його наслідник. Вони є правителями, а він фігурою на показ.

Всеж зі смертию Сталіна можуть вийти на світі, а з тим і в Росії нові несподіванки. Та се буде залежати головно від тої сили, яка почала вже на світі появлятися і яка може прибрати ширші розміри.

СТАЛІН ПОМЕР 28-ГО ЛЮТОГО.

Коли світ довідався, що Сталін помер, то він був помер вже шість днів передтим, бо в суботу 28-го лютого. І мав він заслабнути працюючи при столі. Такі вісти подали большевики світови після того, як перше повідомляли, що Сталін слабий, непритомний і лікарі його доглядають. А Сталіна вже кілька днів не було між живими.

Тут бачимо, що значить „залізна куртина". Діятися може в большевії незнатищо, але світ довідаєсь аж тоді, коли большевики того схочуть і як схочуть. Бо світ про Росію знає лише те, що Росія хоче виявити.

Коли порівняти другі краї з Росією, краї „демократичні", то яка велика ріжниця в користь таки Росії. Демократичні краї розкривають перед Росією все до подробиць, що в них діється, що плянують, що роблять, що думають робити, що в них коли сталося; окремо большевицькі шпіони, що мають доступ до всяких важних і тайних справ, передають все Росії. Виглядає начеб ті „демократичні" краї були кольоніями Росії, з яких вона легко черпає все, чого захоче і що їй потрібне.

Колиж виходять між Росією і ними непорозуміння, то все стараються полагодити переговорами з Росією. Дійсно послідних кілька літ історія може назвати „літами безконечних переговорів".

А здавалось би, що коли Росія обгородила себе „залізною куртиною", то і демократичні держави повинні би себе такою „залізною куртиною" від Росії відгородити, а тоді вона се відчула би.

Робимо, як ти робиш! Тоді і переговори мали би якусь силу.

* * *

При вияві дня Сталінової смерти говориться, що в Москві кілька днів йшла боротьба між передовими большевиками за те, хто має стати на місце Сталіна, і ніби тому смерть Сталіна затаювали, але такій балачці годі вірити. Росією править не один чоловік, якого там всі бояться, коли він сів на передовім стільци, — Росією править група людей, для якої і Сталін і Маленков не є ніякими диктаторами, ані страховищами. І Сталін тої групи слухав, і Маленков буде слухати, мусить слухати.

Большевики всюди силуються показувати світови, що в них все подібне, як і поза Росією. Є боротьба за становище провідника; є робітничі організації; є вибори; назначують буджет і т. п. Все те призначене для одурювання світа, бо де стопроцентова диктатура, там диктатори про все рішають, а не хтобудь поза ними.

Тому годі також вірити, що там йшла боротьба за Сталінове місце. Там таку справу мусіли давно, ще за життя Сталіна, вирішити. А смерти Сталіна могли не оголошувати лише з тим обрахунком, що так світ повірить, що там була боротьба між провідниками, з чого дальший висновок, що в Росії нема такої одноцілої сили, якби здавалося.

Такі і лише такі міркування мусіли бути в большевицьких диктаторів.

ПОКЛОНИ — КАНОН АНДРЕЯ КРИТСЬКОГО

В четвер 5-го тижня Вел. Посту відправляються **Поклони**, себто Канон Андрея Критського, де по кожнім тропари робиться низкий поклін. Всіх тропарів є 250, коли всі інші Канони мають по 30, або небагато більше.

Зміст тропарів дуже зворушаючий. Тут є пригадки чим ми могли Бога прогнівити і до кого ми тоді подібні, і є просьба, щоби нам Господь гріхи простив. А по кожнім тропарі співаєсь: **Помилуй мя Боже, помилуй мя.**

Слід звернути увагу, що в книжках гр. кат. видання поставлено співати: **Слава Тобі Господи, слава Тобі.** Се нісенітниця! Се так, як по „на віки вічні" співати б „Подай Господи". Мабуть хтось навмисне завів ту нісенітницю, щоби потім показувати який то нелад і нерозум є в церковнім Богослуженню.

* * *

На Каноні згадуєтьоя творця того Канона, преподобномученика Андрея Критського, якого замучено коло 753 р. по Різдві Христовім.

Окремо згадуєсь Марію Єгипетську для пригадки, як вона з великої грішниці стала великою праведницею.

Родилася вона в Єгипті, а коли було їй 12 літ, втікла від родичів і 17 літ жила розпусно. Коли ж багато людей вибиралося до Єрусалиму, щоби поклонитися Хресту, на якім Христос умер, то і вона туди пійшла. Для цікавости хотіла увійти до церкви, але якась сила її здержувала. Се її зворушило і вона задумалась над собою. Коли ж перед образом Богородиці, що був на стіні, помолилась, то вже увійшла до церкви і знов молилася, щоби Діва Марія сказала їй, що має робити, і почула в душі голос: „Йди в пустиню за Йордан". І вона пійшла і жила там сама коло 40 літ.

А був звичай, що монахи в Великім Пості розходилися в пустині, отже пійшов з одного монастиря старий монах Зосим. Се було коло 430 року.

Йшов 20 днів, але не бачив людської душі. Та коли опочивав, побачив людську постать, що ховалася і крикнув: „Коли ти слуга Божий, не втікай". Постать сказала: „Не можу з тобою говорити, бо я гола жінка. Кинь мені свою верхну одіж, я вберуся і буду говорити". Зосим кинув, відвернувся, вона вбралася, і про своє життя оповіла. І просила: „Прийди знов за рік і запричастиш мене".

Другого року прийшов Зосим, застав її в його одежі і запричастив. Вона просила, щоби ще за рік прийшов. Коли ж знов прийшов, то застав її мертвою, а коло неї на піску було написано: „Похорони тіло Марії". І він похоронив.

Така історія тої Святої, яку на Поклонах згадуєсь нам на науку.

ПОКАЯННА ПІСНЯ.

Як гляну в жизнь мою глибоко,
Сльозами заливаєсь око, —
Пекучими жалю сльозами,
Над всіму моїми гріхами.

Кожний крок мій не йшов до Бога,
Грішна була життя дорога, —
Забував я Закон Святого,
Не зберігав себе від злого.

Гідність людську нераз забув я,
Обовязок нераз минув я,
Забував я правду о смерти, —
Гідно жити щоб гідно вмерти.

Безвартного було немало,
А на добре часу не стало,
Змарнував я талантів много,
І лишився я без нічого.

Для Тебе Христе ся хвилина,
Йду як Марія Магдалина —
Щиру мольбу Тобі принесу:
Прости мої гріхи — я прошу.

Церковні справи в Канаді

Бувший священик Укр. Прав. Церкви в Канаді Мирослав Подольський, поновно принятий в ряди нашого духовенства і буде обслугувати Ґримсбі, Онт., від березня.

Петро Поплавський висвячений на священика в Навечеріє Йордану, але ще буде докінчувати богословську науку.

В Нипавин, Саск., зорганізувалася нова православна громада, імени Успения Богородиці, і вже підписала заяву приналежности.

Вже є в друку підручник для недільних і святочних Апостолів, а також Канон Андрея Критського, що відправляєсь на Поклонах. Дальше буде друкуватися Требник.

Консисторія набула більше число трираменних хрестиків, а ціна їх 50 центів за один. Їх будуть продавати священики.

Скоро появиться нова книжка „Поділ Єдиної Христової Церкви і перші спроби поєднання її", стор. 384. Се праця Митрополита Іларіона.

Перемощено таких священиків. Е. Чижів йде до Лондону, Онт., К. Квасницький до Лашін, Кве.; І. Майба в округ Пайн Ривер-Етелберт, Ман.; І. Магас — Ґлендон, Алта; І. Скакальський — Брендон, Ман.; П. Запаринюк - Нiягара Фалс-Велланд, Онт.

МЕНІ ОДНАКОВО.

Мені однаково чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині, —
Однаковісінько мені!

В неволі виріс між чужими,
І не оплаканий своїми
В неволі плачучи умру
І все з собою заберу,
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.
І не помяне батько з сином,
Не скаже синови:
„Молись!
Молися сину! За Вкраїну
Його замучили колись".

Мені однаково чи буде
Той син молитися, чи ні,
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять лукаві, і в огні
Її окраденую збудять . . .
Ох, не однаково мені!

В тюрмі в Петербурзі,
в травни 1847.

Учитеся брати мої,
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь,
Й свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Чужі люде цураються,
В хату не пускають . . .

Т. Шевченко.

НОВІ ЛЕТНИЧІ ПОРТИ.

Дотепер Атлянтійська група держав має багато летничих портів в ріжних краях, однакож нові розсліди показують, що Росія може ті порти легко понищити. І тому тепер почали будувати нові порти в ріжних краях в таких місцях, що будуть більше безпечні перед нападами російських літаків. Всіх таких нових портів вже будують кількадесять, починаючи від Швеції, Данії, а кінчаючи Туреччиною. В самій західній Німеччині таких летничих портів буде 30. В Бельгії буде 14 портів, в Голяндії 13, в Італії 12. В Франції будуєсь 41 порт. При кінци 1953 року буде таких летничих портів коло 125. Ходить про те, щоби в випадку війни з Росією можна на неї налітати літаками і кидати бомби з усіх можливих сторін.

УТІК ЛЕТУН З ЛІТАКОМ.

Большевицький летун, Поляк, втік з літаком до Данії. Данці літак розібрали, щоби приглянутися на його будову. Се з найновіших. Представники Польщі домагалися, щоби Данія літак віддала Росії, але їх не послухали.

ЗАКЛИКАЄ ВИГНАТИ АЗІЮ З ЕВРОПИ

На вістку, що Сталін вмирає, визначний противник комуністів, німецький майор Ройтер заявив: „Тепер західний світ повинен показатися твердим і рішучим, щоби вигнати Азію з Европи. Треба повести сильний політичний і пропагандивний наступ і збільшити приготовання. А без рішучости нічого не зробиться."

ЖІНКИ В АМЕРИЦІ РОЗПИВАЮТЬСЯ.

Лікарка Марвіна Блак говорила недавно в Ню Йорку, що пиячок жінок є в Америці більше, ніж чоловіків. Налогових пиячок приходить до клінік тілько, як налогових чоловіків, але багато жінок пе вдома тихцем, щоби людям не показуватися. Словом жінки дуже розпиваються.

ЧЕРЕЗ ЛЬВИЦЮ СТРАТИВ РУКУ.

В Симко, Онт. Кен Гил має на фармі кілька львів. І коли він вступив до клітки, де була львиця, вона хопила його за руку і так покалічила, що треба було руку до ліктя відтяти. Відомо, що лев не дасться освоїти.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР.

В Вилмингтон, Н.К., в Америці, вибух великий пожар в прибережних забудованнях, де були головно всякі склади, найбільше хемічних матеріялів. При сильнім вітрі й експльозіях огонь розгорівся в дійсне пекло на кілька годин. Шкоду числять на 20 міліонів долярів.

ПЕС ЗАДУШИВ ДИТИНУ.

В Каворі, Саск. пес задушив 7-місячну дитину, коли в колиоці положився на її твар.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВРАЖІННЯ З ВОЄННОГО МУЗЕЮ.

Від 13 до 16-го лютого ґенерал Садовський перебував в Давфині, Ман., і привіз сюди частину з Воєнного Музею, з чого владжено виставу в Нар. Домі. Тут з оглядин тої вистави мої вражіння.

Бувають в життю спомини і вражіння, що стоять висше щоденних подій і підносять в людей надію на краще. З такими споминами і вражіннями вяжеться і Воєнний Музей, живий свідок недавних великих стремлінь українського народу до волі, і заохота до дальшої народної праці.

Кожна частина Музею, се памятка нашого великого, що ще недавно було. Знимки (портрети) Петлюри, Коновальця і других ґенералів, вояків, жінок, — всі вони борці за волю.

Почтові марки й Універсали Народної Республики свідчать, що Українці мали свою державу і викликують віру, що мусять її мати.

Медалі, мапи боїв, напів спалений в битві прапор, все те свідки українського героїзму.

Бачиш все те, прислухуєшся до пояснень ґен. Садовського, і думаєш про долю цілого українського народу. Вертаєшся думкою до княжих часів, бачиш напади орд, геройство Козаків-Запорожців, перемогу ворогів і дальшу недолю народу … Аж нараз приходить час, коли нарід підниваєсь до боротьби з ворогами, щоби стати господарем на своїй земли. Універсал, 1-ий Листопад, воля народу воскресає …

Але дальша дійсність болюча. Знов насуваєсь ворожа сила і заковує нашу волю в кайдани. Але не закує душі! Лишаються свідки нашої волі, наших прав, лишаєсь за нами історія того нашого славного. Все воно пригадує минуле і закликає до праці, щоби своє рідне від ворогів відобрати. Ідеали народу, свідомість своїх прав, не закуті ворогом, вони живуть в душах народу. Не забулися Крути, не забулися всі наші жертви зложені на вівтарі волі.

Є Воєнний Музей зі своїми памятками. Але і в кожній українській души є частина того Великого Музею, що нагадує славний час наших здобутків. Вони є тою силою, що буде безнастанно оживляти українське життя, заставляти до праці, аж доки не прийде час, що український нарід знов скине кайдани і стане вільним в своїй Вільній Українській Державі.

Ось такі думки викликає оглядання памяток того Воєнного Музею.

Оленка Негрич.

ШЕВЧЕНКО І КОСТОМАРІВ.

Шевченка царський уряд арештував і він 1847 р. сидів в Петропавловській крiпости в Петербурзі. Тоді арештували і Шевченкового приятеля Миколу Костомарова. Через вікно побачив Шевченко матір Костомарова, як вона нещасна йшла відвідувати сина і глибоко задумався над минулим. А вкінци подумав, що для нього добре бодай те одно, що тепер не має нікого близкого, щоби так ним журився, як мати Костомарова журиться. І зложив він тоді такий вірш:

Веселе сонечко ховалось
В веселих хмарах весняних;
Ґостей зачинених своїх
Сердешним чаєм напували,
І часових переміняли,
Синемундірних часових.
І до дверей на ключ замкнутих,
І до решітки на вікні
Привик я трохи — і мені
Не жаль було давно одбутих,
Давно похованих, забутих
Моїх крівавих тяжких сльоз, —
А їх чимало розлилось
На марне поле. Хочби рута,
А то нічого не зійшло!
І я згадав своє село:
Кого я там коли покинув?
І батько й мати в домовині …
І жалем серце запеклось,
Що нікому мене згадати …
Дивлюсь: твоя, мій брате, мати
Чорнійша чорної землі
Іде, з хреста неначе знята …
Молюся, Господи, молюсь,
Хвалить Тебе не перестану,
Що я з ніким не подилю
Мою тюрму, мої кайдани …

19-го травня, 1847 р

Пояснення. Сердешним чаєм — несильним, часові — сторожі, вартові; нічого не зійшло — здавалось Шевченкови, що вся його праця марна.

ЯК ҐИФФОРД УБИВ РОДИЧІВ

Була вже вістка про те, що 26-літного Ґиффорда повісили в Англії за те, що вбив своїх родичів, а тепер маємо про те більше.

Ґиффорд був сином багатих родичів і визначався як передовий спортовець.

Родичів він повбивав зелізним дручком, поскладав їх тіла на тачки, витягнув на скалу і поскидав на берег моря, [illegible]

[illegible] він знаний [illegible] поїхав батьковим автомобілем [illegible] Вона на суді заявила, [illegible] по місцях, [illegible] з нею ожениться.

[illegible] в Лондоні.

[illegible] говорили, що вбивник [illegible] інакож се не [illegible] оборонці говорить [illegible], се вже стало правилом, і розумні люде тому не вірять, бо тоді треба би всіх злочинців вважати [illegible] злочинцями.

[illegible] що з неї можна [illegible] було в домі Ґиффордів. Люде багаті мусіли давати синови [illegible] всі лади, давали гроші, давали волю. Иди куди хочеш і роби що хочеш. Таке [illegible] стає нині щораз більше [illegible] вільний час [illegible] ня. Родичі остілько потрібні [illegible] все взяти в [illegible]

Виходить, що Ґиффорда почали аж [illegible] вже було запізно, [illegible]

[illegible] як не злочин [illegible] Українці давно розуміли які [illegible] приносить розпуск. Де є один син, то ходять коло нього як коло збитого яйця [illegible] дарують [illegible] чим можуть. І так виростає з нього [illegible] і тішаться. Аж коли син виріс, тоді бачать, що лиха собі виховали. Таке буває.

КОШТИ КОРОНАЦІЇ.

Англійський уряд [illegible], що ціла коронація К[illegible] Єлисавети, з усіми [illegible], буде коштувала 1 мільон і 404 тисячі долярів. Більша часть з того піде на всі приготовання для [illegible] прикрасу Вестмінстерської [illegible] коронацію, і на приняття королівських [illegible] других країв та інших визначних достойників, що на коронацію [illegible]. Коронація відбудесь 2-го червня.

ДВА ЛИСТИ З БОЛЬШЕВІЇ

Давнійше виїхав з Канади до большевицького „раю" большевик. Знакомі радили не їхати, але большевик має свій розум, отже поїхав з тою вірою, що там дуже добре.

Недавно видісталися з „раю" два листи того большевика, а дістав їх його сусід. Імени большевика і того сусіда не подаємо зі зрозумілих причин. Листи є в руках редакції. І в них говориться між іншим:

„Хліб тут сего року не конче добрий, замало було дощу. Тут не було би зле, якби так було, як пишуть заграницею. Мавим білий хліб, то треба було триматися, але вже пропало. Чекаємо часу, а колись зміниться …"

В другім листі є дещо більше інтересного. Говориться там:

„Маю горожанські папери … Але тут про таке і говорити не вільно, бо коли б згадати їм про виїзд, то поїде, але й лихий не буде видіти де і коли. Тільки старі штани лишаться. То не колись, що постарався о виїзд і виїхав.

„Тут роботи є досить, але на життя заробити дуже тяжко. Бо якби так було, як там ґазети пишуть, „Українське Слово", то було би добре, але того нема і не буде.

„Тут дістане пять унцій смальцю на день і то на картку, бо без картки ніц не купиш. То не так як там, що наїстся ковбаси і кричить на Канаду, що му зле, тут кричати не буде, бо не має права кричати.

Дальше оповідає, що — адвокат, [illegible] судія, і всюди де легка робота … — чужі, тай ще які. Треба догадуватися.

„А наш чоловік на полю, в лісі, в горах, в фабриках, всюди тут наші люди мають роботи. А нехай би дізнався, що дещо приробив, то зараз наложать податки так, що видай те, що заробив.

„Тут люде чекають може колись буде лінше і завше згадують за Мр., може прийде і визволить."

Є в тих листах ще дещо інтересне, повязане з особою того большевика, а се вказувало би большевикам на його особу, тому се пропускаємо.

Та досить того, що згадане. Чоловік вірив в Канаді большевицьким агентам більше ніж здоровому розумови, і поїхав, а доперва тепер бачить, що ті агенти голосили брехні. Не думав, що коли б в большевії було добре, то большевицькі агенти і ґазетярі давно туди поїхали би, а за ними і всі другі большевики; не остався б ані один большевик на показ. Але не їдуть. Заїдають ковбасу і на Канаду нарікають.

Та годі жалувати тих, що брехням вірять. Коли хтось лізе в неволю, хоч люде опамятують, то нехай вдоволяєсь тим, чого хотів. А Канаді без таких лиха не буде.

ЗАТОНУЛО З КОРАБЛЕМ 52.

Коло Александрії, в Єгипті, в часі сильної бурі перевернувся воєнний корабель і потонув, а з ним згинуло 52 особі залоги.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРҐІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ДУЖЕ ВАЖНА КНИЖКА.

Я читав в "Вістнику" статті "До історії Уніятської Церкви" і воно мене інтересувало, бо я знаходив там таке, якого не знаходив в інших книжках. І я думав, що варта би той матеріял видати книжкою, а в ґазеті він загубиться.

Та як я втішився, коли дістав книжку "Маловідоме з історії Греко-Католицької Церкви", а в ній те, що в "Вістнику" довго друкувалося. Але ріжниця є в тім, що коли я читав в "Вістнику", то потрошки довгий час і воно менше з собою вязалося, а коли перечитав в книжці, то все стало мені яснійше, бо все з собою повязане.

Така книжка повинна бути в кожній хаті, бо се дійсно історія маловідомого. Про такі справи мало знають православні, а ще менше греко-католики. Всім треба знати, а тоді в усіх був би один ясний погляд на те, що наш нарід переживав і терпів, та від кого. Тоді чужі не могли би Українців дурити.

Отже повинні читати її православні та давати греко-католикам, нехай читають. Тоді побачать вони, що їх ворогами не є православні Українці, але ті, що поділили український нарід.

Я рад, що така книжка появилася і кожний буде рад, коли буде її мати.

П. Д. з Вінніпеґу.

Олекса Крішка

(Посмертна згадка).

Форт Френсес, Онт. — В понеділок, 9-го лютого, 1953 р., о год. 11.20 в ночи, по довгій і тяжкій серцевій недузі, помер в місцевому шпиталі на 60-му році життя парафіянин і фундатор Української Греко-Православної Громади в Форт Френсес, Онт., Олекса Крішка.

Народився 1892 року в селі Луківцях на Буковині. Семилітним хлопцем виїзджає 1899 року зі своїми родичами до Канади, які поселюються в Канорі, Саск. Від найраншої молодости переживає Олекса враз зі своїми родичами всі тягарі піонірського життя. В 1915 році одружується Олекса з Марією, з роду Горійчук, і зараз переноситься до Бюкенен, Саск., де проживає до 1923 року. Тоді переноситься до Онтеріо, до місточка Форт Френсес, де проживає до кінця свойого життя.

У Форт Френсес перших три роки працює в трачці, а потім переходить на працю до місцевої фабрики паперу, де працює безперервно 27 літ. В часі праці минулого 1952 року, в березні, приходить несподівано серцева недуга. Впродовж року пролежав покійний 5 повних місяців у шпиталі. Час той був дуже тяжкий як для покійного так і для його дружини і дітей.

Нині Покійний був добрим парафіянином Української Православної Церкви в Форт Френсес, був також фундатором громади, в якій поклав багато своєї праці й жертви при будові церкви. Коротко перед Різдвом сповідався і запричастився.

Покійний полишив в горю дружину Марію, з якою прожив 38 літ, дві замужні дочки: Домку і Павлину, сина Івана, сім внуків і брата Михайла в Саскачевані та сестру Софію в Алберті.

Похорон відправив місцевий парох о. В. Бойчук, дяком був п. Д. Котик. Вечером 11-го лютого відправлено Парастас, а другого дня, 12-го лютого в церкві відправлено Службу Божу, на якій співав місцевий церковний хор під управою п. Вол. Андрушка. На похорон приїхали з родини: брат покійного, Михайло зі Саскачевану, швагер Никола Ґнишка з дружиною і синами з Йорктону, і товариш покійного з молодих літ п. Кирило Куроляк з Борджис, Саск. Також вся місцева родина, як рівнож багато місцевих громадян взяли участь у похороні.

Після похорону, в домі покійного був обід, на якому дружина покійного зложила $12.00 на пресовий фонд, з чого $7.00 для Українського Голосу, а $5.00 для Вістника.

Хай Всемогучий Господь потішить Своєю любовю оставших в смутку, а покійного хай прийме до Свойого Небесного Царства.

Учасник похорону.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

КОЛЯДА 1953 РОКУ

о. І. Дмитрова.

Громада св. Михаїла, Вінніпеґ, Ман. Емануїл Балацко Йорктон Саск $5.00. Дмитро Дущак $2.00. По $1.00: М. Ґільчук, П. Данчук, М. Кавка, Зенонія Стасишин, Ліна Вишнюк, Т. Гладій, А. Німчук, Н. Малик, Н. Кравчук, Л. Сопко, Василина Котик, Домка Демковська, Раїфа Бурдейна, Д. Палагнюк, Ю. Москалюк, І. Дебюк, Н. Мелен, Я. Лучик, В. Ліндига, Ю. Тиран, І. Шепіт, П. Касіян, пані Сорочинська, М. Козловський, пані Борейко, В. Бачинський, П. Середа, пані М. Мендрус, пані Ю. Кліза, Віра Кравченко, Пелагія Романюк, П. Маценюк, Агафія Семенюк, Н. Касіян, О. Воробець, С. Мазуряк, І. Сорокан, Марія Фещук, Анастасія Бутера, Марія Худзік, Ю. Ілюк, В. Савчук, С. Кивирига, Текля Кабан, Анна Пат, В. Копичинський, Т. Скегар, В. Таский, Домка Шаховська, Оля Дмитрів, І. Гункевич, Оля Шаховська. Дрібними $7.00.

о. М. Фляка.

Веґревил, Алта. По $1.00: В. Кирилюк, Марія Музика, В. Малофій, П. Ґрикуляк, В. Харук, Марія Чернявська, Марія Довганюк, І. Кузь, М. Семенюк, І. Храпко, І. Северин, М. Соколовський, І. Шпур, М. Федчук, М. Байдала, В. Смук, І. Палагнюк, В. Заваліївський, М. Кашман, І. Сацьків, П. Неп, М. Ґошко, Марія Шевчук, Т. Воробець, П. Зварич, М. Кирилюк.

Ту Гилс, Алта. По $1.00. К. Андрійчук, А. Андрійовський, І. Антонюк, М. [illegible], Н. Довганюк, Д. [illegible]ський, І. Ф. Елко, І. Ки[illegible], А. Котишин, І. Колцюняк, Н. Козюк, І. Купченко, М. Іфтодій, А. Паламарук, Д. Поделюк, С. Мулька, Д. Гелета, П. Одинський, Н. Орлецький, Я. К. Олійник, В. Російчук, І. М. Серна, П. Шевчук, М. Серна, А. (Будник) Йонг, І. Товпич.

Січ-Коломия, Алта. По $1.00: В. Бабюк, М. Самотюк, М. Харук, П. Воробець, І. Петрук, І. Онищук, В. Григорійчук, М. Юзьків, УГП-Громада, Січ-Коломия, Д. М. Никифорук, В. Гавришок, М. Воробець, С. Хомяк і М. І. Петрук.

Калґари, Алта. По $2.00: П. Підворний, І. Малаярчук, І. Сеньків, Ю. Бланий, Ірина Мартинюк, Катерина Ступинська, П. Білений, В. Стефанчук і Григорів. По $1.00: Олена Василинчук, С. Лисейко, П. Василинчук, Анастасія Комар (Пардайс Велей), С. Копик, О. Ганевич, Марія Копит, Б. Саловник, І. Світик, Є. Бондаренко, І. Депутан, Ольга Мартин, М. Пильовий, Марія Лисак, А. Поросюк, Н.Н., А. Фернюк, Г. Комарницький, Л. Олексюк, А. Е. Біленький (Вінніпеґ), Г. Присяжний, С. Андрусяк, І. Саловий, Анна Копитюк, Ф. Ткачук, І. Коваль, І. Антонюк, Я. Курчаба, С. Гонцейко. Дрібними 50 ц.

Летбридж, Алта. Зосим Филипчук $5.00. По $1.00: О. Стрижовець, С. Стрижовець, М. Бузовський, Ф. Бузовський, А. Трон, П. Корнійчук, п. Боженко, Н.Н., М. Шапкин, І. Чорношенко, Д. Заяць.

Ост, Алта. По $1.00: Я. Ганевич, М. Ганевич, М. Файчук, А. Кулик.

о. Г. Василина.

Редвотер, Алта. По $1.00: І. Василик, О. Гудо, І. Онушко, Н. Горбаль, І. Михайлюк, Я. Герман, І. Крайчий, М. Силижин, К. Івашків, Д. Салижнік, Лія Качал, С. Федорак, Єва Школьний, В. Павлечко, М. Івашків, І. Струк, Ю. Слободзян, М. Хаба, В. Пасічний, С. Попіль, М. Попіль, І. Кіріяк, Вол. Савка, П. Лис, Н. Сирник. Дрібними 75 ц.

Восетна, Алта. По $1.00: В. Зінник, І. Зіник, Н. Деґодь, І. Бойко, Д. Котиляк, М. Павелчук, Г. Вірун, І. Якимець, Опанас Денисюк, А. Ванечко, М. Вірун, І. Чорний, А. Швець, С. Криса, О. Бовник, Н. Захарко, Я. Муляк, М. Зон, І. Петрик, М. Камінський, Ф. Летерський і С. Швець.

Еґрімонт, Алта. По $2.00. Григорій Богай, Михайло Плецан. По $1.00. В. Бачинський, М. Мандзюк, Г. Біліда, П. Павлюк, В. Хіжан, М. Лукасевич, Г. Хіжан, М. Дмитрук, І. Виселинка, Я. Хіжан, Марія Неделько, Л. Гавалко, Церковна Громада.

Нюбрук, Алта. По $1.00: М. Сидор, С. Вовк, пані Стефанюк, С. Кровіз, І. Марко, А. Бойчук, В. Писик, А. Никифорук, М. Бунь, М. Зетарук, Ф. Марко. Дрібними $5.30.

Радвей, Алта. Онуфрій Торончук $2.00. По $1.00: М. Письменний, Н. Безбородько, Н. Небожинський, П. Литвин, Д. Мулик, Л. Мулик, М. Боечко, Н. Попіль, Ю. Іващук, М. Снайчук, Н. Чорний. Дрібними $1.50.

Федора, Алта. По $1.00: П. Маґера, І. Воєвідка, Т. Фербей, Ф. Лучко, А. Варварук, Я. Крищук, В. Костів, М. Комарніцький, В. Белезюк, П. Лашківський, С. Білик.

Торгилд, Алта. По $1.00: Н. Клебак, І. Горецький, Г. Думенко, Г. Тонюк, П. Шевчук, І. Олійник, О. Савка і В. Дутчин.

о. К. Желішкевича.

Свон Плейн, Саск. Брати Рудачеки по $5.00. С. Василинюк $2.00. По $1.00: С. Прокопчук, Ю. Преденчук, І. Прокопчук, П. Проденчук, В. Яворський, М. Василинюк, Ф. Василинюк, М. Вербовецький, М. Сорочук, І. Костюк, М. Яворський, М. Матієць, М. Рудачек.

Арран, Саск. По $1.00: І. Лазарук, М. Піцула, П. Лазарук, Л. Прокопчук, С. Савчук, П. Грицай, П. Голінатий, Ф. Пасека, А. Ласко, Д. Бродер, А. Гороховин, І. Кирилюк, М. Буґера, К. Страдчук, Я. Пасека і В. Каланчій.

Кобзар, Саск. П. Булеґа $2.00. А. Репула $1.25. По $1.00: І. Іванчук, І. Яковенчук, Г. Федчун, М. Атаманчук (Б.К.), О. Несторук, Г. Косоловський, О. Крочак, П. Саєк, В. Волф, В. Федчун, О. Жабінський.

Гаєс, Саск. Загальна збірка $15.00.

Норквей, Саск. По $1.00: І. Гуляк, Г. Шіпка, П. Охітва, Е. Киба, Н. Бабюк, А. Бортняк, І. Бабюк, В. Адамс, Г. Охітва, пані Топоровська, Д. Бабюк і Н. Охітва.

Ґлен Елдер-Денбурі, Саск. По $1.00: С. Костинюк, М. Тимрик, А. Федорчук, І. Іващук, Я. Федорчук, В. Козменюк, П. Федорчук, Н. Козменюк, Д. М. Козменюк, В. Федорчук, М. Федорчук, Гаррі Костенюк.

Мейбрідж, Саск. По $1.00: І. Губич, І. Грушка, Я. Кузьмин, В. Сич, І. Осадчук, М. Прихідко, П. Ладубець, П. Прихідко.

Дорбен, Ман. По $1.00: І. Шур, М. Митрон, П. Осадчук, В. Полон, В. Савчук, А. Єленко, П. Герман і П. Шур.

Вайтбіч, Саск. По $1.00: Доця Просак, В. Косоловський, М. Косоловський, П. Федорчук, П. Голінатий, П. Цвір, І. Голінатий, Гнат Гуляк.

75-ліття о. Тита Яковкевича

Дня 15 квітня ц.р. в день Преподобного Тита, з нагоди 75-літнього ювілею Високопреподобного Отця Протопресвітера Тита Яковкевича, як рівнож з нагоди 40-ліття Його священства, в Українській Православній Церкві в Шіґо, Саск. відбудеться урочисте Богослуження з участю кількох священиків нашої Церкви.

Закликається вірних округи Шіґо приняти участь в пошануванні свойого пароха.

о. Б. Я.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Тарновецького,

БЕРЕЗЕНЬ.

22. Неділя. — Гефорд.
29. Неділя. — Кридор.

В часі Вел. Посту Великодна сповідь.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. Ю. Туркевицького

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя. — Ґрендвю (сповідь).
28. Субота. — Петлюра (сповідь).
29. Неділя Цвітна. — Роблин (сповідь).

КВІТЕНЬ

2. Четвер. — Ґилберт Плейнс (Сл. Божа 8 рано). Страсти. — Ґилб. Плейнс 7 вечером.
3. Стр. Пятниця, винос Плащениці: Ґрендвю — 2 попол.; Ґилберт Плейнс — 4 попол.
4. Субота, Свяч. пасок: Ґрендвю — 3 по обіді; Петлюра — 4.30; Шортдейл — 6 вечером; Зелена — 8 вечером.
5. Великдень: Роблин — 12 вночи свяч. пасок; Ленард — Утреня і свяч. пасок 1.30 рано; Шелвелей — Сл. Божа і св. пасок 3 рано; Ґилберт Плейнс — Утреня і св. пасок 7 рано.
6. Світ. Понеділок. — Ґилберт Плейнс.
7. Світ. Вівторок. — Ґрендвю.
12. Неділя Томина, Проводи. — Зелена.
19. Неділя, Проводи. — Ленард.
26. Неділя. — Шортдейл.

Ґилберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. А. Ґліцького

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя. — Мензі.
29. Неділя. — Оакборн.

КВІТЕНЬ

2. Стр. Четвер. — Росборн (сповідь і Сл. Божа).
4. Вел. Субота. — Ґлен Елмо (Сл. Божа сповідь і свяч. пасок, початок 9 рано). — Свячення пасок пополудни: Енгусвил — 1 год.; Росборн — 2; Виста — 3; Січ — 5, Мензі — 7; Оакборн — 9 год.
5. Великдень. — Сенді Лейк (поч. 8 рано).
6. Світ. Понед. — Енгусвил.
7. Світ. Віт., Благовіщення. — Оакборн.
12. Неділя. — Росборн.
19. Неділя. — Оакборн.
26. Неділя. — Мензі

ТРАВЕНЬ

3. Неділя. — Ґлен Елмо.
10. Неділя. — Сенді Лейк.
14. Четвер. Вознесення. — Мензі.
17. Неділя. — Енгусвил (храм).
22. Пятниця, Николая. — Оакборн.
24. Зелені Свята. — Виста (храм).
25. Зел. Понеділок, Св. Духа. — Січ.
31. Неділя. — Оакборн.

Адреса: Оакборн, Ман. Тел. 919—31. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

о. М. Пахолкова

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Середа. Поклони. — Ґронлид Північ.
22. Неділя. — Ґронлид Річка.
29. Неділя. — Ґронлид Північ.

Всюди Великодня Сповідь.

КВІТЕНЬ

2. Четвер, Страсти. — Ґронлид, північ.
3. Вел. Пятниця. — Вонда.
4. Вел. Субота. — Мічам.
5. Великдень: 12 год. — Кадет; 4 — Ґронлид Півн.; 8 — Ґронлид Річка; 10 — Бруксбі.
6. Світ. Понеділок. — Ґронлид Річка.
7. Світ. Віт., Благовіщення. — Бруксбі.
12. Неділя Томина. — Мічам.
19. Неділя Мироносиць. — Вонда.
26. Неділя Розслабленого. — Ґронлид Північ.

Адреса: Box 47, Ґронлид, Саск.

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА
„СПОГАДИ"
Прот. Петра Білона
Ціна $1.50. Замовляти:
Rev. P Bilon
1206 Penn Ave.,
Jeannette, Pa. — U.S.A.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підвинипезького Округа

БЕРЕЗЕНЬ:

22. Неділя. — Тиндал. — Іст Селкірк. — Ледвин.
29. Неділя — Папларфілд. — Гонор Всюди Великодна сповідь.
29. Неділя. — Гонор, Папларфілд, Брендон, Пембіна.

7 Ст. Джанс стр., Винипег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика

БЕРЕЗЕНЬ

22 Неділя — Вадина.
29. Неділя — Вимер

Всюди Сповідь з 9-ої рано.
Адреса Ветсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя — Вайтбл (Сповідь)
25. Середа. Преждеосвященна Сл. Божа і Сповідь. — Дорбен
28. Субота Лазарева. — Глен Елдер (Сповідь)
29. Неділя Цвітна. — Свон Плейн (Сповідь).

Кожної пятниці Вел. Посту Служба Божа Преждосвящення в Арран (Сповідь).

Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Телефон ч: 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

БЕРЕЗЕНЬ.

15. Неділя. — Бойя
22. Неділя — Лак Ла Біш.
28. Субота Лазаря. — Норал-Кезлен
29. Неділя Цвітна. Свячення лози. — Серейл.

КВІТЕНЬ

2. Четвер. — Вондерінг Ривер (Сл. Божа 10 рано). — Страсти — Гресленд (7 вечером).
3. Пятниця. — Сарайл (вин. Плащ 10 рано) — В Крейгенд 4 попол.
4. Субота — Крейгенд (Сл. Божа в 9-ій і свяч. пасок) — Лак Ла Біш свяч. пасок в 12 дня в Норал — Кезлен 2 попол., 6 Вондерінг Ривер 7 вечером
5. Великдень: — Сарайл (5 рано Сл. Б.) — Гресленд — 8 рано, Бойя — 9.30 рано
6. Св. Понед. — Гресленд (10 рано)
7. Св. Вівт., Благовіщення — Норал-Кезлен (10 рано)
12. Неділя Проводи. — Крайгенд (10 рано)
19. Неділя Мироносиць. — Лак Ла Біш
26. Неділя Розслаб. — Вондерінг Ривер

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

КВІТЕНЬ

2. Четвер. Страсти — Боянн (6 год.)
3. Пятниця Плащаниця. — Шипинці 2 год., Боянн 4 год.
5. Великдень: Боянн 12 год.; Герингил 4 год., Кейленд 6 год.; Шипинці 8 год.; Ісрас 10 год. Всюди посвячення пасок.
6. Світл. Понеділок. — Ісрас
7. Світл. Вівт. Благовіщення. — Бреналей.
12. Неділя Томина — Шипинці (Проводи)
19. Неділя — Герингил
26. Неділя — Іашчінг (Проводи)

Адреса: Веллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

БЕРЕЗЕНЬ.

22. Неділя. — Канора.
29. Неділя. — Бюкенан.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя. — Кадворт
28. Неділя — Тернопіль

Адреса: Вох 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

21. Субота. Похв. Богородиці — Драй Ривер (сповідь)
22. Неділя. — Пайн Ривер (сповідь)
28. Субота Лазарева. — Богдан (сповідь)
29. Неділя Цвітна — Етелберт (сповідь).

Адреса: Пайн Ривер, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя. — Фовм Лейк (сповідь)
28. Субота Лазарева. — Інсінгер "Гайвей" (сповідь).
29. Неділя Вербна. — Едмор (сповідь).
30. Понеділок. Св. Олексія. — "За Рікою" (сповідь)

КВІТЕНЬ.

1. Сер. Стр. тижня
2. Вел. Четв. Страсті Хр. — Шіго [illegible]
3. Вел. Пятн. Плащаниця — Винирд.
5. Нед. Великдень. — Шіго місто
6. Пон. 2-й д. Велик. — "Коло Куших"
7. Вівт. Благовіщ. — Пасічняки
12. Нед. Ап. Томи. — Едмор
19. Нед. Мироносиць — Тадор місто.
26. Нед. Розслабл. — Жучкани

Посвячення пасок, поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч, починаючи в Суботу від 8 год. вечора

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

БЕРЕЗЕНЬ

22. Неділя. — Тідор-місто (сповідь)
28. Субота Лазаря. — "Коло Купровських" (сповідь)
29. Неділя Вербна. — Жучкани (сповідь)
30. Понеділок. Св. Олексія — Федаки (сповідь).

Від понеділка до пятниці першого тижня Вел. Посту (23-27 березня) в парохіяльному домі о 4 год. пополудні, буде відправлятися Велике Повечіря

КВІТЕНЬ

1. Сер. Стр. тижня. — Тафнет (сповідь)
3. Вел. Пятн. — Шіго місто в 2-й год пополудні, Шіго полуд. в 4-й годф. по пол
5. Нед. Великд. — Інсінгер к/Гай [illegible]
6. Пон. 2-й д. Велик. — Вест Брук
7. Вівт. Благовіщ. — Шіго польпи
12. Нед. Ап. Томи. — Винирд
19. Нед. Мироносиць. — Фовм Лейк
26. Нед. Розслабл. — Льора (Лисенко)

Посвячення пасок поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч починаючи в Суботу від 8 год. вечора

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

БЕРЕЗЕНЬ

18. Середа, Поклони. — Айтуна (вечером)
22. Неділя — Фенвуд (сповідь)
28. Субота, — Гудів (Сл. Б. сповідь молоді).
29. Неділя Цвітна. — Понилай (свячення шутки, сповідь)

КВІТЕНЬ:

2. Четвер. — Гудів (Сл. Божа вечером Страсти)
3. Пятниця. — Айтуна (Вечірня, винос Плащениці).
4. Субота. — Понилай (Сл. Божа Плащаниця і посвячення Пасхи)
5. Великдень. — Метвин (свяч. Пасхи 12 год. в ночи) — Гудів (Утреня, свяч. Пасхи 4 год. рано) — Айтуна (Сл. Божа 8 рано, свяч. Пасхи) — Айтуна (Вечірня год.)
6. Світлий Понеділок. — Заворп
7. Св. Вівт., Благовіщення. — Понилай.
12. Неділя Томина, Проводи. — Айтуна
19. Неділя Мир. — Гудів
26. Неділя Розсл. — Мелвил

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

БЕРЕЗЕНЬ

18. Середа. Поклони. — Смокі Лейк (6. год. вечера)
21. Субота. — Смокі Лейк (Сл. Сповідь молоді)
22. Неділя. — Бойн Лейк
28. Субота — Спеден (Сповідь молоді)
29. Неділя. — Спеден.

В кожній громаді о 9-тій годині ранку Сповідь

Адреса: Вох 300, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

БЕРЕЗЕНЬ:

21. Субота. — Сифтон (Сповідь).
22. Неділя. — Косів (Сповідь).
27. Пятниця. — Роркток (Сповідь 9 год. в вечора).
28. Субота. — Роркток (Сповідь і Сл. Божа о год. 8-ій ранку).
29. Неділя. Вербна. — Дафин (Сповідь і в год. 2 по пол. Окружний З'їзд).
30. Понеділок. Св. Олексія. — Ешвил (Сповідь)

КВІТЕНЬ.

1. Середа. — Сифтон (сповідь).
2. Четвер. Страсти. — Дафин (4 год. по пол.).
3. Пятниця. Плащениця. — Дафин (2 по пол.).
5. Великдень. — Дафин (8 рано, по Богосл. посвячення пасок; — В 12 в ночи в Роркток Утреня і посв. пасок).
6. Світл. Понед. — Ешвил.
7. Світ. Вівторок. — Велий Ривер.
11. Субота, Проводи. — Вендав.
12. Неділя, Проводи. — Дрифтинг Ривер.
19. Неділя — Косів
26. Неділя — Роркток

Посвячення пасок, як буде погода: Косів — 10 рано; Ешвил — 12 вдень; Велий Ривер — 2 Дрифтинг Ривер — 4 попол.; Вендав — 6 вечером; Сифтон — 8 веч.

Адреса: Вох 550, Дафин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака

БЕРЕЗЕНЬ:

21. Субота — Кагвин (спов. 8 рано).
22. Неділя — Пено (спов. 8 рано).
28. Субота — Прут (спов. 8 рано)
29. Неділя — Борівці (спов. 8 рано)

КВІТЕНЬ:

2. Вел. Четвер, Страсти — Вилингтон (8 вечером).
Вел. Пятниця, Винос Плащениці: Вілингдон 10 год. рано; Андрю 1 пополудни; Кагвин 3 попол.; Лужани 5 попол
4. Вел. Субота, Свячений Пасок Борівці 8 вечером; Лужани 9 вечером; Прут 10 вечером
5. Великдень: Вилингдон 12 год. вночи Утреня; Кагвин 2 рано; Пено 4 рано; Завале 6 рано, Андрю 8 рано
6. Світ. Понеділок. — Лужани
7. Світ. Вівторок. — Прут
12. Неділя Проводи — Андрю (В 2 попол. Проводи на Завалю)
19. Неділя. — Кагвин (Проводи).
26. Неділя. — Лужани. (В 3-ій попол. Проводи на цвинтарі в Прут)

Адреса: Вох 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Л. В. Дячини

БЕРЕЗЕНЬ:

22. Неділя — Сторновей
29. Неділя Квітна. — Мазепа.

Всюди Сповідь і Причастя.

КВІТЕНЬ.

2. Четвер Страстний. — Горлиці.
3. Пятниця — Йорктон (Плащениця в [illegible] пополудни)
5. Великдень — посвячення Пасок. 12 год. в ночи — Брокстон; 4 год. ранку Утреня — Сторновей. 6 год., Утреня — Мазепа; [illegible] — Горлиці; [illegible] Божа — Йорктон.
6. Світл. Понеділок. — Горлиці.
7. Світлий Вівторок — Сторновей.
12. Провідна Неділя. — Брокстон
19. Неділя — Йорктон
26. Неділя. — Мазепа.

Адреса: 110 Велінгтон Ав. Тел. 798 Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

БЕРЕЗЕНЬ

21. Субота — Гардентон (по полудні сповідь)
22. Неділя — Гардентон
27. Пятниця — Толстой (сповідь шкільної молодіжи)
28. Субота Лазарева — Толстой (Сл. Б. для молоді)
29. Неділя Квітна — 7 год. посвячення в Гардентон, 10 год. в Толстой

Адреса: Толстой, Ман.

Календар Українських Свят

БЕРЕЗЕНЬ.

16	П	3	Сщмч. Евтропія, Клеоніка
17	В	4	Преп. Герасима Йорд.
18	С	5	*Поклони.* Муч. Конона
19	Ч	6	42 муч. Аморейських
20	П	7	Смч. Херсонеськ. еп., Василія
21	С	8	Теофілакта еп. Нік.
22	Н	9	*5 Н. В. Посту.* †40 муч. Сев.
23	П	10	Муч. Кондрата, Кипріяна
24	В	11	Софронія патр. Єрусал.
25	С	12	Теофана ісп., Григорія Двоєсл.
26	Ч	13	Никифора патр. Царгород.
27	П	14	Ростислава кн. Київського
28	С	15	Муч. Агапія, Пуплія, Романа
29	Н	16	*Нед. Цвітна.* Сабіна, Серапіона арх.
30	П	17	†Преп. Олексія чол. Божого
31	В	18	Кирила арх. Єрусалимського

КВІТЕНЬ:

1	С	19	*Березень.* Муч. Хрисанта
2	Ч	20	*Вел. Четвер. Страсти*
3	П	21	*Вел. Пятниця. Плащениця*
4	С	22	*Вел. Субота.* Смч. Василія
5	Н	23	*Великдень (Воскрес. Госп.)*
6	П	24	*Світл. Понеділок.* Захарії
7	В	25	*Світл. Вівторок. Благовіщ.*
8	С	26	Собор арх. Гавриїла
9	Ч	27	Матрони Солунської
10	П	28	Преп. Іларіона Ісповідника
11	С	29	Муч. Марка еп. Аретус.
12	Н	30	*Н. Томина. Проводи* Івана
13	П	31	Преп. Іпатія цін. Печер.
14	В	1	*Квітень.* Марії Єгипетської
15	С	2	Преп. Тита, муч. Амфіяна

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

БЕРЕЗЕНЬ:

15. Неділя. — Редвотер.
18. Середа. Поклони 7 год. веч. — Радвей
21. Субота. — Торгилд (шкільна молодь).
22. Неділя. — Торгилд.
28. Субота Лаз. — Радвей (шкільна молодь)
29. Неділя Цвітна. — Радвей

По полудні 3 година — Егремонт. Вечером 7 година — Восетна.

[illegible]

2. Вел. Четвер. Страсти 7 год. веч — Восетна
3. Вел. Пятниця. Плащениця 12.30 Торгилд; 2.30 — Егремонт, 4.30 — Редвотер; 7 година веч — Радвей.
4. Вел. Субота. — Нюбрук

Всюди Вел. Сповідь в 9 год. рано
Адреса Вох 128, Радвей, Алта. Тел.: 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

БЕРЕЗЕНЬ:

18. Середа. — Глендон (Поклони).
22. Неділя. — Елк Пойнт (Сповідь).
28. Субота Лазарева. — Глендон (Вечірня і Свяч. Вербн, 7 год вечір)
29. Неділя Цвітна. — Лессард (Сповідь і Свяч. Вербн).

Адреса Вох 13, Глендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

БЕРЕЗЕНЬ.

22. Неділя. — Сірко.
29. Неділя Вербна. — Арбакка (Апостолів).

Скрізь переб Богослуженням Сповідь. Крім того Сповідь признача-ється на такі дні:

Для Вайти — субота 7 березня вечером, і субота 28 березня — Сл. Божа для шкільної молоді.

Для Сірко — субота 21-го березня (Сл. Божа для шкільної молоді).

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

Устав Церковний

БЕРЕЗЕНЬ:

22. Нед. Гол. 8. УБ 8. Ап. Жид. 6: 11:14. Мар. 10:32-45.

29. *Нед. Квітна.* УБ Мат. 21: 1-11, 15-17. Літ. Филип. 4: 4-9. Єв. Івана 12: 1-18.

КВІТЕНЬ:

5. Нед. *Великдень.* Ап. Діяння 1. 1-8. Єван. Івана 1: 1-17.

6. *Світл. Понеділок.* Ап. Діян 1. 12-17 21-26. Єван. Івана 1: 18-28.

7. *Світл. Вівторок і Благовіщення.* УБ Лука 1: 39-49, 56. Ап. Діян. 2: 14-21 і Жид. 2: 11-18. Єв. Івана 1: 18-28 і Лука 1: 24-28.

12. Нед. Гол. 1. УБ 1. Літ. Діян. 5: 12-20. Єв. Івана 20: 19-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., APRIL 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го КВІТНЯ, 1953. ЧИСЛО (939) 7

Христос Воскрес! — Во Істину Воскрес!

Воскресення Твоє Христе Спасе Ангели прославляють на Небі і нас на землі вчини достойними чистим серцем Тебе славити.

Христос воскрес з мертвих смертю смерть переміг і [illegible] в гробах життя дарував!

З ВЕЛИКИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Редакція Вістника пересилає щирі Великодні Поздоровлення Читачам і Читачкам Вістника — а разом і Цілому Українському Народови:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Померла Королева Марія

В вівторок 24 березня померла в Лондоні, в Англії, Королева Марія, бабка Королеви Єлисавети II, проживши 85 літ. Коли послідними часами почала слабувати, то висловлювала бажання, що хотіла би ще бачити коронування своєї внучки, та не судилося бачити. Покійна була відома між пануючими як жінка незвичайно поважна, що мала на життя здоровий рішучий погляд. — Вічна Їй Память!

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД В КОРЕЇ.

Американський капелян, капітан Парк, що вернувся з Кореї, говорить, що американське військо дуже здеморалізоване, розпустне. Ще і тому, що самі корейці дуже бідні, а се сприяє поширенню розпусти.

ЗГОРІЛО ПЯТЕРО ДІТЕЙ.

В Медвил, Па. в ночи повстав огонь в родині МкЕлганеів. Батько почув дим, наробив крику і вискочив з будинка. Жінка з чотирма дітьми вискочила вікном, а пятеро дітей лишилося. Не було драбини, щоби виліати до кімнат, де були діти, отже на очах батька і матери пятеро дітей згоріло.

ВЕЛИКОДНЕ ЧИСЛО "ВІСТНИКА".

Великодне число "Вістника" приготовлялося на 16 сторін, однакож через непредвиджені труднощі в друкарні не можна було на 16 сторін видати, тому видається на 8 сторін, як звичайно.

В минулім числі "Вістника" в однім місци вийшла прикра похибка, де сказано, що поклони будуть в четвер 5-го тижня, коли мали вони бути в середу, як завсіди бувають. Та в інших місцях Вістника зазначено, що мають бути в середу.

ХОЧУТЬ ДІЛ, А НЕ СЛІВ.

Наслідник Сталіна, Маленков, при обняттю уряду заявив, що в нього є замір довести до мира (спокою), однакож в Вашингтоні приняли його слова з увагою, що Росія вже нераз про мир говорила, але про мир не старалася, а тепер вимагають, щоби Маленков підтвердив свої слова роботою, — от нехай найперше зупинить війну в Кореї і полагодить справу з Австрією й Німеччиною. Голим словам не вірять.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 16.

В Карачі, в Пакістані, розбився літак і згинуло 16 осіб, що були на літаку.

ПРОТИ РОЗДАВАННЯ БІБЛІЙ.

Є товариство „Гідеон", що роздає Біблії готелям і др., а також школам в Америці. В Гекенсен, Н.Дж. католики і Жиди почали робити заходи, щоби не дозволити роздавати Біблій дармо в школах Ню Джерзі.

1,500 СТУДЕНТІВ ДАЛИ КРОВ.

В Винипегу 1,500 студентів университету дали крови на лічення шпиталям. З кожних 30 студентів дали крови 27. Се студенти Ст. Джанс Колегії. Другі відділи университету дали окремо, але трошки менше.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Впреосв. Митрополита Іларіона

Неділя, 19-го квітня. — Отава.
Неділя, 10-го травня. — Форт Френсис.
Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпег. Катедра Пр. Тройці.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Еп. Богачевський в Америці

Коли по смерти Ортинського 1916 р. Рим 8 літ не давав другого епископа, повстало велике занепокоення, бо по вaконам Риму коли епископія 10 літ не має епископа, тратить право його мати. Розуміли, що Рим має лихі заміри. Про те говорили і писали. Щоби занепокоєних втихомирити, Рим дав Богачевського.

Константин Богачевський, син священика, народився 1884 року, вчився у Львові та Інсбруку. Священиком став 1909, епископом поставили його в Римі 1924, і відтоді він американським епископом.

Тоді ж назначено і **Василя Такача**, з Закарпаття, епископом для греко-католиків Закарпатців в Америці.

Американські Закарпатці.

Треба би також зібрати дещо важнійще з історії закарпатської гр. кат. Церкви в Америці, але се міг би зробити або Закарпатець, а хочби і Галичанин, що довго жив в Америці і міг би знайти до того матеріяли, та додав би і зі своїх спомнинів.

Закарпатці — се Українці, але під мадярським пануванням не могли української свідомости набратися. Були вони там і під москвофільськими впливами, отже вважали себе якимсь закарпатським народом, Руснаками, чужими Українцям.

Українське життя, що зявилося на Закарпаттю після 1-ої війни, мабуть не зачепило Закарпатців в Америці. В Канаді про появу української свідомости серед американських Закарпатців не було чути Всеж таки треба би нам знати, що і в них дiялося і діється

З приходом Богачевського.

З Богачевським не прийшов лад до гр. кат. Церкви в Америці. Львівська католицька „Нива" з 1926 р. писала

„Зле діється в епархії еп. Богачевського. Грудня 29, 1926 мав вдібутися в Філядельфії церковний конгрес всіх парохій проти еп. Богачевського. Розкол між духовенством, народом і епископом застрашаючий. Як доносять амер. часописи, на протязі року **вісімнадцять церков відпало від католицької Церкви.** Грошеві збірки на добродійні цілі майже устали. Не лише світські маси, але й більша часть духовенства („всі старші", як нам пишуть) поставилися проти епископа. Опозицією проводить мітрат Др. Й. Жук."

„Нива", маючи вісти з Америки, наводить причини неладу: Богачевський хоче оснувати семинар, але більшість священиків і вірних каже, що священиків можна дістати з Галичини, а семинар був би великим тягарем. Богачевський поставив редактором свого органу — „Америки", д-ра Назарука. Органом опозиції є „Свобода".

Виходить, що Богачевський не числився з священиками і вірними і поводився по диктаторськи. Та безсумніву числився з плянами „айришів" і Риму. Робив те, чого вони хотіли.

Рідний брат проти Богачевського.

„Нива" зазначує, що серед противників Богачевського є і **„рідний брат епископа, Володимир Богачевський"**, який 8-го грудня, 1926 р. писав в „Свободі":

„Хочу заощадити труду всім, що вірять, що епископ зміниться, що все направиться, відносини направляться. Не бавтеся, громадяни, в ілюзії (пусті надії). Я знаю епископа від маленька, се мій рідний брат. Він від свого не відступить, до похибки ніколи не признається і нікому нічого не простить. Моя рада така: не оглядайтеся на ніякі зміни з епископом, братися самому до праці. Самому подбати про добро свого народу і Церкви". — („Нива" 1926, ст. 431-432).

Се показує, що коли рідний брат виступив проти еп. Богачевського, то виступ других мусів бути також оправданий

ПРОМОВА СВЯЩ. ПРИСТАЯ НА РЕКОЛЕКЦІЯХ.

Перем. „Укр. Голос" в 3-го жовтня, 1926 р. передає за амер. „Свободою" промову свящ. Пристая на реколекціях (духовних вправах), що відбувалися в Нюарку 2-7 серпня, 1926 р., де було коло 50 священиків. На закінчення прибув і Богачевський.

Були чутки, що він предложить священикам до підпису протест проти „Свободи".

В часі обіду встав відомий американський і старокраєвий патріот о. Олекса Пристай і виголосив промову. Голос Пристая дрожав слези текли з його очей. Текли слези рівнож з очей майже всіх присутних священиків, а сивий старець говорив ось як":

„Було то в тих часах, коли кардинал Сембратович плянував з Барвінським „нову еру" (співпрацю з Поляками) в старім краю. В тім то часі відбувалася в одній місцевости місія, на якої закінчення приїхав кард. Сембратович. Та нова ера ще не прийшла була на світ, але вже смерділо нею в воздусі. Всі її відчували, відчувало и наше духовенство.

„На місію зїхалося багато священиків, а між ними був відомий патріот **о. Данило Танячкевич.** Коли кардинал Сембратович засів з духовенством до обіду, піднісся о. Танячкевич і сказав так пропамятні слова.

„Ваша Еміненціє! Ми зачуваємо, що Ви на спілку з Барвінським задумуєте впроваджувати тут якусь „нову еру". Від імени священства звертаюся до Вас з пересторогою, щоби Ви не творили ніяких нових ер, бо спричините роздор в народі і між священством, заподієте велику кривду нашій Церкві і пустите брата проти брата. Коли маєте якісь добрі інтенції і пляни, так робіть спільно з ними, з загалом."

„Під сю пору наша Церква в Америці наражена на напади з усіх сторін. Багато парохій відпало, а тут ведеться ще файт (боротьба), який досягає вже не лишень Ваших ніг, а вже й до Вашої голови досягає Ми священики з острахом глядимо на те, як наша Церква паде і хотіли би знайти спосіб як тому зарадити

„Я вже старий, сивий чоловік. Нині-завтра можливе, що прийдете на мій похорон. Я тій Церкві вірно служив і ніколи її не зрадив. Я ціле життя боровся за нарід і за Церкву. Я боровся за наші права з польськими старостами в старім краю; немало витерпів я і тут в Америці, бо були часи, що я ходив по чотири тижні в непраній сорочці. Я і зглядом Вас, Владико, льояльний і мені прикро глядіти на виступи звернені проти Вашої особи

„І мені і нам всім дуже залежить на тім, щоби покласти конець братовбивчій боротьбі, яка тепер тут розгорілася. Памятайте, що наша Церква в Америці, се тільки маленький корабель, Ви є капітаном того корабля, а ми матрози. Затоне корабель, коли Ви схочете ним кермувати без матрозів. А як затоне, то вина спаде на Вас. Тому молю Вас від імени тут зібраних священиків як нашого Владику і Батька: зарядіть по обіді наради і порадьмося всі разом з Вами над тим як знайти спосіб щоби відвернути те лихо, яке нам загрожує."

Богачевський наради заповів, але не прийшов. Він покликав на балачку Пристая, але той опісля сказав, що нічого не вийшло, бо Владика не вірить в мирне полагодження непорозуміння. Інші справи збув мовчанкою. На те священики знайшли одну відповідь: „Ідьмо додому". І поїхали. А Богачевський лишився з кількома „найвірнійшими".

Дальше йде признання Пристаєви:

„Для нас промова о. Пристая, се цікавий документ, — слово старого і визначного нашого діяча. Належиться Пристаєви дійсно велика пошана, що мав відвагу сказати те, що думає і що наказує йому говорити його совість і його національна честь. Він став між нами американським Танячкевичем. Він зробив пролім в тім фарисействі і рабстві, яке вже почало надобре загніздуватися серед українського греко-католицького духовенства в Америці..."

Промова Пристая, се дійсно важний документ! Історія показує, що між гр. кат. священиками в усіх часах були великі люде, яким належало бути епископами, а між епископами були малі люде, може невідповідні і на пересічних священиків. Та не було би такого, коли б про українські церковні справи рішали самі Українці, а не чужі опікуни. Українці ставили би свого, відповідного на таке становище, а чужі ставлять такого, якого їм треба.

Св. Петрик — патрон Ірляндії

В березни Ірляндці величаво святкують память Святого Петрика (чи Патрика), як патрона Ірляндії. І святкують не тільки в Ірляндії, але по цілому світі, де Ірляндці знаходяться. Святкує і півтора міліона Ірляндців в Канаді.

Св. Петрик родився мабуть в Англії коло 389 р. по Христі, а помер 461 року. Коли мав 16 літ, його захопили ірляндські рабівники і продали як невільника.

Був опісля в Франції, в Англії, а 432 р. прибув до Ірляндії ревним місіонарем. Він навертав до християнства тисячами, збудував понад 360 церков. В 444 р. він зорганізував Церкву і монастир в Армаг, де була школа, що істнувала до 1178 року. Сюди збиралися студенти і учені з Англії й Ірляндії.

Ірляндці шанують св. Петрика як першого, що поширював в Ірляндії християнство, а разом з ним християнську культуру.

Ірляндці тим визначаються, що їх імена чи назви найбільше мають на початку „О", як О'Гара, О'Конор, О'Скалон, О'Беглей, О'Дуган.

ТРУМЕН ДІСТАЄ НАГОРОДУ.

Жидівський "Американсько-Жидівський Конгрес" призначив бувшому президентови Труменови нагороду Стефана Вайса (визначного рабіна) в сумі 1,000 долярів. Се за те, що Трумен піддержував справу рівности всіх Американців. Перед кількома літами Жиди подарували Труменові Тору (Тойру, жидівський закон).

СВЯТА ДО ВЕЛИКОДНЯ

НЕДІЛЯ ЦВІТНА.

Великим святом є Цьвітна Неділя. Її звуть також **Неділею Вербною, Лозовою, Шутковою**, а в старій церковній мові звесь вона **Неділею Ваій** (з грецького — неділею галузок).

В Євангелії тієї неділі оповідаєсь, як величаво Христос вїздив до Єрусалиму. Зібралося багато народу, Христос усів на осла і вїздив до міста. А нарід ломав пальмові галузки і кидав на дорогу, інші ж стелили одежі свої Христови, і всі кликали: Осанна! (спасення). На ту памятку в церкві освячується лоза і вірні поважно несуть галузки додому.

СТРАСТНИЙ ТИЖДЕНЬ.

Цілий тиждень перед Великоднем присвячений страстям (терпінням) Христа. В четвер вечером читаються **Страстні Євангелії**, де оповідаєсь як Христос готовився на смерть і як умер на хресті.

В день старозавітного свята Пасхи Христос мав Послідну Вечеру з учениками і тут давав їм послідну науку. При Вечері взяв хліб і вино, поблагословив і сказав: **"Прийміть сей хліб, споживайте, се тіло мое.. А вино, се кров моя, що за вас і за многих проливається на відпущення гріхів. Се робіть на мій спомин!"**

По вечері вийшов Христос з учениками до Оливного Городу, де горячо молився. Сюди прийшов Юда з товпою озброєних людей, які взяли Ісуса, водили по судах та всяке на нього наговорювали А за ним йшли сумні Апостоли, і тут Петро зі страху відрікся Христа, заявляючи, що він Христа не знає. Вкінци Пилат (римський намістник) дав Христа на хрестну смерть.

Коло хреста стояла Мати Ісусова та апостол Іван, і Христос сказав до Матери: "Се син твій". А до Івана: "Се мати твоя", — і Іван взяв Діву Марію і доглядав її як рідну матір.

Коли Христос помер, взяли його тіло два побожні мужі — Йосиф і Никодим і похоронили в камінні́м гробі. А церковні власти поставили коло гробу сторожу, щоби Апостоли його тіла не забрали і не сказали, що Христос воскрес.

В Страстну Пятницю виноситься в церкві **Плащеницю,** — образ Христа в гробі. По триразовім обході з Плащеницею кругом церкви Плащеницю кладеться серед церкви, де люде з великою пошаною її цілують, кланяються і моляться, — і в пятницю і суботу. Деякі побожні люде цілком постять цілу пятницю і суботу, щоби аж на Великдень їсти посвячену Паску.

Великдень.

В Євангеліях читаємо, що в неділю дуже рано вибралися жінки, щоби намастити тіло Ісуса дорогим миром. Та побачили, що гріб отворений і тут довідалися, що Христос воскрес. Сам Христос їм зявився. Побігли тоді до Апостолів і перші їх слова були: "Христос воскрес!" Тому і нині вірні аж до дня перед Вознесенням поздоровляють себе словами: **"Христос воскрес!"**, а їм відповідають: **"Воістину (дійсно) воскрес!"**

Українці день памяти Воскресення Христового звуть **"Великдень"**, себто Великий, Славний День, — День понад всіми днями і Свято понад всіми святами. Бо каже ап. Павло: "Коли б Христос не воскрес, то даремна була би вся наша наука". Христос показав, що коли він воскрес, то є воскресення для померших. Він воскрес і ми воскреснемо.

Слово "Пасха" значить: "перехід", отже в християн — перехід від Старого до Нового Завіта.

Великодні свята тревають три дні, але Великодний час треває аж до дня перед Вознесенням, і в тім часі співаєсь "Христос воскрес".

Великодня Євангелія.

На Великдень читаєсь Євангелія про велич особи Христа, про силу його науки. Він тут в Євангелії називаєсь "Слово", себто Велика Думка, Велика Воля, Велика Справа Божа. Христос називається тут також "Світлом", бо він приніс світло великої науки. Зміст Великодної Євангелії такий:

1. На початку було Слово, і слово було в Бога і Бог було Слово.
2. Воно було на початку в Бога.
3. Все ним сталося, і без нього не сталося ніщо, що сталося.
4. В нім було життя, а життя було світлом людей.
5. А світло у темряві світить і темрява його не обняла.
6. Був чоловік післаний Богом, імя його Іван.
7. Він прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про Світло, щоби всі повірили через нього.
8. Він не був Світлом, але щоби свідчити про Світло.
9. Було Світло правдиве (Христос), що просвічує кожного чоловіка, який приходить на світ.
10. Воно на світі було і світ Ним настав, але світ Його не пізнав.
11. У свое прийшов та свої не приняли Його.
12. Котрі ж приняли Його, дав їм власть дітьми Божими стати, — тим, що вірують в імя Його.
13. Котрі не з крови, ані з пожадливости тіла, ані не з пожадливости мужа, але від Бога народилися.
14. І Слово сталося тілом і перебувало між нами, повне ласки та правди; і ми бачили славу Його, славу Єдинородного від Отця.
15. Іван свідчить про Нього і кличе кажучи: Се Той, про якого я говорив; Той, що прийде за мною, передомною був, бо був перше, ніж я.
16. А з Його повноти всі ми приняли, ласку за ласкою
17. Закон через Мойсея був даний, ласка ж та правда через Ісуса Христа явилася.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Великодні Свята мають не тільки релігійне значіння, вони є також Всеукраїнським Народним Святом. З тими Святами вяжеться українська культура. Кілько спомнинів про минулі переживання з Великоднем вяжеться. Старі люде згадують кілько Великоднів вони пережили в старім краю зі своїми рідними і близькими, з рідним селом чи містом. Веселі були там Великодні Свята!

А які Великодні Свята були тут на початках, — сумні, зі сльозами, без церкви, без священика, без свяченого, і без тої радости, яку полишили в старім краю. Сумні були, як сумний був час для Апостолів поки дочекались Христового Воскресення.

Але вони дочекалися. Почули, що Христос воскрес, побачили Його, і їх смуток в радість перемінився.

Таке було і в життю перших тут поселенців. Минуло кілька літ і вже церква є, свячена паска є. Одно лише, що не можна перенести сюди прекрасної старокраєвої весни, щоби Великдень прикрашувала.

В святкованню Великодня виявляється також спільна сила народу, — і релігійна і загально народна. Се час, коли в цілого народу одні почування релігійні, одні настрої, одна спільна радість, одна пісня, одні поздоровлення. А з боку культурного одні спільні звичаї, — святочні печива, свячення Паски, крашанки, писанки, гаївки (тут менше співаються, але загально згадуються).

В усім тім виявляється одноцілість народу, його спільне одноціле життя.

А з Великоднем воскресає в народу надія на воскресення правди на світі. Крики розпинателів: "Роспни! Роспни Його!" попереджали смерть Христову, але прийшов час і ті крики соромно затихли.

І наш нарід чув нераз подібні крики звернені проти себе; і нині є ті, що кричать: "Роспни його!" та і розпинають. Однакож Великдень пригадує нам велику Божу правду, що злоба і насильство хоч яке сильне, але вбити правди не зможе: вона воскресне і з гробу встане на сором тим, що хотіли її вбити. Правда — Божа справа і вона вічна.

Се ми повинні памятати, коли будемо співати: "Христос воскрес!" Він воскрес, бо він Вічна Правда. І в людськім життю, де ворог силується вбити Божу Справедливість, він не встоїться. І яку сторожу він не ставив би, то вона при воскресенню Божої Правди впадає, як попадала войа при Воскресенню Христа.

Мусимо вірити, що прийде час, коли і слушна справа українського народу воскресне і вже весь вільний український нарід буде співати: ХРИСТОС ВОСКРЕС ІЗ МЕРТВИХ!

КАЖЕ — ВІЙНА МОЖЕ БУТИ.

Нинішне положення на світі нікому не ясне. Є ріжні думки, а багатьох думають, що Росія може почати війну. Сенатор Линдон Б. Джансон говорив в Вашингтоні, що по його думці війна може початися несподівано кожної хвилі. Казав, що Америка слабо приготована, і тепер в Вашингтоні думають, що треба дати додаткових 16 до 20 біліонів долярів на скріплення воздушної фльоти (літаків).

КОМУНІСТИ — ОДИН ЗА ДРУГИМ.

В Канаді помер визначний комуніст Шатульський. Невдовзі по нім помер Сталін. За Сталіном помер президент Чехословаччини Клемент Готвальд. Президент східної Німеччини, В. Пік слабий, не був навіть на похороні Сталіна. Провідник французьких комуністів, Моріс Торез, заслаб небезпечно. Може і се предсказує занепад загальної большевицької сили.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте з найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ДОСТОЙНО ВШАНУЙМО
Ювілейний Рік нашої Української Православної Церкви

СМИРЕННИЙ ІЛАРІОН
З ласки Божої Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до Всечесного Духовенства та до всіх Боголюбивих Вірних Української Православної Церкви в Канаді, —
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Українська Православна Церква — це Церква Первозванна, яку на наших землях заклав ще Апостол Господа нашого Ісуса Христа, Андрей Первозванний. Передання про те, що цей Апостол побував на землях України-Руси й проповідував на ній Христову Євангелію, передання, що довгими віками передавалося з роду в рід, ішло від кожного благочестивого батька до його благочистивого сина, як найбільша святість, і дійшло непорушним аж до нашого часу, і наповнює ясною радістю та світлою гордістю душу кожного українця. Бож історія свідчить, що наша Українська Православна Церква — це Церква Первозванна, це Церква наших перших князів і княгинь, це Церква Аскольда і Дира, це Церква княгині Ольги, це Церква князя Володимира Святого, це Церква наших гетьманів, взагалі, — це Церква наших великих людей, що Україну збудували й народом нашим керували.

Наші православні предки глибоко розуміли всю величезну силу науки про первозванність своєї Православної Церкви, все велике ідейне й церковне значення її. Коли на українських землях за допомогою польської влади та Єзуїтів, за допомогою деяких єрархів повстала т. зв Унія (Греко-Католицтво), і коли повмирали останні наші вірні православні Владики, тоді Сам Господь зглянувся з Небес над долею Своєї Православної Церкви, і року 1620-го Православна Ієрархія в Україні була відновлена, — Патріярх Єрусалимський Теофан, з доручення Царгородського Вселенського Патріярха, висвятив для Української Православної Церкви Митрополита Йова Борецького та ще пять Єпископів. І вся Україна, довідавшись про цю велику історичну подію, від переповненого серця радісно заспівала: „Христос Воскрес! Це день, що його сотворив Господь, — возрадуємось і возвеселімось цього дня!"

І новий Митрополит Київський і всієї Руси Йов Борецький року 1621-го скликав до Києва Всеукраїнський Церковний Собор, на який зібралася відновлена Ієрархія, все Духовенство й кращі представники вірних усієї України. І одною з перших постанов, волею Всемогутнього Господа й дією Всесвятого Духа, цей Всеукраїнський Собор одними устами й одним серцем постановив: „Святий Апостол Андрей — це перший Архиепископ Констянтинопольський, Патріярх Вселенський і Апостол Український. На Київських горах стояли його ноги, й очі його Україну бачили, а уста благословляли, і насіння Віри Христової він у нас насадив. Воістину Україна нічим не менша від інших східніх народів, — бо і в ній проповідував Апостол!"

Ця історична постанова Всеукраїнського Церковного Собору 1621-го року глибоко увійшла в серця й душі всіх православних Українців, і стала основою нашої церковної ідеології. Це канонічна постанова наших Ієрархів, і хто правдивий Українець, той обовязаний прийняти й ісповідувати її. Ісповідувати, що Православна Українська Церква — це Церква Первозванна, яку розпочав ще Апостол Андрей, а докінчив Св. Володимир Великий, прийнявши Православіє з Греції.

Українська Православна Церква — це Церква всього благочистивого українського народу, це його правдива історія, це жива душа нашого народу, це його Святеє Святих. Україна і Православна Віра — це одне й те саме, бо Православіє й українська Нація в бігу віків міцно поєдналися в одне неподільне ціле, а поєднала їх тяжка українська історія та гаряча кров міліонів правдивих православних українців, на чолі з найкращими синами України, гетьманами Петром Конашевичем-Сагайдачним та Богданом Хмельницьким, що кров свою лили й життя поклали за цю велику й святу українську ідею, виступаючи проти чужої розкладової унії.

І кожен православний Українець, хто б він не був: фармер, селянин, робітник, купець, урядовець, учений, кожен Українець глибоко сприймає цю нашу віковічну Правду: Православіє й українська народність — це одне ціле. Український народ у Галичині віками був відірваний від України, і насиллям Польщі та Австрії змушений був прийняти чужу нам унію з Римом. Австрія ще й недавно тяжко карала кожного, хто осмілювався в Галичині голосно сказати, що прабатьківська Віра його — то Віра Православна. Але ті наші брати Галичани, що від польських та австрійських переслідувань змушені були перебратися на вільну канадійську землю, опинившися на правдивій свободі, з свідомою радістю вернулися до Православія, Української Первозванної Віри батьків своїх.

Ця історична подія сталася 18-19-го липня, 1918 року, і це якраз минає 35-ть літ з того часу, як у Канаді відновилася для Українців Віра батьків, Віра Православна, і повстала Свята Українська Греко-Православна Церква. І цим Пастирським своїм Посланням, як Митрополит Української Греко-Православної Церкви всієї Канади, оголошую біжучий 1953-ий рік **Ювілейним Роком** нашої Церкви.

Закликаю все наше українське Духовенство та вірне громадянство в Канаді достойно вшанувати цей Ювілейний Рік нашої Церкви, і міцно стати до ревної праці для дальшого розвитку нашої великої Православної Церкви. Молюся Милосердному Господеві, щоб Він Своєю Всесильною Десницею попровадив нашу Церкву до квітучого розвою та до широкого розросту, а ми всі, Всечесне Духовенство та Боголюбиве громадянство, міцними лавами станемо в цій Божій роботі.

Що саме треба робити за цього Ювілейного Року, подаю те в своєму окремому другому Пастирському Посланні.

Своєю смертю й славним Воскресенням Христос Бог привів нас від смерті до **Життя**, й від землі до **Неба**, привів нас в Україні й Канаді до Української Первозванної Православної Церкви, Церкви батьків наших.

Днесь Воскресення день, і просвітімося торжеством, й обіймімо один одного, — як Воскрес Христос, так воскресла й прабатьківська Українська Православна Церква в Канаді, і ми святкуємо вже її 35-ліття.

Христос Воскрес, — всі, що відірвалися були від своєї прабатьківської Православної Церкви і тим смертельно вдарили й Україну, повернуться до неї, і тоді напевно воскресне розпята Мати Україна, бо народ наш стане справді єдиним душею своєю.

Христос Воскрес, — і розсиплються вороги Його Православної Церкви, і побіжать від лиця Його ненависники Її! І запанує тоді родючий спокій, любов та згода поміж всіма Українцями, а наслідком цього конче прийде Єдина Українська Церква в вільній Україні.

І тоді всі ми радісно промовимо:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.
Року Божого 1953-го, квітня 5 дня.

В Святий і Світлоносний день Христового Воскресення.

Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

МІЦНО СТАНЬМО ДО РОЗБУДОВИ НАШОЇ ЦЕРКВИ

СМИРЕННИЙ ІЛАРІОН
З ласки Божої Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, до Всечесного Духовенства, до всіх Церковних Зарядів та до всіх Боголюбивих Вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Наступив 1953 рік, уже 35-ий рік від відновлення нашої Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Тяжкий і тернистий шлях пройдений був за цей час нашою Церквою! Але Господь завжди був з нами, і Церква наша, не дивлячись на всі численні перешкоди, таки розвинулась та зміцніла, і сьогодні вона охоплює від океану до океану в Канаді велику силу українського народу, належно служачи йому на Божій ниві.

Щоб достойно відсвяткувати й відзначити цей наш Ювілейний Рік, благословляю всьому Духовенству й усім вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді міцно стати до розбудови нашої Церкви а саме:

1. Достойно **відсвяткувати** в 1953 році 35-літній Ювілей нашої Церкви, що припадає на 18-19-те липня цього року. Для цього Священики разом з Церковним Зарядом мають урядити по всіх церковних громадах, протягом року, величні Свята-Академії, і на них належно висвітлити все значення нашої Православної Церкви, — її довговікову історію, її відновлення в Канаді та її світле будуче. Час Ювілейного Свята призначає сама Громада на відповіднішший для себе час.

2. Благословляю Консисторії видати **Пропамятну Книгу** історичного змісту про нашу Церкву в Канаді. До цієї Книги додається й календарна частина на 1954 рік. Закликаємо все Духовенство й вірних нашої Церкви в Канаді взяти участь у виданні цієї Пропамятної Книги.

3. Щоб достойно вшанувати Ювілейний Рік, конче треба заснувати **Старечий Дім** для потреб наших вірних і Духовенства. Закликаємо всіх українців у Канаді мати це на своїй пильній увазі, і зробити все для здійснення цього. Не пожалуймо своїх пожертв на це!

4. У звязку з Ювілейним Роком конче необхідно належно розбудувати Колегію св. Андрея, а в першу чергу **Богословську Академію** при ній. Для цього вже тепер благословляю приступити до належного зреалізування цього.

5. Благословляю присвятити ввесь Ювілейний Рік на підшукання відповідних **кандидатів** до науки в нашій Богословській Академії, щоб виховати молоде покоління так потрібних православних Священиків. Повідомляємо, що до Богословської Академії тепер приймається також і жінок; щоб виховати їх на православних місіонарок та вчительок Недільних і Рідних Шкіл. Закликаємо все Українське Духовенство й Громадянство помагати нам у цій справі.

6. **Катедра** Пресвятої Тройці у Вінніпегу — Всеканадійська Святиня, а її докінчення — це обовязок і честь усієї Православної Церкви в Канаді. Святиня ця мусить бути докінчена так, щоб стати славою і гордістю всього українського народу в Канаді. У Святині цій молиться Митрополит усієї Канади й є її Священо-Настоятелем. Належні пожертви просимо складати на руки нашому місіонерові-колекторові, або надсилати просто до Катедри.

7. У звязку з Ювілейним Роком закликаємо всі наші Церковні Громади повно виконати наложену на них частину **Дієцезіяльного Фонду**, памятаючи, що від цього залежить нормальна праця установ Церковного Проводу.

8. Наша Православна Церква в Канаді гостро відчуває потребу церковних книжок, а також книжок церковно-богословського характеру взагалі. Уже видається Требник, Служебник та Апостол, уже видано кілька дуже нам потрібних книжок. Але для цього конче потрібний **Церковний Видавничий Фонд**, який дав би змогу ширше провадити видавничу церковну працю. Закликаємо все українське громадянство Канади щедро відгукнутися на цей наш заклик й конче дати свою жертву й на цей фонд. Закликаємо взагалі й назавжди все Духовенство нашої Церкви пильно працювати для поширення всіх наших церковних видань, як основи належної церковної освіти вірних. Поширення наших церковних видань, — це конечний обовязок всього нашого Духовенства, всіх Церковних Зарядів та всіх свідомих наших вірних. Нехай з Ювілейного Свята ніхто не вийде, не набувши собі церковних видань. Без добре поставленого Церковного Видавництва не можна розбудувати Церкви.

9. У звязку з Ювілейним Роком, щоб належно його відзначити, звертаємося до всіх наших Зарядів Церковних Громад з сердечним проханням, щоб вони конче на користь нашій церковній справі, подбали про задовільний **матеріяльний** стан нашого Духовенства. Священик мусить бути, по змозі, належно винагороджений. Кожному Священикові мусить бути даний і належно умебльований парафіяльний дім з опалом, освітленням, телефоном і водою, заплаченими від Церковної Громади. Уліпшення матеріяльного стану нашого Духовенства спричиниться до поліпшення його церковної праці, а це все піднесе силу нашої Церкви.

10. Щоб усе тут зазначене належно виконати, при Консисторії вже закладається **Ювілейний Церковний Фонд**, який зложить наш жертвенний загал усієї Канади протягом 1953-го року. Благословляю і наказую кожному Священикові в день свого Ювілейного Свята виголосити про нього за Службою Божою відповідну проповідь, а по ній має відбутися збірка на Ювілейний Церковний Фонд. Крім цього **сильно й сердечно закликаю всіх українців Канади прислати до Консисторії** свою особисту пожертву на цей фонд. Благословляючи цей фонд, я сам відсилаю на нього сто долярів. Зібравши цей фонд, Консисторія розділить його на ті потреби, які зазначені вище, а головно на Старечий Дім, на Богословську Академію при Колеґії св. Андрея та на Церковний Видавничий Фонд.

Глибоко віримо, що в Канаді кожен Українець і кожна Українка зложить свою щиру датку на Ювілейний Церковний Фонд!

Молимо Милосердного Господа, щоб Своєю Всесильною Рукою допоміг нам достойно відсвяткувати й належно вшанувати Ювілейний 1953 Рік. Східня Епархія, як велика частина Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосвященнішим Михаїлом, Архиепископом Східньої Канади, пильно і повно виконає всі свої обовязки, які на неї накладає Ювілейний 1953-ий Рік, Богові на славу, а українському народові на опасіння

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога й Отця, і Причастя Святого Духа нехай буде зо всіма вами!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.
Року Божого 1953-го, квітня 5 дня.

В Святий і Світлоносний день Христового Воскресення.

Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

Пісня Христовому Воскресінню

Ти Єрусалиме красший над звізди днесь
буди,
Ось бо Цар твій спас від мук пекла
всі люди.
Нехай радіють гори і ріки
Він знищив смертю смерть на всі віки.
Усяке дерево цьвіти пускає,
А земля цьвіти (проявляє 2).

Про Воскресення Сотворителя голосіть,
Море і ріки усьому світу возвістіть.
Гори, долини, ліси й дуброви
Повні святочної днесь обнови
Сонце промінi скрізь розсипає,
Світло із гробу (кругом сіяє 2).

Пекольні сили, гріха кайдани порвались,
Знаки побіди життя над смертю
піднялись.
День воскресення почавсь нановo,
Світ оживило Предвічне Слово.
Більше не плачте і не ридайте,
Христос воскрес! — всім
(оповідайте 2).

Се дуже давна пісня і єї автором був Іван Гешицський, мабуть священик. На голос тієї пісні дяки співали "Ми що херувимів".

ЗІЙШОВСЯ ЯКИМ З ТАКИМ...

В едмонтонських катол. „Українських Вістях" є велика стаття п. з. „Архиепископ Мстислав у Вінніпегу", підписана буквами В. К. Вже те одно, що стаття в католицькій ґазеті знайшла місце, показує, що католикам вона наруку, — автор же хоче показати який нині нелад в Православній Українській Церкві. Католики за таке мабуть і заплатили би. Ходить про приїзд арх. Мстислава до Винипегу.

Архіеп. Мстислав був дійсно в Винипегу 10-13 лютого, і були в Винипегу рівнож люде, які на те живуть, щоби розвідуватися про всі подробиці. До того вони сотворені.

Надії приїзд архіеп. Мстислава мав більше характер особистий, а не урядовий. Архіеп. Мстислав не привіз ніяких конкретних (ясних, певних) предложень, він лише говорив, що в деяких справах могла б Американська й Канадійська Церква собі допомагати, і ту думку лишив тут до обмірковання. Про якусь злуку чи що не говорив, оскільки Редакції „Вістника" відомо. І ніякого вирішення справи не вимагав, і ніякого вирішення не було. А що „Вістник" уважав се більше особистою справою, то про те і не згадував. Може й автор статті кудись виїхати, з кимсь бачитися, говорити, але се його особиста справа.

До вістки про приїзд архіеп. Мстислава додав автор багато своїх видумок, здогадок та припущень, очевидно, щоби людей баламутити.

Каже він, що Кудрик відмовився бути епископом і з тим приїзд Мстислава може вязатися. Мовляв — **такі чутки в Винипегу появилися.** А Кудрик мав навіть писати до митр. Полікарпа, щоби постарався залагодити справу поставлення третого епископа для Канади.

Ті чутки ще нібито говорять, що Кудрик бажав би дійти до архиерейського сану простійшою дорогою, а митр. Іларіон домагається дотримання св. канонів, вимагає прийняти чернецтво, — „і навіть ставить у сумнів канонічність священства" (Кудрикового).

Ще дальше митр. Іларіон — „мав також вимагати від кандидата (Кудрика) зложити на письмі повне визнання віри, від чого кандидат відмовився".

Та цікаво хто ті чутки збирає і про них в „Укр. Вістях" пише, і нащо? І хто в Винипегу тим взагалі клопочеться крім автора? І хто знає, що Кудрик „**бажав би** дійти до архиерейського сану простійшою дорогою"?

Все те натягання та видумки автора, а з видумками нема потреби сперечатися. Найвідповіднійшим ще було би, щоби автора й „У. Вісті" вдоволити, за автором потакнути і доповнити те, що він говорить, на той лад:

Так! Кудрик писав вже до митр. Полікарпа пять разів. Писав він також і до всіх патріярхів по три рази, також до їх екзархів та митрополитів. Писав і до Московського патріярха і той дуже сердечно відповів.

Писав навіть до папи два рази і папа відповів також, що він Українців дуже „любить", отже готов приняти Кудрика, коли той схоче папі піддатися. Але всі ті переписки, головно з папою, держаться в великій тайні, тому ані автор статті, ані „Укр. Вісті" не могли дотепер про них довідатися. Такі чутки ходять.

І визнання віри на письмі (не на ділі!) від Кудрика вимагали, просили, грозили, а він ні і ні! Такі чутки по Винипегу ходять. Лише папа готов приняти без визнання віри. Йому се байдуже. Се може вдоволити автора статті й „Укр. Вісті". Коли ж не вірять, нехай запитають патріярхів і папу.

Велику часть статті присвятив автор Церкві в Америці та взагалі Православним церковним справам поза Канадою, але се вже більше справа Американської Церкви і ми не вважаємо потрібним тих справ зачіпати. Американські справи американським православним більше відомі і можуть про них сказати кілько будуть вважати потрібним.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

НА ВЕЛИКДЕНЬ ДОДОМУ

Спомин з 1920 року.

Була Страстна Пятниця. День мрачний, а в ночи почав падати дощ.

В таку ніч йшов чоловік до села. Коли б ніч була ясна, то виглядав би на страховище.

От він вже коло хати. Застукав. "Відчиніть!" — почулося.

Перша почула 17-літна дівчина, Маланя, і збудила матір.

— Мамо, се Василь, чую по голосі.

Може тобі причулося.

— Ні, се він.

За хвилю Василь був вже в хаті та який… Ледви кістяк з Василя. А йому тепер ледви 25-ий рік. Пішов в Українську боронити і чутки про нього не було. Вважали його погибшим. Одежа подерта, черевики дротами позвязувані.

— Се я мамо, се я Маланю… [illegible]

[illegible]

зволила собі з дівчатами забавитися, хоч і тут поглядала за Василем, як мати загляде за дитиною. А з дому і додому йшла лише з Василем. Він же її рідний, добрий брат, та який збідований. Треба про нього дбати.

Радісний був той Великдень і для матері, для Маланки і для Василя. Вони раділи, як ті жінки Мироносиці, коли довідалися, що Христос Воскрес. Се ж їх відданий, що його вже не надіялися, до них на Великдень вернувся. Щасливими чули…

Василь скоро набирався сили і за час… в державі помагати, хоч… Вже були нові, … руки; був вже той, що за… І мати і сестра не були…

Г.Б.

ДО ІСТОРІЇ ВЕЛИКОДНЯ

… "Пасха" старозавітне і там … "перехід". Пригадувало … Жи… в Єгипті і приносив … Жи… волю.

В християн значить воно — перехід … вічного життя, яке відкрив людям … Христос казав: "Хто слухає слів … життя вічне; він не при… не перейде від смерти …

[illegible] … Христос … тому … (1 Кор 5: …

[illegible] … зом з Жидами. …

[illegible] … скорше 22 …

[illegible]

СПРАВА СУДАНУ ЗАОСТРЮЄСЬ.

[illegible]

КОМУНІСТИ В АВСТРАЛІЇ.

Виявляється, що в Австралії є комуністи на таких державних становищах, де є доступ до важних державних тайн. Тепер ту справу розслідують. Коли уряд був в руках соціялістів, демократичні держави не хотіли ділитись з Австралією своїми тайнами, опісля ж при новім уряді ділилися. Та що тепер вони скажуть.

ПРИ ЗАБАВІ ЗГИНУВ.

В Винипеґу 15-літний Ришард Бейн і другий хлопець забавлялися рушницею і заклали патрон. Припадково рушниця вистрілила і куля попала Бейнови просто в чоло. Він згинув.

ЖІНКА СПАЛИЛА ЧОЛОВІКА.

В Джанставн, Па., Агнеса Брайдон облила чоловіка газоліною і запалила. Чоловік згорів. Причина — довгі домашні непорозуміня.

79-ЛІТНА ПОПЕКЛАСЯ І ЗГОРІЛА.

Вдова, Беттейтова, 79 літна, в Винипеґу, попеклася, коли еї ліжко запалилося і за 18 годин померла. Думають, що лежачи вона курила і від того повстав огонь.

ЗГОРІЛО ТРОЄ ДІТЕЙ.

В Ст. Омер, Кве., згоріло троє дітей, коли хата запалилася. Діти малі, одному було ледви три місяці. Батькови вдалося вирятувати дволітну дитину, але досить попечену, отже також може вмерти. Діти французької родини.

В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ АРЕШТУЮТЬ.

Після вістки, що Сталін помер, почалися в східній Німеччині, яку мають большевики, широкі арештовання. Відомо, що в самім Берліні арештували 45 тих, які голосно тішилися, що Сталін помер. Богато арештовань було і за Берліном, де люде виявляли радість зі смерти Сталіна.

ОГОНЬ В ГАЛІФАКСІ.

В корабельній полосі в Галіфаксі повстав в машиновій фабриці огонь і наробив шкоди на суму коло 2 міліони долярів. Тамже будують два кораблі і їх будова спізниться.

ПОГОРІЛИ В ГОТЕЛИ.

В Принс Руперт, Б.К., згорів готель і в нім згоріло кількось осіб. Будинок перед 40 літами збудований. Грошева шкода 100.000 долярів.

ЗАІХАЛИ В ЦЕРКВУ.

В Колтер, Ман., їхало автомобілем трох людей, один з Алберти, другий з Саскачевану, а третий з Лайлетон, Ман. Сталося, що замість їхати куди треба, вони вдарили церкву. Албертієць Берб загинув, а Рот з Манітоби й Юестон з Саскачевану опинилися в шпитали.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній … тичній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3624, Sta. B. Winnipeg, Man.

КОЛЯДА 1953 РОКУ

о. Е. С. Ужина.

Вотерфорд, Онт. По $2.00: В. Новак, Д. Іванків. По $1.00: С. Дворняк, М. Стахник, К. Федорчук, С. Гулька, Д. Німринський, Й. Рись, М. Блажейко. Дрібними $1.25.

Брентфорд, Онт. По $3.00: Стефан Цибульський, Никола Іванець. Д-р І. Никифорук $2.00. По $1.00: П. Сасвицький, Т. Довголіс, В. Панків, Ю. Сисиструк, Р. Бузок, Ф. Романюк, І. Бурдений, І. Бабійчук, П. Мороз.

Престон, Онт. По $1.00: Т. Хробатинка, Т. Писарчук, Р. Качур, О. Нич, Й. Нич.

Коляда в Росборн, Ман.

По $1.00: І. Друль, А. Фостаківський. Дрібними $3.30.

Коляда Громади Сембург, Саск.

К. Косован $3.00. Молдован $2.00. По $1.00: Н. Паскарук, М. Старчук, М. Лабюк, П. Лабюк, І. Н. Динисюк, В. Андрусяк, М. Динисюк, Н. Косован, А. Ганьба.

о. П. Запаринюка.

Ніагара Фалс, Онт. З. Ісаков $10.00. По $5.00: П. Самець, М. Нагірний. По $1.00: П. Корбань, І. Гладинюк, Г. Гладинюк, С. Самець, пані Гіделевич, П. Кокор, М. Антонюк, О. Лисий, І. Погряничний, І. Одаський і пані Жаровська. Дрібними 92 центи.

о. С. Зузака.

Ванкувер, Б. К. По $2.00: З. Гошко, … Кунак, пані Федюк, В. Новосад. По $1.00: С. Павлюк, І. Щербанюк, О. Ільченко, Ю. Бойчук, І. Мануша, С. Кирстюк, І. Торупка, Н. Москалик, Анна Макар, В. Дзюбинський, Є. Гавриш, Й. Ясенчук, В. Стефюк, М. Лазарович, В. Швайківський, П. Івайкінський, М. Стасишин, Ф. Ми…, І. Е. Круль, Н. Наконечний, Марія Джонс, С. Москаль, В. Москаль, Ю. Аврам, Олена Кологон, Т. Головко, … Лисоцький, М. Ласюта, В. Бой…, Анна Шарко, Н. Сліворський, Т. …, П. Рошко, І. Чорній, І. …, Іван Горудко, І. Сапісюк, о. …

о. М. Юрківського.

Вест Форт Виліям, Онт. По $2.00 … Шапка і Григорій Нейванко. По $1.00: Д. Гуцуляк, С. Сурмай, М. …, І. Пресунька, Ф. Дутка, С. Най…, Г. Бойко, Н. Малюжинський, … Герен. Дрібними $6.50.

Форт Виліям, Онт. По $1.00: І. Тру…, Й. Бойко, Н.Н.. Дрібні жертви $7.…

Коляда з Стінен, Саск.

Михайло Охітва і Параскева Шосі… по $1.00

Антікокен, Онт.

Іван Українець $1.00

ХРЕСТИНИ В ПРЕРІ РИВЕР, САСК.

Лютого 15-го було Богослуження парафії св. Михаїла в лісовому містечку — Прері Ривер, в Саскачевані.

По Богослуженню відбулося в домі п-ва Федора й Ірини Ригорчуків хрещення їх синочка — Олексія …

Кумами були: Павло Рудайчук і … ні Василина Бурдейна з Саскатуну. Зібралося також чимало гостей, в яких є релігійно-національна свідомість.

При обіді секретар парафії, Йосиф Звозда, згадав поважну справу: Сплату Буджетового Фонду, призначеного на тутешну парафію, отже і збірку на сей фонд.

Жертвували по 1 дол.: о. Ілля Швець, Мартин Куф, Йосиф Звозда, Іван Зип (з Єлов Крік), Роман Сорока, Павло Рудайчук, Федор Ригорчук. — Разом 7 долярів.

З того 5 дол. призначено на Буджетовий Фонд, а 2 дол. "Українському Голосови".

Жертводавцям щире признання, а малому Олексієві — щоби виріс на доброго сина родичів і гідного члена нашого народу.

Свящ. Ілля Швець.

З ГРОМАДИ ЕНДРУ, В АЛБЕРТІ.

Річні збори Укр. Прав. Церкви відбулися 14-го грудня 1952, в церковній салі. Збори відкрив Василь Ткачук, голова громади. Предсідником зборів був Василь Лесик (тепер покійний), писарем Николай Мельник.

Прочитано імена померших членів і віддано їм пошану. Комітет цвинтаря повідомив, що справа цвинтаря скінчена, лише статут мають приготовити Н. Мельник, В. Лесик й І. Лопатка.

Предсідник привитав новоназначеного нам священика, о. Дмитра Лучака. Учитель Мельник просив, щоби на якийсь час звільнити його від праці при Недільній Школі, отже на його місце призначені: Василь Дмитрук, Геральгін Мельник і Віргінія Лопатка.

В році (1952) відсвятковано Шевченківське Свято та було 5 представлень.

Секр. Іван Гуцуляк подав фінансовий звіт:

Приходів в 1952 році	$3,973.56
Розходи	2,242.09
Готівка на 1953	1,731.47

Учителем Рідної Школи є Петро Гуцуляк.

До зарду на 1953 р. увійшли: Голова — Василь Ткачук; заступник Голови — Іван Гнідан; Писар-Скарбник — Петро Гуцуляк.

Контрольори: Ф. О. Матійчук, В. Дмитрук, М. Ткачук.

Старші Брати: І. Гнідан, Т. Лакуста, Ф. О. Матійчук.

Петро Гуцуляк, секретар

З ВЕСІЛЯ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД.

Лютого 8-го повінчався Генрик Грендіш з панною Вікторією Солован. Молодий син п-ва Грендішів в Смокі Лейк, Алта, молода дочка п-ва Солованів в Каґвин, Алта. Вінчав о. Дмитро Лучак в церкві Петра і Павла в Андрю, Алта. Принятта гостей було в п. Мих. Солована в Каґвин, а 9-го лютого було ще в п. Грендіша, де обрано датки на пресовий фонд. Жертвували:

Вол. Грендіш 5 дол. Пані В. Манчковська 2 дол. По 1 дол.: Генрі Грендіш, Н. Солован, М. Солован, В. Рубчак, О. Кузьмецький, пані Л. Ліз, К. Зубиц, І. Осинчук. По 50 ц.: В. Панчишин, Н. Панчишин, В. Грендіш, Й. Грендіш, Г. Горійчук.

Зі збірки призначено на "Укр. Голос" й "Вістник" по 5 долярів, решту на іншу пресу.

Жертводавцям подяка, а молодим всего доброго!

Н. Мокрицький.

Григорій Ждан

(Посмертна згадка).

У Портедж Ля Прері упокоївся дня 28-го листопада, 1952 року бл. п. Григорій Ждан, який довший час прожив у цім місті і поважаний рідними, далекими і близькими, приятелями і знайомим. Походив із с. Радруж, пов. Рава Руська, в Галичині. А народився в селі Синявка, пов. Чесанів, тому 83 роки.

В краю одружився і прожив зо своєю дружиною Катериною, зо Школиків, 57 літ. Обоє приїхали до Канади 1897 року і поселилися в околиці Гренфел, Саск., де перебули рік, і звідтам переїхали до Гленелла, Ман., де господарили до 1945 року.

Тут доробилися трошки майна, і виховали шістьох синів і вісім дочок. Живуть: Петро на фармі в Гленелл, Ман., Іван бизнесмен в Арборґ, Ман. Василь і Іван у Винипеґу; Анна і Настя в Портедж, Марія в Лондон Онт., Юстина в Пері Саунд, Онт., Ева в Маямі, Флорида, а Параня і Юлія в Дітройт, Міч.

Дружина його Катерина померла в лютім, 1951-го року.

Похорон відбувся в понеділок, 1-го грудня, 1952 року при великім числі рідних, приятелів і знайомих. Відправляв прот. Еронім Грицина і при послідньім цілуванні попросив усіх зложити дар на Богословський Відділ при Колеґії св. Андрея, як на невянучий вінець на могилу помершого. Зібрано $23.00.

Оплакують Його кромі дітей, 16 внуків і 5 правнуків.

Похований на міськім цвинтарі в Портедж Ля Прері.

Вічна Йому Память.

Учасник.

СЕМЕН І. САВЧУК.

(Посмертна згадка).

Березня 2-го упокоївся в лікарні в Канорі, Саск., Семен І. Савчук. Народився 3 серпня 1884 р., в селі Спасів, пов. Сокаль, в Галичині. До Канади приїхав 1908 року і поселився в Арран, Саск. Працював тяжко та ніколи не нарікав. Примірно виховав 7 синів і 3 дочки. Був очитаною людиною, "Укр. Голос" і "Вістник" були його невідступними товаришами; читав і передавав другим.

В 1918 р. він з другими організують Укр. Товариство в Арран і будують Народний Дім. Брав участь в театральних виставах. Коли почався рух організовання Укр. Прав. Церкви в Канаді, Семен бере активну участь в організованню Рідної Церкви, бував на Соборах нашої Церкви. В 1920 році він з другими спроваджують Укр. Правосл. священика і тоді відбулося перше Православне Богослуження в Укр. Нар. Домі. Семенова праця збільшилась, він ішов тепер з більшою вірою в краще завтра, бачив відродження Укр. Рідної Церкви, для якої працював до своєї смерти.

Праця його кінчилася. Дальше це був час терпіння, параліж перемагав його. Семен зносив все терпеливо з тихим відданням себе волі Божій. Часто приймав Святі Тайни. Вмирав спокійно, віддаючи себе волі Божій. Віддав Богу Духа 2-го березня.

Тіло покійного спроваджене з Канори до Арран лежало в Укр. Нар. Домі і тут день і ніч відвідували тіло покійного. О. К. Желішкевич відправив Парастас в заповненім Нар. Домі.

Похорон відбувся 5-го березня при великому здвизі народу. Прощальні промови виголосили: Дм. Бродер від Укр. Православної Громади, а Ілля Чиж від Нар. Дому. Похоронний похід пішов до Укр. Прав. Церкви, де парох о. Желішкевич відправив похорон і Службу Божу, та виголосив проповідь про заслуги покійного Семена. Присутні при останнім прощанні зложили на невянучий вінець — на Колеґію св. Андрея у Вінніпеґу $29.10

Тіло Семена зложено в могилу на Укр. Загальнім Цвинтарі в Арран.

Покійний оставив горем прибитих, дружину Теодору, 7 синів і 3 дочки.

Так спочив український піонір по важних трудах в Канаді.

Вічна Йому Память.

о. Кость Желішкевич.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

КВІТЕНЬ

2. Четвер. — Гилберт Плейнс (Сл. Божа 8 рано) **Страсти.** — Гилб. Плейнс 7 вечером
3. Стр. Пятниця, винос Плащениці: Ґрендвю — 2 попол.; Гилберт Плейнс — 4 попол.
4. Субота, Свяч. пасок: Ґрендвю — 1 по обіді; Петлюра — 4.30; Шортдейл — 6 вечером; Зелена — 8 вечером
5. **Великдень:** Робдин — 12 вночи свяч. пасок, Ленард — Утреня і свяч. пасок 1.30 рано; Шелвелей — Сл. Божа і св. пасок 3 рано, Гилберт Плейнс — Утреня і св. пасок 7 рано
6. **Світ. Понеділок.** — Гилберт Плейнс
7. Світ. Вівторок. — Ґрендвю.
12. Неділя Томина, Проводи. — Зелена
19. Неділя, Проводи. — Ленард
26. Неділя. — Шортдейл.

Гилберт Плейнс, Ман., Тел. 45, п. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

КВІТЕНЬ

2. Вел. Четв. — Візел Крік. Страсти 7 веч. — Восетна
3. Вел. Пят., Плащениця: 12.30 попол. — Торгилд; 2.30 — Еґремонт; 4.30 Редвотер; 7 веч. — Радвей
4. Вел. Суб. Сповідь і свяч пасок — Нюбрук. Свяч. пасок 1.30 попол. Еґремонт; 3 — Федора; 4.30 — Редвотер; 6 веч. — Радвей
5. **Великдень** — 12 вночи — Восетна; 6 рано — Торгилд; 9 — Візел Крік; 2 попол. — Еґремонт; 7 веч. — Восетна
6. **Світ. Понед.** — Редвотер. Вечірня 3 год. Нюбрук.
7. **Св. Вівт.**, Благовіщ. — Федора.
12. Неділя Томина. — Радвей. Проводи 3 попол. Елдоріна
19. Неділя, Мир. — Восетна. Вечірня і Проводи — Федора.
26. Неділя. — Редвотер. Вечірня і Проводи Нюбрук

Адреса: Box 128, Радвей, Алта. Тел.: 10.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:

203 KREBGE BUILDING
EDMONTON ALTA.

Телефон офісу: 44077

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

КВІТЕНЬ:

2. Четв., Страсти 6 веч. — Смокі Лейк.
3. Вел. Пят. Плащаниця: 2 год. — Смокі Лейк; 4 — Беліс; 6 — Спеден
4. Вел. Суб. Свяч. Пасок: 1 год. — Бойн Лейк; 3 — Вільна; 5 — Стрий; 7 — Ворспайт
5. **Великдень,** Утр. і Свяч. Пасок в 12 — Спеден; Утр. і св. пасок в 3 — Беліс; Великодне Богосл. 6 рано — Смокі Лейк.
6. **Світ. Понед.** — Стрий.
7. **Світ. Вівт.** — Ворспайт.
12. Неділя, Проводи. — Беліс.
19. Неділя, Проводи — Смокі Лейк.
26. Неділя, Проводи, Сл. Божа. — Спеден; Проводи 5 год. — Бойн Лейк.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. А. Гаїцького

КВІТЕНЬ:

2. Стр. Четвер. — Росборн (сповідь і Сл. Божа).
4. Вел. Субота. — Глен Елмо (Сл. Божа сповідь і свяч. пасок, початок 9 рано). — Свячення пасок пополудни: Енгусвил — 1 год., Росборн — 2, Виста — 3, Січ — 5; Мензі — 7; Овкборн — 9 год.
5. **Великдень.** — Сенді Лейк (поч. 8 рано).
6. **Світ. Понед.** — Енгусвил
7. **Світ. Вівт., Благовіщення.** — Овкборн.
12. Неділя — Росборн.
19. Неділя — Овкборн.
26. Неділя — Мензі.

ТРАВЕНЬ.

3. Неділя — Глен Елмо.
10. Неділя — Сенді Лейк.
14. Четвер **Вознесення.** — Мензі.
17. Неділя — Енгусвил (храм).
22. Пятниця, **Николая.** — Овкборн.
24. **Зелені Свята.** — Виста (храм).
25. **Зел. Понеділок, Св. Духа.** — Січ.
31. Неділя. — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман. Тел. 818—21. Шол Лейк Ексч.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

КВІТЕНЬ:

2. Четвер, Страсти. — Ґронлид, північ.
3. Вел. Пятниця. — Вонда.
4. Вел. Субота. — Мічам.
5. **Великдень:** 12 год. — Кадет; 4 — Ґронлид Півн.; 8 — Ґронлид Річка; 10 — Бруксбі.
6. **Світ. Понеділок.** — Ґронлид Річка
7. **Світ. Вівт., Благовіщення.** — Бруксбі
12. Неділя Томина. — Мічам.
19. Неділя Мироносиць. — Вонда.
26. Неділя Розслабленого. — Ґронлид Північ.

Адреса: Box 47, Тронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

КВІТЕНЬ

2. Четвер. — Алвена; Єлов Крік — Страсти, 7 вечером.
3. Вел. Пятниця. — Ст. Джуліен, 3 год. по пол. винос Плащениці.
4. Субота. — Свячення пасок: Алвена 2 год. по пол., Смитс 7 вечером, Ст. Джуліен 9 веч.
5. **Великдень.** — Кадворт 6 рано, Вакав 7 рано, Єлов Крік 9 рано, Тернопіль 10 рано. — Служба Божа
6. **Світл. Понеділок.** — Ст. Джуліен.
7. **Світл. Вівторок.** — Алвена.
12. Неділя. — Кадворт
19. Неділя. — Вакав
26. Неділя. — Єлов Крік

Адреса: Box 155, Вакав, Саск. Тел. 45.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підманіпевського Округа
КВІТЕНЬ.

3. Велика Пятниця. — Гонор, год. 10 рано.
4. Велика Субота. — Паллар Парк, год. 3-а пополудні. Свячення пасок.
5. **Великдень.** — Пембіна, год. 5-а рано. — Дуфрост, год. 9-а рано. Тиндал. — Палларфілд. — Іст Селкірк. — Су Лукавт. — Ледвин. — Гонор. — Портедж.

12. Неділя Томи. — Паллар Парк
19. Неділя. — Су Лукавт.—Дуфрост
26. Неділя. — Палларфілд. — Гонор.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
КВІТЕНЬ

2. Страст. Четвер. — Ватсон, 9 рано Сл. Божа; в Вимер — Страсти 7 вечером.
3. Вел. Пят. — Вечірня і винос Плащениці: Ватсон 10.30 рано; Вимер 1 попол.; Клейр 2.30; Куроккі 5 попол.
4. Вел. Субота. — Ватсон, 9 рано Сл. Божа. Свячення пасок залежне від доріг. Почнеться від 2-ої попол.
5. **Великдень.** — Вимер 7 рано; Ватсон, Вечірня 4 попол.
6. **Світ. Понед.** — Фостон
7. **Світ. Віт.** Благовіщення. — Клейр

12. Неділя, Проводи. — Вадіна
19. Неділя. — Кіїв.
26. Неділя. — Ватсон

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
КВІТЕНЬ:

2. Четвер. — Вондерінг Ривер (Сл. Божа 10 рано). — Страсти — Гресленд (7 вечером).
3. Пятниця. — Сарайя (вин. Плащ 10 рано). — В Крейгенд 4 попол.
4. Субота. — Крейгенд (Сл. Божа в 9-ій і свяч. пасок). — Лак Ла Біш свяч. пасок в 12 дня; в Норал — Кезлен 2 попол., 6 Вондерінг Ривер 7 вечером.
5. **Великдень:** — Сарайя (5 рано Сл. Б.) — Гресленд — 8 рано, Бойл — 9.30 рано
6. **Св. Понед.** — Гресленд (10 рано)
7. **Св. Віт.,** Благовіщення — Норал-Кезлен (10 рано).

12. Неділя Проводи. — Крайгенд (10 рано).
19. Неділя Мироносиць. — Лак Ла Біш.
26. Неділя Розслаб. — Вондерінг Ривер

Адреса: Лак Ла Біш, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
КВІТЕНЬ.

5. **Великдень.** — Вайта, 7 рано
6. **Світл. Понеділок.** — Сондави
7. **Світлий вівторок і Благовіщення.** — Арбакка, св. Миколая

12. Провідна Неділя. — Сірко
19. Неділя. — Арбакка св. Апост
26. Неділя. — Вайта.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеншина.
КВІТЕНЬ

2. Велик. Четвер. — Вайлвуд, 7-ма год. вечером. Страсти.
3. Велик. Пятниця. — Винос Плащениці: 12 год. Себа Біч; 2.30 год Оновей, 6 год. Калмар.
4. Велик. Субота. — Богослужения і Свячення пасок Річмонд Парк 9 год. рано; Свячення пасок 1-ша год. попол. Атабаска; 3 Баргид; 6 веч. Оновей, 8 веч Вайлвуд; 9.30 веч Себа Біч
5. **Великдень.** — Калмар 7-ма год рано; Утреня і свячення пасок 9 год. рано — Торебі
6. **Велик. Понеділок.** — Баргид. Богослужения. Вечірня 7 год. веч — Атабаска.
7. **Велик. Вівторок.** — Річмонд Парк. (Проводи)

12. Неділя Томина. — Калмар (Проводи).
19. Неділя. — Себа Біч (Проводи).
26. Неділя. — Торебі (Проводи)

Адреса:
11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
КВІТЕНЬ

1. Сер. Стр. тижня.
2. Вел. Четв. Страсті Хр. — Шіго місто.
3. Вел. Пятн. Плащаниця. — Винярд.
5. Нед. **Великдень.** — Шіго місто.
6. Пон. **2-й д. Велик.** — "Коло Куцих"
7. **Вівт. Благовіщ.** — Пасічники.

12. Нед. Ап. Томи. — Едмор
19. Нед. Миронос. — Тідор місто
26. Нед. Розслаба. — Жучкани.

Посвячення пасок поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч починаючи в Суботу від 8 год. вечора.

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
КВІТЕНЬ

1. Сер. Стр. тижня — Тафнел (сповідь).
3. Вел. Пятн. — Шіго місто в 2-й год. пополудні, Шіго полуд. в 4-й год. по пол.
5. Нед. Велика. [illegible] Інсінгер к/Гайвей.
6. Пон. **2-й д. Велик.** — Вест Брук
7. **Вівт. Благовіщ.** — Шіго полудн.

12. Нед. Ап. Томи. — Винярд
19. Нед. Миронос. — Фовм Лейк
26. Нед. Розслаба — Лвора (Лисенко)

Посвячення пасок, поскільки позволять дороги, відбудуться в Громадах у Великодню ніч, починаючи в Суботу від 8 год. вечора

Адреса: Вох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
КВІТЕНЬ:

2. Четвер. — Гудів (Сл. Божа, вечером Страсти).
3. Пятниця. — Айтуна (Вечірня, винос Плащениці)
4. Субота. — Почуїчй (Сл. Божа, Плащаниця і посвячення Пасок)
5. **Великдень.** — Медвил (свяч. Пасхи 12 год. в ночи)
   — Гудів (Утреня, свяч Пасхи 4 год. ран [illegible])
   — Айтуна (Сл. Б [illegible] 9 рано свяч [illegible])
   — Айтуна (Вечірня [illegible])
6. **Світлий Понеділок.** [illegible]
7. **Св. Віт., Благовіщення.** [illegible]

12. Неділя Томина Проводи [illegible] Айтуна
19. Неділя Мир. — Гудів
26. Неділя Розсл. — Медвил

Адреса: Вох 113, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
КВІТЕНЬ

2. Страст. Четвер. — Ренвер. В 9 рано сповідь, Сл. Божа і Свячення пасок
3. Вел. Пятниця — Винос Плащениці: в Пайн Ривер 11 рано; в Етелберт 2 год.; в Богдан 4 год
4. Вел. Субота. — Свят [illegible] Гарленд 11 год. рано, в [illegible] 2 попол.; в Богдан 5 год
5. **Великдень.** — В Пайн Ривер Утреня і свяч. пасок 6 рано в Етелберт 8 рано
6. **Світ. Понеділок.** [illegible]
7. **Світ. Вівт. Благовіщ.** [illegible] (Проводи).

12. Неділя. — Ренвер (Проводи)
19. Неділя. — Пайн Ривер (Проводи)
26. Неділя. — Етелберт ([illegible])

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
КВІТЕНЬ:

2. Четвер. Страсти — Боянн (6 [illegible])
3. Пятниця. Плащениця. — Шипинці 2 год., Боянн 4 год
5. Великдень: Боянн 12 [illegible] 4 год. Ней [illegible] 6 [illegible] Шипинці [illegible] посвячення пасок
6. **Світл. Понеділок.** [illegible]
7. **Світл. Віт. Благовіщення.** Брензлей

12. Неділя Томина — Шипинці (Проводи)
19. Неділя. — Геригта
26. Неділя. — Давнінг (Проводи)

Адреса: Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
КВІТЕНЬ

2. Вел. Четвер. Служба Божа, а в 7.30 вечером Страсти — Толстой.
3. Вел. Пятниця. — Плащаниця 2 год. Гардентон, 5 год. Толстой.
5. **Великдень.** — Свячення Пасок. 12 год. ночі Синьків, 3 год. Роза, 6 год. Гардентон, 9 год. Толстой, 3 год. попол. Вел. Вечірня в Толстой.
6. **Велик. Понед.** 9 год. Служба в Синьків, 3 год. в Розі.
7. **Вівторок, Благовіщення.** — Толстой

12. Неділя Томина. — Синьків.
19. Неділя. — Роза.
26. Неділя. — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
КВІТЕНЬ:

1. Середа. — Сифтон (сповідь).
2. Четвер. **Страсти.** — Давфин (4 год. по пол.)
3. Пятниця. **Плащениця.** — Давфин (2 по пол.).
5. **Великдень.** — Давфин (8 рано, по Богосл. посвячення пасок; — В 12 в ночи в Роркток Утреня і посв. пасок).
6. **Світл. Понед.** — Ешвил
7. **Світ. Вівторок.** — Велий Ривер.

11. Субота, Проводи. — Венлав.
12. Неділя, Проводи. — Дрифтинг Ривер
19. Неділя. — Косів
26. Неділя. — Роркток.

Посвячення пасок, як буде погода Косів 10 рано; Ешвил — 12 вдень; Велий Ривер — 2; Дрифтинг Ривер — 4 попол., Венлав — 6 вечером, Сифтон — 8 веч

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
КВІТЕНЬ

2. **Вел. Четвер,** Страсти — Виллингдон (8 вечером).
3. **Вел. Пятниця,** Винос Плащениці Виллингдон 10 год. рано; Андрю 1 пополудни; Кагвин 3 попол.; Лужани 5 попол
4. **Вел. Субота, Свячення Пасок:** [illegible] 8 вечером; [illegible] 9 вечером; [illegible] 10 вечером
5. Великдень: Виллингдон 12 год. вночи Утреня; [illegible] 2 рано, [illegible] 4 рано, [illegible] 6 рано, Андрю 8 рано
6. **Світ. Понеділок.** — Лужани.
7. **Світ. Вівторок.** — Прут.

12. Неділя Проводи. — Андрю (В 2 [illegible] Проводи на Завалю)
19. Неділя — Кагвин (Проводи).
26. Неділя — Лужани. (В 3-ій пополудні Проводи на цвинтарі в Прут)

Адреса: Вох 124, Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича
КВІТЕНЬ

1. [illegible] — Мейбридж ([illegible] сповідь)
2. [illegible] Четвер — Арран (Страсти [illegible] вечером)
3. [illegible] — Вайтбіч
5. **Великдень.** — Норквей, 12 год. [illegible] Арран 5 год. рано.
6. **Світл. Понед.** — Дорбен
7. **Світл. Віт., Благовіщ.** — Кобзар

12. Неділя, Проводи — Гаес (Спіл. Свяч.)
19. Неділя — Глен Елдер (Спіл. Свяч.)
26. Неділя — Стінен (Спіл. Свяч)

Свячення пасок залежне від погоди

ТРАВЕНЬ

[illegible] — Гаес
[illegible] **Юрія.** — Своп Плейн.
[illegible] Четвер **Вознесения.** — Кобзар
[illegible] — Норквей
[illegible] **Зелені Свята.** — Арран (храм)
[illegible] **Зел. Понеділок.** — Вайтбіч
[illegible] Нед. Всіх Святих — Дорбен (храм)

Адреса: Вох 124, Арран, Саск.
Телефон ч: 82.

Календар Українських Свят
КВІТЕНЬ:

1	С	19	*Березень.* Муч. Хрисанта
2	Ч	20	*Вел. Четвер. Страсти*
3	П	21	*Вел. Пятниця. Плащаниця*
4	С	22	*Вел. Субота.* Свч. Василія
5	Н	23	*Великдень (Воскрес. Госп.)*
6	П	24	*Світл. Понеділок.* Захарії
7	В	25	*Світл. Вівторок. Благовіщ.*
8	С	26	Собор арх. Гавриїла
9	Ч	27	Матрони Солунської
10	П	28	Преп. Іларіона Ісповідника
11	С	29	Муч. Марка еп. Арефус.
12	Н	30	*Н. Томина. Проводи* Івана
13	П	31	Преп. Іпатія цілит. Печер.
14	В	1	*Квітень.* Марії Єгипетської
15	С	2	Преп. Тита, муч. Амфіана
16	Ч	3	Преп. Никити Ісповідника
17	П	4	Преп. Йосифа Многоболіз.
18	С	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	Н	6	*Н. Миронос.* Евтихія арх.
20	П	7	Муч. Руфина і Акилини
21	В	8	Преп. Нифонта еп. Новгород.
22	С	9	Муч. Евпсихія, муч. Андиса
23	Ч	10	Муч. Терентія, Максима
24	П	11	Свщмч. Антипа еп. Пергам.
25	С	12	Василія Ісповідника Парійськ.
26	Н	13	*Н. Розслабленого.* Артемона
27	П	14	Мартина Іспов., муч. Азата
28	В	15	Ап. Аристарха, Трохима
29	С	16	Муч. Калідн, Ніки, Нунехії
30	Ч	17	Свщмч. Симеона еп. Перськ.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
[redacted]:

2. Четвер Страстний. — Горлиц.
3. Пятниця. — Йорктон (Плащениця в 3 год. пополудни)
5. **Великдень** — посвячення Пасок. 12 год. вночи — Брокстон, 3 год. рамку Утреня — Сторновей, 5 год. Утреня — Мазепа; 7 год. Утр. — Горлиц; 8 год. Сл. Божа — Йорктон.
6. Свит Понеділок — Горлиц.
7. Світлий Вівторок. — Сторновей.

12. Провідна Неділя. — Брокстон.
19. Неділя — Йорктон.
26. Неділя — Мазепа.

Адреса: **110 Велінгтон Аве. Тел. 798 Йорктон, Саск.**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського
КВІТЕНЬ:

2. Вел. Четв. — Ґлендон. Сл. Божа в 10, Страсти 7 веч.
3. Вел. Пятн., Винос Плащ. 11 год рано — Тирієн, 1 — Сенді Репидс, 3 попол. — Ґлендон
4. Вел. Суб. — Лессард; Свяч. пасок 2 попол
5. **Великдень.** — Сенді Репидс. Утреня і свяч. пасок — 12 вночи, Ґлендон — Утр. й Обідниця та св. пасок 7 рано.
6. **Світ. Пон.** — Ґлендон.
7. **Світ. Віт., Благ.** — Тирієн.

12. Неділя Томина. — Елк Пойнт, Проводи.
19. Неділя. — Сенді Репидс, Проводи
26. Неділя. — Лессард, Проводи

Адреса: Вох 13, Ґлендон, Алта.

Вийшла з друку книжечка
„Служба на Поклони"
"Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського".
Ціна $1.00
Замовляти в Консисторі Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada, 7 St. Johns Ave., Winnipeg. Canada.

Устав Церковний
КВІТЕНЬ:

5. Нед. *Великдень.* Ап. Діяння 1. 1-8. Єван. Івана 1: 1-17.

6. *Світл. Понеділок.* Ап. Діян. 1: 12-17. 21-26. Єван. Івана 1: 18-28.

7. *Світл. Вівторок і Благовіщення.* Єв Луки 1: 39-49, 56. Ап. Діян. 2: 14-21 і Жид. 2: 11-18. Єв. Івана 1: 18-28 і Луки 1: 24-38.

12. Нед. Гол. 1. Єв 1. Ап. Діян. 5: 12-20. Єв. Івана 20: 19-31.

19. Нед. Гол. 2. Єв Мар. 16: 9-20. Ап. Діян 6. 1-7. Єв. Мар. 15: 43-47 і 16: 1-8.

26. Нед. Гол. 3. Єв Луки 24: 1-12 Ап. Діян. 9: 32-42. Єван. Ів. 5: 1-15.

Український релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3636
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., APRIL 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го КВІТНЯ, 1953. ЧИСЛО (940) 8

ЩО ГОВОРИВ ВИШИНСЬКИЙ.

Представник Росії, Вишинський, говорив в Обєднаних Націях, що політика Маленкова мало ріжниться від Сталінової. Росія є за тим, щоби зброєння зменшити о третину, заборонити вживання атомічних бомб, розвязати Північно-Західну Оборонну Організацію, допустити большевицьких представників з Китаю до Обєднаних Націй і не дозволити Німеччині озброюватися.

АДЕНАВЕР В АМЕРИЦІ.

До Америки прибув канцлер західної Німеччини, Аденавер, і дістав запевнення, що Америка поможе Німеччині озброюватися.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 11.

В Кінгстоні, на Ямайці, розбився літак при вилеті з летничого порту, отже згинуло 11.

СЛАБІСТЬ ВРАТУВАЛА ДІТЕЙ.

В Перуджії, в Італії, замкнено школу для малих дітей, бо шириться слабість інфлюенци. Другого дня по замкненню частина школи завалилася. Так вратувалося від смерти яких 100 дітей.

ВЕЛИКІ КРАДЕЖІ В АНГЛІЇ.

Вістка з Лондону каже, що на зелізничій лінії Лондон-Мидленд було всяких крадежей на 21 мільонів долярів. До того є увага: „се показує нинішний моральний стан".

НЕСПОКІЙ В АФРИЦІ РОСТЕ.

Муринський Мав Мав повстанчий рух збільшаєсь і переноситься в околиці заселені европейцями та до містів, де поліція стає безрадною. Провідником руху є 30-літний Дедан Кіматі (або Кімаші). Від початку повстання він, або його помічники, вбили 52 людей. Европейці фармері, що плекають кукурудзу, лишають фарми.

БЕЗРОБІТТЯ В ІТАЛІЇ.

Нині Італія має понад 47 міліонів населення, а з того 1 міліон і 300 тисяч є безробітних. Занятих працею є 19,300,000, 42 проц. в рільництві і риболовстві, а решта в промислі.

МАЙНО ПОМЕРШОЇ КОРОЛЕВИ.

Ціле майно помершої королеви Марії оцінюють на понад 12 міліонів долярів Але воно не є лише в грошах, воно є в усяких цінних річах, як дорогі образи й інші цінні, або старинні річи, за які звичайний чоловік не дав би і малого гроша

Однакож уряд візме з того 75 процент спадкового податку, себто 75 долярів на 100. Уряд найбільше скористає.

Та коли б навіть 12 міліонів готових долярів роздати всім Англійцям в Англії, то кожна особа дістала би 20 центів.

АВСТРАЛІЙСЬКА ПОМІЧ ФРАНЦУЗАМ.

Австралія заявила, що хоче дати військову поміч Французам, які воюють з большевиками в полудневo-східній Азії. Справу мають обговорювати. Австралія знає, що коли б большевики забрали ту часть Азії, то Австралія буде в небезпеці.

ЗАУПОКІЙНА МОЛИТВА ЗА КОРОЛЕВУ.

В православній церкві Архистр. Михаїла на Дізраелі, в Винипеґу, в часі постного Богослуження 18-го березня, свящ. В. Кудрик відслужив окремо Заупокійну Єктенію за померщу недавно Королеву Марію, і в промові окремо зазначив, що Покійна визначалася між пануючими гарними і здоровими прикметами думаючої і рішучої жінки.

СВЯЩЕНИКИ КОМУНІСТИ.

Аґент Розвідчого Бюра, Герберт А. Филбрик, заявив в Вашинґтоні, що найменше 5 священиків в окрузі Бостону є замаскованими, але завзятими комуністами. Вони співпрацюють з комуністами учителями, професорами, бизнесменами, адвокатами, лікарями, урядовцями, з тими, що працюють при ґазетах і видавництвах книжок. Та комуністична ґрупа складаєсь з 70 до 80 членів. Він, як тайний аґент Розвідчого Бюра, був в тій ґрупі від 1940 до 1949 року. Розвідче бюро заявило, що може невдовзі розпочати розсліди в тій справі.

В ДОМІ ЗГОРІЛО 33.

В Ларґо, Фла., в Америці згоріло 33 особі в домі, де відпочивали слабі, або знеможені люде. Се було приватне заведення. Погибші були віком від 55 до 95 літ. Між ними згоріло 30 жінок. Огонь почався в кухни і скоро поширився. З огню втікло 25 осіб. Між погибшими згоріла доглядачка (норса), що ратувала других. Згорів також чоловік, що до слабих не належав.

ЗУДАРИЛОСЯ ШІСТЬ АВТОМОБІЛІВ.

В Винипеґу на мості зударилося шість автомобілів нараз. Видно, що всі були дуже близько один за другим і їхали скоро, отже коли передний автомобіль спинився, почали вдаряти одні других. З людей ніхто не потерпів.

НА ПОЧТОВИЙ БУДИНОК 15 МІЛІОНІВ.

В Винипеґу мають побудувати новий почтовий будинок, що буде коштувати 15 міліонів долярів. Се буде найдорозший будинок в Манітобі.

ГРОШІ В ГРЕЦІЇ ПОТАНІЛИ.

Гроші в Греції потаніли на половину рішенням уряду, а се значить, що за кожну річ треба платити два рази тілько, як дотепер. А хто мав готові гроші, то тепер вони варта лише половину того, що було.

ПЛАТНЯ ПОСЛАМ ПАРЛЯМЕНТУ.

Дотеперішна річна платня в отавськім парляменті була 4,000, а на всякі видатки 2,000. Крім того посол має вільний переїзд і др. Тепер думають річну платню піднести на 10,000.

107-ЛІТНА ЖІНКА.

В Анґлії святкувала тепер Марґарета Лун день своїх народин — маючи 107 літ. Є там ще одна, Юлія Ґрей, що має 106 літ. Се мабуть найстарші там жінки.

СВЯЩЕНИК І. ДМИТРІВ ХОРУЄ.

Широко відомий, як один зі старших священиків в Канаді, о. І. Дмитрів, тепер парох церкви Архистр. Михаїла в Винипеґу, довший час хорує. Якийсь час був в шпитали, а тепер вже вдома. Його заступає свящ. Кудрик та помагає свящ. Савчук. Свящ. Дмитрів є парохом винипеґської парафії понад 10 літ, а передтим був в Алберті, Саскачевані і в Манітобі поза Винипеґом.

ПІДПАЛЯЧ В ФОРТ ФРЕНСИС, ОНТ.

Впродовж кількох днів було в Форт Френсис 5 огнів, в трох готелях, на стації, де стають баси і в торговли напитками, а всі починалися від „вмивальні" (вашрум). Найбільший огонь був в Емперор Готели, що наробив шкоди на 100,000 долярів. Тут після пожару рабівники багато чого забрали, що не згоріло. Арештовано двох людей, як підозрілих, а також шофера таксівки, який привіз до готелю двох людей, але не хотів сказати звідки їх взяв.

ЗГОРІЛО ДВОЄ ДІТЕЙ.

В околици Вайти, Ман. згоріло двоє дітей родини Кіянських, хлопець 4 роки, а дівчина один рік. По 5-ій годині перед вечером мати запалила в печі і пійшла надвір щось робити. Нараз побачила, що в хаті огонь. Вона побігла ратувати діти, але не могла до них доступити, і попекла собі руки і лице.

СОВІСТЬ ПРИМУСИЛА ПРИЗНАТИСЯ.

В Виндзорі, Онт., Артур Тівірдж, з Ред Дір, Алта., зателєфонував до поліції, щоби його арештувала, бо він вкрав в свого роботодавця 60 долярів, коли з Алберти забирався. На розі вулиці він вже на поліцію чекав і тут його взяли. Докір совісти примусив його признатися.

ЛІТАВ КРУГОМ МІСТА ПОНАД 6 ГОДИН.

З Норт Бей, Онт. вилетів літак з 43-ма робітниками і зараз щось в літаку попсувалося. Треба було спуститися, але на летничій площі був лід, отже небезпечно. Тоді літак літав кругом міста понад 6 годин, поки цілу площу піском посипали. Тоді спустився.

ДВА ДІСТАЛИ ПО ДВА РОКИ.

В Винипеґу Ралфа Ракочія і Доналда Ваґля, 21-літних, засудили на два роки тюрми, що побили й обрабували німецького іміґранта. А ще одного, 19-літного, мають судити.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Впреосв. Митрополита Іларіона

Неділя, 19-го квітня. — Отава.
Неділя, 10-го травня. — Форт Френсис.
Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпеґ. Катедра Пр. Тройці.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Конгрес і Богачевський.

Перем. „Укр. Голос", ч. 12, 1927, в статті „Американські болячки", подає вістки з Америки про роботу і поведення Богачевського:

„Гр. кат. Церква в Америці за три літа правління еп. Богачевського опинилась над берегом пропасти. Духовенство і нарід, щоби ратувати Церкву, висилали меморіяли до Ап. Делегата, а коли се не помагало, взялися до боротьби. (Висилали і депутацію до Богачевського, але депутації він не приняв).

„Скликано конгрес. Грудня 29-го, 1926, зїхалося до Філядельфії 114 делегатів від 84 парохій. Ухвалено ще раз вислати меморіял до Апост. Столиці (до папи) а покищо не платити катедратика (оплата на вдержання єпископа) до рук єпископа, але до Комітету, який вибрано на церковнім конгресі.

„В відповідь на те **Богачевський викляв з Церкви 11 провідників церковного конгресу** (цілу президію і всіх референтів). **В відповідь на те нарід вибрав всіх виклятих на становища парохіяльних урядів,** а викляті рішили заскаржити еп. Богачевського до суду, бо по американських законах прилюдне виклинання заборонене."

Наслідок був такий, що Рим покликав Богачевського мабуть щоби про все довідатися. Та є в статті ще така увага:

„Не хочемо ідеалізувати громадянства. Безперечно були помилки і по стороні громадянства, але треба сконстатувати (зазначити), що еп. Богачевський був стороною атакуючою, непримиримою, в боротьбі безоглядною."

∴

Давнише була створилася в Америці організація „Обєднання" для несення помочи старому краєви. Її очолював свящ. Сполитакевич. Вся поміч мала переходити через „Обєднання".

Прибувши до Америки Богачевський почав окремо збирати датки на старокраєві духовні потреби. „Обєднання" не противилося, а тільки хотіло, щоби ті збірки були зареєстровані в „Обєднанню", тоді буде можна знати повний стан жертвенности Українців в Америці. Богачевський не згодився і

„В задерчистий спосіб почав переводити реформи... Взагалі Богачевський не знає компромісу (уступок), він чоловік безоглядно впертий. Не помогли протести старших священиків, як пр. о. Пристая."

Він заборонив правити Панахиди по Іванови Франкови уважаючи Франка безбожником, та —

„Віднісся з острим письмом до галицьких єрархів (єпископів), щоби вони вступили в його сліди. Те домагання сповнив тільки перемиський єпископ. Інші відмовили."

А священики пригадували йому, що польський поет Каспрович був релігійно таким як і Франко, однакож краківські Єзуїти в своїм органі закликали читачів, щоби складали датки на памятник Каспровича.

Виходить, що **малий чоловік,** хоч він і **вчився в школах, хоч має наукові свідоцтва, має титули і власть, може стояти нарівні з тим темним селянином з народної приказки, який говорив:**

Коли б мене вибрали війтом, то кому схочу — в морду дам, а кому схочу — вікна повибиваю.

Невчений буде вікна вибивати, щоби показати силу своєї власти, а вчений малий чоловік може розбивати власний нарід щоби таксамо показати свою силу.

Дійсно великим чоловіком можна уважати лише того, в кого є здоровий, зрівноважений розум, та щирий, чистий характер. Се висловив Христос словами зверненими до Натанаїла: „Се Ізраїльтянин, в якому нема облуди". А такі бувають і між убогими і неписьменними, люде без облуди.

По повороті Богачевського з Риму.

Перем. „Укр. Голос", ч. 24, 1927, списуючись дальше на вісти з Америки, каже, що Рим в американські справи не мішався, — „обмив руки, мовляв — робіть що хочете". І прийшло до того, що в часі Великодних Свят коло катедральної церкви владжено демонстрацію.

„Знетерпеливлений одногодинним очікуванням на єпископа нарід перед Архиєр. Сл. Божою зачав виходити з церкви, і коли остаточно єпископ показався, піднеслися крики: „Геть з ним до Варшави" і т. п. Помимо закликів священиків люде до церкви вже не вернулися."

Подібне ділося кругом. В місті Честер **єпископський канцлер, Ващишин, відмовився святити паски** і люде спровадили собі іншого священика.

Суд в Філядельфії видав чартер для **„Української Католицької Церкви"** в Філядельфії, і тому Богачевський спротивився обороняючи назву **„рутенської церкви"** (рутінієн). **„Української"** церкви не хотів, але **„рутенської"**.

Перем. „Укр. Голос" говорить, що в Галичині Богачевського добре знають як визначного українського патріота, але додає

„Не хочемо обороняти хиб і блудів о. Богачевського. Будучи фанатиком праці і фанатиком націоналізму, **є він рівночасно фанатиком католицизму,** який в його очах уособлює ватиканська дипльоматія На тім пункті його ніхто не переконає. Аргументів він не признає, з окруженням, з обставинами не рахується. Неодна справа могла би бути полагоджена та ні. еп. Богачевський своєю тактикою доконає, що всіх людей відстрашить від тої справи

„В боротьбі еп. Богачевський таксамо безоглядний, фанатичний. Противника бажає положити на обі лопатки Витичив собі дорогу і хто навинеться на тій дорозі, того бажає розторощити **До світських людей відноситься з упередженням, — се в його очах „вороги" Церкви.**

„Тут вже п[illegible] інтернен.ювати (вмішатися) висші чинники, але вони або [illegible] вають руки, або ще підохочують Богачевського до непоміркованости.

Таким був Богачевський. І такими були ті чужі, що Богачевського єпископом поставили. Вони ж не ставили наосліп хто в руки попався, але мусіли добре знати кого ставлять, — такого, що буде з ними числитися, а не з народом. Свого для себе поставили. І певно приказували робити так, як він робив

Вдійсности гр. кат. Церква, як Церква Українців, ніколи не мала своїх єпископів, бо всіх єпископів для неї настановляли чужі, греко-католиків не питаючи. Уважали греко-католиків за рабів, з якими не треба радитися. Раб на все мусить згодитися. На те він раб — „рутенець".

Так робила і царська Росія, так нині роблять большевики. Ріжниці нема!

Отже знов питання: Чи був лад в гр. кат. Церкві? Чи папське верховенство і взагалі католицизм приносить Українцям греко-католикам добро?

КІЛЬКА УВАГ

1. До „Вістника" нераз присилають люде статті про роботу окремих організацій, що не стоять в тісній злуці з нашим загальним зорганізованим життям.

Присилають і з Америки, а то і з Австралії про справи, що є надто місцевими і в Канаді ними загал не заінтересуєсь, коли вони не мають загального значіння.

Таких матеріялів годі в „Вістнику" містити просто тому, що „Вістник" розміром невеликий.

2. Коли хто пише, що хтось народився в такому то селі, то нехай не пише „в Західній Україні", бо таке означення неясне. „Західна Україна" дуже широка, отже не знати, чи хтось родився в Галичині, чи на Волині, чи на Холмщині, чи на Поліссю, чи може на Закарпаттю, або на Буковині.

3. В українській мові не можна вживати „пані Петро, пані Степан, пані Іван, пані Семен..." Українські жінки мають свої хрестні імена Лише родинні назви йдуть по лінії чоловіків. А що інші люде можуть називати своїх жінок Іванами, чи Петрами, так се не наша справа

4. Хто пише „п-во" (панство), то конче треба подати імя чоловіка і жінки, а не „п-во Іван Хатний", бо один чоловік не є „панством". Також не досить „п-во пані і пан Петро Хміль". Треба написати імя жінки, вона ж має своє імя

5. Не повинен ніхто ображуватися, коли перед його іменем нема „п". (пан). Ходить про чоловіка, про його працю, про його вартість, а брак того „п". не є для нікого зневагою. При імени Шевченка, чи Франка не ставимо „п"., але се не є для них зневагою.

6. Імена осіб, як жертводавців, чи що, писати виразно, щоби не треба догадуватися як його прочитати.

7. Дітям не давати чужих імен, — Луїв, Джеків, Робертів, Віліямів, Джесів... Се показує, що ми себе і свого не шануємо. Своє викидаємо і йдемо чужого позичати.

Тих кілька уваг треба запамятати

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

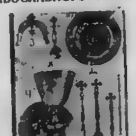

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

41.

Минула зима і мої 8 моргів зазеленілися. Крім того я купив за позичені гроші 2 кірці пшениці і засіяв два морги. А на решті поля посіяв ячмінь, овес, гречку та посадив бульбу (барабольі).

Було по Петрі в неділю, либонь (мабуть) 14 липня, 1895 року. Обступили мене ґазди і балакали про господарські справи. Між ґаздів втиснулися дівчата хористки, і сопраністка, Софія Зобкова, питає:

„Коли отець будуть жати своє збіжжя?"

„Як не буде дощу, — кажу, — то у вівторок... Але чому ви такі цікаві?"

„Бо хочемо помогти, та не знаємо коли".

У вівторок в 10-ій годині пійшов я на поле і бачу багато жінок, дівчат, господарів. Я нарахував 104. Треба йти додому й обід готовити, але знов я застав в кухни рух, як в часі сіяння. Ґаздині поприносили всего і готовили. І тепер відвіз Іван Собків полуденок на поле.

Вечером були на поли лише полукіпки, наче намальовані. Перед заходом всі 104 прийшли на приходство вечеряти. В хаті місця не було, тому жінки поприносили полотна, що білили, і розстелили на мураві (мурава, невелика, а густа трава) і тут всі вечеряли, а моя дружина з ґаздинями їм прислугувала. А я припрошував.

Навіть старий парох приглядався кріз відчинене вікно і прислухався до веселого гомону. Але не прийшов, щоби з своїми парохіянами провести веселий час. Очевидно — ми всі були йому чужі.

∴

В осени я був вже багачем „на цілу губу" Намолотив кількадесять кірців жита і пшениці. Але не все те було моє. Часть належала до тих, що дали зерно, ворали, засіяли, зжали і звезли до стодоли. І я постановив заснувати в Підгірцях громадський шпихлір. В часі неврожаю чи градобою будуть люде мати де позичати на хліб, на засів.

Отже 8 кірців я зложив до шпихліра від себе дав корець жита і півкірця пшениці. Се був основний капітал. І хто дав мені збіжжя, був вже членом основником. Та я і других заохочував, щоби ставали членами. Вкладка була — чвертка (бушель) жита, пшениці, ячменю, або гречки. Збіже було в парохіяльному шпихлірі, що до того часу був завсігди порожний. Я хотів привчити людей кооперації.

∴

В червни 1896 р. митр. Сембратович обіздив Олеський деканат (округ) і всі священики готовилися до його принятти. Однакож мій парох про те не думав, і тому я мусів все приготовляти в церкві, в школі, в хорі. Просив я його, щоби в церкві поставити правдиве вино на місце малиняку, якого він вживав до Служби Божої.

Я був завважив в церкві, що вино має невиразний смак і сказав про те Корчинському, на що він:

„Се малиняк! Лікар заборонив мені пити вино, а малиняк добре мені робить. Я пю чарку малиняку по обіді і вечері, і то дуже здорово. Тому вживаю малиняку і до Служби Божої."

Та я тепер усунув малиняк з церкви. Міг же би його митрополит знайти, а тоді мені першому клопіт.

∴

В Цішках вже була візитація. Митрополит запитав свого супровідника, о. Бачинського, де буде слідуюча.

„В Підгірцях", — відповів той.

„А хто там парохом?"

„Корчинський".

„Там знайдемо щось цікавого", — додав хтось.

Прийшов очікуваний день. А в мене все готове, діти катехизм знають, церква чистенька. Дівчата понаплітали вінків, замаїли церкву. Збудовано браму.

Біля 3-ої години прибув митрополит, а з ним священики та цісарські урядники, що брали участь в таких візитаціях. А народу було ціла хмара.

Корчинський клякнув перед митрополитом і почав:

„Святійший... святійший... святійший..."

Се повторив може 10 разів, більше не міг сказати. І за те митрополит подякував. Потім витав митрополита польський парох і жидівський представник, і тоді митрополит вступив до костела. Втім залунав спів мого хору: „О Мати Божа". Митрополит запитав Бачинського звідки такий хор в Підгірцях. Опісля хор співав в костелі і в церкві. І все було добре.

Князь Санґушко запросив митрополита, священиків і світських достойників на обід до королівського замку. На сірім кінци був і я.

По обіді прийшла делеґація від підгорецьких парафіян з просьбою, щоби він призначив мене парохом для Підгірців. Митрополит сказав, що та справа належить до князя Санґушка, але Санґушко сказав

„Право надання пароха до Підгорець я даю вашій екселенції".

Селяне втішилися, але не сталося, як вони хотіли

Митрополит невдовзі заслаб і вже не встав, а Консисторія назначила речинець конкурсових іспитів. Я спізнився з моїм поданням, й прелат Білецький мав кого іншого на увазі.

Того самого року помер Корчинський, а я по двох тижнях візитаці дістав похвальну грамоту за мою 3-літну працю в Підгірцях.

З ПРИВОДУ ОДНОЇ ПИСАНИНИ

У торонтонському гр. кат. часописові „Наша Мета", за 7. II. 1953, ч 6, появилася дивна писанина п. І. Сапіги під назвою: „За перемогу правди". У тій статті шановний автор так сильно змагається за ту перемогу правди, що з повною, непогамованою злістю й анти-християнською ненавистю нападає на орган Православної Церкви в Канаді — „Вістник", вигадуючи на нього всякі дивовижні нісенітниці

Не беру на себе сміливости і завдання ставати в оборону „Вістника", певність мавши, що він сам при потребі може дати відповідну відсіч напасникові. Мене в даному разі кортить сказати пару слів про автора тієї статті „За перемогу правди", як та особа мені уявляється з огляду на її велику горливість до чужого українському духові католицизма та з огляду ще і на те, як сам автор тієї дивовижної писанини сам себе читачам рекомендує. У кінці статті Сапіга досить просторо розписується про свої власні заслуги на рідному полі, військовому, урядницькому і **церковному** від 1917 по 1944 рік, особливо при тому підкреслюючи свою особливу вірність і відданість православію (за що навіть мав похвали від єпископа).

Отож найперше всім нам православним треба знати і памятати, що цей ненависник „Вістника" є якраз той самий „тоже православний" пан Сапіга, який пару років тому їздив до Риму на поклін папі, і ніким до того не покликаний самозванно в імені православних українців складав папі привітання, а також не бувши від нікого уповноваженим, самовільно в імені тих же православних Українців доручував якийсь там дарунок. Ось це єсть той самий „православний". Тому і не дивно, що він саме так горує за католицизм і саме так нападає на православний пресовий орган.

Не менше пікантно випадає і те, як пан Сапіга похвально рекомендує сам себе публічно, стягаючи на себе проміння „родової слави" з глибини віків прадавніх своїх предків. (Ніби це справді мало б мати якесь значіння...). Він пише: „...я скажу, що походжу від того Сапіги, який бився проти москалів під хоругвами гетьмана Івана Мазепи, втік з ним до Бесарабії **і пізніш вернувся до Петербурга і був фельдмаршалом російських військ"** (підкресленя моє). Ось маємо! Є справді чим хвалитись — отаким ось знаменитим предком! Фельдмаршал російських військ, що добився царської ласки, ката України, покинувши хоругви гетьм. Мазепи і врадивши його визвольну справу.

Це вже дійсно людина, що сама не знає, що говорить. Настільки вже стратила почуття міри і гостроту межі між поважним і смішним, між святим і негідним, що хвалиться зрадою і підлотою свойого предка. Радили б ми Сапізі прочитати наукову розвідку проф. М. Грушевського „Глухів і Лебедин". Хай би побачив ким справді варто українським патріотам гордитися і славитися, а кого з огидою і погордою відкидати. Бо в той час, як деспот Петро I лагідно приймав і царською ласкою обділював усіх перекінчиків, слабодухих втікачів з табору гетьм. Мазепи, недостойних зневажників його і підлих зрадників Мазепиного діла, в той час як полтавський переможець на домовині України роздавав маєтки, ранги, чини і всі земні блага хитрим малоросам за зраду Батьківщини при виборі нового гетьмана в Глухові, — в той же час у Лебедині відбувались жахливі пекельні екзекуції над вірними, незломними прихильниками Мазепи й однодушними його у справі визволення України зпід московської кормиги.

Тоді в Лебедині голови, руки і ноги рубано до плахи, четвертовано, на палі саджено, огнем палено вірних синів України, — справжніх козацьких патріотів-мазепинців, що недолею попали до рук московського ката.

Ось де! — в Лебедині були в муках померли ті українські герої, ті предки, якими можна гордитись і хвалитись, а не ті нікчемні людці, що в Глухові повзали перед царем, а потім ставали фельдмаршалами російських військ на горе і загибіль України.

Якби наш шановний пан Сапіга був настільки сумлінно-чутливий, або хоч настільки мудрий, щоб зрозуміти усю трагічну символіку отої історичної і моральної межі „Глухів-Лебедин" та справжню українську національну оцінку її, то сам би жахнувся і засоромився, та ніколи б не ризикував виставляти якогось свого предка „фельдмаршала російських військ", і зрадника Мазепи й України на прилюдний осуд і посміховисько.

Один з многих.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3625, — Winnipeg, Man.

ВЕЛИКОДНЕ ПРИВІТАННЯ

З ласки Божої Смиренний МИХАІЛ, Ахиепископ Торонта і Східної Канади.

До оо. Пастирів і Вірних Східної Епархії.

Улюблені в Господі Мої Сопастирі і Ви Брати й Сестри, Батьки, Матері, Юнаки, Дівчата і Діточки!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ці величні слова, наче іскра пронимають всю, нашу душу. Враз розправляються і всі члени тіла і все єство душі. Я чую Вашу відповідь гучну як шум моря

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Де сила тих чотирьох магічних слів? Чому вони так зворушують душу? Чого вони не такі як інші слова?

Тому, Дорогі мої, що сі слова торкаються нас самих. Коли кажемо, що Праведний Лазар воскрес, то тільки дивуємося силі Господа Ісуса Христа, який і над смертю володіє. Коли ж кажемо — Христос Воскрес! — то тут щось інше. Він не сам тільки воскрес, а й тебе з собою воскресив. Бо Він — Син Божий, — одягнувся в твое єство, одягнувся в тебе сивого, став тобі по тілові братом (Євр. 2, 12), щоб узяти на Себе твою провину перед Богом. І Він узяв і в тілі Своїм прибив її до хреста; умер замість тебе й воскрес і тебе з Собою воскресив. Повернув тобі Синівство Боже, вернув тобі права сина. І вознісшись на небо, тебе з Собою посадив праворуч Бога і Отця. (Ефес. 2, 5-6), бо ми всі вмерли були в Адамови, а тепер у Христі Ісусі всі ожили (Кор. 15, 22).

Ось, Брати мої, сила тих чотирьох слів. Ось та наша свята невмируща Радість, яка вже дві тисячі років так сильно і радісно зворушує християнський світ. Наш народ називає цей день — „ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ" — ВЕЛИКДЕНЬ

О, воістину це великий, незрівняно великий день!

Се проречений (Господом) і Святий День. Єдиний. Цар і Господь Субот. Празників Празник і Свято із Свят... (Ірм. 8-ий канона Пасхи).

Се день перемоги Добра над злом. Се день перемоги Світла над темрявою. Се день перемоги Сили Божої над нашим віковічним ворогом дияволом

Тому то в сей день така світла наша радість. Бо се та радість, про яку сказав Господь

„І радости вашої вже ніхто не візьме від вас" (Іоан, 16, 22).

Любі мої! Ся радість однакова для всіх. Чи ти цар, чи ти багатий, чи вбогий; чи ти вчений чи простий; чи ти відомий чи незнаний; чи ти в палатах чи ти в простій хатині. Однакова вона для всіх, бо всіх Господь із Собою воскресив, усім повернув Синівство Боже. Всіх нас зробив **Царським Священством, Людьми Оновленими, Народом Святим,** якого Він виділив для Себе (1 Петра 2, 9).

Ото ж усі увійдімо в радість Господа Свого.

Ми були загубились, як ті вівці в горах серед вовків, блукали без Пастиря, і ті вовки хапали нас. І ось Він — Син Божий — зійшов з неба, щоб розшукати нас, як те ягня, що заблудило. І взяв нас на плечі та приніс до Отця і порадувався за нас Великою Радістю, а з Ним і всі Ангели (Мф. 18, 12-14).

Ото ж знову кажу: увійдімо й ми в Радість Господа Свойого.

Боговідступники кажуть, що ніби ми мрійники та обманюємо себе, бо насправді (кажуть вони) помремо і нічого не лишиться від нас.

Друзі мої! Це голос злого духа, який убиває надію на життя. Він знає, що його жде вічна духова смерть з муками (Мф. 25, 41). А щоб переконатися, то ви маєте тверде свідчення від Христа Господа. Він каже, що дерево пізнається по тому, який воно овоч дає. Подивіться який „овоч" дало безбожництво за сі короткі роки. Скільки є щасливих, що ним утішаються? Десятки, може сотні мільйонів мучаться, як у пеклі, позбавлені будьякої духової свободи; навіть заплакати не можуть відкрито

І то однаково в кожній країні, де тільки безбожництво взяло верх. А слідом за ним руїна родини, руїна гідности, руїна душі. Руїна життя, кров, стогін, сльози і неволя. Чи є щось подібне там, де для людей законом є Євангелія Спасителя нашого? Ні, немає і бути не може так довго, як людиноситимуть Духа Святого в серцях своїх.

То ж, Брати мої, — виберім собі свободу, а не неволю; життя, а не смерть; Бога живого, а не сатану-руїнника всього доброго. Втікайте від тих, хто відкидає Воскреслого Господа і не приєднуйтеся до діл безплідних темряви (Еф. 5, 11), і як каже Апостол: всім серцем „радуйтеся в Господі, і ще кажу: радуйтеся!... Господь близько!... (Фил. 4, 4-5). Бо ваше життя з Христом у Богові. Коли ж явиться Христос — Життя ваше, тоді явитеся й ви з Ним у славі (Колосян 3, 3-4). Бо Христос Воскрес і Вас воскресив для вічного життя.

Нарешті, Брати мої! Дякуйте Господеві за те, що ви сини й дочки того українського народу, який прийняв від Апостола Андрія це Христове благовістя. А через св. нашого князя Володимира зробив його своїм диханням, і нам, дітям своїм передав тую світлу й вічну Христову радість.

Молімся щоб Господь знову навернув заблудших: щоб на нашій Батьківщині й тут у Канаді та й по всьому світі невпинно лунав цей святий поклик до Божої радости

А ви, мої любі, як дорогоцінний дар зберігайте ваші рідні православні традиції. Святість пасхи для Господа, красіть яєчка, як ознаку воскресення життя із гробу.

Вітайте брат брата святим радісним —

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Нехай буде світла радість в кожній душі, і в кожній хаті.

Ще раз вітаю Вас

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС! Господь і нас воскресив. Йому слава на віки вічні,

Амінь.

Дано Р.Б. 1953
Місяця квітня, в 4-ий день,
В нашому Архиерейському Домі,
в місті Торонто, Онт.

(Від Редакції. — Висше поданий Святочний Привіт Впреосв. Архіеп. Михаїла надійшов до Редакції, коли вже було запізно його помістити, і тому містимо його в отсім числі. Великодний час продовжується аж до середи перед Вознесенням, отже і сей Привіт до того Великодного часу належить.)

СПРАВА ВИХОВАННЯ

I.
ГІДНИЙ ДІМ СТОЇТЬ НА ГОРІ.

Коли хочеш поправляти загал, то не конче скликай віч, щоби там до загалу промовляти. Ти йди до дому і починай виховувати власні діти так, щоби вони були красші, поважнійші, гіднійші діти, ніж інші діти. Загал їх побачить і забажає, щоби його діти були подібні. Так навчиш загал, як треба діти виховувати.

Коли хочеш, щоби в державі був лад і справедливість, заведи в своїм домі взірцевий лад і справедливість. Казав же апостол Павло: „Хто не вміє своїм домом правити, то як він може правити Церквою?"

Коли хочеш, щоби кругом тебе були добрі християне, то зроби свій дім таким щиро християнським, щоби всі люде в твоїй околици бачили, що твій дім більше християнський, ніж їх доми.

Коли хочеш, щоби твої сусіди брали своїх дітей до церкви, то бери завсігди свої діти, приходи з ними раненько, і навчи їх так поводитися в церкві, щоби вони були гарним приміром для других Тоді тебе другі почнуть наслідувати

Коли хочеш, щоби українські діти в твоїй околици читали українські книжки, навчи сам своїх дітей українського письма, постарайся для них книжок, заставляй їх до читання, а коли вони привикнуть і будуть читати, то другим стане ніяково і завидно і вони почнуть тебе наслідувати.

Коли хочеш, щоби українські діти в околици говорили між собою своєю мовою, то навчи своїх дітей так, щоби вони всюди між собою своєю мовою говорили, а се буде велика наука для других. За ними підуть другі. Твої діти будуть других дітей за собою вести

Коли хочеш, щоби другі все своє шанували й обороняли, то навчи своїх дітей щоби вони все своє шанували і боронили, а се покаже і другим родичам і другим дітям, як треба своє шанувати, і вони почнуть твоїх дітей наслідувати.

***

Так виховували своїх дітей перші християне, — самі виховували, в своїх домах виховували.

Від дому все починалося і яку велику силу воно мало.

Коли св. Іван Золотоустий був хлопцем в школі, то поганські учителі бачили який він гідний хлопець і говорили „Де ті християне набирають таких дбалих матерей, що так гідно дітей виховують?" Тоді всі християнські доми так дітей виховували.

Про те говорив і Христос: „Нехай світло ваше засіяє між людьми, щоби люде бачили ваші добрі діла, а тоді будуть вони прославляти Отця, що на небі".

І ще казав Христос: „Не може сховатися місто, коли воно стоїть на верху гори". Тут Христос розумів, що коли буде взірцевий дім, буде гідний батько і мати, будуть гідні діти, то вони будуть для всіх такі видні, як те місто, що стоїть на верху гори. Всі будуть той дім бачити і самі схочуть такий дім мати.

Се буде мати більшу силу, ніж говорити на зборах, на вічах, коли свій власний дім занедбується.

У. П. С.

МОЛОДІ БАГАТО П'ЮТЬ.

Суддя Ватсон заявив в Вінніпегу, що він має докази як молоді, в шкільнім віку щораз більше п'ють. В них пити і впиватися належить до геройства. П'ють не тільки хлопці, але і дівчата. Тим способом щоби се припинити, вважає він лише вговорювання і поучування. Та хиба ж і дотепер їх не вчать?

о. В. Бойчук.

Проповідь на Неділю Самарянки

Хто з нас не знає, яке велике значіння має вода для життя людини і для життя взагалі. Коли ми поглянемо в природу, то ми побачимо, що без води завмирає вона, а коли дощик зросить її, то вона знову відживає. Без води земля, а з нею природа була б мертвою, бо земля це тіло, а вода душа, і як тіло без душі є тільки трупом, таксамо земля і природа без води були б мертвими.

В багатьох поганських народів вода є святістю і символом божества, якому ті народи приносять жертви. І ще більше понять можна б вичислити про воду. Воду вважається символом чистоти, невинности і життя. Коли ми читаємо Святе Письмо Старого й Нового Заповіту, то й там знайдемо багато місць, де воду береться як символ. Особливо підкреслює це Новий Заповіт. Наприклад: Іван Креститель накликав до покаяння і хрестив кажучи: „Я хрещу вас водою на покаяння..." Або і Христос в розмові з Никодимом говорить до нього: „Коли хто не родився од води і духа, не може увійти в Царство Боже". (Ів. 3, 5). Коли не будете чисті духом як вода, то не будете мати части в Моїому Царстві.

Але найбільший символ, який ми могли б знайти у Св. Письмі під знаком води, ми знаходимо якраз в св. Євангелії на неділю про Самарянку. Христос у розмові з жінкою-Самарянкою бере воду як символ життя вічного. Він являється Самий Тим, Який має ту воду в Своїй власти. Вода життя, се дар Христа:

1. Він дарує її тому, хто в Нього її просить.

2. Він робить джерелом ту воду в тім, хто її пе.

Ісус Христос мандрує зі своїми учениками з Єрусалиму до Галилеї і Його дорога веде якраз через Самарію. Самарія була напів поганською країною. Тут якраз Христос зі Своїми учениками робить по довгій вандрівці відпочинкову перерву, а се було в місті Сихарі. Ученики йдуть в місто, щоби купити хліба, а Христос остається при керниці, яка звалася „Керниця Яковова". Тут Христос вибирає собі місце відпочинку. Втомлений сідає біля керниці і в ту хвилину приходить жінка-Самарянка, щоб начерпати води. Ісус після довгої вандрівки був не тільки втомлений, але він мав також велику спрагу. І коли Він побачив, що жінка начерпала води, став просити в неї пити. Вода стає товчком розмови Христа з жінкою. Коли жінка почула, що Ісус просить в неї води, то дуже здивувалася. „Як се ти, Жидовин бувши, пити просиш від мене, жінки Самарянки?" Бо Жиди зі Самарянами ворогували, і Жид був би ніколи нічого не їв, ані пив від Самарянів, бо вважав се нечистим. На ті слова жінки і на її здивування Христос відповідає словами: „Коли б ти знала дар Божий і хто се говорить тобі: „Дай мені пити", просила б його, і дав би тобі води живої". Тими словами хоче Христос звернути увагу, що Він Одинокий має найліпше з найліпшого в світі, що Він має воду, якої хто її напється, не має більше спраги. Жінка не знала, хто розмовляє з нею, але коли почула про таку воду, почала просити в Христа сеї води. І Христос їй ту воду дає, воду для душі. Він відкриває їй гріховне її життя, яке вона провадила, маючи багато незаконних чоловіків. Коли Христос се їй відкрив, вона пізнає, що перед нею стоїть не звичайний чоловік. Се мусить бути великий пророк, або може й Самий Месія, на якого й вони, Самаряне, чекають, бо він заглянув в глибину її серця. Вона пізнала в ту хвилину себе і своє гріховне життя, а коли пізнала себе, то пізнала також, що потребує помочи, й вона ту поміч отримує. Отримує живу воду на свої рани глибоко в душі, отримує, бо просить помочи в Христа.

Віки проминули від того часу, але вода, яку Христос давав, все та сама. Вона пливе з того самого джерела, що колись плила, а в наші часи тим невичерпаним джерелом являється Церква Христова, яку Він оснував і поклав діяти на землі. При тому джерелі міліони гасять спрагу своїх душ; при ньому отримують підкріплення немов той, який блукає по пустині спражений, знаходячи оазу, а під нею пливуче джерело.

Однакож замало є пити з джерела тільки для себе, а се вказує ясно нам св. Євангелія. Ми отримуємо живу воду в Христа, всі його ласки, коли ми в нього сего просимо. Але се не повинно остати при нас самих, як ми отримаємо.

А хто воду пе, що Христос дає, то вона повинна статися в ньому джерелом. Христос каже: „А вода, що йому дам, буде йому джерелом води, що тече в життя вічне". Сеї ласки зазнає жінка Самарянка. Вона напившися води, якої дав їй Христос, стається Христовою посудиною, з якої виплило джерело води живої. Вона пізнавши Христа, не затримує її тільки для себе, а йде в місто й розносить в ньому вістку про Христа. Через неї багато приходить до віри в Христа з її земляків. І Сам Христос каже, що наближаються жнива, жнива для Царства Божого. Зерно науки і віри, яке Христос засіяв у душі тої жінки, почало рости і зеленіти і заказувалися жнива багаті

Який гарний приклад лишила нам усім та жінка-Самарянка, приклад як прийти до дійсного пізнання Христа, й приклад, яким має бути християнин. Не тільки священики мають бути тими, які голосять про Христа, а мають бути ними всі правдиво-віруючі в Христа християни. Кожний на свойому місци й в свойому стані повинен бути свідком Христа. Батько для своєї родини, матір для своїх дітей, сусід для свойого сусіда. Коли ми такі завдання будемо робити, то будемо подібними першим християнам.

Нехай жінка-Самарянка буде нам найкращим взором, щоби через її приклад ми сталися правдивими поклонниками, які Небесному Отцеві поклоняються духом і правдою, поклоняються в тій Церкві, яку оснував Христос, і яку сотками літ визнавали наші предки, в обороні якої клали й кладуть свої буйні голови кращі сини нашого народу.

Молімо Бога, щоб Він зберіг нас при тій правдивій вірі Христовій і вірі наших предків, а самі докладаймо наших сил, щоби жити після науки нашої Матері-Церкви; щоб ми могли не тільки тут бути її добрими членами, але й в вічності.

ПРОБА З АТОМІЧНОЮ БОМБОЮ.

На березня 19-го приготовили в Ляс Вегас, Нев., в Америці, пробу є атомічною бомбою, меншою ніж та, яку кинули на Японію. Експльодувала з вежі 300 стіп високої. Щоби бачити наслідки вибуху, поуставляли 70 автомобілів в ріжних віддаленнях, побудували доми близше і дальше, також порозміщували живі звірята в ріжних віддаленнях. А дві милі від вежі заховали 1,500 вояків в сховках 5 стіп (фітів) під землею. Сила бомби мала рівнатися силі 15 тон Т.Н.Т, отже сильного вибухового матеріялу. Бомба, що кинули на Японію, рівналася 20 тонам Т.Н.Т. І преса подавала опісля, що світло від експльозії освітило хмари 300 миль далеко. Се вже показує силу тої експльозії.

З ЛИСТА ШЕВЧЕНКА НА ВЕЛИКДЕНЬ 1856 Р.

Шевченко був тоді на засланню в Новопетрівській кріпости і на Великодні Свята дістав лист від графині Настасії Толстої. Шевченко сподівався, що його пустять на волю, але коли довідався, що волі йому не дають, дуже журився. Все ж лист Толстої дуже його потішив. Ось з його листа до Толстої:

Христос воскрес! — Благородний Ваш лист з 20 лютого я отримав 15 квітня, й отримав так впору, як ще ніколи (в день Світлого Христового Воскресения) такого щирого, сердечного листа в такий день.

Страсний тиждень перевів я повний тревоги. На протязі великого посту, а особливо на Страстному тижни, коли в нас відкрився водяний шлях, чекав я з Оренбургу почти, яка мала привезти мені прощення (визволення). І що ж показалося? Що мене не викреслено з реєстру мучеників, що мене забуто. Як гірко дістати таку вістку й у такий великий день

О, не доведи Господи нікому так зустріти сего радісного урочистого дня, як я його тепер зустрів. Невесело зустрічати поза сімею (родиною) й рідним краєм оті великі свята, якже я його зустрів? Я близький був до розпуки.

Невимовно сумно зустрів я і провів перший день Свят. На другий день ротний командир повідомив мене, що на моє імя прийшов рекомендований лист і наказав писареви віддати його мені. Се й був Ваш лист.

Нагороди Господи Вас і близьких Ваших безконечними радощами й нескаламученим щастям і спокоєм. Я ожив, я воскрес, й останні дні свят проводжу немов у рідній сімї. Так мене втішило й ущасливило Ваше ласкаве привітання, що забуваю іспит, який гнітить мене девять років.

Як у Бога милосердного, так вірю я в Ваше милосердя, і в імя тієї святої віри подайте від себе прохання за мене. Принесіть ту жертву. Такі жертви приносять матери та сестри, та в мене ні сестри, ні матери, нікого нема. Заступіть же мені одну і другу...

*

Ще з листа до Кухаренка 1857 року:

Христос воскрес! Батьку-отамане кошовий!

Якраз на Великдень привезла мені почта твоє письмо і 25-рубелеву писанку (рубель, як доляр). Зробив ти мені таке велике свято, що я його і на тім світі не забуду.

Тілько взяв перо до рук щоби написати тобі, як почта привозить мені листи, — один козак Маркович шле мені на початок трохи грошенят.

Другий лист: пише мені Лазаревський і впевняє, що незабаром мене випустять з тієї широкої хурдиги. І плачу, і молюся, і все таки не вірю. Десять літ неволі убили мою віру і надію, а вона була колись чиста-непорочна як те дитятко взяте з купелі

Я трохи-трохи не одурів на сім тижни. Тай тиждень же вдався! Недармо я його виглядав десять літ. Вимовити страшно, а витерпіти!...

Ось так Шевченко два свої Великодні споминає.

ПІСЛАЛИ БІЛЬШЕ ЛІТАКІВ.

З Америки вислали тепер до західної Німеччини кількось нових літаків-джетів, щоби мати більшу силу, коли б Росія починала війну. Кілько літаків вислали, невідомо. І в Німеччині роблять воздушні вправи, щоби ліпше приготовитися.

ТАКОГО НЕ МОЖНА ПРОМОВЧУВАТИ!

Після появи папського листа до народів Росії Виконний Орган Укр. Нац. Ради вислав лист до папи з заявою, що папа потрактував Українців несправедливо, зачисливши їх до Росіян. Лист підписали др. Ст. Баран, др. Ст. Витвицький та інж. Дм. Андрієвський, як подало Укр. Інформ. Бюро.

Початок листа наводить вислови з папського листа, які викликали „біль і занепокоєння серед Українців взагалі, а особливо серед Українців католиків".

Коли б в листі були подані лише факти, якими папський лист протиречить [illegible] то лист можна би називати дипломатичним, тоді він був би річевий, обмежений до справ [illegible]. Та не такий він. Лист [illegible] вже характер [illegible] польсько-пропагандивний, де історичні факти [illegible]. Римови. От що там говориться:

„Події з славного минулого наших предків, дорогого кожному українському серцю, а саме близькі відносини князів Київської Руси, Ярополка, Володимира Великого і Ізяслава з Апостольським Престолом (з папами), а пізніше [illegible] злука з ним Київського Митрополита [illegible]

[illegible] минулому й лишається по нині [illegible] змагання до ідеї злуки Церкви з Римом, тоді як Русь-Україна була завжди зорієнтована на Захід і багато з її історичних діячів шукали згоди з Святим Престолом."

[illegible]

[illegible] щодо частково довершеної в Бересті 1596-го р. злуки її з Апостольським Престолом; ані згадки про мучеництво Української Церкви від 1596 року по нинішний день.

[illegible] яка [illegible] мільйонів душ, за свою віру й за свою [illegible] ність Св. Престолови."

[illegible] Дійсне славне минуле [illegible] тих, що обороняли своє [illegible] свою Церкву перед католицькими [illegible] ствами.

Також папські листи були папською політикою, а не бажанням Українців піддаватись папі. Папа їх писав, а не Українці! Тай взагалі кілько за всі віки було тих Українців, що раді були Україну піддати Римови? Се були лише одиниці.

Юрія Тройденовича (Поляка) отроїли якраз тому, що заводив латинство.

Берестейську унію заводили Поляки насильствами і ті насильства тягнулися від 1596 р. аж до часу, коли Ст. Баран і др. забралися з Галичини. Майже 350 літ.

Ще одно згадати: коли Українці так дуже прагнули злуки з Римом, то чому львівський еп. Шумлянський 23 роки ховався з тим що він уніят? Коли ж хотів вкінци проголосити в церкві унію 1700 р., то мусів розбити церковні двері, щоби до церкви ввійти.

Уніяти зі своєю Церквою (і православні) були мучениками, а їх мучителями були католики під верховенством папів.

А недавна Польща: Целібат, пацифікація, кольонізація, знищення українських шкіл, виселювання українських учителів, всякі заборони, арештовання, суди, кари... Де ув годі „Ап. Престіл"? Він був се правд... бо Конкордатом віддав гр. кат. Церкву в руки Поляків. Славне минуле. За таке можна засвідчувати [illegible] [illegible]ство"

[illegible] в д-ра Ст. Барана те [illegible] було таким славним [illegible] 1914 р. писав в [illegible]

[illegible] подности у Львові [illegible] річипосполитої, коли Українцям у Львові заборонено доступ до всяких міських урядів; коли польське духовенство з оружем в руці нападало на наші церкви; коли українських мерців вільно було вивозити з міста тільки в ночи і тою брамою, куди вивозили кал, сміття і здохлих псів". А дальше: „[illegible]чно покидає у Льв[illegible] около 400 осіб... Перехід з гр[illegible] римокатолиц[illegible] (в.н) є з прави[illegible] [illegible]

[illegible] справу треба виводити на [illegible], а не на каламутну.

[illegible] „не [illegible] права українського народу на [illegible], а навпаки, стоїть за реставрацію російської імперії по упадку совітів [illegible]

„ЛИТУРГІЙНИЙ СОЮЗ"?

Є в катол. „Світлі" оголошення, що в 50-ліття прибуття ОО. Василіян до Канади повстав при монастирі Василіян в Мондері, Алта „Літургійний Союз, — щоб усі могли користати з Божого благословення та ласк небесної скарбниці".

Хочуть зібрати жертви на будову каплиці при монастирі Василіян в Мондері, отже буде кожної першої середи в місяци правитися тиха Служба Божа за всіх жертводавців і за душі в чистилищі з їх родини. Так говориться в оголошенню

„Відповідно до жертви будуть жертводавці користати зі св. Літургії, що буде відправлятися в їх наміренні, а саме

1. Хто до року дасть жертву $1,000.00, буде користати через 100 років
2. Хто $500.00 — через 50 років.
3. Хто $250.00 — 25 років.
4. Хто $100.00 — 10 років.
5. Хто $50.00 — 5 років.
6. Хто $10.00 — 1 рік.

Каплиця гарна річ, але нам незрозумілий спосіб збирання жертв.

Христос казав, що багатому тяжко до Царства небесного дістатися; казав, що мала жертва бідної вдови була більшою, ніж більші жертви багачів, а тут щось не тее... Багач дасть 1,000 долярів зі свого багацтва і користае 100 років, а бідний дасть 10 долярів зі свого убожества і користае лише один рік. Виходить, що бідному всюди вітер в очи.

Також — чи дотепер не було Служб Божих за душі в чистилищу, або було їх мало, а тепер, коли люде дадуть гроші, їх збільшать відповідно до даної суми? А скінчаться назначені сумою літа, то знов скінчаться Сл. Божі і небесні ласки? Чи як?

Нам те звязування "небесних ласк" з сумами грошей незрозуміле.

Чи справді в небі при роздаванню ласк будуть достроюватися до тих грошевих сум, які в звітах зазначат [illegible] [illegible] — священики, Ва[illegible] чи хоч би епископ? Наша думка [illegible] Господь красше знає, що кому н[illegible]ся і не буде на людські постанови [illegible]латися. В пророка Ісаї сказано: „М[illegible]ки — не ваші думки, й ваші дороги — не мої дороги, говорить Господь". (Іс. 55. 8).

Тому те означування Божих [illegible] [illegible]вими сумами нам незрозуміле. [illegible] [illegible]на евангельська вдова дуже м[illegible] [illegible]истала би, хоч Христос поставив [illegible] [illegible] місце.

Звичайно люде збирають жертви на [illegible] добрі справи ставлячи пер[illegible] вагу тих справ, і назначують с[illegible] роди, — дають титули добродія [illegible] [illegible] небесну винагор[illegible] [illegible] судови. Бог найкрасше знає [illegible] кому належиться.

Так ми думаємо.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ перекладена з давньоєврейської [illegible] на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця [illegible] винна находитися в кожній хаті [illegible]кої православної родини

Ціна $2.50

[illegible]влення посилайте разом з грішми

до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ЗАПАЛИЛОСЯ ВОЛОСЯ — ДИТИНА ВМЕРЛА.

В Ст. Франсіс Ксавієр, 18 миль від Виннипегу, волося 4-літної дівчини запалилося від кухонної плити, вона попеклася і померла. Се в родині Прекуртів.

ЯК БАС З ДІТЬМИ ТІКАВ.

В Ґлен Ков, Н.Й. на басі було 22 шкільних дітей, коли мотормен спинив бас і сам кудись відійшов. Нараз бас почав рушатися — тікати, однакож не вийшло лихо, бо заїхав на площу для автомобілів і там спинився. А могло щось страшне статися. Ніхто не був ранений.

БУДЕМО ХОДИТИ В ДІЯМАНТАХ.

Є вісти, що вже виробляють штучний діямант, що блеском нічим не ріжниться від правдивого. Невдовзі будуть його продавати. Мабуть не буде він дуже дорогий, а тоді вже і біднійші люде зможуть такі діяманти купувати. Головно жінки.

СХОВКИ ПЕРЕД БОМБАМИ.

Англія запопадливо готовить сховки для людей перед нападом атомічних бомб. Певна річ, що згинуло би багато, але десятки тисяч можуть вратуватися в околици, де така бомба впала би.

КАРНІСТЬ — ОБОВЯЗОК ДОМУ.

Ґрент Вебстер сказав недавно в своїй промові до Членів Дому і Школи в Виннипегу, що карність (дисципліна) належить найперше до дому, а не до школи. Вдома треба привчувати дітей до карности, до послуху і не спускатися на школу.

ПЯНИЙ ВІДТЯВ ЯЗИК.

В Алес, в Франції, копальняний робітник напився добре і відрізав ножем язик своїй 80-літній матери, а тоді проколов собі груди щоби себе вбити. Матя померла в шпитали, він видужує. От до чого доводить пянство.

ВЕЛИКДЕНЬ У ВИННИПЕГУ.

Бог поблагословив великодний час гарною погодою. Не було так надто тепло, але не було і зимно, по зимовому не треба було одягатися, тому в церквах народу було багато.

В церкві Архистр. Михаїла на Дізраелі вул. Богослуження на Великдень почалося по 5-ій рано. Народу була повна церква і повна саля під церквою, де люде слухали Богослуження через голосники (в церкві стоїть мікрофон, власність громади).

Богослуження правив свящ. Кудрик, що заступае свящ. Дмитрова, який тепер хорує. І народу і пасок було більше, ніж можна було сподіватися.

В Світлий Понеділок народу в церкві було також багато, хоч се була для багатьох робуча днина. Та і в Світлий Вівторок зібралося багато вірних, більшість жінок, чоловіків менше

Знак що і ті Українці, які меншу вагу прикладали до Церкви, тепер з Церквою щораз більше вяжуться. Так і повинно бути. Церква е тою великою народною і Божою інституцією, яка завсігди буде вязати всіх Українців більше, ніж які інші організації — старих, середних, жінок і дітей. А де є така тісна звязь, там вже і дальша народна праця легко [illegible]диться.

Було багато народу і в Катедрі і в Соборі — в церкві Покрови. Треба вірити, що в Виннипегу за час буде і більше українських православних [illegible].

Н. Н.

22-ГІ РОКОВИНИ ЖІН. Т-ВА В ВИННИПЕГУ.

[illegible]ділю 22-го березня, Жін. Т-во Кобилянської, при укр. прав. церкві Архистр. Михаїла, в Виннипегу, [illegible]дило річницю 22-ліття свого істнування. Воно істнує від початку [illegible] церкви.

Після Служби Божої була Пана[illegible]да, а дальше спільний обід в церковний сали. На Богослуженню й обіді людей було багато.

[illegible] обідом, були привіти та промови, [illegible] важне, що промови не були [illegible], як нераз буває. Були делегатки від других Жіночих Товариств. Промовці зазначували, що згадане Товариство дійсно заслужило собі [illegible] признання, бо інтересувалося не тільки своїми справами, але безнастанно помагало і ширшим народним справам. Промовляли й оо. Савчук і Кудрик.

Була також пригадка, щоби Товариство втягало молодих, а тоді Товариство буде могло продовжати свое життя і працю як дотепер.

ДЕНЬ УРОДИН — "ВІСТНИК".

Монтреал, Кве. — Пані Стефанія М[illegible]инська, в Монтреалі, обходила 22-го Січня свій день уродин. Вечером того дня загостили до її дому куми і приятелі, щоби звеличити той день. По перекусці, яку з собою принесли, промовляла пані М. Нема, яка згадала, що "Вістник" давно вже виходить і просила зложити жертви на допомогу "Вістникови".

Притім говорила, що кожна жінка повинна подбати, щоби в її домі був "Вістник".

"Я його читаю вже довгі роки, — говорила вона, — і незвичайно багато з нього скористала, багато довідалася і навчилася такого, про що другі часописи і не згадують, — і тому треба би, щоби "Вістник" приходив не 2, але 4 рази місячно."

Дальше передала малесенький дарунок пані Стефанії від присутних і побажала їй ще довгого і щасливого життя з її мужом і діточками. Закінчено щирим Многоліттям. Жертви зложили: по 2 дол.: п-во Мединські і Салюки; по 1 дол.: п-во Ковальчуки, Савицькі, Немі, М. Е. Якович і пані М. Беньковська.

Жертводавцям щире Спасибіг, а пані Стефанії, її мужови і дітям всего найкрасшого!

Одна з присутних.

З ХРЕСТИН ДЛЯ ВІСТНИКА.

Бонвил, Алта. — В Квітну Неділю свящ. Ів. Магас охрестив донечку п-ва Рибчуків — давши їй імя Йосифи-Анни. При гостині і співі Многоліття священик згадав, що не треба забувати і "Вістника" і для нього дещо жертвувати. Се буде і поміч "Вістникови" в його добрій роботі, а для присутних й новоохрещеної буде памяткою. Отже п. М. Костишин занявся збіркою. Жертвували: Мих. Бабій 2 дол. По 1 дол.: Никола Огродюк, Т. Ярема, Василь Чорногуз, Никола Ґокіро, Гео. Гоцкал, свящ. Магас, Дмитро Рибчук. Разом 9 долярів для "Вістника".

Жертводавцям щира подяка а новоохрещеній здоровля разом з її родичами.

Мих. Костишин.

ГЕОРГІЙ Т. ЛУЦЮК.

(Посмертна згадка).

По довгій недузі упокоївся 15-го листопада, 1952 р., в околиці Вакав, Саск., Георгій Т. Луцюк, проживши 57 років.

Похорон був у вівторок 18-го листопада. Тіло спочило на цвинтарі української православної громади коло місточка Вакав. Вечером перед похороном відправив парох, о. В. Алошюк Парастас. Як на тревалий вінок, зложили в церкві учасники похорону $25.97 для Колегії св. Андрея в Виннипегу.

Покійний родився 11-го квітня 1895 р. в селі Веренчанці на Буковині. До Канади прибув з родичами в околицю Вакав 1900 р., де жив до смерти. В 1918 р. оженився з Парасковою Черіявською. Тяжкою працею доробився гарного господарства. Господь поблагословив їх добрими дітьми: чотирома синами і двома дочками. Юрко, жонатий зі Стефанією Гарах, працює в Едмонтоні в українській гуртівни як книговод, а Василь на сіпарській стації. Петро й Іван господарують вдома. Дочка Павлина (Павлишина) в Прінс Алберт, а Марія учителькою в Саскатуні. Є ще брат Стефан в Прінс Алберт і сестра Катерина Фідик в Силвер Парку, Саск.

Був покійний добрим членом Укр. Прав. Церкви і парохіянином вакавської громади, — був поважним, розумним та очитаним чоловіком. Був між першими в вакавській околиці, що стали відразу на українським ґрунті в церковній справі. І підпомагав щиро всяку українську справу.

Величавий похорон свідчив про пошану, яку померший зєднав собі серед тих, з якими жив. Нехай Господь прийме його душу в оселю небесну. Вічна йому память!

Учасник похорону.

ЕМІЛІЯ ЧОРНЕЙКО.

(Посмертна згадка).

Березня 6-го заснула на віки Емілія Чорнейко з роду Громенчук, прожила 47 років. Народилася в Етелберт, Ман. В 1926 році вийшла замуж за учителя Михайла Чорнейка. Належала до Жіночого Товариства СУК в Арран. Спокійної вдачі, виродзуміла, тому виховала гідно чотирьох синів. Перележала довший час на важку недугу, перебула кілька операцій, однак не вдалося вратувати її життя.

Тіло покійної лежало в Укр. Нар. Домі. Покійну прощала від Жін. Товариства пані К. Чіж. Похорон відбувся дня 10 березня, відправляв парох о. Кость Желішкевич при участи дяків пп. Чіжа, Марщінцока і Чорнобая.

При послідним прощанні на просьбу о. пароха присутні зложили на невянучий вінець, на Катедру Пресв. Тройці у Виннипегу $14.65.

Тіло покійної зложено на Укр. За[illegible] Цвинтарі в Арран.

Покійну оплакують муж Михайло і чотирьох синів.

Вічна Її Память.

о. К. Ж-ч.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. М. Хоменка.

Громада Гонор, Ман.	$4.65
Громада Портедж ля Прейрі Ман	3.95

о. Ф. Легенюка.

Папларфілд, Ман.

Збірка у Квітну Неділю.

М. Кавка 5 долярів. По 1 дол.: Марія Жукевич, Катерина Сучавська, П. Ставичний, Е. Балабій, Настя Тихоліз, С. Леочко, Ф. Уруські, Настя Кучма, Анна Леочко, Ф. Пігович, Ю. Яницький, М. Гривінський. Дрібними 75 центів.

Збірка на Воскресення Христове:

Н. В. Бачинський 2 доляри. По 1 дол.: Д. Кавка, М. Ланка, О. Трощук, П. Костюк, Лена Леочко, Н. Торський (Ф. Бренч), М. Жук (Вінніпеґ), Н. Кавка (Вінніпеґ), В. Конис (Вінніпеґ), А. Антончак (Ф. Бренч), п-во Яремії, А. Істенюк (Ривертон), Г. Божик (Ривертон), Столба, Н.Н. Дрібними 50 ц.

о. В. Слюзаря.

Тиндал, Ман. — П. Кацалай 2 дол. По 1 дол.: К. Гнатюк, М. Гнатюк, Лев Сабат, З. Сабат (Молсон), П. Гнатюк, В. Луговий, С. Мамчур п-во Генрі Келмер (Бозіжюр), І. Мамчур, А. Причун, Г. Чирко, М. Гнатюк, Н. Чирко, С. Причун, С. Радзіковський, А. Причун (Гарсон).

Громади Роза, Ман.

(. Тимко Чубей, Карловрі Ман 5 долярів. Григорій Шимко 2 дол. По 1 дол.: І. Чубей, М. Чубей, Н. Чубей, А. Чубей, Г. Шопка, С. Гришкевич, І. Баран, М. Сапач. Дрібними 50 ц.

о. С. В. Савчука.

Пембіна, Н.Д., ЗДА. — М. Кирилюк 2 дол. По 1 дол.: І. Борденко, І. Пастух, Н. С. Клим, Домка Кравчук, В. Кравчук, Г. Велеско, Н. Кирилюк, М. Деминишин, П. Пастух, А. Кирилюк, Г. Кіндзерський, В. Загарія, І. Борденюк, І. Винат, п-во Кочмани, В. Кирилюк, В. Сивак, пані І. Данфорт, пані Г. Велеске, Тео (призвище нечитке), Н.Н., Н.Н., Н.Н. Дрібними $5.55.

Дуфрост, Ман. — Іван Бугера 5 дол. По 1 дол.: П. Ткачик, І. Баскевич (Розбенк), М. Манчуленко, О. Манчуленко, І. Билина, Г. Чубей, В. Савчук, Тео. Влад (Ст. Джін), В. Манчуленко (Карловрі), М. Шимко (Керій), В. Волошин, В. Демко, І. Гурський, Н. Влад (Ст. Джін), Р. Дирбавка, Н. Дирбавка, Л. Дижняк, В. Кінал і П. Кінал.

о. Ільї Шевця.

Флин Флон, Ман. П-во Ф. й Люба Киби 2 дол. По 1 дол.: А. Корнійчук, М. Ступич, Д. Пиріг, І. Якимів, С. Данилюк, пані В. Перепелюк, пані Н. Щербій, Ф. Калинчук, Н. Кадищук, С. Олійник, І. Котелко, Ф. Малюта, С. Клевчук, І. Клевчук. Дрібними 3 дол.

Сторджис, Саск. По 1 дол.: П. Кузик, І. Кінащук, В. Н. Грушка, І. В. Анака, С. Кивирнга, пані В. Іванів, І. Басараб, Д. Солтис, М. Кузик. Дрібними 1 дол.

Годсон Бей, Саск. По 1 дол.: В. Саранчук, І. Малюта, І. Кузик і Юрій Василович. Дрібними 1 дол.

Ендевор, Саск. По 1 дол.: пані Е. Дарій, В. Грегорій. Дрібними $2.50.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:

203 KRESGE BUILDING

EDMONTON ALTA.

Телефон офісу: 44077

КОЛЯДА 1953 РОКУ

о. О. Хомяка.

Громада Вимер, Саск	$18.00
" Фостон, Саск.	13.00
" Кіїв, Саск.	12.50
" Ватсон, Саск.	12.00
" Вадіна, Саск.	12.00
" Клейр, Саск.	10.80

о. Д. Лучака.

Борівці, Алта.	$11.00
Вилингдон, Алта.	6.25
Андрю, Алта.	4.20
Пено, Алта	3.25
Катвин, Алта	2.20
Прут, Алта.	1.95
Лужани, Алта.	0.95

о. І. Гикавого.

Чиливек, Б.К. По 1 дол.: Марія Луцік і Розалія Григірчук. Дрібними $2.20

Вазій, Б.К. Дрібними $1.10.

Вийшла з друку книжечка

„Служба на Поклони"

або

"Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського".

Ціна $1.00.

Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada, 7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Піллмшевського Округа

КВІТЕНЬ

19. Неділя — Су Лукавт — Дуфрост.
26. Неділя — Пайларфілд — Гонор

7 Ст Джанс стр., Вінніпег Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомика

КВІТЕНЬ

19 Неділя Кнів
26 Неділя Ватсон

ТРАВЕНЬ

3 Неділя — Вадіна (посв. риз і хрестів)
10. Неділя — Кнів
14 Четв Вознесення — Вивер
17 Неділя — Клейр (храм)
24. Неділя Зелені Свята — Фостон (храм)
25 Понед Зел Свят — ?
31 Неділя Вадіна

Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

КВІТЕНЬ

19 Неділя Мироносиць — Лак Ла Біш
26. Неділя Розслаб — Вондеринг Ривер

Адреса Лак Ла Біш Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

КВІТЕНЬ

19 Неділя Арбакка св Апост
26 Неділя Вайта

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон число 14

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ТРАВЕНЬ

3 Неділя — Н Бетлф...
10 Неділя Медов Лейк
14 Четвер Вознесення [illegible]
17 Неділя — Крадор
24 Неділя Зелені Свята [illegible]
25 Понед Св Духа — Битлв
31 Неділя Кенд

Адреса Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кристановича

КВІТЕНЬ

19. Неділя Мир — Гудів
26. Неділя Розсл — Мелвил

ТРАВЕНЬ

3. Неділя Самарянки — Мелвил
14 Четвер Вознесення — Айтвн
17 Неділя Св. Отця — Габарт
24 Неділя Зелені Свята — Айтвн
25 Понеділок Св. Духа — Гуда
31 Неділя Всіх Святих [illegible]

Адреса Вох 141 Айтун Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

КВІТЕНЬ

19 Неділя [illegible]
26 Неділя [illegible]

Адреса
11124 — 92 Аве Едмонтон Алта
Телефон 35043.

ТРАВЕНЬ

3 Неділя [illegible]
10 Неділя [illegible] — В Ричмонд Се...
14 Четв Вознесення [illegible] о. Мельничука [illegible]
17 Неділя Едмонтон [illegible]
24 Зелені Свята — Камар (храм)
25 Понед Зел Свят Бартвн (храм)
31 Неділя [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

КВІТЕНЬ

19. Неділя — Коса
26. Неділя — Роратон

ТРАВЕНЬ

3 Неділя — Вензав
10. Неділя — Дафин [illegible] Свя Матері [illegible]
14 Четвер Вознесення — Ешвил правлінь.
17 Неділя Роратон
24 Неділя Зелені Свята — Сефтон правлінь
25. Понеділок Зел Свята — Вечін Ривер правлінь
31 Неділя — Коса

Адреса: Вох 530, Дафин, Ман.
Тел. 550W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Димитра Лучака

КВІТЕНЬ

26. Неділя — Лужана Проводи (і в 3-тій годині пополудне Проводи на Пруг Цвинтарі)

Адреса Вох 158, Велингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желішкевича

КВІТЕНЬ

19. Неділя — Глен Елдер (Свя Свяч)
26 Неділя — Стенен (Свя Свяч)

ТРАВЕНЬ

3 Неділя Гаєс
6 Середа Юрія. — Свон Плейн
14 Четвер Вознесення. Кобльяр (храм)
17 Неділя Норкей
21 Зелені Свята. Хорле (храм)
25 Зел Понеділок Вайтбел (храм)
31 Нед Всіх Святих Горбен (храм)

Адреса Вох 124, Курам, Саск.
Телефон ч 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

КВІТЕНЬ

19 Неділя Порк і
26 Неділя Мілан

Адреса 11 Велистон Ане Тел. 798 Норттон, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Іова Скакальського

КВІТЕНЬ

19 Неділя — Сенп Рента [illegible]
26 Неділя [illegible]

Адреса Вох [illegible] Алт

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького

КВІТЕНЬ

19 Неділя Овкбері
26 Неділя Мена

ТРАВЕНЬ

3 Неділя Блек Ілмз
10 Неділя Сент. Лейк
14 Четвер Вознесення. Мена
17 Неділя [illegible]
22 П'ятниця Николая [illegible]
24 Зелені Свята. [illegible]
25 Зел. Понеділок Св. Духа. [illegible]
31 [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

[illegible]

Адреса Вох 309 Смокі Лейк Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

[illegible]

Адреса [illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

[illegible]

Адреса [illegible] Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апопюка

[illegible]

Адреса Вох 133 [illegible]
Тел. 65

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

КВІТЕНЬ

19 Неділя Мироносиць. — Вонда.
26 Неділя Розслабленого. — Гронлид-Північ

ТРАВЕНЬ

3 Неділя — Мічам.
10 Неділя — Вонда
14 Четвер Вознесення — Гронлид-Річка (храм)
17 Неділя — Ніпавин.
24 Неділя Зелені Свята. — Гронлид-Північ
25 Понед Зел Св. Духа — Кадет
31 Неділя Бракебі

Адреса Вох 47 Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

КВІТЕНЬ

19 Неділя Мир — Восетал. Вечірня і Проводи Федора.
26 Неділя — Редвотер Вечірня і Проводи Нюбрук

ТРАВЕНЬ

3 Неділя Торгилд год Вечірня й Парастаси на гробах — Тудор
10 Неділя — Егремонт Вечірня й Парастаси на гробах Вавен Крік
14 Четвер Вознесення — Радвей (храм)
17 Неділя Св. Отців — Едмонтон (Прем Катедри)
21 Неділя Зелені Свята — Редвотер (храм)
[illegible] Вечірня Торгилд
25 [illegible] Св. Духа — Нюбрук (храм)
[illegible] Всіх Святих — Федора (храм)

Адреса Вох 128 Радвей, Алта
Тел 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Турканського

КВІТЕНЬ

[illegible] Неділя [illegible] — Ленард
26 Неділя — Шортдейл

ТРАВЕНЬ

Неділя Гілберт Плейнс
6 Середа Юрія — Ленард
10 Неділя — Шортдейл (Проводи)
14 Четвер Вознесення — Роблин
[illegible] — Роблин
Неділя — Ленард (храм)
Неділя Шортдейл
Св. Духа — Петлюра
[illegible] — Шевченко
[illegible] Всіх Святих Гренд-[illegible]

[illegible]

Адреса [illegible] Ман Тел 45, ч 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о Бориса Яковкевича

КВІТЕНЬ

[illegible] — Фішм Лейк
26 Неділя [illegible] — Льора (Ли...)

ТРАВЕНЬ

[illegible]

Адреса Вох 52, Шипо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

КВІТЕНЬ

[illegible] — Тюрмі[illegible]
[illegible] — Жучкави

ТРАВЕНЬ

[illegible] — Вест Брук
[illegible] Лейк
[illegible]
[illegible] — Фетін (храм)

Адреса Вох 52, Шипо, Саск.

Календар Українських Свят

КВІТЕНЬ:

1	С	19	*Березень.* Муч. Хризанта
16	Ч	3	Преп. Никити Ісповідника
17	П	4	Преп. Йосифа Многоболія.
18	С	5	Муч. Агатопода і Теодула
19	Н	6	*Н. Мironос.* Евтихія арх.
20	П	7	Муч. Руфина й Аквліни
21	В	8	Преп. Нифонта еп. Новгород.
22	С	9	Муч. Евпсихія, муч. Авдіфса
23	Ч	10	Муч. Теренція, Максима
24	П	11	Свщмч. Антипа еп. Пергам.
25	С	12	Василія Ісповідника Парійск.
26	Н	13	*Н. Розслабленого.* Артемона
27	П	14	Мартина Ісповідн., муч. Азата
28	В	15	Ап. Аристарха, Трохима
29	С	16	Муч. Калідн, Ніки, Ирини
30	Ч	17	Свщмч. Симеона еп. Перськ.

ТРАВЕНЬ:

1	П	18	*Квітень.* Преп. Івана Ісповідника.
2	С	19	Преп. Івана Ветхопещерника
3	Н	20	*Нед. Самарянки.* Гавриїла
4	П	21	Свщмч. Теодора
5	В	22	Теодора Сикеота.
6	С	23	†*Великомуч. Георгія (Юрія)*
7	Ч	24	Преп. Сави Печерського
8	П	25	Ап. Марка, Македонія патр.
9	С	26	Свщмч. Василія еп. Амасій.
10	Н	27	*Н. Сліпородженого.* Стефана
11	П	28	Кирила еп. Туров.
12	В	29	Муч 9 в Кизику, Теогнія
13	С	30	†Ап. Якова Завед., Никити
14	Ч	1	*Травень. Вознесіння Господ.*
15	П	2	Перенес. мощ. Бориса і Гліба
16	С	3	Смерть преп. Теодосія Печерськ.
17	Н	4	*Н. св. Отців.* Пелагії діви
18	П	5	Влмч. Ірини, муч Теофіта
19	В	6	Преп. Йова многострад.
20	С	7	Зявлення Чесн. Хреста в Єр.
21	Ч	8	†Ап. Івана Богослова
22	П	9	Перенес. мощів св. Николая
23	С	10	Ап. Симона Зилота
24	Н	11	*Зел. Свята — Тройця*
25	П	12	*День Св. Духа.* Епифанія еп.
26	В	13	*3-ий день Св. Тройці* Гликерії
27	С	14	Никити мат. Печер.
28	Ч	15	Пахомія Великого Ісаї еп.
29	П	16	Преп. Теодора освящ.
30	С	17	Ап. Андроника з 70-ти
31	Н	18	*Н. Всіх Святих* Олександра

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

КВІТЕНЬ:

19 Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
26 Неділя — Етелберт (Проводи)

ТРАВЕНЬ.

3 Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
10 Неділя — Етелберт
14 Четвер Вознес — Ренвер (Проводи)
17 Неділя — Гарленд
24 Зелена Неділя. — Шортдейл (храм)
25 Зелений Понеділок. — Петлюра
31 Неділя — Богдан (Проводи)

ЧЕРВЕНЬ

7 Неділя — Пайн Ривер
14 Неділя — Етелберт
21 Неділя — Гарленд
28 Неділя — Пайн Ривер.

Адреса Етелберт, Ман.
Адреса Етелберт Ман

Устав Церковний

КВІТЕНЬ:

19 Нед. Гол. 2. УБ Мар. 16: 9-20. Ап. Діян. 6. 1-7 Єв. Мар. 15: 43-47 і 16: 1-8.

26. Нед. Гол. 3. УБ Луки 24. 1-12 Ап. Діян. 9: 32-42. Єван. Ів. 5: 1-15.

ТРАВЕНЬ:

3 Нед. Гол. 4 УБ Ів. 20 1-10 Ап. Діян. 11. 19-26 і 29-30. Єв. Ів. 4, 5-42.

6 Середа. Георгія (Юрія). УБ Луки 12 2-12 Ап. Діян 12 1-11 Єван. Івана 15: 17-16: 2.

10. Нед. Гол. 5. УБ Ів. 20. 11-18. Ап. Діян. 16: 16-34. Єв. Ів. 9: 1-38.

14 Четвер. Вознесення. Утр. Єван. Марка 16 9-20. Ап. Діян. 1 1-12. Єван. Луки 24 36-53.

17 Нед. Гол. 6. УБ Ів. 21: 1-14. Ап. Діян. 20. 16-18 і 28-36. Єв. Івана 17 1-13.

24 Нед. Зелені Свята. Гол. 7 УБ Ів. 20 19-23. Ап. Діян. 2: 1-11 Єв. Івана 7 37-52 і 8 12.

25 Понед. Зел. Свят. Ап. Ап. Ефес. 5 9-19 Єван Матея 18 10-20.

31 Нед. і Всіх Святих. Гол. 8. УБ 1 Ап. Жид. 11. 33-12: 2. Єв. Мат. 10. 32-33, 37-38, 10: 27-30.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

HERALD 3626 [illegible]EG, MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave. [illegible]

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., MAY 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ТРАВНЯ, 1953. ЧИСЛО (941) 9

ЩО ДІЄСЬ В БОЛГАРІЇ.

„Ню Йорк Таймс" подає лист бувшого болгарського редактора, де говориться, що давнійше большевицький уряд Болгарії карав 10-літним арештом тих, що хотіли втічи з Болгарії на волю Тепер такого мають карати смертю, його майно забрати, а його близшу і дальшу родину переслідувати.

ТРЕБА ЗБРОЇТИСЯ.

Америка й европейські держави стали на тому, що не треба зважати на мирові балачки, але завзято зброїтися, щоби позаду ворога не лишитися. А найважнійше тепер літаки та атомічні бомби.

СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ.

Знов почались переговори між Англією і Єгиптом в справі Суезького каналу. Єгипет і другі арабські краї стоять на тім, що Англійці мають передати канал в руки арабських країв, бо Араби хочуть самі себе оборонити.

ПЕРЕГОВОРИ — АБО-АБО . . .

В Кореї почались переговори в комуністами і ген Гернсон заявив, що коли большевики не поведуться щиро, то він переговори перерве. Він сказав: „Ми не думаємо втягатися в безконечні і безкорисні спори."

ЯК 200 ПОЛОНЕНИХ БОЛЬШЕВИКАМИ ЗГИНУЛО.

Полонені, яких недавно большевики випустили, оповідають страшні речи Між ними 70-літний англиканський епископ, Алфред Сесил Купер, оповідає, що большевики в Кореї вели пішки через 9 днів 700 полонених Американців, кілька французьких священиків, два з них 80-літні, трохи цивільних, між ними були жінки і діти. Провадили їх 150 миль, і з них згинуло 200. Полоненим давали два рази денно по одному пшоняному палабушкові.

ПОЛІЦІЯ ТІКАЄ.

Зі східної Німеччини втікло до западного Берліну за тиждень 95 поліцаїв. Від січня дотепер втікло понад 1,140.

НА ВУЛЬКАНІ ПОГИНУЛИ ДІТИ.

В Японії є вулькан Асо, що довгий час не вибухав. Туди вибралось коло 400 дітей на оглядини. Нараз вулькан почав вибухати і камінці летіли яких сто стіп нагору. Згинуло коло 10-ро дітей, инші повтікали.

ЗГИНУЛО 25 В КОПАЛЬНИ.

В Мексику в копальни срібла від експльозії частина копальні завалилася, отже згинуло 25. Всіх робітників було 300, з тих 200 втекли самі, а других вратовано, крім тих, що погинули.

ГОВОРИВ 22 ГОДИНІ.

Сенатор Вейн Морс промовляв в сенаті в Вашингтоні безперестанку 22 години і 26 мінут. Се була найдовша промова, яку там коли чули Він говорив в справі удержавлення приморських околиць, де в землі є нафтова ропа.

ТІТО І ВАТИКАН.

Представники папи мали в Білгороді, в Югославії, переговори з урядом Тіта в релігійних справах, однакож не договорилися до нічого.

ЧОРЧИЛ ДІСТАВ ТИТУЛ.

Королева Єлисавета обдарувала Чорчила лицарським титулом „Ордер оф Гартер" Се найвищий титул лицарства. І він тепер Сир Винстон.

В ПОЛУДНЕВО-СХІДНІЙ АЗІЇ.

Коли Захід клопочеться Кореєю, то в полудново-східній Азії большевицькі війська посуваються поволи вперед. Говориться, що їх цілею є забрати Сіям, Малайський півостров і Бурму.

ДИВИВСЯ НА ТЕЛЕВІЗІЮ.

В Оклагома Сити жінка заскаржила чоловіка, що занедбує вдержання родини. Чоловік заявив, що він не працює, а весь час дивиться на телевізію, бо вона дуже інтересна. На те судія. „За таке можеш піти до тюрми, де нема телевізії"

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В АМЕРИЦІ.

Головних большевицьких організацій в Америці є 12 і вони правлять там цілим большевицьким рухом Ще 1950 р уряд був рішив, щоби вони зареґіструвалися як такі, але вони того не слухали, а урядови було байдуже. Тепер уряд вимагає їх реґістрації. Мають подати імена провідних своїх осіб і фінансові засоби. Та питання, чи Росія в себе на таке дозволила би?

ЖИДИ Й АРАБИ.

На двомилевім фронті в Єрусалимі між жидівським військом й арабським (йорданським) була стрілянина 2 години Згинуло 4, ранених було 8

ПОВЕНИ В БРАЗИЛІЇ.

Ріка Амазонка в Бразилії знищила 70 процент „джуту" (рід конопель), яких там багато сіють. Зливні дощі, які є тепер були ще перед 30 роками.

БАТЬКО ВБИВ ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ.

В Квебеку Джорджес Гіберт вбив сокирою четверо своїх дітей, найстарше 9, найменше 3 роки В суді сказав, що мав замір вбити ще три особі Вістка причини не подає

ДВА РОБІТНИКИ В КОПАЛЬНИ.

В копальни в Киркленд Лейк, Онт., експльозія засипала камінням копальню, отже загородила вихід двом робітникам, Мурейови і Леонови Войцеховському, 35-літному. Сподіються, що воздуху для них буде, поки вихід очистять.

ЗА НАУКОЮ РЕЛІГІЇ В ШКОЛІ.

В „Винипег Трибюн" подається багато голосів за тим, щоби в школах вчити дітей релігії, — головно основних релігійних засад, чи правд, які мають всі християнські церкви Є і противні голоси, які заявляють, що школа повинна вчити лише того, що може придатися для здобуття прожитку — хліба.

ВИБОРИ В МАНІТОБІ.

Премієр Кемпбел призначив вибори до манітобського сойму на 8-го червня. Зараз другого дня будуть вибори в Бритиш Коломбії.

ДОМАГАЄСЬ 30,000.

В Винипегу Казимир Білинський пійшов купатися до парової купальні і там помер. Його жінка заскаржила властителів купальні і домагаєсь 30,319 долярів кажучи, що чому властителі його самого полишили.

ПОМАГАВ МАМІ І ЗГОРІВ.

В Калґарі 8-літний хлопець, Дені Бленчфілд хотів прислужитись мамі і спалити сміття Коли запалилася на нім одіж, побіг до хати, напустив в ванну води і вліз туди. Але на нім все було вже згоріло. В хаті був він самий. Невдовзі помер

ЕКСПЛЬОЗІЯ НА СТАЦІЇ.

В Калґарі, Алта, на стації експльодував експресовий вагон, отже згинула одна жінка, а 5 осіб було ранених. Експльозія кинула жінку 15 стіп. В вагоні були збірники запального газу

КОЛЬОНІЯ НУДИСТІВ.

Нудисти се ті, що ходять голі, розуміесь не духобори, але звичайні люде з забаганками. В Вилей, Б.К., закупили вони 22 акри землі, де будуть збиратися, щоби наголо собі ходити, забавлятися.

ЗГОРІЛО 8-РО ДІТЕЙ.

В околиці Салт Сте. Марі, Онт., згоріло в однім домі 8-ро дітей двох родин, 4 одної і 4 другої. Одні родини Деррі, другі родини Труделів. Діти Труделів були тут як гості і спали з другими дітьми.

ПАПІР ПРИДУШИВ ХЛОПЦЯ.

В Винипеґу на складі Джипсом, Лайм Ко., звій паперу, що важив 863 фунти, придушив 18-літного хлопця, Бакнела. В шпиталі його стан не найгірший.

30-ЛІТНИЙ НА 5 ЛІТ.

Едвин Геней, 30-літний робітник ґазолінової стації в Винипеґу, дістав 5 літ за 13 злочинів, як крадіж і т. п. Судія сказав, що дав би йому 14 літ, колиб не зважав на його родину.

ТРИ ЦАЛІ СНІГУ.

В полудневно-західній Манітобі впало 24-го квітня 3 цалі снігу, отже се дуже поможе сіянню, що починається.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
Впреосв. Митрополита Іларіона

Неділя, 10-го травня. — Форт Френсис.
Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпег. Катедра Пр. Тройці.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ТІ, ЩО ПОКИНУЛИ БОГАЧЕВСЬКОГО

Поведінка і робота еп. Богачевського довела до того, що від нього відпало 18 церков, а також поважне число священиків. Священик з Америки подає в „Ниві" громади, що Богачевського покинули, і так:

1. Ню Бритен, 2. Шікаго, 3. Детройт, 4. Чизголм, 5. Гренвил, 6. Геркимер, 7. Україна, 8. Алентавн, 9. МекКіз Ракс, 10. Шенадоа, 11. Монессен, 12. Вунсакет, 13. Бостон, 14. Перт Амбой, 15. Маганои Ситі, 16. Вилмингтон, 17. Бриджпорт, 18. Нентикок.

Дальше подає він імена 13-ох священиків, які відійшли від Богачевського.

Коли б відпало 2-3 громади, чи 2-3 священики, то не можна би привязувати до того ваги, але коли маємо масове відступство то знак, що до того мусіли бути великі причини. Дальше також говориться:

„До того додаймо 18 нових парохій автокефальних, які повстали за останні 5 літ, то матимемо рахунок страт нашої Церкви в Америці

„А що до грошевих збірок, то найвиразнійшим доказом на се, як вони підупали, є припинення органу епископа „Католицький Провід" задля недостачі фондів. Вправді по якімсь часі „Католицький Провід" знова став виходити, але мабуть недовго видержить у тих обставинах." — („Нива", ч. 7-8, 1929).

Ще в „Ниві", ч. 6, 1930, була вістка про відступлення від Богачевського 10 інших священиків, з увагою, що та вістка може бути неточна. Пізнійше було в „Ниві" пояснення, що деякі з вичислених до Богачевського не належали. Там же зазначуєсь, що Автокефальна Церква має вже 35 парафій.

Справа в Америці так стояла, що, як говорить „Нива", навіть Хомишинова „Нова Зоря" писала: „Ті відступства, се гіркий лік з руки Всевишнього для уздоровлення хорих наших церковних відносин в Америці". — („Нива", 1930, стор. 319).

Інші події в дієцезії Богачевського.

Перемиський „Український Голос", ч. 29, 1926, подає Лист з Америки, де оповідаєсь про багато других справ. Говориться там:

„Радувались ми, коли приїхав еп. Богачевський, та гірко завелись. А шкода! Чоловік працьовитий, міг би велику прислугу принести Церкві і народови, але непоміркованість, впертість. В цілій дієцезії гуде, нарід бурится. Священики лагодять як можуть; але чи довго дасться такий стан удержати ...

„Тепер опінія публична схвильована справою о. Гліба Верховського. Се Москаль, який приняв обряд греко-католицький, і дістав від еп. Богачевського українську парохію. Парохіяне кажуть, що не розуміють о. Верховського, і тому просили о священика Українця. Але епископ відмовив і парохіяне розпочали бойкот, який триває вже 10 неділь. Справа дісталась до преси і тепер заповняє цілі шпальти."

Другою справою є купно малого Китайця за 5 долярів. Червня 3-го були іменини Богачевського, отже витали його сироти-дівчата.

„А підхлібні монахині, знаючи „інтернаціональний католицизм" Богачевського, зложили 5 долярів на католицьку місію в Китаю. І от сиротидівчатка дали в дарунку Богачевському пашпорт купна маленького китайського хлопчини, якого купили за 5 дол. і казали охрестити іменем „Константина". Коли б се сталось між 4 стінами, то лихо бери. Але орган еп. Богачевського, „Америка", описав ту Китайську параду і зазначив, що еп. Богачевський був незвичайно зворушений тим подарунком, а саме, що малого Константина купили за 5 долярів від поганських родичів."

Дальше говориться, що — „те обрядливе комедіянство" так обурило вагал, що „повздержлива, найбільше впливова і почитана „Свобода" про те заговорила. В ч. 133, з 10-го червня, в статті „Чайнамен імя рек: Константин", пише:

„Думаємо, що й без нас є кому навертати чайнаменів на католицьку віру і не треба братися за те діло аж нашим бідним сиротам. Є кому давати гроші на католицьку місію в Китаю і не треба аж нашим сиротам сушити собі тою справою голови.

„А коли сироти, а зглядно іх настоятелі такі вже благородні, нехай би вчили наших сиріт складати центи на наш поневолений рідний край, на наших сиріт в старім краю, що під плотом тиняються; на наших інвалідів, що ходять без рук і ніг та благають і простягають до нас руку о поміч; або на наших політичних вязнів, що мучаться по польських тюрмах, а яким нема за що ложки теплої страви купити

„Нехай ті настоятелі не йдуть навертати чайнаменів на католицьку віру, а поглянуть на нужду на своїй рідній землі. Нехай поглянуть хоч на те, що виправляють Поляки з українською католицькою Церквою А коли все те побачать і дітям розкажуть, то ті діти не будуть складати на чайнаменів, а тільки на те, на що складають всі наші добрі діти по українських школах в Америці, — на Рідну Школу, інвалідів, сиріт ... Коли ж вони зложили на те, щоби чайнамена охрестити Константином, то може зворушили владику, але українського серця ніколи."

Важною справою був Евхаристичний Конгрес в Шикагу, де кардинал Мунделійн не дозволив гр. кат. священикам відправляти в своїй катедрі через те, **що вони жонаті.** Отже вийшла нечувана зневага нашої Церкви, ei прав і ei священиків. Тому треба було на ту зневагу гідно відповісти, і се повинен був зробити Богачевський, але

„Щож на те еп. Богачевський? Для него була одна дорога **порадитись з духовенством і запротестувати проти зневаги, — не взяти участи в Конгресі і той протест оповістити в англійській пресі; а в окремій одноднівці** (раз виданім письмі), **виданій в англійській, французькій, німецькій і латинській мові подати мотиви** (причини) **такого кроку.** А між учасниками Конгресу були епископи, які признали б нам рацію.

„Але еп. Б-ий сей поличник сховав до кешені, мовчав в імени „католицького послуху". А епископи інших націй використали сей Конгрес в користь свого народу. Згадати хочби австрійський епископат, який на бенкеті в присутности представників інших народів і представників американських можновладців, **устами австрійського епископа вindivid** **проти варварської італізації Німців в тій части Тиролю, яку по війні загорнула Італія.**

„Не уважав він, що папа є Італійцем; що між Ватиканом і Мусолінім є якнайкращі відносини, — він виступив в обороні німецького народу. Та сей епископ не належить до рабської нації, а еп. Богачевський поступив як раб супроти зневаги кардинала Мунделайна."

Чи диво, що тут на Богачевського обурювалось і духовенство і загал? Адже він — провідник Церкви, сторож ei добра і гідности, а чи обороняв ei гідність? На Церкву і ei права плюють, а він мовчить. Чи є дійсним пастирем, хто так робить? Кому він тоді служить?

Була ще інша справа, про яку говорить священик в перем. „Укр. Голосі", а то справа Назарука.

„На услугах еп. Богачевського є тепер і славлений д-р О. Назарук, що від півроку є редактором „Америки". Коли він перед трома роками прийшов і став на чолі січової організації, ми надіялися, що створить сильну організацію молоді. Та надії наші розбиті.

„Д-р Назарук, се діявол, який вміє не організувати, а розбивати. Замість викинути з організації конфесійні спори, він конфесійний елемент скріпив, поставив організацію на услуги Богачевського і тим копає гріб тій користній організації. А шкода її! Січова організація під проводом тактовного чоловіка доконала б чуда і виховала б молодь в національній карности"

Тут треба пригадати, що той же д-р О. Назарук був пізнійше редактором Хомишинової „Нової Зорі", де дуже завзято піддержував Хомишинову протиукраїнську політику.

КОЦИЛОВСЬКИЙ І БОГАЧЕВСЬКИЙ.

Коли роботи еп. Богачевського в Галичині годі вже було стерпіти, передові Українці вислали письмо зі скаргами до Риму домагаючись, щоби подані закиди проти Коциловського Рим розслідив Письмо підписало 40 осіб, професори, адвокати, судії, лікарі і др. Розумієсь, що Рим справи цілком не розслідживав, але без того признав Коциловського добрим, в нічому невинним, отже тим самим всю вину склав на тих, що письмо вислали. Рим плюнув їм в лице.

Орган Богачевського — „Католицький Провід", в Америці, се використав і по вуличному напав на тих, що письмо до папи висилали. Назвав іх „бунтівниками", які **„на ганьбу собі і свому народови, для власної наживи, не маючи в серцю ні віри ні встиду, підшились під скіру охоронників Католицької Церкви, підняли крик проти свого ревного епископа, бурили нарід, скликали мітинги, хотіли бодай трохи церковного майна загарбати ..."** Можливе, що се написав сам Богачевський, а коли б ні, то всеж він за те відповідає.

На таку писанину відповіли „Заявою в перем. „Укр. Голосі" ті, до яких се відносилося, де кажуть:

„Жаліти мусимо, що керму нашої Церкви в Америці віддано людині, яка в полеміці (в спорі, суперечці) з людьми не знає іншого оружа, як лише корчемну лайку і брехливі інсинуації (видумувані підозріння); яка впрочім достепер вже доволі багато дала доказів на те, що до високого і відповідального уряду, який їй повірено, зовсім не надається ізза недостачі такту і культури."

„Заяву" підписали: Ярема Олексій, вислужений професор гімназії та Теофіль Кормош, адвокат, подаючи оцінку особи Богачевського.

НА ЗАКІНЧЕННЯ.

З тим покищо справу гр. кат. Церкви в Америці можна закінчити. Богачевський, певна річ, і досі не змінився, а коли церковна справа там „налагодилася", то хиба тим, що не стало там людей, які церковною справою, як справою українською, інтересувались би, отже спокій. Греко-католицький загал англійщиться, мадне, аж поки не зникне, опинившись в руках „айришів" як рідних своїх.

Та одну заввагу треба зробити українській вузкоглядности і короткозорости. Кажуть, що Богачевський не доріс до свого становища, та чи се правда? Він не доріс би, коли б його поставили Українці, але коли поставили його чужі, то він вповні доріс до того, щоби їм вірно служити. Ставили такого, що для них вповні доріс. Не іншими були і галицькі епископи, яких також чужі для своєї роботи в Галичині ставили.

Але не було би того лиха, коли б епископів вибирали самі Українці, — хоч би і самі священики. Вони вибирали би своїх, певних, випробуваних. А ще красше, коли б і нарід мав голос в виборі епископів. Навіть слабші з таких епископів мусіли б зі своїм народом числитися і не могли би за чужі римські, чи які плечі ховатися.

Чужі ставлять Українцям своїх епископів і для себе. Ставлять таких, що тілом і душею будуть їм служити, не дбаючи про нарід, з якого вийшли.

Всяка залежність від чужих однакова, і про те вже говорили гр. кат. духовні в Америці 1902 р., що: „Українці на всіх уніях виходили, як той на милі".

Коли ж нині римські політики вговорюють в греко-католиків і православних, що залежність від папи, се і спасення, і слава велика, і „правдива віра", і добро з усіх сторін, то говорять неправду. Давна історія, і недавна, і сучасна доказує, що залежність від Риму несла Українцям лише лихо. Як і залежність від Москви.

Лише несвідомі тішаться Римом, тому римські політики обставляють греко-католиків „залізною куртиною", щоби ті не глянули на ширший світ, не стали свідомими і їх не лишили.

Гр. кат. Церква в Америці від початків й аж дотепер не має чим похвалитися. В ній не було добра, не було ладу; чужі католицькі опікуни скубли її з усіх сторін і мали в своїх руках тих Українців, яких вони для гр. кат. Церкви ставили. Таке було і в Галичині.

НОВИЙ ЛІК НА РАКА.

Лікарі безнастанно шукають ліку на рака. Тепер мають два нові лікарства, що або на довгий час спинюють поширення рака, або і цілком вилічують. Одно лікарство звуть „тіпа", друге „МП".

КОШТ УПРАВИ НЮ ЙОРКУ.

Що Ню Йорк дуже велике місто, се відоме, але чи вгадав би хто, якої суми вимагає ціла управа Ню Йорку? На провадження всіх міських справ міста Ню Йорку назначено понад півтора біліона долярів, бо $1,528,812,795. Грошевий рік починаєсь там від 1-го липня.

ДОХІД ВЕЛИКОЇ ФІРМИ.

До найбільших промислових фірм на світі належить „Дженерал Мотор Корпорейшин". Вона має 488,000 уділовців (шеровців). В 1952 році вона продала своїх виробів на більше як сім і пів біліонів долярів (7,500,000,000). Самого податку заплатила понад біліон долярів. Чистого доходу мала вона коло 559 міліонів. Розумієсь, що з того виплачено дивіденду 488,000 уділовцям.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

42.

При кінци другого року я дістав платню (від уряду), 300 ринських за перший рік сотрудництва. Треба було робити заходи, щоби дістати і за другий та третий рік. Однак мої подання припадали порохом в золочівськім старостві. До того причинився староста Родер, якому не подобалася моя робота в Підгірцях.

Але я найперше не подобався Корчинському, а він, певна річ, оповідав про мене другим і тому я у всіх золочівських Поляків був погано записаний. І Сангушко був проти мене, і польський ксьондз Яворек.

Одинокий Поляк, ксьондз Кратохвіль, що прийшов на місце Яворека, жив зо мною в дружбі і був в мене частим гостем. Се був чесний чоловік. З походження мабуть Чех.

Родера я знав з Дрогобича, коли я ще був в гімназії. Був завзятий Поляк, впертий, мстивий. І він дався мені добре взнаки, хоч і я не давав собі в кашу плювати.

Вибори до галицького сойму мали відбутися тоді, коли помер мій парох Корчинський. Се було 1897 року, — страшні „баденівські вибори". Ними кермував намісник Галичини, Казімерж Бадені, Поляк. Нема у світі порівнання для тієї ганебної політики, що її Поляки прикладали до Українців, а зокрема в „баденівських виборах". Система панування (Поляків) в Австрії основувалася на підступі, обмані й насильстві.

Коли Корчинський помер, я зараз післав лист післанцем до декана Вахняка кажучи, що я назначив похорон на середу перед полуднем. Але зараз дістаю лист, що того самого дня буде голосовання Післав я до декана другого післанця, та він сказав, що похорону не можна відкладати.

І що мені робити. Чи бути на похороні, чи на виборах? А тут приїде староста Родер. Хоч мої парохіяне були добре підготовані, але і таким треба провідника. Та і війт, Загоруйко, панський підлизник, буде йому помагати. Похорон ... Але вибори важнійші. Я рішив в середу рано відчитати Службу Божу і йти до голосовання. А декан є головою похорону.

Коло 11-ої приїхав Родер. Побачивши мене каже:

„А що ви отче робите? Їду дорогою, а жадна шкільна дитина не скаже мені. Слава Ісусу Христу."

„Пане старосто! Ви їхали коло хреста і не скинули капелюха, отже діти думали, що ви Жид."

Я не бачив сам того, але знав, що такі пани капелюха не скидають. Він почервонів, але мовчав. Сів до стола і почав урядувати.

Була старостинська листа кандидатів, але я виробив свою і мої парафіяне давали голоси на мою листу. Війт Загоруйко старався старостинську листу ратувати, але я запрозив, що ми Українці звернемося до висших властей

На шістьох виборців наші вибрали 4, хоч коли б не було шахрайств, можна було всіх вибрати. Але ми і тим були вдоволені.

По голосованню я пійшов на похорон. Декан спізнився, а ще одно, що забув призначити священика, який відправив би Службу Божу. Було поверх 10 священиків, але ніхто з них не був натще. І чекали ще на деяких свояків помершого.

Коли декан побачив мене, каже різко. „Виголосите прощальну проповідь!"

Такий наказ вдарив мене як обухом по голові. Я був дуже перемучений, а друге, що я можу про Корчинського говорити? Але приказ є приказом. І я сів, та почав думати що говорити. Нараз прийшла мені думка: Корчинський був великим польським патріотом, він і до смерти вірив в відбудову Польщі ... Тема до промови готова.

Коли б помер такий щирий український патріот, то я з сльозами виголосив би проповідь. А тут ... Хоч Корчинський був не з нашого народу, але я цінив його польський патріотизм, який можна поставити за примір кожному Українцеви. Він був приміром до наслідування. І я подумав: коли б ми мали таких, що дай нам Боже!

Нарід зрозумів мою промову, зрозуміли і священики. Хоч були і такі, які ганили мене, що я в день похорону хотів допильнувати виборів.

Та добре мене зрозумів один священик, — що я говорив над домовиною польського патріота, а тим був о. Д. Танячкевич зі Закомаря, Золочівського повіту. Він приступив до мене, сердечно стиснув мені руку, та сказав памятні й справді до смерти незабутні слова:

„Олексо, я тобі гратулюю за нинішну проповідь. Старайся завсігди так говорити, й не гірше".

„НЕ ЖАЛУЙ ПРУТА".

В Брентфорді, Онт., 10-літний Джан Спенс не хотів в школі слухати напімнення учителя, щоби не бігав по шкільній кімнаті і не бавився. Напоминав два рази, але не помагало. Тоді взяв хлопця до принципала і той хотів покарати його ударами по долоні, але хлопець не хотів отворити руки і вийшла драпанина. І принципал його не покарав.

ципала, що хотів хлопця карати, але

Тоді мати хлопця заскаржила принципала, що хотів хлопця покарати, але скінчилося тим, що якраз мати мусіла заплатити 13 долярів кари. Судця сказав:

„Я пійду так далеко: Найперше треба хлопця напімнути. Коли хлопець робить що хоче, що тоді має робити той, що напоминає? Чи має ще раз, і ще раз, і ще раз напоминати? Доки він має напоминати? Він має показати свою контролю над хлопцем, а одиноким способом, що можна показати ту контролю є — добре хлопця витріпати. Не жалувати прута."

КІЛЬКО СТРАЙКІВ 1952 РОКУ.

В 1952 р. було в Америці 5,117 страйків. В них робочих днів страчено 59,100,000. Страйкувало разом коло 3,540,000 робітників.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimontly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

СИЛА ЦЕРКОВНОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ

Люде нераз не застановляються яку організаційну і творчу силу має Церква, як релігійна інституція. Єї сила більша віж яких інших орґанізацій. Організаційній силі Церкви ніяка друга організаційна сила не дорівнає.

Коли подрібно розглянути релігійне життя в усіх його виявах, то стане видною його сила. І треба тут мати на увазі не одну Церкву, але всі Церкви і всі релігії, які люде небудь мають. Всюди та сила однаково виявляється.

Перше, що членами Церкви є постійно цілі громади, цілі народи. Поза Церквою можуть стояти лише одиниці, які серед громади жиють як „дикі", як відлюдки, що ходять самопас. Серед народу вони не мають поваги, а їх діти звичайно входять назад до церковної громади.

Церква гуртує не самих дорослих, не окремо чоловіків чи жінок, але всіх разом, від новонароджених до найстарших. Котра інша орґанізація має силу таке робити?

Церква є тревалою орґанізацією, що переживає всі інші орґанізації. Звичайні орґанізації є завсігди вузкими, найчастіше місцевими; а коли ширшими народними, то всеж збирають в себе лише частину людей якогось віку чи полу. І вік тих орґанізацій завсігди досить обмежений.

Церква переживає і держави. Християнство треває вже майже 2,000 літ, а кілько держав за той час цілком розсипалося і пропало. Сліду з них не лишилося.

Українська Православна Церква істнує вже коло 1,000 років, коли княжа держава давно скінчилася і нарід переживав всякі лихоліття. Але Церква живе дотепер. Вона є духовою державою народу.

Берімо примири: Церква збирає нарід кожної неділі і свята, а яка друга орґанізація може так нарід збирати? Чи збере бодай кілька разів в році цілі міліони народу нараз так, як Церква збирає на Різдво, Йордан, Великдень?

Церква має святощі, кругом яких сотні, тисячі, а то і міліони людей збираються. Такими були відпустові місця на Україні; такими були для християн святі місця в Єрусалимі; такою для магометан є Мекка.

Виходить, що всі други орґанізації, хоч якими конечними в якімсь часі й обставинах вони не були би, є вони випадковими орґанізаціями, короткотревалими. Їх цілею є соціяльні, економічні, чи політичні справи даного часу, коли Церква має духові, моральні основи, на яких будується світогляд і життя народів.

***

Одно треба сказати, що деколи церковна сила не виходить на ширше життєве поле, де могла би великі діла творити. Буває, що чужі руки єї силу занадто звязують. Деколи нема потрібних, широкоглядних провідників, що вміли би виробити широку програму для праці церковної сили, — нема Пророків. Але коли давній жидівський нарід таких пророків мав, то вони на релігійному ґрунті виховали свій нарід так, що ніяка чужа сила не могла його знищити. Церква його освідомляла, вчила, разом вязала і проводила через усі великі трудноці.

Деколи позацерковні вузкі орґанізації, уважаючи себе одиноко потрібними, раді Церкву брати собі на послуги, але се вузкоглядність. Їм самим треба найперше на церковнім, на релігійнім ґрунті стояти, стояти з Церквою, яку творить цілий нарід, і так стоячи виконувати свою працю. Тоді вони не будуть стояти самотою.

На церковнім ґрунті можна всяку працю виконувати, якої життя вимагає, — просвітну, орґанізаційну, допомогову і всяку іншу життю потрібну. Аджеж кожна добра справа, кожна добра праця, то свята річ.

Маючи се на увазі ми повинні поширювати свою працю, стоячи твердо на широкім загально народнім релігійнім ґрунті. На широкім ґрунті можна багато збудувати, а на вузкім збудується небагато.

СПРАВА ВИХОВАННЯ

II.
РОЗУМНИЙ ДІМ.

Відомо, що гарні примири мають велику виховавчу силу, отже я розкажу про один гарний примір.

Се було в Саскачевані. Їхав я зелізничим поїздом і зайшов у балачку з пасажиром-фармером. Се не був Українець, і не Англієць.

Про всяке ми говорили, а вкінци балачка почалася про виховання, про дім. Й оповідав мені чоловік таке:

Я їздив купувати дещо дочці, що виходить замуж. А маю також одного сина жонатого.

А чи велика ваша родина? — запитав я.

Велика, — говорить він, — в мене є всіх 15-еро дітей. Моя жінка померла і семеро дітей зостало. Тоді я оженився з вдовою, в якої було семеро дітей, отже відразу в моїм домі 14-еро дітей було. А пізнійше була в нас ще [illegible] дитина [illegible] разом 15-еро.

А чи не було в вас клопоту через те, що діти були двоякі? — запитав я.

Ні! — відповів він, — не було і нема, бо я наперед знав як мені [illegible] тися. Коли жінчині діти прийшли до мене, я сказав їм [illegible] мої діти, а я ваш батько. Я буду про вас так дбати, як ваш рідний батько про вас дбав. І я нічим не показав, що вони гірші від моїх рідних дітей. І наказав моїм рідним дітям, щоби вважали [illegible] братами і сестрами.

І в всім [illegible] так, як сказав, — продовжав він, — справляю одежу своїм дітям [illegible] другим таксамо. Що даю [illegible] другим; чого не позволяю [illegible] другим не позволяю. Ніхто не завважив, що я одних більше люблю, ніж других. Тому мене всі однако слухають і я не маю з ними наймен[illegible].

Дальше оповідав [illegible].

Час від [illegible] домашних разом і [illegible] справи стоять перед [illegible] господарстві, що маємо робити і коли. Так вже цілий мій дім наперед знає потреби нашого господарства, [illegible] приготований [illegible] чекає. Я [illegible] робити, [illegible] [illegible] всіх [illegible] справи, тому [illegible] важе. або незрозуміле. Що я знав, те всі знали. Тому в нас вся праця йде дуже гладко і спільно. Правда, з жонатим сином я більше раджуся, бо він вже старший, а дві голові може більше надумати, ніж одна...

Таке оповідав мені той фармер (з околиці Венн) і я бачив в нього великий розум. А коли в когось є такий розум, то він ним орудує, се зрозуміле. Такий розум він мусів здобути і добрим вихованям, і власною думкою, і досвідом.

І подумав я: коли б всі люде подібно думали, то не було би тих клопотів, які бувають в родинах і господарствах. А буває, що батьки і діти сваряться, процесуються, ворогують, відносяться одні до других як люті вороги. І в найбільшій мірі винні тут не діти, але родичі, що не вміли дітей добре виховати. Лише дивилися як діти їдять і ростуть, а про дійсне виховання не дбали. Не дали їм доброго приміру, не дали здорового розуму, не навчили відріжняти злого від доброго, гідного від негідного. Не виробили в них здорового характеру. Родичі не застановлялися як треба виховувати.

Звичайно родичі лише про те дбають, щоби лишити дітям найбільше маєтку, а які люде будуть з тих дітей, байдуже. В тім якраз лихо. Дають майно дітям, яким не дали здорового розумного виховання.

У. П. С.

Пригадки членам Церкви

Англійська преса подає, що один священик говорив недавно на проповіди в Винипегу так:

„Перед членами Церкви, як релігійними людьми, стоїть три справі: поширити церковну справу по світі, поширити у власному місті, і поширити в наших серцях. Коли Церкви не поширимо, то вона буде маліти. А поширити можна лише щирою працею й жертвами. Наша поміч Христовій справі повинна йти в мірі з нашими доходами, а не з нашою скупістю."

Се говорив англіканський священик МкКіней. Винипеґські Англікане хочуть зібрати між собою 300,000 долярів на заснування нових парохій в Винипеґу, а 450,000 на допомогу істнуючим парохіям. Так хочуть поширювати церковну справу.

Інший священик, Ґрент казав:

„Я не можу їсти хліба сам один. Не досить того, щоби парохія забезпечила себе, а про дальше не дбала. Для нинішнього часу того замало. Вояки західних держав воюють нині в Кореї, бо не досить їм їсти хліб свободи, справедливости і братерства самим".

Розумні вислови, і до нас можна їх прикласти.

НОВИЙ РІД ПЕНИСЕЛІНУ.

Пениселін, який, недавно винайдено, видобувають з плісни, що появляєсь в вогких місцях на хлібі, сирі і т. п. Тепер виробляють новий пенисилін, що звуть „сефальоспорін". Показалося, що ріжні роди плісни мають ріжні прикмети і ріжно ділають на мікроби.

ХОЧУТЬ ВЗЯТИ В РУКИ ДУХОБОРІВ.

Послідні події в Бр. Коломбії примушують уряд взятися добре до духоборів. Недавно вони спалили в кількох селах понад 20 домів.

ПОМЕР 102-ЛІТНИЙ.

В Асмундторп, в Швеції, помер 102-літний Нілс Йонсон, а його 103-літна жінка полишилася. Вони побралися перед 77 літами.

НЕ МОЖНА ПОВАЖНИХ РІЧЕЙ ЗНЕВАЖАТИ

Нераз люде роблять собі жарти з річей поважних, з річей святих, а се і велика некультурність і великий гріх. І кара може бути тому, хто зневажає, ще тут на земли.

ПРОКЛИН СЛІПЦЯ.

Львівське „Діло" з 1934 р. подавало таку подію.

Заможний господар з села Гнідави, на Волині, — Трофим Кантиґа, віз із Вашнівця нанятих мулярів і подорозі дозволив собі на такий дурний жарт...

Коло цвинтаря сидів сліпий прошак (жебрак) і Кантиґа замість хліба дав йому камінь в руку. Коли жебрак почув, що се камінь, зрозумів, що хтось з нього наоміваєтся, отже сказав:

– Коби ти не побачив так свого дому, як я не бачу твого негідного лиця.

Кантиґа заспів собі з тих слів сліпого чоловіка і поїхав дальше.

Та коли доїздив до свого села, крикнув.

– Ратуйте! Я нічого не виджу!

Так сповнився проклін сліпця. Спершу думали, що Кантиґа жартує, але дальше переконалися, що він справді осліп. Подія викликала в цілій околиці велике вражіння.

Розсудний чоловік побачивши сліпого, милосердився б над ним, та сказав би: „Дякую Тобі Боже, що я не такий калика як отсей", а нерозсудний ще і насміявся з каліки. За те ж рука Божа зараз його досягнула.

Тут вже в Канаді оповідала жінка, як в старім краю легкодушно подумала про якесь свято і взялася до якоїсь неконечної роботи. І зараз почула слабість в цілім тілі і та слабість мучила її цілий рік. Аж по році стала здорова. І се вважала вона за заслужену кару за те легковаження.

Нераз люде відносяться легкодушно до того, що вони повинні шанувати. Буває образ, чи образок, де є Христос, чи Мати Божа, чи який Святий, чи хрестик, чи молитвеник, і дають дітям для забави, або кидають під ноги, топчуть його. Який се нерозум, який гріх! Коли така річ непотрібна, треба її спалити, а тоді не буде зневаги.

Оповідав оден винипеґський православний український будівничий.

— Я підкладав під дошки в стіну старі ґазети і прибивав. Нараз попалася мені ґазета, де був образок епископа Будки і якраз виходило, що треба було в той образок забити цьвах. І совість мені не позволила, — я ту ґазету взяв і не прибивав. Він не був моїм епископом, за його роботу я його критикував і моя совість мені нічого не говорила, бо я вважав себе тут оправданим, але без причини забивати цьвях в його образок, се вже було проти моєї совісти. І я своєї совісти послухав.

Розумний чоловік і чужих святощей не буде зневажати. Коли він зайде і до чужої церкви, — жидівської, турецької, буддийської, чи якої, він буде на все поважно дивитися як на те, що є святим для когось. Се так, як розумний чоловік не стане чужого батька чи матери зневажати лише тому, що вони йому чужі.

Інша річ критикувати когось, осуджувати, коли є за що. Ми тоді оправдані, бо лише дійсне зло осуджуємо.

ПРОБА З АТОМІЧНОЮ БОМБОЮ.

В Неваді, в Америці було сеї весни сім проб з атомічною бомбою. В послідній недавній пробі вибуховий огонь було дуже видно в місті Ляс Веґа, віддаленого 75 миль від місця проби.

НОВА КНИЖКА

Недавно появилася в Канаді нова книжка п.з. „Події Єдиної Христової Церкви і перші спроби Поєднання її", стор. 384, ціна $1.50. Автор — Митрополит Іларіон. Видала Українська Греко-Православна Церква в Канаді.

Згадана книжка передає важні події з загальної Історії Християнської Церкви, які показують як прийшло до розділу Церкви на Східну Православну і Західну Римську. Розкриваються тут причини, що довели до остаточного розриву 1054 року, коли Західна Церква відлучилася і донині живе окремим життям, та ще і Східну, первісну Церкву — Матір Християнства, обезславлює, звучи її „схизматицькою", отже відступницею.

Звучи Східну Церкву „схизматицькою" Рим називає й Українців „схизматиками" (відступниками, „незединениками"), а свою Церкву називає одинокою правдивою, без якої просто нема спасення. Дійсно ходить не про Церкву, але про папу, — нема спасення тим, які папі не хочуть піддатися. Про папське панованя Римови ходить, а не спасення.

І коли Східна і Західна Церква дотепер не поєдналися, то лише тому, що папи не хочуть поєднання рівного з рівним, але підданства.

Багато історичних подій наводить та книжка, що освітлюють заборчу і неперебірчиву папську політику, далеку від дійсного християнства, — ось чому та книжка важна особливо тепер, коли Рим готовить наступ на Православну Україну.

Книжка написана всім зрозумілим способом, а що окремо добре, так те, що зміст поділений на короткі розділи з окремими заголовками. Се надає змістови більше ясности і такий зміст легко читається і запамятується.

Кожному Українцеви, православному і греко-католикови книжка тая відкриє багато важних подій з Історії Церкви, яких звичайні книжки, доступні загалови, не згадують. От хочби Хрестоносні Походи, орґанізовані на Заході, що несли Східній Церкві не визволення від Турків, але насильство і поневолення.

Ось чим та книжка вартна!

ХИТРОЩІ МОСКВИ ПОЧИНАЮТЬСЯ.

Сенатор Вилей заявив в Вашинґтоні, що політика Росії не змінилася. Мирова балачка, що ведеться, се лиш нові хитрощі Росії.

50,000 ЗА БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ЛІТАК.

Ген. Кларк оголосив в Кореї, що американський уряд дасть кожному большевицькому летунови 50,000 долярів, коли доручить аліянтам большевицький джетовий літак. Перший, що се зробить, дістане додаткових 50,000, отже 100,000. Се оголошено через радіо мовою російською, китайською і корейською. Окремо порозкидано летючки. Кожний такий летун буде міг вільно проживати в державі, яка не належить до Росії.

ПУСКАЮТЬ ДЕЯКИХ АРЕШТАНТІВ.

Бувають в Канаді арештанти, яких скорше пускають додому, коли обіцяють, що будуть гідно поводитися. Платять їм дорогу додому, дають одіж, а поки не знайдуть роботи, їм помагають. В минулім році поміч давали 1,848 арештантам. Показалося, що 10 процент з випущених поводилося дуже примірно, понад 60 проц. добре, 10 проц. не дуже зле. А 8 проц. дальше були злочинцями.

ІДЕН В ШПИТАЛИ.

Англійський міністер заграничних справ, Іден, в шпитали. Квітня 12-го мав одну операцію, а тепер буде мати другу.

Малярська штука

Кожний образ має свою ціну, але не кожного ціна однакова, залежно від його виконання.

Був в 16-ім столітті в Італії маляр, Франческо Монсіньорі. Яким малярем він був, покажуть приміри:

Намалював він образ, на якім був також пес. Коли раз зайшов до нього приятель зі своїм псом, то пес кинувся на пса на образі думаючи, що се живий пес.

Намалював він образ Богородиці з малим Ісусом, що простягав руку. До маляра зайшов князь Людовіко з жінкою і сином, щоби той образ побачити. А син, хлопчина, мав присвоєного зеленого пташка, що сидів хлопцеви на руці. Коли пташок побачив простягнену руку Христа, то полетів, щоби на ній сісти. Коли не вдалося, він ще раз підлітав, щоби сісти на руці.

Ученик Монсіньора намалював великий образ Богородиці, яка сидить під деревом. І було таке, що коли пташки залітали до церкви, де був той образ, то летіли до намальованого дерева, щоби на нім сісти.

Се були великі малярі й їхні образи мають велику ціну. Бо в них вложено не тільки талан маляра, але і його працю, що тревала довгий час. Були малярі, що цілі літа один образ викінчували.

З ЖИТТЯ БУЗЬКІВ.

Є записана така історія з життя бузьків:

В Делфті, в Голяндії, на даху дому мали бузьки гніздо. Коли ж місто горіло й огонь прийшов до дому, де те гніздо було, мати бужчиха була в розпуці, бачила, що єї діти в огни погинуть. І що ж вона робить? — вона сідає на гніздо, накриває собою свої діти і разом з ними в огни гине. Вона віддала для свого материнського обовязку все, що лише мала — своє життя.

Є також оповідання, що молоді бузьки доглядають старих бузьків, приносять їм поживу, коли ті заслабі, щоби поживи розшукати.

Таксамо коли відлітають бузьки до теплих країв, то бачили люде, як сильні бузьки, молоді, беруть на себе тих, що ослабли, і несуть їх поки ті відлічнуть і зможуть знов летіти.

Коли б таке було всюди між людьми, то люде були би дуже щасливі.

ПРИВІЗ 5,000 ГОДИННИКІВ.

З Ізраїля (з Палестини) прибув до Америки літаком Хаїм Филер і привіз добре захованих 346 годинників, вартости 5,000 долярів. Годинники знайшли. Коли його арештували, говорив, що він через Америку їде до Бразилії, а годинників накупив, бо гроші можуть потаніти.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА І РОСІЯ

II

[illegible]

... в життя пастирську ... вона була корисна.

ЦЕРКОВНА ВІДПРАВА.

[illegible]

„МІЖ КУЛЬТУРНИМИ НЕ БУВАЄ...“

„Новий Шлях“, ч. 32, в статейці „Між культурними людьми цього не буває“, переповідає подію в Куроці, де кількох людей побили свящ. Сагайдаківського. З того вийшов процес, в якім когось засуджено на грошеву кару, як про те ... англійська преса.

З того приводу „Н. Шлях“ дає ... некультурними кажучи „між культурними людьми такої церковної ... не буває“, та що та подія „вчинила велику шкоду так Церкві як і доброму ... канадійських Українців“.

[illegible]

Громада в Куроці поділилася ... пров. більшість стала з нашою ... Грамоту Прав... Церкви. А дехто ...

[illegible]

„Н. Шлях“ співчуває Сагайдаківському, як невинній жертві ... що Сагайдаківський ... повівся некультурно ... вийшла.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ“
Ціна $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

Базар — Королева — Княгині

Глендон, Алта. — Заходом Сестрицтва Укр. Прав. Громади в Глендоні строєно Базар на сплату довгу за хату для священика. Базарові ... дівчата місцеві і студентки. Імена контестанок. **Анна Запарнюк — королева; Анна Ошуст — перша княгиня; Василинка Гарячка — друга княгиня.**

... працювали так коло влад... що належиться їм ... пошана понад других. ... і дальше наша надія!

... Нар. Дому і тих же прав... та провосл. Сестрицтва від ... 15-го березня свято ... Шевченка. Програма, була велика. Панна Анна Запарнюк виголосила вступне слово, декляматорів і співаків треба похвалити. Реферат ви... Скальський ... Анн Бойко.

Заряд Укр. Прав. Громади і Нар. Дому складає щиру подяку родичам ..., всім ..., беруть участь ... для доброї ... справи. А ви молоді рості ... цінуйте на своїх родинах ... добре.

... Вістника ... 4.50 ...

Заряд.

ПАРОХ КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ

Свящ. К. Желішкевич.

Дотепер Українська Православна Катедра Пресвятої Тройці, в Винипегу, не мала сталого пароха. Її обслуговували то винипегські то позавинипегські священики, аж поки не прибув до Винипегу свящ. Кость Желішкевич, що обслуговував околицю Арран, в Саскачевані. Він мав перше Богослуження в Катедрі, як парох Катедри, 19-го лютого, 1953.

Родився свящ. Желішкевич 1-го ... 1898 р. в Нижневі, пов. Товмач, в Галичині. В Українській Православній Церкві в Канаді працює вже ... 14 літ. Дотепер обслугував сторони: Принс Алберт, Саскатун, ... Вакав та Арран.

... прикметою свящ. Желішкевича є його рухлива вдача. Його інтересують громадські справи і в громадській роботі він засідав брав ... та, оскільки знаємо, — вміє людьми жити. Він людьми, а люди ... були вдоволені. І треба вірити ... громада Катедри буде ним ... така само. Він же чоловік з довгим досвідом, а се важне.

На ... місци бажаємо свящ. Желішкевичеви сили для дальної праці, а з громадської сторони щирої співпраці, вирозуміння, в тому, ми певні, що громада Катедри Пресв. Тройці буде вдоволена і славна

СВЯТО ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ

Вайта, Ман. — День 22 березня був урочистим святом шкільної молоді в Вайті. ... Богослуження розпочалося раніше і школярі виконували всю обслугу в церкві. Священикові ... Олег Герус і Мих. Онисько ... 17 ...

По Службі Божій ... для пр... перекуску в Нар. Домі.

... Т-ва пані Маковецька ... К ... Прикусн. були й деякі ...

Парох о. Герус мав ... беседу про значення св. Причастя.

Всі були дуже вдоволені й рішено ... дальші роки так ... для шкільної молоді.

Присутній.

МАТВІЙ ДМИТРИК

(Посмертна згадка)

Егремонт, Алта. — ... піонірів ... Матвій ... прожив ... 71 ...

Народився в селі Буракінка, пов. Заліщики, в Галичині, ... Марією ... В 1906 ... Америки ... Егремонт, Алта, бере гомстед ... роки по тім спроваджує ... з синами Володимиром і Філь... Він був першим ... Український ...

В 1952 р. вмирає ... Марією ... вдовою, що мала 4-ро дітей з першого подружа. Тут ... благословив їх Бог сином Ярославом, що обняв господарку по 6 ... роки.

Покійний був ... свідомим громадянином. З ... почином його і кількох других громадян збудовано гарну церкву і Нар. Дім три милі від Егремонту. І через весь час дякував (був дяком); аж три місяці перед смертю сили на те не дописали.

Похорон був 16-го мятня. Найстаршого з піонірів проводило на вічний спочинок багато народу. Хоронив свящ. Г. Василів з Радвей. ... пригадав, що треба сплести жертвами невянучий вінок, як памятник на могилу покійного, що і сам ... продовж свого життя багато жертвував. ... зложено $29.75, що розділено пополовині: на Ювілейний Фонд нашої Церкви і на „У. Голос“ і „Вістник“.

... спочило на православним ... після похорону був в хаті обід ...

Покійний полишив дружину 4 синів і перідні дочки, брата Григорія і 11 внуків.

Жертводавці: В. Гриник 2 дол.; ... о. Василів, Г. Хімин, К. ...ський, І. Продаšюк, Н. Сиаль..., ... Г. Бутай, М. Шиділовськ..., ... Хаба, В. Паупек, М. Мандзюк, ... Снелюк, Ів. Василишка, М. Луко..., ... А. Мудрик, Катерина Васе... ... Дмитрик, Йосиф Павлюк ... Чернецький; Г. Бліда 50 ц. Дрібними $8.25.

Жертводавцям щира подяка, а померлому нехай Господь прийме до себе і Вічна Йому Память!

о. Г. В.

ІВАН ФЕДОРАК

(Посмертна згадка)

Вилингдон, Алта. — В середу, 18 березня упокоївся в шпиталі у Вилингдоні Іван Федорак. Покійний був членом православної церковної громади в Борівцях. Народився 1889 р. в Борівцях на Буковині. Прибув до Канади 1904, а 1910 року одружився з Марією Шевчук. Фармерував в околиці Дижарлей, а потім на фармі близько міста Вилингдон. Покійного мали в цій околиці як доброго чоловіка, що дбав про церкву ... що потребувалося при праці громадській — церковній. Покійний ... був доб...

Похорон відбувся 21 березня, 1953 ... поховано покійного на цвинтарі в Борівцях. Похоронний ... і Службу Божу відправив о. Дмитро Б...к, парох Вилингдонського округа.

Покійний залишив в смутку жінку Марію, синів — Онуфрія та Івана ..., Павліну та сімох внуків.

... поминкового обіду в домі ... покійного на заклик о. пароха зложили $57.50, з чого призначено $14.35 на „Вістник“, $14.35 на Колегію св. Андрея у Винипегу; $14.35 на Катедру Пресв. Тройці в Винипегу і $14.35 на „Український Голос“.

... близької родини жертвували: Іван Федорак (Едмонтон) 5 дол.; Марія Федорак і Степан Шевчук по 2 дол.; Онуфрій Федорак 1 дол.

Жертви других з Вилингдону, або як ..., по 1 дол.: Ю. П. Шевчук (Вегревил), Николай Бабюк, Степ. Склепович, Гео. Бідняк, Вас. Н. Бевзяк, Николай Сваб, Т. Гордей, ... Ів. Попович, Ів. Пиппюк, Вас. І. Шевчук (Елк Пойнт), Никола Макарецький, Мих. Шевчук, Сидор Бабюк, Василь Г. Шевчук, Т. Бабюк, Мих. Білий, Ст. М. Федорак, Гео. Кулініч, Кость Шевчук, Мих. Федорак, Р. Л. Гогсон, Мих. Гавриляк, Дм. Періг, Онуфрій Федорак, Гео. Ковальчук, Федор Магера, Ів. Н. Гуцуляк (Андрю), Мих. Садовий (Едмонтон), Н. С. Шевчук, Ник. Радиш, Ів. Кузик, Віктор Садовий (Едмонтон), Дм. Карбашевський, Ол. Гуцуляк, Мих. Шимко (Едмонтон), Ів. С. Жуківський, Дм. Гордей, Василь П. Федорак, Никола Фодчук, по 50 ц.: Ів. Шевчук, Іван Фарус, Петро Н. Згевчук (Едмонтон), Петро Шукаляк (Іспас).

Жертводавцям щире Спасибіг, а Покійному Іванові Вічная Память!

Присутний.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою.
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

Винипег, громада о. І. Дмитрова.

По $2.00: Ірена Колівчук (Транскона), Вероніка Голдник (Транскона), пані М. Магер.

По $1.00: Г. Фотій (Емерсон), пані І. Феледенчук, Г. Манчуленко, пані С. Насечук, Ксеня Попович, П. Фещук (Пасифик Дж.), Н. Стопінський, В. Даниляк, І. Божик, А. Шиковська, Т. Дойчук, І. Маріян, Теодосія Яворська, І. Вейко, пані К. Тесарська (Елфинстон), Н. Кудрик, С. Мазурак, Н.Н., Н. Жига, Гордієнко, Г. Ілюк, Катерина Ковальчук, Н.Н., Н. Малайний, Г. Грапко, Н. Касіян, В. Юрків, Т. Стасишин, Тетяна Ха... Теодосій Винничук, пані С. Кирб... Г. Маріян, Н. Малик. Дрібними $1.50.

Збірка в Провідну Неділю. По $2.00: А. Бонтей, п-во Безручко, В. Савчук. По $1.00: Олена Таска, Галька Таска, Д. Угринюк, В. Копичанський, Т. Гладій, Г. Медведюк, І. Ярема, пані Москалюк. Дрібними 50 центів.

Писанка Громади Кирклена Лейк, Онт.

По $2.00: В. Неньковський, Валентина Воробей, М. Козуб і п. Брошек. По $1.00: М. Зинорев, П. Таврівський, В. Василів, Д. Станченко, Г. ...чиш, П. Хоменко, Г. Черепаха, С. Шумейко, П. Марчук, С. Дрозд, З. Волошюк, В. Яковищенко, М. Бабич, С. Багнюк, П. Говоров. Дрібними $4.37.

Писанка Громади Гардентон, Ман.

По $1.00: П. Копичанський, І. Арсеній, І. Загара, Т. Сідорський, П. Николайчук, І. Шевчук, Н. Косован, М. Танчак (Толстой), М. Бадюк, М. Ковалюк, В. Дикун, Н. Махній, І. Бугера; І. Сапач, І. Середюк, О. Денисик, І. Прокіпчук, І. Онисько, Н. Бурик, І. Колибаба, І. Книш. Дрібними $8.65.

о. С. Гребенюка.

Мен Довер, Саск. По $1.00: Д. Дмитрунець, М. Мотрук, В. Ф. Слівчук, Г. Савкин, В. Неліля, П. Томащук, М. Боровський, Гео. Гринюк. Дрібними $1.55.

о. І. Майба.

Гарленд, Ман. По $1.00: А. Бушук, Г. С. Шевчук, А. С. Шевчук, Троф. Гикавий, І. Кмифолій, П. Федорчук, П. Великий. Дрібними $3.70.

Етелберт, Ман. По $1.00: П. Новак, П. Моніта. Дрібними $1.55.

Драй Ривер, Ман. Пані Ганя Чайчук (Виндлор) $1.00. Дрібними $3.65.

Вийшла з друку книжечка
„Служба на Поклони“
„Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського“.
Ціна $1.00.
Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg.

Форт Френсес і околиці!

Укр. Православна Громада св. Юрія в Форт Френсес, Онт. святкує 10-го травня
ХРАМОВЕ СВЯТО
і буде також
Посвячення Церкви,
яке довершить Впреосв. Митрополит Іларіон разом з оо. Г. Криштановичем з Айтуни і місцевим парохом.
В суботу 9-го травня Всенічна о 7-ій вечером.
В неділю зустріч Владики о 9-ій рано, дальше Освячення Храму і Служба Божа.
Спільний Обід в Чит. Просвіти в 1-ій год., дальше привіти.
Вечером в 8-ій Концерт, де буде промова Владики і других.
На це Свято запрошуємо місцевих українців і з дальших околиць.
За Управу Громади
В. Андрушко, голова
М. Андрушко, секретар
о. В. Бойчук, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Підмонпельського Округа
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Папла[illegible]
10. Неділя. — Пембіна. — [illegible] Портедж Ля Прері [illegible]
17 Неділя. — Ст Мартин, — Іст Сел[illegible]
24 Неділя Зелені Свята. — Пан[illegible] Парк. — Папларфілд
25. Понеділок. Св. Духа. — Сендж
31. Неділя. — Гонор. — Папларфілд
7 Ст Джанс стр., Вінніпег, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ТРАВЕНЬ
3 Неділя. — Вадіна (посв. ряз і хрестів)
10 Неділя. — Киів.
14 Четв. Вознесення. — Вивер
17 Неділя — Клейр (храм).
24 Неділя. Зелені Свята. — Фостон (храм).
25 Понед. Зел. Свят — [illegible]
31 Неділя — Вадіна
Адреса Ватсон Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ТРАВЕНЬ
Неділя — Сарайл
10 Неділя. — Лак Ла Біш
14 Четвер Вознесення. — Н[illegible] Кезлен (Проводи)
17 Неділя — Едмонтон (пос[illegible] тедри)
24 Зелені Свята. — Бой[illegible]
31 Неділя — Крейгер[illegible]
[illegible] Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Глен Елмо
10 Неділя — Сенди Лейк
14 Четвер Вознесення. — Менк[illegible]
17 Неділя — Ентвуд [illegible] (храм)
22 П'ятниця Николая. — Овкборн
24 Зелені Свята. — Виста (храм)
25 Зел. Понеділок. Св. Духа. — Сі[illegible]
31 Неділя. — Овкборн
Адреса Овкборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ТРАВЕНЬ
3 Неділя. — Н. Бетафорд
10. Неділя. — Медов Лейк
14. Четвер Вознесення — Глеслин
17 Неділя. — Криал[illegible]
24 Неділя Зелені Свята — Гефорд
25 Понед. Св. Духа — Битлов
31 Неділя — Кендо
Адреса: Гефорд, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Пайн Ривер (Проводи)
10 Неділя — Етелберт
14 Четвер Вознес. — Рендер (Проводи).
17 Неділя — Гарленд.
24 Зелен Неділя. — Шортдейл (храм)
25 Зелений Понеділок — Петля[illegible]
31 Неділя — [illegible] (Проводи)
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя — Пайн Ривер
14. Неділя — Етелберт
21 Неділя — Гарленд
28 Неділя — Пайн Ривер
Адреса Етелберт Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ТРАВЕНЬ
3. Неділя — Смокі Лейк
10 Неділя — Стрий (Проводи)
14. Четвер Вознесення — Смокі Лейк (храм)
17 Неділя [illegible] — Едмонтон
24 Неділя Зелені Свята — Спеден (храм).
25. Понеділок. Св. Духа. — Стрий (храм)
31 Неділя Всіх Святих — Спеден
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя — Смокі Лейк
14 Неділя — [illegible] Лейк
15 [illegible]
21 Неділя — [illegible]
28 Неділя — [illegible]
Адреса, Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеникина.
[illegible]
Телефон 35045

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ТРАВЕНЬ
[illegible]
Адреса. Бох 550, Давфин, Ман.
Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гепуса
[illegible]
Адреса Вайта (Vita) Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіцкевича
[illegible]
Адреса Бох 124 Арран Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
ТРАВЕНЬ
Неділя — Толстой
6. Середа Юрія. — Толстой.
10. Неділя. — Синьків.
14. Четвер. Вознесення. — Роза. (храм)
17 Неділя — Гардентон.
21 Зелена Неділя. — Толстой (храм).
25 Зелений Понеділок. — Роза.
ЧЕРВЕНЬ.
7 Неділя. — Толстой.
14 Неділя. — Синьків.
21 Неділя. — Роза
28 Неділя. — Гардентон
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Мичам
10 Неділя — Вонда
14 Четвер Вознесення — Громадна-Річка (храм)
17 Неділя. — Нипавин.
24. Неділя Зелені Свята. — Громада-Півеч
25. Понед. Зісл. Св. Духа. — Кадет.
31 Неділя — Брукебі
Адреса Бох 47 Громада, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ТРАВЕНЬ
Неділя — Троянда
[illegible] Вечірня й Парастаси на [illegible] Тудор
10 Неділя — Бремонт
Вечірня й Парастаси на гробах Вівер Крік
14 Четвер Вознесення. — Радвей (храм)
17 Неділя Св. Отців — Едмонтон (посв. Катедри)
24 Неділя Зелені Свята. — Редвотер (храм)
[illegible] — Троянда
[illegible] Св. Духа — Нюбрук
[illegible] Всіх Святих — Федора
Адреса Бох 128 Радвей Алта.
Тел. 10

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ТРАВЕНЬ
[illegible]
Тел 45

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ТРАВЕНЬ
[illegible]
Адреса Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ТРАВЕНЬ
[illegible]
Адреса Бох 52, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ.
1 П 18 Гоїтеля. Прев. Івана Ісиа
2 С 19 Прев. Івана Ветхопещерного
3 Н 20 Нед. Самарянки. Георгія
4 П 21 Свящм. Теодора
5 В 22 Теодора Сикеота.
6 С 23 †Великомуч. Георгія (Юрія)
7 Ч 24 Прев. Сави Печерського
8 П 25 Ап. Марка. [illegible]
9 С 26 Свящм. Василия еп. Амасії
10 Н 27 Н. Самарянки. Стефана
11 П 28 Кирила еп. Туров
12 В 29 Муч. 9 в Кизику. Теогнія
13 С 30 †Ап. Якова Завед. [illegible]
14 Ч 1 Трояна. Вознесення Госп.
15 П 2 Перенес. мощ. Бориса і Гліба
16 С 3 Смерть прем. Теодосія Печерськ.
17 Н 4 Н. св. Отців. Пелагії [illegible]
18 П 5 Вмуч. Ірини. муч. Теофіла
19 В 6 Прев. [illegible]
20 С 7 Явлення Чесн. Хреста в Єр.
21 Ч 8 †Ап. Івана Богослова
22 П 9 Перенес. мощ. св. Николая
23 С 10 [illegible] Симона Зилота
24 Н 11 Зел. Свята — Трійця
25 П 12 День Св. Духа. Епіфанія еп.
26 В 13 3-ий день Св. Трійці. Глиқерії
27 С 14 Никити затв. Печер.
28 Ч 15 Пахомія Великого, Ісаї еп.
29 П 16 Прев. Теодора освящ.
30 С 17 Ап. Андроника [illegible]
31 Н 18 Н. Всіх Святих. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Йорк[illegible]
6. Середа Юрія. — Йорктон
10. Неділя. — Врокс[illegible]
14. Четвер. Вознесення. — Стурго[illegible]
17. Неділя. — Йорктон
24 Неділя Зелені Свята. — Мазепа (храм)
25. Понеділок Св. Духа. — Гор[illegible]
31 Неділя — Радим[illegible]
Адреса. 110 Веллінгтон Ав. Тел. 78[illegible]
Йорктон [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришановича
ТРАВЕНЬ
3 Неділя Самарянки — Медвал
14 Четвер. Вознесення — Айтуна
17 Неділя Св. Отців — Гібарн
24. Неділя Зелен. Свят — Айтуна
25. Понеділок Св. Духа — Гудв[illegible]
31 Неділя Всіх Святих — [illegible]
Адреса Бох 14, Айтуна Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
Адреса Пайн Ривер Ман.
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Гленел[illegible]
6 Середа Юрія — Тирен
10 Неділя — Гифорд
14 Четвер Вознесення. — Гленлон
17 Неділя — Едмонтон (освячення катедри)
24 Зелені Свята. — Гленел[illegible] (храм)
25. Понеділок Св. Духа — Лессард
31 Неділя. — Сенди Ривер (храм)
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя — Гленел[illegible]
14 Неділя — Сенди Р[illegible]
15 Понеділок Івана Сучавського. — Гифорд
21 Неділя — Лессард
28 Неділя — Тирен
Адреса [illegible] Алта

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ
3 Нед. Гол. 4 УБ Ів. 2 1-10. Ап. Діян. 11: 19-26 і 29-30. Єв. Ів. 4: 5-42.
6 Серед. Георгія (Юрія). УБ Лук. 12 2-12 Ап. Діян. [illegible] Єван. Івана 15: 17-16: 2
10. Нед. Гол. 5. УБ Ів. 20: 11-18. Ап. Діян. 16: 16-34. Єв. Ів. 9: 1-38.
14. Четвер. Вознесення. Утр. Єван. Марка 16: 9-20. Ап. Діян. 1: 1-12. Єван. Луки 24: 36-53.
17 Нед. Гол. 6. УБ Ів. 21: 1-14. Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єв. Івана 17: 1-13.
24. Нед. Зелені Свята. Гол. 7. УБ Ів. 20 19-23. Ап. Діян. 2 1-11. Єв. Івана 7 37-52 і 8.12
25. Понед. Зел. Свят. [illegible] Ап. Ефесян 5 9-19. Єван. Матея 18: 10-20.
31 Нед. Всіх Святих. Гол. 8. УБ [illegible] Ап. Жид. 11 33-12: 2. Єв. Мат. 10 32-33, 37-38; 19, 27-30.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3696
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1953. ЧИСЛО (942) 10

ПИНСЬКА ЕПАРХІЯ БЕЗ ЕПИСКОПА.

Нині Білорусь в большевицьких руках. Білоруська ґазета „Божим Шляхам" пише: „Журнал Моск. Патріярхії" з 1952 року повідомляє, що Пинського і Поліського еп. Паїсія перенесли в Уляновську і Мелекеську епархію, а Пинськ без епископа. Се викликає багато питань. За 8 літ еп. Паїсія перенесли вже 8-ий раз, а раз був „на покою" (без обовязку). В цілій Московській патріярхії поступає зменшення числа епископів. В 1948 р. було їх 81, а при кінци 1952 р. зосталося 64. За два послідні роки не поставлено ані одного нового епископа."

ХОТІВ ВБИТИ НЕГРУ.

Коли премієр Індії, Негру, їхав залізницею до Дельґі, хтось поклав на залізничій дорозі бомбу. Її побачили і забрали, і Негру поїхав не знаючи що було.

ІНДІЯНКА ЇДЕ НА КОРОНАЦІЮ.

Ліна Тіяя, 19-літна, з Юкону, їде на коронацію до Анґлії. Її висилають англікане, які, очевидно, працюють між Індіянами. Вона студентка висшої школи в Вайтгорс.

БОЛЬШЕВИКИ ГОТОВЛЯТЬ АРМІЮ.

Є вісти, що большевики виробили плян, щоби в східній Німеччині і Чехословаччині зібрати один міліон вояків, отже велику армію. Офіцери для тої армії мають вчитися в військовій академії в Москві.

ЄГИПЕТ ГРОЗИТЬ АНҐЛІЇ.

Премієр Єгипту, Могамед Наґіб, заявив, що коли Анґлія не передасть Суезького каналу Єгиптови, то египтяне не будуть жалувати своеї крови, щоби своє добитися. Знов же Чорчил заявив, що Анґлія буде вперто обороняти свої права. За Єгиптом заявилося 8 других арабських країв.

В АРҐЕНТИНІ АРЕШТУВАЛИ 220.

Поліція арештувала в Арґентині 220 з групи, яка мала бомбами застрашувати населення. Від марта дотепер в самій столиці було 14 бомбових вибухів. До тої групи мали належати і визначні люде.

ПАПА ЗАКЛИКАВ ДО ПРАЦІ.

Папа промовляв недавно до 4,000 робітників з державних установ і закликав, щоби дбало працювали, не марнуючи часу на пустих балачках, а то і жартах про церкву і релігію.

НІМЕЧЧИНА ПЛАТИТЬ ІЗРАЇЛЕВИ.

Західна Німеччина дала Ізраїлеви 50 міліонів долярів, як частину того, що має заплатити за знущання над Жидами. Все має заплатити в 12 до 14 літах.

ДАРУНОК КАНАДИ ПАКІСТАНОВИ.

В Пакістані, що побіч Індії, люде голодують, отже Канада дає Пакістанови пшениці вартости 5 міліонів долярів.

ІТОН НА ШПИТАЛЬ 200,000.

На будову шпиталів в Вининеґу відома компанія Ітона дала 200,000 долярів.

ЧОРЧИЛ ЗА НАРАДАМИ З РОСІЄЮ, ДРУГІ НІ.

Чорчил заявив, що треба великим державам зійтись з Росією на наради в справі світового спокою. За ним потакує і папа. Але Америка і Франція про ге мовчать, видно, що не вірять в користь з тих нарад. Бувший премієр Анґлії, Етлі, закидає през. Айзенгаверови, що він забагато слухає сенатора МкКартія, великого противника большевиків.

БУРІ В АМЕРИЦІ.

Через стейти Висконсин, Небраска, Айова, Арканзас і Канзас перейшла сильна буря і збила 9, а ранила 100 осіб.

Невдовзі перейшла буря через стейти Тексас, зі скорістю 200 миль на годину, і згинуло найменше 54, що відомі, але може бути і 150. Багато є присипаних, деякі погоріли, коли повстав огонь. Погинули під домами, погинули в театрі. І ще бур сподіються. Шкоди міліонові.

В ФРАНЦІЇ МАЛІЄ ЧИСЛО СВЯЩЕНИКІВ.

Почуваєсь в Франції неспокій, що число священиків малїє. Велика семинарія в Ліль 1950 р. мала понад 50 кандидатів на 1-ий курс, в 1952 р. було 32. В дієцезії Аррас в 1952 на місце 28 померших священиків висвячено всего 14. В дієцезії Сен Флюр в 1920 р. працювало 400 священиків, а тепер 322. В других дієцезиях також число священиків зменшаеться.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 43.

Вістка з Калькути, в Індії, доносить, що великий анґлійський літак розбився і 43 особі згинуло. Ніхто не вратувався. Причиною сильна буря з дощем.

КОНДУКТОР СТРАТИВ НОГУ.

В Миннедосі, Ман., сіпіярський кондуктор впав під поїзд, і ліву ногу поїзд поторощив. Треба було її відтяти низше коліна. Також пальці правої ноги поторощені.

ДИТИНА ДІСТАЛА $2,500 ВІДШКОДОВАННЯ.

В Лідс, в Анґлії, в шпитали дитині (новонародженій) ДеМолін прикладали торбу з гарячою водою. А що торба була продерта, то вода витікала і дитина попарилася. За те дитина, що має вже 2 роки, дістала 2,500 долярів.

ДИТИНА В ЛЕДІВНИ ЗАДУШИЛАСЯ.

На передмістю Торонта півтретярічна Ненси Клейтон віддлукалася від дому і залізла до чужої ледівні та замкнулася. Властитель ледівні (айс бакс) мав ледівню кудись везти. Дитина задушилася.

ЛІСОВІ ОГНІ ПРИГАСАЮТЬ.

В часі посухи, що тягнесь від минулого літа, повстало в Манітобі, найбільше в східно-полудневій, багато лісових пожарів і вигоріло 60 до 70 тисяч акрів ліса. Аж дощ і сніг, що почав падати 10-го травня, огонь пригасив тільки, що решту можна спинити. Але в Онтарії пожар обняв 5,000 акрів ліса і тяжко його спинити ,хоч працює понад 170 людей.

СНІГ І ЗИМНО В КАНАДІ.

Після горяча, що доходило до 90 степенів Фаренгайта, 10-го травня почав падати дощ, а дальше сніг. В Вининеґу і в Манітобі взагалі було снігу менше, а в Саскачевані було 4 цалі. Був і сильний вітер. Дощу в Манітобі впало досить багато, а його дуже треба. З 11 на 12 в ночи було в Вининеґу 25 зимна, але на городах мороз зробив мало шкоди. Зате дальше на заході в декотрих місцях мороз був багато більший.

СКАРЖАТЬ ФАРМЕРІВ ЗА ЗБІЖЕ.

Суд в Лідс, Саск., розбирає справу 30-ох фармерів, що продавали в елевейторах більше збіжа, ніж дозволено. Дехто продав 2,000 бушлів більше. Продавали вживаючи всяких способів, хоч з акра можна продати лише 18 бушлів.

ЗНАЙШЛИ ПОМЕРШОГО ЛОВЦЯ.

В околици Кенори, Онт., знайшли в хатині над озером померщого ловця (трепера), Еноха Джеймса, 68-літного. Виходить, що помер перед кількома місяцями.

ПЕРЕЙШЛО ПО НІМ ТРИ ПОЇЗДИ.

В Калґарі знайшли між зелізничими шинами Арна Меткефа, 37-літного, що був мабуть під трома поїздами. Його ноги поломані в кількох місцях, а рамя треба було відтяти. Стан його грізний. Він впав здовж шин, тому не згинув.

ЗА 5 ГОДИН 2.300 МИЛЬ.

Як нині скоро літають бачимо з того, що літак з Лондону до Бейруту, в Сирії, перелетів за 5 годин і 15 мінут, нігде не зупиняючись. А се 2,300 миль.

ПІДРОБИВ ЧЕКІВ НА 1,000 ДОЛЯРІВ.

В Вининеґу засудили Ґаролда Мичела на три і пів року, що від початку року підробив чеків на 1,000 долярів. Він має 28 літ.

18 ВРАТУВАЛИ — ДВОЄ ЗГИНУЛО.

В заливі Принс Руперт, Б.К. впав у воду літак. Рибацькі човни вратували 18 осіб, а двоє втопилося.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпег. Катедра Пр. Тройці.
Неділя, 31 травня. — СІРКО, Ман.
Неділя, 14 червня — ҐІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман.
Неділя, 21 червня. — ПРИНС АЛБЕРТ, Саск.
Неділя, 28 червня. — ВАЙТА, Ман.
Неділя, 5 липня. — ПЕМБІНА, Н.Д.
Неділя, 12 липня. Петра і Павла — ТОРЗБІ, Алта.
Неділя, 19 липня. — МИРНАМ, Алта.
Неділя, 26 липня. — ВЕҐРЕВИЛ, Алта.
Неділя, 2 серпня. — ҐЛЕСЛИН, Саск.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

Форт Френсес і околиця!

Укр. Православна Громада св. Юрія в Форт Френсес, Онт. святкує 10-го травня
ХРАМОВЕ СВЯТО
і буде також
Посвячення Церкви,
яке довершить Впреосв. Митрополит Іларіон разом з оо. Г. Кріштановичем з Айтуни і місцевим парохом
В суботу 9-го травня Всенічна о 7-ій вечером.
В неділю зустріч Владики о 9-ій рано, дальше Освячення Храму і Служба Божа.
Спільний Обід в Чит. Просвіти в 1-ій год., дальше привіти.
Вечером в 8-ій Концерт, де буде промова Владики і других
На це Свято запрошуємо місцевих українців і з дальших околиць
За Управу Громади:
В. Андрушко, голова.
М. Андрушко, секретар
о. В. Бойчук, парох

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північно-Вінніпезького Округа
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Паплар Пар. — Тиндал.
10. Неділя. — Пембіна, — Су Лукаут, Портедж Ля Прері — Дуфрост
17. Неділя. — Ст. Мартин, — Іст Селкирк.
24 Неділя. Зелені Свята. — Пайлар Парк. - Паплерфілд
25. Понеділок. Св. Духа. — Се[illegible]
31 Неділя. — Гонор. - Паплерфілд
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ТРАВЕНЬ:
3. Неділя. — Вадіна (посв. риз і хрестів)
10. Неділя. — Кнів.
14. Четв. Вознесення. — Вивер.
17. Неділя. — Клейр (храм).
24. Неділя. Зелені Свята. — Фостон (храм).
25. Понед. Зел. Свят — ?
31. Неділя — Вадина
Адреса Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ТРАВЕНЬ
3 Неділя. — Сарайл
10 Неділя. — Лак Ла Біш.
14 Четвер Вознесення. — Норал-Кездел (Проводи)
17 Неділя. — Едмонтон (посв. Катедри)
24 Зелені Свята. — Бойл (храм)
31 Неділя Крейгенд
Адреса Лак Ла Біш Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіцького.
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Глен Елмо.
10. Неділя. — Сенді Лейк.
14. Четвер. Вознесення. — Мензі.
17. Неділя. — Енгусвил (храм)
22 Пятниця, Николая. — Оакборн
24 Зелені Свята. — Виста (храм)
25 Зел. Понеділок, Св. Духа. — Січ
31 Неділя. - Оакборн
Адреса Оакборн Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Н. Бетлфорд
10 Неділя — Медов Лейк.
14. Четвер. Вознесення. — Глеслин
17. Неділя. — Кридор.
24 Неділя. Зелені Свята. — Гефорд
25. Понед. Св. Духа. — Витків.
31 Неділя. — Кендо.
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Пайн Ривер (Проводи)
10. Неділя. — Етелберт
14. Четвер Вознес. — Ренвер (Проводи)
17 Неділя — Гарленд.
24 Зелена Неділя. — Шортдейл (храм)
25 Зелений Понеділок. — Петлюра
31 Неділя — Богдан (Проводи)
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя. — Пайн Ривер
14. Неділя — Етелберт
21. Неділя. — Гарленд.
28 Неділя — Пайн Ривер
Адреса Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Смокі Лейк.
10. Неділя. — Стрий (Проводи).
14. Четвер. Вознесення. — Смокі Лейк (храм).
17. Неділя. Посв. Кат. — Едмонтон
24. Неділя. Зелені Свята. — Спеден (храм).
25. Понеділок. Св. Духа — Стрий (храм)
31. Неділя. Всіх Святих. — Спеден.
ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Смокі Лейк.
14. Неділя. — Бойн Лейк.
15. Понеділок. Вмч. Івана Сучавського. — Беліс (храм).
21 Неділя — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спеден
Адреса. Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Атабаска, Гренвил школа, Проводи
10 Неділя. — Оповей. о. Мельничук (пров.). — В Річмонд о. Сенишин
14 Четв. Вознесення. — Себа Біч, о. Мельничук. В Торсбі о. Сенишин.
17 Неділя. — Едмонтон. — Візитація
24 Зелені Свята — Калмар (храм)
25 Понед. Зел. Свят. — Баргил (храм)
31 Неділя — Вайлвуд (храм)
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя Атабаска
14 Неділя Торсбі
21 Неділя Себа Біч
28 Неділя — Калмар
Адреса
11024 82 Аве., Едмонтон Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Венлав.
10. Неділя. — Дафин (по полудні Свято Матері). празник
14 Четвер. Вознесення. — Ешвил, празник
17 Неділя Роритон
24. Неділя Зелені Свята — Сифтон празник.
25. Понеділок Зел. Свята Ветин Ривер, празник
31 Неділя Косів.
Адреса. Вох 550, Дафин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ТРАВЕНЬ
3 Неділя [illegible]
10 Неділя Сірко
14 Четвер Вознесення [illegible] св. Апостолів
17 Неділя. — Вайта
24 Нед. Зел. Свята. Вайта (храм)
25 Понеділок Св. Духа. — Арбакка [illegible]
31 Неділя Сірко (храм) [illegible] церква
Адреса: Вайта (Vita) Ман.
Телефон: число 14

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Гемлин (Проводи)
6. Середа. Юрія. — Кейленд (Проводи)
10 Неділя. — Шипиниц
14 Четвер. Вознесення. — Боянь (Проводи). Ісиас (храм)
17 Неділя. — Едмонтон (посв. Катедри)
24 Неділя. Зелені Свята. — [illegible] Брензлей (храм)
31 Неділя. — Лавінг
[illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. К. Желіпкевича
ТРАВЕНЬ
3 Неділя — Гле[illegible]
6 Середа Юрія. [illegible]
14 Четвер Вознесення. [illegible] (храм)
17. Неділя. — Норквей
24 Зелені Свята. - Арран (храм)
25. Зел. Понеділок. [illegible]
(храм)
31. Нед. Всіх Святих - Дорбен (храм).
Адреса: Вох 194, Арран, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
ТРАВЕНЬ:
3 Неділя. — Толстой.
6. Середа Юрія. — Толстой.
10. Неділя. — Сифтон.
14. Четвер. Вознесення. — Роза. (храм).
17. Неділя. — Гарлентон.
24. Зелена Неділя. — Толстой (храм).
25. Зелений Понеділок. — Роза.
ЧЕРВЕНЬ:
7 Неділя. — Толстой.
14. Неділя. — Сифтон.
21 Неділя - Роза
28. Неділя. — Гарлентон.
Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ТРАВЕНЬ:
3. Неділя. — Мічам.
10. Неділя. — Вонда.
14. Четвер. Вознесення. — Гронлид-Річка (храм).
17. Неділя. — Ніпавин.
24. Неділя. Зелені Свята. — Гронлид-Піпевич
25. Понед. Зел. Св. Духа. — Кадет
31 Неділя. — Брукбі.
Адреса Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ТРАВЕНЬ:
3 Неділя Торгилд.
4 год. Вечірня й Парастаси на гробах - Тудор
10 Неділя. — Егремонт.
Вечірня й Парастаси на гробах — Візел Крік.
14 Четвер. Вознесення — Радвей (храм).
17. Неділя Св. Отців — Едмонтон (посв. Катедри).
24. Неділя Зелені Свята — Редвотер (храм).
4 год. Вечірня — Торгилд.
25. Понед. Св. Духа. — Нюбрук (храм)
31 Неділя. Всіх Святих — Федора (храм)
Адреса Вох 128, Радвей, Алта.
Тел.. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ТРАВЕНЬ
3. Неділя. — Гілберт Плейнс.
6 Середа. Георгія. — Ленард
10 Неділя. — Шортдейл (Проводи).
14 Четвер. Вознесення. — Роблин-Зелена
17 Неділя. — Роблин
21 Зелена Неділя — Ленард (храм)
24 Зелена Неділя Шортдейл (храм) о. Майба
25 Понед. Св. Духа — Петлюра (храм) о. Майба
25 Понед. Св. Духа. — Шелвелий.
31 Неділя Всіх Святих. — Грендвю (храм)
ЧЕРВЕНЬ
7 Неділя - Ленард
14 Неділя Візитація. — Гилберт Плейнс
21 Неділя - Роблин
28. Неділя. — Шортдейл.
Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ТРАВЕНЬ
3 Неділя. — "За Рікою"
10 Неділя. — Шіко-полудні
14 Четв. Вознесення - Пасічники
17. Неділя. — Тідор-місто
24 Неділя. Тройця. — Ермор.
25 Понед. Св. Духа - "Коло Ку[illegible]"
[illegible] Св. Тройці — Ін[illegible]
31 Неділя Вс. Св. — Жучкани
Адреса: Вох 52, Шіко, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ТРАВЕНЬ:
3. Неділя. — "Коло Купровських".
10 Неділя. — Винярд.
14 Четвер. Вознесення - Вест Брук (храм)
17 Неділя. — Фовм Лейк.
24 Неділя. Тройця. — Інсінгер-місто (храм)
25 Понед. Св. Духа. — Шіко-місто (храм)
26 Вівт. 3-й д. Св. Тройці. — Федаки.
31 Неділя. — Тафнел (храм)
Адреса: Вох 52, Шіко, Саск.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ
1 П 18 *Квітень.* Прер. Івана Ісвоя.
2 С 19 Прер. Івана [illegible]
3 Н 20 *Нед. Самарянки.* Гаврила
4 П 21 Свщмч. Теодора
5 В 22 Теодора Сикеота.
6 С 23 †*Великомуч. Георгія (Юрія)*
7 Ч 24 Прер. Сави Печерського
8 П 25 Ап. Марка, Македонія єпр.
9 С 26 Свщмч. Василія еп. Амасій.
10 Н 27 *Н.* [illegible] Стефана
11 П 28 Жиряка еп. Турова.
12 В 29 Муч. 9 в Кизику, Теогнідa
13 С 30 †Ап. Якова Завед., Никити
14 Ч 1 *Травень. Вознесення Господ.*
15 П 2 Перенес. мощ. Бориса і Гліба
16 С 3 Смерть прер. Теодосія ігумена
17 Н 4 *Н. св. Отців.* Пам'ять [illegible]
18 П 5 Вмч. Ірини, муч. Теофіла
19 В 6 Прер. Иова многострад.
20 С 7 Зявлення Чесн. Хреста в Єр.
21 Ч 8 †Ап. Івана Богослова
22 П 9 Перенес. мощів св. Николая
23 С 10 Ап. Симона Зилота
24 Н 11 *Зел. Свята — Тройця*
25 П 12 *День Св. Духа.* Епіфанія єп.
26 В 13 *3-ий день Св. Тройці.* Гликерії
27 С 14 Никити затв. Печер.
28 Ч 15 Пахомія Великого, Ісаї еп.
29 П 16 Прер. Теодора освяч.
30 С 17 Ап. Андроника з 70-ти
31 Н 18 *Н. Всіх Святих.* Олександра

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ТРАВЕНЬ:
3. Неділя. — Йорктон.
6. Середа. Юрія. — Йорктон
10. Неділя. — Врокстон.
14. Четвер. Вознесення. — Сторновей
17. Неділя. — Йорктон.
24 Неділя. Зелені Свята. — Мазепа (храм)
25. Понеділок Св. Духа. Горлиці.
31 Неділя Радимно
Адреса: 110 Белінгтон Аве. Тел. 798
Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кріштановича
ТРАВЕНЬ
3. Неділя Самарянки. — Мелвил
14. Четвер. Вознесення. — Айтуна.
17. Неділя Св. Отців. — Габард.
24. Неділя Зелені Свята. — Айтуна
25. Понеділок. Св. Духа. — Гудів
31 Неділя Всіх Святих. — [illegible]
Адреса Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
Адреса: Пайн Ривер, Ман.
ТРАВЕНЬ
3 Неділя. — Глендон.
6. Середа. Юрія. — Тиріен.
10. Неділя. — Гіфорд.
14. Четвер. Вознесення. — Глендон
17. Неділя. — Едмонтон (посвячення катедри)
24. Зелені Свята. — Глендон (храм)
25. Понеділок. Св. Духа. — Лессард
31 Неділя. — Сенді Репидс (храм)
ЧЕРВЕНЬ.
7. Неділя. — Глендон
14. Неділя. — Сенді Репидс.
15. Понеділок Івана Сучавського. — Гіфорд
21 Неділя. — Лессард.
28 Неділя. — Тиріен.
Адреса: [illegible] лендон, Алта

Устав Церковний

[illegible]

3 Нед. Гол. 4. УБ Ів. 20: 1-10 Літ. Діян. 11: 19-26 і 29-30. Єв. Ів. 4: 5-42.
6. Середа. *Георгія (Юрія).* УБ Луки 12:2-12. Ап. Діян. 12.1-11 Єван. Івана 15: 17-16: 2.
10. Нед. Гол. 5. УБ Ів. 20 11-18. Літ. Діян. 16: 16-34. Єв. Ів. 9: 1-38.
14. Четвер. *Вознесення.* Утр. Єван. Марка 16: 9-20. Літ. Діян. 1 1-12. Єван. Луки 24: 36-53.
17. Нед. Гол. 6. УБ Ів. 21: 1-14. Літ. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єв. Івана 17: 1-13.
24. Нед. *Зелені Свята.* Гол. 7. УБ Ів. 20: 19-23. Літ. Діян. 2: 1-11. Єв. Івана 7:37-52 і 8:12.
25. *Понед. Зел. Свят.* Літ. Ап. Ефесян 5: 9-19. Єван. Матея 18: 10-20.
31. Нед. і Всіх Святих. Гол. 8. УБ 1. Ап. Жид. 11: 33-12: 2. Єв. Мат. 10: 32-33, 37-38; 10: 27-30.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., MAY 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ТРАВНЯ, 1953. ЧИСЛО (942) 10

ПИНСЬКА ЕПАРХІЯ БЕЗ ЕПИСКОПА.

Нині Білорусь в большевицьких руках. Білоруська ґазета „Божим Шляхам" пише: „Журнал Моск. Патріярхії" з 1952 року повідомляє, що Пинського і Поліського еп. Паїсія перенесли в Уляновську і Мелекеську епархію, а Пинськ без епископа. Се викликає багато питань. За 8 літ еп. Паїсія перенесли вже 8-ий раз, а раз був „на покою" (без обовязку). В цілій Московській патріярхії поступає зменшення числа епископів. В 1948 р. було їх 81, а при кінци 1952 р. зосталося 64. За два послідні роки не поставлено ані одного нового епископа."

ХОТІВ ВБИТИ НЕГРУ.

Коли премієр Індії, Негру, їхав залізницею до Дельгі, хтось поклав на залізничій дорозі бомбу. Її побачили і забрали, і Негру поїхав не знаючи що було.

ІНДІЯНКА ЇДЕ НА КОРОНАЦІЮ.

Ліна Тізя, 19-літна, з Юкону, їде на коронацію до Анґлії. Її висилають англікане, які, очевидно, працюють між Індіянами. Вона студентка висшої школи в Вайтгорс.

БОЛЬШЕВИКИ ГОТОВЛЯТЬ АРМІЮ.

Є вісти, що большевики виробили плян, щоби в східній Німеччині і Чехословаччині зібрати один міліон вояків, отже велику армію. Офіцери для тої армії мають вчитися в військовій академії в Москві.

ЄГИПЕТ ГРОЗИТЬ АНҐЛІЇ.

Премієр Єгипту, Могамед Наґіб, заявив, що коли Анґлія не передасть Суезького каналу Єгиптови, то египтяне не будуть жалувати своєї крови, щоби свого добитися. Знов же Чорчил заявив, що Анґлія буде уперто обороняти свої права. За Єгиптом заявилося 8 других арабських країв.

В АРҐЕНТИНІ АРЕШТУВАЛИ 220.

Поліція арештувала в Арґентині 220 осіб з ґрупи, яка мала бомбами застрашувати населення. Від марта дотепер в самій столиці було 14 бомбових вибухів. До тої ґрупи мали належати і визначні люде.

ПАПА ЗАКЛИКАВ ДО ПРАЦІ.

Папа промовляв недавно до 4,000 робітників з державних установ і закликав, щоби дбало працювали, не марнуючи часу на пустих балачках, а то і жартах про церкву і релігію.

НІМЕЧЧИНА ПЛАТИТЬ ІЗРАЇЛЕВИ.

Західна Німеччина дала Ізраїлеви 50 міліонів долярів, як частину того, що має заплатити за знущання над Жидами. Все має заплатити в 12 до 14 літах.

ДАРУНОК КАНАДИ ПАКІСТАНОВИ.

В Пакістані, що побіч Індії, люде голодують, отже Канада дає Пакістанови пшениці вартости 5 міліонів долярів.

ІТОН НА ШПИТАЛЬ 200,000.

На будову шпиталів в Вининегу відома компанія Ітона дала 200,000 долярів.

ЧОРЧИЛ ЗА НАРАДАМИ З РОСІЄЮ, ДРУГІ НІ.

Чорчил заявив, що треба великим державам зійтись з Росією на наради в справі світового спокою. За ним потакує і папа. Але Америка і Франція про се мовчать, видно, що не вірять в користь з тих нарад. Бувший премієр Англії, Етлі, закидає през. Айзенгаверови, що він забагато слухає сенатора МкКартія, великого противника большевиків.

БУРІ В АМЕРИЦІ.

Через стейти Висконсин, Небраска, Айова, Арканзас і Канзас перейшла сильна буря і вбила 9, а ранила 100 осіб.

Невдовзі перейшла буря через стейти Тексас, зі скорістю 200 миль на годину, і згинуло найменше 54, що відомі, але може бути і 150. Багато є присипаних, деякі погоріли, коли повстав огонь. Погинули під домами, погинули в театрі. І ще бур сподіються. Шкоди міліонові.

В ФРАНЦІЇ МАЛІЄ ЧИСЛО СВЯЩЕНИКІВ.

Почуваєсь в Франції неспокій, що число священиків маліє. Велика семинарія в Ліль 1950 р. мала понад 50 кандидатів на 1-ий курс, в 1952 р. було 32. В діецезії Аррас в 1952 на місце 28 померших священиків висвячено всего 14. В діецезії Сен Флюр в 1920 р. працювало 400 священиків, а тепер 322. В других діецезіях також число священиків зменшаеться.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 43.

Вістка з Калькути, в Індії, доносить, що великий анґлійський літак розбився і 43 особі згинуло. Ніхто не вратувався. Причиною сильна буря з дощем.

КОНДУКТОР СТРАТИВ НОГУ.

В Міннедосі, Ман., сіпіярський кондуктор впав під поїзд, і ліву ногу поїзд поторощив. Треба було її відтяти низше коліна. Також пальці правої ноги потороще́ні.

ДИТИНА ДІСТАЛА $2,500 ВІДШКОДОВАННЯ.

В Лідс, в Анґлії, в шпитали дитині (новонародженій) ДеМолин прикладали торбу з гарячою водою. А що торба була продерта, то вода витікала і дитина попарилася. За те дитина, що має вже 2 роки, дістала 2,500 долярів.

ДИТИНА В ЛЕДІВНИ ЗАДУШИЛАСЯ.

На передмістю Торонта півтретирічна Нензи Клейтон відблукалася від дому і залізла до чужої ледівні та замкнулася. Властитель ледівні (айс бакс) мав ледівню кудись везти. Дитина задушилася.

ЛІСОВІ ОГНІ ПРИГАСАЮТЬ.

В часі посухи, що тягнесь від минулого літа, повстало в Манітобі, найбільше в східно-полудневій, багато лісових пожарів і вигоріло 60 до 70 тисяч акрів ліса. Аж дощ і сніг, що почав падати 10-го травня, огонь пригасив тілько, що решту можна спинити. Але в Онтарії пожар обняв 5,000 акрів ліса і тяжко його спинити ,хоч працює понад 170 людей.

СНІГ І ЗИМНО В КАНАДІ.

Після горяча, що доходило до 90 степенів Фаренгайта, 10-го травня почав падати дощ, а дальше сніг. В Виннипегу і в Манітобі взагалі було снігу менше, а в Саскачевані було 4 цалі. Був і сильний вітер. Дощу в Манітобі впало досить багато, а його дуже треба. З 11 на 12 в ночи було в Виннипегу 25 зимна, але на городах мороз зробив мало шкоди. Зате дальше на заході в декотрих місцях мороз був багато більший.

СКАРЖАТЬ ФАРМЕРІВ ЗА ЗБІЖЕ.

Суд в Лідс, Саск., розбирає справу 30-ох фармерів, що продавали в елевейторах більше збіжа, ніж дозволено. Дехто продав 2,000 бушлів більше. Продавали вживаючи всяких способів, хоч з акра можна продати лише 18 бушлів.

ЗНАЙШЛИ ПОМЕРШОГО ЛОВЦЯ.

В околиці Кенори, Онт., знайшли в хатині над озером помершого ловця (трепера), Енока Джеймса, 68-літного. Виходить, що помер перед кількома місяцями.

ПЕРЕЙШЛО ПО НІМ ТРИ ПОЇЗДИ.

В Калґарі знайшли між залізничими шинами Арна Меткефа, 37-літного, що був мабуть під трома поїздами. Його ноги поломані в кількох місцях, а рамя треба було відтяти. Стан його грізний. Він впав здовж шин, тому не згинув.

ЗА 5 ГОДИН 2,300 МИЛЬ.

Як нині скоро літають бачимо з того, що літак з Лондону до Бейруту, в Сирії, перелетів за 5 годин і 15 мінут, нігде не зупиняючись. А се 2,300 миль.

ПІДРОБИВ ЧЕКІВ НА 1,000 ДОЛЯРІВ.

В Виннипегу засудили Ґаролда Мичела на три і пів року, що від початку року підробив чеків на 1,000 долярів. Він має 28 літ.

18 ВРАТУВАЛИ — ДВОЄ ЗГИНУЛО.

В заливі Принс Руперт, Б.К. впав у воду літак. Рибацькі човни вратували 18 осіб, а двоє втопилося.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпеґ. Катедра Пр. Тройці.
Неділя, 31 травня. — СІРКО, Ман.
Неділя, 14 червня. — ҐІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман.
Неділя, 21 червня. — ПРИНС АЛБЕРТ, Саск.
Неділя, 28 червня. — ВАЙТА, Ман.
Неділя, 5 липня. — ПЕМБІНА, Н.Д.
Неділя, 12 липня. Петра і Павла — ТОРЗБІ, Алта.
Неділя, 19 липня. — МИРНАМ, Алта.
Неділя, 26 липня. — ВЕҐРЕВИЛ, Алта.
Неділя, 2 серпня. — ҐЛЕСЛИН, Саск.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Греко-Кат. Церква в Галичині під проводом Шептицького

Що було дотепер.

Перегляд церковних подій, які мали ми дотепер, можна поділити на такі части:

1. Що робили католики Поляки на українських землях до часу заведення Унії 1595-6 року.

2. Від заведення Унії до 1772 р., коли при першім поділі Польщі Галичину забрала Австрія.

3. Під Австрією до Львівського Собору (Синоду) 1891 року, коли митрополитом був Сильвестер Сембратович. Сей розділ закінчуєсь „Висвітленями", які виявили багато подій, що давнійше не були відомі.

4. Справа гр. кат. Церкви в Канаді, Злучених Державах та в Бразилії, і роля в них митр. Андрея Шептицького.

Тепер приходимо до гр. кат. Церкви в Галичині, що була під проводом митр. Шептицького від початку 1901 р. до листопада 1944 р. отже 44 роки.

Церковні греко-католицькі події того довгого часу вяжуться тісно з особою Шептицького в одну цілість, він же був, як нині голосять, великим діячем, сторожем, провідником гр. кат. церковного життя, а вже окремо великим українським патріотом.

Яким сторожем і провідником, та яким патріотом він був, покаже його діяльність і його бездіяльність серед важких переживань і гр. кат. Церкви і загальних переживань українського загалу в часах його митрополитства.

Щоби належно зрозуміти ролю Шептицького в українськім життю, треба взяти на увагу:

1. Що Шептицький зробив, кілько зробив, і кілько користи було з тої роботи.

2. Чи не робив він такого, що виходило на шкоду українському народови.

3. Кілько не зробив того, що треба було конче зробити і повинен був зробити, як чоловік на високім провіднім становищу.

Нинішні обожателі Шептицького перечисляють лише дещо з того, що він зробив, збільшуючи його значіння всотеро; зачисляють його малу роботу до великих вчинків, з мухи роблять вола; видумують чого не було, або що не було таким, як вони кажуть. А дуже пильно промовчують те, чого він не старався бодай зробити, хоч повинен був старатися.

Коли ж ми розглянемо роботу Шептицького з ріжних сторін, то доперва тоді зрозуміємо чим був Шептицький для Українців.

Шептицький і Більчевський.

Щоби Шептицького можна ще вірнійше зрозуміти й оцінити його ролю в українськім життю, на місци буде порівнати його працю з працею хочби таки львівського польського архієп. Більчевського. Львівське „Діло" з 1934 р., ч. 275, писало:

> Переглядали ми річник львівської „Ґазети Поранної" за минулий рік (1933) і в статті про покійного львівського архиєп. Більчевського найшли в одному реченню такі підсумки його праці:
>
> **„За управи Більчевського його стараннями й заходами повстало у Львівській Архидієцезії 21 нових** (польських) **парохій, 96 експозитур** (малих парохій), **328 костелів і капличь (з того 5 у Львові і на його передмістях) та около 130 (польських) захоронок.**
>
> „Всього того довершив архиєп. Більчевський за неповних 25 літ, причому на той час припала також велика світова війна (перша), коли про якенебудь будівництво нових костелів чи захоронок не можна було й думати".

І робить „Діло" до наведеного таку увагу від себе:

> „Наведені тут цифри багатомовні і вказують на ту велич праці й енерґії, яку Більчевський і його окруження вложили в будову й розбудову станиць (осередків) римо-кат. костела в Східній Галичині. Ті цифри є також прорečистим доказом на те, які величезні успіхи видала та праця."

Дальше звертає „Діло" увагу в сторону української подібної праці, де передовою особою був митр. Шептицький, і каже.

> „Хотілось би мати підсумки праці й наших церковних кругів за той самий час, — хочби для простого порівнання. Нажаль такої статистики нігде не знайдете. Знаємо певно тільки одно: вислїди праці наших церковних кругів не стоять в ніякій пропорції до вислідів праці римо-кат. костела на наших землях. (Значить: нема що і порівнувати!) Чому воно так — нехай на те дадуть відповідь компетентні церковні круги.
>
> „Як сумно стоїть у нас справа будови нових церков, зокрема у Львові, знаємо . . . А захоронки . . . Кілько українських захоронок працює нині на терені Східної Галичини, нам невідомо. На всякий випадок не буде їх більше, як сто, себто значно менше від того числа польських захоронок, які основано у нас за управи одного тільки архиєп. Більчевського. А кілько польських захоронок повстало у нас вже по смерти архиєп. Більчевського."

∵

Католицькі політики готові тут сказати: що „Діло" не було католицькою ґазетою, може навіть протикатолицькою, отже шукає напасти на невинних греко-катол. епископів закидаючи, що вони нічого не роблять. Та ні! „Діло" було католицькою ґазетою, хоч і не зазначувало того. Його видавали Українці греко-католики; його читали греко-католики; в нім гр. кат. священики поміщували свої статті, а греко-католицька „Нива" нераз нарікала, що для гр. кат. священиків „Діло" важнійше, ніж „Нива"

Та було ще щось більше, — **митр. Шептицький час від часу поміщував в „Ділі" свої „Архиєпархіяльні Вісти",** отже свої урядові розпорядження, оповістки і др. В некатолицькій ґазеті він такого не поміщував би. Се треба памятати, коли прийдеться дальше брати з „Діла" деякі матеріяли.

Шептицький і гр. кат. церкви в Галичині.

Українці в Галичині, хоч і на своїй землі, мали замало церков і не було кому подбати, щоби вони були. Так було воно довгі літа. А Поляки були чужими в Східній Галичині і не було їх дуже багато, а їх костели росли як гриби по дощи.

„Діло" ще далеко перед першою війною звертало увагу на брак церков в Галичині, коли в тім же часі гр. кат. церковний провід організував паломництво (відпустову поїздку) до Єрусалиму, а Шептицький забирався будувати церкву в Вифлеємі (в Палестині). Тоді „Діло" писало:

> „Ми будуємо церков у Вифлеємі, хоч в нашій богоспасаємій Галичині тисячі наших Русинів ходить з браку церков і священиків, до костелів, ба, що більше, — не лише ходить, але і переходить на латинство". — („Діло" ч. 292, 1908).

„Нива", що була тоді під впливом москвофілів, які окружали Шептицького, обурювалася на такий висдів „Діла", а ще більше на його вислів, що паломництво і церква в Вифлеємі, се „витребеньки", але і вона признає брак церков, бо каже:

> „Се правда, що їх брак, але чи ж се можна ставити в причинову звязь з поїздкою до Єрусалиму, або з церквою в Вифлеємі?" — („Нива", ч. 3, 1909).

Що се були не „витребеньки", а навіть щось гірше, показувало положення Українців в Галичині. Церков замало, а гр. католики ходять до костелів і польщаться, значить — для українства пропадають, а число Поляків собою збільшують. Вода на польський млин! Чи ж тоді не шкода було великих сум гроша на поїздку до Єрусалиму і будову церкви в Вифлеємі? Там вона буде дармувати, а тут, де вона конче потрібна, її нема.

Але „Нива" з 1909 р., ч. 6, згадує, що Шептицький забирався будувати також церкву і в Єрусалимі, а також заложувати там Студитський монастир Отже маємо: паломництво до Єрусалиму, дві церкві в Палестині і монастир. Се тоді, коли в Галичині через брак церков Українці польщаться. Чи се не йшло по бажанням польської політики? Замість звертати увагу на місцеві галицькі потреби, звертається увагу гр. католиків на далеку Палестину.

Але не так робили Поляки, — вони не журилися Палестиною, але щоби якнайбільше костелів і каплиць збудувати в українській Галичині. Та певне, що коли б гр. кат. митрополитом був не польський шляхтич, не польський граф, але гідний Українець, то і дбав би про українські справи, а не про паломництва до Азії і церкви та монастирі в Палестині Не пускав би української води на польський млин.

„Костели на Поділю".

Є в „Ниві", ч. 8-11, 1909 р. стаття свящ. Йос. Ганкевича п. з. „Костели на Поділю", з якої довідуємося, що в Гусятинськім повіті було до 1824 року 4 костели, а 1870 було вже 5. То і все. А до 1900 р. прибуло нових 8 костелів і 5 польських каплиць. Разом вже 13 костелів і 5 каплиць.

В Тернопільськім повіті було давнійше 17 польських парохій і костелів, а в 1909 р. було вже 40 костелів крім каплиць, як місць на нові костели. Так Поляки заставляли українську Галичину костелами і каплицями, а Шептицький, як голова гр. кат. Церкви, журився будовою церков в Єрусалимі і Вифлеємі. А він же сторож гр. кат. Церкви і великий український патріот! — як звуть його нині його обожателі.

Самі затягали греко-католиків до костелів.

Коли було замало гр. кат. церков, то гр. кат. церковне начальство само затягало греко-католиків до костелів. В „Ниві", ч. 23, 1909 р. читаємо, що в церкві Преображення у Львові влаждено місію, — „починає ся в нас робота над стягненем вірних до церкви та над спиненем масової дезерції (втечі) з нашого обряду". І до тої вістки додана така увага:

> **„Єсли б на уладжене правильних богослужень було в якій церкві замало священиків, можна би там запросити тих наших Всч. Отців, що правлять стало і точно по львівських костелах."**

Знов же в „Ниві" з 1910 р., ч. 4, читаємо в статті: „Еще в справі переходів з обряду руского на латинський":

> „Хто навикне ходити до костела, там висповідаєся, запричащає ся, до брацтва впише ся, в часі недуги дістане підмогу, та бо й дитину там охрестить, зчасом цілковито стає латинником (і Поляком!) хоть і неформально (без зачан зміни обряду). Латинські духовники кажуть: „то вшистко єдно", а наші — дають докази на се . . . **Ми ж прецінь обслугуємо латинські костели!**
>
> „Скажіть оо. пархи, кілько в ваших церквах на рік є служб божих латинських (розуміє́сь — щоби латинників до церков притягати), а бодай кілько їх було за час вашого душпастирства у Львові? За те в костелах, в кількох, — наші священики читають С. Божу щоденно".

Дальше є увага, що гр. кат. священики кожного дня читають Службн Божі в таких костелах: **в костелі Магдалени, в костелі Кармелітів, в костелі Місіонарів і в польській Катедрі.**

Се було у Львові, на очах Шептицького і його дорадників, а властивійше за його постановою. Замало є церков, отже нехай греко-католики йдуть до костелів. А щоби вони скорше йшли, то нехай в костелах будуть на показ гр. кат. священики, се буде греко-католиків приманювати. А як до костела привикнуть, то і польський ксьондз їх вдоволить. Так поволи причислять себе до Поляків.

Чи не можна думати, а то і бути певним, що лише такі пляни мав Шептицький? Його ж робота показує, що лише такі, — греко-католиків треба златинщити і спольщити.

Таке було, але нині воно невідоме, забуте. Житеписці і славословителі Шептицького про те і словом не згадують, хоч се була всенародна справа великої ваги, про яку говорили, про яку преса писала. Нею журилися красші гр. кат. священики бачучи, як греко-католики польщаться. Про те вони думали, а не про Палестину.

Ті забуті справи треба нині пригадати і завести їх до історії. Се ж частина роботи Шептицького. Дальші покоління повинні про те знати.

НАЩО БІБЛІОТЕКИ.

З публичних бібліотек, які є в Анґлії, в минулім році люде випозичили коло 340 міліонів книжок. Виходить, що люде багато читають. А в 1951 р. випозичили були тільки 26 міліонів.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

43.

Данило Танячкевич.

З усіх священиків в деканаті був о. Данило Танячкевич моїм найліпшим приятелем, хоч віком був старший від мене, і я не доріс до його розуму, досвіду та посвяти для ідеї. Особливо та посвята священичому званю і національній справі робила його в моїх очах недосяжним зразком досконалого священика-громадянина. Про нього можна було сказати словами пророка: „Блаженний непорочний на дорозі, що ходить по закону Господньому".

На похороні я виголосив проповідь в церкві, а на цвинтарі, як спускали домовину, промовив о. Танячкевич. І його знаменита релігійно-патріотична проповідь була неначе доповненням моєї.

Танячкевич був вище середного росту, оґрядний і сильний. Мав подовгасте обличчя, живі й лагідні очи та довгий і трохи загнений „швабський ніс". Вдачею був маломовний, але як вже говорив, то отверто і безоглядно. В промовах послугувався іноді символічними порівнаннями. Розкажу про його дві промови.

Канонічна візитація закінчилася в Сасові, де був деканом Пітушевський. Сюди прибули всі деканальні священики, а й кількох дальших. Всі були при столі, але тарілки були ще порожні і тут виступив Танячкевич з промовою зверненою до митрополита. В ній остерігав Сембратовича, щоби він не вів угодової політики з Баденями без порозуміння зі своїми священиками. Між іншим сказав:

„Зі своїм священством устоїтеся, але без священства, або — не дай Боже, — ще проти нього, упадете".

Та промова була дуже неприємна митрополитови (він був вже кардиналом), бо підчас неї він був схвильований і мимохіть перекладав тарелі з одного місця на друге. Але хто знає, чи та промова не вийшла митрополитови на здоровля.

Слід додати, що декан Вінтоняк постійно тягав і шарпав за полу о. Танячкевича, щоби він сів і не говорив дальше. Се всі бачили і подивляли Танячкевича, що в часі промови стояв як статуя, не ворухнувся і не змінив ні виразу лиця, ні тону голосу.

(Каз. Бадені був намісником, а його брат Стасьо краєвим маршалком. Вони обидва, Сембратович, і проф. О. Барвінський, спільно кували т. з. „нову еру", себто українсько-польську згоду).

Пригадати ще одно: в Оболожині відбувалася місія і закопували місійний хрест, і тут Танячкевич сказав на проповіди.

„Я хотів би бачити, щоби до сеї ями закопали руського хлопа".

Танячкевич розумів тут хлопську темноту і всі злі прикмети але деякі люде розуміли що він хотів би мати якнайбільше доходу з похоронів. Але близькі знали що він за треби брав мало а деколи і нічого.

Танячкевич був дуже милосерним і помагав кожному. І люде здалека йшли за помочею, а то і використовували його.

Ось примір: серед зима приходить незнаний далекий селянин босоніж. Танячкевич не мав грошей, отже позичив і дав босому, щоби купив собі чоботи. А той з грішми пійшов до коршми, вбрався в свої чоботи, випив кілька чарок і смiявся, що обманув священика. Ось ту некультурність хотів Танячкевич закопати.

В Загірцях жила бідна вдова Стельмахова. Хотіла побудувати хатину, але не могла дістатися до князя Санґушка і просити, щоби дав дерева зі своїх лісів. Тому звернулася до Танячкевича, щоби для неї дерева випросив. І він сказав, щоби я його повідомив, коли Санґушко до Підгірців приїде. Якже я повідомив, він зараз приїхав, хоч дороги були дуже болотнисті. Приїхав, обмився, обчистився, бо дуже був заболочений. Тоді пійшов до князя і дістав „квіт" на дерево для Стельмахової.

Коли по якімсь часі був в мене, приходить Стельмахова, але не з подякою. Ні! Вона накинулася на Танячкевича, бо управитель Тобіс не дав їй такого дерева, якого вона хотіла. Але Танячкевич був вирозумілий. А коли на місії казав, що хотів би закопати руського хлопа, то мав на гадці тую людську дурноту, яку нераз бачив. Той людський нерозум був тим руським хлопом.

ЯК ДО БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ВІСТЕЙ СТАВИТИСЯ

Большевики не показують світови того, що в них діється, а лише словами оповідають, що в них є. А з тих оповідань виходить, що все в них дуже добре, — Москва щиро дбає про добро народу, а нарід дуже вдоволений. І церковна справа стоїть в них також добре, — є патріярх, митрополити, епископи, священики, церкви, Богослужения, духовні семинарі. Як в „капіталістів".

Та чи можна тим вісткам вірити і передавати їх загалови в такім виді, що їх треба брати за правдиві?

Ні! Коли їх загалови навіть передається, то треба пригадувати, що се вісти з рук тих, які від початку свого існування робили з білого чорне, а з чорного біле, або говорили про таке, чого цілком нема, а промовчували те, що є. Треба завсігди мати на увазі загальну політику Москви і її головні засади і ціли.

Окремо про Церкву. Що цілею большевиків є знищити християнство, се певне. Що церковна справа є під їх контролею, се певне. Коли ж там є ще духовенство бодай на показ, то певна річ, що воно большевицьке. Епископами, священиками, професорами духовних семинарів і теольоґами, без сумніву, можуть бути лише большевики. Наука большевицька, виховання большевицьке. Проповіди большевицькі. З таких заложень треба підходити до большевицьких вісток про Церкву.

Є ширші вісти, що в Польщі большевицький уряд назначує нині епископів, якраз тих, що годяться з ним співпрацювати. Таке воно в цілій большевії. Ціла Церква, кілько її ще є, мусить бути лише большевицькою, марксівською, чи ленінською.

Всякі вісти з большевії виходять з большевицьких рук і для большевицьких цілей. Свого часу свящ. Маєвський діставав листи нібито від митр. Липківського, але коли Консисторія Української Православної Церкви в Канаді хотіла тоді ж з Липківським листами порозумітися, то не вдалося. Виходить, що навіть приватна кореспонденція з людьми в большевії неможлива, крім хиба тоді, коли большевики вважають, що це для них корисне

Перед 20 з чимсь роками А. Крушельницький видавав у Львові журнал „Нові Шляхи", де подавав большевицькі вісти про велике добро на Україні, не додаючи ніяких своїх уваг. Значить — так воно є як говориться! І сам Крушельницький так вірив тим вістям, що з жінкою, двома синами і невістками поїхав до щасливої України. І що ж там знайшов? Йому самому дали большевики 5 літ тюрми, синів розстріляли, а жінки могли жити аж кількадесять верстов поза містом.

Поїхав з Канади Ірчан з другими, повіривши большевицьким вістям, і там всі вони попропадали. Такого можна чимало згадати.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ДО 35-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВ. ЦЕРКВИ В КАНАДІ

(1918 — 1953).

Сего року Українська Православна Церква в Канаді обходить 35-ліття свого життя, отже треба хоч побіжно розглянути ту дорогу, яку вона за той час перейшла.

До 1918 р. український загал в Канаді складався головно з Галичан і Буковинців. Галичани належали до гр. кат. Церкви, Буковинці до Церкви Російської, бо своєї не було. Гр. кат. Церква була під властею Французів, які напихали до неї священиків Французів і Бельгійців („піпів"), отже вели Церкву до златинщення, а Російська Церква провадила протиукраїнську політику. Українці чулися лише матеріялом для чужих. Серед такого положення деякі протестанти старалися тягнути Українців до себе. І для них Українці були матеріялом.

Таке лихоліття привело Українців до думки, що треба заснувати свою Українську Православну Церкву, — і заснували 1918 року.

Її засновниками були світські люде, тодішні інтелігенти і свідомі фармарі. Священиків тоді не було. І поставлено тоді основи, на яких новозаснована Церква має стояти:

Має вона бути тою православною Церквою, яку український нарід мав від Володимира.

Має бути самостійною, від чужих Церков незалежною.

У відношенню до чужих Прав. Церква має вважати себе рівною з рівними.

Як Самостійна, вона не потребує признання чужих Церков, бо се було би ознакою її залежности від чужих.

Вона має бути Соборноправною. Її вірні мають право вирішувати біжучі церковні справи через своїх представників на Соборі.

Заснування Укр. Прав. Церкви і її основи були подиктовані потребами життя і тутешними обставинами. Вони показували що і як треба робити.

Зазначити треба, що митр. Германос стаючи 1919 р. на час епископом нашої Церкви, уважав її і Самостійною і Демократичною. Він не звязував її ані з своєю діецезією, ані з Антіохійським патріярхом, але дав нашій Церкві лише особисту поміч. І на Соборі в Винипегу 1919 р. сказав: „Бажаю, щоби ваша Церква була такою демократичною, щоби недемократичний чоловік не мав в ній місця".

Крок заснування Української Православної Церкви в Канаді може виглядати на „революційний" в очах тих, які тутешного життя не переживали і не можуть відважитися на самостійну думку і працю. Надіді се був лише крок подиктований потребами життя і здоровим розумом: коли залежність від чужих приносить вам лихо, відвяжіться від чужих!

Думаючий загал се зрозумів і почав збиратися коло Укр. Прав. Церкви, і так та Церква росла навіть скорше, ніж можна було надіятися. І за 35 літ зросла до тої міри, що вона нині широко відома, і чужі люде в потребі числяться з нею як з поважною силою.

⁂

Коли Українська Православна Церква мала вже своїх священиків, то і вони і світські працювали разом, як одна родина. Перед всіми стояла одна велика справа, велика ціль, і всі відчували для неї однакові обовязки, — сходилися, радилися, плянували, працювали. Не було тоді питань про те, хто має більше прав, хто менше, хто ще менше. Щира праця, се було головне.

Але такої сильної, гармонійної праці не було би, коли б ставлено питання кілько хто має прав і кілько прав кому належиться. Се було би вело до ослаблення, до розбиття, бо тут вже ходило би не про загальну справу, але про особисті інтереси. Люде ставали би собі чужими, і вже не було би між ними однодушности, довіря і співпраці.

Велика посвята була тоді і в священиків. Вони були готові на всякі невигоди і труди, — недоїдали, недосипляли, вдоволяли себе тим, що день приносив і тулили себе по хатах, які самі знаходили, бо громадських хатів не було. І не було сильних зорганізованих громад, — треба було самим громади організувати. Початок громади складався нераз з кількох одиниць, то що вони могли священикови дати? Дотого ж і люде були тоді убожші ніж нині.

Згадати також, що хоч давніші священики не мали висшої теольогічної освіти на міру інших Церков, однакож їх праця ставила їх на висоту великих працівників. Свящ. Сенета, що прибув з Галичини, коли побачив працю одного священика з невеликою теольогічною освітою, сказав: „Священик з великими науками тільки не зробив би". Таке можна було і про других сказати.

⁂

Крім праці організаційної по місцях була ще інша важна праця: треба було відбивати напади противників нашої Церкви, що цілі літа провадилися, — напади католиків, Церкви Російської і деяких протестантів. Преса, найперше католицька, що була найсильніша і найбільше заінтересована, вела напади цілі літа, з тижня в тиждень, крім того, що говорилося на проповідях й особисто. Досить переглянути річники „Укр. Голосу", „Вістника", а також пресу противників, щоби уявити собі кілько праці й уваги треба було посвячувати на оборону нашої церковної справи. Була завзята боротьба, але не між Українцями, тільки між українською справою і чужою політикою.

Ті вперті походи проти нашої Церкви змаліли аж тоді, коли стало видно, що наша Церква набрала поважної сили, і хоч не хоч, а треба признати, що вона є і буде.

Все те може бути незрозумілим для тих, які самі того не переживали. Їм може здаватися, що вся та боротьба була непотрібною, нерозумною, що без тих зусиль можна було збудувати все, що збудувалося, або і красше. Захотіти і вже все готове. Без спорів, без клопоту. Чужі дадуть нам охотно все, чого захочемо. Свого зречуться і нам дадуть. В уяві все легко і скоро робиться.

⁂

З переказаного дотепер бачимо, що наша Церква в Канаді визначаєсь окремо тим, що вона стоїть на українськім незалежнім ґрунті. Вона Самостійна, від нікого з чужих не залежна, — вона самостійний господар, що не потребує чужим кланятися. В відношенню до чужих вона уважає себе їм рівною. Вона Соборноправна. На такім ґрунті стала вона при заснованню і стоїть донині.

Додати, що вона має за собою 35-літний досвід, який її становище вповні виправдує.

Окремо треба згадати, що в неї не було хитань ні спорів за залежність від чужих, чи незалежність, за канонічність чи неканонічність, вона робила те, що уважала за розумне і потрібне, з думкою, що коли воно таким є, то воно — канонічне!

Маючи все те на увазі можна нині сказати, — що тісне порозуміння і співпраця між частинами Української Православної Церкви, розкиненими по світі, може прийти аж тоді, коли всі відвяжуться від думки про конечність залежности від чужих, від обовязкових звязків з чужими, і стануть твердо на українськім церковнім ґрунті, як стала наша Церква в Канаді. Аж тоді чужі будуть з Українською Православною Церквою числитися як з собі рівною. Що ж до зносин з чужими Православними Церквами, то їх мають найперше вирішувати інтереси нашої Української Церкви й українського народу. Цілком на той лад, як і чужі для себе подібне вирішують.

Словом — тісне порозуміння і співпраця між частинами Української Церкви може прийти тоді, коли люде почнуть думати найперше своїм власним розумом, маючи на увазі конечности нинішного життя, а не лише церковні Канони і традицію.

⁂

З поважними ювілеями завсігди вяжуться нові ідеї, нові пляни, нове завзяття і нова праця для справи-ювілятки. Ювілей, се граничний камінь, від якого треба прокладати ширшу дорогу для дальшого.

Отже і 35-літний ювілей нашої Церкви в Канаді треба відзначити не тільки споминами, але і новими плянами і щирою працею для будучого. Ювілей церковного 35-ліття є для нас свідком, що дотеперішна наша праця і всі наші жертви не пропали, — вони збудували те, чим ми нині можемо тішитися і хвалитися. А дальша наша праця буде поширювати те, що дотепер збудовано.

Які саме дальші потреби стоять перед нами, не будемо тут вичисляти, але деякі з тих потреб і сам загал наших вірних розуміє, і про них поговориться окремо. Нині досить нам оглянутися на той час, коли нашої Церкви ще не було, коли вона засновувалася, як вона будувалася, і якою є вона нині.

З БАНДИТА ПРОПОВІДНИК.

В Винипегу має промовляти в кількох церквах 15-24 травня, Джордж Менсик. Належав він давнійше до бандитської групи Ал Капона, сидів в тюрмі 8 літ. Вкінци під впливом баптиської Церкви він став релігійним чоловіком і тепер відомий як визначний промовець.

КОНВЕНЦІЯ УКР. КАТ. СТУДЕНТІВ.

В Винипегу має бути конвенція чи конгрес „українсько-католицьких" студентів университету, 15-17 травня. Запрошено на промовця проф. Рудницького, голову словянського відділу в Манітобськім университеті.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ В МАНІТОБІ.

Від початку року до 9-го травня було в Манітобі 25 слабих на діточий параліж. В травни вже було 2 випадки.

ЗГИНУЛО 97, РАНЕНИХ 400.

Найновійші вісти з Тексасу говорять, що в недавній бурі згинуло в Тексасі 97, а ранених було 400. Шкоду числять на майже 30 міліонів.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Передтим нім Христос відійшов на небо, Він говорив Апостолам, щоби з Єрусалиму не виходили до часу, коли Він зошле їм Святого Духа.

І читаємо в Діяннях Апостолів, що Апостоли перебували на молитві разом з другими, і жінки були з ними, між якими була і Діва Марія.

Та ось прийшли жидівські Свята Пятьдесятниці і знов Апостоли разом зібралися. Тоді почувся в кімнаті наче шум вітру і над головою кожного Апостола появилась полумінь. Нараз Апостоли почули в собі нову силу і навіть чужі мови стали їм знані.

Пятьдесятниця, чи Свято Тижнів, було в Старім Завіті великим Святом, що приходило 50 днів по жидівськім Святі Пасхи. Нарід дякував тоді Богу за врожай, а також за Закон, який дав Бог народови через Мойсея. Написано в Старім Завіті про святкування:

„Будеш радуватися перед Господом Богом твоїм, і син твій, і дочка твоя, і слуга твій, і служниця твоя, і левит, і чужинець, і сирота, і вдова, що є в вас".

Отже се було велике Свято, а тоді зібралося до Єрусалиму багато дальшого народу.

Виходять тоді Апостоли на місто і починають з ріжними народами говорити їх мовами, з чого всі дивувалися. Дехто казав, що Апостоли пяні.

Встає тоді Петро і починає промовляти до народу та каже:

„Не пяні ми, але нагадайте слова Божі сказані через пророка Йоіля: „Я виллю Духа мого на всяке тіло, — й будуть пророкувати сини ваші, й доньки ваші; і на слуг своїх і служниць я виллю Духа мого, — і будуть вони пророкувати".

Дальше говорив Петро про Христа зазначуючи, що се Христос „зіслав, що ви бачите і чуєте". Дальше читаємо в Діяннях, що після Петрової промови увірувало в Христа коло 3,000 народу.

⁂

Зелені Свята, се початок апостольської праці. Діставши силу, якої перше не мали, Апостоли розходилися в ріжні сторони, між ріжні народи, проповідували Христа і Його науку і так заводили новий християнський лад на світі.

Нині мусимо дивуватися як міг маленький гурток людей до такого великого діла братися і мати успіх. Адже ж Апостолів, яких вибрав Христос, було лише 11, а 12-го вибрали Апостоли по смерти Юди Іскаріота, отже було 12, а вже пізнійше Апостолом став Павло. Отже було всіх 13. І той гурток пішов цілий світ вчити нової науки. Яка велика була в нього віра, яка щирість, яке самопожертвовання.

Так сповнилися слова Христові про маленьке зерно гірчиці, з якої виростає велика рослина. Слова про віру, що може гори переносити. І пригадка Апостолам: „Не бійся мале стадо, бо Господь наготовив вам царство".

Минуло від тих перших Свят три сотні літ і вже християнство досягнуло царського престола, — цар Константин Великий став християнином.

⁂

Український нарід святкував Зелені Свята дуже величаво. Замаювано хати в середині гиллям дерев і цьвітами, посипувано землю в хаті пахучим „татарським зіллям" (шавар, а є і другі назви; росте на мокрих місцях), ставили перед дверми хати більші гиляки дерев з зеленим листям. Замаювано також і церкви. Все те надавало окремої величавости Зеленим Святам.

ДЕНЬ СВЯТОГО ДУХА.

Перший день Зелених Свят називають також Днем Пресвятої Тройці, а другий Днем Святого Духа; вдійсности він є продовження першого дня. Першого дня пригадуєсь три Особі Божі, — Отця, від якого Дух Святий походить, Христа, що обіцяв післати Духа Святого, і Святого Духа, що зійшов на Апостолів. Другий день призначений окремо на пошану Святого Духа.

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ.

Перша неділя після Зелених Свят призначена памяти всіх Святих, всіх великих Праведників, які коли були. Є багато тих, яких імена не позаписувані в людських книжках, але вони жили, трудилися, а то і життя своє давали, отже Церква і їх споминає. Їх імена є записані в Божій Книзі.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ . . .

Сего року минає тридцять пять літ від великої й історичної хвилі, коли то побожні і свідомі Українці в Канаді, після довших роздумувань і застанов та й практики, кинули в народ клич: Творім Українську Греко-Православну Церкву.

Переконані, що найкращою Церквою для нашого народу в Канаді є своя рідна Церква, яка виховувала наш нарід через довгі віки, з ним сумувала і тішилася, що освячувала його, що показувала йому світлу і добру дорогу до кращого завтра, — вони відважилися на велике діло, рішили організувати Українську Церкву, і її зорганізували.

Ця Українська Церква не була досмаку тим, що не сприяли українському народови. Були напасти на учасників славних перших нарад, які відбулися в липні 1918 р. у Саскатуні і на всіх, хто на околицях починав працю коло організовання парохій. Вороги Христа і українського народу намагалися за всяку ціну не допустити до існування нашої Церкви. Їй шкодили; її висмівали, обезцінювали, принижували.

Однак Бог поблагословив наміри і працю перших апостолів Української Церкви в Канаді; нині, по 35 роках праці і діянь нашої Церкви всім відомо, і своїм і чужим, що вона Божа Установа, якої ніяка сила не може знищити. Вона росте та набирає сили з кожною годиною. Вона пригорнула до себе всіх побожних, свідомих, українських патріотів, старших і молодь, найзвичайнішого робітника і найбільш ученого. Вона ублагороднює, провадить до святости, подає ласки і Божі милости. Душа підноситься і радіє успіхами, працею і поступами нашої Церкви.

Тридцять пять літ . . . Були люди, що мали велику ідею. Згадаймо їх! Згадаймо перших організаторів великого і святого діла, перших апостолів Української Церкви в Канаді. Вони були подібні першим апостолам Спасителя, не духовні особи, але люди ріжних занять; душі їх і серця бажали слави Божої і добра свому народови. Багато доброї і спасенної праці виконано, не одну душу виратовано з кіґтів злих духів і наставлено на праву дорогу.

Праця Української Греко-Православної Церкви в Канаді — дає гарні плоди. За те Богові слава і подяка. Память про тих, що творили велике діло, а тепер спочивають вічним сном, з роду і в рід, а про живих треба згадати з похвалами і подякою сього року.

о. Є. Г.

ПОЗБАВИЛИ СВЯЩЕНСТВА.

В Італії церковні власти позбавили священства католицького священика, Андрея Гаґґеро, який підтримував комуністичну роботу.

[illegible] ОБРАЗІВ

Визначним письменником був Григорій Квітка-Основяненко. Найкрасша його повість, се „Маруся". Така вона, що хто її читає, то мусить заплакати.

Змалку Квітка був сліпим. Аж раз мати взяла його до церкви, поставила перед образом Богородиці і казала молитися. І тут підчас молитви Квітка каже до матери:

— Мамо, я бачу.

І від тої хвилі він був вже видючим.

⁂

В Почаєві на Волині (напівніч від Галичини) був славний образ Матері Божої. Той образ звали „Почаївська Божа Мати". Є оповідання, що там Мати Божа була зявилася, і де стояла на скалі, там лишився знак її ноги (її „стопа").

Є ще оповідання, як при нападі Турків-Татарів люде щиро молилися і Мати Божа відогнала тих бісурманів.

Є багато оповідань, як люде діставали поміч, коли з щирою молитвою вдавалися до Почаївської Божої Матери.

В Орлі жила побожна багата дідичка, Анна Гойська. Коли вона гостила в себе грецького митрополита Неофіта, той подарував їй образ Богородиці. Образ той був в її домі 30 літ і тут зауважено, що коло образа є якісь зявища.

Брат Гойської, Пилип Козинський, був зроду сліпим, та коли молився перед тим образом, то став видючим. Тоді Гойська передала той образ до церкви, де всі вірні можуть його бачити і перед ним молитися.

Є оповідання, що шляхтич Каньовський (Потоцький) їхав кудись і фірман (погонич) заблудив і поїхав куди не треба. Се, очевидно, було ночею. Витягнув тоді Каньовський пістоль і хотів фірмана застрілити. Фірман звертаєсь тоді до Почаївської Богородиці і просить: „Захисти мене Божа Мати". Три рази Каньовський хотів стріляти, але пістоль не вистрілив. Се вразило Каньовського і він каже: „Тепер вези мене до Почаєва".

⁂

Микола Костомарів, професор, приятель Шевченка, був дуже релігійним чоловіком, але його батько Іван був безрелігійним. Він був багатим, мав багато землі, і нераз перед слугами говорив, що Бога нема, отже і гріха нема, що церкви не треба і т. п. І така бесіда декого чіплялася, — се ж говорив учений чоловік.

Було, що Іван виняняв свій маєток і дістав кількось тисяч рублів. Гроші тримав вдома і про те слуги знали.

Одного дня поїхав він кудись через ліс. За час прибігає фірман і каже, що коні сполохалися, дідич впав, розбив голову і лежить мертвий.

Зараз поїхала до ліса жінка Івана, поїхав ще хто з дому, а в той час слуги забрали з хати всі гроші, які були. Було слідство, але виходило, що Іван вбився, а гроші вкрали якісь злодії.

Аж по багатьох літах фірман виявив, що се він з двома другими вбив свого пана, щоби гроші забрати.

От до чого веде безрелігійність!

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА І РОСІЯ

СКОРОЧЕННЯ — ЧИТАННЯ ЄВАНГЕЛІЇ

Бувають скорочення на Вечірни, Утрени... Але доводилося чути, що на Службі Божій після Великої Ектенії відразу „Слава: і нині:" і „Єдинородний" Тропарів після Входу не співають. В час війни се партацтво узаконено. А хто запізнився на дві хвилини скінчити Службу Божу і затруднив тим „сітельних осіб", то за перший раз нагана, а на другий, — прощався зі службою. ((Наказ з 2-го серпня, 1913 р.). Се прилипло до декого як пошесть.

Євангелію читаємо спиною (плечим) до народу (се московський лад читання Євангелії). Дивно! Адже Христос, котрого науку виголошуємо, ніколи не обертався спиною до народу, коли говорив до нього. Таку негречність дозволяємо собі лише ми.

Інша річ молитви, там промовляємо до Бога від імени народу, що стоїть за нами, а Євангелію читаємо від імени і в імени Господа до народу і не маємо потреби розмовляти з нашим стадом повернувшись спинами одне до другого.

Традиція... Але краще нам вернутися в перші віки християнства, коли священик читав Св. Письмо на гробі мученика, окружений народом. Красше нам переняти практику південно-православних народів і читати Євангелію лицем до народу. І повинен читати священик, а не дякон.

Після Євангелії зачиняємося у вівтарі і з поза дверей подаємо голос на протязі майже цілої Служби Божої. Чудний лад молитися, відгородившися від народу зачиненими дверми, або й непроникаємою завісою...

(Се згадуєсь про звичай замикати Царські Двері в часі Служби Божої і засувати завісу (куртину, заслону) і так Службу Божу правити).

Християне перших віків мабуть не могли собі помислити, що колись їх нащадки: нарід і священик підчас молитви будуть відгороджуватися стінами, дверима, заслонами... Словом робити так, щоби священика не було видно, ані чути.

Скажете, „церковний устав". Так, але згадане се пізніші встанови. Хочби закриття й відкриття Райських Врат, се вигадка пізніших уставистів. Але той устав, що наказує відправляти Службу Божу з закритими Вратами, — царський Молебен каже відправляти з відчиненими Вратами і заслоною.

Кого ж устав вважає вищим: царя земного, чи Царя Небесного. І для зустрічі царя земного відчиняємо Врата, а найсвятійші слова Спасителя нашого „Прийміть, споживайте, се єсть тіло моє" промовляємо до віруючих через дірочки в Царських Дверях, коли вони ще є. І так виконуючи букву давно застарілого „уставу" дуже легко доходимо до абсурду.

На Україні Служба Божа здавен-давна відправлялася весь час при відчинених Райських Вратах; вони зачинялися лише після „Отче наш".

Отже починаючи Службу Божу, відчиняємо Райські Двері. Коли не співати цілком (цілих) псальмів Ізобразительних, то співаймо антифони: на будний день „Благо єсть", а в неділю „Воскликніте" (по українськи „Кликніть до Бога", як на Великдень). Його в усіх Літургіконах старого „южно-руского" (полуднево-українського) православного видання показано співати кожної неділі, а не лише на Великдень. (Літургікон 1639 і 1666 р.). Третій антифон, чи блаженні співати є тропарами. Євангелію читати лицем до народу.

Евхаристичні молитви (перед „Прийміть, споживайте"), коли правиться по українськи, не читати потихо, але голосно.

По московському уставу перед приняттям причастя не миєсь рук, але українські старі Літургікони кажуть мити руки (після „Отче наш").

ЦЕРКОВНИЙ СПІВ.

Шопенгавер каже, що гарний спів „обмиває душу". Лесгафт, що пісня „відчиняє двері до ідеалу". Викликає охоту стати красшими, злитися з людьми в братерським поєднанню.

В людей є завсігди потреба співу, хоч є і злидні і тяжка праця. В співі нарід виливає настрої свого життя, — смутні, веселі.

Тому необхідний добрий спів і в Богослуженню, де він осолоджує не тільки слух, але і серце. В радість духову підносить, турботи життя забуваються.

„В староцерковних співах криється плодотворна сила, коли вони виливаються з маси голосів, — старих і малих, чоловіків і жінок. Але таку силу має тільки цілонародний (загальний) спів" — говорить еп. Никон.

Тяжка провина священиків, коли псаломщик (дяк) співає на крилосі „сольо" (сам один)... Але ніколи не можна спочивати на лаврах (бути вповні вдоволеним), коли хто запровадить гарний хор, бо тільки тоді нарід одним серцем й одною душею бере участь в молитві, коли всякий співає... **Найгірший спів всенародний — все таки ліпший чинник в морально-релігійному вихованню, ніж найліпший хоровий.**

Мусимо згадати дивовижне замилування наших співців до „партесів" (нотних хорових співів), — до італіянщини, до чужого. Коли хор виспівує якусь італіянщину, захоплюється панотець, псаломщик (дяк-диригент), а за ними підтюпують і сельські аматори співу. Але всі забувають, а то і знати не хочуть, що істнують здавен-давна наші питомі Волинські напіви. Там знайдете чудові зразки Волинських напівів, принадні, щирі, побожні. А надзвичайно гарний напів ірмосів 6-го голосу. Ним співали ірмоси всіх гласів, аж поки архіеп. Антоній (Храповицький) не прокляв того напіву, і того, хто його видумав, і всіх, хто буде його співати (було 1903 р.).

⁂

До сказаного висше можна додати багато своїх уваг, що можуть в Канаді придатися.

І тут „хоровий спів" щораз більше стає пошестю. Нема в церкві 4-рогосового хору, церква неінтересна. Так дехто думає.

Звичайно загальний спів міряють старим дяком, або співаком мало до співу приготованим. Дяк співав гарно, коли був молодим, а постарівся, то й голос його не той, що був. А мало підготований дяк також і сам не дуже добре заспіває, і других не навчить. Отже за те винують не співаків, але цілий спів

Та нехай би зі старих людей зложити хор, чи був би він гарний? Коли б і молодих, але не вишколених заставити хором співати, то що се було би?

Підготовання треба. Коли б же підготовити людей до звичайного співу в 1 і 2 голоси, і коли б всі зібрані в церкві й то знали і співали, то яка велика була би в тім сила і краса. Маємо примір коли ціла церква заспіває разом „Бог предвічний", то яке се поважне і святе.

При хорі церква ділиться на три части: 1. Священик, 2. Гурток хористів, і 3. Велика громада, що мовчить. Вона мовчки прийшла, мовчки перебуває в церкві і мовчки виходить. Участи в Богослуженню не бере.

Але люде йдуть до церкви не мовчати, але молитися, а молитва виливається і співом, — се співана молитва. А ще красша вона, коли всі співають. Тоді всі побіч священика беруть участь в Богослуженню. Тоді і старий і малий до загального співу прилучується. Ніхто не дармує.

До звичайного співу досить приготовити менший гурток, а громада скоро до нього привикне, навчиться, і буде співати.

І ЩУРІ СВОЇХ ДОГЛЯДАЮТЬ.

Помічник хірурга, Пердж, на кораблі Ленкестер, оповідає таке:

Лежу і бачу, що виходить з діри щур. Розглянувся і поліз в діру. За хвилю виводить за ухо другого щура, сліпого. За ним вийшов і третій щур. Сліпий був старий, а два другі молоді, мабуть його діти.

Сліпого зоставили коло діри, а самі почали шукати кришок з хліба і заносили їх сліпому, щобі його нагодувати.

І подумав я, — говорить дальше Пердж, — що від тих щурів могли би багато навчитися людські діти. А тих є багато, що про родичів не дбають.

ВИТРЕВАЛІСТЬ В ОБОВЯЗКУ.

Цар Александер Великий, що жив 300 літ перед Христом, приносив жертву богам. Коли він кадив, то вуголь впав на рамя хлопцеви, що Александрови прислугував. І хоч вуголь палив рамя так, що всі чули посмалене тіло, хлопець не рушився. Не хотів приношення жертви переривати. Се було велике почуття обовязку.

ДОРОГА СТАТУЯ.

Нюйоркський музей купив статую (фігуру) давньої грецької богині Афродити (богиня любови) за 300,000 долярів. Се прегарний твір штуки, вироблений яких 300 літ перед Христом. Особа Афродити на повний зріст.

ЖЕРТВИ БУРІ В АМЕРИЦІ.

В стейтах Тенисі, Джорджія й Алябама було з початком травня три бурі, в яких згинуло 28 осіб.

КАТОЛИКИ В ІРАНІ.

Іран має 17 міліонів населення, а між ним католиків є лише коло 18,000

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

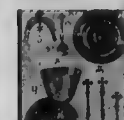

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ПЕРШИЙ ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК В КАТЕДРІ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ.

Катедра Пресв. Тройці в Виннипеґу буде мати першого дня Зелених Свят, 24-го травня, перше своє Храмове Свято з таким порядком:

Утреня — 9 год. рано.
Зустріч Митрополита — 9.45.
Служба Божа — 10 година, після неї Водосвяття, а дальше Спільний Обід. По обіді промови.

Катедральна Управа просить близші Громади прибути, а бодай прислати делегатів на се Свято.

Управа Катедри.

СРІБНИЙ ПОДРУЖНИЙ ЮВІЛЕЙ.

Україна, Ман. — В вівторок 28-го квітня п-во: Шикареві, Ігнаші, Федірчуки і родина п-ва Григорія і Марії Костишиних, занялися приготованням несподіванки для Гриця і Марії Костишиних з нагоди їх 25-ліття подружого життя, а також в заслугу за їх примірне життя, як добрих господарів і щиро відданих церковній справі.

Зібралася була майже вся кольонія України й околиці, а також прибули два священики — о. Ю. Турженський та о. І. Майба, щоби зложити привіти заслуженим громадянам

Присутні передали ювілятам дорогий дарунок, та ще окремо обдарували "Укр. Голос" і "Вістник", зложивши $13.50 на їх прес. фонд.

В суботу 2-го травня п-во Костишині ще окремо відсвяткували свій подружий ювілей в Укр. Прав. Церкві в Драй Ривер, Богослуженням зі співучастю пароха о. Майби й о. Новицького з Давфину. По Богослуженню було гостинне приняття в домі п-ва Костишиних.

Ювілейний отсе висловлює належне признання впорядчикам ювіл. програми для пошани заслужених громадян, а ювілятам бажає здоровля і дожити 50-літнього золотого ювілею.

Член Ювілейного Комітету В. М. І.

ПОДЯКА ВСІМ.

З нагоди 75-ліття ювілею мойого уродження й 40-ліття священства, складаю цею дорогою, сердечну подяку священикам-землякам, які взяли участь в Соборнім Богослуженню 15 квітня в церкві м. Шіго, а мен. о. Новицькому, Дичині, Гліцькому і Борисові, а також місцевому Жіночому Т-ву і Т-ву з Шіго походи, які влаштували багатий обід в Нар. Домі. Зокрема щиро дякую обом Громадам Шіговським і Господареві того дня п. Т. Коропатницькому; представникам Громад: Винерд, Вест-Брук, Льора і Фомм Лейк, які звеличили цей день своєю присутністю, за їх побажання й цінні дарунки. Сердечно дякую представниці місцевого англійського Жіночого Т-ва мрс. О. Куррі за промову і гарні квіти. Особливо дякую місцевій молодій організації СУМК за привіт і цінний дарунок. Взагалі ж всім присутнім на Богослуженні в день мойого ювілею, хористам, та промовцям присутним підчас обіду в Народньому Домі. Нагорода від Господа Бога нехай буде їм за їх привіт і щирість!

Пр. пресв. о. Тит Яковкевич.

ЮВІЛЕЙ о. І. ДМИТРОВА.

Свящ. Іван Дмитрів є парохом Української православної церкви Архистр. Михаїла в Виннипеґу вже 15-ий рік, отже Громада приготовила йому вечером 8-го травня, в пятницю, Ювілейну Гостину в церковній сали. Се був доказ, що Громада його поважає і памятає про нього і тепер, коли він слабує і в церкві другі священики його заступають. (В "У. Голосі" було хибно подано, що гостина була в суботу 9-го).

Людей зібралося повна саля. Була перекуска. Господарем вечера був п. Н. Доляничук. Були також священики: Грицина, Желіщкевич і Кудрик, і вони там промовляли. Був і Ювілят з добродійкою і дочкою Олею. Від Громади промовляв п. В. Гаский. Коротко промовляла пані Медведюк і передала свящ. Дмитрову грошевий дарунок.

Свящ. Дмитрів довший час слабує, був вже і в шпиталі, а тепер стає здоровший, отже громада була вдоволена, що вже бачить його між собою.

Походить о. Дмитрів з Черча, пов. Рогатин, в Галичині, де народився 1896 р. Священиком вже 26 літ і в Канаді обслугував більше околиць, отже широко знаний. Всюди його поважали як вирозумілого і всім прихильного

Тут побажати треба, щоби він скоро прийшов до повного здоровля і міг вернутися до своїх священичих обовязків.

Н.Н.

ЩИРА НАША ПОДЯКА.

(Вайта, Ман.)

Складаємо сердечну подяку Хв. Зарядови Православної Громади в Вайті, Ман. Церковному Сестрицтву і всьому Жіночому Товариству за пошанування нас в 30-ті роковини нашого подружжя і мойого священства

Ювілейне свято, що відбулося з сего приводу в неділю 26 квітня, було для нас дійсно несподіванкою і виявом Вашої доброзичливости.

Окремо щира подяка Вам за цінний подорунок доручений нам головою громади, п. Негричем. Подяка організаторам свята і промовцям, гостям і делегатам, що численно взяли участь в сьому ювілейному святі.

о. С. Герус,
Добродійка А. Герус.

АННА КОВАЛЬЧУК.

(Посмертна згадка).

Радвей, Алта. Квітня 27 упокоїлася в шпитали в Радвей 77-літна Анна Ковальчук. Народилася в селі Погорилівці, п. Заставна, на Буковині. де й одружилася з Григорієм Гуцулом. По кількох літах він помер зоставивши сина Петра. Вона знов виходить замуж за Михайла Ковальчука, і мали вони ще дочку Марію

В 1913 р. приїздить до Канади і поселюється в околиці Едмор, Саск. куди по війні 1922 р. спроваджує родину де всі жили весь час

Коли посідніми часами Анна почала підупадати на здоровлю, дочка Марія (зам. Кульбаба) спровадила старих родичів до Радвей, де Анна по 4 тижнях померла

Покійна щиро любила Церкву, йшла навіть 5 миль пішки і була в церкві першою. Була рідною матірю і поважали її всі ще в Саскачевані тому випроваджали щиро, а то і наділяючи дарунками на память

Великий похорон відбувся 30 квітня з хати дочки в Радвей. Хоч падав зливний дощ, але зійшлося багато народу, знаючи добре дочку Марію, що вже також похоронила свого мужа Онуфрія. Похорон правився в Укр. Прав. Церкві, а покійна спочила на цвинтарі в ряді близко зята.

Полишила мужа Михайла, дочку Марію, сина Петра, 6 внуків і 3 правнуки

На невянучий вінок присутні зложили $15.15 для "Вістника" й "Укр. Голосу" пополовині. Жертводавці: о Г Васкiв П. Онищук, Марія Кульбаба, Ів. Кульбаба, Петро Гуцул (Виннипеґ), Тома Тонкюк, Яким Бойко, Параска Римар, Анна Москалюк, Паранька Онищук, пані Р. Муляк, пані Чубан пані Шикора Віктор Заплотинський, Петро Небожинський, Вас. Зінюк, Ирл Савчук. Максим Махній, Ник Машик, Анна Боечко.

Подяка від родини.

Складаємо щиру подяку о. Васківому за похоронну обслугу; п. Вас Зінковим за обслугу коло священика, щира подяка за вінки й участь в похороні; подяка і тим що при від'їзді мами з Саскачевану обдарували її чим могли.

Дочка Марія, син Петро і Внуки.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. В. Бойчука.

Форт Френсес, Онт. І. Рогоза $5.00 По $2.00: Т. Осадчук, В. Соколотюк, Г. М. Гушуляк, В. Крештанович, В. Т. Осадчук, М. Євчин. По $1.00 Г. Соків, пані М. Кіцул, Г. Флазик, М. Дробот, Ю. Балюк, пані Т. Олійник, М. Олійник, Д. Гогоша, І. Деминів, пані Є. Гринюк, І. Павлюк, М. Гушуляк, Анастазія Гушуляк, Г. Федик, Марія Вапрук, В. Андрушко, Д. Котик, П. Палюниця, Оксана Варшика, О. Зуб, І. Койцан, М. Настюк, С. Долинний, Марія Крішка, П. Зелений, пані Г. Кирилюк, Е. Кіцул, В. Балюк, К. Литвинка, Т. Андрушко, пані В. Котик, Я. Качурик, С. Майданюк, М. Ковальчук, В. Дикий, Я. Олійник, А. Бурр, Ю. Підлубний, панна М. Деминів, О. Денисюк, Веронія Фійчук, Я. Пліхта, Т. Кирилюк, М. Балюк, М. Демянів, М. Кіцул, пані Е. Войцік, пані М. Гуменюк, М. Г., В. Головачук, Ф. Карлсон, Г. Дейвіс, І. Багацький, В. Библів, Ф. Лалюк, Н. Наконечний, Н. Андрушко, П. Масик, І. Федорук, пані А. Пшетоцька, пані С. Долкний, І. Куцак, М

Рейні Ривер, Онт. По $2.00: Ф. Тесарський, Я. Бних. По $1.00: М. Лукик, А. Джейсон, Ю. Турецький, Ю. Гаврилюк, Юлія Попович, Анна Макарчук, А. Пастух, І. Жучкан, Н. Петрюк. Дрібними $1.00

о. П. Гаїцького.

Січ, Ман. По $1.00: М. Манулак, В. Манулак, С. Манулак, І. Процак, О. Манулак, І. Сторожук. Дрібними 25 центів.

Енгусвил, Ман. По $1.00: Д. Собеський, П. П. Олійник, І. Балакунець, М. Копієвський, М. Качан, Г. Будзінський Дрібними 50 центів.

Мензі, Ман. По $1.00: В. Друль, П. Друль, Н. Друль, В. Гавюк, П. Друль, О. Друль, І. Пелешок, М. Пелешок, І. Скочеляс, І. Грошок і П. Ніч

Виста, Ман. По $1.00: Н. Туткалюк, В. Нічик, М. Білинський. Дрібними 25 центів.

Росборн, Ман. По $1.00 Ф. Курчаба, І. Кізь, О. Фостаківський, В. Стринацький, С. Корожик, Марія Мамалига, І. Антонійчук, К. Шевалуцький Дрібними 50 центів

Овкборн, Ман. М. Туткалюк $2.00. По $1.00: М. Гірак, Д. П. Коваль, Ю. Карасевич, А. Стонь, М. Бородія, В. Бойчук, П. Коваль, В. Гнатів, А. Ковальчук, М. Грицак, М. Швалюк, Н. Будівський, С. Грицак, О. Зюба, Н. Зюбрак, В. Івашко, С. П. Герелюс, І. Грицак, Я. Зюбрак, Н. Польовий, А. Друль, А. Т. Сівицький. Дрібними 50 центів.

Сенді Лейк, Ман. П. Мендро і З. Демчук по $2.00. По $1.00: Г. Рестефанюк, Д. Гнатюк, І. В. Бойчук, М. Прокопчук, П. Колтуцький, М. Филиппишин, Я. Ярич, А. Залещук, І. Федорків, М. Левандівський, П. Гнатюк, Г. Кузьмійчук, Т. Мулявка, В. Данчук, пані Залещук, Б. Мулявка, Т. Василенко, В. Безчеремний, О. Дидик, П. Перепелиця, Н. Солоничний, В. Рошка, Ф. Клим, С. Ярема і Л. Лабадс. Дрібними $1.25.

о. О. Фляка.

Калгари, Алта. По 5 дол.: Василь Боднар, Петро Стодола, Іван Петращук і Варвара Комарницька. По 2 дол.: П. Білявий, М. Копот, М. Данилович, М. Коваль (Левінгтон, Б.К.) А. Велетей, І. Сенків, П. Підодворний, Д. Кобильник, Ірина Мартинюк, С. Копот і І. Світик. По 1 дол. А. Онищук, С. Смельський, Катерина Сушинська, І. Денис, С. Лисейко, Г. Комарницький, Я. Курчаба, І. Ганус, Т. Садовник, У. Ганевич (Бетон, Алта), І. Малярчук, М. Польовий, І. Андріяшик, Анна Стогрин, І. Григорів, Ю. Бзовий, Ф. Олійник, Марія Підгородецька, М. Ворон, М. Козлик, К. Вондзяк, С. Бзовий, В. Чепурик, В. Тофан, Маруся Малвінська, Д. Олексюк, В. Лозовий, А. Поросюк, Ф. Ткачик, А. Козак, В. Стефанчук, Г. Костів, І. Коваль, П. Кіндрат, П. Курчаба, І. Антонюк, М. Ощипок і Н.Н. Дрібними 50 центів.

Летбридж, Алта. По 2 дол.: Іван Гамза і Зосим Филипчук. По 1 дол.: А. Зайчук, О. Стриховець, К. Ацегайда, М. Зайчук, С. Стриховець, Р. Букач, П. Жук, Ф. Бузовський, М. Ролик, П. Середа, Д. Заяць, М. Бузовський, М. Мегелло, Чорнушенко, О. Березовський, Ф. Згурський, М. Долиновський, Н.Н. (нечитке), П. Татарин: Дрібними $11.25.
Андріюк, Степан Стриховець. Дрібними 1.48.

Оен, Алта. Замість писанки зложено на тацу 17.61.

о. І. Сивальського.

Су Лукавт, Онт. По $5.00: Никола Штогрин і Н.Н. По $2.00: І. Зубаль, А. Гусак і Г. Шкраба. По $1.00: Р. Нікифорук, А. Туткалюк, Д. Клим, Параскевія Клим, Б. Москаль, В. Гринчук, А. Дутчак, В. Борис, Н. Сенетун, Марія Гончарук, Марія Ванрик. Дрібними 25 центів.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
[redacted]
EDMONTON ALTA.
Телефон офіса: 44077

Громада Поплар Парк, Ман. По $2.00: В. Харук. По $1.00 Агафія Ковтун, В. Гінкевич, Е. Труденко, І. Марко, В. Охесько, С. Миславчук, Г. Гляс, М. Микитюк, В. Бедюк, С. Макевич, М. Вусатий, Д. Лисайчук. Дрібними $2.25.

ЖЕРТВИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ЦЕРКВИ

Всеч. о. Ф. Легенюк коротко в нас, але започаткував добре діло, в двох наших Громадах провів збірку на Видавничий Фонд нашої Церкви, а то: на Спільнім Свяченім у Дуфрост, Ман $24.25. Жертвували по 2 дол.: І. Буґера і Л. Дизник. По 1 дол.: О. Манчуденко, В. Волошин, П. Олійник, Н. Влад, І. Буґера, А. Тофан, М. Шимко, Т. Влад, П. Ткачик; пані: А. Титар, П. Ткачик, О. Дирбавка, М. Ворбанська, О. Стадник, панове А. Школьний, І. Чубей, Р. Дирбавка, Н. Дирбавка, В. Фостій, В. Арсеній.

На похороні бл. п. Марії Сольник в Іст. Селкирк, Ман. зібрано $6.35.

Сердечна подяка всім щедрим жертводавцям!

УВАГА! УВАГА!

Сірко, Ман. і околиця!

На перше Храмове Свято Української Греко-Православної Громади в Сірко, Ман.
в неділю, 31-го травня 1953 р.

Прибудуть Впреосвящ. Владика Іларіон, Митрополит Винніпеґу і всієї Канади і Голова Президії Консисторії Впрепод. о. прот. Є. Грицина. Відбудеться урочиста Архиєрейська Служба Божа з участю хору І. Маковецького з Вайти і посвячення угольного каменя новозбудованої церкви в Сірко.

На це велике свято нашої громади запрошуємо сердечно всіх наших сусідів та прихильників з ближчих і дальших околиць.

Заряд Громади:
К. Мельничук, голова.
В. Гушуляк, касієр.
о. С. Герус, парох
В. Мельничук, секретар.

Вийшла з друку книжечка
„Служба на Поклони"
або
"Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського".
Ціна $1.00.
Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Катедри Пресв. Тройці в Винипегу

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя Св. Отців.
18. Понеділок. Сл. Божа за здоровля будівничих Катедри.
23. Субота. Служба Божа і Парастас за померших жертводавців Катедри
24. Неділя. Зел. Свята (храм), Архиєр. Служба Божа.
25. Понеділок. День Св. Духа. Сл. Божа, 10 рано.
31. Неділя. Всіх Святих.

о. Кость Желіщкевич, парох Катедри.
Телефон — 525-996.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнопівського Округи

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Ст. Мартин, — Іст Селкирк.
24. Неділя. Зелені Свята. — Пайлар Парк. — Папларфілд.
25. Понеділок. Св. Духа. — Сенагія.
31. Неділя. — Гонор. — Папларфілд.

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Паплар Парк. — Тиндал.
14. Неділя. — Пембіна. — Іст Селкирк. — Портедж Ля Прері.
21. Неділя. — Дуфрост. — Су Лукавт.
28. Неділя. — Папларфілд. — Гонор.

7 Ст. Джавс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Клейр (Окр. зїзд).
24. Неділя. Зелені Свята. — Фостон (храм).
25. Понед. Св. Духа. — Куроні (хр.).
31. Неділя. — Вадіна (у власній церкві).

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Ватсон.
14. Неділя. — Київ.
21. Неділя. — Вимер.
28. Неділя. — Вадіна.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя — Енгусвил (храм).
22. Пятниця. Николая. — Овкборн.
24. Зелені Свята. — Виста (храм)
25. Зел. Понеділок, Св. Духа. — Січ
31. Неділя — Овкборн.

ЧЕРВЕНЬ

7. Неділя — Сенді Лейк
14. Неділя — Глен Елмо
21. Неділя — Росборн
[illegible]. Неділя — Овкборн

Адреса Овкборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ТРАВЕНЬ

17. Неділя. — Кридор.
24. Неділя. Зелені Свята. — Гефорд
25. Понед. Св. Духа. — Виткін,
31. Неділя. — Кендо.

ЧЕРВЕНЬ.

7. Неділя. — Білинки.
14. Неділя — Редфілд.
21. Неділя — Глеслин
28. Неділя — Гефорд

Адреса. Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Едмонтон (посвячення катедри).
24. Зелені Свята. — Глендон (храм)
25. Понеділок. Св. Духа. — Лессард
31. Неділя — Сенді Репидс (храм)

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Глендон
14. Неділя. — Сенді Репидс
15. Понеділок Івана Сучавського. — Гіфорд
21. Неділя. — Лессард.
28. Неділя. — Тиріен.

Адреса: [illegible]лендон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Едмонтон (посв Катедри).
24. Неділя. Зелені Свята. — Бовин. Бренвлей (храм).
31. Неділя. — Девлінг.

Адреса: Вакілсдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Роблин.
24. Зелена Неділя. — Ленард (храм).
24. Зелена Неділя. — Шортдейл (храм) о. Майба.
25. Понед. Св. Духа. — Петлюра (храм) о. Майба.
25. Понед. Св. Духа. — Шелвеліл.
31. Неділя. — Всіх Святих. — Гренфіо (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Ленард.
14. Неділя. Візитація. — Гилберт Плейнс.
21. Неділя. — Роблин.
28. Неділя. — Шортдейл.

Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. Посв. Кат. — Едмонтон.
24. Неділя. Зелені Свята. — Спеден (храм).
25. Понеділок. Св. Духа. — Стрий (храм).
31. Неділя. Всіх Святих. — Спеден.

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Смокі Лейк.
14. Неділя. — Бойн Лейк.
15. Понеділок. Вмч. Івана Сучавського. — Веліс (храм).
21. Неділя. — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спеден.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Едмонтон. — Візитація.
24. Зелені Свята. — Калмар (храм).
25. Понед. Зел. Свят. — Барглд (храм).
31. Неділя. — Вайлвуд (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Атабаска.
14. Неділя. — Торсбі.
21. Неділя. — Себа Біч.
28. Неділя. — Калмар.

Адреса.
11024 82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Роркток.
24. Неділя. Зелені Свята. — Сифтон [illegible]
25. Понеділок. Зел. Свята. — Велий Рувер, празник.
31. Неділя. — Косів.

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Давфин (буде через радіо).
14. Неділя. — Вендав.
21. Неділя. — Сифтон.
28. Неділя. Давфин (Полеве Богослуження, будуть ще оо. Туржанський і Майба. Проситься вірних з Давфина — Гилберт Плейнс — Роблин — Етелберт — Пайн Ривер. Буде Спільний Обід і промови.).

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячинин

ТРАВЕНЬ

17. Неділя. — Порктон.
24. Неділя. Зелені Свята. — Мазепа (храм)
25. Понеділок. Св. Духа. — Горлин
31. Неділя. — Радимно

Адреса: 110 Велінгтон Аве. Тел. 798
Порктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Норквей.
24. Зелені Свята. — Арран (храм).
25. Зел. Понеділок. — Вайтбіч (храм).
31. Нед. Всіх Святих. — Дорбен (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Гаес.
14. Неділя. — Арран
21. Неділя. — Норквей
28. Неділя. — Стінен.

Адреса: Бох 124, Арран, Саск.
Телефон ч. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Едмонтон (посв. Катедри).
24. Зелені Свята. — Бойл (храм).
31. Неділя. — Крейгенд.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ТРАВЕНЬ:

18. Понеділок. — Смитс (Парастаси на гробах).
24. Неділя. Зел. Свята. — Смитс (храм).
25. Понеділок — Тернопіль (храм). Початок пів до девятої рано.
26. Віторок. — Ваккв (Парастаси на гробах).
31. Неділя. Всіх Святих). — Алвена (храм) — початок пів до девятої рано.

Адреса: Бох 155, Ваккв, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ТРАВЕНЬ:

24. Зелена Неділя. — Толстой (храм).
25. Зелений Понеділок. — Роза.

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Толстой.
14. Неділя. — Синьків.
21. Неділя. — Роза.
28. Неділя. — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ТРАВЕНЬ:

24. Неділя. Зелені Свята. — Гронлид-Пінвіч.
25. Понед. Зісл. Св. Духа. — Кадет.
31. Неділя. — Бруксбі.

Адреса: Бох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

ТРАВЕНЬ:

24. Зелена Неділя. — Шортдейл (храм).
25. Зелений Понеділок. — Петлюра
31. Неділя — Богдан (Проводи).

ЧЕРВЕНЬ.

7. Неділя. — Пайн Ривер.
14. Неділя. — Етелберт.
21. Неділя — Гарленд.
28. Неділя — Пайн Ривер.

Неділи Зел. Свят будуть по моїх парохіях Благодарственні Богослуження з Парастасами в такім порядку в травни.

26. Вівт. — Етелберт; 27. Сер. — Драй Ривер і Ворд (разом); 28. Четв — Гарленд; 29. Пятн. — Пайн Ривер; 30. Суб. — Богдан.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

ТРАВЕНЬ

24. Неділя. Зелені Свята. — Айтуна
25. Понеділок. Св. Духа. — Гудів.
31. Неділя. Всіх Святих. — Вишарт.

Адреса: Бох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ТРАВЕНЬ

24. Неділя. Тройця. — Іинсінгер-місто (храм).
25. Понед. Св. Духа. — Шіго-місто (храм)
26. Вівт. 3-й д. Св. Тройці. — Федаки.
31. Неділя. — Тафнех (храм)

ЧЕРВЕНЬ

7. Неділя. — Іинсінгер "Гайвей".
14. Неділя. — Шіго-полудн.
21. Неділя. — Едмор
28. Неділя. — Вест-Брук

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ТРАВЕНЬ.

24. Нед. Зел. Свята. — Вайта (храм).
25. Понеділок. Св. Духа. — Арбакка св. Миколая
31. Неділя. — Сірко (храм). Посвячення церкви.

ЧЕРВЕНЬ

7. Неділя. — Сондави.
14. Неділя. — Арбакка, св. Миколая
21. Неділя. — Арбакка, Петра і Павла.
28. Неділя. — Вайта Архиєрейська візитація

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

Календар Українських Свят

ТРАВЕНЬ:

15	П	2	Перенос. мощ. Бориса і Гліба
16	С	3	Смерть прец. Теодосія ігумена
17	Н	4	*Н. св. Отців*. Пелагії діви
18	П	5	Вмуч. Ірини, муч. Теофіла
19	В	6	Прав. Йова многострад.
20	С	7	Явлення Чесн. Хреста в Єр.
21	Ч	8	†Ап. Івана Богослова
22	П	9	Перенос. мощів св. Николая
23	С	10	Ап. Симона Зилота
24	Н	11	*Зел. Свята — Тройця*
25	П	12	*День Св. Духа*. Епифанія св.
26	В	13	*3-ий день Св. Тройці*. Гликерії
27	С	14	Никити затв. Печер.
28	Ч	15	Пахомія Великого, Ісаї св.
29	П	16	Прец. Теодора освяч.
30	С	17	Ап. Андроника в 70-ти
31	Н	18	*Н. Всіх Святих*. Олександра

ЧЕРВЕНЬ:

1	П	19	*Травень*. Свщм. Патрикія св.
2	В	20	Муч. Талалея, Александра
3	С	21	Рівноап. Константина і Єлени
4	Ч	22	Муч. Василиска, Маркела
5	П	23	Прпмч. Михаїла Чорноризця
6	С	24	Прец. Симеона дивногорця
7	Н	25	*Н. 2 по З. С.* 3 зн. гол. Ів.
8	П	26	Ап. Карпа й Алфея з 70-ти
9	В	27	Свщмч. Терапонта Сард.
10	С	28	Прец. Никити ісп.
11	Ч	29	Прец. Теодосії діви
12	П	30	Прец. Ісаакія Далматського
13	С	31	Ап. Ерма в 70-ти
14	Н	1	*Червень. Н. 3 по З.С.* Юстина
15	П	2	*Вмкмуч. Івана Сучавського*

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Лучака

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя. — Едмонтон.
24. Неділя. Зелені Свята. — Кагвин (храм).
25. Понед. Св. Духа. — Вилингдон (храм).
31. Неділя. — Пено.

Адреса: Бох 156, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя — Тідор-місто
24. Неділя Тройця. — Едмор.
25. Понед. Св. Духа — "Коло Куциих".
26. Вівт. 3-й д. Св. Тройці. — Іинсінгер "Гайвей".
31. Неділя. Вс. Св. — Жучини

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Шіго-місто
14. Неділя. — Фовн Лейк
15. Понед. Івана Суч. — "Коло Куциих" (храм).
21. Неділя. — Тідор-місто
28. Неділя. — "Коло Купрельких"

Адреса: Бох 52, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ТРАВЕНЬ:

17. Неділя Св. Отців. — Едмонтон (посв. Катедри).
24. Неділя. Зелені Свята. — Редвотер (храм).
4 год. Вечірня — Торгилд.
25. Понед. Св. Духа. — Нюбрук (храм).
31. Неділя. Всіх Святих. — Федора (храм).

ЧЕРВЕНЬ:

7. Неділя. — Егремонт.
14. Неділя. — Радвей.
21. Неділя. — Редвотер.
28. Неділя. — Восетна.

Адреса: Бох 128, Радвей, Алта.,
Тел.: 10

Устав Церковний

ТРАВЕНЬ:

17. Нед. Гол. 6. УЄ Ів. 21: 1-14. Ап. Діян. 20: 16-18 і 28-36. Єв. Івана 17: 1-13.

24. Нед. *Зелені Свята*. Гол. 7. УЄ Ів. 20: 19-23. Ап. Діян. 2: 1-11. Єв. Івана 7 37-52 і 8 12

25. *Понед. Зел. Свят.* Ап. Ап. Ефеся 5: 9-19. Єван. Матея 18 10-20.

31. Нед. і Всіх Святих. Гол 8. УЄ 1. Ап. Жид. 11: 33-12: 2. Єв. Мат. 10: 32-33, 37-38; 10: 27-30.

ЧЕРВЕНЬ:

7. Нед. Голос 1. УЄ 2. Ап. Ап. Рим. 2: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23.

14. Нед. Гол. 2. УЄ 3. Ап. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33

15. Понеділок. *Івана Сучавського*. УЄ. Ів. 20: 1-10. Ап. Петра 3: 1-15. Єв. Івана 19: 25-27 і 21: 24-25.

Український релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., JUNE 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЧЕРВНЯ, 1953. ЧИСЛО (843) 11

ПОКИЩО НАРАДИ БЕЗ РОСІЇ.

Чорчил висунув думку, щоби представникам великих держав зійтися з російськими представниками на переговори в справі світового спокою. Вкінци й Америка згодилася, але щоби найперше зійшлися самі представники Америки, Англії і Франції на наради, там обговорять важні справи, а тоді стане видно, чи можна до нарад запросити Росію. Америка Росії не вірить.

ВИБОРИ В МАДЯРЩИНІ.

Нині Мадярщина в большевицьких руках. В недавних виборах вибрано до парляменту 298 послів, яких наперед назначив уряд. Других кандидатів не було, отже або голосуй на того одного, або не голосуй. Таке голосування, се було лише формою, бо уряд призначив вибраних ще перед голосуванням. Таке є в цілій Росії.

ЗНОВ УТІК З БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ЛІТАКОМ.

Другий большевицький летун, Здзіслав Язвеньскі, прилетів до Данії. Він в часі летничих вправ висмикнувся і залетів до Данії. Його літак найновійшого виробу. Той летун тепер в Америці.

ЙОШІДА ПРЕМІЄРОМ ЯПОНІЇ.

Японський парлямент має 466 послів. Премієром вибраний Шігеру Йошіда, 74 р. За ним було 204, проти 116. Він пятий раз премієром.

ЗАВОРУШЕННЯ В НІГЕРІЇ — ЗГИНУЛО 43.

В Нігерії, в Африці, заворушення були три дні, в яких згинуло 43 особі, а понад 200 було ранених. Нігерці домагаються власного уряду.

ВИПУСТИЛИ ОТІСА.

В Чехословаччині арештували були американського кореспондента Отіса і засудили на 10 літ тюрми. Закидали йому шпіонажу, і тримали його довший час. Тепер випустили, коли Америка злегчила торговельні заборони з Чехословаччиною.

КАЖУТЬ ЗАБИРАТИСЯ З ЄГИПТУ.

Заноситься на війну Англії з Єгиптом за Суеський канал, отже англійський уряд каже, щоби цивільні Англійці забиралися з Єгипту.

ЗАСУДИЛИ НА СМЕРТЬ 18.

В Альбанії, що належить до большевиків, засудили на смерть 18, між ними є офіцери без служби і цивільні. Їм закидають, що давали повстанцям хліб і медицини.

ЖЕРТВИ ДНЯ ВІКТОРІЇ.

В понеділок було в Канаді державне свято — День Вікторії (Викторія Дей), отже при нагоді того свята згинуло в Канаді 56 осіб. Минулого року згинуло лише 33. На дорогах згинуло 22, 10 втопилося, 5 згоріло, інші погинули ще де. Випадків було: в Квебеку 24, в Онтарії 16, в Ню Бронсвик і Бр. Коломбії по 4, в Новій Скошії 3, в Пр. Ед. Айленд й Алберті по 2, в Манітобі 1.

ВКРАЛИ ЗОЛОТА ЗА 27,000.

В летнич[illegible] порті Айделвалд, в Америці, злодії [illegible]ли шість штаб золота вартости 27,000 долярів. Але других 13 штаб золота і 116 штаб срібла не взяли. Все те було приготоване до висилки.

ЗНОВ АТОМІЧНА ПРОБА.

В Неваді була 9-та сего року проба з атомічною бомбою, сим разом досить великою. Її експлозія потрясла будинком, що був 75 миль далеко. На її вибух приглядалося 36 конгресменів та 200 військових офіцерів.

ПОВІНЬ — ВТІКЛО 1,250 РОДИН.

В Люйзіяні, в Америці вилила ріка Калькасіє, і коли заливала місто Лейк Чарлс, то мусіло тікати 1,250 родин. Опісля втікло більше, коли вода заливала місто.

В ФАБРИЦІ ЗГИНУЛО МАБУТЬ 36.

В фабриці в Шікаго експльозія знищила фабрику і там знайшли 27 вбитих, а шість ще нема, отже під звалищами їх шукають. Ранених було 37. Будинок знищений. Деякі скакали з висших поверхів, коли одежа на них горіла.

ВПАВ З 11-ГО ПОВЕРХУ І ЖИВЕ.

В Шікаго впав бувший парашутист, Ґрейс, з 11-го поверху і лише зломав ребро. Падаючи вдарився до риштовання, що було низше. Він каже, що падаючи він так приладив своє тіло, як при падانню з парашутом і се його вратувало.

СКОЧИВ З 6-ГО ПОВЕРХУ.

Йосиф Дура, 40-літний музикант в Ню Йорку, скочив з 6-го поверху і вбився. А передтим поранив смертельно свою жінку. Нім скочив, то стояв на краю даху півгодини. Священик, його дочка і поліція вговорювали, щоби не скакав, та коли приїзджали фаєрмани, сказав: Бувайте здорові! і скочив.

ЗАПИТ ПРО КНИЖКИ.

Сенатор МкКарті хоче, щоби бувший державний секретар Ачесон пояснив чому за державні американські гроші куплено для заморських американських бібліотек 30 до 40 тисяч книжок від большевицьких письменників. МкКарті, се один з тих, що дуже завзято виступає проти комуністів, а вони проти нього.

ДЕКСТРАН ЗАМІСТЬ КРОВИ.

Тепер почали з цукру виробляти „декстран", який дають слабому, коли йому треба дати крови. Декстран може заступити кров, хоч буває, що деколи кров конечна. Значить, крови також треба.

ЗГОРІЛИ 2, ВРАТУВАЛОСЯ 18.

В Кренбрук, Б.К., згорів готель і там два чоловіки згинули, а 18 вратувалося вибігши в тім, в чім спали. Ті два так попеклися, що невдовзі померли.

ГОДСОН БЕЙ КО. 93,500.

На будову шпиталю Св. Йосифа в Винипегу, Годсон Бей Компанія дала від себе 75,000, а робітники зложили 18,550 долярів.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА В ВИНИПЕГУ.

Погода на Зелені Свята була гарна зрання, а пополудни вибралися Українці на цвинтар Всіх Святих, де відправлялися панахиди на гробах. Та зараз пополудни був там трохи дощ, а з полудня дощ падав без перестанку і в ночи. Се добре для фармерів й огородників, коли дальша погода буде гарна.

В Катедрі Пресв. Тройці був празник (храм), народу і в Катедрі і на Спільнім Обіді було багато. Все було дуже по святочному.

ЯК ЛІКАР ЗАДУШИВСЯ.

В Ріджайні 32-літний лікар, Клифорд Петрик, мав мати операцію і його присипляв др. Герис. Він вложив в горло трубку обвинену тоненьким полотном, коли ж трубку витягнув, то полотно зоставив і слабий задушився. Другого дня також Герис згинув в нещаснім випадку.

НОВОНАРОДЖЕНИМ ПАМЯТКА КОРОНАЦІЇ.

Діти, що народяться в Канаді в день коронування Королеви Єлисавети, дістануть від Губернатора Канади, Високодост. Вінсента Месея дарунок, — срібну ложечку з відповідним написом.

І ТАКІ КРАДУТЬ.

Поліція в Винипегу арештувала двох хлопців, 13 і 14 літного, що вкрали в однім склепі на 300 долярів пер, запальничок і других дрібних річей.

ЗАСІЮТЬ МАЙЖЕ 26 МІЛІОНІВ АКРІВ.

Обчисляють, що сеї весни фармері в Канаді засіють 25 мілїонів і 900 тисяч акрів пшеницею. В минулім році в Канаді зібрали 688 міліонів бушлів пшениці.

СПРАВА КАРАННЯ СМЕРТИЮ.

В Отаві застановляються над питанням, чи не скасувати б смертної кари. Думають встановити окрему комісію, щоби ту справу добре розслідила.

ВИБОРИ В МАНІТОБІ.

В надходячих виборах до манітобського сойму було до 26-го травня 172 кандидати. Голосування буде 8-го червня.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Неділя, 17-го травня. — Едмонтон.
Неділя, 24-го травня. Тройця. — Вінніпег. Катедра Пр. Тройці.
Неділя, 14 червня — ГІЛБЕРТ ПЛЕЙНС, Ман.
Неділя, 21 червня. — ПРИНС АЛБЕРТ, Саск.
Неділя, 28 червня. — ВАЙТА, Ман.
Неділя, 5 липня. — ПЕМБІНА, Н.Д.
Неділя, 12 липня. Петра і Павла — ТОРЗБІ, Алта.
Неділя, 19 липня. — МИРНАМ, Алта.
Неділя, 26 липня. — ВЕГРЕВИЛ, Алта.
Неділя, 2 серпня. — ГЛЕСЛИН, Саск.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЩО КАЗАВ АРХІЕП. ТВАРДОВСЬКИЙ

Щоби належно оцінити роботу гр. кат. владик в Галичині, ми для порівняння згадали, що говорилося про польського архієп. Більчевського, а тепер послухаймо, що відповідав польський львівський архієп Твардовський 1937 року, на запити представника польської газети „Наруд Польскі". Він казав:

„На терені Східної Малопольщі (зн. Галичини) **зусилля священиків римокатолицького Костела** (польського) **такі велитенські, що із захопленням дивлюся та дякую Найвисшому Богу за ласки, які Він зсилає на нас священиків і на польське громадянство тут на кресах** („креси" — Галичина) **у нашій важкій праці. Нема священика у львівській курії** (дієцезії, сторони), **який не відправляв би двох Служб Божих кожного дня, нема закутини, де не думали би про будову нового костела, або бодай каплиці.**

„Зусилля наших (зн. польських) священиків на окраїнах Східної Малопольщі такі великі, що тільки той, хто зблизка приглядається тій побожній праці, може її якслід оцінити.

„З величезним подивом стежу і благословлю зусилля моральні і матеріяльні нашого (польського) громадянства тут на кресах, яке часто з власною кривдою складає гріш до гроша, щоб лиш змогти вибудувати нову твердиню католицької віри і польщини на окраїнах.

„Таких твердинь повстало на терені Східної Малопольщі вже в післявоєнних часах, бо ледви за останних 15 літ, — більше як 300.

„Нема майже тижня, щоб мені не представили до апробати (до затвердження) **плянів і кошторисів будови нового костела.** З того ясно, що пропаганда ворогів нашої католицької Церкви (зн. греко-католиків!) **дає тут на кресах зовсім протилежні наслідки.**

„Бо польське громадянство зрозуміло шкідливі наслідки, що їх приносять гасла, які розсівають вороги католицького костела (зн. Українці). Воно часто самочинно, або при допомозі католицьких (польських!) священиків **увійшло зі скріпленою енергією у стадію** (стан) **найсильнійшої натуги самооборони, яка дає несподівані успішні вислідки".** — („Діло", ч. 287, 1937).

Передавши се за польською ґазетою, „Діло" від себе додає:

„До сеї заяви найвисшого достойника польського костела на нашому терені аж проситься додати запит: **А що в сій ділянці робиться у нас? Скільки церков побудовано у нас на загрожених теренах? Скільки нових парохій утворено?** Нажаль — та справа мусить викликувати у нас **самі невеселі думки".**

ЦЕРКВИ І КОСТЕЛИ — СЕ ТВЕРДИНІ!

Вислів Твардовського, що **Костели, се польські Твердині,** не був випадковим Він розумів, що се дійсні Твердині духового і загального національного польського життя.

Й українські Церкви є українськими Твердинями.

Кругом церков є зорганізовані громади, що рівнож мають між собою духові і культурно-національні звязки.

Кожна церква має свого священика-провідника, отже вона, як Твердиня, має свого команданта.

Його обовязком збирати тут силу, і володіючи тою Твердин поширювати Він може кругом себе додаткові твердині-організації будувати, і так крок за кроком опановувати територію, що кругом нього.

Се завсігди дуже добре розуміли пануючі.

Тому Москва забрала Українську Церкву-Твердиню, щоби її на свою Твердиню переробити. Тому Румуни брали Українську Церкву в свої руки.

Тому Рим ставив свої церкви серед народів, над якими хотів запанувати

Тому Поляки від 14-го віку нищили Українські Церкви-Твердині і на їх місце свої Костели-Твердині будували.

Тому Поляки унією 1595-6 р відорвали частину Української Церкви, щоби її на польську Твердиню перебудувати. Тому вони завсігди, а вже головно за недавної Польщі заставали українські землі своїми костелами.

Знов же давнійше український нарід з Козацтвом, а пізнійше сам обороняв свою Церкву як велику всенародну Українську Твердиню.

В Літописи Гарасевича говориться, що польський поет А. Міцкевич мав 4-го травня; 1841 р., в колеґії в Парижу відчит, де говорив:

Яка ж то була велика сила, що порушила нарід польський і посунула його на руські (українські) землі? Що то була за сила, що відопхнула аж поза Дніпро мову і народність руську? — І відповідає: **„Костел взяв на себе справу рознесення широко польської мови".** — („Відн. Обр.", стор. 61).

Отже Костел був польською Твердинею, що поширював польське панованія на українських землях Се пояснить нам, чому Поляки завсігди заставляли українські землі своїми Костелами-Твердинями.

Чому нема статистики?

Вже при Більчевськім „Діло" зазначувало, що нема статистики (виказу) з роботи гр. кат. провідників в Галичині, а при Твардовськім додає, що та справа мусить викликати самі „невеселі думки"

Нема статистики, бо не було роботи, якою можна б похвалитися. Польська статистика каже: — Ми тільки костелів в Східній Галичині збудували, тільки каплиць, тільки польських парафій заснували, тільки „домів людових", тільки захоронок; польський архієпископ кожного тижня одобює польські пляни на новий костел; польські священики завзято працюють коло будови польських костелів та других організацій . . . Є що заводити до статистики.

Але чи за довгі літа чув хтось про Шептицького, чи еп. Хомишина та Коциловського подібне, як про Більчевського, або таке, як говорив Твардовський? Перечисляв хто з них здобутки української праці? Може, але годі пригадати.

Чи згадував хто з них про **„натугу самооборони"** гр. кат. священиків і заґлу перед ворожим наступом?

Де видно патріотизм Шептицького.

Українці раді були бачити Шептицького українським патріотом, тому голословно деклямували про його український патріотизм, а Поляки його польський патріотизм таки бачили В Пастирськім Листі, виданім по польськи 1904 р до „Поляків гр. кат. обряду", його польський патріотизм вповні виявився. Там Шептицький писав:

„Мова, переконання, народність, — то цінности (добра), права, котрих нікому ніколи не вільно відбирати. І чи могли б ви сумніватися, що ваш пастир т. обовязки сповнить . . .

„Знайте, що завсігди знайдете в мені пастиря готового боронити ваші права, коли б і з якої сторони діялася вам кривда. Того хочу, і від священиків моїх дієцезій (від гр, кат., бо пол гр. кат. священиків не було) домагаюся, щоби **завсігди ваші духовні потреби були заспокоєні, — щоби в науці** (очевидно в проповідях), **в сповідях до вас в мові застосовувалися** (зн щоби по польськи говорили), — **не вимагаючи від вас, щоби ви руської** (української) **мови вчилися, щоби її зрозуміти. В ваших патріотичних** (польських) **переконаннях можу вас утвердити, оскільки той патріотизм є християнською любовю вітчини** (зн. польської)". — (Стор. 6-7).

Се ясна мова польського патріота! Він має на увазі польську мову, переконання, права, народність, польський патріотизм, і зобовязується все те обороняти. І ті Поляки не повинні української мови вчитися, а гр. кат. духовні не повинні від них науки української мови вимагати. Нехай говорять до тих Поляків по польськи. Се на українській земли!

Тут патріотизм Шептицького ясний, але се було греко-католикам байдуже, отже деклямували собі: він великий український патріот, герой, мученик за українську оправу . . .

Та всеж були вони свідомі, що того патріотизму невидно, тому для виправдання зазначували, що Шептицький більше „церковник", тому до української політики не мішаєсь; зате важною для нього справою є поширення унії . . . Хоч того поширення унії так було Українцям потрібно, як в слоту більше дощу.

Казали, що він, як „церковник" не інтересуєсь українською політикою, — бо се світські, туземні, дочасні справи, отже не Божі. Шептицькому ходить про важнійше, — про спасення Українців. Таких діточих балачок було багато.

Що казав Більчевський.

Є Пастирський Лист архієп. Більчевського з 20-го січня, 1903 р., де Більчевський каже Полякам:

„Братя Ви мої любі! Господа Ісуса дуже те клопотало, що нарід не мав хліба. **Журба о запевнення людям неба не охопила Його гадки і серця людського так, щоби не відчував дочасних потреб чоловіка.** З Його Божих уст вийшли на пустини ті повні любови і глибокі слова: **Жаль мені того народу . . . бо голодний".** — (Стор. 5-6).

Коли б Шептицький був переклав на українську мову той Лист Більчевського, пристосувавши його до потреб українського народу, — до його **голоду,** то вже дійсно був би показав себе українським патріотом. Але він того не зробив.

Український нарід був голодний.

Христа журило, що нарід голодний. Журило, що всякі фарисеї кривдили убогих, вкладали на них великі тягарі . . .

Й український нарід був **голодний,** — і за старої Польщі, і під Австрією, а вже окремо під недавною Польщею. Був голодний, поневолений, невидючий.

Українцям греко-католикам (не згадуючи православних) бракувало всього,

бракувало хліба, землі, заробітків і бракувало в деяких місцях церков; бракувало шкіл, організацій, бракувало права вживати вільно своєї мови, бракувало прав на свої переконання, на свою народність; бракувало прав на владження свого життя відповідно до своїх потреб, бракувало незалежности від непрошених опікунів . . .

Кругом був великий голод, але кільки Шептицький з своїми собратами-епископами тим журився? Чи бодай тільки як Уніїйними Велеградськими Зїздами?

Але є статистика!

Коли нема такої статистики, щоби тішила, то всеж є така, що викликає „невеселі думки".

Є статистика „глухо-німої" політики галицьких владик.

Є тайні наради тих владик, щоби завести целібат. Ще поки целібат заводили!

Є статистика Хомишина з його Ляхсами і Хамайдесами.

Є Хомишинова заборона щоби гр. кат. священики не брали участи в світських організаціях.

Є його старання накинути греко-католикам „новий календар", і його особистий перехід на „новий календар".

Є його заводження целібату насильствами, наперекір протестам священиків і народу.

Є статистика за еп. Коциловським, що йшов слідами Хомишина.

Є статистика за Шептицьким, для якого Хомишин був „предтечею", що рівнав йому дороги.

Є Шептицького цензура, забороняюча священикам писати про все, що зачіпає релігію (і нерелігійність!), Церкву та мораль.

Є статистика роботи гр. кат. еп. Масцюха і Медвецького на Лемківщині, які піддержували там москвофільство; забороняли гр. кат. священикам читати українські католицькі газети та їх переслідували.

Отже є велика статистика, але вона не подібна до польської.

Одні, а другі.

На польській стороні обчисляють здобутки, тішаться працею священиків, і на українській „Поза церковну огорожу не виходи!" Українська справа вимагала рук для праці, але ті руки звязували. Не працюй! Про голодних не дбай!

Такі заборони, певна річ, і нині є для гр. кат. Українців. Між гр кат. духовними і нині можуть бути дуже гідні, але чи можуть вони свою добру волю словом, чи ділом показати? А для гр кат. загалу є заборони читати українські православні книжки і газети та з православними сходитися . . . Давне продовжуеться!

РАДАР І ЛЕДОВІ ГОРИ.

Буває, що кораблі ночею, або в часі мраки розбиваються до ледових гір, що пливуть. Тепер інструмент, що звуть радар, може показати такі ледяні криги, хочби погода була найпоганійша.

ЛІК НА ЗАДУХУ.

Др. Валдбот говорив недавно в Детроіт, що коли курці мають задуху, то найкрасшим для них лікарством є — перестати курити.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 2026, Sta. B. Winnipeg, Man.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЙ

44.

Клопіт з війтом і старостою.

Ще за життя Корчинського я порадився з селянами, що треба збирати гроші на нову церкву, бо стара валиться. Збирати дрібною колектою, тоді буде лекше, коли розпишуть „конкуренцію". (Конкуренція — се окремий податок на будову церкви). Так назбирали 500 ринських, а окремо ще 50.

По смерти Корчинського мені були вже руки розвязані для громадської праці.

Війт Загоруйко, прислужник старости, доніс старості Родерові, що я збираю гроші на будову церкви не маючи на те дозволу. Подав й імена колекторів і вони дістали поклик до суду. І я порадив їм таке: „Кажіть, що Корчинський казав вам збирати, отже ви збирали. А зібрані гроші віддано до банку".

Староста повірив, чи ні, але на тім скінчилося Та війт і староста шукали дальше клопоту.

Війт лихий був за вибори, що не міг старості прислужитися. Та коли вибори готовилися, то я на проповіди сказав, що — куцохвостий й одноокий антихрист розіслав по земли своїх слуг, щоби загорнути найбільше невинних душ. Загоруйко доніс про те старості (що був одноокий) і мене оскаржено перед Консисторією.

Се було в березни 1897 р. На допит приїхав староста з писарем. А від Консисторії о Пітушевський й о. Кінаш, як його секретар. Та ще поки староста приїхав, почав Пітушевський робити мені докори, казав:

„Пощо вам задиратися з владою? Ви не маєте ще нічого певного. А діточки є Як дістанете парохію, то що інше. А тепер найліпше не мішатися до політики. Радше - чесати дідька зрідка."

Знав я те і без нього. Але Пітушевський мав добру парафію і тільки одну дочку, заручену за теольога, а ще чесав дідька зрідка Був заможний, але привикши „чесати дідька зрідка", не міг від того відвикнути. Він хотів, щоби і я до того привикав.

А я думав, що було би в нас інакше, коли б всі наші громадяне, — молоді і старі, на становищах і без них, з дітьми і бездітні, з титулами і без них — перестали чесати дідька зрідка. **Без тої рабської звички скорше засіяло б над нами сонце волі.**

Почались допити. І війт зі своїми признав, що я нікого по імени не називав. А мої парафіяне казали, що ще ніколи такої гарної проповіди про антихриста не чули. Казали: „Коли б пан староста були тоді в церкві, то булиб напевно розплакалися".

Отже мене уневиннили, а війт зі старостою програв і тепер міг плакати. Однакож на тім клопоти не скінчилися.

По смерти пароха я мав право користуватися церковним полем, коли заплачу звичайний податок. Однакож повітовий уряд знехтував той закон і вирішив, що винаймить поле дорогою ліцитації тому, хто дасть більше, ніж виносить податок

Про те довідалися парафіяне і рішили, що не будуть набиватися. І Жидам сказали, щоби здержалися від ліцитації. І тому коли приїхав комісар і питав, хто дасть більше, ніж сума податку, то відозвався лише один голос, та і той давав менше як сума податку. Стало на тім, що я „винайняв" поле за податок. Себто стало так, як повинно бути. Значить, — війт і староста знов програли.

Але прийшла ще одна справа. Квітня 20-го війт Загоруйко прибив на церковній брамі оголошення, що 25 квітня буде ліцитація винайму церковного городу. Хоч громадський уряд з війтом не мав до того городу права. Але знов жаден господар не приступив до ліцитації. Всеж знайшовся спольщений Українець, Гарасим, що пійшов наруку війтови. Се був налоговий пяниця.

На городі був хміль і кілька овочевих дерев. Гарасим другого дня хміль викорчував і посадив бараболі. Я віддав ту справу в руки Консисторії і державної прокураторії. Процес тягнувся рік і Загоруйко знов програв, навіть в найвисшім трибуналі в Відни.

Адвокати (неукраїнські) та писарчуки довго „доїли" війта потішаючи, що він виграє, а він тішився і давав. Йому бракувало здорових клепок в голові. Він був щирий, але легковірний і дурний. І багатий. А такі люде як дохрапаються маєтку, а ще й гонору, то з ними тяжко дійти до ладу.

Загоруйко був сліпим оруддям в руках золочівського старости Родера, що при помочи такого війта паралізував освітну і політичну роботу українського священика. Бо австрійсько-галицька влада була проти кожної освідомляючої діяльности серед українського селянства.

Чужій владі лекше панувати над темним, покірним і незорганізованим народом, який радіє з свого нужденного животіння, добре пе і враз з ворогами поборює своїх патріотів. І та влада ще нацьковує Русина проти Русина.

ПЕРША АТОМІЧНА ГАРМАТА.

Травня 25-го в Америці робили першу пробу з вистрілюванням атомічної бомби з гармати Набій 11 цалів в промірі, коло три стопі довгий, вагою коло 1,000 фунтів. Експльодував точно 7 миль дальше, як було призначено. Там був ліс, льокомотива, 14 залізничих вагонів, танки, літаки й гармати. Хотіли знати, що з ними станеться. Все порозлітаося. Відломки з вагонів летіли півтори милі. Сила була така велика як над Гірошімою в Японії, себто як 20,000 тон ТНТ.

ЧОТИРОНОГИЙ ДАРУНОК АНГЛІЇ.

З Винипеґу висилають літаком до звіринця в Лондоні 6 їжаків, 4 малих лісових вовченят і 3 борсуки (беджер). Мабуть в Англії таких нема. Пожива на дорогу буде: 3 моркві і 4 скибки хліба для їжаків, дві бляшанки миса для вовків, і пів бляшанки мяса для борсуків. Се для них на день.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Діставьте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ...

II.

Тридцять пять літ — не довгий протяг часу для одиниці, а для Церкви, що тревае тисячу літ, се зовсім короткий час. І за той короткий час побожний український поселенець у Канаді, поза власні справи і турботи, виконав під благородним впливом Української Православної Церкви і благословенням Бога, — багато корисної і доброї роботи.

1918 року були люди з щирими серцями, з ідеєю і великою любовию Бога, і цілого свого народу, що хотіли своеі Рідної Церкви. Вони розуміли, що спасенням для українського народу в Канаді буде його історична народна Церква, і вона буде провадити своїх дітей по дорозі Божій, до кращого завтра. Але тоді не було ще ані одного священика, не було ані одної зорганізованої парохії.

Постановили, вернувши з нарад додому, організувати громади, щоб з ними дальше розвивати церковне життя. І взялися до праці.

Самі жили в недостатках, не мали перед собою запевненої світлої будучности, деякі з них ще коротенький час в новій країні, працювали рука в руку з іншими; фармері, склепарі (шторники), інтеліґенція і робітники, всі зєднані великою ідеею і бажанням прославляти Бога рідною мовою, під проводом своїх священиків і епископів в Церкві, де голос мають всі, — духовенство і миряни. За короткий час зявилися парохії, знайшлися душпастирі, Бог дав і епископів. Попливло життя нормальним руслом і видало овочі.

Коли було достаточне число парохій, скликувано Собори і зорганізовано Консисторію для кермування життям Церкви.

Організування парохій було великим ділом, а ще більшим трудом. Треба було вчити людей гуртуватися в Громаду; треба було їх освідомити як парохія виглядае, для чого треба платити вкладку, дати утримання духовенству і власними коштами та трудами будувати Божий Дім.

А кругом злі люди робили все можливе, щоби не допустити до того. Висмівали православних Українців, на них нападали словно а навіть чинно; терпіли вони як християне перших віків терпіли не від поган, але тут терпіли від християн. Терпіли і вірили, що роблять потрібну і спасенну роботу. І Бог поблагословив їх працю. Виростали парохії нашої Церкви як гриби по дощи. І поплило нове релігійне життя радісно й успішно.

Нині в тридцятьпятьліття праці Української Православної Церкви в Канаді тішимося великим числом гарних, свідомих і чисельних парохій, які виконали величезну працю для добра своїх членів у першу черґу, а також для загальної національної справи та й для держави в якій живемо.

ОЄҐ.

ДО КОРОНАЦІЇ КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ II

Закон вложений в людське життя вимагае, щоби важні хвилі в життю одиниць і в громадськім життю, окремо відзначувати. І тому також ставлення окремих одиниць на важні відповідальні громадські становища відбувалося при відповідних обрядах, при торжественних церемоніях. І ті церемонії не видумки, але вимоги життя. Хтось з визначних людей вже сказав: Коли життя щось витворило і його мае, то знак, що воно життю потрібне.

Вже хрещення дитини, — того нового члена родини і суспільности, відбуваесь при церковних обрядах і домашних гостинах. Вінчання, отже злука двох людей для заведення родинного життя, мае поважні обряди церковні і домашні, з чистим зобовязам вінчаних, що будуть свое життя і дім свій розумно провадити.

Призначування одиниць на важні громадські становища відбуваесь при церемоніях і врочистих зобовязаннях.

А вже вже окремо поставлення князів, королів, цісарів відбуваесь при ще більших обрядах і церемоніях, відповідних тим урядам.

Що такі обряди і церемонії не в усіх народів однакові, се неважне, — а важне, що вони від віків були і їх значіння всюди мало однакову силу.

Так і наших давних князів коронували; так і гетьманів ставили при церковних обрядах і церемоніях, чи звичаях тих, які гетьманів вибирали. Було, що і землю, та болото клали на голову вибраного; — се була церемонія, яка пригадувала: „Памятай, що хоч тебе поставлено на високе становище, але ти один з нас, такий, як і ми. Не гордись тим, але гідно виконуй обовязки, які береш".

Такі обряди викликують в поставленого почуття його великого обовязку. А в загалу викликують також почуття обовязку до новопоставленого, почуття довіря і співпраці з ним. Він же їх представник і представник їх справ. Як прапор е знаком (символом) справи, до якої він належить. Зневага прапору, се зневага справи, і тих, чія се справа.

Се все повинні ми розуміти, коли приходить день 2-го червня, в якім мае відбутися коронація Королеви Єлисавети II. І в той день наші бажания можуть бути лише такі, щоби Королева Єлисавета в здоровлю довго прожила, щоби Господня рука провадила її вміло і гідно на дорозі еї правління, і щоби еї імя вписалося в Історії як Гідної, Розумної і Великої, — не тільки в Історії Британської Держави, але і в Історії Всіх Пануючих.

***

КОРОЛІВСЬКА КОРОНАЦІЯ.

Хоч Королева Єлисавета II е вже Королевою, однакож звичай і справа вимагае, щоби ще врочисто і перед очима загалу перевести врочистий обряд коронації. І тут ми вкоротці головне з коронаційного обряду перекажемо.

Коронація в великій мірі се церковний обряд. Вона ж відбуваеться в церкві, де Королева причащаеться.

Правиться Богослуження. При вході Королевої всі встають і хор співае Псалом: „Зрадувався я, коли сказали мені, що в Дім Господний підемо".

Дальше Кентерберійський архіепископ, голова Анґліканської Церкви, запитуе присутних кажучи:

„Тут представляю вам Королеву Єлисавету, безсумнівну вашу Королеву, отже чи всі ви, які прийшли нині зложити пошану й услугу, раді се зробити?"

На те гучна відповідь усіх: „Боже охороняй Королеву Єлисавету!" Се закінчуесь трубленням в труби, і воно повторяесь чотири рази.

Дальше архіепископ запитуе Королеву: „Пані, чи хоче Ваша Світлість присягнути?"

І Королева присягае, що буде правити своїми краями згідно з їх законами і звичаями, справедливо, та що буде держатися Закону Божого й евангельської науки.

За тим представник Сшотляндської Церкви дарує Королевій Біблію кажучи: „Тут е мудрість. Се королівський закон. Се оживляючі заповіти Бога".

За молитвою приходить миропомазування. Королева скидае темночервоний плащ, сідае лицем до Престолу й архіепископ помазуе освяченою оливою еї руки, груди і голову. Королева стоїть на колінах.

Після того одягають Королеву в величавий королівський одяг старинного вигляду.

Дальше архіепископ дае їй меч, як знак власти для оборони Церкви і захисту вдів та сиріт. Меч передае вона до вівтаря, щоби був на службу Богу.

Ще дальше дають їй скиптр і прутик з голубом, знак справедливости і милосердя. Тепер приходить коронація.

Королева сидить на коронаційнім кріслі (престолі). Тоді виходить з вівтаря архіепископ з другими епископами, і дуже поважно вкладае корону на голову Королевої, причім зібрані голосно: „Боже охороняй Королеву!" Дальше трублять трубачі, а за ними роздаесь гук гармат, які звіщають народови, що коронація довершена. А архіепископ говорить: „Боже коронуй її короною слави і праведности". За тим йдуть вже інші церемонії.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ НЕДІЛЬ

2-ГА НЕДІЛЯ ПО ЗЕЛЕНИХ СВЯТАХ.

В Апостолі до Римлян (2:10-16) ап. Павло говорить, що Бог не дивиться на особи, на приналежність, але на діла. Навіть погане, які не знають закону Божого, але своїм розсудком добре чинять, вони самі е собі законом. Вони показують, що закон написаний в їх серцях і їх совістях. По ділах буде їх Бог судити.

В Євангелії сеї неділі (Матея, 4:18-23) оповідаесь, як Христос покликав перших учеників, — найперше двох братів, Петра й Андрея. Вони ловили риби і Христос сказав їм: Йдіть за мною, а я зроблю вас ловцями людей. І вони все зоставили і пішли за Ісусом.

Дальше покликав двох других братів, Якова і Івана, синів Заведеевих. І вони зараз пішли за ним.

Очевидно вони чули проповіди Івана Хрестителя і були приготовані до служби Христовій справі. А коли сам Христос їх покликав, то вони розуміли, що коли більша справа їх кличе, то треба йти за нею і менші справи лишати.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ.

В Апостолі до Римлян (5:1-10), говорить ап. Павло, що вірою в Христа ми здобули доступ до Божої ласки і тим ми хвалимося. І хвалимося не тільки коли нам добре, але і в горю (в біді), бо знаемо, що в горю здобуваемо терпеливість, досвід і надію на Господа. Бо ж Христос за нас умер, отже він жерело нашої надії. Він мае нас в своїй опіці.

В Євангелії (Матей, 6:22-23) Христос говорить, що вартість чоловіка залежить від того, що е в його душі, а не від його майна, чи становища. Каже він: Коли в тебе око темне, то кругом тебе темрява. Коли в душі, де мае світло бути, е темрява, то вона окружае цілого чоловіка.

І тому чоловік повинен найперше дбати, щоби в його душі було світло, щоби душа була гідна, а тоді Господь поможе здобути і хліб, і одежу.

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ.

В Апостолі до Римлян (6:18-23) говориться, що хто лишае гріхи, той вдобувае праведність. А праведність приносить життя вічне. Гріх же приносить смерть.

В Євангелії Матея (8:5-13) оповідаесь, як просив римський сотник, щоби Христос оздоровив його слугу. І каже Христос: Я піду й оздоровлю його. На те сотник: Не гідний я, щоби сам ти до мене йшов, ти когось другого пішли. Ти ж маєш власть. І я, коли треба, посилаю когось, а сам не йду.

Бачучи такий здоровий розум і таку віру, каже Христос: Такої віри не знаходив я і між Ізраїльтянами. А в кого такий розум і така віра, той буде мати місце в Царстві Небеснім, чи він зі Сходу, чи з Заходу. Він гідний того. А ті, що перші там мали б бути, не будуть, бо вони на те не заслужили. Гідністю чоловіка міряесь його заслуги.

І сказав Христос сотникови: Йди і буде тобі по вірі твоїй. І хорий слуга в той час одужав.

СВЯТИЙ ПАХОМІЙ ВЕЛИКИЙ

Родився Пахомій коло 292 р. в Єгипті. Родичі виховали його по погански. Коли ж був при війську, зустрічався з християнами і сам став християнином. Тоді всі християне ширили христіянство як місіонарі.

Вернувши додому охрестився і пішов в пустиню до побожного пустинника Палимона і жив з ним строгим життям, яким жили пустинники. Коли ж раз зайшов в пустиню Тавенну, почув голос: „Збудуй тут монастир!"

Послухавши того голосу почав він з Палимоном будувати маленькі келії (кімнатки). За час почали сходитися пустинники і треба було більше келій. За час повстало тут шість монастирів, де було коло 6,000 монахів. Се зробила щирість і праця одного праведного чоловіка.

Життя монахів було святе і людям користне. Монахи одягалися дуже просто. Три рази денно, а раз в ночи сходилися на молитву. Поза тим працювали коло поля, коло городів, або всякі річи виробляли. Що не було їм потрібне, те продавали і гроші бідним роздавали. Велика поміч була убогим людям. Монахи посвятили ціле свое життя на те, щоби Богу служити і людям помагати. Се також показувало поганам висшість христіянства над поганством.

Пахомій був основателем тут монашого життя. Епископ хотів поставити Пахомія священиком, але той не згодився. Заболівши на морову слабість він помер 348 року. Память його споминаесь 15-го травня по церковнім календарі.

ПОКАРАЛИ ТРОХ ЗА ОГНІ.

В Форт Френсес, Онт., покарано трох фармерів, що дали причину до огню, який знищив тисячі акрів ліса. Один заплатив 200, а два по 100 долярів, в додатком судових коштів по 22 доляри.

ЗА СКОРУ ЇЗДУ 75 ДОЛЯРІВ.

В Винипегу Едвард Вакер заплатив 75 долярів за те, що в місті їхав 60 до 65 миль на годину.

ЗЕМЛЯ ОБВАЛИЛАСЯ — ЗГИНУВ.

В Винипегу згинув Джек Семенюк, коли земля обвалилася в каналі (в сурі), де він працював 19 стіп глибоко.

СВЯТО СКАСОВАННЯ ПАНЩИНИ

Нема вже нині в Канаді ані Галичан, ні Буковинців, що памятали би панщизняні часи; ані Придніпрянців, які памятали би панщину (крепацтво) на Придніпрянщині. Під Австрією панщину скасували 3-го травня, 1848, а під Росією 3-го березня 1861 року. Шевченко вже не дожив до проголошення скасовання крепацтва.

Але старі люде, які е в Канаді, можуть ще багато оповісти, що вони чули про панщину від своїх батьків та дідів.

Коли під Австрією панщину скасовано, то нарід ставив по селах хрести і фіґури на памятку скасовання панщини. І довгі літа день скасовання панщини був всенародним святом. Нарід сходився коло тих фіґур і священики відправляли тут молебен. Діти, де були школи, були вільні від науки, і збиралися коло тих хрестів. Се був врочистий день, коли нарід дякував Богу, що став вільним.

Що ж се була та панщина чи крепацтво? Се була неволя. Нарід не мав ніяких прав і мусів працювати на панів, — в Галичині на польських католицьких, а під Росією і на польських і на московських православних. І ті пани нарід судили і карали як самі хотіли, се ж були їх невільники.

Шкіл було мало, а хто хоч в дяка навчився читати, того переслідували. Тримали нарід в темноті і нужді. І розпиячували.

Де пан був дуже жорстокий, то люде розбігалися, тікали куди очи вели. Так пр. порозбігалися люде з села Висиповець, пов. Тернопіль, і пан мусів свое поле продати другому панови, бо не було робітників.

Шевченко в „Кобзари" в багатьох віршах малюе недолю крепаків, а й сам він був крепаком, поки не викупили його з неволі. Малюе недолю крепаків й Марко Вовчок в своїх оповіданнях. Шевченко в віршу присвяченім Марковичці (Маркови Вовчкови) оповідае про крепачку, як вона:

> На панщині пшеницю жала,
> Втомилася; не спочивать
> Пійшла в снопи, — пошкандибала
> Івана сина годувать.
> Воно сповитее кричало
> У холодочку за снопом...

І годуючи його вона наче задрімала, і сниться їй, що той син:

> І уродливий, і багатий,
> Уже засватаний, жонатий,
> На вольній бачиться, — бо й сам
> Уже не панський, а на волі,
> І на своїм веселім поли
> У двох собі пшеницю жнуть,
> А діточки обід несуть...
> І усміхнулася небога.
> Прокинулась, — нема нічого!...

Одна думка була тоді в людей, — щоби стати вільними людьми.

А Франко описуе, з якою радістю зустрічали люде волю, коли панщина кінчилася.

Під давною Польщею панщина була до безміри страшна, а вже після 1772 р. австрійський уряд трошки зупиняв самоволю панів в Галичині. Але всеж панщина була. Коли 1848 р. панщина закінчилася, Українці почали організуватися і домагатися повних своїх прав. Рік 1848, се початок відродження Українців в Галичині.

Се все треба нам знати, бо се переживання українського народу. Його історія. І велика шкода, що свято скасування панщини опісля занехано. А воно, в злуці зі скасованням крепацтва повинно було стати постійним народним святом.

БУЛО ТАК, ЧИ НЕ БУЛО?

Перечитав я книжку „Маловідоме з Історії Греко-Католицької Церкви" і скажу, що заголовок вповні відповідае змістови. Що там пишеться, се справді маловідоме, або точнійше — цілком невідоме. Але воно було. Воно записане в історичних жерелах, які нині загалови цілком недоступні. Але його треба знати. Автор книжки зробив велику прислугу українському народови, коли те „маловідоме" вивів на світ.

Книжка важна ще тим, що автор вибирае факти головно з католицьких жерел. Нехай тепер католицькі верховоди наведені факти заперечують! Нехай скажуть, що всі ті католики, які ті факти позаписували, брехали. Нехай скажуть! А тоді вийде, що католики католиків будуть звати брехунами.

Переповідати змісту книжки не буду, але скажу: її повинні перечитати всі гр. кат. священики Повинні перечитати світські католицькі інтеліґенти на американськім континенті і поза ним. Повинні перечитати всі, які уважають Рим з папою спасителем Українців.

Що її повинні перечитати всі православні Українці, се зрозуміле. Того і казати не треба. Але треба сказати, що книжку тую повинні перечитати і звичайні греко-католики. Їм їхні провідники можуть забороняти її читати, се всі знаемо, але Господь дав кожному чоловікови розум, щоби і він сам дошукувався того, що правдиве, а що брехливе. Хиба греко-католик сотворений лише на те, щоби за другими головою помахував? Був би він тоді дуже мізерним сотворінням.

Тепер треба се всім читати і знати, бо „время люте". З усіх сторін йде наступ, щоби український нарід знищити. А хто хоч ту книжку перечитае, то вже буде мати зброю в руках для оборони. На багато справ йому очи отворяться. А ті, що його баламутять, будуть мусіли „очима кліпати".

Г. К. С.

ЗМІНИВ ІМЯ ДЛЯ МАЙНА.

В Кінгстоні померла пані Леслі і зоставила полковникови Едвардови МкНатанови 250,000 долярів і дім, коли він змінить родинну назву з МкНатана на Леслі. І він змінив, Є він сином ґенерала МкНатана, а померша їх своячкою.

ЩАДИТЬ НА СТАРІ ЛІТА.

Сторож в Ванкувері, 73-літний Новел, вкрав в склепі 4 бляшанки риби, що коштувала разом 1 доляр, і за те мусів заплатити 15 долярів. Але Новел не бідак, — він мав в кешени 735 долярів, а 4,300 в банку. Також дістае пенсію і мае безплатне мешкання, де працюе. Вкрав, бо щадить гроші на старі літа, казав він.

ПОБИВ ЖІНКУ І ЗАРІЗАВСЯ.

Може молодий? Ні, се 89-літний Джан Голден, в Робертс Крік, Б.К. побив голову своїй жінці і сам підрізав собі горло. Він помер, а жінка в шпитали. Покищо причина невідома.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО СЕ ТАКЕ СВІДОМІСТЬ НАРОДУ?

Се широке знання, широкий розум. Се також і провідник народу, що оберігає його народне життя. Се світло, що обгортає душу народу пошаною до свого рідного і дає відвагу своє оборонити.

Свідомість, се сила, що будує держави, дає великих діячів-героїв, які з посвятою працюють для свого народу.

Свідомість дала нам Шевченка, Шашкевича і др., що пробуджували нарід до життя. Але щоби те нове життя дальше розвивалося, то треба, щоби свідомість поширювалася.

Перший обовязок поширювати свідомість лежить на батьках, на домах, бо тут виховується молоде покоління. Треба свідомости в домах, а тут діти зрозуміють і відчують, що вони члени народу, що той нарід має свої справи, для яких треба працювати.

Де в домі є свідомість, там діти свідомі і взірцеві. Знають своє, шанують своє, цікавляться своїм. Така молодь знає свою історію, своїх великих людей, свою літературу. Таких ніхто чужий не збаламутить і не потягне за собою.

Така молодь горда з того, що вона знає своє і знає чуже. Вона про своє і чужим розкаже.

Отже бачимо, що свідомість се розумове майно, яке дає силу цілому народному життю. Вона всіх, і старших і молодих веде доброю дорогою, — не до „гуд таймів", а до поважних справ.

І лише ті, що виховані в здоровій свідомости, зможуть гідно перебрати культурну працю батьків і вести її дальше.

Оленка Негрич.

ГРІХ ПЕРЕД БОГОМ І СОРОМ ПЕРЕД ЛЮДЬМИ.

В Канаді не повинно бути ані одного молодого Украінця й Украінки, які не знали би украінського письма і не читали би украінських книжок і газет.

Се ж так легко навчитися. Дитину можна навчити читати за короткий час, бо украінське читання найлекше на світі, а хто читає по англійськи, той за деньдва вже зможе по украінськи читати. А коли візмесь до читання, то за тиждень буде читання йти легко і гладко.

Але . . Лінивство і байдужість є тут перешкодою. Родичі не дбають, а молоді волять байдикувати. На спортах бігають аж землю під собою рвуть, ні часу ні сили не жалують, а до науки свого за ліниві і байдужі.

Лінивство гріх перед Богом і великий сором між людьми. Перед своїми і чужими Свої мають такого за чужого, а чужі також потихо сміються. Знає чуже, а для свого за лививий, щоби знати.

Питаю недавно студентки (а вона гідна Украінка!). „Є там студенти Украінці?" „Є, — каже, — але по украінськи добре говорити не вміють". Чи не сором?!

Тут скажу: не повинно бути в Канаді молодого православного Украінця й Украінки, які не знали би добре свого! Тим покажемо нашу висшість і гідність!

Читач Від. Молоді.

ШЕВЧЕНКО З БОРОДОЮ.

Коли Шевченко був на засланню, то раз якась експедиція взяла його як маляра, щоби рисував береги озера. А в тих околицях були російські „старовіри", що боронили давних церковних звичаїв, які вже російські церковні власти змінили. І тих „старовірів" уряд за кару сюди переселив.

Раз Шевченко вийшов собі проходитись по околиці і зустрів „старовіра". Той впав перед Шевченком на коліна і просить:

– Благословіть батюшко (отче, священику), ми про вас все знаємо.

Шевченко мав тоді бороду, отже чоловік вважав його засланим священиком, як старовіра. Се зрозумів Шевченко і поблагословив чоловіка Дальше чоловік просив, щоби при нагоді Шевченко висповідав його та других і запричастив.

Дальше оповідає Шевченко в „Деннику", що невдовзі бороду обголив, щоби не мати більше клопоту.

ТРИ БРАТИ.

Три брати трома шляхами
Орду воювали,
Від Уралу аж до Одри
Ворогів спиняли.
Воювали й знемоглися,
Лягли спочивати,
Та на нове воювання
Сили набирати.
І піднялися їх душі,
Щоб в небо вступити,
Й розпитати там у Бога
Як на світі жити.
Живіть дружно, не сваріться,
Не бажайте панства,
Обминайте, що належить
До зла і поганства.
Хто ж захоче, як ледачий,
Лиш розкоші пити,
Тому прийде Божа кара
Й буде тяжко жити.
В його хаті й перед його
Власними очима
Син цуратись буде батька,
Рідна мати сина . . .

(За Кулішем).

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА І РОСІЯ

СВЯТОЧНЕ ПРИКРАШЕННЯ ЦЕРКВИ

При більших святах треба церкву окремо прикрасити килимками, рушниками, сосонками, цьвітами. В храмове свято запросити постороннього священика, а то і співаків. Коли є більше священиків, то нехай кожний з них коротко промовляє. Се притягне більше людей.

Польські духовні вишукують всякі способи, щоби до костела притягати і старих і дітей в більші свята. А в нас бувало, що від церкви відганяли.

Згадаю стародавний наш звичай проводити великодний час коло церкви. Видзвонюють, співають гаївки, молоді забавляються а старші приглядаються, свою молодість нагадують. Кругом радісне життя, а над ним церква. Все разом.

А в нас бувало (таке було подекуди і в Галичині), що молодь проганяли з цвинтаря (від церкви), щоби „не пустувала". Чи знали ми що робили? А в Поляків, як оповідає Н. Теодорович, в часі Великодня роздавали дітям тарахкавки, дзвоники, бубенчики, ляльки, щоби принадити дітей до костела.

ЗА МОСКОВСЬКИМ ПРОВОДОМ

Касувалися в нас стародавні звичаї і лишалася порожнеча. Скасували ми звичай доторкатися чашею до голов на Великім Вході. Касували цілування Євангелії на Вході Малому. Касували вручення свічок кумам, чин запечатання гробу, чин благословення дітей на Воведення, чи Водосвяття на Стрітення . . .

До того примушувало нас воююче московське православіє, понищивши наші церковні книжки, як „лядську ересь".

Нарід домагався виводу невісти, і ми щобудь читали, бо в московських Требниках того чину не було. Святили на Спаса яблока, а молитву читали на благословення винограду. Святили віддю, а молитву читали на благословення „всякої річи"...

Де ж взяти тих молитов, коли архіеп. Антоній вишукував і винищував старі Требники, видані за благословенням східних патріярхів, з років 1646, 1682, 1695, які в Москалів уважались „еретичними".

В Московщині хрестили тільки занурюванням, а в нас поливанням, отже Москалі почали Украінців перехрещувати, навіть силою. Московський патріярх Никон казав: „Коли хто хрещений поливанням, тих перехрещувати".

Взявши Українську Церкву в руки, Москва накинула Українцям своїх епископів, наші церковні книжки палила, або кидала до Дніпра.

Тоді вчинили галас навіть ті епископи Українці, що були в Росії: митр. Мацієвич, Димитрій Ростовський, Павло Тобольський і др. За те Мацієвича замурували і заморили голодом, Павла заслали в Сибір . . . І вироблено плян, щоби украінських священиків забрати в Московщину, а московських прислати на Украіну, та цар аж на таке не згодився. Всеж на Волинь московських священиків брав архіеп. Інокентій (Коровин) та Антоній (Храповицький). Антоній виганяв священиків, що хрестили обливанням.

ВДАЧА УКРАІНЦІВ І МОСКАЛІВ

Вдача одних і других велика. Москалі шукали Бога далеко від людей, — в шумі ліса, в печерах, на островах, і знаходили його в боротьбі в тілом, з пристрастями . . .

Украінець шукав Бога в ділах милосердя, — голодного накормити, нагого одягнути, за живих і мертвих Бога молити, в усім піддаватись Богу. Се прикмети української релігійности . . .

НА ЗАКІНЧЕННЯ

Поданий в скороченню зміст статті свящ. Абрамовича багато нам розкриває. Показує, що Українська Православна Церква має свої окремі українські питоменности (власности, прикмети); показує, як московська рука нашу Церкву і взагалі культуру нищила, щоби украінців змосковщити.

Воно також приводить думку, що не все, яке нині дехто вважає щирим украінським православним, щиро „київським", є вже таким, — воно може бути московським, давно Українцям накиненим, до якого Українці привикли не знаючи, що воно чуже. І що Українці своє власне красше мали, яке нині треба знати і відновляти, а чужого позбуватися.

ПОЖАЛУВАЛИ ГОЛУБКУ.

В Вашингтоні дісталася голубка до будинку, де мали сушити папір на мапи, зробила гніздо на плиті, що мала нагріватись електрикою, та знесла дві яєчка. Щоби не зробити невинній голубці великої кривди, залишили плиту зимною поки не будуть голубята. Здесь — річ маловажна, але людське співчуття велике.

НАПРЕСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛІЯ

Українською мовою, друкована церковно-словянським друком, великого формату, добре оправлена в дорогоцінний плющ, кована, з золоченими берегами.

Ціна $165.00.

Замовлення слати разом з грішми до:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 ST. JOHNS AVE. WINNIPEG, CANADA

УВАГА! УВАГА!

Ґилберт Плейно, Ман.

1-ША ВІЗИТАЦІЯ МИТР. ІЛАРІОНА В НОВІЙ ЦЕРКВІ в неділю 14-го червня.

Утреня в 9-ій год. — Зустріч Владики 10. Служба Божа 10.30 год.

По Службі Божій Спільний Обід і промова Владики та других.

Запрошується громадян з Роблин-Зелена, Ленард, Шелвелей, Петлюра, Шортдейл, Грендвю, Округи Давфин й Етелберт.

Юрій Турминський, парох.
М. Журковський, голова.
В. Тавтаць, секретар.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. І. Майба.

Етелберт, Ман. Н. А. Григорчук і Юрій Карпяк по $2.00. По $1.00: І. М. Шевчук, Ю. Джаман, В. Сеник, В. Кінащук, Ем Ленько, Із Джаман, С. Паламар, В Журковський, І. Бурдейний, М. Керницький, В Вавчар, Г. Моніта, А. Гарболінський, І. С. Шевчук, Славка Семчишин, Ю. Григорчук, Л. Байлюк, пані Пелехата, пані Ярова, М. Федорчук, І. Сиитинчук І. Журав, Ілія Воробець, В. Карпяк, Джер Карпяк, Г. Карпяк (Елфинстон), М. Карпяк, Ф Юрій.

Богдан, Ман. По $1.00: Ф. Медвідь, М. Коновальчук, А Перістий, Д. Коновальчук, М Джаман. Дріб 1.85.

Пайн Ривер, Ман. По 1 дол.: А. Топоровський, І Рудак, Г Яцентюк, І Баршевський, Я Кулик, М. Марко, І. Кійко, М. Присяжнюк, Я П. Цикиник, А Шемелюк, Ф Васкаюк, Г. Марко, І Напастюк, В Цюник, А. Костирська, В Маюк, В. Присяжнюк, П. Кравчук, Леся Коваль, І. Присяжнюк. Дрібними 6.40.

Етелберт, Ман.: Йосиф Гназдовський 5 дол. По 1 дол.: Н. Писклинець, П Пелехатий і К Юнак.

оо. Тита і Бориса Яковкевичів.

Шіго-місто, Саск. По 1 дол.: І. Стахірук, І. Коропатницький, А. Купровський, К Мороз, І Іжак, Ю. Гнідей, М. Поклоря, П Копан, М. Курелюк, А. Савчук, Т Коропатницький. Дрібними 50 ц.

Шіго, к/Кущих, Саск. По 1 дол.: М. С Полоник, М. Денисюк, Д. Кущий, В. Дверничук, Н. Ф Скегар і Н.Н. Дрібними 1.50.

Шіго-полудневе, Саск. По 1 дол: Д. Чокордан, О. Кучерявий, В. Думанський, В Березовський, В Гудима, Л Думанський, Д. Н. Думанський, В Мізинський, М. Мельничченко. Дрібними 3.35.

Інсінгер-гайвей, Саск. По 1 дол Т. Мельничук, С. Гудима, С. Гуцуляк, Г Украінець, В. Ковалик, Д. Будзинський, Г. Гнатюк, С. Данилюк, Д Молдован. Дрібними 1.25.

Інсінгер-місто, Саск. Т. Сучинський 3 дол По 1 дол С Савчук, Г Копан, В Максимюк, І Криптул, С Дороги, Р. Копан, І. Молдован, В. Кирилюк, П Кошман, С. Молдован, Г. Кошман, Д. Е. Федорчук, Н.Н. Дрібними 1.30.

Вестбрук, Саск. По 1 дол.: М. Лесиник, С. Махновид, І. Половик, В. Хирстюк, Н.Н. Дрібними 4.75.

Тідор-місто, Саск. По 1 дол., С. Королик М. Лисак, В. Деннис, Р. Думанський, С. Андрусик, Т. Король, І. Рудан, В. Кулиц, Підгірний. Дрібними 4.50.

Винярд, Саск. І. і С Кушнірухи 2 дол. По 1 дол.: Г. Дмитрук, М. Ганкевич, Г Ріпак, П. Мочульський, І. Анака, М. Марцишин, Е. Никифорак, І. Лисак, Ф. Пилипюк.

Фоум Лейк, Саск. По 1 дол.: М. Котик, І. Кирилюк, Д. Стрілецький. Дрібними 2.00.

Вийшла в друку книжечка

„Служба на Поклони"

або

"Покаянний Великий Канон св. Андрея Критського".

Ціна $1.00.

Замовляти в Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada,
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Canada.

Жучкани (Паркерв'ю), Саск. По 1 дол.: Н. Добко, Анна Онуфрійчук, В. Онуфрійчук, І. Некорак, В. Процак, П. Процак, Я. Фецюк, Д. Геринц, С Раалик. Дрібними 1.00.

Тафілд, Саск. По 1 дол.: П. Арабський, Д. Король, І. Магера, І. Галик. Дрібними 1.00.

Федкю, Саск. М. Квасниця і С. Баронецький по 1 дол.

Тідор — за річкою, Саск. По 1 дол.: Г. Губка, П Загарія і М. Ластівка. Дрібними 4.35.

Шіго к/Купровських, Саск. Д. Скегар 1 дол. Дрібними 4.60.

Льорн, Саск. Іван Гира 1 дол. Дрібними 1.80.

Едмор, Саск. По 1 дол.: Оксана Ракоча, І. Остапович і М. Кіцуя. Дрібними 50 ц.

Шіго к/Пасічників, Саск. По 1 дол.: В. Сандул, І. Сандул, О. Сандул, В. Звоздецький, Г. Чорний.

о. Г. Василин.

Редвотер, Алта. По 1 дол.: В. Школьний, М Попіль, І. Василик, М. Салижин, Ю Слободяник, В. Савка, Ю. Гриців, В. Пасічний, І Струк, І. Чернівчан, Ілія Худо, Ф. П. Дацишин, І Муруч, Й Герман, пані А. Савка, К Никитюк, Н. Горбаль, Т. Хаба, Г. Онушко, пані Шумська, С. Хрущ (Едмонтон), І. Н. Киріяк, К. Іващків, В Гриців, І. Садляк, М. Сірінк, О. Бринзак, Н Крайчий, І. Крайчий, С. Попіль, А. Домший, Н. Сирник, Ралця Піхота, І. Онушко, С. Федорак, Савка і. Михайлюк, Н.Н. Дрібними 55 ц.

Восетин, Алта. С. І. Йосипенко 2 дол По 1 дол., П. Деголь, І. Бойко, пані С. Йосипенко, Г Віруи, І Ванечко, А. Камінський, Д. Денисюк, пан і пані Р (нечитко), А Карпюк, С. Камінський, А. Т Швець, п-во С. Швеці, П. Падлеський, Г. Котиляк, Н Шкомко, О. Денисюк, Л. Камінський пані Аврора Маштакір, Н. Макаренко, В. Зінки, Н. Захарко, Н. Деголь, Й. Зінки, А. Деголь і Д. Котиляк Дрібними 5.50.

Нюбрук, Алта. Пані Д. Дейвис 3 дол М. Буньо і П. Кабан по 2 дол. По 1 дол.: С. Чучман, Ф Марко, С. Козоріз, пані М. Буньо, М Березюк, М Стефанюк, М Цебриньский, І. Марко, Ілія Бринзак, п-во Ютишї, С. Щеленко, пані П Якимчук, Марія Турко, Т Житарук, М. Сидор, А. Пенчук. Дрібними 6.96.

Радвей, Алта. По 1 дол.: Г. Павлюк, Г Возмирський, С. Бойко, І Татарин, Н. Чорний, Н. Попіль, С. А. Кващук, С. Торончук, С. Капець М. Боєчко, Д. Кулібаба, М. Онищук, Марія Торончук, Н. Дорош, М. Спайчук, Анна Коваль, В. Савчук, П. Музяик, Я Бойко, П. Литвин, П. Онищук. Дрібними 2.25.

Торгилд, Алта. Б. Татарин і С. Боднарчук по 2 дол. По 1 дол.: Д. М Якимець, В. Дідух, І. Горецький, Ю. Луменко, А Теленко, А. Остафійчук, І Олійник, Л. П Стефанюк, Катерина Білак, Т Макарчук, В. Надурак, Н. Клебак, І. Садляк, Д. Гавалко, І Гунчак (Редвотер), С. Довгань, І. Рудницький, Домка Безуко. Дрібними 85 ц.

Егремонт, Алта. По 1 дол.: І. Васиянина, Ілія Неделко, Л. Гавалко, М. Лукасевич, С Лукасевич, Н. Русенко, П Черницький, В. Неделко, М. Мандзюк, Г. Хімак, М. Дмитрик, Г. Бутай, Д. Піх, В. Плупек і І. Лукасевич Дрібними 25 ц.

Федора, Алта. По 1 дол.: П. Магера, Анна Хаба (Коронадо), Й. Крищук, І. Войвітка, В. Белезюк, М. М Ожінко, Ф Лучка, В. Костів, П. Ласківський (Едмонтон)

о. П. Поплавського.

Брандон, Ман. По 2 дол.: І. Скорий і пані Шмігельська По 1 дол.: В. Бобик. П Павчак, пані І. Кочерява, Нели Нацулик, М. Пастушек, Том Герполеско, С. Халанчук, О Макус, А Вац, П. Ланський, Н. Веруи, Я Клочко, К. Кухаришин, К Буричок, І. Касюрак, п-во Бичек, О Гнатишак, Г Осьмак, П. Дорощук, В. Фірмейн, Н. Кормат, К Шевчук, п. Дорощук, І Баласій, М Несій, І. Гаркот, А Халанчук, І. Дорощук, І. Ілюк, П Перколаб, Олена Шевчук, М. Данкевич, В. Павчак, І Федорук, І. Ганулк, Д Баранк, Д. Щурко, А Овчар, Анна Ганули, О. Преведа, А Коляда, Г Міска, Г Бужан, Б. Бобик, пані Батицька, О. Г., П. Г., Н.Н., Н.Н. Дрібними 1.75.

Писанка від Громади Лашін, Кв. 50.00 дол

о. І. Шевця.

Прейрі Ривер, Саск. Пані Анна Козак і Йосиф Звозда по $1.00. Дрібними $2.00.

Годсон Бей, Саск. Додатково по 1 дол. зложили: пані добр. В. Швець, Богдан Стрільчук і Йосиф Гоголь.

о. С. Геруса.

Вайта, Ман. Д. Струмбицький — $2.00. По $1.00 П. П. Подольський, Нади Подольська, І. Боднарчук, А. Андрушко, Ф Тесарський (Вінніпег), Г Бурий, О Дорош, К Колодрубський, Софія Ткачук, Ірина Піхлик, Я Прокопчук, В Цесмітрук, К. Андрушко, Н. Струмбицький, Н. Сонсун (Вінніпег), М Кадинюк, С. Олійник, В. Піхлик, І. Цесмитрук, Н. Лукіянчук, М. Боднарчук, І Негрич, А. Бурдейний, М. Тимчук, І Процюк, Н. Стецький, Я Кадинюк, Т. Ткачик, С. Тимчук, М Колодрубський, В. Василишин, В. Підлубний (Вінніпег), К. Бугера, А Ґуз (Вінніпег), В. Морозюк, В. Антонович, Н. Антонович (Свкборн), М Зушман, Нат. П Подольська, Д. Прокіпчук, П Боднарчук, Д. Лисак, М Москалюк, С. Шмігельський, Г Божик, А Фігус, М. Бурдей, М Фещук, Я Підлубний, П. Салевич, І Пробіжанський, Ф. Цесмітрук, Н Ковальчук, Євг. Боднарчук, Н. Божик, Г. Пацьорка, В. Онисько, М. Дикун, І Маковський, М. Сторожук, М. Кадинюк, Н. Факас, Й Музика, І. Перун, Анна Боднарчук. Дрібними $1.50.

Сондави, Ман. Дм Білавчук $2.00. По $1.00. Настасія Ілюк, В. Ілюк, Т. Ілюк, І. Ілюк, В Біліч, В Чорний (Мінесіно), Н. Качуровський, Стефан Бу (?). Дрібними $1.50.

Арбакка, Ман. (св. Миколая). По $1.00. І Древняк, Т Давидюк, І. Думенко, В Чорнопіський, М Бадюк, Т Стефюк, В. Давидюк, І Ілюк.

Сірко, Ман. По $1.00 Катерина Гушуляк, Т. Куцак, М. Чоботар, В. Гушуляк, К. Мельничук, Г Чоботар, М. Черевайко, А Ґушуляк, К Левенець, Д Білавчук (Сондави), І. Андрусяк, В. Ілюк (Сондави), Н. Сафрюк, Н. Ілик, А Ткачук, В. Андрусяк, І. Настюк. Дрібними $3.05.

о. С. Гребенюка.

Принс Алберт, Саск. По 1 дол.: П Сербан, С. Михайлюк, І Перменас, А. Журавінський, Д Хитик, І. Дигнарік, В Богоруз, К Новосад, М. Горкінець, Г Гринюк, В Романович, В. Гловацький, А Плащовський, Н Литвинець, М. Дах, Г Мантика, П Кардаш, А Павлишин, І Павлюк, Д Гнідий, О. Мікиен, Ф. Марусяк, Т Паскарук, пані М Сметанюк, І. Ружницький, М Самуна, М. Ґумелюк, Е. Михайлюк, В. Голик, Й Гучковський, Н.Н. Дрібними 1 дол

Вірдейл, Саск. По 1 дол.. Н. Запаринюк, Б. Лисак, пані Д. Запаринюк, М Царук, І. Кріп, В Б Склар, Г Запаринюк, П Романчук, О. Гаврищ, В. Царук, В. Костинюк, Ф. Царук, пані М. Запаринюк, Н. Панчук, В Захарків, Е Молитвеник, В. Палиброда, І Сухораб, Марія Запаринюк, В Запаринюк (Шипмен), І Орліцький (Стронг Пайн). Дрібними $4.95

Громада Принс Алберт, Саск. — $32.00.

Громада Вірдейл, Саск. — $25.95.

о. П. Мельничука.

Вернон, Б.К. о прот П Мельничук 10 дол По 2 дол В. Амбрзій (Келовна), П. Лучак, Р Крипякевич. По 1 дол., В. Андрійчук, Геня Бодницька, П Васкиж, П Василик, В Ворончак, В. Виничук, Н. Демида О Ірчук, В. Кучарський, В. Ластівка, М Лучак, І. Малиш, Василина Н Малиш, Й. Маер, Д. Мозій Я. Міськів, С. Б. Микитюк, А Михайловський, О. Осовецький, І Павлишин, В Паламарчук, С Попільчак, Н Серпа, О. Скорець, А Сокол, П Третяк, В. Чепежук, Наталка Чепежук, Я Микитюк і Н.Н. Дрібними 6.45 дол.

о. П. Стефюка.

Толстой, Ман. По 1 дол В. Титар, А. Школьний, А Тофан, М. Арсеній, П Подольський, С. Слободян, І Касиницький, В. Воронюк, Марія Горбуль, Михайлина Стефюк, В Арсеній, М Данилейко, В Касіян, Г Степаненко, П Мартинюк Н. Антонішка, І. Рутковський, М. Григор, О. Матійчук, В Фостій, П Олійник, Й. Назаревич, І Соколівський. Дрібними 2.50 дол.

о. С. Геруса.

Арбакка, Ман. (св. Петра і Павла). По 1 дол.: В. Бойчук, Г. Шкрумеда, С Сторожук, І. Щербак, Д. Чорнописький, Н. Сандул, Г. Мацик, Єлена Бадюк, Домка Щербак. Дрібними 1 дол.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 40077

о. Т. М. Кісилюка.

Содбори, Онт. Пані Поля Максименко 4 дол. Євген Тарасюк 3 дол. По 2 дол.: М. Грабцевич, М. Король, Ф Степанчук По 1 дол.: Ольга Калиста, Дора Цьотка, С. Ємчук, І. Марунчак, А Рибак, М. Коробець, М. Ропунцало, С Буцько, Катерина Довга, П Яреніч, В. Литвинець, А Павлюк, Я Запаринюк, М. Науменко, Д. Шкраба, М Назарук, Настя Непран М. Горуля, Ф Шевченко, Я. Данилів, М. Валер, Юлія Кришталька, І. Приставка, М Поліщук М Приставка, О. Тимошенко, М. Чекалин, М. Скоморовський, Ф. Коваленко, П Деркач, Г. Гриців. Дрібними 1.90.

о. Є. С. Уляк.
(Додаткова писанка).

Престон, Онт. Р Ткачук, М. Шморгун і Й Нич, всі по 1 дол

Реджайна, Саск. По 1 дол Н. Шевчук, М. Шипилак і М Масиник.

Одержано через "Український Голос". Пані С. Доманська, Сенді Лейк, Ман. 1 дол

о. К. Желіховича.

Дорбен, Ман. П Данилишин 2 дол. По 1 дол Д. Митрая, В Савчук, І. Щур, Н. Щур, П. Щур, П. Герман, В. Полон. П Рабушка. І Ковалевський, Е Чорний, А Іленко, П Бобик, П. Булига, П. Онадчук, Н. Цигикало, С. Пелоский, Г Мангіна. Дрібними 1.35 дол

Арран, Саск. В. Рубашевський 1.25. По 1 дол: Д. Бродер, Анна Гороводин Й Пасека, Г Л Стратійчук, С. Тимрик, І Павлишин, П Савчук, Д. Ткач А Березовський, Б. Стрільчук, І. Кирилюк, Д Бугера, А Леско, В. С. Чорнейко, Л. Прокопчук, В. Каланчий. П Пасека, К. Страдчук Дрібними 50 ц.

Норквей, Саск. По 1 дол: Г Охітва П Ягольницький, І Бабюк, пані Г Топоровська, Р Киба, Н. Бабюк, Д Бабюк В Адамс, А. Бортник, Н. Охітва, І. Будоловський, І. Гулак і Н.Н Дрібними 50 ц.

Кобзар, Саск. Г Косоловський 2 дол По 1 дол: П Макар, Г Федчун, І Несторук, О. Жабінський, П. Саник, О Іванчук, пані О. Несторук, І Гураль, А Репула, І. Савчек і В. Федчун.

Гаас, Саск. А. Стефанюк 1.25 По 1 дол К Юрків, А Юрків, С. Ковч, Т Сирота, пані А. Морган, С. Герега, П Курковський, М. Ягольницький, Е Маленький, О. І Анака Дрібними 1 дол

Мейбридж, Саск. Й. Кузьмин, В. Сич, І Осадчук, Ф. Середюк, І. Грушка і І. Губич по 1 дол. Дрібними 25 ц.

о. О. Івасюка.

Оттава, Онт. Михайло Довгий 5 дол. По 2 дол., А Ткачук, М. Кук, Р Станислав, В Таський По 1 дол.: пані Кубашевська, Д. Костинюк, Марія Костинюк, Хрестина Монюк, Елза Монюк, П. Лащук, В Мишка, Г. Бабик, М Дорофій Д. Радиш, І Токарик, Г. Москалик Марія Глинка, М. Ромшюк, Ф Винник, п Крокош, М. Титар М Хоміи Іванна Петрівська, В Костантинюк, М. Скорозід, В. Лакуста, В. Сидір, В. Вишиваний, О Гадника, З. Самець, А. Лакатуш, М. Чіпівський, А Лакуста, О. Романів, П. Цебрик. Дрібними 1.50 дол.

о. І. Магаса.

Гвендон, Алта. По 1 дол: Ю. Павлюк, Н. Костинюк, В Волинський, А Шкандро, В Мак, Г Сорохан, Г. Московчи, П. Луклак, І. Ощуст, П. Бойків, І Клатчук, І Гришка, О Стасик, А Візнюк, К Мигирюк, І. Гарачка, П Лебедин, А Кінаракевич, Г. Грекул, Т Украінець В Коштура, Г Стасюк, Н.Н. Дрібними 10 центів.

Сенді Репидс, Алта. По 1 дол.: О. Федчук, П. Галівода, І. Кіца, П. Са-

раванський, В. Лукашюк, Н. Карась. Дрібними 2.10.

Лиссард, Алта. По 1 дол.: І. Чубей, Л. Лемик, С. Словинський, І. Никула. Дрібними 2 дол.

Тиріен, Алта. По 1 дол. В. Гишка, І. Боровець, Н. Ткачук, П. Ярищ, С. Шевчук, Л. Процюк. Дрібними 1.50.

о. І. [illegible]

Валі, Б.К. По 2 дол.: В. Москалюк і В. Деминик. По 1 дол.: М. Куфлей, С. Москалюк, В. Сас, Ю. Воронюк і В. Деминик. По 1 дол. М. Куф. Дрібними 2.50 дол.

Мишіон Сіті, Б.К. По 1 дол.: М. Леочко і С. Ричкун. Дрібними 1 дол.

Чиливек, Б.К. По 1 дол. І. Кринпкевич, М. Григірчук, В. Марчук, Марія Процик і Василина Вианюк.

о. Е. Шевчика.

Годсон Бей, Саск. В. Словський 1 дол.

Енделвор, Саск. А. Гриба 1 дол. Дрібними 1.50 дол.

Ероуд, Саск. Стах Демків 2 дол. По 1 дол. Анна Гнитка, П. Іжак, П. Лозинський, Марія Шкіталінська, Анастазія Голяк, Марія Демків, Д. Велиган, І. Голяк, І. Рурак, Христина Велиган, Н. Дух, М. Іжак, М. Шмігельський, Ю. Толосийчук. Дрібними 60 центів.

о. І. Пастуха.

Отава, Онт. (св. Богородиці). Радомир Басковієць 5 дол. Николай Мех 2.86 дол. По 2 дол.: Іван Тома, Параска Ковальчук, Петро Донаєський і Олекса Кашуль. По 1 дол. М. Башуцький, Н. Бридлан, Д. Кирилюк, Л. Романюк, В. Галик, Марія Цибуляк, Н. Хащевський, І. Луцуско, П. Кожедуб, Анна Василик, Марія Лущик, К. Мельничук, М. Юркевич, Параска Книгніцька, М. Калинка, М. Цибуляк, МекНайдт Розалія, Л. Кравченко, Марія Цибуляк, Анна Шеленкова і С. Ревега. Дрібними 2.15 дол.

о. Л. В. Дячини.

Йорктон, Саск. Л. Смукович 2 дол. По 1 дол. Т. Курилюк, Н. Стратійчук, І. Браницький, І. Дутчак, Г. Іванюк, І. Кадещук, І. Стінка, М. Федрик, Г. Н. Білан, І. Романюк, П. Н. Кадещук, В. Трофанюк, І. Крикливець (Інсінгер), М. Середюк і В. Чоботар (Інсінгер), І. Тарські і пані А. Тарська (Інсінгер), П. Чоботар (Милвуд Ман.), Г. Стінка (Бреденбері) Дрібними 5.30.

Малена, Саск. По 1 дол.: А. Ягольницький, І. Король, Н. Малінський, М. І. Король, О. Ленько, П. Корней, І. С. Маковський, Д. І. Маковський, І. Гуляк, П. Бобик (Кемсек).

Горлиц, Саск. По 1 дол.: П. Станицький, В. Бузінський, І. Коршман, В. Фенюк, М. Ковалишин, Г. Гаврилюк (Гемптон), І. Филипчук (Гемптон). Дрібними 6.85.

Брокстон, Саск. По 1 дол.: Г. Трофаненко, Г. Гарасим, В. Трофаненко, Н. Трофаненко, П. Тимчук, Марія Робилик, І. Галай, І. Курилюк, Н.Н., Н.Н. Дрібними 2.20 дол.

Сторновей, Саск. По 1 дол.. Малига, Ф. Ґалей, пані А. Малига, М. Л. Вінтоник, М. Свергун, А. Шимко, пані В. Шимко, пані Чорней (Калдер). Дрібними 1.45.

о. П. Сацевича.

Смокі Лейк, Алта. По 2 дол.: І. Павлюк, Ю. Шапка, Н.Н. По 1 дол. Ю. Сухолотоцький, М. Галіцький, І. Велещук, Н. В. Гавичук, пані М. Стогрин, В. Лазарук, І. Міняйло, Т. Предій, П. Рацой, М. Гресько і Лущів, В. Мосіє, І. Василечко, Й. Лопатинський, І. Палилик, О. Палилик, С. Полович. Дрібними 2.75 дол.

Вільна, Алта. По 1 дол. Л. Борис, А. Заплітний, П. Палилик, Г. Чорногуз, І. Російчук, С. Іващук, В. Побуран, О. Слободян, пані А. Павлюк, пані А. Вітейчук, пані М. Вітейчук, пані І. Королюк, В. Шапка, І. Білоголовка.

Спедон, Алта. По 1 дол.: В. П. Сироїд, А. Капіцький, Г. Писецький, М. Капіцький, Ф. Леськів, В. Писецький, І. Романчук, І. Тхір, М. Крокош, В. Музика, А. Варан, Д. Панас, Я. Леськів, Г. Р[illegible], В. Гордей, В. Романчук, В. Страшок, Г. Музика. Дрібними 2.05.

Стрий, Алта. По 1 дол. П. Химко, Р. Бойчук, І. Тхір, Ф. Шиш, Й. Голько, І. Ткачук, Д. Климочко, І. Романчук, С. Магас, І. Шиш, Т. Малиш, Г. Слободян, Н. Буйда, Л. Підлужний, М. Химко. Дрібними 1.50 дол.

Велис, Алта. А. Пелех 2 дол. По 1 дол.: Г. Завадюк, І. Сокаленко, Ю. Куташ, І. С. Чернівчан, С. Базуко, Г. Андрюк, пані М. Шапка, пані Є. Шевчук. Дрібними 2.20 дол.

Бойн Лейк, Алта. По 1 дол.: О. Пітен, А. Галас, Д. Гук, І. Завалій, І. Садловський, П. Ванчук, І. Ванчук. Дрібними 1 дол.

Ворспайт, Алта. Г. Грамотович 2 дол. По 1 дол.. В. Онищук, А. Осічук, В. Томків, пані М. Виник, А. Дін, І. Тучинюк і Н. В. Н. Дрібними 1.50 дол.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Піддематського Округа

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Паллар Парк. — Тил-[illegible]
14. Неділя. — Пембіна. — Іст Селкирк. — Портедж Ла Прері.
21. Неділя. — Дуфрост — Су Лукавт.
28. Неділя. — Палларфілд. — Ґонор. 7 Ст. Джанс стр., Вінніпеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

ЧЕРВЕНЬ:
2. Вівторок. Ватсон, 8.30 (з нагоди коронації Королеви).
7. Неділя. — Ватсон.
14. Неділя. — Келвінгтон (10 год., анг. церква).
21. Неділя. — Вимер.
28. Неділя. — Вадіна.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Гліцького

ЧЕРВЕНЬ
7. Неділя. — Сенді Лейк.
14. Неділя. — Глен Елмо.
21. Неділя. — Росборн.
28. Неділя. — Оакборн.

ЛИПЕНЬ
5. Неділя. — Сенді Лейк.
7. Вівт. Івана Хрест. — Віста.
12. Неділя. Петра і Павла. — Січ (храм).
19. Неділя. — Енгусвил.
26. Неділя. — Оакборн (храм).

Адреса. Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

ЧЕРВЕНЬ
7. Неділя. — Гаєс
14. Неділя. — Арран.
21. Неділя. — Норквей.
28. Неділя. — Стінен.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Арран.
7. Вівт. Ів. рест. — Гаєс (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Свон Плейн (храм)
19. Неділя. — Норквей (храм).
26. Неділя. — Глен Ендер (храм).

Адреса: Вох 124, Арран, Саск. Телефон ч. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Стефюка

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Толстой.
14. Неділя. — Синьків.
21. Неділя. — Роза.
28. Неділя. — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Боднарчука

ЧЕРВЕНЬ.
7. Неділя. — Канора.
14. Неділя. — Коло Скларука.
21. Неділя. — Успенська.
28. Неділя. — Бордженс

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Дамфин (буде через радіо).
14. Неділя. — Венлав.
21. Неділя. — Сифтон.
28. Неділя. Дамфин (Полеве Богослужения; будуть ще оо. Туржанський і Майба. Просяться вірних з Давфину — Гилберт Плейнс — Роблин — Етелберт — Пайн Ривер. Буде Спільний Обід і промови).

Адреса: Вох 550, Дамфин, Ман. Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЧЕРВЕНЬ
7. Неділя. — Бояни.
14. Неділя. — Шипинці
21. Неділя. — Іспас
28. Неділя. — Давинг.

Адреса: Веллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЧЕРВЕНЬ.
7. Неділя. — Смокі Лейк.
14. Неділя. — Бойн Лейк.
15. Понеділок. Влич Івана Сучавського. — Беліс (храм).
21. Неділя. — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спеден.

Адреса: Вох 209, Смокі Лейк, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Сеништина.

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Атабаска.
14. Неділя. — Торсбі.
21. Неділя. — Себа Біч.
28. Неділя. — Калмар.

Адреса: 11024—82 Аве., Едмонтон, Алта. Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ю. Турянського

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Ленард.
14. Неділя. Візитація. — Гилберт Плейнс.
21. Неділя. — Роблин.
28. Неділя. — Шортдейл.

ЛИПЕНЬ.
5. Неділя. — Роблин (храм).
7. Вівторок. Ів. Хрест. — Драй Ривер (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Зелена (храм).
19. Неділя. Ленард. 5 вечір Вечірня — Гилбер Плейнс.
26. Неділя. — Грендвю.

Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Сондави.
14. Неділя. — Арбакка, св. Миколая.
21. Неділя. — Арбакка, Петра і Павла.
28. Неділя. — Вайта. Архиєрейська візитація.

Адреса: Вайта (Vita), Ман. Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Кришгановича

ЧЕРВЕНЬ:
3. Середа. Константина і Елени. — Габара.
7. Неділя. — Мелвил.
14. Неділя. — Фенвуд.
21. Неділя. — Ґудів.
28. Неділя. — Айтуна.

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолкова

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Мічам.
14. Неділя. — Кадет.
21. Неділя. — Вонда.
28. Неділя. — Гронлід Пінніч.

ЛИПЕНЬ.
5. Неділя. — Мічам.
7. Вівторок. Івана Хр. — Гронлід Річка
12. Неділя. Петра і Павла. — Крает (храм).
19. Неділя. — Брукебі (храм).
26. Неділя. — Гронлід Пінніч.

Адреса. Вох 47, Гронлід, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майби.

ЧЕРВЕНЬ.
7. Неділя. — Пайн Ривер.
14. Неділя. — Етелберт.
21. Неділя. — Гарленд. служения).
28. Неділя. — Дафин (Полеве Бого-

ЛИПЕНЬ
5. Неділя. — Пайн Ривер.
7. Вівт Івана Хр. — Гарленд (храм), і Драй Ривер (храм) — о. Туржанський.
12. Неділя. Петра і Павла. — Етелберт (храм).
19. Неділя. — Богдан.
26. Неділя. — Пайн Ривер.
28. Вівт. Володимира В. — Етелберт.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Інсінгер "Гайвей".
14. Неділя. — Шіго-полудн.
21. Неділя. — Елмор.
28. Неділя. — Вест-Брук.

Адреса: Вох 53, Шіго, Саск.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

1	П	19	Тровиць. Свящ. Патрикія св.
2	В	20	Муч. Талалея, Александра
3	С	21	Рівноап. Константина і Олени
4	Ч	22	Муч. Василиска, Маркіана
5	П	23	[illegible]енич. Михаїла Черноризця
6	С	24	Прен. Симеона дивоторця
7	Н	25	*Н. 2 по З. С.* 3 найд. гол. Ів.
8	П	26	Ап. Карпа і Алфея з 70-ти
9	В	27	Свящ[illegible] Терапонта Сард.
10	С	28	Прен. Никити Ісповідн.
11	Ч	29	Прен. Теодосії діви
12	П	30	Прен. Ісаакія Далматського
13	С	31	Ап. Ерма з 70-ти
14	Н	1	Червень. *Н. 3 по З С.* Юстина
15	П	2	Великмуч. Івана Сучавського
16	В	3	Муч. Лукіяна і з ним Клавдія
17	С	4	[illegible] патр. Цариґр.
18	Ч	5	Свщмч. Дор[illegible]
19	П	6	Муч. Висаріона Єгипет.
20	С	7	Муч. Теодота Анкирського
21	Н	8	*Н. 4 по З. С.* Ефрема патр.
22	П	9	Кирила арх. Александрії.
23	В	10	Прен. Силуана схимонсаха
24	С	11	†Ап. Вартоломея і Варнави
25	Ч	12	Прен. Онуфрія Вел.
26	П	13	Муч. Акилини, прен. Анни
27	С	14	Смерть князя Мстислава
28	Н	15	*Н. 5 по З.С.* Прор. Амоса
29	П	16	Прен. Тихона Лукон.
30	В	17	Муч. Мануїла, Савела

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Шіго-місто.
14. Неділя. — Фоми Лейк.
15. Понед. Івана Суч. — "Коло Куцих" (храм)
21. Неділя. — Тілор-місто.
28. Неділя. — "Коло Купровських".

Адреса: Вох 59, Шіго, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького,

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Бінкин.
14. Неділя. — Редфілд.
21. Неділя. — Глеслин.
28. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Магаса

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Глендон.
14. Неділя. — Сенді Репідс.
15. Понеділок Івана Сучавського. — Гіфорд.
21. Неділя. — Лебард.
28. Неділя. — Тиріен.

Адреса [illegible]лендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубрицького.

ЧЕРВЕНЬ.
7. Неділя. — Греслендь о 10-тій год. рано.
14. Неділя. — Бондерінг-Ривер.
21. Неділя. — Сараїл.
28. Неділя. — Норал-Кезлен.

Адреса Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЧЕРВЕНЬ:
7. Неділя. — Еґремонт.
14. Неділя. — [illegible]вей.
21. Неділя. — Редвотер.
28. Неділя. — Восетна. Служба Божа).

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Радвей.
7. Вівт. Різдво Ів. Хрест. — Еґремонт (храм).
12. Неділя. Св. Петра й Павла Ап. — оргилд (храм).
19. Неділя. — Восетна.
26. Неділя. — Федора.

Адреса: Вох 126, Радвей, Алта. Тел.: 10.

Устав Церковний

ЧЕРВЕНЬ:

7. Нед. Голос 1, УБ 2. Літ. Ап. Римлян 2: 10-16. Єван. Матея 4: 18-23.

14. Нед. Гол. 2. УБ 3. Літ. Рим. 5: 1-10. Єван. Матея 6: 22-33.

15. Понеділок. Івана Сучавського. УБ. Ів. 20: 1-10. Ап. Петра 3: 1-16. Єв. Івана 10: 25-37 і 21: 34-35.

21. Нед. Гол. 3. УБ 4. Літ. Ап. Римлян 6: 18-23. Єв. Матея 8: 5-13.

28. Нед. Гол. 4. УБ 5. Літ. Рим. 10: 1-10. Єв. Мат 8: 28-34 і 9: 1.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

T[illegible]LD [illegible] W[illegible], MAN.

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave. [illegible]

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., JUNE 15, 1953. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го ЧЕРВНЯ, 1953. ЧИСЛО (944) 12

РОСІЯ ХОЧЕ ШИРШИХ НАРАД.

Прев. Айзенгавер рішив, щоби представники Америки, Англії і Франції зійшлися в Бермуді, обговорили справи, а тоді побачать, чи можна з Росією радитися. Тепер Росія каже, що з нарад в Бермуді не вийде нічого, отже нехай відразу з нею радяться.

[illegible]

Дорадчий горожанський комітет в Вашингтоні остерігає оборонний комітет, щоби Росії не вірив, бо вона кожної хвилі може напасти на Америку. Що Росія в Кореї думає ніби миритися, се не значить нічого. Нині уряд Америки збільшує виріб атомічних бомб, бо се тепер найважніша зброя.

БІЙКА В ІРАНСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

Завзята бійка послів була в іранськім парляменті, і досить побили премієрового заступника. Закидали, що предсідник поводився незаконно. Видно, що і посли є лише людьми.

ІНДІЯ ПРОТИ ЧУЖИХ МІСІОНАРІВ.

Міністер внутрішніх справ в Індії заявив, що Індія не потребує чужих місіонарів, щоби ширили евангелизм. Він сказав, що в Індії кожний Гіндус може поширювати свою релігію, але уряд не хоче, щоби до Індії чужі люде приходили свою релігію поширювати.

ВИРУБАЛИ ЦІЛУ РОДИНУ.

В Убаге, в Колумбії (полуд. Америка) невідомі люде порубали сокирами фармерського робітника, Ґарсію ,і сім його синів.

ПРОБУДИВСЯ В ДОМОВИНІ.

В Білгороді, в Югославії, купався адвокат Цеда Павлович в ванні, а коли хотів засвітити лямпу, що нім перейшла електрика. Доктор заявив, що він мертвий, отже вбрали до похорону, положили в домовину і поклали під трупарнею. І тут він пробудився, підніс віко домовини, встав і почав кликати помочи. Сторож, що там був, втік, але опісля вернувся і випустив Павловича, хоч ґазети вже були оголосили його смерть.

ВАЛІЙЦІ ХОЧУТЬ КНЯЗЯ.

Валійці (Велшмени), що живуть в західній Англії, належать до того народу, що Ірляндці. Вони мають свою окрему мову. Тепер вони є за тим, щоби синка Королеви Єлисавети, князя Кароля, який має 4 і півроку, проголосити князем Валійським. Він в часі коронації поводився так гідно, що всі дивувалися.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В КОРЕЇ.

Департамент Оборони в Вашингтоні оголосив ,що від початку війни в Кореї до 3-го червня Америка мала вбитих і ранених 135,362. Самих вбитих було понад 24,000.

ВИХОР — ЗГИНУЛО 21.

В Японії був вихор, що йшов 100 миль на годину і вбив найменше 21 особу, а сотні лишилися без домів. Разом був і зливаний дощ. Шкоди заподіяв на 20 міліонів долярів.

КОМУНІСТИ В ПОЛУДНЕВІЙ АМЕРИЦІ.

Мексиканська поліція відкрила большевицькі пляни, де показано як большевики можуть запанувати над Мексиком і полудневою Америкою. Мексик мав би бути осередком большевицького панования в полудневій Америці. Російська амбасада в Мексику править 32-ма комуністичними осередками в Полудневій Америці. Комуністичні аґенти приїздять до Мексика майже щоденно ніби до помочи в амбасаді і зараз зникають, розходяться. Одного з таких зловили з документами.

РОЗЕНБЕРГИ ЗГИНУТЬ 18 ЧЕРВНЯ.

Заходи, щоби охоронити від смерти шпіонів Розенберґів, не вдалися. Їм казали, що нехай виявлять все про шпіонажу, а смерти їм не буде, але ті не згодилися.

ПРОТИ КИТАЮ В ОБЄД. НАЦІЯХ.

Американський сенат рішив, що не допустить китайських большевиків до Обєднаних Націй, хочби треба вжити і фінансового бойкоту.

АТОМІЧНА НАЙБІЛЬША БОМБА.

Америка робила тепер пробу з найбільшою атомічною бомбою. Се було в стейті Невада, де є широка пустиня. Се 11-та проба сеї весни. Блеск вибуху бачили в Сан Франціско, 600 миль далеко Силу атомічних бомб означують „кільотонами", один кільотон має таку силу, як 1000 тонів найсильнійшого вибухового матеріялу ТНТ. Бомба над Гірошімою мало 20 кільотонів, а тепер згадана 50 кільотонів, себто 50,000 тонів ТНТ.

АМЕРИКАНЦІ В ОБЄДНАНИХ НАЦІЯХ.

Америка має в Обєднаних Націях коло 2,000 осіб, багато з них специялісти окремих справ, і тепер Америка розсліджує наскілько вони є щирими, льояльними Американцями, бо виходить, що багато з них такими не є. За приміром Америки можуть піти краї европейські і полудневої Америки, бо і звідтам є такі, яких вважають політичною отруєю. Виходить, що в Обєднаних Націях може прийти до широкої чистки.

КОРЕЙЦІ ПРОТИ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ.

Коли західні держави готовляться підписати мир з корейськими комуністами, то корейці протестують. Вони стоять на тім, що цілу Корею мусять мати в руках Корейці, а не лише полудневу єї частину.

ГУСЕНИЦІ ЗАДЕРЖАЛИ ПОЇЗД.

Коло Ню Йорку така тьма гусениць перелізала через зелізничу дорогу, що затримала поїзд на 35 мінут. Цілі міліони гусениць перелізали через зелізничі шини, отже колеса їх помяли і так обмастилися, що оберталися на місци. Тоді льокомотиву відчепили, посипали піском шини, і так вона пробила дорогу. Тоді вернулася і забрала другі ваґони.

ОДНА ГАРМАТА ЗАСТУПИТЬ 1000.

Військові знавці кажуть, що одна атомічна гармата заступить тисячу звичайних гармат.

ЮВІЛЕЙНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ.

Люде всякі більші Ювілеї відзначують жертвами, дарунками, памятниками, заснованням нових інституцій і т. п.

Отже і 35-літний Ювілей Української Православної Церкви в Канаді треба відзначити окремими щедрими жертвами, щоби дальшу церковну працю можна повести з новою силою. А та праця можлива, коли кожний Українець і Українка приложить до неї свою частку і свою щиру волю. Того нинішний Ювілейний Рік Церкви вимагає.

ПОЛЯКИ НАРІКАЮТЬ НА ІТАЛІЮ.

"Дзеннік Чікаґоскі" нарікає, що італійський премієр де Ґаспері заявив, що німецькі землі, які забрала Польща, мають вернутися до Німеччини. Кажуть, що для Італії той має слушність, хто сильніший. Тільки ж і Польща завсіди послуґувалася лише силою супроти Українців. Про справедливість їй не ходило.

31 КОРОНАЦІЙНИХ ДІТЕЙ.

В виннипеґських шпиталях народилося в часі коронації 31 дітей, отже вони дістануть на памятку коронаційні ложечки.

НІМЦІ ХОЧУТЬ КОРОЛЯ.

В Баварії домагаються, щоби князь Руппрехт оголосив себе королем Баварії.

ВЕЛИКА БУРЯ — ЗГИНУЛО 131.

Сильна буря перейшла через стейти Мішіґан й Огайо, де вбитих є 131, а ранених 700. Страшно потерпіло місто Флинт в Мішіґані. Помяті тіла 111-ох були порозкидані по краях міста. Один подув бурі на краю міста знищив цілком 40 домів. Думають, що коли всіх побитих віднайдуть, то число вбитих може бути два рази більше. Шкоду в тім однім місті числять на 10 міліонів долярів.

Від початку року було в Америці 128 бур, в яких згинуло 227 осіб, а загальна шкода 146 міліонів. В самім Тексасі було 15 бур.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Неділя, 21 червня. — ПРИНС АЛБЕРТ, Саск.
Неділя, 28 червня. — ВАЙТА, Ман.
Неділя, 5 липня. — ПЕМБІНА, Н.Д.
Неділя, 12 липня. Петра і Павла — ТОРЗБІ, Алта.
Неділя, 19 липня. — МИРНАМ, Алта.
Неділя, 26 липня. — ВЕҐРЕВИЛ, Алта.
Неділя, 2 серпня. — ҐЛЕСЛИН, Саск.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Прот. Є. Грицина.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

НЕГЕРОЇВ ЗВУТЬ ГЕРОЯМИ.

Український нарід має своїх патріотів, героїв і мучеників. Се великі працівники на загальнонародній ниві, — се учителі, що показують що і як дальші покоління мають робити.

Кого ж католицькі політики ставлять для Українців героями? Потія, Терлецького, Рутського, Кунцевича, — тих, що працювали для Польщі. А з теперішних Шептицького, дальше Хомишина, Коцяловського і других, яких большевики забрали.

Дійсні народні патріоти і герої се ті, що працювали для загального добра цілого народу, і тому цілий нарід своїми героями їх уважає. Шевченко герой для всіх; з давних митр. Петро Могила, Мацієвич, якого Москалі замучили, Мазепа, Українське Козацтво, Шашкевич і др., без уваги чи вони були православні, чи католики. Їх праця була загально українська, се важне!

А католицькі політики героями уважають лише католиків, себто їх католицизм був їх геройством, а не їх українство. Тільки ж католицизм не був і не е українською справою! Се справа папів і Поляків. Ті католики-герої служили чужим, а не українському народови.

Український патріот не ділить себе на двое, щоби служити нараз і своїм і чужим, — він не хоче бути і українським і польським святим, як Кунце-

Католицькі політики, які висувають католиків-героїв як героїв всеукраїнських, се маленька ґрупка, що сама е на послугах чужих, або чужими призначена. Єї цілею е вмовляти в нарід, що його дійсні герої не е його героями, але якраз ті, що були католиками і працювали для добра чужого Українцям католицизму.

❦

Українським патріотом і героем не е той, кого лише мала ґрупка крикунів проголошуе, дотого ж ґрупка, якій е закиди, що вона для чужих працюе. Ані героем не е той, якому кланяеться лише крайно несвідома, збаламучена чужими частинка народу. Героями не е ті, яких голословно величаеться, а на повний зріст їх не показуеться. Ті, яких деяки вчинки показуесь в фальшивім світлі несвідомим людям, а другі їх вчинки замовчуесь. Шевченко казав: "Ми просто йшли, — у нас нема зерна неправди за собою." Так може сказати дійсний герой. Він скаже: "По всіх моїх вчинках судіть мене люде!" Отже і всі вчинки героїв треба показувати.

Так треба патріотів і героїв розуміти!

Берімо недавних.

Коли і як виявив свій український патріотизм Шептицький з другими? Галицька преса вічно натякала: "А що на те наша ерархія?... Чому вона мовчить?... Вона повинна сказати свое слово... Чому робить, чого не треба, а де треба, там еї не видно, і не чути... Чому веде "глухо-німу політику?..." Таких висловів до дійсних патріотів не звертають.

Патріот стоїть на засаді "Свій до свого". Але синдиком Шептицького був польський адвокат Евґеніюш Ґвоздецкі. А синдиками еп. Хомишина були Жиди, — Ляйс, а дальше Хамайдес, перший засуджений на 3, другий на 4 роки за обманьства ріжних людей. (Синдик — правний заступник маеткових справ епископа).

А еп. Коциловський, що наслідував Хомишина. А на Лемківщині еп. Масцюх і Медвецький, що поширювали москвофільство, а українських священиків переслідували. А Чарнецький...

Коли ж большевики Хомишина і других забрали, то не за їх український патріотизм, але щоби було їм лекше свое "православіе" заводити на місце римського католицизму.

"За 25 літ не буде Українців!"

Робота Шептицького для Українців була маленькою, незначною серед тих обставин, в яких Українці в Галичині знаходилися.

Поляки явно голосили, — **що коли поведуть так дальше свою роботу, то за 25 літ Українців в Галичині вже не буде.** Значить: спинять всю українську працю; знищать українські інституції; церкви або замінять костелами, або спольщать; мовою урядів, шкіл і церков буде лише мова польська, — отже українського життя не буде. Хіба вдома буде мова українська поки молодше покоління не почне вже по польськи говорити.

"Діло", ч. 274, 1937 р. окремо зазначуе, що замах Поляків до 25 літ знищити українство в Галичині, се "**доктрина паньства народовеґо**", отже плян польського уряду на знищення Українців.

Ввиду того все "славне", яке Шептицький робив, ані трошки не ставало вдорозі польському наступови. Шептицький лише заколісував Українців; давав їм цукорків щоби не плакали. І дехто смоктав та тішився.

Але здоровий розум говорив, **що коли Поляки Українців знищать, то і все, що Шептицький Українцям дав, вони заберуть, отже його гроші для Поляків не пропали.** Заберуть Музей, Студитів, сиротинець, реміcничу школу, Сестер Служебниць, Мироносиць, Студиток, Марійські Дружини, заберуть ноти українських композиторів, які Шептицький закупив як "великий набуток", і все друге. Стебла не зоставлять.

Жити чи загинути?

Перед Українцями стояло питання: "Жити, чи загинути?", але Шептицький тим не журився. Йшов смероносний наступ на життя Українців, і тут Шептицький повинен був заступити Полякам дорогу, — повинен був кричати на весь світ, що Українцям готовлять смерть, але чи він се робив? Ні! Мовчав.

На його очах Поляки заставляли Галичину костелами, своїми орґанізаціями та інституціями; силували греко-католиків йти до костела; переміняли українські школи на польські, а українських учителів засилали в Польщу; українську землю давали польським кольоністам; переслідували гр. кат. священиків; папа дав гр. кат. Церкву в руки Поляків; владжували на Українців погроми (пацифікація); нищили українські інституції; заперечували українську мову..

А що на те Шептицький? Нічого! Хоч він перший повинен був тут стати, — найперше силою свого високого становища. Він дальше мав би за собою весь народ. З ним повинен був стати папа і весь католицький світ, коли б папі ходило про справедливість. Його піддержав би весь красший світ як гідного чоловіка, як піддержав колись Льва Толстого, коли царський уряд хотів його арештувати. Став би по стороні Шептицького, як став по стороні бельґійського кардинала патріота Мерсіе, який виступив проти німецького наступу в першій війні.

Але Шептицький лише дрібними справами клопотався.

Однакож ревно клопотався **поширенням унії на Схід,** якої треба було Римові і Полякам, тільки не Українцям.

Дійсні патріоти і герої.

Українці мали багато великих патріотів і мучеників, заслуг яких ніхто не може оспорювати.

Великим патріотом був Маркіян Шашкевич в Галичині зі своїми однодумцями і наслідниками. Але якраз церковне начальство його переслідувало і причинилося до його передчасної смерти.

Патріотами були ті, що від 1848 року працювали над відродженням галицьких Українців і здобуттям їм належних прав. Се були красші священики, інтеліґенція...

В "баденівських виборах" кілько було тих, що обороняючи права українського народу, були арештовані, сиділи по тюрмах, а то і погинули. Се були дійсні патріоти, герої, мученики!

Великим патріотом був засновник "Діла" (1880 р.) Володимир Барвінський, що довго редаґував його безплатно, і надмірна праця вкоротила його життя.

А священики за нової Польщі, — кілько було переслідуваних, сиділо по арештах, а деякі погинули. Але все ж робили для свого народу, що могли.

А редактори гідних українських газет, над якими безнастанно висіла рука польської ценаури і бачне око уряду.

А всяка друга гідна інтеліґенція, яка давала для народної справи, що лише могла.

А селянство, що не зважаючи на насильства, працювало для української справи, як могло.

І між українським жіноцтвом були великі патріотки, навіть між селянками, і зміж них декого Поляки замучили їм і 20 Шептицьких не дорівнае.

А молодь... Кілько молодих було арештованих, караних, а деякі і погинули. Робота тої молоді могла бути молодечою, навіть дітвацькою, як звичайно молодих але вона випливала з щирого патріотизму. Та молодь не могла спокійно дивитися, як ворог перед їх очима нищить українське життя, плюе Українцям в лице, зневажае, обрабовуе, спиняе українську працю. Ті молоді були дійсними великими героями!

Були навіть українські діти, що опирались ворожому нахабству.

Се все були патріоти, герої і мученики. Вони сповняли великий народний обовязок, хоч знали, що за ними не заступиться ані церковне начальство, ані папа, ані ніхто. Вони ставали до бою лише з прапором своеї слушної справи і правди.

Цілий нарід в Галичині був великим патріотом, героем і мучеником, але в його проводі не було Шептицького, ані взагалі церковного начальства. Ані не чути було зі сторони католицизму поклику, щоби греко-католики ставали до оборони свого народного життя і своеї слушної справи і правди. Представники греко-католицького католицизму провадили "глухо-німу" політику; папський і загальний католицизм стояв з Поляками, а польський католицизм був політикою насильства і розбою. Таким для Українців був католицизм взагалі, — той католицизм, для якого ревно працював Шептицький, щоби його на всіх Українців поширити.

Українські патріоти і герої не мали від католицизму ніякої помочи, — вони якраз перед його татарським наступом оборонялися. Лише свідомість своеї слушної справи і правди була для них кличем, щоби ставати до боротьби з католицизм, який готовив їм загибіль.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

45.

Австрійська політика — „Нова ера".

Скажу дещо про тодішну політику.

Українці мали в галицькім соймі, — один ясно український, другий „старорусьский", чи кацапський клюб. Оба клюби мали лише 17 членів. Се був наслідок „баденівських виборів". Але ті клюби стояли разом проти Поляків.

(Сойм, се те, що в Канаді провінціональний парлямент. І тут треба би провінціональні парламенти „соймами" називати для відріжнення від всеканадійського домініяльного парляменту в Отаві. В Австрії головний був в Відни).

Австрійський уряд віддав Галичину в руки Поляків, а вони за те помагали Відневи проти Чехів. Бо Чехи мали в Відни понад 70 послів, отже велику силу. І вони стреміли до самостійности.

Галицьким намістником був Казимир Бадені, а його брат, Станіслав (Стасьо), маршалком, отже головою сойму. В Відни вони малювали Галичину правдивим раем. І їм треба було розбити українську силу.

Провід українського соймового клюбу був тоді в руках Александра Барвінського, Юліяна Романчука й Анатоля Вахнянина. Головою був Романчук, але коли спостеріг яким вітром починае віяти, він зрезигнував. Річ в тім, що Барвінський з кардиналом Сембратовичем зробили угоду з Поляками. Се був ніби початок „нової ери", нового співжиття з Поляками. (Ера — час, що обнимае якісь події).

Барвінський й Сембратович були безсумніву чесні, побожні і хотіли мирного співжиття з другими. Мали мягке серце. Такі люде не повинні бавитися в політиків! А брати Бадені були хитрі і побожних використовували, і так настало між Українцями пекло.

Була вже партія народовецька, старорусьна та ще і нова радикальна. За ними зявилася ще партія „християнських суспільників". „Нова ера" наробила саламахи, хоч за час зниділа і пропала. Померла на рака.

„Нова ера" піднесла Баденього дуже високо в очах цісаря і він назначив його президентом міністрів у Відни. І Бадені уважав себе більшим, ніж був. Він впровадив до віденського парляменту поліцію, щоби здусити обструкцію, але перерахувався і зломив собі потилицю. А його брат був дальше маршалком.

❦

Мені уряд був винен платню за два роки. Я вдався до старости Родера і він сказав, що нічого не знае. Але о. Таннчкевич був послом в Відни, там все розшукав і повідомив мене, що там моя справа давно полагоджена і староста Родер мае її в руках.

Я пійшов до намісництва у Львові, де референтом церковних справ був Поляк Корженьовський, чесний чоловік. Він і до українських священиків говорив по українськи.

Я оповів справу, він пошукав в паперах і знайшов, що вже перед місяцем намісництво післало акти моеї справи старості Родерови. Він виписав мені день і число актів і дав до рук.

Я ще хотів зайти до намісника Санґушка. А я з ним був трохи знакомий, бо складав йому бажання, коли він оженився. Але мені сказали, що приватних осіб він не принимае. Тому я попросив зателефонувати до жінки намісника, що священик з Підгірців просив в неї авдіенції. Вона мене приняла.

Вона зустріла мене радо, б,о ж я з еї сторін. Про всячину питала. Дальше я оповів про свою справу, що тяжко мені моеї платні добитися. Родер каже, що нічого не знае. На те вона: „Годі в те повірити". Тоді я показав їй урядову посвідку. Вона взяла і вийшла до сусідної кімнати.

За чверть години увійшов Санґушко, віддав посвідку і сказав, що моя справа полагоджена, отже я можу бути спокійний. І вийшов. А намісникова дала мені коверту і просила, щоби я відправив Службу Божу.

❦

Так я побачив, що світ належить до відважних. А „чесання дідька зрідка" робить людину безхребетною.

Третого дня по приїзді зі Львова дістаю лист, де говориться:

„Приїзджайте до Олеска. Прийшов розпорядок, щоби виплатити вам пенсію за два роки. Приїзджайте, заграемо собі лябета".

В олеськім податковім уряді був урядником Українець, з яким я був познакомився в о. Дубіцького. Він знав мої клопоти тому тепер зробив мені несподіванку. І я поїхав та дістав гроші.

Другого дня приходить повідомлення щоби стягнути від мене 87 ринських за винайм церковного поля. Тим хотів Родер мене впекти. Але невдалося, бо гроші я вже дістав, отже міг виплачувати місячно, як було дотепер.

Так всі штучки старости Родера йому не вдалися.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИҐУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читаеться. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ІСТОРИЧНІ СПОМИНИ

Наполеон й Україна.

В 1812 р. французький цісар Наполеон йшов проти Росії. Поляки надіялись, що Наполеон відбудуе Польщу, а в Московщині селяне надіялись, що тепер прийде їм воля.

Білоруським і Могилевським архіепископом був тоді Варлаам. І він сподівався зміни на красше, отже 27 липня обіжником повідомив священиків, щоби на Службі Божій згадували Наполео[...]

Коли ж Москва силу Наполеона знищила, царський Синод позбавив Варлаама священства, замкнув в Новгородсіверськім монастири, де він просидів простим монахом сім літ і помер з журби.

Варлаам був сином українського козака з Шиманів, народився на Полтавщині. Був передше епископом волинським і житомирським.

Україна й Анґлія в 16 і 17-ім віку.

Нині Українцям може здаватися, що дальший світ Україною ніколи не інтересувався, але воно не так. Був час, коли Анґлія поважно Україною інтересувалася, знала український нарід і його стремління до волі.

В Британськім Музею е багато матеріялів з часів Богдана Хмельницького, про його роботу, про його політику.

Анґлію поважно заінтересували були війни Хмельницького, бо Анґлія сподівалася, що польське королівство загине. Всі анґлійські часописи того часу (1650-ті роки) переповнені були описами военних подій на Україні.

В тих часах редакція тижневика "Северел Просідінґс" посилае на Україну свого кореспондента. Імена Хмельницького, Кривоноса, Богуна були Анґлійцям так відомі (в роках 1650—1654), як нині визначних світових політиків. По Переяславській угоді, якою Хмельницький звязався з Москвою, писалося в "Перфект Даюрнел" 1654 р.:

"Українці віддавши себе під протекцію Москалів, зробили се в дуже шкідливий і негідний себе спосіб, — не тільки з огляду церковної дисципліни, але також з погляду політичного і військового, — взявши на шию тажке ярмо."

А "Северал Просідінґс" пише:

"Останні вісти з Польщі доносять, що непорозуміння між Хмельницьким та Московцями щоденно зростае, і досягло такої міри, що Московці боячись лиха, вже покинули деякі з тих міст, які мали на Україні. Генерал Хмельницький, маючи досить лиха від тих своїх нових панів, робить заходи, щоби увільнитись від своїх обіцянок Московцям."

В 17-ім віку появляються в Анґлії чисельні праці про Україну, оріґінальні, або перекладені. В усіх них видно, що автори були добре обзнакомлені з тодішним станом України, з політичним положенням і суспільними відносинами. Всюди виявляеться тепла прихильність до українських борців за волю України і подив для їх геройської боротьби. Ніде нема натяку на "гайдамацьку дич", як звикли Українців звати Поляки.

Матеріяли про Україну розшукував Подолянин і видав про них книжочку в Киеві 1912 р. п. з. "Українець за кордоном і мандрівка в минуле".

3,000 НА СОЦІЯЛІЗМ.

В 1945 р. И. Лоней лишив 3,000 дол. на ширення соціялістичної роботи. Тепер виннипеґський суд мае вирішувати що се таке соціялізм і кому б ті гроші передати. Свояки той запис оспорюють.

ЗАПЛАТИВ 240 ДОЛ. КАРИ.

З Ванкуверу приїхав до Виннипеґу Мардо МкРей, і випадково поліція знайшла в нього горівку, що не була куплена в Манітобі, але в Бритиш Коломбії, отже заплатив 200 долярів, а за сутичку в книмсь 40, разом 240 долярів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods

710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ДВІ ЦЕРКВІ, ЧИ ОДНА?

Не так в звичайних Українців, як в тих, що розуміють, в політиків, є дивачний погляд, що Українці мають нині дві Церкві, — Православну і Греко-Католицьку. (Вдійсности греко-католицької вже нема, і тим ті політики не журяться). І ті дві Церкви нібито однаково українські, — повна власність українського народу.

Се погляд фальшивий, змайстрований без ніякої живої думки. Бо коли взяти на здоровий розум, то Українці мають лише одну Церкву, зі Східним Обрядом, отже Православну.

А гр. кат Церква, се частина тої Церкви, **але чужими поневолена.** До неї можна прикласти слова Шевченка: „На нашій — не своїй земли". Та земля була "наша", але не "своя". Вже сама назва — „католицька" показує, що вона в чужих руках, а як в чужих, то не в українських. Прикладіть до української армії назву „українсько-большевицька", „українсько-польська", „українсько-турецька", то чи се буде українська армія?

Гр. кат. Церква змістом православна, але її мають в руках чужі, отже не має її український нарід. Чужі її мають!

І ті чужі правлять нею на Українців не оглядаючись. Ані навіть на гр. католицьких священиків. **Чужі встановляють для гр. кат. закони, навіть крайно противні Українцям; реформують гр. кат. Церкву на свій лад не радячись з Українцями; ставлять для неї епископів не питаючи Українців, чи на них годяться; дають гр. кат. Церкву в руки явних ворогів українського народу** (в Галичині Полякам Конкордатом, на Волині польським епископам, в Америці ворожим „айришам"...).

З яким отже лицем можна говорити, що гр. кат. Церква є Церквою українського народу? Таке говорити, се говорити неправду! В ній греко-католики є лише безправним матеріялом.

Говориться про Соборну Україну, але маєсь на гадці лише землю, територію, а не духово, не культурно, не ідейно одноцілий нарід. Духову сторону народу вважається такою маловажною, що її полишається чужим, — нехай над ним панують, коли хочуть.

Вузкоглядність! Хиба не відомо, як не чужі гармати, але чужий католицизм розбив один сербський нарід на Сербів і Хорватів? І хиба в нас він до того не вів і не веде? Хиба католицькі політики не представляють нині (та чи лише нині!) православних Українців перед греко-католиками як ворогів, бузовірів, недовірків, схизматиків, проклятих? Але короткозорі того не бачать.

В них Церква до загальнонародних справ не належить. Треба лише територіяльної соборности, бо територія дає гроші, податки. Се важне! А духове життя народу нехай чужі опановують, ділять, анархізують. Се ж не українська справа...

Але чи се не те, що в українській державі дати школи під заряд чужим? Вчіть, як хочете, або і не вчіть нічого. Чи розумні люде на таке згодились би?

Вже те одно, що чужі так завзято добиваються панования над Українською Церквою, показує, що Церква є дуже важною справою. Хиба чужі, за якими довгий досвід, дурницями клопотались би?

Здоровий розум говорить, що в українську соборність повинна входити не лише територія, не лише податковці і вояки, але і Церква з її вірними.

Кажуть: „Не хочемо викликати релігійної боротьби. Греко-католики вже дуже зжилися з католицизмом..." Але се балачка для балачки! Боротьби треба не з Церквою, але з чужими політиками, а боротьба з ними не є релігійною боротьбою. Треба боротьби з тими, що фальшують історію, що баламутять нарід. Хиба їх робота не є боротьбою? Хиба ті чужі завсігди не йшли на Українців наступом, не дбаючи, що вони провадять боротьбу перші. А що більше, то армію для наступу організували вони зі збаламучених або легкодушних Українців. Як роблять і большевики.

А зжилися ... З чим? Назагал обряди гр. кат. Церкви ті, що і в Православній Церкві. А проти деяких змін і латок, які чужі вводили до гр. кат. Церкви, протестували Українці нераз і завзято. То з чим вони так дуже зжилися? З тими насильствами, що католицизм їм приносив? З пановaнням чужих? З тими фальшованнями історії і крутійствами, які і нині бачимо? Хто зжився?

Чому ж тілько гр. католиків в Канаді і Стейтах покинуло католицизм? І хиба в Галичині і на Закарпаттю православіє (яке воно не було би) не ширилось якраз тому, що люде з католицизмом не зжилися? В них була свідомість, що: „Ми всі були колись православними!"

Боротьби треба з непрошеними опікунами, з фальшівниками історії, а нарід треба лише освідомляти. Треба розкривати перед ним дійсну правду. Коли ж чужий політик має відвагу Українців баламутити, то чому Українець, за яким слушність, не мав би відважитись стати проти чужих баламутів? Проти панування чужих над Українцями.

Вдійсности ті, що бояться „боротьби", обороняють чуже панування над Українцями.

Буде боротьба... Вона вже є, а почалась вона перед сотнями літ; почалася, коли почався польсько-католицький наступ на Українців.

І тому треба, щоби всі свідоміші і вченіші стали відважно при своїй справі і сказали слово правди свому народови, та проголосили боротьбу чужим баламутам і непрошеним церковним опікунам. Така боротьба виявить українську свідомість, українську силу, почуття української гідности, отже здоровий український розум.

ЛИХО З ТЕЛЕВІЗІЄЮ.

В Норвак, Конн., Учительська Організація повідомила Шкільну Раду, що через телевізію в школі багато учеників є перемучених, неуважних, бо задовго сидять при телевізії і перемучуються. Ученики того не розуміють, а родичі про те не думають. Отже телевізія не є великим щастям.

КІЛЬКО ВИДАЛИ НА НАПИТКИ.

В Канаді за послідний грошевий рік продано напитків за 741 міліонів долярів. В попереднім було 692, а в ще дальшим 642 міліони. В Манітобі продано за 30,257,496 дол., отже чистого зиску уряд мав понад 8 міл. долярів. Тілько люде пропивають.

ТРЕБА ТАНЦІВ ЧИ ПІСЕНЬ

Нераз чуємо похвали, що Українці нарід дуже співучий; його пісні красші, ніж других народів і має він їх тисячі.

Що так воно є, се правда, але на тім все кінчиться. За тим йде друга велика правда, що ми не розуміємо вартости пісень і їх великого значення в народнім життю. Для нас пісні, се так собі ... коли хто забагне і вміє, то нехай собі співає. А не хоче, то воля його. Страти не буде.

Коли так на пісні дивиться звичайний чоловік, то се не диво, але коли так розуміє пісні той, що повинен би більше розуміти, — то велике диво.

Буває, що коли збирається чи організується молодь, то першою важною справою є — вчити танців. Національних, а не яких! А навчать, то велике діло зробили. Але надії ті танці малощо варта. Се принагідні концертові танці, якими раз, два, а хочби чотири рази в році можна повеличатися. Не більше. Велика користь з того народови чи танцюристам?

Але не те з піснями. Їх треба плекати як велике народне майно, треба вчити їх запопадливо на кожнім кроці. І не хорових, не концертових, але звичайних, стародавних, щоденних. І вчити не кілька початкових строф, як на концерт, але в повнім їх змісті. І навчити їх не 5, 10, чи навіть 15, але десятки їх, цілу сотню, або дві.

Пісня, се те, що читання. Навчиться чоловік письма, то буде читати не на сходинах, не на показ, але завсігди коли буде вільний час. Буде читати для себе одного, і для домашних, і для сусідів. Буде читати від малку до старости.

Подібне з піснями. Буде співати собі в радощах і смутках, буде співати в гуртах, на сходинах, буде і других вчити. Се така культурна вартість, що її чоловік носить з собою ціле життя.

Знаємо як дуже люблять пісні діти. Співають і ще хочуть співати. Вчіть їх — вони радо пісень вчаться. Силувати не треба. Отже чому тої діточої любови до пісень не використовувати? Чому діточого співацького талану не розвивати, не збагачувати?

Ті пісні, коли б діти їх багато знали, творили би для них український ґрунт; давали би їх життю дорогоцінний український зміст, — цінніший від танців чи спортових диких вересків. А пісні і тішать, і вчать, і журбу розганяють, і поважні думки наводять. Розуміесь — не концертові! Не хорові!

При піснях дитина і свого письма рада би вчитися, щоби пісні читати, і вичувалась би мови. Й українське життя в піснях переживала би.

Та чи хто в нас про те думає?

І не лише про світські пісні ходить, але і про побожні, про релігійні. Вони збуджували би релігійні почування, релігійно виховували би.

Тілько одно... Треба учителів (не диригентів!), що самі перші багато пісень вміли би. Треба таких виховати, коли їх нема. І треба добрих збірок пісень, — пісень звичайних, народних і ріжнородних, з усіх областей життя.

В піснях вложений великий зміст життя, велика часть народної культури, отже смертельним гріхом є той зміст легковажити і давати йому пропадати, годуючи дітей і молодих концертовими танцями і спортами.

Хто вміє думати, нехай про те подумає!

ПОЧТОВІ МАРКИ НЕДАВНІ.

В Америці перші почтові марки були видані 1851 року, отже перед 102 роками. Взагалі нинішний почтовий лад на світі недавний

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ НЕДІЛЬ

НЕД 5-та ПО ЗЕЛ. СВЯТАХ.

В Апостолі до Римлян (10: 1-10) ап. Павло говорить, що чоловік повинен будувати свою праведність на тім, що закон каже, що говорить наука Христа. Се тверда основа, а особисті думки хиткі. На першому місци треба сповняти означені обовязки.

В Євангелії Матея (8: 28—9: 1) оповідаєсь: Два чоловіки, дуже люті, опановані злими духами, зустріли Ісуса і скричали, що він їх мучить. А злі духи казали: Коли виженеш нас з людей, то позволь увійти в гурт свиней, що пасся. І сказав Христос: Йдіть! І зараз ціле стадо свиней кинулося в море і потопилося.

Коли про те довідалися господарі, то просили Ісуса, щоби забрався з їх сторін.

Тут стають перед очи дві справі, — коли чоловіка опанують злі духи, — злі пристрасти, злі забаганки, злі бажання, то він лютий для життя людей, небажаний, бо він всюди творить зло. І він ненавидить тих, що добро роблять. Друге, що господарі дорожили більше свиньми, ніж Спасителем. Майно в них стояло вище, ніж Христос. Така була в них вузькоглядність.

НЕДІЛЯ ШЕСТА.

В Апост. до Римлян (12: 6-14) напоминає ап. Павло, що нехай кожний дбало орудує тими дарами, які має, бо Бог дав людям ріжні дари, — один має дар проповідника, другий учителя, третий дар помагати другим, інший вміє потішати, ще інший бути провідником. І кожний нехай виконує свою працю скромно, без гордости. І щира любов нехай буде між усіма. А трудноші переносіть терпеливо.

В Євангелії Матея (9: 1-9) оповідаєсь, що коли принесли до Христа слабого, він каже: "Будь вдоволений! Прощаються тобі гріхи твої!" Дехто з законоучителів казав: Він Бога зневажає, бо хіба він може гріхи прощати? На те Ісус: "Ви лихе думаете. Чи лекше прощати гріхи чи оздоровляти?" Тоді каже слабому: "Встань, бери постіль і йди!", і слабий став здоровим.

Так Христос хотів показати, що він має силу, а з нею і власть.

РІЗДВО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ.

В священика Захарії і Єлисавети не було дітей і в тім була їх журба. А вже були старі. Коли ж ангел звістив Захарії, що буде мати сина, Захарія недовіряв, отже за кару був німий аж до народження сина.

Коли ж вибирали імя дитині, то Захарія написав, щоби назвати Іваном, бо так сказав Ангел. (Іван значить: Дар Божий, Ласка Божа). Захарія почав зараз говорити, взяв дитину на руки, і дякуючи Богу, сказав: "Ти дитино Пророком Найвисшого назвешся! будеш йти перед Богом, щоби приготовити йому дороги..."

Так Бог вислухав молитву праведних родичів. А батько був радий, що його син буде Божим учителем, пророком. Се було в батька важніше, ніж бажати, щоби син був багачом між багачами. Хоч знав, що пророки були люде убогі, але зате багаті духовою силою.

7-ма НЕДІЛЯ — ПЕТРА І ПАВЛА.

Петро і Павло були передовими між Апостолами. На запити Христа Петро перший відповідав, а се знак, що в нього ревність була велика. Знов же Павло став Апостолом аж після Христової смерти. Та зробив він більше ніж другі Апостоли. Говорить св. Іван Золотоустий, що Павлови ніхто не дорівнає.

Павло говорить в своїх Посланнях, що Петро був призначений для навертання Жидів, а Павло для поган (Галат. 2:8). І ще говорить Павло, **що на нього налягає журба за всі церкви** (2 Кор. 11: 28). Се перечить толкованиям Римської Церкви, що Петра призначено для провадження цілого християнства.

НЕДІЛЯ ОСЬМА.

В Апостолі (1 Кор. 1: 10-18) ап. Павло напоминає вірних, щоби не вели між собою спорів. І ще говорить, що: **"хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, силою Божою."** Се відповідь тим, які хреста не поважають.

В Євангелії Матея (14: 13-22) оповідаєсь, як Христос наситив нарід пятьма хлібами і двома рибами. Се зробила його всемогучість. Важне і те, що Христос дбав також і про земні потреби людей, про поживу для них, про те, щоби вони на земли мали, що їм потрібне, — і хліб, і згоду між собою, і взаїмну поміч, і здоровий розум для розумного тут життя. Христос не легковажив земних потреб людей.

ДО МИНУЛОЇ КОРОНАЦІЇ.

Були широкі вісти, що коронація Королеви Єлисавети, 2-го червня, відбулася більше величаво, ніж колинебудь попередні коронації. Одна була недогода, що був тоді сильний дощ, однакож се величавости коронації не спиняло. Якраз гідне уваги, що ніхто на дощ не зважав, наче б його не було. Хоч дехто перемок цілком, але не робив собі з того нічого, бо дощ — річ звичайна, а коронація, се велике державне свято.

Коронація Короля Юрія, батька нинішної Королеви, відбулася 12-го травня, 1937 р., а теперішна коронація 2-го червня, отже дата недалека одна від другої.

Були вісти, що Королева Єлисавета буде відвідувати краї, які належать до Британської держави, а то буде вона навіть довше в них перебувати, щоби з ними добре познакомитися. Говорилося, що може і в Канаді буде якийсь час жити

Певна річ, що се могло би вийти лише на загальне добро, бо хто більше світа видає, той краще світ і життя розуміє. І нарід має більше довіря до того, кого він зблизька знає

Коли цісар Йосиф 2-ий подорожував по Галичині і придивлявся до життя Українців, то се надовго лишилося в памяти Галичан. Бо приглядався він і до життя простого народу, а є навіть оповідання, що стрітивши селянина на поли, який орав, взяв чепиги в руки і сам провадив плуг якийсь час. Орав.

І тому, що Йосиф пізнав зблизька життя народу, він опісля старався народови помагати більше ніж ті, що народом мало інтересувалися.

Історія оповідає, що і вдавнині були пануючі, які старалися свій нарід зблизька пізнати, і се записалося в історії, як їх окрема заслуга.

Окремо гідне уваги те, що Анґлійці дощ в часі коронації легковажили. Се показує анґлійський патріотизм, — нехай будуть трудноші, але на них не треба зважати, де ходить не про особисту, але загальну справу. В дійснім патріотизмі основна сила народу і держави.

20,000 ДОЛЯРІВ ДЛЯ ПАПУГИ.

В Кембридж, Масс., 82-літний Лютер Соер зоставив для 4-літної папуги 20 тисяч долярів, щоби мала з чим віку доживати. Папуґу буде доглядати сестра померщого. Се мабуть перша птиця, що дістала таку велику спадщину. Бідна птиця мабуть тішиться.

ЮВІЛЕЙНИЙ РІК

Цього року минає тридцять пять літ від заснування Української Православної Церкви в Канаді.

З тої нагоди, за благословенням Впреосв. Митрополита Іларіона, поручається всьому Духовенству і вірним Української Греко-Православної Церкви в Канаді **о б о в я з к о в о** торжественно відсвяткувати ЮВІЛЕЙ у кожній Громаді або Місії, при чім зложити дар на Ювілейний Фонд нашої Церкви.

Дари можна складати на руки Всеч. Отців Парохів, або посилати впрост на адресу:

KONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 ST. JOHNS AVE. WINNIPEG, CANADA

Кожна Парохія, або Місія, кожне товариство чи організація, а також поодинокі люди, розуміючи значіння, вартість і заслуги Української Греко-Православної Церкви в Канаді для нашого добра і світлої будучности нашого народу, — зложать Церкві **г і д н и й д а р**, щоб вона могла дальше продовжувати свою пожиточну і конечну працю Богові на славу та й на добро й спасення Українському Народові.

Дано в Винипеґу, Мая. 27-го, травня, 1953 року.

Прот. Є. Грицина, голова
Президії Консисторії.

ВІДПОВІДИ І ПОЯСНЕННЯ.

— В 1911 р. Вознесення було 1-го червня (19 мая церк.).

— Четвертий Всеканадійський Конгрес Українців Канади відбудеться 8—10 липня 1953, в Винипеґу, в Роял Александра Готели.

— Справа Трираменного Хреста обговориться в дальшому числі Вістника.

— Щодо Йосафата, то про те є окрема книжочка "Життя Йосафата Кунцевича", де ясно показано, хто був Йосафат.

— Чи на Великдень обходити з Плащеницею, чи ні, се не було давно точно означене. В великій мірі справа Плащениці залежить від місцевого звичаю. Наша думка, що на Великдень повинен бути обхід з Плащеницею, як се дотепер в багатьох сторонах робилося.

— Требника ще нема, та вже готовиться. Також приготовляються Апостоли на неділі і свята.

— Української Енциклопедії на продаж тут нема.

— Св. Василій, се той, що зложив Службу Божу, яка зветься його іменем.

Слово "вельми" (дуже) нині майже не вживається

— Має бути "гимн", а не "гімн". В Галичині і на Буковині, що не були під московськими впливами, вживалося лише "гимн". Дотого ж слово "гімн" в Українців негарне.

Коли співаєсь "На многі літа", то треба натиск (акцент) класти на "ро" і "се" (сі), а не на кінци. Треба отже: "на здоровля і на спасення".

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна П $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО ТАКЕ КУЛЬТУРНІСТЬ.

Кажемо: є культурні і некультурні люде.

Культурність, се гарне поведення людей. Воно незалежне від маетку, ані від шкільної науки.

Коли чоловік зважає на своє поведення, — що і як має говорити, як до людей відноситися, що робити, а чого ні, коли на все має міру, — він культурний.

Уявімо собі некультурного.

Йде до хати не витерши чобіт з болота. Сидить в хаті в шапці. Курить і плює на землю, хоч би в тій хаті ніхто не курив. Йому байдуже. Сірники зачеркує до стіни, до стола, до шафи. Говорить голосно аж хата дрожить. Ніби до глухих. Регочеться без міри. Прийде до слабого і каже: "О, тобі вже виходу нема!" Так слабого потішає. Замість дитину лагідно вчити, він кричить, грозить, клене. Любить брудні бесіди і жарти. Любить пити, клясти, в карти грати. Любить сперечатися, щоби показати свою мудрість. На людей не оглядається в нічому. В танци скаче, вигойкує, кричить. Всюди йому море по коліна.

І лице такого простацьке, немиле.

Се образ некультурности. Правда, один некультурний всего того не робить, але гурт некультурних так робить.

Не так культурний. Той тримає себе поважно, на все має міру, чемний в поведенню, обережний, примірний, на себе і людей оглядається.

Та щоби чоловік був культурним, треба його змалку вчити культурности. Треба вказувати як він має поводитися, а як ні, треба вказувати на культурних і некультурних. Вчити розріжняти гарне від поганого і розумне від дурного. Так виховається культурний чоловік.

Читач Від. Молоді.

ШАНУЙ БАТЬКА Й МАТІР.

Божа Заповідь каже: "Шануй батька і матір, щоби ти довго прожив і щоби тобі добре було на земли.

Се велика Заповідь. Й український нарід тої заповіди слухав дуже дбало. Він свідомий був свого обовязку перед Богом і памятав, що "батькова і материна молитва з дна моря видобуває."

Та кілько нині є дітей, що батька і матери не поважають, не слухають, на старости про них не дбають. І нераз ще раді, щоби родичів позбутися, а тоді батьківське майно заберуть.

Що варта такі діти? І хто їх може поважати? І чи може Бог таких благословити? Чи можуть вони в слабости, або в іншім клопоті казати: "Боже, поможи мені?" Адже ж вони навіть родичам не помагали.

Добрі люде і за чужих дбають, чужим помагають.

Пригадується мені та пісня, де говориться, як син виганяв матір з дому.

Іди нене геть від мене,
Завтра будуть гості в мене.
Будуть гості в кармазині,
А ти нене в сірачині.
Ой будуть тут чужі люде,
Отож мені встидно буде.

На те мати синови говорить:

Продай сину сірачину,
Купи мені кармазину.
Як я тебе годувала,
Кармазину я продала."

Годуючи сина продала гарну кармазинову одежу. Мусіла.

Нині та пісня забута, а багато вона навчила би.

Се повинні молоді люди памятати. А родичі повинні змалку дітям пояснювати Божу заповідь, яка каже родичів і старших слухати і поважати.

Сосник.

ЗМАРНОВАНЕ ЖИТТЯ.

Тяжко впасти у кайдани,
Умирать в неволі,
А ще тяжче спати, спати, —
А спати на волі,
І заснути на вік віки . .
І сліду не кинуть
Ніякого, — однаково:
Чи жив, чи загинув!

Шевченко.

УВІЙДИ ДО СЕРЕДИНИ.

Християнська віра, се церква. Зверху може бути неінтересна, але коли увійдеш до середини, то побачиш, яка вона величава. — Гавторн.

СТРАЧЕНА ХВИЛЯ.

Кожна страчена хвиля може принести лихо, говорить Наполеон. Я переміг Австрійців, бо вони не знали вартости часу. — Смайлс.

ПОРАДА МОЛОДИМ.

Шукайте найгіднішого товариства. Добрі книжки, се гідні товариші. Життя, се школа для того, хто розшукує в нім, що добре, а що зле. Поважайте те, що великі люде поважали. Люде низького розуму захоплюються лише низьким і безвартним. — Текерей.

НАШІ ПРЕДКИ.

Як ходили наші предки
Слави здобувати,
Горювала, побивалась
Саренькая мати.
Не однака ж еї дітям
Судилася доля:
Хто спочив в глибокім морі,
Хто посеред поля.
Хто в Царграді на базарі
Волочив кайдани,
А кого в Москві на ринку
Дерли москвитяни.
Іншого четвертували
Посеред Варшави,
Щоб відстрашити завзятих
Від гідної слави.
. . . .
Так вмирали й говорили:
"Слава не поляже,
Про відважнее лицарство
Світови розкаже."
Так, розкаже! Нехай знає
Увесь світ великий,
Як текли по Україні
Кривавії ріки.
Через те козацька слава
Не вмре, не поляже,
Про тих гідних наших предків
Світови розкаже.

П. Куліш.

РОЗПУСКАЮТЬ ДІТЕЙ В ДОМАХ.

Голова Федерації Дому і Школи, Брус, говорив недавно в Едмонтоні, що якраз доми виховують розпущених дітей. І тому не можна вимагати, щоби учителі в школах поправили тих дітей.

НАПРЕСТОЛЬНА ЄВАНГЕЛІЯ

Українською мовою, друкована церковно-словянським друком, великого формату, добре оправлена в дорогоцінний плющ, кована, з золоченими берегами.

Ціна $165.00.

Замовлення слати разом з грішми до:
CONSISTORY OF THE UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH OF CANADA
7 ST. JOHNS AVE. WINNIPEG, CANADA

З НАРОДНИХ ОПОВІДАНЬ

Український нарід за довгі часи поскладав багато інтересних оповідань, в яких є багато розумного та взагалі інтересного. Ось короткі є них . . .

ЧОМУ НЕРАЗ В МАЮ ЗИМНО.

Було таке, що запросив Марець Березня до себе, щоби погоститися. Та нім що Березень пійшов до Мая радитися якби то до Марця дістатися. І Май йому каже:

— Бери сани, на сани віз, а на віз човен. Так дістанешся.

А звісно що в марті буває зпочатком багато снігу, потім він топиться і води є багато. (А се було на Україні).

Отже найперше їхав Березень саньми. Коли сніг досить топився він їхав возом. Якже зібралося багато води, поплив човном.

На бали питає Марець:

— Хто тебе так порадив?

— Май, — відповідає березень. Тоді Марець:

— Чекай Маю, я ще й тобі зимна тримаю!

Тому тепер буває в маю зимно.

ЛЮДСЬКА ЗАХЛАННІСТЬ.

Колись було на світі двох папів, один мав половину землі і другий половину. Один мешкав на однім кінци землі, а другий на другім. Було так далеко, що від Великодня до Різдва не заїхав би волами від одного до другого.

То бувало кажуть люде одному та другому папі:

— Але ж вам добре! Тілько всего маєте!

Та де добре, — говорить один чи другий, — бодай вам такого добра не було! Було би добре, коли б не було того другого папи і я мав би ще і те, що він має. А то він спати мені не дає.

ЩО ДІЄТЬСЯ В НЕБІ.

Були два ксьондзи і нераз говорили про те, як там в небі. Один каже, що так, а другий, що інакше. Сперечаються. Прийшло до того, що один каже:

— Коли ти скорше вмреш, то прийди і скажи мені як там є, а коли я скорше вмру, то тобі скажу.

Сталося, що один з них помер і приходить до того другого.

— Чого ти прийшов? — питає той.

— Прийшов сказати тобі як там в небі.

— А як? Так як ти казав, чи так як я?

А той тільки махнув рукою і говорить:

— Ані по твому, ані по мому, а цілком інакше.

І зараз зник.

ЧОМУ СВЯТА НЕ РАЗОМ.

Не за наших часів, а давно, пійшов до Бога Жид, Поляк й Українець питати коли Великодні Свята святкувати. І каже Бог:

— Хто скорше роззується, нехай скорше святкує.

Жид був в патинках, отже тріпнув ногою і вже роззувся.

Поляк мав панські чоботи, то вже довше скидав.

А Українець як почав, то аж по тих двох чоботи скинув. Тоді каже Бог:

— Так ви святкуйте! Найперше Жиди, потім Поляки, а Українці аж по них.

Як почув таке Українець, то скривився. На те Господь:

— Не журися Українче! Твої свята будуть найтепліщі. Вони на свої свята будуть ще мерзнути, а ти зможеш на сонци погрітися.

Тому свята не разом.

ЗАСУДИЛИ ЧОТИРОХ.

В околици Бозвжур, Ман., чотири „майстрі" вкрали понад 260 тонів грубого мідяного дроту, що вживаєсь на сильні електричні проводи, порубали і продали. Новий той дріт коштував понад 21,000 долярів. Один з них дістав півтора року, другий 18 місяців, третий 15, а один рік арешту. Ще будуть судити тих, що той дріт купували.

[illegible]

Шукачі глибин моря опускалися вже 3,000 стіп (фітів) глибоко, а тепер бельгійський науковець Піккард готує таку сталеву кулю, 10 тон ваги, що думає спуститися 10,000 стіп в море. При помочи сильного світла буде приглядатися які там є ростини чи інші сотворіння.

ЯКІ ОБМАНЦІ БУВАЮТЬ.

В Калгарі арештували трох, які є мабуть тими, що в Виннипегу взяли від Шевчука 2,900 долярів, від Гайцера в Алберті 900, від когось в Кенорі 500, та в Форт Виліям 2,000 долярів. І всюди подібним способом: говорили чоловікови, що він не зможе вибрати в банку своїх грошей, а і то закладалися, що не вибере Для доказу, що не їх правда, чоловік гроші вибирав, а тоді вони ті гроші від нього рабунком брали.

ВКРАВ І ПРОГРАВ 12,000.

В Ню Йорку Генрі Вей вкрав у своїй матери 13,000 долярів і програв в кінських перегонах. Крім того програв і своїх досить. А виграв хіба те, що опинився в суді.

НІКОЛИ НЕ СЛАБУВАВ.

В Клексголм, Алта., Том Рейнолдс, святкував 100-літні іменини. Каже, що і життю ніколи не був слабий. Його сестра померла маючи 105 літ, коли впала зі сходів. Довговічна родина!

ВИСКОЧИЛО З ШИН 19 ВАГОНІВ.

В Брок, 90 миль від Саскатуну, вискочило з шин 19 сіенарських тягарових вагонів, отже се загородило дорогу на чверть милі.

ВПАВ ЛІТАК — ЗГИНУЛО 19.

В Тексасі в часі сильного вітру з дощем впав літак на ліс, отже згинуло 19 осіб, а одна жінка вратувалася. Вона має побиту голову, зломану ногу, але назагал чуєся добре.

[illegible]

Нипавин, Саск. — В домі п-ва Н. і Д. Магасів, 26-го квітня відбулися хрестини їх наймолодшого синка при участи приятелів та давних знайомих з Вимер, Саск. Заступаючи місцевого пароха Пахолкова, чин хрещення виконав о. Хомяк з Ватсону. Імя охрещеного Тарас-Николай. При хрещенню співав хор під управою п. Григора.

Кумами були: 1. Волод. Романюк і Топоровська (з Вимер). 2. Іван Глуханюк і Марія Звоздецька (Нипавин). 3. М. Мохорук і Козун (Нипавин). 4. П. Григор (Нипавин) і Пилатюк (Вимер).

Після хрещення була гостина, де промову з побажаннями виголосив о. Хомяк, а також Ів. Григор. Збірка, яку перевів Ів. Григор, принесла 15 долярів. Жертводавці: По 2 дол. о. Хомяк і Д-ка, І. Мохорук, Волод. і А. Романюк. По 1 дол.: І. Григор, Н. Магас, Ів. Глуханюк, В. Пилатюк, Ів. Топоровський, П. Григор, В. Воронюк, Ів. Звоздецький І. Козун

З того 5 дол. на Ювил. Фонд Укр. Прав. Церкви, 55 на Катедру Пресв. Тройці. 5 на Вістник.

Жертводавцям щира подяка, а п-ву Магасам і їх синови кріпкого здоровля і Многих Літ!

Присутний.

ІЛЬКО АНДРУСИК
(Посмертна згадка).

В Пембіні, Норт Дакота, Зл. Держави Америки, упокоївся Ілько Андрусик. Березня 8-го, 1953 р. перестало битися його серце.

Приїхав з села Колодрібки, п. Заліщики, до Америки 1912 року. Працював на фармі і ходив по зарібках. Дружина його очікувала виїзду до свого чоловіка, але не вдалося; померла 1915 року.

Був тихої вдачі, вдоволявся тим що йому Бог дав. Полишив за собою жаль серед рідних, яких небагато оставив. Донька Анна, зам. Федірчук, зять, трое внуків і двое правнуків. Зате багато приятелів і знайомих згадують його добрим словом

Похорон відбувся 10-го березня, 1953 р. при великім числі учасників. Свящ. Є. Грицина з Виннипегу відслужив Службу Божу і похорон і виголосив зворушливу науку.

Похоронено його на цвинтарі в Толстой, Манітоба, бо таке було бажання покійного і його родини.

На заклик священика зложили учасники похорону на Богословський Відділ при Колегії св. Андрея долярів 18.45.

Всім жертводавцям щира подяка

Учасники похорону.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
208 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ВАСИЛИНА ДЕНИСИК
(Посмертна згадка)

Виннипег, Ман. — Травня 27-го упокоїлася Василина Денисик, з роду Бабюк, проживши 92 роки. Народилася в Чорному Потоці на Буковині. До Канади приїхала 1896 р. і поселилася в Гонтон, Саск. Послідних 9 років жила в дочки і зятя О. Палйброди в Виннипегу.

Похорон був 30 травня з Катедри Пресв. Тройці, Службу Божу і похоронне Богослуження правив парох Катедри К. Желіщкевич. На пригадку пароха присутні зложили, як невянучий вінець памяти покійної $41.28 на Катедру Пресв. Тройці.

Тіло похоронено на цвинтарі Всіх Святих. Покійна зоставила дітей, внуків і правнуків.

Вічна їй память! **о. К. Ж.**

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. В. Апонюка.

Вакав, Саск. По 1 дол.: М. В. Луцюк, А. Білокурий, М. Д. Луцюк, В. Фіцич, В. М. Монюк, В. Г. Чопюк, І. В. Луцюк, пані П. Луцюк, пані К. Черняська, І. Олексин, Г. Фарнюк, І. Щітка, В. І. Михайлюк, Г. Луцюк, Ф. Н. Хомин, В. Луцюк, С. Котелко, А. Михайлюк, пані А. Романчич, Ю. Кіндрачук, В. Кіндрачук, В. Дідух, пані Н. Коваленко, І. І. Луцюк, Г. Сарновський, П. Кіндрачук і Л. І. Михайлюк, В. Луцюк, П. Колендрицький. Дрібними 2.30 дол.

Єлов Крік, Саск. По 1 дол.: Е. Сороківський, В. Савчук, пані Е. Ковак, Й. Новак, М. Дорош, пані Ю. Войціхівська, М. Спелей, пані А. Романів, Б. Стельмащук, Д. Зузак, В. Войціхівський, А. Борса, Г. Стельмащук, Й. Щитоль, Ю. Кухта, В. Кіндрачук, Г. Гриневич, а Михайло Кіндрачук 2 дол. Дрібними 50 центів.

Тернопіль, Саск. Д. Гнатюк, С. Сенчина, В. Савчук, І. А. Стельмащук, І. Сенчина, І. Пінчак, Й. Войціхівський, І. Гриневич і С. Лебедович Дрібними 75 центів.

Ст. Джулієн, Саск.: По 1 дол.: Ф. Олексин, М. Чуганюк, О. Місюра, С. Бокшован, І. А. Олексин, Д. Сорохан, В. Буджак, В. Жарий, М. Кулик, Ю. В. Михайлюк, В. Чуганюк, М. Боднар, Ф. Бокуран, Д. Гринюк, Ю. І. Михайлюк, П. Місюра, панна А. Михайлюк, С. Михайлюк, Л. І. Михайлюк, І. Кіндрачук, пані С. Калиника, О. Чуганюк і дрібними 25 центів

Алвена, Саск. По 1 дол.: М. Андрунин, О. Бойчук, Д. Бокшован, Л. Милимук, Л. Е. Стадник, І. Бокшован, В. Бокшован, С. Гаврилюк, Н. І. Сорока, П. Сорохан, Н. Юзик і І. Стефанюк. Дрібними 25 центів

о. Ю. Туркевського.

Роблин, Ман. Петро Горбай 2 дол. По 1 дол.: М. Піти, І. Галевич, П. Чиж, Н. Боднарчук, С. Чік, І. Гаврилюк, Б. Гаврилюк, О. Швальківський, В. Гаврилюк (Торонто), пані Ф. Галевич, А. Гаврилюк, Г. Труфен, пані Мендзо, Д. Онуфриенко, І. Якімчук, М. Слюзар, В. Барабаш, Г. Пупич, Н. Піти, А. Стефанів, С. Гавтилюк О. Швайківський, Н. Гаврилюк, В. Лисак.

Гилберт Плейнс, Ман. По 1 дол.: Н. Мерко, А. Мандрик, А. Таващ, Н. Бречко, Н. Журковський, С. Митко, В. Дучишин, М. Данялюк, Ф. Козар, М. Гаврилишин, А. Кошманюк, С. Бабюк, Н. Ярема, М. Михайлюк, Г. Кирилюк, П. Гуцуляк.

Грендвю, Ман. По 1 дол.: Р. Фігас, Т. Лінсейко, Г. Василишин, Н. Мельниченко, П. Комар, У. Слободецький, Д. Ковальчук, Я. Котик, М. Бевцик, А. Кушнір, п. Симероз, П. Дребіт, В. Мельниченко, Р. Кузик, Т. Богун, Д. Пуляк, Г. Тісногуз, Д. П. Демчук і п. Покотило.

Ленард, Ман. По 1 дол.: Г. Бажан, М. Бажан, І. Паленерук, Н. Столярчук, В. Столярчук, пані М. Бульбак, пані Г. Чоропіта, К. Гуляк, Т. Бульбак, В. Булязюк, пані Н. Чоропіта, Й. Герещук, П. Піти, В. Бульбек, пані Й. Гевчук, Г. Чоропіта, П. Осеший, пані Й. Гуляк, А. Бульбук, П. Фльондра, Леонтина Пальмерук, В. Мерчук, П. Болозюк, пані П. Піти, дрібними 4 долярн.

Шортдейл, Ман. По 1 дол.: Г. Клапоушак, І. Фаріон, М. Герман, Й. Перхалюк, С. Коцюрский, С. Гаврилюк, Г. Яцентюк, М. Мельник (Того, Саск.) і В. Банасюк 2 дол.

Роблин-Зелена, Ман. По 1 дол.: П. Бугера, Д. Кулик, В. Капець, пані Возняк, І. Сорочук, С. Г. Стиба, В. Шафранський, І. Кулик, В. Шульброс, С. Яловицький, В. Проник, В. Телко, І. Міраїн, М. Новосад, Н. Пупич. Дрібними 1 дол

Петлюра, Ман. По 1 дол.: В. Стадник, П. Шонара, П. Кузик, П. Турецький, С. Пісняк, п. Качковський, І. Стадник, М. Сипчич, Н. Івасюк Дрібними 50 центів.

о. В. Сеницина.

Себа Біч, Алта. По 1 дол.: Ф. Хачула, П. Поліщук, Й. Рудник, В. Рудник, В. Баковчук, Г. Онищук, І. Левенюк, А. Барней, А. Володько п. Сіліцький, А. Володько, П. Моніць, К. Боярчук, Ілія Германюк, Ф. Самсонюк, М. Онищук, Х. Лаврнюк. Дрібними 1.75.

Ричмонд Парк, Алта. По 1 дол.: С. Котик, Ф. Хруш, А. Волчанський, П. Качоровський, П. Кравець і п. Боднар Дрібними 1.85 дол

Баргин, Алберта. Гарасим Савчук 5 дол. (Шол Крік). По 1 дол.: А. Гоблик, М. Костів, С. Бабяк

Калмар, Алта. Арсеній Харпш 3 дол., а В. Щурко 2 дол. По 1 дол.: І. Лаба, М. Фіцович, В. Сич, С. Пирц, С. Монглоз, М. Воркун, М. Мриглоз, І. Когут, Н. Чімера, Ф. Чубоха, І. Яремко, І. Яремко (Ледик), І. Харпш, І. Осмак, Н. Сич, С. Олекшин, Катерина Васюта, С. Рубіш, А. Манчак, Я. Фіцович, В. Юнчш, А. Патик, М. Олекший, Н. Попович, М. Сікора Дрібними 75 центів.

Атабаска, Алта. Матвій Ковальчук і П. Дорошенко по 2 дол. По 1 дол.: Г. Російчук, Ю. Російчук, панна Оля Ковальчук, Н. Литвинець Дрібними 90 центів

Торбі, Алта. Панна Марія Бензя (Калгари) 5 дол. По 2 дол.: О. Лукіянчук, І. Кішцук, А. Крановський В. Сташок і С. Кішцук. По 1 дол.: Ф. Щурко, В. Адамець, Г. Медвецький, Т. Адамець, М. Бабяк, А. Бабяк І. Харпш, Н. Світлик, Анна Тептецька, М. Бендза, Н. Фаращук, О. Колодій, М. Хрушик, М. Бабяк, М. Фаращук, О. Хрушик, 4 дрібними 50 центів.

о. М. Тарноовецького.

Норт Бетлфорд, Саск. Н. В. Гунлюк 2 дол. По 1 дол.: С. Гронак, В. Білик, Н. Ковальський, С. В. Друль, І. Новосад, Ю. Білик, І. І. Федейко, Р. Кіндрачух, І. Іванчук, О. Гоян, С. Кіндрачук, Й. Поліха, В. Сохацький, П. Сич, Т. Лазарович, Ф. Білих, П. Походзіло, Ф. Заліско, Ф. Павербецький і Л. Ступар (останні з Ібстон) Дрібними 50 центів.

Кридор, Саск. По 1 дол.: С. Михайлюк, З. Драгая, Д. Михайлюк, А. Марко, В. Завчківський, М. Ткачик, Анна Тваринська, П. Тваринський, В. Костюк, В. Солодюк, П. Дорошевич, М. Цьона. (Останні шість з Блейн Лейк).

Медов Лейк, Саск. По 1 дол.: А. Паленчук, М. Кульчицький, А. Грега, І. Гаврилів, П. Шпаковський, А. Кульчицький, Я. Кульчицький, Н. Кульчицький, І. Корейко, Г. Квасюк і дрібними 60 центів.

Кендо, Саск. По 1 дол.: Леся Левченко, І. Бабешко, Н. Левечнко, Б. Майбук, Оксана Поліщук, М. Кітуха, К. Остапович (Бігар), С. Майбук (Бігар), Ф. Майбук і Л. Дей-[illegible]

Редфілд, Саск. П. Манчуленко і П. Малицький по 1 дол. Дрібними 50 центів.

Додаткова писанка о. О. Фляна.

Калгари, Алта. Васяничук Петро 2 долярн. І. Садовик і О. Пасічник по 1 дол.

о. І. Майби.

Драй Ривер, Ман. По 1 дол.: Л. Завадська, А. Петриш, Н. Ігнат, П. Ерха, І. П. Шекер, Г. Костишин і І. Ворліца. Дрібними 5.25 дол.

о. Є. Чиківа.

Лондон, Онт. І. Чайковський 2 дол. По 1 дол: о. Є. Чиків, М. Педенко, Б. Яремченко, М. Кудловський, Повзун, П. Фініченко, Ірина Паращенко, Марта Цаль, А. Цатвин, Ф. Королюк, Новицький, В. Дикий, Тамара Лопушок, М. Кайлак, Т. Коба, А. Іванчук, І. Федоренко, І. Маслюк, П. Поліщук, І. Міщенко, п-во Ф. і Р. Ковальчуки, Костенко, Ухита Іванова, І. Цаль. Дрібними 17 дол.

о. Т. А. Горбея.

Равнд-Гил, Алта. По 2 дол.: Теодор Кархут, Анна Марущек і Іван Приймa. По 1 дол.: Никола Коваль, Марія Скорейко, Григорій Бончковський, Анна Коваль, Василь Миндляк, Лука Полегайко, Стефан Ракільний і А. Москаль 50 центів.

о. Ю. Цукорника.

Нове Торонто, Онт. Михайло Савчук 10 дол., Родина Н. Горецьких 3 дол. По 2 дол.: П. Кріль, Роз. Романко, Л. Садовий, І. Джутлей, А. Борискевич, А. Адамс, М. Котик. По 1 дол.: К. Гаврищук, Е. Романюк, С. Школьний, Ю. Тофан, П. Дверничук, І. Мороз, Евг. Іващук, І. Ленник, К. Дик, П. Пінчук, А. Слонь, І. Ленник, Ю. Адам, С. Довганюк, Гел. Козуб, М. Школьний, М. Якиміцька, М. Журавель, В. Івасюк, І. Срібний, Нат. Левак, Анаст. Базилевич, Соф. Гринь, А. Губчак, Текля Юрик, Ю. Бойазев, П. Кріль, Н. Фінгарт, М. Калинич, А. Цукорник, М. Левак, П. Пінчук, Н.Н. і дрібними 75 центів.

о. П. Запаринюка.

Ніагара Фалс, Онт. Л. Кислюк 3 дол., П. Каміновський 2 дол. По 1 дол.: В. Петращук, Е. Антонюк, І. Пограничний, П. Косар, П. Корбак,

І. Гуртовенко, І. Скротюк, Н. Мамбровський, А. Несторенко, пані Жаровська, М. Вова, І. Гладишюк, Г. Гладишюк. Дрібними 25 ц.

о. С. Зузака.

Ванкувер, Б.К. По 5 дол.: А. Антінюк, Марта Антиміючук, Онуфрій і П. Клюкевич. По 2 дол. В. Новосад, А. Бабюк, З. Грошко, В. Фещенко, М. Гойдра 1.50 дол. По 1 дол. І. Стасюк, В. Момотюк, Т. Стечишин, М. Сидорський, А. Шевчук, В. Воробець, М. Ласюта, С. Москаль, І. Гаврищ, Т. Міляи, М. Е. Джос, І. Торупко, Т. Гузик, І. Решетник, Г. Кирилюк, А. Чернога, В. Княгицький, І. Горуяко, В. Гоміюк, А. Гуцуляк, Н. Москалик, В. Рупташ, Г. Бердад, І. Чорний, І. Тхір, Т. Москаль, А. Іринчук (Вернон), Й. Запісоцький, В. Шваліківський, П. Шваліківський, А. Гаранюк і о. С. Зузак. Дрібними 2.05 дол.

о. М. Юркіського.

Форт Вилліам, Онт. Громада св. Благовіщення. По 5 дол.: Петро Шелепюк, Константин Туткалюк, Андрей Бровчук, Семен Пулик, Мирон Чеховий. По 4 дол. Андрей Пііручний, Василь Гелевин. По 2 дол. Степан Сенюк, П. М. Мойсюк, Михайло Веньгер, Павло Пахолків, Олександер Николюк, Др. Іван Вациж, Степан Сторожук, Михайло Шевчук, Яків Кузьмінський. По 1 дол.: пані К. Панкевич, пані А. Войтюк, пані К. Горбачевська, Іван Гладун, пані Єва Чорній, Теодор Баран, Павло Андрус, пані М. Зелінська, Іван Ландяк, В. Кристалович, Ігнатій Богун, Матей Сторож, А. Грицишин, Антін Сенюк, пані Д. Аксенчук, Михайло Василик, Николай Грегорук, Іван Пасішнин, пані Катерина Деннс, Іван Трубущак, пані К. Дутка, Степан Кобзар, Андрей Грищик, Николай Білик, Василь Мельник, Семен Щербій, Василь Микулик, Максим Хам, Василь Рихаліський, Дмитро Курійчук, В. Яблонський, Степан Чура, Йосип Пискалюк, Георгій Антонюк, Гр. Майданюк, Мих. Боднарчук, Леон Кметь, Франко Демкович, Степан Ревяковський, Теодор Холодило, Дмитро Стеблінський, Микола Сидоришин, Николай Паляниця, Петро Лапук, Антін Карпінчук, Николай Антонишин, Григорій Стецюк, Мих. Івачевський. Разом 99 дол.

ВОСЕТНА, АЛТА. СОБОРНА СЛУЖБА.

В неділю, 28-го червня, відбудесь Соборна Служба Божа в Восетні, Алта., на площі коло початої будови нової церкви. Служити будуть оо. Василів і Са[redacted]

Просимо всіх, а то і з дальших громад, щоби прибули на це свято.

о. Г. Василів, парох,
І. Зінюк, голова,
Ф. Юрич, секретар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Пінкивилевського Округа.

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Дуфрост. — Су Лукаут.
28. Неділя. — Папларфіла. — Гонор.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кріштановича

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Гудів.
28. Неділя. — Айтуна.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Боднарчука

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Успенська.
28. Неділя. — Борджис.

Адреса: Канора, Саск. Тел. 67.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Роблин.
28. Неділя. — Шортдейл.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Роблин (храм).
7. Вівторок. Ів. Хрест. — Драй Ривер (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Зелена (храм).
19. Неділя. — Лепард.
5 вечір Вечірни — Гилбер Плейнс.
26. Неділя. — Гре[redacted]

Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Вимер.
28. Неділя. — Вадіна.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Вінніпег. (Окр. з'їзд СУС).
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Кейн.
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Клейр (храм).
19. Неділя — Ватсон.
26. Неділя Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ЧЕРВЕНЬ.
21. Неділя. — Вонда.
28. Неділя. — Гронлід Північ.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Мічам.
7. Вівторок. Івана Хр. — Гронлід Річка.
12. Неділя. Петра і Павла. — Кадет (храм).
19. Неділя — Брукслі (храм).
26. Неділя — Гронлід Північ.

Адреса. Box 47. Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Ґаліцького

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Росборн.
28. Неділя. — Овкборн.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Сенді Лейк.
7. Вівт. Івана Хрест. — Виста.
12. Неділя. Петра і Павла. — Січ (храм).
19. Неділя. — Енгусвил.
26. Неділя. — Овкборн (храм).

Адреса Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Норквей.
28. Неділя. — Стінен.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Арран.
7. Вівт. Ів. рест. — Гаєс (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Свон Плейн (храм).
19. Неділя. — Норквей (храм).
26. Неділя — Глен Елдер (храм).

Адреса Box 124, Арран, Саск. Телефон ч. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Редвотер.
28. Неділя. — Восетна. Служба Божа).

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Радвей.
7. Вівт. Різдво ІВАНА ХРЕСТ. — Егремонт (ювілей і храм).
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Торгилд (ювілей і храм).
19. Неділя — Редвотер.
26. Неділя — Федора.

СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛЛІ — Восетна.
9. Неділя — Радвей (ювіл. свято).
16. Неділя — Редвотер (Візитація).
19. Вівт. ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСП. — Егремонт.
28. Успення Богор. — Нюбрук (ювілейне свято).
23. Неділя — Федора.
30. Неділя — Торгилд.

Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Роза.
28. Неділя. — Гарднтон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ЧЕРВЕНЬ.
21. Неділя. — Іспас.
28. Неділя. — Лавиінг.

Адреса: Віллінгдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Сифтон.
28. Неділя. Давфин (Полеве Богослуження; будуть ще оо. Туржанський і Майба. Проситься вірних з Давфину — Гилберт Плейнс — Роблин — Етелберт — Пайн Ривер. Буде Спільний Обід і промови.).

Адреса: Box 560, Давфин, Ман. Тел. 555W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сапенича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Смокі Лейк.
28. Неділя. — Спедев.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Гарнo Лейк, Спедев, Полеве Богослуження.
7. Вівт., Івана Хрест. — Воренайт (храм).
12. Неділя — Вілна.
19. Неділя — Смокі Лейк.
26. Неділя — Спедев.

СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк.
9. Неділя — Стрий.
16. Неділя — Воренайт.
19. СЕРЕДА — ПРЕОБРАЖЕННЯ Г. — Смокі Лейк.
23. Неділя — Беліс.
28. Пятниця, УСПІННЯ БОГОРОД. — Бойн Лейк.
30. Неділя — Спедев.

УВАГА! Неділя 5 липня Пол. Богослуження, в разі непогоди, Сл. Божа буде в Смокі Лейк, а Пол. Богослуження 12 липня.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Гарленд.
28. Неділя. — Давфин (Полеве Богослуження).

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя. — Пайн Ривер.
7. Вівт. Івана Хр. — Гарленд (храм), і Драй Ривер (храм) — о. Туржанський.
12. Неділя. Петра і Павла. — Етелберт (храм)
19. Неділя. — Богдан
26. Неділя. — Пайн Ривер.
28. Вівт. Володимира В. — Етелберт.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Себа Біч.
28. Неділя. — Калмар.

Адреса:
11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35645.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя – Арбакка, Петра і Павла.
28. Неділя. — Вайта. Архиєрейська візитація.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. [redacted]

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя — Йорктон.
28. Неділя — Мазепа.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Йорктон.
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Йорктон.
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Горлиця (храм).
19. Неділя — Сторновей (храм).
26. Неділя — Гадишко (храм).
28. Вівт., ВОЛОДИМИРА — Мазепа.

110 Веллінгтон Аве., Йорктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Глеслин.
28. Неділя. — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Лучака

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя — Зумани.
28. Неділя — ЕЛК АЙЛЕНД ПАРК, Полеве Богослуження — 25-Ліття У.Г.П.Ц. в Канаді.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Вилингдон.
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Пено (храм).
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Андрю (храм).
19. Неділя — Прут
26. Неділя — Борівці.
28. Вівт. ВОЛОДИМИРА ВЕЛ. — Зумани.

Адреса: Box 156, Вилингдон, Алта.

Календар Українських Свят

ЧЕРВЕНЬ:

16	В	2	Муч. Юліяна і з ним Клавдія
17	С	4	Митрофана патр. Царгор.
18	Ч	5	Свщмч. Доротея еп.
19	П	6	Муч. Висаріона Єгипет.
20	С	7	Муч. Теодота Анкирського
21	Н	8	*Н. 4 по З. С.* Єфрема патр.
22	П	9	Кирила арх. Александрій.
23	В	10	Прел. Силуана схимника
24	С	11	†Ап. Вартоломея і Варнави
25	Ч	12	Прел. Онуфрія Вел.
26	П	13	Муч. Акилини, прел. Анни
27	С	14	Смерть князя Мономаха
28	Н	15	*Н. 5 по З.С.* Прор. Амоса
29	П	16	Прел. Тихона [illegible]
30	В	17	Муч. Мануїла, [illegible]

ЛИПЕНЬ:

1	С	18	Чорсень. Прел. Леонтія муч.
2	Ч	19	†Ап. Юди брата Госп.
3	П	20	Память угод. Землі Волинської
4	С	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	Н	22	*Н. 6 по З.С.* Свщмч. Євсевія
6	П	23	Муч. Агрипини діви
7	В	24	*Різдво Івана Хрест.*
8	С	25	Прел. Февронії, Леоніда
9	Ч	26	Прел. Давида Солунського
10	П	27	Прел. Сампсона страннопрнм.
11	С	28	Прел. Сергія і Германа
12	Н	29	*Н. 7 по З.С. Петра і Павла*
13	П	30	†Собор 12-ти Апостолів
14	В	1	Безсер. Косми і Даміяна
15	С	2	Полож. Чес. ризи Діви Марії

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Едмор.
28. Неділя. — Вест-Брук.

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Вимерд.
7. Вівт., Різдво ІВ. ХРЕСТ.
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Пасічники (храм).
19. Неділя — "Федаки".
26. Неділя — Едмор.

Адреса: Шіго. Саск., Box 52. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Тідор-місто.
28. Неділя. — "Коло Купровських".

ЛИПЕНЬ:
5. Неділя — Шіго, місто.
7. Вівт., Різдво ІВАНА ХРЕСТ. — "За Рікою" (храм).
12. Неділя, ПЕТРА і ПАВЛА — Іпсінгер "Гайвей" (храм).
19. Неділя Фовм Лейк (храм).
26. Неділя — "Льора" (Лисенко).

Адреса: Шіго. Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Лессард.
28. Неділя. — Тиріен.

Адреса: ... лендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

ЧЕРВЕНЬ:
21. Неділя. — Сарагі.
28. Неділя. — Норал-Кезлен.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

Устав Церковний

[redacted]

21. Нед. Гол. 3. УБ 4. Літ. Ап. Римлян 6: 18-23. Єв. Матея 6: 5-13.

28. Нед. Гол. 4. УБ 5. Літ. Рим. 10: 1-10. Єв. Мат. 8: 28-34 і 9: 1.

ЛИПЕНЬ:

5. Нед. Гол. 5. УБ 6. Літ. Рим. 12: 6-14. Єв. Матея 9: 1-8.

7. Вівторок. *Різдво Івана Хрестителя. УБ Лук.* 1: 24-25, 57-68, 76-80. Літ. Ап. Рим 13: 12-14: 4. Лук. 1: 5-25, 57-68, 76-80.

12. Нед. *Петра і Павла* Ап. Гол. 6 УБ 7. Ап. 2 Кор. 11: 21-12: 9 і Мат. 15: 1-7. Мат. 9: 27-35 і Мат. 16: 13-19.

19. Нед. Голос 7. УБ 8. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 10-18. Єван. Мат. 14: 14-22.

26. Нед. Гол. 8. УБ 9. Літ. 1 Кор. 3: 9-17. Єв. Мат. 14: 22-34.

28. Вівторок. *Володимира Великого.* УБ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Гал. 1: 11-19. Єван. Івана 10: 1-9.

Український релігійний [redacted] в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3636
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., JULY 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИПНЯ, 1953. ЧИСЛО (945) 13

НЕ БУДЕ ОДНОГО ЧИСЛА "ВІСТНИКА".

Тому, що друкарі "Українського Голосу" будуть мати тепер вакації, то "Вістник" не зможе вийти з 15-го липня. Вийде аж з 1-го серпня. Се передплатники "Вістника" повинні мати на увазі.

Редакція "Вістника".

ПОМЕР АРХИЕП. СОЛОВІЙ.

В Монтевідео, в Уругваю, помер 7-го червня, православний Архієпископ Миколай Соловій. Родився на Полтавщині 1877 року, працював в шпиталях як лікар, в 1922 р. став священиком, дальше єпископом й архиєпископом. Його приняв митр. Полікарп й архієп Миколай виїхав до Уругваю, як український православний Архієпископ для цілої Полудневої Америки. Мешкав в столиці Уругваю — в Монтевідео, і там помер проживши 76 літ.

"БІДНІ АМЕРИКАНЦІ".

Російський корабель приїздив до Лос Енджелес і до Ню Йорку, після чого московське радіо голосило, що капітан корабля бачив в Лос Енджелес напів голі голодні діти, й один малий мурин навіть просив: "Дайте два центи". А в Ню Йорку приходили цілі гурти. Російські моряки ділилися з ними своєю поживою, і ті бідні і голодні заливалися сльозами, коли давали їм каші й українського борщу. А в Лос Енджелес діти працюють в портах разом зі старшими. Такими вістями годує Москва своїх невільників.

ПРОПАЛА ДІВЧИНА.

В Винипегу пропала 5-літна дівчина родини Верфейлів, Лінда, і не могли її знайти. Сталося, що знакомий, Превост, хотів дівчину взяти на кілька днів на фарму, десь 30 миль від Винипегу, але був пропав. Тепер поліція знайшла його в Ванкувері і дівчина вернулася додому, а його будуть судити.

НЕ ВИДЕРЖАВ ГОРЯЧА.

В Статсбургу, Н. Й., 57-літний Джордж Ров заявив: "Я не можу того горяча перенести", коли горяча було 93 степені. Він пійшов за стайню і застрілився.

ВТОПИЛАСЯ МАТИ І 6-ро ДІТЕЙ.

В Бельгії автомобіль перевернувся в канал, отже втопилася мати і шестеро її дітей.

ЩО ДІЄСЬ В КОРЕЇ.

Послідними часами большевики в Кореї сильно заатакували аліянтський фронт і посунулися вперед яких дві милі. Большевики мали коло 30,000 війська.

ЗАТРОЇЛИСЯ ПОЖИВОЮ.

На Ст. Вітал, коло Винипегу, коло 100 весільних гостей затроїлося весільними перекусками. Їх приготовляли своякн і знакомі. Виходить, що підчас горяча, яке тут було, щось з поживи дуже попсувалося. З затроєних шість осіб лежали в шпитали.

ЩО МОЖЕ БУТИ В ОТАВІ.

Федеральний офіцер цивільної оборони, Бейлеп, говорив недавно в Отаві, що коли б на Отаву впала атомічна бомба, то могло би згинути 120,000 людей, ранених було би 35,000, а бездомних 105,000. Отава має 208,00 населення.

НЕ ПОКАЗАВ, ЩО ХОТІВ.

Французький парашутист, Рожер Одуін, хотів в Мангаймі, в Німеччині, показати, як можна парашутом спускатися, та не вдалося. Парашут не отворився і він перед зібраними людьми впав з висоти 5,000 стіп і вбився.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 120.

В Японії з порту Тачікава, вилетів літак, на якім було 128 осіб. Невдовзі по вилеті впав, отже всі особи погинули. Він летів до Кореї. Всі загинувші Американці. Обслуга літака складалася з сімох осіб, а решта були військові інжиніри і летуни. Се мабуть найбільший летничий випадок, що дотепер відомий.

ВИПУСТИВ 25,000 ПОЛОНЕНИХ.

Коли йде до замирення аліянтів з корейськими большевиками, президент полудневої Кореї, Сингман Рі, пустив на волю 25,000 полонених з північної Кореї і готовить їх до своєї армії проти большевиків. Се може пошкодити в замиренню, але Рі на такий мир не годиться, щоби північна Корея належала до большевиків. Всіх полонених було 46,380.

В ЧІМ СЛАБІСТЬ ФРАНЦІЇ.

Від 1945 року Франція мала дотепер 23 уряди, отже в тім слабість Франції як держави. Се відчуває не тільки Франція, де нема нічого запевненого на довгий час, але відчувають і ті держави, які мають з Францією яке діло. Вона й для них вічно непевна.

ГРІМ ВБИВ ФАРМЕРА.

В околиці Робліну, Ман., грім вбив 37-літного фармера, Джорджа Арнота, коли той переїздив трактором через поле.

НЕЩАСНІ ВИПАДКИ В АЛБЕРТІ.

Впродовж минулого травня було в Алберті понад 1,000 випадків, в яких згинуло 18, а ранених було 276.

ЗАВОРУШЕННЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Червня 17-го вибухли заворушення в східнім Берліні, який мають большевики. Зібралося коло 50,000, наступали на урядові будинки, били большевицьких урядовців, попалили большевицькі прапори. Кричали до Москалів: "Геть до Росії, а нас лишіть!"

Большевики згромадили військо і заворушення припинили. Дехто згинув. В деяких містах Німеччини були страйки. Передтим мали бути заворушення також в Чехословаччині і Болгарії.

РОЗЕНБЕРҐИ ЗГИНУЛИ.

В пятницю 19-го червня, шпіони Розенберґи згинули в Америці на електричнім кріслі. Вони передавали Росії атомічні тайни.

Була загальна думка, що Розенберґів смертю не покарають, бо давнійша політика Америки була поблажлива до шпіонів.

Розенберґи мали багато оборонців. За їх помилуванням заявлявся папа, його кардинал, французький президент Еріо, проф. Юрій, велика робітнича юнія в Англії та ще дехто. Провадилася загальна пропаганда за їх помилуванням. Польща заявляла, що готова їх до себе приняти. Але през. Айзенгавер заявив:

"Я можу лише сказати, що ввиду того, як незмірно зростають можливости атомічної війни, Розенберґи могли спричинити смерть десяткам мілінів невинних людей на світі."

При смерти Розенберґів рабін читав молитви. Їх мали стратити пізно в ночи, але вони хотіли вмерти нім настане сабаш.

ЗГИНУВ ПІД ТРЕКТОРОМ.

В окрузі Форк Риверу, Ман., згинув під трактором 71-літний В. Фейрґрів, коли трактор перевернувся на дорозі коло дому. Причиною була мабуть дуже мягка дорога.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА

Неділя, 28 червня. — ВАЙТА.
Неділя, 5 липня. — ПЕМБІНА, Н.Д.
Неділя, 12 липня. Петра і Павла — ТОРЗБІ, Алта.
Неділя, 19 липня. — МИРНАМ, Алта.
Неділя, 26 липня. — ВЕГРЕВИЛ, Алта.
Неділя, 2 серпня. — ҐЛЕСЛИН, Саск.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

НЕДОЛЯ ГР. КАТ. СВЯЩЕНИКІВ.

Посол Степан Баран писав в "Ділі" ч. 233, 1937 року:

"Матеріяльне положення нашого духовенства в Галичині в довоєнних роках (під Австрією) було назагал доволі добре, коли парох вмів відповідно господарити. Та і правне положення було інакше як нині."

Австрія не була такою католицькою, як Польща, отже тут повинно бути греко-католикам бодай не гірше. Каже Баран, що під Польщею назначено кілько церковного поля має священик вживати, а решту поля треба продати. Се вело до зубожіння священиків. І так:

"Наше духовенство (під Польщею) зубожіло, а навіть спролетаризувалося; і се одна з причин, що не виконує творчої роботи в такій мірі, якби могло робити."

Польща знала, що священики є силою українського життя. Будуть вони — буде Церква. Без них не буде Церкви, а тоді прийде Костел з польськими ксьондзами.

Віддавна доки були українські священики, доти була Українська Церква. Священики працювали і поза церквою, хто менше, хто більше, а хто і дуже багато. Від 1848 р. в Галичині головна часть народної праці спочивала на священиках, бо світської інтелігенції було мало. І між тодішніми священиками були великі патріоти.

Арештовання священиків.

Польща відразу звернула увагу на гр. кат. священиків і почала їх арештувати. Вже в 1919—1920 рр. арештувала 375 священиків, 44 монахи, 6 богословів і 41 монахиню. Разом 466. Самих священиків арештувала десяту часть в усій Галичині. Для приміру кілька імен арештованих:

Абрагамовський з Дібща, Абрисовський з Яхторова, Гординський з Глибокого, Адріянович з Жовкви, Білинкевич з Ракінців.. — (З філядельфійського "Місіонара", ч. 9, 1922. Там є всі імена).

Таке несла Українцям "одинока правдива католицька віра".

Ґенерал Розвадовський.

Про перші масові арештовання гр. кат. священиків писав о. А. С. в перемиськім "Українськім Голосі", ч. 46, 1928 року, згадуючи роки 1918—1919:

"Коли в тім часі пійшли по всім краю репресії (переслідування), оповістив ґен. Розвадовський (польський) обіжник, в котрім заявляв, — **"що се руське духовенство побудило (спонукало) Галицько-Руський нарід до творення України і до спротиву польській владі, і що воно довжно (повинно) відповідати за ті нещастя, які наслідком того впали тоді на весь народ."**

Каже о. А. С., що Розвадовський мав дві цілі: 1) Показати аліянтам, що український рух викликали штучно аґітатори-священики, і 2) щоби вмовити в нарід, що за його лихо священики винні. Так настроїти нарід проти священиків. А дальше:

"Рівночасно пійшли по всім краю масові арештовання священиків і стягання їх сотками, без ніякого розбору і причин, до львівських вязниць. Полишено лише тих, що змогли дістати десь грубші квоти (суми) і зложити їх на державну позичку."

Що на те Шептицький.

Якже поставився до всего того Шептицький? Ось що каже о. А. С.:

"І дожили ми також до того, що коли українські війська вязнили в краю польських священиків за конспіраційне ділання (за поміч Полякам), **то звернувся наш Митрополит на просьби польського Архіеп. Більчевського, до української команди і виміг наній, що випустила всіх польських духовних на волю.**

"Однак за нашими безвинними не було в цілім світі кому впімнутися, а польський латинський католицький Архієпископ (ну, і Шептицький), глядів зі своеї палати зовсім спокійно, як наші собраття на противній стороні в бриґідках і в святоюрських казаматах мучились, а деякі з них й умирали."

Так Шептицький **увільнив польських священиків** і на тім роботу скінчив. А про греко-католицьких байдуже. Отже самі священики, без Шептицького, мусіли себе боронити. Говорить о. А. С.:

"В сій прикрій хвилі, коли нашим ерархам (епископам) не уходило (було ніяково) дражнити ще більше противника, **піднесло голос протесту священиче Товариство св. Апостола Павла.** Воно дало прилюдну (публичну) відповідь на обіжник ґен. Розвадовського, — що за творенням власної держави (української) рішився з цілою свідомістю сам український нарід; а коли священики прилучилися до того діла, то сповнили тим, як сини свого народу, тільки свій святий обовязок, якого ніхто в світі не повинен їм приймати за зло.

"Сей мужний і на ту пору смілий голос, був поміщений в наших тодішних часописах і він дійшов до відома нашого громадянства і ширшого світа. Він приніс Товариству св. Апостола Павла честь, що в грізну годину не злякалось сказати противникови слова правди."

Чому Шептицький мовчав?

Священиче Товариство мало відвагу протестувати, хоч воно складалося з тих, яких арештували, і певно їх протест мав значіння. Хто мовчить, з тим ніхто не рахується, але хто кричить, того крик і чужі люде чують і можуть в справу мішатися. І той крик запишеться в історії.

Священики зробили, що могли і тим здобули честь, а Шептицький не зробив нічого. Мовчав і дивився з Більчевським, як гр. кат. священики мучилися.

Чи можна думати, що він боявся? Ні! Провідник не може бути боягузом, — бо боягузови стежка до ліса, а не до провоДу. Казав Христос, що лише злодій боїться, тому лишає вівці і тікає, а добрий пастир дає життя за вівці. **І чи треба Церкві такого митрополита, що боїться своїх священиків і вірних обороняти?**

Висновок може бути лише один: Шептицький як Поляк, служив щиро польській справі. Польських священиків увільнив, бо се його брати, й українських — чужих, треба тримати по арештах.

Дальші переслідування.

На перших переслідуваннях не скінчилося, — вони тягнулися доки Польщі не стало. Всіх їх, оскільки відомі, вичисляти годі, але якимсь числом примірів можна показати, як і за що переслідували. Жерел, де ті переслідування занотовані, багато, — "Нива", "Діло", перемиський "Український Голос", "Новий Цас" і багато других, з яких перебирали канадійські та американські українські газети. Отже берімо ті приміри...

Свящ. З. Кузьма, з Теребовлі, говорив на місії про красу обряду, і про те, що папські рішення забороняють перехід з обряду на обряд без дозволу Риму. За те опинився в суді, бо римо-католики, які се чули, розуміли, що "руський обряд красший", а "віра ліпша". Рада повітова вважала, що проповідь була "підбурююча". — ("Нива", ч. 4, 1925).

За одну букву в метриках засудили свящ. М. Вовчука на 6 місяців арешту.— ("Діло", ч. 267, 1937).

На 10 місяців засудили свящ. Д. Теліщука з Токів. — ("Діло", ч. 267, 1937).

Свящ. І. Цебровський написав в метриці "Завадзкий", а не "Завадзкі", і дістав рік арешту. — ("Діло", ч. 281, 137).

Арештовання за метрики.

В "Ділі", ч. 22, 1937, є також стаття: **"Масові процеси українських священиків"**, де пояснюєсь окремо справу метрик. Польський уряд захотів від священиків виказу всіх імен з метрик, починаючи від 1775 року, отже і давно померших, але на зладження виказів дав дуже мало часу

В тім довгім часі (162 роки) ті метрики писали ріжні священики, ріжним правописом та мовами: латинською, польською, російською та українською. Зрозуміло, що призвища писали ріжно, закінчували на "цкі", "цкій, "цкий", "іч", "ич" і т. п., а тепер ту мішанину зводили священики до сучасного їм українського правопису.

Вони розуміли, що урядови ходить про день народження, вінчання і смерти, — **але урядови ходило про закінчення призвищ, щоби по них доказувати, хто з греко-католиків є Поляк.** І так:

"Не минуло навіть місяця часу, а вже парохів почали тягати на поліцію, конфіскувати метрикальні книги, виготовляти акти обвинувачення за "рущення", чи фальшовання метрик. І тепер засуджують наших священиків масово на кару по кілька місяців і на грубі грошеві карн. Нема деканату (округа), в якому кількох парохів не було би покликаних, або обвинувачених перед судом.

"На сю масову акцію проти нашого духовенства **повинні звернути увагу і Митрополича Консисторія та Епископські Ординаріяти й укр. суспільність.** Якщо вона (акція) не буде припинена, в недалекій будуччині **половина нашого духовенства опиниться в вязницях."**

Ясне, що Шептицький з другими епископами повинен був взяти справу метрик в свої руки. Се ж були **українські метрики,** власність Українців, власність Української Церкви, а не Поляків. Вони мають свої метрики. Дотого ж ті метрики писалися до кінця Першої війни **не в Польщі, але в Австрійській державі, яка могла би їх контролювати;** і писалися вони на **українській землі як документи Українців,** — отже яке право можуть мати до них чужі люде?

Тут перед Шептицьким було повне право й обовязок виcснити справу метрик і взяти в оборону священиків, — але він мовчав. Тому в статті зазначуєсь, що **Митрополича Консисторія та Епископські Ординаріяти повинні звернути на те увагу.** Знак, що всі вони спали, коли аж треба було їх будити, та чи збудили?

Виходить, що чужі поставили Шептицького митрополитом для греко-католиків, і був він, як казали греко-кат. священики 1902 р. в Америці — Поляком в гр. кат. епитрахили.

Справа з метриками творить окрему історію, що тягнеться від часу повстання Польщі аж до її кінця.

Дальші приміри переслідувань.

Писав "Новий час", ч. 210, 1935:

"Деякі учителі (польські) зачинають сейчас по Службі Божій (в церквах) співати польські патріотичні пісні, як пр.: "Боже цось Польске", а вірні починають рівночасно співати свої релігійні пісні. Тимсамим в церкві повстае замішання..."

В Злоцку, коло Нов. Санча, по Службі Божій, почав свящ. Гриник співати пісню до Діви Марії. Нараз учителька Крамковська почала з кількома дітьми: "Боже, цось Польске", наперекір українській. І Крамковська заскаржила Гриника, що їй перешкаджав, отже Гриника засудили на заплачення 500 золотих.

Польський учитель, Патер, в школі при дітях штовхав в груди свящ. Поточняка, а суд Поточняка ще покарав. — ("Нива", 1922).

Ще нім судили свящ. Юрика, з Золочева, вже польська преса звала його **"ксьондз шакаль, ксьондз бестія"** і др. А в суді закидали Юрикови, що він **"за австрійських часів їв і пив з Габсбурґами"**. — ("Нива", 1921).

Польський ксьондз на вічу в школі нівечив все українське. Казав: "Питаю, що руський священик робить з оливою, коли лишаєсь від мировання?", а той: "Посмарую холяви". — ("Нива", 1921).

Коли в селі Любині вмираючий римо-католик казав, щоби на похороні був і гр. кат. священик, ксьондз сказав: **"Я скорше волю йти з рабіном, ніж з руським священиком."** — (Нива, 1923).

Заряд громади Двірці, на приказ уряду наложив на свящ. Ґоцького 50 днів шарварку (безплатної роботи для громадських потреб). — ("Нива", 1924).

Розвязали священиче Т-во Ап. Павла за те, що скаржилося перед Ліґою Націй на польські переслідування. — ("Нива", 1924).

До Вульки (пов. Бережани)) в будний день приїхав польський ксьондз Ланцуцкі, розбив сокирою церковні двері і правив свое Богослуження. ("Нива", 1929).

В Перемишли свящ. Гмитрасевич дістав 14 днів арешту, бо в день іменин Мосціцького мав лише тиху Службу Божу і не співав "Боже, цось Польске..." (1935).

Ксьондз Мальовани в школі в Конюхах вдарив свящ. Совяка. (Діло", 1936).

Ксьондз Щенх, в школі в Рожнітові, бив в груди свящ. Костюка. (1936).

"Український Бескид", ч. 43, 1936, каже, **що в однім місяци три польські ксьондзи били гр. кат. священиків.**

(Дальше ще буде кілька примірів, щоби було ясніше, за що і як переслідували гр. кат. священиків).

ЛІКАРІ В КАНАДІ.

Канада, беручи загально, має досить лікарів, а також Америка й Англія. В 1952 році вмерло в Канаді коло 150 лікарів. Дальше Канада буде виховувати річно коло 1,000 лікарів.

НА ЗБРОЄННЯ ЯПОНІЇ

З Токіо є вістка, що Америка видає денно один міліон долярів на озброєння Японії.

ЗНАЙШЛИ 100-ҐАЛЬОНОВУ ФАБРИКУ.

В Винипегу знайшли в Стадника фабрику горілки, де можна денно зробити 100 ґальонів. Повних знайшли 19 та кілька мішків цукру.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

46.

Заснування читальні.

Як помер мій парох, я був вільний і рішив оснувати читальню "Просвіти" в Підгірцях. В церкві я оголосив, що 15-го листопада, 1896 р. будуть перші загальні збори.

В неділю на приходство зійшлася майже половина села старих і молодих. В просторій кімнаті було все готове, — горіли свічки, стояв хрест. Мала бути Панахида за основників львівського матірного "Т-ва Просвіта", які вже не жили.

На вечеру я запросив сусідів, Юхновичів, але про читальню їм не згадував. А їм вже хтось з противників наговорив, що селяне збунтувалися і рушили на приходство (до дому священика), щоби священика бити, чи що. Тому коли Юхновичева зблизилася до приходства і побачила в кімнаті свічки, думала, що лагодять мені похорон.,

Юхновичі прибули, коли я правив Панахиду з свящ. В. Дубіцьким. Опісля вибрали заряд і все гарно закінчилося.

Юхновичева дивувалася, що є люде, які поборюють освітну працю. Тим людям ходить про одно, — щоби самим захопити провід в руки.

Якраз в тім часі Трильовський, Павлик та інші вели сильну аґітацію проти священиків, але селянство назагал мало свій здоровий розум.

Народовецька партія, де священство творило дві третих активних діячів, почала вести освітну працю серед народу. Основувалися читальні "Просвіти", кооперативні крамниці, позичкові каси і т. п. Тоді повстала "Народня Торговля" у Львові, що давала початок торговельному рухови між Українцями, основуючи свої філії. В 1880-их роках засновано асекураційне Т-во "Дністер".

В Підгірцях аґенції "Дністра" не було, отже я оснував аґенцію. Перше провадила її моя дружина безплатно, а разом підучувався селянин Василь Кавич, що опісля вів тую аґенцію.

Впродовж 4-ох літ я оснував в Підгірцях хор, шпихлір, читальню "Просвіти" й аґенцію "Дністра". Мав роботи по уха — в парохії, в школі, в читальни, на власнім господарстві. Але я не жалував праці, а то і до чужих сіл їздив помагати, де мене закликали.

Два священики.

Священики були взялися до освітної праці, а дуже рухливим був **о. Тома Дуткевич, в Цішках.** Таким був і його брат, парох в Дубю. Один з них виявив думку, що треба товариства для науки садівництва, пасічництва, овочевих виробів, плекання ярини. Се був початок "Сільського Господаря", отже поважної і корисної орґанізації.

Передовим діячем в Олескім деканаті був **о. Данило Танячкевич,** пізніше посол в віденькім парляменті. Про нього я вже говорив, а тут ще скажу...

Се була людина, що зреклася всего особистого і посвятила себе вповні свому народови. Танячкевич був вдівцем, мав четверо дітей. Один син кінчив студії, старша дочка була замужна, двое молодших були безнадійно хорі.

Сам панотець не мав маєтку, бо він роздавав бідним, і не вів господарства. Тому до його хати заглядала біда. Він і голодував, але був невтомний в душпастирській і народно-громадській діяльности. Їздив по місіях, проповідував, влаштовував всенародні віча, основував читальні "Просвіти"... В своїй парохії оснував першу в Галичині сельську касу ощадности в Закомарню. Вона дуже гарно розвивалася.

В 1896 р. закомарянські селяни винаймили двірські лани (панські поля) при допомозі своеї каси і плянували за час ті лани закупити, а тоді не пан, але вони будуть принимали ("презентувати") пароха.

Так дбав про добробут своїх парохіян о. Данило Танячкевич.

НАРАДИ В БЕРМУДІ.

Липня 8-го будуть в Бермуді наради представників трох держав, — Чорчиля, Айзенгавера і французького представника. Будуть обговорювати теперішне положення на світі, а тоді покажеться, чи можна буде переговорювати ще з Росією.

ПРО ІМІҐРАНТІВ В МАНІТОБІ.

Др. Сислер говорив недавно в Винипегу, що зі статистичних звідомлень видно, що між недавними іміґрантами з Европи є мало пяниць, коли порівнувати з неіміґрантами. Зате між ними є багато родинних клопотів, бо багато з них женилося без застанови.

ТРЕБА ПАЛИТИ БОЛЬШЕВИЦЬКІ КНИЖКИ

През. Айзенгавер заявив, що американський уряд є за тим, щоби палити книжки, які захвалюють большевизм. Не нищити лише тих, що показують, яким большевизм є.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В МЛИНІ.

В Мидленд Флавр Млині, на Ст. Боніфасі, коло Винипегу, експльодував мучний порох в воздусі, й експльозія знищила будинок та кинула В. Зубяка, робітника, 400 стіп на долину. Він потовкся і помер

З ВИПАДКІВ В МАНІТОБІ.

В минулім травни згинуло в Манітобі в нещасних випадках 22 (а в 1952 р., 18), а ранених було 260 (в 1952 — 340). Від січня до травня згинуло 120, а ранених було 1,490

ВИДАТКИ АМЕРИКИ В ТРОХ РОКАХ.

В посліднях трох роках Америка видала на озброєння і корейську війну 101 біліон і 740 міліонів долярів. А в трох роках минулої війни, видала несповна 163 біліони.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG. MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimontly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — [illegible]

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ТРИРАМЕННИЙ ХРЕСТ.

Ще недавно хтось з науковців старався довести, що Трираменний Хрест зі скісним долішним раменем, се хрест московський. Та коли треба таке доводити, то знак, що невідомо хто такий хрест встановив, де і коли. Треба брати лише факт вживання такого хреста, оскільки воно відоме.

Загально береться, що ап. Андрей був розпятий на хресті в формі букви "Х", отже долішне скісне рамя нагадує той хрест, а з ним ап. Андрея як Апостола України, бо ж він мав бути навіть на Київських Горах. Так се хрест "андріївський". Виходило би, що Українці повинні були його встановити.

Відколи, як давно і як далеко і широко Трираменного Хреста вживали, хто був за його вживанням і чому, а хто проти, коли такий був, також мабуть невідоме. Лише відомо, що був він в деяких сторонах, а в других міг не бути. Видно, що твердого приказу на його вживання не було, як не було і заборони.

Хтось недавно писав, що на Придніпрянщині були церкви без Трираменного Хреста. Та чи всюди? Або чому не були, де не були? Чи українці самі були проти них, чи були заборони, чи як? Також неясне.

Дошукуватися всего того, се справа науковців, а ми гляньмо на справу практично.

В Галичині, яку більше знаємо, були Трираменні Хрести і їх вважали тут українськими, а не московськими. Не було думки, що се хрест московської встанови. Коли б же Галичина приняла той хрест за впливом Москви, то не вважала б його українським. Знов же Москва не говорила б Українцям, що се український хрест. Дотого ж Галичина від Москви і її впливів далеко.

Галичани толкували скісне рамя хреста як спомин Андреевого хреста, і як спомин побуту ап. Андрея на Україні, на місци, де повстав Київ. З Києвом, з Україною той хрест звязували, а не з Московщиною.

Коли б Москвини хитро Трираменний Хрест встановили, то чи могли ним Українців до Москви привязувати? Ні! Він же якраз Україну з Києвом українцям нагадував.

Коли б нині Україна стала самостійною, то яка користь була би Москві з Трираменного Хреста? Він хіба нагадував би, що Москва приняла християнство з Києва. Не більше.

Виходить, що Трираменний Хрест природно належиться лише Українцям.

І тому тих, які вважають той хрест московським, можна запитати: якого хреста і чому вони хочуть? І чи не йдуть вони по лінії римської політики, яка завзято стоїть проти Трираменних Хрестів, а за заведенням своїх? В Канаді вже переробляли Трираменні Хрести на римські.

Для Риму Трираменний Хрест є знаком православія та українства, і він рад би той знак усунути. Се також треба мати на увазі.

Вкінци треба ще одно згадати. Українці розуміють, що коли стати перед Трираменним Хрестом, то долішне скісне рамя повинно бути висше проти нашої лівої руки. Коли церква стоїть престолом до сходу і ми на неї з заходу дивимося, то рамя хреста, що від півночи, повинно бути піднесене.

Знов же коли дивитись на московські малюнки з хрестами (прим. "Новая Скрижаль"), то скісне рамя піднесене проти нашої правої руки. Може воно маловажне, та всеж чому Українці мають тут свій погляд?

Загально взявши, Трираменний Хрест має за собою ознаку українства, а не московства. Й ознаку українського православія, а не католицизму.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ

III.

Був 1910 рік. Четвертий рік тревала перша Світова Війна; тоді вже другий рік тягнулася революція в Росії, де українська справа поволі викристалізовувалася. Вже була Центральна Рада, а так Гетьманський Уряд в Києві. Вісти з України підносили на дусі свідомих Українців у Канаді.

В тім часі творилося в Канаді велике діло. Українці постановили мати Українську Церкву, таку, яка освячувала наш нарід цілі століття, Церкву Володимира Святого й дальших наших князів, наших гетьманів, козаків та всіх наших славних предків; Церкву, яка служила б народови й була незалежною від будьяких чужих впливів.

Українці прибули на Зїзд до Саскатуну, порадилися, розважили докладно всі можливости і твердо заявили: не хочемо опіки чужих Церков, ані їх духовних провідників; хочемо Церкви, що служила б нашому народови, його розуміла б і була би твердинею його життя. Вони заявили, що відновлять Українську Православну Церкву

На початках розумілося, що в своїй Церкві мусять бути священиками сини Українського Народу.

Зголосилося було кілька священиків з симпатіями, але при першій нагоді вони усунулися від нашої Церкви мимо урочистого приречення в ній служити. Та Господь не лишив своїх добрих людей, бо знайшлися священики-піоніри, які не дивилися на вигоди, достатки, легку працю, бо того всього на початках Церква не обіцювала, і вони дали свої сили та здібности на службу Богові й свому народови. Зчасом молоді учителі і студенти університету відреклися карієри, яка їм стелилася і простудіювавши богословські науки, висвятилися на священиків, щоби послужити нашій Церкві.

Готових церков було небагато. На початках служили Богослуження по хатах, у бідненьких Народних Домах, а часто під голим небом. Священики мусіли нерідко носити в валізках всі потрібні прибори для Богослуження. Ходили пішки, а як могли переїхати кудись богою чи демократом (легкими візками), то вже була розкіш. Винагороження діставали бідненьке, а часто й ніяке. Подорожі відбували далекі, бо цілі провінції були тереном їхньої праці. Поза церковними обовязками вони виконували багато освітньої і організаційної праці, без похвал, без нагороди.

У серцях їх жевріла любов до Бога і свого народу. Мали вони велике бажання служити великій справі; це були правдиві безсрібники і місіонарі модерних часів, відважні, що не боялись терепон, ані не слухали ворожих нападів, — а гляділи вперед; вони мріяли про гарні церкви, заповнені вірними, величаво прикрашені, з гарним співом, окутані зорганізованими товариствами для молоді і старших, мріяли про повне церковне життя... хоч дійсність була досить бліда.

За тридцять пять літ часу ті піонири-священики дочекалися (за виїмком кількох) гарних овочів своєї мозольної праці. Нині поширилася наша Церква по всій Канаді. Вона пишається всім тим, про що мріяли молоді мрійники. Нині десятки Духовенства працюють на добре зорганізованих парохіях, мають приємність служити у Божих Домах з прекрасними співами, а також й комунікаційні середники за той час дуже поліпшилися.

Віра перших організаторів нашого церковного життя і перших священиків була тверда і непохитна. Вона була такою, якої вимагав Спаситель наш Ісус Христос від Своїх учеників коли казав: "Коли будете ви мати віру... й горі оцій скажете: перейди звідсі, то перейде, й нічого не буде для вас неможливого (Мат. 17:20).

Вірою старозавітні праведники і новозавітні ученики Христові доконували великих діл; вірою і наш нарід у Канаді разом з своїми провідниками духовними доконав великого й історичного діла — самий відновив Українську Православну Церкву!

ОВГ.

ПОМЕР СТЕПАН БАРАН.

В Мінхені, в Німеччині, помер 4-го червня визначний український діяч, адвокат Степан Баран. Народився він 1879 року в селі Крукеничах, пов. Мостиська в Галичині. Побіч правничого знання здобув він багато інших наук і 1914 р. відчинив адвокатську канцелярію.

В недавній Польщі визначився як великий оборонець прав українського народу. В тім мабуть ніхто йому не дорівнував. Виголосив чимало промов в варшавському соймі, багато писав в українській пресі; виступав в багатьох процесах, часто цілком безплатно, де Українців судили. Дуже завзято обороняв українську справу, коли Поляки нищили церкви на Холмщині кажучи, що хоч він католик, але українська народна справа каже йому і православних Українців обороняти.

В послідних літах був головою Виконного Органу УНРади. Його імя запишеться в Українській Історії на видному місци.

ЯК ЄГИПТЯНЕ СВЯТКУВАЛИ БАЙРАМ.

Єгиттяни є магометанами, а в магометанів є піст, що тревае цілий місяць, звесь він Рамадан. Коли піст кінчиться, є тридневе свято — Байрам. Тепер в часі Байраму в сімох селах Єгипту згоріло 668 домів, а в них 24 особі. Попечених чи ранених було 67. Трохи на американський лад.

ОСУДЖУЮТЬ ЗА ЛЕГКОВАЖЕННЯ НЕДІЛІ.

Священик Скотляндської Церкви виступив проти Князя Единбурґу, що в неділю занимається кінним спортом. Тут в відповідь князь підніс посудину з шампаном і каже: "А чи можна в неділю пити шампан?", і почав пити. Се сподобалося тим, що там були. Справа мала, але важна, що нині вільний час люде раді заповняти лише спортами і витріщками.

СВЯТИЙ ІВАН ДАМАСКИН.

Давне християнство мало ревних працівників не тільки між пустинниками, священиками та звичайними людьми, але і між високовченими і між людьми на високих становищах. До таких належав св. Іван Дамаскин, якого память припадає на 11-го липня (28 черв. церк.).

Був він родом з міста Дамаску, де його батько був скарбником при дворі каліфа (князя, короля).

Вже вдома виховували Івана дуже дбало і в нього змалку була велика охота до науки.

Коли раз привезли до Даамску багато невільників, батько Івана віднайшов між ними старого і дуже вченого монаха, Козму, і призначив його учителем для свого сина.

Коли Козма за час вернувся до монастиря, Іван хотів йти за ним, але каліф назначив його своїм міністром, де він показався також щирим християнським працівником.

Тоді грецький цар Лев виступив проти шановання (почитання) образів, отже святі образи тоді нищено, а їхніх почитателів переслідувано. Знаючи про те, Іван написав три письма і післав християнам до Царгороду, де ставав в обороні почитання образів. Ті письма християн скріпляли, але були ненаруку цареви

Цар, уважаючи Івана своїм ворогом, повідомив каліфа, що ніби Іван писав до нього, щоби цар напав на Дамаск і прогнав каліфа.

Не помогли Іванові виправдання і каліф казав за кару втяти чи покалічити Іванови праву руку, щоби той не міг більше писати

Поранений Іван пійшов до церкви і довго та щиро молився перед образом Богородиці, щоби вона помогла доказати його невинність. Втомлений він перед образом заснув. Коли ж прокинувся, почув, що його рука цілком здорова.

Каліф, побачивши Івана здоровим, пізнав, що Іван невинний, однакож Іван не хотів бути довше на службі каліфа. Він роздав свое майно бідним і вступив до монастиря св. Сави в Єрусалимі. І тут посвятився науковим та письменницьким працям.

Так написав він систематичну науку православної віри і та праця мала поважне значіння для Східної і Західної Церкви.

Написав напричуд гарний Великодний Канон ("Воскресення день...), що співаесь від Великодня до Вознасення, та ще інші Канони, що співаються на Утрени головних свят

Також Октоїх, або Осмогласник, що мае недільні служби на 8 голосів.

Дальше зворушаючі стихиря, що співаються донині на похоронах.

Так хотів св. Іван віддячитись Діві Марії за поміч, яку дістав від неї. Поздоровлена рука, що стала здоровою, до його смерти щиро працювала, і його праця донині е дуже цінною для християн Східної Церкви, отже і українського народу.

Чи е між вірними Української Церкви такий, що не захоплювався б слухаючи на Великдень: "Воскресення день, просвітімось люде"? Без того Великодного Канону Великдень не був би таким милим, таким величавим, яким він е нині.

Також і похоронні Стихири які вони і зворушаючі і навчальні! Пригадують вони живучим, що: "Як цвіт вяне, як тінь щезае, так минається життя чоловіка", а по смерти "чи е ріжниця між царем і вбогим?"? Се велика і потрібна наука!

Святий Іван, якого звемо Дамаскином від того, що походив з міста Дамаску, жив 104 роки, і вмер 786 року.

ПІДНОШЕННЯ КОЛАЧІВ НА НА ПАНАХИДІ.

В декотрих сторонах в старім краю був звичай, що на Парастасі, чи Панахиді при співі "Вічная Память" люде підносять колачі окремо, або разом зі столом, на якім колачі лежать.

Се звичай місцевий, але гарний. В церковних книжках про те не говориться, але люде при співі "Вічная Память" бажали виявити більше участи в тім послідним побажанню, отже створили такий звичай. Уважали, що красше показати свою молитву і зверхним обрядом, ніж лише тихо стояти.

В деяких сторонах того звичаю не було. І в Канаді е той звичай не у всіх громадах.

Кілька подій недавного часу

Слід перечислити кілька подій з недавних часів, що розворушили мертвоту загальної політики в деяких частинах світа.

Вже усунення ґен. МекАртура висунуло різке питання: хто його усунув, чому і для яких цілей?

Вибір Айзенгавера президентом Америки був важною подією. Мабуть се заставило голову Обеднаних Націй, Тригве Лі, зрезигнувати, а його помічник відобрав собі життя.

Заворушення в Берліні важна подія. Большевики заворушення спинили, але не зупинили розголосу і нових міркувань про те. Ті заворушення розбудили нові думки, нові настрої і в Німеччині і по світі

Були заворушення в Чехословаччині та Болгарії.

Є чутки, що большевики Маленкова мали вбити. Про нього довший час нема вістей.

Малою, але важною подією е покарання Розенберґів смертию. Була загальна думка, що їх смертию не покарають, бо до того часу уряд Розевелта і Трумена ставився до шпіонів ласкаво. Теперішній уряд Америки виявив більше рішучости

Се події, які кажуть сподіватися, що за ними можуть прийти нові подібні події, бо одна нова сила викликуе другу; нові думки і настрої виробляють нові пляни і спонукують до нової роботи. Та як буде, час покаже.

НА ПОХОРОНІ РОЗЕНБЕРҐІВ.

Похоронили Розенберґів в Ню Йорку. На похороні було понад 10,000 осіб, а був також пресбитеріянський священик з Монтреалу, Ґлендон Партридж. Він сказав в промові: "Вони згинули в імя людяности, правди і справедливости". Подібно говорив адвокат Блох: "Нарід повинен знати, що Америка живе під пятою військового диктатора одягненого в цивільну одежу." Взагалі говорилося, що Розенберги невинно замордовані. Головою похорону був рабін Авраам Кронбах.

ПОЧТА ДО ЗАМОРСЬКИХ КРАЇВ.

Від 1-го липня в заморські краї можна буде посилати листи літаками два рази більшої ваги, ніж дотепер, за ту саму оплату. До Англії й Европи за півунцію ваги буде 15 центів; до Середної і Полудневої Америки та Західної Індії 10 центів; до решти світа 25 центів за півунцію ваги. Дотепер за ту ціну можна було посилати чверть унції.

Хто винен — батьки чи діти?

Таке нераз можна знайти і се я знаю з власного досвіду...

Є рідна школа, чи взагалі хтось вчить дітей по українськи який час. І щож? Приходять деякі діти, що мало по українськи говорити вміють, або таки не вміють.

І вчи таких дітей! Треба до них частинно по англійськи говорити, бо по українськи не розуміють.

Тут перше питання: хто за те винен? Певно, що не діти, але родичі. Не навчили дітей говорити по українськи, а потім посилають дітей до школи, щоби там учитель їх вчив. Чи не смішно? Ні! Гірше ніж смішно, — се великий нерозум!

Коли Українець думае, що його дітям не треба української мови знати і тому сам дітей по українськи не вчить, то нащо він дітей до української школи посилае? Коли не треба дітям українського, то не треба їх до української школи посилати.

Такі діти в школі чуються ніяково, і або завидують другим дітям, або їх і їх українську мову ненавидять. І багато не навчаться, бо знають, що їх родичі українську мову легковажать.

Друге, що такі родичі роблять клопоти учителеви і шкоду другим дітям. Він мусить робити ту роботу, що до него не належить, бо по українськи повинні вчити дітей найперше родичі. А коли вони самі не вчать, то чому вимагати щоби чужий чоловік вчив? Де таке між розумними людьми бувае?

Я знаю випадок, де Англієць банкир посилав свої діти до української рідної школи, щоби діти привчилися по українськи. Він же самий не міг їх навчити, бо по українськи не вмів.

Се був розумний чоловік! Він знав, що вміти дві мові, се вартнійше, ніж знати лише одну. Він певно був рад, щоби його діти і пять мов знали. Але е Українці, що навіть власної мови не хочуть дітей навчити. Чи се ознака розуму?

Оповідали мені знакомі, що до їх сусіда Жида приходив другий Жид і вчив дітей по українськи. А ті діти і свою мову знали, й англійську, та ще й української вчилися. Так роблять розумні люде! Вони хочуть, щоби їх діти якнайбільше знали. А нерозумний хоче, щоби якнайменше.

За таке діти не подякують своїм родичам і добрим словом не згадають. Бо нема за що. Та ще й нарікати будуть.

Над тим повинні такі родичі застановитися, або нехай другі їм се пригадають. Може дехто з них опамятається.

У. Р. Ш.

ХОЧУТЬ 30-ГОДИННОГО ТИЖНЯ ПРАЦІ.

Вининегська й окружна Ремісничa й Робітнича рада вийшла з тим, щоби робітники працювали лише по 30 годин на тиждень і заробляли тілько, як і за довшу працю. За рік-два можуть домагатися 20 годин, дальше 10 годин, аж прийде до зера .. А кілько мають працювати фармарі?

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ТРЕБА ЗНАТИ І ШАНУВАТИ СВОЮ ГІДНІСТЬ.

Відомі випадки, що нераз молоді, а головно ж дівчата, чи жінки, не хочуть признатися між неукраїнцями, що вони Українки. Уважають, що бути Українцем, чи Українкою, се сором. Не знають, що якраз великий сором в тім, що вони самі себе встидаються, хоч нема чого встидатися. Але бувають також інші.

Знаю такий випадок... Іде на стріткарі український гарний вояк, і мотормен починає з ним балачку про форінерів, що вони сякі і такі. Українець за ним потакує, а вкінци випростовуєсь на повний і зріст і каже:

— Так, так! Ти правду кажеш, бо я сам до тих форінерів належу! Я форінер, я Українець!

Мотормен замовк, а що в його душі діялося, можна догадуватися.

В часі першої війни Англійці хотіли знати з яких народів є вояки в їх війську в Африці, отже виробили відповідні папери, де мав кожний себе записати. Та приходить один офіцер, розглядаєсь, а там його нарід не зазначений. Отже бере він лінію, відзначує окреме місце, пише нагорі: "Жиди", і зазначує, що він Жид. Коли його не питали до якого народу він належить, він не говорив, але коли запитали, він ясно сказав хто він. Се було таке важне, що навіть англійські ґазеті в Канаді про те писали. Признавали, що чоловік вміє гідно себе і свій нарід шанувати.

Ті два приміри показують, як треба шануьати себе, свою народність і свій нарід. Таких і другі пошанують.

Були вже в англійських ґазетах голоси про те, що люде не повинні зміняти своїх імен. Казали, що ніхто не повинен себе і своєї народної приналежности встидатися. Він не гірший ніж другі.

Сих кілька уваг можуть бути доброю темою для промов на відчитах чи взагалі сходинах. А вже Сумківці повинні звернути на те увагу. Хто хоче бути між чужими людьми гідним, то він перший мусить свою гідність шанувати.

Читач-Від. Молоді.

ДІВЧАТА ЛЮДЕ, А НЕ ЛЯЛЬКИ.

Є загальний погляд, що справа дівчини — гарно вбратися, гарно виглядати, а потім вийти замуж. На тім все кінчиться.

Від ляльки можна вимагати, щоби була гарна, бо лялька мертва річ. А дівчата, се люде, — будучі господині дому, матери дітей, їх учительки, і громадянки. Се важне становище, великі обовязки.

І тому треба виховувати дівчат вже змалку так, щоби були розумними, розсудними; щоби вже дівчатами розуміли ті справи й обовязки, які їх пізнійше чекають.

Коли нині число розводів щораз збільшуєсь, то головно тому, що дівчата зле виховані. Нема в них здорового розуму, а багато примх та забаганок. А розумна жінка то і злого чоловіка може на добру дорогу навести.

Се треба мати на увазі при вихованню дівчат, головно вдома. Школа не дасть того, що може дати добрий дім. Треба памятати, щоби дівчат виховувати не на ляльок, а на розумних людей.

С—а.

РОЗУМНІ ДУМКИ.

Коли бачу гідного хлопця, то прошу Бога, щоби він знайшов для себе гідну дівчину, або щоби гідна дівчина його знайшла. — Талмедж.

Чесна жінка — вінок для чоловіка, а ледача немов гниль в його костях.

Жінка розумна будує свій дім, а нерозумна розвалює його своїми руками.

Нерозумний син — вітцеви свому ґірка досада (клопіт), а ще гірший він для матери.

І дурень як мовчить, здається мудрим.

Дурний син — гризота батькова, а сварлива жінка — як вода, що тече крізь дах.

При дурневи не говори, бо він легковажить твої слова.

Добре імя ліпше, ніж велике багацтво, а добра слава дорозша над золото і срібло.

Постав дитину на добру дорогу, а вона й старою не зійде з неї.

Хто знайде гідну жінку, то еї ціна дорозша від перли.

Принада — річ непевна, пишна врода — річ минаюча, а богобоязлива жінка — от її хвалити треба!

З Приповісток Соломона.

РІДНЕ СЛОВО.

Гідні наші рідні предки
Мовчки спочивають,
Тілько чорнії могили
З вітром розмовляють.
Спочивають, дожидають
Праведного суду,
Як судити Україну
Рідне Слово буде...
Рідне Слово! Божа Правда!
Неначе дитина —
Ним вже стала промовляти
Наша Україна.
Промовляє! Оживає
Прибитий морозом
Не позичений, а власний
Український. Розум
Схаменуться, стрепенуться
Стуманілі люде:
Рідне Слово, Рідний Розум,
Рідна й Правда буде!...

П. Куліш.

Пояснення: Росія забороняла нераз українську мову, — забороняла в церквах, в школах, забороняла друкувати українські книжки і ґазети, забороняла українські промови говорити, українські пісні на концертах співати. Отже нарід не міг стати свідомим без науки рідною мовою. Але українська справа домагалася свого права і Росія мусіла час від часу відтягати свої заборони, а тоді українське слово набирало великої сили і розбуджувало нарід. Се має Куліш на увазі.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читаеться. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом в грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

З НАРОДНИХ ОПОВІДАНЬ.

Як чоловік ділив заробіток.

Се оповідання було вже колись в "Вістнику", але не зашкодить його пригадати тим, що його забули, або і не читали.

Давно-давно котрийсь з українських князів їхав кудись і спинився коло чоловіка, що орав на поли. Почав з ним балачку і питає, що робить чоловік з тим майном, яке кожного року придбає. Чи складає його, чи купує за нього що, чи як. На те відповідає чоловік:

—Я сам потребую лише третину того, що Бог поможе мені в році здобути.

— А що ж ти з усім робиш? — питає князь.

— Я ділю дохід на три частині: одною сплачую довг, другу визичаю, а трету часть маю на прожиток і собі складаю.

Князь не знав, що чоловік під тим розуміє і хотів вияснення. Тоді каже чоловік:

— Одна часть йде для моїх старих родичів, що вже не можуть працювати. Вони мене виховали, отже мені позичали, а тепер я той довг сплачую. Другу часть позичаю моїм дітям: я їх виховую, одягаю, вчу, посилаю до школи, декого з них вчу ремесла. А коли я зостаріюся, то вони повинні мені той довг віддавати, як я тепер своїм родичам віддаю. А третя часть йде на мої власні потреби і на власну забезпеку на колись. Коли б з моїми дітьми що сталося, або не могли би мені довгу віддавати, то я вже тепер себе забезпечую: частину відкладаю на старші літа. Коли б же мені тої частини не було потрібно, то я передам її на богоугодні діла, роздам бідакам, калікам, сиротам, дам на вдержання церкви... Ось як я своє майно розділюю!

І каже тоді князь:

— Я дякую Богу, що звів мене з тобою. Я нині від тебе багато навчився. З тебе був би і дуже розумний князь, бо ти вже нині своїм господарством по княжому правиш.

А їдучи дальше говорив з тими, що з ним були:

— Нині побачив я, який великий практичний розум буває між звичайними людьми. Від них можуть багато навчитися і ті, що великі науки в школах здобули. Видно, що серед народу є і такий розум, якого не має школа. Бачу, що великою школою є широке людське життя.

В НІМЕЧЧІНІ ДАЛЬШЕ НЕСПОКІЙ.

Хоч в Берліні большевики заворушення спинили, але поза Берліном нема спокою. В Саксонії, де видобувають руду на виріб атомічних бомб, почалися саботажі; там застрайкувало 100,000 робітників. Вони наробили там багато шкоди. А там большевики розстріляли 12 передових Німців. Взагалі положення непевне.

ЖЕРТВИ МИНУЛОЇ ВІЙНИ.

В минулій війні з американської звичайної армії і летунів згинуло 234,874. А вбитих і ранених було разом 936,259. Всего американського війська було в другій війні 10 міліонів і 420 тисяч.

ВЕЛИКІ МЕТАЛЕВІ ПОКЛАДИ.

Коло 50 миль від Кенора, Онт., знайшли великі поклади руди, що має нікель, мідь, в то і дорозші металі. Обчисляють ту металеву руду на 79 міліонів долярів.

МИЛОСЕРДЯ НАД ПТАШКАМИ.

На Ст. Боніфасі, коло Винипеґу, прибудовують шпиталь. Та сталося, що пташка побудувала собі гнізно на зелізній основі будови і має в них троє молодих. Щоби вона могла їх вигодувати поки полетять, ту частину відгородили дошками. Прибудова коштує 5 міліонів долярів.

МОРОЗ В [redacted]

В Стейті Монтана в Америці, був 21 червня мороз в деяких місцях. В Єловстон було 29, в Друмонд 30, в Бют 31, а в Вайтгал 32. Було досить зимно з дощем в Манітобі.

ДАЮТЬ ЮГОСЛАВІЇ.

Тепер Англія, Америка і Франція дають Югославії 59 міліонів долярів А дотепер дістала вона 145 міліонів.

ЛИХО ЗА ЛИХОМ.

Коло Морден, Ман., корова напала на фармера, Еліота, отже він впав під тректор, який зломив йому кілька ребер і пошкодив хребет.

АНҐЛІЙЦІ, ЩО ЗГИНУЛИ В КОРЕЇ.

За 23 місяці, до 1-го червня, згинуло в Кореї 447 анґлійців, звичайних вояків й офіцерів.

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ ГРОМАДЯНИН.

Бл. п. Теодор Циганевич.

Червня 13-го помер в Винипеґу, поважний громадянин винипеґської громади — Теодор Циганевич, по двомісячній недузі, проживши 65 літ. Смерть для всіх була несподіванкою, бо до слабости був ще здоровий і рухливий.

Народився 28 лютого, 1888 р., в Добростанах, пов. Городок, в Галичині. До Канади прибув 1914 р., і цілий час проживав в Винипеґу. Послідні 35 літ працював в Електричній Компанії.

В 1917 р. одружився з Параскевією Гузів.

Весь час був активним в загальнім і церковнім громадськім життю. Був членом Собору св. Покрови, а дальше належав до перших, що клопоталися будовою Катедри, був тут членом Будівельного Комітету; дальше був тут старшим братом. Посідний раз був на Богослуженню в Катедрі 12-го квітня, і жертвував на Катедру багато.

Був він членом 21 відділу Взаїмної Помочі, членом Допомогово Т-ва св. Петра та "Олд Таймерс Асошіейшин" при Електр. Компанії.

Лишив дружину, сина Михайла, дочку Марію (замужну Богоніс) і двох внуків.

Заслуги покійного показав і його похорон. В вівторок 16-го червня була Панахида в каплиці похоронного заведення Завідовського. Правили оо. Грицина і Желіщкевич. Співав Катедральний Хор. Простора каплиця не помістила всіх, що прийшли.

Похорон був в середу 17-го червня в Катедрі Пресв. Тройці, правили знов оо. Грицина і парох Катедри Желішкевич. Співали дяки Ґжеховський і Марцинюк. Хоч був будний день і падав дощ, але люди майже цілком заповнили Катедру. Похоронили на українськім цвинтарі Всіх Святих.

Після похорону в домі родини покійного п. Назар Боднарчук зробив заклик за збіркою на "Укр. Голос" і "Вістник", яких покійний був сталим читачем, отже дали жертви:

По 2.50: М. Циганевич, Вас. Богоніс. По 1 дол.: Н. Боднарчук, П. Кривакевич, пані Колтикова, Й. Богоніс, Й. Бучковський, Синчук, Радомський, Севсуи, Юрків, пані Яренко, пані Богоносова, Волод. Богоніс, М. Головчук, пані А. Новакова. По 50 ц.: пані Блохова, пані Посадникова. Разом з дрібними жертвами $25.70.

Жертводавцям щира подяка, родину покійного нехай Господь має в своїй опіці, а Покійному — Вічная Память!

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
[redacted]
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ДІМ В МИРНАМ, АЛТА.

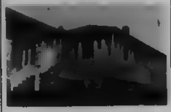

Свого часу в "Вістнику" обговорювано конечність будовання парафіяльних домів для наших священиків та подавано доцільні і практичні вказівки, якими ті доми повинні бути.

Наша Громада в Мирнам не могла скорше приступити до будови резиденції. Вона існує 12 літ і першою справою було збудувати церкву і придбати для неї конечні річи. Тим клопоталися основателі, заряди Громади та Союз Українців Канади в Мирнам.

Річні Заг. Збори Громади, з грудня 1951 р., доручили новому Зарядови приступити з весною 1952 р. до будови дому. По заплаченню довгів зосталося в касі понад 500 долярів, а колида прийшло дальших 500, і з тою сумою 1952 р. приступлено до будови.

Господь благословив щиру працю і вкінци листопада наш парох, о. Греділь, міг перейти до нового дому

Дім сей розміру 24 x 34 стіп (фітів), і можливо з найкращих і наймодернійших між всіми домами церковних наших громад в Канаді. З найлучшого матеріяху, стіни з потрійною ізоляцією, з повною пивницею (бейсментом), має автоматичний огрівач оливою, отже не боїться зими. Має три спальні, кухню, світлицю (ливінг рум) і кімнату на майбутню лазничку, що прийде з будовою водопроводу. Є в плині набути електричну кухню і холодільню (ледівню). І вид з того дому прекрасний.

Важне, що до обниження кошту причинилися ті члени, котрі крім грошей давали і безплатну працю, отже майстрови і його помічникам прийшлось заплатити всего 600 долярів. Згадати, що прим. члени: К. Навальковський, П. Кіндрачук, В. Мельник, Василь Тащук і В. Лопатюк дали пересічно 60 годин такої праці.

Василь Топольницький, місцевий електрик, дармо виконав дротовання, також дістав форнес і склав його.

Жінки, членки Жіночого Т-ва, сходилися і малювали, а також придбали фіранки і купили честерфілд з кріслами

Члени з фармів також приходили помагати.

Згадати, що Бівер Алберта Ломбер Ко., якою завідує п. У. Гунька, дала матеріял з 10 проц. опустом. Крім того п. Гунька дав готівкою 50 дол.

Найбільші жертви дали: Ст. Мартинець, Ник. Беднарський й І. Карапіта — по 100 долярів, а Мих. Мисанчук 75 долярів.

З Громад, що належать до нашого округа, дали: громада в Мусідорі 500 дол., а парохія з Слава-Полуднева 230 дол., за що щира їм [redacted]

Нині можна сказати, що дім має вартість коло 8,000 долярів, і так як без довгу. Залучений образок показує вигляд нашого дому.

Се може бути за примір другим і доказом, що спільною працею люде можуть дуже багато зробити. А що зроблять, те буде їх великим і славним ділом.

К. Навальковський, предсідник
Ф. Шинко, секретар.

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА

о. Д. Лучака

Вилингдон, Алта. По 1 дол.: М. Макарецький, Г. Купіна, В. Н. Бабак, І. Т. Іваник, І. Зіганаш, Н. Івоняк, Н. Федорак, В. Фуштей, Н. Шевчук, Г. Фуштей, Д. Ф. Романко, Н. Бабак, Г. Миглей, Г. Н. Біляк, В. Н. Шандро, Кікторія Федорак, Г. Н. Шандро, В. Федорак, Н. Войчук, Д. Пиріг, Г. Семенюк, І. Цимбалюк, В. Бабюк, Василина Фищук, Параска Скакун, Н. Фодчук, Ф. Маґера, Н. Козак, Л. Боднар, М. Федорак, Василина Курейчук, Н.Н. Дрібними 2.30 дол.

Ендрю, Алта. По 1 дол.: Емілія Лесик, Л. Воробець, Н. Дікур, Ю. Фрунчак, Г. Тимчук, С. Чоляк, І. О. Матічук, І. Лопатка, П. Андрюк, Н. Танасюк, Марта Радомська, Г. Маркевич, І. Гнідан, В. Лакуста, Ілена Романюк, О. Майтійчук, Н. Радомський, Н. А. Мельник, Катерина Гордей, Марія Бабюк, Ф. Лакуста, Є. Тимчак, Ю. Питцук, В. Дмитрук, Ю. Танасюк, Марія Корінь і Н.Н. Дрібними 1.90 дол.

Кагиии, Алта. По 1 дол.: Я. Матушак, Н. І. Середяк, Д. Митлей, П. Жуківський, І. Бужак, Л. Амброзій, А. Кошман, Д. Осташик, П. Середюк. Дрібними 50 центів.

Борівці, Алта. Николай В. Душинський (?). По 1 дол.: Н. В. Ластівка, Н. Макарецький, К. Шевчук, Г. Ковальчук, Н. Реліш, П. Душинський, Н. Буга, М. Штогра, Г. Григорчук, М. М. Ґордей, В. Григорук, Марія Маґера, Т. Маковійчук, М. Ластівка, Л. Ґордей, Л. Горлей, І. Цимбалюк, Т. Бабюк, С. Манастирський, М. Карбашевський, І. Жуківський. Дрібними 2.50 дол.

Прут-Новий, Алта. Степан Харук 2 долари. По 1 дол.: Д. Лазарук, Т. Т. Гіл, І. Ткачук, Юстина Береза, Г. Гіл, В. Г. Лабатюк, М. Юрійчук, Д. Н. Лазарук, В. Ткачук, В. Романюк, В. Гунька. Дрібними 1 дол.

Лужани, Алта. Том Дидла 5 дол. По 1 дол.: Ю. Венгринюк, Т. Л. Онищук, В. Бурик, Н. Лабатюк, Т. Боднарчук, П. Ворощук, Н. Бурик, М. Крикливець, Н. А. Гунька, І. Сидор, Ф. Пузняк, В. Лабатюк, М. Сидор, Л. Ґордійчук. Дрібними 2 дол.

Пено, Алта. По 1 дол.: І. Михальчук, Т. Михальчук, Н. І. Михальчук, Н. Рудько, В. Онищук, В. Рудько, Д. Кузик, С. Прусак, М. Онищук, С. Мацюк. Дрібними 1 дол.

Завале, Алта. Пані добр. Лучак 2 дол. По 1 дол.: В. Гнідан, Ю. Загарій, П. Воробець, І. М. Лакуста. Дрібними 2.25 дол.

о. М. Пахолкова.

Ґронлид-Північний, Саск. По 1 дол.: І. Іванус, А. Письменний, Вікторія ербій, Й. Швець, А. Ґурський, В. ербій, А. Вахняк, М. Грипюк, В. Черній, М. Сметанюк, І. Петрів, М. Челяк, Д. ербій, С. В. Панчишин, В. Петрів, Г. Добровольський, А. Данилюк. Дрібними 2 дол.

Кадет, Саск. По 1 дол.: М. Дмитерко, І. Глухаюк, В. Гудима, В. Гудима, А. Дмитерко, пМ. Романишин, П. Рудей, В. Ворокк, М. Козунь, Мик. Ковунь, І. Григор, В. Мельник, М. Миснк, Ф. Пікуш, Анна Козунь, Марія Дмитерко, Н. Н. Дрібними 10.35 дол.

Мічам, Саск. Ф. Васкул 2 дол. По 1 дол.: С. Боднарчук, М. Костинюк, В. Новосад, М. Тріщук, П. Томащук, Л. Заліщук, В. Коновалик, М. Олексин, В. Заліщук, Д. Максимишин, Д. Новосельський, М. Климишин, П. Заліщук, Г. Дяків, М. Білінський, Н. Н. Дрібними 3.25 дол.

Вонда, Саск. По 1 дол.: М. Канаціля, М. Шутяк, І. Дзендзель, М. Малько, Й. Магус, Б. Гриців, Д. Каганила, М. Сопотик, М. Гриців, І. Лесько, В. Сопотик, І. Бойко і М. Курмей

Ґронлид над Річкою, Саск. По 1 дол.: К. Копачівський, П. Слюсарчук, Н. Романко, П. Боднарчук, Ю. Українець, Й. Боднарчук, П. Панчишин, Ю. Николюк і дрібними 75 центів

о. О. Новицького.

Дауфин, Ман. По 2 дол.: Василь Малюта і Омелян Притула. По 1 дол.: П. Ерха, Ю. Фитич, М. Котик, Анна Кіндрат, О. Котик, Г. Саранчук, Й. Камфоліо, С. Гашина, М. Бучій, В. Камфоліо.

Еткінз, Ман. По 1 дол.: В. Костишин, П. Задорожний, Т. Ничка, П. Герман, В. Андрейчук, П. Никифорук і В. Ничка

Велиикий Ривер, Ман. По 1 дол.: П. Жлан, В. П. Ярема, М. Труш, пані Е. Труш, І. Стороженко, пані І. Стороженко, і М. Станько.

Вендав, Ман. По 1 дол.: П. Мусій, П. Ґраблюк, С. Ґраблюк, В. Ґраблюк, П. Ґраблюк, Н. В. Слижук, Т. Ґраблюк, М. Савчук, Марія Савчук, С. Мудій, І. Слижук, Марія Баран, Т. Пріжула і А. Палійов.

Дрифтинг Ривер, Ман. По 1 дол.: В. Чорнобай, Л. Лесюк, П. Лесюк, Н. Робак, В. Сидор, С. Слижук, С. Сидор, В. Росоловський, Марвія Слижук, В. Джвман, Н. Лукий і В. Лесюк

Косів, Ман. По 1 дол.: М. Сивенич, Н. Давидович, Анна В. Ґеник, Д. Склепович, П. Ґеник, Д. Сничич, Д. Романчич, А. Ґеник, П. Бурʼякн, А. Ґалаберда, М. Ґеник і Д. Бураковський

Сифтон, Ман. Петро Посполіта $1.

Роритон, Ман. По 1 дол.: П. Кендзерський, Анна Щурко, А. Білецький, К. Мудрий, А. Іванчисько, І. Кзрплюк, М. Притула, А. Притула, М. Білецький, Мих. Білецький, Д. Західняк, Н. Гуцуляк, Ф. Білецький, І. Бондар. Дрібними 50 ц.

ський, І. Тудро, М. Рудий, І. Пасочник, П. Пауш, О. Дукельський. По 1 дол.: пані Г. Демос (Мінеаполіс, ЗДА), Ф. Трач, М. Петрук, Д. С. Фербей, Б. Вавринюк, М. Тащук (Стон Плейн, Алта.), З. Паранич, Л. Лихман, П. Славич, О. Дякон, П. Блажук, Ф. Сандуляк, В. Багнюк, Н. Островерха, І. Рогожа, П. Сірівьог (Брудергайм, Алта.), Е. Паламар, П. Шіпка, Ю. Буханецький, Л. Щараванський, А. Федорович, Г. Слюсарчук, Н. Юсипчук, М. Божик, А. Пітухова, С. Олекший, І. П. Бойчук, Ф. Хомцей, П. Долинюк, С. Котович (Ґібонс, Алта.), Г. Яйцевський, Й. Кузів (Мондейр, Алта.), С. Нічка, П. Романко, Г. В. Сліпченко, В. Руснак, П. Борко, В. Чоботар, А. Кривобок, А. Батюк, М. Крутляк, о. А. Хруставка, С. Гладун, М. Рогожа, С. Кузів (Мондейр, Алта.), П. Стрембіцький, Дж. Тихон, С. Обрчовський, І. Стечишин, П. Ісаєнко, Д. Тимчишин, Я. Ласійчук, В. Мельницький, П. Гамкало, М. Батюк, Н. Чопек, С. Папуга, Ф. Мацюк, М. Сидор, В. Кришко, В. Завідовський, Н.Н. Дрібними 7.05 дол.

о. І. Майби.

Ренвер, Ман. По 1 дол.: Яків Іванчук, Василь Возняк, Григорій Тополевський, Данило Визняк, Олександер Цихміструк. Дрібними 25 ц.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вінніпеґського Округа
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Пенвар Парк — Ледвич — Сандриа.
7. Вівторок *Різдво св. Івана.* — Стед (храм). — Пенбина (храм).
12. Неділя. *Св. Петра і Павла.* — Ст. Мартин (храм). — Тиндал (храм). Портедж ля Прері.
19. Неділя Дуфрост. — Су Лукавт.
26. Неділя. Гонор — Поплярфілд.

7 Ст. Джанс стр. Вінніпеґ, Ман.

Принс Алберт, Саск. О. Фучко $1.
Громади Вотерфорд, Онт.

По 2 дол.: Д. Нівринський, М. Дроздовський, А. Антохів, Софія Новак, Д. Іванків і Й. Рись. По 1 дол.: С. Дворнік, С. Жигальський, А. Завальський, В. Лазарук, І. Даниляевич, Ю. Бойко, С. Залуцький, І. Данилюк, О. Данилюк, пані В. Сторожук, Й. Паньків, К. Федірчук, Г. Ганих, С. Гулька, Й. Перетятко, А. Панасюк. Дрібними 1.60дол.

о. А. Хрустанюк.

Едмонтон, Алта. С. Нероновнч, (Принс Джордж, Б. К.) 10 дол. По 5 дол.: П. Мельник, І. А. Веретільник, А. Мокрицький, В. Короташ. По 2 дол.: пані Строкін (Сенлак, Саск.), Ф. Тимофій, Н. Солован, В. Рохмиструк, А. Короташ, Д. Лакуста, М. Гаврилюк, Н. Слюзар, С. Запарнюк.

о. С. Гредіж.

Мирнам, Алта. Михайло Мізанчук 5 дол., д-р В. Лопатнюк 3 дол., В. Ф. Щербань 2 дол.

По 1 дол.: І. Ященко, С. Кривяк, В. Аксенчук, В. Топольницький, В. Чипельський, М. Беднарський, Галя Запарнюк, К. Новальковський, О. Котишин, В. Котишин, П. Кіндрачук, Оля Фодчук, В. Тащук, Г. Клнцяк, Я. Котільник, А. Н. Чернявський (Дервент), С. Метрунець, А. Бохон, В. Курлюк, І. Максимюк, М. Яремчук, Ф. Ільків (Дервент). Дрібними 1 40 дол.

Мусідора, Алта. По 1 дол.: І. Качмар, І. Григоряк, П. Волошинюк, В Манарусяк, п-во Зіни (Едмонтон), П. Качмар, Д Богайчук, І. Луканюк, І. Кривяк, М. Ільків, А. І. Сорохан, В Ільків І. Костюк. Дрібними $8.86.

Слава-Полудневе, Алта. По 1 дол.: Марія Подольська (Дервент), М. Запарнюк ф Максимюк, А. Саковський М Тарновецький пані Н Метрунець (Мирнам), І К Григуляк, Н Запарнюк. Дрібними $4.45

Маріамб, Алта. По 1 дол І Луканюк, К Войчук, О Сорохан, Т. Явін, П Дмитраш А Манарусяк М Манарусяк, Й Голіновський, І Манарусяк, І. Кривяк і В, Кіндрачук. Дрібними 2.07 дол.

Топорівці, Алта. По 1 дол.: Д. Лобозар, Д. Купченко, І. Івасюк, Д. Орлецький (Гефорд), Метро Купченко. Дрібними 1 дол.

о. П. Зубрицького.

Лак ла Біш, Алта. "Аврора Театер" 5 дол. Г. Макорчик 5 дол. Г. Гоменюк і А Фірчук по 2 дол. По 1 дол.: Г. Лобай, С. Павлюк, П. Іванчук, Катерина Данилюк, І. Говірко, С. Ступарик, І. Іванчук, І. Романчук, К. Міщук, В. Дубан, І. Пограничний, П. Кирильчук 1.50., а "Баррес Клінік" 2 дол. Дрібними 1.10 дол.

Крейгенд, Алта. "Аврора Театер" 5 дол. По 1 дол.: П Балабан, Д. Кулик, Г Яковишин В. Ступарик. Дрібними 1.50 дол.

Норал-Кезлик, Алта. По 1 дол.: П. Ковалик, А. Гордей, І. Роса, М Волянський, В. Кравчук, І. Палилик, С. Духнік, а дрібними 50 центів.

Гресланд, Алта. По 1 дол.: М. Медвідь, О. Гула, В. Олексюк, Л. Садовник, П. Спорінь, Ю. Романишин, Ф Яковчук, Л. Тищук, Д. Синиюк і І. Комончук.

Сірефіл, Алта. По 1 дол.: А. Качан, С. Хамзук, П. Писик, Д. Швець, П. Никулин, Анна Гевко, С. Писик, І. Писаревський, А. Гевко. Дрібними 5 дол.

Бондеріні Ривер, Алта. По 1 дол. А. Гордей, М. Овсяник, Ф. Кавпець І П. Іванчук. Дрібними 3 дол.

Додаткова писанка о. Сакевича.

Вільна, Алта. Пані Ірена Мек 2 дол., а пані Катерина Російчук 1 дол. Іван Підлужний (Сурий) 1 дол.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Вонаи.
7. Вівторок. *Івана Хрест.* — Давнис.
12. Неділя, *Петра і Павла* — Вейнвуд (храм).
19. Неділя — Шипинці.
26. Неділя — Гемлин.

Адреса: Веллінгтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Тернопіль.
7. Вівторок, *Івана Хрес.* — Алвена.
12. Неділя, *Петра і Павла* — Блек Крік (храм).
19. Неділя - Вакав - Полеве Богослуження на СУМК пляжі коло озера.
26. Неділя - Вакав.
28. Вівторок, *Волод. Вел.* — Смитс.

Адреса Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Принс Алберт.
7. Вівторок, *Івана Хрест.* — Вірдейл (Храм).
12. Неділя, *Петра і Павла* — Гонейчук (храм).
19. Неділя — Сенбург.
26. Неділя — Шипмен.

654 — 7 ст. Іст., Принс Алберт, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеничшина.
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Смокі Лейк, Полеве Богослуження.
7. Вівторок, *Івана Хрест.* — Річмонд Парк.
12. Неділя, *Петра і Павла* — Торебі, (храм і візитація).
19. Неділя — Атабаска (храм).
26. Неділя — Калмар.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ОКРУГ ДАВФИН
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя Венлав.
7. Вівторок, *Івана Хрест.* — Драфтинг Ривер (храм).
12. Неділя, *Петра і Павла* — Коси (храм).
10. Неділя — Давфин. (Передаватиметься через радіо).
26. Неділя — Етвел.
28. Вівторок, *Володимира* — Давфин.

Адреса: Box 850, Давфин, Ман.
Тел. 587W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

5. Неділя — Гледон (Ювіл. Богослужения для всіх громад, Спільний обід).
7. Вівторок, *Івана Хрест.* — Хессард. (храм).
12. Неділя, *Петра і Павла* — Гіфорд (храм).
19. Неділя — Мирнам (візитація).
26. Неділя — Сенді Рендж.
28. Вівторок, *Володимира* — Елк Пойнт (храм).

Адреса: лендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Н. Бетфорд ((храм).
7. Вівторок, *Івана Хрест.* — Пескимні (пікник).
12. Неділя, *Петра і Павла* — Глеслин. (храм).
19. Неділя — Медов Лейк.
26. Неділя — Рифілд (храм).

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя. — Роблин (храм).
7. Вівторок. Ів. Хрест. — Драй Ривер (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Зелена (храм).
19. Неділя. — Ленард.
5 вечір Вечірня — Гилбер Плейнс.
26. Неділя. — Грендвю.

Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛИПЕНЬ.

5. Неділя — Винмер. (Окр. зїзд СУС).
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Кейп.
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Клейр (храм).
19. Неділя — Ватсон.
26. Неділя Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя. — Мічам.
7. Вівторок. Івана Хр. — Гронлід Річка.
12. Неділя. Петра і Павла. — Кадет (храм).
19. Неділя. — Брукобі (храм).
26. Неділя. — Гронлід Північ.

Адреса: Box 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя. — Сенді Лейк.
7. Вівт. Івана Хрест. — Виста.
12. Неділя. Петра і Павла. — Січ (храм)
19. Неділя. — Енгусвил.
26. Неділя. — Овкборн (храм).

Адреса: Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя. — Арран.
7. Вівт. Ів. рест. — Гаес (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Свон Плейн (храм).
19. Неділя. — Норквей (храм).
26. Неділя. — Глен Елдер (храм).

Адреса Box 124, Арран, Саск.
Телефон ч. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Радвей.
7. Вівт. Різдво ІВАНА ХРЕСТ. — Егремонт (ювілей і храм).
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Тервад (ювілей і храм).
19. Неділя — Редвотер.
26. Неділя — Федора.

СЕРПЕНЬ:

2. Неділя, ІЛІЇ — Восетна.
9. Неділя — Радвей (ювіл. свято).
16. Неділя — Редвотер (Візитація).
19. Вівт. ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСП. — Егремонт.
28. Успення Богор. — Нюбрук (ювілейне свято).
23. Неділя — Федора.
30. Неділя — Тервад.

Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Гарне Лейк, Спедон, Полеве Богослуження.
7. Вівт. Івана Хрест. — Ворспайт (храм).
12. Неділя — Вільна.
19. Неділя — Смокі Лейк.
26. Неділя — Спедон.

СЕРПЕНЬ:

2. Неділя — Смокі Лейк.
9. Неділя — Страй.
16. Неділя — Ворспайт.
19. СЕРЕДА — ПРЕОБРАЖЕННЯ Г. Смокі Лейк.
23. Неділя — Веліс.
28. Пятниця. УСПЕННЯ БОГОРОД. — Бойн Лейк.
30. Неділя — Спедон.

УВАГА! Неділя, 5 липня Пол. Богослуження, в разі непогоди, Сл. Божа буде в Смокі Лейк, а Пол. Богослуження 12 липня.

Адреса: Box 809, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
[illegible]

5. Неділя. — Пайн Ривер.
7. Вівт. Івана Хр. — Гарленд (храм), і Драй Ривер (храм) — о. Туржанський
12. Неділя. Петра і Павла. — Етелберт (храм)
19. Неділя. — Богдан
26. Неділя. — Пайн Ривер.
28. Вівт. Володимира В. — Етелберт.

Адреса: Етелберт, Ман.

Календар Українських Свят
ЛИПЕНЬ:

1	С	18	Червень. Прем. Леонтія
2	Ч	19	†Ап. Юди брата Госп.
3	П	20	Память угод. Вошії Волинський
4	С	21	Муч. Юліяна Тарсійського
5	Н	22	*Н. 6 по З.С* Свщ. Евсевія
6	П	23	Муч. Агрипини діви
7	В	24	*Різдво Івана Хрест.*
8	С	25	Прем. Февронії, Леоніди
9	Ч	26	Прем. Давида Солунського
10	П	27	Прем. Самсона страннопрнм.
11	С	28	Прем. Сергія і Германа
12	Н	29	*Н. 7 по З.С. Петра і Павла*
13	П	30	†Собор 12-ти Апостолів
14	В	1	*Безср.* Косми і Даміяна
15	С	2	Полож. Чес. ризи Діви Марії
16	Ч	3	Муч. Акинта, Марка
17	П	4	Андрея архієп. Критського
18	С	5	†Прем. Атанасія Атон.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
[illegible]

5. Неділя — Мохнач.
7. Вівт., *Івана Хрест.* — Габорд.
12. Нед., *Петра і Павла* — Фенвуд (храм).
19. Неділя — Айтуна.
26. Неділя — Гудів.
28. Вівт., *Володимира* — Виньярт.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Йорктон.
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Йорктон.
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Теризиц (храм).
19. Неділя — Сторновей (храм).
26. Неділя — Радиино (храм).
28. Вівт., ВОЛОДИМИРА — Мазепа.

110 Веллингтон Аве., Йорктон, Саск.
Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Лучака
ЛИПЕНЬ

5. Неділя — Вилингдон.
7. Вівт., ІВАНА ХРЕСТ. — Пене (храм).
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Андрю (храм).
19. Неділя — Прут.
26. Неділя — Борівці.
28. Вівт., ВОЛОДИМИРА ВЕЛ. — Лумник.

Адреса: Box 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛИПЕНЬ:

5. Неділя — Винярд.
7. Вівт., Різдво ІВ. ХРЕСТ.
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Пасічники (храм).
19. Неділя — "Фадаки".
26. Неділя — Едмор.

Адреса: Шіго, Саск., Box 53. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛИПЕНЬ.

5. Неділя — Шіго, місто.
7. Вівт., Різдво ІВАНА ХРЕСТ. — "За Рікою" (храм).
12. Неділя, ПЕТРА І ПАВЛА — Іісітер "Гайвей" (храм).
19. Неділя Фови Лейк (храм).
26. Неділя - "Дьора" (Лисенко).

Адреса: Шіго, Саск., Box 53. Тел. 21.

Устав Церковний
ЛИПЕНЬ:

5. Нед. Гол. 5. УВ 6. Літ. Рим. 12: 6-14. Єв. Матея 9: 1-8.

7. Вівторок. *Різдво Івана Хрестителя. УВ Лук.* 1: 24-25, 57-68, 76-80. Літ. Ап. Рим. 13: 12-14: 4. Лук. 1: 5-25, 57-68, 76-80.

12. Нед. *Петра і Павла* Ап. Гол. 6. УВ 7. Ап. 2 Кор. 11: 21-12: 9 і Рим. 15: 1-7. Мат. 9: 27-35 і Мат. 16: 13-19.

19. Нед. Голос 7. УВ 8. Літ. Ап. 1 Коринтян 1: 10-18. Єван. Мат. 14: 14-22.

26. Нед. Гол. 8. УВ 9. Літ. 1 Кор. 3: 9-17. Єв. Мат. 14: 22-34.

28. Вівторок. *Володимира Великого.* УВ Івана 10: 9-16. Літ. Ап. Гал. 1: 11-19. Єван. Івана 10: 1-9.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., AUGUST 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1 СЕРПНЯ, 1953. ЧИСЛО (946-947) 14-15

АМЕРИКАНСЬКА ПОЛІТИКА.

В деякій англійській пресі багато говориться, що Америка тратить довіря світа і повагу, головно через сенатора МкКартія, що веде розсліди большевицької роботи в Америці. Се світові не подобається.

Та се давна історія. През. Розевелт, а дальше Трумен були проти таких розслідів. А нині виходить, що Айвенгавер вважає ті розсліди потрібними, головно між передовійшими людьми.

"Лондонський Експрес" предвиджує можливий кінець Обєднаних Націй. Коли Англія з другими всуне до Обєднаних Націй китайських комуністів, то Америка готова з Об. Націй виступити, а тоді Обєднані Нації не встояться.

В НІМЕЧЧИНІ І ПОЗА НЕЮ ЗАВОРУШЕННЯ.

Заворушення в Німеччині не перериваються, а з тим дальші арештовання. Заворушення були в Ерц Гебірге, де видобувають атомічний матеріял і туди большевики післали військо. Там арештували 200, а 1200 домагалися їх випущення. Міністерство судівництва в Німеччині обняла "червона Гільда" Бенямін. Заворушення є і в других місцях Німеччині.

ЗАГАДОЧНІСТЬ РОСІЇ.

Політики починають думати, що Маленков не має в Росії сили і справи вирішують інші люде. Справа з Берією, якого усунули, ще не скінчена, і виходить, що ще багатьох визначних державних урядовців поусувають. Чорчил був за тим, щоби Англія, Америка і Франція зійшалися на наради з Маленковим, але тепер неясне з ким нараджуватися, з Маленковим, чи ким другим. І еходини Чорчил відтягає. Цікаве, що Берію большевицька преса перестала згадувати.

ПУСКАЮТЬ БАЛЬОНИ НА ЧЕХОСЛОВАЧЧИНУ.

З американської частини Німеччини пускають на Чехословаччину бальони з летючками, де пишеться про заворушення в большевицькій Німеччині, про Берію і друге, чого в Чехословаччині можуть на знати. І є заклики, щоби нарід домагався прав.

ВАТИКАН ПРОТИ ПРОТЕСТАНТІВ.

Недавно каридвал Оттавіяні говорив в Римі, що треба ограничити права протестантських меншостей в Італії й Еспанії. Може воно і слушне, бо протестанти в католицькім світі роблять заколот. Тільки ж і Рим готовить своїх місіонарів, щоби в відповіднім часі слати їх на Україну для навертання православних на католицизм, отже заводити нелад між українським народом. Римови можна.

АМЕРИКА НЕ ДОВІРЯЄ.

Вісти з Вашингтону говорять, що Америка ставиться до замирення в Кореї з недовірям. Большевики нераз на щось годилися, а завтра на те не оглядалися. І справді корейський мир лиха не закінчує. Лишається велике питання, чи зарав не прийде друга, третя, пята Корея?

ТІТО И КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА.

Сподіються, що диктатор Югославії, Тіто, поставиться до католицької Церкви ласкавіше. Він дозволив американським лікарам відвідати хорого кардинала Степінаца. Також югославське радіо осудило тих, що на вулици напали на епископа Франіча. Та як буде, час покаже.

ЕПИСКОП НА ДОПИТІ.

В Вашинґтоні був на допиті методиський епископ Оксням, якого підозрівали, що він комуніст. Справа не ясна, тому його виправдали, але є ще деякі загадки. І виявилось, що два методиські духовні явно працювали для комуністів.

ГР.-КАТОЛИК ПРАВОСЛАВНИМ ЕПИСКОПОМ.

В Михайлівцях на Пряшівщині (Чехословаччина) митр. Елевтерій поставив бувшого гр.-кат. декана, Михайла Милого вікарним православним епископом з титулом Требишевського. Православна Церква там під управою большевиків.

ПОМІШАНЕ МАСЛО.

В східній Канаді викрили, що сотні тисяч фунтів масла на складах мали домішку всяких інших товщів або маргарини, отже масло не було чисте. Власників складів потягнуть до суду. Думають, що таке масло і до державних складів могло дістатися. Воно поживне, але хто його купував, то багато за нього переплачував.

ДІТИ І МАТІР ЗАСЛАБЛИ.

В Оттаві заслаб на параліж 2½-літний синок родини Лічів, і помер. Заслаб також 4-літний хлопець і тепер в шпитали. За ним заслабла і їх мати і рів[illegible] в шпитали. Виходило би, що параліж заразливий.

СТРАЙК В ГАМІЛЬТОНІ.

Фабричні робітники застрайкували в Гамільтоні, Онт., домагаючись більшої платні. Але були і такі, що не хотіли страйкувати і йшли до праці, отже між ними прийшло до сутичок. Поліція деяких арештовано.

СНІГ В АРГЕНТИНІ.

Липня 19-го в Буенос Айрес в Аргентині, було 25, отже мороз, а попередного дня падав сніг.

ВЕЛИКА КРАДІЖ В ШАЙЛО.

В військовім таборі, Шайло, Ман., викрито крадіж "гільз" до куль і другого такого металю вартости 30,000 долярів, коли той метал продавати. Арештували Мартина Франклина Смита і других мають арештувати.

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
ВПреосв. ІЛАРІОНА,
Митрополита Вінніпеґу і Всієї Канади,
ВПреосв. ІОАННА,
Митрополита У. П. Церкви в З. Д. А.,
ВПреосв. МИХАЇЛА,
Архиепископа Торонто і Сх. Канади.
ВПреосв. МСТИСЛАВА,
Архиепископа У. П. Церкви в З. Д. А.
при участи
численного Духовенства обох Церков, Канадійської й Американської
відбудеться
в неділю, 16-го серпня, 1953 р.
в годині 10-ій рано,
в Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпеґу.

Зараз після Богослужения буде Спільний Обід для всіх учасників цього торжества.

Усіх побожних українців запрошується на це велике Свято Українських Церков.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ВІД БОГОСЛОВСЬКОГО ВІДДІЛУ КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ.

Богословський Відділ Колеґії св. Андрея в Винипеґу оцим оголошує прийняття студентів на 1953-1954 академічний рік. Початок науки 1-го жовтня. Про ближчі інформації звертатись до Колеґії св. Андрея на адресу:

St. Andrew's College in Winnipeg,
Department of Theology
Cor. Church Ave. and Charles St.
Winnipeg, Man.

Деканат Богословського Відділу Колеґії св. Андрея.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
ВПреосв. Митрополита ІЛАРІОНА.

Неділя, — 9-го серпня — ДАВФИН, Ман.
Неділя, 16-го серпня — ВИНИПЕГ, Катедра Пресв. Тройці.
Неділя, 23 серпня — РЕДВАТЕР, Алта.
Неділя, 30 серпня — ВЕРНОН, АЛТА.
Неділя, 6 вересня — ВАНКУВЕР, Б. К.
Неділя, 13 вересня — ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, Ман.
Неділя, 27 вересня — ВЕСТ ФОРТ ВІЛЛЯМ, Онт.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

НЕДОЛЯ ГР. КАТ. СВЯЩЕНИКІВ.

В Комарні засуджено свящ. Василя Масцюха на 20 зол. кари за виказ метрик українською мовою, хоч не було закону, що треба писати мовою польською. — ("Нива", 1926).

Свящ. М. Паславського засуджено в Городку на 7 місяців тюрми за "українізовання" призвищ в метриках. — "Діло", ч. 192, 1938).

Свящ. Я. Школьника, з Германова, тягали по судах, бо в метриці написав "Петро Касперський", а не "Касперскі", хоч сам Петро заявляв, що його призвище "Касперський". — ("Діло", ч 225, 1938).

В Струмилові свящ. Іванчук заплатив 250 зол і судові кошта за Богослуження перед "символічною" (порожною) домовиною, на якій була стрілецька шапка. — "Діло", ч. 226, 1938).

Свящ. Лисика засудили на 18 місяців тюрми, бо в метриці написав "Лебухорський", а не "Лебухорскі". — ("Діло", ч. 230, 1938).

За панахиду по ген. Тарнавськім і полк. Коновальцеви засуджено в Зборові свящ. Левицького на 50 зол. кари, бо "панахидою показав ворожнечу до Польщі". — "Діло", ч. 234, 1938).

На стації в Верчанах поліцай казав свящ. Зубрицькому, щоби показав легітимацію (пашпорт), а той сказав, що в Польщі нема приказу, щоби люде мали при собі пашпорти, отже за "образу урядової особи" тягали його по судах

Карні доходження були в Львові проти свящ. Круцька, Пилипця і Брезденя, закидаючи їм, що на Зелені Свята правили панахиди по Коновальцеви. — ("Діло", ч. 143, 1938).

Перемиський староста повідомив свящ. Боднара, що його парохіянин, Заплатинський, перейшов на лат. отбряд. Священик повідомлення відослав назад, бо Заплатинський заявляв і присягнув, що він нікому не заявляв, що греко-кат обряд покидає Значить староста брехав Всеж священика засудили на 100 зол. кари, або 30 днів арешту. ("Діло", ч. 143, 1938).

За обговорення справи зміни обряду засудили свящ Коржинського на 100 зол кари і судові кошта. ("Діло", ч. 144, 1938)

Оскаржено шість священиків в Стрию, бо в метриках закінчували призвища на "ий" Других мають оскаржувати. ("Діло", ч 152, 1938)

Свящ Гулевича з Лозини тягнули до суду, бо "українізував" польські призвища. ("Діло", ч. 164, 1938).

Свящ. Винницького, з Глубічка Вел., засудили на 100 зол., бо осуджував тих, що покинули свій обряд. — ("Діло", ч. 173, 1938).

Свящ. Цимбалу з Колодіівки засудили на 20 зол. кари за "нелегальні збори". А се були збори релігійного Брацтва в честь Шептицького. ("Діло", ч. 179, 1938).

Волосна управа в Яківці, пов. Тернопіль, повідомила священиків, що на будову хрестів-памятників з нагоди 950-ліття хрещення України треба дозволу міністерства освіти й віроісповідань. Де ж поставлено такий хрест без дозволу, то треба його усунути, коли ж ні, то буде священикам кара. — ("Діло", ч. 191, 1938).

Свящ Роздольського, в Городку, засудили на 100 зол. кари за те, що коли 15-го вересня Поляки в себе святкували "чудо над Вислою", то Роздольський в своїй церкві мав лише звичайну проповідь, а "чуда над Вислою" не згадував. Отже покарали за мовчання. — ("Діло", ч. 202, 1937).

Наведені приміри показують, що положення гр. кат. священиків в Галичині було таке, як в большевії, де кожної хвилі, в день, чи в ночи, може прийти польська ревізія, можуть заарештувати, судити, до тюрми посадити. Можуть чіплятися в церкві, в читальни, на дорові, на стації; за Богослуження, за проповідь, за промову, за хрест, за метрику, за мовчанку, за українську мову...

Чим тут Поляки-католики не подібні до большевиків? І ніхто з католицького світа переслідуваних не обороняв, — отже не перешкаджав Полякам в тих розбо...

Католицькі розбої в білий день.

Наведені приміри взяті лише тут то там з галицької преси, а всіх їх було ціле море Се були розбої в білий день на гладкій дорозі, бандитизм рівний хіба большевицькому.

Польські католики залізали до церков, підслухували, толкували все на свій лад, робили в церквах галабурди; вимагали, щоби священики величали ті розбої і щоби виявляли для розбишак любов і пошану, чіплялися за найменші дрібниці; карали і за те, чого державний закон не забороняв; прозивали гр. кат. духовних бандитами, бестіями...

Се якраз була та католицька робота, що **до 25 літ мала знищити Українців в Галичині.** І Польщу, що таке робила, папа щедро благословив і бажав їй успіху.

Але коли преса ті розбої день-денно нотувала, то не знайдете в тій пресі, щоби Шептицький, Хомишин, чи Коциловський виступали проти того насильства й обороняли священиків. Не обороняв і папа, хоч греко-католики засилали до нього свої меморіяли, в яких все оповідали.

Мовчали і польські епископи, хоч вони, коли б були дійсними християнами, повинні були виступити в обороні покривджених Все мовчало, з чого може бути лише один висновок, — що всі вони змовились, щоби гр кат. Церкву і нарід знищити Борони Господи добрих людей від таких християн і спасителів.

ШТРОСМАЄР — МАДЯРИ — МАЦІЄВИЧ.

Ми вже бачили патріотизм польських архієпископів Більчевського і Твардовського, а тут маємо інші приміри, де церковні достойники виявили і християнську гідність і великий патріотизм для свого народу.

Епископ Штросмаєр.

Еп. Штросмаєр був хорватським римо-кат. епископом.

В львівськім "Ділі", з 6-го жовтня, 1888 р. писалося, що коли в Києві було велике ювілейне торжество в память 900-ліття, то Штросмаєр вислав туди привітну телеграму. Се образило австрійського цісаря, а також і папу. — мабут тому, що те свято приготовили в Києві православні ("схизматики"), а Штросмаєр католик І прийшлось Штросмаєрови давати їм відповідь. Між іншим він відповів так:

"Підпори теперішного австрійського уряду, отже також престола, прислали мені з нагоди мого ювілею священства, що припадає сего року (1888), гратуляційну адресу (поздоровлення), якої сердечність мене глибоко зворушила Ті високовчені мужі люблять свого цісаря і поважають його певно не менше, як мадярські монарші дорадники.

"Політичним ідеалом тих останних (Мадярів) є — **цілковите пригнетення моїх слованських братів, для права яких я нічого більше не бажаю, як тільки справедливости. Я незадоволений теперішною політичною системою в моїй батьківщині; я не можу бути нею задоволений, бо се система гнету великого свобідного народу на своїй власній, — на так гарячо любленій, вірно береженій і дорогою кровю синів сотні разів орошеній землі...**"

"Чого ж хочуть від мене мої вороги? Чи може вже жию задовго для декого з тих, що шукали вже на мое місце для моеї епархії наступника, що знає мадярську мову?"

Се мова епископа-патріота, який сміло обороняв свій нарід! А чи чув хто подібні слова Шептицького, чи Хомишина, чи Коциловського, чи Масцюха, чи Медвецького, чи Чарнецького, де вони пятнували би польські насильства над Українцями? Або і давніших митрополитів та епископів? Ні! Навіть найкрасші з давних інтересувалися головно лише Церквою; навіть коли виявилися фальшовання ухвал Собору 1891 р., не відважилися церковники про те публично заговорити. (Митр. Сильвестра і не згадувати, бо се він сам причинився до тих фальшовань на шкоду Церкви і народу).

Штросмаєр був також великим християнином, що на кожнім кроці обороняв Божу правду. Він і на Соборі в Римі 1870 р. не побоявся сказати папі і всім епископам (було коло 800) правди в очи. Опираючись на історії він доказував, що Христос не дав і Петрови ніякого старшинства, отже не має його і папа; що побут Петра в Римі се байки; що папи були не тільки помильними, але були між ними і злочинці..

(Промова Штросмаєра є в книжочці "Історичні Матеріяли", виданій в Виннипегу "Еклезією", 1949 р.).

Мадярські католицькі епископи.

В 1896 р Мадяри (Угри) святкували 1000-літний ювилей істновання мадярської держави. Святковання почалося 2 травня Католицький "Душпастир" з 1896 р. писав так

"На торжествах ювілейних в Великім Варадині **явилися католицькі епископи в національних мадярських строях.** Кардинал **Шляєх** прибув на торжество в вузьких вишнурованих штанах вишневої краски, в жовтих черевиках з острогами (зі "шпорнами" якими їздець підганяє коня), в колпаці (шапці) з перами на голові, і в шубі (плащи, кожусі) з леопардової шкіри. (Леопард, рід меншого льва).

"В такім самім одягу явився на торжестві також гр. кат. румунський епископ **Павель**, а лат. епископ **Винклер** явився на торжестві навіть в панцирській сорочці." — ("Душпастир", 1896, стор. 238).

Се були патріоти! Справа їх епископства чи кардинальства, разом з їх одягами, жезлами, і митрами, річ другорядна коли перед ними стає велика справа їх народу. Тоді можна відкласти церковні одяги і вбратися в народні, а се покаже народови, що він має не тільки провідників церковних (се і без того відоме!), але також народних патріотів. Покаже і папі, що вони господарі на своїм господарстві, **і що вони з своїм народом для себе важнійші, ніж папський католицизм.**

Певна річ, що галицькі владики (поза Шептицьким!) для виступу на такім народнім святі тягнули би з собою лише мантії, мітри, жезли... Показували би,

що вони лише церковники, які одним боком тулять себе трошки до народу. Стати обома ногами з народом, се був би в них безбожний патріотизм і націоналізм, — ціла ересь, або "схизма".

Митр. Арсеній Мацієвич.

Коли московська цариця Катерина почала забирати українські монастирські і церковні землі і роздавати своїм любимцям, коли почала відбирати від Українців їх стародавні права, — проти цариці виступив завзято православний Українець — митрополит Арсеній Мацієвич. В лютім 1763 р. правив в Ростові **"чин відлучення від Церкви"** ворогів, і проголосив **анатему** (прокляття) на тих, що **"вживають насильства і кривдять святі Божі церкви і монастирі"** (українські). Було ясне, що він виклинав царицю і Синод.

Його судили, позбавили його церковного уряду, і простим монахом заслали в Архангельський монастир.

Але він і там говорив, що цариця неправдою на престіл сіла. Його тепер засудили на смерть, але цариця його "помилувала", — позбавила монашества, дала йому імя "Андрій Брехун", і казала навіки вкинути в Ревельський казамат.

Там посадили його 70-літного в кімнатку 7x10 стіп (фітів) простору, замурували, і тільки віконцем подавали поживу. І сидів він там 4 роки, а вкінци не дали ні одежі, ні поживи і він з холоду і голоду там помер 28-го лютого, 1772 року.

(Мацієвич родився 1697 р. на Волині. Митрополитом був 20 літ; був також членом Святійшого Синоду).

Великим християнином і патріотом був Мацієвич, коли мав відвагу стати проти цариці, хоч міг сподіватися, що його чекає. І йому належиться місце між Мучениками, між Святими, і між українськими патріотами.

На місці буде згадати також словінського священика Абрама, який говорив, що в нього Євангелія стоїть на першім місци, а "Кобзар" Шевченка зараз на другім. Хоч і католик, але не боявся поважати православного Шевечнка.

ГАЛИЦЬКІ ЕПИСКОПИ — "МУЧЕНИКИ".

Шептицького і других галицьких епископів, яких большевики забрали, звуть нині мучениками, та чи справді вони мученики?

Коли Москалі забрали в першій війні Шептицького до Росії, то не брали його там на тортури, не морили голодом, але відносилися до нього як до графа і митрополита, а не як до "Івана без роду".

Шептицький в Росії нічого не стратив, ані не стратила Галичина, бо він і тут великого добра не робив. Не то народу, але і священиків не обороняв. Його важним ділом було поширення на цілу Україну того католицизму, що в Галичині готовив Українцям загибіль.

А яка українська робота була за Хомишиним з його Ляксами і Хамайдесами, а також і Коциловського?

Мученики терпіли за великі ідея, за гідні справи, за правду, а які великі українські справи стояли перед галицькими епископами? Чужий Рим і чужий католицизм

Недармо галицькі священики і нарід дорікали їм, що нічого доброго не роблять, що ведуть "глухо-німу політику", а проти роботи, яку вони робили, голосно протестував. Таких не можна звати мучениками.

В 1920-их роках сербські красші священики й епископи осуджували публично гірших своїх епископів і в своїм органі звали їх "вовками церковними". Та **чи не можна того вислову прикласти цілком слушно і до деяких галицьких епископів, коли судити по їх ділах, а не по титулах?**

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

47.

Шість місяців в Гологорах.

Консисторія розписала конкурс і до Підгорець прийшов о. Анд. Дольницький, а я пішов на його місце до Гологір, що є ані село, ані місто.

На весні 1898 р. я приїхав до Гологір, коли дуже лютував тут тиф (тифус). Зараз другого дня покликали мене до слабого на тиф. Я застав цілу родину в тифозній горячці. Родичі і троє дітей були хорі Двоє лежало в хаті, одно в сінях, а двоє під шопою. І нікому було подати хоч горня води Сусіди не наближалися, щоби не заразитися.

Серед людей запанував страх. Не відвідували себе, а навіть на дорозі обминалися і не говорили зі собою. Та не те з священиком, — він на кожний поклик мусить йти до слабого, не оглядаючись, що може заразитися. (Свящ. Кміцикевич заразився і помер). Наприкінці весни слабість зупинилася і люде відотхнули.

В Гологорах при головній вулици старий, мурований, великий костел. А позаду нього висунена на поле стояла бідна, низенька стара церковця На північ від неї був "сад" з одною грушею з терпкими грушками, не було іншої деревини. Се в дійсности був пастівник, посеред якого стояло приходство (дім священика), від якого віяв холод Кругом пригноблююча пустка.

Але в сусідстві зеленівся сад польського священика, літали мотилі, співали птахи.

Жив я шість місяців в Гологорах, а те приходство не забулося. Ніхто з попередних мешканців не подбав, щоби зробити з нього хоч пересічне людське мешкання.

З цілих Гологір віяло холодом. До Гологір належав присілок Гологірки і там було інакше. Село було в садах, на горбі в ліску чиста й весела церковця, серед грабів і беріз З великою охотою їхав я туди на Службу Божу

І тамошні селяне були більше привітні і побожнійші На мій заклик вони охочо приступили до читальні "Просвіти" Вже на перших зборах записалося 40 членів. Але в Гологорах не вдалося мені заснувати читальні Там я сліду по собі не лишив.

Треба було йти дальше.

Я в Гологорах був тимчасово і мав прийти сталий парох Ним міг стати я, але — треба протекції (допомоги). Протекція була тоді потрібна всюди, — хто хотів дістати якусь працю, якесь місце, мусів шукати такого, щоби йому хто поміг.

Колятором (що годиться на принятя священика) були польські монахи з Підкаміння. І я вдався до шкільного товариша, тепер визначного Василіянина, щоби про мене поговорив з монахами і він поговорив та монахи згодилися. Але бідному вітер в очи. Знайшовся о Кміцикевич, що мав за собою "ширші плечі", і взяв Гологори А мене призначили на сотрудника (помічника) до Збаража.

Так три роки був я приватним сотрудником в людини слабої на ум, потім рік завідателем в Підгірцях, і шість місяців в Гологорах, щоби нарешті стати знов сотрудником. Замість вперед, треба йти назад.

Але я злегковажив рішення консисторії і до Збаража не поїхав, але поїхав до тестя в Григорові. Там пересидів два місяці і виручав тестя в душпастирських обовязках.

В тестя.

В вересни 1898 р. ми виїхали з Гологір. В Новосілках Шляхетських висіли з поїзду, але ніхто за нами не виїхав. Може тесть потребував коней в господарстві, а може нашого листа не дістав. Ми пустиня. Ніщо не ворухнулося.

Побіч дороги панські лани і селянські сіножати, але на осінь виглядали як пустиня. Ніщо не ворохнулося.

Була чудова ніч. Місяць світив ясно, чисто, не як американський, що наче невмитий. Але нас гнітила журба про будуче. Як прийме тесть наш крок? Як довго будемо тут сидіти? Ми йшли мовчки. Нараз настав шум, нібн буря Дружина, як звичайно жінка, голосно крикнула, та й мене настрашила. А се було стадо диких качок, що нараз злетіли. Се нас розбудило і ми почали говорити.

В тестя застали ми рух. В кухни застали повно сільських дівчат, теребили кукурузу. Вони мене знали. Колись мої школярки, а тепер відданиці. Ми привиталися і жаль стиснув мое серце. І досі не знаю причини. Може вона була в моїм нинішнім положенню, а може пригадалися молоді літа.

Тепер я помагав тестеви в господарці, в церкві і школі. Хоч в господарстві менше, бо мій тесть був завзятий господар і не любив щоби хтось мішався в його діло. Хоч користей мав мало. Доходи з господарства були малі.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ПАРАЛІЖЕМ.

Департамент здоровля видав такі поради:

Коли в дитини повстане горячка, біль голови, ствердне шия, то се може бути параліж. Хоч не завсіди. Положи тоді дитину до ліжка, поки не прибуде лікар.

Не сходися зі слабими на параліж. Не заходи в великий гурт людей. Не перемучуйся Не купайся в нечистій воді.

Мий руки перед їдою і вийшовши з виходка

Прикривай сміття і що викидаєш, щоби мухи не сідали

Дбай, щоб мухи на поживу не сідали.

Мий овочі і ярину нім почнеш їсти.

Дбай, щоби середина добре працювала.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ТРЕБА ЗАПОВНИТИ ПОРОЖНЕЧУ

Пригадуєсь вислів свідомого фармера в Канаді, Василя Ґабори, яким він влучно пояснив чому деякі Українці в Канаді йдуть до чужих сект, або кудибудь розходяться і губляться. Він казав:

"Вони голодні! Коли голодному на хліб покаже хтось здалека камінь, він біжить, бо думає, що то хліб. Подібно робить і той, хто голодний на розум. І він біжить кудинебудь щоби себе нагодувати".

Значить, — в розумі і в душі чоловіка є порожнеча і чоловік хоче її заповнити. І заповнює чим попадеться, розумним, чи нерозумним, добрим чи злим, кобн лише місце не було порожне.

Людське життя має природні окремі місця, які треба би заповнити відповідним змістом. Є місце для релігії, є для господарки, є для культури й історії свого народу, є місце для знання ширшого світа, для політики, для розуміння суспільних (громадських) і загальних законів життя... Коли б було кому всі ті місця відповідним здоровим матеріялом заповнити, то чоловік не був би голодний, був би вдоволений. Він не побіжить тоді за чужим каменем, бо він розуміє і те, що є такі камені і не треба на них ласомитися.

Коли б ми могли вглянути в ті окремі закамарки такого чоловіка, ми побачили би, що всі вони заповнені здоровим матеріялом. Як та книжка, в якій кожний розділ заповнений тим, що в нім повинно бути і чого від неї вимагаємо.

Тепер прийдімо до наших щоденних справ.

Нераз ставить дехто питання: "Як, якими способами можна притягати молодь до церкви?" Та чи справді молодь треба до церкви аж "притягати", приманювати?

Ні! Релігійне місце, що для релігії призначене, треба вже змалку, від колиски заповняти релігійним змістом, а тоді, коли вона й підросте, церква сама собою буде для неї конечною справою. Забороняйте тоді йти до церкви, а вона таки піде. Коли ж вона релігійного змісту змалку не здобула, то що до церкви буде її тягнути?

Отже запитати б родичів: "Кілько ви вже змалку дитині про Бога, Божий Закон і про релігію взагалі говорили? Кілько релігійної науки в її душу і розум вложили? Кілько навчили молитов? Кілько навчили релігійних пісень? Кілько брали до церкви, щоби тут дитина привикала і вчилася? Кілько наказували, як вона повинна в церкві заховуватися і чому?

Кілько читали дитині релігійних книжок? Кілько говорили про мораль, про обовязки, про добро і зло, про гідне і негідне, про святе і грішне. Кілько гарних примірів ставили перед малими і старшими дітьми?

Чи навчили ви добре свого письма, щоби діти могли читати бодай Молитвенник? Чи роздобували для дітей релігійні і взагалі моральні і розумні книжки і заставляли їх до читання? Чи самі їм час від часу щось доброго читали і толкували? Словом — чи ви вкладали дбало в душу і розум дитини таку науку, такий зміст, що мав би бути для них тою дорогою, якою в життю вона має йти і з неї не сходити?

Коли дитина мало чого дістала, то мало має, отже в неї порожнеча. А чого можна від порожнечі вимагати? Наповніть комору всяким добром, а будете мати щось брати.

"Притягати молодь до церкви", се балачка. Треба її найперше виховати так, щоби вона сама хотіла туди йти, та ще і других закликала. Заповніть серце і розум дитини святими справами, а вона сама буде церкви шукати, церкву будувати. Вона скаже як Псалмопівець: "Я зрадів, коли сказали мені, що підемо до Дому Господнього."

Прийти з примусу до церкви, а не розуміти її значіння, не вміти брати тут молитовної участи, не вміти поводитися, — се порожнеча.

А де християне змалку відповідно підготовані, там Утреню, Вечірню, Службу Божу, Похорон, Водосвяття, править не лише священик, але з ним і люде. Священик виголошує тут одну частину Богослуження, а люде другу. Се спільне громадське Богослуження. Спільна молитва до Бога.

Берімо один примір: навчіть дітей змалку не початку "Бог предвічний" та "Во Вифлеємі", але навчіть добре 10—15 – 20 цілих коляд, а вони схочут йти до церкви, щоби там гуртом співати. Вони мають за чим і з чим туди йти. Вони будуть і вдома самі для себе співати і по чужих хатах. Будуть співати, тішитися і тішити других. Коли ж не вміють, то в них порожнеча, а з неї нічого не видобудете.

Давні християне справу тую добре розуміли, отже родичі були першими учителями, а доми школами. І з домів діти виходили вже такими, що їх і силою не можна було від церкви відлучити. Нині також знайдете подібні доми.

Се на увагу найперше родичам. Нехай змалку вчать як вміють, але нехай вчать. Се їх обовязок. Нехай купують для дітей добрі книжки і заставляють до читання. Нехай не дають дітям розпуску, нехай не пускають самопас, щоби діти на всяких смітниках заповняли порожнечу, яку родичі добрим матеріялом повинні заповнити. Чогож родичі не можуть дати, нехай подбають, щоби хтось дав.

Се на увагу і старшим громадянам, щоби вони доклали праці в тій справі.

Вкінци священики додадуть по своїй змові поради і науки. Тоді не буде релігійної порожнечі в молодого покоління.

Тоді Церква буде стояти не на піску, але на твердім камени свідомих, щирих і діяльних людських душ.

ЧИСЛО УКРАЇНЦІВ НА СВІТІ.

Перед послідною війною всіх Українців на світі числили на 46 міліонів, або близько 50 міліонів. Отже се великий нарід. А Поляків числили на 20 міліонів, отже менше як половину числа Українців.

Вже давнійше багато Українців було на Сибірі, і там мали свої організації Нині багато є в Канаді, в Америці, в Бразилії, Аргентині... І нема на світі мабуть місця, не нема Українців.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ...

IV.

Був 1918 рік. Не багато було свідомих Українців у тім часі в Канаді. А ще меньше було маєтних людей, що могли пожертвувати будь що з своїх мізерних, незначних достатків на таку велику справу як Церква.

Вони заявили: хочемо своєї Української Ґреко-Православної Церкви, без огляду на те скільки це буде нас коштувати.

Одні їхали на власний кошт на збори, нераз і далеко, щоб опісля людям розяснити значіння своєї Української Церкви. Другі їхали на Зїзди, жертвували гроші, час і своє знання для будови й організації тої Церкви. Треті кидали доми, родини, відмовлялися від світлих, принадливих позицій", посвячувалися на священиків для праці в своїй Церкві і для свого народу.

І росла Церква.

Були то часи, коли доріг не було добрих, не було чим переїхати до бажаного місця. Їхали і волами, а коли можна було переїхати кіньми, а ще "боґою" (легким візком), то було великим добром. Їхали двоколесниками (байсиками), або і йшли пішки. В дальші околиці їхали поїздами.

Не було тоді зорганізованого життя, отже не було надії що хтось поможе грішми; треба було уповати на власні сили і шукати грошей тільки в власній кишени. А в тій кишени не було їх багато.

Бог поблагословив працю щирих, сердечних починателів великої справи, мрійників мати свою Рідну Церкву. Бог помагав їм добиватися до місць призначення; він і давав їм силу й середники до дальшої праці.

Усім працівникам, що давали труд, час і додавали гроші на велике діло, належиться признання і вдячність від нас усіх, що збираємо плоди їхньої нелегкої праці.

Усі вони були бідні... Мали в кишени десятку долярів і ділили її на двоє; половину давали на церковне діло, а другу половину лишали на прожиток. Терпіло господарство, родина була покривджена, але се показує ідейність починателів нашої Церкви.

Молоді люде, між ними студенти, захопилися великою ідеєю, закочували рукави і ставали до праці в нашій Церкві. Коли мали які гроші, що могли б їм стати в пригоді щоб вигідніше плянувати свою будучність, вони жертвували на церковні справи. Вже тоді були великі добротворці, бо складали десятки долярів, а навіть і сотки, вартість яких рівнаючи до нинішних часів, була значно більша.

Завдяки отим людям з золотими серцями, з великою любовію до Бога, з великою вірою в слушність справи, і з переконанням, що тільки своя Церква з своїми священиками задоволить духові потреби українського народу, — могла Українська Ґреко-Православна Церква розвинутися до тих розмірів, що бачимо.

Багато з них уже відійшло від нас. Їм належиться від нас тиха молитва за упокій їх... А ті, що між нами живі, заслугують на пошану і вдячність. Без трудів, часу, і жертв, яких вони не жаліли не оглядаючись на власне добро і своїх найблизших, було б тяжко осягнути ціль; тільки завдяки безкористности і великій ідейности їх повстала, живе і розвивається наша Українська Православна Церква.

О.Є.Г.

АПОСТОЛИ І ЕВАНГЕЛІЇ

Неділя Десята — Іліі.

В Апостолі (1 Кор. 4: 9-16) ап. Павло показує важку працю Апостолів. Нас мають за нерозумних, нас безчестять. Ми (ходячи) голодуємо, ми спрагнені, нагі; ми тиняємось і нас катують. Нам лихе говорять, а ми благословимо; переслідують — терпимо; як лають — молимось... То ж наслідуйте мене.

Велика праця, терпеливість і посвята була в Апостолів і тим будувалась сила християнства.

В Євангелії (Матей 17: 14-23) читаємо, що батько привів до Ісуса слабого хлопця і каже: Прошу, оздорови його. Я приходив до твоїх учеників, але вони не могли оздоровити. І Христос слабого оздоровив. Опісля ученики питали, чому вони не могли оздоровити, і каже Христос: Нема в вас великої віри. Коли б ви мали сильну віру бодай як зерно гірчиці, то гори б пересували. Але така сила міститься лише в щирій молитві і пості. Значить, де люде віддають себе цілих щирій молитві і готові скріпити її постом, там є в них велика сила.

Пророк Ілія — жив коло 900 літ перед Христом. Тоді цар Ахаав побудував церкву поганському божкови Ваалови і нарід склоняв до поганства. Докоряв йому Ілія і сказав: За кару тобі не буде дощу три роки. Коли цар хотів його вбити, Ілія пійшов до Сарепти, де жив в бідної вдови.

По трох роках і 6 місяцях пійшов знов до Ахаава, докоряв йому, а коли Ахаав покаявся, впав сильний дощ.

Ілію забрав Бог до себе на "огненнім возі", як оповідає св. Письмо, а його місце заняв на земли праведний муж, Єлисей.

Неділя Одинадцята.

В Апостолі (1 Кор. 9: 2-12) пригадує ап. Павло, що коли Апостоли працюють для християн то і християне мають обовязок давати їм поміч. Хто працює, тому користь з праці належиться. Бо сказано: Не завязуй рота волови, коли він молотить, себто тягає по збіжу приладн, які зерно виминають. Йому належиться пожива. Так і кожному робітникови.

В Євангелії (Мат. 18: 23-35) Христос навчає, що ми повинні людям прощати менші провини, коли Господь прощає нам великі.

Неділя Дванадцята.

В Апостолі (1 Кор. 15: 1-11) ап. Павло пригадує, що по воскресенню бачили Христа не тільки Апостоли, але 500 вірних, і каже, яке важне для нас воскресення Христа. Коли б він не воскрес, то даремна була би і віра наша. Христос показав, що і ми воскреснемо.

В Євангелії (Мат. 19: 16-2) говориться, що молодий чоловік питав Христа, що має робити, щоби мати життя вічне. На те Ісус: Сповняй заповіди! Шануй батька матір і друге, що Заповіди наказують. Тоді чоловік: Я так роблю, але що можна більше робити? Знов Христос: Роздай майно бідним і йди за мною.

Тоді чоловік зажурився, бо жаль було йому майна. І говорить Христос ученикам: Скорше верблюд перелізе через ухо голки, ніж багач дістанесь до Царства небесного.

Тим хотів Христос пригадати, що коли хто занадто привяжеться до майна, то і Царство небесне легковажить.

Преображення — Спаса.

Щоби утвердити віру Апостолів, Христос з Петром Яковом і Іваном пійшов на гору Тавор і там показався їм в Божеській величности. Лице його було ясне як сонце, одежа як сніг. А побіч нього явились Мойсей й Ілія.

На свято Преображення приносять до церкви овочі і другі земні плоди, дякуючи за них Богу, і священик їх благословить.

В Апостолі говорить ап. Петро, що все, що добре, і що треба задержати в памяти, треба безнастанно пригадувати. Без того воно буде забуватися.

В Євангелії (Мат. 17: 1—9) оповідаєсь, як Христос переобразився перед учениками.

ПОМЕР СУДДЯ АРСЕНИЧ

В понеділок 29-го червня помер в Давфині, Ман., визначний громадянин, в цілій Канаді відомий перше як адвокат, опісля як суддя — Ярослав Василь Арсенич. Належав до старших іміграитів і був з Українців першим адвокатом в Канаді.

Народився 24-го вересня 1887 р. в Березові, пов. Коломия, в Галичині, до Канади прибув 1904 р. В початках працював де попало, — при будові будинків, в друкарні, в каменоломі. 1950 р. записується до школи "Рутініен Трейнінг Скул". Після того учителює, а дальше знов йде до школи, яку на час треба було лишати, щоби заробити грошей. В 1914 р. записуєсь на правничі студії, які кінчить 1917 року, як перший Українець адвокат. В 1935 р. дістає титул Королівського Радника. В 1947 р. назначують його суддею на Давфин і ширший округ.

При своїй професії інтересувався загальними українськими справами, а між тими і Церквою. Був правним дорадником Української Православної Церкви, опісля членом Консисторії, і завсіди щиро інтересувався справами Церкви, брав живу участь в нарадах Консисторії. Прикладав свою працю до заснования Української Видавничої Спілки ("Українського Голосу") і був її президентом 34 роки. Був головою бурси Адама Коцка, головним секретарем Українського Червного Хреста, Горожанського Комітету, Народного Дому в Винипегу, членом Екзекутиви Союзу Українців Самостійників, головою Союзу Українських Народних Домів, першим секретарем Комітету Українців Канади і ще дещо. Поза працею для прожитку весь час посвячував на справи громадські, — отже він полишається і нині для других приміром ревного діяльного українського громадянина.

В 1914 р. одружився з учителькою Ольгою Лучкович, сестрою бувшого посла Лучковича. Тепер полишив дружину, три сини і дві дочці.

Похорон відбувся в Винипегу 4-го липня з Катедри Пресв. Тройці, правили оо. Савчук і Желішкевич. Крім Українців на похороні були й неукраїнці. Похорон був величавий. Похоронено його на цвинтарі Всіх Святих. На цвинтарі промовляли посол Бачинський, суддя Мих. Стечишин і редактор "Українського Голосу" — І. Сирник.

Так відійшов від нас той, що багато дав труду для громадських українських справ і тому його імя буде записане в історії тутешного громадського життя.

Вічна Йому Память!

ПІСНЯ О ВОСКРЕСЕННЮ МЕРТВИХ.

Темний чоловік, що про смерть не думає,
Темний, хто по смерти встати не гадає
Бачиш сонця схід,
Глянь йому у слід:
Вечером заходить,
А ранком знов сходить,
Так і ти підеш тим шляхом.

Вийди геть на поле, глянь кругом на ниви,
Запитай що роблять зимові засіви?
Зимою гниють,
Весною ростуть,
Так і твоє тіло,
Що згнило, зотліло
Нанову вернесь до життя.

Ожив мертвець бувши чотири дні в гробі,
Як Христос закликав звучи його к' собі;
І знов прийде час,
Що кожного з нас
Покличе грімкою
Архангел трубою
Щоб стати усім нам на суд.

Щоб сталось коли би на суд всі не (встали?
Добрії заплати, злі кари б не мали;
Але прийде час,
Що кожний із нас
Дістане заплату —
Гірку чи багату,
І правда ісповниться вся.

(Переклад з Богогласника).

"СВІДКИ ЄГОВИ" НА СИБІРІ.

На зїзді "Свідків Єгови" в Ню Йорку говорилося, що на Сибірі "Свідки Єгови" провадять свою працю. Давнійше військовий большевицький секретар навіть посилав "Свідків Єгови", щоби на сибірських залізницях ширили свою науку. Тепер вони там працюють покрийомо. Виходило би, що "Свідки Єгови" не є ворогами большевиків.

КОСТИ ЗПЕРЕД 1000 ЛІТ.

В Лондоні, в Англії, при відбудові церкви, яку Німці знищили 1940 року, знайшли під церквою багато костей людей, що жили перед 1000 літами. Було 600 домовин, а решта костей накупі. Все було в великій підземній кімнаті. Дальше показалося, що там було колись три церкві, а кругом цвинтар.

ЗА ПІДПАЛ 8 ЛІТ.

В Форт Френсес, Онт., засуджено Аврела Ринґена на 8 літ тюрми за два доказані йому підпали домів.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна її $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

СЛЮБНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СТРІЙ.

Вже давно хтось писав в "Вістнику" про український слюбний стрій для дівчат. Про те хочу поговорити.

Тут наші дівчата беруть чужий слюбний стрій, де вельон є першим. Але чому українська дівчина не мала би до слюбу вбратися по українськи? Адже ж маємо наші гарні українські народні строї, то хіба вони за погані для слюбу? Ми їх чужим людям показуємо і чужі їх хвалять, то чому вони мали би бути поганими для нас між нами?

Треба, щоби знайшлося якесь число розумних українських дівчат, які стали би до слюбу в українськім строю, а тоді треба про те писати, а воно увійде між нами в звичай й обовязок. Коли маємо своє гарне, то нащо нам позичати чужого?

Нехай про те молоді подумають, а матери нехай дочкам про те говорять, а свідомі дівчата-Українки знайдуться.

А. Ч.

КОГО Я ШАНУЮ.

Мені довелося бачити багато молодих людей. Бачив я українських хлопців, що між собою вживали лише української мови. Знав таких, що її рішучо обороняли, коли хтось її зневажав. Знав українських студентів, які заявляли, що не будуть на студентській забаві танцювати, бо в Українців піст. Таких я поважав. Певно, що і чужі їх поважали, бо бачили, що ті студенти своє шанують.

Бачив я таких молодих хлопців і дівчат в інших народів, що рівнож своє шанували, і я їх поважав. Хоч те, що вони шанували, не було моє, але хто він не був би, та коли своє поважає, то і ми його поважаємо.

А хто на світі шанує того, хто не шанує своїх батька-матери, своєї мови, своєї церкви, своєї культури? Бо за що таких шанувати?

Читач.

МОЛІТЕСЬ БОГУ.

Як пробудишся у ранці,
На Бога згадай,
І молитву щирим серцем
Богу посилай.
Він почує щире слово,
Ласку надішле,
І в здоровлю, в Божім мирі
Весь день проминє.

Як лягаєш спочивати
У вечер трудний,
Знов до Бога помолися,
Щоб Господь святий
Дав щасливо ніч спочити,
Збудитись здоров,
Бо він нам в ночи і в днину
Заступник й покров.

Як недоля тебе тисне,
Як надія вся
Зникла і тебе лишила
То довжність твоя —
Знов до Бога помолитись;
Він в душу твою
Як росою з неба зллє
Благодать свою.

Як у щастю дні за днями
Минають тобі,
Як не знаєш що то сльози
Пекучі й гіркі, —
То знов Богу безнастанно
Мольби посилай,
І безмежну Божу ласку
Щиро величай.

Ізидор Воробкевич.

Ізидор Воробкевич — давний православний священик на Буковині. Писав вірші й оповідання, і підписувався також "Данило Млака".

Довжність твоя — обовязок твій.

В 35-ТУ РІЧНИЦЮ ВІДРОДЖЕННЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Коли сего року припадає 35-річний Ювілей відродження нашої Української Православної Церкви в Канаді, то обовязком нашим низенько схилити голови перед першими працівниками Православного Братства нашої Церкви. Робота перших піонірів була дуже тяжка, а дорога терниста і непевна.

Може видаватись мало з тим обзнакомленим, що труднощів не переживалось. Ті, котрі взяли на себе справу відродження власної Церкви, були свідомі, що прийдеться їм дуже гірку чашу біди випити, не від чужих, але від своїх рідних. До праці так поважної взялися всі свідоміші робітники, фармері, інтелігенти та бизнесмени.

Вороги нашої Церкви сміялися, кпини робили, думали, що се соломяний огонь, та помилилися. Побачили, що рух набирає сили, що росте заінтересовання і почали бити в дзвони тревоги Несотворені річи вигадували католики, протестанти, русскі православні та інші секти. Застрашували своїх щоби не йшли на Богослуження нашої Церкви, або відчити, де викладали і світські особи і священики. Та Всевишний помагає першому і не забуває останнього. Своєю ласкою благословив добру та чесну роботу, яка давала овоч добрий так, що ми маємо багато овочів праці нині за 35 років трудів. Перші працівники дали себе в жертву. Була в них велика відвага, сильна віра та завзятість.

Нині нам дальше потрібно якраз того, що мали перші піоніри, та перші наші священики.

Члени нашої Церкви повинні бути і дальше взірцевими, побожними, чесними, працьовитими та жертвенними.

На таких буде будова нашої Церкви сильна і витревала. Де члени Церкви байдужі, неморальні, не щирі, а тільки поверховно належать до Церкви, там Церква не буде мати сили. Бо Церква, се люде, а які вони, така Церква.

В сей Ювілейний 35-ий рік існування нашої Української Православної Церкви кріпімо свою віру в кращу будучність, та на заклик нашого Митрополита та нашого Владики Сх. Епархії і Консисторії, допоможімо усі без ріжниці віку, без ріжниці стану, жертвами на потреби Церкви. Нехай голос їх не буде голосом ""вопіющим в пустини" — а голосом і наслідям перших працівників Українського Православного Братства, заснованого 1918 р. в Саскатуні.

Боже допоможи та благослови велике і святе діло.

о. П. З.

ПОПИТ НА БІБЛІЮ.

Американський відділ Біблійного Т-ва каже, що тепер великий попит на Біблію. Ціла Біблія перекладена на 197 мов, а окремі частини Біблії на 690 мов. За рік продали, або роздали цілої Біблії 825 тисяч, а частинами понад 13 міліонів.

ЗАПАСИ ЗБІЖА В АМЕРИЦІ.

Кожна держава має свої власні запаси збіжа та других річей, щоби в важних конечностях мати все готове. Америка понаправляла 125 старих кораблів і вони будуть державними шпихлірами. В них зміститься 750,000 тон збіжа, що буде коло 30 міліонів бушлів.

МІЙ ДІМ — МОЯ ТВЕРДИНЯ

(1888—1948).

Англійці, Французи, Жиди, та інші народи вважають Дім своєю Твердинею. Він природно таким є, хіба що байдужі та несвідомі люде не хочуть його своєю Твердинею мати. Хто ж уважає Дім своєю Твердинею, для того він Твердинею завсіди. І то непереможною.

На те вже давно й Українці звертали увагу. От що писало львівське "Діло" 1888 року, отже перед 66 літами:

"Превелика і задалеко йдуча податливість та смирність Русинів довела до такого неправильного і невідповідного стану, якого напевно не стерпів би ніякий інший нарід.

"Гляньмо наприклад на Чехів або Мадярів, що також стикають з другою національністю. З якими гордощами бережуть вони національної непорочности своїх пенатів (домашних божків, святощей), своєї рідної мови! Ідімо і ми за їх прикладом.

Тим не скривдимо нікого, бо не чужого ми бажаємо, — свого хочемо права. Не треба тут ніяких революцій, ніякого геройства, се робота тиха, домашна!

"Зачнім від наших домів. "Мій дім — моя Твердиня", каже гордий син Альбіону (Англії), - нехай же буде він у кожного Русина, справжньою Твердинею нашого духа, нашого слова! Нехай кожний, хто вступає в його пороги, бачить силу тієї Твердині, а напевно не посміє ставати проти неї, але буде мусів рахуватися з тією силою і пошанувати її!

"Але передусім бережімо прав і поваги нашої рідної мови, бо се найперше наше народне добро, бережімо нашої народної достойности!"

Се голос, се наука для всіх Українців, отже і для нас тут, наука наших предків зперед 66 літ. Розумно вони думали і в наведенім вислові виявили велику правду, як Заповідь, що — Наш Дім є і повинен бути нашою Твердинею. Коли він Твердинею буде, то побіч нього збудуються і дальші наші Твердині; коли ж Дім перестане Твердинею бути, то й інших Твердинь не буде. Коли б і повставали, то без Дому не встояться.

"ТОВАРИСТВО ЛЮДЯНОСТИ".

На світі є і "Товариства Людяности", що клопочуться звірятами, дбають про їх добро, а в конечности вбивають, щоби не мучилися. Таке товариство є і в Винипегу. Воно від початку червня "приспало" (вбило) 369 котів; 108 псів, по яких ніхто не зголошувався і непотрібних; три пси дали людям; 4 віддали властителям; 11 птахів і малих звірят вбили, а 3 ранені птахи дали до пташачого шпиталю. Треба знати, що і такі товариства істнують.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

БОЛЬШЕВИКИ В ЕСПАНІЇ.

В еспанській провінції Катальонії поліція арештувала 30 осіб, що організували большевицькі й анархістичні товариства. Уряд Франка заборонив всі подібні організації.

ТОРГОВЛЯ З БОЛЬШЕВИКАМИ.

Англія провадить широку торговлю з китайськими большевиками та другими краями, які має Росія, заявляючи, що не торгує лише военними матеріялами.

ПОВЕНИ В ЯПОНІЇ.

В трох тижнях було в Японії дві великі повени, в яких згинуло 273, ранених було 433, а 2,033 тих, що могли згинути, або ще знайдуться. Повени спричинили великі дощі.

ВЕЛИКА СПЕКА В АФРИЦІ.

Вістка з Каїра доносила 20-го липня, що в східно-середній Африці горячо досягало 120 степенів. Подібна спека була і в Персії. В Каїрі було 105.

БУРЯ В АВСТРІЇ.

Місто Лінц, в Австрії, навістила така буря, що позривала хати з сотень домів, а дерева виривала як траву. Був дощ і град. Шкода велика.

НА ПОМІЧ КОРЕЇ.

През. Айзенгавер заявив, що коли прийде до замирення в Кореї, то Америка готова дати полудневій Кореї на відбудову 200 мільйонів долярів. Опісля дасть більше.

ЗА АВТОМОБІЛІ 5 ЛІТ.

В Винипегу засудили Ф. Гала на 5 літ за крадіж автомобілів. Перед двома місяцями вийшов з арешту і почав знов автомобілі красти. Від 1948 р. він вкрав 14 автомобілів і ними заїздив завсіди до криміналу. Незавидне ремесло.

КАМІНЬ ПРИДУШИВ ЧОЛОВІКА.

Коло Ервуд, Саск., знайшли тіло Шліхти, що зник перед 9 місяцями. Він хотів викопати, чи закопати влиний камінь на своїй фармі, обкопував його і камінь його привалив. Тепер в ямі була вода.

БУРЯ ЗНИЩИЛА ЦЕРКВУ.

В Ню Орлинс, в Америці вихор знищив католицьку церкву і коло неї дім. Другим домам пошкодив. — В Винипегу грім вдарив в церкву Злученої Церкви і вона згоріла.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ ШИРИТЬСЯ.

Від початку року до 23-го липня заслабло в Манітобі на діточий параліж 230 осіб. Лікарі робили щеплення проти паралїжу, але виходить, що воно або мало помагає, або не помагає цілком.

ХМАРА САРАНЧІ.

В Індії летіла така хмара саранчі понад місто Делгі, що в місті три годині було майже темно. Та хмара розтяглася на квадрат чотирох миль. Вона полетіла до другого стейту.

ПЕРЕНОСЯТЬ ФАБРИКИ НА СИБІР.

Більше як половину сталевих і других важних фабрик Росія перенесла в далекі сибірські сторони, де вони можуть бути безпечні перед нападами. Там будуть виробляти зброю і все конечне.

ВЗЯЛИ КОЛО 100,000 ДОЛЯРІВ.

В Детройт два озброєні рабівники забрали з банку коло 100,000 долярів.

ЖИДІВСЬКІ ЖІНКИ ДО ВІЙСЬКА.

В Єрусалимі і Ню Йорку були демонстрації "правовірних" Жидів проти втягання жидівських жінок до військової Служби в Ізраїли.

ХРЕЩЕННЯ "СВІДКІВ ЄГОВИ".

В Ню Йорку була всесвітна конвенція "свідків Єгови", в часі якої "хрестилося" (занурювалося в воді) 4 до 5 тисяч тих "свідків". Всіх на їх богослуженню було коло 50,000. Рада конвенції заявила, що члени тої секти: "повинні знати свій закон і права, як їх твердо вживати, а коли на них не дуже покликатися". — Свідки Єгови своїм поведенням і політикою дуже нагадують большевиків.

ГРАД В АЛБЕРТІ.

Обчисляють, що град в Алберті понищив збіже на 500,000 акрах. Вже 40 літ, як подібне було. В Стратмор град знищив збіже на 35,000 акрах фармерови Акермановн, шкода 35,000 долярів.

ПОГОРІЛИ ДУХОБОРСЬКІ ХАТИ.

В духоборських околицях в Бритиш Коломбії згоріло вже 60 домів. Се очевидно робота "синів свободи", як себе називає одна ґрупа духоборів.

КАРА ПЯНИМ ЇЗДЦЯМ.

В стейті Огайо, в Америці, принято закон, що пяний їздець автомобілем мусить відбути найменше три дні в арешті і заплатити 500 долярів.

ВБИВ ЖІНКУ І СЕБЕ.

В Сеґвін Фалс, Онт., їздець троком, Джан Дейвис, застрілив свою жінку, коли їхала автомобілем, а дальше себе застрілив. Се було в присутности 12-літної доньки.

В ЧАСІ СВЯТА ЗГИНУЛО 400.

Американці святкували 4-го липня, отже в Америці згинуло тоді 400 осіб. З того на дорогах 249, втопилося 118, а в інших випадках згинуло 45.

СПЕДЕН, АЛТА.

Влаштували прийняттям.

П-во Завадюки.

З нагоди 25-ліття подружжа п-ва Завадюків в цій місцевости влаштовано величаве прийняття в салі Українського Народного Дому в пятницю, 20 лютого ц. р. Пан Завадюк довгі роки працює форманом на секції СПР. Він і пані Завадюк є знані як прихильні члени Української Православної Церкви в Спеден, а також активно працюють для української народної справи в цій околиці. Тому на це прийняття зібралося велике число їх приятелів і знайомих.

Парох о. П. Сацевич привітав п-во Завадюків та поблагословив їх на дальше щасливе подружжя. Опісля п-во Грицюки відспівали дует (з мельодії "На заливі Дунаю"). Дружбами були Михайло і Ксеня Крокош та Іван і Надія Грицюк. Спільну вечерю розпочато молитвою. Господарем весільної забави був п. В. Страшок.

По вечері промовляли: п. А. Матвійчук, п. Гр. Романчук, пані Кушик, пані Н. Крокош. Пан Руль і діти п-ва Завадюків вручили дарунки.

П-во Завадюки склали присутнім подяку, що звеличали їх 25-тий ювілей подружжя. На закінчення покликано до слова Всеч. о. П. Сацевича, який при кінці своєї промови завізвав гостей до збірки на українську пресу. Збірку перевели А. Матвійчук і Д. Пацюс і вона принесла $31.75. Цю суму розпреділено так: на "Український Голос" $16.00, на "Вістник" $15.75.

Ювілятам многії літа, а гостям щира подяка.

Присутня О. С.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:

203 KREBGE BUILDING

EDMONTON ALTA.

Телефон офісу: 44077

ЗАБУТІ, ЯКИХ ТРЕБА ЗГАДАТИ.

Степан і Наталя Пресецькі.

В Саскатуні була родина поважних членів церкви, добрих громадян — Пресецьких. Їх вже нема, але їх чомусь забуто, згадки про них не було.

Походили вони — Степан і Наталя, з села Безпечної на Київщині. Степан приїхав сам 1908 р. Наталя 2 роки пізніше з 7-ма синами, між тими один був жонатий. Замужна дочка Марія приїхала 2 роки по прибуттю матери. На початку жили коло Монтреалу.

До Саскачевану, до Лайлак, прибули 1916 р., а до Саскатуну на весні 1924 року.

В Степана була вдача розсудного господаря; Наталя була жінкою поважною, дуже розсудною. При них виросла їх внучка, Маруся, якої мати померла, коли Маруся була малою.

Хоч української свідомости не могли привезти з України, то тут вже українську свідомість здобули.

Степан був цілі літа старшим братом в українській православній церкві в Саскатуні, Наталя була старшою сестрицею. Всі в Саскатуні їх поважали.

Внучка їх Маруся тепер дружина Михайла Гуменюка в Принс Алберт, Саск.

Степан прожив 89 літ і помер в грудни 1949 р. Наталя прожила 86 літ і померла 29-го листопада 1952 року.

Сих кілька слів нехай буде заслуженим щирим споминком по тих яких імена не повинні забутися. А може є нині хтось в Канаді зі сторін Безпечної, то і йому буде інтересно. Може про них чув, або знав їх дальшу рідню.

М.

СТЕФАН ГОРИЧУН.

(Посмертна згадка).

В лікарни в Принс Алберт, Саск. спокоївся Стефан Горичун, проживши 80 літ. Покійний приїхав до Канади 1910 року і замешкав в Принс Алберт, Саск., а 1914 року перенісся до Гоніман, Саск., і там фармерував до кінця свого життя.

Похорон відбувся дня 5 червня з української греко-православної церкви в Гоніман. Похорон відправив парох о. Протоєрей Стефан Гребенюк.

Покійний оставив сина Івана і дочку Юзефину, 13 внуків і 6 правнуків.

Вічна Йому память.

о. Прот. С. Гребенюк.

ДМИТРО СОРОХАН.

(Посмертна згадка).

Червня 26-го помер в Ст. Боніфас шпиталю, коло Винипегу Дмитро Сорохан проживши 56 літ. Походив з села Валавча на Буковині.

Зоставив жінку Анну, сина Марка і дочку Профіцю, що лишилися в старім краю, а також первого брата Івана Сорохана, який якраз занявся його похороном.

Зрозуміло, що життя його було не таке, як могло би бути, коли б його найблизші були з ним. Та все ж інтересувався його справи народні, справи Церкви, для яких він по змозі жертвував.

Його похорон відбувся 8-го липня з церкви на Дірвалі вул. в Винипегу.

Вічна Йому Память! І. С.

ПИСАНКА.

Писанка о. О. Щербана.

ЗАХІДНЕ ТОРОНТО, ОНТ.

П.Н. 10 дол. Пан Е. Жуковський 3 дол. По 2 дол.: К. Гонта, В. Доманишин, А. Головка і В. Дудар. По 1 дол.: І. Радкевич, В. Гринь, М. Ґуида, Д. Кулик, О. Ґорна, І. Мазуркевич, М. Коропецький, І. Галатовський, п. Позігайло, В. Бойко, М. Кривецький, В. Лацук.

І. Декків, Ервуд, Саск.
В. Продан, Ватерфорд, Онт.

Писанка о. О. Хомяка.

ВИММЕР, САСК. — М. Охітва $1.25. По 1 дол.: О. Песик, М. Романюк, В. Кіпащук, Д. Токарчук, Г. Кудрик, Т. Ксьондзина, Катерина Ксьондзина, М. Токарський, Н. А. Франко, П. Сліпець, В. Романюк, І. Хомикевич, Н. Тутка, М. Мартинюк і дрібними 50 ц.

ВАДІНА, САСК. По 2 дол.: Юрій Гаський, Андрій Курилюк і Яків Гаський. Д. Савчук $1.25. По 1 дол.: С. Ситко, А. Паласюк, А. Савчук, Ю. Курилюк, Ю. Квасниця, П. Стронський, пані С. П. Сирник, М. Сова і Е. Даркович.

ВАТСОН, САСК. Пан Михайло Франко 5 дол. По 1 дол.: М. Андрусин, Н. Магко, П. Стрілець, М. Севундек, Л. Полович, В. Процко, Т. Романюк, М. Королюк. Дрібними $1.25.

ФОСТОН, САСК. По 1 дол.: Петро Мелещак, Н. Капелюх, В. Шгуль, Л. Снарюк, Дора Лесишин, П. Ганкевич, М. Ленюк, А. Мелащак, В. Яцюк, А. Чурило, Е. Фарбатюк. Дрібними 50 центів.

КИПВ-КЛЕЙР, САСК. П-во В. і Наталія Пилипчук $1.25. По 1 дол.: В. Ленко, С. Галкевич, С. Калинюк, Ярина Гулій, Єфросина Коваp і дрібними $3.85.

КЛЕЙР, САСК. По 1 дол.: С. Березюк, М. Калиновський, В. Дуцевич, І. Савчук, Ф. Чорній, П. Чорній і дрібними 1 дол.

Додаткова писанка о. В. Апонюка.

СМАТС, САСК. По 1 дол.: І. Ковал, М. Гриців, П. Гриців, Й. Кінар, П. Мойсеюк, І. Коваль, І. Щербань, І. Гриців, В. Мальжо, М. Кінар і І. Ксьондзина.

ЕЛОВ КРІК, Саск. Пані Анна Дором і Н. Зін по 1 дол.

Додаткова писанка о. Ів. Дмитрова.

ВИННИПЕГ, Ман. Пані П. Петрущак 2 дол. По 1 дол.: І. Фіцук та І. Медведюк. (Всего разом зібрано 57 дол.).

Писанка о. М. Овчаренка.

СТ. КЕТЕРИНС, Онт. Ладофія Мартинюк 10 дол. Михайло Тиде і Г. Репетський по 3 дол. По 2 дол.: М. Миносора, П. Якімчук, О. Кондратенко, І. Боднар, Ф. Оліник, Ліона Пововович, М. Засідтний, А. Коржановський, п. Ліщиненко, Ліна Зоцик. По 1 дол.: М. Яремій, П. Казавіський, Ф. Титенич, О. Нимий, І. Лапуста, Митро Петрик, п. Головач, п. Прийма, В. Дорошенко, І. Шотський, О. Пушкін, В. Вишковський, Ф. Мороз, Ю. Кусий, С. Захарчишський, Марія Святко, п. Новак, Варв. Суханоська, О. Сорока, Марія Весляк, Г. Сидорчук, В. Буцький, О. Костюк, п. Ходакевський, о. Шостакале, Ф. Мартинюк, Марія Роздольська, П. Емеланов, Розалія Молдован, І. Ковальчук, Т. Драч, Марія Матвійчук. Дрібними $2.50.

У В А Г А !
ВАДІНА — ОКРУЖНІ ТА СУСІДНІ ГРОМАДИ!!!!
В неділю, 23 серпня, 1953 р.
відбудеться
в новій українській греко-православній церкві Всіх Святих в Вадіні, Саск.
Окружне Ювілейне Свято
із
СОБОРНИМ БОГОСЛУЖЕННЯМ
з нагоди 35-ліття Української Православної Церкви в Канаді.

В разі непогоди переноситься на неділю 30 серпня.

Церковна Окружна Рада запрошує українське довколишнє громадянство взяти численну участь.

о. Олександер Хомяк, настоятель.
ОКРУЖНА РАДА:
Дмитро Гаєк, голова.
Григорій Кудрик, секретар.
ЦЕРКОВНИЙ ЗАРЯД:
Антін Савчук, *Николай Кинар*, *Юрій Курилюк*.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Пілмонпельного Округа
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, СВ. ІЛІЇ — Поплар Парк — Селкирк.
9. Неділя — Портедж ля Прері — Іст Селкирк.
16. Неділя — Тиндал — Су Лукаут.
23. Неділя — Пембіна — Пиплярфілд Ст Мартин
30. Нед — Гонор — Дуфрост (храм).
7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Ривер
9. Неділя — Етелберт.
16. Неділя — Гарленд.
19. Середа, ПРЕОБРАЖ. — Пайн Ривер (храм).
23. Неділя — Етелберт.
28. Пятн., УСПЕНІЄ — Ворд (храм).
30. Неділя — Богдан (храм).
ВЕРЕСЕНЬ:
6. Неділя — Пайн Ривер (храм).
11. Пят., УСІКН. ГОЛ. ІВАНА — Етелберт.
13. Неділя — Етелберт
20. Неділя — Гарленд.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Ривер (храм).
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Пайн РИВЕР (храм).
Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дичини
СЕРПЕНЬ.
2. Неділя, ІЛІЇ — в новозбудованій церкві — Бровстон (храм).
9. Неділя — Йорктон.
16. Неділя — Райн (нова громада).
19. Сер., ПРЕОБР. ГОСП. — Йорктон (храм).
23. Неділя — Сторновей.
28. Пят., УСП БОГОРОД. — Горлиц.
30. Неділя, свято 35-ліття Укр. Прав. Церкви — Мазепа.
110 Веллінгтон Аве., Йорктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Виммер.
9. Неділя — Кайв.
16. Неділя — Клейр.
19. Сер., ПРЕОБРАЖ. — Кайв (храм).
23. Неділя (Окружне Ювілейне Свято УГПЦ) — Вадіна.
28. Пятниця, УСПЕННЯ — Ватсон.
30. Неділя — Фостон.
Початок Богослужень 3.30 рано!
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
СЕРПЕНЬ:
2 Неділя Вінтагія — Глеслин.
9 Неділя — Норт Бетлфорд.
16. Неділя — Вілкки.
19 Середа, ПРЕОБРАЖ. — Виткін.
23 Неділя — Гефорд.
28 Пятниця, УСП. БОГОРОД. Кендо.
Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
СЕРПЕНЬ
2. Неділя, ІЛІЇ — Жучкани (храм).
9. Неділя — Тафиел
16. Неділя — Вест Брук
19. Середа, СПАСА "Коло Куцих"
23. Неділя — Інсінгер "Гайвей"
28 Пят., УСП БОГОРОД Шіго пол (храм).
30 Нед. Льора (Лисенко) (храм).
Адреса Шіго. Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
СЕРПЕНЬ:
2 Неділя — Шіго місто.
9. Неділя — Випард.
16. Неділя — Фоам Лейк.
19. Середа, СПАСА — Федаки.
23. Неділя — Тідор місто.
28. Пятниця, УСП. БОГОР Елмор (храм).
30. Неділя — "Коло Купровських" (храм).
Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Мелвил.
9. Неділя — Айтуна.
16. Неділя — Гудів.
19. Середа, СПАСА Фенвуд.
23. Неділя — Габард.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Вишарт.
30. Неділя — Понічай.
Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
СЕРПЕНЬ
2. Неділя — Гилберт Плейнс (храм)
9. Неділя — Шортделл (сповідь Рідної Школи). Вечірня — Гилберт Плейнс.
16. Неділя — Роблин
19. Сер., СПАСА — Петлюра.
23. Неділя — Шевелов. Вечірня — Грендвю.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. Ленард.
30. Неділя — Грендвю.
ВЕРЕСЕНЬ
6. Неділя — Роблин Вечірня — Петлюра.
13. Неділя — Зелена. Вечірня — Роблин.
20. Неділя — Шортделл. Вечірня — Грендвю.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Ленард. Вечірня — Шелвеле.
27. Неділя — Гилберт Плейнс.
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман. Тел. 168.
Гілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Лучака
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Вилингдон.
9. Неділя — Андрю.
16. Неділя — Катвин.
19. Сер., ПРЕОБР. ГОСП. — Дужани.
23. Неділя — Завале.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Прут.
30. Неділя — Пено.
Адреса: Box 158, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Росборн (храм).
9. Неділя — Сенді Лейк.
16. Неділя — Січ.
19. Середа, СПАСА — Менві (храм).
23. Неділя — Ендусвил.
28. Пятниця, УСП. БОГОРОД. і 25-літній Ювілей громади — Глен Елмо.
30. Неділя — Оакборн.
ВЕРЕСЕНЬ:
6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Січ.
20. Неділя — Глен Елмо.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Виста.
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Оакборн.
Адреса: Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛИПЕНЬ.
5. Неділя. — Арран.
7. Вівт. Ів. рест. — Гаєс (храм).
12. Неділя. Петра і Павла. — Своп Плейн (храм).
19. Неділя. — Норквей (храм).
26. Неділя. — Глен Ендер (храм).
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя. Соборне полеве Богослуження —
9. Неділя — Арран
16. Неділя — Норквей.
19. Сер., ПРЕОБРАЖ. — Вайтбіч.
23 Неділя — Дорбен.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Мейбридж (храм).
30. Неділя — Кобзар.
Box 24, Арран, Саск. — Тел. 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ОКРУГ ДАВФИН
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Велий Ривер.
9. Неділя — Давфин. (Ювілейне Богослуження, буде Митр. Іларіон в священиками).
16. Неділя — Ешвил.
19. Сер., СПАСА — Дрифтінг Ривер.
23. Неділя — Рорктон.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Вешлвн.
30. Неділя Давфин.
Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Гронлид-Річка.
9. Неділя Кадет.
14 Пят., ХРЕЩ. УКРАЇНИ, Макавеїв Гронлид-Півнч.
16. Неділя — Вонда.
19 Середа, СПАСА — Бруксбі.
23 Неділя — Гронлид-Півнч.
28 Пят УСПЕННЯ БОГОРОД. — Шіпмен (храм)
30 Неділя Мічам (храм)
Адреса: Box 47, Гронлид, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ Глендон.
9. Неділя — Сенді Ренідс.
14 Пят., ХРЕЩ. УКРАЇНИ — Глендон.
16. Неділя — Лессард.
19. Середа, ПРЕОБР. ГОСП. — Гленон.
27. Неділя — Тарісн.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Фіет Лейк.
30. Неділя — Сенді Ренідс.
ВЕРЕСЕНЬ:
6. Неділя — Глендон.
11. Пят., УСІЧ. ГОЛ. ІВАНА — Глендон
13. Неділя — Сенді Ренідс.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Лессард.
27. Неділя, ВОЗДВ. Ч. ХРЕСТА — Тарісн.
Адреса: Глендон, Алта.

Календар Українських Свят
СЕРПЕНЬ:

1	С	19	*Липень.* Преп. Макрини
2	Н	20	*Н. 10 по З.С.* †Іллі пророка
3	П	21	Преп. Онуфрія мовчальника
4	В	22	Рівноап. Марії Магдалини
5	С	23	Муч. Трохима, Теофіла
6	Ч	24	†Муч. Бориса і Гліба
7	П	25	†Успення прав. Анни
8	С	26	Преп. Мойсея чудотв.
9	Н	27	*Н. 11 по З.С.* Пантелеймона
10	П	28	Ап. з 70-ти: Прохора
11	В	29	Муч. Калиника Кал.
12	С	30	Ап. з 70-ти: Сили і Силуана
13	Ч	31	Прав. Євдокима Каппад.
14	П	1	*Серпень.* Хрещення України
15	С	2	Перенес. Мощ. муч. Стефана

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Сіфтон (храм).
9. Неділя — Вайта.
16. Неділя — Сендвін.
19. Середа (СПАС) — Арбакка Св. Анаст.
23. Неділя — Сіфтон.
28. Пят., УСП. П. Б. — Арбакка Св. Миколая.
30. Неділя — Вайта.
Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Смокі Лейк.
9. Неділя — Стрий.
16. Неділя — Верселт.
19. СЕРЕДА — ПРЕОБРАЖЕННЯ Г — Смокі Лейк.
23. Неділя — Валіє.
28. Пятниця, УСПЕННЯ БОГОРОД. — Бойн Лейк.
30. Неділя — Смедом.

УВАГА! Неділя 5 липня Пол. Богослуження, а в разі непогоди, Сл. Божа буде в Смокі Лейк, а Пол. Богослуження 12 липня.
Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя, ІЛІЇ — Восетна.
9. Неділя — Радвей (ювіл. свято).
16. Неділя — Редвотер (Віствадіа).
19. Вівт. ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСП. — Егремонт.
28. Успення Богор. — Пібрук (ювілейне свято).
23. Неділя — Федора.
30. Неділя — Торгилд.
Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка
СЕРПЕНЬ:
2. Неділя — Толстой.
9. Неділя — Сеньків.
16. Неділя — Роза.
19. Вівт., ПРЕОБРАЖ. — Толстой.
23. Неділя — Гарлентон.
28. Пят., І. БОГОРОДИЦЯ — Гарлентон (храм).
30. Неділя — Толстой.
[illegible]Ь:
6. Неділя — Толстой.
13. Неділя — Сеньків.
20. Неділя — Роза.
21 Пон., II. БОГОРОДИЦЯ — Сеньків (храм)
27. Неділя — Гарлентон.
Адреса: Толстой, Ман.

[illegible]

2. Нед. Гол. 1, УЄ 10. 1 Кор. 4: 9-16. Єван. Мат. 17: 14-23 і Лука 4: 22-30.

9. Нед. Гол. 2, УЄ 11. Ліг. 1 Корин. 9: 2-12. Єван. Матея 18: 23-35.

16. Нед. Гол. 3. Утр. Єван. 1. Літ. 1 Корин. 15: 1-11. Єв. Мат. 19: 16-26.

19. Середа. *Преображення — Спаса.* УЄ Луки 9: 28-36. Літ. 2 Петра 1: 10-19. Єв. Мат. 17: 1-9.

23. Нед. Гол. 4. Утр. Єв. 2. Літ. 1 Корин. 16: 13-24. Єван. Матея 21: 33-42.

28. Пятниця. *Успен. Пресв. Богород.* УЄ Лук. 1: 39-49, 56. Літ. Фил. 2: 5-11. Єв. Лук. 10: 38-42, 11: 27-28.

30 Нед. Гол. 5. УЄ 3. Літ. Ап. 2 Корин. 1: 21-2: 4. Єв. Мат. 22: 1-14.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., AUGUST 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го СЕРПНЯ, 1953. ЧИСЛО (948) 16

РЕЛІГІЙНА РОДИНА.

В Вікторії, в англіканській катедрі висвячувався на священика Г. І. Рег. Його батько там відправляв, були там два брати Рега, також священики, а був і їх шваґер, рівнож священик. Отже батько, три сини і зять батька, всі священики. Вістка зазначує, що се небувале в теперішній історії. Дійсно ціла та родина мусіла бути дуже релігійною.

ПОМЕР АРХІЕП. ШЕРМАН.

В Брендоні помер 31 липня архіепископ Анґліканської Церкви Луїс Ралф Шерман, проживши 66 літ. Своєю працею підніс Анґліканську Церкву в Канаді до поваги і сили. Брала вона допомогу з Анґлії, а він став на тому, що вона повинна сама себе вдержувати, а що багатьом здавалося неможливим. Але можливим стало. Він відвідував пильно громади своєї Церкви та індіянські місії, щоби їх добре пізнати. Його дуже інтересувала друга війна і він робив голосні закиди, що на стороні аліянтів, а також фашистів нема християнства. Коли 1941 року заяцілися до Росії, він казав: "А що буде, коли вбивання людей скінчиться? Який буде світ? Я не знаю і те мене клопоче". Він не мовчав, де треба було говорити і за те деякі його не любили. Словом, — він був визначним сильним чоловіком. Таким його нині споминають.

АЙЗЕНГАВЕР ПРО АЗІЮ.

През. Айзенгавер говорив в Сіятел, що коли б большевики забрали Індо-Хіни, то загрожена була би Бурма, Пакістан й Індія, отже сила большевиків дуже зросла би. А те загрожувало би також Америці. Се заставляє Америку скріпити в Азії протибольшевицьку силу.

НАПАДАЮТЬ НА ЕПИСКОПА.

Большевицька преса в східній Німеччині почала нападати на евангелицького епископа Дибеліюса. Закидає, що він стоїть з Американцями і проти "комуністичного демократичного" уряду та симпатизує зі страйкерами. Се показує, що може початися сильний наступ на Церкву.

ЧЕХИ ПОВТІКАЛИ ДО НІМЕЧЧИНИ.

Чеський механік потайки збудував собі такий автомобіль, що виглядав як большевицький тенк і ним переїхав до західної Німеччини. З ним переїхала його жінка, двоє дітей та чотири інші особи. Большевицька сторожа коло границі думала, що се большевицький тенк і мовчала, не стріляла, не кричала. Він будував той автомобіль цілі два роки.

ВЕЛИКА ЗЛОЧИННІСТЬ В АНҐЛІЇ.

Вісти з Лондону говорять, що злочинність в Лондоні поширюєсь поза всяку міру, а злочинці головно молоді люде. Вломи до домів, злодійства, рабунки, побивання, словом всякі можливі злочини.

Є думка, що там є окремі школи, де старі злочинці молодих підготовують і беруть за те добру платню. І видно, що злочинний світ дуже добре зорганізований. І злочинці всі очайдушники, страху в них нема.

Одна така рабівнича банда спинила в Лондоні на вулици почтовий трок і забрала коло 700,000 долярів.

Поліції вже тяжко давати раду зі злочинцями, тому поліційне заняття не притягає. В самім Лондоні недостає 4,000 поліцаїв.

Багато суднів стоїть за тим, щоби злочинців карати бійкою, і за тим є головний судія Ґодард.

Міністер Файф каже, що причиною такої широкої злочинности є занепад дому, брак карности в домах, звеличування злочину як геройства і занепад релігійного виховання і впливу.

СПРАВА ПИЯТИКИ І НЕДІЛІ.

В Манітобі дехто домагаєсь, щоби жінки могли пити в публичних місцях разом з чоловіками, щоби напитки продавалися в реставрантах, і щоби змінити закони про святковання неділі. Злучена Церква в Винипеґу поставилася проти мішаної пиятики і за тим, що треба більше церков і більше релігійного святковання, а не попуску.

ДВОЄ ВТОПИЛОСЯ, 5 ВИРАТУВАЛОСЯ.

На озері, в околиці Кемсак, Саск., перевернувся моторовий човен, отже втопилася 15-літна дівчина і 38-літний чоловік, Шел, а той, що провадив човен, врятував пятеро.

ПЛАТНЯ КАТА.

Урядовий кат нюйоркського стейту, Джозеф Френсел, який пускав електрику на Розенберґів, зрезиґнував. Він за кожного, кому відобрав життя, діставав 150 долярів, а певно і сталу платню. Він хотів, щоби суму 150 долярів підвисшили, що йому відмовили, і тому мабуть зрезиґнував.

КІЛЬКО НІМЦІВ УТІКЛО.

Східна Німеччина, яку забрали большевики, має 18 мільйонів населення. Звідти Німці постійно тікають до західної Німечини, багато через Берлін. Серпня 5-го втікло до західного Берліну 37 вояків і поліцаїв, а від початку року 2,555, з чого дві третих військові. А багато тисяч втікло через границю поза Берліном.

КОРОЛЕВА — 53-ті ІМЕНИНИ.

Серпня 4-го Королева-мати обходила свої 53-ті іменини вдома дуже скромно, по родинному. Але було прислано багато поздоровлень. В Гайд-Парку було 41 гарматних вистрілів, а 62 з Лондонської Вежі.

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
ВПреосв. ІЛАРІОНА,
Митрополита Вінніпегу і Всієї Канади,
ВПреосв. ІОАННА,
Митрополита У. П. Церкви в З. Д. А.,
ВПреосв. МИХАЇЛА,
Архиепископа Торонто і Сх. Канади,
ВПреосв. МСТИСЛАВА,
Архиепископа У. П. Церкви в З. Д. А.
при участи
численного Духовенства обох Церков, Канадійської й Американської
відбудеться
в неділю, 16-го серпня, 1953 р.
в годині 10-ій рано,
в Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпегу.
Зараз після Богослуження буде Спільний Обід для всіх учасників цього торжества.
Усіх побожних українців запрошується на це велике Свято Українських Церков.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ВІД БОГОСЛОВСЬКОГО ВІДДІЛУ КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ.

Богословський Відділ Колеґії св. Андрея в Винипеґу оцим оголошує прийняття студентів на 1953-1954 академічний рік. Початок науки 1-го жовтня. Про ближчі інформації звертатись до Колеґії св. Андрея на адресу:

St. Andrew's College in Winnipeg,
Department of Theology
Cor. Church Ave. and Charles St.
Winnipeg, Man.

Деканат Богословського Відділу Колеґії св. Андрея.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополита ІЛАРІОНА.

Неділя, 16-го серпня — ВИНИПЕГ, Катедра Пресв. Тройці.
Неділя, 23 серпня — РЕДВАТЕР, Алта.
Неділя, 30 серпня — ВЕРНОН, Б. К.
Неділя, 6 вересня — ВАНКУВЕР, Б. К.
Неділя, 13 вересня — ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, Ман.
Неділя, 27 вересня — ВЕСТ ФОРТ ВІЛЛЯМ, Онт.

К О Н С И С Т О Р І Я
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.,
Прот. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЗНЕВАГИ НА КОЖНІМ КРОЦІ.

На похороні архіеп. Цепляка.

Поляки переслідували греко-кат. священиків і зневажали і гр.-кат. епископів та других визначних греко-кат. церковників. Зневажав Рим, зневажали і поза Римом. Греко-католики були завсіди для всіх других католиків тим похилим деревом, на яке всі кози скачуть.

В 1926 р. помер польський архіеп. Цепляк. Його тіло мали привезти до Вильна на Литві, і там похоронили. На той похорон вибралися з Галичини: еп. Коциловський з секретарем; еп. Боцян; редактор "Місіонаря" о. Скрутень; о. Др. Бучко і чотири богослови.

Католицька "Нива", ч. 4, 1926, подае за "Жницем Люду" і "Пшеглондем Віленьским", як в Вильні гр.-кат. гостей зневажали.

"Замість сердечного приняття українські гості зустріли легковаження Еп. Коциловський, що був слабий, мусів сам шукати собі автомобіля, отже не вспів заїхати на стацію і брати участи в похоронні. Подібно і Скрутень. В костелі, куди прибув перемиський владика з двома священиками полишено його набоці. Взагалі трималися від униятських духовних як від небажанних влізливців.

"Коли до латинських епископів, що були навіть поза семинарем (духовним), вдавався по крутих сходах сам ректор (голова семинарія), щоби в день приїзду запросити їх на обід, то униятів повідомили через звичайного священика."

"Жнице Люду" подае ширшу історію, а то:

"Ніхто не подбав, щоби на час прибули воевідські автомобілі, для відвезення владик на стацію (щоби забрати тіло). Вдалося туди заїхати лише еп. Боцянови, а еп. Коциловський поки роздобув якусь тарадайку, то було вже запізно, і він відразу поїхав до костела. Всі з семинаря забралися на стацію, крім доглядача дому і льокая, лишаючи гостей зі Львова й Перемишля в семинари.

"Але вийшло щось більше: хтось відізджаючи на стацію **замкнув частину униятських богослужбових риз**, отже довго тревало, нім ті ризи видобуто, так, що еп. Коциловський відразу поїхав до костела. Коли ж він тут в захристії чекав, то пралат (високий церковний достойник) не вважав за потрібне постаратися йому бодай крісла.

"По похороні запрошено латинських епископів до епископської палати, а униятських ні. Вони відразу поїхали на стацію, і коли там вечеряли, приходить поліція і вимагае від ректора Бучка і Скрутня легітимацій (пашпортів). Ніхто з польських достойників не відпроваджував відізджаючих з Вильна владик".

ЧИ БУЛА ВІДПОВІДЬ ЗА ЗНЕВАГУ?

Здоровий розум каже, що на таку зневагу повинна би бути належна відповідь зі сторони церковного проводу, але чи була? В інших людей в подібнім випадку могла би появитися **заява, що гр. кат. духовні не будуть більше в ніякім випадку сходитися з польськими духовними**, — були би повідомили про те своїх вірних, і папу, і ширший світ, подаючи вичерпуючі причини своеї постанови. Але до того треба було дійсних Українців, а не Рутенів. В інших народів зневага їх церковного проводу, се зневага цілого народу, а тут дрібниця. Можливе навіть, що галицькі достойники верталися з Вильна вдоволені, що таким коштом все обійшлося, — що їх не арештували, не били, не засудили на тюрму та на грошеві кари. Все пішло як по маслі. Пошанували їх...

Дальші зневаги.

Багато зневаг було і поза Вильном.

В 1891 р. відбувався у Львові гр.-кат. Собор (Синод) і католицькі політики з Римом пофальшували ухвали того Собору на шкоду гр.-кат. Церкви (в користь целібату і др.) і папа, "оборонець" греко-католиків, ті пофальшовані ухвали одобрив, на греко-католиків не оглядаючись. Хіба треба ще більшої зневаги?

В 1925 р. папа гр.-кат. делегації не приняв, не розмовляв з нею, але зате розмовляв з польськими студентами, розмовляв з представниками польського пресового бюра і передав благословення для всіх польських газет. А звісно, що майже вся польска преса безнастанно оплюгавлювала гр.-кат. Церкву, духовних і нарід. — (Про те пише перем. "Укр. Голос", 15-го листопада, 1925).

В 1929 р. їздило до Риму гр.-кат. паломництво з чолобитнею і, як були чутки, з меморіялом, а еп. Хомишин вже вертався з Риму, мабуть остерігав папу.

В Римі е Українська Колегія й українські студенти, отже на час побуту українського паломництва вивезено українських студентів поза Рим, очевидно, щоби паломники не розказали студентам що Поляки в Галичині з Українцями виробляють.

І це ще не все... Колегіяльне начальство забрало з собою церковні ризи, щоби українські священики не могли в Римі правити свого Богослуження І тому паломники верталися з "огірченням". Не більше. — (Перем. "Укр. Голос" з 19-го серпня, 1924).

В 1926 р. відбувався в Шікаго, в Америці, Евх. Конгрес і кардинал Мунделяйн обіцяв, що гр.-кат. духовні можуть правити свое Богослуження в його катедрі. Опісля не дозволив, бо гр. кат. священики "жонаті". Се була зневага і гр.-кат. священиків, і Церкви, яка має право на те, щоби священики були жонаті.

В часі згаданого Конгресу був концерт, де між другими мав співати й український хор. Коли ж він відспівав "Вірую" і мав дальше співати, польський ксьондз дальше співати не дозволив. Ображені співаки вийшли з салі, а за ними вийшли свідомі гр.-католики, але гр.-католицькі епископи лишилися. Вона ж представники рутенства. — (Се описуе гр.-кат. священик Пристай в своїх Споминах і про те писала широко українська преса).

Ще згадати б, що на тім Конгресі кардинал Бонцано виголосив привіт Полякам від папи, де казав:

"Папа приказав мені запевнити вас, що для нього дуже близькі усі Поляки. Вдійсности ви (Поляки) таксамо дорогі папі, як його рідний нарід. Польща доказала світови, що Польща завсіди вірна..."

Про Українців папа словом не згадував. Досить того, що він їх "дуже любить".

Так бачимо цілий ряд зневаг і зі сторони Поляків, і неполяків, і Риму. Се одна спілка! А Рутени на все те відповідали хіба "огірченням". Але шануючі свою народну і християнську гідність люде відповіли би на таке не "огірченням", а кличем: "Проч з такими спасителями!"

ЧАЙКОВСЬКИЙ ПРО РУТЕНСТВО

Відомий письменник й адвокат, Андрій Чайковський, видав 1924 р. в Станиславові, в Галичині, книжочку **"Жонате чи безженне — духовенство"**.

Говорить він, що коли гр.-кат. епископи почали заводити в Галичині целібат і се викликало загальне занепокоення, то Рим для втихомирення вислав свого представника, Дженокія. Легковірні гр. католики втішилися, — вірили що він про все розвідаесь, донесе папі, а папа стане по стороні греко-католиків.

Та показалося, що Дженокі стояв по стороні Хомишина, Коциловського і Шептицького. І говорить Чайковський:

"Кажучи попросту, він приїхав роздивитися, чи можна нам дати ще одну, другу пощочину (удер в лице)...

Монс. Дженокі, якщо він знав би латину Енеїди Котляревського, міг на підставі своїх помічень скласти Римови про нас таку реляцію (авіт):

Рутенус ест таліс каніс,
Квем ліцет габере за ніц,
Куі потест в лице плюваре,
Кві семпер буде манум лизаре.

(Рутенець то така собака, котру можна вважати за ніщо, котрій можна в лице плювати, котра завсіди буде руку лизати).

Бо коли прочитати про ті паради, з якими стрічано римського висланника-спасителя, та уявити собі, як наївна (легковірна) рутенія цілувала його пухкеньку ручку, то іронія (глум) і сатира (кпини) аж пхаеться під перо". — (Стор. 7—8).

Се голос того визначного Українця, що більше добра зробив для Українців, ніж всі епископи його часів разом. До того ж він був щиро релігійним чоловіком, — він відважно ставав нераз в обороні прав і поваги гр. кат. Церкви. Його голос, се голос великого Українця.

В такім положенню була гр. кат Церква під властею папи і католицизму! Її нищили, її чужі зневажали, її чужі реформували на свій лад і вели до знищення, а вона хоч нераз і тихенько плакала, але не могла видобути з себе сили, щоби тому чужому наступови рішучу спротивитися. Спускалася вічно на чужу поміч, ходила до чужих зі скаргами, просьбами і поклонами, а в свою власну силу невірила. До такого духового безсилля довело її чуже католицьке над нею панування.

Не мала власного церковного проводу.

Безсилля гр. кат. Церкви було в тім, **що вона не мала свого власного церковного проводу. Вона взагалі не мала права своїх власних справ вирішувати.**

Епископів для неї настановляли чужі, яких самі хотіли, Українців не питаючи. Передовійших низших церковників виховували також чужі на свій лад і в своїм дусі, — а се тесаме, що чужі настановляли би для української армії своїх генералів та низших офіцерів і приказували б їм, що ті мають робити. Так чужі ставленики були генералами й офіцерами в греко-кат. Церкві.

І чи диво, що ті чужі ставленики вели гр. кат. Церкву до знищення? Того ж вимагали чужі інтереси. Але диво, що Українцям бракувало відваги взяти справи своеї Церкви в свої руки. Хоробливе фантазовання про "Апостольську Столицю" заставляло їх безнастанно стояти на колінах; на повний зріст випростуватись не мали вони відваги.

Хоч треба признати, що була і частина здорово думаючих, які бачили звідки лихо приходить, і нераз різко про

те свої думки висловлювали. Та їх було замало, щоби проти чужого нахабства повною силою стати.

БАНКРОЦТВО ГР. КАТ. ЦЕРКВИ.

Не сама собою гр. кат. Церква банкротувала, але до банкроцтва доводили її Поляки з Римом.

Поляки завели унію не на те, щоби униятська Церква мала вічно істнувати, але на те, щоби вона була містком, по якім унияти мають перейти до костела і спольщитися. Поляки розуміли, що коли православні перейдуть до унії, то їх вже легко чи намовою, чи крутнею, чи насильством можна спольщити

З повстанням недавної Польщі Поляки рішили справу з унією (греко-католицизмом) закінчити, отже явно голосили, **що за 25 літ Українців в Галичині вже не буде.** До того мав довести той явний татарський наступ, який вони виявили.

В катол. "Ниві" нераз згадувалося, що Поляки до того ведуть; що зі сторони латинізму насуваеться грізна хмара на гр. кат. Церкву. А в "Висвітленях" з 1924 р. писалося:

"А що до нашої зединеної галицької Церкви, то найшлася в тім положенню, **що втратила через ріжні розпорядки і конкордати, заключувані між Римом і пануючими над нами державами, майже всі права, які колись посідала.** Духовенство і нарід не мають ніякого голосу при поставленню своїх епископів, капітул, парохів і др., — всі ті права перейшли на чужі круги і виконуються часто на нашу шкоду... Коли сотки нашого духовенства і тисячі народа були увязнені, мучені або й убивані, а їх майна брутально нищені, **і коли ніхто в світі не озвався за нами...**" (Стор. 39).

Треба памятати, що під "Висвітленями" підписалося 9 греко-кат. старих визначних священиків

В такім стані находилася гр. кат. Церква і гр. кат. Українці! Церква і нарід стратили всі права, — отже чи не банкроцтво? А до нього вели якраз Поляки католики разом з Римом і з тими своїми церковними генералами, яких без згоди Українців поставили.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

47.

Минуло два місяці і в митрополичій Консисторії не знали, де я подівся. Якось зник. Аж згодом почали шукати котрий священик зник і як. Вкінци дошукалися, що се я.

Один з пралатів знав де я оженився, отже почали туди шукати.

При кінці листопада приїхав до Григорова о. Березовський. Зпочатку не знав, що говорити, але дальше порадив, щоби я поїхав до Львова і зголосився в Консисторії.

Другого дня я поїхав і пішов на Святоюрську Гору. Чомусь я не звернувся до митрополита, але до архипресвитера А. Білецького. Се був покірливий раб божий, якого глумливо прозвали "кумом". А тодішний митрополит Куїловський, бувший (польський) вояк, ставився до всього байдужо. Він був старий чоловік, що любив оповідати свої військові пригоди, де приходилося мати тільки вошей, що висипав їх на огонь.

Білецький зложив руки і каже солодко-плаксивим голосом:

"Що ж ви отче виробляете? Де ви обертались? Консисторія не знала де ви поділися. А що ви там "наварили" в Підгірцях? Ви підбунтували громаду проти теперішного пароха. Він не може дати ради з людьми".

Слухаючи я отуманів. Відчував лише кривду, яку мені заподіяли. Митр. С. Сембратович дав мені признання за мою щиру працю, а тут докори. Митрополит скоро помер, а правителі діецезії поставили на добрі парохії своїх свояків і знакомих.

Я мав покутувати за чужі гріхи. Бо чи я був винен, що мій наслідник в Підгірцях, о: Д., напитав собі біди з тими церковними грішми, які взяв на поправу виходка? Селяне стали проти нього без агітації. Виходить: шлюсар завинив, а коваля повісили.

Не міг я терпіти і дав волю своїому болеви. Почав я говорити такою мовою, якої архипресвитер не чув мабуть зроду. Сказав все, що було на серцю ображеної і покривдженої людини.

Архипресвитер очевидно бачив, що тут щось не впорядку і хотів мене потішати, але я вибіг з канцелярії на коритар. В тім рознісся голос:

Отче! Отче! Верніться, маю вам щось сказати.

Я вернувся. І Білецький почав:

"Маете сотрудництво в Конюхах, бережанського деканату. Поїдьте і представтеся деканови Кордубі, а звідти просто до Конюх. Бо покищо нема жадного завідательства.

"Як нема, то й непотрібно!" — відповів я і хотів вийти, але Білецький знов:

"Мусите конче поїхати до декана Кордуби, щоби вас увів на сотрудника (помічника) в Конюхах. А звідтам негайно зашліть подання до Консисторії в справі надання вам парохії в Лагодові, перемишлянського повіту.

Так моя двомісячна відпустка скінчилася. Я мав стати завідателем в Лагодові Але і тут не обійшлося без "але"... я був обовязаний ділитися моїми доходами з дочкою покійного пароха, Левицького. Вона була старша, вийшла замуж за селянина, але я мав давати їй третину доходів

Се було проти права і звичаю, але я мав всюди щастя до вимкових випадків. Але все пережилося і тепер тільки згадуться, тая всіляка дивовижа.

Се показуе, що приходилося переживати священикам в Галичині, головно тим, що були гідними українськими працівниками, добрими патріотами.

ПРЕП. АТАНАСІЙ, ПАТРІОТ І МУЧЕНИК

Велика і багата наша Україна. Навіть чужинці нею завсіди захоплювалися.

І багата вона на видатних людей, що працювали і боролися за її волю і славу.

Але знаемо далеко не всіх, що жертвують себе всеціло для народу, а їх треба нам знати. Видне місце між такими належиться преп. Атанасію (Афанасію), берестейському ігуменови, від якого смерти минае 305 років.

Народився на Волині, в міщанській родині тоді, коли Польща намагалася нас спольщити. Відірвала багаті родини, але не могла селян та міщан, з яких вийшов Атанасій (в світі Филипович).

Вчився мабуть в Острожській Академії, знав мову грецьку і латинську. Скінчивши науку, був домашним учителем панських дітей.

Та світське життя його не вдоволяло і він вступив до Виленського монастиря.

Тоді мрією кожного Українця було побачити святе місто Київ і його святині. Тут же був колись ап. Андрей. І всі видатні люде йшли туди на прощу.

Пійшов туди й Атанасій, до Межигорського монастиря, де ним занявся ігумен, давав йому науки, та порадив вернутися на Волинь.

Коли ж Атанасій вернувся, то поставлено його ігуменом монастиря коло Пинська, а дальше Купятицького. Коли рознеслась про нього слава, Берестейське Брацтво просить його до свого монастиря.

Тут зводив з Поляками завзяту боротьбу, що переслідували православних гірше Турків. Треба було платити навіть за дозвіл на Службу Божу, за віднову та будову церкви. І іде він до Варшави шукати правди.

Однакож Поляки замикають його як божевільного, а дальше дають на духовний суд. Та митр. Петро Могила, бачучи правоту Атанасія, каже вернутися йому до свого монастиря.

Поляки так ненавиділи Атанасія, що тяжко було вийти йому на вулицю, бо зараз проти нього вигукували і прозивали.

І зладили донос, що Атанасій порозумівается з Москвою. Знов вязниця, допити. Не давали навіть книжок. Дальше відослали його до Києва.

Аж 1648 р., вертаеться Атанасій до Берестя, коли мала розпочатися під проводом Хмельницького боротьба Українців за свою волю і віру. Поляки почали всіх Українців підозрівати, отже й Атанасія. І коли 11-го червня, 1648 р. по Богослуженню вийшов з церкви, його арештували.

В суді оскаржували, що він листується з козаками; в монастири шукали, але до закиду нічого не знайшли.

Дальше почали закидати, що він виступав проти Римської Церкви, і що він потвердив, що виступав захищаючи Православну Церкву

Атанасія закували і тримали в вязници до половини вересня. Там доходили до нього вісти про перемоги Хмельницького й Атанасій казав "Не вийде з сеї держави меч і війна, аж доки справедливість не переможе."

Коли українське військо наближалося до Пилявець, Поляки привели Атанасія до свого військового табору, де воевода Масальський сказав: "Маете його в своїх руках, робіть з ним, що хочете."

Після того повели Атанасія до ліса, де мучили огнем, а дальше застрілили.

Так закінчилося життя праведного Українця, що віддавав себе для добра свого народу і його Церкви.

Його память Українська Православна Церква споминае 18-го вересня.

о. Й. Ж.

---

50 ДОЛЯРІВ ЗА "НІЩО".

В Виннипегу 23-літний В. Клесен стояв перед вікном голий, звернений до вулиці, і за те заплатив 50 долярів кари..

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЕТЬСЯ ЦІННА КНИЖЕЧКА
п. з.
„ЯК ПРАВИТИ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ"
Ціна !! $2.00
Замовлення і гроші посилати на адресу:
Consistory of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man. Canada.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата, в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ДЕ РИМ, А ДЕ ВОЛОДИМИР!

Коли в половині минулого століття Українці в Галичині пробудилися і почали освідомлятися, настрашилися Поляки з Римом, — бо коли Українці стануть ще розумнішими, то їх покинуть. Отже пригадали собі Кунцевича і Володимира, якими забралися Українців баламутити

Кунцевича тепер лишімо, а розгляньмо Володимира, беручи на увагу статтю Василіянина Коструби в "Америці", ч. 140, 1953.

Силуєсь Коструба доказати, що Володимир приняв католицьку віру з папою, з чого висновок, що всі Українці повинні бути під пануванням папи. Для доказів покликається Коструба на Бруна, Тітмара, на згадки, що Володимир був в якихсь зносинах з папою, що не ворогував з Римом.

Але біда, що справа з Володимиром на Брунах і Тітмарах не кінчиться. Ми нині знаємо ще і таке, чого Тітмари не говорили і що Коструби бояться згадувати

Коструби силуються лише доказати, як Володимира щось до Риму дуже тягнуло, але не кажуть що саме, а історія говорить, що Рим в 10-ім столітті був грішним Вавилоном і не мав чим добрих людей до себе притягати.

Навіть католицькі історики кажуть, що 10-те століття, коли Володимир приняв християнство, належить до найчорніших в історії папства. Та вже і 9-те було чорне Тоді змайстровано фальшиві папські листи ("Ізидорові Декреталії"), що мали показувати, як нібито від самих початків папи цілим християнством правили.

До часів перед Володимиром належить історія з жінкою Іванною, що мала бути папою. Се ширша історія Про те писав католицький архієп. Марцін, Поляк, Мартин Скот, Лявікомтерій, Плятина.

До тих часів належить історія Теодори і Мароції, двох сестер, що кількох папів мали в своїх руках. Папа Іван 11-ий мав бути сином папи Сергія і Мароції. Про того Івана говорить папський історик Бароній, що не було злочину, якого б той Іван не виконав.

А згадати хоч би Івана 10-го, Льва 6-го (його Мароція отроїла), Івана 12-го (став папою маючи 16 літ). Бароній зве його найбільшим негідником. Жінки так його боялися, що не йшли на відпуст до Риму. Дальше Іван 13-ий (папою 962—972), що мав бути сином еп. Івана і Мароції; Боніфатий 7-ий, що вбивши свого попередника став папою 974 року, отже 14 літ перед охрещенням Володимира.

Таке було тоді в Римі, отже на що міг Володимир лакомитися? Він був розумним чоловіком, бо недармо ж розвідувався найперше, котра віра лучша. Тоді навіть совісні люде на Заході відверталися від Риму, що ж могло Володимира туди тягнути?

Історія каже, що Володимир по охрещенню став великим праведником; коли б же йому тодішний Рим був до смаку, то був би наслідував грішне римське життя. Коли ж він був чоловіком праведним, то що саме могло його до Риму тягнути?

Коструби могли би сказати, що Володимир не знав, що в Римі діялося, отже уважав його святим. Може... Але се пригадує таке оповідання:

В Відни підпилий чоловік почав на вулици кричати: "Цісар дурний! Цісар дурний!" Коли чоловіка поліція арештувала, він каже: "Я мав на гадці японського цісаря". А ті йому:

— Брешеш! Ми свого цісаря добре знаємо і ти його знаєш, отже ти мусів мати його на гадці."

Тодішний стан Риму се важніше, ніж Тітмари, чи натяки і накручувані балачки про зносини Володимира з Римом. Які се були зносини, яку ціль мали, того і Коструби не кажуть. Та чи вони були? А коли навіть були би, то воно нині всеодно не мало би ніякого значіння для Українців.

Але лишається факт, що Володимир приняв християнство від Греків, а не від Риму, а се важніше, ніж балачки і накручування римських політиків.

Тепер ми знаємо Рим до часів Володимира і знаємо по Володимирови аж донині — **а зокрема знаємо відношення Риму до Українців.** Чи те відношення було християнське? Хіба папа не одобрив пофальшованих ухвал Синоду з 1891 року? Хіба не з Риму йшов напір за целібатом в Галичині? Хіба Рим не передав конкордатом гр. кат. Церкви в руки Поляків? Хіба листом "до народів Росії" не вдарив Українців по голові? Виходить, що Рим завсіди однаковий.

Вязати нині Володимира з Римом, се чорна зневага і Володимира і цілого українського народу. Се новий удар в українську голову, щоби її заголомшувати.

Нехай Коструби найперше розкажуть точно історію папів, а вже не буде потрібно про Володимира говорити. Але вони про папів говорити не хочуть...

ЙОСАФАТ — МАЛЕНЬКИЙ СВЯТИЙ

В Йорктоні, Саск., католики видали 1952 р. книжочку про Йосафата **"Великий Мученик за Унію"** (стор. 82 українських, 71 англійських).

Се звичайна католицька пропаганда. Там пр. говориться, що Поляки були проти унії, хоч самі католицькі жерела показують, що унію заводили Поляки.

Тут гляньмо на Йосафата з іншої сторони, а побачимо, що він маленький "святий", загумінковий.

Великих святих, — Золотоустого, Василія, Григорія знає цілий світ, як святих, або великих діячів первісного християнства.

Володимира, Ольгу, Антонія, Теодосія святими уважає цілий український нарід, навіть уніяти.

А хто з Українців уважав й уважає Кунцевича святим? І як довго?

Сам уніятський провід був Йосафата забув зараз по його смерти і пригадав аж недавно, коли українська національна свідомість почала рости і загрожувати польсько-римському пануванню. Цілі 200 літ уніятське начальство Йосафата уніятам не згадувало. Нащо панцинякам Йосафат? Значить, — тоді Йосафат не був великим святим.

Правда, в Почаївськім "Богогласнику" з 1790 р. є три пісни Йосафатови, але дві з них польською мовою. Видно, що Йосафат польську мову дуже любив.

Галицькі греко-католики були лише десятою частиною українського народу, і вони деколи Йосафата поважали, але девять десятих вважали його завсіди не святим, але мучителем. Для Йосафата лишався галицький куток.

Та і тут перед кількадесять літами Йосафата не знали ще навіть гр. кат. священики, а не то нарід.

Гр. кат. священик Ант. Добрянський, видав в Перемишли, в Галичині, 1865 р. "Житя визначних святих" (504 сторін), і там Йосафата нема, хоч є Володимир, Антоній, Теодосій. Тоді Йосафат святим ще не був.

Митр. Литвинович в Паст. Листі з 1866 р. каже про Йосафата, що Церков: "на Олтарах Божих яко Святого почитати готовиться". Отже доперва готовиться.

В жовківськім життю Василіян з 1902 року говориться, що про нього забули і треба його память аж відновлювати.

Визначний гр. кат. священик, патріот і вчений, Степан Качала, пише в своїй книжці "Політика Поляків..." (1879 р.), що Йосафат не був мучеником, але мучителем.

Лев Сапіга, сучасник Йосафата, говорить, що Йосафат нарід переслідував.

В гр кат. "Ниві" згадувалося, що декі священики в Галичині імя Йосафата в церковних книжках вимазували.

В галицьких "Шематизмах" (виказі церков) бачимо, що нема церков присвячених Йосафатови.

Але Поляки завели імя Йосафата до своїх літаній, знак, що се їх святий. Хоч не завели Володимира, Антонія, Теодосія.

Аж молодше покоління греко-католиків під впливом недавної католицької пропаганди почало Йосафата святим уважати Але їх батьки і діди про Йосафата і не думали.

Згадати, що якраз Поляки добивалися, щоби Йосафата до святих зачислити, а папа проголосив його "спеціяльним заступником Польщі".

Так бачимо, що Йосафат лише деколи і лише для декого був святим, і нині є "святим" лише для частини галицьких греко-католиків. І то не всіх. Отже се малесенький, загумінковий святий. Але святим він є для всіх Поляків, от що!

Та хто хоче про Йосафата більше знати, нехай прочитає Життя Йосафата, видане православними в Винипегу 1948 р., і порівнує з виданням католицьким. Тоді більше довідається.

ВІРМЕНИ В ГАЛИЧИНІ.

За давних часів провадилася на Україні широка торговля. Сюди приїзджали купці з Греції, з Азії, з західної Европи і привозили свої річи, а з України брали мід, віск, шкіри звірів та ще дещо.

В Галичині було багато вірменських купців, що проживали тут спокійно і мали в містах свої церкви. Опісля вони в більшій части спольщилися, але свою Церкву затримували, тільки вже Поляки були їх епископами. Вони були вже не вірменськими, але польськими патріотами і ворогами українського народу.

Вістка про Вірмен в Галичині полишилася в Щедрівках. В одній Щедрівці є приспівка: "Там грали, там грали Вірмяне на золотії цимбали". Виходить, що між ними були і добрі музиканти.

ПЯНІ ЇЗДЦІ В ТОРОНТІ.

Від початку року в Торонті арештували понад 700 пяних автомобілістів Минулого року арештували лише половину того.

АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ТРИНАДЦЯТА.

Апостол Павло (1 Кор. 16: 13-24) накликує вірних, щоби твердо стояли в вірі, та щоби цінили й допомагали тим, які для Церкви щиро трудяться.

В Євангелії (Мат. 21: 33-42) говорить Христос, що один господар насадив виноградник, все потрібне приладив, і тоді дав виноградник виноградарям, щоби ним орудували і частину приходу віддавали господареви.

Та коли післав він слуг за тим, що йому належиться, виноградарі одних слуг били, других повбивали. Коли ж післав свого сина, вони сказали: Вбиймо його, а виноградник буде наш. І сина вбили. І запитав Христос: Що буде, коли прийде сам господар? І відповіли йому: Виноградарів повбиває, а виноград дасть іншим.

Наука: Господар — се Господь. Він сотворив світ, все прилагодив і людям дав все, що для праці потрібне, — силу рук, силу розуму, совість, зір, слух. Тим мають гідно працювати і належне віддавати Богу. Але і нині є люде, які раді забрати собі і те, що Богу належиться. Все має бути лише для них. Отже таким прийде кара, коли б і не тут, то на другому світі.

УСПЕННЯ БОГОРОДИЦІ.

Будучи на хресті, Христос передав Матір свою в опіку апостолови Іванови. Й Іван доглядав її як рідну матір. Де він перебував, там і Діву Марію брав з собою.

Є переказ, що коли Діва Марія вже постарілась, повідомив її ангел Гавриїл, що за три дні вона побачить свого Сина. І вона прибрала дім, як для свята, деяку одіж роздала бідним. Іван розказав се вірним.

Та Діва Марія рада була побачити ще Апостолів, учеників її Сина. І сталося, що всі Апостоли прибули, крім Томи.

Третого дня Діва Марія ніби заснула, і зібрані побачили світло небесне, і Христос приняв душу своєї Матери до себе.

Апостоли при співі Псалмів величаво похоронили її в Гефтсиманськім городі.

Третого дня прибув ап. Тома і хотів ще побачити тіло Богоматери, але гріб був порожний.

В Апостолів був звичай при обіді лишати одно місце порожне і класти там хліб в память Христа. Коли ж тепер підносили той хліб, явилась Мати Божа і промовила: "Радуйтеся! Я з вами завсігди". З того розуміли Апостоли, що тіло Діви Марії ангели взяли на небо. Таке оповідає переказ.

І як величаво обходили Апостоли і вірні день смерти (успення) і похорону Богородиці, так і нині вірні в церкві величаво обходять память тої поважної події.

А жінки приносять до церкви зілля для звеличання того свята, і те зілля священик посвячує.

НЕДІЛЯ ЧОТИРНАДЦЯТА.

В Апостолі (2 Корин. 1: 21—2: 4) ап. Павло заявляє, що він не хоче над вірними панувати, але разом з ними тішитися, і заявляє їм свою щирість.

В Євангелії (Матея 22: 1-14) говориться, що цар приготовив гостину і багатьох визначних запрошував. Але ті відмовлялися, бо один йшов на поле, другий на торг, інші ще куди. Розгнівався цар і казав запрошувати всіх, яких можна знайти на дорогах. І війшлося багато. Коли ж цар оглядав зібраних, побачив чоловіка не вбраного в гостинну одіж. (Тоді багаті люде мали одежі для гостей, хто приходив, вбирався). Розгнівався цар, що чоловік лінувався в готову одіж вбратися, і казав його тяжко покарати.

Наука: Християне належать до покликаних, але кількo не приходить на гостину Небесного Царя, хоч вона і рідко буває. В них важніші їх буденні справи. Кількo до церкви не приходить, або пізно, недбало. Кількo занехує свої важні обовязки. Отже такі не заслужать собі ласки в Небесного Царя. Заслужать лише ті, що пійшли за покликом царя, прийшли і приготовили себе гідно до великої гостини.

ЦЕРКОВНА МОВА.

Мова церковна, якою донедавна правилося Богослуження в Православній Церкві і якою ще правиться в греко-католицькій, се стара болгарська мова. Українці ставши християнами, взяли від Болгар церковні книжки.

І та мова довший час була в Українців літературною, книжною мовою, та поволи почали її зміняти, додавати до неї українські слова, а вкінци почали її занехувати і вживати чистої української мови

Церковна мова була мало зрозумілою народови. Ось примір... Євангелія Івана починалася:

Іскони бяше слово і слова бяше от Бога, і Бог бяше слово. Се бі іскони от Бога".

Се по українськи:

На початку було слово, і слово було від Бога, і Бог був словом. Воно було від початку від Бога".

РІШУЧІСТЬ ДІОГЕНА.

Грецький мудрець Діоген, коли ще шукав мудрости, пійшов до фільософа Антістена, щоби приняв його за свого ученика. Антістен не уважав Діогена гідним того, почав його наганяти, а то і бити, коли той не вступався. Тоді говорить Діоген:

Бий мене, Антістене, але не знайдеш такого бука, щоби відогнав мене від тебе, коли я знаю, що від тебе можу багато навчитися.

Тут Антістен побачив, що Діоген дійсно може бути гідним його учеником і приняв його.

От коли б така сильна постанова була в кожного Українця й Українки, головно в молодих, то кількo вони здобули би, як високо стали би і розумом і повагою. І які великі були б з них християне.

МІСЯЦЬ СВІДОК.

Їхав з міста господар, щось продав і мав багато грошей. А з ним їхав другий молодий чоловік. Коли їхали через ліс, а то була місячна ніч, той другий почав господаря душити, щоби гроші забрати. Боронився господар і каже:

— Коли мене задушиш, то нехай той Божий місяць скаже людям, що ти зробив!

Задушив чоловік господаря, гроші забрав і спокійний.

Та невдовзі пас той чоловік на поли коні з парубками. Всі вони сплять, а місяць так гарно світить. Прокинувся той чоловік і забув, що коло нього є другі, та починає до себе говорити:

— От місяць! Він таксамо світив, коли я вбив того чоловіка і його гроші забрав. Він казав, що місяць скаже людям що я зробив, а місяць і дотепер мовчить. Хиба він вміє говорити? Я місяця не боюся...

А парубки почули що він говорить і дали знати урядови. І того чоловіка взяли і він признався.

Так Бог дав, що місяць заговорив устами таки того чоловіка. Бог може різними способами говорити.

РУКА ЗПОЗА ГРОБУ.

Була раз мати, що позволяла дитині робити що захоче. Дитина бе її по руках, по лици, плює на матір, прозивається, а та нічого.

Сталося, що та дитина вмерла. Поховали її, але другого дня бачать, що дитина виставила з гробу руку. Взяли ту руку і сховали, але другого дня знов та рука наверха. Знов сховали і знов наверха. Вже нічого не порадять.

Зажурилася тепер мати і надумала:

— Я повинна була бити її по руці, коли вона жила, але я по дурному її жалувала, а тепер Бог показує мені мій гріх. То мені кара.

Пійшла вона тоді на цвинтар і почала ту руку бити прутом з усеї сили. За хвилину рука сама сховалася і більше не показувалася.

(З народ. оповідань).

ОВОЧІ БЕЗРЕЛІГІЙНОГО ВИХОВАННЯ.

Думають, що коли буде більше шкіл, то буде менше злочинів, а воно не так. Згадаймо Австралію

В місті Вікторії за 10 літ населення було збільшилося на 3.3 процент, а злочини збільшилися на 65 процент. Природний приріст був 43 проц., а між ним злочини збільшилися 89 процент. А найбільше злочинців було між молодими до 24 року. Подібне було і в Парижу.

Причиною того в найбільшій мірі є те, що зо шкіл викинули релігійну науку взагалі. Полишили лише світські науки. Дають технічні відомости, а духового змісту в душу не вкладають.

("Ліжер Авр").

ЖНИВА В КАНАДІ.

Сегорічні жнива в Канаді багато потерпіли. В Манітобі пошкодили дощі, через які годі було всего засіяти, дещо з засіяного повимакало, а дещо понищили повени. Державної помочи треба буде 14-ом округам в Манітобі. В Алберті град був на одному міліонови акрів. До асекураційних компаній вже зголосилося там 3,500 фармерів, що поасекурували свої засіви. Багато шкоди є в Саскачевані. Але назагал жнива не будуть злі

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ЩО СЕ СПОРТ.

Спорт, се забава. Коли його мало, то увійде, але коли його багато, то се марнування дорогого часу.

Нам треба творити наш власний український розум і ним спорт та все друге міряти.

Коли б молодь вільний час давала на науку свого, на читання, то ставала би мудрійшою, а чи мудрою робить її спорт? Бігають, верещать і на тім все кінчиться. Весело, але безкористно. Навіть гірше...

Час, се дорога річ, і коли він дармо пропаде, то вже не вернеться. Його не наздогониш. Як не наздогониш весни, в якій ти нічого не засіяв.

Творімо свій власний український розум. Не кажімо: "Як другі, так і ми". Коли вийде лихо, то другі не будуть нами журитися

Нині людська культурність всюди занепадає. Давнійше американський журнал писав, що американці стають дітьми двох Зореться, а 15,000 старших і старих приглядається. Се знак діточого розуму.

Отже будуймо власний розум, а він дасть нам силу

Сеї[?] повинні найперше зрозуміти старші і молодшим пригадувати, а молодші нехай окрема застановляються.

Читач Від. Молоді.

АРМІЯ БЕЗ ДИСЦИПЛІНИ.

Чи мала би силу армія, в якій нема дисципліни (карности) і кожний вояк робить як хоче? Се не була би дійсна армія.

Що варта школа, де нема карности й ученики роблять, що захочуть? Се не є школа

Що варта дім, в якім нема карности? Се не дім, але будинок для спання й обідів.

І громадське життя є школою, та що воно варта, коли в нім нема карности, нема проводу й авторітету старших? Коли там кожний поводиться, як йому забагнеться. Се вже не громадська сила, але руїна.

(К. Леслі "Сила карности").

ВОДЯТЬСЯ ЗА РУКИ.

Нині бачимо в містах, як дорослі дівчата і хлопці водяться вулицями побравшися за руки. Того не було ще по першій війні. Аж друга війна принесла нам таке щастя

Се некультурне, огидне, дике, деморалізуюче. Знак великої некультурности Занепад почуття приличности і сорому. Се безсоромність. Дикість.

Молодим, що не мають культурного виховання, всюди море по коліна Вони готові і голі вулицями ходити. Але старші повинні на те звертати увагу і меншим дітям і старшим хлопцям і дівчатам про те говорити і на розум їх наводити.

Нехай неукраїнці деморалізуються, їх не стримаємо, але в себе ми повинні гідну культурність зберігати Ми повинні розуміти, що особисті почування є для особистого життя, а на вулицю їх виносити не можна

Некультурність доведе некультурних до банкроцтва, а тоді напереді лишаться культурні як здорова сила. Чому нею вам не бути?

СТАРІСТЬ — НЕ РАДІСТЬ.

За тобов ся оглядаю,
О тобі всегда думаю,
І вечером і раненько
За тобов тужить серденько,
Молодосте солоденька!

В тобі краса, в тобі сила,
В тобі життя як миленька,
Що в цвіт маєвий розцвила.

За тобов ся оглядаю,
Слізним оком, з жалем в груди,
Це цьвіточки і віночки,
Любов щира всего мира, —
Де минулись життя злуди.

Нині сумно споглядаю
По минулім життя маю,
Де мисль сміла в світ летіла,
Де думання, уповання
В пламень були розгоріли,
Нині... згасли, спопеліли.

Більше тебе вже не вздріти
Молодих літ красний цьвіте,
Бо вже ослаб віщий голос,
Снігом прикрив чорний волос.
Минулося, що бувало,
І на віки вже пропало.

Микола Устиянович.

Микола Устиянович — священик, приятель Маркіяна Шашкевича, родився 1811 р., помер 1885 р. Писав повісти і поезії.

Яр — се весна. Чехи звуть весну "яро". Ми кажемо "яре жито, яра пшениця, ярина", себто те, що на весні посіяне.

Всего мира — цілого світа.
Злуди — ошуки.
Уповання — надія. Уповати — надіятися. — **Пламень** — полумінь.

Чи чужі чоботи не печуть.

Раз позичив хтось в сусіда чоботи і пішов в них до церкви. Там коло церкви питає його сусід:

Чи не печуть вас мої чоботи?

- Ні, — відповідає той, — чоботи не печуть, але ваше слово пече.

„КОЛИ НЕ БУДЕТЕ ЯК ДІТИ..."

Український православний митрополит, Дмитро Туптало (св. Димитрій Ростовський), оповідає, що коли він був проповідником в Чернигові, мав інтересну пригоду.

— Йду, — каже він, — і стрічаю хлопця, що плаче.

— Чого плачеш, дитино? — питаю.

— Мама післали мене щось купити і я гроші згубив, — каже хлопець хлипаючи.

Щоби заспокоїти хлопця я дав йому гріш на місце згубленого, а дав ще і другий, щоби хлопець скорше заспокоївся.

Се було з початком тижня. Минув від того часу один тиждень, другий і я про хлопця цілком забув. Се ж ніщо важне.

Та як я здивувався, коли по двох тижнях в неділю, коли я вийшов з церкви, той сам хлопець приступив до мене і каже:

Отсе вам, панотче, ваші гроші, — і простягнув до мене свою дитячу руку.

— Які гроші, дитино? — запитав я дивуючись.

А ті, що ви мені дали, коли я був свої згубив, — говорить він, — я вже давно хотів вам віддати, але не міг.

— Та чому ти мені їх віддаєш? — запитав я.

— А тому, — говорить хлопець, — що я свої знайшов коли вертався додому, отже ваші треба вам віддати. Вони не мої.

І таке миле було лице того хлопця, такі привітні в нього очі, що мені здавалося, що се не хлопець, але ангел з неба

Наділив я його за добре серце чим міг, поцілував його щиро, і сказав я до себе:

— Отсе, Дмитре, через вчинок того малого хлопця промовив до тебе нині сам Христос. Він через нього передав мені свою науку; показав як я, і як ми всі повинні робити. Через вчинок того хлопця він пригадав мені свої слова: "Коли не будеш як отся дитина, не зможеш увійти в Царство Небесне".

Переповівши се, Дмитро каже:

Нераз я пригадую собі ту маленьку, а разом і дуже велику подію, і порівную з собою. Маленьке добре діло я зробив, але кілько воно мене навчило. І не можу забути його родичів, що так по християнськи свою дитину виховали. Так хіба виховували своїх дітей перші християне. І приходять мені на гадку інші слова Спасителя: "Блаженна утроба, що носила тебе і груди, котрі ти ссав."

Дмитро занявся опісля тим хлопцем, допоміг йому пійти до школи, після чого хлопець став священиком та визначився як гідний пастир і громадський працівник тих часів.

Св. Димитій Ростовський родився 1651 року в селі Макарові, 50 верстов від Київа, праворуч Дніпра. Батько був козацьким сотником. Дмитро вчився в Київі. Був визначним проповідником і дуже праведним чоловіком. За оборону прав українського народу попав був в неласку уряду.

Писав багато і написав "Четії Минеї", себто Життя Святих. Вмер 1707 р. в Ростові. Жив за часів гетьмана Мазепи і належав до громади українських діячів 17-го віку.

З ПРОПОВІДИ ДИМИТРІЯ РОСТОВСЬКОГО.

В кожнім чоловіці можна глядіти Христа, бо кожний чоловік є Храмом Божим. Та щож... Хрещені — і злодій, і розбійник, та Христа в нім не знайдеш. Може колись Христос був, коли нинішний грішник був дитиною, а коли дитина виросла, Христос мусів відійти.

Зберуться люде до церкви, балакають про купно, судять других. Інші ніби моляться, але нагадці багацтво, гроші, або дурниці. Церкву перетворюють в печеру розбійників.

Колись Бог бичем виганяв з церкви торгуючих, а що було би, коли б він з тим бичем прийшов нині?

Так, Господи! Минув час, коли Ти виганяв, — нині ми тебе виганяємо. Був в нас Бог, та мусів пійти геть! (З проповіди на день Мироносець).

КІЛЬКО НИЩАТЬ ВОВКИ.

Обчисляють, що вовки в північнім Саскачевані їдять річно 50,000 оленів, мусів і других звірят. Тепер почали нищити вовків. Минулої зими вбито 229 дорослих вовків і коло 650 ще ненароджених. Попередної зими вбито коло 400.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін. 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна **$2.50**

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD,
P.O. Box 3626, Sta.-B. Winnipeg, Man.

НА 70 ЛІТ 38 ЛІТ В ТЮРМІ.

В відомій американській тюрмі Синг Синг, помер Френсис Фавлер, 70-літний, що перебував там 38 літ і 5 місяців, отже більшу часть свого життя. З тюрми випустили його лише раз, а то на похорон його матери. Його засудили за вбиття чоловіка.

НІМЦІ СПІВАЛИ ПО ВАЛІЙСЬКИ.

Німецький хор в Англії вивчився сім валійських пісень і на валійськім святі здобув першенство. Німці валійської мови не знали, але з написаного вивчилися слова вимовляти. Валійці (Велш, Вейлс) живуть в західній Англії. Вони близькі Скотляндцям).

ЦУКОР В АНГЛІЇ МОЖНА БУДЕ КУПУВАТИ.

В Англії ще є пайковий лад. Тепер оголошують, що в вересни цукор можна буде довільно купувати. А в слідуючім році мабуть скінчиться пайковання мяса і солонини.

ОЗБРОЄНІ МОЛОДІ БАНДИТИ.

В Ню Йорку поліція арештувала чотири хлопці низше 20 літ і знайшли в них сім рушниць і більше як сто набоїв. Се вже була добре озброєна рабівнича банда. Коли вони стріляли до одного чоловіка, він одного з тих бандитів пізнав, а той опісля виявив других. Ті бандити належали до більшого ґурта бандитів, який мав навіть свою назву, а то "Латинські Тузи". І той гурт ворогував з другим ґуртом, що звався "Таємничі Лорди".

ПРОПАЛА ДІВЧИНА.

З Норвуд, передмістя Виннипегу, пропала 13-літна Джойс Сингелтон. Пішла до театру і не вернулася. Шофер баса, який їхав до Ріджайни, заявив, що вона поїхала до Ріджайни. Батько дівчини до Ріджайни поїхав, та покищо не знайшов. А поліція її знайшла на "гичгайкінгу".

ШІСТЬ ЗГИНУЛО У ВИПАДКУ.

В зударі двох автомобілів на мінесотській дорозі згинуло шість виннипегців, а з них усі були Жиди. Згинули в рові повнім води. Се було в часі великого дощу.

БУРЯ ПОНИЩИЛА СЕЛО.

В Онтарії буря перейшла через село Себрінґвил і позривала дахи з хатів, понищила вікна і взагалі наробила багато шкоди. Ніхто не згинув.

ЗАБЛУДИВ ХЛОПЕЦЬ.

60 миль від Ди Па, 18-літний хлопець збирав з другими корінці (сенека рутс), відблукався і від 24 липня до 5 серпня його не знайшли, хоч шукали і ще шукають. Хлопець — Роберт Бак. Можливе, що згинув від медведя. Звичайно медвідь не нападає, коли чоловік ставиться відважно, але коли тікає, то може напасти.

КОРЕЙСЬКІ СПРАВИ.

Тепер корейські большевики потрохи віддають аліянтам їх полонених, а аліянти віддають большевикам. Американські полонені кажуть, що большевики декого з них мучили при допитах.

Американський секретар заграничних справ, Далес, є в Кореї на переговорах з президентом полудневої Кореї, Сингманом Рі. Також з большевиками треба ще переговорювати. І над тим усім панує підозріння і непевність.

ІСЛЯНДСЬКЕ СВЯТО.

Серпня 2-го Ісляндці обходили в парку в Гімлі, Ман., велике народне свято Ісләндінґадаґуріни. Були визначні Ісляндці, як визначний поет Стефан Стефансон. Були заклики, щоби молоді Ісляндці відвідували Ісляндію. Ісляндці почали прибувати до Канади перед 78 літами.

БОЛЬШЕВИКИ ПЕРЕШКОДЖАЮТЬ.

Америка призначила багато пачок поживи для Німців в східній Німеччині і большевики перешкаджають в роздаванню. Було, що поживу забрали і роздавали як ніби від себе.

ЗНАЙШЛИ ЗАБЛУДИВШОГО ХЛОПЦЯ

Коло Бознжур, Ман., 8-літний хлопець, В. Байда, збирав з родичами ягоди, відблукався і заблудив. Його шукало 150 людей і по 6 годинах знайшли. Се небезпечна мочариста околиця.

ВІДБУДОВА КОРЕЇ.

Америка дасть військових інжинірів, щоби помагали полудневу Корею відбудовувати, але американське військо, що там буде, в відбудові не буде помагати.

БОЛЬШЕВИКИ ГРОМАДЯТЬ ЛІТАКИ.

Третого дня по заключенню мира в Кореї аліянти завважили, що большевики в північній Кореї нагромаджують літаки. Вже давніше говорилося, що большевикам мир потрібний, щоби добре прибратися.

ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОГО "ВЕТА".

Америка заявила, що коли б представників китайських комуністів хотіли допустити до Обєднаних Націй, то вона вжие "вета", заборони. Проти вжиття "вета" заявився в Англії Етлі, а також в Канаді Пірсон

БУДЖЕТ РОСІЇ ДЛЯ ВОЄННИХ ПОТРЕБ.

Росія оголосила буджет на дальший рік, з чого виходить, що коло 28 біліонів долярів (коли рублі числити на доляри) призначуєсь на воєнні справи.

ГІБРАЛЬТАР ДЛЯ ЕСПАНІЇ.

Ген. Франко заявив, що Гібральтар повинен належати до Еспанії, бо се ж його частина. Але тепер має його Англія, і коли б війна була проти Еспанії, то і Гібральтар був би проти неї

ЩО НА ТЕ КАЗАТИ?

До мене заходять деякі сектанти і говорять, що Діві Марії не треба поважати, бо вона така жінка, як усі. Також кажуть, що не треба кадила, ані образів, ані хреста та ще дечого, що є в нашій Церкві. Що ми на те можемо сказати. — П. Т.

Відповідь: Діва Марія є більшою між всі другі жінки, бо ж вона Мати Ісуса Христа. До неї приходив Ангел і звіщав, що вона буде Матерію Сина Божого, а до других жінок він не приходив.

Її Ангел сказав їй: "Витаю тебе благодатная, Господь з Тобою! Благословенна ти між жінками".

Коли ж ангел її так витав і сказав, що вона між жінками благословенна, то тим показав, що вона вибрана, отже не така, як всі другі жінки. Тому хто говорить, що вона така, як всі жінки, то йде проти Євангелії.

Вкінци коли брати на здоровий розум, то як можна не поважати Ісусової Матери? Чи могли б ми саджати Ісуса за стіл і гостити, а його Мати нехай буде десь надворі? Ні! Ми побіч Ісуса і його Матір посадили би.

Що до кадила, то в Старім Завіті читаємо, що сам Бог кадило постановив. Чи ж можливо, що тоді Богу було кадило миле, а тепер вже ні? Правда, Бог казав, що не хоче кадила (в Ісаї), але говорив так: "Кадило мені приносите, але поза тим великі зло робите, отже я такого кадила не хочу". Се зрозуміле. Так батько міг би сказати синови: "Пощо мене в руку цілуєш, коли поза моїми очима мене обкрадаєш? Я не хочу такого цілування!" Але подарунок доброго сина він радо прийме.

Що до образів, то в старозавітній церкві були фігури херувимів, а се ж образи. Також і те, що колись люде могли брати образи за богів, але ми нині беремо образи лише як знаки, як фотографії Божества, і лише так їх поважаємо. Хіба хтось фотографії свого батька, матери, брата, сестри не поважає? Адже ж вбирає в гарні рамці, або заховує, щоби не знищалися.

Що до хреста, то вже ап. Павло писав, що хрест для погибаючих є глупотою, а для тих, що спасаються, силою Божою. (1 До Коринтян).

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

НЕ БІЙТЕСЯ ЧИТАТИ?

Я сам греко-католик. Та попалася мені в руки книжка "Маловідоме з історії греко-католицької Церкви" і я її перечитав і довідався з неї дуже багато. Я не знав до того часу, що таке ділося, як там та книжка оповідає. І я мушу вірити, що так воно було, бо автор зазначує звідки він ті відомости бере. А важне те, що він бере їх найбільше з католицьких книжок чи газет.

Я читаю "Українські Вісти" і не находжу, щобк вони заперечували те, що та книжка пише. Ані не заперечують, що є такі книжки, з яких автор ті відомости бере.

Се спонукало мене звернутися до греко-католиків з таким закликом:

Кожний греко-католик повинен ту книжку перечитати. Я бачу, що не треба боятися тих, ані такі книжки забороняють читати, бо вони хочуть, щоби ми не знали, що коли ділося. Щоби ми були несвідомі. Того їм треба.

Та певне, що хто не схоче, то не мусить вірити тому, що та [redacted] пише, але повинен знати, що [redacted] розказує. Коли не погодиться з нею, то може з нею сперечатися. Але тоді буде знати з чим сперечається.

Коли б добре подумати, то Бог дав розум на те, щоби ми самі всього також своїм розумом дошукувалися, а не тільки других слухали та за другими потакували. Бо колись Бог запитає: "А де був твій розум? Що ти ним здобув?".

Тому я раджу всім греко-католикам ту книжку перечитати, а тоді будемо бодай знати, що вона пише. Хто не схоче я нею згодитися, то не мусить, але я вірю, що найбільше буде тих, що мені подякують за мою пораду. І коли побачать, що вона щось варта, то нехай про те в газеті напишуть і другим порадять, щоби читати. Нехай дають її читати своїм сусідам і знакомим

Я перечитав і не жалую, бо я багато довідався і навчився. І певно навчиться кожний, хто її перечитає.

Золочівський,

ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА.

Вегревил:

По 2 дол.: Вайдала Микола, Сеук Василь, Підручний Василь.

По 1 дол.: Валюк Антін, Воробець Марія, Вининчук Михайло, Нигуран Ф., Запорожан Семен, Дідик К., Далавран Петро, Хачук Петро, Кошман Михайло, Кошман Микола, Кирилюк Микола, Кирилюк Василь, Касіян Микола, Лобур Петро, Никифорук Микола, Мажар Михайло, Мишенюк Тома, Маврик І., Малофій Володимир, Мулика Теодор, Санчук Д., Санціс Семен, Соколовський Іван, Семотюк Ілля, Федорук Филимон, Чепісський М. Н., Шапка Юрій, Шевчук Ю. П., Шкур Іван.

Січ-Коломия:

По 1 дол.: Антончук М., Валюк Евдокія, Валюк Василь, Воробець П. Т., Вининчук І., Григорійчук Василь, Колодкевич Василь, Оващук Іван, Семотюк Микола, Семотюк Василь, Семотюк Микола, Тодоріз Федір, Пилипчак Іван, Порайко Василь, Петрук Микола, Харук Микола, Юськів Микола.

Ту Гилс:

По 1 дол.: Йонт Олександер, Гаєта Дмитро, Данчук Михайло, Довгайон Микола, Довганюк Р., Котишин Адольф, Кіт Володимир, Мулька Стефан, Стрипадка Василь, Соронак Василь, Пудлик Іван І., д-р Хомко Михайло.

УВАГА!

ВАДІНА — ОКРУЖНІ ТА СУСІДНІ ГРОМАДИ!!!!

В неділю, 23 серпня, 1953 р.

відбудеться

в новій українській греко-православній церкві Всіх Святих в Вадіні, Саск.

Окружне Ювілейне Свято

із

СОБОРНИМ БОГОСЛУЖЕННЯМ

з нагоди 35-ліття Української Православної Церкви в Канаді.

В разі непогоди переноситься на неділю 30 серпня.

Церковна Окружна Рада запрошує українське довколишнє громадянство взяти численну участь.

о. Олександер Хомик, настоятель.

ОКРУЖНА РАДА:
Дмитро Гнєк, голова.
Григорій Кудрик, секретар.
ЦЕРКОВНИЙ ЗАРЯД:
Антін Савчук. Николай Кінар.
Юрій Куриляк.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Гімлінського Округа

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Тиндал — Ст. Лукас.
23. Неділя — Пейбіна — Плезентфілд Ст. Мартин.
30. Нед. — Гонор — Дуфрост (храм).

7 Ст. Джонс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Вакав.
19. Середа, ПРЕОБР. ГОСП. — Флез Крік.
23. Неділя — Авена.
28. Пятниця, УСП. БОГОРОД. — Вакав (храм).
30. Неділя — Тернопіль.

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Сонданс.
19. Середа (СПАС) — Арбакка Св. Апост.
23. Неділя — Сірко.
28. Пят., УСП. П. В. — Арбакка Св. Миколая.
30. Неділя — Вайта.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя Сонданс.
11. П.ят., УСІКН. ГОЛ. ІВ. ХРЕСТ. — Вайта (Поминальне Богослуження).
13. Неділя — Сірко.
20. Неділя — Вайта.
21. Пон., РІЗД. ПР. БОГОР. — Арбакка Св. Апост.
27. Неділя, ЧЕСН. ХРЕСТА — Арбакка св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

16. Неділя — Венда.
19. Середа, СПАСА — Врукебі.
23. Неділя — Гронлид-Шиніч.
28. Пят., УСПЕННЯ БОГОРОД. — Нівалік (храм).
30. Неділя — Мічам (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Врукебі.
11. Пят., ІВАНА ХРЕСТ. — Гронлид-Річка.
13. Неділя — Венда.
20. Неділя — Кадот.
21. Понед., РІЗДВО БОГОРОД. — — Гронлид-Шиніч (храм).
27. Неділя — ВОЗДВ. ЧЕС. ХРЕСТА Мічам.

Адреса: Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Райн (поза громада).
19. Сер., ПРЕОБР. ГОСП. — Норктон (храм).
23. Неділя — Сторновей.
28. Пят., УСП БОГОРОД. — Герінц.
30. Неділя, свято 25-ліття Укр. Прав. Церкви — Малета.

110 Веллінгтон Аве., Норктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Ворепайт.
19. СЕРЕДА — ПРЕОБРАЖЕННЯ Г — Смокі Лейк.
23. Неділя — Беліс.
28. Пятниця, УСПЕННЯ БОГОРОД. — Бойн Лейк.
30. Неділя — Спедон.

УВАГА! Неділя 5 липня Пол. Богослужения, в разі непогоди, Сл. Божа буде в Смокі Лейк, а Пол. Богослужения 12 липня.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Смокі Лейк.
11. Пятниця, ІВАНА ХРЕСТ. — Беліс.
13. Неділя — Стрий.
20. Неділя — Смокі Лейк.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Спедон.
27. Неділя — Бойн Лейк (храм).

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Беліс.
14. Середа, ПОКРОВИ БОГОР. — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Спедон.

Адреса: Вох 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 33.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

СЕРПЕНЬ:

19. Середа, ПРЕОБРАЖ. — Пайн Ривер (храм).
23. Неділя — Етелберт.
28. Пятн., УСПЕНІЄ — Ворд (храм).
30. Неділя — Богдан (храм).

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Пайн Ривер.
11. Пят., УСІКН. ГОЛ. ІВАНА — Етелберт.
13. Неділя — Етелберт.
20. Неділя — Гарленд.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Ривер (храм).
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Пайн РИВЕР (храм).

Адреса: Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеничшина.

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Вайлуд — о. Т. Горбай. Окр. зїзд — Стрий, Алта., о. В. Сеничшин.
19. Середа, ПРЕОБР. ГОСП. — Калмар.
23. Неділя — Атабаска.
28. Пятниця — УСП. БОГОРОД. — Баргид, Алта.
30. Неділя — Торсбі, о. Т. Горбай. Ту Гилс — Окр. зїзд, о. В. Сеничшин.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Калмар. Себа Біч — о. Горбай.
13. Неділя — Оновай, о. Т. Горбай. Торгилд — Зїзд СУС.
20. Неділя — Баргид — о. Горбай. Торсбі — о. Сеничшин.
21. Понеділок, Різдво БОГОРОД. — Річмонд Парк.
27. Неділя — ЧЕС. ХРЕСТА — Атабаска.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

СЕРПЕНЬ:

19. Сер., ПРЕОБРАЖ. — Кaйв (храм).
23. Неділя (Окружне Ювілейне Свято УГПЦ) — Вадіна.
28. Пятниця, УСПЕННЯ — Ватсон.
30. Неділя — Фостон.

Початок Богослужень 3.30 рано!
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Білина.
19. Середа, ПРЕОБРАЖ. — Витків.
23. Неділя — Гефорд.
28. Пятниця, УСП. БОГОРОД. Вендо.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

СЕРПЕНЬ:

10. Середа, СПАСА — "Коло Куцих"
23. Неділя — Іпсіктер "Гайвей".
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Шіго пол. (храм).
30. Нед. — Льора (Лисенко) (храм).

Адреса: Шіго, Саск., Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Тудія.
19. Середа, СПАСА — Фенвуд.
23. Неділя — Габард.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Винарт.
30. Неділя — Пенвчай.

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Ґліцького

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Січ.
19. Середа, СПАСА — Мемі (храм).
23. Неділя — Вктусинк.
28. Пятниця, УСП. БОГОРОД і 25-літній Ювілей громади — Ґлен Елмо.
30. Неділя — Оакборн.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Січ.
20. Неділя — Ґлен Елмо.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Виста.
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Оакборн.

Адреса: Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

16. Неділя — Фокс Вайн.
19. Середа, СПАСА — Федима.
23. Неділя — Тідер місто.
28. Пятниця, УСП. БОГОР. — Ідлер (храм).
30. Неділя — "Коло Куприєвських" (храм).

Адреса: Шіго, Саск., Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дм. Лучака

СЕРПЕНЬ:

2. Неділя — Вилингдон.
9. Неділя — Андрю.
16. Неділя — Кагвин.
19. Сер., ПРЕОБР. ГОСП. — Луцаник.
23. Неділя — Завале.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Пруг.
30. Неділя — Пшео.

Адреса: Вох 156, Вилингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Норквей.
19. Сер., ПРЕОБРАЖ. — Вайтбіч.
23. Неділя — Дербен.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Майбридж (храм).
30. Неділя — Кобзар.

Вох 24, Арран, Саск. — Тел. 22.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

ОКРУГ ДАВФИН

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Еленна.
19. Сер., СПАСА — Драфінг Ривер.
23. Неділя — Роритон.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Вашкав.
30. Неділя — Давфин.

Адреса: Вох 550, Давфин, Ман.
Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Лессард.
19. Середа, ПРЕОБР. ГОСП. — Ґлендон.
23. Неділя — Тиріюн.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Флет Лейк.
30. Неділя — Сенді Ренідс.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Ґлендон.
11. Пят., УСІЧ. ГОЛ. ІВАНА — Ґлендон.
13. Неділя — Сенді Ренідс.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Лессард.
27. Неділя, ВОЗДВ. Ч. ХРЕСТА — Тиріюн.

Адреса: Ґлендон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Редвотер (Візитація).
19. Вівт. ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСП. — Егремонт.
28. Успення Богор. — Ньюбрук (ювілейне свято).
23. Неділя — Федора.
30. Неділя — Торгилд.

Вох 193, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Стефюка

16. Неділя — Роза.
19. Вівт., ПРЕОБРАЖ. — Толстой.
23. Неділя — Ґардентон.
28. Пят., І. БОГОРОДИЦЯ — Ґардентон (храм).
30. Неділя — Толстой.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Толстой.
13. Неділя — Сенькін.
20. Неділя — Роза.
21. Пон., П. БОГОРОДИЦЯ — Сенькін (храм).
27. Неділя — Ґарденгон.

Адреса: Толстой. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Бойл.
11. Пятниця, ІВАНА ХРЕСТ. — Брейгенд
13. Неділя — Гросленд.
20. Неділя — Лак Ла Біш.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Норал-Келлен.
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Сарайв.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

Календар Українських Свят

СЕРПЕНЬ:

16	С	2	Перенос. Мощ. пнч. Стефана
16	Н	3	*Н. 12 по З.С.* Прев. Ісаакія
17	П	3	Сім молод. в Ефесі сплячих
18	В	5	Муч. Евсигнія, Кантидія
19	С	6	*Преображення Госп.* — Спаса
20	Ч	7	Препмч. Дометія, Пикоша
21	П	8	Прев. Емілiана Ісповід.
22	С	9	†Ап. Матея, муч. Юліяна
23	Н	10	*Н. 13 по З.С.* Муч. Лаврентія
24	П	11	Прмч. Василія і Теодора Печ.
25	В	12	Муч. Фотія, Памфила
26	С	13	Преп. Максима Іспов.
27	Ч	14	Прор. Михея
28	П	15	*Успення Пресв. Богородиці*
29	С	16	†Нерукотв. образ Ісуса Христа
30	Н	17	*Н. 14 по З.С.* Прев. Алипія
31	П	18	Муч. Флора і Лавра

ВЕРЕСЕНЬ:

1	В	19	*Сермень.* Муч. Андрея Страт.
2	С	20	Прор. Самуїла, муч. Севира
3	Ч	21	Прев. Авраїла, ап. Тадея
4	П	22	Муч. Агатоника, Зотика
5	С	23	Свщмч. Іриная еп. Леон.
6	Н	24	*Н. 15 по З.С.* Пер. мощ. Петра
7	П	25	Ап. Тита з 70-ти, ісп. Варсон
8	В	26	Муч. Андріяна і Наталії
9	С	27	Прев. Пімена пост. Печер.
10	Ч	28	†Знайд. мощ. Иова Почаїв.
11	П	29	*Усікнов. голови Івана Хрест.*
12	С	30	Александра, Івана і Павла
13	Н	31	*Н. 16 по З.С.* Івана митр.
14	П	1	*Вересень. Поч. Церк. Року*
15	В	2	Муч. Маманта, Івана пост.
16	С	3	Свщмч. Антима еп. Никод.
17	Ч	4	Свщмч. Вавила еп. Антіох.
18	П	5	Правед. Захарії і Єлисавети
19	С	6	Чудо Архист. Михаїла
20	Н	7	*Н. 17 по З.С.* муч. Макарія
21	П	8	*Різдво Богородиці.* Мч. Руфа
22	В	9	Богоот. *Якима й Анни*
23	С	10	Муч. Минодори, Митродори
24	Ч	11	Преп. Теодори Олександр.
25	П	12	Свщмч. Автонома еп.
26	С	13	Предпраз. Воздв. Ч. Хреста
27	Н	14	*Н. 18 по З.С. Воздвиж. Ч. Хр.*
28	П	15	Вмч. Никити, преп. Филотея
29	В	16	Вмч. Евтимії, Кипріяна
30	С	17	Муч. Віри, Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

СЕРПЕНЬ:

16. Неділя — Роблин.
19. Сер., СПАСА — Петлюра.
23. Неділя — Шевалей. Вечірня — Ґрендвю.
28. Пят., УСП. БОГОРОД. — Ленард.
30. Неділя — Ґрендвю.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Роблин. Вечірня — Петлюра.
13. Неділя — Валенa. Вечірня — Роблин.
20. Неділя — Шортдейл. Вечірня — Ґрендвю.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Ленард. Вечірня — Шевалей.
27. Неділя — Ґилберт Плейнс.

Адреса. Ґилберт Плейнс, Ман. Тел. 163.
Ґілберт Плейнс, Ман., Тел. 45, ч. 3.

Устав Церковний

СЕРПЕНЬ

14. Нед. Гол. 3. Утр. Єван. 1, Ап. 1 Корин. 15: 1-11. Єв. Мат. 19: 16-26.

19. Серед. *Преображення — Спаса.* УЄ Луки 9: 28-36. Ап. 2 Петра 1: 10-19. Єв. Мат. 17: 1-9.

23. Нед. Гол. 4. Утр. Єв. 2. Ап. 1 Корин. 16: 13-24. Єван. Матея 21: 33-42.

28. Пятниця. *Успен. Пресв. Богород.* УЄ Лук. 1: 39-49, 56. Ап. Фил. 2: 5-11. Єв. Лук. 10: 38-42, 11: 27-28.

30 Нед. Гол. 5. УЄ 3. Ап. Ап. 2 Корин. 1: 21-2: 4. Єв. Мат. 22: 1-14.

ВЕРЕСЕНЬ:

6. Нед. Гол. 6. УЄ 4. Ап. 2 Кор. 4: 6-15. Єв. Мат. 22: 35-46.

11. Пятниця. *Усікн. гол. Івана Хрест.* УЄ Мат. 14: 1-13. Ап. Діян. 13: 25-32. Мар. 6: 14-30.

13. Нед. Гол. 7. УЄ 5. Ап. Ап. 2 Кор. 6: 1-10. Єв. Матея 25: 14-30.

20. Нед. Гол. 8. УЄ 6. Ап. 2 Кор. 6: 16-7: 1. Єв. Матея 15: 21-28.

21. Понеділок. *Різдво Богородиці.* УЄ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Филип. 2: 5-11 Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

27 Нед. *Воздвиж. Чес Хреста.* УЄ Івана 12: 28-36. Ап. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Ів. 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ВЕРЕСНЯ, 1953. ЧИСЛО (949) 17

ПАПА ВИТАВ РАБІНА.

В "Виннипег Фрі Прес" з 17-го серпня, в новинці згадуєсь, що коли бувший виннипеґський рабін, Авраам Герсон, недавно переїздив через Рим, вертаючись до Палестини, то папа Пій XII витав його еврейською мовою. Більше подробиць нема, але і того досить. Бувший рабін, що і в Виннипегу хіба дуже мало кому був відомий, удостоївся того, що сам папа його витав, та ще і в еврейській мові. Знав папа з ким треба числитися! Але коли ще недавними часами їздила з Галичини греко-кат. делеґація до Риму, то папа відмовився з нею говорити, хоч говорив з польською. Словом, — знає з ким рахуватися, а з ким ні.

НАЙНОВІЙШЕ ПРО ПАРАЛІЖ.

Вістка з 24-го серпня каже, що в Манітобі знов заслабло 59. З тих 59-ох 28 мають параліж, другі ні. Дотепер в Манітобі спаралізованих є 625, а 399 слабі а не спаралізовані. Вінніпег має слабих 470, а передмістя 252. Найбільше слабих в Вінніпегу.

ПРОПАВ КОРАБЕЛЬ З 120 ЛЮДЬМИ.

Серпня 1-го пропав на полудневім Тихім океані корабель Мояи і дотепер нема по нім сліду. Було на нім 120 осіб. Думають, що в часі бурі перевернувся, не маючи часу дати вістки через радіо.

СВІТОВИЙ ЖИДІВСЬКИЙ ПРОВІДНИК.

Жиди мають "Світовий Жидівський Конґрес", щось в роді світового жидівського парляменту, чи народно-державного уряду. На конференції в Женеві вибрали президентом того Конґресу Нагама Ґолдмана. Він "Американець" з Польщі. Вибрали на 4 роки. Він був президентом від 1949 року.

ЖЕРТВИ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ В АМЕРИЦІ.

В 1952 р. згинуло в Америці в нещасних випадках 96,000, а ранених було 9 міліонів і 600 тисяч. Що три секунді хтось був ранений, що 6 мінут хтось в нещаснім випадку згинув. В автомобілевих випадках гинуло 4 на годину, а ранених на годину було 150.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК В ФРАНЦІЇ.

Страйк робітників, що обняв Францію, тягнеться, бо переговори страйкерів з урядом не довели до полагоди. Премієр Ланіел говорив, що може треба вжити острійших способів, щоби не довести Франції до повного безладдя. Покищо спокійно, але можуть початися і розрухи. Хоч в найбільше важних місцях потрохи робітники до праці вертаються.

НЕСПОКІЙ В ІРАНІ.

В Ірані (в Персії) довгий час нема спокою. Тепер король Шаг Реза. хотів усунути премієра Моссадеґа, та скінчилося тим, що король і його жінка, королева Сароя, втікли до Іраку, а Моссадеґ поарештував багатьох і робить все по своєму. Йде рух за тим, щоби короля цілком усунути і вибрати президента. За тим є і большевики, бо на президента можна вибрати і большевика.

Новійші вісти кажуть, що військо стало за королем і Моссадеґ утік. Король вертається.

РОСІЯ БУДУЄ ФЛЬОТУ.

Є вісти, що Росія запопадливо будує воєнні кораблі і субмарини, а також летничі порти. Се спонукує і другі краї пильно озброюватися. В Канаді на виріб зброї давали місячно 1 міліон долярів, тепер дають 5, а в слідуючім році можуть видавати 7 міліонів долярів місячно.

ЗЕМЛЕТРУС НА ГРЕЦЬКИХ ОСТРОВАХ

Великий землетрус навістив три грецькі острови, Ітаку, Закінтос і Кефальонію і майже цілком їх понищив. Землетрус повторяється довший час, й одного дня повторявся аж 15 разів. Згинуло 600; тяжко ранених начислили 800, а лекше ранених 1,500. Люде тисячами ночують надворі, без захисту і накриття. В декотрих сторонах такий голод, що люде їдять собак. Греція і другі краї помагають, — з літаків скидають поживу, ковдри, а ранених забирають до Греції чи деінде. Думають, що землетрус може ще повторюватися якийсь час.

ЖЕРТВИ ПОВЕНИ В ЯПОНІЇ.

Японію знов навістили сильні дощі і повени, в яких згинуло 178. Ранених було 336, а пропавших 286, отже і ті мабуть, згинули, та їх ще не знайдено.

РОСІЯ МОЖЕ ВІЙНУ ПОЧАТИ.

Англійський письменник, Джулс Менкен говорив в Вашинґтоні, що Росія може почати війну проти Америки колинебудь, щоби Америку ослабити, нім та вдарить Росію. Годі вірити, що маючи багато атомічних бомб, Росія схоче тихо сидіти. Вдарила би вона найперше порти, потім на яких 75 важних околиць, на радарові стації, дальше на летничі і другі важні місця.

ПОВЕНИ В СЕРЕДНІЙ ІНДІЇ.

Сего року було всюди по світі більше великих повеней, ніж попередними літами. В середній Індії повени ріки Ґодаварі наробили більше шкоди як на 100 міліонів долярів. Найменше один міліон людей лишилося без даху над головою.

КИТАЙЦІ НАПЛИВАЮТЬ ДО КОРЕЇ.

Президент полудневої Кореї каже, що до північної Кореї напливають Китайці з Манджурії. Він стоїть при тім, що ціла Корея мусить бути обєднана до 90 днів, як рішила мирова конференція. Коли того не буде, він готов починати воювати.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕМІЄР НА ПРОЩУ.

Кожний магометанин зобовязаний хоч раз в життю відвідати святе магометанське місто — Мекку. І туди вибрався на прощу египетський премієр Могамед Наґіб. Він одягнувся в білу паломничу одіж і полетів до Мекки літаком.

ЗАПЛАТИВ КАРИ 15,000 ДОЛЯРІВ.

В Ню Йорку аґент, що винаймав 20 домів на мешкання, перед винаймом брав від людей додаткову платню, яка йому не належалася. За те суд наложив на нього кару 15,000 долярів, а тим, що від них гроші брав, має гроші віддати. Агент Лемштайн.

БІЙКА ПОЛІЦІЇ З БАНДИТАМИ.

В Торонті поліція здоганяла бандитів, що мали крадений автомобіль, і стріляла, а бандити відстрілювались. Один є вбитий, три ранені. Бандити мали на автомобілі коло 12 крісів та багато куль.

ЛІТАК ВПАВ НА ДОМИ.

Коло Монтреалу джет-літак впав на два малі доми. Повстав пекольний огонь, де згинуло 9 осіб, а між ними пятеро дітей.

ВІД БОГОСЛОВСЬКОГО ВІДДІЛУ КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИННИПЕГУ.

Богословський Відділ Колеґії св. Андрея в Виннипегу оцим оголошує прийняття студентів на 1953-1954 академічний рік. Початок науки 1-го жовтня. Про ближчі інформації звертатись до Колеґії св. Андрея на адресу:

St. Andrew's College in Winnipeg,
Department of Theology
Cor. Church Ave. and Charles St.
Winnipeg, Man.

Деканат Богословського Відділу Колеґії св. Андрея.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ

ВПреосв. Митрополита ІЛАРІОНА.

Неділя, 6 вересня — ВАНКУВЕР, Б. К.
Неділя, 13 вересня — ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, Ман.
Неділя, 27 вересня — ВЕСТ ФОРТ ВІЛЛЯМ, Онт.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАРОДУ.

Попри священиків Поляки переслідували і нарід, — інтеліґенцію, звичайних людей, а українські інституції нищили. Се було від перших днів недавньої Польщі. Ось приміри переслідувань:

Бурмістр (мейор) Збаража приказав, щоби на свято "відродження Польщі" всі мешканці повивішували польські прапори й освітили вікна. Хто з Українців так не зробив, мав 25 зол. кари, або арешт. Додати, що державний закон тої паради не вимагав, се була забаганка бурмістра. — ("Діло", ч. 3, 1925).

В Розджаловичах було 2 жидівські родини з двома дітьми шкільного віку й учитель Поляк з одною дитиною. Решта всі Українці, які підписали заяву за українською мовою в школі. Помимо того школа залишилася польською, бо Поляки показали 13 польських заяв, що заступали 23 польських дітей. Польські заяви попідписували: один небіщик, два Поляки, що виїхали до Франції перед 4 роками, один, якого в селі ніколи не було і такі другі. — ("Діло", ч. 5, 1953).

Засудили редактора перем. „Українського Голосу" на 20 зол. кари, бо помістив конфіскаційний вирок українською мовою. — (Пер. "Укр. Голос", ч. 44, 1924).

Проф. Галущанського засудили у Львові на 10 днів арешту, бо протестував проти розпорядків шкільної влади, звернених проти українського шкільництва. Казали: "він зневажив шкільну раду". — (Перем. "Укр. Голос", ч. 44, 1924).

В Синевідську Вижнім закрили Читальню, бо дала свою салю на віче проти целібату. (Поляки були за целібатом в гр. кат. Церкві!) — (Пер. "Укр. Голос", ч. 14, 1925).

У Львові арештували Івана Полюгу, закидаючи йому якусь "льотерію", з якої гроші призначені на український університет. Від арештованого забрали шлийки і шнурівки від черевиків і так 4 рази водили вулицями Львова на допити, виставляючи його на посміховище, бо йдучи мусів піддержувати штани, щоби не впали. Після допитів випустили. — ("Діло", ч. 120, 1925).

На Левандівці, коло Львова, гр. кат. священик Гаврилюк переходив попри польську школу. Два ученики тої школи з 6-ої, а один з 5-ої кляси (Барбель, Рушкевич і Ренкас) почали кидати на нього камінями. Але ані управа школи, ані батьки учеників, ані урядові власти тим не заінтересувалися. — („Діло", ч. 118, 1925).

У Львові на вулиці арештували Димтра Макогонського ніби на поручення тернопільської поліції. Невдовзі перевели його до Тернополя, а що тут не знали про арештованого нічого, то перевели його до тюрми в Бережанах. Тут сказали, що суди у Львові, Золочеві, Тернополі і Станиславові скажуть яка є вина арештованого. На запит адвоката ті суди сказали, що нічого не знають. Арештований посидів ще кілька днів, поки по 17-ох днях вандрівки по тюрмах його випустили. Ніхто не знав, за що його арештовано. Та певне, що се робилося, щоби і його і других застрашувати. — ("Діло", ч. 114, 1925).

В Чистилові, коло Тернополя, будили 37 Українців в ночи від 10 до 3-ої по півночи, щоби зараз в ночи сходилися до школи, коли не хочуть, щоби вели їх жандарми. Будили тих, що заявилися за українською мовою. В школі люде довідалися, що на 10-ту год. рано мають зібратися до села Ігровиці, віддаленій 13 кільометрів.

До Ігровиці люде взяли адвокатського кандидата Ладику, але інспектор не дозволив йому бути при допитах. Від 10-ої рано до 5-ої пополудни інспектор переслухав лише половину всіх, а решту мав дальше переслухувати, може і до півночи. І люде весь час були там в голоді. (Що було дальше, невідомо, бо кінець вістки сконфіскований). — ("Діло", ч. 101, 1925).

Інспектор Здек, в Скалаті, казав жандармам перед півночею повідомити 35 Українців в селі Гаїбові, щоби на 10-ту годину рано були в селі Пізнанці на переслуханню, інакше їх заяви за українською мовою в школі не будуть важні. І мають принести метрики своїх дітей шкільного віку. Люди будили священика зараз серед ночі, щоби писав метрики. Інспектор питав, чи хочуть лише української мови, чому не хочуть польської, світив свічки, казав присягати та підписувати заяви за польською мовою. — ("Діло", ч. 102, 1925).

ДВА ПОСЛІДНІ ПРИМІРИ.

Полякам ходило про те, щоби цілком знищити українські школи, але що нарід сильно протестував, то дозволили родичам дітей підписувати заяви, чи хочуть української мови в школі. Однакож і тих, що підписали заяви, переслідують і застрашують, як наведені приміри показують. А таких примірів було багато в ріжних сторонах Галичини.

Чим ті переслідування ріжнилися від большевицьких, де таксамо людей будили ночами і тягали на допити? Та большевики явні безбожники, а Поляки ніби християне, яких папи благословили і бажали їм успіху.

Разом і розбої і лицемірство — від Варшави аж до Риму!

Було пекло. Ніхто не був певний, що католицькі чекісти не арештують його ночею в хаті, на дорозі, на поли, але не чути було голосу Шептицького чи других єпископів, щоби ставали в обороні людей. В обороні справедливости.

Звичайний нарід, беззахистний, переслідуваний, мав відвагу обороняти свої права, а владики, що повинні би мати за собою і Рим і католицький світ, сиділи тихо. Пощо Церкві і народови таких владик? І чи їх можна владиками звати? Се фарисеї, що позасідали на Мойсеєвих стільцях для своїх вигод. А нині величають їх "мучениками", коли наділі гідний нарід був мучеником.

ДЕЩО З НАСИЛЬСТВ 1930 РОКУ.

Рік 1930, се рік "пацифікації" і тут приміри з того, що Поляки робили. Про тортури, про побої "карних експедиций" тут покищо не згадуємо, а беремо лише деякі окремі факти з львівського "Нового Часу" з 1930 року, від 1-го жовтня, йдучи число за числом.

Число 111 — Розвязання українського "Пласту" (спортова організація), попереджене масовими арештами у Львові, Перемишли, Дрогобичі, Трускавци і др. Ревізії були в українських школах, товариствах, в поодиноких домах, арештовано багато передових Українців.

Замкнули українські гімназії в Тернополи і Рогатині. (В Тернополи 400 укр. учеників лишилося без науки).

Розвязали кооперативну анкету в "Нар. Домі" в Яворові. (Анкета — плянована знавців).

В Ходорові були ревізії в понад 21 домах. Арештували багатьох, **свящ. Долгого**, а також **жінку священика** з Отиневич.

В Яворові арештували 6 осіб, між ними проф. Чмолу.

В Калуші арештували двох суддів Українців — Гладишевського і Миклашевського. Було багато ревізій й арештовань, як адвоката Корятовського, кооп. урядовця Бариша і др.

В Самбірщині арештували **свящ. Тамошира.**

В Трускавци була ревізія в **свящ. Валюха** (се в нього третя ревізія в році) і в других сімох та в льокали "Сільського Господаря". Арештували сімох.

(Тілько вісток подає одно 111-те число "Нов. Часу").

Число 112 — З Підгаєць вислано до уряду просьбу на дозвіл зробити цементову огороду кругом военних могил. Уряд не дозволив.

Після ревізії в Старім Самборі арештували 6 осіб.

В Збаражчині ревізії в трох селах.

В Галичі ревізії в двох хатах і в Читальни.

В Микуличині ревізія в Читальни і її голови, в голови кружка "Рідної Школи", в **свящ. Луцева** і в справника Кооперативи.

В Теребовли ревізії в усіх інтеліґентів в місті, забирали навіть дозволені книжки. Арештували інж. Пасеку.

Поза Теребовлею були ревізії в трох священиків — **Карпинського, Баранського і Яворського.** Були ревізії і в селах. В господаря Нича, в Садах, перемішали ріжні роди збіжа.

В Хлопатині (Белзчина) арештували 11. В Мицеві арештували кількох і закованих відставили до арешту.

В Загірічку ревізія в **свящ. Волиняка** та в багатьох свідомих селян. В священика зривали підлогу, розбирали образи, розкидали сіно. Багато шкоди наробили селянам.

В Дулібах в часі ревізії в **свящ. Прийми** знищили всю домашну обстанову, поломали фортепян. Подібна ревізія була в **свящ Сайкевича** в Васючині.

В Станиславові були ревізії в усіх пластових опікунів. Багато арештованих.

В Угорниках ревізія в **свящ. Ганушевського,** в його хаті і будинках, та арештували сина священика й одного студента.

В Хишевичах (Рудеччина) ревізії в усіх українських студентів. Арештували 6, а між тими управителя школи, Коцана.

(Знов тілько фактів подає одно 112 число "Нового Часу", який виходив що другий день).

Число 113 — Оповідаєсь, як Шептицький вдавався до польських міністрів, щоби припинили ревізії та арештовання. Точно так, як вдаватися до злодіїв, щоби не крали! Треба було вдаватися до ширшого світа і розкривати перед ним польські насильства.

В Тернополи арештували бувших українських послів, — **о. прелата Куницького,** Дмитра Ладику, посла д-ра Ст. Барана.

В Бережанах арештували бувшого посла Мих. Зарицького.

Є стаття **свящ. Галібея** про те, як його арештували і судили як "саботажника"; а хоч він доказав свою невинність, то всеж польська преса писала: "руського священика приловлено, коли підпалював". А польський ксьондз з Зеленого говорив на проповіди, що: "руські священики є підпалячами".

В Раві Руській арештували урядовця філії "Просвіти". Також селянина Федя Чіха і перевели ревізію і в нього і в Т-ві "Сокіл".

В Тернопільщині, в селі Мишковичах ревізія в Читальни, в Кооперативі, в **свящ. Зубаля,** якого з другими 5-ма арештували. Ревізія в нього тревала від 9-ої рано до 2-ої пополудни.

В Луці Великій арештували трох.

Була карна експедиція в Чорториї.

Карні експедиції були в селах: Чернилів Руський, Купчинці, Денисів, Токи.

("Карні експедиції" се відділи поліції, чи війська, що нападали на села і страшно катували людей "Нов. Час" тих катовань не описує, бо каже, що Поляки се сконфіскували би і редакції були би клопоти).

В Печеніжині ревізія в **свящ. Пельвецького,** якого арештували.

В Перемишли ревізії в звичайних домах, в Дівочому Інституті, в жіночій гімназії, в Укр. Бурсі, в бюрах Кооператив, в спальнях дівчат. На поліцію привезли 30 осіб. Були ревізії і по селах.

В Тисьменици були ревізії в приватних домах і в установах. "Пласт" розвязали, багато арештували. В Підпечерах арештували пластуна Петрунева.

В Калуші арештували 13 осіб. В Новиці була ревізія в **свящ. Короля** (перекопали навіть пивниці), а також в **свящ. Бандери** в Угринові Старім.

Розвязали Т-во "Пласт" в цілій Галичині.

У Львові при ревізіях арештували студентів Теслю і Кордюка.

Замкнули українську приватну школу в Чорткові.

Число 114 — Події з Тернопільщини. В Прошовій "карну екпедицію (побої) переводило 40 осіб. Арештовано 8. Шість днів пізнійше знов тут була карна експедиція й її "урядування" почалося від **свящ. Лопатинського.**

Подібне було в Ладичині, Прошовій, Микулинцях і Кривках. З Микулинець вибтікало ночею багато, довідавшись що має бути.

В Шляхтинцях робила карна експедиція подібно як по других селах.

"Новий Час" зазначує, що в згаданих селах не було ніяких підпалів панських стирт чи чогось подібного, було спокійно, але людей всеодно били.

Арештували **о. прелата Куницького** в Тернополи.

В Збаражчині приїхало до села Доброміркн яких 150 осіб карної експедиції і почали від **пароха Юрчинського.** Дальше перейшли до Читальні, Кооперативи, Молочарні, а дальше до селян. До того часу були карні експедиції в селах: Нове Село, Шельпаки, Лисичинці, Шили, Добромірка, Скорики і Красносільці. Всюди були там побої греко-католиків.

Ревізії були в Ланчині, пов. Надвірна, в учителів Моравецьких і Усина, голови Читальні. В Моравецьких й Усина подерли бібліотеки.

З 4-ох ЧИСЕЛ — КАТОЛИЦЬКІ ЧЕКІСТИ.

Наведене взяте лише з 4-ох чисел "Нового Часу", а дальші числа подають також подібне. Велика книга з того була би. Окремо зазначено тут священиків, бо Полякам про них дуже ходило. Знищать їх, то прийдуть ксьондзи.

Коли брати польську роботу, то чим були ті "ревізори" та "карні експедиції", як не **католицькими Чекістами, чи Енкаведистами?** Ріжниця хіба в тім, що їх висилав благословений папою польський уряд, а большевицьких Сталін.

Та наділі чекістом була ціла Польща, — уряд, суди, поліція, всякі професори, студенти, учителі, ксьондзи, єпископи, польська преса... Всі працювали, щоби Українців якнайскорше знищити.

ЩО ВОНИ ЗАПИСАЛИ БИ?

При заводженню унії Поляками (1596 р.) православний монах, **Іван Вишинський,** в своїх письмах розкривав облуду тих, які для "лакомства нещасного" польщилися, або взагалі помагали мучити Українців.

Православний еп. **Георгій Кониський** позаписував як страшно мучили Українців Поляки примушуючи їх до унії.

Уніятський Василіянин, **Петро Камінський,** коло 1685 р. описав страшні польські розбої над уніятами. (Опис тих розбоїв в книжці "В обороні Потієвої Унії").

Архипресвитер уніятської капітули (єпископської ради) в Луцьку, **Теодор Бродович,** лишив по собі записки про події на Волині і Поділлю з 1789 р., де показує польську жорстокість супроти Українців.

Яков Головацький, друг Шашкевича, описав, як гр. кат. єпископи прислугувалися ворогам українського народу.

А тепер поставмо собі питання, які записки, які спомини міг би був залишити по собі митр. Шептицький, єпископи Хомишин, Коциловський, Масцюх, Медвецький, Чарнецький. Хіба описували би свою польонізаційну та латинізаційну роботу, — як крадькома радилися над заведенням целібату, як насильствами целібат заводили, як оплюгавлювали жонате духовенство, як забороняли гр. кат. священикам до народних справ мішатися, як забороняли їм читати навіть католицькі часописи, як красших священиків переслідували, як піддержували москвофільство, як проповідували щоби нарід любив своїх ворогів... Дальше писали би про те, як нарід проти їх роботи масово протестував і за ту роботу їх осуджував; як тоді, коли польські насильства розливалися над Українцями, вони провадили "глуху-німу. політику"...

Лише такі спомини вони могли би написати, — і вони були би дуже інтересні і повчаючі, — але вони їх не писали. А те, що написали, не приносить їм слави.

Те чого вони не записали, записали звичайні священики і світські греко-католики. Вони позаписували і польські католицькі розбої і ту роботу єпископів, яка йшла на шкоду народу і його Церкви; позаписували протести народу звернені проти гр. кат. єпископів, Поляків і Риму.

Вдійсности переслідувані священики і світські свідомі Українці обороняли і нарід і Церкву, а владики мовчки готовили Церкві і народови загибіль. Що ті владики робили, ми вже бачили, та ще більше побачимо.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

48.

Лагодівські гаразди.

Село Лагодів було власністю перемишлянського нотаря Залецького, до якого належало також Затемне, й дуже родючі лани (широкі поля) на так званих Будах, коло Підгайчиків коло Львова. Залецький мабуть дістав той маєток за жінкою, що походила з багатого шляхетського роду. Тепер був вдівцем і мав дочку в Львові.

Був високий, огрядний, мав сиваве волосся, лагідний поглнд і здоровий шляхетський вигляд. Була се добра людина.

Але більше дбав про канцелярію, ніж про господарство в Лагодові. Тут господарили Жиди. Старий пейсатий Жид був управителем його дібр. Інші пейсаті і малограмотні Жиди були економами, гуменними і др.

І тому плодючі поля не приносили великих користей. А його господарські будинки були пообдирані, подіравлені. Не було ні одного доброго воза, ні плуга, ні борони. І Жиди не могли з тим дати ради.

Вони давали селянам жати збіже за 12-тий сніп, кукурудзу либонь (мабуть) за 8-ий шульок (качан), а сіно косили за 10-ту копицю.

По моїм виїзді з Лагодова він розпарцелював (попродав) гірші лани між селян. Деякі ґазди, купивши його поле, стали заможними господарями.

Зокрема громада купила кількадесять морґів ліса. Що з другим полем сталося, не знаю.

Лагодівські поля в напрямі Глинян були на рівнині, тут був чорнозем; в напрямі Перемишлян — горбки. Тут була глиновата гірша земля. Дорога з Глинян до Лагодова в дощі була непроходима, але в погоду не можна було на поля надивитися: Краса!

Лагодівці любили сади, в яких село потопало. А панський двір робив погане враження. Кругом занедбаний парк, частокіл лежав на земли. Овочеві дерева всуміш з дикими і посохлими. Се була могила колишнього багацтва.

Що тут колись було.

За давного власника, Потена, за панщини, була в селі горільня ("гуральня", де виробляли горівку), звідки струмками плила горівка до селянських хат. Селянин мусів пити і панщину робити. Кожний чоловік мусів взяти з панської горільні призначену кількість горівки на рік.

Оповідали старі сяяне, що Потен був великий негідник і розпустник, і деморалізував ціле село. В коршмі мусіли грати музики кожної неділі, щоби люди танцювали і пили горівку. Всі найкращі дівчата і молодиці були власністю пана, бо він мав "панське" право на вродливі жінки. Селянин не мав такого права і мусів коритися, як пан брав собі його дочку, або жінку.

Серед села пишалась гарна мурована коршма. Пиятика не переводилася ще довго по моїм приході до Лагодова. Шинкувала Жидівка Соська, що робила добрий інтерес на ґоях. („Ґоями" звуть Жиди нежидів). Продавала горівку квартами, гарцями, а навіть бочівками. Люде купували її то за ґотівку, то на "почекане" (на кредит). Так Соська загортала гроші до кешені, а збіже до шпихліра. Люде пропивали поля, сіножати, хати. Жебраками ставали.

Та часи змінялися. Не стало горільні. Не стало Потенів. Селяне стали мудрійші, багатійші, а шинкарі лютували з досади.

За моїх часів вже вимирали останні лагодівські пяниці, до яких належав також громадський писар і його жінка. Обое були дуже бідні, деколи не мали і куска хліба. Але горівка мусіла бути завсіди в їх хаті. Та назагал село покидало горівку. З бувших пяниць ставали порядні ґазди. На дві тисячі душ мало пяниць залишилося. Скоро й вони перевелися.

Пояснення: "Пан мав село..." За панщини всі люде в селі були панською власністю. Що ж до поля, то люде мали трохи поля, яке для себе обробляли, а велика часть поля була особистою власністю пана і люде мусіли панське поле дармо обробляти. Отже говорилося, що те село з людьми належить до такого то пана. Він також принимав священика до церкви, якого хотів. Се було його право. І те право лишилося за панами ще й по панщині. Церква людська, а до неї пан принимає священика, — дає "презенту".

НОВА РАХУНКОВА МАШИНА.

В Шікаго збудували нову рахункову машину, що коштує 350,000 долярів. В 20 до 30 мінутах вона може розвязати навіть таку трудну рахункову задачу, коло якої два математики мусіли би працювати 5 до 6 літ.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ЯК РОЗУМІТИ БІБЛІЮ

Багато є чужих людей, які вважають Українців матеріялом для використання. Вони приходять до Українців з "Божим Словом", з Біблією, та з усякою літературою, яка нібито Біблію розтолковує. І несвідомі їм вірять і йдуть за ними, полишаючи свою Церкву і свій нарід. Про Біблію хтось розумний говорив, що: **"Біблія, се дуже розумна книжка для розумних людей"**. Значиться, — не досить Біблію читати, але треба ще бути підготованим, щоби її належно зрозуміти. Якраз через брак такого підготовання зявилися сотні християнських сект.

Та певне, що є хитруни, замасковані політики, які свідомо Біблією стараються людей баламутити, щоби їх для своїх цілей використовувати. Вони вказують на поодинокі слова, на "стихи" та вислови, не беручи широкого, глибшого біблійного змісту на увагу.

Розумні люде знають, що не досить знати поодинокі слова та вислови Біблії, але треба знати **"дух Біблії"**, — себто загальне значіння цілого біблійного змісту. Треба дошукуватись тих великих цілей, до яких Біблія веде.

Відомий вислів одного поважного знавця Біблії: "Я бачив звичайних людей, що знали Біблію красше, ніж я, — хоч я Біблію студіював і других вчив. Та одно: **вони Біблію знають, але її не розуміють"**.

Втім і справа. Знати, а розуміти, то не все одно. Таке з Біблією, таке з усім. Антін Крушельницький, що видавав журнал "Нові Шляхи", в Галичині, знав большевицьку конституцію, писав про державну роботу большевиків, але не розумів "духа большевизму". І тому з жінкою, двома синами і невістками поїхав до большевії, яка йому дуже подобалася. Та доперва там зрозумів "духа большевизму", коли большевики розстріляли його синів, його самого засудили на 5 літ заслання, а жінкам дозволили жити аж 50 верстов поза містом. От що значить знати, а не розуміти!

І Біблію треба не тільки знати, але і розуміти. Старий Завіт, се стисло жидівський твір, який має на увазі лише жидівський нарід. Він є для Жидів і релігійним і національно-політичним законом. Все зводиться там до того, що Жиди мають перемогти всі народи і ті будуть їм кланятися і їм служити.

Самого Бога Жиди так представляли, що Бог вибрав собі одних Жидів, а всі другі народи ненавидить, наче б се не Його діти, а Він не їх Отець. Розуміється, що таке толковання було корисне для жидівської політики.

Давні ж християне захоплювалися лише чисто релігійною стороною Біблії, не приглядаючись, що се твір і релігійний і політично-національний. Не приглядалися тому, що тоді серед християн не було національної думки, національних почувань і стремлінь, які зявилися аж в розвою дальшого людського життя, як важна частина того життя взагалі. І тому ми нині на Біблію мусимо дивитися ширшими очима.

Та вже і Христос посилав Апостолів до всіх народів, не вважаючи Жидів одиноким вибраним народом, лише який треба би клопотатися.

Зміст Біблії, головно Старого Заповіту, можна поділити на кілька частей. Отже є там часть історична. Жиди окремої своєї історії не писали, тому в Біблії читаємо про їх царів добрих і злих; про війни, які вони провадили; про ворогів жидівського народу; про переживання Жидів; про визначних народних провідників.

Тут же показується давний світ, — давний лад на світі, якість давного людського розуму, давні поняття, звичаї, давну культуру.

Друга часть, то релігійно-національні закони Жидів, — що Жиди мають робити щоби Богу подобатись і тим здобути силу власного народного здоровля і перемогу над другими народами.

Трета часть проповідництво.. Пророки були великими проповідниками і сторожами усіх народних справ. Вони накликати до точного виконування Закону Божого; розкривали страшні наслідки морального занепаду, а разом яскраво змальовували щасливе життя, коли нарід буде жити повним, здоровим моральним життям. Бог буде тоді його благословити і помагати йому в усіх його потребах.

Четверта часть, то гарні приміри з життя праведних людей та подрібні науки для життя, як прим. Приповістки Соломона, або наука Сираха (того не має Біблія британського видання).

Пяте Псальми. Се пісні-молитви, де рівнож є багато великої науки. Се часть поетична, як і Пісня Пісень.

Вкінци згадати, що сам спосіб писання Біблії незвичайно поетичний, кольористий, а тимже і захоплюючий.

Се загальний поділ змісту Біблії і його треба мати на увазі.

Коли розумно глядіти на цілість Біблії і спинятися на всім вартнім і великім, що в ній є, то мусимо признати, що се Свята Книжка. Правди і науки, які там знаходимо, можна прикласти до життя кожного народу на світі, отже і до нашого українського. Великі гідні приміри, про які там читаємо, є примірами для всіх. Обовязок для Бога, про який там пишеться, і до нас відноситься. Десять Заповідей є потрібні для життя всіх людей на світі. Перестерога перед моральним занепадом є перестерогою і для нас. Пригадування, що грішне життя приносить гіркі овочі, до всіх людей відноситься...

Все те є ті основні правди, та вічна наука, в якій міститься "дух Біблії". Се ті вічні основи, які людському життю завсіди потрібні; те світло, якого треба щоби в темряві не зайти на манівці.

Великі письменники і мислителі на світі читали Біблію, захоплювалися нею і черпали з неї силу для своєї праці. Але сект вони не творили, бо вони розуміли "дух Біблії". Лише несвідомі творять секти і йдуть за сектами. А свідомі руководяться не буквою, але духом закону

Біблію читав і високо цінив Шевченко, і може тому спосіб його писань дуже близький біблійному. Та в тім якраз ті писания мають додаткову силу.

Коли ж ми побіжно тут переказане будемо мати на увазі, то вже не збаламутить нас ніякий сектант, який всю увагу звертає лише на любі йому "голови", "стихи", на поодинокі вислови і речення, не дбаючи про розуміння духа Біблії, який вказує, як служити Богу "духом і правдою". А так служити Богу може кожний на тому місці, де він стоїть.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ . . .

V.

В липни 1918 р. заснувалася в Канаді Українська Православна Церква. Оснувателями її були світські люди, свідомі люди, які знали, що чужа опіка, — чи політична, чи церковна, є лихом для народу.

Політична неволя на рідних землях була добре відома, церковна була відома менше. Але в Канаді, де є людям воля, і церковна неволя стала ширше відомою і зрозумілою, — самі тутешні обставини її вияснили, отже свідомі Українці рішили відвязатися від чужої залежности і мати свою Українську Церкву. Рішили і зорґанізували, чи відновили ту Церкву, яка від Володимира Великого була доброю матірю нашого народу навіть в найтрудніших переживаннях.

На наради до Саскатуну 1918 р. прибули свідомі фармері, робітники... Та окремо треба згадати учителів, які там прибули. Вони жили з народом, посеред народу, бачили його потреби і розуміли значіння Церкви для народного життя. Але бачили також, що благодійного значіння не буде мати ані Церква католицька, ні російська, ні протестантська, бо вони вже показали чим вони є для Українців.

Українська Православна Церква була тим благословенним кораблем для наших піонірів в Канаді, що дала можність не втопитися в життєвому морі і виплисти на тихі води канадійського життя. Се вповні зрозуміли учителі й тому при праці коло зорґанізовання церковного життя вони немало натрудилися.

Вони скликали наради для обговорювання церковних справ; давали напрям релігійному рухови, виголошували реферати, давали гроші де було треба, були першими дяками й учителями церковного співу; вони були й старшими братами, вони давали притулок першим священикам, — словом були апостолами і працювали з посвятою.

Нині є багато парохій, що свій початок й успіх — завдячують учителям.

З радістю бачимо, що наше церковне життя зробило великий поступ. Обставини змінилися, але потреба церковних робітників не змаліла, а збільшилася. Треба памятати, що працю, коло Церкви для її поширення, скріплення й поглиблення, мають обовязок виконувати не тільки духовні, але всі, без ріжниці чи то фармер, робітник, професіоналіст чи хто інший. Признати треба, що наша Церква багата тим, що має в своїх рядах усі верстви українського свідомого громадянства; але вона також свідома того, що є ще багато Українців, які не стоять під покровом Української Православної Церкви.

При великім зрості нашої Церкви і її успіхах згадуємо учителів, які багато праці виконали для неї. Особливо тих, що були в її перших рядах. Згадаємо їх з великою вдячністю. А це нехай буде заохотою для всіх, а для учителів зокрема, що в Церкві нашій є місце для охочих працювати. Особливо тепер, коли велику вагу кладемо на недільні й Українські школи, треба якнайбільше фахових учительських сил, шоб учити підростаюче покоління для кращої будуччини Української Православної Церкви в Канаді.

ОЄГ.

НЕДІЛЯ ПЯТНАДЦЯТА.

В Апостолі (2 Кор. 4: 6-15) каже ап. Павло, що ми слабосилі, а коли добре робимо, приписуймо се Богу, бо Він нам помагає. А хоч нам тяжко, однакож ми при Божій помочи встоюємось.

В Євангелії (Мат. 22: 35-46) говориться, що законоучитель запитав Ісуса: "Котра заповідь в законі найбільша?" І відповів Христос: Люби Бога всею душею, а ближнього як самого себе.

Наука: Хто щиро любить Бога, в того души нема злої думки. Він в усіх ділах поступає гідно.

Хто любить ближнього, то не зробить другому зла, але поможе, порадить, потішить, остереже.

Однакож наша любов не має бути сліпа. "Люби ближнього" значить: будь завсіди готовий і старайся жити з людьми дружно. Коли ж хто не дбає про твою добру волю, того любити годі, бо він твоєї любови не потребує.

Казав Христос Апостолам: Хто вас прийме, заходіть, а не прийме — лишіть його.

НЕДІЛЯ ШІСНАДЦЯТА.

В Апостолі (2 Кор. 6: 1-10) напоминає ап. Павло, щоби християне в усяких обставинах показували, що вони слуги Божі. Не лише в добрі, але і в прикростях, в горю, в бідах; щоби зброя праведности була в їх лівій і правій руці; щоби вдоволялися тим, що мають, — "як нічого не посідаючі, а все маючі".

В Євангелії (Мт. 22: 35-46) говорить Христос, що багатий чоловік відїзджав і лишив слугам суми грошей, що числилися на таланти. Одному дав 5, другому 2, а третому один талант, і сказав: Орудуйте ними.

Вернувся господар, і той, що дістав 5 талантів, приносить 10, хто 2, приносить 4 таланти, а той, що дістав оден талант, каже: Я знав, що ти строгий, отже я талант закопав, щоби не пропав.

І каже господар першим двом: Ви гідні, отже я вами вдоволений. Ви заслужили, щоби поставити вас над більшим майном. А тому, що талант закопав, говорить: Лінивий слуго! Коли б ти був дав купцям в позичку, то і тоді була би користь, а ти і того не зробив. Візьміть від нього його талант і дайте тому, що має десять... І казав слугу тяжко покарати.

Наука: Таланти, се все, що Бог нам дав, — життя, здоровля, силу, розум, очи, уха, руки . Одному дав більше, другому менше, і вимагає, щоби кожний гідно орудував тим, що має.

Та кілько є нині тих, що свої таланти закопують, марнують дорогий час, силу, занедбують розум, заглядають куди не треба, слухають непотрібного, а про збогачування себе розумом і гідністю не дбають. Багато доброго здобули б вони своїми талантами, а вони їх закопують, отже за те належиться їм кара. Се велика для нас Христова наука!

(Талант, коли брати на доляри, мав: в Римлян 500 долярів; в Греків 1,500; в Жидів 1,500 до 2,000 долярів).

НЕДІЛЯ СІМНАДЦЯТА.

В Апостолі (2 Кор. 16: 7—1) пригадує ап. Павло: Братя, ви є церквою Бога живого, тому очищуйте і тіло і духа свого, виконуючи освячення в страху Божім.

В Євангелії (Мат. 15: 21-28) оповідається, що Хананейка, поганка, просила Христа, щоби оздоровив її дочку. Христос же відповів, що він прийшов лише до жидівського народу. Але жінка дальше просила. Тоді каже Христос: Жінко, велика віра твоя! Й оздоровив її дочку.

Наука: Щира віра була в тієї жінки, що коли не перестане просити, то Христос таки їй поможе. Христос наче б відмовлявся, але вона дальше просила. Так і ми не повинні зневірюватися, коли в Бога чогось доброго і слушного просимо, коли чогось потрібного і гідного хочемо досягнути. Велика віра, як говорив ап Павло, великі діла творить.

РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

В Євангелії того свята говориться, що Христа гостили в себе дві сестри, Марта і Марія. Та коли Марта все готовила, Марія сиділа і слухала Христових слів. І Христос сказав Марті: Ти клопочешся менше важним, а Марія вибрала важнійше. Ти хочеш обдарувати мене щирою поживою, а Марія дістає від мене мою науку. Се важнійше!

Знов же церковна історія оповідає, що в Назареті жили побожні люде, Яким й Анна, та не було в них дітей. І тим журилися. Аж раз коли Анна молилася, зявляєсь їй ангел і каже: Новину тобі звіщаю: будеш мати дочку, назвеш її Марією, і з неї прийде спасения світови.

І предсказування ангела сповнилося. Родичі виховували дочку дуже дбало, щоби була гідною слугою Божою, а коли було їй три роки, далі її на виховання до заведення при ерусалимській церкві. Так молитву добрих людей Бог вислухав, а вони щирим серцем і гідним трудом дякували за те Богу. І Церков народження Діви Марії шанує, бо ж се народження Матери Христа Спасителя.

Велике Торжество в Катедрі Пресв. Тройці

В неділю 16-го серпня відбулося в Катедрі Пресв. Тройці в Винипегу Велике Торжество — з участю чотирох Владик, 16-ох священиків і діякона. Владики були: ВПреосв. Митрополит Іларіон (Огієнко) та Іван (Теодорович) з Америки. Впреосв. Архієпископи: Михаїл (з. Торонта) і Мстислав (з Америки). Рівно ж з Америки були оо. Весоловський і Лещишин.

Службу Божу правили всі чотири Владики разом, а в промовах підносили потребу спільної праці Канадійської й Американської.

Погода була гарна, сприяюча, отже народу зібралося багато. Було чимало і з дальших сторін. Також були вірні з двох українських місцевих церков, де того дня не було Богослужень.

Після Богослуження був спільний обід, де промовляли всі владики, оба американські священики, дехто з священиків канадійських, а також дехто з світських. Взагалі свято було величаве.

Се торжество попередили дводневі наради, — в пятницю Владик і Консисторії, а в суботу при участи деяких вірних.

Справою нарад була можлива спільна праця в будуччині Церкви Канадійської й Американської. Покищо важнійше — вдержування при Колеґії спільного Богословського Відділу, де виховувались би й америкаські богослови та видавання Богословського Журналу.

Канадійська й Американська Церква своїм положенням є окремими Церквами, — вони ж в двох окремих державах, серед відмінних обставин, з багатьома відмінними потребами і можливостями, однакож може бути і спільна праця, яку разом можна скорше виконати. Певна річ, що доперва хід часу покаже, що і як можна спільно робити.

КАТОЛИЦИЗМ В ФРАНЦІЇ.

Католицька львівська "Нива" в 1926 р., стор. 148, переказує, що писав польський ксьондз Степа в "Ґазеті Костельній" про стан католицизму в Франції. І виходить понурий образ.

Брак священиків був тоді такий, що коло 12,000 парохій не мали священиків.

Погляд, що трета часть людности Франції є католиками, є трохи переборщений.

Коли відчислити католицьку Альзацію і Льотарингію, Вретанію і Фляндію, то в дійсній Франції католиків, які явно признаються до католицизму, не буде більше як одна пята загалу. Ті належать до "ідеальних" (взірцевих) парохій, де практикуючих християн є 20 процент.

В робітничих осередках ще гірше. Ледви яких 5 проц. робітників признається до віри, а деколи і тільки не знайдеться...

Се було перед 27 літами, а воно нині не красше, але гірше. Тому там тілько комуністів. Не красше мабуть і в Італії, де рівнож сила комуністів велика.

Знак, що Рим не вмів втримати при собі і тих католиків, яких вже мав і які близько нього.

ЗЕРНО МІЖ ТЕРНЯМ.

Христос говорить, що коли сіяч сіяв, то деякі зерна впали між тернину, між бурян. І пояснює, що деякі люде захоплюються на хвилю добрим словом, доброю наукою, але опісля так окружають себе всякими справами, всякими клопотами, отже всяким терням, що всю добру науку забувають.

Приходить до того, що вже і неділя їм на заваді, свято на заваді, церква на заваді. І все добре, що було в їх души, завмирає і гине. Вони вічні наймити, вічні невільники тих справ, якими вони клопочуться. Се та тернина, що заглушує добре зерно, як казав Христос. Та приходить смерть і все, чому так вірно служили, лишають і відходять на другий світ без нічого.

— Милер.

НЕ ЗНАВ ПРО СМЕРТЬ СТАЛІНА.

Большевики випустили англійського бизнесмена Сендерса, якого тримали довго як шпіона. Аж коли Сендерс вийшов на волю він довідався, що Сталін помер, що була в Анґлії коронація і др. Він має 49 літ, але в большевицькій тюрмі посивів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ОЗНАКА КУЛЬТУРНОСТИ ПОВЕДЕННЮ.

Недавно бачив я на стріткарі таке: Сиділо дві дівчині, мабуть не українські і не англійські. Аж увійшов старший чоловік, може понад 70 літ і став, бо всі місця були заняті. Нараз одна з дівчат встає і передає своє місце тому чоловікови, а сама стоїть.

Се ознака культурности! Вона думала і відчувала обовязок помогти і пошанувати старшого, якому тяжко стояти. Пошанувала другого і само здобула пошану.

Але таких випадків нині мало.

Найбільше нині побачите таке: сидять молоді, а коло них стоїть старенька жінка, або старий чоловік, що ледви на ногах тримається. А молодим байдуже.

Се велика некультурність!

Ті молоді можуть мати добрі шкільні свідоцтва, можуть бути визначними в спортах, але в життю вони некультурні.

Ходить мені про те, щоби Українці всюди в поведенню показували себе культурними. Отже треба про те говорити дітям і молодим вдома, в церкві, на сходинах; а молоді повинні між собою про те говорити. — Покажімо свою культурність!

Читач Від. Молоді.

ДІТИ ГОВОРИЛИ "ВІРУЮ".

Доводилося мені хрестити дитину в Греків, і коли приходить читати "Вірую", то гурток дітей, що там були, років 9 до 11, говорили "Вірую" вголос, поволи, поважно, плавно, грецькою мовою. Вони говорили, а не дяк. Говорили напамять, а не читали з книжок.

Для мене се було новиною. В нас такого нема. В нас дітей не заставляли би до такого, бо "що там дитина"! А там вже діти беруть участь в обрядовім Богослуженню.

Се вже звязує дітей з релігією, з церквою. Вони вже мають обовязок; вони вже беруть участь в Богослуженню побіч старших. Се вже не те, що дармо стояти, чи сидіти і дивитися. І певно вони горді з того, що вони вже також щось роблять.

Та ще одно. Стало мені ясним, що там матери вчать дітей молитов. Не занедбують. Не вдоволяються тим, що сяк так навчать Отченаш, як се в нас деколи буває.

Ще одно пригадую. Був я випадково в одній церкві і там діти гуртом на Службі Божій самі співали "Отченаш", — розуміється, що хтось зі старших коло них був і дав початок. Співали сміло і гарно. Видно, що хтось їх приготовив.

Яке се знов велике значіння має найперше для дітей. Вони вже мають чого йти до церкви, будуть співати. Церква їм потрібна, а вони церкві. Вони роблять те, що і старші.

Та діти могли би співати не тільки "Отченаш", але і ще деякі частини, а тоді мало би воно ще більше значіння. Коли б подбати, то чи не можна би їх підготовити?

Можна, але про те ніхто не думає. Що там діти! Старші думають лише про себе, а діти нехай брикають.

Дітей треба змалку виховувати, привчувати, заставляти до того, що вони вже можуть, а тоді будуть наші і з нами.

А коли стануть старшими, то схочуть ще більшу участь брати в церковнім життю.

Священик — читач Від. молоді.

НЕ ВМІТИ — АЛЕ РОБИТИ.

Я знаю українських дітей, що вміють по українськи читати, але читають дуже поводеньки А чому? Бо родичі навчили їх читати, але до читання більше не заставляли. Досить їм того, що діти "вміють".

А того не досить. Не про те ходить, чи вміють, а про те, чи вміють і читають. Хтось вміє співати, а не співає. Вміє полагодити машинерію, але не лагодить. Вміє орати, але не оре, бо не хоче. Що з того, що він вміє? Чи можна тим похвалитися?

Треба навчити читати і заставляти до читання. Нехай дитина перечитає кілька книжок, а тоді буде скоро читати і схоче читати, і буде читати. От про що ходить!

Сумківець.

ПРИПОВІДКИ ПРО БОГА.

За сиротою Бог з калитою. (Калитка —торбинка на гроші. Тут значить, що Бог дає поміч сироті).

Бога взивай і руки прикладай. (Бог дав руки до праці, а ти проси Бога щоби поміг тобі добре і розумно працювати).

Як не загремить, то чоловік не перехреститься. (Є люди, що аж тоді про Бога згадують, коли приходить лихо).

Бог не дитина, щоби слухав галатина. (Є люде, що просять в Бога чогонебудь нерозумного і таких Бог не слухає).

Як люде Богу, так Бог людям. (Добрим помагає, а злим ні).

Бог знає з неба, що кому треба

З Богом нема жартів. (До Бога треба щиро і гідно відноситися).

З УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

КНЯЗЬ ОЛЕГ.

Давно Українці мали своїх князів, а з них один звався Олег. Був він князем від 900 до 914-го року. Він був ще поганином. І про нього є таке оповідання:

Хотів він знати від чого він помре і закликав ворожбитів, щоби вони йому се розказали. И один з тих ворожбитів каже:

— Я знаю, княізю, від чого ти помреш.

— А від чого? — питає князь.

—Ти помреш не від звичайоні слабости, ані не від ворожого меча, ані не від старости, але від того свого коня, якого ти дуже любиш.

Подумав Олег, що так воно може бути, отже сказав собі, що більше на тім кони не буде їздити. І приказав слугам, щоби того коня доглядали (бо він його дуже любив), але він до нього не буде наближатися.

Як минуло більше часу, питає Олег слугів про свого коня, а ті кажуть:

— Сумна тобі вістка, князю, бо твого коня вже нема. Він згинув. І тільки його кости на степу миють дощі, сушить вітер і гріє сонце.

І говорить Олег:

— Коли так, то поїду і подивлюся ще на його кости. — І поїхав. Коли ж кости побачив, то каже:

— Не вгадав ворожбит! Кінь давно згинув, а я ще живу.

І кажучи се він потрутив ногою голову коня (череп). Нараз вилізла з голови гадина, вкусила князя в ногу і від того Олег помер.

Так справдилося те, що ворожбит казав.

КНЯЗЬ ІГОР І КНЯГИНЯ ОЛЬГА.

По Олегови князем став Ігор, що князював від 914 до 946 року. Жінка його звалась Ольга.

Було таке, що Ігор післав в одну околицю свого воєводу, Свинельда, збирати податки. Людей, що там жили, звали Деревлянами, мабуть тому, що там були великі ліси. За ним й Ігор вибрався також збирати, і його помічники обдирали нарід. За те Деревляне Ігоря вбили.

Ольга (вона тоді була ще поганкою) хотіла пімститися на Деревлянах. Вона заповбивали визначніши з них, а там задумала знищити їх місто, що звалось Коростень.

Вона з військом місто обступила і сказала Коростенцям:

— Мусите дати мені податок. Від кожного дому дайте мені по три голуби і по три горобці. Я більше не хочу.

Коростеньці втішилися і дали, чого вона хотіла.

Коли надходив вечер, казала вона кожному голубови і горобцеви привязати запалену шматочку і пустити. Так ті голуби і горобці полетіли зараз до своїх гнізд.

Не минуло багато часу, як ціле місто почало горіти і цілком згоріло. Так вона пімстилася за смерть свого чоловіка.

Коли ж Ольга стала християнкою, то вже стала іншою. І правила вона державою розумно.

Хотіла вона, щоби і син її, Святослав, став християнином, але він не хотів. Тоді на Україні було ще мало християн і він казав, що з нього другі будуть сміятися.

Аж внук її Володимир охрестився 988 року і відтоді Українці є християнами.

ЛІКАР ПРО ПАРАЛІЖ.

Др. Валтер Алварез пише в Виг. Трибуні про дітячий параліж:

Нема способу, щоби охороняти дітей від паралїжу. Було, що дитина в відлюдних околицях заслабла.

Але треба знати, що деякі люде слабують на ту слабість не знаючи того. Ходять, але чують якісь недомагання. Се тая ж слабість. Другі заслабають тяжше, мають горячку, але без наслідків. Ще інші тяжко слабують. Та хто раз був слабий, той другий раз дуже не заслабне, або не заслабне цілком, бо тіло вже виробило собі відпорну медицину. Лікарі можуть в крові ту медицину знайти, а вона показує, що особа вже слабувала, хочби і ходячи.

Статистика показує, що на 156 молодих до 20-го року може заслабнути один. А вмерти до 20-го року може один на 1,945.

Ознака слабости — біль голови, тверда шия, горячка та трохи болю в ногах.

Слабість паралїжу має три роди мікробів. Щеплення має силу лише 5 тижнів.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3606, Sta. B. Winnipeg, Man.

БІДНА ЖІНКА.

В Лос Енджелес, Кал., жінка актора Вейна, Есперанца, розійшлася з чоловіком і він платить їй місячно 1,100 долярів. Тепер домагається вона через суд, щоби чоловік платив їй місячно по 2,082 доляри, бо 1,100 долярів на місячне вдержання дому і напитки не вистарча- [illegible]

ПОМІЧ В ПОТРЕБІ.

В Ст. Джордж, Онт., Доналд Паркгил заслаб на дітячий параліж, коли 35 акрів збіжа треба було косити. Се бачили сусіди і відчували сусідський обовязок. Вони прийшли з трома комбайнами і за день все скосили. Добре мати таких сусідів, але і самому таким сусідом треба бути.

ПРИЧИНА ДО РОЗВОДУ.

В Детройт, Міш., Зеніс Лайвли домагається розводу, бо жінка готовить йому перекуски (сендвичі) з оріховим маслом (пінац батер), а собаку годує печенею. Може і се важна справа.

ХЛОПЦІ СПАЛИЛИ 1000 ДОЛЯРІВ.

В Майлс Сити, Монт., хлопці 12 і 13 літ, вкрали мошонку з 1000 долярами, — було 10 банкнотів по 100 долярів. А що боялися за них щось купувати, то гроші спалили.

КОМПАНІЯ ВІДДАЛА УРЯДОВИ ГРОШІ.

Кар енд Фавндри Компанія, яка виробляє для армії всякі вози і друге, дала американському урядови добровільно 22 міліони і 544,349 доляри, як надвишку того, що вона заробила, знайшовши танші способи виробу.

ПОПЕКЛАСЯ 82-ЛІТНА ЖІНКА.

В Винипегу поважно попекла чоло і руки, 82-літня Гельґа Джансон, коли гасила огонь в спальній кімнаті. Тут бавилася сірниками трилітна дитина і спричинила огонь.

ВЕЛИКИЙ ЛІСОВИЙ ПОЖАР В КВЕБЕКУ.

В околицях ріки Ст. Лоренс, в провінції Квебеку, 7-го серпня почався пожар і до 17-го серпня охопив 75 квадратових миль добірного ліса. Все сухе, бо довго не було дощу, а вітер 25 миль на годину. З загрожених околиць забрали вже 200 жінок і дітей, а здорові чоловіки працюють при гашенню. Та може треба буде решту мешканців забирати, разом коло 700.

ВБИВ СИНА І СЕБЕ.

Коло Ленгрут, Ман., фармер, Ґаст Вилсон, застрілив свого 24-літного сина, а за ним і себе. Виходить, що між батьком і сином вийшла суперечка за якусь господарську роботу і довела до двох смертей.

ХОЧУТЬ 30 ГОДИН ПРАЦІ.

В Оттаві на конґресі робітничих юній поставлено домагання, щоби робітники працювали тижнево лише 30 годин. Та чи господарі, чи фармері можуть такого домагатися? І від кого?

РЕЛІГІЙНІ ЗАВОРУШЕННЯ В МАРОКО

Мароко (в Африці) є під опікою Франції, але є там і султан, і він тепер проголосив, що він є пануючим Марока, а також головою всего магометанства в Мароку. Але не всі мароканці вважають його релігійним головою, отже через те вийшли заворушення, в яких згинуло 35 осіб.

ЗГИНУЛО 6 НА ДОРОЗІ.

Коло Ллойдминстер, коло границі Саскачевану й Алберти, вударився автомобіль з троком, що віз ґазоліну, отже згинуло шість осіб з сімох, які були на автомобіли. Сема особа, жінка, і їздець троком ранені.

БАГАТО УРАНУ В АВСТРАЛІЇ.

В Винипеґу говорив недавно сенатор А. Рід, з Австралії, що в Австралії знайшли великі поклади урану, з якого виробляють атомічні бомби. Поклади такі великі, що мають значіння і для ширшого світа.

ТЯЖКО ТИТАНІКА ВИДОБУТИ.

Величезний корабель, Титанік, затопився 1912 р. і згинуло 1,500 осіб. Тепер англійський корабель, Гелп, що видобуває такі кораблі, старався видобути велике майно з Титаніка, але не вдалося. Титанік глибоко 500 ярдів.

КОНІ СЛАБУЮТЬ НА СПЛЯЧКУ.

В Манітобі від початку року 25 коней заслабли на сплячку. З того 6 згинуло. Коней щеплять, щоби не заслабли. Слабість є в Карман околици, Никервил, Свон Лейк, Портедж ля Прері.

ЗЛОДІЙ САМ ЗГОЛОСИВСЯ.

В Винипеґу зголосився до поліції Фредрик Карлинг, що вкрав радіо і 25 долярів від свого роботодавця. Радіо заставив за 4 доляри, які зараз пропив. Дістав 4 місяці.

ДВІ НОРСІ ЗАРАЗИЛИСЯ.

В Винипеґу заслабли на дітячий параліж дві норсі, які доглядали слабих на параліж. Тепер будуть норс щепити для охорони від зараження. До 17-го серпня від січня було в Манітобі 836 слабих на параліж, а з тих 509 лишились спаралїжованими. Винипег мав досі слабих 390, передмістя 203, а решта на провінції.

ДВА ВАНКУВЕРИ.

Одно місто Ванкувер є в Канаді, друге в Америці, в стейті Вашинґтоні. З того деколи виходить замішанина на почтах, отже мейор американського Ванкуверу хоче свій Ванкувер назвати "Форт Ванкувер" (Фт. Ванкувер). Так і дотеперішна назва затримаєсь.

ЗГОРІВ ЕЛЕВЕЙТОР.

В Лов Фарм, Ман., згорів елевейтор, а з ним 60,000 збіжжя. З того згоріло 20,000 бушлів пшениці, 20,000 бушлів ячменю, 18,000 бушлів вівса і піввагона лену. Як огонь почався, стоюще невідомо.

ДОЩ 42 ГОДИНИ.

В Карачі, в Пакістані, дощ падав 42 годині, отже на вулицях міста було води 5 стіп (фітів). Завалилося 300 домів. Згинуло шість осіб.

НЕРОЗУМНА БЕСІДА.

Є люде, які не знають, що треба говорити, а що замовчати. Французький король Людвик 15-ий належав до тих, які не думають, що говорять.

Раз зайшов до нього кардинал Люйнес і король каже:

— Твій дід помер від падачки (апоплексії), твій батько таксамо і виглядає, що ти також від падачки помреш.

На те кардинал:

— Щастя, що ми живемо не в тих часах, коли королі були пророками.

Значить: не обирайся за пророка.

ЗВІРІ — ТОВАРИШІ.

Записана є така цікава історійка...

В Англії хтось вислав свому приятелеви пса і кота як дарунок. А той пес і кіт були також щирими приятелями.

По якімсь часі пес і кіт вибралися до свого першого господаря, що жив 13 миль далеко. Йшли разом один побіч другого, а коли якийсь пес хотів напасти на кота, то пес-приятель кота оборонив. Така дружба може бути і між звірами.

НЕСПОДІВАНКА І ГРОМАДСЬКЕ ДІЛО.

Редвотер, Алта. — Липня 18-го н-во Іван і Марія Кирілюк в Редвотер, мали несподіванку, приготовану родиною, приятелями і вагалі громадою української православної церкви. Се було з нагоди 25-ліття подружжя якесно ста- [illegible]

Се була дійсна несподіванка, бо н-во Кирілюк поїхали були на весілля, звідки їх охочі привезли додому. Тут вони застали вже цілу громаду, заставлені столи.

Дружбою був І. Михайлюк, дружкою пані Чохан, а господарем П. Горбаль. Посадивши господарів за стіл, господар пояснив причину зібрання і далі ще покликав дальшого до слова. Дарунки від мами і сина та від присутних вручив І. Васлюк.

Для Ювілятів се була дійсна несподіванка і вони щиро за все дякували. Гостина продовжувалася до пізної ночи при балачках та співах.

При гостині не забули зібрати на загальні справи, отже зібрано на місцеву церкву 20 дол., а на фонд "Вістника" 9 долярів.

Жертводавцям щира подяка за жертви, а Ювілятам прожити в здоровлю Много Літ!

Один з присутних.

ПОДЯКА

Цим дорогою бажаємо висловити сердечну подяку слідуючим особам у звязку з відсвяткуванням 25-літнього [illegible] нашого подружного життя, а саме: Всеч. о. прот. К. Желіховичеві за відправлення чину благословення й за його щирі побажання, пані добр. Желіхович за її гарний спів, усім гостям — приятелям, знайомим і рідні — які прибули на це свято з далеких й близьких сторін, та своєю присутністю звеличали наш ювілей. Рівном дякуємо організаторам цього свята і промовцям за їх щирі вислови на нашу адресу. Щиро дякуємо усім за гарний дарунок від рідні та за окремі дарунки від поодиноких осіб. День 16-го липня 1953 року дійсно залишиться незабутнім в нашій памяті. Щире спасибі усім!

Петро й Олена Калин.

Вінніпег, Ман.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:

203 KRESGE BUILDING

EDMONTON ALTA.

Телефон офісу: 46077

ІВАН КАЛИН

(Посмертна згадка).

Шипмен, Саск. — Дня 3-го липня ц. р., українська православна громада в Шипмен, Саск., відпровадила на вічний спочинок одного з своїх найкращих членів, Івана Калина. Покійний походив з Городенщини, з села Чортовець, в Галичині. До Канади приїхав 1925 р. і поселився в Шипмен, Саск. Перейшов 65 років.

Покійний Іван був основником-піонером Української Православної Громади в Шипмен, де поклав багато труду в будові місцевої церкви. Жертвував до місцевої церкви образи, а перед смертю купив гарну Євангелію. Покійний був лагідної вдачі і трудолюбивий.

Похорон відбувся при великому числі людей. На вічний спочинок відпровадив покійного місцевий парох Вир. о. Протоерей Стефан Гребенюк. Тіло покійного зложено на цвинтарі біля церкви.

В своїй промові згадав о. парох заслуги покійного для Української Православної Церкви і попросив присутних зложити на незвучний вінець покійному. Збірка принесла $58.71, котрі розділено пополовині на Катедру Пресвятої Тройці у Винипегу і на Колегію св. Андрея.

Покійний полишив дружину, 3 синів, 3 дочки і 5 внуків.

Вічна Йому память.

КАТЕРИНА ВЕЛИЧКА.

(Посмертна згадка).

В Керібо, Мани., 16 липня упокоїлася в Бозі Василина Величка, проживши 47 років. Покійна полишила в смутку чоловіка, 2 синів, 2 доньки, невістку і внучку. Також старенького батька, 7 братів і 3 сестрі.

Похорон відбувся 20 липня з православної церкви св. Миколая в Керібо, Мани. Тіло покійної зложено в могилу на цвинтарі при церкві. Над гробом автор цих рядків попросив учасників похорону, зложити дар на незвучний вінець покійної, на Колегію св. Андрея у Винипегу. Збіркою занялася п. В. Кропельницький, котра принесла $17.15.

Щира сердечна подяка жертводавцям, а Покійну Василину нехай Господь прийме в Свої небесні оселі.

Вічна Її память. *Іван Настюк.*

ПЕТРО СТАРЕНЬКИЙ.
(Посмертна згадка)

Виста, Ман. — Дня 4-го квітня ц. р. упокоївся у Бозі член нашої церковної громади при церкві Пресв. Тройці Петро Старенький, проживши 70 років.

Родився 1882 р. До Канади приїхав з родичами 1900 р., з Галичини з села Вільхівчик, п. Гусятин. Поселилися на гомстедах в околиці Овкборн, Ман. В році 1903 Петро одружився з Ягою Ентичанин в околиці Росберн. Року 1920 перейшли жити до Виста, Ман.

В 1928 р. покійний пробує зорганізувати церковну громаду і два рази вже вели від будову церкви. В тій справі скликано до хати покійного зборів, на які прийшло лише вісім осіб — якраз таке число, скільки треба на церковний заряд. Д. Вова був вибраний головою, К. Вілінський — заступником, він, Петро — касієром, Г. Голець — секретарем, М. Вевза — рекорд. секретарем, С. Курчаба — контрольором, а С. Матієшин і О. Фосталівський — старшими братами. Тоді запросили о. Верена, щоб посвятив цвинтар.

Богослуження відбулося в хаті покійного Петра. Відбулося 12 Богослужень. В 1931 році почалася будова церкви.

Року 1943 вмирає дружина Петрова. Покійні були обидвоє смирної і тихої вдачі, були жертвенними. Покійний був передплатником "Українського Голосу" від 1910 року. Читав також "Вістник". Були щирими людьми. Покійний жертвував на Бурсу в Саскатуні 25 дол., на Колегію у Вінніпеґу 50 дол. Купив до церкви похоронні ризи за 40 дол., а перед смертю Св. Евангелію за 165 дол. Небіжка купила накриття на підлогу перед престолом і чотири образи.

В році 1948 покійний одружився вдруге з Катериною Коропатніцькою з Шіго, Саск., яка також була жертвенна. Вона зложила 50-доларову жертву на Колегію св. Андрея у Вінніпеґу і купила гарний обрус на престіл до церкви. Обидвоє жертвували на Катедру Пресв. Тройці у Вінніпеґу.

Відійшов від нас щирий і жертвенний член нашої громади.

Спи дорогий мужу, Петре, спи наш рідний брате, спи наш рідний стрию. Нехай канадійська земля буде Тобі легкою. Вічна Тобі память!

Дружина і покійного родина.

Похорон відбувся 8-го квітня з української православної церкви у Виста, Ман. Похоронну відправу відслужив о. П. Ґаїцький, а дякував М. Матієшин.

Покійний остався вірним сином свого народу і Церкви до кінця свого життя і ще перед смертю лишив 125 дол. на народно-культурну й церковні цілі. По 25 дол. жертвував на "Український Голос", "Вістник", Консисторію УГПЦ в Канаді, Колегію св. Андрея і Всеканадійську Катедру Пресв. Тройці у Вінніпеґу.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнотеського Округа
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Брендон. — Паннар Парк. — Сендгал.
13. Неділя — Портедж ля Прері. — Тиндал.
20. Неділя — Пембіна — Ст Лукаст Ст. Мартин.
27. Неділя — Ґонор — Поплярфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ВЕРЕСЕНЬ:

6 Неділя — Ґаєс.
11. Пятниця. Усікн. голови Івана Хрестителя — Вайтбіч.
13 Неділя — Арран.
20 Неділя — Норквей
21 Понеділок Різдво Богородиці — Сван Плейн.
27 Неділя Воздвиження Чесн. Хреста — Стінен

Вох 124, Арран, Саск. — Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ВЕРЕСЕНЬ:

6 Неділя — Ешвил.
11 Пятниця. Усікн. голови Івана Хр. — Венлав.
13 Неділя — Давфин.
20 Неділя — Дрифтінг Ривер.
21 Різдво Богородиці — Роктон (Празник).
27 Неділя, Воздвиження Ч. Хреста — Косів.

Адреса: Box 560, Дафин, Ман. Тел. 553W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Волли.
11. Пят., ІВАНА ХРЕСТ. — Ієпас.
13. Неділя — Шипинці.
20. Неділя — Брешвей.
21. Понед., РІЗДВО БОГОР. — Воним (храм); Генник (храм), о. Лучин, Шипинці (храм).
27. Неділя — Давкіят.

Адреса: Веллингтон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Сондави.
11. Пят., УСІКН. ГОЛ. ІВ. ХРЕСТ. — Вайта (Поминальне Богослуження).
13. Неділя — Сірко.
20. Неділя — Вайта.
21. Пон., РІЗД. ПР. БОГОР. — Арбакка Св. Апост.
27. Неділя. ЧЕСН. ХРЕСТА — Арбакка св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita). Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Радвей.
13. Неділя — Торгилд (Окр. Зізд СУС, СУК і СУМК).
20. Неділя — Весотна.
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Редвотер.
27. Неділя — Торгилд.

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Федора.
11. Неділя — Радвей.
14. Середа, ПОКРОВ БОГОР. — Вгремонт.
15. Неділя — Торгилд (Ювіл. Свято). Вечірня 6 год. веч. — Весотна.
25. Неділя — Редвотер. Вечірня год. 3 попол. — Ньюбрук.

Всюди буде Свято Подяки.
Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Пайн Ривер.
11. Пят., УСІКН. ГОЛ. ІВАНА — Етелберт.
13. Неділя — Етелберт.
20. Неділя — Гарленд.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Ривер (храм).
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Пайн РИВЕР (храм).

Адреса Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеникшина.
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Калмар. Себа Біч — о. Горбай.
13. Неділя — Оновай, о. Т. Горбай. Торгилд — Зізд СУС.
20. Неділя — Бартид — о. Горбай. Теребі — о. Сеникшин.
21. Понеділок. Різдво БОГОРОД. — Річмонд Парк.
27. Неділя — ЧЕС. ХРЕСТА — Атабаска.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Вадіна.
13. Неділя — Клейр.
20. Неділя — Ватсон.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Виммер.
27. Неділя, ВОЗДВ. ЧЕС. ХРЕСТА — Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Смокі Лейк.
11. Пятниця, ІВАНА ХРЕСТ. — Возіо.
13. Неділя — Стрий.
20. Неділя — Смокі Лейк.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Смедон.
27. Неділя — Бойл Лейк (храм).

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Возіо.
14. Середа, ПОКРОВИ БОГОР. — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Смедон.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 89.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Врудебі.
11. Пят., ІВАНА ХРЕСТ. — Гровлид-Річна.
13. Неділя — Вонда.
20. Неділя — Кадет.
21. Понед., РІЗДВО БОГОРОД. — Гровлид-Північ (храм).
27. Неділя — ВОЗДВ. ЧЕС. ХРЕСТА Мічам.

Адреса: Box 47, Гровлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
[illegible]ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Шіго місто.
11. Пят., ІВАНА ХРЕСТ. — Жучкана.
13. Неділя — Вест-Брук.
20. Неділя — Виварп (храм).
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Кшер.
27. Неділя. ЧЕС. ХРЕСТА — "Коло Куцих".

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

[illegible] БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — "За Ріком".
11. Пят., ІВАНА ХРЕСТ. — Пасічнаки.
13. Неділя — Фови Лейк.
20. Неділя — Тідор місто (храм).
21. Пон. РІЗДВО БОГОР. — Шіго полудн.
27. Неділя — Інсінгер "Гайзей".

Адреса: Шіго, Саск., Box 53, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Роблин. Вечірня — Петлюра.
13. Неділя — [illegible]она. Вечірня — Роблин.
20. Неділя — Шортдейл. Вечірня — Ґрендвю.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Ленард. Вечірня — Шелвелей.
27. Неділя — Ґилберт Плейнс.

Адреса: Ґилберт Плейнс, Ман. Тел. 169. Ґілберт Плейнс. Ман., Тел. 45, ч. 3.

[illegible]
о. П. Ґаїцького
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Січ.
20. Неділя — Ґлен Елмо.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Виста.
27. Неділя, ЧЕС. ХРЕСТА — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Ґлендон.
11. Пят., УСІЧ. ГОЛ. ІВАНА — Ґлендон.
13. Неділя — Сенді Ровідс.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Лесард.
27. Неділя, ВОЗДВ. Ч. ХРЕСТА — Тріпіль.

Адреса: [illegible] лендон, Алта.

Календар Українських Свят
ВЕРЕСЕНЬ:

1	В	19	*Серпень.* Муч. Андрея Страт.
2	С	20	Прор. Самуїла, муч. Севира
3	Ч	21	Прес. Авраміа, ап. Тадея
4	П	22	Муч. Агатоника, Вотина
5	С	23	Свщмч. Іринея еп. Ліон.
6	Н	24	*Н. 15 по З.С.* Пер. мощ. Петра
7	П	25	Ап. Тита з 70-ти, іеп. Варфол.
8	В	26	Муч. Андріяна і Наталії
9	С	27	Прес. Пімена пост. Печер.
10	Ч	28	†Знайд. мощ. Йова Почаїв.
11	П	29	Усікн. голови Івана Хрест.
12	С	30	Александра, Івана і Павла
13	Н	31	*Н. 16 по З.С.* Івана митр.
14	П	1	*Вересень. Поч. Церк. Року*
15	В	2	Муч. Маманта, Івана пост.
16	С	3	Свщмч. Антима еп. Никод.
17	Ч	4	Свщмч. Вавила еп. Антіох.
18	П	5	Правед. Захарії і Єлисавети
19	С	6	Чудо Архист. Михаїла
20	Н	7	*Н. 17 по З.С.* муч. Макарія
21	П	8	*Різдво Богородиці.* Мч. Руфа
22	В	9	Богоот. Якима і Анни
23	С	10	Муч. Минодори, Митродори
24	Ч	11	Прес. Теодори Олександр.
25	П	12	Свщмч. Автонома еп.
26	С	13	Предпраз. Воздв. Ч. Хреста
27	Н	14	*Н. 18 по З.С. Воздвиж.* Ч. Хр.
28	П	15	Вмч. Никити, прп. Филотея
29	В	16	Вмуч. Евтимії, Киприяна
30	С	17	Муч. Віри, Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Ветфорд.
13. Неділя — Ґавелин.
20. Неділя — Витків.
27. Неділя — Ґефорд.

Адреса: Ґефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Толстой.
13. Неділя — Сеньків.
20. Неділя — Роза.
21. Пон., Р. БОГОРОДИЦЯ — Сеньків (храм)
27. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
[illegible]

6. Неділя — Бойл.
11. Пятниця, ІВАНА ХРЕСТ. — Крей-[illegible]
13. Неділя — Ґресленд.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Норитон.
11. Пят., УСІК. ГОЛ. ІВАНА ХРЕСТ. — Горинц.
13. Неділя — Вроностон, 35-літній ювілей Церкви.
20. Неділя — Норитон.
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Мазепа.
27. Неділя, ВОЗД. ЧЕС. ХРЕСТА — Сторнозей.

110 Веллингтон Аве., Норитон, Саск. Тел. 796.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апопюка
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Неділя — Смайт.
13. Неділя — Ґлен Крік.
20. Неділя — Вакав.
21 Пон., РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОД. Ст. Джулієн.
27. Неділя — Тернопіль.

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

Устав Церковний
ВЕРЕСЕНЬ:

6. Нед. Гол. 6. УЄ 4. Ап. 2 Кор. 4: 6-15. Єв. Мат. 22: 35-46.

11. Пятниця. *Усікн. гол. Івана Хрест.* УЄ Мат. 14: 1-13. Ап. Діян. 13: 25-32. Мар. 6: 14-30.

13. Нед. Гол. 7. УЄ 5. Ап. Ап. 2 Кор. 6: 1-10. Єв. Матея 25: 14-30.

20. Нед. Гол. 8. УЄ 6. Ап. 2 Кор. 6: 16-7: 1. Єв. Матея 15: 21-28.

21. Понеділок. *Різдво Богородиці.* УЄ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Филип. 2: 5-11. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

27. Нед. *Воздвиж. Чес. Хреста.* УЄ Івана 12: 28-36. Ап. 1 Кор. 1: 18-24. Єв. Ів. 19: 6-11, 13-20, 25-28, [illegible]

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

[illegible] HERALD
[illegible] Box 3626
[illegible]PEG, MAN.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., SEPTEMBER 15, 1953. ВІННІПЕҐ, МАН., 15-го ВЕРЕСНЯ, 1[illegible] ЧИСЛО (950) 18

АНГЛІКАНИ В КАНАДІ.

Англіканська Церква в Канаді ділиться на 28 дієцезій, з тих 14 самі себе утримують, без окремої допомоги. Всі дієцезії мають зібрати в 1953 році 526,624 долярів, а в слідуючім році 550,166 долярів на загальні церковні видатки.

СПОРТ В НЕДІЛЮ.

В Англії є багато протестів проти князя Единбургу, який неділі вживає для спорту. Свящ. Пулфорд каже, що голова Англіканської Церкви, архієп. Фишер, повинен з князем про те поговорити. Настрій проти князя сильний в Скотляндії. Се важна справа. Раз, що аристократи повинні давати не злий, але добрий примір низшим, а друге, що така робота причинюєсь до поширення безбожництва. Се веде до того, що неділя перестане зватися "Днем Господним" і стане зватися "Днем Спорту".

РИМ, А ЦЕПЛЯК.

Рим встановив в Шікаго комісію, яка має розглядати "геройські чесноти" польського архієп. Івана Цепляка. В березни 1923 р. большевики були засудили Цепляка на смерть, та під напором багатьох протестів кару зменшили на 10 літ. Рік пізнійше його його випустили. Се той Цепляк, на якого похороні Поляки зневажали гр. кат. єпископів і священиків. Але геройських християнських чеснот було багато і в гр. кат. духовних в Галичині, однакож Рим їх не згадує.

БІБЛІЇ БАЛЬОНАМИ.

В Німеччині готують 53,000 бальонів, які будуть пускати до східних країв Росії. На тих бальонах буде 5,000 Біблій та інша релігійна література. Де бальон впаде, там люде будуть мати що читати. Чи се що поможе, то інша річ. Біблія большевикам мабуть не така дуже страшна, — на них посилати б що інше.

ПОМЕР СВЯЩ. ПЕТРО МЕЛЬНИЧУК

В Вернон, Б. К., помер 6-го вересня рано свящ. Петро Мельничук. Похоронений в Едмонтоні в пятницю 11-го вересня. На похороні було 10 священиків. Похорон був дуже величавий.

ВАЖНІ ВИБОРИ В НІМЕЧЧИНІ.

В західній Німеччині вибирали тепер канцлера (премієра). Большевики докладали всіх старань, щоби вибори не повелися і багато большевиків арештовано. Голосовання було 6-го вересня і дальше канцлером вибрано Конрада Аденавера на 4 роки, що дістав понад 27 мілйонів голосів. Се є ударом для Москви. Коли американський державний секретар (міністер) Далес висловив був думку, що справа вимагає вибору Аденавер, Далеса дехто осуджував, що мішається в чужі справи і може справі пошкодити, а тепер показалося противно. Вибір Аденавера скріпить силу західних держав.

ЖЕРТВИ СВЯТА.

Вересня 7-го було в Канаді свято "Лейбор Дей", отже вкінци тижня і того свята згинуло 60, з того на дорогах 35, а решта втопилося і др. В Америці при кінци тижня згинуло всіх 528, з того на дорогах 368, а 65 втопилося. Таке не буває в часі свят релігійних.

ЖИДІВСЬКИЙ НОВИЙ РІК.

Жиди починають святкувати свій Новий Рік вечером 9-го вересня. Є се в них 5,714-ий рік, який числять від біблійного сотворення світа.

КАНАДІЙСЬКА ПШЕНИЦЯ ДО ЯПОНІЇ.

Недавно Японія купила 43 мілйони і 700 тисяч бушлів пшениці, а також кількось ячменю. Для Канади се поважна продажа.

ВІД БОГОСЛОВСЬКОГО ВІДДІЛУ КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ.

Богословський Відділ Колеґії св. Андрея в Винипеґу оцим оголошує прийняття студентів на 1953-1954 академічний рік. Початок науки 1-го жовтня. Про ближчі інформації звертатись до Колеґії св. Андрея на адресу:

St. Andrew's College in Winnipeg,
Department of Theology
Cor. Church Ave. and Charles St.
Winnipeg, Man.

Деканат Богословського Відділу Колеґії св. Андрея.

АРХИЄРЕЙСЬКІ ВІЗИТАЦІЇ
ВПреосв. Митрополита ІЛАРІОНА.

Неділя, 13 вересня — ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, Ман.

КОНСИСТОРІЯ
Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита ІЛАРІОНА і під проводом Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді відбудеться в днях
10 — 12 ЖОВТНЯ 1953 року в САСКАТУНІ,
— місті де почався рух за Українською Греко-Православною Церквою Канади
ВЕЛИЧАВИЙ 35-літний ЮВІЛЕЙ НАШОЇ ЦЕРКВИ
получений із
ЗДВИГОМ МОЛОДІ
Приготовляймось до масової участи в цім святі!

Консисторія У.Г.П.Ц. в Канаді

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЩО ДІЯЛОСЯ В ПОЛЬСЬКИХ ТЮРМАХ.

Окремі страшні муки завдавали Поляки арештованим в тюрмах. Ось кілька примірів...

Коли в львівській тюрмі люди чули страшні крики катованих, українські посли домагалися, щоби їх і приватних лікарів до вязниць допущено, але уряд не допустив. — ("Діло" 1952, ч. 211, 212, 213).

У Львові вкинули жінку до цементованого льоху, де були бочки з нафтою. Другого дня взяли її звідти майже мертву. Лежала на цементі. — ("Діло" 125, ч. 215).

Вязні сидять в вогких норах, на двір випускають їх ледви на кільканадцять хвилин. Арештовані ждуть місяцями і роками, щоби уряд сказав, чи вони винні, чи ні. ("Діло" 1925, ч. 236).

Відвідувачеви дозволяють з вязнем говорити зпоза далекої перегороди і то 5 мінут. Але Жида Штайґера ведуть до салі відвідувачів, де він може говорити досхочу. Одним не можна нічого передати, а Штайґер дістає цукорки, тісточка, а навіть алькогольні напитки. — ("Діло" 1925, ч. 238).

В селі Плісків, Холмщина, поліція арештованих страшно катувала; опісля в Холмі три рази переслухували і немилосердно били. — ("Діло" 1925, ч. 240).

Поляк Узембло, член Комісії Розсліду тюрем, заявив в "Роботніку", що за два роки комісія ще не оголосила звіту. А стан в тюрмах страшний. В одній тюрмі на 300 вязнів є в шпиталі 51, головно сухітників. Тих 300 стереже 62 сторожі. В 1923 р. вмерло 78 вязнів; від січня до липня 1924 р. вмерло 51. В Самборі арешт був цілий рік неопалений. Білизни не зміняли місяцями.

Розбираючи справу замученої у Львові Басарабової, комісія мала кільканадцять скарг на побої, дехто показував і рани. До мук вживали й електрики. — ("Діло" 125, ч. 242).

Польський посол Жулавський говорив в соймі 23 жовтня, 1925 р.: "До нинішного дня не припинилося дике знущання над арештованими. Востанне дістав я лист з Білогостоку, де знов 18 людей мучено в варварський спосіб. — ("Діло" 1925, ч. 243).

Се лише кілька примірів, а таке тягнулося цілі літа. Велика частина описів тих знущань сконфісковано в "Ділі".

З ПРОМОВИ ПОСЛА С. ПІДГІРСЬКОГО

Підгірський виголосив в соймі промову 30-го квітня, 1925 р. і з неї дещо треба згадати: —

Крім поліції є (в Польщі) тисячі "розвідчиків", потайних агентів (конфідентів). Одержуючи за шпигунство гроші мусить розвідчик вишукувати собі злочинців і находить їх — в леґальних (дозволених) українських інституціях. Робить доноси на "Просвіти", а там з весною кожного року масові труси й арешти.

Минулого року перед Великоднем арештували з півтори тисячки людей і багато з них треба було випустити, бо ніодного обвинувачення не можна було знайти. Та сотки сиділи весь рік неповідомлені про свою вину, аж недавно доручили їм акт обжаловання, і мабуть аж при кінци року будуть їх судити, бо ще не чути про визначення суду.

Задержували людей та знущалися над ними, щоби признались до вини (тут наводить 8 імен). Тих людей побили по варварськи та мучили. Є випадки, що по році вязниці суд засуджував десятки людей на важку 4-літну вязницю, а суд апеляційний звільняв їх від вини і кари (як цілком невинних).

Є випадки, коли поліція арештує і люде сидять по півтора року невідомо чого. Так пр. з С. Самчуком, — сидить уже рік без акту обвинувачення. Я звертався до міністра і др. з запитом за що чоловік сидить, і не маю відповіди... — ("Діло" 1925, ч. 111).

Подібного можна навести багато з промов послів і сенаторів, які "Діло" подає. Досить згадати, що коли посол в соймі говорить, то він мусить мати в руках подрібні факти, про які говорить.

Такі обставини панували в тій католицькій державі, що виховувалася в католицькій культурі і яку папи завсіди щедро благословили як взірцеву католицьку державу. Такі таких благословили! Хорони Господи всіх людей від такого католицизму!

ЗАВЕДЕННЯ ЦЕЛІБАТУ В ГАЛИЧИНІ

Як було давно.

В Старім Завіті є Божі слова: Плодіться і множтеся і наповняйте землю. В 127 Псальмі говориться, що в домі праведного чоловіка, — жінка його як лоза плодовита, а сини кругом його стола як галузки дерева оливного.

Не проповідував безженства і Христос. Він же був на весіллю та гостей обдаровував вином. Він говорив про жениха, якого дівчата зустрічають величаво з каганцями.

Ап. Павло каже, що: "В останні часи відступлять деякі від віри, слухаючи наук бісовських, що боронять женитися". — (1 Тим. 4: 1-3). Апостол говорив навіть і про епископів: "Треба епископови бути одної жінки чоловіком". — (1 Тим. 3).

Ще в іншім місци говориться: "Хіба не маємо власти сестру-жінку водити, як інші Апостоли й брати Господні і Кифа?" — (1 Кор. 9:5). Се місце ріжні ріжно толкують, але виходить, що й Апостоли могли ходити з своїми жінками.

Церковні правила (Канони).

В Правилі 5-ім "Апостольських Правил" говориться: "Нехай епископ, чи священик, чи діякон не виганяє своєї жінки, щоби нібито показати свою побожність".

В 18-ім Правилі: "Хто ожениться з вдовою, або відлученою від супружа, або розпустницею, або осоромленою, не може бути епископом, священиком чи діяконом".

В 40-ім Правилі: Епископ має подбати, щоби його жінка по його смерти не забирала церковного майна.

В 76-ім Правилі говориться про синів епископа.

Так первісна Церква не стояла за безженістю навіть епископів. А хоч пізніше заведено, що епископ має бути нежонатим, то все ж Східна Церква залишила право жонатости для священиків і те право є дотепер. Було воно і в гр. кат. Церкві, яка є частиною Православної Церкви.

Целібат (безженство) в Римській Церкві

Загальний целібат священиків в Римській Церкві завів папа Григорій 7-ий (Гільдебранд), що папою був від 1073 до 1085 року. Вже до Григорія силувалися заводити целібат, отже були і жонаті священики і целебси (нежонаті), хоч багато целебсів мало "конкубінатки", цебто неслюбні жінки.

Гільдебранд, який хотів зробити все залежним від папства, проголосив загальний целібат, бо нежонаті священики будуть менше звязані з народом, а більше з папою.

Він приказав 1074 р, щоби жонаті священики порозходилися зі своїми жінками. А людям приказував, щоби били тих священиків, які не розходяться. Байдуже йому було, що кривду робить гідним священикам, їх жінкам і дітям. Тому деякі покинули священство.

Розуміесь, що целебси і дальше мали "конкубінаток". Та чи диво? В Галичині заводили целібат по 1-ій війні, а вже еп. Хомишин забороняв целебсам їздити з своїми "господинями".

Але целібат в Римській Церкві не був ніколи в пошані. Рим часто діставав і дістає домагання, щоби целібат усунути.

Папи і целібат в гр. кат. Церкві.

При заключуванню унії 1595 р. папа Климент 8-ий заявив, що всі обряди і права уніятської (гр. католицької) Церкви не мають бути нарушені, отже і священики будуть жонаті. Пізнійше тесаме потверджували — Павло 5-ий, Венедикт 13-ий і ще деякі.

Та показалося, що папи одно говорили, а друге робили. Вони уніятів потішали, а ті вірили, що "Апостольська Столиця" не може людей дурити, але час показав, що дурила.

"Заходи коло введення целібату".

Хомишин ставши епископом силувався вже виховувати целебсів, але аж по 1-ій війні Шептицький з другими рішив завести загальний целібат. Як се робилося оповідається в книжочці виданій 1925 р. у Львові п. з. **"Заходи коло введення целібату в нашім духовенстві"**, стор. 46. Зі змісту видно, що книжочку написав священик, або священики. Та важне ще одно: коли Поляки деякі місця в книжочці сконфіскували, то посли Українського Клюбу вносили запити (інтерпеляції) до міністра справедливости в справі конфіскати, і вкінци сконфісковане дозволено друкувати.

Значить, — посли зміст книжочки знали, з ним годилися, отже і вони за ту книжочку відповідають. Се і їх книжочка. Тут перекажемо важнійше з тої книжочки.

"Відколи ми приступили (1595) до єдности з Римом, відтоді не устають заходи деяких кругів завести целібат

"Нема доказу, щоби целібату домагалися офіціяльно(!) римські папи Рим видав численні запоручення, котрими забезпечив ненарушимість нашого обряду... Але вдійсности діється зовсім що іншого.

"Крім офіціяльного Риму існує і править там іще могуча римська камарилля (папські дорадники в лихім значінню), **а в звязи з нею тяжить у нас відддавна її "невидима рука"** (зн. Поляки).

"Може хто закине, що ми робимо кривду Ватиканови. На се відповімо, що наші слова стверджують безчисленні факти в нашій історії.

"Єзуїти, котрі безпосередньо від папи залежали, загорнули в минувших століттях помимо папських декретів усі висші верстви нашого народу в латинський обряд; давні польські епископи були найбільшими противниками нашої Церкви; на наших очах бачимо, що коли в корінних польських областях є багато сіл без костелі і священиків, то на наших областях, де в кожнім сільци, де є уніятська церква, вистарчаюча для всіх вірних, основується часто для дрібних горсток латинників костели і парохії, очевидно з тим наміром, щоби як найбільше число уніятів загорнати до латинського обряду. **І на те все Рим звісди мовчав і мовчить".**

Отже чорне на білім! Папа окружений крутарським гуртом, а той ще звязаний окремо з "невидимою рукою" ворожою Українцям (з Поляками). Такі з такими звязані. Чому ж папа не нажене тої поганої камарилі і не добере собі гідних помічників, що не будуть з "невидимою рукою" вязатися? Та видно, що він з тої камарилі вдоволений, а то певно і сам до неї належить, як її голова. Та слухаймо дальше:

"Вправді проти такого поступовання видав Рим острі декрети, котрі під строгими карами забороняють робити якінебудь кривди нашому обрядови, — **та ті декрети видані здається для світа,** (лише на показ), **а в практиці не мають вони ніякого значіння, бо ще ні один латинський епископ або священик не був за свої безправности ані суспендований, ані усунений з свого уряду.**

"На те скаже дехто, що Рим не має армії, щоби перевести свої декрети в життя. Се правда, але Рим міг приказати підчиненим собі Єзуїтам, щоби не вели проти нашої унії руйнуючої роботи; і таксамо мав і має право сказати своє рішуче слово польським епископам, — **а однак ніколи того не вчинив".**

Так самі гр. католики малюють Рим з папою і з її камарилею, а вони той Рим чейже зблизька знають, бо ж від нього залежні.

Коли б те, що книжочка подає не було правдою, то польська цензура не дозволила би її надрукувати, сказала би: "Ви фальшуєте історію, ви неправду пишете!"

Заборони друку книжочки домагався б і Шептицький і Хомишин і Коцилоський, щоби обороняти честь Риму. Однакож мовчали, бо ніяково було в білий день правду заперечувати. Тим вони показала би, що і вони належать до римської камарилі і чорної "невидимої руки". Бо самої заборони замало, — треба ще доказати, що заборона слушна. Та як доказувати, що щось біле, коли всі бачать, що воно чорне як саджа.

Отже вибрали менше лихо. Нехай пишуть, ми таке вже переживали, але за нами сила, от що!...

МАЛЯР ТІЦІЯН.

До великих малярів належить Італієць Тіціян (1477—1476). Малярства почав він вчитися в визначного маляра Беллінія, коли мав 10 літ. Найперше наслідував в мальованню найвизначнійших малярів, а вкінци почав наслідувати лише природу і се його найвисше піднесло. Так безнастанно працював він майже 80 літ і та безнастанна праця принесла йому безсмертну славу.

СИЛА НАСЛІДУВАННЯ.

Люде люблять все наслідувати, і добре і зле, і гарне і погане. І тому від маяку треба ставити перед людьми найкрасші приміри.

Грецький фільософ Плятон (429—347 перед Христом) мав одно рамя висше другого. І його ученики почали се наслідувати так, що на однім рамени робили підкладки, щоби воно було висше. І може більше наслідували його зверхний вигляд, ніж його розум.

КИРИЛО І МЕДІЙ В БОЛГАРІЇ.

Брати, Кирило і Методій, се апостоли Словян. Вони проповідували на Моравії, в Чехії і других словянських сторонах. Кирило був сильним проповідником, Методій був також малярем.

Болгарський князь Богорис сказав Методієви, щоби той намалював образ, в якім була би велика сила, і Методій намалював Страшний Суд. Коли Кирило пояснив князеви значіння образа, то князь і його найблизші приняли зараз християнство.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

49.

НАШ ПРИЇЗД ДО ЛАГОДОВА.

Дім для священика (приходство) в Лагодові був старосвітський, мурований, понурий. Дві кімнаті, кухня і спіжарня (комірка при кухни). Одна кімната мала бути канцелярією ("офісом"), а друга разом спальнею, їдальнею і світлицею для гостей. Величезна кухня була по другій стороні будинка, і була тут величезна старосвітська груба (рід глиняного огрівача), до якої отвір був з сіней. Ту грубу можна було розгрівати лише такими великими полінами, якими палять в цегольнях. На опал мав би пійти цілий мій дохід.

Ми 18-го грудня, 1898, висіли на стації в Глинянах, і приїхали до Лагодова. Фірман приніс пачку з нашими річами, поставив в кухни і пійшов, а ми лишилися в холодних мурах. Холод і голод. Ні патичка, ні хліба.

Було коло 4-ої години пополудни. Моя дружина сиділа на пачці і плакала. Я щось переглядав. Нараз входить пяна селянка, заточується. Сказала "Славайсу", а дальше почала щось говорити, звати мене кумом... Моя дружина ще більше розплакалася. Підходить тоді пяна до неї, починає обнимати і цілувати, та говорити: "Кумуницю, лебідко, не журіться, вам буде в нас добре. Ми не кальвіни... Ми добрі люде..."

І правду казала. Я переконався, що Українець всюди є щирий, чи тверезий, чи пяний, чи веселий, чи сумний. Се я побачив пізнійше і в Америці. І з усіх народів між Українцями було найменше злочинів, та і тут або через пиятику, або за чужою намовою.

Пяна жінка звалась Паранька Заворотня. Я відвів її від моєї дружини і все закінчилося.

А дальше... Зараз в неділю Паранька в церкві перепросила громаду і мене, присягнула, що до смерти не буде пити, і додержала присяги. Тим заслужила вона на згадку в моїх споминах.

—

Тут довідався я багато сумного про попередного пароха Николая Левицького.

Обнявши парохію він виїхав візком в поле, щоби оглянути поле, що до нього належало. Се було навесні. Дощу не було і все було дуже сухе. Священик курив люльку. Нараз повстав на візку огонь, мабуть від люльки. Зараз запалилася легка одежа його дружини. Левицький з фірманом почали гасити, але все ж вона так попеклася, що по кількох годинах померла й осиротила дрібні діти. Фірман і Левицький також попекли руки і Левицький довго мусів лежати в ліжку.

Діти залишилися без материнської опіки. Вправді були добрі парохіяне, що ними опікувалися, але того було замало. І діти змарнувалися.

Се так вплинуло на Левицького, що він збайдужнів до всього і тихо зійшов з сього світа. Але по нім залишився один гарний спомин.

Лагодівські Поляки хотіли, щоби вони й Українці збудували разом спільний храм Божий, себто церкву-костел. Однакож о. Левицький на те не згодився. Він волів молитися з своїм народом окремо у своїй церковци, коби тільки не переміняти церкви на костел.

Війтом в Лагодові був Андрій Кіндратюк, тверезий свідомий Українець. Писарем був брат пароха, Михайло, пяниця. Учителював Поляк Станислав Романович з дочкою. Польський канонік або його сотрудник, приїзджав до Лагодова, де було коло 300 польських кольоністів, що мали тут каплицю.

НАУКУ В ШКОЛАХ ВІДЛОЖЕНО.

В Винипеґу і деяких околицях Манітоби, а мабуть і поза нею, науку в школах відложено на два тижні пізнійше через пошесть параліжу. Хоч ще точно не знати, як пошесть шириться, але всеж є думка, що в гуртах люде скорше заражуються одні від других

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОНСУЛЬ ЛИШИВ

Консуль Польщі, Михайло Крицун, що був в Винипеґу від березня 1952 року, вислав до большевицького представництва в Отаві таку заяву:

"Я зриваю з вами і з варшавським правлінням, бо не годжуся з теперішним положенням в Польщі і не хочу жити в диктатурі і невільництві, як польський нарід тепер живе. Хочу жити в вільнім краю як вільний чоловік".

Крицун є тут з жінкою і дочкою. Він має 40 літ. Перед двома роками подібно покинув большевиків другий консуль Зиґмунт Земскі. Під большевиками таке добро, що не тільки звичайні люде, але і високі державні урядовці тікають до вільного світа.

ПОМАГАЮТЬ КОРЕЇ.

В полудневій Кореї війна знищила один міліон домів, а промислових влаштувань знищила на 354 міліони долярів. Отже Америка призначила на поміч Кореї 1 біліон долярів, що має передати їй в трох роках; Обєднані Нації дадуть 700 міліонів долярів.

НЕ ВРАТУВАЛА ЧОЛОВІКА.

На побережу східної Канади звіялася велика буря і високий морський офіцер, Бишоп, упав з корабля в воду. За ним скочила його жінка в ратунковім поясі, та не вдалося його вратувати. І вона сама ледви вратувалася. Буря наробила багато шкоди в Новій Скошії, де багато садів, позривала яблок може на 250 тисяч бочок. Кілька великих човнів затопилося.

ВСЕ ДОРОЖІЄ.

Перша справа, що зачепила багатьох людей по містах, се усунення контролі над винаймом мешкань. Перше уряд назначував висоту платні за винайм мешкань, тепер властитель мешкання сам назначує. Проти того було вже багато протестів. Дорожіє тепер багато річей, одіж, газоліна і ще дещо. Певна річ, що за тим можна сподіватися нових страйків.

ЯК ВРАТУВАВ ДИТИНУ.

В Бристолі, в Англії, 2-літна дитина вийшла на зелізничі шини, коли поїзд наближався. Сиґнальчик хотів спинити поїзд, та було запізно, отже скочив до дитини і з дитиною ліг між шини. Понад нього перелетів поїзд зі скорістю 45 миль на годину, але сиґнальчика не зачепив. Опісля казав, що лежати під поїздом не було мило.

БІЛИЙ ХЛІБ В АНГЛІЇ

По 11 літах перший раз тепер в Англії люде будуть могли купувати білий хліб. Дотепер його не було. Також будуть могли купувати цукор вільно, а не на картки.

ЗГОРІЛО 14 ОСІБ.

В Шікаґо згорів старий дім, а в огни згинуло 14 осіб, між тими семеро дітей. Вартість будинку 75,000 долярів. Огонь пошкодив і сусідні доми.

ПОМЕРЛИ ОДНО ЗА ДРУГИМ.

В Парсвил, Б. К., помер 77-літний Морис Вискак. Два дні передтим померла його 77-літна жінка, отже майже разом.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ДВІ ЧУЖІ СТАТТІ

В 17-ім числі "Вістника" писалося про Торжество, що було в Катедрі Пресв. Тройці в Виннипегу, 16-го вересня, де були і два Владики з Америки. Також згадувалося і про наради двох попередніх днів. "Вістник" зазначив, що важнійшими справами нарад була справа Теольоґічного Відділу та Богословського Журналу, отже справи, які можна найскорше перевести в діло для добра обох Церков.

Про ті наради появилася в католицьких "Українських Вістях" з 24-го серпня, стаття "**Зїзд епископів УАПЦ і УГПЦ у Вінніпеґу**", підписана буквами В. К. Знов 29-го серпня була друга статейка в "Виннипег Фрі Прес", "**Ґрік Ортодокс**", з підписом: Проф. Д. Мартин. Можливо, що обі статті мають одного автора.

Перша і друга стаття нагадує давні часи, коли противники нашої Церкви ставили питання: "З ким ви стоїте? Від кого ви залежні? Хто вас признав?" Та видно, що не перевелися люде, для яких чуже "признання" е найважнішою справою.

Перша стаття заходить і в минуле европейське, яке для нас тут нині не має практичного значіння, бо нам ходить головно про те, щоби нинішні наші церковні справи були налагоджені як треба. Пригадує і таке, чого без слушної причини не треба згадувати. Вона силуесь показати, яке страшне розбиття в Українській Православній Церкві.

Розуміесь, що вона зачіпае і справи, які в "Вістнику" вже широко обговорювалися, як прим. справа поеднання всіх частин Української Православної Церкви. Вже писалося, чого треба до такого поеднання, — не поверховного механічного чи адміністративного поеднання, але спільного розуміння тих справ, які церковні провідники неоднаково розуміють і тому не можуть стати на однім спільнім ґрунті. За те нерозуміння можна робити декому слушний докір. Хоч і те треба намятати, що коли люде вийшли з неоднакової школи, з неоднакового окруження, з іншого світа ніж той, в якім вони опинилися, то їм тяжко позбутися того, з чим вони зжилися, і зрозуміти те, що їм цілком незрозуміле і для них чуже. Доперва час може вирівнати те, що нерівне.

Але хіба церковне розбиття не було і деінде? Чи не було колись розбиття і пізнійше неладу в Російській Церкві? А в католицькій навіть недавно, коли католики Поляки переслідували, мучили, били, а то і вбивали гр. кат. священиків, що також були католиками, — чи се не був церковний католицький нелад? Чи се не було розбиття? Чи не був поділ католиків на тих, що бють, і на тих, що їх бють? А про звичайних вірних вже і не казати.

Що ж до Української Православної Церкви, то вона сама собою не розбилася, се воєнні події її розбили.

Стаття зачепила і справу свящ. Кудрика Каже, що митр Іларіон не згодився поставити його епископом, доки не прийме монашества і доки не згодиться приняти Визнання Віри "в патристичному дусі". Що до Визнання Віри, то хіба Православна Церква мае два Визнання, патристичне і непатристичне? Адже ж Символ Віри патристичний і свящ. Кудрик його ніколи не зрікався. Знов же е люде, що їм ніяке Визнання Віри не поможе.

До труднощів Церкви зачисляе автор статті — "**самостійне, незатверджене царгородським патріярхом проголошення митрополії в Америці і в Канаді**". А що до Церкви в Канаді, то — "**Не мав канонічної основи творити митрополію теж зїзд, чи пак собор УГПЦ в Канаді з 1951 р., бо ні собор ні зїзд такого права на основі церковних канонів не мають**".

Біда з каноністами, які поза канонами світа Божого не хочуть бачити. Які не знають, що Церква важнійша, ніж церковні канони. Ще канонів не було, а Церква вже була. А тут звичайні вірні орґанізували Церкву, на власну руку шукали епископа, принимали його, оглядаючись найперше не на давні канони, але на теперішні вимоги життя. Канони е для життя, а не життя для вдоволювання канонів, чи каноністів.

Коли до встановлення митрополії конче треба аж затвердження царгородського патріярха, то ще більше треба би його для орґанізовання Церкви. Се ж Церква, а не митрополичий титул. А того автор не згадуе.

І яке діло нині чужому патріярхови до тої Церкви, якої він не орґанізував, якою він не журився, і яка повстала не його стараннями? Яким правом він мав би обовязково затверджувати щось в тій Церкві, до заснований якої він пальцем не причинився? Се пригадує слова з 1924 року тодішного архіеп. Теодоровича: "Побудуйте хату, а потім просіть сусідів, щоби признали, що то ваша хата". В автора статті се було би по канонічному, а в розумних людей по безглуздому.

Наша Церква повстала і розвивалася якраз тим, що не кланялася ані Царгородови, ані нікому і не просила затверджень на ведення потрібної і святої роботи. Її орґанізували вірні в імя Боже, а не в імя патріярших адміністративних затверджень. Орґанізували для потреб свого життя, а не для патріярха, який ані наших потреб, ані нас не знае.

Зачіпае автор "молитовне поеднання", яке згадувалося і на обіді після Богослуження 16-го серпня. Та справа мала бути обговорена окремо в "Вістнику", отже вже при теперішній нагоді про те треба дещо сказати.

"Молитовне поеднання" не е ще надто важною справою саме собою. Се крок, перед яким може бути багато розбіжних доріг. До молитовного поеднання треба ще ідеольоґічного поеднання, — спільного розуміння і дійсної спільної щирости для спільної праці. Се важне!

"Молитовне поеднання" мае за собою історію. Два священики чи епископи можуть відправляти при однім престолі, але поза престолом можуть йти розбіжними дорогами, як в Галичині йшли священики Українці і москвофіли. Українська Церква була не в молитовнім поеднанню, але в повній залежностя від Російської Церкви, але чи добро було з того Українській Церкві? Щирий Українець-епископ міг бути при престолі з Москалем Храповицьким, але Храповицький був лютим ворогом Українців.

Гр. католицькі духовні були в молитовнім поеднанню з польськими духовними, разом ставали до Богослужень, але яка користь була з того греко-католикам? Отже саме молитовне поеднання не мусить ще бути певною запорукою дійсної християнської єдности. Аж діла покажуть вартість того поеднання. Зрештою і при такім поеднанню Церкви не можуть зрікатися своїх окремих власних прав для окремого вирішування своїх справ.

Але автор статті так сеї справи не розбирае, бо не про те йому ходить.

Подібна і друга стаття, — і тут авторови ходить головно про тих, що "признають", або "не признають".

Каже він, що молитовне поеднання, се злиття в одно "двох окремих духовних юрисдикцій" Та чи так? Молитовне поеднання мусить мати свої межі і не можна його розтягати як кому забагнеться, — як папа розтягае свою юрисдикцію (власть) на цілий світ, чи хто того хоче, чи ні. Се не значить, що поеднаним церковним проводам всі двері повідчинювані. Тому воно звесь "молитовне поеднання".

Каже проф. Мартин, що з погляду греко-православного становища обі Церкви (канадійська й американська) "неправильні", і тому їм відмовлено единости з рештою Греко-Православних Церков. Та хіба Мартин не знае, що бодай наша Церква в Канаді ніколи про таку єдність не старалася, отже як міг її хтось тої єдности відмовляти? Не старалася вона, бо і ті другі Церкви не старалися, щоби до нашої Церкви приеднатися.

Також натягае Мартин справу кажучи, що звязуючи себе з митр. Липківським Українські Церкви порвали звязки з Православними Церквами і тому не принято їх на собор Злучених Православних Церков на західній півкули (в Америці), який був під проводом (грецького) екзарха Михаїла. Тільки ж наша канадійська Церква навіть не старалася мати своїх представників на тім Соборі, отже як там могли представників нашої Церкви принимати чи не принимати? Нашої Церкви ніхто не кликав і вона туди не збиралася йти.

Се була справа чужих. Обходяться вони без нас, то чому ми без них не можемо обійтися, коли дотепер обходилися і нічого на тім не стратили. А може і зискали.

Що ж до митр. Липківського і тих, що були з ним, то се були не менші християне від патріярхів. А може і більші. Вони ж свое життя давали за свою Церкву і свій народ. Се великі християнські мученики. І казати, що звязки з ними, се такий страшний гріх в очах других Православних Церков, що виправдуе виключення з ряду других Православних Церков тих, які ті звязки мали, чи се не сором, коли не щось інше. Невжеж представники тих чужих Церков, які ані перед, ані по 1917 р. Українською Церквою не клопоталися, мають бути ближчі Українцям, ніж ті Українці, які для своеї Церкви і народу свого життя не жалували?

По "канонічному" автор статті говорить, але не по християнськи і не по людськи.

Се важнійше, що до тих двох стать можна сказати. І видно на що вони були писані, — одна, щоби дати матеріял в руки католикам, а друга, щоби поставити Українську Православну Церкву в темнім світлі перед англійським світом. Про те ходило. Та всеж питання, чи писання таких стать принесе добро тим, що їх пишуть? Певно що ні! Писати таке, се на першім кроці — самопониження!

АПОСТОЛИ Й ЕВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ВІСІМНАДЦЯТА.

На неділю 18-ту припадае свято **Воздвиження** (Піднощення) **Чесного Хреста.**

В Апостолі Свята (1 Кор. 1: 18-24) говорить ап. Павло; "Слово про хрест для погибаючих е глупотою, а для тих, що спасаються, силою Божою". Тим Апостол зазначуе велике значіння хреста для тих, що в Христа вірують. Бо Христос на хресті довершив свое велике діло, приніс найбільшу жертву. Він був таким великим Пастирем, що життя дав за вівці свої. Тому хрест поважае ціле християнство крім деяких сект. Хрест е прапором християнства.

В Евангелії Івана (19: 6-11, 13-20), 25-28, 30-35) оповідаеться про суд над Ісусом і Його смерть на хресті.

Свято Воздвиження Чесного Хреста.

Подія сего свята належить до початку 4-го століття по Христі. Тоді цар Константин Великий мав війну з Максентіем, якого сила була велика. Вижидаючи Божої помочи Константин побачив (312 р.) на небі хрест зі словами: "Сим знаком переможеш". І він казав зробити хрест, завісив на нім дорогоцінний прапор, казав нести перед військом і переміг Максентія. Се утвердило Константина в християнстві і він взяв християнську Церкви в охорону.

В 326 р. мати Константина, Елена, прибула до Ерусалиму, щоби поклонитися святим місцям і шукати за хрестом, на якім Христос умер. А Жиди ті хрести, на яких хто умер, закопували.

По довших стараннях відкопано три хрести, але котрий з них хрест Христа? Один Бог може се обявити. І так клали помершого і слабого на ті хрести, і на однім з них слаба жінка стала здоровою, а мертвий воскрес. Таке оповідае церковна історія.

Рознеслась тоді вістка, що знайдено хрест Спасителя, отже почали християне з далеких сторін сходитися. А що народу було дуже багато, то владжено окреме свято, в часі якого патріярх Макарій на підвисшенню підносив святий хрест на всі сторони, при чім нарід співав "Господи помилуй". Хто не міг хреста поцілувати, то бодай його бачив. Так свято Воздвиження почалося.

На місци, де хрест знайдено, Елена побудувала церкву, яку посвячено 13-го вересня (церковного) 335 року.

Від того часу хрест був в великій повазі в християн, що е і донині. І тепер бачимо хрести на церквах і в церквах, і на церковних річах, і на цвинтарях, і в домах християн. Християне носять хрести на шиї. Найкрасший памятник на могилі християнина, се хрест, хоч він буде звичайний, без прикрас. Він сам е найбільшою прикрасою.

В 7-ім віку Перси були забрали хрест з Ерусалиму, а коли опісля його віддали, то цар Іраклій сам, на своїх плечах, виніс той хрест на гору до церкви.

Давно деякі християни святкували память Піднесения Хреста в часі Великодня, — в Страсну пятницю, або другого дня Великодня. Нині священик на свято Воздвиження підносить в церкві хрест на чотири сторони при співі "Господи помилуй", щоби пригадати день, коли підносив його патріярх.

НЕДІЛЯ ДЕВЯТНАДЦЯТА.

В Апостолі (2 Кор. 11: 21-33 і 12: 1-9) говорить ап. Павло, що знаючи свої немочи, дбае, щоби нічим не гордитися, не величатися.

В Евангелії (Луки 6: 21-36) каже Христос, що добро треба робити не за заплату, не для особистої користи, але тому, що се добро. Треба робити добро з почуття обовязку, а се буде наукою для людей, щоби і вони так робили.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТА.

В Апостолі (Галат 1: 11-19) оповідае ап. Павло про свое навернення до Христа.

В Евангелії (Лука 7: 11-16) читаемо, як Христос в Наїні воскресив сина вдови, коли його несли на цвинтар.

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

Було се 911 року, коли Турки загрожували Царгородови. Люде зібрались в Влахернській церкві і щиро благали в Бога помочи. Тоді явилася Діва Марія на воздусі, простираючи омофор над вірними. Так почато святкувати день тої події, щоби і себе віддавати Діві Марії як Покровительці і Заступници.

Дуже врочисто святкували те свято Українці, але пізнійше церковні власти зачислили те свято до менших свят; всеж в народі полишилася память Свята Покрови як великого свята.

І козаки на Запорожу мали в церкві образ Богородиці, що розпростирае омофор над козаками, і той образ вони дуже шанували. Коли ж тікаючи від Москалів перейшли козаки на турецьку землю, то, як каже Шевечнко: "Взяли з собою Матір Божу, а більш нічого не взяли". Се була для них найдорозша річ.

НЕВИННІСТЬ І ЗЛОЧИННІСТЬ.

Маляр, Руперт, хотів показати на образі "Невинність", отже взяв за взір малого хлопця, як він, склавши руки, молиться коло своеї матери. Образ був дуже вдатний і здобув собі славу.

За літа той же маляр хотів намалювати "Злочинність", отже пійшов до вязниці, щоби знайти відповідний взірець. Він побачив там скованого вязня, на тілі знищеного, з запалими очима. І маляр намалював другий образ, також дуже вдатний і повісив його побіч першого.

За час виявилося, що злочинець, Рандал, се та бувша дитина, яка служила маляреви за взір до змалювання "Невинности".

От що може статися з чоловіком, коли зійде на манівці. З неба може впасти до пекла.

ПРИПОВІДКИ ПРО НЕВДЯЧНІСТЬ.

Українська: Ти йому хліба, а він тобі камена.

Англійська: Візьми змію за пазуху, а коли вона загріеться, то тебе вкусить.

Еспанська: Виховай крука, а він видзьобае тобі очи, коли виросте.

Арабська: Невдячний зість даровану йому поживу, а потім миску розібе.

Італійська: Осел напеться води, а тоді бе ногою в ведро.

ПРО БЕЗСМЕРТНІСТЬ.

Коли поганин Леомбротус перечитав писання фільософа Плятона про безсмертне життя по смерти, то так тим захопився, що скочив зо скали, щоби вбитися і ввійти в вічне безсмертне життя.

Раз Наполеон оглядав виставу образів і статуй в Люврі, в Франції. Спинившись перед одним образом і статуею, він сказав до барона Денона:

— Се гарний образ!

— Так, — потакнув барон, — він безсмертний.

— А як довго може той образ і та статуя істнувати? — запитав Наполеон.

— Образ 500, а статуя 5000 літ, — була відповідь.

— І се в тебе безсмертність? — зауважив Наполеон.

ПОМЕР СВЯЩ. ПЕТРО МЕЛЬНИЧУК

В неділю рано, 30-го серпня, 1953, помер несподівано в Вернон, Б. К. один зі старших священиків Української Православної Церкви в Канаді — Петро Мельничук, проживши 64 роки.

Народився 28-го січня, 1889 р. в селі Сморжеві, пов. Броди (опісля Радехів). Низшу ґімназію закінчив в Бродах. До Канади прибув 6-го серпня, 1907 р. і тут науку доповнив двома роками университету. Теольоґічну науку дістав в Манітоба Каледж.

Одружився 14-го липня, 1914, з Ївстиною Дворянською.

Рукоположений на священика 10-го грудня, 1923 в Брукліні, Н. Й. (в Америці).

Працював в Українській Православній Церкві в Канаді 30 літ в таких місцях:

Вакав, Саск., 1923 до 1927 року.
Гефорд, Саск., 1927 — 1933.
Йорктон, Саск., 1933 — 1940.
Едмонтон, Алта., 1940 — 1949.
Вернон, Б. К., 1949 — 1953.

Головною прикметою вдачі покійного була щирість, і вона заставляла його до праці навіть в тих часах, коли праця священика була незвичайно важкою і приходилося нераз і мерзнути, і недоспати, і йому, чи його родині голодувати. Певна річ, що в тім багато допомагала йому його взірцева ідейна дружина. Переживав таке, як всі старші священики мусіли переживати; дещо з тих переживань він сам згадував в своїх споминах в "Вістнику".

Поза церковними обовязками інтересувався і загальними українськими справами, — був членом Інституту П. Могили, Інституту св. Івана, Колеґії св. Андрея, Союзу Українців Самостійників, уділовцем Видав. Спілки "Українського Голосу".

Поміщував статті в часописах, зладив Катехизм, приготовив "Біблійні оповідання з Старого Заповіту". Словом, — дав справі усе те, що було в його силі.

Виховав 4 сини і 3 доньки, давши їм відповідну науку. (Два сини ще в школі).

Полишив дружину і 4 брати та 4 сестри, що живуть в Канаді.

Так відійшов з церковної ниви один з довголітних працівників, виконавши гідно працю, яка була в його силі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

СОРОМ СВОГО НЕ ЗНАТИ.

Недавно оповідав мені знакомий таке:

Поліція мала справу з Українцем, який не міг по англійськи говорити, отже треба було переводчика. Щоби далеко не шукати, шеф поліції покликав одного з поліції і каже.

— Я знаю, що ти Українець.

— Так! Українець.

— Се добре, бо нам треба тут переводчика, а ти по українськи знаєш...

— Ні, я не знаю, — каже поліцай. Тоді шеф:

— Ти Українець і по українськи не знаєш? А се-як? І чи не сором тобі? Який ти Українець, що не знаєш свого українського!...

Можемо додумуватись, що той поліцай тоді відчував. Він певно тепер зрозумів, що значить не знати свого рідного.

Коли я се розказую, то думаю: А що сказали б батько та мати того поліцая, коли б чули ті докори поліційного шефа? Се був би докір їм найперше, що не навчили сина того, що повинні були навчити. Великий сором їм був би. І син міг би вказати на них пальцем та сказати: "Се не мій гріх, але їх, — моїх родичів!"

Є Українці, які замість мати власний здоровий розум, чекають, щоби аж чужі навчили їх українського розуму.

Бачив я Француза, що досить добре говорив по українськи. Навчився від своєї жінки Українки. Хотів і навчився! Знаю учителя (Солінос імя його), родом з острова Мальти, мабуть турецького племени, який з Українцями по українськи говорить. Стрічав я Мадяра з околиці Сокаль, Саск., який по українськи так говорив, що я уважав його Українцем.

Отже чужі люде вчаться української мови і нею говорять, а є Українці, що не хочуть своєї мови знати. Що про таких сказати? Розумні вони люде? Гідні?...

Читач.

ДЕЩО ПРО ЖІНОК.

В книжці "Нобел вуменгуд" говориться про жінок таке:

Коли виховання жінки занедбати, коли вона буде виростати в некультурнім окруженню, то її розум дуже мало або і цілком не розвинеться. Вона перебере всі лихі прикмети свого окруження і жити буде не розумом, але дурними примхами і діточими забаганками. Вона може розумово і морально низше впасти, ніж найгірший чоловік.

Але коли жінку змалку виховувати розумно і не давати розвиватися її примхам; коли ставити перед нею приміри найкращих людей, то вона може піднестися до найвисшої ідейности, буде великою патріоткою, великою громадянкою; вона щирістю та працею може піднестися висше мущини. Буде славним приміром для всіх, які її знають.

Словом, — жінка може низше впасти ніж чоловік, але може піднестися так високо, що для чоловіків може бути взором.

М....

З ПРИПОВІСТОК СОЛОМОНА.

Прут (для карання) і погроза — дають мудрість, а син, якому дають широку волю, соромить матір.

Карай свого сина, а він дасть тобі вдоволення і принесе радість серцю твому.

Гордий чоловік здобуває погорду, а смирний здобуває честь в людей.

Хто боїться людей, — в біду попаде; хто боїться Господа, буде безпечний.

Двох річей прошу я в Тебе (Боже), не відмов мені їх поки вмру: марноту і неправду держи далеко від мене; ні злиднів, ні багацтва не давай мені, але корми мене щоденним хлібом.

Щоби я не був голоден і не відрікався Тебе, а в злиднях щоби не зачав я красти.

Око, яке зневажає батька і не кориться перед матірю, нехай видовбають ворони і виїдять орлята.

БАБУСЯ І СМЕРТЬ

(За народним оповіданням).

В однім селі жила старесенька добра бабуся. І вона старенька, і хата старенька, наче рідна сестра бабусі. Та старенька хата памятала мабуть усе те, що і бабуся. То бувало бабуся нагадує вголос давні літа, а старенька хатинка слухає та певно і своє нагадує: як її будували, які люде в ній жили та що робили. Коли б в неї людська мова, то і вона мала би що розказувати. Але бабуся і хатина і без того добре себе розуміли.

Бабусю ціле село звало тільки Бабусею, бо вона була найстаршою в селі. Досить сказати "Бабуся", а вже всі знали про кого мова

Була в Бабусі хатинка і городець, а на городі кілька гарних яблінок, та груша велика. Працювати Бабуся не могла, то бувало ходить по селі і хліба в людей просить.

Та не дуже і просила, бо люде її поважали і всего давали, бо любили її. Колись вона в них працювала, коли була сила, отже поважали і жалували.

Настала одного року така люта зима, що птахи в воздусі замерзали. Ще добре, що люде подарували Бабуси палива, — сидить та гріється і за людей Богу молиться. Ще згадати, що собачка малий був в Бабусі, то і він її розвеселював. Не сама.

Раз пізного вечера сидить Бабуся, а на дворі заметіль страшна. Нараз в двері хтось: Стук! Стук! А там і чути:

— Змилуйтеся, пустіть до хати...

Отворила Бабуся двері, а то старенький чоловік. Може ще старший від неї.

Заходіть, просить Бабуся.

Увійшов дідусь і зараз до вогню, щоби закостенілі руки загріти. Як же загрівся, просить Бабуся:

— Сідайте, Божий чоловіче, бо треба вам повечеряти.

Досить мені і того, що впустили до хати...

— Ні, ні, — каже Бабуся, — ви ж голодні.

І поставила на стіл, що могла.

Попоїв старець, поклався коло печі і зараз заснув.

Дуже раненько встає дідусь, збирається.

— То ви вже вдорогу? — питає Бабуся. Сидіть, поки на дворі не втихомириться.

— Ні, — каже дідусь, — моє діло скінчилося. Бог мене післав, щоби я на людське життя придивився. Всюди я бував... Одні приймали мене, другі ні, але ви найщирішійше мене приняли...

Дивиться Бабуся, а се Святий Отець Миколай. Такий самий, як в неї на образі. І каже він:

— Ти одна приняла мене як ніхто другий, отже хочу тебе винагородити. Скажи чого ти хочеш в Господа?

— Нічого я не хочу, бо і за що?

— Та все ж може є в тебе яка потреба...

Подумала бабуся і говорить:

— Хіба одно... Літом є в мене яблока на городі, а коли мене нема вдома, то всяке залазить і зриває. Та се нішо, а то зривають і зелені, а потім кидають. Та ще і гілля обламують. Отже я хотіла би, щоби кожний, хто вилізе на яблінку, не зліз з неї, доки я не скажу.

— Амінь! — сказав св. Отець Миколай, — буде тобі, як хочеш. — Він ще поблагословив Бабуся і став невидимим.

(Дальше буде).

ЦЕНТА НА БОЖЕ.

Може не в нас се, може не нині,
Колись було десь в чужій країні,
Жив чоловік... Як звавсь, не знати,
Та всеж про нього треба згадати.

Ввійшов він в церкву, усім вклонився,
Вклякнув, побожно руки зложив,
І на всю церкву щиру молитву
Вголос, як міг лиш, проговорив:
"Най Божа ласка мені поможе!"
Й поклав на тацу цента "на Боже!"

Почалась Служба, нарід співає,
І він за всіми вслід потягає,
А як священик проповідав,
Чоловік щиро й ревно вздихав.
Дає він Богу що лише може, —
Щиру молитву й цента на Боже.

Та як бувало гостей напросить,
Столи повніські, а ще наносить.
Всякі присмаки, вино і пиво,
Щедрий без міри... Чудо та диво"
І припрошає: "Беріть, що гоже!"
А в церкві лише — цента на Боже!

Склав грошенят він таки чимало, —
Аж дня одного його не стало.
А тут, як звісно, паради треба,
Щоб приняв Господь його до неба.
Й була парада як бути може,
Бо він дав цента в церкві на Боже.

Провадять в церкву, дяки співають,
У дзвони дзвонять, — аж (промовляють.

А церква світлом кругом сіяє...
Лише священик себе питає:
"Що я тут нині сказати можу?
Що він дав цента на славу Божу?"

Такії люде колись бували!
Всі обовязки центом збували;
Лиш на Великдень зроблять вже (ласку
І кинуть "нікля", як святять Паску.
Жили на світі мов на заваду,
За те по смерти мають параду.

Г. О. С.

ВІСТИ З КОРЕЇ.

Міністер полудневої Кореї, Чін Шік, заявив, що від закінчення війни в Кореї арештовано 68 большевицьких агентів, які прийшли з північної Кореї. Вони виявили, що большевики нагромаджують запаси амуніції і в чотирох місцях північної Кореї вишколюють вояків, а в двох місцях в Манджурії.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Stn. B. Winnipeg, Man.

ЧИСЛО ТЕЛЕФОНІВ.

Обчисляють, що на світі люде мають в себе 80 міліонів телефонів. В самій Америці є майже 50 міліонів телефонів, а денно переходить в Америці 188 міліонів бесід через телефони.

МАЛО ТІЛ ПОМЕРШИХ.

В Англії лікарі мають замало тіл померших, яких треба для вивчення молодих лікарів, — щоби при розбиранню тіла могли вивчувати його склад в усіх частинах. Люде не хочуть, щоби по смерти їх тіла різали.

ПРОПАЛО ШІСТЬ ЛІТАКІВ.

В часі бурі в Японії пропало нараз шість американських літаків-джепів. Буря почалась несподівано і спуститися на землю не було можна. Вони літали поки не забракло їм газоліни, а тоді попадали. Вратувалося пять летунів, а про шестого невідомо.

ЗВІРЯЧЕ ПРИВЯЗАННЯ.

Кореспондент "Бостонського Журналу" оповідає: помер чоловік в Единбургу і поховали його на Ґрейфаєрс цвинтарі. І його пес через пять літ після похорону перебував на гробі свого пана. В часі, коли обід, чи вечера, ходив там, де його годували, а попоївши знов вертав на гріб. За час здобув він тою своєю вірністю розголос і поважання і багато людей почало приходити на цвинтар, щоби подивитися на вірного слугу свого пана.

КЛОПІТ З ПЕРЕДАЧЕЮ ПОЛОНЕНХ.

Аліянти і большевики в Кореї передають одні другим полонених, та виходить, що большевики багато полонених затримують. А ті, яких випускають, оповідають, як страшно большевики з ними поводилися і через те багато померло.

ВЕЛИКІ ПОЖАРИ ЛІСІВ.

Вістка з 4-го вересня доносила про великі пожари лісів в північнім Онтаріо. Огонь був нараз в 118 місцях, а впродовж тижня працювало понад 2,400 людей, щоби огні спиняли. Одного дня повстало було нових 20 огнів. Посуха причиною пожарів.

5000 ЗА СКОРУ ЇЗДУ.

В Шікаґо засуджено Джері Ліверсона на заплачення 5,349 долярів за 71 провин на дорогах, з того найбільше за скору їзду. Коли не заплатить, то буде сидіти понад 9 літ і відробляти ту кару працею по 1.50 денно.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО 42.

В Франції літак розбився до верха Альпейських гір, отже згинуло 42 особі. Між ними згинув найславніший французький музикант-скрипак Тібо. Відломки літака порозкидані на просторі 150 стіп. Найбільше погибших Французи.

ПАРАЛІЖОВА КОНФЕРЕНЦІЯ.

Слідуючого року збереться в Римі лікарська конференція для обговорення пошести параліжу. Сподіються 2,000 делеґатів з усіх сторін.

ДОЩІ І ЗИМНО.

З початком вересня кілька днів винипеґці мусіли палити, бо ночею зимно доходило до 40 і кілька днів були дощі, які по околицях наробили багато шкоди. Було в ночи 40, а вдень 60—65.

НИЩЕННЯ ПЯНСТВА.

Грецький письменник Плютарх оповідає, що грецький законодавець, Лікурґ, казав понищити всі виноградники, щоби не було з чого робити вина і впиватися. Так колись люде більше дбали про тверезість, ніж тепер.

ПАРАЛІЖ В МАНІТОБІ.

За три дні, до 8-го вересня, заслабло на параліж 87 осіб, а з того 6 померло. З того 50 слабих спаралізовані, а 37 ні. В Винипеґу заслабло 19, на передмістю 10, а 58 по околицях. Дотепер від початку року померло 48. Всіх дотепер слабих в Манітобі було 1,436, з того спаралізованих 853, а 583 без параліжу В Винипеґу було дотепер 589 слабих. — В Саскачевані до 29-го вересня з числа 486 слабих померло 28. Лікарі кажуть, що з усіх слабих три чверти цілком видужують.

ЗА КРАДІЖ ПО РОКОВИ.

В Винипеґу засудили двох 19-літних, Бойда і Бредлея, на рік арешту за крадіж автомобіля. Разом з ними засудили і 19-літну Маргарету Завадську на місяць за крадіж валізки й одягу. Злодії їхали з Завадською до Торонта, а як коло Ігнес не стало ґазоліни, лишили автомобіль і пустилися йти пішки і так поліція їх зловила.

КОМУНІСТИ В АМЕРИЦІ НЕБЕЗПЕКОЮ

Головний прокуратор (правник) Америки, Бравнел, заявив, що комуністи в Америці є великою небезпекою. Їх є найбільше в робітничих організаціях. Тепер багато з них поховалися в підпілля, отже тяжко їх вислідити, але уряд візьметься тепер до них сильніше.

ШУКАЮТЬ ЗА ПАЛИВОМ.

Американські хеміки шукають способу, щоби використовувати тепло сонця, або атомічну силу для огрівання та виріб поживи. Кажуть, що за кілька сотень або тисяч літ вичерпається весь вуголь, нафта, ґаз і не буде чим палити

НОВА ГРОМАДА.

За трудами нашого священика, о. Івана Майби, з Етелберт, Ман., і за співпрацею пп Д. П. Демчука з Грецьдю, Івана Шведра з Петлюра, Петра Горбая і Сливара з Роблін, та в порозумінню з п. Юрком Мінтенком з Россел, Ман., — відбулося перше Богослуження в хаті п. Мінтенка 16 серпня. І Господь поблагословив той славний день гарною погодою, отже зійшлося поважне число вірних, з Россел, з Енґусвил, з Ленард, Шелмалей, Бискарт.

По Службі Божій місцеве жіноцтво з панею Мінтенковою, гостило зібраних добірними і щирим обідом на столах на мураві, коло хати і брівника п-за Мінтенків.

Після обіду господар дому заявив свою думку, а то: Нині пора, щоби Росселці вписалися в церковну громаду, отже на заклик п. Демчука й о. Майби в члени церкви ап. Петра і Павла, в Россел, вписалося 12 і вибрали церковний зарад. Дальше рішено порозумітися з о. Майбою, або з Окружними Радами Роблинського, чи Оквбурського Округа, з ними звязатися і почати жити сталим церковним життям і працею.

По зборах о. Майба мав з дітьми Недільну Школу і діти були раді, що навчалися і молитов і пісеньок.

Все закінчилося щирими і величавими співом: "Де згода в родині".

Отже заснувалася нова громада, що збільшає число громад нашої Церкви і силу нашої справи. Так треба всім членам нашого народу збиратися в одну силу при своїй Українській Православній Церкві. А де збереться хоч мале число добрих людей, там вже і Христос буде між ними, як Він се говорив. До ж добрі люди, там до них прийдуть другі і велика громада і сила створиться. Боже поміч буде в них.

Один з громади.

ПРИМІРНИЙ ЮВІЛЕЙ.

Крейґенд, Алта. — Дружина Дмитра Кулика, секретаря-касіера Крейґендської громади святкувала свій ювілей дуже врочисто.

Багато людей святкує всякі ювілеї, — супружа, народження, хрещення, але не всі мають за гадці подяку Богу за те, що дозволив дожити до такого ювілею.

Згаданий ювілей був тим особливий, що пані Анастазія замовила Молебен, який відправив після Служби Божої свящ. Зубрицький.

Після Молебня близькі і з дальших околиць зібралися до п-ва Куликів на гостину, де обідали і довго гостилися.

Коли ювілятку обдаровували, то згадано і дальші справи, на які рівном зібрано $22.76 Жертвували:

Управитель Імперіял банку 5 дол. І. Шіпка 2 дол.

По 1 дол.: Ілля Кривенький, Григорій Данилюк, Мих. Ляхович, Олекс. Паламарук, В. Ступарик, В. Яковишин, М. Ступарик, П Балабан, Д. Кулик, П Бордин, І. Паламарук, Д. Швець, Ф. Свистуницький, А. Галас.

Дрібними $1.76, отже разом $22.76.

З тої суми призначено на фонд "Вістника" 5 дол., 26 ц. на пересилку, а $17.50 на потреби місцевої округи.

Жертводавцям щира подяка, а ювілятці Многих Літ!

о. П. З.

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД НАШОЇ ЦЕРКВИ

Завдяки жертвенности багатьох наших вірних, Церква наша може працювати і розвиватися. Колись в Україні багаті люди призначували "десятину" свого майна на церковні справи, за це народ їх величав Меценатами, серед православних українців у Канаді є також багато щирих людей, що допомагають Церкві і на кожний її заклик відзиваються. Нижче містимо датки вірних, що склали на Ювілейний Фонд нашої Церкви.

ВАТСОН, САСК. Всеч. о. О. Хомик. Збірка на хрестинах у домі п-ва Николая і Домки Магас у Нипавин, Саск. — 5 дол. і з прощання п-ва Кєьондзевів у Вимер, Саск. — 5 дол.

АЙТУНА, САСК. Збірка п. М. Обуха: По 2 дол.: М Калинчук і І. Самець. По 1 дол. Г Пелх (Лібрит), І. Ковалів (Губард), І М Березюк (Гомфилд), В. Кривий, А. Лисий (Лірос), І. Павлюк П Кружельницький П Г. Вітонюк (Гудів), А. Татарин, Ю. Гребенюк, Н. Ваврух, В. Мельник (Гудів), С. Пилипів (Гудів), М. Обух, Й. Левко Ф Мельник. — Разом 20 долярів.

ГУДІВ, САСК. о. Прот. Г. Криштанович, збірка. По 1 дол.: І. Паньків, Ю. Павлишин, П. Кушлай, Н. Козакевич, П. Богай, В. Парфинюк, Д. Козак, В. Паньків і Ф. Бугай (50 ц.). Збірка в ВИШАРТ, Саск.: Д. Кіцул 5 дол., Г. Шевчук 2 дол. По 1 дол.: Я Сорочан, М. Куцин, п. Лисок, К. Чабиник, Г. Рипак, О Кравчук, П. Пинтаяк а З Гусак 50 ц. Разом $30.50.

ГЕФОРД, САСК. По 2 дол.: Д. Боднарук, Г Бартко, По 1 дол.: Н Гнідий і Д. Синчич. — Разом 6 дол.

КЕМРОЗ, АЛТА. Збірка п. Т. Карпута на весіллю у п. Нестора Полегойкого в Дейслейд: п. І. Полегойки 5 дол., пані Олена Мауренка 5 дол., І. Прийма 4 дол., Нестор і Лука Полегойки по $2.50. Разом 19 дол.

РІТІМОНТ, АЛТА Збірка. По 2 дол.: Г. Хижак і П. Павлик. По 1 дол.: І. Василишин, М Гавриленко, Д. Василик, пані Т. Лукасевич, Н Плунек, А Мудрик, Я Хижак, П Гринюк, Марія Неделко, Анна Дмитрик, Г Павлюк, В. Бачинський, П. Чернецький Г Бугай Г. Валида, Ю. Фридрих, П Павлюк, М Плицан, С. Білида, П. Мандзюк, М. Лукашевич, Вол. Плунек, Сестрицтво. Дрібними 65 ц. — Разом $37.65.

РЕДФІЛД, САСК. Збірка. Петро Малеський, Ришарт, Саск., 5 дол. По 2 дол.: М. Токарик, М. Дмитрук, С. Г. Підвербецький, О. Заболотний, Т. Ковальський По 1 дол.: Д. Дмитрук, Т. А. Підвербецький (Норт Ветлфорд), А. Никифорук, Р. Никифорук, С. Никифорук, Н. Дмитрук, Марія Підвербецька, П. Ковальський, Н. Садовський, М. Н. Підвербецький. — Разом 25 дол.

ГАЛТ, ОНТ. Михайло Скоргун 10 дол.

ВИНДЗОР, ОНТ. По 5 дол.: С. Сикайло і Т. Петришин.

ДАВФИН, МАН. З нагоди Ювілейного Року нашої Церкви, у Давфин, Ман., відбулося урочисте Польове Богослуження в неділю 9-го серпня ц. р., при участи ВПреосв. Митрополита Іларіона, Прот. С. Грицини, Голови Президії Консисторії і місцевого пароха Прот. О. Новицького, при великому здвизі вірних з міста та околиці. При тій нагоді вірні зложили свої датки на загальні церковні справи.

По 10 долярів: Прот. С. Грицина, Прот. О. Новицький, Михайло Гонтуляк, П Давидович, Ф. Чиковський, І. Дух, Т. Білецький. По 3 дол.: Д. Гриньків. По 5 дол.: С. Мусій, Веньяв; П. Ждан, Евдей; А. Галаберда, М. Костишук, І. Білоус, А. Фідич, В. Мадюта, Г. Мироненко, В. Слижук. По 3 дол.: П. Синчич По 1 дол. Н Слижук.

Щира подяка всім жертводавцям і нехай Бог благословить їх щоденну працю.

КОНСИСТОРІЯ УГПЦК.

о. С. Грицина.

ПАНАХИДА ПО СВЯЩ. МЕЛЬНИЧУКОВИ.

В церкві Архангел. Михаїла, в Винипеґу, 6-го вересня, відправлено Панахиду по бл. п. свящ. Петрови Мельничукови, з коротками промовами свящ. Дмитрова і Кудрика.

Також окремо переведено збірку, яка принесла 14 долярів і 45 центів. Се нехай буде на спомин того, що 30 літ працював на церковній ниві і зазнав чимало трудів і невигод.

Н. Н.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК

ОКУЛІСТ

ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ

Веде канцелярію під адресою:

203 KRESGE BUILDING

EDMONTON ALTA.

Телефон офісу: 44077

ШУКАЄ СЕСТЕР.

Марія Атоманчук, замужна Рудник, з села Повестри, почта Сокозів, пошукує своїх сестер, Анну Атоманчук і Теклю, замужну за канадійцем. Пошукуюча перебувала в Німеччині. В тій справі писати на адресу.

Ivan Bohach,
918 Watson S. W.,
Grand Rapids, Mich., U.S.A.

Просеться други часописи передрукувати.

ВІД ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ В ФЛИН ФЛОН, МАН.

Українська Православна Громада в Флин Флон, Ман. належить до працьовитих Громад нашої Церкви. Вже від кількох років усі наші члени щиро працювали, щоб придбати гроші на будову власної церкви. Завдяки жертвенности і даровій праці, та за Божою допомогою, церковний будинок уже має подобу Божого Дому

Церква св. Юрія у Флин Флон, Ман. в будові.

Але перед нашою малою Громадою повстали певні фінансові трудности. Тому ми звертаємося з закликом до близьких і дальших Громад нашої Церкви, а головно до Громад сусідних — ДОПОМОЖІТЬ! Допоможіть спільними силами добудувати наш Православний Божий Дім, щоб мати на далекій півночі Твердиню Божого Слова.

Жертви просимо посилати на нище подану адресу.

Всім відворотною почтою будемо висилати поквітування, що будуть придатні при „плаченні „інком таксу", а імена будуть поміщені в пресі

Ukrainian Greek Orthodox Church,
Box 129,
Flin Flon, Man.

Заряд Громади і Будівельний [illegible]

В. І. Перепелюк, голова,
Ф. Киба, заст. голови,
І. Сторожук, секретар,
П. Сірий, скарбник,
С. Герега, член
М. Хахула, „
Н. Долинський.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Пінавинського Округа

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Пембіна — Су Лукавт Ст. Мартен.
27. Неділя — Ґонор — Поннарфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

ВЕРЕСЕНЬ

20. Неділя — Гудів.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Гудів.
27. Неділя — Вакарт.

Адреса: Box 143 Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

ВЕРЕСЕНЬ

20 Неділя — Дрифтінг Ривер.
21 Різдво Богородиці — Рохтон (Празник)
27 Неділя, Воздвиження Ч. Хреста Косів

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Дафин.
11. Неділя — Ешвил.
14. Середа ПОКРОВ БОГОРОД. — Дафин
18 Неділя Сифтон.
25 Неділя - Венлав

Адреса. Box 550, Дафин, Ман. Тел. 653 W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Вакав.
21. Пон., РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОД. Ст. Джулієн.
27 Неділя — Тернопіль.

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя Елов Крік.
10. Субота. 11. Неділя, 12. Понеділок Саскатун.
14 Середа. ПОКРОВ БОГОР. — Ст. Джулієн (храм).
18. Неділя Вакав.
25. Неділя — Алвена.

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

20 Неділя Лак Ла Біш.
21. Понеділок. РІЗДВО БОГОР. — Норал.
27. Неділя. ВОЗДВ. ЧЕС. ХРЕСТА — Сарейл.

ЖОВТЕНЬ:

4 Неділя — Вандерінг-Ривер.
11 Неділя - Крейґенд.
14 Середа. ПОКРОВ БОГОР. — Норал
18 Неділя Сарейл. (храм).
25. Неділя Глесленд.

Адреса Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Принс Алберт.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Сенбург.
27 Неділя - Вірдейл.

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Принс Алберт.
11. Неділя — Саскатун.
14. Середа, ПОКРОВ БОГОР. День Подяки — Сенбург.
18 Неділя — Принс Алберт.
25. Неділя Гонейвуд.

Адреса

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

ВЕРЕСЕНЬ:

20 Неділя — Норквей.
21 Понеділок. Різдво Богородиці — Сван Плейн.
27 Неділя. Воздвиження Чесн. Хреста — Стінен.

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Гаас.
11. Неділя — Арран.
14. Середа. ПОКРОВ — Мейбридж.
18. Неділя Норквей.
25. Неділя — Норквей.
25. Неділя Глен Елдер.

Box 124. Арран, Саск. - Тел 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Бреназей.
21. Понед., РІЗДВО БОГОР. — Вевин (храм); Гемлин (храм), о. Лучин; Шипиний (храм).
27. Неділя — Давнінг.

Адреса: Вилінгдон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Вайта.
21. Пон., РІЗД. ПР. БОГОР. — Арбакка Св. Апост.
27. Неділя, ЧЕСН ХРЕСТА — Арбакка св. Миколая.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

ВЕРЕСЕНЬ

20. Неділя — Гарленд.
21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Ровер (храм)
27. Неділя, ЧЕС ХРЕСТА — Пайн РИВЕР (храм).

ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Пайн Ривер.
11. Неділя — Етелберт.
14. Середа, ПОКРОВИ — Драй Ривер.
18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя Етелберт.

Адреса Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Восетна.
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Радвотер.
27. Неділя — Торгилд.

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Федора.
11. Неділя — Радвей.
14 Середа, ПОКРОВ БОГОР. — Вірмонт.
15. Неділя — Торгилд (Ювіл. Свято). Вечірня 6 год. веч. — Восетна.
25. Неділя — Радвотер. Вечірня год. 3 попол. — Нюбрук.

Всюди буде Свято Подяки.
Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ВЕРЕСЕНЬ:

20 Неділя — Вергил - о. Горбай. Торсбі - о. Сенишин.
21 Понеділок, Різдво БОГОРОД. — Річмонд Парк.
27. Неділя — ЧЕС. ХРЕСТА — Атабаска.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Ватсон.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Вимнер.
27 Неділя, ВОЗДВ. ЧЕС. ХРЕСТА — Фостон.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ВЕРЕСЕНЬ:

20 Неділя Смокі Лейк.
21 Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Спеден.
27. Неділя — Вайт Лейк (храм).

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Веліс.
14 Середа. ПОКРОВИ БОГОР. — Стрий.
[illegible] Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Калет.
21. Понед., РІЗДВО БОГОРОД. — Гронлид-Шипіч (храм).
27 Неділя — ВОЗДВ ЧЕС. ХРЕСТА Мічам.

Адреса: Box 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Виллард (храм).
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Елмор.
27 Неділя. ЧЕС. ХРЕСТА — "Коло Купи".

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Шіго місто.
11. Неділя — Саскатун (Ювіл. Богосл.)
14. Середа, ПОКРОВИ — Федане (храм).
18. Неділя — Шіго полудн.
25 Неділя Тідор місто.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіліцького

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Глен Елмо.
21. Понеділок. РІЗДВО БОГОРД. — Вистя.
27. Неділя. ЧЕС. ХРЕСТА — Овнборн.

Адреса. Овнборн, Ман.

Календар Українських Свят

ВЕРЕСЕНЬ:

15	В	2	Муч. Маманта, Івана пост.
16	С	3	Свящм. Антима еп. Никод.
17	Ч	4	Свящмч. Вавили еп. Антіох.
18	П	5	Правед. Захарії і Єлисавети
19	С	6	Чудо Архист. Михаїла
20	Н	7	*Н. 17 по З.С.* муч. Макарія
21	П	8	*Різдво Богородиці.* Мч. Руфа
22	В	9	Богоот. Якима і Анни
23	С	10	Муч. Минодори, Митродори
24	Ч	11	Преп. Теодори Олександр.
25	П	12	Свящмч. Автонома еп.
26	С	13	Предпраз. Воздв. Ч. Хреста
27	Н	14	*Н. 18 по З.С. Воздвиж. Ч. Хр.*
28	П	15	Вмч. Никити, преп. Филотея
29	В	16	Вмуч. Евтимії, Киприяна
30	С	17	Муч. Віри, Надії і Любови

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Тідор місто (храм).
21. Пон. РІЗДВО БОГОР. — Шіго полудн.
27. Неділя — Інсінґер "Гайвей".

ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Тафнеі.
11. Неділя — Саскатун (Ювіл. Богосл.)
14. Середа, ПОКРОВИ — Льора (Лисенко).
18. Неділя - Фоам Лейк.
25. Неділя - Виллард.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туриминського

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя Шортдейл. Вечірня — Ґрендвю.
21. Понеділок, РІЗДВО БОГОРОД. — Ленард. Вечірня — Шелмерей.
27 Неділя Гілберт Плейнс.

Адреса: Гілберт Плейнс, Ман. Тел. 168.
Гілберт Плейнс. Ман. Тел 45. ч. 3.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Магаса

ВЕРЕСЕНЬ:

21. Пон., РІЗДВО БОГОРОД. — Лессард.
27 Неділя. ВОЗДВ. Ч. ХРЕСТА — Торілд.

Адреса: [illegible]лендон, Алта

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Витків.
27. Неділя Гефорд.

Адреса Гефорд. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя — Роза.
21. Пон., П. БОГОРОДИЦЯ — Сенькі (храм)
27. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячина

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Неділя Нортон.
21. Пон., РІЗДВО БОГОР. — Малена.
27. Неділя, ВОЗД. ЧЕС. ХРЕСТА — Сторновей

110 Велингтон Аве., Нортон, Саск. Тел. 798.

Устав Церковний

ВЕРЕСЕНЬ:

20. Нед Гол 8. УВ 6. Літ 2 Кор. 6: 16-7: 1. Єв Матея 15: 21-28.

21. Понеділок. *Різдво Богородиці.* УВ Луки 1: 39-49, 56. Ап. Филип. 2: 5-11 Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

27. Нед. *Воздвиж. Чес. Хреста.* УВ Івана 12: 28-36. Ап. 1 Кор. 1: 18-24 Єв. Ів. 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

ЖОВТЕНЬ:

4. Нед. Гол. 2 УВ 8. Літ. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Єван. Луки 6: 31-36.

11. Нед. Гол. 3. УВ 9. Літ. Галат. 1: 11-19. Єв. Луки 7: 11-16.

14. Середа. *Покров Богородиці.* УВ 1: 39-49, 56 Літ Жид. 9. 1-7. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

18. Нед. Гол. 4. Утрен. Єван. 10. Літ Галат. 2: 16-20. Єв. Лук. 8: 5-15.

25. Нед. Гол. 5. УВ 11. Літ. Ап. Галат 6: 11-18. Єван. Луки 16: 19-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE [illegible] D
[illegible]
WIN[illegible] MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЖОВТНЯ, 1953. ЧИСЛО (961) 19

ЧИ БЕРІЯ ВТІК.

Були вісти, що голова большевицької поліції в Росії був арештований і мали його судити. Знов появилися вісти, що Берія в Росії втік. Американський уряд розшукує, чи се правда, але певного нічого нема. Дехто каже, що большевики могли вислати подібного до Берії большевика в світ, щоби робив там їх роботу. Се взагалі справа підозріла. Звичайного чоловіка, що не є небезпечним, арештують і вже не випустять, а Берію, політика, мали би випустити? Можливе, що ціла історія з Берією видумана большевиками для баламучення світа.

ЗЕМЛЕТРУС НА КИПРІ.

Сильний землетрус був на острові Кипрі, на Середземнім морі, в якім згинуло 40, ранених було 165, деякі дуже тяжко. Землетрус повторявся 9 разів. Тисячі людей приміщено в наметах (в шатрах з полотна). Багато нещасних зібралося в місті Пафосі зі знищених сіл і містечок, де з подальше присилають їм поміч.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ И ОБЄДНАНІ НАЦІЇ.

Росія домагалася, щоби допустити представників китайських комуністів до Обєднаних Націй, але за тим було лише 10, а проти 44 голоси. — Президенткою Обєднаних Націй вибрано Індійку — Віджаю Лакшмі Пандіт, сестру індійського премієра Негру.

КОМУНІСТИ ДО ЦЕРКОВ.

Бувший комуніст Менінг Джансон заявив в Вашингтоні, що комуністична партія 1930 р. приказала тисячам своїх членів вертатися до церков і старатися захопити їх в свої руки, чи під повний свій вплив. Вони опанували Методиську Федерацію та Народний Інститут для Практичної Релігії.

ЛЕТУН ВТІК ДО ПОЛУДНЕВОЇ КОРЕЇ.

Большевицький летун втік з літаком до Полудневої Кореї. За втечу з таким літаком аліянти обіцювали 100,000 долярів, та він аж по втечі про те довідався. Отже обіцяну суму дістане. Він каже, що большевики посилають до північної Кореї щораз більше літаків, хоч се є проти мирової угоди. А Росіяне помагали і помагають.

ПОЛОНЕНІ, ЩО НЕ ВЕРТАЮТЬСЯ.

Полонені з большевицької армії — 14,700 китайців і коло 8,000 північних корейців відмовилися вертатися до комуністів. Ті, яких большевики випустили, кричали: "Підемо до Китаю і вбємо комуністичного премієра Мао Це Тунга, і російських собак. І ми готові йти на Формозу (до Кай Шека)"

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ДУХОВНИХ В ЮГОСЛАВІЇ.

В Югославії переслідування православних (сербських) і католицьких (хорватських) духовних збільшується. В однім тижни були напади на пятьох духовних. Се ведеться за дозволом поліції. В Суботиці арештували 80-літнього еп. Будановіча, якого перше побили й ограбили. В Загребі поранили епископів Бразутіла і Марентія. В Сибенику знищили духовний семинар і побили еп. Баніча. Ректора Катедри, Порсу, побили і кинули в воду перед очима поліції.

БУРЯ НА МОРЮ.

На захід від Англії йшла буря 80 миль на годину. Кілька кораблів затонуло, один зарився в землю. Кілька осіб втопилося. Буря зачепила і Валію, де позривала дахи з домів.

НАСТРОЇ ПРОТИ ЧОРЧИЛА.

Серед робітництва в Англії настрій підноситься через те, що підносяться ціни головно на поживі. Масло подорожіло 20 центів фунт впродовж двох минулих літ, сир 24 ц., мясо 8, а мука 6 центів. Сподіються невдовзі нових виборів.

В ФРАНЦІЇ РОЗБИТТЯ.

Французький кабінет міністрів розбився на двоє через справу Німеччини. Другі держави є за тим, щоби дати Німеччині право мати поважну армію, а Франція того дуже боїться, отже частина міністрів є проти сильної Німеччини. Може прийти до того, що уряд впаде.

СУДЯТЬ ПОЛЬСЬКИХ ДУХОВНИХ.

В понеділок, 14-го вересня почався в Варшаві суд над польським еп. Качмареком і трома ксьондзами: Данелевічом, Дзіляком, Домбровським і монахинею Ніклевскою. Епископа засудили на 12 літ арешту.

СТУДІНЬ В ТУРЕЧЧИНІ.

Несподівана студінь навістила східну Туреччину, що заподіяла великі шкоди. Згинуло понад 3,000 овець.

СНІГ В АФРИЦІ.

Коло 16-го вересня в полудневій Африці впало дуже багато снігу і була сильна буря, що кидала кораблями, бо филі були дуже великі. Буря на земли зривала дахи і виривала дерева.

В ІТАЛІЇ ПРОТИ РОЗПУСТИ.

Проти дозволених урядом домів розпусти внесено в Італії домагання, щоби уряд такі доми позамикав. Вже перед 4 роками було таке домагання, але з того нічого не вийшло. Може тепер щось вийде.

АРЕШТУВАЛИ 148 ДУХОБОРІВ.

В Бритиш Коломбії поліція арештувала 148 духоборів. Вони через кілька днів парадували голі (71 жінок і 77 чоловіків) попри школу протестуючи проти примушування дітей до школи. Арештованих забрали до Ванкуверу.

КЛОПІТ З ДУХОБОРАМИ.

Виходить, що духоборські жінки ведуть перед в духоборських розрухах. І поарештовані скидають одіж, а навіть стараються в суді догола розібратися.

СЛАБІСТЬ ПАРАЛІЖУ СЛАБНЕ.

В Манітобі слабих на параліж зменшуєсь. До 22 вересня в Манітобі слабих було 1,753, з того 691 не були спаралізовані. В Алберті до 21 вересня було слабих 654. Там померло 41.

РОСТЕ ЧИСЛО ПЯНИХ ЇЗДЦІВ.

Суддя Ґартон, в Виннипеґу, звертає увагу, що число пяних їздців автомобілями збільшаєсь. В двох тижнях перед судом в Виннипеґу ставало 20 пяних їздців. Каже Ґартон, що треба буде строгійше карати. Дотепер підпитий їздець діставав звичайно 7 днів арешту, дозвіл на їзду відбирають на 6 місяців, та автомобіль замикають на три місяці. Грішми карають звичайно по 50 долярів. Але Грошева кара може бути і 500 дол. з коштами і три місяці арешту.

РАТУВАЛИ І ПОТОПИЛИСЯ.

В МкАртур Фалс 40-літній Індіянин скочив в воду, щоби ратувати 3-літну дитину і втопився. Він не вмів плавати. В воду впала друга дитина і її скочив ратувати Амброз Даніелс, а що не вмів плавати, то втопився. Так втопилося четверо.

ПЯТЬДЕННА ПРАЦЯ УРЯДОВЦІВ.

В Манітобі державні урядовці будуть тепер працювати 5 днів в тижни, отже 44 годині. Дотепер працювали 48. Буде їх всіх 2,500. Щоби роботу виконати, уряд візьме мабуть додаткових робітників.

ДІТИ ПОГИНУЛИ ВІД ОТРУЇ.

В Пасифик Сити, Ваш., діти добули з шафи отрую на щурі і їли. Отже дві сестрі, 10-місячна і 2-літна померли, а хлопець, який мабуть менше зїв, слабий.

ГОЛОВНИЙ РАБІН ВІДВІДАЄ КАНАДУ

Тепер головним рабіном всіх Жидів, що живуть в Англії і єї краях, є Ізраель Броді, і він прислав канадійським жидам новорічний привіт, в якім закликав до тісніших звязків всіх Жидів в краях, що звязані з Англією. І він думає відвідати Канаду та її оглянути. В 1920 р. відвідував Канаду тодішний головний рабін Й. Г. Герц.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПЕРЕДВІСТНИКИ ЦЕЛІБАТУ В ПОЛЬЩІ.

Важне, що книжочка "Заходи..." подає і давнійшу історію целібату, виводячи справу на ширший історичний ґрунт.

В давній Польщі перший порушив справу целібату Єзуїт — **Петро Скарга.** В 16-ім віку сильно ширився протестантизм в Польщі між освіченою верствою, і всі вважали, що причиною до того був целібат (безженство) священиків. Майже всі польські епископи були проти целібату. Еп. Мацейовський казав. "Коли для важної причини відібрано священикам жінок, то для ще важнійшої треба їм їх віддати". Сильно осуджував целібат канонік Ожеховський в листі до папи.

Скарга целібат обороняв і закликав, щоби ширити його і між уніятами. За Скаргою пішов Москаль, вихованок Єзуїтів — **Веалмин Рутський.**

В "Проєкті на знищення Руси", з 1717 року, говориться, що треба уніятських богословів намовляти, щоби не женилися, а це заведе до Церкви польських ксьондзів

Уніятський Луцький епископ **Йосиф Виговський** коло 1726 р. оголошує, що буде висвячувати лише безженних; а жонатих, коли з жінками розійдуться.

В 18-ім століттю Поляки підняли крик, що се згіршення, коли уніятські священики їздять зі своїми жінками. Тоді уніятський еп. **Атанасий Шептицький** видає заборону, де каже: **"З жінками по празниках і торгах на однім поїзді** (возі) **публично їздити і волочитися не повинні..."** Замість обороняти право подружа, він догоджував Полякам.

З кінцем 18 і на початку 19-го віку Поляки втягали до свого повстання гр. кат. богословів, а жонатих священиків не могли втягнути, отже почали паплюжити гр. кат. жонатих духовних, головно в **„Пшияцелю Хшесьціяньскей Правди"** з 1835 р., органі польського перем. еп. Корчинського.

Проти того еп. Снігурський, Яхимович і митр. Левицький внесли до цісаря скаргу на Корчинського. Окремо священики на соборчиках сильно протестували. Сильно протестував перем. Крилошанин Т. Полянський і проф. Вен. Левицький (Деякі протести соборчиків подає "Укр. Архив". Т. 12-ий, виданий Наук. Т-вом ім. Шевченка, 1924 р., та ми їх тут лише згадуємо)

Ті напасти Поляки і дальше повторяли, як прим. посол Полянович в 70-их роках і проф. Смолька 1916 р.

> "Причини накинути нам целібат були чисто політичні. Наше жонате духовенство звязане своїми родинами з собою і з народом, творило поважну силу, — воно держало політичний і культурний провід в народі, видавало з своїх родин численну і свідому інтелігенцію і через те мало велике значіння в своїй суспільности. Нашим противникам ходило о те, щоби повалити сю поважну суспільну верству й ослабити тим весь український нарід." — (Стор. 12).

ПЕРЕДВІСНИКИ ЦЕЛІБАТУ З УКР. СТОРОНИ.

Після 1772 року піддано Холмську дієцезію під безпосередну власть Риму. Холмські уніятські священики помагали Полякам в повстанню проти Росії, отже по його здавленню 1863 р. Росія їх переслідувала, а також й унію. Деякі з них перейшли до православія (а коло 200,000 уніятів перейшли до костела і спольщилися).

> "Не без вини був Рим, що прийнявши Холмщину під свій заряд, допустив до еї облатищення і спольщення; винна була польська політика; винна вікова польсько-латинська агресія (наступ). Однак Поляки звалили перед світом всю вину на наших холмських священиків і представили все наше духовенство і нарід в Галичині на віденськім дворі і в Римі в найгіршім світлі..." — (Стор. 13).

РЕФОРМИ ВАСИЛІЯН.

Чин Василіян був підупав через розпустне життя протоігумена о. К. С., і митр. Й. Сембратович хотів К. С. усунути і чин поправити. Але К. С. вдався до Єзуїтів, а за ними заявився Рим, і так Василіян віддано в руки Єзуїтів, — **"тих, що в попередних віках завдали нашій Церкві і народови найтяжчі удари".**

Єзуїти виховали Василіян в своїм дусі, головно тих, що вчилися в Кракові, Інсбруку і в Римі і були призначені на висші становища.

> "Після того вони почали вводити в наше Богослуження латинські практики, змагаючи наблизити його до латинського обряду. Відносилися з малолоаженням до світського духовенства і явилися головними речниками введення целібату.
>
> "Почали Василіяне уділяти Причастя під одним видом; львівські Василіяни казали перед катедрою св. Юра і др. церквами розкидати летючки за прийняттям нового календаря.
>
> "Сфанатизований Василіянин, о. Єремій Ломницький, настроював свого епископа (Хомишина) неприхильно до нашого жонатого духовенства і народу.
>
> "Василіянин о. Головецький, проф. Богословія в Перемишли, говорив питомцям, що — **"Національність (українство) се модерне ідолопоклонство, наслане Богом за наші гріхи".**
>
> "Василіяне завели в своїй церкві у Львові гру на фісгармонії (на органі); поручають питомцям хреститися раз і то цілою рукою; завели латинське „Ангел Господен" („Аньол Паньскі..." — (Стор. 15).

Згадуєсь дальше Собор (Синод) з 1891 р. пофальшовання його ухвал в користь целібату.

Дальше — "невидима рука" причинилася до замкнення гр. кат. віденського семинаря, де багато гідних священиків виховувалося, і тоді післано гр. кат. богословів на виховання до Єзуїтів в Інсбруку і Римі. І з приходом тих вихованців появилися памфлети (образливі писання) на Церкву, еї обряд і гр. кат. духовенство, приміром книжка **"В імя правди"**, або **„Жонатий клир, а безженство клиру".**

ШЕПТИЦЬКИЙ ЗАВОДИТЬ ЧАСТИННИЙ ЦЕЛІБАТ.

В згаданій книжочці говориться, що вже в 1918 р. Шептицький в своїм Посланню заявив, що йому треба тепер багато нежонатих священиків, які навертали б православних на Україні до католицтва. Щоби їх мати, — **він впродовж 12 літ половину місць в духовнім семинари призначує для виховання целебсів.**

Се вже був початок целібату! Шептицький знав, що тим целебсам найперше треба буде давати парохії в Галичині.

Є погляд, що целібат почав заводити Хомишин, за ним Коциловський, а Шептицький найпізнійше, а тут бачимо, **що якраз Шептицький належав до перших.** А те, що [illegible] він приготовляє місіонарів на Україну, була брехня! І всі свідомі Українці, — священики і світські, розуміли, що Шептицький бреше, сказавши людською мовою.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ ШЕПТИЦЬКОГО.

Ще перед оголошенням того рішення була в Шептицького **депутація від духовенства,** щоби він такого рішення не видавав, але Шептицький стояв при своїм.

Знов 9-го вересня, 1918 р., пійшла депутація **від Народного Комітету,** в якій був предсідник українських послів, Романчук, дальше др. Кость Левицький, др. Евген Петрушевич, Ол. Барвінський, др. С. Федак і др. К. Студинський. (Тут в книжочці подана ціла промова Романчука, якої не наводимо).

Відповідаючи на ту промову Шептицький крутив на всі боки, отже при відході депутації Романчук заявив:

> "Ексцеленціє! Стверджуємо з жалем, що відходимо від нашого архипастиря без вдоволяючої заяви і перестерігаємо перед боротьбою, яка виважеться після сеї справи," — (Стор. 20).

А Студинський висловив жаль, що вирішено таку важну справу **без згоди всего духовенства і без гадки світських людей.** Викликана боротьба вжие всіх заходів, щоби не допустити до введення целібату.

ЩЕ РАЗ ДЕПУТАЦІЯ.

Вересня 16-го, 1918, знов була така депутація і знов Шептицький крутив на всі боки і заявляв, що: **"Говорять о примусовім целібаті. Се чиста видумка, о тім нікому не сниться."**

Депутати знов заявили, що воно не так, і що тепер скорше треба би **"надання священикам-вдівцям права другий раз женитися",** а не целібату. А дальше подана така увага до балачки Шептицького:

> "Се був тільки тактичний маневр (крутня), щоби напрасним (наглим) поставленням справи не визивати сильнійшого опору з боку духовенства і народу. Се виявилося невдовзі, бо в два літа опісля, в 1920 р., коли те, що не снилося, переведено в життя." — (Стор. 23).

Тут треба пригадати, що 1902 р. гр. кат. священики в Америці в своїй відповіди Шептицькому ("Унія в Америці") закидали йому **"брехню і фарисейство",** а тут знов та **"брехня і фарисейство"** показалися.

Такі події повинні ввійти до історії, а без того вони загубляться і забудяться. Тоді римські політики почнуть голосити, **що гр. кат. духовні і нарід в Галичині "охотно приняв целібат",** як голосять нині, що "наші предки приняли унію".

ЩЕ ПРОТЕСТИ ПРОТИ ЦЕЛІБАТУ

Протицелібатні збори відбулися у Львові 21-го вересня, 1918, з рефератом д-ра В. Щурата. Тут принято резолюції: щоби піднести якнайрішучійший протест проти вводження целібату і доручити той протест Шептицькому, папському нунцієви й австрійському урядови.

Протести проти целібату ухвалював нарід в багатьох місцях Галичини, як — повітове віче у Львові, в Стрию, в Бережанах, в Самборі і др. (Про те в "Ділі" з 1918 р., ч. 216, 219, 221, 226).

Великий протестаційний меморіял в справі целібату виготовило **Ставропигійське Братство** при кінци вересня 1918 р., підписаний 15-ма визначними особами. (Зміст меморіялу на стор. 24—27).

ГОЛОСИ ПОЛЬСЬКОЇ ПРЕСИ.

Книжочка подає, що до заводження целібату поставилася польська преса з великим вдоволенням. "Укр. Слово" писало, як польські дневники з вдоволенням витають митрополичий розпорядок, який: **"дійсно вдарив в найчутливійшу струну воюючого українства".**

Львівські дневники писали, що в українській суспільности вчинився новий заколот, який буде коштувати чимало української енергії і сили.

Польський "Час" докоряє Українцям, що вони дивляться з національної точки, але додає, що: **"целібат безсумнівно улекшує латинізацію". — "Митрополит діває мабуть в порозумінню з папською Курією** (з цілим папським урядом), **а тоді обовязує засада: "Рома льокута..."** (Рим сказав і нема відклику). Дальше "Час" зазначує, що український нарід дивиться на "господині" і "кузинки" польських ксьондзів з погордою і згіршенням.

РОЗКРИВАЄ ДАВНІ ПЛЯНИ ШЕПТИЦЬКОГО.

Польський "Ілюстровани Курер Цодзенни" писав:

> **"Митрополит вже довгі роки перед війною носився з гадкою заведення целібату,** та не вспівши сего перефорсувати (довершити), мусів обмежитися до каптовання (залапування) одиниць в рядах питомців. Такий вербунок (намова) був трудний і мав малі успіхи. **Митр. Шептицькому не стало терпцю і він рішився завести примусовий целібат."** — (Стор. 29).

Той же "Курер" признає, що **"целібат крие в собі грізну небезпеку"** і може статися **"катострофою для будуючого нині українства".**

"Українське Слово", яке переповідало радощі польської преси, писало:

> "Новий розпорядок впав на всіх громом. Духовенство сконстерноване (переполохане). В народі заворушення й огірчення.
>
> Не списав би огірдних висловів на безженний стан. "Тепер будуть у нас господиньки попити". "Цілувалисьмо досі руки імості-мамуні, а тепер..." "Досі ми були за наші жінки і доньки спокійні..." Ми тішилися дітьми нашого духовенства, а тепер..." Відгрожуються люде, що не пустять безженних до своїх сіл і церков...".

Ось так Шептицький з своїми помічниками, вживаючи брехні та крутійства, готовив Українцям загибіль, на радість Полякам і Римови! І байдуже йому було, що священики і нарід протестує і його роботу осуджує. Чи можна собі уявити більше нахабство і безличність?

ОВОЧ БРЕХНІ.

Раз запитав хтось грецького фільософа Арістотеля, що можна здобути брехнею, на що Арістотель сказав:

— Можна здобути те, що коли люде зловлять когось на брехни, то вже ніколи не будуть йому вірити.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена в давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

З СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

58.

Селяне в Лагодові.

Звідки взялася назва Лагодів, Затемне й Буди, я не міг довідатися. Лагодівці були хліборобами. В селі був один коваль, один боднар (що робить бочки і т. п.), кілька ткачів та шевців, що латали чоботи, а нових не робили.

В селі було два багачі, що мали біля (коло) 40 моргів поля. Один Олекса Цимбала, добродійний гідний чоловік. Другий, Макогін, не бачив світа поза своїми шпихлірами та кількома тисячами зложеного гроша. Жалував бідному, але й сам був бідаком, бо морив голодом і себе і своїх домашних.

Пасовиськ було мало. Коли дощі, то ще добре, а в посуху дуже зле. Господар мав одну, або дві корови, пару бичків чи коней і ялівочку. Бо і земля не була добра. З птиць кури, качки, гуси, індики, як всюди. Безроги кормили на продаж, щоби було чим заплатити податки та ще на дещо конечне.

Незаможні молотили збіжжя в дворі (в пана), возили дерево з ліса, літом косили на панському лані. Деякі молотили в заможніших господарів. Навагал не мали люде великих гараздів, але і не дуже бідували.

Жиди, що були управителями панського поля, винаймали двірські лани людям, "на спілку" садити там кукурузу. Треба було багато праці, але селяне мали з того трохи користи.

В нас дещо поправлялося.

Вже говорилося про ту велику грубу, яку годі було опалити. Щоби загрітися, треба було видати всі доходи. Отже загрієшся, але можеш вмерти з голоду. Отже селяне рішили, що треба малої грубки для огріття канцелярії і щоби на ній варити. Але ту справу взяв на свою голову війт А. Кіндрачук.

Другого дня післав він підводи (фіри) до Гологір по наші річи. І ті, що їздили, випитували про мене в Гологорах і довідались, що "сей отець дуже добрий". Така вістка по цілій Золочівщині про мене поширилася.

За три дні піч в канцелярії була готова. Але нове лихо. Коли в канцелярії палилося, то в спальни була на стінах і стели така роса, що деколи капала надолину. Треба було парасолі, щоби не змокнути на ліжку. А краплі, що падали на підлогу, творили голос, що годі було спокійно заснути.

Через те наші хлопці, один 3, другий 4 роки, почали "піяти", в горлі їх затягало, врешті заслабли і дуже кашляли. Ми перенесли їх до учителя, але не помагало і треба було вислати їх до дідуня в Григорові.

Жінка учителя була велика мантійка і наше лихо використовувала. Кілька разів денно прибігала до нашої кухні і "позичала" собі дечого з поживи, але не віддавала. Коли йшла, то ми знали, що хоче "позичати".

Обридло нам таке капарне життя. Але людина твердша від стали, від скали. Скала потріскає від спеки і морозу, заліао зігнеться і ржа його зїсть, але людини з сильною волею не зігне жадна біда, а хоч і зігне, то не зломить.

І ось наші діти, змінивши воздух, виздоровіли. А ми помало покумалися з нашою бідою. Ми не зважали, як вона дивилася на нас, зизом чи боком, а вробились еї найліпшими приятелями.

УПАВ МІСТ — ЗГИНУЛО 11.

В Мексику, в провінції Дуранго, була велика повінь і завалила міст. Саме тоді йшов учитель і 10 школярів, отже з мостом і вони попадали в воду і потопилися.

ВЕЛИКЕ СВЯТО В САСКАТУНІ

Як кожного року, так і цього року наша громада в Саскатуні з початком жовтня заряджує свято, на яке запрошує духовенство в більшім числі, запрошує своїх місцевих членів до участи та закликає загал вірних нашої Церкви з цілої провінції прибути.

Свята, що відбулися минулими роками, були успішні.

Цьогорічне свято має бути більше успішним бо цього року припадає 35-літний ЮВИЛЕЙ нашої Церкви в Канаді. Подія, яку відмічуємо, надзвичайного історичного значіння. То ж треба сподіватися, що участь у святі, яке відбудеться 10—12 жовтня в Саскатуні, візьмуть великі маси людей; прибудуть старші, щоб згадати подію зперед 35 літ, прибудуть і молодші, щоби своєю участю виявити вдячність старшим за їх працю і жертви для великого діла; цим засвідчать також, що вони готові піти слідами своїх добрих батьків.

Свято, як показує його програма, приготоване так, що подасть багато духової поживи всім учасникам, а через виголошені реферати і слідуючі за ними дискусії — дасть багато нових думок і практичних порад усім, що тими справами заінтересовані; справами нашої Церкви, нашої будучности серед нових змінених обставин, справами нашої молоді, для якої буде присвячено багато місця.

Кожного дня будуть Богослуження. Буде нагода висповідатися. Будуть промовляти духовні і світські люди. Дискусії отворені для всіх.

Запрошують нас на це свято! Поїдемо. Всі, і старші і молодь, чоловіки і жінки. Поїдемо до Саскатуну, щоб Богу помолитися та набрати гарту, сил і завзяття ще краще працювати і прислужитися Богови, Церкви і народови, йдучи слідами наших предків.

о. Є. Грицина.

ЦІНА БРЕХНІ.

Се з оповідання учителя...

При якійсь нагоді запитав я хлопця:

— Чи ти збрехав би, коли б я дав тобі три центи?

— Ні! — відповів хлопець.

— А за доляра?

— Ні!

— А за десять долярів?

Хлопець мовчав. Певно думав, кілько за 10 долярів можна всього купити.

— А ти за 10 долярів збрехав би? — запитав я другого.

— Ні! — відповів твердо.

— А чому ні?

— Тому, що за час 10 долярів розійдеться, і того, що куплю, не буде, а я брехуном лишуся.

Священичі Курси

Консисторія Української Православної Церкви в Канаді, з благословення Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона, цим оголошує —

ОДНОРІЧНІ СВЯЩЕНИЧІ КУРСИ

На Курси приймається тільки особи з університетською освітою, а також учителі. Курс навчання — один рік. Початок занять з 1-го жовтня 1953 р. Незаможним студентам даються стипендії.

Мешкання курсантам — в Колегії св. Андрея в Вінніпегу. Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

СПРАВИ ТИТУЛЯТУРИ

На титули в життю є місце, але нераз в титулованнях люде доходять до смішного. Міри не мають. Або надають титулам більше вортости, ніж титули мають.

В деяких Українців виявляється великий апетит до титулів. Се мабуть тому, що Українці були під пануванням чужих, отже все пригнетені, понижувані, і тому виробилася в декого думка, що титулом він піднесе свою повагу.

Тому в Европі було, що коли б імя якого Доктора, Професора, Інжиніра, Художника, Архітекта, чи що, згадувалося в статті 15 разів, то в кожнім місци при імени мусить бути титул. Хоч коли брати на здоровий розум, то і без дальшого повторення титулу розумілось би про кого йде мова. Те непотрібне повторювання ввійшло в звичай, стало правилом.

А буває, що чоловік занимав якесь становище з титулом, але вже минули літа, як він того становища не занимає, однакож безнастанно при його імени той титул повторюють. Давного становища не занимає, давної праці не виконує, а титул повторюєсь.

Перед двома, чи що, літами, писалося в одній европейській газеті про приїзд митр. Полікарпа до Англії. В статті згадувалося його імя може 10 разів, і при кожній згадці його імени стояло: "Його Високопреосвященство Високопреосвященніший". Розуміесь, що того не писав митрополит, тільки хто другий, але він так обставляв титулами особу митрополита, що й самої особи мало було видно.

Чи не досить було би сказати раз "Високопреосвященніший"; а дальше Владика, чи Митрополит... Се було би і красше, і розумніше, і культурнійше. І всі знали би про кого йде мова.

Та не досить, що є титули, але є ще й само-титулования...

Писав 1596 р. александрійський визначний патріярх Мелетій Пігас до Івана Вишенського, щоби той вертався з Атонської Гори на Україну обороняти Православну Церкву перед Поляками. Його лист подає І. Франко в книжці "Іван Вишенський", і там бачимо, що лист закінчуєсь коротким "Ерросо" — Бувай здоров! Се звичайне грецьке поздоровлення при кінци листів. Мелетієви ходило про справу і він відносився до Вишенського як чоловік до чоловіка.

По першій війні, а ще більше по другій дехто приїздив до Канади з великим апетитом на титули. Деякі з тих людей, як було відомо, перед виїздом окремо дбали, щоби здобути на дорогу якийсь титул. Думали, що в Канаді так цінять титули, як в Европі, отже будуть їх тут принимати з великими почестями. Посадять їх на почесних стільцях. Але розчарувалися, не зрозумівши тутешного світа. От примір: чоловік з титулом "інжиніра" працює в торговли і скаржиться, що люде його "інжиніром" не титулують, але відносяться до нього як до чоловіка. Відомий випадок, де титулярний "інжинір" не мав про що з дійсними "інжинірами" говорити. Був лише титул.

Були такі, що без ніякої розумної потреби проголошували себе хорунжими, артистами, поетами, професорами, інжинірами ітп., а їх приятелі не вимовили їх імени не додавши титулу. А тут виглядало се на дивацтво, або дітвацтво.

В тутешнім світі дивляться найперше на чоловіка і на його роботу, а не на формально дані титули. Коли премієр Індії, Негру, зрікся титулу "пандіт" — вчений, мудрець, то англійська преса писала: "Коли його праця буде "пандітською", то всі будуть знати, що він "пандіт". Мудра праця покаже, що він "пандіт", що він мудрець.

Коли помер Антіохійський патріярх, Григорій 4-ий, то англійська преса писала, що його всюди звали "невченим патріярхом", бо мав лише середну освіту, але його велика праця поставила його висше багатьох патріярхів з титулами "вчених".

Хтось писав про Мойсея, як мудрого з мудрих, як великого "державного мужа", але, було там додано, що Мойсей не знав, що він такий великий, він про те ніколи не думав. Вся його увага була звернена на справу, яка перед ним стояла.

Йосифа 2-го історія вважає гідним, добрим, поступовим чоловіком, що хотів добра своїм підданим, але його титулів не згадує. А цар російський мав цілий оберемок титулів, та що з того?

Але нарід має свої окремі титули для заслужених людей, каже: він добрий чоловік, щирий, розумний, високоідейний, щедрий, великий патріот, великий громадянин, ревний оборонець правди, апостол народу, мученик за святу справу... І по їх смерти розказує про таких людей своїм дітям, внукам, а то і правнукам.

Так загально справа титулів виглядає.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ...

VI.

1918-ий рік увійде в історію як важнійший, бо в Канаді почала працю Українська Православна Церква. Свідомі і жертвенні люди започаткували справу, яка вимагала великих трудів, жертв, турбот і фондів, а перед якою стали перешкоди і то немалі. Однак се нікого не відстрашувало. Озброєні вірою в Бога і святу справу, охочі до найбільших трудів, готові складати і працю і грошеві жертви, доконали чину, що золотими буквами буде пишатися в історії.

Перші спроби, як і все інше, вимагали гроша. І вони, ті піоніри церковного життя, як перші християне давних віків, складали обильні фонди. Виконували працю і давали гроші. Так виростали церковні громади, відбувалися Богослуження, будувалися церкви і гуртувалися побіч них інші організації.

Давали поважні суми. Тодішних часів не можна рівняти до нинішних. Люде бували назагал бідні і грошей мали небагато. Хто мав десять долярів при собі, той розкішно почувався. Але гроші на церковну справу все напливали. Не було їх подостатком, однакож діло йшло вперед.

Люде, які в тих часах працювали і жертвували гроші, — се були ідейні люде; посвячували себе вповні для великої справи. Були подібні до тої евангельської вдови, що зложивши свою лепту, удостоїлася похвали від Спасителя і увіковічнення за свій маленький, а заразом великий дар.

По тридцять пятьох літах маємо чим гордитися. Всі радіємо нашою Церквою. Багато зроблено праці, видні її овочі. Однакож не змаліли потреби Церкви, а навпаки, збільшилися. Бо і Церква збільшилася. Тепер потрібно ще більших і частіших фондів, як на початках, чи взагалі в минулому.

Відбуваються ювілейні торжества. Попри Богослуження, обіди і промови годиться зложити дар в більшій сумі на церковні справи. Не один доляр відчіпного, або про людське око, і вдоволятися, що вже виконано обовязок. Перед нашою Церквою стоять великі завдання в теперішний час. Їх вона виконає при помочі своїх вірних; а та поміч мусить бути двояка: фізична і фінансова.

Не вільно нам на радощах спочивати. Життя вимагає руху і праці. І фондів.

Хто має складати фонди?

Найперше обовязані жертвувати гроші церковні громади, і то кожнісінька, братства і сестрицтва, молодечі організації, Недільні Школи, Народні Доми і Жіночі Товариства.

Дальше всі вірні нашої Церкви не сміють думати, що без їх жертви справа якось буде дальше розвиватися. Кожен чоловік чи жінка, і діти, що мають працю і заробляють гроші, — всі обовязані зложити ювілейний дар, не виключаючи і духовних.

Хто зложив доляра, два — нехай додасть іще стільки, щоб була бодай десятка від кожної одиниці. Коли б ми дістали найменше десять долярів від найбіднійших, а маєтніші дали б по більше, тоді ми зберемо потрібну суму на ведення дальшої праці.

Беручи під увагу теперішні матеріяльні обставини, маєтковий стан наших вірних, їх свідомість і жертвенність, Церква має право надіятися, що з нагоди ювілею будуть жертви по сто долярів, а не тільки менші дари.

Ті гроші даємо собі; своїй Церкві, яка є Божою Встановою для українського народу.

Буьмо вартісними членами Української Православної Церкви в Канаді і готовими дати їй дар, відповідно до потреби її і нашої спроможности. Се на наше загальне добро.

ОЄГ.

ПЕРОН ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.

Аргентинський президент Перон в одній своїй лекції в Висшій Школі звернув увагу на виховання дітей. Батьки, держава і школа, казав він, відповідають за виховання. Батько й мати, се найперші виховвателі, вони повинні памятати слова Мартина Ферро: "Деревце; що напочатку скривилося, вже ніколи не випростується". Батьки відповідають за початкове викривлення. Через домашне занедбання домашного виховання зростає злочинність навіть в найбільше поступовних державах.

Що до шкільної науки, — то зіпсутого і злочинця красше залишити неуком. Бо наука, се зброя, а зброї не треба давати злочинцеви, чи взагалі злому чоловікови. Злий діставши висшу науку і будучи здібним, стає небезпечним для цілого загалу.

БУРЯ В ЯПОНІЇ Й ІНДО-КИТАЮ.

Велика буря навістила Японію, в якій згинуло до 400 осіб. В Індо-Китаю мало згинути коло 2000. Ранених в Японії числять на 259.

Бездомних в обох краях числять на сотні тисяч. В американськім військовім таборі в Японії є шкоди на 2 мільйони.

ПОКЛІН ХРИСТОВИ
у Великі Роковини

Високопреосвященніший Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

1918 -- 1953

За ініціятивою Укр. Гр. Прав. Громади в Саскатуні

і за благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона

ВІДБУДЕТЬСЯ в САСКАТУНІ

в СУБОТУ, НЕДІЛЮ і ПОНЕДІЛОК 10, 11 і 12 ЖОВТНЯ 1953

СВЯТКУВАННЯ

Прот. Єр. Грицина,
голова Президії Консисторії УГПЦ.

Ювілею Української Греко-Православної Церкви в Канаді

і

ЗДВИГ МОЛОДІ

Закликаємо всіх українців до повної участи в цім Великім Торжестві.

о. д-р С. В. Савчук

Прот. П. Самець

Прот. Д. Ф. Стратійчук

Ці три священики-піоніри візьмуть участь в цім Великім Торжестві

ПРОГРАМА:

СУБОТА:

9:00 Соборна Служба Божа.
1:00 Спільні наради
7.00 Вечірня з проповіддю о. В. Кудрика.
8:00 Сповідь для учасників свята.
9:00 Соціяльний вечір для учасників свята, загальне знайомство.

НЕДІЛЯ:

8:00 Утреня.
9:00 Архиерейська Служба Божа; Відслужить Всвр. Митр. ІЛАРІОН в сослужінню всіх саскачеванських священиків.
12:00 Обід. — Офіційне відкриття. — Привіти.
2:00 Доповідь о. Д-ра Савчука
2:30 Доповідь о. прот. Єр. Грицини.
3:00 Доповідь п. Ю. Стечишина. — Вечеря.
6:30 Вечірня, Молебен.
8:00 Концерт (хори з: Вакав, Принс Алберт, Ріджайни і Саскатуну).
9:00 Промова Митрополита Іларіона.
10:00 Закінчення недільної програми.

ПОНЕДІЛОК:

9:00 Служба Божа з нагоди „Дня Подяки".
10:00 Реферат о. М. Боднарчука
Реферат проф. А. Михайленка.
Дискусії.
12:00 Обід.
1:30 Реферат пані С. Стечишин.
Реферат о. Ю. Ферещіва.
Реферат о. Б. Яковкевича.
Дискусії.
5:00 Закінчення пон. програми.
8:00 Товариська забава.
Розігравка авта.

УВАГА ДЛЯ МОЛОДІ: Громади, які вишлють молодих людей зорганізованим способом, повинні повідомити про це наперід осібним листом секретарку Т-ва Молоді в Саскатуні п-ну Зеню Стечишин, 604 Алберт Евеню, Саскатун, Саск.

о. В. Слюзар, парох — О. Процюк, голова — І. Д. Стратійчук, секретар

ВІДДІЛ МОЛОДІ

"ГИЧГАЙКІНГ".

В Українців завсіди було велике привязання до дому, до родичів, до рідні. Діти родичів дуже поважали, числилися з ними. Оповідав мені Українець: "Я вже з війська прийшов, а ще не відважився при батькови курити". Се не зі страху, але з поважання до батька.

Ще оповідав купець: Купував я худобу в Менонітів. Продає мені батько старий-старий, може 90-літний. А син, що також немолодий, стоїть на боці. Отже кажу опісля синови:

— Аджеж ти господариш, а не батько, чому ж ти не продаєш, а він? — На те син:

— Я хочу, щоби батько чув себе до смерти господарем. Що його, те і моє і він мені зла не хоче. То все наше.

От що значить — домашні тісні звязки! Се дійсна велика культурність.

А нині світ сходить на безкультурні манівці. Родинне життя розсипається. Всюди. Воно і нас захоплює. Хочби згадати, що дехто з Українців починає батькови і матери говорити "ти", а поза очи "мій старий, моя стара". Се поворот до некультурности. Якраз в тім, що до батька і матери звертаємось через "Ви, Вони", виявляється поважання до родичів. Не раз в ороці "Днем Матери", чи і "Батька", але на кожнім кроці. Тим поважанням родичів можна хвалитися перед світом, та деякі люде того не розуміють.

Візьмімо нинішний "гичгайкінг", се прикмета тутешного світа. Молодий син, чи дочка вибирається на дику вандрівку, — батькови і матери не згадує і зникає з дому, щоби для розривки йти в далеку сторону то пішки, то підїздити, коли хто візьме подорозі. А батько дає знати поліції, що десь син чи дочка пропала і поліція шукає.

Се занепад культурности. В культурнім домі коли хтось виходить з дому, хочби до сусіда, то каже домашним, що йде. Того вимагає і чемність і добро родини.

Але той "гичгайкінг" не тільки в вандрівці з Саскатуну до Едмонтону, але на кожнім кроці, де молоді роблять що хочуть, йдуть куди хочуть, поводяться як хочуть. Се занепад культури і його наслідки будуть страшні.

Се ми повинні розуміти і дбати, щоби той "гичгайкінг" до нас не залазив. Жиймо своїм здоровим розумом. Говорімо про те молодим і літям. Звертаймо на те увагу всіх. Недопускаймо в себе культурного занепаду.

Читач Відділу Молоді.

СЛОВА ГАЙНОГО.

Визначний поет, Гайне, казав:

— Жиди стратили свою державу через те давна жидівська держава впала. Коли ж молодь добре виховають, то знов будуть державу мати.

Бо добре вихована молодь, се будучий розумний нарід.

БАТЬКО З СИНОМ.

Ввійшли в церкву батько з сином,
Церкву вже кінчали,
Засклепили, побілили,
Вівтар прибивали.

"Слава Богу, батько каже,
Спромоглися люде,
Лиш не знати якто вона —
Чи голосна буде.

"Постій, каже, отут сину
Перед образами,
А я вийду та для проби
Свисну за вратами".

Пійшов, свиснув разів кілька,
Назад повертає, —
"А що, сину, голосная?"
Хлопчину питає.

"Голосная, хлопець каже,
Так і бе луною!"
"Тепер сину йди і свисни,
А я тут постою."

"Ото але"! — каже хлопець,
Мали що сказати!
А чи ж то я який дурень
У церкві свистати?"

Степан Руданський.

ПІСЛЯ ЖНИВ.

Була весна, минає літо,
Бог допоміг все перебуть;
Скосили сіно, зжали жито,
Вози риплять, добро везуть.
Благаю щиро: Дай же, Боже,
Ще довго стежечку топтати,
Щоб ділялось усе нам гоже,
Щоб зла і ворога не знати;
Щоб гарно нива хліб родила,
А вдома добре піч пекла,
Щоб ясна правда душу гріла,
І добра доля в нас була.

Леонід Глібів.

БАБУСЯ І СМЕРТЬ

(За народним оповіданням).

2.

Щасливою була Бабуся, що мала такого святого гостя. Хіба того вона коли сподівалася? І питала тепер себе:

— За що ж мені така Божа ласка? Ніякого великого добра я не зробила. Що в заметіль подорожного до хати приняла? Якже не приняти? Та не то чоловіка, а й собаку, і кота треба в таку лиху годину приняти. Хіба лишити його, щоби замерзало?...

Так Бабуся себе виправдувала, що немовто Божу ласку незаслужено приняла. Дістала те, на що не заслужила. І постановила, що навіть нікому не буде про те згадувати. Люде її висміяли би, казали би, що за життя до святих себе рівняє. Ніяково було Бабуси.

Щира, чиста душа була в Бабусі. Так всі щирі людські душі виглядають. Вони наче та свічка, що сама згарує, а другим світить.

Та ось минає зима і весна приходить. А Бабуся вже оглядає свій маленький сад. Чи рясно яблінки зацвітуть? Та коби ще їх цвіт побачити, бо кожний день її життя наче дарований.

Журилася Бабуся і яблінками і грушею. Хто буде їх доглядати, коли її не стане. Чи буде хто про них так дбати, як вона дбає? А може поломлять, порубають. А вона хотіла би, щоби вони росли, цвили, овочі родили. Навіть коли вона померла би, то нехай вони живуть і її споминають.

А собачка... Де він опиниться, коли еї не стане? Чи хто його приймe? Може з голоду згине.

Тай хатина... Може її розберуть і сліду по ній не буде. Не пожалують. А з нею і Бабусю забудуть. Та хатина се еї сестра.

Свята душа була в бабусі. Що згадає, то всьому бажає і життя і щастя.

Та от вже і цьвіт на яблінках показався. Ще ніколи тілько цьвіту не було, як тепер. Може се благословення Отця Миколая і на них зійшло.

Минає час, а там вже є і яблока. Ще зелені, але гарні-гарні! Бодай такими для бабусі вони виглядали.

Одною дня пійшла бабуся з собачкою в село. За час вертається, а на яблінках хлопчиська яблока рвуть. Підійшла туди, і хлопці її побачили, хочуть тікати та годі. Якась невидима сила їх тримає. І говорить Бабуся:

— Діти, діти! Пощо ви таке робите? Гріха ви не боїтеся, Бога не боїтеся? Хто видав, щоби чуже брати. Доспіють, то я сама вам яблок не пожалую, а вони ж тепер ще недобрі. Ніколи в життю того не робіть!

Сказавши таке Бабуся пійшла до хати, думаючи:

— Справдилося те, що Божий Угодник сказав. З того і людям буде наука. Будуть боятися.

За хвилину виходить вона знов та каже:

— То злазіть вже і більше такого не робіть ані мені, ані нікому. Будьте добрими дітьми.

Лише сказала, а хлопці вже на землі і розбіглися не оглядаючися.

Якось про те і старші довідалися і багато балачок пійшло по селі. Говорили одні, що вона чарівниця, але інші казали: "Вона праведна жінка! Не може сама себе оборонити, то Бог її обороняє." А діти вже здалека еї городець обминали. І Бабуся вже не мала ніякого клопоту.

ПОХОДЖЕННЯ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ.

Багато було Великих і Визначних Людей, що з низин походили. Їх сильна віра, їх щира праця вивела їх на висоту. Ось деякі з них:

Колюмб був сином ткача; Сервантес, писатель, був звичайним вояком; Гомер, великий грецький поет, був сином рільника; Моліер, писатель драм, був сином виробника килимів; Демостен, великий грецький бесідник, був сином кухаря; Роберт Бурнс був рільником; Магомет був погоничом ослів; Буріт, знавець багатьох мов, був ковалем; Астор, міліонер, замолоду продавав яблука на вулици; Самуїл Лі, професор азійських мов, був замолоду помічником при будові; Тарас Шевченко був сином панщизняка (кріпака)...

Таких примірів можна навести дуже багато. Всі ті люде стали великими не чужою помочею, але своєю невпинною думкою і працею.

ЛОНДОН—НЮ ЙОРК ЗА 5 ГОДИН.

В Лондоні готовляться перелітати з Лондону до Ню Йорку за 5 годин, віддаль 3,433 миль. В Лондоні сніданок, в Ню Йорку обід.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

ЗАВМЕРЛЕ СЕРЦЕ.

В серци живуть людські почування. Серце може відчувати те, чого голова не відчує. До серця промовляє голос совісти. Серце має багато життя в собі. Але серце може завмерти ще за життя чоловіка.

Є оповідання про морського розбишака Ґибса, якого зловили і покарали в Ню Йорку смертию. Перед смертию сказав він ось що:

— Коли я вбив першого чоловіка, то в серци я чув пекольний огонь. Він палив, він мучив мене. Але коли я дальше плавав на розбишацькім кораблі, плавав літа і виконав багато рабунків і вбивств, моя совість стала мертвою, моє серце стало таке глухе, що я, вбивши чоловіка, міг так спокійно спати, як мала невинна дитина в колисці

ЕПИСКОП ПРОТИ ПОЗПУСТИ.

Кирило Ґарбет, еп. Йорку в Англії, виступив проти проповідування розпусти. Каже він, що тепер примірний, моральний дім деякі письменники так висмівають, як ніколи ще від початку християнства. Деякі нинішні письменники з завзяттям проповідують розпусту і своє життя описують як розпустне. Говорив також, що нині на злодійство дивляться не як великий злочин, коли крадіж невелика і злодія не зловили. Злодійство навіть виправдують, як вияв хитрости і відваги.

ЛІТАК — ЗГИНУЛО [redacted]

В Албани, Н. Й., коло летничого порту розбився літак і згинуло 28. Мрака мала бути причиною.

ТУРКИ І ДІВА МАРІЯ.

В пресі появилася вістка, що турецький уряд видав почтові марки в память взяття до неба Діви Марії. Треба памятати, що Магомет зложив свою релігію з поганської, жидівської і християнської.

В ОНТАРІЇ МОЖНА ЇСТИ І ПИТИ.

Новий закон в Онтарії дозволяє, що де пють пиво, там можна замовити і перекуски. Отже можна їсти і пити. А в Манітобі тобі не можна брати навіть "пінаців" (орішків) там де пють. Окремі провінції й окремі закони.

ЗА ПОБИТТЯ ПО 200 ДОЛЯРІВ.

Суд в Виннипегу засудив Алберта Квиглея, 21, і Нормана Шартранда, 19-літного, на 200 долярів кожного, або три місяці арешту. Вони без причини побили 51-літного Китайця, Мера. Казали, що цілий день пили, але не сказали, чому невинного чіплялися.

ПЕС ВІДНАЙШОВ СВОЮ ГОСПОДИНЮ.

Коли в околици Рилей зникла 78-літна Інґрида Олсен, то поліція і понад 80 других шукали за нею дармо цілу ніч, та вкінци пес тої жінки знайшов її. Він рано прийшов додому і повів людей до стирти сіна, де жінку знайшли в сіні. Чому вона туди пійшла, вістка не каже.

ВИДОБУЛИ МАЙНО З ЗАТОПЛЕНОГО КОРАБЛЯ.

Коло Англії затонув 1952 р. корабель Флаїнг Ентерпрайс. Тепер з нього видобули майна на 140,000 долярів. Були всякі бонди і гроші.

ПОВІСИВСЯ, ЩОБ НЕ ВЕРТАТИСЯ.

В "Дейлі Експрес", в Лондоні, була вістка, що з Австралії висилали до Росії Українця Острокова Ефіновіча (?) на італійськім кораблі. Попереднього дня він був скочив у воду, та його витягнули, а другого дня повісився, щоби не попасти в руки большевиків. Союз Українців в Британії звернувся до Чорчила з просьбою, щоби старався ратувати Українців від відсилання їх до Росії. Союз звернувся також до премієра Австралії Роберта Мензіса.

КІЛЬКО ЛІСА ВИГОРІЛО?

Обчисляють, що в Манітобі згоріло сего літа 80,000 акрів ліса. Деякі огні мали повстати від того, що люде палили ліс, щоби прочистити поле.

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита **Іларіона** Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує

ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

На Курси приймаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання з 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.
Українське вінчання і збірка на пресу

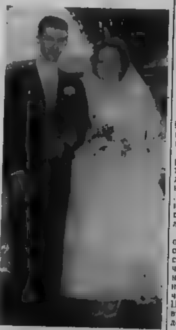

П-во Степан і Оля Сенів

Внеділю, 31 травня ц. р. в українській православній церкві св. Софії відбулося вінчання п-ни Олі Лукасевич з п. Степаном Сенівим. Тайник шлюбу довершив о. Сава. Потім відбулася весільна гостина в салі на Юнрвил вулиці.

Молода Оля народилась в Мелвил, Саск., а виростала в Монтреалі і виховувалась при українській православній церкві, де була активною сумківкою і брала участь в церковнім і світськім хорах.

В часі весільної забави, на пропозицію батьків молодої п-ва Лукасевичів, п. Г. Залуський попросив гостей зложити жертви на „Український Голос і „Вістник". Жертви зложили слідуючі:

Степан і Оля Сенів 5 дол.; Лукасевичі 4 дол.; Барабаші 2 дол.; по 1 дол.: Королі, Кінибіди, Олинські, Кальби, Яцишини, Драгани, Залуські, Баранці, Головачі, Витвицькі, Паньковi; Сеніві 50ц., Родзісовські 25ц.

Жертводавцям щира подяка, а молодій парі доброго здоровля і многих літ прожити.

Гість.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО НАШОЇ ЦЕРКВИ
в Глендон, Алта.

Липня 5-го, 1953 року відбулося Ювілейне Свято Української Греко-Православної Церкви в Канаді для всіх Громад ґлендонського округа, в Ґлендон, Алта.

Прикрашена брама і входові двері до церкви, з написом: „Витаємо" та прапорами українським і канадійським; по боках дві таблиці з написами: „Слава Ісусу Христу" і „З нагоди 35-ти ліття УГПЦ — з нами Бог", врочисто промовляли, що православні українці мають велике свято.

Гарна погода дала можність доколичним громадам і з дальших околиць прибути на се свято. Діти стояли двома рядами тримаючи свічки і дві малі хоругви. Хори заповнилися співаками. Після прочитання Євангелії о. парох пояснив значіння Української Православної Церкви в Канаді та еї благодатній вплив на життя українських поселенців, почавши від 1918 року.

Тут була порушена справа жертвенности, без якої нема великих діл. Кожна жертва є великим вкладом в розбудову нашого церковного життя, яке потім має служити нашим дітям, внукам і правнукам. Закликано вірних до згоди і любови, бо тільки ними можна жити між собою мирно, як одна велика ро[redacted]

Після Служби Божої відбулася збірка на Ювілейний Фонд УГПЦ. Після того всі перейшли до Народного Дому на спільний обід, що приготовило місцеве Сестрицтво. Тут гостей привітав п. Костишин, голова Окружної Ради, вказуючи на важність цього Ювілейного Свята, а після того покликав до слова по[redacted] голов громад і так: З Глендон — п. Сташка, Пфорд — п. Візняка, Ляссард — п. Чубея, Сендi Репидс — п. Карася, Тиріен — п. Ткачука, з Ешшав-Бонивиля — п. Тигла.

Після звітів приступлено до роздачі дарів для найбільше заслужених членів церкви в Глендон: Священик вручив слідуючим Г. Спасюк, Софії Волинській, А. Кіндракевичу, Іванні Гнука і Н. Мицак.

По відспіванні гимнів вірні в піднесенім настрою розійшлися до домів з вірою у щасливий розвиток свого округа та всієї Церкви.

Свящ. І. Магас.

СВЯТО 35-ЛІТТЯ ЮВІЛЕЙ У.Г.П.Ц. В КАНАДІ, ВИНДСОР, ОНТ.

Українська греко - православна громада св. Володимира в Виндсор, Онт., відсвяткувала 35-літний Ювілей УГПЦ в Канаді, в день свого Празника, 26-го липня, ц. р.

Торжество випало надзвичайно врочисто. Поминувши те, що день був горячий, то церква була переповнена по береги. Службу Божу відслужили — прот. о. Петро Самець з Торонта і парох о. Ф. Керніцький. Ціла церква співала підчас Служби Божої під управою дяка п. Михайла Чоборика.

Прот. о. П. Самець звязав проповідь з 35-літтям Ювілею: „Добрий Пастир кладе душу свою за стадо своє". Вказав, що як Патрон нашої церкви св. Володимир, так і перші священики-піонири нашої Церкви в Канаді мусіли поборювати темряву-несвідомости, боротися проти всяких ворогів українського народу.

По закінченню Служби Божої о. парох підніс Многоліття нашій Єрархії, українському духовенству та всему українському народови.

По Службі Божій в церковній салі Жіноче Т-во ім. Лесі Українки вгостило всіх гарним празниковим обідом. По обіді промовляли від слідуючих організацій: Іван Римар від Св. Володимирської Громади Богдан Федчун від Т-ва Просвіти, пані Е. Прокопчук від Жіночого Т-ва ім. Лесі Українки, п-на В. Касюрак від Жіночого Т-ва ім. Марка Вовчка, Г. Момотюк від СУМК, Мих. Скорельний від Взаїмної Помочі. На заклик голови Громади І. Римара о. Керніцький мав доповідь на тему. „Українська Православна Церква від її початку по сьогодні. Він висвітлив хід розвитку нашої Церкви, працю її відданих працівників-піонірів світських і духовних, висвітлював переживання священиків-піонірів

Дальше промовляв о. Самець на тему: „Завдання нашої Церкви сьогодня і завтра". Згадуючи важне з життя нашої Церкви він сказав, що наша Церква важна не лише для нас, але і для православних українців по світі.

Дальше на заклик о. Керніцького присутні зложили на Ювілейний Фонд Церкви $228.50.

Тут п. Петро Яворський (недавно прибулий) висловив свої спостереження відносно релігійно-культурної праці нашої Церкви в Канаді.

Останній промовець, Іван Ткачук, переповів історію місцевої громади і згадав поіменно провідників при сій громаді.

Ціле се свято було дуже величаве і певно дало нову силу для провадження дальшої праці.

І. І.

ПАНАХИДА НО СВЯЩ. ПЕТРОВИ МЕЛЬНИЧУКОВИ.

В неділю, 13 вересня, в Катедрі Пресв. Тройці у Вінніпегу, відправлено Панахиду по бл. п. о. Петрови Мельничукови, з проповідию свящ. К. Желшкевича. Також переведено збірку, яка принесла 30 дол.

Нехай сей молитовний наш спогад буде Богу милий, а покійному за його 30-літну працю невянучий вінець на Його свіжу могилу.

Приятель.

ДАНИЛО ШЕБЕЦЬ.
(Посмертна згадка)

В околиці Ватерфорд, Онт., помер 19 червня, в своїм домі Данило-Іван Шебець на 69-ім році життя. Це був свідомий, щирий визначний громадянин.

Родом був з Сушна, пов. Радехів, в Галичині. До Канади прибув 1913 року. Знаний він і в Вінніпегу, бо жив тут якийсь час і належав до Т-ва Котляревського. Опісля жив на Сході, де в Монтреалі, Гемилтоні, Ошаві, Ватерфорді і Брентфорді був учителем Рідної Школи, організатором діточої мандоліновоі орхестри. Також був одним з організаторів церковної православної громади в Гамілтоні й Ватерфорді ще 1926 р.

В понеділок 22 червня похоронне Богослуження правили священики

— Улян і Федак з Гемилтону. Проповідь виголосив о. Федак, прощальну промову о. Улян, що також, попросив зібраних скласти жертву на будову нової церкви в Ватерфорді. Першу жертву дала дружина покійного Марія, а всего зібрано $100.80.

Коло могили Покійного промовляв Теодор Гуменюк, адвокат з Торонта, від Союзу Самостійників.

На поминальній перекусці в Нар. Домі промовляли повамісцеві учасники похорону, і тут п. Мирон Нагірний з Ниагара Фалс підніс думку до збірки на Катедру в Вінніпегу. Тут знов дружина Покійного жертвувала на Катедру 25 дол. і других 25 на Колегію св. Андрея. Крім того другі подавали жертви.

Покійний полишив дружину Марію, дочку Агнісу, брата, дві сестрі та дальшу родину.

Про Покійного можна сказати Словами Св. Письма: „Память праведного з похвалами". Нехай же Господь має дружину Покійного в своїй опіці, а його прийме між праведних. Вічна Йому Память!

ВАСИЛЬ НОВИЦЬКИЙ

Пок. Василь Новицький з дружиною

Оакборн, Ман. — Член української православної громади в Оакборн, Василь Новицький, помер після тяжкої операції в шпиталі у Вінніпегу 8 червня 1953. Тіло покійного перевезено з Вінніпегу до Народного Дому в Оакборн, де вечером 10 червня була відслужена панахида, а 11 червня відбувся похорон, де місцевий парох о. Гіцький відслужив Службу Божу і похорон; дякував п. М. Матіїшин.

Покійний прибув до Канади 53 роки тому з села Скоморохи, повіт Теребовля, Галичина. Проживав в околиці Оакборн і мав 71 років. Був одним з основників Народного Дому в Оакборн. Займався господаркою на фармі. Полишив дружину Анну, братів Івана, Миколу, Степана і Петра та сестер Марію і Настю.

Ще за свого життя покійний офірував жертви на українські інституції: на місцеву православну церкву в Оакборн $150.00; на Катедру в Вінніпегу $50.00, на „Український Голос" $10.00; на „Вістник" $10.00, на Колегію св. Андрея $10.00; на Консисторію $10.00.

Нехай Господь прийме душу покійного до Свойого Небесного Царства. о. П. Г.

ЗВЕРНІТЬ НА ТЕ УВАГУ!
Катедра Пресв. Тройці в Вінніпегу.
НЕДІЛЬНА ШКОЛА.

В неділю 4 жовтня починається наука Недільної Школи в Колегії св. Андрея, 259 Чорч аве., в Вінніпегу.

Проситься батьків вписувати дітей. Можна вписувати писемно, посилати на адресу пані М. Юрків, 377 Гарвіс стр., або повідомляючи через телефон: 525 679 та 525 996.

Буде три кляси: старші, середні і малі діти.

Подбайте щиро про дітей, щоби з них були і добрі християне і гідні українці.

Заряд Недільної Школи при Катедрі Пресв. Тройці.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вінніпезького Округа
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Паплар Парк — Дуфрост.
11. Неділя — Су Лукаут. — Далдас.
18. Неділя — Тиндал. — Ст. Мартин
25. Неділя — Гопор. — Паплар Філд. — Пембіна.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Київ.
11. Неділя — Вадіна.
18. Неділя — Ватсон.
25. Неділя — Вимер

Кожної суботи від год. 2 до 4-тої пополудні Недільна і Рідна Школа в салі під церквою у Ватсон, яку провадить о. Хомяк Олександер. Пригадується батькам присилати своїх дітий із Ватсон та Вимер.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Арбакка (св. Миколая).
11. Неділя — Сондави.
14. (Покрова) — Сірко.
18. Неділя — Вайта.
25. Неділя — Арбакка (св. Апостолів)

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ЖОВТЕНЬ

4 Неділя — Йорктон.
11 Неділя — Райн
14 Середа — Покрова — Брокстон.
18 Неділя — Йорктон
25. Неділя — Мазепа

ЛИСТОПАД

1 Неділя — Йорктон
8 Неділя — Горлиц.
15. Неділя — Йорктон.
21. Субота — Арх. Михаїла — Сторновей
22. Неділя — Брокстон
29. Неділя — Мазепа.

110 Велингтон аве., Йорктон, Саск.
Тел. 708.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Мелвил
11 Неділя — Саскатун
18 Неділя — Айтуна
25. Неділя — Гудів.

Адреса: Вох 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Мельничука
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Бонни.
11 Неділя — Шипинці.
18. Неділя — Давнінг.
25. Неділя — Гейрингл

Адреса: Виллингдон, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ЖОВТЕНЬ

4 Неділя — Толстой.
11 Неділя — Сиськів.
14 Покрова — Толстой.
18 Неділя — Роза.
25 Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЖОВТЕНЬ.

4 Неділя — Вилингдон.
11 Неділя — Андрю.
14 Покрова Пресв. Богородиці — Борівці (храм).
18 Неділя — Кагвин.
25 Неділя — Пено.

Адреса: Вох 158 — Вилингдон, Алта
Тел 49 — Вилингдон.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
208 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ЖОВТЕНЬ

4. Неділя — Калмар. Вайлвуд — о. Т Горбай.
11 Неділя — Ричмонд Парк.
14. Середа — Покров Бог. — Оновай
18. Неділя — Атабаска. Себа Біч — Всеч. о. Горбай.
25. Неділя — Торсбі. Баргид — о. Горбай.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіцького
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Сенді Лейк.
11. Неділя — Менві.
14. Середа — Покрова — Ок.
18 Неділя — Росборн.
25. Неділя — Оакборн

Адреса Оакборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЖОВТЕНЬ.

4. Неділя — Кадет
11 Неділя — Вонда.
14 Середа: Покрова Бог. — Брукбі
18. Неділя — Гронлид-Північ.
25. Неділя — Мічам

ЛИСТОПАД

1 Неділя — Гронлид-Річка.
8. Неділя і Вмч. Димитрія — Кадет.
15. Неділя — Вонда.
21 Субота: Собор Арх. Михаїла — Брукбі.
22 Неділя — Гронлид-Північ.
29 Неділя — Мічам.

Адреса: Вох 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЖОВТЕНЬ.

4 Неділя — Норт Бетлфорд.
11 Нед. — Саскатун.
14. Середа Покров Бог. — Витків.
18. Неділя — Глеслин.
25. Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Васяліва
[illegible]

4. Неділя — Федора.
11. Неділя — Радвей.
14. Середа, ПОКРОВ БОГОР. — Егремонт.
15. Неділя — Торгилд (Ювіл. Свято), Вечірня 6 год. веч. — Восетна.
25 Неділя — Редвотер. Вечірня год. 3 попол. — Нюбрук.

Всюди буде Свято Подяки.
Вох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Пайн Ривер.
11. Неділя — Етелберт.
14. Середа, ПОКРОВИ — Драй Ривер.
18 Неділя — Гарленд.
25 Неділя — Етелберт.

Адреса: Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Гаес.
11. Неділя — Арран.
14. Середа, ПОКРОВ — Мейбридж.
18 Неділя — Норквей.
25. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Глен Елдер.

Вох 124, Арран, Саск. — Тел. 32

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Принс Алберт.
11 Неділя — Саскатун.
14. Середа. ПОКРОВ БОГОР. День Подяки — Сембург.
18. Неділя — Принс Алберт.
25. Неділя — Гонеймун.

Адреса

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Вондерінг-Ривер.
11. Неділя — Крейгенд.
14. Середа, ПОКРОВ БОГОР. — Норах
18. Неділя Сарейл. (храм).
25. Неділя — Гвесленд.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

Календар Українських Свят
ЖОВТЕНЬ:

1	Ч	18	Вересень Прен. Евменія
2	П	19	Муч. Трохима, Саватія
3	С	20	Вмуч. Евстахія Плакиди
4	Н	21	Н. 19 по З.С. Ап. Кондрата
5	П	22	Прен. Отців в печ. Антонія
6	В	23	Зач. св. Івана Хрест.
7	С	24	Рівноап. Теклі, Копрія
8	Ч	25	Прен. Евфросинії Алекс.
9	П	26	†Івана Богослова, муч. Хари
10	С	27	Муч. Калістрата і 49 воїнів
11	Н	28	Н. 20 по З.С. †Харитона
12	П	29	Прен. Кирілка отшель.
13	В	30	Михаїла 1-го митр. Київськ.
14	С	1	Жовтень. Покров Богородиці
15	Ч	2	Андрея Христа ради юрод.
16	П	3	Прен. Діонисія затвор. Печ.
17	С	4	Свщмч. Еротея, Володимира
18	Н	5	Н. 21 по З.С. Мч. Харитини
19	П	6	Ап. Томи з 70-ти, Макарія
20	В	7	Муч. Сергія і Вакха
21	С	8	Прен. Палагії, св. Таїси
22	Ч	9	†Ап. Якова Алфеєвого
23	П	10	Муч. Евлампія і Евлампії
24	С	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	Н	12	Н. 22 по З.С. Муч. Прова
26	П	13	Муч. Карпа, прен. Веніямина
27	В	14	Прен. Параскевії Серб.
28	С	15	Прен. Евтимія Нового
29	Ч	16	Муч. Лонгина сотника
30	П	17	Память ОО. 7-го Всел. Соб.
31	С	18	†Ап. Луки з 70-ти

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. [redacted]
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Елов Крік.
10. Субота, 11. Неділя, 12. Понеділок Саскатун
14. Середа. ПОКРОВ БОГОР. — Ст. Джуліен (храм).
18. Неділя — Вакав.
25. Неділя — Аллена.

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Дафин.
11. Неділя — Кивиц.
14. Середа, ПОКРОВ БОГОРОД. — Дафин.
18. Неділя Сифтон.
25. Неділя Венлав.

Адреса: Вох 550, Дафин, Ман.
Тел. 558W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЖОВТЕНЬ.

4 Неділя — Тафилд
11. Неділя — Саскатун (Ювіл. Богосл.)
14. Середа. ПОКРОВИ — Зьора (Лисенко).
18. Неділя — Фом Лейк.
25. Неділя — Винярд.

Адреса: Шіго. Саск., Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Шіго місто.
11. Неділя — Саскатун (Ювіл. Богосл.)
14. Середа, ПОКРОВИ — Федаки (храм).
18. Неділя — Шіго полуди.
25. Неділя — Тідор місто.

Адреса: Шіго, Саск., Вох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЖОВТЕНЬ:

4. Неділя — Смокі Лейк.
11. Неділя — Веліс.
14. Середа, ПОКРОВИ БОГОР. — Стрий.
18. Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Спеден.

Адреса: Вох 809, Смокі Лейк, Алта.
Тел. 82.

Устав Церковний
ЖОВТЕНЬ:

4. Нед. Гол. 2. УВ 8. Літ. 2 Кор. 11: 31-33 і 12: 1-9. Еван. Луки 6: 31-36.

11. Нед. Гол. 3. УВ 9. Літ. Галат. 1: 11-19. Єв. Луки 7: 11-16.

14. Середа. Покров Богородиці. УВ Луки 1: 39-49. 56. Літ. Жид. 9: 1-7. Єван. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

18. Нед. Гол. 4. Утрен. Еван. 10. Літ. Галат. 2: 16-20. Єв. Лук. 8: 5-15.

25. Нед. Гол. 5. УВ 11. Літ. Ап. Галат. 6: 11-18. Еван. Луки 16: 19-31.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., OCTOBER 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ЖОВТНЯ, 1953. ЧИСЛО (952) 20

СУДЯТЬ КИТАЙСЬКИХ КАТОЛИКІВ.

Китайська газета "Сінг Тао Джіг Пао" подала вістку, що в портовім місті Кантоні одного тижня судили 56 китайських католиків за шпіонажу. Шістьох вже покарали смертию, 10 чекають смерти, а 40 засудили на тюрму. Се пригадує, що в північній Манджурії було багато православних Українців, що мали там свої організації, та про їх долю нема найменшої вістки.

ЮГОСЛАВІЯ — БОЛГАРІЯ.

Правитель Югославії, Тіто, заявив, що Югославія не перестане бути комуністичною, а хто буде проти комунізму, того будуть строго карати. — В Болгарії, де комуністи панують, платню робітникам зменшили, а вимагають більше праці. Перед будинками, де можна дістати хліб і другу поживу, стоять довгі ряди людей, що чекають своєї черги.

КИТАЙ І МАДЯРЩИНА.

Китайські большевики кажуть, що там робляться приготовання до виробу матеріялу на атомічні бомби. В Мадярщині переводять державну позичку, на яку кожний працівник повинен дати заробок одного місяця.

ГОВОРИТЬ ПРО НАГЛИЙ НАПАД РОСІЇ.

Директор американської оборони, Флемінг, звернув увагу през. Айзенгаверови, що Росія може нині легко і несподівано напасти на Америку з водними бомбами, щоби понищити важні місця. Вже обговорювалася загальна мобілізація (покликання до війська).

НІМЦІ ЗНОВ ТІКАЮТЬ.

Після розрухів в східній Німеччині большевики обіцяли збільшити поживу і тоді менше Німців тікало до західної Німеччини. Тепер знов більше тікають. Впродовж одного тижня тікало пересічно 600 кожного дня.

ПОМЕР ЕРНСТ РОЙТЕР.

Несподівано помер мейор західного Берліну, Ернст Ройтер. Уважали його великим розумом і Німці і чужі. Родився 1889. З мов знав добре крім німецької — англійську, російську, французьку і турецьку.

СТАНОВИЩЕ РОБІТНИКІВ В АНГЛІЇ.

На конференції робітничих юній в Маргейт, в Англії, ліва група, з провідником Біваном, сильно напирала, щоби конференція заявилася за найповнішою "націоналізацією" всіх фабрик і др., однакож велика більшість стала на тому, щоби не спішитися. Коли б держава мала все те перебирати, то поволи, розслідивши добре справу. І ліва група (комуністичного напряму) замовкла.

ВБИЛИ ВКРАДЕНОГО ХЛОПЦЯ.

В Кансас Ситі, в Америці, вкрадено 6-літного синка, Бабі, сина багатої родини Грінлізів. Хлопця вкрадено так: до школи, де він був, прийшла якась жінка і забарла хлопця кажучи, що його мати дуже заслабла. Так хлопець зник.

Аж по 10 днях після зникнення хлопця розійшлася вістка, що арештовано Карла Австіна Гала, 37 літ, якому батько хлопця заплатив викупу 600,000 долярів. І Гал хлопця вбив. Арештували також жінку, Боні Бравн Геді, 41-літну. Гал каже, що вбив хлопця за її спонукою. Тіло хлопця було закопане коло хати тієї жінки. Її вже нераз арештували. Арештували ще одного відомого злочинця:

Більшу часть викупу відобрали. Гал мав при собі 300,000 долярів. В стейті Мізурі за таке карають смертию, вбивають газом.

АРЕШТУВАЛИ ПОЛЬСЬКОГО КАРДИНАЛА.

Вістка з Риму говорить, що 23-го ресня большевики арештували в Варшаві польського кардинала Стефана Вишинського. Озброєна поліція прийшла до його дому і цілу ніч переводила ревізію. Кардинала арештували і вивезли до якогось монастиря, звідки він не може порозумів атися з ніким. Йому закидають зносини з Америкою і західною Німеччиною. Рим заявляє, що уряд в Польщі не має права усувати кардинала від його обовязків, се може робити лише Рим, хоч певна річ, що большевики на Рим не оглядаються.

ПРО РОБОТУ АЙЗЕНГАВЕРА.

Секретарка Здоровля-Виховання-Добробуту, в А Мериці, Габі, говорила недавно, що президент Айзенгавер від початку почав розумну перебудову уряду, а між тим: 1) взявся добре до вишукування тих, що нищать силу Америки з середини. Вже вигнав понад 300 захожих большевицьких агентів, 2) усунув коло 100,000 непотрібних в уряді, розуміється, які мали поважну платню.

БІЙКА В ІТАЛІЙСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

При обговоренню заграничної політики в парляменті в Римі прийшло до бійки між послами, большевиками і небольшевиками. Небольшевики кричали на большевиків: "Московські невільники!"

БАС ЗАЇХАВ В РІВ.

З Детройт вертався басом гурт учителів. Коло Четам, Онт., на роздорожу віхав йому в дорогу автомобіль, отже бас заїхав в рів. Автомобілем їхав 17-літний хлопець. Поранилося 35 учителів, а деякі поважно. Їх забрали до шпиталю.

ДЕ ПРИЧИНИ ЗЛОЧИННОСТИ?

Англійські Церкви в Канаді й Америці встановили Тиждень Християнського Виховання, в якім мають подрібно дошукуватися, де причини нинішної злочинности. Загально відомо, що злочинці виходять головно з безрелігійних домів, які стоять поза Церквами. А таких є багато. Коли понад 32 міліони дітей ходить до Недільних Шкіл, то майже таке число до Недільних Шкіл не ходить. Їх ніхто не вчить, що є добре і зле, що є щось гідне і негідне.

ГРОМАДСЬКА СКАРБНИЦЯ.

В Винипегу ведеться збірка для Громадської Скарбниці (Комюніти Чест). Хочуть зібрати 770,000 долярів. До 2-го жовтня зібрали 55,237 долярів. Збірка Громадської Скарбниці призначена на допомогу конче потребуючим в місті, отже на добродійні цілі. Загал не збідніє, коли дасть жертви, а потребуючим буде велика поміч.

СТАН ПАРАЛІЖУ.

До 5-го жовтня було в Манітобі слабих на параліж 1,960, а з тих померло 73. Спаралізованих було 1,205, а неспаралізованих 755. В Винипегу заслабло 707, на передмістях 416, а решта дальше по Манітобі. В послідних днях нових слабих не було.

ЗАСУДИЛИ НА ШИБЕНИЦЮ.

В Калгарі засудили 17-літного Роберта Йокеті на повішення. Він зарізав другого хлопця, що залицявся до його дівчини.

ЗГОРІВ БАС.

"Грейгавнд бас" запалився вдорозі з Винипегу до Ріджайни і згорів. На нім було 40 подорожних та всі спокійно повиходили, коли огонь почався.

ДІТИ БАНДИТИ.

В Вайт Плейнс, Н. Й., поліція відкрила злодійську організацію зложену з дітей, якої провідником був 9-літний хлопець. Від лютого дотепер вони виконали 29 злодійств і вкрали 1,330 долярів. При допитах виявилося, що той гурт навчився злодійства через телевізію.

ЛІТАК ЕКСПЛЬОДУВАВ НАД ШКОЛОЮ.

В Порглл, в Англії, літак експльодував над школою, коли 312 дітей було на дворі. Нежививй летун з парашутом впав коло дітей, а літак впав трохи дальше.

29 В НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

В східній Канаді при кінці першого тижня в жовтни згинуло в наглих випадках 29 осіб.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЦЕЛЕБСИ ДАВНО, А ТЕПЕР.

Книжочка наводить як "Українське Слово" писало про давних, а нинішних целебсів, очевидно маючи на гадці не лише целебсів-священиків, але і целебсів-папів. Писало воно:

"Перед аскетом (строгим монахом), не тільки на словах, а і в життю, навіть морально упавший чоловік клонить низько голову. Христос й Апостоли були не тільки целебсами, але ідеальними аскетами.

"Не читаємо, щоби вони виставно одягалися, добірно їли і дорого пили; щоби мешкали в палатах, окружалися численною службою, їздяли чвірками (4-ма кіньми); щоби казали віддавати собі Божі почести, перед собою клякати, цілувати собі руки і ноги. Не читаємо, щоби тримати тільки з сильними сього світа, щоби погорджувати нищими (бідними); щоби витирати собою передпокої володарів; щоби на їх бажання змінювати приписи Христової Церкви.

"Целебс, що не погорджує виставним столом, винами, шовками, вигодами й почестями, се ніщо інше як поганий комедіянт.

"Нинішна практика... Її сторили імперіялістичні (властолюбні) забаганки жадних власти середньовічних епископів. Держава не позволяє жовнірам женитися, і для тих же цілей заборонила Римська Церква женитися своїм священикам". (Ст. 21-32).

Отже давні целебси жили скромно, невибагливо і найбільше примірно. Дальше "Українське Слово" писало:

"Коли б целібат духовенства був конечно потрібний для Христової Церкви, був би його завів сам Спаситель, або Апостоли. Ані одно, ані друге не сталося. Целібат завели пізнійше для політичних цілей латинські епископи, котрі самі не завсіди його придержувалися; **котрі в своїх палатах вели життя, що було наругою над евангельськими радами. Коли целібат кому потрібний, то тільки епископам для зовсім нецерковних цілей.**

Що переказує нам історія про заховування целібату латинським клиром, папами, монастирями, — прикро й соромно над тим розводитися... Безженне латинське духовенство развраз аж до наших часів підносило голос за знесенням целібату... тої найнеморальнішої в світі інституції". (Стор. 32-33).

Однакож в 1918 р. видав о. Леонтій Куницький брошуру "Вірмо йому", де обороняє постанову Шептицького.

ТАЙНІ НАРАДИ ЕПИСКОПІВ 1920 РОКУ

Книжочка "Заходи..." розкриває ще одну чорну подію... **В осени 1920 р. зібралися були у Львові, — Шептицький, Хомишин і Коцидовський на тайні наради і рішили завести загальний целібат.** Се тримали в тайні, аж 1922 р. відкрив її о. др. Іван Лятишевський, зі Станиславова, в своїй статті в перемиськім "Українськім Голосі", де писав:

"І сі обставини мали на бці наші Владики, коли в осени 1920 р. на спільній конференції під проводом Їх Екселенції Митрополита постановили, з огляду на теперішні відносини, **висвячувати натепер лише безженних кандидатів на священиків**". — (Стор. 34).

Се показує, що загальний целібат заводився під проводом Шептицького, за його рішенням. Се був давний плян Шептицького і зрозуміле, що за тим пляном йшов Хомишин, коли взявся в себе заводити целібат і **"вже від довгих літ поникував на реколекціях** (наукух для священиків) **подружє священиків"**. Під кінець 1920 р. проголосив Хомишин, що буде висвячувати лише безженних, а котрі на те не годилися, по- [illegible]

Письмо Т-ва ап. Павла.

Знов піднялося велике обурення проти заводження целібату. Священиче **Т-во ап. Павла** виготовило меморіял (письмо) до папи, який підписало 957 священиків з діецезії Львівської і Перемиської. Зі Станиславівської підписів не було, бо там священики буля дуже залякані Хомишином. В меморіялі оскаржували Хомишина за його шкідливу роботу. (Те письмо згадана книжочка подає в повнім змісті на стор. 35—39. На нього папа навіть не відповів).

Дженокі в Галичині.

Невдовзі Рим вислав до Галичини свого представника, о. Дженокія, що мав все розглянути і дати папі звіт. З Риму писали, що Дженокі великий приятель Українців, й Українці тому вірили.

В березні 1923 р. Дженокі був уже в Галичині, де у Львові і Перемишли витали його дуже величаво і розкривали перед ним свої кривди, — сотні арештованих священиків, а деякі були вбиті; знущання над селянством, нищення майна, нищення шкільництва.... А. Дженокі слухав і повторяв: **"Які ви бідні! Як тяжко покривджені!"**

Коли ж духовенство показало меморіял в справі целібату висланий папі, Дженокі сказав, що про те не знає, але став напирати на депутацію, яка в нього була:

"Що целібат принятий в цілій католицькій Церкві і ми повинні на нього згодитися хочби з огляду на наше місіонарство на Сході; що коли всі три наші епископи постановили ввести целібат, то їх голос, як синодальний, мусить бути рішаючий, міродатний в тій справі, а духовенство повинно йому підчинитися." — (Стор. 40).

Не помогли переконування депутатів, що се не поможе, але пошкодить, — і депутати винесли **"прикре розчаровання"**.

Дженокі в Станиславові.

Зі Львова поїхав Дженокі до Станиславова, де його знов величаво витали, але своїх жалів Українцям не вдалося йому вже передати. Однакож депутація целебсів вручила йому свій меморіял з просьбою завести загальний целібат, хоч деякі підписи були пофальшовані, а деякі дані зі страху.

Священичих представників Дженокі до себе не допустив. І питомців не приняв. Не вдалося і світським Українцям своїх скарг Дженокію предложити. Звідси поїхав Дженокі до Варшави.

Все ж Українці сподівалися, що з поворотом Дженокія Рим стане в їх обороні, але нічого не діждалися, а Поляки священиків ще більше переслідували, Т-во ап. Павла розвязали, Українцям ще більше вкорочували їх права.

І стало відомим, **що Дженокі представив Українців в Римі брехливо, а Хомишина величав.** На меморіял з 957 підписами не відповів. **"А Дженокі явився (в Галичині) тільки висланим щоби провірити, чи можна завдати нам ще нові важкі удари."**

Конкордат Риму з Польщею.

Щораз ставало гірше. В 1924 р. прийшов Конкордат (угода папи з Польщею), а з ним:

"Права нашої Церкви зістали зовсім знехтовані; **виглядало наче б йшло до зліквідовання унії."** — (Стор. 44).

Висше підчеркнене показує запоморочення, яке католицизм зробив в головах навіть красщих Українців. Не вміють відріжнити Церкви від "УНІЇ"; унію ставлять навіть висше від Церкви. Адже ж ясне, що Полякам і Римови ходило **не про ліквідацію "унії", але про ліквідацію Української Церкви й Українців взагалі.** Церква і без унія є Церквою, а з нею Українці є Українцями.

Знищення унії було би лише тоді, коли б уніятська Церква позбулася опіки Риму і проголосила себе православною, але Поляки того не хотіли. Вони хотіли зробити унію ще сильнійшою, а то: знищити Церкву і завести костел, а Українців спольщити. Тоді ті спольщені були би в ще сильнійшій унії з Римом. Вже не самим панщизняним підданством, але і латинським обрядом.

Але католицька наука так вбила "унію" в голови людей, що поза унією Церкви не бачили.

Закінчення книжочки.

При згадці Конкордату книжочка вичисляє польські насильства: церковні землі Польща зменшила; священиків віддано під власть польського уряду; права митрополита звужено до Львівської епархії; коли для Волині готовили трох уніятських епископів, — для Луцька, Острога і Холму, то тепер вступ туди гр. кат. духовним заборонений; для малих польських громадок поставлено на Волині трох польських епископів і тамошних уніятів віддано під їх власть; для обслуги тамошних уніятів призначено **"двоританлістів"**, які могли б відправляти і по латинськи і по словянськи; сказано православним, щоби відразу йшли до костела і др.

Книжочка кінчиться побажанням: **"Желаємо, щоби при кермі св. Церкви сатнули мужі, що не були би рабами сего світа, а держали б високо прапор Христа і Його правди!"**

Значить: ті, з якими Галичане були в унії, були безбожниками, вони не несли прапора Христової правди, — але пощо ж тоді Українцям з тими безбожниками унією вязатися? Від таких треба тікати! Хто з безбожником вяжеться, той сам стає безбожником. Але людям було тяжко на такий лад думати.

Вартість книжочки.

Книжочка "Заходи коло введення целібату", се документ часу. Важне, — подані в ній факти! Деякі з них були і мало відомі, а нині всі вони до великої міря вже забуті і можуть цілком забу- [illegible]

Важне, що ті факти показують облудну політику і Шептицького з його помічниками, і Риму з його чорною камарилею.

Вкінци показує вона гіркий стан гр. кат. Церкви. Чужі виробляють з нею, що хочуть на Українців не оглядаючись, а український нарід не має права голосу в своїх важних справах. Се ж ніяка "унія", але явне невільництво. Народови лишається лише плакати, даремно протестувати і на смерть готовитися.

Не обійшлося в книжочці і без традиційного рутенства, — оті надії на Рим, скарги перед ним, благання, бажання, щоби Рим до Бога навернувся... Розуміється, що се вартости книжочки не

обнижує. Про факти ходить, і нехай римські політики факти заперечують.

Се цінна книжочка! Се голос свідомого українського загалу, — і священиків і світських. Тут позбирано факти, за якими треба би довго шукати по розкиданих нині матеріялах, та хто знає, чи і всі знайшов би.

А важне, що тут окремо розкрито замасковану протиукраїнську роботу Шептицького, який потайки радився з другими епископами і вирішив завести целібат, щоби ним завдати Українцям якнайбільший удар. Він вживає брехні, крутні; він не зважає на голос священиків і всего народу, який протестує проти руїнницької роботи, і дальше робить те, що потрібне Полякам і Римови. Він з Українцями про українські справи не радиться, а коли до нього звертаються, він зацитькує їх брехнею і крутнею.

Се показує, що він для Українців ані Українець, ані патріот, ані герой, ані добродій, ані византиєць, ані мученик. Він польський патріот і римський політик.

І тому та книжочка не повинна забутися, але увійти до Української Історії.

ІНДІЙСЬКА ЛІКАРКА ВІДВІДАЛА КАНАДУ.

Визначна лікарка з Індії, Ліля М. Дгадпгале, приїхала до Канади, щоби оглянути тутешні шпиталі. Була вона в Винипегу. Ще хоче оглянути шпиталі в Америці. Каже, що дівчата в Індії скорше раді бути лікарками, ніж норсами. В Індії є приняте правило, що мати повинна своїми грудьми кормити дитину. Справа шпиталів в Індії набирає сили і поваги. Про старих в Індії дуже дбають, бо се всі вважають великим моральним обовязком. Невістку принимає родина, як важну для себе особу.

ГРОЗЯТЬ ГІНДУСАМ.

В полудневій Кореї є індійське військо, що наглядає над 23 тисячами полонених північних Корейці і Китайців, які не хочуть вертатися до большевиків. Тепер корейський уряд загрозив гіндусам, що їх повиганяє з Кореї, бо вони своїм поведенням показують, що стоять за большевиками. Недавно вбили трох з тих, яких стережуть, а 10 ранили. Гіндуський командир заявив, що він має за собою большевицьку силу.

ВЕЛИКІ ВОЗДУШНІ МАНЕВРИ.

Сильні вітри на Атлянтійськім океані, що тревали кілька днів, багато перешкодили в 19-денних воздушних маневрах (вправах) 9-ох держав північно-американського Союзу. В маневрах брало участь 500,000 людей, 30 кораблів і 1,000 літаків. В маневрах брала участь і Канада.

ЖИДІВСЬКА ЗБІРКА ДЛЯ ІЗРАЇЛЯ.

Недавно висланник Ізраїля, Давид Гакост, говорив в Винипегу, що Жиди стараються зібрати в Канаді й Америці 500 міліонів (пів біліона) долярів для потреб Ізраїля. Значить, — мають великих багачів.

УРЯДОВЦІ ПРАЦЮЮТЬ ПЯТЬ ДНІВ.

В східній канадійській провінції, Новій Фунляндії (Нюфавндлед) урядовці будуть тепер працювати 5 днів в тижни так: в понеділок до четверга до 4.50, в пятницю до 6-ої години, а субота вільна.

ЗАСЛАБЛО 200 ВЕСІЛЬНИХ.

На весіллю в Місербянко, на Сицилії, 200 гостей заслабло по весільнім обіді й опинились в шпитали. Ніхто не помер, але кухарів поліція врештувала.

[redacted]

61.

Не було товариства.

Діти в Григорові, а тут довгі зимові вечорі. Тиша і нудьга.

Учитель мав вічні порахунки зі своєю жінкою, жили вони як пес з котом. Вічно сварилися. Він прозивав її всіляко і казав, що нехай і втопиться, або повіситься.

А стара його жінка була суха як скибка, мала довгий, в каблук зігнений ніс. Відгризалася. В неї був неабиякий язик. Хоч і боялася, бо по 40 літах співжиття розуміла його.

Їх дочка, що мала ніс трохи батька, а трохи матери, своїм журилася. Минав їй 19-ий рік, а за нею ніхто не оглядався.

Родина учителя не була мені товариством. Лишався двір (панська родина), що мав бути місійним осередком християнської віри та західної культури і цивілізації. Але колись він був розсадником розпусти, а тепер цвинтаром минулого багацтва і шляхоцької слави. Селяни його обминали як місце злих духів, та і я оминав.

Інтелігентного товариства не було. Хіба деколи виїхав до сусідного священика, а позатим хіба читав. Але і те навкучиться.

Треба праці і провідників.

Поза церквою і канцелярійною працею мені лишалося трохи часу, отже треба починати роботу серед селян. А були вони дуже несвідомі і досить здеморалізовані чи давнійше Петенами, чи пиятикою.

Але нарід був добрий, щирий, вартний матеріял. Тільки бери і будуй народну твердиню на рідній земли. Нарід ждав на своїх провідників, але вони чомусь не приходили. Провідників взагалі було мало, а ті, що могли би ними бути, немов би вагалися. Не розуміли, що праця для громади є і для них добром. Коли добре громаді, то добре і бабі.

Пригадую панотців, що нічого для народу не робили; або сварилися над Типиками, над словами, над правописом й австрійською політикою. Мислитель Мацціні (Італієць) каже, що праця є Божим законом нашого буття, а неробство самолюбством.

І я взявся до роботи. Я розумів, що люде хочуть проводу й авторітету, і щоби громадська праця була злучена з церквою, тому я оголосив в церкві, що буду вчити молодь церковного співу і побожних пісень. Мали зійтися в нашій просторій кухни.

Місяць грудень був пригожий до такої роботи, бо нарід любить святочні пісні, коляди. І зійшлося повно молоді, молодих ґаздів, ґаздинь і молодиць. Прийшли і шкільні діти, та я сказав, що буду вчити їх окремо, але не казав забиратися. Я дбав, щоби не зранити дитячого серця. Діти дуже амбітні (шануючі себе), чутливі на кривду і до смерти її не забудуть.

Лагодівці були менше свідомі, ніж Підгірчане, але однаково щирі. Молодь сходилася щовечера і старші не спиняли, бо знали, що се на добро. Вчилися коляд і співу до Служби Божої. Співали самоїлкою, чи самолівкою, себто звичайно, без нот. Про нотний спів не було і мови, вчилися зі слуху, але як показалося, се була велика робота, великий здобуток і для співаків і для цілої громади.

На Святий Вечер відправлялася Полуночниця в 9-ій годині вечером. Церква була набита і моїми парохіянами і латиниками. А як 50 молодих голосів і кільканадцять старших заспівали "З нами Бог, розумійте язици", то захопленню не було границь. Окремо дуже подобалося латиникам, бо в них не було таких Богослужень, та ще при участи всіх вірних. І вони опісля кожному про те оповідали.

ВСТУП ДО ТЕОЛЬОГІЧНИХ СТУДІЙ

В четвер вечером, 1-го жовтня, ВПреосв. Митрополит Іларіон, при співучасти священиків Савчука і Желішкевича, відправив Молебен, після якого Митрополит мав виклад про "іконоборство", себто боротьбу, що провадилася в середних віках проти почитання релігійних образів (ікон). Її почав грецький (византийський) цар Лев 3-ий (царем бу в роках 717—740), оголосивши постанову проти почитання образів.

Боротьба була довга і завзята і багато оборонців почитання образів навіть згинуло.

Причин до заборони почитання образів було багато. Було те, що нібито образи дразнять магометан, які образів не мають. Жиди через християнські образи не хочуть ставати християнами. Були й інші причини, чи то розумового чи вузько-сектанського характеру, де написану букву ставиться висше практичного розуму. Іконоборська боротьба заподіяла Церкві багато шкоди. (По грецьки образ зветься "ікон").

Боротьбу тую закінчила аж цариця Ірена (царицею 752—802), що стала в обороні почитання релігійних образів.

Виклад в головних рисах добре освітлив добу іконоборства виясняючи, що почитання образів веде безпосередно до почитання того, що образи представляють.

Присутними на викладі були і теольоги і світські вірні, що також з викладу скористали.

Сей вечер був врочистим вступним вечером, що започаткував науку кандидатів на будучих священиків нашої Церкви.

ВІШАТИ ЧИ ЗАТРОЮВАТИ.

В Англії ведуться між лікарями спори про те, чи злочинців вішати, чи так затроювати, щоби не чули болю. Одні є за тим, що всякі медикаменти (ліки) є на те, щоби людей лічити, а не вбивати. Другі кажуть, що се усуне муки злочинця, а також зменшить терпіння його родини. Вихід зі спору був би хіба такий: перше отроїти, потім повісинт.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкуе і видае Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimontly by the
Trident Press Ltd.,
на 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3625, — Winnipeg, Man.

„УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ" І „МАЛОВІДОМЕ..."

Ходить про книжку **"Маловідоме з історії Греко-Православної Церкви"**, в якій розкриваесь багато такого, що мало кому відоме, або невідоме цілком. І якраз тій книжці катол. "Українські Вісти", ч. 37, 1953 р., присвятили велику статтю, в якій наділі про саму книжку майже не говорять, а лише про автора, а з того, як виходить, читачі мають уявити собі якість книжки.

Про ту книжку писав "Золочівський" в "Вістнику" і се мабуть спонукало "У. Вісти" до написання згаданої статті. Кажуть "У. Вісти", що писання "Золочівського", се твір "Вістника", однакож можна думати, що "Золочівський" найперше вдавався до "У. Вістей", чому про "Маловідоме" не згадують; могли і другі запитувати, отже се спонукало "У. Вісти" бодай заголовок тої книжки згадати.

Згадана стаття крутиться весь час коло автора (Кудрика), а не коло змісту книжки, — автор не історик; він збирае матеріял по смітниках, коли дійсні історики беруть матеріял з першої руки, з архівів, він не пише обективно (річево, вірно); гр. кат. Церква, се Церква його предків; мішае релігію з національністю; **бе по цілій історії багатостраждальної гр. кат. Церкви;** він не історик як пр. Кульчицький, Гарасевич, Пелеш, Ліковський, Корчок(?), Томашівський, Чубатий, Коструба. І питають "У. Вісти"

"І де ж збирав автор ці матеріяли"? Чи може в архівах Киева, Львова, Перемишля, Вильна, Москви, Кракова, Варшави, Відня, Парижа чи Риму? По архівах могли шукати Гарасевич, Пелеш, Томашівський..."

Все лише про автора. Про зміст книжки нема. Не кажуть: се в книжці неправдиве, того ніколи не було, такі факти не істнували, тим і тим жерелам не можна вірити... На той лад нема нічого.

Але і на те, що написане, треба для пояснення дещо сказати

Автор "Маловідомого" не думав і не думае, що він історик, але пише, бо бачить як католицькі "історики" фальшують історію Церкви почавши від Потія, а скінчивши на Шептицькім. Одно перекручують, друге промовчують, трете хвалять, хоч треба його осуджувати.

Автор по архівах Львова, Київа, Риму за матеріялом не шукав, але всеж бере матеріял з "першої руки", бо **головно з католицьких джерел,** а їм чейже треба вірити. Багато католиків писало про події, що на їх очах творилися, а се матеріял з "першої руки", від очевидців. Її архіви від них матеріял беруть, — бо архіви не е фабриками для вироб у історичних матеріялів.

Кажуть "У. Вісти", що **"Метода редактора "Вістника" в історії — се метода жука: шукати на смітнику історії... і подібно як жук поза смітником не бачить Божого світу, так і автор..."** Коли ж воно так, тоді виходить, що католицькі жерела, се **смітники.** Нехай же тоді "У. Вісти" ті жерела осуджують, а не автора. Та яких же "архівних" істориків мають "У. Вісти" на увазі?

Томашівський... Поважна катол. "Нива", ч. 7—8, 1929, стор. 354, мала статтю про Томашівського п. з. "Учений пустомель". І там говорилося, що Томашівський е ідеольоґом (представником думок) Хомишинової (хрунівської) "Нової Зорі".

Ліковський, се польський Познанський епископ. Автор "Маловідомого" на нього поклнкуеться."

Чубатий... Чи се не той, що після його промови на Конґресі Українців Канади в Виннипегу, 1946 р., катол. "Будучність Нації", покликуючись на промову Чубатого, назвала Українську Православну Церкви в Канаді "смердючим ідолом..."

Кажуть "У. Вісти", що гр. кат. Церква, се Церква предків автора. Так. Бо **гр. кат. Церква, се Церква Православна,** але ворогами поневолена! Аджеж ще недавно виголошувалося в гр. кат. церквах **"І ВСІХ ВАС ПРАВОСЛАВНИХ".** Й автор ту Церкву обороняе! Авторови ходить головно про тих чужих, що захопили Православну Церкву і панують над нею на лихо Українцям. І про тих йому ходить, що чужим прислугуються.

Або закид "У. Вістей", що автор мішае Церкву з національністю... Такий закид робив і Хомишин та йому подібні Але Шептицький в своїм польськім Пастирськім Листі до Поляків (з 1904 р.) говорить ясно, що він, як представник Церкви, — буде **обороняти польські національні права.** В "Маловідомім" про те ширше говориться. Шептицький уважав польську національність такою важною, що він зобовязувався її обороняти, а для "У. Вістей" українська національність, як виходить, справа маловажна, — хоч якрав українські вірні з своею наіцоналньістю творять Церкву.

Для "У Вістей" Церква Українців мае бути таким вигоном, таким "гуляйполем", де можуть налізати Поляки, Французи, Бельгійці, і нарід не повинен їм противитися, щоби не мішати Церкви з національністю. Очевидно "У. Вісти", як католицький орган, е неукраїнські, ненаціональні Вітер в поли.

Берімо вислів "У. Вістей", що аж по 350 літах зявився в Канаді оборонець уніятської Церкви. Пуста балачка! Дійсні оборонці були і давно і недавно, що до неба підносили голоси, але "У. Вісти" тих оборонців не згадують. Був Камінський, Бродович, Качала, а кілько тих оборонців було за Австрії і за недавної Польщі, але "У. Вісти" не хочуть їх знати, бо вони не такі як Томашівські і Чубаті.

Є ще таке гідне уваги місце в статті "У. Вістей":

"Він (автор книжки" постановив доказати, що гр. кат. Церква впродовж свого 350-річного існування була "польським твором, а для Українців була панщиною, і до того ще "уплянованим неладом Поляків і Риму, щоб тим неладом знищити Українців..." "В цілій історії унії, за словами автора, нема нічого доброго і світлого. Там тільки насильство Риму і Польщі, обман, переслідування, нищення українства, руїна, нещастя і т. д. І найгірше, що не було кому боронити бідних "русинів" перед тим насильством...".

Се вам дійсности оборона Польщі і Риму! Під їх пануванням, як виходить з "У. Вістей", знущань не було, отже було багато доброго, світлого. Уніяти були щасливі. Папи і папська Польща їх не кривдила.

Ала така балачка "У. Вістей", **се фальшовання історії!** Бо історія уніятської Церкви, се історія знущань, насильства і взагалі мучеництва уніятів (і православних) від давних часів дотепер. Хіба і недавно не пофальшовано ухвал Львівського Синоду (з 1891 р.), і хіба папа тих пофальшованих ухвал не приняв за добрі? Хіба папа Конкордатом не дав гр. кат. Церкви в руки Поляків? Хіба не насильством і не за згодою папи заведено целібат, не зважаючи на протести гр. кат. священиків і народу? Що ж се, як не насильства? А "пацифікація"? А вічне душехватство...

Але й "У. Вісти" нехотячи договорилися до того, що великі насильства були, бо кажуть:

"Бе (автор) **по цілій історії багатостраждальної греко-католицької Церкви, як ніхто дотепер не бив."** (Підч. "Вістника").

Значить: і дотепер добре били! Та не історію били але живих уніятів. Хто ж бив, коли уніяти були під пануванням католиків? Розуміесь, що били їх не Турки, але католики, били тілько, що й "У. Вісти" звуть уніятську Церкву **багатострадальною.** Не в розкошах їй жилося.

На українські крики мучителі не зважали. Скарги до Риму були голосом "воліющого в пустини". Папські оборончі декрети були на показ уніятам, а Поляки на них не оглядалися.

Католицька Польща так уніятів заголомшила, що вони під Австрією аж по 76 літах почали опамятуватися і ставати на ноги. Світла подія!

Ще таке пишуть "У. Вісти":

"І це приходиться йому (авторови) легко, бо тут у Канаді е правдива свобода слова".

Так! Але свобода слова е і для католиків, і тому вони можуть перекручувати історію; можуть звати Українську Церкву "смердючим ідолом". Та "У. Вісти" мабуть так думають: "Коби нині було як колись, то автора "Маловідомого" спалили би, як палили за інквізиції. Добре було би!"

А тепер слово до Греко-Католиків...

Довідались Ви з "У. Вістей", що е книжка "Маловідоме..." і чуете, що вона якась дуже погана.

Ну, може і погана. Та яка вона не була би, а Ви повинні її прочитати і самим знати, як вона виглядае. Погана, так погана, а 75 центів не великі гроші, щоби її купити. Коли побачите, що вона справді погана, то і се здобуток, бо будете могли другим щось певне сказати.

Прочитати Вам її треба і на те, щоби переконатись, чи "У. Вісти" мають слушність. Книжку тую можете дістати або з Консисторії 7 Ст. Джанс аве., Виннипеґ, або з кригарні "Українського Голосу".

Коли ж побачите, що книжка погана і не можна їй вірити, то передавайте її другим, нехай і вони се знають. Коли ж вона гідна довіря, то рівнож другим передавайте, щоби з ними доброю книжкою поділитися.

ЗНАЙШЛИ ЛЮДЕЙ ПО 37 ДНЯХ.

В Квебеку полетіло було сім чоловіків далеко на північ на досліди, а коли літак попсувався, вони були там 37 днів. За ними шукали і вкінци віднайшли. Летячи на північ вони набрали поживи на кілька тижнів. Всі вернулися здорові.

АПОСТОЛИ Й ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ПЕРША.

Апостол Павло каже (Галат. 2: 16-20), що він з Христом прибитий до хреста, — "а жию вже не я, але живе в мені Христос".

В Євангелії (Луки 8: 5-15) е притча про сівача. Коли він сіяв, то зерна падали на всяку землю, — затоптану, каменисту, між терня і на добру землю. Насіння, се слово Боже, — земля — люде. На добрій земли не було плоду, а на добрій був великий врожай. Ся притча каже людям призадумуватися, до якого роду землі вони належать, а коли себе зрозуміють, то повинні старатися бути доброю землею.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ДРУГА.

Ап. Павло говорить (Галат. 6: 11-18), що найвисше, чим він може хвалитися, то хрестом Христа, себто вірою в Нього, Його наукою і Його жертвою.

В Євангелії (Луки 16: 19—3) Христос дае притчу про багача і Лазаря. Багач жив розкішно і не уважав на хорого Лазаря, що лежав коло його воріт. Але сталося, що багатий помер й опинився там де грішні. Вмер і Лазар і принятий був між праведних, де побачив його багач і почав кликати: Отче Авраме, скажи Лазареви, щоби замочив палець в воді і прийшовши, охолодив мій язик. На те Аврам: Ти добра зазнав за життя і того тобі досить, а Лазар зазнав зла; і ні від нас до вас, ні від вас до нас перейти не можна. Тоді багач: То хоч пішли Лазаря до моїх пятьох братів, щоби їх навчив і вони не дісталися сюди, де я мучуся. Коли хто з мертвих прийде, то вони послухають.

На те Авраам; Коли не слухають Закону Божого, який мають, то і післанця його повинно бути досить для людей. з мертвих не послухають.

Наука ясна: Коли Бог дав закон, то Коли ж Божого Закону не слухають, то опиняться там, де опинився багач.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ТРЕТА.

Ап. Павло говорить (Еф. 2: 4—10), що через віру в Христа ми призначені на добрі діла, які маемо виповняти.

В Євангелії (Луки 8: 26-29) оповідаесь, як Христос вигнав з чоловіка злих духів, яким Христос дозволив увійти в стадо свиней. Якже вони ввійшли, то стадо кинулось у воду і потопилося.

З того наука: Злі пристрасти, привички, злі забаганки, зла воля чоловіка, се злі духи, що чоловіка опановують і він тоді духово слабий, невільник зла. Коли ж їх чоловік позбудеться, то стане здоровим, а злим духам місце в в свинях.

Дальше говориться, що властителі просили Ісуса, щоби забрався з їх сторін. Важніші були їм свині, ніж Христос. Майно більше поважали, ніж Христа. Така людська короткозорість!

КОМУНІЗМ В АМЕРИКАНСЬКИХ ЦЕРКВАХ

В Америці бувші комуністи, Менінг Джансон, Корнфедер та Гітлов, виявили, що большевики позалазили до деяких Церков, щоби з середнии їх нищити. І вдалося їм більше, ніж сподівалися. Найбільше зробили в Методиській Церкві. Корнфедер заявив, що нині е 600 священиків, які е тайними большевицькими агентами і членами большевицької партії. Є ще 3 до 4 тисячі подорожуючих агентів.

Тепер американська слідча комісія почне окремо ту справу розбирати.

Про методиську Церкву віддавна відомо, що там комунізм робив роботу. Була вістка, що баптиський священик помагав організувати "нудистів", які е за тим, щоби можна без одежі ходити, коли хто захоче. Знак, що сила деяких протестантських Церков підупала.

А що сказати про Англіканську Церкву в Англії, де декан головної катедри, Гюлет Джансон, е комуністом і явно большевикам помагае. Там же попередний голова Церкви, Темпл, в часі Богослуження ставив на стіл серп і молот, як відзнаку комунізму, як про те згадувала англійська преса.

Большевики давно вже казали, що їм треба тайком залізати до всіх інституцій, організацій, видавництв, шкіл, робітничих юній, молодечих організацій, щоби там провадити свою роботу. А "демократи" їм попускають, бо демократію так розуміють, що вона не повинна мати ні меж, ні розумних цілей. Гуляйполе для всіх!

І певна річ, що большевики такий погляд між демократами поширюють.

Нині треба здорового розуму і сильної руки; щоби большевиків з усіх місць, до яких вони понализали, усунути.

Кожний же большевик, се вояк Москви, а всі большевики по чужих краях, се армія Москви. І треба дивуватися, що дотепер до тої чужої армії не поставилися як до чужої і ворожої. Большевиків поза Росією треба би судити їх власним судом, отже так, як Росія своїх "ворогів" в себе судить.

КІЛЬКА УВАГ

1. Вже згадувалося і ще раз треба згадати, що жінкам, коли їх згадуесь, не треба давати чоловічих імен, як — пані Петро Хміль, пані Василь Музика, пані Степан Кріль... Такого українська мова і культура не знае. Се в нас чудасія. В нас жінки затримують свої жіночі хрестні імена — Марія, Маланка, Анастазія, чи Настя. . Коли ж е дві Марії Музики, то можна додати (Петрова, Миколова).

2. Коли пишесь: "п-во", то або давати імя чоловіка і жінки, або цілком без них, прим.: п-во Пилип і Марія Залужні, або: п-во Залужні. Одна згадана особа не е ніяким "панством", тому не можна писати "п-во П. Книш". Тут П. може означати "Петро", а один Петро не може зватися п-вом.

3. Дітям треба давати такі імена, які мае український нарід, або які е в українськім календарі, а не чужі: Чейже Українці не такі бідні, щоби їм своїх імен забракло. Зрештою перебирання чужого без ніякої слушної потреби не е знаком свідомости і культурности. Коли ж перебирати імена, то за ними треба перебирати і все, що очи бачать й уха чують, але до чого се заведе? Важне, щоби Петра, Василя, Пилипа, Гриця, Семена, Параню, Настуню, Олю виховати на гідних людей. А саме імя, хочби — Архимед, Арістотель, Сократ, Шекспір, Будда, Ґете, не прикрасить недбало вихованого чоловіка. Не імя прикрашуе чоловіка, але чоловік імя.

4. Дітей тримати в розумній карності від колиски, не давати попуску і на волосину. Коли дасьте попуск на один тиждень, то за місяць того не направите. Калік тяжко вилічувати. Через попуск змалку е опісля нарікання, що: "Не можу з ним, чи з нею дати ради". А де е розумна і дбала карність, там діти послушні і поважають своя родичів та дякують їм, коли повиростають.

З КИТАЮ ТІКАЮТЬ СВЯЩЕНИКИ.

До Гонґ Конґу прибуло 46 католицьких священиків, а в Китаю ще е 396, з тих 13 в арештах.

РИМО-КАТОЛИКИ УКРАЇНЦІ

Три роди Українців.

Майже всюди в українських околицях в Канаді живуть 1) Українці православні, 2) Українці греко-католики і 3) Українці римо-католики.

Може хтось сказати, що про Українців римо-католиків він не чув. Та не диво, бо Українці римо-католики звуть себе Поляками, а се тому, що і другі Українці, назагал беручи, звуть їх Поляками.

Воно трохи дивне. І Поляки тягнуть до себе Українців і самі Українці своїх до Поляків посилають. Вговорюють в римо-католиків Українців, що вони Поляки.

Волею-неволею виробився в Українців погляд, що Українець не може бути і римо-католиком і разом Українцем. Ставши римо-католиком він мусить бути Поляком.

Та чому ж Французи, Італійці, Еспанці, Ірляндці, Німці, які е римо-католиками, не вважають себе Поляками.

Німці е і римо-католики і протестанти, але всі уважають себе Німцями. Мадяри е римо-католики і протестанти, але всі вважають себе Мадярами. Білоруси е римо-католики і православні, але всі вважають себе Білорусами.

Лише Українці вважають своїх римо-католиків Поляками.

Римо-католики з української Галичини, се на 95, або 99 процент Українці. Вони говорять по українськи, мають українську культуру (пісні, звичаї, весільні обряди і др), в польського в них тілько, що по польськи моляться і ходять до костела, отже через ту польську молитву їх Поляками називають. Хоч коли Українці молилися, та ще деякі моляться староцерковною болгарською мовою, то ніхто не вважае їх Болгарами.

Історія за галицькими римо-католиками така, що їх предків польські пани за панщини буками приганяли до костела і там навчили польської молитви. Більше не могли навчити. Все решта лишилося українським. В польській історії і пресі Поляки нераз хвалилися, що вони багато Українців спольщили. Історія говорить, що навіть Краків був на українській земли, бо в соймі давної Польщі говорилося про українські села кругом Кракова (говорив Древинський). В Польщі е багато назв сіл і міст, яких назви вказують, що се були українські села і міста. Поляки Українців там спольщили. В недавній Польщі кожного року якесь число греко-католиків переходило до костела під польським напором.

Але в Галичині були вже і свідоміші римо-католики, які знали хто вони. Десь коло 1910 р. галицька преса зазначувала, що в часі переписи (конскрипції) 60,000 римо-католиків записалося за Українців. А маемо в Канаді бувших римо-католиків, що нині е в Українській Православній Церкві. Се ті свідомі, що до свого предківського вернулися. Відомий випадок зі старого краю, де римо-католик Назвальський говорив дідичови Ґарапіхови: "В нас записано, що ми Русини (Українці), бо ваш дід мому дідови за панщини се на плечах буками записав."

Се все треба памятати, і замість звати наших римо-католиків Поляками, треба їм пригадувати, що вони Українці. Се наша українська справа; се наш обовязок.

СИН ТЕРПИТЬ ЗА БАТЬКА.

В Детроіт видалили з летничої служби ляйтнанта (лефтенанта) Радуловіча через те, що його батькови закидають комунізм. Кажуть: коли батько комуніст, то синови не можна довіряти. Радуловіч Серб.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

МОЛОДЬ В СТАРІМ КРАЮ.

Був час, коли старші були неписьменні, отже поза домашними справами нічого не знали і не думали. Не мала і молодь в вільних хвилях чим заінтересуватися, отже танцювала, потрохи пила та виробляла галабурди і збитки.

Але поволи люде ставали свідомі. Засновувалися школи, було щораз більше письменних, а тоді засновувалися Читальні та молодечі орґанізації. Читальні мали ґазети, книжки, там бували відчити, поважні бесіди. І молодь туди приходила, слухала, читала й інтересувалася поважними справами.

І тоді між молодими були вже навіть дуже поважні хлопці і дівчата, що не інтересувалися дурницями. Пригадати зі старокраєвої преси кілька примірів...

В однім селі йшла дівчина замуж, і постановила, що на еї весілю не має бути жадного алькоголічного напитку, — і не було. А що мало йти на напиток, те дала на народні цілі. Патріотка!

Одна несвідома мати (мабуть в Тернопільщині) не позволяла свому молодому синови записатися до читальні і туди ходити, отже він з розпуки втопився. Се показує, якою була молодь. З неї виходили дуже розумні люде.

І тут таке може бути, — всюди може бути, коли молодь повести розумною дорогою. Коли змалку доброго вчити, і коли між молодими знайдуться розумні організатори молодих.

Читач Відділу Молоді.

ЖІНОЦТВО В АЗІЇ.

Коли в Японії дівчина стає дорослою і час їй виходити замуж, то для таких дівчат є окремі курси, де приготовляють їх до родинного життя. Вчать всего того, що кожна мати і господиня повинна наперед знати, — які там є трудноші і як їх поборювати, які є обовязки. Отже дівчина вже наперед до дальшого життя приготована.

Коли ж йде замуж, то відвідує гроби своїх предків й обіцяє, що буде шанувати все те, що вони шанували.

В Китаю (в Хінах) таксамо ті, що побираються, кланяються не тільки родичам, але і таблицям, де написані імена предків родини, світять перед ними свічки й обіцяють, що будуть зберігати й шанувати те, що ті предки шанували.

В нас в старім краю кожна дівчина перед виходом замуж дбала, щоби знати всі роботи, які до господині належать.

Таке поважне приготовання було там до родинного життя.

А нині в сім місци занепад. Нема ніякого приготовання, нема науки, а весілля є лише на те, щоби потанцювати, випити, поглаасувати. Тому не диво, що нині тільки лиха в родинах, діти розпущені, тільки розводів і нещастя. Що посіяли, те збирають.

М.

ОЙ ДІБРОВО...

Ой діброво, темний гаю!
Тебе одягає
Тричі на рік... Багатого
Собі батька маєш!

Раз укриє тебе рясно
Зеленим покровом, —
Аж само собі дивується
На свою діброву.

Надивившись на доленьку
Любу, молодую,
Візьме її тай огорне
В ризу золотую.

І сповие дорогою
Білою габою, —
Тай спать ляже, втомившися
Журбою такою.

1860 р. **Тарас Шевченко.**

ПОЯСНЕННЯ:

В тім віршу Шевченко змальовує дуже прегарно пори року, як їх Батько (Господь) одягає.

Діброва — малий гарний лісок, гай. Слово "діброва" пішло мабуть від дубового ліска. В деяких сторонах і великий ліс звуть гайом. Тут треба розуміти не самий "темний гай", але й околицю, що кругом, яка на весні зелена, літом й осенню жовта, золота, а зимою покрита білим снігом, наче білим полотном.

Тричі — три рази.

Батько — Господь.

Риза — гарна дорога одіж.

Габа — ґрубе біле сукно, слово арабське.

РОЗУМНА ПРОБА БАТЬКА.

Трох синів мав один батько
Й хотів запевнитись
Хто з них на його ґаздівстві
Мав би залишитись.

І ото він трое яблок
До синів приносить:
Що зірвав я то даю вам,
Їджте, діти, — просить.

Взяв найстарший, почав їсти
Й бачить, що надпсуте,
Кинув зараз і говорить:
Гнилим його чути!

Дальше другий хоч і бачить,
Що надпсуте збоку,
Все зів разом, бо їдець він
Був собі віроку.

Як взяв третий, ро розкраяв,
Не сказав ні слова,
І зів тую половину,
Що була здорова.

Батько втішивсь наймолодшим
І почав думати:
Він розсудний, його треба
При собі тримати!

Три сини на нашім світі,
То ріжнії люде,
А ті яблока то людські
Помилки і блуди.

Хто помилиться де часом,
Не треба думати,
Що цілком він вже безвартний
Й його викидати.

А в кого є добре й злее,
Не берім усього,
Бо те злее й добру частку
Зведе до нічого.

Треба бути все розсудним:
Добре вибирати,
А що злее, непотрібне,
Набік відкладати.

С. Г.

БАБУСЯ І СМЕРТЬ

(За народним оповіданням).

3.

Була осінь і день теплий-теплий. Бабуся сиділа під яблінкою і тішилася осіннім теплом.

Аж нараз бачить, — йде до неї жінка, — марна, бліда, та й з косою в руках.

— Се вже смерть — подумала Бабуся, — певно за мною. А ще таки хотілось би трошки пожити.

Поздоровила смерть Бабусю і каже:

— Се я прийшла за тобою. Всего ти зазнала і вже час тобі спочити там, де нема ні болю, ні журби, ні терпіння. Поведу тебе до красшого світа. Тут гарно, а там ще гарнійше.

Не знала Бабуся, що зараз сказати, бо своє думала. Вона охочо пійшла би, але з ким востануться яблінки? А собачка? А хата? Хто буде ними журитися? Хто догляне? А без неї вони пропадуть. Пійшла би, коли б можна все те з собою забрати, а без того вона тут потрібна... І каже:

— А собачка як?...

— Собачка може йти з тобою. Отже йди та вберися, бо ж ми підемо туди, де все гарно прибране. А я тимчасом зірву кілька яблок на дорогу. Ось там на горі такі гарні.

Нагадала Бабуся, що хто вилізе на яблінку, то без еї довволу не злізе, отже пійшла, та вже з хати не виходить, а тілько через вікно дивиться як смерть силується злізти, та не може. Вже почала Бабусю кликати:

— Бабусю, виходіть та подайте мені руку, бо мабуть яблінка зачарована.

А бабуся думає:

— Коли Господь дав мені таку власть, що можу приказувати коли хто має з яблінки злізти, то гріха не буде, коли і смерть собі там посидить.

Бабуся на город вже і не заходила. Пійде в село, поговорить з людьми і до хатини вертається. А смерть сидить вже тихо, бо нема помочи.

Так прийшла осінь, надходить зима і не чути, щоби хто вмер. В цілім краю, ба, на цілім світі ніхто не вмирає. Дивуються люде, дивуються лікарі, дивуються вчені. Такого ще від початку світа не бувало ані на Україні, ані в Туреччині, ані в Московщині, ані в Німеччині. Виходить, що вже люде не будуть вмирати.

Минуло літ може і двадцять, коли не більше. Багато є вже старих, яким сотня давно минула, вже і хотіли би вмерти, та ніяк. Щораз більше лихо наступає. В кожній хаті є вже старі дідусі і бабусі, що не можуть самі і через хату перейти, є прадіди, що з постелі не встають. Є слабі, що давно вже померли би, коли б смерть не була припнята на яблінці.

А Бабуся хоч і дуже старою стала, наче грибок, але сила в неї є, — ходить собі, про хатинку дбає. І до церкви пійде. Всі дивуються, де в неї та сила набирається. А Бабуся і каже:

— Се не моя, а Божа воля. Господь дає мені силу, то треба Йому за те дякувати. Він знає що робить.

А що робиться далеко по світі, Бабуся не знала. Ґазет люде тоді не читали то і вони знали небагато, а бабуся почала недочувати, то і від людей не про все розвідувалася.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

КАЗКА ПРО СВЯТОЮРСЬКУ ГОРУ

В "Ділі" з 1925 року є змальований словами образок, де показується занепад тої сили, що була колись при Святоюрській Церкві, де тепер мешкав митр. Шептицький. Ось той образок...

Колись а нині.

Є у Львові гора, а на тій горі церква (св. Юра), а на тій церкві смок, а на тім смокови кінь, а на тім кони сидить Святий.

Той святий називається Юр, і від того пійшла назва на цілу гору, на церкву і прибудівлі (мешкання митрополита).

Св. Юр забив свого часу смока і відтоді став патроном усіх лицарів. Кожний з них, коли не мав певности побіди, або мав страх, кликав св. Юра на поміч. І українські козаки нераз і недва додавали собі відваги надією на підмогу Божого Воїна.

"Нам поможе святий Юр...
Турка звоювати..."

Святий Юр раз помагав, а раз ні, — залежало від того, чи петент (просячий) був вартий помочи.

Нам давнійшими часами помагав.

Спеціяльно Галичина часто користала з помочи Святого і нераз очи галицьких Українців зверталися на Святоюрську Гору (до проводу Церкви), звідки сподівалися поради і поратунку.

Як у давних часах Замкова Гора (княжа палата), так і у новійших Святоюрська Гора сторожила над Галицькою Землею.

Але в останних літах відношення святого Юра (церковного проводу) до нас змінилося донепізнання. Се дало притоку до всяких міркувань, здогадів і натяків.

Ріжні вчені ріжно і з ріжних сторін підходили до тої справи і старалися її пояснити.

На мою думку якнайбільше рації мають ґеольоґи (знавці стану і рухів землі).

Вони доказують, що після війни багато верхів падає (в політичному значіню) і що таксамо гора, на якій стоїть Юр, постійно обнижається (тратить давну українську силу).

Давнійше вона домінувала (взносилася, панувала) над цілою Галичиною, а св. Юр з висоти церковної вежі міг ясно бачити, що діється в краю і де треба якоїсь помочи. Але в наслідок несподіваних землетрусів (політичних), корчень земської кори і т. п. окупацій (поневолень) гора чимраз глибше западається вниз і тому круговір Юра чимраз більше звужується.

З висоти церковні вежі вже від пару літ не видно було Станиславова і Перемишля (що там епископи виробляли), хоч колись навіть Київ проглядав крізь мраку...

Після того й околиці Львова сховалися перед оком Святого. (Зн. митрополитови байдуже, що там діється).

А в останних тижнях гора запалася ще нище, і тепер, як кажуть, Юр поза собою нічого не бачить.

Галичане зовсім справедливо побоюються, що одного дня не лише Юр нікого, але й ніхто Юра не побачить.

Той образок показує церковний занепад за послідної Польщі, коли заводжено Целібат і Конкордат. Митр. Шептицький, що мешкав на Святоюрській Горі, не тільки не обороняв Церкви і Народу, але сам заводив Целібат і принимав ворожий Українцям Конкордат.

А колись Львів був українською силою. Там була князівська палата. Було Ставропігійське Братство, що обороняло Церкву і нарід. Святоюрська Гора була українською силою, коли там були гідні церковні провідники

Коли ж церковний провід дістався в неукраїнські руки, Святоюрська Гора стратила всяке значіння для Українців.

ЗГОРІЛО 3 В АВТОМОБІЛИ.

В Шікаґо автомобіль зударився з таксівкою (тексі), отже в автомобіли згоріло трое до непізнання. Автомобіль провадив 18-літний студент.

ЗЛОЧИННІСТЬ І БЕЗРЕЛІҐІЙНІСТЬ.

Секреатрка Здоровля, Виховання і Добробуту, Овіта Калп Габі, в Шікаґо, зробила заклик до родичів, які є по фармах, також до церков, шкіл і громадських урядів, щоби старалися зупинити щораз зростаючу злочинність. Треба найбільше подбати про духове і моральне виховання наукою і приміром. Віра в Бога може злочинність спиняти. Комунізм старається дітей і молодь псувати.

До Недільних Шкіл в Америці записано 32 міліони дітей, однакож 27 міліонів дітей і молоді мають мало, або і не мають релігійного виховання. І з тих кожного року виходить коло одного міліона злочинців.

МІЛЮН ДЕННО НА ДОСЛІДИ.

Канадійські "оливні" промисловці будуть видавати сего року по 1 міліонови долярів денно на пошукування нафти (оливи) і розбудову нафтового промислу в Канаді.

В ЗАХІДНІЙ АМЕРИЦІ СПЕКА.

В Лос Енджелес було 4-го жовтня 101 степенів горяча. В деяких місцях Невади було 103.

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує

ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

На Курси примаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання з 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

БЮКЕНАН, РАМА І ДРУГІ ГРОМАДИ.

Маю тут на увазі Громади — Бюкенан, Дробот, Тязів і Маморниці в Саскачевані.

В неділю 16-го серпня в Бюкенан, в салі Народного Дому, відбулось прощання уступаючого пароха і привитання о. Й. Тріски як пароха новоутвореного округа з осідком в Бюкенан.

Новий округ повстав з травни, коли згадані громади вважали за потрібне створити новий округ.

Я, що обслуговував сі громади, хочу отсим подякувати делеґатам згаданих громад, членам громади Бюкенан і всім вірним за співпрацю і все добре минуле. Дробот я обслуговував шість літ, в Бюкенан, Тязів і Маморниці 4 роки. Отже подяка — співакам старшим і молодшим братям, урядникам, сестрицям; окремо за поміч мені вдорозі зимою, за перебування, за дари, якими мене обдаровано, — щира подяка всім від мене і родини.

Роздіз Канорського округа дасть змогу подвоїти працю меншого числа парохій, зменшити труди подорожей, невиґоди від морозу, болота, коштів і др. До того доведено доброю і щирою волею громадян

При згадці добрих громадян треба точніше показати їх щирість.

За час моеї обслуги в Бюкенан побудовано простору церкву і пристроено її відповідно. Салю Нар. Дому побільшено на 0 стіп і додано кухню з приборами

В Рамі придбано різблений іконостас, розмальований олійними фарбами. Різбив п. Лев Іщук, малював р. П. Заболотний. Вставлено лавки, помальовано церкву всередині і знадвору, помальовано Нар. Дім, вставлено електричне світло й олийний огрівач.

Дробот громада набула простору салю на Нар. Дім й електричне освітлення. В Тязів викінчили церкву.

Правда, подібне буває і в других громадах по Канаді, але всеж треба додати, що таке можливе лише там, де люде люблять церкву і вважають її Божим Домом Молитви. По церкві можна пізнати силу віри і культурність членів громади.

Хоч окремі жертводавці певно і не думали розголошувати що вони жертвували, але я вважаю своїм обовязком їх згадати оскілько їх

В парохії Бюкенан т-во Скірці жертвували Кивот і напрестольні свічі.

Світильник-Гасильник — С. Тріщук.

Напрест. Евангеліє — Ст. Олійник (нині покійний) з родиною.

Процесійну хоругву набуто в память похорону Ст. Олійника.

Світлий фелон — п-во Дорошенки.

Підризник — Марія Данек (вже покійна).

Чаша — Вас. Ковак з родиною.

Запрест. Образ — Петро Библіз з родиною.

Образ Спасителя — п-во Грицаї.

Образ Богородиці і двійк — п-во Федаки.

Процес. хоругва — п-во Талпаші.

Дві лампи — пані: Анна Збітнев й Параскевія Цуркан

Кадильниця — пані А. Збітнев

Процес. Хрест — п-во Василовичі

Похоронний фелон — з нагоди похорону А. Збітнева.

Шлюбні вінці — п-во Збітневі на память по любому синові.

Електр. Хрест, що освічує притвор і надвірну церкву, два свічники і хрестик, образ Тайної Вечері — п-во Руракн.

Плащениця — п-во Пасічники.

Виносний образ і триραменний ручний хрест — Ів. Гоменюк.

Будова церкви і др. виконано в двох роках. Поза тим громадянство ставилося належно до позамісцевих справ, як Катедра в Вінніпеґу, СУС, КУК та Союз Українок Канади. Рідна і Недільна Школи провадилися, драматичний гурток працював живаво. Поза недільні і святочні Служби громада вимагала Вечірней, після яких були лекції релігійного змісту при допомозі релігійних образців.

Парохія Арх. Михаїла в Рамі також далеко поступила. Поза звичайними обовязками причинились церкві жертвами:

На будову Іконостасу — Ів. Котик і Гр. Котик по 150 дол.

По 100 дол. Ст. Котик, Адам Скорець, М. Крисак, А. Кальницький

На розмальовання Іконостасу Ол. Овчар 40 дол.; Н. Гуцуляк 20; Ів. Самчук, Ів. Мальований, Ів. Кравець по 10 дол.

Надвірне мальовання церкви — п-во Микитишині 120 дол.

Викінчення підлоги в церкві — С.У.К. ім. Ол. Пчілки 33 дол.

Світлий фелон — п-во Морози і п-во Кравці по 50 дол.

Плащениця — п-во Романюки.

Напрест. Евангеліє — п-во Крисаки

Підризник — пані: В. Грона і К. Самчук

Свічники — пані М. Кравець

Річи даровані давніше: Ківот і будова Престола — п-во Скірці; павук — Ів. Бродяк; Жін. Т-во Ол. Пчілки 100 дол.

В громаді на Дробот поза висше згаданим набуто фелон, напрестольну Евангелію, дві хоругві, процес. Хрест і тузин деревляних свічок.

Тязів, — останніми часами набуто тут гуртовими грішми з каси деякі річи.

Маморниця, — побудовано дзвіницю та хату на обіди громади, набуто дзвони та розмальовано церкву.

Се гарне свідоцтво побожности і жертвенности в згаданих громадах, що може служити за примір другим

Я щиро дякую всім жертводавцям, що на мій заклик щиро відзивалися. Вірю, що життя тих громад і дальше буде приміром для інших околиць, головно тепер, коли обслуга буде частійша з прибуттям нового священика.

Свящ. М. Бодмарчук,
Канора, Саск.

ДМИТРО ШТОГРА

(Посмертна згадка)

В середу, 8-го липня, упокоївся в шпиталі в Едмонтоні, Дмитро Штогра. Народився 1866 р. в селі Іспас, Буковина. Приїхав з родиною до Канади 1903 р. й осівся в околиці Гемлин, Алберта. Тут покійний фармерував аж до 1942 р. коли то обое старенькі перебралися до

місточка Вилингдон, Алта. Покійний був глибоко релігійний чоловік й дуже багато положив труду та праці в своїй церковній громаді.

Похорон відбувся в суботу 11-го липня, 1953 р. похоронено покійного на цвинтари в Борівцях. Похорон відправив о. Дмитро Лучак.

Покійний залишив жінку, Одокію синів Івана, Грицька, Михайла, Миколая, Степана й Олексу і дочок Настасію, Фрозину, Єлену та Марію. Внук покійного вже мав 27, а правнук 10 років.

Учасники похоронного обіду в Народнім Домі, Вилингдон, зложили на Консисторію У.Г.П. Церкви в Канаді $24.10.

Жертводавцям щире Спасибіг, а Покійному Вічная Память!

Присутний.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД Української Православної Церкви в Канаді.

Нехай Бог поверне у сотеро всім тим щирим жертводавцям, що складають свої жертви на Ювілейний Фонд нашої Церкви. Тим ми забезпечуємо довге існування нашої Святої Церкви.

П-во О. і П. Клюкевичі з Венкувер, Б. К. ... $100.00
УГПЦ св. Юрія з Лашін, Кве. 100.00
УГП-Громада, св. Прор. Ілії, Врокстон, Саск. 54.50
УГП-Громада, Федора, Алта. 37.65
о. Ф. Легенюк, Арран, Саск. п. В. Федчун 5 дол., Г. Федчун 2 дол.; по 1 дол., пані Е. Федчун І. Несторук, Д. Козловський, І. Горель, І. Яковенчук, Н. Сушельницький, пані Е. Несторук, І. Медвідь, пані А. Андрійців, В. Андрійців, О. Жабінський, П. Булега, П. Сас, М. Сас і В. Вовк. Разом ... 22.00
Ганс, Саск.: По 5 дол.: А. Юрків, А. Стефанюк, М. Андрусяк і С. Герега; по 2 дол.: П. Курковский, Т. Сирота, М. Ягольницький; по 1 дол пані Г. Банаховська, Г. Прокіпчук, І. Богуцький, П. Моргач, А. Василинчук, І Моргач і пані І. Герега 25 ц. Разом ... 32.25
Пан Вас. Крилатий, Гардентон, Ман. — Церковна Громада 10 дол. Свящ. П. Стефюк 5 дол. По 1 дол.. І. Середюк, Г. Онисько, В. Крилатий, Н. Бурик, І. Сапач. По 50 ц.: Сафр. Вакарук, І. Дикун, П. Николайчук, С. Ковалюк. Разом ... 22.00
о. О. Новицький, Дрифтинг Ривер, Ман. — п. В. Сидор 2 дол.: По 1 дол.: Н. Лукий, Анна Керелюк, А. К. Максимець, Н. В. Слюжук, Ф. Геник, Роза Фігас і М. Робак. Разом ... 9.00
[redacted] Ман. — По 1 дол.: В. Слижук, П. Мусій, П. Мусій (Етелберт), І. Граблюк, П. М. Мусій, Т. Данилюк, В. Граблюк і С. Мусій. Разом ... 8.00
о. Ол. Хомяк, Ватсон, Саск. — Збірка на Поминальному Богослуженню по бл. п. Николаю Козар Кибів, Саск. 5 дол. і з нагоди 70-ліття уродин п. Петра Малещака у Фостон, Саск. $5.00. Разом ... 10.00
Пан І. В. Іванишин, Мидов Лейк, Саск. — По 1 дол.: Д. Радзіван, А. Гриґо, І. Ступка, О. Паленчук, М. Кульчицький і І. Іванишин. Разом ... 6.00
Лука і Анна Полович, Ватсон, Саск. ... 5.00
Катерина Кошман, Тідор, Саск. 5.00
Пані П. Максименко, Содборі Онт. ... 2.00
По 1 дол.: І. Путера Едмонтон, Алта; А. Кульчицький, Мидов Лейк, Саск.; Ілько Пиант, Мидов Лейк, Саск., Г. С. Никифорук, Едмонтон, Алта, І. Бабешко, Кендо, Саск; Ришитило, Кендо, Саск, П. Серюкас, Венкувер, Б. К; Я Голонко, Венкувер, Б. К.

Вом і за все щира подяка.

КОНСИСТОРІЯ

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ Пінвинипеського Округа.

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Тиндал. — Ст. Мартин.
25. Неділя — Гонор. — Паплар Філд. — Пембіна.

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Паплар Парк. — Дуфрост. — Ледвин.
8. Неділя Св. Димитрія. — Су Лукавт — Сендгир.
15. Неділя — Тиндал. — Пембіна.
22. Неділя — Іст Селкирк.
29. Неділя — Гонор. — Папларфілд.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Олександра Хомяка

ЖОВТЕНЬ.
18 Неділя — Ватсон.
25 Неділя — Вимер

Кожної суботи від год. 2 до 4-тої пополудни Недільна і Рідна Школа в салі під церквою у Ватсон, яку провадить о. Хомяк Олександер. Пригадується батькам присилати своїх дітий із Ватсон та Вимер.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Геруса

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Вайта
25. Неділя — Арбакка (св. Апостолів).

Адреса: Вайта (Vita), Ман. Телефон число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ О. Л. В. Дячини

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Йорктон.
25 Неділя — Мазепа.

ЛИСТОПАД.
1 Неділя — Йорктон.
8 Неділя — Горлиці.
15. Неділя — Йорктон.
21 Субота — Арх. Михаїла — Сторновей.
22 Неділя — Врокстон
29. Неділя — Мазепа.

110 Велингтон аве, Йорктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Криштановича

ЖОВТЕНЬ
18. Неділя — Айтуна.
25. Неділя — Гуаїв.

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Мелвил
8 Неділя — Айтуна.
15 Неділя — Гудів
21 Субота Михаїла — Фенвуд.
22 Неділя — Габард.
29. Неділя — Вишарт.

Адреса: Бох 143, Айтуна. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Мельничука

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Давнінг
25. Неділя — Гейригил

Адреса: Вилингдон. Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Стефюка.

ЖОВТЕНЬ.
18 Неділя — Роза
25 Неділя — Гардентон.

ЛИСТОПАД.
1 Неділя — Толстой
8 Неділя — Димитрія — Толстой (збори)

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Дмитра Лучака

ЖОВТЕНЬ.
18 Неділя — Кагвин.
25 Неділя — Пено.

ЛИСТОПАД
1 Неділя — Вилингдон.
8 Димитрія — Лукани (храм).
15 Неділя — Андрю
21 Михаїла — Завале (храм).
22 Неділя — Калини
29 Неділя — Пруг.

Адреса: Бох 158 — Вилингдон. Алта. Тел. 49 — Вилингдон

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Сеншишина.

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Атабаска
Себа Біч — Всеч. о. Горбай.
25. Неділя — Торсбі.
Баринд — о. Горбай.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта. Телефон 35045.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Ґіцького

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Росборн.
25. Неділя — Овкборн.

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Сенді Лейк
8. Неділя — Енгусвил.
15. Неділя — Глен Елмо.
21. Субота — св. Михаїла — Сенді Лейк (храм).
22. Неділя — Січ.
29. Неділя — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Пахолкова

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Ґронлид-Північ.
25. Неділя — Мічам.

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Ґронлид-Річка.
8. Неділя і Вмуч. Димитрія — Кадет.
15. Неділя — Вонда.
21. Субота: Собор Арх. Михаїла — Брудербі.
22. Неділя — Ґронлид-Північ.
29. Неділя — Мічам.

Адреса: Бох 47, Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Г. Василіва

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Торгилд (Ювіл. Свято).
Вечірня 6 год. веч. — Весетва.
25. Неділя — Резвотер.
Вечірня год. 3 попол. — Нюбрук.
Всюди буде Свято Подяки.

Бох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. О. Новицького

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Сафтон.
25. Неділя — Вейлак.

Адреса: Бох 550, Дафин, Ман. Тел. 655W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Бориса Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Фовм Лейк.
25. Неділя — Винярд.

ЛИСТОПАД:
1 Неділя — Шіго—місто
8. Неділя. Димитрія — Жучкани.
15. Неділя — Вест Брук.
21 Субота. Михаїла — Шіго—пол.
22 Неділя — Фовм Лейк.
29 Неділя — Едмор

Адреса: Шіго, Саск., Бох 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Тита Яковкевича

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Шіго полудн.
25. Неділя — Тідор місто.

ЛИСТОПАД:
1 Неділя — „коло Кущик".
8. Неділя Димитрія — Інсінгер „Гайней".
15 Неділя — Винярд.
21 Субота Михаїла — „За рікою".
22. Неділя — Тідор—місто.
29 Неділя — „Пасічники"

Адреса Шіго, Саск., Бох 52. Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. П. Сацевича Округ Смокі Лейк, Алта.

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Смокі Лейк.
25. Неділя — Спеден.

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Смокі Лейк.
8. Неділя. Св. Димитрія — Вільна (Храм).
15. Неділя — Смокі Лейк.
21. Субота. Собор Михаїла. — Беліс.
22 Неділя — Спеден

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Петра Зубрицького.

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Серейн. (храм)
25. Неділя — Гласленд.

Адреса: Лак Ла Біш, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Ф. Легенюка

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Норквей.
25. Неділя — Глен Елдер.

Бох 124, Арран, Саск. — Тел. 32

Календар Українських Свят

ЖОВТЕНЬ.

15	Ч	2	Андрея Христа ради юрод.
16	П	3	Прем. Діонисія затвор. Печ.
17	С	4	Святит. Ероста, Володимира
18	Н	5	*Н. 21 по З.С.* Мч. Харитини
19	П	6	Ап. Томи з 70-ти, Макарія
20	В	7	Муч. Сергія і Вакха
21	С	8	Прем. Пелагії, св. Таїси
22	Ч	9	†Ап. Якова Алфеєвого
23	П	10	Муч. Евлампія й Евлампії
24	С	11	Ап. Филипа з 70-ти
25	Н	12	*Н. 22 по З.С.* Муч. Прова
[illegible]	П	13	Муч. Карпа, прем. Веніямина
[illegible]	В	14	Прем. Параскевії Серб.
[illegible]	С	15	Прем. Евтимія Нового
[illegible]	Ч	16	Муч. Лонгина сотника
[illegible]	П	17	Память ОО. 7-го Всел. Соб.
31	С	18	†Ап. Луки з 70-ти

ЛИСТОПАД:

1	Н	19	*Жовтень. Н. 23 по З.С.* Івана
2	П	20	Вмуч. Артемія, муч. Евора
3	В	21	Прем. Іларіона Вел.
4	С	22	Рівноап. Аверкія еп.
5	Ч	23	Ап. Якова брата Госп.
6	П	24	Прем. Арети, Сисоя
7	С	25	Муч. Маркіяна і Мартирія
8	Н	26	*Н. 24 по З.С. Вмуч. Димитрія*
9	П	27	Муч. Нестора, Нестора Літоп.
10	В	28	Муч. Терентія й Неонілы
11	С	29	Прмуч. Анастасії Римляни
12	Ч	30	Муч. Зиновія і Зиновії
13	П	31	Прем. Спиридона й Никодима
14	С	1	*Листопад.* Косми і Даміяна
15	Н	2	*Н. 25 по З.С.* Акиндина
16	П	3	Муч. Акепсима епископа
17	В	4	Прем. Іоаникія Вел.
18	С	5	Муч. Галактіона й Епістимії
19	Ч	6	Павла архієп. Царгород.
20	П	7	Св. 33 муч. Царгородських
21	С	8	*Собор Архистр. Михаїла*
22	Н	9	*Н. 26 по З.С.* Онисифора
23	П	10	Ап. з 70-ти: Ераста, Олімпа
24	В	11	Муч. Мини, прем. Теодора
25	С	12	Св. Івана Милостивого
26	Ч	13	†Івана Золотоустого
27	П	14	†Ап. Филипа з 12-ти
28	С	15	*Поч. Пилипівки.* Мч. Гурія
29	Н	16	*Н. 27 по З.С.* Ап. і Єв. Мат.
30	П	17	Григорія еп. і чудотв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. В. Апонюка

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Вакав.
25. Неділя — Алвена.

ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Тернопіль.
8. Неділя — Єллов Крік.
15. Неділя — Вакав.
21. Субота. Михаїла. — Смакс.
22 Неділя — Ст Джуліен.
29 Неділя — Алвена.

Адреса: Почт. скр. 4 Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. Івана Майби.

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Гарленд.
25. Неділя — Етелберт.

Адреса: Етелберт Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. С. Гребенюка

ЖОВТЕНЬ:
18. Неділя — Принс Алберт.
25. Неділя — Гонеймун.

Адреса

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ о. М. Тарновецького.

ЖОВТЕНЬ.
18. Неділя — Гласлин.
[illegible] Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

Устав Церковний

[illegible]

1[illegible] Нед. Гол. 4. Утрен. Єван. 10. Літ. Галат. 2: 16-20. Єв. Лук. 8: 5-15.
25. Нед. Гол. 5 УЄ 11. Літ. Ап. Галат 6: 11-18. Єван Луки 16: 19-31.

ЛИСТОПАД:
1 Нед. Гол. 6. УЄ 1. Літ. Ефесян 2: 4-10. Єван. Луки 8: 26-39.
8. Нед. Димитрія. Гол. 7. УЄ 2. Ап. Еф. 2: 14-22 і 2. Тим. 2: 1-10. Єв. Луки 8: 41-56 і Івана 15: 17 і 16: 1-2.
15 Нед. Гол. 8. УЄ 3. Літ. Ефес. 4: 1-6. Єв. Луки 10: 25-37
21. Субота. *Собор Архан. Михаїла.* УЄ Матея 13: 24-30, 36-43. Літ. Жид. 2: 2-10 і Луки 10. 16-21.
22. Нед. Гол. 1. УЄ 4. Літ. Ефесян 5; 9-19. Єван. Луки 10: 16-21.
29. Нед. Гол. 2. УЄ 5. Літ. Ап. Ефесян 6: 10-17. Єв. Луки 18: 10-17.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD Box 3626 WINNIPEG, MAN.

Authorised as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ЛИСТОПАДА, 1953. ЧИСЛО (963) 21

ПАПА ОБОРОНЯЄ ПОЛЬСЬКОГО КАРДИНАЛА.

Вістка з Риму говорить, що папа сильно накинувся на большевиків в Польщі, які забрали польського кардинала, Степана Вишинського, в його палати в Варшаві. Але коли Поляки розбоями нищили український нарід і гр. кат. духовних в Галичині, папського голосу не було чути. Ані тоді, коли Поляки нищили українські православні церкви. Та не диво, бо папа дав згоду на нищення тих церков.

ЗГИНУЛО 33 НА КОРАБЛИ.

В бостонськім порті, в Америці, повстала експльозія на кораблі для перевозу літаків, отже згинуло 33, а 40 було ранених. Корабель коштував 90 міліонів і був довгий 856 стіп. Огонь гасили три годині.

ЗАБРАЛИ В СТАРОГО 5,100 ДОЛЯРІВ.

В Винипегу двох людей зайшли до кімнати 71-літнього старця, Тріфу Маріяну (мабуть Румуна), і забрали 5,100 долярів, які він мав заховані в поясі, чи чересі. Він той пояс мав на собі.

СТРАТИВ РУКУ ПІД ПОЇЗДОМ.

Едвин Смелинг, в Брендоні, 81-літний, якось впав під колеса зелізничого поїзду і колеса відтяли йому ліву руку низше ліктя. Він опісля ще йшов один блок, поки дістався до чиєісь хати. Стан його не злий.

ЖЕРЕЛО НАФТИ В МАНІТОБІ.

Коло Вірдену добули жерело, чи керницю нафти (оливи), що дає денно 336 бочок нафти. Се дотепер найбільша керниця в Манітобі. Є вона на фармі Скинера, який має право до тої нафти. Керниця глибока 2,105 стіп.

НИНІШНІ ГОСПОДИНІ.

В Авкленд, в Новій Зеляндії, 44-літна жінка ножем заколола свого чоловіка, Дикенса; на смерть, який докоряв їй, що занадто мясо припалює. Жінка каже, що він завсігди докоряв їй, що не вміє варити.

ПОВІНЬ В ІТАЛІЇ — ЗГИНУЛО 100.

В полудневій Італії знов були великі дощі, а за ними повени, в яких згинуло найменше 100 осіб, між ними багато дітей. Там минулого року були великі повени.

ТЕПЛИЙ ЖОВТЕНЬ В МАНІТОБІ.

Жовтня 15-го було в Винипегу 79.9, а зараз другого дня 80.7. Загально гарне тепло було до 21-го жовтня, коли почало виглядати на зміну. Жовтня 22-го, було холодніше, був дощ і вітер почав віяти з північного заходу. Був мороз, але знов потепліло.

ШІСТЬ МІЛІОНІВ БІБЛІЙ.

Британське Біблійне Товариство за 150 літ свого існовання надрукувало понад 600 міліонів Біблій в 818 мовах, як заявив головний секретар Товариства А. Г. О'Ніл. Денно розходилося 10,000 Біблій. Недавно для Африки призначено 100,000 Біблій в свагільській мові, яку розуміє 20 міліонів африканців.

ЧИСЛО СЛАБИХ НА РЕВМАТИЗМ.

Обчисляють, що в Канаді є річно слабих на ревматизм коло 600 тисяч. З них коло 100 тисяч бувають неспосібні до праці, а коло 15 тисяч мусять лежати в ліжку. Ріжних форм ревматизму є коло 200 і дійсна їх причина покищо невідома. Найлекше ревматизм лічити в самих початках.

ДИВНА МРАКА.

Над містом Брентфортом, в Отарії, була дуже сильна мрака, і така, що від електричних дротів запалювалися стовпи, на яких були ті дроти.

ДІСТАЛИ ПО ТРИ РОКИ.

В Винипегу засудили Ґ. Р. Коссара, 18 літ, і Бруна Линка, 19 літ, по три роки тюрми за крадіж і вломи до домів. Вони крали в Саскатуні і Винипеґу, де їх приловили.

ЗГОРІЛО ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ.

В Шербрук, Кве., згоріло четверо дітей, а їх мати сильно попеклася. Огонь в домі повстав мабуть від попсованих електричних дротів.

АНҐЛІКАНЕ ОСУДЖУЮТЬ КАТОЛИКІВ.

В Англії появилася книжечка п. з. "Непомильне крутарство", що осуджує католицьку політику. За тою книжечкою заявився архієп. Фишер, голова Анґліканської Церкви.

Говориться там про католицьке душехватство, головно по шпиталях, де католики тягнуть слабих до католицизму. Згадуєсь "папську непомильність", якої папа не вживає до навертання людей, найперше таки в католицьких краях, а відомо, що найбільше комунізму є в західних краях католицьких. Папська "непомильність" не дає морального проводу людям. Католицька Церква є інституцією для панування, — говорить та книжочка.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОДАЮТЬ ОБРАЗИ.

Мадярські большевики позабирали з Національного Музею в Будапешті дорогоцінні образи, переслали їх до Америки як ніби дипльоматичні річі, щоби в Америці за великі гроші їх попродати.

СТУДЕНТИ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ.

Вже давніше були заходи, щоби російські студенти, 13 до 15, приїхали до Канади і тут три тижні подорожували по Канаді та відвідували тутешні університети. А тільки канадійських студентів мало би їхати до Росії. Такий плян організація канадійських університетських студентів вже другий раз відкинула.

ПОБИЛИ НІМЦЯ.

В Винипегу при забаві два незнакомі сказали недавно прибулому Німцеви, Шлюнґови що поїдуть з ним до помешкання, щоби взяв гармонію для продовження забави. І повезли його куди хотіли, взяли годинник і 5 дол. і добре побили. Його знайшла поліція обкровавленого, як силувався встати на ноги.

ПОВЕНИ В ПОЛУДНЕВІЙ ЕВРОПІ.

Великі повени були недавно в полудневій Европі, а навіть в азійській Туреччині.

Були великі дощі в полудневій Франції і кількоро людей втопилося. Повени були в північній Італії, де рівнож були людські жертви і багато землі з гір пообсувалося. В баскійських сторонах Еспанії в 48 годинах втопилося може 100 осіб. В північно-західній Туреччині втопилося 10, а 45 домів повінь знищила.

ЩО ДІЄТЬСЯ В КОРЕЇ.

Вже відомо, що коло 23,000 полонених в Кореї заявило, що не хочуть вертатися до большевиків, отже алїянти мали би їх примістити десь в небольшевицьких сторонах. Покищо їх стереже гіндуське військо. Але алїянти допускають до тих полонених большевицьких агентів, щоби намовляли полонених вертатися і силою примушують їх, щоби промов большевицьких агентів вислухувати, а чому полонені завзято противляться. Через те повстають протести і заворушення, були вже бійки й убійства. Се викликає недовіря до алїянтів, яким байдуже, що большевики в себе з людьми виробляють.

БОЛЬШЕВИКИ ВЗЯЛИ 18 ЕСКИМОСІВ.

Большевики на півночи Канади взяли 18 ескомосів і випитували їх про військові приготовання на півночи, головно в Алясці. Аж по 52 днях їх випустили.

ЗАТРОЇЛИСЯ ҐАЗОМ.

Коло Фом Лейк, Саск., в "трейлерови" знайшли 4-літну дитину, мертву і троє слабих. Вони мешкали в трейлерови (хатина, що тягнесь за автомобілем) і мабуть затроїлися ґазом, що розходився з зіпсутої печі. Троє слабих приходять до здоровля.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ ПРО ЦЕЛІБАТ

Тут маємо голос світського греко-католика про целібат, — голос Андрія Чайковського, відомого письменника (адвоката). Він 1924 р. видав книжочку **"Жонате чи безжение — священство"**, стор. 48 каже він в передмові:

"Справа примусового целібату є справою нашої Церкви. Кожний член Церкви має обовязок Церкву підпирати і боронити. Я є членом нашої Церкви і забираю голос в справі примусового целібату. Сю справу вважаю лише політичною, — крок до латинізації."

Від початків християнства.

Пригадує Чайковський, що від початків християнства священики були жонаті, й Ап. Павло каже, щоби епископ був чоловіком одної жінки. І так було рівнож в Західній Церкві до папи Григорія 7-го (Гільдебранда).

Григорій, як автократ (самовладник), хотів, щоби Римська Церква над світом запанувала і з священиків хотів мати армію, тому завів целібат. Але в Східній Церкві супруже священиків стало **каноном** (правилом) і так є донині. Той каном задержано і в уніятській Церкві.

Згадує пофальшовання ухвал Синоду 1891 р. та Дженокія.

"В Римі по візкті Дженокія мають підставу думати, що нам (зн. в нас) вільно не лише трираменні хрести обрізувати, прикрашувати Східне Богослужения латинськими додатками, латками і латочками, але можна знівечити канон Східної Церкви дотично подружжя духовенства".

Берестейська унія подібна до нашого часу, вона перейшла на тайних зборах кількох епископів. Потій казав Острожському, що такої важної справи: "не можна перевести без участи духовенства", тому опісля Острожський заявив:

"Що може бути більше безсоромним і грішним, як те, що 6 чи 7 чоловіка, змовившись по злодійськи, важаться тягнути в погибіль всіх нас православних..." (а тепер тайком, по злодійськи рішали про целібат").

Нині наші владики, опираючись на пофальшованих ухвалах, целібат накидають

Заводження целібату.

Почалося від Станиславова. Намовляли, а дальше кажуть: "Висвятись безженним, або йди собі геть!" Молодий чоловік 4 роки готовився, а тепер йди куди хоч. І те насильство звуть **добровільним вибором.**

Треба схилити голову перед богословами, що не піддаються. Слабші висвячуються і скажуть: "Коли се гріх, то нехай впаде на того, хто мене присилував". І приходять "ґаздині", "кухарки", "тьоті", "сестрінки".

Ми і Рим.

Наше становище невиразне. Урбан 8-ий сказав: "Через вас сподіюсь навернути Схід". Лев 13-ий казав, що хотів би бачити світ католицьким, але не в однім обряді. Теперішний папа сказав польським паломникам, — **"що лише римо-католиків уважає справжними католиками".**

Так ставились до нас завсігди, тому піддали нас Пропаґанді поруч з Готентотами (поганами).

Про нас добре сказав учитель Білецький: **"Уніят, то чоловік, що втік з Царгороду, але не добіг до Риму".**

Ми лише обороняємося.

Чайковський спиняюсь на брошурі, очевидно Хомишиновій, — **"Жонатий клир, а безженство клира"**, де є напади на тих, що є проти целібату. І каже Чайковський:

"Таж ми нікого не зачіпали, а навпаки на нас, на наше право, на канон нашої Церкви пійшов наступ, а ми лише обороняємося проти напасти і насильства."

Осуджувати нас, се те, що говорити нападеному в неділю: "Як смієш оборонятися? Хіба не знаєш, що се неділя?"

Еп. Снігурський і др. відкладали висвячування тих, що хотіли бути безженними, казали: "Надумайся!" Се владики, на яких нинішний владика накидався в промові до питомців.

Згадана брошура називає жонатих духовних "маточниками", як вже називано жінку "сплювачкою". — "Проти насильного целібату, який хочуть нам наші владики накинути по наказу з Риму, мусимо рішучо запротестувати". Хочемо, щоби наше духовенство було бездоганне.

Друга причина — церковна і народна. "В целібаті бачимо затію на нашу Церкву і народність".

Чому Польща так нагально заводила унію? Користь з унії була епископам, що діставали польські ласки. Унія мала бути містком для переходу в латинство.

"Нас і нині вважає папа не за повних католиків; хоч ми молимось за папу, то ми ще не католики. Нас там за повних католиків не вважають, поки не перейдемо на латинський обряд".

Римови уніятів вже не треба.

Тепер розуміємо, чому наші батьки в періоді (в часі) т. зв. "обрядовщини" боронилися перед всякими інноваціями (новостями) в Богослуженню. "Се були кроки і крочки до латинізації нашої Церкви".

"Римови тепер уніятів не треба, бо йому здається, що при помочи Польщі зможе нас златинізувати, а Польщі здається, що по златинізованню нашої Церкви лекше прийдеться нас спольщити.

Рим не хоче нас навіть Українцями називати, а зве "східними словянами". Тому, що і Польща заперечує нам тую назву. Та годі! Не поведеться Римови розбити нашої нації на Сербів і Хорватів. Для забаганок Риму ми не зірвемо звязків з пнем нашого українського народу (з православними). За що ми Римови маємо бути вдячні? Чи не маємо рації твердити, що безжение духовенство стане нашим ворогом?"

Всякі закиди.

Автор брошурки відсуджує наш нарід від чести і віри, закидає брак побожности. А повні церкви, строгі пости, сердечні співи: "Ісусе, Сину Божий помилуй нас", чи се не побожність?

"Нема в наших криминальних хроніках (записках) ніодного Янка розпрувача, Мацоха з Ченстохови, Шелі зпід Тарнова, Гугона Щенка (які були в Поляків). Нема ніодного атеістичного (безбожницького) стоваришення".

Дісталося і нашій інтелігенції, і вона безбожна. Надії нема в нас західних біготів (задурманених побожників), але нема й атеістів, як західно-европейські.

Є закид, що наш нарід не знає катехизму, але ж нас катехизму вчили в школі. Та чи в катехизмі все християнство? "Найбільші лотри вміють добре катехизм, але є лотрами". Наша Церква є сильною охороною проти винародовлення, але темні сили кидають між нас роседнання.

"Вже тепер приходимо до нашої Церкви як до недужої дорогої людини, про яку знаємо, що дні еї почислені. А ще більший біль, що засудили її на смерть ті, котрі зобовязалися перед Богом берегти її.

"Наше громадянство відчуває до наших владик великий жаль, а оправданий жаль може перемінитися в ненависть."

А як виховували би целебси молодь, вговорюючи в неї, що їх матери "сплювачки".

Духовенство і владика.

Український священик не може вдоволитися Богослуженням. Він дорадник, він лікар в конечній потребі, учитель на всіх полях. І Господь дав йому помічницю між жіноцтвом.

Нарікає автор брошури, що духовенство відноситься ворожо до свого владики.

Громадянство відчуває кривду, що його позбавлено права співучасти у виборі владик, як було в первісній Церкві і колись в українській. Заведено патронати висші і низші.

"Коли владика поводиться не так як треба, коли вірних не вважає за людей; коли чують з уст владики лайку і зневагу, то не диво, що такого кожний старається виминати. І годі дивуватися, що жонате духовенство не шукає звязків з владикою. Се відноситься не лише до Станиславівської епархії."

До чого може прийти.

Йде на нас навала! — каже Чайковський. Парох не може бути зразковим господарем. Силою Конкордату священик буде державним урядником, як було в Росії. Церква буде латинізуватися.

"Консеквенція (наслідок) буде, **що залунає клич: "Геть з Римом!" Нарід заснує собі свою народну Церкву, де почує Богослужения в рідній мові. Священиками будуть ті, що їх влада поганяє.**

"Нарід сам собі парохів вибирати буде. Прийдеться терпіти, але думка, що терпіли перші християне, підбадьорить усіх.

"Рим повинен пізнати, що уніятам близше до Автокефальної Церкви, як до латинського обряду і повного католицтва."

Значіння слів Чайковського.

Хоч книжочка мала, але зміст еї великий, голос сильний. Вона є важним документом свого часу, важна сторінка нашої історії. Вона висловлює те, що духовні з народом тоді висловлювали.

Згадані в ній факти, а побіч того є великі думки, що можуть завсіди придатися.

В ній нема і тіни "рутенства", а самий здоровий розум чоловіка, що не боїться правди сказати.

Се голос великого українського патріота, письменника і щирого світського церковника. **Йому належалось би бути епископом, чи й митрополитом!**

Зміст книжочки подано вчасти побіжно, вчасти дословно. Тих книжочок є нині мало, коли вони десь є, але за час вони можуть цілком загубитися, — а се ж належить до цінних творів Чайковського. Тут же вона бодай в скороченім змісті затримається.

І книжочка тая окремо показує Чайковського як гідного і щирого християнина, і як відважного чоловіка, що не боявся стати в обороні своєї Української Церкви і свого народу.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

52.

Признаюся і сповідаюся, що я не уважав релігійного виховання вартним самим собою, а тільки цілею для осягнення національно-політичних та економічних цілей. Тим згрішив я тяжко, хоч і була в мене добра воля. Аж Америка навчила мене цінити релігійне виховання, яке є великою важливістю самою в собі. Аж досвід в Америці показав мені яке лихо виходило з того, що нарід не завжди мав добре релігійне виховання. Про те ж казав визначний фільозоф Вилингдон: "Виховай людей без релігії, а будеш мати хитрих сатанів".

Минув рік і я рішився заснувати Читальню. Але треба було підготовити нарід. Люде боялися всего нового, бо розуміли, що кожна новина потягає за собою новий податок. А тут вже були податки грунтові, доходові, повітові, громадські, шкільні і др., що всі ледви дихали під їх тягаром.

Дотого ж і вороги страшили селян, казали: "Твої попи й пани хочуть, щоби ти платив ще один новий податок." В Підмихайлівцях люде не хотіли і школи, щоби не було шкільного податку. В Журові селянка казала, що втне синови голову, коли вступить в члени "Просвіти".

Тому я цілий рік підготовляв нарід, а доперва тоді почав. Я постановив, що перші збори читальні "Просвіти" в Лагодові будуть 19-го грудня, 1899 року, в хаті молодого селянина, Івана Возьного. Запросив я мого старого приятеля і першого вчителя практичної праці в парохії, о. Якова Синґалевича, з Риманова.

Був гарний день. Білими метеликами падав сніг. Народу зійшлося повні дві кімнаті і сіни. Були старі, молоді, багаті, бідні, чоловіки і жінки. Прийшли і Поляки (очевидно римо-католики).

Врешті заїхали сани. Назаді сиділи два селяни, між ними священик, а коло фірмана також два ґазди.

Се гості з далекого Риманова, і вони ввійшли в хату. Напереді о. Синґалевич. Він мав шпаковате волося, здорове облича, лагідний погляд очей. За ним його патріоти-парохіяне, а між ними Іван Прибила, найліпший тоді селянський бесідник в Бобреччині, та селянин Кінаш з Коросна.

На столі палахкотіли дві воскові свічі, та був образ Розпяття. Нараз з грудей народу залунало "Царю небесний". Я відкрив збори і попросив до промови о. Синґалевича. Він почав:

"Вітер, мороз, сніговиця... Тяжка наша дорога й мозольні труди. Завжди нам вітер в очи, а під ногами ожеледь, і колоди... Тяжко добитися до цілі..."

Люде були захоплені його промовою. По нім говорив Іван Прибило і заохотив селян до освітної праці. Прибило не співав "Ще не вмерла Україна", бо був захрип, і казав: "Нехай співають ті, що ще не вміють чого другого робити."

Се було велике свято і я відчув таке вдоволення, якого годі описати. Нині, на старости літ, тужу за тою щасливою хвилиною. Так певно радів і Синґалевич, і Прибило, і всі. Прибило певно думав "Коли б усі, а бодай половина наших священиків були такі, як о Синґалевич".

Того вечора записалося 217 осіб в члени Читальні, а се показує, яке було одушевлення. Филатсон казав, що найбільше щастя тоді, коли робимо щось добре й сповняємо свої обовязки. А ми робили добре діло й обовязки сповняли, тому було вдоволення.

До заряду були вибрані: Дмитро Цимбала, Іван Возьний, Микола Лаба, Микола Возьний, Михайло Тивонюк, Йосиф Краснлович й Андрій Мохнацький. Найдіяльніший був від 1899 до 1924 року **Іван Возьний.**

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ...

VII.

В попередних статтях ми пригадували минуле нашої Церкви в Канаді за час 35-ох літ. Воно славне. Взявши під увагу час, обставини, працю й її овочі, — є чим радіти і гордитися. Але того за мало. Треба усвідомити собі наші заадання на будуче, щоби використати досвід і працю минулого і будувати дальше нашу велику справу.

Так як Небесне Царство уподібняв Син Божий до маленького зерна гірчиці, яке коли виросте, є більше від ярини, так можна до того зерна уподібнювати й нашу Церкву в Канаді. З малесенького гуртка людей вона виросла в велику установу Божу, з сотками тисяч вірних. Всюди пишаються Божі Доми, всюди працюють для добра і спасення душ і Богові на славу.

Але в нашій Церкві є ще багато місця. До неї можна прикласти слова Христа про весілля, а то: "Ідіть на роздорожжя, і кого тільки найдете, кличте." Такий заклик відноситься і до Української Православної Церкви. А на тих релігійних роздорожжях є багато наших братів і сестер. Кличте їх до нашої Церкви; тут є багато місця для всіх, хоч би їх були тисячі, десятки тисяч, а то і більше.

В нашій Церкві все наготовано для запрошених. Вона зорганізована, упорядкована; і Сам Господь веде її Своєю Правицею, Дух Святий її освячує. Господь окриває своєю ласкою тих, що є в тій Церкві; тут всі знайдуть спокій і задоволення і відчують певність, що стоять на прямій і рівній Божій дорозі.

Двері всім відчинені. Св. Павло подорожував по ріжних краях, а де попрацював, там Бог "відчиняв поганам двері віри". Так і тут, де працює український священик, чи гурт православних Українців, чи людина-місіонар для поширення нашої Церкви, там отворені Українцям двері нашої Церкви.

Отже входіть тими отвореними двирима всі, хто ще не ввійшов до Української Православної Церкви. Хто любить Бога, свій народ, хто бажає добра і спасення собі і своїм ближним, приходіть. Ніщо не стоїть на перешкоді. А Церква Українська, як добра мати, прийме і пригорне всіх до себе.

Що треба робити, щоб бути в Українській Православній Церкві? Треба бути щирим віруючими християнином. Не треба лякатися, що людина була довгі літа під володінням чужих; або блукала в сектанстві, чи стояла взагалі осторонь Церкви; або як Савло перед наверненням, переслідував Церкву Божу; чи як Петро, відрікався Христа... на всіх чекає українська Православна Церква, щоби дати їм душевний спокій.

Ще до тих, що родилися не в Українській Православній Церкві. Їх обовязок пізнати правду, а то, що наша Церква є одинокою Церквою Українського Народу, і ставати в ряди побожних українських патріотів, які одинокі є щирими відносно Бога і свого народу. Бути в рядах нашої Церкви, — се велика гідність!

Отже місця в нашій Церкві багато.

Двері отворені для всіх.

Та засада мусить бути кличем для нашої праці на будуче. **ОВГ.**

КОЛИ ЗНАЙШОВ ЩАСТЯ.

Записано в старих книжках таке:

В лісах коло Київа був гурт розбишак. Вони нападали на купців, рабували, вони обдирали і селян. В темнім лісі вони мали свої сховки і жили в розкошах. Чого захотіли, те мали.

Та один з них зайшов раз в Києві до церкви. Не молитися, але подивитися. Однакож церковна обстанова його очам дуже подобалася. А коли почув проповідь священика, то вона захопила його серце. І вже він до свого гурта не вернувся, але зостався в Києві, знайшов заняття і став щирим християнином.

Аж стрічає його знакомий розбишака і каже:

— Де ти живеш? Що робиш?

— Живу в Києві, була відповідь.

— Чому ж ти покинув наше щасливе і веселе життя?

— Бо я знайшов тут більше щастя.

— А хіба є більше щастя від нашого?

— Є! Я його тепер маю.

— Так покажи мені його.

— Покажу.

І повів він розбишаку до церкви, коли вечірною порою правилося Богослуження. Блимають лампи, горять свічки, нарід по молитовному настроєний. Божеська таємничість кругом. Се цілком інший світ, Божий світ. Чути запах кадила. Очи святих на образах лагідно дивляться.

— Чи не гарно тут? — запитав перший свого колишного товариша, вийшовши з церкви.

— Дуже гарно, — відповів той.

Другого дня повів його знов до церкви, коли ще була і проповідь.

І сталося, що той другий таксамо до розбишацького гурта вже не вертався. Він сказав:

— Тут справді більше щастя і вдоволення, ніж я міг собі уявити.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до.—

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the
Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО В САСКАТУНІ

Люде в певних відступах часу пригадують важнійші події чи з свого життя особистого, чи родинного, чи громадського, чи загальнонародного. І пригадуючи вертаються думками в ті часи, коли щось важне сталося, коли щось велике творилося. Так люде розкривають книгу історії того, що було і минуло, однакож воно має нерозривні живі звязки і з нинішним нашим життям.

Важною і великою подією для всіх було заснованя Українськоі Православної Церкви в Канаді. Коли б вернутися 40 літ назад, то нікому і на гадку тоді не прийшло, що тут Українці будуть мати свою Українську Православну Церкву, та ще таку, якою бачимо її тепер. І тому еї повстання 1918 р., се велика подія. Нині наша Церква в Канаді відома всім Українцям по світі, де вони не були би.

∴

Саскатун, в провінції Саскачевані, був місцем, де Українська Православна Церква народилася — заснувалася. Тут зібралося тоді коло 150 Українців з трох провінцій, — Манітоби, Саскачевану й Алберти, і на нарадах 18—19 липня, 1918 року, поклали перші основи під велике церковне діло. Тут посіяно те евангельське зерно, що за 35 літ виросло в величаве Божественне Дерево.

Відновляли свою Українську Церкву на Україні після 1917 року, та чи хто міг там тоді подумати, що в тому ж часі цілком самостійно повстане Українська Православна Церква далеко за морем? Але вона повстала. І хоч там вороги Церкву українського народу знищили, хоч пригасили той огонь, що мав світити й огрівати українське життя, то той же огонь розгорівся тут і лучі його світять далеко, як лучі морської ліхтарні, вказуючи дорогу тим, що далеко пливуть по морю.

∴

В суботу, неділю і понеділок (10—12 жовтня), відбулося в Саскатуні Велике Ювілейне Свято на спомин, що перед 35 літами в тім же Саскатуні дано початок нашій Українській Православній Церкві в Канаді.

Свято почалося в суботу рано Службою Божою, яку відправляло трох священиків і була проповідь. Вечером знов три священики правили Вечірню і рівнож була проповідь.

В неділю Архієрейську Службу Божу відправив Митрополит Іларіон з 14-ма священиками. Темою проповіди Владики було "Ісповідництво", себто сміле визнавання віри про приміру давних християн.

Казав Христос, що лямпи не ставлять під посудину, але високо на свічнику, щоби світила всім, що живуть в домі. А віра наша, се те світло, що світить і нам, і має світити кругом нас другим людям. Тому давні християне були щирими ісповідниками, щирими визнавцями своеї віри на кожному кроці. Не ховалися з тим, що в них святе, в що вони вірять, що поважають, чому кланяються і в імя чого життя свое провадять. Вони високо підносили прапор своеї віри.

Такого ісповідництва треба нам і нині, а з ним переможемо всі перепони, які станут перед нами...

Проповідь Владики була сильна змістом і дуже потрібна нинішному часови.

В понеділок Службу Божу правило знов трох священиків, з проповіддю. Се була церковна сторона святкования. А вже поза нею була ширша програма свята.

∴

В неділю після Богослуження був Спільний Обід, а за ним промови священиків Грицини і Савчука, з Вининегу. Вечером концерт, де Владика виголосив промову, перечисляючи, що Православна Церква зробила для Українців від найдавніших початків дотепер.

Вона обеднала розбиті племена в один нарід; під впливом Церкви створилася одна спільна народна культура; почалася писати українська історія і поширюватися просвіта; під впливом Церкви Україна здобула таку повагу по дальших краях Европи, що далекі володарі входили навіть в подружні звязки з українськими князями. Під впливом Церкви витворилася та українська свідомість, якої найтяжші переживання не знищили.

Окремо треба згадати промову свящ. Савчука, в якій він пригадав, які були причини до повстання Української Православної Церкви.

Необізнані з нашим тутешним життям, — говорив він, — уявляють собі, що наша Церква повстала тут під впливами подій, які були на Україні після 1917 року. Але се хибний погляд. Наша Церква повстала тут цілком самостійно, бо причини, що вели до еї заснования, були вже цілі літа перед 1918 роком.

Тими причинами були наступи римо-католиків, які хотіли взяти Українців в свої руки; дальше Російська Церква, що рівнож силувалася поширювати тут свої впливи; а вкінци і протестантизм, що старався втягнути Українців під свій провід.

На доказ того промовець наводив багато висловів з дописів в "Укр. Голосі" ще з 1914 року, де вже тоді дописувачі ясно говорили, що Українцям треба мати свою власну Церкву, незалежну чи від Риму, чи від російського Синоду, а тоді не будуть чужі мати до Українців доступу. Але надїлі такі думки зявилися ще давніше, бо наступ чужих опікунів відчувався ще раньше...

Промова свящ. Савчука пригадала старшим давні переживання, а молодшим показала, де були дійсні причини заснования Української Православної Церкви.

Були ще інші промови, яких тут подрібно переповідати не будемо. Скажемо хіба, що в них зачеплено дуже важні справи, — як справу молоді, справу асиміляції, справу домашного виховання дітей, обовязки родичів в вихованню молодого покоління... І безсумніву все те мусіло заставити тих, що там були, до поважної нової думки і до нової праці для скріплення нашого життя з тих боків, де воно стоїть слабше.

Якраз ті вачеплені там справи повинні стати нині окремо тою великою нашою спільною справою, якій треба присвятити найбільше уваги і праці, як присвячувалося дотепер всім нашим важним справам, а зокрема справі церковній, головно в перших часах еї життя.

З деякими промовами вязалися дискусії й уваги, які окремо ярко вказували, де причини деяких недомагань нашого життя, — причини, про які в нас дотепер мало говорилося.

∴

Ціле згадане свято було величавійше і тим, що погода була незвичайно гарна, — дні ясні, тихі і незвичайно теплі, наче дні ранної весни.

Народу зібралося багато. Поза місцевими були Українці і з дальших сторін, — як з Ріджайни, з Принс Алберт, Кіндерслей, Ітонії, Ватсон і ще з деяких сторін.

Саскатунців [можна] слушно похвалити за приготов[лення] того свята і побажати, щоби Саскатунці перші присвятили багато уваги справі виховання, що в нас нині належить до дуже важних справ, — даючи для тої справи і щиру працю і живий примір.

БОГ І ЛЮДСЬКИЙ РОЗУМ.

Симоніда, грецького поета з 7-го віку перед Христом запитав король Гієро, що він думав про Бога. І Симонід каже. "Мені треба день подумати, а тоді скажу". Дальше відкладав відповідь на два дні, потім на чотири.

Вкінци питае король, чому Симонід так відкладае, на що Симонід відповів:

— Оскільки більше думаю, остільки тяжше мені Бога зрозуміти.

Значить, — людський розум замалий, щоби Бога в Його повноті зрозуміти.

ДВА ОБРАЗЦІ ВИХОВАННЯ.

Один американський письменник, Генрик Ґибсон, згадуе в своїх споминах два приміри виховання, що були йому відомі.

В Масачутській тюрмі вмер старий чоловік, Гопкінс, просидівши там послідних 8 літ. І жінка його в тюрмі сиділа, і дочка, і сім його синів в тюрмі часто бували. Се одна родина.

Знов був священик, Пендер, в одній парохії 40 літ і всі його дуже поважали. А з його синів і внуків було 8 священиків.

Се показуе, що дім, що родичі можуть зробити! Добрі родичі добрих виховують, а злі злих. Діти, се глина, з якої можна виліпити найкрасшу фігуру, але можна виліпити і найстрашнійшу потвору. А тими, в руках яких е та глина, се родичі.

ЧИМ МОЖЕ БУТИ ХРЕСТ.

Дамаскин говорив про хрест:

Коли його щиро приймемо і будемо його шанувати, то він буде для нас золотим ключем, що відомкне нам двері до раю. Хто ж його не прийме і не буде поважати, то буде він залізним ключем, що відомкне двері до пекла.

ЗНАКИ БОГА.

В старинним египетськім письмі, що зветься гієрогліфами, знаком Бога було око на скиптрі (рід палиці в руках володарів), і се означало, що Бог все бачить і всім править.

Боже Провидіння гієрогліфи представляли в формі кулі з крилами, а з кулі вилізав вуж. Куля означала вічність; крила — Божу творчу силу; вуж Божу премудрість.

В Тракії (частина Греції) знаком Бога було сонце з трома промінями. Один промінь освічував ледяне море і топив його леди; другий світив на скали і їх розтопляював; третий звернений був на мертвого чоловіка і вливав в нього життя. Так представляли вони Божу силу.

АПОСТОЛИ Й ЕВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ 24-та — ДИМИТРІЯ.

В Апостолі (Еф. 2: 14-22) говориться, що через хресту жертву Христос приніс мир, і віруючі в Христа се "співгорожане святих і домашні Божі, збудовані на підвалині (науці) Апостолів і Пророків, де угольним каменем е сам Христос, на котрім вся будівля росте у святу Церкву".

І Православна наука вважае Христа Головою Церкви, коли Римська наука ставить папів на місце Христа, як нібн Христових заступників. А се невгідне з наукою Христа й Апостолів.

В Евангелії (Лука 8: 41-56) оповідаесь, що старшина синагоги, Яір, просив Ісуса, щоби оздоровив його дочку. Коли ж Ісус йшов і нарід його окружав, одна жінка, що 12 літ слабувала, приступила, діткнулася Ісусової одежі і зараз стала здорова. І Христос запитав: Хто діткнувся мене? І каже тоді Петро: Всі тиснуться до тебе. На те Христос: Діткнувся хтось, бо сила вийшла з мене.

Тоді жінка призналася, що се вона діткнулася, і каже їй Христос: "Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в супокою."

Тут хтось каже Яірови: Не труди учителя, бо дочка твоя вмерла. На те Ісус: Віруй, а дочка буде здорова. І пійшовши воскресив померщу.

Наука: Багато людей доторкалося Ісуса, однакож ніхто не дотикався його з такою вірою, як слаба. Віра її в поміч Христа була дуже велика; Христос відчув ту віру і поміг їй. І віра Яіра була велика, тому і він дістав те, чого просив.

Се нам наука. Зі своїми потребами звертаймося до Христа з глибокою вірою, а тоді Христос її почуе і нам поможе.

ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ.

Родичі Димитрія були тайні християне, і виховували сина на щирого християнина. Коли Димитрій став повнолітним цар Максиміян поставив його намісником Солуня. Тепер почав Димитрій явно визнавати Христову віру.

Довідався о тім цар, прибув до Солуня і старався відвести Димитрія від християнства, коли ж не міг, то посадив його до темниці.

Цар привіз з собою силача Лія, який висмівав християн і закликав їх, щоби з ним боролися. Тоді молодший християнин, Нестор, задумав з Лієм поборотися. Та перед тим пійшов до Димитрія по благословення.

І Нестор переміг Лія так, що той навіть стратив життя. Се розлютило царя і він зараз казав втяти Несторови голову, а також вбити Димитрія.

Кати застали Димитрія на молитві і його закололи. Се було в жовтни 288 року. Вірні похоронили тіло Димитрія і побудували над його гробом церковцю, де діялося много чудес.

Пізнійше один вельможа, Леонтій, який на гробі Димитрія став здоровим, побудував велику церкву в честь Димитрія. Коли розкрили гріб Димитрія, тіло було свіже і з нього витікало миро, тому звуть Димитрія "мироточцем". Тіло вложили в срібну домовину і поклали під престолом в новій церкві.

Се показуе, якими щирими були давні християне, і та їх щирість притягала поган до християнства.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬПЯТА.

В Апостолі (Еф. 4: 1-6) закликаесь, щоби християне поводились гідно, щоби були покірні, лагідні і терпеливі в відношенню один до другого і зберігали між собою мир і едність.

В Евангелії (Лука 10: 25-37) говориться, як законоучитель питав Христа: Хто е нашим ближним? І відповів Христос: З Єрусалиму йшов чоловік до Єрихону. На нього напали розбишаки, побили й обрабували.

Йшов тією дорогою священик, бачив побитого, але не поміг йому. Бачив побитого і левит, але таксамо не поміг. Коли ж надїхав туди Самарянин (чужий Жидам), обвязав рани побитого, посадив на свого осла, завіз до гостинниці і помагав йому. Тоді питае Христос: Хто з тих трох е ближним побитого? І відповів той: Хто поміг побитому, той ближний. Тоді Христос: Йди і роби подібно.

Тут Христос ясно показуе, що ближним (близьким) е лише той, в кого добра воля і він готов другим помагати.

АРХИСТРАТИГ МИХАЇЛ.

Церков уважае Михаїла начальником Ангелів і поважае його як того, що стоїть близько Престолу Божого.

Оповідаесь в церковній історії, що в Колосаї була стара церква, десь з апостольських часів, посвячена Архист. Михаїлу. А недалеко церкви був потічок з цілючою водою і туди сходилося багато народу, який також відвідував і церкву. Священик тої церкви звався Архип.

Погани задумали знищити тую церкву і прокопали канал, щоби звернути воду великої ріки на церкву. І коли вода вже шуміла, почав Архип щиро молитися щоби Арх. Михаїл дав поміч. Нараз зявляесь Арх. Михаїл і каже: Не бійся, Господь відверне лихо. Тоді вдарив жезлом (палицею) до каміня і зараз повстала в земли велика розколина, куди потекла вода. Від того часу християне святкують память того чуда і величають найбільшого з Ангелів.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬШЕСТА.

В Апостолі (Еф. 5: 9-19) накликае ап. Павло, щоби християне поводилися гідно, як розумні й обминали все лихе. Каже він: Встань, котрий спиш, і воскресни з мертвих, а освітить тебе Христос. І не впивайтеся, але заповняйте свою душу святими піснями і бесідами.

В Евангелії (Луки 10: 16-21) говорить Христос: Багатому чоловікови зародило поле і він каже: Все поскладаю і скажу: душе, маеш всего на літа многі; спочивай, їдж, пий і веселися. І сказав йому Бог: Ще сеї ночи помреш, а що насклaдав кому буде?

Наука: Не складаймо лише собі, але робімо так, щоби перед Бога мали що занести.

ПІСНЯ ПРО ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ

Минули мої літа як вихор з круга світа,
Тілько як в сні явилося, що на світі прожилося.
Аж тут і смерть за мною, страшна сама собою,
Та ще гнівом розпалена, нібн львиця роздражена.
Люто, грізно ступае, в дорогу покликае,
Чи прибрався, чи не дуже, все для смерти те байдуже.
Що ж отсе за дорога? Ах, на той світ до Бога!
Я ж на світі не нажився, ані Богу прислужився.
З чим же я там явлюся? Чим Богу прислужуся?
Ні світила, ні кадила, все те смерть розпорошила.
Що дармо нарікаю, на смерть вину складаю.
Смерти тогди не бувало, як ся в світі проживало.
Моя то воля злая, і байдужність лихая
Все казала забувати, все на старість відкладати.
Сотню літ закладав я, а о смерти не дбав я,
Нині ж мушу умирати, перед судом Божим стати.
Жив я гордо і сміло, сильне було все тіло,
Хтів я світу послужити, щоби за ним не тужити.
Світ молодим сприяе, старість добра не знае,
По чім світ сей памятати, коли втіхи не зазнати?
Старість се час свобідний, вчинків праведних гідний
Старість і буде на тее, щоби дбати про святее.
Гордість ум обманула, як жалом усікнула,
І старости не діждався, і на той світ не прибрався.
Шлях новий перед мною, новою стороною,
Все, що мав я, з очей трачу, лиш діла всі свої бачу.
Вік весь, як звідти неба, видно — більш і не треба,
Як родився, виховався, як послідних літ діждався.
Зором всюди поводжу, і добра не знаходжу,
Життя скоро проминуло, а діл добрих і не було.
На добре літ не стало, на старість ся чекало,
Аж минули мої літа, й мене кличуть з сего світа.
Виправдатись тут тяжко, боронитись тут важко,
Що сказати — слів не знаю, хто би заступив — не маю.
О Судді Преблагії, прощайте діла злії,
І дозвольте ще прожити, щоби Богу послужити.
Стану добро творити, праведно буду жити.
Покаюся хоч би мало, щоб за гріхи мої стало.
Однак не довіряю, слабую волю маю,
Хоч на добре наложуся, не знати в чім помилюся.
Тому тяжко просити, щоби довше прожити,
Красще в світ вже не вертати, щоб життя знов марнувати.
Та коли маю жити, щоб життям дорожити,
Дай Всещедрий сил до того, щоби уникнути злого.
Страх Твій в серци носити, волю Твою чинити,
Щоб з Тобою в небі жити, во вік віки Тя хвалити.

З Богогласника.

МАТЕРИНСЬКЕ ВИХОВАННЯ.

Каже визначний англійський письменник і критик, Метю Арнолд (1822—1888) матерям:

"Не годуй своїх дітей витріщками, але давай дитині таке, що лишиться в неї на ціле життя. Не чіпай на них всяких прикрас, щоби вулиця на них дивилася; дбай для них про такі прикраси, щоби дорогими були в Божих очах. Не дивись на людські моди, але дбай щоби виховати дитину такою, як учив Христос словами і приміром. Се дасть тобі найбільше задоволення і честь, коли дитина виросте.

ІТОН ДЛЯ СЛАБИХ НА ПАРАЛІЖ.

Заряд Ітонової компанії в Винипегу дав 1,000 долярів муніципальним шпиталям на потреби лічення слабих на параліж.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ГАРНИЙ ПРИМІР.

Недавно чув я в Виннипегу таке:

Українську дівчину, яка працює в шпитали, вибрали виннипегські сумківці своєю секретаркою. Вона не відмовлялася, казала: "Я хочу ще красше навчитися української мови".

В шпитали вона є "діятеткою" (анг. даетишен), що добирає поживу слабим, — і там вона до Українців говорить лише по українськи. Працюють там і другі українські дівчата, але ті не хочуть до Українців по українськи говорити, та ще і на згадану дівчину дивляться кривим оком, хоч вона про те не дбає.

Чи не гарний примір для всіх? Чому не мали би всі українські дівчата такими бути? А тоді була би їм слава між Українцями та й поважні неукраїнці таких поважали би. Бо хто своє шанує, того і чужі шанують. **А. В.**

ЧИ УКРАЇНСЬКА МОВА ЛЕКША, ЧИ АНГЛІЙСЬКА?

Я хотів би знати, чи українська мова лекша, чи англійська? Бо дехто каже, що англійська мова багато лекша.

П С-к.

Відповідь: Для дитини кожна мова однаково легка, бо дитина вчиться мови не з книжок, але бесідою. Се найлекший спосіб вчитися мови.

І старший коли вчиться мови бесідою, то йому приходиться легко. Він вчиться не поодиноких слів, але цілі речення, слова і граматику.

Українська мова трошки тяжша, коли хто вчиться з книжок, бо українські слова мають більше форм, але хто хоче, то і так навчиться. Українську мову знає досить добре проф. Симсон в Саскатуні.

Відомі в Канаді Ісляндки, Скотляндки, чи Англічки, що добре по українськи говорять. Одна з них (чи може і більше) навіть до своїх дітей по українськи говорить. І писати й читати по українськи вміють.

Мало не всі Жиди українську мову знають, а деякі і читають по українськи.

Чому ж тоді Українці не мали би своєї мови добре знати? А коли не знають, то їм і недобре і сором. Розумні люде на світі і свою мову добре знають і чужих мов вчаться. Хто більше мов знає, того всі більше шанують.

Я не знаю...

Українець каже: Я не знаю (я не розумію).

Литовець каже: Аш не супранто... Аш не женав.

Німець каже: Іх вайс ніхт. Іх ферштеге ніхт.

Мадяр каже: Нем тудом.

Москаль каже: Я не панімаю.

Румун каже: Ню шті.

БАБУСЯ І СМЕРТЬ

(За народним оповіданням).

(Кінець).

В місточку, недалеко того села, де жила Бабуся, був славний лікар, що лічив і людей і худобу, Третяк він звався. Отже як почала слабувати худоба в Бабусинім селі, він туди заїхав.

Та якось коли переходив коло Бабусиної хати, глянув, а там хтось на яблінці сидить. Бачить — се жінка. І чого вона туди вилізла. Побачила та жінка і його та кличе:

— Зайдіть сюди, добрий чоловіче, може мені поможете.

Зайшов він, а смерть каже:

— Поможіть мені злізти. Вилізла сюди, а злізти не можу, щось тримає.

Підліз лікар, подав їй руки, та ба, — і він не може злізти. Вже двоє їх сидить на яблінці.

Пійшла зараз про те вістка і до міста, поприїздили і другі лікарі та простягають руки, щоби помогти, але яблінка і їх від себе не пускає. Каже тоді хтось, що хіба треба яблінку зрубати. Принесли сокиру, та ні, сокира відскакує, і маленького знаку не лишає.

Аж тепер вийшла Бабуся на город, коли побачила, що там тілько людей зібралося. Глянула на яблінку, а там не діти, але дорослі люде сидять. І призадумалась, що може воно і недобре, що вона смерти не пускає. І говорить вона смерти:

— Пущу я тепе, але я хочу ще пять літ прожити. Мине пять літ, тоді я з тобою пійду.

— Добре, — каже смерть, — але пусти.

— Коли так, то злази, і ви всі злазіть, — сказала бабуся, і зараз всі то злізали, то скакали, щоби скорше.

А смерть злізши і не забавлялася. Лише сказала: "Бувайте Бабусю здорові, я за пять літ прийду", і не пійшла, але побігла. Для неї ж тільки роботи набиралося. Коли вона з нею впорається.

І на світі було знов як давно, тільки більше людей вмирало, ніж колись. І більше суму було між людьми, а разом йшла думка, що лекше буде жити тим, які зостануться.

Минуло від того часу пять літ і приходить смерть до Бабусі.

— Чи готові ви вже йти зо мною? — питає.

— Готова, готова, — говорить Бабуся, — я вже вас виглядала. Досить я вже тут нажилася. Тай собачки вже нема... А решта лишаю на Божу волю. Хатини шкода, яблінок шкода, що ж...

— Тим не журіться, — каже смерть, — бо на вашім городі люде побудують церкву, отже те місце буде навіки святе. Таке мені Господь обявив.

— Коли так, то не маю вже чого жалувати, — каже бабуся, — бо може Господь зволить мені і по смерти відвідувати те місце, де я тільки літ прожила.

І Бабуся при відході обняла та поцілувала яблінки, а прощаючись з хатиною і таки заплакала.

— Будь здорова і Богу мила, сестро, — сказала вона, — я тебе буду згадувати, а ти мене згадуй.

І пійшла з смертю вдорогу.

Давно, коли нас на світі не було, такі інтересні діла творилися. Є що згадувати, є що молодим розказувати.

А тепер таке не діється. Йде день за днем, місяць за місяцем, рік за роком, і все таке одноманітне, неінтересне. Згадувати нема про що, бо нікому воно не інтересне. Крутиться все на однім місци, тай тільки.

СКАЧИ ВРАЖЕ, ЯК ПАН КАЖЕ . . .

Нарікає філяделфійська католицька "Америка", ч. 193, що православна преса тішиться недолею "Української Католицької Церкви", хоч історія тієї Церкви "се найсвітліша сторінка нашого духового життя".

Довге минуле мала за собою "Греко-Католицька Церква", але її нині нема, чужа катол. політика її знищила. А "Укр. Катол. Церква", се недавний твір чужих, щоби затирати ріжницю між греко і римо-католицизмом. Латинізаційна політика! Її "найсвітліша сторінка" починаєсь латинізацією.

Назва гр. кат. Церкви сама собою давнійше говорила, що вона українська і має східний обряд, а "Українська Католицька" може вже мати і латинський обряд.

Та послухаймо яка славна та "Укр. Катол. Церква", очевидно разом з "Греко-Католицькою", по словам "Америки".

"Історія Української Католицької Церкви — се найсвітліша сторінка нашого духового життя. Українська Католицька Церква ніколи не служила чужим інтересам: візантійсько-грецьким, польським, московським, австрійським, мадярським чи чеським. Вона була вірна Апостольській Столици та рідному народови".

Кілько тут неправди! Гр. Кат. Церква всім служила, тільки не українському народови. "Апос. Столиця", се чужі, і вона їм служила. А Поляки, Мадяри, Австрійці крутили гр. кат. Церквою як швець шкірою, — Церкву нищили, нарід польщили, мадярщили, латинщили. Чому ж під Польщею гр. кат. епископи, та і священики вживали польської мови, а не української? Чому проповіди говорили по польськи? Гр. кат Церква була мученицею в руках сильніших католиків.

"Найсвітліша сторінка..." Так! Пофальшовання ухвал Синоду з 1891 року. Радощі митр. Сильвестра Сембратовича, що Українці були під панованням Поляків. Накинення целібату наперекір протестам духовних і народу. Передання Конкордатом гр. кат. Церкви в руки Поляків, а се ж робота "Апос. Столиці". Замикання українських шкіл Поляками, кольонізація, пацифікація, переслідування, а то і вбивання гр. кат. священиків, страшне переслідування народу, насильне латинщення... Найсвітліша сторінка! — та не знати чия, чи українська, чи римсько-польська.

Але "Америка" вдає глуху і сліпу, що дотепер про те нічого не чула і не бачила. Надії ж вона йде за приказкою: "Скачи враже, як пан каже". Прислуга чужим!

Та щоби показати, якто "Укр. Кат. Церква" чужим ніколи не служила і не служить, то пригадаємо ще одно недавне.

При кінци минулого вересня в Італії, — в Римі й Асижу, святкували 5 днів 700-ліття польського святого, Station Щепановського. Прибуло туди багато Поляків, а між ними польські духовні та інші визначні Поляки. Се ж їх польська справа. **Але диво з див, що між Поляків заблукався гр. кат. архіепископ Іван Бучко.** Свій до своїх! Пише про те "Дзєннік Польскі": **"Загальну увагу звертала присутність серед польських духовних Його Ексцеленції Ксьондза Архіепископа Івана Бучка, Візитатора української діяспори в Европі".** (Діяспора — розсипання, еміґранти). Не може гр. кат. епископ без Поляків обійтися. Се ж "братні наруд".

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна **$2.50**

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

СПРАВА ТРІЄСТУ.

Місто Тріест, що належало до Італії, в послідній війні оголосили "невтральним" містом, але надії поділили Тріест на часть аліянтську і большевицьку. Тепер Італія почала домагатися цілого Тріесту, отже Тіто грозить війною. Се спонукує західні держави до нових нарад та переговорів. І се може привести до війни між Тітом і Італією.

ПОСУХА В АМЕРИЦІ.

Тепер в великій частині Злучених Держав панує незвичайна посуха. Сохне трава, висихають керниці. В багатьох місцях люде воду вдалека возять, або копають нові керниці. В деяких містах воду, кілько можна, заощаджують. Тяжко орати й озиму пшеницю сіяти, бо земля дуже суха. Найсильніша посуха в стейті Місурі, а дальше Ню Йорк, Тексас, Мінесота, Небраска.

КЛОПОТИ З ІЗРАЕЛЕМ.

Недавно жидівське військо напало на йорданське село і вбило 66 осіб. Жиди кажуть, що се відплата за недавне, коли йорданці вбили жидівську жінку і двоє дітей. Жиди хочуть також ріку Йордан звернути в свою сторону і копають нову ріку, отже раді відсунути ріку від Йорданців. Ціла та справа зклопотала багатьох, головно Америку, бо може там прийти до війни, а з Йорданцями можуть стати другі арабські краї. Ще і те, що коли Йорданія має нині 1,250,000 населення, то третина того се Араби, яких Жиди повиганяли з Палестини. Америка, яка обіцяла Ізраїлеви поміч, каже, що поміч стримує. Обєднані Нації будуть старатися ту справу полагодити, та чи вдасться, час покаже. Йорданія (чи Йордан), се край за рікою Йорданом, коло Палестини.

МАЛЯН ПРО ОБЄДНАНІ НАЦІЇ.

Премієр полудневої Африки, Малян, заявив, що нинішні Обєднані Нації, то рак, що розточує світовий мир, і полуднева Америка готовиться з Обєднаних Націй виступити. Казав він, що Обєднані Нації треба або розігнати, або цілком переорганізувати.

КАНАДІЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ТОРГОВЛЯ.

Між Канадою й Америкою йдуть переговори, щоби налагодити торговельні відносини так, щоби одному ні другому краеви не було кривди.

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує **ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.**

На Курси приймаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання в 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

РОДИННЕ СВЯТО — НА КОЛЕҐІЮ.

Василь і Марія Борбели

В неділю 11-го жовтня, в домі п-ва Василя і Марії Борбелів, в Іст Селкирк, Ман., відбулося родинне свято з нагоди 50-ліття подружа згаданих — Василя і Марії. Свято відбулося за стараниям дітей.

Ювіляти можуть в першій мірі радіти, що мають таких дітей, а мають вони шість доньок і два сини, всі подружені і свідомі хто вони.

В часі свята діти і близька рідня передали Ювілятам дарунки та побажали ще доброго здоровля на багато літ.

Окремий дарунок дістали ювіляти від внуків, яких є 13, а то стінний годинник з зазулею, яка має дідусеви і бабуни пригадувати збиточних внуків.

Зібрані не забули і загальних українських справ і зложили на Колеґію св. Андрея в Вінніпеґу 14 дол. Жертвували:

В. і М. Борбели 2 дол. По 1 дол. П. Борбела, М. Борбела, М. Борбела, Ф. Ібеніцький, Ан. Гнатюк, М. Гнатюк, Д. Гнатюк, Ів Чопик, Я Дробот, М. Чорний, П. Морнет, С. Скорупський.

Жертводавцям щира подяка за їх жертви, а ювілятам нехай Господь дасть прожити ще в здоровлю багато літ!

С. Скорупський.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО НАШОЇ ЦЕРКВИ

В неділю 27 вересня, 1953, відсвяткувала православна громада св. Димитрія в Новім Торонті Ювілейне Свято Української Православної Церкви в Канаді при співучасти громади Івана Хрестителя з Ошави і св. Андрея з Західного Торонта. Прибулий о. Фик зі своїм хором правив Утреню. Прибув й о. Щербань з Зах. Торонта.

Службу Божу правило трох священиків, парох і два згадані священики. Співав ошавський хор. Проповідь виголосив свящ. Фик, підносячи значіння сего Ювілейного Свята 35-ліття істновання нашої Церкви. При кінци Богослуження парох Юрій Цукорник з другими священиками виніс хрест так, як в день воздвиження Чесного Хреста. Після мирування о. парох привитав священиків і вірних та підніс Многоліття Королевій, Владикам, піонірам-основникам нашої Церкви й українському народови.

По Службі Божій жіноче Т-во і Сестрництво вгостило всіх обідом, якого господарем був І. Леник. Наш парох виголосив реферат про значіння Ювілею і розвій нашої Церкви. Помершим основникам-піонірам відспівано Вічная Память.

Свящ. Фик вказав на розріст нашої Церкви і на обовязки для дальшої праці. Свящ. Щербань переповів страшні переслідування Церкви і вірних на рідних землях, а дальше на імміграції.

Дальшими промовцями були: В. Гриців та Дм. Бабій з Ошави; Вас. Гусак з Торонта; І. Джутлей з Нов. Торонта; М. Дутчак з Ошави; пані Василева з Ошави переповіла, як стара піонірка, переживання в Західній Канаді, заснування православних громад і про боротьбу з противниками; А. Сеник, диригент, говорив про значіння хорального співу.

Виступи ошавців-співаків був заплатою за участь нашої громади в їх Ювілейнім Святі, де співав наш хор під проводом М. Левака.

На закінк голови громади вірні зложили понад 200 дол. на Фонд Церкви, з чого відтягнеться дещо на необхідні видатки.

Накінци свящ. Цукорник, дякуючи участникам Свята і Жін. Організації за обід, просив моральної і матеріяльної помочі, коли почнемо будувати нашу церкву.

Відспіванням „Достойно" і молитвою закінчилося се Свято, залишаючи в памяти учасників величаві спомини.

Семен Сронь.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Церковна громада Ванкувер, Б. К. По 5 дол.: Ф. Богдан, П. Швайківський, Й. Ясенчук, Г. Берлад, С. Романюк, В. Книгницький, В. Новосад, а А. і Ф. Патрон 4 дол. По 2 дол.: В. Швайківський, Ф. Мілян, В. Фещенко, С. Братюк, М. Ласюта, О. Гомолка, В. і С. Москаль, В. Воробець, Т. Гузик. По 1 дол.: І. Куліш, В. Москаль, В. Дмитрів, П. Чапей, І Гавриш, п-на А. Крупка, А. Макар, І. Решетник, А. Шапко, С. Павлюк, М. Гуцуляк, І. Горудко, Н. Москалик, П. Болеховський, Е. Круль, М. Ніжник, Д. Пелех; Н. Корон та В. Дзябинський 50 ц. Разом $76.50.

Громада св. Володимира, Виндзор, Онт.

Пані А. Дрогомирецька 12 дол. По 10 дол.: Іван Побережний, Іван Томас, Никола Семенюк, Маріян Дуган, Павло і Катерина Сікора. Никола Потішко 6 дол. По 5 дол.: о. Ф. Керницький, Михайло Тофан, Михайло Німчук, Мих. Бойчук, Йосиф Кордаш, Мих. Чаборик, Стефан Стойко, Стефан Сірий, Ілько Приймак, Василь Костинюк, Іван Римар, Петро Яворський, Василь Прокопчук, Василь Турчин, Яків Гайда, Стефан Лозинський, Іван Палій, пані Олена Венгер, пані Параскевія Гаврилюк, п-на Валерія Касюрак, Никола Кордаш, Стефан Калин, Михайло Лацик і Н. Н. По 4 дол.: Дмитро Лихий і Семен Воробець. По 3 дол Іван Стокальський і пані Віра Бейлас. По 2 до.: п. Кос (Детройт), пані Софія Ткач, пані Докія Лазарович, В. Бодюл, П. Клим, І. Стойко, пані Л. Ясінська (Детройт), В. Підручний, Й. Гвоздецький. По 1 дол.: Ю. Сенчук, М. Цибак, І. Боднарчук, С. Синайко, Т. Касюрак, пані А. Петришин, пані Анна В. Панчук і пані Мекрий. Пані Полі Сохач 50 ц. — Прислав о. Ф. Керницький $228.50.

Церковна Округа Шіго, Саск.

Інсінгер (Гайвей)	$25.00
Інсінгер св. І. Сучавського	23.00
Винярд	17.00
Тідор (коло річки)	17.00
Шіго св. Петра і Павла	16.00
Едмор	15.00
Паркервю (Жучкави)	15.00
Шіго (Південь)	14.50
Шіго коло Купровських	14.25
Інсінгер (Лаврі)	12.00
Паркервю коло Федаків	12.00
Фом Лейк	11.00
Шіго — місто	8.00
Бейкенд	8.00
Вестбрук	7.25
Тафнея	4.00
Тідор — місто	3.00

Разом прислав о. прот. Т. Яковкевич $237.00; в тому о. Т. Яковкевич 10 дол. і о. Б Яковкевич 5 дол.

Церковна Округа, Ґлендон, Алта. По 5 дол.: Никола Горбай, І. Кравчук з Ст. Вінсент, а Марія Горбай з Саскатуну. Никола Фиànчук з Ґлендону 3 дол. Т. Українець з Ґлендон 2 дол. По 1 дол: О. Стасик, П. Лукиян, М. Костишин, П. Лебедюк, В. Одовійчук, І. Клячук і В. Мак, усі з Ґлендон. Сенді Репидс: Н. Карась, І. Саранський, А. Федчук, В. Шимчук, Прок. Галівода. Лесард: Дм. Деннис, Н. Огродюк, Ю. Остапчик і Ю. Гуцкал. Ла Корей: Т. Шандро, Н. Уляницький, І. Уляницький, О. Войтович (Елк Пойнт), А. Кріль (Адмор), Г. Грекул (Гіфорд), І. М. Серна (Тветфідс), А. Мельник (Клендонелд), А. Візняк (Френчер). З похорону бл. п. Олени Кабин в Флет Лейк, Алта 10 дол. — Разом прислав о. І. Магас $55.00.

Василь Попович, Рейні Ривер, Онт. 5 дол.

Н. Крокош, Оттава, Онт. 1 дол.

В Вадіна, Саск. дари зложили 23 серпня:

Дмитро Глех (Енгелфелд) 25 дол. По 10 дол.: Анд. Королюк, Петро Стронський, Я. Гаский, Ф. Гаский (всі з Вадіни), о. О. Хомик (Ватсон); Ст. Ситко (Гевлон); Гр. Ринка, А. Мелещак, Іван Стронський (всі з Фостону); Д. Кравчук (Елфрос), пані М. Ахтемійчук (Прескот), Вол. Романюк (Вимер). По 5 дол.: М. Плугатор, Он. Кирилюк, Ан. Савчук (всі з Вадіни); П. Никифорук, Н. А Франко, Д. Токарчук, В. Кінащук, М. Олійва (всі з Ватсон); Евг. Даркович Вас. Ковак (оба з Курові); Гр. Кудрик (Кани Лейк); П. Чорний (Клейр); П. Малешак, Н. Капелюх, П. Ганкевич (всі з Фостон), М Ленюк (Роз Велей), Л. Сайн (Сильванія), Ю Рипак, М Марцішин, П Мочульський М Бабій, А Пелешок, Л. Остапович (всі з Винярд); І. Кушнірук (Елфрос); І. Григор (Нипавин); С. Перперовський (Йорктон); В. Герус (Дейфо); В. Шевчук (Вишарт); Ф. Мудрий (Фокс Велей); Мих. Куїк (Бейкенд), А. Сторож (Келдегар).

Дари прислані почтою:

Н. В. Гричук (Едмонтон) 10 дол.
І. Древняк (Калієнто) 5 дол.
І. Щербанюк (Вгалей) 2 дол.

Збірка в Дуфрост, Ман.

З нагоди Ювілейного Свята Української Православної Церкви вложили на руки Всеч. о. Йова Скальського: По 5 дол.: Іван Бугера, Мих. Манчуленко, Т. Чубей (Карловрі, Ман.), Нік Влад і Тео Влад (Ст. Джін, Ман.); Н. Дирбавка 2 дол., По 1 дол.: В. Волошин, П. Ткачик, А Манчуленко, Ів. Чубей, Л. Дюкиик, М. Дикун (Вейта), А. Кирилюк (Гелок, Мінн.), Н. Чубей (Роза, Ман.), Марія Копичанська (Гардентон, Ман.), Янко Баскевич (Розбе нк, Ман.), Дрібними 1 дол.

Винагороди всім Боже, що жертвували і збирали.

Консисторія.

МАТРОНА РОГОВСЬКА

(Посмертна згадка)

Сондави, Ман. — Серпня 16-го упокоїлася Матрона Роговська, з дому Мацик. Походила з села Сапогова, в Галичині.

До Канади прибула з чоловіком і дітьми 1911 р. По короткім побуті в Вайті родина та перебралася до Сондави. Покійна доживала віку при синови Василеви.

Службу Божу і Похорон відправив парох о. С. Герус з дяком М. Боднарчуком. Тіло покійної спочило на українському православному цвинтарі в Сондави, яке проводила численна рідня і спів-горожане.

Покійна полишила пять синів й одну дочку та багато внуків і правнуків.

Присутні на похороні склали на невинучий вінок $6.50, які призначено на Колеґію св. Андрея в Вінніпеґу.

Вічна Память Спочилій!

о. С. Г.

МАРІЯ ГАРАПНЮК

Радвей, Алта. — Дня 1-го серпня, 1953, пополудні розпрощалася з цим світом найстарша піонірка в цій околиці, бл. п. Марія Гарапнюк, про-

живши 88 років, з того 42 роки в Канаді. Марія походила з Слободи Золотої, пов. Бережани, а заміж вийшла за бл. п. Василя Гаралюка в Денисові. Вже в старшому віці, разом з мужем Василем і дітьми, виїхала до Канади й осіла на гомстеді близько Радвей. В 1920 році помер муж, а Марія лишилася вдовою і проживала з наймолодшим сином Володимиром. Покійна була глибоко релігійною християнкою, а в останніх днях свого життя прийняла Святі Тайни і спокійно відійшла у вічне життя. Була свідомою громадянкою і доброю мамою, помимо того, що читати навчилася вже в старшому віці тут в Канаді, що багато упріємнювало її старість бо зі св. Письмом вона не розставалась.

Величавий похорон відбувся 5-го серпня з хати найстаршої дочки Анни до укр. прав. церкви в Радвей, а опісля тіло спочило на цвинтарі в Даямур коло її покійного мужа. Померша Марія полишила синів — Олексу у Ванкувері, Павла і Володимира в Радвей, дочки — Анну зам. Капаць, Анастазію, зам. Мулик і Теклю зам. Кульчицька, 37 внуків і 28 правнуків. По похороні відбувся обід в хаті п-ва С. Капаців. Підчас останнього цілування о. Василів попросив о жертви на добрі цілі і вірні зложили $31.88, з того призначено на „Вістник" і „Український Голос" $15.00, на Колегію св. Андрея в Вінніпегу $16.88.

Жертвували слідуючі: о. Василів, Ф. Юрків, М. Письменний, Ст. Капаць, пані Анна Гаралюк, Н. Капаць, М. Капаць, Ф. Базан (Нюбрук), В. Гаралюк, Е. Голдстром (Іннісфейл), п-во Г. Чорний, П. Литвин, Ст. Домший, п-во М. Коваль, Д. Венгер, В. Базан (Ґейнсбург), Г. Горуцький, А. Кващук, Д. Зубик, П. Капаць, по 50ц. зложили: пані Анна Коваль і П. Гаралюк. Деякі імена жертводавців не записані.

Щира подяка всім жертводавцям, що не забувають про поміч добрій справі, а померші піонірці Марії нехай канадійська земля буде легкою. о. Г. В.

ПОДЯКА

По утраті нашої дорогої мами складаємо щиру подяку Всеч. о. Г. Василіву за похоронні відправи, а також сусідам і знайомим, що своєю присутністю віддали покійній останню прислугу. Рівнож щиро дякуємо всім тим, що принесли похоронні вінки, і похоронному заведенню Паркдейл із Ст. Павл за обслугу. Хай всім вам Господь нагородить сторицею, а покійній нашій мамі Вічна Память!

Діти, внуки і правнуки.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північнокенського Округа
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Паплар Парк, — Дуфрост — Сенкліа.
8. Неділя. Димитрія — Су Лукавт — Ледвин.
15. Неділя — Тиндал.
22. Неділя — Іст Селкирк (храм)
29. Неділя — Гонор — Папларфілд Ледвин. — Пембіна.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Кіїв
8. Неділя. Димитрія — Клейр.
15. Неділя — Вадіна.
21. Субота Михаїла—Ватсон (храм)
22. Неділя — Вимер.
29. Неділя — Фостон.

(Кожної суботи від 22 до 4 год. недільна школа в Ватсон. В інших громадах після Богослуження. Адреса: Ватсон, Саск.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
[illegible]
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гаіцького
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Сенді Лейк
8. Неділя — Енгусвил.
15. Неділя — Глен Елмо.
21. Субота — св. Михаїла — Сенді Лейк (храм).
22. Неділя — Січ.
29. Неділя — Оакборн.

Адреса: Оакборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Гронлид-Річка
8. Неділя і Вмкч. Димитрія — Кадет.
15. Неділя — Вонда.
21. Субота: Собор Арх. Михаїла — Бруксбі.
22. Неділя — Гронлид-Північ.
29. Неділя — Мічам.

Адреса: Box 47, Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Кемсак.
8. Неділя Димитрія — Стінен — (храм).
15. Неділя — Норквей-Гаес.
21. Субота. Михаїла — Арран.
22. Неділя — Вайтбіч.
29. Неділя — Дорбен.

ГРУДЕНЬ
4. Пятниця. Введ. Богор. — Гаес.
6. Неділя — Сван Плейн.
13. Неділя — Арран
19. Субота. Миколая — Норквей.
20. Неділя — Кобзар.
22. Вівторок. Зачаття — Довбен
27. Неділя — Глен Елдер

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Пайн Ривер.
8. Неділя. Димитрія — Етелберт.
15. Неділя — Пайн Ривер
21. Субота. Михаїла — Гарленд
22. Неділя — Етелберт.
29. Неділя — Ворд.

ГРУДЕНЬ
4. Пятниця. Воведення — Пайн Ривер.
6. Неділя — Драй Ривер.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота. Миколая — Гарленд.
20. Неділя — Пайн Ривер.
22. Вівторок. Зачаття Богор. — Боян.
27. Неділя — Ренвер.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Тернопіль.
8. Неділя — Єллов Крік.
15. Неділя — Вакав.
21. Субота. Михаїла. — Смітс.
22. Неділя — Ст. Джуліен.
29. Неділя — Алвена.

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Принс Алберт.
8. Неділя — Шипман.
15. Неділя — Принс Алберт.
21. Субота. Михаїла — Гонеймун.
22. Неділя — Вірдейл.
29. Неділя — Сембург.

Адреса

ЖОВТЕНЬ:

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ЛИСТОПАД:
1. Неділя, Свято Подяки—Федора
8. Неділя Димитрія — Нюбрук — (базар).
15. Неділя — Торгилд.
21. Субота. Михаїла — Радвей — (базар).
22. Неділя — Восетна.
29. Неділя — Редвотер.

ГРУДЕНЬ
4. Пятниця. Введення Богор. — Федора.
6. Неділя — Егремонт.
13. Неділя Радвей (Ювілей).
19. Субота Миколая — Торгилд
22. Вівторок Зачаття Богор. — Восетна
27. Неділя — Редвотер.

Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Смокі Лейк.
8. Неділя. Св. Димитрія — Вільна (Храм).
15. Неділя — Смокі Лейк.
21. Субота. Собор Михаїла. — Бельс.
22. Неділя — Спеден.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Толстой.
8. Неділя — Димитрія — Толстой (збори)
15. Неділя — Сивьків.
21. Субота. Михаїла — (Онуцькиа церква) — Гардентон.
22. Неділя — Роза.
29. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Косів.
8. Неділя — Давфин
15. Неділя — Велий Ривер.
21. Субота. Михаїла — Вендаь,
22. Неділя — Дрифтінг Ривер.
29. Неділя — Роритон

Телефон 4704
Адреса: Box 550, Давфин, Ман. Тел. 653W

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Мелвил
8. Неділя — Айтуна.
15. Неділя — Гудів.
21. Субота. Михаїла — Фемвуд.
22. Неділя — Габард.
29. Неділя — Вишарт.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Шіго—місто.
8. Неділя. Димитрія — Жучкани.
15. Неділя — Вест Брук.
21. Субота. Михаїла — Шіго—поле
22. Неділя — Фовм Лейк.
29. Неділя — Едмор

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 31

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — „коло Куцих".
8. Неділя. Димитрія — Інсінгер „Гайвей"
15. Неділя — Винярд.
21. Субота. Михаїла — „За рікою".
22. Неділя — Тідор—місто.
29. Неділя — Пасічники"

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Бойл.
7. Субота Заун. Св. Б.—Крейгенд.
8. Неділя Димитрія — Крейгенд (храм)
15. Неділя — Вондерінг Ривер.
21. Субота. Михаїла — Сарейл.
22. Неділя — Лак Ла Біш.
27. Неділя Гресленд

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячина
ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Йорктон
8. Неділя — Горлиц.
15. Неділя — Йорктон.
21. Субота — Арх. Михаїла — Сторновей.
22. Неділя — Вроxтон.
29. Неділя — Мазепа.

110 Велингтон аве., Йорктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Вилингтон.
8. Димитрія — Дуклян (храм).
15. Неділя — Андрю.
21. Михаїла — Заваль (храм).
22. Неділя — Калина
29. Неділя — Пру

Адреса: Box 158 — Вилингтон, Алта. Тел. 49 — Вилингтон.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

1	Н	19	*Жовтня. Н. 23 по З.С.* Івана
2	П	20	Велмч. Артемія, муч. Євора
3	В	21	Преп. Іларіона Вел.
4	С	22	Рівноап. Аверкія еп.
5	Ч	23	Ап. Якова брата Госп.
6	П	24	Преп. Арети, Сисоя
7	С	25	Муч. Маркіяна і Мартирія
8	Н	26	*Н. 24 по З.С. Влмч. Димитрія*
9	П	27	Муч. Нестора, Нестора Літоп.
10	В	28	Муч. Терентія й Неонілли
11	С	29	Прмчч. Анастасії Римляни
12	Ч	30	Муч. Зиновія і Зиновії
13	П	31	Преп. Спиридона й Никодима
14	С	1	*Листопад.* Косми і Даміяна
15	Н	2	*Н. 25 по З.С.* Акиндина
16	П	3	Муч. Акепсима епископа
17	В	4	Преп. Йоаникія Вел.
18	С	5	Муч. Галактіона й Епістимії
19	Ч	6	Павла архієп. Царгород.
[illegible]	П	7	Св. 33 муч. Царгородських
[illegible]	С	8	*Собор Арxистр. Михаїла*
22	Н	9	*Н. 26 по З.С.* Онисифора
23	П	10	Ап. з 70-ти: Ераста, Олімпа
24	В	11	Муч. Мини, преп. Теодора
25	С	12	Св. Івана Милостивого
26	Ч	13	†Івана Золотоустого
27	П	14	†Ап. Филипа з 12-ти
[illegible]	С	15	*Поч. Пилипівки.* Мч. Гурія
29	Н	16	*Н. 27 по З.С.* Ап. і Єв. Мат.
30	П	17	Григорія еп. і чудотв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Сондавн.
8. Неділя — Вайта
15. Неділя — Сірко.
21. Субота Михаїла — Арбакл (св. Апостолів).
22. Неділя — Арбака (Миколая)
29. Неділя — Вайта.

Адреса: Вайта (Віта). Ман. Телефон число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Ветлфорд.
8. Неділя — Витків
15. Неділя — Глеслин.
21. Субота. Михаїла — Гефорд.
22. Неділя Кридор
29. Неділя — Медов Лейк.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Ґоргіїв
ЛИСТОПАД:
1. Неділя — Ґрендвю.
8. Неділя — Зелена.
15. Неділя — Ґілберт Плейнс.
21. Субота. Михаїла — Шел Велей.
22. Неділя — Леннард.
29. Неділя — Шортдейл

ГРУДЕНЬ
4. Пятниця. Введення — Ґрендвю
6. Неділя — Петлюра.
13. Неділя — Ґилберт Плейнс.
19. Субота. Николая — Леннард.
20. Неділя — Роблин.
27. Неділя — Шел Велей

Увага: По всіх парафіях по Богослуженню катехизація дітей.
Адреса: Ґилберт Плейнс, Ман. Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ЛИСТОПАД
1. Неділя — Брендон.
8. Неділя — Портедж ля Прейрі.
15-22-29 Неділі — Брендон.

ГРУД[illegible]
6-13 Неділі — Брендон.
20. Неділя — Портедж ля Прейрі. (Празник)
27. Неділя — Брендон.

Адреса: 518 Песифик аве., Тел. 2826 Брендон, Ман.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД

1. Нед. Гол. 6. УБ 1. Літ. Ефесян 2: 4-10. Єван. Луки 8: 26-39.

8. Нед. Димитрія. Гол. 7 УБ 2. Ап. Еф. 2: 14-22 і 2. Тим. 2: 1-10. Єв. Луки 8: 41-56 і Івана 15: 17 і 16: 1-2.

15. Нед. Гол. 8. УБ 3. Літ. Ефес. 4: 1-6. Єв. Луки 10: 25-37.

21. Субота. *Собор Архист. Михаїла.* УБ Матея 18: 24-30, 36-43. Літ. Жид. 2: 2-10 і Луки 10: 16-21.

22. Нед. Гол. 1. УБ 4. Літ. Ефесян 5: 9-19. Єван. Луки 10: 16-21.

29. Нед. Гол. 2. УБ 5. Літ. Ап. Ефесян 6: 10-17. Єв. Луки 18: 10-17.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

THE HERALD
Box 3696
WINNIPEG, MAN.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., NOVEMBER 15, 1953. ВИННІПЕГ, МАН., 15-го ЛИСТОПАДА, 1953. ЧИСЛО (954) 22

В ЦЕРКВІ ДЛЯ ГЛУХО-НІМИХ.

В одній англійській церкві в Виннипегу було недавно більшість глухо-німих. Богослуження правив і говорив свящ. Томас. Окремо стояла жінка, Кент, яка цілу годину руками і пальцями толкувала глухо-німим, що говориться. Здорові священика слухали, а глухонімі "слухали" тої жінки.

ПОМЕР КОРОЛЬ ІБН САУД.

Жовтня 9-го помер арабський король (Савді Арабії) Ібн Сауд, найбагатший з пануючих. Новим королем став його син Сауд, 48-літний, а молодший син, Файсал, дальшим наслідником престолу.

ВЗЯЛА ЧУЖУ ДИТИНУ.

В Івансвил, Інд., Норма Доті взяла 5-місячну дитину, хлопця, родини Стемерів, і поїхала до Оклягоми. Поліція її арештувала. Доті каже, що та дитина їй сподобалася коли двоє її дітей померло. А мати дитини сказала: "Перше я була на неї лиха, а тепер ні".

НАЙБІЛЬШЕ ПАРАЛІЖУ В МАНІТОБІ.

До 9-го листопада було в Манітобі слабих на параліж 2,254. Померло 81. Зпараліжованих було 1,378, а 876 без паралiжу. В Виннипегу було 768 слабих, на передмістях 469, а по околицях 1,024. Але були околиці, як Винклер, де минулого року параліж почався і було багато слабих, а сего року ніхто там слабий не був. Тілько слабих, як в Манітобі, не було впродовж року ані в Канаді, ані в Стейтах. А в Виннипегу найбільше слабих в богатшій стороні міста.

ХОТІЛА РАТУВАТИ І ЗГИНУЛА.

В Торонті 52-літна Текля Рівна побігла до горіючої хати, щоби ратувати дочку і внуків, отже і сама згинула. Дочка Марія Ґузда, 33 роки, а внуки Соня 4 і Микола 2 роки.

В ІНДО-ХІНАХ.

Індо-Хіни в полудневo східній Азії. Там Французи воюють з комуністами сім літ і вже згинуло 48,000 Французів. Тепер Франція думає миритися, але Америка стоїть за веденням війни до перемоги. Бо коли замириться, то всеодно комуністи за час все заберуть.

СНІГИ В АМЕРИЦІ.

В східній части Америки був вже сніг з вітром, що дув 70 миль на годину. В декотрих сторонах впало 12 цалів снігу, а мороз доходив до зера. В Шікаго впало снігу 4 цалі. Сніг був і в східній Канаді і західній, а в Виннипегу до 12 листопада не було ще ані снігу, ані більшого морозу. Дні сухі і досить, як на ту пору, гарні. На зиму не виглядає.

ТРУМЕН МАЄ НАГОРОДУ ВІД ЖИДІВ.

Бувший президент Америки був на жидівськім конгресі в Ню Йорку, там промовляв, і дістав від Жидів нагороду, — памятну таблицю і тисячу долярів. Се за те, що в часі урядовання відважно обороняв права горожан. А десь в часі війни Жиди були подарували йому "тойру", жидівський святий закон.

КЛОПІТ З ЇЗДЦЯМИ.

В жовтни покарано в Вінніпегу 545 їздців автомобілями і відобрано їм дозвіл їхати, отже на день припадає 17 таких їздців. В головнім Виннипегу було таких 259. А всіх таких було до 31 жовтня 3,916. Значить — більше вміють їхати, ніж потрібно.

ЗАВОРУШЕННЯ В ТРІЄСТІ.

Тріест, се портове місто, що належало до Італії. Його в минувшій війні розділили чомусь на двоє, на часть югославську і другу під наглядом Англії й Америки. Недавно Італія домагалась, щоби Тріест їй віддати, й Англія та Америка до того схилялися. В пятницю 6-го листопада почалися в Тріесті великі заворушення і бійки з поліцією, в яких деякі погинули, а ще більше було ранених. На поміч поліції прийшло американське та англійське військо. Заворушення були і в Римі та Мілянi. Багато наробленo шкоди. Були крики, щоби американці забиралися. Се важна справа для Англії й Америки і мусять її якось полагодити.

ЗАПАЛИЛИ ДЛЯ РАБУНКУ.

В Ди Па, Ман., Лінард Бак, 22 літ, та Росел Бюкенан, 19, запалили чужу хату, щоби так лекше було обрабувати склеп. Один з них дістав 2 роки, а другий рік тюрми.

ВЖЕ ВІДКРИЛИ МІКРОБІВ ПАРАЛІЖУ.

Через сильний мікроскоп вже сфотографували мікробів паралiжу. Вони круглі і такі малі, що коли б один мілион їх положити тісно, то рядок був би довгий один цаль.

НЕПЕВНИЙ СХОВОК.

В Трансконі, Ман., М. Чайковський тримав гроші в панчосі на нозі. Та приятель підглянув. Коли Чайковський при забаві підхмелився і спав, приятель гроші забрав і за те дістав рік арешту. Але гроші був вже розпустив, отже пропали.

ТРОК І ТРИ АВТОМОБІЛІ.

Коло Лакпорт, Ман., вдарилися нараз три автомобілі і трок. Коли один автомобіль хотів трок обминути, вдарився з двома автомобілями. Але лише одна особа трошки потовклася, хоч чотири вози разом збилися.

НОВА ЦЕРКОВНА КНИЖКА

Вже вийшов з друку і продається "АПОСТОЛ"

Це дуже потрібна церковна книжка для кожної парохії, для кожного дяка і взагалі для кожного, що бажає читати Апостола в часі Богослужень.

З благословення Впреосв. Митрополита Іларіона читання Апостола на далі треба робити тільки з цеї книжки.

Практично буде закупити дві книжки для кожної громади.

В тій книжці є читання Апостола на неділі і свята цілого року, та на всякі інші потреби. Книжка гарно оправлена в полотно, з золотими витисками, друк з наголосами і на добрім папері; має 232 сторінки. При кінці є покажчик читань Євангелій, Апостолів і Паремій на кожний день року.

Ціна її 5 долярів.

Замовлення, разом з грішми, слати на адресу.

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada
7 St. John's Ave., Winnipeg, Canada.

Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
Прот. Є. Грицина.

ХЛОПЦІ ЗАПЛАТИЛИ 225 ДОЛЯРІВ.

На передмістю Виннипегу два молоді хлопці, Болвел, 18 літ, і Баран, 20, почали з поліцією на вулици дертися і мали з собою горівку. З них перший заплатив 100 дол. і кошта, а другий 25 за горівку, а 100 за галабурду. Крім того назначено їм арешт, коли б ще таке повторилося.

ЗГОРІВ ЛІТАК І 28 ОСІБ.

В Болівії, в полудневій Америці, пропав в горах літак, що мав 25 пасажирів і 3 особі прислуги. Літак опісля знайшли розбитий і спалений.

СТРАЙК УЧИТЕЛІВ В ФРАНЦІЇ.

В Франції застрайкувало 200,000 учителів, хочуть підвишки платні. А там звичайний учитель дістає 1,500, в висшій школі 1,550, а в университеті 4,000 долярів річно.

АЙЗЕНГАВЕР ДО КАНАДИ.

Невдовзі американський президент Айзенгавер прибуде до Оттави на наради. Він буде промовляти в парляменті, а окремо буде нараджуватись з премієром Канади Сен Лораном і міністрами. Будуть обговорювати домашні і світові важні справи.

ТРИ БУДУТЬ НАРАДЖУВАТИСЯ.

Чорчил, Айзенгавер і Ланіел з Франції, зберуться в Бермуді на наради про світове положення. Будуть наради без Росії

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЩЕ ЗІ СТАТЬ А. ЧАЙКОВСЬКОГО.

Ідемо до Риму?

Інтересні були статті Чайковського в перем. "Укр. Голосі", що показують тодішнє положення гр. кат. Церкви.

В "У. Голосі", ч. 13, 1925, була поміщена стаття: "Ідемо до Риму?" Приводом до статті було чолобитне паломництво до Риму, яке організували гр. кат. епископи. Яка ж ціль до Риму їхати?

Каже Чайковський, що епископи хочуть показати папі, що цілий нарід стоїть за ними, тому радо принимає і конкордат і целібат, отже їдуть папі дякувати. Всі такі раді, що коли б папа заборонити навіть всім їм женитися, то всі радо згодились би. А що приїхало небагато, то можна папі сказати, що всі були би приїхали "со женами і чадами" (з жінками і дітьми), але грошей не мають.

Тут треба додати, що се паломництво, якого делеґації папа не приняв, — а вона ж сподівалася, що розкаже папі про українські кривди. Однакож приняв польську делеґацію і навіть передав благословення для польських ґазет. Про те в перем "Укр. Голосі", ч. 46, 1925.

Що ж до других, які до Риму їхали, то Чайковський ділить їх на кілька ґруп

Є такі, каже він, що їм всеодно, — чи їхати до Риму, чи на Мадаґаскар. Люблять їздити.

Другі ідуть, бо приповідка каже "покірне теля дві мамі ссе". І тут він додає:

"Ох та приповідка, то наше національне нещастя, витвір рабського мозку. Все тільки кориться, де треба показати зуби. А той, перед ким коримося, знає, що з нами можна робити що кому завгодно.

"Ніколи мене так не бе сором по лици, як коли бачу мужика, що кланяється леда дурневи та по руках цілує Тесаме можна бачити деколи і в нашої інтелігенції.

"Та що ми покажемо і докажемо в Римі? Хіба ж ми не показували нашої собачої вірности перед Дженокім? А що зискали...?"

Про тих легковірних, що їдуть до Риму скаржитися і просити, каже Чайковський:

"Є хитрі "малоросн", що думають: "Го! Го; Як приїдемо до святійшого отця і поцілуємо його постола, як крикнемо: "Кривда нам!", все здобудемо... Бо святійший отець всего того не знає що з нами твориться. і треба йому впокорі все те сказати."

Такі показують свій дівацький розум; вони не знають що:

"В Римі тілько "ушес" (ух, вух), кілько голосів на світі. Там все знають, що в світі говориться, все бачать, що робиться. Знали там добре про "мартирольоґію" (мучеництво) нашого духовенства, знають про затії конкордатові, целібатові і др.

"Говорити, що папа нічого про те не знає, то образа для Риму, а з нашого боку — фарисейство. Там справу конкордату і целібату давно вирішили, і письменні суплїки (просьби) лише нас осмішать перед культурним світом Нам треба вжити інших способів, а перший — цілковита абстиненція (здержання себе) від сьогорічного ювілею (від подорожі до Риму".

"Ціха миша".

"Ціха миша", се в Поляків "тиха Служба Божа", яку заведено і до гр. кат. Церкви. В перем. "Укр. Голосі", ч. 21, 1925 р., була стаття Чайковського п. з. "Ціха миша". І каже він, що коли прийде до церкви на "тиху Службу Божу", то нічого не чує і то все. Де ж тут наші співи, питає він, де наш величавий обряд? Де те, що є ознакою нашої Церкви? І маємо вже нині, що інтеліґенція вдоволяєсь "тихою Службою Божою", а співаною не цікавиться.

"Через те занепадає наш обряд, наш спів, і повстає байдужість... Для інтеліґенції став церковний обряд і спів "терра інкоґніта" (незнаним краєм). Завважити се можна на співаних Службах Божих, де співає хор інтеліґентів. Поза співи, що зложені в ноти, не вміє нічого Відспівання тропарів, кондаків, прокіменів і причастників полишаєтся дякови, бо ніхто з членів хору того не втне. А вже що говорити про Вечірні й Утрені."

Робота "невидимої руки".

До того веде "невидима рука" (римсько-польська), каже Чайковський, щоби нашу Церкву ослаблювати. Вона веде до того, —

"Щоб наш східний прегарний обряд зробити народови байдужим Тоді перехід на латинство буде ділом одного дня Де поділися славні хори питомців духовних семинарів? **Їм вже не позволяють ординаріяти** (епископські заряди) **співати в церкві.**

"А прецінь кожному, що любить свою Церкву, жаль минулого. Він згадує, як молодим співав з дяками в церкві "Світе тихий".

"Побиваємося за нашу Церкву, стаємо в обороні її прав навіть проти владик, а не звертаємо уваги на наш обряд, душа нашої Церкви пропадає."

Де взялися "ціхі миші"?

Каже Чайковський, що до 1718 р. не було в уніятській Церкві "тихих Служб Божих". Аж Замойський Собор (1720 р.) їх увів, щоби відзвичаювати нарід від нашого співу й обряду.

"Кажуть, що треба правити для молоді шкільної, котрої не можна довго в церкві задержувати. Я гадаю, що тому можна зарадити, — Службу для молоді скоротити. Пропустити "Єктенію оглашених", бо нині "оглашених" нема; опустити уступи з Єктеній, що повторяються кілька разів. Тоді співане Богослуження не потреває довще як три чверти години. А Богослуження тихі нічим не притягають. **Душею нашого східного обряду є спів. Хто в церкві співає, той двічі** (два рази) **молиться."**

"Жінки нехай мовчать".

Правило римської Церкви каже, що нехай жінки в церкві мовчать, але на те і в костелах не зважають. А "невидима рука" хоче, говорить Чайковський, щоби в нашій Церкві було для всіх: "малчать і не разсуждать". Таким ладом заведено унію. А на Замойськім Соборі поначіплювано нашій Церкві латинських латок, щоби відчужити нас від нашого обряду і співу. Щоби церква і костел були нам однакові. Та ми мусимо вести боротьбу з нашими владиками, щоби наша Церква була такою, якою має право бути.

Треба провінціонального Синоду.

Конче треба скликати провінціональний Синод (Собор), каже Чайковський, —

"Тільки Синод має відбутися по канонам нашої Церкви. Церкву становлять духовні і вірні. В Синоді мають взяти участь і миряне, і то з вибору, а не лише запрошені, які владикам подобаються. А на Синод Львівський 1891 року) запрошено проф. Шараневича, котрому Чяска (папський висланник) враз з прислужником, владикою Сильв. Сембратовичом, не хотіли позволити говорити."

На Синоді полагодити справи: 1) Очистити наш обряд з усего ненашого і ввести в Богослуження українську мову. 2) Справа конкордату і целібату. 3) Усталити наше відношення до Риму і др.

"Як наші владики не зроблять того, то ми самі візьмемося за діло. Як корабель потопає, то пасажири самі сідають на ратункові човни і відпливають. Ми боронити будемо нашу Церкву, котру ми зробили почасти народною; а коли побачимо, що нічого не вдіємо, то будемо шукати виходу деінде."

Все доси наведене показує, в якім страшнім положенню було гр. кат. Церква. І як Чайковський думав, так думали всі щирі Українці, так думав весь народ Одні владики думали інакше, думали, якби Церкву знищити, а Українців спольщити.

∴

Чи "народна Церква"?

Вдійсности гр кат. Церква під Польщею не мала своїх епископів, бо ті, що звалися її епископами, були чужими, — були ворогами і Церкви і народу. Готовили Церкві і народови загибіль. Нарід же піднимав протести проти їх роботи і їх осуджував. Можна хіба сказати, що сама Церква як Церква, була власністю українського народу, але та власність була в чужих руках, які орудували нею як їм хотілося.

До слів Чайковського, що гр кат Церкву "ми зробили почасти народною", дає перем. "Укр Голос" таку увагу:

"Хибною є думка, що уніятська Церква була відразу народною, та що вона причинилася до освідомлення Українців під національним оглядом. Було навпаки! Ще донедавна проголошувано в наших уніятських церквах проповіди по польськи. ..

"Аж згодом, коли свідомість національна зросла в силу (зн. без Церкви!), мусіли нам проповідувати живою мовою і видано молитовники в народній мові. **Позатим остала мертва мова навіть в Євангелію, і покутує там донині в Богослуженнях,** а се хіба не цихує (не показує) національности в Церкві."

Так греко-католики в Галичині на власні очи бачили, що гр. кат. Церква не є такою "народною", чи "національною твердинею", як нині звуть її римські політики. Вона була поневолена, нещасна, що і сама собі не могла помогти, а не то щоби бути ще і твердинею для народу. Чужі тішилися, а греко-католики, дивлячись на її нещастя, плакали.

Нетільки мова була в ній ненародна, але самі греко-католики не мали в ній ніяких прав Чужі ставлять для неї своїх епископів, не радячись з греко-католиками. Чужий Рим, не питаючись про те греко-католиків, конкордатом дає гр. кат. Церкву в руки Поляків. Епископи, яких чужі призначили, насильствами накидають целібат, не зважаючи на протести і священиків і народу.

Чи "національні твердині" так виглядають? Чи може така Церква нарід освідомляти і борців за народні права виховувати?

Гр. кат. Церкву можна було лише жалувати, як бідну, безсилу, безправну, чужими поневолену, на смерть засуджену, а не щоби нею величатися.

Вона була як євангельський побитий, обрабований і полишений при дорозі на загибіль. І не було навіть Самарянина, який би над нею змилосердився.

І такою нещасною була вона ціле своє життя, від 1596 року, коли на світ зявилася.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

III.

Дальше життя в Лагодові.

В 1909 р лагодівчане побудували читальняний дім. Тут дуже причинився учитель Нуда. Він, як щирий громадський діяч, нетільки продовжав діло, яке я почав, але і поширив його. Так Лагодів став зразковим селом в цілій Перемищині.

В 1920 р. громадський уряд винайняв читальняний дім постерункови (відділові жандармів). Коли опісля жандарми не хотіли віддати дому його правним власникам, почався процес. Справу взяв в руки Іван Возьний і студент медицини, щирий патріот, Ярослав Сахно, син пароха, москвофіла. Процес тягнувся два роки, багато коштував, але все ж жандарми забралися.

В 1900 р. я оснував в Лагодові аґенцію "Дністра" (українське асекураційне товариство). На аґента вишколив я Івана Возьного, що вів аґенцію з добрим успіхом. Се був дуже свідомий і працьовитий селянин, дійсний провідник свого села. Мав жінку латинку, що опісля приняла гр. кат. обряд і була щирою Українкою.

В першім році існовання мала аґенція 120 членів, що обезпечили від огню свої будинки в "Дністрі". В другім році було вже 180 членів, в третім 200, в четвертім 250, в пятім 270, в шестім 300, в осьмім 250, в девятім 400.

∴

Мій наслідник в Лагодові, о. Сахно, Українець, але був москвофілом. Він збаламутив і зібрав коло себе гурток, як Кіндрата Кузьму, Мих. Пилипчука, Тивонюків, Кравцевих і др., що запоморочилися москвофільством. Вони заснували москвофільську читальню Качковського, а Сахно був її головою, та вона зникла ще перед війною.

Сахно оснував аґенцію чеського підприємства "Славія" і перетягнув 50 членів з "Дністра". Ціль його була — нищити Українців. Його аґенцію вів Мих. Тивонюк, москвофіл, що вкінци покинув москвофільство...

Таку проти українську роботу провадили москвофіли в Галичині.

Сахна я знав ще з духовного семинаря, де він вже був москвофілом. Чотири роки ми там жили, але не заприязнилися, а коли по літах зійшлися, то як вороги, хоч оба хлопські сини.

Вийшло суперництво за парохії, бо ми разом робили заходи, щоби дістати адміністрацію (парохію) в Ушні. Другий раз обом нам ходило про Лагодів. Розуміється, що переможцем вийшов Сахно, бо він оженився з дочкою декана в Утішкові, а я лише з дочкою звичайного священика.

Крім того тут зважувало і його москвофільство. Бо польські дідичі (колятори) скорше давали парохії москвофілам, ніж свідомим Українцям. Тому всі красші парохії в Галичині були обсаджені москвофільськими священиками, а Українці мусіли вдоволятися гіршими.

Зокрема Львівська, а ще більше Перемиська консисторія дуже щиро опікувалися москвофілами, та всіми силами їх піддержувала. А по мачушиному ставилася до свідомих українських священиків. Отже зрозуміло, що українська справа вимагала жертви також тих Українців, що в священичій рясі.

Дальше розкажу, яким чудом "Савло став Павлом", себто як на старість Сахно з москвофіла став Українцем. А ще дальше оповім, як Сахно одержав Лагодівську парохію. Се також інтересне.

(Тут треба додати молодшим читачам кілька пояснень що до москвофілів. Галицькі москвофіли, світські чи духовні, се зроду Українці, які вважали себе частиною Москалів Вони Українців і всего українського ненавиділи, а щоби більше українській роботі шкодити, прислугувалися Полякам і їм помагали. Тому то Поляки піддержували москвофілів як своїх помічників. З повисшого також бачимо, що і Львівська консисторія (Шептицького) і Перемиська також москвофілів підержувала, хоч москвофіли баламутили людей, вязалися з Поляками і шкодили роботі Українців).

ЩЕ ПРО „МАЛОВІДОМЕ"

Під заголовком "Маловідоме з історії греко-католицької Церкви" появилася недавно прецікава книжка, написана свящ В. Кудриком

Про неї заговорили вкінци катол. "Українські Вісти", з Едмонтону. Зміст статті... суто католицький. Висновок з неї: як хто сміє щобудь писати про католиків і витягати на світ немилі католикам справи з життя Потіїв, Терлецьких та їх нащадків?

Замість доказувати фактами, що в книжці щось неправдиве, "У. Вісти" накидаються на автора, порівнуючи його до одного з синів Ноя і др.

Але можна порівняти автора статті в "У Вістях" до слуги первосвященика, який вдарив Ісуса чуючи його відповідь. Христос тоді сказав: "Коли я зле сказав, свідчи про зле (докажи), а коли добре, то чому мене беш?" (Ів. 18: 23). Ті слова можна звернути і до "У. Вістей": "Коли Кудрик сказав зле — докажи! Коли сказав добре, то пощо його беш?"

"Маловідоме..." розкриває правду, і тому редактор "У. Вістей" не має відваги правди заперечувати. Се дійсна вартість книжки і тому кожний Українець повинен її прочитати, щоби довідатися про маловідому роботу католицьких політиків.

Накидаються "У. Вісти" на Кудрика за те, що він пише історію, хоч заголовок книжки показує, що се не "історія", але "маловідоме з історії".

Або закид "У. Вістей", що може неспокійна совість каже авторови "Маловідомого" писати, та і запит, хто був його батько і діди? Цілком можливе, що батько і дід могли бути з примусу католиками, але — хто були його прадіди? Та минулися часи інквізиції і хрестоносців, коли католики могли огнем і мечем силувати людей до католицизму.

Нині багато Українців греко-католиків зрозуміло, де слушність і вернулося до Православної Церкви. Є навіть такі римо-католики!

Та навіть свідомі Українці на рідних землях не боялися Православія, и всі греко-католики разом ставили завзятий опір роботі католицьких верховодів, — своїх ворогів. І коли чиїсь батьки під примусом, або з несвідомости звали себе католиками, то чи їх потомки, пізнавши де слушність, не повинні вертатися до того, що їх, і що слушне та святе?

Совість мусить мучити тих, що знають де правда, а де кривда, коли в них є совість, тих, що кривдять свій нарід; і хоч на вільній земли, а прислугуються чужим, і бють в лице і своїх братів, і весь народ, і свою Церкву й історію.

Коли католицькі безсовісні "історики" понаписували баламутні історії, то авторови "Маловідомого" належиться признання, що відкрив заслону і показав ворожу роботу католицьких верховодів в дійснім світлі.

Пізнавати правду, се християнська засада, і її треба триматися. До того зобовязані не тільки всі християни, але навіть й "Українські Вісти".

Тернопілець.

З ЛИСТА ПРО „ВІСТНИК"

Присилаючи передплату і додатково на пресовий фонд "Вістника", М. С. з Алберти пише:

Посилаю 2 доляри на малу ґазету, "Вістник". Дуже люблю "Вістник" читати Я маю 5 часописів, 2 англійські, а 3 українські. З почти приношу всі 5, і 4 кладу на бік, а "Вістник" читаю від початку до кінця. До других газет беруся по прочитанню "Вістника"

Я "Вістник" назвав малою газетою, бо "Вістник" обємом малий, але наукою багато більший за тих других чотири. Я "Вістника" за них не проміняв би.

Люде кажуть, що "Вістник" ґазета, а я переконався, що він є Великим Учителем Українського Народу в Канаді. Він каже народови, чим український нарід був, де він належить і де має належати. І за що він має боротися.

"Вістник" я читаю коротше, але я з него більше навчився, ніж з тих, що я читав майже 40 літ.

В новім 1954 році бажаю "Вістникови" 1000 нових передплатників, і щоби він приходив до нас щотижня, — не 8, але 16 сторін.

М. С.

ЗА КРАДІЖ ДІВЧИНИ.

Джорджа Превоста, що вкрав був в Виннипеґу 5-літну дівчину і повіз її до Ванкуверу, засуджено на 45 днів арешту.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіння".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

НИНІШНА ВАЖНА СПРАВА

Було в нас дотепер багато важних справ, для яких працювалося, щоби поставити наше українське життя на твердий грунт. Які ж се були справи?

1. Прийшли Українці на пусті землі, звичайно зарослі лісом, каменисті. Ні хати, ні керниці, ні городу, ні вола, ні коня... Але вперта праця довела до того, що вкінци люде стали і заможними.

2. Треба було церков і люде їх будували, щоби забезпечити своє релігійне життя.

3. Треба було своєї преси і вона є. Вложено було багато праці, а навіть самовідречення тих, що хотіли свою пресу мати, але нині її мають.

4. Великою справою була освітня справа. Засновувалися менші Бурси, аж вкінци заснувалися великі Інститути, з яких вийшло багато щирих громадських працівників і людей на загальних канадійських становищах.

5. Повстала Українська Православна Церква, — велика справа! І при витревалій праці, при великій посвяті вона так розвилася, що нині має поважне значіння не тільки в Канаді, але і всюди, де є Українці.

6. Повстала організація Самостійників і здобула поважну силу і значіння.

7. Зорганізувалося жіноцтво, і нині Союз Українок Канади має в нашому життю велике значіння.

8. Сумківська організація (молоді) мала поважну силу, коли прикладано до неї більше праці.

Загалом беручи, то вся праця коло тих важних справ починалася з маленького, при сумнівах, чи почате діло встоїть. Але не тільки встоялося, але і набрало поважного змісту і сили, коли прикладано до нього потрібну щиру працю. Вложена праця не пропала і нині є чим похвалитися. Се показує, що щирою працею можна чуда творити. Вірте, а станеться по вірі вашій, як сказано в Святім Письмі.

***

Але коли все те робилося, то на одну важну справу зверталося мало уваги, — а то на Дім, а з ним на виховання дітей і молоді по домах. Малося на увазі лише старших, дорослих, забуваючи, що вони не вічні. За ними має прийти молодше покоління і треба його так приготовити, щоби воно могло вести дальше ту українську працю, яку вели їх батьки.

Інакше сказавши, — не поставлено на програму української праці справи існування Українців як народу. Робилося нинішне, а про завтрішне мало думалося. Коли б держава так думала, то не було би шкіл, не було би молодих фаховців, ремісників, політиків.

Нині бачимо, що без належного домашного виховання молодь поволи відчужується і йде самопас. Вона не набрала вдома основного знання своєї культури, отже виходить з дому без культурною, вуличною. Вона нехтує свою мову, не читає нічого українського, а з тим стає чужою українському загалови і далекою культурному загалови англійському. Ні се, ні те.

Разом з тим зявляються одиниці, що виправдують, а то й одобрюють той занепад Дому, сприяють йому кажучи, що се веде до дійсного канадійського патріотизму; що тим твориться "нова канадійська культура"; що без своєї мови можна легко бути стопроцентовим Українцем; що "асиміляція" українській культурі не пошкодить, і другі подібні теревені. А все те веде українське життя вдолину і відводить від того, що дотепер Українці тут збудували і дальше будують. Каже: "Спускайтеся на дно!"

Асиміляція не була ніколи ідеалом людства, ані патріотизмом, ані чеснотою. Вона завсіди починалася деморалізуванням життя і готовила народови смерть. Якраз між тими, що свого не знають і від свого народу відходять, є багато матеріялу на менших, більших і великих злочинців. За ними ж нема впливів рідної культури і родинної традиції, а чужої не могли набратися, отже се люде безідейні, люде без твердого характеру.

"Мелтінґ пат" (горнець до топлення), се асиміляція. В "мелтінґ пат" можна вкидати найбільше дорогоцінні вироби і їх перетоплювати, але чи з того вийде твір, що буде мати бодай ті цінности, які знищено? Ні!

Таке і з "новою культурою". Пуста дітвацька балачка! Невже ж з усіх вір, які є в Канаді, повстане нова віра, де буде і християнство, і жидівство, і буддизм та шінтоїзм, і православіє, і католицизм, і протестантизм, і вірування індіянські? Якась безглузда релігійна мішанина.

Чи з мови англійської, французької, української, німецької, мадярської, ісляндської, індіянської, японської, китайської повстане якась мішана мова як велика частина "нової культури". Ні! На те і не заводиться. Таке з усім другим Тому балачка про "нову культуру", се пуста балачка. Спробуйте в Канаді творити якусь нову "мішану культуру", а побачите! Кожна культура є прадавною культурою лише того народу, який її має, і вона або має з ним жити, або цілком згине

Є вічне правило, що хто сходить зі свого грунту, то лишає своє найлучше, а чуже бере найгірше. І він всі стежки за собою затирає, щоби ніхто не знав звідки він прийшов.

***

Освідомити й оздоровити Дім, се одна з наших нинішних великих справ. На неї треба звернути увагу і взятися щиро до праці.

Для Домів треба подбати про освідомляючу літературу.

Треба пляново освідомляти старшу молодь і дати їй відповідну нашу літературу. Для вільного її часу треба знайти культурне заняття, користне, а не танці, збіговиська і спорти, які даєсь для відчіпного там, де не вміють люде чого лучшого дати

Коли Ірляндці хотіли відродити свою занепадаючу мову, то не було сходин, хочби малих родинних, де не присвячували б навчанню своєї мови окремого місця.

Певна річ, що перед в такій роботі повинні повести свідоміщі, інтелігенти. Вони повинні розглянути способи домашного і громадського виховання в інших народів, а там знайдуть потрібні взірці.

Вони повинні вести працю не лише принагідно, але власним особистим приміром і живим приміром свого дому. Живий примір найбільше вчить.

Коли таке почнеться, то до праці стане і свідомий загал, — бо він власне журиться тим, що на його очах діється. Він питає "Пощо тієї праці, що робилася і робиться, коли молодше покоління її легковажить?"

Треба братися до праці з тою посвятою, з якою Українці бралися до інших своїх справ. І з твердою вірою, що цілі досягнуть і велику славу здобудуть. Велика віра гори переносить, скали розбиває. Коли ж з нічого можна було щось велике зробити, то чому не можна піднести того, що лише занепадає?

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ . . .

VIII.

На протязі існування Української Православної Церкви в Канаді важну ролю відгравало її Духовенство. Зразу було кілька священиків, які відважно, як правдиві апостоли, стали до праці. По літах ті труди принесли великі плоди.

Наша Церква здобуває щораз ширше поле... Прибувають нові члени, збільшується число вірних її через народини дітей і через прибуття в наші ряди прибулих з інших країв, чи релігійних піль

Можна тепер повторити за Христом, що "жниво велике, та робітників мало..." Тепер є велика потреба священиків, провідників релігійного і громадського життя.

Мусимо мати священиків! І тих священиків мусить дати наш нарід. Віримо, що скоро нарід наш почує, що священиків треба, він їх дасть Церкві. Той нарід будує величаві храми, складає гроші на церковну роботу, він і дасть своїх добрих синів, щоби вони працювали для добра народу і на Божу славу в винограднику Христа.

Праця священика високо благородна; він працює над освяченням душ; він веде людей до Бога; він є духовним провідником для повірених йому вірних. Та праця шанована і цінена великими людьми, не тільки з духовних але із світських. Священик це пастир повіреного йому стада і від нього залежна вічність тих, для кого він провідником. Український нарід давав Церкві, від початку християнства на Україні, своїх синів, він і в теперішний час час дасть споміж себе священиків

Маємо Високу Богославську Школу. Все, чого потрібно, то молодих, образованих людей, щоб зголосилися в кандидати на священиків.

Маємо парохії, а навіть цілі округи, що не задоволяться обслугою, яку тепер дістають. Є цілі території, є більші міста, де треба повести місійну працю для організування парохій; на те треба священиків, що могли б се виконувати.

Молоді люде беруть вброю, щоби боронити свій край перед ворогом, але є більша потреба боронити душу народу перед внутрішним ворогом, який постійно чигає на всіх, щоб їх знищити Мусять знайтися молоді, образовані люди, що візьмуть в руки Євангелію і Хрест та й будуть обороняти всіх нас перед тим ворогом.

Як вояк мусить відзначатися відважно в війні, так кандидат на священика має бути переповнений посвятою для спасення своїх братів, своїх ближних

Нині і на найблизшу будучність треба нам багато священиків. І наше гасло мусить бути: треба священиків нашій Церкві! Молоді, добрі сини нашого народу, — Вас кличе до праці Церква, вас потребує український нарід, Бог наказує Вам стати священиками і сповняти святий, благородний і високий уряд душпастиря Української Православної Церкви.

ОЄГ.

[illegible]

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬСЕМА.

В Апостолі (Еф. 6: 10-17) каже ап. Павло, що до боротьби зі злом треба зброї Божої: підпережіться правдою; вдягніть на себе праведність, гідність! на ноги візьміть евангельський спокій; щитом (захороною) нехай буде віра, що спинить стріли лукавого; на голову візьміть шолом спасення, — гадку про спасення; і меч духовний візьміть, яким є слово Боже. — І дійсно коли б чоловік взяв усю ту зброю, то яка була би в нього непереможна моральна сила.

В Євангелі (Лука 13: 10-17) оповідається, що Христос в суботу оздоровив жінку, яка 18 літ слабувала. І сказав Ісусови один з законоучителів: "Є шість днів для праці, тоді оздоровляй, а не в суботу. На те Ісус: А хіба ти в суботу не відвязуєш вола чи осла і не ведеш напувати? Чому тої жінки не можна в суботу оздоровити? І засоромилися ті, що робили Йому закид.

Наука: В святий день не треба робити неконечного, що можна відкласти, але гідне можна робити, коли воно конечне.

ВВЕДЕННЯ В ХРАМ ДІВИ МАРІЇ.

Яким й Анна були вже старші, та не було в них дітей. І вони обіцяли, що коли б Бог поблагословив їх дитиною, то вони віддадуть її на службу Богу.

І Бог поблагословив їх дочкою, яку назвали Марія. Тішилися нею, але і памятали обіцянку Богу. Отже коли було їй три роки, віддали її до виховальної школи при ерусалимській церкві. (В Жидів донині є правило, що трилітну дитину треба вже до школи посилати).

Певна річ, що тяжко було родичам з дочкою розставатися, але памятали також, що гідно вихована дочка буде великою їх втіхою.

І випроваджували її з дому і родичі і дальша родина дуже величаво, а в Єрусамі вводили її до церкви зі свічками. Тут поблагословив її батько Івана Хрестителя, Захарія. І тут вона перебувала і вчилася поки не стала дорослою дівчиною.

На памятку, коли Яким й Анна віддали свою дочку до Єрусалиму, встановлено свято Введення Діви до церкви в Єрусалимі.

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬ ОСЬМА.

В Апостолі (Кол. 1: 12-18) ап. Павло закликає до подяки Богу, що зробив нас гідними причислити нас до святих через Свого Сина, який є Головою Церкви. Через Нього він приняв нас під свою любов, давши нам відпущення гріхів.

В Євангелії (Луки 14: 16-2) чуємо Христову притчу про гостину, на яку господар багатьох запросив. Але незапрошені відмовлялися тим, що часу не мають: один поле купив і хоче оглянути, другий купив воли, третий одружився. Тоді каже господар слугам: Йдіть на вулиці і приводіть, кого знайдете, — вбогих, а навіть калік, сліпих, кривих. А ті, яких я просив, не покушають моєї вечері. Багато покликанних, але мало гідних.

Наука: Так Господь всіх кличе до себе, щоби і не кожного дня, але бодай деколи лишили свої буденні справи і прийшли на його вечеру, побули близше з ним, ніж в дні праці. Для християн тим домом Господаря є церква; днем для гостини є неділі і свята. Треба тоді зоставити буденні справи і весь час віддати Богу!

Але кілько є тих, що вони хоч християне, отже вибрані, однакож буденні справи для них важніші, ніж відвідини Дому Господнього. Поле, майно, гроші в них важніше, ніж Той, Який дав їм Життя, здоровля, силу, і допоміг здобути, що мають. Тому убогий і каліка, що слухає Божого поклику, миліший Богу, ніж богач, що не йде за голосом Божим

ПЕРЕДРІЗДВЯНИЙ ПІСТ — ПИЛИПІВКА.

Як люде прибирають доми для свята, так треба приготовляти своє життя, свою душевну сторону до великих свят. І тіло і душу треба приготовляти, прикрашувати

Передріздвяний піст призначений для такого приготовання. Що ж треба і можна робити? Лише самого посту замало.

От можна більше уваги звернути на дітей, на молодь. Се велика справа!

Треба дітей і молодь вчити коляд. Треба про надходячі свята оповідати Вчити дітей свого письма, се велика і важна справа. Письменна ж дитина буде читати свій молитвеник, буде читати коляди і другі побожні пісні. Се буде і на славу Божу і на добро дитини, і родичів, і громади. Чи се не велика справа?

Треба казати дітям і молоді: Вчиться, не дармуйте, покажіть, що ви час посту гідно використали. А коли прийде Різдво, зможете щиро сказати: "Сину Божий, ми свого часу не промарнували, ми використали його на добро."

Так з часу того посту скористають і діти, і молодь і їх родичі. І народжений Христос їх буде благословляти.

ПОМЕР МИТРОПОЛИТ ПОЛІКАРП

В четвер 22-го жовтня помер в Франції митрополит Полікарп, проживши 78 літ. Світське його імя було Петро Сікорський. Батько його Дмитро був священником в селі Зеленьках на Київщині. Митроп. Полікарп родився 20-го червня, 1875 року.

Митрополит Полікарп.

Вчився в Духовній Академії, але залишився світським чоловіком, однакож стояв близько церковного життя і працював в Консисторії. Після 1917 року занимав місце в українськім Міністерстві Ісповідань.

Дальше опинившись в Кремянци на Волині він 27-го липня, 1922 р., стає монахом, а дальше дістає сан архимандрита. Від того часу минуло 10 років, поки на загальне бажання Українців, 1932 року, стає епископом. В тих 10 літах працював він по монастирях і його імя було широко відоме.

Як епископ, працював він в мирних часах 7 літ, піддержуючи всіма силами український рух. Дальше мусів забратися на скитальщину, найперше до Німеччини, де був головою Української Автокефальної Православної Церкви. Митрополитом став 1942 року. Пізніше перебрався до Франції.

Тепер обовязки митрополита перебрав його заступник — Митрополит Никанор.

Пригадати треба, що митр. Полікарп був і нашим епископом підчас відходу від нас архіеп. Мстислава. Й архіеп. Михаїла він поблагословив на працю в Канаді.

Так відійшов з сего світа той, що ціле своє життя віддавав щиро для добра свого народу. Відходячи він міг сказати за ап. Павлом: Я дорогу скінчив, я зробив все, що я міг зробити... Таких память з похвалами, а в Бога він почислений до добрих працівників.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ВІНОК НА МОГИЛУ КІРІАРХА

Блаженнійшого ПОЛІКАРПА, Митрополита УАПЦеркви.

Бідою, страхом, хвилюванням
Повита вся твоя дорога.
Та не боявся ти страждання,
А йшов з надією на Бога.

Ти не зважав на перешкоди,
На несприятливі часи,
На бурі, вихри, непогоди,
На шал війни, що смерть носив,

А йшов нехибною стопою
За кращу долю для народу,
За рідну церкву в бурях бою
Та за Євангельськую свободу.

Не раз під дулом револьвера,
Як кандидат на концентрак,
Не раз не смів ступить за двері,
Щоб не дістати кулі знак.

Але ти йшов під урагани
З одним нестриманим бажанням:
Залікувати Церкві рани,
Що їх достала у змаганнях.

Бо знав, що віра найцінніша
За все, що має твій народ,
І Рідна Церква найрідніша, —
Вона твердиня всіх свобод.

І рідна Церква твердо стала.
Замовкли всі з верхів до низу,
"Підстав" у Канонах нестало,
Щоб роздирать Христову Ризу.

Ось так ти рани ті загоїв
І так доніс твого хреста.
Заслуга та пійшла з тобою
До Господа Ісус-Христа.

Прийми ж останні ці привіти
Від нас, як пахощі весни,
Їх шлють розсіяні по світу
Тобою роджені сини.

Тяжка була твоя дорога,
Та не шукав ти в ній свого.
Ввійди ж з вінками перемоги
У Радість Господа твого.

А рідна Церква не забуде
Твоїх страждальчеських заслуг
Твоє імя припишуть всюди
До Зборів вірних Божих Слуг.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ПРО СПОРТ.

Я читав, що спорт не дуже важна справа, але чому Англійці так дуже спортом інтересуються. В англійських газетах пишеться де котрий "тім" виграв. Також через радіо завсіди оголошують про спорт. Чому в Англійців спорт такий важний, а в нас ні?

А друга справа танці. Молоді люблять танці, то чому не мали би танцювати? Коли будуть старі, то танцювати не будуть.

Роман Л.

Відповідь: В Англійців спорт важна справа, але давно не була така важна. Вона сама собою не важна і тепер. Спорт, то марнування часу. Тесаме, що грати в карти днями і ночами. Спорт ще нікому розуму не дав. Великі розумні люди виховувалися не спортами, але наукою, читанням розумних книжок, сходинами з розумними людьми.

Що в Англійців спорт е важний, се їх річ, а не наша. Нам не треба наосліп йти за другими; нам треба будувати найперше власний розум і власний погляд на кожну справу

Недавно писалося в англійських газетах, що в високій військовій школі багатьох студентів н іспити не перейшло, а се були якраз ті, що першими були в спорті. Також давнійше американський поважний журнал писав, що Американці розумом на дітей сходять. Двох бореться, чи змагається в якімсь спорті, і тисячі старших сходяться дивитися. Як діти

Навіть поважні молоді лише поважним інтересуються, а не дурницями.

Нині е розумні люде, які кажуть, що е "невидима рука", хитра чиясь політика, яка веде до того, щоби молодь марнувала час, розпускалася, нічого поважного не робила, а з неї буде нарід з малим розумом і його легко буде використовувати.

Що ж до танців, то і се спорт. Коли танці такі важні, то пощо студенти в школах над книжками сидять? Нехай би танцювали, бо старими не будуть танцювати. Але поважний студент знае, що наука важнійша, ніж танець.

НАРОДНА ПІСНЯ.

Запряжу я свої коні,
Коні воронії,
Тай поїду здоганяти
Літа молодії.
Ой здігнав я літа свої
На кленовім мості
Ой верніться, літа мої,
Хоч до мене вгості.
Не вернемся, не вернемся,
Не маем до кого,
Бо не вмів-есь шанувати
Віку молодого!

ЩО КАЗАВ ВЕБСТЕР.

Данило Вебстер (1782—1852), фармерський син, був славним бесідником і визначним державним мужем Америки. Раз в промові сказав він щось дуже розумне, отже питали його, де він таке здобув. І він сказав·

"Я се носив в голові 14 літ. Питають, яка користь буде з ґеометрії, або з вивчення напамять висказів з Біблії, або Катехизму.

"Відповім: Колись може воно бути потрібне. За 20 літ може воно тобі придатися. Коли ж того не знаєш, то будеш як той стрілець, що не має кулі."

Питає учителька дітей:

— Хто з вас хотів би йти до неба?

Всі діти піднесли руки крім одного хлопця

ЛІТО МИНУЛО.

Вже рожі всі відцвили,
Зівялий лист паде,
Від співу птиць веселих
Лісок вже не гуде.

І осінь проминула,
Зближається зима,
І ластівки ні сліду
В цілім краю нема.

Увесь світ завмирає,
Стає тиша кругом,
Що жило, все заснуло
Твердим спокійним сном.

Все снігом вже вкриваєсь,
Потік вже не шумить,
Вітри гулять пустились,
Лід озера мостить...

Ізидор Воробкевич.

— А ти не хотів би йти до неба? — питає учителька. На те хлопець:

— Я не можу, бо мама казали, щоби я з школи приходив зараз додому.

ГРІШНИЙ ЗНАК НА ЛАВЦІ

(Правдиве — з родинного переказу).

Батько був поважним, розумним чоловіком, але син був інший. Знайшов собі лихе товариство, розволичився, розпився. Батькове слово було для нього нічим, а слово його товариства великим

Та вкінци він оженився. Думав батько, що тепер син стане розумнішим і поважнішим. Але коли хтось став раз калікою, то таким і лишається.

І було таке, що син на батька цілком не оглядається. Батько так, а син інакше

Раз прийшло до поважної суперечки. Розлючений син хопив сокиру і кинув в батька, але батько відхилився і вона вдарила сильно вістрям в лавку і зробила глибокий знак .

Чув я від своеї бабки:

— І лавки було шкода, що скалічена, і знак той нагадував великий гріх, отже почали лавку зостругувати, щоби все вирівнати, але не вдавалося. Зостружать, і здається, що вже того знаку невидно, а за якийсь час знов той знак показується. Знов зостружать, а він знов е. Не могли зостругати. Так і лишилося

Все мені те оповідання пригадуесь, бо воно було в моїй далекій родині. Тим батьком був мабуть ще мій пра-прадід, отже дід моеї бабуні.

І думаю: "Знак великого гріха зостався. Не можна було його зостругати. Се всі бачили. А певно, що найбільше бачив той син, бо він той грішний знак зробив.

Певне, що такі знаки всюди лишаються по великих гріхах. Вони залишаються в душі і совісти того, хто ті знаки зробив. Їх не можна зістругати, ані затерти, ані забути. Вони завсіди стоять перед очима грішника і нагадують йому його вчинок.

Що воно так, показує нинішне життя. Час від часу читаемо, що хтось зробив велике зло перед 15 чи 20 літами, а вкінци йде до поліції, признається і каже: "Карайте мене, бо я на таке заслужив".

Отже кожний і кожна повинна старатися, щоби таких знаків не робити, бо їх не можна буде ані зостругати, ані забути.

Сосник.

ВІСІМ РОБІТНИКІВ В КОПАЛЬНИ.

В Вернал, Юта (в Америці) в копальни повстав вибух і захопив 8 робітників.

ГОВОРИТЬ ПРО ЗЛОЧИННІСТЬ В АНГЛІЇ

Самуїл Вайкавнт, державний муж і фільософ, заговорив в англійській пресі про повінь злочинів, що розливаються по Англії. Він каже: "Злочини Содоми і Гомори ходять самопас по Англії".

"Коли вони ще більше поширяться, говорить він, то за них карою буде не землетрус і пожежа, але щось більше смертельне, а то затроення морального почуття."

А вже лондонський суддя передтим виявив, що впродовж року мав він в суді 600 справ за неморальні злочини мужчин.

Вайкавнт говорив в Палаті Лордів, що моральний стан держави, що характер народу е важнійшим ніж всі політичні, економічні, фінансові і навіть міжнародні справи.

"Нині між тими, що уважно приглядаються, казав він, е глибоке занепокоення".

Злочини насильства дуже збільшилися, були жорстокі і безоглядні вбивства, а що "в віку виховання і просвіти е соромом для всіх нас".

"Не можна заперечувати, що половий (сексуальний) попуск нині більший, ніж серед давніших поколінь. Розпусту береться за жарт, а розводи за маловажну справу."

Моральність занепала, бо еї не контролює думка про небо і пекло, — а вчасти через те, що нині наука висуває дивацькі погляди з психольоґії і фізиольоґії (тілесно-духових прикмет). Проповідуетсь багато фальшивого. Треба вернутись до здорового розуму, який каже, що моральне поведення людей мусить засновуватися на моральнім законі.

Се один сильний голос.

Знов же професорка історії в Саскатунськім университеті, Гілда Нітби, написала книжку "Так мало для розуму", де доказуе, що в канадійських школах не дбають про виховання широкого, здорового розуму. Все збувають тим, щоби дати пересічне ремісниче, чи фахове виховання. Не розвивають розуму, не будують культурної і моральної сили, якою славилась західна цивілізація. Нинішні школи е проти розвою розуму, тому нема самостійно думаючих людей...

Натяки, що так дійсно воно е, чути було вже і давніше від поодиноких осіб, але дивно, що англійська преса, оскільки відомо, не присвячуе тій справі належної уваги. Сама про те не пише. Вдоволяеться тим, що згадае деколи чужі вислови. А се ж така важна справа!

ЗА КРАДЕНЕ 8 МІСЯЦІВ.

В Винипеґу засудили Чарлса Клюрфіна на 8 місяців за те, що приняв від злодіїв 6,000 фунтів міди, вкраденої в Винипеґської Електричної Компанії. Клюрфін торгуе старим металем. Злодії вкрали всего 54,000 фунтів міди.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоеврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD

P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ГУЗЕНКО І МкКАРТІ.

МкКарті, що вишукує в Америці головних комуністів, хотів бачитися з Ґузенком, бувшим урядовцем російської амбасади, який виявив багато відомостей про шпіонажу. Але канадійський уряд не згодився на таке побачення. Тоді МкКарті заявив, що се неймовірне, щоби канадійський уряд відкинув бажання конгресової комісії поговорити з Ґузенком, який міг би їй допомогти. Тепер Ґузенко сказав, що хотів би говорити з американцями, отже мабуть буде говорити.

Торонтонський "Стар" недавно писав, що Ґузенко за 8 літ промарнував 100,000 долярів і що він за гроші готов і неправду говорити, отже Ґузенко "Стар" заскаржив.

ЩО БУДЕ З КОРЕЄЮ.

Справа з Кореєю ще не полагоджена і виглядає, що колись може почнтися там нова війна. В Вашинґтоні мають се на увазі, отже питання, що тоді Америка робила би, — чи не вживала би атомічних бомб. А що з того дальше вийшло би, хто знає.

НОВИЙ ПРЕМІЕР ПОРТУҐАЛІЇ.

Премієром Португалії вибрано Антонія Салязара. Мав він 28 противників, але сам дістав всі голоси. Населення Портуґалії 9 міліонів.

ЗАКИД ТРУМЕНОВИ.

Головний американський прокуратор, Бравнел, робить закид, що Трумен поставив відомого російського шпіона, Ґарі Декстера Вайта, на важне становище в своїм уряді. Про Вайта слідча комісія зібрала відомости ще 1945 р. і повідомила Трумена, що се шпіон. Трумен каже, що коли довідався, то шпіона нагнав, але уряд каже, що Трумен говорить неправду. Ціла та справа розвиваєсь в більшу історію, бо Трумен раз каже, що Вайта нагнав, коли довідався, то знов, що повідомлення не бачив.

СТАРІ МОЛОДИМИ.

В Англії побралися 82-літна молода і 75-літний молодий, Томас МкКлі. Молода пережила вже 5 чоловіків, а тепер має шестого

І В ЕГИПТІ Є ШПІОНИ.

В Каїрі арештували акторку, Тагію Каріоку, як шпіонку. В неї знайшли багато большевицької літератури. Так само арештували і еї чоловіка. Арештували і полковника Абул Ґаффара Османа, що замовив в Італії 250,000 ручних гранат, з яких більшість була донічого. Його цілею було дати египетській армії безвартну зброю, коли на війну з Жидами заводилося.

40-МІЛІОНОВИЙ ТАБОР.

В Ню Бронсвику, в східній Канаді, будують великий військовий табор, що буде коштувати 40 міліонів долярів. Буде там, провадиться всяка військова наука бо кругом є досить високі гори, є болота, є озера, є рівні поля і є ліси. Всю роботу в таборі буде обслугувати 15,000 людей. Табор зветься "Кемп Ґейґтавн". Се найбільший військовий табор в Канаді

ЩЕ ХОТІВ ПОСЛУХАТИ РАДІЯ.

В Ванкувері повісили молодого борця Метюса чи Джонса, який вбив молотком сестру свого менеджера. Перед смертю казав, що хотів би ще послухати радія, отже поставили радіо на коритари, щоби він послухав. Се в нього було найважніше.

ОБДАРУВАЛИ РОСІЮ СУБМАРИНАМИ

Секретар оборони, Чарлс Вилсон, недавно говорив в Вашинґтоні, що аліянти при кінци минулої війни цілу велику німецьку фльоту субмарин (підводних) дали Росії. Тому тепер Росія має таку сильну фльоту. "Мені горячо робиться, казав він, коли хто згадає російські підводи, і що ми німецькі підводні Росії передали"

ПРОТИ "КОМИКІВ".

Суддя Мекферсон заявив в Винипеґу, що тих, які продають комики, де показуєсь всякі злочини, треба карати не 5 долярами, як дотепер, але арештом. Ті "комики" друкують в Ст. Люіс, в Монтані.

НАРОДИЛИСЯ ЧЕТВЕРЕНЯТА.

В Еспанії, в Кабрі, народилося четверо дітей, три хлопці і дівчина, і здорові. Їх мати Франціішка Бархільо

ЛІК НА ДИХАВИЦЮ.

Лікар Чарлс Ф. Ґешіхтер оголосив, що винайдено добрий лік на дихавицю. Лічили вже багатьох і після лічення дихавиця не верталася 4 роки. Між ліченими дуже мало було тих, яким той лік не поміг.

ДО ПОЛУДНЕВОГО БІГУНА.

Тепер вибралось 19 науковців в околиці полудневого бігуна, щоби там досліджувати погоду, рисувати мапи і др. Кругом полудневого бігуна е великі простори покриті ледом, є гори, та вони покищо мало відомі. Рослин нема там жадних, — вічна зима.

ШТУЧНЕ СЕРЦЕ.

Вже виробляють штучні серця для слабих, яким треба оперувати серце. Штучне серце коштує 190 долярів. В часі операцій серця те штучне працює, отже слабе серце є вільне від праці. Проби на псах добре вдавалися, отже виходить, що і людям ті серця придадуться.

МОССАДЕҐ ПРОТИ СУДУ.

Бувшого іранського премієра Моссадеґа почали судити, але він заявив, що такого суду не прийме. Буде сидіти в арешті, а коли випустять, життя собі відбере. Він має 73 роки. Судять його за те, що хотів позбутися короля і неправно розвязав парлямент. "Втніть мені голову, заявив, але я буду боронитися".

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує

ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

На Курси приймаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання з 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.

7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

НЕПРОШЕНІ ГОСТІ

До околиць, як Вайта, Калієнто, заїзджають час від часу непрошені гості — біблійники чи руселісти. А які вїзливі. Се вже показує, яку роботу вони роблять

Малосвідомі люде не знають як їх позбутися, бо ті непрошені гості зайдуть до хати і не хочуть забратися. Говорить так, що і другому не дають говорити, напихають книжки.

Але знаходяться і такі, що позбуваються їх скоро, і ті гості, певна річ, будуть вже їх хату обминати. Ті люде з ними не панькалися, бо знають, що це за люде.

Таких гостей найперше треба питати: Хто вас прислав? Яким коштом ви їдете? Чию роботу ви робите?

Вони кажуть: „Ми від Бога, ми Божу роботу робимо", але запитати їхь „Де ви взяли того автомобіля? Він же коштує гроші. Треба газоліни. Де ви грошей набираєте? Хто вам ті книжки дає, що ви розвозите? І вони коштують гроші."

То важне. З такого боку зачинати.

І чому вони наперед не оголошують в яку околицю прийдуть, а тоді люде приготовились би з ними говорити. І ще когось свідомійшого запросили би.

Вони наперед добре приготовляються і йдуть до неприготованих людей, щоби їм теревені плести. Так легко людей баламутити.

І їм можна коротко сказати: „Я тепер неприготований до бесіди з вами, отже йдіть собі. А колись мене повідомить коли знов прийдете, а я приготовлюся і тоді приходіть" Так свідомі люде роблять

З того, що ті люде говорять, і що в своїх книжках і газетах пишуть, виходить, що то агенти чиєїсь політики. А тій політиці про те ходить, щоби людей баламутити. Не про Бога тій політиці ходить, бо чи йдуть еї агенти навертати священиків, професорів і взагалі свідомих людей? Не чув я про таке. Вони таких обминають і йдуть до малосвідомих, бо тих можна лекше збаламутити.

Ще треба їх запитати як вони до большевиків ставляться. Чи йдуть навертати їх до Бога?

Все те треба мати на увазі, розумно і рішучо до тих непрошених гостей поставитися, а вони побачать, що їм нема чого до людей приходити. І не прийдуть.

У.

ПАНАХИДА ПО МИТР. ПОЛІКАРПОВИ.

В церкві Архистратига Михаїла, на Дізраелі вул., в Вінніпеґу, після Служби Божої відправлено Панахиду по митроп. Полікарпови. Правили священики, пароx Дмитрів та Кудрик

Перед Панахидою було виголошене слово, де згадуючи, що і наша Церква в Канаді була якийсь час під його проводом, коли архіеп Мстислав виїхав до Америки.

Панахиди були відслужені також в Катедрі Пресвятої Тройці та в Українськім Православнім Соборі св. Покрови.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

Похоронне Заведення Ю. Завідовського, Вінніпеґ, Ман., $25.00.

З Вернон, Б. К. По 10 дол.: Іван Чижевський, Семен і Марія Микитюки

По 5 дол.: Марія Ірійчук, І. А. Чоботар, Дж. Микитюк, Ол. Юрійчук, Ів. Павлишин, Мих. Михайлюк, П. Лучак, А. Сокол, Василина Несміля

По 2 дол.: пані К. Лучак, Ів. Шмир, А. Осовецький, В. Кучарський, п-во Василики Наталка Чителюк Н. Малиш К. Шевба Н. Василишин П. Стельмащук, Б. Ханасик, В. Гакман Л. Кучер

По 1 дол.: В. Шамо, Ст. Цмоць, пані Анастасія Цмоць, О. Скорець, А. Ромак, Ів. Стан, Н. Каращук, І. Дрозд і Н. Н.

Церковна громада св. Покрови в Лондон, Онт. $66.75.

К. Неронович (Принс Джордж) 5 дол.

Іван Козовик (Саскатун, Саск.) 10 дол.

Оттава, Онт.

Церковна Громада св. Юрія в Оттаві $30.50, що їх зложили:

О. Романів 3 дол.; по 2 дол.: о. О. Іванюк, М. Титар, В. Сидір, В. Чікінський, Г. Москалюк.

По 1 дол.: Ігнат Савченко, Галина Желем, Елза Монюк, Христина Мотюк, Б. Монкевич П. Лащук І. Стрілецький М. Чинкінський Г. Фочук М. Лякан П. Штепа, М. Романюк, І. Токарик, Л. Радиш, Л. Костинюк, Олександра Кубашевська, Вол. Мушка.

Тиндал, Ман. — Передав о. Йов Скакальський 13 дол., які зложили по 1 дол.

С. Мамчур, П. Гнатюк, М. Гнатюк, Н. Чирко, Варвара Причун, П. Кацавай, К. Гнатюк, В. Луговий, І. Мамчур, Мирослава Гнатюк, Анастасія Чирко, Анастасія Мамчур, Анна Гнатюк.

Т. Романюк (Ватсон, Саск.) $5.00

ПОМЕР ВАСИЛЬ ГРИЦЮК

Жовтня 27 помер в Вінніпеґу один з передових Українців — Василь Грицюк. Не був він надто широко відомий ширшому загалови, бо ніколи не виступав з промовами, але ті, що знали його, поважали його як визначного щирого і заслуженого українського працівника.

Родився 1-го січня, 1882 р. в Балинцях, пов. Коломия в Галичині Балинці було свідоме село і звідтам є в Канаді багато свідомих Українців. До Канади прибув 1904 року. Вчився в учительськім семинари в Брендоні і 5 літ учителював в Вилов Крик, Ман. Одружився 1913 р. з Марією Хома і виховав трое дітей.

Через 33 роки був муніципальним адміністратором округа Фишер і мешкав в Поплар Філд, в Манітобі. Його заходами зорґанізувалась там православна громада, працював в Народнім Домі, словом — весь вільний час віддав справам громади, отже своею щирою працею був її провідником

Його інтересували також ширші українські справи. Був між заснов-

никами „Українського Голосу" й урядовцем Видавництва; членом Катедральної громади, щирим прихильником Колегії і всякої української справи.

Похорон 31-го жовтня в Катедрі Пресв. Тройці правили оо. Савчук і Желішкевич. Проповідь виголосив о. Савчук. На цвинтарі Всіх Святих промовляв посол Н. Бачинський, товариш покійного через 50 літ.

На похорон зібралося чимало людей, а багато прибуло з Поплар Філд, щоби востаннє попрощати того, що з ними працював.

Покійний оставив дружину Марію, дочки Зоню (Торбях) й Олесю (Будинську) та сина Мирослава, адміністратора муніципалу в Алонза, Ман.

Так відійшов від нас один з того піонірського гурта, який клав перші основи для нашого відродження в Канаді. Вдачею тихий, спокійний, невибагливий, й притім дуже розсудний, працьовитий і симпатичний. Давав свою працю так, щоби ліва рука не знала, що дає права. Таких робітників треба нам і нині багато.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

ОЛЕКСА ПРОКОПЕЦЬ
(Посмертна згадка)

Дня 26 жовтня ц. р. по довгій і тяжкій недузі упокоївся в лічниці містечка Роблин, Ман., один з передових українських піонірів в Канаді, Олекса Прокопець. Заупокійну Службу Божу й Похорон відправив в парафіяльній церкві в Шел Велей 29 вересня о. прот. Е. Горгіца.

Покійний та його дружина походять з села Драчинці, на Буковині. Прожив 69 років і оставив дружину Фрозину, шість дочок: Марію, Анну, Єлисавету й Василину, всі замужні та 4 сини: Іллю, Василя, Николая й наймолодшого Дмитра, що наслідив по батькови фарму.

Ще нежонатим, покійний помагав організувати українську православну церкву в Леннард, а оженившись та переселившись на стало в громаду Шелл Велей, організував і там церкву й став її першим і головним основателем. Покійний дуже любив свою Церкву й був їй щиро відданий до кінця свого життя. Був він один з свідоміших Українців та брав участь в культурно просвітній праці між своїми співгорожанами. Був примірний муж та люблячий батько своїм дітям. Втішався загальною пошаною та любовю, про що свідчило велике число людей, що зібралися на його похорон.

При „послідним цілуванню" на заклик пароха, присутні сплели покійному гарний невянучий вінець, жертвуючи на культурно-просвітні ціли 46 долярів, що їх розділено по рівній частині: на місцеву церкву, Катедру Пресв. Тройці, Колегію св. Андрея і „Вістник"

Покійному Вічна Память, а жертводавців хай нагородить Всевишний сторицею! Л.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Півнинипеґського Округа

ЛИСТОПАД:
22. Неділя — Іст Селкирк (храм).
29. Неділя — Голор — Папларфілд Ледвин.
— Пембіна.

7 Ст. Джанс стр., Вінніпеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Криштановича

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Фенвуд.
22. Неділя — Габард.
29. Неділя — Вишарт.

Адреса: Бох 143, Айтуна, Саск.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44077

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла—Ватсон (храм)
22. Неділя — Винер.
29. Неділя — Київ

(Кожної суботи від 22 до 4 год. недільна школа в Ватсон. В інших громадах після Богослуження.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького.

ЛИСТОПАД
21. Субота. Михаїла — Гефорд.
22. Неділя — Кридор.
[illegible] Неділя — Меток Лейк

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького

ЛИСТОПАД.
1. Неділя — Косів.
8. Неділя — Давфин
15. Неділя — Велий Ривер.
21. Субота. Михаїла — Венлав
22. Неділя — Дрифтинг Ривер
29. Неділя — Роркток.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення — Ешвил.
6. Неділя — Давфин (Річні Збори Округи)
13. Неділя — Велий Ривер.
19. Субота. Миколая — Косів.
20. Неділя — Сифтон
22. Вівторок. Анни — Давфин.
27 Неділя — Роркток

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман.
Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гіцького

ЛИСТОПАД.
21. Субота — св. Михаїла — Сенді Лейк (храм).
22. Неділя — Січ.
29 Неділя — Овкборн.

ГРУДЕНЬ
4 Пятниця Введення Менз.
6. Неділя Сенді Лейк.
13 Неділя Ентуевил
19. Субота Миколая — Виста
20 Неділя — Росборн.
27 Неділя — Овкборн

Адреса. Овкборн, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова

ЛИСТОПАД.
21. Субота: Собор Арх. Михаїла — Брукбі.
22 Неділя — Гронлид-Піввіч.
29. Неділя — Мічам.

Адреса Бох 47 Гронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.

ЛИСТОПАД
21. Субота Михаїла — Гарленд.
22. Неділя — Етелберт.
29. Неділя — Ворд

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Воведення — Пайн Ривер
6. Неділя — Драй Ривер.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота. Миколая — Гарленд.
20. Неділя — Пайн Ривер.
22 Вівторок. Зачаття Богор. — Бойн.
27 Неділя — Рейпер.

Адреса: Етелберт. Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла. — Сматс.
22. Неділя — Ст. Джулієн.
29 Неділя — Алвена.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення — Вакав
6. Неділя — Єллов Крік
13. Неділя — Вакав
19. Субота. Миколая — Тернопіль
20. Неділя — Сматс
22. Вівторок. Зачаття — Ст. Джулієн
27. Неділя — Алвена

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Гонеймун.
22 Неділя — Вірдейл.
29. Неділя — Сенбург.

Адреса: 534 - 7-ма вул. Схід. Принс Алберт, Саск

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Арран.
22. Неділя — Вайтбіч.
29. Неділя — Дорбен.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця Введ. Богор. — Гвес.
6 Неділя Свон Плейн.
11 Неділя Арран.
19. Субота. Миколая — Норквей.
20 Неділя — Кобзар.
22 Вівторок Зачаття — Довбен
27. Неділя — Глен Елдер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Радвей — (базар)
22. Неділя — Восетна.
29. Неділя — Редвотер.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення Богор. — Федора.
6. Неділя — Егремонт.
13. Неділя Радвей (Ювілей).
19. Субота. Миколая — Торгилд.
20. Неділя — Нюбрук.
22. Вівторок. Зачаття Восетна.
27. Неділя — Редвотер.

Бох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
Округ Смокі Лейк, Алта.

ЛИСТОПАД
21 Субота. Собор Михаїла. — Беліс.
22 Неділя — Спеден.

ГРУДЕНЬ:
4 Пятниця. Введення — Ворспайт — Річні Збори
6. Неділя — Смокі Лейк — Річні Збори.
13 Неділя — Беліс — Річні Збори
19. Субота. Миколая — Стрий. Річні Збори
20 Неділя — Смокі Лейк Річні Збори Окр. Ради.
22. Вівторок. Зачаття — Смокі Лейк
27. Неділя — Спеден — Річні Збори.

Адреса: Бох 300, Смокі Лейк, Алта. Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича

ЛИСТОПАД:
21 Субота. Михаїла — Шіго—пол.
22 Неділя — Форм Лейк.
29. Неділя — Едмор.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення — Федаки
6. Неділя — Інсінгер місто.
13. Неділя — коло Куцих.

Адреса: Шіго, Саск., Бох 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — „За рікою".
22. Неділя — Тідор—місто.
29. Неділя — „Пасічники".

ГРУДЕНЬ.
4 Пятниця. Введення — Інсінгер — Гайвей.
6. Неділя — Шіго місто.
11. Неділя — Вест Брук.

Адреса; Шіго, Саск., Бох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Серейл.
22. Неділя — Лак Ла Біш.
27. Неділя — Гресленд.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення — Крайгенд.
6. Неділя — Бойл.
13. Неділя — Норвл.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини

ЛИСТОПАД.
21. Субота — Арх. Михаїла — Сторновей.
22 Неділя — Вроистон.
29 Неділя — Мазепа.

110 Веллингтон аве Йорктон, Саск. Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака

ЛИСТОПАД.
21 Михаїла — Завале (храм).
22 Неділя — Кагвин.
29 Неділя — Прут

Адреса: Бох 158 — Виллингдон, Алта
Тел. 49 — Виллингдон.

Календар Українських Свят

ЛИСТОПАД:

16	П	3	Муч. Акепсима епископа
17	В	4	Прен. Йоанікія Вел.
18	С	5	Муч. Галактіона й Епістимії
19	Ч	6	Павла архієп. Царгород.
20	П	7	Св. 33 муч. Царгородських
21	С	8	*Собор Архистр. Михаїла*
22	Н	9	*Н. 26 по З.С.* Онисифора
23	П	10	Ап. з 70-ти: Ераста, Олімпа
24	В	11	Муч. Мини, прен. Теодора
25	С	12	Св. Івана Милостивого
26	Ч	13	†Івана Золотоустого
27	П	14	†Ап. Филипа з 12-ти
28	С	15	*Поч. Пилипівки.* Мч. Гурія
29	Н	16	*Н. 27 по З.С.* Ап. і Єв. Мат.
30	П	17	Григорія еп. і чудотв.

ГРУДЕНЬ:

1	В	18	*Листопад.* Св. Муч. Платона
2	С	19	Прор. Авдія, прен. Варлаама
3	Ч	20	Прен. Григорія Декаполіта
4	П	21	*Введ. в Храм Пресв. Богород.*
5	С	22	Ап. Филимона і з ним Архипа

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.

ЛИСТОПАД.
21 Субота. Михаїла — (Олуцька церква) — Гардентон.
22 Неділя — Роза.
29 Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїла Горгіца

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Шел Велей.
22. Неділя — Леннард.
29. Неділя — Шортдейл.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця. Введення — Гренвію
6. Неділя — Петлюра.
13. Неділя — Гилберт Плейнс.
19. Субота. Николая — Леннард.
20. Неділя — Роблин.
27. Неділя — Шел Велей.

Увага: По всіх парафіях по Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.
Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса

ЛИСТОПАД:
21. Субота. Михаїла — Арбакл (св. Апостолів).
22. Неділя — Арбакл (Миколая)
29. Неділя — Вайта.

Адреса Паять (Vita), Ман
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського

ЛИСТОПАД:
15-22-29 Неділі — Брендон.

ГРУДЕНЬ:
6-13 Неділі — Брендон.
20. Неділя — Портедж ля Прейрі. (Празник).
27. Неділя — Брендон.

Адреса: 518 Песифик аве., Тел. 2826 Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.

ЛИСТОПАД:
15. Неділя — Едмонтон.
21. Субота. Михаїла — Вайлдвуд.
22. Неділя — Атабаска
29. Неділя — Баргил.

ГРУДЕНЬ:
4. Пятниця Введення — Калмар.
6. Неділя — Себа Біч.
13. Неділя — Ричмонд Парк.
19. Субота. Миколая — Оновей.
20. Неділя — Торсбі.
27. Неділя — Баргил.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

Устав Церковний

ЛИСТОПАД:

21. Субота. *Собор Архан. Михаїла.* УВ Матея 13: 24-30, 36-43. Літ. Жид. 2: 2-10 і Луки 10: 16-21.

22 Нед. Гол. 1. УВ 4. Літ. Ефесян 5: 9-19. Єван. Луки 10: 16-21.

29. Нед. Гол. 2. УВ 5. Літ. Ап. Ефесян 6: 10-17 Єв. Луки 13: 10-17.

ГРУДЕНЬ:

4 Пятниця. *Введення.* УВ Луки 1, 39-49 і 56. Літ. Жид 9. 1-7. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

6 Нед. Гол. 3. УВ 6, Літ Колос. 1: 12-18, Єв. Луки 15: 16-24.

13. Нед. Гол. 4 УВ 7. Ап. Кол. 3: 4-11. Єв. Луки 17: 12-19.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

THE HERALD
Box 3626
WINNIPEG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 1, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 1-го ГРУДНЯ, 1953. ЧИСЛО (955) 23

В ІНДО-ХІНАХ.

Французи воюють з большевицькими бандами в Індо-Хінах вже сім літ. Є вістки, що тепер Французи перевезли літаками і спустили парашутами поважне число війська далеко поза боеву лінію, і там те військо захопило дуже важну большевицьку околицю, де був летничий порт і всякі военні припаси. Туди пішлють ще більше війська. Вони послуґуються американськими літаками. Думають, що се великий удар большевикам.

ФРАНЦУЗИ НЕ БОЯТЬСЯ АСИМІЛЯЦІЇ.

Премієр Лоран говорив недавно, що Французи в Канаді вже не бояться асиміляції. Вони вже потворили такі свої організації, що асиміляція (винародовлення) їм не загрожує. Вони є і будуть Французами. Лоран — Француз.

ЧЕРЕЗ КЛОПІТ СТРАТИВ РОЗУМ.

В Ню Йорку дуже не повелося фабрикантови сіток на волосся, отже збожеволів. Звесь Давид Флеґенгаймер. Він влив оплячій жінці в горло етеру, поколов її і дочку шпилькою від леду, бив їх рушницею, запалив одну кімнату, накидав патронів (з кулями) в огонь, а тоді поколов себе тою ж шпилькою 9 разів, та порізав себе бритвою. Він і жінка в небезпечнім стані, з дочкою не погано.

ПОБИВ ДІТЕЙ — ПОВІСЯТЬ.

В Квебеку мають повісити Джорджа Гіберта, що вбив сокирою четверо своїх дітей. Найстарший син мав 9 літ.

В КОПАЛЬНИ ВТОПИЛОСЯ 8.

В Фукуока, в Японії, вода прорвалася зі ставу (штучне озеро) і залила копальню. Було там 8 робітників, отже вода і їх залила.

ЗА ФАЛЬШОВАННЯ ЧЕКІВ ТРИ РОКИ.

В Винипеґу засудили Гаролда Кравфорда й Александра Шарка на три роки тюрми за сфальшовання і підроблювання чеків. Вони на такі чеки дістали понад 4,000 долярів.

ВИХОР РАНИВ 21.

В Флориді вихор майже змів мале сельце. Два вихри були і в Люзіяні. В Вудвил вихор знищив шість хатів цілком. Коло 25 домів вихор знищив коло Бруссард. Всіх поранених є 21.

ВЕЛИКИЙ ДОЩ.

В Ню Орлінс, в Америці, впало недавно 8 цалів дощу за один раз, отже вода в місті наробила багато шкоди, позаливала пивниці, спинила весь рух і т. п.

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА ВИЇХАЛА.

Листопада 23-го Королева Єлисавета виїхала з своїм чоловіком в подорож по краях, які вяжуться з Англією. Найперше буде на Бермуді, дальше на Ямайці, а дальше поїдуть до Нової Зеляндії й Австралії. З поворотом відвідають остров Цейльон, Мальту і ще деякі місця. Вернуться до Лондону 15-го травня. Лондонці випроваджали їх дуже величаво.

ЗАПЛАТИЛИ 170,000 КАРИ.

Сім компаній, які продають ґумові річи, головно ґумове обувя і ґуми до автомобілів, заплатили 170 тисяч долярів кари за те, що тихцем порозумілися і встановили ціну, якої хотіли, очевидно багато висшу, ніж повинні.

В АМЕРИЦІ ПОВЕНИ.

В Стейті Орегон, в Америці, піднеслася вода в ріках і коло 2000 осіб відгородила від дальшого сухого світа. Подібне може бути з околицями, до яких вода ще не зайшла.

ПАРАЛІЖ МІЖ ЕСКІМОСАМИ.

В сторонах 240 миль від Чорчил на півночи поширилася слабість параліжу, і туди з Чорчил полетіли лікарі і норси.

ЗИМА В ВИНПЕҐУ.

Перший сніг Виннпеґці дістали в свято Михаїла, 21-го листопада. До того часу довгий час було сухо, гарно, не дуже зимно. Впало може півтора цаля снігу, або два. Другого дня знов трошки допадав. Знак, що зима тут почалася, хоч мороз ще невеликий.

УСУНУЛИ 27 УЧИТЕЛІВ.

В Філядельфії, в Америці, Шкільна Рада усунула із шкіл 27 учителів, які при допиті не хотіли відповісти, чи вони комуністи, чи ні.

ШІСТЬ ВЛОМІВ В ТРОХ ДНЯХ.

В Виннипеґу в трох днях, один за другим було шість вломів до бизнесових будинків. Багато чого вломники позабирали. Поліція заявляє, що число злочинів щораз збільшуеться.

АЛЬБАНЦІ ТАКОЖ ТІКАЮТЬ.

Альбанія також в руках комуністів. Два Альбанці приспали чимсь капітана малого кораблика, заплили до Греції і просили тут захисту.

ХМАРА САРАНЧІ.

На Нову Полудневу Валію (Ню Савт Вейлс), в Австралії, налетіла хмара саранчі (коників) три милі груба. Саранча все виїдає що попаде. Вислано літаки, щоби кидали отрую і саранчу вбивали.

ДОЛЯ ВРЯТУВАЛА ЯПОНСЬКОГО ЦІСАРЯ.

Коли японський цісар, Гірогіто, вийшов з лябораторії, де студіював справи фльоти, то за півтори години завалилася в лябораторії тяжка стеля. Так 90 мінут вратувало його від смерти.

БУВ ПІД ОГНЕМ І ЗДОРОВИЙ.

З Мадрасу, в Індії, є вістка, що там йоґ увійшов до ями 5 стіп глибокої, а над ним спалили дерева пів тони. Коли огонь загас, йоґ вийшов з ями цілком здоровий. Тому приглядалося 5,000 народу. — Йоґи, се ті, що виробляють в собі велику силу волі, таку силу, що природним силам опирається. Йоґи нераз показують таке, що тяжко зрозуміти, як вони те роблять.

ДІЯМЕНТИ В ПОЯСІ.

В Лондоні, в Англії, арештували Хаю Ґлят, що хотіла перекрасти до Бельгії діяменти вартні 3 тисячі фунтів (коло 7000 долярів). Вона заховала діяменти в шнурівці. Засудили її на заплачення 2,000 фунтів і шість місяців арешту. А її чоловіка (з Польщі), Герша Мейліха Ґлята, засудили на 18 місяців арешту за тії ж діяменти ,і за те, що мав швайцарських годинників. вартости 3,000 долярів, і старався не заплатити за них цла.

ЯК СХОПИТИ ПРЕЗИДЕНТА.

Бувший комуніст, О'Дел Новел, заявив в Детроіт, що в Москві вчили його і других з Америки, як схопити американського президента і міністрів, коли б в Америці почалася революція. Новел мурин, і говорив це як свідок, коли судили шістьох комуністів, які тут вчили, як повалити уряд.

ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВІННІПЕҐУ

У НЕДІЛЮ, 20-го ГРУДНЯ, 1953 р., громади: Катедри Пресв. Тройці, Собору св. Покрови і церкви св. Михаїла будуть святкувати

35-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ПРОГРАМА СВЯТА:

Рано: Урочисті Богослуження в своїх церквах

6-та год. вечер: Спільна, святочна вечера, з промовами визначних духовних і світських діячів та концертовою програмою.

Запрошуємо всіх православних українців до участи в цім торжестві.

Констисторія У.Г.П.Церкви в Канаді.
о. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

СУДДЯ — РОМАН ДМОХОВСЬКИЙ.

Побіч Чайковського треба пригадати визначного греко-католика, Романа Дмоховського, суддю в Перемишли. Він же мав навіть титул папського лицаря "Кавалер ордеру: Про Еккдезія ет Понтіфіце" (За Церкву і Первосвященика — папу).

Коли гр. кат. єпископи почали в Галичині насильствами заводити целібат, Дмоховський проти того дуже різко виступив в пресі, а також написав драму "Примусовий Целебс". Тоді католицькі верховоди почали плюгавити Дмоховського найбруднійшими словами, як люде без чести і сорому. (Про те буде окремо).

Тут маємо важнійше з двох стать Дмоховського, надрукованих в перем. "Укр. Голосі" 1925 року.

...Грім у сей дім, де мремо ми!

Такий був заголовок статті в перем. "Укр. Голосі", ч. 5, 1925. Стаття почи-

"І в наш край, "у сей дім, де мремо ми", впав новий "грім" (целібат).

"Не забудуть того найпізнійші покоління, запише се літописець мартирольоґії (мучеництва) українського народу, як памятного 21-го грудня 1924, впали страшні слова з уст не племінного нашого ворога, не якогось наїздника, але з уст нашого найчільнійшого Громадянина, з крови і плоти (з тіла) сина нашого народу, який нам тут у нашім княжім ґроді (Перемишли) повинен заступати суверена (пануючого, князя), — страшні слова: "сік вольо, сік юбео"! (так хочу, так приказую).

"Відтепер не матимеш, Народе, останнього захисту рідної культури... Дістанеш якихсь урядників в ріжних ранґах, які оскільки їм обставини і вітер згори позволять, будуть проповідувати тобі Слово Боже, а більше від них нічого не надійся".

Тими словами сказав еп. Коциловський, що він хоче і приказує богословам бути целебсами (безженними). Його слова, се той грім, що вдарив "в наш дім". І Дмоховський говорить дальше:

"Треба застановитися, як недопустити народного дому до пожежі, підкладеної руками власних синів народу задля позискання сильних міра (світа) сего, задля "лакімства нещасного".

Зрозуміле, що коли епископ каже: поставлю вас священиками, коли будете целебсами, то він Тайну Священства продає, а питомці:

"Мають зректися споконвічного права нашої рідної Церкви, кілька разів запорученого Христовими Намістниками (папами), на підставі котрого, як одружені, можуть служити Христови і Народови".

Дальше Дмоховський пригадує, що Церква забороняє священство продавати, або взагалі мати з того якісь зиски. А коли епископ священство продає, то, по законам Церкви, позбавляєсь епископства. А таке, як робить Коциловський, то продажа!

"Не змінює те нічого, коли епископ при елекції (виборі) каже до питомця: Дам тобі їсти, прийму тебе до семинара, хоч ти хам вихованням і душею; парохію дістанеш скоро і добру, як зречешся св. Тайни супружа!

"В тім випадку по мойому глибокому католицькому переконанню, продається Тайна супружа епископови, за хліб в семинари і за парохію. А зиск матеріяльний остає все при епископови

"І єпископ є чоловіком. І коли до Христа мав приступ сатана і хотів його іскусити, то чому ж і до епископа не міг би приступити? Бо ж яко віруючий християнин і католик, не можу повірити, щоби раду примусового введення целібату міг епископови уділити сам Бог, або Христос, на свідоцтво котрих він (Коциловський) в своїй промові 21-го грудня, 1924, покликався".

Згадує Дмоховський закиди Коциловського, що дотеперішні жонаті священики не були такими як повинні бути, — "і се є образою для цілого нашого духовенства".

"А мені, що походжу зі старої священичої родини, вихованому в атмосфері священичого католицького дому, — не лишається нічого іншого, як піднести прилюдно грімкий протест проти такого плюгавлення власного гнізда!"

Тут пригадує Дмоховський, що Коциловський дав свому шваґрови найкращу парохію, і не боявся, що він недобрий священик, бо жонатий.

Згадує і Хомишина, як маняка (дурноватого), автократа, циніка (безвстидника), та його книжки "В імя правди" та "Жонатий клир, а безженство клиру", — "котрими без... тить і плюгавить Тайну супружа". За Хомишином пійшов і Коциловський. А така робота, — "се вислід не нашої рідної гадки, а гадки тих (Поляків), які в документі з 1717 р. подали спосіб знищення нашого обряду і народу". Вони давно таке плянували, та незабутні отці Синоду (з 1891 р.) перешкодили, як Ол. Стефанович, Григорій Чубатий, Іван Негребецький і другі. Тепер обібрали собі Станиславів (Хомишина), звідки "капля по капельці пускали отрую". Прийшла пригожа нагода і взялися до роботи, щоби добитися хвилі коли то: **"плебануф нашего обжондку пшезначаць бендземи"** (будуть призначувати Українцям польських ксьондзів).

"Пожежа спалахнула, ратуймо дім! Проминув час слів, — прийшла пора діл. Ми мусимо обдумати способи ратунку. Добре роблять громадяне Перемишля і Львова, що скликують віча в тій церковній справі, а ті віча дадуть почин до всенародної акції".

Роман Дмоховський,
надр. Суду, кавалер ордеру
Pro Ecclesia et Pontifice.

"З духовного семинаря".

Дмоховський в тім же "Укр. Голосі" ч. 42, 1925 р., оповідає, яке безголовя заведено в перемиськім духовнім семинари

"Се, що діється тепер в духовнім семинари в Перемишли, є скандалом. Се вже не інституція, що має виховувати священиків, се якийсь заклад, що має фабрикувати целебсів. Які ті "целебси" будуть, тим не журяться опікуни духовного семинара, бо мовляв: "не дівства від вас бажаю, але безженности". Від сего року вже впроваджено в нас всі станиславівські методи (способи), а наш ректор, о Лакота, конче хоче дорівнати о. Бойчукови в Станиславові." (Про Бойчука буде дальше).

Перше закликалося, щоби молоді люде зголошувалися до семинаря, а тепер ні, — **самі вибирають які їм на руку. Навбирали їх ще в часі вакацій, дають "лижку і миску", і при їх помочи розбивають єдність старших питомців.**

"Вже минулого тижня зазначив "Укр. Голос", що тут ґейби пляново працюється над тим, щоби селови дати найслабші інтелекти (розуми) і характери, — осібняків, яким бракує примітивних (перших) підстав культури. Видно, що "невидима рука" пляново працює, щоби по Качалах, Лежогубських, Дзеровичах, Савойках, Левицьких, Костельниках і десятках інших сильних інтелектах настала доба пігмеїв (недоростків). Се траґедія нашого церковного життя Се упадок безмежний!

"Лячно робиться! Куди йдемо? Всіх найспосібніших розганяється, а лишається саму мірноту (простаків), таку нужденну мірноту, що не буде розуміти того, що буде читати в Евангелію. Можливе, що о. ректор вийде з арґументом, що "блаженні нищі (убогі) духом". Як так, то дискусія вривається."

На 1925 рік не розписували конкурсу (заклику до зголошень), де можна вибрати найспосібнійших. "Тепер ректор приймає тихцем поодиноко, щоби тільки підписав цироґраф". (Цироґраф в оповіданнях — запис власною кровю душу чортови). "Вибирає таких, що не мають лижки і миски, щоби їх та лижка і миска держала і в семинари і при целібаті"

Семинар, се церковно-народна інституція, якою інтересується ціле духовенство і громадянство. "І тому не є байдужим хто буде духовним провідником народа, — матолок (туман), чи інтеллект" (розум). Духовенство і нарід мусить протестувати, хочби хто покривав се "волею Божою".

"Тому апелюємо (відкликаємось) до Консисторії в Перемишли, бо духовенство і громадянство їх винує і закидає їм байдужість супроти того, що діється в семинари. **Домагається від членів Консисторії, щоби вони ясно поставили справу, чи годяться з тим, що діється тепер в духовнім семинари.**

"Духовенство і громадянство очікує відповіди від членів Консисторії, коли наша Церква в небезпеці."

Роман Дмоховський.

Слова Дмоховського, се слова щирого визначного греко-католика і судді, який не міг мати особистого інтересу в тім, що говорить.

Як щирий Українець і совісний чоловік, він не міг мовчати, коли бачив, як "невидима польсько-римська рука" при допомозі українських прислужників веде Церкву і нарід до знищення.

Всякі способи.

З того, що дотепер сказане, бачимо, кілько всяких способів має та "невидима рука "в своїй роботі. Треба поставити для Церкви епископів, які тій руці служили би. Треба поставити митрополитом Поляка. Треба завести "ціхі мши", щоби нарід привикав до такої Служби Божої, яка є в костелі, — а вона там завсіди тиха. Треба до духовних семинарів принимати неударів і туманів, щоби мати туманів священиків. Треба завести целібат. Треба конкордатом дати Церкву під власть Поляків. Треба до Церкви вводити латинські "латки і латочки..." Звичайному чоловікови може і на гадку не прийти, що такими ріжними стежками ворог йде наступом з усіх сторін.

Дмоховський писав більше, ніж тут згадано, і при іншій справі він ще згадається. Хіба ще додати, що він в переписці з автором сеї статті також згадував, що до духовних семинарів принимають найгірше дрантя, і що він "найперше Українець, а вже потім католик."

КОМЕДІЯ, А НЕ — НЕЗГОДА.

В Галичині була думка, що між Хомишином і Шептицьким панує незгода. Хомишин з Шептицьким не числиться. От Хомишин заводить целібат, а Шептицький ні...

Та розумні себе питали: Чи Шептицький не має права в справи Хомишина вглядати? Чи йому робота Хомишина байдужа?

Але час показав, що між Хомишином і Шептицьким була повна згода, а те, що виглядало на незгоду, було комедією для дурення Українців. Шептицький, Хомишин і Коциновський, се були актори-комедіянти. Гляньмо на довгу стежку, що вела до целібату.

1. Поляки вже в "Проекті на знищення Руси", 1717 р., мали в пляні целібат.

2. "Пшиятель Хшесьціяньскей Правди" вже в 1800-их роках плюгавив гр. кат. жонатих духовних і захвалює целібат.

3. Папський висланник Чяска на Львівськім Соборі 1891 р. силуєсь накинути целібат.

4. Ухвали того ж Собору пофальшовано в користь целібату і папа приняв їх як добрі.

5. Папський висланник Дженокі говорив 1923 р. у Львові, що целібат в гр. кат. Церкві повинен бути, бо на те згодилися три епископи.

6. В 1918 р. Шептицький рішає, що половина богословів львівського семинара мають вже бути целебсами.

7. В 1920 році на тайних нарадах Шептицький з Хомишином і Коциловським постановляє, що треба целібат завести в гр. кат. Церкві.

8. Польський "Ілюстровани Курер Цодзенни" каже, що **Митрополит вже довгі роки перед війною носився з заведенням целібату.** Поляки про те давно знали.

Так заведення целібату під недавною Польщею почалося комедією, а закінчилося траґедією для Українців.

Така комедія тягнеться від заведення унії. Папи уніятів з усеї сили боронять перед Поляками, а Поляки весь час з усеї сили Українців бють. Така була папська оборона.

Чи ж не комедія? Але уніятам тяжко було додуматися, що се плянова, облудна комедія.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ НА ФИЛИПИНАХ

Филипини, се велика група островів на полудне від Японії (коло 7000 островів). Населення — Маляйці, є трохи Китайців і небагато Еспанців, що там довго панували. Президентом дотепер був Ельпідіо Квіріно (Еспанець), а тепер президентом вибрали Рамона Моґсайсая, Маляйця. Він дістав понад півтора міліона голосів, а Квіріно 681,478. Маляйці набирають сили.

З КИТАЮ НАРКОТИКИ ДО АМЕРИКИ.

Голова Наркотичного Бюра, Енслингер, заявив перед сенатською комісією в Вашингтоні, що комуністичний Китай заливає Америку наркотиками (як опіюм і др.). Все йде через Гонг Конґ, найперше до Японії, а затим до Америки. А комуністичний уряд примущує населення, щоби засівало рослини, які мають опіюм, і давало опіюм урядови, як податок.

[illegible]

53.

Сахно в Лагодові — його навернення.

Нім. свящ. Сахно прийшов до Лагодова, селяне випитували про нього на ярмарку в Руді, і недобре про нього чули. Се їх упередило до нього. Коли ж прибув і почав дразнити людей, то підозрівали, що він при помочи польського староства поборює український рух в Лагодові. Тому ставилися до нього з недовірям, а вкінци сталася пропасть між ними і парохом.

Тоді ж учителем в Лагодові став свідомий Українець — Іван Нуда, і взявся щиро до праці в школі і в громаді.

Місцевим Полякам не подобалося відродження українського села. Старовство в українській роботі бачило "гайдамаччину", а Сахно був у них "пожондни рускі ксьондз пробощ". А старовство накладало кари на читальню і її членів. Тому селяне зненавиділи свого пароха.

Як навернувся Сахно, оповідає лагодівський селянин, Іван Возьний, в листі до мене:

"Сахно був довго великим ворогом читальні "Просвіти" й агенції "Дністра". Але як його діти повиростали, вони приходили до читальні та виробилися на добрих Українців. Його син Роман ще не вернувся з української війни і бідує на Чехах. Другий син, Стефан, був українським офіцером. А ще молодший, Ярослав, є дуже здібним чоловіком. Отже як діти підросли, то о. Сахно мусів стати українським патріотом.

"В 1922 р. ми відновили читальню і влада хотіла її розвязати. Тоді о. Сахно був три дні у Львові й шукав в намісництві давного дозволу, з 1899 р., на заснування читальні, і знайшов. І читальня добре в нас розвивалася.

"А зле робив Сахно, що за його побуту не було таких, що читали б церковні книжки. Тільки його син Ярослав підтримує церковний спів.

"Сахно в часі війни був арештований австрійським урядом і пересидів два роки в Талергофі (в концентраційнім таборі). Але українські посли виратували його, бо пізнійше він йшов з Українцями. Коли прийшли Поляки, то арештували його і тримали в арешті поверх рік. Забрали всю худобу. Така то доля тепер."

Отже аж діти навернули свого батька і зробили з нього українського патріота.

Коли б Сахно не був москвофілом, то був би заощадив собі і своїм парохіянам багато дошкульних неприємностей. Се тимбільше, що нарід в Лагодові, хоч темний і здеморалізований Потенами (панами) та коршмою, був сам собою дуже добродушний. Отже над ним можна було працювати з успіхом, та виховувати його.

Коли б я був мав змогу продовжувати мою діяльність в Лагодові, а ще й тілько років як тут в Америці (Пристай був опісля в Америці), то був би залишив більші сліди на земли.

Хто зі священиків мав діло з нашими американськими парохіянами, той зуміє якслід оцінити чесноти сумлінних старокраєвих селян.

Лагодівські парохіяне, як перше підгорецькі, заслужили собі, щоби я працював для них. Як вони любили і поважали мене, про те не пишу багато, хоч і не боюся що хтось закине мені самохвальбу. Мені байдуже, що говорити будуть про мої спомини. Може тоді я вже буду спати вічним сном і не почую людського осуду.

Я сповідаюся тут яжнайщирійше, бо хочу вірно передати грядучим (будучим; тим, що прийдуть) поколінням свої людські спостереження. Роблю се, щоби з того мали користь ті, що спомини будуть читати. Тому нехай кожний судить мою останню сповідь, як йому подобається.

[illegible] ТРУМЕНА

Великого розголосу набирає нині справа звязана з бувшим президентом Труменом, якому слідча американська комісія закидає, що він був поставив комуніста Вайта на високе державне становище, а Трумена повідомляли, що се комуніст. Коли ж тепер закликали Трумена на допит, він не прийшов, але виголосив промову через радіо, де роблені йому закиди заперечував.

Розуміесь, що се лише витягнуло цілу справу перед ширший світ.

В обороні Трумена почулося багато голосів, а навіть Москва сказала своє слово. Нині Трумен говорить, що за ним є 96 процент загалу, однакож заінтересовання справи в пресі показує що інше.

В відповідь Труменови слідча комісія почала дальше справу Трумена розбирати, при ширшій публиці і представниках преси та радія. Заприсяжене зізнання давав директор слідчого бюра Едґар Гувер. Казав, що Трумена повідомляли, що Вайт комуніст

Трумен в своїй промові назвав головного прокуратора Бравнела брехуном, отже Бравнел також сказав, що Трумен не зважав на осторогу щодо Вайта і других 14-ох, яким закидано комунізм.

Там же зачеплено деякі канадійські тайні документи відносно Вайта, отже тепер уряд Канади дуже тим невдоволений, — каже, що тайних документів не повинноси виявляти. А в Вашинґтоні знов говорять, що американська справа того вимагає.

Є також вістка, що на допит брали ще когось важнійшого ніж Вайт, але імени його покищо не подали. Дошукування йдуть дальше, і, як хтось казав, зачепили вже найвисших.

Тут ще згадати, що Віктор Ласкі в промові в Ню Йорку закидав канадійському міністрови заграничних справ Пірсонови, що той перешкаджав в вишукуванню шпіонів в Вашинґтоні й Оттаві. Певна річ, що се лише закид, а не доказовий факт, але се вже поважно зачіпає Канаду й поширює розміри цілої справи. Заважує тут і те, що канадійський уряд не рад допустити, щоби з Гузенком, який виявив давнійше багато з шпіонської роботи, говорили представники американської слідчої комісії.

Про ті справи преса щораз більше розписуєсь, отже годі предвиджувати, до яких розмірів ціла та справа розвинеться. Слідча комісія і дальше справу розбирає і може виявитися багато такого, що досі не було відоме. З того можуть бути поважні наслідки. За Америкою можуть початися пильніші розсліди і деінде, і наслідки можуть бути такі, яких годі предвиджувати.

СТУДЕНТИ ЇЗДИЛИ ПО СВІТІ.

Сего року 37 студентів з канадійських університетів відвідали Індію, Пакістан й остров Цейльон. Гроші на подорож мали вчасти з університету, а 40,000 дістали з Фордової фундації.

ПОЛОЖЕННЯ В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ.

Москва збирає в східній Німеччині військо, а большевикам-робітникам в фабриках пороздавала зброю. Вона сподіється, що Німці можуть знов почати розрухи, а тоді не буде з ними жартувати.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimontly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

АРХІЕП. БУЧКО ПРАЗНИКУЄ В ПОЛЯКІВ

При кінци вересня 1953 р. відбувалося в Римі й Асижу, в Італії, велике польське свято, — 700-ліття канонізації (оголошення святим) польського епископа) Станіслава Щепановського. Свято почалося 15-го вересня і тревало 5 днів. Був там польський архіеп. Ґавліна, інфулат Філіпяк, прелат Міхальскі, дальше польські ксьондзи, світські Поляки й Італійці.

І був там також "українсько-католицький" архіеп. Іван Бучко, про якого пише "Дзеннік Польскі" з 12-го жовтня: **Загальну увагу звертала присутність між польськими духовними Його Ексцеленції Архіеп. Івана Бучка, Візитатора української діяспори** (розсіяння, скитальців) **в Европі."**

Що присутність Бучка звертала увагу, се зрозуміле. Всі дивувалися, що Бучко, як ніби Українець, прийшов на празник до відвічних ворогів українського народу, — прийшов, щоби їх торжество звеличати. Де на світі таке бувало? Таке можливе лише в "рутенців", яким можна "в лице плюваре, а вони будуть манум (руку) лизаре"

Промовляли там монс. Мартін, казав, що папа, який Щепановського канонізував, так як нинішний папа(!): **"Уважав славу і щастя вашої** (польської) **любої вітчини за своє щастя і славу".** А дальше:

"Досить глянути на ваші вчинки від непамятних часів до найновійших, щоби доглянути те таємне післанництво вашого народу. Сам св. Отець показав цілому світови, як річ гідну подиву, — терпіння за віру, які в Польщі переносять ваші братя, священики, епископи... (тут згадує польські терпіння під большевиками).

Терпіння воєнні, в концентраційних таборах, на скитальщині.

"Памятайте, що хто більше терпить, то стається подібним до Ісуса і стається близшим Божому серцю.

"Роблю висновок: **першим "тутулом" Польщі, першою причиною чому Христів Намістник на земли обдаровує Польщу особлившою любовю** — є її терпіння

"По недавнім нападі на Польщу св. Отець сказав: **"В вашій історії не було і не буде ніколи одної річи: невірної Польщі, відорваної від Христа і Його Церкви...** Св. Францішек і намістник Христа на земли, наслідник св. Петра, милує вас і благословить..."

З того бачимо, що Поляки для папи святі люде, але не диво, бо ж і приповідка каже, що "рука руку мие", а "циган свої діти хвалить".

Але Бучко? Він чейже знає з історії кількасотлітні насильства Поляків над Українцями. Сам він бачив насильства Поляків в Галичині. Бодай чув про варварське нищення православних церков на Холмщині та Волині, — отже з яким лицем йшов він звеличувати польське свято і слухати тих вихвалювань Поляків? Тому й звертав увагу. Всі дивувались "рутенській" натурі.

Очевидно Бучко хотів дати також примір "українцям католикам", щоби і вони з Поляками бра́талися. — А врешті може до Поляків ходив лише Бучко-католик, а Бучко-українець сидів вдома.

Польський "Ґлос Недзєльни" з 4-го жовтня каже, що папа видав Апостольський Лист до польського кардинала Вишинського і польського епископату, а в тім Листі говорить папа — "взнеслими словами про чесноти польського народу, його непохитність в вірі". А дальше:

"Не лишаться без великого овочу ваші труди (коло нищення Українців?). Наше серце наповняється радістю коли бачимо найбільшу вашу любов і вірність Найсвятійшій Божій Матери, в якій то пошані і ревности не лишаєтесь поза ніким, а навіть багатьох випереджуєте."

Певна річ, що і Бучко так думав, і повинні думати "українці католики".

Але яка велика брехня в тих похвалах! Сама ж Польща "нежондем" (неладом) стояла, а для Українців була розбишацькою татарською ордою. Смерть їм готовила. Чи се вірність Божій Матери? Чи мати Божа тим тішилася?

Українці були великими мучениками в руках Поляків. Та вони і Матір Божу щиро поважали (Поляки рабунком забирали від Українців образи Божої Матери); вони з великою посвятою обороняли і Церкву і своє життя, — але чи папи коли про те згадували? Та не диво, бо папи і Поляки "одним миром мазані".

Се лише католицькі політики голосять, що якто папи Українцям помагали (чим, в чім і коли помогли?); як їх обороняли (перед ким?); що яка греко-католицька Церква (якої нині нема!) патріотична, вона "заборола" (охорона) українства; що вона нікому не служила (крім Поляків і папи)

Цікаво, чи ті, які осуджували папський лист до народів Росії, заговорять тепер про Бучка і вихвалювання Поляків. А повинні, бо Польща не була ані троха лучшою для Українців як царська, а нині большевицька Росія. Повинні заговорити!

КІЛЬКА УВАГ

Буває, що в церкві молоді, а то і діти стоять назаді, а старші напереді. Деяким старшим здається, що се вони повинні напереді бути, бо що там діти, що молоді. Нехай вони наперед не пхаються.

Але якраз молоді повинні бути напереді, щоби привикали, щоби чулися в церкві повноправними; щоби зблизька все бачили; щоби відчували, що їх принимається в церкві як своїх, як добрих, як кандидатів на старших членів церкви.

Молодших треба підготовляти до церковного життя. Вони можуть тримати свічки, можуть і з тацою ходити. Можуть священикови прислугувати, — і в деяких церквах гарно прислугують.

До того старші повинні їх втягати, се їх "батьківський" обовязок. А коли молоді будуть в церкві такі обовязки виконувати, то старші можуть лише тішитися і хвалитися, що — ось яких ми гарних молодих маємо!

До Христа матери приводили дітей і Він їх принимав, певна річ, що говорив з ними, може і на руки брав, і благословив їх. Хоч Апостоли не хотіли дітей допускати, бо думали, що Христос є лише для старших. Та Христос казав: "Пустіть їх!"

Дальше молодих треба брати до співацького гурта, а тоді вони будуть радо приходити, бо побачать, що вони потрібні.

Не можна думати, що церква лише для старших, які вже ніби "заслужені", а без молодих можна обійтися. Надії заслуга старших буде в тім, що вони молодших будуть на своє місце в церкві приготовляти.

Окремо старші жінки повинні молодих жінок, дівчат, а то і дівчат-підростків втягати до церковно-громадського життя. Могли б і дівчата в часі Богослуження почерзі свічки тримати, а не лише старші. Старші жінки можуть свічок і не мати в руках, але можуть похвалитися, що: "Ми вже маємо таких молодих, що за нас свічки тримають". Се було би миле Богу і гідне перед людьми.

А молоді приучувались би до обовязку і бачились би в церкві рівними з усіма. Се заставляло би їх вести себе поважно і примірно.

Також при спільних обідах нехай дівчата помагають, прислугують.

І коли церкву прикрашуєсь, нехай се роблять і старші жінки, і молоді, і дівчата. Нехай і дівоча частина буде в тім прикрашуванню.

В церкві повинно бути як вдома, де батько і мати радіє, коли може заступитися добрим сином, доброю дочкою.

З ЛИСТА ДО КОНСИСТОРІЇ

Сего року святкуємо 35-ліття нашої Церкви. Всюди відбуваються торжества, голосяться науки, підносять вартість приналежности до неї, заряджують збірки. І поодинокі свідомі, патріотичні і церковні люди надсилають жертви на Ювілейний Фонд Церкви. Громади, організації й установи заряджують окремі збірки.

Але, як воно при всяких справах буває, бувають і недотягнення. Про те в листі, який наводимо: "...Нині я був в церкві сусідної громади. В церкві було досить людей. Священик сказав на проповіди про Ювілейний Рік нашої Церкви. Подав кілько наша Церква має священиків, кілько громад; маємо митрополита, маємо архиепископа, маємо Консисторію, словом маємо все; значиться — ми богачі; а про Ювілейний Фонд ані **словечка.**

Гей, гей, — тут аж проситься і була нагода заапелювати до вірних за збіркою на Ювілейний Фонд Церкви, піти з тарілкою і можна було зібрати найменше сто долярів в одній лише громаді.

Бог дав добрий урожай; люди намолотили багато збіжжя; у всякого є гроші... а є такі, що розкидають грішми ."

Отже треба признати, що є місце, нагода і час, що їх варто використати для справи; а справа Ювілейного Фонду нашої Церкви — велика і важна. Нам потрібний Старечий Дім, і Богословська Школа, і церковні книжки, — а на те потрібні гроші. Наші вірні повинні щедро подати свої жертви на великі потреби Церкви, які стоять у черзі, щоб їх виконати.

Складаймо гроші при нагодах у парохіях!

Посилаймо впрост до Консисторії свої дари!

Заохочуймо всіх складати жертви на Ювілейний фонд нашої Церкви, щоб він був великим і гідним великих роковин.

ОЄГ.

АПОСТОЛИ Й ЄВАНГЕЛІЇ

НЕДІЛЯ ДВАДЦЯТЬДЕВЯТА.

В Апостолі (Колос. 1: 12-18) ап. Павло взиває християн, щоби залишили розпусту, лакомство, гнів, злобу, лайку, соромливі слова, щоби не говорили неправди.

В Євангелії Луки (17: 12-19) читається, як 10 прокажених просило: Ісусе, поможи нам! І каже Ісус: Йдіть і покажіться священикам. І проказа в них зникла.

За час приходить один з тих 10-ох і дякує Ісусови, а се був Самарянин. Другі 9 були Жиди. Говорить тоді Ісус: Чи не 10 очистилось, а де ж ті другі? Вони не прийшли, щоби подякувати Богу, але прийшов отсей чужинець. І говорить Самарянинови: Йди в спокою! Віра твоя спасла тебе!

Наука: Велика віра була в Самарянина! Другі "в тревозі думали о Бозі, а минула тревога, — забули про Бога". А Самарянин памятав, що треба ще окремо подякувати тому, хто йому поміг. Добра, щира душа в Самарянина, і в тім була його велика віра.

Христос хотів показати людське самолюбство. Люде раді мати поміч, коли їм треба, а дістануть її, то байдуже їм хто їм поміг. В них брак тої теплої щирости, якою виявляється велика віра.

СВЯТО МИКОЛАЯ.

Імя Миколай (Николай) значить: герой народу. І дійсно св. Миколай був великим героем.

Родився він коло 272 р. по Христі в місті Патарі, в Малій Азії. Родичі його, Теофан і Нона, були багаті і дуже побожні і так побожно сина виховували.

Поза школою першою для нього була церква. Не заходив в пусті товариства, в гучні забави, а сходився зі старшими, від них вчився, їх наслідував.

Коли св. Миколай доріс повного віку, його дядько (стрий), поставив св. Миколая священиком, а дальше ігуменом. І всюди св. Миколай так поводився, наче б був ангелом, а не чоловіком. Головно ж дбав про убогих.

В Патарі жив бідний чоловік, що мав три дочці. Час їм було виходити замуж, але бідних, ніхто не хотів. Щоби їм помогти, св. Миколай ночею кинув до хати через вікно кількось грошей, отже дочка мала вже віно (придане) і вийшла замуж.

Подібно поміг і другій. Та коли хотів помогти третій, батько вибіг і побачив, хто се, і тоді пійшла всюди слава про невідомого добродія.

Втікаючи від людської пошани він вибрався в пустиню, але почув голос: "Вертайся між людей!" Тоді пійшов він до міста Мир. Там помер тоді епископ і не знали, кого на його місце вибрати. Та одному старенькому епископови було сказано в сні: Хто найранше прийде до церкви, того виберіть! Коли ж прийшли дуже рано, то Миколай вже був, отже він став епископом

Часи були для Церкви тяжкі і св. Миколая навіть арештували, але коли царем став Константин Великий, настав красший час.

Св. Миколай був на Соборі в Никеї 325 р. і там завзято обороняв Церкву перед Арієм.

Записано багато оповідань про працю св. Миколая, про його ревність давати всім поміч. Помер він в грудни 342 року.

НЕДІЛЯ ТРИДЦЯТА.

В Апостолі (Кол. 3: 12-16) напоминає ап. Павло, щоби бути милосерним, смиренними, вдячними. Вчіться, напоминайте себе; слово Христове нехай замешкає в вас.

В Євангелії (Лука 18: 18-27) сказано, що багатий чоловік питав Ісуса, що робити, щоб Царства Небесного досягнути. На те Христос: Хорони заповіди! Я змалку їх хоронив, каже чоловік. Коли так, то роздай своє майно бідним і йди за мною. І чоловік засмутився, бо був дуже багатий. Бачучи се Ісус сказав: Лекше верблюдови через ушко голки перелізти, ніж багачеви ввійти в Царство Боже.

Наука: Христос звертає увагу, що багацтво може так обмотати чоловіка, що він і про Царство Боже забуде.

РІЗДВО І КОЛЯДИ

Тут треба пригадати одну справу, до якої дехто привязує мало ваги.

Вже недалекий час, коли Різдва дочекаємося. Се велике свято церковне, а разом і культурно-народнє. Святкується в церкві, святкується і в домах, в родинах. Кілько домашних звичаїв й обрядів має саме святковання в українських домах.

До Різдвяних Свят належать і Коляди. Їх московська церковна власть не допускала в східній Україні, але в західній Україні Коляди були необхідною додатковою частиною в церкві, а таксамо по домах. Різдвяна Вечеря закінчувалася колядами. Опісля співали їх колядники відвідуючи доми.

Коляд вчили старші молодших вдома ще з початком зими. Вечером старші співали коляди, щоби діти їх вчилися. Було, що підростки знали вже коло 20 коляд.

Отже треба нам і тут коляд вчити нім Різдва дочекаємося. Якже вчити?

Найперше вчити по домах Хто зі старших які коляди знає, нехай вчить. Дальше нехай вчать дяки, нехай вчать учителі, нехай вчать священики кілько можуть. Хто вміє і може, нехай вчить.

Памятаймо, що коляди се поважна частина нашого релігійного і загально культурного життя. Хто коляд навчиться, то буде співати їх ціле життя і других буде вчити. І буде чим заповнити вільний час в різдвянім часі.

Тільки нехай ніхто не думає, що коляди треба вивчувати 4-голосовим хором. Коляди треба вчити так, як нарід співає, — в 1 чи 2 голоси. Лише така наука лишиться для всіх на ціле життя. Хор є лише для концерту, де гурток співає, а громада лише слухає. Хор немов каже: "Вам не треба вміти співати, бо ми вам деколи дещо заспіваємо, коли буде диригент. А не буде його, то будете всі мовчати як німі". Від букваря починають вчити читати, і від одноголосового співу треба починати науку співу.

Отже хто може, нехай не відкладає, але вчить коляд, а побачить, які величні будуть з ними Різдвяні Свята.

ПРОДАСТЬ ОКО.

Недавно один чоловік в Вининпеґу, батько трох дітей, заявив, що за добрі гроші продасть око сліпим, що схочуть через операцію свій зір відзискати. Тепер заступник прокуратора, Кей, заявив, що нема закону, який дозволяв би здоровому чоловікови продавати своє око. Знов лікарі заявили, що покищо нема сховку, де куплені очи переховували би. Хоч тепер перещепляють прозору частинку ока ("чоловічок", зірницю) сліпим, але очи беруть або того, що лише помер, або з дітей, що неживими породилися, або очи живих, яких зірниця здорова, але очний нерв зіпсувався.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

2-ий Собор Укр. Прав. Церкви в Америці.

Жовтня 16—18 відбувся в Клівленд, Огайо, Другий Собор Української Православної Церкви. Був там митр. Іван Теодорович й архіеп. Мстислав, що проводив Собором. Дальше був архіеп. Генадій, а також як гість архіеп. Ігор. Було 76 священиків, 3 діякони та 77 делегатів парохій і центральних церковних установ

Приняли епископа Володимира.

Згаданий висше Собор приняв еп. Володимира в склад американської Української Православної Церкви. На Соборі еп. Володимир не міг бути.

Жовтня 25-го архіеп. Мстислав, в Детроїт, врочисто проголосив еп. Володимира епископом Української Православної Церкви, якого Катедральною Церквою має бути церква св. Покрови в Детроїт.

Святі місця в Єрусалимі.

В Палестині є багато святих місць для християн. Міністер Ізраїля (жидівської держави) заявив, що Ізраїль погодиться на міжнародну контролю святих місць в Єрусалимі, коли Єрусалим буде столицею Ізраїля і його контроля буде поширена на святі місця в тій частині Єрусалиму, яка в руках арабів.

Число людей і віруючих.

Всіх людей на світі числять на 2 біліони (міліярди) і 370 міліонів. З того католиків 425 міліонів; 196 міл. протестантів; 128 міл. православних; 315 міл. магометан, 300 міл. конфуціян; 225 міл. визнавців гіндуських релігій та коло 12 міліонів Жидів Що католиків є менше, се певне, бо самі католики признають, що в Франції число католиків мале. А Італія? Також число Жидів може бути багато більше.

Тіто за атеїзмом.

Тіто заявив недавно, що він дальше стоїть за тим, щоби в Югославії ширити безбожництво (атеїзм). А західні держави його підпомагають.

ТАБОРИ В НІМЕЧЧИНІ.

Розвязано табор в Лінден. Вірних Української Православної Церкви перенесено до Діпгольцу та Фрідріхсфельду. Також з табору "Валька" переїздять головно до Нового Ульму, де є православна парохія.

МАТЕРІЯЛІЗМ НИЩИТЬ РЕЛІГІЮ.

Канадійська преса занотовує багато голосів представників тутешних Церков, які кажуть, що серед тутешного добробуту люде стають байдужими до релігії. Вдоволяються тим, що заможні, а духова сторона їм байдужа. Се веде до культурного і загального занепаду.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

КУЛЬТУРНИЙ І НЕКУЛЬТУРНИЙ ДІМ.

Дім — одно з найгарнійших слів.

Кілько споминів те слово приносить, кілько теплих думок і мрій в душу вли-

Власний дім, то царство кожної людини. Се одиноке місце на світі, де людина може чутися цілком свобідною і жити з тим, що наймилійше в життю.

Щоби близше пізнати людей якими вони взагалі є, треба зайти до їх домів, а ті доми представляють тих людей, отже все розкажуть. В домах видно душі людей.

Доми і їх мешканці діляться на дві части, — культурні і некультурні. Тут видно культурний стан людей.

Загляньте до культурного українського дому. Першим свідком культурности є тут відношення всіх членів родини одних до других, а в тім відношенню є взаїмна любов і пошана одних до других. Діти тут поважають батьків, поважно говорять і гідно поводяться. В такім домі діти говорять між собою і з усіма лише по українськи.

Другий знак культури — бібліотека, — українські книжки, часописи. Се жерело культури, керниця знання. Обовязково тут є "Кобзар" Шевченка. А на стінах є релігійні образи, і портрет Шевченка та ще кого з визначніших.

Тут люблять красу, тут вечерями співають гарні пісні, а се духовий відпочинок. Тут люблять гарну музику.

Культурний дім не мусить бути багатим, він може бути і бідним, а всеодно культурним. Культурність є частею людей, а не багацтва.

А гляньмо на некультурний дім, однаково український, чи неукраїнський. Всі вони подібні.

Тут і голос бесіди некультурний і слова некультурні. Поведення некультурне. Ладу невидно, але хаос. В нічім нема поваги. Розмова не сягає дальше як своє подвіря і сусідське. Можуть ще говорити про танці, або подібне безвартне.

А література... "Тру сторіс" і подібне, якраз вороже культурі. Таким заповняють розум і душу. На стінах фотографії, або і ще дещо, що не свідчить про культурність.

Є і співи і музика така ж... Є радіо і верескливі пісні. Смаку до краси нема. Крик, се тут краса.

Такими бачимо два ріжні доми і два способи життя. І запитаймо себе: "до котрих домів наш дім належить? І доми наших знакомих і товаришів? А тоді дбаймо, щоби наш дім був висококультурним домом.

Дівчина Українка.

ДВІ НОВІ ПРАВОСЛАВНІ ЗАПОВІДИ.

Ми тішимося, що належимо до Української Православної Церкви. Се Церква наших предків від Володимира Великого. Але нам треба чогось більше, щоби ми стали багато висше від греко-католиків.

Ми повинні дбати, щоби в кожнім українськім православнім домі були ті дві справі:

1. Щоби не було в нім й одної особи, яка не знала би українського письма і не читала українських книжок.

2. Щоби не було українського православного дому, де діти і молоді не говорили би між собою по українськи.

Се ті дві Українські Заповіди, про які треба так дбати, як про Божі Заповіди. Коли будемо робити, як вони нам кажуть, то піднесемося високо понад греко-католиків і покажемо, що ми стоїмо висше, ніж вони.

Ану подумаймо і старaймося їх пильно виконувати, а тоді побачимо як високо ми станемо.

Жінка.

РІДНА МОВА.

Рідна мова, — свята мова!
Мов завмер без тебе я!
Якже вчую рідне слово, —
Оживе душа моя.
Мов озвався батько рідний,
Що умер за козаків,
Мов народ мій вже збираєсь
Йти війною на Ляхів.

І здається: кінь завзято
Топче наших ворогів
І здається: на Дніпрови
Сотні козацьких човнів.
І поплили наші хлопці,
Зашуміла филя гень...
І ніщо їх не спиняє, —
Ідуть нічю, ідуть вдень.

Було всяке, — та минулось,
Все те геть собі пійшло,
І як сонце зпоза хмаря
Рідне Слово ізійшло.
І почало гомоніти:
Регіт, жарти, плач, журби,
І піднявся голос з Січи:
"Зникнуть наші вороги!"

Амврозій Метлинський.

Пояснення:

Метлинський родився 1814 року, коли і Шевченко, на Полтавщині. Був професором в університеті. Помер 1870 року. Багато помагав бідним студентам. Хоч вчив російською мовою, але дуже любив тих студентів, котрі записували українські пісні від народу і їх співали. Він і сам видав збірник, де було 800 народних пісень.

Журився він, що українська мова занепадає, бо не дозволяють нею писати і вчити. А яка дорога для нього українська мова, бачимо з його поезійки. Вона для нього свята, і вона йому все українське нагадує, все розказує.

ЯК ПРОГАНЯВ СИН МАТІР

(За словами пісні).

Є пісня про те, як син виганяв матір з дому, бо не мала доброї одежі, а в нього мають бути багаті гості. І каже він:

— Іди нене геть від мене, завтра будуть гості в мене. Будуть гості в кармазині, а ти нене в сірачині. Ой будуть тут чужі люде, отож мені встидно буде.

Кармазин, то було темно-червоне дороге сукно, а сірачина — сукно свого виробу, сіре, негладке, а ще як старе, то і дуже ніякове.

Жаль стало матери, що син такий немилосерний хоч і багатий, і каже вона:

— Продай сину сірачину, купи мені кармазину. Як я тебе годувала, — кармазину я продала.

Отже не її вина, що не має гідної одежі. Колись була в неї кармазинова одіж, дорога, але щож... Певно, що чоловік її помер і вона вдовою зосталася, треба було всім журитися, на хліб заробляти. А тут і син ще невеликий, треба ним клопотатися. І тоді продає вона дорогу кармазинову одіж і купує бідненьку. В чімбудь буде ходити, коби лише сина виховати. Така материнська любов!

Пійшла мати плачучи до дочки, що була в другому селі. Може там її радо приймуть. Та нараз бачить, що дочка йде проти неї. Як зійшлися, питає дочка куди мати йде, а мати:

– Іду доню геть до тебе, відогнав мя син від себе.

Жаль стало дочці матери і вона говорить:

— Не йди мамо ти до мене, не гаразд ти буде в мене: я лихую долю маю, наженете тя, добре знаю.

В дочки чоловік недобрий, отже і тут не буде місця для матери. І говорить мати:

— Треба доню заробляти, лихій долі догоджати.

А дочка знов:

— Заробляю я хліба й соли, — не догоджу лихій доли.

Хіба лихому чоловікови можна догодити?

Коли ж вони обі так говорять, здоганяє син матір на кони і каже:

— Вертай мамо ти до мене, не гаразд ся діє в мене. Бо надійшла чорна хмара, і на мій дім тяжко впала. Вбив грім жінку і дитину, і худоби половину. Вбив і гості до одного, я лишився без нічого.

Задумалася мати і говорить:

— То не сам грім, мій ти сину, то Бог його з неба скинув. Як я тебе покидала, то я тебе проклинала. А Бог наслав тую хмару й завдав тобі таку кару.

Видно, що колись таке дійсно було, отже люде і пісню про те склали. А може склала таки сама мати, щоби другим була з того наука.

Давно се було, може перед сотнями літ, але тая пісня і до нас прийшла та оповідає, що тоді сталося. Вчить нас.

Не каже пісня, як дальше було, але певне, що мати до сина вернулася. І певне, що син вже бачив свій гріх і шанував матір як треба. А може і справив матери кармазинову одіж, мабуть ще красшу ніж та, яку колись продала, коли мусіла його виховувати.

НЕГІДНИЙ СИН.

Колись римські цензори зняли перстень з пальця Африканового сина, на якім було імя його батька. Вони сказали, що негідний син не повинен носити на пальци того, чого нема в його души. Він не повинен іменем свого батька зватися. Так і християнин, що не є гідним християнином в души, не повинен до християнства признаватися.

НЕЗВИЧАЙНА ВАГА.

В лябораторії в Балтімор зробили таку вагу, що показує одну міліонову часть ґрама. Коли на неї зернятко пороху впаде, то і таке вона покаже. Щоби її збудувати, треба було 12 літ праці.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

40-ЛІТТЯ НАРОДНОГО ДОМУ В ВИНИПЕГУ

В суботу 21-го листопада, Народний Дім в Винипегу приготовив Ювілейну Вечеру 40-ліття істнования Народного Дому. Зібралося Українців повна саля.

Тут перечислювано 40-літне життя Народного Дому, його працю, його впливи і взагалі його значіння для українського культурного життя дотепер. І нині майна, яке має, вживає на культурні цілі. Досить згадати "Пропамятну Книгу Українського Народного Дому", видану 1949 року, що обнимає 864 сторони. Позбирано тут багато матеріялу про життя Українців в Канаді впродовж довгих літ. Великих коштів треба було на видання тої книги.

В часі вечері Народний Дім вручив грамоти кільком особам, яких іменував "почесними членами Народного Дому" за їх довгу працю і її значіння для українства.

Грамоту вручено Іванови Трачови, як невтомному працівникови в Народнім Домі від його заснования.

Грамоту призначено покійному судді Арсеничови, і ту грамоту мається передати його родині.

Дальші грамоти вручено послови Н. Бачинському, довголітному послови в манітобськім соймі, проф. Л. Білецькому, П. Войценкови і свящ. В. Кудрикови.

Цілий вечер пройшов поважно, величаво, як лише повинен такий ювілейний вечер проходити в 40-ліття культурної інституції — Народного Дому.

ПРО "ОБЄДНАНІ НАЦІЇ".

В "Виннипеґській Трибуні" з 21-го листопада, 1953, є інтересний лист до редакції п. з. "Згода в О.Н. неможлива. Зміст листа:

"Всяка орґанізація може існувати лише на основі взаїмного порозуміння і спільних інтересів. Чи можна уявити собі орґанізацію з суддів і вбивців? Яке спільне розуміння може бути між ними?

А що в Обєднаними Націями? В них знаходяться "легалізовані" (себто законом забезпечені вбивники) — Совіти, противники Христа, побіч представників Західного світа. Чи тут взаїмне розуміння можливе? Ні! Західні держави покірно задоволяють Совітів і так знижують себе до вбивників, — до рівня противників Христа. Коли б між ними було спільне розуміння, то хіба так, що Західний світ занадто опанували большевицькі впливи. Якої моральної підмоги міг би християнський світ надіятися від таких Обєднаних Націй?"

ВТІКЛИ ВІД БОЛЬШЕВИКІВ ДВА ЧЕХИ

До західної Німеччини втікли з Праги два чехи в малім спортовім літаку і заявили, що хочуть тут охорони.

ДОХОДИ КАНАДІЙСЬКОЇ ПОЧТИ.

За минулий грошевий рік, що скінчився 31-го березня, канадійська почта мала приходу 129 міліонів, 388 тисяч і 364 долярів. Великий прихід. Але на вдержання цілої почтової машини видала 122 міліони, 917 тисяч і 311 долярів. Лишилося 6 міліонів, 648 тисяч і 944 доляри.

КІЛЬКО ВИПЛАЧЕНО ПЕНСІЙ.

Канадійський уряд за минулий грошевий рік, що скінчився 31 березня, виплатив на пенсії 65 і 70-літним — 19 міліонів, 828 тисяч і 137 дол. (19,282,137).

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита **Іларіона** Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує

ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

На Курси приймаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання з 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. Johns Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД РІДНОЇ ЦЕРКВИ ЗЛОЖИЛИ:

Петро Зварич, Веґревил, Алта.	$35.00
О. Лукіянчук, Торсбі, Алта.	10.00
Волод. Карпець, Вінніпеґ,	10.00
Дмитро Орлецький, Ґейрі Гил, Алта.	10.00
Андрій Крипякевич, Вінніпеґ,	5.00
В. Петращук, Ніаґара Фалс, Онт.	5.00
Українська православна Громада, Кемсек, Саск.	16.00

о. С. Ґерус, Вайта, Ман. Збірка: По 5 дол.: Петро і Марія Подольські, Мих. і Анна Боднарчуки, Модест Кадинюк, Теодосій Ткачик, Михайло і Анастасія Кадинюк, Мих. Сторожук.

По 2 дол.: А. Тесарський, В. Цисиструк, Нест. Божик, Й. і В. Кулачковські, І. Цисиструк.

По 1 дол.: Софія Стахів, Н. Струмбицький, Я. Микитюк, Елена Дорош, Ірина Піхлик, Дора Балюк, А. Фіґус, Анна Фіґус, В. Онисько, Д. Струмбіцький, Н. Кирилюк (Пембіна), Я. Кирилюк, М. Фещук, Катерина Костиник, Алекс. Підлубний, Ґ. Пацьорка, С. Д. П. Андрушко, М. Сандул, Вік. Божик, Гавр. Божик, Катерина Колодрубська, Т. Давидюк (Арбака), В. Андрушко, К. Буґера, Калина Боднарчук, Калина Андрушко, Наталія П. Подольська, Мир. Андрушко, Г. Стадник, П. Ольховецький, Марія Кирилюк, Ганя Олійник.

о. Прот. С. Ґерус	10.00

Соцлава, Ман. По 2 дол.: В. Білинч, Д. Білинчук, Е. Халатурник, І. Ілюк, В. Ілюк.

По 1 дол.: Н. Костинюк, Т. Ілик, Т. Костиник, Н. Кучатський, Н. Чорнописький (Іст Килдонан), М. Костиник, Н. О. Шепіт, Анастасія Ілюк, Оля Задорожняк, Т. Ілюк; а дрібні датки Н. Н. Дубник та Анна Бордун.

Сіфто, Ман. Жіноче Т-во ім. св. Ольги 5 дол. По 1 дол.: В. Мельничук, К. Мельничук, І. Настюк, М. Чоботар, Домка Чоботар, Марія Левеник, Н. Шипіт, В. Мельничук, В. Ґушуляк, Ґ. Чоботар, М. Соколюк, Н. Сафрук, Мит. Черевайко, Мит. Олійник.

Арбака, Ман. Т. Давидюк і Ґ. Іліюк по 2 дол. По 1 дол.: Т. Стефюк, В. Давидюк, Н. Заяць, М. Балюк, А. Е. Д. Олійник і В. Піклик.

Арбака, Ман. (св. Апостолів). По 1 дол.: Митро Чорнописький, М. Григорійчук, І. [illegible]ербак, Н. Чорнописький, І. Григорійчук, В. Бойчук, Н. Сандул і С. Сторожук.

о. В. Мельничук, Виллингдон, Алта. — на Ювілейний Фонд з похорону бл. п. Дмитра Бабича $15.00 і Василя Урсуляка $12.34.

о. П. Стефюк, Толстой, Ман. — збірка в Роза, Ман.: Тимко Чубей 10 дол. По 5 дол.: Назарко Чубей, Іван Баран і Іван Чубей. По 2 дол.: о. П. Стефюк, Катерина Чубей, В. Войтко, Ґ. Шапка, Д. Н. Чубей, М. Гриненко, Я. Н. Чубей. По 1 дол.: С. В. Танчак, Г. Т. Чубей і С. Н. Чубей.

о. Йов Скакальський — збірка в Поплар Парк, Ман. По 5 дол.: Іван Марко, Іван Глас, Михайло Марко, Дмитро Лисайчук, Василь Олесько. По 2 дол.: В. Бедюк, В. Ганкевич, Д. Марко. По 1 дол.: С. Миславчук, Гафія Ганкевич, Д. Вусатий, М. Микитюк і Н. Ганкевич.

о. Прот. Й. Тріска — збірка в Бюкенен, Саск. — $31.00; в Громаді Рама, Саск. — $22.00.

Поодинокі датки: По 2 дол.: А. Чвалюк, Мензі, Ман.; С. і Юстина Добровольські, Ґронлид, Саск.

По 1 дол.: К. Саддат, Едмонтон, Алта.; А. Молитвеник, Вінніпеґ, Ман.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ.

У „Вістнику" ч. 21 з 1-го листопада 1953 р. у збірках на Ювілейний Фонд було поміщено: Марія Копечанська, Ґардентон, Ман. 1 дол., а має бути: „П. і Марія Копечанські, Ґардентон, Ман. 2 дол."

Нехай Всевишній всім жертводавцям винагородить і пошле кріпке [illegible] **Консисторія.**

ХРАМОВЕ СВЯТО І ВІЗИТАЦІЯ.
(В Вінніпеґу).

Церква на Дізраелі вул. присвячена Архистратигови Михаїлови. Свято Михаїла було в суботу 21-го листопада, і в церкві була Служба Божа і коротка проповідь. А властиве Храмове Свято відбулося дуже врочисто в неділю 22-го листопада. Було воно величавійше ще і тим, що разом була і Візитація Митрополита Іларіона.

Службу Божу відправляв Владика при участи священиків Грицини, пароха Дмитрова і Кудрика. Тема проповіди Владики була: Треба богатіти в Бозі (перед Богом).

Вірних зібралося більше, ніж церква могла помістити.

По Богослуженню був Спільний Обід, де ріанож зібрані за одним разом не змістилися при столах. Були тут привіти і промови, всіх 12. Послідну промову виголосив Владика про занепад тепер релігійности, з якого виходить нинішне лихо на світі.

Се Храмове Свято важне ще тим, що се 35-та річниця згаданої громади, що сходиться з річницею заснования Української Православної Церкви в Канаді. Члени сеї громади початково, як православні з Буковини, звязалися найперше з Російською Церквою, але, як побачили там протиукраїнський настрій, відділилися і заснували свою громаду, опісля ж звязалися з Українською Православною Церквою, і їх церква заступала Катедру поки теперішна Катедра Пресв. Тройці не отворилася для Богослужень.

День, як на теперішний час, був гарний. Перший сніг у Винипегу впав 21-го вересня, однакож не було морозу, було мягко і досить тихо.

Хор (звичайний, не 4-роголосний) співав гарно, і дехто заявлив, що такий звичайний спів більше подобаєсь ніж 4-роголосовий.

На загал свято було величаве і воно залишиться довго в памяти тих, що там були.

Н. Н.

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО В МАЗЕЙА, САСК.

Дня 31 серпня наша Громада відсвяткувала 35-літний Ювилей Української Православної Церкви в Канаді. Службу Божу відправив о. Л. Дичина. Прибуло з околиць багато гостей, а найбільше з Канори. Після Богослуження в Нар. Домі був обід та програма свята.

Привіт гостям сказав голова Громади М. Г. Король, а хор відспівав „Достойно є". Довшу промову виголосив о. Дичина, згадуючи перші початки церковної праці та осягнення за 35 років. Та промова сильно піднесла всіх на дусі, всі були вдоволені що належать до Української Православної Церкви.

о. Дичина згадав також перших піонірів Громади, які відійшли від нас і хор відспівав „Со святими упокій..." Дальше промовляв суперінтендент шкіл округа Кемсек І. Ґорчинський. Промовець наводив цитати з квестіонара в Америці про число релігійних людий.

Дальше промовляв о. М. Боднарчук з Канори; він вказував як вірні повинні поводитися в церкві, окремо згадав обовязки братчиків під час Богослужения. Остерігав молодь щоби не вимагали від священика вінчати їх за чужими звичаєм.

В міжчасі хор відспівав пісню про Почаївську Божу Матір і „Світає...". Діти зі школи Олеськів, під проводом пані Маковської, як мандолінова і скрипкова орхестра, виконали дві точки, за що дістали багато оплесків.

В кінці свята о. Дичина закликав присутніх зложити дари на Ювілейний Фонд нашої Церкви. Жертвували:

Сестрицтво Церкви Св. Духа в Мазепі 10 дол. По 5 дол.: Т. Яґольницький (Дніпро), М. Ортинський (Врегин), пані Д. Снятинська (Дніпро); І. Снятинський 3 дол; М. Король, І. Айстрик, Й. Ортинський по 2 дол.; Жіноче Т-во ім. Ольги Кобилянської в Мазепі 6 дол. І. Грушка 1.50; С. Деркач 1.25. По 1 дол.: Т. Маковський, Н. Малінський, пані Т. Путерія, О. Панчук, І. Ахтимійчук, В. Савюк, В. Данилюк, А. Путерія, І. Айстрик, Т. Король, С. Маковський, Ю. Ковалишин, Ф. Осінько, пані А. Ковалишина, С. Король, Мир. Маковський, Д. Юрків, А. Юрків, Б. Дучимінський, Н. Кадищук, С. Малінський, Ч. Федірчук, І. Гуляк, пані Л. Тимрикова, К. Кондра, Ґ. Федорак, А. Король, П. Айстрик, Н. Ґорчинський, І. Ґорчинський, Л. Маковський, І. Маковський, А. Яґольницький, І. Яґольницький, М. Кондра, пані Ґ. Федоракова, І. Король, П. Хохоляк, Р. Стратійчук, Н. Стратійчук, Т. Федорук, С. Федорак, А. Ковалишин, пані А. Федорукова, М. Тимрик, І. Ґорчинський, М. Друшка, пані М. Церковникова, пані М. Королева, пані К. Королева, пані К. Думінська, пані М. Данилюкова, пані В. Тимрикова. Менше 1 дол.: пані П. Друшка, пані М. Чипієва, К. Куриляк, А. Царик, І. Ковалишин, і Т. Чипіль.

Нехай всім Бог винагородить Своєю всесильною Десницею. Свято закінчено піснею „Боже Великий Єдиний..."

Михайло Г. Король - голова.
Донвел, Саск

СВЯТО СЕСТРИЦТВА В ДАВФИНІ.

Святопокровське Сестрицтво при укр. прав. парафії в Давфині, Ман., в день Покрови Божої Матері, 14 жовтня, влаштувало День Подяки і Свято Сестрицтва.

Парох, о. Новицький відправив Службу Божу, де були присутні всі Сестриці і дехто з Братів. Співали всі присутні.

Тут парох пояснив значіння Свята. Україна від початків свого християнства почитала Божу Матір як велику Помічницю, про що свідчать перші церкви на Україні, як Деся-

тинна. Її збудував Володимир Великий; церква Благовіщення, збудував князь Ярослав Мудрий. Церква Покрови була на Запорожській Січи. Було багато других церков в честь Діви Марії.

Багато християн шанує Божу Матір, але Свято Покрови приналося найбільше між Українським Народом, бо Пречиста Діва нераз давала велику поміч в часі татарських і турецьких нападів. Так в часі турецького походу на Почаїв (на Волині) Мати Божа вислухала щирих молитов вірних і:

Кулі вертала,
Турків вбивала,
Монастир вратувала.

Мати Божа помагала козакам в боротьбі за волю України. Шевченко згадує:

І з ними
Заплакала Божа Мати
Сльозами святими.
Заплакала Милосердна
Неначе за сином...
І Бог глянув на ті сльози,
Пречистої сльози,
Побив Петра, побив ката
На гладкій дорозі.

Забираючись в Січи козаки багато добра полишили, але взяли одну велику вартість. Каже Шевченко:

Як мандрували день і ніч,
Як покидали запорожці
Великий Луг і Матір Січ,
Взяли з собою Матір Божу,
А більш нічого не взяли,
І в Крим до хана понесли...
У наметі поставили
Образ Пресвятої
І крадькома молилися...

Колись наше сестрицтво звалось „Сестрицтво св. Анни“, а в сім році названо „Сестрицтво св. Покрови“, щоби відновити пошану до сего Свята, а воно повинно бути Святом нашого війська, що бореться за визволення українського народу.

Вечером згаданого дня була Спільна Вечера, де були й Англійці з мейором міста Булмером і його дружина. Тут парох пояснив знов значіння свята. Господарі Вечері п.п. Грозік і Склепович, що англійською мовою пояснив значіння вечері. В промові мейор висловив бажання щоби Українці скоро збудували свій храм, в тим прикрасять і місто.

Дохід з Вечері Сестрицтво призначило на „залізний фонд“ будови тут нової церкви. Нинішна церква збудована перед 20 літами, тепер замала, коли число членів збільшилося вдесятеро. Є надія, що нова церква буде невдовзі.

Тут складаю подяку гостям, що звеличали се Свято, Церковному Зарядови і Сестрицям за співпрацю.

Анна Павлюк,
Голова Сестрицтва

25-та РІЧНИЦЯ ПОДРУЖЖА
Онуфрея й Вікторії Торончуків.

Елдорена, Алберта. — В суботу дня 7-го листопада відбулося небуденне свято в домі п-ва Онуфрія й Вікторії Торончуків, в Елдорені, Алта., де зібралася чисельна родина, приятелі і сусіди, щоби вшанувати згаданих з нагоди їхнього 25-річчя подружого життя.

Стіл був удекорований короваєм, і заставлений всякою поживою, котру поблагословив о. прот. Василів.

По вечері принагідні промовці згадували про їхне знакомство і працю на церковнім полі і висловлюючи всякі побажання на будуче. На памятку дали їм срібний дарунок.

При цій нагоді не забули і за „Вістник“ на котрий присутні жертвували $5.00.

Найщиріші побажання для ювілятів, а гостям сердечне спасибіг за жертву на „Вістник“.

Присутний.

ПЕТРО Н. ШЕВЧУК
ОКУЛІСТ
ЕКЗАМІНУЄ ОЧІ
Веде канцелярію під адресою:
203 KRESGE BUILDING
EDMONTON ALTA.
Телефон офісу: 44877

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Північновінніпеґського Округа

6. Неділя — Пайпар Парк
13. Неділя — Су Лукавт.
19. Субота **Миколая** — Гонор — Ґуфрост
27. Неділя — Паппарфілд
7 Ст. Джанс стр. Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Вимер.
6. Неділя — Фостон (Заг. збори
13. Неділя — Ватсон.
19. Субота. **Миколая** — Клейр — (Річні збори).
20. Неділя — Вадінв.
22. Вівторок. **Зачаття** — Київ.
27. Неділя — Вимер.

Кожньої суботи — Недільна і Рідна Школа у Васоні; по других громадах — після Богослуження.
Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Толстой
6. Неділя — Толстой.
13. Неділя — Синьків.
19. Субота. **Миколая** — Толстой
20. Неділя — Роза
27. Неділя — Гарлентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Пискливці.
6. Неділя — Бетафорд
13. Неділя — Глестин
19. Субота **Миколая** — Витків.
20. Неділя — Редфілд
27. Неділя — Гефорд

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Ешвил.
6. Неділя — Давфин (Річні Збори Округи)
13. Неділя — Велий Ривер.
19. Субота. **Миколая** — Косів.
20. Неділя — Сифтон
22. Вівторок. **Анни** — Давфин
27. Неділя — Рорктон

Адреса: Бох 550, Давфин, Ман.
Телефон 4704

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Ґліцького
ЛИСТОПАД.
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Мензі
6. Неділя — Сенді Лейк.
13. Неділя — Енгусвил
19. Субота **Миколая** — Виста
20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Овкборн.

Адреса: Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця **Введення** — Кадет.
6. Неділя — Мічам.
13. Неділя — Вонда.
19. Субота. **Миколая** Ґронлид річка
20. Неділя — Кадет.
22. Вівторок. **Зачаття** — Бруксбі.
27. Неділя — Ґронлид північна.

Адреса: Бох 47, Ґронлид, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Вакав
6. Неділя — Єллов Крік
13. Неділя — Вакав
19. Субота. **Миколая** — Тернопіль
20. Неділя — Сьмтс
22. Вівторок. **Зачаття** — Ст. Джулієн
27. Неділя — Алвена

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав. Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Еманула Ґоргіца
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Ґрендвю
6. Неділя — Петлюра
13. Неділя — Гилберт Плейнс.
19. Субота. **Миколая** — Леннард.
20. Неділя — Роблин
27. Неділя — Шел Велей.

Увага. По всіх парафіях по Богослуженню катехизація дітей.
Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.
Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Пайн Ривер.
6. Неділя — Драй Ривер.
13. Неділя — Етелберт.
19. Субота. **Миколая** — Ґарленд.
20. Неділя — Пайн Ривер.
22. Вівторок. **Зачаття Богор.** — Боян.
27. Неділя — Ренвер.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введ. Богор.** — Ґайс.
6. Неділя — Сван Плейн.
13. Неділя — Арран.
19. Субота. **Миколая** — Норквей.
20. Неділя — Кобзар.
22. Вівторок, **Зачаття** — Довбей
27. Неділя — Ґлен Елдер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця **Введення** — Шіпман.
6. Неділя — Принс Алберт.
13. Неділя — Нипавін
19. Субота. **Миколая** — Нипавін.
20. Неділя — Принс Алберт.
22. Вівторок. **Зачаття** — Сембург.
27. Неділя — Вірдейл.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця **Введення Богор.** — Федора.
6. Неділя — Еґремонт.
13. Неділя Радвей (Ювілей).
19. Субота **Миколая** — Торгилд
20. Неділя — Нюбрук
22. Вівторок. **Зачаття** Восетна.
27. Неділя — Редвотер.

Бох 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Федави
6. Неділя — Інсінгер місто.
13. Неділя — коло Куцих.
19. Субота **Миколая** — Льора (Лисенко).
20. Неділя — Винярд місто.
27. Неділя Тідор місто.

Адреса: Шіго, Саск., Бох 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця **Введення** — Інсінгер Гайвей
6. Неділя — Шіго місто.
13. Неділя — Вест Брук.
19. Субота **Миколая** — коло Купровських
20. Неділя — Шіго полудинева.
27. Неділя Елмор.

Адреса: Шіго. Саск., Бох 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ГРУДЕНЬ

4. Пятниця. **Введення** — Крайгенд.
6. Неділя — Бойл
13. Неділя — Норма
19. Субота. **Миколая** — Вондерінг Ривер.
20. Неділя — Лак ля Биш
22. Вівторок **Зачаття** — Серейл.
27. Неділя Гресленд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Лячини
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Ґорлиц.
6. Неділя — Йорктон.
13. Неділя — Райн
19. Субота. **Миколая** — Брокстон.
20. Неділя — Йорктон.
22. Вівторок. **Зачаття** — Мазепа.
27. Неділя — Сторновей.

110 Велингтон аве., Йорктон, Саск.
Тел. 798.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення.** — Борівці.
6. Неділя — Вилингдон.
13. Неділя — Ендрю.
19. Субота. **Миколая** — Пено
20. Неділя — Каґвин
22. Вівторок. **Зачаття** — Вилингдон
27. Неділя — Лужанн.

Адреса: Бох 158 — Вилингдон, Алта
Тел. 49 — Вилингдон.

Календар Українських Свят
ГРУДЕНЬ:

1 В 16 *Листопад*. Св. Муч. Платона
2 С 19 Прор. Авдія, прем. Варлаама
3 Ч 20 Прп. Григорія Декаполита
4 П 21 *Введ. в Храм Пресв. Богород.*
5 С 22 Ап. Филимона і з ним Архипа
6 Н 23 *Н. 28 по З.С.* Св. Амфілоха
7 П 24 Вмуч. Катерини
8 В 25 Климента еп. Риму
9 С 26 Прп. Якова пуст.
10 Ч 27 Муч. Якова Перс.
11 П 28 Прпмуч. Стефана нового
12 С 29 Муч. Парамона і з ним 370
13 Н 30 *Н. 29 по З.С.* †*Андрея Перв.*
14 П 1 *Грудень*. Прор. Наума
15 В 2 Прор. Авакума, Атанасія
16 С 3 Прор. Софонії, прп. Івана
17 Ч 4 Вмуч. Варвари і Юліянії
18 П 5 †Прп. Сави Освященого
19 С 6 *Николая Мир-Лик. Чудотв.*
20 Н 7 *Н. 30 по З.С.* Св. Амвросія

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
ГРУДЕНЬ:

6. Неділя — Медвил
13. Неділя — Айтуна
19. Субота. **Миколая** — Ґудів
20. Неділя Ґудів
22. Вівторок. **Зачаття** — Габард
27. Неділя — Пончай.

Адреса: Бох 143. Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Ворсвайт — Річні Збори.
6. Неділя — Смокі Лейк — Річні Збори
13. Неділя — Белліс — Річні Збори
19. Субота. **Миколая** — Стрий. — Річні Збори.
20. Неділя — Смокі Лейк — Річні Збори Окр. Ради.
22. Вівторок. **Зачаття** — Смокі Лейк
27. Неділя — Спеден — Річні Збори.

Адреса: Бох 309, Смокі Лейк, Алта. Тел. [illegible]

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Арбака — св. Апостолів
6. Неділя — Сондавн
13. Неділя — Сірко
19. Субота **Миколая** — Арбака св. Миколая (храм).
20. Неділя — Вайта
22. Вівторок. **Зачаття.** — Арбака (Капличка)
27. Неділя — Сондавн.

Сердечно запрошуємо на храмове свято до Арбаки.
Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ГРУДЕНЬ:

6-13 Неділі — Брендон.
20. Неділя — Портедж ля Прейрі. (Празник).
27. Неділя — Брендон.

Адреса: 518 Песифик аве., Тел. 2826
Брендон, Ман

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сенишина.
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. **Введення** — Калмар.
6. Неділя — Себа Біч.
13. Неділя — Ричмонд Парк.
19. Субота. **Миколая** — Оновей.
20. Неділя — Торсбі.
27. Неділя — Берґвил.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045.

Устав Церковний
ГРУДЕНЬ:

4. Пятниця. *Введення.* УБ Луки 1. 39-49 і 56. Літ. Жид. 9: 1-7. Єв. Луки 10: 38-42 і 11: 27-28.

6. Нед. Гол. 3. УБ 6. Ап. Колос. 1: 12-18. Єв. Луки 15: 16-24.

13. Нед. Гол. 4 УБ 7. Ап. Кол. 3: 4-11. Єв. Луки 17: 12-19.

19. Субота. *Николая Чудотворця.* УБ Ів. 10: 9-16. Літ. Ап. Жидів 13: 17-21. Єван. Луки 6: 17-23.

20. Нед. Гол. 5. УБ 8. Ап. Кол. 3: 12-16. Єв. Луки 18: 18-27.

[illegible] Вівторок. *Зач. Пресв. Богород.* УБ [illegible] 20-31. Єв. Луки 8: 16-21.

Український релігійний дво-тижневик в Канаді.

ВІСТНИК
THE HERALD

...RALD 3626 ...EG, MAN.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

РІК XXX. WINNIPEG, MAN., DECEMBER 15, 1953. ВІННІПЕГ, МАН., 15-го ГРУДНЯ, 1953. ЧИСЛО (956) 24

Consistory of the Ukr. Gr. Orthodox Church 7 St. Johns Ave. 3 copies

ГОВОРЯТЬ ПРО НЕБЕЗПЕКУ.

Два знавці воєнних справ, Килліян і Гил, кажуть, що північна Америка замало приготована, отже перед нею небезпека. Коли б Росія кинула на Америку 100 атомічних бомб, то згинули би міліони людей, і тоді Америка обезсилена. Можна стримати трохи ворожих літаків, але всіх не можна, тому треба дуже вбpоїтися. Слаба сторона Америки в тім, що вона воліє, щоби Росія перша її вдарила, а хто перший вдарить, той вже багато здобув.

АТОМІЧНІ БОМБИ НА СИБІРИ.

Японські полонені, що вернулися з Росії, оповідають, що в східній частині Сибіру большевики мають величезні заведення, де виробляють атомічні бомби.

ЗГИНУЛО 30, РАНЕНИХ 230.

Через Виксбурґ, Вис., в Америці, перейшов сильний вихор, в якім згинуло найменше 30, а 230 осіб було ранених. Під румовищем ще можуть бути вбиті. Грошеву шкоду числять на 25 міліонів долярів. Президент Айзенгавер заявив, що поможе відбудувати доми на 12 блоках.

ГАРНА ПОРАДА СВЯЩЕНИКА.

В Кембридж, в Англії, методиський священик, Доналд Сопер, казав, що хотів би, щоби дозволити російським воякам мати в Англії свої табори, бо росіяне примирні люде. Хто може сказати, що Росіяне хочуть все забрати? — питав він. Та хтось запитав: "Чому ж ти не їдеш до Росії?" "Бо тут є багато грішників і їх навертаю," відповів Сопер. Давно відомо, що Методиська Церква є найбільше під впливом большевиків.

ОБКРАДАЛИ УРЯД.

В Буенос Айрес, в Арґентині, засудили бувшого міністра, Мерканта, на три роки вязниці за обкрадування уряду. Окремо засудили чотирох висших урядовців за подібне на вязницю до 5 літ. І мають вони звернути вкрадені гроші — 625,500 долярів.

ПІДРОБЛЯЛИ ГРОШІ.

В Японії викрили шайку, що підробляла американські доляри. Вона 100-долярів банкноти продавала на чорнім ринку по 112 долярів.

ВІЕТНАМЦІ ПРОТИ ЗАМИРЕННЯ.

Віетнам, се країна в полудново-східній Азії, де війна ведеться вже сім літ з большевицькими бандами. Тепер провідник большевиків хоче миритись з віетнамцями, але їх голова, Бао Дай, каже, що большевиків треба знищити, а не з ними миритися. Їм ходить про те, щоби лучше приготовитися.

КРОВАВА ДЕМОНСТРАЦІЯ В ТЕГЕРАНІ.

В Тегерані, в Ірані, студенти університету владили демонстрацію проти Англії. Коли хотіли роззброювати вояків, тії стріляли і вбили двох, а одного ранили. Більшість демонстрантів мали бути комуністами. Багато арештовано.

АМЕРИКАНСЬКА ПОЛІТИКА.

Нині американський уряд є сильно протибольшевицький, і слідча комісія під проводом сенатора МкКартія запопадливо висліджує большевиків, що є на висших становищах. Се одна сторона. Друга сторона та, що одобрює політику бувшого президента Трумена, а вишукування комуністів називає "ловами чарівниць". Вона сильно нападає на МекКартія і ширить всякі вісти про незгоду МкКартія з Айзенгавером і секретарем заграничних справ, Далесом. Тепер МкКарті заявив, що між ним та Айзенгавером і Далесом незгоди нема. Айзенгавер стоїть за тим, щоби в уряді не було комуністів

НАРАДИ НА БЕРМУДІ ЗАКІНЧИЛИСЯ.

На Бермуді нараджувалися, — Чорчил, Маніель з Франції й Айзенгавер. Наради закінчилися 7-го грудня. Вернувши до Ню Йорку Айзенгавер виголосить промову, в якій скаже дещо про наради. Одною зі справ, яку обговорювали, були атомічні бомби.

ЗАМАСКОВАНИЙ ОПОВІДАВ ПРО БОЛЬШЕВИКІВ.

Перед сенатською комісією в Вашингтоні замаскований чоловік оповідав, які звірства виробляли большевики, коли забирали Литву і Латвію. Він в Литві був католицьким священиком. Оповідав в масці, щоби ніхто з небажаних не знав хто він, бо большевики в Литві могли би мститись на його родині. Комісія збирає відомости про події в Прибалтійських краях.

ЩО БОЛЬШЕВИКИ З НИМ РОБИЛИ.

Католицький місіонар, Антоніо Боній, якого большевики випустили і він прибув до Гонґ Конґу, оповідає, що китайські большевики були заложили йому шнурок через ніс, водили його як звіра і казали признаватися, що він шпіон. Його арештували 1948 року, били, на нього плювали. В 1953 році не давали води, щоби вмив руки і лице.

АМЕРИКА НЕ ХОЧЕ КАНАДІЙСЬКОГО ЖИТА.

Перше поставилася Америка проти купна канадійського вівса, а тепер заявляє, що не буде купувати канадійського жита. Се занепокоїло Канаду.

СТРАЙК ДРУКАРІВ В НЮ ЙОРКУ.

Через страйк друкарів в Ню Йорку перестали виходити всі англійські газети.

В КОРЕЇ НЕ ДУЖЕ ДОБРЕ.

Справа в Кореї з полоненими та ще з дечим не полагоджена, і виглядає, що там з усім недобре. Може знов щось початися.

ЗАСУДИЛИ 10 ЧЕХІВ.

В Празі большевики засудили 10 Чехів від 10 літ до досмертної тюрми, закидаючи їм шпіонажу в користь Америки.

РІЧНІ ЗБОРИ КОЛЕҐІЇ

Отсим повідомляється всіх заінтересованих, що РІЧНІ ЗБОРИ членів Колеґії св. Андрея в Виннипегу, Ман., відбудуться в Виннипегу 26 і 27-го грудня, 1953 р., в сали Катедри Пресв. Тройці, 1115 Мейн стріт.

ПРОГРАМА:
Субота, 26-го грудня:

8-ма год. вечером: Ділові справи Колеґії:

а) Звіти Колеґії.
б) Наради й ухвали в справах Колеґії.
в) Вибір членів Дирекції Колеґії.

Неділя, 27-го грудня:

10-та год. рано: Богослуження.
2.30 попол.: Загальна сесія з привітами, промовами і дискусіями.
8-га год. вечером: Концерт.

Дано в Виннипегу, Ман., 27-го листопада, 1953.

Дирекція Колеґії св. Андрея в Винипегу.
Прот. С. В. Савчук, голова.

ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВІННІПЕГУ.

У НЕДІЛЮ, 20-го ГРУДНЯ, 1953 р., громади: Катедри Пресв. Тройці, Собору св. Покрови і церкви св. Михаїла будуть святкувати

35-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ПРОГРАМА СВЯТА:

Рано: Урочисті Богослуження в своїх церквах.

6-та год. вечер: Спільна, святочна вечера, з промовами визначних духовних і світських діячів та концертовою програмою.

Запрошуємо всіх православних українців до участи в цім торжестві.

Констисторія У.Г.П.Церкви в Канаді.
о. Є. Грицина.

Складайте щедрі жертви на Ювілейний Фонд Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

ДО ІСТОРІЇ УНІЯТСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЦЕЛІБАТ В ІНШИХ КАТОЛИЦЬКИХ КРАЯХ.

Нім прийдемо до способів заведення целібату, послухаймо як целібат виглядав в другиж народів.

Вже в катол. "Ниві" з 1907 р., стор. 716, писалося:

"На католицькім заході (заході) багато клопоту наносять верховній (церковній) власти стремління і формальні петиції духовенства в ціли знесення целібату".

Значить: навіть в старім римо-католицькім світі целібатом не тішаться, а там же бачили чи є з нього користи, чому ж тоді греко-католики мали би його принимати?

В тій же "Ниві" з 1925 р. є стаття **"Ідеал, а дійсність"**, де говориться:

"Наші піонірн целібатної реформи бляскучими словами малюють целібатне життя в народів, котрі мають безженне духовенство. Там повнота св. Духа в духовенства; а в нас духовенство "анемічне" (безсиле), тому, що жонате.

"Їм здається, що ми нігде не були, нічого не бачили, не читали, не передумували, не пережили, не досвідчили, не порівнювали. Нехай отже нашим реформаторам замалює (вдарить в лице) **дійсний стан тої "обіцяної землі"**.

Дальше говориться про Хорватію,— "споконвічну католицьку з римським обрядом".

В органі Загребського духовенства, — "Католіцкі Ліст", ч. 4, є стаття **"Чому впав авторитет духовенства в народі"**, яку написав свящ. М. Галауш.

Читаєш з враженням," каже "Нива", що се дійсно якийсь станиславівський "реформатор" обвинувачує наше нещасне жонате духовенство, а не латинське безженне.

Одначе помічаєш ріжницю: хорватський автор не гіперболізує (не переборщує), не накидається, не анатемізує (не виклинає), але пише як зрівноваженому чоловікови випадає писати. Ось виїмки з тої статті:

"Перша і найбільша причина упадку священичого авторітету (поваги), се моральне життя священика. Сіль землі нетільки що стратила смак, але зовсім попсувалася. Священик замість бути взором морального життя, деколи став деморалізатором. Діла говорять! Військові курати (капеляни) під час війни! Що ми тепер терпимо за них! (зн. за їх гріхи).

"Непотрібно описувати домашних обставин священика. Старокатолицькі священики вже передтим були жонаті — заки були ще в католицькій Церкві. Декотрі і через довший ряд літ, і (мали) більше дітей. Вони хваляться, що мають ще таких скритих друзів між католицьким духовенством.

"Про таке життя, розуміється, говориться в парохії на всіх сходинах і вечерницях. А наслідок, — упадок авторітету також добрих священиків. Є люде, є цілі парохії і краї, де загалом не вірять, щоби який небудь священик жив чесно."

Отже авторітет священиків підкопують самі нежонаті священики своїм неморальним життям. А дальше в усім ті целебси не красші.

"Говорити про аскезу (тверде монаше життя), про духовне читання, про розважання, — се річ семинарського духовника. Проповідування! Нехай Бог вмилуеться! Молитися — щобудь. Катехизація! Недбалість, несовістність! Є досить священиків, котрі не катехизують, хоч би могли.

"Між духовенством найбільша незгода, завистъ, а часто сварка і ненависть... Парох і сотрудник!... Люде соблазняються (гіршаться) тим, що сотрудник усе робить, а парох усе бере."

Говорить автор, що і нежонатий священик веде господарку, бо має церковне поле, і має якесь своє майно, але:

"Жінки і дітей не має, отже для кого все те оставляє? Покликані і непокликані кревні розносять і розтягають майно священика, котрий ще на тафальку лежить, або в гробі ще не застиг. Нарід соблазняється дивлячись, що діється."

А нам, каже "Нива", станиславівські критики (Хомишин) тикають під ніс, що ми за "церковні" гроші свої діти виховуємо. Виховуємо, але тим ніхто при здоровім розумі не соблазняється. А там соблазняється дивлячись, що діється зі священичою спадщиною.

∴

Та помимо того, що в других краях таке ділялося, галицькі епископи з Шептицьким завзялися насильством завести целібат в Галичині. Нащо ж? Щоби силу Церкви нищити; щоби нарід деморалізувати. Та ще і до духовних семинарів, на нових священиків збирали найгірше дрантя.

∴

Другим краєм, де духовенство було нежонате, була Польща, але яка злочинна. Нехристіяньска!

Там целібат польських духовних не був ніякою заслугою. Нежонатий розбишака не лучший від жонатого розбишаки.

За давної Польщі польські священики силували уніятських священиків, щоби йшли на польські місії, а там, як говорить Камінський, які насміхи, які зневаги сипалися на тих нещасних уніятів. Уніятські церкви називали синагогами, та божницями. Насильством уніятські церкви переміняли на костели. А вічне перетягання уніятів на латинство і до Поляків.

Таке ж і в недавній Польщі. Тесаме перетягання до костела, висмівання, оббріхування, а то й побивання гр. кат. духовних польськими ксьондзами-целебсами.

Вже в 1911 р. ксьондз Бородзіч називає гр. кат. обряд: **"анемічним (безсилим), скрофулічним, сухітничим"**. — ("Нива", ч. 20).

В "Ниві" з 1912 р., ч. 6, читаємо про польських ксьондзів:

"Кожне їх діло ціхує (зазначує) велика ненависть до Русинів і руского обряду; кожний навіть сотрудник (помічник польського пароха) цінить себе висше від найстаршого руського пароха; а латинський (польський) парох ставить себе нарівні з найвисшими духовними руськими властями".

А польські епископи-целебси забудовували українську Галичину польськими костелами. Тісамі на Волині домагалися забрання для себе 700 православних церков. Писалося в "Ниві", ч. 12, 1929:

"Польські римо-католицькі епископи внесли до судів цілий ряд позвів з метою відобрати від православної Церкви біля (около) 700 храмів Божих разом з їхніми землями і маєтками. Відобравши ті церкви схочуть перетворити на римо-католицькі, бо уніятів там нема..."

От вам і целібат, і правдива католицька віра" з папою, і нахабство, насильство, рабунки... Надії — в усіх брехня та фарисейство"

"ДЕ Є РУСКИЙ КЛИР"?

В якім стані знаходилася гр. кат. Церква давнійше, вже писалося, а тут ще треба одно згадати. В 1906 р. появилася у Львові книжочка **"Де є руский клир?"**, стор. 39, невідомого автора ("Брат вірний"), та зі змісту видно, що священика. Обговорює він справу "вдовичо-сиротинського фонду" для забезпечення священичих родин, а з тим фондом справа зле стояла, бо про нього на свій лад рішали "Консисторські функціонери". Коли такий стан дещо змінився, то епископи справою того фонду майже не інтересувалися, хоч се їх повинність.

"Оборона й опіка всіх інших інтересів духовенства нашою єрархією (епископами) стало майже ілюзоричне (поверховне, недійсне). Кілько є випадків, де політичними чинниками заподіяно явні зневаги нашій Церкві, нашому обрядови, де нарушено права, нанесено обиду, калюмнію (клевету), спричинено тяжку кривду нашому духовенству. **Чи багато ми маємо тих случаїв енергічної інтервенції** (рішучого виступу, протесту) **нашої єрархії до зазначення?** Не багато. Чи зневажливі поступки польських ксьондзів проти нас досуджуються (дочікуються) коли церковних наган, або кари? Було коли таке?

"А тимчасом конференції галицьких епископів, разом руських і польських, так гармонійно (згідливо) **відбуваються по Архіепископських палатах у Львові на переміну в руській, латинській, вірменській..."** (Тут згадується і польський лист Шептицького до "Поляків гр. кат. обряду", яких на світі не було).

Говориться дальше, що давний абсолютистичний (самовладний) консисторський лад минувся і є вже новий, але "в масці". Заведено нову школу (лад, правління) для обезсилення самостійного духа. Плекається в ній лизунство, шпигунство, делаторство (донощицтво).

"Доси були наші священики смирні раби Божі, але не поганці. А тепер можуть бути лизуни, льокаї, денунціянти (донощики), комедіянти, котрі могли би продавати все святе тим, від котрих ласки потребувати будуть."

Так бачимо, що вже майже перед 50 літами приготовлялося те, що під новою Польщею прибрало великі розміри.

Згадується Т-во ап. Павла, про яке епископи "поважно доси не думали". Вони є лише для рішаючих справ "для декорації" (на показ, для прикраси).

Між священиками є ще "зачароване правописне колесо", — яким правописом писати.

"Пишіть як хто вміє, як вже привик", — хоч властивим кличем (девізою) повинно бути: менше пишім і говорім, але багато говорім (зн. говорім розумно).

Тоді вже предвиджували, що колись може прийти до гіршого.

"Чи нашій Церкві не грозять ніякі небезпеки ні тепер ні в будуччині? Вільно нам так думати? Чи не належить числитися з тою евентуальностею (можливістю), що наша Церква знайдеться в такім положенню, **що ограничена буде сама на себе, не маючи ні помочи, ні підпори з ніякої сторони, окрім від Господа Бога. Страшне, — серце роздираюче — пониження, занедбане, опущене нашої руско-католицької Церкви"**.

Так змальовуючи положення гр. кат. Церкви автор закликає священиків, щоби тісно обєдналися і в тім буде та сила, що Церкву охоронить.

Згадана книжочка написана, коли Шептицький був митрополитом вже кілька літ, але не було видно його гідної праці. Нараджувався про щось з з польськими епископами, а положення Церкви було "серце роздираюче". Їй же — "давно приготований гріб, печера забутя і загубленої слави", — говорить та книжочка. Чи ж могла така Церква підносити нарід, коли сама була безсильна?

Коли б не згадати тої книжочки, то про неї вістка загубиться, — а вона оповідає про те, що було перед 50 літами. Се історичний документ часу. Свідок того, що тоді було. Се історія. Се те, що безпосередно вяжеться з тим, що ділялося за недавної Польщі.

ЗІ СПОМИНІВ О. ПРИСТАЯ

54.

Мої парохіяне і я.

Я був любимцем моїх парохіян. Знав я про те з власного досвіду, а потім з листів, що писали мені до Америки. Ті листи доповнюють мою сповідь.

Мої парохіяне любили мене не за красу тіла, голосу й вимови, чи іншу подібну прикмету, а тому, що я цілим серцем полюбив той нарід, з якого сам вийшов, і ту любов виявляв посвятою для нього. Я любив нарід не для зиску, чи для пустої слави, але тому, що він на те заслугував.

Українському хлопови закидали підлість, безхарактерність, невдячність, рабство, отже прикмети, яких було багато в тих, що ті закиди робили. Вони не бачили поліна в власнім оці. "Хто з вас без гріха, нехай перший кине каменем", — казав Спаситель фарисеям. А я зверну ті слова до тих "праведників", що кидають каменем на свого молодшого брата.

Що я зробив за 15 місяців в Лагодові, повинен виконати кожний, хто був би на моїм місци. А в кого більше сили, повинен більше зробити. А може і я повинен був зробити більше. Мене вчили і я сам доучувався, а нарід непросвічений, та надіїі показався шляхетнійшим від неодного вченого. Як ті селяне виявляли мені свою вдячність?

Церква завсігди була повна на Утрені, Службі Божій і Вечірни. Нарід слухав мене і поза церквою. Молодь і старші дбало приходили на проби церковного співу, хоч не мусіли, і могли деінде той час провести весело.

На Йорданські свята я не приносив "коляди", а привозив на санях. Я мав сіножать і не мусів просити, щоби мені хто скосив, — косарі самі досхід сонця скосили. Мене тільки повідомляли, що вже скошено.

Жиди, управителі дібр дідича Залецького, давали людям панські лани, щоби люде садили кукурузу. Двір орав, волочив, давав насіння, а люде садили і плекали її. Двір діставав дві части доспілої кукурузя, а селяне трету часть.

На весні 1899 р. мої співачки сказали мені, щоби я також взяв часть поля під кукурузу "на спілку". Я розсміявся, але вони таки намовляли мене. Тоді я пояснив, що їм се оплачується, бо вони самі працюють, а я мушу робітників наймати. А як ще будуть дощі, то я мушу свого докладати. А грошей в мене кілько? Але співачки заявили:

"Ми все зробимо, а отець прийдуть аж тоді, коли будуть ділити "спілку". А дідич сего року дає багато поля під кукурузу".

"Як так, то згода", сказав я, але все ж думав: "Що з того буде?"

Я взяв два морґи поля. Одного гарного травневого дня зібралися дівчата й молодиці й сапками засадили кукурузу. Кукуруза росла, як на дріжджах, бо перепадав теплий дощ.

Аж прийшов поділ моєї "спілки". Я вийшов на поле, але втік з поля, коли побачив, як дівчата ділили мою спілку. Жиди не дуже дбали про свого хлібодавця Залецького і більше сприяли селянам, отже до поділу не дуже приглядалися. Дивилися крізь пальці.

Розуміється, що я на кукурузі дещо заробив.

Церковні поля я винаймав селянам і вони точно платили мені чинш (належитість за винайм).

Не лише наші, але і "латинники" ставились до мене дуже прихильно. Я не робив ріжниці між греко-католиками і римо-католиками, а помагав одним і другим. Я навіть рад був помогти латинникови. На чемности, прихильности та доброті серця ще ніхто не стратив і не пошкодив собі.

До церкви приходили і латинники, бо я говорив лише те, що належало до церковної науки. Економічні, політичні і суспільні питання залишав я для сходин на іншому місци, поза церквою. А щонеділі я заходив з дружиною до читальні, де було повно людей. Там люде слухали читання української історії, співали, вели розмови. В читальни я вчив молодіж і старших щепити дички, садити зернівки, плекати сади і т. п.

ДІЛИТИ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ В ШКОЛІ.

Декан виховання в Манітобськім університеті, Н. В. Скарф, сказав в недавній промові, що він віддавна був за тим, щоби хлопців і дівчат в школі вчити окремо. Казав він, що в публичних школах хлопці і дівчата більше інтересуються одні другими, ніж наукою. В Колеґії Ґордона Бела хлопців і дівчат вчать окремо і се має добрі наслідки.

До дівчат і хлопців треба відмінно ставатися, казав він, дівчат треба заохочувати, а хлопців треба силувати до науки.

А принципал Скарфілд говорив: хлопці від 10 до 14 року не люблять дівчат, а від 16-го року хлопці захоплюються дівчатами, а дівчата хлопцями.

Се важна справа. Хлопцям і дівчатам в недорослому віку не треба давати нагоди до залицяння. Се належить до дорослого віку, коли люде засновують родинне життя, родинну інституцію. А передчасне залицяння, се деморалізація. Се те, що давати багато грошей підросткам, які будуть ті гроші промарновувати. А старший, що вже поважно на світ дивиться, зужне гроші на розумні потреби.

РОСІЙСЬКЕ ЗОЛОТО В АНГЛІЇ.

Літаки привезли до Лондону три тони золота з Росії, яка за нього хоче діставати потрібні їй річи. Вартість золота понад півтретя міліона долярів.

З МОЄЇ РІЗДВЯНОЇ ПРАКТИКИ

Хочу тут подати дещо таке, що може придатися, а коли ні, то все ж дасть нову думку.

Я розумію, що читання родоводу: Авраам породив Ісаака і т. д., се давний вислів, що не відповідає нинішному поняттю. І тому я читаю: "Авраам був отцем Ісаака, Ісаак отцем Якова і т. д. Се лише зміна вислову, а не змісту. Нині народження дитини звязуєсь виключно з матерєю, отже давний вислів цілком нині невідповідний.

Щоби ж не було труднощей в читанню, я в Євангелії позначив всюди: "був отцем..."

Друга справа, що може надати Різдву і Йорданови більше величности, се пісня "З нами Бог, розумійте народи..." на Великім Повечерію. Устав каже, щоби співати її на початку, але тоді ж мало людей буває в церкві. Для кого співати? Лише для вдоволення Уставу? Мало буде той спів чути, а багатьох і не буде знати, що така величава пісня співалася. А се не буде "на збудовання".

Я робив так: кажу дякови, щоби "З нами Бог" лишити аж на кінець Утрені. Перед Службою Божою я виходжу на солею (перед Царські Двері) і тоді "З нами Бог..." співається. Яке се тоді величаве, бо вже в церкві є всі люде. Се наче окрема, дуже врочиста частина Богослуження, що якраз є видною ознакою того великого свята. Й устав нічого не стратить, бо пісня тая лишаєсь в загальнім Уставі, лише в відповіднійше місце перенесена. Хто застановиться, то вірю, що зі мною згодиться.

Ще одно... Я закінчував Службу Божу на Різдво так: Дяки "Бог Предвічний" не співають. Аж по службі Божій я, стоячи на солеї, звертаюсь до вірних, щоби всі вони, і я з ними, заспівали нашу першу і всім знану коляду "Бог предвічний". І тоді ціла церква співає зо мною, а не самі дяки, чи хор. Се також надає величавости святови.

Тих кілька думок подаю, а вони можуть бути "на збудовання".

Священик.

ЯК ЛЮТЕРАНИ СВОЇМ ПОМАГАЮТЬ.

Канадійська людеранська орґанізація спровадила сего року до Канади 4,000, а від закінчення війни 8,000 осіб. Певна річ, що спровадила лютеранів.

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ
ПРАВОСЛАВНОГО ОБРЯДУ

Дістаньте в найстаршім і найбільшім Укр. Складі Церковних Річей „Провидіня".

Просимо писати по іформації і ціни до —

Providence Church Goods
710 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

„ВІСТНИК"
Релігійний часопис для українців в Канаді.
Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.
Друкує і видає Видавнича Спілка "Тризуб"
Передплата: в Канаді — $2.00 на рік.
За границею $2.50 на рік.

HERALD
Printed and Published Semimonthly by the Trident Press Ltd.,
at 210—216 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.
Subscription per annum:
In Canada — $2.00 — Foreign — $2.50

Адресуйте:
The HERALD, Box 3626, — Winnipeg, Man.

ГАЛИЦЬКИЙ КНЯЗЬ ДАНИЛО

Маневри католицьких політиків.

Католицька преса кличе Українців до святковання 700-ліття коронації князя Данила папою 1243 року. В Римі буде окреме торжество, а решта святковання де лише є Українці. В "Нашій Меті", ч. 64, говориться:

"Мали ми світлих провідників, а між ними короля Данила...

"Коронація Данила — се пророчистий доказ здійснення всіх його плянів.

"Він намагався наполегливо... щоби під єдиним пастирем обединилося стадо. (Підч. "Вістника").

"І коли сьогодні нам релігійної Єдности більше ніж коли потрібно, то корисно відзначити саме те невтомне шукання нашого короля".

Виходить, що в Данила тілько й журби було, щоби Православну Церкву піддати папі. Але се неправда!

Справа стояла так: зі Сходу сунули Татари на Україну. Данило оборонявся, але було тяжко. отже подумав, що може папа поміг би йому проти Татар, спонукавши західних пануючих до походу. Але що "заступник Христа" пальцем не рушить, коли йому не заплатити, то обіцяв поміч, але за те вимагав підданства собі Православної Церкви. Й обіцяв королівську корону, що мала би бути знаком залежности Данила від папи.

Данило корону дістав, але на тім скінчилося. Папа не дав помочи і Данило лишив папу.

Ціла та справа мала політичний зміст, а не релігійний, — зі сторони і Данила і папи. Ти дай мені, а я дам тобі. Даниловм треба було помочи, а папа хотів на українській біді заробити.

***

В католицькій книжці "Начерк Історії Унії" (1896) читаємо:

"Справи державні, а не церковні спонукали також і нашого князя галицького Данила звернутись під покров папи римського". (Стор. 11).

Отже й католицька історія каже, що Даниловм ходило про поміч проти Татар, а не про "обеднання стада під одним пастирем". Данило думав про Татар, а папа думав про обеднання.

Катол. галицький епископ Пелеш в своїй (німецькій) "Історії Унії Руської Церкви з Римом" говорить, що Данило поводився дуже обережно:

"Данило поступав з папою і Татарами однаково по дружньому в переговорах, але притім мав на увазі лише свої власні справи, і з обома сторонами пороблені зобовязання так довго й остілько виконував, доки не досягнув своєї цілн". — (Т. 1, ст. 276).

Каже Пелеш, що і в часі переговорів з папою Данило посилав (1250 р.) Кирила до Царгороду, щоби там поставили Кирила Київським митрополитом. Се знак, що Данило не дуже лип до папи. А знов папа хотів, щоби його висланник висвячував епископів для Церкви в Галичині і щоби монахи Домінікане перебували на Даниловім дворі. Так Данило мав на увазі свої справи, а папа свої.

***

Грушевський в 3-ім томі "Історії України-Руси" говорить, що папський посол, Пляно-Карпіні, намовляв князя Василька до унії з папою, і мабуть Василько заінтересував Данила папською помочею. А в часі Данилових переговорів папа вже забирався реформувати Православну Церкву на свій лад, очевидно по правилу: "ще не злапав, а вже скубе".

Каже Грушевський, що Данило не хотів корони і не рад був коронуватися, але мабуть спонукала до того його мати (католичка) і ще дехто, але все ж коронація відбулася без великого розголосу.

Від серпня 1247 до перших місяців 1248 р. папа видав шість буль, але в них говорить лише про підданство Церкви. Про Татар дуже мало, — каже, що нехай при наступі Татар Данило повідомить німецьких рицарів, ті повідомлять папу, а папа подумає що робити.

І Данило 1253 р. папу повідомив. Тоді папа видав заклик до пануючих, щоби йшли на Татар, але папи ніхто не слухав. Данило побачив, що папська поміч на обіцянках скінчилася і звязки Данила з папою перервалися.

Однакож папа не лишив Данила. Булею з 1255 р. дозволяє литовському князеви Миндовгу воювати українські землі як невірні.

"На початку 1257 р. папа Олександер 2-ий вислав Даниловм булю, де вже рішучо докоряв йому, що він відступив від послушности римській церкві, забувши еї духовні і світські добродійства — дану йому корону; папа взиває його вернутися до римської церкви, інакше загрожує йому клятвою; а в листах до епископів оломунецького, вроцлавського й інших поручає, аби вони клятвами й "зброєю вірних" (зн. війною) змусили Данила до його обовязку". — (Т. 3, ст. 164).

Так папа поставив себе нарівні з Татарами!

Ще згадати б вислів з "Монографії до Історії Галицької Руси" ("Руська Істор. Бібліотека", 1886), що: **"папа наказав епископови Оломуцькому і Вратиславському проклясти Данила"**, та: **"стративши надію златинщення Русинів, вважав їх за одно з Татарами і проповідував рушене** (военний похід), **щоби привернути Русинів до римського обряду".** (Стор. 87).

***

Тепер приходимо до святковання. Що саме мало би бути головною справою святковання? Для католицьких політиків важна коронація Данила, а з нею вязання Православної Церкви з Римом, **тільки ж ту коронацію опісля папа прокляв; а дійсної унії не було, а були лише для папи сподівання, що дістане Православну Церкву в свої руки.**

Папа прокляв Данила, отже й корону, й коронацію, тому що ставити в святкованню на перше місце, — **коронацію, чи папські прокляття?**

Щирі ж Українці могли б похвалити Данила, що поступив розумно і гідно.

Коли взяти на увагу цілу історію тієї коронації, то висновок може бути лише один: **що Українці повинні звати Данила лише князем, а не королем!** Яку вартість має чужа папська і папою проклята корона? Чи можна нею величатися? А Данило і без чужої корони є визначним князем, як без корони був і Володимир Великий, і Ярослав Мудрий, і Хмельницький, і Мазепа...

***

"Наша Мета" подає відозву Ювілейного Комітету, підписану архіеп. Бучком та 27 іншими, під якими є і неукраїнці, і є дехто і з православних, які очевидно не вдумувалися в зміст такого святковання. Та підписали головно католики.

З тим святкованням приготовляють католики том папських документів відносно Українців. Науковці готуються до окремої Сесії, що буде в Римі 18—19 грудня. Видавництва (очевидно католицькі) готують брошури про коронацію. Збирають фонди на "Ювілейну Книгу", яку подарують папі і порозсилають до бібліотек і др. Отже все закроєне на велику міру.

Але все те є лише новим наступом на Українців, щоби завдати їм новий удар; щоби їх і світ баламутити, представляючи справу в однобічнім, отже пофальшованім вигляді.

Бо заслуги Данила не в його коронації, не в унії, яку він нібито заводив, але в тім, що він спиняв татарську навалу, робив і ще дещо гідне, та в тім, що злегковажив і корону, і папську ласку, і не дав Української Церкви чужим в руки.

ТРИДЦЯТЬ ПЯТЬ ЛІТ

IX.

За минулі роки Українська Православна Церква в Канаді виконала немало доброчинної праці, однак вона була доривочна, незорганізована. А та праця — се дуже важна ділянка. Поміч потребуючим, нещасним, — се обовязок членів нашої Церкви, поодиноко, чи громади.

Не було справ, де треба було помагати, а щоби члени нашої Церкви були нечуйні. Тепер життя пішло вперед; збільшилися ряди членства а й виринули нові потреби.

Дуже відчувається брак приютів для старих і немічних, брак шпиталів, зорганізованих на теперішний лад і заряджуваних нашою Церквою, чи до того покликаною еї установою; брак захистів для сиріт чи опущених дітей. А мусимо мати на увазі й виховавчі заведення, якими є Колегія, Інститути і майбутні подібні установи.

Ставимо се перед очи загалу наших вірних, щоб знали, що праця Церкви не обмежується тільки до парохій як таких, але широка й обіймає все життя людини від колиски аж до гробу в усіх його видах. Вона не обмежується до місця і часу, так як сама Церква. Отже не можемо думати, що в певнім часі будемо вже спочивати, перестанемо клопотатися справами, або перестанемо давати жертви на преріжні цілі. Як довго живемо, мусимо працювати і дбати про завтра; таксамо і в Церкві мусимо працювати і дбати про будуче.

Не сміємо забувати тих, що постарілися й осамітніли.

Ні тих дітей, що лишилися самими, без нагляду і теплої опіки.

Гріхом було б не думати про тих, які мусять іти в невідоме чуже окруження, щоб добувати собі науку.

Церква, як добра наша мати — за всім глядить і повинна мати отворені руки, щоб помагати; розпростерті рамена, щоб пригортати; отворені очи, щоб наглядати — а все те для слави Божої і добра людей.

В своїй праці коло парохіяльних справ мусимо глядіти дальше. Поза працю, щоби була парохія сильною, щоб церква була гарною, щоби мати належну духову опіку й обслугу, треба розуміти, що границь праці у церковній ділянці не можна означити.

Скріпити працю на місцях, — се перше завдання.

Через скріплення парохіяльних справ можна поширити поміч і працю в ділянках доброчинній і виховній. Тому не можна задоволятися існуючим станом посідання; вже маємо кількадесять чи кількасот членів, маємо все заплачене, є в банку трохи запасів — то вже помаленько і полегенько можемо працювати без журби про ширші справи.

Церква жива. Вона мусить знаходити поле для праці, щоби збільшувати свою діяльність. Се еї обовязок.

Коли так постійно будемо працювати, то при святкуванню будучих ювілеїв зможемо похвалитися здобутками у добродійній ділянці. Длятого треба збільшувати працю і щедрійше складати жертви на всі цілі, які видвигає життя.

Маємо сильну віру, що Бог нам поможе здійснити наші пляни. Сподіємося, що наш православний загал, який вже дав багато доказів привязання до Церкви і пожертвовання в минулому, — не менше, але більше і щедрійше буде помагати і розбудовувати церковну роботу на будуче.

ОЄГ.

АПОСТОЛИ Й ЄВАНГЕЛІЇ

ЗАЧАТТЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ.

Се свято встановлено на памятку часу, коли Анні було призначено стати матерею Діви Марії. Яким й Анна не надіялися вже потомства, але за їх праведне життя Господь вибрав їх на родичів тої, що є найбільшою між жінками світа.

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ.

Ся неділя посвячена памяти Праведників, які жили на світі до часу приходу Ісуса Христа.

В Апостолі (1 Тим. 1: 15-17) пригадує ап. Павло, що Христос прийшов спасти грішників. І мене поставив Христос за примір, говорить Павло про себе, за примір тим, що мають вірувати в Христа на життя вічне.

В Євангелії (Лука 14: 16-24) оповідаєсь про чоловіка, який справив вечеру і багатьох запросив, але вони не прийшли. Тоді казав просити всіх, кого знайдуть на вулицях. Праотці, се ті, що були на тій Божій Вечері. Де Господь закликав їх, де гідна справа закликала, вони йшли й тому вони належать до вибраних.

НЕДІЛЯ ОТЦІВ.

Ся неділя посвячена тим Праведникам, які жили в часі від приходу Христа: Коли і не всі вони відомі нам, то відомі Богу, і Церква їх споминає нам для приміру до наслідування.

В Апостолі (Жид. 11: 8-10, 17-4) ап. Павло пригадує, яку велику силу має Віра. Під вірою він розуміє людську щиру посвяту для важних справ. Коли хтось посвячує себе для важної справи і витревало працює для неї, то збудує ту справу. Коли поставить велику ціль і безнастанно силуєсь її досягнути, він її досягне. Се та Велика Віра, що переносить гори, що перемагає найбільші труднощі. Багато примірів наводить Павло на доказ сили тієї Віри.

В Євангелії (Мат. 1: 1-25) перечислює Євангелист Матей ряд поколінь від Авраама, щоби показати, які визначні мужі були в ряді того покоління, яке закінчилося приходом Ісуса Христа.

ХРИСТОВЕ РІЗДВО.

На Утрени читаєсь Євангелія Матея про те, як Ангел звістив Йосифови, що Марія буде матерею Христа.

В Апостолі до Галат пригадує ап. Павло, що коли прийшов назначений Богом час, післав Бог Спасителя, щоби він перемінив слуг в синів Божих, в дітей Божих.

В Євангелії Матея оповідаєсь про Мудрців, що до Христа прийшли.

СОБОР БОГОРОДИЦІ.

Се свято встановлено, щоби разом з народженням Христа віддати окрему пошану Його Матери.

СТЕФАН ПЕРВОМУЧЕНИК.

Тут пригадуєсь першого мученика, що дав своє життя за віру в Христа. Мучеництво Стефана переповідаєсь на Службі Божій в читанню з Діяній Апостолів, 6: 8-15, 7- 1-15, 47-60.

ПОХОРОН КОРОЛЯ ДАНИЛА

Історія говорить, що князь Данило помер в Холмі 1264 р. і там був похований. Але львівський радний, Вартоломей Зиморович, описав похорон Данила, що нібито був у Львові. Др. Й. Пеленський каже, що опис Зиморовича дуже поплутаний, і настроєний проти православних. Зиморович Українець, але вихований в польськім монастири, отже настроєний був проти Українців.

Каже Пеленський, що у Львові се було, чи ні, але Зиморович подає як в тих часах виглядав, чи міг виглядати похорон князя.

Говорить Зиморович, що син Данила, Лев, спровадив тіло свого батька до Львова, закликав всіх священиків з цілої держави, боярів і лицарство. Прибули і королі Татар.

Ранком, в день похорону, появився чорний прапор на княжій палаті. Почали в усіх церквах дзвонити і дзвонили до вечера. Нарід з усіх сторін сходився. На конях їхали вельможі і значні гості. Почався похоронний похід.

Йшли ратні (военні) дружини, військові відділи з прапорами і зброєю вділ похиленою; трубачі трубіли, тарабанчики били в бубни (барабани).

Дальше були военні прилади до облоги твердинь..

За кіннотою і піхотою поступали комони (доглядачі княжих коней), в чорнім одязі, з прапорами, і слуги князя в чорному.

За ними несли трофеї (военні здобутки,) — прапори, зброю, щити, які Данило здобув воюючи з Ляхами, Литвою, Ятвягами й Уграми (Мадярами).

Дальше йшли черці (монахи) в клобуках і мітрах і діякони, що співали похоронні пісні. Бо ж Данило дбав про церкви, будував їх з гарного каміня, ставив мармурові хрестильниці. І вивіновував їх щедро.

З християнським духовенством були і представники поганської релігії, яке ще потрошки залишилося. Хоч як, але владики не були проти того, бо так зарядив княжий двір. Християне молилися по свому, а погане по свому.

Увагу звертали наймлені плачкижалібниці, простоволосі, на лици подрапані, що голосно плакали і заводили. А за ними плакав весь нарід.

Вся увага звернена була на домовину на марах, за якою йшов князь Лев з родиною і чужими достойниками.

Перед марами важні мужі несли дві короні, княжу і королівську.

Описуючи таке Зиморович ті звичаї висмівав..

Можливо, що Зиморович описав се з оповідань, не провіривши точно де се було, бо його писання взагалі дуже поплутане, але все ж воно дає образок того похорону.

Зате про коронування Данила не маємо опису. Воно відбулося в Дорогочині, глухім закутку, з чого видно, що для самого Данила та коронація була маловажною, несмачною.

ҐУЗЕНКО — КЛОПІТ КАНАДІ.

Американський уряд хоче з Ґузенком говорити, як з тим, що давнійше виявив роботу шпіонів, але уряд Канади не рад, щоби Ґузенко говорив. В Америці сподіються, що Ґузенко може виявити більше, але канадійський уряд каже, що Ґузенко вже все сказав. Виглядає, що невидима рука напирає, щоби розшукування шпіонів стримувати.

РОЗМІРИ ПАРАЛІЖУ В КАНАДІ.

Міністер здоровля, Мартин, говорив в Отаві, що до початку грудня було в Канаді 8,243 слабих на параліж, а з того померло 354. В попередних роках тілько не було. Канадійський уряд видав більше як міліон долярів на поміч при догляді слабих, на досліди слабости і виріб більше лікарства до щеплення проти паралїжу.

ОБІКРАЛИ СКЛЕП НА 4,000 ДОЛЯРІВ.

В Винипегу злодії обікрали склеп Полака на більше як 4,000 долярів. Позабирали одіж, черевики, панчохи. Влізли задним вікном.

ПІДНЕСУТЬ ПРОДАЖУ ПШЕНИЦІ.

З уряду в Отаві є вісти, що західні провінції невдовзі будуть могли продавати більше пшениці, ніж три бушлі з акра, як є дотепер.

ЗГИНУЛО 15 НА СХОДІ.

При кінци першого тижня в грудни згинуло в Східній Канаді 15 осіб. З того 9 на дорогах, а 6 від інших причин.

ВКРАЛИ 3,000 ДОЛЯРІВ.

З почти і склепу в Лібав, Ман., злодії вкрали 3,000 долярів. Розбили касу, де гроші знаходилися.

СХОПЛЕННЯ ДІВЧИНИ.

В Торонті дівчина сиділа з хлопцем в автомобіли, коли замаскований чоловік зявився зі зброєю, побив хлопця, а дівчину забрав на інший автомобіль. Дівчина має 17 літ. Поліція шукає злочинця.

ЗУДАРИЛИСЯ 4 ДЖЕТИ.

Коло Лоренсвил, в Джорджії, в Америці, летіли 4 літаки-джети близько себе і в мраці зударилися та попадали над лісом. Летуни погинули, а відломки літаків на три чверти милі розсипані.

ФРЕД РОЗ КУДИСЬ ВИЇХАВ.

Фред Роз, се комуніст і бувший посол в Отаві. Був він там, поки 1945 р. не засудили його як шпіона, на 6 літ вязниці. Тепер поїхав до Росії, або до котрогось краю, що під Росією. Каже Вин. Фрі Прес, що шкода, що Роз не забрав зі собою Зукена, Кардаша, Пенера і др.

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Господа й Спасителя Нашого Ісуса Христа.

З грецької мови на Українську переклав Митрополит Іларіон.

Книга також містить КНИГУ ПСАЛЬМІВ, перекладена з давньоєврейської мови на українську Митрополитом Іларіоном.

Друк читкий, легко читається. В чорній полотняній оправі. Сторін 247. Ця Книга повинна находитися в кожній хаті української православної родини.

Ціна $2.50

Замовлення посилайте разом з грішми до:

THE HERALD
P.O. Box 3626, Sta. B. Winnipeg, Man.

ВІДДІЛ МОЛОДІ

З МОГО ЖИТТЯ.

Ще малим навчився я коло 20 коляд і декілька щедрівок. А коли був старшим, почав записувати народні пісні, і записав багато. Я їх співав, але хотів і на папери мати ті, яких в співанниках не знаходив. Всіх був записав кількадесять, в то звичайних, весільних, і щедрівок, і гаївок.

Та шкода, що нині їх не маю. Я приїхав до Канади, а вони там зосталися і певно пропали. І я завсігди за ними жалую. Були там пісні, яких я тут не чув, стародавні, поважні. А нині деякі з них загубилися. Шкода!

Важне діло зробили би молоді, коли б тут записували пісні від старших, — від матерей, бабунь, від батька, від дідуня. А записувати треба в зошиті, а не на клаптях паперу, що розгубляться. Записуйте!

Се я хочу при надходячім Різдві пригадати.

Читач Від. Молоді.

ШАНУЙМО СВОЄ І СЕБЕ.

Є в Канаді люде, що починають своє легковажити і забувати, а беруть чуже. Так ніби все добре аж в чужих, а в нас все безвартне.

Культурні люде все своє шанують, а на все чуже дивляться як на чуже. Чуже для чужих а не для нас.

Минулого Різдва я ходила з колядниками і бачила одну, чи дві хаті, де на Різдво нема сіна на столі, нема дідуха, нема куті, але є індик. Видно, що двері отворили, отже все своє повтікало, а сусідський індик забіг. І вони давай його величати.

В таких нема українських Різдвяних Свят. Вони і самі не знають що в них є. Ні пес, ні баран. А се велика некультурність!

Я розумію, що в нас все своє повинно бути якнайточнійше: се ж наше святе добро, що нам наші предки передали. Ним ми можемо всюди похвалитися. І молодих треба приучувати, щоби все своє знали і шанували.

Тоді і чужі нас будуть поважати, бо побачать, що ми розумний нарід.

М. Д. молода жінка.

МОВА І ПИСЬМО.

Я хотів би знати, котра мова на світі найтяжша і котре письмо найтяжше. І відколи Українці жиють на Україні.

Сумківець.

Вчені кажуть, що мабуть найтяжші китайські мови (їх є більше, в Китаю, в Бурмі). Старшому треба довго китайської (хінської) мови вчитися. Лише дитині кожна мова легка.

І китайське письмо дуже тяжке, бо там не пишесь буквами, але знаками. Всіх таких знаків мають мабуть коло 40 тисяч, і тільки дуже вчені всі ті знаки знають. А звичайний китаєць знає найбільше до 7,000 знаків.

Відколи Українці живуть на Україні, невідомо. Вчені кажуть, що Українці жили там може і 2,000 літ перед Христом, бо лише за такий час могла витворитися українська культура. А може жили вони на Україні і 5, 6, 8 або 10 тисяч літ перед Христом. А може і ще довше. З усего, що відоме, виходить, що жили вони там вже в дуже давних часах.

ТАК СОБІ ДЕЩО.

Кілько часу є між Різдвом і Великоднем?

Неоднаково. Від Різдва до Великодня не дуже далеко, але від Великодня до Різдва далеко-далеко.

Англійці в Англії мають ще дві Різдві, теперішне і давне, що з нашим сходиться. Теперішне вже за новим календаром, а давне, "мале" святкують по домах на памятку того, як давно святкували.

Різдво, се родинне свято в Українців. Першого дня Різдва родина повинна святкувати вдома, з собою. Так було на Україні. Хіба йшов з дому, хто йшов колядувати.

Християне святкують неділю; Жиди суботу; Турки (магометани взагалі) пятницю; Перси (зороастрівці) четвер.

СВЯТІ СНИ.

Багато дечого було
Колись в минулім, — добро, зло,
Бувало всяке. А давно,
Колись-колись було воно.
Та хоч не вернесь воно, ні!
Але зявляється у сні,
Й мені приснилось.
На дворі
Мороз скрипить, а там вгорі
Зявилась зірочка одна.
Ми раді-раді! Се вона,
Святовечірна! Й ми малі
Кругом зібрались при столі,
А з нами батько наш сидить,
Різдвяна свічечка горить
Понад столом на колачах.
А в наших молодах очах
Палає втіха. Торжество!
Святе Христове Рождество!
Дідусь й бабуся попри нас,
І мати наша... Щастя час!
Вечеря велична була,
Без смутку, без журби і зла,
Благословенна...
А вкінець,
Мов з цвітів запашний вінець
Зявились коляди святі.
Не ті, що в буддень, — ні, не ті,
Вже хата — церква. Бо в той час
Ісус Христос відвідав нас.

Блаженні будьте святі сни
Минулої давно весни!
Витаєм вас у кожний час,
Зайдіть до нас! Зайдіть до нас!

Придчин.

З ЛИСТА ДО „ВІСТНИКА"

Дорогі Видавці "Вістника"!

Відновляючи передплату я не буду ані багатим ані вбогим, коли додам $2.50 на піддержку дуже цінного, хоч обемом скромного "Вістника". Він пригадує слова Шевченка:

Якби ви вчились так, як треба,
То й мудрість була би своя.

Якби православні Українці вміли "Вістник" оцінити, то було би півміліона передплатників.

М. Г., Шікаго, Ілл.

МИЛОСЕРДНА САМАРЯНКА В АФРИЦІ

(Зі „споминів Мунго Парка).

Мунго Парк (1771-1805), Англієць, подорожував довго по Африці й описав свою подорож, і там оповідає:

Було се в одному місци над річкою. Люде, що переїхали через ріку, повідомили короля Мунсанга, що білий чоловік чекає за рікою, щоби його перевезти, і він хоче бачитися з королем.

Король вислав зараз людей, які сказали, що я мушу переночувати в недалекому селі, а дальше король скаже, що має бути. Він також хоче знати, чого я прибув до краю.

Я був в клопоті. Ніхто в селі не хотів приняти мене до свого дому. Треба було ночувати надворі, а тут виглядає, що буде дощ. Було ще одно лихо... Тут є багато диких звірів, отже треба мені хіба лізти на дерево і там ночувати.

Так думаючи я пустив коня пастися, і чекав ночи. Дотого ж я був перемучений і голодний.

Вечером надійшла жінка, вертаючи від праці, побачила мене і почала мене розпитувати. Я оповів про свої клопоти. Тоді взяла вона моє сідло й уздечку і казала йти до її хати.

Коли ми прийшли, вона засвітила лямпу, розстелила на земли мату і сказала, що можу тут спати спокійно і безпечно.

Коли ж довідалася, що я голодний, пійшла кудись і принесла рибу. Припекла її на огни і подала мені як вечеру. По вечері сказала, що можу лягати спати.

Всі домашні дуже мені приглядалися, та вона приказала, щоби бралися до роботи — прясти вату (бавовну).

Хоч я був дуже змучений, але не міг заснути. Я думав про святий вчинок тої доброї жінки, що приняла мене — чужинця, наче рідного, коли ніхто другий не хотів приняти.

Жінок було більше і всі вони пряли, а разом співали, — співали про мене на такий лад, як там співають. Пісню склали зараз. Одна молода жінка вела перед, а другі йшли за нею. Спів був гарний, щирий, а слова, коли їх перекласти, були такі:

— Буря надходить і дощ буде падати. А бідний білий чоловік, змучений і голодний прийшов сюди і сидів під деревом. В нього нема матери, щоби принесла йому молока, нема жінки, щоби змолола муки на хліб... А решта співачок додавали: "Жаль нам бідного білого чоловіка, в нього нема матери, нема жінки..."

І каже дальше Мунго:

— Тая пісня може здаватися читачеви моїх споминів нісенітницею, але мені, що таке переживав, була чимсь великим, чимсь святим. Мене так зворушила та щирість незнакомих мені людей, та їх доброта і співчуття до мене, що сон від мене забрався. А ранком я подарував тій добрій жінці два жовті ґузики, які відорвав від своєї камізельки, бо більше не було в мене нічого, чим міг би їй відплатитися. Та певна річ, що для неї се мало вартість, бо такі наші дрібнички мали в тамошних мешканців велику ціну. Я повинен був дати їй щось ціннійше, але не мав я нічого такого. Все ж моя щира вдяка буде жити в моїй душі до кінця мого життя.

Люде тих сторін — мурини, не християне, але вони дали чужинцеви таку поміч, яку дав евангельський Самарянин побитому, обрабованому і полишеному при дорозі.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Ювілейний Календар **"РІДНА НИВА"** на 1954 рік — Видання Української Греко Православної Церкви в Канаді. Містить в собі Церковний Устав на цілий рік, цікаві статті, відомости про громади і інші матеріяли. Багато ілюстрований.

Ціна з пересилкою $1.00

АПОСТОЛ. Се книга читань "апостолів" на неділі і свята цілого року та на всякі потреби.

В добрій, тревалій оправі з золотими витисками.

Ціна з пересилкою $5.00

Замовлятя: в Консисторії УГПЦ, 7 Ст. Джанс Евню, Винипеґ, Ман., або в священиків нашої Церкви.

**Консисторія Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
о. Є. Грицина.**

ОПЕРАЦІЯ ЗРОСЛИХ БЛИЗНЯТ.

В Лондоні перевели операцію двох зрослих близнят. Робили, може вдасться, бо і жити зрослим було би дуже тяжко. Зрослі були лиця, а також боки низше грудей до пояса. Також зрослі нечінки. В часі операції давали їм крови, впроваджуючи просто до сердець. Та одна дитина померла, а друга добре чується.

НАЩО КОМУ ГРОШЕЙ.

В Англії 38-літний Ерні Тейлор виграв 210,000 долярів. Коли запитали, що буде з грішми робити, Тейлор сказав, що буде розводити і годувати багато свиней. Він жив в англійськім селі і годівля свиней була для нього завсігди важною справою.

НАЙБІЛЬША РАДІЄВА СТАЦІЯ.

Америка має нині найбільшу радієву стацію, з якої може порозуміватися з усіми своїми кораблями, літаками і стаціями, які є денебудь на земли. Будова стації коштувала 14 міліонів долярів. Вона є в горах, збудована на 6,000 акрах, 55 миль від Сіятел.

БАГАЦТВО АМЕРИКИ.

Нині дохід Америки виносить 40 процент з доходу цілого світа, як показують обрахунки з 1948 року. На особу припадає річно 1,525 долярів доходу. В Канаді на особу 895 дол., в Швайцарії 950, в Новій Зеляндії 933, в Австралії 812, в Швеції 805, в Данії 781, в Англії 777, в Норвеґії 550, в Франції 418, в Німеччині 336, в Італії 225, в Росії 181 долир на рік.

ПО ОПЕРАЦІЇ ОКА БАЧИТЬ.

В Шікаґо є В. Джансон, який стратив зір, коли мав один рік. Тепер має 27 літ. Лікарі перевели недавно операцію, налатали око чужим оком, і тепер він бачить. Друге око виняли, коли мав 5 літ. Певне, що чоловік тішиться.

ДО ЧОГО ВЕДЕ ПРОФ. КРЕЙТОН.

Проф. Торонтонського університету, Крейтон, мав в Квебеку промову, де казав, щоб некомуністичний світ так налагодив справу, щоби міг спокійно жити побіч комуністичного світа. Се таке як радити вівцям, щоби жили по сусідськи з вовками.

ЖИЛИ 11 МІСЯЦІВ НА ОСТРОВІ.

Перед 11 місяцями розбився корабель й одна жінка та чоловік з Бурми вратувалися та дісталися на малий, незамешкалий остров. Там жили вони самі 11 місяців і живилися лише черепахами. На дереві значили карбами кожний день свого перебування. Вкінци їх знайшли і привезли до Сінгапору.

КОШТИ ЛЕТНИЧОЇ ОБОРОНИ КАНАДИ.

Сего року Канада видала на летниче озброєння більше ніж 400 міліонів долярів, а в 1944 році видала була 45 міліонів більше.

ЕКСПЛЬОЗІЯ В ДОМІ, ЗГИНУЛО 4.

Коло Едмонтону, Алта., експльодував оливний огрівач, отже згинула мати, жінка Блейра, і троє дітей. Батько втік і вратував 11-літного синка. Все згоріло.

ПРЕСА І БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВПЛИВИ.

Посол Блекмор говорив в Оттаві, що більша часть американських і канадійських ґазет є під большевицькими впливами, отже контролею. Сила їх впливу в ґрошах.

МИШ В МОЛОЦІ.

В Ефрата, Ваш., жінка знайшла миш в кулнім молоці, що було в паліровій посудині, отже заскаржила молочарів і суд засудив їх на заплачення 257 долярів тій жінці.

ІНДИКИ ПОДОРОЖІЛИ.

В Винипеґу є вістка, що сего року Англійці будуть за індиків для Різдва платити коло 10 центів більше за фунт, ніж минулого року. Індики подорожіли.

Дяківські Курси

З благословення Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона Консисторія Української Православної Церкви в Канаді цим оголошує

ТРИМІСЯЧНІ ДЯКІВСЬКІ КУРСИ.

На Курси примаються особи, що мають належний слух та голос. Початок навчання з 15 січня 1954 р. Незаможним курсантам даються стипендії й приміщення в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Прохання про прийняття на Курси подавати на адресу:

Consistory of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.
7 St. John's Ave., Winnipeg, Man., Canada.

Президія Консисторії У.Г.П.Ц. в Канаді
о. Є. ГРИЦИНА, голова.

ПРАВДА ПРО ДІЙСНИЙ СТАН ГРОМАДИ.

(Арбакка, Ман.

В російському календарі на 1952 рік, стор. 30, під заголовком „Руская Православная Церков в Канаде", (провінція Манітоба), зазначена церква св. Апостолів Петра і Павла в Арбакка, а настоятелем її свящ. Івасюк.

Так з року в рік видавці того календаря передруковують давно вже пережитий стан своєї Церкви, щоб підтримати на дусі тих вже нечисленних українських вірних, що перебувають під московським гіпнотизмом і ще не пробудились до свідомого національно - релігійного життя.

В дійсности ж воно не такі Арбакка, — се наша українська громада по крови й по вірі. Правда, церковна свідомість відродилась тут не відразу. Свідоміші громадяни відокремились і стали в ряди Української Православної Церкви в Канаді ще на початках її повстання. Люде побудували окрему церкву св. Михаїла, яка дуже гарно розвивалась. Церкву ж ап. Петра і Павла, як позосталу громаду, обслуговував священик російської місії, Івасюк. Так було до 1949 р. В тому році і в тій громаді наступило відродження. Свідоміші й провідні громадяне Арбакки (Д. Чорнописький, Ів. Щербак, М. Григорійчук та інші) зробили старання про призначення їм нашого священика. Відбувся місіонерський день. З Вінніпеґу прибув о. Фотій і відслужив перше українське Богослуження, і з того часу вся Арбакка, з обома своїми церквами знаходиться в рядах нашої Церкви.

Від 1950 року згадану громаду обслуговую я. І мушу сказати для її чести, що вона зробила великий поступ. Зникла ворожнеча, що довгі роки панувала в громаді через двоподіл, і тепер вірні відвідують обидві Церкви в часі Богослужень. Такі традиційні свята, як Спільне Свячене, День Подяки, обходимо спільно. Вірні більшою увагою оточили свою церкву. Була вона запущена, занедбана, а тепер відновлена і помальована зверху і всередині. Підлога застелена гарною церетою; побожні парафіяне, як Семен і Марія Сторожуки, та пані Бадюк, постаралися про нове облачення для Престола і купили гарний хідник (карпет). Церковний заряд в складі М. Григорійчука, Д. Чорнописького та І. Щербака працює старанно. Сестрички також стараються щоби церква була справжнім Домом Божим. Богослуження відвідують громадно і є всі ознаки гарного поступу і оздоровлення тієї громади під покровом Рідної Церкви.

Так Рідна Церква дбає про своїх вірних і веде їх до взаїмної любови, згоди, братерства і спасення.

А московський Календар, як треба сподіватися, ще й далі буде вписувати ту громаду до свого складу, хоч вона вже давно не їхня.

о. С. Герус.

ПРИ НАГОДІ ПРОЩАННЯ.

В Арран, Саск., вечером 28-го жовтня, родичі, приятелі й сусіди зібралися в Українськім Народнім Домі, щоби попрощати своїх співжителів, п-во Пасеків, і побажати їм на новім місци всего найкращого.

І тут на заклик о. Ф. Легенюка присутні зложили 8 дол. на побудову Катедри Пресв. Тройці у Вінніпеґу.

П-ву Пасекам бажаємо щастя і здоровля на новому місци.

о. Ф. Легенюк.

50-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ.

(Атикокан, Онт.)

Листопада 11-го влаштовано тут несподіванку для п-ва Українців з нагоди 50-ліття їх подружого життя. Прийняття відбулося вечером в українській сали. Після вечері були промови і побажання. Дальше вручено ювілятам дарунки.

Згадати б, що п. Українець є старшим братом в церкві та діяльним членом нашої громади взагалі. При нагоді сего 50-літного ювілею ювіляти замовили Євангелію до церкви. А що п. Українець є майстром, то що треба полагодити, чи зробити, він ніколи не жалує праці ні часу.

На закінчення принаття дві жінки занялися збіркою, що принесла $32.65. З того передано 10 дол. на Вістник, а 18 дол. на „Український Голос".

Жертводавцям щира подяка, а Ювілятам ще більше літ в здоровлю прожити!

Гість.

ЮВІЛЕЙ СУПРУЖА.

Ґаєс, Саск. — В неділю 8-го листопада п-во Антон і Катерина Юркові святкували 35-літний Ювілей супружого життя. Вечером приятелі і близькі устроїли їм несподіванку в міській сали.

Се свято відбулося дуже поважно. Всі нагадували заслуги ювілятів, та щиро передали їм дарунки.

Ювіляти, се діяльні члени місцевої православної громади св. Івана. А. Юрків є примірним головою Громади. При його веденню побудувалась в місточку церква і він, як будівничий, доглядав будови. Церква викінчена, помальована, з гарним Іконостасом. Він тієї вдачі, що радиться з Громадою, він добрий організатор.

Дружина його також щира працівничка між жіноцтвом. П-во Юркові пожертвували гарні ризи до церкви та ще дечого багато, — за те ж їм і пошана від громади.

Згадані ювіляти, розуміючи потреби Церкви, зложили 20 дол. на добудову Катедри Пресв. Тройці в Вінніпеґу.

Тут Ювілятам бажаємо дочекати в здоровлю золотого ювілею.

Приятель.

СПОМИН ПО Т. ЧУГАЙОВСЬКІМ.

Айтуна, Саск. — Після Служби Божої по покійнім Томі Чугайовськім відбулося принаття в домі п. Івана Чайки, зятя покійного, в Келлигер, Саск., де зібралися бувші знайомі і приятелі. На заклик священика жертвували на „Вістник" слідуючі:

Ів. Чайка 3 дол.; Ів. Лисай 2 дол.; по 1 дол.: Мих. Калинчук, С. Регус, Мих. Базюк, Анд. Татарин, п. Козій, о. Гр. Криштанович, Вас. Мандзяк, Вас. Регус. Разом 13 долярів.

К.

ВШАНУВАЛИ БАТЬКІВ.

Ріджайна, Саск. — Листопада 8-го, діти, родина і приятелі п-ва Николая й Анни Марусяків приготовили їм несподіванку з нагоди 25-ліття їх подружого життя. Гостина відбулася в Українськім Народнім Домі. Господарем був А. Топольницький. Батьками були п. (нечитко) і пані Каплунська; дружбою М. Филипяк, дружкою пані Добранська. Перші батьки, що не живуть в Реджайні, Митро і пані Гавриляки, присилали своїм фінам дарунок і побажання.

Господар закликав до слова донечку ювілятів, Марійку, яка гарною українською мовою подякувала родичам за добре виховання і любов до неї і побажала їм здоровля на дальші літа.

Другий говорив син ювілятів, Митро, що рівнож дякував за добре виховання і склав щирі побажання.

Третою була старенька 80-літна мати, що сказала кілька гарних і розумних слів своєму синови і невістці і подякувала всім, що зійшлися.

Дальше говорили А. Кройтор, М. Филипяк, пані Добранська, Іван Саночан, І. Магуляк, П. Липчук, Н. Марчук. Після промов була вечера, по якій матка, Каплунська, вручила дарунок ювілятам, склала їм щирі побажання та сказала до присутних кілька щирих слів.

За тим п. Топольницький попросив присутних скласти дарунок нашому дорогому і науковому часописови, „Вістникови". Збіркою занялися пані Каплунська і п-на Анна Кущак і зібрали 18 долярів, що переслано „Вістникови".

П-во Марусяки, ювіляти, є членами нашої церкви від початку заснування її в Ріджайні і першими її фундаторами, отже голова Церковної Громади, п. О. Пасіка, сказав кілька щирих і теплих слів ювілятам, побажав їм дожити золотого весілля, а рівнож звернувся кількома словами і до присутних.

Дальше говорив батько Каплунський з побажанням для ювілятів і подякою всім, що численно зійшлися.

На закінчення промовляли ювілянти, п. Марусяк і його дружина, дякуючи щиро родині і всім зібраним за ту честь, яку всі їм щиро виявили. На тім те гарне свято закінчилося.

Присутний.

МИКОЛА СТЕЛЬМАХОВИЧ.
(Посмертна згадка).

Бирмингем, Саск. — Листопада 7-го кольонія Бирмингем відпровадкувала на вічний спочинок Миколу Стельмаховича. Покійний прибув з Галичини 1903 р. Мозольною працею перемінив нині покійний свою землю, заросшу корчами, в родюче поле, що є нині взірцем для сусідів.

Він помагав будувати українську православну церкву в Фенвуд, Саск., де була посідана Служба Божа по покійнім. Але на його бажання поховали його на українськім православнім цвинтарі в Бирмингем.

Вступивши на той цвинтар кожний мусить нагадати тих перших, що там спочивають. Гарні хрести з українськими написами, — се на тих працівниках, що мозольною працею будували тут своє життя. До них належав покійний, отже добре зробила родина, що там його похоронила.

Покійний залишив дружину, свою щиру помічницю, дальше 5 доньок, 4 сини, 17 внуків, 5 сестер й одного брата. Всі вони говорять гарною українською мовою.

Нехай тутешня земля буде йому пером!

На невянучий вінок жертвувала родина і присутні 9 дол. на Колегію св. Андрея, а $35.25 на Катедру Пресв. Тройці. Збирали п. Татарин Андрій та о. Кришталович. Жертвували по 1 дол.:

Мих. Галик, Ст. Пилипів, Анд. Татарин, Р. Вилкі, М. Галик, Г. Кеплер, М. Балакадо, А. Деркач, І. Андрусик, І. Макула, І. Ригус, Ів. Ковій, М. Ригус, В. Галик, Г. Грещук, Н. Никулів, п. Турчин, Н. Галик, Ів. Ковалів, В. Кошман, І. Галик, Д. Чабан, Г. Савчин, М. Микула, Н. Ковалів, М. Батерський, А. Т. Пилипів, М. Панків, С. Чорней; М. Комаричко 50ц., і М. Сибловичч 20ц.

Через те, що гурт був великий, деяких осіб не записано, отже проситься вибачення.

о. Г. Кришталович.

КАЛЕНДАРІ КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ.

До Членів і Прихильників Катедри!

Різдвяні Свята, се час радости для всіх. І щирі бажання одних для других, і святочні дарунки, — а коляда „Бог Предвічний" всіх обєднує одною спільною святочною думкою.

Всі тоді всіх нагадують, всіх споминають, — отже нагадайте ще когось, а то — Катедру Пресв. Тройці в Вінніпегу, яка чекає, щоби її добудувати. Се ж головна Катедра для цілої Канади.

З сими Святами Катедра посилає Вам Усім щирі святочні Побажання та просить, щоб Ви відповіли їй Колядою в залученій коверті. Се буде на добудову Катедри. Пришліть як відповідь на наше:

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

За управу Катедри:
о. К. Желішкевич, парох.
П. Павлюкевич, голова. Гр. Соломон, секретар.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Вінніпезького Округа
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Гонор — Дуфрост.
27. Неділя — Папларфілд.

СІЧЕНЬ:

7. Четвер. **Різдво Христове** — Паплар Парк. — Гонор. — Пембіна.
8. Пятниця. **Собор Пр. Бог.** — Стед.
9. Субота. **Степана** — Тиндал.
10. Неділя — Су Лукавт.—Дуфрост
14. Четвер. **Новий Рік** — Ст. Мартин.
17. Неділя — Іст Селкірк.—Леданн.
19. Вівторок. **Йордан** — Гонор — Папларфілд.
24. Неділя — Сендгил.
31. Неділя — Папларфілд—Гонор.

7 Ст. Дженс стр., Вінніпег, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Олександра Хомяка
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Клейр —
20. Неділя — Вадіна.
22. Вівторок. **Зачаття** — Кип.
27. Неділя — Ватсон.

Кожньої суботи —Недільна і Рідна Школа у Васові; по других громадах — після Богослуження.

Адреса: Ватсон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Стефюка.
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Толстой
20. Неділя — Роза.
27. Неділя — Гардентон.

Адреса: Толстой, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Тарновецького,
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Виткін.
20. Неділя — Редфілд.
27. Неділя — Гефорд.

Адреса: Гефорд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. О. Новицького
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Косів.
20. Неділя — Сифтон.
22. Вівторок. **Анни** — Давфин.
27. Неділя — Рорктон.

Адреса: Box 550, Давфин, Ман.
Телефон 4704.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Гліцького
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Виста.
20. Неділя — Росборн.
27. Неділя — Овкборн.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Сенді Лейк.
7. Четвер. **Різдво**—Овкборн 8 год.
8. Пятниця. **Собор Бог.**—Глен Елмо
9. Субота. **Стефана** — Мензі.
10. Неділя — Січ.
14. Четвер. **Новий Рік** — Виста.
17. Неділя — Росборн.
19. Вівторок. **Йордан** — Сенді Лейк.
24. Неділя — Енгусвил.
31. Неділя — Овкоборн.

Адреса: Овкборн, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. М. Пахолкова
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** Гронлнд річка.
20. Неділя — Кадет.
22. Вівторок. **Зачаття** — Брукcбі.
27. Неділя — Гронлнд північна.

Адреса: Box 47, Гронлнд, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Апонюка
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Тернопіль
20. Неділя — Сивтс
22. Вівторок. **Зачаття** — Ст. Джулієн
27. Неділя — Алвена

Адреса: Почт. скр. 4. Вакав, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Емануїл Горгіца
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Николая** — Леннард.
20. Неділя — Роблин.
27. Неділя — Шел Велей.

Увага: По всіх парафіях по Богослуженню катехизація дітей.

Адреса: Гилберт Плейнс, Ман.
Тел. 163.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Івана Майби.
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Гарленд.
20. Неділя — Пайн Ривер.
22. Вівторок. **Зачаття Богор.** — Боян.
27. Неділя — Ренвер.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Росел.
7. Четвер. **Різдво** — Пайн Ривер.
8. Пят. **Собор Богор.** — Етелберт.
9. Субота. **Степана** — Гарленд.
10. Неділя — Драй Ривер.
14. Четвер. **Новий Рік** — Боян (Водосвяття).
17. Неділя — Ворд (Водосвяття).
19. Вівторок. **Йордан** — Етелберт.
20. Середа. **Івана Хр.** — Пайн Ривер.
24. Неділя — Етелберт.
31. Неділя — Ренвер.

Адреса: Етелберт, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ф. Легенюка
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Норквей.
20. Неділя — Кобзар.
22. Вівторок. **Зачаття** — Довбен
27. Неділя — Глен Елдер.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Гребенюка
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Нипавін.
20. Неділя — Принс Алберт.
22. Вівторок. **Зачаття** — Сембург.
27. Неділя — Вірдейл.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Василіва
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Торгилд.
20. Неділя — Нюбрук.
22. Вівторок. **Зачаття** Восетна.
27. Неділя — Редвотер.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя Св. Отців — Федора.
7. **Різдво**, 12 год. ночі — Редвотер. 10 год. рано — Восетна. Вечірня 2 год. попол.—Егремонт
8. **Собор Богородиці** — Радвей.
9. Субота. **Степана** — Торгилд.
10. Неділя — Глендон.
14. Четвер. **Нов. Рік** — Нюбрук.
17. Неділя — Егремонт.
18. Понеділок. **Йорд. Святий Вечір** — Федора.

Свячення Йорданської Води:
12 год. в полудне — Федора.
1 год. попол. — Редвотер.
2 год. попол. — Егремонт.
3.30 год. попол. — Восетна.

19. **Йордан.** 12 год. ночі — Редвей. 10 год. рано — Торгилд.
20. Середа. **Івана Хрест.** — Нюбрук.
24. Неділя — Редвотер.
31. Неділя — Восетна.

Box 128, Радвей, Алта. Тел. 10.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Бориса Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Льора (Лисенко).
20. Неділя — Винярд місто.
27. Неділя — Тідор місто.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Шіго-місто.
7. Четвер. **Різдво Хр.** — Шіго пол.
8. Пятниця. **Собор Бог.**—Пасічники
10. Неділя — Жучкани.
14. Четвер. **Нов. Рік** — Едмор.
17. Неділя — Інсінгер-„Гайвей".
19. Вівторок. **Йордан** — коло Ріки.
24. Неділя — коло Купровських.
31. Неділя — „Льора" (Лисенко).

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Тита Яковкевича
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — коло Купровських.
20. Неділя — Шіго полуднева.
27. Неділя — Едмор.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Фовм Лейк.
6. Середа. **Свят. Вечір** — Шіго-місто. Різдв. Вечірня 4 год. поп.
7. Четвер. **Різдво** — коло Куцих.
8. Пятниця. **Собор Бог.** — Федаки.
10. Неділя — Інсінгер-місто.
14. Четвер. **Новий Рік** — Вест Брук.
17. Неділя — Винярд.
18. Понеділок. **Св. Вечір** Шіго-пол. — Вечірня і освяч. води в 2 год
19. Вівторок. **Йордан** — Шіго-місто.
24. Неділя — Тідор-місто.
31. Неділя — Едмор.

Адреса: Шіго, Саск., Box 52, Тел. 21.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Петра Зубрицького.
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Вондерінг Ривер.
20. Неділя — Лак за Биш.
22. Вівторок. **Зачаття** — Серейл.
27. Неділя — Гресленд.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
О. Л. В. Дячини
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Врокстон.
20. Неділя — Йорктон.
22. Вівторок. **Зачаття** — Мазепа.
27. Неділя — Сторновей.

110 Велингтон аве., Йорктон, Саск.
Тел. 798.

Календар Українських Свят

Грудень:

16 С 3 Прор. Софонії, преп. Івана
17 Ч 4 Велмч. Варвари і Юліянії
18 П 5 †Преп. Сави Освященого
19 С 6 Николая Мир-Ликій. Чуд.
20 Н 7 *Н. 30 по З.С.* Св. Амвросія
21 П 8 Преп. Потапія,
22 В 9 *Зач. Пресв. Богород. від Ан.*
23 С 10 Муч. Мини, Єрмогена
24 Ч 11 Преп. Никона, преп. Даниїла
25 П 12 Пр. Спиридона еп. Триміф.
26 С 13 Муч. Авксентія, Евгенія
27 Н 14 Нед. Праотців. Муч. Тирса
28 П 15 Свщмч. Елевтерія
29 В 16 Прор. Аггея, Теофанії
30 С 17 Прор. Даниїла і Ананії
31 Ч 18 Муч. Севастіяна і воїнів

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Дмитра Лучака
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Пено.
20. Неділя — Кагвин.
22. Вівторок. **Зачаття** — Вилингдон.
27. Неділя — Лужани.

Адреса: Box 158 — Вилингдон, Алта.
Тел. 49 — Вилингдон.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Г. Кришталовича
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Гудів
20. Неділя — Гудів
22. Вівторок. **Зачаття** — Габард
27. Неділя — Поничай.

Адреса: Box 143, Айтуна, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. П. Сацевича
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Стрий. — Річні Збори.
20. Неділя — Смокі Лейк — Річні Збори Окр. Ради.
22. Вівторок. **Зачаття** — Смокі Лейк
27. Неділя — Спеден — Річні Збори.

Адреса: Box 309, Смокі Лейк, Алта.
Тел. 32.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. С. Геруса
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Арбака св. Миколая (храм).
20. Неділя — Вайта.
22. Вівторок. **Зачаття.** — Арбака (Каплична).
27. Неділя — Сондави.

Адреса: Вайта (Vita), Ман.
Телефон: число 14.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. Ю. Туржанського
ГРУДЕНЬ:

20. Неділя — Портедж ля Прейрі. (Празник).
27. Неділя — Брендон.

СІЧЕНЬ:

3. Неділя — Брендон.
7. **Різдво Христ.** 7 год. ранку — Брендон.
8. **Другий День Різдва** — Брендон.

10-17 Неділі — Брендон.
14-19. **Новий Рік і Богоявлення**, 7 год. ранку — Брендон.
24. Неділя — Портедж ля Прейрі.
31. Неділя — Брендон.

ЛЮТИЙ:

7. Неділя — Брендон.
14. Неділя — Портедж ля Прейрі.

21-28. Неділі — Брендон.

Адреса: 518 Песифик аве., Тел. 2826
Брендон, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
о. В. Сеницина.
ГРУДЕНЬ:

19. Субота. **Миколая** — Оновей.
20. Неділя — Торсбі.
27. Неділя — Баргид.

11024—82 Аве., Едмонтон, Алта.
Телефон 35045

Устав Церковний

ГРУДЕНЬ:

19. Субота. *Николая Чудотворця.* УЄ Ів. 10: 9-16. Літ. Ап. Жидів 13: 17-31. Єван. Луки 6: 17-23.

20. Нед. Гол. 5, УЄ 8. Ап. Кол. 3: 12-16. Єв. Луки 18: 18-27.

22. Вівторок. *Зач. Пресв. Богород.* УЄ Луки 1: 39-49, 56; Літ. Гал. 4: 22-31. Єв. Луки 8: 16-21.

27 Нед. Праот. Гол. 6. УЄ 9. Літ. Ап. Кол. 3: 4-11. Єв. Луки 14: 16-24.